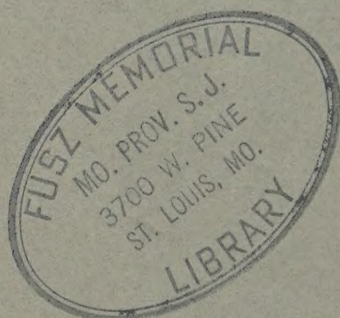
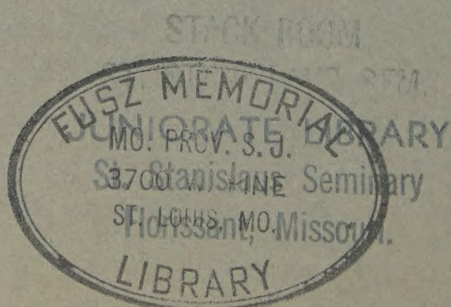
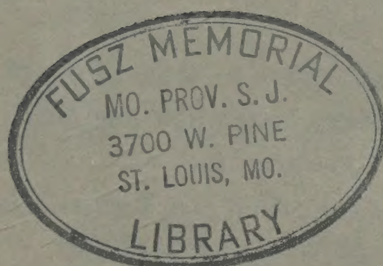

AN

ENGLISH-GREEK LEXICON.

BY

C. D. YONGE.

WITH MANY NEW ARTICLES, AN APPENDIX OF PROPER NAMES, AND PILLON'S GREEK SYNONYMS.

[TO WHICH IS PREFIXED

AN ESSAY ON THE ORDER OF WORDS IN ATTIC GREEK PROSE

BY CHARLES SHORT, LL.D.,

PROFESSOR OF LATIN IN COLUMBIA COLLEGE, NEW YORK.]

EDITED BY

HENRY DRISLER, LL.D.,

PROFESSOR OF GREEK IN COLUMBIA COLLEGE, EDITOR OF "LIDDELL AND SCOTT'S GREEK-ENGLISH LEXICON," ETC., ETC.

HARPER & BROTHERS, PUBLISHERS,

NEW YORK AND LONDON,

1899.

AMERICAN EDITOR'S PREFACE.

This revision and enlargement of Yonge's English-Greek Lexicon is at length, after many and unexpected delays, completed. These delays, partly personal and partly external, it is not necessary here to dwell upon, though the causes of them at times seemed to threaten the discontinuance of the preparation of the work. For the convenience of those by whom the book is most likely to be used, the Editor has endeavored to bring together a number of advantages not usually combined in either English-Greek or English-Latin Dictionaries. Of course, the bulk of the work must be the vocabulary of English words and phrases, for which equivalents in Greek are given; to this is prefixed an Essay on the Order of Words in Attic Greek Prose, and subjoined are an Appendix of Proper Names and a copious collection of Greek Synonyms. The pupil has thus put into his hands all that he requires for Greek composition except the Syntactical Rules, for which he must consult his Grammar.

The plan on which the work was originally prepared is detailed in the subjoined Preface of the compiler. The principles laid down will command the ready approval of teachers, and the fullness and consistency with which they have been carried out afford to those who consult its pages an assurance of accuracy and a means of verification offered by no similar production. A great fault running through all previous Lexicons of this class is the absence (with variations to a greater or less degree) of authorities for the Greek equivalents, and this remark applies as well to the copious and otherwise excellent German-Greek Lexicon of Franz as to the smaller school Manuals. The student can have no certainty, except by the inconvenient and laborious process of reference to his Greek Lexicon, whether the Greek equivalent for the word sought is from a writer of the purest period of the language, or from one of the latest scholiasts or lexicographers. Pinzger's edition of Hedericus introduced the references pretty fully, and in this he was followed by Dunbar in his English-Greek Lexicon. But to Mr. Yonge belongs the merit of having first carried out consistently and fully the quotation of authorities for every word introduced, with a discrimination of the period through which and the class of writers by whom the cited words were used.

The Editor has endeavored in the main to carry out the principles of the original work. In his own additions he has given authority for all new words introduced, but he has contented himself with referring to the class of writers generally, when a word was used by a particular class, instead of specifying the individual writers: when a word is used only by the Tragedians, the fact is indicated by the reference Trag.; when by the Attic orators generally, by the reference Oratt.; grammatical terms in many cases had to be taken from late grammarians, and are referred to Gram.; the few necessary ecclesiastical words from ecclesiastical writers to Eccl.; in some few cases it was found desirable to introduce a word for the use of which no author's name could be quoted, and this fact is designated by the reference "late" or Lex., as resting for the present only on the authority of the lexicographers.

The Editor in the revision of the work has made numerous additions, both in the way of correction and enlargement, and of entire articles, drawn chiefly from the prose authors, as the poetic element seemed already somewhat in excess for a general Lexicon. They have been derived from various sources: from the perusal of almost the whole of Liddell and Scott's Greek-English Lexicon; from the works of the Greek authors, especially Demosthenes, Thucydides, Xenophon, and Plato; from the indexes to the principal Greek authors; and from examination and comparison of the best Latin-Greek, German-Greek, French-Greek, and English-Greek Lexicons. The earlier works of this kind, whether Latin-Greek or German-Greek, the Editor has not had access to.* Besides his own materials, he has consulted, with widely different degrees of advantage, Hedericus's Latin-Greek Manual, edited by Pinzger, under the supervision of Passow, Leipzig, 1827; Ulrich's Lexicon Latino-Græcum, Athens, 1843; Franz's German-Greek Dictionary, in two thick 8vo volumes of 2604 columns, Leipzig, 1838; Rost's Smaller German-Greek Dictionary, 2d edition, Göttingen, 1845, and larger work (6th edition, and then) 8th edition, Göttingen, 1860; Pape's German-Greek Dictionary, Brunswick, 1845; Alexandre, Planche, and Defauconpret's French-Greek Dictionary, Paris, 1858; Ozaneaux's French-Greek Dictionary, 2d edition, Paris, 1849; Giles's English-Greek Lexicon, 2d edition, London, 1840; Dunbar's English-Greek Dictionary, 2d edition, 1844, and 3d edition, Edinburgh, 1850; Frädersdorff and Arnold's adaptation of Rost's German-Greek Lexicon, 6th edition, completed by Rev. H. Browne, London, 1856; Castelli Lexicon Medicum Græco-Latinum; Ernesti, Lexicon Technologiæ Græcorum Rhetoricæ, Leipzig, 1795; and certain special Lexicons, such as Ast's Lexicon Platonicum; Sturz's Lexicon Xenophonteum; Bétant's Lexicon Thucydideum; and Mitchell's enlarged edition of Reiske's Indices Græcitatis in Oratores Atticos.

For the Appendix of Proper Names the chief authorities were the admirable work of Pape, 2d edition, Brunswick, 1850; Suidas; Stephani Thesaurus Græcus (Paris edition); the indexes to the principal Greek writers, especially in Didot's Bibliotheca Græca; Groskurd's Index to his German translation of Strabo; and the Dictionary of Greek and Roman Geography, edited by Dr. William Smith. In this list of Proper Names the Editor has included the most frequently occurring Greek names of persons and places, and some of the more important modern names for which Greek equivalents are known. In each case here as in the body of the book, authority is given for every word; in some instances the authority must necessarily be quite late, as in the first mention of Teutonic names, the authority for these being no higher than the Byzantine period. For the convenience of those attempting verse, the epithets most frequently occurring in the ancient poets have been added to the names of the gods and heroes, etc. These have

* It may be useful to indicate the titles of some of these earlier works:

1. *Latin-Greek Dictionaries.*

Hoeschelius, Dav., Dictionarium Latino-græcum, s. synonymor. copia, olim a D. M. Rulando congeri cœpta, nunc passim emendata et magna tam vocum quam phrasium accessione locupletata, etc. 2 Tomi, 8. Aug. Vind. 1590.

Bayer, Jak., Lexicon Latino-græcum et Græco-latinum. Moguntiæ, 1762.

Zimmermann, Chr., Novum lexicon manuale Græco-latinum et Latino-græcum. 2 Tomi. Cum præf. J. P. Milleri. Stuttgardt., 1771.

Beck, J. R. W., Lexicon Latino-græcum Manuale, in usum Scholarum; acced. ind. prosod. Lipsiæ, 1817.

" " Auctarium lexici Latino-græc. man., ex opt. script. Græc. collectum. Lipsiæ, 1828.

2. *German-Greek Dictionaries.*

Vollbeding, J. C., Deutsch-griech. Handwörterbuch. Leipzig, 1790.

Stein, C. G. D., Deutsch-griech. Handwörterbuch. Berlin, 1815.

Reichenbach, J. F. G., Allgemeines Deutsch-griech. Handwörterbuch zum Schulgebrauche. Leipzig, 1818.

Schmidt, J. A. E., Deutsch-griech. Handwörterbuch. Leipzig, 1829.

Dr. Franz, in the Preface to his own elaborate work, refers to a review by himself of the former class (*i. e.* Latin-Greek) in "Actis Philologorum Monacensium" (tom. iv., fasc. 1), 1829, and of the latter (German-Greek) in "Ergänzungsblättern der Jenäer Litteraturzeitung" (No. 49, 50), 1832.

been found in the poets themselves, in the indexes to the chief poets, in Brasse's Greek Gradus, as edited by Siedhof, 2 vols., Göttingen, 1839, and in the Appendix to Rost's smaller Dictionary mentioned above.

The list of Synonyms, which closes the work, is reprinted unchanged from the translation of Pillon's Synonymes Grecs (Paris, 1847), published under the supervision of the Rev. T. K. Arnold.

Prefixed is a very learned and elaborately prepared Essay on the Order of Words in Attic Greek Prose by the Editor's friend and colleague, Professor Charles Short, to which the Editor calls the attention of scholars as the first attempt to collect in a single treatise the various points of this difficult and extensive subject: not even among the Germans has any thing so full and so systematic been undertaken. Independently of its direct use as an aid to Greek composition, this treatise will prove a valuable treasure-house for future editors and grammarians, in determining classical usage for the position of words, by the copious list of examples from the best authorities, which the writer has furnished. The Editor believes and hopes that the republic of scholars will agree with him that Professor Short's treatise has not only imparted very great additional value to the present publication, but has supplied a long-felt want in this department of instruction.

References will be found at the end of many articles in the Lexicon to the collection of Synonyms at the end of the whole work, for a fuller explanation of the distinctions in the use of equivalents given; the numbers (as, under CONTEST, "*vid.* SYN. 26, 223") refer to the numbers of the Synonyms, and not to the pages. Long and continuous articles have been broken up for convenience of consultation, and certain changes have been made in adding the endings of adjectives, and in correcting a seeming oversight of the compiler in calling such forms as ἐλήλυθα, τέθηλα, and ἔῤῥωγα perfects middle, and συμμαχοῦμαι, etc., 2d futures. The additions of the Editor have been in all cases except these indicated by being inclosed in brackets, so as to mark distinctly what has been added from what the compiler of the work is alone responsible for.

In conclusion, the Editor returns his thanks to his friend and former colleague, William H. Wilson, Esq., for translating and arranging in alphabetical order a considerable portion of Pape's German-Greek Dictionary; to his former fellow-worker, Professor G. W. Collord, for various contributions, and especially for having relieved the Editor of the heavy burden of proof-reading, by which change students and others (who may have occasion to consult this work) will be the gainers; to Professor Alpheus Crosby for many useful suggestions; and, finally, to Professor Short, for his very valuable Essay alluded to above. Much of the labor of Dictionary-makers is never seen; those who have been engaged in similar work can estimate how much as to any visible result is purely negative. The Editor's object will be attained if the work here offered to the public aid in some degree in sustaining and promoting the study of Greek in our land.

H. D.

March 24, 1870.

CONTENTS.

PREFACE TO THE ENGLISH EDITION.

THE first suggestion and original plan of this work I owe to the Rev. R. Okes, D.D., of Eton College;* and, in making this acknowledgment, I can not but feel how inadequately I have performed the task he so kindly wished me to undertake.

The plan originally suggested to me was the compilation of a Lexicon which should contain, as equivalents of English terms, only those Greek words which are found in the purest authors; that is to say, that I should confine myself to Homer, Hesiod, Pindar, Theognis, Simonides, etc., the Tragedians, Aristophanes, Herodotus, Thucydides, Xenophon, Plato, Aristotle, the Orators, and Theocritus; at all events not descending, except in the case of Theocritus, below the age of Alexander; and indicating the authority for the use of every term. This scheme I endeavored to carry out some years ago, but was compelled to abandon it, or at least to defer its completion; and, on resuming the undertaking, I was led to enlarge my plan, so as to attempt to give every word of tolerable authority.

In the work as it now stands, my aim has been to exhibit a complete English vocabulary, so far, at least, as there are words in Greek by which the English words can be literally or adequately rendered, and where this can not be done, to supply, wherever practicable, the deficiency by phrases. In every instance I have cited the authority for the word or phrase given, so that the student may see at once whether an expression be exclusively poetical, and if so, whether in general use, or confined to Epic poetry or to Tragedy, or of a later date, and belonging to the era of Theocritus and Apollonius; or whether it be found also in prose, or only in prose, and whether used by the Historians, the Orators, or the Philosophers, etc. The importance of distinguishing between the authority of these writers will be at once acknowledged when it is remembered that though all of them, with the exception of Herodotus, were citizens of one small city, and nearly contemporaries, they exhibit the most marked peculiarities in style and language. But, in carrying out my design, I have considered one restriction necessary—I have given no word resting on a disputed, or, I should perhaps rather say, on a questionable reading; nor any, the meaning of which was clearly uncertain. Many words, too, are omitted, from the impossibility of finding exact equivalents in an ancient and modern language.† On the other hand, I have given some words, though unsupported by the authority of the purer Grecian ages; but I have done so only either where the matter for translation into Greek was little known by the great Greek classics (for instance, the names of Roman magistrates, etc.), or where derivatives in use among standard authors proved the root to have existed in their time; thus I have given *σαγήνη*, though I can find no better authority than Lucian for it, because its right to insertion is established by its derivative *σαγηνεύω* occurring in Herodotus and Plato: *κύμβη* and *κύμβος*, though only found in Nicander, are inserted because Demosthenes has *κυμβίον*; as also *ἀδελφοκτονέω* (Josephus), because supported by the analogy of *πατροκτονέω* and *μητροκτονέω*

* Now Provost of King's College, Cambridge.

† A passage occurs in a letter of Lord Thurlow to Cowper (Life by Lord Campbell, p. 651), bearing so much on this point, and, as it seems to me, giving so good an excuse for many of the defects of this work, that I can not resist transcribing it: "It is impossible to obtain the same sense from a dead language and ancient author which those of his own time and his country conceived—words and phrases contract, from time and use, such strong shades of difference from their original import. In a living language, with the familiarity of a whole life, it is not easy to conceive truly the actual sense of current expressions, much less of older authors. No two languages furnish *equipollent* words; their phrases differ, their syntax and their idioms still more widely. But a translation, strictly so called, requires an exact conformity in all these particulars. . . . . . I really think at present that a translator asks himself a good question, 'How would my author have expressed the sentence I am turning into English?' for every idea conveyed in the original should be expressed in English as literally and fully as the genius, and use, and character of the language will admit of."—Lord Thurlow is here speaking of translating from Greek into English; but it is evident that exactly the same principles apply to the converse task of translating from English into Greek.

used in Æschylus. Such liberties will no doubt be sanctioned by the student when he recollects how small a portion of Greek literature has been preserved to us. To some words, too, I have assigned particular meanings, though I have never seen them so used; for instance, as the equivalent of "*one must disband*," I have given "ἀφετέον;" though Plato only uses this word generally for *one must* "*dismiss;*" but ἀφίημι signifies "to disband," and therefore ἀφετέον may be clearly used in the same sense. The tenses of verbs are given only when they *differ* from the common or regular forms, and the cases governed by verbs are given only when they depart at all from the rule generally applicable to transitive verbs, and "delight," as the old grammarians were wont to say, in a genitive or dative case. When the case is not mentioned, verbs may be considered to govern the accusative; and when no tenses are given, to be regularly conjugated. In the case of words which have some tenses regularly and some irregularly formed, the irregular formations only are given. So, too, with regard to adjectives—those ending in ος have three terminations, and the comparative is formed in the usual manner, unless the contrary be stated.

I have not given the varieties of dialect, partly because to have done so would have unnecessarily increased the size of the work, and partly because I consider that the student should confine himself to the ordinary dialect until he has mastered such elementary points. But in cases where a variation of dialect affects the quantity of a syllable, this point is noticed, and in some instances words are given differently from the established dialect, e. g. προτιόσσομαι, because προσόσσομαι is nowhere found. I have also given the quantities of doubtful syllables. The words are arranged as nearly as possible according to the age of the authors in whom they occur. When I state that any word is universally used (e. g. τύπτω, Omn.; προΐεμαι, Omn. Att. prose), I do not of course mean that it is to be found in every author, but that there is no class of writers to whom it is not familiar. The abbreviations are the same as those in LIDDELL and SCOTT's Lexicon,* except that I have nowhere distinguished between the Iliad and Odyssey; and Homer's Hymns and Batrachomyomachia are distinguished by a small h.

It is perhaps unnecessary to say any more. I do not send this work forth without a full sense of many deficiencies, for which I must throw myself on the reader's indulgence. But if God be pleased to spare me, I shall endeavor to make a future edition less faulty; and I need not add that any suggestions for the improvement of the work will be gratefully received. To borrow the words of a wiser man, "No man knows all his faults, nor keeps all his points. In this book there are faults too many, points too imperfect, but none wilful. The friendly reader I know will cover them; the skilful can correct them; the simple I would not have mistake any thing by them."

Bath, August, 1849.

ADVERTISEMENT TO THE SECOND EDITION

IN sending forth the Second Edition of this Lexicon, I am bound to acknowledge with thankfulness the very general favor with which it has been received. And I have felt that the most appropriate acknowledgment that I could make was to continue my endeavors to improve the work.

With this view I have gone over the whole very carefully, correcting errors wherever I have either discovered them myself, or have had them pointed out to me by the kindness of others; and making very considerable additions to the Phrases given, adhering still to my original plan of taking them from none but the purest authors, and of giving them in the very words of the author.

As, though I may trust that I have improved the work, I can not venture to hope that I have as yet brought it to perfection, I must continue to solicit the communication of suggestions for its further improvement, which shall be carefully attended to.

C. D. Y.

January, 1856.

* In a work of this sort, it is not possible to point out the different sources from which I have drawn my information; but I must more particularly acknowledge the obligations I am under to Liddell and Scott's Lexicon, which I have consulted so constantly, that I may almost call it the basis of my own.

THE ORDER OF WORDS

IN

ATTIC GREEK PROSE:

AN ESSAY.

BY CHARLES SHORT, M.A., LL.D.,

PROFESSOR OF LATIN IN COLUMBIA COLLEGE, NEW YORK.

HARPER & BROTHERS, PUBLISHERS,

NEW YORK AND LONDON,

1899.

PREFACE.

The preparation of the following Essay was suggested by the republication in this country of Mr. Yonge's English-Greek Lexicon. Such a Lexicon had been greatly needed among us for scientific reference, and especially as a help to those studying Greek composition. This study being practised in our best schools and in our colleges, it was thought that an impetus would be given to it by the reproduction of Mr. Yonge's work, and also that some exhibition of the usages of the Greek in respect of the arrangement of words would be acceptable to those who were carefully teaching or learning the language. It is obvious that no Greek scholarship can be considered as complete without a knowledge of the laws of order, while one who is beginning to translate into the language or to compose in it, must be provided with some rules to regulate the arrangement of his words, or must laboriously seek out in Greek authors analogous phrases, clauses, or sentences, and imitate the order he there finds.

The position of words was made a special study by the Greeks and Romans, as we learn from their writers on Rhetoric; nor has this subject been overlooked in the study of their works in modern times. In Latin it has received much formal attention, particularly in the Schools and Universities of Europe, and the labors of Gernhard, of Zumpt, of Madvig, of Hand, and of Raspe deserve honorable mention here, but even European scholars have less attended to this matter in Greek; and while Commentators have touched upon certain points, as Krüger and Böhme in Thucydides; Krüger, Kühner, Breitenbach, and Rehdantz in Xenophon; Weber and Rehdantz in Demosthenes; Baiter and Benseler in Isocrates; Stallbaum and Riddell in Plato; and while scholars have put forth brief monographs on single authors, as Braun and Darpe on Thucydides; or on single points, as Lehmann on Transposition, Braun on Hyperbaton in Plato, Engelhardt and Lange on the Structure of the Platonic Period, yet no systematic treatise on the subject in general has appeared from any quarter whatever. In this Essay the writer has made an attempt toward supplying this deficiency, but, the subject being very large, he has confined his attention to the usages of Prose, and to one form of that, the Attic.

Having had occasion some years ago to draw up a paper on the subject of Latin Order to prefix to an educational treatise, he hardly intended to do more in this instance for the Greek than he then did for the Latin; but, as is often the case, the work has grown under his hand, and what he thought at first would be embraced in ten or fifteen pages, has already extended to a hundred; and what he thought could be well set forth in a few hundred examples, is now illustrated by some fifteen thousand citations and references. And the circumstance of his thus exceeding his intended limits, he begs to add, is his apology for the inconsistency of form between the first and the last portions of the work, the first Chapters being simply divided into paragraphs, while the last Chapters have subdivisions and notations to facilitate reference. This defect in the arrangement of the earlier part, he has sought to remedy by the minuteness of the table of Contents.

Taking Xenophon for his basis, he has carefully examined under each head of inquiry Thucydides, then the Attic Orators, and lastly Plato; and for his own direct investigations he has regularly taken the more familiar parts of these writers; as the *Anabasis*, the *Cyropaedia*, the *Memorabilia*, and the *Hellenica* of Xenophon; the first, second, and sixth books of Thucydides; the *Olynthiacae*, the *Philippicae*, the *de Corona*, and the *de Falsa Legatione* of Demosthenes; the *adversus Ctesiphontem* of Aeschines; the *Panegyricus* of Isocrates; and the *Apologia*, the *Phaedo*, the *Gorgias*, and the *Politia* of Plato; but whether in special Lexicons, as in Sturz's of Xenophon, Bétant's of Thucydides, or Ast's of Plato, or in the learned notes of the Commentators mentioned above, or incidentally, he found passages suiting his purpose in the less known parts of these Attic writers, he did not hesitate to use them on that account.

His method has been to gather from these writers, in the order just given, a larger or smaller number of examples under each head according to its importance, to deduce the general law relating to such point, and then to add the exceptions where they were known to exist, arranging them in classes where this could be done. If the reason for a particular collocation is certain or probable, he often states it; but in general his purpose in the present Essay is rather to find the laws of order than to discuss them; and, by adding the exceptions, to show within what range diversity of position may take place. Where various readings exist affecting the matter of order, the variation is put in its appropriate place, and the name of the editor who adopts it subjoined, and the examples in connection with which such reading is given may be regarded as so much testimony from usage on its behalf; so where ambiguity appears, the ambiguous case is commonly added to unambiguous cases for a resolution of the uncertainty; and instances of doubtful construction have been put under a particular head or section, and there supported by some great critical name.

In adducing his illustrations, which under some heads are very numerous, the writer thought he might make them more interesting and useful, if he presented them in some particular order. Accordingly, in matters involving the Verb, he has first given cases of the Finite Verb, then of the Infinitive, and then of the Participle and Verbal Adjective; in matters involving the Adverb, he has given first the Adverb of Place, then that of Time, then that of Manner, and lastly that of Degree; in matters involving the Prepositions, he has given them in the following order: *ἐν, εἰς, πρός, ἐπί, παρά, ἀνά, κατά, ἀπό, ἐκ, σύν, μετά, ἄνευ, περί, ἀμφί, πρό, ἀντί, διά, ὑπέρ, ὑπό, ἕνεκα*, and where a Preposition takes two or three cases under regimen, these cases are put in the order of Declension; in matters involving Conjunctions and Conjunctive Words, he has first given those of Place, then of Time, then of Manner, then of Cause, then of Purpose or Result, then of Addition, then of Opposition, and lastly of Contingency. And in giving exceptions to general laws, he has in very many instances brought forward again the same phrase or clause with the order changed. He hardly need add how much additional research and care it has cost him to give these features to the Essay.

Though the appearance of this work has been long delayed, the author begs the indulgence of scholars for what is even now a somewhat premature publication. He had fully intended to reprint the two first Chapters, that on the Article and that on the Adjective, enlarging them by greater fulness of illustration, and to finish the Section on the Postpositive Particles, which now closes in the treatment of the formula *μέν—δέ*. But his unwillingness further to tax the generosity of the Publishers, the Messrs. Harper, who had exercised great patience with the slow progress of the work, induced him to bring his task to an end. It is still his hope, under favorable circumstances, to enlarge Chapters I. and II., and to complete the Section on the Postpositive Particles; and also to add a Section on the Enclitic Particles, a Chapter on the Juxtaposition of Words connected in Sense or Form, a Chapter on the Inversion of Corresponding Words in Successive Clauses, and a Chapter on the Structure of the Period. For some parts of this the material is gathered and digested, and for the rest considerable preparation has been made.

It only remains for the writer to record his gratification at the interest taken by many of his accomplished friends in the progress of his work thus far, and to express the hope that it may contribute somewhat towards a more exact knowledge of that marvellous language in which is embodied whatever we know of our highest relations, and the study of which has already done so much in exalting and refining the most exalted and refined nations in the world.

CHARLES SHORT.

COLUMBIA COLLEGE,
12 *February*, 1870.

CONTENTS.

CHAPTER I.

THE ARTICLE.

CHAPTER II.

THE ADJECTIVE.

CHAPTER III.

PRONOUNS AND PRONOMINAL WORDS.

Αὐτός.

Οὗτος.

Ἐκεῖνος, Ὅδε.

CHAPTER IV.

WORDS IN APPOSITION.

CHAPTER V.

THE GENITIVE ADNOMINAL.

I.

IN GENERAL RELATIONS.

CHAPTER VI.

THE VOCATIVE.

CHAPTER VII.

THE FINITE VERB.

CHAPTER X.

THE WORD IN THE PREDICATE.

CHAPTER XI.

THE ADVERB AND OTHER MODIFICATIONS.

I.

THE ADVERB PROPER.

II.

NOUNS USED WITH PREPOSITIONS.

III.

NOUNS USED WITHOUT PREPOSITIONS.

LIST OF AUTHORS AND WORKS CITED AND OF ABBREVIATIONS.

THE works of XENOPHON are cited without naming the author, and the *Anabasis* merely by Book, Chapter, and Section, without naming the work. The *Anabasis* is referred to by the division of Krüger, who reckons Chh. I. and II. of Bk. VI. as Chh. IX. and X. of Bk. V. The editions used are: of XENOPHON'S *Anabasis*, Krüger's and Dindorf's; and of the rest of his works, Dindorf's; of THUCYDIDES, Krüger's and Böhme's; of DEMOSTHENES, Vömel's and Dindorf's; of the other ATTIC ORATORS, Baiter and Sauppe's in Didot's *Bibliotheca Scriptorum Graecorum;* and of PLATO, Stallbaum's and Hermann's. DEMOSTHENES is referred to by the pages of Reiske, AESCHINES and the other Orators by the pages of Stephens, and all by the sections of Bekker; PLATO is referred to by the pages and letters of Stephens. Parts commonly ascribed to an author, but regarded by critical authority as doubtful or spurious, are enclosed in brackets.

AESCHIN. = Aeschines; adv. Ctes. = Oratio adversus Ctesiphontem; de Fals. Leg. = de Falsa Legatione; adv. Tim. *or* Timarch. = adversus Timarchum.

ANDOC. = Andocides; de Myst. = Oratio de Mysteriis; de Pace.

ANTIPH. = Antipho; de Caede Her. = Oratio de Caede Herodis; super Chor. = super Choreuta; Tetral. = Tetralogia.

DEM. = Demosthenes; adv. Androt. = Oratio adversus Androtionem; in Aphob. = in Aphobum; adv. Aristocr. = adversus Aristocratem; adv. Aristog. = adversus Aristogitonem; in Boeot. = in Boeotum; adv. Cal. = adversus Callippum; de Chers. = de Chersoneso; de Class. = de Classibus; de Cor. = de Corona; in Eubul. = in Eubulidem; Decl. Funeb. = [Declamatio Funebris]; Exc. adv. Apat. = Exceptio adversus Apaturium; adv. Pantaen. = adversus Pantaenetum; pro Phorm. = pro Phormione; adv. Zenoth. = adversus Zenothemidem; de Fals. Leg. = Oratio de Falsa Legatione; de Hal. = [de Halonneso]; in Lacr. = in Lacritum; in Leoch. = in Leocharem; in Lept. = in Leptinem; Lit. Phil. = Literae Philippi; adv. Mac. = adversus Macartatum; pro Megalop. = pro Megalopolitis; in Mid. = in Midiam; in Neaer. = [in Neaeram]; Ol. = Oratio Olynthiaca; in Olymp. = in Olympiodorum; in Onet. = in Onetorem; de Pace; Phil. = Philippica; Phil. 4 = [Philippica Quarta]; ad Phil. Ep. = [ad Philippi Epistolam]; adv. Phorm. = adversus Phormionem; in Polycl. = in Polyclem; de Rep. Ord. *or* de Syntax. = [de Republica Ordinanda *or* de Syntaxi]; pro Rhod. Lib. = pro Rhodiorum Libertate; in Spud. = in Spudiam; in Steph. = in Stephanum; in Theocrin. = [in Theocrinem]; in Timocr. = in Timocratem; in Timoth. = [in Timotheum].

DEMAD. = Demades; Frag. = Fragmentum.

ib. = ibidem.

Id. = idem.

Is. = Isæus; de Apol. Her. = Oratio de Apollodori Hereditate; de Aristarch. = de Aristarchi Her.; de Bonis Aristoph. = de Bonis Aristophanis; de Ciron. Her. = de Cironis Her.; de Cleon. Her. = de Cleonymi Her.; de Dicaeog. Her. = de Dicaeogenis Her.; de Hagn. Her. = de Hagniae Her.; de Menecl. Her. = de Meneclis Her.; de Nicostr. Her. = de Nicostrati Her.; de Philoct. Her. = de Philoctemonis Her.; de Pyr. Her. = de Pyrrhi Her.; pro Tutore Frag. = Orationis pro Tutore Fragmentum.

ISOCR. = Isocrates; Archid. = Archidamus; Areop. = Areopagiticus; de Big. = de Bigis; Bus. = Busiris; ad Dem. = ad Demonicum; Ep. = Epistola; Euag. = Euagoras; in Euthyn. = in Euthynum; Exc. adv. Callim. = Exceptio adversus Callimachum; Laud. Hel. = Laudatio Helenae; in Loch. = in Lochiten; Nicocl. = Nicocles; ad Nicocl. = ad Nicoclem; de Pace; Pan. = Panegyricus; Panath. = Panathenaicus; de Perm. = de Permutatione; Phil. = Philippus; Plataic. = Plataicus; in Soph. = in Sophistas; Trapez. = Trapeziticus.

LYC. = Lycurgus; in Leocr. = Oratio in Leocratem.

LYS. = Lysias; Acc. Obtrect. = Accusatio Obtrectationis adversus Familiares; Accept. Mun. Def. = Acceptorum Munerum Defensio; in Agor. = Oratio in Agoratum; in Alcib. = in Alcibiadem; adv. Andoc. = [adversus Andocidem de Impietate]; de Bonis Aristoph. = de Bonis Aristophanis; de Caede Erat. *or* Eratosth. = de Caede Eratosthenis; in Epicr. = in Epicratem; in Eratosth. = in Eratosthenem; in Ergocl. = in Ergoclem; de Evandr. Prob. = de Evandri Probatione; in Frum. = in Frumentarios; pro Mil. = pro Milite; in Nicom. = in Nicomachum; Or. Funeb. = [Oratio Funebris]; de Pec. Pub. = de Pecuniis Publicis; in Philocr. = in Philocratem; pro Polystr. = [pro Polystrato]; pro Sacr. Ol. = pro Sacra Olea; in Sim. = in Simonem; in Theomn. = in Theomnestum; de Vulnere = de Vulnere ex industria.

PLAT. = Plato; Alc. *or* Alcib. = Alcibiades; Apol. = Apologia; Charm. = Charmides; Crat. = Cratylus; Crit. = Crito; Criti. = Critias; Ep. = [Epistola]; Epin. = [Epinomis]; Euthyd. = Euthydemus; Euthyph. *or* Euthyphr. = Euthyphro; Gorg. = Gorgias; Hip. Maj. = Hippias Major; Hip. Min. = Hippias Minor; Io; Lach. = Laches; de Leg. = de Legibus; Lys. = Lysis; Men. = Meno; Menex. = Menexenus; Min. = [Minos]; Parm. = Parmenides; Phaed. = Phaedo; Phaedr. = Phaedrus; Phileb. = Philebus; Pol. = Politia; Polit. = Politicus; Prot. *or* Protag. = Protagoras; Soph. = Sophista; Symp. = Symposium; Theaet. = Theaetetus; Theag. = [Theages]; Tim. = Timaeus.

THUC. = Thucydides.

XENOPHON; Ages. = Agesilaus; Anabasis (by bk., ch., and sect. merely); Apol. = [Apologia]; Ath. = Politia Atheniensium; Comm. = Commentarii *or* Memorabilia; Cyn. = Cynegeticus; Cyr. = Cyropaedia; Hel. = Hellenica *or* Historia Graeca; Hi. *or* Hier. = Hiero; Hip. = de Re Equestri; Hipp. = Hipparchicus *or* Magister Equitum; Lac. = Politia Lacedaemoniorum; Oec. = Oeconomicus; Symp. = Symposium; Vect. *or* de Vect. = de Vectigalibus.

ORDER OF WORDS

IN

ATTIC GREEK PROSE.

I. THE ARTICLE.

THE article may be separated from its noun by an adjective; as, *τὴν ταχίστην ὁδόν* 1:2, 19; *ἀμφὶ τὰ πεντήκοντα ἔτη* 2:6, 15; by a participle; as, *τὸν βασιλεύοντα Ἀρταξέρξην* 1:1, 4; by certain pronouns and pronominal words; as, *οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες* 7:7, 24; *οἱ ἄλλοι Κρῆτες* 5:2, 31; *τῆς ἑτέρας πόλεως* 5:4, 31; by an adverb or particle; as. *τὴν ἄνω ὁδόν* 3:1, 8; *τὴν αὐτίκα ἀκινδύνως δουλείαν*, Thuc. 6:80; *οἱ γὰρ στρατιῶται* 1:3, 1; by a noun in an oblique case; as, the genitive, *ὁ Περσῶν βασιλεύς* 3:4, 12; the dative, rarely; as, *ἡ τοῖς Συρακοσίοις στάσις* Thuc. 7:50; by a preposition and its case; as, *αἱ ἐκ Πελοποννήσου νῆες* 1:4, 2; *ἡ κατ' ἐνιαυτὸν πρόσοδος* 7:7, 36; by two of these combined; as, *ἐν τῇ ὑπὸ τὸ ὄρος ἀνωτάτω κώμῃ* 7:4, 11; *τὴν προτέραν τῆς πόλεως δύναμιν*, Hel. 1:4, 20; *ἥ τε γὰρ πατρῴα ὑμῖν οἰκία κτἑ.* Plat. Charm. 157, E; by the accusative with the infinitive; as, *τῆς γε πρὶν ἄρξαι αὐτὸν ἀρετῆς*, Ages. 1:5; the adjunct may sometimes follow the article and its word; as, *τοὺς ἀγαθοὺς εἰς πόλεμον* 1:9, 14 (compare *τοὺς περὶ αὐτὴν*, i. e., *τὴν ἀρετήν, ἀγαθούς*, Cyn. 12:21).

The intervening word may itself have a simple or complex modification, and the whole may stand between the leading word and its article; as, *τὰ τῆς τῶν πολλῶν ψυχῆς ὄμματα καρτερεῖν πρὸς τὸ θεῖον ἀφορῶντα ἀδύνατα*, Plat. Soph. 254 A; *ἔνοχος ἔστω ὁ γυμνασιάρχης τῷ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ*, Æschin. adv. Timarch. 6, p. 2; *ὁ πιστότατος αὐτῷ τῶν σκηπτούχων θεράπων* 1:8, 28; *τὰς τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς ἐλπίδας*, Thuc. 3:14; *τὸν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς βαρβάρους φόβον* 1:2, 18; or a part may stand after the leading noun and be connected by the article; as, *τὰ Συεννέσιος βασίλεια τοῦ Κιλίκων βασιλέως* 1:2, 23.

The adjunct or adjuncts of the noun may stand after it and be connected with it by the article directly; as, *βασιλεὺς ὁ Περσῶν* 3:4, 8; *Περικλέα τὸν ἐμοὶ προσήκοντα*, Hel. 1:7, 21; *σταθμῶν τῶν ἐγγυτάτω* 2:2, 11; *κατὰ μέσον τὸ τῶν πολεμίων* 1:8, 12; *ἐν ταῖς κώμαις ταῖς ὑπὲρ τοῦ πεδίου τοῦ παρὰ τὸν Κεντρίτην ποταμόν* 4:3, 1; or a word or words may intervene; as, *θώρακα ἔχων τὸν ἱππικόν* 3:4, 48; or the noun in such case may have the article both before and after it directly; as, *τὰ βασίλεια τὰ ἐν αὐτῇ* 1:2, 26; *ἡ ἐςβολὴ ἡ ἐς τὴν Ἀττικήν*, Thuc. 5:20; *τὴν πόλιν τὴν οὐδὲν αἰτίαν* 7:1, 25; or the second article may be separated by a word or words; as, *τοὺς στρατιώτας αὐτῶν τοὺς παρὰ Κλέαρχον ἀπελθόντας κτἑ* 1:4, 7; *τὴν κατάβασιν ἐφοβοῦντο τὴν εἰς Τραπεζοῦντα* 5:2. 28; *τὸ γὰρ ἱππικὸν φόβον παρεῖχε τὸ τῶν πολεμίων πολὺ ὂν* 6:3, 29; or the second article may be omitted; as, *ἡ ξυγκομιδὴ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ* Thuc. 2:52; and, by inversion, an adjunct may stand first; as, *ἡ τοῦ Διὸς ἡ μεγίστη ἑορτή* Thuc. 1:126; *ἡ οὐχ ἥκιστα βλάψασα καὶ μέρος τι φθείρασα ἡ λοιμώδης νόσος* Thuc. 1:23.

If two or more words have a common adjunct, it may stand with the first or last word; as, *τοῖς περὶ αὐτὸν ἀρίστοις καὶ εὐδαιμονεστάτοις* 1:5, 7; *τήν τε Κύρου δύναμιν καὶ χώραν* 2:5, 11; *καὶ χρήματα καὶ πόλεις καὶ τὰ ἑαυτῶν σώματα προέσθαι* 1:9, 12.

When the adjunct thus stands between the article and noun, or follows the noun and is connected by the article, such adjunct is an attribute of the noun; but if the noun has the article before it only, and the adjunct precedes the article and noun, or follows them, such adjunct is a predicate, whether primary; as, *χαλεπὰ μὲν τὰ παρόντα* 3:2, 2; *τῶν πολεμίων ὄντων ἱππέων* 3:4, 24; or secondary; as, *οἱ-λόγοι-θαυμασιώτατοι λέγονται*, Plat. Pol. 2, 364, B; or tertiary; as, *Καταλαμβάνουσι-τὰς ἁμάξας μεστὰς ἀλεύρων καὶ οἴνου* 1:10, 18; *λέγεται δὲ καὶ τοὺς ἄλλους Πέρσας ψιλαῖς ταῖς κεφαλαῖς ἐν τῷ πολέμῳ διακινδυνεύειν* 1:8, 6, where just before this we find *ψιλὴν ἔχων τὴν κεφαλήν*, an equivalent form; *ἐλαύνων ἀνὰ κράτος ἱδροῦντι τῷ ἵππῳ* 1:8, 1; *ἅμα τῷ ἡλίῳ δυομένῳ* 2:2, 16.

When two or more nouns are connected by a copulative conjunction, and the article is employed, it is used with each; as, *οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοί* 3:5, 14; *τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Συρίας* 1:4, 4; or only with the first; as, *τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγούς* 1:7, 2; *τῆς τε Ἰταλίας καὶ Σικελίας* Thuc. 1:36; and this not only when the nouns are distinctive, but even when they are opposed; as, *περὶ τοῦ μείζονος καὶ ἐλάττονος*, Plat. Euthyph. 7, C; *περὶ τοῦ βαρυτέρου τε καὶ κουφοτέρου*, ib.; and where the words are connected in pairs, the article may be used only with the first pair; as, *τὸ δὲ δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον, καὶ καλὸν καὶ αἰσχρόν, καὶ ἀγαθὸν καὶ κακόν*, ib.; the article may sometimes be used with the first noun only, even when the nouns are of different genders and numbers; as, *ἐν τοῖς ἄγκεσί τε καὶ μυχοῖς τῶν ὀρέων* 4:1, 7; *τὰς ἀνακρούσεις καὶ διέκπλους* Thuc. 7:70; *τὰς ἐκείνων ἁμαρτίας καὶ παρασκευήν* Thuc. 4:29; *λέγεται-τόν γε ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἄστρα ὁρᾶσθαι* Plat. Phæd. 111, C, in which last case one form of the article is employed for two numbers and the three genders.

When an epithet is added as an appositive to the name of a god, both take the article or neither; as, *τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι* 4:8, 25; *Ζεὺς Σωτήρ* 6:3, 25; *Διὶ ἐλευθερίῳ* Thuc. 2:71; *τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου* Thuc. 2; 15; but *Ζεὺς ὁ Ὀλύμπιος* Thuc. once only, in 3:14.

II. THE ADJECTIVE.

When the noun is without the article, the adjective is regularly put last; as, τὰ δὲ ἆθλα ἦσαν στλεγγίδες χρυσαῖ 1:2, 10; ὑπὸ Κύρου ζῶντος 3:2, 5; ἐπορεύθησαν σταθμοὺς δύο, παρασάγγας ὀκτώ· καὶ διέβησαν διώρυχας δύο 2:4, 13; Ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας ἑπτά 1:2, 6; ἅρματα δρεπανηφόρα διακόσια 1:7, 10; Εὑρίσκετο δὲ καὶ νεῦρα πολλὰ ἐν ταῖς κώμαις 3:4, 17; ἄνδρας ὅτι πλείστους 1:1, 11; τοξότας καὶ σφενδονήτας ὡς τετρακοσίους 3:3, 6; but if the adjective is emphatic, it is put first; as, Ταύτην τὴν ἐπιστολὴν δίδωσι πιστῷ ἀνδρί, ὡς ᾤετο 1:6, 3; πλαίσιον ἰσόπλευρον πονηρὰ τάξις εἴη πολεμίων ἑπομένων 3:4, 18; βασιλεὺς οὐ μαχεῖται δέκα ἡμερῶν 1:7, 18; ἐὰν δ' ἀληθεύσῃς, ὑπισχνοῦμαί σοι δέκα τάλαντα 1·7, 18; Οὐδὲ γὰρ ἂν πολλαὶ γέφυραι ὦσιν, ἔχοιμεν ἂν ὅποι φυγόντες ἡμεῖς σωθῶμεν 2:4, 19; and the numeral is regularly put first when it belongs to the nominative of measure or the adnominal genitive of measure or value, or is used in a comparison; as, τὸ εὖρος πέντε καὶ εἴκοσι πόδες 3:4, 7; μῆκος δ' ἐλέγετο εἶναι εἴκοσι παρασαγγῶν 2:4, 12; τὸ ὕψος εἴκοσι ποδῶν 3:4, 7; τὴν καπίθην ἀλεύρων ἢ ἀλφίτων τεττάρων σίγλων 1:5, 6; οὐ πλεῖον εἴκοσι σταδίων 3:2, 34; οὐ μεῖον ἢ πέντε παρασάγγας 4:4, 1; Οὐδαμῇ πλεῖον ἑπτὰ ἡμερῶν 7.3, 12; but sometimes last; as, τὸ μὲν εὖρος ὀργυιαὶ πέντε, τὸ δὲ βάθος ὀργυιαὶ τρεῖς 1:7, 14. In some cases the position is nearly indifferent; as, μεγάλου βασιλέως 1:2, 8; βασιλεὺς μέγας 1:7, 16, the designation of the king of Persia.

When the noun has the article, the adjective is regularly put between the article and noun; as, τὸ βασίλειον σημεῖον 1:10, 12; τὸν βασιλεύοντα Ἀρταξέρξην 1:1, 4; but if the adjective is very emphatic, it follows the noun with the article repeated; as, τοὺς μὲν γὰρ κύνας τοὺς χαλεπούς κτἑ. 5:8, 24; τοῦ κινδύνου τοῦ προσιόντος 1:7, 5; if the adjective is slightly emphatic, or designates a particular individual or a class, the first article is omitted; as, Ἐγὼ δὲ σύνειμι μὲν θεοῖς, σύνειμι δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς Comm. 2:1, 32; σταθμῶν τῶν ἐγγυτάτω κτἑ. 2:2, 11; Κῦρον τὸν ἀρχαῖον 1:9, 1; Φρυγίας τῆς μεγάλης 1:9, 7; στρουθοὶ αἱ μεγάλαι 1·5, 1; and sometimes another modification is added, and the article repeated; as, Ἦσαν δὲ ταῦτα δύο τείχη, καὶ τὸ μὲν ἔσωθεν τὸ πρὸ τῆς Κιλικίας κτἑ 1:4, 4.

The order of certain adjectives is specially to be noted; as, μέσος, ὅλος, μόνος.

When μέσος designates an individual as opposed to others, it follows the article; as, τὸ μέσον στῖφος 1:8, 13; but when it denotes a part as opposed to the whole, it precedes the noun and article or follows both; as, διὰ μέσης τῆς πόλεως 1:2, 23; ἐν μέσοις ἀναμεμιγμένοι τοῖς Ἕλλησι 4:4, 8; πρὸ τῆς φάλαγγος μέσης 1:2, 17; so without the article in the phrase μέσαι νύκτες; as, περὶ μέσας νύκτας 1:7, 1.

When ὅλος designates the whole of a thing as opposed to its parts, it precedes the article and noun or follows both; as, ὅλην τὴν φάλαγγα 1:2, 17; ἡ ἡμέρα ὅλη 3:3, 11; so without the article, Βαβυλῶνος ὅλης Cyr. 7:5, 69; but when it denotes one whole thing as opposed to another, it follows the article; as, τὴν ὅλην ἀδικίαν ἠδικηκότα Plat. Pol. 1, 344, C; but εἴτε γυναικὸς τῆς ὅλης ἐντύχοι ἡμίσει κτἑ Plat. Symp. 191, B.

When μόνος denotes an attribute, it follows the article; as, τὸν μόνον μοι καὶ φίλον παῖδα Cyr. 4:6, 4; but when it belongs to the predicate, it follows or precedes both the article and noun; as, ἡ δὲ ἐγκράτεια μόνη ποιοῦσα καρτερεῖν τὰ εἰρημένα Comm. 4:5, 9.

For the position of the adjective generally, when it forms not an attribute, as above, but a predicate, see under the Article, p. xv.

If the adjective belongs to two or more nouns, it is commonly put first, and in agreement with the first noun; as, πολλαὶ κριθαὶ καὶ πυροὶ καὶ τἄλλα τὰ ἐπιτήδεια 7:1, 13; μίαν ἡμέραν καὶ νύκτα 6:4, 38; σῖτος πολὺς καὶ πρόβατα καὶ ἄλλα χρήματα 2:4, 27; so even when followed by a double connective, whether copulative or disjunctive; as, πολλὰ καὶ ἔθνη καὶ πόλεις 3:1, 2; πολὺ δὲ σήσαμον καὶ μελίνην καὶ κέγχρον καὶ πυροὺς καὶ κριθὰς φέρει 1:2, 22; εἴ τις ἢ πόλις ἢ ἔθνος στρατηγοῦ δέοιτο 7:1, 33; the common adjective is sometimes placed after one of the intermediate nouns, and in agreement with that; as, ἄνθρωποι μὲν ὀλίγοι πάνυ ἐλήφθησαν, βόες δὲ καὶ ὄνοι πολλοὶ καὶ πρόβατα 4:7, 14; γρᾴδια δὲ καὶ γερόντια καὶ πρόβατα ὀλίγα καὶ βοῦς 6:1, 22.

If a noun be modified by two or more adjectives, the noun is regularly put first; as, πόλιν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ οἰκουμένην, μεγάλην καὶ εὐδαίμονα 1:4, 1; δύναμιν ἔχει καὶ πεζὴν καὶ ἱππικὴν καὶ ναυτικήν 1:3, 12; but if the adjectives are relative, the noun is put last; as, Ὅσων δὲ δὴ καὶ οἵων ἂν ἐλπίδων ἐμαυτὸν στερήσαιμι, εἰ κτἑ 2:5, 10; sometimes the noun is put after the first adjective; as, τραχὺς ἦν ὁ ποταμὸς μεγάλοις λίθοις καὶ ὀλισθηροῖς 4:3, 6; διαθεώμενος αὐτῶν ὅσην μὲν χώραν καὶ οἵαν 3:1, 15; after second, Phæd. 90, C.

When the adjective is very emphatic, it is repeated, or its appropriate substitute used with each noun; as, λέγειν ἐκέλευε πᾶσιν ὅτι τὰ ἱερὰ καλὰ καὶ τὰ σφάγια καλὰ εἴη 1.8, 15; τά τε ἱερὰ ἡμῖν καλὰ οἵ τε οἰωνοὶ αἴσιοι τά τε σφάγια κάλλιστα 6:5, 21; ᾤετο κτήσεσθαι ἐκ τούτων ὄνομα μέγα καὶ δύναμιν μεγάλην καὶ χρήματα πολλά 2:6, 17; when there are two constructions, the noun may be placed last, and follow the last or first construction; as, εἰς τὴν ἑτέραν ἐκ τῆς ἑτέρας πόλεως 5:5, 31; Λακεδαιμονίοις μὲν πρὸς ταῖς αὐτοῦ ὑπαρχούσαις ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας τοῖς τἀκείνων ἑλομένοις ναῦς ἐπετάχθησαν ποιεῖσθαι Thuc. 2:7; μυρίους ὄψονται ἀνθ' ἑνὸς Κλεάρχους 3:2, 31; or be put first, and take the construction there required; as, οὕτως ἐγίγνετο αὐτῷ φίλος χρήσιμος ἀντὶ ἀχρήστου Cyr. 8:1, 20.

An adjective may be separated from its word to make the adjective or the intervening word emphatic; as, ἃ σὺ πάντα εἰδώς κτἑ. 3:1, 29; ἄνδρας λαβόντας ἐλθεῖν ὅτι πλείστους, ὡς κτἑ. 1:1, 11; χρόνον ἀντεῖχον πολὺν ἀλλήλοις Thuc. 7:34; ἀντίπαλον ἐς ἓν ὄνομα Id. 1:3; πᾶσαν ἐς ἀρετήν Id. 7:86; οὐδὲν δι' ἄλλο Ath. 3:1; μηδὲν δι' ἄλλο Isocr. Panath. 216, p. 278; especially when the adjective with the verb forms one idea, or the adjective modifies the idea of the verb—that is, when it forms a predicate—it is brought near the verb and commonly before it; as, ἤρχοντο ἀντίοι ἰέναι τοῖς πολεμίοις 1:8, 17; ἐπεμελεῖτο ὡς πολεμεῖν τε ἱκανοὶ εἴησαν κτἑ. 1:1, 5; δοῦναί μοι ὁπόσους δυνατὸς εἴη ἄνδρας 7:2, 34; δύναμιν ᾗ Κῦρος πολεμίᾳ ἐχρῆτο 2:5, 11; ἔρημα καταλιπεῖν τὰ ὄπισθεν 3:4, 40; φιλίαν παρέξειν ὑμῖν τὴν χώραν 2:3, 26; τὸν μὲν ἄρχοντα τῆς κώμης ταύτης σύνδειπνον ἐποιήσατο 4:5, 28; Τό γε μὴν πειθομένους παρέχεσθαι τοὺς στρατιώτας Cyr. 1:6, 20; Σχολαίαν γὰρ ἐποίουν τὴν πορείαν 4:1, 13; ἔτυχε γὰρ ὕστερος προσιών 1:5, 30; ἔλαχον γὰρ πρότεροι ἀποδιδόναι ἃ εἶχον Thuc. 5:21; ἔτι σκοταῖος ἀναστὰς ὄρθρου κτἑ. 4:5, 18; Ὁ δὲ φοῖνιξ, ὅθεν ἐξαιρεθείη ὁ ἐγκέφαλος, ὅλος αὐαίνετο 2:3, 16; ὁπόσα ἦν νεωστὶ αἰχμάλωτα ἀνδράποδα ἐν τῇ στρατιᾷ πάντα ἀφεῖναι 4:1, 12; or such adjective is sometimes put after the verb; as, τούς τε πολεμίους ἐπεποιήκεσαν θρασυτέρους 5:4, 18; τοὺς μὲν ἄλλους αἰχμαλώτους Θράσυλλος εἰς Ἀθήνας ἀπέπεμπε πάντας Hel. 1:2, 3; or if particularly emphatic, at the beginning or the end of the clause; as, ἱκανὸς ἤδη νομίσας εἶναι καὶ ἄρχειν κτἑ. 2:6, 17; Ἐπεὶ δὲ οἱ τελευταῖοι τῶν Ἑλλήνων κατέβαινον εἰς τὰς κώμας ἀπὸ τοῦ ἄκρου ἤδη σκοταῖοι, διὰ γάρ κτἑ. 4:1, 10.

When the cardinal numerals are combined, Xenophon puts the smaller first with *καί*, or the larger first with *καί*; as, *πέντε καὶ εἴκοσιν* 1:2, 23; *εἴκοσι καὶ πέντε* 1.2, 8; *ἑπτὰ μὲν καὶ τετταράκοντα* Hel. 1:6, 35; *τετταράκοντα καὶ ἑπτά* 1:7, 17; *πεντήκοντα καὶ ἑκατόν* Hel. 1:4, 21; *ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα* 1:7, 12; *δισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι* 1:7, 10; *μυρία καὶ τετρακοσία* 1:7 10; but Thucydides prefers to put the smaller first with *καί*; as, *πέντε καὶ εἴκοσιν* 1:26; *ἑπτὰ καὶ εἴκοσιν* 1:46; *τέσσαρσι καὶ τριάκοντα καὶ ἑκατόν* 6:43; *πεντήκοντα καὶ ἑκατόν* 7:33; *ἑξακοσίους καὶ χιλίους* 1:60; *ἑκατὸν καὶ πεντακισχιλίους* 6:43; *τρισχιλίους καὶ μυρίους* 2:13; and the noun sometimes intermediate; as, *εἴκοσι μὲν ὁπλῖται διέβησαν καὶ τετρακόσιοι* 4:38; but when he puts the larger first, he commonly puts the limited noun intermediate; as, *τριάκοντα ναυσὶ καὶ τρισίν* 7:34; *ἑβδομήκοντα ἡμέραι καὶ δύο* 4:39; *τετρακόσια τάλαντα καὶ ἑξήκοντα* 1:96; but not invariably; as, *ἐς δὲ ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι μάλιστα ἐνέμειναν* 3:20; *τετρακόσιοι καὶ δυοῖν δέοντες πεντήκοντα ἄνδρες* 5:68; 2:2.

Instead of adding the numbers eight and nine, subtraction is often employed, and the minuend put last; as, *δυοῖν δεούσαιν εἴκοσι ναυσίν* Hel. 1:7, 5; *μιᾶς δεούσαις εἴκοσι ναυσί* Thuc. 8:17; *δυοῖν δέοντες πεντήκοντα* Thuc. 5:68; but the minuend is sometimes put first; as, *πεντήκοντα δυοῖν δέοντα ἔτη* Thuc. 2:2; other numbers also are subtracted; as, *ὀκτὼ ἀποδέοντες τριακόσιοι* Thuc. 4:38; *τριακοσίων ἀποδέοντα μύρια* Thuc. 2:13; so also with the ordinals; as, *ἔτει ἑνὸς δέοντι εἰκοστῷ* Thuc. 5:16; 3:102; 5:16; 8:6; but *ὄγδοον καὶ δέκατον ἔτος* Thuc. 7:18.

When the ordinal numerals are combined, the smaller is put first with *καί*, for which also we sometimes find the cardinal employed; as, *ἕβδομον καὶ δέκατον ἔτος* Thuc. 6:93; *ἑπτὰ καὶ δεκάτῃ ἡμέρᾳ* Thuc. 4:101; [*ἓν καὶ εἰκοστὸν ἔτος*] Thuc. 8:109. The noun commonly stands after the ordinal, as above; but sometimes it stands first or intermediate; as, *Ὀλυμπιὰς τρίτη καὶ ἐνενηκοστή* Hel. 1:2, 1; *ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει καὶ δεκάτῳ* Thuc. 1:87.

When a cardinal adjective is combined as a multiplier with a numeral noun, the adjective precedes; as, *δέκα μυριάδες* 1:7, 10; *τριάκοντα μυριάδας στρατιᾶς* 1:4, 5; *στρατιὰν δώδεκα μυριάδας* 3:5, 16; *ἑκατὸν καὶ εἴκοσι μυριάδες* 1:7, 11; when the numeral adverb is so used with a numeral adjective, it regularly forms a prefix to it; as, *πεντακισχιλίοις* Thuc. 6:43; *τρισμυρίους* Cyr. 2:1, 2; but it is sometimes separated from it; as, *τετράκις γὰρ χίλιοι* Thuc. 6:31.

The complement or modification of the adjective is regularly put after it; as, *θαυμάσιαι τοῦ κάλλους* 2:3, 15; *ἐνδεεῖς τῶν ἀναγκαίων* Comm. 3:12, 2; Isocr. Nicocl. 36, p. 45; *κρείττονι ἑαυτοῦ* 1:2, 26; *ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ* Thuc. 3:9; *δυνατοὶ γενόμενοι καὶ τοῖς σώμασι κτἕ.* Comm. 2:1, 19; *θαυμαστὰ πλήθει* Plat. Theæt. 174, E; *τοιόνδε τῇ οἰκοδομήσει* Thuc. 3:21; *ἴσοι ὄντες τὸν ἀριθμόν* Cyr. 5:2, 1; *τοσοῦτος τὸ βάθος* 3:5, 7; Thuc. 3:98; *δεινὰ εἰς τὴν πορείαν* 2:3, 13 (Dindorf); 6:5, 42;—*ὠφέλιμον εἴη εἰς τὸν βίον* Œc. 6:4; *θαρραλεωτέρους—εἶναι πρὸς τοὺς πολεμίους* 3:2, 16; *δεινὸς περὶ ἀμφοτέρων* Plat. Io, 534, A; *δεινοτέρους ἐμοῦ περὶ μουσικήν* Œc. 2:15; *δεινῶν ἀμφ' ἵππων* ib. 12:20; *χρήσιμος ἀντὶ ἀχρήστου* Cyr. 8:2, 20; Plat. Gorg. 516, B; but if the complement be emphatic, it is put before the adjective; as, *ἀγρίων θηρίων πλήρης, ἃ κτἕ.* 1:2, 7; *ἑνὸς ἐνδεεῖς* Ath. 2:14; Thuc. 3:97; *πολλοῦ μὲν ἄξιος φίλος* 1:3, 12; *τούτων ἐγκρατεῖς ποιῆσαι* 1:7, 7; *φύσει ἀγαθούς* Comm. 4:1, 3; *πολέμους ἀγαθοί* Cyn. 1:14; *τὸ πλῆθος ὡς δισχίλιοι* 4:2, 2; Thuc. 4:8; *πρὸς τὰ θηρία φιλοκινδυνότατος* 1:9, 6; *περὶ ἐπῶν δεινὸν εἶναι* Plat. Protag. 338, E; *περὶ ἐμὲ ἄδικος* 1:6, 8.

III. PRONOUNS AND PRONOMINAL WORDS.

Αὐτός, as an emphatic adjective, commonly precedes its noun or pronoun; as, *αὐτοῦ Κύρου* 1:2, 21; *αὐτὰ ἐναντία* Comm. 4:5, 7; *πρὸ αὐτοῦ βασιλέως* 1:7, 11; *αὐτῷ τῷ στρατεύματι* 1:8, 14; *παρ' αὐτὸν τὸν Εὐφράτην* 1:7, 16; *παρ' αὐτὰ τἀδικήματα* Dem. de Cor. 13, p. 229; *ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ἑαυτῶν στρατεύματος* 3:4, 41; *αὐτὸ τὸ ὑγιαίνειν ἀγαθὸν εἶναι νομίζω* Comm. 4:2, 31; *μὴ ἡμᾶς αὐταῖς ταῖς τριήρεσι καταδύσῃ* 1:3, 17; *αὐτὸς ἐγώ* 5:6, 24; *αὐτόν με* Comm. 2:9, 2; *αὐτῷ ἐμοί* Plat. Phæd. 91, A; *αὐτὸς σύ* 1:6, 7; *αὐτὸ τοῦτο* 1:9, 21; *αὐτὸ τοῦτο μόνον*, Plat. Gorg. 500, B; *αὐτὰ δὲ τάδε* Thuc. 1:139; *αὐτοῦ ἐκείνου* 1:3, 7; *εἰ μή αὐτός τις προθυμήσεται* Cyr. 2:3, 3; *οὐκ ἔστιν ἄλλη φυλακὴ τοιαύτη οἵα αὐτόν τινα καλὸν κἀγαθὸν ὑπάρχειν* Cyr. 7:5, 84; *αὐτοὶ ἑκάτεροι* Thuc. 5:41; *αὐτὸς ἕκαστος* Thuc. 2:35; *αὐτοὶ ἕκαστοι* Cyr. 6:2, 4; but it sometimes follows them; as, *τούς τε ἄνδρας αὐτούς* 2:5, 39; *τὸ ὄψον αὐτό* Comm. 3:14, 3; *ἔμοιγε καὶ αὐτῷ* Plat. Apol. 41, A; *σὲ μὲν αὐτὸν ἄφηκα* Cyr. 5:5, 20; *σοῦ αὐτοῦ* Plat. Gorg. 506, B; *τοῦτον αὐτόν* Œc. 8:15; *τοῦτο αὐτὸ μόνον* Plat. de Leg. 2, 667, B; and regularly follows the personal pronouns in the plural when they are reflexive; as, *ἡμῖν αὐτοῖς* 3:1, 30; *ἡμᾶς αὐτούς* Dem. de Chers. 28, p. 97; *ὑμῶν αὐτῶν* 3:2, 14; *ὑμῶν αὐτῶν* Dem. de Chers. 75, p. 108; *σφίσιν αὐτοῖς* 6:4, 5; the possessives in apposition to the genitive implied in them; as, *τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν φίλοις* 7:1, 29; *τοὺς οἴκους τοὺς ὑμετέρους αὐτῶν* Isocr. Nicocl. 49, p. 37; *τῷ σφετέρῳ αὐτῶν κέρᾳ* Thuc. 8:25; and the ordinal numerals from *τρίτος* upward; as, *ἐστρατήγει δὲ Ξενοφῶν ὁ Εὐριπίδου τρίτος αὐτός* Thuc. 2:79; *ᾑρέθη πρεσβευτὴς εἰς Λακεδαίμονα αὐτοκράτωρ δέκατος αὐτός* Hel. 2:2, 17; Thuc. 2:13; but it sometimes, though very rarely, precedes the personal pronouns of the first and the second person plural, whether reflexive or not; as, *αὐτοῖς τε ἡμῖν κτἕ.* Cyr. 6:2, 25; *ἐν αὐτοῖς ἡμῖν* Dem. Phil. 1, 50, p. 54; *αὐτοὺς ὑμᾶς* Dem. Phil. 1, 23, p. 46.

When it modifies two or more words, it may precede or follow the first word; as, *αὐτῆς δικαιοσύνης τε καὶ ἀδικίας* Plat. Theæt. 175, C; *περὶ δικαίων αὐτῶν καὶ ἀδίκων* Plat. Soph. 225, C.

It may be separated from its word; as. *ἐπ' αὐτὴν ἥκει τὴν ἀκμήν* Dem. Phil. 1, 41, p. 52, *Ἐγώ τε γὰρ ἡ μωρὰ πολλὰ διεκελευόμην αὐτῷ οὕτω ποιεῖν—αὐτός τε οἶδ' ὅτι οὗτος οὐ τοῦτο ἐνενόει κτἕ.* Cyr. 7:3, 10, where there is no ambiguity, as the speaker is a woman; or introduced after it for the sake of emphasis or distinction, in connection with a verb; as, *Ὁ δὲ Κλέανδρος ὑπὸ τοῦ Δεξίππου τε ἀνερεθιζόμενος καὶ αὐτὸς ἀχθεσθείς ὅτι κτἕ.* 6:4, 9.

It is used alone in this same sense to emphasize the subject of a verb of any person, or of an infinitive or participle, and commonly stands before or near the verb; as, *καὶ αὐτοὶ ἐπιβουλευσόμεθα καὶ ὁ οἶκος ὅλος* Cyr. 5:4, 34; *ταῦτα δὴ πάντα αὐτοὶ παρεσκευασμένοι καὶ ποιήσαντες τοῖς Ἕλλησι φανερά, τοὺς ἄλλους ἤδη παρακαλῶμεν κτἕ.* Dem. Phil. 3, 71, p. 129; *τριήρεις πεντήκοντα παρασκευάσασθαί φημι δεῖν, εἶτ' αὐτοὺς οὕτω τὰς γνώμας ἔχειν ὡς, ἐάν δέῃ, πλευστέον εἰς ταύτας αὐτοῖς ἐμβᾶσιν* Dem. Phil. 1, 16, p. 44; *καὶ αὐτὸς ἔρχεται σὺν τῇ δυνάμει* 7:4, 21; *καὶ αὐτοὶ ἐβουλεύοντο εἰ αὐτοῦ μείναντες τὰ σκευοφόρα ἐνταῦθα ἄγοιντο ἢ ἀπίοιεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον· ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς ἀπιέναι* 1:10, 17; *αὐτὸ συμβαίνει εἰς ταύτην εἶναι πέμπτην* Dem. de Fals. Leg. 60, p. 360; *γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτός* Cyr. 1:6, 2; *ἴστε αὐτοί* Dem. Phil. 3, 46, p. 122; and sometimes after the participle; as, *Καὶ ἐξελθὼν αὐτὸς μὲν Ἐλευσινάδε ξυνελέγετο κτἕ.* Hel. 2:4, 29; *γνόν-*

τες καὶ αὐτοὶ ταῦτα ἄριστα εἶναι κτἕ. Cyr. 7:5, 71; in cases of contrast or distinction, it may be removed from the verb; as, εἰ σὲ μὲν ὁρῷμεν ἔξω καρτεροῦντα, αὐτοὶ δ' ἐν οἰκίαις εἴημεν Cyr. 7:5, 56; αὐτὸς μὲν ἀμέμπτως τετελεύτηκεν, ἐγὼ δ' ἡ παρακελευομένη ζῶσα παρακάθημαι Cyr. 7:3, 10.

It may be used alone, also, as an emphatic pronoun in objective and other relations, and occupy a secondary place or the first; as, οἱ δὲ αὐτόν τε ἔβαλλον καὶ τὰ ὑποζύγια τὰ ἐκείνου 1:3, 1; αὐτῶν μὲν γὰρ προφυλάττουσιν οἱ νόμοι Hi. 6:10; Αὐτοῦ πρῶτον ἡδέως ἀκούσαιμ' ἄν, κτἕ. Plat. Lys. 204, B; and instead of the reflexive, when the subject of the finite verb and of the infinitive is the same, and a contrast of persons is to be denoted; standing in such case near the leading or dependent verb; as, ὁπόσα δ' ἂν ἁλίσκηται ἀξιώσω αὐτὸς ἔχειν 7:3, 10; ὃ μηδεὶς μὲν αὐτὸς πεποιηκέναι φήσειεν Dem. adv. Aristog. 1, 7, p. 771; τοὺς μὲν προπέμπεται, αὐτὸς δὲ εἶπεν ὅτι θῦσαί τι βούλοιτο 7:2, 14.

It is often used in the oblique cases as a simple pronoun of the third person, and then always occupies a secondary place; as, Ἀπορουμένοις δ' αὐτοῖς προσελθών τις ἀνὴρ Ῥόδιος εἶπεν· 3:5, 8; τοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέκτεινε, τοὺς δ' ἐξέβαλεν 1:1, 7; Ὁ δὲ Κῦρος δίδωσιν αὐτῷ εἰς τετρακισχιλίους κτἕ. 1:1, 10; χρώμενος αὐτῷ οὐκ ἀπώλεσεν αὐτόν. 2:6, 27; and when so used it may be made emphatic by itself repeated; as, ἐκ τῆς εἰκόνος μανθάνειν αὐτήν τε αὐτήν, εἰ καλῶς εἴκασται, καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἧς ἦν ἡ εἰκών Plat. Crat. 439, A.

When preceded by the article, as ὁ αὐτός or αὑτός, it means *the same;* as, ὁ αὐτὸς ἄρξει ὑμῶν Cyr. 4:5, 10; τούτων οὐδέν ἐστι τὸ αὐτό Dem. adv. Androt. 27, p. 601; οἱ ἄνθρωποι τὸ αὐτό τε καὶ πρὸς τὰ αὐτὰ καλοὶ κἀγαθοὶ λέγονται Comm. 3:8, 5; τὸ δὲ Ἑλληνικὸν ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ μένον κτἕ. 1:8, 14; Ἐν ταὐτῷ γε μέντοι ᾖσθα τούτοις 3:1, 27; πάντας εἰς ταὐτὸν (neuter) ἐλθόντας κτἕ. 6:1, 17; ταὐτὰ ἔπασχον 3:4, 28; and when used as an attributive of a word, it regularly precedes the word; as, τὸ αὐτὸ σχῆμα 1:10, 10; τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ 1:5, 12; κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Thuc. 3:7; τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον Dem. adv. Androt. 29, p. 602; περὶ τῶν αὐτῶν τῆς αὐτῆς ἡμέρας οὐ ταὐτὰ γιγνώσκομεν Isocr. de Pace 52, p. 170; τὰ αὐτὰ ταῦτα 1:1. 7; ταὐτὸ τοῦτο Dem. in Mid. 39, p. 526; Plat. Gorg. 470, B; τοὺς αὐτοὺς τούτους ἀνθρώπους Dem. adv. Androt. 63, p. 612; but sometimes, though very seldom, follows it; as, κατὰ τὸν χρόνον τὸν αὐτόν Thuc. 5:115; τῇ δ' ἐπιχειρήσει τῇ αὐτῇ τοῦ τε πεζοῦ κτἕ. Thuc. 7:39; οἰκήσετε δὲ τὰς αὐτὰς οἰκίας καὶ χώραν τὴν αὐτὴν ἐργάσεσθε καὶ γυναιξὶ ταῖς αὐταῖς συνοικήσετε Cyr. 4:4, 10, perhaps an inversion by *Chiasmus;* ἐπὶ τῆς ἀνοίας τῆς αὐτῆς Dem. de Chers. 14, p. 93; οὗτος δὲ ὁ αὐτός 7:3, 3; ἐκεῖνα τὰ αὐτά Comm. 4:4, 6.

Ὁ αὐτός may be separated from its word, especially by a dependent case, or such dependent case may follow both; as, εἰς τὸν αὐτὸν ἡμῖν κίνδυνον Cyr. 2:1, 15; τὸν αὐτὸν τούτοις τρόπον Dem. adv. Androt. 25, p. 601; τὸν αὐτὸν ἐκείνῳ λόγον ἡ θνητὴ φύσις ζητεῖ Plat. Symp. 207, D; τὸν αὐτὸν τρόπον ἡμῖν Cyr. 2:2, 1.

Αὐτός, even when preceded by the article, has sometimes its emphatic force merely, the article being then pronominal; as, οὐθ'—δυνήσεται πεῖσαι τοὺς αὐτοὺς ἑορακότας ὑμᾶς κτἕ. Dem. de Fals. Leg. 204, p. 405; τί τούτους προσήκει παθεῖν τοὺς αὐτοὺς ἠδικηκότας ib. 221, p. 410; ἐν δὲ τῷ κοινῷ μὴ χρῆσθαι τῷ νόμῳ τούτῳ τὴν πόλιν τὴν αὐτὴν ἐπιτάξασαν τοῖς ἰδιώταις Dem. adv. Lept. 9, p. 459.

Οὗτος is commonly put after its noun when the noun is without the article, and a proper noun with the form οὑτοσί regularly omits the article; as, Μηδοσάδης οὗτος 7:2, 25; Λακρίτῳ τούτῳ Dem. adv. Lacr. Exc. 3, p. 924; Μηδοσάδην τουτονί 7:2, 24; Ὀρόντου τουτουΐ 1:6, 6; it is sometimes put before the noun; as, οὗτος Φρυνίσκος 7:2, 29; οὗτος ἀνήρ Plat. Gorg. 505, C; οὑτοσὶ ἀνήρ ib. 489, B.

When the noun has the article, οὗτος is commonly put before both; as, ταύτας τὰς πόλεις 1:1, 8; διὰ τουτουσὶ τοὺς θεοῖς ἐχθρούς Dem. de Fals. Leg. 61, p. 360; but sometimes after both; as, τὸν ἄνδρα τοῦτον 1:6, 9; ἡ προαίρεσις αὕτη Dem. de Cor. 12, p. 229.

It may be separated from its noun not only by particles; as, Αὕτη μὲν δὴ ἡ περὶ αὐτόν τε φυλακή κτἕ. Cyr. 7:5, 70; but by another pronoun; as, τὴν χώραν ἡμεῖς αὐτοῖς ταύτην παρεδώκαμεν 5:5, 10; by a verb; as, ἐν ταύταις μαχεῖται ταῖς ἡμέραις 1:7, 18; Ὅμως δὲ τούτοις πιστεύεις τοῖς ἀδήλοις Cyr. 1:6, 9; Ἐν τούτῳ δὲ ἐπρεσβεύοντο τῷ χρόνῳ Thuc. 1:126; and even by the verb whose subject it modifies; as, ταῦτα μέν ἐστιν ἅπαντα τὰ χωρία ἆθλα τοῦ πολέμου κείμενʼ ἐν μέσῳ, Dem. Phil. 1, 5, p. 41; Τοῦτο δ' αὖ οὕτω τρεφόμενον ἐλάνθανεν αὐτῷ τὸ στράτευμα 1:1, 9.

Ἐκεῖνος and Ὅδε, when used with the article and noun, are commonly put before both; as, ἐκείνης τῆς ἡμέρας 1:7, 18; κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον Dem. de Cor. 180, p. 288; τήνδε τὴν χώραν 7:7, 6; ὅδε ὁ ἀνήρ 7:7, 3; τῆσδε τῆς γραφῆς Dem. adv. Androt. 59, p. 611; ἐν τῇδε τῇ πόλει Plat. Gorg. 469, D; but sometimes after both; as, τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων Dem. de Cor. 204, p. 296; τὴν δημοκρατίαν ἐκείνην Isocr. de Pace 64, p. 172; ὁ μὲν ἀνὴρ ὅδε γε Apol. 29; κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε Thuc. 4:48; ἐν τῇ πόλει τῇδε Plat. Gorg. 513, B; but when they are used with a noun without the article, they are regularly put after the noun; as, νῆες ἐκεῖναι Thuc. 1:51; Καλλίστρατος ἐκεῖνος Dem. de Cor. 219, p. 301; Ἀρίσταρχος ὅδε 7:3, 3; ἐπὶ γῆν τήνδε Thuc. 2:74; Σωκράτης μὲν γὰρ ὅδε Plat. Protag. 336, B; τρίτον τόδε Plat. Men. 84, D; but sometimes before it; as, τώδε δύο κασᾶ Cyr. 8:3, 7.

They are sometimes separated from their noun; as, ἡμέρας τε ἀναμιμνήσκομεν ἐκείνης ᾗ κτἕ. Thuc. 3:59; δοκῶ μὲν γὰρ τήνδ', ὦ παῖ, τὴν ὁδὸν ἀναγκαιοτάτην ἡμῖν εἶναι τρέπεσθαι Plat. Soph. 242, B.

When the article is followed by a defining word or phrase, οὗτος and ἐκεῖνος generally stand between the article and noun, but sometimes occupy their regular positions before or after both the article and noun; as, ἡ στενὴ αὕτη ὁδός 4:2, 6; τοὺς ἐμοὺς τούτους ἑταίρους 7:3, 30; αἱ τῶν Πελοποννησίων αὗται νῆες Thuc. 8:80; αἱ πρὸς τοὺς τυράννους αὗται λίαν ὁμιλίαι Dem. Phil. 2, 21, p. 71; τῷ ἀφικομένῳ τούτῳ ξένῳ Plat. Protag. 313, B; τοῖς βαρυστόνοις ἐπικαλουμένοις ἐκείνοις ὑποκριταῖς Dem. de Cor. 262, p. 314; and sometimes amid such defining adjunct; as, τῶν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων ἀγωνισαμένων τριήρων Dem. de Cor. 238, p. 306; ἐπὶ τὰς ἐξαίφνης ταύτας ἀπὸ τῆς οἰκείας χώρας αὐτοῦ στρατείας Dem. Phil. 1, 17, p. 44; τουτουσὶ τοὺς τελευταίους χρόνους Dem. Phil. 3, 23, p. 116; τοὺς ἐθέλοντας φίλους τούτους 1:6, 9; ἐκ τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν Dem. Phil. 1, 17, p. 44; Ὁρᾷς οὖν ἐκείνην τὴν ὑψηλοτάτην πλάτανον; Plat. Phædr. 229, A; οἱ ἀλαζόνες λόγοι ἐκεῖνοι Plat. Pol. 8, 560, C; we find ὅδε also in the position of an attributive; as, οἱ δὲ τελευταῖοι οἵδε ἥκοντες Thuc. 1:140.

When the demonstrative pronouns, especially οὗτος, ἐκεῖνος, and ὅδε, serve to introduce a clause, or to designate it emphatically, they may stand at the beginning of their own clause; as, Τοῦτο δὲ δεῖ λέγειν, πῶς κτἕ. 3:2, 27; κατέμαθεν, ὅτι τούτου ἕνεκα τὰ πυρὰ προκεκαυμένα εἴη τῷ Σεύθῃ πρὸ τῶν νυκτοφυλάκων, ὅπως κτἕ. 7:2, 18; τοῦτό σοι δοίημεν ἀληθὲς λέγειν, ὡς κτἕ. Dem. Phil. 4, 71, p. 150; αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστι χαλεπὸν ἀμαθία, τὸ μὴ ὄντα καλὸν κἀγαθὸν μηδὲ φρόνιμον δοκεῖν αὑτῷ εἶναι ἱκανόν Plat. Symp. 204, A; ἐκεῖνο δεῖ καταμαθεῖν, ὅτι κτἕ. Cyr. 7:5, 80; Ἀλλ' ἐκεῖνο θαυμάζω, εἰ κτἕ. Dem. Ol. 2, 24, p. 25; κἀκεῖνα ἴσμεν, τίνι

μηνί κτἕ. Dem. de Hal. 37, p. 85; *καὶ μὴν ἐκεῖνό γε αἰσχρόν, ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν κτἕ.* Dem. Phil. 3, 68, p. 128; *Ἐκεῖνό γε μὴν πῶς οὐ καλὸν καὶ μεγαλόγνωμον; τὸ αὐτὸν μέν — κοσμεῖν κτἕ.* Ag. 9:6; *τόδε δὲ πάντων μάλιστά μοι μέμνησο, μηδέποτε ἀναμένειν κτἕ.* Cyr. 1:6, 10; *ἀλλὰ καὶ τάδε ὑμῖν ἐκέλευσεν εἰπεῖν βασιλεύς, ὅτι κτἕ.* 2:1, 21; they may also stand first in their own clause, when the clause referred to precedes; as, *τὸ μέντοι ἄνδρα ἄρχοντα πᾶσιν ἅμα χαλεπαίνειν τοῖς ἀρχομένοις, τοῦτο ἐμοὶ δοκεῖ κτἕ.* Cyr. 5:5, 11; — *τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων ὅτι δεῖ πράττειν ἀποφαίνεσθαι, τοῦτ' εἶναι συμβούλου* Dem. Ol. 1, 16, p. 13; *ὅτι δὲ πολλῶν μὲν δεήσει, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα νῦν ἀνάγκη δαπανᾶν, ἐκεῖνο οὐ γιγνώσκεις;* Cyr. 1:6, 9; or intermediate, especially before the verb or after the negative particle; as, *οἱ δὲ στρατιῶται οἵ τε αὐτοῦ ἐκείνου καὶ οἱ ἄλλοι ταῦτα ἀκούσαντες, ὅτι κτἕ.* 1:3, 7; *Τοσούτων δ' ἐπιθυμῶν σφόδρα ἔνδηλον αὖ καὶ τοῦτο εἶχεν, ὅτι κτἕ.* 2:6, 18; *πολεμικὸς δὲ αὖ ταύτῃ ἐδόκει εἶναι, ὅτι κτἕ.* 2:6, 7; *οὐ τοῦτο πρῶτον ἐρώτα, πότερον κτἕ.* 3:1, 7; *Μηδὲ μέντοι τοῦτο μεῖον δόξητε ἔχειν, εἰ κτἕ.* 3:2, 17; *ὥςτε οὐ τοῦτο δέδοικα, μὴ κτἕ.* 1:7, 7; *οὐδὲν ἄλλο ἢ τοῦτ' ἀξιῶν, ὑφ' ὑμῶν εἰς τὴν θάλατταν κατασταθῆναι* Dem. de Hal. 14, p. 80; *Καὶ οὐδ' ἐκεῖν' εἶδεν, ὅτι κτἕ.* Dem. adv. Androt. 76, p. 617; and referring to a clause without an introductory word; as, *ἓν δ' ὑμῖν ἐκεῖν' ὑπισχνοῦμαι — οὐ μόνον ὑμῖν ἐπιδείξω κτἕ.* Dem. adv. Aristocr. 144, p. 167; *τοὺς μὴ προορωμένους τὸν πόλεμον ἐκεῖνα βούλομαι λογίσασθαι· ἡμεῖς κτἕ.* Dem. de Pace 24, p. 63; or they may stand at the end of their own clause; as, *Ἐντεθύμημαι δ' ἔγωγε, ὦ ἄνδρες, καὶ τοῦτο, ὅτι κτἕ.* 3:1, 43; *ἢ πᾶσι πρόδηλον τοῦτο, ὅτι κτἕ.* Dem. adv. Lept. 63, p. 476; *καὶ τοὺς ἄρχοντας δὲ οὓς ἑώρα ἐπιμελομένους τούτου, ὅπως κτἕ.* Cyr. 6:2, 5; — *καὶ ζῶντας προυθυμήθημεν λαβεῖν αὐτοῦ τούτου ἕνεκεν, ὅπως κτἕ.* 4:1, 22; *ὥςτ' οὐκ οἶδεν ἐκεῖνο, ὅτι κτἕ.* Dem. adv. Androt. 75, p. 616; *παρ' ἡμῶν δὲ ἀπάγγελλε τάδε, ὅτι κτἕ.* 2:1, 20; *εἰ μέντοι γε δικαίως ἢ ἀδίκως αὐτοῖς χαλεπαίνεις, παρήσω τοῦτο·* Cyr. 5:5, 11.

In case of simple narration of events, or of introducing speeches and answers, the pronoun referring to what follows may stand first; as, *τόδε αὖ λαβὲ τεκμήριον. Ἐν γὰρ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς κτἕ.* Plat. Protag. 323, A; or intermediate; as, *Ἄλλα μὴν ἐποίει καὶ τόδε πρὸς τοὺς ἐπιτηδείους· τὰ μὲν γάρ κτἕ.* Comm. 1:1, 6; *Ἐπὶ τούτοις δὲ Ξενοφῶν τάδε εἶπε· Κλέαρχος μὲν κτἕ.* 2:5, 41; *Ἐκ τούτου λέγει τάδε Ξενοφῶν· Ἀλλά κτἕ.* 3:1, 35; or last, especially in introducing direct discourse; as, *Γίγνεται γὰρ τάδε. Εὐθύς κτἕ.* 3:1, 13; *καὶ ἔλεξε τάδε· Ἄνδρες κτἕ.* 1:4, 13; *εἶτα ἔλεξε τοιάδε· Ἄνδρες κτἕ.* 1:3, 2; *Κλέαρχος εἶπε τοσοῦτον· Ὡς μὲν κτἕ.* 1:3, 15.

Τοιοῦτος and *Τοσοῦτος* regularly stand before their words; as, *ἐν τοιούτῳ καιρῷ* 5:8, 3; *τοιοῦτον οὐδὲν* 2:5, 5; *τοιαῦτα πολλά* Cyr. 8:2, 25; *τοσοῦτος πόλεμος* Thuc. 1:23; *ἐν τοσούτῳ χρόνῳ καὶ βίῳ* Æschin. de Fals. Leg. 42, p. 33; *τοσούτους ἀνθρώπους* 7:7, 25; *τοσούτους ἄλλους* Plat. de Leg. 6, 775, A; *σὺν τοσαύτῃ καὶ τοιαύτῃ δυνάμει* Cyr. 2:4, 6; *τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα σχήματα* Plat. Tim. 73, C; *τὸν τοιοῦτον ὅρκον* Dem. adv. Aristocr. 68, p. 642; *οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες* 7:7, 24; *Καὶ τὸ μέν — τοσοῦτον ἀγαθόν κτἕ.* Thuc. 4:62; *τοῦτο τὸ τοσοῦτον κακόν* Plat. Apol. 25, E; but sometimes after them; as, *ἐν καιροῖς τοιούτοις ἐγένετο, οἷς κτἕ.* Thuc. 1:41; *περὶ τὰ μέγιστα τοιαῦτα* 5:8, 33; *στρατεύματος τοσούτου ἐργαζομένου* Thuc. 2:75; *νῆες τοσαῦται δὴ πλεῖσται* Thuc. 3:17; *οὐδὲν τοιοῦτον* 2:5, 4.

They are sometimes separated from their word; as, *ἐνίησί τι καὶ πάνυ πρόσωθεν τοιοῦτον, ὥςτε κτἕ.* Comm. 1:3, 13; *Τοιούτων μὲν ἐστε προγόνων* 3:2, 13; *Ἐν τοιούτοις δὲ ὄντες πράγμασι* 2:1, 16; *Τοιαῦτα ἔλεγε πολλά* 2:4, 7; *πόλιν ἑτέραν τοσαύτην ὅσαι κτἕ.* Thuc. 6:37.

Ἑκάτερος generally precedes the article and noun; as, *ἐν ἑκατέρᾳ τῇ χειρί* 5:9, 9; *ἑκάτερα τὰ ἰσχυρότατα* Comm. 4:3, 9; *ἐφ' ἑκατέρῳ τῷ κέρᾳ* Thuc. 5:67; *ἑκατέρων τῶν στρατοπέδων* Thuc. 4:96; *ἐφ' ἑκατέρας τῆς ἠπείρου* Isocr. Pan. 35, p. 47; but sometimes follows them; as, *τὸ κέρας ἑκάτερον* 7:1, 23; *ἐπὶ τῷ κέρᾳ ἑκατέρῳ* Thuc. 4:93.

Ἕκαστος is regularly put after the article and noun; as, *ἐπὶ τὸν πύργον ἕκαστον* Cyr. 6:1, 53; *τοῖς φρουράρχοις ἑκάστοις* 1:1, 6; *τῷ ναύτῃ ἑκάστῳ* Thuc. 6:31; *τοῖς ἔργοις ἑκάστοις* Thuc. 1:22; *κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην* Dem. de Cor. 249, p. 310; *τοῦ μηνὸς ἑκάστου* Dem. Phil. 1, 28, p. 48; *ἡ ψυχὴ ἑκάστη* Plat. Phædr. 248, E; *ἐν ταῖς πόλεσιν ἑκάσταις* Plat. Pol. 1, 339, C; but if it is emphatic, it is put before both; as, *ἕκαστον τὸ ζεῦγος* Cyr. 6:1, 54; *ἕκαστον τὸ ἔθνος* 1:8, 9; *ἕκαστοι οἱ ἀστυγείτονες* Thuc. 1:15; *καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτόν* Isocr. Pan. 29, p. 46; *ἑκάστῳ τῷ τῆς οὐσίας μέρει* Plat. Parm. 144, C; *ἐν ἑκάστοις τοῖς κινδύνοις* Plat. Apol. 39, A.

If the noun is without the article, either *ἕκαστος* or the noun may stand first according to the emphasis; as, *ἕκαστος ἀσκός* 3:5, 10; *ἕκαστον ἄστυ* Thuc. 1:122; *καθ' ἑκάστην ἡμέραν* Comm. 4:2, 12; Hel. 2:1, 27; *ἑκάστης ἡμέρας* Plat. Protag. 318, A; *ἐξ ἑκάστης πόλεως* Thuc. 5:18; *ἀνδρὶ ἑκάστῳ* 1:4, 13; Thuc. 8:29; *καθ' ἡμέραν ἑκάστην* Thuc. 2:85; *κατὰ ἔτος ἕκαστον* Thuc. 1:56; *ἀπὸ πόλεως ἑκάστης* Thuc. 2:10.

It is put after the pronominals *εἷς* and *αὐτός*; as, *εἷς ἕκαστος τῶν Λακεδαιμονίων* 6:6, 12; *ὧν μίαν ἑκάστην* Cyr. 6:2, 18; *τῶν μετοίκων ἕνα ἕκαστον* Hel. 2:3, 21; *εἷς ἕκαστος ἐξιών κτἕ.* Thuc. 1:77; *ἕνα ἕκαστον παραγαγόντες κτἕ.* Thuc. 3:68; *ὅπως αὐτοὶ ἕκαστοι φανοῦνται κτἕ.* Cyr. 6:2, 4; *ἐς ὅσον ἂν καὶ αὐτὸς ἕκαστος οἴηται κτἕ.* Thuc. 2:35; and commonly before, but sometimes after *τὶς*; as, *καὶ εὔνοιαν ἐνδεικνύμενος ἕκαστός τις ἔπειθεν κτἕ.* 6:1, 19; — *ἀθροίζοντο, ἕκαστός τις φοβούμενος κτἕ.* Cyr. 6:1, 42; *ὡς ἑκάστη τις κατείχεται* Thuc. 3:45; *ξυνέβη δὲ πρός τε σφᾶς αὐτοὺς ἅμα ἔριν γενέσθαι, ᾧ τις ἕκαστος προςετάχθη κτἕ.* Thuc. 6:31.

It is sometimes separated from its word; as, *ὅσα ἐν ἑκάστῃ ἦν τῇ ἁμάξῃ* Cyr. 7:4, 12; *τίνα ποτὲ ἕξιν δεῖ τότε ἐν ἑκάστοις εἶναι τοῖς ζῴοις κτἕ.* Plat. Phil. 32, E; *ἑνὸς ἡμῶν ἑκάστου* Dem. de Cor. 255, p. 312; *εἰκὸς γάρ, αὐτοὺς ἀκριβέστατα ἑκάστους — φοβεῖσθαι* Thuc. 6:91; *πάντες ἔφερον ὅ τι τις ἐδύνατο ἕκαστος χρήσιμον* Thuc. 7:75.

Ἄμφω precedes its noun whether with or without the article; as, *ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν* Plat. Protag. 314, D; *ἄμφω πολεμάρχω* Hel. 2:4, 33; it stands first also when the noun takes the article and a pronoun; as, *ἄμφω τούτω τὼ ἡμέρα* Cyr. 1:2, 11; *ἀμφοῖν τούτοιν τοῖν θεοῖν* Lac. 13:3; but may stand after its word; as, *τοῖν ἰσοτήτοιν ἀμφοῖν* Plat. de Leg. 6, 757, E; *τούτοιν ἀμφοῖν* Plat. Phil. 66, E; *ἡμᾶς ἄμφω* Plat. Phil. 14, B.

Ἀμφότερος commonly precedes the article and noun or the pronoun; as, *ἀμφότερα τὰ ὦτα* 3:1, 31; *ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς* Æschin. adv. Tim. 31, p. 24; *ἀμφοτέρων τῶν ναυμαχιῶν* Thuc. 7:41; *ἀμφότερα ταῦτα* Comm. 1:1, 5; *ἀμφοτέροις τούτοις* Isocr. Pan. 45, p. 49; *ἀμφότερα τάδε* Thuc. 6:79; *ἀμφότερα αὐτά* Thuc. 6:72; but sometimes follows them; as, *τὼ παῖδε ἀμφοτέρω* 1:1, 1; *τοῖς ποσὶν ἀμφοτέροις* Hel. 2:3, 31; *οἱ στρατηγοὶ ἀμφότεροι* Thuc. 5:74; *τούτων ἀμφοτέρων* Dem. de Chers. 75, p. 108; *ἡμᾶς ἀμφοτέρους* Plat. Crat. 427, E; and also the relative; as, *ἐφ' οἷς ἀμφοτέροις* Dem. adv. Aristog. 119, p. 775.

It is sometimes separated from its word; as, *ἐκέλευσεν — ταῦτα πυθέσθαι· τέλος δ' ἀμφοτέροις εἰπεῖν ὑμῖν ὅτι κτἕ.* Cyr. 2:4, 7.

Ἄλλος is regularly put before the noun which it limits whether without or with the article; as, *Ἄλλο δὲ*

στράτευμα 1:1, 9; ἄλλην στρατιάν Thuc. 7:12; ἄλλαι κῶμαι πολλαί 3:5, 1; ἄλλων βαρβάρων πάντων 7:1, 28; ἄλλα ἔθνη πολλὰ τοιαῦτα 2:5, 13; τὸ ἄλλο στράτευμα 3:4, 28; τοὺς ἄλλους Πέρσας 1:8, 6; τἆλλα τὰ πολιτικά Hi. 9:5; and commonly before other pronouns, pronominal words, and numerals; as, Ἄλλος οὗτος, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νόμος ἀνθρωπίνως—κείμενος, ὃν κτἕ. Dem. adv. Aristocr. 44, p. 634; Ἄλλος δέ τις ἔλεξε Cyr. 2:2, 6; in ἄλλο τι ἤ; as, ἄλλο τι ἢ οὐδὲν κωλύει παριέναι; 4:7, 5; ἄλλην τινὰ ἡδονήν 2:6, 6; καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ἐπιτηδείων 7:7, 2; τά τε ἄλλα πολλά 1:10, 2; καὶ τἆλλα πάντα Comm. 2:1, 17; Καὶ οὗτος ἄρα καὶ ἄλλος πᾶς ὁ ἐπιθυμῶν κτἕ. Plat. Symp. 200, E; καὶ ἄλλα τοιαῦτα 2:4, 11; τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων Comm. 1:2, 37; ἀνίστη δὲ καὶ Ἀγριᾶνας καὶ Λαιαίους καὶ ἄλλα ὅσα ἔθνη Παιονικὰ ὧν ἦρχε· Thuc. 2:96; καὶ ταύτην ἔσωσαν καὶ ἄλλα ὁπόσα ἐντὸς αὐτῶν καὶ χρήματα καὶ ἄνθρωποι ἐγένοντο πάντα ἔσωσαν 1:10, 3; οὐ μέλλω ἀπορεῖν καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλος ὁςτιςοῦν, Plat. Symp. 198, B; ἀσφαλές σοι ὠνεῖσθαι μαθήματα καὶ παρὰ Πρωταγόρου καὶ παρ' ἄλλου ὁτουοῦν· Plat. Protag. 313, E; ἢ αὐλητὴς ἢ ἄλλ' ὁτιοῦν Cyr. 1:6, 22; ἀνάγκη ἡμῖν καὶ Κορύλαν καὶ Παφλαγόνας καὶ ἄλλον ὅντινα ἂν δυνώμεθα φίλον ποιεῖσθαι 5:5, 12; καὶ ἄλλου οὗτινος ἂν δέησθε, οἶδα ὅτι ὡς φίλου τεύξεσθε Κύρου. 1:4, 15; Ἔστι τοίνυν οὗτος Ἀθηνόδωρος, Σίμων, Βιάνωρ, οἱ Θρᾴκης βασιλεῖς, ἄλλος ὅςτις ἂν εἰς εὐεργεσίας μέρος καταθέσθαι βούλοιτο κτἕ. Dem. Aristocr. 17, p. 626; so ἄλλοσε ὅποι; as, πολλαχοῦ μὲν γὰρ καὶ ἄλλοσε ὅποι ἂν ἀφίκῃ, ἀγαπήσουσί σε· Plat. Crit. 45, B; so before εἴ τις; as, προεῖπε τοῖς ὑπηρέταις καὶ ἄλλος εἴ τις βούλοιτο προςίστασθαι Cyr. 6:2, 13; πυροὺς ἢ ἄλλο εἴ τι ἔχοιεν βρωτόν 4:5, 5; καὶ ἄλλο εἴ τι δυνατὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν Thuc. 2:72; ἔπειτ' ἐγγυώμεθ' ἡμεῖς, ἐγώ, Φορμίων, ἄλλον εἴ τινα βούλεται, θήσειν τὸν νόμον Dem. adv. Lept. 100, p. 487; so ἄλλοσε εἴ ποι; as, ἐπὶ Κέρκυραν ἢ ἄλλοσε εἴ ποι βουλόμεθα πλεῖν Thuc. 1:53; ἄλλων πολλαπλασίων 1:7, 3; ἄλλας τε πολλάς κτἕ. 7:1, 27; καὶ τἆλλα πάντα 5:2, 27; ἄλλα παντοδαπὰ βοσκήματα Hel. 4:6, 6; οὔτε ἄλλον οὐδένα ἔτι, 6:4, 26; οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἔθνος Thuc. 2:65; ἄλλος μηδείς 2:4, 1; μήτε ἄλλο μηδέν Thuc. 8:18; ἄλλοις τρισίν 1:8, 12; ἄλλους ὡς τετταράκοντα Hel. 3:3, 5; ἄλλα μυρία Dem. Phil. 3, 52, p. 124; ἄλλο τρίτον ἅρμα Cyr. 8:3, 12.

It is sometimes put after its word; as, πέμπειν τριήρη ἄλλην καὶ πρέσβεις Thuc. 3:5; στρατιὰν ἄλλην προςλαβόντες Thuc. 7:1; πρὸς πολλοῖς ἄλλοις Dem. de Cor. 252, p. 311; τοσούτους ἄλλους Plat. de Leg. 6, 775, A; δι' ὅντινα δ' ἄλλον Dem. de Cor. 94, p. 257; πλὴν Ἰώνων καὶ Ἀχαιῶν καὶ ἔστιν ὧν ἄλλων Thuc. 3:92; εἰς ὅσα δὲ ἄλλα ἄπειρον εἰπεῖν Cyn. 6:5; Τεγεᾶται καὶ ὅσοι ἄλλοι Ἀρκάδων Λακεδαιμονίοις ξύμμαχοι ἦσαν Thuc. 5:57; so ὅποι ἄλλοσε; as, ὅποι ἂν ἄλλοσε βούλῃ Plat. Phædr. 230, E; οὐδὲν ἄλλο 2:2, 13; εἰ μηδένες ἄλλοι ἢ κτἕ. Hel. 5:4, 20; μηδένα ἄλλον ἐᾶν κεκτῆσθαι ναῦς Thuc. 1:35; and regularly after the pronoun in the phrases εἴ τις καὶ ἄλλος 1:4, 15, εἰ δέ τι καὶ ἄλλο 1:5, 1, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, Thuc. 1:14, ὥς τις καὶ ἄλλος 1:3, 15, and the like; in οὐδὲν ἄλλο ἢ Cyr. 1:4, 24; Thuc. 4:120; and μηδὲν ἄλλο ἢ 1:6, 39.

It is sometimes separated from its word; as, ἄλλην τινὰ ἐννενοηκέναι δοκεῖς ὁδὸν κρείττω 2:2, 10; εἰ καὶ ἄλλα ὑμῖν ἀγαθὰ προςγένοιτο κτἕ. Cyr. 3:2, 18; Τί αὐτὸν καὶ δεῖ ἄλλο ἐπίστασθαι ἢ ἅπερ ἐγώ; Œc. 12:4; ἄλλον ὁρῶμεν λόγον Plat. Phædr. 276, A.

As to the object to which ἄλλος refers, it is regularly introduced before ἄλλος; as, Ξενοφῶν δὲ καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ κατεκώλυον κτἕ. 6:6, 8; φυλακήν—ἐποιοῦντο λιμένων τε κλῄσει καὶ τῇ ἄλλῃ ἐπιμελείᾳ Thuc. 2:94; δι' ὑμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους Ἀθηναίους ἐσωζόμην Dem. de Cor. 249, p. 310; καὶ λοχαγοὺς ἐπέστησαν καὶ ἄλλους πεντηκοντῆρας καὶ ἄλλους ἐνωμοτάρχας 3:4, 13; so the adverb ἄλλως, and τὰ ἄλλα or τἆλλα used adverbially; as, εἴ τις ἀποκτενεῖ Χαρίδημον ἢ καὶ ἄλλως πως τελευτήσει Dem. adv. Aristocr. 47, p. 635; καὶ γὰρ συγγενεῖς πολλοὶ ἔνδον ἦσαν τῶν φευγόντων καὶ ἄλλως εὐμενεῖς Hel. 5:2, 9; πιστοτάτους τε τῇ ἀληθείᾳ ἡγήσεσθαι αὐτοὺς Λακεδαιμονίων φίλους καὶ τἆλλα τιμήσειν Thuc. 4:120; but if the object of reference be emphatic, ἄλλος is introduced first, and an emphatic adjunct in such case sometimes accompanies the object of reference; as, τῶν δὲ βαρβάρων φόβος πολὺς καὶ ἄλλοις καὶ ἥ τε Κίλισσα ἔφυγεν κτἕ. 1:2, 18; καὶ εἴτε ἄλλο τι βούλεται χρῆσθαι, εἴτ' ἐπ' Αἴγυπτον στρατεύειν, συγκαταστρέψαιντ' ἂν αὐτῷ 2:1, 14; ξυνεπεβάλοντο αὐτοῖς ἅμα καὶ ἄλλοι καὶ Ἕρμων τις Thuc. 8:92; τῶν στρατηγῶν κατηγόρουν ἄλλοι τε καὶ Θηραμένης μάλιστα Hel. 1:7, 4; τεκμηρίοις ἄλλοις τε πολλοῖς χρώμενοι καὶ μάλιστα τοῖς περὶ ἡμᾶς γεγενημένοις Isocr. Archid. 49, p. 126; ἄλλοι δέ, καὶ οὐχ ἥκιστα οἱ Κορίνθιοι Thuc. 7:86; κατὰ ἔθνη δὲ ἄλλα τε καὶ τὸ Πελασγικὸν ἐπὶ πλεῖστον κτἕ. Thuc. 1:3; so also ἄλλως, and τὰ ἄλλα or τἆλλα used adverbially; as, ἄλλως τέ μοι καλῶς δοκεῖς ταῦτα λέγειν πάντα καὶ ὅτι κτἕ. Cyr. 1:6, 11; τὴν γὰρ Θεσσαλίαν ἄλλως τε οὐκ εὔπορον ἦν διιέναι ἄνευ ἀγωγοῦ καὶ μετὰ ὅπλων γε δή, καὶ τοῖς πᾶσί γε ὁμοίως Ἕλλησιν ὕποπτον καθεστήκει τὴν τῶν πέλας μὴ πείσαντας διιέναι Thuc. 4:78; and very often by ellipsis; as, ἄλλως τε καὶ τιμώμενον ὑπ' ἐκείνων 7:7, 40; ἄλλως τε καὶ γιγνώσκοντας κτἕ. Dem. Ep. Phil. 17, p. 163; ἄλλως τε καὶ εἰ κτἕ. Cyr. 2:4, 11; ἄλλως τ' εἰ καί κτἕ. Dem. adv. Spud. 17, p. 1033; ἄλλως τε ἂν καί κτἕ. Hipparch. 8:14; καί με φεύγοντα ἐκ τῆς πατρίδος τά τε ἄλλα ἐτίμησε καὶ μυρίους ἔδωκε δαρεικούς 1:3, 3; καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐδὲν ἦν ὅ τι καὶ ἐθαύμασαν, τὰ δὲ σμήνη πολλὰ ἦν αὐτόθι 4:8, 20; τὸν Βρασίδαν τά τ' ἄλλα καλῶς ἐδέξαντο καὶ δημοσίᾳ μὲν χρυσῷ στεφάνῳ ἀνέδησαν κτἕ. Thuc. 4:121; Ὦ μακάριε σὺ τά τε ἄλλα καὶ αὐτὸ τοῦτο ὅτι κτἕ. Cyr. 8:3, 39; and ἄλλος is regularly introduced first in cases of comparison or exception; as, ἄλλο γε ἢ ἀφροσύνη πρόςεστι κτἕ. Comm. 2:1, 17; ἄλλο τι ὂν ἢ τῶν ξυντρόφων τι Thuc. 2:50; in ἄλλο τι ἤ, οὐδὲν ἄλλο ἤ, and the like above; ἡ ἄλλη Λέσβος πλὴν Μηθύμνης Thuc. 3:5; καὶ τἆλλα πάντα πλὴν ἐλαιῶν 6:2, 6; πᾶσαι αἱ ἄλλαι Κυκλάδες πλὴν Μήλου κτἕ. Thuc. 2:9; but in cases of exception sometimes last; as, ψηφισαμένων πλὴν Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων καὶ Ἠλείων καὶ Μεγαρέων τῶν ἄλλων ὥςτε καταλύεσθαι Thuc. 5:17; ξυνεβούλευε μὲν πλὴν πεντακοσίων ἄνεμον τηρήσασι τοῖς ἄλλοις ἐκπλεῦσαι Thuc. 1:65.

Ἕτερος is regularly put before its noun, an adjective, or another pronominal word; as, ἑτέρῳ στόλῳ Thuc. 1:26; ἑτέρων ἐλάφων Cyn. 9:8; ἕτερα δὲ καινὰ δαιμόνια Apol. 10; ἕτερα δὲ δαιμόνια καινά Plat. Apol. 24, B; τῆς ἑτέρας πόλεως 5:4, 31; τὴν ἑτέραν θάλασσαν Thuc. 6:99; ἕτερον δὲ τὸν τρίτον Dem. adv. Theocrin. 14, p. 1326; ἕτεροι μυρίοι Dem. de Cor. 219, p. 301; Plat. Soph. 251, A; ἕτερόν τινα 1:2, 20; ἕτερόν τι Thuc. 5:116; πρὸς ἑτέραν τινὰ ξυμμαχίαν Thuc. 1:71; ποταμοὺς ἑτέρους αὖ τινας Plat. Soph. 251, A; ἕτερος τοιοῦτος Plat. Lach. 200, A; ἕτερα τοιαῦτα Cyr. 6:3, 5; Plat. Gorg. 482, A; πόλιν ἑτέραν τοσαύτην Thuc. 6:37; οὐ τὸ μὲν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι παραλείπειν, ἑτέρῳ δ' ὅτῳ κακόν τι δώσομεν ζητεῖν· Dem. de Cor. 16, p. 230; but sometimes after them; as, οὐδ' ἐπὶ μιᾷ αἰτίᾳ ἑτέρᾳ ἢ ὅτι κτἕ. Hel. 2:2, 10; ναῦς ἑτέρας 1:4, 2; Ἔφοροι ἕτεροι Thuc. 5:36; Μυρία τοίνυν ἕτερ' Dem. de Cor. 138, p. 273; πολλοῖς ἑτέροις ib. 248, p. 309; τέταρτος τοίνυν ἕτερος νόμος ἐστίν Dem. adv. Theocrin. 19, p. 1327; καί τινων ἑτέρων Dem. de Cor. 319, p. 331; καί τινα ἕτερον πάμπολυν ὄχλον Plat. Polit. 291, A; τοιούτων ἑτέρων Isocr. de Pace 113, p. 182; τοιαῦτα ἕτερα Plat. Gorg. 481, E; τοσαῦθ' ἕτερα Dem. Phil. 1:28, p. 48.

It is sometimes separated from its word; as, ἑτέρῳ χρήσῃ μοι διακόνῳ Cyr. 8:3, 8; φίλους ποιεῖσθαι οὓς οὐ βούλονται ἑτέρους τῶν νῦν ὄντων κτἕ. Thuc. 1:28; Τρίτον δ' ἕτερον πρὸς τούτοις δικαστήριον Dem. adv. Aristocr. 74, p. 644; Ἔτι τοίνυν ἑτέρα τίς ἐστιν ἐλπὶς κτἕ. Dem. Exc. adv. Zenoth. 31, p. 890; ἑτέρων παρεμβολῇ πραγμάτων Æschin. adv. Ctes. 205, p. 83.

Πᾶς, when used without the article, commonly stands before its word; as, *πᾶσα μὲν ὁδός κτἑ.* 2:5, 9; *παντὸς ἔργου* 1:9, 18; *παντὶ σθένει* Thuc. 1:86; *πάντας ἀνθρώπους* Cyr. 7:5, 18; *πᾶσιν ἀνθρώποις* Thuc. 2:64; Dem. de Cor. 3, p. 226; *πάσας φωνὰς ἀφίετε* Plat. Pol. 5, 475, A; *πάντα ἀγαθά* 6:4, 1; *πάντα κακά* Dem. Phil. 3, 57, p. 125; *ἐκ τούτων πᾶν τόδε ξυνεστήσατο* Plat. Tim. 69, C; *καὶ πᾶν ὅ τι τοιοῦτον* Plat. Pol. 7, 523, D; *πᾶς δέ τις κτἑ.* Cyr. 5:5, 39; *πάντα τινά* Thuc. 6:68; *κατὰ παντὸς ἑνός* Plat. Phil. 19, B; *πᾶσιν ἡμῖν* 2:5, 40; Isocr. Pan. 9, p. 42; *πάντας ἡμᾶς* Cyr. 5:5, 12; *ξύμπαντας ἡμᾶς* Thuc. 1:122; *πάντες ὑμεῖς* 7:1, 27; *πᾶσιν ὑμῖν* Dem. Phil. 1, 51, p. 55; *ἀπολωλότων πάντων σφῶν* Cyr. 3:1, 13; *πάντων αὐτῶν ἕνεκα* Thuc. 3:66; but sometimes after it; as, *πεδίον ἅπαν* 4:4, 1; *φωνὴν πᾶσαν ἀκούοντες κτἑ.* Ath. 2:8; *προθυμίᾳ πάσῃ* Thuc. 4:11; *ὅσπρια πάντα* 6:2, 6; *ἐκεῖνα μὲν ἅπαντα κτἑ.* Dem. Phil. 1, 36, p. 50; *καὶ ὑμῶν καὶ ἄλλου παντός* Thuc. 1:32; *τάδ' ἄλλα πάντα* Hel. 4:4, 5; *ἡμᾶς πάντας* 6:3, 21; *ὑμᾶς ἅπαντας* Dem. adv. Androt. 72, p. 616; *περὶ ἑαυτῶν ἁπάντων* 6:4, 31; so after the relative pronoun; as, *οἷς πᾶσι κτἑ.* 2:1, 6; *ἃ πάντα κτἑ.* Dem. de Cor. 273, p. 317; *ἐν οἷς πᾶσιν κτἑ.* Dem. adv. Democr. 83, p. 727; and often after *οὗτος*; as, *οὗτοι πάντες* Cyr. 3:1, 36; Dem. de Cor. 296, p. 324; *ταῦτα πάντα* 2:4, 5; Thuc. 1:23; Dem. de Cor. 71, p. 248; Plat. Pol. 2, 365, A; *ταῦθ' ἅπαντα* Isocr. Pan. 42, p. 49; *τούτων πάντων* 2:5, 20; *τούτοις ἅπασιν* Cyr. 3:3, 6; *τούτοις πᾶσι* Dem. de Cor. 249, p. 310; but sometimes before it; as, *Πάντες οὗτοι* 1:8, 9; *πάντες οὗτοι, οὓς κτἑ.* 1:5, 16; *πάντα ταῦτα* Cyr. 2:3, 22; Hel. 4:8, 1; Thuc. 1:12; Dem. de Cor. 249, p. 310; Isocr. Pan. 47, p. 50; Plat. Tim. 69, B; *ἅπαντα ταῦτ'* Isocr. Pan. 32, p. 47; *πάντων τούτων* Plat. Pol. 8, 567, A; *πᾶσι τούτοις* 2:5, 19.

When *πᾶς* is used with the article, it commonly precedes the article and noun or follows both, and denotes the thing or things rather as individuals; as, *πᾶσαν τὴν ὁδόν* 1:5, 9; *ξυμπάσῃ τῇ πόλει* Thuc. 4:87; *πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα* 3:1, 30; *εἰρήκαμεν ὑμῖν πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν* Thuc. 6:87; *ἅπαν τὸ στράτευμα* 2:5, 29; *πάντα τὸν χρόνον* Dem. Phil. 4, 47, p. 143; *πάντες οἱ στρατιῶται* 4:3, 19; *πάντα τὰ καλὰ σώματα* Plat. Symp. 211, C; *πάντες οἱ παρόντες Πέρσαι* Cyr. 2:3, 8; *πάντα τὰ γεγενημένα* 2:5, 33; *πάντα τὰ λεκάνια ταῦτα* Cyr. 1:3, 4; *πᾶσα ἡ ἄλλη Ἑλλάς* Thuc. 1:43; *ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος* Dem. adv. Aristog. 1, 15, p. 774; *πᾶν τὸ τῆς ψυχῆς εἶδος* Plat. Phædr. 251, B; *πάσας τὰς ἐκείνου πράξεις* Isocr. ad Dem. 11, p. 4; *πάντα τὰ τοιαῦτα* Dem. Phil. 4, 33, p. 140; Plat. Crat. 427, A; *πάντα τὰ τοιαῦτα μαθήματα* Comm. 1:1, 7; *πάντα τἄλλ' ἀφείς* Dem. de Cor. 69, p. 248; *πάντα τἀναντία* Cyr. 7:2, 16; *ἡ πόλις πᾶσα* Cyr. 7:5, 25; *τῆς Ἑλλάδος ἁπάσης* 2:3, 18; *τὸ στράτευμα ἅπαν* 2:5, 28; *τὸν ἀριθμὸν πάντα* Plat. Theæt. 147, E; *τῶν ἀγαθῶν πάντων* 3:1, 20; *τοὺς παρόντας πάντας* Cyr. 6:4, 5; *τοῖς μὲν ζῶσι πᾶσιν* Dem. de Cor. 315, p. 330; *τοὺς τῶν στρατιωτῶν λόγους πάντας* 7:7, 43; *τὰς περὶ ἐκεῖνα πόλεις ἁπάσας* Hel. 5:4, 64; *ἡ ἄλλη Ἑλλὰς πᾶσα* Thuc. 2:8; *τὸ δ' ἄλλο στράτευμα πᾶν* 7:2, 11; *τῶν ἄλλων ἔργων ἁπάντων* Isocr. Pan. 45, p. 50; *τοῖς ἄλλοις ἅπασι* Cyr. 1:5, 13; Dem. de Cor. 18, p. 231; *οἱ ἄλλοι πάντες οὗτοι* 2:1, 16; *καὶ τἄλλα πάντα* 6:2, 6; *τὰ δ' ἄλλα πάντα* Hel. 4:4, 5; but it sometimes stands between the article and noun, and then denotes the thing or things rather as a totality; as, *ἡ ξύμπασα ὁδός* Thuc. 7:80; *ἡ πᾶσα ἀρχή* Cyr. 7:5, 25; *τὴν πᾶσαν πόλιν* Thuc. 2:41; *τῆς πάσης Ἑλλάδος* Thuc. 8:2; *τὸν πάντα ἀριθμόν* Thuc. 2:7; *ὁ πᾶς χρόνος* Isocr. ad Dem. 11, p. 4; *τοῦ σύμπαντος αἰῶνος* Isocr. Pan. 28, p. 46; *οἱ πάντες ἄνθρωποι* 5:6, 7; *οἱ πάντες σφενδονῆται* Cyr. 7:4, 15; *τοὺς ἅπαντας Μυτιληναίους* Thuc. 3:36; *τὸ ὅλον ἀνάγκη τὰ πάντα μέρη εἶναι* Plat. Theæt. 204, A; *ὁ ἄλλος δὲ πᾶς λόχος* Cyr. 2:2, 9; *οἱ ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι* Cyr. 3:3, 4; Isocr. ad Dem. 12, p. 4; *τῶν πάντων αὐτῶν* Thuc. 3:11; *οἱ πάντες ὑμεῖς* Dem. de Cor. 248, p. 309; sometimes, but very rarely, it follows the noun with the article postpositive; as, *πόλει δὲ τῇ πάσῃ κτἑ.* Thuc. 7:68; or with the article repeated; as, *τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνῃ πᾶν* Thuc. 4:77.

When *πᾶς* denotes the amount, sum, of things, it is regularly preceded by the article, and the noun may follow or precede; as, *καὶ ἐγένοντο οἱ σύμπαντες ὁπλῖται μὲν μύριοι καὶ χίλιοι*, 1:2, 9; *Ἦσαν δὲ αἱ ξύμπασαι τῶν ξυμμαχίδων νῆες αὐτόθι μιᾶς δέουσαι τεσσαράκοντα* Thuc. 8:7; *Χρόνος δὲ ὁ ξύμπας ἐγένετο—ἑβδομήκοντα ἡμέραι καὶ δύο* Thuc. 4:39; *ὁπλίταις τοῖς ξύμπασιν ἑκατὸν καὶ πεντακισχιλίοις* Thuc. 6:43; *ξύμπαντες δὲ ἑπτακόσιοι ὁπλῖται* Thuc. 4:129.

When *πᾶς* modifies several words, it may precede the first; as, *πάντας τοὺς λοχαγοὺς καὶ στρατηγούς* 2:5, 29; *ἐξ ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων* Ath. 2:8; *ἁπάσαις δ' αἰτίαις καὶ βλασφημίαις ἅμα κτἑ.* Dem. de Cor. 34, p. 237; *ἐν πᾶσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι* ib. 68, p. 247; or follow the first; as, *τούς τε στρατηγοὺς πάντας καὶ τοὺς λοχαγούς* 7:5, 11; *τὰ καλὰ πάντα καὶ τὰ ἀγαθά* Cyr. 2:1, 17; or follow all; as, *τοὺς λιθολόγους καὶ τέκτονας πάντας* Thuc. 7:43.

It may be separated from its word; as, *συνείπετο δὲ καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα αὐτῷ ἅπαν* 1:4, 17; *τοὺς πρέσβεις πλὴν ἑνὸς τοῦ Κορινθίου πάντας* Thuc. 7:32; *σχεδὸν γάρ τι πᾶν πλὴν ὀλίγου τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων κτἑ.* Thuc. 5:66; *Τί δὲ τὸ πάντων αἴτιον τούτων, κτἑ.* Dem. Ol. 3, 30, p. 36; *Καὶ γὰρ εἴ τις ἐφύετο κοινὸς πᾶσι κίνδυνος τοῖς Ἕλλησιν* Dem. Funeb. 18, p. 1394; *πᾶσαν ὑμῖν τὴν ἀλήθειαν ἐρῶ* Plat. Apol. 20, D; *τἄλλα ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις ἅπαντα* ib. 30, B; *ἃ τότε πάντα κτἑ.* Thuc. 6:44; and especially may stand before or after the verb; as, *καὶ ἄλλα ὁπόσα ἐντὸς αὐτῶν καὶ χρήματα καὶ ἄνθρωποι ἐγένοντο, πάντα ἔσωσαν* 1:10, 3; *θῆκαι ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν Δήλῳ, πάσας ἀνεῖλον* Thuc. 3:104; *ἡ πόλις ἐκινδύνευσε πᾶσα διαφθαρῆναι* Thuc. 3:74; *πάσας ἀφῆκε φωνάς* Dem. de Cor. 195, p. 293; *ταῦτά μοι πάντα πεποίηται* ib. 246, p. 309; *Ἐκ τούτου διαβαίνουσι πάντες εἰς τὸ Βυζάντιον οἱ στρατιῶται* 7:1, 7; *τὴν Βοιωτίαν ἐξέλιπον Ἀθηναῖοι πᾶσαν* Thuc. 1:113.

The indefinite pronoun Τὶς is regularly put after its noun; as, *ἄνθρωπός τις* 2:4, 15; *Ἀπολλωνίδης τις* 3:1, 26; *μελανία τις* 1:8, 8; *χαλκός τις* ib.; *βασίλειόν τι* 3:4, 24; *πρᾶγμά τι* 4:1, 17; *μέρος τι* Thuc. 1:23; *τρόπον τινά* Dem. de Cor. 48, p. 240; *Τύχη τις* Plat. Phædr. 58, A; *ξένοι τινές* Plat. Menex. 235, B; *μέχρι κώμης τινός* 1:10, 11; *πρὸς μετέωρόν τι* Thuc. 4:46; *ἀετόν τινα χρυσοῦν* 1:10, 12; *ἔδει τινὶ φαύλῳ* Dem. de Cor. 138, p. 273; *πόλει τινὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ* Æschin. adv. Ctes. 83, p. 65; *ἕτερος λόγος τις* Æschin. adv. Tim. 125, p. 17; after its pronoun; as, *αὕτη τις βοήθεια* Plat. Gorg. 522, D; *ὅδε τις* Cyr. 6:1, 1; *αὐτός τις* Cyr. 7:5, 81; *αὐτῷ τινι* Thuc. 6:31; *τοιάδε τις* Comm. 1:1, 1; *τοιαύτη τις* 5:8, 7; *τοιοῦτόν τι* Cyr. 2:4, 11; Thuc. 2:5; *τοιοῦτοί τινες* Plat. Phædr. 59, A; *τοιουτονί τι πάθος* Dem. de Cor. 45, p. 241; *ὁ μέν τις οἰνοχόον καλόν, ὁ δ' ὀψοποιὸν ἀγαθόν, κτἑ.* Cyr. 5:5, 39; *ὁ μέν τις — ὁ δέ τις* Symp. 2:6; *τοὺς μέν τινας παρ' ἐμοί, τοὺς δέ κτἑ.* 3:3, 19; *οἱ μέν τινες αὐτῶν κτἑ.* Thuc. 2:4; *τὰς δέ τινας κτἑ.* 2:3, 15; Thuc. 2:90; *ἄλλο τι* 2:5, 10; *ἄλλους τινάς* 2:1, 14; *ἄλλην τινὰ ἡδονήν* 2:6, 6; *ἕτερόν τι* Thuc. 5:116; *ἕτεροί τινες* Æschin. adv. Ctes. 3, p. 54; *ἕτερόν τινα λόγον* ib. 13, p. 55; *ἕκαστός τις* Cyr. 6:1, 42; *μία τις* 2:1, 19; *πᾶς δέ τις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἕν γέ τι ὢν κτἑ.* Cyr. 5:5, 39; *πᾶς τις* Thuc. 3:19; Dem. adv. Androt. 77, p. 617; *πόση τις* 2:4, 21; *ποῖός τις* Dem. de Cor. 119, p. 267; *ἐν ποίοις τισὶν ὄντες πράγμασιν ἐντυγχάνετε* 7:6, 24; *Πόσοι τινές*; Cyr. 2:1, 3; *ὅςτις*, which became one word, *ὁποῖόν τι* 3:1, 13; *ὁποίους τινάς* Æschin. adv. Ctes. 5, p. 54; after its adjective; as, *κρείττων τις* Cyr. 8:7, 1; *ἀγαθόν τι* 5:7, 10; Dem. adv. Aristocr. 197, p. 686; *κακόν τι* Hi. 42; Thuc. 3:82; Dem. adv. Aristocr. 193, p. 685; *μεγάλην τινὰ δοκῶ ἡμᾶς χάριν ὀφείλειν* Cyr. 6:4, 7; *μικρόν τι*

μέρος Cyr. 1:6, 14; πολύν τινα χρόνον Cyr. 1:4, 7; ὑπερηφανίαν πολλήν τινα Cyr. 5:2, 27; ὀλίγοις τισίν 5:1, 6; ὀλίγοι τινές Thuc. 3:5; πολλοὺς δέ τινας ἐλιγμούς Cyr. 1:3, 4; ἑπτὰ δέ τινες Thuc. 7:34; ἡμέρας μὲν ἑβδομήκοντά τινας Thuc. 7:87; πρὸς ἀντίπαλόν τι Thuc. 7:70; διανομὴ γελοία τις ἄν, οἶμαι, φαίνοιτο, Œc. 7:39; βελτίω τινὰ νοῦν Dem. de Cor. 324, p. 332; ἐγὼ τυγχάνω ἐπιλήσμων τις ὢν ἄνθρωπος Plat. Protag. 334, C; Μαινόμενος γάρ τίς ἐστιν, ὡς ἔοικεν. Cyr. 8:3, 30; οὐδὲ τὸν τυχόντα τιν' ὅρκον τοῦτον ποιήσει Dem. adv. Aristocr. 68, p. 642; after its verb; as, ἐξαγγέλλει τις κτἕ. 7:2, 14; λέγουσι δέ τινες κτἕ. 1:8, 18; Ἀδικεῖ τις ἑκών· Dem. de Cor. 274, p. 317; καὶ γράφουσί τινες κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 3, p. 54; χαίρουσί τινες κτἕ. Plat. Apol. 33, B; καὶ ἐπιδεικνύτω τις τοῖς ἀρχομένοις ἑαυτόν κτἕ. Cyr. 6:4, 20; Ἀκούω τινὰ διαβάλλειν, ὦ ἄνδρες, ἐμέ κτἕ. 5:7, 5; ὥςτε χρὴ σκοπεῖν τινα κτἕ. Thuc. 6:10; ἔπεμψέ τινα ἐροῦντα, ὅτι κτἕ. 2:5, 2; Ἐρομένου δέ τινος αὐτόν κτἕ. Comm. 3:9, 14; ἐπιβουλεύσας δέ τις κτἕ. Thuc. 3:82; ἔστι γάρ τι καὶ τοῦτο πρὸς παιδείαν Lac. 2:12; Οἶμαι, ἦν δ' ἐγώ, εἶναί τι ἡμῖν τοῦτο πρὸς τὸ ἐξευρεῖν Plat. Protag. 353, B; ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ ἤδη ποιεῖν τι, Cyr. 3:3, 12; στολὴν τὴν Μηδικὴν ἐκδύντα δοῦναί τινι Cyr. 1:4, 26; or after the adverb which it modifies; as, οὔ τι Plat. Phædr. 242, D; μήτι, as one word, Cyr. 2:4, 27; οὐ πάνυ τι 5:9, 26; οὐδὲ ἐν τῷ παρόντι πάνυ τι Thuc. 8:71; οὐ πόλυ τι Plat. Pol. 6, 484, D; οὐδέν τι 7:3, 35; μηδέν τι Plat. Soph. 258, A; μᾶλλόν τι 4:8, 26; θᾶττόν τι Hi. 4:7; ἀμελέστερόν τι Thuc. 2:11; σχεδόν τι 6:2, 20; Thuc. 3:68; Plat. Phædr. 59, A; τάχα μέν τι κτἕ. Thuc. 8:94; and after the adjective in the comparative; as, ἐνδεέστεροί τι Cyr. 2:2, 1; so the indefinite adverb; as, ἄλλοθί που Symp. 8:30; ἄλλοθεν δέ ποθεν κτἕ. Isocr. ad Nicocl. 37, p. 34; ἄλλως δέ πως κτἕ. 3:1, 20.

It is also put before its word: before the noun; as, Ἐγγενόμενος δέ τις Λυκομήδης Μαντινεύς, κτἕ. Hel. 7:1, 23; καὶ γάρ τι ἔρυμα αὐτόθι ἦν Thuc. 4:31; ἀπεχώρησάν τινες πόλεις οὐ πολλαί Thuc. 7:82; σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη, Dem. adv. Aristocr. 134, p. 664; ὑπό τινων ἀποριῶν 3:1, 12; κατά τινας πύλας Thuc. 7:51; κατασκευάζοντας ὁρῶν τινας ἀνθρώπους Dem. adv. Aristocr. 5, p. 622; ἔχει τινὰ λόγον Plat. Phædr. 72, B; before the pronoun; as, ἔθος γάρ τι τοῦτ' ἔχει· Plat. Symp. 175, B; εἰργάσθαι τι τοιοῦτον Dem. adv. Aristocr. 68, p. 642; ἰδεῖν τι τοιοῦτον Isoc. Pan. 12, p. 43; τούς τι τοιοῦτον ποιοῦντας Plat. Phædr. 63, E; before the adjective; as, ἔχοντές τι ἰσχυρόν Thuc. 4:27; καὶ εἰμί τις γελοῖος ἰατρός· Plat. Protag. 340, D; καί τις ἀήθης κρᾶσις Plat. Phædr. 59, A; ἐνέπρησαν δέ τινας ὀλίγας Thuc. 7:44; ἐκ τοῦ Ἑλληςπόντου τινὲς δύο νῆες κτἕ. Thuc. 8:100; ταύτας τινὰς τρεῖς Plat. Pol. 10, 601, D; before the verb; as, τῶν μάντεών τις εἶπε κτἕ. 4:5, 4; δρόμου τινὲς ἦρξαν, Cyr. 3:3, 61; ἧσσόν τις ἐμοὶ πρόςεισι, Thuc. 4:85; καί τινες καὶ τῶν Ἀθηναίων διὰ τὴν κύκλωσιν ταραχθέντες ἠγνόησαν κτἕ. Thuc. 4:96; καί τι τῶν τότε ὑπῆλθεν αὐτὸν δειμάτων, Plat. Phædr. 251, A; ἤδη θᾶττόν τις ἰὼν ἐπιδεικνύτω ἑαυτόν κτἕ. Cyr. 3:3, 61; Ταῦτα δ' ἀσμένως τινὲς ἤκουον αὐτοῦ Dem. de Cor. 36, p. 237; Καίτοι τινὲς ἐπιτιμῶσι κτἕ. Isocr. Pan. 11, p. 42; ἔδοξέ τι λέγειν Cyr. 1:4, 20; μέλλοντί τι ἐρεῖν Plat. Apol. 40, B; τοξευθῆναί τις ἐλέγετο. 1:8, 20; καί τινος ἐρομένου ποτέ κτἕ. Thuc. 4:40; καί τινων αὐτῷ ἐξαγγειλάντων ὅτι κτἕ. Hel. 1:6, 28; before the adverb; as, δεομένων τι μᾶλλον σπονδῶν Thuc. 4:21; ἦν γάρ τι καὶ ἄγαν θειασμῷ τε καὶ τῷ τοιούτῳ προςκείμενος Thuc. 7:50; and before the adjective in the comparative; as, τῷ δὲ ἑκάτεροί τι ἐμπειρότεροι εἶναι κτἕ. Thuc. 2:89; and it is commonly put before its verb or other word, or both, in the protasis or the apodosis of a sentence, and in a defining clause beginning with a relative pronoun, relative adverb, or conjunction; as, εἴ τις βούλοιτο βασιλέα κακῶς ποιεῖν. 2:4, 22; εἴ τί που ἐναντιοῖτο αὐτῷ, Cyr. 5:3, 57; εἴ τί μ' ἐπαίδευσεν κτἕ. Cyr. 1:6, 13; εἴ τινά που ὁρῴεν Thuc. 7:70; εἴ τι δυςχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο κτἕ. Dem. de Cor. 95, p. 257; εἴ τι κἀγὼ τυγχάνω γιγνώσκων Æschin. adv. Ctes. 5, p. 54; εἰ καί τις φιλονεικοῖ πάνυ πρὸς τἀναντία. Plat. Phil. 50, B; εἴ τις ἡμᾶς μὴ λυποίη· 2:3, 23; εἰ δέ τις τὸ παραυτίκα μὲν μὴ ἐθέλοι ξυμπλεῖν, Thuc. 2:27; εἰ μή τις ὕδωρ ἐπιχέοι· 4:5, 27; ἐάν τις ἀπιέναι βούληται κτἕ. 7:2, 37; ἄν τί σοι δόξω λέγειν. Cyr. 2:4, 16; ἄν τις ὀρθῶς σκοπῇ, Dem. de Cor. 317, p. 330; ἢν δέ τις ἡμᾶς τῆς ὁδοῦ ἀποκωλύῃ, 3:3, 8; εἴ τινα λόγον ποιήσαιτο κτἕ. Cyr. 1:6, 13; εἴ τινας τέχνας ἐδίδαξεν, Cyr. 1:6, 13; εἰ μή τις θεὸς βλάπτοι· Cyr. 5:2, 12; εἰ μὴ εἴ τι πρὸς περιοίκους κτἕ. Thuc. 1:17; εἰ μὴ εἴ τις ὑπολάβοι κτἕ. Plat. Gorg. 480, B; ἴσως τινὲς φανοῦνται κτἕ. 3:3, 18; ἴσως ἄν τι λέγοις· Comm. 2:1, 12; Ἀλλ' ἴσως ἄν τις εἴποι, Æschin. adv. Tim. 105, p. 15; Ἴσως οὖν ἄν τις εἴποι, Plat. Apol. 37, E; τάχ' ἂν ταῦτά τις ἤκουεν. Dem. adv. Aristocr. 193, p. 685; οὐκ ἀκριβεῖ ἄν τις σημείῳ χρώμενος ἀπιστοίη κτἕ. Thuc. 1:10; τίνι δ' ἄν τις μᾶλλον πιστεύσειε κτἕ. Comm. 4:4, 17; τί ἂν εἰπὼν δέ τις ὀρθῶς προςείποι; Dem. de Cor. 22, p. 233; εἴ τις καὶ ἄλλος, 1:4, 15; εἴπερ τινὲς καὶ ἄλλοι, Thuc. 1:70; εἴ τινα ἄλλον αἰτιᾶται 6:4, 16; εἴ τι ἄλλο βεβαίως κληστὸν ἦν· Thuc. 2:17; even before the preposition; as, σπένδεσθαι καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους—καὶ εἴ τινα πρὸς ἄλλον δέοι. Thuc. 5:37; and so the indefinite adverb; as, εἴ ποτε καὶ ἄλλοτε· 6:2, 12; εἰ δὲ σύ πως ἄλλως γιγνώσκεις, Comm. 2:6, 39; ὁπότε τις αὐτοῦ ἀφίσταιτο, 2:6, 27; ὅταν τις σημήνῃ. Thuc. 7:50; ἐπειδὰν ἅπαξ τις ἡμῶν ἀποθανῇ, Plat. Crat. 403, B; ἡνίκ' ἄν τις παραγγείλῃ. 3:5, 18; Ἐπειδὴ δέ τι ἐμφάγοιεν, 4:5, 8; ὅπου τις οἴοιτο κτἕ. 1:9, 15; ὅποι τις ἐθέλει πορεύεσθαι. 3:5, 17; ὅθεν ἄν τι λαβεῖν ᾖ; Comm. 2:1, 16; ὅθεν τις καὶ δύναμις παρεγένετο, Thuc. 1:15; ὥς τις ἂν ᾤετο 1:5, 8; ὥς τις οἴεται Thuc. 3:12; ὥς τις καὶ ἄλλος, 1:3, 15; ὥςπερ τινὸς ψέγοντος Plat. Gorg. 448, E; βουλεύεσθαι πῶς τις τοὺς ἄνδρας ἀπελᾷ κτἕ. 3:4, 40; ὅπως τις βοήθεια ἥξει. Thuc. 3:4; ἵν' ἅμα τι καὶ μανθάνοιμι Plat. Apol. 22, B; μή τι σφαλῶσι, Cyr. 1:6, 24; μή τις ἐπίθεσις γένοιτο κτἕ. 4:4, 22; πρίν τινες ἰδόντες εἶπον ὅτι κτἕ. Thuc. 1:51; πρίν τι τούτων προλαβεῖν. Dem. de Cor. 224, p. 303; πρίν τι ἐμοὶ διενεχθῆναι. Plat. Lach. 180, E; οὓς ἄν τις βούληται κτἕ. Cyr. 2:4, 10; ἣν ἄν τις πρὸς οὐδὲν χεῖρον αὐτοὺς ὑμᾶς εἰδότας μηκύνοι, Thuc. 2:43; οἷς ἄν τις μέγαν αὐτὸν ἡγήσαιτο, Dem. Ol. 2, 15, p. 22; ὅ τι ἄν τις χρήσαιτο αὐτοῖς, 3:1, 40; ὅ τι τις βούλοιτο τῶν ἔνδον ὄντων, Plat. Gorg. 447, C; ὅσα τις ἑόρακεν ἀγαθά, Cyr. 6:2, 22; ὅσοι τι μετ' εὐνοίας πράττουσι, Dem. de Cor. 316, p. 330; δώσω ὅσον τις καὶ ἄλλος πλεῖστον δήποτε ἔδωκε, Cyr. 3:2, 26; but even in these cases it sometimes follows its verb or other word, or both; as, Εἰ δὲ φαίη τις τῷ τυράννῳ ἐξεῖναι κτἕ. Comm. 3:9, 13; εἰ γὰρ ἔροιτό τις ὑμᾶς, Dem. Phil. 1, 25, p. 47; ἢν ἀγαθόν τι τῷ στρατεύματι ἐξηγησόμενος φαίνηται, 4:5, 28; ἥν τε καὶ ἔχοντές τι ξυγγνώμης εἶεν, Thuc. 3:44; ἂν ἄρ' ἐκεῖνος ζῶν ἀδικῇ τινα, Dem. adv. Aristocr. 59, p. 638; ἴσως εἴποι τις ἄν, ib. 64, p. 641; οὐ μὲν εἴποι τις ἂν ἡλίκας, Dem. de Cor. 316, p. 330; καὶ λάβοιμι μὲν αὐτοῦ τι ἐγώ, Cyr. 5:3, 12; ἐπειδὰν παραγγείλῃ τις, 7:3, 6; ἐπειδὰν θᾶττον συνιῇ τις τὰ λεγόμενα, Plat. Protag. 325, C; ἐπὰν δ' ἀρρώστημά τι συμβῇ Dem. Ol. 2, 21, p. 24; Ἐπειδὴ δὲ εἶπέ τις κτἕ. 4:5, 8; ἕως μὲν ἂν παρῇ τις, 1:4, 8; ἔνθα πολλὴν μὲν σωφροσύνην καταμάθοι ἄν τις, 1:9, 3; ὥςπερ ἂν δράμοι τις κτἕ. 1:5, 8; δεδιότες μὴ οἱ Ἀθηναῖοι—μηχανῶνταί τοιόνδε τι· Thuc. 4:46; ἃ ἔχοντες ἐς τὸν Ἀττικὸν πόλεμον καθίσταντό τινες, Thuc. 5:31; ἧς ἂν Θετταλοὺς καὶ τοὺς μετὰ τούτων εἴποι τις, Dem. de Cor. 64, p. 246; ὧν καὶ φροντίσειεν ἄν τις, Dem. de Pace 16, p. 61; ὅ τι δ' ἂν πρὸς τοῖς εἰρημένοις λαμβάνῃ τις, Cyr. 1:6, 11; Καὶ ὅσα πέμποι τις κτἕ. 1:9, 23; ὁπόσον γὰρ ἂν κελεύῃ τις, Plat. Symp. 214, A; so it sometimes follows ἄλλος; as, Εἰ μὲν οὖν ἄλλος τις βέλτιον ὁρᾷ, 3:2, 37 (Krüger); εἴπερ ἄλλῳ τῳ ἀνθρώπων πειθοίμην ἄν, καὶ σοὶ πείθομαι. Plat. Protag. 329, B; ὥςπερ ἄλλος τις ἢ ἵππῳ ἀγαθῷ—ἥδεται, Comm. 1:6, 14; ὥςπερ καὶ ἄλλο τι, Thuc. 1:142; 6:18; so the indefinite adverb; as, καὶ ὅταν εἰς χώραν ἐλαύνωσι ὅταν καὶ ἄλλοσέ ποι, Hip-

parch. 1:18; εἴ τις Ἀθήνησιν οἰκῶν ἄλλοθί ποι σιτηγήσειεν ἢ κτἕ. Dem. adv. Phorm. 37, p. 918; and especially in disjunctive clauses; as, Εἰ δὲ σὺ ἦγες ἢ ἄλλος τις τῶν κτἕ. 6:4.24; οἰκίας αἱρεσθαι ἢ ἄλλῳ τῳ ἐπιτίθεσθαι τῶν κτἕ. Comm. 3:9, 7; ἢ ἡμῖν ἢ ἄλλῳ τῳ προςθέμενον κτἕ. Thuc. 3:11; καταβολὴ πυρετοῦ ἢ ἄλλου τινὸς κακοῦ Dem. Phil. 3, 29, p. 118 (Dindorf); τὴν μητέρα ἢ ἄλλον τινὰ τῶν οἰκείων κτἕ. Plat. Gorg. 456, D; Εἴ τι οὖν ἡμῶν τινα αἰτιᾷ. — εἴ τε καὶ ἄλλον τινά, φράσον· 6:4, 20; καὶ εἴτε ἄλλο τι βούλεται χρῆσθαι, εἴτ' ἐπ' Αἴγυπτον στρατεύειν, κτἕ. 2:1, 14; εἴτε συμμάχους εἴτε σύνταξιν εἴτ' ἄλλο τι βούλεται τις κατασκευάζειν τῇ πόλει, Dem. de Pace 13, p. 60 (Bekker, Dindorf); οὔτ' εἴ τις πλούσιος, οὔτ' εἰ ἄλλην τινὰ τιμὴν ἔχων κτἕ. Plat. Symp. 216, E; but it sometimes precedes even here; as, ἐβουλεύοντο εἴτε κατακαύσωσιν ὥςπερ ἔχουσιν,—εἴτε τι ἄλλο χρήσωνται. Thuc. 2:4; ἐν μάχῃ εἴτε πυκτικῇ εἴτε τινὶ καὶ ἄλλῃ, Plat. Pol. 1, 333, E; Ὅσα δὲ προτέλεια γαμῶν ἢ τις ἄλλη περὶ τὰ τοιαῦτα ἱερουργία κτἕ. Plat. de Leg. 6, 774, E.

If τὶς be used as subject and object of the same clause, or if it be used of a person and of a thing, the subjective or personal form precedes; as, εἴ τίς τι ἔκλεψεν, 4:1, 14; εἴ τίς τι αὐτοῦ δέοιτο, Cyr. 8:3, 19; εἰ δέ τίς τι καὶ ἄλλο δέον ἐνορᾷ, Cyr. 6:2, 39; εἴ τίς τι ἄλλο ἔφη ἠδικῆσθαι κτἕ. Thuc. 1:67; εἴ τίς τι λέγοι κατὰ Φιλίππου κτἕ. Dem. Phil. 2, 20, p. 70; ἐὰν ἐπιδεικνύῃ τίς τι τούτων, Dem. adv. Androt. 22, p. 600 (Vœmel, Dindorf); Demosthenes often separating these pronouns; as, εἴ τις ἄλλο τι βούλοιτο λέγειν. de Cor. 43, p. 240; ἄν τις ἀποκτείνῃ τινά adv. Aristocr. 26, p. 629; εἴ τίς τι ἀγαθὸν ἢ κακὸν ποιήσειεν αὐτόν, 1:9, 11; εἴ τις μέλαν τι ἔχων πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπορεύετο, 4:5, 13 (Dindorf); εἴ τῳ τι ἐγὼ δέδωκα, Cyr. 1:4, 26; εἰ τινά τι ἠδίκηκεν. Plat. Pol. 1, 330, E; ἐπειδὰν δέ τις αὐτῶν θηρᾷ τι τῶν τέκνων, Cyr. 4:1, 17; ὁπότε τις ἴδοι τινά κτἕ. Thuc. 7:75; this order is reversed. but it is done very seldom; as, Εἴ τι οὖν ἡμῶν τινα αἰτιᾷ, 6:4, 20; κἂν ἄλλο τι ἀδικῇ τις κτἕ. Dem. adv. Pantæn. 35, p. 976; εἴ τι ἕξει τις χρήσασθαι τῷ λόγῳ αὐτοῦ· Plat. Phæd. 95, A.

It sometimes stands first in its own clause; as, Τί οὖν, τις ἂν εἴποι, ταῦτα λέγεις ἡμῖν νῦν; Dem. Ol. 1, 14, p. 13; Ὅτε γὰρ περιιὼν ὁ Φίλιππος Ἰλλυριοὺς καὶ Τριβαλλούς, τινὰς δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων κατεστρέφετο κτἕ. Dem. de Cor. 44, p. 240; ib. 151, p. 277.

When τὶς modifies two or more words, it regularly follows the first; as, θερμασίαν τινὰ καὶ ὑγρότητα 5:8, 15; πονηροῦ τινος ἢ αἰσχροῦ ἔργου Cyr. 1:2, 3; but sometimes the second; as, ἢ φιλοκάλου ἢ μουσικοῦ τινος καὶ ἐρωτικοῦ Plat. Phædr. 248, D; or it may stand before any one; as, ἔλεξε δὲ ὅτι ἐν τοῖς ἱεροῖς φαίνοιτό τις δόλος καὶ ἐπιβουλὴ ἐμοί 5:6, 29; κατενόησάς πού με ἢ πόνου ἀποστάντα ἢ τινος κινδύνου φεισάμενον Cyr. 5:5, 18; Plat. Polit. 296, B; οὔτε ἡδονὴ γίγνοιτ' ἂν ἐν τῷ τοιούτῳ ποτὲ οὔτ' ἄν τις λυπή. Plat. Phil. 42, E; οἷον συβώτην ἢ ποιμένα ἤ τινα βουκόλον Plat. Theæt. 174, D.

It is often separated from the word it modifies, from the conjunctive word, or from both; as, from its noun, Ἦν δέ τις ἐν τῇ στρατιᾷ Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, 3:1, 4; ἀλλ' εἶναί τίς μοι δοκεῖ μέστη τούτων ὁδός, ἥν κτἕ. Comm. 2:1, 11; καιρὸς ἥκει τις, οἷον κτἕ. Dem. Ol. 3, 6, p. 30; ἀλλά τις ἦν ἄκριτος καὶ παρὰ τούτοις καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἅπασι ἔρις καὶ ταραχή. Dem. de Cor. 18, p. 231; εἴ τινας πέμποι στρατιώτας κτἕ. Cyr. 1:5, 4; εἰ μή τίς σοι ἀσχολία τυγχάνει οὖσα. Plat. Phæd. 58, D; from the pronoun, Παρὼν δέ τις ἐπὶ τῷ δείπνῳ κεκλημένος ἄλλος ταξίαρχος κτἕ. Cyr. 2:3, 22; πυροὺς ἢ ἄλλο εἴ τι ἔχοιεν βρωτόν. 4:5, 5; τοῖς ὑπηρέταις καὶ ἄλλος εἴ τις βούλοιτο κτἕ. Cyr. 6:2, 13; Thuc. 2:72; Dem. de Cor. 315, p. 330; ἂν δέ τι συμβῇ τοιοῦτον, οἷον κτἕ. Dem. adv. Aristocr. 23, p. 57; μέλλω γὰρ οὖν ἄττα ὑμῖν ἐρεῖν καὶ ἄλλα, ἐφ' οἷς κτἕ. Plat. Apol. 30, C; ἐάν τις αὐτοὺς ἕτερος ἢ κτἕ. Plat. de Leg. 847, B; from the adjective, ἐάν τι δύνωμαι ἀγαθόν κτἕ. 2:3, 20; ἐάν τι σχῶ ἀγαθόν, Comm. 1:6, 14; from the conjunctive word, εἴ πού τι ὁρῴη βρωτόν 4:5, 8; εἴ ποθέν τινα ἢ ναυτικοῦ ἢ χρημάτων δύναμιν προςληψόμεθα Thuc. 1:82; εἴ σέ τι κακὸν ἐπιχειρήσαιμι ποιεῖν, 2:5, 10; εἰ πάσας τις τὰς ἰδέας τὰς τῶν λόγων ἐξαριθμεῖν ἐπιχειρήσειεν Isocr. de Perm. 46, p. 319; ὅταν αὐτοῦ τις ἕνεκα τούτου γράφῃ, Dem. adv. Aristocr. 88, p. 650; from the adverb, οἴει τι, ἔφη, ἧττον τοῦτο εἶναι αἰσχρόν ἢ κτἕ. Cyr. 1:6, 11; οἴει ἄν τι, ἔφη, μᾶλλον κτἕ. Plat. Protag. 327, B; Ἦ οὖν ὁρᾷς τι τοὺς τυράννους ἥδιον ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν παρασκευὴν ἰόντας ἢ κτἕ. Hi. 1:21.

The interrogative pronouns and adverbs are regularly put first in their clause, whether in a direct question; as, Τί οὖν κελεύω ποιῆσαι; 1:4, 14; Τίς οὖν ἔσται ἡμῶν ὁ πόλεμος; Thuc. 1:81; Τί τοῦτο; Cyr. 2:4, 5; Τί δὴ τοῦτο; Cyr. 7:1, 7; Τί οὖν ταῦτά ἐστιν; 2:1, 22; Τί οὖν ἐστι ταῦτα; Dem. de Fals. Leg. 218, p. 408; Τίνα οὖν ἐστὶ ταῦτα; Dem. de Cor. 246, p. 308; Τί οὖν ἦν τοῦτο; Plat. Phæd. 58, A; Τί λέγεις; Dem. adv. Aristocr. 35, p. 630; τίν' αὐτὸν φήσομεν εἶναι; Plat. Phædr. 278, E; Τίς οὖν ἦν ὁ στρατηγός; Æschin. adv. Ctes. 186, p. 80; Ποτέρῳ οὖν ὁμοιότερον τῷ εἴδει φαῖμεν ἂν εἶναι καὶ ξυγγενέστερον τὸ σῶμα; Plat. Phæd. 79, B; Πόσοι οὖν εἰσιν οἱ δύο δὶς πόδες; λογισάμενος εἰπέ. Plat. Men. 82, D; Ποίαν δ' ἡλικίαν ἐμαυτῷ ἐλθεῖν ἀναμένω; 3:1, 14; Τί οὖν φημι χρῆναι ποιεῖν καὶ ποῦ τὴν ἀρετὴν ἀσκεῖν καὶ ποῦ τὴν μελέτην ποιεῖσθαι; Cyr. 7:5, 85; ποῖ ἄγομεν καὶ παρὰ τίνας τοὺς κάμνοντας τὰ σώματα; Plat. Gorg. 478, A; Πόθεν, ἔφη, Εὔθηρε, φαίνει; Comm. 2:8, 1; πόθεν γὰρ ἄλλοθεν; Dem. de Cor. 130, p. 270; Πότε δ' ἄν, ἔφη, τὸ μὲν ὑγιαίνειν κακοῦ αἴτιον γένοιτο, τὸ δὲ νοσεῖν ἀγαθοῦ; Comm. 4:2, 32; Ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας καὶ πηνίκα λαμπρός; Dem. de Cor. 313, p. 329; Πῶς ἂν οὖν εἷς ἀνὴρ μᾶλλον δοίη δίκην ἢ κτἕ. 5:7, 9; πότερον γὰρ τοὺς γναφεῖς αὐτῶν ἢ κτἕ. Comm. 3:7, 6; πότερά σοι δοκοῦμεν ἱππέων πλήθους ἀπορεῖν ἢ κτἕ. 2:5, 17; Ποτέρως γὰρ ἂν μᾶλλον ἄνθρωποι σωφρονεῖν, ἀργοῦντες, ἢ τῶν χρησίμων ἐπιμελούμενοι; Comm. 2:7, 8; Πότερον δικαιότεροί ἐστε; Hel. 2:4, 40; or in an indirect question; as, εἰπὲ τίνα γνώμην ἔχεις περὶ τῆς πορείας, 2:2, 10; πρὶν δῆλον εἶναι τί ποιήσουσιν οἱ ἄλλοι στρατιῶται, 1:4. 13; σκέψασθε τί ἡμῶν ἑκάτερος προείλετο πράττειν· Dem. de Cor. 25, p. 233; σκοπεῖτε μὴ τίς φησιν εἶναι, ἀλλὰ τίς ἐστιν. Æschin. adv. Ctes. 176, p. 79; Καὶ ὃς ἐθαύμασε τίς παραγγέλλει, 1:8, 16; θαυμάζω τί ποτ' ἐστὶ ταῦτα Plat. Theæt. 155, C; εἰπὲ τί φῂς εἶναι τὸ δίκαιον· Plat. Pol. 336, C; and Thucydides very rarely; as, οὐδὲ ῥᾴδιον εἰδέναι τίνι γνώμῃ παρῆλθεν ἐς τὴν Ἄσπενδον 8:87; τοῦτο σκεψώμεθα, πότεροι ἥδιον ζῶσιν, οἱ ἄρχοντες ἢ ἀρχόμενοι, Comm. 2:1, 10; ἤρετο τὸν ἄγγελον πόση τις εἴη χώρα κτἕ. 2:4, 21; οὐκ οἶδα ποίους τινὰς χρὴ μᾶλλον εὔξασθαι ἢ κτἕ. Cyr. 2:2, 10; Εἶτά μ' ἐρωτᾷς ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι; Dem. de Cor. 297, p. 325; ἐρωτώμενος ποδαπὸς εἴη, 4:4, 17; ἠρώτησε τοὺς προφύλακας ποῦ ἂν ἴδοι Πρόξενον κτἕ. 2:4, 15; ἀπορῶν ποῖ τράποιτο κτἕ. Cyr. 3:1, 4; λέξον ἡμῖν πόθεν ἤρξατο κτἕ. Comm. 3:1, 5; ὥρα γ', ἔφη, βουλεύεσθαι πῶς τις τοὺς ἄνδρας ἀπελᾷ κτἕ. 3:4, 40; σκέψασθε πότερον κρεῖττον Τισσαφέρνην ἡγεμόνα ἔχειν,—ἢ κτἕ. 3:2, 20; Εἰ γάρ τις ὑμᾶς ἐρωτήσειε πότερον ὑμῖν ἐνδοξότερα δοκεῖ ἡ πόλις—ἢ κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 178, p. 79; so also, in an indirect question, the relatives sometimes, but regularly the indirect interrogatives, or the correlatives; as, ὡς δηλοίη οὓς τιμᾷ. 1:9, 28; δηλοῖ τε ὅς ἐστιν κτἕ. Thuc. 1:136; ἐκέλευσε τὸν Κηφισιάδην δεῖξαι ὃς εἴη, Dem. adv. Cal. 7, p. 1238; Οὐδὲν χαλεπόν—ἐννοῆσαι ὃ λέγω· Plat. Phæd. 72, B; πρὶν δῆλον εἶναι ὅ τι οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἀποκρινοῦνται 1:4, 14; καί τις αὐτὸν ἤρετο ὅ τι θαυμάζοι Thuc. 3:113; Οὐκ ἀπορῶν δ' ὅ τι χρὴ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν εἰπεῖν, Dem. de Cor. 129, p. 270; λέγ' ὅ τι καὶ φῄς, Plat. de Leg. 7, 819, E; οἱ δ' ἠρώτων αὐτὸν τὸ στράτευμα ὁπόσον τε εἴη κτἕ. 4:4, 17; Δίκαια δὲ οἶσθα, ἔφη, ὁποῖα καλεῖται; Comm. 4:

6, 6; *διαθεώμενος αὐτῶν ὅσην μὲν χώραν καὶ οἵαν ἔχοιεν*, 3:1, 19; *ἐνθυμούμενοι ὅσον πλοῦν ἐκ τῆς σφετέρας ἀπεστέλλοντο.* Thuc. 6:30; *ὁπότε δὲ κρῖναι δέοι ὁποτέρου ὁ χιτὼν εἴη*, Cyr. 1:3, 17; *Ἦν δ' ἐρωτᾷ ὅπου εἰμί*, Cyr. 2:4, 31; *ὥστε δήπου ὅθεν ἥλιος ἀνίσχει καὶ ὅπου δύεται*, 5:7, 6; *ἀπορήσαντες ὁπόθεν τοιαύταις ναυσὶ χρήματα ἕξουσιν*, Thuc. 8:80; *σημαίνειν αὐτῷ ὁπότε ἐγχωροίη κτἕ.* Cyr. 1:4, 6; *ἄδηλον ὂν ὁπότε σφίσιν αὐτοῖς ξυῤῥάξουσι, κτἕ.* Thuc. 8:96; *ἐξήγγειλε τοῖς φίλοις τὴν κρίσιν τοῦ Ὀρόντου ὡς ἐγένετο·* 1:6, 5; *τοῦτ' ἐπυνθάνετο ὅπως ἂν κάλλιστα πορευθείη.* 3:1, 7; *Οἶσθ' οὖν ὅπῃ μάλιστα θεῷ χαριεῖ λόγων πέρι πράττων ἢ λέγων*; Plat. Phædr. 274, B; sometimes both are found in the same indirect question; as, *συμβούλευσον ἡμῖν ὅ τι σοι δοκεῖ κάλλιστον καὶ ἄριστον εἶναι καὶ ὅ σοι τιμὴν οἴσει κτἕ.* 2:1, 17; *φράζει τῷ ναυκλήρῳ ὅςτις ἐστὶ καὶ δι' ἃ φεύγει*, Thuc. 1:137; and not unfrequently the interrogative and the relative are found together, the interrogative commonly preceding; as, *Οὐκ ἄρα, ὦ βέλτιστε, πάνυ ἡμῖν οὕτω φροντιστέον τί ἐροῦσιν οἱ πολλοὶ ἡμᾶς, ἀλλ' ὅ τι ὁ ἐπαΐων περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων.* Plat. Crit. 48, A; *ἐν ποίῳ ἄν τινι καὶ ὁπόσῳ φόβῳ οἴει γενέσθαι αὐτόν κτἕ.* Plat. Pol. 9, 578, E; *οὐκ οἶδα οὔτ' ἀπὸ ποίου ἂν τάχους φευγών τις ἀποφύγοι οὔτ' εἰς ποῖον ἂν σκότος ἀποδραίη οὔθ' ὅπως ἂν εἰς ἐχυρὸν χωρίον ἀποσταίη.* 2:5, 7; but the interrogative sometimes follows; as, *Οὐ γὰρ αἰσθάνομαί σου ὁποῖον νόμιμον ἢ ποῖον δίκαιον λέγεις* Comm. 4:4, 13; *οὐκ οἶδα ὁποίᾳ τόλμῃ ἢ ποίοις λόγοις χρώμενος ἐρῶ·* Plat. Pol. 3, 414, D; *θαυμάζοντες ὅποι ποτὲ τρέψονται οἱ Ἕλληνες καὶ τί ἐν νῷ ἔχοιεν.* 3:5, 13; *σκοπῶν ὅπως—καὶ τίσιν ἀνάγκαις κτἕ.* Comm. 1:1, 11.

The interrogative often occupies a secondary place in a direct question, some emphatic word or words preceding; as, *πλοῖα δὲ τίς ἔσται ὁ παρέχων*; 5:6, 9; *Πόλις δὲ φιλία τίς ἡμᾶς δέξεται, ἥτις ἂν ὁρᾷ τοσαύτην ἀνομίαν ἐν ἡμῖν*; 5:7, 33; *καὶ ὑμεῖς τί οἷοί τε ἔσεσθε ἡμῖν συμπρᾶξαι περὶ τῆς διόδου*; 5:4, 9; *τούτους τί δοκεῖτε*; 5:7, 26; *Ὦ γύνη, ἔφη, ὄνομα δέ σοι τί ἐστιν*; Comm. 2:1, 26; *ταῦτα τί ἐστιν*; Dem. ad Pantæn. 36, p. 977; *Ταῦτα δὲ τί ἐστιν*; Æschin. adv. Ctes. 127, p. 71; *τοῦτο τί ἦν*; Plat. Symp. 213, C; *Ἔσται δ' αὕτη τίς ἡ δύναμις καὶ πόση, κτἕ.* Dem. Phil. 1, 20, p. 45; *Ἐγὼ δ' ὁ πρὸς τοῦτον ἀντιτεταγμένος, καὶ γὰρ τοῦτ' ἐξετάσαι δίκαιον, τίνος κύριος ἦν*; Dem. de Cor. 236, p. 306; *Τὸ δὲ μὴ μετέχειν τί ἐστι*; Æschin. adv. Ctes. 127, p. 71; *ὁ ἐρῶν τῶν καλῶν τί ἐρᾷ*; Plat. Symp. 204, D; *στρατεύοιτο δὲ πότερος ἂν ῥᾷον ὁ μὴ δυνάμενος ἄνευ πολυτελοῦς διαίτης ζῆν ἢ ᾧ τὸ παρὸν ἀρκοίη*; Comm. 1:6, 9; *Ἐμὲ δὲ ποῦ χρὴ οἰκεῖν, ὦ Δερκυλίδα*; Hel. 3:1, 28; *Σὺ δέ, ὦ Κῦρε, ἔφη, πότε κοσμήσει*; Cyr. 8:3, 4; *Ἐκεῖνό γε μὴν πῶς οὐ καλὸν καὶ μεγαλόγνωμον*; Ages. 9:6; *τὴν δὲ ὑπὸ πάντων ὁμολογουμένην ἄριστον εἶναι εἰρήνην πῶς οὐ χρὴ καὶ ἐν ὑμῖν αὐτοῖς ποιήσασθαι*; Thuc. 4:62; *Ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα*; Æschin. adv. Ctes. 203, p. 82; *Ἄνδρες δὲ πότερον τότε ἀμείνους ἦσαν ἢ νυνί*; ib. 178, p. 79; and sometimes in an indirect question; as, *Οὗτοι μέν, ὦ Κλέαρχε, ἄλλος ἄλλα λέγει· σὺ δ' ἡμῖν εἰπὲ τί λέγεις.* 2:1, 15, where *σύ* belongs to *λέγεις* rather than to *εἰπέ* (Rehdantz); *Καὶ θαυμάζω γ', ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἡ πόλις ὅπως ποτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον ἔκλινεν.* Comm. 3:5, 13; *τὰ δὲ ἐπιτήδεια πότερον ὠνεῖσθαι κρεῖττον ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἧς οὗτοι παρεῖχον,—ἢ κτἕ.* 3:2, 20, 21; the interrogative is not unfrequently put last in a direct question; as, *ἔστι δ' οὗτος τίς*; Dem. Phil. 1, 34, p. 49; *Λέγει δὲ τί*; Dem. adv. Aristocr. 30, p. 630; *διαφέρει δὲ τί*; Dem. de Chers. 51, p. 102; *Σοὶ δὲ ἀρετῆς, ὦ κάθαρμα, ἢ τοῖς σοῖς τίς μετουσία*; Dem. de Cor. 128, p. 269; *Φίλοι δὲ πῶς*; *ἔφη*, Comm. 2:6, 10; *τὰς δὲ τῶν ξένων πῶς*; Dem. de Syntax. 23, p. 173; *ὁ μὲν οὖν νομοθέτης οὕτως· ὁ δὲ Κτησιφῶν πῶς*; Æschin. adv. Ctes. 33, p. 58; and sometimes in an indirect question; as, *Τὰ μὲν τῆς πόλεως οὕτως ὑπῆρχεν ἔχοντα,—τὰ δὲ τοῦ Φιλίππου, πρὸς ὃν ἦν ἡμῖν ὁ ἀγών, σκέψασθε πῶς.* Dem. de Cor. 235, p. 305; it is also put after certain particles; as, *Καὶ τί δὴ ταῦτ' ἐποίουν*; 7:6, 20; *Καὶ τί δεῖ σε Δημοσθένην παρακαλεῖν*; Æschin. adv. Ctes. 200, p. 82; *Καὶ πόσα κτἕ.* Cyr. 8:2, 15; *Καὶ ποῖα κτἕ.* Hi. 1:1; *Καὶ πῶς κτἕ.* Cyr. 1:3, 10; *Καὶ πόθεν κτἕ.* Symp. 2:5; *Καίτοι τίνα κτἕ.* Dem. de Cor. 180, p. 288; *Καίτοι περὶ τίνα κτἕ.* Isocr. Pan. 31, p. 46; *Τοιγάρτοι τί κτἕ.* Æschin. adv. Ctes. 132, p. 72; *Καίτοι πῶς κτἕ.* Ages. 6:4; *Ἀλλὰ τί κτἕ.* 3:4, 40; Dem. de Cor. 251, p. 311; Plat. Gorg. 497, E; *Ἀλλὰ πόθεν δή*; Symp. 2:4; *Νῦν δὲ δὴ τί κτἕ.* 7:1, 28; *Νῦν οὖν, ἔφη, τί κτἕ.* Comm. 3:5, 14; *νῦν τί ἥκεις*; Plat. Symp. 213, C; *καὶ δὴ καὶ νῦν τί φῄς*; Plat. Theæt. 187, C; and sometimes follows even the noun which it modifies; as, *καὶ λόγους τίνας διασύρει,—*; Dem. de Cor. 126, p. 269; *πόλις τε ἀφισταμένη τίς πω ἥσσω τῇ δοκήσει ἔχουσα τὴν παρασκευὴν — τούτῳ ἐπεχείρησε*; Thuc. 3:45; or its pronoun; as, *Ἄλλους δὲ πόσους οἴει διὰ σοφίαν ἀναρπάστους πρὸς βασιλέα γεγονέναι—*; Comm. 4:2, 33; *ἑτέρῳ δ' ὅσῳ κακόν τι δώσομεν ζητεῖν·* Dem. de Cor. 16, p. 230.

One interrogative may depend on another: in a direct question; as, *Τίνας οὖν, ἔφη, ὑπὸ τίνων εὕροιμεν ἂν μείζονα εὐεργετημένους ἢ παῖδας ὑπὸ γονέων*; Comm. 2:2, 3; *τί οὖν λέγει πότερος ὑμῶν*; Plat. Lach. 181, D; *πότερον οὖν τούτων ἕνεκα ποτέρου*; Plat. Phil. 54, A; *σὺ δὲ τί πῶς, ὦ Πρώταρχε, διακρίνοις ἄν*; ib. 58, A; *πῶς τί ἠγωνίσω*; Plat. Ion, 530, A; in an indirect question; as, *εἰ ὧδε ἐπισκοποῖμεν, τῷ ποτέρως παιδὶ φιληθέντι μᾶλλον ἄν τις πιστεύσειεν ἢ χρήματα ἢ τέκνα ἢ χάριτας παρακατατίθεσθαι.* Symp. 8:36; so, rarely, an interrogative on a relative; as, *οὐδὲ ἂν ἔρῃ, ᾧ ἂν σώματι τί ἐγγένηται, νοσήσει, κτἕ.* Plat. Phæd. 105, C; and a relative on a relative; as, *ἄλλως τε καὶ ἀπὸ οἵας λαμπρότητος καὶ αὐχήματος τοῦ πρώτου ἐς οἵαν τελευτὴν καὶ ταπεινότητα ἀφῖκτο.* Thuc. 7:75; *τίς οὐκ οἶδεν, ἐξ οἵων συμφορῶν εἰς ὅσην εὐδαιμονίαν κατέστησαν*; Isocr. Archid. 42, p. 124; *λόγῳ διελθεῖν οἷος οἵων αἴτιος ὢν τυγχάνει* Plat. Symp. 195, A; the double interrogative is also found in a sentence whose clauses are connected by a relative pronoun or adverb; as, *τίς ποτε ἔστιν αὕτη ᾗ τί χρησόμεθα*; Plat. Euthyd. 292, D; *ἐπειδὴ τίνος τέχνης ἐπιστήμων ἐστί, τίνα ἂν καλοῦντες αὐτὸν ὀρθῶς καλοῖμεν*; Plat. Gorg. 448, C; the direct interrogative may be introduced into clauses depending on a conjunction; as, *ἀλλ' ὅταν τί ποιήσωσι, νομιεῖς αὐτοὺς σοῦ φροντίζειν*; Comm. 1:4, 14; *ἐπειδὰν τί γένηται*; Dem. Phil. 1, 10, p. 43; *ταῦτα πάντα, ἃ φῄς καλὰ εἶναι, εἰ τί ἐστιν αὐτὸ τὸ καλόν, ταῦτ' ἂν εἴη καλά*; Plat. Hip. Maj. 288, A; *ὥςτε νικῶντες μὲν τίνα ἂν ἀποκτείναιμεν*; 2:4, 6; *ὥςτε πῶς οὐκ ἂν ἐγὼ δικαίως μακαριζόμενος — μνήμης τυγχάνοιμι*; Cyr. 8:7, 8; *ἵνα τί ἡμῖν γένηται*; And. de Pace 26, p. 26; and elliptically; as, *ἵνα τί*; Dem. de Fals. Leg. 257, p. 423; *ἵνα τί ταῦτα λέγεις*; Plat. Apol. 26, D; *ὅτι τί*; Dem. adv. Aristocr. 214, p. 691; *Ὅτι δὴ τί μάλιστα*; Plat. Pol. 1, 343, A; after a relative; as, *γυναῖκα, καλλίστην μὲν οὖσαν, οὗ τί ἀνδρὶ ἥδιον*; Hel. 4:1, 7; *αὐτὸς εἰρηκὼς ἃ τίς οὐκ ἂν ὤκνησε τῶν μετρίων ἀνθρώπων φθέγξασθαι*; Dem. de Cor. 126, p. 269; *ὧν τίνος προςεδεῖτο ὁ παρὼν ἀγὼν οὑτοσί*; ib. 209, p. 297; *Εἰς ἃς τίς ἂν ἐλθεῖν τολμήσειεν, κτἕ.* Isocr. Archid. 95, p. 135; *ᾧ τί ἀπαγγελεῖς, ὦ Σώκρατες*; Plat. Phædr. 278, E; *ἃ πῶς ποθ' ὑμεῖς, ὦ σιδήρεοι, ἐκαρτερεῖτε ἀκροώμενοι*; Æschin. adv. Ctes. 166, p. 77; and sometimes after a relative, an indirect question; as, *οἷς αὐτοὶ ἴστε οἵᾳ γνώμῃ ἐπήλθετε*, Thuc. 7:64; the interrogative may depend on a participle or on the subject or object of a verb; as, in a direct question, *Τί οὖν, ἔφη ὁ Κῦρος, ἀδικηθεὶς ὑπ' ἐμοῦ νῦν τὸ τρίτον ἐπιβουλεύων μοι φανερὸς γέγονας*; 1:6, 8; *τί ἂν εἰπὼν σέ τις ὀρθῶς προςείποι*; Dem. de Cor. 22, p. 233; *γράφει ψήφισμα—τίνα πρόφασιν ποιησάμενος*; Æschin. adv. Ctes. 67, p. 63; *Πῶς οὖν λέγοντες ἂν αὐτό, ἔφη, μετρίως λέγοιμεν*; Plat. Pol. 6, 484, B; *τοὺς τί ποιοῦντας τὸ ὄνομα τοῦτο ἀποκαλοῦσιν*; Comm. 2:2, 1; *τοὺς πῶς διακειμένους λάβοιεν ἂν μαθητάς*; Isocr. de Perm. 222; *Ἔχθραν δὲ καὶ ὀργάς, ὦ ἄριστε, ἡ περὶ τίνων διαφορὰ ποιεῖ*; Plat. Euthyphr. 7, B; *ἐν τούτῳ τὴν ποτέρου*

πρόρρησιν μᾶλλον εὐφραίνειν τὸν ἀκούσαντα νομίζεις; Hi. 8:3; Ἐγὼ οὖν τὸν ἐκ ποίας πόλεως στρατηγὸν προσδοκῶ ταῦτα πράξειν; 3:1, 14; in an indirect question, ἐπήρετο τὸν Ἀπόλλω τίνι ἂν θεῶν θύων καὶ εὐχόμενος κάλλιστα καὶ ἄριστα ἔλθοι τὴν ὁδὸν κτἕ. 3:1, 6; ἐσκεψάμεθα τίς ποτε ὢν γενεὰν καὶ ποίαν τινὰ φύσιν ἔχων καὶ ποίᾳ τινὶ παιδείᾳ παιδευθεὶς διήνεγκεν κτἕ. Cyr. 1:1, 6; οὐχ ὁρῶ ποίᾳ δυνάμει συμμάχῳ χρησάμενοι μᾶλλον ἂν κολάσεσθε τῆς νῦν σὺν ἐμοὶ οὔσης. 2:5, 13; ἐθαύμασε τίνος κελεύσαντος ἥκοι, Cyr. 1:4, 18; συλλελογισμένον ὀρθῶς, τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἔπραττεν ὁ Φίλιππος καὶ τί βουλόμενος· Dem. de Cor. 172, p. 285; and two interrogatives, or series of interrogatives, may be used in the same clause, one depending on a subordinate word; as, καὶ σκοπεῖτε, τίνα πιστεύσαντες τί ἔπασχον. Dem. de Fals. Leg. 63, p. 361 (Dindorf); πρόοιδεν ἕκαστος ὑμῶν ἐκ πολλοῦ τίς χορηγὸς ἢ γυμνασίαρχος τῆς φυλῆς, πότε καὶ παρὰ τοῦ καὶ τίνα λαβόντα τί δεῖ ποιεῖν, Dem. Phil. 1, 36, p. 50; so two relatives; as, Σκέψαι, οἵῳ ὄντι μοι περὶ σὲ οἷος ὢν περὶ ἐμὲ ἔπειτά μοι μέμφει. Cyr. 4:5, 29; or both pronouns depending on the subordinate word; as, ἡ οὖν δὴ τίσι τί ἀποδιδοῦσα τέχνη δικαιοσύνη ἂν καλοῖτο; Plat. Pol. 1, 332, D.

The interrogative clause, whether in a direct or an indirect question, regularly follows the clause or clauses with which it is connected; as, in a direct question, Καὶ μὴν εἰ ὑφησόμεθα καὶ ἐπὶ βασιλεῖ γενησόμεθα, τί οἰόμεθα πείσεσθαι; 3:1, 17; εἰ δὲ ἄνδρες ὑμῶν οἱ πρῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει, βουλόμενοι τῆς μὲν ἔξω ξυμμαχίας ὑμᾶς παῦσαι, ἐς δὲ τὰ κοινὰ τῶν πάντων Βοιωτῶν πάτρια καταστῆσαι, ἐπεκαλέσαντο ἑκόντες, τί ἀδικοῦμεν; Thuc. 3:65; Εἰ δὲ μήτ' ἔστι μήτε ἦν μήτ' ἂν εἰπεῖν ἔχοι μηδεὶς μηδέπω καὶ τήμερον, τί τὸν σύμβουλον ἐχρῆν ποιεῖν; Dem. de Cor. 190, p. 291; ἐὰν ἐπερωτῶσιν ὑμᾶς οἱ νεώτεροι πρὸς ποῖον χρὴ παράδειγμα αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι, τί κρινεῖτε; Æschin. adv. Ctes. 245, p. 88; εἰ δ' αὖ οἱ δαίμονες θεῶν παῖδές εἰσι νόθοι τινὲς ἢ ἐκ νυμφῶν ἢ ἔκ τινων ἄλλων, ὧν δὴ καὶ λέγονται, τίς ἂν ἀνθρώπων θεῶν μὲν παῖδας ἡγοῖτο εἶναι, θεοὺς δὲ μή; Plat. Apol. 27, D; Εἰ γὰρ ὑμᾶς ἐβουλόμεθα ἀπολέσαι, πότερά σοι δοκοῦμεν ἱππέων πλήθους ἀπορεῖν ἢ κτἕ. 2:5, 17; Οὐ δὲ δὴ πάντων οἰόμεθα τεύξεσθαι ἐπαίνου, τίς ἂν ἡμᾶς τοιούτους ὄντας ἐπαινέσειεν; 5:7, 33; ὅπου γὰρ στρατοπέδου τε τοῦ ἐν Σάμῳ ἀφεστηκότος,—πῶς οὐκ εἰκότως ἠθύμουν; Thuc. 8:96; Ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς οὐ παραδόντες, ἀλλ' ἐξωπλισμένοι ἐλθόντες παρεσκηνήσαμεν αὐτῷ, τί οὐκ ἐποίησε πρέσβεις πέμπων κτἕ. 3:1, 28; νῦν δ' ἐπειδὴ ἀνθρώπω ἐστόν, τίνα αὐτοῖν ἐν νῷ ἔχεις ἐπιστάτην λαβεῖν; Plat. Apol. 20, B; ὅταν δὲ ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονὼς ἑαυτὸν ἐγκωμιάζῃ, τίς ἂν τὰ τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκούων; Æschin. adv. Ctes. 241, p. 88; Ἐὰν οὖν ἴῃς νῦν, πότε ἔσει οἴκοι; Cyr. 5:3, 27; εἰ δ' αὐτὸς σωφρονῶν διετέλει, πῶς ἂν δικαίως τῆς οὐκ ἐνούσης αὐτῷ κακίας αἰτίαν ἔχοι; Comm. 1:2, 28; ὃς δ' ἂν ἡμῖν ἄξιος φιλίας δοκῇ εἶναι, πῶς χρὴ φίλον τοῦτον ποιεῖσθαι; Comm. 2:6, 8; οὓς δὲ χεῖρας προϊσχομένους καὶ ζωγρήσαντες ὑποσχόμενοί τε ἡμῖν ὕστερον μὴ κτενεῖν παρανόμως διεφθείρατε, πῶς οὐ δεινὰ εἴργασθε; Thuc. 3:66; Ὃς γὰρ ἐμοῦ φιλιππισμόν, ὦ γῆ καὶ θεοί, κατηγορεῖ, τί οὗτος οὐκ ἂν εἴποι; Dem. de Cor. 294, p. 323; for examples in the case of the indirect question, see above.

The interrogative clause is sometimes put first in a direct question; as, Τίς δ' ἂν αἴσθησις ἦν γλυκέων καὶ δριμέων καὶ πάντων τῶν διὰ στόματος ἡδέων, εἰ μὴ γλῶττα τούτων γνωμῶν ἐνειργάσθη; Comm. 1:4, 5; τί ἡμῶν δεήσεσθε χρήσασθαι, ἂν σύμμαχοι ὑμῶν γενώμεθα, κτἕ. 5:4, 9; Ἀγορὰν δὲ τίς ἄξει θαῤῥῶν, ἢν περὶ τὰ μέγιστα τοιαῦτα ἐξαμαρτάνοντες φαινώμεθα; 5:7, 33; especially when it is connected with a relative pronoun; as, τίς πρᾶξις, ἐφ' ἣν μᾶλλον ἔδει με ἀγαγεῖν τουτουσί; Dem. de Cor. 191, p. 292; Τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς, οἳ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν κτἕ. ib. 204, p. 296; it is also put intermediate and before the clause with which it is more closely connected; as, εἰ μετὰ Θηβαίων ἡμῖν ἀγωνιζομένοις οὕτως εἵμαρτο πρᾶξαι, τί χρῆν προσδοκᾶν, εἰ μηδὲ τούτους ἔσχομεν συμμάχους, κτἕ. Dem. de Cor. 195, p. 293; ib. 240, p. 307; ὅσοι γὰρ νῦν μηδετέροις ξυμμαχοῦσι, πῶς οὐ πολεμώσεσθε αὐτούς, ὅταν ἐς τάδε βλέψαντες ἡγήσωνταί ποτε ὑμᾶς καὶ ἐπὶ σφᾶς ἥξειν; Thuc. 5:98; and the clause containing the indirect question is often put first when it is emphatic; as, τί ἐστιν, ἀπαγγεῖλαι. 1:10, 14; ὅ τι δ' ἂν πρὸς ταῦτα λέγῃ, ἀπαγγεῖλαι δεῦρο· 1:3, 19; Ὅσων δὲ δὴ καὶ οἵων ἂν ἐλπίδων ἐμαυτὸν στερήσαιμι, εἴ σέ τι κακὸν ἐπιχειρήσαιμι ποιεῖν, ταῦτα λέξω. 2:5, 10; Ὁποίας μὲν γὰρ ἀνθρωπίνης εὐφροσύνης ἐπιδεὴς ἔσει, οὐχ ὁρῶ· Cyr. 8:7, 12; τὰ μὲν ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ ὁποῖά ἐστι, πάντως που γιγνώσκεις. Comm. 4:2, 31; Ἥτις δ' ἡ φύσις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, γέγονε τούτων τῶν πραγμάτων καὶ τίνος ἕνεκα ταῦτα συνεσκευάσθη καὶ πῶς ἐπράχθη, νῦν ἀκούσατε, Dem. de Cor. 144, p. 275; Ἃ μὲν οὖν χρήσεται καὶ πότε τῇ δυνάμει, παρὰ τὸν καιρὸν ὁ τούτων κύριος καταστὰς ὑφ' ὑμῶν βουλεύσεται, Dem. Phil. 1, 33, p. 49; οἱ πλεῖστοι ἤδη περὶ σφᾶς αὐτοὺς καὶ ὅπῃ σωθήσονται, διεσκόπουν. Thuc. 7:71; τίς τίνος αἴτιός ἐστι, γενήσεται φανερόν. Dem. de Cor. 73, p. 249; ποῖα δ' ὁποίου βίου μιμήματα, λέγειν οὐκ ἔχω. Plat. Pol. 3, 400, A; ἐν οἷς οὐχ ὅσα ἠβουλόμεθα, ἀλλ' ὅσα δοίη τὰ πράγματ' ἔδει δέχεσθαι· Dem. de Cor. 239, p. 307; ὃν ὅπως ποτὲ οὐκ εὐθὺς ἰδόντες ἀπεστράφητε, θαυμάζω. Dem. de Cor. 159, p. 280.

The relative pronoun is regularly put directly after its antecedent; as, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἧς αὐτὸν σατράπην ἐποίησε 1:1, 2; καὶ μυρίους ἔδωκε δαρεικούς· οὓς ἐγὼ λαβὼν κτἕ. 1:3, 3; καὶ συνέπεμψεν αὐτῇ στρατιώτας οὓς Μένων εἶχε κτἕ. 1:2, 20; ἔστιν ὁ πόλεμος οὐχ ὅπλων τὸ πλέον, ἀλλὰ δαπάνης δι' ἣν τὰ ὅπλα ὠφελεῖ, Thuc. 1:83; ναύαρχον προσέταξαν Ἀλκίδαν, ὃς ἔμελλεν ἐπιπλεύσεσθαι. Thuc. 3:17; λαθόντες τὸ τῶν Ἀθηναίων ναυτικὸν οἳ ὥρμουν ἐν τῇ Μαλέᾳ πρὸς βορέαν κτἕ. Thuc. 3:4; παρεσομένης ὠφελίας, οἳ τῶνδε κρείσσους εἰσί κτἕ. Thuc. 6:80; Λέγε δὴ τὴν ἐπιστολὴν ἣν δεῦρ' ἔπεμψε Φίλιππος μετὰ ταῦτα. Dem. de Cor. 39, p. 238; ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν ἣν τέταχθε ὑπὸ τῶν νόμων, Æschin. adv. Ctes. 7, p. 54; ἔστι τις ἄνθρωπος ὃς οὔτ' εἴληφεν οὐδὲν τῶν δημοσίων κτἕ. ib. 22, p. 56; παρεγένου Σωκράτει ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ᾗ τὸ φάρμακον ἔπιεν κτἕ. Plat. Phæd. 57, A; ἡγεμόνα αἰτεῖν παρὰ τούτου ᾧ λυμαινόμεθα τὴν πρᾶξιν. 1:3, 16; Φοβοῦμαι μὲν καὶ ταῦτα ἃ σὺ νῦν λέγεις, Plat. de Leg. 7, 819, A; μέμνησαι ἐκεῖνα ἅ ποτε ἐδόκει ἡμῖν, Cyr. 1:6, 5; ἀλλὰ τί αὖ ὅδε, ὃς ἂν φεύγων μάχηται τοῖς πολεμίοις, ἀλλὰ μὴ μένων; κτἕ. Plat. Lach. 191, A; Ταὐτὸν δὴ λαβὲ καὶ περὶ τοῦδε ὃν κόσμον λέγομεν. Plat. Phil. 29, E; ἔλεγον ὅτι περὶ σπονδῶν ἥκοιεν ἄνδρες οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται κτἕ. 2:3, 4; ἐλάμβανον τὰ ἐπιτήδεια ὅ τι τις ὁρῴη ἐντὸς τῆς φάλαγγος· 6:3, 7; καὶ οὐκ ἔστι νόμος ὅστις ἀπείρξει τούτου Thuc. 3:45; ἐπειρᾶτο συνεργὸς τοῖς φίλοις κράτιστος εἶναι τούτου ὅτου ἕκαστον αἰσθάνοιτο ἐπιθυμοῦντα. 1:9, 21; κἂν εἰ ὀλίγον ἔστι τις ὅστις διαφέρει ἡμῶν κτἕ. Plat. Protag. 328, B; βαδιοῦμαι ἐπ' αὐτὰ ἃ πέπρακταί μοι. Dem. de Cor. 58, p. 244; ἀμείνων ἐγὼ σοῦ πολίτης γέγονα εἰς αὐτὰ ταῦθ' ἃ λέγω κτἕ. ib. 196, p. 294; κατηγορούντων ἐμοῦ ταὐτὰ ἃ καὶ σὺ νυνί, ib. 285, p. 321; ἔλεγε δὲ καὶ ἄλλα οἷάπερ εἰώθει Περικλῆς κτἕ. Thuc. 2:13; κατ' ἐκείνους ἦσάν τινες, οἳ διασύροντες τοὺς ὄντας τότε, κτἕ. ib. de Cor. 317, p. 330; ἀνηρτήσατο δὲ τοσαῦτα φῦλα ὅσα καὶ διελθεῖν ἔργον ἐστίν, Cyr. 1:1, 5; ὡς δυνατὸν ἐκ τοῦ τοιούτου τρόπου οἷον καὶ ἐκεῖνος εἶχεν. 2:6, 8; ἔχων πάντα ὅσα ὧραι φύουσι. 1:4, 10; οὐ γὰρ ὥρα οἷα τὸ πεδίον ἄρδειν· 2:3, 13; and regularly in cases of attraction; as, Τὰ δὲ ἐπιτήδεια πότερον ὠνεῖσθαι κρεῖττον ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἧς οὗτοι παρεῖχον, 3:2, 21; τοὺς γιγνομένους δασμοὺς βασιλεῖ ἐκ τῶν πόλεων ὧν Τισσαφέρνης ἐτύγχανεν ἔχων. 1:1, 8; ἐκ δὲ τεκμηρίων ὧν κτἕ. Thuc. 1:1; τούτων τῶν κακῶν ὧν κτἕ. Plat. Phæd. 70, A; τούτων ὧν κτἕ. Œc. 2:1; αὐτῶν ὧν Dem. de Cor. 130, p. 270; τῶν ἄλλων ὧν κτἕ. Dem. de Cor. 14, p. 229; πάντων ὅσων κτἕ. Plat. Phil. 29, D; τῷ ἡγεμόνι ᾧ κτἕ.

1:3, 17; πρὸς τούτοις οἷς κτἑ. 3:2, 33; τοῖς ἄλλοις οἷς κτἑ. Dem. de Cor. 16, p. 230; τοιούτοις ἤθεσιν οἵοις κτἑ. Isocr. Euag. 48, p. 198.

So sometimes the adverb follows its correlative directly; as, ἐγὼ δὲ ἄπειμι ἐκεῖσε ὅθεν μοι δοκεῖ καιρὸς εἶναι ἄρχεσθαι τῆς μάχης· Cyr. 7:1, 8; πολὺ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες μᾶλλον τότε ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε. Thuc. 3:56; Ἀποδοτέον δέ γε οὐδ' ὁπωςτιοῦν τότε ὁπότε τις μὴ σωφρόνως ἀπαιτοῖ; Plat. Pol. 1, 332, A; κατεπολεμήθημεν οὕτως ὡς πάντες ὑμεῖς ἐπίστασθε. 7:1, 27; Thuc. 5:1; ὅμως δ' ἐδόκει καὶ ἐπὶ τούτους ἰτέον εἶναι οὕτως ὅπως δύναιντο, 6:3, 30; Thuc. 7:67; Ἦν δὲ χιὼν πολλὴ καὶ ψῦχος οὕτως ὥςτε τὸ ὕδωρ κτἑ. 7:4, 3; ἐγγύτερον ἐγίγνοντο τοῦ ἄρχοντος τοσούτῳ ὅσῳ ἡ φάλαγξ βραχυτέρα ἐγίγνετο κτἑ. Cyr. 7:5, 5; Αἴτιον δ' ἦν οὐχ ἡ ὀλιγανθρωπία τοσοῦτον ὅσον ἡ ἀχρηματία. Thuc. 1:11; or a noun as its antecedent; as, συνέμιξα βασιλεῖ ἐν τῷ ὑμετέρῳ στρατοπέδῳ, ἔνθα βασιλεὺς ἀφίκετο, 2:3, 19; εἰ οὖν κακῶς πάσχοι Καρία, ἔνθαπερ ὁ Τισσαφέρνους οἶκος, Hel. 3:2, 12; ἀπιὼν ὁ Ἀσσύριος ἐκ τῆς ἑαυτοῦ πόλεως, οὗ κατέφυγε, Cyr. 5:4, 15; Thuc. 4:54; Plat. Pol. 8, 552, D; αὐτὸ τοῦτο τὸ Βυζάντιον, ὅπου νῦν ἐσμεν ἔχοντες, 7:1, 27; Æschin. adv. Ctes. 48, p. 60; τὸ δέρμα κρεμάσαι ἐν τῷ ἄντρῳ ὅθεν αἱ πηγαί· 1:2, 8; ἀπιέναι φαίη ἐπὶ Ἰωνίας, ὅθενπερ ἦλθε. 2:1, 3; Thuc. 2:96; ἐπηρώτα τὸν Τιγράνην ποῖα εἴη τῶν ὀρέων ὁπόθεν οἱ Χαλδαῖοι καταθέοντες λῄζονται. Cyr. 3:2, 1; but less often an adverb of time; as, ἱσταμένου τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός, ὅτ' ἦν τῷ Ἀσκληπιῷ ἡ θυσία κτἑ. Æschin. adv. Ctes. 67, p. 63; Ἃ ἄρα νῦν τυγχάνεις ἐπιστάμενος ἦν χρόνος ὅτε οὐχ ἡγοῦ εἰδέναι; Plat. Alc. 1, 106, E.

The relative may be separated from its antecedent by a modifying or modified word: by an adjective or participle in concord; as, ἐνταῦθ' ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς· ἐν αἷς Ξενίας ὁ Ἀρκὰς τὰ Λύκαια ἔθυσε κτἑ. 1:2, 10; —πλήρη δ' ἰχθύων μεγάλων καὶ πραέων, οὓς οἱ Σύροι θεοὺς ἐνόμιζον κτἑ. 1·4, 9; ἔλεγον ὅτι πολλοὺς φαίη Ἀριαῖος εἶναι Πέρσας ἑαυτοῦ βελτίους, οὓς οὐκ ἂν ἀνασχέσθαι αὐτοῦ βασιλεύοντος· 2:2, 1; πρὸς γῇ οὐδεμιᾷ φιλίᾳ ἥντινα μὴ αὐτοὶ μαχόμενοι κτήσεσθε. Thuc. 6:68; Καλῶ—τοὺς θεοὺς ἅπαντας καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσιν τὴν Ἀττικήν, Dem. de Cor. 141, p. 274; ἐξῆλθον καὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς νόμους παραδόντες οἷανπερ καὶ παρέλαβον. Hel. 4:4, 15; ὅπως μὴ φθάσωσι μήτε Κῦρος μήτε οἱ Κίλικες καταλαβόντες, ὧν πολλοὺς καὶ πολλὰ χρήματα ἔχομεν ἀνηρπακότες. 1:3, 14; by an appositive word, or by a limiting genitive or its limited word; as, ἦν δ' αὐτῶν Φαλῖνος, εἷς Ἕλλην, ὃς ἐτύγχανε παρὰ Τισσαφέρνει ὢν κτἑ. 2:1, 7; καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει, Dem. de Cor. 141, p. 274; οὐχὶ ἐκ τῶν ἠθῶν τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν, ἃ ἂν ὥςπερ ῥέψαντα τἄλλα ἐφελκύσηται; Plat. Pol. 8, 544, D, E; ἀκρωνυχίαν ὄρους, ὑφ' ἣν ἡ κατάβασις ἦν κτἑ. 3:4, 37; ἦσαν δέ τινες τῶν περιοίκων οἳ καὶ ἐπέθεντο κτἑ. Hel. 6:5, 32; Εὐμολπίδου τοῦ Δαϊμάχου, ὃς καὶ ἐστρατήγει· Thuc. 3:20; ὁρᾶτε δὲ τὴν Τισσαφέρνους ἀπιστίαν, ὅςτις, 3:2, 4; τοῦ Δαρείου θανάτου, ὃς μετὰ Καμβύσην Περσῶν ἐβασίλευσε, Thuc. 1:14; Τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς, οἵ κτἑ. Dem. de Cor. 204, p. 296; by a preposition and its case; as, ὕστερον τῆς ἄλλης Βοιωτίας καὶ ἄλλα χωρία μετ' αὐτῆς, ἅ κτἑ. Thuc. 3:61; ib. 3:17; by a limiting phrase; as, ἕν τε οὐδὲ ἓν κατέστη ἴαμα, ὡς εἰπεῖν, ὅ τι χρῆν προςφέροντας ὠφελεῖν· Thuc. 2:51; by a pronoun, and especially the demonstrative; as, κατὰ χαράδραν τινά, ᾗ κτἑ. Thuc. 3:25; ἐγγύς που ἦν βασιλεὺς ἢ ἄλλος τις ᾧ ἐπετέτακτο ταῦτα πράττειν· 2:3, 6; τὴν δύναμιν αὐτοῖς περιθέντος τὴν αὐτήν, ἥνπερ ᾔδει κτἑ. Isocr. Panath. 154, p. 265; τὰ χωρία ταῦθ' ἃ νῦν οὗτος διέσυρε, Dem. de Cor. 27, p. 235; μέχρι μὲν τῶν χρόνων ἐκείνων ἐν οἷς κτἑ. ib. 86, p. 254; Æschin. adv. Ctes. 55, p. 61; Isocr. Panath. 88, p. 250; οὐκ—ἀπιστοίη μὴ γενέσθαι τὸν στόλον τοσοῦτον ὅσον οἵ τε ποιηταὶ εἰρήκασι κτἑ. Thuc. 1:10; πρὸς δῆμον τοιοῦτον, οἷον κτἑ. Plat. Gorg. 502, D; by the verb or its adjuncts, or by both; as, τοῦτον ἂν τὸν τρόπον ἐξελοίμεθα ὅς κτἑ. 2:5, 20; ὀκνοίην μὲν ἂν εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαίνειν ἅ κτἑ. 1:3, 17; καὶ μάχη ἐγένετο ἐν ᾗ κτἑ. Thuc. 3:5; ἡμέρας τε ἀναμιμνήσκομεν ἐκείνης ᾗ κτἑ. Thuc. 3:59; ναυτικὸν παρεσκεύαζον ὅ τι κτἑ. ib. 3:16; ὥςπερ οἱ νόμοι κελεύουσιν, οὕς κτἑ. Dem. de Cor. 6, p. 227; καὶ ἡμῖν ταὐτὰ δοκεῖ ἅπερ κτἑ. 2:1, 22; τοὺς αὐτοὺς μισεῖν καὶ φιλεῖν οὕςπερ κτἑ. Dem. de Cor. 280, p. 319; ὅταν τοιαῦτα λέγῃς ἅ κτἑ. Plat. Gorg. 473, E; δηλοῦσι δὲ τῶν τε ἠπειρωτῶν τινες ἔτι καὶ νῦν, οἷς κτἑ. Thuc. 1:5; ἀπορίᾳ ἐγίγνοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἥν κτἑ. Thuc. 7:44; χαράδραν γὰρ αὐτοὺς ἔδει διαβῆναι ἐφ' ᾗ κτἑ. 3:4, 1; πάντα νομίζοιεν πρέπειν αὑτοῖς πράττειν ὅσα κτἑ. Cyr. 2:1, 31; οἶδα μὲν γὰρ ὑμῖν Μυσοὺς λυπηροὺς ὄντας οὕς κτἑ. 2:5, 13; ἡγεμόνα αἰτεῖν Κῦρον, ὅςτις κτἑ. 1:3, 14; καὶ τρίτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε ὅν κτἑ. Thuc. 2:103; or by two or more of these particulars combined; as, ἔχων ναῦς ἑτέρας Κύρου πέντε καὶ εἴκοσιν αἷς κτἑ. 1:4, 2; ἦν παρὰ τὴν ὁδὸν κρήνη ἡ Μίδου καλουμένη τοῦ Φρυγῶν βασιλέως ἐφ' ᾗ κτἑ. 1:2, 13; ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην, ὧν κτἑ. Thuc. 3:67; δύναμιν ἔχει καὶ πεζὴν καὶ ἱππικὴν καὶ ναυτικήν, ἥν κτἑ. 1:3, 12; εἰς τὰς ἐγγυτάτω κώμας τοὺς πρώτους ἔχων κατεσκήνωσεν, ἐξ ὧν κτἑ. 2:2, 16; πόλιν τε προςλήψεσθε ναυτικὸν ἔχουσαν μέγα, οὗπερ κτἑ. Thuc. 3:13.

The antecedent is often omitted, especially the demonstrative pronoun, in the nominative or accusative; as, ἔθεον ὁμόσε οἷς εἴρητο κτἑ. 3:4, 4: εἰςῆλθον οὓς ἔδει. 7:2, 31; αὐτός εἰμι ὃν ζητεῖς 2:4, 16; Ἦν δὲ ὃν ἐζήτει Ἀγασίας κτἑ. 6:4, 11; φράζουσιν ἃ λέγει. 2:4, 18; ἔπραξαν ἃ ἐβούλοντο, Thuc. 6:79; οὐ καλά γ' ἦν ἃ προειλόμην κτἑ. Dem. de Cor. 257, p. 313; δεινότερον ὑμῖν φανήσεται ὃ μέλλω λέγειν. Æschin. adv. Ctes. 94, p. 67; Οἶσθα δὲ ὅτι ἀνάγκη λέγεσθαι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἃ ἂν συμβουλεύσῃς. 2:1, 17; πιστεύω γὰρ δίκαια εἶναι ἃ λέγω, Plat. Apol. 17, C; ἔχοντι ὅ τι προχωροίη. 1:9, 13; ὅπως—παρασκευάζωμαι ὅ τι ἂν δέωμαι, Cyr. 1:5, 14; διδόασί τε οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅσαπερ ᾔτησε κτἑ. Hel. 3:4, 3; Ἦν δὲ οὗτος οἷος μηδὲν ἧσσον ἥδεσθαι κτἑ. Hel. 6:3, 3; μόνος ἐφρόνει οἷα δεῖ τὸν ἄρχοντα, 2:2, 5; θύομαι μέν, ὡς ὁρᾶτε, ὁπόσα δύναμαι κτἑ. 5:6, 28; ἐξελεῖν ὁποῖα ἂν οἱ μάγοι ἐξηγῶνται, Cyr. 7:3, 1; and sometimes in the dative; as, Ὁ δ' ἀνὴρ πολλοῦ μὲν ἄξιος φίλος ᾧ ἂν φίλος ᾖ, κτἑ. 1:3, 12; διὰ τὸ ἀναγκαῖον αὐτοῖς εἶναι διαλέγεσθαι παρ' ὧν ἂν λάβοιεν τὸν μισθόν Comm. 1:2, 6; ἔστι δ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐ περὶ ὀνόματος ἀμφισβήτησις, οἷς κτἑ. Plat. Pol. 7, 533, D; κεῖται ταῦτα τὰ ἀγαθὰ ἆθλα ὁπότεροι ἂν ἡμῶν ἄνδρες ἀμείνονες ὦσιν· 3:1, 21; in the genitive; as, εἰδέναι τὴν δύναμιν ἐφ' οὓς ἂν ἴωσιν. 5:1, 8; οὐ τοσοῦτον γνώμης ἁμάρτημα ἦν πρὸς οὓς ἐπῄεσαν, ὅσον κτἑ. Thuc. 2:65; and even with a preposition; as, ἀναλίσκουσιν οὐκ εἰς ἃ δεῖ μόνον, κτἑ. Œc. 3:5; and the substantive verb is often used with ὅςτις and ὅς without a demonstrative; as, ἔστι δ' ὅςτις καὶ κατελήφθη κτἑ. 1:8, 20; οὔτ' ἔστιν ὅτου ἕνεκ' ἂν βουλοίμεθα κτἑ. 2:3, 23; οὐκ ἔστιν ἥντινα τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἐλύπησεν, Isocr. Panath. 77, p. 248; ἔστι δὲ αὐτοῦ ὃ καὶ ἀφύλακτον ἦν, Thuc. 2·13; εἰσὶ δ' οἳ οὐδὲ ταύτην πω τὴν ὁμολογίαν ἐδέξαντο, Thuc. 6:10; τῶν συμμάχων ὑμῖν εἰσὶν οἵ κτἑ. Hel. 6:4, 24; εἰσὶ δ' αὐτῶν οὕς κτἑ. 2:5, 18; οὐ γὰρ ἦν ὅ τι ἂν ἐποιεῖτε μόνοι. Dem. de Cor. 43, p. 240; ἦσαν δὲ οἳ ὑπεχώρουν σὺν τῷ βασιλεῖ. Cyr. 3:1, 3; and more frequently taken together as an indefinite pronoun, Ἔστιν οὕςτινας κτἑ. Comm. 1:4, 2; προὐβάλλοντο πρέσβεις πρῶτον μὲν Χειρίσοφον,—ἔστι δ' οἳ καὶ Ξενοφῶντα. 5:10, 6; Ἦν δὲ τούτων τῶν σταθμῶν οὓς πάνυ μακροὺς ἤλαυνεν, 1:5, 7; τῶν δὲ πολεμίων ἦν οὓς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν. Hel. 7:5, 17; πλὴν Ἰώνων καὶ Ἀχαιῶν καὶ ἔστιν ὧν ἄλλων ἐθνῶν. Thuc. 3:92; and even depending on a preposition; as, ἔστιν ἐν οἷς οὐ ποιοῦντες ἐκ τῶν ξυγκειμένων ἃ εἴρητο. Thuc. 5:26; the demonstrative is omitted also in cases of attraction; as, ὑπισχνεῖται ἡμιόλιον πᾶσι δώσειν οὗ πρότερον ἔφερον, 1:3, 21; 1:3, 10; διημαρτηκότες ὧν ἤλπισαν, Dem. de Cor.

43, p. 240; Ἐδήλωσε δὲ τοῦτο οἷς τῇ ὑστεραίᾳ ἔπραττε. 2:2, 18; 1:3, 18; δικαιοῦντες τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι οἷσπερ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑπῆρξαν, Thuc. 2:67; and with prepositions governing the genitive or dative; as, τί χρὴ ποιεῖν περὶ ὧν λέγεις. 2:1, 16; πέμπετε δὲ περὶ ὧν οἱ ξύμμαχοί φασιν ἀδικεῖσθαι, Thuc. 1:85; προειπὼν ὧν ἕνεκα οἱ νόμοι ἐτέθησαν κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 41, p. 59; δεῖταί σου τοῦτον ἐκπιεῖν τήμερον σὺν οἷς μάλιστα φιλεῖς. 1:9, 25; and the accusative; as, εἰ καλῶς καταπράξειεν ἐφ' ἃ ἐστρατεύετο, 1:2, 2; ἦν—αὐτὸ νικήσας παρὰ ἃ προςεδέχετο μετρίως ξυναλλαγῇ. Thuc. 4:19.

The demonstrative adverb in the same manner is regularly omitted; as, ἀνεπαύοντο δὲ ὅπου ἐτύγχανεν ἕκαστος, 3:1, 3; θύσειν σωτήρια ὅπου ἂν πρῶτον εἰς φιλίαν χώραν ἀφικώμεθα, 3:2, 9; ἀφικνεῖσθε ὅποι ἡμεῖς πάλαι ἥκομεν. Cyr. 1:3, 4; Thuc. 5:18; μὴ ἡμᾶς ἀγάγῃ ὅθεν οὐχ οἷόν τε ἔσται ἐξελθεῖν· 1:3, 17; ὥςπερ ἀπηχθανόμην αὐτοῖς, ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦγον, 7:7, 10; ἔνθα βασιλεὺς ἀφίκετο, ἐπεὶ Κῦρον ἀπέκτεινε, 2:3, 19; ἀνεχώρησαν—ἐπειδὴ καὶ ἐκείνους εἶδον. Thuc. 3:16; ἤλαυνεν, ὁπότε ἢ πρὸς ὕδωρ βούλοιτο διατελέσαι ἤ κτἕ. 1:5, 7; Thuc. 3:22; οὐδεὶς ἦλθε τῶν πολεμίων, ὡς οἱ φυλάττοντες ἀπήγγελλον. 2:4, 23; ποίει ὅπως ἄριστόν σοι δοκεῖ εἶναι. Cyr. 4:5, 50; κραυγὴν πολλὴν ἐποίουν καλοῦντες ἀλλήλους, ὥςτε καὶ τοὺς πολεμίους ἀκούειν· ὥςτε οἱ μὲν ἐγγύτατα τῶν πολεμίων καὶ ἔφυγον κτἕ. 2:2, 17; τῷ δὲ ἀεὶ ἡδίστῳ θηρεύεται τὴν ἄνοιαν καὶ ἐξαπατᾷ, ὥςτε δοκεῖ πλείστου ἄξια εἶναι. Plat. Gorg. 464, D; ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον παίει, ὡς πᾶσι δοκεῖν πεπληγέναι τὸν ἄνδρα· 5:9, 5; ἔγωγε, ὅπερ νῦν δὴ σὺ ἤρου, καὶ Φιλολάου ἤκουσα,—ἤδη δὲ καὶ ἄλλων τινῶν, ὡς οὐ δέοι τοῦτο ποιεῖν· Plat. Phæd. 61, E; σφενδονῶσιν ὅσον οὔτε οἱ Κρῆτες ἀντιτοξεύειν δύνανται οὔτε κτἕ. 3:3, 15; Dem. de Cor. 300, p. 325; so with the substantive verb and relative adverbs, in indefinite expressions; as, ἔστιν ὅπου κτἕ. Hip. 8:1; ἔστιν ἔνθα κτἕ. Cyr. 7:4, 15; ἔστιν ᾗ κτἕ. Thuc. 1:93; οὐκ ἦν ὅπου οὐ κτἕ. 4:5, 31;—ἔστιν ὅπως κτἕ. 5:7, 7; οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ κτἕ. 2:4, 3; Isocr. Panath. 152, p. 264; καὶ ἔστιν ὅτε κτἕ. Thuc. 2:81; Plat. Euthyd. 278, A; ἦν ὅτε κτἕ. Lac. 14:5; οὐκ ἦν ὅτε κτἕ. Plat. Alc. 1, 109, E; ἦν ὁπότε κτἕ. 4:2, 27; and taken together as an indefinite adverb, and so placed intermediate or last; as, Καὶ τόλμα δὲ ἀτολμίας ἔσθ' ὅτε τοσοῦτον διαφέρει, Hel. 5:3, 22; ὥςτε καὶ αὐτῷ μεταμέλειν ἔσθ' ὅτε. 2:6, 9; and also in cases of attraction; as, διεκομίζοντο εὐθὺς ὅθεν ὑπεξέθεντο παῖδας καὶ γυναῖκας κτἕ. Thuc. 1:89; Ποῖον; Τὸ τῆς ἀποπλανήσεως ὁπόθεν ἡμᾶς δεῦρ' ἤγαγεν. οἶμαι μὲν γὰρ μάλιστα, ὅθεν ἐρωτηθεὶς σύ—εἶπες κτἕ. Plat. Polit. 263, C.

The noun is often transferred to the relative clause; as, ἀποπέμψαι πρὸς ἑαυτὸν ὃ εἶχε στράτευμα· 1:2, 1; Εἰς δὲ ἣν ἀφίκοντο κώμην, μεγάλη τε ἦν κτἕ. 4:4, 2; ἐπύθεσθε ὃν τρόπον ἐγένετο; Plat. Phæd. 58, A; καὶ οὓς Κῦρος ἔχων ἀνέβη βαρβάρους κτἕ. 3:4, 13; διδάσκων ὅ τι ἂν ἔχῃ ἀγαθόν κτἕ. Comm. 1:6, 13; Dem. de Cor. 57, p. 244; ἔστιν οὕςτινας ἀνθρώπους τεθαύμακας ἐπὶ σοφίᾳ; Comm. 1:4, 2; λαβόντες ὅσοι ἦσαν βόες καὶ πρόβατα κτἕ. 7:8, 16; σπονδὰς ποιήσασθαι ὁπόσον ἂν δοκῇ χρόνον ἀμφοτέροις. Thuc. 4:21; so also in case of attraction; as, ἐπορεύετο σὺν ᾗ εἶχε δυνάμει. Hel. 4:1, 23; χρωμένη αἷς διήλθομεν τέχναις· Plat. Pol. 7, 533, D; χαριζόμενον οἵῳ σοὶ ἀνδρί κτἕ. Comm. 2:9, 3.

The relative clause is regularly put last, as in the above examples, but it is often inserted in the clause of the antecedent; as, αἱ δὲ κῶμαι, ἐν αἷς ἐσκήνουν, Παρυσάτιδος ἦσαν κτἕ. 1:4, 9; διφθέρας, ἃς εἶχον σκεπάσματα, ἐπίμπλασαν χόρτου κούφου, 1:5, 10; ἄνδρας δέ, οἳ μάχοιντ' ἂν Ἕλλησι, πάνυ ζητῶν οὐκ ἔφη δύνασθαι ἰδεῖν. Hel. 7:1, 38; καὶ Ξενίᾳ τῷ Ἀρκάδι, ὃς αὐτῷ προειστήκει τοῦ ἐν ταῖς πόλεσι ξενικοῦ, ἥκειν παρήγγειλε κτἕ. 1:2, 1; οὗτοι, οἵπερ τῶν ἐφόρων ἐβούλοντο μάλιστα διαλῦσαι τὰς σπονδάς, λόγους ποιοῦνται ἰδίους, Thuc. 5:36; τὰ δὲ παρ' Ἐγεσταίων, ἃ λέγεται ἐκεῖ ἑτοῖμα, νομίσατε καὶ λόγῳ ἂν μάλιστα ἑτοῖμα εἶναι. ib. 6:22; τὸ ἄλλο ναυτικόν, ὃ παρεσκευάζοντο, προςκομίσαντες τὸν πόλεμον ἐποιοῦντο ib. 4:24; τότε πάντες, ἐφ' οὓς ταῦτα παρεσκευάζετ' ἐκεῖνος, ἐπολεμοῦντο. Dem. de Cor. 44, p. 240; Τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν σύ μου διέσυρες, καὶ τὴν ταφρείαν ἄξια μὲν χάριτος καὶ ἐπαίνου κρίνω κτἕ. ib. 299, p. 325; εὕροιτε δ' ἂν τόνδε, περὶ οὗ νῦν βουλεύεσθε, οὐχ ἂν ἐλάχιστον γενόμενον, Thuc. 1:80; καίτοι στρατιᾷ γε τῇδε, ἣν νῦν ἐγὼ ἔχω, ἐπὶ Νίσαιαν ἐμοῦ βοηθήσαντος οὐκ ἠθέλησαν Ἀθηναῖοι πλέονες ὄντες προςμῖξαι, ib. 4:85; τοῦτο, ὅ τι ἂν δοκῇ τοῖς θεοῖς, πάσχειν. 3:2, 6; τὰ μέντοι ἐπιτήδεια, ὅτῳ τις ἐπιτυγχάνοι, ἐλάμβανον· 4:1, 9; οὐ γὰρ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς οὓς μὲν μεθ' ἡμῶν ἐνσπόνδους ἐποιήσαντο καταστρέψασθαι, ib. 3:10; καὶ αὐτῶν τινας, οἷς ἐπέτυχον,—διέφθειραν ἄν. ib. 3:75; ὑμεῖς τοσοῦτοι ὄντες, ὅσοι νῦν συνεληλύθατε, μέγιστον ἔχετἕ καιρόν. 3:1, 36; τοσοῦτον ὄχλον καὶ παρασκευήν, ὅσην οὐκ οἶδ' εἴ τι τῶν ἁπάντων, ἔχει, Dem. Phil. 1, 35, p. 50; Αὗται δὲ αἱ βάλανοι τῶν φοινίκων, οἵας μὲν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἔστιν ἰδεῖν, τοῖς οἰκέταις ἀπέκειντο, 2:3, 15; and even between a pronoun or adjective and its noun; as, πάντες οὗτοι οὓς ὁρᾶτε βάρβαροι πολεμιώτεροι ἡμῖν ἔσονται κτἕ. 1:5, 16; Ταύτας οὖν ἃς οἱ πατέρες τε ἡμῖν παρέδοσαν μελέτας—μὴ παρῶμεν, Thuc. 1:85; εὐεργέτης, ἐκ πάντων ὧν μεμνήμεθα προγόνων, Hel. 6:1, 4; καὶ ὅλην ταύτην ἣν λέγεις κοινωνίαν κτἕ. Plat. Pol. 5, 449, D; with the noun in the relative clause; as, ὁ λόγος, ᾧ προκαλεῖσθε τρόπῳ, εἰ δοκεῖ, γιγνέσθω. Thuc. 5:88; οἱ μέντοι Λακεδαιμόνιοι,—ὅσον χρόνον εἶχον αὐτῶν τὴν πόλιν, οὐδ' ἐμνήσθησαν κτἕ. Hel. 4:4, 15; ἐμοὶ δ', ἣν παρὰ πάντα τὸν χρόνον εὔνοιαν ἐνδέδειχθε ἐπὶ πολλῶν ἀγώνων τῶν πρότερον, καὶ νυνὶ παράσχεσθε. Dem. de Cor. 10, p. 228; καὶ φησὶ προςήκειν, ἧς μὲν οἴκοθεν ἧκετ' ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελῆσαι· ib. 227, p. 303; and in cases of attraction; as, τούτων, ὧν νῦν ὑμῖν παρακελεύομαι, οὐδὲν τοῖς δούλοις προςτάττω· Cyr. 8:6, 13; Dem. de Cor. 117, p. 268; Μήδων μέντοι, ὅσων ἑόρακα ἐγώ, πολὺ οὗτος ὁ ἐμὸς πάππος κάλλιστος. Cyr. 1:3, 2; Θαυμάζω δ' ἔγωγε καὶ τὸ νάπος τοῦτο εἴ τις μᾶλλον φοβερὸν νομίζει εἶναι τῶν ἄλλων ὧν διαπεπορεύμεθα χωρίων. 6:3, 19; καὶ περὶ πάντων ὧν πέπασθε ἀγαθῶν. Cyr. 3:3, 44; καὶ ἐκεῖ, πρὸς ᾧ εἶχε, ξυνέλεγε πανταχόθεν παμπληθὲς στράτευμα. Hel. 4:1, 41; ὄψεως λαμπρότητι περιβόητος ἐγένετο ἡ στρατιᾶς πρὸς οὓς ἐπήεσαν ὑπερβολῇ, Thuc. 6:31; ἐὰν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα καὶ πεπολίτευμαι βαδίζω, Dem. de Cor. 4, p. 226; Τὸ μὲν οὖν μέγεθος, ὑπὲρ ὧν συνεληλύθαμεν, τηλικοῦτόν ἐστιν. Isocr. de Pace 1, p. 159; so often a clause introduced by a relative adverb, whether without or with an antecedent; as, Ἦν δέ, ὅτε ἐτελεύτα, ἀμφὶ τὰ πεντήκοντα ἔτη. 2:6, 15; Thuc. 3:54; Plat. Apol. 28, E; καὶ σύ, ὁπότε πρὸς ἡμᾶς ἦλθες πρεσβεύων, ηὐλίζου κτἕ. 7:7, 6; Thuc. 7:48; βασιλεὺς μὲν δή, ἐπεὶ ἤκουσε παρὰ Τισσαφέρνους τὸν Κύρου στόλον, ἀντιπαρεσκευάζετο. 1:2, 5; Thuc. 7:44; ὡς ἄν, ἐπειδὴ εἰς τόξευμά γε ἀφίκοιντο, στησομένους, Cyr. 1:4, 23; Thuc. 7:44; οἱ δ' ἐπὶ τοῦ λόφου πολέμιοι, ὡς ἐνόησαν αὐτῶν τὴν πορείαν ἐπὶ τὸ ἄκρον, εὐθὺς καὶ αὐτοὶ ὥρμησαν κτἕ. 3:4, 44; Thuc. 4:6; ἦσαν δ' αὗται, ὡς ἐλέγοντο, τετρακόσιαι ἅμαξαι, 1:10, 18; Thuc. 6:37; ἦν οἱ θεοί, ὥςπερ τὸ πρόσθεν, νίκην ἡμῖν διδῶσιν. 3:1, 23; Thuc. 6:37; Τὸ δὲ στράτευμα ἐπορίζετο σῖτον, ὅπως ἐδύνατο, ἐκ τῶν ὑποζυγίων, 2:1, 6; εἰς Κάλπης δὲ λιμένα, ἔνθα Χειρίσοφον εἰκάζομεν εἶναι, εἰ σέσωσται, ἐλαχίστη ὁδός. 6:1, 16; Καιάδαν, οὗπερ κτἕ. Thuc. 1:134; ἐν πόλει, οὗ κτἕ. Plat. Pol. 8, 552, D; φοίνιξ, ὅθεν κτἕ. 2:3, 16; ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ, ὅτε κτἕ. Thuc. 3:56.

The relative clause is put first when it is emphatic; as, οὓς ἑώρα ἐθέλοντας κινδυνεύειν, τούτους καὶ ἄρχοντας ἐποίει κτἕ. 1:9, 14; ἃ δὲ πάντες ἴσασι, ταῦτ' ἐστί· 2:6, 28; ὅςτις δὲ ὃν ἂν γνῷ εὐφυᾶ ὄντα διδάσκων ὅ τι ἂν ἔχῃ ἀγαθὸν φίλον ποιεῖται, τοῦτον κομίζομεν ἃ τῷ καλῷ κἀγαθῷ πολίτῃ προςήκει, ταῦτα ποιεῖν. Comm. 1:6, 13; ὧν γὰρ πέρι ἐπιβοητός εἰμι, τοῖς μὲν προγόνοις μου καὶ ἐμοὶ δόξαν φέρει ταῦτα, κτἕ. Thuc. 6:16;

οὗπερ δὲ καὶ τῶν ἀποβαινόντων τὸ πλέον ἐπ' ἀμφότερα τῆς αἰτίας ἕξομεν, οὗτοι καὶ καθ' ἡσυχίαν τι αὐτῶν προϊδωμεν. ib. 1 : 83; ὧν αὐτὸς ὡς ἀτυχημάτων ἐμέμνητο, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ κατηγορεῖ. Dem. de Cor. 275, p. 317; Ἃ μὲν διώκει τοῦ ψηφίσματος, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτ' ἐστίν. ib. 56, p. 244; προαγορεύουσιν οἱ ἄρχοντες, ὃς ἂν τὸν ἀφέντα τὸν ὄνον εἰς τὰ ὅπλα μηνύσῃ, ὅτι λήψεται μισθόν κτἕ. 2 : 2, 20; ὅτῳ δὲ φαίη φίλος εἶναι, τούτῳ ἔνδηλος ἐγίγνετο ἐπιβουλεύων. 2 : 6, 23; Dem. de Cor. 8, p. 228; ὅ τι δ' ἂν πρὸς τοῖς εἰρημένοις λαμβάνῃ τις, ταῦτα τιμὴν νομιοῦσι κτἕ. Cyr. 1 : 6, 11; ὅ τι δὲ ἕκαστος ἢ ἐκ τοῦ λέγειν πείθειν οἴεται ἢ στασιάζων—οἰκήσειν, ταῦτα ἑτοιμάζεται. Thuc. 6 : 17; ὃν ᾤετο πιστόν οἱ εἶναι, ταχὺ αὐτὸν εὗρε Κύρῳ φιλαίτερον ἢ ἑαυτῷ· 1 : 9, 29; οἵοςπερ αὐτὸς Λακεδαιμονίοις ἦν ἐν τῷ πρὸς Ἀθηναίους πολέμῳ, τοιούτους καὶ Λακεδαιμονίους αὐτῷ γίγνεσθαι. Hel. 3 : 1, 1; Ὅσα οὖν μοι δοκεῖ καιρὸς εἶναι ποιεῖν ἐν τῇ μονῇ, ταῦτα ἐρῶ. 5 : 1, 5; Dem. de Cor. 26, p. 234; ὅσοι γὰρ νῦν μηδετέροις ξυμμαχοῦσι, πῶς οὐ πολεμώσεσθε αὐτούς, κτἕ. Thuc. 5 : 98; ὁπόσοι μὲν μαστεύουσι ζῆν ἐκ παντὸς τρόπου ἐν τοῖς πολεμικοῖς, οὗτοι μέν κτἕ. 3 : 1, 43; ὁπότεροι ἂν σὺν τοῖς θεοῖς ταῖς ψυχαῖς ἐῤῥωμενέστεροι ἴωσιν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, τούτους κτἕ. 3 : 1, 42; Thuc. 1 : 28; Plat. Pol. 6, 484, B; with the noun in the relative clause; as, ἣν εἶχε στολὴν τὴν Μηδικὴν ἐκδύντα δοῦναί τινι, Cyr. 1 : 4, 26; ἢ οὓς ἂν ἡμεῖς ἄνδρας λαβόντες ἡγεῖσθαι κελεύωμεν, 3 : 2, 20; οὕς τε αὐτὸς ἱππέας ἦλθεν ἔχων κτἕ. 3 : 4, 13; ὃ τι ἐδύνατο ἕκαστος ὅπλον ἔχων. Hel. 5 : 1, 11; Καὶ καθ' ὃν χρόνον κτἕ. Thuc. 5 : 55; Ὅσον δὲ τε χρόνον κτἕ. ib. 2 : 57; ὁπόσα λαμβάνοι πλοῖα κατῆγεν κτἕ. 5 : 1, 16; and sometimes followed by a demonstrative; as, ᾧ Κῦρος ἀνέβη ξενικῷ διὰ μισθοδοσίαν πιστεύων, τούτῳ ἐμὲ καταβῆναι κτἕ. 2 : 5, 22; ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι κτἕ. Dem. de Cor. 1, p. 226; ὁποίαν ἂν ἔχων τυγχάνω στολήν, ἐν ταύτῃ καλὸς φανοῦμαι. Cyr. 8 : 34; and sometimes with the noun in both clauses; as, Ὅσον δ' ἂν χρόνον τὸ ἡγούμενον τοῦ στρατεύματος ἐπιστῇ, τοσοῦτον ἀνάγκη χρόνον κτἕ. 2 : 4, 26; and sometimes in cases of attraction; as, οἷς διεπράττετο, τούτοις αὐτὴν ὡς οὖσαν κατεφωρᾶτε. Cyr. 8 : 7, 17; Comm. 2 : 1, 25; the relative clause is often also put first when the antecedent is omitted; as, ἃ ἔλεγεν, ἐκεῖνος ἀπήγγελλεν, 2 : 5, 27; ἃ γιγνώσκω, σημανῶ Thuc. 6 : 20; ἀκούσεσθε δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν, οἷς μὲν ἐχθρὸς ἥκει, φίλον αὐτὸν γεγενημένον, Dem. de Cor. 35, p. 237; οὓς μὲν ἂν ὑμεῖς ἅπαντες ἕλησθε ἄρχοντας, ἐν οὐδεμιᾷ χώρᾳ ἔσονται, 5 : 7, 28; παράδειγμα σαφὲς καταστήσατε, ὃς ἂν ἀφίστηται, θανάτῳ ζημιωσόμενον. Thuc. 3 : 40; ὅςτις τε ζῆν ἐπιθυμεῖ, πειράσθω νικᾶν· 3 : 2, 39; οὐδ' ὅςτις ἐστὶν οἴκοι φαῦλος, οὐδέποτ' ἦν ἐν Μακεδονίᾳ—καλὸς κἀγαθός· Æschin. adv. Ctes. 78, p. 65; Ὅσα τε γὰρ ἔγωγε ᾔδειν, πολλάκις ἀκήκοας· Cyr. 1 : 6, 43; ὅσοι δὲ ὑποδεδεμένοι ἐκοιμῶντο, εἰςεδύοντο εἰς τοὺς πόδας οἱ ἱμάντες κτἕ. 4 : 5, 14; and very rarely in the indefinite expressions with the relative and the substantive verb; as, ὅτῳ δὲ διώκοντες ἂν ἢ ἀνδράποδα ἢ πρόβατα κατελαμβάνομεν, οὐκ ἦν ἡμῖν· 7 : 6, 26; sometimes in case of attraction; as, ἐὰν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα καὶ πεπολίτευμαι βαδίζω, Dem. de Cor. 4, p. 226; and with the noun in the relative clause; as, οἷς ἐνέτυχον ἱεροῖς τεθυμένοις διέῤῥιψαν κτἕ. Hel. 3 : 4, 4; πρὸς οἵους ὑμῖν Ἀθηναίους ὄντας—ὁ ἀγὼν ἔσται. Thuc. 1 : 70; Χαλεπὸν ἤρου καὶ—οἵῳ γε ἐμοὶ παντάπασιν ἄπορον. Plat. Soph. 237, C; so the clause beginning with a relative adverb often stands first; as, Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο πάντες ἐπὶ τὸ ἄκρον, ἐνταῦθα δή κτἕ. 4 : 7, 25; Ἐπειδὴ τοίνυν ἐποιήσατο τὴν εἰρήνην ἡ πόλις, ἐνταῦθα κτἕ. Dem. de Cor. 25, p. 233; ὅςτις μὴ ὁπότε ἐν ἀπόροις εἴη, τότε κολακεύοι, ἀλλ' ὅτε τὰ ἄριστα πράττοι, τότε κτἕ. Cyr. 1 : 6, 3; ὡς δὲ γνόντες οἱ πολέμιοι τὸ ὂν ἐτράπησαν εἰς φυγήν, ἐνταῦθα δὴ κτἕ. Cyr. 5 : 4, 7; ὅταν πλεῖστά τις ἔχῃ, τότε πλεῖστοι καὶ φθονοῦσι καὶ ἐπιβουλεύουσι καὶ πολέμιοι γίγνονται, ib. 7 : 5, 77; Ὥςπερ δὲ τις ἀγάλλεται ἐπὶ θεοσεβείᾳ καὶ ἀληθείᾳ καὶ δικαιότητι, οὕτω κτἕ. 2 : 6, 26; ὑμεῖς δὲ ὅπως γινώσκετε, οὕτω καὶ ποιεῖτε, Cyr. 5 : 1, 22; and especially the correlative adverbs of degree, ὅσῳ—τοσούτῳ; as, νομίζων, ὅσῳ μὲν ἂν θᾶττον ἔλθοι, τοσούτῳ ἀπαρασκευαστοτέρῳ βασιλεῖ μαχεῖσθαι, κτἕ. 1 : 5, 9; Dem. Ol. 2, 12, p. 21; Æschin. adv. Ctes. 16, p. 56; ὅσῳ δὲ προσωτέρω ἐγίγνοντο, τοσῷδε μανότερον μετεβάλλοντο. Cyr. 7 : 5, 6; Thuc. 1 : 37; ὅσῳ—τόσῳ Cyr. 1 : 6, 26; so ὁπόσον δὲ προδιώξειαν οἱ Ἕλληνες, τοσοῦτον πάλιν ἐπαναχωρεῖν μαχομένους ἔδει. 3 : 3, 10; but the relative clause of time regularly first, with the demonstrative omitted; as, ἐπεὶ δὲ εἶδεν, ᾤχετο ἀπελαύνων. 2 : 4, 24; Ἐπειδὴ δ' ἕως ἐγένετο, διέβαινον τὴν γέφυραν, 2 : 4, 24; Thuc. 1 : 48; ἐπειδὰν δὲ διαπράξωμαι ἃ δέομαι, ἥξω κτἕ. 2 : 3, 29; Thuc. 2 : 34; Ὅτε δὲ ἀπέθνησκεν, ἦν ἐτῶν ὡς τριάκοντα. 2 : 6, 20; Æschin. adv. Ctes. 76, p. 64; ὅταν δ' ἄρξωνται αὐτοὶ διαβαίνειν, ἐναντίους ἔνθεν κτἕ. 4 : 3, 28; Æschin. adv. Ctes. 16, p. 56; Ὁπότε δέ τις φιλοφρονούμενός τῳ βούλοιτο προπιεῖν, εἷλκεν κτἕ. 4 : 5, 32; Thuc. 2 : 60; Ὡς δ' ἡ τροπὴ ἐγένετο, διασπείρονται καὶ οἱ Κύρου ἑξακόσιοι κτἕ. 1 : 8, 25; Thuc. 1 : 48; but less frequently of place; as, Ὅπου δὲ χιλὸς σπάνιος πάνυ εἴη, κτἕ. 1 : 9, 27; Thuc. 8 : 27; ὅπου δ' ἂν μὴ παρέχωμεν ἀγοράν, κτἕ. 2 : 3, 26; Ὅποι δ' ἂν ἐλθόντες ἀγορὰν μὴ ἔχωμεν, κτἕ. 5 : 5, 16; Ὅθεν δὲ δὴ τὸ ψεῦδος τοῦτο ἐπιφέρουσιν, κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 41, p. 59; and very rarely in the indefinite expressions with the relative adverb and the substantive verb; as, ὁπόθεν δ' ἐπισιτισάμενοι πορευσόμεθα, οὐκ ἔστιν, 5 : 10, 4.

When the relative refers to the contents of a clause or to a fact, it commonly stands last; as, βουλοίμην δ' ἂν ἄκοντος ἀπιὼν Κύρου λαθεῖν αὐτὸν ἀπελθών, ὃ οὐ δυνατόν ἐστιν. 1 : 3, 17; εἰ φυλάττοιεν ἐπὶ ταῖς Συρίαις πύλαις, ὅπερ ᾤετο ποιήσειν ὁ Κῦρος τὸν Ἀβροκόμαν, 1 : 4, 5; εἰ δίχα ἡμῶν τὴν δύναμιν λάβοιεν, ὅπερ νῦν σπεύδομεν, Thuc. 6 : 10; ἂν δ' Ἀθηναῖος ᾖ καὶ παρ' ὑμῶν τῶν ὑπεναντίων ὁ τοῦτο ποιῶν, εὐπόρως λήσειν· ὅπερ συνέβη. Dem. de Cor. 148, 149, p. 276; πρὸς τὰς τούτων τέχνας παρέξομαι συνηγόρους τοὺς νόμους τοὺς ὑμετέρους, ὅπερ διατελῶ σπουδάζων κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 37, p. 58; so after a period; as, Ἃ καὶ ἡμᾶς δεῖ νῦν καταμαθόντας, κτἕ. 3 : 1, 44; Ὧν ἡμεῖς τἀναντία δρῶμεν, Thuc. 3 : 43; Ἃ ἐγὼ προορώμενος, κτἕ. Dem. de Cor. 27, p. 234; Ἃ χρὴ διαμνημονεύοντας ὑμᾶς μισεῖν τοὺς τὰ παράνομα γράφοντας, Æschin. adv. Ctes. 7, p. 54; Ὑπὲρ ὧν προςήκει τοὺς εὖ φρονοῦντας μεγάλην χάριν ἔχειν κτἕ. Isocr. Pan. 107, p. 63; it is also put first to introduce a matter or for the sake of emphasis; as, Ὃ δὲ δὴ ἔγραψα, ὅτι βασιλεὺς ἐξεπλάγη τῇ ἐφόδῳ, τῇδε δῆλον ἦν. 2 : 3, 1; Ἃ δὲ ἠπείλησας, ὡς, ἢν ὑμῖν δοκῇ, 5 : 5, 22; Ὃ δὲ ἦν ὑπόλοιπον αὐτοῖς, Κερσοβλέπτην καὶ τὸν ἐπὶ Θρᾴκης τόπον ἔκδοτον ποιῆσαι, Æschin. adv. Ctes. 73, p. 64; Ὃ δὲ ἴσως φοβερώτατον δοκεῖ πᾶσιν εἶναι, μή κτἕ. de Vect. 4 : 39; ὅπερ δὲ ἐστι νόμοις μὲν καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον, Thuc. 3 : 62; Ὃ δὲ πάντων καὶ φοβερώτατον καὶ μάλισθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, οὗτοι κτἕ. Dem. de Cor. 234, p. 305; Ὃ δ' ἦν ἐπιφθονώτατον, Æschin. adv. Ctes. 42, p. 59; Plat. Pol. 6, 485, A; it is sometimes put intermediate; as, ὕστερον δ' αὖθις οὐ πολλῷ, ὅπερ φιλεῖ ὅμιλος ποιεῖν, στρατηγὸν εἵλοντο κτἕ. Thuc. 2 : 65; νομίζων, ὅπερ ἦν ἀληθές, ὅσα τῆς πόλεως προλάβοι κτἕ. Dem. de Cor. 26, p. 234; ὑμεῖς δέ, ὅπερ κατ' ἀρχὰς ὑμᾶς παρῃτησάμην, μέμνησθέ μοι μὴ θορυβεῖν, Plat. Apol. 27, B.

One relative clause may follow another in various relations: one relative limiting the other; as, οὓς ἂν ἡμεῖς ἄνδρας λαβόντες ἡγεῖσθαι κελεύωμεν, οἳ εἴσονται ὅτι κτἕ. 3 : 2, 20; Εἰ γὰρ ἔσθ' ὅ τι τις νῦν ἑόρακεν, ὃ συνήνεγκεν ἂν τότε πραχθέν, Dem. de Cor. 190, p. 291; μηδὲν ὧν ἠδικήσθε ἐν οἷς ἐπιστεύθητε ὑπολογισάμενοι. ib. 100, p. 259; one clause limiting the other; as, εἶχον δὲ μαχαίριον—ᾧ ἔσφαττον ὧν κρατεῖν δύναιντο· 4 : 7, 16; τρέφειν ἀπὸ κοινοῦ οὓς ἂν καταγάγωμεν ὅσον ἂν χρόνον ἡμῶν ἕνεκα μένωσι· 5 : 1, 12; εἰς τάξιν τὰ ὅπλα τίθεσθαι τοὺς Ἕλληνας ᾗπερ εἶχον ὅτε ἦν ἡ μάχη. 2 : 2, 21; the relative of the second clause limiting some word in the first; as, ἐπὶ τὸν Τί-

γρητα ποταμόν· πρὸς ᾧ πόλις ἦν μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος, ᾗ ὄνομα Σιτάκη, 2 : 4, 13 ; 2 : 5, 19 ; 3 : 4, 24 ; τοσαύτη ἡ ξυμφορὰ ἐπεγεγένητο, ἐν ᾗ ναῦς τε καὶ τὸ μέγιστον Εὔβοιαν ἀπολωλέκεσαν, ἐξ ἧς πλείω ἢ τῆς Ἀττικῆς ὠφελοῦντο, Thuc. 8 : 96 ; μὴ μετάσχοιεν ὧν ὑμεῖς οἱ τὰ βέλτιστα τοὺς θεοὺς αἰτεῖτε, Dem. de Cor. 89, p. 255 ; such dependent or limiting clause may also be inserted in another ; as, ἡ Καρδιανῶν πόλις. ἣν ὃν ἔχει τόπον ὅςτις οἶδεν ὑμῶν, οὐδ' ἐκεῖν' ἀγνοεῖ, τίνος εἵνεκα καιροῦ κτἕ. Dem. adv. Aristocr. 182, p. 681 ; τριακόντορον, ᾗ ἐπεστάθη Πολυκράτης Ἀθηναῖος, ὃς ὁπόσα λαμβάνοι πλοῖα κατῆγεν κτἕ. 5 : 1, 16 ; τοιαῦτά ἐστιν οἷα ὅσῳ πλείονα φαίνεται, τοσούτῳ μᾶλλον ἐμὲ βαρύνει. Cyr. 5 : 5, 25.

One relative clause may follow another as coördinate, and with the same antecedent, either with a conjunction ; as, Ὅπως οὖν ἔσεσθε ἄνδρες ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας ἧς κέκτησθε καὶ ἧς ἡμᾶς ἐγὼ εὐδαιμονίζω. 1 : 7, 3 ; ὃν ἔφασκεν ὑφ' ἡμῶν ἠνδραποδίσθαι καὶ παρ' οὗ τοσαῦτα χρήματα ἡμᾶς ἔχειν, Isocr. Trapez. 14, p. 361 ; δικαιοῦντες ἐν ᾧ σχήματι μεγίστη ἡ πόλις ἐτύγχανε καὶ ἐλευθερωτάτη οὖσα καὶ ὅπερ ἐδέξατό τις, τοῦτο ξυνδιασώζειν· Thuc. 6 : 89 ; καὶ φιλόπολις οὗτος ὀρθῶς, οὐχ ὃς ἂν τὴν ἑαυτοῦ ἀδίκως ἀπολέσας μὴ ἐπίῃ, ἀλλ' ὃς ἂν κτἕ. ib. 6 : 92 ; τό τε φιλόπολι οὐκ ἐν ᾧ — ἀλλ' ἐν ᾧ κτἕ. ib. ; τὸ δὲ χωρίον οὗ νῦν ἡ πόλις ἐστὶ καὶ ὃ πρῶτον ἐτειχίσθη Λίνδιοι καλεῖται· ib. 6 : 4 ; or without a conjunction ; as, πόλις μεγάλη, ᾗ ὄνομα Ὦπις, πρὸς ᾗ ἀπήντησε τοῖς Ἕλλησιν κτἕ. 2 : 4, 25 ; ποταμόν, εἰς ὃν ἐνέβαλλεν ὁ ὁρίζων, δι' οὗ ἔδει διαβῆναι. 4 : 8, 2 ; Ἃ μὲν αἱ Σειρῆνες ἐπῇδον τῷ Ὀδυσσεῖ ἤκουσας Ὁμήρου, ὧν ἐστιν ἀρχὴ τοιάδε τις· Comm. 2 : 6, 11.

The repetition of the relative is often avoided ; as, by omission, Ἀριαῖος δέ, ὃν ἡμεῖς ἠθέλομεν βασιλέα καθιστάναι καὶ ἐδώκαμεν καὶ ἐλάβομεν πιστὰ μὴ προδώσειν ἀλλήλους, κτἕ. 3 : 2, 5 ; 3 : 1, 17 ; ἀπ' ἀνδρῶν ἐκ τῆς Κατάνης ἥκειν ἔφη ὧν ἐκεῖνοι τὰ ὀνόματα ἐγίγνωσκον καὶ ἐπίσταντο κτἕ. Thuc. 6 : 64 ; ib. 1 : 106 ; ib. 4 : 64 ; πρέσβεις—οὓς ἡ μὲν πόλις ὡς ἐχθροὺς καὶ οὔτε δίκαια οὔτε συμφέροντα λέγοντας ἀπήλασε, σοὶ δ' ἦσαν φίλοι. Dem. de Cor. 82, p. 252 ; ἐκεῖνοι, οἷς τι μέλει τῆς αὐτῶν ψυχῆς, ἀλλὰ μὴ σώματα πλάττοντες ζῶσι, Plat. Phæd. 82, D ; by transition to a demonstrative ; as, ποῦ δὴ ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀνὴρ ὃς συνεθήρα ἡμῖν καὶ σύ μοι μάλα ἐδόκεις θαυμάζειν αὐτόν. Cyr. 3 : 1, 38 ; Λακεδαιμόνιοι, οἳ θαλάττης μὲν ἦρχον καὶ γῆς ἁπάσης, βασιλέα δὲ σύμμαχον εἶχον, ὑφίστατο δ' οὐδεὶς αὐτούς, Dem. Phil. 3, 47, p. 123 ; ἅπερ ἅπαντες ἂν ἐπαινοῖεν καὶ μάλιστ' ἂν αὐτοῖς ἐκείνους χρῆσθαι φήσειαν. Isocr. Panath. 217, p. 278 ; Ὃ δὴ διώκει μὲν ἅπασα ψυχὴ καὶ τούτου ἕνεκα πάντα πράττει, Plat. Pol. 6, 505, E ; ib. Menex. 341, E.

The relative is sometimes postpositive ; as, τὴν δὲ ἐπιχείρησιν ᾧ κτἕ. Thuc. 5 : 9 ; τῇ πόλει δ' ὅπερ κτἕ. Dem. de Cor. 102, p. 260 ; νῦν δὴ ἃ ἔλεγον κτἕ. Plat. Euthyd. 288, B ; νῆσον δὲ οἵτινες κτἕ. Thuc. 3 : 39 ; Φίλους γε μὴν ὅσους κτἕ. 1 : 9, 20 ; θῆκαι ὅσαι κτἕ. Thuc. 3 : 104 ; ἄλλου οὗτινος κτἕ. 1 : 4, 15 ; ἄλλα ὁπόσα κτἕ. 1 : 10, 3 ; so with certain adverbs ; as, ἄλλοθεν ὁπόθεν Cyr. 6 : 1, 27 ; ἄλλοσε ὅποι Plat. Crit. 45, B ; and where the noun would regularly be in the relative clause ; as, τρόπῳ ᾧ ἂν προχωρῇ, Thuc. 7 : 7 ; τρόπῳ ὁποίῳ βούλοιτο. Antiph. super Chor. 23, p. 144 ; ἀνεῖλεν αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων θεοῖς οἷς ἔδει θύειν. 3 : 1, 6 ; compare de Vect. 6 : 3, οὓς δ' ἀνέλοιεν θεούς, τούτοις κτἕ.

The possessive adjective pronouns precede their noun, if it is without the article ; as, ἐμὸς δὲ ἀδελφός 1 : 7, 9 ; ἐμός τε ἑταῖρος Plat. Apol. 20, E ; ἐμοὶ ὀφθαλμοί Symp. 5 : 5 ; ἡμέτεροί τε στρατηγοί 2 : 5, 41 ; ἡμέτερον δ' αὖ ἔργον Thuc. 1 : 33 ; σὸς ἑταῖρος Plat. Lys. 204, A ; ὑμέτεροί τε εὐεργέται 2 : 5, 41 ; ὑμέτερον ἔργον Æschin. adv. Ctes. 16, p. 56 ; they very seldom follow it ; as, ἄνδρες ἡμέτεροι Plat. Pol. 8, 556, D.

If the noun has the article, the possessive has the attributive position, standing intermediate ; as, ὁ ἐμὸς πατήρ 1 : 6, 6 ; τοὐμὸν σῶμα Cyr. 8 : 7, 26 ; τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς Thuc. 6 : 78 ; τῷ ἐμῷ ψηφίσματι Dem. de Cor. 32, p. 236 ; ἡ ἡμετέρα ὑποψία 3 : 1, 21 ; τῆς ἡμετέρας χρείας Thuc. 1 : 33 ; Dem. de Cor. 16, p. 230 ; Isocr. Pan. 18, p. 44 ; ὁ σὸς πατήρ Cyr. 3 : 1, 21 ; ἡ σὴ δεινότης Dem. de Cor. 242, p. 307 ; Isocr. Phil. 2, p. 82 ; Plat. Crit. 50, B ; τὴν ὑμετέραν ἀρετήν 2 : 1, 13 ; τοῖς μὲν ὑμετέροις δυςμενέσι Hel. 5 : 2, 33 ; τῷ ὑμετέρῳ πλήθει Thuc. 3 : 37 ; Dem. de Cor. 27, p. 234 ; Æschin. adv. Ctes. 19, p. 56 ; Plat. de Leg. 8, 836, C ; τῆς σφετέρας γνώμης Hel. 6 : 5, 3 ; τοὺς σφετέρους στρατιώτας Thuc. 3 : 18 ; or following with the article repeated ; as, τὸν νόμον τὸν ἐμόν Dem. de Cor. 107, p. 262 ; Τὴν δ' ἰδίαν τύχην τὴν ἐμήν ib. 255, p. 312 ; Æschin. adv. Ctes. 24, p. 23 ; τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων 3 : 2, 11 ; Thuc. 6 : 20 ; Isocr. Pan. 36, p. 47 ; οἱ παλαιοὶ οἱ ἡμέτεροι Plat. Crat. 418, B ; τὴν φύσιν τὴν σήν Comm. 2 : 1, 27 ; Ὁ δ' ἀδελφὸς ὁ σός Dem. de Cor. 318, p. 330 ; τῷ νόμῳ τῷ ὑμετέρῳ 7 : 3, 39 ; Thuc. 6 : 9 ; Dem. de Cor. 204, p. 296 ; Æschin. adv. Ctes. 8 : 54 ; τῶν νεῶν τῶν σφετέρων Thuc. 7 : 1 ; or sometimes with the article postpositive ; as, ὄμμα τοὐμόν Cyr. 8 : 7, 26 ; κατὰ μνήμην τὴν ἐμήν Plat. Alc. 1, 106, E ; περὶ παρασκευῆς τῆς ἡμετέρας Thuc. 6 : 9 ; φιλίᾳ τῇ σῇ 7 : 7, 29 ; ψυχῶν τῶν ὑμετέρων Cyr. 3 : 3, 44 ; Thuc. 1 : 33 ; πρὸς ὁμόρους τοὺς σφετέρους Thuc. 1 : 15 ; Plat. Pol. 8, 556, D.

When the plural possessive adjectives are reflexive, they are commonly followed by αὐτῶν, and this is the regular form for the first and second persons, and sometimes also for the third ; as, τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν φίλοις 7 : 1, 29 ; Plat. Crat. 423, A ; τῇ τε ὑμετέρᾳ αὐτῶν ἐλευθερίᾳ Thuc. 4 : 85 ; Isocr. Nicocl. 56, p. 38 ; Plat. de Leg. 11, 923, A , τῷ σφετέρῳ αὐτῶν κέρᾳ Thuc. 8 : 25 ; κέρδους τοῦ σφετέρου αὐτῶν ib. 1 : 5.

The genitive of the simple substantive pronouns of the first and second persons, which are very rare with a reflexive force, of σφεῖς as an indirect and sometimes as a direct reflexive, and of αὐτός, used as possessives, regularly follows its noun ; as, τοῖς μὲν προγόνοις μου Thuc. 6 : 16 ; ὑπὲρ τοῦ πατρός μου Antiph. 1, 23, p. 114 (Bekker) ; ἐν τῷ στρατεύματι ἡμῶν 3 : 3, 16 ; σωτῆρας ἡμῶν Thuc. 3 : 59 ; ἡ πόλις ἡμῶν ib. 6 : 38 ; Dem. de Cor. 98, p. 258 ; Isocr. Pan. 50, p. 50 ; Plat. Lach. 179, C ; τοὺς φίλους σου Cyr. 5 : 1, 24 ; ὁ πατήρ σου Dem. de Cor. 129, p. 270 ; Plat. Phædr. 268, A ; τὴν μὲν προξενίαν ὑμῶν Hel. 6 : 3, 4 ; τοῖς πένησιν ὑμῶν Dem. de Cor. 107, p. 262 ; τοὺς γὰρ ἂν ψιλοὺς τοὺς σφῶν Thuc. 6 : 64 ; τὰς ἐν τῇ Κερκύρᾳ ναῦς σφῶν ib. 4 : 8 ; τῷ σώματι αὐτοῦ 1 : 9, 23 ; ἐν χώρᾳ αὐτοῦ Hel. 4 : 8, 39 , τῶν παίδων αὐτοῦ Thuc. 1 : 3 ; πρὸς τὸ μάχιμον αὐτῶν τὸ ὁπλιτικόν ib. 6 : 23 ; τὰς πόλεις αὐτῶν Dem. de Cor. 36, p. 237 ; but they precede, if they are emphatic ; as, ἄν μου ὁ λόγος Thuc. 6 : 9 ; ἡμῶν ἡ φάλαγξ 4 : 8, 11 ; ἡμῶν τὴν πόλιν Thuc. 6 : 10 ; Isocr. Pan. 64, p. 53 ; Plat. Hip. Maj. 296, D ; ὑμῶν κακία Dem. de Cor. 303, p. 326 ; σφῶν εὐεργέται Thuc. 2 : 27 ; σφῶν οἱ ξύμμαχοι ib. 1 : 30 ; αὐτοῦ τὴν ἐπιβουλήν 2 : 5, 38 ; αὐτοῦ ἐν τοῖς προςώποις 2 : 6, 11 ; αὐτοῦ ἐν χώρᾳ Cyr. 7 : 1, 23 ; αὐτῶν τὴν διάνοιαν Thuc. 7 : 73 ; αὐτοῦ ταῦτα Dem. Ol. 2, 20, p. 23 ; but when an attributive follows the article, these pronouns also, like the demonstratives, sometimes stand between the article and the noun ; as, ἡ δοκοῦσα ἡμῶν πρότερον σωφροσύνη Thuc. 1 : 32 ; Ἡ γὰρ πάλαι ἡμῶν φύσις οὐχ αὑτὴ ἦν ἥπερ νῦν, ἀλλ' ἀλλοία. Plat. Symp. 189, D ; τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα οὐ δημοτικὴν παρανομίαν Thuc. 6 : 28.

The genitive of the demonstratives οὗτος, ἐκεῖνος, and ὅδε, has the attributive position, regularly standing between the article and noun ; as, τὴν τούτου χώραν 3 : 2, 23 ; τὴν τούτων μετριότητα Thuc. 1 : 38 ; αἱ τούτων ἀποδείξεις Dem. de Cor. 300, p. 326 ; Æschin. adv. Ctes. 16, p. 56 ; Isocr. Phil. 2, p. 82 ; τὴν ἐκείνου

στρατίαν 2 : 2, 8; *τοῦ ἐκείνου δοῦλον* 2 : 5, 38; *τούτοις τοῖς ἐκείνων ἐκγόνοις* 3 : 2, 14; *τὴν ἐκείνου φιλίαν* Thuc. 6 : 78; Dem. de Cor. 136, p. 272; *τὰς ἐκείνων κοινὰς προφάσεις* ib. 147, p. 276; *τῆς ἐκείνου διανοίας* Isocr. Pan. 2, p. 41; *ταῖς τῶνδε διαβολαῖς* Thuc. 6 : 87; or following with the article repeated; as, *οἱ μὲν γὰρ ἀδελφοὶ οἱ τούτου* Dem. adv. Lacr. 15, p. 928; *τὰ ὑποζύγια τὰ ἐκείνου* 1 : 3, 1; Dem. de Cor. 218, p. 301; or with the article postpositive merely; as, *ἐπ' ἐλευθερίᾳ τῇ τῶνδε* Thuc. 6 : 83.

The genitives of the reflexive pronouns used as possessives follow their noun when it is without the article; as, *κηδεστὴν δ' ἐμαυτοῦ* Ant. super Chor. 12, p. 142; *ἐπαίνου σεαυτῆς* Comm. 2 : 1, 31; *ἔργον ἑαυτῶν* Plat. Pol. 1, 330, C, but precede, if they be emphatic; as, *σεαυτῆς ἔργον καλόν* Comm. 2 : 1, 31; *ἑαυτῶν κήρυκα* Thuc. 4 : 98; but when the noun has the article, the pronoun has regularly the attributive position; as, *τὴν ἐμαυτοῦ ἀρχήν* 2 : 3, 29; Thuc. 6 : 9; Dem. de Cor. 161, p. 280; *τὴν σεαυτοῦ δύναμιν* 1 : 6, 7; Æschin. adv. Ctes. 177, p. 79; *τὴν ἑαυτοῦ σκήνην* 1 : 5, 12; *τῆς ἑαυτῶν πολεμίας χώρας* 4 : 7, 19; *τὸ αὑτῶν ἴδιον κέρδος* Hel. 1 : 4, 13; *τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας* Thuc. 1 : 4; *τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον* ib. 7 : 23; Dem. de Cor. 49, p. 272; Isocr. Pan. 1, p. 41; Plat. Phædr. 258, A; so also the genitive of *αὐτός*, when it is emphatic or semi-reflexive; as, *ἀλλ' αὐτοὶ καὶ οἱ αὐτῶν στρατιῶται ἐκπλεύσειαν κτἕ.* 5 : 10, 14; *ἦλθον παρ' αὐτοῦ κατασκευψάμενοι εἰς Μήδους τὰ αὐτῶν πράγματα κτἕ.* Cyr. 3 : 2, 27; *βοηθεῖν δὲ οὐδεὶς ἐτόλμα ἐκ τῆς αὐτῶν φυλακῆς*, Thuc. 3 : 22 (Bekker); *τῷ τε βασιλεῖ οὐκ εὔπορον εἶναι καὶ Πελοποννησίων — πόλεις ἐχόντων ἐν τῇ αὐτοῦ ἀρχῇ* ib. 8 : 48; but they may follow with the article repeated; as, *τῆς δόξης τῆς ἐμαυτοῦ* Isocr. Pan. 14, p. 43; Plat. Gorg. 488, A; *τοῖς οἰκέταις τοῖς σαυτοῦ* Dem. adv. Androt. 54, p. 610; Plat. Crit. 53, A; *τῆς χώρας τῆς ἑαυτοῦ* Thuc. 8 : 58; Dem. de Cor. 63, p. 246; or with the article postpositive only; as, *οἰκίας τῆς ἐμαυτοῦ* Æschin. adv. Ctes. 120, p. 70; *ἐπὶ διαβολῇ τῇ ἑαυτοῦ* Thuc. 2 : 13; they sometimes also take the position of a predicate; as, *διὰ σαυτοῦ τὴν ἀπολογίαν* Æschin. adv. Ctes. 242, p. 88; *πρὸς τοὺς ἡγεμόνας ἑαυτῶν* Cyr. 6 : 2, 40; Hel. 7 : 3, 12; *τὸν πρεσβύτατον υἱὸν ἑαυτοῦ* Comm. 2 : 2, 1; *ἑαυτοῦ ἐν τῷ βίῳ* Plat. Pol. 1, 330, E.

When the possessive adjective or the genitive of the pronoun denoting possession belongs to two or more words, it regularly stands with the first; as, *ἡ μὲν ἐμὴ πολιτεία καὶ προαίρεσις* Dem. de Cor. 317, p. 330; *τοῖς ἐμοῖς — ψηφίσμασι καὶ νόμοις καὶ πρεσβείαις* ib. 320, p. 331; *ἡ προαίρεσις ἡ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία* ib. 93, p. 257; *τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας τε καὶ δόξης* ib. 1, p. 226; *τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν βασκανίαν* ib. 252, p. 311; *αὐτῶν καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας* 1 : 4, 8; *αὐτῶν τὴν νεότητα καὶ τὸ πλῆθος* Thuc. 4 : 80; *τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς καὶ τὰ σώματα* 3 : 2, 20, *τῶν τε σφετέρων ναυτῶν καὶ ἐπιβατῶν* Thuc. 7 : 1; but sometimes with the last; as, *εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ τῇ ἐμῇ* Cyr. 3 : 1, 28; *καὶ χρήματα καὶ πόλεις καὶ τὰ ἑαυτῶν σώματα προέσθαι.* 1 : 9, 12; and with all the words, if the possessive is very emphatic; as, *τοῖς ἐμοῖς ψηφίσμασι καὶ τοῖς ἐμοῖς πολιτεύμασιν* Dem. de Cor. 303, p. 326; *ἐκ τῶν ὑμετέρων χειρῶν καὶ τῆς ὑμετέρας πίστεως* Thuc. 3 : 59; *διὰ τῆς ἑαυτῶν φωνῆς καὶ τῶν λόγων τῶν ἑαυτῶν* Plat. Protag. 347, C.

The possessive word is sometimes separated from its noun; as, *ἵνα μήτε ἡ ἡμετέρα αὐτοὺς κακία ἀφελῇ κτἕ.* Thuc. 3 : 61; *εὐνοίᾳ γὰρ ἐρῶ τῇ σῇ* Plat. Gorg. 486, A; *πατέρων τε τάφους τῶν ὑμετέρων ἐπιβοώμενοι κτἕ.* Thuc. 3 : 67; *τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν μαχεῖσθε ξυμμάχοις* ib. 3 : 40; *οὐ τῆς ὑμετέρας, ἥν πείθησθέ μοι, ὠφελίας* ib. 6 : 92; *καὶ εὐχὴν δέ τινες αὐτοῦ ἐξέφερον ὡς κτἕ.* 1 : 9, 11; *Τὸν δ' υἱόν, ἔφη, ἑόρακας αὐτοῦ ὡς καλός ἐστι*; Hel. 4 : 1, 6; *Καὶ ἐγὼ τὴν φωνὴν γνοὺς αὐτοῦ κτἕ.* Plat. Protag. 310, B; *ὥςτε εὐθὺς αὐτῶν παρεσκεύασε τὰς γνώμας κτἕ.* Cyr. 2 : 1, 21; *τὰς ἑαυτῶν ᾤκουν πατρίδας*, Dem. de Cor. 305, p. 327.

IV. WORDS IN APPOSITION.

The noun appositive is regularly put directly after its word; as, after a noun, *Ξενοφῶν Ἀθηναῖος* 1 : 8, 15, *Θουκυδίδης Ἀθηναῖος* Thuc. 1 : 1; *ἀνὴρ Πέρσης* 1 : 8, 1; *ἀνὴρ Μυσὸς τὸ γένος* 5 : 2, 29; *Ὦ Κῦρε βασιλεῦ*, Cyr. 8 : 2, 17; *Ἄνδρες στρατιῶται* 1 : 3, 3; *ὦ ἄνδρες λοχαγοί*, 3 : 1, 15; *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι*, Thuc. 1 : 53; Dem. de Cor. 1, p. 225; *ὦ ἄνδρες δικασταί*, Dem. adv. Mid. 1, p. 514; *ἄνδρας εὐεργέτας* 7 : 7, 23; *Ζεὺς Σωτήρ* 6 : 3, 25; *Ὕβλωνος βασιλέως Σικελοῦ* Thuc. 6 : 4, so with the article postpositive; as, *Σωκράτει τῷ Ἀθηναίῳ* 3 : 1, 5; *Κλεομένης ὁ Λακεδαιμόνιος* Thuc. 1 : 126; *Παρύσατις μὲν δὴ ἡ μήτηρ* 1 : 1, 4; *Πίγρητι τῷ ἑρμενεῖ* 1 : 8, 11; *Ἀρταγέρσην τὸν ἄρχοντα αὐτῶν* 1 : 8, 24; *Προκλῆς ὁ Τευθρανίας ἄρχων* 2 : 1, 3; and with the appositive understood; as, *Γλοῦς ὁ Ταμώ.* 2 : 1, 3; *Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου* Thuc. 1 : 137; *Νικίας ὁ Νικηράτου* Plat. Gorg. 472, A; *Ἀρχέλαον δή που τοῦτον τὸν Περδίκκου* ib. 470, D; or with the article repeated; as, *ὁ δὲ Σιλανὸς ὁ Ἀμβρακιώτης* 6 : 2, 13; *τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι* 4 : 8, 25; *τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ.* Thuc. 1 : 13; *ἡ Φυλομάχη ἡ μήτηρ ἡ Εὐβολίδου καὶ ὁ Πολέμων ὁ πατὴρ ὁ Ἁγνίου* Dem. adv. Mac. 26, p. 1058; *ὁ Σόλων ἐκεῖνος, ὁ παλαιὸς νομοθέτης* Æschin. adv. Tim. 6, p. 1; *τὸ ὄνομα οἱ δαίμονες* Plat. Crat. 397, E; *τοὺς ἔχοντας τὸ σεμνὸν ὄνομα τοῦτο τὸ καλός τε κἀγαθός* Œc. 6 : 14; so if there be two or more words appositive, whether coördinate or successive; as, *Ζεὺς Σωτὴρ καὶ νίκη* 1 : 8, 16; *τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἔργων, τοξικῆς τε καὶ ἀκοντίσεως*, 1 : 9, 5, *Εὐρύλοχος Λουσιάτης Ἀρκάς* 7 : 6, 40; *Αἰνείας ὁ Στυμφάλιος λοχαγός* 4 : 7, 13; *Λέοντα ἄνδρα Σπαρτιάτην* Thuc. 8 : 61; *Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, ἀνὴρ ἡλικίᾳ μὲν ἔτι τότε ὢν νέος κτἕ.* ib. 5 : 43; *Κλέαρχος ἦν Λακεδαιμόνιος, φυγάς.* 1 : 2, 9; *Λάκριτος Φασηλίτης, μέγα πρᾶγμα, Ἰσοκράτους μαθητής* Dem. adv. Lacr. 15, p. 928; *Βοΐσκος ὁ πύκτης ὁ Θετταλός* 5 : 8, 23; *παρηγγύα ὁ Κῦρος σύνθημα, Ζεὺς ξύμμαχος καὶ ἡγεμών* Cyr. 3 : 3, 58; or one word in apposition to two or more; as, *Μακάριος καὶ Μενεδάϊος οἱ Σπαρτιᾶται* Thuc. 3 : 100; *Εὔδικος καὶ Σῖμος οἱ Λαρισαῖοι* Dem. de Cor. 48, p. 241; so in the partitive or distributive apposition, as it is called; as, *οἰκίαι αἱ μὲν πολλαὶ πεπτώκεσαν, ὀλίγαι δὲ περιῆσαν*, Thuc. 1 : 89; ib. 2 : 47; *ἐξῆλθον φυλαττόμενοι τῶν Ἑλλήνων στρατηγοὶ μὲν Κλεάνωρ Ὀρχομένιος καὶ Σοφαίνετος Στυμφάλιος*, 2 : 5, 37; *σὺν πολλοῖς ἄρτοις τοῖς μὲν πυρίνοις, τοῖς δὲ κριθίνοις.* 4 : 5, 31; *πολλὴν χώραν τὴν μὲν ἀπολψῃ, πατρῴαν οὖσαν, τὴν δὲ κτήσῃ*, 7 : 3, 31; *διεφθαρμένου τοῦ στρατεύματος τοῦ μὲν κατὰ τὸν ποταμόν, τοῦ δὲ κτἕ.* Thuc. 7 : 85; after a pronoun; as, *ἐμὲ τὸν νῦν ζῶντα μεθ' ὑμῶν.* Dem. de Cor. 314, p. 330; *ἡμῶν τῶν ἐξ ἀρχῆς φίλων* Cyr. 7 . 5, 54; *Σὺ δ' ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαπτύων τοὺς ἄλλους* Dem. de Cor. 258, p. 313; *Ὑμῶν δὲ τῶν Ἑλλήνων* 1 : 7, 7; *ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖς* Dem. de Cor. 324, p. 332; *ἡμᾶς τοὺς ἄλλους* 6 : 4, 14; *σφῶν τῶν ἄλλων* 6 : 4, 33; *ἐκεῖνο, τὸ ὑγιαίνειν* Plat. Gorg. 467, C; *ὃ δὲ περὶ πλείονος τοῦ σώματος ἡγεῖ, τὴν ψυχήν*, Plat. Protag. 313, A; *ἃ δὴ προςτέτακται τῇ μαντικῇ, ἐπισκοπεῖν κτἕ.* Plat. Symp. 188, C; after a possessive implying a genitive; as, *τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν φίλοις* 7 : 1, 29; *τῇ τε ὑμετέρᾳ αὐτῶν ἐλευθερίᾳ* Thuc. 4 : 85; *ἀπὸ τῆς σφετέρας αὐτῶν* Ath. 2 : 5; sometimes, but very rarely, with other adjectives; as, *γέρρα ἔλαβον δασειῶν βοῶν ὠμοβόεια* 4 : 7, 22; *Ἀθηναῖος ὢν πόλεως τῆς μεγίστης* Plat. Apol. 29, D.

The appositive word may be put first—that is, the terms, being often parallel, may be transposed without affecting the meaning; as, Πέρσης ἀνήρ 1 : 6, 1; Κορινθίῳ ἀνδρί Thuc. 1 : 25; ἄνδρα Σπαρτιάτην Θέρμωνα ib. 8 : 11; ὁ μάντις Ἀρηξίων Παῤῥάσιος 6 : 3, 2; τοῦ ἑτέρου Λακεδαιμονίων βασιλέως Παυσανίου Hel. 2 : 2, 7; ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην 2 : 1, 1; ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἡρόδικος Plat. Gorg. 448, B; ἐκ δὲ τούτων ἀμφοτέρων τῶν ὀνομάτων ἡ Τηθὺς τὸ ὄνομα ξύγκειται. Plat. Crat. 402, D; τὴν τῶν πονηρῶν κοινὴν ἐπωνυμίαν συκοφάντης. Æschin. de Fals. Leg. 99, p. 41; the appositive to the pronoun is often put first; as, ὅ γε πρῶτος λέγων ἐγώ κτἕ. 7 : 6, 10; ὁ σύμβουλος καὶ ῥήτωρ ἐγώ κτἕ. Dem. de Cor. 212, p. 298; τοὺς ἐχθροὺς ὑμᾶς ib. 257, p. 313; τοὺς ἄλλους ἡμᾶς 2 : 5, 39; οἱ πολλοὶ τῶν ὁπλιτῶν ὑμεῖς Dem. de Cor. 308, p. 328; and the appositive to a pronoun implied in the verb may stand before or after the verb; as, before the verb, οἱ ἄλλοι, ὡς ὁρᾶτε, σκηνοῦμεν κτἕ. 5 : 5, 21; Θεμιστοκλῆς ἥκω παρὰ σέ Thuc. 1 : 137; οἱ νῦν φοβούμενοι τί ἂν ἐποιήσατε; Cyr. 6 : 2, 19; οἱ μέν—γίγνοισθε Thuc. 7 : 64; Ἕλληνες ἀεὶ παῖδές ἐστε, Plat. Tim. 22, B; after the verb, εἰ βούλεσθέ μοι οἵ τε στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ ἐλθεῖν, 2 : 5, 25; αἱρεῖσθε οἱ δεόμενοι ἄρχοντας 3 : 1, 46; οὐ γὰρ σφόδρα χρώμεθα οἱ Κρῆτες τοῖς ξενικοῖς ποιήμασιν. Plato de Leg. 3, 680, C; the noun sometimes stands between its appositives; as, ἄνδρα Πέρσην Μεγαφέρνην φοινικιστὴν βασίλειον, 1 : 2, 20; τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀλέξανδρον ἀνεψιὸν αὐτοῦ Plat. Gorg. 471, B; and the appositive sometimes between the article and noun; as, οἱ πόλεως βασιλῆς νόμοι Plat. Symp. 196, C.

When Geographical names are accompanied by the general term, such names and terms coalescing into one notion, the name is put between the article and general term; as, the names of Countries commonly, τῇ Μυσίᾳ χώρᾳ 1 : 2, 10; τῆς Βαβυλωνίας χώρας 2 : 2, 13; τῆς Θεσπρωτίδος γῆς Thuc. 1 : 46; τὴν Τροιζηνίαν γῆν καὶ Ἁλιάδα καὶ Ἐπιδαυρίαν ib. 4 : 45; so τῆς Ἀνδρίας χώρας Hel. 1 : 4, 22 (of the island ἡ Ἄνδρος); but sometimes after, with the article repeated; as, τῇ γῇ τῇ Ἀττικῇ Thuc. 2 : 57; the names of Cities and places very rarely: ἐς τὴν Μένδην πόλιν Thuc. 4 : 130 (Bekker); ὑπὸ τὸ Παρθένιον πόλισμα 7 : 8, 21; ἐπὶ τὴν Σολύγειαν κώμην Thuc. 4 : 43; if they are of different genders, one follows the other, and the article is used with both words; as, τήν τε πόλιν τοὺς Ταρσούς κτἕ. 1 : 2, 26; τὴν Λήκυθον τὸ φρούριον Thuc. 4 : 113; τὸ χωρίον αἱ Ἐννέα ὁδοί ib. 1 : 100; and τὸ φρούριον τὸ Λάβδαλον ib. 7 : 3; it is also postpositive merely; as, ἐξ Ἡρακλείας τῆς ἐν Τραχῖνι πόλεως ib. 3 : 100; 6 : 4; Ἴνησσα τὸ Σικελικὸν πόλισμα ib. 3 : 103; 4 : 54; Κυλλήνην τὸ Ἠλείων ἐπίνειον ib. 1 : 30; and often omitted altogether; as, ἀπὸ Ἀβδήρων πόλεως Thuc. 2 : 97; Δάναν, πόλιν οἰκουμένην 1 : 2, 20; Στράτον, πόλιν μεγίστην κτἕ. Thuc. 2 : 80; Θύμβριον πόλιν οἰκουμένην 1 : 2, 13; Κολοσσάς, πόλιν οἰκουμένην κτἕ. 1 : 2, 6; Κοτύωρα, πόλιν Ἑλληνίδα 5 : 5, 3; Ὕκκαρα, πόλισμα Σικανικόν Thuc. 6 : 62; the names of Islands; as, τῶν Κυκλάδων νήσων Thuc. 1 : 4; ἐς τὰς Χοιράδας νήσους Ἰαπυγίας ib. 7 : 33; τῇ Ἀτλαντίδι νήσῳ Plat. Tim. 25, A; but the article is often postpositive; as, πρὸς Τραγίᾳ τῇ νήσῳ Thuc. 1 : 116; 3 : 33, 51; 5 : 84; and sometimes repeated; as, τῶν νήσων τῶν Ἐχινάδων ib. 2 : 102; the names of Mountains, Hills, and Promontories; as, τὸ Αἰγάλεων ὄρος ib. 2 : 19; τοῦ Αἵμου τε ὄρους κτἕ. ib. 2 : 96; τοῦ Θυάμου ὄρους ib. 3 : 106; τοῦ Σανδίου λόφου ib. 3 : 19; ἐπὶ τῇ Μαλέᾳ ἄκρᾳ Hel. 1 : 6, 26; τοῦ τε Ῥηγίου ἀκρωτηρίου Thuc. 4 : 24; if they differ in gender, one follows the other, and the article is used with both; as, ἐπὶ τῇ Αἴτνῃ τῷ ὄρει ib. 3 : 116; 8 : 108; τὸ ὄρος τὴν Ἰστώνην ib. 3 : 85; 4 : 70; τὴν Λευκίμμην τὸ ἀκρωτήριον ib. 3 : 79; τὴν ἄκραν τὸ Ἡραῖον ib. 5 : 75; τὴν ἄκραν τὸ Κυνὸς σῆμα ib. 8 : 105; and sometimes if they agree in gender; as, τοῦ ὄρους τοῦ Ὀνείου ib. 4 : 44; sometimes with the article postpositive; as, πρὸς Πάρνηθα τὸ ὄρος ib. 4 : 96; and without the article; as, Πίνδου ὄρους ib. 2 : 102; ἄκραν Ἰαπυγίαν ib. 6 : 30, 34, 44; the names of Seas, Gulfs, Lakes, and very often Rivers; as, ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ 5 : 1, 1; Thuc. 2 : 96; τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ib. 4 : 109; τὸν Κεραμικὸν κόλπον Hel. 1 : 4, 8; τὸν Ἰόνιον κόλπον Thuc. 1 : 24; τὴν Βόλβην λίμνην ib. 1 : 58; τὸν Μαίανδρον ποταμόν 1 : 2, 5; τὸν Ἄναπον ποταμόν Thuc. 2 : 82; rarely one after the other with the article repeated; as, τῷ ποταμῷ τῷ Κακυπάρει ib. 7 : 80; and sometimes with the article omitted, especially in the case of Rivers; as, Αἰγαῖον καὶ Εὔξεινον καὶ Σικελικὸν πόντον Œc. 20 : 27; Ἀχερουσιὰ λίμνη ib. 1 : 146; Σελινοῦς ποταμός 5 : 3, 8; Ἅλυος ποταμοῦ Thuc. 1 : 16; Isocr. Areop. 80, p. 156; Thuc. 1 : 46, 100; 3 : 97; 4 : 102; 6 : 4; and very rarely with the name last, ποταμὸς Σελινοῦς 5 : 3, 8.

A defining expression is sometimes introduced as an appositive, and commonly stands first; as, ἀπεκρίνατο, τὸ μὲν μέγιστον, τὰ ἱερὰ καλὰ εἶναι 5 : 6, 29; τὸ δὲ μέγιστον, πόλεμον ἀντ' εἰρήνης ἔχοντες. Thuc. 2 : 65; μέγιστον δέ, τῇ τῶν χρημάτων σπάνει κωλύσονται ib. 1. 142; τὸ δ' οὖν κεφάλαιον, ἠξίουν κτἕ. Dem. de Cor. 213, p. 299; Καὶ τὸ πάντων δεινότατον, ὑμεῖς μέν κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 161, p. 176; τὸ δ' ἔσχατον πάντων, ὅτι κτἕ. Plat. Phæd. 66, D; Τὸ τοίνυν τελευταῖον, ὃ μόνοι κτἕ. Isocr. Panath. 102, p. 253; καὶ ἔτι γε τούτων ἐναργέστερα, τὰ δέκα κτἕ. Plat. Phæd. 96, E; τὸ λεγόμενον, κατόπιν ἑορτῆς ἥκομεν κτἕ. Plat. Gorg. 447, A; τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο, ἐν τῷ πίθῳ τὴν κεραμείαν κτἕ. ib. 514, E; sometimes intermediate; as, σὺ δὲ δεδιὼς ἄν, τὸ λεγόμενον, τὴν σαυτοῦ σκιάν ib. 101, D; and sometimes last; as, πανωλεθρίᾳ, τὸ λεγόμενον, κτἕ. Thuc. 7 : 87; πόλεις εἰσὶ πάμπολλαι, ἀλλ' οὐ πόλις, τὸ τῶν παιζόντων. Plat. Pol. 4 : 422, E.

The noun in apposition may be separated from its word; as, by an adjective, Ἀβροκόμαν, ἐχθρὸν ἄνδρα 1 : 3, 20; ἔλαφον καλόν τι χρῆμα καὶ μέγα Cyr. 1 : 4, 8; by a limiting genitive, εἰς Κελαινάς, τῆς Φρυγίας πόλιν οἰκουμένην, 1 : 2, 7; Κεντόριπα Σικελῶν πόλισμα Thuc. 6 : 94; ἐπὶ τῇ Λευκίμμῃ τῆς Κερκύρας ἀκρωτηρίῳ Thuc. 1 : 30; Σιμωνίδης Ἀθηναίων στρατηγός ib. 4 : 7; πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν τὰ ὅπλα ἀποδιδόμενοι—οἱ δέ κτἕ. 7 : 2, 3; Comm. 2 : 7, 1; by other oblique cases, Σιλανὸς δέ μοι ὁ μάντις κτἕ. 5 : 6, 29; ὄνομα δὲ αὐτῇ Κορσωτή 1 : 5, 4; ἐπὶ δὲ τῇ Λευκίμμῃ αὐτοῖς τῷ ἀκρωτηρίῳ ὁ πεζὸς ἦν Thuc. 1 : 47; δίδωκε Γοργίᾳ ἀργύριον τῷ Λεοντίνῳ 2 : 6, 16; 7 : 6, 24; ἰδὼν τὴν σὴν ἀνδρείαν καὶ μεγαλοφροσύνην ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα Plat. Symp. 194, A; and especially the limiting genitive included between the article and noun, has its appositive outside; as, τὰ Συεννέσιος βασίλεια τοῦ Κιλίκων βασιλέως 1 : 2, 23; 1 : 2, 12; τὰ Βελέσυος βασίλεια τοῦ Συρίας ἄρξαντος 1 : 4, 10; 3 : 4, 13; by a participle or a finite verb, either alone or with other words, and by a clause; as, Σιλανὸν καλέσας τὸν Ἀμβρακιώτην, μάντιν, ἔδωκε κτἕ. 1 : 7, 18; τῶν τε ἐν Πύλῳ στρατηγῶν ἕνα προςελόμενος, Δημοσθένην, Thuc. 4 : 29; Κλεάνορος ἐδεήθη τοῦ Ἀρκάδος κτἕ. 6 : 2, 22; ἐπίδειξιν αὐτοῦ τούτου ποιῆσαι, τῆς βραχυλογίας Plat. Gorg. 449, C; Τὰ δ' ἅρματα ἐφέροντο τὰ μέν—τὰ δέ κτἕ. 1 : 8, 20; οἱ μὲν στρατηγοὶ παρεκλήθησαν εἴσω, Πρόξενος Βοιώτιος, Μένων Θετταλός, κτἕ. 2 : 5, 31; τὸν μιαρὸν καὶ ἀναιδῆ φυλάξομεν ἀμφότεροι, τὸν Φιλοκράτην, Dem. de Fals. Leg. 13, p. 344; and sometimes by two or more of these particulars; as, εἰς Ἰσσοὺς τῆς Κιλικίας ἐσχάτην πόλιν 1 : 4, 1; εἰς τὴν Ἀρταπάτα σκηνὴν εἰςήχθη τοῦ πιστοτάτου τῶν Κύρου σκηπτούχων, 1 : 6, 11; τὴν πεντετηρίδα τότε πρῶτον μετὰ τὴν κάθαρσιν ἐποίησαν οἱ Ἀθηναῖοι, τὰ Δήλια. Thuc. 3 : 104; ἔνιοι φοβούμενοι, μὴ ληφθέντες ἀποθάνωσιν, ὑπὸ τοῦ φόβου προαποθνήσκουσιν, οἱ μὲν ῥιπτοῦντες ἑαυτούς, οἱ δέ—οἱ δέ κτἕ. Cyr. 3 : 1, 25; Plat. Gorg. 454, E; τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ὁρῶν ξυνιστάμενον πρὸς ἑκατέρους, τὸ μὲν εὐθύς, τὸ δὲ καὶ διανοούμενον. Thuc. 1 : 1; τῶν Συρακοσίων τινές, ὡς ἐλέγετο, οἱ μὲν δείσαντες—ἄλλοι δέ κτἕ. ib. 7 : 86.

V. THE GENITIVE ADNOMINAL.

I.

IN GENERAL RELATIONS.

The Genitive Adnominal regularly follows its noun if both are without the article, but if the genitive has the article the limited noun also regularly has it, and then the genitive may follow, which is the order preferred by Thucydides, or may be included between the noun and its article; as, after the noun, *εἰς τὴν τροφὴν τῶν στρατιωτῶν* 1 : 1, 9; *ἐν τῇ τελευτῇ τοῦ βίου* 1 : 9, 30; *Ἐν δὲ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ὀρῶν τῇ εἰς τὸ πεδίον* 1 : 2, 25; *παρὰ τοὺς στρατηγοὺς τῶν Ἑλλήνων* 1 : 2, 17; *ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τοῦ Μαρσύου ποταμοῦ* 1 : 2, 8; *τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητόρων* Thuc. 1 : 2; *ἐς τὴν τελευτὴν τοῦδε τοῦ πολέμου* ib. 1 : 13; *ἥ τε γὰρ ἀναχώρησις τῶν Ἑλλήνων* ib. 1 : 12; *τῆς φανερᾶς ὄψεως τῆς πόλεως* ib. 1 : 10; *ὁ κατὰ γῆν στρατὸς τῶν βαρβάρων* ib. 1 : 50; *τῷ μήκει τοῦ πολέμου* Dem. de Cor. 19, p. 231; *ὁ ποιητὴς τοῦ σκολίου* Plat. Gorg. 451, E; *ἡ δύναμις τῆς τέχνης τοῦ ἀνδρός* ib. 447, C; so the genitive of the participle; as, *Τὰ δὲ κρέα τῶν ἁλισκομένων* 1 : 5, 2; *τὴν εὐήθειαν τοῦ τὰ πλοῖα αἰτεῖν κελεύοντος* 1 : 3, 16; *τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων* Thuc. 1 : 20; between the noun and its article; as, *τὴν τῶν βαρβάρων φιλίαν* 1 : 3, 5; *οἱ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ φίλοι* 1 : 7, 6; *τὰ τῶν ἀνδρῶν συμπόσια ταῦτα* Symp. 2 : 25; *τὴν τῶν σὺν ἑαυτῷ ἑξακοσίων ἱππέων τάξιν* 1 : 8, 21; *τῶν τε τοῦ Μένωνος στρατιωτῶν* 1 : 5, 11; *οἱ τῶν ἀρίστων Περσῶν παῖδες* 1 : 9, 3; *μετὰ δὲ τὴν τῶν τυράννων κατάλυσιν* Thuc. 1 : 18; *τοὺς τῶν Κορινθίων ξυμμάχους* ib. 1 : 30; *ἡ τῶν Ἐπιδαμνίων πόλις μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος* ib. 1 : 24; *τῷ παλαιῷ τῆς Ἑλλάδος τρόπῳ* ib. 1 : 10; *τὴν τῆς πόλεως ἀνάλωσιν δημοσίαν* ib. 7 : 31; *ἐπὶ τῇ τῆς εἰρήνης ἐξουσίᾳ* Dem. de Cor. 44, p. 240; *τὴν τῶν Ἑλλήνων κοινωνίαν* ib. 23, p. 233; *περὶ τὴν τῶν ἱματίων ἐργασίαν* Plat. Gorg. 449, D; *τὰ τῆς τῶν πολλῶν ψυχῆς ὄμματα* Plat. Soph. 254, A; the genitive without the article is also included between the noun and its article, and sometimes follows them; but the genitive is without the article only when it is a proper name, or one which by special usage omits the article, as *βασιλεύς*, when meaning *the king of Persia*, or a word used indefinitely; as, included, *ὁ Περσῶν βασιλεύς* 3 : 4, 12; *τοὺς Ἑλένης μνηστῆρας* Thuc. 1 : 9; *τῷ Φοινίκων ναυτικῷ* ib. 1 : 16; *τὸν Ἀθηναίων δῆμον* ib. 4 : 46 (*the Athenians*); *ἐς Λευκάδα τὴν Κορινθίων ἀποικίαν* ib. 1 : 30; *πρὸς τὸν Αἰγινητῶν ὑπὲρ τὰ Μηδικὰ πόλεμον* ib. 1 : 41; *τὴν Ἀλεξάνδρου ξενίαν* Dem. de Cor. 51, p. 242; *ἡ Γοργίου τέχνη* Plat. Gorg. 448, E; *ἡ βασιλέως ἀρχή* 1 : 5, 9; *περὶ τῆς βασιλέως στρατιᾶς* 1 : 7, 2; *ὁ τῆς βασιλέως γυναικὸς ἀδελφός* 2 : 3, 17; following, *τὸ δεξιὸν κέρας Κερκυραίων* Thuc. 1 : 48; *τὸν παρόντα πόλεμον Κορινθίων* ib. 1 : 32; *τὴν καπίθην ἀλεύρων* 1 : 5, 6; *ὁ στίβος ὡς δισχιλίων ἵππων* 1 : 6, 1; *λιμένα—ἔχοντα τὸ στόμα ὀκτὼ σταδίων* Thuc. 7 : 59.

The genitive sometimes follows its noun with the article repeated; as, *τὴν θυγατέρα τὴν βασιλέως* 2 : 4, 8; *παρὰ τὸ τεῖχος τὸ Περινθίων* 7 : 2, 11; Plat. Gorg. 455, E; *ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων* Thuc. 6 : 60 (*the Athenians*); *οἱ ἱππῆς οἱ Συρακοσίων* ib. 6 : 65; *τὰς παρασκευὰς τὰς τοῦ πολέμου* Dem. de Cor. 26, p. 234; *τὴν ἐπιστολὴν τὴν τοῦ Φιλίππου* ib. 37, p. 237; 73, p. 249; 76, p. 250; *τῆς ἀναλγησίας καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θηβαίων* ib. 35, p. 237; *οἱ δὲ λόγοι οἱ τῆς ἀστρονομίας* Plat. Gorg. 451, B; and very rarely with the article postpositive merely; as, *βασιλεὺς ὁ Περσῶν*, 3 : 4, 8; Ages. 1 : 6; *κατὰ ἔχθος τὸ Κορινθίων* Thuc. 7 : 57; *ἐπὶ σκηνὴν ἰόντες τὴν Ξενοφῶντος* 6 : 4, 19.

The genitive with the article may follow its noun without the article, the article being omitted or the noun being indefinite; as, *τελευτὴν τοῦ βίου* 1 : 1, 1; *ἐπὶ τελευτῇ τοῦ βίου* Comm. 1 : 5, 2; *συνήγαγεν ἐκκλησίαν τῶν αὑτοῦ στρατιωτῶν* 1 : 3, 2; *φόβῳ τῶν Ἡρακλειδῶν* Thuc. 1 : 9; 1 : 25; *περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ πολέμου* ib. 7 : 2; 1 : 11; *ἐν ἀποβάσει τῆς γῆς* ib. 1 : 108; *δωροδόκημα δὲ τῶν ἀδίκων τούτων ἀνθρώπων* Dem. de Cor. 31, p. 236; *περὶ σωτηρίας τῆς πόλεως* ib. 248, p. 309; *ἐπὶ κακῷ τῶν ἀντιστασιαζόντων* Cyr. 7 : 4, 3.

The genitive often stands after its noun, both words being without the article; as, *μισθὸν τεττάρων μηνῶν* 1 : 2, 12; *γυνὴ βασιλέως* 3 : 4, 11; *ἐπὶ σχεδίαις διφθερῶν* 2 : 4, 28; *ἄλσος ἡμέρων δένδρων* 5 : 3, 12; *ὑπηρέται παντὸς ἔργου* 1 : 9, 18; *στρατηγὸς δὲ καὶ πάντων* 1 : 9, 7; *μεγέθει πόλεων* Thuc. 1 : 2; *εἴκοσι ναῦς Ἀθηναίων* Thuc. 1 : 50; *ἐν ταρσοῖς καλάμου* ib. 2 : 76; *ὑπερβολὴ γὰρ ἀδικίας τοῦτό γε*. Dem. de Cor. 16, p. 230; *κλέμμα μὲν Φιλίππου* ib. 31, p. 236; *ἣ ἦν δούλη Ἀλκέτου* Plat. Gorg. 471, A; *ψυχὴ ἀνδρὸς φιλοσόφου* Plat. Phæd. 84, A; *μεγάλας τιμὰς ἀθλητοῦ ἀνδρός* Plat. Pol. 10, 620, B; *μετὰ μοχθηρίας σώματος* Plat. Gorg. 505, A.

For the sake of emphasis or distinction, the genitive is not unfrequently put before its noun; as, both words having the article, *τοῦ δὲ κύκλου ἡ περίοδος* 3 : 4, 11; *τοῦ δὲ Μαρσύου τὸ εὖρος* 1 : 2, 8; *τῆς κατασκευῆς τὰ ἐδάφη* Thuc. 1 : 10; *τῶν χρημάτων τὴν κτῆσιν* ib. 1 : 13; *τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ* ib. 3 : 46; *τῶν Εἱλώτων τὴν ἐπανάστασιν* ib. 2 : 27; *τοῦ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις* Dem. de Cor. 12, p. 229; *τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς, οἵ κτἑ.* ib. 204, p. 296; *τοῦ κάλλους τὴν ἀπορροήν* Plat. Phæd. 251, B; and with a preposition preceding, *ἀπὸ τῶν νόμων τῆς δεινότητος* Thuc. 3 : 46; *περὶ τῶν ἐναγῶν τῆς ἐλάσεως* ib. 1 : 139; 3 : 23; 1 : 9; 1 : 32; the limited noun without the article, *τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων* 1 : 9, 31; *εἰς Ἰσσούς, τῆς Κιλικίας ἐσχάτην πόλιν* 1 : 4, 1; *εἰς Ταρσούς, τῆς Κιλικίας πόλιν μεγάλην κτἑ.* 1 : 2, 23; 1 : 2, 7; *τοῦ ξηροῦ χιλοῦ στεφάνοις* 4 : 5, 33; *τῶν παλαίων ἀσθένειαν* Thuc. 1 : 3; *τούτου δὲ τοῦ πολέμου μῆκος* ib. 1 : 23; *τῆς σιτοπομπίας κύριος* Dem. de Cor. 87, p. 254; the genitive without the article, *ἀνδρός, μᾶλλον δὲ ἀνδρῶν ὀνομαστῶν τῆς διανοίας τὴν ἀλήθειαν* Plat. Theæt. 155, D; so with pronouns; as, *ἁπάντων τὴν γνώμην* 1 : 7, 8; *ἄλλων ἡ βία* 7 : 7, 24; *ὧν τὰς ὠτειλάς κτἑ.* 1 : 9, 6; Thuc. 3 : 103; Plat. Gorg. 472, A; and both words without the article, especially in Thucydides; as, *τριῶν μηνῶν μισθόν* 1 : 1, 10; *τριῶν ἡμερῶν σιτία* 5 : 10, 4; Thuc. 1 : 48; *θανάτου ζημία* ib. 3 : 45; *χρημάτων προσόδῳ* ib. 1 : 13; *Αἰγινητῶν μὲν ἐπικράτησιν Σαμίων δὲ κόλασιν* ib. 1 : 41; 7 : 57; *ἡμέρας μάλα μακρᾶς πλοῦς* 6 : 2, 2; Thuc. 7 : 50; *ναυτικοῦ ξυμμαχίαν μεγάλην* ib. 1 : 42; *ὑποδημάτων δημιουργός* Plat. Gorg. 447, D; with a preposition preceding; as. *ἐν νεῶν καταλόγῳ* Thuc. 1 : 10; *μετὰ Ἰλίου ἅλωσιν* ib. 1 : 12; *ἐς μακάρων νήσους* Plat. Gorg. 526, C; *περὶ ἰατρῶν αἱρέσεως* ib. 455, D; and with the relative; as, *ἐν ὧν τῇ χώρᾳ* 7 : 7, 18; *ἐν οὗ τῷ ἱερῷ* Thuc. 3 : 14; and in *Anastrophe*; as, *στρατηγῶν αἱρέσεως πέρι ἤ κτἑ.* Plat. Gorg. 455, B; *ἄλλων γοῦν μεγέθους πέρι* Thuc. 1 : 10.

One genitive limiting two or more nouns may be put last or inserted between the first noun and its article; as, *τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν τάξιν τοῦ στρατεύματος* 1 : 2, 18; *ἐν τῇ ἐπιτάσει καὶ ἀνέσει τῶν χορδῶν* Plat. Pol. 1, 349, E; *τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς τῶν Ἑλλήνων* 1 : 7, 2 (the common order for this, but *τοῖς τῶν Ἑλλήνων στρατηγοῖς καὶ λοχαγοῖς* 2 : 3, 28); *τὸν τρόπον καὶ τὴν ῥώμην τὴν τῆς πόλεως* Isocr. Pan. 54, p. 51; *ἐξέτασιν καὶ ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησεν* 1 : 2, 9; *ἀρχὴν καὶ τυραννίδα τῶν Ἑλλήνων* Dem. de Cor. 6, p. 246; *τήν τε Κύρου δύναμιν καὶ χώραν* 2 : 5, 11; *τὴν βασιλέως ἐπιορκίαν καὶ ἀσέβειαν* 3 : 2, 4; *τῷ τῶν Συρακοσίων σταυρώματι καὶ τάφρῳ* Thuc. 6 :

101; 6:75; τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ τὴν ξενίαν Dem. de Cor. 109, p. 263; τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ib. 63, p. 246; or the genitive, if emphatic, may follow the first noun; as, ἴχνη ἵππων καὶ κόπρος 1:6, 1; φυγαὶ τοσαίδε ἀνθρώπων καὶ φόνος Thuc. 1:23; περὶ εὐεξίαν τε τῶν σωμάτων καὶ καχεξίαν Plat. Gorg. 450, A; or precede it; as, τοῦ ἀνδρὸς τήν τε σοφίαν καὶ τὴν γενναιότητα Apol. 34; εἰς ἑνὸς ἀνδρὸς δύναμιν καὶ λογισμόν Dem. de Cor. 303, p. 326.

Two or more genitives limiting one word may stand last or between the noun and its article; as, τοὺς ἡγεμόνας τῶν πεζῶν καὶ ἱππέων Cyr. 7:5, 19, 41; ἐπὶ πύλας τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Συρίας 1:4, 4; 1:9, 7; τήν τε ὀλόφυρσιν μὴ οἰκιῶν καὶ γῆς ποιεῖσθαι, ἀλλὰ τῶν σωμάτων Thuc. 1:143; φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων Dem. de Cor. 61, p. 245; ἐπ' ἀγαθῷ τῷ Κύρου καὶ Περσῶν 7:4, 3; πᾶς ὁ τῆς πόλεως καὶ τῶν νόμων κόσμος Dem. adv. Aristog. 1, 19, p. 775; Plat. Polit. 302, A; ἐν τῇ Θετταλῶν καὶ Δολόπων τάξει Dem. de Cor. 63, p. 246; or the genitives, if emphatic, may stand first; as, τῶν ῥείθρων καὶ ποταμῶν τὰς διαβάσεις Thuc. 7:44; τῆς δὲ θαλάσσης καὶ πόλεως φυλακὴν ἔχειν ib. 1:143; καὶ ἵππων καὶ ἀνθρώπων ἴχνη πολλά 1:7, 17; πυγμῆς καὶ πάλης ἆθλα Thuc. 1:6; or having the limited word connected with the first genitive; as, τῆς πρόσθεν φιλίας ὑπομνήματα καὶ τῆς πίστεως 1:6, 3; Cyr. 7:5, 84; περὶ τὴν τῶν ἄστρων φόραν καὶ ἡλίου καὶ σελήνης Plat. Gorg. 451, C; 469, E; ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου Dem. de Cor. 13, p. 229; οὐ πόλεως ἔργον οὐδὲ χρηστῶν ἀνθρώπων ib. 24, p. 233.

The genitive may be separated from its noun by a verb or participle, whether alone or with modifications; as, τὰ σημεῖα δεικνύουσι τῆς καταβάσεως 5:10, 2; πολλαὶ ἡμῖν καὶ καλαὶ ἐλπίδες εἰσὶ σωτηρίας. 3:2, 8; Hel. 1:1, 33; ἐπὶ κακῷ εἰςεληλυθέναι Καρῶν Cyr. 7:4, 5; Λασθένης φίλος ὠνομάζετο Φιλίππου Dem. de Cor. 48, p. 241; ἐρωτῶν, ἥτις ποτὲ ἡ δύναμίς ἐστι τῆς ῥητορικῆς Plat. Gorg. 456, A; οἵ—φύλακες ἐν ἀνδρῶν θεοφιλῶν εἰσὶ διανοίαις Plat. Pol. 8, 560, B; Ὁ τὰ Θηβαίων ὀδυρόμενος νῦν πάθη Dem. de Cor. 35, p. 237; Τὸν δὲ μισθὸν ἀποδίδωσιν ἐξεληλυθότος ἤδη τοῦ μηνὸς εἴκοσι μόνον ἡμερῶν 7:5, 4; Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦ βίου θάνατος Dem. de Cor. 97, p. 258; ἡ μὲν οὖν δύναμις τοσαύτη ἐστὶ καὶ τοιαύτη τῆς τέχνης Plat. Gorg. 456, C; τῶν Κύρου δοκούντων ἐν πείρᾳ γενέσθαι 1:9, 1; βασιλέως ἐλέγετο φυλακὴ φυλάττειν 1:4, 4; τῶν Κορινθίων ἀπεδέξαντο τοὺς λόγους Thuc. 1:44; Κύρου ἀποτέμνεται ἡ κεφαλὴ καὶ χεὶρ ἡ δεξιά 1:10, 1; εἴπερ γε Δαρείου καὶ Παρυσάτιδός ἐστι παῖς, 1:7, 9; by one or more nouns or pronouns; as, δώδεκα ἡμερῶν ἀπὸ θαλάττης ὁδόν 7:3, 16; ἀπεῖχε δὲ τῶν ὀρέων ὁ ποταμὸς ὡς ἓξ ἢ ἕπτα στάδια τῶν Καρδούχων. 4:3, 1; Thuc. 7:2; ὧν ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πολέμους ἔργα ib. 2:36; Ὁ δὲ ταύτης τῆς πίστεως αὐτῷ συνεργὸς καὶ συναγωνιστής Dem. de Cor. 41, p. 239; by a particle which would regularly be prepositive; as, Λακεδαιμονίων γὰρ εἰ ἡ πόλις κτἑ. Thuc. 1:10; and the genitive is often separated from the limited word when such word is closely connected with a verb; as, ἐξέτασιν ποιεῖται τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων 1:7, 1; ἐξέτασιν ποιεῖται ἐν τῷ πεδίῳ τῶν Ἑλλήνων κτἑ. 1:2, 14; πεῖραν λαβεῖν καὶ Δεξίππου κτἑ. 6:4, 33; πεῖραν ἤδη ἔχετε αὐτῶν 3:2, 16; δίκην τίνουσαι τῆς προτέρας τροφῆς Plat. Phæd. 81, D; τῶν ἐπιλοίπων Σωκράτει δώσεις λόγον Plat. Theæt. 183, D; τῆς ἡμετέρας ἔχθρας ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν δίκαιον ἦν τὸν ἐξετασμὸν ποιεῖσθαι Dem. de Cor. 16, p. 230; 12, p. 229; 8, p. 227.

The genitive is sometimes separated from its own modifications by the limited word; as, μετὰ δὲ τὸν τῶν ἄλλων θάνατον στρατηγῶν 2:6, 29; ἔς του χωρίου ἰδιώτου Thuc. 1:106.

c

II.

THE PARTITIVE GENITIVE.

The Partitive Genitive regularly follows its word; as, both words having the article, τὸ πλῆθος τῶν ἀπολλυμένων Hel. 2:2, 21; ὁ δῆμος τῶν Κερκυραίων Thuc. 3:80 (*the Corcyrean democracy*); οἱ αὐτουργοὶ τῶν ἀνθρώπων ib. 1:141; τὸ πολὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ 1:4, 13; τὸ πολὺ τοῦ ἔργου Thuc. 3:108; τῷ πλέονι τοῦ στρατοῦ ib. 1:73; τὴν πλείστην τῆς στρατιᾶς ib. 7:3; Isocr. Pan. 34, p. 47; τοῖς πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων 2:4, 2; Thuc. 7:23; τὰ πολλὰ τῶν πολιτικῶν ib. 1:126; τὰ δὲ πολλὰ τοῦ πολέμου ib. 2:13; τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας Cyr. 1:2, 6; οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων 1:10, 19; Thuc. 1:8; οἱ ἄριστοι τῶν Περσῶν 1:8, 29; τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας 3:4, 6; Thuc. 4:116; τὰς δὲ λοιπὰς τῶν νεῶν Hel. 1:6, 17; τὰ λοιπὰ τῶν χρημάτων Thuc. 1:109; οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν ib. 1:5; τὸ μέσον τῶν τειχῶν 1:4, 4; τὰ δὲ μέσα τῶν πολιτῶν Thuc. 3:82; τὸ ἥμισυ τοῦ στρατεύματος 5:2, 1; Thuc. 4:83; τοῖς ἡμίσεσι τῶν Κορινθίων ib. 4:44; 8:35; ἐπὶ τὸ ἔσχατον τῆς ἀγορᾶς Hel. 3:3, 5; τοῖς φυγάσι τῶν Μιλησίων 1:1, 11; τοῖς θρανίταις τῶν ναυτῶν Thuc. 6:31; τούς τε φίλους τῶν Λακεδαιμονίων κτἑ. ib. 5:37; so the genitive chorographic; as, περὶ τὸ Χειμέριον τῆς Θεσπρώτιδος ib. 1:30; πρὸς τὸ Κήναιον τῆς Εὐβοίας. ib. 3:93; 4:24; 1:46; the limited noun having the article postpositive, πλῆθος τὸ ἄχρηστον τῶν ἀνθρώπων ib. 2:78; after the adverb as an attributive, οἱ ἐγγύτατα τῶν πολεμίων 2:2, 17; τοῖς πάνυ τῶν στρατιωτῶν Thuc. 2:5; after a participle, σὺν τοῖς παροῦσι τῶν πιστῶν 1:5, 15; 1:5, 3; οἱ ἀήθως τι ἀγαθὸν λαμβάνοντες τῶν ἀνθρώπων Thuc. 4:17; τὸ ὑπερβάλλον τοῦ στρατεύματος 4:1, 7; τὸ μέλλον τοῦ πολέμου Thuc. 1:42; the limited word being without the article, ἐν μέσῳ τῆς οἴκαδε ὁδοῦ 3:1, 2; 3:4, 43; ἀνθρώπους πολεμικωτάτους τῶν ἐν τῷ Πόντῳ 5:2, 2; κήρυκα ἄριστον τῶν τότε 2:2, 20; ἄνδρα Ὀδρύσην δυνατώτατον τῶν ἄνωθεν καταβεβηκότων 7:7, 2; ἀξίωμα μέγιστον τῶν Ἑλλήνων ἔχοντες Thuc. 4:18; μέγιστον τῶν κακῶν Plat. Gorg. 469, B; μέρος τι τῆς εὐταξίας 1:5, 8; Thuc. 1:1; Dem. Phil. 1, 45, p. 53; τρίτον μέρος τοῦ τῶν πολεμίων ἱππικοῦ Cyr. 2:1, 6; δύο λόχοι τοῦ Μένωνος στρατεύματος 1:2, 25; μόνος τῶν κατὰ τοὺς Ἕλληνας τεταγμένων 2:3, 19; μόνοι Ἑλλήνων Thuc. 1:69; πολὺ καὶ τοῦ ἄλλου στρατεύματος ib. 7:44; πολλοὺς μὲν τῶν ἁρπαζόντων 1:10, 3; πολλὰ τῶν ὑποζυγίων 1:5, 5; πλείστας τῶν πόλεων Thuc. 8:17; so with the genitive chorographic; as, ἐξ Ἐφέσου τῆς Ἰωνίας 2:2, 6; 6:4, 8; 7:1, 1; ἐν Κρανίοις τῆς Κεφαλληνίας Thuc. 5:35; the partitive genitive being without the article. τοῖς ἀρίστοις Περσῶν 1:6, 1; οἱ ξύμμαχοι Ἀρκάδων Thuc. 5:67; the partitive genitive being a pronoun, τοῖς πλείστοις ὑμῶν Hel. 7:1, 4; τοὺς ἡμίσεις αὐτῶν Thuc. 4:42; and both words being without the article, Ὦ κάκιστε ἀνθρώπων, 2:5, 39; μέσον ἡμέρας — 1:8, 8; μέχρι μέσου ἡμέρας Thuc. 3:80; ἡμίσεος ἡμέρας μάλιστα πλοῦν ib. 4:104; ἐπὶ πλεῖστον ἅμα μέρος γῆς ib. 1:23; μυριάδας στρατιᾶς 1:4, 5, δέκα ἅμαξαι πετρῶν 4:7, 10; κέρατα οἴνου 7:2, 23; so the partitive genitive being a pronoun, πολλοστὸν μέρος αὐτῶν Comm. 4:6, 7; πολλοὶ αὐτῶν Thuc. 7:44; the partitive genitive regularly stands after pronouns; as, παρ' ἑκάστου τῶν ἡγεμόνων 1:6, 2; τὸ μέρος ἑκάστου ἡμῶν Cyr. 7:5, 9; ἕκαστοι τούτων ib. 1:2, 4; ἑκάστων τούτων—ποιήσαι ξύλλογον Plat. de Leg. 12, 943, B; τῇ ἑκατέρου ἡμῶν ὠφελίᾳ Thuc. 6:17; ἑκάτεροι τούτων Plat. Gorg. 464, C; Τί τούτων; Hel. 1:7, 31; εἷς ἡμῶν 5:8, 8; εἷς τῶν Κορινθίων ἀρχόντων Thuc. 7:2; often also after τὶς; as, λαβών τινας τῶν λοχαγῶν 7:7, 2; παρά τινα τῶν καμνόντων Plat. Gorg. 456, B; πᾶς τις τῶν πολλῶν Thuc. 8:94; ἐνίοις τῶν ἀνθρώπων Ath. 1:5; ἔνιοι δ' ὑμῶν Plat. Apol. 18, C; ἔνιαι τινες αὐτῶν Plat. Polit. 302, A; ἐξ ἐνίων μὲν τῶν νεῶν κτἑ. Hel. 5:1, 9; οὐδ' ἄλλος δὲ τῶν Ἑλλήνων 1:8, 20; ἄλλοι τῶν ἐναντία τούτοις βουλομένων Thuc. 4:78; Ἄλλοι

δ' αὐτῶν 7 : 1, 17; τῷ δὲ ἄλλῳ τοῦ κύκλου Thuc. 7 : 2; ἐπὶ τὰ ἕτερα τῆς πόλεως Hel. 1 : 2, 7; εἰ δὲ θατέρου τούτων ὀλιγωρήσετε· Dem. Ol. 1, 17, p. 14; οὐδὲν τῶν ἐπιτηδείων 2 : 2, 11; οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔνσπονδοι Thuc. 1 : 31; οὐδενὸς τούτων μέμνημαι· Dem. de Cor. 69, p. 248; μηδεὶς ὑμῶν 1 : 3, 15; μηδὲν τῶν τοιούτων Comm. 1 : 1, 9; κατὰ τοῦτο καιροῦ Thuc. 7 : 2; ἐν τούτῳ τύχης ib. 7 : 33; ἐς τοῦτο δυστυχίας ib. 7 : 86; εἰς τοῦθ' ὕβρεως Dem. Phil. 1, 37, p. 51; εἰς ὅσον ἡλικίας Plat. Charm. 157, D; ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας Thuc. 7 : 55; ὅσοι Σικέλων ib. 6 : 65; ὅσοι ἄλλοι τῶν Θηβαίων ib. 2 : 4; ἐρώτα, ὁποῖον μόριον τῆς κολακείας κτἕ. Plat. Gorg. 463, C; after adverbs; as, μάλιστα ἀνθρώπων 1 : 3, 15; μάλιστα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων Comm. 1 : 2, 64; μάλιστά γε πάντων Thuc. 1 : 139; μάλιστα πάντων Plat. Protag. 327, A; ἥκιστ' ἀνθρώπων ib. 361, E; κάλλιστ' ἀνθρώπων Plat. Ion, 53), C; ἀφειδέστατα τῶν πάντων 1 : 9, 13; ἐνταῦθα τοῦ οὐρανοῦ Comm. 4 : 3, 8; ἄλλοσέ ποι τῆς Σικελίας Thuc. 4 : 51; ἄλλοτε ἄλλῃ τῆς χώρας ἐπῄει Hel. 4 : 1, 25; ἐφύλαττον ἄλλοι ἄλλοθι τοῦ Ὀνείου ib. 7 : 1, 15; ἔκ τε Ἄργους ὁρῶ καὶ ἄλλοθεν τῶν Ἑλλήνων Plat. de Leg. 4, 707, E; μέχρι μὲν οὖν δὴ δεῦρο τοῦ λόγου Plat. Symp. 217, C.

The partitive genitive is often put first for the sake of emphasis or distinction; as, before a noun or adjective, τῶν ὁπλιτῶν τὸ πλῆθος 5 : 2, 21; τῶν Συρακοσίων ὁ δῆμος Thuc. 6 : 35 (*the Syracusan democracy*); τῆς Μέμφιδος τῶν δύο μερῶν ib. 1 : 104; τοῦ Πειραιῶς τὰ λοιπὰ ib. 1 : 93; τῶν τε ἀνθρώπων τοὺς ἀχρειοτάτους ib. 2 : 6; τοῦ πεποιημένου σίτου τὸν ἥμισυν Cyr. 4 : 5, 1; τῶν ἄρτων τοὺς ἡμίσεις ib. 4 : 5, 4; Thuc. 8 : 64; τῆς δυνάμεως τῆς πολλῆς ib. 1 : 24; τοῦ τε χρόνου τὸν πλεῖστον ib. 1 : 30; τῆς γῆς ἡ ἀρίστη ib. 1 : 2; τῆς στρατιᾶς τι μέρος ib. 3 : 7; τῶν ἱππέων πολλοί Hel. 1 : 6, 25; τῶν ὁπλιτῶν οὐ πολλούς Thuc. 7 : 51; τῆς στρατιᾶς τὸ πλέον ib. 3 : 35; οὐ τῆς Ἑλλάδος πλείστη ἐστὶν ἐξουσία τοῦ λέγειν κτἕ. Plat. Gorg. 461, E; νησιωτῶν τοὺς πολλούς Thuc. 1 : 12; τῆς αὐτῆς μὲν ἐπιτηδεύσεως μόριον Plat. Gorg. 462, E; χρημάτων δυνάμει Thuc. 1 : 25; πολιτικῆς μορίου εἴδωλον Plat. Gorg. 463, D; so the genitive chorographic before its noun and the preposition; as, τῆς Χερρονήσου ἐν Ἐλαιοῦντι Hel. 2 : 1, 20; τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσῖνα Thuc. 1 : 114; 2 : 18; 3 : 19; τῆς Ἀρκαδίας ἐς Παρρασίους ib. 5 : 33; τῆς Καρίας εἰς τὸν Κεραμικὸν κόλπον Hel. 1 : 4, 8; ib. 1 : 6, 26; τῆς Λυδίας εἰς Θήβης πεδίον 7 : 8, 7; before a pronoun; as, τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος Dem. de Cor. 2, p. 226; μυρίων ἐλπίδων μία τις 2 : 1, 19; τῶν Τρώων τινές Thuc. 6 : 2; Περσῶν τινες 2 : 4, 1; θεῶν τινος εὐνοίᾳ Dem. de Cor. 153, p. 278; ὑμῶν ἐνίοις Plat. Pol. 9, 572, B; περὶ ὑμῶν ἐνίων 6 : 4, 34; τῆς τε Ἑλλάδος ἔστιν ἃ χωρία Thuc. 1 : 12; τῶν στρατηγῶν ἄλλοις τε καί κτἕ. Hel. 2 : 1, 30; τῶν δήμων τινὰς ἄλλους Thuc. 2 : 23; δυοῖν ἀγαθοῖν τοῦ ἑτέρου τεύξεσθαι ib. 4 : 28; Περσῶν οὐδείς Cyr. 8 : 3, 14; ἡμῶν οὐδείς 3 : 1, 16; τῶν δὲ ἀόπλων μηδένα 2 : 3, 3; before the participle; as, τῶν νεῶν τὰς ἄριστα πλεούσας Hel. 1 : 6, 19; Thuc. 8 : 104; ἢ τῶν προβάτων λελυκωμένα φέρων ἢ τῶν βοῶν κατακεκρημνισμένα Cyr. 8 : 3, 41; αὐτῶν οἱ ὀπισθοφυλακήσαντες 4 : 2, 4; σφῶν οἱ ἄνδρες οἱ ἐξιόντες Thuc. 3 : 22; so before the relative pronoun; as, τῶν τε Ἑλλήνων οἵ κτἕ. 2 : 2, 14; συμπέμψατε ὑμῶν αὐτῶν οἵτινες κτἕ. 6 : 4, 18; τῶν αἰχμαλώτων ὅσοι κτἕ. Hel. 2 : 1, 32; αὐτῶν ὅσοι Thuc. 2 : 37; Τῶν δὲ πόλεων ὅσαι κτἕ. ib. 1 : 7; τῶν ξυμμάχων ὁπόσους κτἕ. ib. 7 : 86; τούτων ὁπότερον κτἕ. Plat. Gorg. 462, B; and the demonstrative pronoun, when used partitively, often stands first; as, τούτων οὐδέν 2 : 6, 18; τούτων ἕνα Plat. Gorg. 453, D; καὶ τούτων ἕτεροι 6 : 2, 8; οὔτε τῶν τοιούτων οὐδὲν Dem. de Cor. 268, p. 316; and so ἄλλος; as, τῶν τε ἄλλων χρημάτων τὰ πλεῖστα κτἕ. 1 : 10, 18; τῶν ἄλλων στρατιωτῶν ὡς διακόσιοι 2 : 5, 30; τῶν ἄλλων τὸν βουλόμενον 1 : 3, 9; Thuc. 4 : 102; τῶν ἄλλων οἱ πλεῖστοι Comm. 1 : 10, 11; τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινές 1 : 7, 8.

The relative used partitively regularly stands first; as, ὧν τοὺς πολλούς κτἕ. 3 : 3, 16; ὧν ἔνιαι κτἕ. Plat. Gorg. 450, D; περὶ ὧν ἐνίων κτἕ. Dem. de Cor. 12, p. 229; ὧν εἷς κτἕ. ib. 44, p. 240; 3 : 1, 10; οἱ σωθέντες — ὧν εἷς τῶν ἡμετέρων στρατηγῶν κτἕ. Hel. 1 : 7, 32; ὧν μίαν ἑκάστην κτἕ. Cyr. 6 : 2, 18: ὧν οὐδείς κτἕ. Comm. 1 : 1, 8; Dem. de Cor. 119, p. 267; ὑφ' ὧν οὐδενός Æschin. adv. Tim. 42, p. 6; so also the partitive and distributive genitive; as, τῶν τε γὰρ μαινομένων τοὺς μέν—τοὺς δέ Comm. 1 : 1, 14; τῶν δὲ πολεμίων οἱ πολλοὶ μέν—οἱ δέ κτἕ. Cyr. 6 : 4, 14; τῶν Συρακοσίων οἱ μὲν — οἱ δέ κτἕ. Thuc. 6 : 101; Ὑμῶν δ' οἱ μὲν — οἱ δέ κτἕ. Dem. Phil. 1, 48, p. 54; τῶν νέων τοὺς μὲν — τοὺς δέ κτἕ. Plat. Apol. 23, D; but this genitive is put sometimes after the first word; as, αἱ μὲν τῶν νεῶν δίκροτοι ἦσαν, αἱ δὲ μονόκροτοι, αἱ δὲ παντελῶς κεναί Hel. 2 : 1, 28; and sometimes even last; as, Ἄνδρες πολῖται, τοὺς μὲν διδάξαι, τοὺς δὲ ἀναμνῆσαι ὑμῶν βούλομαι, ὅτι κτἕ. Hel. 2 : 4, 13.

The partitive genitive is sometimes put before the limited adverb; as, πάντων μάλιστα Comm. 2 : 2, 3; Thuc. 4 : 86; Plat. Gorg. 453, D; πάντων κάλλιστα Plat. Soph. 227, C; πάντων δὴ μάλιστα 1 : 9, 22; τῆς ἠπείρου ἐνταῦθα Thuc. 1 : 46; τῶν χωρίων οὗ κτἕ. ib. 4 : 54; Πελοποννήσου ᾗ κτἕ. ib. 3 : 16; γῆς γε οὐδαμοῦ Plat. Pol. 9, 592, B.

The partitive genitive sometimes stands between the noun and its article or other modifying word; as, τοῦ πάντων χαλεπωτάτου Cyr. 7 : 5, 82; οἱ τῶν Σαμίων πλείονες Thuc. 8 : 73; τοῖς Ἑλλήνων πλουσιωτάτοις ib. 1 : 25; οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακήν ib. 1 : 126; οἱ δὲ τῶν Τορωναίων ἔνδοθεν παρασκευάζοντες ib. 4 : 111; πλεῖστόν σου μέρος Cyr. 7 : 5, 54; πολλὴ πάντων ἀφθονία 6 : 4, 3; καί τινες αὐτῶν ὀλίγοι Hel. 1 : 1, 34; καί τι αὐτῶν μέρος οὐκ ὀλίγον Thuc. 1 : 106; ἄλλους τῶν ξυμπλεόντων πολλούς Hel. 1 : 7, 6; οὐδ' ἄλλον ὑμῶν οὐδένα Dem. de Cor. 255, p. 312; οὐδένι τῶν πάντων ἄλλῳ Dem. de Fals. Leg. 68, p. 362; μήτε ἄλλον ὑμῶν μηδένα 6 : 6, 17; καθ' ἓν αὐτῶν ἕκαστον Dem. Ol. 2, 24, p. 25; τύχην — τὴν ἑνὸς ἡμῶν ἑκάστου Dem. de Cor. 255, p. 312; and the limited word, especially τὶς, may stand between the partitive genitive and its modifying words or word; as, τῶν βαρβάρων τινὲς ἱππέων 2 : 5, 32; τῶν δυνατῶν τις ἀνδρῶν Cyr. 5 : 4, 1; τῶν ἐκεῖ παλαιῶν τινα θεῶν Plat. Phædr. 274, C; εἰς τῶν ἐγγύτατά τινα πόλεων Plat. Crit. 53, B; τῶν δ' ἀποφυγόντων τινὰς Ἑλλήνων 5 : 7, 19; τῶν Τισσαφέρνους τις οἰκείων 3 : 3, 4; τῶν οἰκείων τινὰς τῶν ἐκείνων Plat. Apol. 33, D; οἱ δὲ τοῦ δήμου προστάται τῶν Κερκυραίων Thuc. 4 : 46; τῶν τε Θρᾳκῶν οἱ κράτιστοι τῶν τότε παρόντων 7 : 3, 21; Περσῶν τοὺς ἀρίστους τῶν περὶ αὐτὸν ἑπτὰ 1 : 6, 4; Φωκέων τινὲς τῶν ἀπὸ Τροίας Thuc. 6 : 2; τούτων τις τῶν τεχνῶν τῶν κτἕ. Plat. Gorg. 451, A; τῶν ἄλλων τινὰ πόλεων Thuc. 6 : 47; τῶν ἄλλων τινὰς Ἑλλήνων Dem. Phil. 2, 8, p. 67; τῶν ἄλλων ὀλίγοι τινὲς ξυμμάχων Thuc. 3 : 5.

When the partitive genitive limits two or more words, it may stand last; as, τὰ μέσα καὶ τὰ πρὸς βορρᾶν τῆς νήσου Thuc. 6 : 2; or first; as, τῶν τε ὑποζυγίων τὰ ἀναγκαῖα καὶ τὰ δυνώτατα κτἕ. 4 : 1, 12; πολὺ πάντων τῶν ὑπάρχων κάλλιστα καὶ ἥδιστα ἐδέχετο αὐτόν Hel. 3 : 1, 12; or after the first; as, κάλλιστον δὲ πάντων καὶ πολεμικώτατον κτῆμα Cyr. 1 : 5, 12; Plat. Gorg. 451, D; κάλλιστ' ἀνθρώπων καὶ τάχιστα Plat. Euthyd. 273, D.

When two or more partitive genitives limit a word, they may stand last; as, πλήθει μὲν χώρας καὶ ἀνθρώπων 1 : 5, 9; or first; as, Ἰταλίας καὶ Σικελίας τὸ πλέον Thuc. 1 : 12; τῶν λόγῳ τὰ πάντα διαπραττομένων τε καὶ κυρουμένων τις· Plat. Gorg. 451, D; οὐ μόνον τῆς νυκτός, ἀλλὰ καὶ τοῦ μηνὸς τὰ μέρη Comm. 4 : 3, 4; so with a relative, τῶν τε ὁπλιτῶν καὶ τῶν πελταστῶν οἵ κτἕ. 3 : 3, 8; or with the limited word after the first genitive; as, τῶν τοξοτῶν μέρος τι καὶ

τῶν ψιλῶν Thuc. 4 : 36 ; Κορινθίων τινὲς καὶ τοῦ ἄλλου Δωρικοῦ γένους ib. 1 : 24.

The partitive genitive is not unfrequently separated from its word: sometimes standing after it; as, οὐδεὶς ἦλθε τῶν πολεμίων 2 : 4, 23 ; Thuc. 1 : 143 ; οὐδένα κατελάμβανον τῶν πολεμίων 3 : 3, 8 ; οἱ Ἀχαρνῆς, μέγα μέρος ὄντες τῆς πόλεως Thuc. 2 : 20 ; Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τῶν πάντων ὅτι κτἕ. Dem. de Cor. 315, p. 330 ; ἐρωτῶν, τίς ἐστι τῶν ζωγράφων Ζεῦξις, Plat. Gorg. 453, C ; ὅντινα ἐθέλεις τουτωνί Cyr. 4 : 1, 21 ; οὐδὲν ὑμῖν τῶν δεόντων γίγνεται, Dem. Phil. 1, 45, p. 53 ; πρὸς οὐδένας ἀπεσταλμένη τότε τῶν Ἑλλήνων Dem. de Cor. 23, p. 233 ; διὰ τὸ ἐν τοιούτῳ εἶναι τοῦ κινδύνου τοῦ προςιόντος· 1 : 7, 5 ; παρὰ τοσοῦτον μὲν Συρακόσιοι ἦλθον κινδύνου Thuc. 7 : 2 ; εἰς τοῦθ' ἥκεν ἀναιδείας Dem. de Cor. 22, p. 233 ; Dem. Phil. 1, 47, p. 53 ; ἐνταῦθα ἦλθον ἡλικίας Plat. Polit. 321, B ; ἄλλοσε ἀποβαίνων τῆς παραθαλαττίας Hel. 4 : 8, 7 ; ᾗ ἕκαστος ἐτύγχανε τοῦ νάπους ὤν· 6 : 3, 22 ; ὅπου ἕκαστος βούλοιτο τοῦ δρόμου Hel. 2 : 4, 27 ; ὅπῃ ἐδύνατο ἕκαστος τῆς πόλεως Cyr. 7 : 2, 4 ; εἴ που δέοι τι τῆς φάλαγγος 3 : 4, 23 ; οἱ προεληλυθεν ἀσελγείας Dem. Phil. 1, 9, p. 42 ; ὅποι ἐδύνατο προσωτάτω ἐν τῇ νυκτὶ τῆς ἐπ' οἶκον ὁδοῦ ἕκαστος ἀπεχώρει Cyr. 7 : 2, 1 ; ὁπηνίκα καὶ δοκοίη τῆς ὥρας 3 : 5, 18 ; and sometimes before it; as, Καὶ τῶν Ἑλλήνων μάλα ἠθύμησάν τινες 3 : 5, 3 ; Ἦν οὖν αὐτῶν ἐπισκεψώμεθα τίνες κτἕ. 3 : 3, 18 ; τῆς μὲν γῆς βλάπτοιεν ἄν τι μέρος Thuc. 1 : 142 ; ἦσαν γὰρ καὶ τῶν ἱππέων αὐτοῖς οἱ πολλοὶ ἐνταῦθα Thuc. 6 : 101 ; τῶν ὅπλων τοῖς στρατιώταις πολλὰ ἐπὶ ἁμαξῶν ἤγοντο 1 : 7, 20 ; τῶν δὲ βαρβάρων φόβος πολὺς καὶ ἄλλοις καὶ κτἕ. 1 : 2, 18 ; Cyr. 4 : 1, 13 ; Ὑμῶν δὲ τῶν Ἑλλήνων καὶ στέφανον ἑκάστῳ χρυσοῦν δώσω 1 : 7, 7 ; πάντων λεγόμενοι εἶναι μάλιστα νυκτὸς πολεμικώτατοι 7 : 2, 22 ; πάντων δὲ ἐφοβοῦντο μάλιστα τοὺς Λακεδαιμονίους Thuc. 4 : 27 ; τῶν νησιωτῶν εἴ τις κτἕ. ib. 7 : 82 ; and sometimes there are cases of both in the same sentence; as, τρία τέλη ποιήσαντες τῶν νεῶν, ὧν ἦρχε τριῶν στρατηγῶν ἑκάστου εἷς ib. 1 : 48.

VI. THE VOCATIVE.

I.

THE POSITION OF THE VOCATIVE IN REFERENCE TO ITS OWN ADJUNCTS.

The interjection Ὦ is commonly used with the Vocative and then precedes it; as, ὦ ἄνδρες, 3 : 1, 43 ; ὦ βουλή, Hel. 2 : 3, 51 ; ὦ Λακεδαιμόνιοι, Thuc. 3 : 67 ; ὦ Θηβαῖοι, Dem. de Cor. 40, p. 239 ; ὦ Ἀθηναῖοι, Æschin. adv. Ctes. 29, p. 58 ; ὦ Γοργία, Plat. Gorg. 448, D ; but it is often omitted; as, Ἄνδρες, 7 : 3, 3 ; Αἰσχίνη, Dem. de Cor. 11, p. 228 ; Δημόσθενες, Æschin. adv. Ctes. 56, p. 61 ; Καλλίκλεις, Plat. Gorg. 489, A ; if the vocative is accompanied by an adjective or noun in apposition, the vocative with or without Ὦ regularly precedes such word; as, ὦ ἄνδρες φίλοι, Cyr. 5 : 2, 23 ; ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Hel. 1 : 7, 16 ; Thuc. 1 : 53 ; Dem. de Cor. 1, p. 225 ; Æschin. adv. Ctes. 1, p. 53 ; ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, 1 : 7, 3 ; Ὦ ἄνδρες βουλευταί, Hel. 2 : 3, 24 ; ἄνδρες φίλοι, 1 : 6, 6 ; ἄνδρες Πελοποννήσιοι, Thuc. 4 : 126 ; ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Dem. de Cor. 216, p. 300 ; ὦ Πρωταγόρα φίλε, Plat. Phil. 53, D ; ὦ παῖ φίλε, Plat. Soph. 230, C ; ὦ παῖ καλέ, Plat. Phædr. 243, E ; but the adjective, if emphatic, precedes the vocative; as, Ὦ θαυμασιώτατε ἄνθρωπε, 3 : 1, 27 ; Ὦ κάκιστε ἀνθρώπων Ἀριαῖε καὶ οἱ ἄλλοι, 2 : 5, 39 ; Ὦ φίλε Φαῖδρε, Plat. Phædr. 227, A ; ὦ βέλτιστε Σώκρατες, ib. 227, D ; so a phrase of adjuration; as, ὦ πρὸς Διὸς Μέλητε, Plat. Apol. 25, C ; the adjective may also be separated from the vocative; as, Ὦ 'γαθέ, ἔφη, Κῦρε, Cyr. 3 : 1, 30.

II.

THE POSITION OF THE VOCATIVE IN ITS SENTENCE.

The Vocative and its adjuncts may stand first in the sentence; as, Ὦ Ὀρόντα, ἔστιν ὅ τι σε ἠδίκησα ; 1 : 6, 7 ; Ὦ ἄνδρες στρατιῶται, χαλεπὰ μὲν τὰ παρόντα, 3 : 2, 2 ; Ὦ Ἀθηναῖοι, δι' ὀλίγου μὲν ἡ παραίνεσις κτἕ. Thuc. 4 : 95 ; Ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐκ ἔστιν ὅπως κτἕ. Dem. de Hal. 1, p. 76 ; Ὦ Χαιρεφῶν, πολλαὶ τέχναι κτἕ. Plat. Gorg. 448, C ; καὶ εἴποι πρῶτον μὲν ὁ ἰατρὸς ὅτι Ὦ Σώκρατες, ἐξαπατᾷ σε Γοργίας· ib. 452, A ; Ἄνδρες στρατιῶται, μὴ θαυμάζετε κτἕ. 1 : 3, 3 ; Κλέαρχε καὶ Πρόξενε καὶ οἱ ἄλλοι οἱ παρόντες Ἕλληνες, οὐκ ἴστε ὅ τι ποιεῖτε. 1 : 5, 16 ; Ἄνδρες Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, Thuc. 2 : 11 ; Ἄνδρες δικασταί, μάλιστα μὲν εἵνεκα τοῦ κτἕ. Dem. adv. Lept. 1, p. 457 ; εἴ σοι ἔλεγον ὅτι Ἄνθρωπε, ἐπαΐεις οὐδὲν κτἕ. Plat. Gorg. 518, C ; but more commonly after one or more words; as, after an introductory particle or particles, Ἀλλ', ὦ Χειρίσοφε, 3 : 5, 6 ; Καίτοι, ὦ Κτησιφῶν, Æschin. adv. Ctes. 53, p. 61 ; Ἀλλ', ὦ Γοργία, Plat. Gorg. 451, D ; Ἀλλ', ὦ 'γαθέ, ib. 486, C ; Ὅτι, ὦ Πῶλε, ib. 448, E ; Καὶ μήν, ὦ Κῦρε, 1 : 7, 5 ; Ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν, ὦ πάντων ἀξυνετώτατοι, Thuc. 6 : 40 ; Εἰ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Æschin. adv. Ctes. 40, p. 59 ; Ὅταν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ib. 16, p. 56 ; Ἀλλὰ μήν, ὦ Καλλίκλεις, Plat. Gorg. 458, D ; after the subject or some leading or emphatic word of the first clause or sentence, Ἐγώ, ὦ Τισσαφέρνη, οἶδα κτἕ. 2 : 5, 3 ; ὑμᾶς γὰρ ἔγωγε, ὦ Χειρίσοφε, ἀκούω τοὺς Λακεδαιμονίους κτἕ. 4 : 6, 14 ; οὐδεὶς γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Dem. de Cor. 47, p. 251 ; Κτησιφῶν δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Æschin. adv. Ctes. 12, p. 55 ; Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ γῆ καὶ ἥλιε καὶ ἀρετὴ καὶ σύνεσις καὶ παιδεία, ib. 260, p. 90 ; Καὶ μὴν καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι, ὦ Γοργία, κτἕ. Plat. Gorg. 450, A ; Ἐμοί, ὦ ἄνδρες, θυομένῳ κτἕ. 2 : 2, 3 ; Ἀλλ' ἥδομαι μέν, ὦ Κλέαρχε, κτἕ. 2 : 5, 16 ; Οὐδὲν ἀπαιτήσων, ὦ Σεύθη, πάρειμί σε, ἀλλὰ διδάξων, 7 : 7, 21 ; Χρῆν μέν, ὦ ἄνδρες Βοιωτοί, κτἕ. Thuc. 4 : 92 ; Πολλῇ μὲν παραινέσει, ὦ ἄνδρες, τί δεῖ χρῆσθαι, κτἕ. ib. 6 : 68 ; Τὴν μὲν παράδοσιν τῆς πόλεως, ὦ Λακεδαιμόνιοι, κτἕ. ib. 3 : 53 ; Οὑτωσὶ μέν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δικαίως κτἕ. Dem. de Cor. 58, p. 244 ; Πότερον αὐτὴν ἐχρῆν, Αἰσχίνη, κτἕ. ib. 63, p. 246 ; Δοκοῦμεν δ' ἔμοιγε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κτἕ. ib. 234, p. 87 ; Εἰσὶ μέν, ὦ Σώκρατες, Plat. Gorg. 449, B ; Νὴ τὴν Ἥραν, ὦ Γοργία, κτἕ. ib. 449, D ; δοκῶ μὲν γὰρ τήνδ', ὦ παῖ, τὴν ὁδὸν ἀναγκαιοτάτην ἡμῖν εἶναι τρέπεσθαι. Plat. Soph. 242, B ; especially after the pronoun of the second person or a word implying it, either alone or with an adjunct, Οἴει γάρ σοι, ὦ Κῦρε, κτἕ. 1 : 7, 9 ; Παρεκάλεσα ὑμᾶς, ἄνδρες φίλοι, κτἕ. 1 : 6, 6 ; Ἴτ', ἔφη, ὑμεῖς, ὦ Ἡριππίδα, καὶ διδάσκετε Hel. 4 : 1, 11 ; Καὶ σύ, ὦ πρύτανι, κτἕ. Thuc. 6 : 14 ; ὑμεῖς τε, ὦ Λακεδαιμόνιοι, κτἕ. ib. 3 : 57 ; Οἶμαι δ' ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι Dem. de Cor. 5, p. 227 ; οὗτος ὑμῖν, Αἰσχίνη, τοῖς προδιδοῦσι κτἕ. ib. 49, p. 242 ; οὔκουν ἐχρῆν σε, ὦ Δημόσθενες, κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 23, p. 57 ; Ἴθι δὴ καὶ σύ, ὦ Γοργία. Plat. Gorg. 451, D ; Σὺ μὲν οὖν, ὦ Σώκρατες, ἀπόκριναι κτἕ. ib. 470, B ; Ἀλλὰ φιλοσόφῳ μὲν ἔοικας, ὦ νεανίσκε, 2 : 1, 13 ; Δίκαια λέγετε, ὦ ἄνδρες Πλαταιῆς, κτἕ. Thuc. 2 : 72 ; εἴπερ εὖ φρονεῖτε, ὦ Θηβαῖοι, κτἕ. Dem. de Cor. 40, p. 239 ; ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 1, p. 53 ; Δεινὰ μέντ' ἂν πάθοις, ὦ βέλτιστε, Plat. Gorg. 461, E ; Φιλοκράτης ὁ Ἀγνούσιος ὁ σός, Αἰσχίνη, κοινωνός, κτἕ. Dem. de Cor. 21, p. 233 ; Δοκεῖς μοι, ὦ Ἀντιφῶν, κτἕ. Comm. 1 : 6, 4 ; οὕτω καὶ σὺ δεῖξον, Αἰσχίνη, κτἕ. Dem. de Cor. 76, p. 250 ; Εἶπάς τινα ἐνταῦθα λόγον, Δημόσθενες, κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 163, p. 77 ; Εἰπέ μοι, ὦ Σώκρατές τε καὶ Ἱππόκρατες, κτἕ. Plat. Protag. 311, D ; Νῦν μοι δοκεῖς δηλῶσαι, ὦ Γοργία, κτἕ. Plat. Gorg. 452, E ; in these cases the vocative is often separated from its word by φημί, marking the quotation; as, Ἀλλ' ἐγώ, ἔφη, ὦ Φαλῖνε, κτἕ. 2 : 1, 10 ; Λέγεις σύ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, κτἕ. Comm. 3 : 4, 6 ; Ἐρωτᾷς, ἔφη, ὦ παῖ, κτἕ. Cyr.

1 : 6, 10 ; Ὁρᾶτ', ἔφην ἐγώ, ὦ ἄνδρες Ἀμφικτύονες, κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 119, p. 70 ; Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Σώκρατές τε καὶ ὑμεῖς οἱ ἄλλοι, κτἕ. Plat. Euthyd. 283, B ; the vocative, even when postpositive in its sentence, is sometimes put before its pronoun or verb ; as, Δέξαι' ἄν, Πρώταρχε, σὺ ζῆν κτἕ. Plat. Phil. 21, A ; Ἀλλὰ πάνυ, ἔφη ὁ νεανίσκος, ὅμοιον, ὦ Σώκρατες, εἴρηκας. Comm. 3 : 1, 8 ; τὴν ἀριθμητικὴν ἄρα ῥητορικήν, ὦ Γοργία, λέγεις ; Plat. Gorg. 450, E ; and it is sometimes perhaps simply intermediate ; as, Πάντ' οἶμαι, ἔφη, ὦ Σώκρατες, καὶ ταῦτα χρήσιμα εἶναι. Comm. 3 : 5, 27 ; Καὶ προσήκει μοι μᾶλλον ἑτέρων, ὦ Ἀθηναῖοι, ἄρχειν κτἕ. Thuc. 6 : 16 ; εἰ τὸν τόπον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς χώρας, πρὸς ἣν πολεμεῖτε, ἐνθυμηθείητε, κτἕ. Dem. Phil. 1, 31, p. 48 ; ἄρ' ἔστι τις, ὦ Γοργία, πίστις ψευδὴς κτἕ. Plat. Gorg. 454, D ; it sometimes stands as above in a subsequent clause ; as, Πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγ' ἐλαττοῦμαι κατὰ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα Αἰσχίνου, δύο δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ μεγάλα· Dem. de Cor. 3, p. 226.

The vocative is not unfrequently put at the end of the first clause or of a simple sentence ; as, οὐδ' εἰ γενοίμην, ὦ Κῦρε, σοί γ' ἂν ἔτι ποτὲ δόξαιμι. 1 : 6, 8 ; Οὔτε ἄλλα δοκεῖ ἡμῖν ἢ ἅπερ καὶ τὸ πρῶτον, ὦ Ἀθηναῖοι, οὔτ' κτἕ. Thuc. 5 . 112 ; Ἃ μὲν διώκει τοῦ ψηφίσματος, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτ' ἐστίν. Dem. de Cor. 56, p. 244 ; Ὀρθῶς γὰρ οἴει, ὦ Σώκρατες, καὶ δικαίως ὑπολαμβάνεις. Plat. Gorg. 451, A ; ib. 480, B ; Ἀλλ' ἔχει μέν, ἔφη ὁ Σωκράτης, ποικίλως πως ταῦτα, ὦ Κριτόβουλε. Comm. 2 : 6, 21 ; Τί δὲ τοῦτ' ἐδύνατο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ; Dem. de Cor. 25, p. 233 ; Σχέτλια λέγεις καὶ ὑπερφυῆ, ὦ Σώκρατες. Plat. Gorg. 467, B ; but rarely at the end of a compound sentence or period ; as, Dem. de Cor. 13, p. 229 ; Plat. Gorg. 499, B.

The vocative may stand first even when the following clause has an introductory particle, if the discourse be hurried or impassioned ; as, Ὦ τλῆμον, τί δὲ σὺ ἀγαθὸν ἔχεις ; Comm. 2 : 1, 30 ; ib. 2 : 1, 26 ; Ὦ μωρέ, ἔφη ὁ Σωκράτης, τοὺς δὲ καλοὺς κτἕ. ib. 1 : 3, 13 ; Ὦ κάλλιστε Πῶλε, ἀλλά τοι ἐξεπίτηδες κτώμεθα ἑταίρους καὶ υἱεῖς, Plat. Gorg. 461, C ; or suddenly turned from one person to another ; as, Ἀλκεύνα, σὺ δὲ ὁ ἄγων αὐτούς, ἐπιμελοῦ κτἕ. Cyr. 5 : 3, 42 ; Ὦ Σώκρατες, πρὸς σὲ δ' ἂν ἤδη εἴη κτἕ. Plat. Theag. 127, C ; but in such case the common form is also used ; as, οὐ γὰρ δίκαιον, ὦ Πῶλε, κτἕ. Plat. Gorg. 463, C ; ib. 447, C ; Ὑμεῖς δ', ἔφη, ὦ Γαδάτα καὶ Γωβρύα, κτἕ. Cyr. 7 : 5, 25 ; Σὺ δέ, Νικία, λέγε ἡμῖν πάλιν κτἕ. Plat. Lach. 198, A ; and sometimes an explanation is added ; as, καὶ αἰσχρόν φημι εἶναι τὸ τοιοῦτον, ὦ Πῶλε, — τοῦτο γὰρ πρὸς σὲ λέγω — ὅτι κτἕ. Plat. Gorg. 465, A ; in turning also from several persons to an individual, the common form is used ; as, ὑμῶν δὲ σὺ πρῶτος, ὦ Κλέαρχε, ἀπόφηναι κτἕ. 1 : 6, 9 ; Λέξον δ' ἔφη, καὶ σύ, ὦ Ξενοφῶν, ἅπερ κτἕ. 3 : 1, 34.

VII. THE FINITE VERB.

I.

WITH ITS SUBJECT AND SIMPLE OBJECT.

When the Finite Verb has its subject expressed and a simple object, very commonly the subject stands first, then the verb, and the object last ; as, Τισσαφέρνης διαβάλλει τὸν Κῦρον κτἕ. 1 : 1, 3 ; Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ξυνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων κτἕ. Thuc. 1 : 1 ; Ἀλλὰ πάντες ἴσασι ταῦτα, Dem. de Cor. 129, p. 270 ; Ἀλλ' ἄρα, ὦ Μέλητε, μὴ οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οἱ ἐκκλησιασταί, διαφθείρουσι τοὺς νεωτέρους ; Plat. Apol. 25, A ; Phæd. 58, C ; μέχρι οὗ Κῦρος ἐδεήθη τοῦ στρατεύματος· 2 : 6, 5 ; τῶν δὲ Ἑλληνικῶν στρατοπέδων οὐδέτερον ᾔσθετο τῆς μάχης, Thuc. 1 : 81 ; καὶ Ἀθηναῖοί εἰσι τῶν ἡγουμένων κτἕ. Plat. Protag. 324, C ; Παρύσατις μὲν δὴ ἡ μήτηρ ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ, 1 : 1, 4 ; Dem. de Cor. 60, p. 245 ; καὶ στρατηγοί εἰσιν ἡμῖν οἵ κτἕ. Thuc. 6 : 40 ; πολὺς χρόνος ἐγένετο τῷ Σωκράτει ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κτἕ. Plat. Phæd. 58, C ; but if the object be emphatic, it often stands before the verb ; as, οὐκ ἔγωγε αὐτοὺς διώξω, 1 : 4, 8 ; 1 : 5, 6 ; καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι τὴν γῆν τῶν Παρρασίων ἐδῄουν, Thuc. 5 : 33 ; 1 : 4 ; ἐγὼ δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ποιοῦμαι ὥςτε κτἕ. Dem. de Cor. 190, p. 291 ; κἂν παῖς σε ἐλέγξειεν Plat. Gorg. 470, C ; 469, C ; 479, C ; βασιλεὺς τῆς μὲν πρὸς ἑαυτὸν ἐπιβουλῆς οὐκ ᾐσθάνετο, 1 : 1, 8 ; Εἰ δ' ἄρα σὺ διδασκάλου δέει, Plat. Lys. 210, D ; οὐδεὶς ἡμῖν ἔτι μάχεται, 2 : 1, 4 ; ἐπειδὴ τὰ σημεῖα ἑκατέροις ἤρθη, Thuc. 1 : 49.

When the verb is emphatic, it often stands first, the subject and object following, the more emphatic commonly last ; as, the object last, Εἶχε δὲ ἡ Κίλισσα καὶ φυλακὴν κτἕ. 1 : 2, 12 ; Ἐπειδὴ δὲ ἐπύθοντο οἱ Κερκυραῖοι τὴν παρασκευήν, Thuc. 1 : 28 ; 2 : 92 ; Βουλοίμην μὲν ἂν ἔγωγε οὐδέτερα· Plat. Gorg. 469, C ; so in cases of distribution of object, Ἐθεώρει οὖν ὁ Κῦρος πρῶτον μὲν τοὺς βαρβάρους—εἶτα δὲ τοὺς Ἕλληνας, 1 . 2, 16 ; Θαυμάζω δ' ἔγωγε ὑμῶν, Æschin. adv. Ctes. 230, p. 86 ; ἐψιλοῦτο δ' ὁ λόφος τῶν ἱππέων. 1 : 10, 13 ; the subject last, ἐθεώρει δὲ τὸν ἀγῶνα καὶ Κῦρος 1 : 2, 10 ; Παρεσκευάζοντο δὲ καὶ τὴν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐςβολὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι, Thuc. 7 · 18 ; Ἐπειδὴ τοίνυν ἐποιήσατο τὴν εἰρήνην ἡ πόλις, Dem. de Cor. 25, p. 233 ; Æschin. adv. Ctes. 42, p. 59 ; ἐξαπατᾷ σε Γοργίας· Plat. Gorg. 452, A ; so in cases of distribution, εἶχε δὲ τὸ μὲν δεξιὸν Μένων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, τὸ δὲ εὐώνυμον Κλέαρχος καὶ οἱ ἐκείνου, 1 : 2, 15 ; Ἡγεῖτο δ' αὐτῶν Ταμὼς Αἰγύπτιος 1 : 4, 2 ; Thuc. 3 : 1 ; ἦλθον δὲ αὐτοῖς ἱκανοὶ βόες κτἕ. 4 : 8, 25.

When the object is very emphatic, it is put first, the subject and verb following, the more emphatic commonly last : as, the subject before the verb, Τὸ δὲ στράτευμα ὁ σῖτος ἐπέλιπε, 1 : 5, 6 ; τήν τε γὰρ Ποτίδαιαν δίδραχμοι ὁπλῖται ἐφρούρουν Thuc. 3 : 17 ; Καὶ μὴν τὴν εἰρήνην γ' ἐκεῖνος ἔλυσε κτἕ. Dem. de Cor. 73, p. 249 ; Æschin. adv. Ctes. 47, p. 60 ; τῶν δὲ ἱππέων ὁ λόφος ἐνεπλήσθη, 1 : 10, 12 ; ἡμῖν ταὐτὰ δοκεῖ ἅπερ κτἕ. 2 : 1, 22 ; τοῖς δὲ ὑποψία μὲν ἦν ὅτι κτἕ. 1 : 3, 21 ; the subject last, Ἐνταῦθα καὶ τὸν ἐγκέφαλον τοῦ φοίνικος πρῶτον ἔφαγον οἱ στρατιῶται, 2 : 3, 16 ; ἐπεὶ δημοκρατίαν γε καὶ ἐγιγνώσκομεν οἱ φρονοῦντές τι, κτἕ. Thuc. 8 : 89 ; πολλὰ μὲν ἂν χρήματα ἔδωκε Φιλιστίδης, Dem. de Cor. 81, p. 252 ; ἕτερον ψήφισμα νικᾷ Δημοσθένης, Æschin. adv. Ctes. 68, p. 63 ; ἀληθῆ λέγει Καλλικλῆς ὅδε, Plat. Gorg. 447, D ; καὶ τοῖς στρατιώταις ὠφείλετο μισθός κτἕ. 1 : 2, 11 ; and the object is regularly put first if it be a demonstrative pronoun of previous reference, or a word modified by such pronoun ; as, Τοῦτον γὰρ πρῶτον ὁ ἐμὸς πατὴρ ἔδωκεν κτἕ. 1 : 6, 6 ; ταῦτα δὲ ἱκέται καθεζόμενοι ἐς τὸ Ἡραιον ἐδέοντο. Thuc. 1 : 24 ; Plat. Phæd. 69, D ; Τοιαῦτα μὲν οἱ Κερκυραῖοι εἶπον· Thuc. 1 : 53 ; Τοῦτο μὲν τοίνυν τὸ ψήφισμα Εὔβουλος ἔγραψεν, Dem. de Cor. 75, p. 250 ; τούτων γὰρ εἰχόμην ἐγὼ κτἕ. ib. 79, p. 251 ; Εἶτα τοῦτο μὲν οὐχὶ λέγει τὸ ψήφισμα, ib. 28, p. 235 ; Ταῦτα δὲ τὰ θηρία οἱ ἱππεῖς ἐδίωκον κτἕ. 1 : 5, 2 , Τοῦτον μὲν τὸν λόγον προςεδέξαντο πρῶτον οἱ Ἀργεῖοι, Thuc. 5 : 78 ; for the position of the demonstrative pronoun, see further under Pronouns and Pronominal Words, p. xviii. *et seq.*

II.

THE VERB WITH ITS SUBJECT.

In the arrangement of the Verb and its Subject, the more emphatic commonly precedes ; as, the verb, Ἀναβαίνει οὖν ὁ Κῦρος κτἕ. 1 : 1, 2 ; Καὶ ἡγεῖτο μὲν Χειρίσοφος, ὠπισθοφυλάκει δὲ Ξενοφῶν. 4 : 1, 15 ; καὶ ἐνίκων Κορίνθιοι. Thuc. 1 : 105 ; πάρεστιν Αἰσχίνης. Dem. de Cor. 198, p. 294 ; ἕως ἀνοιχθείη τὸ δεσμωτήριον, Plat.

Phæd. 59, D; the subject, *τάφος δὲ οὐδεὶς πώποτε αὐτοῦ ἐφάνη*. 1:6, 11; *ἵνα μὴ Κῦρος διαβῇ*. 1:4, 18; *καὶ πολλὰ μὲν λόγια ἐλέγοντο*, Thuc. 2:8; *Ἐγὼ διδάξω*. Dem. de Cor. 26, p. 233; *ὥςπερ οἱ νόμοι κελεύουσιν, οὓς κτἕ*. ib. 6, p. 227; *Τὸ μὲν οὖν ἀληθὲς οὕτως ἔχει*, Plat. Gorg. 484, C; and regularly when it is the article used as a demonstrative; as, *Ὁ δὲ πείθεται* 1:1, 3; *Οἱ δὲ ἡδέως ἐπείθοντο·* 1:2, 2; but the subject follows especially when it has a clause or several words modifying it; as, *διῆλθε λόγος ὅτι κτἕ*. 1:4, 7; *Ἐνταῦθα ἀφικνεῖται Ἐπύαξα ἡ Συεννέσιος γυνή κτἕ*. 1:2, 12; 4:1, 18; *ἐφοβήθησαν δὲ καὶ οἱ πέραν Στρύμονος πρὸς βορέαν Θρᾷκες ὅσοι κτἕ*. Thuc. 2:101; so also in cases of distribution of the subject, *Ἐκ δὲ τούτου ἀνίσταντο οἱ μὲν—οἱ δέ κτἕ*. 1:3, 13; the verb sometimes stands between the subject and its modification; as, *Σωσίας παρῆν ὁ Συρακόσιος κτἕ*. 1:2, 9; *βασιλέως ἐλέγετο φυλακὴ φυλάττειν*. 1:4, 4: *βραχὺς καὶ σαφὴς ἐξήρκει λόγος*. Dem. de Cor. 196, p. 293; *τὰ τῶν Ἀμφισσέων τῶν Λοκρῶν διεξιὼν δόγματα*, ib. 140, p. 274.

III.

THE VERB WITH ITS SIMPLE OBJECT.

The Simple Object commonly follows the verb, but precedes if emphatic; as, following, *ἐκάλεσε τοὺς ἀγγέλους*, 2:3, 3; *ἄξουσιν ἔνθεν ἕξουσι τὰ ἐπιτήδεια*. 2:3, 6; *ἀποπέμπουσιν αὐτὸν πρὶν ἀκοῦσαι κτἕ*. Thuc. 2:12; *πέμπουσιν ἄνδρα σφίσι μὲν πιστόν*, ib. 6:64; *Ἐπειδὴ τοίνυν ἐποιήσαντο τὴν ἐκκλησίαν, προςῆγον ἐκείνους προτέρους κτἕ*. Dem. de Cor. 213, p. 299; *ἐγκωμιάζεις μὲν αὐτοῦ τὴν τέχνην κτἕ*. Plat. Gorg. 448, E; *ἐπειρᾶτο κατάγειν τοὺς ἐκπεπτωκότας* 1:1, 7; *διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν κτἕ*. Thuc. 1:18; *λαβὼν τὸ χρυσίον* 1:1, 9; *πέμψαντες μυρίους οἰκήτορας* Thuc. 1:100; *ἔχων τὴν δύναμιν* Dem. de Cor. 168, p. 284; *ἀκούομεν θορύβου πολλοῦ* 5:7, 21; Thuc. 1:72; *οὐκ εἰμὶ τῶν πολιτικῶν*, Plat. Gorg. 473, D; *Εἶτα κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ*, Dem. de Cor. 15, p. 230; *δεομένους τῶν ἐπιτηδείων* 7:7, 33; *ἐφιέμενοι γὰρ τῶν κερδῶν* Thuc. 1:8; *ἐπίστευον γὰρ αὐτῷ* 1:2, 2; *ἐπολέμει τοῖς Θρᾳξί*, 2:6, 5; *δοκεῖ δέ μοι*, Thuc. 1:3; *δοκεῖν ἄν μοι* ib. 2:41; and even *δοκεῖν δ' ἔμοιγε* ib. 7:87; *ἔδοξε τῷ δήμῳ*. ib. 4:118; and with an infinitive, *δοκεῖ μοι καὶ ἰέναι* Cyr. 6:2, 23; *κἂν ἐγὼ δοκῶ μοι — ὑπομεῖναι*. Comm. 1:3, 10; *οὐκ αὖ ἐδόκει μοι οὔτε Θρασύβουλον — φυγαδεύειν·* Hel. 2:3, 42; *Δοκεῖ σοι τὸ αὐτὸ πᾶσιν ὠφέλιμον εἶναι*; Comm. 4:6, 8; *ἐδόκει αὐτοῖς ἀπιέναι* 4:4, 22; Thuc. 5:82; *Καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς Χειρίσοφον ἡγεῖσθαι* 4:3, 15; *προςῆλθε τῇ τῶν Μεγαρέων πόλει* Thuc. 4:70; *Προςελθεῖν γάρ σοι ἀεὶ βουλόμενος*, Cyr. 1:4, 27; *διαλεχθέντες ἀλλήλοις* 2:5, 42; Thuc. 4:44; *δόξαν αὐτοῖς* Thuc. 5:93; *δεδογμένον αὐτοῖς* ib. 1:125; *ἐμπεσὼν τοῖς πολεμίοις* Hel. 2:4, 19; Thuc. 1:5; *οὐκ ἀπιστῶν ὑμῖν* Dem. de Cor. 7, p. 227; *ὡς ὁμόσε ἰτέον εἴη τοῖς πολεμίοις*, Cyr. 2:1, 22; preceding, *Κῦρον δὲ μεταπέμπεται κτἕ*. 1:1, 2; *Τοὺς μὲν λόγους τοὺς πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων οὐ γιγνώσκω·* Thuc. 1:86; *Καὶ προφάσεις εὐλόγους εἰλήφεσαν·* Dem. de Cor. 152, p. 277; *Τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε*, Æschin. adv. Ctes. 1, p. 53; *ὅθεν καὶ πᾶν ποιοῦσιν ὥςτε κτἕ*. Plat. Gorg. 479, C; *Καὶ τὸ βασίλειον σημεῖον ὁρᾶν ἔφασαν*, 1:10, 12; *ὥςτε τοὺς μὲν ἐπικούρους παραδοῦναι* Thuc. 4:46; *Τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν*, Dem. de Cor. 28, p. 235; *Χαλεπόν γέ σε ἐλέγξαι*, Plat. Gorg. 470, C; *τοὺς νόμους δεικτέον εἶναί μοι δοκεῖ* Dem. de Cor. 58, p. 244; *ταὐτὰ πεποιηκώς* 2:6, 29; *τοὺς πολεμίους βλάπτοντες* Thuc. 3:13; *εἰςαγγελίας ἄξια πράττοντα* Dem. de Cor. 13, p. 229; *τοὺς φίλους εὐεργετητέον*, Comm. 2:1, 28; *Καὶ τῶν παρ' ἑαυτῷ δὲ βαρβάρων ἐπεμελεῖτο ὡς κτἕ*. 1:1, 5; 2:2, 11; *ἢ ἄλλου του ἤκουσας*; Plat. Phæd. 57, A; *τῶν δὲ συνόντων πάντων ὡς καταγελῶν* 2:6, 23; *ἕως Κύρῳ συμμίξειαν*. 2:1, 2; *μὴ τοῖς ὀλίγοις ἡ αἰτία προςτεθῇ* Thuc. 3:39; *σοὶ δὲ λέγοντι οὐκ ἔχω ὅπως [ἂν] ἀπιστῶ*. Plat. Protag. 319, B; *Δωριῆς μέλλετε Ἴωσι μάχεσθαι*, Thuc. 5:9; *πειράσομαι ὑμῖν διηγήσασθαι·* Plat. Phæd. 58, D; *πονηροῖς ἀνθρώποις πειθομένους*. Hel. 1:7, 33; *τῷ Τισσαφέρνει ἀπιστοῦντες* Thuc. 8:83; *Ἐλευσινίων καταψηφιστέον ἐστίν* Hel. 2:4, 9; *τῷ δὲ νόμῳ πειστέον* Plat. Apol. 19, A; and regularly preceding when the noun is closely connected with the verb so as to form one idea; as, *εἰ δὲ μή, ἔφη, αἰτίαν ἕξεις*, 7:1, 8; Plat. Gorg. 503, B; *τὸ μὲν λύειν τοὺς νόμους μὴ μετὰ τοσῶνδ' ἂν μαρτύρων αἰτίαν σχεῖν*, Thuc. 6:14; *ὅ τι ἂν ἁμαρτάνωσιν αἰτίαν ἕξοντας·* ib. 4.114; *ταὐτὰ πράττειν ἅπερ σὺν ἡμῖν δίκην δεδώκασιν* 5:4, 20; Plat. Theæt. 181, A; *καὶ εἰ μὲν τούτων τι εἴργαστο, δίκην δοῦναι*, Thuc. 6:29; *ἐξέτασιν ποιεῖται ἐν τῷ πεδίῳ τῶν Ἑλλήνων κτἕ*. 1:2, 14; Thuc. 4:74; *ὅπως δύνῃ λόγον διδόναι καὶ λαμβάνειν* Œc. 11:22; Dem. de Cor. 8, p. 227; Plat. Phæd. 95, D; *πεῖραν ἤδη ἔχετε αὐτῶν, ὅτι κτἕ*. 3:2, 16; Thuc. 4:92; *ἄρξαντα ἑαυτῶν πεῖραν λαβεῖν κτἕ*. 6:4, 33; *ἐξέτασιν ποιήσαντες* Hel. 2:3, 20; *πεῖραν λαβών* 5:8, 15; *πεῖραν διδούς* Thuc. 1:138; in the phrase *ὡς ἐμοὶ δοκεῖ*, Cyr. 1:6, 18; Thuc. 1:3; Plat. Symp. 173, B; and the like; as, *ὡς ἐμοὶ δοκῶ*, Cyr. 5:3, 31; *ὥς γέ μοι δοκεῖ*. Hel. 2:4, 18; *ὥς γ' ἡμῖν ἐδόκουν*, 6:2, 25; *ὡς ἡμῖν δοκεῖτε*, Thuc. 5:113; *ὡς μὲν τοῖς πλείστοις ἐδόκουν*, 1:4, 7; *Ἔμοιγε δοκεῖ*. Comm. 4:6, 7; *— μοι δοκεῖν* Thuc. 6:18; *ὥς γ' ἐμοὶ φαίνεται*, Dem. de Cor. 7, p. 227; and with an infinitive, *ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ, ἔφη, διαλύειν κτἕ*. Cyr. 6:1, 10; *ὧδ' οὖν μοι, ἔφη δοκεῖ ποιεῖν*. Cyr. 2:4, 22; *τὸν μισθὸν ἄν μοι δοκῶ ἔχειν* 7:6, 10; Cyr. 2:4, 16; *— τί ἡμῖν δόξειεν ἐλθεῖν κτἕ*. 5:7, 18; *Τοῖς δὲ στρατηγοῖς ἔδοξεν ἀκοῦσαι·* 4:4, 5; *Καλῶς μοι δοκεῖς λέγειν* Cyr. 5:2, 31; *ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν ἡμᾶς* Thuc. 3:30; but *ὡς ἐδόκει αὐτοῖς*. Hel. 2:3, 11; Thuc. 8:1; and in the case of demonstrative pronouns, whether alone or modifying the object; as, *Ταῦτα εἶπεν·* 1:3, 7; *Ταύτην γὰρ οἰκοῦμεν* Isocr. Pan. 24, p. 45; *Τούτου μὴν δεῖ*, Plat. Gorg. 449, C; *Τοῦτο τὸ χρυσίον τότε ἀπέδωκεν*, 1:7, 18; *Ταύτῃ δὲ τῇ γνώμῃ ἔφη καὶ τοὺς ἄλλους προςθέσθαι*. 1:6, 10; *Ταῦτα εἰπών* 1:3, 13; *Τοσαῦτα εἰπόντων Πλαταιῶν* Thuc. 2:72; *Ταῦτα γράψαντος ἐμοῦ τότε*, Dem. de Cor. 30, p. 235; *ταύτην ἔχοντες* Isocr. Pan. 24, p. 45; *Ταῦτα καὶ θαυμάζων* Plat. Gorg. 456, A; *Τούτῳ συγγενόμενος* 1:1, 9.

The object is sometimes separated from its modification by the verb, and especially by *ἔχω*; as, *τοιαύτην ἔχετε γνώμην περὶ ἐμοῦ*. 7:6, 35; *ὅσοι μὴ διαρκῆ εἶχον χώραν*. Thuc. 1:15; *πᾶσαν ἔχει κακίαν*. Dem. de Cor. 279, p. 319; *πολὺν δ' ἔχων στόλον* 2:2, 12; *ἐπωνυμίαν ἴσχει τινὰ ἑαυτῆς ἰδίαν* Plat. Soph. 257, C; *Ἔτι δὲ δύναμιν ἔχει καὶ πεζὴν καὶ ἱππικὴν κτἕ*. 1:3, 12; *εἴ τι τούτων εἶχεν ἄμεινον*, Dem. de Cor. 188, p. 291; *μυρίους ἔδωκε δαρεικούς· οὓς κτἕ*. 1:3, 3; *τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν μαχεῖσθε ξυμμάχοις*. Thuc. 3:40; *τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις* Dem. de Cor. 1, p. 225; and by the verb and its subject, *Ὅτε γὰρ Πύθωνα Φίλιππος ἔπεμψε τὸν Βυζάντιον* ib. 136, p. 272.

IV.

THE VERB WITH ITS COMPOUND OBJECT.

When the verb takes two accusatives, one the direct object and the other such as would form a predicate, the latter commonly stands next before the verb; as, *αὐτὸν σατράπην ἐποίησε* 1:1, 2; *ἡμεῖς σε μέγαν ποιήσαιμεν* 7:1, 21; *τὸ στόμα στενὸν ποιεῖ*, Thuc. 7:4; *ἡμῖν τοῦτο ὁ φόβος ἐχυρὸν παρεῖχε*, ib. 3:12; *τὴν νῆσον τὴν Ἀτλαντίδα πᾶσαν δέκα μέρη κατανείμας* Plat. Criti. 113, E; *Εἷς δὲ δὴ εἶπε,—στρατηγοὺς μὲν ἑλέσθαι ἄλλους κτἕ*. 1:3, 14; *ἡγεμόνα τοῦ παντὸς ξυμμαχικοῦ αἱροῦνται Δημοσθένη* Thuc. 3:107; *ἢ μηκέτι με Κῦρον νομίζετε* 1:4, 16; *ὁμόσαντες ἡμῖν τοὺς αὐτοὺς φίλους καὶ ἐχθροὺς νομιεῖν*, 2:5, 39; Thuc. 1:44; *τοῦτο οὐ βιωτὸν ἡγησάμενος* Hel. 2:3, 50; Thuc. 3:20; *ἐγὼ δὲ τοῦτο δαιμόνιον καλῶ* Apol. 13; Thuc. 6:4; *τοὺς δὲ κυβεύοντας — ἀργοὺς ἀπεκάλει*. Comm. 1:2, 57; *οὔτε τὴν γεωμετρίαν ῥητορικὴν λέγειν*. Plat. Gorg. 450, E; *Βισάνθην οἴκησιν δώσω* 7:2, 38; *ἐρύματα ἔχοντες ἔνθεν μὲν τὸν Τίγρητα ποταμόν, ἔνθεν δὲ τὴν διώρυχα·* 2:4, 22; *παράδειγμα δὲ ἔχομεν τούς τε ἀντιπέρας Εὐ-*

βοέας κτἕ. Thuc. 4 : 92 ; Dem. de Cor. 234, p. 305 ; τί ἂν ἄλλο τις κρεῖττον εὕροι ἢ κτἕ. Cyr. 2 : 1, 8 ; Thuc. 1 : 20 ; so χρῶμαι with a double dative, δύναμιν, ᾗ Κῦρος πολεμίᾳ ἐχρῆτο, 2 : 5, 11 ; but the predicate word, if emphatic, may stand directly after the verb ; as, ὁ Κῦρος τὸ στράτευμα κατένειμε δώδεκα μέρη Cyr. 7 : 5, 13 ; τὸν μετὰ τῶν ὀλίγων κίνδυνον ἡγησάμενοι βεβαιότερον Thuc. 3 : 39 ; ἀποκαλεῖ δὲ κόθορνόν με, Hel. 2 : 3, 47 ; Τούτους δὲ δικαίως ἄν τις καλοίη μεγαλογνώμονας Œc. 21 : 8 ; and, if very emphatic, first of all ; as, ἀσθενῆ τὴν πόλιν ποιεῖν· Hel. 2 : 3, 41 ; χαλεπὴν ἤδη τὴν διάβασιν ἐποίουν· Thuc. 7 : 84 ; καὶ στρατηγὸν δὲ αὐτὸν ἀπέδειξε κτἕ. 1 : 1, 2 ; Thuc. 8 : 82 ; φίλον, εὐεργέτην, σωτῆρα τὸν Φίλιππον ἡγοῦντο· Dem. de Cor. 43, p. 240 ; πατέρα ἐμὲ ἐκαλεῖτε 7 : 6, 38 ; Dem. de Cor. 52, p. 242 ; Plat. Gorg. 473, A ; κοινὰ καὶ τὰ ἀποβαίνοντα ἔχειν. Thuc. 1 : 39 ; Ῥήτορα ἄρα χρή σε καλεῖν ; Plat. Gorg. 449, A ; or last of all ; as, Οἱ μὲν ἐμοὶ φίλοι, ἔφη, καλοῦσί με Εὐδαιμονίαν, Comm. 2 : 1, 26 ; καλοῦσι δὲ αὐτὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι Κορυφάσιον. Thuc. 4 : 3.

In other cases of double accusative, the personal object more commonly follows the verb ; as, ἀναμνήσω γὰρ ὑμᾶς καὶ τοὺς τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων κινδύνους, 3 : 2, 11 ; Thuc. 6 : 6 ; Plat. Pol. 6, 507, A ; Διδάσκουσι δὲ τοὺς παῖδας καὶ σωφροσύνην Cyr. 1 : 28 ; Ταῦτά τε οὖν πάντα ἐδίδασκέ με, Plat. Symp. 207, A ; ὃς κακὰ μὲν πλεῖστα Ἑλλήνων εἴργασμαι τὸν ὑμέτερον οἶκον. Thuc. 1 : 137 ; ἀγαθόν τι ποιῶν ὑμᾶς 5 : 7, 10 ; αἰτεῖ αὐτὸν εἰς δισχιλίους ξένους 1 : 1, 10 ; Hel. 4 : 1, 21 ; χρήματά ποτε αἰτήσας αὐτόν Thuc. 8 : 85 ; ἀφαιρεῖσθαι τοὺς ἐνοικοῦντας Ἕλληνας τὴν γῆν. 1 : 3, 4 ; Plat. Hip. Maj. 298, E ; but if emphatic, precedes it ; as, ἤρξατό σε διδάσκειν τὴν στρατηγίαν Comm. 3 : 1, 5 ; τὸν ἑαυτοῦ (i. e. χιτῶνα) ἐκεῖνον ἠμφίεσε Cyr. 1 : 3, 17 ; Εἷς δὲ δὴ εἶπε,—ἐλθόντας δὲ Κῦρον αἰτεῖν πλοῖα, 1 : 3, 14 ; Τισσαφέρνην μὴ αἰτοῦντες χρήματα Thuc. 8 : 44, Plat. Euthyph. 14, D, τὸν μόνον μοι καὶ φίλον παῖδα ἀφείλετο τὴν ψυχήν. Cyr. 4 : 6, 4 ; Plat. Alcib. 1, 112, D ; τούς τε Τραπεζουντίους ἀπεστερήκαμεν τὴν πεντηκόντορον 6 : 4, 23 ; τὰ ἡμέτερα ἡμᾶς ἀποστερεῖ Dem. Phil. 1, 50, p. 54 ; and if very emphatic, it stands before all ; as, ἐκεῖνον τὸν θαυμάζοντα, ὅτι—οἱ φιλόσοφοι οὐ τιμῶνται ἐν ταῖς πόλεσι, δίδασκέ τε τὴν εἰκόνα κτἕ. Plat. Pol. 6, 489, A ; πρὸς τί με ταῦτ' ἐρωτᾷς ; Comm. 3 : 7, 2 ; Ὑμᾶς δὲ βασιλεὺς τὰ ὅπλα ἀπαιτεῖ· 2 : 5, 38 ; οὐδένα πώποτε μισθὸν τῆς συνουσίας ἐπράξατο, Comm. 1 : 2, 60 ; τὴν μὲν γὰρ θεὸν τοὺς στεφάνους σεσυλήκασι, Dem. adv. Androt. 74, p. 616 ; or after all ; as, ἐποίησαν ἀνήκεστα κακὰ τοὺς οὔτε μέλλοντας κτἕ. 2 : 5, 5 ; ἀμφιέσας τὸ ἱμάτιον τὸ ἐμαυτοῦ τοῦτον Plat. Symp. 219, B ; πλεῖστα συλᾶν ἀδίκως καὶ ἱερὰ καὶ ἀνθρώπους, Hi. 4 : 11.

When the verb takes the accusative of the direct, and the dative or genitive of the indirect object, the direct object may first follow the verb, and then the indirect object ; as, Καὶ λέγεται δεηθῆναι ἡ Κίλισσα Κύρου ἐπιδεῖξαι τὸ στράτευμα ἑαυτῇ· 1 : 2, 14 ; πείσειν γὰρ Σιτάλκην πέμψειν στρατιὰν Θρᾳκίαν Ἀθηναίοις κτἕ. Thuc. 2 : 29 ; πρὸς ἀνάκλησιν θεῶν μὴ στερῆσαι σφᾶς τῆς σωτηρίας ἐτρέποντο· ib. 7 : 71 ; τὸν προσέχοντα τὸν νοῦν τῇ μετρήσει Comm. 4 : 7, 2 ; Plat. Gorg. 508, A ; διδάσκων μὴ προΐεσθαι ταῦτα Φιλίππῳ Dem. de Cor. 72, p. 249 ; προσοίσω τὸ φάρμακον τῇ κεφαλῇ Plat. Charm. 157, C ; or if the direct object be somewhat emphatic or the indirect object be closely connected in sense with the verb, the direct object is put last and the indirect first ; as, δίδωσι δὲ αὐτῷ Κῦρος μυρίους δαρεικούς· 2 : 6, 4 ; 1 : 1, 10 ; ἡ μήτηρ συνέπραττεν αὐτῷ ταῦτα 1 : 1, 8 ; 1 : 2, 20, προσέχοντες τοῖς Ἕλλησιν τὸν νοῦν 2 : 4, 2 ; Hel. 4 : 8, 26 ; Dem. de Cor. 147, p. 276 ; Plat. de Leg. 6, 783, E ; ξυμπέμπουσί τε τῷ Μελησίππῳ ἀγωγούς, Thuc. 2 : 12 ; ὡς ἤκουσε τοῦ ἀγγέλου τὰ παρὰ τοῦ Κύρου Cyr. 3 : 1, 1 ; Dem. de Cor. 23, p. 233.

If one of the objects be specially emphatic, it is put before the verb ; as, the direct object, πιστὰ πάλιν ἔδωκάς μοι 1 : 6, 7 ; πληγὰς ἐνέτεινον ἀλλήλοις 2 : 4, 11 ; ὑπισχνεῖτο πάντα ποιήσειν αὐτῷ ὅσα δέοι. 7 : 1, 2 ; ὡς πράγματα παρεχόντων τῶν Πισιδῶν τῇ ἑαυτοῦ χώρᾳ 1 : 1, 11 ; φόβον μὲν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις Thuc. 1 : 49 ; πίστιν διδόντες αὐτοῖς Thuc. 8 : 73 ; Ἐπιχειρεῖ, θεάσασθ' ὡς εὖ, πόλεμον ποιῆσαι τοῖς Ἀμφικτύοσι Dem. de Cor. 147, p. 276 ; πολλὴν ἀπιστίαν παρέχει τοῖς ἀνθρώποις, μή κτἕ. Plat. Phæd. 70, A ; τοὺς καλούς τε κἀγαθοὺς ἀποστερεῖν πολιτείας ἐπεχείρησα, Hel. 2 : 3, 49 ; Plat. Hip. Min. 372, C ; the indirect object, Συέννεσις μὲν Κύρῳ ἔδωκε χρήματα πολλά 1 : 2, 27 ; ἐλέγετο Κύρῳ δοῦναι χρήματα πολλά. 1 : 2, 12 ; ἐκέλευε τοὺς φίλους τοῖς τὰ ἑαυτῶν σώματα ἄγουσιν ἵπποις ἐμβάλλειν τοῦτον τὸν χιλόν, 1 : 9, 27 ; εἰ δὲ βούλονται ἑαυτῷ δοῦναι τῶν τοξοτῶν μέρος τι Thuc. 4 : 36 ; οὐ τοῖς χρήμασιν ἔτι προσέχοντες τὸν νοῦν, 7 : 8, 16 ; Thuc. 6 : 93 ; Plat. Symp. 174, D ; ὃ πᾶσι τοῖς προτέροις ἐπέθηκε τέλος· Dem. de Cor. 140, p. 274 ; πολλοὺς καὶ θρασεῖς τὰ πρὸ τούτων τῇ πόλει ἐπαιρόμενος λόγους. ib. 222, p. 302 ; ὁ μέλλων σοι δώσειν τὸ φάρμακον Plat. Phæd. 63, D ; τῶν τε ξυμμάχων ἤκουσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐγκλήματα Thuc. 1 : 79 ; Plat. Apol. 17, B ; τῶν ἄλλων ἀφαιρούμενοι χρήματα Comm. 1 : 5, 3 ; δυοῖν ἀγαθοῖν οὐ στερήσομεν τὴν Σικελίαν Thuc. 4 : 64.

If both objects be emphatic, both are put before the verb, and the more emphatic first ; as, the direct object first, ἀγορὰν οὐδεὶς ἡμῖν παρέξει 2 : 4, 5 ; Cyr. 2 : 4, 22 ; ὑπισχνεῖται ἡμιόλιον πᾶσι δώσειν 1 : 3, 21 ; τὰ μὲν ἆθλα ἑτέροις δίδωσιν Thuc. 3 : 38 ; πίστιν αὐτοῖς δούς ib. 5 : 45 ; 6 : 31 ; οὐδένα πώποτε ἀγαθῶν ἀπεστέρησε Comm. 1 : 2, 63 ; τὴν φανερὰν ὠφελίαν τῆς πόλεως ἀφαιρούμεθα Thuc. 3 : 43 ; τὴν πόλιν γε τῆς σφετέρας ἀρετῆς ἀξιοῦντες στερίσκειν, ib. 2 : 43 ; εἴπερ ἀληθῆ μου νῦν κατηγορεῖ, Dem. de Cor. 223, p. 302 ; the indirect object first, καὶ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς ταὐτὰ ἔφρασαν 2 : 3, 3 ; τῇ ναυμαχίᾳ τὴν γνώμην προσεχόντων Thuc. 7 : 23 ; νοσήματι τὸν νοῦν προσέχοντα Plat. Pol. 3, 406, D ; Κολοφωνίοις δὲ Νότιον παραδίδωσι Thuc. 3 : 34 ; Ἕλλησι πλείοσι μισθὸν πορίζοντα τοῖς αὐτοῖς τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης τὸ κράτος δοῦναι ib. 8 : 46 ; τοῖς παρ' ἑκάστοις προδόταις χρήματα ἀναλίσκων Dem. de Cor. 19, p. 231 ; τοῖς δὲ πολλοῖς ἀπιστίαν παρέχει Plat. Phæd. 69, E ; μὴ ἄλλον ἑαυτὸν ἀποστερῶν Thuc. 1 : 40.

When one of the objects is a demonstrative pronoun or word modified by such pronoun, it is regularly put first ; as, τούτους καὶ ἄρχοντας ἐποίει κτἕ. 1 : 9, 14 ; Ταῦτα οἱ στρατηγοὶ Κύρῳ ἀπήγγελλον· 1 : 4, 13 ; 1 : 9, 22, 25 ; Τοιαῦτα μὲν τοῖς Πελοποννησίοις οἱ ἄρχοντες παρεκελεύσαντο. Thuc. 2 : 88 ; ταῦτά μοι δεῖξον Dem. de Cor. 193, p. 292 ; ταῦτα μὲν ἡμῖν ἤγγειλέ τις, Plat. Phæd. 58, A ; ἢ ταῦτ' ἐπηγγέλλεθ' ὑμῖν οὗτος ὁ μισθωτός ; ib. 38, p. 238 ; Ταῦτα δ' ἀσμένως τινὲς ἤκουον αὐτοῦ ib. 36, p. 237 ; Ταύτην τὴν ἐπιστολὴν δίδωσι πιστῷ ἀνδρί, 1 : 6, 3 ; Ταύτην τὴν χώραν ἐπέτρεψε διαρπάσαι τοῖς Ἕλλησιν 1 : 2, 19 ; τούτῳ δίκην τε ἐπιτίθησι κτἕ. Comm. 2 : 2, 13.

V.

TWO OR MORE SUBJECTS, OBJECTS, OR VERBS.

If there be two or more simple subjects, the verb is often put after the first ; as, Ἐνταῦθα Κύρῳ βασίλεια ἦν καὶ παράδεισος μέγας 1 : 2, 7 ; 4 : 7, 25 ; οὔτε γὰρ ὑποζύγιον ἔτι οὐδὲν ἐφάνη οὔτε στρατόπεδον οὔτε καπνός κτἕ. 2 : 2, 18 ; δεξιὸν μὲν κέρας Ἀργεῖοι εἶχον καὶ Μαντινῆς, κτἕ. Thuc. 6 : 67 ; 1 : 48 ; οὐ Πολύστρατος ἡγεῖτο καὶ Ἰφικράτης καὶ Χαβρίας καὶ ἄλλοι τινές, Dem. Phil. 1, 23, p. 46 ; ἄτοπόν τί μοι πάθος παρῆν καί τις ἀήθης κρᾶσις Plat. Phæd. 59, A ; καὶ αὐτὸς ἔγωγε ἐτεταράγμην καὶ οἱ ἄλλοι. ib. 59, B ; but if the subjects be emphatic, they may all precede the verb ; as, πολλαὶ δὲ καὶ πέλται καὶ ἅμαξαι ἦσαν φέρεσθαι ἔρημοι· 2 : 1, 6 ; οἱ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ παρήγγελλον κτἕ. 4 : 3, 9 ; οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι παρεσκευάζοντο κτἕ.

Thuc. 6 : 67; ἡ προαίρεσις ἡ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία διεπράξατο, Dem. de Cor. 93, p. 257; 108, p. 262; Ἀρίστιππος καὶ Κλεόμβροτος παρεγένοντο; Plat. Phæd. 59, C; or all follow; as, Ἀπολελοίπασιν ἡμᾶς Ξενίας καὶ Πασίων· 1 : 4, 8; Ἐνταῦθα ἔμεινε Κῦρος καὶ ἡ στρατιά κτἕ. 1 : 3, 1; 2 : 4, 16; Ἐνταῦθα δὴ Κύρου ἀποτέμνεται ἡ κεφαλὴ καὶ χεὶρ ἡ δεξιά. 1 : 10, 1; Ἦσαν δὲ καὶ πυροὶ καὶ κριθαὶ καὶ ὄσπρια καὶ οἶνος κτἕ. 4 : 5, 26; Thuc. 1 : 27; Dem. de Cor. 14, p. 229; Plat. Phæd. 59, B; εἶχον δὲ Μῆδοι αὐτὸ καὶ βασιλέως προσήκοντες κτἕ. Thuc. 1 : 128; 1 : 71; 2 : 8.

If there be two or more objects, whether simple or compound, the verb is often put after the first; as, οἱ δὲ αὐτόν τε ἔβαλλον καὶ τὰ ὑποζύγια τὰ ἐκείνου, 1 : 3, 1; καὶ στρεπτὸν δὲ ἐφόρει καὶ ψέλια καὶ τἆλλα κτἕ. 1 : 8, 29; οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες οὔτε τοξότην εἶχον οὔτε ἀκοντιστὴν οὔτε ἱππέα· 6 : 1, 7; τοῦ τε οἰκήματος τὸν ὄροφον ἀφεῖλον καὶ τὰς θύρας, Thuc. 1 : 134; 2 : 17; ἡ προαίρεσις αὕτη ἐχθροῦ μὲν ἐπήρειαν ἔχει καὶ ὕβριν καὶ λοιδορίαν καὶ προπηλακισμὸν ὁμοῦ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, Dem. de Cor. 12, p. 229; οὐκ ὀλίγης παραμυθίας δεῖται καὶ πίστεως, Plat. Phæd. 70, B; πρυτανεῖά τε ἔχουσα καὶ ἄρχοντας Thuc. 2 : 15; τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν καὶ τὴν ἀξίαν τὴν αὐτῆς, Dem. de Cor. 63, p. 246; ἢ εἰρήνης δεόμενοι ἢ ἄλλου τινός, 5 : 7, 27; χάριτος τετυχηκὼς τότε, καὶ οὐ μέμψεως οὐδὲ τιμωρίας. Dem. de Cor. 85, p. 254; Θηβαίους δὲ χρήματα ᾔτησαν καὶ Φλιασίους, Ἠλείους δὲ ναῦς τε κενὰς καὶ χρήματα. Thuc. 1 : 27; Dem. de Cor. 94, p. 257; θερμόν τι καλεῖς καὶ ψυχρόν; Plat. Phæd. 103, C; εὐτυχίαν μοι δοῦναι καὶ σωτηρίαν Dem. de Cor. 141, p. 275; ἡμῖν δὲ—ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ. ib. 324, p. 332; but if the objects be emphatic, they may all precede; as, Σπονδὰς ἢ πόλεμον ἀπαγγελῶ; 2 : 1, 23; στρατηγοὺς δὲ καὶ λοχαγοὺς ἐπὶ δεῖπνον Σεύθης ἐκάλεσε, 7 : 3, 15; πολὺ δὲ καὶ σήσαμον καὶ μελίνην καὶ κέγχρον καὶ πυροὺς καὶ κριθὰς φέρει. 1 : 2, 22; τὴν δ' ἐπιμέλειαν καὶ ἐξέτασιν αὐτῶν ἡμεῖς ἕξομεν Thuc. 6 : 41; ὁ δὲ τήν τε Χαλκιδικὴν καὶ Βοττικὴν καὶ Μακεδονίαν ἅμα ἐπέχων ἔφθειρε· ib. 2 : 101; καλὸν αὐτῷ ἐδόκει εἶναι καὶ χώραν καὶ δύναμιν τῇ Ἑλλάδι προσκτήσασθαι κτἕ. 5 : 6, 15; εἴτε χρὴ κακίαν εἴτ' ἄγνοιαν εἴτε καὶ ἀμφότερα ταῦτ' εἰπεῖν, Dem. de Cor. 20, p. 231; 3, p. 226; κόσμον καὶ φυλακὴν περὶ παντὸς ποιούμενοι Thuc. 2 : 11; καὶ πλείω καὶ χρήματα καὶ σώματα ἀναλωκυῖαν Dem. de Cor. 66, p. 247; καί σοι Σπάρτην τε καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα ὑποχείριον ποιῆσαι. Thuc. 1 : 128; Καίτοι φιλίαν γε καὶ ξενίαν αὐτὴν ὀνομάζει, Dem. de Cor. 51, p. 242; οὐ μέντοι οὔτ' αἰδῶ τοῖς στρατιώταις ἑαυτοῦ οὔτε φόβον ἱκανὸς ἐμποιῆσαι, 2 : 6, 19; 1 : 9, 12; ὑμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο. Dem. de Cor. 19, p. 231; or all follow; as, Εἶχον δὲ καὶ πάντες κράνη χαλκᾶ καὶ χιτῶνας φοινικοῦς καὶ κνημῖδας καὶ τὰς ἀσπίδας ἐκκεκαθαρμένας. 1 : 2, 16; ἐνταῦθα δὴ περιέβαλλον ἀλλήλους καὶ στρατηγοὺς καὶ λοχαγούς 4 : 7, 25; Hel. 2 : 4, 17; οὐκ ἀδικοῦσι τοὺς ἡμετέρους ξυμμάχους καὶ τὴν Πελοπόννησον· Thuc. 1 : 86; ᾤετο κτήσεσθαι ἐκ τούτων ὄνομα μέγα καὶ δύναμιν μεγάλην καὶ χρήματα πολλά. 2 : 6, 17; ἐπιχειροῦσιν αὖθις τῷ τῶν Συρακοσίων σταυρώματι καὶ τάφρῳ, Thuc. 6 : 101; συμφέρειν δὲ Φιλίππῳ καὶ Φωκεῦσι καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι, Dem. de Cor. 35, p. 237; ἔχοντες τούτους τε τοὺς πολυτελεῖς χιτῶνας καὶ τὰς ποικίλας ἀναξυρίδας, 1 : 5, 8; συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγούς 2 : 2, 3; ξυγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς τῶν πόλεων πασῶν καὶ τοὺς μάλιστα ἐν τέλει καὶ ἀξιολογωτάτους Thuc. 2 : 10; Χρηστέον δὲ τῷ προβολίῳ καὶ ταῖς προβολαῖς τοῦ σώματος Cyn. 10 : 22.

If there be two or more verbs, the subject may stand after the first; as, Ἐπεὶ δὲ ἠσθένει Δαρεῖος καὶ ὑπώπτευε κτἕ. 1 : 1, 1; 1 : 5, 15; Ἐκ δὲ τούτου προσέρχεται τῷ Κύρῳ ὁ Γαδάτας καὶ λέγει κτἕ. Cyr. 5 : 3, 26; 7 : 3. 36; ἐν οἷς ἡμάρτανον οἱ ἄλλοι καὶ κακῶς ἐφρόνουν, Dem. de Cor. 19, p. 231; 79, p. 251; Λύουσι γάρ, ἔφη, οἱ ἕνδεκα Σωκράτη καὶ παραγγέλλουσιν ὅπως κτἕ. Plat. Phæd. 59, E; but if the subject be emphatic, it may stand before all; as, Ἐν τούτῳ καὶ Κλέαρχος ἧκε καὶ ἠρώτησεν εἰ κτἕ. 2 : 1, 15; Hel. 2 : 4, 33; βασιλεὺς μὲν ἀθροίζει τε τοὺς ἑαυτοῦ καὶ συντάττεται 1 : 10, 5; Κῦρος δ' αὐτὸν ἐξέκοψε καὶ τὰ βασίλεια κατέκαυσεν 1 : 4, 10; Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες ἀνεπείθοντό τε καὶ ἐσεκομίζοντο ἐκ τῶν ἀγρῶν παῖδας καὶ γυναῖκας κτἕ. Thuc. 2 : 14; 2 : 30; Ἐγὼ μὲν γὰρ προὔλεγον καὶ διεμαρτυρόμην κτἕ. Dem. de Cor. 45, p. 240; 112, p. 264; κάλλιστα γὰρ δὴ τοῦτο καὶ λέγεται καὶ λελέξεται ὅτι κτἕ. Plat. Pol. 5, 457, B; and sometimes after all; as, ἐπηγάγοντο δὲ καὶ ἀνέῳξαν τὰς πύλας Πλαταιῶν ἄνδρες κτἕ. Thuc. 2 : 2; ἔγραφον δὲ καὶ συνεβούλευον καὶ ἐγώ Dem. de Cor. 69, p. 247; μηχανητέον, ὅπως ἂν διαφύγῃ καὶ μὴ δῷ δίκην ὁ ἐχθρός, Plat. Gorg. 481, A.

A subject common to the principal and a subordinate clause is often put first when the subordinate clause begins with ἐπεί, ἐπειδή, or ὡς; as, Κῦρος δὲ ἐπεὶ εἰσήλασεν εἰς τὴν πόλιν, μετεπέμπετο κτἕ. 1 : 2, 26; 1 : 4, 16; Οἱ δ' ἐπεὶ προΐδοιεν, διίσταντο· 1 : 8, 20; 2 : 3, 2; Ὁ δὲ Γύλιππος καὶ ὁ Πυθὴν ἐκ τοῦ Τάραντος ἐπεὶ ἐπεσκεύασαν τὰς ναῦς, παρέπλευσαν κτἕ. Thuc. 7 : 1; Οἱ δ' ἄλλοι ἐπειδὴ ἧκον, τήν τε πόλιν τοὺς Ταρσοὺς διήρπασαν, 1 : 2, 26; Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐπειδὴ ἔτεμον τὸ πεδίον, παρῆλθον κτἕ. Thuc. 2 : 55; 2 : 5; ὁ δὲ ἐπειδὴ ἐπὶ τοῖς ὁρίοις ἐγένετο καὶ ἔμελλε διαλύσεσθαι, τοσόνδε εἰπὼν ἐπορεύετο ὅτι κτἕ. ib. 2 : 12; 1 : 26; Οἱ μὲν Ἀρκάδες ὡς ἀπέβησαν νυκτὸς εἰς Κάλπης λιμένα, πορεύονται κτἕ. 6 : 1, 2; Ὁ δ' ὡς ἀπῆλθε κινδυνεύσας καὶ ἀτιμασθείς, βουλεύεται κτἕ. 1 : 1, 4; καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι ὡς εἶδον αὐτοὺς ἐνδόντας, οὐκέτι ὑπέμειναν, Thuc. 2 : 81; 3 : 106; Οἱ δ' ὡς ἔγνωσαν ἡπατημένοι, ξυνεστρέφοντο κτἕ. ib. 2 : 4; Plat. Protag. 316, A; and sometimes when it begins with ὅτε or ὁπότε; as, Ἐνταῦθα Ξέρξης ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ ἀπεχώρει, λέγεται κτἕ. 1 : 2, 9; καὶ σὺ ὁπότε πρὸς ἡμᾶς ἦλθες πρεσβεύων, ηὐλίζου κτἕ. 7 : 7, 6; or εἰ; as, Κλέαρχος μὲν τοίνυν εἰ παρὰ τοὺς ὅρκους ἔλυε τὰς σπονδάς, τὴν δίκην ἔχει· 2 : 5, 41; Οὗτος δ' ἢν μέγας ἐνθάδε γένηται, ἱκανὸς ἔσται κτἕ. 7 : 3, 18; and the subject is sometimes put before the conjunction, even when it belongs to the subordinate clause only; as, Οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπεὶ ἀφίκοντο εἰς Πέρινθον, Νέων μὲν κτἕ. 7 : 2, 11; Cyr. 5 : 5, 3; Οἱ δὲ τῶν Ἀργείων ἄνδρες ἀκούσαντες ἐπειδὴ ἀνήνεγκαν τοὺς λόγους ἔς τε τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον, ἐψηφίσαντο Ἀργεῖοι, κτἕ. Thuc. 5 : 28; 7 : 32; Οἱ δ' ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πρέσβεις ὡς οὐδὲν ἦλθον πράξαντες, ἐς πόλεμον καθίσταντο οἱ Μυτιληναῖοι κτἕ. ib. 3 : 5; 3 : 4; Πρόξενος δὲ καὶ Μένων ἐπείπερ εἰσὶν ὑμέτεροί τε εὐεργέται ἡμέτεροί τε στρατηγοί, πέμψατε αὐτοὺς δεῦρο· 2 : 5, 41; Ποταμὸς δ' εἰ μέν τις καὶ ἄλλος ἄρα ἡμῖν ἐστὶ διαβατέος, οὐκ οἶδα· 2 : 4, 6; πνεῦμά τε εἰ ἐπεγένετο αὐτῇ ἐπίφορον,—οὐκ ἂν διέφυγον. Thuc. 2 : 77; 4 : 85; the common subject is also put after the conjunction and verb of the subordinate clause; as, Ἐπεὶ δὲ κατεῖδον τοὺς Ἕλληνας οἱ πολέμιοι, ἔστησαν κτἕ. 6 : 3, 8; Ἐπειδὴ δὲ ἐπύθοντο οἱ Κερκυραῖοι τὴν παρασκευήν,—ἐκέλευον κτἕ. Thuc. 1 : 25; Dem. de Cor. 32, p. 236; Ὡς δὲ εἶδον οἱ Μῆδοί τε καὶ οἱ Πέρσαι καὶ οἱ ἄλλοι,—εὐθὺς ἥσθησαν κτἕ. Cyr. 5 : 5, 37; Thuc. 2 : 5; Plat. Phæd. 60, A.

VI.

THE IMPERATIVE.

The Imperative, when its subject is implied, is commonly put first in its own clause; as, μέμνησο οὖν ἐκεῖνο ὅτι κτἕ. Cyr. 2 : 4, 25; Ἴθι νυν, ἔφη, ἀφήγησαι τούτῳ τί κτἕ. 7 : 2, 26; Μὴ οὖν οἴου κτἕ. 2 : 1, 12; Ἀπαγγέλλετε τοίνυν αὐτῷ ὅτι κτἕ. 2 : 3, 5; Φάνητε τῶν λοχαγῶν ἄριστοι κτἕ. 3 : 1, 24; πέμψατε αὐτοὺς δεῦρο· 2 : 5, 41; ἀλλὰ ἰόντων εἰδότες ὅτι κτἕ. 1 : 4, 8; ἰχνευέτωσαν δ' ἐκ τῶν τριμμῶν κτἕ. Cyn. 4 : 3; Βουλεύεσθε οὖν βραδέως ὡς οὐ περὶ βραχέων, Thuc. 1 : 78; γίγνεσθε οἱ ἄνδρες οἵουσπερ κτἕ. ib. 3 : 14; γνώτω τὸ μὲν δεδιός κτἕ. ib. 1 : 36; Ἐξέτασον τοίνυν κτἕ. Dem. de Cor. 265, p. 315; Λέγε τοίνυν μοι τὸ ψήφισμα τουτί ib. 28, p. 235; Προσέλθετε δὴ τῇ διανοίᾳ εἰς τὴν

στοὰν τὴν ποικίλην. Æschin. adv. Ctes. 185, p. 80; πειρῶ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον τὴν μνήμην καταλιπεῖν. Isocr. ad Nicocl. 37, p. 22; Λέγε δὴ τῶν περὶ τί; Plat. Gorg. 451, D; and with the vocative, Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Ξενοφῶν, Comm. 1:3, 9; ψηφίζεσθε οὖν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, κτἕ. Thuc. 1:86; ποίησαι δέ, ὦ Κτησιφῶν, Æschin. adv. Ctes. 242, p. 88; Ἄκουσον δή, ὦ Γοργία, Plat. Gorg. 453, B; so the subjunctive used as the imperative, ἴωμεν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας. 6:3, 21; καὶ ἐπεξίωμεν ὡς τάχιστα θαρσοῦντες. Thuc. 5:10; Μὴ ποιήσῃς ταῦτα· 7:1, 8; Isocr. ad Nicocl. 37, p. 22; Φέρε δή, ἦ δ' ὅς, πειραθῶ κτἕ. Plat. Phæd. 63, B; Φέρε δή, ἴδωμεν τί ποτε κτἕ. Plat. Gorg. 455, A; ἐῶμεν ἤδη χαίρειν καὶ διαλύωμεν τὸν λόγον. ib. 458, B; Μὴ θαυμάσῃς, ὦ Φίλιππε, Isocr. Phil. 1, p. 82; and sometimes the optative, σώζοισθέ τε ἀσφαλῶς ὅπῃ κτἕ. 6:4, 18.

It is put after one or more emphatic words, and especially directly before an object clause; as, τὰ ἐμὰ σκέψασθε ὡς ἔχει. 7:6, 33; Thuc. 3:39; Dem. de Cor. 25, p. 233; Ἐμοῦ μὲν τοίνυν ἄκουετε ὅτι κτἕ. Cyr. 2:4, 8; Ἀλλ' ἐκεῖνο λογίζου καὶ ὅρα, εἰ κτἕ. Dem. de Cor. 195, p. 293; Κἀκεῖνο σκόπει, πότερον κτἕ. ib. 316, p. 330; ἀποκαλύψας τῆς ῥητορικῆς εἰπὲ τίς ποθ' ἡ δύναμίς ἐστιν. Plat. Gorg. 460, A; 452, D; after the vocative, Ὦ ἄνδρες, ἀκούσατε ὧν κτἕ. 3:2, 34; Ἄνδρες στρατιῶται, μὴ θαυμάζετε ὅτι κτἕ. 1:3, 3; Ἄνδρες οἱ ξυναράμενοι τοῦδε τοῦ κινδύνου, μηδεὶς ὑμῶν ἐν τῇ τοιᾷδε ἀνάγκῃ ξυνετὸς βουλέσθω κτἕ. Thuc. 4:10; Ὦ Σώκρατες, ἔφη, μουσικὴν ποίει καὶ ἐργάζου. Plat. Phæd. 60, E; μᾶλλον δέ, ὦ Γοργία, αὐτὸς ἡμῖν εἰπὲ τίνα κτἕ. Plat. Gorg. 449, A; and with the subjunctive, Ἄνδρες στρατιῶται, μηδὲν ἀθυμήσητε κτἕ. 5:4, 19; after other words, κύκλους πολλοὺς πρὸς τὰς εὐνὰς προΐτωσαν ὁμοῦ διὰ τοῦ ἴχνους ἅπασαι. Cyn. 4:3; καὶ ἡμῖν ὄνομα παθοῦσιν ἀνταπόδοτε χάριν δικαίαν Thuc. 3:67; μήτε τοὺς Ἀθηναίους ἐᾶτε μείζους γίγνεσθαι, ib. 1:86; καὶ ἐμὲ νῦν νόμισον καὶ τὸ σὸν σπεύδειν· Plat. Gorg. 455, C; Καί μοι λέγε πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα Dem. de Cor. 105, p. 261; and after the first of two dependent words, συμπέμπειν τινὰ κέλευε καὶ μαθεῖν. Cyr. 2:4, 31; Ὁμοίως αἰσχρὸν εἶναι νόμιζε τῶν ἐχθρῶν νικᾶσθαι κτἕ. Isocr. ad Dem. 26, p. 7; ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖς τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ. Dem. de Cor. 324, p. 332; so with the subjunctive, ὑποχείριοι δὲ μηδέποτε γενώμεθα ζῶντες τοῖς πολεμίοις· 3:2, 3; Μηδὲ μέντοι τοῦτο μεῖον δόξητε ἔχειν, εἰ κτἕ. 3:2, 17; Μὴ πρὸς θεῶν μαινώμεθα μηδ' αἰσχρῶς ἀπολώμεθα πολέμιοι ὄντες κτἕ. 7:1, 29; ἀλλὰ ξὺν τοῖς θεοῖς ἐπίωμεν πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας. Thuc. 1:86; and sometimes the optative, ἐμοὶ δ' οὖν καὶ αὐτῷ μὴ γένοιτο τοσαύτη ἀσχολία, Plat. Gorg. 458, C.

It is often put last, if its object be emphatic or its subject be modified; as, ἣ μηκέτι με Κῦρον νομίζετε. 1:4, 16; Ὡς ἐμοῦ οὖν ἰόντος ὅπῃ ἂν καὶ ὑμεῖς, οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε. 1:3, 6; ἕτερον δ' εὐθὺς ἐφεξῆς ἔτι τούτου μεῖζον κακούργημα θεάσασθε. Dem. de Cor. 31, p. 236; Μηδένα φίλον ποιοῦ πρὶν κτἕ. Isocr. ad Dem. 24, p. 7; Ταῦτα οὖν, ὦ Κέβης, Εὐηνῷ φράζε, Plat. Phæd. 61, B; τὴν δὲ ἄλλην ἐπίδειξιν εἰςαῦθις, ὥςπερ σὺ λέγεις, ποιησάσθω. Plat. Gorg. 447, C; καὶ αὐτὸς ἐκεῖ καταλιπὼν τὴν μάχαιραν εἴςιθι. 7:2, 30; Ἀπιόντες τοίνυν, ἔφη, συσκευάζεσθε, 7:3, 6; ἰόντες ἐς Λακεδαίμονα διδάσκετε· Thuc. 4:118; μετὰ τοῦ ἀληθοῦς σκοπῶν ἀναπειθέσθω· ib. 6:89; so the subjunctive, μήτε τοὺς ξυμμάχους καταπροδιδῶμεν, Thuc. 1:86; μηδὲ φωνὴν ἀνάσχησθε, Dem. de Cor. 10, p. 228; Μηδένι συμφορὰν ὀνειδίσῃς· Isocr. ad Dem. 29, p. 8; Ἴθι δὴ καὶ τόδε ἐπισκεψώμεθα. Plat. Gorg. 454, C; the optative, οἷα τοὺς ἐχθροὺς οἱ θεοὶ ποιήσειαν. 3:2, 3; ἀλλὰ μάλιστα μὲν καὶ τούτοις βελτίω τινὰ νοῦν καὶ φρένας ἐνθείητε· Dem. de Cor. 324, p. 332.

If the subject of the imperative be expressed, it is regularly put before the verb; as, σὺ δ' ἡμῖν εἰπὲ τί λέγεις. 2:1, 15; Σὺ οὖν πρὸς θεῶν συμβούλευσον ἡμῖν ὅ τι κτἕ. 2:1, 17; Μὴ δὴ σὺ κέλευε, ὦ Κυαξάρη· Cyr. 5:5, 4; οὕτω καὶ σὺ δεῖξον, Αἰσχίνη, ποῖοι κτἕ. Dem. de Cor. 76, p. 250; Ἀλλὰ σύ, εἰ βούλει, ἐροῦ αὐτόν. Plat. Gorg. 448, D; Ἴθι νῦν καὶ σὺ τὴν ἀπόκρισιν ἣν ἠρόμην διαπέρανον. ib. 451, A; ὑμῶν δὲ σὺ πρῶτος, ὦ Κλέαρχε, ἀπόφηναι γνώμην ὅ τι κτἕ. 1:6, 9; ἀλλ', ἔφη, ὑμεῖς μέν, ὦ ἄνδρες στρατηγοί, τούτοις ἀποκρίνασθε ὅ τι κτἕ. 2:1, 9; Ὑμεῖς δὲ σκέψασθε ὅσον κτἕ. Thuc. 3:47; 2:72; Æschin. adv. Ctes. 260, p. 90; μηδεὶς ὑμῶν λεγέτω. 1:3, 15; Thuc. 1:86; ἀλλὰ τάς τε πύλας τις ἀνοιγέτω ἐμοί ib. 5:10; Περὶ τῶν ἰδίων ταῦτά μοι προειρήσθω. Isocr. Pan. 14, p. 43; Τοῖς μὲν οὖν παισὶ ταῦτ' εἰρήσθω. Plat. Menex. 247, C; αἱ σπονδαὶ μενόντων. 2:3, 24; ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ σκευοφόροι, ἔφη, πάντων ἑπέσθων· Cyr. 5:3, 40; so with the subjunctive, ἀλλ' ἡμεῖς ἄρξωμεν κτἕ. 3:1, 24; Καὶ ὑμεῖς μὲν μὴ ἐκδῶτε· 6:4, 18; μηδεὶς μεμφθῇ· Thuc. 4:85; Καί μου, πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μηδεὶς τὴν ὑπερβολὴν θαυμάσῃ, Dem. de Cor. 199, p. 294; and optative, μηδὲν ἐνθάδε γένοιτο· Hel. 2:3, 37; Μὴ δῆτ', ὦ πάντες θεοί, μηδεὶς ταῦθ' ὑμῶν ἐπινεύσειεν, ib. 324, p. 332; but sometimes after it; as, πρῶτον μὲν ἄγε σύ, Χρυσάντα, τοὺς θωρακοφόρους, Cyr. 5:3, 36; σκόπει δὲ καὶ σύ· Plat. Gorg. 473, A; Παρέστω δ' ἡμῖν, ἔφη, καὶ Τολμίδης ὁ κῆρυξ. 3:1, 46; τολμάτω καὶ ὁ ἰδιώτης διδάσκειν· 3:2, 32; περὶ τῆς χώρας τῆς ἑαυτοῦ βουλευέτω βασιλεὺς ὅπως κτἕ. Thuc. 8:58; Μέχρι μὲν οὖν τοῦδε ὡρίσθω ὑμῶν ἡ βραδυτής· ib. 1:71; ἀποκρινάσθω Γοργίας. Plat. Gorg. 452, D; de Leg. 9, 869, C; ἀγόντων δὲ καὶ οὗτοι πάντες κτἕ. Cyr. 5:3, 39; and with the subjunctive, νομίσῃ τε μηδεὶς κτἕ. Thuc. 3:13; 6:84.

VIII. THE INFINITIVE.

I.

THE SIMPLE INFINITIVE AS SUBJECT.

The Simple Infinitive used as subject, whether without or with a subject of its own, regularly follows the leading word, whether a verb, an adjective, or a noun; as, without a subject and after a verb, καὶ οὐκ ἦν λαβεῖν, 1:5, 2; Καὶ ἐνταῦθα ἦν Κλέαρχον καταμαθεῖν ὡς κτἕ. 2:3, 11; ἔστιν οὐσίαν εἰπεῖν; Plat. Parm. 843, C; Τὰς δὲ ὠτίδας—ἔστι λαμβάνειν· 1:5, 3; τὰ γὰρ ἐπιτήδεια οὐκ ἔστιν ἔχειν· 2:2, 3; Ἔξεστιν ὁρᾶν· 3:4, 39; 2:6, 12; ὅτι οὐ τῶν νικώντων εἴη τὰ ὅπλα παραδιδόναι· 2:1, 9; ἄλλα θ', ὅσα—ἑπόμενα, μυρί' ἂν εἴη λέγειν. Plat. Polit. 271, E; Τοῦτο δὴ δεῖ λέγειν 3:2, 27; τί δεῖ αὐτὸν αἰτεῖν κτἕ. 2:1, 10; τὰ ἐπιτήδεια δεῖ πορίζεσθαι 5:1, 6; τὰ πάνυ παλαιὰ τί δεῖ λέγειν, Thuc. 1:73; οἷα δέοι λέγειν Plat. Menex. 236, A; Ἀλλ' οὕτω χρὴ ποιεῖν, 2:2, 2; ὅ τι χρὴ ποιεῖν 1:3, 11; ᾗ χρῆν ἀλλήλοις ἐπιβοηθεῖν. Thuc. 4:29; ἐλπίδα χρὴ ἔχειν· ib. 7:77; εἴτε χρὴ κακίαν εἴτ' ἄγνοιαν εἴτε καὶ ἀμφότερα ταῦτ' εἰπεῖν, Dem. de Cor. 20, p. 231; εἰπέ, τίνα σε χρὴ καλεῖν κτἕ. Plat. Gorg. 449, A; ὅμως δὲ ἐδόκει ἕπεσθαι 1:3, 21; ἐπειδήπερ δοκεῖ πραγματειώδη παιδιὰν παίζειν, Plat. Parm. 137, B; ἐδόκει ἀπιτέον εἶναι 5:3, 1; ἐδόκει οὖν ἐπιχειρητέα εἶναι Thuc. 2:3; παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις πρῶτον νομίζεται θεοὺς σέβειν. Comm. 4:4, 19; νομίζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι Thuc. 2:15; so after a participle, ἐξὸν μὲν εἰρήνην ἔχειν 2:6, 6; ὑμᾶς ἐξὸν ἀπολέσαι 2:5, 22; Thuc. 4:18; οὐ δέον αὐτὰ πράττειν Plat. Protag. 355, D; λεγόμενον μὲν καὶ πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι κτἕ. Thuc. 2:47; εἰρημένον ἐν ταῖς πρότερον ξυνθήκαις ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν, ib. 7:18; and after adjectives and nouns, δυνατόν ἐστιν καὶ ἀπὸ πολεμίων τὴν πόλιν πλουτίζειν. Comm. 3:6, 7; ἀδύνατόν ἐστιν ἑτέρων ἄρχειν, Thuc. 3:37; ἀδύνατα ἦν ἐπιχειρεῖν ib. 1:125; 3:88; 4:1; ὅθεν οὐχ οἷόν τε ἔσται ἐξελθεῖν· 1:3, 17; Isocr. Pan. 7, p. 42; πολὺ

μὲν οὐχ οἷόν τε χωρίον ἀπὸ τοῦ στρατεύματος διώκειν, 3 : 3, 15 ; *ἀναγκαῖον εἴη βοηθεῖν τῇ πατρίδι·* Hel. 4 : 2, 3 ; Thuc. 6 : 89 ; *οἷς χρεὼν βοηθεῖν* ib. 6 : 18 ; *εἰ εἰκὸς καὶ τρέφειν κτἕ.* 5 : 1, 12 ; *οὐκ ἄξιον εἴη διαβαίνειν κτἕ.* 6 : 3, 13 ; Thuc. 3 : 62 ; *δίκαιον καὶ ἐνταῦθα εἰπεῖν* Plat. Pol. 5, 466, B ; *ὁπόθεν μὲν τὰ ἐπιτήδεια ῥᾴδιον ἦν λαβεῖν*, 5 : 2, 2 ; Hi. 2 : 15 ; Isocr. Pan. 18, p. 44 ; Plat. Pol. 1, 331, E ; *χαλεπὸν γὰρ ἦν ἄλλως τὰς οἰκίας σκότους ὄντος ἀνευρίσκειν* 7 : 4, 14 ; Thuc. 4 : 74 ; Isocr. Pan. 13, p. 43 ; *Λοιπὸν τοίνυν ἦν καὶ ἀναγκαῖον ἅμα,—ἐναντιοῦσθαι* Dem. de Cor. 69, p. 247 ; *εἰ ἄμεινόν ἐστιν ἐκπέμπειν τὰς ναῦς* Thuc. 6 : 9 ; Plat. Phil. 23, A ; *καλόν γε καὶ δίκαιον καὶ ὅσιον καὶ ἥδιον τῶν ἀγαθῶν μᾶλλον ἢ τῶν κακῶν μεμνῆσθαι.* 5 : 8, 26 ; *ἀνάγκη δὲ πορεύεσθαι ἤδη·* 6 : 2, 12 ; Thuc. 1 : 32 ; *ἀνάγκη ἦν ἐξιέναι.* 6 : 2, 19 ; Thuc. 6 : 89 ; Plat. Pol. 2, 378, A ; *ἐνταῦθα δή, ἔφη, σὸν ἔργον μηδένα ἀφιέναι κτἕ.* Cyr. 2 : 4, 24 ; *ἡμέτερον δ' αὖ ἔργον προτερῆσαι*, Thuc. 1 : 33 ; *πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν*, Lys. adv. Nicom. 2, p. 183 ; *σὸν ἔργον, ὦ Ἀριστόφανες, ἀναπληρῶσαι·* Plat. Symp. 188, E ; with the dative or accusative as subject, which regularly precedes the infinitive ; as, after a verb, — *ἔστιν ἀνθρώπῳ τοῖς αὐτοῖς ὄμμασι καὶ φιλικῶς καὶ ἐχθρῶς πρός τινας βλέπειν* ; Symp. 4 : 58 ; *οὐκ ἦν πλείοσι προσχεῖν*, Thuc. 4 : 11 ; *Ἦν γὰρ αὐτοῖς—λειτουργεῖν*, Dem. de Cor. 104, p. 260 ; Isocr. Pan. 182, p. 79 ; *ἔξεστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι κτἕ.* 2 : 5, 18 ; *ἐξῆν αὐτοῖς τὴν ἀρετὴν—δεικνύναι.* Thuc. 1 : 37 ; *οὐκέτι ἔξεστί μοι οὔτε προςβλέψαι κτἕ.* Plat. Symp. 213, C ; *οὐκ ἐδόκει αὐτῷ ἔρημα καταλιπεῖν τὰ ὄπισθεν* 3 : 4, 40 ; *ἔδοξεν αὐτοῖς στρατεύειν ἐς Ἄργος* Thuc. 5 : 82 ; *ἔδοξέ μοι ἐπιθετέον εἶναι ἀνδρί κτἕ.* Plat. Symp. 217, C ; *ἐδόκει ἡμῖν μὴ ἀπολείπεσθαι ὑμῶν.* 6 : 1, 26 ; *συνέβαινεν αὐτῷ κατὰ τὰς πύλας ἰέναι* Hel. 5 : 2, 40 ; *ξυνέβαινε τῷ Ἀλκιβιάδῃ τῷ μὲν Τισσαφέρνει τοὺς Ἀθηναίους φοβεῖν, ἐκείνοις δὲ τὸν Τισσαφέρνην.* Thuc. 8 : 82 ; *περὶ μὲν Αἴγυπτον οὐδ' ἔξεστι βασιλέα χωρὶς ἱερατικῆς ἄρχειν*, Plat. Polit. 290, E ; *ἔδοξεν οὖν αὐτοὺς ἀπιέναι·* 1 : 10, 17 ; *ἐδόκει ἅπαξ περὶ ἁπάντων βουλευσαμένους ἀποκρίνασθαι.* Thuc. 1 : 139 ; *ξυνέβη Θασίους αὐτῶν ἀποστῆναι κτἕ.* ib. 1 : 100 ; *τί δεῖ αὐτοὺς λύειν τὴν γέφυραν* ; 2 : 4, 19 ; *οὐδὲν ἂν ἔτι ἔδει ὑμᾶς μὴ ἔχοντας ναῦς ἱκανὰς ναυμαχεῖν*, Thuc. 1 : 74 ; 8 : 81 ; *Τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν*, Dem. de Cor. 28, p. 235 ; Isocr. Pan. 17, p. 44 ; *οὐκοῦν χρὴ ἐλαύνειν τινὰς ἡμῶν ἐπ' αὐτούς.* Cyr. 1 : 4, 19 ; *πῶς οὐ χρὴ πάντας ἀμύνειν αὐτῇ*, Thuc. 2 : 60 ; *Ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν* ; Dem. de Cor. 28, p. 235 ; *χρὴ διαλυσαμένους τὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἔχθρας ἐπὶ τὸν βάρβαρον τραπέσθαι.* Isocr. Pan. 15, p. 43 ; *Τὸ δὲ πῶς χρῆν ἡμᾶς λέγειν* ; Plat. de Leg. 1, 630, D ; *νομίζεται ξὺν βασιλεῖ δύο τῶν ἐφόρων ξυστρατεύεσθαι*, Hel. 2 : 4, 36 ; *λέγεται δὲ καὶ τοὺς ἄλλους Πέρσας ψιλαῖς ταῖς κεφαλαῖς ἐν τῷ πολέμῳ διακινδυνεύειν.* 1 : 8, 6 ; Thuc. 2 : 57 ; with both the dative and accusative, *ἔδοξεν αὐτοῖς προφύλακας καταστήσαντας συγκαλεῖν τοὺς στρατιώτας·* 3 : 2, 1 ; *οὐκ ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις ὑπὸ σφῶν αὐτῶν διαμέλλοντας κόπῳ ἁλίσκεσθαι*, Thuc. 7 : 40 ; *ξυνέβη δὲ τοῖς Κρησὶ τὴν Γέλαν Ῥοδίοις ξυγκτίσαντας — ἐλθεῖν.* ib. 7 : 57 ; after a participle, *ἐξὸν αὐτοῖς τοὺς νῦν οἴκοι ἀκλήρους πολιτεύοντας ἐνθάδε κομισαμένους πλουσίους ὁρᾶν.* 3 : 2, 26 ; *ὡς ἐξὸν αὐτοῖς τὰ ἐν Σικελίᾳ καταστρέψασθαι* Thuc. 4 : 65 ; Isocr. Pan. 182, p. 79 ; *ὥςπερ ὁμοίως δέον ἀμφοτέρους ἔχειν*, ib. 11, p. 42 ; *προσταχθὲν γὰρ αὐτῷ τεσσάρων μηνῶν ἀναγράψαι κτἕ.* Lys. adv. Nicom. 2, p. 183 ; after adjectives and nouns, *ταῦτα οὐ δυνατόν ἐστιν ἀνθρώποις εὑρεῖν·* Comm. 1 : 1, 13 ; *δυνατὸν οὕτω πόλιν οἰκῆσαι* Plat. Pol. 5, 472, E ; *οὐ ἀναγκαῖον πάντας τοὺς πολίτας μετέχειν*, Plat. Protag. 324, E ; *οὐ χρεὼν τὸν ἥσσω τῷ κρατοῦντι ὑποχωρεῖν.* Thuc. 1 : 77 ; *εἰκὸς τοὺς πολεμίους ἥξειν.* 3 : 1, 13 ; *ὧν εἰκὸς ἦν αὐτοὺς μᾶλλον ποιήσασθαι πρόνοιαν·* Isocr. Pan. 2, p. 41 ; Plat. de Leg. 10, 888, E ; *οὐκ ἄξιον εἴη βασιλεῖ ἀφεῖναι τοὺς ἐφ' ἑαυτὸν στρατευσαμένους.* 2 : 3, 25 ; *δίκαιόν ἐστιν ὑμᾶς διαφέρειν* 3 : 1, 37 ; Thuc. 2 : 11 ; *—τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας δίκαιον κακῶς ποιεῖν.* Plat. Pol. 1, 334, D ; *οὐ ῥᾴδιον ἔσται τοῖς πολεμίοις εἰςελθεῖν* 4 : 8, 13 ; *λοιπόν μοι εἰπεῖν* 3 : 2, 29 ; *ἀνάγκη κἀμοί—μικρὰ ἀποκρίνασθαι.* Dem. de Cor. 34, p. 237 ; *πολλὰ ἀνάγκη καὶ τὰ ἀπαγορεύοντα εἶναι.* Cyr. 6 : 2, 33 ; Plat. Protag. 314, B ; after the adverb, *Ἀναγκαίως γὰρ ἔχει ἀπὸ τῶν — ἔργων τοὺς ποιήσαντας γιγνώσκεσθαι.* Lys. adv. Andoc. 6, p. 103 ; and with both the dative and accusative, *ἀσφαλέστερον ἡμῖν πορεύεσθαι πλαίσιον ποιησαμένους κτἕ.* 3 : 2, 36 ; *Ἔργον γάρ ἐστι τοῖς μὲν πρωτοστάταις θαῤῥύνειν τοὺς ἑπομένους καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ·* Cyr. 6 : 3, 27.

If the infinitive be emphatic, it stands before the leading word ; as, before the verb, *πρίασθαι οὐκ ἦν* 1 : 5, 6 ; *καὶ παρελθεῖν οὐκ ἦν βίᾳ* 1 : 4, 4 ; *καθ' οὓς ταῦτα γράφειν ἐξῆν τούτῳ* Dem. de Cor. 58, p. 244 ; *εἴ τι πεῖσαι δέοι.* Cyr. 5 : 5, 45 ; 2 : 4, 6 ; *Ἡνίκ' ἂν εἰπεῖν κατὰ τούτων τι δέῃ*, Dem. de Cor. 313, p. 329 ; *θεραπεύεσθαι δέον ἂν εἴη* Plat. de Leg. 649, C ; *Ποτέρῳ δὴ πείθεσθαι χρή* ; Cyr. 2 : 2, 8 ; Hel. 2 : 3, 47 ; *εἰκάζειν δὲ χρὴ καὶ ταύτῃ τῇ στρατείᾳ οἷα κτἕ.* Thuc. 1 : 9 ; *ὡς δὲ οὐκ ἂν δικαίως αὐτοὺς δέχοισθε μαθεῖν χρή.* ib. 1 : 40 ; *ὧν προςδεῖν δοκεῖ μοι.* 3 : 2, 34 ; *μεμνῆσθαι χρὴ ἡμᾶς ὅτι κτἕ.* Thuc. 6 : 12 ; *Οἴεσθαί γε χρή*, Plat. Phæd. 68, B ; *Ἀλλὰ προθυμεῖσθαι χρή, ἔφη·* ib. 62, A ; before the participle, *ὡς, ὁπόταν σημήνῃ, ἀκοντίζειν δεῆσον*, 5 : 2, 12 ; *ἀγρυπνῆσαι δέον* Cyr. 1 : 5. 11 ; adjectives and nouns, *ἀποπλεῖν τῷ τοῦτο βουλομένῳ δυνατὸν εἴη*, 7 : 3, 13 ; *Οὐ μὲν δὴ αὐτοῦ γε μένειν οἷόντε·* 2 : 2, 3 ; *οὐ γὰρ ἔτι ἀποχωρεῖν οἷόν τ' ἦν ὑπὸ τῶν ἱππέων.* Thuc. 7 : 78 ; *ἰέναι δέ, ἐς τὰ παραγγελλόμενα εἰκὸς ἦν προθύμως.* ib. 3 : 55 ; *ἆρ' οὐχὶ καὶ ἁρπάσαι ἄξιον* ; 6 : 3, 18 ; *διακόψαι τε οὐ ῥᾴδιον ἔσται λόχον ὄρθιον προςιόντα·* 4 : 8, 13 ; *Ἀλλὰ σοὶ μὲν τοιαῦτα λέγοντι καὶ ἀποκρίνασθαι χαλεπόν·* 7 : 7, 4 ; *ἀφ' ἡσυχίας δὲ μὴ πολεμῆσαι οὐχ ὁμοίως ἀκίνδυνον.* Thuc. 1 : 124 ; *πάντων μὲν γὰρ ἀποστερεῖσθαι λυπηρόν ἐστι καὶ χαλεπόν*, Dem. de Cor. 5, p. 227 ; *ὑγιαίνειν μὲν ἄριστόν ἐστι* Plat. Gorg. 451, E ; *τάς γε μέντοι ψυχὰς θήγειν αὐτῶν ἡμέτερον τὸ ἔργον.* Cyr. 2 : 1, 11.

If the subject of the infinitive be emphatic, it may follow the infinitive ; as, *οὐ γὰρ ἦν ἀσφαλῶς ἐν τοῖς δένδροις ἑστάναι πλεῖον ἢ τὸν ἕνα λόχον.* 4 : 7, 9 ; *ταῦτα δὲ οὐκ ἔστιν ἰδεῖν ἀμελοῦντα·* Comm. 3 : 12, 8 ; *δεῖ σκοπεῖν ὑμᾶς, κτἕ.* Dem. de Cor. 62, p. 245 ; Plat. Protag. 319, B ; *περὶ Θεαιτήτου τουδὲ τί χρῆν δρᾶν με* ; Plat. Polit. 257, C ; *δοκεῖ δέ μοι ἕπεσθαι καὶ ἡμᾶς* 1 : 3, 18 ; *ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν ἡμᾶς* Thuc. 3 : 30 ; *καὶ ἔδοξε πλεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην.* ib. 6 : 29 ; *ἦν—ξυμβῇ γενέσθαι λιμόν*, ib. 2 : 54 ; *εἰκὸς ἄρχειν με λόγου* Cyr. 6 : 1, 6 ; *δίκαιον γὰρ ἀπόλλυσθαι τοὺς ἐπιορκοῦντας·* 2 : 5, 41 ; so the dative with the infinitive, *Ἐπεὶ δ' ἐδόκει ἤδη πορεύεσθαι αὐτῷ ἄνω*, 1 : 2, 1 (Dindorf) ; *ὡς ἐξὸν ἤδη ποιεῖν αὐτοῖς ὅ τι βούλοιντο*, Hel. 2 : 3, 21 (cf. 3 : 4. 36 ; Plat. Pol. 5, 462, E).

If the subject accusative be very emphatic, it may stand before the leading word ; as, before the verb, *Καὶ τοῦ Εὐφράτου δὲ τὰς πηγὰς ἐλέγετο οὐ πρόσω τοῦ Τίγρητος εἶναι.* 4 : 1, 3 ; Cyr. 1 : 4, 26 ; *Ἀλλ' ὑμᾶς δεῖ παρασκευάζεσθαι κτἕ.* 5 : 4, 21 ; 6 : 2, 12 ; *τοὺς Ἀθηναίους ἔδει Δήλιον καταλαβεῖν* Thuc. 4 : 76 ; *ἐκεῖν' ὑμᾶς δεῖ σκοπεῖν, ὅτι κτἕ.* Dem. adv. Lept. 25, p. 464 ; *οὐδὲν ἄν σε ἔδει δεῦρο ἰέναι* Plat. Pol. 1, 328, C ; *καὶ ὑμᾶς δὲ χρὴ πρὸς ἡμᾶς οὕτως ἔχειν.* Cyr. 4 : 2, 20 ; Isocr. Pan. 187, p. 80 ; *ἀλλὰ σὲ ἐχρῆν ἡμῖν συγχωρεῖν κτἕ.* Plat. Protag. 335, C ; *ἡμᾶς πρέπει βουλεύεσθαι ἀδικουμένους κτἕ.* Thuc. 1 : 86 ; so the dative with the infinitive, *ἐμοὶ ἂν εἴη λαμβάνειν*, Cyr. 2 : 4, 1 ; Hi. 1 : 37 ; *ὁπόθεν σοι εἴη λαβεῖν*, Œc. 2 : 15 ; *τῷ μὲν ἄγοντι οὕτως ἥκιστα ἔστι φυλάξασθαι, τῷ δὲ ἵππῳ οὕτω μάλιστα ἔξεστι ποιῆσαι ὅ τι κτἕ.* Hip. 6 : 4 ; 2 : 5, 18 ; *ἐμοὶ δ' οὖν ἀμφοτέρων ἕνεκα προςήκει περὶ ταῦτα ποιήσασθαι κτἕ.* Isocr. Pan. 19, p. 44 ; *Τοῖς δὲ στρατηγοῖς ἔδοξεν ἀκοῦσαι·* 4 : 4, 5 ; Thuc. 7 : 5 ; *εἴπερ καὶ ἐκείνοις δοκεῖ καθαιρεῖν*, ib. 8 : 92 ; *ταὐτά σοι ξυμβαίνει λέγειν*, Plat. Phæd. 92, B ; and with both the dative and accusative, *Ἱππάρχῳ δὲ ξυνέβη τοῦ πάθους τῇ δυστυχίᾳ ὀνομασθέντα — προςλαβεῖν.* Thuc. 6 : 65 ; before the participle, *ἡμῖν ἐξὸν ζῆν μὴ καλῶς*, Plat. Menex. 246, D ; *ἀμφοτέροις δοκοῦν ἀναχωρεῖν* Thuc. 4 : 125 ; be-

fore adjectives and nouns, οὐδένα οἷόν τε σωθῆναι. 2 : 4, 6; ἀλλὰ σὲ δὴ μᾶλλον εἰκὸς λέγειν· Plat. Pol. 1, 337, E; ἀπιόντα γε ἄμεινον φυλάττεσθαι τοὺς πέτρους 7 : 7, 54; ἐμοὶ δὲ μὴ λαμβάνοντι οὐκ ἀνάγκη διαλέγεσθαι Comm. 1 : 6, 5; τοὺς δ' ἐπαίνων ἐραστὰς ἀνάγκη κτᾶσθαι τὰ αἴτια, Cyr. 1 : 5, 12; Hel. 2 : 3, 24; and the subject of the infinitive, if it be a relative pronoun or a demonstrative of previous reference, is regularly put first in the clause; as, ἃ ἂν δέῃ συναρμοσθῆναι, Cyr. 2 : 1, 27; ἅ τε κρύπτεσθαι δεῖ, Thuc. 6 : 72; οὓς προςῆκεν ἄρχεσθαι, Plat. de Leg. 688, C; οἷς καθήκει ἀθροίζεσθαι κτἕ. 1 : 9, 7; οἷς ξυμβαίη ἐπιφθόνως τι διαπράξασθαι, Thuc. 3 : 82; οἷς — αὐτοὺς τοῦτο μᾶλλον δεδιότας μὴ πάθωσι ξυνέβη ἀπιέναι, ib. 7 : 75; ᾧ ἐπετέτακτο ταῦτα πράττειν 2 : 3, 6; οἷς μηδὲ ἐπελθεῖν οἷόν τε ἦν· Thuc. 4 : 32; δοῦπος ἦν οἷον εἰκὸς φόβου ἐμπεσόντος γίγνεσθαι. 2 : 2, 19; Ταῦτα μὲν ἔχειν οὕτως οὐχ οἷόν τε· 7 : 7, 51; τούτους εἰκὸς μάλιστα πάντων ἐν τῷ στρατοπέδῳ νῦν κατειλῆφθαι ἂν ἦν κτἕ. Cyr. 4 : 2, 35; but sometimes after the infinitive, βιάζεσθαι γὰρ οἷς ἂν ἐξῇ, Thuc. 1 : 77.

If both the infinitive and its subject be emphatic, they are both put before the leading word, the more emphatic commonly preceding; as, the infinitive first, πορεύεσθαι ἡμᾶς δεῖ ὅπου κτἕ. 3 : 2, 34; Ταῦτα καὶ τοιαῦτα πράττειν, Αἰσχίνη, τὸν καλὸν κἀγαθὸν πολίτην δεῖ, Dem. de Cor. 306, p. 327; εἰ μὲν τὸ σῶμα ἐπιτρέπειν σε ἔδει κτἕ. Plat. Protag. 313, A; ἀπεῖναι μέντοι οὐδὲ τὰ ἡμέτερα χρή Cyr. 2 : 1, 13; ἀναμένειν μὲν πᾶσιν ἐδόκει· 6 : 2, 19; ἄλλους δὲ σατράπας πέμψαι μοι δοκεῖ, Cyr. 8 : 6, 3; εἴ ποτε μοχθῆσαι στρατιᾷ συμβαίη, Ages. 5 : 3; εἰς Πέρσας ἐλθεῖν τὴν ἀρχὴν διὰ Δαρείου καὶ τῶν ἑπτὰ λέγεταί που. Plat. de Leg. 3, 695, C; οὔτε οἴκαδε ἀποπλεῖν τῷ τοῦτο βουλομένῳ δυνατὸν εἴη 7 : 3, 13; — εὖ ποιῆσαι ἐκ τοῦ προφανοῦς μὴ ἐξαπατήσαντα ἀδύνατον· Thuc. 3 : 43; οἰκίας σε τυχεῖν ἄξιον Cyr. 7 : 5, 56; ἐλεεῖσθαι οὖν ἡμᾶς πολὺ μᾶλλον εἰκός ἐστι κτἕ. Plat. Pol. 1, 336, E; ὅπως μὴ πάνθ' ἅμα — ποιεῖν ἡμῖν ἀνάγκη γένηται. Dem. Phil. 3, 75, p. 130; the accusative or dative first, τοὺς δὲ τὴν μεσόγειαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατῳκημένους εἰδέναι χρή, ὅτι κτἕ. Thuc. 1 : 120; ὧν σκοποῦντί μοι πιστεῦσαι ξυμβαίνει κτἕ. ib. 1 : 1; τοῖς δ' ἀντὶ τοῦ πλέον ἔχειν προςκαταλιπεῖν τὰ αὐτῶν ξυνέβη. ib. 4 : 62; ἐμοὶ μὲν οὖν, ὦ φίλε, καθήρασθαι ἀνάγκη· Plat. Phædr. 243, A.

If the infinitive have two or more subjects, they may all precede it; as, ἐγένετο καὶ Ἕλληνι καὶ βαρβάρῳ μηδὲν ἀδικοῦντι ἀδεῶς πορεύεσθαι ὅποι κτἕ. 1 : 9, 13; ἐδόκει δὲ καὶ ἄνευ τῆς αἰτίας τὴν Ἐπίδαυρον τῷ τε Ἀλκιβιάδῃ καὶ τοῖς Ἀργείοις προςλαβεῖν, Thuc. 5 : 53; or one precede it, καὶ ξυνέβη βροντάς τε ἅμα τινὰς γενέσθαι καὶ ἀστραπὰς καὶ ὕδωρ πολύ, ib. 6 : 70; ὥςτ' ἐκείνους ἐκπεπλῆχθαι καὶ αὐτὸν Μένωνα καὶ τρέχειν κτἕ. 1 : 5, 13; or all follow it, καὶ ἕωθεν ἔδοξε διασκηνῆσαι τὰς τάξεις καὶ τοὺς στρατηγοὺς κατὰ τὰς κώμας· 4 : 4, 8.

If there be two or more coördinate infinitives, they regularly follow the leading word; as, following the verb, ἔξεστιν ὑμῖν ἡμᾶς λαβεῖν συμμάχους καὶ τιμωρήσασθαι, — καὶ τὸ λοιπὸν ὑμῶν ὑπηκόους εἶναι τούτους. 5 : 4, 6; Hel. 2 : 4, 16; ὡς ἐξείη αὐτοῖς—βασιλέα τε ξύμμαχον ἔχειν καὶ Πελοποννησίων περιγενέσθαι. Thuc. 8 : 53; — δεῖ αὐτὸν ὀμόσαι καὶ δεξιὰν δοῦναι καὶ θεοὺς ἐπιορκῆσαι καὶ τὰ ἑαυτοῦ πιστὰ ἄπιστα ποιῆσαι κτἕ. 2 : 4, 7; τί δεῖ αὐτὸν αἰτεῖν, ἀλλ' οὐ λαβεῖν ἐλθόντα; 2 : 1, 10; ὅμως δὲ δεῖ ἐκ τῶν παρόντων ἄνδρας ἀγαθούς τε ἐλθεῖν καὶ μὴ ὑφίεσθαι, ἀλλὰ πειρᾶσθαι ὅπως, 3 : 2, 3; οὐ δεῖ δὴ ἑαυτὸν ἐκ ταύτης λύειν οὐδ' ἀποδιδράσκειν, Plat. Phæd. 62, B; ib. E; τούςδε ξυμφόρως δεῖ κολάζεσθαι, ἢ παύεσθαι τῆς ἀρχῆς καὶ ἐκ τοῦ ἀκινδύνου ἀνδραγαθίζεσθαι. Thuc. 3 : 40; χρὴ πείθεσθαι Λακεδαιμονίοις καὶ τὰ τείχη περιαιρεῖν. Hel. 2 : 2, 22; πῶς οὐ χρὴ σκοπεῖν καὶ φιλοσοφεῖν τοῦτον τὸν λόγον, Isocr. Pan. 6, p. 42; τοῖς μεγάλ' ὑπισχνουμένοις οὐ πρέπει περὶ μικρὰ διατρίβειν οὐδὲ τοιαῦτα λέγειν κτἕ. ib. 189, p. 80; ἐδόκει αὐτοῖς ἀναπτύσσειν τὸ κέρας καὶ ποιήσασθαι ὄπισθεν τὸν ποταμόν. 1 : 10, 9; Thuc. 2 : 21; ἔδοξε τούς τε λιμένας ἀποχῶσαι πλὴν ἑνὸς καὶ τὰ τείχη εὐτρεπίζειν καὶ φυλακὰς ἐφιστάναι καὶ τἆλλα πάντα ὡς εἰς πολιορκίαν παρασκευάζειν τὴν πόλιν. Hel. 2 : 2, 4; ξυμβαίνει τὴν ἀνάμνησιν εἶναι μὲν ἀφ' ὁμοίων, εἶναι δὲ ἀπ' ἀνομοίων; Plat. Phæd. 74, A; διέγνωστο λελύσθαι τε τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἀδικεῖν, Thuc. 1 : 118; λέγεται τὸν Ἀρχίδαμον περί τε τὰς Ἀχαρνὰς ὡς ἐς μάχην ταξάμενον μεῖναι καὶ ἐς τὸ πεδίον ἐκείνῃ τῇ ἐςβολῇ οὐ καταβῆναι· ib. 2 : 20; Λείπεται δή, οἶμαι, ἡμῖν ἀλλήλοις, εἴτ' ἐσμέν, εἶναι, εἴτε γιγνόμεθα, γίγνεσθαι, Plat. Theæt. 160, B; following the participle, ἐξόν—εἰς τὸν Ἑλλήσποντον ἀφῖχθαι καὶ τὰ χωρία σῶσαι, Dem. de Cor. 30, p. 235; following adjectives and nouns, ὅθεν τούς τε προςπλέοντας δυνατὸν ἦν ὁρᾶν καὶ τοὺς σημαίνοντας εἰς τὴν πόλιν καταφανεῖς εἶναι, Hel. 6 : 2, 33; εἰ οἷόν τε τὸν αὐτὸν τὸ αὐτὸ μεμνῆσθαι ἅμα καὶ μὴ εἰδέναι, Plat. Theæt. 166, A; ἀναγκαῖον ἔσται τὰ τοῦ γήρως ἐπιτελεῖσθαι, καὶ ὁρᾶν τε καὶ ἀκούειν ἧττον, καὶ διανοεῖσθαι χεῖρον κτἕ. Comm. 4 : 8, 8; εἰ δ' ἀναγκαῖον ἦν ἢ εἴξαντας εὐθὺς τοῖς πέλας ὑπακοῦσαι ἢ κινδυνεύσαντας περιγενέσθαι, Thuc. 2 : 61; Εἰκὸς μέν, ἔφη, οὓς ἄν τις ἡγῆται χρηστοὺς φιλεῖν, οὓς δ' ἂν πονηροὺς μισεῖν. Plat. Pol. 1, 334, C; Ὑπὲρ ὧν ἄξιον ὀργίζεσθαι, καὶ σκοπεῖν ὅπως κτἕ. Isocr. Pan. 181, p. 78; δίκαιον τότε τούτοις τοὺς μὲν πονηροὺς ὠφελεῖν, τοὺς δ' ἀγαθοὺς βλάπτειν. Plat. Pol. 1, 334, C; οὐ γάρ ἐστιν ἴσον νῦν ἐμοὶ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτεῖν καὶ τούτῳ μὴ ἑλεῖν τὴν γραφήν, Dem. de Cor. 3, p. 226; χαλεπὸν ἔσται καὶ μένειν καὶ ἀποπλεῖν· 6 : 4, 13; ἔστιν ὅτε καὶ οἷς βέλτιον τεθνάναι ἢ ζῆν. Plat. Phæd. 62, A; Ἀνάγκη ἄρα κακῇ ψυχῇ κακῶς ἄρχειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι, Plat. Pol. 1, 353, E; 1 : 3, 5; ἀνάγκη ἢ τὸν κατήγορον ἀπειπεῖν ἢ τὸν χρόνον ἐπιλιπεῖν. Lys. adv. Eratosth. 1, p. 120; one infinitive sometimes precedes the leading word; as, ἐκπορίζεσθαι δὲ ἐδόκει ἑκάστοις ἃ πρόςφορα ἦν καὶ μὴ εἶναι μέλλησιν. Thuc. 1 : 125; ἢ νικᾶν δεήσει ἢ ἡττᾶσθαι 2 : 4, 19; τοὺς μὲν γὰρ φρονίμους ἀγανακτεῖν ἀποθνήσκοντας πρέπει, τοὺς δ' ἄφρονας χαίρειν Plat. Phæd. 62, E; ἀπαντᾶν εἰρημένον καὶ σιτία ἄλλα κομίζειν. Thuc. 7 : 77; οὔκουν ἀπιστεῖν εἰκὸς οὐδὲ τὰς ὄψεις τῶν πόλεων μᾶλλον σκοπεῖν ἢ τὰς δυνάμεις, κτἕ. ib. 1 : 10; and very rarely all, αἰσχρὸν δ' οὐδὲν οὔτ' ἀκοῦσαι οὔτ' ἰδεῖν ἔστι. 1 : 9, 3.

The infinitive is sometimes separated from the leading word, or from its subject and the leading word, by one or more relative or other clauses; as, ἔστι, κἂν ὁπωςοῦν καταβεβλημένα τύχῃ, συναρμόσαι αὐτὰ εὐπετῶς, Cyr. 2 : 1, 27; ἐξῆν γὰρ αὐτοῖς, εἰ τούτου γε δέοιντο, καὶ μηδένα λιπεῖν κτἕ. Hel. 2 : 3, 41; δεῖ οὖν ὑμᾶς, ὥςπερ καὶ τιμῶν μεθέξετε, οὕτω καὶ τῶν κινδύνων μετέχειν. ib. 2 : 4, 9; οὔκουν χρή, εἴ τῳ καὶ δοκοῦμεν πλήθει ἐπιέναι καὶ ἀσφάλεια πολλὴ εἶναι μὴ ἂν ἐλθεῖν τοὺς ἐναντίους ἡμῖν διὰ μάχης, τούτου ἕνεκα ἀμελέστερόν τι παρεσκευασμένους χωρεῖν, ἀλλά—προςδέχεσθαι κτἕ. Thuc. 2 : 11; Ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ, ἐπεὶ —ἀκούοντας ὅ τι τις ὑμῶν δεῖται, αἱρεῖσθαι κτἕ. 7 : 3, 5; ἔδοξε δ' αὐτοῖς, ὅπως ἔχοιεν καὶ τοῖς φρουροῖς χρήματα διδόναι, καὶ τῶν μετοίκων ἕνα ἕκαστον λαβεῖν κτἕ. Hel. 2 : 3, 21; εἴρητο, ἐὰν καὶ ὁτιοῦν παραβαθῇ, λελύσθαι τὰς σπονδάς. Thuc. 4 : 23; καὶ λέγεται Βρασίδαν, εἰ ἠθέλησε μὴ ἐφ' ἁρπαγὴν τῷ στρατῷ τραπέσθαι, ἀλλ' εὐθὺς χωρῆσαι πρὸς τὴν πόλιν, δοκεῖν ἂν ἑλεῖν. ib. 4 : 104; ἔλεγεν ὅτι νομίζοιτο, ὁπότε ἐπὶ δεῖπνον καλέσαι Σεύθης, δωρεῖσθαι αὐτῷ τοὺς κληθέντας. 7 : 3, 18; ξυνέβη τὸν Ἆγιν, ὡς ᾔσθετο—τοὺς χιλίους, παραγγεῖλαι κτἕ. Thuc. 5 : 73; δίκαιον ἡμῶν τῆς νῦν ἁμαρτίας, εἰ ἄρα ἡμάρτηται, ἀντιθεῖναι τὴν τότε προθυμίαν, ib. 3 : 56; οὐ γὰρ ἀνάγκη αὐτοῖς ἐστιν ὧν ἂν μὴ θέλωσιν ἐπιμελεῖσθαι Cyr. 1 : 6, 46; πῶς οὐκ ἀνάγκη αὐτῇ, καὶ ἐπειδὰν ἀποθάνῃ, εἶναι, κτἕ. Plat. Phæd. 77, D; εἰ ἐπεξιόντι ἀναγκαίως ἔχει οἷς ἥκιστα ἐχρῆν ἐν διαφορᾷ καταστῆναι, Antiph. 1, 1, p. 111.

II.

THE SIMPLE INFINITIVE AS OBJECT.

The Infinitive as Object, whether without or with a subject, regularly follows the leading word, whether a verb, an adjective, or a noun; as, without a subject and after a verb, *οὐ δυνήσεται βιάσασθαι κτἕ.* 1 : 3, 2; *ὡς οὐκέτι ἐδύναντο ἀντέχειν,* Thuc. 1 : 103; *τὸν δ' ἀκριβῶς ἐπιστάμενον λέγειν ἁπλῶς οὐκ ἂν δυνάμενον εἰπεῖν.* Isocr. Pan. 11, p. 43; *σοὶ οὐκ ἂν δυναίμην ἀντιλέγειν,* Plat. Symp. 201, C; *ἐπεὶ οὐκ εἶχον ἱκανὰς εὑρεῖν,* 3 : 2, 12; *ὧν ἐγὼ οὔτε γένος ἔχω εἰπεῖν οὔτε κτἕ.* Thuc. 5 : 2; *—μηδὲν ἔχοιθ' ὑμεῖς ποιῆσαι.* Dem. de Cor. 32, p. 236; *Ἐπεὶ δὲ ὑμεῖς οὐ βούλεσθε συμπορεύεσθαι,* 1 : 3, 5; *οἱ δὲ τοὺς κινδύνους ἐθέλουσιν ὑφίστασθαι κτἕ.* Thuc. 4 : 59; *θέλουσι καὶ πολλαπλάσιοι ὄντες μὴ δέχεσθαι ὑμᾶς,* 3 : 2, 16; *πλεῖστα δύναιτο καὶ ἐθέλοι ἂν ἀδικεῖν.* 2 : 6, 27; *ἐθέλοι καὶ δύναιτο πόνους ὑποφέρειν,* Hip. 3 : 12; *Πολλῶν δ' ἐνόντων εἰπεῖν* Isocr. Bus. 44, p. 229; *ἐπήρετο Σεύθην ὅ τι δέοιτο χρῆσθαι τῇ στρατιᾷ.* 7 : 2, 31; *Τοσούτου γὰρ δέω λέγειν ὡς οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος,—ὥςθ' ἅπαντα κτἕ.* Dem. de Cor. 111, p. 263; *πειράσθω νικᾶν·* 3 : 2, 39; *ἐζήτησα τούτοις ἐντυχεῖν,* Comm. 4 : 2, 4; Isocr. Pan. 12, p. 43; *αἱρεῖται πολεμεῖν,* 2 : 6, 6; Thuc. 3 : 59; Isocr. Pan. 3, p. 41; *περὶ πλείστου ἂν ποιήσαιτο σῶσαι ἡμᾶς,* 3 : 2, 4; *ἐξαπατήσας ὑμᾶς μέλλω ἄγειν εἰς Φᾶσιν.* 5 : 7, 5; *μέλλει καὶ παρασκευάζεται πορεύεσθαι,* Dem. de Cor. 32, p. 236; *εἰ μέλλει τέλος ἡ ἀπόδειξις ἕξειν.* Plat. Phæd. 77, C; *ἔνθα ἔμελλε καταλύσειν,* 1 : 8, 1 (Krueger); *μέλλοντας πέλαγος περαιώσεσθαι κτἕ.* Thuc. 1 : 10; *μελλήσαντά τι παθεῖν* Cyr. 6 : 1, 40; Thuc. 2 : 18; *Ἐπεὶ δ' ἐδόκουν αὐτῷ σχολαίως ποιεῖν,* 1 : 5, 8; *ἐμαυτῷ γε δή μοι δοκῶ συνειδέναι κτἕ.* 7 : 6, 11; *Νῦν μοι δοκεῖς δηλῶσαι κτἕ.* Plat. Gorg. 452, E; *Ταῦτα εἰπὼν ἔδοξε τῷ Κλεάρχῳ ἀληθῆ λέγειν·* 2 : 5, 24; *τῷ δὲ Κυαξάρῃ ἔδοξέ τε εὖ λέγειν, κτἕ.* Cyr. 2 : 1, 10; *—ὅτι εἰκότα δοκοῖεν λέγειν βασιλεῖ,* 2 : 3, 6; *ὅ τι ἂν ἀεὶ κράτιστον δοκῇ εἶναι.* 3 : 2, 38; *ἐλέγετο δὲ καὶ ἐδόκει ἐπὶ τοῖς μέλλουσι γενήσεσθαι σημῆναι·* Thuc. 2 : 8; *ἐπιχειρητέα ἐδόκει εἶναι—ἡ ἰσχύς,* ib. 1 : 118; *Ἐπεὶ δὲ ἐδόκει καιρὸς εἶναι,* 2 : 3, 9; *ἔδοξε τῷ Γυλίππῳ καιρὸς εἶναι,* Thuc. 7 : 5; *ἐπεὶ καιρὸς ἐδόκει εἶναι,* ib. 7 : 34; *φαίνεται Πῶλος παρεσκευάσθαι* Plat. Gorg. 448, D; *οὓς οὔποτ' ἐνόμιζον ἔτι ὄψεσθαι* 3 : 1, 3; *νομίσαντε δὲ ἀπορεῖν ὅπῃ κτἕ.* Thuc. 1 : 107; Plat. Gorg. 452, D; *φυλακῆς περὶ τὸ σῶμα ἡγήσατο δεῖσθαι.* Cyr. 7 : 5, 58; Thuc. 6 : 89; *καὶ ᾤετο κτήσεσθαι κτἕ.* 2 : 6, 17; *Ὅςτις οὖν οἴεται τοὺς ἄλλους κοινῇ τι πράξειν ἀγαθόν,* Isocr. Pan. 16, p. 44; *ἃ μὲν οἱ μάγοι ἔφασαν τοῖς θεοῖς ἐξελεῖν,* Cyr. 4 : 6, 11; *φήσαντας περὶ σωτηρίας βουλεύειν* Thuc. 5 : 11; *οὐκ ἔφασαν ἰέναι κτἕ.* 1 : 3, 1; Thuc. 1 : 87; *οὐδενὸς φήσεις βραχυλογωτέρου ἀκοῦσαι.* Plat. Gorg. 449, C; *πάντα ὡμολόγουν ποιήσειν* 7 : 4, 22; *λέγεται τελευτῆς τυχεῖν* 2 : 6, 29; *τὸ δὲ ἔξω—βασιλέως ἐλέγετο φυλακὴ φυλάττειν.* 1 : 4, 4; Thuc. 2 : 8; *ἐπείσθησαν ὑπὸ σοῦ ἄρχεσθαι* 7 : 7, 29; Thuc. 3 : 42; *οὐδεὶς γὰρ οὔτε ἀμαθίᾳ ἀναγκάζεται αὐτὸ δρᾶν οὔτε κτἕ.* ib. 4 : 59; *ᾐτιάθη μέντοι ὑπό τινων προδοῦναι τὰς ναῦς.* Hel. 2 : 1, 32; *ὃς ταχθεὶς ἀνελέσθαι κτἕ.* ib. 2 : 3, 32; *—ἅμαξαι ἦσαν φέρεσθαι ἔρημοι·* 2 : 1, 6; *ἦν—πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὀλοφυρμός, βοή,* Thuc. 7 : 71; *εἰσὶ φύσεις ἀνθρώπων πολὺ διαφέρουσαι ὀφθῆναι ἀλλήλων κτἕ.* Æschin. adv. Tim. 49, p. 7; *παρέχοντες ἡμᾶς αὐτοὺς εὖ ποιεῖν.* 2 : 3, 22; Plat. Pol. 3, 411, A; *πράγματα δὲ παρέξουσιν ἐπιμέλεσθαι·* Cyr. 4 : 5, 46; and with the subject of the infinitive omitted, even when it does not coincide with that of the leading verb, *ἱκέτευον σπείσασθαι,* 7 : 4, 22; *ἐδέοντό τε καὶ τῶν ὁρκίων ὑπομιμνήσκοντες ἱκέτευον βοηθῆσαι σφίσι,* Thuc. 6 : 19; *ἐδόκουν οἱ Ἕλληνες καὶ πάντες δὲ ἀτάκτοις σφίσιν ἐπιπεσεῖσθαι.* 1 : 8, 2; *σαφῶς νομίζοντες ἐπὶ σφᾶς ἴεσθαι,* 5 : 7, 25; *Μὴ οὖν οἴου τὰ μόνα ἡμῖν ἀγαθὰ ὄντα ὑμῖν παραδώσειν,* 2 : 1, 12; *φάσκων τέμνειν χάρακας κτἕ.* Thuc. 3 : 70; *αἰτιασάμενος ἐπιβουλεύειν αὐτῷ.* 1 : 2, 20; *Τί οὖν κελεύω ποιῆσαι;* 1 : 4, 14; 2 : 4, 16; *εἰ γὰρ ἐπὶ Κόρινθον ἐκέλευον σφίσιν οἱ Κερκυραῖοι ξυμπλεῖν,* Thuc. 1 : 44; *ἐπειδὰν δὲ σημήνῃ τῷ κέρατι ὡς ἀναπαύεσθαι,* 2 : 2, 4; Hel. 2 : 1, 5; after adjectives and nouns, *δυνατὸς μὲν ἔσει αὐτὸς τυγχάνειν κτἕ.* Comm. 3 : 6, 2; Thuc. 3 : 12; Dem. de Hal. 14, p. 80; Plat. Theæt. 185, B; *τοὺς δυνατωτάτους κακόν τι ποιεῖν,* 7 : 4, 24; *εἰ σφίσι δυνατὰ εἴη τὰ ἐν Σικελίᾳ πράγματα ὑποχείρια γενέσθαι.* Thuc. 3 : 86; *βεβαίου λόγου καὶ δυνατοῦ κατανοῆσαι,* Plat. Phæd. 90, C; *οἷός τ' εἰμὶ λέγειν ἔγωγε* Cyr. 1 : 4, 12; Thuc. 3 : 98; Dem. Ol. 1, 26, p. 16; Plat. Pol. 1, 336, A; *πλὴν ὁπόσοι ἱκανοὶ ἦσαν τὰς ἀκροπόλεις φυλάττειν.* 1 : 2, 1; Thuc. 1 : 35; *ἱκανὸς ὢν τὰ πλεῖστα λαβεῖν ἢ πάντα,* Dem. Lit. Phil. 16, p. 163; *ἕτοιμοί εἰσι μάχεσθαι* Cyr. 4 : 1, 1; *ἑτοῖμος ἦν πρὶν ἐκπλεῖν κρίνεσθαι,* Thuc. 6 : 29; Dem. Phil. 1, 7, p. 42; Plat. Gorg. 510, B; *χωρίων ἐπιτηδείων ὑμῖν ἐπιτίθεσθαι* 2 : 5, 18; *Εἰσὶ μέν—ἔνιαι τῶν ἀποκρίσεων ἀναγκαῖαι διὰ μακρῶν τοὺς λόγους ποιεῖσθαι·* Plat. Gorg. 449, B; de Leg. 8, 834, E; *σὺ οὖν ἡμῖν δίκαιος εἶ ἀντιχαρίζεσθαι,* Cyr. 4 : 1, 20; Thuc. 1 : 40; Dem. Phil. 2, 37, p. 74; *ἡμεῖς γάρ που δίκαιοί ἐσμεν σώσαντές σε κινδυνεύειν τοῦτον τὸν κίνδυνον* Plat. Crit. 45, A; *Οὐκοῦν,—ἄξιοί εἰσι τὰ ἔσχατα παθεῖν;* 2 : 5, 24; Thuc. 1 : 75; Dem. de Cor. 108, p. 262; *ὥσπερ ἀγαθὸς ἱστάναι ἄνθρωπος,* Plat. Protag. 356, B; *ἀμείνους μεντἂν εἶεν τῶν ἄλλων ἢ τῆς πατρίδος κήδεσθαι.* Dem. de Chers. 27, p. 96; *κράτιστος δὴ οὗτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο.* Thuc. 1 : 138; *Τὸ δὲ χωρίον οἷον κάλλιστον ἐκτάξασθαί ἐστι κτἕ.* 7 : 1, 24; *τίς ἐστιν οὕτω δεινὸς λέγειν ὥςτε κτἕ.* 2 : 5, 15; Cyr. 1 : 4, 12; Dem. Ol. 2, 20, p. 23; *ἵνα—ῥᾴους ἄρχειν ὦσι,* Thuc. 6 : 42; *τοῖς ῥᾴστοις ἐντυγχάνειν* Comm. 1 : 6, 9; *Ταῦτα δὲ πάντα χαλεπὰ νύκτωρ καὶ θορύβου ὄντος ποιεῖν.* 3 : 4, 35; *χαλεπαὶ γὰρ αἱ ὑμέτεραι φύσεις ἄρξαι* Thuc. 7 : 14; Isocr. Pan. 138, p. 69; *μὴ—δέκα νῆες ὀλίγαι ἀμύνειν ὦσι.* Thuc. 1 : 50; *πολλὴ μὲν γάρ, ἔφη, εἰς Ἡράκλειαν πάλιν ἀπιέναι,* 6 : 1, 16; *οὐ γὰρ ἦν ὥρα οἵα τὸ πεδίον ἄρδειν·* 2 : 3, 13; *εἰ δέ τις καὶ τοιοῦτός ἐστιν οἷος ἐγχειρεῖν ἔργῳ τῷ·* Dem. de Rep. Ord. 19, p. 171; *Ἐπέθηκε δὲ καὶ τὴν ἀνυπόστατον ἀνάγκην ἀσκεῖν κτἕ.* Lac. 10 : 7; *ὥςπερ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἔχοντά τινα ἀνάγκην καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς εἶναι,* Hel. 2 : 3, 19; *ξυμμαχίαν—ἀνάγκην ἔχουσαν—τῆς γε ξυγγενείας ἕνεκα καὶ αἰσχύνῃ βοηθεῖν.* Thuc. 5 : 104; *—πολλὰ καὶ χαλεπὰ ὧν οὐκ ἠβουλόμεθα ὕστερον εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν ποιεῖν* Dem. Ol. 1, 15, p. 13; de Fals. Leg. 341, p. 450; *μὴ ὅτι δὴ ἔργῳ ἀνάγκης ἀεὶ προσκειμένης μεταχειρίζεσθαι·* Plat. Phædr. 240, E; *Ἀλλὰ μὴν ὥρα γ', ἔφη, βουλεύεσθαι πῶς κτἕ.* 3 : 4, 40; 4 : 6, 7; *νῦν δ' ὥρα ἤδη καὶ ἐπ' ἄλλο τι τρέπεσθαι.* Plat. Protag. 361, E; *Ὥςτε ὥρα λέγειν κτἕ.* 1 : 3, 12; *καιρὸν ἡγήσατο μάχην συνάψαι,* Ages. 1 : 31; *ἐγὼ ἔτι ποιήσομαι σχολὴν ἀκροάσασθαί σου* Plat. Io, 530, E; *κίνδυνος εἴη παθεῖν τι* Cyr. 8 : 1, 45; Thuc. 4 : 57; Plat. Crat. 436, B; *ὡς καθ' ἡμέραν ἑκάστην ἐλπίδος οὔσης ἀεὶ ναυμαχήσειν.* Thuc. 2 : 85; *Θαῦμα καὶ ἀκοῦσαι.* Plat. de Leg. 656, D; *πρὸς ἀνάκλησιν θεῶν μὴ στερῆσαι σφᾶς τῆς σωτηρίας ἐτρέποντο·* Thuc. 7 : 71; *ἔλαβον πρόφασιν στρατεύειν* Hel. 3 : 5, 5; Plat. Phædr. 255, D; *πρόφασιν δικαίαν μὴ ἀποδιδόναι κτἕ.* 7 : 6, 22; *ὡς ξυγγνώμην ἁμαρτεῖν ἀνθρωπίνως λήψονται.* Thuc. 3 : 40; and sometimes after adverbs, *πῶς ἂν τοῖς μὲν εὔνοις κάλλιστα ἰδεῖν ποιοῖτο τὴν ἐξέλασιν,* Cyr. 8 : 3, 5; *Ἀναγκαίως γὰρ ἔχω ὑμᾶς διδάσκειν κτἕ.* Lys. adv. Andoc. 35, p. 106; with the accusative, or the dative, genitive, or nominative, by attraction, as subject, which regularly precedes the infinitive; as, with the accusative, *βούλεται οὖν καὶ σὲ τούτων γεύσασθαι.* 1 : 9, 26; 1 : 1, 1; *Λακεδαιμόνιοι βούλονται τὴν εἰρήνην εἶναι,* Thuc. 1 : 139; Plat. Io, 532, A; *εἴα Κῦρος τὸν Κλέαρχον ἔχειν.* 1 : 4, 7; *δεδιότες μή—οὐκ ἐῶσι σφᾶς ἀποπλεῖν* Thuc. 1 : 52; *ἔασον αὐτὸ χαίρειν* Plat. Crit. 45, A; *Νομίζει δὲ καὶ ὑμᾶς ἑαυτοῦ εἶναι* 2 : 1, 11; *νομίσαντες οὐδένα καιρὸν εἶναι* Thuc. 5 : 13; *—οὐδὲν ἡγεῖτο ὄφελος εἶναι,* 2 : 6, 9; Thuc. 1 : 39; *Οἴομαι γὰρ ἂν ἡμᾶς τοιαῦτα παθεῖν κτἕ.* 3 : 2, 3; *οἴομαι ὑμᾶς ἀληθῆ οἴεσθαι·* Plat. Symp. 173, D; *ἀκούω δὲ καὶ ἄλλα ἔθνη πολλὰ τοιαῦτα εἶναι,* 2 : 5, 13; 3 : 2, 34; *ἔφασαν δέ με καὶ δῶρα ἔχειν παρά σου.* 7 : 7, 44; *Φήσει τις δημοκρατίαν οὔτε ξυνετὸν οὔτ' ἴσον εἶναι,* Thuc. 6 : 39; Plat. Phæd. 82, A; *Νέων ἔπειθεν αὐτὸν καθ'*

ἑαυτὸν πορεύεσθαι, 5 : 10, 13 ; Thuc. 3 : 3 ; εἰπὼν μηδένα παριέναι κτἕ. Hel. 5 : 2, 29 ; ἐκέλευέ τε αὐτὸν ἐκ τοῦ μέσου ἐξίστασθαι. 1 : 5, 14 ; Thuc. 1 : 28 ; the subject of the infinitive and of the leading word coinciding, ἐβούλετο ἑαυτὸν φιλεῖσθαι Cyr. 8 : 2, 26 ; βουλοίμην ἂν ἐμέ τε τυχεῖν — τοῦτόν τε παθεῖν κτἕ. Dem. adv. Timocr. 8, p. 702 ; Comm. 2 : 1, 27 ; εὔχομαι — μυρίας ἐμέ γε κατὰ γῆς ὀργυιὰς γενέσθαι. 7 : 1, 30 ; with the dative, ἐπιτρέπει αὐτῷ ποιεῖν ὅ τι βούλεται 5 : 10, 14 ; Thuc. 1 : 126 ; Plat. de Leg. 5, 730, D ; εἶπε τῷ ἄρχοντι αὐτῶν παρεῖναι πρὸς αὐτόν. Cyr. 2 : 4, 21 ; τὰ ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν Thuc. 2 : 5 ; προειπὼν αὐτῷ λέγειν ὧδε · Cyr. 2 : 4, 31 ; Hel. 2 : 4, 31 ; παρήγγειλε δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις παράγειν κτἕ. 4 : 6, 6 ; Thuc. 5 : 73 ; Plat. Crit. 50, D ; with the genitive, ἐδεῖτο τοῦ Κλεάρχου μὴ ποιεῖν ταῦτα. 1 : 5, 14 ; 1 : 9, 25 ; 4 : 5, 16 ; δεησόμενοι αὐτῶν παρὰ σφᾶς ἐλθεῖν. Thuc. 5 : 50 ; Plat. Protag. 335, D ; with both the dative and accusative, or the genitive and accusative, συμβουλεύει τῷ Ξενοφῶντι ἐλθόντα εἰς Δελφοὺς ἀνακοινῶσαι κτἕ. 3 : 1, 5 ; ὁ δὲ τοῖς πελτασταῖς πᾶσι παρήγγελλε διηγκυλωμένους ἰέναι, 5 : 2, 12 ; εἶπον δὲ τούτοις καὶ Κερκυραίων ἅμα παραπλέοντας τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιμεληθῆναι, Thuc. 4 : 2 ; Δέονται δέ σου καὶ τοῦτο, παραγενόμενον καὶ ἄρξαντα ἑαυτῶν πεῖραν λαβεῖν κτἕ. 6 : 4, 33 ; τῶν δεομένων μου προστάτην γενέσθαι Cyr. 7 : 2, 23 ; with the nominative, κινδυνεύσεις ἐπιδεῖξαι σὺ μὲν χρηστός τε καὶ φιλάδελφος εἶναι, ἐκεῖνος δὲ φαῦλος κτἕ. Comm. 2 : 3, 17 ; ἐμὲ δὲ οἴεσθ' ὑμῖν εἰσοίσειν, ὑμεῖς δὲ νεμεῖσθαι ; Dem. adv. Mid. 202, p. 579 (Bekker) ; φασὶ μόνοι Βοιωτῶν οὐ μηδίσαι Thuc. 3 : 62 ; ὁμολογῶ τὰ πάντων ἐσχατώτατα παθὼν ἂν δικαίως ἀποθνήσκειν. Hel. 2 : 3, 49 ; with the dative or accusative after adjectives and nouns, δυνατὴν καὶ ὑποζυγίοις πορεύεσθαι ὁδόν. 4 : 1, 24 ; —τὰ ὑδάτια φαίνεται καὶ ἐπιτήδεια κόραις παίζειν παρ' αὐτά. Plat. Phædr. 229, B ; ἐλείπετο τῆς νυκτὸς ὅσον σκοταίους διελθεῖν τὸ πεδίον, 4 : 1, 5 ; ὥρα ἡμῖν βουλεύεσθαι ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν, 5 : 7, 12 ; 7 : 4, 10 ; ὥστε ὥρα καὶ σοὶ ἐπιδείκνυσθαι τὴν παιδείαν. 4 : 6, 16 ; ἀλλὰ σχολὴ ᾖ ἡμῖν—τούτους εὖ ποιεῖν. 1 : 6, 9 ; Σχολὴ τοῖς πολεμίοις λῃίζεσθαι · 5 : 1, 9 ; ἡσυχίαν δὲ ποιοῦσιν ἐκείνῳ πράττειν ὅ τι βούλεται. Dem. de Chers. 52, p. 102 ; ζῶντι μὲν ἐξουσίαν γέγραφε τῷ Χαριδήμῳ ποιεῖν ὅ τι ἂν βούληται, Dem. adv. Aristocr. 67, p. 642 ; νῦν δὲ καιρὸς οὐχ ἧσσον μαθόντας ὑμᾶς ἐν ᾧ ἐσμὲν βουλεύσασθαι. Thuc. 7 : 11 ; κίνδυνος οὖν πολλοὺς ἀπόλλυσθαι, 5 : 1, 6 ; ἔπεστι γάρ τις αἰσχύνη λόγχην ἀκονῶντα κακὸν εἶναι. Cyr. 6 : 2, 33 ; ἔρως ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν ὁμοίως ἐκπλεῦσαι · Thuc. 6 : 24 ; ὥστ' ἐλπὶς ὑμᾶς μὴ ὀφθῆναι · Cyr. 2 : 4, 23.

If the subject of the infinitive be emphatic, it may follow the infinitive ; as, the accusative, ἐβούλετο καὶ αὐτῶν ἕνεκα τῶν ὁμοτίμων γενέσθαι τοῦτο τὸ ψήφισμα · Cyr. 2 : 2, 21 ; ib. 5 : 1, 19 ; καὶ ὁ Κῦρος συμπρουθυμεῖτο μεῖναι αὐτόν · 3 : 1, 9 ; νῦν δεῖται Κῦρος ἕπεσθαι τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ βασιλέα · 1 . 4, 14 ; εὔχομαι— τοῦτο παραστῆσαι τοὺς θεοὺς ὑμῖν, κτἕ. Dem. de Cor. 1, pp. 225, 226 ; Ἀξιῶ δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ δέομαι τοῦτο μεμνῆσθαι ὑμᾶς κτἕ. ib. 33, p. 236 ; μείζονα ἡγησάμενος εἶναι ἢ ὡς ἐπὶ Πισίδας τὴν παρασκευήν, 1 : 2, 4 ; Οἴει γάρ σοι μαχεῖσθαι, ὦ Κῦρε, τὸν ἀδελφόν ; 1 : 7, 9 ; νομίζοντες αὐτίκα ἥξειν αὐτοὺς κτἕ. 2 : 5, 34 ; νομίσαντες λελύσθαι τὰς σπονδάς, Thuc. 1 : 52 ; νομίζω εἶναι θεούς Plat. Apol. 26, C ; ὑποπτεύων μὴ ἀεὶ οὕτω πλήρεις εἶναι τάφρους ὕδατος · 2 : 3, 13 ; ἀκούσαντες ξένους μισθοῦσθαι τοὺς Ἐλευσῖνι, Hel. 2 : 4, 43 ; φάσκων κινδυνεύσειν τὸ τεῖχος τοῦτο κτἕ. Thuc. 8 : 91 ; εἰπὼν ἀθλιωτάτους εἶναι τοὺς Ἕλληνας, Hel. 1 : 6, 7 ; βουλεύων ἀποπλεῖν τὴν ταχίστην τοὺς πρέσβεις κτἕ. Dem. de Cor. 25, p. 233 ; παρήγγειλεν ὁ Κλέαρχος εἰς τάξιν τὰ ὅπλα τίθεσθαι τοὺς Ἕλληνας 2 : 2, 21 ; κελεύει οὕτω ποιεῖν σε ὅπως κτἕ. Cyr. 2 : 4, 31 ; ἐκέλευον ἀπογράφεσθαι πάντας · Hel. 2 : 4, 8 ; ἐκήρυξε δὴ παρεῖναι τοὺς ἐπιτρόπους πάντας · Cyr. 4 : 2, 35 ; ὥστε εἶναι σφίσι καταφυγήν, Hel. 2 : 4, 8 ; and sometimes the dative or nominative, ταύτην τὴν χώραν ἐπέτρεψε διαρπάσαι τοῖς Ἕλλησιν 1 : 2, 19 ; οὐ διανοούμενοι ἄρχειν ἑκόντες, Thuc. 1 : 52 ; ὥστε τὴν γῆν δῃοῦν ἐπιφοιτῶντες. ib. 1 : 81 ; so with adjectives and nouns, ὁδός—ἀμήχανος εἰσελθεῖν στρατεύματι, 1 : 2, 21 ; εἰκὸς ἄρχειν με λόγου. Cyr. 6 : 1, 6 ; ὥρα ἦν ἀπιέναι τοῖς πολεμίοις · 3 : 4, 34 ; Ὥρα ἂν εἴη, ἦν δ' ἐγώ, ἐπανιέναι ἡμῖν ἐπὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν, Plat. Pol. 462, E ; σχολὴ δ' οὐκ ἦν ἰδεῖν παρελθόντι τὸ αἴτιον τῆς σπουδῆς · 4 : 1, 17.

If the subject be very emphatic, it may stand before the leading word ; as, before the verb, ἐγὼ γὰρ Κῦρον ἐπεθύμησά μοι φίλον γενέσθαι, 2 : 5, 11 ; ἡδονὴν βουλόμεθα ἡμῖν εἶναι, Plat. de Leg. 5, 733, A ; ἐπεὶ αὐτῶν γε καὶ πόδας καὶ χεῖρας ἐθέλουσιν ἀποτέμνεσθαι οἱ ἄνθρωποι, ib. Symp. 205, E ; Λύσανδρον οὐκ εἴα ναυμαχεῖν κτἕ. Hel. 2 : 1, 14 ; τῶν δ' ἀνθρωπίνων σὲ ἐγὼ ἐν τῷ παρόντι νομίζω μέγιστον εἶναι ἡμῖν ἀγαθόν. 2 . 5, 8 ; 2 : 6, 26 ; οὐδὲν γὰρ ἡγοῦμαι τούτων εἶναι πρὸς ἐμέ · Dem. de Cor. 60, p. 245 ; τὸν θάνατον ἡγοῦνται πάντες οἱ ἄλλοι τῶν μεγάλων κακῶν εἶναι Plat. Phæd. 68, D ; —βασιλέα ὑπώπτευεν ἐπὶ τὸ πεδίον τὸ ὕδωρ ἀφεικέναι. 2 : 3, 13 ; ἄλλους δέ τινας ἔφασαν λέγειν κτἕ. 2 : 1, 14 ; Οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν, Dem. de Cor. 35, p. 237 ; τοὺς μὲν ὁπλίτας ἐκέλευσεν αὐτοῦ μεῖναι 1 : 5, 13 ; Cyr. 2 : 2, 7 ; Hel. 2 : 4, 8 ; Thuc. 5 : 22 ; ἡμᾶς ὑπάγεται μένειν 2 : 4, 3 ; τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας ἐβιάζετο ἰέναι 1 : 3, 1 ; τούς τε φρουροὺς καὶ Καλλίβιον ἁρμοστὴν ξυνέπραξεν αὐτοῖς πεμφθῆναι Hel. 2 : 3, 14 ; ὥστε τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ἐπέστησαν ἐπιμελεῖσθαι τῆς εὐκοσμίας, Isocr. Areop. 37, p. 147 ; so the dative or the nominative, σοὶ δ', ὦ Κριτόβουλε, συμβουλεύω ἀπενιαυτίσαι · Comm. 1 : 3, 13 ; Hel. 2 : 4, 40 ; ὡς αὐτοῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶπον παρεῖναι, Thuc. 3 : 8 ; αὐτὸς δ' οὐκ ἔφη ἰέναι. 1 : 3, 8 ; αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι Thuc. 1 : 118 ; οὐ γὰρ αὐτοί γ' αἴτιοι φήσομεν εἶναι, Dem. Ol. 3, 17, p. 33 ; with both the dative and accusative, ὁ δὲ τοῖς πελτασταῖς πᾶσι παγήγγειλε διηγκυλωμένους ἰέναι, 5 : 2, 12 ; before adjectives and nouns, —αὐτῷ ὁ χῶρος ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐνστρατοπεδεῦσαι, Thuc. 2 : 20 ; καί μοι ὥρα ἀπιέναι. Plat. Euthyph. 15, E ; οὐδεὶς αὐτοῖς κίνδυνος ὑφ' ἡμῶν κακόν τι παθεῖν Cyr. 4 : 3, 5 ; —ἵνα καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι φόβος ᾖ ἐπὶ βασιλέα μέγαν στρατεύειν ; 2 : 4, 3 ; with both the dative and accusative, εἰ μὲν τῶν μυρίων ἐλπίδων μία τις ὑμῖν ἐστι σωθῆναι πολεμοῦντας βασιλεῖ, 2 : 1, 19 ; and the subject of the infinitive, if it be a relative pronoun or a demonstrative of previous reference, either alone or modifying a word, is regularly put first in the clause ; as, ὃν ᾤετο πιστόν οἱ εἶναι, 1 : 9, 29 ; ἃ νῦν οὗτος ἔφη συμβήσεσθαι, Dem. de Cor. 85, p. 254 ; ὅ τι τις γιγνώσκει ἄριστον εἶναι. 1 : 3, 12 ; ὁποῖον ἄν τι ὑμῖν οἴησθε μάλιστα συμφέρειν. 2 : 2, 2 ; ὅσους ἔπεισαν ἐςβῆναι Thuc. 3 : 81 ; ταύτην νομίζων ἥκιστα μὲν γυναικείᾳ κοινωνεῖν, Lac. 11 : 3 ; Καὶ ταῦθ' οὕτω σεμνὰ καὶ προςήκοντα τοῖς ὑμετέροις ἤθεσιν ὑμεῖς ὑπολαμβάνετ' εἶναι, ὥστε κτἕ. Dem. de Cor. 204, p. 296 ; τὰς οὖν τοιαύτας ἀγνωμοσύνας νομίζων συνουσίαις μάλιστα ἂν παύεσθαι 2 : 5, 6.

If the infinitive be emphatic, it may stand before the leading word ; as, before the verb, οὐδὲ μὴν βοηθῆσαι πολλῶν ὄντων πέραν οὐδεὶς αὐτοῖς δυνήσεται 2 : 4, 20 ; 2 : 5, 19 ; οὐκέτι κρατεῖν δύνανται οὐδ' οἱ νόμοι κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 4, p. 54 ; εἰ δέ τις—μήτε ἰδεῖν ἔχοι καρπὸν κτἕ. Œc. 20 : 13 ; Thuc. 8 : 66 ; οὐδ' ἂν εἷς εἰπεῖν ἔχοι. Dem. de Cor. 94, p. 257 ; ἄρχεσθαι ἐπίσταμαι ὥς τις καὶ ἄλλος κτἕ. 1 : 3, 15 ; ἰέναι μὲν οὐκ ἤθελε, 1 : 3, 8 ; Thuc. 8 : 58 ; Dem. de Cor. 25, p. 233 ; διδάσκειν σε βούλομαι ὡς κτἕ. 2 : 5, 6 ; Thuc. 1 : 105 ; Æschin. adv. Ctes. 4, p. 54 ; Isocr. Pan. 184, p. 79 ; ἡμᾶς ἀπολέσαι ἂν περὶ παντὸς ποιήσαιτο, 2 : 4, 3 ; Σοφοκλέα δὲ—ἀποπέμψειν ἔμελλον. Thuc. 3 : 115 ; ὅποι πορεύεσθαι ἔμελλον. 3 : 5, 17 ; Thuc. 2 : 76 ; οὐδὲ τοῦτό γε οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν τολμήσειεν, Dem. de Cor. 68, p. 247 ; διορύττειν ἐπεχείρησαν τὸν πύργον. 7 : 8, 13 ; κρατεῖν πειράσθω · 3 : 2, 39 ; ὅσα γιγνώσκειν δοκῶ ἀγαθὰ ἀμφοτέροις Cyr. 8 : 5, 22 ; Dem. de Cor. 107, p. 262 ; ἄλλην τινὰ ἐννενοηκέναι δοκεῖς ὁδὸν κρείττω ; 2 : 2, 10 ;

ὁ κόθορνος ἁρμόττειν μὲν τοῖς ποσὶν ἀμφοτέροις δοκεῖ, Hel. 2 : 3, 31 ; Thuc. 6 : 55 ; Dem. de Cor. 21, p. 232 ; Plat. Phæd. 62, E ; ἐκεῖνοι δὲ ἑαυτῶν κατηγορεῖν ἐφαίνοντο. Hel. 2 : 3, 35 ; Dem. de Cor. 15, p. 230 ; Βασιλεὺς νικᾶν ἡγεῖται, 2 : 1, 11 ; τὰς σπονδὰς προτέρους λελυκέναι ἡγοῦντο αὐτούς · Thuc. 7 : 18 ; Ὅτι μέντοι ἀδικεῖσθαι νομίζει κτἕ. 1 : 3, 10 ; Thuc. 5 : 7 ; Dem. de Cor. 13, p. 229 ; χαλεπὴν εἶναι νομίζω τὴν πορείαν, 5 : 6, 10 ; Thuc. 7 : 86 ; μεταμέλειν σοι ἔφησθα 1 : 6, 7 ; ἃ ἔχειν ἔφασαν κτἕ. 7 : 4, 15 ; αὔριον πρῲ ἀπιέναι φησίν. 2 : 2, 1 (Dindorf) ; Thuc. 6 : 64 ; ὁρᾶν ἔφη τοὺς πολλοὺς οὔτε — φροντίζοντας κτἕ. Comm. 2 : 4, 2 ; τὸ βασίλειον σημεῖον ὁρᾶν ἔφασαν ἀετόν τινα χρυσοῦν κτἕ. 1 : 10, 12 ; μισθωθῆναι οὐκ ἐπὶ τούτῳ ἔφασαν 1 : 3, 1 ; παραβήσεσθαι ἔφασαν αὐτοὺς τὰς σπονδάς, Thuc. 4 : 122 ; λέγειν τε ἐκέλευεν αὐτοὺς ὅτι κτἕ. 7 : 5, 9 ; Hel. 2 : 3, 50 ; Thuc. 7 : 50 ; 8 : 46 ; χαίρειν εἰπόντες ἐκείνοις Plat. Phæd. 64, C ; ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ ὧν κτἕ. Dem. de Cor. 111, p. 263 ; τὸ δὲ ἥμισυ φυλάττειν κατέλιπε τὸ στρατόπεδον · 5 : 2, 1 ; ἐνταῦθα δὴ εἰπεῖν λέγεται ὁ Κῦρος κτἕ. Cyr. 2 : 1, 11 ; πολλάκις λέγειν ἀναγκασθήσομαι περὶ ἐμαυτοῦ. Dem. de Cor. 4, p. 226 ; with the subject of the infinitive omitted, even when it does not coincide with that of the leading verb, τήν τε τροφὴν κακῶς ἐπόριζε τοῖς Πελοποννησίοις καὶ ναυμαχεῖν οὐκ εἴα, Thuc. 8 : 46 ; ὑμᾶς δὲ βασιλεὺς τὰ ὅπλα ἀπαιτεῖ · ἑαυτοῦ γὰρ εἶναί φησιν, 2 : 5, 38 ; Ταῦτα μὲν δὴ ἀπαγγελοῦμεν · ἀλλὰ καὶ τάδε ὑμῖν εἰπεῖν ἐκέλευσε βασιλεύς, ὅτι κτἕ. 2 : 1, 21 ; εἰ βούλεσθε συναπιέναι, ἥκειν ἤδη κελεύει τῆς νυκτός. 2 : 2, 1 ; Ὁ μὲν ταῦτ᾽ ἔλεξεν, οἱ δὲ λοχαγοὶ ἀκούσαντες ἡγεῖσθαι ἐκέλευον πάντες, 3 : 1, 26 ; Thuc. 4 : 22 ; 8 : 100 ; σημαίνειν τε ἅμα ἐκέλευεν ἀναχώρησιν ib. 5 : 10 ; before adjectives and nouns, Ἄρχειν δὲ καλῶν μὲν καὶ ἀγαθῶν δυνατὸς ἦν · 2 : 6, 19 ; οὔτ᾽ ἀποκωλύσειν δυνατοὶ ὄντες, Thuc. 3 : 28 ; λέγειν γε ποιεῖ δυνατούς. Plat. Gorg. 449, E ; ὑπολαβεῖν οἷοί τ᾽ ἐσμὲν κτἕ. Thuc. 1 : 121 ; Plat. Phæd. 57, E ; ὡς πολεμεῖν τε ἱκανοὶ εἴησαν 1 : 1, 5 ; 2 : 6, 16 ; κινδυνεύειν παντὶ τρόπῳ ἑτοῖμοι ἦσαν. Thuc. 4 : 108 ; Plat. de Leg. 1, 643, A ; ἄρχειν ἀξιώτατος 1 : 9, 1 ; μετὰ καινότητος μὲν λόγου ἀπατᾶσθαι ἄριστοι, Thuc. 3 : 38 ; φαγεῖν δεινός, 7 : 3, 23 ; δύνασθαι δὲ οὐ πάνυ ῥᾴδια · Plat. de Leg. 643, A ; ὁρᾶν στυγνὸς ἦν 2 : 6, 9 ; Ἀλλὰ γὰρ καὶ περαίνειν ἤδη ὥρα · 3 : 2, 32 ; εἴ τι βιάσασθαι καιρός, Cyr. 5 : 5, 45 ; κἂν βοηθῆσαί ποι καιρὸς ᾖ, 5 : 1, 8 ; —ἀντιπάσχειν δὲ οὐδεὶς κίνδυνος ; 2 : 5, 17.

If both the infinitive and its subject be emphatic, they are both put before the leading word, the more emphatic commonly preceding ; as, the infinitive first, ἄτοπον μὴν ἀκούσεσθαί σε λόγον οἶμαι, Plat. Epin. 973, B ; λέγειν αὐτὸν ἔφασαν ὡς κτἕ. 2 : 6, 10 ; 1 : 7, 5 ; μηδίσαι μὲν αὐτοὺς οὔ φαμεν διότι κτἕ. Thuc. 3 : 62 ; Dem. de Chers. 8, p. 92 ; μένειν τε αὐτὸν ἐκέλευσε κτἕ. 2 : 5, 27 ; Thuc. 6 : 102 , ταύτας—διαρπάσαι τοῖς Ἕλλησιν ἐπέτρεψε 2 : 4, 27 ; πολεμεῖν αὐτῷ προστάττετε, ἂν καιρὸν λάβῃ · Dem. Ep. Phil. 16, p. 163 ; τὰς δὲ δοκιμάσασα χρῆσθαι τοῖς ἄλλοις παρέδωκεν. Isocr. Pan. 40, p. 48 ; ἰᾶσθαι αὐτὸς τὸ τραῦμά φησι. 1 : 8, 26 ; the subject first, χρήματα μὲν προσγενέσθαι ἔτι ἂν βουλοίμην ἡμῖν, Cyr. 3 : 2, 28 ; ὀργίλους καὶ τραχεῖς ὑμᾶς ἔσεσθαι νομίζω. Dem. Phil. 2, 33, p. 73 ; τοὺς μετ᾽ αὐτοῦ θέσθαι κελεύσας τὰς ἀσπίδας Hel. 2 : 4, 12 ; τούς τε πάντας παρασκευάζεσθαι ἐκέλευσεν Thuc. 4 : 114 ; ὀλίγοις οὖσι τρόπαια ἵστασθαι διδόασι · Hel. 2 : 4, 14 ; ὅταν οὖν μηκέθ᾽ ὑμῖν ἀμελεῖν ἐξουσία γίγνηται κτἕ. Dem. Phil. 2, 33, p. 73 ; de Chers. 8, p. 92 ; ἡμῖν δὲ στρατεύεσθαι οὐ μόνον σχολή, ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη. Cyr. 4 : 3, 12.

If the infinitive have two or more subjects, they may all precede it ; as, πότερον οἴεσθε Θρασύβουλον καὶ Ἄνυτον καὶ τοὺς ἄλλους φυγάδας ἃ ἐγὼ λέγω μᾶλλον ἂν ἐνθάδε βούλεσθαι γίγνεσθαι ἢ κτἕ. Hel. 2 : 3, 44 ; φασὶ δ᾽ οἱ σοφοί, ὦ Καλλίκλεις, καὶ οὐρανὸν καὶ γῆν καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους τὴν κοινωνίαν συνέχειν Plat. Gorg. 507, E ; οὐκ ἔφη αὐτός, ἀλλ᾽ ἐκεῖνον στρατηγεῖν Thuc. 4 : 28 ; ἔταξε Γλοῦν καὶ Πίγρητα λαβόντας τοῦ βαρβαρικοῦ στρατοῦ συνεκβιβάζειν τὰς ἁμάξας, 1 : 5, 7 ; or if one be emphatic, that alone may precede, ἀπιέναι αὐτὸν ἐκέλευσαν · αὐτοὶ γὰρ νῦν στρατηγεῖν, οὐκ ἐκεῖνον. Hel. 2 : 1, 26 ; so in case of distribution, διεπράξατο πέντε μὲν στρατηγοὺς ἰέναι, εἴκοσι δὲ λοχαγούς · 2 : 5, 30 ; and if all be emphatic, they may all follow the infinitive, ἐπεὶ ἤκουσεν αὐτῷ εἶναι καὶ ἐκπώματα καὶ τάπιδας βαρβαρικάς, 7 : 3, 18 ; ἀντέλεγόν τινες αὐτῷ μὴ ἰέναι πάντας τοὺς λοχαγοὺς καὶ στρατηγούς 2 : 5, 29.

If there be two or more coördinate infinitives, they are regularly put after the leading word ; as, after the verb, δυναίμεθ᾽ ἂν καὶ σώζεσθαι καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔχειν · 5 : 6, 13 ; σοὶ τῷ δυναμένῳ λέγειν καὶ πείθειν τὰ πλήθη. Plat. Gorg. 452, E ; οὐδὲν ἄλλο δυναμένη ἢ ἀποδρᾶναι ἢ φυγεῖν · 2 : 2, 13 ; ἐβούλετο δὲ καὶ ὁ Κλέαρχος ἅπαν τὸ στράτευμα πρὸς ἑαυτὸν ἔχειν τὴν γνώμην καὶ τοὺς παραλυποῦντας ἐκποδὼν εἶναι. 2 : 5, 29 ; ἢν ἐθέλητε ἀρχήν τε μὴ ἐπικτᾶσθαι ἅμα πολεμοῦντες καὶ κινδύνους αὐθαιρέτους μὴ προστίθεσθαι · Thuc. 1 : 144 ; 4 : 10 ; ἐμοὶ οὐκ ἐθέλετε πείθεσθαι οὐδὲ ἕπεσθαι, 1 : 3, 6 ; ἑλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν. Plat. Gorg. 469, C ; εἰ μέλλοι ἢ φυλακὰς φυλάξειν ἢ φίλων ἀφέξεσθαι ἢ ἀπροφασίστως ἰέναι πρός κτἕ. 2 : 6, 10 ; καὶ τὸν μισθὸν ἄν μοι δοκῶ ἔχειν καὶ οὐδὲν ἐπὶ τοῖς πεπονημένοις ἄχθεσθαι. 7 : 6, 10 ; 2 : 4, 5 ; Καί μοι δοκεῖς —ἐπίδειξίν τινα—βουλόμενος ποιήσασθαι τοῦτον προελέσθαι τὸν ἀγῶνα, οὐκ ἀδικήματος οὐδενὸς λαβεῖν τιμωρίαν. Dem. de Cor. 280, p. 319 ; οὓς ἐνόμιζον ἥκιστα μὲν παρωθουμένους ἀνέχεσθαι, ἀντιπράττειν δέ τι ἐπιχειροῦντας πλείστους ἂν τοὺς ξυνεθέλοντας λαμβάνειν. Hel. 2 : 3, 14 ; ὅπλα μὲν οὖν ἔχοντες οἰόμεθα ἂν καὶ τῇ ἀρετῇ χρῆσθαι, παραδόντες δ᾽ ἂν ταῦτα καὶ τῶν σωμάτων στερηθῆναι. 2 : 1, 12 ; 2 : 1, 1 ; Dem. Phil. 3, 74, p. 130 ; τοῦτο ὑπελάμβανον αὐτό μοι παρακελεύεσθαί τε καὶ ἐπικελεύειν · Plat. Phæd. 61, A ; εἴκαζον ἢ διώκοντα οἴχεσθαι ἢ καταληψόμενόν τι προεληλακέναι · 1 : 10, 16 ; ἔφη καὶ τὸν Τισσαφέρνους ἀδελφὸν σὺν αὐτοῖς ὁρᾶν καὶ γιγνώσκειν · 2 : 5, 35 ; Plat. Gorg. 449, C ; ἀντέλεγόν τινες αὐτῷ μὴ ἰέναι πάντας τοὺς λοχαγοὺς καὶ τοὺς στρατηγοὺς μηδὲ πιστεύειν Τισσαφέρνει. 2 : 5, 29 ; Hel. 2 : 2, 19 ; καὶ τότε καὶ νῦν καὶ ἀεὶ ὁμολογῶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις · Dem. de Cor. 31, p. 236 ; παρακελεύομαι μηδεμίαν συγγνώμην ἔχειν, ἀλλὰ καταγελᾶν καὶ καταφρονεῖν · Isocr. Pan. 14, p. 43 ; αὐτόθεν αὐτοὺς ἐκέλευον ἀπιέναι, καὶ εἴ τι δέονται εἰρήνης, κάλλιον ἥκειν βουλευσαμένους. Hel. 2 : 2, 13 ; Thuc. 1 : 56 ; εἶπε περιμένειν καὶ μὴ πρότερον παριέναι, Plat. Phæd. 59, E ; ἐνταῦθα λέγεται Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν νικήσας ἐρίζοντά οἱ περὶ σοφίας καὶ τὸ δέρμα κρεμάσαι κτἕ. 1 : 2, 8 ; so in case of distribution, εἰ δὲ μέλλοιμεν οἱ μὲν καταλείψεσθαι, οἱ δὲ πλεύσεσθαι, 5 : 6, 12 ; ἐψηφίσαντο ἐκείνους μὲν καταπαῦσαι, ἄλλους δὲ ἑλέσθαι, Hel. 2 : 4, 23 ; and in interchange of object and subject infinitive, ἔδοξεν αὐτῷ σκηπτὸς πεσεῖν εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν καὶ ἐκ τούτου λάμπεσθαι πᾶσαν. 3 : 1, 11 (Krüger, Kühner) ; ἐδόκει δὴ θεῖον εἶναι καὶ σαφῶς ὑποχωρῆσαι τὸν ποταμόν κτἕ. 1 : 4, 18 ; τῷ δὲ διάφορόν τι ἐδόκει εἶναι τοῦτο τὸ χωρίον— καὶ τοὺς Μεσσηνίους—πλεῖστ᾽ ἂν βλάπτειν. Thuc. 4 : 3 ; after adjectives and nouns, δυνατώτατος ἂν εἴη καὶ πράττειν καὶ λέγειν ; Plat. Protag. 319, A ; οἷός τ᾽ εἶ ἐμοί τε ἰσχυρῶς χαρίσασθαι καὶ τοὺς συμμάχους μεγάλα ὠφελῆσαι. Cyr. 6 : 1, 38 ; οἷοί τε ἐσόμεθα τῶν μὲν κρατεῖν, τὰ δὲ καὶ διασῶσαι. Thuc. 6 : 23 ; Plat. Gorg. 487, D ; ἱκανὸς μὲν γὰρ — φροντίζειν ἦν ὅπως ἔχοι ἡ στρατιὰ αὐτῷ τὰ ἐπιτήδεια καὶ παρασκευάζειν ταῦτα, 2 : 6, 8 ; ἱκανὸν εἰπεῖν τε καὶ πρᾶξαι Comm. 2 : 9, 4 ; ἕτοιμος εἴη κοινῇ πολεμεῖν καὶ ξυμμάχεσθαι καὶ συνεκβάλλειν τοὺς Ἕλληνας κτἕ. Hel. 3 : 2, 13 ; 5 : 9, 2 ; Ἐμοὶ οὖν δοκεῖ οὐχ ὥρα εἶναι ἡμῖν καθεύδειν οὐδ᾽ ἀμελεῖν ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλὰ βουλεύεσθαι κτἕ. 1 : 3, 11 ; Plat. Pol. 5, 462, E ; νῦν οὖν μάλα σοι καιρός ἐστιν ἐπιδείξασθαι τὴν παιδείαν καὶ φυλάξασθαι μή κτἕ. 4 : 6, 15 ; Cyr. 6 : 1, 6 ; ἐπιδεικνύντες οἷα εἴη ἡ ἀπορία ἄνευ τῆς Κύρου γνώμης καὶ μένειν καὶ ἀπιέναι. 1 : 3, 13 ; ἔτι δὲ καὶ δοθῆναι αὐτῷ ταύτην τὴν ἄδειαν — διαφθείρειν τοὺς νησιώτας καὶ ἀφιστάναι ὑμῶν, Dem.

de Hal. 15, p. 80; *πιστὰ λαβεῖν παρ' ἡμῶν ἢ μὴν φιλίαν παρέξειν ὑμῖν τὴν χώραν καὶ ἀδόλως ἀπάξειν κτἕ.* 2 : 3, 26; *ψήφισμά τ' εὐθὺς ἐποιήσαντο — Σκιωναίους ἐξελεῖν τε καὶ ἀποκτεῖναι.* Thuc. 4 : 122; *γνώμην δὲ ἐποιοῦντο κηρύγμασί τε χρήσασθαι ἐπιτηδείοις καὶ ἐς ξύμβασιν μᾶλλον καὶ φιλίαν τὴν πόλιν ἀγαγεῖν.* ib. 2 : 2; if the infinitives be emphatic, one sometimes precedes the leading word, *Οὐκ ἄρα σφάττειν βουλόμεθα οὐδ' ἐκβάλλειν ἐκ τῶν πόλεων οὐδὲ χρήματα ἀφαιρεῖσθαι κτἕ.* Plat. Gorg. 468, C; *πᾶσα ἡ χώρα αἴθεσθαι ἐδόκει καὶ τὸ στράτευμα πολὺ εἶναι.* 6 : 1, 19; *ἐκκαλύψειν μέ φησι προσελθὼν καὶ ἄξειν κτἕ.* Æschin. adv. Ctes. 55, p. 61; Thuc. 4 : 98; *συμπέμπειν τινὰ κέλευε καὶ μαθεῖν.* Cyr. 2 : 4, 31; Thuc. 2 : 73; Plat. Pol. 3, 393, E; *κυβερνᾶν κατασταθεὶς ὁ μὴ ἐπιστάμενος ἢ στρατηγεῖν,* Comm. 1 : 7, 3; *ἀπολωλέναι μᾶλλον οὗτός ἐστι δίκαιος ἢ κατηγορεῖν ἑτέρου·* Dem. de Cor. 198, p. 294; *κατασκευάζειν τε γὰρ ἄριστος εἶναι ἔφη χώραν καὶ ἀρήγειν τοῖς κατεσκευασμένοις.* Œc. 4 : 16; *μᾶλλον δὲ οὐδὲ βουλεύεσθαι ἔτι ὥρα, ἀλλὰ βεβουλεῦσθαι.* Plat. Crit. 46, A; and sometimes all precede, *οὔτε βάλλειν οὔτε ἀκοντίζειν δύναιντ' ἄν,* Hel. 2 : 4, 15; *τοὺς μὲν διδάξαι, τοὺς δὲ ἀναμνῆσαι ὑμῶν βούλομαι ὅτι κτἕ.* ib. 2 : 4, 13; *νυκτοπορεῖν καὶ κινδυνεύειν σὺν ἐμοὶ ἠθελήσατε.* Cyr. 5 : 1, 20; *Τιμᾶσθαι δὲ καὶ θεραπεύεσθαι ἠξίου κτἕ.* 2 : 6, 27; *ἔνθα θερίζειν καὶ ἐαρίζειν λέγεται βασιλεύς·* 3 : 5, 15; *Περικλῆς—λέγειν τε καὶ πράσσειν δυνατώτατος,* Thuc. 1 : 139; *Θηραμένης —ἀνὴρ οὔτε εἰπεῖν οὔτε γνῶναι ἀδύνατος.* ib. 8 : 68; *καὶ δραμεῖν δὲ καὶ βαλεῖν καὶ πηδῆσαι τίς ἱκανωτέρους τέχνη γεωργίας παρέχεται;* Œc. 5 : 8.

If there be two or more infinitives, and one be subordinate to another, used as object, the subordinate regularly follows the leading infinitive, and all the leading word; as, *εἴ πως δυναίμην παρὰ βασιλέως αἰτήσασθαι δοῦναι ἐμοὶ ἀποσῶσαι ὑμᾶς* 2 : 3, 18; *ἢ ἔχεις τι λέγειν ἐπὶ πλέον τὴν ῥητορικὴν δύνασθαι ἢ πειθὼ τοῖς ἀκούουσιν ἐν τῇ ψυχῇ ποιεῖν;* Plat. Gorg. 453, A; *πολλοὺς δὲ οἶμαι ποιήσειν τὰ παρ' ἐμοὶ ἑλέσθαι ἀντὶ τῶν οἴκοι.* 1 : 7, 4; *οἶμαι νῦν μὲν αὐτοὺς νομίζειν ξυμμάχων πάντα μεστὰ εἶναι·* Hel. 2 : 3, 44; *Οἶμαι δ' ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάντας ἂν ὁμολογῆσαι κοινὸν εἶναι τουτονὶ τὸν ἀγῶνα κτἕ.* Dem. de Cor. 5, p. 227; Isocr. Pan. 187, p. 80; *τούτων γε οὐδεμίαν οἶμαί σε βούλεσθαι ῥητορικὴν καλεῖν,* Plat. Gorg. 450, E; *πρὸς τοῦτον οὖν ἔφη βούλεσθαι ἐλθεῖν·* 1 : 3, 20; *τὴν δίκην ἔφη χρῄζειν ἐπιθεῖναι αὐτῷ,* ib.; *οἱ μέν φασι βασιλέα κελεῦσαί τινα ἐπισφάξαι αὐτὸν Κύρῳ, οἱ δ' ἑαυτὸν ἐπισφάξασθαι κτἕ.* 1 : 8, 29; *προσεποιεῖτο τοὺς πολεμίους πειρᾶσθαι λανθάνειν·* 5 : 2, 29; 1 : 3, 14; *ἔπεισαν Λύσανδρον φρουροὺς σφίσι ξυμπρᾶξαι ἐλθεῖν,* Hel. 2 : 3, 13; *εἶπε τοῖς προφύλαξι κελεύειν τοὺς κήρυκας περιμένειν* 2 : 3, 2; *τοὺς παῖδας ἐκέλευον τοῦ Κύρου δεῖσθαι διαπράξασθαί σφισιν.* Cyr. 1 : 4, 1; *τί κωλύει καὶ τὰ ἄκρα ἡμῖν κελεύειν Κῦρον προκαταλαμβάνειν;* 1 : 3, 16; *λέγεται δεηθῆναι ἡ Κίλισσα Κύρου ἐπιδεῖξαι τὸ στράτευμα αὐτῇ·* 1 : 2, 14; *ὥστε ἀναγκασθῆναι ἡμῖν προσέχειν τὸν νοῦν.* Cyr. 1 : 4, 20; *ὥστε καλῶς ἔχειν ὁρᾶσθαι πάντῃ φάλαγγα πυκνήν,* 2 : 3, 3; *εἰκὸς ἐκ τῶν τοιούτων φίλους μὲν πολλοὺς ἡμῖν βούλεσθαι γίγνεσθαι, ἐχθρὸν δὲ μηδένα ἐπιθυμεῖν εἶναι·* Cyr. 5 : 3, 32; *—ἄλλους σε φῶμεν δυνατὸν εἶναι ποιεῖν;* Plat. Gorg. 449, B; *τοσούτου δέω περὶ τῶν μὴ προσηκόντων ἱκανὸς εἶναι λέγειν, ὥστε κτἕ.* Lys. de Pec. Pub. 1, p. 148; *οἳ ἐδόκουν ἐπιτήδεια εἶναι ὑπεξαιρεθῆναι* Thuc. 8 : 70; Plat. Pol. 2, 378, B; *ἐξ ὧν ἔχω ἐλπίδας καὶ σὲ βουλήσεσθαι φίλον ἡμῖν εἶναι* 2 : 5, 12; so when the leading infinitive is used as subject of the leading word, *ὑμᾶς δ' αὖ ἡμῖν δεήσει ὀμόσαι ἢ μὴν πορεύσεσθαι κτἕ.* 2 : 3, 27; *ἄνδρα ἰδίᾳ καὶ πόλιν κοινῇ—ἀεὶ δεῖ πειρᾶσθαι τὰ λοιπὰ πράττειν.* Dem. de Cor. 95, p. 258; *αὐτοὺς ἡμᾶς ἀγαθοὺς δεῖ γενέσθαι λέγειν τε καὶ πράττειν.* Comm. 2 : 6, 14; *ποίων τινῶν χρὴ προσδοκᾶν ἐγκωμίων τεύξεσθαι τούς κτἕ.* Isocr. Pan. 186, p. 80; *— χρή σοι φράζειν ὡς ἐλάχιστα διαλέγεσθαι;* Plat. Phæd. 63, D; *σφίσι ξυμφέρει ἀναγκάσαι αὐτοὺς ναυμαχεῖν.* Thuc. 7 : 51; *δοκεῖ μοι πειρᾶσθαι πλοῖα συμπαρασκευάζειν* 5 : 1, 10; when one infinitive is used as object and the other as subject of the leading word, they both follow the leading word, the object infinitive preceding, *Φυλακὰς δή μοι δοκεῖ δεῖν περὶ τὸ στρατόπεδον εἶναι·* 5 : 1, 9; *εἰ δὲ καὶ δοκεῖ χρῆναι ἐᾶν,* Plat. Gorg. 458, B; *οὐκ ἐδόκει δυνατὸν εἶναι χειμῶνος ὄντος στρατεύειν·* Thuc. 2 : 102; *ἐδόκει δὲ τοῖς στρατηγοῖς ἀναγκαῖον εἶναι—ἐμβάλλειν·* 3 : 5, 17; *καὶ τῷ Ἀστυάγει δὲ ἐδόκει εἶναι ἀναγκαῖον ἀποπέμπειν αὐτόν.* Cyr. 1 : 4, 25; *ἐδόκει τοῖς στρατηγοῖς βέλτιον εἶναι δόγμα ποιήσασθαι τὸν πόλεμον ἀκήρυκτον εἶναι* 3 : 3, 5; 5 : 6, 19; and when one of the infinitives is used as subject of the other, the subject infinitive following, *ᾤετο δεῖν τούτων τυγχάνειν,* 2 : 6, 18; Plat. Symp. 198, D; *διαβάλλων τοὺς πρώτους τούτους ᾤετο δεῖν κτήσασθαι.* 2 : 6, 26; *οἶμαι πάντας ἀνθρώπους νομίζειν εὔνοιαν δεῖν ἀποκεῖσθαι τούτῳ κτἕ.* 7 : 7, 46; *ἔφη χρῆναι πλεῖν ἐπί κτἕ.* Thuc. 6 : 49; Plat. Gorg. 447, A; *ἐγὼ οὖν φημι ὑμᾶς χρῆναι διαβῆναι κτἕ.* 1 : 4, 14; 3 : 2, 24; *ἃ δέ φησιν ἡ βουλὴ δεῖν ἀντὶ τούτων γενέσθαι μοι,* Dem. de Cor. 119, p. 267; *—ὅτι διαπεπραγμένος ἥκοι παρὰ βασιλέως δοθῆναι αὐτῷ σώζειν τοὺς Ἕλληνας,* 2 : 3, 25; *ᾤου, ἔφη ὁ Σωκράτης, οἷόν τ' εἶναι πονηρὸν ὄντα χρηστοὺς φίλους κτήσασθαι;* Comm. 2 : 6, 14; *φάσκοντες γὰρ οἷόν τε εἶναι σῶσαι τοὺς ἄνδρας,* Hel. 2 : 3, 35; *Ἡγοῦμαι τοίνυν λοιπὸν εἶναί μοι περὶ τοῦ κηρύγματος εἰπεῖν καὶ τῶν εὐθυνῶν·* Dem. de Cor. 110, p. 263; *ἔγνωσαν κερδαλεώτερον εἶναι Κύρῳ καλῶς πειθαρχεῖν* 1 : 9, 17; Plat. Phæd. 61, E; *χαλεπὸν γὰρ ᾤετο εἶναι τὰ τῶν φυλαττομένων λαμβάνειν.* 2 : 6. 24; *δίκαιόν φησιν εἶναι κοινῇ φυλάττειν κτἕ.* Dem. de Hal. 14, p. 80; *τοὺς δὲ ἀθέμιστα εὐχομένους ὁμοίως ἔφησθα εἰκὸς εἶναι παρὰ θεῶν ἀτυχεῖν κτἕ.* Cyr. 1 : 6, 6; *ἡγούμενος οὐκέτι ἐμὸν ἔργον εἶναι παρεῖναι* Plat. Protag. 335, B; *ἐγένετο δὲ ψήφισμα μὴ ἐξεῖναι περὶ τούτων ξυμβουλεύειν.* Hel. 2 : 2, 15.

For the sake of emphasis, the above order is sometimes reversed; as, *ἀποδιδόναι δὲ οὔπω ἀξίαν* (i. e. *χάριν*) *δύναμιν ἔχειν μοι δοκῶ.* Cyr. 5 : 1, 21; *ἄρχεσθαι δὲ ὑπὸ ἄλλων οὐ μάλα ἐθέλειν ἐλέγετο.* 2 : 6, 15; *ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν δύνασθαι,* Isocr. Pan. 1, p. 41; *τὸν προκαλούμενον λέγειν τι δοκεῖν δεῖ,* Thuc. 1 : 39; the subordinate infinitive may stand before the leading infinitive, *φάσκοντες εἰδέναι βούλεσθαι* Hel. 2 : 4, 8; *ἔφασαν καὶ δοῦναι καὶ λαβεῖν ἐθέλειν.* 4 : 8, 7; *ῥητορικὸν φῄς ποιεῖν οἷός τ' εἶναι* Plat. Gorg. 458, E; *οὐ χρεὼν ἀποχωρῆσαι τῆς νυκτὸς αὐτοὺς περιμεῖναι,* Thuc. 7 : 73; the subject infinitive, or one of the subject infinitives, before the leading infinitive, *ὑπολαμβάνων—τοὺς περὶ αὐτοῦ τοῦ παρανόμου λόγους ἀποδοῦναί με δεῖν,* Dem. de Cor. 110, p. 263; *καὶ διώκειν μὲν καὶ κινεῖν τὸ στρατόπεδον νυκτὸς οὐκ ἀσφαλὲς ἐδόκει εἶναι·* 6 : 2, 27; *τήν τε γὰρ πόλιν ὅτε ἐδόκει ἐκλιπεῖν ἄμεινον εἶναι καὶ ἐς τὰς ναῦς ἐσβῆναι,* Thuc. 1 : 91; the subject infinitive before the leading word, *μὴ ὀκνεῖν δεῖ αὐτοὺς τὸν πόλεμον ἀντ' εἰρήνης μεταλαμβάνειν.* ib. 1 : 120; *ἐᾶσαι χρὴ τοὺς ἄνδρας τὸ μέτριον ἀποκοιμηθῆναι,* Cyr. 2 : 4, 26; Hi. 3 : 9; Thuc. 6 : 23; *τὸν πόλεμον αὐτόθεν ποιεῖσθαι οὔπω ἐδόκει δυνατὸν εἶναι,* ib. 6 : 71; *τῶν μετοίκων ἕνα ἕκαστον λαβεῖν ἔφασαν χρῆναι·* Hel. 2 : 3, 40; *ἣν ἀποθέσθαι φημὶ δεῖν* Dem. Phil. 1, 8, p. 42; and sometimes the object infinitive, *καλῶς ἔχειν ἐδόκει αὐτῷ μὴ πάλιν κινδυνεύειν* Cyr. 4 : 1, 13; *τειχομαχεῖν ἐδόκουν δυνατοὶ εἶναι* Thuc. 1 : 102; *οὐκ ἂν ἱκανὸς εἶναι οἶμαι οὔτ' ἂν φίλον ὠφελῆσαι οὔτ' ἂν ἐχθρὸν ἀλέξασθαι.* 1 : 3, 6.

The infinitive may be separated from the leading word, or from its subject and the leading word, by one or more relative or other clauses; as, *οὐδένα γὰρ βουλοίμην ἂν ἔγωγε, οὐδ' εἰ δίκαιός ἐστ' ἀπολωλέναι,—ἰ-κην ὑποσχεῖν.* Dem. Phil. 2, 37, p. 74; *τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις, ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι κτἕ.* Dem. de Cor. 1, p. 225; *ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, ἀξιῶ ἐγὼ ὧν ὀμωμόκατε παραβῆναι οὐδέν,* Hel. 2 : 4, 42; *περὶ πλείστου ποιοῖτο, εἴ τῳ σπείσαιτο καὶ εἴ τῳ συνθοῖτο καὶ εἴ τῳ ὑπόσχοιτό τι, μηδὲν ψεύδεσθαι.* 1 : 9, 7; *ἀεὶ ἔμελλον αὐτοῖς, ᾗ χωρήσειαν, οἱ πολέμιοι ἔσεσθαι ψιλοί*

Thuc. 4 : 32 ; ἕξειν γε τὴν πόλιν οἵπερ καὶ μεθίστασαν ἔμελλον. ib. 8 : 66 ; νομίζων ὅ τι καλὸν κἀγαθὸν ἔχοι τὸ στράτευμα, τούτοις ἅπασιν αὐτὸς κεκοσμῆσθαι. Cyr. 3 : 3, 6 ; ἐνόμιζε γάρ, εἰ—ποιήσειε, τὸ ὅλον αὐτῷ καλῶς ἔχειν. ib. ; Thuc. 8 : 25 ; ᾠόμεθα ὑμᾶς τὸ μὲν πρῶτον, ἐπειδὴ—ἑωρῶμεν, τῆς νυκτὸς ἥξειν κτἕ. 6 : 1, 25 ; ἀξιοῦν δ' ἔφασαν καὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ, εἰ φίλοι φασὶν εἶναι Λακεδαιμονίοις, παραδιδόναι κτἕ. Hel. 2 : 4, 37 ; ἐκέλευσέ με τὴν ἐπιστολὴν ἣν ἔγραψα οἴκαδε δοῦναι, Cyr. 2 : 2, 9 ; Ἀρταπάτης—λέγεται, ἐπειδὴ πεπτωκότα εἶδε Κῦρον, καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου περιπεσεῖν αὐτῷ. 1 : 8, 28 ; ἦν—δόγμα, εἴ τις, ὁπότε ἡ στρατιὰ ἐξίοι, ἰδίᾳ λῄζοιτο, δημόσια εἶναι τὰ ληφθέντα. 6 : 4, 27 ; λέγεται τολμῆσαι νόμον εἰςενεγκεῖν, ἐάν—ἐκκόψῃ, ἄμφω ἀντεκκόψαι παρασχεῖν, Dem. adv. Timocr. 141, p. 744 ; πιστὰ δόντες, οἵτινες ξυμπολεμήσειαν, καὶ εἰ ξένοι εἶεν, ἰσοτέλειαν ἔσεσθαι, Hel. 2 : 4, 25.

III.

THE INFINITIVE WITH THE ARTICLE.

I. *Its Position in reference to its own Adjuncts.*

When the Infinitive with the Article has a subject expressed, the subject commonly follows ; as, τῷ διεσπάσθαι τὰς δυνάμεις 1 : 5, 9 ; τοῦ κάειν ἐπιόντας 1 : 6, 2 ; τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν ἀνθρώπους ὄντας κτἕ. Cyr. 5 : 4, 19 ; διὰ τὸ διεσπάρθαι αὐτῷ τὸ στράτευμα 2 : 4, 3 ; τὸ ἀκινδύνως ἀπελθεῖν αὐτούς Thuc. 7 : 68 ; περὶ τοῦ γε μὴ εἶναι χρήματα κοινὰ τῇ πόλει, Dem. adv. Lept. 25, p. 464 ; διὰ γὰρ τὸ στενὴν εἶναι τὴν ὁδόν 4 : 1, 10 ; but precedes, if emphatic ; as, τὸ δὲ λαβόντα κατέχειν κτἕ. Cyr. 7 : 5, 76 ; τὸ μὲν γὰρ μὴ ζητοῦντα ἐπιτυχεῖν τινι τῶν δεόντων Comm. 3 : 9, 14 ; τὸ θεοὺς εἶναι τοὺς ἐπιμελουμένους κτἕ. Plat. Phæd. 62, B ; if there be more than one subject, they may all follow ; as, διὰ τὸ μὴ εἶναι τὰς ἀνακρούσεις καὶ διέκπλους Thuc. 7 : 70 ; or one may precede ; as, ἐκ τοῦ μὴ τοὺς παρὰ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις ταῦτα λέγειν μηδὲ τὴν ἐπιστολὴν κτἕ. Dem. de Fals. Leg. 44, p. 355.

The object of the infinitive, whether direct or indirect, commonly follows ; as, τὸ ἔχειν χρήματα Cyr. 8 : 3, 42 ; τοῦ ἀθροίζειν στράτευμα 1 : 1, 7 ; τοῦ μὴ λύειν ἕνεκα τὰς σπονδάς Thuc. 1 : 45 ; περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλιππον Dem. Ol. 3, 1, p. 28 ; τὸ κωλῦσαι τὴν τῶν Ἑλλήνων κοινωνίαν Dem. de Cor. 23, p. 233 ; τὸ γιγνώσκειν ἑαυτόν Plat. Charm. 164, D ; τὸ ἀπέχεσθαι τῶν ἀναγκαίων Cyr. 8 : 8, 11 ; διὰ τὸ μέλειν ἅπασιν 6 : 2, 20 ; 2 : 6, 19, 27 ; ἀντὶ τοῦ ἀρήγειν τοῖς συμμάχοις φεύγων ᾤχετο · Cyr. 6 : 2, 19 ; ἐκ τοῦ συναδικεῖν αὐτοῖς 2 : 6, 27 ; but precedes, if emphatic ; as, διὰ τὸ λαμπρὰν φλόγα ἔχειν Symp. 7 : 4 ; ἐς τὸ τὸν ἴδιον οἶκον αὔξειν Thuc. 1 : 17 ; τὸ τὴν παρ' ἐκείνου τιμωρίαν φοβεῖσθαι 2 : 6, 14 ; πρὸ τοῦ τοὺς ὅρκους ἀποδοῦναι Dem. de Cor. 26, p. 234 ; τὸ μὲν ἀπιστοῦντας ἐξαπατᾶν Ages. 11 : 14 ; ἄνευ τοῦ τὰ πεπραγμένα δεικνύναι Dem. Ol. 2, 5, p. 19 ; τὸ δὲ πειθομένους τοὺς στρατιώτας παρέχεσθαι 2 : 6, 27 ; τῷ τιμῆς ὀρέγεσθαι Hi. 7 : 3 ; τὸ μὲν τούτων ἀπέχεσθαι Cyr. 8 : 8, 11 ; πρὸς τὸ ὑμῖν πολεμεῖν 2 : 5, 20 ; τό γε θαυμασίοις ἐντυχεῖν Symp. 7 : 4 ; and not unfrequently all the adjuncts of the infinitive intervene between it and the article ; as, τὸ σὲ ἡμῖν ἀπιστεῖν 2 : 5, 15 ; τὸ τοῖς Ἕλλησιν ἐμὲ πιστὸν γενέσθαι 2 : 5, 22 ; τὸ πάντας ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς συλλέγεσθαι Cyr. 7 : 5, 52 ; τό τε γὰρ πρὸς τοὺς πολεμίους θαῤῥαλέως ἔχειν κτἕ. 2 : 6, 14 ; εἰς τὸ καλῶς καὶ ἀνδρείως ἕκαστα ποιεῖν Cyr. 1 : 3, 1 ; διὰ τὸ βραχέως αὐτοὶ ἐπ' ἀλλήλους ὑπὸ πενίας ἐπιφέρειν Thuc. 1 : 141 ; 3 : 1 ; διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους ἀλλ' ἐς πλείονας οἰκεῖν ib. 2 : 37 ; ἀντὶ δὲ τοῦ ἐν τῇ Ἀττικῇ νῦν πόλεμον εἶναι Dem. de Cor. 230, p. 304 ; sometimes even one or more clauses so intervening ; as, τὸ μὲν γὰρ ὧν μὴ ἐπεθύμησεν ἀπέχεσθαι Ages. 5 : 4 ; τὸ δέ, ὅσα γ' ἡδέως ἡ ψυχὴ δέχεται, ταῦτα ἱκανῶς ἐκπονεῖν Comm. 1 : 2, 4 ; Cyr. 7 : 5, 42 ; ἔκ τε τοῦ, ὅταν ἀπειθεῖν ἐπιχειρῶσι, κολάζεσθαι καὶ ἐκ τοῦ, ὅταν προθύμως ὑπηρετῶσιν, εὖ πάσχειν. Œc. 13 : 6 ; Dem. de Fals. Leg. 44, p. 355 ; τό, ἐπειδὴ πονηρῶν ἀνθρώπων εἰς τὰ πράγματ' αὐτῷ ἐδέησε, πονηροτέρους εὑρεῖν ἢ ἠβούλετο. ib. 68, p. 362 ; διὰ τὸ μηδὲ Ἕλληνάς πω, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἀντίπαλον ἐς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι. Thuc. 1 : 3 ; Dem. de Cor. 2, p. 226 ; τῷ, εἰ τὰ μάλιστ' ἦσαν ἀληθεῖς, οὕτως, ὡς ἐγὼ κέχρημαι, τοῖς πράγμασι συμφέρειν χρήσασθαι, ib. 95, p. 257 ; τὸ δέ, τούτου μεγάλου ἔργου ὄντος, οὕτως ἐπίστασθαι κτἕ. Cyr. 1 : 6, 7 ; sometimes a part of the adjunct or adjuncts precedes and a part follows ; as, διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν ὑπηρέτας 1 : 9, 27 ; Cyr. 5 : 5, 11 ; Dem. de Cor. 296, p. 324 ; διὰ τὸ ἐν τοιούτῳ εἶναι τοῦ κινδύνου προςιόντος 1 : 7, 5 ; ἐπὶ τῷ βελτίω καταστῆσαι τὴν αὐτῶν διάνοιαν. Isocr. ad Dem. 19, p. 6 ; πῶς δή — τὸ ἀρχικοὺς εἶναι ἀνθρώπων παιδεύεις ; Œc. 13 : 4 ; τὸ μὲν τὰ μεγάλα νικᾶν τοὺς φίλους εὖ ποιοῦντα 1 : 9, 24 ; ἐπὶ τῷ δικαίως χρῆσθαι τούτοις Plat. Gorg. 456, E ; Τὸ τοίνυν παρ' οἶνον λυπεῖν τοὺς συνόντας Symp. 6 : 2 ; Comm. 3 : 9, 14 ; τὸ μηδὲν ἐναντίον γενέσθαι παρὰ σοῦ τούτοις οἷς κτἕ. Dem. de Cor. 313, p. 329 ; sometimes, but very rarely, an adjunct of the infinitive stands before the article ; as, σοῦ δ', ἔφη, ὦ Γαδάτα, ὁ Ἀσσύριος παῖδας μέν, ὡς ἔοικε, τὸ ποιεῖσθαι ἀφείλετο, Cyr. 5 : 3, 19 ; Ἀλλά τοι καὶ τοὺς παῖδας τὸ μὲν παιδεύεσθαι ἐπὶ ταῖς θύραις ib. 8 : 8, 13 ; and sometimes also all the adjuncts of the infinitive follow it ; as, ἄρξωμεν τοῦ ἐξορμῆσαι καὶ τοὺς ἄλλους ἐπὶ τὴν ἀρετήν. 3 : 1, 24 ; τοῦ μὴ ὁρᾶν αὐτοὺς τὸ ὅλον στράτευμα Cyr. 2 : 4, 23 ; τὸ γίγνεσθαι πᾶν τὸ ζῶν ἐκ τοῦ τεθνεῶτος Plat. Phæd. 77, C ; τὸ γὰρ μὴ ἀγανακτεῖν τοὺς φρονιμωτάτους ἐκ ταύτης τῆς θεραπείας ἀπιόντας ib. 62, D ; τὸ κατεργάζεσθαι ὧν ἐπιθυμοίη 2 : 6, 22 ; τὸ μὴ οὐ λέξειν ὅτι ἕκαστος ἡγεῖται πλείστου ἄξιον ἐπίστασθαι. Symp. 3 : 3.

Two or more infinitives coördinate may be used with one article ; as, τοῦ ἐξάγειν στρατιὰν ἐπ' αὐτοὺς καὶ παῦσαι τῆς εἰς αὐτοὺς ὕβρεως · Hel. 3 : 5, 5 ; τὸ τοῖς Ἕλλησιν ἐμὲ πιστὸν γενέσθαι καὶ ᾧ Κῦρος ἀνέβη ξενικῷ διὰ μισθοδοσίας πιστεύων, τούτῳ ἐμὲ καταβῆναι κτἕ. 2 : 5, 22 ; τὸ προςελθεῖν τῷ δήμῳ καὶ λόγου τυχεῖν Dem. de Cor. 13, p. 229 ; τὸ λέγειν καὶ πράττειν τὰ ἄριστά με ib. 59, p. 245 ; τὸ δὲ ἀδικεῖν καὶ ἀπειθεῖν τῷ βελτίονι καὶ θεῷ καὶ ἀνθρώπῳ, Plat. Apol. 29, B ; τό τε ἐπιθήσεσθαι καὶ λύσειν τὴν γέφυραν 2 : 4, 19 ; τοῦ σφᾶς τε αὐτοὺς καταμέμφεσθαι καὶ τοὺς πολεμίους ἀξίους—νομίζειν. Thuc. 8 : 106 ; τὸ θεόν τε εἶναι τὸν ἐπιμελούμενον ἡμῶν καὶ ἡμᾶς ἐκείνου κτήματα εἶναι Plat. Phæd. 62, D ; διὰ τὸ ὑβρίσθαι καὶ ὀργίζεσθαι Cyr. 5 : 4, 35 ; διὰ γὰρ τὸ πολλοὺς εἰρηκέναι καὶ πάντας ἀκηκοέναι Isocr. Pan. 30, p. 46 ; περὶ τοῦ ἀδικεῖν καὶ ἀδικεῖσθαι Plat. Gorg. 475, B ; πρὸς τὸ ἀρχικὸν εἶναι καὶ δοκεῖν 2 : 6, 20 ; ἐν γὰρ τῷ πολίτην ποιεῖσθαι καὶ στεφανοῦν Dem. adv. Aristocr. 188, p. 683 ; διὰ τοῦ ἐπιορκεῖν τε καὶ ψεύδεσθαι καὶ ἐξαπατᾶν 2 : 6, 22 ; μέχρι μὲν τοῦ ὑμᾶς τε καταστῆναι εἰς τὴν βουλὴν καὶ ἀρχὰς ἀποδειχθῆναι καὶ τοὺς ὁμολογουμένους συκοφάντας ὑπάγεσθαι Hel. 2 : 3, 38 ; ἐπὶ τῷ μήτε αὐτοὺς ἔχειν ἡσυχίαν μήτε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐᾶν. Thuc. 1 : 70 ; οὔκουν τῶν φρόνησιν ἀσκούντων τὸ βιάζεσθαι, ἀλλὰ τῶν ἰσχὺν ἄνευ γνώμης ἐχόντων τὰ τοιαῦτα πράττειν ἐστίν. Comm. 1 : 2, 10 ; τὸ δὲ περὶ τῶν γεγονότων πραγμάτων νόμους γράφειν οὐ νομοθετεῖν ἐστίν, ἀλλὰ τοὺς ἀδικοῦντας σώζειν. Dem. adv. Timocr. 116, p. 737 ; σοὶ τὸ μὴ σιγῆσαι λοιπὸν ἦν, ἀλλὰ βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι καὶ δηλοῦν τουτοισί. Dem. de Cor. 23, p. 233 ; αἵρεσιν ὑμῖν δίδωσι τοῦ πράττειν ἢ ἄγειν ἡσυχίαν, Dem. Phil. 1, 9, p. 42 ; τὸ γὰρ σφόδρα πονῆσαι ἀκινδυνότερον ἢ πρὸς τοὺς κρείττους ἀγωνίζεσθαι. Hipparch. 4 : 14 ; τὸ γάρ τοι θάνατον δεδιέναι, ὦ ἄνδρες, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ δοκεῖν σοφὸν εἶναι μὴ ὄντα · Plat. Apol. 29, A ; so one article with each of two clauses, τὸ γὰρ κινεῖσθαι καὶ ἀνδρίζεσθαι παρεῖχε θερμασίαν τινὰ καὶ ὑγρότητα, τὸ δὲ καθῆσθαι καὶ ἡσυχίαν ἔχειν κτἕ. 5 : 8, 15 ; Hi. 9 : 2 ; τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι, Thuc. 2 : 42 ; 1 : 70 ; οὐχ ἕνεκα τοῦ λέγειν καὶ πράττειν πρὸς ἀνθρώπους — ἀλλὰ τοῦ θεοῖς κεχαρισμένα μὲν λέγειν δύνασθαι, Plat. Phædr. 273, E ; τὸ γοῦν εὐδοκιμεῖν περίεστι καὶ τὸ μηδένα μέμφεσθαι τὴν πόλιν μηδὲ τὴν προαίρε-

σιν αὐτῆς, ἀλλὰ τὴν τύχην κακίζειν κτἕ. Dem. de Cor. 306, p. 327; where one article seems to serve for the second infinitive and its adversative clause taken together, as in cases given above.

But if the infinitives are severally emphatic, the article may be repeated and stand with each; as, Καὶ γὰρ τὸ ἰᾶσθαι, ὦ ἑταῖρε, καὶ τὸ οἰκοδομεῖν καὶ τὸ ὑφαίνειν καὶ τό—ἀπεργάζεσθαι πράττειν Plat. Charm. 161, E; τῷ ἐξαπατᾶν δύνασθαι, τῷ πλάσασθαι ψευδῆ, τῷ φίλους διαγελᾶν· 2 : 6, 26; τοῦ λαβεῖν, τοῦ στρατεύεσθαι, τοῦ δικάζειν, τοῦ ποιεῖν Dem. Ol. 3, 35, p. 38; καὶ τὸ λέγειν καὶ τὸ βουλεύεσθαι καὶ τὸ πράττειν ib. 2, 30, p. 26; τῷ τε ἀποπήγνυσθαι τὸ αἷμα καὶ τῷ ἀποσήπεσθαι τοὺς τῶν ποδῶν δακτύλους, 5 : 8, 15; ᾐσχύνοντο τό τε μὴ κοινωνεῖν τοῦ εἰς τὸ κοινὸν τιθεμένου καὶ τὸ μὴ ἀντιτιθέναι τὸ ἑαυτῶν. Comm. 3 : 1, 14 (Dindorf); οὐ μόνον τῷ γράψαι—ἀλλὰ καὶ τῷ τοὺς δικάζοντας ὑμᾶς ὀμωμοκέναι, Dem. de Cor. 6, p. 227; οὐ μόνον τὸ μὴ προκατεγνωκέναι μηδέν, οὐδὲ τὸ—ἀποδοῦναι, ἀλλὰ καὶ τό—ἐᾶσαι ib. 2, p. 226; οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν, ὥςπερ τινές φασι, μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι. Thuc. 2 : 44; οὐ τὸ ζῆν περὶ πλείστου ποιητέον, ἀλλὰ τὸ εὖ ζῆν. Plat. Crit. 48, B; Symp. 198, E; τὸ φεύγειν ἢ τὸ μένειν αἱρετώτερον. Cyr. 2 : 1, 9; τὸ ἐπιμελεῖσθαι οὐ ἂν δέῃ φρονιμωτέρου ἀνδρὸς ἢ τὸ ἀμελεῖν. ib. 1 : 6, 23; it is regularly repeated after the preposition; as, καὶ πρὸς τὸ ἀνύτειν τὴν ὁδὸν καὶ πρὸς τὸ μάχεσθαι Cyr. 2 : 4, 32; ib. 1 : 6, 32; καὶ πρὸς τὸ ἡδέως ἐσθίειν—καὶ πρὸς τὸ ὑγιαίνειν καὶ πρὸς τὸ δύνασθαι πονεῖν ib. 2 : 1, 29; διά τε τὸ πολυανθρωποτάτην τῶν Ἑλληνίδων τὴν πόλιν εἶναι καὶ διὰ τό—ἐν ἐλευθερίᾳ τὸν δῆμον τεθράφθαι. Hel. 2 : 3, 24; οὔτε εἰς τὸ μάχεσθαι οὔτ' εἰς τὸ τὰ ἐπιτήδεια ἔχειν. 3 : 2, 27; οὐ γὰρ διὰ τὸ πονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν κτἕ. Comm. 2 : 1, 30; and with μέν—δέ; as, τὸ μὲν τὰ μεγάλα νικᾶν τοὺς φίλους—οὐδὲν θαυμαστόν,—τὸ δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ περιεῖναι τῶν φίλων κτἕ. 1 : 9, 24; Cyr. 7 : 5, 76; τῶν μὲν γὰρ νικώντων τὸ κατακαίνειν, τῶν δὲ ἡττωμένων τὸ ἀποθνήσκειν ἐστί· 3 : 2, 39; Cyr. 7 : 5, 76.

The infinitive with the article may be accompanied by another infinitive used as subject or object, which regularly follows; as, by an infinitive as subject, τῷ—τοῖς πράγμασι συμφέρειν χρήσασθαι, Dem. de Cor. 95, p. 257; διὰ τὸ ἑτοιμότερον εἶναι ἀπροφασίστως τολμᾶν· Thuc. 3 : 82; διὰ τὸ ἀνάγκην εἶναι λαμβάνειν κτἕ. 5 : 5, 17; as object, ἕνεκα τοῦ ὑμᾶς μᾶλλον ἐθέλειν παρ' ἐμοὶ καταμένειν. Cyr. 5 : 1, 21; Œc. 14 : 10; Plat. Phæd. 62, C; οὐδέν μοι δοκεῖ ἱκανώτερον εἶναι ἢ τὸ δύνασθαι ἐλπίδας ἀγαθὰς ἐμποιεῖν ἀνθρώποις Cyr. 1 : 6, 19; εἰς τὸ μανθάνειν σωφρονεῖν αὐτούς ib. 1 : 2, 8; πρὸς τὸ δοκεῖν τινι ἀρχαιολογεῖν Thuc. 7 : 69; τοῦ δοκεῖν δύνασθαι λέγειν Dem. de Class. 1, p. 178; τὸ μέντοι σε νομίζειν ὑπ' ἐμοῦ ἀδικεῖσθαι, Cyr. 5 : 5, 12; διὰ τὸ ἀπιστεῖν σφᾶς μὴ ἥξειν, Thuc. 6 : 49; and between the infinitive and its article, τῷ ἐξαπατᾶν δύνασθαι 2 : 6, 26; Isocr. ad Dem. 28, p. 8; Λέγεις—τὸν ἵππαρχον πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπιμελεῖσθαι δεῖν καὶ τοῦ λέγειν δύνασθαι; Comm. 3 : 3, 11; τὸ μὴ οὐχὶ πλεονεκτεῖν αὐτῶν πειρᾶσθαι. Cyr. 1 : 6, 32; τὸ βελτίονας ὄντας τῶν ἀρχομένων ἄρχειν ἀξιοῦν. ib. 7 : 5, 78; τό γε πιστοῖς εἶναι καὶ βεβαίοις δοκεῖν διαμεῖναι. Dem. adv. Lept. 25, p. 464.

II. *Its own Position in the Sentence.*

When the infinitive with the article is used as the subject of a verb, the infinitive is regularly put first; as, before a finite verb, τό τε γὰρ θαρραλέως ἔχειν παρῆν καὶ τὸ τὴν παρ' ἐκείνου τιμωρίαν φοβεῖσθαι αὐτοὺς εὐτάκτους ἐποίει. 2 : 6, 14; τὸ τυχεῖν τούτων μέγιστόν ἐστιν. Dem. de Cor. 5, p. 227; Οὐκοῦν τὸ θύειν δωρεῖσθαί ἐστι τοῖς θεοῖς, τὸ δ' εὔχεσθαι αἰτεῖν τοὺς θεούς. Plat. Euthyph. 14, C; Τὸ δέ γε μὴ διδόναι ἐμμονὴ τοῦ κακοῦ; Plat. Gorg. 479, D; τό τε γὰρ ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἐπιχειρῆσαι σφαλερὸν ἐδόκει εἶναι, Hel. 2 : 1, 2; τὸ δὲ διακριβοῦν τὰς τάξεις σφόδρα ἐδόκει αὐτῷ ἀγαθὸν εἶναι; before an infinitive, φμην ἔγωγε—τὸ μὴ θέλειν ἀδικεῖν ἱκανὸν δικαιοσύνης ἐπίδειγμα εἶναι. Comm. 4 : 4, 12; νομίσας—τὸ μὲν λύειν τοὺς νόμους μή—αἰτίαν σχεῖν, Thuc. 6 : 14; εἶπον ἐγώ—τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι κάκιον εἶναι. Plat. Gorg. 473, A; but if emphatic, it may be put last; as, after a finite verb, Οὐκοῦν, ἔφη, ἔστιν ἐν ἀνθρώποις τὸ ψεύδεσθαι; Comm. 4 : 2, 14; τοῖς Ἀθηναίοις ἀνέλπιστον ἦν τὸ κατὰ γῆν σωθήσεσθαι, Thuc. 7 : 71; Ἆρ' οὖν οὐ ποιεῖν τί ἐστι τὸ θεῖν; Plat. Hip. Min. 373, D; οὐδὲ πάνυ τι σπάνιον τό γε θαυμασίοις ἐντυχεῖν, Symp. 7 : 4; Hipparch. 4 : 9; Οὐδὲν οἷον τὸ αὐτὸν ἐρωτᾶν Plat. Gorg. 447, C; ἀπαλλαγή γε ἐφάνη τούτου τοῦ κακοῦ τὸ δίκην διδόναι; Plat. Gorg. 479, D; ἐμοί—δοκεῖ θαυμαστὸν εἶναι τὸ σὲ ἡμῖν ἀπιστεῖν 2 : 5, 15; after an infinitive, οἶμαι νῦν μὲν αὐτούς—χαλεπὸν ἂν ἡγεῖσθαι εἶναι καὶ τὸ ἐπιβαίνειν κτἕ. Hel. 2 : 3, 44; ἔφη—οὐχ οἷόν τε εἶναι τὸ μὴ ἀποκτεῖναί με, Plat. Apol. 29, C; μεγίστην ἡγοῦμαι συμμαχίαν εἶναι—τὸ τὰ δίκαια πράττειν Isocr. Archid. 59, p. 128; and if very emphatic, it may precede the leading word, τὸ μὲν γὰρ μὴ ζητοῦντα ἐπιτυχεῖν τινι τῶν δεόντων εὐτυχίαν οἶμαι εἶναι, Comm. 3 : 9, 14; Hel. 2 : 3, 48; Τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν ἴσως φήσαι τις ἂν ῥᾴδιον καὶ παντὸς εἶναι, Dem. Ol. 1, 16, p. 13; if there be two or more infinitives, they may stand first; as, τὸ γὰρ κινεῖσθαι καὶ ἀνδρίζεσθαι παρεῖχε κτἕ. 5 : 8, 15; οὔκουν τῶν φρόνησιν ἀσκούντων τὸ βιάζεσθαι, ἀλλὰ τῶν ἰσχὺν ἄνευ γνώμης ἐχόντων τὰ τοιαῦτα πράττειν ἐστίν. Comm. 1 : 2, 10; or last, πρὸς φιλίαν μέγα μὲν ὑπάρχει τὸ ἐκ τῶν αὐτῶν φῦναι, μέγα δὲ τὸ ὁμοῦ τραφῆναι, ib. 2 : 3, 4; or one first, οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν, ὥςπερ τινές φασι, μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι. Thuc. 2 : 44; τὸ γοῦν εὐδοκιμεῖν περίεστι καὶ τὸ μηδένα μέμφεσθαι—ἀλλὰ τὴν τύχην κακίζειν κτἕ. Dem. de Cor. 306, p. 327; and with μέν—δέ; as, πρῶτον μὲν γὰρ αὐτὸ τὸ ὑγιαίνειν ἀγαθὸν εἶναι νομίζω, τὸ δὲ νοσεῖν κακόν· Comm. 4 : 2, 31.

When the infinitive with the article is used as an object, it is regularly put last; as, after a finite verb, οὐ μέντοι θαυμάζω γε τὸ Κριτίαν παρανενομηκέναι· Hel. 2 : 3, 36; εἰ ὀρρωδεῖς τὸ ἀναψηφίσαι, Thuc. 6 : 14; νομίζουσι τὸ μὲν πονεῖν ἀθλιώτατον κτἕ. Cyr. 7 : 5, 74; τί δὴ αὖ λέγεις τὸ ὅσιον εἶναι κτἕ. Plat. Euthyph. 14, C; οὐδείς σοι, ἔφη, ἀντιλέγει τὸ μὴ οὐ λέξειν Symp. 3 : 3; οὐκ ἀπεσχόμην τὸ μὴ οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν ἀπ' ἐκείνου Plat. Pol. 1, 354, B; ἄρξαντες τοῦ διαβαίνειν 1 : 4, 15; Comm. 3 : 7, 7; εἰ οὖν τί σοι μέλει τοῦ ἔχειν ἐμὲ Εὐήνῳ ἀποκρίνασθαι, Plat. Phæd. 60, D; ἐπέσχομεν τοῦ δακρύειν ib. 117, E; after an infinitive, πειρῶ κατεργάσασθαι ὡς μάλιστα τὸ εἰδέναι κτἕ. Comm. 3 : 6, 18; ib. 4 : 4, 11; Οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προςελθεῖν κτἕ. Dem. de Cor. 13, p. 229; παρεκάλει ἐπιμελεῖσθαι τοῦ ὡς φρονιμώτατον εἶναι κτἕ. Comm. 1 : 2, 55; but if emphatic, it may be put first; as, before a finite verb, τὸ μέντοι σε θυμοῦσθαι οὐ θαυμάζω Cyr. 5 : 5, 10; 2 : 6, 27; Dem. de Cor. 23, p. 233; Isocr. ad Dem. 23, p. 11; τὸ μὲν οὖν ὑπερεσθίοντα ὑπερπονεῖν ἀπεδοκίμαζε, Comm. 1 : 2, 4; Τὸ δὲ τῶν ἀδίκων ἀπέχεσθαι οὐ δίκαιον ἡγεῖ; ib. 4 : 4, 11; Thuc. 7 : 68; τοῦ μὲν πλείους μεταπέμπεσθαι οὐκέτι ἐμέμνητο, Cyr. 2 : 1, 10; before an infinitive, νομίζων—τὸν κάλλιστον κόσμον τῷ νικᾶν πρέπειν, 3 : 2, 7; τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινι αἰσχρόν, Thuc. 2 : 40; if there be two or more infinitives, they may all follow; as, δείσας τὸ ζῆν κακὸς ὢν καὶ τοῖς φίλοις μὴ τιμωρεῖν, Plat. Apol. 28, D; ἠγάλλετο τῷ ἐξαπατᾶν δύνασθαι, τῷ πλάσασθαι ψευδῆ, τῷ φίλους διαγελᾶν· 2 : 6, 26; or if emphatic, all precede; as, τὸ καταψεύδεσθαι καὶ δι' ἔχθραν τι λέγειν ἀνελόντας ἐκ μέσου, Dem. de Cor. 294, p. 323; Dem. Ol. 2, 30, p. 26; or one precedes; as, τῶν τε αὐτὸ τὸ πολεμεῖν εἰδότων καὶ αὐτὸ τὸ ἀποκτιννύναι, Plat. Alcib. 1, 145, E; or two forming one part of a clause; as, τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι, Thuc. 2 : 42.

When the infinitive with the article depends on a noun or an adjective, it regularly stands last; as, ὁμήρους τοῦ ἀδόλως ἐκπέμψειν 3:2, 24; Thuc. 4:126; ἐς ἐλπίδα τοῦ περιέσεσθαι Thuc. 1:144; ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν Dem. Ol. 1, 23, p. 16; τῷ αἰτίῳ τοῦ μὴ πάλαι ἀποδεδόσθαι τὸν μισθόν 7:7, 48; ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν Thuc. 2:49; τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσειν ib. 2:43; —καιρὸν εἶναι τοῦ ἐξάγειν στρατιὰν ἐπ' αὐτοὺς καὶ παῦσαι τῆς εἰς αὐτοὺς ὕβρεως· Hel. 3:5, 5; ἀμαθία — ἡ τοῦ οἴεσθαι εἰδέναι ἃ οὐκ οἶδεν Plat. Apol. 29, B; ἀήθεις τοῦ κατακούειν τινός εἰσι Dem. Ol. 1, 23, p. 15; αἴσχιον τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι Plat. Gorg. 475, B; ἐγὼ αἴτιος — τὸ σὲ ἀποκρίνασθαι κτἕ. Plat. Lach. 190, E; so in apposition or limitation, ἡ δεινὴ ἀγγελία, τὸ πάντας ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς συλλέγεσθαι, Cyr. 7:5, 52; ἡ — σωφροσύνη, τὸ μή — ξυγκινδυνεύειν, Thuc. 1:32; εὐδαιμονίαν τοῦτο νομίζω, τὸ πολλὰ ἔχοντα πολλὰ καὶ δαπανᾶν Cyr. 8:3, 45; Plat. Phæd. 62, B; ἐμὸς ἔρως—τὸ τοῖς Ἕλλησιν ἐμὲ πιστὸν γενέσθαι καί — ἐμὲ καταβῆναι 2:5, 22 (Dindorf); but if emphatic, it stands first; as, τοῦ ζῆν ἡδέως ἡγεμόνας Cyr. 1:5, 12; τοῦ πιεῖν ἐπιθυμίᾳ Thuc. 7:84; τοῦ δὲ μὴ πάσχειν αὐτοὶ πᾶσαν ἄδειαν ἥγετε. Dem. de Fals. Leg. 149, p. 387; τοῦ δοκεῖν δύνασθαι λέγειν δόξαν ἐκφέρονται, Dem. de Class. 1, p. 178; τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον Dem. Ol. 1, 23, p. 16; τῷ ζῆν ἔστι τι ἐναντίον Plat. Phæd. 71, C; τὸ μὲν προσταλαιπωρεῖν τῷ δόξαντι καλῷ οὐδεὶς πρόθυμος ἦν, Thuc. 2:53; τὸ μὲν ἐς τὴν γῆν ἡμῶν ἐςβάλλειν—ἱκανοί εἰσι, ib. 6:17; it may also stand between a noun and its article; as, τῇ τοῦ μὴ ξυμπλεῖν ἀπιστίᾳ Thuc. 3:75; ὁ τοῦ γε εἰδέναι τὰ τοιαῦτα καιρός Dem. de Cor. 48, p. 241; τὴν τοῦ φίλος αὐτοῖς δοκεῖν εἶναι πίστιν Dem. de Class. 7, p. 180.

When the infinitive with the article, in the genitive or the accusative, constitutes a clause denoting purpose or result, such clause is commonly put last; as, ἀγγελίαν ἔπεμπον ἐπὶ τάς — ναῦς τοῦ ξυμπαρακομισθῆναι. Thuc. 8:39; τό τε ληστικόν—καθῄρει—ἐφ' ὅσον ἠδύνατο, τοῦ τὰς προσόδους μᾶλλον ἰέναι αὐτῷ. ib. 1:4;—τοῦ λέγεσθαι ὡς οὐκ ἀδικεῖ, ib. 8:87 (Krüger); ὅσοις τε ἐπιτύχοιεν ξυνελάμβανον τοῦ μὴ ἐξάγγελτοι γενέσθαι, ib. 8:14; ἐν ἀσφαλεῖ εἰσι τοῦ μηδὲν παθεῖν, Cyr. 3:3, 31; ib. 2:4, 13; καταῤῥοφοῦσι, τοῦ δή, εἰ φάρμακα ἐγχέοιεν, μὴ λυσιτελεῖν αὐτοῖς. ib. 1:3, 9; οὗτοί εἰσιν — ἡμῖν ἐμποδὼν τὸ μὴ ἤδη εἶναι ἔνθα κτἕ. 4:8, 14; πᾶς γὰρ ἀσκὸς δύο ἄνδρας ἕξει τὸ μὴ καταδῦναι· 3:5, 11 (Dindorf); τὸν πλεῖστον ὅμιλον τῶν ψιλῶν εἶργον τὸ μή—κακουργεῖν. Thuc. 3:1; οὐδὲν αὐτοὺς ἐπιλύεται ἡ ἡλικία τὸ μὴ οὐχὶ ἀγανακτεῖν κτἕ. Plat. Crit. 43, C; οὐκ ἀπέσχοντο οὐδ' ἀπὸ τῶν φίλων τὸ μὴ οὐχὶ πλεονεκτεῖν αὐτῶν πειρᾶσθαι. Cyr. 1:6, 32; Plat. Pol. 1, 354, B; Κίμωνα — παρὰ τρεῖς μὲν ἀφεῖσαν ψήφους τὸ μὴ θανάτῳ ζημιῶσαι, Dem. adv. Aristocr. 205, p. 688; but, for sake of emphasis, it is sometimes put first; as, τοῦ δὲ μηδ' ἐντεῦθεν διαφεύγειν σκοποὺς τοῦ γιγνομένου καθίστης, Cyr. 1:6, 40; τοῦ μέντοι ἐμὲ ἀνιᾶν καὶ σὺν πονηροῖς ῥᾳδίως οἶμαι κρείττων ἔσται. ib. 5:4, 36; ἀναγκάζονται—τὸ ὑπὸ οἴνου μὴ σφάλλεσθαι ἐπιμελεῖσθαι, Lac. 5:7; and sometimes between another infinitive and its article, εἰς τὸ μήποτε ὀργὴν τοῦ μὴ πείθεσθαι τοῖς νόμοις κρατῆσαι ib. 4:6.

IX. THE PARTICIPLE.

I.

THE POSITION OF THE PARTICIPLE IN REFERENCE TO ITS OWN SUBJECT AND OBJECT.

For the position of the Participle in reference to its Subject, whether with or without the article, see under the Article, p. xv., and under the Adjective, p. xvi.; and for the position of the Simple Participle in reference to its Object, see under the Finite Verb, pp. xxxvii–xxxix.

When the participle is used with the article to designate a class, the object regularly stands between the article and participle; as, τοὺς Μίλητον πολιορκοῦντας 1:2, 2; τοὺς τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντας Hel. 2:3, 50; οἱ τὰς κλίμακας φέροντες Thuc. 3:22; ὁ τοιοῦτον ἄγωνα ἐνστησάμενος Dem. de Cor. 4, p. 227; τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων Isocr. Pan. 1, p. 41; τοὺς μὴ τὰ σώματα ἀσκοῦντας Comm. 1:2, 19; οἱ τὰ μείζω κεκτημένοι Thuc. 1:6; τοὺς τὰ παράνομα γράφοντας Æschin. adv. Ctes. 7, p. 54; τὸν τἀληθῆ λέγοντα Plat. Apol. 17, B; τὸ γὰρ τὰ εἰωθότα ὑπερβάλλον Hi. 1:17; τοῖς ταῦτα λέγουσιν 2:4, 5; Dem. de Cor. 41, p. 240; τοὺς τοῦτο ποιήσοντας Dem. Ol. 1, 17, p. 14; τοῖς τοιαῦτα λέγουσι Thuc. 3:38; οἱ τῶν φερόντων τὰ ὅπλα δεξάμενοι 3:4, 32; ὁ τὸν ὅλον κόσμον συντάττων τε καὶ συνέχων Comm. 4:3, 13; οἱ τὰ μὴ πιστὰ δοκοῦντα εἶναι ἢ λέγοντες ἢ ἀπαγγέλλοντες Thuc. 6:33; ὁ δὲ τὴν τούτων ὑπόμνησιν αὐτὸς μόνος ἔχων καὶ τοῦτ' ἀγαπῶν Cyr. 3:3, 38; τοῦ Συρίας ἄρξαντος 1:4, 10; Symp. 8:25; τοὺς ὅλης τῆς Ἀσίας κρατήσαντας Isocr. Pan. 186, p. 80; ὁ τῶν χαλεπωτάτων εὑρεῖν δεόμενος Comm. 1:6, 9; τὸ μέντοι μοι δοκοῦν Symp. 6:1; τοὺς ἡμῖν ἐπιστρατεύσαντας Thuc. 3:54; τοῦ αὐτοῖς συμφέροντος Ath. 1:14; τὸ τῇ πόλει συμφέρον Dem. de Cor. 25, p. 233; Plat. Pol. 1, 338. E; τὰ ἐμοὶ ξυμβεβηκότα Plat. Apol. 20, A; ὁ μὲν τῷ εἴδει τὸν νοῦν προσέχων Symp. 8:25; ὁ δὲ τὰς ἀφορμὰς ταύτας καὶ τὰς προφάσεις αὐτῷ παρασχὼν Dem. de Cor. 156, p. 279; τῆς τοὺς μὲν βαρβάρους ἀναστάτους ποιησάσης Isocr. Pan. 37, p. 48; τοὺς μὲν ἀμύνεσθαι κελεύοντας 3:1, 29; Hel. 2:3, 16; οἱ ψέγειν ἐμὲ βουλόμενοι 7:7, 43; τοῦ τὰ πλοῖα αἰτεῖν κελεύοντος 1:3, 16; τῶν μένειν τεταγμένων 4:3, 30; τοῖς ἡσυχίαν ἄγειν καὶ τοῖς πολεμεῖν ἐπιθυμοῦσιν Isocr. Pan. 182, p. 79; but if the object be emphatic, it may follow both; as, τὸν ἀφέντα τὸν ὄνον κτἕ. 2:2, 20; τοὺς προθέντας τὴν διαγνώμην κτἕ. Thuc. 3:42; οἱ μισοῦντες Λακεδαιμονίους Dem. de Cor. 18, p. 231; ὁ μεμαθηκὼς ἕκαστα Plat. Gorg. 460, B; τὸ κωλῦον τὰ τοιαῦτα Plat. Pol. 4, 439, C; τοῖς καταψηφισαμένοις μου Plat. Apol. 41, D; τὰ δόξαντα τῇ στρατιᾷ 1:3, 20; Comm. 4:6, 15; παρὰ τὸ δοκοῦν ἡμῖν Thuc. 1:84; οἱ βοηθήσοντες Δημοσθένει Æschin. adv. Ctes. 255, p. 90; τῶν συμφερόντων τῇ πόλει Dem. de Cor. 139, p. 274; τοὺς προςελθόντας αὐτῷ 1:3, 9; οἱ προσχόντες αὐτοῖς Thuc. 1:15; οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἑκάστοις ib. 1:22; τῶν ἐθελόντων κινδυνεύειν 1:9, 15; τοὺς δ' ἐθέλοντας φυγῆς ἄρχειν 3:2, 17; τὸν βουλόμενόν τι λαμβάνειν 5:2, 18; τὸν βουλόμενον ἰέναι Thuc. 1:27; Isocr. Pan. 2, p. 41; τοὺς μέλλοντας ἀδικεῖν Thuc. 1:86; Plat. Gorg. 459, E; ὁ ζητῶν ἄρχειν Dem. de Cor. 47, p. 241; ὁ τολμήσων περὶ σπονδῶν λέγειν κτἕ. 2:3, 5; Hel. 7:5, 24; and so the participles of impersonal verbs, τὰ πρέποντα εἰπεῖν Thuc. 8:72; τῶν ἐνόντων εἰπεῖν Isocr. Phil. 110, p. 104; Τῶν γὰρ ἐνόντων ἀξίως ῥηθῆναι Plat. Phædr. 235, B (Heindorf); or a part of the words forming the object may intervene and the rest follow; as, ὁ τὴν Ἀλεξάνδρου ξενίαν ὀνειδίζων ἐμοί Dem. de Cor. 51, p. 158; ὁ τὰ Θηβαίων ὀδυρόμενος νῦν πάθη ib. 41, p. 239; τοὺς οὐδὲν ἀποδεξομένους τῶν εἰκῇ λεγομένων Isocr. Pan. 12, p. 43; τούς τι δοκοῦντας εἰδέναι Plat. Apol. 21, E; τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φροντίζειν Dem. de Cor. 292, p. 323; ὅ τινα αἰτιώμενος εἰργάσθαι τι τοιοῦτον Dem. adv. Aristocr. 68, p. 642; τὰ χρησίμους ποιοῦντα εἶναι τοὺς σὺν αὐτῷ στρατιώτας 2:6, 14; οὐχ οἱ ἐχθρούς, ὦ Κριτία, κωλύοντες πολλοὺς ποιεῖσθαι οὐδ' οἱ ξυμμάχους πλείστους διδάσκοντες κτᾶσθαι Hel. 2:3, 43; and the object, if very emphatic, is sometimes put before the article and participle; as, ἐπεὶ τούτου γε τῶν ἀπολυσόντων μεσταὶ μὲν αἱ ὁδοί Comm. 2:2, 4; εἶναι δὲ ταῦτα τοὺς ξυνδράσοντας πολλούς Thuc. 6:64; οὐκέτι τοῦθ'

ὁ λέγων ἀδικεῖ Dem. Ol. 3, 18, p. 33; *Ταυτί μοι δοκεῖ δίκαια λέγειν ὁ λέγων* Plat. Apol. 20, D; *ἀμφότερα δ' ἦν αὐτοὺς τὰ πείθοντα, κέρδος καὶ δέος* Lys. Or. Funeb. 29, p. 193; *πλείους ἔσονται ὑμᾶς οἱ ἐλέγχοντες* Plat. Apol. 39, C; *τῷ σώματι ἀεὶ τὰ συντυγχάνοντα* Comm. 1 : 6, 7; *τῷ μιαιφόνῳ μηδὲ τὸν συνόντα* Hi. 4 : 4; —*ὅτι πάντα δοκοίη ἰσχυρῶς τῷ εὐνούχῳ ἔχειν τὰ ἐπισταλέντα* Cyr. 5 : 3, 15; or a part before and the rest intervening, *καὶ τὴν σοφίαν ὡσαύτως τοὺς μὲν ἀργυρίου τῷ βουλομένῳ πωλοῦντας* Comm. 1 : 6, 13; *ἡμεῖς ἦμεν αὐτὸν οἱ κριτὴν ἐμβαλόντες* Lys. de Vulnere, 4, p. 101.

When a noun has the article and an attributive participle with an object, the whole is regularly included between the article and noun; as, *τοῖς τὰ ἑαυτῶν σώματα ἄγουσιν ἵπποις* 1 : 9, 27; *τῶν νῦν ἐνοικούντων αὐτὴν Δωριέων* Thuc. 1 : 18; *τοὺς τοῦτο ποιήσοντας στρατιώτας* Dem. Ol. 1, 17, p. 14; *τοὺς περιεστηκότας τῇ πόλει κινδύνους* Dem. de Cor. 179, p. 288; *τῶν παρόντων τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθῶν* Isocr. Pan. 38, p. 48; *τὸν τότε τῇ πόλει περιστάντα κίνδυνον* Dem. de Cor. 188, p. 291; *τῶν συμβεβηκότων τοῖς Ἕλλησι κακῶν καὶ αἰσχρῶν* ib. 64, p. 246; *ὁ τελευταῖος διαπλεύσας αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς ἠπείρου Λακεδαιμονίων ἀνήρ* Thuc. 4 : 38; but sometimes the participle only; as, *τοῖς φήνασι θεοῖς τά τε ὀνείρατα καὶ τὸν πόρον* 4 : 3, 13; *ὁ κατειληφὼς κίνδυνος τὴν πόλιν* Dem. de Cor. 18, p. 220; *τοὺς γιγνομένους δασμοὺς βασιλεῖ ἐκ τῶν πόλεων ὧν κτἕ.* 1 : 1, 8; *τὸν ἐφεστηκότα κίνδυνον τῇ πόλει* Dem. de Cor. 176, p. 287; and sometimes the object; as, *τὸν πᾶσι νόμον καθεστῶτα* Thuc. 3 : 56; *τὸ τῷ Χαβρίᾳ ψήφισμα ψηφισθέν* Dem. adv. Lept. 84, p. 482; *τὴν τότε Θηβαίοις ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχουσαν* Dem. de Cor. 98, p. 259; *τὰ πρῶτά μου ψευδῆ κατηγορημένα* Plat. Apol. 18, A; the object and participle both may follow the article and noun; as, *τὴν πρὸς τὴν πόλιν οἰκειότητα Φιλίππῳ γεγενημένην* Dem. de Fals. Leg. 22, p. 348.

II.

THE POSITION OF THE PARTICIPLE IN ITS SENTENCE.

When a Participle denotes an act simply as preceding another, it is regularly put before the verb to which it relates; as, *τῷ στρατεύματι πέμψας Γλοῦν εἶπεν κτἕ.* 1 : 4, 16; *πέμψαντες ἐς Δελφοὺς τὸν θεὸν ἐπήροντο κτἕ.* Thuc. 1 : 25; *καὶ πεμφθεὶς ὁ Τιμησίθεος ἧκεν* 5 : 4, 3; *ὁ δὲ ἐλθὼν πρὸς τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα ἔλεγεν·* 1 : 5, 11; Thuc. 1 : 25; *Ἀφικόμενος δὲ ὅπου ἦν αὐτοῖς τὰ φρούρια καὶ ἡ φυλακή, ἐνταῦθα ἐδειπνοποιεῖτο,* Cyr. 1 : 4, 16; Thuc. 1 : 11; *παρελθὼν ταῦτα ἃ νῦν κατηγορεῖς ἐδίδαξας* Dem. de Cor. 22, p. 232; Æschin. adv. Ctes. 97, p. 67; *πρῶτον μὲν εἰς Κεφαλληνίαν πλεύσας χρήματα ἐπράξατο,* Hel. 6 : 2, 38; Thuc. 1 : 30; Plat. Menex. 240, B; *ὁ Ξενοφῶν ἐξαναστὰς εἶπεν·* 6 : 2, 12; Thuc. 6 : 41; *παρελθὼν τοῖς Ἀθηναίοις παρῄνει τοιάδε·* ib. 6 : 15; *Ταῦτα—εἰπὼν κατέβην.* Dem. de Cor. 179, p. 288; *ταῦτα εἰπὼν ἐπαύσατο* 1 : 3, 13; *Ταῦτα δ' εἰπὼν δίδωσιν κτἕ.* Æschin. adv. Ctes. 100, p. 67; *Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κλέανδρος εἶπεν κτἕ.* 6 : 4, 25; Thuc. 4 : 38; Plat. Apol. 21, B; *Κῦρος δὲ συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς εἶπεν* 1 : 4, 8; Thuc. 7 : 60; *Φαλῖνος δὲ ὑπολαβὼν εἶπεν,* 2 : 1, 15; Thuc. 2 : 72; Plat. Phæd. 60, C; *ὁ δὲ λαβὼν τὸ χρυσίον στράτευμα συνέλεξεν ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων* 1 : 1, 9; *Ῥήνειαν ἑλὼν ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ.* Thuc. 1 : 13; —*ἐὰν ἑλὼν κτείνῃ τις,* Plat. de Leg. 9, 874, B; *ἵνα—παυσάμενοι τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς φιλονικίας — πολεμήσωμεν,* Isocr. Pan. 19, p. 44; *ἡ δὲ μήτηρ ἐξαιτησαμένη αὐτὸν ἀποπέμπει κτἕ.* 1 : 1, 3; *ἀφ' ὧν λύσαντες τὰς σπονδὰς ἐς τὸν πόλεμον κατέστησαν.* Thuc. 1 : 23; *βραχὺ φροντίσαντες οἱ χρηστοὶ πρέσβεις οὗτοι καθῆντο κτἕ.* Dem. de Cor. 30, p. 235; *ἔταξε Γλοῦν καὶ Πίγρητα λαβόντας τοῦ βαρβαρικοῦ στρατοῦ συνεκβιβάζειν κτἕ.* 1 : 5, 7; *οἱ μὲν ἔφασαν ἁρπάζοντάς τι κατακοπῆναι* 1 : 2, 25; *τοὺς δὲ στρατηγοὺς ἐξελθόντας ἐκέλευον, εἴ τι βούλονται, εἰπεῖν.* Thuc. 6 : 51; *ἐπιθυμῶ δὲ ἤδη παυσάμενος τούτων τῶν πόνων— πλεῖν κτἕ.* 5 : 1, 12; Thuc. 2 : 88; —*καὶ τὸν Ἀστυάγην σκώψαντα εἰπεῖν,* Cyr. 1 : 3, 8; *χρὴ διαλυσαμένους τὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἔχθρας ἐπὶ τὸν βάρβαρον τραπέσθαι,* Isocr. Pan. 15, p. 43; but sometimes after the verb; as, *ἔφευγον γοῦν πρὸς ἐκείνους καταλιπόντες ἡμᾶς* 3 : 2, 17; *ἀνέστη θαρραλέως δεξάμενος τὸ κέρας* 7 : 3, 29; *ἐβουλεύετο Πρόξενον καλέσας—εἰ κτἕ.* 1 : 10, 5; *ἠρώτων δὲ αὐτοὺς ἐπικαλεσάμενοι τοσοῦτον μόνον, εἰ κτἕ.* Thuc. 3 : 52; *τοὺς φυγάδας ἐκέλευε σὺν αὐτῷ στρατεύεσθαι, ὑποσχόμενος αὐτοῖς, εἰ κτἕ.* 1 : 2, 2; *σχολὴ δ' οὐκ ἦν ἰδεῖν παρελθόντι τὸ αἴτιον* 4 : 1, 17; *λέγεται Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν νικήσας ἐρίζοντά οἱ κτἕ.* 1 : 2, 8; *ἐβούλοντο δὲ πολλοὶ τῶν ἰδιωτῶν ἐγγυᾶσθαι ἀνιστάμενοι·* Hel. 1 : 7, 7; and often after the imperative; as, *ἄπιτε καταλιπόντες* 6 : 4, 26; *φρασάτω τις ἐμοὶ παρελθών* Dem. Ol. 3, 28, p. 36; *Λέγε δ' αὐτόν μοι τὸν νόμον λαβών.* Dem. de Cor. 120, p. 267; 53, p. 243; *λέγε μοι ταυτὶ καὶ ἀνάγνωθι λαβὼν τὸν ἀριθμόν κτἕ.* ib. 305, p. 327; *στρατοπεδευσώμεθα παρελθόντες* 6 : 1, 14; but, *ἀναστὰς ἄλλος εἰπάτω* Dem. Ol. 3, 18, p. 33; *εἰπὼν ἀπαλλάγηθι* Plat. Gorg. 491, C; so, if there be two or more participles, they are regularly put first; as, —*ἐμβάντες εἰς πλοῖον καὶ τὰ πλείστου ἄξια ἐνθέμενοι ἀπέπλευσαν* 1 : 4, 7; 1 : 5, 12; 2 : 1, 8; *ὁ δὲ Κῦρος ὑπολαβὼν τοὺς φεύγοντας συλλέξας στράτευμα ἐπολιόρκει κτἕ.* 1 : 1, 7; 1 : 2, 17; *Τοσαῦτα εἰπὼν καὶ διαλύσας τὸν ξύλλογον ὁ Ἀρχίδαμος Μελήσιππον πρῶτον ἀποστέλλει κτἕ.* Thuc. 2 : 12; *οἱ ἱππῆς οἱ Συρακοσίων πρῶτοι προσελάσαντες ἐς τὴν Κατάνην καὶ αἰσθόμενοι ὅτι τὸ στράτευμα ἅπαν ἀνῆκται, ἀποστρέψαντες ἀγγέλλουσι κτἕ.* ib. 6 : 65; Dem. de Cor. 15, p. 230; Isocr. Pan. 35, p. 47; *τὰς μὲν εὐροῦσα, τὰς δὲ δοκιμάσασα χρῆσθαι τοῖς ἄλλοις παρέδωκεν* ib. 40, p. 48; but may be put last; as, *τὰς ναῦς ἅμα ἐπλήρουν ζεύξαντές τε τὰς παλαιὰς ὥστε πλωίμους εἶναι καὶ τὰς ἄλλας ἐπισκευάσαντες.* Thuc. 1 : 29; or one first, *ἀναλαβὼν τὰ ἱερεῖα ἀπῄει καὶ τὴν στρατηγίαν ἀπειπών.* 7 : 1, 41.

When a participle denotes a contemporary act, or a repeated or continued act, it regularly precedes the verb; as, *πορευόμενοι δὲ διὰ ταύτης τῆς χώρας ἀφικνοῦνται κτἕ.* 1 : 5, 4; 6 : 1, 10; *πορευόμενος Οἰνεῶνα αἱρεῖ αὐτῶν καὶ Εὐπάλιον·* Thuc. 3 : 102; Plat. Apol. 23, B; *βασιλεὺς δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ διώκων εἰσπίπτει κτἕ.* 1 : 10, 1; *πέμπων πιστοὺς ἐπισκοπεῖται* Œc. 4 : 8; — *παύων τῆς ἀρχῆς ἄλλους ἐπιμελητὰς καθίστησι.* Œc. 4 : 7; *ξύλα σχίζων τις — ᾔσθετο τῇ ἀξίνῃ·* 1 : 5, 12; *πολλάκις ἰόντες ἐπὶ τὰς θύρας ἀπῄτουν* 1 : 2, 11; 2 : 4, 2; *περιιὼν Φίλιππος Ἰλλυριοὺς καὶ Τριβαλλούς, τινὰς δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων κατεστρέφετο,* Dem. de Cor. 44, p. 240; *πρὸς ἐμαυτὸν δ' οὖν ἀπιὼν ἐλογιζόμην, ὅτι κτἕ.* Plat. Apol. 21, D; *πέμπων αὐτῷ ἄγγελον ἔλεγε κτἕ.* 1 : 3, 8; *προσπίπτοντες πόλεσιν ἀτειχίστοις καὶ κατὰ κώμας οἰκουμέναις ἥρπαζον* Thuc. 1 : 5; *ἐπιπλέοντες γὰρ τὰς νήσους κατεστρέφοντο,* ib. 1 : 15; *οἳ ὑμῶν τοὺς πολλοὺς ἐκ παίδων παραλαμβάνοντες ἔπειθον κτἕ.* Plat. Apol. 18, B; *ἃ τότε Ἀβροκόμας προϊὼν κατέκαυσεν* 1 : 4, 18; Cyr. 1 : 4, 16; *κατακλινόμενος εἶπε,* Symp. 2 : 23; *προσκαθεζόμενοι δὲ τὴν πόλιν προεῖπον κτἕ.* Thuc. 1 : 26; *ἰὼν ἐπιδεικνύτω ἑαυτόν* Cyr. 3 : 3, 61; —*εὐθὺς ὑπολαμβάνοντες κρίνετε.* Thuc. 5 : 85; *Ἀλλ' ὑπακούων σχολῇ ὑπήκουσα;* Cyr. 8 : 4, 9; *εὐχόμενος ἄν τις ταῦτα εὔξαιτο·* Antiph. super Chor. 1, p. 141; *τῶν μουσουργῶν ἀκούσας—ἤκουσά τε ἡδέως κτἕ.* Cyr. 5 : 1, 1; *ἐκέλευε περιβαλλομένους ὅτῳ τις ἐπιτυγχάνοι ἐλαύνειν πρὸς ἑαυτόν.* ib. 1 : 4, 17; but it may also follow, especially if it have a clause as object; as, *ἐχόρευον νόμῳ τινὶ ᾄδοντες.* 5 : 4, 17; *Τοιαῦτα μὲν περὶ τούτων ἔπαιζεν ἅμα σπουδάζων·* Comm. 1 : 3, 8; *ἧκεν ἄγγελος λέγων ὅτι κτἕ.* 1 : 2, 21; *πέμπουσιν εἰς αὐτοὺς Τιμησίθεον — ἐρωτῶντες, πότερον κτἕ.* 5 : 4, 2; Thuc. 1 : 24; *Κῦρος γὰρ ἔπεμπε βίκους οἴνου ἡμιδεεῖς — λέγων ὅτι κτἕ.* 1 : 9, 25; 1 : 9, 26; *οἱ δὲ Θηβαῖοι ἔπεμψαν κήρυκας — αἰτοῦντες θάψαι.* Hel. 4 : 3, 21; *ἀπῇα οὖν καὶ ἐντεῦθεν τῷ αὐτῷ οἰόμενος περιγεγονέναι κτἕ.* Plat. Apol. 22, C; *ἀλλὰ ἰόντων εἰ-*

δότες ὅτι κτἕ. 1 : 4, 8 ; πείθειν δὲ πάλιν κελεύεις ἰόντας 3 : 1, 29 ; Isocr. Pan. 36, p. 48 ; so, if there be two or more, they are regularly put first ; as, οἱ δὲ προσθέοντες καὶ προσελαύνοντες ἠκόντιζον 6 : 1, 7 ; ὁ δὲ παριὼν καὶ παραπέμπων τῶν πελταστῶν τοὺς ἰσχυροτάτους ἐκέλευε κτἕ. 4 : 5, 20 ; 1 : 5, 5 ; but may be put last ; as, προσέρχεται—ἀνὴρ Ἀθήνησι φάσκων δεδουλευκέναι λέγων ὅτι κτἕ. 4 : 8, 4 ; παρέδοσαν τὴν ἀποικίαν τόν τε οἰκιστὴν ἀποδεικνύντες σφῶν ἐκ Κορίνθου ὄντα καὶ τὸ χρηστήριον δηλοῦντες, Thuc. 1 : 25.

When a participle denotes a concession or condition, it regularly precedes the verb ; as, denoting a concession, ἀλλ᾽ Ἕλλην ὢν Ἕλληνας ἀδικεῖ. 7 : 6, 41 ; μέσον τὸ ἑαυτοῦ ἔχων τοῦ Κύρου εὐωνύμου ἔξω ἦν· 1 : 8, 13 ; ταῦτα πεποιηκὼς οὐκ ἀπέθανε, 2 : 6, 29 ; ἔκ τε Ἀθηναίων ἐκ πολλοῦ πράσσοντες οὐδὲν εὕροντο ἐπιτήδειον, Thuc. 1 : 58 ; οὔτε γὰρ πόλεις τοσαίδε ληφθεῖσαι ἠρημώθησαν, Id. 1 : 23 ; 1 : 3 ; Καὶ περὶ μὲν τῶν τότε πραχθέντων ἔχων ἔτι πολλὰ λέγειν, καὶ ταῦτα ἡγοῦμαι πλείω τῶν ἱκανῶν εἰρῆσθαι. Dem. de Cor. 50, p. 242 ; 138, p. 273 ; σὺ παρὼν οὐκ ἀντέλεγες, ib. 222, p. 302 ; εἴπερ μηδὲν διαφέρων οὕτω μεγάλας ποιοῦμαι τὰς ὑποσχέσεις. Isocr. Pan. 14, p. 43 ; 29, p. 46 ; ἔφασαν αὐτοὺς πάλαι ταῦτ᾽ εἰδότας κρύπτειν 1 : 4, 12 ; τὸν δὲ τοιοῦτον—ἔξεστιν ἐπὶ κόῤῥης τύπτοντα μὴ διδόναι δίκην Plat. Gorg. 486, C ; ὥστε καὶ ἐγγύθεν φεύγοντες ἀποφεύγειν· 4 : 2, 27 ; and with a particle indicative of the relation, μέσον ἔχων τῆς αὑτοῦ στρατιᾶς ὅμως ἔξω ἐγένετο τοῦ κτἕ. 1 : 8, 23 ; Comm. 2 : 1, 14 ; ἡ γὰρ Λακεδαίμων — ἐπὶ πλεῖστον ὧν ἴσμεν χρόνον στασιάσασα, ὅμως ἐκ παλαιοτάτου εὐνομήθη Thuc. 1 : 18 ; Dem. Ep. Phil. 16, p. 163 ; γιγνώσκων ὁ ἄνθρωπος τὰ κακὰ ὅτι κακά ἐστιν, ὅμως αὐτὰ ποιεῖ. Plat. Protag. 355, C ; ἐπεὶ κἂν σύ, καίπερ τηλικοῦτος ὢν — εἴ σε διδάξειεν — βελτίων ἂν γένοιο. Plat. Protag. 318, B ; ὁ δέ, καίπερ πολλὰ τραύματα ἔχων, ὅμως οὐκ ἐπελάθετο τοῦ θείου, Hel. 4 : 3, 20 ; denoting a condition, Ἣν μὲν ἔλθωμεν ἀπιόντες, παντελῶς ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἀπολοίμεθα· 2 : 2, 11 ; 1 : 3, 19 ; 7 : 7, 42 ; —τῆς χάριτος, ἣν σωθέντες ὑπὸ σοῦ, σοὶ ἂν ἔχοιμεν δικαίως. 2 : 5, 14 ; τοῦ δὲ μετρίου ἐννοῶν οὐκ ἂν ἁμαρτάνοις· Hipparch. 4 : 1 ; ἵνα ἀδικῶν μὴ διδοίη δίκην. 2 : 6, 21 ; ἱκανός—φίλος ἂν τοῖς πρώτοις μὴ ἡττᾶσθαι κτἕ. 2 : 6, 17 ; οὐ γὰρ ἦν πρὸς τοῦ Κύρου τρόπου ἔχοντα μὴ ἀποδιδόναι. 1 : 2, 11 ; Comm. 1 : 3, 8 ; ib. 1 : 4, 14 ; τοῦτ᾽ ἂν ἀκούσαντες λάβοιτε, Dem. Ol. 1, 1, p. 9 ; —πεντήκοντα δραχμὰς καταθέντα Κορινθίας μένειν. Thuc. 1 : 27 ; it may also follow ; as, denoting a concession, ἀπεκρυπτόμην ὑμᾶς ἔχων πολλὰ καὶ σοφὰ λέγειν Symp. 1 : 6 ; αὐτῶν παρημέλουν ὄντες ἄποικοι· Thuc. 1 : 25 ; τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πόλλ᾽ ἂν ἔχων εἰπεῖν, Dem. Ol. 3, 27, p. 36 ; Τὰ μὲν οὖν παλαιὰ τοιαῦτα εὗρον, χαλεπὰ ὄντα παντὶ ἑξῆς τεκμηρίῳ πιστεῦσαι. Thuc. 1 : 20 ; οὗτος μὲν οἴεταί τι εἰδέναι οὐκ εἰδώς, Plat. Apol. 21, D ; ἐὰν δοκῶσί τι εἶναι μηδὲν ὄντες, ib. 41, E ; and with a particle indicating the relation, καὶ τότε προσεκύνησαν, καίπερ εἰδότες ὅτι κτἕ. 1 : 6, 11 ; Cyr. 4 : 5, 32 ; ἀδύνατον οὖν θεῶν παισὶν ἀπιστεῖν, καίπερ ἄνευ τε εἰκότων καὶ ἀναγκαίων ἀποδείξεων λέγουσιν, Plat. Tim. 40, D ; ἐμοὶ μέντοι ὅμως πείθονται ὑστέρῳ ὄντι Cyr. 2 : 3, 22 ; so Μένωνα δὲ οὐκ ἐζήτει, καὶ ταῦτα παρ᾽ Ἀριαίου ὢν τοῦ Μένωνος ξένου. 2 : 4, 15 , Cyr. 2 : 3, 9 ; denoting a condition, ἄριστον γὰρ οὐκ ἔστιν οὐδ᾽ ὁ τολμήσων περὶ σπονδῶν λέγειν τοῖς Ἕλλησι μὴ πορίσας ἄριστον. 2 : 3, 5 ; ἣν πρὶν γενέσθαι ἠπίστησεν ἄν τις ἀκούσας. Thuc. 7 : 28 ; οὐ γὰρ ἂν αὐτοῖς ἔμελεν, εἴ τις — διαφθείρει, μὴ τοῦθ᾽ ὑπολαμβάνουσιν· Dem. Phil. 3, 45, p. 122 ; τὰ αὐτὰ ἂν ἔπραξε καὶ πρώτη λαχοῦσα, Plat. Pol. 10, 620, D ; οἴει σύ, ἔφη, Ἄλκηστιν ὑπὲρ Ἀδμήτου ἀποθανεῖν ἄν, ἢ Ἀχιλλέα Πατρόκλῳ ἐπαποθανεῖν,— μὴ οἰομένους ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς πέρι ἑαυτῶν ἔσεσθαι, κτἕ. Plat. Symp. 208, D ; so, if there be two or more, they are regularly put first ; as, τότε μὲν γὰρ ἄπειροι ὄντες αὐτῶν τό τε πλῆθος ἄμετρον ὁρῶντες, ὅμως ἐτολμήσατε κτἕ. 3 : 2, 16 ; 1 : 8, 13 ; ὑμεῖς δὲ ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες, ἤγετε τὴν εἰρήνην ὅμως· Dem. de Cor. 43, p. 240 ; Plat. Men. 77, C ; but also last ; as, Μετὰ ταῦτ᾽ οὖν ἤδη ἐφεξῆς ᾖα αἰσθανόμενος μὲν καὶ λυπούμενος καὶ δεδιώς, ὅτι κτἕ. Plat. Apol. 21, E ; ὥςτε—μὴ ῥᾳδίως ἀφορμᾶσθαι, καίπερ ἐκ πολεμίας τε καὶ μείζω ἢ κατὰ δάκρυα τὰ μὲν πεπονθότας ἤδη, τὰ δὲ περὶ τῶν ἐν ἀφανεῖ δεδιότας μὴ πάθωσι. Thuc. 7 : 75 ; and sometimes one first ; as, τοιαῦτα ἄν τις νομίζων μάλιστα ἃ διῆλθον οὐχ ἁμαρτάνοι, καὶ οὔτε—μᾶλλον πιστεύων, Id. 1 : 21.

When a participle denotes a cause or reason, it regularly follows the verb ; as, παρῆν δὲ καὶ Σεύθης βουλόμενος εἰδέναι κτἕ. 7 : 6, 8 ; Cyr. 6 : 2, 5 ; —προςέμενον βουλόμενοι εἰδέναι περὶ τῶν χρημάτων, εἰ κτἕ. Thuc. 6 : 44 ; τί ἡδὺ οἶσθα μηδὲν τούτων ἕνεκα πράττειν ἐθέλουσα ; Comm. 2 : 1, 30 ; οὐκ ἤθελεν ἀποσπάσαι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὸ δεξιὸν κέρας, φοβούμενος μή κτἕ. 1 : 8, 13 ; Δημοσθένης δὲ περὶ Ναύπακτον—ὑπελείφθη, τοῖς πεπραγμένοις φοβουμένους τοὺς Ἀθηναίους. Thuc. 3 : 98 ; Plat. Phæd. 102, D ; οὐκέτι ἐπετίθεντο οἱ πολέμιοι τοῖς καταβαίνουσι, δεδοικότες μή κτἕ. 3 : 4, 29 ; Thuc. 8 : 72 ; ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ, φιλοῦσα αὐτόν κτἕ. 1 : 1, 4 ; τήν τε πόλιν τοὺς Ταρσοὺς διήρπασαν, διὰ τὸν ὄλεθρον τῶν συστρατιωτῶν ὀργιζόμενοι, 1 : 2, 26 ; Plat. Apol. 23, E ; Καὶ μὴν ἔγωγε θαυμάσια ἔπαθον παραγενόμενος. Plat. Phæd. 58, E ; οὐδ᾽ ἂν σὺ διαῤῥαγῇς ψευδόμενος, Dem. de Cor. 21, p. 232 ; αὐτὸς γελάσομαι ἀργύριον λαμβάνων,—αὐτὸς κλαύσομαι ἀργύριον ἀπολλύς. Plat. Io, 535, E ; οἱ δὲ πολέμιοι ὑπέμενον, νομίζοντες καλὸν ἔχειν τὸ χώριον 6 : 3, 25 ; 1 : 9, 29 ; Thuc. 1 : 25 ; Dem. de Cor. 26, p. 234 ; εἰς λόγους αὐτοῖς ἄνευ ὅπλων ἦλθον πιστεύσαντες ταῖς σπονδαῖς, 3 : 1, 29 ; οἵ τε Λακεδαιμόνιοι τῶν ξυμπολεμησάντων Ἑλλήνων ἡγήσαντο δυνάμει προὔχοντες κτἕ. Thuc. 1 : 18 ; αἱ δὲ πέλται αὐτῶν ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε διεφαίνοντο χαλκαῖ οὖσαι. 5 : 2, 29 ; ὥςτε — τὸν Πέρσην ἐκπεπλῆχθαι θεωροῦντα. 2 : 4, 26 ; ὥςτε δυσχρήστους εἶναι ἀνάγκη ἀτάκτους ὄντας 3 : 4, 19 ; and with a particle indicating the relation ; as, ἐγὼ δέ σοι οὐκ ἐθελήσω διδόναι πλὴν μετρίους τινάς, ὡς βουλόμενος πρὸς τὰ φρούρια ἐλθεῖν κτἕ. Cyr. 2 : 4, 17 ; ἐθανατώθη ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Σπάρτῃ τελῶν ὡς ἀπειθῶν. 2 : 6, 4 ; καί τινες καὶ τείχη περιεβάλλοντο ὡς πλουσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι· Thuc. 1 : 8 ; ταύτην τὴν χώραν ἐπέτρεψε διαρπάσαι τοῖς Ἕλλησιν ὡς πολεμίαν οὖσαν 1 : 2, 19 ; Thuc. 1 : 30 ; Plat. Apol. 17, B ; προπετὴς ἦν ἐπὶ τὸ πολλοὺς ἀποκτείνειν, ἅτε καὶ φυγὼν ὑπὸ τοῦ δήμου, Hel. 2 : 3, 15 ; ib. 4 : 7, 7 ; ἐπικοινωνοῦσι μὲν δὴ ἀλλήλαις, ἅτε περὶ τὸ αὐτὸ οὖσαι, ἑκάτεραι τούτων, Plat. Gorg. 464, C ; but, if emphatic, it commonly precedes ; as, βουλόμενος οὖν ἐπιδεῖξαι ἐξέτασιν ποιεῖται κτἕ. 1 : 2, 14 ; —μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος, ἐάσω· Thuc. 2 : 36 ; οἱ δὲ πολέμιοι δείσαντες ἧκαν ἑαυτούς κτἕ. 4 : 5, 18 ; κἂν μὲν εὐλαβούμενος τοῦτο μὴ λέγω τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ, Dem. de Cor. 4, p. 226 ; ὁ δὲ Σιλανὸς δεδιὼς μὴ γένηται ταῦτα καὶ καταμείνῃ που ἡ στρατιά, ἐκφέρει κτἕ. 5 : 6, 17 ; Plat. Protag. 322, C ; Οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις ἀθυμήσας εἱλόμην ῥᾳθυμεῖν, Isocr. Pan. 3, p. 41 ; οὐκ ἀνθρώπων ἀπορῶν βαρβάρων συμμάχους ὑμᾶς ἄγω, 1 : 7, 3 ; πιεζόμενος ὑπὸ τῶν οἴκοι ἀντιστασιωτῶν ἔρχεται κτἕ. 1 : 1, 10 ; ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ ἀπεχώρει, 1 : 2, 9 ; Thuc. 1 : 30 ; οἱ δὲ Ἕλληνες — ἀκούοντες τὴν Κύρου ἀρετήν—συνεπορεύοντο. 1 : 4, 9 ; ἀκούσαντες δ᾽ οἱ στρατιῶται ἐχαλέπαινον 1 : 5, 11 ; Καὶ ἐγὼ ἀκούσας ἐξεπλάγην καὶ προσβλέπων αὐτὸν ἐφοβούμην, Plat. Pol. 1, 336, D ; οἱ δὲ ὁρῶντες ἐθαύμαζον καὶ ἐσιώπων· 1 : 3, 2 ; Cyr. 4 : 1, 8 ; προαισθόμενος τὰ αὐτὰ ταῦτα βουλευομένους, ἀποστῆναι πρὸς Κῦρον, τοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέκτεινε κτἕ. 1 : 1, 7 ; Thuc. 1 : 131 ; νομίζων ἀμείνους καὶ κρείττους—ὑμᾶς εἶναι, διὰ τοῦτο προσέλαβον. 1 : 7, 3 ; ὁ Κλέαρχος κρίνας ἀδικεῖν τὸν τοῦ Μένωνος πληγὰς ἐνέβαλεν. 1 : 5, 11 ; στασιάσαντες δὲ ἐν ἀλλήλοις—ἐφθάρησαν Thuc. 1 : 24 ; ἵνα μηδεὶς ὑμῶν τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἠγμένος ἀλλοτριώτερον — ἀκούῃ μου. Dem. de Cor. 9, p. 228 ; Τιμασίων μὲν ἔχων τοὺς ἱππέας ἐφείπετο, 6 : 3, 28 ; οἱ μὲν δὴ στρατιῶται ἐν ἐλπίσι μεγάλαις ὄντες ηὔχοντο κτἕ. 1 : 4, 17 ; Ἱππίας μὲν πρεσβύτατος ὢν ἦρχε τῶν Πεισιστράτου υἱέων, Thuc. 1 : 20 ; οἱ γὰρ Κόλχοι, ἅτε ἐκπεπτωκότες τῶν οἰκιῶν, πολλοὶ ἦσαν ἀθρόοι 5 : 2, 1 ; Ὁ δὲ Κῦρος ἅτε παῖς ὢν

—ἥδετο τῇ στολῇ, Cyr. 1 : 3, 3; Ath. 2 : 14; Plat. Protag. 343, C; οἷον δὲ διὰ χρόνου ἀφιγμένος ἀσμένως ᾖα κτἕ. Plat. Charm. 153, A; so, if there be two or more, they are regularly put last; as, οἱ δὲ ἐπείθοντο, οὐχ ἑλόμενοι, ἀλλὰ ὁρῶντες ὅτι κτἕ. 2 : 2, 5; οὐκ ἐθέλω ἐλθεῖν, τὸ μὲν μέγιστον αἰσχυνόμενος ὅτι—ἔπειτα καὶ δεδιὼς μή κτἕ. 1 : 3, 10; τὸν μὲν Περικλέα ἐν αἰτίᾳ εἶχον ὡς πείσαντα σφᾶς πολεμεῖν καὶ δι' ἐκεῖνον ταῖς ξυμφοραῖς περιπεπτωκότες, Thuc. 2 : 59; σὺ μὲν—τοὺς Θηβαίους ἐλεεῖς, κτήματ' ἔχων ἐν τῇ Βοιωτίᾳ καὶ γεωργῶν τὰ ἐκείνων, κτἕ. Dem. de Cor. 41, p. 239; τὰ ὀνόματα οὐκ ἐπίστατο ὀρθῶς διαιρεῖν, ἅτε Λέσβιος ὢν καὶ ἐν φωνῇ βαρβάρῳ τεθραμμένος Plat. Protag. 341, C; —πορεύεσθαι πονήρως ἅμα μὲν πιεζομένους, ἅμα δὲ καὶ ταραττομένους· 3 : 4, 19; but first, if emphatic; as, οἱ δὲ πολέμιοι ὁρῶντες μὲν τοὺς ἀμφὶ Χειρίσοφον εὐπετῶς τὸ ὕδωρ περῶντας, ὁρῶντες δὲ τοὺς ἀμφὶ Ξενοφῶντα θέοντας εἰς τοὔμπαλιν, δείσαντες μὴ ἀποκλεισθείησαν φεύγουσιν 4 : 3, 21; Thuc. 1 : 131; Χειρίσοφος, ἅμα μὲν ἀθυμῶν τοῖς γεγενημένοις, ἅμα δὲ μισῶν ἐκ τούτου τὸ στράτευμα, ἐπιτρέπει κτἕ. 5 : 10, 14; —τοὺς Ἀθηναίους ἡγοῦμαι μεγάλους γιγνομένους καὶ φόβον παρέχοντας τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀναγκάσαι ἐς τὸ πολεμεῖν· Thuc. 1 : 23; and sometimes one first; as, οὐδ' οἰόμενός με τούτων ἐπιμελεῖσθαι ταῦτα λέγεις, ἀλλ' ἐγχειρῶν με διδάσκειν ὅτε κτἕ. Comm. 3 : 5, 24.

When a participle denotes manner or means, it regularly follows the verb; as, —ἐμβολὴν ὧδε ποιοῦνται, ἅμα μὲν λαθεῖν πειρώμενοι, ἅμα δὲ φθάσαι κτἕ. 4 : 1, 4; ἐπορεύετο δὲ ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἐφιστάμενος 2 : 4, 26; οἱ δὲ παρήλαυνον τεταγμένοι κατ' ἴλας καὶ κατὰ τάξεις· 1 : 2, 16; —δύναμιν ἤθροιζεν ὡς μάλιστα ἐδύνατο ἐπικρυπτόμενος, 1 : 1, 6; ἔκπλουν ποιεῖται λαθὼν τὴν φυλακήν Thuc. 1 : 65; 3 : 51; συγγίγνονται τοῖς σοφισταῖς λανθάνοντες τοὺς ξένους, Plat. Protag. 342, C; οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν, μάλα σεμνῶς ὀνομάζων, Dem. de Cor. 35, p. 237; ἐμελέτων τοξεύειν ἄνω ἱέντες μακράν. 3 : 4, 17; ταῦτα δὲ —διεδίδου, πρὸς τοὺς τρόπους ἑκάστου σκοπῶν καὶ ὅτου κτἕ. 1 : 9, 22; —ἐνίκων ναυμαχοῦντες. Thuc. 1 : 13; Isocr. Pan. 119, p. 65; ἔστε νικῴη καὶ τοὺς εὖ καὶ τοὺς κακῶς ποιοῦντας ἀλεξόμενος. 1 : 9, 11; ἢν νικῶσιν ὑμᾶς ὠθοῦντες Cyr. 7 : 5, 45; ὅπως περιγένηταί σου καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ εὖ ποιῶν. Comm. 2 : 3, 17; τούτου—οὐχ ἡττησόμεθα εὖ ποιοῦντες. 2 : 3, 23; Plat. Leg. 12, 955, B; καλῶς ἐποίεις, ὦ Κροῖσε, προνοῶν· Cyr. 7 : 4, 13; Ἦ καλῶς, ἔφη, ἐποίησας, ὦ Κῦρε, ἄρξας κτἕ. ib. 7 : 5, 48; Plat. Phæd. 60, C; καλῶς ἐποίησεν, οὕτω τελευτήσας τὸν βίον· Lys. adv. Ergocl. 8, p. 180; Ἀδικεῖτε, ὦ Ξενοφῶν, τὰς ἡμετέρας κώμας πορθοῦντες. 7 : 7, 3; Comm. 1 : 1, 1; Plat. Phæd. 63, B; πῶς οὐκ ἀδικεῖς καὶ δεινὰ ποιεῖς τούτοις νῦν ἐγκαλῶν, ὧν κτἕ. Dem. de Cor. 273, p. 217; μέγα ποιοῦμαι φίλιον τοῦτο τὸ χωρίον τοῖς ἐνθάδε συμμάχοις καταλείπων· Cyr. 5 : 3, 19; περιείργασμαι μὲν ἐγὼ περὶ τούτων εἰπών, Dem. de Cor. 72, p. 248; Plat. Apol. 19, B; τί οὖν ποτε λέγει φάσκων ἐμὲ σοφώτατον εἶναι; ib. 21, B; Ὀρθῶς ἄν ποτε ἄρα ὁριζοίμεθα ὁριζόμενοι δικαίους εἶναι κτἕ. Comm. 4 : 6, 6; φλυαρεῖς ἔχων. Plat. Gorg. 490, E; ᾤχετο ἀπελαύνων. 2 : 4, 24; ᾤχετο πλέων εἰς Ἑλλήσποντον. 2 : 6, 3; Thuc. 6 : 61; ᾤχοντο ἀποθέοντες, Cyr. 7 : 5, 40; Plat. Theæt. 171, D; οἴχομαι φεύγων, Plat. Symp. 216, A; ᾤχετο ἀπιὼν νυκτὸς κτἕ. 3 : 3, 5; Plat. Phæd. 106, E; ᾤχοντο κατὰ τῶν πετρῶν φερόμενοι 4 : 7, 14; —οἴχεται ἀγομένη. Plat. Phæd. 108, B; ἧκεν ἐλαύνων εἰς κτἕ. 1 : 5, 15; —θεραπεύεσθαι ἠξίου ἐπιδεικνύμενος ὅτι κτἕ. 2 : 6, 27; πολὺ οὖν κρεῖττον τοῦ ἐρήμου ὄρους καὶ κλέψαι τι πειρᾶσθαι λαθόντας καὶ ἁρπάσαι φθάσαντας, 4 : 6, 11; ἤρξαντο δὲ αὐτοῦ—λύσαντες τὰς τριακοντούτεις σπονδάς, αἳ κτἕ. Thuc. 1 : 23; Dem. de Cor. 50, p. 242; ἐμπεπλήκασιν ὑμῶν τὰ ὦτα—διαβάλλοντες. Plat. Apol. 23, E; τούτους πάντας πειρῶ νικᾶν εὖ ποιῶν. Hi. 11 : 14; Cyr. 5 : 3, 2; εἰ γὰρ πᾶσι φαινοίμεθα τοὺς μὲν κακῶς ποιοῦντας νικᾶν πειρώμενοι κακῶς ποιοῦντες, τοὺς δ' εὐεργετοῦντας ἀγαθοῖς ὑπερβαλλόμενοι, κτἕ. Cyr. 5 : 3, 32; —νικᾶν μαχόμενοι πάντας κτἕ. Ages. 7 : 5; ἱκανὸς νομίσας εἶναι μὴ ἡττᾶσθαι εὐεργετῶν, 2 : 6, 17; —δόξετε αἴτιοι εἶναι ἄρξαντες τοῦ διαβαίνειν, 1 : 4, 15; δυνατὸς δὲ δοκῶ εἶναι ταῦτα πρᾶξαι μετὰ σοῦ βουλευόμενος. Thuc. 1 : 128; but, if emphatic, it commonly precedes; as, ἐὰν δὲ ἐπ' ὀλίγων τεταγμένοι ἴωμεν, 4 : 8, 11; προβαλλόμενοι τὰ ὅπλα ἐπῇσαν 1 : 2, 17; 6 : 3, 25; διεζωσμένοι τοῦτο δρῶσι. Thuc. 1 : 6; μαχόμενοι ἀπέθανον ὑπὲρ Κύρου 1 : 9, 31 (Krüger); ἢν μαχόμενοι νικήσωμεν, Isocr. Archid. 69, p. 130; ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλὰς ἐτελεύτησαν, 2 : 6, 1; 2 : 6, 29; —ὅτι φάρμακον πιὼν ἀποθάνοι· Plat. Phæd. 57, E; —ὡς καταγελῶν ἀεὶ διελέγετο. 2 : 6, 23; ὅσα λοιδορούμενος βεβλασφήμηκε περὶ ἐμοῦ, Dem. de Cor. 10, p. 227; εἰδὼς ἔλεγεν· 1 : 6, 11; ὑμᾶς εἰδὼς διδάξω. 1 : 7, 3; παραβάλλων τὸ ἄλλων ἦθος πρὸς ταῦτα οὕτω κρινέτω. Comm. 4 : 8, 11; Dem. de Cor. 7, p. 227; ἡ δὲ λαθοῦσα αὐτὸν συνεφείπετο Cyr. 6 : 4, 10; Hel. 3 : 5, 19; λαθόντες Ἀθηναίους φρουρούς τε τριακοσίους—ἐξέπεμψαν, Thuc. 5 : 56; λαθὼν εἰσέρχεται, Plat. Protag. 321, E; φθάνων regularly preceding, ἀλλὰ φθάνοντες ἤδη δῃοῦμεν τὴν ἐκείνων γῆν. Cyr. 3 : 3, 18; ib. 1 : 5, 3; Thuc. 7 : 1; 2 : 52; ὑμᾶς γὰρ δικαστὰς καλῶν ὀρθῶς ἂν καλοίην Plat. Apol. 40, A; ὡς μεῖον ἔχων ἀπηλλάγη, 1 : 10, 8; οὔτε χαίροντες ἂν ἀπαλλάξαιτε. 5 : 6, 32; ἀντὶ τοῦ ἀρήγειν τοῖς συμμάχοις φεύγων ᾤχετο· Cyr. 6 : 2, 20; Plat. Parm. 130, D; ὑπ' αἰσχύνης ὀλίγου ἀποδρὰς ᾠχόμην, Symp. 198, C; ἀπιὼν οἴχεται Plat. Alcib. 1, 131, C; σῶν ἂν ἀπελθὸν ᾤχετο. Plat. Phæd. 106, A; σκοπούμενος εὑρήσεις κτἕ. Comm. 2 : 6, 39; λέγων διδασκέτω. 5 : 7, 11; —ἀκούσαντες μαθήσεσθε. Æschin. adv. Ctes. 70, p. 63; —βιασάμενοι τοὺς πολεμίους παρέλθοιεν, 1 : 4, 5; —καὶ ἀνταγοράζοντες σῖτον ἔζων. 1 : 5, 5; συμβουλεύω—μηδ' ὅντινα βούλει πρός σε ταχὺ ἐλθεῖν, ἀπειλοῦντα μεταπέμπεσθαι, Cyr. 4 : 5, 32; προείλετο μᾶλλον τοῖς νόμοις ἐμμένων ἀποθανεῖν ἢ παρανομῶν ζῆν. Comm. 4 : 4, 4; Thuc. 1 : 22; πρὸς τὸ μὴ ἐλλείπεσθαι εὖ ποιῶν Comm. 2 : 6, 5; Thuc. 3 : 12; Διενενόητο—ἀποπλέων οἴχεσθαι ἔξω τοῦ Πόντου. 5 : 7, 15; Οὐ γὰρ δοκῶ σοι τοῦτο μελετῶν διαβεβιωκέναι; Comm. 4 : 8, 4; Apol. 3; εἰ δὲ πείσας βούλεται λαβεῖν, 2 : 1, 10; διαβάλλων τοὺς πρώτους τούτους ᾤετο δεῖν κτήσασθαι. 2 : 6, 26; Œc. 4 : 7; ὅτι μὲν τινῶν κατηγοροῦντα πάντας ἀφαιρεῖσθαι τὴν δωρεὰν τῶν ἀδίκων ἐστίν, Dem. adv. Lept. 2, p. 457; Isocr. Pan. 7, p. 42; so, if there be two or more, they are regularly put last; as, πολὺ γὰρ ἀπεσπᾶτο φεύγουσα, τοῖς μὲν ποσὶ δρόμῳ, ταῖς δὲ πτέρυξιν αἴρουσα, ὥσπερ ἱστίῳ χρωμένη. 1 : 5, 3; Comm. 2 : 6, 23; —νήσων ἦρξέ τε καὶ οἰκιστὴς πρῶτος τῶν πλείστων ἐγένετο, Κᾶρας ἐξελάσας καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἡγεμόνας ἐγκαταστήσας· Thuc. 1 : 4; 1 : 53; Ταύτην γὰρ οἰκοῦμεν οὐχ ἑτέρους ἐκβαλόντες οὐδ' ἐρήμην καταλαβόντες οὐδ'—μιγάδες συλλεγέντες, Isocr. Pan. 24, p. 45; Plat. Gorg. 519, C; but first, if emphatic; as, καὶ μαχόμενοι καὶ ναυμαχοῦντες τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν, Isocr. de Pace, 43, p. 168; —τὰ μὲν σπενδόμενοι, τὰ δὲ πολεμοῦντες—εὖ παρεσκευάσαντο τὰ πολέμια Thuc. 1 : 18; οὔτε κινδυνεύσαντες οὔτε πονήσαντες τῶν ἄλλων πλέον προτιμήσεσθε κτἕ. 1 : 4, 14; or one first; as, οὐ φεύγων τὴν Ἑλλάδα περιῄει, ἀλλὰ στρατηγιῶν καὶ ἐπαγγελλόμενος, εἰ κτἕ. 7 : 1, 33; οὔτε μέγα οὔτε σμικρὸν ἀποκρυψάμενος ἐγὼ λέγω οὐδ' ὑποστειλάμενος. Plat. Apol. 24, A.

A participle denoting an attendant circumstance or description is regularly put last; as, Πρόξενος δὲ παρῆν ἔχων ὁπλίτας μὲν εἰς πεντακοσίους κτἕ. 1 : 2, 3; 1 : 2, 6; ἐβοήθησαν δ' αὐτοῖς καὶ Μαντινῆς ἔχοντες τοὺς σφετέρους ξυμμάχους, Thuc. 5 : 58; ἀλλ' ἀπεχώρησαν πάλιν Ὀρέστην ἔχοντες ἄπρακτοι. Id. 1 : 111; ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ τῆς Ἀραβίας τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐν δεξιᾷ ἔχων 1 : 5, 1; στήλη ἕστηκε παρὰ τὸν ναὸν γράμματα ἔχουσα· 5 : 3, 12; περιουσίαν δὲ εἰ ἦλθον ἔχοντες τροφῆς Thuc. 1 : 11; νῦν δ' αὖ ἕτερόν τι ἥκεις ἔχων· Plat. Gorg. 491, C; ἧκον τῇ ὑστεραίᾳ ἄγοντες τριακόσια πλοῖα κτἕ. 5 : 4, 11; Thuc. 7 : 21; νενικηκότα αὐτὸν παγκράτιον ἧκεν ἄγων ἐπὶ τὴν θέαν. Symp. 1 : 2; τοὺς δὶς ἑπτὰ ἐκείνους ᾤχετο ἄγων Plat. Phæd. 58, B; ἧκεν ἱππεὺς φέρων τὰ ὀνόματα ὧν κτἕ. Hel. 3 : 3, 11; Plat. Phæd. 105, D; προὐφαίνετο ὁ

Κῦρος ἐφ' ἅρματος ὀρθὴν ἔχων τὴν τιάραν κτἕ. Cyr. 8 : 3, 13; ᾤχοντο φέροντες οὓς κτἕ. Thuc. 7 : 8; Ἐστρατοπεδεύσαντο δὲ ἑκάστοτε ἀπέχοντες ἀλλήλων κτἕ. 2 : 4, 10; Thuc. 4 : 104; γέφυρα δὲ ἐπῆν ἐξευγμένη πλοίοις ἑπτά. 1 : 2, 5; Ξενοφῶν ἀνίσταται ἐσταλμένος ἐπὶ πόλεμον ὡς ἐδύνατο κάλλιστα, 3 : 2, 7; ἐπὶ δικαστήριον ἀναβέβηκα ἔτη γεγονὼς πλείω ἑβδομήκοντα· Plat. Apol. 17, D; 18, B; σὺ ὁπότε πρὸς ἡμᾶς ἔλθοις πρεσβεύων, 7 : 7, 6; πείθει ἀποστῆναι ἔχοντα τούς τε παῖδας κτἕ. Hel. 3 : 4, 10; οἶμαι ἂν ἐλθεῖν καὶ τριήρεις ἔχων καὶ πλοῖα κτἕ. 5 : 1, 4; ἀκούω δὲ κώμας εἶναι καλὰς οὐ πλέον εἴκοσι σταδίων ἀπεχούσας· 3 : 2, 34; τοὺς μὲν ὁπλίτας αὐτοῦ ἐκέλευσε μεῖναι τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ γόνατα θέντας, 1 : 5, 13; ᾔεσαν ἐπὶ τὴν διαίρεσιν, μάλα ἐπὶ τῷ ἱππικῷ γελῶντες· Cyr. 4 : 5, 55; ἐδάκρυε πολὺν χρόνον ἑστώς· 1 : 3, 2; ἔστη ἀποβλέπων ᾗπερ κτἕ. Cyr. 7 : 5, 3; ἕστασαν ἀποροῦντες τῷ πράγματι. 1 : 5, 13; ἐκάθητο κλαίουσα Cyr. 7 : 3, 14; but, if emphatic, it may be put first; as, Πασίων δὲ—τριακοσίους μὲν ὁπλίτας, τριακοσίους δὲ πελταστὰς ἔχων παρεγένετο· 1 : 2, 3; Cyr. 2 : 1, 11; οἱ δὲ ἰόντες τέλος ἔχοντες ἰόντων, Thuc. 4 : 118; ἀλλ' αὐτοὶ φέροντες παρέσονται πρὸς σὲ δῶρα. 7 : 3, 31; εὐεργεσίαν δὲ κατέλεγεν—ὅτι χρώμενος αὐτῷ οὐκ ἀπώλεσεν αὐτόν. 2 : 6, 27; ὡς μὴ πεινῶντες τοὺς ἑαυτοῦ φίλους ἄγωσιν. 1 : 9, 27; ἤδη δὲ φυγὰς ὢν ἔρχεται πρὸς Κῦρον, 2 : 6, 4; εἰ δὲ βουλεύων ἐγώ—ᾤμην κτἕ. Dem. de Cor. 28, p. 234; ἀλλὰ πρὸς τὸν τῶν Βακτριανῶν βασιλέα πρεσβεύων ᾤχετο· Cyr. 5 : 1, 3; —ἔχων δὲ ἥκειν τάλαντα πεντακόσια· Hel. 1 : 5, 3; and especially as designating time or state; as, ἅπερ καὶ ἀρχόμενος εἶπον, Thuc. 4 : 64; ὅπερ ἀρχόμενος ἐγὼ ἔλεγον, Plat. Apol. 24, A; Theæt. 174, B; τελευτῶν ἐχαλέπαινεν. 4 : 5, 16; 6 : 1, 8; Isocr. Pan. 140, p. 69; πανόμενοι λέγομεν ἤδη ὅτι κτἕ. Thuc. 3 : 59; —ζῶσα παρακάθημαι. Cyr. 7 : 3, 10; ζῶντές τε ἁλίσκονται κτἕ. Comm. 3 : 12, 2; τοὺς δὲ ζῶντας ἔλαβον. Thuc. 4 : 101; ἔτι παῖς ὢν—πάντων πάντα κράτιστος ἐνομίζετο. 1 : 9, 2; 1 : 9, 4; εὐθὺς μὲν μειράκιον ὢν ἐπεθύμει κτἕ. 2 : 6, 16; 2 : 6, 28; ἣν δέῃ τελευτῶντα τὴν ἑαυτοῦ στρωμνὴν ἐξαργυρίσαι, Thuc. 8 : 81; ζῶντας ἀναγκάζουσι τοὺς παῖδας τοὺς γονέας τρέφειν, Dem. adv. Timocr. 107, p. 733; but, ὅπερ εἶπον ἀρχόμενος Isocr. Nicocl. 54, p. 25; ὑποχείριοι δὲ μηδέποτε γενώμεθα ζῶντες τοῖς πολεμίοις, 3 : 2, 3; Thuc. 7 : 85; οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν οὐδὲν ἀρχόμενος τοῦ λόγου, Dem. de Cor. 3, p. 226; βουλόμενοι ἀγαγεῖν αὐτοὺς Ἀθηναίοις ζῶντας, Thuc. 4 : 37; so, if there be two or more, they are regularly put last; as, Τιρίβαζος παρηκολούθει ἔχων τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἀπέχων ὡς δέκα σταδίους· 4 : 4, 7; ὁ δ' ὡς ἀπῆλθε κινδυνεύσας καὶ ἀτιμασθείς, 1 : 1, 4; ἄνεμος βορρᾶς ἐναντίος ἔπνει παντάπασιν ἀποκάων πάντα καὶ πηγνὺς τοὺς ἀνθρώπους. 4 : 5, 3; ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι ἢ μέλλοντες πολεμήσειν ἢ ἐν αὐτῷ ἤδη ὄντες, Thuc. 1 : 22; rarely first, μετὰ ταῦτα οὔτε ζῶντα Ὀρόνταν οὔτε τεθνηκότα οὐδεὶς εἶδε πώποτε 1 : 6, 11; and sometimes one first; as, οὐχ ὑποτελεῖς ἔχοντες φόρου τοὺς ξυμμάχους ἡγοῦντο, κατ' ὀλιγαρχίαν δὲ σφίσιν αὐτοῖς μόνον ἐπιτηδείως ὅπως πολιτεύσωσι θεραπεύοντες, Thuc. 1 : 19.

When a participle is the complement of a verb, it regularly follows; as, —ἄρξομαι διδάσκων ἐκ τῶν θείων. Cyr. 8 : 8, 2; ib. 8 : 7, 26; ἠρχόμεθα διαλεγόμενοι, Plat. Theæt. 187, A; ἐξώρμησε λέγων τοιάδε· Thuc. 6 : 88; διεγένοντο δὲ τὴν νύκτα πῦρ κάοντες· 4 : 5, 4; διετέλουν χρώμενοι τοῖς κτἕ. 3 : 4, 17; Comm. 1 : 6, 9; διάγουσι μανθάνοντες δικαιοσύνην· Cyr. 1 : 2, 6; ἐπὶ πολὺ διῆγον τῆς ἡμέρας πειρώμενοι ἀλλήλων Thuc. 7 : 39; ἐπαύσατο πορευόμενος, 4 : 6, 6; 5 : 9, 27; ἐπαύσαντο ἐν ὀργῇ ἔχοντες αὐτόν Thuc. 2 : 65; Dem. adv. Lept. 163, p. 507; Isocr. Pan. 134, p. 68; —πέπαυμαι λέγων. Plat. Phæd. 100, B; ἔτυχε γὰρ θυόμενος. 2 : 1, 9; εἰ τυγχάνει καὶ ὑμῖν τὸ αὐτὸ ξυμβαῖνον, Thuc. 5 : 98; ἐὰν τύχῃ μὴ εἰδώς, Plat. Gorg. 460, A; ὅστις νεῖν μὴ ἐτύγχανεν ἐπιστάμενος. 5 : 7, 25; εἰ τύχοι ἐλθοῦσα αὐτοῖς ἡ βοήθεια. Thuc. 5 : 8; Plat. Phæd. 58, B; —τυγχάνει γεγραφὼς Κτησιφῶν, Æschin. adv. Ctes. 9, p. 55; οὕτω γὰρ συμβαίνει ἅμα καὶ ἡ τῶνδε εὐγένεια κοσμουμένη. Plat. Menex. 237, C; ὅπως δὲ μὴ δι' ἄγνοιαν λάθω τι παρανομήσας, Comm. 1 : 2, 34; τὸ ἐν Θετταλίᾳ ἐλάνθανεν αὐτῷ τρεφόμενον στράτευμα. 1 : 1, 10; οὐκ ἂν ἔλαθεν αὐτόθεν ὁρμώμενος κτἕ. Thuc. 5 : 6; ὥστ' ἔλαθον ἐγγὺς προσελθόντες. 4 : 2, 7; ᾗ καὶ ῥᾷον ἔλαθον ἐξελθόντες, Thuc. 2 : 2; τὸ πολὺ αὐτῆς ἔλαθε κατακαυθέν. Id. 4 : 30; λέληθα ἐμαυτὸν σοφὸς ὢν Plat. Euthyd. 295, A; ὅπως μὴ λάθῃς σεαυτὸν ἀγνοῶν τι κτἕ. Comm. 3 : 5, 23; ἐλάνθανον αὐτοὺς ἐπὶ τῷ λόφῳ γενόμενοι 6 : 3, 22; τοὺς γὰρ ἀνθρώπους λήσομεν ἐπιπεσόντες. 7 : 3, 43; ὥστε πρόσωθεν ἔφθασας ἐλθὼν σὺν πολλῷ στόλῳ πρὶν κτἕ. Cyr. 3 : 1, 19; ὅπως μὴ φθάσωσι μήτε Κῦρος μήτε οἱ Κίλικες καταλαβόντες, 1 : 3, 14; —λέγων ὅτι φθήσονταί τε πλεύσαντες πρὶν κτἕ. Thuc. 8 : 12; Οὐκ ἂν φθάνοις, ἔφη, λέγων, Comm. 2 : 3, 11; Plat. Symp. 185, E; οὐκ ἂν φθάνοι τὸ πλῆθος τούτοις τοῖς θηρίοις δουλεῦον. Dem. adv. Timocr. 143, p. 745; καὶ φθάνουσιν ἐπὶ τῷ ἄκρῳ γενόμενοι τοὺς πολεμίους. 3 : 4, 49; 5 : 7, 16; Σμικρόν γε ἔφθης με ἐρόμενος, Plat. Polit. 293, E; οὐκ ἔφθημεν εἰς Τροιζῆνα ἐλθόντες καὶ τοιαύταις νόσοις ἐλήφθημεν, Isocr. Ægin. 22, p. 388; Pan. 86, p. 58; οὐκ ἐρῶ σοι πρὶν ἂν πανταχῇ πειραθῶ σκοπῶν. Plat. Theæt. 190, E; οὐκ ἀποκάμνεις μηχανώμενος, Comm. 2 : 6, 35; Plat. Polit. 257, B; ἀπαγορεύει θεώμενος Hip. 11 : 9; ἔχαιρε ταῦτα ἀκούων 7 : 2, 4; Plat. Protag. 313, D; ἤσθη τὸν—φόβον ἰδών 1 : 2, 18; Plat. Phædr. 276, D; τῆς Αἰολίδος χαλεπῶς ἔφερεν ἀπεστερημένος. Hel. 3 : 2, 13; Thuc. 2 : 16; χρὴ παύεσθαι λέγοντας, Isocr. Pan. 5, p. 42; ὥστε μὴ πρότερον παύσασθαι πολεμοῦντας πρὶν κτἕ. ib. 181, p. 78; —τυγχάνειν δὲ αὐτὸν φεύγοντα τὸν πατέρα Thuc. 1 : 9; ὥστε—λανθάνειν τὸ κοινὸν ἀθρόον φθειρόμενον. Id. 1 : 141; βουλοίμην δ' ἂν ἄκοντος ἀπιὼν Κύρου λαθεῖν αὐτὸν ἀπελθών· 1 : 3, 17; εἰ δὲ καὶ δυνηθεῖτε τά τε ὄρη κλέψαι ἢ φθάσαι λαβόντες κτἕ. 5 : 6, 9; οἰόμενος φθήσεσθαι ἀπελθὼν Thuc. 5 : 10; Ἆρ' οὖν οὐκ ἀνάγκη ἀπειπεῖν ἡμᾶς οὕτως ἰόντας, Plat. Lys. 219, C; but, if emphatic, it may precede the verb, and especially διαγίγνομαι, διάγω, and τυγχάνω; as, κρέα οὖν ἐσθίοντες οἱ στρατιῶται διεγίγνοντο. 1 : 5, 6; πολεμῶν διεγένετο μέχρι κτἕ. 2 : 6, 5; Cyr. 1 : 1, 1; Plat. de Leg. 12, 954, D; ὁ δὲ ἐλπίδας λέγων διῆγε 1 : 2, 11; εἰ ἐπιμελόμενος ὢν δεῖ διάξω, Cyr. 7 : 5, 85; Plat. Phædr. 276, D; ἀσκοῦντες γοῦν κἀκεῖνοι διετέλεσαν Cyr. 1 : 5, 8; ib. 1 : 2, 12; πραγματευόμενός τε οὐδὲ νῦν πω πέπαυμαι 7 : 6, 35; Cyr. 1 : 5, 9; Plat. Euthyph. 9, B; ἀτεχνῶς γε ἀεὶ σκυτέας τε καὶ γναφέας καὶ μαγείρους λέγων καὶ ἰατροὺς οὐδὲν παύει, Plat. Gorg. 491, A; ἐπεὶ νικῶν τυγχάνει 2 : 1, 8; 5 : 1, 4; Isocr. Pan. 6, p. 42; Plat. de Leg. 12, 954, B; ὁ μὲν οὖν πρεσβύτερος παρὼν ἐτύγχανε· 1 : 1, 2; 1 : 9, 31; 7 : 6, 24; τοῦτο δ' αὖ οὕτω τρεφόμενον ἐλάνθανεν αὐτῷ τὸ στράτευμα. 1 : 1, 9; —προσαγορεύοντες λανθάνομεν ἡμᾶς αὐτούς Plat. Soph. 255, A; ὅσοι δὲ παραλλάξαντες αὐτῶν ἔφθασαν, Cyr. 1 : 4, 21; ἐπὶ δουλείᾳ τῇ αὑτῶν φέροντες οὐκ ἀπεροῦσιν, Thuc. 1 : 121; οἵτινες γὰρ εὖ πράττοντες ἀπεῖπον, Isocr. Archid. 69, p. 130; οὐκ ἄν ποτε λέγων ἀπείποι τὸ τοιοῦτον πρὶν κτἕ. Plat. de Leg. 6, 769, E; ἱππεύειν μανθάνων ὑπερέχαιρεν· Cyr. 1 : 3, 3; ἐπαινούμενοι γὰρ μᾶλλον ἢ τοῖς ἄλλοις ἅπασι χαίρετε. Cyr. 1 : 5, 12; —ἰδὼν μέν, ἰδὼν ἥσθη, Plat. Phædr. 228, B; —πυνθανόμενοι βαρέως ἔφερον. 2 : 1, 4; 7 : 7, 2; Isocr. Euag. 54, p. 199; ἀκούσαντες δ' οἱ στρατιῶται χαλεπῶς ἔφερον, 5 : 7, 2; so, if there be two or more, they are regularly put last; as, οὔποτε ἐπαυόμην ἡμᾶς μὲν οἰκτείρων, βασιλέα δὲ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ μακαρίζων, 3 : 1, 19; Thuc. 1. 6; οὐδὲν πανόμεθα εἰς τὸ αὐτὸ ἀεὶ περιφερόμενοι καὶ ἀγνοοῦντες ἀλλήλων ὅτι λέγομεν Plat. Gorg. 517, C; ὃς ἐτύγχανε παρὰ Τισσαφέρνει ὢν καὶ ἐντίμως ἔχων· 2 : 1, 7; ὥστε ἔλαθεν ἀφθέντα πάντα καὶ καταφλεχθέντα. Thuc. 4 : 133; Plat. Alcib. 2, 140, E; θεοὶ τουτῳ τῷ ἔργῳ χαίρουσι καὶ πράττοντες καὶ ὁρῶντες· Cyn. 13 : 17; ἀπείρηκα ἤδη συσκευαζόμενος καὶ βαδίζων καὶ τρέχων καὶ τὰ ὅπλα φέρων καὶ ἐν τάξει ἰὼν καὶ φυλακὰς φυλάττων καὶ μαχόμενος, 5 : 1, 2; ἡμέρας μὲν ἀδύνατα ἐδόκει εἶναι λαθεῖν προσελθόντας τε καὶ ἀναβάντας, Thuc. 7 : 43; but first, if emphatic; as, κολακεύων καὶ φενακίζων

ὑμᾶς διαγέγονεν, Dem. adv. Aristocr. 179, p. 680; Æschin. adv. Ctes. 255, p. 90; ἐσθίοντες καὶ πίνοντες διάγουσιν, Cyr. 8:8, 9; οὔτε λέγων οὔτε ἀκούων περὶ ἐκείνου οὐδεὶς ἀπαγορεύει Cyn. 1:16; πράττοντα καὶ λέγοντα τὰ βέλτιστά με τῷ δήμῳ διατελεῖν Dem. de Cor. 57, p. 244; or one first, οὐδὲν ἄλλο ποιῶν διαγεγένηται ἢ διασκοπῶν μὲν τά τε δίκαια καὶ τὰ ἄδικα, πράττων δὲ τὰ δίκαια καὶ τῶν ἀδίκων ἀπεχόμενος, Comm. 4:8, 4; ἡ ψυχή μου — οὐ τὸ ἀσφαλέστατον σκοποῦσα διῆγεν, ἀλλ' ἀεὶ τοῦτο κύουσα, ἆρά ποτε κτἕ. Cyr. 5:4, 35; καλός τε ὢν ἐτύγχανε καὶ τιμὴν ἔχων κτἕ. ib. 1:3, 8.

When a participle and its subject are the complement of a verb, they both regularly follow, the subject preceding the participle; as, ὡς εἶδε Κλέαρχον διελαύνοντα, 1:5, 12; 3:3, 2; ὡς ὁρᾷ τὸ ἄλλο στράτευμα ἡσσημένον, Thuc. 1:63; ὅταν ἴδωσι τοὺς ἀθλητὰς αὐτῶν ἕνεκα πονοῦντας, Isocr. Pan. 44, p. 49; Plat. Protag. 319, B; ἐπεὶ ἤκουσε Κῦρον ἐν Κιλικίᾳ ὄντα, 1:4, 5; ἀκούσεσθε — φίλον αὐτὸν γεγενημένον, Dem. de Cor. 35, p. 237; Ἤκουσα δέ ποτε αὐτοῦ καὶ περὶ φίλων διαλεγομένου Comm. 2:4, 1; Plat. Apol. 17, C; ὡς δ' ᾔσθετο Κῦρον πεπτωκότα, 1:9, 31; Cyr. 3:1, 9; Thuc. 6:65; Isocr. Pan. 95, p. 252; καὶ ἅμα ᾐσθόμην αὐτῶν διὰ τὴν ποίησιν οἰομένων κτἕ. Plat. Apol. 22, C; ἐπειδὴ πυνθάνεται Κῦρον προσελαύνοντα. 1:7, 16; Plat. Pol. 1, 344, C; ὡς ἐπύθοντο τῆς Πύλου κατειλημμένης Thuc. 4:6; οὐ γὰρ ᾔδεσαν αὐτὸν τεθνηκότα, 1:10, 16; Hel. 2:1, 29; ὡς ἔγνω τὴν ἐσβολὴν ἐσομένην, Thuc. 2:13; εὑρήσετε δὲ — ταύτην ἥκιστα τῶν πολεμίων ἀναγκαζομένην ὑπακούειν. Cyr. 8:1, 4; καὶ εὗρον εὐθὺς αὐτοὺς ἐστρατοπεδευμένους ἅπαντας. Thuc. 4:54; Isocr. Pan. 26, p. 45; εἴ ἤγγελλόν τινες — ταῦτα ἀντίπαλα ἡμῖν προσιόντα, Cyr. 6:2, 15; οὐκ ἀνέχεται τοῦ ἄλλα λέγοντος Plat. Pol. 8, 564, D; ἔπαυσαν δὲ καὶ Ἀργείους Κόρινθον σφετεριζομένους, Hel. 5:1, 36; Plat. Gorg. 523, C; —ἀκοῦσαί μου περὶ τῶν κατηγορημένων ἀπολογουμένου Dem. de Cor. 6, p. 227; νῦν ἐγώ σου δέομαι — μὴ περιιδεῖν με διὰ σὲ ἀνομοίως ἔχοντα ἐν τῇ στρατιᾷ 7:7, 49; Thuc. 2:20; 7:6; — οὓς οὐκ ἀνάσχεσθαι αὐτοῦ βασιλεύοντος· 2:2, 1; —εἶτα ἀνέξεσθαί σου λέγοντος τὰς μὲν εἶναι κτἕ. Plat. Phileb. 13, B; Apol. 31, B; ὁρῶν δαπανώμενα τὰ ἑαυτοῦ 7:7, 2; ἀκούων ἐμοῦ ἀπολογουμένου Cyr. 5:5, 11; with the subject of the participle understood, Ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, ὑφιέντας τὴν χώραν ἤδη ἡμετέραν εἶναι; 3:5, 5; θεῶνται δ' οἱ παῖδες καὶ τιμωμένους ὑπὸ βασιλέως κτἕ. 1:9, 4; — ὅτι ἤκουον ἡγουμένην. 5:5, 7; Plat. Apol. 17, C; ἐπεὶ ᾔσθετο διαβεβηκότας, 1:4, 16; Thuc. 4:110; ὡς ᾔσθοντο τειχιζόντων, Thuc. 5:83; ὡς ἔγνωσαν ἀπιόντας Id. 3:111; —οὔτε περιόψεσθαι ἔτι ὥσπερ νυνὶ δεομένους τῶν ἐπιτηδείων. 7:3, 3; ἐλέγξας ληροῦντα Plat. Theæt. 171, D; so the participle of an impersonal verb, ὁρῶ δὲ καὶ σοὶ τούτων δεῆσον, Comm. 2:6, 29; if the subject of the participle be emphatic, it may follow the participle; as, ἑώρων ἀποροῦντας ἡμᾶς 5:6, 30; Cyr. 8:4, 6; ὡς ἑώρα ἀναγομένους αὐτούς, Thuc. 2:90; 5:8; ὡς δ' ᾔσθοντο εἰς Ἄβυδον καταπεπλευκότα τὸν Νικόλοχον, Hel. 5:1, 7; οὐκ ᾐσθάνοντο προσιόντων τῶν πολεμίων· ib. 4:2, 19; εὑρίσκω πλειόνων ἢ πεντεκαίδεκα ἡμερῶν ἐσομένην ὁδόν, Cyr. 6:2, 25; ἄκλητον ἐποίησεν Ὅμηρος ἐλθόντα τὸν Μενελέων Plat. Symp. 174, C; and regularly, if the subject be an infinitive, ὡς εἶδον ἀδύνατον ὂν τιμωρεῖν τοῖς ἀνδράσι Thuc. 4:15; — εὑρίσκω μάλιστα τοῦτο λυσιτελοῦν ποιῆσαι. Hi. 7:13; τὰ δὲ τῶν φίλων μόνος ᾤετο εἰδέναι ῥᾷστον ὂν ἀφύλακτα λαμβάνειν. 2:6, 24; but νομίσωμεν — ἐχθροὺς ἀμύνασθαι ἐκγενησόμενον ἡμῖν Thuc. 7:68; if the subject be very emphatic, it may precede the leading word; as, ἐπεὶ δὲ καὶ Κλέαρχον ἑώρων σπουδάζοντα, 2:3, 12; 4:3, 24; Dem. de Cor. 17, p. 230; ὅταν — τὸν λόγον ἴδῃ τις ἔχοντα πέρας, Isocr. Pan. 5, p. 42; ἐν ταῖς ὀλιγαρχουμέναις πόλεσι πτωχοὺς οὐχ ὁρᾷς ἐνόντας; Plat. Pol. 8, 552, D; τριήρεις ἤκουε περιπλεούσας κτἕ. 1:2, 21; 2:3, 22; ἐπειδὴ δὲ σοῦ ἀκούω ταῦτα λέγοντος, Plat. Protag. 320, B; Apol. 19, D; οὕτω σε οἶδε λαθόντα ὥστε κτἕ. Cyr. 3:1, 19; ὅπου ἕκαστον αἰσθάνοιτο ἐπιθυμοῦντα, 1:9, 21; ὅπῃ ἂν αὐτὸν πυνθάνηται ὄντα Cyr. 7:3, 7; τὴν μὲν ἐκ Περσῶν καρτερίαν περιορῶσιν ἀποσβεννυμένην, Cyr. 8:8, 15; Thuc. 1:86; Isocr. Trapez. 38, p. 366; Καὶ τί μοι σύνοισθα — τοιοῦτον εἰργασμένῳ Symp. 4:62; Plat. Apol. 22, D; ὑπηρέτας — εὑρήσεις ἀφανεῖς ὄντας Comm. 4:3, 14; εἰ ἐμέ τις ἐξελέγχοι — ἀδύνατον ὄντα Plat. Gorg. 522, D; βασιλέας — πεποίηκε τιμωρουμένους ib. 525, D; ἡ πόλις οὐκ ἐπιτρέψει παραβαίνουσι τὸν νόμον Isocr. Panath. 170, p. 268; οὐ δύναμαι οὔτε σὲ αἰσθέσθαι πειρώμενον κτἕ. 2:5, 4; χαλεπὸν μὲν οὖν ἐστιν — τοὺς οἰκείους περιορᾶν ἀπολλυμένους, Comm. 2:7, 2; Thuc. 1:24; Isocr. Pan. 181, p. 78; — τὴν αὐτῶν χώραν ἀνέχεσθαι πορθουμένην ib. 118, p. 65; καὶ ἡμᾶς δ' ἂν ἔφην ἔγωγε χρῆναι μήπω φανεροὺς εἶναι οἴκαδε ὡρμημένους, 3:2, 24; and regularly, if the subject be a relative pronoun, an indefinite, or a demonstrative of previous reference; as. οὓς ἑώρα ἐθέλοντας κινδυνεύειν, 1:9, 14; Cyr. 7:5, 85; ἃ δ' ἑώρα συμβησόμενα, Dem. de Cor. 63, p. 246; οὓς ἂν αἴσθωνται ἄρχειν αὐτῶν ἐπιχειροῦντας. Cyr. 1:1, 2; οὓς σαφῶς ἴσασι προθυμουμένους κτἕ. Thuc. 7:70; Plat. Apol. 20, A; ὃν περιόψεται γιγνόμενον Plat. de Leg. 5, 744, E; ἃ οἶμαι ἂν παῦσαι ἐνοχλοῦντα κτἕ. 2:5, 13; εἰ δέ τινα ὁρῴη δεινὸν ὄντα κτἕ. 1:9, 19; εἴ τινά που ὁρῷεν μὴ κατ' ἀνάγκην πρύμναν κρουόμενον, Thuc. 7:70; εἰ δὴ ταῦτα ἀπήγγελλέ τις ὑμῖν ἐν τοῖς πολεμίοις ὄντα, Cyr. 6:2, 19; —ταῦτα περιιδεῖν γιγνόμενα Dem. de Cor. 63, p. 246; and if both be very emphatic, they may both precede, the more emphatic standing first; as, αὐτῷ Κῦρόν τε ἐπιστρατεύοντα πρῶτος ἤγγειλα κτἕ. 2:3, 19; ἡ οὔτε ἐμοῦ ὑποβάλλοντος ἀνέξει κτἕ. Plat. Gorg. 491, A; φυλαττόμενον δὲ σέ τε ὁρῶ ὡς πολεμίους ἡμᾶς κτἕ. 2:5, 3; Ὡς μὲν στρατηγήσοντα ἐμὲ — μηδεὶς ὑμῶν λεγέτω· 1:3, 15; οὐκ ἔστιν ὅςτις — πλέοντας ὑμᾶς οὔτε βασιλεὺς κωλύσει οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἔθνος Thuc. 2:62; πειθομένοις αὐτοῖς οὐ μεταμελήσει 7:1, 34; νῦν οὕτω με ἄτιμον ὄντα ἐν τοῖς στρατιώταις τολμᾷς περιορᾶν; 7:7, 46; ἔλεγεν ὅτι οἴοιτο τεθνεῶτας πολλοὺς εὑρήσειν. 7:4, 19; γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, ὁρῶντας Thuc. 2:74; and with the subject understood, ἱκανός — ἁμαρτάνοντας ἐξελέγξαι Comm. 4:8, 11; so, if there be two or more participles, they are regularly put last; as, αἰσθάνομαι γὰρ αὐτὸν οὐκ ἐπιβουλευόμενον ἀλλὰ φροντιζόμενον μή κτἕ. Hi. 7:10; ὡς ᾔσθοντο τὴν στρατιὰν ἐξεληλυθυῖαν καὶ ἀδύνατον ὂν τὴν πόλιν βίᾳ ἑλεῖν, Thuc. 3:102; νῦν δ' οἶδα σαφῶς ἐμαυτὸν οὐκ ἐμμένοντα τῇ πραότητι — ἀλλὰ λέγειν τ' ἐπιχειροῦντα περὶ ὧν κτἕ. Isocr. Panath. 95, p. 251; εἴ πῃ ὁρῴη διεσπασμένον καὶ μὴ ἐν τάξει χωροῦν, Thuc. 7:78; περιορῶσι τοὺς μὲν αὐτῶν συμμάχους γενομένους οὕτω δεινὰ πάσχοντας, τὸν δὲ βάρβαρον — κατασκευαζόμενον Isocr. Pan. 125, p. 66; Lys. adv. Alcib. 2, 6, p. 144; ξυνίσασι Μελήτῳ μὲν ψευδομένῳ, ἐμοὶ δὲ ἀληθεύοντι Plat. Apol. 34, B; ἐμαυτὸν μὲν ὁρῶ οὕτω ταπεινῶς καὶ ἀναξίως ἐλαύνοντα, σὲ δέ — παρόντα. Cyr. 5:5, 8; Thuc. 5:9; Isocr. Pan. 13, p. 43; ὃν ἂν γνῶσι δυνάμενον μὲν χάριν ἀποδιδόναι, μὴ ἀποδίδοντα δέ, Cyr. 1:2, 7; Œc. 4:7; εἰ δέ τινα ὁρῴη δεινὸν ὄντα οἰκονόμον — καὶ κατασκευάζοντά τε ἧς ἄρχοι χώρας καὶ προσόδους ποιοῦντα, 1:9, 19; εἰ τοῦτον ἴδοιμι καταλευσθέντα καὶ δόντα δίκην 7:6, 10; ἠξίουν — μὴ περιιδεῖν τὴν μεγίστην τῶν ἐν Ἰωνίᾳ ξυμμαχίδων πόλεων ἔκ τε θαλάσσης εἰργομένην καὶ — πορθουμένην. Thuc. 8:40; so, also, when the subject of the verb and that of the participle coincide, and the participle agrees with the subject of the verb, the participle regularly follows; as, ἔναγχος μὲν οὖν μέμνημαί σου ἀκούσας ὡς κτἕ. Cyr. 2:4, 12; ib. 1:6, 3; Μέμνησαι οὖν λέγων ὀλίγῳ πρότερον ὅτι κτἕ. Plat. Gorg. 460, C; ὁπότε τις αἴσθοιτο κάμνων Thuc. 2:51; Νόμιζε δ' — ἄνδρα ἀγαθὸν ἀποκτείνων. 6:4, 24; ἴσθι μέντοι ἀνόητος ὤν, εἰ κτἕ. 2:1, 13; Thuc. 2:4; σύνοιδα ἐμαυτῷ πάντα ἐψευσμένος 1:3, 10; 2:5, 7; Plat. Apol. 21, B; οὔκουν αἰσχύνει οὕτω μώρως ἐξαπατώμενος; 7:6, 21; Plat. Hip. Min. 372, C; ὑμῖν αἰσχύνοιντ' ἂν μὴ ἀποδιδόντες χάριτας. Hel. 6:5, 44; —οὐκ ἂν ἀνάσχοιντο ἰδόντες· Cyr. 6:2, 18; ἔδειξαν ἑτοῖμοι ὄντες ἀμύνεσθαι,

Thuc. 4 : 73 ; so after certain passive and intransitive verbs ; as, Φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη, Thuc. 1 : 2 ; 1 : 3 ; πολλῷ ὕστερον φαίνεται ἀποθανών. Plat. Phæd. 58, A ; 107, C ; εἰ τοῦτο μὴ φανήσεται ὄν, Plat. Theæt. 190, E ; Isocr. Nicocl. 35, p. 34 ; εἰ — γὰρ μὴ ὤφθησαν ἐλθόντες Thuc. 4 : 73 ; Ὡς δ' ἐν τῷ λόγῳ δεδήλωται Κῦρος καταστησάμενος κτἕ. Cyr. 8 : 1, 7 ; ταῦτα — δηλοῦται τοῖς ἔργοις ὑποδεέστερα ὄντα Thuc. 1 : 11 ; ὁ πόλεμος οὗτος—δηλώσει ὅμως μείζων γεγενημένος αὐτῶν. Id. 1 : 21 ; [3 : 84] ; ἐοίκατε τυραννίσι μᾶλλον ἢ πολιτείαις ἡδόμενοι. Hel. 6 : 3, 8 ; ἔλεγεν ὡς ἀγγέλλοιτο ὁ μὲν Πείσανδρος τετελευτηκώς, Hel. 4 : 3, 13 ; Dem. Ol. 3, 4, p. 29 ; ἐὰν ληφθῆτε κλέπτοντες 4 : 6, 15 ; Plat. Pol. 10, 609, C ; ὃς ἂν ἁλῷ ἔνδον ὤν, 7 : 1, 36 ; Thuc. 4 : 46 ; Plat. Apol. 29, C ; πολλὰ ἂν τάλαντα εὑρέθη ἐκ τῆς πόλεως τὰ πάντα ἐξαγόμενα. Thuc. 6 : 31 ; — μὴ κωλύωνται ὑπ' αὐτῶν κατὰ θάλασσαν περαιούμενοι. Id. 1 : 26 ; ἐμαυτῷ γε δοκῶ συνειδέναι περὶ ὑμᾶς παρεσχημένος. 7 : 6, 11 ; συνειδέναι σαυτῷ δοκεῖς οὐπώποτ' ἀμελήσας αὐτῶν Cyr. 1 : 6, 4 ; and after certain adjectives ; as, δῆλος ἦν ἀνιώμενος 1 : 2, 11 ; — δῆλοι ὦσι μὴ ἐπιτρέψοντες Thuc. 1 : 71 ; Lys. adv. Eratosth. 90, p. 128 ; ἔνδηλος ἐγίγνετο ἐπιβουλεύων 2 : 6, 23 ; φανεροὶ ἦσαν φεύγοντες 4 : 3, 33 ; 1 : 9, 11 ; Thuc. 7 : 12 ; Dem. de Cor. 19, p. 231 ; ὅμοιοι ἦσαν θαυμάζοντες ὅποι κτἕ. 3 : 5, 13 (Krüger) ; but if the participle be emphatic, it may precede ; as, ἐπειδὴ πλέοντες τά τε ἐπέκεινα τῆς Σικελίας πολὺ ἀπὸ σφῶν ἐφαίνοντο Thuc. 6 : 63 ; τὴν ἑτέρου ζητῶν ἐπιτιμίαν ἀφελέσθαι φαίνεται. Dem. de Cor. 15, p. 230 ; ἔπειτ' οὐδὲ ψευσθέντες φαίνονται τῶν ἐλπίδων, Isocr. Pan. 58, p. 52 ; Plat. de Leg. 12, 954, C ; and regularly in Xenophon with φαίνομαι ; as, νῦν γὰρ δὴ ἂν μὲν εὖ συμβουλεύσας φανῶ, 5 : 6, 4 ; 5 : 7, 10 ; ὃς ἂν μάλιστα εἰδὼς φαίνηται ἃ κτἕ. Comm. 3 : 3, 9 ; Cyr. 1 : 3, 1 ; ib. 3 : 1, 27 ; ὠφέλιμα δὲ ὄντα εὑρίσκετο πάντα Œc. 6 : 4 ; οὐδὲν ἀληθὲς ὂν δείκνυται. Dem. de Cor. 24, p. 233 ; οὐδὲν οἷαί τ' οὖσαι ποιεῖν ἐπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν ἐξελέγχονται. Dem. Phil. 1, 37, p. 50 ; Ἐάν—οὖν, ἔφη, ἐγώ—βέλτιστος ὢν αὐτῶν δῆλος ὦ, Comm. 3 : 3, 10 ; ἐπιβουλεύων μοι φανερὸς γέγονας 1 : 6, 8 ; καὶ φοβούμενος μᾶλλον ἦν φανερὸς τὸ ἀπεχθάνεσθαι κτἕ. 2 : 6, 19 ; Symp. 1 : 7 ; ὁ δὲ μὴ ἀποκρυπτόμενος φανερὸς ᾖ, Plat. de Leg. 12, 954, C ; ἐβούλετο παρασκευαζόμενος γοῦν δῆλος εἶναι. Thuc. 8 : 59 ; οὐκ ἤθελον τοὺς πεντακισχιλίους οὔτε εἶναι οὔτε μὴ ὄντας δήλους εἶναι, Id. 8 : 92 ; so if there be two or more, they regularly follow ; as, οἵοι φαίνονται καὶ λέγοντες ἃ μὴ ἴσασι καὶ πράττοντες, Comm. 3 : 6, 16 ; Cyr. 2 : 1, 24 ; φαίνεται γὰρ ναυσί τε πλείσταις αὐτὸς ἀφικόμενος καὶ Ἀρκάσι προσπαρασχών, Thuc. 1 : 9 ; 1 : 11 ; Dem. de Cor. 14, p. 230 ; ἐὰν γὰρ ἐλεγχθῶ ἢ νῦν ταῦτα πράττων ἢ πρότερον πώποτε πεποιηκώς, Hel. 2 : 3, 49 ; Ἦν—σύνοιδεν ἑαυτῷ ἐλευθερίας μὲν ἐπιθυμήσας, δοῦλος δ' ὡς οὐδεπώποτε γενόμενος, Cyr. 3 : 1, 19 ; — δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν μὲν πλουτεῖν, ἐπιθυμῶν δὲ ἄρχειν — ἐπιθυμῶν δὲ τιμᾶσθαι, 2 : 6, 21 ; δῆλος ἦν Κῦρος ὡς σπεύδων πᾶσαν τὴν ὁδὸν καὶ οὐ διατρίβων κτἕ. 1 : 5, 9 ; κατάδηλοι γίγνονται προσποιούμενοι μὲν εἰδέναι, εἰδότες δὲ οὐδέν. Plat. Apol. 23, D ; but if emphatic, they may all precede ; as, οὔτε γὰρ χαίρων οὔτε λυπούμενος ἄγαν φανήσεται Plat. Menex. 248, A ; τοῖς μὲν ἐχθροῖς ὑπηρετῶν, ἐμοὶ δ' ἐπηρεάζων εὑρέθη. Dem. de Cor. 138, p. 273 ; or one precede ; as, οὐ γὰρ φθονῶν τοῖς φανερῶς πλουτοῦσιν ἐφαίνετο, ἀλλὰ πειρώμενος κτἕ. 1 : 9, 19 ; 2 : 5, 38 ; εἴ τι αἰσχρὸν ποιῶν κατάδηλος γίγνοιτο ἢ πάσχων ὑπό του, Plat. Symp. 178, D.

The participle denoting a purpose or result, which is commonly in the future tense, but sometimes in the present, regularly follows the verb ; as, ἀνίσταταί τις τῶν Ἀρκάδων τοῦ Ξενοφῶντος κατηγορήσων. 7 : 6, 8 ; Plat. Alcib. 1, 106, C ; — ἢ πάντες ἴοιεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἀρήξοντες. 1 : 10, 5 ; ὅταν εἰσίῃ εἰς δικαστήριον γραφὴν παρανόμων δικάσων, Æschin. adv. Ctes. 6, p. 54 ; ἔρχει πρὸς τοὺς θεοὺς δεησόμενος, Cyr. 1 : 6, 4 ; ib. 7 : 1, 21 ; ἥκουσι Λεοντίνους ἐς τὴν ἑαυτῶν κατοικιοῦντες Thuc. 6 : 50 ; ἥκομεν ἱκετεύσοντες μὴ κτἕ. Isocr. Plataic. 1, p. 297 ; οἱ μὲν ταῦτα ᾤχοντο ἐροῦντες. 7 : 1, 32 ; 4 : 3, 30 ; ἀπέπλευσε ἡ — Πάραλος εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπαγγελοῦσα τὰ γεγονότα. Hel. 2 : 1, 29 ; Thuc. 1 : 29 ; παρεσκευάζετο γὰρ πορευσόμενος Hel. 4 : 1, 41 ; Thuc. 5 : 8 ; προεῖπε δὲ τοῖς ὑπηρέταις, καὶ ἄλλος εἴ τις βούλοιτο τῶν ὁπλοφόρων προςίστασθαι ἀκουσόμενος κτἕ. Cyr. 6 : 2, 13 ; ἐδόκει γάρ—ἥξειν βασιλέα σὺν τῷ στρατεύματι μαχούμενον· 1 : 7, 1 ; καὶ ἔπεμψέ τινα ἐροῦντα ὅτι κτἕ. 2 : 5, 2 ; 2 : 1, 2 ; κήρυκά τε προέπεμψαν αὐτοῖς ἐν ἀκατίῳ ἀπεροῦντα μὴ κτἕ. Thuc. 1 : 29 ; 4 : 17 ; πέμπουσι μέρος τι τῆς στρατιᾶς ἀποτειχιοῦντας κτἕ. Id. 7 : 79 ; πέμπει δεῦρο ἄνδρα πευσόμενον κτἕ. Plat. Euthyph. 4, C ; διανοεῖ γάρ—παριέναι συμβουλεύσων κτἕ. Plat. Alcib. 1, 106, C ; — τούτους ἀποστέλλειν προκινδυνεύσοντας τῶν ἄλλων. Isocr. Panath. 180, p. 271 ; — πέμψαι δὲ καὶ προκαταληψομένους τὰ ἄκρα, 1 : 3, 14 ; προπέμψαντες κήρυκα — προεροῦντα Thuc. 1 : 29 ; πεμφθεὶς παρὰ βασιλέως κελεύσων 2 : 1, 17 ; ἀνιστάμενος συμβουλεύσων Plat. Alcib. 1, 107, C ; and with the particle ὡς ; as, ἀνίστατο εἰς οἴκημά τι ὡς λουσόμενος, Id. Phæd. 116, A ; ἀπῆλθεν ὡς σὺν ἐκείνῳ αὖ πολεμήσων. 2 : 6, 5 ; ἀπῆσαν ὡς περὶ τῶν χρημάτων μαχούμενοι. 7 : 8, 16 ; Thuc. 6 : 65 ; Plat. Apol. 22, B ; ἐξέπλει ὡς πολεμήσων κτἕ. 2 : 6, 2 ; στρατεύουσιν ἐπ' αὐτούς—ὡς καταξοντες, Thuc. 1 : 26 ; παρεσκευάζετο ὡς ἀπιοῦσα πάλιν Cyr. 1 : 3, 13 ; Thuc. 2 : 7 ; Plat. Symp. 181, D ; παρεσκευάσθαι δὲ αὐτὸν ἔφη ὡς—ἐπιθησόμενον τοῖς Ἕλλησιν, 4 : 4, 18 ; and with a clause between ὡς and the participle, εἱστήκει παρὰ τὰς πύλας ὡς, ὁπότε ἔξω γένοιντο πάντες, συγκλείσων τὰς πύλας 7 : 1, 12 ; ἀνίσταντο δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ συναγορεύοντες. Cyr. 2 : 3, 16 ; Σεύθης δὲ ἧκε βοηθῶν κτἕ. 7 : 4, 19 ; ἦλθον γάρ — τάφους τε ἀποδεικνύντες κτἕ. Thuc. 1 : 26 ; 2 : 73 ; εἰς τὸ πρόσθεν οἴχονται διώκοντες, 1 : 10, 5 ; κατέβαινον βοηθοῦντες ἐπὶ κτἕ. Thuc. 4 : 25 ; πρέσβεις ἔπεμψαν Ἀθήναζε λέγοντας τάδε· Hel. 3 : 5, 7 ; ib. 2 : 4, 37 ; Thuc. 3 : 52 ; ἀπεπέμφθησαν πρέσβεις ξὺν αὐτοῖς δὲ καὶ παρὰ Κύρου ταὐτὰ λέγοντες ἄγγελοι. Hel. 2 : 1, 7 ; πάντα ποιοῦσι καὶ λέγουσι φεύγοντες τὴν δίκην Plat. Euthyph. 8, C ; but if emphatic, it may precede ; as, ἡμεῖς οὐδὲν βίαιον ποιήσοντες παρεληλύθαμεν 7 : 1, 31 ; κατηγορήσων, ἐπειδή τις εἰςάγει, πάρειμι Dem. adv. Mid. 3, p. 515 ; Isocr. Plataic. 2, p. 297 ; ἀγγελῶν τὸ πάθος ἀφικνεῖται Hel. 6 : 4, 16 ; ὥσπερ τὸ πρῶτον μαχούμενος συνῄει. 1 : 10, 10 ; ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα δουλωσόμενος ἦλθε. Thuc. 1 : 18 ; οὐ γὰρ ξυστασιάσων ἥκω, Id. 4 : 86 ; ὅπως ἀποβήσοιτο μαντευσομένους ἔπεμπεν, εἰ ποιητέα· Comm. 1 : 1, 6 ; ἐδήλου ὡς ἐλευθερώσων τὴν Ἑλλάδα ἐκπεμφθείη Thuc. 4 : 108 ; εἴκαζον ἢ διώκοντα οἴχεσθαι ἢ καταληψόμενόν τι προεληλακέναι· 1 : 10, 16 ; Thuc. 6 : 23 ; ἀντὶ μὲν τοῦ ἄλλους δουλωσομένους ἥκειν κτἕ. Id. 7 : 75 ; ὡς διαβαλῶν δὴ ἔρχεται εἰς τὸ δικαστήριον, Plat. Euthyph. 3, B ; ὡς—εὐφρανούμενοι οὕτω παρασκευάζονται· Cyr. 1 : 5, 9 ; so if there be two or more, they are regularly put last ; as, ἐρχόμεθα μὲν καὶ νῦν βοηθήσοντες τούτοις καὶ τιμωρησόμενοι ἄνδρας οἵ κτἕ. 7 : 7, 17 ; ἔλεγον ὡς Ξενοφῶν οἴχοιτο ὡς Σεύθην οἰκήσων καὶ ἃ ὑπέσχετο αὐτῷ ληψόμενος· 7 : 7, 55 ; εἰ παρασκευάσαισθε τῇ τῶν προγόνων δόξῃ μὴ καταχρησόμενοι μηδ' ἀναλώσοντες αὐτήν Plat. Menex. 247, B ; ἐάν τε εἰς πόλεμον ἄγῃ τρωθησόμενον ἢ ἀποθανούμενον, Plat. Crit. 51, B ; ἐβουλεύσαντο — πέμπειν εἰς Λακεδαίμονα πρέσβεις ταῦτά τε ἐροῦντας καὶ Λύσανδρον αἰτήσοντας ἐπὶ τὰς ναῦς, Hel. 2 : 1, 6 ; ἐστρατεύσαμεν δὲ ἐπ' αὐτὸν ὡς δοῦλον ἀντὶ βασιλέως ποιήσοντες καὶ ἀποκτενοῦντες 3 : 1, 17 ; 2 : 3, 29 ; Plat. Apol. 21, B ; ἄλλος ἀνέστη, ἐπιδεικνὺς μέν — ἐπιδεικνὺς δέ κτἕ. 1 : 3, 16 ; συσκευασμένος ὡς ἀπάξων — καί — ἀπιών 2 : 3, 29 ; so in distribution, ἀνίσταντο οἱ μέν — λέξοντες — οἱ δέ — ἐπιδεικνύντες κτἕ. 1 : 3, 13 ; ἤδη ὥρα ἀπιέναι, ἐμοὶ μὲν ἀποθανουμένῳ, ὑμῖν δὲ βιωσομένοις, Plat. Apol. 42 ; but sometimes one first ; as, εἶπεν ὅτι οὐ πόλεμον ποιησόμενοι ἥκοιεν, ἀλλὰ ἐπιδείξοντες ὅτι φίλοι εἰσί. 5 : 5, 24 ; Thuc. 6 : 63 ; οὐκέτι ὡς ἀρξόμενοι παρασκευάζονται, ἀλλ' ὡς ὑμῶν ἄρξοντες Lys. adv. Ergocl. 7, p. 180.

Whenever a participle, according to the above,

would regularly follow the verb, it commonly precedes, if it be connected with a relative pronoun, an indefinite, an interrogative, or a demonstrative of previous reference; as, denoting cause or reason, *ἃ ἐγὼ προορώμενος — καὶ λογιζόμενος τὸ ψήφισμα τοῦτο γράφω*, Dem. de Cor. 27, p. 234; *ᾗ δὴ καὶ πιστεύων Μέλητός με ἐγράψατο τὴν γραφὴν ταύτην*. Plat. Apol. 19, A; *ἀφ' ὧν ἐκπίπτοντες τὰς πόλεις ἔκτιζον* Thuc. 1 : 12; *ὑφ' ὧν πολλὰ τραύματ' εἰληφὼς εἰκότως τοὺς ἀπείρους τῶν τοιούτων κινδύνων ὡς δειλοὺς σκώπτεις*. Dem. de Cor. 262, p. 314; *πρὸς ὃν ἐγὼ σκοπῶν τοιοῦτόν τι ἔπαθον*, Plat. Apol. 21, C; *τί γὰρ καὶ βουλόμενοι μετεπέμπεσθ' ἂν αὐτοὺς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ*; Dem. de Cor. 24, p. 233; Plat. Phæd. 63, A; *ἤροντο τί καὶ βουλόμενος ταῦτα πράττοι*. Hel. 3 : 3, 11; *τί δὲ καὶ δεδιότες σφόδρα οὕτως ἐπείγεσθε*; Hel. 1 : 7, 26; *τί μαθὼν ἐμαρτύρησεν κτἕ.* Dem. adv. Aphob. 3, 20, p. 850; Id. adv. Lept. 127, p. 495; *Τὴν δὲ ἐμὴν δύναμιν — ἐν ποίῳ ἔργῳ καταμαθὼν ταῦτά μου καταγιγνώσκεις*; Comm. 3 : 7, 3; *τί οὖν παθόντες τοῦτο ὀνειδίζομεν κτἕ.* Dem. Phil. 4, 39, p. 141; *τί περὶ τούτων καὶ ποῖόν τι πεπονθὼς λέγεις*; Plat. de Leg. 7, 810, D; *ἀκούων ταῦτα Ξενοφῶν ἠπόρει*· 7 : 3, 20; *Κῦρος δὲ τούτοις ἀπορῶν τε καὶ λυπούμενος μετεπέμπετο τὸν Κλέαρχον*· 1 : 3, 8; Isocr. Pan. 48, p. 50; denoting manner or means, *ἡ πεσοῦσα ψόφον ἐποίησε* Thuc. 3 : 22; *ἃ ἀποδαρέντα καὶ φυσηθέντα ῥᾳδίως ἂν παρέχοι τὴν διάβασιν*. 3 : 5, 9; *ἣν προϊσχόμενοι ἐδέοντο σφᾶς κατάγειν* Thuc. 1 : 26; Plat. Gorg. 484, D; *τί ἂν εἰπών σέ τις ὀρθῶς προσείποι*; Dem. de Cor. 22, p. 232; Plat. Gorg. 448, C; *τί δὴ λέγοντες διέβαλλον οἱ διαβάλλοντες*; Id. Apol. 19, B; *—τί ἂν ποιήσας σοι χαρίσαιτο.* Cyr. 7 : 3, 10; *Ταῦτα, ἔφη, ἔχων, ὦ Κῦρε, εἴσει κτἕ.* ib. 7 : 4, 12; *καίτοι ταῦτα πράττων τί ἐποίει*; Dem. Phil. 3, 15, p. 114; *Τοιαῦτα ὁ Περικλῆς λέγων ἐπειρᾶτο κτἕ.* Thuc. 2 : 65; *τοιαῦτα μὲν δὴ λέγων τε καὶ αὐτὸς ποιῶν — παρεσκεύαζεν*. Comm. 4 : 3, 18; denoting attendant circumstance or description, *Κῦρος δὲ ἔχων οὓς εἴρηκα ὡρμᾶτο* 1 : 2, 5; *ὅσα ἔχων ἔπλει* Thuc. 6 : 31; with a relative adverb, *οὐ νῦν ἑστηκὼς ἐγὼ λέγω*, Æschin. adv. Ctes. 257, p. 90; *τί δῆτα ἔχων στρέφῃ*; Plat. Phædr. 236, E; when a participle is the complement of a verb, *ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ* Dem. de Cor. 1, p. 225; *ταύτην ἔχοντες πάντα τὸν χρόνον διατελοῦμεν*, Isocr. Pan. 24, p. 45; *οἷς ἡσθεὶς τύχοι* Cyr. 8 : 4, 6; Hi. 7 : 2; when a participle and its subject are the complement, *ὃν ἂν ἀδίκως ἐγκαλοῦντα εὑρίσκωσι* Cyr. 1 : 2, 7; *ὁτιοῦν ἀδικοῦντά με ὑμᾶς ἑώρα*, Dem. de Cor. 14, p. 229; *οἷα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον τόνδε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα ὁρᾶτε*, Thuc. 2 : 35; *ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικοῦντά με ἑώρα τὴν πόλιν*, Dem. de Cor. 13, p. 229; *ἐν οἷς ἂν ὄντα Φίλιππον πυνθάνωνται* ib. 25, p. 233; *εἰ δέ τίς τι καὶ ἄλλο δέον ἐνορᾷ* Cyr. 6 : 2, 39; *οὐδὲ ταῦθ' οὕτως ἔχοντα περιεῖδεν*, Isocr. Pan. 35, p. 47; and when the subject of the verb and that of the participle coincide, the participle agreeing with the subject of the verb, *ὧν ζῶντες ἠγγελμένοι ἦσαν* Hel. 6 : 4, 16; *Ὃς δ' ἂν ἱεροσυλῶν ληφθῇ* Plat. de Leg. 9, 854, D; *ἢν ἀγαθόν τι τῷ στρατεύματι ἐξηγησάμενος φαίνηται* 4 : 5, 28; *ἢν περὶ τὰ μέγιστα τοιαῦτα ἐξαμαρτάνοντες φαινώμεθα*; 5 : 7, 33; but it sometimes follows, even in these cases; as, *ἃ ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας ἔχων* Thuc. 1 : 9; *—ἐκ τῶν πόλεων ὧν Τισσαφέρνης ἐτύγχανεν ἔχων*. 1 : 1, 8; Isocr. Pan. 21, p. 44; *ὧν ἐγγὺς αὐτοὶ τυγχάνουσιν ὄντες*· ib. 12, p. 43; *ἃ μὲν οὖν τυγχάνω ἀκηκοώς*, Plat. Phæd. 61, D; *ὃν ἄρχων οὐδεὶς οὐδενί ποτε περιόψεται ἐλάττω γιγνόμενον*, Id. de Leg. 5, 744, E; *ὅτου μάλιστα ὁρῴη δεόμενον* 1 : 9, 22; *ἃ δ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν φανερῶς ἀπεδείχθη πράττων*, Dem. de Cor. 131, p. 271.

The genitive and the accusative absolute, so called, are used in relations given above, and for the most part their place is determined by the same rules.

The genitive absolute is often used in a transition in the discourse, in various relations, and commonly with a demonstrative of previous reference, and so regularly stands first; as, *Τούτων δὲ γιγνομένων κτἕ.* 2 : 4, 2; *Γενομένων δὲ τούτων κτἕ.* Hel. 6 : 4, 16; *Τούτων δὲ τοιούτων ὄντων κτἕ.* 2 : 5, 12; 7 : 1, 28; *Οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων κτἕ.* Dem. adv. Mid. 3, p. 515; Isocr. de Perm. 181; *Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων κτἕ.* Plat. Gorg. 508, C; *Τούτων δ' ὑπαρχόντων κτἕ.* Isocr. de Pace, 77, p. 174; *Οὕτω δὲ τούτων ὑποκειμένων κτἕ.* Plat. Protag. 359, A; *Τούτων δὲ πραχθέντων κτἕ.* Hel. 2 : 3, 3; *Τούτων δὲ λεχθέντων κτἕ.* ib. 4 : 1, 39; *Ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ ἔδοξέ τι λέγειν τῷ Ἀστυάγει*. Cyr. 1 : 4, 20; *Ταύτης μέντοι τοιαύτης ἀντικαθεστηκυίας πόλεως κτἕ.* Thuc. 1 : 71; *Τοιαῦτα τῶν Ἀθηναίων ἀποκριναμένων κτἕ.* Id. 1 : 54; with the subject understood, *Οὕτω δ' ἐχόντων κτἕ.* 3 : 2, 10; *Ἐκ τούτου συνελθόντων εἶπε πάλιν Ξενοφῶν κτἕ.* 6 : 6, 17; especially in the relation of time; as, *Γεγενημένης δὲ ἡμέρας ἤδη κτἕ.* Thuc. 4 : 114; *Ἤδη δὲ ἑσπέρας γενομένης κτἕ.* Cyr. 1 : 4, 17; Hel. 6 : 5, 17; *Νυκτὸς δ' ἐπιγενομένης κτἕ.* ib. 5 : 1, 8; *Προϊούσης μέντοι τῆς νυκτὸς ταύτης κτἕ.* 2 : 2, 19; *Διαλιπούσης δ' ἡμέρας κτἕ.* Thuc. 3 : 74; *Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος κτἕ.* Id. 3 : 87; *Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους τελευτῶντος κτἕ.* Id. 3 : 86; so if there be two or more participles, *Τοιούτου μέντοι ξυμβάντος τούτου καὶ σαφῶς δηλωθέντος ὅτι κτἕ.* Id. 1 : 74; 5 : 2, 24; *Ἀλλ' ὅμως τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων, κτἕ.* Dem. de Cor. 22, p. 232; Æschin. adv. Ctes. 5, p. 54; Isocr. Pan. 110, p. 63; the accusative, *Δόξαντα δὲ ταῦτα καὶ περαθέντα* Hel. 3 : 2, 19; it is sometimes placed intermediate; as, *Καὶ οἱ μὲν Συρακόσιοι τοσαῦτα εἰπόντος τοῦ στρατηγοῦ διελύθησαν ἐκ τοῦ ξυλλόγου*. Thuc. 6 : 41; *Ἐκ δὲ τῆς Λακεδαίμονος τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος τελευτῶντος κτἕ.* Id. 3 : 25; *οἱ δ' εἶπον ἐρωτήσαντος ὅτι Μάκρωνες*. 4 : 8, 5; so two or more, Dem. Phil. 3, 15, p. 114; and sometimes last, *Ὥςτε τίς ἂν ἐν τούτοις τὸ κρεῖττον ἀγνοήσειεν, οὕτω μεγάλην τὴν διαφορὰν τῶν πραγμάτων ἐχόντων*; Isocr. de Perm. 220; *τὰς μέντοι ναῦς παρέδοσαν Λυσάνδρῳ, ἐτῶν ἤδη τῷ πολέμῳ πέντε καὶ εἴκοσι παρεληλυθότων*. Hel. 2 : 1, 7.

When the genitive and the accusative denote a preceding or a concomitant act, they regularly precede; as, the genitive, *Τούτων λεχθέντων ἀνέστησαν* 3 : 3, 1; *Ἀναχωρησάντων δὲ τῶν Ἀθηναίων κτἕ.* Thuc. 6 : 105; Dem. de Cor. 18, p. 230; Isocr. Pan. 44, p. 49; Plat. Pol. 1, 338, A; *Ἀποθνήσκοντος γὰρ αὐτοῦ κτἕ.* 1 : 9, 31; *Ἀναπαυομένων δὲ αὐτῶν κτἕ.* Thuc. 7 : 79; so two or more, *Ἔτι δὲ τῶν Πελοποννησίων ξυλλεγομένων τε ἐς τὸν ἰσθμὸν καὶ ἐν ὁδῷ ὄντων, κτἕ.* Id. 2 : 13; and with the subject understood, *ἂν δ' οὖν καὶ οὕτως ἰόντων ἐπεξίωσί πῃ*, Cyr. 5 : 4, 49; Thuc. 3 : 72; *Ἤδη δὲ ἐν ὁρμῇ ὄντων — ἦλθε κτἕ.* 1 : 2, 3; 2 : 4, 24; the accusative, *ἀλλὰ δέον ποιεῖν αὐτοὺς τὸ περίδειπνον κτἕ.* Dem. de Cor. 288, p. 321; *ἐάν τέ που δεήσαν αὐτοὺς ἐκπέμψαι βοήθειαν φοβηθῶσιν κτἕ.* Isocr. Panath. 180, p. 271; they are sometimes placed intermediate; as, *Δημοσθένης δὲ προσπλεόντων ἔτι τῶν Πελοποννησίων ὑπεκπέμπει κτἕ.* Thuc. 4 : 8; 8 : 9.

When the genitive and the accusative denote a concession or a condition, they regularly precede; as, the genitive denoting a concession, *ὥςτε καὶ μεταπεμπομένου αὐτοῦ οὐκ ἐθέλω ἐλθεῖν*, 1 : 3, 10; 1 : 5, 14; *Ἀθηναίων δὲ τὸ αὐτὸ παθόντων διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι κτἕ.* Thuc. 1 : 10; *Ὄντων δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν παρόντων πραγμάτων πᾶσιν, ὡς ἐγὼ κρίνω, φοβερῶν οὐδένες ἐν μείζονι κινδύνῳ τῶν πάντων εἰσὶν ὑμῶν*, Dem. Phil. 4, 49, p. 144; Id. de Cor. 33, p. 236; Isocr. Pan. 61, p. 53; Plat. Phæd. 58, A; *Ταῦτα γράψαντος ἐμοῦ τότε καὶ τῇ τε πόλει συμφέρον, οὐ τὸ Φιλίππῳ ζητοῦντος, κτἕ.* Dem. de Cor. 30, p. 235; denoting a condition, *σπεισαμένου Κύρου ἐπίστευε μηδὲν ἂν παρὰ τὰς σπονδὰς παθεῖν*. 1 : 9, 8; 6 : 3, 17; *μὴ κατηγορήσαντος Αἰσχίνου μηδὲν ἔξω τῆς γραφῆς οὐδ' ἂν ἐγὼ λόγον οὐδένα ἐποιούμην ἕτερον*, Dem. de Cor. 30, p. 237; *ἐπιδεικνὺς μὲν τὴν εὐήθειαν τοῦ τὰ πλοῖα αἰτεῖν κελεύοντος, ὥςπερ πάλιν τὸν στόλον Κύρου ποιουμένου*, 1 : 3, 16 (Dindorf); 5 : 7, 24; *ἐγκωμιάζεις μὲν αὐτοῦ τὴν τέχνην ὥςπερ τινὸς ψέγον-*

τος, Plat. Gorg. 448, E; with the subject implied, ὑπαρχόντων ἐνθάδε ἐν ἀφθονωτέροις πλευσόμεθα· 5: 1, 10; the accusative, ὅςτις ἐξὸν μὲν εἰρήνην ἔχειν ἄνευ αἰσχύνης καὶ βλάβης αἱρεῖται πολεμεῖν, 2: 6, 6; τῶν δ' ἄλλων οὐδενὸς ὄντος ἀξιόχρεω — ἐξὸν ἡμῖν καὶ τὰ ἡμέτερ' αὐτῶν ἀσφαλῶς ἔχειν καὶ τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν, ἀπεστερήμεθα μὲν χώρας οἰκείας, κτἕ. Dem. Ol. 3, 27, p. 36; κατακείμεθα ὥςπερ ἐξὸν ἡσυχίαν ἄγειν. 3: 1, 14; Œc. 2: 7; Isocr. Pan. 11, p. 43; — μαγείρους λέγων καὶ ἰατροὺς οὐδὲν παύει, ὡς περὶ τούτων ἡμῖν ὄντα τὸν λόγον. Plat. Gorg. 491, A; they may also follow; as, ἔλεγεν ὅτι διαπεπραγμένος ἥκοι παρὰ βασιλέως δοθῆναι αὐτῷ σώζειν τοὺς Ἕλληνας, καίπερ πάνυ πολλῶν ἀντιλεγόντων ὡς κτἕ. 2: 3, 25; ἐγὼ ταῦτα πεποίηκα ἀκόντων Ἀθηναίων καὶ λυπουμένων, Dem. de Cor. 40, p. 239; ἐὰν μή τις αὐτοῖς χρήματα διδῷ, ὥςπερ τοῖς προτέροις — καὶ ταῦτα οὐκ ἐπὶ μάχην ἰόντων, ἀλλὰ καλοῦντος τοῦ πατρὸς Κύρου. 1: 4, 12; τὸν δ' οὖν Εὐφράτην ἴσμεν ὅτι ἀδύνατον διαβῆναι κωλυόντων πολεμίων. 2: 4, 6; Dem. de Cor. 30, p. 235; οὐ γὰρ ἂν μεταπείθειν ὑμᾶς ἐζήτει μὴ τοιαύτης οὔσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως περὶ ἑκατέρου. ib. 228, p. 304; Plat. Phæd. 62, C; with the subject implied, Ὁ δὲ Κάλπης λιμὴν ἐν μέσῳ μὲν κεῖται ἑκατέρωθεν πλεόντων ἐξ Ἡρακλείας καὶ Βυζαντίου, 6: 2, 3; the accusative, καθῆντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλους μῆνας — ἐξὸν ἡμερῶν δέκα, μᾶλλον δὲ τριῶν ἢ τεττάρων, εἰς τὸν Ἑλλήσποντον ἀφῖχθαι κτἕ. Dem. de Cor. 30, p. 235; Isocr. Pan. 182, p. 79; or stand intermediate; as, the genitive, καὶ ὑμεῖς, ὡς ἔοικε, τοσαῦτα πράγματα ἐχούσης ὁπόσα λέγεις τῆς τυραννίδος, ὅμως προπετῶς φέρεσθε εἰς αὐτήν, Hi. 7: 2; οὗτοι δὲ οὐδὲ γράψαντος ἐμοῦ ταῦτα ποιεῖν ἠθέλησαν. Dem. de Cor. 25, p. 233; καὶ ὁ πόλεμος οὗτος, καίπερ τῶν ἀνθρώπων — κρινόντων, παυσαμένων δὲ τὰ ἀρχαῖα μᾶλλον θαυμαζόντων, — δηλώσει ὅμως κτἕ. Thuc. 1: 21; ἵνα μή, ἀπαγγειλάντων ἡμῶν ὅτι μέλλει καὶ παρασκευάζεται πορεύεσθαι, ἐξέλθοιτε ὑμεῖς κτἕ. Dem. de Cor. 32, p. 236; Καὶ τούτοις ἀπιστεῖν μικρῶν ἔτι προστεθέντων οὐδεὶς ἂν ἀξιώσειεν. Isocr. Pan. 30, p. 46; with the subject implied, ἀνάγκη οὖν οὕτω πορευομένων ἐπὶ λεπτὸν καὶ ἀσθενὲς τὸ μάχιμον τετάχθαι· Cyr. 5: 4, 46; the accusative, ἀκούει τοὺς μὲν ὑμετέρους προγόνους, ἐξὸν αὐτοῖς τῶν λοιπῶν ἄρχειν Ἑλλήνων — οὐ μόνον οὐκ ἀνασχομένους κτἕ. Dem. Phil. 2, 11, p. 68.

When the genitive or the accusative denotes a cause or reason, it regularly follows; as, the genitive, ἐδόκει καὶ τὸ ἐλθεῖν ἐνταῦθα ἐξ ἐπιβουλῆς εἶναι, βουλομένων τινῶν κατοικίσαι πόλιν. 6: 2, 7; 1: 5, 12; ἵνα καὶ ἡ τύχη συνεπαινῇ θεῶν ἵλεων ὄντων. Hipparch. 5: 14; Isocr. Pan. 28, p. 46; ᾗ καὶ ῥᾷον ἔλαθον ἐςελθόντες, φυλακῆς οὐ προκαθεστηκυίας. Thuc. 2: 2; ὁ δ' οὐκ ἂν ἔφη ἐξαγαγεῖν μὴ γιγνομένων τῶν ἱερῶν. 6: 2, 19; τὰ δ' ἐπιτήδεια ἔχοιεν ἐκ τῆς ἐν μέσῳ χώρας πολλῆς καὶ ἀγαθῆς οὔσης καὶ τῶν ἐργασομένων ἐνόντων· 2: 4, 22; Περικλῆς — ᾤχετο κατὰ τάχος ἐπὶ Καύνου καὶ Καρίας, ἐςαγγελθέντων ὅτι Φοίνισσαι νῆες ἐπ' αὐτοὺς πλέουσιν· Thuc. 1: 116; παρήγγειλε τοῖς φρουράρχοις ἑκάστοις λαμβάνειν ἄνδρας — ὡς ἐπιβουλεύοντος Τισσαφέρνους ταῖς πόλεσι. 1: 1, 6; καὶ συνδιαμένειν δὲ παρακαλεῖτε, ὡς ἐμοὶ τούτου συνδοκοῦντος· Cyr. 4: 5, 53; ἔλεγε θαρρεῖν ὡς καταστησομένων τούτων εἰς τὸ δέον· 1: 3, 8; Thuc. 7: 73; μή τι καὶ πάθω ὑπὸ σοῦ, ὡς ἠδικηκότος ἐμοῦ μεγάλα. Cyr. 6: 1, 37; so two or more, Νομίζω δ' ἔγωγε — οὐδ' ἡμῖν εἶναι οὐδεμίαν σωτηρίαν, οὕτω μὲν πολλῶν ὄντων πολεμίων, οὕτω δὲ τεθαρρηκότων. 6: 1, 12; — μουσικὴν ποιεῖν, ὡς φιλοσοφίας μὲν οὔσης μεγίστης μουσικῆς, ἐμοῦ δὲ τοῦτο πράττοντος. Plat. Phæd. 61, A; the accusative, οὐδέ γε τὸ φρουροὺς μισθοῦσθαι ξυνήρεσκέ μοι, ἐξὸν αὐτῶν τῶν πολιτῶν τοσούτους προςλαμβάνειν, Hel. 2: 3, 42; — ἀπάγειν, ὡς οὐ μετὸν αὐτοῖς Ἐπιδάμνου. Thuc. 1: 28; Æschin. adv. Tim. 78, p. 11; παρηγγύησε τοῖς Πέρσαις παρασκευάζεσθαι, ὡς αὐτίκα δεήσον διώκειν, Cyr. 3: 2, 8; — ἄδηλον ὂν ὁπότε τις — ἄλλος ἀφαιρήσεται, Thuc. 1: 2; with a clause between the particle and the participle, τοὺς τοξότας ἐπιβεβλῆσθαι ἐπὶ ταῖς νευραῖς, ὡς, ὁπόταν σημήνῃ, τοξεύειν δεῆσον, 5: 2, 12; they may also precede; as, κακῶς γὰρ τῶν ἡμετέρων ἐχόντων πάντες οὗτοι οὓς ὁρᾶτε βάρβαροι πολεμιώτεροι ἡμῖν ἔσονται κτἕ. 1: 5, 16; 1: 5, 7; δόξαντος δὲ τούτου — Hel. 1: 1, 36; καὶ δοξάντων τούτων καταλιπεῖν κτἕ. Id. 1: 7, 30; καὶ μεγάλου κινδύνου ἐπικρεμασθέντος οἵ τε Λακεδαιμόνιοι κτἕ. Thuc. 1: 18; 1: 8; πάσαις δ' αἰτίαις καὶ βλασφημίαις ἅμα τούτου κεχρημένου ἀνάγκη κἀμοὶ — ἀποκρίνασθαι. Dem. de Cor. 34, p. 237; Isocr. Pan. 44, p. 49; ὥςτε οὕτω γ' ἐχόντων οὐκ οἶδα ὅ τι κτἕ. 3: 1, 40; Τῶν τοίνυν τὰς πανηγύρεις καταστησάντων δικαίως ἐπαινουμένων ὅτι Isocr. Pan. 43, p. 49; Σημανθέντων δὲ τῷ Ἀστυάγει ὅτι πολέμιοί εἰσιν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐξεβοήθει κτἕ. Cyr. 1: 4, 18; Δόξαν δὲ ταῦτα, ἐκήρυξαν οὕτω ποιεῖν. 4: 1, 13; Δόξαν ἡμῖν ταῦτα, ἐπορευόμεθα. Plat. Protag. 314, C; Δόξαντα δὲ ὑμῖν ταῦτα, εἵλεσθε ἄνδρας εἴκοσι· Andoc. de Myst. 81, p. 11; and sometimes stand intermediate; as, δοῦπος ἦν οἷον εἰκὸς φόβου ἐμπεσόντος γίγνεσθαι. 2: 2, 19; ὥςτε καὶ ἐς Ἰωνίαν ὕστερον ὡς οὐχ ἱκανῆς οὔσης τῆς Ἀττικῆς ἀποικίας ἐξέπεμψαν. Thuc. 1: 2; 1: 11.

When the genitive denotes an attendant circumstance, it regularly follows; as, Κῦρος δ' οὖν ἀνέβη ἐπὶ τὰ ὄρη οὐδενὸς κωλύοντος, 1: 2, 22; Plat. Apol. 18, D; so two or more, τὸν πλεῖστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιοῦντο, οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην τούτου τοῦ ἔργου, φέροντος δέ τι καὶ δόξης μᾶλλον· Thuc. 1: 5; 2: 5; but may precede; as, ὅταν μέντοι, ἀδήλου ὄντος εἰ πολεμίοις ἐντεύξει, πορεύῃ ποι Hipparch. 4: 2; so two or more, ἐν τάξει τε ἰόντων καὶ μαχομένων ὅπου δέοι, αὐτοὶ δὲ — ἁρπάζειν ἤθελον 5: 8, 13.

When the genitive or the accusative denotes a purpose, it regularly follows; as, προςέθηκε δὲ καὶ δρέπανα σιδηρᾶ — ὡς ἐμβαλούντων εἰς τοὺς ἐναντίους τοῖς ἅρμασιν. Cyr. 6: 1, 30; ἡ δὲ γνώμη ἦν ὡς εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἐλῶντα καὶ διακόψοντα. 1: 8, 10 (Dindorf).

Two or more participles denoting different relations with the same verb may stand as above; as, denoting precedent with manner or means, ἀναβάντες ἐπὶ τοὺς ἵππους ᾤχοντο ἀπελαύνοντες 7: 6, 42; 6: 1, 26; Παραλαβοῦσα γὰρ τοὺς Ἕλληνας — ἀπήλλαξε, τῶν μὲν κυρία γενομένη, Isocr. Pan. 39, p. 48; with concomitant, κελεύει τοὺς Ἕλληνας — παραδόντας τὰ ὅπλα ἰόντας ἐπὶ τὰς βασιλέως θύρας εὑρίσκεσθαι κτἕ. 2: 1, 8; with attendant circumstance, ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἐλθόντες οἱ Ἕλληνες ἐκοιμήθησαν οἰόμενοι τὰ πάντα νικᾶν 2: 1, 1; with complement, ἀφικόμενος εὗρε τοὺς ἄνδρας διεφθαρμένους. Thuc. 2: 6; with purpose, πρὸς αὐτὴν τὴν θάλασσαν χωρήσας ἔταξε τοὺς ὁπλίτας ὡς εἵρξων, Id. 4: 9; cause with time, ἔφυγε παῖς ὢν οἴκοθεν, παῖδα ἄκων κατακανών 4: 8, 25; with complement, ἐτύγχανεν ὡς τιμώμενος ἐν τῷ πλησιαιτάτῳ δίφρῳ Σεύθῃ καθήμενος. 7: 3, 29; Thuc. 1: 10; complement with attendant circumstance, ἐπαύσατο πορευόμενος, ἀπέχων εἰς τριάκοντα σταδίους, 4: 6, 6; with purpose, φανεροὶ ἤδη ἦσαν εἰς τὸ πεδίον καταβαίνοντες ὡς ἐπιθησόμενοι τοῖς τελευταίοις. 4: 3, 24; genitive absolute with precedent, Ὄντων δὲ τῶν Πελοποννησίων ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ, Ἀντάνδριοι, εἰσὶ δὲ Αἰολῆς, παρακομισάμενοι ἐκ τῆς Ἀβύδου πεζῇ διὰ τῆς Ἴδης τοῦ ὄρους ὁπλίτας ἐςηγάγοντο κτἕ. Thuc. 8: 108; Ἀναχωρήσαντος δὲ τοῦ ἐκ τῆς Τέω πεζοῦ καὶ Τισσαφέρνης αὐτὸς στρατιᾷ παραγενόμενος καὶ ἐπικαθελὼν τὸ ἐν τῇ Τέῳ τεῖχος — ἀνεχώρησε. Id. 8: 20; with concession, Ἀποθνησκόντων δὲ τῶν συστρατήγων — ταὐτὰ πεποιηκὼς οὐκ ἀπέθανε, 2: 6, 29; with cause, Πολιορκουμένης δὲ τῆς Ποτιδαίας οὐχ ἡσύχαζον, ἀνδρῶν τε σφίσιν ἐνόντων καὶ ἅμα περὶ τῷ χωρίῳ δεδιότες· Thuc. 1: 67; with precedent and purpose, στραφέντες παρεσκευάζοντο ὡς ταύτῃ προσιόντος καὶ δεξόμενοι, 1: 10, 6; with accusative absolute, στρατοπέδου τε τοῦ ἐν Σάμῳ ἀφεστηκότος, ἄλλων τε νεῶν οὐκ οὐσῶν οὐδὲ τῶν ἐςβησομένων, αὐτῶν στασιαζόντων καὶ ἄδηλον ὂν ὁπότε σφίσιν αὐτοῖς ξυῤῥάξουσι, τοσαύτη ἡ

ξυμφορὰ ἐπεγεγένητο, Thuc. 8 : 96; accusative absolute and dependent case denoting condition, —ἐν ὀλιγωρίᾳ ἐποιοῦντο, ὡς ὅταν ἐξέλθωσιν ἢ οὐχ ὑπομενοῦντας σφᾶς ἢ ῥᾳδίως ληψόμενοι βίᾳ· Id. 4 : 5.

X. THE WORD IN THE PREDICATE.

A noun, adjective, or pronoun, belonging to the Predicate, regularly stands before the verb; as, a noun before a finite verb, Κλέαρχος Λακεδαιμόνιος φυγὰς ἦν· 1 : 9, 9; Ἐμοὶ γὰρ Κῦρος ξένος ἐγένετο 1 : 3, 3; ὅτι βασιλεὺς σφίσι φίλος ἔσοιτο Thuc. 8 : 48; αὐτοί τε πόλις εὐθύς ἐστε Id. 7 : 77; ὅτι πλαίσιον ἰσόπλευρον πονηρὰ τάξις εἴη 3 : 4, 19; Ἑρμογένης μέντοι ὁ Ἱππονίκου ἑταιρός τε ἦν αὐτῷ κτἕ. Apol. 2; κύκλιος χορός — αὐτὸς καλὸν θέαμά ἐστιν, Œc. 8 : 20; ἐπειδὴ ἀνθρώπω ἐστόν Plat. Apol. 20, B; τοιοῦτος μὲν δὴ ἄρχων ἦν 2 : 6, 15; ταῦτα νόμος ἐστί Comm. 1 : 2, 43; τὸ δὲ χωρίον—σχεδὸν τρία ἡμίπλεθρά ἐστιν ὅ κτἕ. 4 : 7, 6; οἱ πρότερον δι' ἐκείνων ἄρχοντες κύριοι τῶν πόλεων ἦσαν Dem. de Cor. 18, p. 231; οἱ ταύτης μαθηταὶ τῶν ἄλλων διδάσκαλοι γεγόνασι Isocr. Pan. 50, p. 49; τὸ δὲ ὅλον ψεῦδός ἐστιν Plat. Gorg. 519, B; Αὐτὸ ἄν, ἔφη, τὸ δέον εἴη· 4 : 7, 7; εἰ οὗτοι ῥήτορες ἦσαν Plat. Gorg. 517, A; εἰ οὗτοι δοῦλοι ἔσονται ἀντ' ἐλευθέρων 7 : 4, 24; ὅπερ μόνον ἔργον ἐστὶν ἀγαθοῦ πολιτοῦ Plat. Gorg. 517, C; δοκεῖν γὰρ εἰδέναι ἐστὶν ἃ οὐκ οἶδεν Id. Apol. 29, A; ἄνθρωπος ὀψοφάγος καλεῖται Comm. 3 : 14, 2; —μὴ σοφισταὶ καλῶνται Plat. Phædr. 257, D; ὃ δὴ παιδεία ἐκλήθη Id. Symp. 187, D; τὸ χωρίον τοῦτο, ὅπερ πρότερον Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλοῦντο. Thuc. 4 : 102; ἡ χώρα — οὕτως Ἰταλία ἐπωνομάσθη Id. 6 : 2; στρατηγὸς δὲ καὶ πάντων ἀπεδείχθη οἷς κτἕ. 1 : 9, 7; Τίνες — στρατηγοὶ ᾕρηνται; Comm. 3 : 4, 1; ἐπειδὴ καὶ στρατηγὸς ᾕρητο, Thuc. 8 : 82; Ἀρχίδαμος βασιλεὺς κατέστη Id. 2 : 74; οὗτοι γὰρ ἐπὶ τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ἐπέβησαν Id. 7 : 69; ὡς τὸ εὐωχεῖσθαι ἐν τῇ Ἀθηναίων γλώττῃ ἐσθίειν καλοῖτο Comm. 3 : 14, 7; τίνος διδάσκαλοι ἥκετε Plat. Euthyd. 287, A; an adjective, οὕτω μὲν φιλοπόλεμος ἦν 2 : 6, 6; ἀντ' ἀγαθῶν κακοὶ γεγένηνται Thuc. 1 : 86; Æschin. adv. Ctes. 46, p. 60; ἐὰν γὰρ καὶ πάνυ εὐφυὴς ᾖ Plat. Gorg. 484, C; καλοὶ κἀγαθοὶ ἐγεγόνεσαν ib. 515, E; ὃ οὐ δυνατόν ἐστιν 1 : 3, 17; χρήμασί τε δυνατοὶ ἦσαν Thuc. 1 : 13; ὅτι — οὗτος ὁ ποταμὸς διαβατὸς γένοιτο πεζῇ 1 : 4, 18; Thuc. 2 : 5; ὅτι—ἐπιστάτας ληπτέον εἴη Cyr. 8 : 1, 10; ἅ τε πρὸς τοὺς φίλους ποιητέον ἦν ib. 1 : 6, 31; μέχρι ὅποι τὴν σοφίαν ἀσκητέον εἴη Plat. Gorg. 487, C; καὶ ἡμῖν ἂν εὐεπίθετος εἴη Thuc. 6 : 34; τοῦτο βαρύτατόν ἐστι τοῦ στρατεύματος Cyr. 5 : 3, 37; οἴκτου γὰρ ἀπ' αὐτῶν ἀξιώτεροι ἤδη ἐσμὲν ἢ φθόνου Thuc. 7 : 77; μέγιστον τῶν κακῶν ἐστι Plat. Apol. 21, A; ἡ πορεία ὁμοία φυγῇ ἐγίγνετο τοῖς ὀπισθοφύλαξι. 4 : 1, 17; ἡ γὰρ Ἀσία πολεμία αὐτοῖς ἦν· Hel. 2 : 1, 18; ἐπειδὴ πολέμιοι ἀλλήλοις ἐγένοντο, 1 : 9, 29; μὴ χαλεπὸς ἡμῖν ἴσθι Plat. Pol. 1, 336, E; ταῦτα μὲν ψεύδη ἦν 2 : 4, 24; ὅπως ἡμῖν ταῦτα ὡς πλεῖστα ἔσται, Cyr. 5 : 2, 20; Plat. Gorg. 520, A; ἀλλ' ὅπερ μέγιστόν ἐστιν Comm. 1 : 4, 13; τὸ σὸν ὄνομα μέγιστόν ἐστιν 7 : 3, 19; τὸ ἀντίπαλον ἰσχυρὸν ἔσοιτο Hel. 2 : 3, 42; οἵ γε τὰ δίκαια ποιοῦντες δίκαιοί εἰσι Comm. 4 : 6, 6; τὰ ὑπ' αὐτοῦ γιγνόμενα πάντα καλὰ καὶ ἀγαθὰ γίγνεται. Plat. Theæt. 200, E; γιγνώσκων τὰ κακὰ ὅτι κακά ἐστιν, Id. Men. 77, C; τὰ γὰρ πλεῖστα τριακοσίων ἀποδέοντα μυρία ἐγένετο, Thuc. 2 : 13; οἱ μὲν καλοί τε κἀγαθοὶ τῶν συνόντων εὖνοι ἦσαν, 2 : 6, 20; οἱ πολιτικοί — καταγέλαστοί εἰσι. Plat. Gorg. 484, E; μὴ τὰ τῆς πόλεως ἄπρακτα γένηται Comm. 2 : 1, 2; τὸ δὲ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων μεῖζον ἐφάνη. Thuc. 5 : 68; πάντων πάντα κράτιστος ἐνομίζετο 1 : 9, 2; Hel. 2 : 3, 47; Thuc. 4 : 24; οἱ δὲ βέλτιστοι ἀεὶ ἂν πιστοὶ διατέλοιεν Hel. 2 : 3, 25; Thuc. 1 : 34; τά — λεγόμενα — οὐκ ἄπιστα κατέστη Id. 1 : 23; Dem. de Cor. 240, p. 307; ὁρᾶτε—μήτε καταφρονήσαντες ἄφρακτοι ληφθησεσθε Thuc. 6 : 33; μόνοι δὲ καταλελειμμένοι ἦσαν 3 : 1, 2; a pronoun, καὶ τοῦτο ἔστω 1 : 8, 17; τὸ δίκαιον τοῦτ' ἐστί Plat. Gorg. 491, D; εἰ ταῦτα τοιαῦτα ἔσται 5 : 7, 26; Thuc. 1 : 15; Plat. Phæd. 59, A; Τὰ δὲ πλεῖστα τοιάδε ἦν τῶν χωρίων 5 : 4, 30; Thuc. 2 : 43; πολλοὶ δὲ ὑμῶν οἱ τοιοῦτοί εἰσι Plat. Apol. 19, D; Ἐγώ — ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ Thuc. 3 : 38; τὸ γάρ τοι θάνατον δεδιέναι, ὦ ἄνδρες, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ δοκεῖν κτἕ. Plat. Apol. 29, A; and even referring to something following, ἡ μὲν γὰρ γραφὴ κατ' αὐτοῦ τοιάδε τις ἦν· Comm. 1 : 1, 1; ταῦτα τὰ ἀγαθὰ τοιαῦτά ἐστιν οἷα κτἕ. Cyr. 5 : 5, 25; τοιοῦτοι ἔσονται οἱ πολῖται, οἷσι κτἕ. ib. 1 : 2, 3; —τοιοῦτοί εἰσιν Ἀθηναῖοι, ὥςτε κτἕ. Comm. 3 : 4, 1; εἰ τοιοῦτον εἴη ἡ σοφία, ὥςτε κτἕ. Plat. Symp. 175, D; Τελαμὼν δὲ τοσοῦτος ἐγένετο, ὥςτε κτἕ. Cyn. 1 : 9; τοιοῦτος ὢν οἷον κτἕ. Comm. 4 : 8, 11; τοσοῦτοι ὄντες ὅσους κτἕ. 2 : 1, 16; 3 : 1, 36; and so sometimes the interrogative as representing the predicate, especially when the subject is emphatic; as, πλοῖα δὲ τίς ἔσται ὁ παρέχων; 5 : 6, 9; σὺ δὲ τίς εἶ—; Plat. Gorg. 452, B; ταῦτα τί ἐστι; Comm. 1 : 2, 43; Dem. in Pantæn. 36, p. 977; Æschin. adv. Ctes. 127, p. 71 (see further under the Interrogative, p. xxiv.); before an infinitive, εἰ μὲν βούλοιό τῳ φίλος εἶναι, 2 : 5, 14; εἰ δὲ καὶ τῷ σώματι βούλει δυνατὸς εἶναι, Comm. 2 : 1, 28; φοράν—ἣ ἂν ὑμῖν μέλλῃ ἱκανὴ ἔσεσθαι. Thuc. 2 : 72; Plat. Gorg. 507, D; τοὺς μέλλοντας ἀπροφασίστους συμμάχους ἔσεσθαι Cyr. 2 : 4, 10; οἵ τε λέγειν προθυμούμενοι δεινοὶ γενέσθαι ib. 1 : 5, 9; νομίζων—ἀγαθοῦ τινος ἂν αἴτιος τῇ στρατιᾷ γενέσθαι 5 : 9, 20; Thuc. 6 : 36; Dem. pro Rhod. Lib. 30, p. 199; Plat. Apol. 29, A; μεμνήσθω ἀνὴρ ἀγαθὸς εἶναι 3 : 2, 39; φάσκοντες γὰρ ἀρετῆς διδάσκαλοι εἶναι Plat. Gorg. 519, C; εἴ τις — μὴ ὁμολογοίη κακὸς βουκόλος εἶναι Comm. 1 : 2, 32; Ὁμολογεῖς οὖν περὶ ἐμὲ ἄδικος γεγενῆσθαι; 1 : 6, 8; τὴν δὲ ὑπὸ πάντων ὁμολογουμένην ἄριστον εἶναι εἰρήνην Thuc. 4 : 62; Κύρου ἐδέοντο ὡς προθυμοτάτου πρὸς τὸν πόλεμον γενέσθαι Hel. 1 : 5, 2; ὡς οὖν θεμιτὸν καὶ ἐμοὶ ἀγαθῷ ἀνδρὶ γενέσθαι Œc. 11 : 6; Hi. 10 : 2; οὐκ ἐνδώσομεν πρόφασιν οὐδενὶ κακῷ γενέσθαι Thuc. 2 : 87; 4 : 126; Dem. pro Rhod. Lib. 30, p. 199; τοῦτ' ἐστὶ προδότην εἶναι τῶν φίλων Hel. 2 : 3, 46; ὥςτε ποιητέον εἶναι ἐν βραχεῖ ὅ τι κελεύοι Σωκράτης. Plat. Symp. 217, A; δοκεῖν σοφὸν εἶναι Id. Apol. 29, A; εἰ δὲ ἔδει τινὰ τούτων κωλυτὴν φανῆναι Dem. de Cor. 72, p. 248; οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ ὁ σκοπὸς εἶναι Plat. Gorg. 507, D; —αὐτοῖς ἔδοξε παντάπασιν ἀνάλωτον εἶναι τὸ χωρίον 5 : 2, 20; Ἐμοί — οὕτω δοκεῖ· θαυμαστὸν εἶναι τὸ σὲ ἡμῖν ἀπιστεῖν ὥςτε κτἕ. 2 : 5, 15; τοῦτό γέ μοι δοκεῖ καλὸν εἶναι, εἰ κτἕ. Plat. Apol. 19, E; ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἡ ξύμβασις Thuc. 5 : 15; δοκοῦντες ἄξιοι εἶναι ἐπιμελείας Plat. Pol. 5, 474, D; τῶν μάλιστα δοκούντων φίλων εἶναι Hi. 3 : 8; ἄνδρας οὐ δοκοῦντας βεβαίους εἶναι Thuc. 2 : 102; φαίνεται ληπτέον ἐπιθυμίαν εἶναι Plat. Phileb. 34, D; ἡμῶν ἔοικας βασιλεὺς εἶναι Cyr. 1 : 4, 9; Plat. Apol. 21, D; Κῦρον ἐπεθύμησά μοι φίλον γενέσθαι 2 : 5, 11; σφόδρ' ἂν σε τῶν καλῶν καὶ σεμνῶν ἐργάτην ἀγαθὸν γενέσθαι Comm. 2 : 1, 27; τῶν δεομένων μου προστάτην γενέσθαι Cyr. 7 : 2, 23; νόμιζε καὶ σοὶ τοῦτο ἀγαθὸν ἔσεσθαι 7 : 7, 52; Plat. Apol. 19, A; ὃν ᾤετο πιστόν οἱ εἶναι 1 : 9, 29; Thuc. 1 : 84; ἤκουσεν αὐτὸν ἱερὸν εἶναι τοῦ Ἡλίου 4 : 5, 35; ἐγώ φημι ταῦτα μὲν φλυαρίας εἶναι· 1 : 3, 17; τούτους δὲ ἔφασαν — πολεμικοὺς εἶναι, 3 : 5, 16; Plat. Gorg. 507, C; οἱ λεγόμενοι αὐτόνομοι εἶναι Hel. 6 : 3, 8; ἀπεκρίνατο τὸ μὲν μέγιστον, τὰ ἱερὰ καλὰ εἶναι· 5 : 6, 29; τὸν χρυσοῦν στέφανον — ἱερὸν εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς ὁ νόμος κελεύει, Æschin. adv. Ctes. 46, p. 60; δεόμενος αὐτοῦ πειρᾶσθαι ἄρχοντα ἐλθεῖν τῶν ἀνδρῶν, Cyr. 1 : 5, 4; and not unfrequently before both the infinitive and the leading verb, ὅςπερ τάχιστος θάνατος δοκεῖ εἶναι, 2 : 6, 29; ἀλλὰ καὶ ἄφρονες δοκοῦσιν εἶναι Thuc. 6 : 33; Κῦρος αἰδημονέστατος μὲν πρῶτον τῶν ἡλικιωτῶν ἐδόκει εἶναι 1 : 9, 5; καὶ τοῖς ἄλλοις μεγάλων ἀγαθῶν αἴτιοι δόξουσιν εἶναι Isocr. Pan. 189, p. 80; — δυνατὸν

δοκοῦντα εἶναι Thuc. 1 : 9; εὐδαιμόνων δοκούντων εἶναι Plat. Pol. 3, 406, C; πολυγνώμονες εἶναι δόξουσιν Id. Phædr. 275, A; πρὸς τὸ τινὰς ἡδονὰς εἶναι δοκούσας, Id. Phileb. 51, A; Οὐδὲν ἀπόκρυφον δοκεῖ μοι εἶναι, Comm. 3 : 5, 14; τὸ ἀνδραποδίζεσθαι τοὺς μὲν φίλους ἄδικον εἶναι δοκεῖ, ib. 2 : 2, 2; φίλος τε ἐβούλετο εἶναι τοῖς κτἕ. 2 : 6, 21; Γυνὴ δὲ γονή μοι φαίνεται βούλεσθαι εἶναι. Plat. Crat. 414, A; οἱ μὲν γὰρ τῶν τε νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι κτἕ. Thuc. 3 : 37; Γῆ ὀρθότης τοιαύτη τις ἐβούλετο εἶναι, οἵα Plat. Crat. 422, D; ἀδύνατοι φήσετε εἶναι, Thuc. 4 : 87; φίλος εἶναι φάσκων Ῥοδίων, Dem. pro Rhod. Lib. 3, p. 191; ὑμῖν—εὐδαίμοσιν ἔξεστι γενέσθαι Dem. Ol. 3, 23, p. 35; αὐτοὶ διάδηλοι ἔμελλον ἔσεσθαι Thuc. 4 : 68; τοὺς δὲ ποταμοὺς ἄπορον νομίζετε εἶναι 3 : 2, 22; Thuc. 1 : 1; —τὴν ἡμετέραν συμμαχίαν σωτηρίαν αὐτῶν εἶναι νομίζοντας. Isocr. Archid. 69, p. 130; οὓς μάλιστα φρονίμους περὶ τούτων ἤκουον εἶναι. Cyr. 1 : 6, 15; Πέρσης μὲν ἔφη εἶναι, 4 : 4, 17; ὁ δὲ ἀδύνατος ἔφη εἶναι Thuc. 2 : 81; Dem. Ol. 3, 17, p. 33; Plat. Apol. 29, B; ὅσοι τε πολιτικοὶ προςποιοῦνται εἶναι Id. Gorg. 519, C; τὸ στυγνὸν τότε φαιδρὸν αὐτοῦ ἐν τοῖς προςώποις ἔφασαν φαίνεσθαι 2 : 6, 11; ὁ πᾶσι φανερὸς δοκῶν εἶναι ἥλιος Comm. 4 : 3, 14; οἱ εὐδαίμονες δοκοῦντες εἶναι Plat. Pol. 4, 420, A; τὰ μὴ πιστὰ δοκοῦντα εἶναι Thuc. 6 : 33; οἱ κράτιστοι νομιζόμενοι εἶναι 7 : 6, 37; ὁ συγγενής ποτε φήσας εἶναι Cyr. 7 : 5, 48; οἱ ἀρτοκόποι καὶ οἱ οἰνοχόοι φάσκοντες εἶναι 4 : 2, 21; before a participle, Ἕλλην ὢν τοιοῦτός ἐστιν 3 : 1, 30; Κύρου δούλου ὄντος 1 : 9, 29; ξένους ὄντας καὶ τούτους 1 : 1, 11; αὐτὸς αὐτοκράτωρ ὢν Dem. de Cor. 235, p. 305; ἀδελφὸς ὢν αὐτοῦ 1 : 1, 8; ἀδελφοῦ ὄντος αὐτῷ Thuc. 1 : 9; ὡραῖος ὢν 2 : 6, 28; Thuc. 3 : 54; Dem. de Cor. 11, p. 228; Isocr. Pan. 24, p. 45; οὔτ' ἂν αὐτὸς Σερίφιος ὢν ὀνομαστὸς ἐγένετο Plat. Pol. 1, 330, A; ὠφελιμώτατον ὄντα πρὸς ἀρετῆς ἐπιμέλειαν Comm. 4 : 8, 11; ὥςτε δυςχρήστους εἶναι ἀνάγκη ἀτάκτους ὄντας 3 : 4, 19; ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι Cyr. 7 : 1, 32; πολῖται γιγνόμενοι Thuc. 1 : 2; δοξόσοφοι γεγονότες ἀντὶ σοφῶν Plat. Phædr. 275, B; ἔσται τοίνυν σοι—ἀπιέναι οἴκαδε βελτίονι γεγονότι Id. Protag. 318, A; τὰ πολεμικὰ ἀγαθοὶ γενόμενοι Cyr. 1 : 5, 9; πέρα τοῦ δέοντος σοφώτεροι γενόμενοι Plat. Gorg. 487, D; ἣν καὶ τύχῃ φίλος ὤν, Thuc. 1 : 41; 6 : 88; ἕως ἂν λάθωμεν ὑδροπόται γενόμενοι. Cyr. 6 : 2, 29; ib. 5 : 3, 9; ἔλαθεν ἑαυτὸν ἀθλιώτατος γενόμενος Plat. Gorg. 471, B; Symp. 219, A; ὁρῶ—σοὶ ταύτην σύμμαχον οὖσαν. 2 : 5, 12; ᾐσθόμην διπλάσιον ὂν γενόμενον Isocr. Phil. 110, p. 104; οἶδα μὲν γὰρ ὑμῖν Μυσοὺς λυπηροὺς ὄντας, οὓς κτἕ. 2 : 5, 13; οἶδα ὑμᾶς ἐγώ, ὦ Καλλίκλεις, τέτταρας ὄντας κοινωνοὺς γεγονότας σοφίας, Plat. Gorg. 487, C; ἄνθρωπος κλητέος Id. Crat. 393, C; τοὺς μὲν Ἕλληνας ὄντας ἅπαντες ἴσασι, τοὺς δ' ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ 'κείνου μεμερισμένους. Dem. pro Rhod. Lib. 5, p. 191; διαβαίνειν τοιοῦτον ὂν τὸ νάπος 6 : 3, 13; τούτων δὲ τοιούτων ὄντων 2 : 5, 12; ταῦτα τοιαῦτα ὄντα Hi. 1 : 13; τοιούτου ξυμβάντος τούτου Thuc. 1 : 74; ἐπὶ τοιήνδε οὖσαν Σικελίαν Id. 6 : 6; sometimes with the interrogative pronoun, ἐσκεψάμεθα τίς ποτε ὢν — διήνεγκεν κτἕ. Cyr. 1 : 1, 6; σὺ δὲ τίς ὢν ταῦτα λέγεις; Plat. Gorg. 452, A; the participle with the article, οἱ ἐσθλοὶ γενόμενοι Cyr. 1 : 5, 9; οἱ πλείστου ἄξιοι γεγενημένοι ib. 7 : 5, 54; τοὺς ἐμπειροτάτους ὄντας Isocr. Pan. 21, p. 44; οἱ ἄριστοι δόξαντες Plat. Alcib. 1, 121, E; τοὺς γεραιτέρους ὄντας τε καὶ καλουμένους Cyr. 1 : 2, 13; τὸ Δέλτα καλούμενον 7 : 5, 1; Thuc. 2 : 19; Plat. Symp. 190, E; τὰς ἡδόνας καλουμένας τὰς τοιάσδε, οἷον σιτίων τε καὶ ποτῶν Id. Phæd. 64, D; τούς τε καλοὺς κἀγαθοὺς ὀνομαζομένους Thuc. 8 : 48; ὠρχοῦντο τὴν καρπαίαν καλουμένην 5 : 9, 7; ἅρματα—τὰ δὴ δρεπανηφόρα καλούμενα 1 : 8, 10; τῆς πόλεως τῆς μητροπόλεως καλουμένης 5 : 4, 15; Thuc. 2 : 23; τοῖς ὀρεινοῖς καλουμένοις Θρᾳξί 7 : 4, 11; τοῖς βαρυστόνοις ἐπικαλουμένοις ἐκείνοις ὑποκριταῖς Dem. de Cor. 262, p. 314; τὸ Δέλτα καλούμενον τῆς Θρᾴκης 7 : 1, 33; τὸ Μηδίας καλούμενον τεῖχος 2 : 4, 12; τὰ Φελλέως νῦν ὀνομασθέντα πεδία Plat. Criti. 111, C; κρήνη ἡ Μίδου καλουμένη 1 : 2, 13; and when the participle is used as the complement of the verb, the predicate word not unfrequently stands before both the verb and the participle; as, κἂν πάνυ πλούσιοι τυγχάνωσιν ὄντες Comm. 1 : 2, 59; Cyr. 2 : 1, 13; Ages. 2 : 2; καὶ γὰρ μαχιμώτατοι τῶν περὶ ἐκεῖνα τὰ χωρία τυγχάνουσιν ὄντες Thuc. 3 : 108; Ὧν οἱ μὲν ἤδη μεστοὶ τυγχάνουσιν ὄντες, Isocr. Archid. 69, p. 130; εἴ τις κωμῳδοποιὸς τυγχάνει ὤν. Plat. Apol. 18, D; Ἀρίστιππος δέ — ξένος ὢν ἐτύγχανεν αὐτῷ, 1 : 1, 10; Ἀρχίδαμος αὐτῷ ξένος ὢν ἐτύγχανε, Thuc. 2 : 13; ἐὰν νέοι ὄντες λάθωσιν Plat. Pol. 10, 613, D.

If the word in the predicate be somewhat emphatic, or have an adjunct following, it may stand after the verb; as, a noun after a finite verb, γίγνεται αὐτὸς μηνυτής, Thuc. 8 : 50; ἐὰν ὑμῖν ὦσι φίλοι Dem. pro Rhod. Lib. 3, p. 191; Plat. Gorg. 516, E; ἐὰν δέ γε, οἶμαι, φύσιν ἱκανὴν γένηται ἔχων ἀνήρ, ib. 484, A; Ὑμεῖς γάρ ἐστε στρατηγοί 3 : 1, 37; Ἦσαν δὲ ταῦτα δύο τείχη 1 : 4, 4; ἦσαν δ' οὖν οὗτοι ἑκατὸν ὁπλῖται. 1 : 2, 25; Cyr. 1 : 5, 5; ἦσαν δὲ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν οἱ ληφθέντες Thuc. 2 : 5; ἔστι δ' ἰσθμὸς τὸ χωρίον Id. 1 : 26; ἐγένετο δὲ τοῦτο τὸ αἴτιον Hel. 5 : 4, 24; ἦν μὲν ἡ γῆ πεδίον ἅπαν ὁμαλὲς ὥςπερ θάλαττα 1 : 5, 1; εἰσὶ δὲ οἱ Ἀργίλιοι Ἀνδρίων ἄποικοι Thuc. 4 : 103; ὄνομα δ' αὐτῇ ἦν Λάρισσα 3 : 4, 7; ὁδὸς δὲ ἦν ἐπὶ τὴν διάβασιν ὡς τέτταρες στάδιοι. 4 : 3, 16; Ἐπίδαμνός ἐστι πόλις ἐν δεξιᾷ Thuc. 1 : 24; ὡς ἔστι μάλιστα τοῦτο δέος, μή κτἕ. Dem. Ol. 1, 3, p. 10; Τοῦτο δ' ἐστὶν ἀνάμνησις· Plat. Phæd. 73, D; ἥπερ ἐστὶν ἴσως ἀνθρωπίνη σοφία Id. Apol. 20, D; Κύλων ἦν Ὀλυμπιονίκης, ἀνὴρ Ἀθηναῖος Thuc. 1 : 126; τὰ δὲ ἆθλα ἦσαν στλεγγίδες χρυσαῖ 1 : 2, 10; 1 : 2, 21; τὸ μὲν σῶμά ἐστιν ἡμῖν σῆμα Plat. Gorg. 493, A; ἆρα ὁ πατήρ ἐστι πατήρ τινος, ἢ οὔ; Id. Symp. 199, D; τὸ λοιπὸν οὖν ἤδη γίγνεται ὡς ἡμίπλεθρον, 4 : 7, 6; ἅπαν δὲ τὸ μέσον τῶν τειχῶν ἦσαν στάδιοι τρεῖς 1 : 4, 4; συμβαίνει μέγιστον κακὸν ἡ ἀδικία καὶ τὸ ἀδικεῖν Plat. Gorg. 479, C; ἀνεφάνη δεσπότης ἡμέτερος ὁ δοῦλος ib. 484, A; ἐν μέσῳ — κεῖται ταῦτα τὰ ἀγαθὰ ἆθλα 3 : 1, 21; ὃ καὶ ἔπειτα κεκλήσοιτο ἀνήρ Plat. Tim. 42, A; Κροῖσος μὲν ᾕρηται τῶν πολεμίων στρατηγός Cyr. 6 : 2, 19; Thuc. 4 : 27; Ἑλληνοταμίαι τότε πρῶτον Ἀθηναίοις κατέστη ἀρχή, Id. 1 : 96; οἷς ἦλθε σύμμαχος, Hel. 7 : 5, 18; and with the verb omitted, οὐ τὸ εὖρος στάδιον 1 : 4, 1; an adjective, Ἐπεὶ δ' ἦσαν ἀφανεῖς, 1 : 4, 7; κἂν ὦσι σώφρονες Comm. 1 : 2, 20; οὐ γὰρ ἦν ἀφανῆ Dem. de Cor. 19, p. 231; οὐ πάνυ εἰμὶ μνήμων Plat. Men. 71, C; ἐγένοντο ὀκτακιςχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι 5 : 3, 3; εἰ γὰρ ἦν τοῦτ' αἴτιον, Plat. Pol. 1, 329, B; ἦν γὰρ ἡ πάροδος στένη 1 : 4, 4; οὗ ἦν τὸ εὖρος τρία πλέθρα 1 : 4, 1; 3 : 4, 7; 5 : 3, 11; ἦσαν δὲ καὶ οἱ πλέοντες πολλοὶ καὶ οἱ τἀργύριον καταβάλλοντες. Thuc. 1 : 27; ἔστω δὲ ἀδικήματα πάντα — καὶ ἁμαρτήματα ἐμά. Dem. de Cor. 72, p. 248; and with the verb omitted, λέγειν ἐκέλευσε πᾶσιν ὅτι καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ καὶ τὰ σφάγια καλά. 1 : 8, 15; Ὁ μὲν δίκαιος ἄρα εὐδαίμων, ὁ δ' ἄδικος ἄθλιος. Plat. Pol. 1, 354, A; Δύναμις μὲν ἄρα καλόν, ἀδυναμία δὲ αἰσχρόν; Id. Hip. Maj. 295, E; Isocr. ad Dem. 15, p. 5; ἐμοὶ τοῦτο οὐ ποιητέον· 1 : 3, 15; πάντα γὰρ ἦν πολλά 4 : 6, 12; πολλοὶ γὰρ ἦσαν ἀπόμαχοι οἱ τετρωμένοι κτἕ. 3 : 4, 32; αὐτὸς ἦν ἀγαθὸς 1 : 9, 30; τοῦτο γὰρ ἦν ἐν τῇ χώρᾳ πλεῖστον 1 : 5, 10; τῶν τριηραρχιῶν οὐδείς ἐστ' ἀτελής, Dem. adv. Lept. 27, p. 465; φιλοσοφία γάρ τοί ἐστιν, ὦ Σώκρατες, χαρίεν, Plat. Gorg. 484, C; ἄνδρες ἡμέτεροι εἰσὶν οὐδέν Id. Pol. 8, 556, D; τὰ τούτων ἀδικήματα τῶν νυνὶ παρόντων πραγμάτων γέγονεν αἴτια. Dem. de Cor. 42, p. 240; ib. 217, p. 300; ἐὰν μὲν ἡ πρᾶξις ᾖ παραπλησία οἵαπερ κτἕ. 1 : 3, 18; a pronoun, τὸ γὰρ γνῶθι σαυτὸν καὶ τὸ σωφρόνει ἐστὶ μὲν ταὐτόν Plat. Charm. 164, E; ἐπὶ μὲν δὴ τῶν Ἑλληνικῶν ἦσαν τοιοῦτοι Dem. Ol. 3, 25, p. 35; ἡ μὲν χώρα ἦν τοιαύτη 6 : 2, 7; ἦν τοιαύτη ἡ μάχη Thuc. 3 : 97; ἦν δ' ἂν οὗτος ἢ τῶν ἱππικῶν τις ἢ τῶν γεωργικῶν Plat. Apol. 20, B; φαίνεται γὰρ ἔμοιγε τοιοῦτός τις Id. Protag. 313, C; ὄντοιν δὲ τοιούτοιν Id. Pol. 2, 361, D; and referring to something following, ἡ πρὸς βασιλέα ξυμμαχία — ἐγένετο ἥδε· Thuc. 8 : 17; ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ ἥδε· Plat. Gorg. 510, A; τὸ δὲ ἄγος ἦν

τοιόνδε· Thuc. 1 : 126; Ἦσαν τοίνυν ἐκεῖνοι τοιοίδε τινές· Plat. Symp. 173, E; ἐγένετο σπουδὴ τοῦ πλοῦ τοιαύτη, ὥςτε κτἕ. Thuc. 3 : 49; πότερόν ἐστι τοιοῦτος, οἷος κτἕ. Plat. Symp. 199, D; after an infinitive, οὐ δοκεῖν, ἀλλ' εἶναι, ἀγαθὸν ἐθέλοντα Id. Pol. 2, 361, B; οὐ τὸ δοκεῖν εἶναι ἀγαθόν, ἀλλὰ τὸ εἶναι Id. Gorg. 527, B; —οὐ γὰρ εἶναι κύριος ὢν κτἕ. Hel. 2 : 2, 17; ὁμολογοίην ἂν ἔγωγε οὐ κατὰ τούτους εἶναι ῥήτωρ. Plat. Apol. 17, B; τοῖς αὖθις βουλομένοις γενέσθαι πονηροῖς Isocr. Pan. 110, p. 63; δόξας γενέσθαι ἀνήρ κτἕ. 2 : 6, 1; ὁ δόξας εἶναι Λακεδαιμονίων φρονιμώτατος Isocr. Phil. 86, p. 99; τὰς δοκούσας εἶναι εὐπαθείας Plat. Pol. 3, 404, D; τοὺς ἀγαθοὺς ἀγαθῶν φῂς παρουσίᾳ εἶναι ἀγαθούς, Id. Gorg. 498, D; Ὑπώπτευε δὲ εἶναι τὸν διαβάλλοντα Μένωνα 2 : 5, 28; after a participle, εἴ τις γενόμενος βοῶν ἀγέλης νομεύς Comm. 1 : 2, 32; τῷ τείχει προςέβαλον ὄντι ἀσθενεῖ Thuc. 2 : 25; ὅσοι ὄντες οὐ θαλάσσιοι Id. 1 : 7; αὐτὸς ὢν αἴτιος Dem. de Cor. 41, p. 239; ἐλπίδων κενῶν ὄντα μεστόν Isocr. de Pace, 75, p. 174; τρία μὲν ὄντα λόγου ἄξια Thuc. 1 : 36; καίπερ ὄντας καὶ τούτους δεινούς Plat. Apol. 18, B; τὴν ἀκμὴν — γενομένην καὶ πάνυ ἰσχυράν Thuc. 8 : 46; στενοχωρίας καὶ πηλοῦ φανέντος ταῖς ἁμάξαις δυςπορεύτου 1 : 5, 7; τυγχάνει ὢν ἔμπορός τις Plat. Protag. 313, C; ἀντ' ἐλευθέρων —ἔλαθον—γενόμενοι δοῦλοι Id. Polit. 308, A; ἐγνώκασιν ὃν χρήσιμον Id. de Leg. 7, 790, D; ᾐρημένοι κατὰ γῆν στρατηγοί Hel. 1 : 4, 21; and with the article, τῷ καλουμένῳ θανάτῳ Plat. Phæd. 86, D; Phædr. 243, B; de Leg. 4, 720, B; ἡ ὀνομαζομένη ἀνδρεία Id. Phæd. 68, C; ὁ καλούμενος ὑπὸ τῶν σοφιστῶν κόσμος Comm. 1 : 1, 11; τῇ Ἀκαδημείᾳ τῷ καλουμένῳ γυμνασίῳ Hel. 2 : 2, 8.

If the word in the predicate be very emphatic, it may stand before both the verb and the subject; as, a noun with a finite verb, ἐμπόριον δ' ἦν τὸ χωρίον 1 : 4, 6; οἰκιστὴς δ' ἐγένετο Φαλίος Ἐρατοκλείδου, Thuc. 1 : 24; —μὴ φυγὴ εἴη ἡ ἄφοδος 7 : 8, 16; μέτρον δὲ αὐτῷ οὐχ ἡ ψυχὴ ἀλλ' ὁ νόμος ἐστίν. Cyr. 1 : 3, 18; τετρακόσιοι καὶ δυοῖν δέοντες πεντήκοντα ἄνδρες ἡ πρώτη τάξις ἦν. Thuc. 5 : 68; ταμιεῖόν τε Δῆλος ἦν αὐτοῖς Id. 1 : 96; Τότε δὲ κέρας μὲν εὐώνυμον Σκιρῖται αὐτοῖς καθίσταντο, Id. 5 : 67; Σικανία τότε ἡ νῆσος ἐκαλεῖτο, Id. 6 : 2; an adjective, ὅτι κενὸς ὁ φόβος εἴη 2 : 2, 21; Cyr. 1 : 6, 13; τῶν δὲ ἄλλων ἑκούσιος μᾶλλον ἡ στρατεία ἐγίγνετο ἤδη. Thuc. 7 : 57; εἰ μυθώδης ὁ λόγος γέγονεν, Isocr. Pan. 28, p. 46; Ἐπιφανέστατος μὲν οὖν τῶν πολέμων ὁ Περσικὸς γέγονεν, ib. 68, p. 54; Ἀληθεῖς ἄρα, ὡς ἔοικεν, οἱ ἔμπροσθεν λόγοι ἦσαν, Plat. Gorg. 516, E; ἵνα μοι καὶ ἀνέλεγκτος ἡ μαντεία γένοιτο Id. Apol. 22, A; πάντ' ἐκεῖνος ἦν αὐτοῖς Dem. de Cor. 43, p. 240; ψιλὴ ἦν ἅπασα ἡ χώρα 1 : 5, 5; 3 : 1, 45; ἐπειδὴ πλήρεις αὐτοῖς ἦσαν αἱ νῆες Thuc. 1 : 29; χείρους ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι ἢ κτἕ. Plat. Gorg. 515, D; φανερὰ ἦσαν καὶ ἵππων καὶ ἀνθρώπων ἴχνη πολλά. 1 : 7, 17; Cyr. 6 : 2, 12; λαμπρός τ' ἐστὶν ἕκαστος ἐν τούτῳ Plat. Gorg. 484, E; κατάδηλα μᾶλλον αὐτοῖς τὰ τῶν Χίων ἐφάνη Thuc. 8 : 10; ἔρημον ἀνδρῶν ἐφάνη τό—στρατόπεδον Cyr. 4 : 1, 9; and with the verb omitted, χαλεπὰ μὲν τὰ παρόντα 3 : 2, 2; Plat. Pol. 4, 435, C; Οὐδέποτ' ἄρα—λυσιτελέστερον ἀδικία δικαιοσύνης. ib. 1, 354, A; 2, 361, A; a pronoun, οὐ γὰρ τὸ αὐτό ἐστι προςάγειν τε καὶ παράγειν. Cyr. 5 : 4, 44; καί μοι ταὐτὰ ταῦτα ἔδοξε Plat. Apol. 21, D; αὕτη ἐστὶν ἀνδρὸς ἀρετή Id. Men. 71, E; τοῦτό ἐστι τὸ καλὸν καὶ τὸ δίκαιον Id. Gorg. 484, A; εἰ μέντοι—τοιοῦτόν ἐστι τὸ ῥιψοκινδύνου ἔργον, Comm. 1 : 3, 10; εἰ οὖν τοιοῦτον ὁ θάνατός ἐστι, Plat. Apol. 40, E; τοιαῦτ' ἐστὶ καὶ τἆλλα—ἅ κτἕ. ib. 19, D; τοσοῦτοι γὰρ ἦσαν οἱ ταξίαρχοι Comm. 2 : 4, 2; the predicate word with an infinitive, the predicate standing either first of all; as, καλλίστη μὲν γὰρ δήπου δοκεῖ πολιτεία εἶναι ἡ Λακεδαιμονίων· Hel. 2 : 3, 34; πονηρὸς γὰρ ἔοικεν εἶναι ὁ λόγος Plat. Pol. 1, 334, D; ἀφρονεστέρα αὐτοῦ φαίνεται εἶναι ἡ μεγαληγορία. Apol. 1; οὐδὲν πλείων ὁ πᾶς χρόνος φαίνεται οὕτω δὴ εἶναι ἢ κτἕ. Plat. Apol. 40, E; Αἰγύπτιοι δ' οὗτοι ἐλέγοντο εἶναι· 1 : 8, 9; ἀγαθοῖς τε ὑμῖν προςήκει εἶναι 3 : 2, 11; μείζονα ἡγησάμενος εἶναι ἢ ὡς ἐπὶ Πισίδας τὴν παρασκευήν, 1 : 2, 4; καλὸν μὲν γὰρ κἀγαθὸν ἀκούομεν καὶ τὸν σὸν ἄνδρα εἶναι· Cyr. 5 : 1, 6; οὐ βεβαίους φάσκων εἶναι Λακεδαιμονίους Thuc. 5 : 43; αἰσχρὸν δή φασιν εἶναι τὴν ἀκολασίαν, Plat. Gorg. 492, A; Ἰατρὸν ἄρα φάσκοντες αὐτὸν εἶναι κτἕ. ib. 448, B; ἀγαθὸν μὲν εἶναι τὸν φρόνιμον καὶ ἀνδρεῖόν φαμεν. ib. 499, A; ἀντὶ Σικανίας Σικελίαν τὴν νῆσον ἐποίησαν καλεῖσθαι Thuc. 6 : 2; πολλὰ ἀνάγκη καὶ τὰ ἀπαγορεύοντα εἶναι Cyr. 6 : 2, 33; or first in the infinitive clause; as, σοὶ συνδοκεῖ οὕτω, τέλος εἶναι ἁπασῶν τῶν πράξεων τὸ ἀγαθόν, Plat. Gorg. 449, E; Ἀξιώσατε οὖν καὶ ὑμεῖς—διττούς μου τοὺς κατηγόρους γεγονέναι, Id. Apol. 18, D; ἤκουε καλὸν κἀγαθὸν αὐτὸν εἶναι Cyr. 2 : 3, 1; λέγων μὲν τὸ αὐτὸ εἶναι πῦρ τε καὶ ἥλιον Comm. 4 : 7, 7; λέγεις γὰρ ἀγαθὰ πάντ' εἶναι τὰ ἡδέα Plat. Phileb. 13, A; ὥςτε πρέπουσαν φαίνεσθαι τὴν μεγαληγορίαν αὐτοῦ Apol. 2; the predicate word with a participle, οὕτω δὲ καλῆς τῆς ὑποθέσεως οὔσης Isocr. Pan. 23, p. 45; Τοιούτων τοίνυν ἡμῶν γεγενημένων ib. 110, p. 63; Id. Phil. 35, p. 89; χαλεπὸν μὲν οὖν οἶδα πείθειν ὂν Thuc. 2 : 24; λύπην μέν τινα ἐξεύρισκεν αὐτὸν ὄντα Comm. 3 : 4, 8; and the predicate word regularly stands first, when of such word an infinitive is the subject (see p. xl., and for exception, p. xli.), or the object (see p. xliii., and for exception, p. xlv.).

The verb often stands between the predicate word and its modification, and cases in which the modification consists of an oblique case, with or without a preposition, have incidentally been given under the foregoing heads; but the verb stands sometimes between the predicate noun and its adjective; as, a finite verb, Οὐκοῦν — εἰλικρινής τις ἂν εἴη ἀδικία ἢ ἀχαριστία; Comm. 2 : 2, 3; ἑκάστη τῶν πόλεων πόλεις εἰσὶ πάμπολλαι, Plat. Pol. 4, 422, E; ἀγαθός γ' ἦν ἐκεῖνος πολίτης Id. Gorg. 515, E; οὗτοι—οἱ δεινοί εἰσί μου κατήγοροι Id. Apol. 18, B; τὸ τῆς σῆς τέχνης ἔργον μέγιστόν ἐστιν ἀγαθόν Id. Gorg. 452, A; Σωκράτης τίς ἐστι μιαρώτατος Id. Apol. 23, D; ὅ γε ἀποθανὼν πελάτης τις ἦν ἐμός, Id. Euthyph. 4, C; ἐπειδάν — αὐτοὶ ἀμείνους γένωνται ἡνίοχοι Id. Gorg. 516, E; an infinitive, ὁ μέλλων καλὸς κἀγαθὸς ἔσεσθαι φύλαξ πόλεως Id. Pol. 2, 376, D; οἴεται κακὸς εἶναι προστάτης τῆς πόλεως Comm. 1 : 2, 32; σέ—νομίζω μέγιστον εἶναι ἡμῖν ἀγαθόν 2 : 5, 8; ἥνπερ νομίζω μελέτην εἶναι καλλίστην ἀπολογίας Apol. 3; ἆρα καλὸν καὶ μεγαλεῖον νομίζεις εἶναι καὶ ἀνδρὶ καὶ πόλει κτῆμα ἐλευθερίαν; Comm. 4 : 5, 2; ἐπιτηδειοτέρους τε ἔφη τοὺς Ἀθηναίους εἶναι κοινωνούς Thuc. 8 : 46; and with the leading word between, ἱκανὸν νομίσας ἆθλον ἔσεσθαί μοι τὴν δόξαν Isocr. Pan. 3, p. 41; 89, p. 58; a participle, ξένος ὢν ἀρχαῖος 3 : 1, 4; δεινὸν ὄντα οἰκονόμον 1 : 9, 19; οὐδὲν ὃν πρᾶγμα, εἰ κτἕ. Plat. Euthyph. 4, D; παῖς ὢν καὶ φιλόκαλος καὶ φιλότιμος Cyr. 1 : 3, 3.

If there be two or more predicate words, they may all precede the verb; as, ὑψηλὴ καὶ κοίλη ἡ χώρα ἦν 5 : 4, 31; Comm. 3 : 3, 10; πολεμικοί τε καὶ εὔβουλοι διὰ τὸ εὔκοσμον γιγνόμεθα Thuc. 1 : 84; ἀκρόχολοι οὖν καὶ ὀργίλοι ἀντὶ θυμοειδοῦς γεγένηνται Plat. Pol. 3, 411, C; ἀσθενές τε καὶ κωφὸν καὶ τυφλὸν γίγνεται, ib. D; τὸ μέσον αὐτοῦ καλὸν καὶ καθαρὸν φαίνεται. Œc. 8 : 20; ὥςτε σωτήριον οὐκέτι χαλεπὸν ἐφαίνετο 2 : 6, 11; οἷς ἂν παῖδες μὴ ποιητοί, ἀληθινοὶ δὲ ὦσιν Plat. Leg. 9, 878, E; εἰ μέν σου τὼ υἱέε πώλω ἢ μόσχω ἐγενέσθην Id. Apol. 20, A; εἴτε καλὸς εἴτε πλούσιος εἴτε καὶ γενναῖός ἐστιν, Id. Men. 71, B; πότερα εὐμενὴς ἂν δικαίως ἢ προδότης νομίζοιτο Hel. 2 : 3, 43; ἡ μέντοι φυγὴ καὶ ἀποχώρησις οὐ βίαιος οὐδὲ μακρὰ ἦν Thuc. 5 : 73; οὔτε—ὀρθῶς ἔχον οὔτε πολιτικὸν οὔτε δίκαιόν ἐστιν, Dem. de Cor. 13, p. 229; Isocr. ad Dem. 5, p. 2; Plat. Gorg. 457, A; and with the verb omitted, σοφὸς γὰρ καὶ θεῖος ὁ ἀνήρ Id. Pol. 331, E; ὡς μὲν οὐκ ἰσχυρότερον καὶ πολυχρονιώτερον ψυχὴ σώματος, οὐ ξυγχωρῶ κτἕ. Id. Phæd. 87, A; βουλήσομαι ὑμῖν καὶ φίλος καὶ σύμμαχος εἶναι· Hel.

4 : 1, 37; τῶν μελλόντων—τοιούτων καὶ παραπλησίων ἔσεσθαι Thuc. 1 : 22; τὰ μὲν Πελοποννησίων ἔμοιγε τοιαῦτα καὶ παραπλήσια δοκεῖ εἶναι Id. 1 : 143; ὁ δόξας σοφὸς ἢ ἀγαθὸς εἶναι Plat. Menex. 238, D; τὴν σοφὴν καὶ καλὴν λεγομένην εἶναι 1 : 10, 2; ἐλπίζω—ἐμὲ ἔτι πολὺ ἐντιμοτέραν καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς διαπρεπεστέραν φανῆναι. Comm. 2 : 1, 27; ὀργίλους καὶ τραχεῖς ὑμᾶς ἔσεσθαι νομίζω Dem. Phil. 2, 33, p. 73; ἐάν τις ταὐτὰ φῇ ἡδέα τε καὶ ἀγαθὰ εἶναι Plat. Gorg. 499, B; τὴν δὲ πορείαν ὥςτ' ἀσφαλῆ καὶ εὔτακτον εἶναι αὐτοὶ φυλάξατε, Thuc. 7 : 77; τὸν δὲ τὰ δίκαια καὶ ὅσια πράττοντα ἀνάγκη δίκαιον καὶ ὅσιον εἶναι. Plat. Gorg. 507, B; χώρας πολλῆς καὶ ἀγαθῆς οὔσης 2 : 4, 22; Comm. 1 : 2, 60; ἐλεύθερος ἐκ δούλου καὶ πλούσιος ἐκ πτωχοῦ διὰ τουτουσὶ γεγονώς Dem. de Cor. 131, p. 271; Plat. Gorg. 519, D; εἴτε γεννητὸς ὢν εἴτε ποιητός Id. de Leg. 11, 923, E; οὔτε στρατηγὸς οὔτε λοχαγὸς οὔτε στρατιώτης ὤν 3 : 1, 4; and with an adjective after the verb, σοφὼ μὲν καὶ φίλω ἐστὸν ἐμώ Plat. Gorg. 487, A; or one predicate word may precede; as, ἀεὶ χαλεπὸς ἦν καὶ ὠμός, 2 : 6, 12; Comm. 2 : 3, 16; ἃ ξύμμαχα μέν ἐστι τούτοις καὶ ὑπήκοα, Thuc. 2 : 99; 2 : 102; πρὸς θεῶν οὕτω σκαιὸς εἶ καὶ ἀναίσθητος, κτἕ. Dem. de Cor. 120, p. 267; 131, p. 270; Ἡ μὲν τοίνυν πολιτεία τοσούτῳ βελτίων ἦν καὶ κρείττων κτἕ. Isocr. de Pace, 75, p. 174; Id. de Perm. 220; φιλοκίνδυνός τε ἦν καὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἄγων ἐπὶ τοὺς πολεμίους καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς φρόνιμος, 2 : 6, 7; χαρίεν μοι φαίνεται καὶ ἐλευθέριον καὶ πρέπον τῇ τοῦ παιδίου ἡλικίᾳ, Plat. Gorg. 485, B; ib. C; διόπερ ῥᾷόν ἐστι καὶ ἀσφαλέστερον—μισθαρνεῖν ἢ κτἕ. Dem. de Cor. 138, p. 273; λύπας καὶ αἱρετέον ἐστὶ καὶ πρακτέον Plat. Gorg. 499, E; λῦπαι ὡςαύτως αἱ μὲν χρησταί εἰσιν, αἱ δὲ πονηραί ib.; ἢ δειλός ἐστιν ἢ τῇ πόλει οὐκ εὔνους Thuc. 6 : 36; τὸ δίκην διδόναι πότερον πάσχειν τί ἐστιν ἢ ποιεῖν; Plat. Gorg. 476, D; οὐκ Ἴωνες τάδε εἰσὶν οὐδ' Ἑλλησπόντιοι καὶ νησιῶται Thuc. 6 : 77; and with the verb omitted, καλὸν μὲν ἡ σωφροσύνη τε καὶ δικαιοσύνη, χαλεπὸν μέντοι καὶ ἐπίπονον· Plat. Pol. 2, 364, A; —τὸν δὲ δῆμον σφῶν τε καταφυγὴν εἶναι καὶ ἐκείνων σωφρονιστήν. Thuc. 8 : 48; τότε καὶ προδότην εἶναι καὶ κανόνουν ὑμῖν ἀπέφηνεν. Dem. de Cor. 135, p. 272; ταῦτά μοι δοκεῖ πολεμικώτερά τε φαίνεσθαι ἂν καὶ καινότερα Hipparch. 3 : 13; λέγεται ὠμὸς εἶναι καὶ ἀγνώμων Cyr. 4 : 5, 9; τό γε πιστοῖς εἶναι καὶ βεβαίοις δοκεῖν Dem. adv. Lept. 25, p. 464; ἄκρατος μὲν ὀξὺς ἐφαίνετο εἶναι—κερασθεὶς δὲ εὐώδης τε καὶ ἡδύς 5 : 4, 29; ἐλπίσας μέγαν τε ἔσεσθαι καὶ ἀξιολογώτατον τῶν προγεγενημένων Thuc. 1 : 1; —ἔνθα ᾤετο ὑγιεινότατον εἶναι καὶ εὐπροςοδώτατον Cyr. 6 : 1, 23; Isocr. Archid. 59, p. 128; ἔκρινον δ' αὐτόν—φιλομαθέστατον εἶναι καὶ μελετηρότατον. 1 : 9, 5; Ὁμολογεῖται μὲν γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν ἀρχαιοτάτην εἶναι καὶ μεγίστην καί παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτην· Isocr. Pan. 23, p. 45; νομίζειν δὲ τὴν στρατείαν ἐκείνην μεγίστην μὲν γενέσθαι τῶν πρὸ αὐτῆς, λειπομένην δὲ τῶν νῦν Thuc. 1 : 10; Κᾶρές τε ὄντες καὶ Φοίνικες Id. 1 : 8; εὔνους ὢν ὑμῖν καὶ δημοτικός Dem. de Cor. 6, p. 227; ξένον ὄντ' ἐμαυτοῦ καὶ ἐπιτήδειον Isocr. Trapez. 38, p. 366; σώφρονα ὄντα καὶ ἐγκρατῆ αὐτὸν ἑαυτοῦ, Plat. Gorg. 491, D; φιλότιμοι ὄντες καὶ σφοδροὶ καὶ πολλοί Id. Apol. 23, E; ἢ ξύμπλοι γιγνόμενοι ἢ συστρατιῶται Id. Pol. 8, 556, C; οὐδ' ὑπεύθυνος ὢν οὐδενί, ἀλλ' ἁπλῶς αὐτὸς δεσπότης, ἡγεμών, κύριος πάντων. Dem. de Cor. 235, p. 306; μήτε τι σοφὸς ὢν τὴν ἐκείνων σοφίαν, μήτε ἀμαθὴς τὴν ἀμαθίαν Plat. Apol. 22, E; ἥ τε νῦν Θεσσαλία καλουμένη καὶ Βοιωτία Thuc. 1 : 2; Ὀρχομενὸν τὸν Μινύειον πρότερον καλούμενον, νῦν δὲ Βοιώτιον, Id. 4 : 76; or all the predicate words may follow; as, ἦν γὰρ φίλος καὶ ξένος Ἀριαίου 2 : 1, 5; τοῦτ' ἐστὶν ἀρετή τε καὶ εὐδαιμονία Plat. Gorg. 492, C; ἐγένετο ἡ τῶν Ἐπιδαμνίων πόλις μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος Thuc. 1 : 24; τό τε γὰρ ῥεῦμά ἐστι μέγα καὶ πολὺ καὶ θολερόν, Id. 2 : 102; τοῖς μὲν ἄλλοις ἐφαίνετο εὔπορα καὶ πιστά Id. 8 : 48; ἔσται δὲ βραχὺς καὶ γνώριμος ὑμῖν ὁ λόγος· Dem. Ol. 3, 23, p. 34; Isocr. Phil. 92, p. 100; ἔστι δ' ἀναγκαῖον—καὶ προςῆκον ἴσως—ἀναμνῆσαι ὑμᾶς Dem. de Cor. 17, p. 230; εἴπερ γε Δαρείου καὶ Παρυσάτιδός ἐστι παῖς, ἐμὸς δὲ ἀδελφός, 1 : 7, 9; ἦν παραπλήσια τοῖς ἐλαφείοις, ἁπαλώτερα δέ. 1 : 5, 2; 1 : 6, 8; Ἀρ' οὖν παραπλησίως εἰσὶν ἀγαθοὶ καὶ κακοὶ οἱ ἀγαθοί τε καὶ οἱ κακοί; Plat. Gorg. 498, C; ἡδοναί τινές εἰσιν αἱ μὲν ἀγαθαί, αἱ δὲ κακαί· ib. 499, C; and with the verb omitted, ὅ γε εὖ ζῶν μακάριός τε καὶ εὐδαίμων, Id. Pol. 1, 354, A; τέρψις γὰρ σὺν τῷ καλῷ μὲν ἄριστον, ἄνευ δὲ τούτου κάκιστον. Isocr. ad Dem. 16, p. 5; νομίζω γὰρ ὑμᾶς ἐμοὶ εἶναι καὶ πατρίδα καὶ φίλους καὶ συμμάχους, 1 : 3, 6; —σοῦ λέγοντος τὰς μὲν εἶναί τινας ἡδονὰς ἀγαθάς, τὰς δέ τινας ἑτέρας αὐτῶν κακάς Plat. Phileb. 13, B; δός μοι φανῆναι ἀξίῳ μὲν Πανθείας ἀνδρί, ἀξίῳ δὲ Κύρου φίλῳ Cyr. 6 : 4, 9; ἅπασι συνέπεσεν ἐξ ἀδόξων μὲν γενέσθαι λαμπροῖς, ἐκ πενήτων δὲ πλουσίοις, ἐκ ταπεινῶν δὲ πολλῆς χώρας καὶ πόλεων δεσπόταις. Isocr. Phil. 89, p. 100; υἱόν—ὄντα εὐπροςωπότατον καὶ ὡραιότατον Comm. 1 : 3, 10; τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθῶν καὶ καλῶν ib. 2 : 1, 28; ἡ χιὼν οὖσα σῶς καὶ ἄτηκτος Plat. Phæd. 106, A; 68, C; and with an adjective before the verb, οὗτοί γε φανερά ἐστι λώβη τε καὶ διαφθορὰ τῶν συγγιγνομένων. Id. Men. 91, C; sometimes, though rarely, one of several predicate words being emphatic follows the verb; as, ξυγχορευταὶ καὶ ξυμφοιτηταὶ γεγενήμεθα καὶ ξυστρατιῶται Hel. 2 : 4, 20; ἦν—καλοὶ κἀγαθοὶ καὶ φρόνιμοι γένωνται καὶ παρὰ τοῖς πολίταις εὐδοκιμοῦντες· Isocr. de Perm. 220; τὰ μὲν στοιχεῖα ἄλογα καὶ ἄγνωστα εἶναι, αἰσθητὰ δέ. Plat. Theæt. 202, B; ἵν' ἴδῃς—σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα καὶ μιαρόν Dem. de Cor. 289, p. 322.

XI. THE ADVERB AND OTHER MODIFICATIONS.

I.

THE ADVERB PROPER.

An Adverb modifying a verb, an adjective, another adverb, or a noun, is regularly put first; as, before a finite verb, καὶ πόλις αὐτόθι ᾠκεῖτο 1 : 4, 11; Πρωταγόρας αὐτόθι ἐστίν Plat. Protag. 314, B; ἵνα—αὐτόσε αὐτομολῶσι Thuc. 7 : 26; 4 : 2; Plat. Criti. 116, C; ἐὰν ἐνθάδε ἔλθῃ, 2 : 1, 4; ἔςτε δ' ἄν, ἔφη, ἐκεῖ γένησθε, 5 : 6, 25; οὐ γὰρ ἄλλοθί που βεβίωκα ἢ κτἕ. Dem. de Cor. 10, p. 228; ἡμᾶς δεῦρο πείσας ἀπήγαγεν 7 : 6, 9; Thuc. 1 : 39; ἐπειδὰν οἴκοι ᾖς, Cyr. 1 : 3, 18; Thuc. 5 : 50; τὸν ἵππον οἴκαδε ἀπάγει Œc. 11 : 18; Thuc. 5 : 77; Plat. Phædr. 247, E; ὡς οἴκοθεν ὥρμησαν Thuc. 4 : 90; 5 : 7; ὡς γὰρ ἐγὼ νῦν πυνθάνομαι, 2 : 2, 3; Thuc. 2 : 62; Dem. de Cor. 10, p. 228; Plat. Pol. 7, 519, D; εἰ ἤδη ἀποκεκριμένοι εἶεν. 2 : 1, 15; Thuc. 2 : 63; Plat. Protag. 316, C; εὐθὺς οὐκ ἀνέσχετο 1 : 8, 26; Thuc. 5 : 80; Plat. Theæt. 144, E; ἐγὼ δὲ αὐτίκα ἥξω. 2 : 1, 9; Dem. de Cor. 11, p. 229; Plat. Theæt. 171, C; Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἦλθε, 3 : 1, 7; 4 : 3, 33; Thuc. 2 : 73; 3 : 28; Plat. Pol. 10, 612, D; Αὖθις ἦλθε κτἕ. 7 : 2, 25; Thuc. 3 : 74; Plat. Protag. 324, B; αὖθις ὕστερον—παρέδοσαν Thuc. 1 : 112; αὖθις δὲ πάλιν λάβωμεν Plat. Polit. 282, C; Πολλάκις ἐθαύμασα τίσι κτἕ. Comm. 1 : 1, 1; Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν κτἕ. Isocr. Pan. 1, p. 41; Thuc. 1 : 93; πολλάκις γέγραπται—ὀλιγάκις δὲ ἴσασι Hipparch. 9 : 8; Thuc. 6 : 38; Plat. Symp. 174, A; —ὡς καταγελῶν ἀεὶ διελέγετο. 2 : 6, 23; Thuc. 5 : 26; Plat. Parm. 142, E; ἄλλως ἐχέτω 3 : 2, 37; εἴ τῳ ἄλλως δοκεῖ Thuc. 6 : 23; Plat. Gorg. 479, C; ὁμαλῶς προῄει 1 : 8, 14; ὁμοίως βαίνουσι Hip. 1 : 3; οὐχ ὁμοίως ἀγανακτῶ Plat. Phæd. 63, C; ὑμᾶς εὖ ἐποίησα Thuc. 7 : 15; εὖ πράττουσιν Comm. 4 : 2, 26; Thuc. 2 : 64; εὖ ἔπαθον 1 : 3, 4; ὅςτις γὰρ εὖ βουλεύεται Thuc. 3 : 48; τὰ κοινὰ ὑπέρευ πεπολίτευμαι Dem. de Cor. 10, p. 228; σὺ μὲν καλῶς ποιεῖς—προνοῶν Cyr. 7 : 4, 13; Εἰ μὲν οὖν καλῶς ἔχει ταῦτα

5 : 7, 31; 1 : 8, 13; *τὰ δ' οὐ καλῶς ἔχει* Thuc. 5 : 57; *καλῶς ἂν εἶχε* Plat. Crit. 44, D; *εἰ — νόμος κάλλιον ἔχει* 7 : 3, 37; *αὐτοὺς κακῶς ποιῶ* 1 : 4, 8; Thuc. 5 : 23; *κακῶς ἔπασχον* 5 : 2, 2; *ἣν κακῶς ἔχοι* Œc. 3 : 11; *ἐπειδὴ κακῶς σφίσι τὸ στράτευμα εἶχε* Thuc. 7 : 80; *κακῶς ἐφρόνουν* Dem. de Cor. 19, p. 231; Plat. Phædr. 231, D; *ἡδέως ἐπείθοντο* 1 : 2, 2; *τά—δίκαια εὐνοϊκῶς προςδέξεται*, Dem. de Cor. 7, p. 227; *χαλεπῶς ἔφερον* 5 : 7, 2; Thuc. 2 : 16; *μόλις διαβαίνουσι* 7 : 8, 18; Thuc. 7 : 44; *τὼ χεῖρε μόγις ἀπέχεται* Plat. Symp. 213, D; *μάλα ἤχθοντο* 5 : 4, 18; Plat. Pol. 6, 506, D; *μέγα φρονοῦσιν* Cyr. 2 : 3, 13; *εἰ πάνυ προθυμεῖτο* 3 : 4, 15; Thuc. 2 : 58; *μᾶλλον μάχοιντ' ἄν*, Cyr. 4 : 3, 2; Thuc. 1 : 2; *μεῖζον φρονεῖ* 5 : 6, 8; *σὺν οἷς μάλιστα φιλεῖς*. 1 : 9, 25; Isocr. Pan. 4, p. 42; Symp. 7 : 2; Thuc. 1 : 74; *μὴ δὶς ἀποθάνῃ* Œc. 21 : 12; before an infinitive, *οὐ μὲν δὴ αὐτοῦ γε μένειν οἷόν τε·* 2 : 2, 3; Cyr. 5 : 3, 13; *— ἢ αὐτοῦ ἀποκτείνειν*. Thuc. 4 : 28; *καί τι ἔφη αὐτόθι γελοῖον παθεῖν* Plat. Symp. 174, E; *χειρομύλας χρὴ αὐτόθεν παρασκευάσασθαι* Cyr. 6 : 2, 31; Plat. Phædr. 244, B; *δεῦρο κομισθῆναι* Thuc. 6 : 37; *οἴκαδε ἀπελθεῖν* Hel. 1 : 4, 4; *— πλεῖστοι ἂν νῦν φανῆναι* Thuc. 6 : 49; *αὔριον πρῴ ἀπιέναι φησίν* 2 : 2, 1 (Dindorf); *νομίζοντες αὐτίκα ἥξειν αὐτοῖς* 2 : 5, 34; Thuc. 4 : 104; *ὡς τάχιστα βοηθεῖν* 6 : 1, 13; Dem. de Cor. 4, p. 227; *— πάλιν ἥκειν* 4 : 3, 12; Thuc. 4 : 16; Dem. de Cor. 8, p. 227; Isocr. Pan. 7, p. 42; Plat. Theæt. 199, E; *—ἀρκεῖ καὶ αὖθις λαβεῖν* 7 : 5, 3; Plat. Pol. 3, 393, E; *πολλάκις ἐκπέμπειν δύνανται* Thuc. 1 : 141; Dem. de Cor. 4, p. 226; *ἐβουλεύοντο εὐθὺς ἀναχωρεῖν* Thuc. 7 : 72; *πολλαχῶς ἐξηγήσασθαι* Isocr. Pan. 8, p. 42; *ἄλλως ἔχειν τὰ πράγματα* Ath. 3 : 8; *— σχολαίως ποιεῖν* 1 : 5, 8; *ἐάν — βούλῃ δικαίως σκοπεῖν* Dem. de Cor. 299, p. 325; *— καινῶς διελθεῖν* Isocr. Pan. 8, p. 42; Plat. Theæt. 154, C; *παρέχοντες ἡμᾶς αὐτοὺς εὖ ποιεῖν*. 2 : 3, 22; Thuc. 3 : 43; Plat. Gorg. 480, E; *πυνθανόμενος ὑμᾶς εὖ πράττειν* 7 : 6, 11; *εὖ διατεθῆναι* Isocr. Pan. 9, p. 42; *ταῦτα δοκεῖ καλῶς ἔχειν* 3 : 2, 32; Thuc. 5 : 12; *Ἡγοῦμαι δὲ καλῶς ὑμᾶς βεβουλεῦσθαι* Isocr. Ep. 8, 3, p. 424; *πάντα ἐνόμιζε καλῶς ἔσεσθαι* Cyr. 8 : 1, 12; *βέλτιον πράττειν ἢ κτἕ.* Cyr. 1 : 6, 5; *οἰόμεθα — ἄμεινον ἂν πολεμεῖν* 2 : 1, 20; *κακῶς μὲν γὰρ ποιεῖν κτἕ.* 3 : 3, 13; Thuc. 3 : 13; Plat. Gorg. 480, E; *ἀξιοῦμεν τοὺς φίλους — μὴ κακῶς πάσχειν* 7 : 7, 16; Thuc. 1 : 86; *κακῶς φρονῆσαι* Id. 6 : 36; *μέγα φρονῆσαι* Cyr. 3 : 1, 26; *— μᾶλλον περαιοῦσθαι* Thuc. 1 : 5; *ὁποῖον ἄν τι ὑμῖν οἴησθε μάλιστα συμφέρειν* 2 : 2, 2; Thuc. 3 : 53; *ὡς μέγιστον φρονεῖν* Cyr. 4 : 2, 5; and sometimes before the leading verb, *Ἄλλοθι δὲ οὐδαμοῦ οὐδὲν οἴει φρόνιμον εἶναι*; Comm. 1 : 4, 8; *—οἴκοθεν νομίζουσιν εἶναι*, 2 : 2, 19; *τὸν μὲν οἴκαδε βουλόμενον ἀπιέναι* 1 : 7, 4; *εἴ τε ἤδη δοκεῖ ἀπιέναι* 1 : 3, 11; *—ὡς τάχιστα πειρᾶσθαι κομίσασθαι.* Thuc. 4 : 15; *Ὁ δ' οὐκ ἂν ἄλλως ἔφη γενέσθαι, εἰ μή κτἕ.* 6 : 4, 10; 3 : 2, 22; *εὖ χρὴ εἰδέναι κτἕ.* Cyr. 4 : 2, 21; *καλῶς ἐφαίνετο αὐτοῖς ἡ νῆσος—κεῖσθαι* Thuc. 1 : 44; *κακῶς ἡγεῖτο τὰ αὐτοῦ ἕξειν* Cyr. 8 : 1, 12; before a participle, *αἳ ἔτυχον αὐτόθι οὖσαι* Thuc. 2 : 93; *εἰ αὐτοῦ μείναντες κτἕ.* 1 : 10, 17; Cyr. 3 : 1, 5; Thuc. 3 : 72; Plat. Crit. 54, A; *δεῦρο ἰόντες* 2 : 2, 11; Plat. Theæt. 143, A; *οἴκαδε ἀπελθόντας* 5 : 6, 20; 7 : 7, 57; Thuc. 2 : 68; *νῦν ἀφιγμένοι* Id. 4 : 18; *νῦν τὸ τρίτον ἐπιβουλεύων* 1 : 6, 8; *ἤδη σαφηνίσαντα* Cyr. 8 : 7, 9; Thuc. 2 : 15; *ὥςπερ πάλιν τὸν στόλον Κύρου ποιουμένου* 1 : 3, 16; Thuc. 5 : 21; *πάλιν αὖ ἀναῤῥωσθέντες* Id. 7 : 46; Plat. Protag. 313, E; *αὖθις παιανίσαντες* 1 : 10, 10; Thuc. 3 : 34; *αὖ πολεμήσων* 2 : 6, 5; Thuc. 7 : 25; *πολλάκις φοιτώντων* Id. 4 : 41; *τοῦ θέρους εὐθὺς ἀρχομένου* Id. 2 : 47; *ἄλλως δὲ γνόντες* Id. 3 : 40; *ἄλλῃ γιγνώσκων* Cyr. 1 : 5, 13; *ἀμαχητὶ ἀπώλλυντο* ib. 4 : 2, 28; *ὀρθῶς ἔχον* Dem. de Cor. 13, p. 229; *χαλεπῶς φέροντες* Isocr. Ep. 8, 2, p. 424; Plat. Menex. 248, C; *εὖ ποιοῦντα* 1 : 9, 24; Plat. Pol. 1, 351, D; *εὖ πράττοντα* 7 : 6, 20; Thuc. 6 : 75; *καλῶς πράξας* 3 : 1, 6; 1 : 9, 23; *εὖ παθών* Comm. 2 : 2, 2; Thuc. 1 : 34; Plat. Gorg. 219, C; *κακῶς τε ἡμᾶς αὐτοὺς ποιούντων* Thuc. 4 : 60; *κακῶς μὲν πάσχοντας* 3 : 3, 12; *κακῶς γὰρ τῶν ἡμετέρων ἐχόντων* 1 : 5, 16; *φαύλως ἔχοντα* Isocr. Pan. 6, p. 42; *μέγα φρονήσας* 3 : 1, 27; Thuc. 6 : 16; *μεῖον ἔχων* 1 : 10, 8; *μόλις ἑπομένοις* 3 : 4, 48; Thuc. 2 : 5; *μόγις καθορῶσα* Plat. Phædr. 248, A; *μάλα χαίρων* Cyr. 1 : 4, 24; *πάνυ ἀνιαθείς* ib. 2 : 2, 3; *λίαν ἀνειμένος* Plat. Pol. 8, 549, D; *μᾶλλον εἰδώς* Cyr. 4 : 5, 53; *παντελῶς τούτων ἀπεχομένους* Cyr. 1 : 5, 7; *μάλιστα βουλόμενος* Thuc. 4 : 79; before an adjective; as, *οὕτω πολλοί* 4 : 8, 21; *οὕτω δεινόν* Thuc. 5 : 59; *οὕτω μεγάλων* Isocr. Pan. 1, p. 41; *ὡς ἄβατα* 4 : 1, 20; *σχεδὸν τρία ἡμίπλεθρα* 4 : 7, 6; *σχεδὸν ὅλην τὴν ἡμέραν* Comm. 3 : 13, 5; *σχεδόν τι πᾶσα ἡ στρατιά* 6 : 2, 20; Thuc. 5 : 66; Plat. Phædr. 59, C; *σχεδὸν ἁπάντων* Cyr. 2 : 1, 7; Isocr. Pan. 27, p. 45; Plat. Phædr. 228, D; *ἐγγὺς τριπήχη* 4 : 2, 28; *πάνυ πολλῶν* 2 : 3, 25; *πάνυ ὀλίγοι* 5 : 6, 7; Plat. Symp. 185, E; *χρήματα πάνυ πολλά* Thuc. 8 : 24; *πάνυ πονηρά—πράγματα* Id. 8 : 24; *μάλα πολλοὶ ὁπλῖται* Hel. 6 : 5, 16; *μάλα γέ τινες ὀλίγοι* Plat. Pol. 7, 531, D; *μάλ' οὐ φαῦλον λόγον* Id. Theæt. 152, D; *σφόδρα ἔνδηλον* 2 : 6, 18; *καὶ λίαν μανικόν* Ages. 5 : 4; Plat. de Leg. 4, 722, A; *μᾶλλον φίλους* 1 : 1, 5; *ἔτι μὲν μείους* 1 : 9, 10; Thuc. 6 : 23; *πολὺ τῶν οἰκετῶν χρησιμώτερος* Comm. 2 : 10, 2; *πολὺ ὀρθιώτατος* 4 : 2, 14; *πολὺ κάλλιστος* Cyr. 1 : 3, 2; *παντελῶς κεναί* Hel. 2 : 1, 28; Dem. de Cor. 11, p. 228; *λόγου μάλιστα ἄξια* Thuc. 3 : 90; *δὶς πέντε* Comm. 4 : 4, 7; *δὶς ἕξ* Plat. Pol. 1, 337, B; *δὶς τοσαύτη* Thuc. 6 : 37; Isocr. Pan. 2, p. 41; before another adverb; as, *οὕτω φανερῶς* Hel. 3 : 5, 14; *οὕτως ἁπλῶς* ib. 4 : 4, 8; Plat. Phileb. 12, C; *οὕτω κακῶς* Thuc. 6 : 36; Dem. de Cor. 142, p. 275; Isocr. Pan. 83, p. 57; *οὕτω γε ἀτέχνως* Comm. 3 : 11, 7; *οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως* Thuc. 1 : 75; *οὕτω θαυμαστῶς εὖ* Plat. Theæt. 144, A; *οὐ παντάπασιν οὕτως ἀλόγως* Thuc. 5 : 104; *ὡς ἀθύμως* 3 : 1, 40; *σχεδόν τι ἅμα* Hel. 4 : 2, 18; *σχεδόν τι οὕτω* Plat. Phædr. 57, A; *ἔτι μᾶλλον* Hi. 2 : 18; Cyr. 3 : 2, 18; Thuc. 2 : 36; Plat. Euthyd. 276, D; *ἔτι δὲ κάκιον* 1 : 9, 10; *πολὺ μᾶλλον* 2 : 3, 13; Plat. Phædr. 76, B; *πολὺ ἔτι μᾶλλον* Cyr. 7 : 5, 14; *πολὺ ἔτι προθυμότερον* 1 : 10, 10; *ὀλίγον ὕστερον* 7 : 2, 20; Plat. Gorg. 471, B; *οὐ πολὺ ὕστερον* Thuc. 1 : 36; Plat. Symp. 212, D; *μάλα μόλις* 7 : 1, 39; *μάλα μόγις* Plat. Theæt. 142, B; *μάλα ταχέως* 3 : 4, 15; *μάλα γε ὀψέ* Plat. Protag. 310, C; *μάλ' εἰκότως* Dem. de Cor. 16, p. 230; Plat. Pol. 3, 413, C; *λίαν ἂν ταχύ κτἕ.* 5 : 9, 28; Plat. Theæt. 173, B; *πύλυ μάλιστα* Cyr. 8 : 1, 37; *πάνυ ῥᾳδίως* 1 : 2, 1; *πάνυ πολύ* Cyr. 6 : 1, 41; *οὐ πάνυ εὖ* Thuc. 8 : 38; *τελέως μέγα φρονεῖν* Cyr. 8 : 7, 7; so, before a preposition or a semi-preposition, *σχεδὸν ἀμφὶ τοῦτον τὸν χρόνον* 6 : 1, 25; *Σχεδὸν δὲ περὶ τοῦτον τὸν χρόνον* Hel. 6 : 1, 2; *σχεδὸν εἰς τοὺς ἑκατόν* 4 : 8, 15; *οὐ πάνυ πρὸς αὐτῷ τῷ στρατεύματι* 1 : 8, 14; *λίαν πόῤῥω ἔδοξε τῶν νυκτῶν εἶναι* Plat. Protag. 310, D; before a preposition and noun used adverbially, *πάνυ ἐν καιρῷ* 3 : 1, 39; *πάνυ ἐν τάχει* Cyr. 6 : 1, 12; *μάλα κατὰ ταὐτά* Hel. 4 : 7, 2; *μᾶλλον κατὰ ἡσυχίαν* ib. 4 : 4, 18; before a noun alone used adverbially, *πάνυ γε ἀνάγκῃ* Thuc. 8 : 27; before a noun; as, *μάλα στρατηγὸν νομιζόμενον* Hel. 6 : 2, 39 (Breitenbach); *μάλα χειμῶνος ὄντος* ib. 5 : 4, 14; *μάλ' εὐημερίας οὔσης* ib. 2 : 4, 2; *μάλα συμφορὰν τοῦτο ἡγούμεθα* Cyr. 4 : 2, 5; *— τινων σφόδρα γυναικῶν* Plat. de Leg. 1, 639, C; *πάνυ σφόδρα συμπότην* Id. Symp. 212, E.

A demonstrative adverb of previous reference, or an adverb marking a transition, regularly stands at or near the beginning of its clause; as, *Ἐνταῦθα λέγεται Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν κτἕ.* 1 : 2, 8; 1 : 2, 9; Thuc. 5 : 55; 7 : 80; Plat. Gorg. 484, A; *Ἔνθα δὴ μέρος τι τῆς εὐταξίας ἦν θεάσασθαι.* 1 : 5, 8; Thuc. 6 : 45; Plat. Protag. 324, A; *εἰ ἐκεῖ τῶν πολεμίων ἐστὶ τὸ κράτιστον.* Cyr. 5 : 2, 31; 1 : 5, 12; Plat. Phædr. 64, A; *καὶ ἐκεῖσε πορευόμενος κτἕ.* Comm. 3 : 13, 5; *Ἐντεῦθεν Κῦρος τὴν Κίλισσαν εἰς τὴν Κιλικίαν ἀποπέμπει κτἕ.* 1 : 2, 20; 1 : 2, 21; Thuc. 3 : 23, 6 : 2; *κατέπλευσαν εἰς τὴν Μυτιλήνην, ἐκεῖθεν δ' ἐπανήχθησαν εἰς τὴν Χίον*, Hel. 1 : 6, 38; Thuc. 1 : 36; *Τότε δὴ καὶ ἐγνώσθη ὅτι κτἕ.* 2 : 4, 22; Thuc. 1 : 49;

Plat. Symp. 184, E; Οὕτω δὲ αὖ τὸ ἐν Θετταλίᾳ ἐλάνθανεν αὐτῷ τρεφόμενον στράτευμα. 1 : 1, 10; Cyr. 2 : 4, 18; 1 : 3, 19; 2 : 2, 2; Thuc. 2 : 6; Dem. de Cor. 7, p. 227; Ἐκείνως δ' οὐδ' ἂν αὐτοὶ ἀντέλεγον κτἕ. Thuc. 1 : 77; 6 : 11; Dem. adv. Steph. 1, 25, p. 1108; Plat. Pol. 7, 516, D; so also when a clause beginning with a relative adverb stands first (see p. xxviii.), Νῦν δ' ἐπινοοῦμεν πορεύεσθαι κτἕ. 2 : 2, 11; 7 : 6, 37; Thuc. 1 : 71; 1 : 122; Dem. de Cor. 15, p. 230; Plat. Gorg. 499, C; Εὐθὺς οὖν ὁ Ξενοφῶν αὐτός τε ἔσπενδε κτἕ. 4 : 3, 13; Thuc. 1 : 102; Plat. Symp. 174, E; ὕστερον δ' ἐπεὶ ἔγνω ὅτι κτἕ. 1 : 3, 2; Thuc. 1 : 112; Πάλιν δὲ ὁ Κῦρος ἠρώτα, 1 : 6, 7; Plat. Pol. 6, 507, B; αὖθις δὲ ὁ ἡγησόμενος οὐδεὶς ἔσται· 2 : 4, 5; Thuc. 1 : 119; Plat. Charm. 169, D; Ἔτι δ' ἔχομεν κτἕ. 3 : 1, 23; 3 : 2, 28; Thuc. 1 : 80; 2 : 13; Plat. Pol. 6, 503, E.

The adverb, especially if it be emphatic, is put after its word; as, after a verb, ἕως τε μένομεν αὐτοῦ 1 : 3, 11; Thuc. 7 : 26; συνεληλυθότες δ' ἦσαν αὐτόσε 4 : 7, 2; κἂν μὲν ᾖ ἐκεῖ, 1 : 3, 20; πρὶν αὐτοὺς καταγάγοι οἴκαδε 1 : 2, 2; ἔφυγε παῖς ὢν οἴκοθεν 4 : 8, 25; Thuc. 8 : 30; πλοῖα συμπαρασκευάζειν καὶ αὐτόθεν 5 : 1, 10; ἀναγγεῖλαι δεῦρο 1 : 3, 19; τὰ δὲ ὀστᾶ φασι κομισθῆναι αὐτοῦ — οἴκαδε Thuc. 1 : 138; μένουσι μὲν αὐτοῦ κτἕ. 2 : 1, 21; ὑπάρχει γὰρ νῦν ἡμῖν κτἕ. 2 : 2, 11; ἢν γὰρ κρατήσωμεν νῦν κτἕ. Thuc. 7 : 61; Plat. de Leg. 12, 962, A; ὡς ἐγὼ πράττειν ταῦτα διανοοίμην ἤδη 5 : 6, 29; περὶ δὲ ὧν ὑμῖν τε βουλευτέον—μάθετε ἤδη. Thuc. 6 : 90; ἀναστάντες καταψηφίσασθε ἤδη· Dem. de Cor. 10, p. 228; Plat. Pol. 5, 468, C; ἐβόων αὖθις Symp. 9 : 4; Cyr. 2 : 1, 1; Plat. Tim. 61, D; προςέφερέ τι ἀεί· Cyr. 8 : 3, 50; —εἰδέναι νῦν ὅτι κτἕ. Cyr. 4 : 2, 21; ὥςτε λαβόντας ὑμᾶς πόλιν—ἀποπλεῖν ἤδη, 5 : 6, 30; —διασπασθήσεται εὐθύς· 4 : 8, 10; Thuc. 4 : 44; Plat. Phæd. 243, A; μιμοῦνται δ' οὐ πάνυ Dem. Ol. 3, 21, p. 44; οὐκ ἀνταποδόντες νῦν κτἕ. Thuc. 3 : 67; παρόντος δὲ ἤδη ξύμπαντος τοῦ στρατεύματος Id. 4 : 72; Ὡς πορευσομένου, ἔφη, ἤδη νυνί· Cyr. 6 : 1, 40; ἀναστὰς αὖθις Θώραξ 5 : 6, 25; ξυστρατευόμενοι ἀεί Thuc. 7 : 61; τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους εὐθύς Thuc. 4 : 52; ὅτι οὐκ ἂν πιστεύσειαν ἄλλως αὐτοῖς Hel. 5 : 2, 1; Plat. Apol. 17, C; ἄλλος ἀνέστη ὁμοίως 7 : 6, 10; Thuc. 1 : 70; Plat. Polit. 305, A; Πρὸς τάδε βουλεύεσθε εὖ Thuc. 1 : 71; 4 : 87; ἡ δὲ τύχη ἐστρατήγησε κάλλιον 2 : 2, 13; ἔπασχον μὲν κακῶς, 3 : 3, 7; λείπουσιν οἱ βάρβαροι ἁμαχητὶ κτἕ. 4 : 2, 15; τοὺς μὲν ἀνθρώπους τούτους ἐφύλαττεν ἰσχυρῶς, 6 : 1, 11; εἰ μὲν ἠπιστάμεθα σαφῶς ὅτι 5 : 1, 10; Dem. de Cor. 20, p. 232; οἳ ἐφεστήκασι τοῖς ἵπποις ἠρέμα Cyr. 1 : 4, 19; ὅσα ἀνὴρ ἂν φέροι μόλις, 5 : 4, 25; Ξυνέβη μόγις Plat. Pol. 1, 346, C; ἔξεστιν ἡμῖν μᾶλλον ἑτέρων Thuc. 1 : 85; ἔρρει τἀμὰ παντελῶς Cyr. 6 : 1, 3; Thuc. 4 : 133; κρίνειν ὀρθῶς ἐδύνατο 1 : 9, 30; πάντα εἶναι ἀδόλως Hel. 4 : 4, 8; τῶν κατηγοριῶν ἀκούειν ἡδέως Dem. de Cor. 3, p. 226; εἰδέναι σε μᾶλλον ἐμοῦ Hi. 1 : 2; δοθῆναι οἱ ταύτας τὰς πόλεις μᾶλλον ἢ Τισσαφέρνην ἄρχειν αὐτῶν 1 : 1, 8; χρηματιεῖσθαι μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι Thuc. 7 : 13; Plat. Protag. 317, B; πάσχοντες εὖ Thuc. 2 : 40; τὴν χώραν πάσχουσαν κακῶς Cyn. 12 : 9; Plat. Gorg. 519, C; χρησάμενος καλῶς Lac. 6 : 3; λυπούμενον ἰσχυρῶς Cyr. 1 : 4, 14; φιλοῦσα αὐτὸν μᾶλλον ἢ τὸν βασιλεύοντα κτἕ. 1 : 1, 4; λυπούμενος μᾶλλον τοῦ προςήκοντος Isocr. Ep. 8, 2, p. 424; διδόντα μᾶλλον ἢ αὐτὸν ἔχοντα. Cyr. 2 : 3, 12; —πῶς ἄν τις δύναιτο μάλιστα; ib. 1 : 6, 27; ὅπερ ἐβούλοντο μάλιστα Thuc. 2 : 90; κατακαύσας—τὰς κώμας παντελῶς 7 : 4, 1; γενομένης καὶ δὶς ἐκκλησίας Thuc. 1 : 44; and certain adverbs often; as αὐτόθι in Xenophon and Thucydides, ὥρμουν αὐτόθι 1 : 4, 6; 4 : 8, 20; Cyr. 3 : 1, 6; Hel. 4 : 8, 29; καὶ ἀγὼν ἐποιεῖτο αὐτόθι Thuc. 3 : 104; 4 : 50; 4 : 97; so αὐτόθεν; as, προςέρχεται αὐτόθεν Comm. 3 : 6, 12; 5 : 1, 10; Cyr. 2 : 1, 4; Hel. 4 : 5, 1; καὶ κατεφαίνετο πάντα αὐτόθεν. Thuc. 5 : 6; 3 : 86; 5 : 2; and πάλιν; as, Ὡς δ' ἤλθομεν πάλιν, Cyr. 7 : 5, 52; ib. 2 : 2, 27; 3 : 1, 29; 6 : 2, 8; ἀπῆλθον πάλιν Thuc. 4 : 72; 3 : 75; 7 : 27; after an adjective; as, ᾧ πολλὰ οὕτως ἐστὶ τὰ σύμμαχα 2 : 4, 7 (Krueger); πολὺν οὕτως Isæus de Aristarch. Her. 18, p. 81; ἀντικρὺς οὑτωσὶ Id. de Hagn. Her. 23, p. 86; σπάνιος πάνυ 1 : 9, 27; ὀλίγοι πάνυ 4 : 7, 14 (Krueger); ὀλίγους τινὰς πάνυ Hel. 7 : 4, 37; εὐέλπιδες μᾶλλον 2 : 1, 18; τριόργυιον μάλιστα Cyr. 6 : 1, 52; Thuc. 1 : 54; 1 : 63; and so Thuc. very often; ἐλάττονι ἔτι μορίῳ Cyr. 5 : 4, 20; πλείω ἔτι Thuc. 6 : 103; after another adverb; as, φανερῶς οὕτω Dem. in Mid. 8, p. 544; in Aphob. 1, 26, p. 822; ἁπλῶς οὕτως Id. in Mid. 99, p. 546 (Bekker); Plat. Gorg. 468, C; αἰσχρῶς οὑτωσὶ Dem. in Aphob. 1, 62, p. 833; ὀλιγώρως οὕτως Isæus de Pyr. Her. 37, p. 41; λίαν οὕτως Id. pro Tutore, 1, Frag.; ῥᾳδίως πάνυ Comm. 1 : 3, 6; ἄποθεν γὰρ πολὺ Thuc. 4 : 126; μᾶλλον ἔτι 7 : 3, 30; Thuc. 7 : 55; ἐμφανέστερον δ' ἔτι Plat. Phileb. 31, E; and regularly after certain adverbs; as, αὐτίκα μάλα, 3 : 5, 11; 5 : 10, 5; 7 : 6, 17; Thuc. 4 : 118; Dem. adv. Aristog. 1, 29, p. 778; Plat. Gorg. 469, D; Protag. 318, B; Crat. 384, B; Pol. 1, 338, B; and εὖ μάλα, 5 : 9, 1; Plat. Gorg. 496, C; Soph. 223, C; Pol. 5, 457, E; but Καὶ μάλα γ' εὖ λέγεις Id. Phileb. 56, E; μάλ' εὖ Id. Theæt. 156, A; 169, B; μάλα εὖ καὶ κομψῶς Id. Soph. 236, D; after a preposition and noun used adverbially, κατὰ σπουδὴν μᾶλλον 7 : 6, 28; κατὰ μὲν θάλασσαν καὶ πάνυ Thuc. 3 : 30; after a noun used adverbially, σπουδῇ πάνυ Id. 8 : 89.

A demonstrative adverb of subsequent reference is regularly put after its verb, especially after verbs of *saying* and the like; as, ἔλεξεν ὧδε· 3 : 1, 27; 5 : 6, 3; Thuc. 1 : 85; 2 : 74; Plat. Pol. 3, 393, D; Protag. 322, C; ἔφη δὲ Κῦρον ἄρχειν τοῦ λόγου ὧδε· 1 : 6, 5; σχεδίαις διαβαίνοντες ὧδε· 1 : 5, 10; σκοπεῖτε δ' οὑτωσί· Dem. adv. Aristog. 1, 3, p. 771; ἔχει δ' οὕτως· Id. adv. Mid. 126, p. 556; so sometimes the demonstrative adverb stands directly before the relative adverb; see p. xxvi; but if the adverb be emphatic, it is put first; as, Τισσαφέρνης δὲ ὧδε ἀπημείφθη· 2 : 5, 15; τὴν ἐμβολὴν ὧδε ποιοῦνται· 4 : 1, 4; Thuc. 6 : 67; ὧδε οὖν ἐποιεῖτο τὴν συλλογήν· 1 : 1, 6; ὧδε ἐπισκέψασθε· Hel. 2 : 3, 44; ἀλλ' ὧδε σκόπει· Plat. Pol. 6, 507, A; ὧδε οὖν χρὴ ποιεῖν· 2 : 2, 4; Plat. Crat. 391, A.

When an adverb modifies an adjective under the regimen of a preposition, it commonly precedes the preposition; as, μάλα κατὰ πρανοῦς γηλόφου 1 : 5, 8; Hel. 4 : 5, 1; τὸ πάνυ ἐφ' ὑψηλοῦ εἶναι ib. 4 : 5, 4; ib. 6 : 4, 14; Plat. Euthyd. 305, C; ib. D; οὐ πάνυ ἐν ἐχυροῖς Cyr. 2 : 4, 13; πάνυ ἐπὶ τοῖς μικροῖς θηρίοις ib. 1 : 6, 39 (Hertlein); πολὺ γὰρ ἐν ἀσφαλεστέρῳ ἔσεσθε ib. 7 : 1, 21; Thuc. 6 : 86; 1 : 35; Isocr. Euag. 60, p. 201; Plat. Crat. 413, C; Pol. 9, 589, E; πολὺ σὺν φρονήματι μείζονι ἢ κτἕ. 3 : 1, 22; πολὺ ἔτι ἐκ λαμπροτέρων Plat. Phæd. 136, C; οὕτως ἐν πολλῇ ἀτιμίᾳ Cyr. 2 : 2, 13; οὕτω περὶ μικρῶν κινδυνεύομεν Isocr. Pan. 133, p. 68; —οὕτω περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι Lys. pro Sacra Olea, 26, p. 110; ὅπως ἂν εἰς ἐχυρὸν χωρίον 2 : 5, 7 (Krueger); πλέον ἢ ἐν δισμυρίοις ἀνθρώποις ἑστηκὼς φιλίοις Plat. Io, 535, D; ὡς σὺν ἑβδομήκοντα Hel. 2 : 4, 2; ὡς ἐς ἑξήκοντα ναῦς Thuc. 6 : 8; ὡς ἐν ἐχυρωτάτῳ Cyr. 1 : 6, 26; ib. 3 : 5, 57; ὡς ἐς ἐλάχιστον χωρίον Thuc. 1 : 63; ὡς διὰ βραχυτάτων Plat. Gorg. 449, B; ὅτι ἐν βραχυτάτῳ Thuc. 3 : 46; but even in this case it also stands directly before its word, ἐκ πάνυ δεινῶν 3 : 2, 11; ἐκ πάνυ πολλοῦ Cyr. 7 : 1, 27; πλὴν πάνυ ὀλίγων Cyr. 6 : 4, 17; ὑπὸ πάνυ ἴσως μοχθηροῦ ἀνθρώπου καὶ φαύλου Plat. Gorg. 521, C; πρὸς οὕτω βαθεῖαν φάλαγγα Cyr. 6 : 3, 22; Plat. Apol. 19, A; ἐπὶ τοῖς οὕτω φανεροῖς καὶ μεγάλοις ἀδικήμασιν Dem. adv. Aristog. 1, 6, p. 771; so πρὸς εὖ βουλευομένους Thuc. 1 : 84; and sometimes after it, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πάνυ Plat. Hip. Maj. 282, E; ἐν σκληρῷ καὶ δασεῖ οὕτως 4 : 8, 26; so ἐπὶ πλέον ἔτι Thuc. 2 : 65; κατὰ μεῖζον ἔτι Plat. Theæt. 207, C; ἀνὰ ἑκατὸν μάλιστα 5 : 4, 12.

The adverbs ἅμα and εὐθύς, though in signification

belonging rather to the leading verb, commonly attach themselves more closely to the participle; as, *καὶ ἅμα ταῦτ' εἰπὼν ἀνέστη* 3 : 1, 47; Cyr. 5 : 5, 10; *καὶ ἅμα λέγων ταῦτα ἀπεμύττετο* Symp. 1 : 15; Plat. Phæd. 61, C; —*ἅμα περιπλέοντα ξυστρατεύεσθαι* Thuc. 7 : 20; and *εὐθύς* standing with the leading verb, *ἅμα ταῦτα ποιούντων ἡμῶν εὐθὺς Ἀριαῖος ἀφεστήξει* 2 : 4, 5; *εὐθὺς παῖδες ὄντες μανθάνουσιν κτἕ.* 1 : 9, 4; Thuc. 2 : 39; Isocr. Pan. 15, p. 43; Plat. Phæd. 70, A; *τοῦ δὲ θέρους εὐθὺς ἀρχομένου Πελοποννήσιοι—ἐσέβαλον κτἕ.* Thuc. 2 : 47; *ἐμάχοντο ἅμα πορευόμενοι* 6 : 1, 5; Thuc. 2 : 91; —*προσέβαλλεν εὐθὺς ἥκων* 4 : 7, 2; Plat. Phæd. 75, B; so also *μεταξύ* and *ἐξαίφνης*; as, *μεταξὺ δὲ θέουσαι—ἐπὶ τοῦτο φέρονται* Cyn. 3 : 10; —*μεταξὺ Δημοσθένην ἄρχοντα στεφανοῦν* Æschin. adv. Ctes. 12, p. 55; *ὑβριστικὸν μὲν ἄν τι δόξειεν εἶναι ἀκούσαντι ἐξαίφνης* Plat. Crat. 396, B; so the adversative particle *ὅμως*; as, *ὅμως ἔνδον ἔχοντες τοσαῦτα οὔτε ἐσθίουσι πλείω κτἕ.* Cyr. 8 : 2, 21; ib. 5 : 1, 26; Thuc. 1 : 21; 7 : 1; and the participle having its own particle, *ὅμως—καίπερ οὕτω πραττούσης φιλοσοφίας—λείπεται* Plat. Pol. 6, 495, D.

When an adverb, like an adjective, forms a predicate, it regularly stands, like the predicate word, before the verb, and commonly directly before it; as, *ἐπεὶ ἐγγὺς ἦσαν* 2 : 5, 36; 5 : 4, 24; Thuc. 6 : 65; Plat. Phædr. 254, D; *ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἐγένοντο οἱ Ἕλληνες* 4 : 2, 15; *ὅτε δὲ ἐγγύτερον ἐγίγνοντο* 1 : 8, 8; *ἐγώ τινι ἐμποδών εἰμι* 5 : 7, 10; *ἤδη δὲ καὶ ὀψὲ ἦν* 2 : 2, 16; Thuc. 8 : 61; 4 : 93; *ἐπειδὴ δὲ ὀψὲ ἐγίγνετο* 3 : 4, 36; *ἐπειδὰν τοῦ ἄφρονος σώματος δίχα γένηται* Cyr. 8 : 7, 19; *δίχα πέφυκε* Thuc. 4 : 61; *πόῤῥω ἀπεσκήνουν τῶν Ἑλλήνων* 3 : 4, 35; *καλῶς ἔσται* 7 : 3, 43; *πρὶν τοὺς πολεμίους ἐγγὺς εἶναι* Thuc. 4 : 125; *πειρώμενος ἀνωτέρω γίγνεσθαι τῶν κτἕ.* 4 : 2, 26; *ἀνωτέρω πειρώμενος γίγνεσθαι τῶν κτἕ.* 4 : 2, 25; *ἐβούλετο — τοὺς παραλυποῦντας ἐκποδὼν εἶναι* 2 : 5, 29; — *ἐκποδὼν στῆναι ἀμφοτέροις* Thuc. 1 : 40; 1 : 69; 4 : 2, 26; *οὐ μέντοι τοσοῦτός γε λοιμὸς οὐδὲ φθορὰ οὕτως ἀνθρώπων οὐδαμοῦ ἐμνημονεύετο γενέσθαι* Thuc. 2 : 47; *ἐλπίδας ἔχει καλῶς ἔσεσθαι* 4 : 3, 8; *ὥστ' ἤδη μάτην εἶναι τὸ μεμνῆσθαι περὶ τούτων* Isocr. Pan. 5, p. 42; *ἐγγύς τε ὄντας κτἕ.* 1 : 10, 10; *ὄπισθεν γενόμενος* 1 : 8, 24; *χωρὶς γενόμενοι* Cyr. 4 : 1, 18; *ἐμποδὼν ὄντι σφίσι* Thuc. 6 : 28; *σφίσι δίχα γιγνομένοις* Thuc. 6 : 100; Plat. Symp. 215, B; *ῥᾳδίως—οὔσης τῆς ἀναχωρήσεως* Thuc. 4 : 10; so when adjectives denote adverbial relations, they regularly occupy the position of the predicate word; as, sometimes those of place, often those of time or order, and of manner; as, of place, *ἀντίοι ὥρμησαν* 6 : 3, 26; *ἐναντίοι αὐτοῖς καθέσταμεν* Hel. 2 : 4, 14; *μετέωροι ὥρμουν* Thuc. 4 : 26; *μετεώρους ἐξεκόμισαν τὰς ἁμάξας* 1 : 5, 8; *ὑπαίθριοι δ' ἔξω ἐστρατοπεδεύετε* 7 : 6, 24; Thuc. 1 : 134; *ἐναντίοις κειμένοις* Plat. Symp. 190, A; *τάς—ναῦς πελαγίας πλεούσας* Thuc. 8 : 60; *ὑπαίθριος κοιμώμενος* Plat. Symp. 203, D; of time or order, *ἔτι σκοταῖος παρῆλθεν* Hel. 4 : 5, 18; *δευτεραῖοι δὲ ἀμφὶ δείλην γίγνονται* Cyr. 5 : 2, 2; *τριταῖοι ἀφίκοντο* Thuc. 1 : 61; *χρονίους τὰς μάχας—ποιοῦνται* Thuc. 5 : 73; *πρότερος ἐπορεύετο* Cyr. 2 : 2, 7; 1 : 2, 25; Plat. Pol. 10, 596, A; —*πρῶτος ἤγγειλα* 2 : 3, 19; 4 : 2, 8; *δεύτερος καὶ τέταρτος ἐγενόμην* Thuc. 6 : 16; *Κλεϊππίδης δέ — τρίτος αὐτὸς ἐστρατήγει* Thuc. 3 : 3; *ὕστερος ἀφικνεῖται* Thuc. 4 : 90; *ὕστατος—ὁρμᾶται* Plat. de Leg. 6, 783, A; —*δεῖν δὲ ὄρθριον εἶναι τὸν σύλλογον* ib. 12, 961, B; *ὅσον σκοταίους διελθεῖν τὸ πεδίον* 4 : 1, 5; *παλαιότατοι λέγονται — οἰκῆσαι* Thuc. 6 : 2; *ἔλαχον γὰρ πρότεροι ἀποδιδόναι κτἕ.* Id. 5 : 21; 5 : 35; *βουλόμενοι — πρῶτοι ἀποστῆναι* Id. 4 : 108; 1 : 13; — *μέλλοντες ὕστατοι πορεύεσθαι* Cyr. 4 : 2, 2; Plat. Polit. 266, C; *ὄρθριος ἥκων* Plat. Protag. 313, B; *σκοταῖοι προσιόντες* 2 : 2, 17; *χρονία γενομένη* Thuc. 1 : 12; 6 : 31; 1 : 141; *τριταῖος—ἀφικόμενος* Id. 3 : 3; *πρῶτος ἀναστάς* Dem. Phil. 1, 1, p. 40; *ὕστερος προσιών* 1 : 5, 14; Thuc. 1 : 14; *τελευταῖοι ἐπελθόντες* Id. 1 : 119; 7 : 2; of manner, *ἥσυχοι προῆγον* 6 : 3, 11; Cyr. 6 : 2, 12; *ἀθρόοι ἐπορεύοντο* Cyr. 6 : 3, 4; Thuc. 1 : 3; *Ὅταν—θάλαττα μεγάλη ἐπιφέρηται* 5 : 8, 20; *σταθμῶν οὓς πάνυ μακροὺς ἤλαυνεν* 1 : 5, 7; *οὐκ ἂν ἐλάττω ἐξέλθοι* Hel. 6 : 1, 5; Plat. Crit. 53, A; *ἔρημοι οἱ ἱππεῖς οἴχονται* 7 : 3, 47; Plat. Phæd. 58, C; *κενὸς ἂν ἴῃ ὁ διάκονος* Id. Pol. 2, 370, E; *οὐ δαρεικῶν μεστοὶ ἥκομεν* Cyr. 5 : 3, 3; *μὴ ἄπρακτοι ἥκοιεν* Hel. 2 : 2, 21; *ἄπρακτοι ἀπίασιν* Thuc. 4 : 61; *ὑπόσπονδοι ἐξῆλθον* Id. 2 : 70; *τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπεδίδοσαν* Hel. 2 : 4, 19; Thuc. 1 : 63; *ἑκόντες πένονται* 3 : 2, 26; Thuc. 3 : 47; Plat. Protag. 358, C; *Ἐγώ σε — ἄσμενος ἑόρακα* 2 : 1, 16; Thuc. 3 : 84; Plat. Gorg. 499, B; *ἂν μή τινες ἐθελούσιοι φαίνωνται* 4 : 6, 19; *μάλα ἄκων συνεχώρησεν* Cyr. 6 : 3, 20; *οὐχ ὁμολογήσω ἄκλητος ἥκειν* Plat. Symp. 174, D; *μηδὲ μάχης καὶ κινδύνου ἑκόντας ἄρξαι* Thuc. 4 : 73; — *ἄσμενον τήν — ξυμμαχίαν παρέξειν* Id. 8 : 76; *μὴ ἄκοντες ὁρᾶν δοκῶμεν τοὺς πολεμίους* Cyr. 3 : 3, 18; *κρήνη — ἄφθονος ῥέουσα* 6 : 2, 4; *λόχον ὄρθιον προσιόντα* 4 : 8, 13; *ὑπόσπονδος ἐλθὼν* Thuc. 6 : 88; *αὐτῶν ἑκόντων προσχωρησάντων* Id. 3 : 52; *ἄσμενοι χωρήσαντες* Id. 3 : 66; *παῖδα ἄκων κατακανών* 4 : 8, 25; Thuc. 3 : 37; so, if somewhat emphatic, they stand after the verb; as, *ἀνήγοντο δὲ οἱ Ἀθηναῖοι—πελάγιοι* Hel. 2 : 1, 17; *ἐφάνησαν πελάγιοι* Thuc. 8 : 44; 8 : 101; *εἴ πως περιλάβοι που μετεώρους τὰς ναῦς* Id. 8 : 42; *σκηνοῦμεν ὑπαίθριοι* 5 : 5, 21; *ἐκαθεζόμην ἐνδίφριος* 7 : 2, 33; *κατέβαινον—ἤδη σκοταῖοι* 4 : 1, 10; *ἀφικνοῦνται—τριταῖοι* 5 : 3, 2; *ἤδη γὰρ ἦσαν πεμπταῖοι* 6 : 2, 9; *ἀνέστη δὲ πρῶτος* 5 : 1, 2; *ἐστρατήγει—τρίτος αὐτός* Thuc. 2 : 79; *ὑπέμενον ὕστεροι* 3 : 4, 21; *αὐτὸς δ' ἐφέψομαι τελευταῖος* 7 : 3, 39; *μένοιεν γάρ—ἀθρόοι οἱ πολέμιοι* 4 : 6, 13; *ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς ἐῤῥύη μέγας* Thuc. 2 : 5; *προσπίπτουσιν πολλοί* 7 : 1, 21; *φέρονται οἱ λίθοι πολλοί* 4 : 7, 7; *ἀπώλλυντο ἔρημοι* Thuc. 2 : 51; *ἀπῆλθεν εὐθὺς ἄπρακτος* Id. 3 : 113; *ἐχώρει ὑπόσπονδος ἐς Σίγειον* Id. 6 : 59; *χρήματα συνεβάλλοντο — αἱ — πόλεις ἑκοῦσαι* 1 : 1, 9; *εἶδον μὲν τοὺς λόφους ἄσμενοι οἱ Ἕλληνες* 3 : 4, 24; Thuc. 1 : 26; Dem. de Cor. 43, p. 240; *ἴασιν αὐτόματοι* Plat. Symp. 174, B; *πολλὰ τῶν σῶν σινόμεθα ἄκοντες* 3 : 3, 15; Plat. Pol. 6, 507, A; *ἀφικνεῖσθαι τεταρταίους* ib. 10, 616, B; *βουλόμενος φθάσαι πρῶτος κτἕ.* 3 : 4, 20; *ἄγειν τοὺς λόχους ὀρθίους* 4 : 3, 17; *τὸ ἐθέλειν ἂν ἰέναι ἄκλητος κτἕ.* Plat. Symp. 174, A; *ἀφικόμενος τριταῖος* 2 : 1, 30; *ἐκπηδήσας πρῶτος* Hel. 2 : 4, 19; *παρελθόντες τελευταῖοι Κορίνθιοι* Thuc. 1 : 67; *συστάντες ἀθρόοι* 7 : 3, 47; *ὀρυκτὴ βαθεῖα* 1 : 7, 14; *πίνοντάς τε τοὺς πολλοὺς ἀσμένους* Thuc. 7 : 84; —*προξενήσαντα ὑμῖν ἐθελούσιον* 6 : 3, 14.

If one adverb modify two or more words, it is regularly put first; as, *νυνὶ διέβαλλε καὶ διεξῄει* Dem. de Cor. 14, p. 229; *Παραπλησίως ἄρα χαίρουσι καὶ λυποῦνται*— ; Plat. Gorg. 498, C; *ἀνάγκη καλῶς νοεῖν καὶ λέγειν καὶ πράττειν* Cyn. 1 : 18; *φῂς παραπλησίως χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι κτἕ.* Plat. Gorg. 498, E; *πλεῖστα δύναιτο καὶ ἐθέλοι ἂν ἀδικεῖν* 2 : 6, 27; *οὕτως ὑψηλή τε καὶ κοίλη ἡ χώρα ἦν* 5 : 4, 31; Cyr. 7 : 5, 7; *οὐ γὰρ οὕτως ἄφρων οὐδ' ἀτυχής εἰμι ἐγὼ ὥστε κτἕ.* Dem. Ol. 3, 21, p. 34; Id. de Fals. Leg. 173, p. 395; *ὡς ἁπλᾶ καὶ δίκαια* Id. de Cor. 10, p. 228; *μάλα ἐλαφροὺς καὶ εὐζώνους* 3 : 3, 6; *μὴ λίαν ἄτοπος εἶναι δόξω καὶ περίεργος* Isocr. Ep. 8, 1, p. 424; *πολύ γε νομιμώτερον καὶ δικαιότερον* Dem. adv. Aristog. 2, 12, p. 804; *οὐχ οὕτως οὔτε πρὸς χάριν οὔτε δι' ἄγνοιαν* Id. Phil. 3, 64, p. 127; but sometimes last; as, *ἐχαλέπαινον καὶ ὠργίζοντο ἰσχυρῶς* 1 : 5, 11; *ἐν σκληρῷ καὶ δασεῖ οὕτως* 4 : 8, 26; *καὶ πολεμικὸς καὶ φιλοπόλεμος ἐσχάτως* 2 : 6, 1; *ἁπαλοὺς καὶ λευκοὺς σφόδρα* 5 : 4, 32; *τρωτοὶ καὶ θνητοὶ μᾶλλον ἡμῶν* 3 : 1, 23; and sometimes after the first word; as, *ἐταράχθη σφόδρα καὶ ἐφοβεῖτο* 2 : 4, 18; *θρασὺς οὕτω καὶ πλούσιος* Dem. in Mid. 3, p. 536; 128, p. 556; *ἄντικρυς οὑτωσὶ καὶ διαῤῥήδην* Id. de Fals. Leg. 36, p. 352.

If two or more adverbs modify one word, they are regularly put first; as, *ὅμοιοι καὶ τότε καὶ νῦν ἐσμέν* Thuc. 1 : 86; *οὗτοι μὲν κακῶς τε καὶ αἰσχρῶς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀποθνήσκουσιν* 3 : 1, 43; *πῶς οὐκ ἐπιπόνως τε καὶ ἀλυσιτελῶς καὶ καταγελάστως βιώσεται*; Comm.

1 : 7, 3; δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθειστήκει Φιλίππῳ. Dem. Phil. 3, 62, p. 127; —ὅπως ἀκριβῶς καὶ καλῶς ἕξουσιν Isocr. Pan. 78, p. 56; ἥδιον καὶ προθυμότερον συνεπορεύετο 1 : 4, 9; —κάλλιστα καὶ ἄριστα ἔλθοι τὴν ὁδόν 3 : 1, 6; Thuc. 1 : 129; καλῶς καὶ εὖ ἐπαίδευσεν Plat. Protag. 319, E; δὶς μὲν ἢ τοῖς ἀπεκρούσαντο Thuc. 2 : 4; ταχὺ πάμπαν κατελύθησαν Cyr. 1 : 1, 1; μόλις νῦν γε ξυνήλθομεν Thuc. 1 : 69; τάχ' ἂν ἴσως—ἐθελήσειαν Id. 6 : 34; σπουδαίως καὶ εὐσχημόνως προσενεγκεῖν κτἕ. Cyr. 1 : 3, 9; δὶς καὶ τρὶς τὰ αὐτὰ εἰρηκέναι Plat. Phædr. 235, A; παραχρῆμα δὲ αὖθις πλεῖν Cyr. 1 : 6, 36; νῦν οὖν αὖθις ἐπάξειν Thuc. 7 : 5; 7 : 70; ἀφόβως καὶ ἀνεπιφθόνως καὶ ἀκινδύνως καὶ εὐδαιμόνως τὸν βίον διάγοντα Hi. 7 : 10; καὶ δικαίως καὶ προςηκόντως ὀργιζόμενοι Dem. de Cor. 20, p. 231; εὐκόλως καὶ ῥᾳδίως φέροντας Isocr. Panath. 31, p. 239; οὐκ ἀλόγως οὐδ' ἀδίκως αὐτοῖς ὀργιζόμενοι Dem. de Cor. 18, p. 231; αὖθίς τ' ἂν τάχυ ἐλθόντας 7 : 7, 30; εὐθὺς ἀπερισκέπτως προςπεσόντες Thuc. 6 : 57; 3 : 89; but sometimes last; as, —γνώμην ἔχω περὶ σοῦ νῦν καὶ πρότερον Isocr. Panath. 260, p. 287; ἐπῄνεκας γὰρ τὰς πόλεις ἀμφοτέρας καλῶς καὶ προςηκόντως ib. 261, p. 287; παρέχει καλῶς τε καὶ εὖ Plat. Parm. 128, B; ἐὰν τοῦτο ποιήσῃς ἅπαξ ἢ δὶς Id. Symp. 185, E; ταῦτα δ' εἶναι δικαίως καὶ προθύμως καὶ ἀδόλως Thuc. 2 : 53; ἀναπνεῦσαι καλῶς τε καὶ εὖ Plat. Euthyd. 276, C; πράσσειν ὡς ἄριστα καὶ πιστότατα Thuc. 1 : 129; and sometimes one before; as, Οὐχ ὁρᾷς—ὡς καλῶς οἰνοχοεῖ καὶ εὐσχημόνως Cyr. 1 : 3, 8; ἥδιον ζῆν καὶ θαρραλεώτερον Isocr. Ep. 7, 13, p. 422; ὁ θεὸς ἴσως ἄγει οὕτως 6 : 1, 18; ἐκείνων ὀρθῶς κτησαμένων καὶ προςηκόντως Isocr. Archid. 70, p. 130.

Adverbs may be separated from the words they modify—those of place, time, and manner frequently, and as given above, and those of degree sometimes; as, οὕτως ἐστὶ δεινὸς λέγειν ὥςτε κτἕ. 2 : 5, 15; οὕτω δοκεῖ θαυμαστὸν εἶναι κτἕ. ib.; οὐδὲν οὕτως ὁρῶ φαῦλον ἔργον ὁποῖον κτἕ. Symp. 4 : 40; οὕτως ὄντος σοφοῦ ἀνδρός Hi. 1 : 1; μνημείου γὰρ οὐδεὶς οὕτω πλούσιος ὢν καλοῦ τεύξεται. Hel. 2 : 4, 17 (where οὕτω modifies καλοῦ); μάλα δοκῶν ἀνὴρ ἀγαθὸς εἶναι Hel. 4 : 8, 31; μάλα καὶ ἀνδράσιν ἀλκίμοις ib. 6 : 2, 37; μάλα γέ τινες ὀλίγοι Plat. Pol. 7, 531, E; εἰ καὶ πάνυ φήσειέ τις αὐτοὺς ἀναισθήτους εἶναι Dem. de Pace, 15, p. 61; Ἆρ' οὖν παραπλησίως εἰσὶν ἀγαθοὶ καὶ κακοὶ οἱ ἀγαθοί τε καὶ οἱ κακοί; Plat. Gorg. 498, C; πολὺ γὰρ ἐκεῖ ὄντες πλείω ἂν ἡμᾶς ἢ παρόντες ὠφελοῖεν Cyr. 6 : 2, 20; Thuc. 2 : 89; οἶμαι οὖν πολὺ ἂν τὴν κατασκευήν μοι λαμπροτέραν φανῆναι Symp. 1 : 4; —σὲ πολὺ Ἀράσπου ἄνδρα καὶ πιστότερον καὶ ἀμείνονα Cyr. 6 : 4, 8; πολύ μοι δοκῶ ἐν ἀσφαλεστάτῳ εἶναι ib. 7 : 1, 16; —μᾶλλον εἰκὸς τὸν οἶκον αὔξεσθαι Œc. 11 : 12 (where μᾶλλον modifies αὔξεσθαι); τῆς πόλεως δ' οὕτως ἀλούσης αἰσχρῶς κτἕ. Dem. Phil. 3, 62, p. 126; ἐδόκουν μάλα ἀμφότεροι ἱκανῶς εὐφραίνειν Symp. 2 : 2; οἱ δὲ σοὶ φίλοι πολὺ ἀρκοῦντα σοῦ μᾶλλον ἔχοντες Œc. 2 : 8; πολὺ γὰρ τῶν ἵππων ἔτρεχον θᾶττον 1 : 5, 2; εἴ ποτε σφόδρα λάβοι τὸ στρατόπεδον ἔνδεια 1 : 10, 18 (σφόδρα modifying ἔνδεια; Breitenbach).

II.

NOUNS USED WITH PREPOSITIONS.

When the modification of a verb consists of a Noun with a Preposition, such modification commonly follows the verb; as, following a finite verb, τοῦτο γὰρ ἦν ἐν τῇ χώρᾳ πλεῖστον 1 : 5, 10; ἔμειναν ἐν τῇ Ἀττικῇ Thuc. 4 : 6; ὁ δὲ καταφεύγει εἰς τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα 1 : 5, 13; οὐδὲν ἂν τούτων εἴποι εἰς τὴν στρατιάν 5 : 6, 37; Thuc. 5 : 45; ὁμολογεῖται πρὸς πάντων 1 : 9, 20; Isocr. Bus. 37, p. 228; ἐπεὶ δὲ ἦν πρὸς τοῖς ἀγγέλοις 2 : 3, 4; ἔρχεται πρὸς τὸν Κῦρον 1 : 1, 10; Thuc. 1 : 86; Dem. de Cor. 282, p. 319; λέγει πρὸς Σεύθην 7 : 7, 19; ἦσαν ἱππεῖς μὲν λευκοθώρακες ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου κτἕ. 1 : 8, 9; ἀνήχθη εὐθὺς ἐπὶ Σάμου Hel. 1 : 4, 8; παρῄει ἐπὶ Κλαζομενῶν Thuc. 8 : 22; εἰ φυλάττοιεν ἐπὶ ταῖς Συρίαις πύλαις 1 : 4, 5; 6 : 4, 35; Thuc. 2 : 34; Plat. Symp. 206, B; ἔφευγον ἐπὶ τὴν χαράδραν 2 : 4, 4; Thuc. 6 : 21; ἦλθον ἐπὶ τὰ πράγματα κτἕ. Id. 1 : 89; ἔρχονται παρὰ βασιλέως καὶ Τισσαφέρνους κήρυκες 2 : 1, 7; ὧν ἐστρατήγει παρὰ Κύρῳ 1 : 4, 3; αἱ δὲ νῆες ὥρμουν παρὰ τὴν Κύρου σκηνήν ib.; ἵεντο—καὶ μάλα κατὰ πρανοῦς γηλόφου 1 : 5, 8; παίει κατὰ τὸ στέρνον 1 : 8, 26; πορεύεται ὡς βασιλέα 1 : 2, 4; 2 : 3, 29; Thuc. 4 : 79; Dem. Phil. 1, 48, p. 54; καλεῖ Ξενοφῶντα ἀπὸ τῆς οὐρᾶς 3 : 4, 38; Thuc. 4 : 96; ἐπράχθη τε ἀπ' αὐτῶν Id. 1 : 17; αἱ δὲ πηγαὶ αὐτοῦ εἰσιν ἐκ τῶν βασιλείων 1 : 2, 7; Thuc. 1 : 9; Ξενοφῶν ἦλθε σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξι 4 : 7, 3; ὁ Γλοῦς ἐπεφάνη μετ' ἄλλων σκοπῶν εἰ κτἕ. 2 : 4, 24; εἴ ἴτε μετ' αὐτῶν Thuc. 1 : 40; Plat. de Leg. 10, 909, A; ὥςπερ ἂν δράμοι τις περὶ νίκης 1 : 5, 8; εἰπὲ τίνα γνώμην ἔχεις περὶ τῆς πορείας 2 : 2, 10; πρὶν ἄν τι καὶ αὐτοὶ βουλεύσωσι περὶ αὐτῶν Thuc. 2 : 6; τάφρος ἦν περὶ αὐτό 5 : 2, 5; Cyr. 1 : 2, 9; Thuc. 6 : 2; καὶ ἤδη τε ἦν περὶ πλήθουσαν ἀγοράν 2 : 1, 7; Καὶ ἤδη τε ἦν ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσαν 1 : 8, 1; ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ Συρίας 1 : 4, 6; 1 : 8, 26; Thuc. 2 : 4; ἐπιστάμεθα διὰ βίου πάντες Plat. Phæd. 76, A; δῶρα δὲ πλεῖστα—ἐλάμβανε διὰ πολλά 1 : 9, 22; Plat. Symp. 203, E; κυλίνδουσι λίθους ὑπὲρ ταύτης τῆς ὑπερεχούσης πέτρας 4 : 7, 4; 5 : 4, 13; ὅπως μάχωνται ὑπὲρ τῶν τρεφόντων Cyr. 2 : 1, 21; Thuc. 7 : 83; Plat. Theæt. 162, D; ἐτόξευον ὑπὸ μαστίγων 3 : 4, 25; ἐτετίμητο γὰρ ὑπὸ Κύρου 1 : 8, 29; 1 : 9, 7; ὃ κατεκαύθη ὑπὸ τῶν Συρακοσίων Thuc. 6 : 88; 7 : 43; Dem. de Cor. 222, p. 302; Æschin. adv. Ctes. 7, p. 54; Plat. Lys. 213, A; περιεῤῥεῖτο δ' αὕτη ὑπὸ τοῦ Μάσκα κύκλῳ 1 : 5, 4; οὐδεὶς ἐβρέχθη—ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ 1 : 4, 17; πολλὰ τῶν ὑποζυγίων ἀπώλετο ὑπὸ λιμοῦ 1 : 5, 5; Thuc. 1 : 126; ἀπέθανεν ὑπὸ Νικάνδρου 5 : 1, 5; ἀνέστησαν ὑπ' αὐτοῦ Thuc. 1 : 8; Εἶχον γὰρ οἱ μὲν ταξίαρχοι ὑφ' ἑαυτοῖς κτἕ. Cyr. 2 : 1, 26; ἀπῆλθον ὑπὸ τὰ δένδρα 4 : 7, 8; following an infinitive, ἀνάγκη λέγεσθαι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἃ κτἕ. 2 : 1, 17; —καὶ καθίστασθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ τάξιν ἕκαστον 1 : 8, 3; Thuc. 1 : 118; δαπανᾶν εἰς πόλεμον 2 : 6, 6; ἀποπέμψαι πρὸς ἑαυτὸν ὃ εἶχε στράτευμα· 1 : 2, 1; ἀπιέναι φαίη ἐπὶ Ἰωνίας 2 : 1, 3; νῦν δεῖται Κῦρος ἕπεσθαι τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ βασιλέα 1 : 4, 14; Thuc. 3 : 97; ἐκέλευσεν αὐτὸν λαμβάνειν μέρος παρ' ἑκάστου κτἕ. 1 : 6, 2; ἰέναι δὲ παρὰ τοὺς Κύρου φίλους κτἕ. 2 : 2, 3; 2 : 5, 27; οὐκ ἤθελεν ἀποσπάσαι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὸ δεξιὸν κέρας 1 : 8, 13; Thuc. 4 : 115; ἀποστρέφειν αὐτὸν ἐπειρῶντο ἐξ Ἰσθμοῦ 2 : 6, 3; ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο νικᾶν σὺν αὐτῷ τοὺς πολεμίους 2 : 6, 14; —τούτους δὲ θέσθαι τὰ ὅπλα περὶ τὴν αὐτοῦ σκηνήν 1 : 6, 4; —συλλέγεσθαι δὲ τὸ στράτευμα ἀμφὶ τὸν Πακτωλὸν ποταμόν Cyr. 6 : 2, 11; —ἀπονοστῆσαι διὰ τὴν δυςχωρίαν 3 : 5, 16; μάχεσθαι εἴ τις ἐθέλει ὑπὲρ ὑμῶν κτἕ. 5 : 7, 10; 5 : 7, 12; Dem. de Cor. 16, p. 230; —κατακοπῆναι ὑπὸ τῶν Κιλίκων 1 : 2, 25; 7 : 7, 23; ἀδικεῖσθαι νομίζει ὑφ' ἡμῶν 1 : 3, 10; ἄνευ τοῦ δίκην διδόναι ὑπὸ τῶν βελτιόνων Cyr. 3 : 1, 22; καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ ἀμφοτέρων Thuc. 5 : 23; following a participle, ἔχων ἐν μέσῃ τῇ ἑαυτοῦ χώρᾳ κτἕ. 2 : 1, 11; Hel. 6 : 5, 12; μείνας ἐν αὐτῇ Thuc. 8 : 99; ἐμβάντες εἰς πλοῖον 1 : 4, 7; ἐςελθόντες ἐς τὸ βουλευτήριον Thuc. 8 : 70; δαπανῶντες εἰς τοιαῦτα Id. 8 : 45; ἔχων μὲν ἔπαινον πολὺν πρὸς ὑμῶν 7 : 6, 33; προςαγαγὼν πρὸς τὴν χαράδραν 5 : 2, 8; συναλλαγέντι πρὸς τοὺς οἴκοι 1 : 2, 1; στρατεύσας ἐπὶ Τριβαλλούς Thuc. 4 : 101; ἀνηγμένοις ἐκ τῶν Ἀργινουσῶν Hel. 1 : 6, 38; ἄραντες ἐκ τῆς μάχης Thuc. 5 : 10; γεγονὼς ἀπὸ Δαμαράτου 2 : 1, 3; ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν θυρωρῶν Cyr. 7 : 5, 65; Plat. Phædr. 228, D; διαβὰς σὺν τοῖς λοχαγοῖς 5 : 2, 8; ἐλθοῦσαι μετ' αὐτῶν Thuc. 1 : 112; πορευόμενοι δὲ διὰ ταύτης τῆς χώρας 1 : 5, 4; πανσαμένων διὰ πρόφασιν τοῦ πολέμου Thuc. 5 : 31; πιεζόμενος ὑπὸ τῶν οἴκοι ἀντιστασιωτῶν 1 : 1, 10; Thuc. 1 : 136; ἀναστάντες ὑπὸ Θεσσαλῶν Id. 1 : 12; φυγὼν ὑπὸ τοῦ δήμου Hel. 2 : 3, 15; δίκην δεδωκότες ὑπὸ πάντων τῶν ἀναγκαίων Cyr. 7 : 5, 40; ἐνετὸς ὑπὸ Ξενοφῶντος 7 : 6, 41; 1 : 4, 3; πεπτωκὼς δέ τις ὑπὸ τῷ Κύρου ἵππῳ Cyr. 7 : 1, 37.

But such modification often stands before the verb, especially if the modification be somewhat emphatic, or in a dependent clause, or with a participle used as complement; as, before a finite verb, *ἐν τῷ τῆς Ἀλέας ἱερῷ ἐφαίνοντο* Hel. 6 : 5, 27; *ὁ μὲν ἐν Δαυλίᾳ—ᾤκει* Thuc. 2 : 29; *ἐν ὁδῷ ἦσαν* Cyr. 5 : 3, 54; *ἐν πάσῃ δὴ ἀθυμίᾳ ἦσαν* Hel. 6 : 2, 24; Thuc. 7 : 44; *ἐν θυσίαις ἦμεν* Dem. de Cor. 218, p. 301; *ὅ τι ἂν ἐν ταῖς μάχαις γίγνηται* 3 : 2, 18; *εἰς Σάρδεις αὐτῷ ἀφίκοντο* 1 : 2, 4; *ἐς μὲν τὴν Ἀττικὴν οὐκ ἐσέβαλον* Thuc. 2 : 71; *ἐπεὶ μέντοι εἰς Κιλικίαν ἦλθον* 3 : 1, 10; *ἐπὴν εἰς Βαβυλῶνα ἥκωσι*, 1 : 4, 13; Thuc. 3 : 46; *οὔτ' εἰς φιλίαν αὐτοὺς ἐμέμφετο* 2 : 6, 30; *πρὸς μὲν Χρυσάνταν ἱππέας ἔπεμψεν* Cyr. 5 : 3, 54; Thuc. 2 : 65; *πρὸς ἐμπόρους τινάς—λέγουσιν ὅτι κτἕ.* 5 : 6, 19; *οἱ μὲν γὰρ ἐφ' ἵππων κρέμανται* 3 : 2, 19; Thuc. 4 : 25; *ἐπὶ ταῖς βασιλέως θύραις ἦσαν* 3 : 1, 2; *ἐπειδὴ ἐπὶ τοῖς ὁρίοις ἐγένετο* Thuc. 2 : 12; *εἰ ἐπὶ βασιλεῖ γενήσομεθα* 3 : 1, 17; *ὅπως μὴ ἐπὶ τῷ ὑμετέρῳ ἁρμοστῇ ὦσιν* 5 : 5, 20; *ὅτι δὲ ἐπὶ βασιλέα ἄγοι* 1 : 3, 21; 2 : 6, 5; Thuc. 2 : 11; *ἐπειδὰν ἐπὶ θάλατταν ἀπέλθῃ* 7 : 5, 8; Thuc. 1 : 44; *παρὰ μεγάλου βασιλέως ἧκε Τισσαφέρνης* 2 : 3, 17; *παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ὑμῖν ἐγίγνοντο ἔπαινοι* Dem. de Cor. 216, p. 300; *παρὰ βασιλέα ἀπήλαυνεν* 1 : 4, 5; *παρὰ τοὺς ὅρκους ἠδίκησαν* 7 : 7, 17; *ὅπως—παρὰ τὸν ποταμὸν ἴοιεν* Thuc. 7 : 80; 6 : 13; *τὸν πλοῦν ὡς τὸν Τισσαφέρνην ποιεῖται* Id. 8 : 54; *ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶργον αὐτούς* 6 : 1, 8; Thuc. 4 : 126; *ἃ ἐκ τῶν Ταόχων ἔλαβον* 4 : 7, 17; Thuc. 1 : 89; *ἐπειδάν—ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὁ σαλπιγκτὴς σημήνῃ* 4 : 3, 29; *ὅταν ἐκ Σικελίας θεωροὶ πλέωσι* Thuc. 6 : 3; *—ἐκ τοῦ συναδικεῖν αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο* 2 : 6, 27; *σὺν ὑμῖν ἕψομαι* 1 : 3, 6; *μετὰ τῶν ἐκεῖ ξυμμάχων ἐπολέμουν* Thuc. 4 : 48; *περὶ Σηλυβρίαν ἦν* Hel. 1 : 3, 10; *ἤν τι περὶ ἡμᾶς ἁμαρτάνωσι* 3 : 2, 20; Thuc. 7 : 71; *ἃ ἀμφ' αὐτὸν εἶχεν* 7 : 8, 2; *ἀμφὶ τὰ ἐπιτήδεια ἦσαν* 3 : 5, 14; *ἐπορεύθησαν διὰ Χαλύβων* 4 : 7, 15; Plat. Symp. 220, B; *ὅταν διὰ τῆς χιόνος ἄγωσιν* 4 : 5, 36; *κἂν διὰ πυρὸς ἰοίην* Symp. 4 : 16; *ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν εἶπεν* 5 : 5, 13; *ἐγὼ ὑφ' ὑμῶν τιμῶμαι* 5 : 7, 10; Thuc. 3 : 116; Dem. de Cor. 107, p. 262; Isocr. Nicocl. 31, p. 33; *ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἀπολοίμεθα* 2 : 2, 11; *ἄλλως τε κἂν ὑπ' ἐχθροῦ τῳ τοῦτο συμβαίνῃ* Dem. de Cor. 5, p. 227; *εἰ ὑπὸ Λακεδαιμονίοις γένοιντο* 7 : 2, 2; Plat. Symp. 222, E; *εἰ δὲ ὑπ' ἐκείνους ἔσονται* Hel. 5 : 2, 17; before an infinitive, *πολέμιον γὰρ οὐκέτι ἐν αὐτῷ Ἀθηναίοις οἰκήσειν οὐδένα* Thuc. 5 : 42; 8 : 92; *—ἐν ἀφθόνοις βιοτεύειν* 3 : 2, 25; *ὅθεν ᾤμην τάχιστ' ἂν ὑμᾶς εἰς τὴν Ἀσίαν διαβῆναι* 7 : 6, 12; Cyr. 6 : 1, 39; *ἑτοῖμοι ἦσαν ἐς τὰ ὅπλα ἰέναι* Thuc. 8 : 92; *μηδ' ἐς ἐπίνοιάν τινα ἡμῶν ἐλθεῖν* Id. 4 : 92; *ἔχρῃζον πρὸς τὰ χωρία προσβάλλειν* 5 : 5, 2; 7 : 6, 12; *ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε* Dem. de Cor. 17, p. 230; *Εἰ μὲν σύ τι ἔχεις — πρὸς ἡμᾶς λέγειν* 7 : 7, 15; *ὅτι ἀκούοι Ἀβροκόμαν—ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ εἶναι* 1 : 3, 20; Thuc. 4 : 118; *πλῆθος ἀνθρώπων ἐφ' ὑμᾶς δυνάμενος ἀγαγεῖν* 2 : 1, 11; 6 : 2, 9; Thuc. 8 : 92; *ἐξὸν παρ' ἄλλων ἀκούειν φανά τε καὶ καλά* Plat. Pol. 6, 506, C; *ὡς παρὰ φίλους — Ἀθηναίους ἀδεῶς ἀπιέναι* Thuc. 6 : 50; *βουλόμενον ὡς βασιλέα πορευθῆναι* Thuc. 1 : 137; *πολὺ μὲν οὐχ οἷόν τε χωρίον ἀπὸ τοῦ στρατεύματος διώκειν* 3 : 3, 15; *ἐκ τοῦ μέσου ἐξίστασθαι* 1 : 5, 14; 3 : 2, 3; *ἀνάγκη — μεθ' ὑμῶν ἰέναι* 1 : 3, 5; *ἔξεστι περὶ αὐτοῦ ψεύδεσθαι* 2 : 6, 27; Thuc. 3 : 42; *φυλακάς—δοκεῖ δεῖν περὶ τὸ στρατόπεδον εἶναι* 5 : 1, 9; *ἀμφὶ τὰ στρατεύματα δαπανᾶν* 1 : 1, 8; *πότερα διὰ τοῦ ἱεροῦ ὄρους δέοι πορεύεσθαι* 7 : 1, 14; Thuc. 1 : 107; *Ἦ καὶ ἐθέλοις ἄν—ὑπὲρ τούτου ἀποθανεῖν*; 7 : 4, 9; 1 : 3, 4; *ὑποπτεύοντες αὐτὸν δι' ἔνδειαν πεπρακέναι* 7 : 8, 6; before a participle, *αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ ὄντων* Thuc. 2 : 56; *ἐν τῇ γῇ μείναντες* Id. 8 : 71; 8 : 73; *ἐν ἐλπίσι μεγάλαις ὄντες* 1 : 4, 17; *οἷον ὁρῶ ἐν τῇ στρατιᾷ ἀρχόμενον πρᾶγμα* 5 : 7, 12; Thuc. 2 : 12; Plat. Crat. 426, E; *ἤκουσε Κῦρον ἐν Κιλικίᾳ ὄντα* 1 : 4, 5; *ἔχω—τέκνα καὶ γυναῖκας ἐν Τράλλεσι φρουρούμενα* 1 : 4, 8; *τοὺς δὲ Πελοποννησίους οὐκέτι κατέλαβον ἐν τῇ Ἀττικῇ ὄντας* Thuc. 2 : 56; *τὰ τείχη εἰς τὴν θάλατταν καθήκοντα* 1 : 4, 4; Thuc. 5 : 54; Dem. de Cor. 216, p. 300; Plat. Alc. 1, 134, D; *εἰς ζώνην δεδομέναι* 1 : 4, 9; 1 : 8, 1; *πρὸς δὲ βασιλέα πέμπων* 1 : 1, 8; *τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ γόνατα θέντας* 1 : 5, 13; *ἐπὶ γῆς βεβηκότες* 3 : 2, 19; *ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς σφετέρους ἰόντες* Thuc. 1 : 141; *παρὰ πάντων ὁμολογεῖται* 1 : 9, 1; *ἐτύγχανε παρὰ Τισσαφέρνει ὤν* 2 : 1, 7; *ὄνους ἀλέτας παρὰ τὸν ποταμὸν ὀρύττοντες* 1 : 5, 5; *Παυσανίου ὡς αὐτὸν ἐλθόντος* Thuc. 1 : 133; *ἐκ Χερρονήσου ὁρμώμενος* 1 : 1, 9; 1 : 3, 4; *ἀπὸ τοῦ θεοῦ ὄντα* Lac. 15 : 2; *ἀπὸ πάσης τῆς Ἑλλάδος κοινῇ πεμπόμενοι* Thuc. 1 : 10; *σὺν τοῖς πολεμίοις ταττομένοις* 3 : 2, 17; *μετὰ σοῦ βουλευόμενος* Thuc. 1 : 128; *περὶ αὐτοῦ — βουλευόμενος* 5 : 7, 9; Thuc. 1 : 36; Plat. Apol. 19, D; *περὶ Τριόπιον οὔσαις* Thuc. 8 : 35; *πολλοὶ μὲν ἀμφὶ Σικελίαν πλεῖστα τροπαῖα στήσαντες* Plat. Menex. 242, E; *καταλαμβάνουσι τοὺς φύλακας ἀμφὶ πῦρ καθημένους* 4 : 2, 5; *θορύβου ἤκουσε διὰ τῶν τάξεων ἰόντος* 1 : 8, 16; 5 : 5, 8; *διὰ τὸν ὄλεθρον τῶν συστρατιωτῶν ὀργιζόμενοι* 1 : 2, 26; 2 : 5, 22; *ὑφ' ὑμῶν διαβεβλημένος* 7 : 6, 34; Thuc. 2 : 101; *ὑπὸ τοῦ κακοῦ νικώμενοι* Id. 2 : 47; *οἱ δὲ καὶ ὑπ' ἐκείνου ἐγκέλευστοι* 1 : 3, 13; *ὑπ' αὐτὸν στήσας τὸ στράτευμα* 1 : 10, 14; Plat. Pol. 6, 496, D; so commonly *ἀντί* and its case; as, *οὔτε ἀντὶ τοῦ κακοῦ ἔργου τιμῆς τινος ἠξίωσε τὸν κατὰ γῆς* Cyr. 4 : 6, 5; *ἵν' ἀντὶ τείχους ᾖ* Thuc. 2 : 3; 4 : 20; *ἀντὶ τοῦ ἀρήγειν τοῖς συμμάχοις φεύγων ᾤχετο.* Cyr. 6 : 2, 19; Comm. 1 : 2, 64; *τούς τε νεκρούς—ἀντὶ ἱερῶν ἀξιοῦντας ἀποδιδόναι* Thuc. 4 : 98; *Ἀντὶ πολλῶν ἄν—χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω* Dem. Ol. 1, 1, p. 9; Plat. Pol. 2, 371, D; *ἀντὶ μεγάλης ἐλπίδος καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ πόλις κινδυνεύοντες* Thuc. 7 : 75; but *ἀλλ', ἢν δύνηται, βασιλεύσει ἀντ' ἐκείνου.* 1 : 1, 4; Thuc. 4 : 90; Plat. Gorg. 515, D; *τὰ παρ' ἐμοὶ ἑλέσθαι ἀντὶ τῶν οἴκοι.* 1 : 7, 4; Dem. Ol. 2, 27, p. 30; Plat. Symp. 218, E; and in certain expressions the modification regularly stands before the verb; as, *περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο κτἕ.* Cyr. 8 : 1, 26; Comm. 2 : 3, 10; Lys. de Cæde Eratosth. 1, p. 91; *περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τὴν φρόνησιν* Isocr. Euag. 80, p. 207; *πρὸ πολλοῦ ἂν ἐποιησάμην* Id. Panath. 126, p. 258; *σὲ περὶ πλείονος ποιοίμην ἢ Λακεδαιμονίους*, 7 : 7, 44; Thuc. 4 : 117; Plat. Crit. 54, B; *τῆς Ἑλλάδος οὐδὲν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι* 5 : 6, 22; Æschin. de Fals. Leg. 152, p. 48; *—μηδὲ περὶ πλείονος φανῶμεν ποιούμενοι τὸ ζῆν* Isocr. Archid. 108, p. 138; *περὶ πλείονος ἡγεῖσθαι* Dem. adv. Aristocr. 134, p. 664; Plat. Protag. 313, A; *— ὅτι περὶ πλείστου ποιοῖτο — μηδὲν ψεύδεσθαι.* 1 : 9, 7; 3 : 2, 4; *περὶ πλείστου δή φησι ποιεῖσθαι*, Æschin. de Fals. Leg. 22, p. 31; Isocr. in Loch. 15, p. 398; *κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου ἡγεῖσθε* Thuc. 2 : 89; *περὶ παντὸς ἐποιεῖτο κτἕ.* 1 : 9, 16; 2 : 4, 3; *— περὶ παντὸς ποιούμενοι* Thuc. 1 : 11; Plat. Crat. 404, D; *—περὶ ὀλίγου ποιήσαισθε τὰς ἐκείνων ἐπιστολάς* Isocr. Trapez. 58, p. 370; *παρ' ὀλίγον ἐποιοῦντο τὸν Κλέανδρον* 4 : 6, 11; *περὶ ἐλάττονος αὐτοὺς ἔθετο* Lys. adv. Andoc. 45, p. 107; *παρ' ἔλαττον τοῦ δέοντος ἡγησάμενοι τά κτε.* Plat. Pol. 8, 546, D; *— περὶ ἐλαχίστου ποιεῖται* Id. Apol. 30, A; *περὶ μηδενὸς ποιεῖσθαι κτἕ.* Isocr. adv. Callim. 63, p. 383; *περὶ οὐδενὸς ἡγοῦντο* Lys. adv. Eratosth. 7, p. 120; but *μήτε ἄνδρα ποιεῖσθαι περὶ πλείονος ἢ τὸ δίκαιον* Dem. de Fals. Leg. 1, p. 341; so *τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐν δεξιᾷ ἔχων* 1 : 5, 1; 1 : 5, 5; Thuc. 2 : 19; 3 : 24; *ἐν δεξιᾷ μὲν εἶχον Παίονας* Id. 2 : 98; *ἐν δεξιᾷ λαβόντες* Id. 7 : 1; *ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ καθήμενος* Plat. Phæd. 89, A; *τὸν Τίγρητα ποταμὸν ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες* 2 : 4, 28; 4 : 3, 16; Thuc. 8 : 101; *ἐν ἀριστερᾷ πλεύσαντες* Id. 7 : 1; *λύρᾳ μὲν ἐν ἀριστερᾷ χρώμενον* Plat. de Leg. 7, 794, E; but *παραπλέοντες ἐν ἀριστερᾷ* Thuc. 6 : 62; so *εἰς χεῖρας ᾔεσαν* 4 : 7, 15; Thuc. 1 : 52; 2 : 3; *ἐς χεῖρας ἐλθεῖν* 1 : 2, 26; Cyr. 3 : 1, 3; *ἐς χεῖρας ἰόντα* Thuc. 8 : 50; 7 : 70; but *— ἔλθοι τις αὐτῶν εἰς χεῖρας* Cyr. 2 : 4, 15; Thuc. 3 : 96; *ᾔεσαν ἐς χεῖρας* Id. 3 : 107; so *εἰς λόγους αὐτοῖς ἄνευ ὅπλων ἦλθον* 3 : 1, 29; *εἰς λόγους σοι ἐλθεῖν* 2 : 5, 4; *ἐς λόγους ἔρχονται* Thuc. 4 : 73; *ἐς λόγους κατέστησαν ἀλλήλους* Id. 4 : 58; but *ἀφίκετο —Ἀγησιλάῳ εἰς λόγους* Ages. 3 : 5; *ᾔεσαν ἐς λόγους* Thuc. 3 : 80; *ἐλθοῦσα δ' εἰς λόγους* Hel. 3 : 1, 11; *κατέστησαν ἐς λόγους* Thuc. 3 : 8; so

ἐν χερσὶν ἦν πάλιν ἡ μάχη Id. 4 : 43; *ἐν χερσὶν ἐγίγνοντο* Id. 5 : 72; —*ἐν χερσὶ τῶν Λακεδαιμονίων ὁπλιτῶν εἶναι* Hel. 4 : 6, 11; *ἐν χερσὶν ἤδη ὄντες* Thuc. 3 : 108; *ἐν χερσὶν γενόμενοι* Id. 7 : 5; *ἐν χερσὶν ἀπεκτείνατε* Id. 3 : 66; *ἐν χερσὶν διεφθάρησαν* Id. 4 : 57; *ἐν χερσὶν ἀμυνόμενοι κατεκόπησαν* Id. 4 : 96; *εἴ πως ἐν ταῖς χερσὶ δύναιντο λαβεῖν* Plat. Pol. 517, B; *ἐν ἑκατέρᾳ τῇ χειρὶ ἔχων πέλτην* 5 : 9, 9; Dem. de Cor. 226, p. 303; but *ἔχομεν τὰ πιστὰ ἐν—ταῖς ἡμετέραις χερσὶν* Cyr. 4 : 2, 13; Dem. de Cor. 235, p. 305; *ἔχειν ἐν ταῖς χερσὶν* Plat. Theæt. 198, D; so *τῷ δ', ἂν δέῃ, ἐκ χειρὸς χρῆσθαι* Cyr. 1 : 2, 9; *ἐκ χειρὸς παίειν* ib. 4 : 3, 16; *ἐκ χειρὸς ἐμάχοντο* Hel. 7 : 2, 14; ib. 6 : 4, 16; *ἐκ χειρὸς τὴν μάχην ποιησόμενος* ib. 6 : 2, 16; but *τούτοις ἐπειρῶντο ἀμύνεσθαι ἐκ χειρός* 5 : 4, 14; 5 : 4, 25; so —*αὐτοῖς διὰ φιλίας ἰέναι* 3 : 2, 8; *διὰ παντὸς πολέμου αὐτοῖς ἰέναι* ib.; *Ἀθηναίοις—διὰ μάχης ἐλθεῖν* Thuc. 4 : 92; *διὰ δίκης ἐλθεῖν* Id. 6 : 60; *διὰ πάντων καλῶν ἐληλυθότες* Cyr. 1 : 2, 15; *Κερκυραίοις δὲ οὐδὲ δι' ἀνακωχῆς πώποτ' ἐγένεσθε* Thuc. 1 : 40; *δι' ἀπεχθείας μᾶλλον γίγνεσθαι* Hi. 9 : 2; *διὰ χαρίτων γίγνεται* ib.; *διὰ χαρίτων εἶναι* ib. 9 : 1; *διὰ φυλακῆς ἔχοντες* Thuc. 2 : 81; 7 : 8; but *ἐλθεῖν—ἡμῖν διὰ μάχης* Id. 2 : 11; so, when a preposition and its case are used adverbially, and for which, in many instances, an adverb might be substituted, such modification commonly precedes; as, *ἐν τάξει εἵποντο* 5 : 4, 24; *ἐν τάξει μεῖναι* Thuc. 6 : 34; Plat. Pol. 10, 617, D; *εἴ ποτε ἐν τάχει ἀναβῆναι δεήσειν* Hip. 6 : 6; Thuc. 1 : 90; *ἐν τάχει βουλόμενοι βοηθῆσαι* Id. 8 : 95; *ἐν τάχει τὸ στράτευμα κατάγων* Ages. 1 : 18; *ὡς δ' ἐν βραχεῖ εἰπεῖν* ib. 7 : 1; *ἐν βραχυτέροις εἰπεῖν* Plat. Protag. 334, E; Gorg. 449, C; *νῦν γὰρ ἐν βραχυτάτῳ ἂν δηλωθείη*, Cyr. 1 : 2, 15; but *προὔπεμπετο ἐν τάξει* Cyr. 5 : 3, 53; *εἰ μὴ παρέσονται ἐν τάχει* Thuc. 5 : 64; 6 : 91; *ἤκουσεν οὐδεὶς ἔν γε τῷ φανερῷ* 1 : 3, 21; 2 : 5, 25; Thuc. 2 : 21; *εἰς τάξιν αὐτὸ ἤγαγεν* Plat. Tim. 30, A; *εἰς τάχος ἀνιέναι* Hipparch. 3 : 2; *Εἰς καλὸν ἥκετε* 4 : 7, 3; *εἴς γε δύναμιν οὐχ ἡττησόμεθα κτἕ.* 2 : 3, 23; Plat. Polit. 308, C; —*ἐς δύναμιν ἐπιτρέψειν* Thuc. 8 : 27; but —*ποιεῖτε εἰς δύναμιν* Cyr. 4 : 5, 52; *πείσειν φασὶν ἐς δύναμιν* Thuc. 4 : 118; *πευστέον εἰς δύναμιν* Plat. Soph. 244, B; *κατὰ τάξιν ἐλαύνοντας κτἕ.* Œc. 8 : 6; *κατὰ τάχος—ἀνεχώρησεν* Thuc. 1 : 73; 1 : 114; *κατὰ τάχος ἐςβαλόντες* Id. 1 : 71; —*κατὰ σπουδὴν μᾶλλον φεύγειν* 7 : 6, 28; *κατὰ σπουδὴν ἐγένετο* Thuc. 1 : 93; *καθ' ἡσυχίαν συγγενησόμεθα* Cyr. 7 : 5, 39; Thuc. 1 : 74; *καθ' ἡσυχίαν ἐλθεῖν* 2 : 3, 8; *κατὰ δύναμιν ἱεροῖς θεοὺς ἀρέσκεσθαι* Comm. 4 : 3, 16; ib. 4 : 3, 17; Thuc. 4 : 48; 5 : 97; *κατὰ κράτος αἱρεῖ* Hel. 2 : 1, 15; ib. 7 : 1, 22; Thuc. 1 : 64; 6 : 91; Plat. de Leg. 3, 698, D; *κατακράτος ἐξελεγχόμενος* Dem. adv. Phorm. 20, p. 913; *κατὰ τύχην δέ τινα—ἤλαυνον* Hel. 3 : 4, 13; Ath. 2 : 2; Thuc. 3 : 49; Plat. Phædr. 262, C; *κατὰ βραχὺ προϊὼν* Thuc. 1 : 64; 7 : 79; Plat. Gorg. 449, B; but *ἀνεχώρησαν—κατὰ τάχος* Thuc. 3 : 18; 3 : 109; *ἀπέστελλον κατὰ σπουδήν* Id. 3 : 49; *θύσειν κατὰ δύναμιν* 3 : 2, 9; Thuc. 1 : 45; 2 : 71; *ἐδίωκον μὲν κατὰ κράτος* 1 : 8, 19; Thuc. 8 : 70; Plat. de Leg. 3, 692, D; *ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου δρόμος ἐγένετο* 1 : 2, 17; 6 : 2, 18; *ἀπὸ τοῦ εὐθέος λεγόμενα* Thuc. 3 : 43; *Οὐκ ἐξ ἴσου, ὦ Ξενοφῶν, ἐσμέν·* 3 : 4, 47; Thuc. 3 : 12; Plat. Pol. 8, 561, B; *ἐξ ἀπροςδοκήτου γὰρ αὐτοῖς ἐπέπεσε κτἕ.* 4 : 1, 10; *ἀναχώρησιν δὲ ἐκ μὲν τοῦ προφανοῦς οὐκ ἐσπείσαντο* Thuc. 3 : 109; but *οὗτοι δὲ ἀνεφάνησαν ἐξ ἴσου τοῖς νῦν ὄντες* Plat. Gorg. 517, A; *δεινὸν ὄντα οἰκονόμον ἐκ τοῦ δικαίου* 1 : 9, 19; *σὺν γέλωτι ἐπὶ τὰς σκηνὰς ἦλθον* 1 : 2, 18; —*ἐπιμέλειαν σὺν σπουδῇ ποιεῖσθαι* Plat. de Leg. 7, 818, C; *σὺν πολλῇ σπουδῇ καθίσταντο* 1 : 8, 4; *σὺν τῷ πατρίῳ φρονήματι ἰέναι* 3 : 2, 16; but *ποιείσθω ξὺν νόμῳ* Plat. de Leg. 11, 924, A; *μετὰ μαλακίας λαμβάνειν* Œc. 5 : 4; *μετὰ τοῦ ἀληθοῦς σκοπῶν* Thuc. 6 : 89; *ὁμαλῶς μετὰ ῥυθμοῦ βαίνοντες* Id. 5 : 70; —*μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἔμαθον* Plat. Charm. 175, E; but *ὁμολογήσαντι μετ' ἀδείας* Thuc. 6 : 60; *ἀποφαινόμενοι καλὰ μετὰ σπουδῆς* Plat. de Leg. 2, 656, A; *ἔδωκε καὶ ἄνευ δίκης χρῆσθαί σοι ὅ τι βούλοιτο* Cyr. 3 : 1, 6; —*πάντα διὰ τάξεως δεῖν γίγνεσθαι* Plat. de Leg. 6, 780, A; —*καὶ διὰ τάχους ἔθαπτον* Thuc. 3 : 109; *διὰ τάχους ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου* Id. 3 : 18; *διὰ τάχους ἀντιπληρώσαντες ἑξήκοντα ναῦς* Id. 7 : 22; *εἴ τις διὰ ταχέων τὸν πόλεμον ἐποιεῖτο* 1 : 5, 9; Thuc. 6 : 66; Plat. Apol. 32, E; *διὰ βραχέων πάλιν ἐπάνελθε αὐτά* Id. Tim. 17, B; *διὰ μακρῶν τοὺς λόγους ποιεῖσθαι* Id. Gorg. 449, B; *ἢν μή τις αὐτοῦ διὰ τέλους ἐπιμελῆται·* Cyr. 7 : 5, 75; Cyn. 3 : 10; *διὰ σπουδῆς προςβοηθοῦντες* Thuc. 6 : 69; *ἑκάστῳ δι' ἀκριβείας προςτάττειν τὸ προςῆκον* Plat. Polit. 295, B; Tim. 56, C; *διὰ τοῦ δικαίου δ' ἐθέλειν πορίζεσθαι* Cyr. 8 : 1, 26; *ἀλλ' οὐ διὰ βίας ποιοῖτο* Plat. Phileb. 58, B; but *ἀπῆλθον διὰ τάχους* Thuc. 6 : 79; *ἐκλήψεσθαι διὰ τάχους* Plat. de Leg. 7, 812, E; *ἐξῆλθε διὰ ταχέων* Hel. 7 : 5, 6; *ἀκούοντες διὰ τέλους* Cyr. 3 : 3, 35; *ζῆν διὰ νόμων* Plat. de Leg. 6, 780, A; and some modifications of this sort commonly follow; as, *φεύγουσιν ἀνὰ κράτος* 1 : 10, 15; 4 : 3, 21; *ἔθει ἀνὰ κράτος* 4 : 3, 20; *διώκει ἀνὰ κράτος* Cyr. 5 : 4, 4; ib. 1 : 4, 23; *ταῦτ' ἐποίουν ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλόν* 5 : 9, 8; *ᾖσάν τε ἐν ῥυθμῷ* 5 : 9, 11; *ὀρχεῖσθαι ἐν ῥυθμῷ* Cyr. 1 : 3, 10; Plat. de Leg. 2, 670, B.

And when the modification consists of a preposition and a demonstrative pronoun of previous reference, or a noun affected by such pronoun, the modification regularly precedes; as, *Ἐν τούτῳ Κῦρος ἧκε* 2 : 1, 15; *Ἐν δὲ τούτῳ ἧκε κτἕ.* 2 : 4, 8; Cyr. 7 : 1, 36; Thuc. 5 : 38; *Ἐν τούτῳ δὲ κτἕ.* 1 : 5, 15; Thuc. 4 : 105; 7 : 81; *Ἐν τούτῳ δὲ τῷ τόπῳ ἦν κτἕ.* 1 : 5, 1; 1 : 5, 5; *καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἔχεις κτἕ.* Plat. Phæd. 101, C; Symp. 220, B; *Εἰ δ' ἐν πᾶσι τούτοις ἡττώμεθα*, 2 : 5, 19; *Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει* Thuc. 4 : 133; 7 : 9; *Εἰς ταῦτα κατέστησε Φίλιππον κτἕ.* Dem. de Cor. 222, p. 302; *Εἰς τοῦτον δὲ τὸν σταθμὸν Τισσαφέρνης ἐπεφάνη* 3 : 4, 13; *καὶ πρὸς τούτοις οὐδὲ ἐπλησίαζε* Cyr. 8 : 1, 45; *Πρὸς δὲ τούτοις ἐλογίζετο κτἕ.* ib. 8 : 1, 25; Isocr. Pan. 7, p. 42; Plat. Apol. 23, C; *Πρὸς ταῦτα Φαλῖνος εἶπε·* 2 : 1, 11; 4 : 7, 2; *Πρὸς τάδε βουλεύεσθε εὖ* Thuc. 1 : 71; 4 : 87; *ἐπὶ τούτων διέβαινον* 1 : 5, 10; Dem. de Cor. 99, p. 259; *Ἐπὶ τούτῳ Κλεάνωρ—ἀνέστη* 3 : 2, 4; *Ἐπὶ δὲ τούτῳ κτἕ.* 5 : 9, 11; *Ἐπὶ τούτοις Ξενοφῶν τάδε εἶπε·* 2 : 5, 41; *Οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις κτἕ.* Isocr. Pan. 3, p. 41; *καὶ ἐπὶ τοῦτο οὕτω παρεσκευασμένος ᾔει* Comm. 1 : 3, 5; *ἐπὶ τοῦτον αὖθις ἐδόκει πορεύεσθαι* 4 : 2, 12; *Ἐπὶ ταύτην οὖν κτἕ.* Thuc. 4 : 103; Dem. de Cor. 15, p. 230; *κατά γε τοῦτο ἔξεστί σοι λέγειν ὅτι κτἕ.* Comm. 1 : 4, 9; *καὶ οἱ ἄλλοι δὲ κατὰ ταὐτὰ ἐποίουν* 7 : 3, 23; Comm. 4 : 4, 19; *κατὰ τὰ αὐτὰ χωροῦσι* Thuc. 5 : 66; *κατὰ γὰρ μέσον τὸν σταθμὸν τοῦτον τάφρος ἦν* 1 : 7, 14; Thuc. 4 : 50; *ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα κτἕ.* Dem. de Cor. 17, p. 230; *Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους κτἕ.* Thuc. 2 : 68; *Ἐκ τούτου Ξενοφῶντι ἐδόκει κτἕ.* 3 : 3, 8; 1 : 6, 8; *Ἐκ δὲ τούτου κτἕ.* 1 : 2, 17; 1 : 3, 13; *Ἐκ τούτου δὲ κτἕ.* 5 : 9, 1; Cyr. 1 : 6, 10; *Ἐκ δὲ τούτων κτἕ.* 4 : 7, 1; *Ἐκ δὴ τούτων κτἕ.* Isocr. Pan. 57, p. 52; *καὶ ἐκ τούτων γνώσεσθε* Plat. Apol. 19, D; *Ἐκ δὲ τούτου τοῦ τρόπου συνέβαινε κτἕ.* Æschin. adv. Ctes. 43, p. 59; *Σὺν τούτοις δὲ ὧν κτἕ.* 1 : 8, 26; *Μετὰ τοῦτο ἐπορεύθησαν κτἕ.* 4 : 6, 4; 5 : 7, 17; 5 : 9, 9; *Μετὰ δὲ τοῦτο κτἕ.* Hel. 2 : 2, 9; ib. 3 : 3, 1; Thuc. 4 : 107; 5 : 61; *Καὶ μετὰ ταῦτα κτἕ.* Id. 5 : 70; Dem. de Cor. 152, p. 278; *Μετὰ δὲ ταῦτα κτἕ.* 1 : 2, 27; 1 : 3, 9; Thuc. 5 : 11; Lys. Or. Funeb. 27, p. 193; *Μετὰ ταῦτα δέ κτἕ.* Dem. de Cor. 80, p. 252; Æschin. adv. Ctes. 68, p. 63; Isocr. Pan. 88, p. 58; *Μετὰ δὲ τὴν μάχην ταύτην κτἕ.* Thuc. 4 : 101; *Καὶ περὶ τούτου ὁ πόλεμος ἦν* 5 : 4, 15; Dem. de Cor. 192, p. 292; *Περὶ μὲν οὖν τούτων κτἕ.* Lys. in Philocr. 8, p. 182; *Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους κτἕ.* Thuc. 5 : 32; *διὰ τοῦτο προςέλαβον* 1 : 7, 3; 7 : 1, 9; *καὶ διὰ τοῦτό σε οὐχ ὑπέμενον* 4 : 1, 21; 7 : 6, 4; Æschin. adv. Ctes. 47, p. 60; *διὰ δὲ τοῦτο κτἕ.* 1 : 2, 8; *διὰ τοῦτο δέ κτἕ.* 5 : 9, 21; *διὰ ταῦτα κτἕ.* 5 : 10, 14; Thuc. 6 : 89; *ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτα κτἕ.* Dem. de Cor. 97, p. 258; *εἰ διὰ ταύτην ἀνιάσεται* Comm. 1 : 1, 8; *καὶ διὰ ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν ἔδωκε κτἕ.* 2 : 6, 16; *Ὑπὸ δὲ τὸν χρόνον τοῦ-*

τον κτἕ. Thuc. 3 : 92; Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους κτἕ. Id. 4 : 2; χωρὶς δὲ τούτων οἱ χίλιοι ὑπῆρχον. Cyr. 1 : 5, 5; Χωρὶς δὲ τούτων κτἕ. Dem. de Cor. 24, p. 233; Isocr. Pan. 32, p. 47; 46, p. 50; πῶς γὰρ ἂν χωρὶς τούτων γίγνοιτο; Plat. Phileb. 26, E; Πλὴν γὰρ τούτου κτἕ. Isocr. Pan. 121, p. 65.

When a preposition and its case modifies an adjective or a noun without the article, or an adverb, the modification regularly follows; as, following a noun, δόξης—εἰς ἀνδρειότητα 6 : 3, 14; κόσμον—ὡς εἰς πόλεμον 1 : 9, 23; παρασκευὴ ἐς τὸν πόλεμον Thuc. 2 : 9; πόρους πρὸς τὸ ὑμῖν πολεμεῖν 2 : 5, 20; δι᾽ ἐπιορκίας τε πρὸς θεοὺς καὶ ἀπιστίας πρὸς ἀνθρώπους 2 : 5, 21; 7 : 7, 45; ὑπόμνησιν — πρὸς εἰδότας Thuc. 4 : 17; προθυμίαν πολλὴν περὶ σέ 7 : 7, 45; νεκρὸν ἀντὶ νυμφίου Cyr. 4 : 6, 5; δοῦλον ἀντὶ βασιλέως 3 : 1, 17; ἀλλὰ τῶν ἰσχὺν ἄνευ γνώμης ἐχόντων κτἕ. Comm. 1 : 2, 10; ἁμάξας τε ἄνευ τῶν ὑποζυγίων Thuc. 2 : 3; φυγή—ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων Id. 8 : 64; Ἥρας δὲ δεσμοὺς ὑπὸ υἱέος καὶ Ἡφαίστου ῥίψεις ὑπὸ πατρός Plat. Pol. 2, 378, D; δίνην — ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ Id. Phæd. 99, B; ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Πλαταιᾶσιν ἡγεμονίαν Thuc. 1 : 130; following an adjective, — ἀγαθὸν εἶναι καὶ εἰς τὸ μὴ ταράττεσθαι κτἕ. Cyr. 2 : 1, 27; Plat. Alcib. 1, 125, A; μηδὲν χείρων εἰς σοφίαν Id. Theæt. 162, C; — ὠφέλιμον εἴη εἰς τὸν βίον Œc. 6 : 4; φρόνιμος εἰς ὑποδημάτων ἐργασίαν Plat. Alcib. 1, 125, A; πρόθυμος εἰς αὐτούς Hel. 6 : 5, 42; δεινὰ εἰς τὴν πορείαν 2 : 3, 13 (Dindorf); εἴ τις καὶ ἀθυμότερος ἦν πρὸς τὴν ἀνάβασιν 1 : 4, 9; 3 : 2, 16; ἀγαθοὶ πρὸς τὸν πόλεμον ἐφάνησαν Plat. Pol. 3, 407, E; ὠφελιμώτερον ὄντα πρὸς ἀρετῆς ἐπιμέλειαν Comm. 4 : 8, 11; γυμνοὶ ἐγίγνοντο πρὸς τὰ τοξεύματα 4 : 3, 6; κακίους εἰσὶ περὶ ἡμᾶς ἢ κτἕ. 1 : 4, 8; Hel. 6 : 5, 42; γίγνεται δεινὸς περὶ ἀμφοτέρων Plat. Io, 534, A; πολὺ δεινότερος ἐμοῦ περὶ μουσικήν Œc. 2 : 15; 2 : 16; δεινῶν ἀμφ᾽ ἵππων δοκούντων εἶναι ib. 12 : 20; φίλος χρήσιμος ἀντὶ ἀχρήστου Cyr. 8 : 1, 20; ὀργίλοι ἀντὶ θυμοειδοῦς γεγένηνται Plat. Pol. 3, 411, C; following an adverb, ὁμολογουμένως ἐκ πάντων 2 : 6, 1; but if it be emphatic, or used adverbially, it may precede; as, preceding a noun, ἐπὶ δὲ τὸ κατεργάζεσθαι — ὁδόν 2 : 6, 22; ἀντ᾽ ἐλευθέρων — δοῦλοι Plat. Polit. 308, A; ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή Thuc. 2 : 65; Ἄρεός τε καὶ Ἀφροδίτης ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμόν Plat. Pol. 3, 390, C; ὑπὸ τοῦ θεοῦ πρόςρησιν Id. Charm. 165, A; preceding an adjective, ἐς τὸν πόλεμον — ὠφελίμους εἶναι Thuc. 3 : 68; πρὸς τοὺς Μήδους ἐγένοντο ἀγαθοί Id. 1 : 86; πρὸς τὰ θηρία φιλοκινδυνότατος 1 : 9, 6; Œc. 7 : 25; περὶ ἐπῶν δεινὸν εἶναι Plat. Protag. 338, E; οὐ μόνον εἰσὶ περὶ ἀνθρώπους ἀδικώτατοι, ἀλλὰ καὶ περὶ θεοὺς ἀσεβέστατοι Hel. 2 : 3, 53; περὶ ἐμὲ ἄδικος γεγενῆσθαι 1 : 6, 8; ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ—ὠφέλιμα γίνεται Cyr. 6 : 2, 34; κατὰ πάντα ἀγαθός Thuc. 4 : 81; κατὰ πάντα τελέῳ Plat. Tim. 30, D; δι᾽ εὐεργεσίας ἰσχυρόν 2 : 5, 22; ἀντὶ καλοῦ αἰσχρόν Plat. Theæt. 189, C; preceding an adverb, ὑπὸ πάντων ὁμολογουμένως Isocr. Pan. 33, p. 47.

III.

NOUNS USED WITHOUT PREPOSITIONS.

When the modification of a verb consists of a Genitive, Dative, or Accusative case, without a preposition, such modification commonly follows; as, the Genitive, ἐβοήθουν ἡμέρας ἤδη ἐκ κτἕ. Thuc. 5 : 59; ἐπιμελὲς πεποίημαι ἑκάστης ἡμέρας κτἕ. Plat. Symp. 172, C; γίγνεται τῆς νυκτὸς χιὼν πολλή 4 : 4, 8; 6 : 1, 2; ἀνηγάγοντο μὲν νυκτός Thuc. 4 : 31; 7 : 83; Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο εἰς αὐτὰς τῆς δείλης 7 : 3, 10; οὐ μαχεῖται δέκα ἡμερῶν 1 : 7, 18; ἀκούσεσθε δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν Dem. de Cor. 35, p. 237; οὐδείς μέ πω ἠρώτηκε καινὸν οὐδὲν πολλῶν ἐτῶν Plat. Gorg. 448, A; ἀπιέναι τὰ ἑαυτοῦ ἐκφερόμενον πέντε ἡμερῶν Thuc. 4 : 105; διανοεῖται αὐτὴν λῦσαι τῆς νυκτός 2 : 4, 17; ἐξιόντες δ᾽ ἑκάστης ἡμέρας 6 : 4, 1; ἀφικόμενος νυκτὸς ἔτι καὶ περὶ ὄρθρον Thuc. 4 : 110; Δικάζουσι δὲ καὶ ἐγκλήματος Cyr. 1 : 2, 7; —ὑπῆγον θανάτου Hel. 2 : 3, 12; ζηλῶ σε τοῦ πλούτου Symp. 4 : 45; Plat. Pol. 8, 561, E; μακαρίζω ἄρ᾽ ὑμᾶς ἔγωγε τοῦ κτήματος Id. Euthyd. 274, A; τοὺς θέλοντας θεραπεύειν τὰς τοιαύτας πόλεις—οὐκ ἄγασαι τῆς ἀνδρείας τε καὶ εὐχερείας; Id. Pol. 4, 426, D; τούτους—οἰκτείρω τῆς ἄγαν χαλεπῆς νόσου Symp. 4 : 37; ὀργιζόμενοι αὐτοῖς τῆς τε ἀντιλήψεως κτἕ. Hel. 3 : 5, 5; ἐπαιτιασάμενός με φόνου Dem. in Mid. 114, p. 552; ἀνθρώπων καταψηφισθέντων θανάτου ἢ φυγῆς Plat. Pol. 8, 558, A; ζηλοῦντες Ἀθηναίους τῆς Μαραθῶνι μάχης Isocr. Pan. 91, p. 59; τοῦτον—ἀγασθεὶς τῆς τε πρᾳότητος Cyr. 2 : 3, 21; ἵππον ὃν ἐν Λαμψάκῳ ἀπέδοτο πεντήκοντα δαρεικῶν 7 : 8, 6; —ἀποδίδοται σμικροῦ χρυσίου Plat. de Leg. 5, 728, A; ὡς εἶχε φιλίας πρός κτἕ. Hel. 2 : 1, 14; Thuc. 2 : 90; Plat. de Leg. 12, 966, D; πῶς ἔχει πλήθους ἐπισκοπεῖ Id. Gorg. 451, C; the Dative, ἐξεπλάγη τῇ ἐφόδῳ 2 : 3, 1; 2 : 2, 18; τὸν ὄχλον — ἐφόβησεν ἐπιδρομῇ Thuc. 4 : 56; ἐπήρθησάν τε τοῖς λόγοις Id. 4 : 121; ἥδετο τῇ στολῇ Cyr. 1 : 3, 3; Thuc. 3 : 129; χαλεπῶς φέρω τοῖς παροῦσι πράγμασιν 1 : 3, 1; ὠργίζετο αὐτοῖς Hel. 2 : 4, 35; Plat. Pol. 2, 366, C; ὠργίζετο τῷ μηδ᾽ εἰπεῖν αὐτῷ ταῦτα Cyr. 4 : 5, 12; ἀπολοῦνται τῷ λιμῷ 7 : 4, 5; ἐτελεύτησε μέντοι ἐκεῖ νόσῳ Hel. 3 : 5, 25; εἶχον δὲ καὶ οὗτοι πονήρως — ἀπορίᾳ Thuc. 7 : 83; δέομαι μὴ ἐκπεπλῆχθαί τι ταῖς ξυμφοραῖς ἄγαν Id. 7 : 63; ἡσθῆναί τέ μοι ἔδοξε τῇ τοῦ Κέβητος πραγματείᾳ Plat. Phæd. 62, E; ἐκπλαγεὶς τῷ μεγέθει τῶν κτἕ. Thuc. 3 : 113; ἐπαρθεὶς ταῖς παρούσαις τύχαις Cyr. 8 : 5, 24; Thuc. 7 : 41; ἀποθνησκόντων ἐν τῇ πόλει λιμῷ πολλῶν Hel. 2 : 2, 11; ἡσθεὶς τῇ φιλοσοφίᾳ Plat. Lys. 213, D; χαίρων τῇ ἱπποκρατίᾳ Cyr. 1 : 4, 24; ἀγαλλόμενοι τῷ οἰκείῳ πάθει Hel. 4 : 5, 10; μαινόμενον δὲ γιγνώσκων τῇ τόλμῃ Cyr. 1 : 4, 24; οὔτε ὀργιζόμενον κραυγῇ οὔτε χαίροντα ὑβριστικῶς γέλωτι ib. 8 : 1, 33; Thuc. 4 : 128; Plat. Pol. 2, 366, C; χαλεπαίνοντες τοῖς εἰρημένοις 5 : 5, 24; καταφρονήσαντες δὲ τῷ πλήθει Hel. 4 : 4, 10; δηλώσαντος εὐνοίᾳ Thuc. 1 : 134; ἀποροῦντες τῷ πράγματι 1 : 5, 13; κακοπαθοῦντες τοῦ χωρίου τῇ ἀπορίᾳ Thuc. 4 : 29; ταλαιπωρούμενοι τῷ μήκει τοῦ πολέμου Dem. de Cor. 19, p. 231; ἀπειρηκότων δὲ χρήμασι Φωκέων Id. Ol. 3, 8, p. 30; — νικῴη δὲ τῇ ναυμαχίᾳ Hel. 4 : 3, 13; ἂν μὲν νικῶμεν ὑμᾶς ἀρετῇ Plat. Menex. 247, A; ὅτι ἡττημένοι εἶεν Λακεδαιμόνιοι τῇ ναυμαχίᾳ Hel. 4 : 3, 10; ἡσσῶντο ταῖς γνώμαις Thuc. 8 : 66; 4 : 37; φεύγουσι δρόμῳ 5 : 7, 25; ἔθεον δρόμῳ 4 : 7, 23; 5 : 2, 14; Thuc. 3 : 111; 4 : 67; ἐχώρουν δρόμῳ Id. 4 : 31; ὥρμησαν δρόμῳ 4 : 3, 31; προςπεσοῦμαι δρόμῳ Thuc. 5 : 9; προςέμιξαν δρόμῳ Id. 4 : 96; ἀπεχώρησε φυγῇ Ages. 2 : 30; ἵεται φυγῇ Plat. Phædr. 241, B; —ἔπεμπον σπουδῇ οἱ Θηβαῖοι Hel. 6 : 4, 20; τοιαῦτα ἔπαιζον σπουδῇ πρὸς ἀλλήλους Cyr. 6 : 1, 6; ἀπεχώρησαν πολλῇ σπουδῇ Hel. 5 : 2, 42; συνεπήχησαν μεγάλῃ τῇ φωνῇ Cyr. 3 : 3, 58; ἀλλὰ δεδώκατε ἔθει τινὶ φαύλῳ πολλὴν ἐξουσίαν τῷ βουλομένῳ κτἕ. Dem. de Cor. 138, p. 273; οὐχ ἱκανῶς πεπαιδευμένον λόγῳ οὐδὲ ἔθει Plat. Pol. 10, 606, A; πυρὰ πολλὰ ἑκαον κύκλῳ ἐπὶ τῶν ὀρέων 4 : 1, 11; 4 : 2, 11; περιετείχιζον τὴν πόλιν κύκλῳ Thuc. 2 : 78; 2 : 84; ἐπορεύοντο κύκλῳ Dem. de Fals. Leg. 155, p. 389; 225, p. 411; Plat. Pol. 1, 328, C; ἐμὲ ἐδέξω ἡδέως καὶ ὄμμασι καὶ φωνῇ καὶ ξενίοις 7 : 7, 46; ὡρμίσατο ἔξω αὐτοῦ ναυσὶν εἴκοσιν Thuc. 2 : 86; ἐξελαύνει—συντεταγμένῳ τῷ στρατεύματι παντί 1 : 7, 14; οἱ δ᾽ ἦλθον πλήθει οὐκ ὀλίγῳ Thuc. 1 : 102; αἱ — νῆες ἅπασαι ἑάλωσαν αὐτοῖς ἀνδράσιν Hel. 6 : 2, 35; εἰ κρατῆσαι συνέβη Φιλίππῳ τῇ μάχῃ Dem. de Cor. 193, p. 292; Plat. Phædr. 267, C; πρὸς τὸ ἱερόν—χωρῆσαι δρόμῳ Thuc. 1 : 134; λείπειν φυγῇ τὴν πόλιν Plat. de Leg. 6, 770, E; νικήσαντες μάχῃ Thuc. 8 : 55; νικηθεὶς ταῖς ναυσίν Id. 1 : 73; ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ 1 : 2, 9; Thuc. 1 : 101; ἡσσημένοι ταῖς ναυσίν Id. 1 : 30; ἡττώμενος ὡς φίλων θεραπείᾳ Cyr. 8 : 2, 13; διαφέροντας μὲν ἀρετῇ —διαφέροντα δὲ κάλλει Hi. 2 : 2, προςβοηθοῦντες δρόμῳ Thuc. 6 : 69; πορευόμενοι κύκλῳ 7 : 8, 18; περιστήσαντες κύκλῳ Thuc. 1 : 106; ἤστραπτε μὲν χαλκῷ, ἤνθει φοινικίσι Cyr. 6 : 4, 1; καλούσης δὲ τῆς πατρίδος τῇ κοινῇ φωνῇ Dem. de Cor. 170, p. 285; ἀφικό-

μενοι πολλῇ δυνάμει Hel. 3 : 5, 9 ; ἀναχωρήσας ὁ Κνῆμος τῇ στρατιᾷ Thuc. 2 : 82 ; Dem. de Cor. 32, p. 236 ; Ἀθηναίους δεχομένους μιᾷ νηΐ Thuc. 2 : 7 ; τῶν μὲν πόλεων οὐ δεχομένων αὐτοὺς ἀγορᾷ οὐδὲ ἄστει, ὕδατι δὲ καὶ ὅρμῳ Id. 6 : 44 ; ἵησι τῇ ἀξίνῃ 1 : 5, 12 ; Cyr. 8 : 3, 28 ; ὡς βαλῶ γε ταύτῃ τῇ βώλῳ ib. 8 : 3, 27 ; ἔβαλλον τῷ κεράμῳ Thuc. 4 : 48 ; 3 : 74 ; ἔπαιόν γε τῇ μαχαίρᾳ πᾶν Cyr. 2 : 3, 10 ; παίοντα δ' αὐτὸν ἀκοντίζει τις παλτῷ 1 : 8, 27 ; τοὺς ναύτας—ὥπλισεν ἀσπίσι φαύλαις Thuc. 4 : 9 ; ὥπλιζον δὲ καὶ ἵππους προμετωπιδίοις καὶ προστερνιδίοις Cyr. 6 : 4, 1 ; ἐπειδὰν δὲ σημήνῃ τῷ κέρατι 2 : 2, 4 ; Cyr. 5 : 3, 52 ; —ὅτι διώκοι αὐτοὺς Κῦρος τριήρεσι 1 : 4, 7 ; ἃ ἔλαβες τῇ ἐμῇ δυνάμει Cyr. 5 : 5, 33 ; εἷλον Ἀκράγαντα λιμῷ Hel. 1 : 4, 21 ; τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα—ἀρετῇ ἀμυνούμεθα Thuc. 4 : 63 ; στεφανοῦται—χρυσῷ στεφάνῳ Æschin. adv. Ctes. 10, p. 55 ; ἃ ὑπισχνοῦ ποιήσειν—ἀποτετέλεσταί σοι ἤδη Cyr. 3 : 2, 16 ; τί πέπρακται τοῖς ἄλλοις ; Dem. Ol. 2, 27, p. 26 ; ταῦτα δὲ συνενηγμένα ἦν τῷ σατραπεύοντι 3 : 4, 31 ; εἰ δέ τι καλόν—ἐπέπρακτο ὑμῖν, 7 : 6, 32 ; οὐ γὰρ εἰς περιουσίαν ἐπράττετο αὐτοῖς τὰ τῆς πόλεως Dem. Ol. 3, 26, p. 35 ; ἀποκτεῖναι λέγεται αὐτὸς τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ Ἀρταγέρσην 1 : 8, 24 ; ἐπεχειροῦμεν ἂν σημαίνειν ταῖς χερσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ ἄλλῳ σώματι Plat. Crat. 422, E ; —Μίνδαρον πλεῖν ἐπ' αὐτοὺς μέλλοντα ναυσὶν ἑξήκοντα Hel. 1 : 1, 11 ; Thuc. 4 : 118 ; προπέμψαι τοῖς ἵπποις 7 : 2, 8 ; 7 : 3, 43 ; τεκμαίρεσθαι δ' ἦν τῷ ψόφῳ 4 : 2, 4 ; βάλλοντες τοῖς λίθοις Thuc. 4 : 43 ; κυρίττοντες ἀλλήλους σιδηροῖς κέρασι Plat. Pol. 9, 586, B ; ὡπλισμένοι θώραξι μὲν αὐτοὶ καὶ παραμηριδίοις κτἕ. 1 : 8, 6 ; εὐεπίθετον ἦν ἐνταῦθα τοῖς πολεμίοις 3 : 4, 20 ; ὠφελητέα σοι ἡ πόλις ἐστί ; Comm. 3 : 6, 3 ; καὶ περιμάχητον ἦν τοῖς πολλοῖς Thuc. 7 : 84 ; 6 : 18 ; —βοηθητέον εἶναι τοῖς πράγμασιν ὑμῖν Dem. Ol. 1, 17, p. 14 ; Plat. Pol. 5, 459, E ; the accusative, Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς δύο παρασάγγας δώδεκα 1 : 2, 10 ; 1 : 2, 11 ; Ἐντεῦθεν δ' ἐπορεύθησαν σταθμοὺς τρεῖς διὰ πεδίου παρασάγγας πεντεκαίδεκα 4 : 4, 7 ; 4 : 4, 1 ; Plat. de Leg. 7, 789, C ; διαπέμπουσιν εἰς τὰς ἐσχατιὰς ὅσον πεντεκαίδεκα στάδια ἀπὸ Φυλῆς τούς κτἕ. Hel. 2 : 4, 4 ; —ἐδίωκον ὡς τρία ἢ τέτταρα στάδια ib. 7 : 1, 19 ; Ἀπεῖχον αἱ πόλεις ἀπ' ἀλλήλων στάδια ὀγδοήκοντα 5 : 4, 31 ; ἐπεὶ ἀπεῖχον τῶν φυλαττόντων τριάκοντα στάδια Hel. 7 : 1, 15 ; Ἀπέχει δ' ἡ Πλάταια τῶν Θηβῶν σταδίους ἑβδομήκοντα Thuc. 2 : 5 ; ἡνίκα δ' ἀπεῖχον ἀλλήλων ὅσον στάδιον Hel. 4 : 3, 17 ; ἀπέχει σταδίους ὀγδοήκοντα Στράτου Thuc. 2 : 82 ; ἀπεῖχε δὲ ἑξήκοντα μάλιστα σταδίους Id. 1 : 63 ; Ἐνταῦθα διέσχον ἀλλήλων βασιλεύς τε καὶ οἱ Ἕλληνες ὡς τριάκοντα στάδια 1 : 10, 4 ; διέχετον δὲ ἀπ' ἀλλήλων σταδίους μάλιστα ἑπτὰ τῆς θαλάσσης Thuc. 2 : 86 ; —εἰς Ἔφεσον, ἣ ἀπέχει ἀπὸ Σάρδεων τριῶν ἡμερῶν ὁδόν Hel. 3 : 2, 11 ; —ὅτι Μήδοκος μὲν ἄνω εἴη δώδεκα ἡμερῶν ἀπὸ θαλάττης ὁδὸν 7 : 3, 16 ; —εἰς τὴν Κιλικίαν ἀποπέμπει τὴν ταχίστην ὁδόν 1 : 2, 20 ; ἀπεχώρει τὴν ταχίστην πρός κτἕ. 4 : 3, 24 ; ἔλθοι τὴν ὁδὸν ἥν κτἕ. 3 : 1, 6 ; ἀπάγειν τὴν στρατιάν, μηκέτι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ᾗ διενοήθησαν, ἀλλά κτἕ. Thuc. 7 : 80 ; ἀπιέναι τὴν ταχίστην ἐπί κτἕ. 4 : 4, 22 ; 7 : 1, 11 ; Dem. Ol. 1, 2, p. 9 ; de Cor. 25, p. 233 ; ἄγειν ἡμέρας ἢ νυκτὸς ἢ στενὰς ἢ πλατείας ὁδοὺς ἢ ὀρεινὰς ἢ πεδινάς Cyr. 1 : 6, 43 ; προελθόντες σταδίους ὡς τεσσαράκοντα Thuc. 7 : 78 ; ἀναχωρήσας ὅσον στάδια τέτταρα ἢ πέντε πρός κτἕ. Hel. 2 : 4, 34 ; ἀπέχοντα δώδεκα σταθμούς 1 : 3, 20 ; 4 : 4, 7 ; ἀπέχοντες ἀλλήλων παρασάγγην καὶ μεῖον 2 : 4, 10 ; Thuc. 3 : 97 ; 3 : 105 ; θέμενος δὲ τὰ ὅπλα ὅσον τρία ἢ τέτταρα στάδια ἀπό κτἕ. Hel. 2 : 4, 5 ; τοὺς μὲν ἀπέχοντας παμπόλλων ἡμερῶν ὁδὸν Cyr. 1 : 1, 3 ; ib. 8 : 2, 9 ; ἀπέχουσα τῆς Ἀμφιπόλεως ἡμίσεος ἡμέρας μάλιστα πλοῦν Thuc. 4 : 104 ; διὸ ἔμειναν ἡμέραν ἐν τῷ πεδίῳ 1 : 2, 21 ; ἡσύχαζον αὐτοῦ τὴν ἡμέραν Thuc. 2 : 81 ; Ἐνταῦθ' ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς 1 : 2, 10 ; 1 : 3, 1 ; ἐχώρει τὴν νύκτα Thuc. 4 : 103 ; ἐπέσχον τὴν νύκτα Id. 7 : 74 ; ἔπλεον ἡμέραν καὶ νύκτα πνεύματι καλῷ 5 : 9, 14 ; Thuc. 1 : 137 ; οὗτοι καθῆντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλους μῆνας, ἕως κτἕ. Dem. de Cor. 30, p. 235 ; ἐπολιόρκει ἐν αὐτῇ ἐνιαυτὸν καὶ ἓξ μῆνας Thuc. 1 : 109 ; σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο ἑκατὸν ἔτη Id. 3 : 114 ; εἰργάσατο ἐνιαυτόν Lys. pro Sacr. Ol. 10, p. 109 ; ὃς τέθνηκε ταῦτα τρία ἔτη ib. ; ἐδάκρυε πολὺν χρόνον ἑστώς 1 : 3, 2 ; Μετὰ δὲ ταῦτα ἐναυμάχησαν χρόνον πολὺν Hel. 1 : 6, 33 ; ἴσχυσαν δέ τι καὶ Θηβαῖοι τουτουσὶ τοὺς τελευταίους χρόνους Dem. Phil. 3, 23, p. 116 ; ἐῶσι τοὺς αἱρεθέντας ἀεὶ ἄρχειν τὸ ἔτος Lac. 8 : 4 ; ξυνέβη μοι φεύγειν τὴν ἐμαυτοῦ ἔτη εἴκοσι μετά κτἕ. Thuc. 5 : 26 ; οὐκ ἐθέλοντες—χωρίζεσθαι ἀλλήλων οὐδὲ σμικρὸν χρόνον Plat. Symp. 192, C ; μείναντες ἡμέραν μίαν Thuc. 8 : 28 ; μείναντες οὐ πολλὰς ἡμέρας Hel. 7 : 1, 22 ; ib. 1 : 1, 20 ; κατασχὼν δὲ τρεῖς ἢ τέτταρας ἡμέρας τὴν τυραννίδα Plat. Alcib. 2, 141, E ; προςκαθεζόμενοι δὲ ἑπτὰ μῆνας Hel. 1 : 5, 21 ; ζῶν αἰκισθεὶς ἐνιαυτὸν 2 : 6, 29 ; πάσχουσαι γὰρ δὴ τοιαῦτα αἱ πόλεις νῦν χρόνον ἀπέραντον Plat. Polit. 302, A ; Ἔστιν οὖν ὅπως οὐ πάμπολυ διαφέρει γυνὴ ἀνδρὸς τὴν φύσιν ; Id. Pol. 5, 453, B ; νοσεῖ που ἄνθρωπος ὀφθαλμούς Id. Gorg. 496, A ; εὖ μὲν αὐτῷ εἶχον τὰ σώματα Cyr. 3 : 3, 9 ; τίς οὐκ ἂν—αἰσχρῶς διατεθείη καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν ; Comm. 1 : 1, 5 ; ἀποτμηθέντας τὰς κεφαλάς 2 : 6, 1 ; 2 : 6, 29 ; συντετριμμένους ἀνθρώπους καὶ σκέλη καὶ πλευράς 4 : 7, 4 ; δεδεμένος καὶ τὼ χεῖρε καὶ τὸν τράχηλον Hel. 3 : 3, 11.

And when the modification consists of a demonstrative pronoun of subsequent reference, or of a noun affected by such pronoun, it regularly follows ; as, Διήρει δὲ αἰδῶ καὶ σωφροσύνην τῇδε, ὡς κτἕ. Cyr. 8 : 1, 31 ; Ἐννοήσωμεν δὲ καὶ τῇδε, ὡς κτἕ. Plat. Apol. 40, C ; Ὅρα δὲ καὶ τῇδε, ὅτι κτἕ. Id. Phæd. 79, E ; Διαφέρομεν δέ—τῶν ἐναντίων τοῖςδε· Thuc. 2 : 39 ; διαφέρειν ἕτερον ἑτέρου αὐτῷ τούτῳ, ὅτι κτἕ. Plat. Theæt. 166, D ; Ἐγένετο δὲ τὸ τῆς μόρας πάθος τοιῷδε τρόπῳ· Hel. 4 : 5, 11 ; Thuc. 4 : 90 ; ταφὰς ἐποιήσαντο —τρόπῳ τοιῷδε· Id. 2 : 34 ; Τοῦτο δ' ἐποίησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοιῷδε λογισμῷ, ὡς κτἕ. Hel. 3 : 4, 27 ; Ἄλλο δὲ στράτευμα αὐτῷ συνελέγετο—τόνδε τὸν τρόπον· 1 : 1, 9 ; but τῇδέ γε μέντοι διαφέρειν μοι δοκῶ τῶν πλείστων, ὅτι κτἕ. Cyr. 8 : 2, 21 ; τῇδέ γε μὴν— ἄξιον ἐπαινέσαι—τὸ γένος αὐτοῦ· ἥ τε γὰρ πόλις κτἕ. Ages. 1 : 4 ; οὐδὲ ταύτῃ γ' ἄν τις ἔχοι καταμέμψασθαι αὐτούς, ὡς κτἕ. ib. 1 : 3 ; Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι τρόπῳ τοιῷδε ἦλθον ἐπί κτἕ. Thuc. 1 : 89 ; Γνώμῃ δὲ τοιᾷδε λέγεται τὸν Ἀρχίδαμον—μεῖναι Id. 2 : 20 ; Μετὰ δὲ ταῦτα τοσῇδε ἤδη τῇ παρασκευῇ Ἀθηναῖοι ἄραντες—ἐπεραιοῦντο, τριήρεσι μέν κτἕ. Id. 6 : 43 ; Ἔτι δὲ καὶ τάδε τινὰς ὁρῶ μεμφομένους Ἀθηναίους, ὅτι κτἕ. Ath. 3 : 1.

But when the Genitive, Dative, or Accusative, modifying a verb, is somewhat emphatic, it often precedes ; as, the Genitive, Ταῦτα μὲν τῆς ἡμέρας ἐγένετο 7 : 4, 14 ; τῆς ἡμέρας ὅλης διῆλθον—ἀλλὰ δείλης ἀφίκοντο εἰς τὰς κώμας 3 : 3, 11 ; εἴπερ νυκτὸς πορευοίμεθα 7 : 3, 37 ; φοβούμενοι μὴ τῆς νυκτὸς οἱ Ἕλληνες ἐπιθῶνται αὐτοῖς 3 : 4, 34 ; 3 : 4, 35 ; διὰ τοῦτο γὰρ καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ταχὺ μὲν—παρεγιγνόμεθα Cyr. 8 : 1, 3 ; —νυκτός τε καὶ μεθ' ἡμέραν μάλιστα ψυχαγωγήσοιτο Plat. Tim. 71, A ; οὔθ' ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ἑκὼν ἀπολείπεται Id. Phædr. 240, C ; καὶ ὅσα ἄλλα ἢ νυκτὸς ἢ μηνὸς ἢ ἐνιαυτοῦ πράττεται Comm. 4 : 7, 4 ; χειμῶνος ἤδη ἀνεχώρησαν Thuc. 1 : 30 ; καὶ θέρους καὶ χειμῶνος ἐταλαιπωροῦντο Id. 7 : 28 ; δέκα μὲν ἐτῶν οὐχ ἥξουσιν Plat. de Leg. 1, 642, E ; Symp. 172, C ; λέγων ὅτι οὔπω δὴ πολλοῦ χρόνου τούτου ἡδίονι οἴνῳ ἐπιτύχοι· 1 : 9, 25 ; νῦν μὲν ἀπιέναι σφᾶς κελεύει, τῆς δείλης δὲ ἥκειν· 7 : 2, 16 ; ἐπιμελὲς πεποίημαι ἑκάστης ἡμέρας εἰδέναι ὅ τι κτἕ. Plat. Symp. 172, C ; οὓς ἔδει ἔτι τῆς νυκτὸς παραγενέσθαι πανστρατιᾷ, Thuc. 2 : 5 ; Τῆς δὲ νυκτὸς τῷ Νικίᾳ καὶ Δημοσθένει ἐδόκει—ἀπάγειν τὴν στρατιάν, Id. 7 : 80 ; οὔτε ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ἀφ' αὑτῶν ἐάσουσί με ἀπιέναι Comm. 3 : 11, 16 ; —ἑκάστου μηνὸς ἡγεῖσθαι τοὺς φρουράρχους ἐπὶ δεξιὰ κύκλῳ Plat. de Leg. 6, 760, C ; θέρους γὰρ δι' ἀνυδρίαν ἀδύνατα ἦν ἐπιστρατεύειν Thuc. 3 : 88 ; —ἑκάστου ἔτους θεωρίαν ἀπάξειν εἰς Δῆλον Plat. Phæd. 58, B ; τῆς νυκτὸς φυλάξαντες Thuc. 7 : 83 ; καὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἄγων ἐπὶ τοὺς πολεμίους 2 : 6, 7 ; καὶ θανάτου δὲ οὗτοι κρίνουσι, Cyr. 1 : 2, 14 ; οἵπερ

ἂν τοῦ φόνου ἐδίκασαν Plat. de Leg. 877, B; καὶ μισθοῦ στρατεύονται, Cyr. 3 : 2, 7; —αὐτῶν ἕκαστα πάνυ σμικροῦ νομίσματος ἀποδίδοται Plat. Soph. 234, A; τοῦ μὲν πάθους ᾤκτειρεν αὐτόν, Cyr. 5 : 4, 32; νῦν δὲ θανάτου κρίνεσθαι Thuc. 3 : 57; μισθοῦ τὰ ἐπιτήδεια ἐργάζεσθαι Comm. 2 : 8, 2; Cyr. 3 : 3, 3; ὅταν δέῃ ἀργυρίου κοινῇ πρίασθαι ἢ ἀποδόσθαι ἵππον Plat. Pol. 1, 333, B; ἀσεβείας φεύγοντα ὑπὸ Μελήτου τουτουΐ Id. Apol. 35, D; ὅτι ἐλάττονος πριάμενοι πλείονος ἀποδῶνται αἰσχύνει Comm. 3 : 7, 6; ὡς τάχους ἕκαστος εἶχεν Hel. 4 : 5, 15; οὐχ οὕτω τρόπου μόνον ἔχεις, Cyr. 7 : 5, 56; εὖ σώματος ἕξειν Plat. Pol. 3, 404, D; the Dative, μειρακίοις καλοῖς ἥδετο 2 : 6, 28; τῷ γέλωτι ηὐφραίνοντο Cyr. 2 : 2, 5; λιμῷ ἀπέθανεν Hel. 1 : 7, 35; νόσῳ ἀπέθανε ib. 3 : 1, 10; ὀργῇ οὖν ἀπέστελλον Thuc. 2 : 85; ὁπόσα δὲ ἀγνοίᾳ ἄνθρωποι ἐξαμαρτάνουσι Cyr. 3 : 1, 38; οὔτε δυνάμεως ἐνδείᾳ ἐπάθομεν αὐτό Thuc. 4 : 18; μή—πρός τινα εἰπών τις τι ἀγνοίᾳ σφαλῇ Id. 8 : 92; φθόνῳ τοῦ περιεῖναι διεφθείροντο Id. 3 : 82; οὔτε ἀμαθίᾳ ἀναγκάζεται—οὔτε φόβῳ—ἀποτρέπεται Id. 4 : 59; οὕτως ἡγοῦ ἀνηκέστῳ πονηρίᾳ νοσεῖν Ἀθηναίους Comm. 3 : 5, 18; τούτους ἡγεῖτο ἢ ἀκρατείᾳ τινὶ ἢ ἀδικίᾳ ἢ ἀμελείᾳ ἀπεῖναι Cyr. 8 : 1, 16; μηδὲ τρισὶ τοῖς ἀξυμφορωτάτοις—οἴκτῳ καὶ ἡδόνῃ λόγων καὶ ἐπιεικείᾳ ἁμαρτάνειν. Thuc. 3 : 40; μήτε τῇ—εὐτυχίᾳ ἐπαίρεσθαι μήτε τῷ ἡσυχίῳ τῆς εἰρήνης ἡδόμενον κτἕ. Id. 1 : 120; τῇ ἐλπίδι ἐπαιρόμενοι Id. 3 : 45; τῷ λιμῷ περιεῖδον ἀπολόμενον Dem. in Aphob. 1, 63, p. 833; καὶ μάχῃ τε ἐνίκησε κτἕ. 2 : 6, 5; Hel. 2 : 3, 4; μάχῃ ἐκράτησαν Thuc. 1 : 11; ἂν μὴ τῷ πολέμῳ ἄρα κρατῇ τις Plat. de Leg. 1, 626, B; ναυσὶ δὲ τῆς τε θαλάττης ἐκράτει κτἕ. Menex. 240, E; δρόμῳ ἔθεον 4 : 6, 25; δρόμῳ ἐχώρει Thuc. 5 : 3; φυγῇ λείπουσι τὸ χωρίον 4 : 2, 12; φυγῇ ἀνεχώρει Plat. Symp. 21, A; πολλῇ σπουδῇ μᾶλλον ἔπεμπον Cyr. 4 : 5, 12; καὶ πολλῃ προθυμίᾳ ἐνέκειντο Hel. 3 : 5, 20; καὶ ξενίοις—ἐκεῖ δεξόμεθα 5 : 5, 24; οὔτ' ἀριθμῷ οὔτε σταθμῷ ἐπήρκει μοι Symp. 4 : 43; κύκλῳ δὲ αὐτοῖς πάντῃ—πόλεις πολέμιαι ἦσαν 3 : 1, 2; καὶ κύκλῳ πανταχῇ ἡμᾶς—περιστοιχίζεται Dem. Phil. 1, 9, p. 43; —ἔς τι χωρίον ᾧ κύκλῳ μὲν τειχίον περιῆν Thuc. 7 : 81; ἢν ναυσὶ καὶ πεζῷ ἅμα μετὰ σφῶν ἔλθωσιν, Id. 2 : 80; μὴ ἡμᾶς αὐταῖς ταῖς τριήρεσι καταδύσῃ, 1 : 3, 17; —τριήρεις αὐτοῖς τοῖς πληρώμασι διεφθάρησαν Isocr. de Pace 86, p. 176; ἀλλ' οὐ μάχῃ ἐπειρᾶτο τοὺς νεκροὺς ἀναιρεῖσθαι Hel. 3 : 5, 25; εἱλόμεθα γὰρ ἄν—τῷ αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ λιμῷ τελευτῆσαι Thuc. 3 : 59; 3 : 57; ἤρξατο δρόμῳ θεῖν 1 : 8, 18; δρόμῳ βιάσασθαι ἐς κτἕ. Thuc. 1 : 63; οὐ γὰρ φύσει ἑκάστῳ πεφυκέναι ὄνομα οὐδὲν οὐδενί Plat. Crat. 384, D; ἀναγκάζων οἰκίᾳ δέχεσθαι 7 : 2, 6; κύκλῳ δὲ ἐδόκει λάμπεσθαι τὸ πυρ 3 : 1, 12; ὀλίγῳ μὲν γὰρ στρατεύματι οὐ τολμήσει ἐφέπεσθαι 2 : 2, 12; μάχῃ νικήσαντες Thuc. 8 : 24; μάχῃ κρατοῦντας Id. 4 : 95; μάχῃ ἡττηθέντες Cyr. 6 : 2, 19; πολέμῳ κρατηθεὶς ib. 3 : 1, 11; βιαίῳ θανάτῳ ἀποθνήσκων Hi. 4 : 3; φυγῇ ὑπαγαγόντες Cyr. 1 : 6, 37; ἐννέα ναυσὶ φεύγων Hel. 2 : 1, 29; ταῖς μὲν ναυσὶ περιπλεύσαντες κατά κτἕ. Thuc. 4 : 25; ἡ γὰρ σὺ ταῖς σαῖς χερσὶν τούτων τι ἐφύτευσας; Œc. 4 : 23; χειρὶ σιδηρᾷ ἐπιβληθείσῃ μίαν ναῦν αὐτοὶ ἀπώλεσαν Thuc. 4 : 25; ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν τὴν θύραν—ἐπήραξε Plat. Protag. 314, D; οὔκουν ἀδικίᾳ ἕξετε κτἕ. Cyr. 7 : 5, 73; νόσῳ ἐπιέζοντο Thuc. 7 : 47; οὐ γὰρ λιμῷ γε δήπου κατακανοῦμεν αὐτούς Cyr. 4 : 4, 7; πάνθ' ἡμῖν πεποίηται 1 : 8, 12; πρότερόν μοι δεδήλωται ὡς κτἕ. Thuc. 5 : 1; ὡς καὶ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς δεδήλωται Id. 1 : 13; ἡμέρα δ' αὐτοῖς εἴρητο Id. 4 : 77; ἐμοὶ μὲν δὴ μεχρὶ τούτου γραφέσθω, Hel. 7 : 5, 27; ταυτά μοι προειρήσθω Isocr. de Pace 86, p. 176; ἡμῖν ἐστι διαβατέος 2 : 4, 6; ἐμοὶ τοῦτο οὐ ποιητέον 1 : 3, 15; ὡς καὶ σφίσι ποιητέον τοῦτο Thuc. 5 : 29; καὶ ἡμῖν ἂν εὐεπίθετος εἴη, Id. 6 : 34; τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἐκείνων αὐτοῖς ἀντιληπτέον ἐστίν, Dem. Ol. 1, 2, p. 9; ἡμῖν νευστέον καὶ πειρατέον σώζεσθαι ἐκ κτἕ. Plat. Pol. 5, 453, D; ἐπίσταται—ὁ βοῦς κέρατι παίειν Cyr. 2 : 3, 9; λιμῷ αὐτοὺς ἡγοῦμαι ἁλῶναι ib. 7 : 5, 7; ῥήμασι τοὺς νόμους ἀναιρήσειν Æschin. adv. Ctes. 16, p. 56; μισθῷ πείθοντες Thuc. 1 : 31; μὴ χρήμασι δὴ πείσας τινάς Id. 7 : 86; φύσει ἐπισταμένους Cyr. 2 : 3, 9; οὐ τῇ δυνάμει τινά, ἀλλὰ τῇ μελλήσει ἀμυνόμενοι Thuc. 1 : 69; the Accusative, οὐκέτι δέκα στάδια ἀπεῖχον τῶν πολεμίων Hel. 4 : 2, 15; ib. 7 : 1, 19; ἀπὸ δὲ τοῦ αἰγιαλοῦ τούτου—ἡ μὲν κώμη αὕτη δώδεκα σταδίους ἀπέχει Thuc. 4 : 42; Plat. Criti. 118, D; ἢν γὰρ ἅπαξ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπόσχωμεν, 2 : 2, 12; ἐλάχιστον πλοῦν Καρχηδὼν Σικελίας ἀπέχει Thuc. 6 : 2; 7 : 50; ὑμεῖς γε τὴν ταχίστην πάρεστε Cyr. 4 : 5, 10; σφενδονητῶν τὴν ταχίστην δεῖ καὶ ἱππέων 3 : 3, 16; πρὶν τέτταρα στάδια διελθεῖν 4 : 5, 19; ἐκέλευεν —τὴν ταχίστην πλεῖν ἅπαντας Hel. 1 : 7, 29; τριάκοντα σταδίους ἀπέχοντες τῆς θαλάσσης 7 : 5, 15; Hel. 4 : 2, 20; ἑξήκοντα σταδίους τῆς πόλεως ἀπέχοντα Thuc. 2 : 21; 4 : 102; Plat. Criti. 117, E; μακρὰν ὁδὸν πορευθείς Comm. 3 : 13, 6; ἄδικον ὁδὸν ἰόντων Thuc. 3 : 64; 4 : 85; οὐ καὶ οἴκοι σχεδὸν ὅλην τὴν ἡμέραν περιπατεῖς; Comm. 3 : 13, 5; μίαν μὲν ἡμέραν ἀπεκρούσαντο Thuc. 4 : 115; τὴν δ' ἐπιοῦσαν ἡμέραν ἔμεινον οἱ Ἕλληνες 3 : 4, 18; 3 : 5, 13; καὶ ἐχθὲς δὲ καὶ τρίτην ἡμέραν τὸ αὐτὸ τοῦτο ἔπραττον Cyr. 6 : 3, 11; δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ἐπέσχον Thuc. 4 : 124; 7 : 87; τὴν νύκτα ηὐλίσαντο Id. 4 : 45; τοὺς μὲν γὰρ κύνας—τὰς μὲν ἡμέρας διδέασι, τὰς δὲ νύκτας ἀφιᾶσι 5 : 8, 24; 7 : 2, 21; Δέκα ἔτη ἀφ' οὗ ἂν ἐκ παίδων ἐξέλθωσι κοιμῶνται κτἕ. Cyr. 1 : 2, 9; τὰ δέκα ἔτη ἀντεῖχον Thuc. 1 : 11; 2 : 2; ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν Lys. pro Sacr. Ol. 10, p. 109; δέκα ἔτη ἀναβολὴν ἐποίησε τῆς νόσου Plat. Symp. 201, D; πολλά γε ἤδη ἔτη εἰμὶ ἐν τῇ τέχνῃ Id. Protag. 317, C; Καὶ χρόνον μέν τινα ἐπέσχον τῆς πορείας 3 : 4, 36; ὀλίγον μέν τινα χρόνον ὅμως καὶ ἀντέσχον Thuc. 8 : 95; χρόνον πολὺν ὕβρικε Dem. Phil. 1, 50, p. 54; Isocr. Phil. 73, p. 96; ἅπαντα γὰρ τὸν χρόνον διετέλεσαν κοινὴν τὴν πόλιν παρέχοντες Isocr. Pan. 52, p. 51; ἔδοξεν αὐτοῖς καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν περιμεῖναι Thuc. 7 : 74; εἶπε δύο ἡμέρας ἐπισχεῖν Id. 1 : 66; μετὰ τὴν κρίσιν τριάκοντα ἡμέρας βιῶναι Comm. 4 : 8, 2; συντίθενται τὴν μὲν νύκτα—τὸ χωρίον φυλάττειν 4 : 2, 1; —ἀναγκάζοιτο ἀεὶ καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν πιμπλάναι αὐτά Plat. Gorg. 493, E; —δύο δ' ἔτη τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν φρουρὰν γίγνεσθαι κτἕ. Id. de Leg. 6, 760, C; ἤλπιζεν—οὐδένα χρόνον ἡσυχάζειν αὐτούς Thuc. 2 : 84; ἐννάτην ἡμέραν γεγαμημένην 4 : 5, 24; Thuc. 8 : 23; τὴν μὲν ἡμέραν—φυλάσσοντες Id. 7 : 28; ὀλίγας τινὰς ἡμέρας ἐν τῇ γῇ μείναντας Id. 8 : 71; Πυθοδώρου ἔτι δύο μῆνας ἄρχοντος Id. 2 : 2; οὐδέπω εἴκοσιν ἔτη γεγονώς Comm. 3 : 6, 1; Thuc. 1 : 110; 6 : 10; Plat. de Leg. 6, 760, C; δέκ' ἔτη ἡμᾶς ἐπιτροπεύσαντες Dem. in Aphob. 1, 6, p. 815; Plat. de Leg. 3, 862, D; πολὺν χρόνον διαλεχθέντες 2 : 5, 42; Thuc. 4 : 73; πάντα χρόνον μαχόμενος 7 : 8, 19; Dem. de Cor. 162, p. 281; ὁ ἄνθρωπος τὸν δάκτυλον ἀλγεῖ Plat. Pol. 5, 462, D; τὸ αὐτὸ δέρμα ἕκοντα ἢ ἄκοντα μαστιγοῦσθαι Comm. 2 : 1, 17 (Kuehner); τὼ χεῖρε δεδεμένον 5 : 9, 8; 4 : 5, 12; τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀλγῶν Plat. Charm. 156, D; ἀμφότερα τὰ ὦτα τετρυπημένον 3 : 1, 31.

In certain cases the modification regularly stands before the verb; as, the Genitive, ἐάν τις τοῦ λοιποῦ μνησθῇ κτἕ. 6 : 2, 11; Cyr. 4 : 5, 6; ib. 4 : 4, 10; οὕτω γὰρ οὐκέτι τοῦ λοιποῦ πάσχοιμεν ἂν κακῶς Dem. Phil. 1, 15, p. 44; τοῦ δὲ λοιποῦ μηκέτι ἐξεῖναι ἀνομίας ἄρξαι· 5 : 7, 34; —ἔφασαν οὐδὲν οὔτε τοῦ λοιποῦ ἑκόντες βλάψειν Thuc. 4 : 98; —τοῦ λοιποῦ μὴ κινεῖν Plat. de Leg. 7, 816, C; but τούτῳ οὔτε ἐσπείσατο πώποτε οὐδεὶς οὔτ' ἐπίστευσε τοῦ λοιποῦ Hel. 2 : 3, 29; οὐ ποιήσει τοῦ λοιποῦ πονηρὰς ὑποθέσεις Isocr. Bus. 49, p. 231; the Dative; as, of time, καὶ τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἐξεστρατοπεδεύσαντο Cyr. 6 : 3, 1; Thuc. 4 : 25; Τῇ δὲ προτέρᾳ ἡμέρᾳ ξυνέβη κτἕ. Id. 5 : 75; —οἷς τῇ ὑστεραίᾳ ἐγένετο· 2 : 2, 18; 3 : 4, 37; Καὶ αὐτοῖς τῇ ὑστεραίᾳ ἦλθε κῆρυξ Thuc. 3 : 113; 3 : 109; τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἧκεν ἄγγελος 1 : 2, 21; Cyr. 2 : 3, 1; Hel. 1 : 1, 14; ib. 1 : 2, 4; Thuc. 6 : 67; 6 : 101; τῇ δὲ τρίτῃ—τὴν πορείαν ἐποιεῖτο 1 : 7, 20; ἑβδόμῃ καὶ δεκάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν εἰσβολὴν εἰς Ἔφεσον ἔπλευσε Hel. 1 : 2, 7; τῇ ἑνδεκάτῃ ἀπ' ἐκείνης ἡμέρᾳ θυόμενος εἶπεν 1 : 7, 18; Ἆρα τῃδε τῇ ἡμέρᾳ εἰλήφαμεν κτἕ. Plat. Theæt. 202, D; ἀφ' οὗ γάρ τοι ἔφυγε—δεκάτῳ

μηνὶ ἐγένου Hel. 3 : 3, 2; *Τῷ δ' ὑστέρῳ ἔτει—πρέσβεις ἦλθον* ib. 7 : 1, 1; *Θάσιοι δὲ τρίτῳ ἔτει πολιορκούμενοι ὡμολόγησαν κτἕ.* Thuc. 1 : 101; 1 : 115; Lys. pro Sacr. Ol. 10, p. 109; Plat. Phædr. 249, A; *δεκάτῳ δὲ ἔτει μετ' αὐτήν—ἦλθε* Thuc. 1 : 18; *χρόνῳ ποτὲ εἶπεν* Hel. 4 : 1, 34; ib. 2 : 3, 15; Hi. 1 : 19; *καὶ χρόνῳ ξυνέβησαν καθ' ὁμολογίαν* Thuc. 1 : 98; 4 : 85; *ὅμως δ' οὖν χρόνῳ ἐπείσθη.* Plat. Symp. 217, D; *τῇ δ' ὑστεραίᾳ φέρειν κτἕ.* Id. Leg. 6, 756, C; *τρίτῃ δὲ—φέρειν* ib.; *ἡμίσει ἂν χρόνῳ αἰσθάνεσθαι τὸ στράτευμα* 1 : 8, 22; *Ἐντεῦθεν τῇ ὑστεραίᾳ ἀναγόμενοι* 5 : 10, 1; Thuc. 7 : 83; *τῇ δὲ τρίτῃ ἥκων* 2 : 3, 25; *ναῦς τῶν πόλεων τῷ χρόνῳ παραλαβόντες* Thuc. 1 : 19; *Ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ Ἑλληνικοῦ πολέμου καταστάντος* Lys. Or. Funeb. 48, p. 195; Plat. Tim. 25, C; but *ἱππεῖς ἐδοκιμάσθησαν τῇ ὑστεραίᾳ* 3 : 3, 20; *ἐξεπολιορκήθησαν ἐνάτῳ μηνί* Thuc. 1 : 117; *Ἐνέβαλον δὲ καὶ τῷ ὑστέρῳ ἔτει κτἕ.* Hel. 7 : 2, 10; Ages. 2 : 22; *Ἐκβάλλουσιν οὖν τοὺς Ἀργείους οἱ Ἀμπρακιῶται χρόνῳ* Thuc. 2 : 68; *Δειπνοποιουμένου δ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀργείᾳ τῇ πρώτῃ ἑσπέρᾳ* Hel. 4 : 7, 4; *παραβαινομένων δὲ τῷ χρόνῳ* Thuc. 3 : 45; of some nouns and adjectives; as, *τρόπῳ, κόσμῳ*: *τρόπῳ τινὶ ἐστρατοπεδεύσαντο* 2 : 2, 17; *τῷ παλαιῷ τρόπῳ νέμεται* Thuc. 1 : 5; *παντί τε τρόπῳ ἀνῃρέθιστο ἡ πόλις* Id. 2 : 21; 4 : 90; *οὐδενὶ ἂν τρόπῳ ἔλθοιεν* Id. 6 : 35; *οὐδενὶ κόσμῳ ἐξέπλεον* Id. 7 : 23; *μηδενὶ τρόπῳ κατελεήσουσιν,* Plat. Pol. 3, 415, C; *παντὶ τρόπῳ δεῖ τῶν ἀνδρῶν θήγειν πάντως τὸ φρόνημα* Cyr. 2 : 1, 13; *παντὶ δὲ τρόπῳ ἀγωνιζόμενοι ἀλλήλων περιγίγνεσθαι* Thuc. 3 : 82; *προθυμουμένους Ἀθηναίους παντὶ τρόπῳ διαφυγεῖν* Id. 7 : 70; 1 : 144; *ἐδέοντο παντὶ τρόπῳ βοηθῆσαι* Plat. Pol. 2, 368, C (Schneider); *οὐδενὶ τρόπῳ ἐδύνατο ἑλεῖν* 3 : 4, 8; Plat. Crit. 49, A; *δέομαι οὖν ἐγὼ σοῦ μηδενὶ τρόπῳ ἀνεῖναι* Id. Gorg. 67, B; *παντὶ τρόπῳ ἀποβάντες* Thuc. 4 : 11; *κόσμῳ δὲ πάντα καὶ κατὰ λόγον ἔχοντα* Plat. Pol. 6, 500, C; *κόσμῳ καὶ τάξει αὖθις ὑπαγαγόντες* Thuc. 4 : 126; *πολλῷ κόσμῳ—ἄρας ἀπὸ τῆς Μιλήτου* Id. 8 : 99; *οὐδενὶ κόσμῳ ἐσβάντες* Id. 7 : 40; *ἀτάκτως καὶ οὐδενὶ κόσμῳ προσπίπτοντες* Id. 3 : 108; but *ὁ φθόρος ἐγίγνετο οὐδενὶ κόσμῳ, ἀλλά κτἕ.* Id. 2 : 52; 7 : 84; *σκεύεσιν ἰδίοις τὴν ναῦν ἅπασι κατεσκεύασα—καὶ κόσμῳ ὡς οἷόν τε κάλλιστα* Dem. in Polycl. 7, p. 1208; *ἐδέοντό αὐτοῦ παντὶ τρόπῳ ἀπελθεῖν Ἀθήνηθεν,* Lys. in Agor. 25, p. 132; *γνώμῃ, ὀργῇ*: *Καὶ γνώμῃ δ' ἐκόλαζεν* 2 : 6, 9; Comm. 1 : 4, 9; Ath. 3 : 10; Thuc. 3 : 10; *εἰ μή—μιᾷ γνώμῃ ἀμυνούμεθα αὐτούς* Id. 1 : 122; *μιᾷ γνώμῃ τῇ Κύρου ἐκυβερνᾶτο* Cyr. 8 : 8, 1; *γνώμῃ τε πλείονι ἢ τύχῃ καὶ τόλμῃ μείζονι ἢ δυνάμει τόν τε βάρβαρον ἀπεώσαντο* Thuc. 1 : 144; *ὥσπερ ὀργῇ ἐκέλευσε κτἕ.* 1 : 5, 8 (Krueger); *ὀργῇ οὖν ἀπέστελλον.* Thuc. 2 : 85; 7 : 68; *ἄν—ὀργῇ τινι γένηται πραχθέν,* Plat. de Leg. 9, 867, C; *μὴ γνώμῃ προσφέρεσθαι ὅλον ἁμάρτημα* Hel. 5 : 3, 7; *τῇ γοῦν γνώμῃ ἥξειν* Thuc. 4 : 85; *οὐδ' οἰκέτας χρὴ ὀργῇ κολάζειν·* Hel. 5 : 3, 7; *καὶ τοῦτο γνώμῃ φανεῖεν ἂν ποιοῦντες.* Ath. 1 : 11; *ὀργῇ φέροντες τόν—πόλεμον* Thuc. 1 : 31; *ὀργῇ τι μᾶλλον ἢ γνώμῃ ξυνελθόντας* Id. 2 : 22; but *τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀπεκρίναντο τῇ ἐκείνου γνώμῃ, καθ' ἕκαστά τε ὡς ἔφρασε κτἕ.* Id. 1 : 145; *ἐλοιδόρησεν ὀργῇ* Plat. Phædr. 254, C; *ἐκόλαζέ τε ἀεὶ ἰσχυρῶς καὶ ὀργῇ ἐνίοτε,* 2 : 6, 9; *ἐκεῖνοι μὲν ἅπαντες ἀπέθανον ὀργῇ μᾶλλον ἢ γνώμῃ πλὴν ἑνός* Antiph. de Cæde Her. 69, p. 137; *σιγῇ, ἡσυχῇ, κραυγῇ,* and *βοῇ*: *σιγῇ καὶ δικαίως ἡμῶν ἀκούετε* Æschin. de Fals. Leg. 24, p. 31; *ἀλλὰ σιγῇ παρακάθησαι* Plat. Crit. 43, B; *ἀνομοθέτητα σιγῇ κείσθω* Id. de Leg. 6, 785, A; *τὴν δὲ οὐρὰν ἡσυχῇ ἔχουσι* Cyn. 3 : 4; *κραυγῇ πολλῇ ἐπίασιν* 1 : 7, 4; *οὐ γὰρ κραυγῇ, ἀλλὰ σιγῇ ὡς ἀνυστὸν καὶ ἡσυχῇ ἐν ἴσῳ καὶ βραδέως προσῇσαν.* 1 : 8, 11; *πλέονι βοῇ—ἐπέκειντο* Thuc. 4 : 35; *πολλῇ βοῇ καὶ θορύβῳ προσέκειντο* Id. 4 : 127; *σιγῇ δὲ πορεύεσθαι* Lac. 3 : 4; Cyn. 6 : 11; *τοῖς ἐν τῇ ξυνωμοσίᾳ ἡσυχῇ—περιμένειν* Thuc. 8 : 69; Æschin. de Fals. Leg. 35, p. 33; Plat. Charm. 159, B; *σιγῇ ἀπελθών* Cyr. 1 : 4, 13; *οὐδ' ἡσυχῇ βαδίζοντες* Œc. 16 : 7; but *ἐπορεύοντο σιγῇ* 4 : 2, 7; Plat. Pol. 3, 394, A; *—τὸν νόμον ἐᾶν σιγῇ δεῖ* Id. de Leg. 9, 854, C; *μένειν ἡσυχῇ* ib. 7, 797, B; *γράφειν ταχὺ ἢ ἡσυχῇ* Id. Charm. 159, C; *γελάσας—ἡσυχῇ* Id. Phæd. 115, C; *ὀργιζόμενον κραυγῇ* Cyr. 8 : 1, 33; *σχολῇ*: *σχολῇ μὲν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀφικνοῦνται* 3 : 4, 27; *σχολῇ κελεύοντι ὑπήκουόν σοι,* Cyr. 2 : 4, 6; Comm. 3 : 4, 13; Andoc. de Pace 19, p. 22; Plat. Phæd. 65, B; *ἠναγκάζοντο—σχολῇ πορεύεσθαι·* 4 : 1, 16; Cyr. 4 : 2, 6; *—σχολῇ καὶ ταχὺ ξυμβῆναι* Thuc. 3 : 46; *σχολῇ αὐτὰ ποριζόμενοι* Id. 1 : 142; 3 : 78; *νόμῳ* and *βίᾳ*: *νόμῳ δέ—ἕκαστοι τούτων πάρεισιν* Cyr. 1 : 2, 4; Comm. 3 : 3, 11; *νόμῳ μὲν γὰρ τιμὴ τὰ τοιαῦτα,* Thuc. 6 : 16; *νόμῳ τέτακται* Dem. 1, 36, p. 50; *νόμῳ δὲ καὶ βίᾳ παράγεται ἐπί κτἕ.* Plat. Pol. 2, 359, C; *βίᾳ οὐδὲν ἐλαμβάνομεν κτἕ.* 5 : 5, 18; Hi. 10 : 4; *βίᾳ γὰρ ἂν εἷλον τὸ χωρίον.* Thuc. 1 : 102; 4 : 19; 6 : 100; *βίᾳ φέρεται* Plat. Phædr. 254, A; *βίᾳ προσαχθῆναι* Thuc. 3 : 95; *οἴεται δὲ βίᾳ καθέξειν κτἕ.* Dem. Ol. 2, 9, p. 20; Plat. Phædr. 228, C; *νόμῳ τινὶ ᾄδοντες* 5 : 4, 17; Cyr. 5 : 3, 18; *—βίᾳ ὑπ' Ἀθηναίων ἐκπολιορκηθείς* Thuc. 1 : 131; 5 : 7; but *ὠνήσομαι Θρακίῳ νόμῳ* 7 : 2, 38; 7 : 8, 3; *ἀντεῖχον βίᾳ* Thuc. 1 : 11; *εἴργειν νόμῳ κτἕ.* Plat. Pol. 8, 555, D; *καὶ παρελθεῖν οὐκ ἦν βίᾳ·* 1 : 4, 4; Plat. Gorg. 448, B; *ἑλόντες βίᾳ ἔχουσιν* Thuc. 1 : 38; *λόγῳ* and *ἔργῳ*: *Καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι* Thuc. 1 : 22; *—τῷ λόγῳ τις ἂν εἴποι* Dem. Phil. 2, 11, p. 68; *—τῷ λόγῳ διεξίοι* Comm. 4 : 6, 15; *αἱ δὲ παραγωγαί—λόγῳ δηλοῦνται,* Lac. 11 : 6; *καὶ γὰρ ἔργῳ ἐπιδείκνυτο κτἕ.* 1 : 9, 10; *ἔργοις βραχέσι προυδήλου κτἕ.* Thuc. 1 : 130; *ἵν' ἔργῳ περαίνηται* 3 : 2, 32; *ἔργῳ ζημία γίγνεται* Dem. Phil. 1, 38, p. 51; *ἔργῳ δὲ τοῦτο ἔπαθον* Plat. Symp. 182, C; *σοφίαν ἔργῳ μᾶλλον ἢ λόγοις ἤσκει* Ages. 11 : 9; *εἰ μὴ λόγῳ πείθοιεν, ἔργῳ πειρῷντο τοῦ τείχους.* Thuc. 2 : 81; *—καὶ μὴ λόγῳ μὲν αὐτονόμους ἀφιῶμεν, ἔργῳ δὲ τοῖς στρατηγοῖς αὐτούς—ἐκδιδῶμεν,* Isocr. de Pace 134, p. 186; Plat. Pol. 7, 534, D; *ἱκανὸς δὲ καὶ λόγῳ εἰπεῖν κτἕ.* Comm. 4 : 8, 11; *τῷ δὲ λόγῳ οὐκ ἐβούλετο αὐτὰ ἀσθενῆ ἀποδεικνύναι* Thuc. 7 : 48; *εἴ τι—λόγῳ μόνον καταισχύνειν ἐπεχείρησα* Dem. de Cor. 101, p. 260; *πρὶν ἔργῳ ἀφικέσθαι τῇ γοῦν γνώμῃ ἥξειν* Thuc. 4 : 85; *τὴν ἀξίαν ἑκάστῳ καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ πειράσομαι ἀποδιδόναι* Cyr. 4 : 1, 2; *καὶ λόγῳ μὲν μέλλεις Μεσσηνίοις βοηθεῖν,—ἔργῳ δ' ὑπὸ σαυτοῦ ποιεῖσθαι Πελοπόννησον·* Isocr. Phil. 74, p. 96; *χαλεπὸν μὲν ἔργοις, ἔτι δὲ χαλεπώτερον λόγοις εὖ μιμεῖσθαι* Plat. Tim. 19, E; *λόγῳ τε θωπεῦσαι καὶ ἔργῳ χαρίσασθαι* Plat. Theæt. 173, A; *τῷ μὲν ἔργῳ ἔτι ἐπ' ἀμφότερα ἔχων—ἀνεῖχε, τῷ δὲ—λόγῳ οὐκ ἔφη ἀπάξειν κτἕ.* Thuc. 7 : 48; *ἔργῳ μαρτυρήσας ὅτι κτἕ.* Dem. Phil. 3, 62, p. 127; *ἔργῳ μαθόντες* Lys. in Agor. 13, p. 131; *καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ διαλέγοντας* Comm. 4 : 5, 11; *οὐ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ ἀποδεικνύς* Cyr. 2 : 2, 30; *λόγῳ καλῶς μεμφόμενοι ἀνομοίως ἔργῳ ἐπεξιέναι* Thuc. 1 : 84; *λόγῳ μὲν ἀπολελοιπυῖαν, ἔργῳ δὲ συνοικοῦσαν Ἀφόβῳ* Dem. in Onet. 25, p. 870; Isocr. Panath. 83, p. 249; but *εἴ τίς τινα μηχάνην ἔχοι πρὸς τοῦτο ἔργοις καὶ λόγοις* Plat. de Leg. 6, 769, E; *ἐκπέμπουσι τοὺς παῖδας—λόγῳ μὲν ἐπὶ θήραν, ἔργῳ δ' ἐπὶ κλωπείαν τῶν κτἕ.* Isocr. Panath. 211, p. 277; *ὀξεῖς καὶ ἐπιτελέσαι ἔργῳ ὃ ἂν γνῶσιν·* Thuc. 1 : 70; *τοῦτο ἱκανώτατος ὢν ἀποτελεῖν ἔργῳ.* Plat. Soph. 234, C; *θαῤῥύνειν τοὺς ἑπομένους καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ* Cyr. 6 : 3, 27; Plat. Pol. 2, 382, A; *ὡμοιωμένον—τελέως ἔργῳ τε καὶ λόγῳ* ib. 6, 498, E; *κοινῇ, δημοσίᾳ,* and *ἰδίᾳ*: *κοινῇ δὴ ἀνηρώτων κτἕ.* 4 : 5, 34; 4 : 7, 3; *κοινῇ τε ᾤκησαν αὐτό* Thuc. 2 : 68; *κοινῇ μὲν γάρ—βουλευόμεθα* Isocr. Panath. 160, p. 266; *κοινῇ σκεψώμεθα ποῖόν τι κτἕ.* Plat. Protag. 330, B; *δημοσίᾳ τοῦ θηρᾶν ἐπιμέλονται* Cyr. 1 : 2, 10; *τὸν Βρασίδαν—δημοσίᾳ ἔθαψαν* Thuc. 5 : 11; 2 : 34; *ἐκεῖνον μὲν ἰδίᾳ πεπλούτικεν* 7 : 6, 9; 6 : 4, 27; *ἰδίᾳ γὰρ ταῦτα οἱ Κορίνθιοι ἔπραξαν.* Thuc. 1 : 66; 5 : 42; *ταῦτα μὲν ἰδίᾳ βουλεύσει* Plat. Soph. 218, B; *δημοσίᾳ μὲν οὐκέτι ἐξεπέμφθη, ἰδίᾳ δέ κτἕ.* Thuc. 1 : 128; 2 : 65; Dem. Ol. 3, 25, p. 35; *κοινῇ σὺν ἡμῖν τὸν στόλον ποιεῖσθαι* 3 : 3, 2; 5 : 10, 13; *μετὰ σοῦ—κοινῇ γῆν ἐπιέσασθαι* Cyr. 6 : 4, 6; *μηδένα ἐὰν δημοσίᾳ ἀποθνήσκειν* Comm. 4 : 8, 2; Lac. 10 : 4; *μνημεῖα δὲ—τὴν πόλιν δημοσίᾳ ποιεῖν* Plat. Pol. 7, 540, B; *ἰδίᾳ μὲν Ξενοφῶντα πείθειν* 5 : 6, 27; Dem. Ol. 2, 24, p. 25; *καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἁμαρτάνειν* Thuc. 3 : 45;

κοινῇ βουλευσάμενοι Thuc. 1 : 87; 1 : 13; δημοσίᾳ ἐπιτηδεύουσα τὴν καλοκἀγαθίαν Lac. 10 : 5; Thuc. 2 : 35; Plat. Gorg. 514, A; δημοσίᾳ κράτιστα διαθέντι —ἰδίᾳ ἕκαστοι τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ ἀχθεσθέντες Thuc. 6 : 15; Plat. de Leg. 12, 946, E; but —συνεκτρέφει κοινῇ μετ' ἐκείνου Plat. Symp. 209, C; Θύουσιν οὖν δημοσίᾳ μὲν ἡ πόλις Ath. 2 : 9; Thuc. 3 : 58; ὅσοιπερ τιμωροῦνται καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ Plat. Protag. 324, C; τοιοίδε γίγνονται ἰδίᾳ Id. Pol. 9, 575, E; ἀριστεῖα ἔδωκαν καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ πολλοῖς Hel. 1 : 2, 10; μάχην περὶ αὐτῶν εἶναι καὶ ἰδίᾳ ἑκάστοις καὶ δημοσίᾳ ταῖς πόλεσιν Plat. Hip. Maj. 294, D; συνησθεὶς ἐκείνῳ κοινῇ Cyr. 4 : 1, 7; Thuc. 5 : 47; Plat. Polit. 267, E; αὐτοὶ ἐπαγγελλόμενοι ἰδίᾳ Hel. 1 : 6, 12; Thuc. 8 : 1; so with certain verbs denoting superiority and inferiority; as, προέχω, περιγίγνομαι, περίειμι, ἐλλείπω, ἐλασσῶ; as ἑνὶ μόνῳ προέχουσιν οἱ ἱππεῖς ἡμᾶς· 3 : 2, 19; Hel. 7 : 1, 4; ὃ δ' ἐκεῖνοι ἐπιστήμῃ προὔχουσι, Thuc. 1 : 121; τάχει δὲ τοσοῦτον περιεγένου Cyr. 3 : 1, 19; Hipparch. 8 : 16; τοσοῦτον γὰρ πλήθει περιῆν 1 : 8, 13; τῇ γε εὐψυχίᾳ δήπου περιεσόμεθα Thuc. 1 : 121; σοφίᾳ τῶν Ἑλλήνων περίεισιν Plat. Protag. 342, B; Alcib. 1, 119, C; καὶ χρήμασι καὶ τιμαῖς τούτων ἐπλεονεκτεῖτε 3 : 1, 37; ἀλλὰ γνώμῃ φαίητ' ἂν προέχειν; Hel. 2 : 4, 41; Thuc. 2 : 62; ναυτικῷ δὲ καὶ πολὺ προέχειν Id. 1 : 25; πάντων ἀνθρώπων θεραπείᾳ περιγίγνεσθαι Cyr. 8 : 2, 14; τῷ ναυτικῷ πολὺ περιέσεσθαι Hel. 3 : 4, 2; Thuc. 6 : 22; οὐ μαλακίᾳ, ἀλλὰ καρτερίᾳ τῶν ἰδιωτῶν περιεῖναι Ages. 5 : 2; ἐλπίσαντες ἕτεροι δυνάμει τινὶ πλεονεκτήσειν Thuc. 4 : 62; καὶ τιμαῖς καὶ δώροις πλεονεκτεῖν Cyr. 6 : 2, 20; Δικαιώματι γὰρ οὐδετέρους ἐλλείπειν Thuc. 5 : 97; πιστεύομεν τῇ μὲν τύχῃ ἐκ τοῦ θειοῦ μὴ ἐλασσώσεσθαι Id. 5 : 104; δυνάμει προὔχων Id. 1 : 9; 1 : 18; μάχῃ περιγενόμενοι Id. 6 : 79; τῇ ἀνδρίᾳ ἔδειξαν οὐχ ἧσσον περιγενόμενοι Id. 5 : 72; ἐμπειρίᾳ δὲ μηδὲν ἐκείνων ἐλλείποντας Plat. Pol. 6, 484, D; τῇ ἐμπειρίᾳ Λακεδαιμόνιοι ἐλασσωθέντες ib.; χωρίοις πλεονεκτοῦντας αὐτούς Hel. 7 : 5, 8; but περιεγίγνοντο τῷ πλῷ Thuc. 8 : 104; περιῆν—τῷ ἔμφρων εἶναι Plat. Symp. 221, B; ἐπλεονέκτουν—καὶ πλήθει καὶ τοῖς ὅπλοις Cyr. 7 : 1, 33; —ἡμᾶς περιγενέσθαι τῷ πολέμῳ 3 : 2, 29; Thuc. 2 : 65; προέχουσαν εὐδαιμονίᾳ Lac. 1 : 2; Plat. de Leg. 9, 879, E; περιγενόμενοι τῇ μάχῃ Thuc. 6 : 16; 5 : 86; ἐλασσούμενοι τῷ πολέμῳ Id. 1 : 115; the Accusative; as τὴν ἀρχήν denoting time, Ζάγκλη τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ Κύμης—ᾠκίσθη Thuc. 6 : 4; οὔτε τὴν ἀρχὴν ἀδίκως—ἐπὶ γῆν τήνδε ἤλθομεν Id. 2 : 74; τὴν μὲν ἀρχὴν εἰς τὸν πόλεμον κατέστησαν Isocr. Pan. 122, p. 66; λοιπόν, whether denoting space or time, ἀμαχεὶ τὴν λοιπὴν πορευσόμεθα 3 : 4, 46; Hel. 4 : 3, 9; Ages. 2 : 5; καὶ τὸ λοιπὸν ὁ μὲν ἦρχεν 2 : 2, 5; Cyr. 1 : 4, 15; καὶ αὐτοί τε ἀκινδύνως τὸ λοιπὸν οἰκῶμεν κτἕ. Thuc. 1 : 124; 2 : 94; τὸ λοιπὸν ἤδη χρῶνται μὲν αὐτῇ, Plat. Phædr. 256, C; τὰ λοιπὰ διῴκουν τὴν πόλιν Thuc. 8 : 21; καὶ τὸ λοιπὸν ἀεὶ τῆς ἡμέρας ἦν ὅπου κτἕ. Comm. 1 : 1, 10; Καὶ τὸν λοιπὸν δὴ χρόνον —θεραπεύσομεν κτἕ. Plat. Pol. 5, 469, A; Λοιπὸν δὴ ἀκόσμητον ἔτι αὐτῷ ἦν τὸ ἀνθρώπων γένος Protag. 321, C; καὶ τὸ λοιπὸν διὰ παντὸς πολέμου αὐτοῖς ἰέναι, 3 : 2, 8; 7 : 4, 24; καὶ τὸ λοιπὸν μὴ σπένδεσθαι ἄνευ αὐτῶν Thuc. 5 : 32; 6 : 13; τό τε λοιπὸν μηδετέρους δέχεσθαι κτἕ. 3 : 7, 1; τὰ λοιπὰ δέ—ποιεῖσθαι τοὺς λόγους Plat. Tim. 27, B; καὶ τὸν λοιπὸν χρόνον ἐπιμελεῖσθαι Isocr. Euag. 80, p. 207; ὡς σὺν τῷ Ἀσσυρίῳ τὸ λοιπὸν ἐσόμενος Cyr. 5 : 4, 2; Τὸ δὲ λοιπὸν πειρώμενοι κτἕ. 3 : 2, 38; Καὶ τὸ λοιπὸν δὲ μεταστρατοπεδευόμενοι Cyr. 3 : 3, 23; but πάντες ἐροῦσι τὸ λοιπόν κτἕ. Cyr. 7 : 1, 18; ib. 7 : 2, 29; καὶ γνώσεσθε τὸ λοιπόν, ὅτι κτἕ. Thuc. 4 : 126; δουλεύουσι τὸν λοιπὸν βίον Comm. 3 : 12, 2; ἐπιθυμῶ—πλεῖν τὸ λοιπόν 5 : 1, 2; Œc. 1 : 23; πορευόμενοι τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας 3 : 4, 6; τέλος and τὸ τελευταῖον or τελευταῖον, τέλος δέ κατέκτανε· 1 : 9, 6; Cyr. 1 : 4, 15; Τέλος δὲ εἶπε· 2 : 5, 26; Τέλος δὲ οὗτοι—περιῆσαν Thuc. 2 : 4; 4 : 35; Plat. de Leg. 8, 847, B; Tim. 81, D; καὶ τέλος ὁ λῃστὴς δήσας τὸν ἄνδρα—ἀπάγει 5 : 9, 8; Thuc. 1 : 109; Τέλος εἶπεν, Cyr. 2 : 1, 18; ib. 1 : 5, 14; καὶ τὸ τελευταῖον ἐψηφίσαντο κτἕ. Hel. 2 : 4, 23; Thuc. 3 : 56; Οὐ τὸ τελευταῖον—κατεσκεύασας—; Æschin. adv. Ctes. 224, p. 85; 83, p. 65; Τελευταῖον δή, οἶμαι, τὸν ἥλιον κτἕ. Plat. Pol. 7, 516, B; τὰ τελευταῖα ἐξεδίωξε κτἕ. Thuc. 1 : 24; Dem. Phil. 1, 34, p. 50; τὸ δὲ τέλος κρίνειν κτἕ. Plat. de Leg. 6, 768, B; τὸ τελευταῖον δὲ ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἀφικέσθαι Thuc. 8 : 8; Dem. Ol. 2, 7, p. 20; χρὴ τελευταῖον τιμᾶν Plat. de Leg. 5, 743, E; τέλος εἰπόντων Thuc. 5 : 46; καὶ τὰ τελευταῖα φυγόντος κτἕ. Id. 8 : 85; Plat. Hip. Maj. 282, C; τρόπον; as, πάντας τρόπους τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς Isocr. de Pace 19, p. 163; πάντα τρόπον κωλύεσθαι Comm. 1 : 2, 59; τούτοις μηδένα τρόπον οἴει δυνήσεσθαι προσενεχθῆναι. ib. 3 : 7, 8; τοὺς δὲ πάντα τρόπον διαφθείρων Dem. de Cor. 61, p. 245; τρόπον τινὰ ἐκ πολλοῦ πολεμούμενοι Ib. 43, p. 240; τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκείνοις λέγοντα Isocr. Pan. 7, p. 42; but πεπαίδευνται τὸν αὐτὸν τρόπον ἡμῖν Cyr. 2 : 2, 1; Thuc. 7 : 84; ἐλέγομεν τρόπον τινὰ αὐτό Plat. Pol. 4, 432, E; ἰέναι τὸν αὐτὸν τρόπον Comm. 2 : 1, 23.

When the Genitive, Dative, or Accusative modifies an adjective or a noun without the article, or the Genitive or Accusative modifies an adverb, the modification regularly follows; as, in the Genitive, θαυμάσιαι τοῦ κάλλους καὶ μεγέθους 2 : 3, 15 (Dindorf); εὐδαίμων γάρ μοι ἀνὴρ ἐφαίνετο—καὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν λόγων Plat. Phæd. 58, E; ἐνδεεῖς τῶν ἀναγκαίων Comm. 3 : 12, 2; ἐνδεὴς ἦν τῶν ἐπιτηδείων Is. de Cir. Her. 32, p. 72; Ἐνδεὴς μέν γε χρημάτων καταλειφθείς Isocr. Nicocl. 36, p. 45; Plat. Lach. 199, D; Pol. 2, 381, C; τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον ἀεὶ ἐλλιπὲς ἦν τῆς δοκήσεως κτἕ. Thuc. 4 : 55; —ἐλλιπὲς ἂν εἴη κάλλους Plat. de Leg. 2, 669, A; οὕτω τρόπου ἔχεις Cyr. 7 : 5, 56; ὡς τάχους ἕκαστος εἶχεν Hel. 4 : 5, 15; ib. 2 : 1, 14; ὡς ἑκατέρων τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι Thuc. 1 : 22; 2 : 90; ὡς ἔχει τάξεως Plat. 12, 966, E; καλῶς παράπλου κεῖται Thuc. 1 : 36; εὖ σώματος ἕξειν Pol. 3, 404, D (for the position of this Genitive with adverbs in reference to the verb, see pp. lxviii, lxx); so after exclamations, φεῦ τοῦ ἀνδρός Cyr. 3 : 1, 39; Ἄπολλον, ἔφη, δαιμονίας ὑπερβολῆς Plat. Pol. 6, 509, C; in the Dative, ἴσους τοὺς λόγους τῷ μεγέθει τῶν ἔργων Isocr. Pan. 13, p. 43; ἴσον μεγέθει Plat. Parm. 151, D; ἀντιπάλους τῷ πλήθει Thuc. 7 : 12; ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες καὶ εὐνοίᾳ, ἀντίπαλοι δὲ τῇ παρασκευῇ καὶ δυνάμει Id. 3 : 9; ὕστεροι γνώμῃ Id. 1 : 91; ὕστερον ὂν τῇ τάξει πρότερον τῇ δυνάμει—ἐστίν Dem. Ol. 3, 15, p. 32; ὑποδεεστέρους εἶναι οὐ τῷ πλήθει—ἀλλὰ τῷ ἀξιώματι Thuc. 5 : 8; Isocr. de Big. 33, p. 353; ἵνα δυνατοὶ γενόμενοι καὶ τοῖς σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς Comm. 2 : 1, 19; δυνατὸς ὢν τῷ τε ἀξιώματι καί τε γνώμῃ Thuc. 2 : 65; ἀδυνάτων δὲ τοῖς σώμασιν Hipparch. 9 : 5; ἀδύνατοι ἐγένοντο τοῖς χρήμασι Thuc. 7 : 28; διπλασίαν—μήκει Plat. Men. 84, C; ἀμήχανον—μήκει Id. Pol. 8, 548, D; θαυμαστὰ πλήθει Id. Theæt. 174, E; θαυμαστὸν καὶ κάλλει καὶ πάσῃ δυνάμει Id. Phileb. 29, C; ἄπιστα—φύσει Dem. Ol. 1, 22, p. 15; Θάψακος ὀνόματι 1 : 4, 11; in the Accusative, ἴσοι ὄντες τὸν ἀριθμόν Cyr. 5 : 2, 1; Hipparch. 2 : 3; ἴσους τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος εἶναι 5 : 4, 32; Plat. Pol. 4, 441, C; παραπλήσιοι ἀμφοτέροις τὸ πλῆθος Hel. 4 : 3, 15; Hip. 4 : 3; ναυσὶ παραπλησίαις τὸν ἀριθμὸν καὶ πρότερον Thuc. 7 : 70; ἐλάσσοσι—τὸ πλῆθος Id. 8 : 104; ὑστέρους εἶναι τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἐκείνου Cyn. 1 : 12; τοσοῦτος τὸ βάθος 3 : 5, 7; τοσοῦτοι τὸ μῆκος Cyr. 7 : 5, 11; τοσοῦτοι μὲν τὸ πλῆθος Thuc. 3 : 98; Isocr. Pan. 136, p. 68; τοιοῦτον—τὴν φύσιν Isocr. Panath. 244, p. 283; Is. de Apol. Her. 33, p. 66; τηλικαύτῃ τὸ μέγεθος Æschin. adv. Ctes. 17, p. 56; Isocr. Panath. 117, p. 256; Ep. 2, 10, p. 408; ἐπ' ὀλίγον τὸ βάθος γενέσθαι τὴν φάλαγγα Cyr. 7 : 5, 2; ἐπὶ διπλάσιον τὸ βάθος γιγνόμενοι ib. 7 : 5, 4; ἡμιωβολιαῖα τὸ μέγεθος ὄντα Comm. 1 : 3, 12; τὴν γέφυραν πλεθριαίαν τὸ πλάτος οὖσαν Plat. Criti. 116, A; διώρυχα—τρίπλεθρον τὸ πλάτος ib. 115, D; τὴν τάξιν εἰς δώδεκα τάττειν βάθος Cyr. 2 : 4, 4; τεταγμένοι ἐπὶ τριάκοντα τὸ βάθος ib. 6 : 3, 19; ib. 7 : 5, 4; ἀμήχανοι τὸ πλῆθος ib. 7 : 5, 38; Plat. Phædr. 229, D; ἀμήχανοι τὸ μέγεθος Id. Pol. 9, 484, B; ἀμη-

χάνους τὸ κάλλος ib. 615, B ; ἄπειρα τὸ πλῆθος Comm. 1 : 1, 14 ; Isocr. Laud. Hel. 3, p. 208 ; Plat. Pol. 4, 445, C ; ἀγαθαὶ δὲ πᾶσαν ἀρετήν Id. de Leg. 10, 899, B ; 900, D ; ἀγαθὸς τὰ πολιτικά Id. Gorg. 516, D ; ib. C ; κακοὺς πᾶσαν κακίαν Id. Pol. 6, 490, D ; δύσκολος τὴν φύσιν Æschin. adv. Ctes. 59, p. 62 ; μοχθηροὺς ὄντας τὰς ψυχάς Œc. 6 : 16 ; μοχθηρῷ ὄντι τὴν ψυχὴν Plat. Gorg. 511, A ; δεινούς — τὰ περὶ φύσιν Plat. Phileb. 44, B ; Euthyph. 11, D ; σοφὸς ὢν τὴν ἐκείνων σοφίαν Id. Apol. 22, E ; θαυμαστὴν τὸ κάλλος Id. Phædr. 110, C ; Phileb. 29, C ; Charm. 154, C ; Κορίνθιος γένος Thuc. 1 : 24 ; 7 : 57 ; Σκύθιν δὲ τὸ γένος κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 172, p. 78 ; τοῦ δήμου τὴν φύσιν Ath. 2 : 19 ; ἔχιν τὴν φύσιν Dem. adv. Aristog. 96, p. 799 ; ποταμὸς Κάρσος ὄνομα 1 : 4, 4 ; 7 : 3, 12 ; Hel. 1 : 4, 2 ; ib. 5 : 4, 25 ; ἱέρειαν—Φαεινίδα ὄνομα Thuc. 4 : 133 ; 6 : 4 ; ἔνοικος — Εὐήνωρ μὲν ὄνομα Plat. Criti. 113, C ; εὖ ἔχειν τὰ σώματα Id. Gorg. 464, A ; εὖ ἴσχων τὸ σῶμα Id. Pol. 3, 411, C ; but the modification often precedes, especially if it have some emphasis ; as, in the Genitive, ἑνὸς ἐνδεεῖς εἰσι Ath. 2 : 14 ; Comm. 2 : 2, 10 ; ψιλῶν γὰρ ἀκοντιστῶν ἐνδεὴς ἦν μάλιστα Thuc. 3 : 97 ; Lys. in Agor. 11, p. 130 ; Plat. Apol. 22, A ; μνήμης ἐλλιπεῖς γιγνόμενοι Thuc. 7 : 8 ; τῆς τῶν ἐπιτρόπων αἱρέσεως ἐλλιπής Plat. de Leg. 11, 924, B ; εὐδαιμονίας ὡσαύτως ἔχεις Id. Pol. 576, D ; τοῦ—πολέμου καλῶς—καθίστασθαι Thuc. 3 : 92 ; τῆς τε ἐπὶ Θράκης παρόδου χρησίμως ἕξειν ib. ; μετρίως μὲν γὰρ φιλοσοφίας ἔχειν Plat. Euthyd. 305, D ; in the Dative, ὄντες πλήθει ἰσοπαλεῖς Thuc. 4 : 94 ; ἀρετῇ οὐδενὸς ὕστερος Id. 8 : 68 ; 7 : 77 ; δυνάμει—πρῶτοι ὄντες Id. 1 : 55 ; πλούτῳ μὲν πρῶτος ὢν τῶν Ἑλλήνων, γένει δ' οὐδενὸς ὕστερος τῶν πολιτῶν Isocr. de Big. 31, p. 353 ; Plat. Tim. 20, A ; πλήθει οὐδὲν μείους Comm. 3 : 5, 2 ; πλήθει ἐλάσσους Thuc. 4 : 56 ; τῇ μὲν ἀνδρίᾳ οὐχ ἥσσους Id. 6 : 69 ; καὶ τῇ γνώμῃ καὶ τῇ γλώττῃ ὑποδεέστερα ὄντα Œc. 13 : 8 ; καὶ τῷ τάχει καὶ τῇ ῥώμῃ καὶ ταῖς ἄλλαις εὐπορίαις καταδεέστεροι Isocr. Nicocl. 5, p. 27 ; τῷ σώματι δυνατός Comm. 2 : 1, 28 ; ταῖς ψυχαῖς ἐρρωμενέστεροι 3 : 1, 42 ; τοῖς σώμασι ἀδύνατοι Comm. 2 : 1, 31 ; πλήθει ἀμήχανον Plat. Theæt. 184, A ; Phileb. 47, D ; πλήθει—ἄπειρον Id. Theæt. 156, A ; de Leg. 10, 904, A ; φύσει ἀγαθοὺς εἶναι Comm. 4 : 1, 3 ; φύσει οὗτοι κάκιστοι Cyn. 12 : 15 ; ὀνόματι Ἱππεύς Hel. 1 : 6, 29 ; ὀνόματι σπονδαί Thuc. 6 : 10 ; φύσει προδότης ἐστίν Hel. 2 : 3, 30 ; φύσει πολίτας ὄντας Isocr. Pan. 105, p. 62 ; ἀνὴρ γένει τε προσήκων κτἕ. 1 : 6, 1 ; οὔτε γένει τοῦ τετελευτηκότος υἱὸς ὢν Dem. in Leoch. 2, p. 1081 ; so regularly, as with verbs, κοινῇ, δημοσίᾳ, and ἰδίᾳ ; as, κοινῇ ἀμφότεροι Hel. 2 : 4, 25 ; Thuc. 8 : 37 ; Plat. Protag. 336, E ; κοινῇ πᾶσι Id. Phædr. 98, B ; ἰδίᾳ μὲν εἶναι πονηρόν, δημοσίᾳ δὲ χρηστόν Æschin. adv. Tim. 30, p. 5 ; ἰδίᾳ χρήσιμα Cyr. 6 : 2, 11 ; ἰδίᾳ ἕκαστος Thuc. 8 : 1 ; Plat. Crat. 385, D ; Apol. 31, B ; but, πάντες κοινῇ 5 : 4, 26 ; Plat. Hip. Maj. 300, A ; in the Accusative, τὴν ψυχὴν οὐκ ἀγεννεῖ ἀνδρὶ ἐοικώς Cyr. 2 : 3, 7 ; γένος τε οὐδενὸς ἐνδεής Hel. 7 : 1, 23 ; τὸ εἶδος ἐκείνου χείρονι Cyr. 5 : 7, 6 ; ποταμόν, τὸ εὖρος πλεθριαῖον 1 : 5, 4 ; ποταμόν, εὖρος πλεθριαῖον 4 : 6, 4 ; τὸ πλῆθος ὡς δισχίλιοι 4 : 2, 2 ; μέγεθος περὶ πεντεκαίδεκα σταδιους μάλιστα Thuc. 4 : 8 ; ποταμός—εὖρος δύο πλέθρων 1, 2, 23 ; ποταμόν, τὸ εὖρος πλέθρου 2 : 4, 25 ; and so commonly in this formula of measure, as 1 : 4, 4 ; 1 : 4, 9 ; 1 : 4, 11 ; 4 : 7, 18 ; κρηπίς—τὸ ὕψος εἴκοσι ποδῶν 3 : 4, 7 ; 6 : 2, 3 ; but, πάροδος—ὡς εἴκοσι ποδῶν τὸ εὖρος 1 : 7, 15 ; πλῆθος ἄπειρα Comm. 1 : 4, 8 ; Cyn. 5 : 24 ; πλῆθος μὲν ὅσοι—μέγεθος δὲ ὥςτε κτἕ. Cyr. 2 : 1, 25 ; τὰ πολεμικὰ ἀγαθοὶ γενόμενοι ib. 1 : 5, 9 ; πολέμους ἀγαθοί Cyn. 1 : 14 ; εἶδος μὲν κάλλιστος, ψυχὴν δὲ φιλανθρωπότατος Cyr. 1 : 2, 1 ; τὸ γένος Ἀσσύριος Cyr. 4 : 6, 2 ; τὸ εἶδος νεανίσκος Hel. 3 : 3, 5 ; πόλις—ὄνομα Καιναί 2 : 4, 28 ; 1 : 5, 10 ; πόλει—ὄνομα Κεδρίαις Hel. 2 : 1, 15.

When the Genitive, Dative, or Accusative denotes the degree of an action, state, or quality, it regularly precedes the modified word ; as, the Genitive preceding a Verb, μικροῦ κἀκεῖνον ἐξετραχήλισεν Cyr. : 1, 4, 8 ; μικροῦ κατηκόντισαν ἅπαντας Dem. de Cor. 151, p. 277 ; προςβαλόντες τῇ πόλει—ὀλίγου εἷλον Thuc. 8 : 35 ; ὀλίγου τοῖς ἕνδεκα παρεδόθη Lys. in Alcib. 1, 17, p. 141 ; ὀλίγου πληγὰς ἔλαβον Plat. Menex. 236, B ; ὑπ' αἰσχύνης ὀλίγου ἀποδρὰς ᾠχόμην Id. Symp. 198, C ; an Adjective, ὀλίγου πάντα Id. Protag. 361, C ; but, πάντων μὲν σμικροῦ Id. de Leg. 8, 832, C ; the Dative preceding a Verb, τοσούτῳ πλεονεκτήσει τῶν ἐνδεεστέρων βίου ὅσῳ κτἕ. Cyr. 7 : 5, 81 ; οὐ τοσούτῳ ᾤοντο σφῶν τὸ ναυτικὸν λείπεσθαι Thuc. 2 : 85 ; ὅσῳ μᾶλλον ὁ Κλέων ὑπέφευγε τὸν πλοῦν—τόσῳ ἐπεκελεύοντο Id. 4 : 28 ; ὅσῳ μᾶλλον χαίρει — τοσούτῳ διαφέρειν πρὸς ἀρετήν Plat. Phileb. 55, B ; οὐκ ὀλίγῳ μου πλεονεκτεῖν διανοεῖ Plat. Symp. 218, E ; τῶν νῦν οἱ τότε μυρίῳ πρὸς εὐδαιμονίαν διέφερον Id. Polit. 272, C ; ἆρά γε ὅλῳ τινὶ ἐξαπατώμεθα Id. Lys. 215, C ; τῷ παντὶ κρατεῖν Ages. 2 : 24 ; Ὅλῳ καὶ παντὶ διαφέρει Plat. Crat. 434, A ; Pol. 5, 469, C ; τῷ ὅλῳ καὶ παντὶ διοίσει κτἕ. ib. 7, 527, C ; but, προεξορμᾶν ἡμέρᾳ μιᾷ Comm. 3 : 13, 5 ; ὑστερήσαντες οὐ πολλῷ Thuc. 8 : 44 ; preceding an Adjective, τοσούτῳ δεινότερόν ἐστι τῶν φαλαγγίων, ὅσῳ ἐκεῖνα μὲν ἁψάμενα κτἕ. Comm. 1 : 3, 13 ; Cyr. 6 : 2, 19 ; ὅσῳ πλείονα ὑπὲρ τὴν ἀξίαν πεποίηκε τὴν αὑτοῦ, τοσούτῳ θαυμαστότερος κτἕ. Dem. Ol. 2, 3, p. 18 ; ὅσῳ ἂν μείζω τούτῳ δωρήσῃ, τοσούτῳ μείζω κτἕ. 7 : 3, 20 ; Comm. 2 : 2, 3 ; Thuc. 1 : 37 ; Æschin. adv. Ctes. 16, p. 51 ; Plat. Pol. 2, 374, D ; de Leg. 10, 902, E ; Τοσούτῳ ἐπικινδυνοτέραν ἑτέρων τὴν παροίκησιν τῶνδε ἔχομεν Thuc. 4 : 92 ; πολλῷ πλέονες Hel. 1 : 6, 32 ; πολλῷ πλείους Thuc. 1 : 87 ; Plat. de Leg. 7, 807, C ; πολλῷ ἔτι πλέονι βοῇ Id. 4 : 35 ; πολλῷ μείζους Dem. de Cor. 233, p. 305 ; Plat. Polit. 274, E ; οὐ πολλῷ τινι ἔλασσον Thuc. 6 : 1 ; πολλῷ βελτίω Dem. de Cor. 10, 228 ; πολλῷ σχετλιώτερα ἄλλα ib. 294, p. 323 ; πολλῷ καταδεέστεροι Æschin. adv. Ctes. 178, p. 79 ; οὐ πολλῷ τινι ὑποδεέστερον πόλεμον Thuc. 6 : 1 ; τῷ πολλῷ κρεῖττον Hel. 6 : 17 ; τῷ πολλῷ ἄμεινον Hel. 2 : 3, 22 ; ib. 6 : 1, 7 ; Lac. 8 : 5 ; ὀλίγῳ πλείω Thuc. 1 : 18 ; 3 : 50 ; ὀλίγῳ ἐλάσσους Id. 1 : 63 ; 4 : 44 ; ὀλίγῳ χείρους Id. 2 : 45 ; μακρῷ βέλτιόν τε καὶ ἄμεινον Plat. Phileb. 66, E ; μυρίῳ κάλλιον Id. Tim. 53, B ; μακρῷ βελτίστη Id. Pol. 5, 461, E ; Phileb. 58, A ; τῷ παντὶ χείρους Cyr. 8 : 8, 7 ; ib. 8 : 8, 20 ; τῷ παντὶ κρεῖττον Hel. 6 : 1, 7 ; τῷ παντὶ ἄμεινον ib. 2 : 3, 22 ; ib. 6 : 1, 7 ; Lac. 8 : 5 ; ὅλῳ καὶ παντί—διάφορος Plat. de Leg. 6, 779, B ; ὅλῳ καὶ παντὶ ὁμοιότερον Id. Phædr. 79, E ; μιᾷ ἡμέρᾳ πλείονας Comm. 3 : 1, 35 ; πολλαῖς γενεαῖς ὕστερα Thuc. 1 : 14 ; τέτταρσι γενέαις νεώτερον Isocr. Bus. 37, p. 228 ; but, ἔτι πλείω πολλῷ Hel. 2 : 1, 11 ; πρὸς τοὺς κρείσσονας πολλῷ Thuc. 5 : 101 ; —ὀρθότατα γίγνοιτ' ἂν μακρῷ Plat. de Leg. 6, 768, C ; ἀνδρειότερον—οὐκ ὀλίγῳ Plat. Lach. 182, C ; πρότερα—πέντε ἡμέραις 1 : 2, 25 ; preceding an Adverb, τοσούτῳ ἧττον Com. 3 : 13, 6 ; Thuc. 6 : 78 ; ὀλίγῳ πρότερον Thuc. 7 : 37 ; Plat. Gorg. 460, C ; ὀλίγῳ πρόσθεν Id. de Leg. 9, 860, A ; σμικρῷ πρόσθεν ib. 12, 969, B ; ὀλίγῳ ὕστερον Cyr. 1 : 6, 22 ; Hel. 1 : 5, 15 ; Thuc. 4 : 101 ; 5 : 3 ; Plat. Pol. 1, 327, B ; οὐκ ὀλίγῳ ἐνδεέστερος Id. Alcib. 2, 149, A ; ἔτι μικρῷ σαφέστερον Æschin. adv. Ctes. 181, p. 79 ; πολλῷ μᾶλλον Thuc. 1 : 132 ; 4 : 72 ; Plat. Phædr. 80, E ; πολλῷ ἔτι μᾶλλον Thuc. 4 : 123 ; πολλῷ δὴ μᾶλλον ἔτι Id. 7 : 55 ; οὐ πολλῷ δὲ ὕστερον κτἕ. 2 : 5, 32 ; Thuc. 5 : 78 ; μυρίῳ βέλτιον Plat. Pol. 7, 520, C ; τῷ παντὶ ἐρρωμενέστερος Hel. 3 : 5, 14 ; πολλῷ μάλιστα Thuc. 4 : 92 ; μακρῷ ἄριστα Plat. Theæt. 176, D ; but, ὕστερον οὐ πολλῷ Thuc. 1 : 18 ; 1 : 137 ; 4 : 121 ; ὕστερον αὖθις οὐ πολλῷ Id. 2 : 65 ; ζῆν εὐδαιμονέστερον —τῷ παντὶ καὶ ὅλῳ Plat. de Leg. 5, 734, E ; the Accusative preceding a Verb, ὁπόσον δὲ διώξειαν οἱ Ἕλληνες, τοσοῦτον πάλιν ἐπαναχωρεῖν μαχομένους ἔδει. 3 : 3, 10 ; τοσοῦτον γὰρ πλήθει περιῆν βασιλεὺς ὥςτε κτἕ. 1 : 8, 13 ; Æschin. adv. Ctes. 212, p. 84 ; Plat. Theæt. 257, B ; τοσοῦτον μόνον σε ἐγίγνωσκον ὅσον ἤκουον κτἕ. 3 : 1, 45 ; τὸν μὲν ἄνδρα τοσοῦτον ἐγίγνωσκον ὅτι κτἕ. 5 : 8, 8 ; οὐ τοσοῦτον τῶν ξυμμάχων πεισθέντες τοῖς λόγοις ὅσον φοβούμενοι κτἕ. Thuc. 1 : 88 ; 127 : 2 ; τοσοῦτον ἐπηύξηται ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμέλειαν Dem. Phil. 1, 11, p. 43 ; τοσοῦτον διήνεγκεν εἰς τὸ ἄρχειν ἀνθρώπων Cyr. 1 : 1, 6 ; τοσοῦ-

τον τῷ Περικλεῖ ἐπερίσσευσε Thuc. 2 : 65 ; οὐ δ' ἐκείνου τοσοῦτον μόνον διαφέρεις, ὅτι κτἕ. Plat. Symp. 215, C ; ἀπὸ θαλάσσης τοσοῦτον ἐπαναβάντας Thuc. 7 : 29; ταῦτα—τοσοῦτον διαφέροντα Plat. Polit. 285, A ; ᾧ δοκεῖ μακρὰν ἀπεῖναι ἡ Λέσβος Thuc. 3 : 13 ; ὑμῶν μακρὰν ἀποικούντων Id. 3 : 55 ; μακρὰν ἄποντας Isocr. ad Dem. 1, p. 2 ; μακροτέραν τοῦ δέοντος—πεπλανήμεθα Plat. Polit. 263, A ; τὰ μὲν πολλὰ ἐν τῇ πολεμίᾳ καὶ ἠρίστων κτἕ. Hel. 6 : 2, 30 ; Cyr. 8 : 1, 14 ; τὰ πολλὰ τυραννίδες ἐν ταῖς πόλεσι καθίσταντο Thuc. 1 : 13 ; τὰ πολλὰ διημερεύομεν μετ' αὐτοῦ Plat. Phædr. 59, D ; Gorg. 482, E ; πολλὰ διεκελευόμην αὐτῷ Cyr. 7 : 3, 10 ; Πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγ' ἐλαττοῦμαι κτἕ. Dem. de Cor. 1, p. 226 ; πολλὰ ἱκετεύουσα μὴ ποιεῖν τοῦτο Cyr. 7 : 3, 14 ; μεγάλα γ' ἂν ζημιοῖο ib. 3 : 1, 16 ; μεγάλα ἔβλαπτον τοὺς Ἀθηναίους Thuc. 7 : 40 ; μεγάλα καὶ σφόδρα νοσοῦσιν οὗτοι οἱ ἀσκηταί Plat. Pol. 3, 404, A ; οἷός τ' εἶ—τοὺς συμμάχους μεγάλα ὠφελῆσαι Cyr. 6 : 1, 38 ; Thuc. 8 : 60 ; μηδεὶς ὑμῶν ἐπ' ἔχθρᾳ τὸ πλέον ἢ αἰτίᾳ νομίσῃ τάδε λέγεσθαι Id. 1 : 69 ; τὸ δὲ πλέον τῶν ξυμμάχων ἐξοτρυνόντων Id. 1 : 90 ; —τὰ μέγιστα τιμήσει Id. 4 : 20 ; τῶν τὰ μέγιστα ὠφελεῖν δυναμένων Comm. 4 : 3, 17 ; — μέγιστον δυνήσεσθαι ἐν τῇ πόλει Plat. Alcib. 1, 105, B ; μυρίον διαφέρει πρὸς ἀρετὴν Id. de Leg. 6, 773, A ; μυρίον μέντοι διαφέρειν ἕτερον ἑτέρου Id. Theæt. 166, D ; τὸ πᾶν διαφέρει ἐν παντὶ ἔργῳ προθυμία ἀθυμίας Cyr. 1 : 6, 13 ; πᾶν περικρούωμεν Plat. Phileb. 55, C ; Ἆρ' οὖν οὐ τὸ μὲν ὅλον ἡ ῥητορικὴ ἂν εἴη τέχνη ψυχαγωγία τις Id. Phædr. 261, A ;—ὅλον ἀδικεῖ Id. de Leg. 12, 941, D ; ᾧ τὴν ἀρχὴν οὐδὲν πώποτ' ἐγένετο τούτων Œc. 2 : 11 ; Symp. 1 : 15 ; τὴν ἀρχὴν οὐκ ἐῶσι Plat. Theæt. 206, D ; πολλὰ ἰδίᾳ πλεονεκτῆσαι πολλάκις ὑμῖν ἐξόν Dem. Ol. 2, 24, p. 25 ; εἰ μέντοι σοι δοκεῖ πάντα ἡμαρτηκέναι Cyr. 3 : 1, 15 ; οἰόμενοι τὰ πάντα νικᾶν 2 : 1, 1 (Rehdantz) ; μὴ οὐχὶ τὸ πᾶν διαφέρειν Cyr. 4 : 3, 8 ; καὶ τὸ ὅλον ἀνθρώποις — εὖ χρῆσθαι Comm. 4 : 1, 2 ; ἀρχὴν μὴ πλουτῆσαι 7 : 7, 28 ; τὴν ἀρχὴν μηδὲ ζητεῖν Œc. 8 : 2 ; οὐδὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν ἐςελθεῖν ἐπὶ τούτῳ Thuc. 4 : 98 ; τὴν ἀρχὴν οὐδ' εἶναι Plat. Theæt. 105, D ; τὸ πᾶν διαφέρουσαν Id. de Leg. 12, 659, A ; Tim. 72, B ; πᾶν διαφέροντας Thuc. 1 : 70 ; πᾶν ἀγαπητόν Plat. de Leg. 4, 718, B ; πάντα ἐψευσμένος αὐτόν 1 : 3, 10 ; ὥστε οὐδὲν ἤχθετο αὐτῶν πολεμούντων 1 : 1, 8 ; ἡ δὲ ὄψις ἠλέκτρου οὐδὲν διέφερε 2 : 3, 15 ; οὐδὲν προςδέονται αὐτῶν Thuc. 1 : 102 ; ὡς οὐδὲν πώποτε αὐτόν —παραβάλοιτο Id. 1 : 133 ; τοῦτο μὲν οὐδὲν δεῖ Plat. Gorg. 491, D ; Soph. 238, D ; μηδὲν ἀθυμήσητε ἕνεκα κτἕ. 5 : 4, 19 ; ἐπὶ δὲ τοῖς φίλοις οὐδὲν οἰομένους ἐλαττοῦσθαι Comm. 2 : 4, 3 ; Cyr. 2 : 2, 4 ; Φασὶ τοίνυν οὐδὲν οὕτω ταῦτα δεῖν σεμνύνειν Plat. Phædr. 272, D ; μηδὲν ἐλαττοῦσθαι τῶν δημιουργῶν Id. Gorg. 459, C ; οὐδὲν ἀδικηθεὶς 1 : 6, 8 ; οὐδὲν ἀδικήσαντες Thuc. 2 : 5 ; οὐδὲν δέον εἰς τὸ χωρίον ἄγειν 6 : 2, 22 ; οὐδὲν προςδεόμενοι οὔτε Ὁμήρου κτἕ. Thuc. 2 : 41 ; μηδὲν ἀδικοῦντας Hel. 2 : 3, 22 ; μηδὲν διαφέρων Isocr. Pan. 14, p. 43 ; but, τοῦτο οὐκέτι κατὰ ταὐτὰ ἀποκρίνονται πᾶν Plat. Soph. 247, B ; ἐν ὕπνῳ ὂν τὰ πολλά Cyn. 5 : 27 ; τραυματισθεὶς πολλά Thuc. 4 : 12 ; 1 : 86 ; ἠδικηκότος ἐμοὶ μεγάλα Cyr. 6 : 1, 37 ; βλαψόμεθα τὰ πλέω Id. 1 : 81 ; ἡμαρτηκότας τὰ μέγιστα Hel. 1 : 7, 19 ; Plat. Euthyd. 300, B ; νῦν δὲ εἰ φανήσεται ἐπιστήμη ὅλον Id. Protag. 361, B ; διαφέρει δὲ ὅλον που καὶ τὸ πᾶν Id. de Leg. 12, 944, C ; Alcib. 1, 109, B ; Πῶς οὖν—ἡμῖν φίλοι ἔσονται τὴν ἀρχήν Id. Lys. 215, B ; μὴ γίγνηται τὴν ἀρχὴν Id. de Leg. 6, 762, D ; λέγοντες οὐδὲ ἐπαγγεῖλαι τὴν ἀρχήν Thuc. 6 : 56 ; μηδὲ κάμνων ἀρχὴν Plat. Gorg. 478, C ; συνωφελοῦσι δ' οὐδὲν οὔτε εἰς κτἕ. 3 : 2, 27 ; Τηρεῖ δέ—προςήκει ὁ Τήρης οὗτος οὐδὲν Thuc. 2 : 29 ; Ἐδήλουν δὲ οὐδέν, ὅτι κτἕ. Id. 4 : 68 ; οὔτε ἀδικῆσαι ἔφασαν οὐδέν Id. 4 : 98 ; οὐδὲ τῆς τροφῆς ἐπὶ τούτοις δεῖσθαι οὐδὲν Id. 8 : 43 ; preceding an Adjective, πολλά — χρησίμων Cyr. 8 : 3, 47 ; πολὺ δὲ μείζω Thuc. 2 : 53 ; πολὺ δὲ μείζων ἔτι Id. 7 : 55 ; πολὺ δ' ἔτι πλείω ἀγαθά Id. 1 : 137 ; πολὺ μεγίστους Hel. 3 : 5, 14 ; πολὺ κάλλιον Plat. Charm. 159, C ; πολὺ δευτέρα Thuc. 2 : 97 ; πολὺ πρῶτος Id. 8 : 89 ; τὸ πλέον προςφερής Id. 1 : 49 ; πᾶν εἰκὸς εἶναι Id. 4 : 98 ; πᾶν τὸ ἐναντίον Id. 7 : 44 ; ὅπως τὴν ἀρχὴν μὴ τοιοῦτοι ἔσονται Cyr. 1 : 2, 3 ; οὐδὲν χρήσιμοι Comm. 2 : 7, 7 ; ib. 3 : 1, 7 ; Plat. de Leg. 7, 796, A ; μηδὲν ἀγαθὸς ὢν Comm. 4 : 1, 5 ; οὐδὲν ἂν διάφορον—τὴν Σπάρτην ἐποίησεν ib. 4 : 4, 15 ; μηδὲν βελτίων ib. 2 : 3, 17 ; οὐδὲν ἂν πλέον γένοιτο τοῖς ἄλλοις Isocr. Pan. 2, p. 41 ; οὐδὲν κακίονας Cyr. 2 : 1, 15 ; οὐδὲν χείρους Thuc. 4 : 114 ; Plat. Crat. 390, A ; μηδὲν χείρων Id. Theæt. 162, C ; πόλεμον οὐδὲν ἐλάσσω Thuc. 7 : 28 ; Dem. de Cor. 5, p. 227 ; οὐδὲν ἂν εἴη μείονος ἄξιοι Vect. 4 : 50 ; but, σοφὸς τὰ μεγάλα Plat. Pol. 4, 426, C ; διάφοροι πλεῖστον ὄντες τὸν τρόπον Thuc. 8 : 96 ; χρήσιμος οὐδέν Plat. Gorg. 480, B ; χείρονες μὲν ἡμῶν οὐδὲν ἐγένοντο Cyr. 1 : 5, 8 ; preceding an Adverb, ὀλίγον—πρότερον Plat. Polit. 262, B ; πολὺ πρότερον Cyr. 7 : 5, 41 ; οὐ πολὺ ἐμοῦ ὕστερον 1 : 5, 16 ; Thuc. 1 : 45 ; πολὺ δὲ ἔτι μᾶλλον Æschin. adv. Ctes. 9, p. 55 ; πάντα ἀπονώτερον Cyr. 1 : 6, 8 ; ὀλίγον ὕστερον 7 : 2, 20 ; Plat. Gorg. 454, B ; μικρὸν ὕστερον Dem. de Cor. 36, p. 237 ; οὐδὲν μᾶλλον 3 : 3, 11 ; Thuc. 1 : 84 ; Plat. Gorg. 464, A ; μηδὲν ἂν μᾶλλον κτἕ. Id. Soph. 233, B ; οὐδὲν ἂν ἧττον κτἕ. 7 : 5, 9 ; Ages. 6 : 3 ; Plat. Gorg. 527, A ; οὐδὲν ἧσσον Thuc. 2 : 39 ; μηδὲν ἧττον Comm. 3 : 12, 5 ; Plat. Crat. 413, A ; μηδὲν ἧσσον Thuc. 4 : 16 ; οὐδὲν μεῖον 7 : 7, 24 ; οὐδὲν ἔλασσον Thuc. 3 : 45 ; οὐδὲν χεῖρον Hel. 3 : 5, 15 ; Thuc. 6 : 80 ; μηδὲν χεῖρον Hel. 3 : 1, 11 ; but, διαφερόντως ἧττον πολύ Plat. de Leg. 9, 862, D ; μεῖον μὲν γὰρ οὐδὲν Ages. 6 : 3 ; and τὶ regularly follows its word ; as, a Verb, Παρορμᾷ δέ τι καὶ εἰς τὸ ἀρήγειν Œc. 5 : 7 ; δεόμεθά τι, ὦ Φαῖδρε, Λυσίαν τε περὶ τούτων ἐξετάσαι καὶ ἄλλον Plat. Phædr. 258, D ; 530, A ; δίκαιόν ἐστιν ὑμᾶς διαφέρειν τι τούτων 3 : 1, 37 ; πειρᾶσθαί τι καὶ τῶν εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον τοῦ βίου φροντίζειν. Comm. 2 : 1, 34 ; —χρήσασθαί τι τῇ στρατιᾷ Cyr. 8 : 1, 14 ; αἰσθόμενος Σπιθριδάτην τὸν Πέρσην ἐλαττούμενόν τι Hel. 3 : 4, 10 ; an Adjective, ἐνδεέστεροί τι Cyr. 2 : 2, 1 ; χρήσιμόν τι νομίζων αὐτὸν εἶναι ib. 7 : 2, 29 ; ῥᾷόν τι Thuc. 7 : 84 ; οὐδέν τι 7 : 3, 35 ; Μηδέν τι Œc. 8 : 2 ; οὐδέν τι μᾶλλον Plat. Gorg. 493, D ; μηδέν τι μᾶλλον Id. Symp. 202, B ; οὐδέν τι πάνυ Hel. 5 : 4, 45 ; an Adverb, σχεδόν τι 1 : 8, 25 ; Cyr. 6 : 2, 7 ; Thuc. 3 : 68 ; 5 : 66 ; Plat. Gorg. 472, C ; σχεδὸν μέν τι Id. Phædr. 63, E ; σχεδὸν γάρ τι Id. Lach. 192, C ; μᾶλλόν τι 4 : 8, 26 ; Thuc. 8 : 65 ; Plat. Phædr. 75, C ; ἧττόν τι 5 : 8, 11 ; Cyr. 1 : 6, 11 ; Plat. Pol. 1, 336, E ; ἧσσόν τι Thuc. 3 : 75 ; οὐ πάνυ τι 5 : 9, 26 ; Plat. Phædr. 57, A ; οὐδέ—πάνυ τι Thuc. 8 : 71 ; διαφερόντως τι Id. 1 : 138 ; ἀμελέστερόν τι Id. 2 : 11 ; but sometimes precedes ; as, a a Verb, τὴν ψυχήν τι παρακονᾷ. Cyr. 6 : 2, 33 ; οὗτοί τι τοὺς φεύγοντας ἀνιάσουσιν 3 ; 3, 19 ; θεοὺς ἀνθρώπων τι φροντίζειν Comm. 1 : 4, 11 ; Τὸ δὲ θῆλυ ἀπὸ τῆς θηλῆς τι φαίνεται ἐπωνομάσθαι Plat. Crat. 414, A ; and regularly with εἰ, οὐ, and μή ; as, εἴ τίς τι αὐτοῦ δέοιτο Cyr. 8 : 3, 19 ; εἴ τί μ' ἐπαίδευσεν ὡς ib. 1 : 6, 13 ; εἴ τινά τι ἠδίκησεν Plat. Pol. 1, 330, E ; εἴ τι μέμφοιντο Id. de Leg. 1, 642, B ; εἴ τι καὶ χρῆσθαι ἔμελλεν αὐτοῖς Cyr. 8 : 1, 46 ; εἰ δέ τι βούλονται— πρεσβεύεσθαι παρὰ σφᾶς Thuc. 1 : 91 ; εἰ νομίζοιμι θεοὺς ἀνθρώπων τι φροντίζειν Comm. 1 : 4, 11 ; ἂν δέ τις ἰδίᾳ τι λυπήσῃ Dem. de Cor. 307, p. 327 ; Plat. Soph. 218, A ; ἤν τι δέωνται Cyr. 1 : 2, 9 ; Λέγεταί γε δή.—Οὔ τι ὑπό γε Λυσίου Plat. Phædr, 242, D ; Phileb. 13, D ; μὴ ὁ πατήρ τι ἄχθοιτο Cyr. 1 : 4, 25 ; μή—πρός τινα εἰπών τίς τι ἀγνοίᾳ σφαλῇ Thuc. 8 : 92 ; μή τι σφαλῶσι Cyr. 1 : 6, 24 ; εἰ μή τι καλοῖεν Hel. 7 : 4, 35 ; μή τι καὶ νῦν—πορεύου, Cyr. 2 : 4, 27 ; Μή τι σύ—χαλεπανθῇς τῷ πατρί · ib. 3 : 1, 38 (in such cases as the two last, Dindorf writes μήτι, as one word) ; but, εἴ τις ἐλύπησέ τι τοῦτον Dem. de Cor. 277, p. 318 ; ἐάν τις ἠδικηκώς τι τυγχάνῃ τὴν πόλιν ib. 123, p. 268 ; an Adjective, εἴ τις οἴεται—δόξειν τι ἀγαθὸς εἶναι Comm. 4 : 1, 5 ; ἄν—φήσῃ ἐμέ τι τούτων αἴτιον εἶναι 6 : 4, 15 ; οἴει τι — τοῦτο εἶναι αἰσχρόν— ; Cyr. 1 : 6, 11 (Hertlein) ; μήτε τι σοφὸς ὢν τὴν ἐκείνων σοφίαν μήτε κτἕ. Plat. Apol. 22, E ; an Adverb, τοῦ μὴ ὀργῇ τι μᾶλλον ἢ γνώμῃ ξυνελθόντας ἐξαμαρτεῖν Thuc. 2 : 22 ; δεομένων τι μᾶλλον σπονδῶν Id. 4 : 21 ; 7 : 57 ; Ἦ καὶ ἐπέγνως τι — ἐκ τούτων αὐτὴν κεκινημένην

μᾶλλον πρὸς τὴν ἐπιμελείαν; Œc. 8 : 1; ἦν γάρ τι καὶ ἄγαν ϑειασμῷ—προςκείμενος Thuc. 7 : 50; δέομαι μὴ ἐκπεπλῆχϑαί τι ταῖς ξυμφοραῖς ἄγαν Id. 7 : 63; οὔ τι πλαστῶς εἰσὶν ἀγαϑοί Plat. de Leg. 1, 642, D.

When the modification consists of a pronoun of previous reference, or of a noun affected by such pronoun, the modification regularly stands before its word; as, in the Genitive, ὡς τῆς γε ἡμέρας ταύτης οὐκέτι οἰόμενοι ἂν ναυμαχῆσαι Thuc. 7 : 40; Καὶ ταύτης τῆς νυκτός—ἐγένοντο 3 : 3, 20; Thuc. 8 : 102; Τοῦ δ' αὐτοῦ ϑέρους—πείϑουσι Λακεδαιμονίους κτἕ. Id. 2 : 70; 4 : 42; τούτου Σωκράτην ὁ κατήγορος αἰτιᾶται Comm. 1 : 2, 26; Œc. 3 : 11; in the Dative, Ταύτῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἐμαχέσατο βασιλεύς 1 : 7, 17; 3 : 4, 18; Thuc. 4 : 129; 7 : 52; Τῇδε γὰρ τῇ ἡμέρᾳ μυρίους ὄψονται κτἕ. 3 : 2, 31; Τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ Κλέαρχος ἐλϑών κτἕ. 1 : 5, 12; Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ—ἀφῆκαν Hel. 1 : 2, 18; Τῇ δ' ἄλλῃ ἀφικνοῦνται εἰς Σινώπην 5 : 9, 15; Τῷ δὲ ἄλλῳ ἔτει—Ἀϑηναῖοι μὲν Θορικὸν ἐτείχισαν Hel. 1 : 2, 1; Τούτῳ τῷ ψηφίσματι ἐξαλείφεται Æschin. adv. Ctes. 188, p. 81; τούτῳ τῷ τρόπῳ—ναυμαχοῦντες κτἕ. 7 : 4, 1; Lys. in Agor. 82, p. 137; Plat. Polit. 284, A; Καὶ ὁ μὲν τοιαύτῃ—αἰτίᾳ ἐτεϑνήκει Thuc. 7 : 86; 2 : 9; τοιῷδε τρόπῳ γίγνεται σῶμα λίϑινον Plat. Tim. 60, B; τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ τοῦτο αἱροῦσιν 4 : 2, 13; Thuc. 6 : 18; Ταῖς δὲ ἄλλαις ναυσὶν ἔπλεον κτἕ. Hel. 1 : 7, 41; in the Accusative, ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν περιμείνειεν ἂν αὐτούς, —τῇ δὲ ἄλλῃ ἀπιέναι φαίη κτἕ. 2 : 1, 3; 6 : 2, 1; Thuc. 4 : 13; 4 : 38; Καὶ ταύτην μὲν τὴν νύκτα—ηὐλίσϑησαν· 4 : 1, 11; ἦν ἑνδέκατον μῆνα τουτονί—ποιεῖται Dem. de Chers. 2, p. 90; τὸ ϑέρος τοῦτο ἀντικαϑεζόμενοι κτἕ. Thuc. 1 : 30; καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἐψεύσϑησαν 2 : 2, 13; —ταῦτα σοφὸς εἴη; Comm. 4 : 6, 7; ib.; ταῦτα δεινὼ ἤστην Plat. Euthyd. 272, A; 273, E; τὰ αὐτὰ ταῦτα δεινόν ib. 272, B; Τότε μὲν δὴ τοῦτον τὸν τρόπον εἶχε τὰ πράγματα ἐκείνοις Dem. Ol. 3, 27, p. 35; adv. Aristocr. 61, p. 639; —τρόπον τινὰ ἄλλον λέγεις μιμήματα εἶναι—; Plat. Crat. 430, B; ἢ πολέμῳ κρατηϑεὶς ἢ καὶ ἄλλον τινὰ τρόπον δουλωϑείς Cyr. 3 : 1, 11; but such modification sometimes follows; as, στρατοπεδευσάμενοι ταύτην τὴν ἡμέραν κτἕ. Thuc. 3 : 91; 5 : 54; ἐπὶ δὲ τὰ ὅπλα πολλοὶ οὐκ ἦλϑον ταύτην τὴν νύκτα 3 : 1, 3; ἀποροῦντες ταῦτα οἱ Ἀργεῖοι 5 : 40; δεινός εἰμι ταύτην τὴν τέχνην Cyr. 8 : 4, 18; δεινοὶ τὰ τοιαῦτα ἦμεν Comm. 1 : 2, 46; οὐ γὰρ ἔτι ἐγκωμιάζω τοῦτον τὸν τρόπον· Plat. Symp. 199, A; ἔϑαπτον τὸν αὐτὸν τρόπον ὁπόσους κτἕ. 6 : 3, 6; Plat. de Leg. 1, 646, D.

The word modified is not unfrequently put amid its modification; as, the modification being a Noun with a Preposition, εἰ ἐν ταύταις οὐ μαχεῖται ταῖς ἡμέραις· 1 : 7, 18; Ἐν τούτῳ δὲ ἐπρεσβεύοντο τῷ χρόνῳ Thuc. 1 : 126; εἰ ἐν αὐτοῖς εἴημεν τοῖς πολεμίοις Hel. 3 : 3, 4; ἐν μέσῳ ἀποληφϑῆτε τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς διώρυχος. 2 : 4, 17; ἐν ϑαύματι ἦσαν καὶ ἐκπλήξει Thuc. 8 : 14; ib.; εἰ δ' αὖ ἐϑελήσεις εἰς σωφροσύνην τε καὶ κοσμιότητα ἀποβλέψαι καὶ εὐχέρειαν καὶ εὐκολίαν καὶ μεγαλοφροσύνην καὶ εὐταξίαν καὶ ἀνδρείαν καὶ καρτερίαν κτἕ. Plat. Alcib. 1, 122, C; ἐν τοιούτοις ὄντες πράγμασι 2 : 1, 16; ἐν πόνοις ὢν καὶ κινδύνοις 3 : 1, 12; εἰς οἷον ἔρχεσϑε ἀγῶνα 1 : 7, 4; ἐς ἐλπίδα μὲν ἦλϑον τοῦ ἑλεῖν Thuc. 2 : 56; εἰς πᾶν προελήλυϑε μοχϑηρίας Dem. Ol. 3, 3, p. 29; πολλὰ ἐπὶ ἁμαξῶν ἤγετο καὶ ὑποζυγίων 1 : 7, 20; ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς φοροῦσι καὶ τοῖς ὠσί 7 : 4, 4; ἐπὶ μέγα ἦλϑεν ἡ βασιλεία ἰσχύος. Thuc. 2 : 97; οὐ Κορινϑίων ἐπ' Ἀμβρακίαν ἐλήλυϑε καὶ Λευκάδα; Dem. Phil. 3, 34, p. 120; παρ' Ἀριαίου ὢν τοῦ Μένωνος ξένου 2 : 4, 15; παρὰ τοσοῦτον μὲν ἡ Μυτιλήνη ἦλϑε κινδύνου. Thuc. 3 : 49; 7 : 2; ἡ τύχη παρὰ πάντ' ἐστὶ τὰ τῶν ἀνϑρώπων πράγματα Dem. Ol. 2, 22, p. 24; ἀφ' ἧς ὠμόσατε ἡμέρας Id. de Cor. 26, p. 233; περὶ ὑγιείας ἔχει καὶ νόσου Plat. Gorg. 495, E; περὶ τοῦ κηρύγματος εἰπεῖν καὶ τῶν εὐϑυνῶν Dem. de Cor. 110, p. 263; περὶ τὴν ἀρχαίαν ἦσαν μητρόπολιν Plat. Criti. 115, C; Διὰ μέσου δὲ ῥεῖ τούτων ποταμός 1 : 4, 4; —διὰ μιᾶς γένηται γνώμης Isocr. Pan. 138, p. 69; a Noun without a Preposition; as, in the Dative, ἡμέρᾳ ἀρξάμενοι τρίτῃ ὡς κτἕ. Thuc. 4 : 90; τούτοις ἐπαρϑεὶς τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν Dem. de Cor. 158, p. 284; πνεύματι ἔπλεον καλῷ 5 : 10, 1; εὐνοίᾳ γὰρ ἐρῶ τῇ σῇ Plat. Gorg. 486, A; τόσῳ καὶ ἐκοσμοῦντο ἐχυρώτερον Thuc. 8 : 24; ἡμέρας ὕστερον δώδεκα μάλιστα Id. 7 : 105; ἔτεσιν ὕστερον ἑκατόν Id. 6 : 4; τοσούτοις ὕστερον χρόνοις Dem. de Cor. 15, p. 230; in the Accusative, ὅσον ἔδει ῥιπτεῖν ὕψος Symp. 2 : 8; ἕως ἂν τὸ δεύτερον διεξέλϑωσιν ἔτος Plat. de Leg. 4, 760, E, ἔτη οἰκήσαντες πέντε καὶ τεσσαράκοντα καὶ διακόσια Thuc. 6 : 4; ἔτη οὐδέπω γεγονὼς σφόδρα εἴκοσιν Plat. Alcib. 1, 123, D; τοσοῦτον ὑβρίκει χρόνον Dem. Ol. 3 : 14, p. 32; τοσοῦτον ἦν ἀνάγκη χρόνον—γίγνεσϑαι τὴν ἐπίστασιν 2 : 4, 26; ὅσον ἂν δοκῇ χρόνον Plat. Theæt. 172, B; πόσον πολεμεῖτε χρόνον Dem. Ol. 2, 25, p. 25; συχνὸν ἐπιμένει χρόνον Plat. Phæd. 80, C; μικρὸν εὐπορήσαντες χρόνον Dem. Ol. 1, 15, p. 13; πολὺν ἐπισχὼν χρόνον Plat. Phileb. 65, C; de Leg. 8, 867, D; ὅταν μὴ τὸν τῶν ἐσμῶν γίγνηται τρόπον ib. 4, 708, B; τοῦτον γίγνεται τὸν τρόπον Isocr. de Pace 35, p. 166; ὃν χρὴ τρόπον πολιτεύεσϑαι Dem. Phil. 3, 33, p. 119; ὅντινα ἂν γίγνηται τρόπον Plat. de Leg. 1, 632, B; πάνϑ' ὃν ἐβούλετο εὐτρεπίσας τρόπον Dem. Ol. 1, 13, p. 12; ἐκεῖν' ἀπορῶ, τίνα χρὴ τρόπον—πρὸς ὑμᾶς περὶ αὐτῶν εἰπεῖν. Id. Ol. 3, 3, p. 29.

When there are two or more modifications of the same kind, they may all precede or follow as has been exemplified above; but sometimes one precedes and the others follow; as, a Noun with a Preposition, καὶ γὰρ ἐν τῇ γῇ ἄρχουσι Λακεδαιμόνιοι καὶ ἐν τῇ ϑαλάττῃ 6 : 4, 13; ἐν γὰρ τῷ ϑεῷ τὸ τούτου τέλος ἦν, οὐκ ἐν ἐμοί Dem. de Cor. 192, p. 292; Τὸ τοιοῦτον λέγω καὶ ἐν σώματι εἶναι καὶ ἐν ψυχῇ, Plat. Gorg. 464, A; ὁπότε ἢ πρὸς ὕδωρ βούλοιτο διατελέσαι ἢ πρὸς χιλόν 1 : 5, 7; πρὸς ὑμᾶς πιϑανώτερον ἀπολογήσασϑαι ἢ πρὸς τοὺς δικαστάς Plat. Phædr. 63, B; ἢ ὑπὸ πόλεως τεταγμένοι ἢ ὑπὸ τοῦ δεῖσϑαι 2 : 6, 13; a Noun without a Preposition; as, in the Genitive, εἴτε νυκτὸς δέοι τι εἴτε καὶ ἡμέρας 3 : 1, 40; in the Dative, οὐ φιλίᾳ τῇ σῇ ἐπείσϑησαν ὑπὸ σοῦ ἄρχεσϑαι, ἀλλ' ἀνάγκῃ, 7 : 7, 29; Cyr. 3 : 1, 38; οὔτε εὐφωνίᾳ τοσοῦτον διαφέρουσιν Ἀϑηναῖοι τῶν ἄλλων οὔτε σωμάτων μεγέϑει καὶ ῥώμῃ, ὅσον φιλοτιμίᾳ Comm. 3 : 3, 13; οὐ γνώμῃ διαφέροντες ἀλλήλων—ἀλλὰ σαφῶς ἐπιμελείᾳ. Œc. 20 : 6; πλήϑει προὔχοντας καὶ ἐμπειρίᾳ πολεμικῇ Thuc. 1 : 121; ὅρα μὴ τῷ τε γένους ὄγκῳ ἐλαττώμεϑα τῶν ἀνδρῶν καὶ τῇ ἄλλῃ τροφῇ Plat. Alcib. 1, 121, B; ἀλλὰ ϑυμῷ καὶ ῥώμῃ τὸ πλέον ἐναυμάχουν ἢ ἐπιστήμῃ Thuc. 1 : 49 (the two first making one term in the comparison); οὔτε μεγέϑει πόλεων ἴσχυον οὔτε τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ Thuc. 1 : 2; μαχαίρᾳ ἂν ἀμπέλου κλῆμα ἀποτέμοις καὶ σμίλῃ καὶ ἄλλοις πολλοῖς Plat. Pol. 1, 353, A; οὐ λίϑοις ἐτείχισα τὴν πόλιν οὐδὲ πλίνϑοις ἐγώ Dem. de Cor. 299, p. 325; οὐκ ἐδύνατο οὔτε χρόνῳ ἑλεῖν οὔτε βίᾳ 3 : 4, 12; ἀπάτῃ γὰρ αἴσχιον—πλεονεκτῆσαι ἢ βίᾳ Thuc. 4 : 86; οὐ γὰρ δὴ προϑυμίᾳ ἐλλιπεῖς ἦσαν οὐδὲ τόλμῃ κτἕ. Id. 6 : 69; τῷ σώματι δεινοτάτω ἐστὸν καὶ μάχῃ, ᾗ κτἕ. Plat. Euthyd. 271, D; τῷ ποταμῷ—ἰσχυρότερα—ἢ τοῖς τείχεσι Cyr. 7 : 5, 8.

IV.

THE MODIFICATION WITH A NOUN OR ADJECTIVE, A PARTICIPLE, OR AN INFINITIVE, WITH THE ARTICLE.

When the modification, under either of the three foregoing forms, affects a Noun or Adjective, a Participle, or an Infinitive, as an Attributive, it regularly stands between the Article and its word.

I. *The Adverb between the Article and its word.*

(*a*) An Adverb between the Article and its Noun or Adjective; as, τῷ πλησίον παραδείσῳ 2 : 4, 16; τῶν πλησίον πόλεων Thuc. 1 : 57; Plat. Protag. 315,

D; τῶν ἐγγὺς φύλων Cyr. 1 : 5, 2; Thuc. 2 : 75; τοὺς ἐγγυτέρω πολεμίους Id. 8 : 82; τὰς ἐγγυτάτω κώμας 2 : 2, 16; 5 : 7, 13; οἱ ἐγγύτατα Πελοποννήσιοι Thuc. 4 : 67; Plat. de Leg. 3, 691, D; Τὸν δ' ἐμοῦ ἐγγύτατα ταξίαρχον Cyr. 2 : 1, 3; τὰ ἐγγύτατα χωρία τῶν πολεμίων ib. 6 : 1, 17; τὴν ἔνδον κατασκευήν Ages. 8 : 7; ἡ πᾶσα ἔνδον δίαιτα Cyr. 8 : 4, 2; τῶν ἔνδοθεν ἐπιθυμιῶν Plat. Tim. 70, B; τὸ ἔσω μέτωπον αὐτοῦ Thuc. 3 : 21; τὰ ἔξω ἔργα Œc. 7 : 22; τῇ ἔξω τάφρῳ Thuc. 3 : 24; Dem. Phil. 2, 35, p. 74; Plat. Phædr. 248, A; τὸν μὲν οὖν πρῶτόν τε καὶ ἐξωτάτω σφόνδυλον Id. Pol. 10, 616, E; τοῖς ἔξωθεν λόγοις Dem. de Cor. 9, p. 229; Plat. de Leg. 1, 628, D; τὴν μεταξὺ πόλιν Hel. 3 : 2, 30; τὴν ἄνω ὁδόν 3 : 1, 8; Plat. Pol. 10, 621, C; τὴν ἄνω ἀνάβασιν ib. 7 : 517, B; τῆς ἄνω πόλεως Thuc. 1 : 93; τὸν ἄνω τόπον Plat. Pol. 4, 435, E; ὁ ἄνω θεός Œc. 20 : 11; τοῦ ἄνω βασιλέως 7 : 1, 28; τὴν κάτω Μακεδονίαν Thuc. 2 : 99; Plat. Tim. 62, C; τὰ ἀνωτέρω μὲν τῶν ὅπλων κατωτέρω δὲ τῶν κυνηπόδων ὀστᾶ Hip. 1 : 4; τῶν κάτωθεν ἀστραγάλων ib. 1 : 15; περὶ τὴν κάτωθεν ἄνω πληγήν Plat. Soph. 221, B; ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ 3 : 1, 1; ἐν τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ 2 : 1, 1; Plat. Phædr. 277, C; τὰ ὄπισθεν σκέλη Hip. 1 : 14; πασῶν τῶν ἐκεῖ πόλεων Hel. 3 : 4, 15; τῶν ἐκεῖ ξυμμάχων Thuc. 2 : 52; Isocrat. Pan. 152, p. 71; Plat. Tim. 24, E; Ὁ δ' ἐκεῖ φρουρῶν πολέμαρχος Hel. 4 : 5, 11; τοῖς ἐνθάδε συμμάχοις Cyr. 5 : 3, 19; Plat. Protag. 327, D; τῆς δεῦρο στρατείας Cyr. 5 : 1, 25; τῆς ἐκεῖθεν ἠπείρου Thuc. 2 : 69; Dem. Ol. 1, 15, p. 13; Plat. Pol. 10, 619, B; τῶν ἐνθένδε ἑταίρων Cyr. 3 : 4, 16; τὸν δὲ καὶ αὐτόθεν σῖτον Thuc. 6 : 22; τῆς ἄλλοθέν ποθεν ὠφελίας Thuc. 1 : 35; τῆς πανταχόθεν προσβολῆς Id. 7 : 84; τῆς πέραν γῆς Id. 3 : 91; 3 : 85; οἱ Ἀθήνησι δικασταί Comm. 4 : 8, 5; τὰς Ἀθήνησιν ἀρχάς Æschin. adv. Ctes. 26, p, 57; τῶν οἴκοι ἀντιστασιωτῶν 1 : 1, 10; Isocr. Pan. 36, p. 47; Plat. de Leg. 1, 634, C; τῆς οἴκαδε ὁδοῦ 3 : 1, 2; ἐν τῇ οἴκαδε ἀφόδῳ Lac. 5 : 7; τοῦ οἴκαδε πλοῦ Thuc. 1 : 52; τῶν ἑξῆς τύπων Plat. de Leg. 6, 760, C; τὸν νῦν χρόνον 6 : 4, 13; Æschin. adv. Ctes. 178, p. 79; Plat. Phileb. 35, A; τῷ νῦν πολέμῳ Vect. 4 : 40; τὸν νῦν τρόπον Thuc. 1 : 6; ὁ νῦν βασιλεὺς οὗτος Cyr. 4 : 6, 3; τῶν νῦν ῥητόρων Dem. de Cor. 318, p. 330; τῶν νῦν τιμῶν Plat. Pol. 7, 540, D; τὴν νῦν ὑμετέραν ὀργήν Thuc. 3 : 44; ἡ νῦν τῶνδε καταστροφή Id. 2 : 42; τὴν ἤδη χάριν Dem. adv. Aristocr. 136, p. 664; κατὰ τὸν νῦν δὴ λόγον Plat. Soph. 256, D; τὸν ἔτι ἔμφρουρον Lac. 5 : 7; κατὰ τὸν ἄρτι λόγον Plat. Men. 91, B; τὸ αὐτίκα ἡδύ Cyr. 7 : 5, 76; τῷ αὐτίκα φανερῷ Thuc. 1 : 42; 3 : 82; τὴν αὐτίκα ἀκινδύνως δουλείαν Id. 6 : 80; τῶν παραυτίκα ἡδονῶν Cyr. 1 : 5, 9; Thuc. 8 : 82; Plat. Phædr. 231, A; τὴν τήμερον ἡμέραν 4 : 6, 9; Æschin. adv. Ctes. 208, p. 83; τῶν χθὲς λόγων Plat. Tim. 26, E; ἀπὸ τῆς αὔριον ἡμέρας Œc. 11 : 6; εἰς τὸν τότε χρόνον Plat. de Leg. 5, 740, C; τοῦ τότε βασιλέως Cyr. 4 : 6, 3; Plat. Protag. 340, C; τὴν τότε ἀπειλήν Thuc. 8 : 40; Æschin. adv. Ctes. 147, p. 74; τῷ δ' ἐμφανεῖ τότε λόγῳ Thuc. 7 : 48; τὴν τούτου τότε μισθαρνίαν Dem. de Cor. 50, p. 242; οἱ τότε μὲν βαρεῖς νῦν δ' ἀτυχεῖς Θηβαῖοι ib. 19, p. 231; τῇ μὲν γὰρ πρόσθεν ἡμέρᾳ 2 : 3, 1; τῷ πρόσθεν χρόνῳ 2 : 3, 22; Æschin. adv. Ctes. 9, p. 55; ἐν τῇ πρόσθεν προσβολῇ 3 : 4, 2; τῶν πρόσθεν ὑπόλοιπα Plat. Tim. 41, D; τῶν ἔμπροσθεν δακρύων Cyr. 1 : 4, 28; ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ Plat. Phædr, 117, D; τῷ πρὶν χρόνῳ Thuc. 7 : 21; ἐν τοῖς πρὶν λόγοις Id. 2 : 62; ἐν ὑμῖν τοῖς πρὶν φιλτάτοις Id. 3 : 57; ἐν τῷ πρότερον χρόνῳ Id. 6 : 9; ἡ πρότερον βοήθεια Dem. de Fals. Leg. 84, p. 367; τὸ πρότερον πάθος Thuc. 2 : 86; ἐν τῷ πρῶτον χρόνῳ Thuc. 2 : 58; τὸν ἔπειτα χρόνον 2 : 1, 17; Thuc. 4 : 45; τῆς ἔπειτα προσόδου Id. 3 : 39; τὸν ἔπειτα βίον Plat. Phædr. 116, A; τὰ ὕστερον γράμματα Id. Charm. 165, A; εἰς τὸν ὕστερον χρόνον Id. Protag. 353, D; τὴν πάλιν ἀνάκρουσιν Thuc. 7 : 62; 7 : 44; τῶν πάλιν πονηρῶν Æschin. adv. Ctes. 137, p. 73; τὴν ἐνθένδε ἐκεῖσε καὶ δεῦρο πάλιν πορείαν Plat. Pol. 10, 619, E; τὸν μεταξὺ χρόνον Dem. de Cor. 26, p. 233; Plat. Pol. 5, 450, C; τῶν πάλαι σοφῶν ἀνδρῶν Comm. 1 : 6, 14; τὴν πάλαι φίλην καὶ ἀναγκαίαν μητέρα Plat. Pol. 9, 574, B; ἡ πάλαι ἡμῶν φύσις Id. Symp. 189, D; τὸν ἀεὶ χρόνον Comm. 2 : 1, 33; Plat. Symp. 208, C; τὴν ἀεὶ μελέτην Cyr. 8 : 1, 39; Thuc. 4 : 29; τὴν προτέραν ἀεί ποτε ἔχθραν Id. 4 : 57; τὴν Ἀθηναίων ἀεί ποτε φιλίαν Id. 3 : 95; τοὺς ὁμολογουμένως συκοφάντας Hel. 2 : 3, 38; τῶν καταλογάδην συγγραμμάτων Isocr. ad Nicocl. 7, p. 16; Ταύτης τοίνυν τῆς οὕτως αἰσχρᾶς καὶ περιβοήτου συστάσεως Dem. de Cor. 257, p. 324; τὸ ἀληθῶς φῶς Plat. Phædr. 109, E; τὰ ἔτι παλαιότερα Thuc. 1 : 1; Αἰάκου τοῦ ἔτι προτέρου Plat. Alcib. 1, 121, B; τοὺς σφόδρα πονηρούς Æschin. adv. Ctes. 313, p. 84; Plat. Phileb. 52, B; τὴν τῆς σφόδρα μανίας δόξαν Id. Phædr. 251, A; Ἡ γὰρ ἀπειρία καὶ σφόδρα ἄγνοια Id. Criti. 107, B; τὴν λίαν ὕβριν Hel. 2 : 1, 9; Œc. 20 : 21; τῷ ἄγαν τάχει Hip. 11 : 12; Plat. Pol. 8, 564, A; τοὺς ἄγαν νέους Cyr. 1 : 6, 34; τῆς ἄγαν χαλεπῆς νόσου Symp. 4 : 37; τὴν ἄγαν τῶν πλειόνων ἐπιθυμίαν Thuc. 6 : 24; τοῦ πάνυ Περικλέους Comm. 3 : 5, 1; τῶν πάνυ στρατηγῶν Thuc. 8 : 89; ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου Id. 1 : 15; τῶν πάντῃ ἄκρων Plat. Theæt. 148, C; φόνων τῶν πάντῃ ἀνοσιωτάτων Id. de Leg. 9, 872, D; τοὺς πανταχῇ ἀρίστους ἄνδρας ib. 11, 918, E; τῶν παντελῶς παίδων ib. 7, 791, C; τὴν οὐ περιτείχισιν Thuc. 3 : 95; κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως Id. 5 : 50; κατὰ τὴν τῶν χωρίων ἀλλήλοις οὐκ ἀπόδοσιν Id. 5 : 35; τὴν τῶν Κορινθίων οὐκέτι ἐπαναγωγήν Id. 7: 34; τὸ μὴ μυθῶδες Id. 1 : 122; τὰ μήτε ἀγαθὰ μήτε κακά Plat. Gorg. 468, A.

(*b*) An Adverb between the Article and its Participle; as, —οἱ πολέμιοι ἤδη οἱ πλησίον οἰκοῦντες 6 : 4, 4; τοῖς ἐγγυτάτω γένει—πεφυκόσιν Plat. Soph. 265, A; τοὺς πόρρω νομοθετέντας Id. de Leg. 1, 630, D; τοὺς ἔνδον ὄντας Cyr. 5 : 2, 4; Plat. Gorg. 447, C; τὰ δ' εἴσω διὰ παντὸς νενοσηκότα σώματα Id. Pol. 3, 407, D; τοῖς — ἔξω οὖσι Cyr. 3 : 3, 48; τοῖς ἔξω περιεστηκόσι Æschin. adv. Ctes. 207, p. 83; τὸν ἔνδοθέν τε καὶ ἔξωθεν γενησόμενον θόρυβον Thuc. 8 : 71; εἰς τὸν τόπον τὸν δὴ κάτω καλούμενον Plat. Phædr. 112, C; τοὺς ἐκεῖ καταπεφευγότας Thuc. 3 : 71; τοῖς ἐκεῖ ἄρχουσιν Plat. Crit. 54, B; τῶν ἐνθάδε γιγνομένων Comm. 1 : 4, 9; τῶν ἐνθάδε εἰρηκότων Thuc. 2 : 35; Plat. Tim. 22, E; τοῖς καὶ ἄλλοθί που ἀρχὴν ἔχουσι κτἕ. Thuc. 1 : 71; ὁ δεῦρ' ἀπαγγείλας κτἕ. Dem. de Cor. 41, p. 239; τὰ ἴχνη τὰ ἐκεῖσε τετραμμένα Plat. Alcib. 1, 123, A; τῶν ἐκεῖθεν ἀπαγγελλομένων Plat. Pol. 11, 619, E; τό γε μὴν ἐντεῦθεν γενόμενον Hel. 7 : 5, 12; τοῖς ἐνθένδε ἐκπλέουσιν Plat. Criti. 108, E; τὸ ὁμόσε γιγνόμενον Cyr. 1 : 2, 10; τοῦ ὁμόθεν γενομένου ib. 8 : 7, 14; τοῖς ἄλλοθέν ποθεν ἐμοὶ ἀπαγγέλλουσιν Thuc. 1 : 22; τοῖς οἴκοι ἄρχουσι Hel. 1 : 6, 8; τὰ νῦν πεπραγμένα 7 : 7, 27; τοὺς νῦν δεδουλωμένους Thuc. 2 : 124; τῷ νῦν τὰ βέλτιστα εἰπόντι Dem. Ol. 3, 13, p. 32; τῶν νυνὶ καθεστηκότων Æschin. adv. Ctes. 165, p. 77; τὸν νῦν παρόντα καιρόν ib. 55, p. 61; Plat. de Leg. 3, 702, C; τὰ γοῦν νῦν δὴ γενεαλογηθέντα Id. Tim. 22, B; τοῖς ἤδη γεγενημένοις Isocr. Archid. 59, p. 128; τοὺς ἤδη ἐπιόντας βαρβάρους Thuc. 4 : 128; τῷ ἀρτίως εἰρημένῳ Æschin. adv. Ctes. 13, p. 55; τῶν νεωστὶ γεγενημένων Isocr. Pan. 8, p. 42; τῶν ἔτι προσιόντων 1 : 8, 14; τοῖς οὔπω παροῦσι πρέσβεσι Æschin. adv. Ctes. 67, p. 63; οἱ ταχὺ καὶ τήμερον εἰπόντες Dem. Phil. 1, 14, p. 44; τοὺς τότε ἐκθλιβομένους 3 : 4, 20; τῶν τότε πραχθέντων Dem. de Cor. 50, p. 242; Ἡ μὲν οὖν τότε συγχωρηθεῖσα εἰρήνη 20, p. 231; οἱ πρόσθεν εἰρηκότες Plat. Symp. 194, E; τῶν πρόσθεν τούτῳ συναναβάντων 1 : 3, 18; τοῖς ἔμπροσθεν λεγομένοις Plat. Pol. 7, 517, A; οἱ πρὶν δουλεύοντες Thuc. 3 : 13; πάντα τὰ πρότερον ὡμολογημένα Æschin. adv. Ctes. 3, p. 54; τοῖς πρότερον κειμένοις νόμοις ib. 44, p. 59; τῶν ἔπειτα μελλόντα Thuc. 1 : 103; Plat. Parm. 141, E; τοῦ τε ἔμπροσθεν καὶ τοῦ ἔπειτα ἐσομένου Id. de Leg. 11, 923, A; τὰ ὕστερον γενόμενα Thuc. 1 : 15; Isocr. Pan. 36, p. 47; τοῖς πάλιν φεύγουσιν Cyr. 7 : 5, 29; Thuc. 7 : 44; χρόνου—τοῦ ποτε γεγονότος Plat. Parm. 141, D; τὸν πάλαι ποτὲ γενόμενον πόλεμον Thuc. 1 : 15; ὁ πολλάκις μὲν φυγών κτἕ. Dem. de Cor. 251, p. 311; Æschin. adv. Ctes. 208, p. 83; θεούς γε

τοὺς ἀεὶ ὄντας Cyr. 8 : 7, 22 ; τῶν ἀεὶ ὑπαρχόντων Thuc. 4 : 18 ; τοὺς τῶν μὲν ἡδονῶν ἀεὶ κρατοῦντας Isocr. Panath. 31, p. 239 ; τῷ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχοντι Plat. Phædr. 79, E ; τῶν οὕτω πραχθέντων Dem. de Cor. 224, 303 ; Plat. Gorg. 470, A ; ἡ δ' οὕτως ἔχουσα τάξις Cyr. 7 : 5, 5; τὴν τύχην—τὴν οὕτω τὰ πράγματα κρίνασαν Dem. de Cor. 306, p. 227; τοὺς εὖ πράττοντας Plat. Gorg. 495, E ; τοὺς γὰρ εὖ παθόντας Comm. 2 : 2, 1 ; Thuc. 3 : 54 ; Æschin. adv. Ctes. 182, p. 79; Plat. Gorg. 520, E ; τὸν εὖ φρονοῦντα Comm. 3 : 9, 13 ; Dem. de Cor. 48, p. 241 ; Æschin. adv. Ctes. 226, p. 86 ; τὸν μὲν καλῶς ποιοῦντα 2 : 6, 20 ; τοῦ καλῶς εἰπόντος Thuc. 3 : 37; τῶν καλῶς πεποιημένων καὶ καλῶς συμβάντων Cyr. 5 : 4, 14; τὸν ὀρθῶς πεπολιτευμένον Æschin. adv. Ctes. 236, p. 87; τὸν οὖν οὐκ ὀρθῶς χρώμενον Plat. Gorg. 457, C ; οἱ ἄριστα διδάσκοντες Com. 3 : 3, 11; ib. 3 : 14, 6 ; τὰς ἄριστα πλεούσας Hel. 1 : 6, 19 ; ταῖς ἄριστα τῶν νεῶν πλεούσαις Thuc. 1 : 48; Isocr. Pan. 10, p. 42; τοῖς κακῶς πράττουσιν Plat. Gorg. 495, E ; καὶ τοὺς εὖ καὶ τοὺς κακῶς πράττοντας 1 : 9, 11; τῶν δυσμενῶς ἐχόντων Cyr. 7 : 5, 66 ; ὁ δικαίως ἀποθνήσκων Plat. Gorg. 469, B ; Τοὺς μὲν γὰρ ὑποδεέστερον πράττοντας κτἕ. Isocr. Areop. 44, p. 148 : ἐν τῇ κάκιστα οἰκουμένῃ Plat. Pol. 4, 420, B; τοῖς φανερῶς πλουτοῦσιν 1 : 9, 19 ; τῶν οὕτω φανερῶς ἀδικουμένων Hel. 3 : 5, 14; τοὺς τὰ τῶν πλήσιον αἰσχρὰ λίαν σαφῶς λέγοντας Æschin. adv. Ctes. 174, p. 78 ; πάντων τῶν ἐμπείρως αὐτοῦ ἐχόντων 2 : 6, 1 ; τῆς δὲ πυμπείας ταύτης τῆς ἀνέδην οὑτωσὶ γεγενημένης Dem. de Cor. 11, p. 229 ; τῶν ἀληθῶς λεχθέντων Thuc. 1 : 22 ; τὸν ὄντως τεθνηκότα Plat. de Leg. 12, 959, A ; τὸν οὕτω μέγα φρονήσαντα Isocr. Pan. 90, p. 59 ; τοῖς μέγιστον δυναμένοις 2 : 6, 21 ; τοὺς μέγιστον φρονοῦντας Comm. 1 : 1, 13 ; Plat. Phædr. 257, E ; τῶν μάλιστα ὁμολογουμένων Comm. 4 : 6, 15 ; τὰ πάντως ὄντα Plat. Soph. 240, E ; τῷ παντελῶς ὄντι ib. 248, E ; Ὁ οὐκ εἰδώς Plat. Gorg. 459, B ; 459, C ; τὰ μὴ ὄντα 4 : 4, 15 ; τοὺς μὴ ὄντας ἀγαθούς Cyr. 3 : 3, 50; τὸν μὴ βουλόμενον ib. 5 : 1, 8; τὸν δὲ μὴ ἐθέλοντα Thuc. 4 : 105; 4 : 86 ; Plat. de Leg. 6, 756, C; τοῦ πάντως μὴ ὄντος Pol. 5, 478, D ; ὁ μὴ λαβὼν μήδε διαφθαρείς Dem. de Cor. 247, p. 309 ; τὸν μὴ μόνον ἐπίδειξιν ποιούμενον, ἀλλὰ καὶ—διαπράξασθαί τι βουλόμενον Isocr. Pan. 17, p. 44.

(c) An Adverb between the Article and the Infinitive ; as, διὰ τὸ ἐγγὺς προσελθεῖν Thuc. 8 : 71 ; τὸ ὁμοῦ τραφῆναι Comm. 2 : 3, 4 ; Cyr. 2 : 1, 25 ; τοῦ—ἄνω στρατεύεσθαι 7 : 5, 9 ; τὸ ὁμόσε ἰέναι τοῖς πολεμίοις Cyr. 3 : 3, 57; τοῦ δεῦρο κήρυκα καὶ πρέσβεις πέμπεσθαι Æschin. adv. Ctes. 63, p. 62 ; διὰ τὸ ἐκεῖθεν εἶναι, 5 : 6, 24 ; τοῦ δὲ μηδ' ἐντεῦθεν διαφεύγειν Cyr. 1 : 6, 40 ; τὸ νῦν εἶναι 3 : 2, 37 ; τὸ ἤδη κολάζειν 7 : 7, 24 ; τὸ μὴ ἤδη εἶναι ἔνθα κτἕ. 4 : 8, 14 ; τοῦ ἔτι ζῆν Apol. 33 ; τοῦ ἔτι ἄνω στρατεύεσθαι 7 : 5, 9 ; τὸ μὲν τήμερον εἶναι Plat. Crat. 396, D ; διὰ τὸ ἀεὶ παρεῖναι τοῖς ἱεροῖς 5 : 6, 29 ; ἀντὶ τοῦ ἀεὶ φυλάσσεσθαι αὐτούς Thuc. 6 : 87; τὸ ἀεὶ δύνασθαι εὖ ποιεῖν Cyr. 1 : 6, 24; τοῦ ταῦθ' οὕτως ἔχειν Dem. Phil. 3, 2, p. 110; δὶα τὸ οὕτως ἔχειν, Plat. Gorg. 459, C ; περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς Dem. de Cor, 1, p. 226 ; τὸ πᾶσιν ὁμοίως προςπίπτειν Cyr. 1 : 4, 4 ; Dem. de Cor. 2, p. 226 ; τὸ δὲ εὖ προςκεῖσθαι Comm. 3 : 14, 7; τὸ εὖ ἐξαπατᾶν Cyr. 1 : 6, 32 ; τὸ εὖ ζῆν Plat. Crit. 48, B ; τοῦ καλῶς ἀποθνήσκειν 3 : 1, 43 ; τὸ καλῶς ἄρξαι Thuc. 6 : 14 ; τὸ καλῶς πολιτεύεσθαι καὶ σωφρόνως ζῆν Isocr. Archid. 59, p. 128 ; διὰ τὸ βέλτιον πλεῖν Hel. 1 : 6, 31 ; τὸ κακῶς πράττειν Comm. 4 : 2, 26 ; ἐπὶ τῷ κακῶς πάσχειν Thuc. 1 : 38 ; τὸ φιλονείκως ἔχειν Cyr. 8 : 2, 14; ib. 3 : 3, 57; τὸ ὠφελίμως πράττειν Plat. Gorg. 470, A ; τῷ δικαίως χρῆσθαι τούτοις ib. 456, E ; τοῦ ἀδόλως ἐκπέμψειν 3 : 2, 24; τῷ σοφρόνως ζῆν Isocr. Pan. 81, p. 57; τῷ σεμνῶς προεστάναι αὐτῶν Cyr. 8 : 1, 43 ; τὸ δὲ ἀπόνως βιοτεύειν ib. 7 : 5, 74 ; τὸ ἄγαν τι ποιεῖν Plat. Pol. 8, 563, E; τῷ σφόδρα κολάζειν Isocr. ad Nicocl. 24, p. 19 ; τῷ σφοδρῶς φεύγειν Cyr. 1 : 6, 40 ; τοῦ μὲν μέγα φρονεῖν ib. 7 : 5, 62 ; τὸ μέγα δύνασθαι Plat. Gorg. 468, E ; τοῦ μὴ φυγεῖν ἕνεκα 3 : 4, 35 ; εἰς τὸ μὴ ταράττεσθαι Cyr. 2 : 1, 27; πρὸς τὸ μὴ φεύγειν ib. 7 : 5, 5 ; διὰ τὸ μὴ εἶναι τὰς ἀνακρούσεις Thuc. 7 : 70; τὸ μὴ σιγῆσαι Dem. de Cor. 23, p. 232 ; τὸ μὴ δακρύειν Plat. Phædr. 117, C ; τὸ μὴ προκατεγνωκέναι μηδέν Dem. de Cor. 2, p. 226 ; τὸ ταῦτα νῦν μὴ κατασχεῖν 7 : 7, 28 ; Hel. 3 : 2, 7; τὸ μὴ οὐχὶ πλεονεκτεῖν αὐτῶν πειρᾶσθαι Cyr. 1 : 6, 32 ; Symp. 3 : 3 ; Plat. Soph. 219, E ; διὰ τὸ μηκέτι δύνασθαι πορεύεσθαι 5 : 8, 8 ; τοῦ μὴ δικαίως ἂν διώκειν Isocr. Ep. 8, 2, p. 424 ; διὰ τὸ μὴ μόνον πρεσβεύειν, ἀλλὰ καὶ τὰ ψηφίσματα γεγραφέναι Æschin. adv. Ctes. 80, p. 65.

II. *A Noun with a Preposition between the Article and its word.*

(a) A Noun with a Preposition between the Article and its Noun or Adjective ; as, τοῦ ἐν ταῖς πόλεσι ξενικοῦ 1 : 2, 1 ; Ἡ δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴ Comm. 3 : 5, 20 ; ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη Thuc. 1 : 18 ; Æschin. adv. Ctes. 181, p. 79 ; οἱ δὲ ἐν τῇ πόλει Μεγαρῆς Thuc. 4 : 74 ; ταῖς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ νήσοις Dem. Phil. 1, 32, p. 49 ; τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων Æschin. adv. Ctes. 19, p. 56 ; τοὺς ἐν τῇ στήλῃ νόμους Plat. Criti. 120, A ; τήν τε ἐν μέσῳ νῆσον ib. 113, E ; ἐν δὲ τῷ ἐν Σκιλλοῦντι χωρίῳ 5 : 3, 8 ; ἐν τῇ ἐν ἀγορᾷ στοᾷ Hel. 5 : 2, 29; ἐν τοῖς ἐν τῇ ἠπείρῳ Συβότοις Thuc. 1 : 54 ; τοῖς ἐν ταῖς ναυσὶν ἐν Ζακύνθῳ Ἀθηναίοις Id. 4 : 8 ; τὸ ἐν Θετταλίᾳ ἐλάνθανεν αὐτῷ τρεφόμενον στράτευμα 1 : 1, 10 ; τῆς εἰς τὴν πατρίδα σωτηρίας Thuc. 7 : 70 ; τῆς εἰς αὐτοὺς ὕβρεως Hel. 3 : 5, 5 ; τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἔργα 1 : 9, 5 ; Æschin. adv. Ctes. 143, p. 74 ; τὰ εἰς τὰ τείχη χρήματα Dem. de Cor. 248, p. 309 ; τῷ δὲ εἰς κάλλος βίῳ Ages. 9 : 1 ; τῆς μὲν εἰς τὸ παρὸν τιμῆς Dem. de Cor. 207, p. 297; τῶν ποτε καὶ ἐς πάντας ὁμοίων διαιτημάτων Thuc. 1 : 6; τάς τε τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς ἐλπίδας κτἕ. Id. 3 : 14 ; ἥ τε ἐς τοὺς ὀλίγους καὶ τοὺς πολλοὺς ξύγκρασις Id. 8 : 97; τὴν πρὸς ἐμὲ ὁδόν Comm. 2 : 1, 27; τῶν πρὸς τὸν βίον χρησίμων ib. 4 : 3, 7; τῷ πρὸς ὑμᾶς πολέμῳ Hel. 3 : 5, 12 ; Thuc. 3 : 92 ; Dem. Phil. 2, 35, p. 74 ; τὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἔχθρας Isocr. Pan. 15, p. 43 ; τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν Dem. de Cor. 7, p. 227; τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀνηλωκότας φιλοτιμίαν Æschin. adv. Ctes. 19, p. 56 ; τὰ πρὸς ἀλλήλους γυμνάσια Plat. de Leg. 8, 830, D ; τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους πίστεως καὶ φιλίας Hel. 2 : 3, 28 ; τῆς ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Πέρσην ναυμαχίας Æschin. de Fals. Leg. 74, p. 37; τοῖς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὁπλίταις Thuc. 1 : 49 ; τὴν ἐπὶ Κάλπης ὁδόν 6 : 1, 24 ; Cyr. 5 : 3, 45 ; τῶν γε ἐπ' ἐμοῦ Ἑλλήνων Thuc. 7 : 86 : τὴν ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ἀρχήν Æschin. adv. Ctes. 24, p. 57; τὴν ἐπὶ βασιλέα ὁρμήν 3 : 1, 10; τῆς ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ὁδοῦ Dem. Phil. 2, 35, p. 74; Æschin. adv. Ctes. 132, p. 72; τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμψιν Thuc. 2 : 39 ; τὴν παρὰ τῶν θεῶν ξυμβουλίαν Comm. 1 : 3, 4; τῇ παρ' ὑμῖν ὀργῇ Dem. Phil. 2, 35, p. 74; Æschin. adv. Ctes. 164, p. 77; τὴν παρὰ Πρωταγόρου μάθησιν Plat. Protag. 312, A ; τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας, Dem. de Cor. 5, p. 227; καὶ τῶν παρ' ἑαυτῷ δὲ βαρβάρων 1 : 1, 5 ; Comm. 1 : 3, 4 ; Dem. de Cor. 19, p. 231 ; Plat. Gorg. 452, C ; οἱ παρὰ θάλασσαν ἄνθρωποι Thuc. 1 : 8; τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους Dem. de Cor. 15, p. 230 ; ἡ κατὰ τοῦδε τοῦ ψηφίσματος γραφή Æschin. adv. Ctes. 219, p. 84 ; τῶν κατ' ἐκεῖνα χωρίων Hel. 3 : 5, 17; ὁ κατὰ γῆν στρατός Thuc. 2 : 86 ; Æschin. adv. Ctes. 1, p. 53 ; Isocr. Panath. 115, p. 256 ; τῆς τε καθ' ἑαυτοὺς θαλάσσης Thuc. 1 : 13 ; ὁ κατὰ ταύτην τὴν πολιτείαν ἀνήρ Plat. Pol. 8, 548, D ; τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεές Thuc. 3 : 37; τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν Æschin. adv. Ctes. 170, p. 78 ; Plat. Menex. 238, B ; τῇ καθ' ἡμέραν ῥαστώνῃ καὶ σχολῇ Dem. de Cor. 45, p. 241; ἡ καθ' ἑκάστην ἡμέραν βρέξις Hip. 5 : 9; τὸ κατὰ μῆνα κέρδος 1 : 9, 17; ἡ κατ' ἐνιαυτὸν πρόσοδος 7 : 7, 36 ; Plat. Criti. 111, C ; τοὺς μὲν ἀπὸ τῶν συμμάχων φρουρούς Hel. 4 : 5, 11 ; τοῖς ἀπὸ Θρᾴκης πρέσβεσιν Thuc. 5 : 38 ; 8 : 96 ; Æschin. adv. Ctes. 253, p. 89 ; τὴν ἀπὸ τῆς ῥητορικῆς πειθώ Plat. Gorg. 453, B ; τῆς ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πολέμου δόξης Thuc. 4 : 85 ; τοὺς ἐκ πάσης τῆς στρατιᾶς Ἀμυκλαίους Hel. 4 : 5, 11; τὰς ἐκ Λέσβου Ἀθηναίων ναῦς Thuc. 8 : 24; Plat. Criti. 118, E; τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς

Æschin. adv. Ctes. 252, p. 89; τῷ ὕστερον ἐξ αὐτῆς πολέμῳ Thuc. 5 : 26; ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις Dem. de Cor. 13, p. 229; τὸν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς βαρβάρους φόβον 1 : 2, 18; τῇ σὺν ἐμοὶ στρατιᾷ 2 : 5, 25; 2 : 3, 19; τῶν δὲ μετὰ Κύρου βαρβάρων 1 : 7, 10; Thuc. 7 : 83; Æschin. adv. Ctes. 13, p. 55; Isocr. ad Nicocl. 7, p. 16; τὸν μετὰ ταῦτα δὴ χρόνον Cyr. 7 : 2, 22; Thuc. 5 : 26; τοῖς μεθ' ἡμέραν πλοῖς Hel. 6 : 2, 30; τοὺς περὶ τῶν κηρυγμάτων νόμους Æschin. adv. Ctes. 204, p. 83; τῇ νῦν ὑμετέρᾳ περὶ Μυτιληναίων μεταμελείᾳ 3 : 3, 7; τοὺς περὶ τῶν πεπραγμένων καὶ πεπολιτευμένων λόγους Dem. de Cor. 11, p. 228; Comm. 3 : 12, 1; τὸν περὶ τὸν Ποσειδῶ παιᾶνα Hel. 4 : 7, 4; Æschin. adv. Ctes. 169, p. 78; Isocr. Pan. 10, p. 42; τῆς περί τι πειθοῦς Plat. Gorg. 454, A; τοὺς περὶ αὐτὴν ἀγαθούς Cyn. 12 : 21; τοὺς περὶ ταῦτα δεινούς Plat. Pol. 7, 525, D; τῆς πρόσθεν ἕνεκα περὶ ἐμὲ ἀρετῆς 1 : 4, 8; Αὕτη τῶν περὶ Θήβας ἐγένετο πραγμάτων ἀρχή—πρώτη Dem. de Cor. 188, p. 291; καὶ τοὺς ἀμφὶ τὸ στράτευμα δὲ ὑπηρέτας Cyr. 2 : 1, 31; ib. 4 : 1, 9; τῶν πρὸ τοῦ φίλων Thuc. 3 : 9; τὰ πρὸ τούτου πάθη Plat. Tim. 48, B; αἱ δὲ διὰ καρτερίας ἡδοναί Comm. 2 : 1, 20; τῆς οὐ δι' ὀλίγου κεκτημένης θαλάσσης Thuc. 7 : 70; τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν Æschin. adv. Ctes. 208, p. 83; ὁ διὰ πάντων κριτής Plat. Pol. 9, 580, E; τοῦ διὰ μέσου τείχους Id. Gorg. 455, E; τὴν διὰ μέσου ξύμβασιν Thuc 5 : 26; τῆς δ' ἀπ' αὐτοῦ διὰ πλείονος εἰρήνης Id. 1 : 124; τοὺς ὑπὲρ Βυζαντίου Θρᾷκας 7 : 5, 1; τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων Dem. de Cor. 9, p. 228; 2 : 6, 2; τῆς πρὸς Φιλοκράτην ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας ζηλοτυπίας Æschin. adv. Ctes. 81, p. 65; τὸ ὑπὲρ τῆς κατὰ τὸν Κιθαιρῶνα ὁδοῦ ἄκρον Hel. 5 : 4, 47; τὴν ὑπὸ γῆς πορείαν Plat. Phædr. 256, D; τὴν ὑπὸ Μελήτου γραφήν Comm. 4 : 4, 4; τῆς ὑπ' ἐκείνου βασιλείας Isocr. Euag. 43, p. 197; τὴν ὑπὸ τῶν ὀλίγων δυναστείαν Plat. Polit. 291, D; τὴν ὑπ' Ἀρετῆς Ἡρακλέους παίδευσιν Comm. 2 : 1, 34; τῷ αὐτῷ ὑπὸ ἁπάντων ἰδίᾳ δοξάσματι Thuc. 1 : 141; ὅ τ' ἐπὶ γῆς καὶ ὑπὸ γῆς χρυσός Plat. de Leg. 5, 728, A; πᾶσαι μὲν αἱ ὑπὸ βασιλεῖ φυλακαί Cyr. 8 : 6, 14; ταῖς ὑπὸ τὸ ὄρος κώμαις 7 : 4, 5; τῇ ὑπὸ τὸ ὄρος ἀνωτάτω κώμῃ 7 : 4, 11; Hip. 5 : 9.

(*b*) A Noun with a Preposition between the Article and its Participle; as, τῶν ἐν πολέμῳ παρόντων Cyr. 1 : 2, 10; τῶν ἐν τέλει ὄντων Thuc. 6 : 88; 2 : 37; Dem. de Cor. 208, p. 927; Plat. Gorg. 451, B; τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ὄντας ἀνθρώπους 1 : 7, 4; τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας Dem. de Cor. 208, p. 297; τὸ ἐν τῇ τελευτῇ τοῦ βίου αὐτῷ γενόμενον 1 : 9, 30; Isocr. de Pace. 86, p. 176; οἱ ἐν ταῖς ναυσὶν ὑμῶν νῦν ἐσόμενοι Thuc. 7 : 64; τῶν εἰς τὸν Πόντον πλεουσῶν νεῶν 7 : 5, 12; Thuc. 1 : 23; ὁ ἅμα πολλὰ ἐσθίων καὶ ἅμα παντοδαπὰ ἡδύσματα εἰς τὸ στόμα λαμβάνων Comm. 3 : 1, 45; οἱ πρὸς αὐτὸν ἀφεστηκότες Cyr. 5 : 4, 24; τοὺς πρὸς ἐμὲ λέγοντας 2 : 5, 24; τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων 2 : 3, 11; τοῦ πρὸς τὸ παρὸν ξυμφέροντος Thuc. 5 : 9; τοὺς πρὸς ὑπερβολὴν πεποιημένους Isocr. Pan. 11, p. 42; ἐν τῷ μόσσυνι τῷ ἐπ' ἄκρου ᾠκοδομημένῳ 5 : 4, 26; Ἡ δ' ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου φυγοῦσα ναῦς Hel. 1 : 6, 22; τοὺς ἐπὶ τοῖς τοιούτοις φιλοτιμουμένους Isocr. Pan. 51. p. 51; τὰ ἐπ' ὠφελείᾳ γιγνόμενα Comm. 1 : 4, 4; Isocr. Pan. 130, p. 67; δρεπάνῳ τῷ ἐπὶ τοῦτο ἐργασθέντι Plat. Pol. 1, 353, A; τοὺς ἐφ' ἑαυτὸν στρατευσαμένους 2 : 3, 25; οἱ ἐπὶ τοῦτο ταχθέντες Cyr. 1 : 4, 24; Dem. de Cor. 28, p. 234; τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι Thuc. 4 : 28; λόγον τὸν παρὰ τῶν πολλῶν λεγόμενον Plat. Polit. 296, A; τὰ παρὰ τῶν θεῶν σημαινόμενα Cyr. 1 : 6, 2; παρὰ τὰ παρὰ τῶν θεῶν σημαινόμενα Comm. 1 : 3, 4; τὰ παρὰ σοῦ λεγόμενα ib. 6 : 1, 42; Plat. Criti. 107, B; οἱ παρὰ τὴν θάλατταν οἰκοῦντες 1 : 2, 24; τοὺς παρὰ τοὺς νόμους ἄρξαντας Æschin. adv. Ctes. 191, p. 81; τῶν κατὰ ταῦτα πραχθέντων Dem. de Cor. 247, p. 309; τὸ μὴ κατὰ κράτος νικηθέν Thuc. 2 : 87; τὸν ἔνδοθέν τε καὶ ἔξωθεν κατὰ τὸ εἰκὸς γενησόμενον θόρυβον Id. 8 : 71; τοὺς ἐν τῇ μάχῃ κατὰ τοὺς Ἕλληνας αὐτομολήσαντας Id. 1 : 106; τῶν ὡς ὑμᾶς ἐλθόντων Id. 1 : 74; οἱ μὲν ἀπὸ τῶν ἁρμάτων προμαχοῦντες Cyr. 3 : 3, 60; Æschin. adv. Ctes. 181, p. 79; τοῖς ἀπὸ χρησμῶν τι ἰσχυρισαμένοις Thuc. 5 : 26; τά τε ἀπὸ τῶν ἐναντίων καλῶς λεγόμενα Id. 3 : 82; τὴν δόξαν τὴν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ λόγου γενησομένην Isocr. Pan. 8, p. 41; οἱ ἐκ χειρὸς βάλλοντες 3 : 3, 15; τῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡκόντων Plat. Pol. 10, 619, C; τῶν ἐκ τοῦ ἀδίκου φιλοκερδούντων 1 : 9, 16; τὸν προὖχοντα καὶ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς προκαλούμενον Thuc. 1 : 39; τοὺς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐλευθέρως τεθραμμένους Isocr. Pan. 49, p. 50; οἱ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες βάρβαροι 3 : 1, 2; οἱ μὲν σὺν τῷ Γωβρύᾳ καὶ Γαδάτᾳ τεταγμένοι Cyr. 7 : 5, 27; οἱ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες βάρβαροι 3 : 1, 2; οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες Hel. 1 : 3, 6; τῶν μετὰ τοῦ πέρατος ἀπειργασμένων μέτρων Plat. Phileb. 26, D; τῶν μετ' αὐτοὺς τεταγμένων Hel. 7 : 2, 4; Περσῶν τῶν μετὰ Κῦρον τὸν ἀρχαῖον γενομένων 1 : 9, 1; τῶν μετὰ ταῦτα γενησομένων Plat. Tim. 40, D; τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα Thuc. 2 : 6; 1 : 133; τοὺς εὖ περὶ τῶν μεγίστων λέγοντας Isocr. ad Nicocl. 39, p. 22; τὰ περὶ τὸ Βυζάντιον πεπραγμένα Hel. 1 : 4, 1; Thuc. 8 : 96; τῶν ἀμφὶ Μίλητον στρατευομένων 1 : 2, 3: τοὺς πρὸ βασιλέως τεταγμένους 1 : 8, 24; οἵ τε διὰ τέλους τυραννευόμενοι Isocr. Nicocl. 25, p. 31; τῶν δι' ἑαυτῶν κτησαμένων Cyr. 1 : 1, 4; τοὺς διὰ Λακεδαιμονίους φυγόντας Ages. 2 : 21; Dem. Phil. 2, 34, p. 74; τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανόμενον Hel. 3 : 4, 15; Isocr. Pan. 1, p. 41; Æschin. adv. Ctes. 244, p. 88; τοῖς ὑπὲρ τὰ στρατεύσιμα ἔτη γεγονόσι Cyr. 1 : 2, 4; Æschin. adv. Ctes. 4, p. 54; Plat. de Leg. 2, 664, D; τοῖς ὑπὲρ τοὺς ἰδιώτας ἔχουσι Isocr. Pan. 11, p. 42; τοῖς Θρᾳξὶ τοῖς ὑπὲρ Ἑλλήσποντον οἰκοῦσι 1 : 1, 9; τῶν ὑφ' ἡμῶν ἡττημένων 3 : 2, 17; Comm. 1 : 3, 4; Hel. 3 : 5, 10; Thuc. 1 : 69; Dem. de Cor. 250, p. 310; Æschin. adv. Ctes. 43, p. 59; Isocr. Pan. 36, p. 48; Plat. Gorg. 479, E; οἱ μάλιστα ὑπ' αὐτοῦ ἀγαπώμενοι 1 : 9, 29; τῷ περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένων νόμῳ Æschin. adv. Ctes. 44, p. 59; ταῖς συμφοραῖς ταῖς ὑπὸ τῶν ποιητῶν συγκειμέναις Isocr. Pan. 168, p. 76; οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν ὑπὸ βασιλεῖ ὄντες Cyr. 8 : 1, 6; τοὺς ὑπὸ χεῖρα μάλιστα τὴν ὀργὴν ἀφιέντας Dem. Phil. 2, 34, p. 74.

(*c*) A Noun with a Preposition between the Article and the Infinitive; as, διὰ τὸ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ Καδμείᾳ θεσμοφοριάζειν Hel. 5 : 2, 29; τὸ δ' ἐν καιρῷ ταύταις καταχρήσασθαι Isocr. Pan. 9, p. 42; τὸ ἀεὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀναστρέφεσθαι Thuc. 4 : 35; 1 : 32; τοῦ ἄγαν ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν Id. 8 : 89; διὰ τὸ μὴ ἐς ἀκουσίους ἀνάγκας πίπτειν Id. 3 : 82; 2 : 37; διὰ τὸ μηδὲ Ἕλληνάς πω—ἀντίπαλον ἐς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι Id. 1 : 3; τὸ μὲν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι Dem. de Cor. 16, p. 230; ἐκ τοῦ πρὸς χάριν δημηγορεῖν Id. Ol. 3, 3, p. 29; τὸ ἐφ' ἵππου εἶναι Plat. Symp. 221, A; τὸ ἐπ' ἐκείνοις εἶναι Hel. 3 : 5, 9; τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι Thuc. 4 : 28; διὰ τὸ παρὰ τῷ ἄρχοντι εἶναι Cyr. 8 : 1, 16; τῷ μηδὲν παρὰ τὸ δίκαιον πλεονεκτεῖν Isocr. ad Nicocl. 24, p. 19; τὸ κατὰ γῆν σωθήσεσθαι Thuc. 7 : 71; πρὸς τὸ κατὰ πόδας αἱρεῖν Cyr. 1 : 6, 40; τὸ κατὰ τοῦτον εἶναι 1 : 6, 9; τό [τε] κατ' ὀλίγον καὶ μὴ ἅπαντας κινδυνεύειν Thuc. 5 : 9; τὸ ἐκ τῶν αὐτῶν φῦναι Comm. 2 : 3, 4; τό τε γὰρ ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἐπιχειρῆσαι κτἕ. Hel. 2 : 1, 2; τοῦ μετ' ἀρετῆς πρωτεύειν Comm. 3 : 5, 8; εἰς τὸ ἄνευ πολέμου τυγχάνειν ὧν δέοιτο Cyr. 8 : 1, 11; τοῦ μηδὲν ἄνευ τῆς ἐκείνων γνώμης ποιεῖν Comm. 4 : 2, 6; τὸ περὶ τῶν τοιούτων φροντίζειν ib. 1 : 1, 12; τὸ μὲν δὴ πρὸ τοῦ πολεμεῖν φανερῶς συναγωνίζεσθαι Dem. de Cor. 139, p. 273; τὸ μὲν διὰ χρόνον λέγειν Æschin. adv. Ctes. 220, p. 85; εἰς τὸ ὑπ' ὀλίγων τυραννεῖσθαι Hel. 2 : 3, 48; ἐπὶ τῷ ὑπὸ τούτων ὑβρίζεσθαι Thuc. 1 : 38; τὸ ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἄρχεσθαι Plat. Phædr, 69, A; τὸ ὑπὸ χρημάτων καὶ ὑπὸ πολιτικῶν δυνάμεων ἁλῶναι Id. Symp. 184, A; τὸ ὑπὸ οἴνου μὴ σφάλλεσθαι Lac. 5 : 7.

III. *A Noun without a Preposition between the Article and its word.*

(*a*) A Noun without a Preposition between the Article and its Noun or Adjective; as, in the Genitive, τόν τε αὐτοῦ πόλεμον κτἕ. Thuc. 6 : 88; τὰ τότε τῆς

μὲν ἀκριβείας—*ἐλλιπῆ* Plat. Pol. 6, 504, B; in the Dative, *τῶν Ὀλυμπίασιν ἢ Δελφοῖς χρημάτων* Thuc. 1 : 143; *ἁπάσας τὰς Ἀθήνησιν ἀρχὰς* Æschin. adv. Ctes. 26, p. 57: *τῆς Μαραθῶνι μάχης* Isocr. Pan. 91, p. 59; *οἱ ταύτῃ ἵπποι* 4 : 5, 36; *τὰς ταύτῃ πόλεις* Thuc. 7 : 80; 8 : 24; *τοῖς τῇδε ὑπηκόοις* Id. 6 : 21; *οἱ ἐκείνῃ ἄνθρωποι* Id. 3 : 88; *τὴν κύκλῳ πᾶσαν χώραν* 3 : 5, 14; *κατὰ τὸν ἄλλον κύκλῳ λιμένα* Thuc. 7 : 70; *οἱ φύσει ἀσθενέστατοι* Comm. 1 : 6, 7; Thuc. 4 : 60; Isocr. Nicocl. 36, p. 46; Plat. Pol. 7, 530, C; *τοῖς γένει πολίταις* Dem. adv. Aristocr. 24, p. 268; Exc. pro. Phorm. 30, p. 953; *τόν τε γόνῳ πατέρα κτἕ.* Lys. adv. Agorat. 91, p. 138; *τοὺς ταῖς οὐσίαις ἐνδεεστέρους* Isocr. Pan. 105, p. 62; *ὁ ἰδίᾳ πονηρός* Æschin. adv. Ctes. 78, p. 64; *οἱ τῷ παντὶ πλέονες* Hel. 7 : 5, 12; in the Accusative, *οἱ ταῦτα δεινοί* Plat. Pol. 7, 531, E; *οἱ τί ἀγαθοί* Id. Alc. 1, 124, E; *τῆς ἑαυτοῦ τὸ ἀρχαῖον πατρίδος* Thuc. 6 : 4; *τὴν πόλιν τὴν οὐδὲν αἰτίαν* 7 : 1, 25.

(*b*) A Noun without a Preposition between the Article and its Participle; as, in the Genitive, *τοὺς ἐκ τῆς Πελοποννήσου τοῦ ἦρος ἐν ταῖς ὁλκάσιν ὁπλίτας ἀποσταλέντας* Thuc. 7 : 50; *τοὺς μὲν ἀργυρίου τῷ βουλομένῳ πωλοῦντας* Comm. 1 : 6, 13; in the Dative, *τοὺς Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας* Dem. de Cor. 208, p. 297; Plat. de Leg. 3, 699, A; Menex. 240, D; *οἱ πολέμῳ ἢ στάσει ἐκπίπτοντες* Thuc. 1 : 2; *τῶν γὰρ μάχῃ νικώντων* 2 : 1, 4; *ὁ δὲ καρτερίᾳ μὲν πρωτεύων* Ages. 10 : 1; *τῶν λόγῳ καλῶς ἐπιτιμησόντων* Thuc. 3 : 38; *τοὺς τῷ λόγῳ μόνον ψευδομένους* Isocr. ad Dem. 49, p. 12; *τοὺς τῷ βίῳ παντὶ ἐλαττουμένους* ib. 48, p. 12; *τῶν λόγῳ τὸ πᾶν κυρουμένων* Plat. Gorg. 451, B; *οἱ τοῖς ἔργοις πλεῖστον ἀπέχοντες* Æschin. adv. Ctes. 248, p. 89; *τά τε πρότερον ἀκοῇ μὲν λεγόμενα, ἔργῳ δὲ σπανιώτερον βεβαιούμενα* Thuc. 1 : 23; *τῶν κοινῇ πεπραγμένων* Dem. de Cor. 8, p. 227; *τὸ κοινῇ δόξαν* Plat. Theæt. 172, B; *τοῖς δημοσίᾳ θαπτομένοις* Isocr. Pan. 74, p. 55; Plat. de Leg. 9, 873, E; *τοῖς δ' ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδίᾳ πονήσασι κτἕ.* Isocr. Pan. 1, p. 41; *τὰ σιγῇ βουλευόμενα* Comm. 1 : 1, 19; *τοὺς βίᾳ τὰς πόλεις καταστρεφομένους* Isocr. Plataic. 39, p. 304; *οἱ τὰ σαφέστατα Πελοποννησίων μνήμῃ παρὰ τῶν πρότερον δεδεγμένοι* Thuc. 1 : 9; *τῶν ταῖς ἐμπειρίαις ἄνευ λόγου τὴν ἰατρικὴν μεταχειριζομένων* Plat. de Leg. 9, 857, C; *τοὺς δὲ τῷ Κλεάρχῳ καταλελειμμένους* 3 : 3, 19; *τὰ τούτῳ πεπραγμένα* Hel. 2 : 3, 30; Dem. de Pace. 18, p. 61; *τῶν ἡμῖν ποιουμένων* Thuc. 6 : 87; *τοὺς περὶ ἁπάντων τῶν ἐμοὶ πεπολιτευμένων λόγους* Dem. de Cor. 59, p. 245; *τῶν ἡμῖν πρακτέων* Id. Phil. 2, 28, p. 72; in the Accusative, *οἱ τριάκοντα ἔτη γεγονότες* 2 : 3, 12; *τοῖς ὀλίγον χρόνον σπουδάζουσιν* Plat. Phædr. 233, A; *οὐ τῶν τὰς ψυχὰς πρὸς ἀρετὴν εὖ πεφυκότων* Comm. 4 : 1, 2; *τοὺς τὰ μέτρια διενεχθέντας* Thuc. 4 : 19; *τῶν τὸ πρῶτον ληφθεισῶν* Id. 4 : 14; *οἱ τὰ πρῶτ' ἐξηπατημένοι* Dem. Ol. 2, 8, p. 20; *τῶν τὸ πολὺ λόγῳ χρωμένων* Plat. Gorg. 451, A; *τοὺς πολλὰ ἡμαρτηκότας* Cyr. 8 : 8, 6; *οἱ τὸ μέγιστον δυνάμενοι* 7 : 6, 37; *τοὺς οὐδὲν ἀδικοῦντας* Hel. 2 : 3, 43; Cyr. 8 : 8, 6; Isocr. de Pace 88, p. 176; *τῶν μηδὲν προσηκόντων* Id. Pan. 76, p. 56.

(*c*) A Noun without a Preposition between the Article and Infinitive; as, in the Genitive, *διὰ τὸ Δήλια μὲν ἐκείνου τοῦ μηνὸς εἶναι* Comm. 4 : 8, 2; *τὸ υἱὸν πατρὶ φόνου ἐπεξιέναι* Plat. Euthyphr. 4, E; *τῆς Μαραθῶνι μάχης* Isocr. Pan. 91, p. 59; in the Dative, *τοῦ ἐκπεπλῆχθαί τε καὶ τῇ τύχῃ ὀργίζεσθαι* Cyr. 2 : 2, 5; *τὸ δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ περιεῖναι τῶν φίλων* 1 : 9, 24; *τὸ μὲν δὴ μεγέθει δώρων ὑπερβάλλειν* Cyr. 8 : 2, 13; *τὸ δὲ τῇ θεραπείᾳ καὶ τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν φίλων*—*περιγίγνεσθαι* ib.; *διὰ τὸ πολλάκις ναυσὶν ἐλαττοῦσθαι* Hel. 1 : 5, 15; *τὸ χειροπληθέσι τοῖς λίθοις σφενδονᾶν* 3 : 3, 17; *τοῦ σιωπῇ πορεύεσθαι* Cyr. 5 : 3, 43; *τὸ ἡσυχῇ πράττειν* Plat. Charm. 160, C; *τῷ κοινῇ τι παρανομῆσαι* Thuc. 3 : 82; in the Accusative, *τὸ δὲ μιᾷ ἡμέρᾳ πλείονας πορευθῆναι* Comm. 3 : 13, 5; *ἐπὶ τῷ τὸ λοιπὸν νέμεσθαι* Thuc. 1 : 74; *τοῦ αὐτίκα τι ἐλαττοῦσθαι* Id. 4 : 59; *τὸ μὲν τὰ μεγάλα νικᾶν τοὺς φίλους* 1 : 9, 24; *τὸ γὰρ ἀρχὴν μὴ κάμνειν τὸ στράτευμα* Cyr. 1 : 6, 16.

The Predicate word regularly stands between the Article and its word; as, between the Article and Participle, *τῷ προτέρῳ γενομένῳ* Cyr. 8 : 7, 9; Plat. Criti. 113, E; *οἱ πρότεροι ἐπιόντες* Thuc. 1 : 123; *ἐν τῷ προτέρῳ αἱρεθέντι χωρίῳ* 5 : 4, 26 (Krueger); *τοῖς πρώτοις συστρατευσαμένους* Cyr. 7 : 4, 14; *τοὺς πρώτους φανέντας νεκρούς* 6 : 3, 5; Dem. de Cor. 21, p. 232; Æschin. adv. Ctes. 82, p. 65; *τὸ πρῶτον ἀναγόμενον πλοῖον* Hel. 3 : 4, 1; *οἱ δὲ ὕστεροι σκοταῖοι προσιόντες* 2 : 2, 17; *ὁ τελευταῖος διαπλεύσας* Thuc. 4 : 38; *αἱ ὕσταται πλέουσαι* Id. 8 : 102; *τοῖς ὑστάτοις κατακειμένοις* Plat. Symp. 177, E; *οἱ νῦν σοι ὑπήκοοι γενόμενοι* 7 : 7, 29; *οἱ πρόσθεν σύμμαχοι ὄντες* 3 : 2, 2; *τοὺς περὶ ἕτερα δεινοὺς γενομένους* Isocr. in Soph. 6, p. 292; *τοὺς μήτε λόγῳ μήτ' ἔργῳ ὠφελίμους ὄντας* Comm. 1 : 2, 59; *οἱ δ' ἀσθενέστεροι τὰς φύσεις ὄντες* Isocr. Ep. 4, 5, p. 414; between the Article and Infinitive, *ἐκ τοῦ πρότερος λέγειν* Dem. de Cor. 7, p. 227; *τοῦ πρῶτος τῶν ἱππέων ἐλαύνειν* Comm., 3 : 3, 1; *τοῦ πρῶτος ἕκαστος γίγνεσθαι* Thuc. 2 : 65; *ἐκ τοῦ χαλεπὸς εἶναι* 2 : 6, 9; Cyr. 1 : 4, 3; Thuc. 6 : 2; *τῷ ἔμφρων εἶναι* Plat. Symp. 221, B; *διὰ τὸ πανταχῇ αὐτῶν ἀσθενέστεροι εἶναι* Id. Protag. 322, B; *τῷ ἀεὶ ἐμφανὴς εἶναι* Ages. 9 : 1; *τοῦ μὴ αὐτός γε ὑποχείριος γενέσθαι* Cyr. 2 : 4, 13; *τοῦ μὴ ἐξάγγελτοι γενέσθαι* Thuc. 8 : 14; *πρὸς τὸ ἀρχικὸν εἶναι* 2 : 6, 20; Æschin. adv. Ctes. 46, p. 60; Plat. Theæt. 145, D; *τὸ γὰρ ψευδόμενον φαίνεσθαι* Cyr. 3 : 1, 9; ib. 8 : 1, 42; *πρὸς τὸ ἀγαθοὶ φαίνεσθαι* ib. 1 : 6, 26; *διὰ τὸ ἑτοιμότερον εἶναι ἀπροφασίστως τολμᾶν* Thuc. 3 : 82; *τὸ μὴ οὐ μεγαλοπράγμων τε καὶ κακοπράγμων εἶναι* Hel. 5 : 2, 36; *τοῦ χαλεποὺς ἢ πραοτέρους εἶναι τοὺς τυράννους* Isocr. Nicocl. 55, p. 38; *τὸ δὲ πειθομένους τοὺς στρατιώτας παρέχεσθαι* 2 : 6, 27; Comm. 3 : 6, 6; see also p. lix.

When *ἀεί*, in the sense of *ever*, *at any time*, modifies a word with the Article, it regularly stands between the Article and its word; as, *οἱ ἀεὶ πειθόμενοι συνεστρατεύοντο* 7 : 5, 15; *οἱ γὰρ ἀεὶ τοῦτ' ἔχοντες ἐδόκουν ἐγκρατεῖς εἶναι* 5 : 4, 15; Cyr. 5 : 1, 1; ib. 7 : 1, 47; *κακόν τι ἐργάζονται τοὺς ἀεὶ ἐγγυτάτω ἑαυτῶν ὄντας* Plat. Apol. 25, C; Pol. 1, 354, B; *οἱ ἀεὶ ἐπιόντες ἔθεον δρόμῳ ἐπὶ τοὺς ἀεὶ βοῶντας* 4 : 7, 23; *τὸν ἀεὶ ὑμῶν ἐντυγχάνοντα σὺν τῷ ἄρχοντι κολάζειν* 3 : 2, 31; *τοῖς ἀεὶ ὑπολειπομένοις ἀντίπαλοι ὄντες* Thuc. 1 : 11; 6 : 18; *τοὺς πρεπόντως καὶ δικαίως ὁμιλοῦντας τοῖς ἀεὶ πλησιάζουσι* Isocr. Panath. 31, p. 239; *ἐμβάλλοντες τῷ ἀεὶ ἀπαντῶντι* Plat. Pol. 8, 563, C; 10, 616, A; *ἐπέταξε τὸν ἀεὶ πρεσβύτατον* Lac. 5 : 8; *ἵνα εἰδῶσι τὸ ἀεὶ καίριον* Cyr. 4 : 2, 13; *τῷ δὲ ἀεὶ ἡδίστῳ θηρεύεται* Plat. Gorg. 464, D; but it may also stand before or after both the Article and its word, in which case it often seems to modify also the Verb or another Participle in its clause; as, *ἐφείπετο δὲ ἀεὶ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ στρατεύματος* 4 : 1, 7; *μετεδίδου ἀεὶ τῷ μάλιστα δεομένῳ* Cyr. 7 : 1, 1; ib. 5 : 3, 45; *ἐάν*—*παρέχητε κυρίους ἀεὶ τῷ δεομένῳ* Dem. in Mid. 224, p, 586; *τὸ μὴ πράττειν ἀεὶ τὸ δέον* Hel. 6 : 1, 16; *ἀεὶ ὁ ἀκούων δεδιὼς κτἕ.* ib. 2 : 1, 4; *κολάζουσα ἀεὶ τὸν ἀδικοῦντα* Plat. de Leg. 7, 794, B; *τὸν δ' ἐξιόντα ἀεὶ οἱ ὑπηρέται ξυνέδουν* Hel. 2 : 4, 8; Œc. 8 : 7; *ὁ δὲ διακομιζόμενος ἀεὶ ἵστατο κτἕ.* Thuc. 3 : 23; 2 : 43; 4 : 55; *τὸν δ' ἀπογραψάμενον ἀεί*—*ἐξιέναι* Hel. 2 : 48; *τὸ μὲν παρὸν ἀεὶ προϊέμενοι* Dem. Ol. 1 : 9, 11; Isocr. Pan. 52, p. 51; Plat. de Leg. 5, 736, D; *ἀτέλειαν ἔδοσαν τῷ βουλομένῳ ἀεί* Hel. 1 : 2, 10; *διδάσκει τρυγᾶν ἑαυτήν*—*τὸ ὀργῶν ἀεί.* Œc. 19 : 19; *πάντες Ἀθηναῖοι πρότερον κατηγοροῦσι Φιλίππου καὶ ὁ τυχὼν ἀεὶ κτἕ.* Dem. de Fals. Leg. 104–9, p. 374.

The Modification may follow its word with the Article repeated; as, the Adverb, *ὁ μὲν δὴ λοχαγὸς ὁ ἐγγύτατα ἡμῶν* Cyr. 2 : 2, 5; *ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω κάτω* Dem. Ol. 2 : 16, 22; *περὶ τοὺς θεοὺς τοὺς ἐκεῖ* Plat. de Leg. 5, 727, D; *ἅπας ὁ τόπος ὁ*

ἐνθάδε ib. 110, A; Id. Phileb. 29, D; τὴν μετοίχησιν τὴν ἐνθένδε ἐκεῖσε Phæd. 117, C; τοῦ στρατοπέδου τοῦ τότε Id. de Leg. 685, A; ταῖς ἀποκρίσεσι ταῖς ἔμπροσθεν Id. Protag. 335, A; τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν Dem. Phil. 1, 17, p. 44; a Noun with a Preposition, τὰ βασίλεια τὰ ἐν αὐτῇ 1 : 2, 26; 7 : 4, 3; τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς Thuc. 3 : 57; 4 : 39; Dem. Ol. 2, 16, p. 22; Æschin. adv. Ctes. 150, p. 75; Plat. Gorg. 454, B; ἐν τῇ Θρᾴκῃ τῇ ἐν τῇ Ἀσίᾳ 6 : 2, 1; ἐν δὲ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ὀρέων τῇ εἰς τὸ πεδίον 1 : 2, 25; Thuc. 5 : 20; Æschin. adv. Ctes. 51, p. 61; Plat. Apol. 40, C; ἐν δὲ τῇ παρακομιδῇ τῇ ἐς τὴν Σικελίαν καὶ πάλιν ἀναχωρίσει Thuc. 5 : 5: τοῦ πάππου τοῦ πρὸς μητρός Æschin. adv. Ctes. 171, p. 78; εἰς τὴν τάφρον τὴν πρὸς θαλάττης Plat. Criti. 118, D; τὴν μὲν ἀπέχθειαν τὴν πρὸς Θηβαίους καὶ Θετταλούς Dem. de Cor. 36, p. 237; περὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους Isocr. Pan. 170, p. 76; τὰς μάχας τὰς πρὸς ἄλληλα Plat. de Leg. 7, 789, B; Id. Gorg. 465, D; τόν τε πλοῦν τὸν ἐπ' οἴκου κτἕ. Thuc. 1 : 54; τῆς μέν τοι διακονίας τῆς ἐφ' ἑκάστοις τῶν πεπραγμένων Dem. de Cor. 206, p. 296; τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῷ θεωρικῷ Æschin. adv. Ctes. 24, p. 57; ἐς τὴν βοήθειαν τὴν ἐπὶ τὴν Χίον Thuc. 8 : 15; Dem. de Cor. 32, p. 236; πρὸς τὰς λοιδορίας τὰς παρὰ σοῦ ib. 11, p. 228; ἐν τῇ χώρᾳ τῇ παρ' ὑμῖν Plat. Tim. 23, B; τῶν ἀγγέλων γενέσθαι τῶν παρὰ τὸν βασιλέα Id. Pol. 2, 360, A; Τὸν δὲ πόνον τὸν κατὰ τὸν πόλεμον Thuc. 2 : 62; τὴν ἡγεμονίαν τὴν μὲν κατὰ θάλατταν Æschin. adv. Ctes. 143, p. 74; τῆς θαλάσσης ἁπάσης ἐκράτουν τῆς κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία Thuc. 1 : 30; τῆς μὲν φιλοτιμίας τῆς ἀπὸ τούτων Dem. Ol. 2, 16, p. 22; Æschin. adv. Ctes. 63, p. 62; τὴν πειθὼ τὴν ἀπὸ τῆς ῥητορικῆς Plat. Gorg. 453, B; ἐκ τῆς βαλάνου πεποιημένον τῆς ἀπὸ τοῦ φοίνικος 1 : 5, 10; ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου Æschin. adv. Ctes. 20, p. 56; 232, p. 87; Thuc. 2 : 83; ἐν τῇ ἀναβάσει τῇ μετὰ Κύρου 3 : 1, 1; Τὸν δ' ἐνιαυτὸν πάντα τὸν μετὰ τὴν ναυμαχίαν καὶ τὸν ὕστερον Thuc. 1 : 31; ἡ στήλη ἡ περὶ τῆς τῶν τυράννων ἀδικίας Id. 6 : 55; 5 : 47; ὁ λόγος ὁ περὶ τούτων Isocr. Pan. 173, p. 76; ἡ ἀγορὰ ἡ περὶ τὰ ἀρχεῖα Cyr. 1 : 2, 4; Æschin. adv. Ctes. 236, p. 87; ὅπως τῆς δίκης ἀκούσῃς παρὼν τῆς ἀμφὶ τοῦ πατρός Cyr. 3 : 1, 8; δύο τείχη—τὸ μὲν ἔσωθεν τὸ πρὸ τῆς Κιλικίας—τὸ δὲ ἔξω τὸ πρὸ τῆς Συρίας—1 : 4, 4; τὸν Κιττὸν τὸν ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας Cyn. 11 : 1; Thuc. 3 : 97; τὴν δὲ χάριν τὴν ὑπὲρ τῶν πεπραγμένων Dem. de Cor. 36, p. 237; ἐν ταῖς κώμαις ταῖς ὑπὲρ τοῦ πεδίου τοῦ παρὰ τὸν Κεντρίτην ποταμόν 4 : 3, 1; τῶν θηρίων τῶν ὑπὸ τοῖς ἀνθρώποις Plat. Pol. 8, 563, C; a Noun without a Preposition; as, τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνῃ πᾶν Thuc. 4 : 77; τὰ τρόπαια τά τε Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς Plat. Menex. 245, A.

The Modification may follow a Noun or Adjective with the Article postpositive only; as, the Adverb, σταθμῶν τῶν ἐγγυτάτω 3 : 2, 11; γυναιξὶν ταῖς ἔνδον Plat. Symp. 176, C; πρὸς πόλεμον αὐτῆς ἂν τὸν ἔξωθεν κτἕ. Id. de Leg. 1, 628, A; τοξοτῶν τῶν αὐτόθεν Thuc. 6 : 25; πόδας τοὺς ὄπισθεν Cyn. 5 : 30; Ὀλυμπίοις τοῖς νυνί Thuc. 5 : 47; προθυμίας ἕνεκα τῆς τότε Id. 1 : 71; ξυμμαχίαν τὴν πρίν Id. 3 : 9; a Noun with a Preposition, Μεγαρῆς οἱ ἐν τῇ πόλει Id. 4 : 66; Νύμφαιον τὸ ἐν Πόντῳ Æschin. adv. Ctes. 171, p. 78; Μιλτιάδην δὲ τὸν ἐν Μαραθῶνι Plat. Gorg. 516, D; σὺν ἀγαθοῖς τοῖς παρ' ἐμοῦ Cyr. 8 : 6, 12; ἐν Χεῤῥονήσῳ τῇ κατ' ἀντιπέρας Ἀβύδου 1 : 1, 9 (Dindorf); τροφῆς τῆς καθ' ἡμέραν Plat. Ep. 7, 340, D; βουλὴ ἡ ἀπὸ τοῦ κυάμου Thuc. 8 : 66; Ἀχαιῶν τῶν ἐκ Πελοποννήσου Id. 2 : 66; Ἀρχῖνος ὁ ἐκ Κοίλης Æschin. adv. Ctes. 187, p. 80; σὺν ἀγαθοῖς τοῖς μεθ' ὑμῶν Cyr. 8 : 6, 12; σπονδῶν τῶν μετὰ τὸ δεῖπνον Hel. 4 : 7, 4; σὺν ὀλίγοις τοῖς περὶ αὐτόν 1 : 5, 12; δυνάμει τῇ διὰ τὴν ἀρχήν Thuc. 1 : 77; ἀρχὴ ἡ διὰ πλεονεξίαν καὶ φιλοτιμίαν Id. 3 : 82.

The Modification may follow its word without the Article repeated or postpositive; as, (a) a Noun with a Preposition or without a Preposition sometimes following an Adjective or Noun, τάς τε ἄλλας πόλεις ἐν αὐτῇ κτἕ. Hel. 2 : 2, 5; τοὺς ἀγαθοὺς εἰς πόλεμον 1 : 9, 14; κατὰ τὴν μεγάλην στρατείαν Ἀθηναίων—ἐς Αἴγυπτον Thuc. 1 : 110; 2 : 65; 3 : 44; τὰ χρήσιμα πρὸς τὸν βίον Comm. 2 : 7, 7; τῶν πραγμάτων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους Thuc. 4 : 74; οἱ δὲ ἄλλοι πόνοι τε καὶ παιδιαὶ καὶ σπουδαὶ κατὰ σώματα Plat. de Leg. 7, 796, D; ὁ λόγος περὶ ἡμῶν 6 : 4, 13; κατὰ τὰς ἰδίας διαβολὰς περὶ τῆς τοῦ δήμου προστασίας Thuc. 2 : 65; 4 : 132; οἱ δεινοὶ περὶ τούτων Plat. Crat. 424, C; οἱ δεινοὶ περὶ τοὺς ἀγῶνας Isocr. Panath. 1, p. 233; Ἥ τε τῶν ἐπιτηδείων παρακομιδὴ ἐκ τῆς Εὐβοίας Thuc. 7 : 28; 1 : 18; 5 : 14; ἡ ξυγκομιδὴ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ Id. 2 : 52; Ἡ μὲν ἔκπεμψίς μου καὶ τῆς στρατιᾶς ὑπὸ Λακεδαιμονίων Id. 4 : 85; Plat. Pol. 2, 378, A; τῶν ἐνδεεστέρων βίου Cyr. 7 : 5, 81; πρὸς τὰ πρῶτα μεγέθει Plat. Phileb. 44, E; οἱ πρῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει Thuc. 3 : 65; τοὺς ἀγαθοὺς τὰ πεζικά Cyr. 1 : 3, 15; τῶν καλῶν τὰς μορφάς Œc. 6 : 16; τοὺς ἀμβλυτέρους τὴν φύσιν Comm. 3 : 9, 3; οἱ φαυλότεροι γνώμην Thuc. 3 : 83; ἡ τῆς Τροίας ἅλωσις τὸ δεύτερον Plat. de Leg. 3, 685, D; (b) the modification sometimes following a Participle; as, the Adverb, τὰ καθεστῶτα ἐνθάδε Hel. 1 : 6, 5; οἱ καταφυγόντες καὶ κατοικήσοντες αὐτόθι 3 : 3, 4; τοῖς εἰρηκόσιν ἔμπροσθεν Plat. Tim. 40, D; τὰ λεχθέντα ὀλίγον ἔμπροσθεν Id. Phædr. 277, D; τοῖς δὲ μὴ διαπαιδευθεῖσιν οὕτως Cyr. 1 : 2, 15; τοῖς ἐπιφέρουσι νομίμως Thuc. 2 : 74; ὅ γε ἀποθνήσκων ἀδίκως Plat. Gorg. 469, B; τοῖς ἐςπλέουσι λάθρᾳ Thuc. 4 : 39; τὰ δέοντα μάλιστ' εἰπεῖν Id. 1 : 22; a Noun with a Preposition, τοῖς πρωτεύουσιν ἐν τῇ πόλει Comm. 3 : 7, 7; Isocr. Pan. 170, p. 76; τῶν πραχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ Thuc. 1 : 22; παρὰ τῶν πρωτευόντων ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ Æschin. adv. Ctes. 250, p. 89; τῶν τεταγμένων νεῶν πρὸς αὐτῷ Thuc. 7 : 70; οἱ πρεσβεύσαντες πρὸς Ἀλέξανδρον Æschin. adv. Ctes. 172, p. 76; Τῶν γὰρ φευγόντων ἐπὶ τοῖς μυστηρίοις Andoc. de Myst. 25, p. 4; τοὺς αὐτομολοῦντας παρὰ βασιλέως 2 : 1, 6; τῷ καταβάντι στρατεύματι παρὰ βασιλέως Hel. 3 : 4, 11; τῶν τοὺς ὑπευθύνους στεφανούντων παρὰ τοὺς νόμους Æschin. adv. Ctes. 11, p. 55; τῶν ἐσκεδασμένων ἐν τῷ πεδίῳ καθ' ἁρπαγήν 3 : 5, 2; τῶν φυομένων ἐκ τῆς γῆς Cyr. 8 : 8, 14; τὸ συμβεβηκὸς ἀγαθὸν ἐκ τοῦ πολέμου τοῦ περὶ τὰς ἀποικίας καὶ πραγματείας Isocr. Panath. 167, p. 268: τὰ γεγενημένα περὶ Πύλον Thuc. 4 : 15; τὸν ῥέοντα ποταμὸν διὰ τῆς πόλεως Hel. 5 : 2, 4; ὁ πράττων ὑπὲρ ἡμῶν Dem. de Cor. 25, p. 233; τὰ πεπραγμένα ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων Hel. 6 : 5, 27; Cyr. 1 : 2, 5; τὰ ἐπεσταλμένα ὑπὸ Δημοσθένους Thuc. 4 : 8; τοῖς πραττομένοις ὑπ' ἐμοῦ Dem. de Cor. 139, p. 274; ἐν τοῖς λεγομένοις ὑπὸ σοῦ Plat. Gorg. 458, E; Pol. 10, 619, C; a Noun without a Preposition, τῶν ἀπολλυμένων τῷ λιμῷ Hel. 2 : 2, 21; αἱ δὲ πολεῖς αἱ δημοκρατούμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις Æschin. adv. Ctes. 6, p. 54; ἕως ἀπαγγελθείη τὰ λεχθέντα Δερκυλίδᾳ μὲν εἰς Λακεδαίμονα, Τισσαφέρνει δὲ ἐπὶ βασιλέα Hel. 3 : 2, 20; τὰ πεπραγμένα ἐμαυτῷ Dem. de Cor. 4, p. 226; 36, p. 237; τῶν πεπολιτευμένων καὶ πεπραγμένων ἐμαυτῷ ib. 110, p. 263; τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ μετὰ Φιλοκράτους ib. 17, p. 230; so very rarely a word forming a Predicate following, τοῖς ὑπάρχουσι προτέροις Thuc. 2 : 74; τοῦ λέγοντος ὑστέρου Dem. de Cor. 7, p. 227; τοὺς μὴ ὄντας ἀγαθούς Cyr. 3 : 3, 50; τῇ Ἀκαδημείᾳ τῷ καλουμένῳ γυμνασίῳ Hel. 2 : 2, 8; Comm. 1 : 1, 11; Plat. Phædr. 86, D; ἡ ὀνομαζομένη ἀνδρεία ib. 68, C; (see also p. lx) (c) the modification following the Infinitive, but always without the Article repeated or postpositive; as, the Adverb, τὸ ἐκλελοιπέναι αὐτόθεν τὴν χιόνα 4 : 5, 15; τοῦ ζῆν ἡδέως Cyr. 1 : 5, 12; τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς Dem. Ol. 2, 15, p. 22; τῷ ποιεῖν εὖ Isocr. Pan. 80, p. 56; Τοῦ γὰρ ταῦτ' ἐξειργάσθαι καλῶς Æschin. adv. Ctes. 236, p. 87; τὸ πλουτεῖν ἀδόλως Plat. Gorg. 451, E; τὸ κιθαρίζειν ταχέως καὶ τοῦ παλαίειν ὀξέως Id. Charm. 156, C; a Noun with a Preposition, εἰς τὸ ἰέναι εἰς τὴν Λακεδαίμονα Hel. 6 : 5, 24; τὸ μὲν παιδεύεσθαι ἐπὶ ταῖς θυραῖς Cyr., 8 : 8, 13; τοῦ ἐξάγειν στρατιὰν ἐπ' αὐτούς Hel. 3 : 5, 5; 3 : 1, 18; τὸ δυστυχῆσαι κατὰ πόλεμον Æs-

chin. adv. Ctes. 88, p. 65; τὸ μεμνῆσθαι περὶ τούτων Isocr. Pan. 5, p. 42; διὰ τὸ πρεσβεύειν τε ἀπ' αὐτοῦ καὶ τυραννεῦσαι Thuc. 6 : 55; διὰ τὸ συνεστρατεῦσθαι ἐν αὐτῇ σὺν Κλεάρχῳ τε καὶ Δερκυλίδᾳ 5 : 6, 24; τὸ δὲ ποιεῖν ἄνευ νοῦ Plat. Gorg. 467, A; Tim. 40, D; τῷ λέγειν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν Dem. de Cor. 277, p. 318; ἐπί γε τὸ φιλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχομένων Cyr. 1 : 6, 24; ib. 1 : 6, 25; Thuc. 8 : 83; 8 : 73; ἄνευ τοῦ δίκην διδόναι ὑπὸ τῶν βελτιόνων Cyr. 3 : 1, 22; Isocr. Panath. 80, p. 249; a Noun without a Preposition, διὰ τὸ καταπεπλῆχθαι τῇ ἥσσῃ Thuc. 7 : 72; τῷ διαφθαρῆναι χρήμασιν Dem. de Cor. 207, p. 309; τὸ δὲ ἀντιτετάχθαι ἀλλήλοις τῇ γνώμῃ ἀπίστως Thuc. 3 : 83; τὸ ἀμύνεσθαι οὐ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ μᾶλλον Id. 6 : 18; τὸ ἀλγεῖν τοὺς πόδας Comm. 1 : 6, 6; so a Predicate word sometimes, τὸ γενέσθαι περὶ τούτων φρόνιμον Cyr. 1 : 6, 21.

The Modification is sometimes, but very rarely, put before the Article and its word; as, the Adverb, ἤδη τήν τε παρασκευὴν κτἕ. Thuc. 1 : 82; πάλιν ἡ ἀποκομιδή Id. 1 : 137; ἀνελευθέρως τὸ ζῆν Apol. 9; a Noun with a Preposition, κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν ἡ σχολαιότης Thuc. 2 : 18; καθ' ἡμέραν ἡ τέρψις Id. 2 : 38; ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγαθά Id. 4 : 20; περὶ ἀριθμῶν τοῖς ἐρωτῶσιν Comm. 4 : 4, 7; a Noun without a Preposition, μύρῳ μὲν ὁ ἀλειψάμενος Symp. 2 : 4; ἀσφαλείᾳ δὲ τὸ ἐπιβουλεύσασθαι Thuc. 3 : 82.

When the Article, Participle, and Noun are used together, and the Participle has a Modification, sometimes only the Modification or Participle stands between the Article and the Noun; as, the Modification between, πρὸ τῆς νῦν ἀγορᾶς οὔσης Thuc. 5 : 11; 6 : 37; τὴν τότε Θηβαίοις ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχουσαν Dem. de Cor. 98, p. 258; τὴν νῦν μὲν Βοιωτίαν πρότερον δὲ Καδμηΐδα γῆν καλουμένην Thuc. 1 : 12; τὰ ἐν τοῖς παραδείσοις θηρία τρεφόμενα Cyr. 8 : 1, 38; κατὰ τὴν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἁμαξιτὸν ἀναφέρουσαν Hel. 2 : 4, 10; τὸ ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων ἀργύριον γενόμενον 5 : 3, 4; τοῖς ἐκ Μεσσήνης ἐποίκοις ἐκπεπτωκόσιν Thuc. 5 : 5; τῶν ἐκεῖ κατὰ ἀρχὰς ἐκ γῆς ἀνδρῶν γεγονότων Plat. Criti. 113, C; τοῖς μὲν μετὰ τῶν Ἀθηναίων Τορωναίοις καταπεφευγόσι Thuc. 4 : 114; 7 : 55; τήν τε περὶ ἡμᾶς ἀτιμίαν γεγενημένην κτἕ. Isocr. Pan. 179, p. 78; ταῖς περὶ τὴν Εὔβοιαν ἄρτι ξυμφοραῖς καὶ κατὰ τὴν στάσιν γεγενημέναις Thuc. 8 : 106; αἱ πρὸ τοῦ στόματος νῆες ναυμαχοῦσαι Id. 7 : 23; τοῦ νῦν περὶ αὐτῶν διὰ τοὺς ποιητὰς λόγου κατεσχηκότος Id. 1 : 11; τὴν ὑπὸ τούτων ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην Id. 3 : 67; Dem. de Cor. 126, p. 269; Plat. Tim. 40, C; οἱ νῦν ὑπὸ σοὶ Θρᾶκες γενόμενοι 7 : 7, 32; ὁ πρῶτος φόρος ταχθείς Thuc. 1 : 96; the Participle between, τὸ γὰρ ἠδικημένον ἀεὶ μέρος Dem. Ol. 2, 30, p. 27; τοῦ ἐπιόντος ἀεὶ χρόνου Plat. de Leg. 6, 769, C; τὴν καθεστηκυῖαν ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλιν Thuc. 1 : 124; τοὺς γιγνομένους δασμοὺς βασιλεῖ ἐκ τῶν πόλεων 1 : 1, 8; ὁ τιθεὶς ἐξ ἀρχῆς Σόλων Dem. de Cor. 6, p. 227; ὁ ἀφαιρεθεὶς ἀνὴρ ὑπὸ Ἀγασίου 6 : 4, 19; οἵ τε τέρποντες λόγῳ ῥήτορες Thuc. 3 : 40; sometimes a part between the Article and Noun, οἱ παρὰ τούτου λόγοι τότε ῥηθέντες Dem. de Cor. 35, p. 237; and sometimes a part between the Article and the Participle, τὴν τόθ' ὑποῦσαν ἀπέχθειαν πρὸς τοὺς Θηβαίους ib. 36, p. 237.

When an Infinitive depends on a Participle or another Infinitive with the Article, the Modification of such Infinitive often stands between the Article and its word; as, the Adverb, τὸν μὲν οἴκαδε βουλόμενον ἀπιέναι 1 : 7, 4; τοὺς οὕτως ἐπισταμένους εἰπεῖν Isocr. Pan. 10, p. 42; τῷ ἅμα πολλὰ ἐσθίειν ἐθισθέντι Comm. 3 : 14, 6; Τὸ οὖν τοσούτῳ ἧττον τοῦ παιδὸς δύνασθαι ποιεῖν ib. 3 : 13, 6; a Preposition with a Noun, τοὺς ἐν τοῖς ὅπλοις διδάσκοντας μάχεσθαι Plat. Gorg. 456, E; τοῦ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ μὴ ἐθελῆσαι ἀκολουθῆσαι Hel. 3 : 5, 5; τὴν ἐκ τοῦ ψηφίσματος ἀνάῤῥησιν μέλλουσαν γίγνεσθαι Æschin. adv. Ctes. 153, p. 75; ὁ μετὰ τῶν βαρβάρων ὁμολογῶν τοῖς Ἕλλησιν ἀντιπράττειν ib. 259, p. 90; τοὺς περὶ τούτων ζητοῦντας λέγειν Isocr. Pan. 10, p. 42; a Noun without a Preposition, ὑμῖν γε τοῖς ἔργῳ δυναμένοις βοηθῆσαι Hel. 6 : 5, 48; τὸν μέντοι καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ πειρώμενον ἐμὲ ἀνιᾶν Comm. 2 : 3, 8; and so with a Predicate word, τοῖς ἀρίστοις δοκοῦσιν εἶναι ib. 4 : 2, 6; Œc. 4 : 3; οἱ κράτιστοι νομιζόμενοι εἶναι 7 : 6, 37; οἱ ἀρτοκόποι καὶ οἱ οἰνοχόοι φάσκοντες εἶναι 4 : 4, 21; τὸ κακὸς εἶναι δοκεῖν Plat. de Leg. 6, 764, A; but, τὸ ἀδυνάτους εἶναι ἴσως πόλεμόν τινα πολεμεῖν Plat. Pol. 8, 551, D; ὁ τολμῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν Æschin. adv. Ctes. 132, p. 72; τῶν Κύρου δοκούντων ἐν πείρᾳ γενέσθαι 1 : 9, 1; διὰ τὸ ἐπίστασθαί τε καὶ μεμελετηκέναι ἐν τάξει πορεύεσθαι Cyr. 3 : 3, 57; τῶν ὑπὲρ μὲν τῆς ἰδίας δόξης ἀποθνήσκειν ἐθελόντων Isocr. Archid. 93, p. 135; τὸ φιλονείκως ἔχειν πάντων ἀνθρώπων θεραπείᾳ περιγίγνεσθαι Hel. 8 : 2, 14; οἱ λεγόμενοι αὐτόνομοι εἶναι ib. 6 : 3, 8; τὸν βουλόμενον, ὡς ἔοικεν, εὐδαίμονα εἶναι Plat. Gorg. 507, D; τὸ μὴ ἐᾶν ἐλευθέρους εἶναι Id. Pol. 590, E.

A part of a Modification, or one of the Modifications, may stand between the Article and its word, and the rest may follow the word; as, with a Noun or Adjective, τὴν νῦν ὑμετέραν ὀργὴν εἰς Μυτιληναίους Thuc. 3 : 44; τῶν μὲν ἐν τῷ πεδίῳ χρησίμων πρὸς πόλεμον ἀνδρῶν Plat. Criti. 118, E; οἱ παρὰ δύναμιν πρόθυμοι ἐς τοὺς Ἕλληνας Thuc. 3 : 57; with a Participle, τοῖς αὐτοῦ τεταγμένοις ἔμπροσθεν 1 : 8, 23; ὁ ὕστερον κληθεὶς αὐτοῦ Cyr. 8 : 3, 23; ἐπὶ τὰς ἐξαίφνης ταύτας ἀπὸ τῆς οἰκείας χώρας αὐτοῦ στρατείας εἰς Πύλας κτἕ. Dem. Phil. 1, 17, p. 44; οἱ φύσει ἀσθενέστατοι τῷ σώματι Comm. 1 : 6, 7; πρὸς πόλεμον τὸν ἐν αὐτῇ γιγνόμενον ἑκάστοτε Plat. de Leg. 1, 628, A; —οὐδὲ οὗτοί εἰσιν οἱ νῦν ἥκοντες ἐφ' ὑμᾶς 7 : 6, 38; ταῖς αὐτοῦ ὑπαρχούσαις ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας Thuc. 2 : 7; οἱ περὶ τὸ Ἴλιον οἰκοῦντες τότε Plat. Pol. 3, 685, C; τὰ περὶ θεῶν ὁρατῶν καὶ γεννητῶν εἰρημένα φύσεως Id. Tim. 40, D; τὸ πάλαι λεγόμενον ὑπὸ Θηραμένους καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ Thuc. 8 : 94; 1 : 12; τὰ μὴ πεπραγμένα ὑφ' αὐτοῦ Æschin. adv. Ctes. 229, p. 86; οὐχ ὥσπερ οἱ ὑπὸ τῆς βουλῆς τῆς ὑμετέρας στεφανούμενοι ἢ ὑπὸ τοῦ δήμου ib. 42, p. 59; τῶν ἔργῳ παθόντων κακῶς Isocr. in Loch. 3, p. 396; Τὰ μὲν γὰρ περὶ τοὺς Ἀμφισσέας ἠσεβημένα σοι Æschin. adv. Ctes. 221, p. 85; τοῖς προτέροις μετὰ Κύρου ἀναβᾶσι παρὰ τὸν πατέρα 1 : 4, 12; τοὺς πρώτους τεταγμένους εἰς μάχην Cyr. 2 : 3, 22; τὸ πρῶτον ἀναγόμενον πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα Hel. 3 : 4, 1; ὁ μὲν πρῶτος εἰπὼν καὶ μνησθεὶς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης Dem. de Cor. 21, p. 232; Ὁ γὰρ μισαλέξανδρος νυνὶ φάσκων εἶναι καὶ τότε μισοφίλιππος Δημοσθένης Æschin. adv. Ctes. 66, p. 63; with an Infinitive, ἐπὶ τοῦ ἀλύπως ζῆν καὶ ἡδέως Plat. Protag. 358, B; τὸ μὴ καλῶς λέγειν τε καὶ γράφειν, ἀλλ' αἰσχρῶς τε καὶ κακῶς Id. Phædr. 258, D; διὰ τὸ ἐν τοιούτῳ εἶναι τοῦ κινδύνου προσιόντος 1 : 7, 5; τοῦ δὲ οὕτω διακεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους πρὸς αὐτὸν Cyr. 8 : 2, 12; διὰ τὸ φιλονείκως ἔχειν πρὸς ἀλλήλους ib. 3 : 3, 57; τὸ μὴ οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν ἀπ' ἐκείνου Plat. Pol. 1, 354, B; τὸ ἐκ παντὸς τρόπου ἑλεῖν ταχύ Cyn. 6 : 8; εἰς τὸ δικαίως τοιαῦτα γράφειν τουτονὶ περὶ ἐμοῦ Dem. de Cor. 248, p. 309; τὸ κακῶς ἀκούειν ὑπὸ τῶν πολιτῶν Isocr. Archid. 59, p. 128; ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν κακῶς ὑπὸ Φιλίππου Dem. Phil. 1, 43, p. 52; Æschin. adv. Ctes. 221, p. 85; τὸ μὴ οὐ τέμνειν διχῇ Plat. Soph. 219, E; τὸ δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ περιεῖναι τῶν φίλων 1 : 9, 24; and sometimes a Modification with the Article repeated follows a word already modified, τῶν ὑπὸ βασιλέα βαρβάρων τῶν κάτω Συρίας Cyr. 6 : 2, 11; αἱ πέρυσι πρεσβεῖαι αἱ περὶ τὴν Πελοπόννησον ἐκεῖναι Dem. Phil. 3, 72, p. 129.

XII. PREPOSITIONS.

I.

THEIR POSITION IN REFERENCE TO THE WORD THEY GOVERN.

The Preposition in some instances follows its word; as (*a*), Παρά; *ἃ παρ' ἀμφότερ' οὗτος εἴρηκε τὸ ψήφισμα*, Dem. in Aristocr. 51, p. 636; (*b*) Ἄνευ; —*τῶν στρατιωτῶν, ὧν ἄνευ ἡμεῖς οὐκ ἂν δυναίμεθα στρατεύεσθαι·* Cyr. 6 : 1, 14; *λιμένας ἔχετε, ὧν ἄνευ οὐχ οἷόν τε ναυτικῇ δυνάμει χρῆσθαι* Hel. 7 : 1, 3; *ὀλίγου δέω λέγειν πάνθ' ὧν ἄνευ ζῆν οὐκ ἄξιον ἦν Ἰφικράτει*, Dem. in Aristocr. 136, p. 665; (*c*) Περί follows the Genitive several times in Thucydides and often in Plato; as, *σεισμῶν τε πέρι* Thuc. 1 : 23; *μεγέθους πέρι* Id. 2 : 62; 4 : 121; 4 : 132; 5 : 5; 8 : 5; *σοφίας πέρι* Plat. Euthyd. 305, D; Phileb. 43, A; *μιᾶς πέρι* Thuc. 5 : 111; *βρώσεως πέρι ἀναγκαίας* Id. 2 : 70; *ἰατρῶν δὲ πέρι πάντων* Plat. de Leg. 9, 865, B; Gorg. 520, A; *ἀνδρῶν ἀγαθῶν πέρι* Thuc. 3 : 57; *ἀλλοτρίας γῆς πέρι* Id. 3 : 13; *τῶν μεγίστων πέρι* Id. 1 : 76 (Krueger); *τῶν μὲν ἐγκλημάτων πέρι* Id. 1 : 72; 4 : 80; 4 : 101; 7 : 25; *τῶν γὰρ νικητηρίων πέρι* Plat. Phileb. 23, A; *ἄλλων γοῦν μεγέθους πέρι* Thuc. 1 : 10; *στρατηγῶν αἱρέσεως πέρι* Plat. Gorg. 455, B; de Leg. 12, 955, D; *καὶ τούτων πέρι* Thuc. 4 : 74; Plat. de Leg. 9, 869, E; *σφῶν πέρι* Thuc. 1 : 58; *ὧν πέρι ἐπυνθάνοντο* Id. 1 : 95; 6 : 16; *ὧν πέρι ἄλλων* Id. 6 : 61; *ὅτου πέρι* Id. 5 : 18; Τοῦ *πέρι*; Plat. Protag. 312, B; and with two or more words, following the first only; as, *δικαίων τε πέρι καὶ ἀδίκων* Plat. Gorg. 455, A; Pol. 7 : 538, E; Polit. 305, D; *τάχους τε πέρι πρὸς ἄλληλα καὶ τῶν ἄλλων παθημάτων* Id. Phæd. 98, A; *Μήκους τε πέρι καὶ βραχύτητος καὶ πάσης ὑπεροχῆς τε καὶ ἐλλείψεως* Id. Polit. 283, C; de Leg. 8, 846, B; *τοῦ τε ἀνοσίου πέρι καὶ ἀδίκου* Id. de Leg. 6, 777, E; *τοῦ ὁσίου τε πέρι καὶ τοῦ ἀνοσίου* Id. Euthyphr. 4, E; *ὑγιείας πέρι ἢ ῥώμης* Cyr. 1 : 6, 12; *ἀρετῆς πέρι ἢ ψόγου* Thuc. 2 : 45; 2 : 51; 7 : 72; *στρατηγῶν αἱρέσεως πέρι ἢ τάξεώς τινος κτἕ.* Plat. Gorg. 455, B; or following the last; as, *θερμοτέρου καὶ ψυχροτέρου πέρι* Plat. Phileb. 24, A; *σμικρῶν τε καὶ μεγάλων πέρι* Id. Phædr. 26, B; *καλῶν τε καὶ δικαίων καὶ ἀγαθῶν πέρι* Id. Pol. 7, 520, C; 5, 451, A; (*d*) Ἕνεκα regularly follows its word; as, *πίστεως ἕνεκα. Καί κτἕ.* 3 : 3, 4; Comm. 1 : 4, 1; —*ἀσφαλείας ἕνεκα μεταστῆσαι.* Thuc. 4 : 57; —*ὠφελίας ἕνεκα. Οἱ δέ κτἕ.* Id. 1 : 28; *φιλοτιμίας εἵνεκα, ἡ —σπουδή κτἕ.* Dem. in Lept. 41, p. 469; *ἀρετῆς ἕνεκα καὶ κτἕ.* Æschin. in Ctes. 10, p. 55; 92, p. 66; Isocr. Pan. 107, p. 63; Lys. in Alcib. 1, 5, p. 140; *Προθυμίας μὲν ἕνεκεν, ὦ Σώκρατες, κτἕ.* Plat. Theæt. 148, D; *Γοργίου ἕνεκα λέγειν*, Id. Gorg. 462, E; *ἱματίων γε ἕνεκα* Lac. 7 : 3; *παντὸς ἕνεκα.* Dem. Ol. 1, 28, p. 17; *πολλῶν μὲν ἕνεκ' ἄν κτἕ.* Id. de Cor. 160, p. 281; *τοῦ μισθοῦ ἕνεκα μόνον κτἕ.* 2 : 5, 14; *τοῦ καρποῦ ἕνεκεν, τοῦ δέ κτἕ.* Comm. 4 : 4, 7; *τῆς φυλακῆς ἕνεκα ἐπράττετο*, Dem. de Cor. 248, p. 309; *τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα. Φύσιν μὲν κτἕ.* Cyr. 1 : 2, 1; ib. 1 : 6, 22; *τοῦ μὴ φεύγειν ἕνεκα εἰ κτἕ.* 3 : 4, 35; *τοῦ μὴ λύειν ἕνεκα τὰς σπονδάς.* Thuc. 1 : 45; *ἰδίων κερδέων ἕνεκα ὀλίγου κτἕ.* Hel. 2 : 4, 21; *φιλονεικίας ἰδίας ἕνεκ' αἰτίαν κτἕ.* Dem. de Cor. 141, p. 275; *φίλου τινὸς ἕνεκα* Plat. Lys. 220, B; *τῆς ἡμετέρας ἀσφαλείας ἕνεκα καί κτἕ.* Thuc. 6 : 83; *τῶν παρόντων συμμάχων ἕνεκα αὐτοῖς κτἕ.* Hel. 6 : 5, 44; *Δήλου καθάρσεως ἕνεκα* Thuc. 8 : 108; —*ἡμῶν ἕνεκεν μένωσι* 5 : 1, 12; Comm, 3 : 2, 1; Plat. Gorg. 497, B; *τούτου ἕνεκα* 2 : 3, 13; Comm. 2 : 1, 30; Thuc. 5 : 43; Dem. de Cor. 26, p. 234; Lys. pro Polystr. 36, p. 161; Plat. Gorg. 456, D; *τούτου γε ἕνεκα* Id. Phæd. 85, B; *αὐτοῦ τούτου ἕνεκα* 4 : 1, 22; *ἐκείνου ἕνεκεν πρός κτἕ.* Cyr. 3 : 2, 30; *ὧν ἕνεκα* ib. 1 : 2, 7; ib. 1 : 5, 7; Æschin. adv. Ctes. 41, p. 59; Isocr. Pan. 174, p. 77; Plat. Gorg. 467, C; *ὧν δὴ πάντων ἕνεκα* Plat. de Leg. 11, 934, B; *ὧνπερ ἕνεκα* Comm. 1 : 2, 16; Dem. de Cor. 163, p. 282; Is. de Philoct. Her. 33, p. 59; *ὅτου ἕνεκα* 1 : 3, 23; Comm. 3 : 3, 1; Dem. de Cor. 21, p. 232; Plat. Lys. 220, A; *τίνος ἕνεκα* 2 : 3, 20; Cyr. 1 : 6, 28; Dem. de Cor. 144, p. 275; 172, p. 285; Æschin. adv. Ctes. 175, p. 78; *Τοῦ ἕνεκεν, ἔφη, κτἕ.* Comm. 3 : 2, 1; Plat. Gorg. 453, B; 457, E; and sometimes with an adjunct after it; as, *μισθοφορᾶς ἕνεκα μείζονος* Isocr. Ep. 2, 9, p. 408; *φιλίας ἕνεκα τῆς Κορύλα* 5 : 6, 11; *φυλακῆς ἕνεκα τῆς τε Λευκάδος κτἕ.* Thuc. 1 : 30; 6 : 2; *τοῦ παιδὸς εἵνεκα τοῦ Χαβρίου* Dem. in Lept. 1, p. 457; Lys. in Nicom. 18, p. 184; *τοῦ συμφέροντος ἕνεκα ἐμαυτῷ* Dem. de Cor. 211, p. 298; it not unfrequently precedes its word; as, *ἕνεκεν ἀταξίας* 5 : 8, 13; Cyr. 1 : 4, 13; Hel. 2 : 2, 40; *ἕνεκεν ἀσφαλείας* Hi. 11 : 10; *ἕνεκ' ἀσφαλείας* Dem. Ol. 3, 14, p. 32; [Dem.] Phil. 4, 44, p. 142; *ἕνεκα ἀργυρίου* Plat. Pol. 1, 337, D; *ἕνεκά γε γήρως* ib. 1, 329, B; *ἕνεκα μικρῶν* Isocr. Pan. 135, p. 68; *ἕνεκα πέντε ταλάντων* Æschin. adv. Ctes. 240, p. 88; *ἕνεκα φίλου τινός* Plat. Lys. 220, A; *ἕνεκα τῶν ἀγαθῶν* Id. Gorg. 468, A; Lys. 219, A; *ἕνεκα τῶν γεγενημένων* 5 : 4, 19; *ἕνεκα τοῦ ποιεῖν* Comm. 4 : 2, 6; Dem. Ol. 2, 19, p. 23; *εἵνεκα τοῦ νομίζειν* Id. in Lept. 1, p. 457; *ἕνεκα τῶν πρότερον γεγενημένων* Andoc. de Myst. 104, p. 14; *ἕνεκά γε τῶν ἡμετέρων ὀφθαλμῶν* Comm. 4 : 3, 3; *ἕνεκα τῆς αὐτοῦ ἀσφαλείας* Thuc. 6 : 78; *ἕνεκα τῶν αὐτοῖς ἰδίᾳ διαφόρων* Id. 1 : 68; Dem. in Aristocr. 139, p. 666; Plat. Pol. 9, 586, B; *ἕνεκα τῆς ἰδίας χρείας τοῦ σίτου* Dem. in Polycl. 6, p. 1208; Æschin. de Fals. Leg. 150, p. 48; *ἕνεκα τῆς πρὸς ἐμὲ ἔχθρας* Dem. de Cor. 293, p. 323; *ἕνεκα τοῦ ὑμᾶς μᾶλλον ἐθέλειν κτἕ.* Cyr. 5 : 1, 21; Dem. in Aristocr. 193, p. 685; Isocr. ad Dem. 19, p. 6; *ἕνεκα ἐκείνου* Thuc. 2 : 13; *ἕνεχ' αὐτῶν* Dem. de Pace 17, p. 61; *ἕνεκα ἑαυτοῦ* Id. Ol. 2, 8, p. 19; *ἕνεκά τινος* Lac. 11 : 9; *ἕνεκα τοῦ* Plat. Gorg. 467, D; 468, B; and sometimes with an adjunct before it; as, *ἐλευθερίων ἕνεκα μελετηματων* Cyr. 8 : 1, 43; *ἰδίας ἕνεκα δυνάμεως* Thuc. 2 : 2; 3 : 59; *ἀλλὰ αὐτῶν ἕνεκα τούτων* Plat. de Leg. 7, 816, E; *Οὐ πολλοῦ γ' ἕνεκα χρόνου* Id. Apol. 38, C; *τῆς ἰδίας ἕνεκ' ἔχθρας* Dem. de Cor. 147, p. 276; 283, p. 320; 295, p. 324; *τοῦ παρεληλυθότος ἕνεκα ἀδικήματος* Plat. Protag. 324, B; *τῆς πρόσθεν ἕνεκα περὶ ἐμὲ ἀρετῆς* 1 : 4, 8; *τοῦ δὲ στεφανούντων ἕνεκα συμφέροντος* Dem. de Cor. 120, p. 267; *τοῦ γε εἰς τοὺς συσκήνους ἕνεκα ἔχειν* Lac. 7 : 4; *τοῦ ἑξῆς ἕνεκα περαίνεσθαι τὸν λόγον* Plat. Gorg. 454, C; *ταύτης ἕνεκα τῆς παρόδου* 1 : 4, 5; Isocr. in Euthyn. 17, p. 403; when *ἕνεκα* governs two or more words, it regularly follows the first word; as, *μισθοφορίας ἕνεκα καὶ ὠφελείας* Ath. 1 : 3; Thuc. 1 : 7; 2 : 71; Dem. in Androt. 72, p. 616; Æschin. adv. Ctes. 42, p. 59; 10, p. 55; *κέρδους τοῦ σφετέρου αὐτῶν ἕνεκα καὶ τοῖς ἀσθενέσι τροφῆς* Thuc. 1 : 5; *ἀρετῆς γ' ἕνεκα καὶ τοῦ βελτίων γενέσθαι* Plat. Symp. 185, B; *τοῦ λαβεῖν τι ἕνεκα καὶ κερδᾶναι* Cyr. 2 : 2, 12; *καὶ σωφροσύνης ἕνεκα καὶ πάσης ἀρετῆς* ib. 7 : 3, 12; *καὶ τοῦ σίνεσθαι τοὺς πολεμίους ἕνεκα καὶ τοῦ ἀφελεῖν τοὺς φίλους* Lac. 12 : 5; *πολλοὺς μὲν ἔχθρας ἕνεκα ἀπέκτεινον, πολλοὺς δὲ χρημάτων* Hel. 2 : 3, 21; Thuc. 3 : 81; *ἐπισιτισμοῦ ἕνεκα ἤ τινος ἄλλου ἀναγκαίου* 1 : 5, 9; Cyr. 7 : 5, 83; *πολέμου ἕνεκεν ἢ σίτων ἢ πότων* 3 : 2, 28; *ἢ τοῦ οὐρῆσαι ἕνεκα ἢ καὶ ἄλλου τινὸς τοιούτου* Cyr. 1 : 2, 16; —*τούτου ἕνεκα ἔλθοι, οὐ τῆς τῶν Ἑλλήνων εὐνοίας* 4 : 7, 20; *οὐ πλεονεξίας ἕνεκεν οὐδ' ὧν ἐγὼ κατηγορῶ* Dem. Phil. 2, 13, p. 69; *οὔτε ἑνὸς ἀνδρὸς ἕνεκα οὔτε δυοῖν* 6 : 4, 14; *οὐ γὰρ πολεμίων ἕνεκα, ἀλλὰ φίλων* Lac. 12 : 2; Plat. Gorg. 453, C; *ἐὰν τοῦ γνωρίζειν ἕνεκά τις αὐτὸ ἐπιτηδεύῃ, ἀλλὰ μὴ τοῦ καπηλεύειν.* Id. Pol. 7, 525, D; *οὐ τῆς ξυμμαχίας ἕνεκα μᾶλλον ἢ τῆς Λακεδαιμονίων τε ἔχθρας καὶ τῆς παραυτίκα ἕκαστοι ἰδίας ὠφελίας* Thuc. 7 : 57; and with an adjunct after it, *καὶ φυλακῆς ἕνεκα τῆς πόλεως καὶ σωφροσύνης.* Cyr. 1 : 2, 9; *καὶ προθυμίας ἕνεκα τῆς τότε καὶ γνωμης ξυνέσεως* Thuc. 1 : 75; *ἢ κέρδους ἕνεκέν τινος ἢ χάριτος ἰδίας* Plat. Polit. 300, A; it sometimes follows the last; as, *ψύχους καὶ θάλπους ἕνεκα* Comm. 1 : 6, 6; Œc. 14 : 10;

οὐκ ἀρετῆς, ἀλλὰ πλεονεξίας ἕνεκα Isocr. Nicocl. 1, p. 26 ; μὴ ἀσκήσεως, ἀλλ' ἡδονῆς ἕνεκα Comm. 3 : 14, 3 ; it sometimes precedes the first ; as, ἕνεκα πορείας τε καὶ πλοῦ καὶ φυλακῆς Comm. 4 : 7, 4 ; ἕνεκα τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φίλου Plat. Lys. 219, B ; ἕνεκα πολέμου τε καὶ αὐτῆς τῆς ψυχῆς ῥᾳστώνης τε μεταστροφῆς Id. Pol. 7, 525, C ; sometimes the last, λοιδορίας ἢ φθόνου ἢ σκώμματος, ἥςτινος ἂν τύχητε, ἕνεκ' αἰτίας Dem. Phil. 3, 54. p. 124 (Voemel) ; and sometimes is used with each ; as, intermediate with the last, οὐχ ἕνεκα τοῦ κακουργῆσαι διδοὺς τὴν δίκην—τοῦ δ' εἰς τὸν αὖθις ἕνεκα χρόνον ἢ τὸ παράπαν μισῆσαι κτἑ. Plat. de Leg. 11, 934, A ; it is sometimes put after and repeated with each ; as, Τούτων τοίνυν ἕνεκα — οὐχ ὧν οἱ πολλοὶ ἕνεκα Plat. Phæd. 83, E ; (e) the semi-Prepositions, χάριν and δίκην, follow their words ; as, μαθήσεως χάριν Plat. Phædr. 278, A ; Menex. 249, B ; de Leg. 8, 834, D ; θεῶν γενεθλίων χάριν ib. 9, 879, D ; οὐ τοῦ θείου χάριν Thuc. 5 : 70 ; τοῦ λόγου χάριν Plat. Pol. 5, 475, A ; Protag. 324, B ; τοῦ γνῶναι χάριν Id. Pol. 6. 499, A ; τούτων χάριν Id. Theæt. 176, B ; ὧν δὴ χάριν Id. de Leg. 9, 853, D ; 11, 935, B ; Theæt. 208, D ; so with Adjective Pronoun, σὴν χάριν Plat. Pol. 5, 472, E ; Soph. 242, B ; ὄρνιθος δίκην Id. Phædr. 249, D ; Pol. 9, 856, A ; ἀλεκτρυόνος ἀγεννοῦς δίκην Id. Theæt. 164, C ; and also precede ; as, χάριν πλησμονῆς Plat. Phædr. 241, C ; Tim. 72, B ; χάριν τοῦ σίτου Criti. 115, A ; de Leg. 12, 952, C ; χάριν οὗ μέλλω λέγειν Id. Pol. 5, 451, A ; and with Adjective Pronoun, χάριν σήν Plat. Phædr. 274, E ; δίκην ἀγγείου ib. 235, B ; de Leg. 4, 705, E ; with two words, after the last, οὐκ ὠνῆς οὐδὲ πράσεως χάριν Plat. Pol. 7, 525, C.

The Preposition may be separated from the word depending on it ; as, (a) sometimes by the subject of the clause, ὧν δὴ σὺ πέρι αἰτίαν ἔχεις διαφέρειν. Plat. Theæt. 169, A ; οὗπερ αὐτὸς ἕνεκα φίλων ᾤετο δεῖσθαι, 1 : 9, 21 ; οὐχ ὧν οἱ πολλοὶ ἕνεκα φασιν Plat. Phæd. 83, E ; so by the agent of a passive verb, ὧν ὑπ' αὐτοῦ εἵνεκα ἐπεβουλεύθην Andoc. de Myst. 117, p. 15 ; (b) by an oblique case ; by a limiting Genitive, especially in Thucydides ; as, without the Article, ἐν ἀνδραπόδων χώρᾳ 5 : 6, 13 ; 7 : 7, 6 ; ἐν Περσῶν νόμοις Cyr. 1 : 2, 2 ; ἐν νεῶν καταλόγῳ Thuc. 1 : 10 ; ἐν ἄλλων εὐτυχίαις Id. 2 : 44 ; ἐν εὐνόμων πόλει Plat. de Leg. 11, 934, E ; Hip. Maj. 297, B ; ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου Dem. de Cor. 13, p. 229 ; ἐν πατρός τε καὶ μητρὸς σχήμασι Plat. de Leg. 9, 859, A ; εἰς Κάλπης δὲ λιμένα 6 : 1, 16 ; Hel. 2 : 1, 21 ; Thuc. 7 : 88 ; ἐς χρημάτων λόγον Id. 3 : 46 ; 3 : 58 ; ἐς μακάρων νήσους Plat. Gorg. 526, C ; πρὸς λίθων ἀνολκήν Thuc. 4 : 112 ; Ἐπὶ μὲν τοίνυν ἐπῶν ποιήσει Comm. 1 : 4, 3 ; ἐπ' ἀνθρώπων γενεάν Cyr. 5 : 2, 4 ; Thuc. 2 : 93 ; ἐκ τόξου ῥύματος 3 : 3, 15 ; ἐκ πολιτείας μεταβολῆς Thuc. 7 : 55 ; μετὰ Ἰλίου ἅλωσιν Id. 1 : 12 ; 1 : 23 ; 6 : 4 ; περὶ παιδαγωγῶν ἐπιμελείας Æschin. in Tim. 10, p. 2 ; περὶ ἰατρῶν αἱρέσεως Plat. Gorg. 455, D ; περὶ ἡλίου δυσμάς 6 : 3, 32 ; περὶ ἡλίου τροπὰς τὰς χειμερινάς Thuc. 7 : 16 ; περὶ Ἔρωτος φυλακήν τε καὶ ἴασιν Plat. Symp. 188, C ; περὶ ἄστρων τε φορὰς καὶ ἐνιαυτῶν ὥρας Id. Symp. 188, B ; διὰ χρόνου πλῆθος Thuc. 1 : 1 ; 1 : 2 ; διὰ πλοῦ μῆκος Id. 6 : 34 ; 2 : 29 ; ὀλίγων ἡμερῶν ἕνεκα μεγάλου μισθοῦ δόσεως Id. 1 : 143 ; and by an adjunct of the Genitive, ἐν παγκάκων ἤθεσιν ἀνθρώπων Plat. de Leg. 11, 928, E ; with the Article, ἐν τοῦ Διονύσου τῷ ἱερῷ Thuc. 3 : 81 ; 1 : 9 ; 7 : 24 ; ἐν τοῦ Διὸς τοῦ Νεμείου τῷ ἱερῷ Id. 3 : 96 ; ἐς τῶν Σικελῶν τοὺς τὴν δίοδον ἔχοντας Id. 7 : 32 ; ἐπὶ τῆς πρότερον οὔσης ξυμμαχίας ἀνανεώσει Id. 6 : 82 ; παρὰ τῶν στρατηγῶν ἑκάστου 7 : 2, 17 ; ἀπὸ τῶν νόμων τῆς δεινότητος Thuc. 3 : 46 ; 7 : 71 ; ἐκ τοῦ τε Διὸς τοῦ τεμένους Id. 3 : 70 ; μετὰ τῆς ναυμαχίας τῆς αἰτήσεως Id. 1 : 32 ; 1 : 65 ; περὶ τῶν Κοτυωριτῶν τῆς τε πόλεως κτἑ. 5 : 5, 7 ; περὶ τῶν ἐναγῶν τῆς ἐλάσεως Thuc. 1 : 139 ; 6 : 33 ; περὶ δὲ τῶν θεῶν τῶν ὀνομάτων Plat. Crat. 400, D ; 403, A ; περὶ τῆς στρατιᾶς τὸν ξύλλογον Thuc. 7 : 31 ; διὰ τοῦ χειμῶνος τὸ μέγεθος Id. 3 : 23 ; 3 : 95 ; 4 : 84 ; ὑπὸ δὲ τῶν ῥητόρων ἐνίων Æschin. adv. Ctes. 130, p. 72 ; ὑπὸ τῶν Εἱλώτων τὴν ἐπανάστησιν Thuc. 2 : 27 ; so by an Infinitive with the Article, κατὰ τοῦ λέγειν ἀδυνασίαν Thuc. 7 : 8 ; by the Genitive of a Pronoun, ἐν ὧν τῇ χώρᾳ 7 : 7, 18 ; ἐν οὗ τῷ ἱερῷ Thuc. 3 : 14 ; εἰς τούτων τινά Æschin. in Tim. 15, p. 3 ; ἐπὶ δὲ τούτων ἕκαστα Hi. 1 : 11 ; παρ' ὑμῶν ἑκάστῳ Dem. de Cor. 110, p. 263 ; περὶ ὑμῶν ἐνίων 6 : 4, 34 ; περὶ ὧν ἐνίων Dem. de Cor. 12, p. 229 ; περὶ τούτων του Plat. Phæd. 96, E ; τοῦ τε μεγέθους τῆς κολάσεως ἑκάστων πέρι Id. de Leg. 11, 934, B ; ὑφ' ὧν οὐδενός Æschin. in Tim. 42, p. 6 ; πιστότητος ὑμῶν ἕνεκα Andoc. de Myst. 25, p. 4 ; (when the limiting Genitive is very emphatic, it may precede the Preposition ; as, τῶν ἀνθρώπων ἐν ὅλαις ταῖς πόλεσι κτἑ. Plat. Gorg. 483, D ; ἡδονῆς τε καὶ λύπης ἐν ὀρθῇ τῇ αἱρέσει Id. Protag. 357, A ; ἡμῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς Id. Soph. 263, A ; ἑαυτοῦ ἐν τῷ βίῳ Id. Pol. 1, 330, E ; ὧν δ' ἐν ταῖς οἰκίαις Æschin. in Tim. 40, p. 6 ; τοῦ ὄμματος εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον Plat. Alcib. 1, 133, B ; Protag. 337, B ; 339, D ; αὐτῶν πρὸς τὸ τέλος Id. Polit. 257, C ; ὧν ἐφ' ἑκάστῳ μέρει Id. Pol. 1, 344, B ; σφῶν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ Thuc. 8 : 96 ; ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας Plat. Symp. 174, B ; ἐπὶ τὰ οἰκοδομικά, ἢ τειχῶν ἢ νεωρίων ἢ ἱερῶν ἐπὶ τὰ μέγιστα οἰκοδομήματα Id. Gorg. 514, A ; τῶν Ῥηγίνων κατὰ ἔχθραν Thuc. 4 : 24 ; αἰχμαλώτων τε περὶ φυλακῆς κτἑ. Id. 1 : 52 ; τειχῶν περὶ οἰκοδομήσεως Plat. Gorg. 455, B ; de Leg. 8, 834, B ; 9, 853, D ; 12, 949, C ; τοῦ ἀφάνους τε τούτου διὰ τὸ ἀτέκμαρτον δέος κτἑ. Thuc. 4 : 63 ; τῆς τε Κορίνθου ἕνεκα ἡσυχίας κτἑ. Id. 5 : 53 ; 1 : 57 ; τῶν ὁλκάδων ἕνεκα τῆς ἐς Σικελίαν κυμιδῆς Id. 7 : 34 ; αὐτῶν ἕνεκα καὶ τῶν ἄλλων ἐλευθερώσεως Id. 2 : 72 ; for the Genitive Chorographic thus placed, see p. xxxiv.; and for the Adjective before the Preposition, see p. xvi.; by analogy the limiting Genitive sometimes follows the postponed Preposition ; as, λήξεών τε πέρι δικῶν Plat. de Leg. 8, 846, B ; τῆς ἀμελείας πέρι θεῶν ib. 10, 903, A ; βεβαιότητος ἕνεκα τῶν Μεγάρων Thuc. 4 : 66 ; οὐδενὸς ἕκεκα τούτων Dem. in Mid. 190, p. 576 ; σαφηνείας ἕνεκα τῶν χορδῶν Plat. de Leg. 7. 812, D ; σωτηρίας ἕνεκα τοῖς πολλοῖς τῶν σωμάτων ib. 10, 908, A) ; by a Dative of degree, ἐν πολλῷ πλείονι αἰτίᾳ Thuc. 5 : 60 ; πρὸς πολλῷ δυνατωτέρους Id. 1 : 69 ; ἐκ πολλῷ ὑποδεεστέρων Id. 2 : 89 ; διὰ πολλῷ— τούτων ἐλάττω πράγματα Dem. in Mid. 182, p. 573 ; by a Dative in other relations, πρὸς μὲν ἄρα σοι τὸν πατέρα Plat. Crit. 50, E ; by the Accusative in various relations, πρὸς οὐδὲν χεῖρον αὐτοὺς ἡμᾶς εἰδότας Thuc. 2 : 43 ; ἐπὶ πολλὰς ναῦς κεκτημένους Hel. 5 : 1, 19 ; ἐπὶ νὴ Δία τοῖς ἄφροσιν Symp. 4 : 55 ; (c) by a Verb with or without adjuncts, ὁλῶς ἐν οἶμαι πολλοῖς οἷς πράττετε Dem. in Lept. 3, p. 458 ; ἐν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, οὐ τοῖς μέν, τοῖς δ' οὔ, πλήν, ὅ τί περ εἶπον νῦν δή, κακοῖς· Plat. de Leg. 7, 797, D ; εἰς δέ γε οἶμαι τὰς ἄλλας κτἑ. Id. Pol. 9, 568, C ; παρὰ γὰρ οἶμαι τοὺς νόμους Id. Polit. 300, B ; ἐξ οἶμαι τῆς ἀκροτάτης ἐλευθερίας κτἑ. Id. Pol. 8, 564, A ; περὶ μὲν τοίνυν, ἔφην ἐγώ, τούτου Dem. in Aphob. 51, p. 859 ; Τίνος δέ, ἦ δ' ὅς, πέρι λέγεις ; Plat. Pol. 3, 410, C ; ὧν ἂν δόξῃ πέρι Thuc. 3 : 37 (Bekker) ; ὧν οἴοιτο πέρι δεινὸς εἶναι Plat. Soph. 230, A ; Phileb. 32, E ; de Leg, 9, 859, C ; ἀσεβείας ὅδε ἔστω πέρι νόμος· ib. 10, 907, B ; ὧν ἂν ἐρεῖν πέρι μέλλῃ Plat. Phædr. 259, E ; Soph. 249, D ; τῶν δὲ δὴ δευτερείων ὁρᾶν καὶ σκοπεῖν χρὴ πέρι τί δράσομεν Id. Phileb. 22, C ; δικαιοσύνης τε καὶ ἄλλων ὧν λέγεις πέρι μυθολογοῦντα Id. Phædr. 276, E ; ἐμπειρίας μὲν ἄρα εἶπον ἕνεκα Id. Pol. 9, 584, D ; so ἄλλων τε πολλῶν ἄξιον ἕνεκα αὐτὸς καταψηφίσασθαι Lys. in Alcib. 1, 32, p. 142 ; Τούτων τοίνυν δεῖ χάριν κτἑ. Plat. de Leg. 7, 812, D ; τῶν ἀναγκαίων μηχανώμενοι χάριν Id. Tim. 75, E ; τοξότου μὴ κακοῦ στοχάζεσθαι δίκην Id. de Leg. 11, 934, B ; (d) sometimes by an Adverb, ἐν οὕτως ὀλίγῳ χρόνῳ Plat. Apol. 19, A ; 24, A ; ἐν πάνυ ὀλίγῳ χρόνῳ Is. de Philoct. Her. 33, p. 59 ; πρὸς οὕτω βαθεῖαν φάλαγγα Cyr. 3 : 2, 22 ; Plat. Apol. 19, A ; πρὸς εὖ βουλευομένους Thuc. 1 : 84 ; ἐπὶ πολὺ μείζω ἀγαθά Hel. 3 : 5, 15 ; παρ' ἴσως τάλαντα τριακόσια Dem. in Androt. 44, p. 606 ; ἐκ πάνυ δεινῶν 3 : 2. 11 ; Cyr. 7 : 1, 27 ; σὺν ἀεί τινι βίᾳ Plat.

de Leg. 8, 832, C ; ἧς ἀεὶ πέρι διαφέρονται Thuc. 5 : 41 ; ὑπὸ πάνυ ἴσως μοχθηροῦ ἀνθρώπου Plat. Gorg. 521, C (the Adverb of degree regularly precedes the Preposition, especially ὡς with the superlative, and so ὅ τι ; see p. lxiii) ; (*e*) sometimes by several words, περὶ δὲ οἱ μὲν σφίσιν ἀλλὰ μὴ ἐκείνῳ καταδουλώσεως Thuc. 6 : 76 ; γραμμάτων εἴπομεν ὡς οὐχ ἱκανῶς ἔχεις πέρι Plat. de Leg. 7, 809, D ; ὧν ἐγὼ οὐδὲν οὔτε μέγα οὔτε σμικρὸν πέρι ἐπαΐω. Id. Apol. 19, C ; οὐδὲν ἔσθ' ὅ τι τοῦ παρακρούσασθαι καὶ φενακίσαι λέγεται παρ' ἡμῶν ἕνεκα Dem. in Lept. 88, p. 483 ; de Fals. Leg. 27, p. 349 ; τούτων δεῖ ἡμᾶς ἕνεκα ἀπολέσθαι Lys. pro Polystr. 30, p. 160 ; Τίνος δὲ καὶ ταῦθ' ἡμῖν αὖ χάριν ἐλέχθη ; Plat. de Leg. 3, 701, C ; (*f*) it sometimes stands amid the subject of a verb, ξυμπάσης δυνάμεως ὁ αὐτὸς πέρι λόγος Plat. de Leg. 4, 711, E ; and sometimes amid the modification of a verb, τοῦ δ' εἰς τὸν αὖθις ἕνεκα χρόνον ἢ τὸ παράπαν μισῆσαι κτἑ. ib. 11, 934, A.

II.

THE OMISSION AND THE REPETITION OF THE PREPOSITION.

(*a*) The Preposition is commonly omitted after the Simple Copulative καί ; as, ἐν σπονδαῖς καὶ ἱερομηνίαις Thuc. 3 : 65 ; ἐν φόβῳ καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ Dem. de Cor. 33, p. 236 ; 62, p. 245 ; ἐν μουσικῇ καὶ γυμναστικῇ Plat. Crit. 50, D ; ἐν τυραννίδι καὶ πλούτῳ καὶ τρυφαῖς Isocr. Euag. 78, p. 207 ; ἐν τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις Hel. 7 : 1, 45 ; ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ Æschin. adv. Ctes. 250, p. 89 ; εἰς ἐσθῆτα πολυτελῆ καὶ χρυσοῦν κόσμον Vect. 4 : 8 ; ἐς σπονδὰς καὶ διάλυσιν Thuc. 4 : 19 ; 5 : 47 ; εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιστίαν Dem. de Cor. 188, p. 291 ; 246, p. 309 ; Phil. 1, 17, p. 44 ; Æschin. adv. Ctes. 187, p. 80 ; Isocr. Pan. 174, p. 77 ; Panath. 105, p. 254 ; ἐς Ἄργος καὶ Μαντίνειαν καὶ Ἦλιν Thuc. 5 : 47 ; Æschin. adv. Ctes. 83, p. 65 ; ἐς τὴν Νάξον καὶ Κατάνην Thuc. 6 : 72 ; ἐς τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως Id. 3 : 72 ; Dem. de Cor. 215, p. 300 ; εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν Æschin. adv. Ctes. 168, p. 77 ; ἐχώρησαν ἐς τὸ ἔσχατον ἔρυμα τῆς νήσου—καὶ τοὺς ἑαυτῶν φύλακας. Thuc. 4 : 35 ; ἐς κόλπον τὸν Κρισαῖον καὶ Κόρινθον Id. 2 : 93 ; 3 : 35 ; πρὸς Διὸς καὶ θεῶν Dem. de Cor. 199, p. 294 ; πρὸς θεῶν πατρῴων καὶ μητρῴων καὶ ξυγγενείας καὶ κηδεστίας καὶ ἑταιρίας Hel. 2 : 4, 21 ; πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν Æschin. adv. Ctes. 156, p. 75 ; πρὸς συμμάχους καὶ κοινωνούς Cyr. 4 : 2, 21 ; Thuc. 1 : 11 ; Dem. Phil. 2, 23, p. 71 ; Plat. Symp. 188, D ; πρὸς Ἀθηναίους καὶ Ἀργείους καὶ Μαντινέας Hel. 3 : 2, 21 ; Cyr. 4 : 2, 21 ; Dem. de Cor. 36, p. 237 ; in Aristocr. 183, p. 682 ; πρὸς τὸ ἀρχικὸν εἶναι καὶ δοκεῖν 2 : 6, 20 ; πρὸς τοὺς Ἀργείους καὶ τοὺς Ἀρκάδας Hel. 7 : 1, 44 ; πρὸς τὰ ναυάγια καὶ τοὺς νεκροὺς τοὺς σφετέρους Thuc. 1 : 50 ; Dem. in Aristog. 1, 24, p. 776 ; Æschin. adv. Ctes. 15, p. 56 ; Plat. Gorg. 456, E ; Crit. 51, A ; Lys. Or. Funeb. 48, p. 195 ; ἐπὶ Χίου καὶ Λέσβου Thuc. 1 : 116 ; 2 : 69 ; ἐπὶ τίνος ἄρχοντος καὶ ποίου μηνός Æschin. adv. Ctes. 24, p. 57 ; ἐπὶ θεοσεβείᾳ καὶ ἀληθείᾳ καὶ δικαιότητι 2 : 6, 26 ; ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ Thuc. 1 : 27 ; ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις Hel. 7 : 1, 13 ; ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς φοροῦσι καὶ τοῖς ὠσί, 7 : 4, 4 ; ἐπὶ Ἀργείους καὶ Ἠλείους καὶ Μαντινέας κτἑ. Thuc. 5 : 47 ; Plat. Criti. 112, E ; ἐπὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὰ τιμιώτατα Dem. de Cor. 215, p. 300 ; ἐπὶ τὰ ἔνδον ἔργα καὶ ἐπιμελήματα Œc. 7 : 22 ; ἐπὶ Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους Thuc. 5 : 47 ; παρὰ δὲ Ξενίου καὶ Πασίωνος 1 : 3, 7 ; 2 : 1, 7 ; παρὰ τοῦ καπήλου καὶ ἐμπορίου Plat. Protag. 314, A ; παρὰ τοῦ Κλειτάρχου καὶ τοῦ Φιλιστίδου Dem. de Cor. 82, p. 252 ; παρὰ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας Id. pro Rhod. Lib. 26, p. 198 ; Æschin. adv. Ctes. 170, p. 78 ; ἀνὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν Vect. 5 : 10 ; κατ' Ἀργείων καὶ Θηβαίων Dem. Phil. 2, 10, p. 68 ; κατὰ τῶν Εὐβοέων καὶ τῶν Βυζαντίων Id. de Cor. 95, p. 257 ; κατὰ ξυμμαχίαν καὶ ξυγγένειαν Thuc. 6 : 50 ; ἀπὸ Σούσων καὶ Ἐκβατάνων 2 : 4, 25 ; Thuc. 2 : 69 ; Dem. in Lept. 29, p. 466 ; ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῶν ξυμμάχων Thuc. 2 : 69 ; Isocr. Panath. 128, p. 259 ; ἐκ πλεονεξίας καὶ ἀκοσμίας Plat. Symp. 188, B ; ἐκ Σερρείου τείχους καὶ Ἱεροῦ ὄρους Dem. Phil. 3, 15, p. 114 ; ἐκ βραχέος καὶ περιγραπτοῦ Thuc. 7 : 49 ; Dem. Phil. 3, 21, p. 116 ; ἐκ Κορίνθου καὶ τοῦ Κρισαίου κόλπου Thuc. 2 : 69 ; ἐκ λόγου καὶ τοῦ βουλεύσασθαι Dem. de Cor. 212, p. 298 ; Plat. Phæd. 77, D ; ἐκ τῆς πόλεως καὶ χώρας Thuc. 6 : 4 ; Plat. Symp. 187, C ; ἐκ δὲ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς ἄλλης ξυμμαχίδος Thuc. 1 : 110 ; σὺν μαχαίρᾳ καὶ γέρρῳ καὶ θώρακι Cyr. 2 : 1, 21 ; ib. 2 : 3, 18 ; σὺν τῷ δικαίῳ καὶ καλῷ 2 : 6, 18 ; σὺν τῇ θυγατρὶ καὶ τῷ Κύρῳ Cyr. 1 : 3, 4 ; μετὰ Κορινθίων καὶ Λακεδαιμονίων Thuc. 7 : 56 ; 1 : 117 ; μετὰ τιμῆς καὶ δόξης Dem. de Cor. 67, p. 247 ; Æschin. de Fals. Leg. 72, p. 37 ; Lys. Or. Funeb. 55, p. 195 ; Isocr. Pan. 168, p. 76 ; Areop. 48, p. 149 ; Plat. Symp. 188, D ; μετὰ Φιλίππου καὶ τῶν Δέρδου ἀδελφῶν Thuc. 1 : 59 ; μετὰ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου Plat. Apol. 32, B ; μετὰ γὰρ τὴν παραπομπήν—καὶ τὴν ἄφιξιν Dem. in Polycl. 21, p. 1213 ; ἄνευ αἰσχύνης καὶ βλάβης 2 : 6, 6 ; Thuc. 1 : 11 ; 1 : 33 ; περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης Dem. de Cor. 66, p. 247 ; 203, p. 295 ; Plat. Pol. 3, 414, E ; περὶ Λήμνου καὶ Ἴμβρου καὶ Σκύρου Æschin. de Fals. Leg. 72, p. 37 ; περὶ φιλίας διελέγοντο καὶ συμμαχίας Isocr. Panath. 103, p. 254 ; περὶ τοῦ μείζονος καὶ ἐλάττονος Plat. Euthyphr. 7, C ; Alcib. 1, 117, A ; περὶ τῶν σπονδῶν καὶ τῶν ὅρκων καὶ τῆς ξυμμαχίας Thuc. 5 : 47 ; Æschin. adv. Ctes. 159, p. 209 ; in Tim. 127, p. 18 ; περὶ τοῦ κηρύγματος εἰπεῖν καὶ τῶν εὐθυνῶν Dem. de Cor. 110, p. 263 ; περὶ Δημαινέτου καὶ Διονυσίου κτἑ. Hel. 5 : 1, 26 ; Περὶ δ' εὐγνωμοσύνην καὶ λόγου δύναμιν Æschin. adv. Ctes. 174, p. 210 ; Plat. Symp. 177, E ; 187, C ; περὶ τὰς ἀποικίας καὶ πραγματείας Isocr. Panath. 167, p. 268 ; Æschin. adv. Ctes. 61, p. 62 ; περὶ τὴν Μυτιλήνην καὶ τὴν ἄλλην Λέσβον Thuc. 3 : 35 ; Æschin. adv. Ctes. 237, p. 87 ; Isocr. Pan. 165, p. 75 ; Panath. 105, p. 254 ; Plat. Gorg. 459, D ; πρὸ πολλῶν χρημάτων καὶ χάριτος Thuc. 1 : 33 ; πρὸ τῶν Μηδικῶν καὶ τοῦ Δαρείου θανάτου Id. 1 : 14 ; Æschin. adv. Ctes. 66, p. 63 ; ἀντὶ γὰρ φίλων καὶ ξένων Dem. de Cor. 46, p. 241 ; Ἀντὶ δὲ ἀξιώματος καὶ τῆς τῶν ἀλλήλων ἡγεμονίας Æschin. de Fals. Leg. 72, p. 37 ; δι' Ἀτραμυτείου καὶ Κυτωνίου 7 : 8, 8 ; Thuc. 5 : 43 ; Æschin. adv. Ctes. 58, p. 62 ; διὰ νυκτὸς καὶ ἡμέρας Plat. Pol. 1, 343, B ; δι' ἀμαθίαν καὶ μαλακίαν Cyr. 4 : 1, 16 ; Thuc. 3 : 82 ; διὰ τὴν ἀσχημοσύνην καὶ κολακείαν Æschin. adv. Ctes. 76, p. 64 ; διὰ τὰ ὑπάρχοντα ἁμαρτήματα καὶ τὴν παροῦσαν ἀταξίαν Thuc. 2 : 92 ; Dem. de Pace 18, p. 61 ; Æschin. adv. Ctes. 180, p. 79 ; ὑπὲρ Χερρονήσου καὶ Περίνθου 2 : 6, 2 ; ὑπὲρ ἀρχῆς καὶ δυναστείας Dem. de Cor. 67, p. 247 ; 97, p. 258 ; Isocr. Pan. 180, p. 78 ; ὑπὲρ φιλοτιμίας καὶ τῶν πᾶσι συμφερόντων Dem. de Cor. 66, p. 247 ; ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν στεγῶν Comm. 3 : 8, 5 ; Thuc. 5 : 47 ; Lys. de Evandr. Prob. 15, p. 176 ; ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς πρεσβείας Dem. de Cor. 17, p. 230 ; Isocr. Panath. 88, p. 250 ; ὑπὲρ τὰς Πύλας καὶ Φωκέας Dem. Phil. 2, 36, p. 74 ; ὑπὸ Ἰφικράτους καὶ Διοτίμου Hel. 5 : 1, 25 ; Thuc. 6 : 4 ; Dem. de Cor. 99, p. 259 ; Isocr. Pan. 185, p. 79 ; ὑπὸ προθυμίας καὶ ἐκπλήξεως Thuc. 4 : 14 ; Plat. Phæd. 110, E ; Euthyphr. 4, D ; ὑπὸ τῆς Χαλκιδικῆς ἵππου καὶ τῶν πελταστῶν Thuc. 5 : 10 ; Dem. de Cor. 145, p. 276 ; ὑπὸ τὸν σεισμὸν καὶ τῶν Εἱλώτων τὴν ἐπανάστασιν Thuc. 2 : 27.

The Preposition is sometimes repeated in this case to distinguish somewhat between the notions conveyed by the dependent words ; as, Ἐν δεξιᾷ δὲ καὶ ἐν ἀριστερᾷ Cyr. 8 : 5, 10 ; ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ἐν τῇ πόλει Lyc. in Leocr. 145, p. 168 ; ἐν δικαστηρίοις καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ὄχλοις Plat. Gorg. 454, B ; ἐν τίνι ἡμέρᾳ καὶ ἐν ποίᾳ ἐκκλησίᾳ Æschin. adv. Ctes. 24, p. 57 ; ἐν τῇ γῇ ἄρχουσι Λακεδαιμόνιοι καὶ ἐν τῇ θαλάττῃ 6 : 4, 13 ; ἐς Ἦλιν καὶ ἐς Μαντίνειαν καὶ ἐς Ἄργος Thuc. 5 : 47 ; Dem. de Cor. 96, p. 258 ; Æschin. adv. Ctes. 126, p. 71 ; εἰς φρόνησιν καὶ εἰς καρτερίαν Plat. Symp. 219, D ; εἰς τὰ πλάγια καὶ εἰς τὰ ἄκρα 6 : 1, 15 ; Thuc. 3 : 59 ; πρὸς τοὺς Ἀργείους καὶ πρὸς Ἀρκάδας Hel. 7 : 1, 44 ; πρὸς τὸν μέλλοντα ὄχλον τῶν νεῶν ἔσεσθαι καὶ πρὸς τὴν

ἐκείνων ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων παρασκευήν Thuc. 7 : 62 ; ἐπὶ τούς—ποιήσαντας καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τοὺς μετασχόντας Id. 8 : 75 ; παρά γε τούτου καὶ παρ' ἄλλων Plat. Theæt. 145, D ; παρὰ θεῶν καὶ παρ' ἀνθρώπων Id. Pol. 2, 362, C ; παρ' ἑαυτοῖς καὶ παρ' ἐμοί Dem. de Cor. 287, p. 321 ; κατ' ἴλας καὶ κατὰ τάξεις 1 : 2, 16 ; κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν Hel. 2 : 2, 10 ; Thuc. 2 : 24 ; Isocr. Trapez. 4, p. 359 ; ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐξ ἁπάσης ἧς Ἀθηναῖοι ἄρχουσιν, Æschin. adv. Ctes. 258, p. 90 ; μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἰατρῶν Plat. Gorg. 456, B ; περὶ τῶν ἐνθάδε καὶ περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Σικελίᾳ Cyr. 1 : 4, 17 ; περὶ τῶν Κοτυωριτῶν τῆς τε πόλεως, ἣν γὰρ ἐκείνων καὶ φόρον ἐκείνοις ἔφερον, καὶ περὶ τῆς χώρας, 5 : 5, 7 ; περὶ τὸ ὑγιεινὸν καὶ περὶ τὰ ἄλλα Plat. Gorg. 459, D ; διὰ τῶν τάξεων καὶ διὰ τῶν ὅπλων τῶν Ἑλλήνων 5 : 4, 14 ; διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν ὑπηρέτας καὶ διὰ τὴν ἐπιμέλειαν 1 : 9, 27 ; Νῦν γὰρ ὑπὲρ ψυχῶν τῶν ὑμετέρων ὁ ἄγων καὶ ὑπὲρ γῆς ἐν ᾗ ἔφυτε καὶ ὑπὲρ οἴκων ἐν οἷς ἐτράφητε Cyr. 3 : 3, 44 ; ὑπὸ ἀνέμων καὶ ὑπὸ ἀπλοίας Thuc. 2 : 85 ; Plat. Symp. 184, A.

(*b*) The Preposition is regularly omitted after the Copulative, τὲ καί ; as, ἐν τῇ ἐξόδῳ τε καὶ καταβάσει 5 : 2, 26 ; ἐν δικαστηρίοις τε καὶ τοῖς ἄλλοις ὄχλοις Plat. Gorg. 454, E ; ἐς θάλασσάν τε καὶ τὴν ἤπειρον Thuc. 4 : 102 ; εἰς τὴν πόλιν τε καὶ χώραν Plat. de Leg. 7, 817, A ; πρὸς ἀνθρώπων τε καὶ θεῶν ib. 2, 663, A ; πρὸς θεούς τε καὶ θεῶν παῖδας ib. 7, 796, C ; πρὸς πολέμους τε καὶ νόσους καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα Id. Pol. 5, 460, A ; ἐπὶ τῷ τὸ ξυμφέρον ἑκάστῳ ζητεῖν τε καὶ ἐκπορίζειν ib. 1, 341, D ; ἐπ' ἀλήθειάν τε καὶ οὐσίαν ib. 7, 525, C ; παρ' ἀνθρώπων τε καὶ θεῶν ib. 10, 612, C ; κατὰ ἔθνη δὲ ἄλλα τε καὶ τὸ Πελασγικόν Thuc. 1 : 3 ; ἀπὸ Σαμοθρᾴκης τε καὶ Θάσου Hel. 5 : 1, 7 ; σὺν Κλεάρχῳ τε καὶ Δερκυλίδᾳ 5 : 6, 24 ; μετὰ σοῦ τε καὶ τῶνδε Plat. Theæt. 145, D ; ἄνευ λογισμοῦ τε καὶ νοῦ Id. Pol. 9, 586, D ; περὶ τῆς Φαρναβάζου χώρας τε καὶ ἀρχῆς Hel. 3 : 4, 10 ; Περὶ μὲν δὴ τῶν θεῶν τε καὶ τῶν ὅρκων 2 : 5, 8 ; Plat. de Leg. 12, 969, A ; περὶ Ἔρωτος φυλακήν τε καὶ ἴασιν Id. Symp. 188, C ; Gorg. 450, B ; περὶ ἀστρονομίαν τε καὶ ἁρμονίας καὶ λογισμούς Id. Theæt. 145, D ; περὶ τὴν τοῦ γενομένου τροφήν τε καὶ παιδείαν Id. Crit. 50, D ; περὶ τὸ δίκαιόν τε καὶ ἄδικον Id. Gorg. 455, A ; περὶ τὸ νήθειν τε καὶ ξαίνειν Id. Polit., 289, C ; περὶ τὸ ἄρτιόν τε καὶ τὸ περιττόν Id. Gorg. 453, E ; ἀμφὶ τάξεις τε καὶ ὁπλομαχίαν 2 : 1, 7 ; διὰ καύματός τε καὶ πνίγους δεινοῦ Plat. Pol. 10, 621, A ; διὰ τοῦ ἐπιορκεῖν τε καὶ ψεύδεσθαι καὶ ἐξαπατᾶν 2 : 6, 22 ; δι' εὔνοιάν τε καὶ πιστότητα 1 : 8, 29 ; Plat. Gorg. 493, C ; διὰ τὸ πιθανόν τε καὶ πιστικόν ib. 493, A ; ὑπὸ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων ib. 472, E ; ὑπὸ τῆσδε τῆς ἐμῆς τε καὶ ὑμετέρας πατρίδος Cyr. 8 : 7, 10.

(*c*) A Preposition used with the antecedent is often omitted with the relative, especially in Xenophon, the Orators, and Plato ; as, ταῦτα δ' ἦν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἡμεῖς δεῦρ' ἐξωρμῶμεν πεζῇ 5 : 7, 17 ;—ἐν τῷ χρόνῳ ᾧ ἂν ἐκεῖνα προσδεχώμεθα χάριν ἀξίαν ἀποδώσειν Hel. 1 : 6, 11 ; ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ ᾧ οἱ Ἀργεῖοι ταῦτα ἔπρασσον 5 : 42 ; Ἐγὼ γὰρ ἐν τῷ χρόνῳ ᾧ ὑμῶν ἀκούω —ἐν τούτῳ δικαιοτέρους τοὺς ἀνθρώπους ποιῶ. Symp. 4 : 1 ; ἐν καιροῖς οἷς σπάνιον ἦν κτἕ. Thuc. 3 : 56 ; καὶ ἐν καιροῖς τοιούτοις ἐγένετο οἷς μάλιστα ἄνθρωποι —ἀπερίοπτοί εἰσι Id. 1 : 41 ; ἐν τρισὶ καὶ δέκα οὐχ ὅλοις ἔτεσιν οἷς ἐπιπολάζει Dem. Phil. 3, 25, p. 117 ; Ἐν ταῖς συνουσίαις, ἔφη, αἷς σύνει κτἕ. Comm. 3 : 7, 3 ; ἐν πόλει ᾗ ἥκιστα πρόθυμοι ἄρχειν οἱ μέλλοντες ἄρχειν, Plat. Pol. 7, 520, D ; ἔρχονται καὶ εἰς πόλεις ἃς ἂν βούλωνται κτἕ. Hi. 1 : 11 ; Cyr. 2 : 4, 11 ; εἰς πόλεμον καὶ ταραχὰς τοσαύτας κατέστησαν ὅσας εἰκὸς τούς—ἐξημαρτηκότας. Isocr. Panath. 1(5, p. 254 ; εἶτ' ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἧσπερ νῦν ἐξουσίας καὶ ἀσελγείας μενεῖ· Dem. de Fals. Leg. 342, p. 450 ; εἰ ἐπὶ τῶν αὐτῶν τεχνῶν λέγομεν ὧνπερ νῦν δή, Plat. Gorg. 453, E ; Lys. in Andoc. 52, p. 107 ; οἱ μὲν ἐπ' ἐξουσίας ὁπόσης ἐβούλοντ' ἔπραττον Dem. Phil. 3, 61, p. 126 ; τοὺς παῖδας οὐκ ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν αἷς ἐποιησάμεθα παιδευομένους Isocr. Plataic. 48, p. 305 ; τιμῶμαι δὲ μάλιστα πάντων καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις οἷς προσήκει, Comm. 2 : 1, 32 ; —παρὰ πόλεσιν αἷς ἂν ἀμφότεροι ξυμβῶσιν· Thuc. 1 : 28 ; εἰ κατὰ χώραν ἔχει, ἣν δεῖ ἕκαστα. Œc. 10 : 10 ; Καὶ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ὅν —αἱ νῆες ἔπλεον Thuc. 3 : 17 ; 3 : 18 ; κατὰ ταύτην τὴν ἡλικίαν ἣν ἦν ἐγὼ νῦν, Dem. in Mid. 155, p. 564 ; τούς γε μὴν πολεμίους ἱππεῖς φυλάττουσιν ἀπὸ χωρίων ὧν ἂν ἐκ πλείστου προορῷεν. Lac. 12 : 2 ; — ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ἧσπερ πολλὰ προΐεσθε τῶν κοινῶν, Dem. de Cor. 134, p. 271 ; ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἀμύνεσθαι οὗπερ καὶ πρότερον Thuc. 8 : 76 ;—ἐκ τούτων ὧν καὶ ἡμεῖς Εὐφίλητον ἐπιδείκνυμεν. Is. Frag. 1 : 7 ; εἰςιέναι περὶ ταύτης ἧς νῦν εἰςέρχεται, Dem. de Fals. Leg. 211, p. 407 ; ὡς περὶ μὲν τινῶν ὧν αὐτὸς βούλεται Id. in Aphob. 3, 14, p. 848 ; οἷς τοσούτων πέρι σκέψις, ὅσων ἡμῖν πρόκειται. Plat. Pol. 7, 533, E ; ἐπορεύετο διὰ τῶν αὐτῶν ἐθνῶν ὧνπερ ὁ Πέρσης τῷ παμπληθεῖ στόλῳ· Ages. 2 : 1 ;—γενέσθαι ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον τοῦτον ὅνπερ οἱ τετρακόσιοι ξυνίσταντο. Thuc. 8 : 73 ; τοῦ αὐτοῦ ἕνεκά ἐστιν οὗπερ καὶ τοὺς δούλους εἴργουσιν ἀπὸ τῶν ὅπλων. Lac. 12 : 4.

Instances of its Repetition in this case are : with ἐν, Cyr. 1 : 2, 4 ; Comm. 3 : 3, 6 ; Thuc. 2 : 86 ; 7 : 49 ; Lys. in Agor. 93, 138 ; in Frum. 14, p. 165 ; Isocr. Pan. 169, p. 76 ; Areop. 48, p. 149 ; Plat. Apol. 18, C ; Gorg. 484, B ; Phæd. 76, D (Riddell) ; with εἰς, Lyc. in Leocr. 129, p. 166 ; with πρός, Isocr. de Perm. 187 ; with ἀπό, Vect. 4 : 13 ; Symp. 213, C ; with παρά, Isocr. Euag. 74, p. 204 ; with ἐκ, Æschin. in Tim. 154, p. 22 ; with περί, Lys. in Sim. 37, p. 99 ; with ὑπέρ, Dem. in Onet. 1, 29, p. 872 ; Æschin. adv. Ctes. 81, p. 65 ; and it is regularly repeated when the Relative clause stands first ; as, ἐν ᾧ μὲν ἂν ὑμᾶς γιγνώσκῃς ἀσθενεστάτους γιγνομένους, ἐν τούτῳ μάλιστα φυλάττεσθαι· ἐν ᾧ δ' ἄν—ἐν τούτῳ κτἕ. Cyr. 1 : 6, 36 ; ἐν ᾧ δὲ ἡ μὲν βουλὴ ἐκάθητο—ἐν τούτῳ κτἕ. Hel. 5 : 2, 29 ; ἐν οἷς τῶν ὅλων τι κινδυνεύεται τῇ πόλει—ἐν τούτοις· Dem. de Cor. 278, p. 318 ; οὐ γὰρ δεῖ ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε—ἐπὶ τούτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι. Æschin. adv. Ctes. 211, p. 84 ; ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνεῖλε Φωκέας, ἀπὸ ταύτης κτἕ. Dem. Phil. 3. 19, p. 115 ; ἐξ οὗ φίλος εἶναι προςποιεῖται, ἐκ τούτου πλεῖστα καὶ ὑμᾶς ἐξηπάτηκεν· Dem. in Aristocr. 193, p. 685 ; Οὐκ ἔστιν—συντομωτέρα ὁδὸς περὶ ὧν βούλει δοκεῖν φρόνιμος εἶναι ἢ τὸ γενέσθαι περὶ τούτων φρόνιμον. Cyr. 1 : 6, 22 ; περὶ ὧν ἂν φῶσι μέλλειν αὐτὸν ποιεῖν, καὶ περὶ τούτων προκατηγορούντων ἀκροᾶσθε, τί ἄν τις λέγοι ; Dem. de Chers. 23, p. 95 ; περὶ ὧν δὲ παρακληθῆναί με σὺ φῄς, περὶ τούτων ἀποφανοῦμαι. Isocr. Panath. 262, p. 288 ; Περὶ ὧν ἄρα ἄκων τἀναντία ἀποκρίνει—περὶ τούτων οὐκ οἶσθα. Plat. Alcib. 1, 117, A ; δι' ὧν ἐκ χρηστῶν φαῦλα τὰ πράγματα τῆς πόλεως γέγονε, διὰ τούτων ἐλπίζετε κτἕ. Dem. Ol. 2, 26, p. 25 ; δι' ἃ δ' ἂν καὶ μηδ' ὁτιοῦν ἀδικῶν τις ἔδεισε, διὰ ταῦθ' οὗτος οἴεται σωθήσεσθαι. Id. in Aristog. 1, 5, p. 771.

(*d*) The Preposition is omitted with one of the members of a Comparison ; as (1), often with ὡς : ὡς ἐν κατόπτροις αὐτῶν ταῖς πράξεσιν ἡγήσω καθεωρακέναι κτἕ. Plat. de Leg. 10, 905, B ; ὡς ἐς πατρίδα ταύτην—πέμψαντες κτἕ. Thuc. 4 : 41 ; εἰςαγαγόντα αὐτοὺς ὡς εἰς δικαστὰς ἡμᾶς Plat. Tim. 27, B ; λέξατο οὖν πρός με—ὡς φίλον 3 : 3, 2 (Dindorf) ; ὡς πρὸς φίλους μοι ὄντας τοὺς θεοὺς οὕτω διάκειμαι Cyr. 1 : 6, 4 ; ὡς πρὸς εὖ βουλευομένους τοὺς ἐναντίους παρασκευάζεσθαι χρή Thuc. 1 : 84 ; ὡς πρὸς παῖδας ἡμᾶς παιζούσας Plat. Pol. 8, 545, E ; ὡς ἐπ' ἀναγκαῖον αὐτῶν ἕκαστος εἶσι τὸ ἄρχειν ib. 7, 520, E ; ὡς παρὰ φίλους καὶ εὐεργέτας Ἀθηναίους ἀδεῶς ἀπιέναι Thuc. 6 : 50 ; ὡς περὶ μητρὸς καὶ τροφοῦ τῆς χώρας—βουλεύεσθαι Plat. Pol. 3, 414, E ; Protag. 352. B ; οὐ περὶ τριῶν ὡς ὄντων αὐτῶν σκεπτέον Id. Soph. 254, E ; καὶ οὕτω δὴ περὶ θαυμάτων ὡς ὄντων ἡμῶν ὁ μῦθος ἀρετῆς σεσωσμένος ἂν εἴη, Id. de Leg. 1, 645, B ; περὶ οὐδὲν οὕτω τῶν ὄντων ἐσπούδαζον ὡς τὸ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν εὐδοκιμεῖν Isocr. Panath. 188, p. 272 ; περὶ τὰ χρήματα σπουδάζουσιν ὡς ἔργον ἑαυτῶν, Plat. Pol. 330, C ; ὡς διὰ φιλίας τῆς χώρας ἀπάξει. 1 : 3, 14 ; 4 : 1, 8 ; 5 : 4, 2 ; Μὴ οὖν

ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίας, ἀλλ' ὡς ὑπὲρ οἰκείας τῆς πόλεως βουλεύεσθε, Æschin. adv. Ctes. 255, p. 90; (2) sometimes with ὥςπερ: ὥςπερ εἰς θηρία ἀνθρώπους ἐμπεσὼν Plat. Pol. 6, 496, D; ὥςπερ πρὸς θεοὺς ἔχειν τοὺς ἐν ἑκάστοις ἄρχοντας Id. Theæt. 170, A;—ἐκπέμπουσι, μετ' αὐτῶν δὲ ὥςπερ Ἀγησιλάου εἰς τὴν Ἀσίαν τριάκοντα Σπαρτιατῶν. Hel. 5: 3, 8; ῥεῖν ὥςπερ δι' αὐλῶνος τοῦ σώματος Plat. Tim. 9, A; ὥςπερ ὑπὸ διαιτητῶν ἡμῶν συμβιβαζόντων Id. Protag. 337, E; and (3) often with ἤ, *than*: οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι, ὥςπερ καὶ ἐσμέν, γενέσθαι ἢ ὑμῖν, Thuc. 3: 53; πρὸς τὰς ἀφορμωμένας τὸν νοῦν μᾶλλον ἔχωσιν ἢ τὰς ὕστερον ἐπιδιαφερομένας Id. 8: 8; πρὸς τούς—ἐπιτειχίζοντας τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι ἢ Συρακοσίους Id. 7: 47; Dem. Phil. 3, 63, p. 127; ἐπ' ἐλευθερίᾳ τῇ τῶνδε μᾶλλον ἢ τῶν ξυμπάντων τε καὶ τῇ ὑμετέρᾳ αὐτῶν κινδυνεύσαντας. Thuc. 6: 82; μᾶλλον χαίρουσιν ἐπὶ τοῖς ἀλλήλων κακοῖς ἢ τοῖς αὐτῶν ἰδίοις ἀγαθοῖς. Isocr. Pan. 168, p. 76; ἀσφαλέστερον ἡγήσατο ἐπ' εἴκοσι ναῦς—πλεῦσαι ἢ ἄλλοθι δέκα Hel. 5: 1, 20; ἐφ' ὑμᾶς προτέρους ἦλθον ἢ Θηβαίους Dem. pro Megalop. 19, p. 207; εἰ μὲν γὰρ ἐπ' ἄλλο τι ταύτην τὴν ἄδειαν ἐλάμβανε—ἢ τὰ Κερσοβλέπτου πράγματα, κτἕ. Id. in Aristocr. 128, p. 662; πλείω λαμβάνων ἀπὸ τούτων ἢ τῶν ἀγώνων Id. de Cor. 262, p. 314; ἐκ δεινοτέρων ἢ τοιῶνδε ἐσώθησαν Thuc. 7: 77; ἐξ ἧς πλείω ἢ τῆς Ἀττικῆς ὠφελοῦντο, Id. 8: 96; Dem. Phil. 3, 15, p. 114; Isocr. Pan. 51, p. 51; Plat. Phæd. 110, C; αἰσχύνην αἰσχίω μετ' ἀνοίας ἢ τύχης προςλαβεῖν Thuc. 5: 111; ἣν μετὰ πλειόνων ἢ διακοσίων ταλάντων ἐποιήσασθε Dem. de Fals. Leg. 84, p. 367; οὐ περὶ τῆς Κερκύρας νῦν τὸ πλέον ἢ καὶ τῶν Ἀθηνῶν Thuc. 1: 36; 5: 110; 6: 34; νομίζω δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος ἡμᾶς μᾶλλον βουλεύεσθαι ἢ τοῦ παρόντος Id. 3: 44; ἆρα δι' ἄλλου του ἢ οὗπερ εἰκός τε καὶ δικαιότατον, Plat. Crat. 438, E; δι' Ἀμφίπολιν ἤ τι τοιοῦτον Dem. de Pace 14, p. 60; 16, p. 61; so with εἰ μή; as, οὐκ ἄν ποτε ἀνέβη ἐπ' ἄλλην ναῦν εἰ μὴ τὴν ἄριστα πλέουσαν Lys. Accept. Mun. Def. 7, p. 162.

(*e*) The Preposition is very often omitted, especially by Plato, in the Answer to a Question containing the Preposition, and also in Rhetorical Interrogation; as, Καὶ ἐᾶσαι αὐτὸν οἰκεῖν ἐν τοῖς τείχεσι τῆς πατρίδος· ποίοις; Lyc. in Leocr. 143, p. 168; τὸ γὰρ ἑστὸς ἐν τῷ αὐτῷ τινι δεῖ ἀεὶ εἶναι. Τῷ αὐτῷ· πῶς γὰρ οὔ; Plat. Parm. 163, E; Εἰς δὴ τὰς εἰκόνας ἐπανίωμεν πάλιν, —Ποίας; Τὸν γενναῖον κυβερνήτην κτἕ. Id. Polit. 297, E; de Leg. 10, 901, A; ὁμολογεῖταί γε παρὰ πάντων μέγας θεὸς εἶναι. Τῶν μὴ εἰδότων, ἔφη, πάντων λέγεις ἢ καὶ τῶν εἰδότων; Ξυμπάντων μὲν οὖν. Id. Symp. 202, B; ἀκούειν αὐτοῦ ἀπολογουμένου κατὰ τοὺς νόμους· ὑμεῖς δ' ἐρωτᾶτε αὐτὸν ποίους; Οὓς ἐγκαταλιπὼν ᾤχετο. Lyc. in Leocr. 143, p. 168; δεῖ καθ' ἑτέραν ὁδὸν πορευθῆναί τινα. Ποίαν δή; Plat. Polit. 268, D; ἀπαλλαγῶμεν ἐκ τῶν θεῶν. Τῶν γε τοιούτων, —εἰ βούλει. Id. Crat. 408, D; Polit. 295, B; περὶ δὲ τοῦ μεγίστου τε καὶ ἀρχηγοῦ πρώτου δὴ σκεπτέον. Τίνος δὴ λέγεις; Id. Soph. 243, D; Τί δὲ περὶ τῆς τοιᾶσδ' αὖ δυνάμεως διανοητέον; Ποίας; Τῆς ὡς κτἕ. Id. Polit. 304, E; Τίνος δέ, ἦ δ' ὅς, πέρι λέγεις; Ἀγριότητός τε καὶ σκληρότητος καὶ αὖ μαλακίας τε καὶ ἡμερότητος Id. Pol. 3, 410, C; Πῶς οὖν ἔχεις δόξης τοῦ τοιοῦδε πέρι; Τίνος δή; Τοῦ ὑπολαμβάνειν κτἕ. ib. 5, 456, D; Καὶ ἡ ἰατρικὴ ἄρα—περὶ λόγους ἐστί. Ναί. Τούς γε περὶ τὰ νοσήματα; Id. Gorg. 450, A; διὰ σοφίαν τινὰ τοῦτο τὸ ὄνομα ἔσχηκα. Ποίαν δὲ σοφίαν ταύτην; Id. Apol. 20, D; Ὑπὸ τίνος; φήσει. Τοῦ ἀγαθοῦ, φήσομεν, νὴ Δία. Id. Protag. 355, C; Ἔχοις ἄν, ἔφη, ὦ νεανία, εἰπεῖν ἡμῖν ὅτου ἕνεκα ἐπεθύμησας ἱππαρχεῖν; Οὐ γὰρ δὴ τοῦ πρῶτος τῶν ἱππέων ἐλαύνειν· —Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ γνωσθῆναί γε· Comm. 3: 3, 1; Οἶσθα οὖν, ἔφη, ὀφθαλμῶν τίνος ἕνεκα δεόμεθα; Δῆλον, ἔφη, ὅτι τοῦ ὁρᾶν. Symp. 5: 5; Plat. Men. 80, C; ὁρίσατέ μοι μέχοι πόσων ἐτῶν δεῖ νομίζειν νέους εἶναι τοὺς ἀνθρώπους.—Ὅσουπερ εἶπε χρόνου βουλεύειν οὐκ ἔξεστιν, ὡς οὔπω φρονίμοις οὖσι· Comm. 1: 2, 35.

Instances of its Repetition in such cases are: with ἐν, Comm. 3: 7, 3; Dem. de Cor. 278, p. 318; Plat. Pol. 4, 428, D; with ἐπί, ib. 1, 341, D; with παρά, Comm. 3: 1, 28; with ἐκ, Æschin. in Tim. 154, p. 22; Plat. Gorg. 454, E; Polit. 295, B; with περί, Æschin. adv. Ctes. 210, p. 84; with διά, Plat. Polit. 269, D; and instances both of its Repetition and of its Omission in the same connection are: Ἐκ τῶν νῦν γοῦν, ὦ ξένε, εἰρημένων. Μᾶλλον δέ γε, ὦ βέλτιστε, ἐκ τῶν μελλόντων ῥηθήσεσθαι. Τίνων δή; Τῶν τοιῶνδε. Plat. Polit. 295, B; Περὶ δὴ τούτων αὐτῶν ὁ λόγος ἡμῖν, οἶμαι, γιγνόμενος ὀρθῶς ἂν γίγνοιτο. Τίνων; Μήκους τε πέρι καὶ βραχύτητος κτἕ. ib. 283, C; Gorg. 449, D; περὶ τί τῶν ὄντων ἐστὶν ἐπιστήμη; Περὶ λόγους. Ποίους τούτους, ὦ Γοργία; ib. 450, D.

(*f*) The Preposition is commonly omitted in cases of Apposition, but (1) it is sometimes repeated, especially with a Specification; as, ἐν τῷ ὄρει ἐν Ναρθακίῳ Hel. 4: 3, 8 (Breitenbach); στήλην—τὴν μὲν ἐν Λακεδαίμονι—ἐν Ἀμυκλαίῳ, τὴν δὲ ἐν Ἀθήναις ἐν πόλει Thuc. 5: 23; 5: 18; ἐν τοῖς ἔργοις ἐν Μαρωνείᾳ Dem. Exc. adv. Pantæn. 4, p. 967; ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐν τῷ σεμνοτάτῳ καὶ δικαιοτάτῳ δικαστηρίῳ Lys. in Andoc. 14, p. 104; ἐν δημοκρατίᾳ τετιμημένος, ἐν τοιαύτῃ πολιτείᾳ ἥν κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 196, p. 82; ἐν δικασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι—γενέσθαι ἢ ὑμῖν, Thuc. 3: 53; ἐν τῷ δήμῳ ἐν Πυκνὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνακηρύττειν κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 34, p. 58; εἰς δὲ τοὺς Δρίλας προθύμως ἦγον, —εἰς χωρία τε ὀρεινὰ καὶ δύςβατα 5: 2, 2; εἰς τὸν ἱππόδρομον εἰς Γαιαόχου Hel. 6: 5, 30; εἰς Θήβας εἰς τὴν Καδμείαν Æschin. adv. Ctes. 145, p. 74; εἰς τὴν ὀρχήστραν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Διονύσου ib. 176, p. 79; οὐ πρὸς τοὺς νῦν ὅρα με ῥήτορας, πρὸς σαυτόν, πρὸς ὅντινα βούλει τῶν ἁπάντων Dem. de Cor. 319, p. 331; ἐπὶ τὴν μητρόπολιν ἐφ' ἡμᾶς Thuc. 6: 82; μετὰ τῶν συμφύτων νοσημάτων—, μετὰ δειλίας καὶ τῆς—ζηλοτυπίας Æschin. adv. Ctes. 81, p. 65; ὁ κιθαριστὴς δεινὸν δήπου ποιεῖ λέγειν περὶ οὗπερ καὶ ἐπιστήμονα, περὶ κιθαρίσεως. Plat. Protag. 312, E; δι' Ἀνδρωτίωνα δὲ καὶ Γλαυκέτην καὶ Μελάνωπον καινὸν δεῖ γενέσθαι νόμον, διὰ τοὺς ἑαλωκότας καὶ ψήφῳ κεκριμένους Dem. in Timocr. 137, p. 743; ὑπὲρ τῆς φιλότητος, ὑπὲρ τῶν ἐν Σαλαμῖνι Lys. Or. Funeb. 35, p. 194; (2) it is regularly repeated in cases of Apposition to a Demonstrative Pronoun; as, ἐν τούτῳ ἐστὶ τὸ ἡδέως ζῆν, ἐν τῷ ὡς πλεῖστον ἐπιρρεῖν. Plat. Gorg. 494, B; Protag. 356, D; αἱ ἐπὶ τούτου πράξεις ἅπασαι, ἐπὶ τοῦ ἀλύπως ζῆν καὶ ἡδέως. ib. 358, B; οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ κάθηται ὁ δικαστής, ἐπὶ τῷ καταχαρίζεσθαι τὰ δίκαια, Id. Apol. 35, C; Pol. 1, 341, D; σπουδὴ οὐκ ἐπὶ τούτοις ἐστὶν ἐσπουδασμένη, ἐπὶ τοῖς ἕνεκά του παρασκευαζομένοις, Id. Lys. 219, E; Παρ' ἐκείνων οἶμαι, ἔφη, παρὰ τῶν μηδέποτε πολεμίων γεγενημένων, Cyr. 3: 1, 28; τὸν Αἰνείαν κατὰ τοῦτ' ἐνεκωμίασε, κατὰ τὴν τοῦ φόβου ἐπιστήμην, Plat. Lach. 191, B; ἐκ τούτων οἱ ὀνομαστοὶ γίγνονται, ἐκ τῶν ἐπιτηδευσάντων ib. 183, C; περὶ τούτου μόνου αὐτῷ ψεύσασθαι, περὶ τοῦ δεδωκέναι τὸ ἀργύριον, Lys. in Sim. 25, p. 98; διὰ τὸ ῥᾳδίως ἐξαπατᾶσθαι τὸν δῆμον, διὰ τοῦθ' οὕτως ἔθηκε τὸν νόμον. Dem. in Lept. 3, p. 458; in Timocr. 60, p. 719; Τὸ δὲ μέχρι τούτου ἀστρονομίαν μανθάνειν, μέχρι τοῦ—γνῶναι, Comm. 4: 7, 5; Plat. de Leg. 2, 670, D.

(*g*) The Preposition is regularly repeated with the Double Copulative, καί—καί; as, καὶ ἐν λόγῳ καὶ ἐν ᾠδαῖς Cyr. 1: 4, 25; Plat. Gorg. 461, C; Isocr. de Big. 49, p. 357; Καὶ ἐν μουσικῇ δὴ καὶ ἐν ἰατρικῇ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ τοῖς ἀνθρωπείοις καὶ τοῖς θείοις κτἕ. Plat. Symp. 187, E; καὶ ἐν ἱεροῖς καὶ ἐν οὐρανίοις σημείοις καὶ ἐν οἰωνοῖς καὶ ἐν φήμαις Cyr. 8: 7, 3; Hipp. 9: 9; —καὶ ἐν σώματι εἶναι καὶ ἐν ψυχῇ Plat. Gorg. 464, A; καὶ εἰς φρούρια καὶ εἰς λοχαγίας 1: 4, 15; Vect. 4: 9; Thuc. 2: 36; καὶ εἰς θεοὺς καὶ εἰς φίλους καὶ εἰς ξένους· Cyr. 8: 3, 44; καὶ εἰς τὸ ταχὺ μανθάνειν ἃ δέοι καὶ εἰς τὸ καλῶς καὶ ἀνδρείως ἕκαστα ποιεῖν. ib. 1: 3, 1; καὶ εἰς πόλεις ἃς ἂν βούλωνται—καὶ εἰς τὰς κοινὰς πανηγύρεις, Hi. 1: 11; καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρός Æschin. adv. Ctes. 169, p. 77;

καὶ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων Antiph. Or. 1, 25, p. 114; καὶ πρὸς ἡμᾶς καὶ πρὸς Ἀπολλωνιάτας Hel. 5 : 2. 13; Dem. de Cor. 8, p. 227; Plat. Gorg. 451, C; καὶ πρὸς τὸ εὖ ἐξαπατᾶν καὶ πρὸς τὸ εὖ πλεονεκτεῖν, Cyr. 1 : 6, 32; καὶ πρὸς λιμὸν καὶ πρὸς δίψαν καὶ πρὸς ῥῖγος, ib. 2 : 3, 13; καὶ παρ' ἡμῶν καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων Isocr. Pan. 137, p. 68; Plat. Gorg. 470, B; Pol. 10, 612, D; καὶ παρὰ Θηβαίων καὶ παρὰ τῶν—Λακεδαιμονίων καὶ παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως Dem. de Cor. 202, p. 295; καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις Comm. 2 : 1, 32; Plat. Pol. 2, 366, B; Symp. 188, D; καὶ παρὰ τούτοις καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν Dem. de Cor. 18, p. 231; καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν 1 : 1, 7; 3 : 2, 13; Hel. 1 : 6, 9; ib. 2 : 2, 20; ib. 4 : 8, 4; Comm. 3 : 5, 11; Œc. 5 : 15; Vect. 1 : 5; Dem. in Polycl. 5, p. 1207; Plat. Alc. 2, 148, D; καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν Thuc. 4 : 118; 5 : 18; 5 : 47; 7 : 56; καὶ κατὰ τύχην καὶ κατ' ἐπιμέλειαν Hel. 4 : 4, 8; καὶ ἀπὸ τῶν αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς πόλεως δυνατοῦ, ib. 1 : 4, 13; καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης Thuc. 3 : 18; καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων καὶ ἐκ τῶν παραλειπομένων Æschin. adv. Ctes. 260, p. 90; καὶ σὺν τῷ ἀδελφῷ καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις παισί 1 : 9, 2; καὶ περὶ τῶν ἐνθάδε καὶ περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Σικελίᾳ Comm. 1 : 4, 17; Œc. 19 : 16; Dem. in Eubul. 6, p. 1301; Isocr. Pan. 78, p. 56; 113, p. 64; Plat. Symp. 173, E; Phæd. 97, D; καὶ περὶ γονέας καὶ ζῶντας καὶ τετελευτηκότας καὶ περὶ θεούς. Id. Symp. 188, C; καὶ διὰ πυρὸς καὶ διὰ παντὸς κινδύνου Œc. 21 : 7; καὶ διὰ τὸ φοβεῖσθαι καὶ διὰ τὸ βούλεσθαι κτἕ. 5 : 1, 13; καὶ ἀντ' ἀδελφῶν καὶ ἀντὶ πατέρων καὶ ἀντὶ παίδων Cyr. 8 : 2, 9; καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ 5 : 6, 28; Cyr. 3 : 3, 13; ib. 8 : 3, 47; Dem. in Aristocr. 134, p. 664; Lyc. in Leocr. 146, p. 168; καὶ ὑπὸ θεῶν καὶ ὑπ' ἀνθρώπων Apol. 18; καὶ ὑπὸ τῆς πατρίδος καὶ ὑπ' ἄλλων Ἑλλήνων πολλῶν Dem. de Cor. 257, p. 313; Plat. Gorg. 452, D; so with τὲ—τὲ; as, ὑπό τε τοῦ νόμου κατακέκριται ὑπό τε τῶν ψηφισαμένων Antiph. Tetral. 2, 1, 1, p. 120.

Instances of its Omission after the first word in this case are: καὶ ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ὀλιγαρχίᾳ Lys. de Cæde Erat. 2, p. 92; καὶ περὶ τοῦ τετάρτου καιροῦ καὶ τῶν—πραγμάτων Æschin. adv. Ctes. 159, p. 76; καὶ περὶ αὐλήσεως καὶ τῶν ἄλλων Plat. Men. 90, D; καὶ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων, καὶ αἰσχρῶν καὶ καλῶν κτἕ. Id. Crit. 47, C; τοὺς καὶ περὶ τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς βαρβάρους ἐξημαρτηκότας Isocr. Panath. 105, p. 254; καὶ περὶ τὸ φιλοκερδὲς καὶ τὸ φιλόνεικον Plat. Pol. 9, 586, D; καὶ διὰ ταῦτα καὶ ἄλλα τοιουτότροπα Thuc. 8 : 84 (Bekker); καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἡμῶν Id. 3 : 67; καὶ ὑπὸ ἱππέων καὶ πεζῶν Id. 5 : 60.

(*h*) The Preposition is regularly repeated with the Double Copulative, οὐ μόνον—ἀλλὰ καί, and its modifications; as, ταῦτα οὐ μόνον ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ὑμετέροις ἔθεσιν ὥρισται, Dem. de Cor. 114, p. 264; οὐ μόνον ἐν δικαστηρίοις—ἀλλὰ καὶ ἐν ἰδίοις, Plat. Phædr. 261, A; Alcib. 1, 104, B; οὐκ εἰς ἃ δεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἅ κτἕ. Œc. 3 : 5;—μετρητὰ προσαναγκαστέον γίγνεσθαι μὴ πρὸς ἄλληλα μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν τοῦ μετρίου γένεσιν Plat. Polit. 284, C; τὸν τοίνυν οὐ παρὰ τοῖς Ἕλλησι μόνον εὐδοκιμοῦντα νόμον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις εὖ δόξαντ' ἂν ἔχειν, Dem. in Mid. 50, p. 530;—ποιεῖτε, οὐ μόνον κατὰ τοὺς νόμους—, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς μαντείας ἐν αἷς κτἕ. ib. 51, p. 530; οὐ περὶ Συρίας μόνον ἀγωνιούμεθα, —ἀλλὰ καὶ περὶ Λυδίας, Cyr. 6 : 2, 22; ὃς οὐ μόνον περὶ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ γυναικὸς καὶ περὶ πάντων τῶν τέκνων δουλείας φοβεῖται ib. 3 : 1, 25; οὐδὲ περὶ Κύπρου μόνον δεδιώς, ἀλλὰ πολὺ περὶ μειζόνων, Isocr. Euag. 60, p. 201; χιτῶνας οὐ μόνον περὶ τοῖς στέρνοις, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῖς μηροῖς, 7 : 4, 4; μὴ μόνον τῶν παρεληλυθότων ἕνεκα—ἀλλὰ καὶ παραδείγματος ἕνεκα τῶν μελλόντων Lys. in Frum. 20, p. 166; so with ὁμοίως; as, ἐν ταῖς κακαῖς ὁμοίως καὶ ἐν ἀγαθαῖς Plat. Phileb. 13, B; ὁμοίως ἐκ Δελφῶν καὶ ἐκ Δωδώνης Dem. in Mid. 51, p. 530.

(*i*) The Preposition is sometimes repeated with the Double Copulative, τὲ—καί, and sometimes omitted after the first word; as, (1) repeated, ἔν τε τῷ κλήρῳ καὶ ἐν τῇ χειροτονίᾳ Ath. 1 : 2; Thuc. 1 : 7; Dem. de Cor. 109, p. 263; Ol. 3, 25, p. 35; Lys. Or. Funeb. 49, p. 195; Plat. Pol. 2, 382, E; ἔν τε τῇ Ἀσίᾳ πολλὰς ἔχοντες πόλεις καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἄλλας κτἕ. 7 : 1, 27; Thuc. 1 : 105; 2 : 39; αἱ ἄλλαι ἁρμονίαι αἵ τ' ἐν τοῖς φθόγγοις καὶ ἐν τοῖς—ἔργοις Plat. Phæd. 86, C; Menex. 245, E; ἔς τε τὸ σῶμα καὶ ἐς τὸ τὸν ἴδιον οἶκον αὔξειν Thuc. 1 : 17; πρὸς ἡμῶν τε τῶν Λακεδαιμονίων καὶ πρὸς αὐτοῦ 7 : 6, 39; πρός τε χειμῶνα καὶ πρὸς πολεμίους Dem. in Polycl. 21, p. 1213; Lys. de Pec. Publ. 5, p. 148; πρός τε τἆλλα ἐξηρτύσαντο ὡς ἕκαστα καὶ πρὸς τοῦτο· Thuc. 7 : 65; τῷ πρός τε τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς ὁσίως καὶ πρὸς τὴν πατρίδα φιλοτίμως ἔχειν, Lyc. in Leocr. 15, p. 149; αὐτή τε πρὸς αὑτὴν καὶ πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις Plat. Pol. 4, 428, D; ἐπί τε τούτοις ἅμα καὶ ἐπ' ἐκείνοις Id. Soph. 247, D; παρά τε ἐκεῖνον καὶ παρὰ τὸ ἐν Σάμῳ στρατόπεδον Thuc. 8 : 97; κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλατταν Hel. 2 : 4, 28; Plat. Menex. 241, A; κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν Thuc. 1 : 24; 4 : 8; κατά τε πόλεμον καὶ κατὰ τὴν ἄλλην δίαιταν Plat. Tim. 18, C; 19, C; Criti. 112, E; ἀπό τε τῆς ἡδονῆς συγκεκραμένη ὁμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς λύπης Id. Phæd. 59, A; ἀπὸ τῆς προκειμένης τε ξυμμαχίας εἴρξουσι καὶ ἀπὸ τῆς ἀλλοθέν ποθεν ὠφελίας Thuc. 1 : 35; ἔκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης Id. 3 : 109; 4 : 11; τούς τε ἐκ βουλευτηρίου ῥήτορας καὶ τοὺς ἐκ τοῦ δήμου Æschin. in Ctes. 9, p. 55; περί τε ἡμῶν καὶ περὶ αὐτοῦ Cyr. 4 : 5, 20; ib. 1 : 6, 16; Dem. Chers. 67, p. 106; περί τε τῆς πόλεως καὶ περὶ εὐκλείας καὶ περὶ τῆς ψυχῆς. Hipp. 1 : 19; φοβούμενοι περὶ τῶν Κοτυωριτῶν τῆς τε πόλεως, ἦν γὰρ ἐκείνων καὶ φόρον ἐκείνοις ἔφερον, καὶ περὶ τῆς χώρας, 5 : 5, 7; τὴν περὶ Ἀρχίαν τε τὸν πολεμαρχοῦντα καὶ τὴν περὶ Φίλιππον τυραννίδα Hel. 5 : 4, 2 (Breitenbach, Sauppe); διά τε τῆς ψυχῆς καὶ διὰ τοῦ σώματος Hi. 1 : 5; διά τε τὸ πλῆθος τῶν τεχνῶν καὶ διὰ τὸ ναυτικόν. Ath. 1 : 12; Hel. 1 : 1, 27; Thuc. 8 : 87; ὑπέρ τε τῶν ὑπὸ ταῖς οἰκίαις καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπὸ τῷ τείχει θεμελίων. Hel. 5 : 2, 5; ὑπό τε τοῦ τοιούτου καὶ ὑπὸ τῶν Θηβαίων κτἕ. Thuc. 4 : 96; 7 : 56;—ὑπό τε Ἀθηναίων τῷ πολέμῳ, ἀεὶ κατὰ ἔτος ἕκαστον δὶς ἐσβαλλόντων πανστρατιᾷ ἐς τὴν χώραν, καὶ ὑπὸ τῶν σφετέρων φυγάδων κτἕ. Id. 4 : 66; ὑπὸ βασιλέως τε παιδὸς καὶ ὑπὸ στρατηγοῦ Cyr. 2 : 1, 13; (2) omitted after the first word, ἔν τε προτέρῳ νόμῳ καὶ τούτῳ Dem. in Aristocr. 29, p. 630; ἔν τε τοῖς τῆς μουσικῆς ἄθλοις καὶ σῇ παιδεύσει Isocr. Pan. 159, p. 74; ἔν τε τῷ θερμοτέρῳ καὶ ψυχροτέρῳ Plat. Phileb. 24, B; ἐν τοσαύτῃ τε ἀγρυπνίᾳ καὶ λύπῃ Id. Crit. 43, B; εἴς τε τοὺς πολεμίους καὶ τοὺς φίλους 1 : 8, 14; Plat. de Leg. 7, 796, D; διήκοντες ἔς τε τὸ ἔσω μέτωπον αὐτοῦ καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ τὸ ἔξω, Thuc. 3 : 21 (Poppo); πρός τε ψύχη καὶ θάλπη Comm. 2 : 1, 6; πρός τε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τἄλλα ἀνθρώπινα πράγματα ib. 4 : 2, 27; Thuc. 1 : 18; Dem. in Aristocr. 170, p. 677; πρός τε Περδίκκαν πολεμεῖν τῇ παρούσῃ δυνάμει καὶ τὰ ξυναφεστῶτα χωρία Thuc. 1 : 59; παρά τε νυκτοθηρῶν καὶ κυβερνητῶν καὶ ἄλλων πολλῶν Comm. 4 : 7, 4; τά τε κατὰ τὴν γυμναστικὴν καὶ τὴν ἰατρικὴν Plat. Phæd. 94, D; ἀπό τε τῶν νεῶν καὶ τῆς γῆς Hel. 1 : 1, 3; ἔκ τε γῆς καὶ θαλάσσης Thuc. 8 : 56; Isocr. ad Dem. 25, p. 7; Plat. Pol. 2, 365, E; ἔκ τε αὐτῆς Πελοποννήσου ἀγείροντες καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος Thuc. 1 : 31; ξύν τε γὰρ γυναιξὶν καὶ παισὶν Id. 3 : 104; περί τε τῆς ἀπολογίας καὶ τῆς τελευτῆς τοῦ βίου Apol. 1; περί τε τοῦ δικαίου καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδίκου τε καὶ ἀδικίας Plat. Pol. 1, 343, C; περί τε τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τῆς ὁμονοίας τῆς κτἕ. Isocr. Pan. 3, p. 41; περί τε Λοκροὺς τοὺς Ὀζόλας καὶ Αἰτωλοὺς καὶ Ἀκαρνᾶνας καὶ τὴν ταύτῃ ἤπειρον Thuc. 1 : 5; περὶ εὐεξίαν τε τῶν σωμάτων καὶ καχεξίαν Plat. Gorg. 450, A; Symp. 188, B; ἀμφὶ ὅπλα τε καλὰ καὶ ἵππους ἀγαθοὺς καὶ οἰκίας καὶ κατασκευὰς μεγαλοπρεπεῖς Vect. 4 : 8; διὰ τὰς ἀφράκτους τε οἰκήσεις καὶ οὐκ ἀσφαλεῖς παρ' ἀλλήλους ἐφόδους Thuc. 1 : 6; ὑπό τε τῶν πολεμίων καὶ χιόνος 5 : 3, 3; Hel. 5 : 1, 5; Thuc. 1 : 49; 1 : 54; 5 : 115; Isocr. Panath. 105, p. 254; ὑπό τε τῶν πολέμων καὶ στάσεων καὶ λιμοῦ Hel. 1 : 4, 9.

(*j*) The Preposition is regularly repeated in cases of Asyndeton; as, —ἐν ταῖς εὐθύναις, ἐν ταῖς γραφαῖς, ἐν ταῖς ἄλλαις κρίσεσιν· Dem. de Cor. 124, p. 269; πολὺ σφαλερώτατον εὑρήσομεν ἐν ὥραις πάσαις, ἐν πνεύμασιν, ἐν διαίταις σωμάτων, ἐν τρόποις ψυχῶν, ἐν ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐ τοῖς μέν, τοῖς δ' οὔ, πλήν, ὅ τί περ εἶπον νῦν δή, κακοῖς· Plat. de Leg. 7, 797, D; —ἐκπέμπωμεν πρέσβεις πανταχοῖ, εἰς Πελοπόννησον, εἰς Ῥόδον, εἰς Χίον, Dem. Phil. 3, 71, p. 129; Ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς, ἐπὶ τὴν δημοκρατίαν καλεῖς. Æschin. adv. Ctes. 202, p. 82; οὐδαμοῦ πώποθ'—ἡττηθεὶς ἀπῆλθον τῶν παρὰ Φιλίππου πρέσβεων, οὐκ ἐκ Θετταλίας, οὐκ ἐξ Ἀμβρακίας, οὐκ ἐξ Ἰλλυριῶν, οὐ παρὰ τῶν Θρᾳκῶν βασιλέων, οὐκ ἐκ Βυζαντίου, οὐκ ἄλλοθεν οὐδαμόθεν, οὐ τὰ τελευταῖα ἐκ Θηβῶν, Dem. de Cor. 244, p. 308; ὁρῶν σε ἀμφ' ἵππους ἔχοντα, ἀμφ' ἅρματα, ἀμφὶ μηχανάς, ἡγούμην, κτἕ. Cyr. 7: 5, 52; τὴν συμμαχίαν ὑμῖν ἐποιήσαντο οὐ διὰ τὸν καιρόν, οὐ διὰ τὸν φόβον τὸν περιστάντα αὐτούς, οὐ διὰ τὴν ὑμετέραν δόξαν, Æschin. adv. Ctes. 137, p. 73.

(*k*) With Disjunctives the Preposition is repeated; as, (1) more frequently with the Single Disjunctive, ἤ, *or:* ἐν γῇ ἢ ἐν θαλάττῃ Plat. Pol. 7, 529, C; Gorg. 456, B; οἷον ἐν ζῴῳ ἢ ἐν γῇ ἢ ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν τῷ ἄλλῳ Id. Symp. 211, A; εἰς χρήματα ἢ εἰς διαπράξεις πολιτικάς ib. 184, B; Id. Pol. 3, 415, C; ἅπτεσθαι κατὰ ὀρχήσεις ἢ κατὰ μελῳδίας, Id. de Leg. 7, 798, E; ἐξ ἧς τὸ πιστεύειν γίγνεται ἄνευ τοῦ εἰδέναι ἢ ἐξ ἧς τὸ εἰδέναι; Id. Gorg. 454, E; ὅταν περὶ ἰατρῶν αἱρέσεως ᾖ τῇ πόλει σύλλογος ἢ περὶ ναυπηγῶν ἢ περὶ ἄλλου τινός κτἕ. ib. 455, B; ὁ δὲ διὰ οἰκείαν ἄνοιαν ἢ δι' ἀκράτειαν ἡδονῶν κτἕ. Id. de Leg. 11, 934, A; ὅσα μὲν ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἢ ὑφ' ἡμῶν ἔπασχον Dem. Phil. 3, 10, p. 118; οἱ ὑπὸ τῆς βουλῆς τῆς ὑμετέρας στεφανούμενοι ἢ ὑπὸ τοῦ δήμου Æschin. adv. Ctes. 42, p. 59; but it is also omitted after the first word; as, ἐν φόβοις δειλίας ἤ τισιν ἐπιθυμίαις ἢ φθόνοις ἢ θυμοῖς κτἕ. Plat. de Leg. 11, 934, A; ἐάν τις ἐπὶ Κέρκυραν ἴῃ ἢ Ἀθήνας ἢ τοὺς τούτων ξυμμάχους Thuc. 1: 44; 5: 47; οὐδ' ὅταν τειχῶν περὶ οἰκοδομήσεως ἢ λιμένων κατασκευῆς ἢ νεωρίων, Plat. Gorg. 455, B; δι' Ὠρωπὸν ἤ τι τῶν ἰδίων Dem. de Pace 16, p. 61; Plat. Polit. 295, D; Ἀλλὰ δι' οἰκείων ἄνοιαν ἢ μανίαν; Id. Pol. 2, 382, E; ὑπὲρ σωτηρίας ἢ ἐλευθερίας Dem. de Cor. 99, p. 259; ὑπὸ νόσων ἢ γήρως Plat. de Leg. 11, 928, E; so with εἴτε; as, τό—ὑπερβαλλόμενον ὑπ' αὐτῆς ἐν λόγοις εἴτε καὶ ἐν ἔργοις ἆρ' οὐκ αὖ λέξομεν ὡς ὄντως γιγνόμενον, Id. Polit. 283, E; (2) with the Double Disjunctives ἤ—ἤ, πότερον—ἤ, the Preposition is regularly repeated; as, καὶ ἥν τις ἢ ἐν ἐφήβοις ἢ ἐν τελείοις ἀνδράσιν ἐλλίπῃ τι Cyr. 1: 2, 14; Αἱ δ' οἰκήσεις αὐτῷ πότερον ἐν ἐχυροῖς χωρίοις εἰσὶν ἢ καί που ἐν εὐεφόδοις; ib. 2: 4, 13; ib. 1: 6, 37; Symp. 5: 3; Plat. Polit. 271, C; καὶ ὅσα—πέμποι τις ἢ ὡς εἰς πόλεμον ἢ ὡς εἰς καλλωπισμόν, 1: 9, 23; ὁπότε ἢ πρὸς ὕδωρ βούλοιτο διατελέσαι ἢ πρὸς χιλόν 1: 5, 7; —πότερον ὑμῖν ἐνδοξοτέρα δοκεῖ ἡ πόλις εἶναι ἐπὶ τῶν νυνὶ καιρῶν ἢ ἐπὶ τῶν προγόνων, Æschin. adv. Ctes. 178, p. 79; ἢ παρὰ θεῶν τινος ἢ παρὰ τούτου τοῦ γνόντος Plat. de Leg. 1, 645, B; ἢ παρὰ Γοργίᾳ ἢ παρ' ἄλλῳ ὁτῳοῦν Id. Gorg. 452, C; ἢ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν Andoc. de Myst. 101, p. 13; ἐβουλεύοντο—πότερον κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν χρὴ πορευθῆναι 5: 10, 4; εἴ τινα οἶσθα ὑπ' ἐμοῦ γεγενημένον ἢ ἐξ εὐσεβοῦς ἀνόσιον, ἢ ἐκ σώφρονος ὑβριστὴν ἤ κτἕ. Apol. 19; Πότερα δ' ἡγεῖ—ἄμεινον εἶναι σὺν τῷ σῷ ἀγαθῷ τὰς τιμωρίας ποιεῖσθαι ἢ σὺν τῇ σῇ ζημίᾳ; Cyr. 3: 1, 15; ἢ περὶ τῶν παίδων ἢ περὶ ἄλλου του Plat. Phæd. 115, B; διοίσειν ἢ περὶ τοὺς λόγους ἢ περὶ τὰς πράξεις ἢ περὶ τὰς ἄλλας ἐργασίας Isocr. de Perm. 187; Plat. Euthyphr. 5, D; —ἀνηρώτων, εἴ τινες αὐτόθι περὶ γεωμετρίαν ἤ τινα ἄλλην φιλοσοφίαν εἰσί—ἐπιμέλειαν ποιούμενοι· Id. Theæt. 143, D; ἢ φθόνῳ διὰ φιλοτιμίαν ἢ βίᾳ διὰ φιλονεικίαν ἢ θυμῷ διὰ δυσκολίαν, Id. Pol. 586, C; τί ἂν πάσχοιεν ἢ ὑπὸ τῶν φερομένων λίθων ἢ ὑπὸ τῶν κυλινδομένων; 4: 7, 6; ἢ ὑπὸ πλησμονῆς ἢ ὑπό τινος ἄλλου Plat. Symp. 185, C; —γένοιτ' ἄν ποτε καὶ κακὸς ἢ ὑπὸ χρόνου ἢ ὑπὸ πόνου ἢ ὑπὸ νόσου ἢ ὑπὸ ἄλλου τινὸς περιπτώματος Id. Protag. 345, B; οἵτινες δὲ ἢ ὑπὸ πόλεως τεταγμένοι ἢ ὑπὸ τοῦ δεῖσθαι 2: 6, 13; so with εἴτε—εἴτε and its modifications; as, εἴτ' ἐπὶ δυεῖν εἴτ' ἐφ' ὁπόσων δεῖ καλεῖσθαι, Plat. de Leg. 8, 846, C; εἴτ' ἐπὶ τὸ βέλτιον εἴτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον Id. Gorg. 513, A; ἥν τε πρὸς ἕω ἥν τε πρὸς ἑσπέραν ἥν τε πρὸς ἄρκτον ἥν τε πρὸς μεσημβρίαν Cyr. 1: 1, 5.

Instances of its Omission here are: ἢ ἐς πόλιν τινὰ ἢ ἰδιώτην Thuc. 5: 41; ἢ περὶ σχήματος ἢ χρώματος Plat. Men. 75, A; ἢ περὶ Μέγαρα ἢ Βοιώτους Id. Phæd. 99, A.

(*l*) With the Negative, the Preposition is regularly repeated; whether (1) Single, as, ἐν γὰρ τῷ θεῷ τὸ τούτου τέλος ἦν, οὐκ ἐν ἐμοί. Dem. de Cor. 193, p. 292; παρανομίαν τε ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκῃ κακοῖς ὀνομασθῆναι καὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν τι τολμήσασιν. Thuc. 4: 98; Κατὰ τὴν αὐτῶν ἄρα φύσιν καὶ αἱ πράξεις πράττονται, οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν δόξαν. Plat. Crat. 387, A; ἡ—εἰρήνη διὰ ταῦτ', οὐ δι' ἐμέ—ἐπράχθη. Dem. de Cor. 20, p. 232; πάνθ' ὑπὲρ Φιλίππου καὶ οὐδ' ὁτιοῦν ὑπὲρ ὑμῶν ἔπραξαν, εἴποιτ' ἄν, καὶ ἀληθῆ καὶ δίκαια. Id. de Fals. Leg. 330, p. 447; or (2) Double; as, οὐκ ἐν τοῖς σκιραφείοις οἱ νεώτεροι διέτριβον, οὐδ' ἐν ταῖς αὐλητρίσιν, οὐδ' ἐν τοῖς τοιούτοις συλλόγοις Isocr. Areop. 48, p. 149; οὔτ' ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ οὔτ' ἐν ταῖς ἄλλαις Thuc. 6: 69; οὔτ' ἐν εἰρήνῃ οὔτ' ἐν πολέμῳ Æschin. adv. Ctes. 161, p. 76; μηδ' ἔν τισι δημοτελέσι θυσίαις, μηδ' αὖ ἐν ἄθλοις μηδ' ἐν ἀγορᾷ μηδ' ἐν δικαστηρίῳ μηδ' ἐν ξυλλόγῳ κοινῷ μηδενί· Plat. de Leg. 11, 935, B; μήτ' ἐν ἑαυτῷ μηδέποτε μήτ' ἐν στρατιᾷ Cyr. 1: 6, 44; ib. 8: 7, 25; μηδέποτε μήτε ἐν τῇ βουλῇ μήτε ἐν τῷ δήμῳ Æschin. in Tim. 20, p. 3; Plat. Theæt. 280, B; οὔτε ἐς τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς οὔτε ἐς τὰς Λακεδαιμονίων Thuc. 1: 31; οὔτε πρὸς ὑμῶν οὔτε πρὸς τῆς πάσης Ἑλλάδος 2: 3, 18; Thuc. 1: 71; οὔτε πρὸς τὰ τοιαῦτα οὔτε πρὸς τἆλλα Dem. Phil. 3, 46, p. 122; οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις οὔτ' ἐπὶ τοῖς αὐτῶν ἰδίοις Id. Ol. 2, 16, p. 22; μήτε ἐπὶ τῷ αὐτῶν κέρδει μήτ' ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἀκουόντων μήτε ἐπὶ βλάβῃ μηδεμιᾷ Cyr. 2: 2, 12; οὐ κατὰ δίκην τι μᾶλλον οὐδὲ κατὰ ξυγγένειαν Thuc. 7: 57; οὔτε κατὰ λόγους οὔτε κατὰ σημείων πομπάς Plat. Pol. 2, 382, E; οὔτε κατὰ χάριν οὔτε κατ' ἐπιείκειαν οὔτε κατ' ἄλλο οὐδὲν Isocr. Exc. adv. Callim. 34, p 377; μήτε κατὰ γῆν μήτε κατὰ θάλασσαν Thuc. 4: 16; Οὐ γὰρ ἐκ τῶν πομπῶν οὐδ' ἐκ τῶν περὶ τὰς χορηγίας φιλονικιῶν οὐδ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀλαζονειῶν κτἕ. Isocr. Areop. 53, p. 150; οὔτ' ἐκ γῆς οὔτ' ἐκ θαλάττης Æschin. adv. Ctes. 87, p. 66; ὥστε μήτε Ἀμπρακιώτας μετὰ Ἀκαρνάνων στρατεύειν ἐπὶ Πελοποννησίους μήτε Ἀκαρνᾶνας μετὰ Ἀμπρακιωτῶν ἐπ' Ἀθηναίους Thuc. 3: 114; τὸ δὲ λαβόντα κατέχειν οὐκέτι τοῦτο ἄνευ σωφροσύνης οὐδ' ἄνευ ἐγκρατείας οὐδ' ἄνευ πολλῆς ἐπιμελείας γίγνεται. Cyr. 7: 5, 76; σὺ δ' οὔτε περὶ τῆς οὐσίας οὔτε περὶ τοῦ σώματος οὔτε περὶ τῆς ἐπιτιμίας ἀγωνίζῃ; Æschin. adv. Ctes. 310, p. 84; —οὐ δι' ἀβελτερίαν οὐδὲ δι' ἄγνοιαν οὐδ' ἀποτυγχάνων Dem. de Fals. Leg. 119, p. 377; μήθ' ὑπὲρ τῆς πόλεως μήθ' ὑπὲρ αὐτοῦ Id. de Cor. 279, p. 319.

Instances of its Omission in this case are: with Single Negative, πρὸς ἄνδρα καὶ οὐχὶ συνεστώσης πόλεως ἰσχὺν Dem. Phil. 3, 72, p. 129; with Double Negative, οὐ παρ' ἓν οὐδὲ δύο ib. 2, p. 110; οὐκ ἀπὸ τῆς ἐμῆς πολιτείας οὐδὲ προαιρέσεως Id. de Cor. 292, p. 323; οὐδὲν δ' ἐκ παρατάξεως οὐδὲ μάχης γιγνόμενον Id. Phil. 3, 49, p. 123; οὐδὲ δοκεῖ μοι περὶ Χεῤῥονήσου νῦν σκοπεῖν οὐδὲ Βυζαντίου, ib. 3, 20, p. 115.

(*m*) The Preposition is regularly repeated in the case of Antithetic Words, (1) especially with οὐ—ἀλλά; as, λαβεῖν οὐκ ἐν ἄλλοις τισίν, ἀλλ' ἐν τῷ δήμῳ Ath. 1: 18; Æschin. adv. Ctes. 204, p. 83; Isocr. Laud. Hel. 9, p. 210; οὐκ ἐν ἀνθρώποις ἐπαιδεύομεν ὑμᾶς, ἀλλ' ἐν θηρίοις, Cyr. 1: 6, 29; Thuc. 7: 49; Æschin. adv. Ctes. 182, p. 79; Γένεσθε δή μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἀλλ' ἐν τῷ

θεάτρῳ, ib. 153, p. 75; οὐκ ἐς χάριν, ἀλλ' ἐς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων Thuc. 2 : 40; Dem. Phil. 2, 34, p. 74; Æschin. adv. Ctes. 98, p. 67; de Fals. Leg. 71, p. 37; Σὺ γὰρ ἂν προσέλθοις μὴ ὅτι πρὸς πόλιν, ἀλλὰ πρὸς οἰκίαν Id. adv. Ctes. 167, p. 77; ἔνιά ἐστιν ἃ οὐ πρὸς ἀνθρώπους ἀγωνιστέον, ἀλλὰ πρὸς αὐτὰ τὰ πράγματα, Cyr. 1 : 6, 9; Æschin. adv. Ctes. 64, p. 62; Plat. Gorg. 457, E; οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ δοῦλοι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅμοιοι τοῖς λειπομένοις εἶναι Thuc. 1 : 34; οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ, κάθηται ὁ δικαστής, ἐπὶ τῷ καταχαρίζεσθαι τὰ δίκαια, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κρίνειν ταῦτα· Plat. Apol. 35, C; Lys. 219, E; —ὡς μήποτ' ἐπὶ τοῖς βαρβάροις γενώμεθα, ἀλλὰ μᾶλλον—ἐκεῖνοι ἐφ' ἡμῖν. 3 : 1, 35; Οὐ γὰρ παρὰ τῶν ἀλλοτρίων, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πάντων οἰκειοτάτου Æschin. de Fals. Leg. 77, p. 38; adv. Ctes. 250, p. 89; 77, p. 64; οὐ παρὰ μητρὶ σιτοῦνται οἱ παῖδες, ἀλλὰ παρὰ τῷ διδασκάλῳ, Cyr. 1 : 2, 8; οὐ γὰρ ᾤμην ἔγωγε οὕτω παρ' ὀλίγον ἔσεσθαι, ἀλλὰ παρὰ πολύ. Plat. Apol. 36, A; οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἀλλὰ καθ' ὃν ἑκάτεροι τῆς Εὐρώπης ἐπῆρχον Isocr. Pan. 68, p. 54; οὐ γὰρ κατὰ τὸ πλεῖν κυβερνήτης καλεῖται, ἀλλὰ κατὰ τὴν τέχνην κτἕ. Plat. Pol. 1, 341, D; Καὶ ταῦτα οὐκ ἀπὸ τύχης ἐγένετο, ἀλλ' ἀπὸ παρασκευῆς τῆς ἐμῆς Lys. Accept. Mun. Def. 10, p. 162; τὴν φυλακὴν μὴ ἀπὸ τῶν νόμων τῆς δεινότητος ἀξιοῦν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἔργων τῆς ἐπιμελείας. Thuc. 3 : 46; οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀνανδρίας Æschin. adv. Ctes. 160, p. 76; 220, p. 85; in Tim. 153, p. 22; Isocr. Archid. 104, p. 137; τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων πορίζεται, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων Æschin. 173, p. 178; 251, p. 89; Isocr. Areop. 53, p. 150; μὴ ἐξ ὑποψίας μηδ' ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι. Æschin. in Tim. 152, p. 21; ἡ δὲ κτῆσις αὐτῶν ἔστιν οὐδαμῶς σὺν τῇ βίᾳ, ἀλλὰ μᾶλλον σὺν τῇ εὐεργεσίᾳ. Cyr. 8 : 7, 13; τοὺς αὐτοὺς κινδύνους, οὐ περὶ τῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ περὶ τῶν ἔργων, —προςλαβεῖν Thuc. 6 : 78; οὐ γὰρ περὶ τοῦ ἐπιτυχόντος ὁ λόγος, ἀλλὰ περὶ τοῦ ὅντινα τρόπον χρὴ ζῆν Plat. Pol. 1, 352, D; οὐ περὶ τοῦ κύριος ἑτέρων εἶναι διαγωνίζεται, ἀλλ' ἤδη περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας Æschin. adv. Ctes. 132, p. 72; 134, p. 72; 122, p. 70; —οὐ διὰ τοὺς ἐμμένοντας τοῖς καθεστῶσιν, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐπανορθοῦντας Isocr. Euag. 7, p. 190; Plat. Pol. 1, 329, E; —οὐ διὰ τὸν καιρόν, οὐ διὰ τὸν φόβον τὸν περιστάντα αὐτούς, οὐ διὰ τὴν ὑμετέραν δόξαν, ἀλλὰ διὰ τὰς Δημοσθένους δημηγορίας. Æschin. adv. Ctes. 137, p. 73; ἣν οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πρὸς Ἀλέξανδρον ἐνδείξεώς με φῂς ἀπενεγκεῖν, ib. 219, p. 85; οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ἀποθανόντος Θεραμένους, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αὑτοῦ πονηρίας Lys. in Eratosth. 78, p. 127; Isocr. Panath. 68, p. 246; de Perm. 216; Plat. Phæd. 107, C; Pol. 4, 428, C; —μηδ' ὑπὲρ τῶν ἔξω πραγμάτων εἶναι τὴν βουλήν, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ κτἕ. Dem. Phil. 2, 35, p. 74; Æschin. adv. Ctes. 255, p. 90; οὐχ ὑφ' ἑνός, ἀλλ' ὑπὸ πολλῶν καὶ πονηρῶν τῶν παρ' ἑκάστοις, Dem. de Cor. 158, p. 280; οὐχ ὑφ' ἡμῶν ἀπελαθέντες, ἀλλ' ὑπὸ τὰ ἐπιτήδεια ἀνάγκην ὑμῖν εἶναι πορίζεσθαι. Cyr. 2 : 1, 15; and with the Adversative Conjunction implied, ἀναγκασθήσονται μὲν ἱπποτροφεῖν, ἣν μὴ ὑπὸ σοῦ, ὑπ' ἄλλου, Hipp. 1 : 11; so (2) sometimes with οὐ—δέ; as, Καὶ οὐ περὶ τῆς ἐλευθερίας—τῆς ἑαυτῶν τῷ Μήδῳ ἀντέστησαν, περὶ δέ—καταδουλώσεως, Thuc. 6 : 76; ἔπλεον ἐπὶ μὲν τὸν Πειραιᾶ οὐκέτι, —ἐπὶ δὲ τῆς Σαλαμῖνος τὸ ἀκρωτήριον Id. 2 : 93; —μὴ ὑπὸ ἑνὸς πατρός, ὑπὸ δὲ τοῦ γένους ἀποῤῥηθῆναι παντός. Plat. de Leg. 11, 929, A; (3) sometimes with ἀλλ' οὐ; as, τὸ στεφανοῦν ἐξ ἔθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιεῖσθε Æschin. adv. Ctes. 178, p. 79; Plat. Gorg. 455, E; περὶ πέντε, ἀλλ' οὐ περὶ τριῶν Id. Soph. 254, E; δι' ἀρετήν, ἀλλ' οὐ διὰ τύχην ἐνίκησαν Isocr. Pan. 91, p. 59; 137, p. 68; Plat. Pol. 1, 354, A; (4) sometimes with δέ—οὐ; as, Τοῦτο δ' ἑώρων παρ' ἑαυτοῖς—, παρὰ δ' ὑμῖν οὔ. Dem. de Cor. 287, p. 321; —ὅσοι ἂν θέωσιν εὖ ἀπὸ τῶν κάτω, ἀπὸ δὲ τῶν ἄνω μή; Plat. Pol. 10, 613, B; and (5) regularly with οὐ or καὶ οὐ; as, παρανομίαν τε ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκῃ κακοῖς ὀνομασθῆναι καὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν τι τολμήσασιν. Thuc. 4 : 98; Κατὰ τὴν αὐτῶν ἄρα φύσιν καὶ αἱ πράξεις πράττονται, οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν δόξαν Plat. Crat. 387, A; —διὰ ταῦτ', οὐ δι' ἐμέ, —ἐπράχθη· Dem. de Cor. 20, p. 232; πάνθ' ὑπὲρ Φιλίππου καὶ οὐδ' ὁτιοῦν ὑπὲρ ἡμῶν Id. de Fals. Leg. 330, p. 447; Τούτων τοίνυν ἕνεκα—οἱ δικαίως φιλομαθεῖς κόσμιοί τ' εἰσὶ καὶ ἀνδρεῖοι, οὐχ ὧν οἱ πολλοὶ ἕνεκά φασιν. Plat. Phæd. 83, E; (see also (*l*), (1), p. lxxxviii); and (6) with δέ; as, ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν πεπολιτεῦσαι πάντα, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Dem. de Cor. 265, p. 315. (7) So also it is regularly repeated with words distinguished or distributed by μέν—δέ; as, Τὰ δ' ἅρματα ἐφέρετο τὰ μὲν δι' αὐτῶν τῶν πολεμίων, τὰ δὲ καὶ διὰ τῶν Ἑλλήνων 1 : 8, 20; λέγων ἐν μὲν τῷ σφετέρῳ καλῷ, ἐν δὲ τῷ ἐκείνων ἀπρεπεῖ τὸν πόλεμον ἀναβάλλεσθαι. Thuc. 5 : 46; ἐν μὲν τῇ ἀγορᾷ ἀπεκρίνατό μοι τὰ πρότερον, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ μέλοι ὧν λέγοιμι, ἐν δὲ τῇ οἰκίᾳ—ὅτι κτἕ. Dem. in Polycl. 37, p. 1218; Æschin. adv. Ctes. 220, p. 85; Plat. Theæt. 176, E; Dem. in Lept. 29, p. 466; ἐν δεξιᾷ μὲν εἶχον Παίονας, ἐν ἀριστερᾷ δὲ Σιντούς Thuc. 2 : 98; καὶ θῆραι αἱ μὲν ἐν περιειργμένοις παραδείσοις, αἱ δὲ καὶ ἐν ἀναπεπταμένοις τόποις, πάγκαλαι. Hel. 4 : 1, 15; πρὸς μὲν τὸ καλόν, πρὸς δὲ τὸ αἰσχρόν Plat. Symp. 211, A; [Dem.] in Timocr. 184, p. 757; Ἔστι δὲ τούτοις μὲν πρὸς ὑμᾶς ἀγών, ὑμῖν δὲ πρὸς ἅπασαν τὴν πόλιν, Lys. de Evandr. Prob. 14, p. 176; τὴν μὲν πρὸς ἄλληλα λεκτέον, τὴν δ' αὖ πρὸς τὸ μέτριον Plat. Polit. 283, E; Τοῦτ' οὖν ἐπὶ μὲν Τροίας, ὥς φασι, γέγονεν, ἐφ' ἡμῶν δὲ οὐδαμῶς· Id. de Leg. 4, 711, E; Ἐπὶ μὲν τοίνυν ἐπῶν ποιήσει Ὅμηρον ἔγωγε μάλιστα τεθαύμακα, ἐπὶ δὲ διθυράμβῳ Μελανιππίδην, ἐπὶ δὲ τραγῳδίᾳ Σοφοκλέα, κτἕ. Comm. 1 : 4, 3; Hel. 2 : 4, 12; Ἀκοντιστὰς μὲν ἐπὶ τοῖς θωρακοφόροις τάξω, ἐπὶ δὲ τοῖς ἀκοντισταῖς τοξότας. Cyr. 6 : 3, 24; ἄγειν δ' οἶμαι ἐπιχειροῦσιν οἱ μὲν καλοὶ κἀγαθοὶ ἐπὶ τὰ καλὰ κἀγαθά, οἱ δὲ πονηροὶ ἐπὶ τὰ πονηρά. ib. 2 : 2, 23; παρὰ μὲν Κύρου οὐδεὶς λέγεται αὐτομολῆσαι πρὸς βασιλέα, παρὰ δὲ βασιλέως πολλαὶ μυριάδες πρὸς Κῦρον. Œc. 4 : 18; Dem. de Cor. 216, p. 300; τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ τούτῳ, οἱ δὲ κίνδυνοι παρ' ὑμῖν. Æschin. adv. Ctes. 240, p. 88; Lyc. in Leocr. 146, p. 168; —τὸ μὲν κατὰ τὴν πρὸς ἄλληλα μεγέθους καὶ σμικρότητος κοινωνίαν, τὸ δὲ κατὰ τὴν τῆς γενέσεως ἀναγκαίαν οὐσίαν. Plat. Polit. 283, D; καὶ οἰκισταὶ—ἐγένοντο αὐτῆς, ὁ μὲν ἀπὸ Κύμης, ὁ δὲ ἀπὸ Χαλκίδος. Thuc. 6 : 4; ὑπάρξειν δέ—ἐκ Πελοποννήσου μὲν πλείονας ἢ δισχιλίους ὁπλίτας, ἐξ Ἀκαρνανίας δὲ ἑτέρους τοσούτους· Æschin. adv. Ctes. 98, p. 67; μάλιστα μὲν διὰ τοὺς θεούς, δεύτερον δὲ δι' ὑμᾶς—ἐσωζόμην. Dem. de Cor. 249, p. 310; ἐμὲ μὲν λέγειν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, αὐτὸν δ' ὑπὲρ Φιλίππου· ib. 228, p. 303; ἀγῶνας ὑπέμειναν—τοὺς μὲν ὑπὲρ τῆς αὑτῶν χώρας, τοὺς δ' ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων ἐλευθερίας· Isocr. Pan. 52, p. 51; ἐγὼ μὲν προεβλήθην ὑπὸ Ναυσικλέους, Δημοσθένης δ' ὑπ' αὐτοῦ Φιλοκράτους Æschin. de Fals. Leg. 18, p. 30; ἀνεκήρυττόν τινες—οἱ μὲν ὅτι στεφανοῦνται ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ἕτεροι δ' ὑπὸ τῶν δημοτῶν. Id. adv. Ctes. 41, p. 59; ἐπιέζοντο οἱ Ἀρκάδες ἔνθεν μὲν ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ἔνθεν δὲ ὑπὸ Ἀχαιῶν. Hel. 7 : 1, 43; Dem. de Cor. 297, p. 325.

Instances of its Omission in these cases, are: with οὐ—ἀλλά; as, οὐ περὶ τῶν ὀνομάτων διαφέρεσθαι, ἀλλὰ τῆς τούτων διανοίας Lys. in Theomn. 1, 7, p. 116; οὐ περὶ δόξης οὐδ' ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμοῦσιν, ἀλλ' ἀναστάσεως καὶ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος, Dem. Ol. 1, 5, p. 10; ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν, ἀλλὰ φυλάξασθαι Id. in Aristocr. 193, p. 685; οὐ γὰρ πολεμίων ἕνεκα, ἀλλὰ φίλων αὗται καθίστανται Lac. 12 : 2; with οὐ—δέ; as ἐνθυμηθήτω οὐ περὶ τῆς ἐμῆς μᾶλλον, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἅμα ἐν τῇ ἐμῇ μαχούμενος, Thuc. 6 : 78; so with οὐ—πλήν; as, ἐν—οὐ τοῖς μέν, τοῖς δ' οὔ, πλήν—κακοῖς Plat. de Leg. 7, 797, D; with καὶ οὐ; as, Ἐπειδὴ γάρ ἐστι πρὸς ἄνδρα καὶ οὐχὶ συνεστώσης πόλεως ἰσχὺν ὁ πόλεμος, Dem. Phil. 3, 72, p. 129; with δέ; as, Ἄγειν δὲ ἄμεινον τὰς κύνας εἰς τὰ ὄρη πολλάκις, τὰ δὲ ἔργα ἧττον. Cyn. 4 : 9; with μέν—δέ; as, ἐν—οὐ τοῖς μέν, τοῖς δ' οὔ, κτἕ. Plat. de Leg. 7, 797, D; κατηναγκάσθημεν—μάλιστα μὲν ὑπὸ δέους, ἔπειτα δὲ τιμῆς, ὕστερον καὶ ὠφελίας. Thuc. 1 : 75.

(*n*) The Preposition is commonly repeated with an

Adjective used without its Noun; as, *οὔτ' ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ οὔτ' ἐν ταῖς ἄλλαις* Thuc. 6 : 69; *καὶ ἐπὶ μεγάλῃ καὶ ἐπὶ βραχείᾳ ὁμοίως προφάσει* Id. 1 : 141; —*τείνει καὶ κατ' ἀνθρώπινα καὶ κατὰ θεῖα πράγματα* Plat. Symp. 186, B; *παρά τε ἑκόντος ἐμοῦ καὶ παρ' ἄκοντος λαμβάνειν*. Lys. Accept. Mun. Def. 11, p. 162; *συναναπρᾶξαι τὸν μισθὸν ἢ παρ' ἑκόντος ἢ παρ' ἄκοντος Σεύθου·* 7 : 7, 14; *Διὰ ταύτης τῆς χώρας οἱ Ἕλληνες, διά τε τῆς πολεμίας καὶ τῆς φιλίας, ἐπορεύθησαν* 5 : 5, 1; *διά τε τὸν πρὸς Ὀρχομενίους πόλεμον καὶ διὰ τὸν πρὸς Θεσπιέας* Hel. 6 : 4, 10.

Instances of its Omission in this case are: *ἔν τε πολιτικῇ καὶ ἰδιωτικῇ ἀρχῇ*. Plat. Pol. 1, 345, E; *παρὰ Σεύθου ἡμῖν τὸν μισθὸν ἀναπρᾶξαι ἢ ἑκόντος ἢ ἄκοντος*, 7 : 6, 40; *Οὔκουν δεῖ οὔτε ἑνὸς ἀνδρὸς ἕνεκα οὔτε δυοῖν—ἀπέχεσθαι*, 6 : 4, 14; *Παρὰ γὰρ τοῖς Ἕλλησιν, οὐ τισίν, ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως, φοράν—συνέβη γενέσθαι τοσαύτην*, Dem. de Cor. 61, p. 245.

(*o*) The Preposition is regularly repeated when in successive clauses it has the same government; as (1), with the Single Copulative *καί*: *Ἐν οἷς τῶν ὅλων τι κινδυνεύεται τῇ πόλει καὶ ἐν οἷς πρὸς τοὺς ἐναντίους ἐστὶ τῷ δήμῳ, κτἕ.* Dem. de Cor. 278, p. 318; *περὶ τὰς πράξεις—τοὺς συνόντας παιδεύειν καὶ περὶ τὴν ἐμπειρίαν—γυμνάζειν*, Isocr. Laud. Hel. 5, p. 209; *εἰδέναι τὰς αἰτίας ἑκάστου, διὰ τί γίγνεται ἕκαστον καὶ διὰ τί ἀπόλλυται καὶ διὰ τί ἐστί·* Plat. Phæd. 96, A; —*δι' ὃν εἰς Ἐλάτειαν ἦλθε Φίλιππος καὶ δι' ὃν ᾑρέθη—ἡγεμών* Dem. de Cor. 143, p. 275; *Τίνος μὴν ἕνεκα, ἔφη, ἐμανθάνετε τοξεύειν; Τίνος δ' ἕνεκα ἀκοντίζειν; Τίνος δ' ἕνεκα κτἕ.* Cyr. 1 : 6, 28; (2) with the Double Copulative *καί—καί*: *καὶ περὶ ἀργυρίου ἐρωτῶν ἄν σε—καὶ περὶ αὐλητῶν ἂν δυναίμην ἀναπεῖσαι κτἕ.* Œc. 19 : 16; (3) with *τὲ—τὲ*: *ὃς ἂν κτᾶσθαί τε πλεῖστα δύνηται σὺν τῷ δικαίῳ, χρῆσθαί τε πλείστοις σὺν τῷ καλῷ*, Cyr. 8 : 2, 23; *οἵ τε διεφθαρμένοι ὑπὸ τῆς χιόνος—οἵ τε ὑπὸ τοῦ ψύχους—ἀποσεσηπότες*. 4 : 5, 12; (4) with *τὲ—καί*: *τά τε γὰρ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καλῶς σφίσιν ἔχειν,—καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι οὐδένα ἄλλον πόλεμον ἐμποδὼν σφίσιν εἶναι*. Hel. 3 : 5, 5; *αὐτὸν κατά τε τὴν νεότητα ὑπεριδόντες καὶ κατὰ τὴν παλαιὰν προξενίαν—οὐ τιμήσαντες*, Thuc. 5 : 43; *ὃ ἦν ἔκ τε θαλάσσης ἀπόκρημνον καὶ ἐκ τῆς γῆς ἥκιστα ἐπίμαχον·* Id. 4 : 31; (5) with *οὐ μόνον—ἀλλά*: *ὑμεῖς μὲν οὐκ ἀφ' ἧς ὠμόσατε ἡμέρας μόνον, ἀλλ' ἀφ' ἧς ἠλπίσατε τὴν εἰρήνην ἔσεσθαι*, Dem. de Cor. 26, p. 234; (6) with the Double Negative, *οὔτε—οὔτε*: *οὔτε γὰρ ἐν τῇ πόλει τὰς παρὰ τῶν πλουσίων χάριτας—εἱλόμην οὔτ' ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς τὰ Φιλίππου δῶρα—ἠγάπησα κτἕ.* Dem. de Cor. 109, p. 263; *οὔτ' ἐν ᾧ—οὔτ' ἐν ᾧ κτἕ.* Hel. 5 : 4, 63; (7) with *ἤ*, *than*: *μικρὸν προέχειν ἐν τοῖς μεγάλοις μᾶλλον ἢ πολὺ διαφέρειν ἐν τοῖς μικροῖς κτἕ.* Isocr. Laud. Hel. 5, p. 209; *πολὺ κρεῖττόν ἐστι περὶ τῶν χρησίμων ἐπιεικῶς δοξάζειν ἢ περὶ τῶν ἀχρήστων ἀκριβῶς ἐπίστασθαι*, ib.; (8) with *οὐ—ἀλλά*: *οὐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου, ἀλλ' οὐδ' ἐν τῇ Ἑλλάδι παρόντος, ἀλλ' ἐν Σκύθαις οὕτω μακρὰν ἀπόντος·* Æschin. adv. Ctes. 128, p. 71; Isocr. Areop. 48, p. 149; *οὓς ἐγὼ λαβὼν οὐκ εἰς τὸ ἴδιον κατεθέμην ἐμοί—ἀλλ' εἰς ὑμᾶς ἐδαπάνων*. 1 : 3, 3; *οὐκ ἐκ τοῦ δικαιοτάτου τρόπου λαχόντες προεδρεύειν, ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς καθεζόμενοι*, Æschin. adv. Ctes. 3, p. 54; *οὐ μετὰ λήθης ἄτιμοι κεῖνται, ἀλλὰ μετὰ μνήμης τὸν ἀεὶ χρόνον ὑμνούμενοι θάλλουσι*. Comm. 2 : 1, 33; *πάντα ταῦτ' ἐπαγόντων μοι οὐ δι' ἑαυτῶν τό γε πρῶτον, ἀλλὰ δι' ὧν μάλισθ' ὑπελάμβανον ἀγνοήσεσθαι* Dem. de Cor. 249, p. 310; Æschin. adv. Ctes. 141, p. 73; 240, p. 88; (9) with *δέ*: *Ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν πεπολιτεῦσαι πάντα, ἐγὼ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος*. Dem. de Cor. 265, p. 315; in Lept. 10, p. 460; (10) with *μέν—δέ*: *τερθρείας, τῆς ἐν μὲν τοῖς λόγοις ἐξελέγχειν προσποιουμένης, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις πολὺν ἤδη χρόνον ἐξεληλεγμένης*, Isocr. Laud. Hel. 4, p. 209; *πολλὴ μὲν γάρ, ἔφη, εἰς Ἡράκλειαν πάλιν ἀπιέναι, πολλὴ δὲ εἰς Χρυσόπολιν διελθεῖν·* 6 : 1, 16; *ὃς μόνος μὲν πρὸς θεῶν ἀσεβής, μόνος δὲ πρὸς ἀνθρώπων αἰσχρός* 2 : 5, 20; *Ἔστι δέ που ἡ μὲν ἐπὶ σώμασι γυμναστική, ἡ δ' ἐπὶ ψυχῇ μουσική*. Plat. Pol. 2, 376, E; *Παρὰ μὲν Κύρου δούλου ὄντος οὐδεὶς ἀπῄει πρὸς βασιλέα—· παρὰ δὲ βασιλέως πολλοὶ πρὸς Κῦρον ἀπῆλθον*, 1 : 9, 29; *Ἐκ Κερασοῦντος δὲ κατὰ θάλατταν μὲν ἐκομίζοντο—, οἱ δὲ ἄλλοι κατὰ γῆν ἐπορεύοντο*. 5 : 4, 1; Hel. 6 : 3, 13; *ἐκ μὲν εἰρήνης πολεμεῖν, εὖ δὲ παρασχὸν ἐκ πολέμου πάλιν ξυμβῆναι*, Thuc. 1 : 120; Dem. de Cor. 213, p. 299; Æschin. adv. Ctes. 4, p. 54; *ἐνόμιζον γὰρ ἀποθανεῖν μὲν αὐτοῖς μετὰ πάντων προσήκειν, ἀγαθοὺς δ' εἶναι μετ' ὀλίγων*, Lys. Or. Funeb. 24, p. 192; *Καὶ περὶ μὲν τῆς βοηθείας ταῦτα γιγνώσκω· περὶ δὲ χρημάτων πόρου, ἔστιν—χρήματα ὑμῖν*, Dem. Ol. 1 : 19, p. 14; in Timoth. 64, p. 1203; Æschin. adv. Ctes. 204, p. 83; *μάλιστα μέν πως περὶ τὰς δίκας λέγεταί τε καὶ γράφεται τέχνῃ, λέγεται δὲ καὶ περὶ δημηγορίας*. Plat. Phædr. 261, B; *ἀντὶ μὲν τοῦ Θηβαίους μετὰ Φιλίππου συνεμβαλεῖν εἰς τὴν χώραν,—ἀντὶ δὲ τοῦ ἐν τῇ Ἀττικῇ τὸν πόλεμον εἶναι—ἀντὶ δὲ τοῦ τοὺς λῃστὰς ἡμᾶς φέρειν—ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ἑλλήσποντον ἔχειν Φίλιππον*, Dem. de Cor. 230, p. 304; *ὁδὸν μὲν διὰ τῆς θαλάσσης ἐποιήσατο, πλοῦν δὲ διὰ τῆς γῆς ἠνάγκασε γενέσθαι*, Lys. Or. Funeb. 29, p. 193; in Alcib. 1, 23, p. 141; —*ψηφιεῖσθε δ' ὑπὸ μὲν τῆς τύχης ἐγκαταλελεῖφθαι, ὑπὸ Δημοσθένους δὲ εὖ πεπονθέναι*; Æschin. adv. Ctes. 232, p. 87; 130, p. 72; Plat. Gorg. 455, D; Ages. 6 : 8; and in the Conclusion of a sentence: *εἰ περὶ πονηρῶν πραγμάτων ἔχουσί τι λέγειν, περί γε τῶν καλῶν κἀγαθῶν ῥᾳδίως εὐπορήσουσιν*. Isocr. Laud. Hel. 8, p. 209.

Instances of its Omission in these cases are: with *μέν—δέ*: *Χρόνιοί τε ξυνιόντες ἐν βραχεῖ μὲν μορίῳ σκοποῦσί τι τῶν κοινῶν, τῷ δὲ πλέονι τὰ οἰκεῖα πράσσουσιν*. Thuc. 1 : 141; *Τοιαῦτα μὲν περὶ τούτων ἔπαιζεν ἅμα σπουδάζων, ἀφροδισίων δέ, παρῄνει τῶν καλῶν ἰσχυρῶς ἀπέχεσθαι*. Comm. 1 : 3, 8 (Bernhardy); with an Adjective used without its Noun: *τὰ μὲν ἐν ταύτῃ διαμεμαρτυρημένα εἶναι ὡς ὑπὲρ υἱοῦ γόνῳ γεγονότος, τὰ δ' αὐτίκα μάλα ῥηθησόμενα ὡς εἰσποιητοῦ*; Dem. in Leoch. 51, p. 1095.

The arrangements given above may be combined in various ways; as, (*g*)+(*a*), *καὶ ἐν ἵππῳ καὶ βοῒ καὶ ἐν ἀψύχοις πολλοῖς* Symp. 5 : 3; *καὶ πρὸς φίλους δὲ καὶ ξένους καὶ πρὸς τὴν ἄλλην δίαιταν* Comm. 1 : 3, 3; *καὶ περὶ γυναικῶν δὲ καὶ τέκνων καὶ περὶ πάντων* Cyr. 3 : 3, 44; —*καὶ περὶ θεοὺς ἂν μάλιστα ἀμελῶς ἔχειν καὶ περὶ γονέας καὶ πατρίδα καὶ φίλους*. ib. 1 : 2, 7; *καὶ πρὸ πατέρων καὶ ἀδελφῶν καὶ πρὸ ὑμῶν αὐτῶν* Apol. 20; (*g*)+(*b*), *καὶ περὶ πατέρων τε καὶ τῶν ἄλλων συγγενῶν καὶ περὶ φίλων* Comm. 1 : 2, 53 (Dindorf, Sauppe); (*b*)+(*a*) exception, *κατὰ λέξιν τε καὶ ᾠδὴν καὶ κατὰ ὄρχησιν καὶ κατὰ τὰ τούτων πάντων μιμήματα* Plat. de Leg. 7, 816, D; (*o*)+(*a*), *μικρὸν προέχειν ἐν τοῖς μεγάλοις μᾶλλον ἢ πολὺ διαφέρειν ἐν τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μηδὲν πρὸς τὸν βίον ὠφελοῦσιν*. Isocr. Laud. Hel. 5, p. 209; (*h*)+(*a*) exc., *οὐ μόνον ἐν τῇδε τῇ πόλει δύναται πράττειν ὅ τι ἂν βούληται, ἀλλ' ἐν πάσῃ τῇ Ἑλλάδι καὶ τῶν βαρβάρων ἐν πολλοῖς καὶ μεγάλοις γένεσι*. Plat. Alcib. 1, 104, B; (*i*) (1)+(*a*), *ἃ ἐγένετο πρός τε τὸν βάρβαρον αὐτοῖς καὶ πρὸς τοὺς σφετέρους ξυμμάχους νεωτερίζοντας καὶ—τοὺς ἀεὶ προστυγχάνοντας κτἕ.* Thuc. 1 : 97; *ξύν τε τοῖς Λακωνικοῖς καὶ ξὺν τοῖς ἱππεῦσι καὶ τοῖς ὁπλίταις* Hel. 2 : 4, 10; *ὑπέρ τε πατρίδος ἡ μάχη ἔσται καὶ ὑπὲρ ἀρχῆς ἅμα καὶ δουλείας*. Thuc. 5 : 69; (*a*)+(*k*) (1), *περὶ δικαίου μόνον καὶ ἀδίκου ἢ καὶ περὶ ὧν κτἕ.* Plat. Gorg. 455, D; (*k*) (1) exc.+(*k*) (1), *ὅταν ἐν στρατείαις ἢ νόσοις ἢ ἐν θαλάττῃ χειμάζωνται* Id. Theæt. 170, A; *εἰς τὰ Ὀλύμπια ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν—ἀγώνων παγκράτιον ἢ καὶ ἄλλο τι κτἕ.* Æschin. adv. Ctes. 179, p. 79; (*k*) (2)+(*b*)+(*a*), *Πότερον οὖν ἐπὶ τὸ βέλτιόν τε καὶ κάλλιον μεταβάλλει ἑαυτὸν ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον καὶ τὸ αἴσχιον ἑαυτοῦ*; Plat. Pol. 2, 381, B; (*k*) (2)+(*k*) (1), exc., *ἐάν τ' ἐν πενίᾳ γίγνηται ἐάν τ' ἐν νόσοις ἤ τινι ἄλλῳ τῶν κτἕ.* ib. 10, 613, A; (*l*) (2)+(*k*) (1) exc. *μήθ' ὑπὸ τῶν φυλετῶν ἢ δημοτῶν ἀναγορεύεσθαι στεφανούμενον, μήθ' ὑπ' ἄλλου, φησί, μηδενός κτἕ.* Æschin. adv. Ctes. 44, p. 59; (*m*) (1)+(*a*), *οὐδὲ γὰρ ἐπὶ δουλείᾳ—δρᾶσαι τοῦτο, ἀλλ' ἐπὶ ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως* Thuc. 4 : 114; *οὐ παρὰ Χαριδήμου—, ἀλλὰ παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς* Æschin.

adv. Ctes. 77, p. 64; οὐ γὰρ κατὰ τὸ πλεῖν κυβερνήτης καλεῖται, ἀλλὰ κατὰ τὴν τέχνην καὶ τὴν τῶν ναυτῶν ἀρχήν. Plat. Pol. 1, 341, D; καὶ τὰς κρίσεις οὐκ ἐκ τῶν μαρτυριῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ὁμιλιῶν φησι ποιεῖσθαι, Æschin. in Tim. 153, p. 22; μηδ' ὑπὲρ τῶν ἔξω πραγμάτων εἶναι τὴν βουλήν, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ καὶ τοῦ πρὸς τὴν Ἀττικὴν πολέμου, Dem. Phil. 2, 35, p. 74; (m) (1)+2 (a), ὠστρακισμένον οὐ διὰ δυνάμεως καὶ ἀξιώματος φόβον, ἀλλὰ διὰ πονηρίαν καὶ αἰσχύνην τῆς πόλεως, Thuc. 8 : 73; (m) (7)+(a), μάλιστα μὲν διὰ τοὺς θεούς, δεύτερον δὲ δι' ὑμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους Ἀθηναίους ἐσωζόμην. Dem. de Cor. 249, p. 310; (m) (7)+2 (a), τὴν φύσιν—παρεσκεύασεν ὁ θεός—τὴν μὲν τῆς γυναικὸς ἐπὶ τὰ ἔνδον ἔργα καὶ ἐπιμελήματα, τὴν δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τὰ ἔξω ἔργα καὶ ἐπιμελήματα. Œc. 7 : 22.

XIII. THE PARTICLES.

I.
PRÆPOSITIVE PARTICLES.

The following Particles regularly stand first in their sentence or clause, or before the words affected by them: Ἀλλά, Ἆρα, Ἀτάρ, Αὖθις, Ἄχρι, Εἰ, Εἴπερ, Εἴτε, Ἐάν, Ἐάνπερ, Ἤν, Ἄν (*if*), Ἄνπερ, Ἐπεί, Ἐπάν, Ἐπειδή, Ἐπειδάν, Ἐπείπερ, Εἶτα, Ἔπειτα, Ἔςτε, Ἔςτεπερ, Ἕως, Ἕωςπερ, Ἔτι, Ἤ, Ἦ, Ἵνα, Καί, Καίπερ, Καίτοι, Μέχρι, Μῶν, Ὅμως, Ὅπου, Ὅπουπερ, Ὅποι, Ὁπόθεν, Ὅπῃ, Ὅπηπερ, Ὁπότε, Ὁπόταν, Ὅπως, Οὗ, Οὗπερ, Οἷ, Ὅθεν, Ὅθενπερ, Ἧι, Ἧιπερ, Διό, Διόπερ, Ὅτε, Ὅταν, Ὅτι, Διότι, Ὡς, Ὥςπερ, Ὥςτε, Ποῦ, Ποῖ, Πόθεν, Πῇ, Πότε, Πῶς, Πάλιν, Οὔκουν, Οὐκοῦν, Οὐ, Μή, Οὐδέ, Μηδέ, Οὔτε, Μήτε, Πότερον, Πότερα, Ποτέρως, Πρίν, Τοιγαροῦν, Τοιγάρτοι.

Exceptions to this usage are:

(*a*) Ἀλλά is sometimes subjoined to δέ; as, Σὺ δ' ἀλλά, —μεταχώρησον, Hel. 3 : 4, 26; Σὺ δ' ἀλλ' εἰπέ Plat. Soph. 235, D; and sometimes to the negative of a preceding clause; as, Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπέμεινεν Cyr. 1 : 4, 8; Dem. Ol. 2, 22, p. 24; de Pace 3, p. 27; de Chers. 8, p. 92; Isocr. Pan. 85, p. 57; so, as a merely strengthened adversative formula, ᾧ ἐδόκει μὲν καὶ ἄμεινον εἶναι πρὸς τοὺς Ἀργείους μᾶλλον χωρεῖν, οὐ μέντοι ἀλλὰ καὶ φρονήματι φιλονεικῶν ἠναντιοῦντο, Thuc. 5 : 43; Πάνυ μὲν οὖν· οὐ μέντοι, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ἔγωγε κτἑ. Plat. Men. 86, C; οὐ μὴν αὐτός γε ἀλλὰ καὶ πρότερος ἀκηκοέναι Id. Parm. 124, D; Οὐ γάρ τοι ἀλλὰ τοῦτόν γε τὸν λόγον—θαυμάζω. Id. Euthyd. 286, C.

(*b*) Ἆρα sometimes follows other Particles; as, Ἀλλ' ἆρα— Cyr. 1 : 4, 11; Comm. 3 : 3, 2; Plat. Soph. 243, E; Parm. 138, C; Pol. 2, 381, B; Ἀτάρ, ἔφη, ὦ Κροῖσε, ἆρ' ἄν— Cyr. 7 : 2, 10; Plat. Phædr. 230, A; Καὶ ἆρα— Id. Pol. 2, 376, C; 5 : 480; Crat. 393, A; or the emphatic part of a clause; as, Ἀνδρείαν δὲ—ἆρα— Comm. 4 : 6, 10; Plat. Soph. 250, A; Gorg. 467, E; Τόδε ἆρα— Id. Pol. 8, 551, D; Κάθαρσις δὲ εἶναι ἆρα οὐ τοῦτο ξυμβαίνει, Id. Phæd. 67, C; τὴν δὲ τῆς μίξεως αἰτίαν καὶ γενέσεως τετάρτην λέγων ἆρα μὴ πλημμελοίην ἄν τι; Id. Phileb. 27, B; 29, D; Parm. 147, A; Gorg. 476, A.

(*c*) Ἦ sometimes follows another Particle; as, Ἀλλ' ἦ— 7 : 6, 4; Plat. Gorg. 447, A; Euthyd. 299, A; Protag. 309, B; and sometimes the subject or object of a clause; as, σκυλεύειν—ἦ καλῶς ἔχει; Id. Pol. 5, 469, C; ἵππους χρεμετίζοντας—καὶ πάντα αὖ τὰ τοιαῦτα ἦ μιμήσονται; ib. 3, 396, B.

(*d*) Καί sometimes occupies a secondary place; as, (1) after a Conjunction and the indefinite τὶς: εἴ τις καὶ ἄλλος 1 : 4, 15; Cyr. 6 : 2, 39; Thuc. 1 : 70; Plat. Phæd. 59, A; Menex. 246, D; Pol. 1, 393, E; ὥς τις καὶ ἄλλος 1 : 3, 15; 2 : 4, 6; 2 : 6, 8; ὅθεν τις καὶ δύναμις Thuc. 1 : 15; ὅσον τις καὶ ἄλλος Cyr. 3 : 2, 26; so, εἴ ποτε καὶ ἄλλοτε 6 : 2, 12; (2) after other words, whether used alone: τοιοῦτοι κριταὶ καὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς ἔσεσθε. Dem. Ol. 1, 28, p. 18: de Fals. Leg. 193, p. 685; ἧς καὶ ἕνεκα στεφανοῦνται Æschin. adv. Ctes. 189, p. 81; Plat. Alc. 1, 103, A; or in the formula καί—καί: ἡ μέντοι ξύνοδος καὶ περὶ σωτηρίας ἥδε πάρεστιν καὶ ὁ λόγος—γιγνέσθω. Thuc. 5 : 88; Dem. de Fals. Leg. 89, p. 369; ταῦτα καὶ βέλτιστα εἴη καὶ ἥκιστ' ἂν δουλώθειεν Thuc. 3 : 71; 5 : 61; 6 : 65; Ἀμύνατε οὖν ὦ Λακεδαιμόνιοι καὶ τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ—καὶ ἡμῖν ἄνομα παθοῦσιν ἀνταπόδοτε κτἑ. Id. 3 : 67; 8 : 10; δεδιὼς καὶ τήν—βοήθειαν καὶ πυνθανόμενος Id. 4 : 105.

Καί in the combination εἰ καί, ἐὰν καί, belongs to the Condition, while in καὶ εἰ, κεἰ, καὶ ἐάν, κἄν, it belongs to the Conclusion; as, στέγαι δὲ εἰ καὶ ἡμῖν αὐτοῖς εἰσιν, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐχ ἵπποις κτἑ. Cyr. 6 : 1, 14; 1 : 3, 16; Thuc. 2 : 64; Dem. de Pace 15, p. 61; Phil. 3, 1, p. 110; Isocr. de Perm. 33, p. 317; Plat. Gorg. 486, C; Euthyphr. 4, D; —ποταμοί, ἣν καὶ πρόσω τῶν πηγῶν ἄποροι ὦσι, προϊοῦσι πρὸς τὰς πηγὰς διαβατοὶ γίγνονται 3 : 2, 22; ὁδοποιήσειέ γ' ἂν αὐτοῖς, καὶ εἰ σὺν τεθρίπποις βούλοιντο ἀπιέναι. 3 : 2, 24; Cyr. 3 : 3, 69; Hel. 2 : 4, 25; Dem. Phil. 3, 4, p. 111; de Fals. Leg. 95, p. 371; Isocr. Pan. 28, p. 46; Plat. Symp. 185, E; Gorg. 508, E; Apol. 32, A; ἱκανοί εἰσι—τοὺς μικρούς, κἂν ἐν δεινοῖς ὦσι, σώζειν εὐπετῶς 3 : 2, 1) ; Dem. de Chers. 3, p. 90; in Mid. 51, p. 530; Plat. Protag. 333, E.

(*e*) Μῶν may follow another Particle; as, ἀλλὰ μῶν καὶ πρὸς ἡμᾶς τοῦτο τείνει—; Plat. Pol. 5, 454, A.

(*f*) Ὅμως may follow another Adversative Particle; as, ἀλλ' ὅμως ὁ Κλέαρχος οὐκ ἤθελεν κτἑ. 1 : 8, 13; Comm. 2 : 4, 7; Symp. 6 : 9; Plat. Phæd. 68, E; 69, A; ἐπικουρίᾳ δὲ ὅμως— Thuc. 8 : 45; τὰ βέλτιστα δ' ὅμως— Id. 3 : 43; Ἐπεμίγνυντο δὲ ὅμως ἐν αὐταῖς κτἑ. Id. 1 : 146; Dem. Ol. 3, 17, p. 33; βουλόμενον δὲ ὅμως— Thuc. 8 : 52; νῦν δὲ ὅμως θαῤῥῶ Plat. Symp. 193, E; Δῆμος μέντοι ὅμως κτἑ. Thuc. 8 : 86; ἐμοὶ μέντοι ὅμως Cyr. 2 : 3, 22; separated from it, οὐ μὴν ἀλλ' ἔχει τινὰ πρόφασιν ὅμως· [Dem.] Phil. 4, 28, p. 138; ἐπὶ μέντοι τὴν γέφυραν ὅμως φυλακὴν ἔπεμψαν· 2 : 4, 23; and used alone may follow several words, Οἱ μὲν οὖν πρῶτοι ὅμως τρόπῳ τινὶ ἐστρατοπεδεύσαντο, 2 : 2, 17; Τά τε Συρακοσίων ἔφη ὅμως ἔτι ἥσσω—εἶναι· Thuc. 7 : 48; it sometimes precedes the concessive participle, though strictly belonging, in such case, to the principal verb; as, σὺν μὲν σοὶ ὅμως καὶ ἐν τῇ πολεμίᾳ ὄντες θαῤῥοῦμεν Cyr. 5 : 1, 26; ib. 6 : 4, 6; ib. 8 : 2, 21; Thuc. 5 : 61; 8 : 93; Plat. Phæd. 91, C: Pol. 6, 425, D; Lys. 213, A.

(*g*) Οὐ and Μή have in some instances a peculiar position; as, (1) sometimes preceding μάλα, πάνυ, and πάντως, though modified by them: Τοιοῦτος μὲν δὴ ἄρχων ἦν· ἄρχεσθαι δὲ ὑπὸ ἄλλων οὐ μάλα ἐθέλειν ἐλέγετο. 2 : 6, 15; Hel. 6 : 2, 39; Hip. 11 : 1; Εἰς τοῦτον οὖν τὸν κίνδυνον οὐ μάλα πως ἐθέλουσιν οἱ νῦν ἰέναι. Vect. 4 : 29; τὸ ὑπαίτιον εἶναί τινι οὐ πάνυ προσίεμαι. Comm. 2 : 8, 5; 1 : 8, 14; Cyr. 6 : 2, 12; ib. 8 : 2, 24; Is. de Nicostr. Her. 12, p. 47; εἰ δὲ δή—μὴ πάνυ πολὺν μισθὸν προςετέλει 7 : 6, 30; οὐ πάνυ τι νομίζω ἀσφαλὲς εἶναι τοῦτο. 5 : 9, 26; Hel. 3 : 1, 16; ἐάν τίς σε φῇ μὴ πάνυ τι εὐδαίμονας ποιεῖν τούτους κτἑ. Plat. Pol. 4, 419, A; οὐ πάντως τὴν αὐτὴν ib. 5, 454, C; (2) when an infinitive depending on ἀξιῶ or φημί is modified by οὐ or μή, they regularly stand before the leading verb: οὐκ ἠξίουν περιιδεῖν αὐτούς κτἑ. Thuc. 8 : 73; 3 : 44; 1 : 102; οὐ μέντοι ἀξιοῦν γε εἴργεσθαι. 4 : 78; πείθεσθαι οὐκ ἀξιοῦντας Œc. 21 : 4; οὐκ ἔφασαν ἰέναι 1 : 3, 1; 4 : 1, 21; 4 : 1, 24; Thuc. 1 : 87; 3 : 62; Plat. Pol.

7, 531, B; οὐκ ἔφη αὐτός, ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν Thuc. 4 : 28; Ἐὰν μὲν οὖν φάσκῃ Φρύνιχον ἀποκτεῖναι—ἐὰν δ' οὐ φάσκῃ, Lys. in Agor. 76, p. 137; Plat. Apol. 25, B; ὁπότε μὴ φαῖεν, Thuc. 3 : 68; 8 : 53; Lyc. in Leocr. 34, p. 152; Plat. Gorg. 457, D; 481, E; (3) in cases of opposition and contrast they may stand last in their clause: ὑπὸ μὲν τοῦ ἡλίου καταλαμπόμενοι τὰ χρώματα μελάντερα ἔχουσιν, ὑπὸ δὲ τοῦ πυρὸς οὔ· Comm. 4 : 7, 7; Symp. 4 : 3; Οὗτος δ' ἦν καλὸς μέν, μέγας δ' οὔ· 4 : 4, 3; εὑρεῖν ὅ τι αὐτῷ μὲν ἐπ' ἀγαθῷ χρήσεται, ἡμῖν δὲ οὔ, Cyr. 8 : 1, 5; τοῖς μὲν ἐδόκει βέλτιστον εἶναι καταμεῖναι, τοῖς δὲ πολλοῖς οὔ. 5 : 6, 19; 5 : 1, 17; σὺν τῷ δικαίῳ καὶ καλῷ ᾤετο δεῖν τούτων, ἄνευ δὲ τούτων μή. 2 : 6, 18; —αὐτὸν ἔπαισε μέν, ἔδησε δ' οὔ. 4 : 6, 2; —ὅ τι τε χρὴ ποιεῖν καὶ ὅ τι μή· Œc. 5 : 19; Καὶ τὰ ἀκόντια ἐπεδείκνυε μὲν οὔ, κατέθηκε δέ κτἕ. Cyr. 1 : 4, 10; 6 : 2, 20; καὶ ὑπήντησε μὲν οὐ οὐδὲ ἀνέστη, Symp. 9 : 3; διδοὺς ἐκεῖσε μόνον πλέουσιν ἀσφάλειαν, ἄλλοθι δ' οὔ, Hel. 2 : 2, 2; —ἐφοίτων ἀκηρύκτως μέν, ἀνυπόπτως δὲ οὔ· Thuc. 1 : 146.

(*h*) Ὅπως, Ὅτι, and Ὡς, modifying a superlative depending on a Preposition, regularly stand before the Preposition (see p. lxxxiii).

(*i*) The Particles Εἰ, Ἐάν, Ἄν (*if*), Ἤν, Ἐπεί, Ἐπάν, Ἐπειδή, Ἐπείπερ, Ὅτε, Ὅταν, Ὁπότε, Ὅπως, Ὅτι, Διότι, Ὡς, Ὥστε, Ἵνα, and Μή, may follow an emphatic word or words, this more frequently happening with Εἰ, Ἐάν, Ἄν, Ὡς, and Ὅτι; as, (1) with Εἰ: Ἡμεῖς οὖν εἰ μέλλομεν τούτους εἴργειν ὥστε κτἕ. 3 : 3, 16; 2 : 4, 6; 6 : 2, 15; Cyr. 6 : 1, 4; Thuc. 2 : 77; 4 : 85; κύριος εἰ γενήσεται, Dem. in Timocr. 1, p. 700; Ἕτερον πάλιν ἐὰν συμβῇ τι, [Dem.] Phil. 4, 21, p. 137; Τοῦτο δ' εἰ μὴ βούλεσθε, Hel. 1 : 7, 22; Ages. 5 : 2; Thuc. 1 : 10; 1 : 142; 2 : 81; 3 : 57; Dem. in Mid. 15, p. 530; in Lept. 79, p. 481; Plat. de Leg. 7, 807, B; τὰς ἀτελείας ἐὰν ἀφέλησθε, Dem. in Lept. 25, p. 464; Plat. de Leg. 4, 711, E; Θαυμάζω δ' ἔγωγε καὶ τὸ νάπος τοῦτο εἴ τις μᾶλλον φοβερὸν νομίζει εἶναι κτἕ. 6 : 3, 19; Μάχεσθαι δὲ ἐὰν βούλησθε, Cyr. 5 : 3, 6; ἄλλο εἴ τι ἔχοιεν βρωτόν. 4 : 5, 5; Cyr. 6 : 2, 13; and following the Relative, ἃ τότ' εἰ προείδοντο, Dem. Phil. 3, 68, p. 128; in Timocr. 197, p. 761; Lyc. in Leocr. 76, p. 157; ὅ γ' εἰ μὴ εἴχομεν, Comm. 4 : 3, 3; καὶ τὴν πρόσοδον ταύτην μεγίστην οὖσαν Ἀθηναίαν ἣν ὑφέλωσι Thuc. 3 : 31; Dem. Phil. 1, 43, p. 52; Plat. de Leg. 7, 807, B; 9, 874, B; τῶν ἐχθρῶν εἴ τινα λάβοιεν Thuc. 3 : 81; 1 : 10; 1 : 36; Plat. Phæd. 62, C; ἐπεὶ ἔμοιγ' εἰ τοῦτο δοθείη Dem. de Cor. 293, p. 323; διὰ τοῦ Κρισαίου κόλπου εἰ βούλοιντο περαιοῦσθαι, Thuc. 1 : 107; 6 : 13; Dem. de Pace 16, p. 61; Plat. Gorg. 465, A; Euthyphr. 7, C; ἐπί τε τῆς κεφαλῆς τὰ ὅπλα εἴ τις φέροι, 4 : 36; ἐκείνως εἰ λογίσαισθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς· Dem. in Lept. 61, p. 475; ἄλλοσε εἴ ποι βουλόμεθα πλεῖν Thuc. 1 : 53; (2) with Ἐπεί: Οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπεὶ ἀφίκοντο εἰς Πέρινθον, Νέων μὲν κτἕ. 7 : 2, 11; Cyr. 5 : 5, 3; Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὰ γεγενημένα καὶ τὴν πολιορκίαν ἐπεὶ ἤκουσαν, Hel. 1 : 6, 24; ἅπαντα τὰ τοιαῦτα ἐπὰν ἴδητε, Dem. in Aristog. 1, 96, p. 769; Οἱ δὲ τῶν Ἀργείων ἄνδρες ἀκούσαντες ἐπειδὴ ἀνήνεγκαν τοὺς λόγους Thuc. 5 : 28; 7 : 32; Ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας ἐπειδὴ ἠγγέλθη κτἕ. Id. 8 : 1; Πρόξενος δὲ καὶ Μένων ἐπείπερ εἰσὶν ὑμέτεροι μὲν εὐεργέται—πέμψατε αὐτοὺς δεῦρο· 2 : 5, 41; (3) with Ὅτε: τήν τε γὰρ πόλιν ὅτε ἐδόκει ἐκλιπεῖν ἄμεινον εἶναι Thuc. 1 : 91; Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ὅταν παραγγείλωσιν—δῆλον ὅτι πέμψετε κτἕ. Hel. 7 : 1, 13; τὰ ὅπλα ὅταν ἔχοντες κτἕ. Cyn. 12 : 2; Τὸ δ' ὑμεῖς ὅταν λέγω, Dem de Cor. 88, p. 255; (4) with Ὁπότε: τὰ δ' αὖ τῶν στρατιωτῶν ὁπότε ἐνθυμοίμην, 3 : 1, 20; ἐπὶ φρυγανισμὸν ἅμα ὁπότε ἐξέλθοιεν οἱ ναῦται Thuc. 7 : 4; (5) with Ὅπως: Καὶ θαυμάζω γ', ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἡ πόλις ὅπως ποτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον ἔκλινεν. Comm. 3 : 5, 13; Cyr. 5 : 1, 26; τὰ δ' ἐπιτήδεια ὅπως ἔχωσιν ἔφη αὐτῷ μελήσειν. ib. 4 : 5, 57; κατ' ὀλιγαρχίαν δὲ σφίσιν αὐτοῖς μόνον ἐπιτηδείως ὅπως πολιτεύσουσι θεραπεύοντες, Thuc. 1 : 19; and following the Relative, Ὃν ὅπως ποτὲ οὐκ εὐθὺς ἰδόντες ἀπεστράφητε, θαυμάζω. Dem. de Cor. 159, p. 281; (6) with Ὅτι: Αὐτερέται δὲ ὅτι ἦσαν καὶ μάχιμοι πάντες, Thuc. 1 : 10; 8 : 12; Οἱ δ' ἔλεγον ὅτι—ἡ δὲ διὰ τῶν ὀρέων καὶ πρὸς ἄρκτον τετραμμένη ὅτι εἰς Καρδούχους ἄγοι. 3 : 5, 15; Plat. Crit. 48, B; Apol. 29, B; —Ἑλλήνων τε ὅτι Ἕλληνες πλείστων δὴ ἤρξαμεν Thuc. 2 : 64; 8 : 86; εἰσόμεθα αὐτῷ ὅτι οὐδεμίαν χάριν ὀφείλομεν, Cyr. 3 : 2, 30; Hi. 1 : 6; μηχανὰς ὅτι οὐ κατῆλθεν ἔχων, ἁμαρτεῖν ἐδόκει. Thuc. 5 : 17; 8 : 78; 8 : 89; 8 : 108; Τὰ δὲ ὅπλα σὺ ἐλθὼν εἰπέ, ὦ Πολύκρατες, ὅτι ἐγὼ κελεύω καταλιπεῖν, 7 : 2, 30; ἔλεγον πάντα τὰ γεγενημένα καὶ νῦν ὅτι πολιορκοῦνται ἐπὶ λόφου, 6 : 1, 11; (7) with Διότι: οὐδεὶς σκοπεῖ αὐτῶν τοῖς καὶ ἄλλοθί που ἀρχὴν ἔχουσι καὶ ἧσσον ἡμῶν πρὸς τοὺς ὑπηκόους μετρίοις οὖσι διότι τοῦτο οὐκ ὀνειδίζεται· Thuc. 1 : 77; (8) with Ὡς: Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οὐ πολὺ ὕστερον καταπλεύσαντες ὡς ἑώρων, ἀπήγγειλαν μὲν οἱ στρατηγοί κτἕ. Thuc. 3 : 4; 3 : 5; Ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θεάσασθ' ὡς ἔχω. Dem. in Aristocr. 194, p. 685; ἀναδιδάσκοντες αὐτὸν τῶν Αἰτωλῶν ὡς εἴη ῥᾳδία ἡ αἵρεσις Thuc. 3 : 97; Τοῖς τε γὰρ ἔργοις ὡς διῄρηται ἀθρείτω Id. 5 : 26; κονιορτὸν δὲ ὡς εἶδον Id. 4 : 44; 1 : 134; μετ' ἐλπίδος τε ἅμα ἰόντες καὶ ὀλοφυρμῶν, τὰ μὲν ὡς κτήσοιντο, τοὺς δ' εἴ ποτε ὄψοιντο, Id. 6 : 30; τὸν ἔκπλουν ὡς ἅμα τῷ ἦρι ποιησόμενος Id. 7 : 17; Νομίζουσι—ἐν τῇ Ἱερᾷ ὡς ὁ Ἥφαιστος χαλκεύει, Id. 3 : 88; 4 : 15; 5 : 72; καὶ οἴκοθεν ὡς ἄκοντες αὐτῷ ξυνῆλθον, Id. 5 : 7; (9) with Ὥστε: βεβαιότερος δὲ ὁ δράσας τὴν χάριν ὥστε ὀφειλομένην δι' εὐνοίας ᾧ δέδωκε σώζειν· Id. 2 : 40 (Darpe); (10) with Ἵνα: οἱ δὲ Ἕλληνες ἵνα μὴ κωλύωνται ὑφ' ὑμῶν δουλείας ἀπαλλαγῆναι. Id. 4 : 87; (11) with Μή: δεδιότες τό τε στράτευμα μὴ εὔνουν ἔχῃ, —ὅ τε δῆμος μὴ μαλακίζηται, Id. 6 : 29; ἦσαν γὰρ ὑποπτοί—ἔς τε τὸ λοιπὸν μὴ οὐκέτι βούλωνται ἀμύνειν, Id. 6 : 75 (see also p. xxxix).

(*j*) Interrogative Particles, as Ποῦ, Πόθεν, Πότε, Πῶς, Πότερον, may follow (1) certain Particles, as, Καί intensive, or the Adversatives Ἀλλά and Καίτοι; as, Καὶ πόθεν ἄν— Symp. 2 : 4; Καὶ πῶς— Hi. 7 : 11; Καὶ πῶς ἄν— Cyr. 1 : 3, 11; Comm. 3 : 9, 12; Καὶ πῶς δή— Cyr. 1 : 3, 10; Comm. 3 : 13, 6; Dem. de Cor. 255, p. 312; Καὶ πότερα— Cyr. 4 : 3, 11; Ἀλλὰ πόθεν δή; Symp. 2 : 4; Ἀλλὰ πῶς— Cyr. 1 : 3, 11; Καίτοι πῶς— Isocr. Pan. 175, p. 77; Καίτοι πῶς ἄν— Ages. 6 : 4; Isocr. Pan. 96, p. 60; Lyc. in Leocr. 77, p. 157; or (2) an emphatic word or words of their clause; as, Ἐμὲ δὲ ποῦ χρὴ οἰκεῖν; Hel. 3 : 1, 28; Σὺ δέ, ὦ Κῦρε, ἔφη, πότε κοσμήσει; Cyr. 8 : 3, 4; Οἱ δ' Αἰγύπτιοι, ἔφη ὁ Κῦρος, πῶς εἰσι τεταγμένοι; ib. 6 : 3, 20; Comm. 3 : 13, 6; Ages. 9 : 6; Thuc. 4 : 62; Æschin. adv. Ctes. 203, p. 82; Plat. Phileb. 12, D; Soph. 250, D; de Leg. 7, 809, A; Τὰ δὲ ἐπιτήδεια πότερον ὠνεῖσθαι κρεῖττον κτἕ. 3 : 2, 21; 7 : 7, 45; Comm. 2 : 7, 8; ib. 3 : 5, 2; ib. 3 : 9, 1; Symp. 4 : 2; Æschin. adv. Ctes. 178, p. 79; Ἀργύριον δὲ ποτέρως ἂν πλέον ἀναλωθείη, 7 : 7, 34; Plat. Pol. 1, 347, E; 2, 368, C; or (3) even stand last; as, Φίλοι δὲ πῶς; Comm. 2 : 6, 10; τὰς δὲ τῶν ξένων πῶς; Dem. de Syntax. 23, p. 173; Æschin. adv. Ctes. 33, p. 58; τὰ δὲ τοῦ Φιλίππου—σκέψασθε πῶς; Dem. de Cor. 235, p. 305 (see also p. xxiv).

(*k*) For ἄλλοσε ὅποι and the like, see p. xxix.

II.

POSTPOSITIVE PARTICLES.

The following Particles stand after one or more words of their clause or sentence, or after the words affected by them: ἄν, ἄρα, αὖ, γάρ, δέ, δή, δαί, δήπου, δήπουθεν, δήποτε, δῆτα, δῆθεν, μέν, μέντοι, μήν, οὖν, γοῦν, τοίνυν.

Ἄν.

1. *Its Position in reference to the Verb.*

The proper place of ἄν being with the Predicate, it regularly stands near the Verb, and (*a*) commonly after it; as, Προάγοις ἄν. Plat. Phædr. 229, B; εἰ δὲ τοῦτ' ἐποίει ἕκαστος, ἐνίκων ἄν. Dem. Ol. 3, 17, p. 33;

παυσοίμεθ' ἄν· Thuc. 5 : 87; ib.; Ἀλλ' εἴποιτ' ἄν, 7 : 6, 16; Dem. de Fals. Leg. 330, p. 447; βλάπτειν ἱκανοὶ εἴημεν ἄν, 2 : 5, 17; Comm. 2 : 5, 3; Thuc. 7 : 55; Dem. de Cor. 28, p. 234; 304, p. 327; τὴν ἐλευθερίαν ἑλοίμην ἂν ἀνθ' ὧν κτἕ. 1 : 7, 3; Cyr. 3 : 2, 20; Thuc, 6 : 34; συγκαταστρέψαιντ' ἂν αὐτῷ. 2 : 1, 14; 3 : 2, 36; Cyr. 8 : 1, 23; Cyn. 3 : 11; Thuc. 8 : 2; Dem. de Cor. 24, p. 233; Phil. 2, 36, p. 74; ἐπορευόμεθα ἂν ἐπὶ βασιλέα. 2 : 1, 4; ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν περιμείνειεν ἂν αὐτούς, 2 : 1, 3; οἱ πονηρότατοι πλεονεκτήσειαν ἄν. Cyr. 7 : 2, 11; 7 : 7, 17; πολλὴν μὲν σωφροσύνην καταμάθοι ἄν τις, 1 : 9, 3; Thuc. 7 : 28; ἴδοι τις ἂν τοιοῦτον, Dem. in Lept. 13, p. 460; ὡμολογεῖτ' ἂν ἡ κατηγορία Dem. de Cor. 15, p. 230; Plat. Prot. 330, D; 353, C; ἥκες ἂν φέρων κτἕ. 7 : 5, 5; 1 : 6, 2; Thuc. 6 : 34; ὅτου ἕνεκα βουλοίμεθ' ἂν τὴν βασιλέως χώραν κακῶς ποιεῖν, 2 : 3, 23 (Dindorf); Ἐγὼ γὰρ ὀκνοίην μὲν ἂν εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαίνειν—φοβοίμην δ' ἄν κτἕ. 1 : 3, 17; 7 : 7, 18; Thuc. 1 : 80; 6 : 34; ἀνεθάρσησάν τε ἂν καὶ πρός κτἕ. Id. 7 : 71; εἱλόμεθα γὰρ ἂν πρό γε τούτου κτἕ. Id. 3 : 59; 4 : 54; καὶ ὁδοποιήσειέ γ' ἂν αὐτοῖς 3 : 2, 24; εἴποι τις ἂν ὡς πάντα ταῦτ' εἰδὼς Dem. Phil. 2, 13, p. 69; Εἴποι δή τις ἄν, 7 : 6, 21; εἰ οἴει τὴν ὑμετέραν ἀρετὴν περιγενέσθαι ἂν τῆς κτἕ. 2 : 1, 13; 1 : 7, 5; Thuc. 3 : 30; 3 : 92; 6 : 34; 8 : 2; χωρίων—ἀπορεῖν ἄν σοι δοκοῦμεν; 2 : 5, 18; ἑλεῖν δ' ἂν ᾤοντο κτἕ. 5 : 2, 9; λανθάνειν τε ἂν τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον, Thuc. 4 : 29; διὰ τὸ ἀρχθῆναι ἂν ὑφ' ἑτέρων Id. 6 : 18; 7 : 62; ὡς ἁλόντος ἂν τοῦ χωρίου 5 : 2, 8; Thuc. 1 : 76; so after the Principal Verb in the compound forms: τούτου τοῦ φόβου ἀπηλλαγμένοι ἂν εἴημεν, Vect. 4 : 39; Dem. Phil. 1, 42, p. 52; —ἔχον ἂν εἴη Plat. de Leg. 7, 798, E; Ἰτέον ἂν εἴη θεασομένους, Comm. 3 : 11, 1; (*b*) very rarely before it; as, οὕτω καὶ φίλον ἄνδρα εὐεργετεῖν ἂν δύναιτο. Hel. 4 : 1, 8; Dem. in Aristocr. 110. p. 657; Δικαίως δὴ μετέχειν ἂν λέγοιτο κτἕ. Plat. Polit. 260, A; Τί οὖν, τις ἂν εἴποι, κτἕ. Dem. Ol. 1, 14, p. 13; ἅμα ἔξω ἂν εἴχετο Thuc. 4 : 106; ᾗ γὰρ ἀγνῶτα ἂν εὗρεν ᾧ ἐρεῖ ἢ γνώριμον ἄπιστον. Id. 8 : 66; Ἐμοὶ δ' ἀρκοῦν ἂν ἐδόκει κτἕ. Id. 2 : 35 (Krueger); —τὸν ἀγῶνα ἂν γίγνεσθαι. Id. 5 : 60; τῷ μὴ προέχων ἂν ἐπελθεῖν Id. 3 : 11; εἰς δὲ τὸ πόλισμα ἂν γενόμενον 6 : 2, 7; οἱ δι' ἀπορίαν δραχμῆς ἂν ἀποδόμενοι τὴν πόλιν Hel. 2 : 3, 48.

2. *Its Position in reference to the Adjuncts of the Verb.*

(1) It is not unfrequently separated from its Verb; as (*a*), it may closely connect itself with a Conditional Participle: οὕτω γὰρ καὶ ἑπόμενοι ἂν φίλοι αὐτῷ καὶ πρόθυμοι ἐποίμεθα κτἕ. 1 : 3, 19; καὶ ἀποτέμνοντες ἂν τὰς κεφαλὰς ἔχοντες ἐπορεύοντο, 4 : 7, 16; λέγοντος ἄν τινος πιστεῦσαι οἴεσθε; Dem. Phil. 2, 20, p. 71; παραδόντες δ' ἂν ταῦτα καὶ τῶν σωμάτων στερηθῆναι. 2 : 1, 12; κἂν περιγενόμενοι μεθ' ἡμῶν τούσδε τε μὴ αἰσχρῶς δεσπότας λαβεῖν Thuc. 6 : 80; (*b*) when it modifies a Verb depending on οἴομαι, δοκῶ, οἶδα, φημί, and the like, it may stand near the leading Verb or even before it; as, near it: οἶμαι ἂν ἐλθεῖν 5 : 1, 4; οἰόμεθα ἂν καὶ τῇ ἀρετῇ χρῆσθαι, 2 : 1, 12; 3 : 1, 38; 3 : 1, 39; 7 : 2, 34; Cyr. 8 : 1, 26; Hel. 2 : 3, 37; οἶμαι ἄν, αὐτῶν εἰ καλῶς τις ἐπιμελοῖτο, οὐκ εἶναι ἔθνος κτἕ. ib. 6 : 1, 9; οὓς νομίζω ἂν σὺν τῇ παρούσῃ δυνάμει ταπεινοὺς ὑμῖν παρασχεῖν· 2 : 5, 13; Οἶμαι γὰρ ἂν οὐκ ἀχαρίστως μοι ἔχειν κτἕ. 2 : 3, 18; 3 : 2. 3; ἐνόμιζον γὰρ ἂν κρατῆσαι τῆς πόλεως Thuc. 2 : 70; Οἶμαι ἂν οὖν, ἔφη, ὑμᾶς ἀπολαβεῖν κτἕ. 7 : 7, 14; καὶ οἴεσθαι ἂν Σεύθην πεῖσαι· 7 : 7, 19; καὶ καθ' ἕκαστον δοκεῖν ἄν μοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα—παρέχεσθαι, Thuc. 2 : 41; οὐκέτι οἰόμενοι ἂν ναυμαχῆσαι Id. 7 : 40; νομίσαντες κἂν ἐπὶ σφᾶς ἕκαστοι ἐλθεῖν αὐτούς, Id. 8 : 2; before it: σὺν ὑμῖν μὲν ἂν οἶμαι εἶναι τίμιος 1 : 3, 6; Thuc. 1 : 76; Καὶ αἰδοῦς δ' ἂν ἡγεῖτο μᾶλλον πάντας ἐμπιπλάναι, Cyr. 8 : 1, 27; Hel. 6 : 5, 39; ἱερείων ἂν πολλὴν ἀφθονίαν ἐνόμιζε γενέσθαι. Cyr. 1 : 4, 17; 3 : 2, 29; ἅμα ἄν μοι δοκεῖς καὶ σαυτῷ κακόνους εἶναι. 2 : 5, 16; Thuc. 1 : 22; Καὶ ἡμῖν γ' ἂν οἶδ' ὅτι τριςάσμενος ταῦτ' ἐποίει, 3 : 2, 24; εὖ μὲν εἰπεῖν οὐκ ἂν ἡγεῖται περὶ τοῦ μὴ καλοῦ δύνασθαι, Thuc. 3 : 42; 2 : 89; 5 : 8; οὐδεὶς γὰρ ἂν ᾤετο τὸν παῖδά ποτε τοῦτο τολμῆσαι· Antiph. de Caede Her. 69, p. 137; οὐκ ἄν μοι δοκεῖ τὸ τοιοῦτο ξυμβῆναι γενέσθαι. Thuc. 5 : 89; Plat. Pol. 4, 422, B; οὐκ ἂν οἶδ' ὅ τι ἄλλ' εἶχον ψηφίσασθαι, Dem. in Steph. 1, 7, p. 1103; οὐκ ἂν οἶδ' εἰ δυναίμην κτἕ. Plat. Tim. 26, B; δεινὰ ἂν ἔφη πάσχειν ὑπ' ἐμοῦ· Antiph. de Caede Her. 74, p. 138; οὐκ ἂν ἔφη ἐξαγαγεῖν 6 : 2, 19; 7 : 4, 23; 6 : 4, 10; Dem. Exc. adv. Zenoth. 17, p. 887; πανταχοῦ ἂν ἡγούμενοι ἐπικρατεῖν Thuc. 1 : 2; οὐκ ἂν οἰόμενοι πρὸς ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα ναῦς τὰς σφετέρας τολμῆσαι κτἕ. Id. 2 : 83; οὐκ ἂν νομίζων αὐτοὺς ὁμοίως ἀπολαβεῖν Id. 5 : 8; so when οἶμαι and φημί are used parenthetically: σὺ δ'—οἶμαι ἂν ὡς ἐγὼ λέγω ποιοῖς. Plat. Phæd. 101, E; Πρός γε ὑποδημάτων ἂν οἶμαι φαίης κτῆσιν. Id. Pol. 1, 333, A; Τί οὖν ἄν, ἔφην, εἴη ὁ Ἔρως; Id. Symp. 202, D.

(2) It may attach itself to any word in its clause, which in general is emphatic or which relates to the contingency; as (*a*), to an emphatic Noun: ὥστε καὶ ἰδιώτην ἂν γνῶναι ὅτι κτἕ. 5 : 9, 31; ὅςτις λέγοι ἄλλως πως σωτηρίας ἂν τυχεῖν ἢ βασιλέα πείσας, 3 : 1, 26; 5 : 9, 20; Thuc. 3 : 53; 3 : 113; Dem. Ol. 1, 10, p. 12; Ὥρα ἄν, ἔφη, συσκευάζεσθαι ὑμῖν εἴη. Cyr. 3 : 1, 43; καθ' ἡσυχίαν ἂν αὐτῷ προςεχώρησε Thuc. 1 : 74; βασιλεῖ ἂν πολλοῦ ἄξιοι γένοιντο, 2 : 1, 14; —τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις θείη δικαίως, Dem. Ol. 1, 10, p. 12; τὸ μὲν μέγιστον φιλοσοφίας ἂν στερηθείημεν Plat. Soph. 260, A; ἀναρχίᾳ ἂν καὶ ἀταξίᾳ ἐνόμιζον ἡμᾶς ἀπολέσθαι. 3 : 2, 29; Cyr. 1 : 4, 17; φίλοι μὲν ἂν τοῖς ἐχθίστοις, Thuc. 4 : 63; φόνου δ' ἂν εἰκότως ἐμαυτῷ λαχεῖν. Dem. in Mid. 120, p. 554; Thuc. 1 : 11; βίᾳ γὰρ ἂν εἷλον τὸ χωρίον Id. 1 : 102; (*b*) to an emphatic Pronoun: ὑμεῖς ἂν οὐ χρεὼν ἄρχοιτε. Id. 3 : 40; 6 : 34; 5 : 105; 1 : 33; Dem. Phil. 1, 42, p. 52; αὐτὰ ἂν ταῦτα μέγιστα τεκμήρια παρείχοντο Antiph. 1, 11, p. 112; Καὶ αὐτοὶ μὲν ἂν ἐπορεύθησαν 4 : 2, 10; Ἡμᾶς δ' ἂν οἱ ἐκεῖ Ἕλληνες μάλιστα μὲν ἐκπεπληγμένοι εἶεν, Thuc. 6 : 11; καὶ ἡμᾶς δ' ἂν ἔφην ἔγωγε χρῆναι κτἕ. 3 : 2, 24; ib.; ὑμεῖς τ' ἂν βουλεύοισθε—ἐγώ τ' ἂν κτἕ. Hel. 6 : 1, 7; οὐδέ—σοί γ' ἄν ποτε ἔτι δόξαιμι. 1 : 6, 8; 3 : 2, 24; αὐτός γ' ἄν, εἰ ἦρχεν, ποιῆσαι τοῦτο. Thuc. 4 : 27; and especially to a Demonstrative: ἐκ τούτων πάντων τοῦτον ἂν τὸν τρόπον ἐξελοίμεθα κτἕ. 2 : 5, 20; 5 : 6, 30; 7 : 6, 16; Cyr. 4 : 2, 38; ib. 4 : 2, 39; Thuc. 4 : 10; 6 : 40; Dem. Ol. 2, 17, p. 22; de Fals. Leg. 312, p. 441; οὐδὲ τοῦτ' ἄν τις εἴποι 1 : 9, 13; ἐκεῖνος ἂν λάβοι Hel. 4 : 1, 4; Thuc. 4 : 126; Isocr. Panath. 99, p. 253; τοῖςδ' ἂν μόνοις οὐκ ὀρθῶς ἀπαρέσκοιμεν Thuc. 1 : 38; τοιαῦτα ἄν τις νομίζων—οὐχ ἁμαρτάνοι Id. 1 : 21; (*c*) to an emphatic Adjective: ἄξιον ἄν τι δρῷεν; Id. 1 : 142; Ἐγὼ οὖν δεινὰ ἂν εἴην εἰργασμένος, Plat. Apol. 28, D; Gorg. 461, E; τί μέγα ἂν οὕτως ἔπαθον κτἕ. 5 : 8, 17; ὅμως μεγάλην ἂν ἔχειν αὐτοῖς χάριν, Dem. Ol. 1, 10, p. 12; μεγάλα γ' ἂν ζημιοῖο, Cyr. 3 : 1, 16; —πολλοῦ ἂν τοῦτο πρίασθαι· ib. 3 : 2, 19; Thuc. 1 : 10; 4 : 40; 5 : 105; 6 : 31; Dem. Ol. 1, 1, p. 9; Isocr. Laud. Hel. 60, p. 218; Plat. Apol. 25, B; Ἡμῖν δ' ἐκ πολλῆς ἂν περιουσίας νεῶν μόλις τοῦτο ὑπῆρχε Thuc. 7 : 13; πολλοὺς δ' ἂν ὁμήρους κτἕ. 3 : 2, 24; πολλὰ γὰρ ἂν ὠφελεῖσθαι Cyr. 3 : 2, 20; Thuc. 4 : 29; ἐπὶ πολύ γ' ἄν— Id. 3 : 11; πάντες ἂν ἐμοὶ πείθοιντο Cyr. 7 : 2, 23; πάντες ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἀπολοίμεθα· 2 : 2, 11 (Krueger); Thuc. 6 : 48; Dem. de Cor. 5, p. 227; 247, p. 309; 305. p. 327; κατὰ πάντα ἂν αὐτοὺς ἐκφοβῆσαι Thuc. 6 : 49; 3 : 40; ἄλλα μυρία ἄν τις ἔχοι Plat. Gorg. 483, E; and often to an Adjective in the Predicate: οἱ οὐκ οἴονται καλὴν ἂν ἐγγενέσθαι ὀλιγαρχίαν, Hel. 2 : 3, 48; ib. 2 : 3, 44; Cyr. 1 : 4, 7; Plat. Symp. 194, A; οἰστὸν ἂν ἦν· Thuc. 1 : 122; 3 : 53; 6 : 34; 8 : 66; ἀδυνάτων ἂν ὄντων Id. 1 : 73; γελοία τις ἂν φαίνοιτο, Œc. 7 : 39; κοινὸν γὰρ ἂν εἴη τὸ ἀγαθόν. 3 : 1, 45; διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι Thuc. 1 : 10; ὀρθὸς ἂν διαβεβηκὼς Hip. 7 : 5; εὐμενὴς ἂν δικαίως ἢ προδότης νομίζοιτο; Hel. 2 : 3, 43; Plat. de Leg. 5, 729, C; 5, 729, D; Thuc. 4 : 114; ἄσμενος ἂν πρὸς ἄνδρα, οἷος σὺ εἶ, ἀπαλλαγείη. Cyr. 6 : 1, 45; Thuc. 4 : 106; ἀσμένου ἂν πρόφασιν

λαβόντες, Id. 6 : 34 ; (*d*) to an emphatic Verb : *μιμεῖσθαι μὲν ἂν ἐπιχειροῖεν τὸ ἀληθές*, Plat. Polit. 300, D : (*e*) to an emphatic Adverb or one marking the contingency : *νῦν ἂν*— Cyr. 2 : 2. 14 ; Hel. 6 : 5. 41 ; Dem. Ol. 1. 9, p. 11 ; *ἤδη ἄν*— Hel. 4 : 1, 14 ; Thuc. 5 : 46 ; Plat. Apol. 29, C ; *τότ' ἄν*— Vect. 6 : 3 ; Dem. Phil. 1, 1, p. 40 ; in Aristocr. 110, p. 657 ; Plat. Apol. 29, A ; *ἀεὶ ἄν*— Hel. 2 : 3, 35 ; *εὐθὺς ἄν*— Dem. de Cor. 3, p. 228 ; Plat. Theæt. 144, E ; *ταχὺ ἄν*— 7 : 7, 30 ; Œc. 19 : 10 ; Thuc. 6 : 17 ; Plat. Men. 91, E ; Euthyphr. 7, B ; *λίαν ἂν ταχύ* 5 : 9, 28 ; *οὕτως ἂν μόνοις ἡ εἰρήνη βεβαία γένοιτο*, Cyr. 3 : 2, 23 ; Comm. 2 : 1, 9 ; Vect. 4 : 30 ; Hi. 1 : 3 ; Isocr. Pan. 10, p. 42 ; Plat. Phileb. 44, E ; *οὕτω γ' ἄν*— Cyr. 3 : 1, 15 ; *ὧδε ἂν μᾶλλον κτἕ.* Plat. Crat. 391, A ; *Μῶν οὐκ ἐνθένδε τις ἂν αὐτὴν ῥᾷστά τε καὶ κάλλιστα κατίδοι* ; Plat. de Leg. 3, 676, A ; *καλῶς ἄν*— Cyr. 5 : 5, 41 ; Plat. Crit. 44, D ; *ἢ κακῶς ἄν*—7 : 6, 27 ; *ὀρθῶς ἄν*— Comm. 1 : 2, 57 ; Thuc. 1 : 70 ; *δικαίως ἄν*— Cyr. 1 : 1, 2 ; ib. 1 : 6, 3 ; Comm. 1 : 2, 28 ; Thuc. 2 : 87 ; 4 : 87 ; Isocr. Pan. 139, p. 69 ; Lys. pro Mil. 11, p. 115 ; *μάλ' εἰκότως ἄν*— Dem. de Cor. 16, p. 230 ; *ἀσφαλῶς ἄν*— 1 : 3, 19 ; Cyr. 3 : 2, 20 ; *ἴσως ἄν*— 2 : 5, 23 ; 6 : 2, 21 ; Cyr. 2 : 4, 15 ; ib. 4 : 1, 16 ; ib. 4 : 5, 54 ; Œc. 4 : 5 ; Thuc. 2 : 20 ; Dem. Phil. 1, 42, p. 52 ; Plat. Crit. 53, D ; 312, D ; *ἴσως ἄν, ἴσως*—Dem. Ol. 3, 33, p. 37 ; *Ἴσως ἂν οὖν τις κτἕ.* Isocr. Areop. 36, p. 146 ; *Ἴσως δ' ἄν*—Id. Pan. 169, p. 76 ; *ἴσως ἂν οὐκ κτἕ.* 5 : 1, 11 ; *ἴσως οὐκ ἂν μάχοιτο* Plat. Soph. 260, D ; *τάχ' οὖν ἴσως ἄν*— ib. 247, D ; *τάχ' ἄν*— Thuc. 1 : 77 ; 1 : 81 ; 2 : 35 ; 3 : 44 ; 6 : 19 ; Dem. in Aristocr. 193, p. 685 ; Plat. Phædr. 259, C ; Pol. 2, 372, E ; *τάχα ἄν*— Thuc. 6 : 2 ; Plat. Theæt. 179, C ; *τάχ' ἂν ἴσως κτἕ.* Thuc. 6 : 34 ; 6 : 78 ; Plat. Polit. 264, C ; *ἴσως τάχ' ἄν*— Id. Tim. 38, E ; *Τάχα δ' ἄν*— Thuc. 7 : 77 ; Plat. Prot. 313, D ; *τάχ' οὖν ἄν*— Id. Phædr. 257, C ; *ἡδέως ἄν*— Hel. 3 : 3, 6 ; Thuc. 8 : 89 ; Dem. in Lept. 129, p. 496 ; Plat. Apol. 39, E ; Prot. 347, C ; *ῥᾳδίως ἄν*— 3 : 5, 9 ; Comm. 4 : 4, 4 ; Thuc. 1 : 11 ; 2 : 80 ; 7 : 42 ; 8 : 25 ; Plat. Euthyphr. 14, A ; *πάνυ ἂν ῥᾳδίως κτἕ.* Thuc. 2 : 65 ; *οὐ ῥᾳδίως ἄν*— Hel. 6 : 1, 7 ; *ῥᾳδίως γ' ἄν*— Symp. 6 : 10 ; *Μόλις δ' ἄν*— Thuc. 1 : 71 ; *χαλεπῶς ἄν*— Hel. 4 : 5, 18 ; Thuc. 6 : 11 ; *πολὺ ἄν*— 7 : 7, 32 ; Cyr. 2 : 1, 8 ; ib. 7 : 5, 2 ; Hel. 3 : 4, 27 ; Isocr. Pan. 135, p. 68 ; *μέγα ἄν*— 3 : 1, 38 ; Plat. Phæd. 101, C ; *σφόδρα ἄν*— Cyr. 2 : 2, 13 ; ib. 3 : 2, 21 ; Comm. 2 : 1, 27 ; *πάνυ ἄν*— Œc. 2 : 18 ; 6 : 12 ; Thuc. 2 : 65 ; *παντελῶς ἄν*— 2 : 2, 11 (Dindorf) ; Plat. Polit. 299, E ; (*f*) to Comparatives and Superlatives of Adjectives and Adverbs ; (1) of Adjectives : *νομίζοντες—ἀξιωτέρας ἂν τιμῆς τυγχάνειν* 1 : 9, 29 ; *τόν—πόλεμον ῥᾴω ἂν εἶναι* Thuc. 5 : 36 ; *πολὺ οἶμαι χαλεπώτερον ἂν ὑμῖν φανῆναι* Hel. 6 : 5, 39 ; Thuc. 3 : 42 ; *—ἡδίω μὲν ἂν εἶχον* Id. 7 : 14 ; *ἥδιόν τ' ἂν ἔξω αὐλίζεσθαι ἔφη κτἕ.* 7 : 4, 12 ; *ἐπὶ μείζους ἂν ἴοι στάσεις*. Plat. Pol. 5, 465, A ; *πλείονος ἂν ἄξιοι εἶναι φίλοι* 2 : 1, 20 ; Œc. 18 : 10 ; Isocr. Nicocl. 17, p. 30 ; *ἀσφαλέστατος ἂν διατελοίη* Thuc. 1 : 34 ; *Κράτιστοι δ' ἂν τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν* Id. 2 : 40 ; *καὶ μέγιστος ἂν εἴην ἀνθρώπων*, Cyr. 7 : 2, 23 ; Thuc. 5 : 82 ; Dem. in Timocr. 167, p. 752 ; *περὶ πλείστου ἂν ποιήσαιτο σῶσαι ἡμᾶς*, 3 : 2, 4 ; Thuc. 4 : 59 ; 5 : 99 ; *ἐπὶ πλεῖστ' ἂν εἴδη κτἕ.* Id. 2 : 41 ; *οὐ τὰ ἐλάχιστα ἂν διαπραξάμενος ἀπαλλάττοιτο* Plat. Pol. 6, 696, E ; (2) of Adverbs : *οἱ αὐτοὶ εὐξυνετώτερον ἂν προσφέροιντο* Thuc. 4 : 18 ; *πῦρ οἶμαι ῥᾷον ἄν τις ἐκτρίψειεν κτἕ.* Cyr. 2 : 2, 15 ; Thuc. 1 : 57 ; *ἥδιον μὲν ἂν Κλεινίᾳ τὰ ὄντα διδοίην* Symp. 4 : 14 ; ib. ; Thuc. 1 : 90 ; Dem. Ol. 1, 23, p. 15 ; *οἰόμεθα—ἄμεινον ἂν πολεμεῖν* 2 : 1, 20 ; *κάλλιον ἂν οἶμαι ζημιωθῆναι τούς κτἕ.* Dem. Ol. 1, 27, p. 17 ; Cyr. 6 : 2, 20 ; *πολὺ μεῖζον ἂν ἀχθοίμην*, Plat. Symp. 216, C ; *Ποτέρως οὖν οἴει μᾶλλον ἂν φοβεῖσθαι κτἕ.* 7 : 7, 30 ; 2 : 5, 13 ; Hel. 2 : 3, 44 ; ib. 2 : 3, 45 ; Thuc. 1 : 82 ; 4 : 19 ; 6 : 34 ; *πολὺ ἂν μᾶλλον κτἕ.* Lys. pro Mil. 20, p. 116 ; *ἀλλ' ἧττον ἂν διὰ τοῦτο τυγχάνειν*, 5 : 9, 26 ; 5 : 9, 29 ; Cyr. 6 : 1, 42 ; ib. 8 : 1, 25 ; Comm. 1 : 3, 4 ; Thuc. 1 : 121 ; 6 : 11 ; 6 : 84 ; Plat. Phæd. 73. B ; *δικαιότατ' ἂν ὁτιοῦν πάσχοι καὶ ἀποτίνοι*. Plat. Polit. 299, A ; de Leg. 3, 689, D ; *Ἀλλ' ἴσως τῇ δ' ἑπόμενος ῥᾷστ' ἂν μάθοις*. Id. Soph. 260, B ; *ἥδιστ' ἂν ἀκούσαιμι τοὔνομα* 2 : 5, 15 ; Thuc. 2 : 49 ; *κάλλιστ' ἂν καὶ ἄριστα ἔλθοι* 3 : 1, 6 (Krueger) ; *ὅ τε γὰρ διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνῶν τάχιστ' ἂν ἀφαιρεθείη* Thuc. 1 : 120 ; 2 : 63 ; 6 : 11 ; *μάλιστ' ἂν λάβοιμεν* 7 : 3, 35 : *ὅ γε μὴν μάλιστ' ἄν τις φοβηθείη*, Cyr. 4 : 3, 14 ; ib. 7 : 5, 25 ; ib. 8 : 1, 21 ; Thuc. 2 : 41 ; 3 : 53 ; 4 : 17 ; 4 : 19 ; 6 : 34 ; Dem. in Lept. 61, p. 475 ; Plat. Pol. 2, 359, B ; *μάλιστα γὰρ ἄν*— Thuc. 6 : 9 ; *τὰ δίκαια ποιῶν ἥκιστ' ἂν τὸν ἁμαρτάνοντα μιμοίμην*. Cyr. 3 : 1, 15 ; Thuc. 3 : 42 ; 3 : 71 ; 5 : 22 ; 6 : 34 ; *Καὶ ἐλάχιστ' ἄν*— Id. 4 : 18.

(3) It may attach itself to words by which the simple form of the sentence is altered ; as (*a*) to Interrogatives whether direct or indirect ; (1) to Pronouns : *τί ἂν οἰόμεθα παθεῖν* ; 3 : 1, 18 ; 7 : 1, 28 ; 4 : 7, 6 ; Hel. 4 : 1, 13 ; Comm. 1 : 4, 5 ; Apol. 16 ; Thuc. 4 : 59 ; 6 : 35 ; Dem. Exc. adv. Zenoth. 17, p. 886 ; Plat. Protag. 312, D ; ib. ; *εἰς τίνα ποτ' ἄν*— Cyr. 7 : 1, 12 ; *περὶ γὰρ τίνος ἂν μᾶλλον κτἕ.* Plat. Pol. 2, 358, D ; *Τίς δ' ἂν αἴσθησις ἦν κτἕ.* Comm. 1 : 4, 5 ; Lyc. in Leocr. 78, p. 157 ; *Τί γὰρ ἂν τοῦτον αὐτὸν οἴεσθε ποιήσειν κτἕ.* Dem. in Aristog. 1, 21, p. 776 ; ib. 19, p. 776 ; Is. de Cleon. Her. 20, p. 37 ; *Τί ἂν οὖν—οὐ δύναιο*, 7 : 2, 35 ; Thuc. 3 : 64 ; Dem. in Aristog. 1, 33, p. 780 ; *Καὶ τίν' ἂν κτἕ.* Plat. Soph. 249, A ; *Καίτοι τίς ἂν κτἕ.* Isocr. Pan. 37, p. 48 ; *τί ἂν ποιῶν τὸν λοιπὸν βίον εὐδαιμονέστατα διατελέσαιμι·* Cyr. 7 : 2, 20 ; ib. 8 : 1, 2 ; Dem. de Cor. 22, p. 232 ; *—τίνι ἂν θεῷ εὐχόμενος κτἕ.* 3 : 1, 6 ; *ἐκ τίνος ἂν τρόπου—γνοίητε*, Is. de Nicostr. Her. 15, p. 48 ; *—τίνι τρόπῳ ἄν*— Plat. Symp. 176, B ; *ποίοις λόγοις ἂν ἄλλον πείθοιμεν*— ; Cyr. 5 : 3, 33 ; *—ποῖος ἂν κάλλιστος καὶ κράτιστος τῷ σώματι γένοιτο·* Comm. 3 : 12, 8 ; Cyr. 8 : 1, 2 ; Plat. Pol. 5, 468, A ; *οὐκ οἶδα οὔτ' ἀπὸ ποίου ἂν τάχους φεύγων τις ἀποφύγοι κτἕ.* 2 : 6, 7 ; *νομίζω ὁποῖοί τινες ἂν οἱ προστάται ὦσι*, Vect. 1 : 1 ; *—ποσταῖος ἂν τῷ στρατεύματι ἐκεῖσε ἀφικοίμην* ; Cyr. 5 : 3, 28 ; (2) to Adverbs : *ἠρώτησε τοὺς προφύλακας ποῦ ἂν ἴδοι Πρόξενον* 2 : 4, 15 ; Plat. Symp. 175, A ; Cyr. 1 : 6, 10 ; 4 : 2, 45 ; *Ἦ ποῖ ἂν ἄλλοσε φαῖμεν τὰς τοιαύτας ἰέναι* ; Plat. Phæd. 82, A ; *Πόθεν ἂν οὖν εἰκότως ὑπώπτευον*— ; Lys. Acc. Obtrect. 7, p. 113 ; *πῶς ἂν ἔτι δικαίως ὑμᾶς αἱρούμενος—αἰτίαν ἔχοιμι*— ; 7 : 6, 15 ; Cyr. 4 : 1, 10 ; Hel. 2 : 3, 31 ; Thuc. 7 : 44 ; Dem. Phil. 2, 13, p. 69 ; Is. de Nicostr. Her. 12, p. 47 ; *Πῶς δ' ἄν*— Cyr. 5 : 3, 33 ; *Πῶς οὖν ἄν*— Comm. 2 : 6, 6 ; ib. 4 : 3, 16 ; *Πῶς ἂν οὖν*— 2 : 5. 20 ; 5 : 7, 8 ; 5 : 7, 9 ; *—πῶς ἂν τὴν μάχην ποιοῖτο* 1 : 7, 2 ; 3 : 2, 27 ; Cyr. 8 : 1, 2 ; (3) to Interrogative Particles : *ποτέρως ἂν ἀεὶ ἀπαθῆ κακῶν μᾶλλον αὐτὴν εἶναι*, — ; 7 : 7, 33 ; Plat. Alc. 1, 120, C ; Comm. 2 : 7, 8 ; *Ἀργύριον δὲ ποτέρως ἂν πλέον ἀναλωθείη* ; 7 : 7, 34 ; *Ἆρ' ἄν, ὦ Δερκυλίδα, ἐν καιρῷ γένοιτο*, Hel. 4 : 3, 2 ; Hi. 1 : 1 ; Dem. in Mid. 115, p. 552 ; Lys. de Evandr. Prob. 7, p. 175 ; Plat. Crat. 430, C ; *ἆρά γ' ἄν*— Id. Phædr. 274, C ; (*b*) to Negatives ; as (1) to Negative Adjectives : *ἡττηθέντων δὲ αὐτῶν οὐδεὶς ἂν λειφθείη*. 3 : 1, 2 ; 1 : 9, 19 ; 7 : 2, 31 ; 3 : 1, 38 ; Dem. Phil. 2, 36, p. 74 ; Isocr. Archid. 48, p. 126 ; Ages. 10 : 1 ; Plat. Polit. 275, C ; *οὐδεὶς ἂν νόμος δυνηθείη κτἕ.* Cyr. 5 : 1, 11 ; Thuc. 6 : 35 ; *ὡς οὐδεὶς ἂν ἄλλος δύναιτο*. Isocr. Pan. 10, p. 42 ; *ἄλλος μὲν οὐδεὶς ἂν ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν κτἕ.* Thuc. 8 : 86 ; *οὐδὲν ἂν ἔφασαν ἐναντιωθῆναι κτἕ.* Id. 5 : 32 ; 1 : 74 ; *οὐδὲν ἂν σφαλεῖσαν μεγάλην δύναμιν*, Id. 6 : 24 ; *ἐπίστευε μηδὲν ἂν παρὰ τὰς σπονδὰς παθεῖν*. 1 : 9, 8 ; Dem. Phil. 2, 10, p. 68 ; (2) to Negative Particles, *τὸ μὲν ἑαυτοῦ σῶμα οὐκ ἂν δύναιτο τούτοις πᾶσι κοσμηθῆναι*, 1 : 9, 23 ; 5 : 9, 29 ; Hel. 4 : 1, 4 ; *Οὐκ ἂν φθάνοις, ἔφη, λέγων*, Comm. 2 : 3, 11 ; ib. 3 : 11, 1 ; Plat. Phæd. 100, C ; Symp. 185, E ; *οὐ γὰρ ἄν*— Thuc. 1 : 68 ; Dem. Phil. 1, 14, p. 44 ; *οὐκ ἂν οὖν*— 3 : 2, 35 ; Thuc. 1 : 9 ; *οὐκ ἂν ἐμέμφου μοι*, Œc. 2 : 15 ; Thuc. 5 : 68 ; 5 : 94 ; 7 : 55 ; 7 : 62 ; Dem. de Cor. 13, p. 229 ; *οὐκ ἄν ποτε προοῖτο*, 1 : 9, 10 ; Plat. de Leg. 11, 931, C ; Prot. 345, B ; 346, E ; *τοῦτον ἐγὼ οὔποτ' ἂν εὐδαιμονίσαιμι*. 2 : 5, 7 ; *ὅσα οὐκ ἄν τις νῦν προίδοι*. Thuc. 1 : 122 ; 1 : 94 ; *πιστὰ δὲ*

αὐτῷ οὐκ ἂν μείζω οὔτ' εἴποις οὔτε δείξαις Cyr. 5 : 3, 14 ; ὡς δ' οὐκ ἂν δικαίως αὐτοὺς δέχοισθε κτἕ. Thuc. 1 : 40 ; 2 : 60 ; 3 : 11 ; οὐκ ἄν, ὁπότε οἱ πολέμιοι ἔλθοιεν, βουλεύεσθαι ἡμᾶς δέοι, 3 : 2, 36 ; Thuc. 4 : 126 ; 7 : 64 ; οὐκ ἂν οἴει καὶ ἡμᾶς αἰσχύνεσθαι, Cyr. 7 : 5, 56 ; οὐκ ἂν ἔχοντος ἀπ' ἐχυροῦ ποθεν, Thuc. 1 : 90 ; 3 : 37 ; 5 : 91 ; 7 : 67 ; Τίς ἂν οὖν — συνάψειεν ; Dem. in Aristog. 1, 33, p. 780 ; Τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγανακτήσειε κτἕ. Isocr. Phil. 77, p. 97 ; πῶς οὐκ ἄν τις θεῖον ἡγήσαιτο ; Hel. 4 : 4, 12 ; Apol. 16 ; ib. 18 ; Ἆρ' οὐκ ἂν ἐπὶ πᾶν ἔλθοι κτἕ. 3 : 1, 18 ; Thuc. 6 : 91 ; — ἀπεστερηκέναι, εἰ καὶ κρατοῖεν, μὴ ἂν ἔτι σφᾶς ἀποτειχίσαι. Id. 7 : 6 ; —μὴ ἂν γίγνεσθαι πόλεμον Id. 1 : 139 ; 1 : 140 ; 3 : 11 ; Plat. Phædr. 256, A ; μὴ ἂν ἧσσον ὑμᾶς λυπηροὺς γενομένους Thuc. 1 : 76 ; 5 : 60 ; 6 : 80 ; οὔτ' ἂν φίλον ὠφελῆσαι οὔτ' ἂν ἐχθρὸν ἀλέξασθαι. 1 : 3, 6 ; 7 : 7, 38 ; Cyr. 5 : 3, 9 ; Hel. 4 : 8, 25 ; Thuc. 2 : 89 ; 7 : 77 ; οὔτε ὄντα οὔτε ἂν γενόμενα Thuc. 6 : 38 ; Hi. 5 : 4 ; Dem. Ol. 3, 14, p. 32 ; μήτ' ἂν ἄλλους σοι ἐλθεῖν 7 : 7, 30 ; οὓς οὐδ' ἂν παντάπασι διαβαίητε, 2 : 5, 18 ; 7 : 7, 11 ; Œc. 2 : 15 ; Thuc. 1 : 77 ; 5 : 3 ; Dem. de Cor. 21, p. 232 ; 34, p. 237 ; Plat. Pol. 6, 502, B ; ἠδίκουν μὲν οὐδ' ἂν οὕτως, Dem. in Aphob. 3, 2, p. 845 ; —μηδ' ἂν ὑπ' ἄλλου νοσήματός ποτε ἔτι διαφθαρῆναι. Thuc. 2 : 51 ; so in the emphatic resolution of οὐδείς, μηδείς, and of οὐκέτι, μηκέτι ; as, νικῶντες μὲν οὐδ' ἂν ἕνα κατακάνοιεν, 3 : 1, 2 (Krueger) ; Dem. de Cor. 94, p. 257 ; Plat. Gorg. 512, E ; 519, C ; Protag. 328, A ; Symp. 214, D ; Pol. 1, 353, D ; 2, 359, B ; ὥςτε μηδ' ἂν ἕνα αὐτοῖς οἷόν τ' εἶναι μηδ' ἀνταρᾶι· Id. Euthyd. 272, A ; Gorg. 521, C ; οὐκ ἂν ἔτι αἰτιασαίμεθα Thuc. 1 : 120 ; —μὴ ἂν ἔτι οἴεσθαι κρατῆσαι. Id. 7 : 72.

(4) When the Subjunctive Mood is introduced by a Relative or Conditional word, ἄν is evolved from the idea of the Subjunctive, and either coalesces with the introductory word, as in Ἐάν, Ἤν, Ἄν (*if*), Ἐπάν, Ἐπήν, Ἐπειδάν, Ὅταν, Ὁπόταν, or connects itself closely to it ; as (*a*) to a Relative Pronoun : πολλοῦ μὲν ἄξιος φίλος ᾧ ἂν φίλος ᾖ, χαλεπώτατος δ' ἐχθρὸς ᾧ ἂν πολέμιος ᾖ, 1 : 3, 12 ; 1 : 3, 15 ; 1 : 3, 16 ; 5 : 5, 12 ; Cyr. 1 : 1, 2 ; ib. 2 : 4, 10 ; οἳ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης λάχωσιν, Thuc. 2 : 44 ; 4 : 126 ; 6 : 92 ; ib. ; Dem. de Cor. 323, p. 332 ; Phil. 1, 34, p. 50 ; Plat. Protag. 345, C ; Phæd. 68, B ; Theæt. 205, E ; ἐν οἷς ἂν ὄντα Φίλιππον πυνθάνωνται, Dem. de Cor. 25, p, 233 ; 27, p. 234 ; de Chers. 23, p. 95 ; 24, p. 96 ; ᾧ ἄν τις ὁμοιοῖ Plat. Pol. 3, 393, C ; ὃς μὲν ἂν δικαίως διαγάγῃ —ὃς δ' ἂν ἀδίκως, Plat. Phædr. 248, E ; Polit. 299, A ; Prot. 326, D ; ὃς ἂν μὴ πρότερος βεβοηθηκὼς ὑμῖν ᾖ. Dem. de Fals. Leg. 16, p. 345 ; ὃς δ' ἂν μή— Plat. Prot. 325, A ; ὃν γὰρ ἄν— Cyr. 1 : 6, 21 ; ib. 6 : 1, 43 ; ὅ τι ἂν δέῃ πείσομαι. 1 : 3, 5 ; 3 : 1, 40 ; 3 : 2, 38 ; 5 : 5, 12 ; Thuc. 4 : 114 ; 6 : 44 ; Isocr. ad Nicocl. 38, p. 22 ; Is. de Nicostr. Her. 11, p. 47 ; Plat. Apol. 29, D ; 30, A ; Polit. 300, D ; ὅ τι ἂν μὴ κτἕ. Hel. 6 : 1, 8 ; ὅ τι δ' ἄν— 1 : 3, 19 ; Cyr. 1 : 6, 11 ; Thuc. 4 : 16 ; Dem. de Cor. 3, p. 227 ; ὅ τι γὰρ ἄν— 7 : 7, 16 ; Plat. Men. 92, E ; ὅ τι οὖν ἄν— Dem. de Cor. 18, p. 231 ; ὅ τι ἄλλο ἄν— Cyr. 4 : 5, 52 ; ᾧτινί ποτ' ἄν— Thuc. 3 : 59 ; ὁπότεροι ἂν ἡμῶν ἄνδρες ἀμείνονες ὦσιν, 3 : 1, 21 ; 7 : 7, 18 ; Cyr. 3 : 1, 42 ; Thuc. 1 : 28 ; 1 : 35 ; —ὁπόσοις ἂν ὑμῶν βουλώμεθα μάχεσθαι ; 2 : 5, 18 ; 3 : 2, 21 ; 7 : 2, 6 ; 7 : 2, 36 ; Cyr. 4 : 2, 42 ; Thuc. 4 : 21 ; 4 : 118 ; 8 : 37 ; Plat. Polit. 261, A ; Gorg. 461, D ; 481, D ; ὁπόσον γὰρ ἄν— Id. Symp. 214, A ; ὁποῖον ἄν τι ὑμῖν οἴησθε μάλιστα συμφέρειν. 2 : 2, 2 ; 7 : 7, 15 ; Hel. 6 : 1, 9 ; Thuc. 3 : 28 ; 5 : 23 ; ὅσα ἂν περιττὰ γένηται κτἕ. Cyr. 4 : 5, 54 ; Thuc. 1 : 140 ; 4 : 18 ; 6 : 25 ; Dem. de Chers. 12, p. 93 ; ὅσῳ ἂν πλατυτέρα—ᾖ, Hip. 1 : 12 ; ὅσον ἂν χρόνον κτἕ. 5 : 1, 12 ; 6 : 1, 14 ; Cyr. 4 : 5, 54 ; Thuc. 1 : 140 ; Plat. Men. 97, E ; ὅσῳ δ' ἄν— Cyr. 5 : 3, 35 ; Thuc. 3 : 28 ; ὅσῳ γὰρ ἄν— Dem. in Aphob. 3, 4, p. 846 ; Isocr. Pan. 23, p. 45 ; (*b*) to a Relative Adverb : ὅπου ἂν ᾧ, 1 : 3, 6 ; 3 : 2, 9 ; Thuc. 1 : 135 ; 5 : 34 ; Plat. Phædr. 251, E ; Prot. 342, E ; ὅπου δ' ἄν— 2 : 3, 26 ; Plat. Gorg. 484, E ; ὅπῃ ἂν τῇ στρατιᾷ συμφέρῃ· 3 : 2, 27 ; 7 : 6, 37 ; Thuc. 2 : 11 ; 5 : 18 ; 5 : 40 ; 6 : 18 ; 6 : 72 ; οὗ ἂν ἴδῃς πτωχούς, Plat. Pol. 8, 552, D ; ᾗ ἂν γιγνώσκω βέλτιστα, Thuc. 6 : 9 ; 6 : 67 ; ὅποι ἂν ἡγῶνται. Hel. 2 : 2, 20 ; Thuc. 5 : 18 ; 7 : 77 ; Plat. Apol. 37, D ; ὅποι ἂν ἄλλοσε βούλῃ Phædr. 230, E ; ὅποι μὲν γὰρ ἄν— Dem. Phil. 1, 45, p. 53 ; ὅποι δ' ἄν— 5 : 5, 16 ; ὅθεν ἄν τι λαβεῖν ᾖ ; Comm. 2 : 1, 16 ; Thuc. 8 : 1 ; ἡνίκ' ἄν τις παραγγείλῃ. 3 : 5, 18 ; Dem. de Cor. 313, p. 229 ; ἡνίκα δ' ἄν— Cyr. 5 : 3, 44 ; ib. 7 : 19 ; ὡς ἂν δύνηται πλείστους· 1 : 6, 3 ; 2 : 2, 12 ; 3 : 2, 6 ; Cyr. 1 : 6, 13 ; ib. ; ib. 5 : 3, 28 ; Hip. 9 : 1 ; ib. ; εἰςῄει αὐτοὺς ὅπως ἂν καὶ ἔχοντές τι οἴκαδε ἀφίκωνται. 6 : 1, 17 ; Cyr. 5 : 3, 9 ; Plat. Gorg. 481, D ; Protag. 336, B ; καθάπερ ἂν αὐτῶν θάτερον — ἀναφαίνηται, Id. Soph. 250, E ; (*c*) to other Temporal Particles : ἄχρι ἂν σχολάσῃ. 2 : 3, 2 ; μέχρι ἂν καταστήσῃ τοὺς Ἕλληνας κτἕ. 1 : 4, 13 ; 2 : 3, 7 ; Thuc. 8 : 58 ; μέχρι δ' ἄν— 2 : 3, 24 ; μέχρι περ ἂν ἀδυνατῇ Plat. Soph. 259, A ; Polit. 260, B ; ἕως ἂν ζῶσιν 3 : 1, 43 ; Cyr. 6 : 3, 21 ; Hel. 3 : 4, 26 ; Thuc. 1 : 28 ; 3 : 82 ; 8 : 81 ; Plat. Phæd. 59, E ; 85, B ; ἕωςπερ ἂν ᾖς Id. Phædr. 249, E ; Prot. 325, A ; ἕως μὲν ἂν παρῇ τις, 1 : 4, 8 ; ἔστ' ἂν ἐν ἄλλῳ ἔθνει γένωνται. 4 : 5, 28 ; 5 : 1, 4 ; Lac. 11 : 8 ; πρὶν ἂν αὐτῷ συμβουλεύσηται. 1 : 1, 10 ; 5 : 7, 5 ; Hel. 2 : 3, 48 ; Thuc. 1 : 91 ; 2 : 84 ; Plat. Phædr. 228, C ; 242, A ; (*d*) and also to ὡς and ὅπως as denoting connection of thought : προςέχειν τὸν νοῦν, ὡς ἂν τὸ παραγγελλόμενον δύνησθε ποιεῖν. 6 : 1, 18 ; Thuc. 6 : 91 ; Ὡς δ' ἂν μάθῃς ὅτι κτἕ. 2 : 5, 16 ; καί φατε αὐτὸν τοιοῦτόν τε εἶναι καὶ τοσούτων αἴτιον, ὅπως ἂν φαίνηται ὡς κάλλιστος Plat. Symp. 199, A ; Pol. 8, 567, A ; de Leg. 7, 798, E.

(5) The same order is found with other verbal forms beside the Subjunctive : as (*a*) often after the Relative Pronoun : ἀφ' οὗ ἂν γένοιτο 5 : 6, 30 ; ᾧ ἂν τρόπῳ αὐτὰ πράξειε, Thuc. 8 : 50 ; 8 : 68 ; 2 : 43 ; 6 : 20 ; ἐξ ὧν ἄν τις εὖ λέγων διαβάλλοι, Id. 7 : 48 ; ἃς ἂν ἐκεῖνος ποιήσαιτο ἄσμενος Dem. Ol. 1, 4, p. 10 ; ib. 2, 15, p. 22 ; Phil. 3, 17, p. 115 ; de Cor. 16, p. 230 ; in Mid. 11, p. 518 ; —ἐμμενεῖν οἷς ἂν οὗτοι γνοῖεν, Is. de Dicaeog. Her. 31, p. 54 ; ὃς ἂν τοὺς μὲν χρηστοὺς ἄρχειν—ποιήσειε Plat. de Leg. 1, 627, E ; οὗ τις ἂν ἅψαιτο καὶ ἴδοι Id. Phæd. 81, B ; ὅπερ ἂν αὐτοὶ πάθοιεν, Thuc. 6 : 13 ; 6 : 34 ; 1 : 80 ; ἅπερ ἂν βουληθεῖεν ἄνθρωποι κτἕ. Isocr. Areop. 35, p. 146 ; ἔπραττον ἅπερ ἂν μετ' ἄλλων ὄντες, 5 : 4, 34 ; ὅπερ ἄν—ἐγένετο Thuc. 2 : 94 ; οὐκ οἶδα ὅ τι ἄν τις χρήσαιτο αὐτοῖς 3 : 1, 40 ; Plat. Pol. 1, 352, E ; οὔτ' ἔστιν ὅτου ἕνεκ' ἂν βουλοίμεθα—κακῶς ποιεῖν, 2 : 3, 23 (Krueger) ; ὅτῳ ἂν πιστεύσαντες βεβαίως ἐτιμωροῦντο Thuc. 1 : 132 ; ᾧτινί πότ' ἂν καὶ ἀναξίῳ ξυμπέσοι. Id. 3 : 59 ; οὐχ ὅ τι ἂν εἴποι τις ; Dem. Ol. 3, 17, p. 33 ; τοὺς ὁτιοῦν ἂν ποιήσοντας Id. de Fals. Leg. 342, p. 450 ; ὅσῳ μὲν ἂν θᾶττον ἔλθοι, τοσούτῳ κτἕ. 1 : 5, 9 (Krueger) ; ὅσον ἂν καὶ τοῦτο ἁμαρτάνοιτε Thuc. 3 : 47 ; οἱάπερ ἂν τοὺς ἄλλους ἀξιώσαιτε φρονεῖν Dem. pro Rhod. Lib. 21, p. 196 ; Ὅσων δὲ δὴ καὶ οἵων ἂν ἐλπίδων ἐμαυτὸν στερήσαιμι, 2 : 5, 10 ; ὁπόσους ἂν κατακάνοιεν τῶν πολεμίων, 3 : 2, 12 (Krueger) ; 7 : 2, 6 (Krueger) ; ὁποῖον ἄν τι συμφορώτατον εἴη Cyr. 4 : 2, 41 ; (*b*) after the Relative Adverb : ὅποι ἂν ἐλθὼν τύχοι τούτου. Comm. 4 : 4, 5 ; ὅποι ἂν πέμψας τούτου τύχοι· ib. ; ὅποι τις ἂν εἴποι Dem. Ol. 1, 13, p. 13 ; οἷ ἂν ἑκάστη ἴοι Plat. Phæd. 82, A ; ὅθεν ἂν μάλιστα συστῆσαι ταῦτα δυνηθεῖεν. Isocr. Pan. 15, p. 44 ; ὁπόθεν ἂν ὡς πλεῖστα ὠφελοῖτο τὸ στράτευμα, Cyr. 6 : 1, 24 ; ὅπῃ ἂν αὐτοῖς δοκοίη ἄριστα ἕξειν Thuc. 8 : 54 ; ὥς γ' ἄν τις οἰηθείη, Symp. 8 : 15 ; ὥς τις ἂν ᾤετο, 1 : 5, 8 ; Dem. de Fals. Leg. 156, p. 390 ; ὡς ἂν ὑμῖν μάλιστα συμφέροι. Id. Ol. 1, 7, p. 11 ; Thuc. 6 : 57 ; 1 : 33 (Krueger) ; ἀσπαζομένης ὥςπερ ἂν γυνὴ γαμβρὸν ἀσπάζοιτο, Hel. 3 : 1, 14 ; ib. 3 : 4, 15 ; Ὥςπερ οὖν ἄν—ξυνεγιγνώσκετε κτἕ. Plat. Apol. 17, D ; ὥςπερ ἂν εἰ κτἕ. Cyr. 1 : 3, 2 ; Dem. de Cor. 194, p. 293 ; Plat. Symp. 204, E ; Gorg. 479, A ; ἐπυνθάνετο ὅπως ἂν κάλλιστα πορευθείη. 3 : 1, 7 ; 4 : 3, 14 ; 5 : 7, 7 ; Hel. 7 : 1, 33 ; Thuc. 7 : 50 ; Plat. Euthyphr. 11, E ; Protag. 318, E ; Pol. 3, 393, D ; 415, C ; οὐκ οἶδα—ὅπως ἂν εἰς ἐχυρὸν χωρίον ἀποσταίη.

2 : 5, 7 ; (*c*) sometimes after certain Temporal Particles : *ἕως ἂν τὰ ἀπ' ἐκείνης ὁρμηθέντα σκέψαιο*, Plat. Phæd. 101, D ; Theæt. 155, A ; *ἕως ἂν οἱ νόμοι τεθεῖεν·* Andoc. de Myst. 81, p. 11 ; *μέχρι περ ἄν—γῆ γένοιτο·* Plat. Tim. 56, D ; (*d*) after *ὡς* and *ὅπως* as denoting connection of thought : *τὰ βασίλεια οἰκοδομεῖν ἀρχόμενος, ὡς ἂν ἱκανὰ ἀπομάχεσθαι εἴη*. Cyr. 3 : 1, 1 ; *ἐπιμελήσει δὲ ὡς ἂν ταχὺ ἱππικοὶ γίγνοιντο*. Hipp. 1 : 12 ; *ὡς δ' ἂν ἥδιστα ταῦτα φαίνοιτο—παρασκευάσει*, Cyr. 7 : 5, 81 ; *ὡς δ' ἂν ἐξετασθείη μάλιστ' ἀκριβῶς, μὴ γένοιτο*, Dem. Phil. 2, 37, p. 74 ; *ἔδωκε χρήματα Ἀνταλκίδᾳ, ὅπως ἄν—μᾶλλον τῆς εἰρήνης προςδέοιντο*, Hel. 4 : 8, 16 ; *τὴν μὲν λείαν ἀπέπεμψε διατίθεσθαι Ἡρακλείδην εἰς Πέρινθον, ὅπως ἂν μισθὸς γένοιτο τοῖς στρατιώταις·* 7 : 4, 2 (Dindorf) ; *τὰς γὰρ πρῴρας καὶ τῆς νεὼς ἄνω ἐπὶ πολὺ κατεβύρσωσαν, ὅπως ἂν ἀπολισθάνοι καὶ μὴ ἔχοι ἀντιλαβὴν ἡ χεὶρ ἐπιβαλλομένη*. Thuc. 7 : 65 ; (*e*) and so sometimes after *μή* as a Conjunction : *οὔτε προςδοκία οὐδεμία, μὴ ἄν ποτε οἱ πολέμιοι—ἐπιπλεύσειαν*. Thuc. 2 : 93 (comp. 5 : 9, 28 ; Vect. 4 : 41 ; ib. 4 : 39 (Sauppe).

(6) It may be repeated twice, and even thrice, with the same Verb. This happens especially (*a*) in clauses where *ἄν* is joined with one of the usual words and also with the Verb, or (*b*) when a clause intervenes, or (*c*) to emphasize several words relating to the contingency ; as (*a*), *ποῦ δ' ἂν ἐν μείζοσι τῶν νῦν παρόντων ἐπιδειξαίμεθ' ἂν τὴν παιδείαν κτἕ*. Cyr. 4 : 2, 45 ; *οὐκ ἂν ἡγεῖσθ' αὐτὸν κἂν ἐπιδραμεῖν*, Dem. in Aphob. 1, 56, p. 831 ; *Δοκοῦμεν δ' ἄν μοι ταύτῃ προςποιούμενοι προςβαλεῖν ἐρημοτέρῳ ἂν τῷ ἄλλῳ ὄρει χρῆσθαι·* 4 : 6, 13 ; Dem. Ol. 1, 10, p. 11 ; *Σικελιῶται δ' ἄν μοι δοκοῦσιν, —καὶ ἔτι ἂν ἧσσον δεινοὶ ἡμῖν γενέσθαι*, Thuc. 6 : 11 ; (*b*) *ἐλάχιστ' ἂν οἱ τοιοῦτοι πταίοντες, —ἐν τῷ εὐτυχεῖν ἂν μάλιστα καταλύοιντο*. Thuc. 4 : 18 ; 6 : 64 ; (*c*) *Ὥσπερ οὖν ἄν, εἰ τῷ ὄντι ξένος ἐτύγχανον ὤν, ξυνεγιγνώσκετε δήπου ἄν μοι*, Plat. Apol. 17, D ; *ἐκείνους δὲ ἂν παυομένους τοῦ ἔργου πάντας ἂν πρὸς σφᾶς τρέπεσθαι*. Thuc. 6 : 99 ; Plat. Tim. 56, C ; *εἰκότως ἂν τοὺς ἐρῶντας μᾶλλον ἂν φοβοῖο*. Id. Phædr. 232, C ; *ἃ τὸν πόλεμον μάλιστ' ἄν τις ἀπατήσας τοὺς φίλους μέγιστ' ἂν ὠφελήσειεν*. Thuc. 5 : 9 ; *—δοκεῖν ἄν μοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλεῖστ' ἂν εἴδη καὶ μετὰ χαρίτων μάλιστ' ἂν εὐτραπέλως τὸ σῶμα αὔταρκες παρέχεσθαι*. Id. 2 : 41 ; *—τίνι ἂν θεῶν θύων καὶ εὐχόμενος κάλλιστ' ἂν καὶ ἄριστα ἔλθοι κτἕ*. 3 : 1, 6 ; *Πῶς ἂν οὖν ἔχοντες τοσούτους πόρους πρὸς τὸ ὑμῖν πολεμεῖν—ἔπειτα ἐκ τούτων πάντων τοῦτον ἂν τὸν τρόπον ἐξελοίμεθα κτἕ*. 2 : 5, 20 ; *Ἆρ ἂν ταῦτ' ἂν εἴασεν* ; Dem. in Mid. 115, p. 552 ; Plat. Euthyphr. 7, B ; Apol. 6 ; *οὐδ' ἂν σφῶν πειρασαμένους τῶν Λακεδαιμονίων δοκεῖν ἧσσον—εὔνους ἂν σφίσι γενέσθαι*, Thuc. 4 : 114 ; *—ὅπως μήποτ' ἂν ἄψυχα ὄντα οὕτως εἰς ἀκρίβειαν θαυμαστοῖς λογισμοῖς ἂν ἐχρῆτο*, Plat. de Leg. 12, 967, B ; *οὐκ ἂν ἱκανὸς εἶναι οἶμαι οὔτ' ἂν φίλον ὠφελῆσαι οὔτ' ἂν ἐχθρὸν ἀλέξασθαι*. 1 : 3, 6 ; *ὅπερ ἄν, εἰ ἐβουλήθησαν μὴ κατοκνῆσαι, ῥᾳδίως ἂν ἐγένετο·* Thuc. 2 : 94 ; 8 : 96.

Ἆρα.

Ἆρα is commonly put near the beginning of its clause or sentence ; as (1), after the Article : *Οἱ ἄρα ποιοῦντες ἃ οἱ νόμοι κελεύουσι δίκαιά τε ποιοῦσι καὶ ἃ δεῖ* ; Comm. 4 : 6, 6 ; ib. ; *Τὴν κακίστην ἄρα δουλείαν κτἕ*. ib. 4 : 5, 5 ; *Καὶ ἡ τυραννουμένη ψυχὴ ἄρα*. Plat. Pol. 9, 577, E ; *Οἱ δ' ἄρα—* 4 : 2, 15 ; (2) after the Article and Noun : *Ὁ δὲ Σάκας ἄρα καλός τε ὢν ἐτύγχανε κτἕ*. Cyr. 1 : 3, 8 ; ib. 1 : 4, 10 ; Plat. Gorg. 505, C ; Hip. Maj. 296, E ; 297, A ; (3) after a Noun : *Ἐπιστήμη ἄρα σοφία ἐστίν* ; Comm. 4 : 6, 7 ; *φρονήσεως δὲ ἄρα—* Plat. Phæd. 68, A ; (4) after an Adjective : *νόμιμον ἄρα ὑμῖν ἐστιν — μαστιγοῦσθαι*. 4 : 6. 15 ; *Ἀνόητος ἄρα εἰμί* Plat. Gorg. 521, C ; *Πάντες ἄρα—* Id. Apol. 25, A ; Pol. 4, 438, A ; *Πάντα μὲν ἄρα—* Comm. 4 : 6, 7 ; *εἰκός γε ἄρα—* Plat. Theæt. 171, C ; *Ἐν παντὶ ἄρα τῷ βίῳ κτἕ*. Id. Pol. 9, 576, A ; (5) after a Pronoun : *Αὕτη ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, ἡ χρεία κτἕ*. Plat. Pol. 2, 371, D ; *Τοῦτο μὲν ἄρα—* ib. 375, E ; Theæt. 205, E ; *Τοιοῦτος ἄρα—* Id. Pol. 1, 349, D ; *ὧν ἄρα—* Thuc. 1 : 69 ; *ὧν μὲν ἄρα—* Plat. Theæt. 206, B ; *Ἥντινα ἄρα ὠφέλειαν κτἕ*. Id. Pol. 1, 346, C ; *οἵους ἄρα—* Comm. 2 : 2, 10 ; (6) after Interrogatives, (*a*) Interrogative Pronouns : *—τί ἄρα—* Plat. Phædr. 228, D ; *Τί δ' ἄρα—* Id. Hip. Maj. 298, B ; *Τί ποτ' ἄρα—* Id. Phileb. 52, D ; *—ποῖόν τί ποτε ἄρα—* Id. Theæt. 181, C ; *—πόσου ἄρα—* Comm. 2 : 5, 4 ; (*b*) Interrogative Adverbs : *—πῶς ἄρ' ἕξει τὰ τῆς στρατιᾶς* ; Cyr. 1 : 6, 9 ; *πῶς τί ἄρα—* Plat. Hip. Maj. 297, E ; (*c*) Interrogative Particles : *Μῶν ἄρα—* Plat. de Leg. 10, 895, C ; *Ἦ που ἄρα—* Thuc. 5 : 100 ; (7) after a Verb : *ἀπεκρίνατο ἄρα ὁ Κῦρος*, Cyr. 1 : 3, 2 ; ib. 8 : 4, 7 ; Comm. 4 : 5, 8 ; Plat. Pol. 2, 375, D ; 5, 479, D ; *ἐπεδήμει γὰρ ἄρα—* Id. Protag. 315, C ; *ἀγνοῶν ἄρα—* Cyr. 7 : 2, 24 ; *ἀφελόντες γὰρ ἄρα—* Plat. Symp. 205, B ; de Leg. 3, 698, D ; *Μνημονευτέον ἄρα—* Id. Pol. 4, 441, D ; (8) after an Adverb : *Ὀρθῶς ἄρα—* Plat. Hip. Maj. 295, E ; *Ἀδεῶς ἄρα—* Id. Soph. 250, D ; *Ταχὺ ἄρα—* Id. Pol. 9, 573, D ; *Οὕτω δὴ ἄρα—* ib. 2, 369, B ; *καὶ νῦν δὲ ἄρα—* Id. Gorg. 513, A ; (9) after Negatives : *Οὐκ ἄρα—* 1 : 7, 18 ; Thuc. 1 : 121 ; 3 : 113 ; 6 : 76 ; Dem. de Fals. Leg. 160, p. 391 ; Plat. Soph. 250, C ; *—οὐκ ἄρα—* Thuc. 1 : 121 ; *Ἀλλ' οὐκ ἄρα—* Œc. 6 : 16 ; *οὐδὲ ἄρα—* Plat. Hip. Maj. 297, C ; *οὐδέποτε ἄρα—* Id. Gorg. 460, C ; *οὐδὲν ἄρα ἔτι ἐσμέν·* Hel. 4 : 8, 4 ; *—οὐδὲν ἄρα—* Plat. Tim. 51, C ; (10) after Conjunctions : *Ἀλλ' ἄρα—* Comm. 3 : 3, 2 ; Plat. Hip. Maj. 296, D ; Pol. 2, 374, B ; Apol. 25, A ; *ὡς ἄρα γιγνώσκων ὅτι κτἕ*. 5 : 6, 29 ; Cyr. 1 : 4, 11 ; Dem. de Cor. 131, p. 271 ; Phil. 3, 47, p. 123 ; de Chers. 4, p. 91 ; Plat. Phædr. 273, D ; Soph. 230, D ; *ὡς παντὸς ἄρα—* Id. Pol. 10, 595, A ; *μή πῃ ἄρα—* Hip. Maj. 293, E ; *εἰ ἄρα—* 3 : 2, 22 ; Comm. 2 : 5, 2 ; Thuc. 1 : 27 ; 2 : 90 ; 3 : 66 ; Plat. Protag. 358, B ; Hip. Maj. 297, B ; *εἰ μὴ ἄρα—* Comm. 1 : 2, 8 ; *εἴ τι ἄρα—* Thuc. 1 : 136 ; Dem. Ol. 3, 26, p. 35 ; *εἴ τι ἄρα μὴ κτἕ*. Thuc. 2 : 5 ; *εἴ που ἄρα—* Id. 3 : 87 ; *εἴ ποτε ἄρα—* Id. 3 : 10 ; *εἰ ἄρα ποι κτἕ*. Id. 8 : 100 ; *ἢν ἄρα—* 5 : 1, 13 ; Thuc. 2 : 5 ; 6 : 33 ; Plat. Soph. 235, C ; *ἢν ἄρα μὴ κτἕ*. Thuc. 2 : 13 ; 4 : 8 ; *ἢν δ' ἄρα—* Id. 1 : 70 ; *ἢν ἄρα τι κτἕ*. Id. 1 : 140 ; *ἢν ἄρα ποτὲ κτἕ*. Id. 1 : 93 ; *ἤν τις ἄρα—* Id. 1 : 84 ; Plat. Pol. 4, 433, A ; *ἢν δέ τις ἄρα—* Thuc. 2 : 87 ; *ἂν ἄρα—* Plat. Polit. 259, D ; *ἐὰν ἄρα—* Id. Pol. 2, 361, B ; Crat. 400, A ; *ἐὰν γὰρ ἄρα—* Id. Gorg. 469, D ; *εἴτε ἄρα—* Cyr. 7 : 2, 29 ; Thuc. 6 : 60 ; *εἴπερ ἄρα—* Dem. in Aristocr. 1, p. 621 ; (11) sometimes after several words : *Ἀκούω τινὰ διαβάλλειν—ἐμὲ ὡς ἐγὼ ἄρα ἐξαπατήσας κτἕ*. 5 : 7, 5 ; Ath. 3 : 12 ; Plat. Symp. 177, E ; *πολὺ γὰρ ἀμείνων ἄρα ὁ—βίος*, Id. Pol. 2, 358, C ; Theæt. 194, A ; *Τὰ κελευόμενα ἡμᾶς ἄρα δεῖ ποιεῖν* Dem. de Pace 24, p. 63 ; *Ταῦτα ἀκούσας ὁ Κῦρος ἐπαίσατο ἄρα τὸν μηρὸν* Cyr. 7 : 3, 6 ; Plat. Pol. 2, 362, A ; *Ῥᾴδιον ἔσται παρ' ὑμῖν ἄρα μεγάλα ἀδικεῖν*, Lyc. in Leocr. 78, p. 157 ; *Καὶ τὸν μετ' ἐπιστήμης ἄρ' ἱππικῆς καρτεροῦντα κτἕ*. Plat. Lach. 193, B ; *Καὶ οὐ περὶ τῆς ἐλευθερίας ἄρα οὔτε κτἕ*. Thuc. 6 : 76 ; Plat. Symp. 199, A ; *Ποταμὸς δ' εἰ μέν τις καὶ ἄλλος ἄρα ἡμῖν ἐστι διαβατέος* 2 : 4, 6 ; Thuc. 4 : 86 ; *εἰ μὴ καὶ τῶν ἄλλων ἄρα βούλεσθε*, Dem. Phil. 3, 20, p. 116 ; *ἐὰν ναυμαχεῖν ἄρα—* Plat. Polit. 298, D ; *ἂν μὴ τῷ πολέμῳ ἄρα κρατῇ τις·* Id. de Leg. 1, 626, B ; (12) and even last : *—μὴ δίκαιον, ἀλλ' ἄδικον ἄρα*. Plat. Protag. 331, B ; *ἐὰν μὴ πολλοῖς ὀνόμασι χρώμεθα ἄρα*, ib. 355, B.

Αὖ.

Αὖ is commonly put near the beginning of its clause or sentence ; as (1), after the Article : *Οἱ δ' αὖ βάρβαροι οὐκ ἐδέχοντο* 1 : 10, 11 ; Cyr. 7 : 5, 14 ; Hip. 1 : 11 ; Thuc. 8 : 94 ; 6 : 39 ; *οἵ τ' αὖ κιθαρισταὶ κτἕ*. Plat. Protag. 326, A ; *τῇ Ὁμήρου αὖ ποιήσει κτἕ*. Thuc. 1 : 10 ; 5 : 43 ; *τὰ μὲν αὖ κατορύττουσι*, Cyr. 8 : 2, 21 ; *τὰ δ' αὖ τῶν στρατιωτῶν κτἕ*. 3 : 1, 20 ; (2) after the Article and Noun : *ὁ δὲ ὁμόζυξ αὖ—* Plat. Phædr. 256, A ; *τὸ δὲ ὂν αὖ—* Id. Soph. 259, B ; *Τοὺς δὲ ἀνοσίους αὖ—* Id. Pol. 2, 363, D ; *τά τε ἄλλα αὖ—* Thuc. 7 : 25 ; (3) after a Noun : *καὶ σωφροσύνη αὖ φαίνεται* Plat. Protag. 333, B ; *βασιλεὺς δ' αὖ ἤκουσε* 1 : 10, 5 ;

Thuc. 2 : 45 ; (4) after an Adjective : πολεμικὸς δὲ αὖ— 2 : 6, 7 ; Ἡμέτερον δ' αὖ ἔργον κτἕ. Thuc. 1 : 33 ; καὶ ἄπειρος αὖ— Plat. Phileb. 17, B ; Pol. 2, 375, A ; (5) after a Pronoun : καὶ σοὶ αὖ— 2 : 5, 26 ; Ὑμᾶς δ' αὖ ἡμῖν κτἕ. 2 : 3, 27 ; Ἐγὼ δ' αὖ τοὐναντίον οἶμαι, Dem. in Mid. 120, p. 554 ; Τοῦτο αὖ— Plat. Protag. 326, E ; Τοῦτο δ' αὖ— 1 : 1, 9 ; Καὶ αὕτη αὖ ἄλλη πρόφασις ἦν 1 : 1, 7 ; Ταύτην δ' αὖ τὴν ἡμέραν κτἕ. 4 : 3, 1 ; Αὗται γὰρ αὖ— 3 : 2, 27 ; τόδε αὖ— Plat. Protag. 323, A ; οὓς δ' αὖ— Cyr. 8 : 1, 43 ; ὃν τρόπον αὖ— Plat. Pol. 2, 358, D ; οἷα αὖ— Id. Symp. 222, E ; καὶ ὅσα αὖ— Thuc. 1 : 91 ; Ὅσοι δ' αὖ— Id. 2 : 44 ; ὅσαι τ' αὖ μοναρχίαι Cyr. 1 : 1, 1 ; (6) after Interrogatives : Τί αὖ— Plat. Phæd. 86, E ; Τί δ' αὖ ; Id. Theæt. 206, A ; Hip. Maj. 296, B ; Πῶς αὖ καὶ τί κτἕ. Id. Soph. 249, E ; σκέψασθε πόθεν αὖ— 5 : 4, 7 ; (7) after a Verb : ἤλεγκες αὖ σύ κτἕ. Cyr. 1 : 6, 13 ; Ἀναμιμνήσκω δ' αὖ— Thuc. 2 : 89 ; δεῖ γὰρ αὖ— Id. 5 : 98 ; οἰόμενος αὖ— Id. 3 : 113 ; Στρεφθέντος γὰρ αὖ— Plat. Polit. 273, E ; (8) after an Adverb : πάλιν αὖ— Dem. Ol. 2, 14, p. 22 ; Νῦν δ' αὖ πάλιν κτἕ. Plat. Lach. 193, D ; Οὕτως αὖ, Id. Phæd. 78, E ; Οὕτω δὲ αὖ— 1 : 1, 10 ; 1 : 7, 11 ; καὶ τοὐναντίον αὖ— Plat. Phæd. 268, D ; (9) after Negatives ; οὐκ αὖ— Plat. Pol. 3, 393, D ; Euthyd. 296, A ; οὐδ' αὖ— Thuc. 1 : 10 ; 1 : 15 ; 4 : 87 ; 7 : 48 ; Plat. Symp. 204, A ; οὐδὲ γὰρ αὖ— Id. Phædr. 272, E ; μηδ' αὖ— Id. Pol. 10, 610, B ; οὔτ' αὖ— ib. 2, 368, B ; μήτ' αὖ— Id. Gorg. 500, B ; Protag. 338, A ; (10) after Prepositions : καὶ ἐν αὖ τοῖς δημοσίοις κινδύνοις κτἕ. Plat. Pol. 9, 577, B ; πρὸς δὲ αὖ τούτοις κτἕ. Id. Phileb. 20, B ; ἀπὸ δ' αὖ τοῦ ἑτέρου κτἕ. Id. Phæd. 71, B ; ἐκ δ' αὖ τῶν μὴ πολλῶν κτἕ. Id. Polit. 302, D ; καὶ ὑπὸ αὖ τῶν—ἐπιθυμιῶν κτἕ. Id. Phæd. 238, C ; (11) after Conjunctions and Conjunctive Particles : ὅπῃ δ' αὖ— Plat. Soph. 249, E ; ὡς αὖ— Id. Gorg. 476, A ; ὡς δ' αὖ— Id. de Leg. 7, 808, E ; ὅτε δ' αὖ— Hi. 1 : 5 ; ὅταν δ' αὖ— 3 : 4, 20 ; ὁπότ' αὖ— 1 : 6, 7 ; ὁπότε δ' αὖ— 5 : 9, 21 ; καὶ αὖ — Plat. Phæd. 85, C ; ὅπως ἂν αὖ — Id. Protag. 336, B ; ἵνα μὴ αὖ— Id. Gorg. 521, B ; εἰ δ' αὖ— Thuc. 6 : 34 ; Dem. in Timoth. 56, p. 1201 ; Plat. Pol. 2, 372, E ; εἰ μὴ αὖ — Id. Crat. 391, C ; ἐὰν αυ— Id. Soph. 249, B ; 250, E ; Pol. 3, 415, C ; (12) it sometimes appears later in a clause, and especially after something on which emphasis rests or with which it is closely connected in sense : ὡς ὁ λόγος αὖ— Plat. Soph. 226, A ; σφόδρα ἔνδηλον αὖ καὶ τοῦτο εἶχεν 2 : 6, 18 ; Plat. Soph. 248, E ; Τίνος δὴ καὶ ταῦθ' ἡμῖν αὖ χάριν ἐλέχθη ; Id. de Leg. 3, 701, C ; Καὶ τί τις ἂν αὖ εἰπὼν κτἕ. Id. Soph. 225, E ; καὶ ὃ ἐπέπατο αὖ— 1 : 9, 19 ; Thuc. 7 : 79 ; ὥςτε τὸ ὂν ἀναμφισβητήτως αὖ— Plat. Soph. 259, B ; Τούς τε Ἀθηναίους ὑμῶν πάλιν αὖ καὶ τάδε ὑπομιμνήσκω, Thuc. 7 : 64 ; 7 : 46 ; Dem. de Cor. 102, p. 260 ; Plat. Protag. 318, E ; οὐδὲ τὸ γιγνόμενον αὖ— Id. Hip. Maj. 297, C ; Ἐν τούτῳ αὖ— Cyr. 1 : 3, 17 ; Κατ' ἄλλους δ' αὖ— ib. 7 : 1, 12 ; ὡς σὺν ἐκείνῳ αὖ πολεμήσων. 2 : 6, 5 ; τοῖς δὲ ἀντὶ αὖ ἀργυρίου διαλλάττειν Plat. Pol. 2, 371, D ; μέχρι τὸ δεξιὸν αὖ διεσπάρῃ · 6 : 3, 29.

Γάρ.

Γάρ is placed near the beginning of its clause or sentence ; as (1), after the Article : οἱ γὰρ στρατιῶται οὐκ ἔφασαν ἰέναι κτἕ. 1 : 3, 1 ; 1 : 10, 7 ; 2 : 2, 3 ; 2 : 6, 12 ; 4 : 7, 13 ; Thuc. 4 : 78 ; 4 : 80 ; 7 : 65 ; Dem. de Cor. 120, p. 267 ; Æschin. de Fals. Leg. 58, p. 35 ; Isocr. Pan. 179, p. 78 ; Lys. in Theomn. 1, 6, p. 116 ; in Agor. 89. p. 138 ; Plat. Crit. 54, A ; Lach. 193, E ; τῷ γὰρ ὄντι κτἕ. Symp. 2 : 24 ; Τὸ γὰρ ἐγχειρισθῆναι κτἕ. Hel. 4 : 4, 12 ; αἱ γὰρ νῦν οὖσαι πόλεις κτἕ. Thuc. 7 : 14 ; Dem. de Cor. 89, p. 255 ; Ἡ γὰρ πόλις ἤδε κτἕ. Thuc. 6 : 40 ; Τὸ γὰρ τούτου μέρος κτἕ. Lyc. in Leocr. 78, p. 157 ; τῶν γὰρ μάχῃ νικώντων κτἕ. 2 : 1, 4 ; Τὸ μὲν γὰρ πλῆθος κτἕ. 1 : 7, 4 ; 3 : 1, 38 ; Dem. de Cor. 113, p. 264 ; Æschin. de Fals. Leg. 56, p. 35 ; Lyc. in Leocr. 79, p. 157 ; Isocr. Pan. 145, p. 71 ; οἵ τε γὰρ Κρῆτες κτἕ. 3 : 3, 7 ; Thuc. 5 : 26 ; Οἵ τε γὰρ ἀφεστῶτες κτἕ. Isocr. Pan. 135, p. 68 ; τό τε γάρ— ἔχειν 2 : 6, 14 ; Ὁ γάρ τοι λόγος ἦν Plat. Phædr. 227, C ; (2) after the Article and Noun : τὸ δαιμόνιον γὰρ ἔφη σημαίνειν. Comm. 1 : 1, 4 ; Ὁ Φρύνιχος γὰρ οὗτος κτἕ. Lys. in Agor. 73, p. 136 ; Τῷ ὄντι γάρ— Plat. Pol. 2, 362, A ; Phædr. 238, C ; (3) after a Noun : χαράδραν γάρ— 3 : 4, 1 ; Comm. 4 : 5, 6 ; Thuc. 1 : 8 ; 2 : 43 ; 5 : 97 ; Isocr. Pan. 28, p. 46 ; Plat. Euthyphr. 14, C ; 14, D ; Pol. 2, 363, D ; Ἑσπέρα μὲν γὰρ ἦν, Dem. de Cor. 169, p. 284 ; πατρὸς μὲν γὰρ σοφοῦ ἐστι Plat. Symp. 204, B ; Lach. 193, E ; (4) after an Adjective : πλησιαίτατος γὰρ ἦν, 1 : 10, 5 ; 3 : 14, 5 ; 3 : 2, 22 ; Thuc. 2 : 43 ; 4 : 126 ; 7 : 14 ; Dem. de Cor. 88, p. 255 ; 114, p. 264 ; Isocr. Pan. 25, p. 45 ; Lyc. in Leocr. 79, p. 157 ; Plat. Apol. 40, C ; Δῆλον γὰρ δή κτἕ. Id. Crat. 391, D ; Πάντες γὰρ ἄρα— Id. Pol. 4, 438, A ; ἓν ἕκαστον γάρ— Id. Soph. 255, E ; (5) after a Pronoun : Ἐμοὶ γὰρ ξένος Κῦρος ἐγένετο 1 : 3, 3 ; 1 : 3, 17 ; 3 : 1, 37 ; Thuc. 2 : 60 ; Plat. Apol. 20, D ; 40, A ; Ἐγὼ μὲν γάρ— ib. 41, A ; Ἐγὼ γάρ τοι κτἕ. Id. Symp. 212, E ; Τοῦτο γὰρ ἦν κτἕ. 1 : 5, 10 ; 1 : 6, 6 ; 3 : 2, 27 ; Thuc. 2 : 64 ; 2 : 89 ; Dem. de Cor. 117, p. 266 ; 127, p. 269 ; Isocr. Pan. 24, p. 45 ; Lyc. in Leocr. 83, p. 158 ; Lys. in Theomn. 1, 11, p. 117 ; σαὶ γὰρ αἱ ὑποθέσεις εἰσίν · Plat. Euthyphr. 11, C ; Αὕτη γὰρ ἱερά κτἕ. 5 : 6, 4 ; Τοῦτο μὲν γάρ— Isocr. Pan. 21, p. 44 ; τῇδε γὰρ τῇ ἡμέρᾳ κτἕ. 3 : 2, 31 ; Ἐκεῖναι γάρ— 3 : 3, 17 ; Comm. 3 : 7, 9 ; Thuc. 8 : 43 ; Isocr. Pan. 149, p. 71 ; αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστι χαλεπόν Plat. Symp. 204, A ; Ταὐτὸν γάρ ἐστιν, Id. Phæd. 75, A ; Τοσοῦτον γὰρ πλήθει περιῆν κτἕ. 1 : 8, 13 ; 3 : 4, 2 ; Dem. de Cor. 263, p. 111 ; οὓς γάρ— 5 : 6, 18 ; Thuc. 2 : 42 ; Dem. de Cor. 118, p. 266 ; ὅσαι γάρ— Thuc. 5 : 98 ; Isocr. Pan. 23, p. 45 ; (6) after Interrogatives, (*a*) Interrogative Pronouns : Τί γὰρ ἔλεγον, 7 : 2, 28 ; Cyr. 1 : 6, 12 ; Comm. 1 : 2, 12 ; ib. 2 : 3, 17 ; Dem. de Cor. 112, p. 264 ; 132, p. 271 ; Isocr. Pan. 176, p. 77 ; 185, p. 79 ; Andoc. de Myst. 137, p. 18 ; Plat. Polit. 292, A ; Ποῖον γάρ— Id. Men. 80, D ; (*b*) Interrogative Adverbs : Πῇ γὰρ δή— Plat. Pol. 6, 501, D ; Ποῖ γάρ ; Id. Soph. 250, C ; Πόθεν γὰρ ἄλλοθεν ; Dem. de Cor. 131, p. 270 ; de Chers. 26, p. 96 ; Πῶς γάρ— Comm. 3 : 10, 3 ; Isocr. Pan. 83, p. 57 ; 150, p. 71 ; Πῶς γὰρ οὔ ; Comm. 4 : 2, 37 ; ib. 4 : 6, 6 ; Dem. de Cor. 139, p. 273 ; Plat. de Leg. 7, 798, D ; Lach. 194, B ; (*c*) Interrogative Particle : Ἦ γὰρ οὕτως, Cyr. 4 : 5, 44 ; ib. 8 : 3, 40 ; Œc. 4 : 23 ; Ἦ γάρ ; Plat. Gorg. 449, D ; Protag. 312, E ; (7) after a Verb : ἐπίστευον γὰρ αὐτῷ · 1 : 2, 2 ; 1 : 3, 1 ; 1 : 3, 6 ; Thuc. 2 : 37 ; 2 : 40 ; 2 : 89 ; Dem. de Cor. 141, p. 275 ; 146, p. 276 ; Æschin. adv. Ctes. 107, p. 68 ; in Timocr. 69, p. 11 ; Plat. Apol. 20, A ; Phæd. 100, A ; Isocr. Pan. 95, p. 60 ; 97, p. 60 ; Οἶδα μὲν γάρ— 2 : 5, 13 ; Thuc. 2 : 62 ; Isocr. Pan. 23, p. 45 ; Οἶσθα γὰρ δήπου κτἕ. Plat. Crat. 392, B ; ἐπεδήμει γὰρ ἄρα— Id. Protag. 315, C ; Φημὶ γὰρ οὖν— Id. Soph. 250, B ; Ῥίψαντες γὰρ τοὺς πορφυροῦς κάνδυς κτἕ. 1 : 5, 8 ; 3 : 2, 11 ; 3 : 2, 28 ; Thuc. 3 : 47 ; 7 : 25 ; 7 : 71 ; Dem. de Cor. 102, p. 260 ; 161, p. 281 ; Æschin. adv. Ctes. 103, p. 68 ; Isocr. Pan. 86, p. 58 ; ἀφελόντες γὰρ ἄρα— Plat. Symp. 205, B ; de Leg. 3, 698, D ; βιάζεσθαι γάρ— Thuc. 1 : 77 ; 4 : 114 ; Plat. Hip. Maj. 291, C ; νοεῖν μὲν γάρ— Id. Lach. 194, B ; (8) after an Adverb : ἐνταῦθα γὰρ δή κτἕ. Plat. Pol. 4, 441, B ; Νῦν γάρ— 3 : 3, 15 ; Thuc. 5 : 64 ; Plat. Pol. 4, 430, C ; Νῦν μὲν γάρ— Thuc. 3 : 47 ; ἤδη γάρ— Hel. 7 : 2, 11 ; Thuc. 4 : 93 ; αὐτίκα γάρ— 1 : 8, 2 ; Πάλαι γάρ τοι κτἕ. Plat. Gorg. 458, B ; Ἔτι γάρ— 3 : 2, 17 ; Plat. Protag. 310, E ; Τότε μὲν γάρ— 3 : 2, 16 ; Isocr. Pan. 120, p. 65 ; ἅμα γάρ— ib. 119, p. 65 ; Πρότερον μὲν γάρ— Thuc. 2 : 88 ; Πρῶτον μὲν γάρ— 1 : 9, 2 ; 3 : 2, 10 ; Dem. de Cor. 114. p. 264 ; πολλάκις γάρ— Comm. 3 : 8, 7 ; Cyr. 1 : 3, 11 ; ἀεὶ γάρ που κτἕ. Plat. Hip. Maj. 292, E ; οὕτω γάρ— 1 : 3, 19 ; Cyr. 7 : 1, 9 ; Isocr. Areop. 37, p. 147 ; πολὺ γάρ— 3 : 3, 9 ; Dem. de Cor. 177, p. 287 ; βραχὺ γάρ— Thuc. 7 : 70 ; Ῥᾷον γάρ— Id. 2 : 53 ; Εὖ γάρ— 1 : 7, 3 ; κακῶς γάρ— 1 : 5, 16 ; Εἰκότως γάρ— Comm. 4 : 5, 8 ; Ἴσως γάρ— 3 : 2, 32 ; Plat. Pol. 4, 438, A ; ἴσως γάρ τοι κτἕ. Id. Gorg. 458, E ; ἀδοκήτως γάρ— Thuc. 3 : 45 ; Ἡ γὰρ ἀνάγκη, 1 : 6, 8 ; Plat. Phædr. 227, D ; (9)

after Negatives: οὐ γὰρ ἦν πρὸς τοῦ Κύρου τρόπου κτἕ. 1 : 2, 11; 1 : 6, 5; 1 : 8, 11; Thuc. 2 : 40; 2 : 43; 2 : 89; Dem. de Cor. 197, p. 294; de Chers. 25, p. 96; Æschin. adv. Ctes. 121, p. 70; 126, p. 71; Isocr. Pan. 52, p. 51; 150, p. 71; Plat. Pol. 4, 429, B; Phæd. 100, A; οὐ γὰρ δή κτἕ. Thuc. 1 : 122; 6 : 69; Isocr. Pan. 92, p. 59; Plat. Pol. 4, 439, B; οὐ γὰρ οὖν κτἕ. Comm. 3 : 6, 12; ib. 3 : 14, 2; Plat. Euthyphr. 2, A; οὐ γὰρ δήπου κτἕ. Id. Protag. 309, C; Lys. in Agor. 87, p. 138; οὐ γάρ τοι κτἕ. Cyr. 5 : 5, 34; ib. 7 : 5, 75; Μὴ γάρ— Plat. Gorg. 512, D; Pol. 1, 336, E; οὔτε γάρ— 1 : 3, 9; 2 : 2, 18; Thuc. 2 : 39; 2 : 47; Dem. de Cor. 145, p. 276; Lys. in Agor. 79, p. 137; Plat. Apol. 38, E; οὐδὲ γάρ— Cyr. 1 : 4, 12; Thuc. 1 : 40; 4 : 92; Dem. de Cor. 104, p. 261; 130, p. 270; Lys. in Theomn. 1, 9, p. 117; Plat. Phædr. 278, E; οὐδένα γὰρ ἄνθρωπον κτἕ. 3 : 2, 13; Isocr. Pan. 21, p. 44; 123, p. 66; Antiph. de Caede Her. 69, p. 137; Plat. Apol. 38, B; οὐδέποτε γάρ— Lys. in Agor. 75, p. 136; (10) after Prepositions: Ἐν γὰρ ταῖς πόλεσιν κτἕ. 7 : 1, 29; Thuc. 7 : 87; ἐν μὲν γὰρ τῇ Φωκίδι κτἕ. Isocr. Phil. 55, p. 93; Κατὰ γὰρ τὸ εἰκός κτἕ. Thuc. 3 : 30; Κατὰ γὰρ τὸν αὐτὸν λόγον κτἕ. Plat. Crat. 393, C; μετὰ γὰρ Θηβαίων κτἕ. Thuc. 2 : 71; Isocr. Pan. 106, p. 62; Μετὰ γὰρ τήν—ἀτυχίαν κτἕ. ib. 119, p. 65; Laud. Hel. 39, p. 215; ὑπὸ μὲν γὰρ ἵππου κτἕ. 3 : 2, 18; Μέχρι γὰρ τοῦδε κτἕ. Thuc. 2 : 35; Πλὴν γὰρ τούτου κτἕ. Isocr. Pan. 121, p. 65; (11) after Conjunctions and Conjunctive Particles: Καὶ γάρ— 1 : 1, 6; 1 : 1, 8; Thuc. 1 : 42; 1 : 73; 6 : 102; Dem. de Cor. 138, p. 273; 215, p. 300; Isocr. Pan. 28, p. 46; 45, p. 49; Plat. Phæd. 62, B; Protag. 311, A; Καὶ γὰρ καί κτἕ. 2 : 2, 15: Comm. 2 : 1, 3; Thuc. 6 : 61; 8 : 64; Plat. Gorg. 449, C; Protag. 317, C; Καὶ γὰρ οὖν κτἕ. 1 : 9, 8; 1 : 9, 12; Cyr. 4 : 3, 30; Καὶ γάρ τοι κτἕ. Dem. de Cor. 92, p. 259; de Fals. Leg. 141, p. 384; Isocr. Areop. 30, p. 145; 35, p. 146; Ἀλλὰ γάρ— 3 : 2, 25; 5 : 7, 11; Dem. de Cor. 211, p. 298; Isocr. Pan. 140, p. 69; Plat. Phileb. 12, B; Ἀλλ' οὐ γάρ— Id. Apol. 20, C; Protag. 336, A; Εἰ γάρ— 2 : 5, 17; Thuc. 1 : 143; 3 : 40; Dem. de Cor. 101, p. 260; 127, p. 269; Plat. Soph. 250, C; Protag. 310, D; Εἰ μὲν γάρ— 2 : 1, 10; Plat. Apol. 38, B; εἰ γάρ τοι κτἕ. Cyr. 8 : 3, 44; ἢν γάρ— 3 : 4, 41; Ἢν μὲν γάρ— 1 : 4, 15; Εἴτε γάρ— Thuc. 2 : 51; 5 : 61; ἵνα γάρ— Plat. Euthyphr. 12, C; Ὅπου γάρ— Isocr. Nicocl. 19, p. 48; Ὅτε γάρ— Dem. de Cor. 136, p. 72; ἐπειδὰν γάρ— Isocr. Phil. 26, p. 87; ὡς γάρ— 2 : 2, 3; 7 : 7, 7; Dem. de Cor. 211, p. 298; καθάπερ γάρ— Thuc. 2 : 72; πρὶν γὰρ δή κτἕ. 1 : 10, 19; (12) it sometimes appears later in its sentence; as (*a*) when two clauses combine in one: νῦν δὲ σαὶ γὰρ αἱ ὑποθέσεις εἰσίν Plat. Euthyphr. 11, C; 14, C; νῦν δὲ οὐ γὰρ ἐστιν εἷς. Id. Symp. 180, C; de Leg. 9, 875, D; (*b*) after a word modified by a Negative: οὐκ ἐχθροὺς γὰρ ἡμᾶς κτἕ. Thuc. 3 : 58; Οὐ πολλοῦ γὰρ χρόνου κτἕ. Isocr. Laud. Hel. 41, p. 216; (*c*) after a Preposition and its word, especially when they form an Adverbial Phrase: ἐν μέσῳ γάρ— 3 : 1, 21; ἐν ἴσῳ γάρ— Thuc. 2 : 61; ἐν καιρῷ γάρ— Id. 5 : 61; ἐν πόρῳ γάρ— Id. 6 : 48; 6 : 47; εἰς Ἅιδου γάρ— Plat. Pol. 2, 363, C; ἐπὶ πλέον γάρ— Id. Euthyphr. 12, C; ἐπὶ λείαν γάρ— 5 : 1, 8; παρ' οἷς μὲν γάρ— Isocr. Areop. 47, p. 149; κατ' ὀλίγον γάρ— Thuc. 4 : 10; Κατὰ σμικρὸν γάρ— Plat. Theæt. 180, E; δι' ἐλάσσονος γάρ— Thuc. 7 : 4; Διὰ τοῦτο γάρ τοι κτἕ. Comm. 2 : 3, 6; δι' ἔχθραν μὲν γάρ— Lys. pro Mil. 20, p. 116; and after the Preposition and Article: ἐν τῷ γὰρ αἰσχρῷ κτἕ. Plat. Symp. 209, B.

Δέ.

1. *As a simple Adversative or Conjunctive.*

When δέ is used alone, it stands near the beginning of its clause or sentence; as (1), after the Article: ἡ δὲ μήτηρ κτἕ. 1 : 1, 3; 1 : 1, 6; 1 : 1, 7; Thuc. 1 : 7; 1 : 23; 1 : 24; Dem. de Cor. 41, p. 239; 47, p. 241; Plat. Phæd. 85, A; 105, D; Τῇ δ' ὑστεραίᾳ κτἕ. 1 : 2, 21; Thuc. 6 : 67; Τὰ δὲ τελευταῖα κτἕ. Id. 1 : 24; Τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ κτἕ. 1 : 5, 12; Hel. 1 : 6, 27; Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους κτἕ. Thuc. 4 : 75; 4 : 102; 4 : 109; Æschin. adv. Ctes. 126, p. 71; 239, p. 88; τὸ δ' αὐτό μοι—ἐλλείπεται, Plat. Phileb. 18, D; τὰ δὲ ἡρπασμένα ἀνδράποδα κτἕ. 1 : 2, 37; Hel. 1 : 6, 1; Τὴν δὲ δὴ ψυχήν κτἕ. Plat. Tim. 34, B; Ὁ δέ γε θεός κτἕ. Id. Phæd. 106, D; Theæt. 146, E; Ὁ δὲ πατήρ γε— Id. de Leg. 3, 694, E; τὸ δὲ καθῆσθαι κτἕ. 5 : 8, 15; Cyr. 7 : 5, 64; τὸ δὲ πάλαι κτἕ. Thuc. 1 : 6; Ὁ δὲ πείθεται 1 : 1, 3; 1 : 1, 4; 1 : 1, 9; Thuc. 1 : 25; 7 : 3; Dem. de Hal. 16, p. 80; Οἱ δὲ ἡδέως ἐπείθοντο· 1 : 2, 2; 1 : 2, 16; 1 : 2, 17; Thuc. 5 : 10; 7 : 3; Dem. Phil. 3, 64, p. 127; (2) after the Article and its word, if the word be emphatic: τοῦ λόγου δέ— 3 : 2, 7; Τὴν ἀργίαν δέ—Comm. 2 : 1, 16; τὸ βάθος δέ— Hel. 3 : 4, 13; Τῆς πόλεως δέ— Dem. Phil. 3, 62, p. 126; Τὸν λόγον δέ— Plat. Phædr. 257, C; Crat. 421, B; Phileb. 31, D; τὰ δυνατὰ δέ— Thuc. 5 : 89; τὸ τελευταῖον δέ— Id. 8 : 8; τῷ τρίτῳ δέ— Plat. de Leg. 6, 511, E; τὴν ἑτέραν δέ— Dem. in Aristocr. 75, p. 645; Τὸ αὐτὸ δὲ τοῦτο κτἕ. Cyr. 8 : 2, 6; τὰ αὐτὰ δὲ ταῦτα κτἕ. Plat. Polit. 299, A; Phæd. 68, B; Τὸν αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον κτἕ. Isocr. Pan. 80, p. 56; Phil. 148, p. 112; Οἱ αὐτοὶ δέ γε— Cyr. 5 : 1, 12; τοῦ δύνασθαι δέ— Dem. de Cor. 34, p. 331; Ὡς τὰ πολλὰ δὲ ταῦτα κτἕ. Plat. Gorg. 482, E; ἡ παρ' ὑμῖν ἐλπὶς δέ— Demad. 1 : 6; (3) after a Noun: ἄρχοντα δέ— 1 : 1, 2; 1 : 1, 10; 1 : 1, 11; Thuc. 1 : 6; 1 : 10; 1 : 11; Æschin. adv. Ctes. 12, p. 55; 13, p. 55; Plat. Phæd. 58, B; 59, B; τέλος δέ— 1 : 10, 13; 2 : 3, 26; Thuc. 1 : 139; 2 : 4; Τεκμήριον δέ· Hip. 5 : 8; Symp. 4 : 17; Thuc. 2 : 15; 2 : 39; Μαρτύριον δέ· Id. 1 : 8; Σημεῖον δέ· Dem. de Cor. 285, p. 320; Σημεῖον δὲ τούτων· Isocr. Pan. 107, p. 63; Ἀρκὰς δέ τις κτἕ. 7 : 3, 23; (4) after an Adjective: πλήρη δ' ἰχθύων κτἕ. 1 : 4, 9; δῆλον δέ· Thuc. 1 : 11; Isocr. Pan. 40, p. 48; Plat. Phæd. 61, E; Phædr. 236, C; Αἴτιον δ' ἦν κτἕ. ib.; Æschin. adv. Ctes. 22, p. 56; Δυνατωτέρας δὲ γιγνομένης κτἕ. Thuc. 1 : 13; Dem. de Cor. 11, p. 228; ἑνὶ δὲ λόγῳ κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 21, p. 56; πολὺ δὲ καὶ σήσαμον κτἕ. 1 : 2, 22; Thuc. 1 : 6; Πάντα δὲ ταῦτα κτἕ. Thuc. 1 : 12; 1 : 15; Dem. de Cor. 34, p. 237; μέγα δὲ τεκμήριον κτἕ. 1 : 9, 30; Μικρὰ δέ— Æschin. adv. Ctes. 28, p. 57; μετρίᾳ δ' αὖ ἐσθῆτι κτἕ. Thuc. 1 : 6; (5) after a Pronoun: Ἐμοὶ δέ, 3 : 1, 30; 4 : 6, 10; Thuc. 4 : 10; Dem. Phil. 3, 27, p. 118; pro Rhod. Lib. 1, p. 190; Æschin. adv. Ctes. 14, p. 55; 31, p. 58; Isocr. Pan. 14, p. 43; Plat. Phædr. 229, D; 229, E; Ἐμοὶ δέ γε— 4 : 6, 9; Σὺ δέ— Is. de Ciron. Her. 24, p. 71; Σὺ δέ γε— Plat. Phædr. 230, C; Τοῦτο δέ— 6 : 4, 38; Dem. de Cor. 2, p. 226; Æschin. adv. Ctes. 30, p. 58; Plat. Phæd. 69, A; 73, D; Ταῦτα δέ— Thuc. 1 : 24; Dem. de Cor. 19, p. 231; 36, p. 237; Æschin. adv. Ctes. 5, p. 54; ταῦτα δὲ τὰ θηρία κτἕ. 1 : 5, 2; 1 : 6, 10; Thuc. 1 : 23; αὐτὸ δὲ τὸ καλόν κτἕ. Plat. Pol. 5, 479, E; Τοσοῦτον δέ— Isocr. Pan. 50, p. 50; τινὰς δέ— Dem. de Cor. 44, p. 240; Ἄλλοι δέ— 1 : 7, 11; ἄλλο δὲ στράτευμα κτἕ. 1 : 1, 9; Ἄλλος δέ τις κτἕ. Plat. Phæd. 54, C; Ἄλλον δέ γε— 5 : 8, 16; ἕτερα δὲ καινὰ δαιμόνια κτἕ. Apol. 10; Plat. Apol. 24, B; Ἕτεραι δέ γε— Id. Gorg. 450, D; Ὃ δέ— 5 : 5, 20; Cyr. 3 : 1, 19; Thuc. 4 : 18; 8 : 28; Plat. de Leg. 3, 679, B; Ὃ δὲ δή κτἕ. 2 : 3, 1; 5 : 7, 33; Ὅ τι δέ— 2 : 1, 23; 2 : 2, 2; Dem. Phil. 3, 76, p. 130; Ὅσα δέ— 2 : 5, 23; Ὅσων δὲ δὴ καὶ οἵων κτἕ. 2 : 5, 10; ὁποῖα δέ— Plat. de Leg. 7, 803, E; (6) after Interrogatives: (*a*) after Interrogative Pronouns: Τί δέ; Comm. 2 : 2, 12; Plat. Gorg. 497, E; Pol. 4, 440, B; Τί δὲ δή;— Id. Euthyphr. 14, A; Τί δέ, Comm. 2 : 1, 3; Τί δέ— Dem. de Cor. 26, p. 233; 88, p. 256; Τί δὲ δή— Plat. Phæd. 58, C; Ποίαν δέ— Cyr. 3 : 1, 19; (*b*) after Interrogative Adverbs: Ποῦ δέ— Dem. in Aristocr. 58, p. 638; Πόθεν δέ— Is. de Ciron. Her. 28, p. 71; (7) after a Verb: Ἐκάλεσε δέ— 1 : 2, 2; Ἦν δέ— 1 : 2, 3; 1 : 2, 7; 1 : 2, 8; Thuc. 1 : 3; 1 : 5; 1 : 9; Dem. de Cor. 5, p. 227; 17, p. 230; Æschin. adv. Ctes. 13, p. 55; 18, p. 56; Isocr. Pan. 10, p. 42; 54, p. 51; Plat. Phæd. 59, B; Phædr. 227, A; Σκέψασθε δέ· Thuc. 3 : 58; 1 : 143; Dem. de Cor. 48, p. 251;

Æschin. in Timocr. 74, p. 11 ; Ὁρᾶτε δέ. Dem. de Cor. 322, p. 331 ; Προωμολογήσαμεν δέ γε— Plat. Pol. 5, 479, D ; Phæd. 65, C ; Δεῖ δέ γε δή. Id. Theæt. 204, B ; συντάξαι δέ— 1 : 2, 15 ; Cyr. 6 : 2, 32 ; Thuc. 1 : 9 ; 1 : 10 ; Dem. de Cor. 35, p. 237 ; Plat. Phæd. 61, D ; Λύειν δέ γε— ib. 67, D ; Καταβὰς δέ— 1 : 2, 23 ; Cyr. 3 : 3, 9 ; Thuc. 1 : 8 ; 1 : 25 ; Dem. de Cor. 8, p. 227 ; Plat. Protag. 320, D ; (8) after an Adverb : Ἐκεῖ δέ— 2 : 4, 33 ; Hel. 1 : 1, 14 ; ib. 1 : 2, 2 ; Ἐνταῦθα δέ— 5 : 1, 14 ; 1 : 10, 12 ; Hel. 2 : 4, 33 ; ἐκεῖθεν δέ— ib. 1 : 6, 38 ; Ἐντεῦθεν δέ— 1 : 2, 13 ; 1 : 2, 22 ; Ἄλλοθι δὲ οὐδαμοῦ κτἕ. Comm. 1 : 4, 8 ; ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 34, p. 58 ; νῦν δέ— 7 : 8, 16 ; Cyr. 5 : 3, 30 ; Dem. de Cor. 15, p. 230 ; Isocr. Pan. 178, p. 78 ; Plat. Gorg. 497, D ; Νῦν δὲ δή— 7 : 1, 28 ; 7 : 6, 31 ; ἤδη δέ— 2 : 2, 16 ; 2 : 6, 4 ; Plat. Phæd. 61, E ; Protag. 321, C ; ἅμα δέ— 1 : 2, 9 ; Hel. 4 : 3, 14 ; Plat. Crat. 339, E ; ἅμα δὲ καὶ κτἕ. Hel. 1 : 1, 12 ; Thuc. 1 : 25 ; 1 : 97 ; Ἔτι δέ— 3 : 1, 23 ; 3 : 2, 28 ; Thuc. 1 : 6 ; 2 : 13 ; Isocr. Pan. 42, p. 49 ; 64, p. 53 ; Is. de Nicostr. Her. 13, p. 47 ; de Cleon. Her. 25 ; προσέτι δέ— Cyr. 2 : 1, 31 ; προσέτι δὲ καί— ib. 6 : 2, 10 ; πρὸς δ' ἔτι — 3 : 2, 2 ; Cyr. 2 : 1, 31 ; Πρὸς δέ— Thuc. 3 : 58 ; Πρὸς δὲ καί— Cyr. 6 : 4, 8 ; Plat. Protag. 321, D ; πρότερον δέ— Thuc. 1 : 13 ; Ὕστερον δ' οὐ πολλῷ κτἕ. Id. 2 : 30 ; τότε δέ— 2 : 6, 5 ; 3 : 4, 21 ; Thuc. 1 : 126 ; 2 : 88 ; τάχα δέ— Plat. Gorg. 450, C ; Τάχα δ' ἄν κτἕ. Thuc. 7 : 77 ; Plat. Crat. 406, B ; Σχεδὸν δέ— Hel. 6 : 1, 2 ; Thuc. 3 : 68 ; Dem. de Cor. 161, p. 281 ; Μόλις δ' ἄν κτἕ. Thuc. 1 : 71 ; Πολλάκις δέ— 1 : 9, 26 ; Comm. 2 : 1, 22 ; Hel. 6 : 2, 29 ; Dem. de Cor. 170, p. 285 ; Πολὺ δὲ μᾶλλον κτἕ. 2 : 3, 13 ; Πολὺ δ' ἔτι μᾶλλον κτἕ. Hel. 3 : 5, 9 ; Thuc. 1 : 137 ; μάλα δὲ καλά κτἕ. Cyr. 1 : 4. 18 ; μᾶλλον δέ— ib. 5 : 4, 49 ; Comm. 3 · 13, 6 ; Thuc. 1 : 35 ; Dem. de Cor. 30, p. 235 ; 65, p. 246 ; 297, p. 325 ; Plat. Phæd. 77, E ; Pol. 7, 522, E ; Μάλιστα δέ — Cyr. 5 : 3, 21 ; Thuc. 1 : 2 ; 1 : 15 ; 1 : 35 ; Isocr. Pan. 120, p. 65 ; Οὕτω δέ— 3 : 4, 21 ; Hel. 3 : 5, 6 ; Vect. 15 : 7 ; Thuc. 1 : 45 ; 5 : 10 ; Dem. de Cor. 32, p. 236 ; Plat. Protag. 313, D ; Οὕτω δὲ αὖ κτἕ. 1 : 1, 10 ; ἄλλως δ' οὐ κτἕ. Hipp. 8 : 8 ; Καλῶς δέ— Thuc. 4 : 73 ; Ἐπιπόνως δέ— Id. 1 : 22 ; Ἡδέως δ' ἄν— Æschin. adv. Ctes. 236, p. 87 ; (9) after Prepositions : Ἐν δὲ Λακεδαίμονι κτἕ. Hel. 1 : 1, 35 ; Thuc. 5 : 4 ; 5 : 19 ; Ἐν δὲ τῇ ὑπερβολῇ κτἕ. 1 : 2, 25 ; 1 : 7, 1 ; Thuc. 4 : 27 ; ἐν δὲ τῷ παρατυχόντι κτἕ. Id. 3 : 82 ; Ἐν δὲ τῷ ἐπιόντι χειμῶνι κτἕ. Id. 4 : 134 ; Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ κτἕ. Hel. 2 : 3, 5 ; Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει κτἕ. Thuc. 4 : 76 ; 7 : 9 ; 8 : 80 ; Ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ κτἕ. Hel. 7 : 28 ; Ἐν δὲ ταύταις κτἕ. 2 : 4, 1 ; 2 : 5, 1 ; ἐν δὲ τούτῳ κτἕ. 2 : 4, 8 ; Cyr. 3 : 2, 12 ; ib. 5 : 3, 20 ; Thuc. 3 : 72 ; 5 : 38 ; 6 : 104 ; 8 : 45 ; Ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας κτἕ. Id. 2 : 94 ; 4 : 15 ; 5 : 71 ; Ἐς δ' οὖν τὴν Ἄσπενδον κτἕ. Id. 8 : 87 ; πρὸς δὲ τούτῳ κτἕ. Hel. 1 : 7, 1 ; πρὸς δὲ τούτοις κτἕ. Comm. 1 : 4, 6 ; ib. 2 : 3, 4 ; Cyr. 8 : 1, 25 ; Isocr. Pan. 7, p. 42 ; 45, p. 49 ; Lys. de Bon. Aristoph. 16, p. 153 ; 32, p. 154 ; Is. de Cleon. Her. 43 ; Plat. Pol. 2, 362, D ; πρὸς δὲ βασιλέα κτἕ. 1 : 1, 8 ; 1 : 9, 8 ; πρὸς δὲ τὴν πατρίδα κτἕ. Plat. Crit. 51, A ; Πρὸς δὲ δὴ τόν κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 17, p. 56 ; ἐπὶ δὲ τούτων κτἕ. Hi. 1 : 11 ; ἐπὶ δὲ τοῖς τείχεσιν κτἕ. 1 : 4, 4 ; 4 : 6, 5 ; Cyr. 5 : 3, 41 ; Ἐπὶ δὲ τούτῳ κτἕ. 5 : 9, 11 ; ἐπὶ δὲ τὸ ναυτικόν. Hel. 1 : 1, 32 ; παρὰ δὲ Ξενίου κτἕ. 1 : 3, 7 ; Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον κτἕ. Thuc. 2 : 68 ; 4 : 7 ; 6 : 105 ; Κατὰ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν κτἕ. Hel. 2 : 3, 4 ; ἀπὸ δὲ τοιαύτης ξυντυχίας κτἕ. Thuc. 5 : 11 ; ἐκ δὲ τοῦ ἀρίστου κτἕ. 4 : 6, 21 ; Thuc. 1 : 21 ; 8 : 35 ; Dem. de Chers. 67, p. 106 ; Ἐκ δὲ ταύτης τῆς ὑποψίας κτἕ. Dem. in Olymp. 16, p. 1171 ; Æschin. adv. Ctes. 43, p. 59 ; Ἐκ δὲ τούτου κτἕ. 1 : 2, 17 ; 1 : 3, 13 ; 4 : 6, 3 ; 5 : 1, 2 ; 7 : 6, 10 ; Hel. 2 : 4, 10 ; ib. 4 : 1, 20 ; ib. 4 : 1, 22 ; ib. 4 : 4, 14 ; Ἐκ δὲ τούτων κτἕ. 4 : 7, 1 ; Dem. de Chers. 53, p. 102 ; 75, p. 108 ; Μετὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν κτἕ. 1 : 7, 2 ; 4 : 8, 8 ; Cyr. 6 : 2, 28 ; Thuc. 1 : 18 ; 3 : 2 ; 5 : 11 ; Μετὰ δὲ αὐτόν κτἕ. Id. 3 : 22 ; Μετὰ δὲ τοῦτον κτἕ. 1 : 3, 14 ; 3 : 1, 45 ; Μετὰ δὲ τοῦτο κτἕ. Hel. 2 : 2, 9 ; ib. 4 : 6, 1 ; ib. 4 : 1, 31 ; Thuc. 4 : 25 ; 4 : 73 ; 5 : 61 ; 5 : 62 ; 7 : 75 ; Μετὰ δὲ ταῦτα κτἕ. 1 : 2, 27 ; 1 : 3, 9 ; 1 : 3, 14 ; 2 : 4, 23 ; 2 : 5, 32 ; Hel. 1 : 1, 1 ; ib. 1 : 5, 15 ; ib. 1 : 7, 3 ; Thuc. 1 : 114 ; 3 : 114 ; 5 : 11 ; 5 : 39 ; 6 : 10 ; Dem. in Leoch. 47, p. 1094 ; Isocr. Pan. 88, p. 58 ; Lys. Or. Funeb. 27, p. 193 ; Μετὰ δὲ ταῦτά γε— Plat. de Leg. 3, 680, E ; ἄνευ δὲ σεισμοῦ κτἕ. Thuc. 3 : 89 ; περὶ δὲ τοῦ καλῶς ἀποθνήσκειν κτἕ. 3 : 1, 43 ; Thuc. 6 : 61 ; 6 : 76 ; Περὶ δὲ τόν—θάνατον κτἕ. Hel. 6 : 2, 31 ; Thuc. 2 : 31 ; Περὶ δὲ αὐτὸν τὸν ναόν κτἕ. 5 : 3, 12 ; Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους κτἕ. Thuc. 5 : 32 ; διὰ δὲ τοῦτο κτἕ. 1 : 2, 8 ; Ὑπὸ δὲ τοῦ πλήθους κτἕ. 5 : 2, 15 ; Ὑπὸ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον κτἕ. Thuc. 3 : 92 ; 8 : 78 ; Ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον κτἕ. Id. 8 : 36 ; 8 : 99 ; Μέχρι δὲ τοῦδε κτἕ. Id. 2 : 72 ; 2 : 73 ; Χωρὶς δὲ τούτων κτἕ. Cyr. 1 : 5, 5 ; Dem. de Cor. 24, p. 233 ; Isocr. Pan. 32, p. 47 ; 46, p. 50 ; Is. de Nicostr. Her. 17, p. 48 ; (10) after Prepositions and the word depending on them, especially if such word be emphatic, or if with the Preposition it form a complex idea ; or after Prepositions and one or more Adjuncts of the word depending on them : ἐν Μιλήτῳ δέ— 1 : 1, 7 ; Hel. 1 : 1, 32 ; Thuc. 5 : 60 ; Ἐν κεφαλαίῳ δέ— Dem. de Chers. 76, p. 108 ; Plat. Pol. 8, 563, B ; Ἐν μέσῳ δέ— Thuc. 5 : 59 ; ἐν ὀλίγῳ δὲ χρόνῳ κτἕ. Cyr. 2 : 4, 2 ; Ἐν τοῖς μεγίστοις δὲ ὠφελήμασι κτἕ. Ages. 7 : 2 ; Ἐν πάσαις δὲ ταῖς κτἕ. Hel. 4 : 5, 17 ; Isocr. ad Dem. 47, p. 12 ; Is. de Nicostr. Her. 12, p. 47 ; ἐν τοιούτοις δὲ ὄντες πράγμασι κτἕ. 2 : 1, 16 ; Dem. de Cor. 62, p. 245 ; ἐν τῷ τοιούτῳ δέ— Cyr. 1 : 6, 41 ; ἐν τούτῳ δὲ τῷ τόπῳ κτἕ. 1 : 5, 1 ; ἐν τούτοις δέ— Plat. Phileb. 30, B ; Ἐν τούτῳ δέ— 1 : 5, 15 ; 4 : 6, 25 ; Cyr. 4 : 6, 4 ; Hel. 1 : 1, 31 ; Thuc. 4 : 13 ; 4 : 24 ; 4 : 103 ; 6 : 66 ; ἐν ἄλλοις δέ— Cyr. 7 : 1, 11 ; Εἰς τὴν Ἠλείαν δέ— Hel. 6 : 2, 31 ; εἰς τοὺς Δρίλας δέ— 5 : 2, 2 (Krueger) ; εἰς ταὐτὰ δὲ πάντα κτἕ. Dem. de Cor. 213, p. 299 ; Εἰς τοῦτον δὲ τόν κτἕ. 3 : 4, 13 ; Εἰς τοῦτο δέ— Isocr. Pan. 112, p. 64 ; Πρὸς πόλεμον δέ— Plat. de Leg. 6, 785, B ; πρὸς ταὐτὰ δέ— Comm. 3 : 8. 5 ; πρὸς τὰ αὐτὰ δέ— ib. ; Πρὸς τὰς μεγίστας δ' οὖν—ναῦς κτἕ. Thuc. 1 : 10 ; ἐφ' ἑκάστης δὲ προδρομῆς κτἕ. 4 : 7, 10 ; Ἐπὶ τῶν τοιούτων δέ— Hip. 11 : 8 ; ἐπὶ τῇ κεφαλῇ δέ— 5 : 4, 13 ; ἐπ' ἐκείνοις δέ— Thuc. 3 : 12 ; Ἐπὶ πλέον δέ— Id. 2 : 51 ; Ἐφ' ἅπασι δὲ τούτοις κτἕ. Dem. de Fals. Leg. 186, p. 399 ; κατ' εὔνοιαν δέ— Thuc. 6 : 9 ; 1 : 19 ; κατὰ κώμας δέ— Id. 1 : 10 ; κατὰ γῆν δέ— Id. 1 : 15 ; Κατ' ἐνιαυτὸν δέ γε— Plat. Polit. 298, E ; Κατὰ θέρη δὲ καὶ χειμῶνας κτἕ. Thuc. 5 : 20 ; κατ' ὀλίγον δέ— Id. 1 : 61 ; κατὰ πολλὰ δέ— Id. 1 : 121 ; 1 : 15 ; Κατ' ἄλλους δ' αὖ— Cyr. 7 : 1, 12 ; Κατὰ τύχην δέ τινα κτἕ. Hel. 3 : 4, 13 ; Thuc. 3 : 49 ; Κατὰ τί δέ— Plat. Protag. 355, D ; Ἀπὸ τίνος δέ— Cyr. 1 : 6, 10 ; Ἐκ πάντων δέ— Dem. Phil. 2, 16, p. 70 ; Ἐκ τούτου δέ— 6 : 2, 19 ; Cyr. 1 : 6, 10 ; Hel. 4 : 5, 19 ; Thuc. 3 : 4 ; Ἐκ τούτων δέ— Comm. 2 : 7, 12 ; Hel. 3 : 1, 2 ; Plat. de Leg. 6, 510, C ; σὺν αὐτοῖς δέ— 2 : 5, 37 ; Σὺν τούτοις δέ— 1 : 8, 26 ; μετὰ πάντων δέ— Thuc. 2 : 39 ; 2 : 41 ; Μετ' ὀλίγον δέ— Hel. 1 : 1, 2 ; ib. 2 : 3, 5 ; Μετὰ τοῦτον δέ— 3 : 1, 45 ; Μετὰ ταῦτα δέ— 7 : 2, 31 ; Thuc. 1 : 56 ; 1 : 118 ; Dem. de Cor. 80, p. 252 ; de Fals. Leg. 236, p. 414 ; de Class. 23, p. 184 ; Περὶ τούτων δέ— Id. de Cor. 6, p. 227 ; de Chers. 3, p. 89 ; Διὰ μέσου δέ— 1 : 2, 7 ; Διὰ δέκα δέ— Thuc. 3 : 21 ; διὰ τούτων δέ— Dem. in Mid. 190, p. 576 ; διὰ τοῦ δικαίου δέ— Cyr. 8 : 1, 26 ; δι' ἀρετὴν δέ— Plat. Theæt. 34, B ; διὰ τοῦτο δέ— 5 : 9, 21 ; Id. Pol. 6, 505, E ; ὑπὸ τοιούτων δέ— Cyr. 7 : 2, 23 ; and regularly after the Relative Pronoun : ἐν ᾧ δέ— 1 : 10, 10 ; 2 : 2, 15 ; Cyr. 2 : 1, 20 ; Hel. 2 : 4, 12 ; Dem. de Cor. 163, p. 282 ; 250, p. 310 ; Ἐν ὅσῳ δ' ἄν— Thuc. 3 : 28 ; Ἀφ' οὗ δ' ἄν— Cyr. 1 : 2, 13 ; Ἐξ οὗ δέ— Dem. Phil. 1, 24, p. 46 ; Ol. 3, 22, p, 34 ; δι' ὧν δέ— Id. in Androt. 16, p. 598 ; μέχρι οὗ δ' ἄν— Thuc. 7 : 83 ; (11) so after a Negative and the word modified by it, to prevent the concurrence of οὐ δέ and of μὴ δέ : Οὐ τὸν αὐτὸν δέ— Dem. de Chers. 67, p. 106 ; Isocr. Pan. 187, p. 80 ; Panath. 260, p. 287 ; Nicocl. 42, p. 35 ; Μὴ πλείω δέ— Plat. de Leg. 11, 915, B ; τὸν μὴ θέλοντα δέ— Id. Ep. 8, 357, B ; Οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ ὕστερον κτἕ. Dem. in Olymp. 16, p. 1171 ; Οὐ πολὺν δ' οὖν κτἕ. Plat. Phæd. 59, E ; Οὐκ αἰτιῶμαι δέ— Cyr. 7 : 2, 22 ; Dem. de Cor. 3, p. 226 ; Phil. 1, 26, p. 47 ; in Mid. 17, p. 520 ; Plat. Parm. 161, B ; οὐκ ἂν θαυμάσαιμι

δέ— Æschin. adv. Ctes. 207, p. 83; μὴ παθεῖν δέ— Thuc. 6 : 83; Οὐ φαμένου δέ— Hel. 1 : 6, 3; Thuc. 8 : 9; Dem. de Cor. 129, p. 270; μὴ πανόμενος δέ— Plat. Tim. 42, C; Symp. 180, C; Apol. 32, A; Polit. 309, E; Οὐ μόνον δέ— Vect. 1 : 4; Dem. Phil. 3, 34, p. 120; ib. 53, p. 124; Isocr. Phil. 146, p. 111; Is. de Nicostr. Her. 21, p. 48; Οὐ πολὺ δέ— 3 : 3, 6; Comm. 3 : 5, 11; Οὐ πολλῷ δὲ ὕστερον— 2 : 5, 32; μὴ πρόσω δέ— 4 : 3, 28; οὐχ ἥκιστα δέ— Dem. Ol. 2 : 1, p. 18; Οὐχ ὁμοίως δέ— Isocr. Panath. 269, p. 289 (Baiter); Οὐδὲ πώποτε δέ— Id. Archid. 15, p. 118; Οὐκ ἂν ἀλόγως δέ— Vect. 1 : 6; οὐχ ὑπ' ἐραστοῦ δέ— Plat. Phædr. 227, C; but these Particles are sometimes allowed to concur; as, μὴ δὲ εἰδώς κτἕ. Plat. Phileb. 17, C; (12) and sometimes after certain other forms wherein the words are closely connected: Τάχα ἂν δέ— Thuc. 6 : 10 (Krueger); ὡς τάχιστα δέ— Id. 8 : 27; Plat. Protag. 309, B; ὡς ὀλίγιστα δέ— Id. de Leg. 12, 953, A; Ἐν τοῖς πρῶτοι δέ— Thuc. 1 : 6; ἵνα τί δὲ βούλεται— Plat. Symp. 205, A; so after the Vocative and other words in hurried address: Ἀλκεύνα, σὺ δὲ κτἕ. Cyr. 5 : 3, 42; [Plat.] Theag. 127, C; Ὦ τλῆμον, τί δὲ σὺ ἀγαθὸν ἔχεις; Comm. 2 : 1, 30; Ὦ μωρέ, ἔφη ὁ Σωκράτης, τοὺς δὲ καλοὺς οὐκ οἴει κτἕ. ib. 1 : 3, 13; Ὦ γύναι, ἔφη, ὄνομα δέ σοι τί ἐστιν; ib. 2 : 1, 26; Εἰπέ μοι, σὺ δὲ τί κτἕ. Dem. de Chers. 70, p. 107; Φέρε, ἂν δέ— Id. in Aristocr. 57, p. 638; 124, p. 661; in Lept. 38, p. 468; Ἀλλὰ σὺ δὲ ἐν τῷ μέρει αὐτῷ εἰπέ κτἕ. Plat. Men. 92, E; see also p. xxxvi; (13) after Conjunctions and Conjunctive Particles: Οὐ δὲ δή— 5 : 7, 33; Ὅπου δέ— 1 : 9, 27; 2 : 3, 26; 6 : 1, 23; ἔνθα δέ— 2 : 2, 11; 4 : 5, 6; Ὅθεν δὲ δή— Æschin. adv. Ctes. 41, p. 59; Πρὶν δέ— 1 : 8, 19; 6 : 31; 7 : 7, 9; Thuc. 2 : 93; Ἐπεὶ δέ— 1 : 1, 1; 1 : 1, 3; 1 : 2, 1; Hel. 1 : 1, 12; ib. 1 : 3, 1; ib. 1 : 3, 18; Æschin. adv. Ctes. 177, p. 79; Plat. Criti. 121, A; Ἐπειδὴ δέ— 1 : 2, 17; 3 : 3, 13; 4 : 1, 14; Thuc. 1 : 18; 6 : 100; 8 : 69; Dem. de Cor. 199, p. 294; 233, p. 305; 261, p. 314; Æschin. adv. Ctes. 3, p. 54; 129, p. 72; 159, p. 76; Lys. in Agor. 80, p. 137; Plat. Phæd. 59, D; Protag. 321, A; Ἐπειδὰν δέ— Dem. de Cor. 178, p. 287; Æschin. adv. Ctes. 30, p. 58; Ὅτε δέ— 1 : 8, 8; 3 : 1, 33; Hel. 1 : 6, 2; Ὅταν δέ— 6 : 2, 31; Æschin. adv. Ctes. 16, p. 56; 200, p. 82; 257, p. 90; Ὁπότε δέ— Æschin. adv. Ctes. 40, p. 59; Is. de Nicostr. Her. 14, p. 47; ὡς δέ— 1 : 3, 15; 1 : 3, 21; 1 : 8, 25; Hel. 5 : 3, 1; Thuc. 1 : 1; 1 : 22; 4 : 13; Dem. de Cor. 19, p. 231; 261, p. 314; Æschin. adv. Ctes. 150, p. 75; ὡσαύτως δέ— Comm. 1 : 7, 4; Plat. Symp. 186, E; Gorg. 460, D; ὡς δ' αὔτως κτἕ. 5 : 6, 9; Hel. 2 : 2, 9; Comm. 1 : 7, 3; ὡς δ' αὔτως κτἕ. Plat. Phæd. 102, E; Protag. 313, E; Ὥσπερ δέ— Vect. 1 : 3; Ὅμως δέ— 4 : 4, 21; 5 : 6, 6; Thuc. 2 : 11; 5 : 32; 6 : 31; Plat. Parm. 137, A; Symp. 217, D; Ὅτι δέ— 1 : 3, 21; Comm. 3 : 1, 1; Thuc. 6 : 55; Dem. de Cor. 114, p. 264; Æschin. adv. Ctes. 15, p. 56; 22, p. 57; 30, p. 58; Plat. Crat. 409, B; Διότι δέ— Id. Tim. 54, B; Ὅπως δέ— 1 : 7, 4; Cyr. 1 : 6, 43; Vect. 1 : 2; Ὅπως δέ γε— 7 : 6, 39; Ἵνα δέ— 7 : 6, 19; Cyr. 1 : 2, 15; Hel. 2 : 3, 30; Dem. de Cor. 305, p. 327; Æschin. adv. Ctes. 76, p. 64; 93, p. 67; 159, p. 76; Plat. Euthyphr. 12, C; Εἰ δέ— 2 : 5, 19; 3 : 2, 28; 7 : 1, 22; Thuc. 1 : 28; 2 : 64; 6 : 11; Dem. de Cor. 238, p. 306; 303, p. 326; Phil. 3, 74, p. 130; Æschin. adv. Ctes. 5, p. 54; Εἰ δὲ δή— 2 : 5, 10; Εἰ δὲ μή— 7 : 7, 3; 7 : 7, 7; Thuc. 1 : 28; 2 : 71; 5 : 16; Dem. de Chers. 10, p. 92; Æschin. adv. Ctes. 170, p. 78; Plat. Phæd. 73, B; Pol. 6, 505, A; Εἰ δέ γε μή— Id. Theæt. 181, E; Ἐὰν δέ— 2 : 72; Æschin. adv. Ctes. 136, p. 73; Ἐὰν δέ τις κτἕ. ib. 3, p. 54; Ἐὰν δὲ μή— 7 : 1, 30; Ἢν δέ— 2 : 3, 27; 3 : 2, 31; Thuc. 3 : 13; Isocr. Pan. 18, p. 44; Ἢν δέ τις κτἕ. Thuc. 2 : 87; ἂν δέ γε βούλῃ κτἕ. Plat. Gorg. 448, A.

2. *In the formula* μέν—δέ.

For this, see below, pp. civ. *et seq.*

3. *In the formula* Καί—δέ *or* καί—δέ.

(1) This is very frequent in Xenophon: as (*a*) in the Third place; after a Noun: καὶ στρατηγὸν δὲ αὐτὸν ἀπέδειξε κτἕ. 1 : 1, 2; 1 : 9, 11; καὶ Μήδων δὲ καὶ Περσῶν κτἕ. 3 : 2, 25; Καὶ γνώμῃ δ' ἐκόλαζεν· 2 : 6, 9; Cyr. 1 : 3, 14; ib. 6 : 3, 4; Comm. 2 : 1, 21; Hel. 6 : 4, 18; after an Adjective:—οἱ Ἕλληνες καὶ πάντες δέ— 1 : 8, 2; Cyr. 5 : 3, 43; καὶ πάντες δὲ ἔθεον. 1 : 8, 18; Cyr. 3 : 2, 7; Καὶ πάντες δέ— 1 : 8, 22; Καὶ ἀρχικὸς δέ— 2 : 6, 8; Comm. 3 : 9, 15: after a Pronoun: καὶ ὑμεῖς δὲ πάντες κτἕ. Cyr. 4 : 1, 2; ib. 8 : 7, 10; ib. 4 : 2, 20; Καὶ ὑμῖν δέ— 7 : 1, 30; κἀκεῖνος δέ— Comm. 1 : 1, 3; καὶ ἄλλοι δέ, 4 : 7, 9; καὶ ἄλλαι δὲ πόλεις κτἕ. Hel. 6 : 4, 18; Καὶ ἄλλο δέ σοι ἐρῶ· Cyr. 8 : 2, 20; καὶ ὅτου δ' ἂν ἄλλου κτἕ. Comm. 1 : 1, 15 (Kuehner); after a Verb: καὶ ἀπέκτειναν δέ— Hel. 7 : 5, 17; Cyr. 5 : 4, 44; Καὶ ἦν δέ— 5 : 10, 10; Καὶ συνιδεῖν δέ— 1 : 5, 9; Comm. 3 : 3, 1; Hip. 1 : 8; after an Adverb: καὶ νῦν δὲ ἔτι κτἕ. Cyr. 3 : 2, 24; (*b*) in the Fourth place; after the Article and its word: καὶ τῶν Ἑλλήνων δέ— 1 : 1, 2; 5 : 3, 9; 6 : 1, 19; 6 : 1, 25; Cyr. 1 : 6, 3; ib. 5 : 3, 47; ib. 6 : 2, 28; ib. 6 : 3, 8; ib. 7 : 5, 62; Hel. 4 : 6, 1; καὶ οἱ ἄλλοι δέ— Cyr. 5 : 3, 42; ib. 1 : 4, 18; ib. 1 : 4, 20; ib. 5 : 2, 1; Καὶ ὁ Κῦρος δέ— Cyr. 1 : 4, 25; Hel. 5 : 3, 26; Καὶ οἱ ἄλλοι δέ— 7 : 3, 23; Καὶ οἱ ἄλλοι δὲ λοχαγοί κτἕ. 6 : 1, 6; καὶ τὸ ταραχθῆναι δέ— Cyr. 5 : 3, 43; ib. 8 : 5, 15; after a Preposition and the word depending on it: Καὶ ἐν Ἐφέσῳ δέ— 5 : 3, 8; καὶ ἐν τούτῳ δέ— Cyr. 7 : 1, 30; καὶ ἐν ἄλλῳ δέ— Comm. 2 : 1, 20; καὶ ἐν οἷς δέ— Symp. 2 : 9; Καὶ πρὸς φίλους δέ— Comm. 1 : 3, 3; Καὶ κατὰ γῆν δέ— Vect. 1 : 7; καὶ περὶ γυναικῶν δέ— Cyr. 3 : 3, 44; after εἴ τις: καὶ εἴ τις δέ— 3 : 2, 39; (*c*) in the Fifth place; between the Article and its word: καὶ ἡ τῶν Θηβαίων δὲ πόλις κτἕ. Hel. 5 : 2, 37; Καὶ τὸ τῶν στρωμάτων δὲ βάρος κτἕ. Cyr. 6 : 2, 30; ib. 3 : 3, 65; after the Preposition and its word with the Article: Καὶ πρὸς τῇ οἰκίᾳ δέ— Lac. 15 : 6; Καὶ ἐπὶ τῶν πράξεων δέ— Cyr. 1 : 6, 25; Καὶ τῶν παρ' ἑαυτῶν δέ— 1 : 1, 5; καὶ κατὰ τὸ νωτοφόρον δέ— Cyr. 6 : 2, 34; (*d*) and even in the Sixth place, after the Article with a Preposition and its word: Καὶ τοὺς ἀμφὶ τὸ στράτευμα δέ— Cyr. 2 : 1, 31.

(2) Instances from other writers are: (*a*) in the Third place: μὴ πᾶν γύναιον καὶ παιδίον καὶ θηρίον δὲ ἱκανὸν εἶναι κτἕ. Plat. Theæt. 171, E; καὶ χρήματα δέ— Thuc. 6 : 71; δίκαιον γὰρ αὐτοῖς καὶ πρέπον δὲ ἅμα κτἕ. Thuc. 2 : 36; κακὰ δὲ ὄντ' αὐτῶν τὰ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ δέ. Plat. Phileb. 13, B; οἱ ὑπὲρ τριάκοντα καὶ πεντήκοντα δὲ γεγονότες ἔτη κτἕ. Id. de Leg. 2, 665, B; Ἐγὼ δ' ἓν μὲν ἐκεῖν' εὖ οἶδα καὶ ὑμᾶς δ' εἰδέναι χρή, Dem. in Mid. 26, p. 523; Ἀκούω γὰρ ἔγωγε καὶ ὑμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς οἶμαι εἰδέναι. Lys. de Bonis Aristoph. 5, p. 152; καὶ σὺ δέ— Plat. Crit. 51, A; καὶ αὐτοί δέ— Thuc. 4 : 24; Κἀκεῖνο δέ— Æschin. adv. Ctes. 8, p. 54; in Timarch. 69, p. 11; Ἐγὼ νὴ Δί' ἐρῶ καὶ γράψω δέ. Dem. Phil. 3, 70, p. 129;—ἀκηκόατε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ παραλείπω δὲ πολλά. Id. in Mid. 126, p. 556; καὶ ἦν δὲ οὕτως· Thuc. 1 : 132; καὶ ἐπιρρεῖ δέ— Plat. Phædr. 229, D; Καὶ ἦν δὲ ἄξιος κτἕ. Thuc. 7 : 56; καὶ πρᾶξαι δέ— Dem. Ol. 3, 15, p. 32; καὶ πρὶν ὑπεσχημένων καὶ νῦν δὲ πραττόντων. Id. de Hal. 5, p. 77; καὶ νῦν δέ— Plat. Gorg. 513, A; (*b*) in the Fourth place: καὶ τοὺς πεντακισχιλίους δέ— Thuc. 8 : 67; Καὶ οἱ ἄλλοι δέ— Dem. de Cor. 43, p. 240; Lyc. in Leocr. 117, p. 164; Καὶ νῦν δεικνυμεν δέ— Dem. in Androt. 33, p. 603; καὶ ἐν Τάραντι δέ— Plat. de Leg. 1, 637, B; καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς καὶ παρὰ πᾶσι δέ— Dem. de Cor. 215, p. 300; καὶ κατὰ θάλατταν δέ— Plat. de Leg. 3, 682, C.

The Negative of this formula is very rare, but it occurs in 1 : 8, 20, οὐδ' ἄλλος δὲ τῶν Ἑλλήνων ἔπαθεν κτἕ.; and in Is. de Pyrrhi. Her. 50, p. 42, οὐδ' ἄλλον δὲ τῶν εἰςποιητῶν οὐδένα κτἕ. (Bekker).

Δή.

1. *Near the beginning of its Clause or Sentence.*

Δή is put near the beginning of its clause or sentence as affecting the whole clause or sentence, and sometimes as affecting only the word or phrase after which

it stands; as (*a*) after the Article: Τῷ δὴ φιλοσόφῳ κτἑ. Plat. Soph. 249, C; Tim. 62, D; Τοὺς δὴ κατεγνωκότας κτἑ. Æschin. adv. Ctes. 214, p. 84; Dem. de Hal. 3, p. 77; de Fals. Leg. 186, p. 399; Isocr. Laud. Hel. 38, p. 215; Plat. Tim. 54, B; Τῶν δὴ ἐμῶν προγόνων κτἑ. Thuc. 6: 89; Τὴν δὴ βασιλικὴν συμπλοκὴν κτἑ. Plat. Polit. 305, E; Τὴν δὴ τοιαύτην δύναμιν κτἑ. Id. Pol. 4, 430, B; τοῦ δὴ εἰ φάρμακα ἐγχέοιεν μὴ λυσιτελεῖν αὐτοῖς. Cyr. 1: 3, 9; Οἱ μὲν δὴ στρατιῶται κτἑ. 1: 4, 17; 2: 6, 1; 3: 1, 8; 7: 6, 33; Cyr. 2: 2, 13; ib. 3: 1, 39; ib. 6: 1, 25; Thuc. 4: 39; 5: 113; Dem. in Aristocr. 60, p. 639; de Fals. Leg. 145, p. 385; Plat. Apol. 24, C; Pol. 3, 412, B; Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι κτἑ. Cyr. 8: 3, 21; Οἱ μὲν δὴ Μῆδοι καὶ Ὑρκάνιοι, ib. 4: 2, 32; Τὸ δὲ δὴ σιμόν κτἑ. Symp. 5: 6; Plat. Pol. 4, 438, E; 8, 563, D; Τὸ δὲ δὴ κοινωνεῖν κτἑ. Id. Soph. 248, B; Οἱ δὲ δὴ δυνάμενοι κτἑ. Œc. 11: 10; (*b*) after the Article and its word: Τὴν οὐσίαν δή— Plat. Soph. 248, E; 256, A; Theæt. 164, B; τῇ γε εὐψυχίᾳ δή που— Thuc. 1: 121; Τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον κτἑ. Dem. in Androt. 29, p. 602; Plat. Tim. 50, B; Ταὐτὸν δὴ τοῦτο κτἑ. ib. 43, E; Τοῖς ἄρχουσι δή— Id. Pol. 3, 389, B; τὸ μὲν γὰρ κλαπὲν δή— Id. de Leg. 9, 857, A; (*c*) after a Noun: ἀνάγκη δή μοι κτἑ. 1: 3, 5; Plat. Pol. 2, 371, E; Tim. 85, B; Theæt. 208, B; τέλος δή— Cyr. 1: 6, 14; παῖ δή, παῖ δή· Cyn. 6: 18; Παρύσατις μὲν δή— 1: 1, 4; 1: 2, 3; Cyr. 2: 3, 16; (*d*) after an Adjective: Δῆλον δή — ὅτι κτἑ. Plat. Gorg. 470, E; Crat. 392, C; Phæd. 80, A; Χαλεπὴ δὴ καὶ δύςκολος κτἑ. Id. Phædr. 246, B; Πλούσιοι δή— Id. Pol. 8, 564, E; Τέταρτον δή— Id. Soph. 255, C; 255, D; πολλοὶ δή— Isocr. Phil. 42, p. 90; Plat. Phæd. 68, A; Πλεῖστον δή— Id. Pol. 8, 564, E; Πᾶς δή— Id. de Leg. 11, 931, D; Πάντα δὴ ταῦτα κτἑ. Dem. Ol. 1, 28, p. 17; εἷς δὲ δή— 1: 3, 14; κάλλιστον δή— Thuc. 6: 33; Τὴν ἐπιτακτικὴν δὴ τέχνην κτἑ. Plat. Polit. 260, C; (*e*) after a Pronoun: Ἡμεῖς δή— Thuc. 3: 61; Plat. Gorg. 469, C; Ἡμεῖς μὲν δή— Thuc. 5: 90; Ἐγὼ δὲ δή— Plat. Symp. 194, E; Σὺ δὲ δή— Id. Phileb. 14, E; Ταύτην δὴ τὴν πάροδον κτἑ. 1: 7, 16; Thuc. 1: 127; Plat. Tim. 85, D; Ταῦτα δὴ πάντα κτἑ. Id. Phæd. 58, D; Τοῦτο δή— 7: 6, 30; 7: 1, 28; Hel. 5: 2, 36; Thuc. 1: 57; Τόδε δή— Plat. Phædr. 276, B; Τάδε δή— 7: 3, 47; Ταῦτα μὲν δή— Cyr. 2: 1, 24; ib. 2: 3, 16; Οὗτός τε δή— Plat. Phæd. 59, B; 58, A; Τοῦτό γε δή— 4: 6, 3; ἃ δή— Cyr. 1: 3, 2; ib. 2: 1, 16; Comm. 3: 5, 11; Thuc. 2: 29; Dem. pro Rhod. Lib. 29, p. 199; Æschin. adv. Ctes. 207, p. 83; Plat. Crat. 407, D; Pol. 2, 371, E; 4, 442, A; ὅπερ δή— Comm. 2: 1, 21; Thuc. 5: 10; 7: 62; ὃ δὲ δή— 2: 3, 1; ὅτου δή— 4: 7, 25; 5: 2, 24; Thuc. 8: 87; ὅ τι δή ποτε κτἑ. Dem. in Androt. 28, p. 602; ὅσας δή— 6: 3, 23; Thuc. 6: 18; Ὅσα μὲν δή— 3: 1, 1; Hel. 3: 2, 17; Ὅσων δὲ δὴ καὶ οἵων ἂν κτἑ. 2: 5, 10; ὅσους γε δή— Hel. 3: 2, 16; οἷα δή— Cyr. 2: 1, 24; Plat. Phæd. 60, A; Symp. 215, D; (*f*) after Interrogatives; as (1) after Interrogative Pronouns: Τί δή; Plat. Soph. 259, E; Hip. Maj. 290, D; Crat. 409, A; Τίς δή— Cyr. 7: 2, 28; Dem. Ol. 3, 30, p. 36; in Aristocr. 164, p. 674; Τί δή ποτε; ib. 56, p. 637; 70, p. 643; Τί δή ποτε— Id. Ol. 3, 30, p. 36; de Fals. Leg. 171, p. 394; Τί δὲ δή; Plat. Hip. Min. 375, A; Τί δὲ δή— Id. Gorg. 474, C; Crat. 404, B; 407, C; Τί οὖν δή— Id. Phæd. 57, A; 59, C; Phædr. 227, B; Protag. 316, B; Τί δὴ οὖν— Id. Crat. 408, E; ποτέρους δή— Id. Pol. 6, 484, B; Ποῖον δή— Id. Phileb. 21, D; de Leg. 3, 700, A; Τὸν ποῖον δή; Id. Phileb. 14, C; Phæd. 81, E; Theæt. 147, D; (2) after Interrogative Adverbs: ποῦ δή— Cyr. 3: 1, 38; Plat. Phædr. 243, E; Πόθεν δή— Dem. Phil. 1, 22, p. 46; ποῖ δὴ καὶ πόθεν; Plat. Phædr. 227, A; Πῇ δή— Id. Phæd. 82, B; Pol. 9, 591, A; Πῇ δή; Id. Soph. 223, C; Πῇ δὴ οὖν— Id. Phædr. 256, B; ὅπῃ δὴ καὶ ὅπως προςγενομένη· Id. Phæd. 100, D; Πῶς δή; Cyr. 8: 4, 8; Symp. 5: 5; Thuc. 1: 142; Plat. Crat. 395, C; 404, E; 409, B; Πῶς δὴ καὶ τίνων κτἑ. Id. Phileb. 20, B; Polit. 310, B; (3) after Interrogative Particles: Ἆρα δή— Ath. 3: 2; Οὐκοῦν δή— Plat. Polit. 305, E; Πότερ' οὖν δή— Id. de Leg. 1, 626, C; (*g*) after a Verb: Ἐδόκει δή— 1: 4, 18; 4: 4, 10; 1: 10, 13; 4: 2, 20; Thuc. 1: 37; Dem. Ol. 1, 17, p. 14; 18, p. 14; in Mid. 77, p. 539; Plat. Phæd. 99, E; Crat. 407, A; Πράττουσι μὲν δή— Id. Polit. 310, C; Δεῖ δὲ δή— Id. de Leg. 2, 664, D; Symp. 178, D; Phæd. 95, B; Πειρῶμαί γε δή— Œc. 13: 4; Δοκεῖ γοῦν δή— Plat. Polit. 311, A; Soph. 232, E; Ἔστι δὴ οὖν— Id. Symp. 191, C; Theæt. 150, C; ἔλεγες τοίνυν δή— Id. Gorg. 459, A; Ἄγε δή— 2: 2, 10; 5: 4, 9; Cyr. 5: 3, 4; ib. 5: 3, 11; Æschin. adv. Ctes. 31, p. 58; Plat. Soph. 235, A; Phileb. 39, E; Phæd. 60, C; Ἄγετε δή— 7: 6, 33; Cyr. 4: 2, 21; Plat. Phædr. 237, A; Φέρε δή— Ath. 3: 6; 3: 7; Dem. de Cor. 106, p. 261; in Mid. 58, p. 533; 73, p. 538; Plat. Phæd. 63, B; Gorg. 455, A; Ἔχε δή— Id. Protag. 349, D; Gorg. 460, A; Δίδαξον δή— Comm. 1: 2, 41; Ἀποβλέψατε δή— Dem. Ol. 3, 29, p. 36; Λέγε δή— Cyr. 3: 1, 12; Plat. Gorg. 474, C; Ἀντιθῶμεν δή— Æschin. adv. Ctes. 253, p. 89; ἀπιέναι δή— 5: 2, 5; 7: 1, 26; Plat. Symp. 177, A; Συνταξάμενοι δή— 6: 3, 30; Cyr. 1: 3, 9; Plat. Symp. 222, C; Ἀπολογητέον δή— Id. Apol. 18, E; (*h*) after Adverbs: Ἔνθα δή— 1: 5, 8; 1: 8, 1; 1: 8, 4; 2: 1, 10; 4: 7, 24; Plat. Protag. 324, A; Phædr. 247, C; Pol. 10, 618, B; Ἐνταῦθα δή— 1: 7, 10; 1: 10, 1; 4: 7, 25; Thuc. 1: 91; 2: 58; 5: 64; 8: 53; Plat. Theæt. 171, E; Symp. 221, A; Ἐντεῦθεν δή— 5: 5, 3; Œc. 10: 2; Thuc. 2: 74; 8: 39; Αὐτόθεν δή— Id. 1: 141; Νῦν δή— 7: 6, 37; 7: 7, 7; Cyr. 4: 1, 23; ib. 7: 5, 53; Plat. Phædr. 277, A; Pol. 1, 353, A; Νῦν δὲ δή— 7: 1, 28; 7: 6, 31; καὶ γὰρ νῦν δή— Plat. Gorg. 448, A; Ἔτι δή— Id. Pol. 2, 371, D; 2, 373, E; Soph. 224, E; ἔτι καὶ δή— Dem. de Pace. 9, p. 59; Τότε δή— 2: 4, 22; 4: 1, 10; Cyr. 3: 3, 22; ib. 7: 2, 19; Thuc. 1: 133; 4: 78; 5: 16; 5: 17; Plat. Symp. 184, E; Τότε μὲν δή— Dem. Ol. 3, 27, p. 35; Πρῶτον δή— Plat. Soph. 231, C; ὕστερον δή— Thuc. 3: 51; ὕστατον δή— Plat. Phæd. 60, A; Αὖθις δὴ πάλιν— Id. Soph. 256, A; Polit. 282, C; ταχὺ δή— Hel. 7: 2, 8; θᾶττον δή— 4: 3, 27; ἀεὶ δή ποτε— Thuc. 1: 13; Οὕτω δή— 5: 9, 24; Cyr. 4: 1, 23; ib. 5: 3, 4; ib. 7: 2, 28; ib. 8: 1, 14; Thuc. 2: 70; 4: 30; 4: 74; Æschin. adv. Ctes. 205, p. 83; Plat. Phæd. 81, B; Phædr. 237, B; Οὕτω μὲν δή— 3: 1, 3; Cyr. 1: 3, 9; Ὧδε δή— Plat. Crat. 392, C; Soph. 255, E; φανέρως δή που— Æschin. adv. Ctes. 40, p. 59; ἀποχρώντως δή— Thuc. 7: 77; δίχα δή— Id. 7: 81; ἤ που δή— Id. 1: 142; ἤ πού γε δή— Id. 6: 37; τάχα δή— 1: 8, 8; πολὺ δὴ μᾶλλον— Thuc. 6: 61; μάλα δή— Cyr. 8: 7, 1; μάλιστα δή— Thuc. 4: 55; 4: 108; 5: 66; ἥκιστα δή— Id. 7: 86; so after the Dative used Adverbially: κοινῇ δή— 4: 5, 34; πολλῷ δὴ μᾶλλον— Thuc. 5: 63; 6: 56; 8: 89; πολλῷ δὴ μᾶλλον ἔτι— Id. 8: 83; (*i*) after Negatives: Οὐ δή— Thuc. 2: 41; Dem. de Cor. 11, p. 228; 269, p. 316; Plat. Pol. 4, 439, D; Οὐ δή πού γε— Dem. in Lept. 165, p. 508; Οὐ μὲν δή— 1: 9, 13; 2: 4, 6; 3: 2, 14; Οὔπω δή— 1: 9, 25; Οὐδὲ δή— Plat. Pol. 1, 335, D; Μὴ δή— Cyr. 5: 5, 41; Thuc. 2: 89; Dem. in Mid. 28, p. 523; Plat. de Leg. 10, 892, E; 11, 931, C; τὸ μηδετέροις δή— Thuc. 6: 80; (*j*) after Prepositions: Ἐν μὲν δὴ Μήδοις κτἑ. Cyr. 1: 4, 25; ἐν δὲ δὴ τοῖς πολεμικοῖς κτἑ. 3: 1, 38; Εἰς δὴ τὸ πρόσθεν κτἑ. Plat. de Leg. 3, 682, A; Πρὸς δὴ τὸν οὕτω μέγα φρονήσαντα κτἑ. Isocr. Pan. 90, p. 59; Πρὸς δὴ ταύτην κτἑ. Æschin. adv. Ctes. 17, p. 56; Πρὸς δὲ δὴ τόν κτἑ. ib.; Ἐπὶ μὲν δὴ τῶν κτἑ. Dem. Ol. 3, 25, p. 35; Ἐπὶ μὲν δὴ τούτῳ κτἑ. Cyr. 2: 2, 6; κατὰ δὴ τόν κτἑ. Thuc. 1: 24; Plat. Pol. 1, 334, D; Soph. 223, B; κατὰ δὴ τοῦτον τὸν νόμον κτἑ. Æschin. adv. Ctes. 36, p. 58; Κατὰ δὴ τοιαύτην διαφοράν κτἑ. Thuc. 8: 85; Ἐκ δὴ τῆς τοιαύτης κτἑ. Plat. Phæd. 84, B; Ἐκ δὴ λογισμοῦ κτἑ. Id. Criti. 121, A; Ἐκ δὴ πάντων κτἑ. Id. Tim. 56, C; Ἐκ δὴ τούτων κτἑ. Isocr. Pan. 57, p. 52; Μετὰ δὴ τοῦτον κτἑ. Plat. Pol. 7, 537, B; Μετὰ δὴ ταῦτα κτἑ. Id. Tim. 58, C; Περὶ μὲν δὴ τῶν θεῶν κτἑ. 2: 5, 8; Dem. de Cor. 10, p. 228; περὶ δὲ δὴ τήν κτἑ. Plat. Tim. 66, D; Μέχρι μὲν δὴ τούτου κτἑ. Dem. in Aristocr. 146, p. 668; (*k*) after an emphatic word depending on a Preposition or an emphatic Adjunct of such word: ἐν πολλῇ δὴ ἀπορίᾳ κτἑ. 3: 1, 2; Ἐν

τούτῳ δή— Plat. Menex. 240, D; Πρὸς ταῦτα δή— Cyr. 1:6, 16; Ἐπὶ τούτοις μὲν δή— ib. 8:4, 12; Παρὰ γνώμην τε δή— Thuc. 4:40; Κατὰ ταῦτα δή— Plat. Tim. 39, D; κατὰ ταὐτὰ δή— Id. Phileb. 61, E; Κατὰ τοιαύτην δὴ διαφοράν κτἕ. Thuc. 5:43; Κατὰ τί δὴ οὖν ποτε— Id. Phæd. 61, E; Ἐκ τούτου δή— 2: 5, 34; Cyr. 1:3, 10; ib. 1:4, 24; ib. 4:2, 20; ib. 5: 3, 5; Ἐκ τούτων δή— 2:5, 27; Cyr. 6:2, 24; Plat. Men. 76, D; Ἐκ ταυτησὶ δὴ τῆς κτἕ. Id. Apol. 22, E; Μετὰ ταῦτα δή— Id. de Leg. 7, 514, A; Περὶ ἑνὸς δή— ib. 10, 898, D; διὰ ταῦτα δή— Cyr. 5:3, 50; Plat. Crat. 392, E; Gorg. 483, C; Polit. 300, B; Phæd. 61, B; Διὰ πάντα δὴ ταῦτα κτἕ. Id. Tim. 34, B; Διὰ ταῦτα δὴ πάντα κτἕ. Cyr. 3:1, 2; Διὰ τοιαύτης δὴ παρασκευῆς κτἕ. Thuc. 8:95; Διὰ τί δή— Cyr. 1:3, 8; Τοῦ χάριν δή— [Dem.] Phil. 4, 7, p. 133; and regularly after the Relative Pronoun depending on a Preposition: ἐν οἷς δή— Cyr. 5:3, 29; Ἐν ἥτινι δὴ πόλει κτἕ. Plat. Pol. 5, 462, C; ἐξ ὧν δή— Comm. 1:2, 31; περὶ ἃ δή— Plat. Phæd. 81, D; δι' ἃ δή— Id. Polit. 301, B; Ὧν δὴ πέρι— Id. Phædr. 277, A; Theæt. 169, A; ὧν δὴ πάντων ἕνεκα— Id. de Leg. 11, 934, B; Ὧν δὴ χάριν κτἕ. ib. 9, 853, D; (*l*) after Conjunctions and Conjunctive Particles; as (I), directly after or with a Particle intervening: οὗ δή— 4:5, 6; Cyr. 5:4, 32; Plat. Menex. 243, D; ἔνθα δή— 7:6, 37; Cyr. 4:2, 21; ὅθεν δή— Comm. 1:1, 2; Plat. Phædr. 252, A; Ὅθεν δὲ δή— Æschin. adv. Ctes. 41, p. 59; πρὶν δή— Thuc. 3:29; πρίν γε δή— Id. 7:71; Ἐπειδή: in this word, it coalesces with the Conjunction; ὅτε δή— Thuc. 2: 102; Plat. Protag. 356, C; ὅτεπερ δή— Thuc. 3, 54; Ὅταν δή— Æschin. adv. Ctes. 208, p. 83; Ὁπότε δή— Plat. Tim. 42, A; ὡς δή— Cyr. 5:4, 2; Symp. 8:4; Plat. Gorg. 468, E; Hip. Maj. 281, C; ὥςπερ δή— 3: 1, 29; 7:4, 17; Thuc. 2:24; οἷον δή— Id. 6:63; οἷα δή— Cyr. 1:3, 2; ib. 4:2, 32; Thuc. 8:84; Ἅτε δή— Plat. Theæt. 182, D; Ἅτε δὴ οὖν— Id. Protag. 321, B; ὥςτε δή— Dem. de Cor. 104, p. 261; ὅτι δή— Thuc. 4:23; 8:48; Ὅτι μὲν δή— Dem. Phil. 3, 21, p. 116; ὅτι καὶ δή— Cyr. 3:1, 2; Διὸ δή— Thuc. 1: 128; 2:21; 2:42; Isocr. Pan. 53, p. 51; Plat. Phæd. 114, D; Tim. 45, A; ὅπως δή— Thuc. 5:85; 7:18; ἵνα δή— Hel. 4:1, 26; Thuc. 7:26; Plat. Pol. 4, 420, E; 10, 610, C; Καὶ δή ποτε— 1:5, 7; 1: 10, 10; 5:7, 9; Æschin. adv. Ctes. 57, p. 61; Plat. Apol. 18, A; de Leg. 3, 677, B; Καὶ δὴ καί— Cyr. 1: 6, 21; Dem. in Olymp. 14, p. 1171; Lys. in Agor. 40, p. 133; Plat. Phæd. 59, D; Phileb. 61, D; Καὶ μὲν δή— Cyr. 6:2, 23; Thuc. 3:113; Andoc. de Myst. 140, p. 18; Plat. Symp. 196, E; Ἀλλὰ δή— 6:1, 16; Cyr. 2:1, 11; Thuc. 6:38; Plat. Phileb. 12, B; Crit. 54, A; Men. 92, D; Ἀτὰρ δή— Id. Soph. 232, E; Οὔκουν δή— Id. Phædr. 276, C; Pol. 3, 407, A; Καὶ γὰρ οὖν δή— Id. Hip. Maj. 297, E; οὐ γὰρ οὖν δή— Id. Pol. 3, 389, A–B; Εἰ δή— Cyr. 6:2, 19; Dem. de Chers. 36, p. 98; Æschin. adv. Ctes. 11, p. 55; Plat. Gorg. 481, B; Εἰ μὲν δή— 1:3, 5; Εἰ δὲ δή— 1:9, 28; 2:5, 10; 7:6, 30; Thuc. 3:40; 6:37; Dem. Ol. 1, 27, p. 17; Ἂν δή— Id. de Fals. Leg. 147, p. 386, Ἂν μὲν δή— Plat. Lys. 204, D; Ἢν δὲ δή— 7:7, 17; Cyr. 3:1, 11; εἴτ' ἐν μουσικῇ εἴτε δη ἐν κτἕ. Plat. Pol. 6, 493, D; often after γάρ; as (1), with a Noun: τῆς γὰρ δὴ θαλάσσης κτἕ. Thuc. 1:93; 4:117; στρατόπεδον γὰρ δή— Id. 5:60; ὕβρις γὰρ δή— Dem. in Aristog. 1, 19, p. 775; (2) with an Adjective: Νόμιμον γὰρ δή— Cyr. 8:8, 8; Διτταὶ γὰρ δή— Plat. de Leg. 11, 932, E; Phæd. 63, D; Πολλὴ γὰρ δή— Thuc. 7: 70; Ὀλίγοι γὰρ δή— Id. 6:33; πλεῖσται γὰρ δή— Id. 7:70; 7:85; πάντας γὰρ δή— Id. 2:67; 2:77; 7:71; (3) with a Pronoun: οὗτοι γὰρ δή— Thuc. 1: 8; 6:103; Plat. Pol. 2, 372, E; Τοῦτο μὲν γὰρ δή— Comm. 2:4, 1; (4) with a Verb: Ἐπίστασθε γὰρ δή— 3:1, 42; Cyr. 1:2, 6; ib. 4:2, 2; Plat. Phæd. 69, C; 73, B; Apol. 24, C; Ἐγενέσθην μὲν γὰρ δή— Comm. 1:2, 14; Οἶμαι γὰρ ἂν δή— Plat. Phæd. 64, B; μέλλειν γὰρ δή— Thuc. 4. 46; (5) with Adverbs: Τότε γὰρ δή— Cyr. 1:3, 10; Αὖθις γὰρ δή— Plat. Apol. 24, B; Ἀεὶ γὰρ δή— Id. Phæd. 59, C; Ὧδε γὰρ δή— Id. Tim. 56, E; Διαφερόντως γὰρ δή— Thuc. 2:40; (6) with Negatives: Οὐ γὰρ δή— Cyr. 8:2, 8; Comm. 3:3, 1; Thuc. 1:122; 5:11; 6:33; Isocr. Pan. 92, p. 59; Plat. Phæd. 76, C; ib. D; οὐ γὰρ δή που— Æschin. adv. Ctes. 242, p. 88; Μὴ δή— Dem. de Cor. 193, p. 292; Μὴ γὰρ δή— Thuc. 1:81; (7) with Prepositions: Ἐς τοῦτο γὰρ δή— Thuc. 3:57; κατὰ νόμον γὰρ δή— Id. 3:66; (8) with Conjunctions and Conjunctive Particles: πρὶν γὰρ δή— 1:10, 19; Ἐπειδὰν γὰρ δή— Plat. Polit. 298, E; Καὶ γὰρ δή— 2:6, 2; Hel. 7:5, 23; Ages 10:2; Εἰ γὰρ δή— Plat. Apol. 33, C; Protag. 327, A; (II) with the word or an Adjunct of the word affected intermediate, as (*a*), with Καί—δή or καί—δή: (1) with the Article: Καὶ τὰ μὲν δὴ ἀφανῆ κτἕ. 2:6, 28; (2) with the Article and its word: καὶ τὸ μέγιστον δή— Cyr. 5:1, 23; καὶ ἡ γενναία δὴ τυραννίς κτἕ. Plat. Pol. 8, 544, C; καὶ τὸ ὄναρ δή— 5:9, 22; καὶ τὸν λέγοντα δή— Plat. Soph. 234, C; Καὶ τὴν ἄλλην δή— Id. Pol. 3, 393, B; Καὶ τἆλλα δή— Id. Phædr. 238, B; (3) with a Noun: Καὶ βασιλεὺς δή— 1:8, 23; Plat. Tim. 34, B; Men. 87, E; Καὶ βασιλεὺς μὲν δή— 1:2, 5; Καὶ Κῦρος μὲν δή— Cyr. 5:3, 51; (4) with an Adjective: Καὶ ἀληθεῖς δή— Plat. Theæt. 195, B; Καὶ πλεῖστον δή— Thuc. 4:74; καὶ πᾶσι δή— 4:5, 4; Plat. de Leg. 3, 683. D; καὶ τὸ πάντων δὴ ἀνοητότατον κτἕ. Œc. 11:3; (5) with a Pronoun: καὶ ἐγὼ δή— Œc. 2:13; Κἀγὼ δή— Cyr. 1:6, 14; καὶ οὗτος δή— 1:9, 29; Lac. 4:5; Καὶ ταῦτα μὲν δή— Cyr. 3:2, 27; Plat. Symp. 220, C; καὶ ἄλλα δή— Hel. 4:1, 24; Plat. Pol. 2, 363, B; Καὶ ᾧ δή— ib. 4, 441, C; (6) with Interrogatives: Καὶ τί δή; Œc. 9:1; Καὶ τί δή— 7:6, 20; Cyr. 1:3, 5; ib. 1:3, 10; ib. 1:6, 16; Καὶ πῶς δή— ib. 1:3, 10; ib. 1:6, 22; Œc. 9:2; 13:4; (7) with a Verb: καὶ γιγνώσκω δή— 7:6, 20; Καὶ φασὶ δή— Thuc. 1:39; Plat. Pol. 4, 434, E; καὶ οὐ δεῖ δή— Id. Phæd. 62. B; καὶ καταφρονοῦντες δή— Hel. 2:1, 27; Plat. Tim. 54, B; Καὶ μὴ πλέουσι δή— Id. Pol. 1, 332, E; (8) with Adverbs: Καὶ νῦν δή— Plat. Soph. 221, C; Gorg. 462, B; Polit. 287, C; Καὶ τότε δή— Hel. 3:3, 9; ib. 4:1, 41; Καὶ ἐνταῦθα δή— 1:8, 19; Καὶ τότε μὲν δή— 3:2, 15; καὶ ἀεὶ δή ποτε— Thuc. 8:73; Καὶ μάλα δή— Plat. Phæd. 76, A; καὶ μάλιστα δή— ib. 90, B; καὶ τάχα δή— 4:7, 24; 5:7, 21; Καὶ οὐχ ἥκιστα δή— Thuc. 8:97; Καὶ οὕτω δή— Cyr. 2:119; Plat. Protag. 321, D; καὶ ὁμοῦ δή— 1:10, 8; Καὶ βασιλικῶς δή— Cyr. 1:4, 14; (9) with Prepositions: Καὶ ἐν ἑνὶ δή— Plat. Pol. 1, 352, A; καὶ πρὸς τούτους γε δή— Thuc. 4:92; καὶ μετὰ ὅπλων γε δή— Id. 4: 78; Καὶ τὸν μετὰ ταῦτα δὴ χρόνον κτἕ. Cyr. 7:2, 22; Καὶ διὰ δὴ ταῦτα κτἕ. Plat. Tim. 44, A; καὶ διὰ πάντων δή— Cyr. 3:3, 62; Καὶ διὰ ταῦτα δή— Hel. 3:1, 9; Καὶ διὰ τὸν ἔρωτα δὴ τοῦτον κτἕ. Plat. Polit. 307, E; Καὶ ὑπὸ μὲν δὴ τῶν κτἕ. Id. Symp. 216, C; (10) with a Conjunction: Καὶ εἰ δή— Cyr. 1:6, 22; καὶ εἴ γε δή— ib. 1:6, 43; (*b*) with Ἀλλά—δή: (1) with a Noun: Ἀλλὰ τῇ δικαιοσύνῃ δή— Plat. Pol. 1, 335, C; (2) with a Pronoun: ἀλλ' ἡμῶν δή— Id. Hip. Maj. 291, E; Phæd. 63, E; Ἀλλ' ἐγὼ μὲν δή— Œc. 11:3; Ἀλλὰ ταῦτα μὲν δή— 2:1, 20; 3:1, 35; Plat. Phæd. 78, A; ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο κτἕ. Id. Phædr. 227, C; Ἀλλὰ τί δή— 2:5, 22; Plat. Apol. 35, B; (3) with a Verb: Ἀλλ' ἄγε δή— Thuc. 4:34; Plat. Phæd. 116, D; ἀλλ' ὁρᾶτε δή— Thuc. 7:17; ἀλλ' ἔα δή— Plat. Soph. 239, B; (4) with an Adverb: ἀλλὰ ἐνταῦθα δή— Plat. Theæt. 171, E; Ἀλλὰ νῦν δή— Cyr. 7:2, 25; ἀλλ' ὕστερον δή— Thuc. 2:17; Ἀλλὰ μάλιστα δή— Id. 5:72; ἀλλὰ μέγιστον δή— Id. 6:17; (5) with Prepositions: Ἀλλ' εἰς τίνα δὴ κοινωνίαν κτἕ. Plat. Pol. 1, 333, B; ἀλλὰ πρός γε δὴ τούς κτἕ. ib. 3, 389, B–C; Ἀλλ' ἐπὶ Λακεδαιμονίοις δή— Hel. 2: 4, 41; Ἀλλὰ τούτων δὴ ἕνεκα— Plat. Phæd. 114, C; (6) with Conjunctions: Ἀλλὰ γὰρ δή— Plat. Hip. Maj. 301, B; Ἀλλ' οὐ γὰρ δή— Thuc. 6:77; Ἀλλ' ὅτι μὲν δή— Dem. Ol. 3, 10, p. 31; Ἀλλὰ μὴν δή— Plat. Phæd. 75, A; ἀλλ' οὖν δή— ib. 1 0, A; (*c*) with ὡς—δή: ὡς ἑτοίμων δὴ χρημάτων. 7:8, 11; ὡς ἐδόκει δή— Thuc. 8:87; ὡς ἐν παρέργῳ δή— Plat. Symp. 222, C; (*d*) so also with the Negatives οὐ—δή and μή—δή: μὴ χρήμασι δή— Thuc. 7:86; οὐ δεῖ δή—

Plat. Phæd. 62, B; εἰ μὴ ἔφθασαν δή— Thuc. 6 : 61; μὴ πλέουσι δή— Plat. Pol. 1, 332, E; οὐχ ἥκιστα δή— Thuc. 8 : 97.

2. *Later in its Clause or Sentence.*

It may also stand after any word whose meaning it affects, though such word is not put at the beginning of the clause or sentence; as (*a*), after the Article:— ἅρματα — τὰ δὴ δρεπανηφόρα καλούμενα· 1 : 8, 10; (*b*) after a Noun: — πανωλεθρίᾳ δή— Thuc. 7 : 87; —ἀνάγκη δή— Plat. Pol. 8, 566, A; —φίλους δὴ ὄντας κτἕ. Thuc. 6 : 80; Ἡμεῖς δὲ Ἐγεσταίοις δή— Id. 6 : 10; (*c*) after an Adjective: —ἀφανὴς δή— Thuc. 4 : 67; —αὐτόνομοι δὴ ὄντες κτἕ. Id. 3 : 10; —ναυτικόν τε δὴ καὶ τἆλλα κτἕ. Id. 7 : 13; —πολλοῖς δή— Cyr. 4 : 2, 25; —πολλὰ μὲν δή— 7 : 6, 36; —ὀλίγοις δή— Thuc. 1 : 33; —πλεῖστοι δή— 1 : 9, 12; Thuc. 1 : 122; 2 : 64; 7 : 56; —ἐν ταῖς πλεῖσται δὴ νῆες κτἕ. Id. 3 : 17; —πάντων δή— 1 : 9, 22; 7 : 4, 24; Thuc. 8 : 96; —μόνον δή— Thuc. 2 : 64; 5 : 26; 7 : 44; Plat. de Leg. 10, 898, E; —μεγίστη δή— Thuc. 1 : 1; 2 : 31; 3 : 113; 8 : 96; —πλείστου δὴ χρόνου μεγίστη δή— Id. 5 : 74; —κράτιστος δή— 1 : 9, 18; 1 : 9, 20; Thuc. 1 : 138; —βέλτιστοι δή— Id. 3 : 98; —εὐδοκιμώτατος δή— Œc. 4 : 16; —ἐπικαιροτάτην δή— Thuc. 8 : 106; —πολυτελεστάτη δὴ καὶ εὐπρεπεστάτη— Id. 6 : 31; (*d*) after a Pronoun: —τούτου δή— 2 : 6, 5; Thuc. 6 : 92; —τοσαῦται δή— Id. 3 : 17; —τοιούτους δή— Id. 4 : 58; (*e*) after a Verb: ὅτι πεπαιδεύνται δή— Cyr. 2 : 3, 13; —πᾶσι μὲν ὑπῆρξε δή, ὅσοι κτἕ. Thuc. 2 : 64; —παῖσαι δή— 5 : 8, 13; Cyr. 4 : 2, 25; Thuc. 8 : 48; Plat. de Leg. 7, 813, B; —εὖ βουλευόμενοι δή— Thuc. 4 : 59; (*f*) after Adverbs: —ἐνταῦθα δή— Thuc. 4 : 22; 5 : 64; —νῦν δή— 7 : 1, 26; Thuc. 6 : 24; Plat. Phæd. 76, B; Soph. 254, D; Protag. 329, C; —αὐτίκα δή— Dem. de Fals. Leg. 42, p. 354; 171, p. 394; in Mid. 19, p. 521; 23, p. 522; 190, p. 576; —πάλαι δή— Cyr. 8 : 7, 1; —πρωίτατα δή— Thuc. 7 : 19; —πολλάκις δή— Cyr. 2 : 4, 16; —πολλάκις γε δή— Thuc. 2 : 62; —οὕτω δή— Plat. Phædr. 237, B; —ὁμοῦ δή— 5 : 4, 25; —μάλα δή— 7 : 7, 16; —πολὺ δή— Cyr. 5 : 3, 24; Hel. 5 : 2, 37; —πάνυ δή— ib. 2 : 4, 23; —μάλιστα δή— Thuc. 2 : 49; 3 : 39; —πολλῷ μάλιστα δή— Id. 4 : 92; —πλεῖστον δή— Id. 5 : 113; and after the Dative used Adverbially: ὥςτε πολλῷ δὴ μᾶλλον— Thuc. 5 : 50; (*g*) after a Negative: οὐδεμίας δή— Thuc. 7 : 71; (*h*) after Prepositions or words depending on them, or Adjuncts of such words: ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις δή— Plat. de Leg. 7, 810, A; ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας— Thuc. 7 : 55; εἰς δή τινα τόπον κτἕ. Plat. Phæd. 107, D; —ἐπὶ πλεῖστον δή— Thuc. 6 : 54; —κατὰ στόμα δή— 5 : 2, 26; —κατὰ χρησμὸν δή τινα κτἕ. Thuc. 3 : 104; —περὶ μεγίστων δή— Id. 6 : 92; —διὰ τὸ αἰσχρὸν δή— Id. 5 : 105; —διὰ τοῦτο δή— Id. 1 : 74; (*i*) with a word or phrase intermediate: (1) between καί—δή: —καὶ πλοῦτος δή. Plat. Men. 87, E; —καὶ τότε δή— Cyr. 4 : 2, 1; (2) between ὡς—δή: ὡς κατ' εὔνοιαν δή— Thuc. 4 : 46; —ὡς οὐ διὰ τοῦτο δή— Id. 6 : 54; (3) between οὐ—δή and μή—δή: οὐ κατ' ἀξίαν δή— Thuc. 7 : 77; —μὴ λύειν δή— Id. 8 : 9; μὴ διαφθαρῇ δή— Plat. Protag. 320, A.

Δαί.

Δαί, a colloquial form of the preceding, stands after the Interrogative Pronoun; as, Τί δαί; Cyr. 5 : 1, 7; Plat. Gorg. 470, D; Phæd. 61, C; Phædr. 227, B; Τί δαὶ τοῖς παρὰ φύσιν, οἵ κτἕ. Id. Crat. 394, D.

Δήπου.

1. *Near the beginning of its Clause or Sentence.*

Δήπου, which is also written separately, δή που, commonly stands near the beginning of its clause or sentence; as (*a*), after the Article: Οἱ δὲ δήπου τὸ πρῶτον μανθάνοντες κτἕ. Œc. 2 : 13; (*b*) after the Article and its word: Τῶν ἀμφισβητησίμων δήπου— Plat. Phædr. 263, C; Τὰ μεταξὺ δήπου τῶν κτἕ. Id. Gorg. 468, A; (*c*) after a Noun: ἀνάγκη δήπου— Plat. Phileb. 21, B; 30, E; Ἀρχέλαον δήπου— Id. Gorg. 470, D; Protag. 313, C; Νόμος δὲ δήπου— Comm. 4 : 3, 16; (*d*) after an Adjective: —ἐπιφανὲς δήπου οὐκ ἐνδοιαστῶς· Thuc. 8 : 87; μέγα τι δήπου πρὸς τὴν εὕρεσιν ἂν ἔχοι κτἕ. Plat. Phileb. 61, B; Καὶ ἄριστος δήπου— Plat. Hip. Min. 366, D; Σοφωτάτου μὲν οὖν δήπου— Id. Protag. 309, D; (*e*) after a Pronoun: Οὗτος δήπου— Plat. Gorg. 468, D; καὶ τούτου γε δήπου— Id. Symp. 200, C; (*f*) after a Verb: γνώσεσθε δήπου ὅτι κτἕ. 5 : 7, 9; Ἴστε δήπου τοῦθ' ὅτι κτἕ. Dem. in Mid. 32, p. 524; ἀπεκρίνατο ἂν δήπου— Plat. Gorg. 447, D; εἰσὶ μὲν δήπου— Hel. 6 : 3, 14; Ἔστι δὲ δήπου— Plat. Symp. 202, A; Ἔστι δὲ δήπου δίψος; Id. Pol. 4, 439, A; εἶχες δ' ἂν δήπου— Id. Men. 72, C; Apol. 17, D; (*g*) after an Adverb: Αὐτίκα δήπου— Cyr. 1 : 6, 9; Πρῶτον μὲν δήπου— Plat. de Leg. 12, 968, C; ὀρθῶς δὲ δήπου— Id. Alcib. 1, 108, B; πολὺ δήπου— 3 : 2, 15; Πάντως δήπου. Comm. 1 : 2, 41; ib. 4 : 2, 37; Plat. Phæd. 68, C; 75, D; Gorg. 460, B; (*h*) after Negatives: Οὐ δήπου— Comm. 2 : 3, 1; ib. 4 : 2, 11; Cyr. 4 : 4, 7; ib. 7 : 5, 3; Dem. de Cor. 28, p. 234; Plat. Phileb. 53, B; Symp. 194, B; Οὐ δήπου γε— Comm. 4 : 6, 11; Ἀλλ' οὐ δήπου— Cyr. 7 : 5, 83; Οὐδεὶς δήπου. Dem. in Mid. 66, p. 536; Οὐδέν ἐστι δήπου— Id. de Cor. 21, p. 232; (*i*) after Conjunctions: οὐκοῦν δήπου— Dem. in Leoch. 46, p. 1094; Ἦν μὲν δήπου— Cyr. 1 : 6, 16; and often after γάρ: Βασιλεὺς μὲν γὰρ δήπου— Hel. 6 : 3, 12; Τούτων γὰρ δήπου— 7 : 6, 28; Comm. 2 : 1, 4; Αὐτὰ γὰρ δήπου— ib. 4 : 5, 7; ὁ αὐτὸς γὰρ δήπου— Plat. Hip. Min. 367, D; Ἴστε γὰρ δήπου— Dem. de Cor. 249, p. 310; Ol. 2, 25, p. 25; de Chers. 11, p. 92; in Aristocr. 118, p. 659; 139, p. 665; ὁμολογοῦμεν γὰρ δήπου— Plat. Phæd. 73, C; Προςέρχεται μὲν γὰρ δήπου— Cyr. 6 : 1, 14; Οὐ γὰρ δήπου— Dem. de Cor. 12, p. 229; in Aristocr. 86, p. 649; Isocr. in Soph. 6, p. 292; Lys. in Agor. 87, p. 138; Plat. Apol. 20, C; Protag. 309, C; Οὐ γὰρ ἂν δήπου— Cyr. 3 : 1, 17; and with a word intermediate: οὔτε γὰρ ἅρμα δήπου— Cyr. 2 : 2, 26.

2. *Later in its Clause or Sentence.*

It may also stand later in its clause or sentence; as (*a*) after a Noun: —μνήμην μὴ κεκτημένον ἀνάγκη δήπου— Plat. Phileb. 21, C; Ὑμεῖς δὲ νυκτὶ μὲν δήπου— Cyr. 1 : 5, 12; ὁ δὲ χάριν ἂν δήπου— Thuc. 8 : 87; (*b*) after a Pronoun: Ἀλλ' ἴσμεν ἐκεῖνο δήπου, ὅτι κτἕ. Dem. in Lept. 22, p. 463; (*c*) after an Adjective: ὅπερ εἰκὸς δήπου ἦν, 7 : 6, 13; τοῦτο θαυμαστὸν δήπου— Cyr. 1 : 6, 7; σχεδὸν ἴσμεν ἅπαντες δήπου. Dem. Ol. 3, 9, p. 31; ὥςπερ ὁ κιθαριστὴς δεινὸν δήπου ποιεῖ λέγειν κτἕ. Plat. Protag. 312, D; (*d*) after a Verb: Ὑμεῖς δ', ἔφη, ἴστε δήπου ὅθεν κτἕ. 5 : 7, 6; οὐχ οὕτως ἐτέλει δήπου ὡς κτἕ. 7 : 6, 16; ἔπειτα δὲ διαγγέλλεται δήπου ὅτι κτἕ. Cyr. 6 : 2, 20; διά γε ταῦτ' ἀπιστεῖν δήπου προςήκει. Dem. in Aristocr. 193, p. 685; (*e*) after an Adverb: ἀλλὰ καὶ τὸ πρόσθεν δήπου. Hel. 4 : 8, 4; Ἐνενοήσατε γάρ, ἔφη, καὶ χθὲς δήπου, ὅτι κτἕ. Cyr. 7 : 5, 43.

Δήπουθεν.

Δήπουθεν stands near the beginning of its clause or sentence; as (*a*), after the Article and its word: τὰ τοῦ ἱπποκενταύρου δήπουθεν— Cyr. 4 : 3, 20; Τάς γε ἀναγκαίας δήπουθεν. Plat. Phileb. 62, E; (*b*) after Negatives: Οὐ δήπουθεν— [Lys.] in Andoc. de Imp. 36, p. 106; Οὐδαμῶς δήπουθεν. Dem. in Aphob. 1, 59, p. 832; (*c*) after a Conjunction: as, γάρ: Λέγουσι γὰρ δήπου— Plat. Io 534, A; and with a word intermediate: Ἑστάναι γὰρ ἐξέσται δήπουθεν αὐτῷ. Dem. in Mid. 95, p. 545.

Δήποτε.

Δήποτε, which is for the most part written separately, δή ποτε, stands (*a*) commonly near the beginning of its clause or sentence; as, τί δήποτε— Comm. 3 : 2, 2; ὁπόθεν δήποτε— Dem. in Lacr. 7, p. 925; Ἦν γὰρ δήποτε— Plat. Tim. 23, C; (*b*) but sometimes later: —ὅσον τις καὶ ἄλλος πλεῖστον δήποτε ἔδωκε. Cyr. 3 : 2, 26.

Δῆτα.

Δῆτα, mostly used in questions and answers, stands near the beginning of its clause or sentence, or after the leading word: as (*a*), after a Noun: Ἑσπέρας δῆτα,— Plat. Protag. 310, C; Pol. 1, 133, A; Νὴ τὸν Δία, ἦν δ' ἐγώ, οἰκτρὸν δῆτα. Id. Phæd. 90, D; (*b*) after an Adjective: Νεανικὴ δῆτα,— Plat. Pol. 2, 381, B; Εἰκὸς δῆτα— Id. Crat. 422, B; (*c*) after a Verb: Βούλει δῆτα—; Plat. Phileb. 62, C; Σκόπει δῆτα— Id. Gorg. 452, C; (*d*) after an Adverb: Νῦν δῆτα— Plat. Theæt. 208, E; Ἥκιστα δῆτα— Id. Pol. 2, 381, B; (*e*) after Interrogatives: Τί δῆτα— Cyr. 6 : 1, 13; ib. 7 : 5, 46; Symp. 4 : 22; Plat. Phædr. 236, E; Soph. 218, E; Symp. 211, D; Phileb. 64, C; Τί οὖν δῆτα— Id. Theæt. 164, B; καὶ τί δῆτα— Cyr. 5 : 4, 35; Πῶς δῆτα— Plat. Gorg. 469, B; Πότερα δῆτα— Cyr. 5 : 2, 27; (*f*) after a Negative: Οὐ δῆτα, Comm. 2 : 2, 9; ib. 2 : 6, 1; ib. 2 : 6, 16; Plat. Gorg. 453, D; 469, E; Οὐ δῆτα· Id. Phæd. 59, C; Οὐ δῆτα. Id. Gorg. 449, E; Μὴ δῆτα— Dem. de Cor. 324, p. 332; (*g*) after Conjunctions: Καὶ δῆτα—; Plat. Theæt. 171, D; Καὶ δῆτα — τί —; Thuc. 6 : 38; καὶ δῆτα— Cyr. 5 : 1, 4; Plat. Protag. 310, C; Ἀλλὰ δῆτα—; Id. Hip. Maj. 283, C; 285, C; Ἀλλὰ δῆτα— Id. Soph. 249, A.

Δῆθεν.

Δῆθεν is put (1) commonly after the word or clause whose meaning it affects: as (*a*) after a Verb: ἐφ' ἃ ἐξῆλθον δῆθεν. Thuc. 3 : 111; διότι τόν τε ἄλλον χρόνον ἠξίουν δῆθεν— Id. 3 : 68; (*b*) after an Adverb: Οὐδὲ γὰρ ἄρτι δῆθεν— Plat. Polit. 297, C; (*c*) after a Preposition and the word depending on it: οὐκ ἐπὶ κωλύμῃ, ἀλλὰ γνώμης παραινέσει δῆθεν— Thuc. 1 : 92; (*d*) after a Conjunction: ὅτι δῆθεν— Cyr. 4 : 6, 3; (2) but sometimes before the words affected by it: οὐδ' αὖ ἐσπένδοντο δῆθεν ὑπὲρ τῆς ἐκείνων· Thuc. 4 : 99; —ἐκέλευον δῆθεν τοῖς θεοῖς πρῶτον τιμωροῦντες, Id. 1, 127.

Μέν.

I. Its Absolute Use.

Μέν used absolutely stands near the beginning of its clause; as, (1) in the combination μὲν δή, (*a*) after a Pronoun: Ἡμεῖς μὲν δή— Thuc. 5 : 90 (Krueger); Ὁποῖόν τι μὲν δή— 3 : 1, 13; (*b*) after the Negative οὐ: Οὐ μὲν δή— 2 : 2, 3; Cyr. 1 : 6, 8; Œc. 13 : 5; Plat. Phædr. 259, B; Theæt. 148, E; (*c*) after certain Conjunctions: Καὶ μὲν δή— Cyr. 1 : 6, 3; ib. 8 : 4, 8; ib. 8 : 4, 17; Thuc. 3 : 113; Isocr. Pan. 40, p. 48; Lys. in Eratosth. 30, p. 122; 35, p. 123; in Ergocl. 17, p. 181; Plat. Protag. 315, C; Gorg. 507, A; Phædr. 231, D; 232, B; Symp. 197, A; 217, B; Ἀλλὰ μὲν δή— Plat. Crit. 48, A; Euthyphr. 10, D; Phæd. 75, A; Gorg. 492, E; 506, D; ἂν μὲν δὴ καὶ ὑποπίῃ, Plat. Lys. 204, D; (2) in the combination μὲν ἄρα, (*a*) after a Verb: Ἀγωνιστέον μὲν ἄρα— Cyr. 2 : 1, 4; (*b*) after a Conjunction with a word intermediate: Ἀλλὰ πάντα μὲν ἄρα— 7 : 6, 11; (3) in the combination μὲν οὖν, which is used mostly in replies, (*a*) after a Noun: Κολακείας μὲν οὖν ἔγωγε εἶπον μόριον. Plat. Gorg. 466, A; Phileb. 25, B; (*b*) after an Adjective: Πᾶν μὲν οὖν τοὐναντίον κτἕ. Comm. 3 : 9, 14; Πάντα μὲν οὖν, ὡς ἐγῷμαι. ib. 2 : 7, 5; ib. 4 : 6, 10; Œc. 7 : 37; Ἄξιον μὲν οὖν ἐμοὶ συγγνώμην ἔχειν ἐστί· Plat. Gorg. 465, E; Crit. 44, B; Protag. 309, D; 349, E; Symp. 202, B; (*c*) after a Pronoun: Τοῦτο μὲν οὖν αὐτό. Plat. Phædr. 230, B; Αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτό ἐστιν — τὸ ἐπάγγελμα κτἕ. Id. Protag. 319, A; Ὃ μὲν οὖν ἐγώ φημι τὴν ῥητορικὴν εἶναι, Id. Gorg. 465, D; Ὡς οἷόν τε μὲν οὖν— Comm. 3 : 8, 4; (*d*) after a Verb: Ἡσθήσομαι μὲν οὖν— Cyr. 8 : 4, 11; Œc. 16 : 14; Plat. Euthyphr. 12, C; Ναὶ μὰ Δία, —δεήσεται μὲν οὖν. Hi. 10 : 2; Ἐγὼ οὔ φημι; φημὶ μὲν οὖν ἔγωγε. Plat. Gorg. 466, E; (*e*) after Adverbs: Οὕτω μὲν οὖν. Plat. Phileb. 27, C; Εὖ μὲν οὖν, ἔφη, δοκῶ εἰδέναι· Cyr. 5 : 3, 8; Ἴσως μὲν οὖν ἄτοπον πεποίηκα, ὅτι κτἕ. Plat. Gorg. 465, E; Πάνυ μὲν οὖν εἰκὸς λέγεις· Id. Phæd. 82, A; Protag. 312, B; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη, 7 : 6, 4; Comm. 2 : 1, 2; ib. 2 : 1, 6; ib. 2 : 6, 1; Plat. Phileb. 18, A; 22, A; Πάνυ μὲν οὖν. ib. 18, E; Παντάπασι μὲν οὖν τοῦτό γε ἱκανῶς δεδήλωται. Id. Soph. 221, C; Παντάπασι μὲν οὖν. ib. 227, A; Pol. 5, 480; Phileb. 26, A; 37, D; Κομιδῇ μὲν οὖν. Id. Theæt. 155, A; Soph. 221, C; Polit. 290, C; Parm. 158, D; (*f*) after the Negative: Οὐ μὲν οὖν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ. Dem. de Cor. 140, p. 274; 316, p. 330; Plat. Symp. 201, C.

II. Its Correlative Use in the Formula μέν—δέ.

When two words or clauses are contrasted, compared, or distributed, μέν is used with the first and δέ with the second; and if several words or clauses are so related in pairs, μέν and δέ may be used with each pair, but if the first word or clause is regarded as merely the first of a series of different matter, though with no opposition, μέν is put with the first, and δέ stands with each of the others.

Μέν and δέ regularly follow the Correlated Words, and the word with μέν may occupy any place in its clause, but the other word commonly stands at the beginning of its clause with δέ following it, so that δέ regularly occupies the second place in its clause; in Correlated Clauses, μέν as well as δέ regularly occupies the second place.

1. *The use of the formula μέν—δέ with Correlated Words.*

(1) Μέν and δέ directly follow Different Words contrasted or compared; as,

(*a*) following Nouns, or Nouns and Adjectives; ἐγένοντο οἱ σύμπαντες ὁπλῖται μὲν μύριοι καὶ χίλιοι, πελτασταὶ δὲ ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους. 1 : 2, 9; 1 : 2, 3; τριήρεσι μὲν ὀλίγαις χρώμενα, πεντηκοντόροις δ' ἔτι καὶ πλοίοις μακροῖς ἐξηρτυμένα Thuc. 1 : 14; Ὁπλιτικὸν μὲν δὴ τοσοῦτον· ἱππεῖς δὲ Βοιωτῶν μὲν — εἰς ὀκτακοσίους, Ἀθηναίων δ' εἰς ἑξακοσίους, Hel. 4 : 2, 17; ἀπεκρίναντο πόλει μὲν ἂν οὐ δέξασθαι, ἀγορὰν δ' ἔξω παρέξειν, Thuc. 6 : 50; πόλεις μὲν ἕνδεκα ἢ δώδεκα ἔχουσαν, χώραν δὲ παμφορωτάτην Hel. 3 : 2, 10; ἐχθροῖς μὲν δυςεξαπάτητος, φίλοις δὲ εὐπαραπειστότατος. Ages. 11 : 12; Hip. 9 : 10; κακούργου μὲν γάρ ἐστι κριθέντ' ἀποθανεῖν, στρατηγοῦ δὲ μαχόμενον τοῖς πολεμίοις. Dem. Phil. 1 : 47, p. 54; παῖς μὲν ὢν μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφης, —ἀνὴρ δὲ γενόμενος — τὰς βίβλους ἀνεγίγνωσκες Id. de Cor. 258–259, p. 313; Δύναμιν μὲν τοίνυν εἶχεν ἡ πόλις τοὺς νησιώτας, —χρημάτων δὲ σύνταξιν εἰς πέντε καὶ τετταράκοντα τάλαντα, —ὁπλίτην δ' ἢ ἱππέα — οὐδένα. ib. 234, p. 305; δικαστοῦ μὲν γὰρ αὕτη ἀρετή, ῥήτορος δὲ τἀληθῆ λέγειν. Plat. Apol. 18, A; Εἰσὶ γὰρ δή — ναρθηκοφόροι μὲν πολλοί, βάκχοι δέ τε παῦροι· Id. Phæd. 69, C; τῶν ποιητῶν οἱ ἄκροι τῆς ποιήσεως ἑκατέρας, κωμῳδίας μὲν Ἐπίχαρμος, τραγῳδίας δὲ Ὅμηρος· Id. Theæt. 152, E; Συνέννεσις μὲν ἔδωκε Κύρῳ χρήματα πολλὰ εἰς τὴν στρατιάν, Κῦρος δὲ ἐκείνῳ δῶρα κτἕ. 1 : 2, 27; 1 : 7, 1; Hel. 6 : 3, 19; Thuc. 1 : 9; 1 : 40; 5 : 74; Æschin. adv. Ctes. 94, p. 67; Isocr. Pan. 68, p. 54; 144, p. 70; Plat. Apol. 23, E; Protag. 336, D; Τά τε πρότερον ἀκοῇ μὲν λεγόμενα, ἔργῳ δὲ σπανιώτερον βεβαιουμένα Thuc. 1 : 23; γνώμῃ μὲν ἥκιστα λυποῦνται, ἔργῳ δὲ μάλιστα ἀντέχουσιν, Id. 2 : 64; Ἐγίγνετό τε λόγῳ μὲν δημοκρατία, ἔργῳ δὲ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή. Id. 2 : 65; Isocr. Panath. 83, p. 24; de Pace 134, p. 186; Plat. de Leg. 3, 688, D; ἐπιθυμίᾳ μὲν ἐλάχιστα κατορθοῦνται, προνοίᾳ δὲ πλεῖστα, Thuc. 6 : 13; 6 : 76; 7 : 57; Σίτῳ μὲν γὰρ τοσούτῳ ἐχρῆτο ὅσον ἡδέως ἤσθιε· —ποτὸν δὲ πᾶν ἡδὺ ἦν αὐτῷ διὰ τὸ μὴ πίνειν, εἰ μὴ διψῴη. Comm. 1 : 3, 5; Cyr. 4 : 5, 4; ὄνησιν μὲν οὐδεμίαν φέροντας—, συμφορὰν δὲ τῷ τυχόντι τῶν πολιτῶν κτἕ. Dem. de Cor. 308, p. 328; δικαιοσύνην μὲν ἐπαινοῦσιν, ἀδικίαν δὲ ψέγουσιν, Plat. Pol. 2, 362, E; διδόναι καρποῦ μὲν ἀφθονίαν, φρενῶν δὲ ἀφορίαν Symp. 4 : 55; Thuc. 1 : 138; 3 : 102; ἃ φύσει μὲν οὐκ ἔστι καλά, νόμῳ δέ. Plat. Gorg. 482, E; σῖτον μὲν οὐ προςίετο, διψῆν δ' ἐδόκει, Cyr. 8 : 7, 4; οὐ Κόνωνα μέν— ἐπὶ θανάτῳ συλλαβεῖν ἐτόλμησαν, Θεμιστοκλέα δέ — τῶν μεγίστων δωρεῶν ἠξίωσαν; Isocr. Pan. 154, p. 73.

(*b*) following Adjectives: —πρεσβύτερος μὲν Ἀρτα-

ξέρξης, νεώτερος δὲ Κῦρος. 1 : 1, 1 ; ἀγαθὸν μέν τι πάσχειν, κακὸν δὲ μηδέν· 5 : 5, 9 ; Ἀνδρῶν γὰρ σωφρόνων μέν ἐστιν, εἰ μὴ ἀδικοῖντο, ἡσυχάζειν, ἀγαθῶν δὲ ἀδικουμένους — πολεμεῖν Thuc. 1 : 120; 3 : 13; Plat. de Leg. 5, 731, A ; ἴδια μὲν ἄστη τὰς αὐτῶν πόλεις ἡγούμενοι, κοινὴν δὲ πατρίδα τὴν Ἑλλάδα νομίζοντες εἶναι. Isocr. Pan. 81, p. 57 ; 71, p. 55 ; Plat. Pol. 3, p. 392, B ; ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες καὶ εὐνοίᾳ, ἀντίπαλοι δὲ τῇ παρασκευῇ Thuc. 3 : 9 ; δυνατὸς μὲν ἀμῦναι ἑαυτῷ, ἐπιστήμων δὲ λέγειν τε καὶ σιγᾶν πρὸς οὓς δεῖ. Plat. Phædr. 276, A ; βαρύτατος μὲν ἀνταγωνιστὴς ἦν, κουφότατος δὲ κρατήσας· Ages. 11 : 12 ; —ἀγαπητὴ μὲν συνεργὸς τεχνίταις, πιστὴ δὲ φύλαξ οἴκων δεσπόταις, εὐμενὴς δὲ παραστάτις οἰκέταις, ἀγαθὴ δὲ συλλήπτρια τῶν ἐν εἰρήνῃ πόνων, βεβαία δὲ τῶν ἐν πολέμῳ σύμμαχος ἔργων, ἀρίστη δὲ φιλίας κοινωνός. Comm. 2 : 1, 32 ; ἦν καὶ παρὰ πότον ἡδὺ μέν, κεφαλαλγὲς δέ. 2 : 3, 15 ; οὐχ ὥσπερ ἄλλα πολλὰ τῶν πολεμικῶν χαλεπὰ μέν, χρήσιμα δέ. Cyr. 4 : 3, 13 ; παράδοξον μὲν ἴσως ἐστὶν ὃ μέλλω λέγειν, ἀληθὲς δέ· Dem. Phil. 3, 5, p. 111 ; Ἐρῶ δὲ ὑμῖν φορτικὰ μὲν καὶ δικανικά, ἀληθῆ δέ. Plat. Apol. 32, A ; Gorg. 472, D ; Ἑκόντα μὲν οὖν οὐκ ἐπικαλῶ ἀποκτεῖναι, ἄκοντα δέ. Antiph. Tetral. 2, 1, p. 121 ; ἐστὶν ἐλευθέρῳ μὲν ἀνθρώπῳ μεγίστη ἀνάγκη— δούλῳ δέ— Dem. de Chers. 51, p. 102 ; Παρωχεῖτο δὲ αὐτῷ ἡνίοχος μέγας μέν, μείων δ' ἐκείνου κτἑ. Cyr. 8 : 3, 14 ; μείζους μὲν καὶ σεμνοτέρας τὰς ἐκείνων ὑπηρεσίας εἰς αὐτὸν ἡγούμενος ἢ 'κεῖνοι, ἐλάττους δ' αὖ τὰς αὐτοῦ διανοούμενος κτἑ. Plat. de Leg. 5, 729, D ; 732, B ; μικρῷ μέν, καιρίῳ δ' ἐνθυμήματι εὐδοκίμησε. Hel. 4 : 5, 4 ; —τρεῖς, εἷς μὲν μειράκιον ἤδη, δύο δὲ παιδία. Plat. Apol. 34, D ; δύο — ἓν μὲν ὅτι οὐ περὶ τῶν ἴσων ἀγωνίζομαι· —Ἕτερον δ' ὅ κτἑ. Dem. de Cor. 3, p. 226 ; Andoc. de Myst. 74, p. 10 ; Æschin. adv. Ctes. 36, p. 58 ; ὧν ἓν μὲν — δεύτερον δὲ — τρίτον δέ— ib. 29, p. 58 ; 54–55, p. 61 ; —τριῶν μερῶν, ἑνὸς μὲν — ἑτέρου δέ— Hel. 1 : 7, 23 ; τῶν Κερκυραίων ὀκτακοσίους μὲν — ἀπέδοντο, πεντήκοντα δὲ καὶ διακοσίους δήσαντες ἐφύλασσον Thuc. 1 : 55 ; 6 : 31 ; Dem. de Cor. 237, p. 306 ; de Class. 20, p. 183 ; —δέκα μὲν θέρη, ἴσους δὲ χειμῶνας κτἑ. Thuc. 5 : 20 ; Πολλὰ μὲν δὴ παρ' ἡμῖν ἐστὶ τοιαῦτα — ἓν δ' οὖν ἰδιώτατον κτἑ. Dem. in Aristocr. 65, p. 641 ; in Aphob. 1, 58, p. 831 ; de Cor. 3, p. 226 ; πολλὰ μὲν ὑφαιρουμένους, βραχέα δὲ καταθέντας Æschin. adv. Ctes. 19, p. 56 ; Ὀλίγῳ μὲν γὰρ στρατεύματι οὐ τολμήσει ἐφέπεσθαι· πολὺν δ' ἔχων στόλον κτἑ. 2 : 2, 12 ; πολλὰ μὲν δαπανῶν, μηδὲν δὲ ὠφελούμενος, Comm. 1 : 7, 2 ; —πλείους μὲν συνεβάλετο τριήρεις εἰς τὸν κίνδυνον — οὐδεὶς δὲ πρὸς ἡμᾶς οὕτως ἔχει δυσμενῶς, κτἑ. Isocr. Pan. 98, p. 61 ; πολλὰς μὲν ἐφ' ἑκατέρας τῆς ἠπείρου πόλεις ἔκτισαν, ἁπάσας δὲ τὰς νήσους κατῴκισαν, ἀμφοτέρους δέ— ib. 35, p. 47; πάμπολλοι μὲν ξυνηγόρευον, πάντες δ' ἐψηφίσαντο κτἑ. Hel. 3 : 5, 16 ; ib. 4 : 5, 4 ; οὐκ ὀλίγοι μὲν διὰ τὴν τοῦ σώματος καχεξίαν ἀποθνήσκουσι — πολλοὶ δέ— Comm. 3 : 12, 2 ; —δασὺς δένδρεσι παχέσι μὲν οὔ, πυκνοῖς δέ. 4 : 8, 2 ; ἦν καλὸς μέν, μέγας δ' οὔ· 4 : 4, 3.

(*c*) following (1) Pronouns : Ἐγὼ μὲν τοίνυν εὔχομαι — μυρίας ἐμέ γε κατὰ γῆς ὀργυιὰς γενέσθαι. Καὶ ὑμῖν δὲ συμβουλεύω κτἑ. 7 : 1, 30 ; 2 : 1, 9 ; 5 : 7, 8 ; Cyr. 5 : 2, 23 ; ib. 5 : 2, 24 ; Hel. 1 : 6, 8 ; ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι καὶ οὐκ ἐξίσταμαι· ὑμεῖς δὲ μεταβάλλετε, Thuc. 2 : 61 ; 1 : 74 ; 1 : 75 ; 3 : 67 ; Δῆλον γὰρ ὅτι σὺ μὲν ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν — ἐγὼ δὲ χαίρω, Dem. de Cor. 41, p. 239 ; 160, p. 281 ; 180, p. 288 ; νομίζεις ἡμᾶς μὲν ἀνέξεσθαί σου, αὐτὸς δὲ τυπτήσειν ; καὶ ἡμᾶς μὲν ἀποψηφιεῖσθαι σου, σὺ δ' οὐ παύσεσθαι ; Id. in Mid. 204, p. 580 ; Plat. Hip. Maj. 297, D ; Soph. 248, B ; οὐ οὗτοι μὲν οὔποτε ᾤοντο, ἡμεῖς δὲ ἀεὶ εὐχόμεθα. Hel. 2 : 4, 13 ; ib. 2 : 4, 15 ; τούτῳ μὲν μηδ' ὑπὲρ τῶν ἄλλων πιστεύετε, —ἐμοὶ δὲ — καὶ νυνὶ παράσχεσθε. Dem. de Cor. 10, p. 228 ; 40, p. 239 ; 324, p. 332 ; Plat. Apol. 21, D ; ἐκεῖνοι μὲν αὐτοῖς ἐγκαλῶσιν, —ἡμῖν δὲ μηδὲν αἰσχρόν — ᾖ πεπραγμένον. Dem. de Cor. 178, p. 288 ; Ὅρα μὴ τούτων μὲν ἐχθρὸς ᾖς, ἐμὸς δὲ προσποιῇ. ib. 125, p. 269 ; ὑμέτερον μὲν ἔργον ἐστὶ παρασχεῖν ὑμᾶς αὐτούς — ἐγὼ δέ — πειράσομαι διελθεῖν κτἑ. Isocr. Areop. 19, p. 143 ; —ἐγνωσμένους ἐμὲ μὲν λέγειν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, αὐτὸν δ' ὑπὲρ Φιλίππου· Dem. de Cor. 228, p. 303 ; Οὗτοι μέν, ὦ Κλέαρχε, ἄλλος ἄλλα λέγει· σὺ δ' ἡμῖν εἰπὲ τί λέγεις. 2 : 1, 15 ; Cyr. 7 : 3, 11 ; Isocr. Phil. 96, p. 101 ; ὑμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο, Dem. de Cor. 19, p. 231 ; ὑμᾶς μὲν γὰρ ἡσυχίαν ἄγειν φασὶ δεῖν, —αὐτοὶ δ' οὐ δύνανται παρ' ὑμῖν ἡσυχίαν ἄγειν κτἑ. Id. de Chers. 67, p. 106 ; ὑμεῖς μὲν—πάσας ἐξελύσασθε τὰς παρασκευὰς τὰς τοῦ πολέμου, ὁ δὲ τοῦτο — ἐπραγματεύετο, Id. de Cor. 26, p. 234 ; Antiph. 1, 12, p. 112 ; Οἱ μέν γε νεωτεροποιοὶ καὶ ἐπινοῆσαι ὀξεῖς καὶ ἐπιτελέσαι ἔργῳ ὃ ἂν γνῶσιν· ὑμεῖς δέ— Thuc. 1 : 70 ; Dem. de Cor. 93, p. 257; Plat. Symp. 215, B; τῶν μὲν διδόντων, ὑμῶν δὲ δεξαμένων τὴν ξυμμαχίαν, Thuc. 1 : 33 ; καὶ τούτων μὲν ἐπιμελεῖσθαι, ἐκείνων δὲ ἀμελεῖν πείθοντος, Comm. 4 : 5, 7 ; Plat. Soph. 259, C ; κἀκεῖνοι μὲν μετὰ ψηφίσματος πείσαντες ὑμᾶς, οὗτοι δ' ἄνευ ψηφίσματος. Æschin. adv. Ctes. 43, p. 59 ; οὗτος μὲν οὐ φαίη — αὐτὸς δ' ἔφη κτἑ. 4 : 1, 24 ; τοὺς μὲν προπέμπεται, αὐτὸς δὲ εἶπεν κτἑ. 7 : 2, 14 ; —ὡς αὐτοὶ μὲν ὄντες ἀήττητοι, ἐκεῖνοι δὲ ἡττημένοι ἥκοιεν. Hel. 1 : 2, 15 ; Ἐκείνῳ μὲν δὴ ὁ Τιθραύστης δίδωσι τριάκοντα τάλαντα· ὁ δὲ λαβὼν κτἑ. Hel. 3 : 4, 26 ; καὶ οὗτος μὲν αὐτοῦ ἥμαρτεν· ἄλλος δὲ λίθῳ κτἑ. 1 : 5, 12 ; ἐψηφίσαντο ἐκείνους μὲν καταπαῦσαι, ἄλλους δὲ ἑλέσθαι. Hel. 2 : 4, 23 ; ἄλλον μὲν οὐδένα ἔτι εἴασε παρελθεῖν, αὐτὸς δὲ πρὸς τὰ παρόντα ἔλεξε τοιάδε· Thuc. 6 : 41 ; ἀνεκήρυττόν τινες — οἱ μὲν ὅτι στεφανοῦνται ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ἕτεροι δ' ὑπὸ τῶν δημοτῶν· ἄλλοι δέ— Æschin. adv. Ctes. 41, p. 59 ; ὧν τινὲς μέν — πρόνοιαν ἔχουσιν,—ἕτεροι δέ— Dem. Phil. 3, 2, p. 110 ; ὥσθ' αἱ μὲν ὑπὸ τυράννοις εἰσί,— ἔνιαι δ' ἀνάστατοι γεγόνασι, κτἑ. Isocr. Pan. 116, p. 65 ; Ταῦτα μὲν δὴ καὶ τοιαῦτα πολλὰ ἐμηχανᾶτο — ὧν δὲ προηγόρευέ τε ἀγῶνας κτἑ. Cyr. 8 : 2, 26 ; Dem. de Cor. 63, p. 246 ; Ol. 2, 4, p. 19 ; —οἵας μὲν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἔστιν ἰδεῖν τοῖς οἰκέταις ἀπέκειντο, αἱ δὲ τοῖς δεσπόταις ἀποκείμεναι ἦσαν ἀπόλεκτοι, —τὰς δέ τινας ξηραίνοντες κτἑ. 2 : 3, 15 ; (2) one a Pronoun, the other a Noun : Ἐγὼ μὲν οὖν οὕτως ὑμῖν προσενήνεγμαι, Μειδίας δὲ πῶς ; Dem. in Mid. 157, p. 565 ; Οὐκοῦν ἡμεῖς μὲν ἐν θυσίαις ἦμεν τότε, Θηβαῖοι δ' ἐν τῷ δι' ἡμᾶς σεσῶσθαι νομίζειν, Id. de Cor. 218, p. 301 ; οὐ γὰρ δήπου Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν δι' ἐμέ, ἐμὲ δὲ — αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγράψατο. ib. 13, p. 229 ; ὡς φιλοσοφίας μὲν οὔσης μεγίστης μουσικῆς, ἐμοῦ δὲ τοῦτο πράττοντος. Plat. Phæd. 61, A ; Παυσανίας μὲν γὰρ ἔθαπτεν αὐτούς— ὑμεῖς δὲ εἰ κτενεῖτε ἡμᾶς κτἑ. Thuc. 3 : 58 ; Οὗτοι μὲν εἰς Σάρδεις αὐτῷ ἀφίκοντο. Τισσαφέρνης δὲ κατανοήσας ταῦτα — πορεύεται κτἑ. 1 : 2, 4 ; 6 : 4, 22 ; Dem. de Cor. 134, p. 271 ; πολλοὺς μὲν τῶν ἁρπαζόντων ἀπέκτειναν, οἱ δὲ καὶ αὐτῶν ἀπέθανον. 1 : 10, 3 ; Οἱ μὲν ᾤχοντο, Κλέαρχος δὲ περιέμενε. 2 : 1, 6 ; Thuc. 6 : 72 ; —αὐτοὶ μὲν δεξιοὶ ἦσαν, Ἀργεῖοι δ' αὐτοῖς τὸ εὐώνυμον εἶχον. Hel. 4 : 3, 16 ; Ὑμεῖς δὲ πόλιν μὲν καὶ οἰκίας ἡμῖν παράδοτε — αὐτοὶ δὲ μεταχωρήσατε κτἑ. Thuc. 2 : 72 ; Παρύσατις μὲν δὴ ἡ μήτηρ ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ, —Ὅστις δ' ἀφικνεῖτο κτἑ. 1 : 1, 4–5 ; ὁπόσοι μὲν τῶν ἀμφὶ βασιλέα ἀπέθνησκον Κτησίας λέγει — Κῦρος δὲ αὐτός τε ἀπέθανε κτἑ. 1 : 8, 27.

(*d*) with a Noun accompanied with the Article or a Demonstrative Pronoun, and with a Noun or Pronoun depending on a Preposition ; in which cases μέν and δέ stand after the Article, Demonstrative, or Preposition ; as (1) with a Noun with the Article : Καὶ οἱ μὲν ὄνοι, ἐπεί τις διώκοι, προδραμόντες ἕστασαν· —Στρουθὸν δὲ οὐδεὶς ἔλαβεν· 1 : 5, 2–3 ; 1 : 10, 5 ; Comm. 1 : 2, 9 ; Dem. de Chers. 22, p. 183 ; Ὁ μὲν οὖν πρεσβύτερος παρὼν ἐτύγχανε· Κῦρον δέ— 1 : 1, 2 ; 1 : 4, 13 ; 1 : 4, 17 ; Thuc. 1 : 26 ; 1 : 29 ; Æschin. adv. Ctes. 91, p. 66 ; 99, p. 67 ; καὶ οἱ μὲν μετὰ Ἀριαίου οὐκέτι ἵστανται, —βασιλεὺς δέ— 1 : 10, 1–2 ; Thuc. 1 : 3 ; βασιλεὺς τὴν μὲν πρὸς ἑαυτὸν ἐπιβουλὴν οὐκ ᾐσθάνετο, Τισσαφέρνει δέ— 1 : 1, 8 ; 1 : 9, 2 ; οἱ μὲν ἄλλοι ξύμμαχοι πάντες — ἐκρατήθησαν ὑπὸ τῶν ἐναντίων, Πελληνεῖς δέ— Hel. 4 : 2, 20 ; Thuc. 8 : 48 ; ἐγὼ ὑμῶν τὸν μὲν οἴκαδε βουλόμενον ἀπιέναι τοῖς οἴκοι ζηλωτὸν ποιήσω ἀπελθεῖν, πολλοὺς δὲ οἶμαι ποιήσειν κτἑ. 1 : 7, 4 ; ὁ μὲν χρῄζων λαμβανέτω ταῦτα — ὅτῳ δ' ἀρκεῖ ἐν μισθοφόρου χώρᾳ εἶναι κατα-

μενέτω κτἕ. Cyr. 2 : 1, 18 ; *οἵτινες τῷ μὲν πλήθει οὐδὲν ἐθέλουσιν εἰπεῖν, ὀλίγοις δὲ ἀνδράσι κτἕ.* Thuc. 4 : 22 ; *Καὶ τὰ μὲν ἄλλα καὶ φέρειν ἠδύναθ', ὡς ἔοικεν, ἡ πόλις — ἓν δ' ἐπεξειργάσατο — τοιοῦτον, κτἕ.* Dem. de Cor. 140, p. 274 ; *τοὺς μὲν ἐλάττονας εἰς τὰς χεῖρας, μείζους δ' ὑπὸ τὴν ἀγκάλην κτἕ.* Plat. de Leg. 7, 789, C ; *Τὴν μὲν γὰρ ἀληθεστάτην πρόφασιν, ἀφανεστάτην δὲ λόγῳ κτἕ.* Thuc. 1 : 23 ; *'Εδόκει γὰρ τὸ μὲν ἀπαγαγεῖν οὐκ εἶναι ἄνευ πολλῶν νεκρῶν, ἑλεῖν δ' ἂν ᾤοντο κτἕ.* 5 : 2, 9 ; *Τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε — ἐγὼ δέ —* Æschin. adv. Ctes. 1, p. 53 ; *Ὁ μὲν τοίνυν νομοθέτης τὸν ἀστράτευτον — ἐξείργει, — σὺ δέ —* ib. 176, p. 79 ; *τοὺς μὲν Φωκέας ἀπολέσθαι — ὑμᾶς δ' ἡσυχίαν ἀγαγόντας — σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν, τοῦτον δὲ χρυσίον λαβεῖν,* Dem. de Cor. 36, p. 237 ; *'Αλλὰ τὸ μὲν ἡμέτερον ἔα· σὺ δέ —* Plat. Pol. 5, 450, B ; *ἣν οἱ μὲν 'Αμφισσεῖς σφῶν αὐτῶν οὖσαν γεωργεῖν ἔφασαν, οὗτος δέ —* Dem. de Cor. 150, p. 277 ; *καὶ τοὺς μὲν ὁπλίτας αὐτοῦ ἐκέλευσε μεῖναι — αὐτὸς δὲ λαβὼν κτἕ.* 1 : 5, 13 ; 1 : 7, 4 ; Hel. 4 : 2, 18 ; Thuc. 3 : 7 ; *ἐνταῦθα δὴ βασιλεὺς μὲν ἀθροίζει τε τοὺς ἑαυτοῦ καὶ συντάττεται, ὁ δὲ Κλέαρχος ἐβουλεύετο κτἕ.* 1 : 10, 5 ; 4 : 3, 20 ; Hel. 3 : 4, 29 ; Isocr. Pan. 90, p. 59 ; Phil. 64, p. 95 ; *Φαλῖνος μὲν δὴ ᾤχετο καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. Οἱ δὲ παρὰ 'Αριαίου ἧκον κτἕ.* 2 : 2, 1 ; *πεζοὶ μὲν οὐκέτι, τῶν δὲ ἱππέων ὁ λόφος ἐνεπλήσθη,* 1 : 10, 12 ; 4 : 2, 16 ; *Καὶ πολεμίου μὲν οὐδενὸς κατεγέλα, τῶν δὲ συνόντων κτἕ.* 2 : 6, 23 ; 1 : 5, 9 ; 1 : 3, 14 ; Isocr. Pan. 93, p. 59 ; Plat. de Leg. 3, 676, E ; Pol. 2, 372, A ; *Κλέαρχος μὲν τὰ δεξιὰ τοῦ κέρατος ἔχων — Πρόξενος δὲ ἐχόμενος, οἱ δ' ἄλλοι μετὰ τοῦτον, Μένων δέ —* 1 : 8, 4 ; *Μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν μὲν ἡγεῖτο, οἱ δ' εἵποντο.* 7 : 3, 7 ; *— μίαν μὲν ἡμέραν ἐπέσχον, τῇ δ' ὑστεραίᾳ —* Thuc. 4 : 31 ; 8 : 10 ; *Ταῦτα δ' εἰπὼν μικρὰ μὲν περὶ τῶν ἰδίων εἶπον, τὰ δὲ πλεῖστα περὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων λέγω.* Æschin. adv. Ctes. 204, p. 83 ; *μηδὲν μὲν ἄνευ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας εἶναι, τὰ δὲ πλεῖστα διὰ ταύτην γεγενῆσθαι.* Isocr. Pan. 38, p. 48 ; *ἀνάγκη γὰρ τὰ μὲν μέγιστ' αὐτῶν ἤδη καταкεχρῆσθαι, μικρὰ δέ τινα παραλελεῖφθαι.* ib. 74, p. 55 ; *ἐπινοοῦμεν πορεύεσθαι μακροτέραν μέν, τῶν δ' ἐπιτηδείων οὐκ ἀπορήσομεν.* 2 : 2, 11 ; *ὥςτε σοὶ μὲν τὰ συμφέροντα ὑπηρετεῖν, τὰς δὲ ὁμοφύλους ὄρνιθας ἐξαπατᾶν·* Cyr. 1 : 6, 39 ; *σύνοιδεν ἑαυτῷ μὲν οὐδέν — φράσαι, τὸν δὲ κατήγορον ὁρᾷ κτἕ.* Æschin. adv. Ctes. 229, p. 86 ; *Καὶ οὗτος μὲν ἀπέπλει. Οἱ δὲ στρατιῶται κτἕ.* 6 : 4, 37 ; Plat. Phædr. 247, E ; *Καὶ τοῦτο μὲν οὐκ αἰσχύνομαι λέγων· τὸ δ' 'Εὰν μένητε παρ' ἐμοί, κτἕ.* Cyr. 5 : 1, 21 ; *Καὶ ἐκείνην μὲν ἀπῆγόν τινες — ὁ δὲ Σωκράτης κτἕ.* Plat. Phæd. 60, A ; *— ὅπως αὐτοῖς μὲν πρόβολος εἴη πολέμου, τοῖς δ' 'Ασσυρίοις ἐπιτετειχισμένον εἴη.* Cyr. 5 : 3, 23 ; Hel. 1 : 1, 11 ; ib. 2 : 4, 19 ; ib. 4 : 2, 18 ; Dem. de Class. 15, p. 182 ; Isocr. Pan. 55, p. 92 ; 95, p. 60 ; Is. de Pyrrhi Her. 49, p. 42 ; Plat. Theæt. 171, A ; *Καὶ ὁ μὲν ταῦτα εἶπεν· οἱ δὲ Ἕλληνες, κτἕ.* 1 : 4, 8–9 ; Hel. 3 : 5, 16 ; *καὶ ἔνιοι μὲν αὐτῶν παρ' ὀλίγον ἐποιοῦντο τὸν Κλέανδρον, τῷ δὲ Ξενοφῶντι οὐκ ἐδόκει κτἕ.* 6 : 4, 11 ; *οὓς μὲν ἐδυνήθησαν συνειλήφασιν ἡμῶν, τοῖς δ' ἄλλοις — ἐπιβουλεύουσιν,* 3 : 1, 35 ; *ἔγνω, ὅσοι μὲν τῶν σφαγέων ἦσαν — τὰ δ' ἄλλα πάντα πραθῆναι.* Hel. 4 : 5, 5 ; Thuc. 1 : 7 ; 4 : 35 ; (2) with a Noun with a Demonstrative : *Ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ τοῦτο τὸ τέλος ἐγένετο. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ συνέλεξαν κτἕ.* 7 : 6, 6–7 ; Hel. 1 : 1, 14 ; ib. 3 : 5, 21 ; Thuc. 4 : 38 ; 4 : 129–130 ; 7 : 52 ; *Καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ — ἀπῆλθον οἱ βάρβαροι — τὴν δ' ἐπιοῦσαν ἡμέραν ἔμειναν οἱ Ἕλληνες* 3 : 4, 18 ; 4 : 5, 29–30 ; *— ὅτι ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν περιμείνειεν ἂν αὐτούς, — τῇ δὲ ἄλλῃ ἀπιέναι φαίη κτἕ.* 2 : 1, 3 ; 4 : 1, 14–15 ; *αὕτη μὲν ἡ ἐπιμέλεια διὰ χαρίτων γίγνεται, τὸ δὲ τὸν ἐνδεῶς τι ποιοῦντα λοιδορεῖν κτἕ.* Hi. 9 : 2 ; *Τοῦτο μὲν τοίνυν τὸ ψήφισμα Εὔβουλος ἔγραψεν, οὐκ ἐγώ, τὸ δ' ἐφεξῆς 'Αριστοφῶν,* Dem. de Cor. 75, p. 250 ; *Καὶ ἐκείνην μὲν τὴν νύκτα — ἐκοιμήθησαν. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ὁ μὲν 'Ασσύριος καὶ ὁ Κροῖσος — ἀνέπαυον — Κῦρος δὲ καὶ Κυαξάρης κτἕ.* Cyr. 3 : 3, 28–29 ; (3) with a word depending on a Preposition : *— τῇ μὲν προτέρᾳ οὐχ ἧσσον τῶν Κορινθίων ἀπεδέξαντο τοὺς λόγους, ἐν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ μετέγνωσαν κτἕ.* Thuc. 1 : 44 ; Dem. de Cor. 259–260, p. 313 ; *πόλεις — τὰς μὲν αὐτῶν κατασκάπτειν, ἐν δὲ ταῖς ἀκροπόλεις ἐντειχίζειν,* Isocr. Pan. 137, p. 68 ; *προέσχον ἐν μὲν τῷ κατ' αὐτοὺς βίῳ λυπηροὺς ὄντας, — τῶν δὲ ἔπειτα ἀνθρώπων κτἕ.* Thuc. 6 : 16 ; 3 : 82 ; Isocr. Areop. 74, p. 155 ; *Οὗτοι μὲν γὰρ τὸ λεγόμενον ὁμολογούμενον — ἔχουσιν, ἐν δὲ τούτῳ τοὐναντίον·* Id. de Perm. 68, p. 342 ; *Καὶ ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν οὕτως ἐπορεύθησαν, — εἰς δὲ τὴν ὑστεραίαν κτἕ.* 4 : 1, 14–15 ; *Τὴν μὲν οὖν ἡμέραν οὕτως ἀνεῖχον, εἰς δὲ τὴν ἑσπέραν, ἐπεὶ σκότος εἴη, ἐξεβίβαζεν,* Hel. 1 : 6, 20 ; *Καὶ εἰς μὲν τὴν ὑστεραίαν οὐχ ἧκεν· — τῇ δὲ τρίτῃ ἥκων ἔλεγεν κτἕ.* 2 : 3, 25 ; *— πολέμου μὲν μηδὲν ἔτι ἅψασθαι μηδετέρους, πρὸς δὲ τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον,* Thuc. 5 : 14 ; 6 : 16 ; 6 : 41 ; Isocr. Pan. 82, p. 57 ; *ἀπέρχομαι πρὸς μὲν Λακεδαιμονίους ὑφ' ἡμῶν διαβεβλημένος — Ὑμεῖς δέ —* 7 : 6, 34 ; Thuc. 5 : 105 ; 8 : 11 ; *πρὸς μὲν τὰ ἀντειπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγχον ποιήσασθαι,* Id. 3 : 61 ; *Ἅπαντας μὲν οὖν ἐξαριθμῶν τοὺς κινδύνους — ἐπὶ δὲ τῶν μεγίστων κτἕ.* Isocr. Pan. 66, p. 54 ; *καὶ τῷ μὲν αἰσχύνονται, ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται.* Thuc. 3 : 82 ; Dem. in Aristog. 1, 38, p. 871 ; *ἣν ὑμεῖς ἐπὶ μὲν τῶν ἰδιωτῶν ἐπαινεῖτε, — τὸ δὲ κοινόν κτἕ.* Isocr. de Pace 119, p. 183 ; *ἐπὶ μὲν τῇ πορείᾳ, ὡς ὁρᾶτε, τὰ ἱερὰ οὔπω γίγνεται· τῶν δ' ἐπιτηδείων ὁρῶ ὑμᾶς δεομένους·* 6 : 2, 17 ; *Οὐκ ἐπὶ μὲν τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγώ — τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφρ.κὼς ἀκούω κτἕ.* Dem. de Cor. 323, p. 332 ; *Καὶ τὰ μὲν περὶ Μυτιλήνην οὕτως ἐπολεμεῖτο. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον κτἕ.* Thuc. 3 : 6–7 ; *τὰς μὲν καὶ πείσων ξυμπολεμεῖν — ἀπὸ δὲ τῶν ἔτι καὶ στρατιάν κτἕ.* Id. 7 : 12 ; *τὰς μὲν ἐπάλξεις ἀπέλειπον, ἐκ δὲ τῶν πύργων — τὴν φυλακὴν ἐποιοῦντο.* Id. 3 : 21 ; *Νόμῳ μὲν γὰρ τιμὴ τὰ τοιαῦτα, ἐκ δὲ τοῦ δρωμένου καὶ δύναμις ἅμα ὑπονοεῖται.* Id. 6 : 16 ; *Καὶ ἡμῖν τὸ μὲν εἶξαι εὐθὺς ἀνέλπιστον, μετὰ δὲ τοῦ δρωμένου κτἕ.* Id. 5 : 102 ; *— τὸν μὲν θάνατον ἐγνώκασι πᾶσι κοινὸν εἶναι — περὶ δὲ τοῦ καλῶς ἀποθνήσκειν ἀγωνίζονται,* 3 : 1, 43 ; Comm. 1 : 1, 6 ; *τοὺς μὲν ἐπικούρους παραδοῦναι, περὶ δὲ σφῶν — τὸν 'Αθηναίων δῆμον διαγνῶναι.* Thuc. 4 : 46 ; *'Αλλὰ ταῦτα μέν — καλῶς μοι δοκεῖς λέγειν· περὶ δὲ τῶν μισθοφόρων ἔχεις τι εἰπεῖν — ;* Hi. 10, 1 ; Æschin. adv. Ctes. 53–54, p. 61 ; Isocr. de Pace 18, p. 162 ; *πόνων μὲν ἐπιπιπτόντων ἀντὶ μειζόνων ἐλάττους ποιήσειν — περὶ δὲ τὰ ἀγαθά — παραγενήσεσθαι κτἕ.* Plat. Pol. 5, 732, C–D ; *— πολλοὺς μὲν οἶμαι εἶναι ἀνθρώπους οἵ — διὰ δὲ τὸ μηδένα αὐτοῖς ἠθεληκέναι προέσθαι κτἕ.* Cyr. 5 : 2, 9 ; *ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τῶν πεπολιτευμένων — αὐτίκα ἐξετάσω, τῆς δὲ πομπείας ταύτης — μνησθήσομαι.* Dem. de Cor. 11, p. 229 ; *οἱ μὲν ἃ βούλεσθε λέγοντες ῥᾳδίως ἐξαπατᾶν δύνανται — ὑπὸ δὲ τῶν κτἕ.* Isocr. de Pace 10, p. 160 ; *συντίθενται τὴν μὲν νύκτα — τὸ χωρίον φυλάττειν, ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ σάλπιγγι σημαίνειν·* 4 : 2, 1 ; 6 : 3, 1 ; *Καὶ ταύτην μὲν τὴν νύκτα οὕτως ἐν ταῖς κώμαις ηὐλίσθησαν· — Ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ συνελθοῦσι κτἕ.* 4 : 1, 12 ; *Τούτων μὲν ἕνεκα τοῦτον τὸν τρόπον ζῆν προειλόμην· τῶν δὲ λημμάτων — ἀπεσχόμην,* Isocr. de Perm. 152.

(*e*) *μέν* or *δέ* sometimes stands after both the Article and its word, or the Preposition and a Noun or Pronoun, and sometimes after other closely connected words ; as (1), after the Article and its word, for the sake of emphasis : *Τοῦτο δὲ φρονίμῳ μὲν ἀνδρὶ οὐκ ἂν συμβῆναι, τοὺς ἠλιθίους δὲ ἀεὶ πάσχειν αὐτό.* Comm. 3 : 9, 8 ; *— τοὺς μὲν στρατιώτας πλησίον εἶναι τοῦ τείχους, Ξενοφῶντα δὲ ἔνδον· τοὺς Βυζαντίους δέ —* 7 : 1, 39 ; *Τὸ Λάχεσιν μὲν τὴν πρώτην εἶναι, Κλωθὼ δὲ τὴν δευτέραν, τὴν Ἄτροπον δὲ τρίτην,* Plat. de Leg. 12, 960, C ; *— πότερον ὅλος μὲν ἀληθής, τὰ μόρια δ' αὐτοῦ οὐκ ἀληθῆ ;* Id. Crat. 385, B–C ; *μίαν μὲν πρὸς ἡδονὴν ὁμιλεῖν, τὴν ἑτέραν δὲ πρὸς τὸ βέλτιστον,* Id. Gorg. 513, D ; *— τρεῖς μὲν βίοι προὐτέθησαν, τοῖν δυοῖν δ' οὐδέτερος κτἕ.* Id. Phileb. 22, A–B ; *— κέρδους μὲν ἕνεκα, τὰ βέλτιστα δ' ὅμως λέγειν,* Thuc. 3 : 43 ; *ἡμῖν μὲν ποιήσεις τὸ ὁμόσε τοῖς ἐναντίοις ἰέναι ἀσφαλέστατον, τοῖς πολεμίοις δὲ τὸ φεύγειν — αἱρετώτερον.* Cyr. 2 : 1, 9 ; Dem. de Cor. 125, p, 269 ; *— τί δήποτε σαυτῷ μὲν ὑπὲρ τούτων ἅπαντα ποιητέον εἶναι νομίζεις — τῇ πόλει δὲ προέσθαι ταῦτα κτἕ.* [Dem.] Phil. 4, 71, p. 150 ; 72, p. 150 ; 73, p. 150 ; *ὁ δὲ ταῦτα μὲν μέλλει καὶ μελλήσει γε, ὡς ἐγὼ κρίνω, τοῖς Μεσσηνίοις δέ — οὐ μέλλει,* Id.

Phil. 2, 15, p. 69; [Dem.] Phil. 4, 74, p. 151; in Leoch. 56, p. 1097; "Ο μὲν γὰρ ἦν ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργον, ἅπασι πέπρακται· τῇ τύχῃ δέ — ταυτῃ κέχρηνται. Id. de Cor. 208, p. 297; (2) after the first word and the Article when the Article is common to two words: —οἱ πρόγονοι μὲν τῶν νῦν ἐν Λακεδαίμονι βασιλευόντων, ἔκγονοι δ' Ἡρακλέους, Isocr. Pan. 61, p. 53; —ὁ λεγόμενος μὲν Αἰγέως, γενόμενος δ' ἐκ Ποσειδῶνος, Id. Laud. Hel. 18, p. 211; —τὸ τραφὲν μὲν ἐν Κρήτῃ, γενόμενον δ' ἐκ Πασιφάης ib. 27, p. 213; Dem. de Cor. 203, p. 295; (3) (*a*) after a Preposition and a Noun, for the sake of emphasis: βίαιον μὲν οὐδὲν ἐβούλετο δρᾶν, ἐν τρόπῳ δέ τινι ἀφανεῖ κτἕ. Thuc. 6 : 54; 3 : 77; Antiph. 1, 31, p. 114; Τὰ μὲν πρὸς θάλασσαν τοσαύτη ἦν, ἐς ἤπειρον δέ— Thuc. 2 : 97; τούτων μὲν αὐτοὺς ἀπήλλαξεν, εἰς ὁμόνοιαν δὲ καταστήσας κτἕ. Isocr. Panath. 77, p. 248; —τῆς χάριτος μὲν ἀποστερεῖν, εἰς τοὺς συκοφάντας δ' ἄγειν, Dem. de Cor. 112, p. 264; Τὸ δὲ ὄρος εἰς μεσόγαιαν μὲν ἀνήκει ὅσον ἐπὶ εἴκοσι σταδίους, —τὸ δὲ παρὰ θάλατταν πλέον ἢ ἐπὶ εἴκοσι σταδίους κτἕ. 6 : 2, 5; παρὰ τρεῖς μὲν ἀφεῖσαν ψῆφους τὸ μὴ θανάτῳ ζημιῶσαι, πεντήκοντα δὲ τάλαντ' ἐξέπραξαν. Dem. in Aristocr. 205, p, 688; (*b*) so after a Preposition and a Pronoun: σὺ μὲν — ἐν ἐκείνοις δὲ τοῖς χρόνοις κτἕ. Isocr. Phil. 96, p. 101; Ἐν ἐκείναις μὲν γὰρ οἶμαι ταῖς πολιτείαις —ὑμῖν δέ— Dem. de Fals. Leg. 185, p. 399; εἰς αὐτὸν μὲν ἀποβλέπων θαῤῥεῖν φησίν, τὴν δὲ τοῦ Κτησιφῶντος πονηρίαν κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 214, p. 84; ἀλλὰ τῶν μὲν ἐνθένδε λημμάτων ἀπεσχόμην, παρὰ ξένων δέ— Isocr. de Perm. 164; Ταῦτα μὲν οὖν ἐάσω, ἀπ' αὐτῶν δὲ ὧν αὐτὸς βεβίωκεν, ἄρξομαι· Dem. de Cor. 130, p. 270; Καὶ τὰ μὲν πρῶτα τοιαῦτ' ἐστὶ τῶν ἔργων τῶν Χαριδήμου, μετὰ ταῦτα δέ— Id. in Aristocr. 152, p. 670; and (*c*) regularly after a Preposition and the Relative: τὰ μὲν ἄλλα ἄρα τοὺς υἱεῖς διδάσκονται, —ἐφ' ᾧ δέ— Plat. Protag. 325, B; τὴν μὲν πλείστην αὐτῆς ἀργὸν περιορῶντας, ἐξ ἧς δέ— Isocr. Pan. 132, p. 68; Euag. 25, p. 193; Καὶ τὰ μὲν σώματα ταῦτα οὕτω συντετάχθαι φημὶ δεῖν. Δι' ὃ δ' εἴσεσθε, κτἕ. Dem. de Class. 17, p, 182; (4) after a Verb and the Relative, as being closely connected: τούτων μὲν ἀφέσταμεν, —οἷα ποιεῖ δέ — καὶ τοιαῦτα διεξερχόμεθα· Dem. Phil. 2, 3, p. 66; and even in the Fourth place: ὡς δόξῃ μὲν χρωμένους, ὅ τι ἂν τύχῃ δὲ γενησόμενον, Isocr. de Pace 8, p. 160.

(*f*) following Verbs: Καὶ ἡγεῖτο μὲν Χειρίσοφος, ὠπισθοφυλάκει δὲ Ξενοφῶν. 4 : 1, 15; 5 : 7, 26; 5 : 9, 16; Ἐπεὶ δὲ συνηγόρευον μὲν πολλοί — ἀντέλεγε δὲ οὐδείς, κτἕ. Cyr. 6 : 2, 24; ib. 5 : 3, 12; ib. 8 : 2, 7; Hel. 2 : 4, 30; ib. 5 : 4, 16; ib. 6 : 4, 10; Ταύτην ἀπῴκισαν μὲν Κερκυραῖοι, —ξυνῴκισαν δὲ καὶ Κορινθίων τινές κτἕ. Thuc. 1 : 24; 6 : 80; 7 : 3; Οὐκοῦν εἶπε μὲν ταῦτα ὁ Τιμόθεος, ἐποιήσατε δ' ὑμεῖς· Dem. de Chers. 75, p. 108; Phil. 1, 41, p. 52; de Cor. 69, p. 247; 82, p. 252; 170, p. 285; de Fals. Leg. 144, p. 385; Æschin. adv. Ctes. 12, p. 55; 92. p. 66; 232, p. 86; Isocr. ad Dem. 34, p. 9; Ἐγὼ ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀσπάζομαι μὲν καὶ φιλῶ, πείσομαι δὲ μᾶλλον τῷ θεῷ ἢ ὑμῖν, Plat. Apol. 29, D; 19, A; 29, A; Protag. 338, C; Pol. 4, 436, A; Οὐ γὰρ ὠλιγώρουν τῶν κοινῶν, οὐδ' ἀπέλαυον μὲν ὡς ἰδίων, ἠμέλουν δ' ὡς ἀλλοτρίων, ἀλλ' ἐκήδοντο μὲν ὡς οἰκείων, ἀπείχοντο δ' ὥσπερ χρὴ τῶν μηδὲν προσηκόντων· Isocr. Pan. 76, p. 56; προηγοῦντο μὲν οἱ τετρακισχίλιοι δορυφόροι, παρείποντο δὲ οἱ δισχίλιοι ἑκατέρωθεν τοῦ ἅρματος· ἐφείποντο δὲ οἱ περὶ αὐτὸν σκηπτοῦχοι Cyr. 8 : 3, 15; Æschin. adv. Ctes. 62, p. 62; Καὶ ἐνταῦθα δὴ ἰδίωκον μὲν κατὰ κράτος οἱ Ἕλληνες, ἐβόων δὲ ἀλλήλοις μὴ θεῖν δρόμῳ, 1 : 8, 19; 1 : 3, 17; 2 : 4, 26; Cyr. 6 : 4, 1; Æschin. adv. Ctes. 253, p. 89; Isocr. Pan. 61, p. 53; 119, p. 65; Antiph. Tetral. 3, 1, 2, p. 125; Ἦν μὲν γὰρ σελήνη λαμπρά, ἑώρων δὲ οὕτως ἀλλήλους κτἕ. Thuc. 7 : 44; —αὐτὸν ἔπαισε μέν, ἔδησε δ' οὔ. 4 : 6, 2; Thuc. 6 : 38; 6 : 68; —ἐξῆγον μὲν οὔ, συνεκάλεσαν δέ. 6 : 2, 20; Cyr. 1 : 4, 10; Ἠδίκουν μὲν οὐδέν, ἔδεισαν δὲ μὴ κτἕ. 5 : 7, 26; —αὐτῷ ἀπεγίγνετο μὲν οὐδὲν τοῦ στρατοῦ εἰ μή τι νόσῳ, προσεγίγνετο δέ· Thuc. 2 : 98; ὥςτε βλάψαι μὲν μὴ μεγάλα, δηλῶσαι δὲ ὧν δεόμεθα. 3 : 3, 14; 6 : 3, 17; Comm. 1 : 4, 1; ἣν λαβεῖν μὲν ἄδικον δοκεῖ εἶναι, ἀφεῖναι δ' ἐπικίνδυνον. Thuc. 2 : 63; δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς—, φέρειν δ' ὅ τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ γενναίως. Dem. de Cor. 97, p. 258; χρὴ δὲ κατηγορεῖν μὲν ἡγεῖσθαι τοὺς ἐπὶ βλάβῃ τοιαῦτα λέγοντας, νουθετεῖν δὲ τοὺς ἐπ' ὠφελείᾳ λοιδοροῦντας, Isocr. Pan. 130, p. 67; 122, p. 66; de Pace 44, p. 168; de Perm. 143; Antiph. Tetral. 3, 4, 2, p. 128; Plat. Protag. 337, B; 337, C; ἔδοξέ μοι οὗτος ὁ ἀνὴρ δοκεῖν μὲν εἶναι σοφός—, εἶναι δ' οὔ. Id. Apol. 21, C; χάριν τούτων ἐγὼ ὑμῖν ἔχω μέν, —ἀποδιδόναι δὲ οὔπω ἀξίαν δύναμιν ἔχειν μοι δοκῶ. Cyr. 5 : 1, 21; προελθεῖν μὲν οὐκέτι ἠθέλησαν— ἀναχωρήσαντες δέ— Thuc. 5 : 82; Ἐθορυβοῦντο μὲν οὖν κατὰ χώραν μένοντες, βοηθεῖν δὲ οὐδεὶς ἐτόλμα Id. 3 : 22; Isocr. ad Nicocl. 42, p. 23; καὶ λαμβάνων μὲν ἥδεται, ἀποδιδόναι δὲ μὴ βούλεται; Comm. 2 : 6, 3; εἰ γνωσθησόμεθα ξυνελθόντες μέν, ἀμύνεσθαι δὲ οὐ τολμῶντες, Thuc. 1 : 124; —μένουσι μὲν αὐτοῦ σπονδαὶ εἴησαν, προϊοῦσι δὲ καὶ ἀπιοῦσι πόλεμος. 2 : 1, 21; 3 : 1, 2; 6 : 3, 17; Comm. 2 : 1, 19; Hel. 4 : 2, 12; ib. 4 : 4, 4–5; Ποτιδαιᾶται δὲ πέμψαντες μὲν καὶ παρ' Ἀθηναίους πρέσβεις, —ἐλθόντες δὲ καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα κτἕ. Thuc. 1 : 58; 2 : 22; 2 : 65; Οὓς σὺ ζῶντας μέν, ὦ κίναδος, κολακεύων παρηκολούθεις, τεθνεώτων δ' οὐκ αἰσθάνει κατηγορῶν· Dem. de Cor. 162, p. 281; Antiph. de Caede Her. 35, p. 133; νομίσαντες προδιαφθαρέντων μὲν τῶν ἡμετέρων οὐδ' αὐτοὶ σωθήσεσθαι, κατορθωσάντων δ' εἰς ἀτιμίαν τὰς αὐτῶν πόλεις καταστήσειν, Isocr. Pan. 97, p. 63; 124, p. 66; Plat. Apol. 23, C; Phileb. 32, E; Hip. Maj. 282, A; Τῶν γὰρ στρατιωτῶν ἀχθομένων μὲν τῇ ἕδρᾳ, ἀναλογιζομένων δὲ τὴν ἐκείνου ἡγεμονίαν κτἕ. Thuc. 5 : 7; Æschin. adv. Ctes. 72, p. 64; Lys. Or. Funeb. 29, p. 193; Isocr. Pan. 48, p. 50; προςέμενον μὲν Κλέανδρον—, ἐξιόντες δέ— 6 : 4, 1; τῷ ἱπποκόμῳ ἐξακτέον μὲν τὸν ἵππον ὅπου ψήξει, μεταδετέον δέ— Hip. 4 : 4; and with δέ after the Negative and the Verb: Νῦν δ' ἔχω μὲν τὰ ἐκείνων φρούρια, οὐ φοβοῦμαι δὲ ἐκείνους, Cyr. 6 : 1, 10; καὶ γινώσκεται μὲν ὑπὸ τῶν Περινθίων—, οὐκ ἀγνοεῖται δὲ ὑπὸ Θετταλῶν Dem. ad Phil. Ep. 3, p. 153; οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ, οὐδ' ἔγραψα μέν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ, οὐδ' ἐπρέσβευσα μέν, οὐκ ἔπεισα δὲ Θηβαίους, Id. de Cor. 279, p. 288; ὥςτε ὁρᾶν μὲν αὐτάς, μὴ ὁρᾶσθαι δὲ ὑπ' αὐτῶν· Cyr. 1 : 6, 39; οἳ ἐποίησαν μὲν οὐδὲν ἂν κακόν, μὴ παθεῖν δ' ἐφυλάξαντ' ἂν ἴσως, Dem. Phil. 3, 13, p. 113; διδόντων μὲν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, οὐκ ἀμφισβητούντων δὲ τῶν κτἕ. Isocr. Pan. 72, p. 55; Hi. 11 : 12; ἀπήγγειλαν μὲν οἱ στρατηγοὶ τὰ ἐπεσταλμένα, οὐκ ἐςακουόντων δὲ τῶν Μυτιληναίων ἐς πόλεμον καθίσταντο. Thuc. 3 : 4.

(*g*) following Adverbs and other modifications: μηδ' ἐκεῖ μὲν κωμάζειν—, δεῦρο δ' ἐλθόντα τιμᾶσθαι, Dem. de Cor. 287, p. 321; κἀκεῖ μὲν πρότερον ἡσθέντες ὕστερον ἐλυπήθημεν, ἐνταῦθα δὲ μετὰ τὰς λύπας τὰς ἡδονὰς ἔχομεν. Isocr. ad Dem. 47, p. 12; Ἐκεῖ μέν — ἀγύμναστον καὶ οὐκ ἐῤῥωμένον γίγνεται ἐν δημοκρατίᾳ δέ— Plat. Pol. 8, 564, D; —ἐνθάδε μὲν τοῖς ἀφρονεστάτοις— ἐν δὲ τῷ θεάτρῳ τοῖς κωμῳδοδιδασκάλοις Isocr. de Pace 14, p. 161; ἔστιν ἐνθένδε μὲν εἰς Σινώπην παραπλεῦσαι, ἐκ Σινώπης δὲ εἰς Ἡράκλειαν· 5 : 6, 10; ὁ δὲ βασιλεὺς ταύτῃ μὲν οὐκ ἦγεν, ᾗ δὲ παρῆλθεν — ταύτῃ καὶ ἀπήγαγεν, 1 : 10, 6; Τῇ μὲν γὰρ τειχία τε καὶ οἰκίαι εἶργον—, παρὰ δὲ τὸ κρημνοί. Thuc. 6 : 66; ἔμπροσθεν μὲν λόγχην ἔχον, ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ τοῦ ξύλου σφαιροειδές. 5 : 4, 12; τὴν νῦν μὲν Βοιωτίαν, πρότερον δὲ Καδμηΐδα γῆν καλουμένην Thuc. 1 : 12; κρήνῃ τῇ νῦν μέν —Ἐννεακρούνῳ καλουμένῃ, τὸ δὲ πάλαι—Καλλιῤῥόῃ ὠνομασμένῃ, Id. 2 : 15; Νῦν μέν γε ἀποτυχεῖν δοκεῖ τῶν πραγμάτων, —τότε δέ— Dem. de Cor. 200, p. 295; in Lept. 23, p. 463; ἰδὼν αὐτὴν οὔπω μὲν ἀκμάζουσαν, ἤδη δὲ τῶν ἄλλων διαφέρουσαν, Isocr. Laud. Hel. 18, p. 211; τότε μέν — λιμῷ διαφθαρῆναι, νῦν δὲ θανάτου κρίνεσθαι Thuc. 3 : 57; οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς Θηβαῖοι Dem. de Cor. 19, p. 231; Isocr. Phil. 102, p. 102; τότε μὲν δή — νῦν δέ— 3 : 215; Τότε μὲν γὰρ —νῦν δέ— 3 : 2, 16; Κλέαρχος δὲ τότε μὲν μικρὸν ἐξέφυγε μὴ καταπετρωθῆναι, ὕστερον δέ— 1 : 3, 2; Is. de Nicostr. Her. 10, p. 47; τότε μέν—πάλιν δέ— Dem. Phil. 3, 58, p. 125; τότε μέν — μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον κτἕ.

Hel. 1 : 5, 6 ; *Καὶ τότε μὲν ὥςπερ εἰκὸς ἐγέλων ἐπ᾽ ἀλλήλοις. Τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ κτἕ.* Cyr. 2 : 3. 20 ; ib. 3 : 1, 43 ; ib. 3 : 3, 13 ; Hel. 5 : 4, 18 ; Thuc. 4 : 13 ; *Ἀλλὰ πρόσθεν μὲν — νῦν δέ—* 3 : 1, 45 ; Cyr. 8 : 8, 4 ; Dem. de Cor. 296, p. 324 ; 298, p. 325 ; *Πρότερον μὲν γάρ — τότε δέ—* Thuc. 7 : 27 ; *τὸ μὲν πρότερον — νῦν δέ—* Dem. Ol. 3, 30, p. 36 ; *ἄλλοτε μὲν ὅτε παρεγγυῷτο ὑπέμενε, τότε δὲ οὐχ ὑπέμενεν,* 4 : 1, 17 ; *ποτὲ μέν— αὖθις δέ—* Plat. Pol. 8. 560, A ; *ὅτε μέν — ἐνίοτε δέ—* Id. Phæd. 59, A ; *ἀγγέλλων πολλάκις μὲν καὶ ἄλλοτε— μάλιστα δὲ καὶ τότε,* Thuc. 7 : 8 ; *ὁ πολλάκις μὲν φυγών, μηδεπώποτε δ᾽ ἐξελεγχθείς* Dem. de Cor. 251, p. 310 ; *Καὶ πρῶτον μέν — ἔπειτα δέ—* 1 : 9, 14 ; 3 : 2, 10–11 ; 5 : 4, 20 ; 5 : 6, 7 ; 5 : 10, 1 ; Cyr. 1 : 6, 17 ; ib. 3 : 1, 9 ; ib. 3 : 3, 52 ; Comm. 3 : 11, 12 ; Hel. 3 : 2, 13 ; Hi. 11 : 8 ; Thuc. 2 : 84 ; 3 : 94 ; 4 : 67 ; 6 : 42 ; 6 : 69 ; 7 : 82 ; *πρῶτον μέν — ἔπειτα δέ — ἔπειτα δέ—* Hel. 5 : 4, 28 ; *τὸ μὲν πρῶτον — ἔπειτα δέ—* 4 : 8, 9 ; 6 : 1, 23 ; *τάφροι — αἱ μὲν πρῶται μεγάλαι, ἔπειτα δ᾽ ἐλάττους, τέλος δὲ καὶ μικροὶ ὀχετοί,* 2 : 4, 13 ; *πρῶτον μέν — δεύτερον δέ—* Dem. de Chers. 43, p. 100 ; in Aristocr. 149, p. 669 ; in Aphob. 3, 16, p. 849 ; Æschin. adv. Ctes. 1, p. 53 ; 2, pp. 53–54 ; 91, p. 66 ; 99, p. 67 ; 142–143, pp. 73–74 ; *πρῶτον μέν — δεύτερον δὲ —τρίτον δέ—* ib. 64–65 pp. 62–63 ; 141–148, pp. 73–74 ; *πρῶτον μέν—τὸ τελευταῖον δέ—* Dem. in Aristocr. 202, p. 687 ; *πρῶτον μέν — ἔτι δέ—* Id. in Aphob. 1, 14, p. 818 ; *πρῶτον μέν — αὖθις δέ—* 2 : 4, 5 ; *τὸ μὲν πρῶτον — νῦν δέ—* Thuc. 7 : 12 ; *πρῶτον μέν— μετὰ δὲ ταῦτα κτἕ.* Dem. in Aphob. 1, 12, p. 817 ; in Spud. 28, p. 1036 ; *πρῶτον μέν — μετὰ ταῦτα δέ—* ib. de Cor. 79–80, p. 252 ; *τὸ μὲν πρῶτον — μετὰ ταῦτα δέ* Id. de Fals. Leg. 156, p. 390 ; *τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς— πάλιν δέ — τρίτον δέ—* Id. Lit. Phil. 23, p. 165 ; *Ἐν ἀρχῇ μὲν οὖν οὕτω μοι φαίνει τάξαι —, εἰδὼς δέ—* Isocr. Panath. 239, p. 282 ; *Καὶ τέως μὲν ἀεὶ ἐμέμνητο ὡς—· ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ χρόνου κτἕ.* 7 : 5, 8 ; *χρόνον μέν τινα — ἔπειτα δέ—* Cyr. 7 : 3, 11 ; Thuc. 2 : 92 ; *ἐνιαυτὸν μέν τινα — ὕστερον δέ—* Id. 3 : 68 ; *Ἅμα μὲν γὰρ μαρτυρίῳ ἐχρῶντο—· ἐν τῷ αὐτῷ δέ—* Id. 3 . 11 ; 4 : 73 ; *πάλιν μὲν οὐκ ἀναστρέφει, εἰς δὲ τὸ στρατόπεδον ἀφικόμενος κτἕ.* 1 : 10, 8 ; *καὶ μικρῷ μὲν ὄντας ἐπιεικεστέρους—πολὺ δὲ χείρους κτἕ.* Isocr. Areop. 72, p. 154 ; *πολὺ μὲν οὐχ οἷόν τε χωρίον ἀπὸ τοῦ στρατεύματος διώκειν, ἐν ὀλίγῳ δέ—* 3 : 3, 15 ; *Πολλὰ μὲν οὖν ἴσως ἐστὶν αἴτια τοῦ ταῦθ᾽ οὕτως ἔχειν, —μάλιστα δέ—* Dem. Phil. 3, 2, p. 110 ; de Cor. 160, p. 281 ; *Ἐπὶ πολλοῖς μὲν οὖν ἔγωγε τῶν κατηγορημένων ἠγανάκτησα, μάλιστα δέ—* Æschin. de Fals. Leg. 146, p. 47 ; *—καὶ πλεῖστα μὲν ἀγαθὰ κεκτημένους, ἥκιστα δ᾽ ὑπὲρ αὐτῶν ἀμύνεσθαι δυναμένους* ; Isocr. Pan. 184, p. 79 ; *μηδενὸς μὲν ἀπείρως ἔχειν, πανταχόθεν δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγειν.* Id. ad Dem. 52, p. 13 ; *μάλιστα μέν — ἔπειτα δέ—* Thuc. 1 : 75 ; 6 : 11 ; Dem. in Timocr. 7, p. 702 ; Isocr. Plataic. 63, p. 305 ; *μάλιστα μέν — δεύτερον δέ—* Dem. de Cor. 249, p. 310 ; *μάλιστα μέν — δεύτερον δὲ —τρίτον δέ—* Is. de Menecl. Her. 20 ; *ἥκιστα μέν σε οἶμαι ἐν αἰτίᾳ εἶναι, μάλιστα δὲ τῇ ἀπορίᾳ βοήθειαν εὑρεῖν, ῥᾷστα δέ—* Comm. 2 : 8, 6 ; *ἀπόνως μέν — ἐπιπόνως δέ—* ib. 2 : 1, 31 ; Thuc. 1 : 67 ; 5 : 98 ; Lys. in Phil. 4, p. 187 ; *δημοσίᾳ μέν — ἰδίᾳ δέ—* Thuc. 2 : 65 ; *ἐν κοινῷ μέν — ἰδίᾳ δέ—* Dem. in Lept. 24, p. 464 ; so when one of the Adverbs is Conjunctive : *Νῦν μὲν δὴ ἄπειμι ὡς βασιλέα· ἐπειδὰν δὲ διαπράξωμαι κτἕ.* 2 : 3, 29 ; *Καὶ νῦν μὲν ἡμᾶς ὑπάγεται μένειν—· ἐπὴν δὲ πάλιν ἁλισθῇ αὐτῷ ἡ στρατιά,* 2 : 4, 3 ; *Εὐθὺς μὲν οὖν χρὴ ἐν τῇ ἀναβάσει ἐπιμελεῖσθαι—· ἐπειδὰν δ᾽ ἀναβῇ,* Hip. 9 : 3 ; *Τότε μὲν δὴ τοιαῦτα διαλεχθέντες —ἀπήλαυνον εὐφραινόμενοι. Ἐπεὶ δ᾽ ἦλθον οἴκαδε,* Cyr. 3 : 1, 40–41 ; ib. 5 : 2, 22 ; *Καὶ τότε μὲν δὴ ἀνιαθεὶς ἄρ᾽ οὗτος κατέσχεν—· ὡς δὲ πάλιν κτἕ.* ib. 4 : 6, 4 ; *Ἐνταῦθα μὲν δὴ γέλως ἐγένετο. Ἐπεὶ δὲ προυχώρει ὁ πότος,* 7 : 3, 25–26 ; *Τοῦτον γὰρ πρῶτον μὲν ὁ ἐμὸς πατὴρ ἔδωκεν ὑπήκοον εἶναι ἐμοί· ἐπεὶ δὲ ταχθεὶς κτἕ.* 1 : 6, 6 ; 1 : 9, 2–6 ; 5 : 4, 23–25 ; *Καὶ πρῶτον μὲν πρὸς τοὺς Θρᾷκας ἐπολέμησα, —Ἐπειδὴ δέ—* 1 : 3, 4 ; Antiph. de Caede Her. 30, p. 133 ; *Καὶ νῦν πρῶτον μὲν οἶμαι ἄν—. Ἐπειδὰν δέ—* 3 : 1, 38–39 ; *Ὁ δὲ Κῦρος τὸ μὲν πρῶτον ἐθαύμασεν· ὡς δ᾽ ἔγνω κτἕ.* Cyr. 5 : 4, 7 ; Dem. de Cor. 151, p. 277 ; *Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ᾤετο—· ἐπεὶ δέ—* 7 : 2, 18 ; *Καὶ οὗτος κατὰ μὲν ἀρχὰς οὐδεπώποτε—εἶπε—. Ἐπεὶ δέ—* Dem. in Phorm. 12, p. 911 ; *τοὺς μὲν πρώτους χρόνους ἀλλ᾽ οὖν προςεποιοῦνθ᾽ ὑμῖν εἶναι φίλοι, ἐπειδὴ δὲ τάχιστα—* Æschin. adv. Ctes. 86, p. 66 ; *καὶ τέως μὲν συμπαρεσκεύαζεν ὅτι δύναιτο τῷ φρουράρχῳ· ἐπεὶ δέ—* Cyr. 5 : 3, 17 ; Plat. Lach. 183, E ; *ἕως μὲν ἂν ἔξω πολεμῶσιν, —ἐπειδὰν δέ—* Dem. Ol. 2, 21. p. 24 ; *ἐπὶ πολὺ μὲν ἠπίστουν—· ἐπειδὴ δέ—* Thuc. 8 : 1 ; *πρὶν μὲν ἐμὲ δεῖν ἀποθνήσκειν καλῶς ἐλέγετο, νῦν δέ—* Plat. Crit. 46, D.

(*h*) when one of the correlated words has a Modification, *μέν* or *δέ* may follow the Modification ; as (1), following the Modification of a Noun : *ἔνθα πολλὴν μὲν σωφροσύνην καταμάθοι ἄν τις, αἰσχρὸν δ᾽ οὐδὲν οὔτ᾽ ἀκοῦσαι οὔτ᾽ ἰδεῖν ἔστι.* 1 : 9, 3 ; *Πάντα μὲν δὴ τὰ τούτῳ πεπραγμένα· οὔτ᾽ ἂν ἐγὼ δυναίμην πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, —ἃ δέ—* Dem. in Mid. 129, p. 557 ; *ἀγαθὸν μὲν πεποιηκὼς μηδέν, πάντων δὲ τῶν κακῶν αἴτιος γεγονώς,* Æschin. adv. Ctes. 226, p. 86 ; *—τῶν μὲν ἀγαθῶν πάντων οὐδενὸς ἡμῖν μετείη, εἰ μὴ πριαίμεθα, ὅτου δὲ ὠνησόμεθα κτἕ.* 3 : 1, 20 ; *καὶ καιρίας μὲν πληγῆς ἁμαρτάνει, τύπτει δὲ αὐτὸν κτἕ.* Cyr. 5 : 4, 5 ; *τὸν οἰκιστὴν μὲν τῆς πόλεως — αὐτῶν δ᾽ ἡγεμόνα γεγενημένον* Isocr. Archid. 22, p. 120 ; *Σαφὲς δὴ τοῦτό γε παντὶ μέν, μάλιστα δὲ τῷ ἐραστῇ, ὅτι κτἕ.* Plat. Phædr. 239, E ; *Τὰ μὲν ναυτικὰ τῶν Ἑλλήνων τοιαῦτα ἦν—. Κατὰ γῆν δὲ πόλεμος — οὐδεὶς ξυνέστη·* Thuc. 1 : 15 ; (2) following the Modification of an Adjective : *Οὕτω μὲν φιλοπόλεμος ἦν· πολεμικὸς δέ—* 2 : 6, 6–7 ; Isocr. Panath. 73, p. 247 ; *—Ἀρχέδημον, πάνυ μὲν ἱκανὸν εἰπεῖν τε καὶ πρᾶξαι, πένητα δέ·* Comm. 2 : 9, 4 ; *Ἀπατεῶνα δ᾽ ἐκάλει οὐ μικρὸν μέν, εἴ τις — ἀποστεροίη, πολὺ δὲ μέγιστον, ὅςτις κτἕ.* ib. 1 : 7, 5 ; *πολλαπλάσια μὲν δι᾽ ἑκάστου τούτων εὐφραίνεται, πολὺ δὲ μείω τὰ λυπηρὰ ἔχει.* Hi. 1 : 8 ; *Ὁ δ᾽ ἀνὴρ πολλοῦ μὲν ἄξιος φίλος ᾧ ἂν φίλος ᾖ, χαλεπώτατος δ᾽ ἐχθρὸς ᾧ ἂν πολέμιος ᾖ,* 1 : 3, 12 ; *τὰ μὲν ἄλλα εἴη οὐ κακός, φιλοστρατιώδης δέ.* 7 : 6, 4 ; (3) following the Modification of a Pronoun : *Ὁ μὲν ἀνὴρ τοιαῦτα — πεποίηκε, —ὑμῶν δὲ σὺ κτἕ.* 1 : 6, 9 ; Plat. Protag. 334, A ; *Καὶ τὰ μὲν παλαιὰ καὶ μέγιστα τοιοῦτοι ἠξιώσαμεν εἶναι, πολέμιοι δὲ ἐγενόμεθα ὕστερον.* Thuc. 3 : 55 ; (4) following the Modification of a Verb : *Σηλυβριανοὶ δὲ ἐδέξαντο μὲν οὔ, χρήματα δὲ ἔδοσαν.* Hel. 1 : 1, 21 ; *ᾤετο μὲν ἐμοῦ κατηγορεῖν δηλονότι, δεῖγμα δ᾽ ἐξέφερε κτἕ.* Dem. de Cor. 291, p. 323 ; *ἐξ ὧν ἀναβάλλουσι μὲν ὑμᾶς, ἡσυχίαν δὲ ποιοῦσιν ἐκείνῳ κτἕ.* Id. de Chers. 53, p. 103 ; *προπηλακιζόμενος δὲ ἠγανάκτουν μέν, ἡσυχίαν δ᾽ εἶχον.* Lys. pro Mil. 4, p. 114 ; *αἴσθησιν μὲν οὐδεμίαν ἔχω περὶ ὑμῶν, μέμνημαι δὲ ὑμᾶς κτἕ.* Plat. Theæt. 192, D ; *ἄλλην μὲν ἀρχὴν οὐδεμίαν πώποτε ἦρξα ἐν τῇ πόλει, ἐβούλευσα δέ·* Id. Apol. 32, B ; *—Σπαρτιατῶν δὲ δοκεῖν μὲν κατηγορεῖν τοῖς ἀηδῶς πρὸς αὐτοὺς διακειμένοις, μηδὲν δὲ ποιεῖν τοιοῦτον,* Isocr. Panath. 239, p. 282 ; *μεγάλα μὲν τὴν πόλιν κατειργασμένου, λέγειν δὲ ἀδυνάτου* Æschin. adv. Ctes. 229, p. 86 ; *λέγων γιγνώσκειν μὲν καὶ πρότερον οὐδὲν ἐν νῷ ἔχοντας δίκαιον αὐτούς, σαφὲς δ᾽ εἶναι καὶ νῦν, οἵτινες κτἕ.* Thuc. 4 : 22 ; Isocr. Pan. 88, p. 54 ; Lys. Or. Funeb. 24, p. 192 ; *χαλεποὶ μὲν ἦσαν τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν ἔκπλουν, —ὠργίζοντο δέ—* Thuc. 8 : 1 ; *Καὶ ὁ Νικίας ἀκούσιος μὲν ᾑρημένος ἄρχειν, νομίζων δέ—* Id. 6 : 8 ; *—τὴν στρατιὰν ἐκείνην μεγίστην μὲν γενέσθαι τῶν πρὸ αὐτῆς, λειπομένην δὲ τῶν νῦν,* Id. 1 : 10 ; Dem. de Cor. 266, p. 315 ; *οὐ διαχειμάσαντες μὲν ἐν ἀφθόνοις τοῖς ἐπιτηδείοις, περιττὸν δ᾽ ἔχοντες τοῦτο εἰ κτἕ.* 7 : 6, 31 ; *τοῦ μὲν πάθους ᾤκτειρεν αὐτόν, ἔλεξε δὲ ὧδε·* Cyr. 5 : 4, 32 ; *καὶ οὐ γράφει μὲν ταῦτα, τοῖς δ᾽ ἔργοις οὐ ποιεῖ,* Dem. Phil. 3, 27, p. 118 ; *—ἴστε μὲν ἅπαντες· μικρὰ δ᾽ ἀκούσατε ὅμως,* Id. de Cor. 168, p. 284 ; *βοᾷς μὲν ἔχων, παύσει δὲ οὐδέποτε* ib. 82, p. 253 ; *Οἱ δὲ ζημιωθέντες οἴκαδε μὲν ᾤκνουν ἀπιέναι, μένοντες δέ—* Hel. 5 : 3, 12 ; *ἰατρὸς ὅστις τῷ νοσοῦντι μεταξὺ μὲν ἀσθενοῦντι μηδὲν συμβουλεύοι, τελευτήσαντος δέ—* Æschin. adv. Ctes. 225, p. 86 ; *Ἡδέως μὲν ἔχε πρὸς ἅπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστοις·* Isocr. ad Dem. 20, p. 6 ; *ἀπραγμόνως μὲν αὐτοῖς οὐκ ἔδωκε λαμβάνειν ὧν ἂν προσδέωνται, κλέπτειν δ᾽ ἐφῆκεν κτἕ.* Lac. 2 : 6 ; *ἀναμνησθῆναι μὲν*

τῆς συγγενείας—, εὐμενεστέρως δ' εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον διατεθῆναι κτἕ. Isocr. Pan. 43, p. 49; καὶ εὖ μὲν πράττοντας πλεῖστα εὐφραίνων, σφαλλομένους δέ— Comm. 2 : 4, 6; τῶν ἰδιωτευόντων μέν, ἐπιεικῶς δὲ πραττόντων, Isocr. ad Nicocl. 4, p. 15; Thuc. 1 : 34; ὥςτε κακῶς μὲν πράττοντας μὴ δύνασθαι περιορᾶν. —εὐτυχούντων δὲ λυπεῖσθαι. Comm. 3 : 9, 8; Πάλιν δὲ βραδύτερον μέν, εἷλκε δέ με ὅμως κτἕ. Plat. Ep. 7, 325, A; καὶ διώκειν μὲν καὶ κινεῖν τὸ στρατόπεδον νυκτὸς οὐκ ἀσφαλὲς ἐδόκει εἶναι· —ἐν δὲ τοῖς ὅπλοις ἐνυκτέρευον κτἕ. 6 : 2, 27; εὐτυχούσης μὲν τῆς πατρίδος—, ἐν οἷς δ' ἠτύχησαν οἱ ἄλλοι, Dem. de Cor. 263, p. 314; φεύγει μὲν τὰς ἰδίας προφάσεις, εἰς δὲ τὰς Ἀμφικτυονικὰς καταφεύγει. ib. 158, p. 280; ἀναμένειν μὲν πᾶσιν ἐδόκει· ἐπὶ δὲ τὰ ἐπιτήδεια ἀνάγκη ἦν ἐξιέναι. 6 : 2, 19; Ὁ δὲ θεὸς περὶ μὲν ὧν ἐπηρώτησαν οὐκ ἀνεῖλεν, ἐκέλευσε δ' αὐτούς κτἕ. Isocr. Archid. 17, p. 119; ὁ δὲ ἰέναι μὲν οὐκ ἤθελε, λάθρᾳ δὲ τῶν στρατιωτῶν πέμπων αὐτῷ κτἕ. 1 : 3, 8; (5) following the Modification of an Adverb: Καὶ σφόδρα μὲν καὶ ἐν τοῖς μουσικοῖς τὰ νέα καὶ τὰ ἀνθηρὰ εὐδοκιμεῖ, πολὺ δὲ καὶ ἐν τοῖς πολεμικοῖς μᾶλλον τὰ μηχανήματα εὐδοκιμεῖ· Cyr. 1 : 6, 38; Æschin. adv. Ctes. 9, p. 55; εὐθὺς μὲν αὐτῶν τὴν ὕβριν ἔπαυσεν, οὐ πολλῷ δ' ὕστερον χρόνῳ κτἕ. Isocr. Laud. Hel. 26, p. 213; (6) and with δέ after the Negative and its word to prevent the concurrence of οὐ δέ, μὴ δέ, or after words closely connected: Ὁ δὲ καλῶς μὲν ἔφη αὐτοὺς λέγειν, οὐ δυνατὸν δ' εἶναι κτἕ. Hel. 1 : 5, 5; τοῖς ἰσχύουσι μέν, μὴ δίκαια δὲ πράττουσι Dem. de Cor. 203, p. 295; καὶ ᾔσθετο μὲν ὅτι νικῶσιν οἱ μεθ' ἑαυτοῦ, οὐ πολὺ δὲ διαλιπὼν ἐτελεύτησεν. Thuc. 5 : 10; εὐθὺς μὲν τῶν ἀριστείων ἠξιώθησαν, οὐ πολλῷ δ' ὕστερον κτἕ. Isocr. Pan. 72, p. 55; Πανταχόθεν μὲν τοίνυν ἄν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν βασκανίαν, οὐχ ἥκιστα δ' ἀφ' ὧν κτἕ. Dem. de Cor. 252, p. 311; Ol. 2, 1, p. 18; ἵνα ὡς πλεῖστοι μὲν ἡμῶν ἐν τοῖς ὅπλοις ὦσιν, ὡς ἐλάχιστοι δὲ σκευοφορῶσι. 3 : 2, 28; ἵν' ὡς ἀσφαλέστατα μὲν αὐτὸς εἰςῄειν—, ὡς μετὰ πλείστων δὲ μαρτύρων τὴν τιμωρίαν ἐποιούμην; Lys. de Caede Eratosth. 42, p. 95; ὧν κατορθουμένων μὲν μεγίστοις ἀναμφισβητήτως ὑπῆρχεν εἶναι, —ὡς ἑτέρως δὲ συμβάντων κτἕ. Dem. de Cor. 309, p. 327.

Instances in which μέν or δέ is not put with one of the words contrasted or compared are: (*a*) in the case of Nouns: οἱ μὲν Θρᾷκες εὐθὺς ἀφ' ἑσπέρας ᾤχοντο ἀπιόντες, ἕωθεν δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας ἔφασαν οἴχεσθαι· 6 : 1, 23; Cyr. 6 : 2, 25; εὑρήσεις μὲν τοὺς ἰδιώτας ὑπὸ τούτων μάλιστα φιλουμένους, τοὺς δὲ τυράννους κτἕ. Hi. 3 : 8; Διὰ μὲν τὸ πάθος ἀλγῇ, μέμνηται δὲ τῶν ἡδέων Plat. Phileb. 35, E; Σπονδαὶ μὲν μένουσιν, ἀπιοῦσι δὲ ἢ προϊοῦσι πόλεμος. 2 : 1, 23; Ἀγησίλαος μὲν ἱερά—ἐσέβετο, —ἱκέτας δέ— Ages. 11 : 1 (Breitenbach); θώρακας μὲν ἀμφοτέρους ἔχοντας καὶ γέρρα ἐν ταῖς ἀριστεραῖς, εἰς δὲ τὰς δεξιὰς νάρθηκας κτἕ. Cyr. 2 : 3, 17; (*b*) in the case of Nouns and Pronouns: —ὡπλισμένοι θώραξι μὲν αὐτοὶ καὶ παραμηριδίοις καὶ κράνεσι πάντες πλὴν Κύρου· Κῦρος δέ— 1 : 8, 6; ἀλλὰ τὰ μὲν πικρότατα—παραλείψω, μνησθήσομαι δὲ τούτων μόνον ἐξ ὧν κτἕ. Isocr. de Pace 81, p. 175; ὅτι μὲν τοῖς πολεμίοις οὔπω παρείη τὸ πεζόν, αὐτῷ δὲ οὐδὲν ἀπείη κτἕ. Hel. 3 : 4, 23 (Breitenbach); περὶ αὐτὸν μὲν ἔχων τὸ πελταστικόν, τὸ δ' ὁπλιτικὸν ἐν τάξει ἕπεσθαι κελεύσας. Hel. 5 : 4, 43; ταύτην μὲν ἐῶ, λέγω δὲ Τριβαλλούς, οὕς κτἕ. Isocr. Panath. 227, p. 280; Οὗτοι μὲν ἔφυγον δι' ἐμέ, ὁμολογῶ· ἐσώθη δέ γε ὁ πατήρ, κτἕ. Andoc. de Myst. 68, p. 9; Ὁ μὲν οὕτως εἶπεν· ἀκούσας δὲ ὁ Τισσαφέρνης ἔφη, 2 : 3, 24; Cyr. 2 : 1, 19; τοῦτον δὲ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔχειν, περὶ δὲ τῇ χειρὶ χρυσοῦν δακτύλιον, ὅν κτἕ. Plat. Pol. 2, 359, D; (*c*) in the case of Pronouns: Ὅτι μὲν ὑμεῖς—πεπόνθατε ὑπὸ τῶν ἐμῶν κατηγόρων, οὐκ οἶδα· ἐγὼ δ' οὖν κτἕ. Plat. Apol. 17, A; —περὶ μὲν τῆς τῶν παίδων αὐτονομίας—εἰκότως ἐπιτιμᾶν ἐκείνοις, ἐμοῦ δ' οὐ δικαίως κατηγορεῖν. Isocr. Panath. 215, p. 277; τὸν ἐν Ἀμφίσσῃ πόλεμον τούτου μὲν ποιήσαντος, συμπεραναμένων δὲ τῶν ἄλλων κτἕ. Dem. de Cor. 163, p. 281; ἃ ἀνθρώποις μὲν ἀνωφελῆ ἐστι, —τὰ δέ γε ὠφέλιμα· Plat. Protag. 334, A; οὐ τὸ μὲν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι παραλείπειν, ἑτέρῳ δ' ὅτῳ κακόν τι δώσομεν ζητεῖν· Dem. de Cor. 16, p. 230; —οἱ μὲν ἄλλοι βάρβαροι, ἦν δ' αὐτῶν Φαλῖνος εἷς Ἕλλην, ὅς κτἕ. 2 : 1, 7; Ἐκ Κερασοῦντος δὲ κατὰ θάλατταν μὲν ἐκομίζοντο οἵπερ καὶ πρόσθεν, οἱ δὲ ἄλλοι κατὰ γῆν ἐπορεύοντο. 5 : 4, 1; ὥςτε τινὲς μέν—τὰς ἰδίας κατεσκευάκασιν οἰκίας, γῆν δ' ἔνιοι κτἕ. Dem. in Aristocr. 208, p. 689; —μικροῦ μὲν κατηκόντισαν ἅπαντας, τινὰς δὲ καὶ συνήρπασαν τῶν ἱερομνημόνων. Id. de Cor. 151, p. 277; (*d*) in the case of Adjectives: πῶς ἂν πολλοὶ μὲν ἐπεθύμουν τυραννεῖν, —πῶς δὲ πάντες ἐζήλουν ἂν τοὺς τυράννους; Hi. 1 : 9; ἕνα μὲν πολέμιον τὸν δεσπότην, ξυμμάχους δ' ἐν ἑκάστῳ πολλούς. Hel. 3 : 3, 5; Δυοῖν μὲν τοίνυν λόγοιν ἀκηκόατε· βούλομαι δὲ καὶ τοῦ τρίτου μικρὰ διελθεῖν, Isocr. de Perm. 67, p. 342; Πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ὁμοίως ἐκ τούτων ἄν τις ἴδοι —εἰρημένα· βούλομαι δὲ καὶ καθ' ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐξετάσαι, Dem. de Cor. 17, p. 230; —ἑξήκοντα μὲν σταδίων ὁ ἅπας περίβολος τὸ δ' ἐν φυλακῇ ὂν ἥμισυ τούτου. Thuc. 2 : 13; ἐγώ τοι σὲ μὲν δίκαιον νομίζω, σοφὸν δὲ οὐδ' ὁπωςτιοῦν. Comm. 1 : 6, 11 (Kuehner); τὸ δοκεῖν μὲν ἀληθῆ λέγειν, ἀρχαῖα δὲ καὶ λίαν ὁμολογούμενα. Æschin. adv. Ctes. 53, p. 61; (*e*) in the case of Verbs: καὶ ἀπέθανον μὲν οὐ πολλοὶ αὐτῶν, γέρρα δὲ πάμπολλα ἐλήφθη· 4 : 6, 26; Cyr. 4 : 1, 8; τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀνηγάγοντο μὲν νυκτός—, πρὸ δὲ τῆς ἕω ὀλίγον ἀπέβαινον κτἕ. Thuc. 4 : 31; ἔπαθε μὲν οὐδέν, πολλὰ δὲ κακὰ ἐνόμιζε ποιῆσαι. 3 : 4, 2; καὶ ἔλεγε μὲν ὡς τὸ πολύ, τοῖς δὲ βουλομένοις ἐξῆν ἀκούειν. Comm. 1 : 1, 10; οἳ διέσυρον μὲν τοὺς ὄντας τότε, τοὺς δὲ πρότερον γεγενημένους ἐπῄνουν, Dem. de Cor. 317, p. 330; σεσίγηται μὲν τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα—, τῆς δὲ τῶν ῥητόρων ἀκοσμίας οὐκέτι κρατεῖν δύνανται κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 4, p. 54; —ἐγὼ μὲν δέχομαι, δίδωμι δέ— Cyr. 5 : 2, 8; αὐτὸς μὲν αὐτὸν ἀπώλλυον τιθεὶς τὴν ἱκετηρίαν, ἐσῳζόμην δέ— Andoc. de Myst. 114, p. 15; Καὶ ὅτι μὲν πολλοὶ ἦσαν—οὐδὲν ἠγνόουν· κατεφρόνουν δέ— Hel. 4 : 5, 12; ὅτι ὑγιαίνειν μὲν ἄριστόν ἐστι, τὸ δὲ δεύτερον καλὸν γενέσθαι, τρίτον δέ—τὸ πλουτεῖν ἀδόλως, Plat. Gorg. 451, E; ὥςτε προβουλεύεσθαι μὲν ἀνθρώπου φρονήσει, ταῖς δὲ χερσὶ τὸ δέον παλαμᾶσθαι, ἵππου δὲ τάχος ἔχειν καὶ ἰσχύν, Cyr. 4 : 3, 17; —ἐν ᾗ ὑμᾶς μὲν βλάπτειν ἱκανοὶ εἴημεν ἄν, ἀντιπάσχειν δὲ οὐδεὶς κίνδυνος; 2 : 5, 17; Προνοεῖν μέν γε ἔξω πάντα τῇ ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ, ταῖς δὲ χερσὶν ὑπολοφήσω, Cyr. 4 : 3, 18; ἀλλ' ἡσυχάσας μὲν τὼ δύο εἴδη, τὸ τρίτον δὲ κινήσας, Plat. Pol. 9, 572, A; de Leg. 5, 731, A; —ταῦρον τὸν ἀνεθέντα μὲν ὑπὸ Ποσειδῶνος, τὴν δὲ χώραν λυμαινόμενον, ὅν κτἕ. Isocr. Laud. Hel. 25, p. 213; Ὅπλα μὲν οὖν ἔχοντες—, παραδόντες δ' ἂν ταῦτα κτἕ. 2 : 1, 12; Isocr. Pan. 89, p. 58; Σπονδαὶ μὲν μενοῦσιν, ἀπιοῦσι δέ— 2 : 1, 23; Ἔπειτα ἐν τῇ γῇ μὲν ἀποθανόντος, ἐντιθεμένου δὲ εἰς τὸ πλοῖον, Antiph. de Caede Her. 45, p. 134; (*f*) in the case of Adverbs: Οὐκοῦν ἡμῶν μὲν μὴ δυναμένων ἐνθένδ' ἀναπλεῦσαι, ἐκεῖ δέ— Dem. de Chers. 15, p. 93; Ἀλλ' ἐγὼ σοὶ μὲν καὶ τότε ὑπεσχόμην ἀψευδοῦντός σου τιμωρήσειν εἰς δύναμιν· νῦν δέ— Cyr. 5 : 2, 8; —ἐπείρασε μὲν πρότερον καὶ Ἀρισταγόρας—κατοικίσαι—ἔπειτα δέ— Thuc. 4 : 102; Ἔνθα Κῦρος αἰδημονέστατος μὲν πρῶτον τῶν ἡλικιωτῶν ἐδόκει εἶναι, —ἔπειτα δὲ φιλιππότατος κτἕ. 1 : 9, 5; 7 : 2, 23; Cyr. 8 : 5, 8; Καὶ προςῆλθον μὲν ἐγγὺς τοῦ στρατεύματος τῶν Ἀθηναίων τὸ πρῶτον, ἔπειτα δέ— Thuc. 6 : 66; —Ἀγησίλαον μὲν πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους στρατιώτας ἐστεφανωμένους κτἕ. Hel. 3 : 4, 18; Ages. 1 : 27; Thuc. 8 : 48; Οἱ δὲ Ἀμπρακιῶται τὴν μὲν ἔχθραν ἐς τοὺς Ἀργείους—πρῶτον ἐποιήσαντο, ὕστερον δέ— Id. 2 : 68; —τοῖς ὁμοίοις μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ξυνόντας, Id. 6 : 16; Ἐν οἷς κοινῇ μὲν οὐδὲν πώποτ' εἶπεν ἀγαθόν, κακῶς δ' ἰδίᾳ πάντας ἀνθρώπους λέγει. Dem. in Mid. 148, p. 562; Καὶ ἔστι μὲν τοῦτο ἐν βραχεῖ εἰπεῖν, δι' ὅλης δὲ τῆς ἱππικῆς παρακολουθεῖ. Hip. 8 : 14.

(*g*) Μέν or δέ is not unfrequently put with a Demonstrative Pronoun of previous reference, or with a Conjunction or Conjunctive word, rather than with the Correlated word: as, (1) with a Demonstrative Pronoun: ταῦτα μὲν εἶπον οἱ βασιλέως κήρυκες· οἱ δὲ Ἕλληνες κτἕ. 2 : 1, 9; Κατὰ μὲν τὸ ψήφισμα τουτὶ τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ἐποίησατε· τοὺς δὲ φεύγοντας

κτἕ. Andoc. de Myst. 80, p. 11 ; Ταῦτα μὲν τῆς ἡμέρας ἐγένετο· εἰς δὲ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα κτἕ. 7 : 4, 14 ; Ἀλλὰ ταῦτα μὲν δὴ σὺ λέγεις· παρ' ἡμῶν δὲ ἀπάγγελλε τάδε, ὅτι κτἕ. 2 : 1, 20 ; Οὗτος μὲν τοιαῦτα εἶπε· μετὰ δὲ τοῦτον Κλέαρχος εἶπε τοσοῦτον· 1 : 3, 14 ; 3 : 1, 45 ; Hel. 1 : 6, 29 ; —ἀκούων τὴν βοήθειαν ἤδη ἐν Σάμῳ οὖσαν, αὐτοῦ μὲν κατέλιπε πεντήκοντα ναῦς—, ταῖς δὲ εἴκοσι κτἕ. ib, 1 : 6, 26 ; —ἡγεμόνα μὲν Ἀγησίπολιν τὸν βασιλέα ἐκπέμπουσι, μετ' αὐτοῦ δὲ — τριάκοντα Σπαρτιατῶν, ib. 5 : 3, 8 ; Καὶ οἱ μὲν ὡς ἐπιθησόμενοι κατ' ἀμφότερα παρεσκευάζοντο αὖθις, ἐν τούτῳ δὲ Δημοσθένης κτἕ. Thuc. 7 : 42 ; Καὶ οἱ μὲν ἀνεχώρησαν· ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ, —οἱ πρέσβεις τῶν Λακεδαιμονίων κτἕ. Id. 5 : 42 ; Καὶ οἱ μὲν ᾤχοντο· ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ Ξενοφῶντι, 5 : 6, 14–15 ; Δῶρα δὲ πλεῖστα μέν — ἐλάμβανε διὰ πολλά· ταῦτα δὲ πάντων δὴ μάλιστα κτἕ. 1 : 9, 22 ; Γαμεῖ μὲν Ἰσχομάχου θυγατέρα· ταύτῃ δὲ συνοικήσας κτἕ. Andoc. de Myst. 124, p. 16 ; ὥστε φιλοτιμεῖσθαι μὲν πρὸς τὴν πόλιν, τούτῳ δὲ βοηθεῖν ὅν κτἕ. Lyc. in Leocr. 140, p. 168 ; Τοιαῦτα μὲν οἱ Κερκυραῖοι εἶπον· οἱ δὲ Κορίνθιοι μετ' αὐτοὺς τοιάδε· Thuc. 1 : 36 ; 2 : 88 ; 3 : 15 ; 3 : 60 ; 6 : 81 ; Τοιαῦτα μὲν οἱ Κορίνθιοι εἶπον· τῶν δὲ Ἀθηναίων ἔτυχε γὰρ πρεσβεία κτἕ. Id. 1 : 22 ; 6 : 41 ; Τοιαῦτα μὲν ὁ Κλέων εἶπεν· μετὰ δ' αὐτὸν Διόδοτος κτἕ. Id. 3 : 41 ; Τοιαύτῃ μὲν διανοίᾳ ὁ Ἀρχίδαμος περὶ τὰς Ἀχαρνὰς ἦν. Ἀθηναῖοι δέ— Id. 2 : 20–21 ; Ἐν τοιαύτῃ μὲν ὀργῇ ὁ στρατὸς τὸν Ἀρχίδαμον ἐν τῇ καθέδρᾳ εἶχεν. Ὁ δέ— Id. 2 : 18 ; (2) with a Conjunction or Conjunctive word : οἱ — προσβοηθοῦντες δρόμῳ ὑστέριζον μέν, ὡς δέ— ἕκαστός πῃ τοῖς πλείοσι προσμίξειεν καθίσταντο. Thuc. 6 : 69 ; 8 : 16 ; Ἐν μὲν οὖν τοῖς δεινοῖς ἤθελον αὐτοῦ ἀκούειν—· ὅτε δ' ἔξω τοῦ δεινοῦ γένοιντο κτἕ. 2 : 6, 11–12 ; Ἐγὼ μέν, ὦ ἄνδρες, ἤδη ὑμᾶς ἐπαινῶ· ὅπως δὲ καὶ ὑμεῖς ἐμὲ ἐπαινέσετε, ἐμοὶ μελήσει, 1 : 4, 16 ; Antiph. de Caede Her. 26, p. 132 ; Καὶ οἱ μὲν στρατηγοὶ ἐπυνθάνετο περὶ τοῦ Σεύθου—. Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα διελέγοντο οἱ στρατιῶται ἁναρπάσαντες τὰ ὅπλα θέουσι κτἕ. 7 : 1, 14–15 ; Καὶ γὰρ οὖν φιλίᾳ μὲν καὶ εὐνοίᾳ ἑπομένους οὐδέποτε εἶχεν· οἵτινες δὲ ἡ ὑπὸ πόλεως τεταγμένοι ἢ κτἕ. 2 : 6, 13 ; 2 : 6, 23 ; Μισθὸς μὲν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἴργασται τῇ στρατιᾷ—· ἢν δέ τι προσεργασώμεθα, Hel. 3 : 1, 28 ; Οἱ μὲν γὰρ τοὺς ἰδιώτας παιδεύοντες ἐκείνους μόνον ὠφελοῦσιν· εἰ δέ τις τοὺς κρατοῦντας τοῦ πλήθους ἐπ' ἀρετὴν προτρέψειεν, Isocr. ad Nicocl. 8, p. 16 ; Antiph. Tetral. 2, 1, 1, p. 121 ; Ὑγρὸν μὲν γάρ ἐστιν ὅταν—. Ἣν δὲ χαλεπῶς ἕκαστα τοῦ χαλινοῦ διατρέχῃ καὶ συνθέῃ, τοῦτ' ἐστὶ σκληρὸν εἶναι. Hip. 10 : 10–11 ; Ἐγὼ μὲν δὴ κατανοῶν—. Εἰ δέ τις κτἕ. Apol. 34 ; ὥστ' ἐμοὶ μὲν πειθόμενοι οὐκ ἀποστερεῖσθε, εἴ τι ἐγὼ δυνήσομαι ὑμᾶς εὖ ποιεῖν· ἐὰν δὲ τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς πεισθῆτε, Andoc. de Myst. 149, p. 19 ; οἳ θεραπεύουσι μὲν καὶ νῦν ἤδη τοὺς Ὀλυνθίους· εἰ δὲ ὑπ' ἐκείνους ἔσονται, Hel. 5 : 2, 17 ; Ποταμὸς δ' εἰ μέν τις καὶ ἄλλος ἄρα ἡμῖν ἐστι διαβατέος, οὐκ οἶδα· τὸν δ' οὖν Εὐφράτην ἴσμεν ὅτι κτἕ. 2 : 4, 6 ; εἰ μὲν οἱ δεδωκότες μοι χρήματα τοσαύτην ἔχοιεν χάριν, —ὑμεῖς δέ— Isocr. de Perm. 165 (Benseler) ; Καὶ εἰ μέν τις τῶν τραγικῶν ποιητῶν — ποιήσειεν—· αὐτοὶ δέ— Æschin. adv. Ctes. 231, p. 86 ; Ἀλλ' εἰ μέν τινος ἄλλου δεῖ πρὸς τούτοις οἷς λέγει Ξενοφῶν, καὶ αὐτίκα ἐξέσται ποιεῖν· ἃ δὲ νῦν εἴρηκε κτἕ. 3 : 2, 33 ; Εἰ μὲν δὴ δίκαια ποιήσω, οὐκ οἶδα· αἱρήσομαι δ' οὖν ὑμᾶς 1 : 3, 5 ; Ἢν μὲν μένωμεν, σπονδαί· ἀπιοῦσι δὲ καὶ προϊοῦσι πόλεμος. 2 : 1, 23.

(2) Μέν and δέ directly follow Similar Words ; that is, when in two or more connected clauses a word or the adjunct of a word is repeated under the same or a different form, whether in case of Contrast, Comparison, or Distribution, μέν and δέ stand after such word ; as,

(*a*) after the Article used as such : Ὁ μὲν δὴ Ξενοφῶν ἀσπασάμενος τοὺς στρατιώτας εἴσω τοῦ τείχους ἀπῄει σὺν Κλεάνδρῳ. Ὁ δὲ Κοιρατάδας κτἕ. 7 : 1. 40 ; Æschin. adv. Ctes. 26, p. 57 ; Antiph. de Caede Her. 49, p. 135 ; Plat. Theæt. 167, A ; ἀλλ' ὁ μὲν πρῶτος εἰπών —Ἀριστόδημος ἦν ὁ ὑποκριτής, ὁ δ' ἐκδεξάμενος κτἕ. Dem. de Cor. 21, p. 232 ; in Aristocr. 32, p. 630 ; Plat. Theæt. 167, A ; de Leg. 12, 960, A ; ὅτι ὁ μὲν τοῖς γονεῦσι μόνον γεγενῆσθαι νομίζων—, ὁ δὲ καὶ πατρίδι κτἕ. Dem. de Cor. 205, p. 296 ; Ὁ μὲν δὴ νόμος—. Ὁ δὲ τὸ ψήφισμα γράφων κτἕ. Id. in Aristocr. 34, pp. 630–631 ; Ἡ μὲν γὰρ εὐταξία σώζειν δοκεῖ, ἡ δὲ ἀταξία πολλοὺς ἤδη ἀπολώλεκεν. 3 : 1, 38 ; Hel. 5 : 3, 7 ; Πῶς δ' οὐ δύο τὼ θεά ; ἡ μέν γέ που πρεσβυτέρα—· ἡ δὲ νεωτέρα κτἕ. Plat. Symp. 180, D ; τὸ μὲν εὖρος ὀργυιαὶ πέντε, τὸ δὲ βάθος ὀργυιαὶ τρεῖς. 1 : 7, 14 ; 3 : 5, 12 ; —τὸ μὲν βαρβαρικὸν στράτευμα ὁμαλῶς προῄει, τὸ δὲ Ἑλληνικόν — συνετάττετο κτἕ. 1 : 8, 14 ; Καὶ τὸ μὲν ἥμισυ αὐτοῖς τοῦ στρατεύματος ἐν τῷ πρόσθεν ἦν, —τὸ δὲ ἥμισυ κτἕ. Thuc. 6 : 67 ; Οὐκοῦν τὸ μὲν ἀληθὲς αὐτοῦ λεῖον καὶ θεῖον καὶ ἄνω οἰκοῦν ἐν τοῖς θεοῖς, τὸ δὲ ψεῦδος κάτω κτἕ. Plat. Crat. 408, C ; ἐλογίζοντο δὲ καὶ τὸ ἱππικὸν ὡς τὸ μὲν ἀντίπαλον πολύ, τὸ δὲ αὐτῶν ὀλίγον εἴη, Hel. 3 : 5, 23 ; Εἶχε δὲ τὸ μὲν δεξιὸν Μένων—, τὸ δὲ εὐώνυμον Κλέαρχος—, τὸ δὲ μέσον οἱ ἄλλοι στρατηγοί. 1 : 2, 15 ; ὥστε τὸ μὲν φεῦγον αἱρεῖν, τὸ δὲ ὑπομένον ἀνατρέπειν, Cyr. 4 : 3, 17 ; Dem. de Cor. 192, p. 292 ; Thuc. 1 : 36 ; τὸ μὲν ἐργάζεσθαι ἀγαθόν, τὸ δ' εἰργεῖν κακόν, Comm. 1 : 2, 57 ; ib. 4 : 2, 32 ; 1 : 9, 24 ; Cyr. 8 : 2, 13 ; ib. 8 : 8, 8 ; Hi. 9 : 2 ; 9 : 3 ; Dem. de Cor. 254, p. 311 ; Æschin. adv. Ctes. 220, p. 85 ; Isocr. ad Dem. 43, p. 11 ; τὸ μὲν ἐργάτην εἶναι ὠφέλιμόν τε ἀνθρώπῳ καὶ ἀγαθὸν εἶναι, τὸ δὲ ἀργὸν βλαβερόν τε καὶ κακόν, Comm. 1 : 2, 57 ; τὸ μὲν εἶναι δοκοῦν καὶ τὸ γίγνεσθαι κίνησις παρέχει, τὸ δὲ μὴ εἶναι καὶ ἀπόλλυσθαι ἡσυχία· Plat. Theæt. 153, A ; Phileb. 46, C ; Αἱ μὲν γὰρ πράξεις — κατελείφθησαν, τὸ δ' ἐν καιρῷ ταύταις καταχρήσασθαι κτἕ. Isocr. Pan. 9, p. 42 ; Παρέμεινε δὲ τὸ μὲν ὕστερον οὐκ ἔλασσον ἐνιαυτοῦ, τὸ δὲ πρότερον καὶ δύο ἔτη, Thuc. 3 : 87 ; Lyc. in Leocr. 61, p. 155 ; —δύο τείχη, καὶ τὸ μὲν ἔσωθεν —Συέννεσις εἶχε καὶ Κιλίκων φυλακή, τὸ δὲ ἔξω κτἕ. 1 : 4, 4 ; —τῆς ἰδίας ἕκαστος τὸ μὲν αὐτίκα σωτηρίας, τὸ δὲ μέλλον ἐλευθερίας, Thuc. 6 : 69 ; —ὡς νῦν τὸ μὲν ἐπ' ἐμοὶ οἴχομαι, τὸ δ' ἐπὶ σοὶ σέσωσμαι. Cyr. 5 : 4, 11 ; Hel. 2 : 4, 24 ; ἀλλὰ τῆς μὲν νυκτὸς προσκόπει—, τῆς δὲ ἡμέρας κτἕ. Cyr. 1 : 6, 42 ; Comm. 2 : 1, 30 ; τῷ μὲν ἀγαθῷ θαρραλέον, τῷ δὲ κακῷ μάλα φοβερόν, Plat. de Leg. 12, 959, B ; τῷ μὲν ἀσθενοῦντι πικρὰ φαίνεται ἃ ἐσθίει, καὶ ἔστι· τῷ δὲ ὑγιαίνοντι τἀναντία ἔστι καὶ φαίνεται. Id. Theæt. 166, E ; Ὁ δὲ Κοιρατάδας τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ οὐκ ἐκαλλιέρει—· τῇ δ' ὑστεραίᾳ κτἕ. 7 : 1, 40 ; 5 : 9, 13–14 ; Thuc. 1 : 71 ; 7 : 11 ; τούτοιν τὸν μὲν μείζω — ἔλαθόν τε καὶ ἔφθασαν προκαταλαβόντες, τὸν δ' ἐλάσσω κτἕ. Id. 3 : 112 ; —τὸν μὲν καλῶς ποιοῦντα ἐπαινεῖν, τὸν δὲ ἀδικοῦντα μὴ ἐπαινεῖν. 2 : 6, 20 ; 5 : 6, 20 ; 5 : 6, 30 ; Comm. 3 : 9, 11 ; τὴν μὲν γὰρ γνώμην αὐτῶν οὐχ ἡσσῆσθαι, τὴν δὲ ἀταξίαν βλάψαι. Thuc. 6 : 72 ; Dem. de Cor. 36, p. 237 ; 123, p. 268 ; Æschin. adv. Ctes. 83, p. 65 ; Lys. in Eratosth. 6, p. 120 ; Plat. Theæt. 170, B ; Soph. 248, D ; Pol. 1, 348, C ; τὴν μὲν γὰρ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τιάραν βασιλεῖ μόνῳ ἔξεστιν ὀρθὴν ἔχειν, τὴν δ' ἐπὶ τῇ καρδίᾳ — καὶ ἕτερος εὐπετῶς ἔχοι. 2 : 5, 23 ; τὴν μὲν πρόσθεν ῥηθεῖσαν ἰέναι τὸν αὐτὸν τρόπον, τὴν δ' ἑτέραν κτἕ. Comm. 2 : 1, 23 ; Καὶ ἡ μὲν πόλις τὸ ἴσον ἀδίκημα ἀδικεῖται—, ὁ δὲ τὸ ψήφισμα γράφων ἐνδείκνυται κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 12, p. 55 ; ὥςτε τῷ μὲν εἰςποιητῷ οὐκ ἔφασαν ἐπιδικάσασθαι προσήκειν τῶν δοθέντων, τῇ δὲ Φίλῃ, Is. de Pyrrhi Her. 60, p. 44 ; Thuc. 2 : 11 ; Æschin. adv. Ctes. 72, p. 64 ; κατελαμβάνομεν τὸν μὲν Σωκράτη λελυμένον, τὴν δὲ Ξανθίππην, κτἕ. Plat. Phæd. 60, A ; Thuc. 3 : 42 ; Æschin. adv. Ctes. 50. p. 60 ; οἱ μὲν στρατηγοὶ παρεκλήθησαν εἴσω, —οἱ δὲ λοχαγοὶ ἐπὶ ταῖς θύραις ἔμενον. 2 : 5, 31 ; 4 : 3, 18 ; Τούτοις ἄρα οἱ μὲν ἀγαθοὶ ἐχθροί, οἱ δὲ κακοὶ φίλοι ; Plat. Pol. 1, 334, C ; —οἱ μὲν πολλοὶ ἐπέβησαν—, οἱ δὲ Μεσσήνιοι κτἕ. Thuc. 2 : 25 ; Τῶν δὲ πολεμίων οἱ μέν τινες — ὀλίγους ἔτρωσαν, οἱ δὲ πολλοί — φανεροὶ ἦσαν φεύγοντες. 4 : 3, 33 ; διοικοῦνται δ' αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι—, αἱ δὲ πόλεις κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 6, p. 54 ; τὰ μὲν ὑποζύγια ἔχοντες πρὸς τοῦ ποταμοῦ, τὰ δὲ ὅπλα ἔξω. 2 : 2, 4 ; τὰ μὲν τῶν δημοκρατουμένων σώματα—, τὰ δὲ τῶν τυράννων κτἕ. Æschin. in Timocr. 5, p. 1 ; Plat. Crat. 385, C ; τὰ μὲν ἡδέα ἐν τῇ νεότητι διαδραμόντες, τὰ δὲ χαλεπὰ εἰς τὸ γῆρας ἀποθέμενοι. Comm. 2 : 1, 31 ; Dem. in Timocr. 111, p. 735 ; Plat. Pol. 3, 401, E–402,

A; 7, 535, D; Lys. in Eratosth. 19, p. 121; *Καὶ τὰ μὲν τῶν Ἀθηναίων πλέοντα ἑάλω, τὰ δὲ νῦν ἀνακείμενα κτἕ.* Thuc. 3:114; 5:105; *Πάν—τὰ μὲν ἄνωθεν λεῖος, τὰ δὲ κάτωθεν τραχὺς καὶ τραγοειδής.* Plat. Crat. 408, D; *Οἱ δ' ἔλεγον ὅτι τὰ μὲν πρὸς μεσημβρίαν—, ἡ δὲ πρὸς ἕω—, ἡ δὲ διαβάντι τὸν ποταμὸν πρὸς ἑσπέραν—, ἡ δὲ διὰ τῶν ὀρέων καὶ πρὸς ἄρκτον τετραμμένη κτἕ.* 3:5, 15; Thuc. 3:68–69; *τῶν μὲν θεσμοθετῶν ἐξευρόντων, τῶν δὲ πρυτάνεων ἀποδόντων κτἕ.* Æschin. adv. Ctes. 40, p. 59; Antiph. de Caede Her. 47, p. 135; *ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν μὲν Ἑλλήνων ἀσπὶς μυρία καὶ τετρακοσία, —τῶν δὲ μετὰ Κύρου βαρβάρων κτἕ.* 1:7, 10; *καὶ τῶν μὲν τερπνῶν οὐδενὸς ἄγευστος ἔσει, τῶν δὲ χαλεπῶν ἄπειρος διαβιώσει,* Comm. 2:1, 23; Isocr. ad Nicocl. 13, p. 17; Thuc. 6:39; *—τὰς μὲν ἡμέρας διδέασι, τὰς δὲ νύκτας ἀφιᾶσι,* 5:8, 24; Æschin. adv. Ctes. 93, p. 67; Thuc. 6:76; *ὥστε φαίνεσθαι τοὺς μὲν ἀγαθοὺς εὐδαιμονεστάτους, τοὺς δὲ κακοὺς δούλους τούτων ἀξιοῦσθαι εἶναι.* 1:9, 15; Thuc. 6:79; *—τοὺς μὲν ὁμολογοῦντας θανάτῳ ζημιοῦσθαι, τοὺς δ' ἀρνουμένους κρίνεσθαι.* Æschin. in Timarch. 113, p. 16; Isocr. Panath. 212, p. 277; 223, p. 279; Dem. de Cor. 175, p. 286; Isocr. Pan. 155, p. 73; *Καὶ τοὺς μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας Ῥαδάμανθυς κρινεῖ, τοὺς δὲ ἐκ τῆς Εὐρώπης Αἰακός·* Plat. Gorg. 524, A; *Καὶ αἱ μὲν ἔλαφοι—ἥλλοντο εἰς τὸν οὐρανόν, οἱ δὲ κάπροι κτἕ.* Cyr. 1:4, 11; *Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι ὡς εἰκὸς ἐγέλων—· ὁ δὲ Κῦρος εἶπεν·* ib. 2:2, 10; *—τρεῖς ἄνδρας, ὧν οἱ μὲν δύο ἐκβάντες εἰς τάξιν ἔθεντο τὰ ὅπλα, ὁ δὲ εἷς ἔμενε.* 5:4, 11; Thuc. 2:65; 2:72; 6:93; 8:48; Plat. Crat. 409, C; *Καὶ ἐκεῖθεν τοὺς μὲν συμμάχους ἀφῆκε, τὸ δὲ πολιτικὸν στράτευμα οἴκαδε ἀπήγαγε.* Hel. 5:4, 55; *Ὁ μὲν Νικίας τοιαῦτα εἶπεν· τῶν δὲ Ἀθηναίων κτἕ.* Thuc. 6:15; 6:16; Antiph. de Caede Her. 37, p. 133; Æschin. adv. Ctes. 81, p. 65; Dem. de Cor. 20, pp. 231–232; 87, p. 254; Lys. in Eratosth. 51, p. 124; Isocr. Pan. 84, p. 57; 153 p. 72; Plat. Pol. 5, 466, A; *—οἱ μὲν τριάκοντα πάνυ δὴ ταπεινοὶ καὶ ἔρημοι ξυνεκάθηντο ἐν τῷ ξυνεδρίῳ· τῶν δὲ τρισχιλίων κτἕ.* Hel. 2:4, 23; ib. 4:8, 9; Isocr. Pan. 31, p. 46; 152, p. 72; ad Nicocl. 6, p. 16; *Καὶ τοῖς μὲν τῶν πολεμίων κτήμασιν οὐκ ἐπεβούλευε· —τὰ δὲ τῶν φίλων μόνος ᾤετο κτἕ.* 2:6, 24.

(*b*) After the Article used as a Demonstrative Pronoun or as a Distributive: *Ὁ μὲν γὰρ κωφὸς ὢν διετέλει, ὁ δὲ ἄριστος γενόμενος ἐν ἀκμῇ τοῦ βίου ἀπώλετο.* Cyr. 7:2, 20; Dem. de Cor. 189, p. 291; Æschin. adv. Ctes. 63, p. 62; Antiph. de Caede Her. 42, p. 134; Plat. Pol. 1, 343, E; *καὶ τὸ μὲν αὐτῶν χωλὸν ἦν, τὸ δὲ κολοβόν·* Cyr. 1:4, 11; Thuc. 3:42; *καὶ τὸ μὲν κατέκλυσε, τὸ δ' ὑπενόστησε,* Id. 3:89; *τῷ μὲν ἄλλα ἔστι τε καὶ φαίνεται, τῷ δὲ ἄλλα.* Plat. Theæt. 166, D; *κρίναντες τὸν μὲν ἀπέκτειναν, τὸν δέ—ἐφυγάδευσαν.* Hel. 5:4, 19; *τῶν ἀνθρώπων τὸν μὲν δικαίως τὸν βίον διελθόντα—, τὸν δὲ ἀδίκως κτἕ.* Plat. Gorg. 523, A–B; *τῶν μὲν ἄλλων—εὑρήσομεν τὸν μὲν ἀνδρείας, τὸν δὲ σοφίας, τὸν δ' ἄλλου τινός—ἀπεστερημένον,* Isocr. Laud. Hel. 21, p. 212; *φέρω τώδε δύο κασᾶ, τὸν μὲν σοί, τὸν δὲ ἄλλῳ·* Cyr. 8:3, 7; Lyc. in Leocr. 149, p. 169; Plat. Soph. 265, E; *—ἐῶμεν αὐτὸν τῷ μὲν χρῆσθαι, τὸ δὲ πολιορκεῖν,* Isocr. Pan. 134, p. 68; *καὶ οἱ μὲν ηὔχοντο—αὐτοὺς ληφθῆναι, οἱ δ' ᾤκτειρον κτἕ.* 1:4, 7; 1:8, 29; 1:10, 4; Cyr. 1:5, 3; Hel. 5:4, 7; ib. 6:3, 14; Thuc. 3:49; Isocr. Pan. 83, p. 57; 116, p. 65; 149, p. 71; *καὶ οἱ μὲν ἐλάμβανον, οἱ δὲ καὶ οὔ.* 5:1, 17; *Καὶ τῶν μὲν πολλοὶ ἐτιτρώσκοντο, τῶν δὲ οὐδείς·* 6:1, 8; *τῶν δὲ ἱππέων τῶν μὲν ἔτι καταβεβηκότων, τῶν δ' ἀναβαινόντων,* Hel. 5:4, 39; Thuc. 2:5; *τῶν μὲν ὄντων, ὡς ἔστι, τῶν δὲ μὴ ὄντων, ὡς οὐκ ἔστιν.* Plat. Theæt. 152, A; *Καὶ τῶν Ἀθηναίων οἱ μὲν ἤδη ἐνικῶντο, οἱ δὲ—ἀήσσητοι ἐχώρουν.* Thuc. 7:44; Isocr. Pan. 16, p. 44; *Εἴη γὰρ ἂν τοῖς μὲν ἀδέως τὰ σφέτερ' αὐτῶν καρποῦσθαι, τοῖς δέ—* ib. 182, p. 79; Panath. 224, p. 279; *τοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέκτεινε, τοὺς δ' ἐξέβαλεν.* 1:1, 7; 6:2, 26; Comm. 1:2, 51; Thuc. 7:41; 8:95; Æschin. adv. Ctes. 39, p. 59; *ἤν σοι ἀποδεικνύω—οἰκίας τοὺς μὲν ἀπὸ πολλοῦ ἀργυρίου ἀχρήστους οἰκοδομοῦντας, τοὺς δέ—* Œc. 3:1; Thuc. 2:75; Isocr. Pan. 11, p. 43; 105, p. 62; 168, pp. 75–76; Plat. Pol. 7, 515, A; *ἀλλὰ τὰς μὲν εὕροιμεν ἂν πλείστων ἀγαθῶν αἰτίας γιγνομένας, τὰς δὲ τῶν μεγίστων κακῶν* Isocr. Panath. 225, p. 279; *Τὰ μὲν τῆς πόλεως οὕτως ὑπῆρχεν ἔχοντα, τὰ δὲ τοῦ Φιλίππου—, σκέψασθε πῶς.* Dem. de Cor. 235, p. 305; *τὰ μὲν εἶδε, τὰ δ' οὔ.* Plat. Phædr. 248, A; *—οἴονται τοὺς θεοὺς τὰ μὲν εἰδέναι, τὰ δ' οὐκ εἰδέναι·* Comm. 1:1, 19; *Καὶ τὰ μὲν νικώντων, τὰ δὲ νικωμένων,* Hel. 1:1, 5; Thuc. 7:15; Dem. de Cor. 45, p. 241; Isocr. Pan. 42, p. 49; *τὰ μὲν συναναλίσκων, τὰ δὲ συμπράττων, καὶ τὰ μὲν συμπείθων, τὰ δὲ βιαζόμενος,* Comm. 2:4, 6; *Τὰ μὲν κατηγορήσων—ἀνέβην ἐνθάδε—, τὰ δ' ὑπεραπολογησόμενος, τὰ δὲ ξυμβουλεύσων κτἕ.* Hel. 1:7, 16; Ages. 6:6; Thuc. 6:38; *καὶ φαμὲν οὐδένα ὅντινα οὐ τὰ μὲν αὐτὸν ἡγεῖσθαι τῶν ἄλλων σοφώτερον, τὰ δὲ ἄλλους ἑαυτοῦ,* Plat. Theæt. 170, A; *διὰ τὸ τὰς μὲν εἰδέναι ὅπως χρὴ ταλασιουργεῖν, τοὺς δὲ μὴ εἰδέναι.* Comm. 3:9, 11; *Καὶ τὸ λοιπὸν ὁ μὲν ἦρχεν, οἱ δὲ ἐπείθοντο,* 2:2, 5; Thuc. 2:65; *Ἐκ τούτου οἱ μὲν ἥσυχοι προῆγον, ὁ δέ—* 6:3, 11; Thuc. 1:90; *—τοὺς μὲν τιμωρεῖσθαι, τῶν δὲ ἐφίεσθαι,* Id. 2:42; Isocr. Pan. 158, p. 73; Panath. 241, p. 283; Æschin. adv. Ctes. 43, p. 59; Isocr. Pan. 117, p. 65; *ὥστε τοὺς μὲν λόγοις ἡμῶν διιστάναι, τοὺς δὲ ξυμμάχων ἐλπίδι ἐκπολεμοῦν πρὸς ἀλλήλους, τοῖς δέ—* Thuc. 6:77; Dem. de Cor. 61, p. 245; Isocr. Pan. 136, p. 68; *ἀλλ' ὑποδήματα ποιεῖ ὁ μὲν ἀνδρεῖα, ὁ δὲ γυναικεῖα·* Cyr. 8:2, 5; Thuc. 1:18; Isocr. Pan. 87, p. 58; Plat. Phæd. 114, A; *Ἐπιμέλειαι μέντοι μοι δοκοῦσιν αἱ μὲν πάνυ πρὸς ἔχθραν ἄγειν, αἱ δὲ πάνυ διὰ χαρίτων εἶναι,* Hi. 9:1; Cyr. 7:5, 30; Æschin. adv. Ctes. 8, p. 54; Thuc. 1:23; *Τὰ δ' ἅρματα ἐφέρετο τὰ μὲν δι' αὐτῶν τῶν πολεμίων, τὰ δὲ καὶ διὰ τῶν Ἑλλήνων* 1:8, 20; Cyr. 6:2, 25; Lyc. in Leocr. 149, p. 169; *εἰ δὲ μέλλοιμεν οἱ μὲν καταλείψεσθαι, οἱ δὲ πλεύσεσθαι,* 5:6, 12; Cyr. 4:1, 18; Lyc. in Leocr. 44, p. 153; *ὀργῇ εἶχον οἱ πλείους τοὺς Ἀθηναίους, οἱ μέν—οἱ δέ—* Thuc. 2:8; *φέρετον τὼ ὁδώ, ἡ μὲν εἰς μακάρων νήσους, ἡ δ' εἰς τάρταρον.* Plat. Gorg. 524, A; *φρουροὺς δὲ πέμπουσαι αἱ πόλεις, αἱ μὲν εἰς Κόρινθον, αἱ δὲ εἰς Σικυῶνα,* Hel. 4:4, 14; Hi. 9:5; Cyr. 5:4, 8; *πορευόμενοι, οἱ μὲν τῇ ὁδῷ κατὰ τοὺς γηλόφους, οἱ δέ—* 3:4, 30; Plat. Phædr. 249, A; *—προπέμποντες, οἱ μὲν ἑταίρους, οἱ δὲ ξυγγενεῖς, οἱ δὲ υἱεῖς,* Thuc. 6:30; *—τῆς Φαρναβάζου ἀρχῆς πάσης, τῆς μὲν διὰ τὸ ἐκεῖθεν εἶναι, τῆς δὲ διὰ τὸ συνεστρατεύεσθαι κτἕ.* 5:6, 24; Isocr. Pan. 179, p. 78; *—δύο ἀνάγκη εἶναι τὴν τοιαύτην πόλιν, τὴν μὲν πενήτων, τὴν δὲ πλουσίων,* Plat. Pol. 8, 551, D; *—φόνος, ὁ μὲν κατ' αὐτὸν τὸν πόλεμον, ὁ δὲ διὰ τὸ στασιάζειν.* Thuc. 1:23; Plat. Hip. Maj. 295, C; de Leg. 8, 838, A; Theæt. 152, B; *ὁ θεός—οὐ τεταγμένως τὸ ἔτος ἄγει, ἀλλὰ τὸ μὲν τῷ πρωΐμῳ κάλλιστα, τὸ δὲ τῷ μέσῳ, τὸ δὲ τῷ ὀψιμωτάτω.* Œc. 17:4; Comm. 3:10, 13.

(*c*) Instances of the two foregoing usages combined are: *Ὁ μὲν ταῦτ' εἶπεν· ὁ δὲ Κῦρος κτἕ.* Cyr. 5:2, 21; ib. 7:3, 14; Hel. 5:4, 7; *ὁ μέν τις δίνην περιτιθεὶς τῇ γῇ ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ μένειν δὴ ποιεῖ τὴν γῆν, ὁ δέ—* Plat. Phæd. 39, B; Cyr. 3:1, 41; ib. 5:5, 39; Plat. Ep. 9, 358, A; *Καὶ τοῦ μὲν καταγελῶντα αὐτὸν ὁρῶν εὐφραίνετο, τὸν δέ τινα κτἕ.* Cyr. 1:4, 15; *—τὰς τελευταίας τάξεις—, τὴν μέν—, τὴν δέ—, τὴν δὲ μίαν κτἕ.* 6:3, 11; *Οἱ μὲν δὴ ἐν τῇ Πλαταιᾷ οὕτως ἐπεπράγεσαν· οἱ δ' ἄλλοι Θηβαῖοι, κτἕ.* Thuc. 2:5; 2:23; Cyr. 5:5, 39; *οἱ μὲν κελεύοντες ἐξιέναι, οἱ δέ τινες οὐκ ἐῶντες.* Thuc. 2:21; 8:94; Cyr. 6:1, 1; *Οἱ μὲν γὰρ δὴ φυγάδες ἠξίουν—· οἱ δέ—* Hel. 5:3, 10; Isocr. Pan. 161, p. 74; *τῶν ναυτῶν τῶν μέν—ἀπολλυμένων· οἱ δὲ θεράποντες, κτἕ.* Thuc. 7:13 (Bekker); *Καὶ ὁ μὲν ταῦτα εἶπεν· οἱ δὲ Ἕλληνες, κτἕ.* 1:4, 9; Hel. 2:4, 22; *Καὶ οἱ μὲν ἐν τούτῳ παρασκευῆς ἦσαν. Ὁ δὲ στρατός κτἕ.* Thuc. 2:17–18; *Ὁ μὲν οὕτως εἶπε· τοῖς δὲ φίλοις κτἕ.* Cyr. 2:2, 28; *—τὰ μὲν καὶ σὺ εἶπας, τὸ δὲ μέγιστον ἐγὼ οἶδα·* 2:5, 23; *—τὰ μὲν μιμήσεται τὴν προτέραν πολιτείαν, τὰ δὲ τὴν ὀλιγαρχίαν, —τὸ δέ τι καὶ αὐτῆς ἕξει ἴδιον;* Plat. Pol. 8, 547, D.

(*d*) After a Noun: *Καίτοι προστάται μὲν ὑμεῖς—ἐγένεσθε, προστάται δέ—Λακεδαιμόνιοι·* Dem. Phil. 3.

23, p. 116 ; ἀπάτης μὲν μεστὴ ἡ διὰ τῶν ὀμμάτων σκέψις, ἀπάτης δὲ ἡ διὰ τῶν ὤτων κτἕ. Plat. Phæd. 83, A ; ἔργον μὲν νυκτὸς λῦσαι ἵππους, ἔργον δὲ χαλινῶσαι, ἔργον δ' ἐπισάξαι, ἔργον δὲ θωρακίσασθαι, Comm. 3 : 3, 7 ; καὶ δόξῃ μὲν χρήματα κτητά, δόξα δὲ χρημάτων οὐκ ὠνητή, Isocr. ad Nicocl. 32, p. 21 ; τίς ἂν ἀνθρώπων θεῶν μὲν παῖδας ἡγοῖτο εἶναι, θεοὺς δὲ μή ; Plat. Apol. 27, D.

(*e*) After an Adjective : ὁρῶ γὰρ ὁμοίᾳ μὲν τροφῇ πάντας ἡμᾶς τὸ σῶμα ἀσκοῦντας, ὁμοίας δὲ συνουσίας παντας ἀξιουμένους, Cyr. 2 : 3, 8 ; Νῦν δὲ ἴσοι μὲν ἐκεῖνοι ἔσονται—' ἴσοι δὲ ἡμεῖς ὄντες μαχούμεθα, ib. 3 : 3, 17 ; μεσταὶ μὲν αἱ ὁδοί, μεστὰ δὲ τὰ οἰκήματα. Comm. 2 : 2, 4 ; σπανια μὲν ὁρῶντες τὰ ὤνια, σπάνια δ' ἔχοντες ὅτων ὠνοῖσθε, 7 : 6, 24 ; ἔρημοι μὲν ἦσαν οἱ ναοί, ἔρημοι δὲ αἱ φυλακαί Lyc. in Leocr. 38, p. 153 ; πρὸς φιλίαν μέγα μὲν ὑπάρχει τὸ ἐκ τῶν αὐτῶν φῦναι, μέγα δὲ τὸ ὁμοῦ τραφῆναι, Comm. 2 : 3, 4 ; Τοιούτῳ δὲ ὄντι ἀνδρὶ μέγα μέν μοι ἐδόκει εἶναι μὴ δοκεῖν ἀχαρίστως ἀποπέμψασθαι ἄνδρας εὐεργέτας, μέγα δὲ εὖ ἀκούειν ὑπὸ ἑξακισχιλίων ἀνθρώπων, τὸ δὲ μέγιστον κτἕ. 7 : 7, 23 ; λογίζομαι μικρὸν μέν τι ὑμῖν μέρος ἐμοῦ μετεσόμενον, μικρὸν δέ τι ἐμοὶ ὑμῶν· Cyr. 7 : 5, 44 ; —μέγιστον μὲν πόθον τοῦ ζῆν, μέγιστον δὲ φόβον τοῦ θανάτου ; Comm. 1 : 4, 7 ; τούτων δ' ἔστιν ἓν μὲν παισίν, ἓν δὲ ἐφήβοις, Cyr. 1 : 2, 4 ; —ἓν μὲν τῶν Συρακοσίων, ἓν δὲ τῶν ἄλλων Σικελιωτῶν, ἓν δὲ τῶν ξυμμάχων, Thuc. 7 : 43 ; Εἷς μέν, ἔφη, σύ, μία δ' ἐγώ, Plat. Symp. 202, C ; Καὶ τῶν ζευγῶν λαμβάνει ἓν μὲν Τιμασίων ὁ Δαρδανεύς, ἓν δὲ Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος, ἓν δὲ Φρυνίσκος ὁ Ἀχαιός· 7 : 5, 4 ; Hel. 7 : 4, 27 ; ναυσὶ δυοῖν μὲν Λακωνικαῖν, δυοῖν δὲ Κορινθίαιν Thuc. 6 : 104 ; δέκα μὲν Βοιωτοὶ ναῦς ὑπέσχοντο, δέκα δὲ Ἆγις. Id. 8 : 5 ; Cyr. 1 : 5, 5 ; —τριακοσίους μὲν ὁπλίτας, τριακοσίους δὲ πελταστὰς ἔχων 1 : 2, 3 ; —μύριοι μὲν τοξόται, μύριοι δὲ πελτασταί, μύριοι δὲ σφενδονῆται· Cyr. 1 : 5, 5 ; πολλὴ μὲν γάρ, ἔφη, εἰς Ἡράκλειαν πάλιν ἀπιέναι, πολλὴ δὲ εἰς Χρυσόπολιν διελθεῖν· —εἰς Κάλπης δὲ λιμένα— ἐλαχίστη ὁδός. 6 : 1, 16 ; ἐξωπλίζετο πολλοῖς μὲν καὶ καλοῖς χιτῶσι, πολλοῖς δὲ καὶ καλοῖς θώραξι Cyr. 6 : 4, 1 ; ib. 4 : 3, 19 ; ib. 8 : 1, 33 ; Hi. 7 : 1 ; Lac. 2 : 2 ; Thuc. 7 : 67 ; 7 : 70 ; Dem. de Cor. 27, p. 234 ; Andoc. de Pace 30, p. 27 ; de Myst. 104, p. 114 ; Antiph. Tetral. 3, 4, 2, p. 128 ; Plat. Protag. 326, A ; νεότης πολλὴ μὲν οὖσα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, πολλὴ δ' ἐν ταῖς Ἀθήναις κτἕ. Thuc. 2 : 8 ; Καὶ ἐνταῦθα πολλὴ μὲν κραυγὴ ἦν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος—, πολλὴ δὲ κραυγὴ τῶν ἀμφὶ Τισσαφέρνην κτἕ. 3 : 4, 45 ; καίτοι πολλὰ μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιῄτημαι, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα. Thuc. 7 : 77 ; Dem. de Cor. 27, p. 234 ; Ἐκ πολλῶν μὲν γὰρ καὶ κακῶν λόγων ηὐξημένος αὐτοῖς πάρεστιν, ἐκ πολλῶν δὲ καὶ πονηρῶν χρωμάτων, ἐκ πολλῶν δὲ καὶ δυςθύμων τε καὶ ἐξεστηκότων προςώπων ἤθροισται· Cyr. 5 : 2, 34 ; τοὺς δὲ τυράννους πολλοὺς μὲν παῖδας ἑαυτῶν ἀπεκτονότας, πολλοὺς δ' ὑπὸ παίδων αὐτοὺς ἀπολωλότας, πολλοὺς δὲ ἀδελφοὺς ἐν τυραννίσιν ἀλληλοφόνους γεγενημένους, πολλοὺς δέ— Hi. 3 : 8 ; πολλὰ μὲν πέμπων ἀναθήματα χρυσᾶ, πολλὰ δ' ἀργυρᾶ, Cyr. 7 : 2, 19 ; Apol. 17 ; Καὶ πολλὰ μὲν λόγια ἐλέγοντο, πολλὰ δὲ χρησμολόγοι ᾖδον κτἕ. Thuc. 2 : 8 ; Dem. de Cor. 81, p. 252 ; ἧκον πολλοὶ μὲν αὐτῶν κατακεκυλισμένοι ἀπὸ τῶν ἵππων, πολλοὶ δὲ καὶ λείαν πλείστην ἄγοντες. Cyr. 5 : 3, 1 ; ib. 4 : 5, 5 ; πολλοὶ μὲν γὰρ πόλεις ἔπεισαν—, πολλοὶ δὲ πολλοὺς ηὔξησαν—, πολλοὶ δέ— ib. 1 : 6, 45 ; Comm. 4 : 2, 35 ; Οὕτω δὴ πολλὰ μὲν βασιλέως ὦτα, πολλοὶ δὲ ὀφθαλμοὶ νομίζονται· Cyr. 8 : 2, 12 ; Thuc. 6 : 20 ; Plat. Phæd. 78, A ; —πολλοὺς μὲν χρηστοὺς εἶναι μὴ ὄντας, πολλοὺς δὲ τοὐναντίον ; Id. Pol. 1, 334, C ; Soph. 263, B ; Isocr. Archid. 49, p. 126 ; πολλοὺς μὲν ἔχθρας ἕνεκα ἀπέκτεινον, πολλοὺς δὲ χρημάτων. Hel. 2 : 3, 21 ; ἄνδρα — πολλὰ μὲν δὴ πρὸ ὑμῶν ἀγρυπνήσαντα, πολλὰ δὲ σὺν ὑμῖν πονήσαντα 7 : 6, 36 ; Comm. 2 : 9, 5 ; Ath. 3 : 2 ; Dem. de Cor. 213, p. 299 ; Lys. Or. Funeb. 39, p. 194 ; πολλῶν μὲν δεήσει, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα νῦν ἀνάγκη δαπανᾶν, Cyr. 1 : 6, 9 ; —πολὺν μὲν ὄλβον, πολλὴν δὲ εὐδαιμονίαν, μεγάλας δὲ τιμὰς καὶ ἑαυτοῖς καὶ τῇ πόλει περιάψειν. ib. 1 : 5, 9 ; Lys. in Theomn. 2, 9, p. 119 ; Plat. Pol. 7, 537, E ; ἔνθα πολὺς μὲν οἶνος, πολλὰ δὲ σῦκα, πολὺ δὲ ἔλαιον, Cyr. 6 : 2, 22 ; Hel. 3 : 3, 7 ; πλείω μὲν φυλάττειν δεῖ, πλείω δὲ ἄλλοις διανέμειν, πλείονα δὲ ἐπιμελούμενον πράγματα ἔχειν. Cyr. 8 : 3, 40 ; οἱ πλείστας μὲν στρατηγήσαντες στρατηγίας — ἀπέδειξαν, πλείστας δὲ ἄλλας ἀρχάς κτἕ. Andoc. de Myst. 147, p. 19 ; Ὃς δ' ἂν — πλεῖστα ἅρματα, πλείστους δὲ καὶ ἀρίστους ἱππέας ἀποδεικνύῃ, Cyr. 8 : 6, 11 ; Lac. 3 : 2 ; πάντα μὲν τὰ χαλεπώτατα ἐπιδόντας, πάντα δὲ τὰ δεινότατα παθόντας 3 : 1, 13 ; Cyr. 1 : 2, 1 ; ib. 1 : 5, 12 ; ib. 3 : 3, 51 ; Æschin. adv. Ctes. 97, p. 67 ; Plat. de Leg. 7, 797, E ; Σὺν μὲν γὰρ σοὶ πᾶσα μὲν ὁδὸς εὔπορος, πᾶς δὲ ποταμὸς διαβατός, 2 : 5, 9 ; ib. ; Plat. Pol. 6, 486, A ; Ἀλήθεια δὴ πάντων μὲν ἀγαθῶν θεοῖς ἡγεῖται, πάντων δὲ ἀνθρώποις. Id. de Leg. 5, 730, B–C ; —ὡς ἅπαντα μὲν χαλκόν, ἅπαντα δὲ φοινικᾶ φαίνεσθαι. Ages. 2 : 7 ; ἁπάντων μὲν στρατηγῶν παρόντων, ἁπάντων δὲ τῶν ῥητόρων, Dem. de Cor. 170, p. 285 ; ἁπάσης μὲν γῆς ἁμαρτόντα, πάντων δὲ σωμάτων, Antiph. Tetral. 2, 3, 5, p. 123 ; πάντων μὲν μετέχει γυνὴ ἐπιτηδευμάτων κατὰ φύσιν, πάντων δὲ ἀνήρ, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἀσθενέστερον γυνὴ ἀνδρός. Pol. 5 : 455, D–E ; πᾶς μὲν ἂν τις αἰσχυνθείη τὸν κακὸν σύσκηνον παραλαβεῖν, πᾶς δ' ἂν κτἕ. Lac. 9 : 4 ; πάντες μὲν ἐλέγετε σὺν Σεύθῃ ἰέναι, πάντες δ' ἐψηφίσασθε ταῦτα. 7 : 6, 14 ; Hi. 11 : 12 ; παντοῖα μὲν χρώματα, παντοῖα δὲ σχήματα, παντοῖα δὲ πνεύματα κτἕ. Plat. Phileb. 47, A ; ὀλίγοι μὲν αὐτῶν εἰς τὴν ἑσπέραν σίτου ἐγεύσαντο, ὀλίγοι δὲ πῦρ ἀνέκαυσαν, 3 : 1, 3 ; —ὅπως ὡς ἐλάχιστα μὲν ὄψοιτο, ἐλάχιστα δ' ἀκούσοιτο, ἐλάχιστα δ' ἔροιτο ; Œc. 7 : 5 ; —σκεπτέον εἶναι, ὅπως ἐλάχιστα μὲν τραύματα λάβωμεν, ὡς ἐλάχιστα δὲ σώματα ἀνδρῶν ἀποβάλωμεν. 4 : 6, 10 ; —ὃς μόνος μὲν πρὸς θεῶν ἀσεβής, μόνος δὲ πρὸς ἀνθρώπων αἰσχρός ; 2 : 5, 20 ; Οὐκοῦν ἡδὺ μὲν θέρους ψυχεινὴν ἔχειν, ἡδὺ δὲ χειμῶνος ἀλεεινήν ; Comm. 3 : 8, 9 ; ib. 3 : 8, 10 ; ἡδεῖαι μὲν αἱ ἀντιβλέψεις, ἡδεῖαι δὲ αἱ ἐρωτήσεις, ἡδεῖαι δὲ αἱ ἀποκρίσεις, ἥδισται δέ — αἱ μάχαι Hi. 1 : 35 ; δίκαια μὲν γὰρ λέγοντες πολλοὶ ἄδικα ποιοῦσι, δίκαια δὲ πραττόντων κτἕ. Comm. 4 : 4, 10 ; —βλαβερῷ μὲν πρὸς οὐσίαν, βλαβερῷ δὲ πρὸς τὴν τοῦ σώματος ἕξιν, πολὺ δὲ βλαβερωτάτῳ πρός κτἕ. Plat. Phædr. 241, C ; φύσει βασιλικὴν μὲν ψυχήν, βασιλικὸν δὲ νοῦν ἐγγίγνεσθαι Id. Phileb. 30, D ; νόμους ἔθεσθε — ἐπ' ἀδήλοις μὲν τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδήλοις δὲ τοῖς ἀδικησομένοις. Dem. in Mid. 30, p. 524 ; Ἱκανὸς μὲν γὰρ — φροντίζειν ἦν—, ἱκανὸς δὲ καὶ ἐμποιῆσαι κτἕ. 2 : 6, 8 ; Hel. 5 : 3, 22 ; Plat. Theæt. 170, B ; ἑκόντων μὲν ἡγήσατο Μήδων, ἑκόντων δὲ Ὑρκανίων, Cyr. 1 : 1, 4 ; —μόνιμοι μὲν ἐν μαθήμασι, μόνιμοι δ' ἐν πολέμῳ Plat. Pol. 7, 537, D.

(*f*) After a Pronoun : Ἐμοὶ μὲν τοίνυν — δοκεῖ σὲ μέν, ὦ Σπιθριδάτα, τύχῃ ἀγαθῇ διδόναι Ὀτυῒ τὴν θυγατέρα, σὲ δὲ λαμβάνειν. Hel. 4 : 1, 14 ; Σοὶ μὲν τοῦτο ὅτι προθύμως με ἱππεύειν διδάσκεις, σοὶ δὲ ὅτι μοι παλτὸν ἔδωκας, —σοὶ δὲ ὅτι τὸν πάππον καλῶς θεραπεύεις, σοὶ δέ— Cyr. 1 : 3. 7 ; καὶ σὺν ὑμῖν μὲν ἂν οἶμαι εἶναι τίμιος ὅπου ἂν ὦ, ὑμῶν δὲ ἔρημος ὢν κτἕ. 1 : 3, 6 ; Τοῦτο μὲν γὰρ Ὀλυνθίοις τετταράκοντ' ἀπέχων τῆς πόλεως στάδια εἶπεν—· τοῦτο δ' εἰς Φωκέας ὡς πρὸς συμμάχους ἐπορεύετο, Dem. Phil. 3, 11, p. 113 ; in Lept. 59–60, pp. 474–475 ; Antiph. 1, 11, p. 112 ; de Caede Her. 50, p. 135 ; τοῦτο μὲν οἷς ὑμεῖς ἐναντία μαχεσάμενοι διηλλάγητε—, τοῦτο δὲ οὓς φεύγοντας κατήγαγετε, τοῦτο δὲ οὓς κτἕ. Andoc. de Myst. 103, p. 14 ; ἀπόρως ἔχει μοὶ περὶ τοῦ πράγματος, ὦ ἄνδρες, τοῦτο μέν, εἰ—, τοῦτο δέ, εἰ κτἕ. Antiph. 1, 1, p. 111 ; κατ' ἀμφότερ' ἄξιός ἐστ' ἀπολωλέναι, τοῦτο μέν, εἰ—, τοῦτο δ', εἰ κτἕ. Dem. in Aristog. 1, 38, p. 781 ; Τοῦτο μὲν γάρ, εἰ—. Τοῦτο δ', εἰ κτἕ. Isocr. Pan. 21–22, pp. 44–45 ; Τοῦτο μὲν γάρ, εἰ — Τοῦτο δέ— Lyc. in Leocr. 62, p. 156 ; Ἐκ τούτου μὲν δή — Ἐκ τούτου δέ— 5 : 8, 26–9, 1 ; —ὡς οὗτοι μὲν εἴησαν οἱ βιαζόμενοι ταῦτα—, οὗτοι δὲ οἱ πριάμενοι—, οὗτοι δέ— Hel. 5 : 3, 12 ; αὐτὸς μὲν ἄρξας τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους πίστεως καὶ φιλίας, αὐτὸς δέ— ib. 2 : 3, 28 ; —τὰ αὐτὰ μὲν ἐν πόλει, τὰ αὐτὰ δ' ἐν ἑνὸς ἑκάστου ψυχῇ γένη ἐνεῖναι Plat. Pol. 4, 441, C ; —ἄλλο μὲν ἀγαθόν, ἄλλο δὲ καλὸν εἶναι Comm. 3 : 8, 5 ; Plat. Phæd. 99, B ; Phileb. 56, D ; Theæt. 149, E ; πρὸς ἄλλα μὲν ἀγαθόν, πρὸς ἄλλα δὲ καλόν ἐστιν. Comm. 3 : 8, 5 ; ὅταν δὲ ἑτέραν μὲν φωνὴν

ἀφιῇ ὁ νόμος, ἑτέραν δὲ ὁ ῥήτωρ, Æschin. adv. Ctes. 16, p. 56; Plat. Apol. 18, D; ὥς τισι μὲν ὂν καλόν, τισὶ δὲ αἰσχρόν. Id. Symp. 211, A; ἅρματα ἡλίσκετο, ἔνια μὲν καί — ἔνια δὲ καί κτἕ. Cyr. 5 : 4, 8; Ὅτι τοσοῦτοι μέν, ἔφη, Περσῶν ἐσπούδασαν περὶ σέ, τοσοῦτοι δὲ Μήδων, τοσοῦτοι δὲ Ὑρκανίων, πάντες δέ— Cyr. 5 : 4, 13; Οὐ τοσαῦτα μὲν πεδία—, τοσαῦτα δὲ ὄρη—, τοσοῦτοι δ' εἰσὶ ποταμοί κτἕ. 2 : 5, 18; τοιαῦτα μὲν πεποίηκε, τοιαῦτα δὲ λέγει· 1 : 6, 9; Plat. de Leg. 2, 671, E; Τίνι μὲν γάρ—; Τίς δέ—; Τίνος δέ— Cyr. 8 : 2, 8; Τίς μὲν γάρ—; Τίνος δέ—; Τίς δέ—; Τίνα δὲ νέον κτἕ. Ages. 11 : 15; Καὶ οὓς μὲν ἂν μαλακοὺς τῶν ξένων αἰσθάνηται, ἐκβάλλει, οὓς δ' ἂν ὁρᾷ κτἕ. Hel. 6 : 1, 6; Œc. 7 : 36; Thuc. 1 : 70; 2 : 65; Dem. de Cor. 4, p. 226; 35, p. 237; 60, p. 245; 119, p. 267; Æschin. adv. Ctes. 193, p. 81; Isocr. Pan. 176, p. 77; de Perm. 194; Plat. Euthyphr. 6, E; Phæd. 100, A; Symp. 197, A; Ὃν μὲν τρόπον—. Ἃ δέ— Dem. in Olymp. 35–36, p. 1177; Ἐν ᾧ μέν—εἰς ὃ δέ— Antiph. de Caede Her. 22, p. 132; πόλεις Ἑλληνίδας ἃς μὲν ἀναιρῶν, εἰς ἃς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγων, Dem. de Cor. 71, p. 248; ὃν μέν — ἀφ' οὗ δέ— Id. in Aristog. 1, 42, p. 783; Καὶ περὶ ὧν μὲν ἐστί τις ἀμφισβήτησις, —· ἃ δέ— Id. de Cor. 131, p. 271; Ὅςτις μὲν γάρ, —κρίνει—· ὅςτις δέ— Id. de Chers. 69, p. 107; Εἶτα ὅ τι μὲν ἂν δοκῇ ἡμῖν τῆς δικαιοσύνης ἔργον εἶναι, πρὸς τὸ δέλτα τιθῶμεν, ὅ τι δ' ἂν τῆς ἀδικίας, πρὸς τὸ ἄλφα; Comm. 4 : 2, 13; ὅσῳ μὲν θᾶττον ἔλθοι, τοσούτῳ ἀπαρασκευοτέρῳ βασιλεῖ μαχεῖσθαι, ὅσῳ δὲ σχολαίτερον, τοσούτῳ κτἕ. 1 : 5, 9; Ὅσοι μὲν γὰρ ἐπεποιήκεσάν τι βιαιότερον καὶ ἐφοβοῦντο, —ὅσοι δέ— Hel. 2 : 4, 23; Œc. 9 : 9–10; Is. de Pyrrhi Her. 60, p. 44; Plat. Theæt. 148, A; Ὅσα μὲν οὖν μὴ φανερὸς ἦν ὅπως ἐγίγνωσκεν, —ὅσα δὲ πάντες ᾔδεσαν, κτἕ. Comm. 1 : 1, 17; ib. 2 : 8, 6; Cyr. 5 : 4, 34; Dem. de Chers. 2–3, p. 90; de Class. 15, p. 182; Lyc. in Leocr. 9, p. 149; Ὅσον μὲν δὴ ἦν ἐκ Πελοποννήσου στράτευμα, —ὅσοι δὲ ἦσαν ἀπὸ Πριήνης κτἕ. Hel. 3 : 2, 17; Dem. in Aristocr. 126, pp. 661–662; διαθεώμενος αὐτῶν ὅσην μὲν χώραν καὶ οἵαν ἔχοιεν, ὡς δὲ ἄφθονα τὰ ἐπιτήδεια, ὅσους δὲ θεράποντας, ὅσα δὲ κτήνη, 3 : 1, 19; ὁπόσοι μὲν μαστεύουσι ζῆν— ὁπόσοι δέ— 3 : 1, 43; Œc. 4 : 8; Andoc. de Myst. 3, p. 1.

(g) After a Verb, (1) finite: ὁρᾶτε μέν, ὦ ἄνδρες, τὴν βασιλέως ἐπιορκίαν καὶ ἀσέβειαν, ὁρᾶτε δὲ τὴν Τισσαφέρνους ἀπιστίαν, 3 : 2, 4; 2 : 5, 13; Cyr. 4 : 3, 16; Hel. 7 : 5, 22; Thuc. 6 : 88; Ὁ γὰρ ταῦτα ἔχων πλουτεῖ μὲν ὄντων φίλων πολλῶν, πλουτεῖ δὲ καί κτἕ. 7 : 7, 42; Comm. 2 : 1, 32; Hi. 6 : 2; 6 : 16; Lac. 5 : 4; Thuc. 3 : 38; Æschin. adv. Ctes. 25, p. 57; ἔστι μὲν ὅτε — δοκοῦμεν ἥδεσθαι—, ἔστι δ' ὅτε κτἕ. Hi. 1 : 5; Æschin. adv. Ctes. 63, p. 71; Οἷον πῦρ ἔστι μέν που παρ' ἡμῖν, ἔστι δ' ἐν τῷ παντί. Plat. Phileb. 29, B; Crat. 409, A; Καὶ γὰρ οὖν ἐπίστευον μὲν αὐτῷ αἱ πόλεις ἐπιτρεπόμεναι, ἐπίστευον δ' οἱ ἄνδρες· 1 : 9, 8; 5 : 8, 20; Hel. 5 : 13, 5; ἐξείη μὲν ἂν σοι ἕνεκεν ἀσφαλείας, —πορεύεσθαι, ἐξείη δ' ἂν αὐτοῦ μένοντι τοῦτο πράττειν. Hi. 11 : 10; ἔστι μὲν τῷ καλῷ πρὸς δρόμον ἀνθρώπῳ ἄλλος ἀνόμοιος καλὸς πρὸς πάλην, ἔστι δὲ ἀσπὶς καλὴ πρός κτἕ. Comm. 3 : 8, 4; Plat. Gorg. 472, C; Theæt. 192, D; ἔστι μὲν ἃ τῶν ἄθλων δὶς ἕκαστος ἐνικήθη, ἔστι δὲ ἃ δὶς οἱ αὐτοὶ ἐκηρύχθησαν. Hel. 4 : 5, 2; ἔνι μέν—ἔνι δέ—Plat. Crat. 412, C; (2) after an Infinitive: ἔθηκε γὰρ αἰδεῖσθαι μὲν ἐςιόντα ὀφθῆναι, αἰδεῖσθαι δ' ἐξιόντα. Lac. 1 : 5; Τὸ δὲ ἐμφῦσαι μὲν ἔρωτα τῆς τεκνοποιίας, ἐμφῦσαι δὲ ταῖς κτἕ. Comm. 1 : 4, 7; Hi. 6 : 4; οὐκ ἐνεῖναι μὲν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν τὸ κελεῦον, ἐνεῖναι δὲ τὸ κωλῦον πιεῖν, Plat. Pol. 4, 439, C; Phileb. 12, D; Ἤλασαν μὲν οὖν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἐναγεῖς τούτους, ἤλασε δὲ καὶ Κλεομένης κτἕ. Thuc. 1 : 126; Ἐπειδὴ γὰρ ἐξηπάτησθε μὲν ὑμεῖς—, ἐξηπάτηντο δὲ οἱ ταλαίπωροι Φωκεῖς Dem. de Cor. 42, p. 240; περιειργάσμαι μὲν ἐγὼ περὶ τούτων εἰπών, περιείργασται δ' ἡ πόλις ἡ πεισθεῖσα ἐμοί, ib. 72, p. 248; ὅπως ὁρῷεν μὲν εἴ τινες νυκτὸς προσίοιεν διὰ τὸ πῦρ, μὴ ὁρῷντο δὲ ὑπὸ τῶν προσιόντων. Cyr. 3 : 3, 25; (3) after a Participle: ἄλλος ἀνέστη, ἐπιδεικνὺς μὲν τὴν εὐήθειαν τοῦ τὰ πλοῖα αἰτεῖν κελεύοντος, —ἐπιδεικνὺς δὲ ὡς κτἕ. 1 : 3, 16; 7 : 6, 14; 7 : 6, 33; Hel. 2 : 3, 25; Hi. 2 : 2; Ages. 9 : 5; Dem. in Aristocr. 162, p. 674; Æschin. adv. Ctes. 24, p. 57; Plat. Phædr. 246, D; Οἱ δὲ πολέμιοι ὁρῶντες μὲν τοὺς ἀμφὶ Χειρίσοφον εὐπετῶς τὸ ὕδωρ περῶντας, ὁρῶντες δέ— 4 : 3, 21; 4 : 3, 23; 5 : 6, 15; —ἀθυμία ἦν τοῖς Ἕλλησιν, ὁρῶσι μὲν τοῦ ποταμοῦ τὴν δυςπορίαν, ὁρῶσι δὲ τοὺς διαβαίνειν κωλύσοντας, ὁρῶσι δέ— 4 : 3, 7; 2 : 6, 21; ἐξὸν μὲν νυκτὸς ἰέναι, ἐξὸν δὲ ἀπελθεῖν κτἕ. 4 : 6, 13; —ἐξὸν μὲν εἰρήνην ἔχειν—, ἐξὸν δὲ χρήματα ἔχειν 2 : 6, 6; καὶ λαμβάνων μὲν μὴ δύναται ἀποδιδόναι, μὴ λαμβάνων δὲ τὸν μὴ διδόντα μισεῖ, Comm. 2 : 6, 2; Cyn. 13 : 12; Plat. de Leg. 11, 916, C; —τὰ τεταγμένα μὲν ποιεῖ τῇ πόλει, τὰ τεταγμένα δὲ λαμβάνει, Cyr. 1 : 3, 18; Καὶ ἐγένοντο μέν, —γενόμενοι δὲ οὐδὲν ὤνησαν. ib. 7 : 2, 20; Hel. 2 : 3, 11; τούτους δὲ ἐμπεσεῖν μὲν εἰς τὸν Τάρταρον ἀνάγκη, ἐμπεσόντας δὲ αὐτούς κτἕ. Plat. Phæd. 114, A; ἀναστάτους μὲν πόλεις, ἀνάστατα δὲ ἔθνη φίλια πυρὶ καταφθείραντες, Id. de Leg. 3, 697, D.

(h) After an Adverb: Ἀλλὰ γὰρ ἐνταῦθα μὲν ἀφῆκεν αὐτόν· —ἐνταῦθα δ' ἐπεβούλευεν. Antiph. de Caede Her. 62, p. 136; Βούλει οὖν — γράψωμεν ἐνταυθὶ μὲν δέλτα, ἐνταυθὶ δὲ ἄλφα; Comm. 4 : 2, 13; —ἔνθα μὲν ἕνα, ἔνθα δὲ δύο πολεμίους ἀπαντῶντας, Hel. 3 : 3, 5; Plat. Symp. 211, A; τῇ μὲν γὰρ ἄνοδον, τῇ δὲ εὔοδον εὑρήσομεν τὸ ὄρος· 4 : 8, 10; Thuc. 5 : 73; Dem. de Chers. 67, p. 106; Plat. Symp. 211, A; καὶ τὸ ὄναρ πῇ μὲν ἔκρινεν ἀγαθόν, ὅτι — πῇ δὲ καὶ ἐφοβεῖτο, ὅτι κτἕ. 3 : 1, 12; —ἐρύματα ἔχοντες ἔνθεν μὲν τὸν Τίγρητα, ἔνθεν δὲ τὴν διώρυχα· 2 : 4, 22; Εἶτα οὗ μὲν ἦν παρ' ἐμοῦ δίκην — λαβεῖν — οὗ δ' ἐγώ κτἕ. Dem. de Cor. 124–125, p. 269; in Aristocr. p. 630; Οὐ χωρὶς μὲν πρὸς τὴν πολιτικὴν δύναμιν, χωρὶς δ' ἐν Ἀμφίσσῃ πρὸς τοὺς ξένους διαγωνίσασθαι, κτἕ. Æschin. adv. Ctes. 147, p. 74; Plat. Phæd. 64, C; Theæt. 167, E; Euthyd. 289, C; φάσκων ποτὲ μὲν ἀνάξειν αὐτοὺς παρὰ βασιλέα, ποτὲ δὲ οἴκαδε ἀποπέμψειν, Hel. 1 : 4, 6; ib. 6 : 2, 30; Isocr. Panath. 133, p. 260; Plat. Phæd. 74, B; Men. 88, D; Soph. 259, C; —οὐδὲ ποτὲ μέν, ποτὲ δ' οὔ, Id. Symp. 211, A; καὶ ποτὲ μὲν ὡς δύο ἀντιταττομένων μιμούμενος ὠρχεῖτο, ποτὲ δὲ ὡς πρὸς ἕνα ἐχρῆτο ταῖς πέλταις, ποτὲ δ' ἐδινεῖτο κτἕ. 5 : 9, 9; Lac. 11 : 4; ποτὲ μὲν ὠφελοῦντα, ποτὲ δὲ βλάπτοντα κτἕ. Comm. 4 : 2. 32; Plat. Theæt. 170, C; καὶ ὅτε μὲν καὶ πλεόνων ἐπιόντων, ὅτε δ' ἐξ ἀνάγκης κτἕ. Thuc. 7 : 27; Ἄλλοτε μὲν γὰρ ἀλλοῖος ἵππος παραπίπτει, ἄλλοτε δὲ ἄλλως ὁ αὐτὸς ὑπηρετεῖ. Hip. 6 : 16; 8 : 9; —αὐτὰ ταῦτα ἔστιν ἐνίοτε μὲν δικαίως, ἐνίοτε δὲ ἀδίκως ποιεῖν; Plat. Pol. 1, 331, C; ἄλλο τι ἐνίοτε μὲν ὁρῶ αὐτούς, ἐνίοτε δὲ οὔ, Id. Theæt. 192, D; Gorg. 470, B; —ἅμα μὲν πιεζομένους, ἅμα δὲ καὶ ταραττομένους· 3 : 4, 19; 5 : 10, 14; Cyr. 3 : 1, 2; Hel. 6 : 2, 30; Thuc. 2 : 20; 4 : 103; 7 : 5; 7 : 68; 8 : 1; 8 : 47; Dem. de Cor. 219, p. 301; in Neær. 83, p. 1373; Æschin. adv. Ctes. 64, p. 62; Isocr. Pan. 4, p. 42; Antiph. 1, 16, p. 113; Plat. Protag. 310, E; Pol. 4, 439, E; —τοὺς ἅμα μὲν εὐσεβεῖν βουλομένους, ἅμα δὲ τοῦ συμφέροντος ἐνθυμουμένους; Isocr. Pan. 184, p. 79; —ὅτι ἅμα μὲν ἐγυμνάζοντο, ἅμα δὲ εὐθυμοῦντο, ἅμα δὲ ἐνίκων κτἕ. Cyr. 2 : 3, 19; ib. 6 : 1, 24; Ὁ δὲ νεανίσκος ἅμα μὲν ὁρῶν—ἅμα δὲ αἰσθανόμενος — ἅμα δὲ θεραπεύων — ἅμα δὲ αἰσθανόμενος κτἕ. ib. 5 : 1, 18; νύκτωρ μὲν ἀναιρεθέντος, νύκτωρ δ' ἐντιθεμένου εἰς τὸ πλοῖον, Antiph. de Caede Her. 45, p. 134; —ἦν πολλάκις μὲν οἴκοι, πολλάκις δὲ ἐπὶ τῶν κοινῶν τῆς πόλεως βωμῶν, Comm. 1 : 1, 2; Cyr. 3 : 2, 25; Plat. Protag. 327. C; διῆγον δ' ἐν συμποσίοις πολλάκις μὲν μέχρι τοῦ ἐπιλαθέσθαι πάντων—πολλάκις δὲ μέχρι — πολλάκις δὲ μέχρι κτἕ. Hi. 6 : 2; Καὶ ταχὺ μὲν τοῖς ἡλικιώταις συνεκέκρατο ὥςτε οἰκείως διακεῖσθαι, ταχὺ δὲ τοὺς πατέρας αὐτῶν ἀνήρτητο, Cyr. 1 : 4, 1; ib. 4 : 3, 13; ταχὺ μὲν παρήγγελλον, ταχὺ δὲ τὰ παραγγελλόμενα ἐποίουν, ἐν ὀλίγῳ δὲ χρόνῳ ἐγένοντο κτἕ. ib. 2 : 4, 2; εὐθὺς μὲν αὐτοῦ οἱ παῖδες ἐστασίαζον, εὐθὺς δὲ πόλεις καὶ ἔθνη ἀφίσταντο, ib. 8 : 8, 2; Lac. 2 : 1; οὕτω μὲν δὴ εὖ κλῦσαι τὸ ἔκπωμα ὥςπερ τὸν Σάκαν ἑώρα, οὕτω δὲ στησάντα κτἕ. Cyr. 1 : 3, 9; Plat. Protag. 325, B; —οὕτω μὲν πολλῶν ὄντων πολεμίων, οὕτω δὲ τεθαρρηκότων. 6 : 1, 12; Ἰδίᾳ δὲ πῶς μὲν ἄν τις ἧττον ὑπὸ πόλεως ζημιοῖτο, πῶς δ' ἂν μᾶλλον τιμῷτο κτἕ. Comm. 4 : 4, 17; ὁμοίως μὲν ὡπλι-

σμένοι εἰσίν, ὁμοίως δὲ τεταγμένοι· Cyr. 6 : 4, 17; Hi. 10 : 5; Plat. Protag. 319, D; —εὖ μὲν αὐτῷ εἶχον τὰ σώματα οἱ στρατιῶται—, εὖ δὲ τὰς ψυχάς κτἕ. Cyr. 3 : 3, 9; Thuc. 3 : 42; ἢν τῶν στρατιωτῶν εὖ μὲν τὰ σώματα ἠσκημένα ᾖ, εὖ δὲ αἱ ψυχαὶ τεθηγμέναι, εὖ δὲ αἱ πολεμικαὶ τέχναι μεμελετημέναι ὦσιν, Cyr. 1 : 6, 41; —ἥδιον μὲν ἂν Κλεινίᾳ τὰ ὄντα διδοίην—, ἥδιον δ' ἂν δουλεύοιμι κτἕ. Symp. 4 : 14; —αἰσθάνεσθε ὡς ἀθύμως μὲν ἦλθον ἐπὶ τὰ ὅπλα, ἀθύμως δὲ πρὸς τὰς φυλακάς· 3 : 1, 40; χαλεπῶς μὲν αὐτοὺς ζῶντας ὁρῶσι, χαλεπῶς δ' ἀποκτείνουσιν. Hi. 6 : 15; ib.; μετρίως μὲν γὰρ φιλοσοφίας ἔχειν, μετρίως δὲ πολιτικῶν, Plat. Euthyd. 305, D; Μέγα μέν, ὦ Κλεινία, φρονοῦσιν αἱ Ἀθῆναι, μέγα δὲ καὶ ἡ Σπάρτη, Id. de Leg. 6, 753, A; Δεῖ οὖν πολὺ μὲν τοὺς ἄρχοντας ἐπιμελεστέρους γενέσθαι τοὺς νῦν τῶν πρόσθεν, πολὺ δὲ τοὺς ἀρχομένους εὐτακτοτέρους κτἕ. 3 : 2, 30; Cyr. 6 : 2, 14; οὐδ' εἰ ἔτι μὲν μείους γένοιντο, ἔτι δὲ κάκιον πράξειαν. 1 : 9, 10; Ἐκείνων γοῦν ἧττον μὲν ἂν φωνὴν ἀκούσαις—, ἧττον δ' ἂν ὄμματα μεταστρέψαις κτἕ. Lac. 3 : 5; —ὡς ἂν ἥκιστα μὲν ἐξαπατῷτο καὶ πῶλον καὶ ἵππον ὠνούμενος, ἥκιστα δ' ἂν διαφθείραι χρώμενος, μάλιστα δ' ἄν κτἕ. Hip. 9 : 1; ὥςτ' ἐκεῖ ἥκιστα μὲν ὕβριν, ἥκιστα δὲ παροινίαν, ἥκιστα δὲ αἰσχρουργίαν — ἐγγίγνεσθαι. Lac. 5 : 6.

(3) When the words opposed or compared depend on Prepositions whether Different or the Same, μέν and δέ follow the Prepositions; as,

(*a*) When the Prepositions are Different: ἐν μὲν τῷ στρατοπέδῳ πῦρ νύκτωρ οὐκ ἔκαε, πρὸ δὲ τοῦ στρατεύματος φῶς ἐποίει, Hel. 6 : 2, 29; μὴ νόμιζε τὴν ἐπιμέλειαν ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις πράγμασι χρησίμην εἶναι, πρὸς δὲ τὸ βελτίους ἡμᾶς — γίγνεσθαι μηδεμίαν δύναμιν ἔχειν· Isocr. ad Nicocl. 12, p. 17; πρὸς μὲν Ἆγιν οὐκ ἐτράποντο, ἐς δὲ τὴν Λακεδαίμονα. Thuc. 8 : 5; εἰ ἐπὶ μὲν τοῦ λόγου αὐτίκα μάλα φήσει ποιητὸν εἶναι, ἐν δὲ τῇ διαμαρτυρίᾳ κτἕ. Dem. in Leoch. 51, p. 1095; Isocr. Areop. 15, p. 142; ἐπὶ μὲν τὸ ἀμύνασθαι οὐκέτι ἐτράποντο, εἰς δὲ τὸ Ἥραιον κατέφυγον κτἕ. Hel. 4 : 5, 5; —ἐπὶ μὲν τοὺς Ἕλληνας καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν στρατευομένους, πρὸς δὲ τοὺς βαρβάρους κτἕ. Isocr. Pan. 128, p. 67; ἐπὶ μὲν τὸ βάθος τὴν ποδοστράβην ἐπιθεῖναι κατωτέρω ἰσόπεδον, περὶ δὲ τὴν στεφάνην τὸν βρόχον τῆς σειρίδος, Cyn. 9 : 15; κατὰ μὲν θάλατταν προδεδυστύχηκεν, ὑπὲρ δὲ τῆς χώρας κτἕ. Isocr. Pan. 141, p. 69; Σὺν μὲν γὰρ σοί—, ἄνευ δὲ σοῦ κτἕ. 2 : 5, 9; Cyr. 5 : 1, 26; —τῆς ὑπὸ μὲν τῶν ἐχθρῶν ἐγνωσμένης, ἐν δὲ ταῖς ἡμετέραις δυςπραξίαις γενενημένης; Isocr. Archid. 30, p. 121.

(*b*) When the Prepositions are the Same: ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὸ δόρυ ἔχων, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ βακτηρίαν· 2 : 3, 11; Cyr. 8 : 5, 16; Lac. 9 : 4; Cyn. 9 : 17; Thuc. 5 : 46; 7 : 44; Dem. de Cor. 71, p. 248; 268, p. 315; de Chers. 32, p. 97; 33, p. 98; 34, p. 98; Æschin. adv. Ctes. 220, p. 85; Isocr. Laud. Hel. 4, p. 209; de Perm. 78; Lys. in Epicr. 16, p. 179; Plat. Theæt. 167, E; Phileb. 30, C–D; Ἐν μὲν ἄρα τοῖς συμφωνοῦμεν, ἐν δὲ τοῖς οὔ. Id. Phædr. 263, B; Ἐν μὲν γὰρ ταῖς μικραῖς πόλεσιν. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις πόλεσι κτἕ. Cyr. 8 : 2, 5; —ἀρίστους — εἶναι ἐν μὲν γεωργίᾳ τους τὰ γεωργικὰ εὖ πράττοντας, ἐν δ' ἰατρείᾳ τοὺς τὰ ἰατρικά, ἐν δὲ πολιτείᾳ τοὺς τὰ πολιτικά· Comm. 3 : 9, 15; Εἰς μὲν ἄρα τὰς ἄξουσιν, εἰς δὲ τὰς εὐλαβήσονται. Plat. Pol. 5, 467, D; Πρὸς μὲν γὰρ τῷ — ἀπελθεῖν — Πρὸς δε τῷ — μὴ ἀπεσχῆσθαι κτἕ. Dem. in Aristog. 1, 54–55, pp. 786–787; Ἀλλ' ἔστι μὲν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, ἡ ἀρχὴ ἡ πατρῴα πρὸς μὲν μεσημβρίαν μέχρι οὗ—, πρὸς δὲ ἄρκτον μέχρι οὗ κτἕ. 1 : 7, 6; Comm. 2 : 2, 2; Thuc. 2 : 87; 5 : 105; Æschin. adv. Ctes. 152, p. 75; Isocr. Pan. 150, p. 72; 151, p. 72; 188, p. 80; de Perm. 154; Plat. Pol. 2, 375, C; Symp. 211, A; Καὶ εἴ τις ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ μὲν κλωγμῷ τὰ πραέα, ἐπὶ δὲ ποππυσμῷ τὰ χαλεπὰ προσφέροι, Hip. 9 : 10; ἐπὶ μὲν οἷς περὶ τῆς πόλεως ἦν εἰρηκώς, οὐκ ἠχθόμην—, ἐπὶ δὲ τοῖς περὶ Λακεδαιμονίων ἐλυπήθην κτἕ. Isocr. Panath. 231–232, p. 281; Lys. in Eratosth. 47, p. 124; Ἐπὶ μὲν τοίνυν ἐπῶν ποιήσει Ὅμηρον ἔγωγε μάλιστα τεθαύμακα, ἐπὶ δὲ διθυράμβῳ Μελανιππίδην, ἐπὶ δὲ τραγῳδίᾳ Σοφοκλέα, ἐπὶ δὲ ἀνδριαντοποιΐᾳ Πολύκλειτον, ἐπὶ δὲ ζωγραφίᾳ Ζεῦξιν. Comm. 1 : 4, 3; Ἐπὶ μὲν δὴ τοὺς ἑκόντας τιθέντας οὐ δεῖσθ' Ἀνδροτίωνος, ἐπὶ δὲ τοὺς ἐλλείποντας. Dem. in Androt. 44, p. 607; Thuc. 3 : 79; Παρὰ μὲν Κύρου δούλου ὄντος οὐδεὶς ἀπῄει πρὸς βασιλέα, —παρὰ δὲ βασιλέως πολλοὶ πρὸς Κῦρον ἀπῆλθον, 1 : 9, 29; Hi. 1 : 34; Dem. de Cor. 216, p. 300; in Phorm. 6, p. 908; Isocr. ad Dem. 34, p. 9; κατὰ μὲν τῶν ἐν αἰτίᾳ, —κατὰ δὲ τῶν ἑαλωκότων, Dem. in Aristocr. 36, p. 631; μέτεστι δὲ κατὰ μὲν τοὺς νόμους πρὸς τὰ ἴδια διάφορα πᾶσι τὸ ἴσον, κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν, κτἕ. Thuc. 2 : 37; Plat. Phileb. 36, A; κατὰ μὲν Ὅμηρον καὶ Ἡράκλειτον—, κατὰ δὲ Πρωταγόραν—, κατὰ δὲ Θεαίτητον κτἕ. Id. Theæt. 160, D; 167, B; —Λακεδαιμονίους ἀπὸ μὲν σφῶν — ἐλευθεροῦν νῦν τοὺς Ἕλληνας, ἀπὸ δ' ἐκείνων κτἕ. Thuc. 8 : 46; —ἐκ μὲν τῶν διὰ τοὺς τρόπους φιλουμένων οὐδὲν χαλεπὸν γεγενημένον, ἐκ δὲ τῆς ἀναιδοῦς κτἕ. Symp. 8 : 22; Thuc. 2 : 22; Dem. de Cor. 104, p. 260; 301, p. 326; de Class. 13, p. 181; Isocr. Pan. 158, p. 74; Areop. 5, p. 141; Plat. Pol. 2, 372, B; ἐκ μὲν ὧν αὐτοὶ συνεβούλευον τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα—, ἐκ δὲ ὧν ἡμᾶς ἐρεῖν ἔφασαν κτἕ. Dem. de Cor. 213, p. 299; Καὶ περὶ μὲν τροφῆς ἐπείσθην ἱκανὸν εἶναι ὑπάρχον—, περὶ δὲ ὑγιείας, κτἕ. Cyr. 1 : 6, 15; Thuc. 4 : 118; Dem. Ol. 1, 19, p. 14; in Timoth. 64, p. 1203; in Aphob. 3, 14, p. 848; Æschin. adv. Ctes. 9, p. 55; Lys. in Nicom. 31, p. 186; Isocr. Pan. 14–15, p. 43; 70, p. 54; Archid. 30, p. 121; Panath. 33, p. 239; 130, p. 259; 240, p. 283; Plat. Soph. 254, B; Phædr. 246, A; Io 531, C; Περὶ μὲν οὖν τούτων καὶ πρότερον εἰρήκαμεν, —περὶ δ' ὧν κτἕ. Isocr. Areop. 77, p. 155; περὶ μὲν ᾀσμάτων τε καὶ ἐπῶν ἐάσωμεν, περὶ δὲ ὧν κτἕ. Plat. Protag. 347, C; —διὰ τὴν ἐκείνων περὶ μὲν θεοὺς ἀσέβειαν, περὶ δὲ ἀνθρώπους ἀδικίαν. Cyr. 8 : 8, 7; Æschin. in Timarch. 113, p. 16; Plat. Theæt. 159, E; Ὃς ἀντὶ μὲν τοῦ μὴ νομίζειν θεούς, —ἀντὶ δὲ τοῦ διαφθείρειν τοὺς νέους, κτἕ. Comm. 1 : 2, 64; ἀντὶ μὲν τοῦ Θηβαίους μετὰ Φιλίππου συνεμβαλεῖν εἰς τὴν χώραν, —ἀντὶ δὲ τοῦ ἐν τῇ Ἀττικῇ τὸν πόλεμον εἶναι—, ἀντὶ δὲ τοῦ τοὺς λῃστὰς ἡμᾶς φέρειν—, ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ἑλλήσποντον ἔχειν Φίλιππον, κτἕ. Dem. de Cor. 230–231, p. 305; Isocr. de Pace 77, p. 174; Lys. in Nicom. 27, p. 186; —διὰ μὲν τῶν ὀφθαλμῶν ὁράμασιν ἡδομένους τε καὶ ἀχθομένους, διὰ δὲ τῶν ὤτων ἀκούσμασι, διὰ δὲ τῶν ῥινῶν ὀσμαῖς, διὰ δὲ τοῦ στόματος σίτοις τε καὶ ποτοῖς, κτἕ. Hi. 1 : 4; —διὰ μὲν τοὺς βοηθοῦντας σώζεσθαι, διὰ δὲ τὴν αὑτοῦ πονηρίαν μὴ ἀπολέσθαι. Lys. in Alcib. 1, 23, p. 141; ἀλλ' ὑπὲρ μὲν ὧν ἐλαττοῦνται μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσιν, ὑπὲρ δὲ τοῦ πλεονεκτεῖν κτἕ. Dem. pro Rhod. Lib. 10, p. 193; Ἀνελόμενοι γὰρ πόλεμον ὑπὲρ μὲν τῶν τελευτησάντων πρὸς Θηβαίους, ὑπὲρ δὲ τῶν παίδων κτἕ. Isocr. Pan. 58, p. 52; 64, p. 63; Archid. 93, p. 135; —ὑπὸ μὲν Ἀθηναίων ὑβριζόμενοι, ὑπὸ δὲ ὑμῶν ἀμελούμενοι. Thuc. 1 : 68; Æschin. adv. Ctes. 130, p. 72; —μέχρι μὲν ποῖ πρὸς τὸ τεῖχος ἤγαγεν ὁ Ἀγησίλαος, μέχρι δὲ ποῖ τὴν χώραν ἐδῄωσεν, Hel. 4 : 7, 5.

(4) When Conjunctions, including Conjunctive Words, denote opposition or mere comparison, μέν and δέ follow the Conjunctions whether Different or the Same; as,

(*a*) When the Conjunctions are Different: τὰ δ' ἐπιτήδεια ὅπου μὲν ἡμεῖς ἐληλύθαμεν ὑφ' ἡμῶν ἀνήλωται· ὅποι δὲ μὴ ἀφίγμεθα, κτἕ. Cyr. 6 : 1, 14; —ὅπου μὲν στρατηγὸς σῶς εἴη τὸν στρατηγὸν παρεκάλουν, ὁπόθεν δέ — ὅπου δέ— 3 : 1, 32; ὅπου μὲν ἂν κρατῶμεν, —εἰ δέ που κτἕ. 5 : 6, 13; Ὧι μὲν γὰρ ὁ αὐτὸς κλίνην στρώννυσι— · ὅπου δέ— Cyr. 8 : 2, 6; Ὅτε μὲν δὴ ταῦτα ἐνεθυμούμεθα, —. Ἐπειδὴ δὲ ἐνενοήσαμεν κτἕ. ib. 1 : 1, 3; Dem. in Aristocr. 127, p. 662; Isocr. de Perm. 82; ib. 195; Ὅταν μὲν οὖν εὖ πάσχειν δέῃ, —ἐπειδὰν δὲ πάθωμεν, κτἕ. Dem. in Lept. 57, p. 474; Isocr. ad Nicocl. 5, p. 15; ἵνα ὁπόταν μὲν τοῦτον λάβῃ, —ὅταν δέ— Hip. 10 : 6; ὁπόταν μὲν ὑπὸ χειμῶνος πεινῶσιν, εὐδίας γενομένης παύονται· ὅταν δὲ νοσήσωσιν, κτἕ. Antiph. 1, 2, 1, p. 116; Plat. Soph. 256, A–B; Καὶ γὰρ δὴ ἕως μὲν πόλεμος ἦν—, ἐπεὶ δὲ εἰρήνη ἐγένετο, 2 : 6, 2; ἕως μὲν νὺξ ἦν, ἀπιστοῦντες ἡσυχίαν εἶχον· ἐπεὶ δ' ἡμέρα τ' ἦν κτἕ. Hel. 5 : 4, 9; ἕως μὲν εἶχον ἡσυχίαν, οὐδὲν ἐνεκάλουν— · ἐπειδὴ δέ— Cyr. 7 : 2, 22; ἕως μὲν ἂν

παρῇ τις, χρῶμαι, ἐπειδὰν δέ— 1 : 4, 8 , Dem. Ol. 2, 21, p. 24 ; Lyc. in Leocr. 146, p. 169 ; *ἕως μὲν ἂν ἐῤῥωμένος ᾖ τις, οὐδὲν ἐπαισθάνεται—, ἐπὰν δέ*— ib. ; *ἕως μὲν ἂν ἡ περιφορὰ ᾖ κινουμένη καὶ ὁ ἥλιος, —εἰ δέ*— Plat. Theæt. 153, D ; *ἔστε μὲν πάντες ἐναντίοι ἤλαυνον, —ὡς δέ*— Cyr. 5 : 4, 7; *Και μέχρι μὲν ἀπὸ τοῦ ἴσου ἡγοῦντο, προθύμως εἰπόμεθα· ἐπειδὴ δέ*— Thuc. 3 : 10 ; 2 : 21 ; *Σὺ δὲ πρὶν μὲν ὑπηρετῆσαί τί σοι ἐμὲ ἐδέξω—· ἐπεὶ δέ*— 7 : 7. 46 ; *Οὐκοῦν πρὶν μὲν εἰρήνης τυχεῖν, —γράψειν ὁμολογεῖ, —ἐπειδη δέ*— Dem. de Fals. Leg. 41, p. 354 ; *Ὡς μὲν οὖν οὐδενὶ ἔνοχος τῶν κατηγορημένων ὁ διωκόμενός ἐστιν, ἀποδέδεικται. Ει δέ*— Antiph. Tetral. 3, 4, 9, p. 129 ; *Εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις τρόπος ἦν—. Ἐπει δέ*— Dem. de Class. 10–11, p. 180 ; *Εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε μόνον κατηγόρησεν Αἰσχίνης, —ἐπειδὴ δέ*— Id. de Cor. 9, p. 228 ; *ὅπῃ μὲν ἔχει περὶ ὧν ὁ λόγος ᾖ οὐ φροντίζουσιν, ὅπως δέ*— Plat. Phæd. 91, A ; *Ὅτι μὲν γάρ — ἀφίκοντο, σαφές ἐστιν· διότι δέ*— Thuc. 8 : 87; *Ὅτι μὲν οὖν τὸν αὐτὸν τρόπον τἀκεῖ καθέστηκεν—· ὡς δέ*— Isocr. Panath. 155, p. 265; *ὅτι μὲν οὖν οὐ καταδύσεσθε αὐτίκα μάλα εἴσεσθε· —ὥςτε δέ*— 3 : 5, 11 ; *Τῷ δ' ὕπνῳ ὅτι μὲν ἡδόμεθα δοκῶ μοι αἰσθάνεσθαι, ὅπως δὲ καὶ ᾧτινι καὶ ὁπότε, κτἕ.* Hi. 1 : 6 ; *Ἀλλ' ὅτι μὲν δὴ δεῖ βοηθεῖν, εἴποι τις ἄν, πάντες ἐγνώκαμεν, —τὸ δὲ ὅπως, τοῦτο λέγε.* Dem. Ol. 3, 10, p. 31 ; *Ὅτι μὲν ὀργίζεσθε, —ἢν δὲ τῷ θυμῷ χαριζώμεθα κτἕ.* 7 : 1, 25 ; *Καὶ μὴν ὅτι μὲν πολλοὺς ἐστεφανώκατ' ἤδη τῶν πολιτευομένων, ἅπαντες ἴσασιν, δι' ὅντινα δ' ἄλλον κτἕ.* Dem. de Cor. 90, p. 257.

(*b*) When the Conjunctions are the Same : *ὅπου μέν ἐστι χωρία ἐπιτήδεια καὶ θηρία, —ὅπου δὲ ταῦτα μὴ ὑπάρχει,* Hip. 8 : 10 ; *Ὅποι μὲν γὰρ ἄν, οἶμαι, μέρος τι τῆς πόλεως συναποσταλῇ, —ὅποι δ' ἂν κτἕ.* Dem. Phil. 1, 45, p. 53 ; *—ὁπότε μὲν τοῦ ἁρμόζοντος εἴην κριτής, οὕτω δέοι ποιεῖν, ὁπότε δέ*— Cyr. 1 : 3, 17; Isocr. Euag. 24, p. 193 ; *Ὅτι σε, φάναι, ὁρῶ, ὅταν μὲν τοῦ ἄρτου ἅψῃ, εἰς οὐδὲν τὴν χεῖρα ἀποψώμενον, ὅταν δὲ τούτων τινὸς θίγῃς, κτἕ.* Cyr. 1 : 3, 5 ; ib. 5 : 2, 33 ; ib. 8 : 5, 26; Comm. 4 : 2, 32; Symp. 2 : 25; Hip. 8 : 13; Dem. Ol. 2, 29, p. 26; in Androt. 23, p. 600; in Aristocr. 20, p. 627; Isocr. Panath. 133, p. 260 ; Plat. Symp. 173, C; *Ὡς μὲν στρατηγήσοντα ἐμὲ ταύτην τὴν στρατηγίαν μηδεὶς ὑμῶν λεγέτω· ὡς δὲ τῷ ἀνδρὶ ὃν ἂν ἕλησθε πείσομαι κτἕ.* 1 : 3, 15; Cyr. 5 : 2, 28 ; Œc. 8 : 18–19 ; Thuc. 1 : 40 ; Dem. Phil. 2, 3, p. 66 ; 2, 37, p. 74 ; Is. de Pyrrhi Her. 55, p. 43 ; *—θηρία ὡς μὲν καλά, ὡς δὲ μεγάλα, ὡς δὲ λιπαρὰ ἐφαίνετο.* Cyr. 1 . 4, 11 ; *πρὶν μὲν πεινῆν ἐσθίουσα, πρὶν δὲ διψῆν πίνουσα,* Comm. 2 : 1, 30; *εἴ τις ὑμῶν ὅτι μὲν οἱ πολέμιοι συλλέγονται δέδοικεν, ὅτι δὲ ἡμεῖς κτἕ.* Cyr. 6 : 2, 14 ; ib. 1 : 6, 40 ; Dem. ad Phil. Ep. 1–2, p. 152 ; in Leoch. 60, p. 1098 ; in Steph. 2, 1–2, p. 1129 ; Æschin. adv. Ctes. 234, p. 86; Lys. in Theomn. 2, 1, p. 119 ; *ἵνα μὲν ἡδέως φάγῃς, ὀψοποιοὺς μηχανωμένη, ἵνα δὲ ἡδέως πίνῃς, κτἕ.* Comm. 2 : 1, 30 ; *ει μὲν τῶν μυρίων ἐλπίδων μία τις ὑμῖν ἐστι σωθῆναι πολεμοῦντας βασιλεῖ, —ει δέ τοι μηδεμία σωτηρίας ἐστὶν ἐλπίς κτἕ.* 2 : 1, 19; Thuc. 1 : 53; 6 : 29; Dem. de Cor. 10, p. 228 ; 13, p. 229 ; 233, p. 305 ; de Fals. Leg. 42, p. 354 ; Æschin. adv. Ctes. 260, p. 90 ; Andoc. de Myst. 20, p. 4 ; Plat. Symp. 212, C ; Euthyd. 285, C ; Theæt. 170, E ; *ἡμεῖς οἰόμεθα, ει μὲν δέοι βασιλεῖ φίλους εἶναι, πλείονος ἂν ἄξιοι εἶναι φίλοι ἔχοντες τὰ ὅπλα ἢ παραδόντες ἄλλῳ, εἰ δὲ δέοι πολεμεῖν, κτἕ.* 2 : 1, 20 ; Hel. 5 : 4, 60 ; ib. 6 : 3, 13 ; *θαυμάζω ὅτι εἰ μέν τινι ὑμῶν ἀπηχθόμην, μέμνησθε, καὶ οὐ σιωπᾶτε, εἰ δέ τῳ κτἕ.* 5 : 8, 25 ; Plat. Gorg. 512, A ; *Εἰ μὲν οὖν ἄλλο τις βελτιον ὁρᾷ, ἄλλως ἐχέτω· ει δὲ μή,* 3 : 2, 37 ; 5 : 7, 31–32 ; Plat. Protag. 313, E ; *εἰ μὲν ἀδικεῖ ὑμᾶς, —εἰ δὲ μὴ ἀδικεῖ,* 5 : 7, 29 ; Dem. de Cor. 196, p. 293 ; 217, p. 300 ; *εἰ μὲν οὖν—, ἐὰν δέ*— ib. 147, p. 276 ; Phil. 3, 20, p. 116 ; *εἰ μέν—, ἢν δέ*— Cyr. 4 : 5, 46 ; *Εἰ μὲν τοίνυν—, ἂν δέ*— Dem. de Cor. 148, p. 276 ; *Εὰν μέν—ἐὰν δέ*— 1 . 3, 18; 2 : 4, 19–20; Cyr. 1 : 6, 25; Dem. Phil. 2, 6, p. 67; de Cor. 4, p. 226; Æschin. adv. Ctes. 32, p. 58 ; 168, p. 77 ; 254, p. 89 ; Lys. in Agor. 76, p. 137; in Alcib. 20–21, p. 141; Plat. Gorg. 465, E–466, A ; Pol. 3, 411, B ; 9, 575, D; *Ἄν μὲν οὖν—ἂν δέ*— Dem. de Chers. 32, p. 97; *ἐὰν μέν—ἂν δέ*— 5 : 7, 5 ; Dem. de Cor. 178, pp. 287–288 ; *ἂν μέν — ἐὰν δέ*— Lys. in Ergocl. 17, p. 181 ; *ἢν μέν—ἢν δέ*— Hipp. 3 : 8; 5 : 7; *ἢν μὲν γάρ—ἢν δέ*— 1 : 4, 15 ; *ἢν μὲν βούλωνται—ἢν δὲ βούλωνται,* 4 : 1, 3 ; *ἐὰν μέν — ἢν δέ*— 5 : 7, 6; Isocr. Pan. 163, p. 74; *κἂν μέν —ἢν δέ*— 1 : 3, 20; 3 : 1, 36; *ἢν μέν—ἐὰν δέ*— 4 : 8, 11; *ἢν μὲν οὖν—ει δέ*— Cyr. 8 : 5, 24; *ἂν μέν—εἰ δέ*— Plat. Phæd. 93, B ; *ἐὰν μέν — εἰ δὲ μή,* 2 : 2. 2 ; Plat. Hip. Maj. 295, B ; Symp. 185, D ; de Leg. 9, 854, C ; *ἐὰν μὲν πείσητε, —εἰ δὲ μή,* Dem. Phil. 3, 71, p. 129 ; *ἂν μὲν ἐμοὶ πεισθῆτε, —εἰ δὲ μή,* Lys. in Ergocl. 16, p. 118 ; Plat. Protag. 311, D.

ENGLISH-GREEK LEXICON.

A.

[A, a, A, *α*; its Greek name, ἄλφα, τό (indecl.)]

[A or AN (*indef. art.*), has no precisely corresponding form in Greek, but is usually expressed either by the omission of the definite, as *a man*, ἄνθρωπος, *a woman*, γυνή, when a whole class is indicated; or by the indef. pron. τὶς when any individual of a class is meant, but not in a definite manner; τὶς is then enclitic, and is usually put after its subst., or, when an adj. is joined, between the subst. and adj., Hom., etc., v. Kühn., Gr. Gr., § 446, Rem.; § 660.

When the individual stands as the representative of an entire class, the indef. *a* or *an* is expressed in Greek by the def. article ὁ, ἡ, τό, as *a soldier*, ὁ στρατιώτης, *a sailor*, ὁ ναύτης, and so in such phrases as *such a man*, ὁ τοιοῦτος ἀνήρ, etc., v. Buttm., Gr. Gr., § 124, n. 1 and 2; the def. article is also used when *a* or *an* denotes distribution (equiv. to *every*), as, a drachma interest *a* month, τόκον δραχμὴν τοῦ μηνός, Æschin.; to give *a* (each) soldier three half-darics *a* month, τρία ἡμιδαρεικὰ τοῦ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ, Xen.; at the rate of five parasangs *a* day, ἀνὰ πέντε παρασάγγας τῆς ἡμέρας. Id. *Cf.* Jelf's Kühner, § 446-7.]

[ABALIENATE, ἀπαλλοτριόω, Plat., Æschin. *Vid.* ALIENATE.]

[ABALIENATION, ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ, Arist. *Vid.* ALIENATION.]

ABANDON, TO, προλείπω, Hom., Pind., Trag., Thuc., Dem., etc.; μεθίημι (ῑη Att., ῐη Ep., but also often ῐ, esp. before ε), aor. 1 -ῆκα, Ep. -έηκα, c. gen., or c. acc., Hom., Tyrt.; in mid. μεθίεμαι, c. gen., Soph., Eur., Hdt., Xen.; παρίημι, Eur.; ἐκλείπω, Hdt., Xen., Isoc.; προδίδωμι, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem., &c.; προΐεμαι, Omn. Att. pros.:—*To abandon* (hope), 'ἄποβάλλω, Eur.:—*To abandon* (a claim to), ἐξίσταμαι, pass. c. aor. 2 act., perf. act. and fut. 1 mid., c. gen., Thuc.; ὑπεξίσταμαι, c. gen., Hdt., 'ἄφίσταμαι, c. gen. rei, and dat. pers., Dem., Isoc.:—*To abandon* (an investigation), πᾰρᾰλύω, Isæ.

One must abandon, προετέον, c. acc. rei, dat. pers., Dem., Dinarch.—*One must abandon* (an attempt), ἀποστᾰτέον, c. gen., Isoc., Dem.

One who abandons, προδότης, ου, ὁ, Æsch., Eur.

ABANDONED, πρόδοτος, ον, Soph., Eur. *Vid.* WICKED.

[ABANDONING, AN, προδοσία, ἡ, Hdt., &c. *Vid.* ABANDONMENT.]

ABANDONMENT, ἔκλειψις, εως, ἡ, Hdt.; προδοσία, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; πρόδοσις, εως, ἡ, Plat.; 'ἄπόστᾰσις, εως, ἡ, Dem.

ABASE, TO, τᾰπεινόω, Xen., Plat., Æschin. *Vid.* TO HUMBLE.

ABASEMENT, τᾰπεινότης, ητος, ἡ, Thuc.; τᾰπείνωσις, εως, ἡ, Plat.

ABASHED, TO BE, BEFORE, αἰδέομαι, mid. c. aor. 1 ᾐδέσθην, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; ὑπαισχύνομαι, Plat. *Vid.* ASHAMED.

ABATE, TO, λωφάω, intrans. and c. gen., Æsch., Thuc., Xen., Plat.:—*To abate* (as wind), κοπάζω, ἀνίημι, Hdt.; λωφέω, Ap. Rh.:—*To abate* (as floods), ὑπονοστέω, Hdt.; [πραΰνομαι (as passion, cold, &c.), Hdt.]—*To abate* (one's eagerness, care, etc.), ἀπολείπω (τι προθῡμίας), Thuc.; so ἀφαιρέω, Thuc.

He must abate his threats, 'ἄπᾰρυστέον τῶν ἀπειλῶν, Ar. *Vid.* TO DIMINISH.

ABATEMENT, μείωσις, εως, ἡ, Arist.; [*there is an ab. in the price of corn*, αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἔλαττον βαδίζουσι, Dem.; ὁ σῖτος ἐπανῆκεν, Id.; *in the price of goods*, ἐλάττονος ἀποδίδοται or πιπράσκεται τὰ φορτία, after Dem.]

[ABBACY, κοινοβιαρχία, ἡ (office), Eccl.]

[ABBESS, ἀρχιμανδρῖτις, ἡ, Eccl.]

[ABBEY, ἀββάτεια, ἡ: κοινόβιον, τό, Eccl.]

[ABBOT, κοινοβιάρχης, ὁ (head of an abbey), Eccl.; ἀρχιμανδρίτης, ὁ (president of monks), Id.]

[A, B, C, ἄλφα καὶ βῆτα, τό, Arat., Anth.; *vid.* ALPHABET; *one who does not know his* A, B, C, ἀναλφάβητος, ὁ, ἡ, Philyll., Athen.; *an* A, B, C *book*, πυξίον, τό, Plut.; perh. also, βίβλος στοιχειώδης.]

ABBREVIATE, TO, συντέμνω, Æschyl., Eur., Thuc., Xen., Plat.; [in gramm., συγκόπτω (by throwing out letters), Gramm. *Vid.* ABRIDGE, SHORTEN.]

[ABBREVIATION, συντομία, ἡ (in writing or speaking), Plat.; in grammar, συγκοπή, ἡ, Gramm. (*syncope.*)]

ABDICATE, TO, 'ἄπεῖπον, c. acc., Xen.; [ἐξίσταμαι, c. 2 aor. act., τῆς ἀρχῆς, Thuc.]

[ABDOMEN, ἦτρον, τό, Hipp., Arist.; νείαιρα, ἡ, Hipp.; in Hom., νείαιρα γαστήρ, ἡ: ὑπογάστριον, τό: *the cavity of the abdomen*, κοιλία, ἡ, Hipp.; κοιλία ἡ κάτω, Arist.]

ABERRATION (of mind), πᾰρᾰκοπή, ἡ, Æsch., Eur.; φοῖτος φρενῶν, Æschyl.; πλᾶνος φρενῶν, Eur.; πᾰράλλαξις (εως, ἡ) φρενῶν, Hipp.; [παραφροσύνη, ἡ, Hipp., Plat.]

ABET, TO, συμπονέω, c. dat. pers., dat. or acc. rei, Æsch., Soph., Eur., Xen., Dem.; συμπράσσω, c. dat. pers., acc. rei, or c. prep., Omn. Att.; [συλλαμβάνω, c. dat. pers. et gen. rei, Eur., Ar., etc.; also, τινὶ εἴς τι, Hdt., Xen.] *Vid.* TO AID, ASSIST, CO-OPERATE.

ABETTOR, AN, μεταίτιος, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat., c. gen. rei; συλλήπτωρ, ορος, ὁ, Æsch., Eur., Ant., Plat., c. gen. rei. *Vid.* ACCOMPLICE.

ABHOR, TO, ἀπεχθαίρω, Hom.; ἐχθαίρω, no perf., Hom., Hes., Trag., Arist.; ἐχθραίνω, no perf., Xen.; μῑσέω, Omn.; [μυσάττομαι, Eur., Xen.] *Vid.* TO HATE.

To be abhorred, μῑσητέος, Xen.; ἐχθαρτέος, Soph.

One should abhor, μῑσητέον, Luc.

ABHORRENCE, ἔχθος, τό, Omn.; μῖσος, τό, Omn. Att.; [*an object of abh.*, στύγημα, τό, Eur.; *to* one, μίσημα, c. gen. pers., Æsch., c. dat. pers., Eur.]

ABHORRENT TO, ἀλλότριος, c. gen., Plat. *Vid.* REPUGNANT.

ABIDE, TO, μένω, Omn., and in pres. and imperf. μίμνω, Poet.;—*To abide* (an attack), ὑπομένω, Hom., Eur., Thuc., Xen., Dem.; 'ἄνᾰμένω, Pind.:—*To abide in* or *by*, ἐμμένω, Trag., Hdt., Thuc., Dem., &c.; κᾰτᾰγίγνομαι, Dem.; [ἐπιμένω, ἐν, or ἐπί, c. dat., Hom., Andoc., Xen.:—*to abide by one's opinion*, τῆς γνώμης ἔχεσθαι, Thuc., etc.]—*To abide* (in a country), φῐλοχωρέω, Hdt.

One should abide (an enemy, &c.), ὑπομενετέον, Thuc., Plat.

ABIDING IN, AN, ἐμμονή, c. gen., Plat.; [*an ab. in* a country, μονή, ἡ, opp. to ἔξοδος, Hdt.]

[ABIDING (=permanent), μόνιμος, η, ον, Eur., Plat.]

ABILITY, δῠνᾰμις, εως, ἡ, Hom., Eur., Xen., Plat., Dem.; *natural ability*, τὰ 'ῠπάρχοντα, Plat.; [(natural, inborn talent, the Lat. *ingenium*), φύσις, εως, ἡ, and also in pl. φύσεις, αἱ,

Trag., Plat., Xen.; *good abilities*, εὐφυΐα, ἡ, Plat., Arist.; *possessing good ab.*, εὐφυής, ές, Arist., etc.; *want of ab.*, ἀφυΐα, ἡ, Plat.; *without good abilities*, ἀφυής, ές, Plat.; *want of ab.* (power in general), ἀδυναμία, ἡ, Plat.; *in* a thing, ἀδ., c. gen., *e. g.*, *in* speaking, τοῦ λέγειν, Antiph., Plat., etc.]

According to the ability of each individual, κᾰτὰ τὴν ἰδίαν ἑκάστου μοῖραν, Lycurg.; [*acc. to one's ability*, κατὰ δύναμιν, Hes. (in poet. form, κὰδ δ.), Xen., Plat.]

ABJECT. τᾰπεινός, ή, όν, Pind., Eur., Hdt., Xen., Dem. (in spirit), Thuc., Plat.; φαῦλος, ον, and η, ον, Eur., Thuc., Xen., Dem.; *the abject*, οἱ χείριστοι, Xen., Lys.:—*Abject* (in spirit), μῑκρόψῡχος, ον, Isoc., Dem.; ἀγενής and ἀγεννής, ές, Soph., Ar., Plat.; [ἀνδραποδώδης, ες, hence jnd. with ἄγροικος and ἀνελεύθερος, Plat., Xen.] *Vid.* Low, Mean.

ABJECTLY, τᾰπεινῶς, Xen., Isoc.; [ἀνελευθέρως, Xen.; ἀνδραποδωδῶς, Plat.]

ABJECTNESS (of condition), τᾰπεινότης, ητος, ἡ, Thuc. (and of spirit), Xen.; ἀγένεια, ἡ, Arist. (of spirit), μῑκροψῡχία, ἡ, Isoc., Dem.; [ἀνελευθερία, ἡ, Plat., Arist.; ἀνελευθεριότης, ητος, ἡ, Arist.]

ABJURATION, ἐξωμοσία, ἡ, Arist., Dem.

ABJURE, TO, ἀπόμνυμι, fut. ἀπομόσω, but more usu. ἀπομοῦμαι, esp. in Att., Ep. fut. often -ομόσσω, perf. -ομώμοκα, Hom.; ἐξόμνυμι, in prose oftenest in mid., c. acc., or c. μὴ οὐ and infin., or poet. c. τὸ μὴ and infin., Soph., Plat., Dem.

[ABLATIVE, THE, CASE, ἀφαιρετική, ἡ (πτῶσις), Gramm.]

ABLE, τοῖος, c. inf., Hom.; οἷος, c. inf., Hom.; οἷός τε, usu. c. εἰμί, but εἰμί sometimes is understood, Omn.; δῠνᾰτός, ή, όν, Omn. post Hom.; ἱκᾰνός, ή, όν, c. infin. or c. ὥστε and infin., or c. πρός, ἐπί, or εἰς and acc., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; ἀξιόχρεως, ων (ος, ον, Hdt.), Eur., Hdt., Thuc., Dem.; φερέγγυος, ον, c. inf. or c. gen., Æsch., Soph., Hdt., c. πρός and acc., Thuc.; αὐταρκής, ές, c. πρός, or εἰς and acc., or c. dat. (more rarely), or c. inf., Soph., Thuc., Xen.:—*Able* (*i. e.*, having good abilities), εὐφυής, c. inf., or πρός and acc., Æsch., Xen., Plat., Isoc.

To be able, δύνᾰμαι (aor. 1 ἐδυνησάμην (only Hom.), aor. pass., ἐδυνάσθην, Hom., Hdt.; ἐδυνήθην and ἠδυνήθην, Att.), Omn., c. acc. rei, Hom.; οἶδα, Omn.; ἐπίσταμαι, Hom., Soph., Xen.; ἔχω, chiefly in pres. and imperf. εἶχον, Omn.; σθένω, only in pres. and imperf. act., Soph., Eur.; σωκέω, Soph.; εὐπορέω, Plat.; ῥώννυμαι, pass., Plat.; ἀκμάζω, Xen.

ABLE-BODIED, σώματι χρήσῐμος, ον, and η, ον, Xen.; [τὸ σῶμα εὔρωστος, Xen., and τῷ σώματι εὔρ., Isoc.; δυνατός, ή, όν, χερσί, Pind., (c. et sine σώματι) Hdt., Plat., Xen.]

ABLUTION, ἀπόλουσις, εως, ἡ, Plat.; [*to perform one's ablutions*, λούομαι, contd. λοῦμαι, Hom., Hes., &c.; ἀπολυμαίνομαι (in a religious sense), Hom.; *to give one's self a thorough ablution*, ἀπονίψασθαι χρῶτα, χεῖράς τε πόδας τε, Hom.]

ABLY, εὖ, Omn.; σοφῶς, Soph.; ἐπιστημόνως, Xen., Plat.; εὐφυῶς, Plat.; [ἐπιτηδείως, Hdt., Thuc.; δυνατῶς, Æschin.]

ABOARD, ἀνὰ νηός, Hom.; ἐν νηΐ, &c., Xen.

To run aboard of (another ship), προσβάλλω, c. d., Thuc.

To put aboard, ἐσβαίνω, in fut. ἐσβήσω, aor. ἐσέβησα, Hom.; [ἀναβαίνω, in fut. -βήσω, aor. -έβησα, and aor. 1 mid., c. acc. pers., Hom., Pind.;] ἐμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, c. dat., Hdt.; ἀνᾰβῐβάζω, Thuc., Xen.; ἐπῐβιβάζω, Thuc.:—[*To put aboard another* ship, μετεμβιβάζω ἐς ἄλλην ναῦν, Thuc.:—*To go aboard*, *vid.* To embark.]

ABODE, ἦθος, τό, Hom., Hes., Æsch., Eur., Hdt.; ἕδος, τό, Hom., Pind., Trag., Isoc., Lycurg.; αὖλις, ιδος, ἡ, Hom., Eur.; αὔλιον, τό, h., Soph., Eur.; ἐπιστροφὴ δωμάτων, Æsch.; οἴκησις, εως, ἡ, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Plat.; [οἰκία, ἡ, Hdt., Plat., Oratt., &c.;] θᾶκος, τό, Æsch.; θαλᾰμευμα, ατος, τό, Eur.; μουσεῖον, τό, Eur.; ἑδρᾰνον, τό, Hes., Trag.; ἕδρα, ἡ, Pind., Eur.; ἀναστροφή, ἡ, Æsch.; ἑδώλιον, τό, esp. in pl., Trag.; μέλᾰθρον, τό, Soph.; οἴκημα, ατος, τό, Pind., Hdt.; σκήνημα, ατος, τό, Æsch., Xen.; οἰκητήριον, τό, Eur.; κᾰτοίκησις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; ἐδέθλιον, τό, Ap. Rh.; ἔδεθλον, τό, Ap. Rh.

[*Change of abode*, μετοικία, ἡ, Thuc.; *to change one's abode*, μετανίσταμαι, aor. -έστην, Hdt., Thuc., Soph.; *from* a place *to* a place, μετοικέω, ἔκ τινος εἴς τι, Lys.]

One who changes his abode, μετᾰναιέτης, ου, ὁ, Hes.; μετᾰνάστης, ου, ὁ, esp. by compulsion, as an exile, &c., Hom., Hdt.; [of free will, and so becomes an *alien* in another state, μέτοικος, ὁ, ἡ, Hdt., Trag., Thuc.]

ABOLISH, TO, φθείρω, Omn.; κᾰτᾰλύω, Hom., Eur., Thuc., Xen., Dem., &c.; λύω, ῠ, but in the compounds ῡ, fut. λῡσω, perf. λέλῠκα, &c., Thuc., Hdt., Dem., Isæ.; διαλύω, Hdt., Thuc., Dem., Plat., etc.; ἐξᾰλείφω, Dem., Æsch.; καταπαύω, Hdt., Thuc., Xen.; ἀναιρέω, aor. 2 ἀνεῖλον, Xen.:—*To abolish* (laws, institutions, etc.), ἄκῡρον ποιέω, Plat., Lys.

ABOLITION, διάλῠσις, εως, ἡ, Thuc.; [κατάλῠσις, ἡ, Thuc., Andoc., Plat., Xen. (of government, laws, etc.);] λῠσις, εως, ἡ, Plat.; ἄρσις, εως, ἡ, Ar.

ABOMINABLE, ἄλαστος, ον, Hom., Trag.; ἀπευκτος, ον, Æsch.; ἀπεύχετος, ον, Æsch.; ἐξώλης, Æsch.; θεομῠσής, ές, Æsch.; θεοστύγητος, ον, Æsch.; κᾰτάπτυστος, ον, Æsch., Eur., Anac., Dem.; μιᾰρός, ά, όν, Soph., Ar., Plat.; ἀξιόμῑσος, ον, Æsch.; βδελύκτροπος, ον, Æsch.; μῠσᾰρός, ά, όν, Eur., Hdt., Ar.; θεομῑσής, Ar., Plat.; θεόπτυστος, ον, Æsch.; κᾰτᾰρᾱτος, ον, Soph., Eur., Ar., Dem.; παγκᾰτᾰρᾱτος, ον, Ar.; παμβδελῠρός, ά, όν, Ar.; παμμιᾰρος, ον, Ar.; παμμῠσαρός, ά, όν, Ar.; τρισᾰλαστος, ον, Mel.

ABOMINATE, TO, μῠσάττομαι, Eur., Xen.; βδελῦττομαι, pass., Ar. *Vid.* To Hate.

ABOMINATION, AN, μῠσαγμα, ατος, τό, Æsch.; μῠσος, τό, Trag.; στῠγος, τό, Æsch.; στύξ, ῠγός, ἡ, Æsch.; στῠγημα, ατος, τό, Eur.; ἄγος, τό, Soph., Hdt., Thuc.; [also of a person; and so esp. μίασμα, ατος, τό, Trag.]

Things which it is an abomination to speak of, ἃ ἐξᾰγιστα, Soph.

ABORIGINAL, ὠγῠγιος, Hes., Pind., Emped.; ἰθᾰγενής, Æsch., Hdt.; αὐθῐγενής, ές, Eur., Hdt.; αὐτόχθων, Eur., Ar., Hdt., Xen., Thuc.; πᾰλαίχθων, Æsch., Epigr. ap. Æschin.; γηγενής, ές, Hdt.

[ABORIGINES, THE, αὐτόχθονες, οἱ, Hdt., &c.; *vid.* Aboriginal.]

ABORTION, AN, ἄμβλωμα, ατος, τό, Ant.; [ἄμβλωσις, ἡ, Lys.; ἔκτρωμα, ατος, τό, Arist.; (*the act*), ἀποφθορά, ἡ, Hipp.; ἔκτρωσις, εως, ἡ, Hipp., Arist.:—*a drug to produce abortion*, ἐκβόλιον, τό (sc. φάρμακον), Hipp.; *to cause an ab.*, ἐκτιτρώσκω (βρέφος), Diosc.; *causing abortion*, ἀμβλωτικός, ή, όν, Gal.]

ABORTIVE, [ἐκτρωματαῖος, ον, Hipp.; ἀμβλωθείς, Id.;] ἔκβολος, ον, Eur.; ἐκβόλῐμος, ον, Arist.:—Metaph. ἄπρακτος, ον, Hom., Sim., Pind., Dem.; μᾰταιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Theogn., Trag., Xen., Plat., Dem.; ψῡχρός, ά, όν, Hdt. *Vid.* Vain.

[*To make abortive*, ἐξαμβλόω (lit. and metaph.), Eur., Ar., Plat.; ἁλιόω, Hom.; ἅλιον τιθέναι, Hom. *Vid.* To Frustrate.]

ABOUND, TO, θάλλω, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.; βρύω only pres., c. dat., Hom., Eur., Plat., c. gen., Soph.; ἀνθέω, Æsch., Hdt.; εὐοχθέω, Hes.; πληθύω, Soph.; [πληθύνομαι, Theophr.;] περιρρέω, Soph.; ὑποπίμπλαμαι, pass. c. gen., Hdt.; ἀκμάζω, [τινί and ἔν τινι,] Hdt., Thuc., Æschin.; διαστείχω (πλούτου, of a rich man), Pind.; [πλεονάζω, c. gen., Arist.]

ABOUNDING, βρύων, c. dat., Æsch., Soph., Eur., Ar., Plat.; c. gen., Æsch., Soph.; ἀμφιθαλής, ές, Æsch., Eur.; φλέων, Æsch. *Vid.* Rich.

ABOUT, in all senses, ἀμφί, c. gen., c. dat., c. acc., Omn.; but *for the sake of*, usually c. dat., as ἀμφ' Ἑλένῃ μάχεσθαι, Hom.;—περί, in all senses, c. gen., c. dat., c. acc., Omn.; but prose writers rarely, if ever, use it of place, with a genitive; while, on the contrary, Homer does not use ἀμφί of place, with a genitive;—ἀμφίς, adv. and c. gen., Hom., Pind.; [πέριξ, Hdt., Thuc., Plat., Xen., rare in Att. prose; and pleonast., κύκλῳ πέριξ, *round about*, Æsch.:]—*About* (in number), ὅσοντε, Hom., Hdt.; ὅσον, Hom., Xen.; εἰς, Æsch., Xen.; ὡς, Hdt., Thuc., Xen.; ὡσεί, Xen.; κατά, c. acc., Hdt.; ἐπί, c. acc., Hdt.; μάλιστα, Hdt., Thuc.; *in about fifty years*, ἐν ἔτεσι πεντήκοντα μάλιστα, Thuc.; οἷον, Thuc.

I think these were about all who were present, σχεδόν τι οἶμαι τούτους παραγενέσθαι, Plat.

To be about (to do, etc.), μέλλω (properly with fut. infin.; sometimes with pres.; even with aor., Hom., Æsch.), only in pres. and imperf., Omn.

[*To be busy about* a thing, ἀμφί, περί τι εἶναι, ἔχειν, Att., etc.;—*to be about* a thing, ποιέω (with expressions of time), *e. g.*, *to be a long time about* a thing, πολὺν χρόνον ποιῆσαι, Dem., Plat.;—*to dispute about a thing*, ἀμφισβητέω ὑπέρ or περί τινος, Ant., Isæ.:—*to go* or *set about* a thing, ἐπιχειρέω, c. dat., Omn.; ἐπιβάλλομαι, c. acc., Plat., Arist.; often expr. in Greek by the verb with its case, *e. g.*, *to think about* a thing, ἐνθυμέομαι, c. acc., Thuc.; also c. gen., Thuc., Xen., as well as περί τινος, Plat.;—*to inquire of the gods about* a thing, πυνθάνομαί τι παρὰ τῶν θεῶν, Att.:—*What are you about?* τί πάσχεις; Ar.]

ABOVE, ὑπέρ (ὑπείρ, Hom.), c. gen. and c. acc., Omn.; ὕπερθε, c. gen., Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen.; καθύπερθε, c. gen., Hom., Hdt., Soph., Thuc.; ἐφύπερθε, c. gen., Hom., Pind.,

Sim., Theog.; ἐξύπερθε, c. gen., Soph.; ἄνω, adv. and c. gen., Hdt. (of a passage in a book), Plat.; [so also πρόσθεν, *e. g.*, πρόσθεν ἐν τῷ λόγῳ, Xen., and ἐν τῷ πρόσθεν, Id.;] ʼἄνωθεν, c. gen., Pind., Æsch., Thuc., Plat.; ἀνωτέρω, c. gen., Hdt., Xen.; ἐπᾰνω, adv. and c. gen., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem. (of a passage in a book), Xen.; ἐπᾰνωθε, Eur., Xen., Plat.; περί, as adv., *above all*, and c. gen., Hom.; περιώσιον, c. gen., Hom., Pind., h., Ap. Rh.; ἐπῐπολῆς, Hdt., Thuc., Xen.

[*Above* (of number), ὑπέρ, c. acc., Xen.; πλείων, ον, c. gen., Plat., somts. c. ἤ, but ἤ is somts. omitted; also in neut. πλέον ἤ, Att.; *vid.* Matthiæ Greek Gram., § 455, 4.]

From above, ἀνέκαθεν, Æsch.; [ὑψόθεν, Hom., Hes., Trag., Plat.; ἄνωθεν, Pind., Trag.; ὕπερθε or θεν, Hom., h., Xen.]

Above all, περίαλλα, h., Pind., περισσοτέρως, Isoc.; [= *especially*, ἄλλως τε καί, Att.; *above measure*, πέρα τοῦ μετρίου, τοῦ δέοντος, Plat.]

Above, adj. (*superior to* covetousness, etc.), κρείσσων, Eur., Thuc., Xen.

To be (stationed, situated) *above*, ὑπερκάθημαι, c. gen., Xen.; ὑπέρκειμαι, c. gen., Isoc.

[ABOVE-MENTIONED, προηγορευμένος, η, ον, Xen.]

ABRIDGE, TO, συντέμνω, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; συστέλλω, Ar., Thuc., Xen.

To abridge one's statement, συντεμὼν φράζω, Eur.; συντέμνω λόγους ἐν βραχεῖ, Eur.

ABRIDGMENT, AN, συντομία, Plat.; [ἐπιτομή, ἡ, Cic., Athen.]

ABROAD, ἔξω, Hom., Eur., Plat., Xen.; [ἄλλοθι, Hom., Hdt.;] ἔξωθεν, Trag., Hdt., Plat.; θῠρᾱθεν, Eur., Ar.; [ἐν ἀλλοδημίᾳ, Plat.:]—*Abroad*, adj., θῠραῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph., Eur.; ʼἀπόδημος, ον, Pind.; ʼὑπερόριος, α, ον, and ος, ον (poet. ούρ), Thuc., Æschin.; ἔκδημος, ον, Eur., Xen.

Abroad with, σῠνᾰπόδημος, ον, Arist.—*To be abroad with*, σῠνᾰποδημέω, Arist.

To go or *be abroad*, ξενόομαι, pass., Soph., Eur.; ʼἀποδημέω, Pind., Hdt., Xen., Isoc., Plat., Dem.; [ἐκδημέω, Hdt., Soph., Plat.]

To live abroad, ἐπιξενόομαι, Isoc.: *i. e.*, out of doors, θῠραυλέω, Xen.

[*A being abroad* or *residence abroad*, ἀποδημία, ἡ, Hdt., Plat.; ἐκδημία, ἡ, Eur., Plat.; ἀλλοδημία, ἡ, Hipp., Plat.]

[*To come from abroad*, ἄλλοθεν ἐλθεῖν, Hom.; εἰσεπιδημέω, Plat.; θυραῖος ἐλθεῖν, Eur.]

ABROGATE, TO, λύω, fut. λῡσω, perf. pass. λέλῠμαι, etc., Hdt., Thuc., Dem., &c.; κᾰθαιρέω, aor. 2 act. -εῖλον, aor. 1 pass. -ηρέθην, Thuc., Lys.; ἀποδοκιμάζω, Xen.; ʼἀναιρέω, Dem., Æschin.; ʼἀποχειροτονέω, Dem.; ʼἀφαιρέομαι, Andoc.; ʼἄκῡρον ποιέω, τίθεμαι, mid. aor. 1 ἐθηκάμην, Dem., Æschin., Plat.

To abrogate beforehand, προκαταλύω, Thuc.

ABROGATED, ʼἄκῡρος, ον, Thuc., Plat., Dem., etc.

ABROGATION, ʼἀκύρωσις, εως, ἡ, Dion. H.; [ἀναίρεσις, εως, ἡ, Plut.]

ABRUPT (of a place), προᾰλής, ές, Hom.; ʼἀπορρώξ, ῶγος, Hom., Xen.; ʼἀπότομος, ον, Soph., Hdt.; [ἀπόκρημνος, ον, Hdt.; πρανής (Att. and Dor. for πρηνής), ές, of hills from the top, opp. to ὄρθιος, from the bottom.]—(*Of act*, etc.) *Vid.* SUDDEN.

ABRUPTLY, ἐξαίφνης, Omn. *Vid.* SUDDENLY.

ABSCESS, AN, ταγγή, ἡ, Hipp.; [ἀπόστημα, ατος, τό, Hipp.; ἐμπῡημα, ατος, τό (an *internal* one), Hipp.; *a small abscess*, δοθιήν, ῆνος, ὁ, Hipp., Ar.]

[*To have abscesses* or *an abscess* (esp. in the lungs), ἐμπῡέω, Hipp.; ἐμπυΐσκομαι, Id.

Suffering from an abscess (esp. of lungs), ἔμπυος, ον, Hipp.]

ABSCOND, TO, [ἀποδιδρᾱσκω, Hom., Hdt., Trag., Xen., who makes a distinction between this verb and ἀποφεύγω, to escape by open flight;] φεύγω, Thuc.; *they absconded*, οὐ φανεροὶ ἦσαν, Thuc.

[ABSCONDING, AN, ἀπόδρᾱσις, εως, ἡ, Hdt.]

ABSENCE, ʼἀπουσία, ἡ, Æsch., Eur., Xen., Dem.; ἐρημία, ἡ, Eur., Ar., Thuc., Xen.; ʼἀπεστώ, ἡ, Hdt.; [*in one's absence*, ἀπόντος τινός, Att.; *absence from home*, vid. *residence* ABROAD.]

ABSENT, [ἀπών, οῦσα, όν, Omn.;] ʼἀπότροπος, ον, Hom.; ʼἀπόδημος, ον, Pind.; [θυραῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch.;] ἄπουρος, ον, Soph.; ἔξεδρος, ον, Soph., Eur.; ἄδημος, ον, Soph.; ἔκδημος, ον, sometimes c. gen., Eur., Thuc., Xen.

Absent in mind, ἀλλοφρονέων, ουσα, g. οντος, &c., Hom.; ʼἀσύννοος, ον, contd. ους, ουν, Plat.; ἀλλοτριόγνωμος, ον, Cratin.

What is absent, τὸ μὴ ἐμποδών, Thuc.

To be absent, ʼἄπειμι (εἶναι), Omn.; ʼἀποίχομαι, c. gen., Hom., Hdt.; ʼἀποδημέω, Pind.; ʼἀποστατέω, Æsch., Eur.; ʼἀπογίγνομαι, c. gen., Hdt., Thuc.; [ἀπολείπομαι, and also act. intrans., Hdt., Att., c. gen.]

[*To be absent from home* or *one's country*, vid. TO BE ABROAD.]

ABSOLUTE, μονόσκηπτρος, ον, Æschyl.; αὐτόχειρ, Æsch. (Sup. 592); αὐτοκρᾰτής, Eur., Plat.; αὐτοκράτωρ, ορος, Thuc., Isoc., Xen., Plat.; δεσπόσυνος, η, ον, and ος, ον, Æsch.; δεσποτικός, ή, όν, Plat.; [ἀνυπεύθῡνος, ον (as being *irresponsible*), Ar., Plat.;] (of law, freedom, &c.) ἄκρᾱτος, ον, Plat.—[In philos. language, εἰλικρινής, ές, Plat., Xen.; ἁπλοῦς, ῆ, οῦν (=*simple*), Oratt., Plat.; ἀνυπόθετος, ον (not hypothetical), Plat.; *the absolute*, τὸ ὄντως ὄν, αὐτὸ τὸ ὄν, Plat.]

Ruled with absolute power, δεσποστός, ή, όν, Arist.

An absolute ruler, αὐτεπιτάκτης, ου, ὁ, Plat.; [αὐτοκρᾰτωρ, ορος, ὁ, Dem.; ἄρχων αὐτοκρᾰτωρ, Plat., Xen.]

Absolute power, τυραννίς, ἴδος, ἡ, Xen.; [αὐτοκρᾰτεια, ας, ἡ, Plat. (Def.); δεσποτεία, ας, ἡ, Plat., Isoc.]

Belonging to absolute power, αὐτεπιτακτῐκός, ή, όν, Plat.

ABSOLUTELY, ʼἀνέδην, Plat., Dem.; ʼἀτεχνῶς, Xen., Plat.; ʼἀποτόμως, Dem.; [παντελῶς, πάντως, and τὸ παράπαν, Hdt., Plat.; ἁπλῶς, Thuc., Isoc., Plat.; εἰλικρινῶς, Plat.]—*Absolutely*, *i. e.*, with absolute power, δεσποτικῶς, Isoc.

ABSOLUTION, ʼἀθῴωσις, εως, ἡ, Ctes.; [ἄφεσις, εως, ἡ, c. gen., Plat., Dem.—(=Forgiveness of sins), ἄφεσις, ἡ, τῶν ἁμαρτιῶν, and ἡ συγχώρησις τῶν ἁμαρτημάτων, Eccl.; *to grant absolution of sins*, συγχωρεῖν, ἀφιέναι ἁμαρτίας, Id.] *Vid.* ACQUITTAL.

ABSOLUTISM, *i. e.*, absolute power, δεσποσῠνη, ἡ, Hdt.

ABSOLVE, TO, ʼἀπολύω, Ar., Hdt., Dem.; ʼἀφίημι, Xen., Andoc., Dem.; ἀνίημι, Xen., Lys.; [ἀθῷον ἐάω, Oratt.] *Vid.* TO ACQUIT.

ABSORB, TO, ʼἀνασπάω, fut. -σπᾰσω, Æsch.; [πίνω (drink in, as the earth does water), Hdt.; poet., also, κόνις πιοῦσα αἷμα, Æsch.; καταπίνω, Plat. (in pass., *from* a thing, ἔκ τινος); περιστύφω (dry up by absorbents), Plut.]

To be absorbed in (an occupation), συγκαταμίγνυμαι (pass.), aor. 2 -εμῐγην, c. dat., Xen.; [ὅλος εἶναι πρός τινι, Dem. (like Horace's *totus in illis*); strength'd, ὅλος καὶ πᾶς εἶναι πρός τινι, Polyb.] *Vid.* DEVOTED.

ABSTAIN, TO, *from*, ἔχομαι, mid. imperf. εἰχόμην, fut. ἕξομαι, more usu. σχήσομαι, aor. 2 ἐσχόμην, imper. σχέο, pl. σχέσθε, &c., c. gen., Hom.; ἀπέχω, and oftener -ομαι, mid. (Hom. never has the act. in this sense), c. gen., poet., or c. μή and infin., or c. τὸ μή and infin., or c. τοῦ and infin. in prose, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys., Æschin.; ἐπέχω, aor. 2 imper. irreg. ἐπίσχες, Hom., Soph., Hdt.; φείδομαι, c. gen., Pind., Xen., c. inf., Eur., Xen., c. μή and inf., Plat.; ἔργομαι, or εἴρ., c. gen., Soph., Hdt.; νηστεύω, c. gen., Emped.

Abstain (from speaking), ἀπερῠκον, Soph.

One must abstain, ἀφεκτέον, Xen., Isoc.; ἐπισχετέον, Plat.

ABSTEMIOUS, νήφων, οντος (dat. pl. οσι, Theogn.), Theogn., Soph., Hdt., Xen.; ξηρός, ά, όν, Ar.; μέσοινος, ον, Hipp.; ἄοινος, ον, Xen.; [ὀλιγόποτος, ον, Arist. (in drinking); ὀλιγόσιτος, ον, Comic. (in eating); γαστρὸς, οἴνου, ἐγκρατής, Xen. (of both eating and drinking).]

An abstemious man, μετριοπότης, ου, ὁ, Xen.

To be abstemious, νήφω, Theogn., Archil., Soph., Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; [ὀλιγοποτέω, Arist. (in drinking); ὀλιγοσιτέω, Hipp. (in eating); *in any thing*, ἐγκρατὴς εἰμι, c. gen., Xen.]

[ABSTEMIOUSLY, ἐγκρατῶς, Plat.]

ABSTEMIOUSNESS, ABSTINENCE, } ἐγκρᾰτεια, ἡ, Plat., Xen., c. gen. or c. πρός, c. acc.; [(in eating), ὀλιγοσῖτία, ἡ, Arist.; (in drinking), ὀλιγοποσία, ἡ, Aretæ.]

[ABSTINENT, *vid.* ABSTEMIOUS.]

[ABSTRACT, AN, *vid.* ABRIDGMENT.]

ABSTRACT, TO, ʼἀποχωρίζω, [c. acc. et gen., or c. acc. et ἀπό, ἔκ τινος,] Plat.; διακρίνω, Plat.; ʼἀπολαμβάνω, Plat.; ʼἀποτέμνω, Plat.

The abstract good, man, &c., αὐτοᾰγᾰθον, τό, Arist.; αὐτοάνθρωπος, ὁ, Arist., etc., etc.

[ABSTRACTED (from other considerations), ABSTRACT (adj.), αὐτὸς καθʼ αὑτόν, Plat.; *an abstract notion*, ἰδέα, ἡ, Plat.]

ABSTRACTEDLY (in the abstract), ὅλως, Arist.; ἐς τὸ πᾶν, Plat.; διακεκρῐμένως, Arist.; ἀποτόμως, Dem.; *to consider in the abstract*, ἀπολᾰβὼν σκοπέω, Plat.; ἐξ ʼἀφαιρέσεως, Arist.

ABSTRACTION, διάκρῐσις, εως, ἡ, Plat.; [ἀφαίρεσις, εως, ἡ (lit.), Plat., (met.), Arist.]

ABSTRUSE, ʼἀπόκρῠφος, ον, Xen.; ʼἄπορος, ον, Hdt., Plat.; [δύσγνωστος, ον, Plat.; δυσξύνετος, ον, Eur., Xen.; *abstruse speculation*, τὰ μετέωρα, Arist.]

ABSURD, 'ἄλογος, ον, Thuc., Xen., Isoc., Dem., &c.; 'ἄτοπος, ον, Thuc., Xen., Plat., Dem., &c.; [ἀνάρμοστος, ον, Hdt., Ar.;] 'ὑπερφυής, ές, Lys., Plat., Dem., [*vid.* SYN. No. 88.]

Rather absurd, 'ὑπάτοπος, ον, Arist.

Excessively absurd, 'ὑπεράτοπος, ον, Dem.; [παγγέλοιος, ον, Plat.]

ABSURDITY, 'ἀλογία, ἡ, Thuc., Isoc., Plat.; 'ἀτοπία, ἡ, Ar.; κατάγελως, ωτος, ὁ, Plat.

ABSURDLY, 'ἀλόγως, Plat.; 'ἀτόπως, Thuc.

ABUNDANCE (in genl.), ἀφθονία, ἡ, Pind., Plat., Xen., Isoc., Dem., etc.; περιουσία, ἡ, [over and above one's wants,] Thuc., Ar., Xen., Plat., Isoc., etc.; ὑπεροχή, ἡ, Plat.:—poet., ἀδροσύνη, Hes.; σθένος, τό, Pind.: βάθος, τό, Æsch.; βάρος, τό, Eur.:—[fullness in number, quantity, etc.] πλῆθος, τό, Soph., Eur., Plat.; πλήρωμα, ατος, τό, Eur.; πλησμονή, ἡ, Eur., Xen., Isoc.; πολυπληθία, ἡ, Soph.; πολυπλήθεια, ἡ, Hipp., Arist., εὐπέτεια, ἡ, Hdt., Xen.; εὐθηνία, ἡ, Arist.; πολυοψία (prop. of food), ἡ, Xen.; εὐπορία, ἡ, Xen., [especially of wealth, εὐπ. χρημάτων, and so absol. = *wealth*.]

[*Abundance of provisions*, πολυσιτία, ἡ, Xen.]

[*In the midst of abundance* (*to live*, etc.), ἐν ἀφθόνοις, Xen., Dem.]

To have abundance, εὐπορέω, c. gen., Xen., Plat., Dem.; [εὐπόρως ἔχω, τι, Thuc.; ἀφθόνως ἔχω, τινός, Plat.; ἄφθονον (or -να) ἔχω, Xen., Plat.; *in great abundance*, πολλὰ καὶ ἄφθονα ἔχω, Id.]

I have abundance to say, εὐπορέω ὅ τι λέγω, Plat.

You will have abundance of statutes, ψηφίσμαθ' ὑμῖν περίεσται, Dem.

ABUNDANT, 'ἀδινός, ή, όν, Hom., Pind., Soph., Ap. Rh.; 'ἀθέσφατος, ον, Hom., η, ον, Ap. Rh.; βαθύς, comp. -ύτερος and -ίων, ῑ Att., ῐ elsewhere, Hom., Eur., Xen. (βάσσων, Epich.); ἀμφιλαφής, ές, Hom., Pind., Æsch., Hdt.; ἐπηετανός, ή, όν, and ός, όν (often ηεν), Hom., Hes., h., Theoc., Ap. Rh.; θαλερός, ά, όν, Hom., Theoc.; in fem. θάλεια, Hom., Pind., Soph., Anac.; λιπαρός, ά, όν, Hom.; πολύς, fem. πολλή, neut. πολύ, oblique cases, except acc. sing. masc. and neut., from πολλός. Homer uses many other cases from πολύς, and so do the tragedians in choruses; πολεῖ, however, does not occur, though πολεῖ does, Æsch. Supp., 745 (ch.). Soph. has πολλόν also, both as acc. masc. and neut. adv. Homer also uses πουλύς, both as masc. and fem., and πουλύ as neut. Comp. πλείων, Att. πλέων, superl. πλεῖστος, Omn.; ἄφθονος, ον, Omn. post Hom.; [smts. jnd. πολὺς καὶ ἄφθονος, or ἄφθονος καὶ πολύς, Plat.;] εὔοχθος, ον, Bacchyl., Eur.; ἐπίρρυτος, ον, Æsch.; ζαπληθής, ές, Æsch.; περισσός, ή, όν, Æsch., Soph., Hdt., Xen., etc.; πίων, ὁ, ἡ, also fem. πίειρα, Hom., Æsch., Thuc., Plat.; (of waters) ἄστακτος, ον, Eur.; πολύμετρος, ον, Eur.; ὄμπνιος, α, ον, Ap. Rh.; ἔκπλεος, Att. ως, ων, Xen.; ὑπερπλήθης, ες, Nicoch., Dem.; ῥυώδης, ες, Plat.; δαψιλής, ές, Hdt., Xen.; πλήρης, ές, Xen.; [*abundant in corn*, etc. (of the year), πολύσιτος, ον, Xen.]

To be abundant, περισσεύω, Hes., Plat., Xen.; περίειμι, Omn. Att. prose; πλεονάζω, Arist.

Such abundant reason had Pericles, τοσοῦτον ἐπερίσσευσε τῷ Περικλεῖ, Thuc.

ABUNDANTLY, ἅλις, often c. gen., Omn.; 'ἄδην (ἅδδην, Ep.), often c. gen., Hom., Æsch., Plat., Hdt.; ἀδινῶς, ἀδινόν, ἀδινά, Hom.; 'ἰλαδόν, Hes.; ῥυδόν, Hom.; ῥύδην, Hippon.; πολύ, πλεῖστον, πλεῖστα, Omn.; πολλόν, Hom., Soph.; πολλά, Hom., Eur.; ἀφθόνως, Eur., Thuc., Xen., Dem.; [εὐπόρως, Thuc.;] περισσά, Pind., Eur.; δαψιλῶς, Xen.; διαρκέστατα, Xen.; ἀστακτί, Soph., Plat.; ἀσταγές, Ap. Rh.; περισσῶς, Hdt.

ABUSE, νεῖκος, τό, Hom., Pind.; ὄνειδος, τό, Omn.; αἶσχος, τό, Hom.; κερτομία, ἡ, Hom.; ἐπεσβόλιαι, αἱ, pl., Hom.; κακηγορία, ἡ, Pind., Plat., Dem., Lys.; ὀνείδισμα, ατος, τό, Hdt.; κακολογία, ἡ, Hdt., Plat., Xen.; λοιδόρησις, εως, ἡ, Plat.; λοιδόρημα, ατος, τό, Arist.; λοιδορία, ἡ, Omn. Att. prose; λοιδορησμός, ὁ, Ar.; λοιδορημάτιον, τό, Ar.—[In sgnf. of *misuse*, κατάχρησις, εως, ἡ, Galen;—(violation of law or established usage) παρανόμημα, ατος, τό (an act), Thuc., Plat.; παρανομία, ἡ (the habit). Id.—Usually, by circumlocution, with verbs under ABUSE.]

ABUSE, TO (misuse), ἀποχράομαι, mid. c. perf. pass. in act. sense, c. dat., Dem.; καταχράομαι, c. dat., Plat., Dem., c. acc., Dionys. (com.); ἐναποχράομαι, c. dat., Plat.: [of persons only, αἰκίζω, f. -ίσω and -ιῶ, Hom. (in form ἀεικίζω), Soph., but usu. in mid., Hom., Att.:—*To abuse one most shamefully*, αἰκίσασθαί τινα τὰ αἴσχιστα (ἔσχατα), Xen.]

To abuse (*i. e.*, to revile), νεικέω (Ep. also νεικείω), fut. έσω, Hom., Ap. Rh., Hdt.; ὀνειδίζω, c. dat. and c. acc., Hom., Hes., Trag., Hdt., Thuc., Plat., Dem., etc.; κερτομέω, Hom., h., Soph., Eur.; ἐνίσσω, Hom.; ὀνοτάζω, Hes., h., Æsch.; δεννάζω, Theog., Soph., Eur.; λοιδορέω, Omn. post Hom., in mid. c. dat., Ar., Plat.; κυδάζω, Epich., oftener in mid. and pass., Epich., Æsch., Soph., Ap. Rh.; δυσφημέω, Trag.; δυστομέω, Soph.; ἐπιγλωσσάομαι, c. gen., Æsch.; ἐπιρροθέω, Soph.; κακορροθέω, Eur., Ar.; κακοστομέω, Soph.; προπηλακίζω, Soph., Ar., Thuc., Dem., etc.; κασαλβάζω, Ar.; ῥυπαίνω, Pherecr.; πολιτοκοπέω, Plat. (com.); σκερβόλλω, Ar.; ἐλέγχω, Trag.; ἐξονειδίζω, Soph.; κακίζω, Thuc., Hdt., Plat.; κακολογέω, Lys.; διαλοιδορέομαι, c. dat., Hdt., Dem., c. aor. 1 pass. in act. sense, Dem.; διασύρω, Dem.; κατακερτομέω, Hdt.; πλύνω, Ar., Dem.; κακηγορέω, Plat.; ἐλεγχείην 'ἀνατίθημι, Hom.; κακοῖς ὀνείδεσιν 'ἀράσσω, Soph.; κακὰ κακῶς λέγω, Æsch., Soph., Hdt.; κακῶς λέγω, c. acc. pers., Isoc.; πλυνὸν ποιῶ τινα, Ar.

To abuse in a way that must not be repeated, πλύνω τὰ 'ἀπόρρητα, Dem.

To abuse in turn, ἀνθυβρίζω, Eur.

To have a match at abusing, διαβαπτίζομαι (mid.), Dem.

ABUSIVE, αἰσχρός, ά, όν, comp. αἰσχρότερος, also αἰσχίων, ῑ, Att., ῐ elsewhere, superl. ότατος, also αἴσχιστος, Hom., ἐπεσβόλος, ον, Hom., Ap. Rh.; κερτόμιος, ον, Hom., Soph.; κέρτομος, ον, Hes.; λοίδορος, ον, Eur., Menand.; κακός, ή, όν, comp. ίων (and ώτερος, Hom., Theoc.), superl. κάκιστος, Hom., Soph., etc.; κακόστομος, ον, Eur.; λωβητός, ή, όν, Soph.; ἐπίρροθος, ον, Soph.; κακολόγος, ον, Pind., Arist.; σκέρβολος, ον, Call.; φιλολοίδορος, ον, Dem.; λοιδορητικός, ή, όν, Arist.

One who is abusive, λωβητήρ, ῆρος, Hom.

ABUSIVELY, αἰσχρῶς, Hom.; κακῶς, Æsch., Soph., Hdt., Dem.

ABUT, TO, UPON, ὁμουρέω, c. dat., Hdt.; συνάπτω, c. dat., Æsch., Hdt. *Vid.* TO BORDER.

ABUTTING ON, ὅμορος, ον (and ὅμουρος, Hdt.), Thuc., Xen.; ὁμούριος, ον, Ap. Rh.; ὁμοτέρμων, ον, Plat.; πρόσουρος, ον, Soph., Hdt., Xen.; [πρόσοικος, ον, c. dat., Plat.;] σύνουρος, ον, Arist. *Vid.* BORDERING.

ABYSS, AN, βάραθρον, τό, Ar., Plat.; [ἄβυσσον χάσμα, τό, Eur.; ἄβυσσος, ἡ, only N. T.]

ACACIA, AN, 'ἄκανθα, ἡ, Hdt.; [ἀκακία, ἡ, Diosc., Gal.]

Of acacia, 'ἀκάνθινος, η, ον, Hdt.

[ACADEMIC, ἀκαδημαϊκός, ή, όν (Cicero), Plut., Luc.; *the Academics* (followers of the Academy, *i. e.*, of Plato), οἱ ἀκαδημαϊκοί, οἱ ἀπὸ τῆς 'Ακαδημίας, Diog. L.]

ACADEMY, ἀκαδημία, ἡ, Ar. *Vid.* SCHOOL.

[ACANTHUS, ἄκανθος, ἡ, Theocr.]

ACATALECTIC, 'ἀκατάληκτος, ον, Hephæstion.

ACCEDE, TO (to a proposal, etc.), συγχωρέω, c. dat., Hdt., Thuc., Plat., etc.; [*to an opinion*, προσχωρέω πρὸς γνώμην, Hdt.; προστίθεμαι γνώμῃ, Hdt., Xen., etc.]—*To accede* (to a conspiracy, etc.), συνίσταμαι, pass. c. aor. 2 and pf. act., Isoc., Thuc.; προσγίγνομαι, c. dat., Hdt.; προσχωρέω, c. dat., Thuc., Xen.:—*To accede* (to the throne), ἐκδέχομαι, mid. c. perf. pass. in act. sense, Hdt.; παραδέχομαι, Hdt. *Vid.* TO CONSENT, JOIN, SUCCEED.

ACCELERATE, TO, σπεύδω, Hom., Hdt.; [ἐπισπέρχω, Hom., Trag., Thuc.;] ταχύνω, Soph., Eur. *Vid.* TO HASTEN.

[ACCELERATION, σπουδή, ἡ, Hom., Hdt., Xen., genl. by inf. of verbs. *Vid.* HASTE, SWIFTNESS.]

ACCENT, προσῳδία, ἡ, [tone or accent as diff. from quantity,] Gramm.; τόνος, ὁ, Gramm.; [*the acute acc.*, ὀξεῖα προσῳδία, ἡ, also ὀξεῖα, ἡ, and ὀξὺς τόνος, Gramm.; *to mark with the acute acc.* (*on last syllable*), ὀξύνω and ὀξυτονέω, Id.; *a marking with the acute*, ὀξυτόνησις, ἡ, Id.; *having acute accent* (*on last syllable*), ὀξύτονος, ον, Id.; *having acute on penult*, παροξύτονος, ον, Id.; *with acute on antepenult*, προπαροξύτονος, ον, Id.; *to mark with acute on antepenult*, προπαροξύνω, Plut.:—*Grave accent*, προσῳδία βαρεῖα, ἡ, and βαρὺς τόνος, ὁ, Gramm. *Vid.* CIRCUMFLEX.]

[ACCENTUATION, προσῳδία, ἡ (the doctrine of), Gramm.; τόνωσις, εως, ἡ, Id.; *of* or *belonging to acc.*, προσῳδικός, ή, όν, Id.]

ACCEPT, TO, δέχομαι, dep. c. pf. pass., etc., in act. sense, Omn.; (from another) usu. c. dat., but also c. gen.; also, δ. χρυσὸν ἀνδρός, *instead of* a man, Hom.; ἀποδέχομαι, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Dem., etc.; ἐκδέχομαι, Hom., Hdt., Æsch., Dem.; λαμβάνω, fut. λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἔλαβον, perf. εἴληφα (but λελάβηκα, Hdt.), λέλημμαι, Æsch., Eur., Ar., Hdt.; [εἴλημμαι, Plat., Dem.;] ἀπολαμβάνω, Eur., Thuc., Xen., Dem., etc.; [*to acc.* (as a bribe), δωροδοκέω, c. acc., Hdt., Plat., but also absol., Hdt., Dem., etc.; *from one*, ἀπό τινος,

Ar.; *to acc.* (a challenge), ὑποδέχομαι, Hom.; *to acc. the terms*, προσδέχομαι τοὺς λόγους, Hdt., Thuc., etc.; *to acc. in return*, ἀντιδέχομαι, Æsch., Eur.; ἀνταπολαμβάνω, Plat., Dem.] *Vid.* To RECEIVE.

One should accept, πᾰρᾰδεκτέον, Plat.; ληπτέον, Xen.; ὑποδεκτέον, Plat.

What ought to be accepted, πᾰρᾰδεκτέος, α, ον, Plat.; προσδεκτέος, α, ον, Plat.; πᾰρᾰληπτός, ή, όν, Plat.

ACCEPTABLE, κρήγυος, ον, Hom., Plat.; θυμηδής, ές, Hom., Æsch., Ap. Rh.; ἄρμενος, η, ον, Hes., Pind., Theog., Ap. Rh.; ἡδύς, εῖα, ύ (and fem. ύς, Hom.), acc. sing. ἡδέα, Theoc., Mosch., and as fem., Theoc.; comp. ίων, ῑ Att., ῐ elsewhere, Omn.; [κεχαρισμένος, η, ον, *to one*, c. dat., Hom., Hdt., Plat., Dem.; ἀρεστός, ή, όν, c. dat. (both of persons and things), Hdt.; *to be acceptable to* one, εἶναι κατὰ νοῦν τινι, Plat., Hdt.; εὐαρεστῶς διακεῖμαι, c. dat., Xen.; *to do what is acceptable to* one, κατὰ νοῦν τινι ποιέω τι, Hdt.] *Vid.* PLEASANT.

ACCEPTABLY, ἀρεσκόντως, Eur., Xen., Plat.; ἡδέως, Plat., etc.; [ἀρεστῶς, c. dat., Hdt.; εὐαρεστῶς, c. dat., Xen.]

ACCEPTANCE, λαβή, ἡ, Æsch.; λῆψις, εως, ἡ, Soph., Plat.; καταδοχή, ἡ, Plat.; [ἀποδοχή, ἡ, Hipp.; *acc.* (of bribes), δωροδοκία, ἡ, Oratt.]

ACCEPTATION (of words), ἀξίωσις, εως, ἡ, Thuc. *Vid.* MEANING.

ACCESS, πρόσβασις, εως, ἡ, [esp. to a hill or high site,] Eur., Hdt., Thuc.; ἔφοδος, ἡ, Thuc., Xen.; πρόσοδος, ἡ, Pind., Eur., Ar., Hdt., Dem.; εἴσοδος or ἔσοδος, ἡ, Hdt.:—*Access* (leave to approach), πρόσρησις, εως, ἡ, Eur.: [also, εἴσοδος, ἡ, Xen.; *to have access to* one, εἰσιέναι ὡς, εἰς, πρός τινα, Hdt., Thuc., Xen.; *to debar* or *hinder* one from *access to* one, ἀποκωλύω τινά (τινος), Xen.; *easy of access* (of persons and places), εὐπρόσοδος, ον, Thuc., Xen.. *vid.* ACCESSIBLE; *difficult of access* (of persons and places), δυσπρόσοδος, ον, Thuc., Xen., etc.; δυσπρόσβατος, ον (of places), Thuc.; *without access*, *vid.* INACCESSIBLE.—(Of a distemper), παροξυσμός, ὁ, Medic.]

ACCESSIBLE, ἐπίδρομος, ον, Hom., Pind.; βατός, ή, όν, Soph.; εἰσβατός, ή, όν, Thuc.; ἐπιβατός, ή, όν, Hdt.; εὔβατος, ον, Xen.; εὐπρόσοδος, ον (also of a person), Thuc., Xen.; ἔφοδος, ον, Thuc.; βάσιμος, ον, Xen., Dem.; προσβατός, ή, όν, Xen.; [esp. by a river or hill, of ascent;] παρῑτός, ή, όν, [prop., from the side,] Call.; (from all sides), ἀμφῖπολος, ον, Pind.; *accessible by sea*, προσπλωτός, όν, Hdt.:—*Accessible* (of a wall), ἀμβᾰτός, όν, for ἀνάβ., Hom.; εὐαγωγός, όν, Isoc.:—*Accessible* (of a person), πρόσπλᾱτος, c. dat., Æsch.

ACCESSION, προσθήκη, ἡ, Plat., Dem. *Vid.* ADDITION, SUCCESSION.

The accession to a throne, etc., ἔκδεξις, εως, ἡ, Hdt.

ACCESSORY, πᾰραίτιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur., Dem., in a good sense (but rare), Dem.

[ACCESSORY, AN, ἀγχιστήρ, ῆρος, ὁ, c. gen., Soph. *Vid.* ACCOMPLICE.]

ACCIDENT, AN, συμφορά, ἡ (usu. bad sense), Pind., Hdt., Omn. Att.; (good), Æsch., Soph., Eur., Ar.; σύμπτωμα, ατος, τό (usu. bad sense), Thuc., Dem.; σύμβᾰσις, εως, ἡ, Plat.; τὰ καίρια, Thuc.; τὸ τῠχόν, Plat.; τὸ αὐτόμᾰτον (accident, opp. to οἱ θεοί), Lys.:—[*It was by accident that he*, συνέβη αὐτῷ, c. inf.; also, αὐτόν, c. inf., Hdt., Thuc., Plat.—*Accidents* (non-essential properties), τὰ συμβεβηκότα, Arist.] *Vid.* EVENT, CHANCE.

[*By a lucky accident*, εὐτυχῶς πως, Xen.]

ACCIDENTAL, αὐτόμᾰτος, η, ον, and ος, ον, Hdt.; τῠχών, οῦσα, όν, Plat.; ἐντυγχάνων, ἐντυχών, Eur., Thuc.

ACCIDENTALLY, αὐτομάτως, Hdt.; ἀπὸ or ἐκ τοῦ αὐτομάτου, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; τῠχόντως, Arist.; ἀπὸ συμπτώμᾰτος, Arist. [*Vid. By* CHANCE.]

ACCLAMATION, θόρῠβος, ὁ, Ar., Plat., Dem.:—[*With loud acclamations*, πολλῇ κραυγῇ, and σὺν πολλῇ κραυγῇ, Xen.]

To shout in acclamation, ἐπιθορῠβέω, Xen.; ἀνᾰθορῠβέω, Xen., Plat., Æsch.; [(in approval), ἐπευφημέω, Hom., Ap. Rh. (poet.); θόρυβον καὶ κρότον ποιέω, Dem.]

ACCLIVITY, AN, ἄμβων, ωνος, ὁ, Æsch. *Vid.* HILL.

ACCOMMODATE, TO (*i. e.*, make to correspond), ἁρμόζω, c. acc. et dat., Soph., Plat.; ἐπιφέρω (ὀργάς τινι), Thuc.; [ἐναρμόζω or -όττω, c. acc. et dat., Pind.; c. acc. and εἴς τι, Plat.; *to accommodate expenses to one's means*, ἐφαρμόζω τὰς δαπάνας ταῖς προσόδοις, Xen.; *to accommodate a name to a thing*, προσαρμόζω ὄνομα πράγματι, Plat.; *to accommodate* one *with* a thing, ἐπαρκέω, c. acc. rei et dat. pers., Plat.; also, c. dat. pers. et gen. rei, Xen.:]—*To accommodate one's self*, συμπεριφέρομαι, mid., c. dat., Æschin.; [*to accommodate one's self to* (an inferior), *vid.* To CONDESCEND.—In sgnf. *to be conformable to*, *vid.* To SUIT.]

ACCOMMODATING (of persons), εὐχερής, ὁ, ἡ, Soph.; ῥᾴδιος, α, ον, and ος, ον, comp. ῥᾴων, sup. ῥᾷστος (ῥηΐτερος, -τατος and ῥήϊστος, Hom.), Eur., Dem.; [εὔκολος, ον, c. dat., or πρός, c. acc., Ar., Plat., etc. *Vid.* SYN. 366.—*To be accommodating to*, *vid.* To GRATIFY.]

[ACCOMMODATION. *Vid.* ADAPTATION, CONVENIENCE.]

ACCOMPANIMENT, *to the accompaniment of*, ὑπό (ὑπαί, poet.), c. gen., Hes., Theogn., Soph., Ar., Xen.

[*To whistle an accompaniment*, συντερετίζω, Theophr.]

ACCOMPANY, TO, ὀπᾱδέω, only pres. and imperf. and without augm., c. dat., [also, ἅμα or μετά, c. dat., Epic,] Hom., Hes., h., Æsch.; ἕπομαι, c. dat., and sometimes c. acc., only pres., imperf. εἱπόμην, and aor. 2 ἑσπόμην, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; μετᾰσεύομαι, and after augm. σσ, only pres. impf. and aor. -σῠτο, Hom.; ἑταιρίζω, c. dat., Hom., h.; ὁμαρτέω, c. dat. or prep., Omn. poet., συνᾱορέω, c. dat., Pind.; προσομαρτέω, c. dat., Theogn.; συνέπομαι, augmented tenses ειπ., c. dat., Trag., Thuc., Xen.; πᾰρασπίζω, c. dat., Eur.; συνασπίζω, c. dat., Eur.; ἀκολουθέω, c. dat. or prep., Omn. Att. prose; συμπᾰρᾰκολουθέω, c. dat., Plat., Xen.; συνεπᾰκολουθέω, c. dat., Plat.; συνᾰκολουθέω, c. dat., Thuc., Xen., Plat., etc.; παρέπομαι, c. dat., Plat., Xen.; συμπᾰρέπομαι, Plat., Xen.; συμπᾰρομαρτέω, c. dat., Xen.; συνᾰνέρχομαι, c. dat., Ap. Rh.; ἐξομιλέω (περὶ κρᾶτα στέφᾰνος), Eur. [The idea of *accompanying* is also expressed in Greek, in many connections, by σύν in compos.; as, *to accompany on a journey*, συμπορεύομαι, etc.; *to accompany* (as an escort or funeral procession), προπέμπω, Hdt., Æsch., Plat.; παραπέμπω, Xen., Dem, etc.;—*to accompany on horseback*, συμπάρειμι ἐφ' ἵππου, Æschin.]

[*To accompany* (*in singing*), συνᾴδω, c. acc. et dat., Æschin.;] (in music), ἀντιψάλλω φόρμιγγα ἐλέγοις, *to accompany songs with the lyre*, Ar.:—*To accompany on a wind instrument*, ἐπᾰνᾰφῡσάω, Ar.; [*on the flute* or *pipe*, προσαυλέω, c. acc. et dat. pers., Ar., Nicoph.]

To accompany (a military expedition), συστρατεύω, act. and mid., c. dat. or absol., Hdt., Thuc., Xen.:—*To accompany such an expedition into foreign countries*, συνεξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, c. dat. or absol., Xen.

To make to accompany, ὀπάζω, Hom., Pind.; and in mid., *to make to accompany one's self*, Hom.

ACCOMPANYING, ὀπᾱδός, subst., or adj. ός, όν, [c. dat., more usu. c. gen.,] h., Pind., Trag., Plat.; ἀκόλουθος, subst., or adj. ος, ον, c. gen. or dat., Soph., Thuc., Plat.; σῠνακόλουθος, ον, c. dat., Arist.:—*Accompanying quickly*, τᾰχῠπομπος, ον, Æsch.

ACCOMPLICE, σῠνήων, ονος, ὁ, Hes.; ἀγχιστήρ, ὁ, c. gen., Soph.; κοινωνός, ὁ, c. gen., Æsch., Soph., Xen., Dem.; μεταίτιος, subst. and adj., c. gen., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat., etc.; μέτοχος, c. gen., Eur., Thuc., Ant.; πᾰραίτιος, usu. as adj., α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur. (good sense), Dem.; πᾰρεδρος, Eur.; συλλήπτωρ, ορος, ὁ, Æsch., Eur., Plat., Ant.; σῠναίτιος, subst. and adj., Æsch., Dem., Plat.; συμπράκτωρ, ορος, ὁ, Hdt., Xen.; σῠνεργος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Plat.; σῠνεργᾰτις, ιδος, ἡ, Eur. *Vid.* ASSISTANT.

To be an accomplice, συναίρομαι, Eur.; συνδράω, Eur.; συμφῠτεύω, Xen.; συγκοινολογέομαι, c. dat., Din. *Vid.* To CO-OPERATE.

To accuse as a chief accomplice, πλειστηρίζομαι, Æsch.

And that we were not accomplices with any one who had either planned or executed this deed, μήτε τῳ ξυνειδέναι τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι μήτ' εἰργασμένῳ, Soph.

ACCOMPLISH, TO, διᾰτελευτάω, in tmesi, Hom.; πράσσω, Hom.; ποιέω, Omn.; τελέω, fut. -έσω, aor. 1 poet. often ἐτέλεσσα, etc., Omn.; τελευτάω, Omn., κραίνω, imperf. poet. (not Trag.), also ἐκραίαινον, and aor. 1 ἐκρήηνα, fut. mid. in pass. sens., Hom., Pind., Trag.; ἀνύω, and Att. ἀνύτω, in pres. and imperf., Omn.; διᾰπράσσω, Hom., Æsch., Hdt., Xen., Isoc.; ἄνω (once ᾰ in Hom.), only in pres. and imperf., Hom., Pind., Æsch., Hdt., Ar.; ἐκτελέω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt.; ἐπῐκραίνω (and αιαι, Hom.), Hom., Æsch., Soph.; πειραίνω, Hom., Pind., Soph.; ἐκφέρω, fut. ἐξοίσω, aor. 2 ἐξήνεγκον, Hom., Pind.; ἐξανύω and τω, Hom., Soph., Eur., Xen.; περαίνω, aor. 1 ἐπέρᾶνα, no perf. act., Omn. post Hom.; ἐκπονέω, Sapph., Pind., Eur., Ar., Theoc.; κᾰρᾱνόω, Æsch.; ἀρκέω, f. -έσω, Soph.; διᾰτελέω, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐκτελευτάω, Pind., Trag., διᾰνύω or ῠτω, fut. -ῠσω, h., Eur., Xen.; κᾰθαιρέομαι, aor. 2 κᾰθειλόμην, Eur, Hdt.; κατᾰνύω or ῠτω, Soph., Eur., Xen.; κῡρόω, Eur., Hdt.; μετέρχομαι, Æsch.; κᾰτεργάζομαι,

Soph., Eur., Hdt., Xen.; περάω, Soph., Xen.; συμπεραίνω, Eur., Plat., Isoc.; ἐξικνέομαι, fut. -ίξομαι, aor. 2 -ικόμην, Thuc., Hdt., Plat.; ἐπεξέρχομαι, Soph., Thuc.; ἐπιτελέω, Hdt., Thuc., Xen., etc.; καταπράσσω, Xen., Dem.; συνδιαπράσσω, Isoc.; πορσύνω, Ap. Rh.; συμπεραίνω, Isoc., Plat.:—*To accomplish successfully*, κατορθόω, Eur., Thuc., Plat., Xen., Dem.; ὀρθόω, Æsch.:—*To accomplish* (one's fate, etc.), ᾽ἀνᾰπίμπλημι (αἶσαν, etc.), Hom., Hdt.:—*To accomplish* (a journey), ᾽ἀπᾰνύω (οἴκαδε), Hom.:—*To help to accomplish*, σῠνεκπονέω, c. dat. pers., acc. rei, Isoc.; [συμπράττω or -σσω, absol., c. dat. pers., or c. acc. rei, Trag., Xen., etc.; also, ὥστε γενέσθαι τι, Xen.] *Vid.* To do, perform.

To accomplish for another besides, προσδιαπράσσομαι, Xen.

To accomplish first or *quickly*, προᾰνύτω, Xen.

To accomplish besides, προσεξεργάζομαι, Dem.

To accomplish at the same time, σῠνᾰνύω, Arist.

To accomplish against one's will, πᾰρεκτελέω, Mosch.

To be accomplished (esp. as prophecies, etc.), ᾽ἱκάνω (με θέσφᾰτα), only pres. and impf., Hom.; ἐξέρχομαι, Hdt., ἐξ. εἰς τέλος, Hes.; ἐξήκω, Soph., Hdt.; ἐκφέρω (intr.), Soph.

To accomplish, i. e., render (a pupil) accomplished, ἐκπονέω, Eur.

One must accomplish, ποιητέον, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἐπῐτελεστέον, Isoc.; πρακτέον, Soph., Plat., Xen., Isoc.; δραστέον, Soph., Eur.

What can be accomplished, διαπρακτέος, α, ον, Isoc.; ποιητέος, α, ον, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; πρακτέος, α, ον, Soph., Plat., Xen., Isoc.; πρακτός, ή, όν, Arist.; ᾽ἁλώσῐμος, ον, Soph.

(*What has been*) *accomplished* (prayer, curse, etc.), τέλειος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Soph., Ar.; τελεσφόρος, ον, Eur.: [παντελής, ές, (ψηφίσματα), Æsch.]

Able to accomplish, ἐξεργαστῐκός, ή, όν, Xen.

A means to accomplish, πεῖρας, or αρ, ατος, τό, Hom., Pind.

Accomplishing itself, αὐτόκρᾱνος, ον, Æsch.; τέλειος, α, ον, and ος, ον, Æsch.

Accomplishing an oracle, τελεσφόρον δίδοὺς χρησμόν, Eur.

To be accomplished late, ὀψῐτέλεστος, ον, Hom.

Who accomplishes all things, παντελής, ές, Æsch.; πρακτήριος, ον, Æsch.; τέλειος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch.

Not accomplished, ᾽ἀτελής, ές, Hom., Soph., and *not accomplishing*, c. dat., Pind., c. gen., Plat.

Accomplished (of a man), μουσῐκός, ή, όν, Eur., Ar., Plat., Isoc.; χάρίεις, εσσα, εν, Plat., Isoc., [(of persons and things), *in* a thing, χ., c. acc., or περί τι, Plat.; πολῠμᾰθής, ές, Ar., Plat., Xen.]; ἐπῐτελής, ές, Hdt., Plat.; διηκριβωμένος, Plat.:—*To be accomplished* (of a person), μουσόομαι, pass., Ar.

Accomplishment, τέλος, τό, Omn.; ᾽ἄνῠσις, εως, ἡ, Hom., Theoc.; κύρωσις, εως, ἡ, Plat.; διάπραξις, εως, ἡ, Plat.

Accomplishment (i. e., elegant learning), εὐμουσία, ἡ, Eur., Plat.; μουσική, ἡ, Hdt., Plat., Xen., Isoc.; παίδευσις, εως, ἡ, Ar., Plat.

Accord, of one's own accord, ἑκών, οὖσα, όν, Omn.; ἑκούσιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur., Thuc., Plat., Dem.; αὐτόμᾰτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hdt., Eur., Xen., Dem., etc.; αὐτεπάγγελτος, ον, Eur., Thuc., Isoc., Dem.; αὐτός, ή, ό, Hom., Soph., Xen., etc.; αὐθαίρετος, ον, Eur.; αὐτοκέλευστος, ον, Xen.; αὐτοκελής, ές, Hdt.

(Coming) *of one's own accord*, αὐτόκλητος, ον, Æsch., Soph.; αὐτόσσυτος, ον, Æsch., Soph.

Of one's own accord, adv., ἑκουσίως, Eur., Xen.; φρενόθεν, Soph.; ἀφ' ἑαυτοῦ γνώμης, Thuc.; ἐξ ἑκουσίας, Soph.; καθ' ἑκουσίαν, Thuc.; αὐτομάτως, Hdt.; ἐκ τοῦ αὐτομάτου, Xen.

To do of one's own accord, αὐτοσχεδιάζω, Xen.; αὐτοματίζω, Xen.

With one accord, ἐκ μιᾶς ὁρμῆς, Thuc.; ἐκ or διὰ μιᾶς γνώμης, Dem., Isoc.; μίᾳ γνώμῃ, Thuc.; ὁμοθῡμᾰδόν, Ar., Xen., Plat.

Accord, to, συντρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δεδράμηκα, c. dat. or c. prep., Æsch., Eur., Soph., Hdt., Dem. (*vid.* To agree). In sgnf. *to grant*, δίδωμι, aor. 1 ἔδωκα, etc., perf. pass. δέδομαι, Omn. *Vid.* To grant.

Accordance (*vid.* Agreement), *in acc. with*, ὁμόφωνος, ον, Æsch.; σύμφωνος, ον, Pind., Soph., Plat.; ἀκόλουθος, ον, c. gen. or dat., Ar., Plat.; [ὁμογνώμων, ον, c. dat., Thuc., Xen.]

In accordance with, ἐν (τοῖς νόμοις, etc.), Pind., Thuc.; ἀκολούθως, c. dat., Dem.; ἑπομένως, c. dat., Plat., Arist.; συμφωνούντως, c. dat., Plat.; σὺν (τῷ νόμῳ), Xen.

According to, ἐκ (τῶν νόμων, etc.), Hdt., Dem., etc.; κᾰτά, c. acc., Omn.; μετά, c. gen., Thuc., Plat.; πᾰρά, c. acc., Dem.; πρός, c. acc., Hdt., Thuc., Xen.; [also, in sgnf. *fitting, becoming* to, c. gen., *acc. to justice*, πρὸς δίκης, Hdt., Trag.]

Accordingly (*i. e.*, consequently), οὖν, never the first word in a sentence, Omn.; [᾽ἄρᾰ (not the first word, Ep. before a consonant ἄρ, and in the enclitic form ῥά), Omn.;] οὐκοῦν [at the beginning of a sentence,] Omn. Att.; τοιγάρ, usu. at beginning of a speech, but not always, Hom., Æsch., Soph., τοιγᾰροῦν, Soph., Hdt., Plat.

Accost, to, προσαυδάω, Hom., Hes., Trag.; προσεῖπον, only aor. 2 and aor. 1, Omn.; προσᾰγορεύω, Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* To address.

[Accouchement. *Vid.* Childbirth.]

Account, an, λόγος, ὁ, Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἔλεγχος, ὁ, Thuc., Isoc., Plat.:—*An account of what one has done*, etc., *before judges*, εὐθύνη, usu. in pl., Ar., Plat., Dem., Lys., etc.:—*An account of expenses*, γραμμᾰτεῖον, τό, Dem.; γράμμα, ἄτος, τό, usu. in pl, Dem.; λογισμός, ὁ, Lys.:—*To give an account*, λογίζομαι, mid. c. acc. of the items in the account, Lys.; ἀπολογίζομαι, mid. intrans., Xen., c. acc. rei, Æschin.; εὐθύνας ὑπέχω, εὐθ. δίδωμι, Dem., Lys.:—*To put down in an account*, ᾽ἀποδείκνυμι, Hdt., Thuc., Dem.; ἀποφαίνω, Xen., Dem.; ἀποφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνέχθην, Dem.; ᾽ἀνᾰφέρω, Dem.; γράφω, Lys.

To call to account, λογοθετέω, Æsop.:—[*To call one to account for* a thing, τὸν λόγον τινὸς λαμβάνω παρά τινος, Dem.]:—*To call to account besides*, προσευθύνω, Arist.:—*To be called to account*, εὐθύνομαι, c. gen. causæ, Thuc.:—*To be bound to give an account*, εὐθύνας ὀφλισκᾰνω, aor. 2 ὦφλον, Lys.:—*To call a person's accounts in question*, ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἔρχομαι, Dem.:—*To pass a person's accounts*, ἀπολύειν τινὰ εὐθύνης, Ar.:—*To balance accounts with*, διᾰλογίζομαι, πρός, Dem.:—*A balancing of accounts*, διάλογισμός, ὁ, Dem.:—[*Accounts exactly balanced*, καθαραὶ ψῆφοι, Dem.:—*To set down to one's account*, λογίζομαι, c. acc. et dat., Dem.]

[(Advantage), κέρδος, τό, Hom., etc.; *to find one's acct. in a thing*, κερδαίνω, ἐκ or ἀπό τινος, Hdt., Soph., Xen.; ἐν κέρδει τι ποιέομαι, Hdt.]

[(Narration, explanation), ἀπολογισμός, ὁ (*the giving an account*), to one, τινί, Æschin.; ἀφήγησις, εως, ἡ, Hdt.; *a full account*, διήγησις, εως, ἡ, Plat., etc.; *to give an account of*, ἀπολογίζομαι, c. acc., Dem.; ἀποφαίνω, Hdt., Dem.; ἀφηγέομαι, Hdt.; λόγον δίδωμι, c. gen., Hdt.; *to give and receive an account*, λόγον δίδωμί τε καὶ δέχομαι, Plat.; *to receive* or *get an account from* one, λόγον λαμβάνω παρά τινος, Dem.; *to ask, demand an account from* one, λόγον αἰτέω or ἀπαιτέω παρά τινος, Dem.; *to give a full, accurate account of* a thing, διηγέομαι, c. acc., Thuc., Ar., Plat., etc.]

[(Estimation, value), λόγος, ὁ, in such phrases as, *to be of account with* one, λόγον εἶναι πρός τινος, Hdt.]—*To be of great account*, πλείστου λόγου εἰμί, Hdt.:—*To take into account*, ᾽ὑπόλογον ποιέομαί τινος, Dem.; ἐν ὑπολόγῳ ποιέομαί τι, Lys.; ὑπολογίζομαι, mid., Plat., Dem.

To make account of, λόγον ἔχω, ποιέομαί τινος, Hdt.

Of no account, οὐδενὸς, ἐλᾰχίστου λόγου (εἰμί), Hdt.; ἐν οὐδενὶ, ἐν σμικρῷ λ. (εἰμί), Hdt., Plat.; παρ' οὐδὲν (τίθεμαι, etc.), Æsch., Soph.; [μηδαμοῦ παρά τινι (εἰμί), in one's esteem, Xen.]:—*They are of no account*, οὐκ ἔχουσιν ᾽ἀριθμόν, Eur.

To make no account of, μηδέμιαν ὤραν ποιέομαι, Hdt.; [ὀλιγωρέω, c. gen., Xen.]

To be taken with the account, εἰς ᾽ἀρῑθμὸν ἥκω λόγων, Eur.

On Account of, ἕνεκα,* c. gen., Omn.; εἵνεκα, Hom., Æsch., Eur., Xen., etc.; ἕνεκεν, Hom., Eur., Plat., Xen.; εἵνεκεν, Hdt., Pind., Ap. Rh., etc.; οὕνεκα, usually after its case, Æsch., Soph., Eur., etc.; ἕκᾱτι, c. gen., Pind., Trag.; ἰότητι, c. gen., Æsch.; διά, c. gen. (διαί, Æsch.), Xen.; c. acc., Omn.; περί, c. gen., Omn.; c. dat., Hom., Æsch., Plat., Theoc.; [(for the sake of), χάριν, c. gen., Hom., Att., with poss. pron. in same case, *e. g.*, *on my account*, ἐμὴν χάριν, Soph., strgthd. χάριν ἕνεκα, c. gen., Plat.]

She perishes on account of (*as a result of*) *a most glorious action*, ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει, Soph.

On which account, ὅθεν, Plat.

Account, to, ἐναριθμέω, Soph.; ποιέομαι, Eur., Thuc., Hdt. *Vid.* *To make* account *of*, To count, think.

Accountable, ᾽ὑπέγγυος, ον,

* ἕνεκα is often left out, and still the noun is put in the genit. case. "O man, miserable on account of your disposition, and likewise of your distress." δειλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον, Soph.

Æsch., Eur., Hdt.; ὑπεύθῡνος, ον, Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Dem.; ὑπαίτιος, ον, Xen.; ὑπόλογος, ον, Plat., Lys., Dem.; [not accountable, ἀνεύθῡνος, ον, Hdt.] Vid. RESPONSIBLE.

[ACCOUNTANT, AN, perh. λογιστής, ὁ (though this properly means an auditor (q. v.) of accounts); γραμματεύς, ὁ (as the γραμματεῖς in Athens were public clerks, keeping the accounts would be part of their duty), v. Boeckh, Pub. Econ., p. 184, sqq.; accountants, οἱ περὶ τὰς ψήφους, Alciphr.]

[ACCOUNT-BOOK, γραμματεῖον, τό, Dem.; to enter in the account-book of expenses, τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγράφω τῶν ἀναλωμάτων, Luc.]

ACCOUTRE, TO, κορύσσω, aor. 1 mid. -υσσάμην, pf. pass. κεκόρυθμαι, Hom., Pind.; σκευάζω, Eur., Ar., Hdt., Xen. Vid. TO ARM, EQUIP.

ACCOUTREMENT, κόσμος, ὁ, Omn.; σκευή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem., etc.; στολή, ἡ, Trag., Xen., Plat. Vid. EQUIPMENT, etc.

To be well accoutred, εὐσκευέω, Soph.

[ACCRETION, ἐπαύξησις, εως, ἡ, Plat.]

ACCRUE, TO, περιΐσταμαι, pass. c. pf. and aor. 2 act., c. dat. or εἰς, Thuc.; γίγνομαι (see "TO BE" for tenses), c. dat., Dem.; προσγίγνομαι, c. dat., Hdt., Thuc.; προσαρτάομαι, pass. c. dat., Dem.; [παραγίγνομαι, c. dat., Thuc.:—(of revenue) πρόσειμι, Thuc., Andoc.; the accruing revenue, τὰ προσιόντα χρήματα, or τὰ προσιόντα, Ar., Oratt.]

ACCUMULATE, TO, νέω, νήσω, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; νηέω, Hom., Ap. Rh.; ἀθροίζω, Eur., Thuc., Xen., Plat., etc. Vid. TO HEAP UP, COLLECT.

ACCUMULATED, νητός, ή, όν, Hom.; (of woe) πάνσυρτος, ον, Soph.

ACCUMULATION, ἄθροισμα, ατος, τό, Plat.; (the act) ἄθροισις, εως, ἡ, Thuc.

ACCURACY, σαφήνεια, ἡ, Æsch., Plat.; ἀκρῖβεια, ἡ, Isoc., Antipho, Plat.; ἀκριβολογία, ἡ, Arist.; [(of diligent application) ἐπιμέλεια, ἡ, Att.; over or excessive acc., περιεργία, ἡ, Plat.; with great acc., etc., vid. ACCURATELY.]

ACCURATE, ἀκρῑβής, ές, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; ἀτρεκής, ές, Pind., Eur., Hdt.; [(of tidings, signs, etc.) σαφής, ές, h., Trag., Thuc.; (in speech) ἀκριβολόγος, ον, Timon; to subject a thing to acc. investigation, ἀκριβῶς ἐξετάζειν τι, Isocr.; to have acc. knowledge of a thing, ἀκριβόω τι, Xen.; διακριβόω τι, Xen., Arist., mid., Plat.; περί τινος, Isoc.; to have no acc. information about a thing, μηδὲν εἰδέναι ἀκριβὲς περί τινος, Plat.]

To be accurate, consider accurately, ἀκρῑβολογέομαι, intrans., or c. acc., Plat., Dem. Vid. SYN. No. 53.

ACCURATELY, σαφηνῶς, Theogn., Hdt.; σκεθρῶς, Æsch.; ἀκριβῶς, Æsch., Dem., Isoc.; [δι' ἀκριβείας Plat.;] to speak accurately, συγγρᾰφικῶς ἐρεῖν, Plat.

To speak quite accurately (adverbial phrase), τῷ δικαιοτάτῳ τῶν λόγων, Hdt.

One should speak accurately, ἀκρῑβολογητέον, Arist.

To know, understand, investigate, arrange, or *make accurately*, ἀκρῑβόω and διακριβόω, Eur., Ar., Plat., Xen., Isoc.

ACCURSED, ἀρᾱτός, ή, όν, Hom., Soph.; κατᾱ́ρατος, ον (Hermann says κατάρατος in Epic), Soph., Eur., Ar., Dem.; ἀγής, ές, Hippon.; τρισκατάρατος, ον, Dem.; [ἄλαστος, ὁ, ἡ (of persons only), Trag., an acc. wretch, ἀλάστωρ, ὁ, Trag., Dem.; a person or thing acc., ἄγος, τό, Soph.]

ACCUSATION, αἰτία, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; αἰτίᾱμα, ατος, τό, Æsch., Eur., Thuc.; ἐπίκλημα, ατος, τό, Soph., Eur., Xen.; ἔγκλημα, ατος, τό, Omn. Att.; διᾰβολή, ἡ, Eur. (usu. false), Hdt., Thuc., Xen., Andoc.; κᾰτηγορία, ἡ, Omn. Att. pr.; κᾰτηγόρημα, ατος, τό, Plat., Dem.; γρᾰφή, ἡ, Dem., Lys., etc.; κλῆσις, εως, ἡ, Xen.; αἰτίᾱσις, εως, ἡ, Antipho. Vid. SYN. No. 45, 179.

A previous accusation, προκᾰτηγορία, ἡ, Thuc.

An accusation on oath, κᾰτωμοσία, ἡ, Hdt.

An accusation when a man was caught in the fact, ἀπαγωγή, ἡ, Dem., Lys.

To lay an accusation when a man is caught in the fact, ἀπάγω τὴν ἀπαγωγήν; to admit it (as judge), or decide it, παραδέχομαι τὴν ἀπᾰγωγήν, Lys., Dem.

An accusation is made against him by the city, ὑπαίτιόν τι πρὸς τῆς πόλεως οἱ γίγνεται, Xen.

[ACCUSATIVE *case*, αἰτιᾱτική, ἡ (πτῶσις), Gramm.; in the acc. case, αἰτιατικῶς, Id.]

ACCUSE, TO, αἰτιάομαι, mid., one of a thing, c. acc. pers. and gen. rei, also c. acc. rei, but hardly except where a neuter pron., as ταῦτα, stands for the substantive, Hom., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Antipho; also c. acc. pers. and inf., vel ὅτι, ὡς, etc., Thuc.; c. acc. pers. and prep., Xen.; c. acc. rei κατά τινος, Antipho; μέμφομαι, mid. c. aor. pass. in act. sens., c. dupl. acc., c. acc. pers. and gen. rei, c. acc. rei, gen. pers., c. dat. pers. and acc. rei, or c. dat. pers. and conj. ὅτι, εἰ, etc., Hes., Pind., Theog., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; c. dat. pers., gen. rei, Æsch.; ἐγκᾰλέω, fut. -έσω, pf. -κέκληκα, etc., c. dat. pers., acc. rei, c. dat. pers. and inf. or conj. (either person or thing often omitted), Omn. Att.; κᾰτηγορέω, c. gen. pers., acc. rei, or c. dupl. gen., or c. gen. pers. and prep., Hdt., Omn. Att.; διώκω, Æsch., Hdt., Xen., Dem., etc.; διαβάλλω, pf. -βέβληκα, etc. (usu. falsely, but not always), c. acc. pers., c. dat. pers., acc. rei, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐλέγχω, Æsch., Soph., Xen.; ἐπαιτιάομαι, c. acc. pers., gen. rei, or c. dupl. acc., or c. acc. pers. and inf., Æsch., Soph., Ar., Hdt., Thuc., Dem.; ἀνάπτω, c. acc. rei, dat. pers., Eur.; ὑπάγομαι, mid., Eur., ὑπᾰ́γω, Hdt., Xen.; ὑπογρᾰ́φομαι, c. acc. rei, dat. pers., Eur., Dem.; κατερέω, c. acc. or gen., Hdt., Xen., as pres. and fut. of κατεῖπον, c. gen., Eur., Ar., Plat.; προσκᾰλέομαι, mid. and pass., c. acc. pers., gen. rei, Ar., Dem., Lys., etc.; σῡκοφαντέω, Ar., Xen., Lys.; φαίνω, Ar., Xen., Dem.; ἐπῐκᾰλέω, c. dat. pers., c. acc. rei, or inf., Ar., Hdt., Thuc., Lys., Isoc., etc.; ἐπισκήπτομαι, mid. and pass., c. dat. pers., gen. rei, Soph., Plat., Æschin., Isæ.; γράφω, only once, Ar.; γράφομαι, mid. and pass., c. gen. rei, or inf., Ar., Plat., Dem., Æschin.; εἰσαγγέλλω, c. acc. pers., c. inf. rei, or c. prep., Thuc., Plat., Lys., Andoc., etc.; ἐπαγγέλλω, Dem., Andoc.; ἐπεγκαλέω, c. dat. pers., Lys.; κᾰκίζω, Hdt., Thuc.; ἀπᾰ́γω, c. gen., Dem.; ἀπογρᾰ́φω, Xen., Lys., Antipho; ἀποφαίνω, Dem., Antipho; κᾰταιτιάομαι, c. dupl. acc., c. acc. pers. and inf., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κᾰτᾰγιγνώσκω, f. -γνώσομαι, aor. 2 -έγνων, etc., c. acc. rei, gen. pers., or c. gen. pers. and inf., or ὡς, Hdt., Thuc., Plat., Lys., etc.; κρίνω, Thuc., Dem., Lycurg., Isoc., Æschin.; προβάλλομαι mid. and pass., Dem., Xen.

To accuse on oath, κατόμνυμι, c. gen., Hdt.

To accuse falsely, σείω, Ar., Antipho; [συκοφαντέω, Ar., Lys.]

To join in making false accusations, συσσῡκοφαντέω, Dem.

To accuse beforehand, προκᾰτηγορέω, Dem.; προδιᾰβάλλω, pf. -βέβληκα, etc., Thuc.; προκᾰλέομαι, Xen.

To accuse besides, προσκατηγορέω, c. dupl. acc., Thuc.; c. gen. pers., Xen.

To accuse together, at the same time, συγκᾰτηγορέω, Dem.; συνδιαβάλλω, Dem., Lys.; συνεπαιτιάομαι, Thuc.

To accuse in retaliation, ἀντῐδιᾰβάλλω, Arist.; ἀντεγκαλέω, Dem., Isoc.; ἀντιγράφομαι, c. dat. or acc. pers. and inf., Dem., Lys.; ἀντικατηγορέω, c. gen. pers., Lys., Æschin.; ἀντιπροσκαλέομαι, Dem.; ἀνθῠπᾰ́γω, Thuc.

Phrases for *to accuse*, αἰτίαν νέμω, c. dat., Soph.; ἐν αἰτίᾳ βάλλω, Soph.; ἐν αἰτίᾳ [ἔχω, τίθημι or ποιέομαι,] δι' αἰτίας ἔχω, Hdt., Thuc.; ἐπᾰ́γω αἰτίαν, δίκην, γρᾰφήν, c. dat. pers., Dem., Lys., Andoc.; ἀνᾰτίθημι αἰτίαν, Dem.; ἀπογράφομαι δίκην, Antipho; ἀποφέρω (fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 1 pass. -ηνέχθην) γραφὴν κατά, c. gen., Dem.; αἰτίαν ἐπιφέρω, c. dat., Dem.; ἀδίκημα δείκνῡμι κατά, c. gen., Dem.; ἔγκλημα λαγχάνω (fut. λήξομαι, aor. 2 ἔλαχον. pf. εἴληχα—λέλογχα, Hom.,—pf. pass. εἴληγμαι, Dem.).

To be accused, φεύγω, Eur., Xen., Plat., Dem., Lys.; also, φ. γρᾰφήν, δίκην; and c. gen. crim. (δίκην subaudito), Xen., Dem., Ar., Lycurg.; φαντάζομαι, Ar.; ἀγωνίζομαι, c. acc. rei, Eur.; αἰτίαν ἔχω, c. gen., Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; [by one, ὑπό τινος, Æsch., Xen.; αἰτιάζομαι, Xen.;] αἰτίαν ὑπέχω, Thuc., Xen., Antipho; αἰτίαν φέρομαι, Thuc.; αἰτίαν ὑπομένω, Æschin.; ὑπέχω, c. acc. rei (φόνου), Eur.

Those who were accused, οἱ τὴν κατηγορίαν ἔχοντες, Thuc.

Money which he was accused of having, τὰ ἐπικαλούμενα χρήματα, Hdt.

He was accused of great injustice, ἀδικία πολλὴ κατηγορεῖτο αὐτοῦ, Thuc.

One must accuse, κᾰτηγορητέον, Isoc., Plat.; αἰτιᾱτέον, Plat.

Fond of accusing, ἐγκλημᾰτικός, ή, όν, Arist.

ACCUSED, ὑπαίτιος, ον, Antipho; ἔγκλητος, ον, Arist.; [(as Attic law term), ὁ φεύγων, or φυγών, Plat., Dem., etc., ὁ αἴτιος, only Æsch.]

Easily accused, liable to accusation, εὐκᾰτηγόρητος, ον, Thuc.

Not accused, ἀνέγκλητος, ον, Plat., Dem.; ἀσῡκοφάντητος, ον, Æschin.; [or above accusation, ἀνεξέλεγκτος, ον, Dem., Xen.; ἀνεπίκλητος, ον, Xen.]

Not accused, adv., ἀνεγκλήτως, Ar., Dem.

ACCUSER, AN, κατήγορος, ὁ, Soph., Hdt., Plat., Xen., Isoc., etc.; ὁ γραψάμενος, Ar.; [ὁ διώκων, Hdt., Æsch., Oratt.; *a false accus.*, συκοφάντης, ὁ, Oratt.]

Accusingly, in an accusing spirit, διαβόλως (ἐμνήσθη αὐτοῦ), Thuc.

ACCUSTOM, TO, ἐθίζω, augmented tenses, εἰθ., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; γυμνάζω, Xen., Plat.; παιδεύω, c. acc. pers., dat. rei, Xen.; προσεθίζω, act. c. acc. pers. et rei, in pass. c. dat. rei, Xen.; [*one to do*, c. acc. et inf., Id.;] παρασκευάζω, Xen.; συνεθίζω, Plat., Dem.

To accustom a person not to do, [παρασκευάζω τινὰ ὡς μὴ ποιεῖν, Xen.;] *what he has been used to*, ἀπεθίζω, μή, Æschin.

[*To accustom one's self*, ἐθίζομαι, συνεθίζομαι, c. inf., ξυνήθη γίγνεσθαι, *to* a thing, τινί, Plat., Xen., etc.]

One must accustom, ἐθιστέον, c. acc. and inf., Xen.; *one's self*, συνεθιστέον, c. inf., Plat.

To be accustomed, θαμίζω, Hom., Soph.; ἔθω, pres., Hom. (but rare), pf. ἔωθα, Hom., Hdt., or εἴωθα, no other tense except pluperf., Omn.; φιλέω, Pind., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Plat., etc.; ἐθέλω, fut. -ήσω, Hdt., Thuc.; νομίζω, Hdt., Thuc., Xen.; [*to* a thing, c. dat., Hdt.; *to do*, c. inf., Id.;] ἀγαπάω, Arist.

It is accustomed, impers., νομίζεται, Æsch.; φιλεῖ, Plat.

ACCUSTOMED, εἰωθώς, Hom., Eur., Thuc., Plat., etc.; [by pf. and aor. 1 pass. part. of ἐθίζω and συνεθίζω, Thuc., Xen., Plat., etc.;] συνήθης, ες, c. dat., Hes., Soph., Eur., Plat., Xen., Æschin.; ἠθάς, άδος, c. gen., Soph., sine casu, Eur., Ar.; ἐθάς, άδος, c. gen., Thuc.; σύνοικος, ον, c. dat., Soph., Plat., Xen.; ὁ συμμαθών, Xen.

In an accustomed manner, εἰωθότως, Soph., Plat.

[ACCUSTOMING, AN, ἐθισμός, ὁ, Arist.]

[ACE (on dice), μονάς, άδος, ἡ; οἴνη, ἡ; ὄνος, ὁ; all very late.]

[ACERBITY, πικρότης, ητος, ἡ (lit.), Plat.; (met., of temper, etc.), πικρία, ἡ, Dem.; πικρότης, ἡ, Hdt., Eur., αὐστηρότης, ητος, ἡ, Plat.]

ACHE, ὀδύνη, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Plat.; ἀλγηδών, όνος, ἡ, Eur., Hdt., Xen.; [for *headache, toothache*, etc., *vid.* the words.] *Vid.* PAIN and SYN. 338.

ACHE, TO, or *feel an ache*, ἀλγέω, Hom., Æsch., Ar., Hdt., Xen.; [*my head aches*, ἀλγέω τὰν κεφαλάν, Theocr.; cf. HEADACHE, TOOTHACHE, etc.;] πονέω, Anac., Soph., Ar., Antipho. *Vid. To feel* PAIN.

ACHIEVE, TO, τολυπεύω, Hom.; ἀγωνίζομαι, mid., Eur. *Vid.* TO DO, PERFORM, etc.:—*To achieve* (glory, etc.), φέρω (fut. οἴσω (only οἴσομαι in Hom., which Eur. also uses in pass. sens.), imper. οἶσε, Hom., aor. 1 ἤνεγκα, in Hom. usu. ἤνεικα or ἔνεικα, aor. 2 ἤνεγκον, and mid. ἠνεγκόμην, aor. 1 mid. ἠνεικάμην, Hom., ἠνεγκάμην, Eur., Soph., aor. 1 pass. ἠνέχθην, Hes.), Hom., Eur., Plat.; πράσσω, Pind.

ACHIEVEMENT, AN, ἔργον, τό, Omn.; ἀγώνισμα, ατος, τό, Thuc.

ACID, αὐστηρός, ά, όν, Plat., Arist.; στρυφνός, όν, Plat., Xen.; ὀξύς, εῖα, ύ, comp. only ύτερος, Plat., Hipp.; στυφελός, όν, and ή, όν, Mel. *Vid.* SOUR.

To be acid, ὀξύνομαι, pass., Arist.

ACIDITY, στρυφνότης, ητος, ἡ, Arist.; αὐστηρότης, ητος, ἡ, Plat., Xen.

ACKNOWLEDGE, TO (as gods), νομίζω, Æsch. (*one* as, c. dupl. acc.), Eur., Hdt., Plat., Xen.; c. dat., Hdt.; (as kindred, etc.), ἀναγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, etc., Pind., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* TO RECOGNIZE:—*To acknowledge* (*i. e.*, admit), ὁμολογέω, Soph., Eur., Thuc., Plat., Dem., and in 3d pers. pass. pres. as impers., Plat., Xen.; προσομολογέω, Plat., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* TO CONFESS.

One must acknowledge, ὁμολογητέον, Plat.

[ACKNOWLEDGED, ὁμολογούμενος and ὡμολογημένος, η, ον, e. g., *acknowledged principles*, τὰ ὁμολογούμενα or -γημένα, Plat.:—*To be a man of acknowledged merits*, εὐδοκιμέω παρὰ πᾶσιν, Hdt., Att.]

ACKNOWLEDGMENT, ἀνάγνωσις, εως, ἡ, Hdt.; ἀναγνώρισις, εως, ἡ, Plat.; ὁμολογία, ἡ, Plat.; προσομολογία, ἡ, Plat., Dem.

ACME, ἀκμή, ἡ, Pind., Soph., Eur., Plat., Xen.; ἄνθος, τό, Soph. *Vid.* HEIGHT.

To be at its acme, ἀκμάζω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., etc.

ACONITE, ἀκόνιτον, τό, Theoph.

ACORN, βάλανος, ἡ, Hom., Hdt., Xen.; ἄκυλος, ἡ, Hom.; δρυὸς ἄκρα (τά), Theoc.; [δρυοβάλανος, ἡ, Strabo; *the astringent cup of the acorn* (for tanning), ὀμφακίς, ἡ, Galen.]

Like acorns, of the acorn kind, βαλάνηρός, ά, όν, Theoph.; βαλανώδης, ες, Theoph.

Eating acorns, βαλανηφάγος, ον, Alcæ.

Producing acorns, βαλανηφόρος, ον, Hdt.

Made of acorns, βαλάνινος, η, ον, Theoph.

To shake down acorns, from the tree, βαλανίζω (δρῦν), Anth.

ACQUAINT, TO, ἐξαγγέλλω, c. dat. pers., Hom., Soph., Hdt., Plat., Xen., etc. *Vid.* TO INFORM.

To be acquainted with, πλησιάζω, c. dat., Soph., Xen., Isoc., Dem., Plat.; ἀποχράομαι, c. dat., Hdt., Thuc., Plat.; ἐν πείρᾳ γίγνομαι—fut. γενήσομαι, aor. 2 ἐγενόμην (3d sing. by syncop. γέντο), Pind., Theoc., pf. γεγένημαι, γέγονα, 1st and 3d pl. by syncop. γέγαμεν, γεγάασι, part. γεγονώς and γεγαώς, υῖα, and γεγώς, ῶσα—Xen.; χράομαι, c. dat., Xen.; συζεύγνυμαι, pass. c. dat., Xen.; συγκεράννυμαι, pass. c. dat., Xen.; γνωρίμως ἔχω τινί, Dem.; [ὁμιλέω, c. dat.; also, μετά, c. gen., or πρός, c. acc., Plat.; γνώριμος γίγνομαι, c. dat., Lys.; *to become intimately acquainted with*, συγκεράννυμαι ὥστε οἰκείως διακεῖσθαι, Xen.]

We were acquainted with one another, ἐμισγόμεθα, Hom. *Vid.* TO KNOW.

ACQUAINTANCE, γνώρισις, εως, ἡ, c. gen., Plat.; γνῶσις (εως, ἡ), πρός, c. acc., Æschin.; χρεία, ἡ, Antipho; χρῆσις, εως, ἡ, Isoc.; συνήθεια, ἡ [*familiar intercourse*, *with* one, πρός, c. acc., μετά, c. gen.], Xen., Isoc., Æschin.; [*to have acq. with* one, ἐν πείρᾳ τινὸς γίγνεσθαι, Xen.; *I have no acq. with the language*, ξένως ἔχω τῆς ἐνθάδε λέξεως, Plat.:—*with* a thing, ἐμπειρία, ἡ, c. gen., Thuc., Antipho, etc.; περί, c. acc., Xen.]

An acquaintance, γνώριμος, ὁ, ἡ, Hom., Xen., Dem.: (as adj.) γνωστός, ή, όν, c. dat., Æsch.; συνήθης, ες, c. dat., Hes., Isoc., Plat.; οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, c. dat., and sine cas., Eur., Hdt., Plat., Xen., Isoc.; [*an extensive circle of acqu.*, πολυφιλία, ἡ, Arist.; *an old acqu.*, ἀρχαῖος ἑταῖρος, Xen.]

Like an acquaintance, οἰκείως, Thuc., Xen.; γνωρίμως, Dem.

ACQUIESCE, TO, ἀγαπάω, c. conj. ὅτι, εἰ, etc., or c. part., or c. dat. rei, rarely c. acc. rei, Hom., Ar., Plat., Dem., Lys.; αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, aor. 1 ᾔνεσα and -εσσα, pf. pass. -ημαι, aor. 1 pass. -έθην, c. acc. rei, Pind., Æsch., Eur.; στέργω, only fut. and aor. 1 (and ἔστοργα, perf. 2d., Hdt.), c. acc. or c. dat., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; συγχωρέω, c. dat., sometimes c. acc., or c. inf., or c. acc. and inf., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dinarch.; [συνδοκεῖ τί μοι, Thuc., Plat., Ar., etc.]

[*To acquiesce in one's opinion about* a thing, συγκατατίθεμαί τινι περί τινος τὴν αὐτὴν δόξαν, Plat.]

One must acquiesce, στερκτέον, c. dat., Dinarch.

ACQUIESCENCE, συγχώρησις, εως, ἡ, Plat.:—[*With my, your acquiescence*, συνδοκοῦν, -δόξαν, c. dat. pers. pron., Xen.]

ACQUIRE, TO, κτάομαι, mid., perf. pass. in act. sens. κέκτημαι and ἔκτημαι (rare in Att.), optat. κεκτῴμην (aor. 1 pass. in pass. sens., Thuc., Eur., also κεκτημένος is occasionally used in pass. sense both in simple and comp. verbs), Omn.; ποιέομαι, mid. (esp. of acquiring friends, etc.), Hom., Soph., Xen.; κτεατίζω, only in aor. 1 act. -ισσα, and in pres. mid., Hom., Theoc.; εἰσκτάομαι, Eur.; ἀνακτάομαι, Hdt., Xen.; περιποιέω, esp. in mid., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἀναλαμβάνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -έλαβον, perf. -είληφα, Xen.; περιβάλλομαι, mid. c. perf. pass. περιβέβλημαι, in act. sens. c. acc., Hdt., Xen., Isoc.; προσποιέομαι, Ar., Hdt., Thuc., Xen.; [*wealth* (by one's labor), ἐργάζομαι χρήματα, Hdt., Ar., etc.; (by trading or business), χρηματίζομαι, Thuc.; *from* a thing, ἐκ, ἀπό, c. gen., Plat., Isoc.; προσάγομαι (of allies, friends, etc.), Hdt., Thuc.]

To acquire for another, περιποιέω, Dem.

To acquire besides, ὑπερκτάομαι, Soph.; ἐπικτάομαι, Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; [*in addition to* (what one has), προσκτάομαι, c. acc. et dat., or acc. c. πρός τι, Hdt., Thuc.; προσλαμβάνω, c. acc.; *for one's self*, ἑαυτῷ, or mid., Xen., Plat.]

To aid in acquiring, συγκατακτάομαι, c. dat. pers., Dem.; συγκτάομαι, c. dat. pers., acc. rei, Thuc.

To be acquired, ἁλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 2 ἥλων, or ἑάλων, perf. ἥλωκα, more usu. ἑάλωκα, Soph. *Vid.* TO GET.

Acquired (what is or may be), κτητός, ή, όν, Hom., Eur., Isoc., Plat.

Acquired, i. e., not natural, ἐπίκτητος, ον, Hdt., Xen., Lycurg.; ἔπακτος, ον, Hdt., Arist.

One must acquire, κτητέον, Plat.

One who enables men to acquire, κτεάτειρα, ἡ, Æsch.

ACQUIRING (or skillful in acquiring), χρηματιστικός, ή, όν, c. gen., Plat.; κτητικός, ή, όν, Isoc.

The art of acquiring, ἡ κτητική, Plat.

ACQUISITION, i. e., the acquiring, λῆψις, εως, ἡ, Soph., Plat.; ἐπίκτησις, εως, ἡ, Soph., Arist.; κτῆσις, εως, ἡ, Thuc., Plat.

An acquisition (*of allies*), προσαγωγή, ἡ, Thuc.

An acquisition of any thing additional, προσποίησις, εως, ἡ, Thuc.

An acquisition (i. e., a thing acquired), κτῆσις, ἡ, Hom., Soph., Hdt., Plat.; κτῆμα, ατος, τό, Hom., Æsch., Xen., Plat., etc. *Vid.* Possessions.

To make fresh acquisitions, πλέον ἔχω, Thuc.

Acquit, to, ἀπολῡ́ω, c. gen. crim., Hdt., Xen., Dem.; c. μή and infin., Hdt., Thuc.; 'ἀνίημι, Lys., Xen.; 'ἀποχειροτονέω, c. gen. pers., Dem.; 'ἀπογιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, c. gen. pers., or c. acc., or c. gen. pers. and μή c. inf. crim., Dem., Lys.; 'ἀποψηφίζομαι, c. gen. pers., Dem., Plat.; 'ἀποδιαιτάω, c. gen. pers., Dem.; 'ἀφίημι, aor. 1 –ηκα, pass. -έθην, sine aug., c. acc. pers., gen. rei, also c. dat. pers., acc. rei, and simply c. acc. pers., Hdt., Xen., Dem., Antipho; [ἀθῷον ἐάω, ἀφίημι, καθίστημι, Oratt.]

To be inclined to acquit, 'ἀπολῡτῐκῶς ἔχω, c. gen. pers., Xen.

To be acquitted, νῑκάω, Eur.; 'ἀποφεύγω, Ar., Hdt., Xen., Dem.; ἀπ. αἰτίαν, Thuc.; ἀπ. τοὺς διώκοντας, Hdt.; ἐκφεύγω, Ar., Hdt., Dem., Æschin.; 'ἀποφυγγάνω, only in pres., Dem.; [ἀθῷος ἀπαλλάττω, ἀθ. φεύγω, Oratt.]

He is acquitted of criminality, ἀπολύεται μὴ ἀδικεῖν, Thuc.

Acquittal, ἀπόλῠσις, εως, ἡ, c. gen. crim., Hdt.; 'ἀθῴωσις, εως, ἡ, Ctes.; 'ἀπόφευξις, or φυξ., εως, ἡ, Ar., Antipho; 'ἀποψήφισις, εως, ἡ, Antipho; [ἄφεσις, εως, ἡ, c. gen. crim., Plat.]

Deserving acquittal, 'ἀπολῡσῐ́μος, ον, Antipho.

Means of acquittal, τὰ 'ἀποφευκτῐκά, Xen.

[Acquittance, ἄφεσις, εως, ἡ (release from a bond), Dem.; ἔκτισις, εως, ἡ (on full payment), Plat.; *for a thing*, c. gen., Dem.—'Αποχή, only late, Anth., etc.]

Acquitted, 'ἀθῷος, ον, Eur., Ar., Dem., Lys.

Acre, an, πέλεθρον, τό, Hom.; πλέθρον, τό, Hdt., Eur., Xen.;* [the τετραπλεθρία, ἡ, on Inscrr., would correspond very nearly with our "acre," or the neut. adj. τὸ τετράπλεθρον, Polyb.]

Of four acres, τετρᾰ́γυος, ον, Hom., Ap. Rh.; *of fifty*, πεντηκοντόγυος, ον, Hom., etc.

Acrimonious, πῐκρός, ά, όν, Hdt., Dem., Isoc.; πῐκρόγλωσσος, ον, Æschin.

Acrimoniously, πῐκρῶς, Dem.

Acrimony, πῐκρία, ἡ, Dem.; πῐκρότης, ητος, ἡ, Eur., Hdt., Plat.

[Acropolis. *Vid.* Citadel.]

Across (to go), διά, c. gen., or (more rarely) c. acc., Omn.; 'ὑπέρ (εἰρ, Hom.), c. gen., Hom.; πέρα, c. gen., Soph., Eur., [Plat.; πέραν (usu. of water between), c. gen., Hom., Hes., Pind., Hdt., Att.] *Vid.* Beyond.

[*To convey* or *carry across*, παρακομίζω, Xen.; περαιόω (e. g., στρατιάν), Thuc.; but also, *to convey* one *across* (a stream), c. dupl. acc., Polyb.]

Across, i. e., cross-wise, adj., ἐγκάρσιος, Thuc. *Vid.* Cross-wise.

[Acrostic, ἀκροστιχίς, ίδος, ἡ, Dion. H.]

Act, to, δράω, Omn.; πράσσω, Omn. [opp. to πάσχω, absol., Plat.]; ῥέζω, fut. reg., perf. 2d. ἔοργα, Hom. [For distinction in sgnf. and usage, *vid.* Syn. 361.]

[*To act with us* (on our side), μεθ' ἡμῶν πράττω, Isoc.; *to act a manly part, act the man*, ἀνδρίζομαι, Plat.; ἀνδρὸς ἔργα διαπράττομαι, Att.; *to act toward one* in a certain manner, ποιέω τινά, c. neut. adj. or adv. of the manner, Hdt., Att., etc.; *to act unjustly toward one*, παραχράομαι εἴς τινα, Hdt.; ἀδικέω, c. acc., Hdt., Thuc., Xen., Plat., etc.—*To act* (= be prompted by the feeling), πάσχω, e. g., *to act in such a way as . . .*, πάσχω οἷον . . ., or ταὐτὸν πάσχω ὅπερ . . ., Xen.]

To be the first to act, προποιέω, Thuc.

To act on the stage, 'ὑποκρίνομαι, mid. c. aor. 1 pass. in act. sens., Dem., Arist.; 'ἀγωνίζομαι, mid., Ar., Dem.; [(of μῖμοι), μιμέομαι, c. acc., Xen.]

Not knowing how to act under existing circumstances, ἀπορῶν τι χρῷτο τοῖς πράγμασιν, Xen.

To be acted upon, πάσχω, fut. πείσομαι, aor. 2 ἔπαθον, perf. πέπονθα, c. ὑπό or πρός c. gen., Plat.

Acting on the stage, 'ὑπόκρῐσις, εως, ἡ, Arist.; μίμησις, εως, ἡ, Plat.

[Act, an, πρᾶγμα, ατος, τό (what has been actually done, Lat. *factum*), Omn. post Hom.; ἔργον, τό (deed, good or bad, Lat. *facinus*), Omn.; ποίημα, ατος, τό (opp. to πάθημα), Plat.; πρᾶξις, εως, ἡ, Plat., Dem.; (for distinction, *vid.* Syn. 222). *Vid.* Action, Deed.]

She was taken in the act, ἐπίληπτος ἡρέθη, Soph. *Vid.* Fact.

[*In the act of* is often expd. by part., *e. g.*, *some one wounds him with a javelin* (while) *in the act of striking*, παίοντα δ' αὐτὸν ἀκοντίζει τις, Xen.: also, ἐπ' αὐτοφώρῳ, *to catch in the act*, ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνω, Dem., Eur.; *to be caught*, ἐπ' αὐτ. ἁλῶναι, Hdt., εἰλῆφθαι, Antipho, Ar.]

[*A kind, benevolent act*, εὐεργεσία, ἡ, Hom., Hdt., Xen., Plat., etc.; εὐεργέτημα, ατος, τό, Xen., Isoc.]

[*Act* (of the assembly, etc.). *Vid.* Law, Decree.]

[*Acts* (public, official), πεπραγμένα, τά, Dem.; δημόσια or κοινὰ γράμματα, τά (as recorded), Oratt.—*The Acts of the Apostles*, αἱ πράξεις τῶν 'Αποστόλων, N. T.]

Action, an, ἔργον, τό, Omn.; κτίσις, εως, ἡ, Pind.; δρᾶμα, ατος, τό, Æsch.; πρᾶγμα, ᾰτος, τό, Omn. post Hom.; ἔργμα, ᾰτος, τό, Pind., Theogn., h., Eur.; πρᾶγος, τό, Pind., Æsch., Soph., Eur.; πρᾶξις, εως, ἡ, Plat., Dem.; ποίημα, ατος, τό, Plat.

A good action, 'ἀγᾰθοεργία, ἡ, Hdt.:—*The state of action* (opposed to rest), ἐνέργεια, ἡ, Arist.:—*He is a man of action*, χεὶρ ὁρᾷ τὸ δράσιμον, Æsch.

[*Action* (of an orator), ὑπόκρισις, ἡ, Arist., Plat., *vid.* Ern. Lex. Tech., p. 334; (*gesticulation*), χειρονομία, ἡ, Luc.:—*Action* (of a play), δρᾶμα, τό, Arist.]

An action at law, 'ἀγών, ῶνος, ὁ, Dem., Æschin., etc.; δίκη, ἡ, Dem., Plat., Lys., etc.; διαδῐκᾰσία, ἡ, Xen., Plat., Dem., etc. [*Vid.* Syn. 45, 179.]

An action for property, ἐπιδικᾰσία, ἡ, Dem., Isæ.

To bring an action, ἀπογρᾰ́φομαι (mid.) διαδῐκᾰσίαν πρός, c. acc., Dem.; διαδῐκᾰσίαν γράφω πρός, Dem.; διαδικασίαν ποιέω, Dem.; προσκᾰλέομαι (mid. fut. -έσομαι) τινα εἰς διαδ., Dem.; [εἰς δίκην δημοσίαν, Xen.;] δίκας εἰσᾰ́γω, Lys.

To bring an action against a person, πρῠτᾰνεῖα (τὰ) τίθημι, c. dat. pers., Ar.; [προσκαλέομαί τινα, c. gen. criminis, *e. g.*, *an action of assault*, προσκαλ. τινὰ ὕβρεως, Ar.]

To obtain leave to bring an action, τυγχᾰ́νω (aor. 2 ἔτῠχον, fut. τεύξομαι) δίκης, Dem.; λαγχᾰ́νω (fut. λήξομαι, aor. 2 ἔλᾰχον, perf. εἴληχα [λέλογχα, Hom.], perf. pass. εἴληγμαι) δίκην, c. dat., λ. ἔγκλημα, Dem., Æschin.

Besides that he brought an action, προσείληχε δίκην, Dem.

To lose an action, δίκην ὀφλισκᾰ́νω, fut. ὀφλήσω, perf. ὤφληκα, aor. 2 ὦφλον, Æsch., Ar., Isæ.; ὀφ. δίαιταν, Isæ.; ὀφ. γρᾰφάς, Andoc.; 'ἀποτυγχᾰ́νω κρίσει, Dinarch.; δίκης νῑκάομαι, Antipho.

The loss of an action, ἧσσα δικῶν, Æschin.

To gain an action, νῑκάω τοῦ κλήρου, Dem.

The subject of an action, διᾰδῐ́κασμα, τό, Lys.

Actionable, ὑπόδῐκος, ον, Lys.

Active, διερός, ά, όν, Hom.; λαιψηρός, ά, όν, Hom., Pind., Eur.; ὀτρηρός, ά, όν, Hom., Ar., Ap. Rh.; δεξιόγυιος, ον, Pind.; δραστήριος, ον, Æsch., Eur., Thuc.; ἐλᾰφρός, όν, and ά, όν, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat.; ἄοκνος, ον, Soph., Xen.; ἐργᾰ́της, ου, ὁ, Xen., Plat., in fem. ἐργᾰ́τις, ῐδος, ἡ, Soph.; ἐνεργός, όν, Hdt., Xen.; εὔζωνος, ον, Thuc., Xen.; εὔκολος, ον, Plat.; εὔφορος, ον, Xen.; εὐκίνητος, ον, Xen.; [ἐργατικός, ή, όν, Plat.; *active in business*, πρακτικός, ή, όν, Ar., Plat.; *a man active in business*, δεινὸς ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι, Dem.]

Active (of an action, as a leap, etc.), κοῦφος, η, ον, Hom., Æsch., Eur., Ar., (of man), Xen.

Active and willing, ἐθελόπονος, ον, Xen.; ἐθελουργός, όν, Xen.; τορός, ά, όν, Xen.

Excessively active, ὑπερέλαφρος, ον, Xen.

An active verb, δραστήριον ῥῆμα, Dion. H.; [ἐνεργητικὸν ῥῆμα, Id.]

To be active, ἐγκονέω, Hom., Soph., Eur.; ἐλαφρίζω, Eur.; [πραγματεύομαι, Hdt., Xen., Plat.]

To be active in a matter, ἔγκειμαι, imperf. ἐνεκείμην (being really perf. and pluperf.), fut. -κείσομαι, c. dat., Thuc. *Vid.* To be busy.

Actively, ὀτρᾰλέως, Hom., Hes.; ἐγκονητί, Pind.; ἀόκνως, Dem.; ἐνεργῶς, Xen.; κούφως, Æsch.; τορῶς, Plat.; ἐλᾰφρῶς, Xen.; [προθύμως, Hdt., Xen., Plat., etc.]

Activity, εὐκολία, ἡ, Plat.; ἐλαφρὰ ὁρμή, Pind.; [ἐνέργεια, ἡ, Arist.]

Actor, an (genl.), πρακτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; πράκτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Antipho; ῥεκτήρ, Hes.; ἐργᾰ́της, ὁ, Soph., Eur.

An actor on the stage, 'ὑποκρῐτής, οῦ, ὁ, Ar., Plat., Xen., Isoc., Dem.; μῖμος, ὁ, Dem.; [ἀγωνιστής, οῦ, ὁ, Arist.; *a comic actor*, κωμικὸς ὑποκριτής, ὁ, Æschin.; κωμικός, ὁ, Alex. Isost.; *a tragic actor*, τραγῳδός, ὁ, Ar., Plat.]

The chief actor, πρωτᾰγωνιστής, ὁ, Arist.; [*a third-rate actor*, τριταγωνιστής, ὁ, Dem.]

Actual, ἔτῠμος, ον, and η, ον, Hom., Hes.; ἐτήτῠμος, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph., Theoc.; γνήσιος, α, ον, Pind., Dem.; 'ἀληθής, ές, Omn.; [παρών, οῦσα, όν (smts. opp. to μέλλων), Trag., Hdt., Thuc., etc.]

* I have given this word because it is very commonly translated "acre;" it was, however, hardly equal to a quarter of an English acre.

Actuality, 'ἀλήθεια, ἡ, Omn. Att.; ἐντελέχεια, ἡ, Arist.

Actually, ἔτυμον, Hom.; ἐτύμως, Pind., Æsch.; δικαίως, Soph., Plat.; ὄντως, Eur., Ar., Plat., Xen.; 'ἀληθῶς, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; ἐτητύμως, Æsch., Soph.; 'ἀκιβδήλως, Isoc.; πάνυ, Thuc.; τῷ ὄντι, Plat., Xen.; αὐτόχρημα, Ar.; 'ὕπαρ, Plat.

[Actuary, perh. ἀναγραφεύς, ὁ, Lys., or the more genl. γραμματεύς, έως, ὁ, Oratt., etc.]

Actuate, to, ὀτρύνω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur.; ἐποτρύνω, Hom., Soph., Hdt., Thuc.; πάροξύνω, Eurip., Thucyd., Xen., Plat., Dem.; πείθω (regular, but Hom. and Pind. frequently use the redupld. aor. 2 πέπιθον), Omn.; [παρορμάω, one to a thing, c. acc. et εἰς, Xen.; ἐπί τι, Id.; πρός τι, Arist.; c. inf., Xen.]

To actuate, in addition, συμπἄροξύνω, Xen. *Vid.* To influence, persuade, excite.

[Aculeate, ἀκανθώδης, ες, Hdt.]

[Acumen. *Vid.* Acuteness.]

Acute (as pain), ὀξύς, εῖα, ύ, Hom., Soph.;—(as a man), Thuc., Plat., Dem.;—(as an angle, etc.), Plat.

Acute (of a man), ὀξύφρων, ονος, Eur.; νοητικός, ή, όν Arist.; [λεπτός, ή, όν (of persons, of mind, and of things), Antipho, Ar., Eur.;] ὀξυήκοος (of perception itself), Plat., Arist.; [περισσός, ή, όν (e. g., διάνοια), Arist.] *Vid.* Sharp, Clever.

[*Acute diseases*, ὀξεῖαι νόσοι, Hipp.; ὀξέα νοσήματα, Id.]

[*Acute accent. Vid.* Accent.]

Acute-angled, ὀξῠγώνιος, ον, Arist.

Acutely, ὀξύ, Hom., Eur., Plat.; ὀξέως, Thuc.; [λεπτῶς, Plat., etc.]

Acuteness, δριμύτης, ητος, ἡ, Plat.; ὀξύτης, ητος, ἡ, Plat.; [λεπτότης, ητος, ἡ (τῶν φρενῶν), Ar.]

Over-acuteness, περίνοια, ἡ, Thuc.

Adage, an, πἄροιμία, ἡ, Æsch., Soph., Ar., Plat.; ἔπος, τό, Ar., Hdt.; λόγος, ὁ, Pind., Soph., Plat.; [*so runs the adage*, ὧδ' ἔχει λόγος, Æsch.] *Vid.* Proverb.

Adamant, 'ἀδἄμας, αντος, ὁ, Hes., Pind., Orac. in Hdt., Eur., Plat.

Founded on adamant, 'ἀδἄμαντοπέδιλος, ον, Pind.

Adamantine, 'ἀδἄμάντῐνος, ον, Pind., Æsch., Plat.; 'ἀδἄμαντόδετος, ον, Æsch.

Adapt, to, ἄρω, not used in pres. or imperf.; aor. 1 ἦρσα, and mid. aor. 2 ἤρἄρον, sometimes used in pass. sense; perf. ἄρηρα, in pass. sense, sometimes used in act. sense; part. ἀρηρώς, ἀρᾰρυῖα, aor. 1 pass. ἤρθην, Hom.; ἁρμόζω, usu. written ἁρμόττω in Att. pr., Plat.; ἐναρμόζω, fut. -όσω, also -όξω, c. dat. or c. εἰς and acc., Pind., Eur., Plat.; συναρμόζω, Ephipp., Xen., Plat.

[*To adapt a word to a thing*, προσαρμόζω ὄνομα πράγματι, Plat.]

[*To adapt one's temper to one*, ὀργὰς ἐπιφέρω τινί, Thuc.]

To be adapted, ἁρμόζω, intr., c. dat. or prep., Pind., Soph., Plat.; οἰκειόομαι, c. dat. or sine cas., Plat.; προσαρμόζω, c. dat. or prep., Plat.; [pf. (of ἄρω) ἄρηρα, intr., Hom.] *Vid.* To fit.

[Adaptation, οἰκείωσις, εως, ἡ, Plut.; ὀρθότης, ητος, ἡ (e. g., ἐπῶν), Ar., Plat. *Vid.* Adaptness.]

Adapted, ἐπιτήδειος, α, ον, c. prep., or c. infin., Hdt., Thuc., Plat., etc.; [πρόσφορος, ον, *to* or *for*, c. dat., Pind., Thuc., etc.; *for* doing (*i. e.*, capable of), οἷος, α, ον, c. inf., Xen.; *well adapted*, εὐάρμοστος, ον, Plat.; πρός τι, Isocr.; *well adapted by nature*, εὐφυής, ές, πρός τι, Plat., Isoc.; *ill adapted*, ἀνάρμοστος, ον, Xen.]

Adaptness, ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ (πρός τι), Plat. [*Vid.* Adaptation.]

Add, to, ἐπῐτίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, etc., aor. 1 pass. -ετέθην, Hom., Eur., Plat., Dem.; προστίθημι, Hdt., Pind., Omn. Att.; [τινί τι, Hdt.; τι πρός τινι, Trag.; τινί, Plat.;] συμβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Pind., Eur., Hdt.; ἐπιβάλλω, Pind., Thuc.; συντίθημι, Soph., Eur., Hdt.; προςλαμβάνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -έλαβον, perf. -είληφα (but λελάβηκα, Hdt.), etc., Soph., Eur., Isoc.; προσφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Eur., Plat.; ἐξάπτω, no perf., Eur.; ἐπεισάγω, Plat.; συνείρω, only pres. and imperf., Plat.; ἐφαρμόζω, Soph.; [(give in addition), προσδίδωμι, c. acc. et dat., Xen.; (acquire or produce for one), προσποιέω, c. acc. et dat., Thuc.]

To add to a writing, προσγράφω, Xen., Dem., Lys., Æschin.; προσεγγράφω, Æschin.

To add to a speech, ἐπιλέγω, Ar., Hdt., Thuc.; προσεπιλέγω, Theoph.; ἐπεῖπον, Hdt., Thuc.; παραφθέγγομαι, Plat.; [*to add* (*to what one has said*), προσεῖπον, c. acc., Plat.; *that a thing is* . . ., τι εἶναι . . ., Plat.

[*To add to one's possessions*, προσκτάομαι, c. acc. et dat., or πρός c. acc., Hdt.]

To add in counting, προσλογίζομαι, c. dat., Hdt.

To be added, προσάπτω, only in pres. and fut., c. dat., Soph.; [esp. as *ally*, Hdt., but also of things;] προσγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, c. dat., and sine cas., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; [προστίθεμαι (*to add one's self as associate*), c. dat., Dem.;] πρόσειμι, c. dat., and sine cas., Soph., Eur., Hdt., Dem.; πρόσκειμαι, Soph., Eur., Xen., Isoc., Plat.; ἀμφίκειμαι, fut. -κείσομαι, plqpf. -εκείμην, c. ἐπί and dat., Soph.; προσεπιγίγνομαι, c. dat., Hipp.

One must add, προσθετέον, Plat.

One must add (in counting), προσλογιστέα, Hdt.; προσοιστέον, Ar.

Added, πρόσθετος, ον, Xen.:—[*Added to* (= beside), πρός, c. dat., Hom., Hdt., etc.]

What must be added, προσοιστέος, Eur., Plat.

Adder, an, ἔχιδνα, ἡ, Æsch., Soph., Hdt., Plat.; ἔχις, εως, ὁ, Plat., Dem.; ἐχίδνιον, τό, Arist.

Of an adder, ἐχιδναῖος, α, ον, Call.

Addict, to, *one's self to*, τρέπομαι, mid. and pass. c. prep., Hom., Hes., Trag., Thuc., Xen., Plat.; ἐπιβάλλομαι, mid. c. dat., Sapph.; πρόσκειμαι, fut. -κείσομαι, c. dat., Soph., Hdt., Plat.; ἐπῐδίδωμι ἐμαυτόν, c. dat., Ar.; προΐημι ἐμαυτὸν (ἐπί τι), Xen.; προσέχω, fut. -έξω and -σχήσω, aor. 2 -έσχον, c. dat., Hdt., Thuc., Isoc., Plat.; προσνέμω ἐμαυτόν, c. dat., Dem.; σχολάζω, c. dat., Xen.

Addicted, ἀνειμένος (εἰς), Eur.

Adding, an (the act), πρόσθεσις, εως, ἡ, Plat.

Addition, ἐπιθήκη, ἡ, Hes.; πάρεργον, τό, Eur., Plat.; πρόσθημα, ατος, τό, Eur., Xen., Plat.; προσφόρημα, ατος, τό, Eur.; προσθήκη, ἡ, Plat.; [to a work], παρενθήκη, ἡ, Hdt.

In addition to, πρός, c. dat., and adv., Soph., Hdt., Thuc., etc.; [*in addition*, often expd. by πρός in comp.; as, *to demand in addition*, προσαιτέω, Pind., etc.]

Additional, πρόσθετος, ον, Xen.; ἐπίθετος, ον, c. dat., Menand.; ἐπείσακτος, ον, Plat.

Addled (eggs), κυνόσουρα ᾠά (τά), Arist.; [ὑπηνέμια, Id.; οὔρια, Id.; ζεφύρια, Id. (those laid in spring, as those laid in autumn were called κυνόσουρα).]

[*Addle-headed, -pated*, κενεόφρων, ον, Theogn., Pind.; ἀνεμιαῖος, α, ον, Plat.]

Address, to, προσμῡθέομαι, c. dat., Hom., Theoc., Ap. Rh.; καθάπτομαι, Hom.; κῐκλήσκω, only pres. and imperf., Hom., Pind., Trag.; πρόσφημι, no perf., Hom., Hes.; προσαυδάω, Hom., Hes., Trag.; 'ἀγοράομαι, Hom., Soph., Hdt.; αὐδάω, Hom., Eur.; εἶπον, Hom., Soph., Eur.; μεταυδάω, c. dat. or c. acc., Hom., Ap. Rh.; μετάφημι, c. dat., Hom.; μετάφωνέω, c. dat. or c. acc., Hom., Ap. Rh.; πάραυδάω, Hom.; πάράφημι, c. dat. or acc., Hom., (deceitfully), c. acc. (λόγον), Pind.; προσεῖπον, Hom., Hes., Æsch., Soph., Eur., Isoc., Plat., Dem., in aor. 1 προσεῖπα, Eur.; προσερέω, as pres. and fut. of prec., and in aor. 1 pass. προσρηθείς, Eur., Hdt.; φωνέω, c. dat. or c. acc., Hom., Soph.; προσφωνέω, Hom., Pind., Trag.; προσφθέγγομαι, mid., Pind., Eur.; προσεννέπω, Pind., Trag., Ap. Rh.; μεταλλάω, Pind.; πάρηγορέω, Æsch., Hdt.; προσηγορέω, Soph., Eur.; προσθροέω, only pres. and imperf., Æsch.; ἐξάρχω, only pres. and imperf., c. acc. pers. et dat. rei, Soph., c. dupl. acc., Eur., c. acc. rei, dat. pers., Xen.; προσἄγορεύω, Hdt., Thuc., Plat.; [*to address in prayer*, προσαγορεύω (τινὰ) δι' εὐχῆς, Plat.;] προσλέγομαι, mid., Ap. Rh.; προσπτύσσομαι, mid., Ap. Rh.; 'ὑπεῖπον, Dem.

[*To address* one *by name*, ὀνομάζω, c. acc., Hom., etc.; προσεῖπόν (τινα) ὀνόματι, Dem.]

[*To address* (superscribe) *a letter to one*, no corresponding Greek usage, perh. ἐπιστολὴν ἐπιγράφω τὸ ὄνομα πρὸς ὃν ἀποδοτέον, late, after Polyb. and Synes.; (to write, send a letter to one), γράφω ἐπιστολήν, Thuc.; πρός τινα, Polyb.; δίδωμι, πέμπω ἐπιστολήν τινι, et πρός c. acc., Xen., Eur., Oratt., etc. *Vid.* Letter.]

The law addresses itself to such an one, οἱ νόμοι διαλέγονται τούτῳ, Dem.

Addressed by, πρόσφθεγκτος, ον, c. gen., Soph.; προσήγορος, ον, c. gen., vel c. dat., Soph.

[*Addressed to* one (a letter, ἐπιστολή), ἐπιγεγραμμένη, Polyb.]

One who is addressed, προσηγόρημα (μητέρων) = μητέρες, Eur.

Address, an, or *an addressing*, πάράφἄσις, εως, ἡ, or poet. παραίφἄσις or πάρφἄσις, Hom., Pind.; πρόσφθεγμα, ἄτος, τό, Æsch., Soph., Eur.; προσφώνημα, ἄτος, τό, Soph., Eur.; πρόσρησις, εως, ἡ, Eur., Plat.; πρόσρημα, ἄτος, τό, Plat.; πάρηγορία, ἡ, Ap. Rh.; [*a pleasing address* (of manners, speech), φιλοπροσηγορία, ἡ, Isoc.; *of pleasing address*, vid. Affable.]

Address, i. e., dexterity, τέχνη, ἡ, Omn. *Vid.* Skill.

[*Address* (direction, of a letter), no classic auth., perh. ἐπιγραφή, ἡ, or ἐπίγραμμα, ατος, τό.]

[*To pay one's addresses to*, μνάομαι, Hom. *Vid.* To woo.]

Addressing, προσηγόρος, ὁ, ἡ, c.

gen., Soph.; [προσκλητικός, ή, όν, Plut.]

ADDUCE, TO, ἐπᾰ́γομαι, mid., Plat., Xen.; πᾰρᾰφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Soph., Eur., Hdt., Plat., Xen., Dem., etc.; πᾰρᾰφορέω, Hdt.; προάγω, Plat., Xen., Dem.; προβάλλομαι, mid., Plat., Isæ.; [(in one's behalf, for one's self), παρέχομαι, e. g., τεκμήριον, Plat.; (in court, as evidence), προσφέρω, c. acc., Dem., etc.; (as authority), προφέρω, c. acc., Thuc.]

ADEPT, AN, θηητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ἴστωρ, ορος, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Plat.; ἐπιΐστωρ, Hom.; σοφιστής, οῦ, ὁ, Pind., Æsch., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; τρῖβων, ωνος, ὁ, c. gen. or c. acc., Eur., Hdt.; ἐπιστάτης, ου, ὁ, Plat.; τεχνίτης, ου, ὁ, Xen. [*Vid.* SKILLFUL, INITIATED.]

ADEQUATE, ἄξιος, Hom., Eur., Thuc., Dem., etc.; ἀντίπᾰλος, ον, Eur.

ADEQUATELY, ἀξίως, Eur., Thuc., Dem.; ἀντιπᾰ́λως, Thuc.

ADEQUATENESS, ἀξία, ἡ, Eur., Plat., Xen.

ADHERE, TO, ἔχομαι, mid. fut. ἕξομαι, aor. 2 ἐσχόμην, no perf., c. gen., Æsch., Eur., Thuc.; ἐμμένω, c. dat., Soph., Eur., Thuc., Xen.; προσκαρτερέω (to one's cause), c. dat., Dem.; of inanimate things, ἀμφιζάνω, only in pres., c. dat., Hom.; τρέφω, in pf. 2d, c. περί and dat., Homer; προσέχομαι, mid., c. dat., Hom., Ar., Hdt.; περῐφύομαι, c. pf. et aor. 2 act., c. dat., Hom., Plat., Ar., etc. *Vid.* TO STICK, CLING.

[*To cause* or *make a thing adhere to* or *around*, περιφύω, c. acc. et περί τι, Plat.]

ADHERENT, AN, στᾰσιώτης, ου, ὁ, Thuc., Plat.; συστασιώτης, Hdt.; ὁμογνώμων, c. dat., Thuc.

To be an adherent, συνεξετάζομαι, c. dat., or c. μετά and gen., Dem.

ADHESIVE, γλισχρός, ά, όν, Plat.; γλοιώδης, ες, Plat.

ADHESIVELY, γλισχρῶς, and superl. -ότατα, Ar., Plat.

[ADIEU, χαῖρε, Hom., Att.; also, χαίρετε and χαίρετον, Hom.; ἔρρωσο (esp. at end of a letter), Xen.; ὑγίαινε, Ar.; *to bid adieu to one*, φράζω τινὶ ἐρρῶσθαι, Plat., Dem.; προσεῖπόν τινα χαίρειν, Xen.—Metaph., *to bid adieu to a thing* (give up all hopes of it), προδίδωμι, c. acc., Soph., Æsch.]

ADJACENT, ἀστῠγείτων, ον, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πρόσουρος, ον, Soph., Hdt., Xen.; μεθόριος, Thuc., Xen., Plat.; ὅμορος or ὅμουρος, ον, Thuc., Hdt., Xen., Plat.; ὁμούριος, ον, Ap. Rh.; προσόμουρος, ον, Hdt.

To be adjacent to, ἔχομαι, mid. fut. ἕξομαι, no perf., c. gen., Hdt., Xen.; ὁμουρέω, c. dat., Hdt.; συνάπτω, only pres. and fut., c. dat., Æsch., Hdt.

To occupy a country adjacent to, χθόνα ἀστῠγειτονέομαι, c. παρά and dat., Æsch.

[ADJECTIVE, ἐπιθετικόν, τό, Gramm.]

ADJOINING, προσᾰφής, ές, Hipp.; [προσεχής, ές, c. dat., Hdt., etc.] *Vid.* ADJACENT.

ADJOURN, TO, ἀφίημι, aor. 1 -ῆκα, Ar.; ἀνᾰβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Thuc.; ἀνίστημι, in pres. or aor. 1 act. (*e. g.*, ἐκκλησίαν), Xen.

To be adjourned, ἀνίσταμαι, pass., c. aor. 2. act., Xen.; [ἀναβάλλομαι, c. g., *the assembly was adjourned*, ἡ ἐκκλησία ἀνεβλήθη, Thuc.]

[ADJOURNMENT, perh. ἀνάβλησις, ἡ, Hom.; ἀναβολή, ἡ, Dem. *Vid.* sub DELAY.]

ADJUDGE, TO, ἐπῐδῐκάζω, Isoc., Dem.; προσκᾰτᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, pf. -έγνωκα, acc. et dat., Dem.; προστῑμάω, Dem.; and *to adjudge* (punishment) *in addition*, acc. et dat., Dem., Plat.; [(in the active, of the court; in the mid., of judge whose opinion it was), Dem.;] (property to a claimant), ψηφίζομαι (prop. by vote), c. dat. pers., Dem., Lys.

Not having been formally adjudged, ἀνεπίδῐκος, ον, Dem.

ADJUDICATE, TO, κρίνω, Omn.; δῐᾰδῐκάζω, Xen., Plat., Andoc. *Vid.* TO DECIDE.

ADJUDICATION, κρῐ́σις, εως, ἡ, Omn. post Hom. *Vid.* DECISION.

ADJUNCT, AN, πᾰ́ρεργον, τό, Eur., Plat. (*Vid.* ADDITION.)—[(An assistant), συμπράκτωρ, ὁ, ἡ, Hdt., Xen.; *in a thing*, c. gen., Soph.]

ADJURATION, ἐξόρκωσις, εως, ἡ, Hdt.

ADJURE, TO, *i. e.*, make another to swear, ὁρκίζω, Xen., Dem.; ἐξορκίζω, Dem.; ὁρκόω, Ar., Thuc., Isæ.; ἐξορκόω, Hdt., Thuc.

ADJUST, TO, κᾰθίστημι, Æsch., Eur., Ar., Plat., Xen., Isoc.; κᾰταρτίζω (a quarrel), Hdt.:—[*To adjust* (*the mouth*, to speak more elegantly), πλάσσω (τὸ στόμα), Plat. *Vid.* TO ADAPT.]

To adjust carefully, ἀκρῑβόω, Ar.; [*to adjust one's cloak* (over the right shoulder), ἀναβάλλω χλαῖναν, Plat., Ar.] *Vid.* TO ARRANGE.

ADJUSTMENT, σύνταξις, εως, ἡ, Plat., Dem.

ADMEASUREMENT, μέτρησις, εως, ἡ, Hdt., Xen. *Vid.* MEASUREMENT.

ADMINISTER, TO, affairs, πράσσω, Xen., Plat., Dem.; [διαχειρίζω, c. acc., Xen., Plat.; *the affairs of the city*, τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικέω, Dem.]

To administer a state, πολῑτεύω, Thuc., Xen., Dem., Æschin.

To administer laws, ἐπευθύνω, Æsch.

To administer an oath, ἀποδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. p. -δέδομαι, Dem.; [*to one*, ὁρκίζω τινά, Xen., Dem.]

To administer, i. e., supply, πᾰρέχω, fut. -έξω, perf. -έσχηκα, aor. 2 -έσχον, Omn.

To administer to a person's necessities, etc., ἐπαρκέω, fut. -έσω, c. dat. pers., sometimes c. acc. pers., even c. gen. pers., Theog., Eur., Hdt., Plat. *Vid.* TO ASSIST, HELP.

[*To administer medicine*, φάρμακον δίδωμι, ἐπιφέρω, Plat.; νέμω, Pind. *Vid.* MEDICINE.]

[*To administer the sacrament* (of the Lord's Supper), εὐχαριστίαν ἐπιτελέω, διαδίδωμι, Eccl.]

[*One who administers an oath* (in a court of justice), ὁρκωτής, ὁ, Antipho.]

ADMINISTRATION, διοίκησις, εως, ἡ, Dem., Æschin., Isoc., Plat.; οἰκονομία, ἡ, Dinarch.; πολῑτεία, ἡ, Ar., Xen., Dem.; [διαχείρισις, ἡ (of affairs, πραγμάτων), Thuc.; (of an oath), ὁρκισμός, ὁ (late), Plut.]

To have a share in the administration, πολῑτεύομαι, mid., Thuc.

Matters of administration, τὰ πολῑτικά, Plat.

The science of administration, ἡ πολιτική, Plat.

ADMINISTRATIVE, πολῑτῐκός, ή, όν, Hdt., Thuc., Plat.

[ADMINISTRATOR, ἐπίτροπος, ὁ, Hdt.; ἐπιμελητής, οῦ, ὁ, Ar., Plat.; ὁ διοικῶν, c. acc., Isoc.]

ADMIRABLE, θέσκελος, ον, Hom.; θεσπέσιος, ον, and α, ον, Hom., Pind., Theoc., Hdt.; ἀγητός, ή, όν, usu. c. acc. causæ, Hom., c. dat., Sol.; ἀγαστός, ή, όν, Æsch., Eur., Xen.; ἀγᾰτός, h., θαυμάσιος, α, ον, h., Pind., Ar., Plat., Dem.; θαυμαστός, ή, όν, h., Pind., Soph., Hdt., Xen., Plat.; θαυμᾰτός, ή, όν, Hes., h., Pind.; ἔκπᾰγλος, ον, Pind., Soph., Xen.; θηητός, ή, όν, Hes., Pind.; ἐπίστρεπτος, ον, Æsch.; ἀπόβλεπτος, ον, Eur.; ἀξιάγαστος, ον, Xen.; ἀξιοθαύμαστος, ον, Xen.

ADMIRABLY, θεσπέσιον, Hom.; θαυμασίως, Ar., Plat., Dem.; θαυμαστῶς, Plat.; ἀγαστῶς, Xen.

ADMIRAL, ναύαρχος, ὁ, Æsch. (used by Æsch. also as adject.), Hdt.; only of Lacedæmonian admirals by Thuc., Xen.; στρᾰ́τηγός, ὁ, Thuc., Xen.; στρᾰτηλᾰ́της, ου, ὁ, Æsch.; ἄρχων, Hdt., Thuc.

To be admiral, ναυαρχέω, Hdt., also c. πλοίων, Phil. ap. Dem.

The command of admiral, ναυαρχία, ἡ, Thuc.; (the period of his command), Xen.

Belonging to the admiral, στρᾰτηγίς, ίδος, ἡ, Thuc., Andoc., Dem.; [*the admiral's ship*, στρατηγίς, ίδος, ἡ (ναῦς), Hdt.; *the admiral's flag*, τὸ σημεῖον τῆς στρατηγίδος, Hdt.]

ADMIRALTY, THE, ἀποστολεῖς, οἱ, Dem., Æschin. Vid. *Dict. of Antiq.*, p. 71.

The judges of the admiralty court, ναυτοδίκαι, οἱ, Lys.

ADMIRATION, θαῦμα, ατος, τό, Omn.; ἄγη, Hom.; θάμβος, τό (also ὁ, Sim.), Hom., Pind., Sim., Trag., Thuc., Plat.; ζῆλος, ὁ, Dem.

An object of admiration, σέβας, τό, only in nom., acc., and voc. sing., Soph.; ἄγασμα, ατος, τό, Soph.

[*Worthy of admiration*, ἀξιοθαύμαστος, ον, Xen.; *worthy of all admiration*, ἄξιος (α, ον) παντὸς θαύματος, Plat.; *to be filled with admiration*, θαῦμα, θάμβος, σέβας (poet.) μ' ἔχει, Hom., Eur., etc.; ἐν θαύματι (θώυματι, Ion.) εἶναι, γενέσθαι, ἔχεσθαι, ἐνέχεσθαι, all in Hdt.]

ADMIRE, TO, ἄγᾰμαι, fut. ἀγᾰ́σομαι, and σσ, aor. 1 ἠγᾰσάμην, and σσ, and ἠγάσθην, in act. sens., imperf. ἠγᾰ́μην, c. acc. or c. gen. [one *for* a thing, c. acc. et gen., or c. dupl. gen.], Hom., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem., Call., etc.; θάομαι, Hom.; θαυμάζω, Omn.; [one *for* a thing, c. acc. et gen., or acc. et ἐπί τινι;] θαυμαίνω, Ep. fut. θαυμᾰνέω, no aor. nor perf., only act., Hom., Pind.; ἐκπᾰγλέομαι, mid., Æsch., Eur.; ζηλόω, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἀποβλέπω, Xen., Dem., Æschin. [For distinction, *vid.* SYN. 253.]

To admire exceedingly, ὑπεράγαμαι, mid. c. aor. 1 pass. in act. sens., Plat.

To be filled with admiration, ἐκπτοέομαι, pass., Eur.

[ADMIRED, ἀγητός, ή, όν, c. acc. rei, Hom.; c. dat., Solon; ἀγαστός, ή, όν, Æsch., Xen.]

ADMIRER, AN, θαυμαστής, οῦ, ὁ, Arist.; ἐραστής, οῦ, ὁ, Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem. *Vid.* LOVER.

ADMISSION, εἰσδοχή, ἡ, Eur.; εἴσοδος (or ἔσοδος), ἡ, Hdt., Xen. (*Vid.* ENTRANCE, ACCESS.) — [*Ticket* or *card of admission*, perh. σύμβολον, τό, after Dem.]

An admission (i. e., confession), ὁμο-

λογία, ἡ, Plat.; προσομολογία, ἡ, Dem.

ADMIT, TO, εἰσδέχομαι, or ἐσδέχ., c. perf. pass., etc., in act. sense; *into*, c. prep., or c. acc., or c. dat., or (rarely) c. gen., Pind., Soph., Eur., Hdt., (excuses), Plat.; ἐνελαύνω (a feeling), fut. -ελάσω, Att. -ελῶ, *into*, c. dat., Pind.; πᾰρίημι, aor. 1 -ῆκα, Eur., Hdt., Xen., Dem.; [*a remark into*, παρ. λόγον εἰς . . ., Plat.;] προσδέχομαι (both of people and arguments, etc.), Æschyl., Eurip., Hdt., Thuc., Xen., Plat., etc.; [also, *to admit to citizenship*, Dem.;] ὑποδέχομαι (in both senses), Thuc., Xen., Plat., Dem., etc.; 'ἀνίημι, aor. 1 -ῆκα, perf. ἀνεῖκα, c. prep., Xen.; προσίεμαι, mid. aor. 1 -ηκάμην, Xen., Plat., Dem.; [e. g., *one into one's society*, προσίεμαί τινα ἐς ταὐτὸ ἑαυτῷ, Xen.; (of a door-keeper), ὑπακούω (*answer* a knock at the door), absol. or c. dat., Plat., Ar.;] εἰσᾰφίημι, Xen.; εἰσίημι, Xen.; εἰσφρέω, c. fut. act. and mid., Ar., Dem.; πᾰρᾰδέχομαι (e. g., ἐς πόλιν), Plat., Dem., Æschin.

To admit besides, ἐπιδέχομαι, Hdt.

To admit arguments, etc., ἀποδέχομαι, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.

To admit, i. e., confess, ὁμολογέω, c. acc. rei, sometimes also c. dat. pers., Soph., Eur., Ar., Thuc., Plat., etc.; [*that a thing is*, ὁμολ. τι εἶναι, Plat.]

To admit as genuine, ἐγκρίνω, Plat.

To admit beforehand, προδιομολογέομαι, mid. and pass., Plat., Ar.; προομολογέω, Plat.

To be admitted (an assertion, etc.), συμφέρομαι, pass. aor. 1 συνενείχθην, Hdt.:—[*To be admitted by general consent to be . . .*, ὁμολογέομαι παρὰ πάντων εἶναι . . ., Plat.; *it is admitted*, ὁμολογεῖται, Plat.]

To be admitted into a class, ἐγκρίνομαι εἰς, pass., Xen., Dem.; εἰστελέομαι εἰς, mid., Plat.

To admit of, ἐνδέχομαι, Thuc., Xen., Plat.; [παραδέχομαι, Lys.; προσίεμαι (e. g., οὐδὲν αἰσχρόν), Xen.]:—*As well as the case admits of*, ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, Xen.; ἐνδεχομένως, Decret. ap. Dem.:—*The punishment the circumstances admitted of*, αἱ ἐνδεχόμεναι τιμωρίαι, Lycurg.:—*Falsehoods admit of refutation*, τὰ ψεύδη ἔλεγχον ἔχει, Thuc.

To be admitted among, εἰσέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλυθον, Att. -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, c. εἰς and acc., Xen.

One must admit, ἀποδεκτέον, Plat.; ἐγκριτέον, Plat.; ὁμολογητέον, Plat., Xen.

One must admit beforehand, προδιομολογητέον, Arist.

[ADMITTANCE. *Vid.* ADMISSION.]

ADMITTED (argument, etc.), ἔγκρῐτος, ον, Plat.

ADMITTEDLY, ὁμολογουμένως, Thuc., Plat., Isæ.

ADMIXTURE, σύγκρᾱσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat. *Vid.* MIXTURE.

ADMONISH, TO, πῐνύσσω, only in pres., Hom.; πῐνύσκω, only in pres., Æsch., Call.; νουθετέω, only act., Hdt., Omn. Att. [ὑποτίθεμαι, c. dat., Hom., Ar., Plat., etc. *Vid.* TO EXHORT.]

ADMONISHED, κεχρημένος, c. infin., Æsch.

Who must be admonished, νουθετητέος, Eur.

ADMONITION, νουθέτημα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph., Eur., Plat.; νουθεσία, ἡ, Ar.; σωφρόνισμα, ᾰτος, τό, Æsch.; νουθέτησις, εως, ἡ, Plat.; [ὑποθήκη, ἡ (suggestion), Hdt.]

ADMONITORY, νουθετικός, ή, όν, Xen.; νουθετητικός, Plat.

[ADO (trouble, q. v.), πράγματα, τά, Hdt., Plat., Ar., etc.; *with much ado*, μόγις (Att. μόλις), Hom., Hdt., and later Att., μόγις καὶ βραδέως, Thuc., βίᾳ καὶ μόγις, Plat.; ἐπιπόνως, Thuc., -ώτατα, Xen.; χαλεπῶς, Omn.; *to have much ado*, πράγματα ἔχω, Hdt., Plat.; *in learning*, ἐκμανθάνων, Plat.; *to endure*, χαλεπῶς φέρω τι, Id.; *there was much ado to . . .*, χαλεπῶς εἶχε, Thuc., χαλεπῶς or -ὸν ἦν, c. inf., Hom.:—*Without much ado*, οὐ χαλεπῶς, Thuc.; ἄνευ πολλῆς πραγματείας, Plat.; εὐπετῶς, Xen., Plat.]

[(Bustle, tumult), ὄχλος, ὁ, Hdt., Att.; θόρυβος, ὁ, Thuc., Eur., etc.; *to make much ado*, δι' ὄχλου εἶναι, γενέσθαι, Ar., Plat.; ὄχλον, or πολὺν ὄχ. παρέχω, Plat.]

ADOPT, TO (a son, etc.), ποιέομαι, [c. et sine υἱόν,] mid., Hom., Plat., Dem; προσποιέομαι, Dinarch.; (an opinion or party), αἱρέομαι, fut. αἱρήσομαι, aor. 2. εἱλόμην, Hdt.; [ἀποδέχομαι, c. gen., Plat.]

[*To adopt* (an appellation), ἀναιρέομαι (ὄνομα), Hdt.]

To adopt (a new custom instead of an old one), μεθαρμόζομαι, mid., Æsch., Eur.

To give to be adopted by another, ἐκποιέω, Isæ.; εἰσποιέω, c. acc. and dat., or c. dupl. acc., Plat., Dem., Isoc., Dinarch.

ADOPTED, θετός, Pind., Hdt., Plat.; ποιητός, Plat., Dem., Lyc.; as to the child's real father, ἐκποίητος, ον, Isæ., Æschin.; as to his adopted father, εἰσποίητος, ον, Dem.; [*adopted citizens*, ποιητοὶ πολῖται, Arist.]

ADOPTION, ποίησις, εως, ἡ, Isæ.; [εἰσποίησις, εως, ἡ, Plut.]

ADORABLE, θαυμαστός, Eur.; [σεβάσμιος, late, *vid.* SYN. 268.]

ADORATION, σέβας, τό, only in nom., acc., and voc. sing. (σέβη (τά) Æsch.), Hom., h., Trag.; προσκύνησις, εως, ἡ, Plat.; [*to pay adoration to. Vid.* TO ADORE.]

ADORE, TO, σέβω, and more anciently σέβομαι, mid., only pres. and imperf., Pind., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Plat.; προσκυνέω, fut. -ήσω and aor. 1 προσέκυσα, Trag., Hdt., Xen., Plat., Dem.; σεβίζω, Pind., Æsch., Soph., Eur., aor. 1 pass. in act. sens., Soph.; ἀσκέω, Pind. *Vid.* TO WORSHIP.

ADORER, AN, θερᾰπευτής, οῦ, ὁ, Plat. *Vid.* WORSHIPER.

ADORN, TO, κοσμέω, Hes., h., Theog., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἀσκέω, Pind., Soph., Eur., Hdt.; ἐπασκέω, Pind.; ἐξασκέω, Soph., Eur.; ἐκπονέω, Eur.; ἐκστέλλω, Soph.; 'ἀγάλλω, no perf., Eur.; κᾰτᾰκοσμέω, Ar., Xen., Plat.; ἐπικοσμέω, Xen., Arist.; διᾰποικίλλω, Isoc.; διασχημᾰτίζω, Plat.

To adorn besides, συγκοσμέω, Xen.; προσᾰγάλλω, Eupol.

To adorn together, συγκαλλύνω, Arist.

To adorn with, συστολίζω, c. dat., Mel.

To adorn one's self, στέφομαι, mid., Anac.; καλλωπίζομαι, mid. and pass., Plat., Xen.

To help to adorn, συνεπικοσμέω, Xen., Arist.

To be adorned, καίνυμαι, in perf. κέκασμαι, Pind.; [*to be adorned with*, ἀγλαΐζομαι, Hom., c. dat., Simon. Am.]

To give in order to adorn, ἀγλαΐζω (τινί τι), Theoc.

ADORNED, εὐκόσμητος, ον, h.; εὔκοσμος, ον, Eur.; [*adorned with every virtue*, παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένος, Hom.]

ADORNER, AN, κοσμητής, οῦ, ὁ, Xen.; (of himself), καλλωπιστής, ὁ, Isoc.

Of or *belonging to adorning*, κοσμητικός, Plat.; (the act of), ἡ κοσμητική, Plat.

ADORNMENT, 'ᾱγλαΐα, ἡ, Hom.; ἀγλάϊσμα, ᾰτος, τό, Pind., Eur.; [ἀγλαϊσμός, ὁ, Plat.] *Vid.* ORNAMENT.

An adorning one's self, καλλωπισμός, ὁ, Plat., Xen.

ADROIT, δέξιος, Pind., Thuc., Xen.; [(fertile in expedients), πολύτροπος, ον, Hom., h., Plat.; πολυμήχανος, ον, Hom., h.; (from acquired knowledge), ἐπιστήμων, ον, Thuc., Plat., etc. (c. gen., or περί c. gen. vel acc.); *very adroit*, περιδέξιος, Ar.] *Vid.* SKILLFUL.

[ADROITLY, δεξιῶς, Ar. *V.* SKILLFULLY.]

ADROITNESS, δεξιότης, ητος, ἡ, Ar., Hdt., Thuc.

ADULATION, θωπεία, ἡ, Eur., Ar., Plat., Xen. *Vid.* FLATTERY.

ADULATORY, κολᾰκευτικός, Plat. *Vid.* FLATTERING.

ADULT, τέλειος, α, ον, and ος, ον (ἀνήρ), Xen. *Vid.* A YOUTH.

ADULTERATE, TO, κιβδηλεύω (esp. of coin), Ar., Plat.; and metaph., Eur.

ADULTERATED (money), κίβδηλος, ον, Theog., Eur., Plat., Xen., Dem.; 'ἀδόκῐμος, ον, Plat.

ADULTERATION, κιβδηλεία, ἡ, Plat.; κιβδήλευμα, τό, Plat.

ADULTERER, AN, μοιχός, ὁ, Soph., Ar., Plat., Dem., etc.; πόρνος, ὁ, Ar., Xen.; πόρνης, ου, ὁ, Crates.

ADULTERESS, AN, μοιχεύτρια, ἡ, Plat.; πόρνη, ἡ, Archil., Ar., Dem., etc.; πορνεύτρια, ἡ, Ar.

ADULTEROUS, λῐπεσήνωρ, ορος, Stesich.; δίγᾰμος, ὁ καὶ ἡ, Stesich.; λῐπόγᾰμος, ον, Eur.; [μοιχικός, Plut.]

ADULTERY, μοιχεία, ἡ, Plat., Andoc., Isoc.; πορνεία, ἡ, Dem.

To commit adultery, μοιχεύω, Ar., Xen., c. acc. muli., Lys.; μοιχάω, metaph. (τὴν θᾰλασσαν) of Conon, Xen.; of a woman, πορνεύομαι, pass., Hdt., Dem., Æschin.; [also μοιχεύομαι, Arist.]

A fine imposed on adultery, μοιχᾰγριον, in pl., Hom.

Born in adultery, μοιχῐδιος, Hdt.

ADVANCE, TO, act., προφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Hom., Hdt., Plat., Eur., etc. *Vid.* TO ALLEGE, PROPOSE, etc.

To advance (i. e., promote the prosperity of), αὐξάνω, or αὔξω, tenses from αὐξέω, Hom., Pind., Trag., Hdt., Thuc.; προβαίνω, in fut. 1 and aor. 1 act. προβήσω, -ησα, Pind.; προάγω, Hdt., Xen. *Vid.* TO ASSIST, EXALT.

To advance (*money*), προᾰναλίσκω, fut. -λώσω, Dem.; προῐδωμι, Xen.; *to* any one, δᾰνείζω, c. dat., Ar., Plat., Xen., Dem. *Vid.* TO LEND.

[*To advance* (move forward) *one's* arms, shield, etc., προβάλλομαι (in defense), Xen., Dem.]

To advance, intrans., προβαίνω, fut. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, often in Att. contr. προὔβην, imper. -βῆθι, opt. -βαίην, etc.; fut. act. and aor. 1 act. never used in intrans. sense. (Homer uses a reduplicated part, προβιβῶν, ῶντος, and προβιβάς), Omn.;

also in phrases as if trans. in pres. or aor. 2; προβ. πόδα, κῶλον, ἀρβύλαν, etc., Theog., Eur., Ar.; βαίνω, Omn.; βαίνω πόδα, Eur.; so ἐμβεβὼς (ὦτος) πόδα, *advancing*, Soph.; οἰχνέω, only pres. and imperf. (οἰχνεσκον, Hom.), Soph.; προποδίζω, Hom.; στείχω, no perf., Omn. poet., Hdt.; χωρέω, Omn. post Hom.; ἀνηγέομαι, mid., Pind.; προγίγνομαι, especially in aor. 2 -εγενόμην, Hom., Hes., h.; προνέμομαι, mid., Soph.; προστείχω, Soph.; προχωρέω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., *in front of*, c. gen., Dem.; [πορεύομαι εἰς τὸ πρόσω, Xen.; *to adv. farther* (into a country), προσβαίνω (εἰς χώραν), Xen.]

To advance (as men do in an object), προκόπτω, Eur., Xen.; (or in a pursuit, *i. e.*, improve), Thuc., in mid., Hdt., προέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, sync. -ῆλθον, perf. act. -ελήλῠθα, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; προκῑνέομαι, pass. c. fut. mid., Xen.; πρόειμι (-ιέναι), Ar., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐξέρχομαι, Thuc., ἐξ. πόδα, Dinarch.; ἐπιχωρέω, Xen.; (on one's way), ὁδοποιέομαι, mid., Plat.; ὁρμάω, Thuc.; προάγω, Plat.; προελαύνω, tenses from ἐλάω, f. ἐλᾰσω, etc., Xen.; προπορεύομαι, Xen.

To have advanced, προήκω, only pres. and imperf., Ar., Dem.

[*To advance* (to jut out), προέχω, intrans., Hom., etc.]

To advance as a soldier out of his ranks, as a champion, ἐξελαύνω, Lys.

[*To advance against* (a place) *from*, προσφέρομαι ἐκ, c. gen., Hdt.; *to advance against* (the enemy), ἀντεπάγω, Thuc.; ἀντιπαράγω, Xen.]

To advance slowly, ὑπέρχομαι, Xen.

To advance so as to cross a river, etc., προδιᾰβαίνω, Xen.

To advance after others, ἐπεκχωρέω, Æsch.; πρὸ ὁδοῦ γίγνομαι, Hom.

To advance before, in front of, προέξειμι (-ιέναι), Thuc.

The night was far advanced, πρόσω τῆς νυκτὸς προελήλᾰτο, Hdt. *Vid.* To go.

[*Advanced in years, age*, προεληλυθὼς ἡλικίᾳ, Xen.]

Advance, an, πρόοδος, ἡ, Xen.; προσχώρησις, εως, ἡ, Plat.; (in order to attack), προσέλᾰσις, εως, ἡ, Xen.; [(of engines to the walls), προσαγωγή, ἡ, Polyb.]

An advance party (of soldiers), οἱ πρόοδοι, Xen.; [οἱ πρόσθεν (*advance-guard*), Xen.]

[*To keep the enemy from any farther advance*, ἔχω τοὺς πολεμίους τῆς εἰς τὸ πρόσθεν προσόδου, Xen.]

[*In advance* (of station or direction), πρόσω, Hdt., etc.; *not far in advance*, οὐ πρόσω, Xen.; *to dispatch in advance*, προαποστέλλω, Thuc.]

Advancement, *i. e.*, improvement, increase, αὔξησις, εως, ἡ, Thuc.

Advancing, προβᾰδην, Hes., Ar.

Advantage, κέρδος, τό, Omn.; ὄνειαρ, ατος, τό, Hom., Hes., Ap. Rh.; ὄνησις, εως, ἡ, Hom., Sapph., Trag., Xen., Plat., Dem.; ὄφελος, τό, only nom. and acc. sing., Hom., Trag., Xen., Plat., Dem.; ἆρος, τό, Æsch.; ὀνείᾰρον, τό, Alcæ.; ὠφέλεια, ἡ, [Ion. ὠφελίη, also Att. ὠφελία,] Soph., Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; [ὠφέλημα, ατος, τό, Xen., Trag.;] κτῆμα, ατος, τό, Soph.; ἐπαύρεσις, εως, ἡ, Hdt.; πλεονέκτημα, ατος, τό, Xen., Dem.; ὀνῆνησις, ἡ, Arist.; πλεονεξία, ἡ, Isoc., Thuc., Xen.; [esp. in pl., *advantage over one*, πλεονεξίαι τινός, Xen.;] τὸ λῡσῐτελοῦν, Thuc.; λυσιτέλεια, ἡ, Theoph.

Our present advantages, τὰ ὑπάρχοντα ἡμῖν κρείσσονα, Thuc.

What advantage is life to me? τί μοι ζῆν κύδιον; Eur.; τί μοι πλέον; Xen., Plat.

To be an advantage to one, συμφέρειν τινὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον, Xen.; [*what adv. couldst thou be to us?* τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν; Ar.; *it is an adv. to one*, πλέον γίγνεταί τινι, Isoc.]

It is no advantage, οὐδέ τί μοι περίκειται, c. inf., Hom.; οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ, Soph.; so οὐδὲν ἂν πλέον λᾰβοις, Eur.; οὐδὲν πλέον ἐστί, or γίγνεται, Plat., Isæ.

We have this advantage (over our enemies), περιγίγνεται ἡμῖν τό, etc., Thuc.

If they gain advantage in the war, εἴ τι περιγίγνεται τοῦ πολέμου, Thuc.

(To fight) *at an advantage*, ἐκ τοῦ περιόντος, etc., Thuc.

There is no advantage in weeping, οὔτις πρᾶξις πέλεται γόοιο, Hom.

Advantage derived from you, ἡ σὴ προσφορά, Soph.

To or *for the advantage of*, πρός, c. gen., Soph., Hdt., Thuc.; [*for one's advantage*, ἐπὶ πλεονεξίᾳ, Thuc.]

For I will speak for your advantage, not for my own, πρὸς σοῦ γάρ, οὐδ' ἐμοῦ, φράσω, Soph.; [*to study one's own advantage*, ἕνεκα τοῦ συμφέροντος αὐτῷ ποιέω τι, Thuc.]

Thinking it to the advantage of others, νομίζοντες πρὸς ἐκείνων εἶναι, Thuc.

To gain advantages from, ἀπολαύω, no pass., c. gen., Ar.; [ὠφελέομαι πρός, ἀπό, ὑπό, or παρά, c. gen., Omn. Att.; ὄνησιν ἔχω, c. gen., Plat.; *to have* or *enjoy the adv.*, ὀνίναμαι, of being or doing, c. part. ὤν, ποιῶν, etc., Plat.;] or *to take advantage of*, or *to gain advantage over*, πλεονεκτέω, c. gen., only act., Xen., Plat., Dem., Isæ.; [πλεῖόν (τινος) ἔχω, φέρομαι, Hdt.; *to gain* or *have* (*some, this, such*) *advantage*, πλεονεκτέω τι, τοῦτο, τοιοῦτο, Thuc., etc., *in* a thing, τινί, Xen., κατά τι, Plat.]

[*To get the advantage* (start), προτερέω, Dem.]

To take advantage of (opportunities, etc.), ὑφαιρέομαι, aor. 2 -ειλόμην, Æschin.; [ἀποχράομαι, c. dat., Thuc.]

One who gains advantages over, πλεονέκτης, ου, ὁ, c. gen., Xen.

A way of gaining advantages over, πλεονεξία, ἡ, Xen.

Advantage, to, ὀνίνημι, fut. ὀνήσω, aor. 2 mid. ὠνήμην (imperf. mid. rare, ὠνινάμην, Plat.), aor. 1 pass. ὠνήθην, Xen., c. acc., also c. dupl. acc., Hom., Hes., Eur., Xen., Plat. *Vid.* To profit, assist.

Not advantaged by (deriving no advantage from), ἀνόνητος, ον, c. gen., Dem.

Advantageous, κερδίων, ῑ in Att., ῐ in other poets, and κέρδιστος, not always with any compar. sense, Hom., Pind., Soph., Æsch.; ὠφέλῐμος, ον, and η, ον, c. dat. or prep., Eur., Thuc., Plat., etc.; [ὠφελήσιμος, ον, Soph., Ar.; ἐπίκαιρος, ον (esp. of places), Xen., Dem., etc.;] κερδᾰλέος, Æsch., Ar., Hdt., Xen.; σύμφορος, ον; Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem., etc.; λῡσῐτελής, ές, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ὀνησῐφόρος, ον, Hipp.

More advantageous, διάφορος μᾶλλον, Thuc.

Advantageous, to be, συμφέρω, fut. σὐνοίσω, aor. 1 σὐνήνεγκα, aor. 2 σὐνήνεγκον, Omn. Att.; impers. λύει, usu. c. neg. c. dat. pers., Soph., Eur.; λῡσῐτελεῖ, c. dat., Omn. prose, with a nom., as δικαιοσύνη λυσιτελεῖ, Plat.

It is not advantageous, οὐ λύει τέλη, Soph.

Advantageously, κερδᾰλέως, Thuc.; λῡσῐτελούντως, Plat., Xen.; συμφερόντως, Xen., Plat., Isæ.; ὠφελίμως, Xen., Plat.

[Advent. *Vid.* Arrival, Coming. *The Advent* (of Christ), παρουσία, ἡ, N. T., Eccl.; ἐπιδημία, ἡ, Eccl.; *first Sunday in Advent*, κυριακὴ πρώτη τῆς Παρουσίας, Lit. Gr.]

Adventitious, εἰσᾰγώγιμος, ον, Eur., Plat.; ἐπακτός, όν, Eur.; [ἐπείσακτος, ον (γένος), Eur.;] ἐπίρρῠτος, ον, Plat.

Adventure, an, ἰθύς, ύος, ἡ, only found in acc., Hom.; τόλμημα, ατος, τό, Eur., Ar., Thuc.; [(involving danger), κίνδυνος, ὁ, Pind., Ar., etc.; κινδύνευμα, ατος, τό, Soph., Eur.; παράβολον ἔργον (a daring deed), Hdt., Isoc.:—*A love adventure*, ἐρωτικὴ συντυχία, ἡ, Thuc.] *Vid.* Enterprise.

[Adventure, to, παραβάλλομαι, c. acc., Hom., Hdt., Thuc., etc. *Vid.* To risk.]

[Adventurer, an (rash in danger, παρὰ γνώμην), κινδυνευτής, ὁ, Thuc.; ῥιψοκίνδυνος (ἀνήρ), ὁ, Xen.; (enterprising), τολμητής, οῦ, ὁ, Thuc. *Vid.* Wanderer.]

Adventurous, φῐλοκίνδῡνος, ον, Xen., Dem.; μεγᾰλοκίνδυνος, ον, Arist.; τολμήεις, superl. τολμήστατος, Hom., Pind., Soph.; [παράβολος, ον, Ar.]

Adventurously, φιλοκινδύνως, Xen.

Adverb, an, ἐπίρρημα, ατος, τό, Dion H.

Adverbial, ἐπιρρηματικός, Gram.

Adversary, an, ἀντίδικος, Æsch. (in a lawsuit, etc.), Dem., Isoc.; ἀντίτῠπος, Æsch.; πᾰλίγκοτος, Pind., Æsch.; πᾰλαιστής, οῦ, ὁ, Æsch., Eur.; διάφορος, Dem.; ὑπενάντιος, Thuc.; ἀντίπᾰλος, ὁ καὶ ἡ, c. gen. or dat., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thucyd.; ἐνστᾰ́της, ὁ, Soph.; [ἀνταγωνιστής, ὁ, Xen.] *Vid.* Enemy, etc.

A third adversary to take up the conqueror, ἔφεδρος, Pind., Æsch., Ar., Xen.

Adverse, ἐνάντιος, α, ον, Omn.; δῐχόφρων, ονος, Æsch.; ἀντίτῠπος, ον (of events), Xen.; πᾰλίγκοτος, ον (of fortune), Æsch. *Vid.* Hostile, Unfortunate.

With an adverse disposition, ἐναντίος, α, ον, Dem.

Adversely, πᾰλιγκότως, Hdt.

To be adversely disposed, to be adverse, ἀλλοτρίως ἔχω, διάκειμαι, Isoc.

Adversity, ἀμμορία, ἡ, Hom.; κᾰκόν, τό, Omn.; τλημοσύνη, ἡ, h.; δυστῠχία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.; δυσπραξία, ἡ, Æsch., Soph., Eur., Isoc., Andoc.; δυσπρᾱγία, ἡ, Antipho; βᾰρῠδαιμονία, ἡ, Antipho; ἀτῠχία, ἡ, Xen., Dem., Æschin.; πωρητύς, ύος, ἡ, Antim.

Causing adversity, βᾰρῠδότειρα, ἡ, (μοῖρα), Æsch.

To advert to, πᾰρᾰμιμνήσκομαι, mid. fut. -μνήσομαι, c. gen., Hdt., Soph. *Vid.* To remark, mention.

[Advertisement (public notice), προγραφή, ἡ (in writing), Xen.; (by proclamation), κήρυγμα, ατος, τό, Hdt.; *to put an advertisement in*, προ-

γράφω τι ἐν . . ., Ar. *Vid.* INFORMATION, NOTICE.]

ADVICE, βουλή, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Dem.; μῦθος, ὁ, Hom.; ἔπος, τό, Hom., Eur.; ὑποθημοσύνη, in pl., Hom., Ap. Rh., in sing., Xen.; φρᾰδή, ἡ, Æsch., Eur., Theoc.; πᾰραίνεσις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Isoc.; βούλευμα, ατος, τό, Eur.; συμβούλευμα, ατος, τό, Xen.; συμβούλευσις, ἡ, Plat.; συμβουλή, ἡ, Hdt., Xen., Plat., Dinarch.; συμβουλίη, ἡ, Hdt., Xen.; ὑποθήκη, ἡ, Hdt., Antipho.

Bad advice, πᾰρᾰκουσμα, ατος, τό, Plat.; [*giving bad advice*, κακόβουλος, ον, Plat.]

To take advice, πείθομαι, mid. and pass., often c. dat. of the adviser, sometimes c. gen., Omn.; ἀκούω, c. gen., Xen.

If you will take my advice, ἐμοὶ χρώμενος διδασκάλῳ, Æsch.

To give the same advice, σύνᾰγορεύω, c. acc. and inf. or c. ὡς, Thuc., Xen.

ADVISE, TO, πᾰρεῖπον, often with ᾱ, owing to the original Ϝ in εἶπον, Hom.; ὑποτίθεμαι, mid. aor. 1 -εθηκάμην, etc., c. dat. pers., c. acc. rei, or c. infin., Hom., Hes., Ar., Hdt., Plat.; πᾰραινέω, fut. -έσω, sometimes -ήσω, but not in Trag.; c. dat. pers., rarely c. acc. pers., Pind., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Dem., etc.; [*to advise publicly* (as a public speaker), παραινέω, Thuc.; *about* a thing, περί τινος, Id.; *to advise not to do . . .*, οὐ παραινέω ποιεῖν, Id.;] βουλεύω, c. dat. pers., Æsch., Eur., Plat., Dem.; ἐπαινέω, fut. -έσω or -ήσω, but not in Trag. (either a man, or a line of conduct), c. dat. or acc. pers. et c. inf. rei, Æsch., Soph.; νουθετέω, Soph., Eur., Plat.; συμβουλεύω, c. dat. pers., Theog., Soph., Hdt., Isoc., Xen., Dem.; πᾰρηγορέω, c. acc. et infin., Æsch., Soph., Eur., Hdt.; παραμυθέομαι, c. acc. pers., c. inf., or ὡς, Æsch., Soph., Xen., Plat.; εἰσηγέομαι, c. dat. pers., Omn. Att. prose; δῐδάσκω, fut. -ξω, Thuc., Xen., Dem.

To join in advising, σύνεπαινέω, fut. -έσω or -ήσω, but not in Trag., Æsch., Thuc., Xen.

Who or what must be advised, συμβουλευτέος, α, ον, Thuc.

One must advise, συμβουλευτέον, Isoc.; εἰσηγητέον, Thuc.

Ill-advised, κᾰκόβουλος, ον, or *giving bad advice*, Eur., Ar.; κᾰκοβουλευθείς, Eur.

Well-advised, εὔβουλος, ον, Theog., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Isoc.

Advisable, σύμφορος, ον, Omn. Att. *Vid.* ADVANTAGEOUS, EXPEDIENT.

It is advisable, χρή, impf. ἐχρῆν.

ADVISER, AN, βουληφόρος, Hom.; συμφράδμων, ονος, Hom.; [μήστωρ, ὁ, Hom.; *in* a thing, c. gen., Id.;] βουλευτής, ὁ, Hdt., Dem., Æschin.; σύμβουλος, Omn. Att.; εἰσηγητής, Thuc., Æsch.; συμβουλευτής, Plat.; συμμήστωρ, ορος, Ap. Rh. *Vid.* COUNSELOR.

ADVOCACY, σῠνηγορία, ἡ, Æschin.; συνδῐκία, ἡ, Plat.

ADVOCATE, AN, σύνδῐκος (esp. for the defendant), Pind., Æsch., Plat., Xen., Dem., as adj. ος, ον, Isoc.; συνήγορος, subst., and adj. ος, ον (esp. for the prosecutor), Æsch., Ar., Dem., Isoc., Æschin.; (of either side), ἀγωνιστής, οῦ, Thuc., Plat.; [παράκλητος, ὁ, Dem.]

ADVOCATE, TO (a line of conduct), πᾰραινέω, fut. -έσω (sometimes -ήσω, but not in Trag.), Pind., Trag., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* TO ADVISE, PERSUADE.

To advocate (i. e., be the advocate of a person), συνᾰγορεύω, c. dat., Thuc., Xen., Dem., etc.; συνδῐκέω (esp. for a defendant), c. dat., sometimes also c. acc. rei, Æsch., Eur., Plat., Isoc., Andoc.; σῠνηγορέω, esp. for the accuser, c. dat. pers., Ar., Æschin.; c. ὑπέρ and gen., Dem.; συνηγ. τῷ κᾰτηγόρῳ, *to advocate the accuser's cause*, Soph.; ὑπερδικέω (esp. in defense), c. gen., Plat.

To advocate this man's cause, so that he shall be acquitted, τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικῶ, Æsch.

ADVOCATE'S FEE, THE, τὸ σῠνηγορικόν, Ar.

[ADYTUM, ἄβατον, τό, Theopomp.]

ÆDILE, AN, ἀγορᾱνομος, ὁ, Dion H.

To be ædile, ἀγορᾱνομέω, Plut., Diod.

Belonging to an ædile, ἀγορᾱνομῐκός, ή, όν, Dion H.

ÆDILESHIP, ἀγορᾱνομία, ἡ, Plut.

ÆGIS, AN, αἰγίς, ίδος, ἡ, Hom.

With dark ægis, κυᾰναιγίς, ίδος, ὁ, Pind.; *with golden ægis*, χρῡσαιγίς, Bacchyl.; *with black ægis*, μελᾰναιγίς, Æsch.

AERIAL, ἀέριος, ον, and α, ον, Eur.; αἰθέριος, ον, and α, ον, Soph., Eur.; [ἀερῐνος, η, ον, Arist.] *Vid.* AIR.

AFAR, ἑκάς, Hom., Pind., Eur., Thuc., etc.; [*from afar*, πόρρωθεν, Hom., etc.; πρόσωθεν, Att.] *Vid.* FAR.

AFFABILITY, εὐπροσηγορία, ἡ, Isoc.; φῐλοπροσηγορία, ἡ, Isoc.; κοινότης, ητος, ἡ, Xen.

AFFABLE, ὁμῐλητικός, Isoc.; εὐπροσήγορος, ον, Eur., Isoc.; εὐπρόσοδος, ον, Thuc., Xen.; φῐλοπροσήγορος, ον, Isoc.; φῐλόφρων, ονος, Plat., Xen.; κοινός, Xen.; προσήγορος, ον, c. dat., Plat.

AFFABLY, φιλοφρόνως, Plat.; κοινῶς, Isoc.

AFFAIR, AN, χρέος, and poet. (not Att.) χρεῖος, τό (in this sense rare except in nom. and acc. sing), Hom., Trag., Theoc.; χρῆμα, ᾰτος, τό, Omn. post Hom.; πρᾶγμα, ᾰτος, τό, Omn. post Hom. and Hes.; πρᾶξις, εως, ἡ, Omn.; πρᾶγος, τό, Pind., Æsch., Soph., Eur., also *the affairs of state*, Æsch.; [usu. πράγματα, τά, Hdt., Att., so τὰ πολιτικὰ πράγματα, or τὰ τῆς πόλεως πρ., Plat., Ar., etc.]

[*A small* (mean) *affair*, πραγμάτιον, τό, Ar.]

AFFECT, TO (the mind), ἐκπᾰτάσσω, Hom.; ἐκπλήσσω, aor. 2 pass. usu. -επλάγην (but also -επλήγην, Hom.), Hom., Trag., Thuc., Xen.; εἰσμαίομαι, only in aor. 1 ἐσεμασσάμην, Hom.; ἅπτομαι, mid., no perf., c. gen., Æsch., Soph., Plat., Xen.

[*Bad drinks affect* (persons) *differently*, πονηρὰ πόματα διατίθησι (c. acc.), οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον, Hipp.]

[*To affect* (feign) a thing, προσποιέομαι, c. acc. (*e. g.*, ὀργήν), Hdt.]

To affect to be, to do, etc., ὑποκρῖνομαι, mid., c. inf., Dem.; σχημᾰτίζομαι, mid., c. inf., Plat.; [προσποιέομαι, c. inf., Hdt.: σκήπτομαι, c. inf., Ar., c. ὅτι . . ., Plat. *Vid.* TO PRETEND.]

To be affected (of emotions of the mind, etc.), πάσχω, fut. πείσομαι, aor. 2 ἔπᾰθον, perf. πέπονθα, no other tenses except imperf., Omn. Att.; συνέχομαι, pass., only in pres., c. aor. 2 mid., in pass. sens., c. dat., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat., etc.; συγκεράννῠμαι, pass. perf. -κέκρᾱμαι, etc., c. dat., Soph.

[*To be affected* (distressed), κακοπαθέω, *by* a thing, c. dat., or ὑπό, c. gen., Thuc.; *in body*, σώματι κακ., Antipho, Isoc.]

[*To be affected* (i. e., ambitious, not natural, of style), βούλομαι, Dion H.]

To be affected, i. e., conceited, θρύπτομαι, pass., c. fut. mid., Ar., Xen., Plat.; κομάω, Ar.; [*to be affected* (*in gait*), *vid.* AFFECTEDLY.]

To be too much or excessively affected (by fear), ἐκπεπληγμένως διάκειμαι.

Affected by, μιχθείς, c. dat., Pind.

Affected alike by pain and pleasure, ὁμοπᾰθὴς λύπης καὶ ἡδονῆς, Plat.

To be (well or ill) *affected toward a person*, φρονέω εὖ, φίλα, κακά τινι, Hom., Eur.; εἴς τινα, Xen., Andoc.; εὖ, κακῶς, etc., διάκειμαι, Att. prose. *Vid.* DISPOSED.

[*Affected* (feigned), προσποιητός, όν and ή, όν (also -ποίητος), Dem., Plat.; πλαστός, Trag.; ποιητός, Pind., Eur.;—(in style), περισσολόγος, ον, Dion H.]

[*Affecting* (pretending to) a thing, προσποιητικός, c. gen., Plat., Arist.; *to be*, c. inf., Id.]

AFFECTATION, σχημᾰτισμός, ὁ, Plat.; [προσποίησις, εως, ἡ (e. g., πράξεων καὶ λόγων), Theophr.; ζήλωσις, εως, ἡ, Thuc.; (hypocritical), in late writers ὑπόκρισις, ἡ.—(Of a singer, affected execution), πλάσμα, ατος, τό, Theophr.; (also of orators), Plut.]

[AFFECTEDLY, πεπλασμένως, Plat.; *to speak affectedly*, πεπλ. λέγω, Arist.; προσποιήτως (e. g., γελάω), Plat.; *to behave affectedly*, ὡραΐζομαι, Eupol.; *to walk affectedly* (with a mincing gait), σαῦλα βαίνω, Anacr.; σαῦλα ποσὶ βαίνω, h.]

AFFECTION, φῐλοφροσῡνη, ἡ, Hom., Hdt.; ἔρως, ωτος, ὁ, Omn.; φῐλότης, ητος, ἡ [prop. between friends], Omn. poet., Plat., Lys., Andoc.; χάρις, ῐτος, acc. α and ιν, ἡ [prompting favors, or a grateful return], Hes., Soph., Thuc.; προσφῐλεια, ἡ, Æsch.; στοργή, ἡ [between parents and children], Philem., Mel.; φῐλοστοργία, ἡ, Xen. *Vid.* LOVE and SYN. 225.

[(A state or condition of mind, body, etc.)], πάθος, τό, Thuc., Plat., etc.; [διάθεσις, εως, ἡ, Arist. (esp. of the mind or soul), διάθεσις ψυχῆς, Plat.—(Passion, strong, violent desire), ὁρμή, ἡ, Thuc., Plat., Xen.; ὀργή, ἡ, Æsch., Hdt., Thuc., etc.; (where control is lost), μανία, ἡ, (*mad desire*) *for* a thing, c. gen., Pind. (in pl.), Trag., Plat. (*vid.* Cic., Tusc., iii., 5).]

Has the affection of the men, ἡ δημᾰγωγεῖ τοὺς ἄνδρας, Xen.

Without affection, ἄστοργος, ον, Theoc.

AFFECTIONATE, φῐλόστοργος, ον, Xen., Theoc.; στερκτῐκός, Arist; φῐλητικός, Arist.; [προσφιλής, ές, Soph.; φίλος (only poet.), Hom., Pind.]

AFFECTIONATELY, φῐλως, Eur., Xen.; φῐλίως, Plat., Xen.; [προσφιλῶς, Soph., Xen.; *to treat affectionately*, προσφιλῶς χράομαι, Xen.]

AFFIANCE, πίστις, εως, ἡ, Omn. post Hom. (*Vid.* TRUST.) — [(Betrothal), ἐγγύη, ἡ, Plat., Isoc. *Vid.* BETROTHAL.]

AFFIANCE, TO, ἐγγυάω, Eur., Hdt., Plat., Dem.

To have affianced to one, ἐγγυάομαι, mid., c. acc., Hdt., Dem. *Vid.* TO BETROTH.

[AFFIDAVIT, no proper word; perhaps ὑπωμοσία, ἡ (a making oath to bar proceedings at law), Dem.; this was met by *a counter-affidavit*, ἀνθυπωμοσία, ἡ (Auth.?); *to put in* or *make an affidavit*, ὑπόμνυμαι, Xen., Dem.; ἔνορκον ποιέομαι, c. conj., Plat.; *to make* or *put in a counter-affidavit*, ἀνθυπόμνυμαι, Dem. Vid. *Dict. Antiqq.*, s. v. DIKE.]

[AFIELD, ἐν ἀγρῷ or ἀγροῖς, κατ' ἀγρόν or ἀγρούς, Att.; ἀγρόνδε, Hom.; *to drive afield*, νομεύω, c. acc. (*e. g.*, μῆλα), Hom., Plat.]

[AFFILIATION. *Vid.* ADOPTION.]

AFFINITY, συγγένεια, ἡ, Eur., Xen., Plat., Dem., etc. *Vid.* KIN, RELATIONSHIP.

AFFIRM, TO, φημί, no perf., Omn.; αὐχέω, Æsch., Eur.; δῐῐσχῡρίζομαι, mid., Plat., Dem., Isæ.; βεβαιόω, Plat.; διᾰβεβαιόομαι, mid., Dem.; [*to affirm under oath*, ὄμνυμι, c. acc., Hom., Att.] (*Vid.* TO SAY.)—[In sgnf. *confirm*, *vid.* TO CONFIRM, RATIFY.]

AFFIRMATION, AN, φᾰσις, εως, ἡ, Plat., Arist. *Vid.* CONFIRMATION.

An affirmative proposition, κᾰτᾰφᾰσις, εως, ἡ, Arist.

AFFIRMATIVE, κᾰτηγορῐκός, Arist.; κᾰτᾰφᾰτῐκός, Arist.

AFFIRMATIVELY, κατηγορικῶς, Arist.

AFFIRMED, of rival assertions, ἁμιλληθείς, Eur.

AFFIX, TO, προσπήγνυμι, c. dat., Eur.; προσάπτω, no perf., c. dat., Soph., Eur.; προσβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., c. dat., Soph., Eur., Antipho. *Vid.* TO FIX.

AFFLICT, TO, πημαίνω, only aor. 1 of pass. is found, fut. mid. in pass. sens., Hom., Hes., Trag., Hdt., Plat.; τείρω, only pres. and imperf., Omn. poet., Lys.; κᾰκόω, Omn.; κήδω, fut. κηδήσω, pass., c. fut. mid. κεκᾰδήσομαι, in pass. sens., Hom., 2 perf. in pass. sens., c. dat., κέκηδα, Tyrt.; ἀκᾰχίζω, Hom.; ἀνιάζω, Hom., Ap. Rh.; ἀνῑάω (ῐ, Ar.), c. acc. causæ, or c. dat., Hom., Soph., Hdt., Plat., Ap. Rh., Call.; λῡπέω, Omn. post Hom.; χειμάζω, Trag., Ar., Plat.; πιέζω, no perf. act., Omn. Att.; ἀλγῡνω, Trag., Xen.; γυμνάζω, Æsch., Eur.; ὀδῠνάω, Soph., Eur., Ar., Plat., Æschin.; ἐξοδῠνάω, Eur.; ἐπιτρίβω, Ar., Hdt., Xen., Dem.; ἐκπᾰτάσσω, Eur.

To afflict in addition, πᾰρᾰλῡπέω, Thuc., Xen., Plat.

To be afflicted, ἀλγέω, Omn.; [πονέω (from labor, toil, etc.), Hom., etc., *from*, *by* a *thing*, c. dat., Thuc., ὑπό, c. gen., Antipho.] *Vid.* TO GRIEVE, BE SICK.

AFFLICTED, ἀλγεινός, Soph.; ἐπήβολος, ον, c. gen. caus., Æsch., Hdt.; ξυνήων, ονος, c. gen. caus., Pind.; τᾰλαίπωρος, ον, Pind., Æsch., Soph.; ἀκρᾰχολος, ον, Theoc. *Vid.* GRIEVING, MISERABLE.

AFFLICTION, κῆδος, τό, Hom.; πένθος, τό, Omn.; πόνος, ὁ, Omn. poet.; ὀδύνη, ἡ, Hom., Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἄλγος, τό, Hom., Trag., Xen., Plat., Isoc.; ἀνῐα (ῑ, Hom., Trag., elsewhere ῐ), ἡ, Hom., Sapph., Theog., Trag.; ἄχος, τό, Omn. poet., Hdt., Xen.; λῡπη, ἡ, Omn. post Hom.; βᾰρος, τό, Æsch., Soph., Xen.; λύπημα, ατος, τό, Soph.; ἄλγημα, ατος, τό, Soph., Eur., Dem.; ἀλγηδών, όνος, ἡ, Soph., Eur., Xen., Isoc., Plat.; ἄση, ἡ, Sapph., Hdt., Plat.; ἄχθος, τό, Æsch., Soph., Eur., Xen.; πένθεια, ἡ, Æsch.; σάλα, ἡ, Æsch.; νεφέλη, ἡ, Pind.; νόσος, or νοῦσος, ἡ, Hes., Æsch.; πᾰθος, τό, Omn. Att., Hdt.; πᾰθημα, ατος, τό, Omn. Att., Hdt.; πᾰθη, ἡ, Pind., Soph., Hdt., Plat.; στεῖνος, τό, h., στένος, τό, Æsch.; ὄτλος, ὁ, Æsch.; μόγος, ὁ, Soph.; ἆθλόν, τό, or ος, ὁ, Theog.; ἀνῖαραί, ζᾰλαι, αἱ, Pind.; χειμών, ῶνος, ὁ, Æsch., Soph.; ὠδίς, ῖνος, ἡ, Æsch., Soph., Plat.; ἀνάγκη, ἡ, Soph., Eur.; τὸ ἀναγκαῖον, Theog., Æsch.; κᾰκοπᾰθεια, ἡ, Thuc., Isoc., Antipho; τᾰλαιπωρία, ἡ, Thuc., Isoc.; κηδοσύνη, ἡ, Ap. Rh.—[*Vid.* SYN. 338.]

Previous affliction, προλῠπησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* MISERY, GRIEF.

[AFFLICTIVE, ἀνιᾱρός (poet.), Hom., Pind., Trag.; λυπηρός, Soph., Eur.; ἀλγεινός, Trag., Thuc., etc.; χαλεπός, Hom., Trag., Att. prose.]

AFFLUENCE, πλοῦτος, ὁ, Omn.; [περιουσία, ἡ (over one's wants), Xen., Isoc. (χρημάτων), Thuc., etc.; εὐπορία, ἡ (easy, abundant means), Xen., Plat., Isoc.; ἀφθονία, ἡ, Pind., Xen., Plat.; *in affluence*, ἐν ἀφθόνοις, Dem.; *to live in affluence*, ἐν ἀφθόνοις βιοτεύω, Xen. (*Vid.* RICHES.)—In lit. sgnf., *flowing to*, *vid.* AFFLUX.]

AFFLUENT, πλούσιος, Omn. post Hom. *Vid.* RICH.

[AFFLUX (*flowing to*), ἐπιῤῥοή, ἡ, Æsch., Eur. (in pl.), Plat.; *there is a great afflux of* . . ., ἐπιῤῥεῖ ὄχλος, c. gen., Hom., Plat., Theocr.; *there was a great afflux of men to the river*, συνέῤῥεον ἐπὶ τὸν ποταμόν, Hdt.]

AFFORD, TO, πᾰρέχω, pf. παρέσχηκα, aor. 2 -έσχον and -έσχεθον, Ep. Omn.; πᾰρίσχω, Hom., Pind.; προσαρκέω, fut. -έσω, no perf., Soph.; συμπᾰρέχω, Xen. *Vid.* TO GIVE, FURNISH.

[*To afford* (yield, of the earth, trees, etc.), φύω, Hom., Hdt., Plat. (in trans. tenses); ἀνίημι, h., Æschyl.; φέρω, Hom., Hes., Hdt., etc.; ἐκφέρω, Hdt.; *to afford fruit*, above verbs c. καρπόν, or φέρω (intr.) only, Xen.]

[*To afford* (of means), *to afford the daily expenses*, δύναμαι τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ὑποφέρειν, Dem.; *not to be able to afford the expense* (fall short), ἀπεῖπον χρήμασι, Dem.; ἀπ. τῇ δαπάνῃ, Æschin.]

[*It affords a pretext*, πρόφασις καθίσταται (c. pf. et 2 aor. act.), c. nom., Thuc.]

One must afford, πᾰρεκτέον, Xen.

AFFRAY, AN, θόρῠβος, ὁ, Pind., Soph., Eur., Thuc., Dem., Isoc., etc.

AFFRIGHT, TO, φοβέω, Omn. *Vid.* TO FRIGHTEN.

AFFRIGHT, φόβος, ὁ, Omn. *Vid.* FEAR.

AFFRONT, TO, ὑβρίζω, c. acc. or c. εἰς, Omn.; ἀτῑμάζω, Hom., Trag., Hdt., Xen., Dem.; ἀεικίζω, only in pres. and aor. 1 mid. ἀεικισσάμην, and aor. 1 pass., Hom.; αἰκίζω, Soph., usu. in mid., Æsch., Soph., Eur., Xen. *Vid.* TO INSULT.

AFFRONT, AN, ὕβρις, εως, ἡ, Omn.; λώβη, ἡ, Hom., Soph., Eur.; ἀεικεία, ἡ, h., Hdt.; αἰκεία, ἡ, Æsch., Soph., Thuc., Lys., Dem.; αἴκισμα, ατος, τό, Æsch., Eur.; αἰκισμός, ὁ, Dem.; ὕβρισμα, ατος, τό, Eur., Hdt., Xen. *Vid.* INSULT.

AFFRONTING, ἀεικής, Hom.; αἰκής, Trag.; λωβήεις, Ap. Rh.

[AFLOAT. *Vid.* TO FLOAT, LAUNCH.]

[AFOOT, πεσί, usu. c. στῆναι, βῆναι, ἐλθεῖν, etc., Omn.; πεζῇ, Hdt., Thuc., etc.; *to travel afoot*, πεζεύω, Eur.; πεζοπορέω, Xen. *Vid. on* FOOT.]

[AFORE-MENTIONED, AFORE-NAMED, AFORESAID, } προειρημένος, Hdt.; *vid.* ABOVE (of passages), ABOVE-MENTIONED.]

[AFORETHOUGHT, ἐκ προνοίας, Hdt.; *with malice aforethought*, κατὰ προαίρεσιν, Lycurg.]

AFRAID, περίφοβος, ον, Æsch., Thuc., Plat., Xen.; περιδεής, ές, Hdt., Thuc., Isoc., etc.

Exceedingly afraid, ὑπέρφοβος, ον, Xen. *Vid.* FEARFUL.

To be afraid, δείδω, fut. δείσομαι, aor. 1 ἔδεισα, and often, esp. in Hom., ἔδδ., perf. δέδοικα and δείδ., and δέδια, and δείδ., Omn. *Vid.* TO FEAR.

[AFRESH, ἐκ νέου, ἐκ νέης (Ion.), Hdt. *Vid.* ANEW.]

[AFT. *Vid.* STERN.]

AFTER, ἀπό, c. gen., Hom., Æsch., Hdt., Xen., etc.; διά, c. gen., as διὰ χρόνου, δι' ὀλίγου, etc., Hdt., Thuc.; μετά (in all senses c. acc., and often as adv.), Omn.; (to be named) *after*, ἐπί, c. gen., Hdt., c. dat., Plat., also *in addition to*, c. dat., Hdt., Soph.; *for*, κατά, c. acc., as *to sail after plunder*, πλέω κατὰ λῇίδα, Hom.; [(in sgnf. of *from*), ἐκ, c. gen., Att., *e. g.*, *to become* poor *after* (from) *being* rich, ἐκ πλουσίου πένητα γενέσθαι, Xen.;]—ὄπισθε, and poet. ὄπιθε and -θεν, Hom., Hes., Æsch., Eur., Xen., Plat.; μετόπισθε, esp. of time, Hom.; ἐξοπίσω, esp. of time, Hom., Tyrt.; ὕστερον, Omn.; ἐξόπισθε, Soph. *Vid.* HEREAFTER, AFTERWARD.

AFTER, adj. δεύτερος, c. gen., Hom., Hdt., sine cas., Pind.; ὕστερος, Omn.

Things happening after, τὰ ἐφυστερίζοντα, Thuc.

After that, ὅπως, c. opt., Hdt.

Being named after a person, ἐπίκλην τινὸς λεγόμενος, Plat.

To be after, ὑστερέω, c. gen., and sine cas., Thuc., Isoc., Xen.; ὑστερίζω, c. gen., and sine cas., Thuc., Xen., Isoc., Dem.

Born after, ὀψίγονος, ον, Hom.

[AFTER-BIRTH, χόριον, or χορίον, τό, Hipp., Arist.]

AFTERNOON, THE, δείλη, ἡ, Hom., Thuc., Xen., etc.; *the early part of aft.*, δείλη πρωΐα; *the late part*, δείλη ὀψία, Hdt., Thuc., etc.

[*In* or *of the afternoon*, δειλινός, ή, όν, Luc.]

AFTERTHOUGHT, ἐπίνοια, ἡ, Soph.

AFTERWARD, ὕστερον, Omn.; ἐς ὕστερον, Soph.; ἐξ ὑστέρου, Hdt.; ἔπειτα, Omn.; κᾰτόπισθε, or εν, Hom., Theog., Plat.; μετέπειτα, Hom., Hdt., Ap. Rh.; μετόπισθε, Hom., Eur.; ὀπίσω, and Ep. σσω, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur.; ὄπισθε, and ὄπιθεν, Hom.; μεθύστερον, h., Æsch., Soph.; μέταζε, Hes.; μεταῦθις, Æsch., Hdt.; μετόπιν, Soph. *Vid.* HEREAFTER.

AGAIN, πάλιν, Omn.; ἀνᾰπᾰλιν, Plat., Xen.; αὖ, Omn.; αὖτις (Hom.), αὖθις (Att.), Omn.; αὖτε, poet. Omn.; ἄψ, Hom., Theoc.; ἐξαῦτις, Hom., Ap. Rh.; ὀπίσω, as to recover *again*, i. e., *back again*, Hdt.; δισσῶς, Eur.

Again and again I say, καὶ δεύτερον καὶ τρίτον φημί, Antipho.

AGAINST, ἐπί, c. dat., Hom., Xen., etc., c. acc., Hom., Hdt., etc.; κατά, c. gen., Æsch., etc.; κατεναντίον, c. dat., Hom., c. gen., Hes., Hdt.; παρά, c. acc., Hom., Pind., Eur., Xen.,

Dem., etc.; πρός, c. gen., Hdt., Xen., c. acc. [esp. c. verbs of motion, direction, also in hostile sgnf.], Hom., Eur., Xen. [(also of speech, not accusing, but in reply or opposition), Dem.]; ἀντί, c. gen., Hom., Plat., etc.; [ἀνά, c. acc., as *to sail against stream*, ἀνὰ ῥοῦν or ποταμὸν πλέω, Hom., etc.;—*to offend against*, ἐξαμαρτάνω περί, c. acc., Xen.]

Against (as to aim against, over against, etc.), ἄντα, adv., and c. gen., Hom., Pind.

Over against (against in comparison with), ἄντην, Hom.

Against, i. e., *in opposition to* (to fight, stand, etc.), ἀντίον, Hom., Hdt.; ἀντία, Hom., Hdt.; ἐναντίβιον, Hom., Hdt.; ἀντιβίην, adv., and c. dat., Hom.; ἐναντίον, adv., and c. gen., Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc.; ἐναντία, Dem.

AGAINST, adj., ἀντίος, sine cas. or c. gen., more rare c. dat., Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen., etc.; ἐναντίος, sine cas. or c. gen., rarely c. dat., Hom., Eur., Xen., Plat., etc.

To answer truly makes against us, τὰ ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι ἐναντία γίγνεται, Thuc.

[AGAPE, κεχηνώς, υῖα, ός, Ar.; *to stand agape*, χαίνειν, κεχηνέναι, *at* a thing, πρός, c. acc., Ar., Plat.]

[AGATE, ἀχάτης, ου, ὁ, Theophr.]

AGE, in all senses, αἰών, ῶνος, ὁ, Omn.; χρόνος, ὁ, Soph., Plat.; γένος, τό, Hom., Hes., Hdt.

A man's age, ἡλικία, ἡ (of all periods, but especially of the prime of life), Omn.:—*The age of Laius* (i. e., the time when he lived), ἡ ἡλικία τοῦ Λαΐου, Hdt.

The present age, ἡ νῦν ζῶσα ἡλικία, Dem.; [*in our own age*, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, Dem.]

Old age, γῆρας, ατος, sync. αος, cras. ως, τό, Omn.; πρεσβεία, ἡ, Æsch.; πρέσβις, εως, ἡ, h., Plat. (both these last in the phrase κατὰ πρ., *according to age*); [*extreme old age*, ἀγόμφιος αἰών, Com.]

Full age, τέλος, τό, Plat.; *ripe age*, φυὴ εὐάνθεμος, Pind.

[*To nurture* or *support* (one) *in old age* (esp. one's parents), γηροβοσκέω, c. acc., Eur.; γηροτροφέω, Lys., Isæ.; *nourishing* or *supporting in old age*, γηροβοσκός, όν, Soph., Eur.; γηροτρόφος, ον, Eur.]

Sameness of age, ὁμηλικία, ἡ, Hom.

Middle age, ἡ καθεστηκυῖα ἡλικία, Thuc.; [*of middle age*, μεσόκοπος, ον, Cratin.]

Of age, ὁ ἐν ἡλικίᾳ, Thuc.; προεληλυθὼς τῇ ἡλικίᾳ, Xen.

To be of age, ἡλικίαν ἔχω (εἶχον, ἕξω, ἔσχον, etc.), ἐν ἡλικίᾳ εἰμί, ἡλικίας μετέχω, Hdt., Thuc., Plat., Dem.

Of the same age, οἰέτης, Hom.; ἧλιξ, ικος, usu. in pl., Hom., Pind., Æsch., Plat., etc.; ὁμῆλιξ, Hom., Hes., Eur.; σύνομῆλιξ, Theog., Theoc.; συνῆλιξ, Æsch.; σύντροφος, ον, Soph., Hdt.; ἰσῆλιξ, Xen.; ἡλίκος, Ar.

One of the same age, ἡλικιώτης, ὁ, Ar., Hdt., Plat.

The body of those of the same age, ἡλικία, ἡ, Hom.; ὁμηλικία, ἡ, Hom., Ap. Rh.

Of what age? = qualis ætate? ἡλίκος; Soph.

Of such an age, τηλίκος, Hom., Theog., Eur., *as to do*, etc., c. inf., Theog.; τηλικόσδε, Soph., Plat.; τηλικοῦτος, αύτη, οῦτο, and οῦτος in fem., Æsch., Soph., Xen., Plat., Dem.; τηλικουτοσί, Ar.

To be middle-aged, πόῤῥω τῆς ἡλικίας εἰμί, Plat.; προήκω εἰς βαθὺ τῆς ἡλικίας, Ar.

To be of marriageable age, πρὸς γάμων ἥκω ἀκμάς, Soph.; [ἡλικίαν ἔχω ἀνδρὶ συνοικεῖν, Dem.; ὥραν ἔχω, Isæ.: all of females.]

Of what age (is he); τίνα ἀκμὴν ἥβης ἔχων; Soph.

To be of the same age as you, σοὶ ταὐτὸν ἥβης μέτρον ἔχω, Eur.

AGED, γέρων, οντος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Omn. *Vid.* OLD, and SYN. 147.

AGENT, AN (for a foreign state), etc. (nearly same as our *consul*), πρόξενος, ὁ, Dem.; [*business agent*, προπώλης, ου, ὁ, Lys.; (general), ἐπίτροπος, ὁ, Dem.]

To be an agent for, προξενέω, c. gen., Xen., Dem.; (in buying), προπωλέω, c. gen., Plat.

AGGRANDIZE, TO, ἀέξω, only pres. and imperf., Hom., Pind., Hdt., Soph.; αὐξάνω or αὔξω, tenses from αὐξέω, Hes., Pind., Hdt., Trag., Plat., Dem., Thuc. *Vid.* TO EXALT, INCREASE.

AGGRANDIZEMENT, αὔξησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.

AGGRAVATE, TO (a crime, etc.), μεγαλύνω, Thuc.; ἐπιτίθεμαι, mid., c. dat., Dem.; ὑπερβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Hdt., Thuc.

AGGRAVATION, ὑπερβολή, ἡ, Dem.

AGGREGATE, ἄθροος, Thuc., Plat.

In the aggregate, σύμπας, ᾶσα, αν, Omn.

AGGRESSION, ἐπίθεσις, εως, ἡ, only c. dat., Xen., Plat., Antipho. *Vid.* ATTACK.

AGGRESSIVE, ἐπιθετικός, ή, όν, Xen.

AGGRESSOR, αἴτιος, α, ον (ος, ον, Ar.), Hdt.

[AGGRIEVE, TO. *Vid.* TO GRIEVE, VEX.]

AGGRIEVED, TO BE, ἀδικέομαι, Omn. Att.; [περιημεκτέω, *at* a thing, c. dat., Hdt.; *at* a person, c. gen. (Ion.), Hdt.] *Vid.* INJURED.

AGILE, ἐλαφρός, ά, όν, and ός, όν, Hom., Pind., Xen., Plat. *Vid.* ACTIVE.

AGILITY, ἐλαφρὰ ὁρμή, Pind. *Vid.* ACTIVITY.

AGITATE, TO, ὀρίνω, no perf. act. or pass., though there is aor. 1 pass., Hom., Ap. Rh.; ἐρέθω, only pres. and imperf., Hom., Ap. Rh., Mosch.; ἐρεθίζω, Æsch.; πτοέω and πτοιέω, oftenest in pass., Hom., Sapph., Theogn., Æschyl., Eur., Plat.; δονέω, Pind., Sapph., Hdt.; στροβέω, Æsch.; κινέω, Æsch., Soph.; (as the wind does sails), παραιθύσσω, no perf., Ap. Rh.; κλονέω, Soph., Ar.

To agitate inwardly, ὑποστροβέω, Æsch.

To be agitating, or *important*, κατασπέρχω, Thuc.

AGITATED, TO BE, ἄημαι, pres. and imperf. ἀήμην (only 3d sing.), Hom., Ap. Rh.; δαίομαι, in this sense only in pres., Hom.; κινύσσομαι, only in pres., Æsch.; κυκάομαι, Archil.; κυμαίνομαι, Pind.; κυκλόομαι, Æsch.; χειμάζομαι, pass., Eur.; σαλεύω, Soph., Eur., Xen., Dem.; *she was agitated*, ἐόλητο, 3d sing. plupf. pass., from εἴλω, Ap. Rh., Mosch.

My mind is agitated, ὀρώρεται ἔνδοθι θυμός, Hom.

Preparation had been in agitation before, πἄρἄσκευὴ προεπἄνεσείσθη (from προεπἄνἄσείομαι), Thuc.

AGITATION, ἀνάκίνησις, εως, ἡ, Soph.

Distraction and agitation of mind, ψυχῆς πλάνημα, κ' ἀνακίνησις φρενῶν, Soph.

AGITATOR, AN, κύκηθρον, τό, Ar.; [στασιωτής, οῦ, ὁ (member of a party), Hdt., Thuc., etc.]

AGO (long ago), πάλαι, Omn. poet., Xen., Isoc., Plat.; [but in Att. as opposed to νῦν (and also to ἄρτι); also = *not long ago*, Plat., etc.;] παλαίφατον, Pind.; πρόπἄλαι, Ar.; χιλιόπἄλαι, Ar.; τετράπἄλαι, Call.; τρίπἄλαι, Arist.; δεκάπἄλαι, Ar., etc.:—[*A day or two ago*, πρώην καὶ χθές, or χθὲς καὶ πρώην, Plat.; *a year ago*, πέρυσι, Ar.; *two years ago*, προπέρυσι, Phryn.]

Although it was a long time ago, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου, Soph.

[AGONALES (Roman), Ἀγωναλεῖς, οἱ, Dion H.]

AGONY, ἀγωνία, ἡ, Dem. *Vid.* PAIN.

AGRARIAN, γεωμορικός ή, όν (of a law), Dion H.

AGREE, TO (*with* or *together*), συνίεμαι, aor. 2 συνέμην, subj. -ῶμαι, c. ἀμφί and dat., Hom.; ὁμοφρονέω, only pres. and imperf., Hom., Hdt.; ἐπαινέω, fut. Att. -έσω, but oftener -έσομαι, -ήσω, Pind., perf. pass. -ημαι, aor. 1 pass. -έθην, *with* a person c. dat., Hom.; *to* a thing c. acc. expressed or understood, Eur., Thuc., Isoc.; συνθέλω, in prose, συνεθέλω, fut. -λήσω, etc., Soph., Eur., Ar., Xen., Antipho; συμβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, perf. -βέβηκα, 2 perf. inf. sync. -βεβάναι, in pass. sense, c. dat. or prep., Hdt., Omn. Att.; συντίθεμαι, mid. aor. 1 -εθηκάμην, c. acc. rei, or c. inf. pres. or fut. et c. dat. pers., or prep., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; κἄταινέω, fut. -έσω or -ήσω, c. inf. aor. or fut. or pres., Pind., Soph., Hdt.; συντρέχω, fut. -δρἄμοῦμαι, aor. 2 -έδρἄμον, perf. -δεδράμηκα, usu. c. prep. εἰς or πρός, or c. dat., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; συμπίτνω, only pres. and imperf., c. dat. or prep., Æsch., Eur.; ὁμοῤῥοθέω, Sophocl., Eur.; σύμφημι, no perf., Æschyl., Soph., Eur., Xen., Plat.; κατάφημι, c. gen., Soph.; σῠναινέω, fut. -έσω, c. dat. or inf., Æsch., Soph., Xen., Hdt., Ap. Rh.; σῠνανδάω, sine cas., Soph.; συγχωρέω, c. dat., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem., &c.; (*to*), c. acc. in fut. mid., Eur.; συμφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, perf. -ενήνοχα, c. dat., Soph., Eur., (*together*), in pres. pass., or mid., c. aor. 1 pass. and fut. 1 mid., c. ὥστε and inf., or c. dat., Æsch., Thuc., Plat.; ὁμολογέω, c. dat. pers., sine cas., c. acc. rei, Soph., Ar., Hdt., Thuc.; ἁρμόζω, -σω (as an event does with a prediction), sine cas., Soph.; συνεῖπον (of men), Xen., Lys., Isoc.; σῠνεκπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, perf. -πέπτωκα, etc., aor. 2 -έπεσον (prop. of votes, but also of men), Hdt.; σῠνεπαινέω, c. dat., Dem.; συνευδοκέω, Dem.; συννομίζω, Plat.; συνομολογέω, Hdt., Xen., Plat., Dem.; συνοίομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens. -οιήθην, Plat.; συμπίπτω, c. dat., Hdt.; συμπ. εἰς ταὐτόν, Plat.; συμφωνέω, Xen., Plat., Isoc., Æschin.; σῠναρμόζω, Xen.; συμβούλομαι, fut. -ήσομαι, c. dat., Plat.; συμφῡσάω, intrans. (εἰς ταὐτόν), Plat.; προστίθεμαι, mid. c. dat., Hdt., Xen., Plat.; προσίεμαι, mid. (to the terms of a treaty), c. acc., Thuc.; προσχωρέω, c. dat. or prep., Soph., Hdt., Xen.; διομολογέω, usu. in mid., Xen., Plat., Dem., Æschin.; ὁμοφωνέω, Arist.;

ὁμογνωμονέω, c. dat., or sine cas., Thuc., Xen., Dem., Æschin.; ὁμοδοξέω, Plat.; ὁμονοέω, Thuc., Plat., Xen., Lys.; προσομολογέω, c. dat. pers. c. acc. rei, Xen., Plat., Isoc., Dem.; σῠνεκπῑπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα (of opinions, etc.), Hdt.; ἀνομολογέομαι, Plat.; συγγιγνώσκω (tenses from γνόω and γνῶμι), Hdt., Thuc., Xen., Isæ.; διοικέομαι, mid. c. πρός, et acc., Dem.; συγκᾰτᾰτίθεμαι, mid. aor. 1 -εθηκάμην, c. dat., Plat., Phil. ap. Dem.; συμπνέω, fut. -εύσω, etc., c. dat., Plat.; σῠναρθμέω, Ap. Rh.; συνᾰρέσκω, fut. -έσω, c. dat., Ap. Rh.; ἀποδέχομαι (with an arguer), c. gen., Plat.; ἐπῐκοινωνέω, as one statement does with another, c. dat., Æschin.; τάσσομαι, mid. *upon*, c. acc., Plat., to pay, etc., c. inf., Hdt., Thuc.

To agree with, live in harmony with, συναρμόζω or -όττω, Plat.

To speak so as to agree with, συναγορεύω, c. dat., Isoc.

To agree in a bargain, συντάσσομαι, mid., Dem., Æschin.

To agree (i. e., to make a formal agreement), ἀνθομολογέομαι (πρός, c. acc.), Dem.; συμβάλλω, pf. -βέβληκα, etc., Thuc., Plat., Isoc., Dem.

To agree in age, καταβαίνω εἰς χρόνους, Arist.

To agree together, συγκόλλως ἔχω, Æsch.; ὁμονοητικῶς ἔχω, Plat.; συγκᾰταινος, (ον), γίγνομαι, c. dat., Phil. ap. Dem.

They all agree, συνδοκεῖ, impers., aor. 1 -έδοξε, c. dat., Eur., Ar., Thuc., Plat.

You all agree in this, ὑμῖν συνδοκεῖ ταῦτα, Xen.

If you agree with me, ἐὰν ἄρα καὶ σοὶ συνδοκῇ ἅπερ καὶ ἐμοί, Plat.

To be agreed upon, σύγκειμαι, and in 3d sing. as impers., fut. -κείσομαι, Hdt., Thuc., Xen., Æsch.

It is agreed upon, συγχωρεῖ, Thuc.

Agreed upon, ῥητός, ή, όν, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Æschin.; εἰρημένος, η, ον, Hdt., Thuc.; τακτός, ή, όν, Thuc.; συντεθείς, Plat.; (promised by formal agreement), συνθηματιαῖος, α, ον, Ar.

One must agree, διομολογητέον, Plat.; συγχωρητέον, Plat.

To be agreed to, συγχωρητέος, in pl. neut., c. dat. pers., Soph.

AGREEABLE, κρήγυος, ον, c. dat., Hom., Plat.; κεχᾰρισμένος, η, ον, c. dat., Hom.; θῡμηδής, ές, c. dat., Hom., Æsch.; ἀρᾰρώς, c. dat., h.; ἄρμενος, c. dat., Pind., Plat.; ἁρμόδιος, α, ον, and ος, ον, c. dat., Pind., Theog.; ἐπῐχᾰρής, ές, c. dat., Æsch.; ἀρεστός, ή, όν, Soph., Hdt., Xen., Lys.; ἐπῐχᾰρις, ῐτος, Æsch., Xen.; ἐπιχάρῐτος, ον, Xen.; ἐπῐχαρτος, Æsch., Soph.; εὔθῡμος, ον, Æsch.; εὐμελής, ές, Plat.; ἀσπαστός, ή, όν, Hdt. [*Vid.* also SYN. 141, 151.]

[*Agreeable in conversation*, προσήγορος, ον, Plat.]

[*To do what is agreeable to one*, χαρίζομαι, c. dat., Hom., Att. prose; ἐπίηρα φέρω τινί, Hom., Soph.; χάριν φέρω τινί, Hom., Hdt.; χάριν τίθεμαι, νέμω, δράω, Trag., Att. prose.]

[*To be agreeable*, πρὸς ἡδονήν or ἐν ἡδονῇ εἰμι, c. dat., Æsch., Hdt., Thuc., etc.; χαρίζομαι, c. dat., Hom., Hdt., Plat.; *if it is agreeable to you*, εἰ σοὶ ἡδομένῳ ἐστίν, Plat.]

You making yourself agreeable to others, σὺ μαστροπὲ σαυτοῦ, Xen.

Agreeable manners, τὸ ἐπῐχάρι, Xen. *Vid.* PLEASANT.

[AGREEABLENESS (of manners, etc., opp. to *harshness*), ἐπίχαρι, ιτος, τό, Xen.; χάρις, ιτος, ἡ (of person and character; also of style), Hom., etc.; χαριεντισμός, ὁ (of conversation, etc.), Plat.—(Of style), ἡδονή, ἡ, Dion. H.; γλυκύτης, ητος, ἡ, Gramm. *Vid.* SWEETNESS.]

AGREEABLY, ἀρεσκόντως, Eur., Xen., Plat.; κεχᾰρισμένως, Ar., Xen., Plat.; ἐπῐχᾰρῐτως and ἴττως, Ar., Xen.; [πρὸς ἡδονήν, καθ' ἡδονήν, πρὸς χάριν, or μεθ' ἡδονῆς (especially with verbs, λέγω, etc.), Hdt., Thuc., Oratt.]

[*Agreeably to* (=consistently with), ὁμολόγως, c. dat., Arist.; ὁμολογουμένως, Xen.; ἑπομένως, Plat.; ἀκολούθως, Dem.; κατά, c. acc., Hom., Hes., Hdt., etc.; *to live agreeably to nature*, τῇ φύσει ὁμολογουμένως ζάω, Diog. L.]

AGREEING (with, together, etc.), ὁμόφρων, ονος, Hom., Hes., Pind.; ὁμοῖος, ον (ι short, if followed by a short syll., long if followed by a long one), Hes.; σύμφρων, ονος, Æsch.; σῠνήγορος, ον, c. dat., Soph.; συνῳδός, όν, c. dat., Eur., Ar., Hdt.; κοινόφρων, ονος, c. dat., Eur.; ὁμογνώμων, ονος, Thuc., Xen., Dem.; σύμφωνος, ον, Plat.; ὁμοφράδμων, ονος, Plat.; ὁμονοητικός, ή, όν, Plat.; ὁμόλογος, ον, c. dat., Xen., Arist.

[*Not agreeing*, ἀνομολογούμενος, η, ον, Plat.]

AGREEING (with, together, etc.), adv., συγκόλλως, c. dat., Æsch.; συμφωνούντως, Plat.; ὁμογνωμόνως, Isoc., Lycurg.; συμφώνως, Plat.; ὁμονοητικῶς, Plat.; ὁμολόγως, Arist.

AGREEMENT, *an agreement* (i. e., compact), ἁρμονία, ἡ, in pl., Hom.; ῥήτρα, ἡ, Hom., Xen.; συνθεσία, ἡ, Hom., Ap. Rh.; συνθήκη, ἡ, Æsch., Thuc., Xen., Plat., Dem.; σύμβᾰσις, εως, ἡ, Eur., Hdt., Thuc.; πίστις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.; ὁμολογία, ἡ, Omn. prose; στήλη, ἡ (because they were often engraved on pillars), Ar., Dem.; σύνθεσις, εως, ἡ, Pind.; σύνθημα, ᾰτος, τό, Hdt., Xen., and metaph., Soph.; διαθήκη, ἡ, Ar.; τὸ σύνθετον, Hdt.; σῠνομολογία, ἡ, Plat.

A written agreement, συγγρᾰφή, ἡ, Thuc., Lys., Dem.; συνάλλαγμα, ᾰτος, τό (most genl. term for *contract*), Dem.

And for the suitors to make a solemn agreement with one another, δεξιάς τε συμβαλεῖν Μνηστῆρας ἀλλήλοισι, Eur.

Agreement (in opinion), i. e., *unanimity*, σῠνημοσῠνη, ἡ, Hom., Theog.; ὁμοφροσῠνη, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ὁμόνοια, ἡ, Omn. prose, Ap. Rh.; ὁμοδοξία, ἡ, Plat., Arist.

Belonging to an agreement (tending to), συμβᾰτῐκός, ή, όν, Thuc.; συμβᾰτήριος, ον, Thuc.—[(Conducing to agreement), ὁμονοητικός, Plat.]

[*By mutual agreement*, ἐξ ὁμολόγου, Polyb.]

[*To make an agreement with* one, ὁμολογέω, c. dat., Hdt.; also in mid., ὁμ. πρός τινα, Dem.; *on certain terms*, ἐπί, c. dat., Hdt., Thuc.; *to keep an agreement*, ἐμμένω ταῖς συνθήκαις or ταῖς ὁμολογίαις, Dem.]

A not making an agreement, a case in which no agreement is made, τὸ ἀσύμβᾰτον, Thuc.

[AGRICULTURAL, γεωργικός, Plat., Ar.; γεωργώδης, ες, Plut.; ἄγροικος, ον (prop. of or in the country), Ar.; *the agricultural population*, ὁ γεωργικὸς λεώς, Ar.; οἱ ἀροτῆρες (as distinguished from οἱ νομάδες, pastoral), Hdt.; *agricultural implements*, γεωργικὰ σκεύη, Ar.]

AGRICULTURE, γεωργία, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Plat., Dem.; ἡ γεωργική, Plat., Xen.; [ἐργασία τῆς χώρας, Isoc.]

[*To practice agriculture, follow agriculture as a pursuit*, τὴν γῆν ἐργάζομαι, θεραπεύω, Plat.; γεωργέω, Plat., Xen.; also, γ. γῆν, Thuc., Xen., Ar.]

[*A treatise on agriculture*, τὰ γεωπονικά (title of a late work).]

[*Neglect of agriculture*, ἀγεωργησία, ἡ, Theoph.]

[AGRICULTURIST, γεωργικός, ὁ, Plat.; γεωργός, ὁ, Hdt., Ar., Plat.]

AGROUND, [ἐπὶ τοῦ ξηροῦ, Thuc.;] *to run a ship aground*, ἐπικέλλω, aor. 1 -σα, Hom.; (and intrans. of the ship), *to run aground*, Hom.; ὀκέλλω, only in pres. and aor. 1, Eur. (πρὸς γῆν expd.), Hdt., Thuc.; (and intrans. of the ship), Thuc., Xen., (Metaph.) Ar.; ἐξοκέλλω, act. and intrans., Æsch., Eur., Hdt., Isoc.; ἐποκέλλω, act. and intrans., Hdt., Thuc.

AGUE, AN, ἠπίᾰλος, ὁ, Theog., Hipp., Ar.; [*a fever and ague*, ῥῖγος πυρετῶδες, Hipp.; *a tertian ague*, etc. *Vid.* FEVER.]

To have an ague, ἠπιᾰλέω, Ar.

[AGUISH, ἠπιαλώδης, ες, Hipp.]

[AH! ἆ, ἆ (of strong emotion), Trag.; αἶ, αἰαῖ, Trag.; *Ah me! ah wretched me!* οἴμοι, οἴμοι ἐγώ, οἴμοι τάλας, Trag.; οἶ, οἶ (also of astonishment), Soph.; βαβαί, Eur., Ar.]

[AHA (of surprise), παπαῖ, Hdt.; βαβαί, Eur., Ar.; (of mirth), ἆ ἆ or ἆ ἆ, Eur., Ar.]

AHEAD, ἔμπροσθεν, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem., Ap. Rh., etc. *Vid.* FRONT, BEFORE.

To be ahead (of a person, etc., going the same road as another), προλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -ἐλᾰβον, Thuc.; [*to be* or *keep ahead of*, προέχω, c. gen., Hdt.; *by so much*, τόσῳ, Id.: *far*, πολλῷ, Thuc.]

AID, TO, χραισμέω, only fut., aor. 1, and aor. 2 -σμον, c. dat. (always with negat. in Hom.), Hom., Ap. Rh.; ἀρκέω, fut. -έσω, no perf., c. dat., Hom., Sophocl., Eurip.; ἐπῐκουρέω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; πᾰρίσταμαι (standing by), pass. c. aor. 2 and perf. act., c. dat., Hom., Hes., Eur., Hdt., Xen., etc.; ἀρήγω, no perf., c. dat., Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἐπᾰρήγω, c. dat., Hom., Æsch., Soph., Xen.; βοηθέω, c. dat., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; [ὠφελέω, c. acc., Hdt., Omn. Att.; *one in* a thing, c. dupl. acc., Trag.; (profit, advantage one), ὀνίνημι, c. acc., Hom., Hdt., Att.;] ἐπωφελέω, c. dat. or acc., Soph., Eur., Xen., Plat.; ὑπουργέω, c. dat. pers., sometimes c. acc. rei, Trag., Hdt., Thuc., Isoc., Xen., etc.; ὑπηρετέω, c. dat. pers., Hdt., Omn. Att. [*Vid.* SYN. 94, 125.]

To help (in a war), συνεφάπτομαι, mid., c. gen. rei, Pind.; c. dat., *against*, c. gen. hostis, Hdt.

To come to the aid of, πᾰρᾰγίγνομαι, mid. fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, c. dat., Æsch., Thuc., Hdt.; παραβοηθέω, c. dat., Ar., Thuc., Xen., Plat.; [πάρειμι, c. dat., Hom., Att.; προσβοηθέω, c. dat., Thuc.; *to* or *into a country*, ἐς c. acc., Hdt.]

To join in aiding, aid all together, σῠνᾰμῡνω, c. dat., Eur.; συνωφελέω, c. dat. or c. acc., Soph., Xen., Lys.;

συμβοηθέω, Ar., Thuc., Xen. *Vid.* To ASSIST, HELP.

AID, ἄλκαρ, τό, only in nom., Hom., Pind., Eur.; ἀλκή, ἡ, Hom., Pind., Trag.; [ὄφελος, τό (only in nom.), Hom., Att.;] ἄρωγή, ἡ, c. gen., *against*, Hom., Æsch., Soph., Plat.; ἐπωφέλημα, ατος, τό, Soph.; ἐπικούρημα, ἄτος, τό, Xen.

[*Medical aid*, ὠφέλεια ἰατρική, Plat.]

[*Aid* (esp. in war), ὠφέλεια (Att., ὠφελία), ἡ, Thuc., Plat., etc.; *to send, afford aid*, πέμπω, παρέχω ὠφελίαν, Thuc.; *to receive aid*, ὠφελέομαι, *from* one, ἀπό, παρά, πρός, or ὑπό, c. gen., Hdt., Thuc., Plat.]

A coming to the aid of, ἐπῐβοήθεια, ἡ, Thuc., Xen.; [παραβοήθεια, ἡ, Plat.; *a joint aid*, συμβοήθεια, Thuc. *Vid.* ASSISTANCE, HELP.]

We must aid, βοηθητέον, Dem.

AID-DE-CAMP, AN, σκηπτοῦχος, ὁ, Xen.; συμφορεύς, ὁ, Xen.; ὑπηρέτης, ου, ὁ, Xen.—[Late, διάγγελος, ὁ, and ὀπτίων (the Lat. *optio*), Plut.]

AIDER or AID, AN, ἀμύντωρ, ορος, ὁ, Hom.; τῑμάορος, ὁ, Pind., Æsch.; τῑμάωρ, ορος, ὁ, Æsch.; ὑπηρέτης, ου, ὁ, c. gen. or dat., Omn. Att. *Vid.* ASSISTANT.

AIL, TO (*i. e.*, be sick), νοσέω, Hdt., Omn. Att.; [*to ail, be ailing*, ἀῤῥωστέω, Xen., Dem.; νοσάζομαι, Arist.] *Vid.* SICK.

[*What ails you?* τί χρῆμα πάσχεις; Ar.; τί πάσχεις κακόν; Theocr.]

What ails us that we forget? τί παθόντε λελήσμεθα, Hom.

[AILING. *Vid.* SICKLY.]

[AILMENT. *Vid.* SICKNESS.]

AIM AT, TO, τῐτύσκομαι, mid., only pres. and imperf., c. gen., Hom., Theoc.; ἐπέχομαι, mid., in aor. 2 -εσχόμην, sine cas., Hom.; ἐπικύρω, in imperf. -κυρον, c. dat., Hom.; ὀρέγνῡμαι, mid., sine cas., and c. gen., Hom., Tyrt. (metaph., *i. e.*, seek to obtain), Pind., Eur., Thuc., Xen., Isoc.; ἐπέχω (aor. 2 -έσχον) τόξον, c. dat., Pind., Eur.; τοξεύω, c. acc., Soph., Eur.; c. prep., Plat.; τείνω βέλη, etc., ἐπί, c. dat., Soph., Eur., Plat.; ἐπῐτᾰνύω (no perf.), τόξον, c. dat., Pind.; (*a blow at*), ἐντείνω πληγήν, c. dat., Xen., Dem.; στοχάζομαι, mid. c. perf. pass. in act. sens., c. gen., or prep., Plat., Isoc., Dem., Antipho.

To aim at (i. e., seek to get), διώκω, Hom., Xen., Plat.; δῐφάω, Hes.; σπεύδω, Pind., Eur. c. εἰς, Thuc., also c. ὡς and opt., Æsch., c. ὅπως μή, Plat.; ἐπῐβουλεύω, c. dat., Hdt., Plat.; μελετάω, Thuc.; μνάομαι, only in pres., Hdt.; περιέχομαι, mid. in pres. and imperf., c. gen., Hdt.; [μετέρχομαι, c. acc., Thuc.;] ἐπιτῐθεμαι, mid., c. dat., Lycurg.; περιβάλλομαι, mid., Hdt., Isoc.; καταφρονέω, Hdt.; [ὀρέγομαι, c. gen., Thuc., Eur.; c. inf., Plat.; (*aim a blow at*), c. gen., Hom.]

He aimed at the sovereignty, ἐκόμησε ἐπὶ τυραννίδι, Hdt.; [*at the supreme command*, τῆς (τῶν Ἑλλήνων) ἀρχῆς ἐπιθυμέω, Dem.]

One should aim at, ἐπεικτέον, Plat.; στοχαστέον, c. gen., Arist.

[AIM (object aimed at), σκοπός, ὁ, Hom., Att.; τὸ ὄρεγμα, Æsch.; τέλος, τό, Att. (*vid.* MARK); *to take aim at a mark*, σκοπῷ ἐπέχω τόξον, Pind. (*vid.* TO AIM AT); *to miss one's aim*, παραλλάσσω τοῦ σκοποῦ, Plat.; ἀποτυγχάνω σκοποῦ, Id.—Metaph. also σκοπός, ὁ. *Vid.* OBJECT.]

A good aim, εὐστοχία, ἡ, Eur.

Taking a good aim, εὔσκοπος, ον (Ep. ἐϋ-), Hom., Æsch.; εὔστοχος, ον, Eur., Xen.—Metaph., ἐπίσκοπος, ον, Æsch.; στοχαστικός, όν, Plat., Arist.; ἄκρος σκοποῦ, Æsch.

Taking good aim, adv., εὐστόχως, Xen.; ἐπίσκοπα, Hdt.; στοχαστικῶς, Arist.

Well aimed, εὔστοχος, ον, Eur., Xen.

An aiming at, περῐβολή, ἡ, c. gen., Xen.:—*An aiming at supreme power*, περιβολὴ τῆς ἀρχῆς, Xen.

AIMLESS, ἀνήνυστος, ον (of an action), Hom., Ap. Rh.

AIR, ἀήρ, ἀέρος, in Hom. and Hes. ἡ, often ὁ (ᾱ, but also ᾰ in Soph.), Hom., Hes., h., Soph., Hdt., Plat., Xen.; αἰθήρ (in Hom. ἡ, in Att. prose ὁ, elsewh. ὁ καὶ ἡ), Omn.; (when there is a difference, ἀήρ is the lower air, αἰθήρ the pure upper air, *vid.* Hom. Il., xiv., 288;) αὔρα, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Plat., Xen.; [prop. (*breath of air*), πνεῦμα, ατος, τό, Hdt.]

The open air, αἰθρῐ́α, ἡ, Sol., Ar., Xen., Hdt.

The air we breathe, βέδυ, τό, Philyll.:—[*The realms of air*, τὰ μετέωρα χωρία, Ar.]

Kept in the open air, αἴθριος, ον, Cratin.

In the open air, ὑπαίθριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; αἴθριος, ον, Cratin.; ὕπαιθρος, ον, Hipp.; ἐν ὑπαίθρῳ, Xen.

Living in the open air, ἔνδιος, ον, Anth.; ἀστροδίαιτος, ον, Orph.

To live or *be in the open air*, θυραυλέω, Plat., Xen.; ἐνδιάω, Theoc.

To put out in the air, ἐνδιάω (as shepherds do sheep), Theoc.

To tread, walk the air, ἀεροβᾰτέω, Ar., Plat.; μετεωροπορέω, Plat.

To measure the air, ἀερομετρέω, Xen.

Moving, flying, roaming, etc., *in air*, δῐιπετής, ές, h.; ἀερσῐπότης, ου, Hes.; ἀερσῐπότητος, ον, Hes; ἀερόφοιτος, ον, Æsch.; αἰθερόδρομος, ον, Ar.; ἀερονηχής, ές (swimming), Ar.; ἀεροδόνητος, ον (tossed), Ar.; ἀεροδίνης, ου, Anth.; διηέριος, α, ον, and ος, ον, Ap. Rh.; ἀεροφόρητος, ον, Eubul.; [*raised high in air*, μετάρσιος, ον, and α, ον, Trag.; *to be raised high in air*, μετεωρίζομαι, Plat.]

Like air, ἀεροειδής, ές, Plat., Arist.; ἀέρῐνος, Arist.

[*Air-formed*, ἀερόμορφος, ον, Orph.]

To give one's self airs, ἁβρῡ́νομαι, in pass., only in pres. and imperf., c. dat. caus., or c. part., Æsch., Eur., Plat.; [σεμνόομαι, Callias;] κομάω, Ar.; θρύπτομαι, pass., Ar., Xen., Plat.; ὡραΐζομαι, Eupol.

[AIR, AN (in music), μέλισμα, τό, Mel.; νόμος, ὁ, h., Æsch., Thuc., Plat.; μέλος, τό, Plat. *Vid.* TUNE, SONG.]

AIR, TO, διαψῡ́χω, no perf., Thuc., Xen.

[AIR-HOLE, ἀναπνοή, ἡ, Plut.; (in shafts of mines), ψυχαγώγιον, τό, Theoph.]

AIRY (belonging to, of the air, in the air), αἰθέριος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph., Eur.; ἀέριος, α, ον, and ος, ον, Eur.

Airy (of a country, *i. e.*, exposed to air), εὐαής, ές, Hes.; εὔπνοος, ον, contd. ους, ουν, Plat., Arist.; ὑπηέριος, ον, Ap. Rh.

An airy situation, εὔπνοια, ἡ, Arist.

[AJAR, *to set the door, gate ajar*, παρακλίνω τὴν θύραν, πύλην, Hdt.; παροίγνυμι, h., Eur.; c. gen., Ar.; παρανοίγνυμι, Dem.]

[AKIMBO, *to set the arms akimbo*, παραγκωνίζω, Ath.]

AKIN, συγγενής, ές, Omn. post Hom.; ἀδελφός, ή, όν, and ός, όν, c. gen. or dat., Soph., Isoc., Plat.; [ὁμογενής, ές, Eur.; *to* one, c. dat., Id.; ὁμόγονος, ον, also c. dat., Plat.;] οἱ ἐγγύς, c. gen., Æsch. [*Vid.* RELATION.]

ALABASTER, ἀλᾰ́βαστρος [more correctly, ἀλάβαστος], ὁ, [Ar., Theoc., etc.; ἀλαβαστίτης, ου, ὁ (better than -τρίτης), sub. λίθος, Theoph.]

[*An alabaster box* (esp. for unguents), ἀλάβαστος (better than -τρος), ὁ, in pl. οἱ and τὰ ἀλάβ., Hdt., Ar., Crat., Theoc.; *a case for alabaster ornaments*, ἀλαβαστοθήκη, ἡ, Dem.]

ALACRITY, προθῡμία, ἡ, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., etc.; ῑ, Hom. *Vid.* EAGERNESS.

With alacrity, προθύμως, Æsch., Hdt., Plat., Xen.; ἀόκνως, Plat.

ALARM, κᾰτάπληξις, εως, ἡ, Thuc. *Vid.* FEAR, [CONSTERNATION, ADO.]

Alarm, i. e., a cry of alarm, βοή, ἡ, Thuc.; [*to give the alarm* (call to arms), βοάω, c. dat., Xen.; παραγγέλλω εἰς τὰ ὅπλα, Id.]

A previous alarm, προεκφόβησις, εως, ἡ, Thuc.

ALARM, TO, κᾰτᾰπλήσσω, in pass. aor. 2 both -πλήγην, Hom., and -πλάγην, Thuc., Hom., Lys., Dem.; [*to alarm greatly*, διαθορυβέω, Thuc.]

[*Every noise alarms the timid*, ἅπαντα τῷ φοβουμένῳ ψοφεῖ, Soph.]

To be alarmed at, κᾰταπλήσσομαι, pass. c. acc. caus., Isocrates. *Vid.* TO FRIGHTEN, FEAR.

Subject to alarms, κᾰτᾰπλήξ, ῆγος, Lys., Arist.

[ALARM-BELL, κώδων, ωνος, ὁ, Dem.]

ALARMING, ἐκπληκτῐκός. *Vid.* TERRIBLE.

ALAS! φεῦ, Soph., Xen., Plat., etc.; αἶ, usually repeated as αἶ, αἶ, Æsch., Soph., etc.; οἴ, usu. c. dat., as οἴμοι, Soph., Xen., Ap. Rh.; ἰώ, c. nom., Soph., c. voc., Æsch., Soph., Eur., c. dat., Soph., c. dat. pers., and gen. caus., Eur.; ὀά, c. gen., Æsch.; ὀτοτοῖ, Soph., Eur.; πανοίμοι, Æsch.

To cry alas, φεύζω, no perf., Æsch. *Vid.* TO LAMENT.

ALBEIT, καίπερ, usu. in Hom. divided, with a word between the particles, but not so in Att., c. ind., very often c. part., Omn. *Vid.* ALTHOUGH.

[ALCHEMIST, χειμευτής, οῦ, ὁ, Auth.? χρυσοποιός, ὁ, late.]

[ALCHEMY, χειμεία, ἡ, Auth.?]

[ALCOVE, μυχός, ὁ, Hom.; ζωθήκη, ἡ (recess for sleeping in by day), Plin. (*Vid.* RECESS.)—*Alcove* (for books), ἀποθήκη (τῶν βιβλίων), Luc.]

[ALCYON. *Vid.* HALCYON.]

ALDER, AN, κλήθρα, ἡ, Hom., Theoph.

[ALDERMAN, in pl., *the aldermen*, perh. οἱ πρέσβεις τῆς πόλεως (the city fathers).]

[ALE, ζῦθος, ου, ὁ, and εος, τό, Strab., Diod.; Hdt. expresses it by circl. οἶνος ἐκ κριθέων πεποιημένος. *Vid.* BEER.]

[ALE-HOUSE. *Vid.* TAVERN.]

[ALEMBIC, ἄμβιξ, ῐκος, ὁ, Diosc.]

ALERT, φῠλακτικός, Xen.; [ἐγρηγορώς, υῖα, ός (awake, watchful), Æsch., etc.; ἐνεργός, όν (active, full

of vigor), Hdt., Xen.; ἄοκνος, ον (without delay), Hes., Soph., Thuc.] *Vid.* WATCHFUL.

[*To be on the alert against*, εὐλαβέομαι, φυλάττομαι, μή, ὅπως μή, c. subj. aor., Trag., Plat.; also μή, c. inf., Plat., Hdt., Xen.]

ALERTNESS, τήρησις, εως, ἡ, Thucyd.; [ἑτοιμότης, ητος, ἡ, πρός c. acc., Dem.]

[ALIAS, ἄλλως, Hom., etc.; ἤ, Omn.]

ALIEN, ἐπακτός, Pind.; ἀλλότριος, Hdt., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* FOREIGN.

ALIEN, AN (resident), μέτοικος, ὁ, Æschyl., Soph., Ar., Thuc., Xen., Dem. [*Vid.* SYN. 83, and FOREIGNER.]

The rights of aliens, μετοίκια (τά), Xen., Lys.

A tax on aliens, μετοίκιον, τό, Xen., Plat., Lys., Dem.

The alien act, ξενηλᾰσία, ἡ (a Lacedæmonian institution), Thuc., Xen.

[*Child of an alien* (in Athens, where one parent was not a citizen), νόθος, ὁ, νόθη, ἡ, Valck. Eur. Hipp. 962.]

To be indicted as an alien, ξενίας φεύγω (sc. γραφήν), Ar.

To prosecute as an alien, ξενίας γράφομαί (mid. in aor. 1) τινα, Dem.

To be convicted as an alien, ξενίας ἁλίσκομαι (aor. 2 act. ἥλων, and more usu. Att. ἑάλων, in pass. sens.), Dem.

ALIENABLE, χωριστός, ή, όν, Arist.

ALIENATE, TO, ἀλλοτριόω, Thuc., Xen., Dem.; ἀπαλλοτριόω, c. gen., or c. ἀπό and gen., sometimes c. dat., Plat., c. ἀπό, Æschin., c. πρός and acc., Isoc.

To alienate friends from another to one's self, παραιρέομαι, aor. 2 -ειλόμην, Xen.

[ALIENATED, ἀλλότριος, Hom., *from* one, c. gen.; ἀλλοτριωθείς, and ἀπαλλοτριωθείς, εῖσα, έν, *from*, c. dat., Thuc., Dem.; *to be alienated*, ἀλλοτρίως διάκειμαι, ἀλλ. ἔχω, *from* one, πρός c. acc., Isoc.]

To be alienated from one another, νοσφίζομαι, mid. fut. νοσφίσομαι, aor. 1 poet. ἐνοσφισσάμην, also aor. 1 pass. ἐνοσφίσθην, Hom., h.; διανίσταμαι, pass. c. aor. 2 act. in pass. sens., Thucyd.

ALIENATION, ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, Thucyd.; 'ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ, Arist.; ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, Plat.

ALIGHT, TO, ἐκβαίνω (tenses from βάω and βῆμι), [from a ship,] Hom., Æsch., Hdt., Thucyd.; καταβαίνω, [from a chariot or horse,] Hom., Xen. *Vid.* TO DESCEND, DISMOUNT.

ALIKE, ὅμοιος, α, ον, and in Att. often ος, ον, Omn. *Vid.* LIKE.

ALIKE, adv., ὁμοίως, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem., etc.; [ὁμῶς, Hom., etc.] *Vid.* LIKE.

[*Nearly alike*, παραπλήσια, Hdt.]

ALIMENT, τροφή, ἡ, Hdt., Soph., Plat., etc. *Vid.* NOURISHMENT.

ALIMENTARY, τρόφῐμος, η, ον, and ος, ον, Theoph.; ζώφῠτος, ον, Æsch. *Vid.* NUTRITIOUS.

ALIVE, διερός, Hom.; ζωός, Hom., Tyrt., Hdt., Xen.; ζώς, gen. ζῶ, Hom., Hdt.; βλέπων, ουσα, ον, Æsch., Soph.; ἔμψῡχος, ον, Soph., Eur., Hdt., Plat.; ἔμφρων, ονος, ὁ, ἡ (of a wounded dying man), Soph., Antipho; ἔμπνοος, ον, contd. ους, ουν, Eur., Hdt., Thuc.; ἐπίφαντος, ον, Soph.; δρᾴκεις ἀσφαλές, Pind. *Vid.* LIVING.

[*Alive and well* (safe and sound), ζωὸς καὶ ἀρτεμής, Hom.]

[*To save one alive*, περισώζω τινά, or σώζω τινὰ ὥστε περιεῖναι, Xen.]

[*Alive to* a thing, παθητικός, c. gen., Arist.]

ALKANET, ἔγχουσα, ἡ, Xen., Ameips.; ἄγχουσα, ἡ, Hipp.

ALL, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, Omn.; 'ἅπας (neut. 'ἅπᾰν, Homer, ἅπᾱν, Att.), Omn.; πρόπας (neut. πρόπᾰν, Homer), Omn. poet.; σύμπας, Omn.; σῠνᾰ́πας, Hdt., Plat.; παντελής, ές, Soph.; παντοδᾰπός, Pind., h., Eur., Hdt., Isoc.; σῠνᾰ́πας, usu. in pl. (*all together*), Hdt., Plat. *Vid.* WHOLE.

[Often expd. in compos. by παν-, e. g., *all black*, παμμέλας, Hom., etc.; smts. by ὁλο-, as *all green*, ὁλόχλωρος, ον, Diosc.]

[*All that* or *who*, πάντες ὅσοι . . ., Hom., etc.]

[*All things* (every thing), τὰ πάντα, Omn.; *to become all things* (i. e., assume every shape), πάντα γίγνομαι, Hom., also metaph., later; *to esteem one above all things*, περὶ παντὸς ποιέομαί τινα, Xen.]

[*To be all in all to . . .*, πάντα εἰμὶ ἕν, c. dat., Hdt.]

At all, πῃ, in question, Hom., Plat., or with negatives, or conjunctives, or demonst. pronouns, and others, Hom., Hdt., Thuc., Plat.; τέλει, Soph.; πᾰ́νῠ, c. neg., Soph., Plat., Xen.; ἄντῐκρυς, Ar.; ἀρχήν, c. neg., Soph., Hdt., Plat.; τὴν ἀρχήν, Hdt.; 'ἀτεχνῶς, Ar.; [πως (indef.), *if at all*, εἴ πως, *not at all*, οὐ or μή πως, Hom., etc.; *not at all*, οὐχ ὅλως, Plat.; stronger, οὐδ' ὅλως, Jac. A. P.; πάντως οὐ, Hom., Hdt.; οὔ τι, Hom.; οὐ πάνυ τι, Plat., Xen.]

All but, μόνον οὐ, Plat., Dem.; [ὁσόνου or ὅσον οὐ, Thuc.]

At all events, γοῦν, Hom., Eur., Thuc., often divided in Att. with ἄν inserted, as πάνυ γ' ἂν οὖν, c. opt., Ar., Plat., etc.; [(in strong affirmation), πάντως, Plat.; πάντως γε μήν, Ar.]

[*For all that* (as, a man's a man *for a' that*), ὅμως μήν or μέντοι, Plat.]

In all, πᾰ́νυ, Dem.; [but, so many *in all*, by neut. pl. of πᾶς; as, *ten in all*, τὰ πάντα δέκα, etc., Hdt.]

[*All in all* (altogether), παντάπασι, Xen.]

All day, all night, etc., δι' ἡμέρας, διὰ νυκτός, Hdt., Xen., etc.—[As adj., πανημέριος, Hom.; παννύχιος, α, ον, and ος, ον, and -νυχος, Hom., Hes., Trag., Hdt.]

And all (his head, helmet, and all), αὐτῇ σὺν πήληκι κάρη, Hom., and without σύν, Hom., Hdt.; the Attics usu. omit the prep., but not always, αὐτοῖσι συμμάχοισι, Æsch.; αὐτῷ σὺν ἄγγει, Eur.; Ar. inserts the article, αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξι.

[ALL-HEAL, πανακές, έος, τό (an herb), Strab.]

[ALL-KNOWING, ὃς πάντα οἶδε, Hom.; πανεπιστήμων, ον, only late.]

[ALL-SEEING, πανόπτης, ου, ὁ, Æsch., Eur.; ὃς πάντ' ἐφορᾷ (of the sun), Hom.]

[ALL-WISE, πάνσοφος, ον (and πασσ-), Trag., Plat.]

ALLAY, TO, εὐνάω, Hom., Soph.; κοιμάω (lull to rest), Hom., Soph.; ἔχω, imperf. εἶχον, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, Ep. ἔσχεθον (repress, restrain), Hom.; παύω (cause to cease), [(pf. πέπαυκα, Dem.,)] Omn.; κουφίζω (lighten labor, etc.), Soph., Eur., Xen., Thuc.

[*To allay thirst*, δίψαν ἀκέομαι, Hom., Pind.]

Allaying pain, ὀδῠνήφᾰτος, ον, Hom.; νώδῠνος, ον, Soph.

Means to allay (pain), νω- or 'ἀνωδυνία, ἡ, Pind.]

[ALLAYMENT. *Vid.* ALLEVIATION.]

ALLEGATION, AN, φᾰ́σις, εως, ἡ, Plat., Arist.

An alleging, especially as excuse, 'ὑποφορά, ἡ, c. gen., Xen.

ALLEGE, TO, προφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, also c. acc. et. dat., Hom., Æsch., Hdt., Dem.; τίθημι, Soph.; προτίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, etc., aor. 1 pass. -ετέθην, Soph.; προτείνω (esp. as an inducement), Æsch., Hdt., Isoc., Plat., etc.; δείκνῡμι, Eur., Xen., Dem.; *against* any one, c. κᾰτά and gen., Dem.; [ἀντιλέγω, c. acc. et dat., Thuc.; also mid. c. acc. et πρός τινα, περί τινος, Dem.; παραφέρω, Hdt.; (by way of pretext), προσποιέομαι, Thuc.;] προβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Eur., Thuc.; προέχομαι and προὔχομαι, Att. mid., Soph., Hdt., Thuc.; προΐσχομαι, mid., Hdt., Thuc.; and (by way of excuse), in act., προΐσχω, Xen.; προΐστημι, Eur., in mid., Dem., Antipho; σκήπτω (as a pretense), Eur., more usu. in mid., Hdt., Plat.; 'ὑπέχω, aor. 2 -έσχον, Ar.; 'ὑποφέρω, Xen.; κᾰθίημι, aor. 1 -ῆκα, no perf., Ar., Dem.; κᾰτᾰχράομαι, c. ὡς, Dem.; πᾰρίστημι, perf. act. and aor. 2 not used in act. sens., Dem.

To allege besides, πᾰρᾰτίθημι, Dem., Isæ.; [in mid., Plat.]

ALLEGIANCE, πειθαρχία, ἡ, Æsch., Soph.

ALLEGORICAL, μῡθώδης, ες, Thuc., Isoc.; [in later Greek, ἀλληγορικός, Longin.]

[ALLEGORICALLY, ἀλληγορικῶς, Dem. Phal.]

[ALLEGORIZE, TO, ἀλληγορέω, Plut.]

ALLEGORY, AN, μῦθος, ὁ, Dem., Plat.; [ἀλληγορία, ἡ, is quoted by Cic.; also in Plut.]

ALLEVIATE, TO, κουφίζω, Soph., Eur., Xen., Theoc.; 'ἀποκουφίζω, c. acc. pers., gen. rei, Eur.; ἐξευμᾰρίζω, Eur.; 'ἀπαντλέω, Æsch., Eur.

To alleviate by holding out hope, ἐξευμαρίζομαι ἐλπίδα, Eur. *Vid.* TO RELIEVE.

ALLEVIATION, AN, 'ἀνᾰκούφῐσις, εως, ἡ, Soph.; κούφισμα, ατος, τό, Eur.; κούφῐσις, ἡ, Eur.; κουφότης, ητος, ἡ, Eur. *Vid.* RELIEF.

ALLEY, AN, λαύρα, ἡ, Hom., Pind., Hdt.; στενωπός, ἡ, Soph., Plat.

ALLIANCE, συμμᾰχία, ἡ (*with one*, πρός τινα), Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem., etc., etc.; ὁμαιχμία, ἡ, Hdt., Thuc.; κοινωνία, ἡ, Thuc., Dem.; *a defensive alliance*, ἐπίσυμμᾰχία, ἡ, Phil. ap. Dem.; ἐπῐμᾰχία, ἡ, Thuc.

An avoiding of alliance, τὸ ἄσπονδον, Thuc.

In alliance with, ἔνσπονδος, ον, c. gen. or dat., Thuc., Eur. *Vid.* ALLY.

Belonging to an alliance, συμμᾰχῐκός, ή, όν, Ar., Hdt., Thuc., Dem.

To join in an alliance, σῠνόμνῡμι, fut. -ομοῦμαι, aor. 1 -ώμοσα, perf. -ομώμοκα, c. dat., Thuc. *Vid.* TO ALLY.

To make an offensive and defensive alliance, ξυμμαχίαν ποιήσασθαι ὥστε τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους νομίζειν, Thuc.

[*To violate* or *act contrary to an alliance*, παρασπονδέω, Dem.]

To fight unaided by allies, μονομᾰ-

χέω, of the Athenians at Marathon, Hdt.

ALLIED, σύμμᾰχος, ον, Æschyl., Hdt., Thuc., Xen., etc.; fem. συμμᾰχίς, ίδος, ἡ, Thuc.; σύνοπλος, ον, Eur.; ἐπῐκουρῐκός, ή, όν, Thuc.

[ALLIGATOR. *Vid.* CROCODILE.]

[ALLITERATION, παρήχησις, εως, ἡ (Meineke Com. Fr., vol. iii., p. 618.)]

ALLOT, TO, ἐπῐκλώθω, and esp. -ομαι, mid., Hom., Æsch., Plat.; ἐπινέω, fut. -ήσω, no perf., Hom.; νέμω, Omn.; ἐπῐνέμω, Hom.; [προσνέμω, c. acc. et dat., Plat.;] κληρόω, Pind., Eur., Thuc.; διᾰκληρόω, Æschyl., Plat.; ἀνᾰμετρέομαι, c. εἰς, Eur.; ὁρίζω, Æsch., Eur.; κᾰτᾰνέμω, Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; συγκληρόω, Dem., Æsch. *Vid.* TO DISTRIBUTE, TO ASSIGN.

[*It is allotted* (by fate), εἵμαρται (pf. and plpf.), c. inf., Hom.; *one's allotted portion*, ἡ εἱμαρμένη, Plat.]

One must allot, ἐπῐνεμητέον, Plat.

ALLOTMENT, AN, κλῆρος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Isoc., Dem., etc.; (esp. of land), λάξις, εως, ἡ, Hdt.; λῆξις, εως, ἡ, Plat., Call.; κληρουχία, ἡ, Arist.

To obtain by allotment, κληρουχέω, Hdt.

ALLOTTED, ἐπῐδαίσιος, ον, Call.

ALLOTTEE, κληροῦχος, ὁ, Hdt., Thuc.:—*A body of allottees*, κληρουχία, ἡ, Isoc.; *of* or *belonging to*, κληρουχῐκός, Ar., Dem.

ALLOW, TO, ἐάω (aug. ει-), Omn.; πᾰρᾰδέχομαι, mid. c. perf. pass., etc., in act. sens., Lys., Plat. (*vid.* TO PERMIT); (in arguing), ὁμολογέω, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem., [*that a thing is*, acc. c. inf., Plat.] (*vid.* TO CONFESS); περιοράω, in perf. περίωμμαι, Dem.; καταλείπω, Xen.

To allow a person to do (i. e., give him an opportunity of doing), πἄρέχω, in aor. 2 -έσχον, c. dat. and inf., Thuc.

To allow one (liberty of speech), προτίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, etc., aor. 1 pass. -ετέθην (λόγον), c. dat., Xen., Æschin.

I am allowed to have done, ἀνωμολόγημαι, c. part., or c. infin., or c. μή and infin., Dem., and de re, ἡ εὐγένεια ἀνωμολόγηται, Dem.

It is allowed (i. e., permitted), ἐκγίγνεται, aor. 2 ἐξεγένετο, usu. c. neg., Ar., Hdt., Plat., Æschin.; ἐκπέλει, only in pres., Soph.; ἔξεστι, Trag., Hdt., Thuc., Plat., Dem., etc.

[ALLOWABLE, θεμιστός, Æschyl.; θεμιτός, h., Pind., Eur., Hdt.; νόμιμος, Pind., Eur., Hdt.; *it is allowable*, παρείκει, c. dat., Plat.; *it being allowable*, παρόν, *to*..., c. inf., Hdt., etc.; *it is allowable* (by the laws of Heaven), ὁσία ἐστί, c. inf., Hdt.]

ALLOWANCE, AN, μέτρημα, ἄτος, τό, Eur.

ALLOY, κιβδηλία, ἡ, metaph., Ar.; κίβδηλος, ὁ (metal full of alloy), Theogn., Eur., Plat., Xen., Dem., etc.

Gold with alloy in it, λευκὸς (χρυσός), Hdt.

ALLOY, TO. *Vid.* TO ADULTERATE.

ALL-POWERFUL, παγκρᾰτής, ές, Pind., Æsch., Soph., Eur.; παμβίας, ον, Pind.

ALLUDE TO, TO, ἀποσημαίνω, ἔς τινα, Thuc.; [αἰνίσσομαι (darkly, to hint at), εἴς, πρός τι, Ar.; *to allude to covertly*, ὑπαινίσσομαι, Dem.; (*make mention of*), μιμνήσκομαι (μνάομαι Ep.), c. aor. mid. et pass., ἀμφί, c. dat., Hom., περί, c. gen., Hom., Hdt., Plat.]

ALLURE, TO, ἐφέλκομαι, mid. imperf. -ειλκόμην, fut. -έλξομαι, aor. 1 -ειλκῠσάμην, pass. perf. -είλκυσμαι, aor. 1 -ειλκύσθην, etc., in pass. sens., Hom., Theoc.; δελεάζω, [prop., by a bait, and so by sensual considerations, c. dat. instr.,] Isoc., Xen., Dem.; ψῡχᾰγωγέω (only to allure men), Xen., Plat., Isoc., Dem., Lycurg. [(in Oratt. usu. in bad sgnf., *to inveigle*, c. acc. et dat.). *Vid.* SYN. 8).]

ALLUREMENT, AN, δέλεαρ, ατος, τό, Eur., Xen., Plat., c. gen. pers., Eur.; δελέασμα, ἄτος, τό, Ar.

ALLURING, AN, the act, ψῡχᾰγωγία, ἡ, Plat.

[*The art of alluring* (i. e., rhetoric), ψυχαγωγική, ἡ, Plat.]

ALLURING, ἐφολκός, όν, Thuc.; ἐπᾰγωγός, όν, Hdt., Thuc.; πρός τι, Xen.; ψυχᾰγωγῐκός, Arist.; [ὁλκός, *to* a thing, πρός, c. acc., Plat.]

Easily allured, εὐθήρᾱτος, ον, Æsch., Arist.

ALLUSION TO, AN, ὑπόμνησις, εως, ἡ, c. gen., Thuc., Plat.

ALLUVIAL, κατάῤῥῠτος, ον, Hdt.

[ALLUVION, πρόσχωσις, εως, ἡ, Thuc. *Vid.* DEPOSIT.]

[ALLY, TO (trans.). *Vid.* TO JOIN, UNITE.]

To ally (one's self), to be an ally, ἐπῐκουρέω, c. dat., Hom., Hdt.; συμμᾰχέω, c. dat. pers., Æsch., Soph., Thuc., Plat., Dem., etc., etc.; συμμᾰχομαι, fut. συμμαχοῦμαι, c. dat., Plat., Xen.; συμπράσσω, c. dat., Thuc., Xen., Isoc.; συνόμνυμι, aor. 1 συνώμοσα, Thuc.; συνασπίζω (fut. in Xen. ιῶ), Xen.

They were members of the alliance, ἐν ταύτῃ τῇ συμμᾰχίᾳ ἀνεστρέφοντο, Xen.

[*To ally one's self by marriage to* one, ἐπιγαμίαν ποιέομαι, c. dat., Lys.]

ALLY, AN, ἐπίκουρος, Hom., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen., c. gen. rei, Soph.; σύμμᾰχος, Pind., Hdt., Omn. Att.; σὔνασπιστής, οῦ, ὁ, Soph.; σύνοπλος, Eur.; ὅμαιχμος, Thuc.

A body of allies, ἐπῐκουρία, ἡ, Æsch., Hdt.; συμμᾰχία, ἡ, Eur., Hdt., Thuc.

The son of Ægeus and his allies, Αἰγέως τόκος ... οἵ τε συμμετασχόντες δορός, Eur.

[*To attach to one's self as allies*, προσάγομαι, c. acc., Hdt.; *the Athenians as allies*, τὴν τῶν Ἀθηναίων συμμαχίαν προσάγομαι, Thuc.]

Like an ally, συμμᾰχῐκῶς, Isoc.

[ALMANAC, the nearest expressions ἡμερολόγιον, τό, Plut. and παράπηγμα, τό (a tablet set up, on which were marked astronomical observations, etc.), Cic. Att., 5, 14, 1.]

ALMIGHTY, παγκρᾰτής, ές, Pind., Æsch., Soph., Eur.; παμβίας, ον, Pind.; πᾰναλκής, ές, Æsch.; πάμμᾰχος, ον, Æsch.; παναίτιος, ον, Æsch.; πᾰνεργέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; πᾰναρχος, ον, Soph.; παντάρχης, or, as others read, πανταρκής, Æsch., Ar.

ALMOND, AN, ἀμυγδᾰλη, ἡ, Com. ap. Ath.; ἀμυγδᾰλίς, ίδος, ἡ, Philox.; ἀμύγδᾰλον, τό, Philyll.; ἀμυγδᾰλιον, τό, Hipp.

An almond-tree, ἀμυγδᾰλέα, contract. -λῆ, ἡ, Theoph.; ἀμύγδᾰλος, ἡ, Luc.

[*Almond-cake*, ἄρτος ἀμυγδαλίτης, ὁ, Plin.]

[*Almond-cracker, an*, ἀμυγδαλοκατάκτης, ὁ, Ath.]

Of almonds, ἀμυγδᾰλῐνος, Xen.; [*oil of almonds*, ἀμυγ. ἔλαιον, Id.; *oil of bitter almonds*, νέτωπον, Hipp.]

[*Like almonds* or *the almond-tree*, ἀμυγδαλοειδής, ές, Diosc.]

ALMOST, σχεδόν, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem., etc. *Vid.* NEARLY.

[ALMS, ἐλεημοσύνη, ἡ (late in this sgnf.), Diog. L.; *to give* one *alms*, ἐλ. τινὶ δίδωμι, Id.; *to ask alms, beg an alms of* one, προσαιτέω, c. acc. pers., Hdt., Lys.; πτωχεύω, c. acc. pers., Theogn. (only late αἰτέω ἐλεημοσύνην παρά τινος, N. T.); *to go about asking alms among the people*, πτωχεύω ἀνὰ δῆμον, Hom.; *to collect alms*, ἀγείρω, Hom., Hdt. *Vid.* TO BEG.]

[*Alms-house*, πτωχεῖον, τό; πτωχοτροφεῖον, τό; and πτωχοδοχεῖον, τό (very late, on no class. auth.)]

[ALOES, ἀλόη, ης, ἡ, Plat.; *the bitter aloe*, ἀγάλλοχον, τό, Diosc.]

ALOFT, ἀήσῠρος, ον, Ap. Rh. *Vid.* HIGH, ON HIGH.

[*To raise aloft*. *Vid.* TO RAISE.]

ALONE, μόνος (Ep. and Ion. μοῦνος), Omn.; μονώτατος, Ar., Lycurg.; οἶος, Hom., Pind., Soph., Eur.; μονόστολος, ον, Eur.; οἰόζωνος, ον (i. e., going alone), Soph.; μονάς, άδος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; μονόζυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

[*Alone of all*, οἶος εἷς, or μόνος εἷς, Hdt., Soph.; *one alone*, εἷς οἶος, μία οἴη, Hom.; *alone of all men*, μόνος πάντων ἀνθρώπων, Hdt.; *being* or *living alone*, οἰοπόλος, ον (of persons and places), Hom., Pind.]

This alone of all things, τοῦτο μόνον τῶν ἄλλων ἁπάντων, Plat.

To be alone, οἰοπολέω, Eur.; ἐρημάζω, Theoc.; ἐρημίαν ἄγω or ἔχω, Eur.; [also, μονόομαι, Plat.]

To leave alone, μονόω, Hom., and in pass. [*to be left alone* (forsaken), Hom.], Eur., Hdt., Thuc., Plat.; [οἰόομαι, Hom.; *by* one, μον., c. gen., Hdt., Eur.; ἀπό τινος, Eur.; *left alone*, μονωθείς, οἰωθείς, Hom., Hdt.]

ALONE, adv., οἰόθεν, Hom., Ap. Rh.; often in phr. οἰόθεν οἶος, Hom.; οἰόθι, Ap. Rh.; κᾰτᾰμόνας, Thuc., Isæ.; μόνον, Isæ.; *thus alone*, μόνως οὕτως, Xen.; [μοναχοῦ, Plat.; *by which way alone*, ᾗπερ μοναχῇ, Xen.] *Vid.* ONLY.

ALONG, ἀνά, c. acc., Hom.; πᾰρά [of motion by the side of, *e. g.*, παρὰ θῖνα, *along* the shore], c. acc., Hom., Soph., Xen., c. dat., Soph., Eur.; πρόπαρ, c. gen., Ap. Rh.; [*along with*, vid. *together* WITH. *To sail along*, παραπλέω, c. acc., or παρά, c. acc., Hdt., Thuc.; *to sail close along*, ἐν χρῷ παραπλέω, Thuc.]

[ALONG, adv., πρόσω, Omn. (*Vid.* ONWARD.) *Get along with you*, vid. AWAY *with you*.]

ALONGSIDE OF, πᾰρά, c. dat., Hom., Soph., Eur., Xen. *Vid.* SIDE.

ALOOF, ἀπάνευθε or εν, Hom.; διαστᾰδόν, Ap. Rh. *Vid.* APART.

To stand aloof, ἀφίστᾰμαι, pass. c. aor. 2, pf., and plpf. act., and fut. mid., Hom., Soph., Æsch., Thuc., Xen.; διΐστᾰμαι, pass. c. aor. 2 act., etc., Hom., Thuc.; ἐξίσταμαι, c. gen., smts. c. dat., Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen.; ἀποστατέω, Æsch., Eur., Thuc.; διᾰνίσταμαι, c. aor. 2 act., etc., Thuc.

ALOUD, μακρόν and μακρά (ᾱκ Hom., ᾰκ Att.), Hom., Antipho; [φωνῇ, Lys.; *to shout aloud*, μέγα ἀΰτέω, μέγα βοάω, Hom.; μέγα ἀναβοάω, Hdt., Antipho.] *Vid.* LOUDLY.

ALPHABET, THE, τὰ γράμμᾰτα, Xen., Plat.; [*the letters* (of the alpha-

bet), *στοιχεῖα, τά*, Gramm. *Vid.* A, B, C.]

[ALPHABETICAL, *arranged in alphabetical order*, κατὰ στοιχεῖον συντεθειμένος, Gramm.; *alphabetically*, κατὰ στοιχεῖον, Anth., Gramm.; *a collection of words in alph. order*, λέξεων συναγωγὴ κατὰ στοιχεῖον, Gramm.; *to arrange*, συντίθημι, Id.]

ALREADY, ἤδη, Omn.; δή, Omn.

ALSO, καί, [τέ (enclit.), δέ (never stands first in a sentence),] Omn.; [*not only . . . but also*, οὐ μόνον . . . ἀλλὰ καί . . ., Att.] *Vid.* AND.

ALTAR, βωμός, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Dem., etc.: ἐσχάρα, ἡ, Hom., Trag., Dem.; ἑστία, ἡ, Æsch., Soph.; θυμέλη, ἡ, Æsch., Eur.; πυρά, ἡ (for burnt sacrifices), Hdt. [*Vid.* SYN. 136.]

An altar common to many gods, or *a common participation in an altar*, κοινοβωμία, ἡ, Æsch.

[*Altar of refuge* (for slaves), φεύξιμος βωμός, Plut.]

Of the, at the, on the altar, etc., βώμιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; βωμιαῖος, Soph.; ἐπιβώμιος, ον, Æsch., Eur., Ap. Rh.; ἐφέστιος, ον, Æsch.; *round the altar*, ἀμφιβώμιος, ον, Eur.

Having one common altar, ὁμοβώμιος, ον, Thuc.; *having many altars*, πολύβωμος, ον, Call.

In front of the altar, προβώμιος, ον, Eur.

Defending the altar, ῥυσίβωμος, ον, Æsch.

To stand at the altar, ἐπιβωμιοστατέω, Eur.; [παρίσταμαι (aor. 2, pf., plpf., act.) τοῖς βωμοῖς, Plat.]

A sacrifice offered at the altar, ἐπιβώμιον, in pl., Theoc.

[*To build, raise an altar*, βωμὸν ἱδρύομαι, Thuc., Dem.; *to swear by, before the altar*, τὴν ἑστίαν ἐπόμνυμι, Æschin.; *to fly to the altar*, ἐπὶ τὴν ἑστίαν, τὸν βωμὸν καταφεύγω, Lys.; *to take refuge at*, ἐπὶ τὸν βωμὸν καθέζομαι (sit as a suppliant), Lys., Andoc.; *to lay hold of the altar* (as a suppliant), λαμβάνομαι τοῦ βωμοῦ, Id.; *to fight in defense of one's altars*, ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἑστίας ἀμύνομαι, Lys.; all these in Oratt.]

ALTER, TO, act., μεθίστημι, aor. 2 act., perf. and pluperf. act., always in pass. or intrans. sens., Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat., Dem., etc.; παρατεκταίνομαι (with ἄλλως, which is, however, nearly redundant), in aor. 1 mid., Hom.; τρωπάω, Hom.; τρέπω, Hom., Pind., Ar.; ἀλλάσσω, Eur.; μεταλλάσσω, Soph., Hdt., used also neut., Eur., Epich., Hdt.; μεταποιέω, Sol., Dem.; κιγκλίζω, Theog.; μεταρυθμίζω and μεταρρ., Æsch., Hdt.; μεταβάλλω, both act. and neut., perf. -βέβληκα, etc., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Isoc., Dem., etc.; μετατίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, etc., aor. 1 pass. -ετέθην, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; (one thing into another), c. dupl. acc. (aor. 2 mid., almost as pass., *you have been altered so as to be mad*, μετέθου λύσσαν), Soph., Eur. (*vid.* infra, *to* ALTER *one's mind*); μεταφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Soph., Dem.; στρέφω, Eur., Plat.; μεταπεσσεύω, Plat., Plat. (Com.); μεθαρμόζομαι (esp. one's manners, etc.), mid., Æsch., Eur.; περιΐστημι, aor. 2 act. and perf. and pluperf. act. in pass. sense, Thuc., Isoc., Plat., Dem., etc.; παρακινέω, act. and neut., Plat.; παράγω [properly, the course of, divert, pervert], Hdt., Plat.; μετακινέω [the form of government], Xen., Dem.; μετασκευάζω [properly, in appearance, transform], Xen., Dinarch.; μετασκευωρέομαι, mid., Plat.; μετασχηματίζω, Plat. [*Vid.* SYN. 55, and TO CHANGE.]

To alter frequently, μετατρωπάομαι, mid., Ap. Rh.

To alter a writing or *a law*, μεταγράφω, Thuc., Xen., Dinarch.

To alter for the better, μετοιωνίζομαι, Dinarch.

To assist in altering, συμμεθίστημι, aor. 2 and perf. act. not used in act. sense, Arist.

To alter at same time with, συμμεταβάλλω, Arist.

To alter a little (esp. for the worse), παραλλάσσω, both act. and intrans., Æsch., Eur.

[*To alter (by change of a letter)*, παραγραμματίζω, Strab.]

[*To alter* (intr.), *vid.* TO BE ALTERED, and TO CHANGE, intr.; also, παραλλάσσω, Plat., *from* a thing, c. gen., Id.]

[*To alter one's own*, ἀλλάσσομαι, . . ., Eur.]

To be altered, τρέπομαι, pass., Hom., Soph.; μεταπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, perf. -πέπτωκα, aor. 2 -έπεσον (in any manner, in mind, or circumstances, for better or for worse), Eur., Ar., Hdt., Plat., Isoc., Dem., etc.

To be altered so as to become (so and so), μεθίσταμαι, pass. c. aor. 2, perf. and plup. act. (νέος ἐκ γέροντος), Eur.

To be altered in any point, ἐξίσταμαι, c. gen., Thuc.

To be altered into, ἐκπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, etc., c. εἰς, Thuc.

To be altered slightly, παρακλίνω, Plat.

To alter one's mind, μεταβουλεύω, Hom., in mid., Eur., Hdt., Plat., c. μή and inf., Hdt.; μεταγιγνώσκω, c. acc. rei or c. infin., and with infin. and μή, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem. (so as to think), c. ὡς, Xen.; μετατίθεμαι, in aor. 2 mid. and in aor. 1 pass. -ετέθην, Eur.; ἐξίσταμαι, c. aor. 2 et perf. act., Thuc.; καρδίας ἐξίσταμαι, Soph.; ὑποστρέφω, Eur.; τρέπομαι (mid.) φρονήματος, Soph.; ἀπογιγνώσκω, c. τοῦ and infin., Xen.; μεταδοκεῖ, esp. in aor. 1 μετέδοξε, and in aor. 1 act. part. neut. impers., c. dat. pers., Hdt., Dem.

Since I have altered my mind, ὡς μεταδεδογμένον μοι, Hdt.

To alter one's mind suddenly, ἀγχίστροφα βουλεύομαι, Hdt.

To be prevailed on to alter one's mind, ἀναδιδάσκομαι, pass. perf. -δεδίδαγμαι, Hdt.

Apt to alter one's mind, μετάβουλος, ον, Ar.; μεταμελητικός, Arist.

One must alter, μεταθετέον, Plat.; μεταστατέον, Isoc.

ALTERABLE, μετακινητός, Thuc.; or *altered*, μεταλλακτός, όν, Pind., Æsch.

ALTERATION, μετάστασις, εως, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Plat., Lys.; μεταβολή, ἡ, usu. *from*, but also *to*, Eur., Thuc., Xen., Isoc., Plat., Dem.; μετάθεσις, εως, ἡ, Thuc.; [παραγωγή, ἡ, Hdt.]

Of mind, μετάγνωσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc. *Vid.* CHANGE.

ALTERCATION, ἀντιλογία, ἡ, Thuc., Plat., Dem., etc.; [ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, Plat., not so strong as ἔρις, ιδος, ἡ, postHom., c. λόγων, Eur.; *a hot altercation*, ὠθισμὸς λόγων, Hdt.]

[*To have an altercation*, ἐρίζω, Hom., Pind., Att; *with* one, τινί, πρός τινα, Id.; (ἀμφισβητέω μέν, ἐρίζω δὲ μή, Plat.); *with each other*, ἐν πολλῇ πρὸς ἀλλήλους ἔριδι εἶναι, Thuc.; διαμφισβητέω πρὸς ἀλλήλους; *about*, περί, c. gen., Dem.; διαφέρομαί τινι, and πρός τινα, Oratt. *Vid.* SYN. 223.]

ALTERED, μεταστατός, Hipp. *Vid.* TO ALTER.

ALTERNATE, ἐπημοιβός, όν, Hom.; ἐπαμοιβός, όν, Ap. Rh.; ἀμοιβαῖος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Plat., Theoc.; [also expd. by παρά, c. acc., as, *every alternate day*, ἡμέραν παρ' ἡμέραν, Dem.]

ALTERNATE, TO, ἀμείβομαι, mid., Hom.; μεταμείβομαι, mid., Pind.

To make to alternate, ἐπαλλάσσω, Hom.; [παραλλάσσω, Theoph., but intr., *to alternate*, Arist.]

But victory alternates between men, νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας, Hom.

ALTERNATELY, ἀμοιβηδίς, Hom.; ἀμοιβάδίς, Ap. Rh., Theoc.; ἐναλλάξ, Pind., Ar., Hdt., Xen., Isoc.; παραλλάξ, Soph., [Tim. Locr.]

In alternating rows, παραλλάξ, Thuc.; ἐπαλλάξ, Xen.; ἀμοιβηδήν, Ap. Rh.; ἀμοιβαδόν, Ap. Rh.; ἐπαμοιβαδίς, Ap. Rh.; ἐναμοιβαδίς, Ap. Rh.

ALTERNATION, ἀμοιβή, ἡ, Plat.; παράλλαξις, εως, ἡ, Hipp.

Of speeches, etc., μετάληψις, εως, ἡ (τῶν λόγων), Plat.

ALTERNATIVE, AN, ῥοπή, *I see two alternatives*, βλέπω δύο ῥοπάς, Eur. —[Usu. expd. by crcl., *he had no other alternative than exile or death*, ὑπῆρχεν αὐτῷ ἢ φεύγειν ἢ τεθνάναι, Æschin.; *for there was no alternative*, οὐδὲν γὰρ ἦν τὸ μέσον, Id.]

ALTHOUGH, εἰ καί, c. ind., or opt., Hom., Soph., Xen., etc.; περ, enclitic, qualifying some adj. or part., or in Att. with some pronoun or adv., after the word to which it refers, except in phrases like μάλα περ μεμαώς, πύκα περ φρονέων, etc., Hom., Æschyl., Soph.; ἔμπης, and καὶ ἔμπης, περ ἔμπης, Hom.; καίπερ, usu. c. part., often in Hom. divided with a word between the two parts, Omn.; ὅμως, Soph.; *even if*, καὶ εἰ ὅμως c. ind., καὶ ἂν ὅμως c. subj., ὅμως usually ending the sentence, Æsch., Soph., Xen.; καὶ ὅμως c. part., Eur., καί, Omn.

Not although, οὐδ' εἰ, Hom., Tyrt., Eur., Xen., Dem., etc.

ALTITUDE, ὕψος, τό, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* HEIGHT.

ALTOGETHER, διαμπερές, found also in tmesis, as διὰ δ' ἀμπ., Hom.; ἔμπης, Hom.; ἔμπας, Pind., Æsch., Soph., Eur.; ἐμπᾶ, Pind., Soph.; ἔμπαν, Pind.; πάγχυ, Hom., Hes., Pind., Æsch., Ar., Hdt.; πάμπαν, Hom., Pind., Eur., Plat., Xen.; πάντως (always with οὐ in Hom.), Hom., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; παμπήδην, Theogn., Æsch., Soph.; ἐπίπαν, Æschyl., Xen.; πανταχῇ, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc.; πανταχοῦ, Soph., Isoc.; παντελῶς, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; πάντη, Soph., Eur., Plat., Xen., Arist.; πάντοθεν, Æsch.; πάνυ, Æsch., Soph., Thuc., Dem., Plat.; εἰς τὸ πᾶν, Æsch., Plat.; ἀτεχνῶς, Ar., Plat.; ὅλον, Plat.; τὸ ὅλον, Plat.; ὅλως, Plat., Dem., Isoc.; παντάπασι, παντάπασιν, Thuc., Plat., Xen., Isoc., Æschin.; παμπληθές, Dem.; παντάχως, Plat.; παράπαν, often τὸ παρ., Ar., Xen., Isoc., Plat.; διάπαν-

τός, Plat.; τὸ πᾶν, Plat.; τὸ ἅπαν, Plat.; τὸ σύμπαν, Thuc., Isoc.; τὰ πάντα, Hdt.; συνόλως, Isoc.; ἐπίπαγχυ, Theoc.

ALTOGETHER, adj., σύνολος, Plat.

[*To go on an expedition altogether* (of a whole people), στρατεύειν, ἐξέρχεσθαι πανδημεί, Thuc., Lys.]

ALUM, στυπτηρία, ἡ, Hdt., Hipp.

Like or *containing alum*, στυπτηριώδης, ες, Theoph.

ALWAYS, ἀεί (Hom. and Att.), αἰεί, αἰέν (Ion. and Hom.), Omn.; ἀέ, Pind.; εἰσαεί and ἐσαεί, Pind., Eur., Xen., etc.; διαπαντός, Soph. [διὰ παντός, Plat.; διὰ πάντων, Id.; κατὰ πάντα, Id.;] ἑκάστοτε, Hdt., Xen.; ἑκάστοτ' ἀεί, Ar. [*Vid.* SYN. 32.]

To be always doing, διαγίγνομαι (aor. 2 -εγενόμην) ποιῶν, διατελέω (fut. -έσω) ποιῶν, etc., Thuc., Xen., Plat., Dem.

AM, I, εἰμί, fut. ἔσομαι, etc., Omn. *Vid.* TO BE.

AMALGAMATE, TO, κεράννυμι, Plat., etc.; συγχωνεύω, Dem., Lycurg. *Vid.* TO MIX.

[AMANUENSIS, ὑπογραφεύς, έως, ὁ (one who writes at another's dictation), Luc.]

[AMARANTH, ἀμάραντος, ὁ, Diosc.]

AMASS, TO, ἀγείρω, Hom., Eur.; συμβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Hom., Xen.; ἕλκομαι, mid. aor. 1 εἱλκυσάμην, Theogn.; συμφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Hdt., Xen., Lycurg. *Vid.* TO COLLECT, HEAP UP.

AMATORILY, ἐρωτικῶς, Thuc., Plat., Dem.

AMATORY, ἐρωτικός, Plat.

[AMAUROSIS, ἀμαύρωσις, εως, ἡ, Hipp., also c. ὀμμάτων, Id.]

AMAZE, TO, ἐκπλήσσω (aor. 2 pass. usu. -επλάγην, but also -επλήγην, Hom.), Hom., Soph., Eur., Hdt., Thucyd.; καταπλήσσω, Hom., Isoc., Xen., Thuc.; ἐπιπλήσσω, Eur.; ἀτύζω, only in pres., Theoc., Ap. Rh.

To be amazed, θαμβέω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur.; ἀβακέω, in aor. 1, Hom.; ἀτύζομαι, only pres. and aor. 1 pass., Hom., Pind., Soph., Ap. Rh.; τέθηπα, 2d perf., ἔταφον, aor. 2 act., Hom.; [χασμάομαι, Plat.]

AMAZED, ἀπόπληκτος, ον, Soph., Hdt., Dem.; καταπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Lys.

AMAZEMENT, ἄγη, ἡ, Hom.; θάμβος, τό (ὁ, Sim.), Hom., Pind., Eur., Thuc., Plat.; τάφος, τό, Hom.; κατάπληξις, εως, ἡ, Thuc.

AMAZING, θαυμαστός, ἡ, Pind., Soph., Hdt., Xen., Plat.; θαυματός, Hes., ἡ, Pind.; θαυμάσιος, ἡ, Pind., Ar., Plat., Dem.

AMAZINGLY, θαυμασίως, Ar., Plat., Dem.; θαυμαστῶς, Plat.

AMAZON, AN, Ἀμαζών, όνος, ἡ, usu. in plur., *the Amazons*, Hom., Hdt., Æsch., Ap. Rh., Xen.; Ἀμαζονίδες, αἱ, Pind., Ap. Rh., Hdt.

AMBASSADOR, AN, πρέσβυς, εως, ὁ, in sing. only, Æsch., Ar., in pl., Omn. prose; πρέσβευμα, ατος, τό, Eur.; πρεσβευτής, οῦ, ὁ [(usu. pl. οἱ πρέσβεις though πρεσβευταί occurs in Thuc. and Andoc.)], Thuc., Dem., Æschin.; ἀπόστολος, ὁ, Hdt.

An ambassador sent to attend the games or *to consult an oracle*, θεωρός, ὁ, Soph., Eur., Thuc., Dem.

The chief of a body of ambassadors sent to consult an oracle, ἀρχιθέωρος, ὁ, Andoc., Dinarch.

A fellow-ambassador, σύμπρεσβυς, sometimes c. dat. of colleagues, only in pl., Thuc., Xen., Dem., Æschin.; συμπρεσβευτής, ὁ, Lys., Æschin.

A body of amb., θεωροί, οἱ, θεωρία, ἡ, Xen., Dem. *Vid.* EMBASSY.

To be an ambassador, πρεσβεύω, and mid., Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem.

[*To send an ambassador*, πρεσβεύομαι, *to* any one, παρά, c. acc., Thuc.]

To be an ambassador to an oracle, etc., θεωρέω, Ar., Thuc.

To be the chief ambassador (*vid.* supra), ἀρχιθεωρέω, Dem.

To be a fellow-ambassador, συμπρεσβεύω, Dem., Æschin.

The office of ambassador to the games, θεωρία, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.

To give an account of one's proceedings as ambassador, ἀποπρεσβεύω, Plat.

[AMBASSADRESS, πρεσβεύτειρα, ἡ, Opp.]

AMBER, ἤλεκτρον, τό, and ἤλεκτρος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Soph., Hdt., Plat., etc.

Like amber, ἠλεκτροφαής, ές, Eur.; ἠλέκτρινος, ον, Call.; ἠλεκτρώδης, ες, Hipp.

AMBIDEXTROUS, περιδέξιος, ον, Hom.; ἀμφιδέξιος, ον, Hipp., Ar.

AMBIGUITY, ἀμφιλογία (usu. φῐ), ἡ, Hes.; ἀμφιβολία, ἡ, Hdt.; [*ambiguity in the law*, ἀντινομία, ἡ (late), Plut.]

AMBIGUOUS, αἰολόστομος, ον, Æsch.; ἄσημος, ον, Æsch., Soph., Eur., Hdt.; ἀσήμων, ον, Soph.; ἀτέκμαρτος, ον, Pind., Æsch., Hdt., Xen., Plat.; διςσός, Soph.; δυσμαθής, ές, Æsch.; δίχόμυθος, ον, Eur.; ποικίλος, Eur., Hdt.; ποικιλῳδός, όν, Soph.; ἀμφίδοξος, ον, Eur.; ἀμφίλογος, ον, Soph., Eur., Thuc., Xen.; δύσκριτος, ον, Æsch., Soph., Plat., Dem.; ἀμφιδέξιος, ον, Hdt.; ἀμφίβολος, ον, Xen., Plat., Isoc.

To be ambiguous, ἐπαμφοτερίζω, Plat.

To make ambiguous (put ambiguously), ἐξαμφοτερίζω, Plat.

AMBIGUOUSLY, δυσκρίτως, Æsch., Eur.; ἀμφιβόλως, Æsch.; διχορρόπως, always with οὐ, Æsch.

To speak ambiguously, αἰνίσσομαι, mid. fut. -ίξομαι, Pind., Soph., Plat.

AMBITION, φιλοτιμία, ἡ, Pind., Eur., Ar., Thuc., Dem.

A petty ambition, μικροφιλοτιμία, ἡ, Theoph.

AMBITIOUS, μεγαλόμητις, neut. ι, gen. ιος, Æsch.; φιλότιμος, ον, Eur., Thuc., Xen., Lys., Plat.; μεγαλοπράγμων, ον, Xen.; φίλαρχος, ον, Plat.; εὐφιλοτίμητος, ον (de re), Arist.

To be ambitious, φιλοτιμέομαι, mid. c. aor. 1 pass. in mid. sens., Ar., Xen., Plat.

[*To be ambitious* (of style), βούλομαι, Dion H.]

AMBITIOUSLY, φιλοτίμως, Xen., Dem., Isæ., Lys.

AMBROSIA, ἀμβροσία (food in Homer, but drink in Sappho), ἡ, Hom., Hes., Pind., Sapph., etc.

AMBROSIAL, ἀμβρόσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Pind., Eur.

AMBULATORY, πεζευτικός, Arist.; πορευτικός, Arist. *Vid.* TO WALK.

AMBUSCADE, AMBUSH, } λόχος, ὁ, Homer, Hes., Pind., Æsch., Soph., Hdt.; (προδοκαί, αἱ, Hom.; λοχεός, ὁ, Hes.; μυχός, ὁ, Soph., these only poet.;) ἐνέδρα, ἡ, Thuc., Xen., Plat.; ἕδρα, ἡ, Thuc.

To an ambuscade, λόχονδε, Hom.

A pretended or *sham ambuscade*, ψευδενέδρα, ἡ, Xen.

The party forming an ambuscade, λόχος, ὁ, Hom.

[*A counter ambuscade*, ἀντενέδρα, ἡ, Polyb.; *to lay* or *place a counter ambuscade*, ἀντενεδρεύω, Hipp.]

To lie in ambuscade, ἧμαι, 3d pl. in Hom. usu. εἵαται, only c. pluperf. ἥμην, Hom.; ἵζομαι, only pres. and imperf. c. adv. loci, or c. ἐν or ἐς, Hom., Hdt.; ὑφίσταμαι, pass. c. aor. 2 and perf., and pluperf. act., Eur., Hdt.; ἐγκάθημαι, Ar., Æschin.; ὑποκάθημαι, Xen.; ὑποκαθίζομαι, Xen.; ἐνεδρεύω, absol. and c. εἰς, Thuc., Xen.: *for* a person, c. acc., Xen., Dem.

To place in ambuscade, εὐνάω, Hom.; εὐνάζω, Hom.; λοχίζω, Thuc.; ὑφεῖσα, aor. 1 without a pres., Hdt.

To set an ambuscade, ἐνεδρεύομαι, mid., Xen.

An ambuscade that had been set, προλελοχισμέναι ἔνεδραι, Thuc.

To occupy (a place) *by ambuscade*, λοχάω, Hdt.; προλοχίζω, Thuc.; or *to beset* (πόλιν) *with*, Thuc.; [also c. ἐνέδραις expd., Id.]

To catch by ambuscade, λοχίζω, in pass., Thuc.; ἐνεδρεύω, in pass., Xen., metaph., Lys.

[AMEN, Ἀμήν, LXX., N. T.]

AMENABLE, ὑπόχος, ον, c. dat., Xen.; [(to the state), ὑπεύθυνος, ον (τῇ πόλει), Æsch.]

AMEND, TO, ἐξορθόομαι, Eur., in act., Plat.; διορθόω, Dem., Isoc.; ἀνορθόω, Plat.; ἐπανορθόω, Plat., Isoc., Æschin., etc. *Vid.* TO CORRECT.

To be amended, ἐπανορθωτέος, Plat.

AMENDMENT, ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, Plat.; [μετασκευή, ἡ, Dion.]

AMENDS, *i. e.*, gifts to make amends for, ἄποινα, τά, Hom., Æsch., Eur., etc.; [ἀμοιβή, ἡ (a return), Hom.]

A making amends, ἀνάληψις, εως, ἡ, Thuc.; δικαίωμα, τό, Plat., Arist.

To make amends for, ἀρέσκω, only fut. and aor. 1, act. and mid., -έσω, -εσα, and in mid. often -έσσομαι, -εσσάμην; ἐξακέομαι, mid. fut. -έσομαι, Hom., Xen.; ἐξιάομαι, mid. fut. 1 -άσομαι, Eur., Plat.; ἀναλαμβάνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -έλαβον, Soph., Eur., Hdt., Dem.; ἀναλύομαι, mid., Xen., Dem.; ἐκτίνω, ῑ Ep., ῐ Att., fut. -τίσω, rare beyond aor. 1, Plat.

AMENITY, χάρις, ιτος, acc. -ιν and -ιτα, Eur., Hdt., (poet. dat. pl., χάρισσι, Pind., more usu. χαρίτεσσι,) Hom., Eur., Thuc., Plat., etc.

AMERCE, TO, ζημιόω, c. dat. pers., and sometimes c. acc., Hdt., Thuc., Plat., Isoc., etc. *Vid.* TO FINE.

AMETHYST, AN, ἀμέθυστον, τό, Theoph.; [ἀμέθυστος, ὁ, Dion. Per.]

[*Amethystine, of amethyst*, ἀμεθύστινος, Luc.]

[AMIABILITY, ἐπίχαρι, ιτος, τό, Xen. *Vid.* AGREEABLENESS.]

AMIABLE, χαρίεις, εσσα, εν, Hes., Plat., Xen.; ἐρατός, Pind., Theogn.; ἐπήρατος, ον, Æsch.; ἐράσμιος, α, ον, and ος, ον, Anac., Æsch., Xen., Plat.; ἱμερόεις, εσσα, εν, Pind., Theoc.; στερκτός, Soph.; ἀξιέραστος, ον, Xen.; ἀξιοφίλητος, ον, Xen.

AMIABLY, χάριεν, Plat.; [χαριέντως, Isoc.]

AMICABLE, φίλιος, α, ον, and ος, ον, Omn. post Hom.; εὔνοος, οον, contd. ους, ουν, Trag., Hdt., Thuc., Plat., etc. *Vid.* FRIENDLY.

AMICABLY, φιλίως, Æsch., Soph., Thuc., Xen.; φιλοφρόνως, Xen.,

Plat.; [*when affairs are amicably arranged*, ὅταν μὲν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συστῇ, Dem.]

AMID, ἐν (poet. ἐνί (dub. in Trag.), εἰν, Hom., Soph.; εἰνί, Hom.), c. dat., Omn.; μετά, c. gen., Hom., Soph., Xen., etc., c. dat., Hom., Æsch., Eur., c. acc. usually with words of motion, Homer. *Vid.* AMONG.

[AMISS, κακῶς, ἐξημαρτημένως, πλημμελῶς, Plat., etc.; *to speak amiss*, πάρεκ, παρακλιδὸν εἶπον, Hom.; πλημμελῶς λέγω, Plat.; ἔξω τοῦ πράγματος λέγω, Lycurg.; *to take a thing amiss*, βαρέως, χαλεπῶς φέρω τι, Hdt., Xen., Plat.; ἀγανακτέω, c. dat., Plat.; ἐπί τινι, Isoc.; ὑπέρ τινος, Plat.; *to take very much amiss*, δεινὸν ποιέομαι, Hdt., Thuc.; δεινόν τι ἔχω, c. acc. et inf., Hdt.; *to act, do amiss*, vid. TO ERR, SIN]; *to be amiss*, κᾰκῶς ἔχω, Eur., Xen., etc. *Vid.* BAD, WRONG, UNFORTUNATE.

[*Prone to take* (things) *amiss*, ἀγανακτητικός, Plat.]

AMITY, φῐλότης, ητος, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat., Andoc.; φιλία, ἡ, Omn. post Hom. *Vid.* FRIENDSHIP.

AMMUNITION, πᾰρασκευή, ἡ, Thuc., Xen.; [c. ὅπλων, Xen.]

AMNESTY, ἄδεια, ἡ, Hdt., Thuc.; [ἀμνηστία, ἡ (only in late writers), Plut.]

To declare an amnesty, pass an act of amnesty, οὐ or μὴ μνησικᾰκέω, Ar., Thuc., Xen., Dem.; [*to grant an amnesty*, ἄδειαν δίδωμι, Hdt., opp. to ἄδειαν ἔχω, etc.]

[*To enjoy, obtain an amnesty*, ἄδειαν ἔχω, ἀδείας τυγχάνω, Hdt.; ἀμνησικακέω (only late), Diod.]

[AMŒBEAN, ἀμοιβαῖος (e.g., ἀοιδά), Theoc.; *amœbean verses*, ἀμοιβαῖα, τά, Plat.]

AMOMUM, ἄμωμον, τό, Theoph.

AMONG, ἐν (poet. ἐνί (dub. in Trag., or at least disputed), εἰν, Hom., Soph.; εἰνί, Hom.), c. dat., Omn.; ἐπί, c. acc., Hom.; ἀνά, c. acc., Hom., Hdt., with verb of motion, Eur., Xen.; κατά, c. acc., with verbs of motion and otherwise, Hom., Soph., Xen., etc.; μετά, c. gen., Hom., Soph., Xen., c. dat. (poet.), Hom., Æsch., Eur., c. acc., usu. with words of motion, though not always, Hom.; πάρά, c. dat., *not* with verbs of motion, Hom., Hdt., Eur., Xen.

[*To be among*, μέτειμι, ὁμιλέω, c. dat., Hom., etc.; *to be reckoned among* (*vid.* TO RECKON); *to be pre-eminent among*, μεταπρέπω, c. dat., Hom., Hes., and so freq. *among* is expd. by μετά in compos.]

AMOROUS, ἑταιρεῖος, h.; ἐρωτῐκός, Plat.; φῐλερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Mel.; φῐλεραστής, οῦ, ὁ, subst., Plat. *Vid.* LOVING.

AMOROUSLY, ἐρωτικῶς, *toward*, c. gen., Thuc., Plat., Xen.

AMOROUSNESS, φῐλεραστία, ἡ, Plat.

AMOUNT, δῠνᾰμις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.; ἀρῐθμός, ὁ, Xen., Æschin.; [κεφαλαίωμα, τό, Hdt. *Vid.* SUM.]

[*To the amount of*, εἰς c. acc., Omn. post Hom.; ὡς (not so definite, *about*), Xen., etc.; μισθοφόροι ὡς ὀγδοήκοντα, καὶ ἄλλοι πελτασταὶ εἰς ὀκτακοσίους, An. 7, 8, 15.]

AMOUNT TO, TO, γίγνομαι, mid., aor. 2 ἐγενόμην, Hdt., Xen., c. gen. of the larger coin; 3360 *drachmæ amount to* 120 *staters*, τῶν ἑκᾰτον εἴκοσι στατήρων γίγνονται τρισχῐλιαι τριᾱκόσιαι ἑξήκοντα (δραχμαί), Dem.; δῠνᾰμαι, Xen., Dem., etc.; *a stater amounts to* 28 *drachmæ*, ὁ κυζικηνὸς δύναται εἴκοσι καὶ ὀκτὼ δραχμάς, Dem.; [*it amounted to* 100 *stadia*, τὸ μέγεθος εἰς δέκα δεκάκις ἦν στάδια, Plat.; *the property did not amount to more than* 14 *talents*, ἡ οὐσία οὐ πλείονος ἀξία ἐστὶν ἢ τεττάρων καὶ δέκα ταλάντων, Lys.;] πᾰρέχομαι, mid., Hdt., Xen.

[*This amounts to nothing*, τοῦτο μὲν ἐς οὐδὲν ἀνήκει, Hdt.]

AMOUNTING TO (of the weight of, or length of), ἀπό, c. gen., Hdt., Dem.; [(of number), εἰς, c. acc., Hdt., Thuc., Xen., etc.]

AMPHIBIOUS, ἀμφίβιος, ον, h., Democr., Theoph., etc.

[AMPHIBRACH, ἀμφίβραχυς, εος, ὁ, Gramm.]

AMPHICTYONIC, Ἀμφικτυονῐκός, Æschin.

AMPHICTYONS, THE, Ἀμφικτύονες, οἱ, Hdt., Æschin.

The council of the Amphictyons, Ἀμφικτυονία, ἡ, Æschin.

[AMPHIMACER, ἀμφίμακρος, ὁ, Gramm.]

AMPHISBÆNA, AN, ἀμφίσβαινα, ἡ, Æsch.

[AMPHITHEATRE, ἀμφιθέατρον, τό (late), Hdn.]

[*Amphitheatrical, like an amphitheatre*, ἀμφιθέατρος, ον, Dion. H.]

AMPLE, ἀμφῐλᾰφής, ές, Hom., Pind., Æsch., Hdt.; μέγας (all cases except nom. and acc. masc. and neut., from μεγάλος), comp. μείζων, superl. μέγιστος, Omn.; ἱκᾰνός, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* LARGE, SUFFICIENT.

[AMPLENESS, μέγεθος, τό, Omn. *Vid.* AMPLITUDE.]

AMPLIFICATION, in speaking, δείνωσις, εως, ἡ, Plat.

AMPLIFY, TO, μεγᾰλύνω, Thuc.

AMPLITUDE, ὄγκος, ὁ, Soph., Plat., Xen.; πλᾰτῠτης, ητος, ἡ, Xen.

AMPLY, ἀφθόνως, Eur.; ἅλις, Omn. *Vid.* ABUNDANTLY.

AMPUTATE, TO, ἀποκόπτω, Hom.; τέμνω, Æsch., Xen., Plat.; ἐκτέμνω, Soph., Hdt.; ἀποτέμνω, Hdt., Plat.

AMPUTATION, ἀποτομή, ἡ, Xen.; τομή, ἡ, Pind., Plat.; [*amputation of the extremities*, ἀκρωτηριασμός, ὁ, Paul. Æg.]

AMULET, AN (as worn on the body), περίαπτον, τό, Plat.; περίαμμα, ᾰτος, τό, Anth.; [(as a preservative, or warder off of evil), προφυλακή, ἡ, Diosc.;] ἀλεξητήριον, τό, Theoph.; [(against witchcraft, as a horse-shoe hung up before a shop, etc.), προβασκάνιον, τό, Plut.; ἀβάσκαντον, τό, Diosc.]

AMUSE, TO, τέρπω, no perf. act. or pass., though there is aor. 1 pass., Omn.; εὐφραίνω, fut. in Hom. εὐφρανέω, no perf., though there is aor. 1 pass., Hom., Pind., Trag., Hdt., Plat., Dem.; *one's self*, ἀθύρω, only pres. and imperf., intrans., Hom.; ἑψιάομαι, mid., c. dat. rei, or c. ἀμφί and dat., Hom., Ap. Rh., Call.

AMUSEMENT, τέρψις, εως, ἡ, Hes., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Isoc., Plat.; ἡδονή, ἡ, Hdt., etc., Omn. Att.; παιγμοσύνη, ἡ, Stesich.; παιδιά, ἡ, Omn. Att.; ἑψία, ἡ, Soph.; ἄθυρμα, ᾰτος, τό, Pind., Eur.; διατρῐβή, ἡ, Dem., Æschin.; πᾰρᾰμῡθία, ἡ, Plat.

AMUSING, ἡδύς, εῖα, ύ, Plat.; κομψός, Ar., Plat.

[AN. *Vid.* A.]

[ANABAPTISM, ἀναβαπτισμός, ὁ, Auth.?]

[ANABAPTIST, ἀναβαπτιστής, ὁ, Auth.?]

[ANACHRONISM, ἀναχρονισμός, ὁ, Valck. Phoen., 861; πρόληψις, εως, ἡ, no class. auth.]

[ANACOLUTHON, ἀνακολουθία, ἡ, Gramm.]

[ANACRUSIS, ἀνάκρουσις, εως, ἡ, Metr.]

ANAGALLIS, AN, ἀνᾰγαλλίς, ῐδος, ἡ, Diosc.

[ANAGRAM, ἀνάγραμμα, ατος, τό (Auth.?); *a making an anagram*, ἀναγραμματισμός, ὁ, Gramm.]

ANALOGICAL, } ἀνᾰλογος, ον, Plat.
ANALOGOUS, } to, c. dat., Theoph.

ANALOGY, ἀνᾰλογία, ἡ, Plat., Arist.

[*Judging by analogy*, ἀναλογιστικός, Sext. Emp.]

ANALYSIS, ἀνᾰλῠσις, εως, ἡ, Arist.

ANALYTICAL, ἀνᾰλῠτῐκός, Arist.

ANALYTICALLY, ἀναλυτικῶς, Arist.

ANALYZE, TO, ἀνᾰλύω, Arist.; διακροτέω, Plat.

ANAPÆST, AN, ἀνᾰπαιστος, ὁ, Ar.

ANAPÆSTIC, ἀνᾰπαιστῐκός, Dion. H.; [*anapæstic poems* (i. e., in anapæstic verse), τὰ ἀνάπαιστα, Plut.]

ANARCHICAL, ἄναρχος, ον, Æsch.

ANARCHY, ἀναρχία, ἡ, Hdt., Thucyd., Plat.

[ANASTROPHE, ἀναστροφή, ἡ, Gramm.]

[ANATHEMA, ἀνάθεμα, ατος, τό, Eccl.; *to pronounce an anathema against* one, ἀναθεματίζω (τινά), Eccles.]

[ANATOMIST, ἀνατομικὸς ἀνήρ, Gal.]

[ANATOMIZE, TO, ἀνατέμνω (νεκρόν), Hdt.]

ANATOMY, ἀνᾰτομή, ἡ, Theoph.

ANCESTOR, AN, in pl. πᾰτέρες, gen. πατέρων and πᾰτρῶν, dat. πατράσι, acc. πατέρας, Hom., Pind., Æsch., Eur., Isoc., Dem., Plat.; πρόγονος, ὁ, Eur., Plat., Xen., but usu. pl., Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem., etc.; προπᾰτωρ, ορος, ὁ, Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; προγεννήτωρ, ορος, ὁ, Eur.; γενέτης, ὁ, Hipp.; γονεύς, *an ancestor in the fifth generation*, ὁ πεμπτὸς γονεύς, Hdt.; πάππος, ὁ, Arist., Plat.; οἱ ἄνωθεν, Plat.; οἱ προγεγονότες, οἱ προγεγενημένοι, Hdt., Xen., Isoc.

[*The customs, usages of one's ancestors*, τὰ πάτρια, Thuc., Xen., etc.; *the virtue of one's ancestors*, πατραγαθία, ἡ (late), Plut.]

ANCESTRAL, πᾰτρώιος, Homer, Hes., Pind., Hdt.; πᾰτρῷος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.; πάτριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Soph., Eur., Xen., Thuc., Dem., etc.; πατρικός, Eur., Ar., Thuc., Isoc., Plat.

ANCESTRESS, AN, προμήτωρ, ορος, ἡ, Æsch., Eur.; πᾰλαιομήτωρ, ορος, ἡ, Eur.

ANCHOR, AN, εὐναί, αἱ (in reality, large stones which they used instead of anchors), Hom., Hes.; ἄγκυρα, ἡ, Pind., Theogn., Æsch., Hdt., Xen., Dem., etc.; νηὸς ἰσχάς, ᾰδος, ἡ, Soph.; ναὸς χᾰλῖνός, ὁ (pl. οἱ and τά), Pind.; εὔναια, ἡ, Ap. Rh.

[*The main anchor*, ἡ ἱερὰ ἄγκυρα, Luc.; *a little anchor*, ἀγκύριον, τό, Id.; *anchor cables*, ἀγκύρια, τά, Diod.]

[*Anchor-like*, ἀγκυροειδής, ές, Gal.]

To cast anchor, to anchor, ἄγκῡραν βάλλω (perf. βέβληκα, etc.); κᾰθίημι (aor. 1 κᾰθῆκα, Ep. κᾰθέηκα) μεθ-

ἵημι, ’ἀφίημι, Pind., Æsch., Hdt., Xen. :—*To weigh anchor*, αἴρω, Thucyd.; [ἄγκυραν αἴρομαι, Plut.]
Winds which detain ships at anchor, πνοαὶ δύσορμοι, Æsch.
At anchor, ἔφορμος, ον, Thuc.
Lying at anchor, ἐφόρμησις, εως, ἡ, Thuc.
ANCHOR, TO (*lie at anchor*), intrans., as a ship *anchors*, a crew *anchor*, etc., ὁρμίζομαι, mid., Soph., Hdt., Thuc., Xen., etc.; ὁρμέω, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; [*near shore*, πρὸς τῇ γῇ, Hdt.; *in* or *at*, ἐν, c. dat., Id.;] ναυλοχέω, Eur., Hdt.; ἐφορμέω, Hdt., Thuc., Xen.; ἐφορμίζομαι, mid. c. εἰς, Thuc.; κᾰθορμίζομαι, pass. c. aor. 1 mid., often c. εἰς, Thuc., Isoc.; προσορμίζομαι, pass. et mid. c. πρός et acc., [Hdt., Dem.]
To anchor near to, ὑφορμίζομαι, pass., Thuc.; ἐγκαθορμίζομαι, mid. c. adv. loci, Thuc.; πᾰρορμίζω, intrans., Lys.
To anchor round a place, περιορμίζομαι, mid. and pass., Thuc., Dem.; [περιορμέω, Thuc.;] ἴσχω, only pres. and imperf., Thuc.
To ride at anchor, ἐπ’ ἀγκύρας ἀποσᾰλεύω, Dem.; [*to let* (a ship) *lie* or *ride at anchor*, ἐπ’ ἀγκυρῶν ὁρμίζω, Thuc.]
[*To come to a place to anchor there*, ὁρμίζομαι εἰς τόπον, Xen.]
We anchor on slight hope, ἐπ’ ἀσθενοῦς ῥώμης ὀχούμεθα, Eur.; λεπτή τις ἐλπίς ἐστ’ ἐφ’ ἧς ὀχούμεθα, Ar.
He does not anchor in the same hope as the rest of the city, οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς, Dem.
To anchor opposite to, ἀνθορμέω, c. dat., or πρός, Thuc.
ANCHOR, TO, act., ὁρμίζω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ’ἀνᾰκωχεύω, Hdt.
To anchor in front of, προορμίζω, c. πρό, Thuc.
To anchor round, περιορμίζω, Dem.
To anchor together, σῠνορμίζω, Xen.
ANCHORAGE, AN, ὅρμος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἀγκῡρουχία, ἡ, Æsch.; ναύστᾰθμον, τό, Eur., Thuc.; ναύλοχα, τά, Soph.; ναυλόχιον, τό, Ar.; ‛ὕφορμος, Arist.
To change one's anchorage, μεθορμίζομαι, mid., Thuc.
[*To change anchorage* (*and go*) *to* . . ., μεθορμίζω (intr.) εἰς . . ., Xen.]
Having good anchorage, ναύλοχος, ον, Hom., Soph., Eur.; εὔορμος, ον, Hom., Hes., Soph.
Having bad anchorage, δύσορμος, ον, Æsch.
[ANCHORET, ἀναχωρητής, ὁ, Eccl.]
ANCHORING, AN, coming to anchor, προσόρμισις, εως, ἡ, Thuc.
ANCHOVY, ’ἀφύη, ἡ, Ar.; a different sort of anchovy, τρῐχίς, ίδος, ἡ, Ar.; τρίχίας, ου, ὁ, Arist.; τρῐχίδιον, τό, Alex.; an inferior sort, μεμβράς, ἄδος, ἡ, Ar.; μεμβρᾰφύα, Aristom.
A dealer in anchovies, μεμβρᾰδοπώλης, ου, ὁ, Nicoph.
ANCIENT, πᾰλαιός (αῐ, Eur., Ar.), compar. and superl. both πᾰλαίτερος -τᾰτος, and πᾰλαίοτερος -τᾰτος, Omn.; πᾰλαίφᾰτος, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph.; πρόκλῠτος, ον (of sayings, etc.), Hom.: γέρων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Hom., Æsch., Thuc.; ὠγύγιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Pind., Æsch., Soph., Eur., etc.; ἀρχαῖος, compar. reg. (but also an irreg. comp., ἀρχαιέστερος, Pind., and superl. ἀρχέστατος, Æsch.), Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem., etc.; πᾰλαιγενής, ές, Æsch., Eur.; πᾰλαίγονος, ον, Pind.; γεραιός, compar. and superl. γεραίτερος, -τατος (αῐ, Æsch.); δηναιός, Æsch., Call.; πολιός, ά, όν, and sometimes in Att. ός, όν, Æsch., Eur.; πρέσβυς, in superl. πρεσβῠτατος, Eur.; πᾰλαιόγονος, ον, Plat. (com.); προγενής, ές, Soph.; παμπᾰλαιος, ον, Plat., Arist.; ὁ πάλαι, Pind., Soph.; [πολυχρόνιος, ον, Hdt., Xen.]
Ancient, i. e., of ancient family, βᾰθῠχαῖος, ον, Æsch.; ἀρχαιόγονος, ον, Soph. *Vid.* OLD.
ANCIENTLY, πᾰλαι, Omn.; [τὸ παλαιόν, Hdt., etc.:] ἀρχαίως, Dem., Plat., Æschin.; τὸ ἀρχαῖον, and by cont. τὠρχ., Æsch., Hdt. *Vid.* FORMERLY.
AND, καί, Omn.; ἠδέ, Omn. poet.; ἰδέ, Hom., Soph.; τε, not implying the same connection between the expressions which it joins together, which καί does; usu. standing after the word to be joined, or in joining clauses after the first word of the clause to be joined (vid. *Liddell and Scott* in voc.), Omn.; δέ, Omn.; καὶ δέ, Hom., with a word between the particles in Attic, as καὶ προσφθόγγοις δέ, etc., Æsch.; τε in the first clause of a sentence is sometimes answered by δέ, Hom., Soph.; δέ τε occur together in Hom., never in Trag.:—[*And that too* (in a sentence strongly confirmative of prec. remark), καὶ ταῦτα, oft. sine verb., but usu. c. part., Att.; *and* (in this sgnf., adding some strong confirmation) is also jnd. with pron. in same case repeated, *e. g.*, *to entertain many guests, and that, too, sumptuously*, ξένους πολλοὺς δέχεσθαι καὶ τούτους μεγαλοπρεπῶς, Xen., when c. part., *although* is commonly inserted, *and that, too, although he was* (being) *from Ariæus*, καὶ ταῦτα παρ’ ’Αριαίου ὤν, Xen.]
[ANECDOTE, AN, διηγημάτιον, τό, Strab. (a piquant narration); ἀπόφθεγμα, ατος, τό (a bon-mot), Xen., Plut.; ἀπομνημόνευμα, τό (a narrative of one's sayings and doings), usu. in pl., as in Xen.; *vid.* STORY.]
ANEMONE, AN, ’ἀνεμώνη, ἡ, Cratin., Pherecr., Bion.
ANEW, αὖτις (Hom.), αὖθις (Att.), Omn.; [ἐκ νέου, ἐκ νέης (Ion.), Hdt.; ἐξ ὑπαρχῆς, Soph., Dem., Arist.; ἐκ καινῆς, Thuc.] *Vid.* AGAIN.
ANGEL, AN, ἄγγελος, ὁ, as a messenger of the gods (so Iris and Mercury), Hom., etc. [(usu. sgnf., only LXX., N. T., and Eccl.]
ANGELIC, ἀγγελικός, Eccl.
ANGER, μηνῑθμός, ὁ, Hom.; κότος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur.; χόλος, ὁ, Omn. poet., Hdt.; θῡμός, ὁ, Hom., Soph., Eur., Thuc., Isoc., Plat., Xen., etc.; μῆνις, gen. ιος, also ῑδος, Att. acc. ιν, ἡ (esp. the anger of the gods), Hom., Hes., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Plat.; νέμεσις (and νέμεσσις, Hom.), εως, ἡ, only just anger, Hom., Soph., Eur.; ὀργή, ἡ, [*against* or *at*, c. gen.,] Omn. Att.; χολή, ἡ, Æsch., Ar., Dem.; θύμωμα, ατος, τό, Æsch.; ὀξῠθῠμία, ἡ, Eur.; τὸ θυμούμενον, Thuc., Antipho; βαρῠθῠμία, ἡ, Arist. [*Vid.* SYN. 395.]
Cause for anger, νέμεσις or σσ, usu. in nom. c., in Hom. always c. οὐ; μήνῑμα, ατος, τό, Hom., Eur., Plat.; ’ἀγᾰνάκτησις, εως, ἡ, Thuc.
[*To give loose to, indulge one's anger*, ὀργῇ χράομαι, Hdt.; *to lay aside one's anger*; ἀνιέναι τῆς ὀργῆς, ὀργὴν χαλάω, Ar.]
[*Prone to anger*, ὀργὴν ἄκρος, Hdt.; ὀργίλος, Xen., etc.]
To be treated with anger, χᾰλεπαίνομαι, pass., Plat.
To persist in anger, ἀνέχω ὀργήν, Hdt.
In anger, ὀργῇ; ὑπὸ, ἐξ, διὰ ὀργῆς; ὀργῆς χάριν; πρὸς, κατὰ ὀργήν, etc., etc., Soph., Eur., Hdt., Isoc., etc., etc.
Not uncaused by the anger of the gods, (χειμὼν) οὐκ ’ἀμήνῑτος θεοῖς, Æsch.
Caused by sudden anger, ὀξῠμήνῑτος, ον, Æsch.
ANGER, TO, ἐριδμαίνω, only in pres., Hom.; ἐρέθω, only in pres., Hom.; ἐρεθίζω, only pres. and imperf., Hom., but in pass. c. perf. pass., Ar., Hdt.; χολόω, Hom., Soph.; ὀρίνω, Hom., Æsch.; ἐξερεθίζω, Pind.; ὀργαίνω, no perf., no pass., Soph.; ὀξύνω, no perf. act., Soph., Hdt.; πᾰροξύνω, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ὀργίζω, Ar., Plat.; ἐξοργίζω, h., Æschin., Xen.
To excite to anger, ἐλαύνω (fut. ἐλᾰσω) εἰς ὀργάς τινα, Eur.; ἐμποιέω ὀργήν τινι, Plat.
ANGLE, AN, γωνία, ἡ, Hdt.; ὄγκος, ὁ, Arist.; [*jutting angle* (of a wall), ἀγκών, ὁ, Hom.]
A right angle, ὀρθή, ἡ, Arist.; [ὀρθία, ἡ, Plut.]
[*Right-angled*, ὀρθογώνιος, ον, Tim. Locr.; *acute-angled*, ὀξυγώνιος, ον, Arist.; *obtuse-angled*, ἀμβλυγώνιος, ον, Polyb.
Having regular angles, εὐγώνιος, ον, Eur., Xen.
[*Without angles*, ἀγώνιος, ον, Theoph.; ἄγωνος, ον, Id.]
So as to form an angle, usu. a right angle, ἐπῐκάρσιος, ον, Hdt.
ANGLE, TO, ἰχθυάω, Hom.; ‛ἁλιεύω, c. acc., Epich. *Vid.* TO FISH.
ANGLER, AN, ‛ἁλιεύς, ὁ, Hom.; ὁρμῑήβολος, Anth.; κᾰλᾰμευτής, οῦ, ὁ, Anth.; κᾰλᾰμεύς, ὁ, Pancrat.
ANGLING, ἀγκιστρεία, ἡ, Plat.; [τὸ ἀγκιστρευτικόν, Id.]
Belonging to angling, ἀγκιστρευτῐκός, Plat.; ‛ἁλιευτικός, Plat., Xen.
ANGRILY, πανθυμᾰδόν, Hom.; χᾰλεπῶς, Eur., Thuc., Xen.; ἐπῐκότως, Æsch.; ὀργῐλως, Dem.; μεμηνῑμένως, Plat.
Very angrily, ‛ὑπερθύμως, Æsch.; ‛ὑπερκότως, Eur.; περῐθύμως, Æsch., Hdt., Plat.; περιοργῶς, Æsch.
Not angrily, ἀμηνῑτως, Æsch.
ANGRY, κοτήεις, Hom.; κεκοτηώς, fem. υῖα, gen. ότος, etc., Hom.; ζᾰκοτος, ον, Hom., Pind., Theoc.; χᾰλεπός, Hom., Hdt.; χολωτός (only in phrase χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν), Hom.; ἐπίκοτος, ον, Pind., Æsch.; ζᾰχολος, ον, Alcæ.; βᾰρῠκοτος, ον, Æsch.; βᾰρῠμηνις, ιος, Æsch.; θῡμοπληθής, Æsch.; βᾰρῠθῡμος, ον, Eur., Call.; ’ἀτυζόμενος, Eur.; βᾰρῠμήνιος, ον, Theoc.; ’ἀρισκύδης, Call.
Very angry, περῐθυμος, ον, Æsch.; ‛ὑπέρκοτος, ον, Æsch.; ‛ὑπέρχολος, ον, Antiph.; περιοργής, ές, Thuc.
Not angry, ’ἀμήνῑτος, ον, Hdt.; ἄνοργος, ον, Cratin.
Apt to be angry, νεμεσητῐκός, Arist. *Vid.* PASSIONATE.
Calculated to make angry, νεμεσητός and νεμεσσητός (as most usual in Hom.), Hom., Tyrt., Soph., Plat.; πᾰροξυντῐκός, Isoc.
To be angry, χολόομαι, mid. and pass. c. dat. pers. c. gen. caus. or c. prep. ἐκ, εἵνεκα, etc., or c. prep. ἀμφί and dat., Hom., Pind., Soph., Eur.; ’ἀλαστέω, Hom.; κοτέω, and κοτέομαι mid., fut 1 only mid. -έσομαι,

and -έσσομαι, aor. act. and mid. -εσα and -εσσάμην, 2 perf. part. κεκοτηώς, c. dat., Hom., Hes., h., Ap. Rh.; σκύζομαι, mid. only pres. infin. and part. c. dat., Hom.; σκυδμαίνω, only in pres. c. dat., Hom.; νεμεσίζομαι, mid. only pres. imperf., c. dat. pers. and acc. caus., or c. dupl. acc., Hom.; μενεαίνω, no perf. or aor. 2, Hom.; μηνῑ́ω, fut. -ί̄σω, etc., c. dat., Hom., Æsch., Soph., Eur., Hdt., in mid., Æsch.; ὀδύσσομαι, mid. aor. 1 ὠδῠσάμην, c. dat., Hom., Soph.; ὀκριάομαι, mid., Hom.; 'ἄγᾰμαι, in 2d pl. ἀγάασθε, aor.1 mid. ἠγᾰσάμην, Hom.; 'ἀπομηνίω, c. dat., Hom.; 'ἀποσκυδμαίνω, c. dat., Hom.; ὀχθέω, only in aor. 1 act. 3d pl. and part., Hom.; ἐπῐμηνίω, c. dat., Hom.; ἐπισκύζομαι, c. dat., Hom.; νεμεσάω and νεμεσσάω, also in mid. c. aor. 1 pass., in act. sense, c. dat. pers. c. acc. caus., Hom., Hes., Plat., Dem.; χώομαι, mid., c. dat. pers. c. gen. caus., or c. περί, and gen. or dat., or c. acc. caus., Hom., Hes., h.; περῐχώομαι, only in aor. 1 mid., c. dat., Hom.; ἄχθομαι, fut. mid. ἀχθέσομαι, aor. 1 pass. in act. sense, ἠχθέσθην, c. dat., or c. prep., Hom., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἄχνυμαι, only pres. and imperf., c. dat. caus., or c. acc., Hom., h., Pind., Soph.; χᾰλεπαίνω, no perf., c. dat. pers. gen. caus., or c. gen. or dat., c. aor. 1 pass. in act. sense, Hom., Thuc., Xen., Dem.; θῡμαίνω, no perf., c. dat., Hes., Ar.; σπέρχομαι, mid. c. aor. 1 pass. in act. sense, no fut., c. dat., Pind., Hdt., Ap. Rh.; χᾰλέπτομαι, mid. and pass., Theogn., Ap. Rh., in act., -πτω, c. dat., Bi.; θῡμόομαι, pass. c. fut. mid., c. dat. pers. c. gen. or dat. caus. (c. εἰς and acc. pers., Hdt.), Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Isoc., Antipho; ἐνθῡμέομαι, mid. c. aor. 1 pass., Æsch., Hdt.; κοταίνω, only in pres. part., Æsch.; ὀκριάζω, Soph.; ὀργαίνω, c. dat., Soph., Eur.; ὀξῠθῡμέω, c. dat., Ar.; ὀργίζομαι, pass. c. fut. mid., Soph., Eur., Thuc., Plat., Xen., Isoc.; χᾰράσσομαι, pass. c. dat., Eur., Hdt.; ἐγκοτέω, c. dat., Æsch.; βρῑμάομαι, mid., Ar.; βρῑμόομαι, mid., Xen.; 'ἀγριαίνω, no perf., Plat.; 'ἀνᾰκαίομαι, pass., Hdt.; πᾰροργίζομαι, pass., Dem.; 'ἀποπνίγομαι, pass. c. prep., Dem.; περιημεκτέω, no perf., c. dat., or c. gen., Hdt.; τρᾰχῡ́νομαι, pass., Plat.; 'ἀγᾰνακτέω, c. conjunct., c. dat., c. prep., or c. accus. cum particip. *e. g., to be angry that the wise should die*, ἀγανακτεῖν τοὺς φρονίμους ἀποθνήσκοντας, Plat.; περισπέρχομαι, Hdt.; πῐκραίνομαι, pass., Plat., Thuc.; ἐπῐχώομαι, c. dat., Ap. Rh.; μηνιάω, Ap. Rh.; χολάω, Mosch.

To be exceedingly angry, 'ὑπερᾰγᾰνακτέω, c. gen., or dat. caus., Plat., Æschin.; ὑπερχολάω, Ar.; [περιθύμως ἔχω, Hdt.; *at* one, πρός τινα παγχαλέπως ἔχω, Xen.]

To be angry together, σῠνοργίζομαι, pass., Dem., Isoc.

To be angry besides, προσεμπῐκραίνομαι, pass. c. fut 1 mid., Hdt.; προσᾰγᾰνακτέω, Hipp.

Phrases: *to be angry with*, ὀργὴν ποιέομαι (mid.), c. dat. pers., Eur., Hdt.; ἐν ὀργῇ ποιέομαι, c. acc. pers., Dem.; εἰς ὀργὴν πίπτω, aor. 2 ἔπεσον, Eur.; ὀργῇ χᾰρίζομαι (mid.), Eur.; ὀργῇ χράομαι, Soph., Hdt.; ὀργῇ χάριν δίδωμι, Eur.; ὀργῇ χολόομαι (pass.), Eur.; θυμόομαι δι' ὀργῆς, Soph.; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρομαι, Soph.; ἔχω ὀργήν, Æsch., Soph., Eur.; ὀργῆς ἔχω, Soph.; φαίνω and 'ἀνᾰφαίνω ὀργάς, Æsch., Eur.; δι' ὀργῆς ἔχω τινά, Thuc.; χαλεπῶς ἔχω, χαλεπῶς φέρω (fut. οἴσω, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον), Xen., Plat., Dem.; δυσκόλως ἔχω, δυσκ. διάκειμαι, c. πρός, Isoc., Plat.

The goddess was angry with you, ὀργαὶ εἰς σ' ἀπέσκηψαν θεᾶς, Eur.

Being angry, ὀργῇ τεθηγμένος φρένας, Eur.

To be angrily received, ὀργῆς τυγχάνω, aor. 2 ἔτῠχον, Dem.

ANGUISH, ὀδύνη, ἡ, most common in pl., Hom., Æsch., Soph., Plat.; 'ἄχος, τό, Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen.; [ἀγωνία, ἡ, Dem.; ἄλυσις, εως, ἡ, Hipp.; ἀνάγκη, ἡ, Soph., Eur.] *Vid.* PAIN.

[*To be in anguish*, ἀδημονέω, Plat. *Vid.* TO SUFFER.]

ANGULAR, γωνιώδης, ες, Thuc.; γωνιοειδής, ές, Theoph.; ἐγγώνιος, ον, Thuc.; ἐγγωνοειδής, ές, Theoph.

ANIGHTS, νύκτωρ, Hes., Soph., Eur., Plat., Lys., Ap. Rh., etc. *Vid.* NIGHT.

ANIMADVERSION, ἐνῑπή, ἡ, Hom., Pind., Ap. Rh.; μέμψις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Ar., Xen.; ἐπιστροφή, ἡ, Thuc., Xen., Dem.; ἐπίληψις, εως, ἡ, Isoc. *Vid.* BLAME.

ANIMADVERT UPON, TO, αἰτιάομαι, mid., Hom., Ar., Xen., Antipho, etc.; ψέγω, no perf. act., Æsch., Soph., Eur., Theogn., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; ἐπιστρέφομαι, in aor. 2 pass., c. ἐπί and dat., Dem.

ANIMAL, AN, ἑρπετόν, τό [(any thing that moves on the earth, including man, *vid.* Xen. Mem., i., 4. 11)], Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen., Call.; ζῷον, τό ([any living creature, including man also)], Pind., Eur., Ar., Plat., Xen.; θρέμμα, ατος, τό [(prop., a *nursling*, usu. of tame animals, but not always; also used of man, and even of birds and fishes)], Æsch., Soph., Xen., Plat.; [θήρ, θηρός, ὁ (usu. a wild animal, beast of prey, or any large beast, opp. to man), Hom., Hes., Hdt., Soph., Eur., etc.;] θηρίον, τό, Æsch.; dim. ζῴδιον, τό, Hdt.; dim. ζῳδάριον, τό, Alex., Arist.; βόσκημα, ᾰτος, τό, usu. in pl., Xen.; ἱερεῖον, τό (in pl. of animals to be hunted), Xen. [*Vid.* SYN. 242.]

[*Wild animals of all kinds*, ἄγρια πάντα, Hom.]

ANIMAL, adj. (*i. e.*, of animals), ζωῐκός, Arist.; ζωογενής, ές, Plat.

To produce animals, ζωοποιέω, Arist.; ζωογονέω, Theoph.

The producing of animals, ζωογόνησις, ἡ, Theoph.; ζωογονία, ἡ, Theoph.

The keeping of animals, ζωοτροφία, ἡ, Plat.; *of* or *belonging to the keeping of animals*, ζωοτροφῐκός, Plat.

Fond of animals, φιλόζωος, ον, Xen.

The hunting or *catching of animals*, ζωοθηρία, ἡ, Plat.; *of* or *belonging to the catching of animals*, ζωοθηρῐκός, Plat.

To live on animal food, ζωοφᾰγέω, Arist.

A living on animal food, ζωοφᾰγία, ἡ, Arist.

Living on animal food, adj., ζωοφᾰγος, ον, Arist.

[ANIMALCULE, θηρίδιον, τό, Theoph.; ἀκαρί, τό, Arist.; ζωάριον, τό, only late.]

[ANIMATE, adj. (possessed of life), ἔμψυχος, ον, Hdt., Soph., Eur., Plat.; ἔμπνοος, οον, contd. ους, ουν, Hdt., Thuc. Eur.]

ANIMATE, TO (*i. e.*, make to live), ἐμψῡχόω, Anth.; [ψυχόω (e. g., λίθον), Anth.]—(To encourage), θαρσῡ́νω and θρᾰσῡ́νω, no perf., Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., etc.; ἐπιθαρσύνω, Hom.; ὀρνύω, imperat. ὄρνῡθι, fut. ὄρσω, aor. 1 ὦρσα, fut. mid. (in pass. sense) ὀροῦμαι, and aor. 2 ὠρόμην, 3d sing. usu. sync. ὦρτο (Ep. 3d pl. also ὀρέοντο, and Ep. imperat. ὄρσο and ὄρσεο), Hom., Hes., Pind., Soph. *Vid.* TO ENCOURAGE, EXCITE.

[ANIMATED. *Vid.* TO ANIMATE.—(Lively, vigorous), ζωτικός, Plat., Xen.; ψυχικός, Alex.; θυμοειδής, ές (spirited), Plat., Xen.; *vid.* LIVELY.—(Of look), φαιδρός, ά, όν, Sol., Æsch., Soph., etc.; φαιδρωπός, όν, Æsch., Eur.; *an animated countenance*, φαιδρὸν πρόσωπον, Sol.]

[*To be animated with*, ἐνστάζομαι, c. dat., *e. g., he is animated with a strong desire*, οἱ δεινός τις ἐνέστακτο ἵμερος, Hdt.]

ANIMATING, θαρσᾰλέος, Hom., Pind., Æsch., Plat.; πᾰρᾰκλητῐκός, Plat.

ANIMATING, AN, subst., πᾰρᾰκλησις, εως, ἡ, Isoc., Æschin.—[(Giving life to), ψύχωσις, εως, ἡ (late), M. Anton.; ἐμψύχωσις, ἡ, Plot.]

[ANIMATION, ἐμψυχία, ἡ, Chrysipp. *Vid.* LIVELINESS.]

ANIMOSITY, ἔχθρα, ἡ, Pind., Æschyl., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem., etc.; δυσμένεια, ἡ, Soph., Eur., Dem., Antipho; δύσνοια, ἡ, Soph., Eur.; ἀηδία, ἡ, Dem.; κᾰκόνοια, ἡ, Lys., Xen. [*Vid.* HATRED.]

To bear animosity against, ἀηδῶς ἔχω, or διάκειμαι, c. πρός, Lys.

ANISE, 'ἄνηθον, τό [Ion., ἄννητον or ἄνησον, poet. ἄννητον or ἄνητον], Alcæ., Sapph., Ar., Hdt., Mosch.

Of anise, 'ἀνήθῐνος, Theoc.

ANKLE, THE, σφῠρον, τό, Hom., Pind., Archil., Eur., Xen., Dem.; χνοαὶ ποδῶν, Æsch.; ἄρθρον and ἄρθρα (τά) ποδοῖν, Soph.; ἀστρᾰγᾰλος, ὁ, Hdt., Xen.

Bands to go round the ankle (fastening the greaves on the ankle), ἐπισφῠρια, τά, Hom.

Round the ankle, περισφῠ́ριος, Anth.

With pretty ankles, καλλίσφῠρος, ον, Hom., Hes.; εὔσφῠρος and ἐΰσφῠρος, ον, Hes., Eur.; τᾰνύσφῠρος, ον, Hes., h.; λευκόσφῠρος, ον, Theoc.; καλλιαστρᾰγᾰλος, ον, Arist.

ANKLET, AN (or ornament for the ankle), περισφῠ́ριον, τό, Hdt.; [περισκελίς, ίδος, ἡ, Menand.; ἀμφιδέαι, αἱ, only pl., Hdt.]

ANNALIST, AN, λογοποιός, ὁ, Hdt., Isoc.; λογόγρᾰφος, ὁ, Thuc.; [post-class. ὡρογράφος, ὁ, Plut.; χρονογράφος, ὁ, Strab.]

ANNALS, λόγοι, Hdt.; [post-class. ὡρογραφία, ἡ, Diod.; χρονογραφία, ἡ, Polyb.] *Vid.* HISTORY.

A compiling of annals, λογογραφία, ἡ, Plat.

[*To write* or *compile annals*, λογογραφέω, Plut.; very late, ὡρογραφέω.]

ANNEX, TO, κᾰταζεύγνῡμι, Plat.

To annex to one's self (to one's own dominions), προσποιέομαι, mid., Thucyd.

ANNEXATION, προσποίησις, εως, ἡ, c. dat. of the party to which the thing acquired is annexed, Thuc.

ANNIHILATE, TO, ἐξᾰλείφω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ἐξᾰφανίζω, Plat., Eubul.; [ἀϊδέα, -ἐς ποιέω, Hes.] *Vid.* TO DESTROY.

ANNIHILATION, ’ἀφάνεια, ἡ, Æsch. *Vid.* DESTRUCTION.

[ANNIVERSARY, ἐνιαύσιος, ον, and α, ον, e. g., *festival*, ἑορτὴ ἐν., Hdt.; ἐτήσιος, ον, and α, ον, Hipp., Thuc.; *an anniversary speech* (being always eulogistic), πανηγυρικός, ὁ (λόγος), Isoc.]

[ANNOTATE, TO (an author), ὑπομνηματίζομαι, c. acc., Gramm. *Vid.* TO COMMENT.]

ANNOTATION, πᾰράγρᾰφή, ἡ, Isoc. [*Vid.* NOTE.]

[ANNOTATOR. *Vid.* COMMENTATOR.]

ANNOUNCE, TO, διᾰφράζω, esp. in aor. 2 διᾰπέφρᾰδον, Hom., Ap. Rh.; ’ἀπαγγέλλω (fut. -ελέω, Sim.), Hom., Sim., Trag., Hdt., Thuc., Dem.; ἐξονομάζω, Hom., h., Eur.; ἐνίσπω, ἐνέπω, or ἐννέπω, fut. ἐνίψω and ἐνισπήσω, aor. 2 ἔνισπον, Hom., Hes., Æsch., Eur.; εἶπον, only in aor. 2 and aor. 1 εἶπα, Hom., Pind., Æsch.; ἐρῶ (Ion. and Ep. ἐρέω), used as fut. of εἶπον, perf. εἴρηκα, pass. -μαι, aor. 1 pass. ἐῤῥήθην, fut. mid. εἰρήσομαι, Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., etc.; ἐξεῖπον, Homer, Pind., Æsch., Soph., Thuc., Dem.; ἐξερῶ (-ερέω, Hom., and often in tmesis, as ἔκ τοι ἐρέω, etc.), only in fut., Hom., Eur., also in perf. act., pluperf. pass., and fut. pass., Soph.; ἐκφημι, only in mid., Hom., Ap. Rh.;—most genl. word, ἀγγέλλω [(c. acc. et dat., also acc. c. part.)], Omn.; ἐπαγγέλλω, Hom., Hdt., Thuc., Xen., in mid., Soph., Eur.; λέγω, Omn. post Hom.; διαγγέλλω, Pind., Eur., Xen.; προφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Pind., Eur.; ἐκβάζω, Æsch.; πᾰραγγέλλω (also to pass an announcement on from one to another), Æsch., Xen.; κηρύσσω, Soph., Eur., Xen.; προυννέπω, only in pres., Æsch., Soph., Eur.; ’ἀποσημαίνω, Hdt.

To announce beforehand, προλέγω, Thuc.; προεῖπον, Hdt., Xen., Dem.; προᾰγορεύω, Hdt., Xen., Dem.; προεξαγγέλλω, Demosth.; προδείκνῡμι, Thuc.; [προσημαίνω (by signs, esp. of gods to men), acc. rei c. dat. pers., Hdt., Xen.]

To announce besides, προσᾰνᾰγορεύω, Plat.; προσᾰνεῖπον, Xen.; προσᾰπαγγέλλω, Xenoph.; προσαγγέλλω, Plat.

To announce to all the cities round about, περιαγγέλλω, Thuc.

To announce the arrival of any one, εἰσαγγέλλω, c. acc. pers., or sine cas., or ὅτι πάρεστι, etc., Hdt., Eur., Xen.

One who announces (visitors to a king, etc.), εἰσαγγελεύς, ὁ, Hdt.

ANNOUNCEMENT, λόγος, ὁ, Pind.; πᾰράγγελμα, ατος, τό, Æsch.; [ἀγγελία, ἡ, Pind.]

Announcement of an oracle, βάξις, εως, ἡ, Æsch., Soph.

Announcement of news, etc., ’ἀπαγγελία, ἡ, Thuc.

[*A previous announcement*, προάγγελσις, εως, ἡ, Thuc.]

ANNOY, TO, κηδέω, only in fut., Hom.; κήδω, fut. κεκᾰδήσω, aor. 2 κέκᾰδον, Hom.; δᾰ́κνω, fut. δήξομαι, aor. 2 ἔδᾰκον, perf. pass. δέδηγμαι, etc., Hom., Hes., Trag., Ar., Plat., Xen., Dem.; λῡπέω, Omn. post Hom.; κνίζω, fut. κνίσω, aor. 1 ἔκνιξα, aor. 1 pass. ἐκνίσθην, Pind., Eur., Ar.; βᾰρῡ́νω, Pind., Soph., Thuc., Xen.; ὀχλέω, Hdt., Æsch., Soph.; ἐνοχλέω, usu. c. dupl. augm. in augmented tenses, e. g., ἠνώχλουν, Ar., Xen., Plat., Dem., c. dat., Xen., Isoc.; λῡμαίνομαι, mid., Xen., Isoc.; διοχλέω, Dem.; ἐπῐλῡπέω, Hdt.

To annoy in turn, in retaliation, ἀντῐπᾰρᾰλῡπέω, Thuc.

To annoy a person while engaged in any business, πᾰρᾰλῡπέω, Dem.

To be annoyed at, δυσχεραίνω, aor. 1 ἐδυσχέρᾰνα, no perf. or aor. 2, c. ἐπί and dat., or c. περί and dat. or gen., Plat., Xen., Isoc., Dem., Æschin.; βᾰρέως φέρω, fut. οἴσω, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, no perf., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; βᾰρέως ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω or σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. very rare, Isoc.; δυσχερῶς ἔχω, c. πρός and acc., Plat.; [ἀγανακτέω, Ar.; *that* . . ., εἰ or ἐάν . . ., Plat.; *at* a thing, c. dat., Plat.; ἐπί, c. dat., Isoc.; *at* or *about*, ὑπέρ or περί, c. gen., Plat.; *at one's doing*, ἀγ., c. acc. part.]

One must be annoyed, δυσχεραντέον, c. οὐ, Plat.

ANNOYANCE, ἀχθηδών, όνος, ἡ, Æsch., Thuc.; δυσχέρεια, ἡ, Soph.; βᾰ́ρος, τό, Soph.; ὄχλος, ὁ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; τὸ δᾰ́κνον, οντος, Eur.; [πράγματα, τά, Hdt., Thuc., Xen., etc.]

[*To cause annoyance, be a source of annoyance to*, πράγματα or ὄχλον παρέχω, c. dat., Hdt. and Att.; δι’ ὄχλου γίγνομαι (usu. 2 aor.), εἰμί, Ar., Plat.]

ANNOYING, ἀποθύμιος, ον, Hom., Hes., Hdt.; λῡπρός, Æsch., Eur.; λυπηρός, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἀχθεινός, Eur., Xen.; βᾰρύς, comp. -ύτερος, Omn. Att.; ἀηδής, ές, Hdt., Plat.; ἐπῐ́λῡπος, ον, Arist.; [ἀγανακτητός, Plat.]

[*Not annoying*, ἄνοχλος, ον, Arist.]

ANNOYINGLY, ἀηδῶς, Plat.

ANNUAL, ἐνιαύσιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Hdt.; ἔτειος, Pind., Æsch., Eur.; ἐπέτειος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Ar., Hdt.; ἐτήσιος, α, ον, and ος, ον, Thuc., Ap. Rh.; ἐπετήσιος, ον, Call.; ἀμφιετής, ές, Call.

ANNUALLY, κᾰτὰ ἔτος (τό), Thuc.; ἔτους ἑκάστου, Plat.; ὅσα ἔτη, Xen.; [κατ’ ἐνιαυτόν, Plat., and κατ’ ἐνιαυτὸν ἕκαστον, Plat.]

ANNUL, TO, λύω, fut. λύσω, perf. pass. λέλῠμαι, etc., Hdt., Thuc., Dem., Isæ.; κᾰθαιρέω, aor. 2 -εῖλον, aor. 1 pass. -ῃρέθην, Thuc., Lys.; κᾰτᾰλύω, Hdt., Thuc., Dem.; ’ἀποδοκῐμάζω, Xen.; ἐξᾰλείφω, Dem., Lys., Æschin.; ’ἀναιρέω, Dem., Æschin., Xen.; ’ἀποχειροτονέω, Dem.; ἀφαιρέομαι, Andoc.; ’ἄκῡρον ποιέω, ’ἄκῡρον τίθεμαι (mid.), Plat., Dem., Æschin.

Such conduct annuls all former merit, τὸ . . . τὴν πᾰ́ρος συγχεῖ χᾰ́ριν, Soph.

[ANNULAR. *Vid.* CIRCULAR.]

ANODYNE, adj., νώδῠνος, ον, Soph.

ANODYNE, AN, νωδῠνία or ’ἀνωδ., ἡ (in pl.), Pind.

ANOINT, TO, ’ἀλείφω, Hom., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἀμφιᾰλείφω, Homer; ἐπᾰλείφω, Hom., Plat.; προσᾰλείφω, c. dat. pers., acc. rei, Hom.; χρίω (in Hom. also c. ἐλαίῳ), Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen.; μυρίζω (with sweet oil), Alcæ., Ar., Eubul.; προχρίω, Soph.; σμῡρίζω, Archil.; πᾰρᾰλείφω, Ar., Arist.; ὑποχρίω, Hdt.; κᾰτᾰλείφω, Arist.; ἐνᾰλείφω, Plat.; ὑπᾰλείφω, Ar., Xen.

To anoint one's self, σμάομαι, mid. absol. or c. acc. of the part, Ar., Hdt.; ’ἰκμαίνομαι, mid. only pres. and imperf. (c. acc., e. g., δέμας), Ap. Rh.

To anoint one's self after bathing, χῠτλόομαι, Hom.

To anoint with oil, ἐλαιόω, Pind., Soph.; [χρίω ἐλαίῳ, Hom.]

To anoint one's self with unmixed oil (as wrestlers did), ξηρᾰλοιφέω, Xen.

ANOINTED, λῐπᾰρός, Hom., Ar., Xen.; διηλῐφής, ές, Soph.; κᾰτᾰ́λειπτος, ον, Ar.; *all over*, πάγχριστος, ον, Soph.

ANOINTED, adv., λῐπᾰρῶς, Ar.

ANOINTING, AN, ’ἄλειψις, εως, ἡ, Hdt.; ’ὑπᾰ́λειψις, ἡ, Theoph.; [ἀλοιφή, ἡ, Plat.; ἄλειμμα, ατος, τό, Arist.]

[*Anointing oil*, ἄλειφαρ, τό, Hom.; ἄλειφα, τό, Hipp., Æsch., and late Ep.]

Used in anointing, χριστός, Æsch.; ἔγχριστος, Theoc., Ar.

One who anoints, ’ἀλείπτης, ὁ, Arist., fem. ’ἀλείπτρια, ἡ, Lys., Diphil.

ANOMALOUS, ’ἀνώμᾰλος, ον, Eur., Plat.

ANOMALOUSLY, ’ἀνωμᾰ́λως, Plat.

ANOMALY, ’ἀνωμᾰλία, ἡ, Plat.; ’ἀνωμᾰλότης, ητος, ἡ, Plat.

ANON, εὐθύς, Omn. post Hom. *Vid.* IMMEDIATELY, QUICKLY, SOMETIMES.

ANONYMOUS [ἀνώνυμος, ον (but of places, without a name), Hdt.], ’ἀδέσποτος, ον (of writings), Plut.

[ANONYMOUSLY, ἀνωνυμί or -εί (very late), E. M.]

ANOTHER, ἄλλος, η, ο, sometimes c. gen., as ἄλλος ἀνδρῶν = ἄλλος ἀνήρ, Omn.; [*one* . . ., *another* . . ., ἄλλος μὲν . . ., ἄλλος δὲ . . ., Omn.] *Vid.* OTHER.

[*One says one thing, another another*, ἄλλος ἄλλο λέγει, Xen.]

[*One thing after another*, ἄλλο καὶ ἄλλο, Xen.]

Of or *belonging to another*, ἀλλότριος, Hdt., Pind., Trag., Thuc., Dem., etc.; [ἀλλοῖος, Hom., Hdt.;] ἀλλόθροος, οον, contd. ους, ουν, Soph.

[*Of* or *belonging to another people*, ἀλλοδαπός, Hom., Att.]

Not by the hand of another, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου, Soph.

At another time, ἄλλοτε, Hom., Eur., Thuc., etc.

In another place, ἄλλῃ, Hom., Thuc., Xen., etc.; ἄλλοθι, Homer, Eur., Thuc., Dem., also c. gen., as ἄλλ. γαίης, Hom.; ἀλλᾰχοῦ, Soph., Xen.; ἀλλᾰχῆ, Xen.; ἀλλαχόθι, Xen.; [*in some other place*, ἄλλοθί πῃ, Plat.]

From another place, ἄλλοθεν, Hom., Æsch., Soph., Eur., Thuc., etc.

To another place, ἄλλοσε, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem., etc.; ἄλλῠδις, Hom.; [ἄλλῃ, Hom., Hdt.;] ἄλλην, Plat.; [ἀλλαχόσε, Xen.]

[*One here, another there*, ἄλλος ἀλλαχῇ, Xen.; *one in one part of the city, another in another*, ἄλλος ἄλλῃ τῆς πόλεως, Thuc.]

[*In another way*, ἄλλῃ, Hom., Hdt.; *in some other way*, ἄλλῃ πως, Xen.]

[*To mistake for another*, ἀλλογνοέω, Hdt.]

[*To be of another opinion*, ἀλλοδοξέω, Plat.]

One at one time and one at another, one to one place and one to another, etc., ἄλλοτε ἄλλος, ἄλλῠδις ἄλλος, ἄλλοθεν ἄλλος, etc., etc., Hom.

ANOTHER, ONE, no nom., gen. ἀλλήλων, Omn.

[*One upon another*, ἐπ’ ἀλλήλους, Hom.; ἀλλεπάλληλος, ὁ, ἡ, Paus.]

[*A slaughtering, destroying one another*, ἀλληλοφθορία, ἡ, Plat.; ἀλλη-

λοκτονία, ἡ, (not earlier than) Dion. H.]

[*Murdering, slaughtering one another*, ἀλληλοφόνος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Xen.]

To slay one another, ἀλληλοκτονέω, Hipp.

[*To eat one another*, ἀλληλοφᾰγέω, Arist.]

Eating one another, ἀλληλοφᾰγία, ἡ, Hdt.; [adj., ἀλληλοφάγος, ον, Arist.] *Vid.* To SLAY, EAT, etc.

ANSWER, TO, ʼᾰμείβομαι, mid. c. aor. 1 pass. in act. sense, c. acc. pers. and dat. rei, *e. g.*, ἀμ. τῖνὰ μύθῳ, ἔπεσι, Hom., c. acc. rei, *e. g.*, ἀμ. ταῦτα, Hdt., Hom., Pind., Soph., Eur. (also in sgnf. *to correspond to*, Xen.); ʼἀπᾰμείβομαι, mid., Hom., Xen.; ἀντᾰγορεύω, Pind.; ἀντῐφωνέω, sine cas., or c. acc. pers., sometimes c. acc. rei, Æsch., Soph.; ἀνταυδάω, c. acc., Soph.; ἀντεῖπον, only in aor. 2, c. dat. pers., or c. prep. c. acc. rei, Eurip., Xen.; ἀντᾰμείβομαι, mid., Soph., Eur., Hdt.; ʼἀποκρίνομαι, mid., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἀνθῠποκρίνομαι, mid., Hdt.; ʽὑπολαμβᾰνω, esp. in aor. 2 ʽὑπέλᾰβον [acc. c. πρός τι], Thuc., Xen., Plat., Lys.; [*that*, c. inf., Thuc.;] ἄντιον or ἄντια αὐδάω, c. acc. ἀντ. λέγω, φημί, Hom., Æsch.; [ἀνταποδίδωμι (intr.), Plat.; *one*, ἀντ. τινί, Id.]

To answer as an oracle does, χράω (χρείω, Homer), fut. χρήσω, aor. 1 ἔχρησα, contracts αει into η, etc., Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Lyc.; ʼᾰναιρέω, aor. 2 -εῖλον, Eur., Hdt., Plat., Dem.

[*To answer* (i. e., correspond to), ἀμείβομαι, Xen.; ἀνταποδίδωμι, intrans., c. dat., Plat. *Vid.* To CORRESPOND TO.]

[*To answer in one's turn, again*, ἀνταμείβομαι, c. dat. modi, Hdt.; τι πρός τινα, Soph.; τινὰ οὐδέν, Id.]

To answer besides (as an oracle does), προσᾰναιρέω, aor. 2 -εῖλον, Plat., Dem.

To answer besides, προσᾰποκρίνομαι, mid., Plat.

To answer after deliberation (as ministers do), χρημᾰτίζω, Xen., Decret. ap. Dem.

To answer on behalf of, in defense of, ʽὑπερᾰποκρίνομαι, mid., c. gen., Ar.

To answer as a porter does to the door, ʽὑπᾰκούω, sine cas., Dem.; [c. dat., Plat.]

To give the same answer, σῠνᾰναιρέω, aor. 2 -εῖλον, Plat.

To answer cunningly, ἀντῐδιᾰπλέκω, Æschin.

To answer by letter, in writing, ἀντιγρᾰφω, Thuc.; ἀντεπιτίθημι ἐπιστολήν, c. prep., Thuc.

To answer by proclamation, ἀντῐκηρύσσω, Eur.

To answer by singing, ἀντῐκλάζω, fut. -κλάγξω, and c. dat., Eur.; ʽὑποφωνέω, Mosch.; [ἀείδω ἀμειβομένη (of Muse) ὀπὶ (καλῇ), Hom.]

I send this answer, ἀντῐπέμπω τάδε, Hdt.

Song shall answer the pipe, μολπὰ ἀντιάξει (Dor. for -άσει) πρὸς κάλαμον, Pind.

To be answered, as a person is answered by an oracle, χράομαι, pass., *e. g.*, *being warned in answer to be temperate*, σωφρονεῖν κεχρημένοι, Æsch., and as the response itself, in aor. 1 pass. ἐχρήσθην, esp. in part. (= to subst. χρησμός, as the answer), τὸ χρησθέν, τὰ χρησθέντα, Pind., Soph., Hdt.

One must answer, ʼἀποκρῐτέον, Plato; *besides* προσᾰποκρῐτέον, Arist.

ANSWER, AN, ʼᾰπόκρῐσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Isæ.; ʽὑπόκρῐσις, εως, ἡ, Hdt.; ʽὑπόληψις, εως, ἡ, Isoc.; [ἀμοιβή, ἡ, Hdt.; *in answer*, ἀμειβόμενος, η, ον, Hom.; *to say in answer*, ὑπολαβὼν φημί, εἶπον, Hdt., Thuc., Plat., Xen.]

An answer of an oracle, χρησμός, ὁ, Pind., Sol., Soph., Eur., Hdt., Thuc., etc. *Vid.* ORACLE; and *vid.* above, To ANSWER.

[*An answer in writing*, ἀντιγραφή, ἡ (of a reply to a criticism, etc.), Plutarch; in Att. law, the *plea* (answer) of the defendant.]

ANSWERABLE, ʽὑπεύθῡνος, ον, Æschyl., Ar., Hdt., Thuc., Dem., Antipho.

To be answerable for fortune, προσῠπέχω, in aor. 2 -έσχον, τῆς τῦχης, Dem. *Vid.* ACCOUNTABLE, RESPONSIBLE.

[*Not answerable*, ἀνεύθυνος, ον, Hdt.]

ANSWERABLY, ʼᾰκολούθως, c. dat., Dem. [*Vid.* CONFORMABLY.]

ANSWERING TO, ἀντῐφωνος, ον, c. gen., Eur.; ἀντῳδός, όν, c. gen., Ar. [*Vid.* CORRESPONDING TO.]

ANSWERING, adv., πᾰρᾰβλήδην, Ap. Rh.

ANT, AN, μύρμηξ, ηκος, ὁ, Hes., Æsch., Theoc., Plat., Arist.

A very large ant (*horse-ant*), ἱππομύρμηξ, ὁ, Arist.

ANT-HILL, AN, μυρμηκιά, ἡ, Arist.

Obtained from ant-hills, μυρμηκίας, ου, ὁ, Hdt.

ANTAGONIST, AN, ἀντῐπᾰλος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., or dat., Pind., Soph., Eur.; ἀντηρέτης, ου, ὁ, Æsch.; ἀντῐδῐκος, ὁ, Æsch., Isoc., Dem.; πᾰλαιστής, οῦ, ὁ, Æsch., Eur.; ἀντᾰγωνιστής, οῦ, ὁ, Eur., Xen., Dem., Isoc., Æschin. [*Vid.* SYN. 75, 210.]

To be an antagonist, ἀντᾰγωνίζομαι, mid.; sine cas., and c. dat., Thuc., Xen., Andoc.

ANTARCTIC, ἀνταρκτῐκός, Arist.

ANTECEDENT, προγεγονώς, προγεγενημένος, Thuc., Plat.; προειργασμένος, Thuc., Xen. *Vid.* PREVIOUS, FORMER.

ANTECEDENTLY, πρότερον, Omn.; [προηγουμένως, Plat.] *Vid.* BEFORE, FORMERLY.

ANTE-CHAMBER, AN, ἀμφῐθῠρον, τό, Theoc.; [προστάς, άδος, ἡ, Ath., Vitruv.; προκοιτών, ὁ (late), Varr., *vid.* Lob. Phryn., 252.] *Vid.* HALL, VESTIBULE.

ANTEDILUVIAN, ὠγῠγιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Pind., Trag., etc.; [(of great antiquity, genly.), προσέληνος, ον, Plut.; βεκκεσέληνος, ον, Ar.; *antediluvians* (as term of contempt. musty old fellows), γηγενεῖς, έων, οἱ, Ar.] *Vid.* ANCIENT.

An antediluvian old woman, προτήθυς, υος, ἡ, Cratin.

ANTELOPE, AN, δορκάς, ᾰδος, ἡ, Eur., Hdt., Xen.; δόρκη, ἡ, Eur.; δορκᾰλίς -ῐδος, ἡ, Call.; βουβᾰλίς, ίος, or ίδος, ἡ, Æsch., Hdt., Arist.; ζόρξ, ἡ, Call.

[ANTEPENULTIMATE, προπαραλήγουσα, ἡ, and προπαρατέλευτος (sc. συλλαβή), ἡ, Gramm. *Vid.* ACCENT.]

ANTERIOR, πρότερος, Omn. *Vid.* BEFORE, FORMER, FORE.

ANTHOLOGY, AN, ὑμνοθέτης (ου) στέφᾰνος, Mel.; [ἀνθολογία, ἡ, Anthol.]

ANTHROPOPHAGI, ἀνθρωποφᾰγοι, Antipho. *Vid.* CANNIBAL.

[ANTIBACCHIUS, παλιμβάκχειος, ὁ, Draco.]

ANTICIPATE, TO, φθάνω (ᾱ Hom., ᾰ Eur., ᾰ elsewhere), fut. φθήσομαι, aor. 2 ἔφθην, part. φθάς, as if from φθάω, φθῆμι, aor. 1 ἔφθᾰσα (not in Homer), part. aor. mid. φθᾰμενος, Hom., Theogn., Æsch., Eur., Thuc., Xenoph., Isoc., Dem.; πᾰραφθάνω, Hom.; ʽὑποφθάνω, Hom., Ap. Rh.; ἐπιφθάνω, h.; προφθάνω, Æsch., Eur., Ar., Thuc., Plat., Isoc.; προτερέω, Thuc.; προποιέω, Hdt., Thuc.

To anticipate so as to prevent (a revolt, an attack, etc.), προκᾰτᾰλαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, aor. 2 -έλᾰβον, Thuc., Plat.

To anticipate (i. e., to enjoy by anticipation), προλάζῠμαι, only pres., c. gen., Eur.; προλαμβάνω, Eur., Dem., Xen., Æschin.

[ANTICIPATING, by prtcpls. of verbs To ANTICIPATE; προληπτικός, Plut.]

ANTICIPATION (esp. of an adversary's argument), προκᾰτᾰληψις, εως, ἡ, Arist.; [*by anticipation*, προλαβών, οῦσα, όν, Xen.]

ANTICS, σχήμᾰτα, τά, Plat.

ANTIDOTE, AN, ἀλεξῐφάρμᾰκον, τό, Plat., Dem.; ἀντίδοτον, τό, Anth.

Acting as an antidote, ʼᾰλεξῐφάρμᾰκος, ον, Hipp.

[ANTIMONY, στίμμι, τό, Diosc.; also στῖμις (acc. στῖμιν), ἡ, Antipho.]

[ANTIPATHY, ἀντιπάθεια, ἡ, and ἀντιπαθές, τό, Plut. *Vid.* AVERSION.]

ANTIPODES, THE, ἀντῐποδες, οἱ, Strabo.

[ANTIQUARIAN *research* or *investigation*, ἀναζήτησις τῶν παλαιῶν, Plat.]

ANTIQUARIANISM, ἀρχαιολογία, ἡ, Plat.

[ANTIQUARY, ἀρχαιολογικός, ὁ (skilled in antiquarian lore), Strab.; ἀρχαιολόγος, ὁ (only late); φιλάρχαιος (or -χαῖος), ὁ, Plut., Ath.]

[ANTIQUATED, ἀρχαϊκός, Ar., Antipho (comic); ἀρχαῖος, Æschyl., Dem.; κρονικός, Ar., Plat.; (of expressions), ἀνακεχωρηκώς, υῖα, ός, e. g., ῥῆμα, Dion. H.; *to become antiquated*, παλαιόομαι, Plat.]

ANTIQUE, ἀρχαῖος (comp. reg. -ότερος, etc., but also an irreg. comp. ἀρχαιέστερος, Pind., superlat. ἀρχέστατος), Æschin., Pind., Æschyl., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem., etc.; ἀρχαϊκός, Ar. *Vid.* ANCIENT, OLD.

[ANTIQUITIES, perh. ἀρχαῖα, τά, Auth.? *to treat of antiquities*, ἀρχαιολογέω, Thuc.; *the study of antiquities*, ἀρχαιολογία, ἡ, Plat.]

ANTIQUITY, πᾰλαιότης, ητος, ἡ, Eur., Plat.; ἀρχαιότης, ητος, ἡ, Plat.

[*Covered with the mould* or *rust of antiquity*, ἀρχαιοπινής, ές, Dion. H.]

[ANTISPAST, ἀντίσπαστος, ὁ, Metr.]

ANTITHESIS, ἀντῐθεσις, εως, ἡ, Plat., Arist.; [*an antithesis*, ἀντίθετον, τό, Arist.]

ANTITHETICAL, ἀντίθετος, ον, Arist.

[ANTLER, ἐλάφειον κέρας, ᾱτος, τό, Arist.:—*having antlers*, κεραός, ά, όν, Hom., later ός, όν; *with tall antlers*, ὑψικέρως, ων, Hom.; *with spreading* or *branching antlers*, εὐρυκέρως, ων, Opp.]

ANTRE, ἄντρον, τό, Hom., Pind., Trag., Hdt. *Vid.* CAVE.

ANVIL, AN, ʼᾰκμων, ονος, ὁ, Hom., Æsch., Call., Hdt.; [(anvil-block)], ἀκμόθετον, τό, Hom.; ἀκμόνιον, τό [(a little anvil)], Æsop.

Anxiety, κῆδος, τό, Hom., Æsch.; μῆδος, τό (*anxiety for you*, σὰ μήδεα), Hom.; μελέδημα, ἄτος, τό, only in pl., c. gen. caus., Hom., Eur., Ap. Rh.; μελεδώνη, ἡ, Hom., Theoc.; μελεδών, ῶνος, ἡ, Hes., h., Sapph., Theogn.; μέριμνα, ἡ, Omn. poet. post Hom., Plat.; μέρμηρα, ἡ, Hes., Theogn.; δυσφροσῦνη, ἡ, Hes.; μελετή, Hes., Soph., Eur., Plat.; μεληδών, όνος, ἡ, Sim.; φροντίς, ἴδος, ἡ, Theogn., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ὠδίς, ῖνος, ἡ, c. gen. caus., Soph.; σύννοια, ἡ, Æsch., Eur.; ἄλη, ἡ, Eur., Plat.; κηδεμονία, ἡ, Plat.

An object of anxiety, μέλημα, ατος, τό, Pind., Sapph., Æsch. *Vid.* Care.

Anxious (about), ἀμήχᾰνος, ον, Hom.; μέρμερος (only in neut. pl., de re), Hom., Hes. (in dat. sing. de re), Eur.; πολῠφροντις, ἴδος, ὁ καὶ ἡ, Anac.; δίφροντις, Æsch.; κηδόσῠνος, ον, Eur.

Anxious about (so as to avoid), προμηθής, ές, c. gen., Soph.; σύννοος, οον, contd. ους, ουν, Arist.

Making anxious, ἐνθύμιος, ον, Homer, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Antipho; ὀδῠνηρός, Eur.; πολῠμέριμνος, ον, Arist.

Anxious, to be, μερμηρίζω, fut. -ίξω, Hom.; μεριμνάω, Soph., Xen., Plat., Dem.; ὠδίνω, Soph., Plat., c. acc. caus., Soph.; ἐν φροντίδι εἰμί, Hdt., Xen.; περὶ πολλοῦ ποιέομαι (mid.), c. inf., Hdt.

To be anxious about, ἀμφῐτρομέω, only pres., c. gen., Hom.; περῐκήδομαι, only pres. and imperf. mid., c. gen., Hom., Pind.

To make anxious, κνίζω, fut. -ἴσω, aor. 1 pass. -ίσθην, Soph., Hdt.

Any, τὶς, neut. τὶ (enclit.), gen. τινός, τινί, etc.; often gen. του, dat. τῳ, in Att. poets (τευ, gen., and τῳ, dat.; also in Hom.), Omn.

Any one [(a chance comer, whom one meets, etc.)], ὁ ἐπιών, οῦσα, όν, gen. όντος, etc., Soph., Eur.; ὁ ἐντυγχᾰνων, ουσα, ον, gen. οντος, Eur.; προστῠχών, οῦσα, όν, gen. όντος, etc., de re, Pind.; ὁ προστυγχᾰνων and ὁ προστυχών, Eur., Thuc., Plat., Xen.; ὁ συντυγχάνων and ὁ συντῠχών, Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; ὁ τυχών, Hes., Plat., Xen., Dem.; ὁ ἐπῐτῠχών, and without the art., Eur., Hdt., Plat.; ὁ ἐντῠχών, Thuc., Isæ.; ὁ πᾰρᾰτῠχών, Thuc.; δεῖνα, ὁ, ἡ, τό, gen. δεῖνος, no dat., acc. as nom., also δεῖνα as gen., always with the article, Ar., Dem.; [after οὐ or μή, and neg. derived from them, οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν, and μηδείς, -μία, -έν, Att.]

[*Any one* (= he that wished), ὁ βουλόμενος, Xen.; *and it was permitted any one to hear* him, τοῖς δὲ βουλομένοις ἐξῆν ἀκούειν, Id.]:—*For any one to use*, τῷ βουλομένῳ χρῆσθαι, Id.

Any whatever, at all, ὁποιοστισοῦν, gen. ὁποιουτινοσοῦν, Xen.; ὁστισδήποτε, οὑτινοσδήποτε, Dem.; [ὁστισοῦν, neut. ὁτιοῦν, gen. οὑτινοσοῦν, Att. ὁτουοῦν, Plat., Theog., Xen., Isoc., Dem.]

Bringing forward any (however insignificant) *accusation*, ἐπίκλημ' ἐχούσαις (γυναῖξι) ὅ τι τύχοι, Eur.

[*Scarcely any one*, ἤ τις ἢ οὐδείς, Hdt., Xen.]

[*Of any* (a certain) *size, number*, etc., ποσός, Plat.]

Any how, πως, enclit., very usu. after εἰ, μή, etc., Omn.; πῃ, Homer, Plat.; ὁπωσοῦν, Xen.; ὁπωσδή, Plat.; ὁπηοῦν, Plat.; ὅπως ἐτύγχανε, Eur.; ὁπωσδήποτε, Arist.; c. neg. ὁπωστιοῦν, Plat.; [πού (to qualify an expression), ὅτε που, Hom.; εἴ που, Xen.; so Plat., etc.]

At any time, πόθι, after εἰ, αἴκε, etc., Hom.; ποτέ, enclit., very usu. after εἰ, etc., Omn.; πώποτε, only c. neg., Hom., Hes., Soph., without neg. as interrog., Ar., Xen., Dem., Plat.; as interrog., πω, Soph., Thuc.; ἑκάστοτε, Hdt.

Has any city at any time attempted this? πόλις τίς πω τούτῳ ἐπεχείρησε; Thuc.

Any where, πη, c. verb. mot., Hom.; c. εἰ, etc., Thuc., Plat.; ποθί, enclit., Hom., [poet. for πού (also enclit.), Omn.]; ποι, enclit., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat., etc.; ὁπουοῦν, Plat., Xen.

From any where, ποθέν, enclit., usu. c. εἰ, etc., Hom., Æsch., Soph., Xen., Plat.

[Anywise. *Vid.* supra, *Any how.*]

[Aorist (tense), ἀόριστος, ὁ, Gramm.]

[Aorta, ἀορτή, ἡ, Arist.]

Apace, τάχα, Hom., Pind., Trag., Plat., Xen. *Vid.* Swiftly.

[*The work goes on apace*, οὐ ματᾷ τοὔργον, Æsch.]

Apart, *apart from*, νόσφι or ιν, sine cas., et c. gen., somts. c. ἀπό, νόσφιν ἀπό, or c. ἄτερ, Hom., Hes.; ἀπονόσφι or ιν, sine cas., or c. gen., Hom.; ἀμφίς, sine cas., and c. gen., Hom.; ἀπᾰτερθε or θεν, sine cas., or c. gen., Hom.; ἀπᾰνευθε or θεν, sine cas., or c. gen., often following its case, Hom.; ἄτερ, c. gen., Hom., Pind., Trag., usually after its case, ἄτερθε or θεν, Pind., Trag.; δῐχα, sine cas., and sometimes c. gen., Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; ἄνευθε, c. gen., Hom., after its case, Ap. Rh.; χωρίς, sine cas., and c. gen., Hom., Pind., Trag., Hdt., Thuc., Dem., etc.; [ἔκτοθεν, c. gen., Hom.;] ἀνδρᾰκάς, applied only to men, Æschyl.; ἀποκρῐδόν, c. gen., Ap. Rh.; διαστᾰδόν, Ap. Rh.; ἰδίᾳ, c. gen., Ar.; χῶρι, Call.

Apart, adj., οἶος, sine cas., *apart from*, c. gen., or c. prep. ἀπό and gen., Hom., Soph.

To sit apart, ἀποκᾰθημαι (and -ήμην, as imperf.), Hdt.

Sitting apart, ἀφήμενος, Hom.

To keep apart, διέχω, act. aor. 2 -έσχον, Hdt., and intrans., *to be apart*, Theogn., Thuc., Xen.

To take apart (any one, in order to speak to, etc.; or a subject, in order to consider it separately), ἀπολαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -έλᾰβον, Hdt., Plat.; [*taken apart*, μονωθείς, εῖσα, έν, Hdt.]

To set apart, χωρίζω, Plat.

Apartment, μέγᾰρον, τό, Hom., Pind., Ap. Rh. *Vid.* Room.

Apathetic, ἀπᾰθής, ές, Arist.; [*the apathetic man*, ὁ μὴ πάσχων, Arist.]

Apathy, ἀπᾰθεια, ἡ, Arist.

Ape, an, πῐθων, ωνος, ὁ, Pind.; πῐθηκος, ὁ, Archil., Æsop, Ar., Plat., Æschin.; *a long-tailed ape*, κῆβος, ὁ, Arist.

[*A young ape*, πιθηκιδεύς, έως, ὁ, Æl.; *a tame ape* (kept for amusement), καλλίας, ου, ὁ, Dinarch.]

To eat apes, πῐθηκοφᾰγέω, Hdt.

[*To play the ape*, πιθηκίζω, Ar.]

Ape, to, μῑμέομαι, mid., h., Pind., Theogn., Æsch., Eur., Thuc., Plat., Dem. *Vid.* To imitate.

Aperient, κᾰθαρτῐκός, Hipp.; [λαπακτικός, Xenocr.; *an aperient medicine*, ἐλατήριον, τό (sc. φάρμακον), Hipp.]

Aperture, an, χάσμα, ἄτος, τό, Hes., Eur., Hdt., Plat. [*Vid.* Syn. 76; (made by boring), τρῆμα, ατος, τό, Ar., Plat.; *vid.* Hole, Air-hole.]

Apex, κορῠφή, ἡ, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen., Plat.; [*the apex* (of the Delta of a river), τὸ ὀξὺ (τοῦ Δέλτα), Hdt.] *Vid.* Top.

Aphorism, an, γνώμη, ἡ, Plat., Arist.; [ἀφορισμός, ὁ, Hipp.]

A speaking of aphorisms, γνωμολογία, ἡ, Plat.

To utter aphorisms, γνωμολογέω, Arist.

Apiary, an, μελισσουργεῖον, τό, Æsop; [μελισσών, ῶνος, ὁ, in LXX.]

Apiece, ἕκαστος, Eur., Xen., etc. *Vid.* Each.

[Aping, ἀντίμῑμος, ον, c. gen., Arist.]

[Aping, an, ἀντιμίμησις, εως, ἡ, *of* one *in* a thing, c. dupl. gen., Thuc.]

Apish (like an ape), πῐθηκοειδής, ές, and -ώδης, ες, Arist.

Apish tricks, πῐθηκισμός, ὁ, Ar.

To play apish tricks, πῑθηκίζω, Ar.; ὑποπιθηκίζω, Ar.

[Apocalypse, Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, N. T.]

Apocope, ἀποκοπή, ἡ, Gramm.

Apocryphal, ἀπόκρῠφος, ον, Xen.

[Apodosis, ἀπόδοσις, εως, ἡ, Gramm.; *without apodosis*, ἀνανταπόδοτος, ον, Gramm.]

[Apogee, ἀπόγαιον, τό, Astron.]

[Apologetical, by circumlocution with ἀπολογέομαι, ἀπολογία; ἀπολογητικός only in Eccl.]

Apologize, to, ἀπολογέομαι, mid., c. prep. περί or ὑπέρ, c. acc. of what is said, Dem., Æschin.

[*To apologize in person*, ἀπολογίαν δι' ἐμαυτοῦ ποιέομαι, Æschin.]

One must apologize, ἀπολογητέον, Plat.

Apologue, an, ἀπόλογος, ὁ, Plat.; [αἶνος, ὁ, Hes.]

Apology, ἀπολογία, ἡ, Thuc., Xen., Dem.; ἀπολόγημα, ατος, τό, Plat. [*Vid.* Excuse.]

[*To make an apology*, or *plead by way of apology* that, ἀπολογίαν ποιέομαι, ὅτι . . ., Dem.; *to offer a just and valid apology*, ἀπολογίαν δικαίαν καὶ ἀληθινὴν εἶπον, Id.; *that he may make as good an apology as possible for* a thing, ὡς (acc.) εὐπρεπέστατα ἀπολογήσηται, Thuc.; *to accept an apology*, ἀπολογίαν ἀποδέχομαι, Antipho.]

Apophthegm, ἀπόφθεγμα, ἄτος, τό, Xen.

Apoplectic, ἀποπληκτῐκός, Hipp.

[*An apoplectic stroke*, πληγμός, ὁ, Medic.]

Apoplexy, ἀποπληξία, ἡ, Hipp.; [ἀπόπληξις, εως, ἡ, Hipp.; *struck with apoplexy*, ἀπόπληκτος, ον, Medic.]

[Aposiopesis, ἀποσιώπησις, εως, ἡ, Gramm.]

Apostasy, ἀπόστᾰσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.

Apostate, ἀφεστώς, ῶσα, ός, Thucyd.; ἀποστάς, ᾶσα, άν, Xen., Dem., etc. N.B.—These words, of course, are only used in a political sense by the authors above cited; [in religious sgnf., ἀποστάτης, ὁ, only Eccl.]

Apostatize, to, ἀφίσταμαι, pass. c. aor. 2 act., and perf. and pluperf. act., Hdt., Thuc., Xen., etc.

To cause to apostatize, ἀφίστημι, esp. in aor. 1, Thuc., Xen.

Apostle, an, ἀπόστολος, ὁ, [N. T., Eccl.; *a false apostle*, ψευδαπόστολος, ὁ, N. T.]

[*The Acts of the Apostles*, αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, N. T.]

APOSTOLIC, ἀποστολῐκός, Eccl.

[APOSTROPHE (in rhet.), ἀποστροφή, ἡ, Quint.]

[APOTHECARY, μιγματοπώλης, ου, ὁ, Galen; φαρμακοπώλης, ὁ, Ar. *Vid.* DRUGGIST.]

APPAL, TO, ἐκπλήσσω, fut. -ξω, aor. 2 pass. usu. -επλάγην (but also -επλήγην, Hom.), Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., etc. *Vid.* TO FRIGHTEN.

APPARATUS, κᾰτασκευή, ἡ, Thuc.; πᾰρασκευή, ἡ, Plat., Xen.; ἀφορμή, ἡ, Xen., Isoc.

APPAREL, ἐσθής, ῆτος, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἔσθος, τό, Hom., Ar. *Vid.* GARMENT, [and SYN. 269.]

APPAREL, TO, ἀμφιέννυμι, no perf., c. dupl. acc., Hom., Xen., Plat., and c. dat. rei, Plat. *Vid.* TO DRESS, TO CLOTHE.

APPARENT, δῆλος (and δέελος, Hom.), η, ον, and ος, ον, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; φᾰνερός, ά, όν, and ός, όν, Omn. post Hom.; κᾰτάδηλος, ον, Soph., Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; [ἐμφανής, ές, Hdt., Plat., Xen.] *Vid.* EVIDENT, MANIFEST, SEEMING.

APPARENTLY, ὡς δοκεῖ, ὡς ἐδόκει, Eur., Xen., Dem.; ὡς ἔοικε, Æsch., Soph., Eur., Plat. *Vid.* TO SEEM.

APPARITION, AN, φάσμα, ᾰτος, τό, Pind., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ὄψις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Hdt.; φάντασμα, ατος, τό, Æsch., Theoc.

APPEAL, AN, ἔφεσις, εως, ἡ, Dem.

An appeal for aid to allies, etc., πᾰράκλησις, εως, ἡ, c. gen., Thuc.

Having an appeal, or right of appeal (as a lawsuit), or from which there is an appeal (as a decision), ἐφέσῐμος, ον, Dem.

APPEAL, TO (in law), ἐφίημι δίκην εἰς, Dem.

To appeal to the gods, etc., ἀνᾰκᾰλέω, and poet. ἀγκ., fut. -έσω, perf. -κέκληκα, etc., Soph., Eur.; to matters in proof of any thing, Dem.

To appeal to people as witnesses, κᾰθάπτομαι, mid. c. gen., Hdt.

APPEAR, TO, φάω, in imperf. act., and paulo post fut. pass. πεφήσομαι, Hom., Hes.; φαίνω, in aor. 2 poet. φάνεσκον, Hom.; φαίνομαι, pass. perf. πέφασμαι, aor. 1 ἐφάνθην (and ἐφαάνθην, Hom), and with 2 perf. πέφηνα (there is a difference between φαίνομαι c. infin. and φ. c. part., the former denoting what is likely, the latter what is evident; as, *the law appears likely to harm us*, φαίνεται ὁ νόμος βλάψειν: *the law evidently harms us*, φαίνεται . . . . βλάπτων), Omn.; προφαίνομαι, pass., Hom., Soph., Eur., Xen., Æschin., etc.; sometimes c. εἰς and acc., Hom.; ἀνᾰφαίνομαι, Hom., Soph., Thuc., Xen., Dem.; διᾰφαίνομαι, Hom., Pind., Hdt., Thuc., Xen.; also διαφαίνω, Hdt., Xen.; ἐκφαίνομαι, Homer, Soph., Plat.; and *to appear out of*, c. gen., Hom.; ἐπῐφαίνομαι, Homer, Hdt., Thuc., Xen.; πρέπω, no perf., only act., Hom., Æsch., Ap. Rh.; εἴδομαι, mid. only c. aor. 1 εἰσάμην and ἐεισάμην, Hom.; δοκέω, fut. δόξω, poet. and trag. also δοκήσω, aor. 1 ἐδόκησα, perf. δεδόκηκα, also c. perf. pass. δεδόκημαι, and aor. 1, ἐδοκήθην, in part., Omn.; κᾰτᾰφαίνομαι, h., Hdt., Plat., Xen., Dem.; πᾰρᾰφαίνομαι, Plat., Xen.; ὑποφαίνομαι, Thuc., Lys., Isoc.; φαντάζομαι, pass., Eur., Hdt., Plat.; [ὁράομαι, usu. in forms of aor. 1 pass. ὤφθην, inf. ὀφθῆναι, etc., Plat.]

To appear (i. e., to seem likely), κινδῡνεύω, c. infin., Plat.

To appear to be in, προσεμφαίνομαι, c. dat., Arist.

To appear on the surface of, ἐπανθέω, c. dat., Ar., Hdt., Plat.

To appear above, ὑπερφαίνομαι, pass. c. gen., Thuc.

To appear besides, προσεμφαίνομαι, Xen.

To appear near, and by the way (obiter), πᾰρεμφαίνομαι, Arist.

To appear before a magistrate, ἐξετάζομαι, c. πρός and acc., Dem.

[*To appear in public* (as a speaker), *vid.* TO COME FORWARD.]

[*To appear before* (the council), πρόσειμι τῇ βουλῇ, Dem.]

APPEARANCE (the outward appearance), εἶδος τό, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Ap. Rh.; ὄψις, εως, ἡ, Hom., Soph., Eur., Pind., Xen., Plat., Dem., Isoc.; ἰδέα, ἡ, Pind., Theogn., Plat., Isoc.; μορφή, ἡ, Pind., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Ap. Rh.; μόρφωμα, ατος, τό, Æsch., Eur.; φῠσις, εως, ἡ, Pind., Æsch., Soph., Ar.; πρόσοψις εως, ἡ, Pind., Soph., Eur.; σχῆμα, ατος, τό, Æsch., Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; πρόσχημα, ᾰτος, τό, Eur., Plat., Dem.

An appearance, or *thing seen*, or *supposed to be seen*, φάσμα, ᾰτος, τό, Æschyl., Soph., Eur., Hdt., Plat.; δοκώ, ἡ, Eur.; δόκημα, ᾰτος, τό, Eur.; φάντασμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur., Plat.; φαντᾰσία, ἡ, Plat.; φάντᾰσις, εως, ἡ, Plat.

[*Appearance* (coming forward as a speaker), πάροδος, ἡ, Dem.]

[*Appearance in court* (esp. a second time in the same cause), παρακατάβασις, εως, ἡ, Plat.]

A good appearance, εὐπρέπεια, ἡ, Thuc., Plat., Dem., Æschin.

Having a fair appearance, εὐσχήμων, ον, Eur.

Assuming many appearances, παντόμορφος, ον, Soph., Hipp.

APPEARING, ἐπῐφᾰνής, ές, Hdt.; προφᾰνής, ές, Xen.

An appearing together, σύμφᾰσις, εως, ἡ, Arist.

An appearing in a lawsuit or *cause* (esp. an appearing a second time in the same cause), πᾰρᾰκᾰτᾰβᾰσις, εως, ἡ, Plat.

APPEASE, TO, πείθω, aor. 2 usu. poet., except Trag. πέπῐθον (by persuasion), Hom., Hes., Eur.; πᾰρᾰπείθω, aor. 2 πᾰραιπέπῐθον, Hom. ἐξᾰκέομαι, mid. fut. -έσομαι, Hom.; ἀρέσκω, fut. -έσομαι, aor. -εσάμην, (poet. -έσσομαι, -εσσάμην), c. acc., Hom., Æsch.; ἱλάσκομαι, fut. ἱλᾰσομαι, and poet. ἱλάσσομαι, Hom., Ap. Rh.; ἱλάομαι, Hom.; ἵλαμαι, h., ἱλέομαι, Æsch.; θέλγω, no perf., Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur., Plat.; πᾰρᾰτρωπάω, Hom.; πραΰνω, Hes., h., Æsch.; μαλθάσσω, Æsch., Eur.; μᾰλάσσω, Soph., Eur.; μειλίσσω, Eur., Ap. Rh., and in pass., *to be appeased*, h.; πᾰρηγορέω, Eur.; πεπαίνω, aor. 1 ἐπέπᾱνα, Eur., Ar., Mel., Xen.; διορθόω (a quarrel), Eur.; κᾰτερείκω, Ar.; ἀνᾰπείθω, Ar.; ἀφῐλάσκομαι, Plat.; κᾰτᾰπρᾱΰνω, Plat., Xen., Isoc., Ap. Rh.; κᾰτηρεμίζω, Xen.; ἀπολωφάω, Ap. Rh.

Sacrifices to appease, μείλιγμα, ᾰτος, τό, in pl., Æsch.; μείλικτρον, τό, in pl., Ap. Rh.

APPEASED, πέπειρα, fem. (sc. ὀργή), Soph.; ἀμήνῑτος, ον, Hdt.

To be appeased, μᾰλᾰκίζομαι, pass., Thuc.; μαλθᾰκίζομαι, Æsch., Eur. *Vid.* TO RELENT.

Easily appeased, εὐπᾰρᾰμῡθητος, ον, Plat.

Difficult to be appeased, δυσπᾰραίτητος, ον, Æsch.

To be appeased by gifts, δωρητός, Hom. *Vid.* PLACABLE, IMPLACABLE.

APPEASING (calculated to appease), ἄχολος, ον, Hom.; μειλίχιος, Hom.; θελκτήριος, ον, Æsch., Eur.; [(*fit for appeasing*), πραϋντικός, Arist.]

APPEASING, AN, κᾰτάστᾰσις, εως, ἡ, Arist.; [πράϋνσις, εως, ἡ, Arist.]

APPELLATION, AN, ὄνομα, ᾰτος, τό (οὔνομα, poet. not Trag.), Omn.; [(given one from some attribute), προσηγορία, ἡ, Dem., Isoc.] *Vid.* NAME.

APPEND TO, TO, προσκρήμνημι, c. acc. et dat., (poet.) Pind.; προστίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, etc., and aor. 1 pass. -ετέθην, Pind., Hdt., Omn. Att.; ἐξάπτω, no perf., Eur.

[*To append to* (a thing) *in writing*, προσγράφω, Dem.]

APPENDAGE, AN, ἐφολκίς, ίδος, ἡ, Eur.; κήπιον, τό, Thuc.; προσθήκη, ἡ, Dem., Plat.; [περίαπτον, τό, Arist.; (a subordinate matter), πάρεργον, τό, Plat.]

[*By way of appendage*, ἐν μέρει παραθήκης, Dem.]

[APPENDIX, παρενθήκη, ἡ, Hdt.; παραθήκη, ἡ, Hdt.]

APPERTAIN, TO, ὑπάρχω, no perf., c. dat., Thuc., Plat., and in 3d sing. as impers., Hdt., Plat.; [(προσαρτάω), in pf. pers. -ήρτημαι, *to*, c. dat., Plat.] *Vid.* TO BELONG.

APPETITE, ὁρμή, ἡ, Soph., Thuc., Plat.; ἐπῐθῡμία, ἡ, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ὄρεξις, εως, ἡ, Plat., Arist.; [ὀργασμός, ὁ, Hipp.—(Desire of eating), ἐδητύος ἔρος, ὁ, Hom.; ἡ ἐπιθυμία τοῦ σίτου, Xen.; *having no appetite*, κακόσιτος, ον, Eubul.; *with good appetite*, εὔσιτος, ον, Hipp.; *want of appetite*, ἀποσιτία, ἡ, Hipp.; ἀνορεξία, ἡ, Tim. Locr. *Vid.* HUNGER, and SYN. 218.]

[*To provoke an appetite*, πείθω ἐσθίειν, Xen.; *to eat with an appetite*, ἡδέως ἐσθίω, Xen.]

[*To have no appetite for one's food*, οὐδεμίαν σιτίοις χάριν οἶδ' ἐσθίων, Ar.]

[*To restrain one's appetite*, ἐγκρατής εἰμι, Xen.; *within proper bounds*, ἀπέχομαι (aor. 2 -εσχόμην) τὸ ὑπὲρ τὸν καιρὸν τοῦ σίτου ἅπτεσθαι, Xen.]

[*When they had satisfied their appetites*, ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, Hom.]

APPETITIVE, ὀρεκτῐκός, Arist.

APPLAUD, TO, κροτέω, Xen., Dem.; ἀνᾰκροτέω (greatly, loudly), Ar.; ἀνᾰθορῠβέω, c. gen., or c. acc., or c. ὡς and opt., Xen., Plat.; θορῠβέω, Isoc., Plat., Dem.; ἐπῐσημαίνω, c. dat., Xen.; ἐπισημαίνομαι, mid. sine cas., or c. acc., Isoc., Dem., Æschin.; [ποππύζω, Timocl., in pass., Plat.]

To be applauded (of a person), συγκροτέομαι, Xen.; [ποππύζομαι, aor. pass. ἐποππύσθην, joined c. pass. of κροτέω, Plat.] *Vid.* TO PRAISE.

To applaud by clapping, ἐπῐπλᾰτᾰγέω, c. dat., Theog. *Vid.* TO CLAP.

APPLAUSE, θόρῠβος, ὁ (cheering, etc.), Ar., Plat., Dem.; κρότος, ὁ (clapping, etc., c. χειρῶν expd., Ar.), Xen., Plat., Dem.; [κρότοι ἐπαίνους ἀποδιδόντες, Plat.; ποππυσμός, ὁ (with compressed lips), Xen.]

To do a thing so as to gain applause, to receive with applause, ἀγάμένως ποιέω, δέχομαι, Plat., Arist.

[*Eager for applause*, ἀγωνιστικός, Plat.]

[*To give applause*, θόρυβον καὶ κρότον ποιέομαι, Dem.; *to honor* one *with applause*, εὐφημέω, c. acc., Plat., Xen.]

APPLE, AN, μῆλον, τό, Hom., Hes., Pind., Soph., Isoc., Plat.; μηλοφόρος καρπός, ὁ, Eur.—[Metaph., *apple of the eye*, κόρη, ἡ, Soph., Eur.; *dearer than the apple of one's eye*, ὀμμάτων ὑπέρτερον, Æsch.]

Of an apple, made of apples, μήλειος, α, ον, and ος, ον, Ap. Rh.; [μήλῐνος, Theoph.]

[*Honey-apple*, μελίμηλον, τό, Diosc.]

To carry apples, μηλοφορέω, Theoc.

Bearing apples, μηλοφόρος, ον, Hdt.

Of the color (of an apple), μήλωψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

Wild apples, ὀρομηλίδες, αἱ, Theoc.; [ἀγριόμηλα, τά, Diosc.]

An apple-gatherer, μηλοδροπεύς, ὁ, Sapph.

Like an apple, μηλῖνοειδής, ές, Theoph.

An apple-tree, μηλέα, ἡ, Hom.

Of an apple-tree (as a branch), μήλῐνος, Sapph.

Planted with apple-trees, μηλόσπορος, ον, Eur.

APPLIANCE, μηχᾰνή, ἡ, Pind., Æschyl., Eur., Hdt., Thuc.; ἀφορμή, ἡ, c. gen., or εἰς, Xen., Isoc., Dem. *Vid.* MEANS.

APPLICABILITY, χρῆσις, εως, ἡ, Dem. *Vid.* USEFULNESS.

APPLICABLE, χρήσῐμος, η, ον, and ος, ον, Theogn., Hdt., Omn. Att.; ἐπίκαιρος, ον, Soph., Thuc. *Vid.* USEFUL.

APPLICABLY, χρησῐμως, Thuc.

APPLICATION, προσβολή, ἡ (of a test), Æsch., [*of* a thing *to* a thing, τινὸς πρός τι,] Plat., Arist.; πρόσθεσις, εως, ἡ (e. g., of a scaling ladder to a wall), Thuc.

[*Application* (i. e., request), αἴτησις, εως, ἡ, Hdt., Plat. *Vid.* REQUEST.]

The application (i. e., the using of), προσφορά, ἡ, Plat.

Application (i. e., diligence), σπουδή, ἡ, Xen., Plat.; [*mental application*, πρόσεξις, εως, ἡ, τοῦ νοῦ, Plat.]

APPLY, TO (act.), ἁρμόζω; in Att. pr. -όττω, fut. -όσω, c. dat., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat., Xen.; ἐπῐτίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, aor. 1 pass. -ετέθην, c. dat., or gen., or prep., Hom., Ar., Hdt., Xen., Plat.; προσβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, etc., [c. acc. et dat., also acc. c. πρός τι,] Pind., Eur., Plat.; περιάπτω (some read περάπτω), no perf., Pind.; προσφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, etc., aor. 2 -ήνεγκον, Pind., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; προσάγω (bring near or close to), c. acc. et dat., also acc. c. πρός τι, Eur., Thucyd., Plat., Dem.; προσάπτω, Soph.; προσαρμόζω, Eur.; ἐπάγω, Eur., Ar.; προστίθημι, Eur., Thuc.; μετάφέρω, c. dat., or c. prep., Eur., Xen., Dem.; προσίημι, aor. 1 -ῆκα, Ep. -έηκα, aor. 1 pass. usu. sine augm. -έθην, c. dat., Xen.; προσέχω, Æschyl., but usu. *to apply one's self to* (νοῦν, γνώμην, ὄμμα, etc., being often understood, sometimes expressed), aor. 2 -έσχον, perf. -έσχηκα, c. dat., or c. πρός and acc., Eur., Hdt., Thuc., Xen., etc.

[*To apply* (intr.), *vid.* TO SUIT; *to apply to* one, τρέπομαι, pass. and mid. c. prep., Hom., Hes., Hdt., Thucyd., etc.; αἰτέω, *for* a thing, c. dupl., acc., or acc. rei πρός, παρά τινος, Hom., Omn. prose. *Vid.* TO ASK.]

[*To apply force* or *violence to* one, προσφέρω βίαν, ἀνάγκην τινί, Hdt.]

[*To apply remedies to* (a wound), προσάγω ἤπια, c. dat., Hdt.; προσφέρω ἴαμα, c. dat., Thuc.; ἐπιτίθημι φάρμακα, Hom.; ἤπια φάρμακα ἐπιπάσσω (of sprinkling upon), Hom.]

To apply one's self to, ἐπῐτίθεμαι, mid., c. dat., Hdt., Thuc., Xen.; προσομῑλέω, c. dat., Soph., Thuc.; ἐπῐμαίομαι, mid. only pres. and imperf., h., κλίνομαι, in pass., c. dat., Pind.

To apply (for an office, etc.), ἐπαγγέλλομαι, c. acc., Dem.

They applied themselves to naval affairs, τῆς θαλάσσης ἀντείχοντο, Thucyd.

The agreement does not apply to those who . . . οὐ τοῖς . . . ἡ ξυνθήκη ἐστίν, Thuc.

One must apply, προσαπτέον, c. dat., Plat.

One must apply one's self to, ἐπῐθετέον, c. dat., Plat.; ἁπτέον, c. gen., Plat.; προσεκτέον, c. νοῦν, and absol. c. dat. rei, Plat.

APPOINT, TO, τεκμαίρομαι (fate, labors for men, etc.), mid., Hom., Hes., Plat.; διατεκμαίρομαι, Hes.; τίθημι, aor. 1 ἔθηκα, perf. τέθεικα, etc., aor. 1 pass. ἐτέθην, Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; τάσσω, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.; διἄτάσσω, Hes., Hdt., Xen., Plat.; ὁρίζω and οὐρ., Æsch., Soph., Eur.; διορίζω, Soph., Eur., Xen., Dem.; ἵστημι, aor. 2 and perf. not used in act. sense, Pind., Soph., Hdt.; καθίστημι, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Lys.; ἀποδείκνυμι, Hdt., Thucyd., Xen., Dem.; προτίθημι, Soph., Eurip., Hdt., Dem.; συγκἄθίστημι, Eur., Xen.; ἀποτάσσω, Xen., Plat., Dem., Arist.; κἄτἄτάσσω, Dem.

To appoint a person to an office, to be an officer, king, judge, etc., ὀνομαίνω, c. dupl. acc., Hom.; κάθίζω, Plat., Dem.; ἐπικληρόω, c. acc. pers., infin. of office, Call.; ἐφίστημι, c. dat. or c. prep. and acc., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; [καθίστημι, c. dupl. acc., Hdt.; καθ. τινὰ εἰς ἀρχήν, Lys.; ἐπὶ ἀρχήν, Isoc.:] προστάσσω, c. dat., Hdt.; [προστάσσω ἄρχοντα, c. dat., Thuc.]

[*To appoint* (ordain, esp. of an oracle's answer), ἀναιρέω, Plat., Xen.; *one to be . . .*, c. acc. et inf., Hdt.]

To appoint beforehand, προτάσσω, Soph.

One must appoint, κἄταστἄτέον, Plat.

APPOINTED, TO BE, διάκειμαι, only c. imperf. -εκείμην, and fut. -κείσομαι, Hes; πρόκειμαι, esp. in partic., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Lys.; πρόσκειμαι, Eur., Xen.; [εἴρημαι, pf. pass., Thuc.]

To be appointed to an office, κηρύσσομαι, c. acc. of office, Eur.; τελέομαι, perf. τετέλεσμαι, etc., c. nom., as τελ. στρἄτηγός, Dem.

APPOINTED, ῥητός, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Æschin.; κύριος, Pind., Æsch., Hdt.; τακτός, Thuc., Plat.; ἀπότακτος, ον, Hdt.; ἐπίτακτος, ον, Pind.; (by lot), κληρωτός, Plat., Isoc., Dem.; [προκείμενος (beforehand, *e. g.*, ἡμέραι), Hdt.]

[*The appointed day* (for the payment of money), ἡ προθεσμία (sc. ἡμέρα), Plat., Dem.]

APPOINTMENT, AN (appointing), κἄτάστἄσις, εως, ἡ, Æsch., Plat.:—[(*i. e.*, agreement), *vid.* AGREEMENT, PROMISE.]

APPORTION, TO, νέμω, Omn.; διαστοιχίζομαι, Æsch.; κληρόω, Pind., Eur., Thuc.; μερίζω, Dem. *Vid.* TO ALLOT.

[*To apportion* (a conquered land), ἀναδαίω, Orac. ap. Hdt.]

One must apportion, διἄνεμητέον, Xen.

APPORTIONMENT, AN, μερισμός, ὁ, Plat.:—[(of spoils), δασμός, ὁ, Hom., h.; *vid.* DISTRIBUTION.]

APPOSITE, εὐάρμοστος, ον, Plat., Isoc.

APPOSITELY, εὐαρμόστως, Isoc.

[APPOSITION (in grammar), παράθεσις, εως, ἡ, Gramm.]

APPRAISE, TO, ἀποτῑμάομαι, mid., Hdt.

APPRAISER, AN, ἐπιγνώμων τῆς τιμῆς, Dem.

APPRECIATE, TO, ἀποδέχομαι, mid. c. perf. pass. in act. sens., Ath.

APPREHEND, TO [(lay hold of), ἀντιλαμβάνω, c. gen., Plat., unus. in English in this sgnf.; also of mental apprehension, Id.;—(to arrest), συλλαμβάνω, Hdt., Thuc., etc.], ἄγω, Plat.; ἀπάγω, Plat., Dem. [*Vid.* TO ARREST.]

To apprehend in the mind, ὑπολαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, aor. 2 -έλἄβον, Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; [αἰσθάνομαι, Thucyd.] *Vid.* TO SUPPOSE, TO UNDERSTAND.

[*To apprehend* (i. e., to fear). *Vid.* TO FEAR.]

Liable to be apprehended (arrested), ἀγώγῐμος, ον, Xen., Dem.

APPREHENSION [σύλληψις, εως, ἡ (act of arresting), Thuc., Æschin.], ἀπἄγωγή, ἡ (act of leading off to court), Lys., Dem.

Apprehension (of mind), νόησις, εως, ἡ, Plat.; [ἀντίληψις, εως, ἡ, Tim. Locr.]:—(fear), φόβος, ὁ, Omn. *Vid.* UNDERSTANDING, FEAR.

APPREHENSIVE, περῐδεής, ές, Hdt., Thuc., Isoc., Andoc. *Vid.* FEARFUL.

APPRISE, TO, ἀνἄδιδάσκω, fut. -ξω, Thuc. *Vid.* TO INFORM.

APPROACH, TO, χρίμπτομαι, pass. c. aor. 1 mid., c. dat., or sine cas., Hom., Pind., h., Æsch., Eur., in act. -πτω, Eur.; προσπλάζω, only pres. and imperf., c. dat., Hom.; προσνίσσομαι, mid. fut. -νίσομαι, no aor. 1, c. acc. or prep., Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; πίλνἄμαι, mid. only pres. and imperf., c. dat., Hom., Hes., h.; προσπίλνἄμαι, c. dat., Hom.; πἄρίσταμαι, pass. c. aor. 1, perf. and pluperf. act., c. dat., Hom., Soph.; ἐποίχομαι, mid. only pres. and imperf., Hom., Pind.; ἱκνέομαι, mid. fut. ἵξομαι, aor. 2 ἱκόμην, perf. pass. ἷγμαι, plqpf. ἵγμην, c. acc. or prep., Hom., Æsch., Soph., Eur., Theoc.; ἐπῐμίσγομαι, c. acc. or prep, Hes., Call.; προστρέπω, Pind., Æschyl.; σὔνάντομαι, only in pres. and imperf., c. dat., Pind.; ἐπῐνέμομαι mid. c. acc., Pind.; ἐπῐστείχω, no perfect, Pind., Æsch.; οἰχνέω, only pres. and imprf. (Ep. imperf. οἴχνεσκον), Pind.; οἰχνεύω, Pind.; προσέρπω, aor. 1 -είρπῠσα, no perf., c. dat. or acc., Pind., Æsch., Soph.; πελάω, c. dat., h., Ap. Rh.; ἐμπελάζω, c. dat., h., Soph., -ομαι, pass. c. dat. or gen., Soph.; προσστείχω, Hom., Soph.; προσίστἄμαι, pass. c. aor. 2 and perf. and plu-

perf. act., c. acc., Æsch.; προσέμολον, no other tenses, c. acc., Soph.; στείχω, no perf., Eur.; πλάθω, only pres. and imperf., c. dat., Soph., Eur.; περῐδῑνέω, Soph.; πελάθω, c. dat. or prep., Æsch., Eur., Ar.; ὁδοιπορέω, c. adv. of motion (ὧδε, etc.), Soph.; συνέρχομαι, c. acc., Soph.; συνίσταμαι, c. aor. 2 and perf. and pluperf. act., c. acc., Eur.; χραίνω, no perf., Eur.; ὕπειμι (-ιέναι), c. acc., Ar.; ἐπῐπίλνᾰμαι, Ap. Rh.; συνάπτω (no perf.) εἰς χεῖρα, c. dat., Eur.; συνάπτω κῶλον, c. dat., Eur. (The above almost purely poetic.)

In more general use, πελάζω, aor. 1 act. not used intrans., but aor. 1 mid. ἐπελασσάμην for ἀπελᾰσάμην, and aor. 1 pass. ἐπελάσθην and ἐπλάθην, and perf. pass. πέπλημαι, and aor. sync. ἐπλήμην, c. dat., or gen., or prep., Hom., Hes., Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat.; προσβαίνω, fut. and aor. 1 act. not used intrans., aor. 2 -έβην, part. -βάς, perf. -βέβηκα, often sync., *e. g.*, 1st pl. -βέβᾰμεν, 3d pl. -βεβᾶσι, part. -βεβώς, ῶσα, gen. ῶτος, c. acc. or dat., Hom., Soph., Eur., Plat.; ἐγχρίμπτομαι, pass., c. dat., Hom., act. and mid., Hdt., Soph., Eur.; ἔπειμι (inf. -ιέναι), fut. ἐπιείσομαι, aor. 1 ἐπιεισάμην, c. acc., c. dat., or c. prep., Hom., Pind., Æschyl., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; πρόσειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν, poet. -ῄια, c. dat., or c. acc., or c. prep., Hom., Hes., Æsch., Soph., Eur., Xen., Plat.; μέτειμι (-ιέναι), Hom., Hdt.; προσπελάζομαι, pass. c. gen., Soph., c. dat., Plat., Xen.; προσέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, perf. -ελήλῠθα, c. acc. or c. dat., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thucyd., Lys.; προσμίγνῡμι, c. dat., or c. acc., or c. prep., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; πλησιάζω, act. and pass., c. dat., Eur., Xen.; πᾰρέξειμι (-ιέναι), Eur.; πάρειμι (-ιέναι), c. acc., or c. prep., Eur., Hdt., Xen.; μετέρχομαι, [usu. as suppliant, *with prayers*, λιταῖς, εὐχαῖς,] c. acc., Eur., Hdt.; προσχωρέω, c. dat., Hdt., Thucyd.; ὑπομίγνῡμι, c. dat., Thuc.; προσάγω, Xen., Theoc.; πᾰρεγγίζω, Theoph.

To approach (i. e., be nearly equal to), προσάπτω ἀγχοῦ, c. dat., Soph. *Vid.* To go, To come *toward*.

To approach in sailing, προσέχω, imperf. -εῖχον, fut. -σχήσω, aor. 2 -έσχον (other tenses rare in this sense), c. dat. or c. acc., Soph., Hdt.

To make to approach, πελάζω, c. aor. 1 mid., Hom., Hes., Pind., Æschyl., Sophocl.; προσπελάζω, Homer; ἐγχρίμπτω, c. dat., Hom., Hdt.; πιλνάω, c. dat., Hes.; ἐμπελάζω, Hes.: πελάω, h., Ap. Rh.; χρίμπτω, Soph.

[*To let one approach* (e. g.) *the fire*, προσίημί τινα πρὸς τὸ πῦρ, Xen.]

You have approached your friends, πέλας φίλοισι σοῖς ἐξώρμισαι σὸν πόδα, Eur.

One must approach, προσῐτέον, Plat.

He who approaches, πελάτης, ου, ὁ, Soph.

Approach, an [(act of drawing near)], πρόσοδος, ἡ (also, *liberty of approaching*), Pind., Hdt.; εἴσοδος or ἔσοδος, ἡ, Pind., Eur., Ar., Hdt., Dem.; προσβολή, ἡ, Eur., Plat.; προσχώρησις, εως, ἡ, Plat.; πλησιασμός, ὁ, Arist.:—(means of approach, esp. by ascent), προσᾰνάβᾰσις, εως, ἡ, poet. προσάμβ., Æsch., Eur.; πρόσβασις, εως, ἡ, Eur., Thucyd., Hdt.:—(entrance, avenue, place of approach), εἴσοδος, ἡ, Hom., Xen.; πάροδος, ἡ (esp. a narrow entrance), Thucyd., Xen., Isoc., Lys., Dem.; ἔφοδος, ἡ, Thuc., Xen. [*Vid.* Access.]

[*To make one's approach*, πρόσοδον ποιέομαι, Hdt.; *to forbid one's approach*, ἀπειπάμην τινὶ τὴν πρόσοδον, Hdt.]

[*With the approach of day*, ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃ, Hom., ἅμ' ἕῳ or ἅμα τῇ ἕῳ, Thuc., Xen., etc., ἅμ' ἡμέρᾳ, Xen.; *of spring*, ἅμα τῷ ἦρι ὑποφαινομένῳ, Xen.]

Dangerous to approach, δυσπέλαστος, ον, Soph.

Approachable, βᾰτός, Soph.; εἰσβατός, Thuc.; εὔβᾰτος, ον, Xen.; πᾰρῐτός, Call. *Vid.* Accessible.

[*Approachable on both sides*, ἀμφίδρῠμος, ον, Hom.]

Approaching, μέλλων Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen. πιπλόμενος, Ap. Rh.

Approbation, αἶνος, ὁ, Homer, Pind., Hdt.; ἔπαινος, ὁ, Pind., Sim., Soph., Hdt., Thucyd., Xen., Plat.; [συναίνεσις, εως, ἡ, Plut.; *shouts* or *marks of approbation*, *vid.* Applause. *Vid.* Syn. 195.]

[*If it meets your approbation*, usu. by crcl., *e. g.*, εἴ σοι δοκεῖ, εἰ βουλομένῳ σοί ἐστιν, εἴ σοι φίλον, Att.]

[*It has my, your*, etc., *approbation*, i. e., *I*, etc., *approve*. *Vid.* To approve.]

[*To express approbation*. *Vid.* To applaud.]

[Appropriate. *Vid.* Own, Proper.]

Appropriate, to, σφετερίζομαι, mid. aor. 1 ἐσφετεριξάμην, Æsch., Xen., Dem., in act. -ζω, Plat.; ὑφαιρέομαι, mid. aor. 2 -ειλόμην, Ar.; οἰκειόομαι, Hdt.; νοσφίζομαι, mid., Xen.; ἐξῐδιόομαι, Xen., Isoc.; ἰδιόομαι, Plat.; ἐξῐδιάζομαι, mid., Diphil., Theoph.

One who appropriates, σφετεριστής, οῦ, ὁ, Arist.

Appropriating, adj., οἰκειωτῐκός, e. g., *the act of appropriating*, ἡ οἰκειωτική, Plat.

Appropriation, οἰκείωσις, εως, ἡ, Thuc.; σφετερισμός, ὁ, Arist.

Approval, αἶνος, ὁ, Hom., Pind., Hdt. *Vid.* Approbation.

To show one's approval by shouting, ἐπευφημέω, Hom., Ap. Rh.

Approve, to, φῐλέω, all tenses reg. (and also aor. 1 mid. ἐφῐλάμην, Hom., infin. pres. φῐλήμεναι, Hom.), Hom., Pind., Eur., Xen.; αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, aor. 1 -εσα, perf. pass. -ημαι, aor. 1 pass. -έθην, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Plat.; ἐπαινέω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thucyd., Xen., Plat.; ἐφέπομαι (augm. ει), no fut., aor. 2 -εσπόμην, sine cas., Pind.; ἀποδέχομαι, mid. c. perf. pass., etc., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἐνδέχομαι, Eur., Hdt., Thuc.; ἐπῐνεύω, c. acc., Eur.; προσίεμαι, mid. aor. 1 -ηκάμην, Eur., Hdt., Thuc.; δοκῐμάζω, Thuc., Plat., Lys., Andoc.; σύνειπον, no other tense, c. dat., Xen., Isoc.; σῠναξιόω, c. acc. and infin., Xen.; ἄγᾰμαι or ἀγάζομαι, esp. in aor. 1 pass. in act. sense, ἠγάσθην, c. gen., or c. dat., or c. acc., Xen.; σῠναρέσκω, fut. -σω, no perf., c. dat., Ap. Rh.; σῠνέπαινός εἰμι, c. dat., Hdt.; συγκᾰταινος γίγνομαι, c. dat., Phil. ap. Dem.; ἔχω ἐν ἡδονῇ, c. acc., Thuc.

[*To approve one's accounts*, ἐπισημαίνομαι τὰς εὐθύνας, Dem.]

To join in approving, σῠνεπαινέω, Æsch., Thuc., Xen., Dem.; σῠναινέω, Æsch., Xen., Plat.; συμπαραινέω, Ar.

Approving of, σῠνέπαινος, ον, c. dat., Hdt.; συγκᾰταινος, ον, c. dat., Phil. ap. Dem.

Approver, an, αἰνετής, οῦ, ὁ, Hipp.; [δοκιμαστής, οῦ, ὁ, Dem.]

Approvingly, ἀγᾰμένως, Plat.

Approximate, to, συνέρχομαι, mid. fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, perf. mid. -ήλῠθα, usu. -ελήλῠθα, Soph. *Vid.* To approach, To be like.

Approximation, an, ὁμοίωσις, εως, ἡ, Plat.

Apricot, an, μῆλον Ἀρμηνιᾰκόν, τό, Diosc.

April, Μουνῠχιών, ῶνος, ὁ. N.B. —This month began about the middle of April.

[Apron, περίζωμα, ατος, τό (of smiths, cooks, etc.), Hegesipp.; *with his apron on* (of a cook), περιεζωσμένος, Plut.; διάζωμα, ατος, τό (worn by combatants at the games), Thuc.]

To put on an apron, προσζώννῠμαι, mid., Pherecr.

[Apt (*i. e.*, fit), ἐπιτήδειος, c. εἰς, c. acc., πρός c. acc., Hdt., Plat., Thucyd., Xen. *Vid.* Suitable.]

Apt (i. e., inclined), προνωπής, ές, c. εἰς, Eur.; [ἐπίφορος, ον, Hipp.; εὐκατάφορος, ον, πρός c. acc., Arist. *Vid.* Inclined.]

Apt (i. e., clever), δέξιος, Pind., Ar., Thuc., Xen., Antipho.

[*Apt to learn*, εὐμαθής, ές, Plat., c. gen., Ep. Plat., πρός τι, Dem.]

Aptitude, δεξιότης, ητος, ἡ, Ar., Hdt., Thuc.

Aptly, συμμέτρως, Eur.; [ἐπιτηδείως, Hdt., Thucyd.; εὐαρμόστως, Isoc.]

[Aptness (*i. e.*, fitness), ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, Plat.]

[*Aptness* or *aptitude for learning*, εὐμάθεια, ἡ, Plat.]

[*To have an aptness* or *aptitude for a thing*. *Vid.* To be fit.]

[Aquarius (the constellation), ὑδροχόος, ὁ, Anth., Manetho.]

Aquatic, ὑδᾰτοτρεφής, ές, Hom.; ὑδᾰτοθρέμμων, ον, gen. ονος, Emped.; ὑδρομέλᾰθρος, ον, Emped.; ὑγροτροφῐκός, Plat.; [ἔνυδρος, ον, Plat., Arist.]

Aqueduct, ὀχετός, ὁ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; αὐλών, ῶνος, ὁ, Hdt.

[*An arched aqueduct*, ψαλίς, ίδος, ἡ (late), Poll.]

A conducting of water by aqueducts, ὀχετεία, ἡ, Arist.; ὀχετᾰγωγία, ἡ, Plat.

To conduct water by aqueducts, ὀχετᾰγωγέω, Plat.; ὀχετεύω, Hdt.

A maker of aqueducts, ὀχετηγὸς ἀνήρ (Ep. ᾱ, except in trisyll. cases, where ᾰ Att. ᾰ Hom.).

[*The end* or *issue of an aqueduct*, ὀχετόκρᾱνον, τό, Hyperid.]

Aqueous, ὑδρηλός, Hom., h., Æschyl., Eur., Hipp. *Vid.* Watery.

[Aquiline, γρῡπός (of the nose), Xen., Plat.; *aquiline shape, character* (of the nose), γρυπότης, ητος, ἡ, Xen.]

Arable, ἀρώσῐμος, ον, metaph., Soph.

Arable land, ἄροσις, εως, ἡ, Homer; ἄρουρα, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἄροτος, ὁ, Æsch.; ἄρωμα, ᾰτος, τό, Soph., Ar.; πόλος, ὁ, Xen.

Arbiter, an, βρᾰβεύς, έως, ὁ, Soph., Eur.; κριτής, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* Judge, Umpire.

[*Arbiters chosen by lot*, διαιτηταὶ κληρωτοί, Dem.; *to choose one as ar-*

biter, αἱρέομαί τινα δικαστήν, Xen.: *to submit a thing to one as an arbiter between* (the two litigants), τινὶ μεσῳ̂ δικαστῇ τι ἐπιτρέπω, Thuc.; *to abide by the decision of an arbiter*, μένω ἐν τοῖς διεγνωσθεῖσιν ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ, Dem.; *to make* one *arbiter*, παρακαθίζομαι, c. acc., Dem.]

ARBITRAMENT, βουλή, ἡ, Omn. *Vid.* WILL.

ARBITRARILY, δεσποτῐκῶς, Isoc.; [by cases of αὐτογνώμων, αὐτοκρᾰτωρ, etc., *vid.* sq.]

ARBITRARY, αὐτοκρᾰτωρ, ορος, ὁ, Thucyd., Plat., Xen.; δεσποτῐκός, Plat.; δῠναστῐκός, Arist.; δῠναστευτικός, Arist.

Arbitrary power, αὐτοκρᾰτεια, ἡ, Plat.

ARBITRATE, TO, διαιτάω, Isæ.

To arbitrate in favor of a person, ἀποδιαιτάω (with or without δίκην or δίαιταν), c. gen., or c. dat., Dem., Isæ.

To arbitrate against a person, κᾰτᾰδιαιτάω δίκην or δίαιταν (noun smts. understood), c. gen., Dem., Lys., Isæ.

ARBITRATION, δίαιτα, ἡ, Soph., Ar., Dem., Lys.; ἐπῐτροπή, ἡ, Dem.

To have recourse to arbitration, ἀπαντάω ἐπὶ τὴν δίαιταν, Dem.; ἀπαντάω πρὸς τὸν διαιτητήν, Dem., and simply ἀπαντάω, Dem.; δῐκάζομαι πρὸς διαιτητήν, Dem.

To cause arbitration to be given against, κᾰτᾰδιαιτάομαι, mid., c. gen., Dem., Lys.

To have the decision of the arbitration given against one, ὀφλισκᾰνω (fut. ὀφλήσω, perf. ὤφληκα, aor. 2 ὦφλον) τὴν δίαιταν, Dem.

ARBITRATOR, AN, διαιτητής, οῦ, ὁ, Hdt., Plat., Isoc., Lys., Dem., Isæ. *Vid. sub* ARBITER.

A joint arbitrator, συνδιαιτητής, ὁ, Dem.

To give the decision as arbitrator, ἀποφαίνομαι δίαιταν, Lys.

To appoint as arbitrator, ἄγω, Isæ.

To be appointed arbitrator, ἀποφέρομαι, pass. perf. part. ἀπενηνεγμένος, Dem.

[ARBOR, (χλωρὰ) σκιάς, άδος, ἡ, Theoc.; καλύβη ἐκ κλάδων or ἀμπέλων πεπλεγμένη, after Theopomp. (who has καλ., αἱ πεπλεγμέναι εἰσὶν ἐκ ῥάβδων); perh. also πλεκτὴ καλύβη (which Theoc. uses of a fisherman's hut).]

ARBUTUS, κόμᾰρος, ἡ, Ar.

[ARC (of a circle), περιφέρεια, ἡ, Eucl.]

ARCH, AN, ψᾰλίς, ῖδος, ἡ, Soph., Plat.; [ψαλίδωμα, ατος, τό, Strab.; καμάρωμα, τό, Id.;] (in architecture), ἀψίς, ῖδος, ἡ, Paus.

[ARCH, TO, ψαλιδόω, Math.; καμαρόω (only late), Böckh Inscr. (of ceilings, etc.).]

To arch (as a bull arches his back), κυρτόω, Eur., Xen.

To arch one's eyebrows, τοξοποιέω, c. acc. (τὰς ὀφρῦς), Ar.

Arching his neck (of a horse), κῡφᾰγωγός, Xen.

ARCH, ἐμμελής, ές, Plat.

[ARCH- (as a prefix = chief), ἀρχι- or ἀρχ-, acc. as followed by a vowel or consonant, as *arch-priest* or *chief-priest*, ἀρχιερεύς, ὁ, Hdt., so ἀρχιθέωρος, ὁ, Andoc., etc.]

[ARCHANGEL, ἀρχάγγελος, ὁ, N. T.]

[ARCHÆOLOGY. *Vid.* ANTIQUITY.]

[ARCHAISM, ἀρχαιοποιημένον ῥῆμα, τό, Dion. H.; ἀρχαϊσμός, ὁ, only in Gramm.]

[ARCHBISHOP, ἀρχιεπίσκοπος, ὁ, Eccl.]

[ARCHDEACON, ἀρχιδιάκονος, ὁ, Eccl.]

ARCHED (*i. e.*, curved), κυρτός, Hom., Eur.; [(of ceilings, etc.), ψαλιδωτός, Diod.; καμαρωτός, Ath.]

To be arched (as a wave), κυρτόομαι, in aor. 1 pass., Hom.; αἰωρέω, Pind.

ARCHER, AN, τοξότης, ου, ὁ (τοξότᾰ, Ep.), Hom., Æschyl., Soph., Eur., Hdt., Thucyd., Xen., etc.; ἀφήτωρ, ορος, Hom.; τοξευτής, οῦ, ὁ, Hom.; fem. τοξότις, ιδος, ἡ, Call., ῥυτήρ (ῆρος) βιοῦ, ὀϊστῶν, Hom.; ῥῦτωρ (ορος) τόξου, Ar.; ὀϊστευτής, οῦ, ὁ, Call.; ἐπίσκοπος ὀϊστῶν, Theoc.

A captain of archers, τόξαρχος, ὁ, Thuc. (simply an archer), Æsch.

A body of archers, τόξευμα, ατος, τό, Hdt.

A horse archer, ἱπποτοξότης, ὁ, Hdt., Thuc., Xen.

Belonging to an archer, famous or *skillful as an archer*, τοξοφόρος, ον, Hom., Pind., h., Eur., Hdt.; ἀγκῠλότοξος, ον, Hom., Pind.; κλῠτότοξος, ον, Hom.; τοξόκλῠτος, ον, Pind.; τοξοδάμας, αντος, ὁ καὶ ἡ, Æschyl.; τοξουλκός, όν, Æsch.; τοξόδαμνος, ον, Æsch., Eur.; τοξοτευχής, Æsch.; τοξηρής, Eur.; κερουλκός, όν, Soph.; τοξῐκός, Xen.

ARCHERY, τόξον, τό, usu. in pl., Homer, Soph., Hdt.; τοξοσύνη, ἡ, Hom., Eur.; ἡ τοξῐκή, Plat.

[*Well skilled in archery*, τόξων εὖ εἰδώς, Homer; τοξοσύνῃ ἄριστος, Id.]

ARCHETYPE, ἰδέα, ἡ, Plat.; [ἀρχέτυπον, τό, quoted by Cic.]

ARCHITECT, AN, οἰκοδόμος, ὁ, Hdt., Plat., Xen.; ἀρχῐτέκτων, ὁ, Hdt., Plat., Xen., Dem.

[*Of* or *relating to an architect*, ἀρχιτεκτονικός, Plat.; *to be an architect*, ἀρχιτεκτονέω, Plut.]

ARCHITECTURAL (*i. e.*, belonging to an architect or architecture, or skillful as an architect), τεκτονῐκός, Plat.; ἀρχῐτεκτονῐκός, Plat., Arist.; οἰκοδομῐκός, Plat.

ARCHITECTURE, οἰκοδομία, ἡ, Thucyd.; [οἰκοδομική, ἡ, Plat., and οἰκοδομικά, τά, Plat.]

[ARCHKNAVE, αἰπυδολωτής, οῦ, ὁ, Timon.]

ARCHLY, ἐμμελῶς, Plat.

[ARCHON, ἄρχων, οντος, ὁ, Omn. Att.; *to lay before the archons*, ἀνάγω εἰς ἄρχοντας, Dem.]

[ARCHONSHIP, usu. by crcl., *in the archonship of Euclides*, ἐπὶ Εὐκλείδου ἄρχοντος, or Εὐκλείδου ἄρχοντος, Att.]

ARCTIC, ἀρκτῐκός, Arist. *Vid.* NORTHERN.

ARDENT, μᾰλερός, Pind., Æsch.; φλεγῠρός, Ar.; διᾰπῠρος, ον, Plat.

Ardent (i. e., eager), πρόθῡμος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* EAGER.

ARDENTLY, προφρόνως, and poet. -εως, Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh.

ARDOR, μένος, τό, Omn.; προθῡμία (-μῑα, Hom.), ἡ, Hdt., Omn. Att.; ὁρμή, ἡ, Thuc., Plat. *Vid.* EAGERNESS.

ARDUOUS, αἰπεινός, Pind.; [προσάντης, ες (metaph.), Plat.] *Vid.* DIFFICULT.

ARDUOUSNESS, δυσχέρεια, ἡ, Plat., Isoc., Dem. *Vid.* DIFFICULTY.

AREA (*i. e.*, space before a building), προστᾰσία, ἡ, Æschin. *Vid.* SPACE.

ARENA, ἀγών, ῶνος, ὁ, Hes., Pind., Thuc., etc.

AREOPAGITE, AN, Ἀρεοπᾰγίτης, ου, ὁ, Æschin.

AREOPAGUS, THE, Ἄρειος πᾰγος, ὁ, Æsch., Eur., Hdt., Isoc.; Ἄρεος πᾰγος, ὁ, Soph.; Ἄρειος ὄχθος, ὁ, Eur., Hdt.

ARGILLACEOUS, ἀργῑλώδης, ες, Hdt.; πηλώδης, ες, Thuc.; ὑπάργῑλος, ον, Theoph.

ARGUE, TO, ἀμφισβητέω, c. gen. (περί understood), or c. acc., Isoc., Plat., Dem., [c. ὡς or ὡς οὐ, Plat.;] διᾰλέγομαι, mid., Xen., Isoc., Plat.; διᾰλογίζομαι, Xen.; ἀγωνίζομαι, mid., Dem.; *strongly*, βιάζομαι, mid., Plat.

To argue subtlely, διαλεπτολογέομαι, c. dat. of adversary, Ar.

To argue probably (i. e., to use probable arguments), πῑθᾰνολογέω, Arist.

To argue afresh, to renew an argument, ἀνᾰμᾰχομαι, fut. -μᾰχοῦμαι, aor. 1 -εμᾰχεσάμην, Thuc.

I argued with myself, ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην, Eur.; so διὰ λόγων εἶμι, Eur.

Arguing with his father, διὰ δίκης ἰὼν πατρί, Soph.

He argued in opposition, that they ought not to kill, etc., ἀντέλεγε μὴ ἀποκτεῖναι, κ. τ. λ., Thuc.

To argue against, ἀντῐλέγω, c. ὡς, Thuc., c. acc. of argument, Soph.

Well argued, εὐσυλλόγιστος, ον, Arist.

Fond of arguing, ἐλεγκτῐκός, όν, Plat.; φῐλόλογος, ον, Plat.; [ἀμφισβητητικός, ή, όν, Plat.]

Fondness for arguing, φῐλολογία, ἡ, Plat.

Skillful in arguing, διᾰλεκτῐκός, ή, όν, Plat., Xen.; λογιστῐκός, ή, όν, Xen.

ARGUMENT, AN, τὸ ἠγωνισμένον, Eur.; πειθώ, ἡ, Eur., Ar.; τεκμήριον, τό, Eur., Thuc., Xen., Arist.; ἐνθύμημα, ᾰτος, τό, Soph., Isoc., Arist.; λογισμός, ὁ, Plat., Xen., Isoc.; πίστις, εως, ἡ [(of a moral nature, opp. to ἀπόδειξις, demonstr. proof)], Plat., Isoc., Arist.; [ἀμφισβήτημα, ατος, τό, Plat.; (from example or precedent), παράδειγμα, ατος, τό, Thuc., Arist.]

An additional argument, ἐπεξέλεγχος, ὁ, Plat., Arist.

A using any probable argument, πῐθᾰνολογία, ἡ, Plat.

Argument, *Argumentation* } (i. e., the faculty of arguing), διᾰλεξις, εως, ἡ, Ar., Plat.; [ἀμφισβητητικόν, τό, Plat.; παραμυθία, ἡ, Plat.]

[*Admitting of argument* (i. e., debatable), ἀμφισβητήσιμος, ον, Plat.]

ARGUMENTATIVE, ἐνθυμημᾰτῐκός, Arist.

ARGUS, AN, πᾰνόπτης, ου, ὁ, Eur.

ARID, ξηρός, ά, όν, Æsch., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* DRY.

ARIDITY, ξηρότης, ητος, ἡ, Thuc., Xen., Plat. *Vid.* DRYNESS.

ARIES (a sign of the Zodiac), κρῑός, ὁ, Arat.

ARIGHT, ὀρθῶς, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem. *Vid.* RIGHTLY.

ARISE, TO, ἀνορούω, Hom.; ὄρνυμαι, mid. fut. ὀροῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ὠρόμην, usu. by sync. ὤρμην, imper. ὄρσο and ὄρσεο, perf. 2 ὄρωρα, pluperf. in 3d sing. ὀρώρει, ὠρώρει, and ὤρορε, also a reduplicated pres. pass. in intrans. sense ὀρώρομαι, Hom.; ἀνόρνῡμαι, Hom.; ἀνίστᾰμαι, pass. c. aor. 2, and perf. and pluperf. act., Hom., Æsch., Soph., Eur., Thuc.,

Dem.; ἐπᾰνίσταμαι, Hom.; 'ἀνήνοθε, 3d sing. perf. from an unknown pres., Hom. *Vid.* To RISE.

To arise (as a bruise does), 'ἀνᾰτρέχω, aor. 2 -έδρᾰμον, fut. -δρᾰμοῦμαι, Hom.; [*from* (the back) *by* a blow, ἐξυπανίσταμαι c. aor. 2 act., c. ὑπό, c. gen., Hom.]

To arise (as events do), τέλλομαι, pass., Pind.; (as a gad-fly does), Ap. Rh.

To arise (as misfortunes), 'ἀνᾰβλαστᾰνω, future -βλαστήσω, perf. -εβλάστηκα, pluperf. -εβεβλαστήκειν, aor. 2 -έβλάστον, Hdt.

To arise (as tears, laughter, etc.), 'ᾰπαντάω, Æsch., Eur.

To arise (as a report), ἐμπῑπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Ar., Plat.

To arise (as a question), πᾰρᾰπίπτω, Plat.

[*To arise* (out of the sea), ἀνέχω, Hom.; (of the sun), and in form ἀνίσχω, Hdt., Æsch.; (also of events), Hdt.]

[*To make* or *cause one to arise*, ἐξανίστημι, Soph.; *from*, ἐκ, or c. gen., Eur.]

[*To arise and depart from* a place, ἐξανίσταμαι, c. perf., plqperf., aor. 2 act., c. gen., Pind., Eur., etc.]

To arise (as a sound), 'ὑποτέλλομαι, mid., Ap. Rh.

[*Arise!* (as exhortation) ἄνα, Hom.; ὄρνυθι, ὄρνυτε, Hom.]

ARISTOCRACY, 'ἀριστοκρᾰτία, ἡ, Thuc., Plat.

[*Aristocracy of wealth*, πλουτοκρατία, ἡ, Xen.]

ARISTOCRATIC, 'ἀριστοκρᾰτῐκός, ή, όν, Plat., Arist.

To have an aristocratic form of government, 'ἀριστοκρᾰτέομαι, pass. c. fut. 1 mid., Plat.

ARITHMETIC, 'ἀρῐθμός, ὁ, Æsch.; λογισμός, ὁ, usu. in pl., Xen.; ἡ ἀριθμητική, Plat.; ἡ λογιστῐκή, Plat.

Skillful in arithmetic, 'ἀρῐθμητικός, ή, όν, Plat.; λογιστικός, ή, όν, Xen.

ARITHMETICIAN, AN, 'ἀρῐθμητής, οῦ, ὁ, Plat.

[ARK, λάρναξ, ἡ, Simon.; (Noah's), κιβωτός, ἡ, LXX.; *the ark of the covenant*, ἡ κιβωτὸς τοῦ μαρτυρίου, Id.]

ARM, AN, βρᾰχίων, ονος, ὁ, Hom., Æschyl., Soph., Eur., Xen., Dem.; πῆχυς, εως, ὁ, Hom., Eur., Xen., Plat.; ἀγκᾰλίς, ίδος, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ἀγκοίνη, ἡ, only in pl., Hom., Ap. Rh.; ἀγκών, ῶνος, ὁ (esp. the bent arm), Hom., Pind., Soph.; ὠλένη, ἡ, Æsch., Soph., Eur., Ar.; ἀγκᾰλη, ἡ, Æsch., Eur., Hdt.; 'ἀγοστός, Theoc., Ap. Rh.; χείρ, gen. χειρός, and poet. χερός, ἡ, etc., Hdt. [*Vid.* SYN. 134.]

With long arms (as crabs), χειροτένων, οντος, h.

With white arms, λευκώλενος, ον, Hom., Pind.; λευκόπηχυς, εως, Eur.

With beautiful arms, εὐώλενος, ον, Pind., Eur.; εὔπηχυς, υ, Eur.; καλλίπηχυς, υ, Eur.

With rosy arms, ῥοδόπηχυς, υ, Hes., h., Sapph., Theoc.

Resting on the arm, ἐπωλένιος, ον, h.

Under the arm, 'ὑπωλένιος, ον, and α, ον, Theoc.

In the arms, adv., ἀγκάς, Hom., Ap. Rh.; ἄγκᾰθεν, and also (from between the bent arms), Æsch.

To lift, or *take*, or *carry in one's arms*, ἀγκάζομαι, mid., Hom.; ἀγκᾰλίζομαι, Sim. Amorg., Mel; περῐπηχύνομαι, mid., Call.; προσπηχύνομαι, mid., Call.

To put under one's arm, διᾰμασχᾰλίζω, Ar.

[*To place in the arms of* (e. g., a child), ἐν χερσὶν τίθημι, c. gen., Hom.]

[*Under the arm* (e. g., of a concealed weapon), ὑπὸ μάλης, Xen., Plat., Ar.; *to carry under one's arm*, ὑπὸ μάλης ἔχω, Xen., Plat.]

[*Round* or *on the arm*, περιβραχῑόνιος, Xen. (in neut. as subst.), Plut.; in Hom. and classic auth. in genl. by prep. c. cas.]

[*To fall in the arms of victory*, νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πίτνω, Pind.]

An arm of the sea, κόλπος, ὁ, Hom., Æsch., Hdt., Xen., etc.

[*The arms* (of a polypus), πλεκτάναι, αἱ, Hipp.]

ARM, TO, act., θωρήσσω, Hom.; ὁπλίζω, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., etc.; φράσσω, fut. -ξω, Æsch., Soph., Eur.; ἐξοπλίζω, Æschyl., Eur., Hdt., Xen., Plat.; καθοπλίζω, Soph., Xen., Isoc., Æschin.; στολίζω, Eur.; θωρᾰκίζω, Xen.; κᾰτᾰθωρᾰκίζω, Xen.

To arm one's self, θωρήσσομαι, mid. and pass., Hom., Ar.; [ὁπλίζομαι, mid., Hom., Hdt., etc.;] ζώννῠμαι, mid. and pass., Hom.; κορύσσομαι, mid. and pass., perf. pass. κεκόρυθμαι, Hom., Eur.; ἐπῐθωρᾱκίζομαι, mid. and pass., Xen.

To arm one's self against, ἀνθοπλίζομαι, mid. and pass., sine cas., or c. dat., Xen.; ἐπῐθωρήσσομαι, mid. and pass., c. dat., Ap. Rh., and the mid. and pass. of most of the words given in act.

To arm one's self secretly, 'ὑποθωρήσσομαι, Hom.

[*To arm* (themselves) *on both sides*, ἀντιπαρασκευάζομαι, Thuc.]

To be armed, σάττομαι, only in 3 pl. pluperf. pass. ἐσεσᾰχᾰτο, Hdt.; [ἐν ὅπλοις εἰμί, Hdt., Xen.]

One must arm, ὁπλιστέον, Xen.

ARMED (wearing brazen armor, etc.), χαλκοκορυστής, οῦ, ὁ, Hom.; χαλκοχῐτων, ωνος, Hom.; χαλκεοθώραξ, ᾱκος, h.; χαλκοχάρμης, ου, Pind.; χαλκεντής, έος, Pind. (*vid.* BRASS); σῐδηροχάρμης, ου, Pind.; χαλκεοτευχής, έος, Eur.; χαλκοάρης, εος, Pind.; χαλκέοπλος, ον, Eur.; τευχεσφόρος, ον, Æsch., Eur.; τευχηστήρ, ῆρος, Æsch.; τευχηστής, οῦ, Æsch.; τευχοφόρος, Eur.; ὁπλίτης, ου, ὁ, Eur.; χαλκοπληθής, ές, Eur.; χαλκοθώραξ, ᾱκος, Soph.; 'ὑπασπῐδιος, ον, Eur. (The above almost exclusively poetic.)

More usual, ἐνόπλιος, ον, Pind., Xen., Plat., Call.; ἔνοπλος, ον, Soph., Eur., and late prose; ὁπλοφόρος, ον, Eur., Xen.; ἐντεθωρᾱκισμένος, η, ον, Xen.; [ἐν ὅπλοις ὤν (i. e., in or under arms), Hdt., Xen., Dem., etc.]

With golden armor, χρῡσοτεύχης, εος, Eur.

Well armed, εὔοπλος, ον, Eur., Ar., Xen.

Wholly armed [*armed to the teeth*], πᾰνοπλος, ον, Æsch., Eur.

Wearing the same or *similar armor*, ὁμόσκευος, ον, Thuc.

Glittering with arms, κᾰτᾰχαλκος, ον, Eur.

An armed man (esp. in heavy armor), ὁπλῑτης, ου, ὁ, Omn. Att.; ὅπλων ἐπιστᾰτης, ὁ, Æsch.

A man wholly armed, πᾰνοπλίτης, ου, ὁ, Tyrt.

A race of armed men, ὁπλίτης δρόμος, ὁ, Pind.

Armed to run in such a race, χάλκασπις, ιδος, Pind. *Vid.* SHIELD, SPEAR, etc.

Light armed, ψῑλός, ή, όν, Ar., Omn. Att. prose; 'ἄνοπλος, ον (*i. e.*, without heavy armor), Hdt.

A light-armed soldier, γυμνής, ῆτος, ὁ, Eur., Hdt., Xen.; γυμνήτης, ου, ὁ, Xen.; λῐθοβόλος, Thuc., Plat.

Lightly armed, εὐστᾰλής, έος, Thucyd., Xen.

Belonging to a light-armed soldier, γυμνητῐκός, ή, όν, Xen.

The light-armed force, γυμνητία, ἡ, Thuc.

Not armed at all, unarmed, γυμνός, ή, όν, Hom.; ψῑλός, ή, όν, Soph.; 'ἄνοπλος, ον, Plat.

The parts of the body unprotected by armor, τὰ ἄοπλα, Xen.

Heavy-armed, ὁπλῑτης, ου, usu. as subst., ὁ, Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ὁπλῑτοπᾰλης, ου, ὁ, Æsch.; ὁπλομᾰχος, ὁ, Xen.; ὁπλομᾰχης, ου, ὁ, Plat.:—*The heavy-armed force*, τὰ ὅπλα, Soph., Xen.; τὸ ὁπλῑτικόν, Thuc., Xen.:—*Belonging to the heavy-armed soldiers*, ὁπλῑτικός, ή, όν, Thuc., Xen., Plat.

[*Conveying* or *transporting the heavy-armed force* (of galleys), ὁπλῑτᾰγωγός, όν, Thuc.]

To be a heavy-armed soldier, ὁπλῑτεύω, Thuc., Xen.

A battle fought by the heavy-armed troops, ὁπλῑτεία, ἡ, Plat.

[ARMFUL, ἄγκαλος, ὁ, h.; ἀγκαλίς, ίδος, ἡ, Plut.]

ARMISTICE, AN, σπονδή, ἡ, in pl., Omn.; 'ἀνᾰκωχή, ἡ, Thuc.; διᾰκωχή, ἡ, Thucyd.; διαλλᾰγή, ἡ, Eur., Hdt., Isoc.; ἐκεχειρία, ἡ, Thucyd.; 'ἀνοχαί, αἱ, Thuc., Xen.

An armistice for a fixed period (renewable), ἐπισπονδή, in pl., Thuc.

Under the conditions of an armistice, 'ὑπόσπονδος, ον, Thuc., Xen.

Without an armistice, ἄσπονδος, ον, Thuc.

To make an armistice, σπονδὰς τέμνω, Eur.; σπονδὰς ποιέομαι (mid.), Ar., Hdt.; c. acc. of conditions, Thuc.

[ARMLET (*vid.* BRACELET):—(a piece of armor for the arm), περιβραχῑόνιον, τό, usu. in pl., Xen.]

ARMOR, ARMS, ἔντεα, τά, Hom.; ὅπλα, τά, Omn.; τεύχεα, τά, Hom., Hes., Soph., Eur.; σάγη, ἡ, Æsch., Soph., Eur.; ὅπλισμα, ᾰτος, τό, Eur., Plat.; σίδηρος, ὁ, Thuc.; ὅπλῐσις, εως, ἡ, Plat., Xen.; πρόβλημα, ᾰτος, τό, esp. in pl., Xen.; ὁπλίτης (gen. ου) κόσμος, Xen. [*Vid.* SYN. 342.]

Body armor, 'ὑπᾰσπῐδιος (ου) κόσμος, ὁ, Soph.

Entire armor, παντευχία, ἡ, Æsch., Eur.; πανσᾰγία (only in dat. sing. as adv.), Soph.; πᾰνοπλία, ἡ, Ar., Hdt., Thuc., Isoc., Æschin.

[*In full armor*, ἐν ὅπλοις, Plat.; πανοπλίᾳ, Hdt., Plat., etc.; (as adj.), πάνοπλος, ον (p.), Trag.]

Armor for the arms, περῐβρᾰχῑόνιον, τό, usu. in pl., Xen.

Good armor, being well armed, εὐοπλία, ἡ, Xen.

To wear armor, [*to bear arms*,] ὁπλοφορέω, Xen.; σῐδηροφορέω, Thuc.

To fight in armor, ὁπλομᾰχέω, Isoc.

An arming, ὁπλισμός, ὁ, Æsch.; ὅπλῐσις, εως, ἡ, Ar., Thucyd.; καθόπλῐσις, εως, ἡ, Xen.

A getting under arms, ἐξόπλῐσις, εως, ἡ, Xen.

A being under arms, ἐξοπλῑσία, ἡ, Xen.

[*To practice* or *learn the use of arms*, ὁπλομαχέω, Isoc.]

[*To gird on one's armor*, χαλκὸν ζώννυμαι, Hom.]

[*To be in, under arms*, ἐν ὅπλοις εἰμί, Hdt., Xen., etc.; *to pass the night under arms*, νυκτερεύω ἐν τοῖς ὅπλοις, Xen.]

[*To put on* (one's) *armor*, τεύχεα, ἔντεα δύνω, Hom.; *to put off* (one's) *armor*, τεύχεα ἐκδύνομαι (or -δύομαι), Hom.; *to lay down* (one's) *arms on the ground*, τεύχεα κατατίθεμαι ἐν γαίῃ, Hom.]

[*To lay down* (one's) *arms*, κατατίθεμαι τὰ ὅπλα, Dem.? *to throw away* (one's) *arms*, ῥίπτω τὰ ὅπλα, Xen.]

[*Cessation of arms. Vid.* Armistice.]

The art of making or *forging arms*, ἡ ὁπλοποιΐκή, Plat.

Throwing away one's arms, ῥίψοπλος, ον, Æsch.

[*The place of arms* (for the heavy-armed), τὰ ὅπλα, Xen.]

An armor-bearer, ὑπασπιστής, οῦ, ὁ, Eur., Hdt., Xen.; [ὀπάων, ονος, ὁ (p.), Hom.]

To be an armor-bearer, ὑπασπίζω, c. dat. pers., Pind., Eur.

[Armorer (one who makes arms), θωρακοποιός, ὁ, Xen.; ὁπλοποιός, ὁ, only in Poll.;—(who has charge of the arms), ὁπλοφύλαξ, ὁ (late), Ath.; *the business of an armorer*, ἡ ὁπλοποιΐκή, Plat.]

Armory, an, σκευοθήκη, ἡ, Æsch., Æschin.; [later, ὁπλοθήκη, ἡ, Plut.; ὁπλοφυλάκιον, τό, Strab.]

Armpit, μασχάλη, ἡ, h., Æsch., Ar., Cratin., Xen., Lys.; μασχᾰλίς, ίδος, ἡ, Theoph., Ctes.; μάλη, only in phrase, ὑπὸ μάλης, Ar., Plat., Xen.

Army, an, στρᾰτός, ὁ, Omn.; φάλαγξ, αγγος, ἡ, Hom., Hes., Xen.; στόλος, ὁ, Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; στρᾰτευμα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thucyd., Xen.; στρᾰτιά, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; στρᾰτόπεδον, τό, Soph., Eur., Thuc., Xen.; ποιμᾰνόριον, τό, Æschyl.; ὅπλισμα, ᾰτος, τό, Eur.; τᾱγή, ἡ, Ar.; στρᾰτηλᾰσία, ἡ, Hdt. [*Vid.* Syn. 374.]

With the whole army, πανσῦδίη, Hom.; πανσῦδει, Thuc.; πανστρᾰτίᾳ, Hdt., Thuc., Lys.

Collecting their whole army, πανστρατίας γενομένης, Thuc.

With a large army, πολῠχείρ, Æschyl.

Aromatic, θυώδης, ες, Hom., h., Theoc.:—[*Aromatics*, ἀρώματα, τά, Xen.]

Around, ἀμφί [(in all relations)], c. gen., c. dat., c. acc., Omn.; περί, c. gen., c. dat., c. acc., Omn. poet., but only c. dat., c. acc., Omn. prose; ἀμφίς, adv., and c. gen., Hom., Pind.; περίξ, adv., also as prep. c. acc., and rar. c. gen., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat. (*Vid.* About.)—[Often expd. by ἀμφί or περί in compos., *e. g.*, περιάγω, *to lead around*, etc.]

[*To be around* a thing, περίειμι, c. dat., Thuc.; *things around us*, ταῦτα, Plat.; *those around* (one, his suite, followers, etc.), οἱ ἀμφί, περί τινα, Hom., Hdt., Xen., Oratt., etc.]

Arouse, to, ὄρνῦμι, only in imper. ὄρνῦθι, imperf. ὤρνυον, fut. ὄρσω, aor. 1 ὦρσα, imperf. mid. and pass. ὠρνύμην, fut. ὀροῦμαι, aor. 2 mid. ὠρόμην, 3d sing. usu. by sync. ὦρτο, imper. ὄρσο and ὄρσεο, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur.; [*to arouse one's self*, c. perf. 2 ὄρωρα, Hom.;] ἐρεθίζω, Homer, Æsch., Soph., Eur., Hdt.; ἐρέθω, only pres., Hom., Ap. Rh., and imperf., Mosch.; ἀνεγείρω, Hom., Pind., Eur., Ar.; κῑνέω, Æsch., Soph.; ἐκκῑνέω, Soph., Xen. *Vid.* To rouse, To excite.

[*To arouse one to*, παρακαλέω τινὰ εἰς, Eur., etc.]

[*Arouse thee, ye*, ὄρνυθι, ὄρνυτε, Hom.]

[Aroused (*vid.* Excited); *to be aroused*, παρακινέομαι, *at, on account of a thing*, ἐπί, c. dat., Xen.]

Aroynt, ἔρρε, Soph., Ar., Ap. Rh.; ἄπᾰγε, Ar.

Arraign, to, αἰτιάομαι, mid., c. acc. pers. and gen. rei, also c. acc. rei if neut. pron. (*e. g.*, ταῦτα, etc.), also c. acc. pers. and infin., or conj. ὅτι, ὡς, etc., or c. acc. pers. and prep., or c. acc. rei, κατά τινος, Hom., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Antipho. *Vid.* To accuse.

Arraignment, αἰτία, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* Accusation.

Arrange, to, κρίνω, Hom.; ἀρτύνω, imperf. ἤρτυνον, aor. 1 ἤρτῡνα, Hom.; ἤρτῡσα, Hdt., aor. 1 pass. ἠρτύνθην, Hom., Hdt.; κοσμέω, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.; ἀποκοσμέω, Hom.; ἐγκοσμέω, Hom.; διᾰκοσμέω, Hom., Hdt., Thuc.; τῐθεμαι, mid., aor. 1 ἐθηκάμην, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; εὖπρήσσω, for εὐπράσσω, Hom.; διέπω, only pres. and imperf., Hom., Pind., Æsch., Hdt.; κοιρᾰνέω, Pind.; διαστοιχίζομαι, mid., Æsch.; τάσσω, Hdt., Omn. Att.; διᾰτάσσω, Hes., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; πεσσονομέω, Æsch.; ῥῠθμίζω, Soph., Xen., Plat.; στοιχίζω, Æsch., Xen.; διᾰτίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, etc., aor. 1 pass. -ετέθην, Eur., Hdt., Thucyd., Xen., Plat.; καθίστημι, aor. 2, perf., pluperf. act. not used in act. sense, Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc.; κᾰταρτύω, Soph.; κᾰταστέλλω, Eur.; κᾰτευτρεπίζω, Ar., Xen.; σῠνίστημι, Isoc.; συντάσσω, Plat., Xen.; σχημᾰτίζω, Plat., Xen.; συγκᾰθίστημι, Thuc.; σῠναρμόζω, Plat.; ἀνᾰβάλλομαι, mid., *e. g.*, *one's dress*, c. acc., Ar., Plat.; διευκρῑνέω, Xen.; διᾰθεσμοθετέω, Plat.; κᾰτᾰτάσσω, Xen.; κᾰταρτίζω, generally, and also *to arrange a quarrel*, Hdt.; κᾰτᾰχωρίζω, Xen.; συνδιαρθρόω, Arist.

To arrange or *agree* (to do any thing, etc.), συντίθεμαι, mid., Xen. *Vid.* To agree.

To arrange carefully, ἀκρῑβόω, Ar.

To take part in arranging, σῠνᾰλέγω, Pind.

To arrange at the same time, συνδιᾰκοσμέω, Plat.

One must arrange, τακτέον, Plat.

Well arranged, κοσμητός, Hom.; εὐθήμων, ονος, Ap. Rh., Arist.

Arranged or *agreed upon beforehand*, προειρημένος, η, ον, Thuc.

Arrangement, Arranging, } θέσις, εως, ἡ, Pind., Plat.; ἁρμονία, ἡ, Æsch.; διᾰθεσις, εως, ἡ, Plat.; τάξις, εως, ἡ, Xenoph., Plat., Dem.; also, *an arrangement with a man's creditors*, Dem.; διᾰταξις, εως, ἡ, Plat., Dem.; σύνταξις, εως, ἡ, Plat., Dem.; κόσμησις, εως, ἡ, Plat.; διᾰκόσμησις, εως, ἡ, Plat.; διόρθωσις, εως, ἡ, Plat.; σύνταγμα, ᾰτος, τό, Arist.; διᾰκοσμος, ὁ, Arist.; [(compact, mutual agreement), συνθεσία, ἡ, Hom.]

Good arrangement, εὐθημοσῡνη, ἡ, Hes., Xen.; εὐαρμοστία, in pl., Isoc.

[*By arrangement* (of set purpose), ἐκ παρασκευῆς, Lys.]

Arranger, an, κοσμητήρ, ῆρος, ὁ, Epigr. ap. Æschin.; κοσμητής, οῦ, ὁ, Epigr. ap. Æschin.; διᾰθετήρ, ῆρος, ὁ, Plat.; διᾰθέτης, ου, ὁ, Hdt.

Arrant, ὅλος, e. g., *an arrant imposture*, πλάσμα ὅλον, etc., Xen., Plat., Dem.; [also expd. by superl. adj., dupl. superl., or by πᾶς in compos., *e. g.*, *an arrant thief*, κλεπτίστατος, Ar., Eupol.; *an arrant scoundrel*, παγκάκιστος, Soph., Eur.; *to talk arrant nonsense*, ἀμετροεπὴς κολῳάω, Hom.; πολλὴν φλυαρίαν φλυαρέω, Plat.]

[Arras, τάπης, ητος, ὁ, Hom., etc.; later also ταπίς, ίδος, ἡ, Xen.]

Array, to (an army, etc.), διέπω, only in pres. and imperf. act., Hom., Pind., Æsch.; στέλλω, Hom., Hdt., Æsch.; κορύσσω, fut. -ξω, aor. 1 mid. ἐκορυσσάμην, perf. κεκόρυθμαι (but seldom used in this sense, except in pres. and imperf. act.), Hom., Hes., Pind., Eur.; κοσμέω, Hom., Eur., Hdt., Xen.; ἵστημι (aor. 2 and perf. and pluperf. act. not used in active sense), Hom., Xen.; ἀμφιέπω and ἀμφέπω, only pres. and imperf. act., Hom., Pind.; διᾰκοσμέω, Hom., Thucyd., Xen.; τάσσω, Hdt., Omn. Att.; τᾱγεύω, Æsch.; λοχίζω, Hdt.; διᾰτάσσω, Ar., Hdt., Thuc., Xen.; ἐκτάσσω, Xen.; κᾰτᾰτάσσω, Xen.; ἐνδιᾰτάσσω, Hdt.; πᾰρᾰτάσσω, Hdt., Thuc., Xen.

To array against, ἐντάσσω, c. dat., Eur.; ἀντῐτάσσω, c. dat., Æschyl., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀντῐκᾰθίστημι, Thuc., Xen.; ἀντῐπᾰρᾰτάσσω, Thuc., Xen., Æschin.

To array a fleet against, ἀντᾰνᾰγω simply, or ἀντ. ταῖς ναυσί, Thuc.

To array together with, alongside of, συντάσσω, Hdt., Thuc., Xen.; συγκᾰτᾰτάσσω, Xen.

To array behind as a reserve, ἐπῐτάσσω, and in mid., c. dat., *e. g.*, ἐπιτάσσομαι λόχους τῇ φάλαγγι, Hdt., Thucyd., Xen.

To array one's self in, στέλλομαι, mid. c. acc. vestis, Eur. *Vid.* To put on, dress, etc.

To be arrayed, ταξιόομαι, Pind.; διᾰτάσσομαι, in mid., esp. in aor. 1, Ar., Xen.; ἐντάσσομαι, mid., Xen.

[*To be arrayed against*, ἀντιπαρατάσσομαι, Thuc.]

To be arrayed by the side of, πᾰρᾰτάσσομαι, in mid., esp. in aor. 1, Thuc., Dem.; συμπᾰρᾰτάσσομαι, mid. c. prep., Xen., Dem., Lycurg.

I array myself on his side, τάσσω ἐμαυτὸν πρός, c. acc., Dinarch.

Array, an, στῖχός, τῆς, only in gen. sing., and nom. and acc. pl., Hom., Hes., Æsch., Eur.; στῖχός, ὁ, Æsch., Xen.; τάξις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Hdt.; σύνταξις, εως, ἡ, Thuc., Xen.; πᾰρᾰταξις, εως, ἡ [(a putting or disposing in array)], Thuc., Xen., Isoc., Dem.; σύνταγμα, ᾰτος, τό, Xen.; παντευχία πολέμιος, Eur.

The array of both parties prepared for battle, ἀντῐταξις, εως, ἡ, Thuc.; τὸ ἀντῐπᾰρᾰταχθέν, Thuc.

In battle array, πᾰρᾰτεταγμένως, Plat.; [ἐκ παρατάξεως, Thuc., etc.; ἀπὸ τοῦ ἀντιπαρατυχθέντος, Thuc.]

Arrears, ἔλλειμμα, ατος, τό, Dem.; [*arrears of pay*, προσοφειλόμενος μισθός, ὁ, Thuc.]

A being in arrear, ἔκδεια, ἡ, Thuc.

[*He was in arrears*, ἐπωφείλησε, Thuc.]

Arrest, σύλληψις, εως, ἡ, Thuc., Æschin.; ἀπᾰγωγή, ἡ, Lys., Dem.

ARREST, TO, συλλαμβάνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Antipho; ἐπῐλαμβάνομαι, mid., Dem., Lys.; ἄγω, Plat.; ἀπάγω, Plat., Dem. *Vid.* TO STOP.

[*To arrest in the very act*, ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνω, συλλαμβάνω, Dem., etc. *Vid. in the* ACT.

ARRIVAL, ἐπείσοδος, ἡ, Soph.: ἷξις, εως, ἡ, Eur.; ἄφιξις, ἡ, Hdt., Plat., Dem.; κάτηλῠσία, ἡ, Ap. Rh.; [παρουσία, ἡ, Thuc.; *at a place*, εἰς τόπον, Diod.]

ARRIVE, TO, ἀνύω and ἀνύτω, fut. -ύσω, c. acc., or c. prep., Hom., Soph., Eur.; ἀπᾰνύω, c. adv. loci, Hom.; ἱκάνω, only pres. and imperf., c. acc., or c. prep., or c. adv. loci, Hom., Æschyl., Soph., Eur.; ἵκω, only pres., and imperf. and aor. 2 ἷξον, Hom., Pind.; ἱκνέομαι, fut. ἵξομαι, aor. 2 ἱκόμην, ἵκου, etc., perf. ἷγμαι, pluperf. ἵγμην, usu. c. acc., also c. prep., Omn. poet.; εἰσᾰφῐκάνω, Hom., Hes., Ap. Rh.; εἰσᾰφῐκνέομαι, Hom., Soph., Ap. Rh.; ἀφῐκάνω, c. acc., or prep., Hom.; ἀφῐκνέομαι, usu. c. acc. sine prep. in poetry, usu. c. prep. in prose, Omn.; ἐξικνέομαι, Homer, Pindar, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, sync. -ῆλθον, etc., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπῐβαίνω, fut. -βήσομαι (fut. act. and aor. 1 not used in intrans. sense), aor. 2 -έβην, part. -βάς, perf. -βέβηκα (often in many poets sync., 1st pl. -βέβᾰμεν, 3d pl. -βεβᾶσι, part. -βεβώς, ῶσα, ῶτος, etc.), c. gen. or c. ἐπί and gen., Hom., Sophocl.; ἐπιβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, etc., Hom.; μεθέπω, in pres., Hom.; κῐχάνω, only in indic., opt. κῐχείην, subj. κῐχείω, part. κῐχείς, imperf. ἐκίχην, 2d sing. -εις, fut. κῐχήσομαι, aor. 2 ἔκῐχον, aor. 1 mid. ἐκιχησάμην, c. acc., Hom. Pind., Archil., Sophocl., Eur., once c. gen., Soph.; κιγχάνω, only pres. and imperf., Æsch., Soph., Eur.; προσκῠρέω, aor. 1 προσέκυρσα, c. dat., Hes.; διέρχομαι, c. acc. or prep., Pind., Thucyd., Xen.; εἰσβάλλω, c. acc., Eur.; ἐξάνύω, Hdt.; πᾰρᾰγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην [(*at a place*, εἰς, c. acc., Hdt., etc.)], Theogn., Hdt., Thucyd.; πᾰρειμι (-εῖναι), c. prep. [εἰς, ἐπί, etc., c. acc.], and c. acc. sine prep., Eur., Thuc., Xen., etc.; περάω, fut. ἄσω, c. prep., Theogn., Æsch., Soph., Eur.; πᾰρέρχομαι [εἰς, c. acc., Hdt.], Eur., Xen.; προσῐκνέομαι, c. gen., or c. ἐπί, Æschyl.; προσᾰφῐκνέομαι, Thuc.; κᾰτᾰνύω, c. prep., Hdt., Xen.; μετᾰκῐᾰθω, only pres. and imperf., c. acc., Ap. Rh.

To arrive at (i. e., obtain), ἄπειμι (-ιέναι), part. -ιών, c. ἐπί and acc., Xen.

To be arrived, ἥκω, only pres., imperf., and fut., Omn.; προσήκω, Æschyl., Soph., Eur.

To arrive first, προῦφῐκνέομαι, Thuc.

They having arrived at the time of life to do so and so, ἧκον βίου αὐτοῖς, c. infin., Eur.

ARROGANCE, ἀτασθᾰλία, ἡ, Hom., Hes., Sim.; ὑπεροπλία, ἡ, Hom.; ὑπερτερία, ἡ, Theogn.; αὐθᾰδία, ἡ, Æsch., Soph., Eur.; αὐθάδεια, ἡ, Plat., Isoc., Dem.; αὐθάδισμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ὑπερηφᾰνία, ἡ, Plat., Xen., Dem., Æschin.; ὑπεροψία, ἡ, Lys.; ἀλαζόνεια, ἡ, Xen.; [μεγαλαυχία, ἡ, Plat.; μεγαλοφροσύνη, ἡ, Hdt.; πλεονεξία, ἡ, Hdt.;] ὑπερηνορέη, ἡ, Ap. Rh.; φρύαγμα, ᾰτος, τό, Mel.

ARROGANT, ἀγήνωρ, ορος, Hom., Hes., Æsch.; ἀτάσθᾰλος, ον, Hom., Hes., Hdt., Æschin.; ὑπερηνορέων, ουσα, ον, Hom., Ap. Rh.; ὑπερφίᾰλος, ον, Hom., Pind., Ap. Rh.; ὑπέροπλος, ον (in Hom. only of deeds or words) (superlat. ὑπεροπλήεστατος, Ap. Rh.), Hom., Hes., Pind., Ap. Rh.; ὑπερήνωρ, ορος, Hes., Eur.; ὑπέρθῡμος, ον, Hes.; ὑπερήφᾰνος, ον, Hes., Pind., Æsch., Xenoph., Dem.; ἀγέρωχος, ον, Archil., Alcæ.; ὑπέρκοπος, ον, Æsch., Soph.; ὑπέραυχος, ον, Æsch., Xen.; αὐθᾰδόστομος, Ar.; σεμνός, Soph.; ἀλάζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Plat., Hdt.; ὑπερόπτης, ου, Sophocl., Theoc.; [πλεονέκτης (as adj., esp. of words) λόγος, Hdt.]

ARROGANT, TO BE, ὑπερηφᾰνέω, no fut. or perf., Hom.; ἀτασθάλλω, no future, etc., Homer; ὑπεραυχέω, Thuc.; ἀνᾰφῡσάομαι, pass., Xen.; φρυάσσομαι, mid., Mel.

ARROGANTLY, ὑπερφιάλως, Hom.; ὑπερκόπως, Æschyl.; ὑπερηφάνως, Plat., Isoc.; ὑπέροπτα, Soph.; μεγᾰλοφρόνως, Xen., Plat.

ARROGATE, TO, οἰκειόομαι, mid., Hdt.

ARROW, AN, δόναξ, ᾰκος, ὁ [(prop. reed-shaft)], Hom.; κῆλον, τό, Hom., Hes.; ἰός, ὁ, pl. τὰ ἰά, Hom., Soph., Eur.; βέλος, τό [(genl. term, *missile*)], Hom., Æschyl., Soph., Eur., Anac., Hdt., Thuc., Xen., etc.; ὀϊστός (οἰστός, Att.), ὁ, Homer, Hes., Pind., Eur., Thuc., Plat., Ap. Rh.; τόξευμα, ᾰτος, τό, Pind., Eur., Hdt., Xen.; πτέρωμα, ᾰτος, τό, Æschyl.; ἄτρακτος, ὁ καὶ ἡ, Æschyl., Soph., Eur., Thucyd.; τόξον, in pl., Soph., Eur.; γλῠφίδες, αἱ, Eur.; πτηνὸς ἀργηστὴς ὄφις, Æsch.; ἔγχος πτερωτόν, Eur. [*Vid.* SYN. 120.]

To have one's arrow in the string ready to shoot, ἐπῐβέβλημαι and ἐπιβέβλημαι ἐπὶ τῇ νευρᾷ, Xen.

With golden arrow, χρῡσηλᾰκάτος, ον, Hom., Pind., Soph.

Rejoicing in arrows, fem. ἰοχέαιρα, ἡ, Hom.

Holding arrows, ἰοδόκος, ον, Hom.; ὀϊστοδέγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

[*To discharge an arrow*, ὀϊστεύω, Hom. *Vid.* TO SHOOT.]

[*Arrow-head*, σίδηρος, ὁ, Homer; τοξουλκὸς αἰχμή, ἡ, Æsch.; *to draw the arrow-head to the bow* (in making ready to shoot), τόξῳ σίδηρον πελάζω, Hom.]

[*Arrow-notch*, γλυφίδες, αἱ, Hom.]

ARSENAL, AN [*vid.* ARMORY:—(naval)], ἐπίστιον, τό, Hom.; ἐπίνειον, τό, Hdt., Thuc.; νεώριον, τό, Eur., Ar., Thuc., Lys. *Vid.* DOCK.

ARSENIC, ἀρσενῐκόν, τό [(yellow sulphuret of ar.), Galen; σανδαράκη, ἡ (red sulphuret of ar.), Arist.]

[ARSIS, ἄρσις, ἡ, Gramm.]

ART, τέχνη, ἡ, Omn.; πᾰλᾰμη, ἡ, Pind., Æsch., Soph., Ar.; τέχνιον, τό, Plat.; τεχνύδριον, τό, Plat.

According to rules of art, τεχνῐκῶς, Isoc., Plat.

To be done by rules of art, ἔντεχνος, ον, Plat., Arist.

Mother of all arts, μουσομήτωρ, ορος, Æsch.

Useful in all arts, πάντεχνος, ον, Æsch.

Famous for art, κλῠτοτέχνης, ου, Hom.; κλῠτοεργός, όν, Hom.

Making gain of art, τεχνοπωλῐκός, Plat.

Skillful in many arts, πολῠτέχνης, ου, Sol.

Practicing the same art, ὁμότεχνος, ον, Hdt., Plat., Dem.

Fond of art, φῐλότεχνος, ον, Plat.

Fondness for art, φῐλοτεχνία, ἡ, Plat.

Writing on art, τεχνόγρᾰφος, ὁ, ἡ, Arist.

To make by art, τεχνάω, Hom.

To practice an art, φῐλοτεχνέω, Plat.

[*Arts* (in bad sgnf.), μηχαναί, αἱ, Hes., Att. *Vid.* ARTIFICE, TRICK.]

ARTERY, AN, ἀρτηρία, ἡ, Aretæ.

ARTFUL, κερδᾰλέος, Hom.; κερδᾰλεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀγκῠλομήτης, ου, Hom., Hes.; δολόεις, Hom., Eur.; δολοφρονέων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Hom.; δολομήτης, ου, Hom.; δολόμητις, gen. ιος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch.; δόλιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Trag., Ar., Xen.; αἱμῠλος, η, ον, and ος, ον, Hes., Pind., Æsch.; αἱμῠλιος, ον, Hom.; αἱμῠλομήτης, h.; δολομήδης, εος, Sim.; δολοπλόκος, ον, Sapph.; δολοφρᾰδής, έος, h., Pind.; δολομήχᾰνος, ον, Sim.; δολερός, Soph., Hdt., Xen.; δολιόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; δολιόφρων, Æsch., Eur.; δολιόμητις, Æsch.; δολόμῡθος, ον, Soph.; δολοποιός, όν, Soph.; ποικῐλος, ον, Hes., Pind., Æsch., Ar., Plut., Dem.; ποικῐλόβουλος, ον, Hes.; πολῠπλόκος, ον, Ar.; αἱμῠλόφρων, Cratin.; αἱμῠλοπλόκος, ον, Cratin.

Most artful, κέρδιστος, Hom.

An artful man, τέχνημα, ᾰτος, τό, Soph.

ARTFUL, TO BE, αἰγυπτιάζω, Cratin.

ARTFULLY, ποικῐλως, Soph.; Αἰγυπτιστί, Theoc.; [πανούργως, Ar., Plat.]

[ARTFULNESS. *Vid.* CUNNING (subst.).]

ARTHRITIC, ἀρθρῐκός and ἀρθρῐτῐκός, Hipp.

[ARTHRITIS, ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ (sc. νόσος), Hipp.]

ARTICHOKE, σκόλῠμος, ὁ καὶ ἡ, Hes., Theoph.; κῠνᾰρα, ἡ, Soph.; κῐνᾰρα, ἡ, Diosc.

The head of the artichoke, σκᾰλίας, ου, ὁ, Theoph.

[*Eating artichokes*, κιναρηφάγος, ον, Juba.]

ARTICLE, AN (of any sort), σκεῦος, τό, Ar., Thuc., Plat., Dem.; σκευᾰριον, τό, Ar., Plat., Æschin.; [(esp. for holding liquids), ἄγγος, τό, Hom., Hdt., etc.; ἀγγεῖον, τό, Xen., Plat., etc. (*vid.* SYN. 7);—(in a summary, book, etc.), κεφάλαιον, τό (late writers); as genl. term in sgnf. of *part*, etc., μέρος, τό, Hdt., Trag., Thuc., etc.;—(species), γένος, τό, Xenoph., Plat., etc.; also by neut. pl. of article, c. gen., or by neut. pl. of adj., *e. g.*, *articles of luxury*, τὰ τῆς τρυφῆς or τὰ μαλακά; τὰ τῆς πολυτελείας or τὰ πολυτελῆ; also by pl. of subst., as, *articles of agreement*, αἱ ὁμολογίαι, Dem.; *of luxury*, αἱ εὐπάθειαι, Xen.]

The article in grammar, ἄρθρον, τό, Plut.

[*Without the article*, ἄναρθρος, ον, Gramm.]

ARTICULATE, TO, ἀρθρόω, as, *the tongue produces articulate sounds*, ἡ γλῶσσα ἀρθροῖ τὴν φωνήν, Xen.; διαρθρόω, Arist.; [(speak articulately), διαρθρόω (in mid.), φωνήν, Plat.]

ARTICULATE (speaking articulately), μέροψ, οπος (usu. in pl.), Hom., Hes., Æsch.; [in late prose, ἔναρθρος, ον, Plut., Diod.]

ARTICULATION, φωνή, ἡ, Omn. (*vid.* VOICE) :—[(Of the bones), ἐνάρθρωσις, εως, ἡ, Gal.; διάρθρωσις, εως, ἡ, Hipp., Arist.]

[*Well articulated*, ἀρθρώδης, ες, Xen., Arist.; ἔναρθρος, ον, Aretæ.]

ARTIFICE, πολυκέρδεια, ἡ, Hom.; δολοφροσύνη, ἡ, Hom.; κερδοσύνη, ἡ (only in dat. sing. and pl.), Hom., Ap. Rh.; δόλος, ὁ, Homer, Pind., Soph., Eur., Xen.; πολυπλοκία, ἡ, Theogn.; ποικιλία, ἡ, Eur.; δολοπλοκία, ἡ, Theogn.

An artifice (i. e., an artful trick), κέρδος, τό, in pl., Hom.; μηχανή, ἡ, Æschyl., Soph., Eur., Thuc., Xen.; τέχνημα, ἄτος, τό, Æsch., Eur.; σόφισμα, ἄτος, τό, Pind., Æsch., Hdt., Dem.; [πάλαισμα, ατος, τό, Æschin.]

ARTIFICER, AN, τέκτων, ονος, ὁ, Omn.; δημιοεργός, ὁ, Hom.; δημιουργός, ὁ, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; ἐργάτης, ου, ὁ, Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἐργαστήρ, ῆρος, ὁ, Xen. *Vid.* WORKMAN.

ARTIFICIAL, τυκτός, Hom.; χειροποίητος, ον, Hdt., Xen.; τεχνικός, Theoph.; [σκευαστός, Plat. (opp. to κατὰ φύσιν γεγονώς); ἔντεχνος, ον, Plat.; τεχνικῶς, τέχνῃ πεποιημένος, Isoc., Plat.: (unreal, feigned), πλαστός, Hdt., Xen., *vid.* FEIGNED.]

[*An artificial channel*, ὀχετὸς ὀρυκτός, Hdt.]

[ARTIFICIALLY, τεχνικῶς, Isoc.; τέχνῃ, Plat.]

ARTISAN, AN, δημιοεργός, ὁ, Hom.; δημιουργός, ὁ, Soph., Eur., Xenoph., Plat., Demosth.; χειροτέχνης, ου, ὁ, Soph., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; χειρῶναξ, ακτος, ὁ, Sophocl., Hdt.; χειρωνακτικός, Plato; βάναυσος, subst., and also adj., ὁ καὶ ἡ, Soph., Arist.

A fellow-artisan, σύντεχνος, ὁ, ἡ, Ar., Plat.; ὁμότεχνος, ὁ, ἡ, Hdt., Plat.

Belonging to artisans, δημιουργικός, Plat.; χειροτεχνικός, Ar., Plat.

To be an artisan, δημιουργέω, Plat.

The being an artisan, δημιουργία, ἡ, Plat.; χειρουργία, ἡ, Ar., Plat.

A tax on artisans, χειρωνάξιον, τό, Arist.

Protecting artisans, χαρίεργος, ον, Leon. Tar.

ARTIST, AN, τεχνίτης, ου, ὁ, Xen., Plat., Dem.

A great artist, μεγαλότεχνος, ὁ, ἡ, Arist.

ARTISTICAL, τεχνικός, Epich., Plat.

ARTLESS, ἄδολος, ον, Pind., Ar., Thuc.; ἄκακος, ον, Æschyl., Plat., Dem.; ἀκάκης, ου, Æsch.; ἀφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, Sophocl.; ἄκομψος, ον, Eur.; ἀκίβδηλος, ον, Hdt.; ἀπειρόκακος, ον, Thuc.; εὐηθής, ές, Thucyd., Plat.

ARTLESSLY, ἀδόλως, Thuc.; ἀκάκως, Dem.; εὐηθῶς, superl. -θέστατα, Eur., Plat.

ARTLESSNESS, εὐήθεια, ἡ, Plat., Dem.; χρηστότης, ητος, ἡ, Menand.; ἁπλότης, ητος, ἡ, Xen., Plat.

As, ὡς ([preceded by ὥς, οὕτως, *so . . . as*, preceded also by other relat. advs., and by ταύτῃ, Plat., so used with phrases and single words], rarely with nouns in Hom., except when following them, and then it has an accent, as οἱ δὲ λύκοι ὥς), Omn.; ὡσεί, Hom., Hes., Æschyl., Soph., Theoc.; ὡσεί τε, ὡσεί περ, ὡσεί πέρ τε, Hes., h., Theoc.; ὥσπερ (and sometimes divided, as ὡς σύ περ, etc.), [in compos., differs from ὡς in always connecting clauses, and not referring to demonstr. advs., in Hom., but not in Att., where ὥσπερ is the usu. particle,] Omn.; ὥσπερ οὖν, Æschyl., Plat.; ὅπως [of manner, nearly equiv. to *how*, c. indic., opt., vel subj., with or without ἄν, e. g., *do as you like*, ἔρξον ὅπως ἐθέλεις, and so smts. put as correl. to τοῖος, e. g., *he made me such as he wishes*, τοῖον μ' ἔθηκεν, ὅπως (for οἷον) ἐθέλει, Hom., Att.], Hom., Soph., Xen.; ὡς ὅπως, Eur.; ὅπωσπερ, Soph.; εὖτε, Hom.; ἠΰτε, Hom.; ᾗ, Hom., Æsch., Soph., Thuc.; ἧχι, Hom.; ἅτε, Hom., Pind., Sophocl., Hdt.; ὅπῃ, Ep. ὅππῃ (*i. e.*, in the manner which), Hom.; often c. ἄν et subj., Thucyd., Xen.; [strgthd. by πέρ, *just as, as well as*, etc.], ὅπηπερ, with or without ἄν, Sophocl., Plat.; ἅπερ, Æsch., Soph., Xen.; ἁπερεί, Soph.; καθάπερ, Ar., Hdt., Thuc., Xenoph., Plat.; [ὅσαπερ, e. g., *to use night just as others do day*, νυκτὶ μέν, ὅσαπερ οἱ ἄλλοι ἡμέρα, χρῆσθαι, Xen.;] ὁποῖα, Soph., Eur.; οἷον and οἷα, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; οἷάπερ, Soph., Hdt.; ἐν τάξει, c. gen., e. g., *to do as an insult*, ἐν τάξει ἐπηρείας ποιεῖν, Dem.; *to come as an enemy*, ἐν τάξει ἐχθροῦ ἐλθεῖν, etc., Dem.; [smts. also comparison is expressed by prep. παρά, c. acc., *e. g.*, *to consider as nothing*, παρ' οὐδὲν ἡγέομαι, Att.]

As if, ὡσεί, Hom., Soph.; ὡσπερεί, Soph., Eur., Plat., Isoc.; [ὡσπερανεί, Plat., Isoc.;] καθάπερεί, Plat.; καθάπερανεί, Plat.; [ὥσπερ, Plat., esp. c. neut. partic. absol.; *e. g.*, *as if it were in our power*, ὥσπερ ἐξόν, Xen.]

As to, ἕκατι, c. gen., *e. g.*, *as to numbers*, πλήθους ἕκατι, etc., Æschyl., Eur.; ἕνεκα, c. gen., Hdt., Plat.; [to express a result or effect, ὥστε c. inf., Att., etc.; *so* (e. g., *foolish*) *as to*, οὕτω . . . ὅς, c. ind., Soph., Ar., etc.]

So far as, according as, καθό, Plat., Arist.

As well . . . as, μέν, answered by δέ (e. g., *ye are superior as well in wisdom as in fighting*, περὶ μὲν βουλῇ, περὶ δ' ἔστε μάχεσθαι, Hom.), Omn.; [ὁμῶς jnd. to τε καί, e. g., *as well by night as by day*, ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ, Hom., etc.]

As possible [to denote the highest or lowest degree of a quality], ὅτι (and ὅττι, Hom.), c. adv. superlat., Hom., Xen., Hdt., [*e. g.*, *as quickly as possible*, ὅτι τάχιστα, ὤκιστα, Hom., etc., also] c. subst., *e. g.*, *as quickly as possible*, ὅτι τάχος, Hdt.; ὡς, c. superl., Hdt., Omn. Att.; ὅπως, c. superl., [ὅπως τάχιστα, ἥδιστα, etc.,] Theogn., Æsch., etc., or c. gen., as, *go as fast as you can*, σοῦσθε ὅπως ποδῶν (sc. ἔχετε), Æsch.; ὅσον, ὅσα, c. superl., Soph., Xen., and c. subst. τάχος (ut supra), Soph., Xen.; ᾗ [(in the quickest, best, etc., way)], c. superl., Xen.; [*as much as possible*, ᾗ δυνατὸν μάλιστα, Xen.]

As when, ὡς ὅτε, Hom. (in longer similes); ὡς ὁπότε, c. ind. vel subj., Hom.]

[*As really*, ὡσπεροῦν, Plat.; *as he really is*, ὡσπεροῦν ἐστι, Id.]

[*As many times as*, etc. *Vid.* MANY.]

[*As often as*, ὁσάκι and -κις, Plat.; in sgnf. *whenever*, ὅτε, c. opt., Hom., Att.]

[*As soon as*, ὅπως, c. aor. ind., Homer, Att.: strgthd., ὅπως πρῶτα, Hes.; ὅταν, c. subj., smts. strgthd., ὅταν τάχιστα, Homer, etc.; ὅταν πρῶτον, Plat.; ἅμα τε . . . καί, Dem., etc. *Vid.* SOON.]

As, inasmuch as (conjunct. causal, equiv. to *since*), ἐπεί, Omn.; [ὡς, in direct constr., c. indic., Omn.; also ὡς, ὥστε, or ἅτε, c. partic. et subst., Hdt., Att., etc.; and so, too, nearly equiv. to *when*, ὁπότε, c. indic., pres. part. or fut. of a thing really taking place, Hom., Theogn., Att., strgthd. by γε, Xen.] *Vid.* SINCE.

As, adj., after *such*, etc., like the Latin *qualis*, οἷος, often answering τοῖος, Omn.; ὅσος, when answering τόσος, [τοιοῦτος,] Omn.; ὁποῖος, answering τοῖος (and ὁππ., Hom.), Hom., Sophocl., Eur., Xen.; οἷόσπερ, Soph., Hdt., Xen.; [ὁπόσος, answering to πόσος, Hom., etc.; but smts. ὅσος alone is used, the anteced. being implied.]

ASAFŒTIDA (the tree that produces), σίλφιον, τό, Soph., Ar., Hdt.

Prepared with asafœtida, σιλφιωτός, Ar.; σεσιλφιωμένος, Philox.

[ASBESTOS, ἄσβεστος, ὁ, no class. auth.; (cloth) *made of asbestos*, ἀσβέστινος, in Plin.]

ASCEND, TO, ἀναβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 1 -εβησάμην (fut. and aor. 1 act. not used intrans.), perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, opt. -βαίην, etc., c. acc. or prep., Hom., Hes., Eur., Ar., Thucyd., Xen., etc.; εἰσαναβαίνω, Hom.; ἀνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλυθον, by sync. -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, Hom., Æsch., Soph., Eur., Xen.; ὑπερβαίνω, c. acc., smts c. gen., Hom., Eur., Hdt., Thuc.; εἰσάνειμι, inf. -ιέναι, part. -ιών, c. acc., Hom.; ἀνέρπω, only pres. and imperf. ἀνεῖρπον, Eur.; ἀνερπύζω (augm. ει), no perf., Ar.; ὑπερακρίζω, Xen.; ὑπεραίρω, no perf., Xen.; προσαναβαίνω, Xen., Plat. Com.; ἐξάνειμι (-ιέναι), part. -ιών, no fut., c. gen. (of a star ascending heaven), Theoc.; ἐπανέρχομαι, Xen.; προσβαίνω, Hdt., Thuc. *Vid.* TO MOUNT.

To make to ascend, ἀναβαίνω, and the other compounds of βαίνω, in fut. and aor. 1 act., Hom., Hdt.; ἀναβιβάζω, Hdt., Xenoph.; ἐπαναβιβάζω, Thuc.

To make to ascend in turn, ἀνταναβιβάζω, Xen.

Which can be ascended, ἀμβατός, όν, Hom.

Difficult to be ascended, δυσάμβατος, ον, Sim.

ASCENDANT (to be in the ascendant), ὑπερέχω, aor. 2 -έσχον, Hom. [*Vid.* HEIGHT.]

[*To be in the ascendant* (of one's natal planet) *at the natal hour*, ὡροθετέω, Anth.]

ASCENDENCY, κῦρος, τό, Æsch., Hdt., Plat. *Vid.* INFLUENCE.

To have a great ascendency over a person, μέγιστον δυνάμενος παρά τινι, Hdt.

[ASCENSION (*vid.* ASCENT) (of our Saviour), ἡ ἀνάβασις τοῦ Κυρίου, Eccl.]

[*Ascension-day*, ἡ ἡμέρα τῆς ἀναβάσεως τοῦ Κυρίου, Lit. Græc.]

ASCENT [(both of the act and the route)], ἀνάβασις, εως, ἡ (and poet. ἀμβ.), Hdt., Xen.; [ἄνοδος, ἡ (esp. *a going up* from the coast to the interior), Hdt., Xen.; *to* one, παρά, c. acc., Hdt.; ἡ ἄνω ὁδός (in the same sgnf.), Xen.]

[*A rugged and steep ascent*, τραχεῖα ἀνάβασις καὶ ἀνάντης, Plat.]

ASCERTAIN, TO, ἐκπυνθάνομαι, fut. -πεύσομαι, aor. 2 -επυθόμην, perf. -πέπυσμαι, etc., Hom., Soph., Eur.; εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, etc., aor. 2 εὗρον, aor. 1 pass. εὑρέθην and ηὑρ., fut. mid.

in pass. sense εὑρήσομαι, Omn.; ᾿ἀκρῑβόω, Eur., Xen.; κᾰτᾰμανθάνω, fut. -μᾰθήσομαι, aor. 2 -έμᾰθον, Hdt., Xen., Plat.; πᾰρᾰλαμβάνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -ἐλᾰβον, Hdt.

Difficult to ascertain, δῠσεύρετος, Æsch.; δυσκᾰτᾰμᾰ́θητος, ον, Isoc.; ᾿ἀνεξεύρετος, ον, Thuc.

ASCRIBE, TO, ᾿ἀνάπτω, no perf., c. dat. pers., or c. prep., Hom., Eur.; ᾿ἀνᾰτίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, etc., aor. 1 pass. -ετέθην [c. dat. pers. acc. rei], Hom., Eur., Thuc., Isoc., Dem., etc.; ἐπιφέρω, fut. -οίσω, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 -ήνεγκα, Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτᾰλογίζομαι, mid., Dem., Æschin. [*Vid.* To IMPUTE.]

To ascribe every thing to a god, παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν (for ὑπερτιθέναι), Pind.; ἐπιφημίζω θεοὺς τινί, Plat., Dem.

To ascribe honor to a person, μοῖραν, τιμήν, etc., νέμω τινί, Æsch., Soph., Eur.

Let no one ascribe this to any virtue of yours, κᾰτᾰλογιζέσθω μηδεὶς τοῦθ' ὑμῶν ἐν ἀρέτῃ, Æschin.

One must ascribe, ᾿ἀνᾰθετέον, Plat.

ASH, μελία, ἡ, Hom., Hes.

Ashen, μείλῐνος, Hom.; μελῐ́νος, Theoph.; μελιηγενής, ές, Ap. Rh.

ASHAMED, TO BE, αἰδέομαι, mid. fut. -έσομαι, aor. 1 ᾐδέσθην; *before*, c. acc. pers., c. infin., more rarely c. part., Hom., Pind., Æschyl., Soph., Xen.; αἴδομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Æsch., Eur.; σέβομαι, pres. mid., Hom.; αἰσχῡ́νομαι, pass. c. fut. mid., c. particip. (when one does the thing of which one is ashamed), c. inf. (when one refrains from doing through shame), Hom., Æsch., Soph., Ar., Thuc., Plat., Isoc.; [*that*, εἰ or ἤν . . ., Soph., Plat.; also c. μή . . ., Plat.;] ἐπαιδέομαι, Soph., Eur.; ἐπαισχῡ́νομαι, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.; κᾰταιδέομαι, c. infin., Eur.; κᾰταισχῡ́νομαι, Sophocl., Isoc.

To be ashamed of a thing before a person, ᾿ὑπαισχῡ́νομαι, c. dupl. acc., Plat.

To be exceedingly ashamed, ᾿ὑπεραισχῡ́νομαι, Æschin.

I am ashamed of these things, ταῦτα δι' αἰσχῡ́νης ἔχω, Eur.

One must be ashamed, αἰσχυντέον, Xen.

ASHES, κόνις, ιος, ἡ, Hom., Theoc.; κονία, ἡ, in pl., Hom.; σποδιά, ἡ, Hom., Eur.; σποδός (often of the dead), ἡ, Hom., Æsch., Soph., Eur., Hdt.; τέφρα (often of the dead), ἡ, Hom., Eur., Ar., Plat.; [*hot, glowing ashes*, θερμοσποδιά, ἡ, Diosc.]

The ashes of the slain (ashes instead of men, which had once been men), σποδὸς ἀντήνωρ, Æsch. *Vid.* DUST.

Mixed with ashes, κῠκησίτεφρος, ον, Ar.

Ash-colored, σπόδιος, Sim. Amorg.; σποδοειδής, ές, Hipp.; τεφρός, ά, όν, Arist.; τεφρῖνος, Hipp.; [τεφροειδής, ές, Diosc.; contd. τεφρώδης, ες (late), Plut., etc.]

Baked in ashes, σποδίτης, ου, Diphil.

To cover with ashes, κᾰτᾰτεφρόω, Arist.; *to roast in ashes*, σποδίζω, Plat.; σποδόω, Hipp.

To reduce to ashes, ἀμαλδῡ́νω, Homer; ᾿ἀμᾰθῡ́νω, Hom., Æsch., Theoc.; [καταιθαλόω, Æsch., Ar.;] συναμαθῡ́νω, Ap. Rh.; *to burn to ashes*, σποδίζω, Ar.

[*Gently rest thy ashes! Peace to thy ashes!* κούφη σοι χθὼν ἐπάνωθε πέσοι, Eur.]

ASHORE (*to run* a ship *ashore*) [(of persons in it), or, *to run ashore* (of a ship)], κέλλω, aor. 1 ἔκελσα, both trans. and intrans., Hom., Æschyl., Soph.; ἐπῐκέλλω, both trans. and intrans., Hom.; ὀκέλλω, both trans. and intrans., only pres. and aor. 1 ὤκειλα, Eur. [also (πρὸς γῆν)], Hdt., Thuc., Xen.; ἐξοκέλλω, both trans. and intrans., Æsch., Eur., Hdt., Isoc.; ἐποκέλλω, Hdt., Thuc.; ᾿ἀνᾰβῐβάζω [πρὸς τὴν γῆν], only active, Xen.; [παρὰ γῆν δραμεῖν, intrans., Theog.]

To put me ashore at Pylos, ἐφέσσαι με Πύλονδε, ab aor. 1 ἔφεῖσα, Hom.

[*To go ashore* (land from a ship), προσέχω, absol., Hdt. *Vid.* To DISEMBARK.]

To be driven ashore, περῐπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, aor. 2 -έπεσον, Hdt.; ἐκβράσσομαι, pass., only pres. and imperf., c. ἐς, Hdt.

ASIDE, εὐράξ, Hom., Ar.; πᾰρᾰκλῐδόν, Hom., h., Ap. Rh.; ὕπαιθα, Homer; λικρῐφίς, Hom. *Vid.* SIDE.

Turned aside, λοξός, Tyrt., Theog., Ap. Rh.

[*To set aside*, ἄκυρον ποιέω, c. acc., Plat. *Vid.* To ABROGATE.]

[*To say aside*, παραφωνέω (late), Plut.; *to say a thing aside to any one*, πρόσφημί τινα ἄγχι σχὼν κεφαλήν, Hom.]

ASININE, ὄνειος, Ar.

ASK, TO (a question, etc.), ἐρεείνω, and mid., only pres. and imperf., c. acc. either of pers. or rei, or c. dupl. acc., Hom.; ἐξερεείνω, Hom., Ap. Rh.; ἐρέω? fut. ἐρήσομαι, aor. 2 ἠρόμην, Hom., Soph., Eur., Thuc., Plat.; εἴρομαι, only pres. and imperf., Hom.; ἐρωτάω (Ion. poet. εἰρ.), c. acc. or dupl. acc., Hom., Sophocl., Thuc., Dem., etc.; ᾿ἀνερωτάω, Hom., Hdt., Xen.; μεταλλάω, Hom., Ap. Rh.; πεύθομαι, only pres., imperf., and fut., Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph., Eur., etc.; διείρομαι, Hom., Ap. Rh.; ἐξερέω, Hom.; ἐξέρομαι, Hom.; ᾿ἀνείρομαι, fut. -ερήσομαι, aor. 2 -ηρόμην, Hom., Soph., Eur., Xen., Plat.; ἐπείρομαι, only in fut. and aor. 2, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; πυνθᾰ́νομαι, fut. πεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐπῠθόμην [τί τινος, but also τι ἀπό, ἐκ, παρά, πρός τινος], Hom., Att.; ἱστορέω, c. dupl. acc., Æsch., Soph., Eur., Hdt.; ᾿ἀνιστορέω, c. acc. or dupl. acc., or c. acc. pers. and prep., Æschyl., Soph., Eur.; ἐκπειράομαι, mid., c. acc. rei, gen. pers., Ar.; ᾿ἀποπυνθάνομαι, mid., c. gen. pers., Hdt.; ἐπερωτάω, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Æschin.

To ask in return (in reply), ἀντείρομαι, Hdt., Xen.; ἀντερωτάω, Plat., Dem.

To ask besides, προσέρομαι, Plat.; προσερωτάω, Xen., Plat.; προσᾰνερωτάω [c. acc. rei], Plat.; [*of one*, c. acc. pers., Plat.]

To ask covertly, ᾿ὑπερωτάω, Plat.

To ask (i. e., request, beg), αἰτέω, c. acc. rei, c. dupl. acc., c. acc. rei and prep., Hom., Theog., Sophocl., Thuc., Plat., in pass. de pers., c. infin., Pind., de re, Thuc.; αἰτίζω, c. acc. or c. dupl. acc., only pres., Hom.; ἐξαιτέω, Sophocl., Eur., Hdt., Dem., Antipho.

To ask besides, ἐπαιτέω, Homer, Soph.; προσαιτέω (*to ask for more pay*, προσαιτέω μισθόν, Xen.;) and simply *to ask*, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; χρῄζω, usu. c. gen. rei, sometimes, but rar., c. acc. rei, only pres. and imperf., Hdt., Æsch., Ar.

To ask in return, ἀνταιτέω, Thuc.

One must ask (of question), ἐρωτητέον, Arist.; πευστέον, Plat.; (of request), αἰτητέον, Xen.

An asking, ἐρώτημα, ᾰτος, τό, Thucyd., Plat.; ἐρώτησις, εως, ἡ, Plat., Xen., Isoc.; αἴτησις, εως, ἡ, Hdt.

ASKANCE, adv., λοξόν, λοξά, Sol., Anac., Theoc.; ᾿ὑποβλήδην, h.; λοξῷ ὄμματι, Ap. Rh.

To look askance at, πᾰρεμβλέπω, no perf., c. εἰς, Eur.; ὑποβλέπω, Eur.; [ὄμματι λοξῷ ἰδεῖν, Valck. Hipp. 339; παραβλέπω, Nicost.]

ASLANT, πλάγιος, α, ον, and ος, ον, Thuc., Xen., Plat.

ASLEEP, νύχιος, α, ον, and ος, ον, Sophocl.; *half asleep*, ἡμιύπνος, ον, Eupol. *Vid.* SLEEPING.

The having a limb asleep, νάρκη, ἡ, Arist.

[*To fall asleep*, πίπτω εἰς ὕπνον, Soph.; ὕπνῳ πίπτω, Æsch.]

To fall asleep gradually, ᾿ὑπονυστάζω, Plat.

ASP, AN, ἀσπίς, ἴδος, ἡ, Hdt., Arist.

ASPARAGUS, ἀσφᾰ́ρᾰγος, ὁ, Cratin.

ASPECT, ὄψις, εως, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Hdt., Thuc., Plat.; πρόσοψις, εως, ἡ, Pind., Soph., Eur.

To have such and such an aspect (of a house, etc.), τρέπομαι, c. ἀντί and gen., c. πρός and gen., c. πρός and acc., Hom., Hes., Hdt., Thuc.; ᾿ἀνᾰπετάννυμαι (perf. -πέπταμαι), c. πρός and acc., Xen.; ὁράω, c. πρός and acc., Xen.; ᾿ἀποκλίνω, c. πρός and acc., Hdt.

ASPEN-TREE, THE, κερκίς, ἴδος, ἡ, Arist.

ASPERITY, τρᾱχῠ́της, ητος, ἡ, Æschyl.; πῐκρότης, ητος, ἡ, Eur., Hdt., Isocrat.; πῐκρία, Dem.; χᾰλεπότης, ητος, ἡ, Plat., Xen., Isoc.

ASPERSE, TO, κᾰτᾰμέμφομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, c. acc. pers. and dat. caus., Pind., Thuc., Xen., Plut., Dem.; διᾰβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Soph., Eur., Hdt., Theoc., Dem. *Vid.* To BLAME, To SLANDER.

ASPERSION, μέμψις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Ar., Xen. *Vid.* BLAME, SLANDER.

ASPHALT, ἄσφαλτος, ἡ, Hdt.

ASPHALTIC, ἀσφαλτώδης, Arist.

ASPHODEL, ἀσφόδελος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; [*stalk of asphodel*, ἀνθέριξ, Hdt., and ἀνθέρικος, ὁ, Theoph.]

ASPIRATE, TO, δᾰσῡ́νω, Gramm.

[*To mark* or *sound with the aspirate*, προσπνέω, Ath.]

ASPIRATED (of a word marked with the aspirate), δᾰσός, Arist.

ASPIRATION, ζῆλος, ὁ, Soph. *Vid.* AMBITION, DESIRE.

ASPIRE, TO, φιλοτῑμέομαι, mid., c. aor. 1 pass., Xen., Plat.; ἀξιόω, Omn. Att.

[*Aspiring* (high-aiming), μεγαλόμητις, ι, Æsch.]

ASS, AN, ὄνος, ὁ καὶ ἡ, Omn.; [*a little ass*], ὀνίδιον, τό, Ar.; [ὀνάριον, τό, Macho.]

Of or belonging to an ass, ὄνειος, Ar.

To drive asses, ὀνηλᾰτέω, Ar.

An ass driver, ὀνηλᾰ́της, ου, ὁ, Dem.

A keeper of asses, ὀνοφορβός, ὁ, Hdt.

A sacrifice of asses, ὀνοσφᾰγία, Call.

[*A wild ass*, ὄναγρος, ὁ, Strab.]

ASSAIL, TO, ἔγκειμαι, fut. -κείσομαι, c. dat., Ar., Hdt., Thuc., Dem.; *in words*, ᾿ἀποσκήπτω, c. εἰς, Æschin. *Vid.* To ATTACK.

ASSAILABLE, ἐπῐ́δρομος, ον, Hom. ἐπῐ́μᾰχος, ον, Hdt., Thuc., Xen.

Assassin, an, πᾰλαμναῖος, Æsch., Soph., Eur. *Vid.* Murderer.

Assassinate, to, κτείνω, Omn.; καίνω, no perf. act., Æsch., Soph. *Vid.* To murder.

Assassination, φόνος, ὁ, Omn. *Vid.* Murder.

Assault, ὕβρις, εως, ἡ, Isocrat., Dem., Æschin.; (a slighter sort), αἰκία, ἡ, Lys., Dem.; αἰκισμός, ὁ, Dem.; (*on a city*), τειχομᾰχία, ἡ, Hdt.; [προσβολή, ἡ, Hdt.; *to make an assault upon*, προσβολὴν (usu. plural) ποιέομαι, Hdt.; πρός, c. acc., Id., *vid.* To assault.]

An action for an assault, γρᾰφὴ ὕβρεως, Dem., Oratt.; δίκη αἰκίας, Dem., Oratt.

[*To bring an action for assault* (and battery) *against* one, προσκαλέομαί τινα ὕβρεως, Ar.]

Assault, to, αἰκίζω, Sophocl., in mid. and pass., Æsch., Soph., Eur., Xen., Lys.; ὑβρίζω, c. acc., Hom., Soph., Eur., c. prep. εἰς, Eur., Dem., Isoc.; ἐπικωμάζω, c. prep., Ar., Plat.; [ἀντέπειμι, c. dat., Thuc.; προσβάλλω πρός τινα, Xen.]

To assault a city, τειχομᾰχέω, sine cas., Thuc., Xen.; [προσβάλλω, c. dat. (τόπῳ), Thuc.; πρὸς τὸ τεῖχος, Hdt.; προσμάχομαι, c. dat. (πόλει), Xen.; προσπίπτω πόλει, Thuc., etc.]

To carry by assault, ἀναρπάζομαι, mid., Eur., Hdt.

By assault (as, taking a town by assault), αὐτοβοεί, Thucyd.; κᾰτά, ἀνὰ κρᾰτος, Thuc., Xen.

Assay, πεῖρα, ἡ, Eur., Ar., Plat., Xen. *Vid.* Trial, Proof.

Assay, to, δοκῐμάζω, Thuc., Xen., Plat., Dem., etc.; *by means of fire*, πῠρόω, Arist. *Vid.* To prove, To try.

[Assemblage, ἀγυρμός, ὁ, Babrius. *Vid.* Assembly, Collection.]

Assemble, to (of people, etc., of inanimate things, *vid.* To collect), act., ἀολλίζω, aor. 1 poet. ἀόλλισσα, Hom.; ὁμηγῠρίζομαι, mid., Hom.; ἀγείρω (perf. pass. redupl. ἀγήγερμαι, Hom.), Hom., Pind., Sophocl., Eur., Thuc., Xen.; ἐσᾰγείρω, Hom.; σῠνᾰγείρω, Hom., Hdt., Plat., Isoc., Æschin.; συνάγω, aor. 2 usu. c. redupl. -ήγαγον, no perf., Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; συλλέγω and -ομαι, mid., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; συγκᾰλέω, fut. -καλέσω, perf. -κέκληκα, Hom., Æschyl., Hdt., Thucyd., Xen., Isoc., Dem.; ἀθροίζω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; σῠνᾰθροίζω, Ar., Xen., Plat.; ἐπᾰγερσιν ποιέομαι (στρατοῦ), Hdt.; [συναλίζω, c. πρός, Xen.]

To assemble, intrans. ἐγερέομαι, only pres. and imperf., Hom.; ἠγερέθομαι, only pres. and imperf., Hom.; ἀγοράομαι, mid., Hom., Hdt.; ἀγείρομαι, mid. and pass., perf. pass. ἀγήγερμαι, aor. 2 mid. part. sync. ἀγρόμενος, Hom.; ἐπᾰγείρομαι, mid. and pass., Hom., Pind.; σῠνᾰγείρομαι, Hom.; ἀολλίζομαι, pass., Hom., and the mid. and pass. of most of the active verbs given above; σύνειμι (-ιέναι), part. -ιών, imperf. -ήειν, Ep. -ηια, Att. -ῃα, no fut., Hom., Hdt., Thuc.; σῠνίστᾰμαι, pass. c. aor. 2 and perf. and pluperf. act., Eur., Thucyd., Xen., Isoc.; σῠνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, usu. by sync. -ῆλθον, perf. 2 usu. c. redupl. -ελήλῠθα, Thuc., Xen.; προσρέω, fut. -ρεύσομαι, Hdt.; συνήκω, only pres. and imperf., Thuc., Xen., Arist.; *around*, ἀμφᾰγείρομαι, mid. in aor. 2, c. acc., Hom.

To assemble besides or *with others*, πᾰρᾰσυλλέγομαι, mid. and pass., Andoc.

To assemble by night, νυκτηγορέω and -ομαι, mid., Æsch., Eur.

Assembled, ὁμηγερής, ές, in pl., Hom., Ap. Rh.; ὁμηγῠρής, ές, Pind.; ἀολλής, ές, Hom., Sophocl.; ἀθρόος, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xenoph.; ἔκκλητος, ον, Eurip.; [ἀγρόμενος, Hom.]

One who assembles, act., σῠνᾰγωγεύς, έως, ὁ, Lys.

Assembly, an, ἀγών, ῶνος, ὁ, Hom.; ἄγῠρις, εως, ἡ, Hom., Eur.; ὁμήγῠρις, εως, ἡ, Hom., h., Pind., Æschyl., Eur.; ἀγορά, ἡ, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Dem., etc.; θῶκος, ὁ, h., Hdt.; φῆμις, εως, ἡ, Hom.; πᾰνήγῠρις, εως, ἡ, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Plat., Dem.; ἄθροισμα, ᾰτος, τό, Eur.; σύνοδος, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ὁμῑλία, ἡ, Æsch., Hdt.; σύλλογος, ὁ, Eur., Hdt., Thuc., Xenoph., Plat., Dem.; ἐκκλησία, ἡ (esp. in legal or political sense), Eur., Ar., Hdt., Thucyd., Xenoph., Dem.; ἁλία, ἡ, Hdt., Dem.; συλλογή, ἡ, Hdt., Lys.; ὅμᾰδος, ὁ, Ap. Rh. [*Vid.* Syn. 20.]

A small assembly or *knot of men meeting*, σύστᾰσις, εως, ἡ, Eur., Thucyd., Xen.

An assembly by night, νυκτηγορία, ἡ, Eur.

The place of meeting in assembly, ἀγορά, ἡ, Hom., Eur., Thuc., etc. [*Vid.* Syn. 20.]

To speak in the assembly, πᾰνηγῠρίζω, Isoc.; also, *to meet in assembly*, absol., or ἐς πόλιν, Hdt.

To hold an assembly (sit in assembly, or even, act., to summon to assembly), ἐκκλησιάζω, imperf. both ἐκκλησίαζον and ἐξεκλησίαζον, Ar., Thuc., Xen., Dem.; [*about* a thing, περί τινος, Thucyd.; ὑπέρ τινος, Isoc.]

[*To hold an assembly*, καθίζω ἀγοράν, Hom.; ἐκκλησίαν ποιέω, συνάγω, 2d aor. -ήγαγον, Att.; *to dissolve, break up an assembly*, λύω ἀγοράν, Hom.; διαλύω, Thucyd. (in pass.); *to summon, convene an assembly*, συλλέγω ἀγοράν, Thuc., Xen.; also συναγείρω, ἀθροίζω ἐκκλησίαν, Hdt., Thuc., Xen.; *to put off, adjourn an assembly*, ἀναβάλλω ἐκκλησίαν, Thuc. (in pass.).]

[*An assembly was held*, ἐκκλησία ἐγένετο, κατέστη, Thuc., etc.]

Belonging to an assembly, πᾰνηγῠρῐκός (general), ή, όν, Isoc.; ἐκκλησιαστῐκός, ή, όν, Dem.

A member of the assembly, ἐκκλησιαστής, οῦ, ὁ, Plat.

[*To preside in the assembly* (of the people), ἐπιστάτης γίγνομαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις or ἐν τῷ δήμῳ, Xen.]

Sitting in front of the assembly, or *place of assembly*, ἱράων προπάροιθε καθημένοι, Hom.; some read εἰράων; Hes. has ἱραῖς or εἴραις.

Assent, συγχώρησις, εως, ἡ, Plat.; σῠνῳδία, ἡ, Plat.; [ὁμολογία, ἡ, Plat.; συγκατάθεσις, εως, ἡ (philos. term used by the Stoics), Cic., Plut.]

Assent, to, ἐπῐνεύω, sometimes c. acc. rei, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat., Æschin.; κᾰτᾰνεύω, Homer, Pind., Hdt., Plat.; κᾰτᾰφημι, no perf., c. gen. of what is said, Soph.; σύμφημι, absol. and c. dat., Æsch., Soph., Eurip.; σῠνεπαινέω, fut. -έσω and -ήσω, Xen., Dem.; σῠνᾰγορεύω, c. dat., Isoc., Lys.; [(to an opinion), προστίθεμαι, c. dat., Hdt., etc.]

To join in assenting, σῠνεπῐνεύω, Arist.

To nod assent, συννεύω, Sophocl.; [νεύω κεφαλῇ, Hom.; *with the brows*, νεύω ὄφρυσι, Hom.]

To signify assent by a shout, ἐπευφημέω, Hom., Ap. Rh.

To assent both ways (of ambiguous oracles), συμπᾰρᾰνεύω, Arist.

Assert, to, φημί, no perf., Omn.; ἰσχῡρίζομαι, mid., Thuc., Plat.; διϊσχῡρίζομαι, mid., Plat., Dem.; βεβαιόω, Plat.; διᾰβεβαιόομαι, mid., Dem.

To assert together, σῠνᾰποφαίνομαι, mid., Æschin. *Vid.* To say.

Assertion, λόγος, ὁ, Omn.; μῦθος, ὁ, Omn.; βάξις, εως, ἡ, Æsch., Soph., Eur.; φθέγμα, ᾰτος, τό, Soph., Eurip., Plat.; φᾰσις, εως, ἡ, Plat., Arist.

Assess, to, τάσσω, c. acc. of payment, dat. of person to pay, Thuc., Xenoph., Dem., Æschin.; συντάσσω, Dem.; συντῑμάομαι, c. acc. of payment, c. ὑπέρ and gen. pers., Dem.

To assess a property at such and such a value, τῑμάω, c. gen. of value or a punishment, Plat., Dem.

Assessment, τάξις, εως, ἡ, Xen.; πρόσταξις, ἡ, Thuc.; τῑμή, ἡ, Plat.; τίμημα, ᾰτος, τό, Xen., Plat., Lys., Isoc., Dem.; τίμησις, εως, ἡ, Æschin., Antipho.

Belonging to assessment, τῑμητῐκός, Ar.

A prosecution or *action where the penalty is assessed* (not being fixed by law), (ἀγών, δίκη, etc.) τῑμητός, ἡ, Dem.

A government according to assessment, τῑμαρχία, ἡ, Plat.; τῑμοκρᾰτία, ἡ, Plat., Arist.

Belonging to such a government, τῑμοκρᾰτῐκός, Plat.

[Assessor (of taxes, property, etc.), τιμητής, οῦ, ὁ, Plat. (corresp. to Roman *censor*, Polyb.); ἐπιγραφεύς, έως, ὁ, only in Gloss. and Inscrr., but Isoc. has compd. συνεπιγραφεύς (of a clerk who registers property and taxes).]

An assessor [one who sits by another to aid, counsel, etc., as an associate judge in Athenian law courts], πᾰρεδρος, ὁ, Hdt., Dem.

An assessor of punishments, τῑμητής, οῦ, ὁ, Plat.

The office of assessor, πᾰρεδρία, ἡ, Dem.

To be assessor, πᾰρεδρεύω [*to* one, c. dat.], Dem.

To make assessor, πᾰρᾰκᾰθίζω, Dem.

Asseverate, to, δῐϊσχῡρίζομαι, mid., Plat., Demosth.; [μαρτύρομαι, Plat.]

[Asseveration (*vid.* Assertion); *on oath*, ὁρκωμόσια, τά, Plat.]

Assiduity, σπουδή, ἡ, Pind., Æschyl., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem., etc.; πόνος, ὁ, Omn.; ἐπῐμέλεια, ἡ, Thucyd., Xen., Plat., Isoc., Dem.

Assiduous, φῐλόπονος, ον, Soph., Plat., Xenoph., Isoc.; σπουδαστῐκός, Plat.; ἐπῐμελής, ές, Ar., Xen., Plat.

To be assiduous, σπουδάζω, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; φῐλοπονέω, c. acc. rei, Xen., Plat.

Assiduously, φῐλοπόνως, Xen.; σπουδαίως, Xen., Plat.; ἐπῐβλήδην, Ap. Rh.

Assign, to, νέμω [c. acc. et dat.], Omn.; ἐπῐνέμω, Homer; προνέμω,

Pind.; ὁρίζω, c. acc. rei, dat. pers., or c. acc. pers. and prep., Æsch., Eur.; ʼἀπονέμω, Soph., Eur., Dem., Plat.; ἐπῐνωμάω, Æsch., Soph.; προστάσσω [(*e. g.*, troops to one's command, c. acc. et dat.)], Hdt., Thuc.; κᾰτᾰνέμω, Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; δῐᾰνέμω, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; μερίζω, Xen., Dem.; κᾰτᾰμερίζω, Xen.; δῐᾰμερίζω, Plat.; ʼἀπομετρέω, Xen.; δῐᾰμετρέω, Xen.; προσνέμω, Plat., Dem.; πᾰρᾰδείκνυμι [money to one, c. acc. et dat.], Xen.

[*To assign one the second place or rank*, νέμω τινὶ τὰ δευτερεῖα, Hdt.]

To assign improperly, ἀλλοτριονομέω, Plat.

To assign by lot, ἐπῐκληρόω, Plat., Dem. *Vid.* To APPOINT, To DISTRIBUTE, etc.

ASSIGNATION, AN (*i. e.*, meeting by night), νυκτηγορία, ἡ, Eur.

ASSIGNATION, AN (*i. e.*, an assigning or distributing), κᾰτᾰμέρῐσις, εως, ἡ, Epicur.

ASSIMILATE, TO, ἴσκω, only pres. and imperf., Hom.; ἐΐσκω, only pres. and imperf., Hom.; προσφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, etc., Pind.; πελάζω, Orac. in Hdt.; ὁμοιόω [c. acc. et dat., and acc. c. πρός c. acc., Thuc.], Eur., Thuc., Plat., Dem.; ἐξομοιόω, Soph., Eur., Hdt., Xen.; προσεικάζω, Eur., Xen.; προσομοιόω, Dem.; ʼἀφομοιόω, Plat.; πᾰρῐσόω, Plat.; ἐξεικάζω, Xen.

ASSIMILATION, ὁμοίωσις, εως, ἡ, Plat.; πᾰρομοίωσις, εως, ἡ (esp. of syllables, as in rhyme), Arist.; [(of food), πρόσφυσις, εως, ἡ, Arist.]

ASSIST, TO, ʼἀλέξω, fut. ʼἀλεξήσω, aor. 1 act. -ησα, fut. mid. ἀλεξήσομαι, and aor. 1 mid. ἠλεξᾰμην, c. dat., Hom., Pind., Soph., Xen.; ἐπᾰλέξω, Hom.; ʼἀρήγω, c. dat., no perf., Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἐπᾰρήγω, Hom., Æsch., Soph., Xenoph.; ἐπῐκουρέω, c. dat., Hom., Hdt., Thucyd., Xen.; ἕπομαι, mid., aor. 2 ἑσπόμην, c. dat., Hom.; ὀνῐνημι, fut. ὀνήσω, etc., no perf., c. acc., Hom.; πᾰρειμι (-εῖναι), c. dat., Hom., Eur.; πᾰρίστᾰμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., c. dat., Hom., Hes., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ʼἀμῡνω, c. dat., only act. in this sense, Hom., Eur.; ἐπᾰμῡνω, Hom., Eur., Thuc., Hdt., Plat., Dem.; προσᾰμῡνω, c. dat., Hom.; ἐπαρκέω, fut. -έσω, no perf., c. dat., sometimes c. acc., and even c. gen., Theogn., Sophocl., Eur., Hdt., Xen.; προσαρκέω, Soph., Eur.; ὠφελέω, c. acc., sometimes c. dat., Hdt., Omn. Att.; ἐπωφελέω, Soph., Eur., Plat., Dem.; πᾰρᾰγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, c. dat., Æsch., Ar., Hdt., Thuc.; πᾰραστᾰτέω, c. dat., Æsch., Eur.; συμμᾰχέω, c. dat., Soph., Eur., Xen., Plat.; συμπᾰραστᾰτέω, Æsch., Eur.; βοηθέω, c. dat., Æsch., Thuc., Xen.; ἐξῠπηρετέω, c. dat., Sophocl., Eur., Lys.; ἐξαρκέω, Eur.; ὑπηρετέω, c. dat., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem., etc.; βοηδρομέω, only act., Eurip.; ʼἀμῡνᾰθω, only infin. ʼἀμῡνᾰθεῖν in this sense, c. dat., Soph., Eur., Ar.; συλλαμβάνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -ἐλᾰβον, c. dat. pers., c. gen. rei or prep., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; συμβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, perf. -βέβηκα, part. often cont. -βεβώς, ῶσα, etc., fut. 1 and aor. 1 act. not used in this sense, Soph.; τῑμωρέω, c. dat., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; προσλαμβάνω, Ar., Plat., Xen.; ἐπῐβοηθέω, c. dat., Hdt., Thuc., Xen.; προσεπῐλαμβάνομαι, mid., c. dat. pers. gen. rei, Hdt., Plat.; ἐπῐμᾰχέω, Thucyd.; συμμᾰχομαι, fut. -μᾰχοῦμαι, aor. 1 -εσᾰμην, c. dat., Plat., Xen.; ἀοσσέω, c. dat., Mosch. *Vid.* To HELP, To AID.

To assist first, προτῑμωρέω, c. dat., Thuc.

To assist besides, προστῑμωρέω, c. dat., Hipp.

To assist in return, ἀντῐβοηθέω, c. dat., Thuc., Xen., Plat.; ἀντεπῐκουρέω, c. dat., Xen.

To march out to assist, ἐκβοηθέω, Hdt.; προσβοηθέω, Thuc., Xen., c. prep. ἐς and acc. loci, Hdt.

To refuse to assist, ʼἀπαυδάω, c. dat., Eur.

Who ought to be assisted, ὠφελητέος, Xen.

One ought to assist, ʼἀμυντέα, and -έον, c. dat., Soph., Xen.; βοηθητέον, c. dat., Dem.; ὠφελητέον, c. dat., Xen.; προσωφελητέον, Xen.

ASSISTANCE, ἄλκαρ, τό, only in nom., Hom., Pind., h., Eur.; ἀλκή, ἡ, Hom., Pind., Hes., Soph.; ʼἀρωγή, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Plat.; ὄνειαρ, ᾰτος, τό, Hom., Ap. Rh.; ὄφελος, τό [(only in nom.)], Hom., Soph.; ʼἀρηξις, εως, ἡ, Æsch., Soph.; ἄρκεσις, εως, ἡ, Soph.; ἐπάρκεσις, ἡ, Soph., Eur.; βοή, ἡ, Æsch.; ὠφέλημα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph., Eur., Xen.; ὠφέλεια and ὠφελία, ἡ, Omn. Att.; ἐπωφέλημα, ᾰτος, τό, Soph.; προσωφέλημα, τό, Eurip.; προσωφέλησις, εως, ἡ, Soph.; ἐπῐκουρία, ἡ, Æschyl., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ἐπῐκούρησις, ἡ, c. gen. rei, Eur., Plat.; ἐπῐκούρημα, ᾰτος, τό, Xen.; προσθήκη, ἡ, Soph.; βοήθεια, ἡ, Thuc., Xen., Dem.; βοήθημα, ᾰτος, τό, Arist.; ἐπᾰρωγή, ἡ, Ap. Rh.

A coming to assistance, ἐπιβοήθεια, ἡ, Thuc., Xen.

An unreal assistance, ψευδοβοήθεια, ἡ, Xen.

By the assistance of, ἕκητι, Hom., Hes.

Mutual assistance, ἡ παρ' ἀλλήλων εὐπορία, Isoc.

ASSISTANT, AN, ʼἀμύντωρ, ορος, ὁ, Hom.; ʼἀρήγων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἐπᾰμύντωρ, Hom.; ἀοσσητήρ, ῆρος, ὁ, Homer, Ap. Rh.; ἐπῐτάρροθος, ὁ, Hom., Orac. ap. Hdt.; ἀρωγός, ὁ καὶ ἡ, Hom., Trag.; ἐπᾰρωγός, ὁ, Hom., Eur.; ἐριούνιος, ὁ, Hom., Ar., Ap. Rh.; ἐριούνης, ου, ὁ, Hom.; σειρᾰφόρος, ὁ, Æsch.; πᾰρᾰσειρος, ὁ, Eur.; συλλήπτωρ, ορος, ὁ, Æschyl., Eur., Plat., Antipho, and fem. συλλήπτρια, Xen.; σῠνᾰρωγός, ὁ, h.; σῠνεργᾰτης, ου, ὁ, Soph., Eur., and fem. συνεργάτις, ῐδος, Eur.; βοηδρόμος, Eur.; συμπράκτωρ, ορος, ὁ, Hdt., Xenoph.; σῠνᾰγωνιστής, οῦ, ὁ, Plat., Isocrat., Dem.; βοηθός, ὁ, Hdt., Thuc., Xen.; fem. συνδρήστειρα, Ap. Rh.; [παραστάτης, ου, ὁ, and fem. παραστᾰτις, ῐδος, Soph., Xen.]

[*Assistant* (judge, associate in Athenian law courts), πάρεδρος, ὁ, Hdt., Dem.; *assistant counsel, a legal assistant*, παράκλητος, ὁ, Dem.]

To take as an assistant, συλλαμβάνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -έλᾰβον, Eur.

ASSISTING (many of the following words are also used as substantives), ἐπῐκουρος, ον, c. gen. rei, *against* which, Hom., Soph., Eur., Thucyd., Xen.; ἐπίρροθος, ον, Homer, Hes., Æschyl.; ʼἀλαλκομενηΐς, ῐδος, only fem., Hom.; ἑτεραλκής (assisting one side in battle), Hom., Æsch.; σῠνέρῐθος, ον, Hom., Ar., Plat., Ap. Rh.; ἀρωγός, όν, Pind., Æschyl., Sophocl., Eur., Thuc.; κοῦφος, Pind.; βοηθόος, ον, Pind., Call., Theoc.; ὀνήσῐμος, ον, Soph.; σῠνεργος, ον, Pind., Eur., Xen., Plat., Dem.; βοηδρόμιος, ον, Call.

Easy to be assisted, εὐβοήθητος, ον, Arist.

ASSOCIATE, TO, act., συναλλάσσω, c. acc. and dat., Æschyl.; ἐπιξῠνόομαι, mid., Ap. Rh.

To associate with one's self, προσεταιρίζομαι, mid., Hdt.; προσαιρέομαι, aor. 2 -ειλόμην, Hdt., Xen., and *with another*, c. acc. and dat., Thuc.; [προστίθεμαί τινα (smts. φίλον added), Hdt.] *Vid.* To UNITE, To CONNECT.

To associate with, ὁμῑλέω, c. dat., Omn.; [(also μετά c. gen., or πρός c. acc., Plat.;)] προσομῑλέω, c. dat., or c. πρός and acc., Theogn., Eur., Thucyd., Xen., Plat., etc.; σῠναλλάσσω, and -ομαι, pass., c. dat., Soph., Eur.; πλησιάζω, c. dat., Soph., Xen., Plat., Isoc.; κᾰλινδέομαι, mid. c. ἐν, Thuc.; προσεταιρίζομαι, pass., Plat.; προσέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, perf. 2 -ελήλῠθα, c. πρός and acc., Dem.; φῠρομαι, mid. c. πρός and acc., Plat.; συγγίγνομαι, c. dat., Plat.; συμμίσγομαι, c. dat., Hdt.; [προστίθεμαι, c. dat., Dem.]

ASSOCIATE, AN, ἑταῖρος (ἕτᾰρος, Ep.), ὁ, Omn.; in fem. ἑταίρα and ἑτᾰρα, Hom., h., Sapph. (*i. e.*, one belonging to the same association); συντελής, ὁ, ἡ, Dem.; [(equiv. to follower of a philos.), πλησιάζων, ὁ, Isoc.] *Vid.* COMPANION.

[*To choose as an associate. Vid.* To ASSOCIATE *with one's self.*]

[*Associate counsel, judge. Vid.* ASSISTANT.]

ASSOCIATION, AN, σῠνεδρία, ἡ, Æschyl.; ἑταιρεία and ἑταιρία, ἡ, Hdt., Thuc., Plat., Isoc., Dem.: τὸ ἑταιρῐκόν, Thuc.; σῠνοδος, ἡ, Thuc.; συντέλεια, ἡ, Plat., Dem.

[*Of or belonging to the same association*, προσεταιριστός, όν, Thuc.]

ASSORT, TO, δῐᾰτίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. act. -τέθεικα, etc., aor. 1 pass. -ετέθην, Eur., Hdt., Thucyd., Xen., Plat. *Vid.* To ARRANGE.

ASSORTMENT, AN, συλλογή, ἡ, Thuc. *Vid.* COLLECTION.

ASSUAGE, TO, κᾰτηπιάω, Hom.; εὐνάω, Hom., Soph.; κοιμάω, Hom., Soph.; παύω, Omn.; κουφίζω, Soph., Eur., Xen., Theoc.; πᾰρᾰθέλγω, Æschyl.; *to be assuaged*, κεῖμαι, fut. κείσομαι, Soph.

Difficult to be assuaged, δυσπᾰρᾰθελκτος, ον, Æsch.

ASSUME, TO (an appearance), ὑποδύομαι (mid.) ὑπὸ τὸ σχῆμα, Arist.

[*To assume* (take to one's self), μεταλαμβάνομαι, c. gen., Hdt.; ἀναλαμβάνω, Thuc.; (a name, ὄνομα), ἀναιρέομαι, Hdt.]

Assuming the name of Smerdis, ἐπιβατεύων τοῦ Σμέρδιος ὀνόματος, Hdt.

To assume in logic, ʽὑποτίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, etc., aor. 1 pass. -ετέθην, Plat.; ʽὑπολαμβάνω, Hdt., Plat., Xen., Isoc.

To assume (i. e., to lay down an assumption), τίθημι λῆμμα, Arist.

To assume together with, σῠνῠποτίθεμαι, mid., Plat.

To assume besides, προσπορίζω, Arist.; [προσλαμβάνω, Arist.]

To assume beforehand, προϋπολαμ-

βάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έλαβον, perf. -είληφα, Arist.

It is assumed, impers. ὑπόκειται, Plat., Dem.

One must assume, ληπτέον, Plat.; ὑποθετέον, Plat.

One must assume besides, προσληπτέον, Arist.

[ASSUMED, προσποίητος, Plat.]

ASSUMPTION, AN, ὑπόθεσις, εως, ἡ, Plat.; πρόσληψις, εως, ἡ, Plat.; λῆμμα, ἄτος, τό, Arist.

A false assumption (an assumption of one thing instead of another which is required), μετάληψις, εως, ἡ, Arist.; [τινὸς ἀντί τινος, Arist.]

ASSURANCE, πίστις, εως, ἡ, Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; πιστόν, τό, Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen.; πίστωμα, ἄτος, τό, usu. in pl., Æsch.; βεβαιότης, -ητος, ἡ, Thuc. *Vid.* PROMISE, CONFIDENCE.

A certain assurance, δήλωσις, εως, ἡ, Thuc.

[*Assurances* (in treaties), πίστις, ἡ (opp. to ὅρκος, *oaths*, Pors. Med., 21), Hdt., Att.; *to give* (such) *assurances to one*, πίστιν ποιέομαι πρός τινα, Thucyd.; *to one another*, ἀλλήλοις, Xen.; *to exchange assurances*, πίστεις δίδωμι καὶ λαμβάνω, Xen., or δίδωμι καὶ δέχομαι, Plat.]

ASSURE, TO, ἰσχῡρίζομαι, Thuc., Plat. *Vid.* TO ASSERT.

ASSUREDLY, σάφα, Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur., Xen., Antipho; [(of strong assertion), μάλιστα, καὶ μάλιστα, Plat.; (in answers), *most assuredly*, παντελῶς and παντελῶς μὲν οὖν, Plat.; so παντάπασί γε, and παντάπασι μὲν οὖν, Xen., Plat.; πάνυ γε, πάνυ μὲν οὖν, or καὶ πάνυ, καὶ πάνυ μάλα, Ar., Plat., etc.; πῶς γὰρ οὔ; Plat.; *assuredly not*, πῶς γάρ; (in negative sentences), Plato.] *Vid.* CERTAINLY.

ASTERISK, AN, ἀστερίσκος, ὁ, Gramm.

ASTERN, πρύμνηθεν, Hom., Æsch., Eur.; πρυμνόθεν, Ap. Rh.; [κατὰ πρύμναν, Trag.]

ASTHMA, ὀρθόπνοια, ἡ, Hipp.

ASTHMATIC, ὀρθόπνοος, ους, Hipp.; ὀρθοπνοϊκός, Hipp.; πνευμᾰτίας, ου, Hipp.; πνευμᾰτώδης, ες, Hipp.

[*To be asthmatic*, πνευματόομαι, Hipp.]

ASTONISH, TO, ἐκπλήσσω, aor. 2 pass. usu. ἐξεπλάγην, but also ἐξεπλήγην, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., etc.; κατᾰπλήσσω, Hom., Thuc., Isoc., Xen.; ἐπῐπλήσσω, Eur.; *to be astonished*, ἄγᾰμαι, mid. fut. ἀγάσομαι, and Ep. ἀγάσσομαι, aor. 1 both ἠγάσθην and ἠγᾰσάμην, or -ασσ., imperf. ἠγάμην, Hom.; θαμβέω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur.; θαμβαίνω, only in pres., h.; θαυμάζω, Omn.; ἀποπλήσσομαι, pass., Soph.; ἐκπᾰγλέομαι, pass., Hdt.; συνθαμβέω, c. dat., Plat.; *exceedingly*, ὑπερθαυμάζω, Hdt.; ὑπερεκπλήσσομαι, pass., Xen. *Vid.* TO WONDER.

ASTONISHED, ἀπόπληκτος, ον, Soph.; κατᾰπλήξ, ῆγος, Lys.

ASTONISHMENT, ἄγη, ἡ, Homer; θαῦμα, ατος, τό, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; θάμβος, τό and ὁ, Hom., Pind., Sim., Eur., Thucyd., Plat.; τάφος, τό, Hom.; κατᾰπληξις, εως, ἡ, Thuc.

A power of astonishing, κροῦσις, εως, ἡ, Ar.

[ASTRAY, TO GO, ἀλάομαι, Hom.; ἀάομαι, Hom.; πλανάομαι (lit., and metaph. *to fall into error*), Hdt., etc.; *to go astray* (from the truth), παραφέρομαι, Plat.]

[*To lead astray*, πλάζω, f. -γξω, Epic and Trag.; πλανάω, Hdt., etc.; *to be led astray*, παρακρούομαι, *by one*, ὑπό, c. gen., Plat.]

[*A going astray*, πλάνη, ἡ, Plat., Eur.]

[ASTRIDE (of men on horseback), περιβάδην, Plut.]

ASTRINGENCY, ὑπόστυψις, εως, ἡ, Theoph.

ASTRINGENT (to the taste), στρυφνός, όν, Xen., Plat.

[*To be somewhat astringent* (to the taste), παραστύφω, Diph. Siphn.]

[ASTROLOGER, γενεθλιαλόγος, ὁ, Hieracl.; γενεθλιακός, ὁ, Gal. (caster of nativities); ἀστρόμαντις, ὁ, very late, and so ἀστρολόγος, ὁ (which in class. auth. means *astronomer*); Χαλδαῖος, ὁ (as the Chaldeans were famous in this art), Cic. Div.]

[ASTROLOGY, ἀστρομαντεία, ἡ, Diod.; ἀστρομαντική, ἡ, Sext. Emp.; γενεθλιαλογία, ἡ, Joseph. (casting of nativities); ἀποτελεσματική, ἡ, Paul. Alex.:—(ἀστρολογία, ἡ, in classic auth. means *astronomy*; in sgnf. *astrology*, from Luc.).]

ASTRONOMER, AN, ἀστρολόγος, ὁ, Xen.; ἀστρονόμος, ὁ, Plat.

ASTRONOMICAL, ἀστρονομῐκός, Plat.; ἀστρολογῐκός, Arist.

ASTRONOMY, ἀστρονομία, ἡ, Ar., Xen., Plat.; ἀστρολογία, ἡ, Xen.

To study astronomy, ἀστρονομέω, Ar., Plat.

ASUNDER, ἄνδῐχα, Homer; δίχα, Hom.; [ἀμφίς, Hom.; usu. expd. by διά in compos., *e. g.*, *to cleave asunder*, διασχίζω, Hom., Plat., etc.]

To take a name asunder (punning on its divisions), ἐξυπτιάζω, Æsch.

[ASYLUM, AN, κρησφύγετον, τό, Hdt., Luc. (prop. from the *Cretan* Minos); καταφυγή, ἡ (a place of refuge), Hdt., Thuc., etc., etc.; also by ἑστία, ἡ (the altar); ἱερόν, τό (temple), where fugitives took refuge; ἄσυλον ἱερόν, τό (only used by late writers), Philostr., etc.] *Vid.* REFUGE.

Affording an asylum, γῆν ἄσῡλον παρασχών, Eur.

AT, ἐπί, c. dat., Omn.; πρός c. dat., Hom., Soph., Xen.; [(*in relation to*)], c. acc., Eur., Xen.; παρά c. acc., or c. dat., Omn.; *at the very moment of danger*, παρ' αὐτὸν τὸν κίνδῡνον, Dem.; κατά c. gen. (as, to shoot at, etc.), Omn.; ἀμφί, [c. dat., Homer, Soph.,] c. acc., Hom., Hdt., Theoc.; ὑπό, c. acc., Hom., Hdt., Theoc.; ἀπό, c. gen., as *at* first sight, *at* evening, etc., Æsch., Thuc., Xen.; [equiv. to *together with*, ἅμα, c. dat., *e. g.*, *at sunrise*, ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι, Hom., etc.; also by πρός in compos., *to be at*, πρόσειμι, Hes., etc.]

At the shout of the Greeks, ἀῦσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν, Hom.

ATHEISTICAL, ἄθεος, ον, Plat.

ATHLETE, AN, ἀθλητήρ, ὁ, Hom.; ἀθλητής, οῦ, ὁ, Pind.; ἀσκητής, οῦ, ὁ, Plat.

ATHLETIC (*i. e.*, belonging to an athlete), ἀθλητῐκός, Arist.; ἀσκητικός, Ar.; γυμναστῐκός, Plat.

Athletic (i. e., strong), ἰσχῡρός, ά, όν, Alcæ., Hdt., Omn. Att. *Vid.* STRONG.

ATHWART, ἐγκαρσίως, Thuc. *Vid.* ACROSS.

[*Lying athwart*, πλάγιος, Thuc.]

[ATLAS (a collection of maps), πινακοθήκη, ἡ, Strab.]

ATMOSPHERE, ἀήρ, ἡ (ᾰ Soph.), Hom., Hes.; ὁ, Hdt., Plat.

ATOM, AN, ἄτομος, ἡ, pl. τά, Democritus, Arist.; [ψηγμάτιον, τό, Heraclit.]

ATONE, TO, ἀνᾰμάσσω, no perf., no pass., Hom., Hdt.; τίνω (ῑ Ep., ῐ Pind.), Sol., Trag.; fut. τίσω, etc., c. acc. of crime, dat. of penalty, sometimes c. gen. of crime, smts. c. acc. of penalty only, Hom., Æsch., Hdt.; ἀποτίνω, Hom., Æsch., Eur., and ἀποτίνομαι, in aor. 1 mid., c. acc. of the penalty, gen. of the crime, Hom.; ἀποδῐδωμι, c. acc. of crime, dat. of person offended, Hom.; ἐξᾰποτίνω, Hom.; κᾰθαίρω, Æsch.; λύω, perf. pass. λέλῠμαι, etc., Soph., Ar.; ἐκτίνω, Æsch., Soph., Eur.; ἀφοσιόω, Plat.

To make an offering of atonement (to the god), ἀφοσιόομαι, c. dat., Hdt., Dem.

ATONEMENT, ἄποινα, τά, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., smts. as adv. c. gen., Pind., Eur., etc.; [ποινή, ἡ (*i. e.*, satisfaction), *for* a thing, c. gen., Hom., etc.;] τίσις, εως, ἡ, Hom.; λῠτρον, τό, Pind., Æsch., Plat.; μείλιγμα, ἄτος, τό, in pl., Æsch.; κάθαρμός, ὁ, Hdt.

Exacting atonement, ἀποινόδῐκος, ον, Eur.

To exact atonement, ἀποτίνυμαι, mid. fut. -τίσομαι, Hom., Hdt., Æschin.

ATONING (of sacrifices), λωφήϊος, ον, Ap. Rh. *Vid.* EXPIATORY.

[ATRABILIOUS, μελαγχολικός, Plat.]

ATROCIOUS, αἴσῡλος, ον, Hom.; ἀήσυλος, ον, Hom.; δεινός, Omn.; ἀναιδής, ές, Soph.; (of persons), πάγκακος, ον, Theogn., Soph., Eur.; κακοῦργος, όν, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; πανουργός, όν, Soph.; πάντολμος, ον, Æsch., Eur.; παντότολμος, ον, Æsch.

ATROCIOUSLY, παγκάκως, Æsch.; κᾰκούργως, Antipho.

ATROCITY, πᾰνουργία, ἡ, Æsch., Soph., Ar.

ATROPHY, ἀτροφία, ἡ, Arist.

Sick of atrophy, ἄτροφος, ον, Xen.

ATTACH, TO, πᾰραζεύγνῡμι, Eur.; προσποιέω, *to* one, c. dat., and -ομαι, mid., *to one's self*, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; [*to* one, περιάπτω τί τινι, Pind., Ar., Plat.;—*closely*, one thing *to* another, προσαρμόζω, c. acc. et dat., Eur., acc. c. εἴς τι, Plat., and περί τι, Xen.]

[*To attach great importance to*, περὶ πολλοῦ (πλείονος, πλείστου, παντός) ποιέομαι, c. acc., or c. acc. et inf., Hdt., Thuc., Xen., etc.]

To attach one's self to (a party), προσνέμω ἐμαυτόν, c. dat., or perf. pass. προσνενέμημαι, c. ὡς for πρός c. acc., Dem.; ἀναρτάω ἐμαυτὸν εἰς, c. acc., Dem.; φθείρομαι πρός, c. acc., Dem.; [προσχωρέω, c. dat., Hdt., Thuc.; also πρός c. acc., Thuc.]

To attach, intrans. (as blame attaches), προσῐζάνω, no fut., etc., c. dat., Simon. Amorg.; ἐπιβάλλω, pf. -βέβληκα, c. dat., Dem.

[*To attach to one's self*, ἀναρτάομαι, c. pf. -ήρτημαι, Xen.; or, *to one's party*, προσάγομαι, Hdt., Thuc., Eur.; *by* any means, c. dat., Thuc., Plat., etc.; προσποιέομαι, Hdt., Thuc., Xen., etc.]

To attach a person to one's self, προσφιλῆ τινα τίθεμαι (mid.), Soph.; [φίλον τινὰ ἀνακτάομαι, Hdt., Xen.]

To be attached to (as a friend, ally, etc.), οἰκείως διάκειμαι, c. πρός and acc., Dem.; οἰκείως ἔχω, c. dat., Dem.; [πρόσκειμαι, c. dat., Hdt.]

[*Attached to*, προσφυής, ές, c. dat., Plat.]

ATTACHMENT, φῐλία, ἡ, Omn. post Hom. *Vid.* FRIENDSHIP, LOVE.

ATTACK, TO, ἀμφῐμάχομαι, fut. -μαχέσομαι or -έσσομαι, Hom.; ἰάλλω, no perf., Hom.; ἐνορούω, c. dat., Hom.; ἐπῐχράω, only in imperf., Hom.; ἐπαΐσσω, c. acc., or c. gen., Hom.; ἔπειμι (-ιέναι), imperf. -ῄιον, fut. mid. ἐπιείσομαι, aor. 1 mid. ἐπιεισάμην, c. acc., or c. dat., or c. prep., Hom., Pind., Æsch., Thucyd., Xen.; [ὁρμάομαι, c. gen., or ἐπί c. dat., Hom.; *attack* a place, ὁρμ. ἐπί, ἐς, πρός, c. acc., Hdt., Thuc., etc.;] ἐφορμάομαι, mid. and pass., c. acc., Hom., Hes.; ἐφορμάω, c. dat., Eur.; ἐπόρνῠμαι, mid. or pass., aor. 2 3d sing. by sync. ἐπῶρτο, c. dat., Hom.; θρώσκω, aor. 2 ἔθορον, c. ἐπί or ἐν and dat., Hom. (as an intermittent disease does), sine cas., Soph.; ἐπορούω, c. dat., Hom.; ἐπέρχομαι, mid. fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, usu. by sync. -ῆλθον, perf. -ήλῠθα, usu. c. redupl. -ελήλῠθα, c. dat., Hom., Eur., Thuc.; μετέρχομαι, c. dat., or acc., Hom.; προσβάλλομαι, mid., either with weapon or words, c. acc. pers., dat. instrum., Hom.; προσβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, etc., c. dat., or c. prep., or sine cas., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπέχω, imperf. ἐπεῖχον, fut. ἐφέξω, no aor. 1, aor. 2 -έσχον, c. dat., or c. prep. κατά and acc., ἐπί and dat. or acc., Hom., Hdt., Thuc.; ἅπτομαι, mid., in any manner, but esp. with words, c. gen., Pind., Soph., Hdt., Thuc., Dem.; ἐπιστρᾰτεύω, c. dat., Soph.; εἰσπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Soph., Hdt., Xen.; ἐπῐφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, sine cas., Ar.; -ομαι, mid., c. dat., Hdt., Thuc., Xen.; πρόσειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν, poet. -ῄια, no other tenses, c. dat., or c. πρός and acc., Xen.; προσμάχομαι, fut. -μαχέσομαι (Ep. -έσσομαι, Att. -μᾰχοῦμαι), c. πρός and acc., Xen.; προστρέχω, fut. -δραμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, c. πρός and acc., Xen.; ἐπῐγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, c. dat., Hdt., Thuc.; ἐπῐβαίνω, fut. and aor. 1 act. not used intrans., fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, part. -βάς, perf. -βέβηκα, part. often sync. -βεβώς, ῶσα, ῶτος, etc., c. acc., or c. dat., Thucyd., Xen.; προσπίπτω, c. dat., Thuc., Xen.; ἐπῐπίπτω, c. dat., Thucyd., Xen., ἐπῐτίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκᾰμην, c. dat., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἐπιτρέχω, Thuc., Xen.; προσφέρομαι, pass. c. dat., or c. prep., Hdt., Thuc., Xen.; ἐγχειρέω, c. dat., Thuc., Xen.; προσίσταμαι, pass. c. aor. 2, perf., and pluperf. act., c. πρός and acc., Plat.; ἐγχρίω, Plat.; ἔγκειμαι, with war or with words, imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι, c. dat., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐλαύνω, fut. ἐλᾰσω, etc., sine cas., or c. εἰς, Xen.; ἐπελαύνω, c. dat., Hdt.; κᾰτᾰτρέχω, Plat.; ἐμπλήσσω, Ap. Rh.

To attack (as a disease does), ἐγκατασκήπτω, Thucyd.; [ἐμπίπτω, Soph.]

To attack with words, ἐνίσσω, Homer; ἐνίπτω, fut. -ψω and ἐνισπήσω, no aor. 1, aor. 2 ἐνένιπτον and ἠνίπᾰπον, Hom., Æsch.; κᾰθάπτομαι, c. acc., Hom., Hes., c. gen., Thuc., Plat.; θείνω, no perf., Æsch.; ἰάπτω, no perf., Soph.; ἀράσσω, no perf., Soph.; ἐξᾰράσσω, Ar.; ἐπεμβαίνω, c. dat., Eur.; ὑποκρούομαι, mid., Ar.; κᾰτᾰπισσόω, Ar.; ἀποσκήπτω εἰς, Æschin.; σπᾰράσσω, no perf., Plat., Dem.

[*To attack (one's reputation)*, διαβάλλω, Hdt., Thuc., Dem., etc. *Vid.* TO SLANDER.]

To attack (as ships do), ἐπῐπλέω, fut. -πλεύσομαι, c. dat. or c. ἐπί and acc., Hdt., Thuc., Xen.; ἐμβάλλω, Hdt., Thuc., or *to attack* (on land), Xen.

To attack in a secret, stealthy manner, ὑποθέω, fut. -θεύσομαι, Pind.

To attack violently, κᾰτᾰκωμάζω, c. dat., Eur.

To join in attacking, σῠνεπῐκειμαι, c. dat., Ar.; σῠνεπῐτίθεμαι, mid., c. dat., Thuc., Plat., Isæ.; συνέπειμι (inf. -ιέναι), c. dat. of the persons attacked, c. μετά and gen. of one's allies, Thuc.; σῠνεπιστρᾰτεύω, Thuc., Dem., Æschin.; κᾰθίεμαι, mid., c. perf., Hdt.

To be the first to attack, προεπῐχειρέω, Thuc.

To attack one another (of opposite factions), ἀντῐπολεμέω, c. dat., Thuc.

Why does he thus attack the sheep? τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν; Soph.

Shall I attack them at supper? ἀμφὶ δεῖπνον οὖσι προσβαλῶ δόρυ; Eur.

So, *to attack gates with a troop*, πύλαισι προσβαλεῖν λόχον, Æsch.

Come and attack the dinner (of hare), ἐμβάλλεσθε τῶν λαγῴων, Ar.

Attacking him (i. e., with accusations) *on this account*, διὰ πρῆγμα τοιοῦδε ἐπίβασιν ἐς αὐτὸν ποιεύμενος, Hdt.

ATTACK, AN, ὁρμή, ἡ, Hom., Eur.; ἐμβολή, ἡ (by sea or land), Æsch., Eur., Thuc., Xen.; προσβολή, ἡ, Æschyl., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; πεῖρα, ἡ, Æschyl.; ἐπιδρομή, ἡ, Eurip., Hdt., Thucyd.; ἔφοδος, ἡ, Æschyl., Thucyd., Plat.; ἐφορμή, ἡ, Thuc.; πρόσοδος, ἡ, Hdt.; ἐπίθεσις, εως, ἡ, Xen., Plat., Antipho.

An attack by sea, ἐπίπλοος, contd. ους, ὁ, Thuc., Xen.; ἐπίπλευσις, εως, ἡ, Thuc.

[*A sudden attack*, προδρομή, ἡ, Xen.]

An advance to attack, προέλᾰσις, εως, ἡ, Xen.

[*To give the signal for attack*, τὸ πολεμικὸν σημαίνω, Xen.]

A periodical attack (of some disease), κᾰτᾰβολή, ἡ, Plat., Dem.

An attacking party, προσβολή, ἡ, Æsch.

Ready to attack, ἐπῐθετῐκός, c. dat., Xen.

Easy to be attacked, ἐπίδρομος, ον, Hom.; εὐεπίθετος, ον, Thuc., Plat., Xen.; εὐέφοδος, ον, Thuc., Xen.

Hard to be attacked, δυσπρόσοδος, ον, Thuc.; δυσεπῐβούλευτος, ον, Xen.

ATTAIN, TO, ἐφάπτομαι, mid., c. gen., Hom.; ἅπτομαι, c. gen., and once c. dat., Pind., Xen., Plat.; τυγχάνω, fut. τεύξομαι, aor. 1 ἐτύχησα, aor. 2 ἔτῠχον, c. gen., Omn.; ἐπιτυγχάνω, c. gen., Xen., Dem.; ἐξῐκνέομαι, mid. fut. -ίξομαι, aor. 2 -ικόμην, c. gen., Eur.; ἐφῐκνέομαι, c. gen., Isoc.

Likely to attain, τευκτικός, c. gen., Arist.

Having attained one's end, ἐπήβολος, c. gen., Hdt.

ATTAINABLE, ἁλωτός, όν, Soph.; εὐπρόσοιστος, ον, Eur.

ATTAINMENT, ἐπίτευξις, εως, ἡ, Isoc., Plat.

ATTEMPT, TO, πειρητίζω, only pres. and imperf., Hom.; πειράω, aor. 1 pass. both in act. and pass. sense, c. inf., or c. acc., or c. ὡς or ὅπως and subj., more commonly -ομαι, mid., Omn.; ἐπῐχειρέω, c. dat., or c. acc., or c. infin., Hom., Theogn., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Xen.; ἐγχειρέω, c. dat., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem., etc.; μάομαι, mid., Soph.; ἐμβαίνω, fut. ἐμβήσομαι, perf. ἐμβέβηκα, aor. 2 ἐνέβην, part. ἐμβάς, fut. and aor. 1 act. not used in intrans. sense, c. dat., Pind., Plat.; ἀνᾰπειράω, Thuc.; ἀποπειράω, Thuc., and *to make an attempt on* (a place), c. gen., Thuc.; διᾰκινδῡνεύω, Thuc., Xen.; *to make an attempt on*, c. εἰς, Thuc.; ἐρευνάω, c. infin., Theoc.; ἀφορμάω πεῖραν, Soph.

To attempt first, προεγχειρέω, Arist. *Vid.* TO ENDEAVOR, TO TRY.

One must attempt, ἐπῐχειρητέον, Thuc., Isoc.; πειρᾰτέον, Xen., Plat., Isoc.; ἐγχειρητέον, Xen.

To be attempted, ληπτέος, Xen.

One who attempts, ἐπῐχειρητής, οῦ, c. gen., Thuc., Plat.; ἐγχειρητής, οῦ, ὁ, Ar.

ATTEMPT, AN, ὁρμή, ἡ, Hom., Soph., Hdt.; πεῖρα, ἡ, Pind., Omn. Att.; ἐγχείρημα, ᾰτος, τό, Sophocl., Isoc., Dem.; ἐγχείρησις, εως, ἡ, Thucyd.; ἐπῐχείρημα, ᾰτος, τό, Thucyd., Xen., Isocrat.; ἐπῐχείρησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.; ἀπόπειρα, ἡ, Hdt., Thucyd., Dem.; πείρᾱσις, εως, ἡ, Thuc.

To make an attempt on (a city, etc.), πειράω, c. gen., or c. ἐπί and acc., Thuc.; κᾰτᾰπειράζω, c. acc., Lys., *vid. sub* TO ATTEMPT.

ATTEND TO, TO [(pay attention to one or his words)], σῠνίημι (ἵη, h., ἵη, Att., but not invariably in either case), pres. imper. συνίει, Hom.; σύνιε, Theogn.; aor. 1 -ῆκα, aor. 2 imper. σύνες, c. gen. of what is said (but *to observe*, c. acc., Soph.), Hom., Theogn., Soph., Plato; ἐμπάζομαι, mid. only pres., c. gen. [(*e.g.*, μύθων)], Hom.;—[(take care of, look after a person or thing, be busy about)], ἀμφῐπένομαι, no fut. (esp. *to* a wounded man), Hom.; ἀμφῐπονέομαι, c. acc. rei, Hom.; ἀμφιέπω, only pres. and imperf. without augm., Hom., Pind.; ἀμφέπω, only pres., and in Hom. imperf. without augm., Homer, Pindar, Soph., Eur.; θερᾰπεύω, Hom., Eur., Hdt., Xen.; κομέω (only *to* people or animals), Hom., Hes.; κομίζω, Hom., Pind., Æsch.; [to household affairs, τὰ σὰ αὐτῆς ἔργα κ., Homer;] *to* a wound, *to* the acquisition of treasure, etc., ἀμφῐπολεύω (only *to* things or horses), Hom.; μετέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, sync. -ῆλθον, c. acc. rei, Hom., Ap. Rh.; ἐπῐμελέομαι, mid. c. gen., Eur., Thuc., Xen., Plat.; [μελετάω, c. acc., Hdt., Thuc., etc.;] ἀγᾰπάζω, Eur.

To attend to (advice, advisers, etc.), προσβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, c. acc., Soph.; ὑπᾰκούω, c. gen., or sometimes c. dat., Hdt., Thuc., Plat.

[*To attend to* (a speaker), παρέχω τὰ ὦτα, c. dat., Plat.; προσέχω τὸν νοῦν, c. dat., Ar.]

To attend to (business, employment, etc.), προσέχω (imperf. προσεῖχον, aor. 2 -έσχον), and πρ. τὸν νοῦν, Omn. Att. prose; ἐφίσταμαι, pass. c. aor. 2 act., c. ἐπί and acc., Isoc., Dem.; [(i. e., *be engaged in*), ὁμιλέω, c. dat., Thuc., Ar., Plat.]

I attend to all the rest of my busi-

ness, τἄλλα τὰ ἐμοὶ προσήκοντα ἀποτελῶ, Xen.

We attending to our business, ὄντων ἐπὶ τοῖς πράγμασιν, Dem.

[*To attend to in turn*, ἀντεπιμελέομαι, *that, how that*, ὡς, ὅπως, Xen.]

To attend, attend upon (as an attendant), μετοίχομαι, mid. only, pres. and imperf., Hom.; προσπολέω, c. dat., Soph.; μετᾰποιπνύω, c. acc. domini, Ap. Rh.; πέμπω (*i. e.*, escort), Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; προπέμπω, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Plat.; [παραπέμπω, Xen.;] ἐπιστᾰτέω, c. acc., Soph.; [(*i. e.*, accompany), ὀπαδέω, c. dat., also ἅμα, c. dat., Hom., Hes., *vid.* To ACCOMPANY.]

I attend upon you, παρὰ σοί εἰμι, Xen.

To attend (as a physician), μελετάω, Hipp.; [ὑπουργέω, Hipp.; *to attend (a sick person)*, νοσηλεύω, Isoc., *vid.* To TEND.]

To attend (as a tutor), σύνειμι (-εῖναι), c. dat., Plat.

To attend (school), προσεδρεύω, c. πρός et dat. (*e. g.*, πρὸς τῷ διδασκαλείῳ), Dem.

[*To attend the lectures of*, ἀκροάομαι, c. gen., Antipho, Plat., Xen.]

[*To attend (the funeral* of a person), ἐπὶ τὴν ταφὴν καὶ ἐκφοράν τινος παραγίγνομαι, Æschin.; ἐπὶ τὴν ἐκφοράν τινος ἐλθεῖν, Lys., ἥκω, Lys.; ἐπ' ἐκφοράν τινι ἀκολουθέω, Lys.]

Attending to (i. e., making an object of study), μεμηλώς, c. gen., Hom., c. dat., Pind.

He had paid much attention to horsemanship, πολὺ μᾰλιστα ἐμεμελήκει αὐτῷ ἱππῐκῆς, Xen.

One must attend to, ἐπῐμελητέον, c. gen., Plat., Xen.; προσεκτέον and πρ. τὸν νοῦν, Plat.

[*Not attended to*, ἀθεράπευτος, ον, Xen.]

ATTENDANCE, ὑπουργία, ἡ, Soph.; [ὑπηρεσία, ἡ, *on one*, by dat., or εἰς c. acc., Plat.; (in genl.), θεραπεία, ἡ (upon the gods, and of court to men; also upon the sick, and honor to parents), Omn. Att. prose.; *the body of attendants* (i. e., suite, retinue), θεραπεία, ἡ, Hdt., Xen.; ἀκολουθία, ἡ, Plat.] *Vid.* ATTENTION.

Attendance (of a pupil on his master, or of the master on his pupil), συνουσία, ἡ, Xen.

Want of attendance, ἀκομιστία, ἡ, Hom.; [ἀθεραπευσία, ἡ, Plat.]

ATTENDANT, AN, ὀπάων, ονος, ὁ (de fem., h.) [orig. in war, but later of any kind], Hom., h., Æsch., Soph., Eur., Hdt.; πομπός, ὁ καὶ ἡ [(as escort)], Hom., Soph., Hdt.; ὀπᾱδός, ὁ [(*upon* one, c. dat.)], Pind., Æsch., Soph., Eur., Plat.; ἀμφῐπολος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Soph., Eur.; ἐπέτης, ου, ὁ, Pind., fem. ἐπέτις, ἴδος, Ap. Rh.; περῐπολος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; ἐπῐπολος, Soph.; διάκτορος, Call.; ἀκόλουθός, ὁ, ἡ, Thuc., Xen., Plat.; σῠνοπᾱδός, c. gen. or dat., ὁ καὶ ἡ, Panyas., Plat. ap. Rh. *Vid.* ESCORT, SERVANT.

[*An attendant* (who conducted boys and girls to and from school), παιδαγωγός, ὁ, Hdt., Eur., Plat.]

ATTENTION, κομῐδή, ἡ, Homer; μελέτη, ἡ, Hes., Soph., Eur., Plat.; σπουδή, ἡ, Soph., Xen., Isoc., Plat.; ἐπιστροφή, ἡ, Sophocl., Eur., Xen., Dem.; ἐπῐμέλεια, c. gen., or c. πρός, Thuc., Xen., Plat., Dem.; θεράπευμα, ᾰτος, τό, Eur., Plat.; θεράπεια, ἡ, Xen., Plat., Isoc.; πραγμᾰτεια, ἡ, Plat., Xen.; πρόσεξις, εως, ἡ, Plat.; φῐληκοΐα, ἡ, Isoc.

He paid attention to his son, τὸν υἱὸν δι' ἐπῐμελείας εἶχε, Isæ.

He paid attention to the barbarians, ἐπεμελεῖτο τῶν βαρβάρων, Xen.; *they paid the greatest possible attention to Callibius*, τὸν μὲν Καλλίβιον ἐθεράπευον πάσῃ θεραπείᾳ, Xen.

That the enemy might fix their attention on that road, ὅπως ταύτῃ τῇ ὁδῷ οἱ πολέμιοι προσέχοιεν τὸν νοῦν, Xen.

Attention to a person in sickness, νοσοτροφία, ἡ, Plat. *Vid.* CARE.

ATTENTIVE, ἐπᾰκουός, όν, c. gen., Hes.; προσεκτικός, Xen. [(also *making attentive*, Arist.)]; συντετᾰμένος, Xen., Plat.; φῐλήκοος, ον, Plat.; θεραπευτικός (of a servant), Xen.

ATTENTIVELY, σπουδαίως, Hdt., Xen., Plat. *Vid.* CAREFULLY.

To be very attentive to, πολυωρέω (used also in pass. of receiving such attention), Æschin., Arist.

ATTENUATE, TO, λεπτῡ́νω, Arist. *Vid.* THIN.

ATTEST, TO, μαρτῠρέω, Æschyl., Soph., Xen., Plat., Isæ.; [μαρτῠρομαι, Trag.] *Vid.* To WITNESS.

ATTESTATION, μαρτῠρία, ἡ, Omn.

ATTIRE, TO, ἀμφιέννῡμι, c. dupl. acc., Hom., Xen., Plat., etc. *Vid.* To DRESS.

ATTIRE, ἐσθής, ῆτος, ἡ, Homer, Trag., Hdt., Thuc., Xen., etc. *Vid.* DRESS.

ATTITUDE, AN, σχῆμα, ᾰτος, τό, Xen.

An attitude of defense or *of striking*, προβολή, ἡ, Xen., Theoc.

To throw one's self into attitudes, διᾰθρῠπτομαι, mid., Theoc.

[ATTORNEY. *Vid.* ADVOCATE, COUNSELOR.]

ATTRACT, TO, ἕλκω, imperf. εἷλκον, fut. ἑλκῠ́σω, aor. 1 εἵλκῠσα, no perf. act., though there is perf. pass., etc., Eur., Hdt., Xen.; προσέλκω, Pind. [(to friendship, εἰς φιλότητα)], Theogn., Eur. [(absol.)], Plat.; ἐπισπάω, fut. -σπᾰσω, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; ἀντισπάω, Xen.; προσᾰγομαι, mid. [(observation), e. g., *the eyes of all*, προσάγ. ὄμματα], Xen.

[ATTRACTING (having power to attract), ἀγωγός (of magnet), Dion.]

ATTRACTION, ἕλξις, εως, ἡ, Plat.; ἔφελξις, ἡ, Arist.; ὁλκή, ἡ, Plat.

ATTRACTIVE [(persuasive), προσαγωγός, Thuc.], ὁλκός, Plat.; ἑλκτῐκός, Plat.; προσσπαστῐκός, Arist.

ATTRIBUTE, TO, ἀνᾰτίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, aor. 1 pass. -ετέθην [c. acc. et dat.], Hom., Eur., Thuc., Isoc., Xen., Dem.; προστίθημι, Eur., Thuc.; μετᾰδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. -δέδωκα, perf. pass. -δέδομαι, Isoc.; περῐβᾰλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, Eur.; ἀνᾰφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Eur.; ἀπονέμω, Dinarch. *Vid.* To IMPUTE.

Attributing great unfairness to the gods, μεγᾰλην θεοῖς ἀγνωμοσύνην εἰδότες, Soph.

For any one may justly attribute the having lost many things in the war to our inattention, τὸ μὲν γὰρ πολλὰ ἀπολωλεκέναι κατὰ τὸν πόλεμον τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις θείη δικαίως, Dem.

One must attribute, ἀνᾰθετέον, Plat.

ATTRIBUTE, AN, τὸ ἐνῠ́παρχον, Arist.

ATTRITION, πρόστριψις, εως, ἡ, Theoph.

ATTUNE, TO, ἁρμόζω, usu. -όττω, Plat. *Vid.* To TUNE.

AUBURN (*i. e.*, with auburn hair), ξανθός, ή, όν, Hom., Pind., Eur., Plat.; also epith. of hair, Ibid.; ξανθόθριξ, gen. ξανθότρῐχος, Sol., Theoc.; ξανθοκόμης, ου, Pind.; ξανθόκομος, ον, Theoc.

Hair dyed auburn, ξάνθισμα κόμης, Eur.

AUCTION, πρᾶσις, ἡ, Hdt., Plat.; [(sale of confiscated property), προγραφή, ἡ, Strab.]

To put up to auction, ἀνακηρύσσω, Hdt.; [ἀποκηρύσσω, Hdt., Dem.]

[AUCTIONEER, (perhaps) κῆρυξ, υκος, ὁ (as it is used of a public crier), Hdt., Xen., Dem., etc.]

AUCTION ROOM, AN, πωλητήριον, τό, Dem., Xen.

AUDACIOUS, σχέτλιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Soph., Eur., Plat., Isoc., Dem.; τολμήεις, εσσα, εν (superlat. τολμήστατος), Homer, Pind., Soph.; τλήμων, ον, Æschyl., Soph., Eur.; λεωργός, used also as subst., Archil., Æschyl., Xen.; πανουργός, όν, Soph.; πάντολμος, ον, Æsch., Eur.; παντότολμος, ον, Æschyl.; τολμηρός, Eur., Thuc., Lys.

AUDACIOUSLY, τλημόνως, Eur.

AUDACITY, τόλμα and τόλμη, ἡ, Æsch., Soph., Eur., Xen., Plat., Isæ.

AUDIBLE, ἀκουσῐμος, Sophocl.; ἀκουστός, h., Sophocl., Eur.; διᾰσημος, ον, Soph.; εὐήκοος, ον, Arist.

Audible at a distance, τηλωπός, όν, Soph.; τηλεφᾰνής, ές, Soph.

AUDIT, AN (of accounts), εὐθύνη, ἡ, Ar., Plat., Dem.

AUDITOR, AN, ἀκροᾱτής, οῦ, ὁ, Thucyd., Plat.; ἀκουστής, οῦ, ὁ, Menand.

An auditor (i. e., one who audits accounts), εὔθῡνος, Plat.; εὐθυντήρ, ῆρος, ὁ, Plat.; λογιστής, οῦ, ὁ, Dem., Æschin., Arist.; ἐξεταστής, οῦ, ὁ, Æschin., Arist.

An auditor's salary, τὸ ἐξεταστῐκόν, Dem.

AUDIT ROOM, AN, λογιστήριον, τό, Lys.

AUGER, AN, τέρετρον, τό, Hom.; τρῠ́πᾰνον, τό, Hom., Eur., Plat.; ἀρίς, ἴδος, ἡ, Hipp., Anth.

AUGMENT, TO, αὐξάνω or αὔξω, fut. αὐξήσω, Omn.; *to augment a fortune by saving*, περιποιέω οἶκον, Xen. *Vid.* To INCREASE.

[AUGMENT (in verbs), αὔξησις, εως, ἡ, Gramm.; *the omission of augment*, ἀναυξησία, ἡ, Id.]

[*Without augment*, ἀναύξητος, ον, Gramm.]

AUGMENTATION, αὔξησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* INCREASE.

AUGUR, AN (who divines from the flight, cries, etc., of birds), οἰωνοπόλος, ὁ, Hom., Æschyl.; οἰωνιστής, οῦ, ὁ, Hom., Hes.; οἰωνοθέτης, ου, ὁ, Soph.; οἰωνόμαντις, εως, ὁ, Eur.; οἰωνοσκόπος, ὁ, Eur.; οἰωνῶν βοτήρ, ῆρος, ὁ, Soph.

[*Of* or *belonging to an augur*, οἰωνομαντικός, Dion. H.; οἰωνοσκοπικός, Id.]

AUGUR, TO. *Vid.* To TAKE AUGURIES, TO PROPHESY.

AUGURY, οἰωνός, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ὄρνις, ῑθος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Soph., Eur., Plat.; οἰώνισμα, ατος, τό, Eur.; πτερόν, τό, Soph.; οἰωνιστήριον, τό, Xen. *Vid.* OMEN.

Belonging to augury, οἰωνιστικός, Plat., Arist.

The art of taking auguries, ἡ οἰωνιστική, Plat.

A seat from which to take auguries, θᾶκος ὀρνιθοσκόπος, Soph.

[*To take auguries* (from the flight and cries of birds), οἰωνίζομαι, Xen.]

[*To take auguries* (watch the flight of birds for them), οἰωνοσκοπέω, Eur.]

AUGUST, Μεταγειτνιών, ῶνος, ὁ (began about the middle of August), Arist.

AUGUST, adj., σεμνός, Omn.; γεραρός, Hom.; in fem. πότνια, Omn.; poet. also πότνα, h., Eur.; πολυπότνια, h., Ap. Rh.; πρέσβα, Hom.:—σεμνότῑμος, ον, Æsch.; γεράσμιος, ον, Eur.

AUNT, τηθίς, ίδος, ἡ (father's or mother's sister), Dem.; *a maternal aunt*, μητροκασιγνήτη, ἡ, Æsch.; [*paternal aunt*, πατροκασιγνήτη, ἡ, late poet., Q. Sm.]

[AURICULAR (*of the ear*), ὠτικός, ή, όν, Med.; (*made to the ear*), πρὸς τὸ οὖς, Plat.; εἰς ὦτα, Soph.; *a. confession*, ἐξομολόγησις τῶν ἁμαρτημάτων ἡ πρὸς τὸ οὖς λεγομένη, Eccl.]

AURORA, Ἠώς, ἡ, Hom., Hes., Eur.; in Att., ἕως, ἡ, Eur., Xen., etc.

AUSPICE (usu. in pl.), *the auspices*, τὰ ἱερά, Hdt., Xen. *Vid.* AUGURY; [*good auspices*, οἰωνοὶ ἀγαθοί, Hes.; οἰωνοὶ αἴσιοι, Xen.; *the best auspices*, οἰωνὸς ἄριστος, Hom.; *with* or *under evil auspices*, κακοῖς οἰωνοῖς (like Horace's *alite* or *avi mala*), Ap. Rh.; *under one's auspices*, ἡγουμένου τινός, Omn.]

AUSPICIOUS, αἴσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Eur., Xen.; δεξιός, ά, όν, Hom., Æsch., Eur., Ap. Rh.; ἐναισίμος, ον, Hom., Ap. Rh.; εὐώνῠμος, ον, Pind., Plat.; εὔφημος, ον, Æsch., Soph., Eur.; ἐναίσιος, ον, Soph.; εὔσημος, ον, Soph., Eur.; χρηστός, ή, όν, Hdt.; διαδέξιος, ον, Hdt.

AUSPICIOUSLY, εὐδαιμόνως, Eur., Ar., Plat., Xen.

AUSTERE, στρυφνός, ή, όν, Ar., Xen.; ὀμφακίας, ου, only masc., Ar.; αὐστηρός, ά, όν, Plat.; [(of the manners, courage, etc.), σκληρός, ά, όν, Soph., Ar., Plat., Eur.]

[AUSTERELY. *Vid.* STERNLY.]

AUSTERITY, αὐστηρότης, ητος, ἡ, Plat.; [σκληρότης, ητος, ἡ, Antipho, Plat.]

AUTHENTIC, ἀληθής, ές, Omn.; [γνήσιος, α, ον (of writings), Gal.; πιστός, ή, όν (worthy of belief), Omn.; ἐχέγγυος, ον (λόγος), Eur.; *authentic documents*, μαρτύρια, τά, Hdt.]

[AUTHENTICALLY, ἀληθῶς, Hdt., Att.; αὐθεντικῶς, only in Cic.]

[AUTHENTICATE, TO, τεκμηριόω, Thuc.; τεκμήριόν τινος δοῦναι, θέσθαι, Æsch., Xen., Plat.]

AUTHENTICITY, ἀλήθεια, ἡ, Omn.

AUTHOR (of a deed, etc.) (many of the following words are used as adjectives), αἴτιος, Hom., Hes., Pind., Thuc.; πρώταρχος, and as adj. ος, ον, Æsch.; ἀρχηγός, Eur., Xen., Isoc., Din.; ἀρχηγέτης, ου, ὁ, Eur.; αὐτόχειρ, gen. -χειρος, Soph.; πρωτουργός, and adj. ός, όν, Plat.; φῠτουργός, Plat.; κῑνητής, οῦ, ὁ, Ar.; [ὁ (ἔργου) ἐξειργασμένος, Soph.;] ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, Eur., Dem.; fem., ἄνασσα, Eur.

Author of a book, etc., τέκτων, ονος, Pind., Æsch., Cratin.; ποιητής, οῦ, ὁ (usu. of poetry, but also of prose, speeches, etc.), Plat., Xen.

AUTHORITATIVE, δεσπόσῠνος, η, ον, and ος, ον, Æsch.; δεσποτικός, ή, όν, Plat.

AUTHORITATIVELY, δεσποτικῶς, Isoc.

AUTHORITY, κῦρος, τό, Æschyl., Hdt., Plat.; ἀρχή, ἡ, Pind., Æschyl., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐξουσία, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem. (foll. by inf.); τέλος, τό, usu. in phrase τέλος or τὰ τέλη ἔχων, οἱ ἐν τέλει, etc. (of auth. in the state), Pind., Omn. Att.; ἀξίωμα, ἄτος, τό, Eur., Xen.; ἡγεμονία, ἡ, *over* any body or thing, c. gen., Thuc.; προστασία, ἡ (usu. military), Thuc., and προστᾰτεια, ἡ, Xen.

In authority, having authority, κύριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Omn. Att.; τέλειος, α, ον, and ος, ον, also τέλεος, Æsch.; τελεσφόρος, ον, c. gen., Æsch.; ἀρχικός, ή, όν, Isocr.; οἱ ἐφεστῶτες, οἱ ἐφεστηκότες, Soph., Hdt., Xen., Æschin.; οἱ ἐν τέλει βεβῶτες, Soph.; οἱ ἐν τοῖς πράγμασι, Thuc. *Vid. supra.*

The authorities, τὰ κύρια, Dem.; τὰ τέλη, Thuc.; [αἱ ἀρχαί, Thuc.] *The Theban authorities here have determined*, ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει, Æsch.

Of equal authority, ἰσόψηφος, ον, Thuc.

AUTHORIZE, TO, ἐξουσίαν δίδωμι, (aor. 1 ἔδωκα,) Plat.; ἐξουσίαν παρέχω, imperf. παρεῖχον, fut. παρέξω, no aor. 1, pf. παρέσχηκα, aor. 2 παρέσχον, part. παρασχών, Plat.

AUTHORIZED, *i. e.*, competent, etc., ἄξιος, α, ον, Andoc.

[AUTOGRAPH, χειρόγραφος, ον (only late).

An autograph, χειρόγραφον, τό, Polyb.]

AUTOMATIC (*i. e.*, self-moving), αὐτόματος, ον, Hom., Polyb.; [*the neut.* αὐτόματον, *an automaton*, does not occur in classic Greek.]

AUTUMN, ὀπώρα, ἡ, Homer, Hes., Pind., Æschyl., Eurip., Hdt., Xen.; [(strictly, the period between the rising of Sirius and of Arcturus, equiv. to "*dog-days*;" but also the *harvest period*, v. Hdt. 4, 129;)] Ἀρκτοῦρος, ὁ, Soph.

[*The end of autumn*, τὸ μετόπωρον, Thuc.]; *the latter end of autumn*, φθινόπωρον, τό, Hdt., Thuc., Xen., Call.

[*To be in the middle of autumn*, μεσοπωρέω, Diosc.]

At, toward the end of autumn, μετοπωρινός, ή, όν, Hes., Hdt., Thuc.; μετόπωρος, ον, Thuc.

Loving autumn (or autumnal fruits), φῐλοπωριστής, οῦ, ὁ, Leon. Tar.

[*Of* or *belonging to autumn*. *Vid.* AUTUMNAL.]

AUTUMNAL, ὀπωρινός, ή, όν (ῑ Hom., ῐ elsewhere), Homer, Hes., Eur.; φθῐνοπωρινός, ή, όν, Arist.; in fem. φθινοπωρίς, ίδος, Pind., Call.

AUXILIARY, ἐπικουρικός, ή, όν, Thuc.; as subst. ἐπίκουρος, often c. gen. of things against which, Hom., h., Pind., Eur., Soph., Thuc., Xen., etc.; βοηθός, usu. in pl., Hdt., Thuc., Dem.

[*To be auxiliary to one* or *any thing*, σύν τινι εἶναι, Xen.]

A body of auxiliaries, ἐπικουρία, ἡ, Hdt.; συμμαχία, ἡ, Thuc.; βοήθεια, ἡ, Xen.; τὸ συμμᾰχῐκόν, Thuc.

AVAIL, ὄφελος, τό, Homer, Trag., Xen., Plat., Dem. *Vid.* ADVANTAGE.

[*It is of no avail*, οὔ τις πρῆξις ἐστί, Hom., Ar.; οὐδὲν ὄφελός ἐστι, Xen.]

AVAIL, TO, ῥέζω, fut. -ξω, pf. ἔοργα, Hom.; χραισμέω, aor. 2 ἔχραισμον, no pf., only used with a negative, Hom., Ap. Rh.; ὠφελέω, usu. c. acc., sometimes (but rare) c. dat., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem., etc.; ἐπωφελέω, Soph., Eur., Xen., Plat.; ἀρκέω, fut. -έσω, no perf., often in 3d sing. impers., Pind., Æsch., Soph., Eur.; προέχω, imperf. προεῖχον, aor. 2 προέσχον, in 3d sing. often impers., Hdt.; περαίνω, Thuc.; ἰσχύω, Thuc.; [συμφέρω, *as intrans.*, c. dat., Æsch., Soph., Ar., Plat., and εἴς or πρός τι, Xen. *Vid.* SYN. 94.]

To avail one's self of, ἀποχράομαι, mid., perf. pass. in act. sens., contrac. per η, c. dat., Thuc.

AVAILABLE, χρήσιμος, η, ον, and ος, ον, Theogn., Eurip., Hdt., Plat., Xen., Dem.; ἐπίκαιρος, ον, Soph., Thuc. *Vid.* USEFUL.

AVARICE, φιλαργυρία, ἡ, Isocr.; πλεονεξία, ἡ, Hdt., Thucyd., Xen., Plat., Dem.; φιλοκέρδεια, ἡ, Plat., Xen.; φιλοχρηματία, ἡ, Plat.; φιλοχρημοσύνη, ἡ, Plat.; (*sordid avarice*), κακοκέρδεια, ἡ, Theogn.; αἰσχροκέρδεια, ἡ, Soph.

AVARICIOUS, φιλοκτέανος, ον, Homer; ἀδώτης, Hes.; φιλοκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, Sol.; φῐλάργῠρος, ον, Sophocl., Xen., Plat.; φιλοκερδής, Theogn., Pind., Ar., Plat.; λευκός, Pind.; αἰσχροκερδής, Eurip., Hdt.; φιλοχρήμᾰτος, ον, Andoc., Plat.; πλεονεκτικός, Isoc. *Vid.* COVETOUS.

An avaricious man, τρώκτης, ου, Hom.; πλεονέκτης, ου, Hdt., Thuc., Xen.; φιλοχρημᾰτιστής, Plat.; [κίμβιξ, ὁ, Arist.]

To be avaricious, πλεονεκτέω, Hdt., Thuc., Plat., Xen.; φιλοκερδέω, Xen.; φιλοχρηματέω, Plat., Isæ.; φιλοχρημονέω, Plat.

AVARICIOUSLY, φιλοχρημάτως, Isoc.; πλεονεκτικῶς, Plat., Dem.

AVAUNT, ἔῤῥε, Soph., Ar., Ap. Rh.; ἄπᾰγε, Ar.

AVENGE, TO, τίνομαι, mid. (ῑ Ep., ῐ elsewhere), fut. τίσομαι, c. acc. or dupl. acc., Hom., Soph., Eur.; τίνῠμαι, c. acc. crim. or sine cas., *to avenge one's self*, Hes., Hdt.; ἀποτίνυμαι, Homer, Hdt., Æschin.; ἐκτίνομαι, Soph., Eur.; ἀντῐτίνομαι, Eur.; τιμωρέω, c. dat. of the pers. avenged, c. acc. of the criminal (c. ἐς and acc. of the pers. avenged, Hdt.), -ομαι, mid., c. acc. rei and dat. pers. (also c. gen. rei, Hdt.), Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; so in pass., *I say that Leonidas has been thoroughly avenged*, Λεωνίδῃ φημὶ μεγάλως τετιμωρῆσθαι, Hdt.; πράσσω, Æsch.; ἐκπράσσω, Soph., Eur., Hdt.; διώκω, Eur.; ἐκδικάζω, Eur.

To avenge one's self, ἀμύνομαι, *on* one, c. acc., Hdt., Thuc.; ἐπέξειμι (-ιέναι), part. ἐπεξιών, c. dat. rei, Plat. *Vid.* TO PUNISH.

To aid in avenging, συμπράσσομαι, mid., Hdt.; συνεκπράσσομαι, c. dat. of pers. aided, c. acc. crim., Hdt.; συντιμωρέω, Hipp.

To avenge your friends, τοῖς φίλοις ἀμυναθεῖν, Eur.

AVENGED, πᾰλίντῐτος, ον, de re, Æsch.

Quickly avenged, ὠκύποινος, ον, Æsch.

AVENGER, AN, τῑμάορος, ὁ, Pind., Æsch.; τῑμωρός, ὁ, c. gen. or dat. of the pers. avenged, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem., etc.; τίτης, ου, Æsch.; ἀλάστωρ, ορος, Æsch., Soph., Eur.; ἀμύντωρ, ορος, Eur.; νεμέτωρ, ορος [esp. of Ζεύς], Æsch.; μιάστωρ, ορος, Æsch., Soph., Eur.; ποινάτωρ, Æsch., Eurip.; πράκτωρ, Æsch.; δικηφόρος, Æsch.; προστρό-

παιος [of one slain, used esp. of a god], Æsch., Antipho, Æschin.; ἐκδικαστής, οῦ, ὁ, Eurip.; μελέτωρ, c. ἀμφί and acc., Soph.; μεταδρόμος, Soph.; παλαμναῖος (esp. of blood), Eurip., Xen.; [so also ἀνδρηλάτης, Æsch.;] τῑμωρητήρ, ῆρος, ὁ, Hdt.

Avenging, ποίνῐμος, ον, Soph.; δῐκηφόρος, ον, Æsch.; τῑμωρός, όν, Eurip., Hdt.; [παλαμναῖος, ὁ, esp. παλ. δαίμονες, Tim. Locr., Xen.;] πράκτωρ, ὁ, ἡ, Æsch.; πρόδῐκος, ον, Æsch.; ἔκδικος, ον, Anth.

Avenging late, ὑστερόποινος, ον, Æsch.; ὑστεροφθόρος, ον, Soph.

Fond of avenging, τῑμωρητικός, ή, όν, Arist.

Avenue, an, λαύρα, ἡ, Theocr.; [ξυστός, ὁ (properly a covered colonnade), Xen.; εἴσοδος, ἡ (leading to a place), Hom., Hdt., Xen.]

Aver, to, φημί, no perfect, Omn. *Vid.* To assert.

Average, the, τὸ μέσον, Thuc.

An average soldier (neither good nor bad), ὁμαλὸς στρατιώτης, Theoc.

Taking the average between the greatest and the least, πρὸς τὰς μεγίστας καὶ ἐλᾰχίστας (ναῦς) τὸ μέσον σκοπῶν, Thuc.

Averment, an, λόγος, ὁ, Omn. *Vid.* Assertion.

Averse, ἀέκων, Att. ᾽ἄκων, οντος, Omn. *Vid.* Unwilling.

[*To be averse to* any one, δυςμενῶς, χαλεπῶς ἔχειν, or διακεῖσθαι πρός τινα or τινί, Isocr., Plat., Xen.]

Aversion, ἔχθος, τό, Omn.; ἔχθρα, ἡ, Omn. post Hom.; μῖσος, τό, Omn. Att.; ᾽ἀπέχθεια, ἡ, Plat., Dem.

An object of aversion, στῠ́γος, τό, Æschyl.; στῠ́γημα, ᾰτος, τό, Eurip. *Vid.* Hatred.

To turn with aversion from, ἀποπτῠ́ω, fut. ῠ́σω, no pf., only act., Hes., Trag.

Avert, to, πᾰ́ρᾰτρωπάω, Hom.; ἀρκέω, fut. -έσω, c. dat. pers., accus. rei, either often understood, Hom., Soph., Eur.; εἴργω, c. dat. pers. (ἔργω, Hom.), Hom., Eur., Thuc.; ᾽ἀλέξω, fut. -ήσω, aor. 1 mid. ἠλεξάμην, Hom., Pind., Thuc., Xen.; ᾽ἀπᾰλέξω, c. acc. rei, gen. pers., or c. gen. rei, acc. pers., Hom., Æsch.; ἐρύκω, c. dat. pers., or c. ἀπό, Hom., Sophocl., Xen.; ἀπερύκω, Hom., Soph., Hdt., Xen.; χραισμέω, aor. 2 ἔχραισμον, never used except with neg. c. dat. pers., Homer; ἀποτρέπω, Æschyl., Hdt., Xen.; ὑπεκτρέπω, Soph.; ἀποστρέφω, Æschyl.; ᾽ἀλέυω, Æschyl.; σαίνω, no perf. (to avert, or to endeavor to avert), Æsch.; ᾽ἀποπέμπομαι, mid., Eur.; ἀποκλύζω, Ar.; ἐξερύκω, Soph.; προςτρέπω, Plat.; ἐκκλίνω, Demad.

To avert by prayers, ᾽ἀποδιοπομπέομαι, sometimes c. dupl. acc., Plat., Lys.

[*To avert by entreaty,* παραιτέομαι (*e. g.*, ὀργήν), Æschin.]

To avert by labor, ἐκμοχθέω, Eur.; ἐκπονέω, Eur.

To avert the eyes, [poet. πάλιν ὄσσε κλίνω, Hom.; παλιμπετὲς ὄμματ᾽ ἔνεικε, Ap. Rh.]; πᾰ́ρᾰφέρω (ὄψιν), fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Xen.; [ἀποστρέφομαι, aor. 2 pass. -στράφην, Soph.; *from one,* c. acc. pers., Soph., Eur., Ar., Xen.]

I see that we endeavor to avert their influence, ὁρῶ .... ᾽ἀποπομπὰς αὐτῶν ἡμᾶς ποιουμένους, Isoc.

Averted (eyes, etc.), λοξός, ή, όν, Tyrt.; πᾰ́λίντροπος, ον (ὄψις), Æsch.; ᾽ἀπόστροφος, ον, Soph.

[Averter (of evil), ἀποτρόπαιος (with name of deity), Ar., Xen. *Vid.* Averting.]

Averting, ᾽ἀπότροπος, ον, c. gen., Æsch., Eur., c. μή and infin., Plat.; ἀποτρόπαιος, ον, Ar., Xen., Plat.; τροπαῖος, α, ον, Soph.; πᾰ́ρᾰτροπος, ον, c. gen., Eur.; ᾽ἀλεξητήριος, Æsch., Eur.

Averting evil, ᾽ἀλεξῐ́κᾰκος, ον, Hom.

Averting death, ᾽ἀλεξῐ́μορος, ον, Soph.

Averting a curse, fem. ᾽ἀλεξιᾰ́ρη, Hes.

Averting harm, ᾽ἀβλᾰβής, ές, Theoc.

Averting, an, ᾽ἀποτροπή, ἡ, Æsch., Eur., Plat.; πᾰ́ρᾰτροπή, ἡ, Eur.; ᾽ἀποτροπία, ἡ, Ap. Rh.

Prayers to avert, ᾽ἀποδιοπόμπησις, εως, ἡ, Plat.

[Aviary, ὀρνιθοβοσκεῖον, τό, and ὀρνιθοτροφεῖον, τό, without class. auth.]

Avidity, προθῡμία, ἡ (ῑ Hom.), Omn.; ὁρμή, ἡ, Thuc., Plat. *Vid.* Eagerness.

Avocation, μελετή, ἡ, Pind.; διατρῐβή, ἡ, Ar., Xen., Isocr., Demos. *Vid.* Employment.

Avoid, to, ᾽ἀλεείνω, only pres., Hom.; ᾽ἀλέομαι, with cogn. form ἀλεύομαι (ἀλεῦμαι, Theogn., Sim.), usu. in aor. 1 ἠλευάμην, infin. ἀλεύασθαι and ἀλέασθαι, Hom., Hes., Theogn., Sim.; ᾽ἀλύσκω, fut. -ξω and -ξομαι, no perf., c. acc. (c. gen., Soph.), Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; ᾽ἀλυσκάζω, only pres. and imperf., Hom.; ἐξᾰλέομαι, and Trag. ἐξᾰλεύομαι, c. acc. (c. gen., Ap. Rh.), Hom., Hes., Soph.; ᾽ὑπᾰλέομαι, Hom., Hes.; ᾽ὑπᾰλύσκω, Hom., Hes., Theogn.; φεύγω (perf. pass. part. πεφυγμένος, in act. sens., c. gen., Hom.), Omn.; προφεύγω, Hom., Hes.; ᾽ἀποτίθεμαι, mid. aor. 1 -εθηκάμην, Pind., Eur.; ᾽ἀποτρέπομαι, mid. c. infin., Eur.; ᾽ὑπεκτρέπομαι, c. infin., or acc., Soph., Plat.; ᾽ὑπεκτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, c. acc., or c. μή and infin., Soph., Eur., Hdt.; ᾽ἀποδῐδράσκω, fut. -δρᾱ́σομαι, aor. 2 -έδραν, c. acc., or c. prep., Soph., Xen., Dem.; ᾽ἀπονοσφίζω, no perf., Soph.; ᾽ἀφίστᾰμαι, pass., c. aor. 2 and perf. and pluperf. act., c. gen., but sometimes c. dat. of a person, Eur., Plat., Isoc., Xen.; ἀπανδάω, Eur.; ᾽ὑπεξίστᾰμαι, Plat.

[*To avoid doing* a thing, ἀναδύομαι, c. inf., Ar.]

To endeavor to avoid, ᾽ἀλυσκάζω, only pres. and imperf., Hom.; σαίνω, no perf., Æsch.; ᾽ἀφοσιόομαι, c. ὑπέρ, and gen., Plat. *Vid.* To escape.

One must avoid, φευκτέον, Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc.

Able to avoid, φύξῐμος, ον, c. acc., Soph.

What can be avoided. Vid. Avoidable.

Avoidable, φυκτός, ή, όν, Hom., φευκτός, ή, όν, Soph.; πάρφυκτος, ον, Pind.

Avoiding, an, ᾽ὑπᾰλυξις, εως, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ᾽ἄλυξις, ἡ, Æsch.; ἀπόδρᾱσις, εως, ἡ, Hdt., Dem.

A means of avoiding, ᾽ἀλέα, ἡ, Hom., Hes.; ᾽ἀλεώρη, ἡ, Hom., Ar., Hdt.

Avouch, to, φημί, Omn. *Vid.* To assert.

Avow, to, ᾽ὑφίσταμαι, pass. c. aor. 2 and perf. act., Eur. *Vid.* To confess.

One must avow, ὁμολογητέον, Plat.

Avowal, ὁμολογία, ἡ, Plat. *Vid.* Confession.

[Avowedly, ὁμολογουμένως, Thucyd., Plat.; *he is avowedly a bad man,* πονηρός ἐστιν ἁπλῶς, Dem.]

Await, to, δέχομαι, c. perf. pass. δέδεγμαι, part. often sine redupl. δέγμενος, and fut. δέξομαι and δεδέξομαι, c. acc. or (only Ep.) c. conj. ὁπότε, εἵσοκε, etc., Hom., Hes., Thuc., Xen.; προςδέχομαι, c. accus. or c. conj. ὁπότ᾽ ἄν (only Ep.), or εἰ, c. optat., Hom., Soph., Hdt., Xen., Thuc.; μένω, and poet. in pres. and imperf. μίμνω, c. acc., often c. acc. and infin., Omn.; ἀναμένω, c. acc., Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *one's doing,* τινὰ ποιεῖν, Hdt.; περῐμένω, Soph., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; [*one's doing,* π. τινὰ ποιοῦντα, Plat.;] ὑπομένω, Hom., Eur., Thuc., Xen., Dem.; προςμένω, c. dat. or c. acc., Theogn., Pind., Æsch., Soph., Eur.; πᾰ́ρᾰδοκέω, c. ὅταν and subj., Eur.

To await (i. e., impend over, *q. v.*), ἐπικρέμαμαι, c. aor. 1 ἐπεκρεμάσθην, h., Pind., Sim., Thuc.

To await (as, to await death), ἐγκαρτερέω (θάνατον), Eur.

To await an attack (so as to come to close quarters), εἰς χεῖρας δέχομαι, Xen.

Awake, ἄϋπνος, ον, Hom.; ἄγρυπνος, ον, Æsch., Eur., Plat., Theoc.; ἐγρηγορόων, Hom.

Keeping awake, ἐγρηγόρσιος, ον, Pherecr.

A being awake or *keeping awake* (neut.), ἀγρυπνία, ἡ, Hdt., Plat.

He was kept awake (by pain), ἀγρυπνίῃσι εἴχετο, Hdt.

An awakening, ᾽ἀνάστᾰσις, εως, ἡ, Soph., [with ἐξ ὕπνου, met. of the dead, Æsch.]; ἔγερσις, εως, ἡ, Hipp.

Awake, adv., ἐγρηγορτί, Homer; ὕπαρ, Plat.; ἐγερτί, Eur.

From which one awakes easily, ἐγέρσιμος, ον, Theoc.; ἐγερτός, ή, όν, Arist.

From which one never awakes, νήγρετος, ον, Hom., h., Mosch.

Awake or Awaken, to, act. ἐγείρω, Hom., Æsch., Eur., Xen.; ᾽ἀνεγείρω, Hom., Pind., Eurip., Xen.; ἐπεγείρω, Hom., Eurip., Hdt., Xen.; ὄρνυμι, fut. ὄρσω, etc., no perf., aor. 2 3d sing., ὤρορε, mid., 3d sing. usu. by syncope ὦρτο, Hom., Hes.; ὀτρύνω, no perf., Hom.; ἐξεγείρω, Æsch., Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen., Theoc.; ᾽ἀφῠπνίζω, Eur.; ᾽ἀφῠπνόω, Anth.; μεθίστημι (in fut. or aor. 1) ᾽ὕπνου, Eur.; metaph. *to awaken destruction, pain,* etc., φλέγω, no perf., Soph.; ᾽ἀνᾰκῑνέω, Soph., Plat.

To awake or *wake,* neut., the pass. and mid. of most of the preceding words, but in ἐγείρομαι very usu. in sync., as 3d. sing. aor. 2 mid. ἔγρετο, imper. ἔγρεο, also perf. ἐγρήγορα, Ep.; ἐγρήγορθα, etc., Hom., Eur., etc., and ἐπεγείρομαι is never used by Hom. in this sense, except in sync. forms, ἐπέγρετο, ἐπεγρόμενος, etc.

To be awake, ἐγρήσσω, Hom., Ap. Rh.; ἐγρήγορα, 2d perf. of ἐγείρω, in 3d pl. ἐγρηγόρθᾱσι, imper. ἐγρήγορθε, part. (often metaph. of perception, pain, etc.), ἐγρηγορώς, Æsch.

To keep awake, ὑπνομᾰχέω, Xen.; ἀγρυπνέω, Xen., Plat.; διᾰγρυπνέω, Ar.

Awakening, ἐγερτικός, ή, όν, c. gen., Plat.

Award, to, τῑμάω, Ar., Plat., Dem. *Vid.* To adjudge.

Aware, ἀρτίφρων, ονος, c. genit.,

Æsch.; [εἰδώς, υἷα, ός, Hom., etc.; *to be doing a thing without being aware of it*, ποιῶν οὐ γιγνώσκω, Ar. *Vid.* UNAWARES.]

AWAY, ἐκποδών, Hdt., Æschyl., Soph., Ar., Thuc., Xen., Dem.; [ἄνευθε (freq. c. part. pres. of εἰμί), Hom., Pind. It is frequently to be expressed by ἀπό or ἐκ in comp. with verbs.]

Away from, ἀμφίς, c. gen., Hom.; ᾽ἄπό, c. gen., Hom., Æsch., Thuc., etc.; ᾽ἄπονόσφι or -φιν, c. gen., Hom.; ᾽ἄτερ, c. gen., very usu. after its case, Hom., Æsch., Soph.; [νόσφι or -φιν, c. gen., Hom., Hes.]

Away with you, it, etc., ἔῤῥε, ἐῤῥέτω, Hom., Soph., Ar., etc.; ἔῤῥ᾽ ἐς κόρᾰκας, Ar.; οὐκ εἰς κόρᾰκας ἐῤῥήσετε; Ar.; ἔξεῤῥε γαίας, Eur.; ᾽ἀπεῤῥε, Ar.; προχαιρέτω, Æsch.; χαιρέτω, Eur.; ᾽ἄπαγε, Ar., Plat.; βάλλ᾽ ἐς κόρακας, Ar.; βάλλ᾽ εἰς μάκᾰρίαν, Plat.; *get away*, πάρεχ᾽ ἐκποδών, Ar.; *away with him*, οὐ γῆς τῆσδ᾽ ἀποφθᾰρήσεται; Eur.; *away with you*, οὐκ εἰς κόρακας ἀποφθαρεῖ μου; Ar.

AWAY, adj., *going, being*, ἔκτοπος, ον, sometimes c. gen., Soph.; ἐκτόπιος, α, ον, Soph. *Vid.* ABSENT.

Ye have put away the flame, ἠνὔσατ᾽ ἐκτοπίαν φλόγα, Soph.

[*To make away with* (in sgnf. *destroy*), ἀναιρέω, Hom., Æsch., Hdt., Plat. *Vid.* TO DESTROY, TO KILL.]

[*To do away with. Vid.* TO ANNUL.]

AWE, ᾽ἄγη, ἡ, Hom.; αἰδώς, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Plat.; σέβας, τό, only nom. acc. and voc. sing., Hom. h., Æsch., Soph., Eur.; θάμβος, τό and ὁ, Hom., Pind., Sim., Eur., Thuc., Plat.; *an object of*, σέβας, τό, Æsch., Soph., Eur.

A feeling of awe, [ὄπις, ιδος, ἡ, acc. -ιν and -ιδα, Hom., Hdt.]; τὸ φοβερόν, Thuc.

To stand in awe of, ἅζομαι, only pres. and imperf., Hom.; ἅζω, in pres. part., Soph.; αἰδέομαι, fut. -έσομαι, aor. 1 -εσᾰμην, and aor. 1 pass. in act. sens. ᾐδέσθην, Hom., Pind.; αἴδομαι, only pres. and imperf., Hom., Æsch., Eur.; νεμεσίζομαι, in pres., Hom.; σέβομαι, only pres., imperf. and aor. 1 pass. in act. sens., Hom., Soph., Plat.; [ὄπιν ἔχειν, c. gen. pers., Hdt.;] ὑποπτήσσω, no perf., c. acc. or dat., Æsch., Xen.

AWFUL, *to be regarded with awe*, νεμεσητός and νεμεσσητός, ἡ, όν, Hom.; αἰδοῖος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Pind., Æsch., Plat.; fem. ἐπαινή (epith. of Proserpina), Hom., Hes.; ἐπιβρῑθής, Æsch.; ὀπιδνός, ἡ, όν, Ap. Rh.;—*to be feared*, φοβερός, ά, όν, Hdt., Omn. Att. *Vid.* TERRIBLE.

AWFULLY, αἰνῶς, Hom. *Vid.* TERRIBLY.

AWHILE, τέως (τείως, Hom.), Hom., Eur., Ar., Hdt., Xen., Dem.; ὄφρας, Hom.; τόφρα, Hom.; πᾰλαι, Hom.; ἕως (εἵως, Ep.), Hom., Hdt.; [ἐπὶ χρόνον, Hom., Hdt.; χρόνον (absol.), Hom., Hdt.; *a great while*, πολλὸν ἐπὶ χρόνον, Hom.; χρόνον ἐπὶ μακρόν, Hdt.;] *a little while*, μίνυνθα, Hom.; [παῦρον or παυρίδιον ἐπὶ χρόνον, Hes.]

AWKWARD, σκαιός, ά, όν, Soph., Eur., Plat., Lys., Dem.; ᾽ἀμήχᾰνος, ον (at a thing, εἴς τι), Eur.; ἀμφᾰρίστερος, ον, Ar.; αἰσχρός, ά, όν, and ός, όν, Xen.; ἄῤῥυθμος, ον, Xen.; ἀγύμναστος, ον, Xen.; σόλοικος, ον, Xen.

AWKWARDLY, σκαιῶς, Ar.; δυστρᾰπέλως and ἀγυμνάστως, Xen.

AWKWARDNESS, ᾽ἀδαημονία, ἡ, Hom.; σκαιότης, ητος, ἡ, Soph., Hdt., Plat., Dem.; ἐπᾰριστερότης, ητος, ἡ, Arist.; πᾰρᾰφορότης, ητος, ἡ, Plat.

AWL, AN, ὄπεας, ᾰτος, τό, Hdt.

AWRY, adj. σκολιός, ά, όν, Eur., Hdt., Plat.;—adv. σκολιῶς, Plat.

AXE, AN, ἀξίνη, ἡ, Hom., Soph., Hdt., Xen.; πέλεκυς εως, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen. [in genl., but Hom. also calls *a carpenter's axe* πέλεκυς ὑλότομος, and the *double-edged battle-axe* πέλεκυς ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένος]; σκέπαρνον, τό, Hom.; σκέπαρνος, ὁ, Soph.; ἡμιπέλεκκον (*an axe with one edge*), τό, Hom.; κόπᾰνον, τό, Æsch.; χάλκευμα, ᾰτος, τό, Æsch.; γένυς, υος, ἡ, Soph.

A handle of an axe, πέλεκκον, τό, Hom.; στειλειόν, τό, Hom.

The hole for the handle to go into, στειλειά, ἡ, Hom.

To cut or *hew with an axe*, πελεκάω and πελεκκάω, Hom., Ar.; ᾽ἀποπελεκάω, Ar.

To cut with an axe at the side, πᾰρᾰπελεκάω, Theoph.

AXIOM, AN, ὁμολόγημα, ᾰτος, τό, Plat.; [ἀξίωμα, ατος, τό, Arist.]

[AXIS (of the sphere), πόλος, ὁ, Plat.; ἄξων, ονος, ὁ (*i. e.*, τοῦ κόσμου), Arist.;—(of a pulley), μάγγανον, τό, Math.]

AXLE, AN, ἄξων, ονος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Xen., etc.; χνόη, ἡ, Æsch., Soph.

Whirling on the axle, ἀξονήλᾰτος, ον, Æsch.

Resting upon the axle, ἐπαξόνιος, ον, Theoc.; *under the axle*, ᾽ὑπαξόνιος, ον, Call.

AYE, ναί, Omn. *Vid.* YES.

[AYE, for *ever*. *Vid.* EVER.]

AZURE, γλαυκός, ἡ, όν, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Thuc., Hdt., Plat., Theoc.; κυάνεος (ῠ properly, usu. ῡ for the sake of metre), α, ον, Omn. poet., Plat. *Vid.* BLUE.

B.

BABBLE, στωμῠλία, ἡ, Ar.; [παραλήρησις, ἡ, Hipp.] *Vid.* CHATTERING.

BABBLE, TO, κωτίλλω, only in pres., Hes., Theogn., Phocyl., c. acc. of pers. addressed, Soph.; λᾰλᾰγέω, Pind.; στωμύλλω, only pres. act. and mid., Ar.; στωμῠλέομαι, Ar.; [παραληρέω, Hipp.;]—as a river, λᾰλάζω, only pres., Anac. *Vid.* TO CHATTER.

BABBLER, λαβρᾰγόρης, ου, Hom.; ἀκριτόμῡθος, ὁ, ἡ, Hom.; λάλημα, ᾰτος, τό, Soph.; λᾰλοβᾰρῠ παρᾰμελορῠθμοβᾰτης, ου, Pratinas; πᾰτᾰγημα, ᾰτος, τό, Menand. *Vid.* CHATTERER.

BABOON, A, πίθηκος, ὁ, Æsop, Ar., Plat. *Vid.* MONKEY.

Like a baboon, πῐθηκοειδής, ές, Arist.; πιθηκώδης, ες, Arist.

BABY, A, βρέφος, τό, Hom., Pind., Æsch., Eur., Anac., Xen.; σπαργᾰνιώτης, ου, h., Hom.; [νήπιον τέκνον, τό, Hom.; νήπιον, τό, Plat.;—just born, παῖς νεογνός, παιδίον νεογνόν, h., Hom., Hdt.]

Belonging to a baby, νήπιος, α, ον, and ος, ον, Att., Hom., Eur., Anth. *Vid.* INFANT.

Having a baby, ὑπόπορτις, ιος, Hes.; ᾽ὕπαρνος, ον, Eur.

BABYHOOD, νηπιέη, ἡ, Hom.; νηπιότης, ητος, ἡ, Plat.

BACCHANALIAN, A, βακχᾶς, οῦ, ὁ, Soph.; βακχιώτης, ου, ὁ, Soph.; βάκχος, Eur.; fem. βάκχη, Soph., Eur., Plat.; βακχίς, ίδος, ἡ, Soph.; θυιάς, ᾰδος, ἡ, Æsch.; Μαινάς, ᾰδος, ἡ, Æsch., Soph., Eur.; θυάς, ᾰδος, ἡ, Ap. Rh.; βακχευτής, οῦ, ὁ, Orph.

A fellow Bacchanalian with, σύμβακχος, ὁ καὶ ἡ, c. dat., Eur.

Leader of Bacchanalians, προβακχήϊος, for -ειος, Eur.

The dress of Bacchanals, βασσᾰρίς, ίδος, ἡ, Anac.

Bacchanalian, or *belonging to Bacchus*, adj. βάκχειος, h., Soph., Xen.; βάκχιος, Soph., Eur.; Εὔιος, ον, Soph., Eur.; ῎Ιακχος, ον, Eur.; ληναΐτης, ὁ, Ar.; Διονύσιος, α, ον, Bacchyl.

To be a Bacchanalian, βακχεύω, Eur., Hdt.; βακχιάζω, Eur.; θιᾰσεύω, Eur.; κᾰτᾰβακχιόομαι, pass., Eur.

To be a fellow Bacchanalian, συμβακχεύω, Eur., Plat.

He is made a Bacchanalian in his heart, θιᾰσεύεται ψυχάν, Eur.

To make a Bacchanalian, to excite with Bacchanalian phrensy, βακχιόω, Soph.

Excited with Bacchanalian phrensy, βακχεύσῐμος, ον, Eur.

Bacchanalian revelry, βάκχευσις, εως, ἡ, Eur.; βάκχευμα, ᾰτος, τό, Eur.

A Bacchic shout, ῎Ιακχος, ὁ, Eur.; εὔασμα, ᾰτος, τό, Eur.; βακχέβακχος, ὁ, Ar.

A Bacchic shout, adv. εὐοῖ, Soph., Dem.; Σᾰβοῖ, Dem.; Σάβαῖ, Eupol.

To raise a Bacchic shout, εὐιάζω, Eur.; εὐάζω, Soph., Eur.; ᾽Ιακχάζω, Hdt.

To raise a Bacchic shout in honor of, εὐάζομαι, mid., c. acc., Eur.

One who raises a Bacchic shout, εὐαστής, οῦ, ὁ, Orph.; εὐαστήρ, ῆρος, ὁ, Orph., fem. εὐάστειρα, Orph.

One averse to or *uninitiated in Bacchic shouts* or *festivals*, ᾽ἀβάκχευτος, ον, Eur.

[BACCHANTE, A. *Vid.* BACCHANALIAN.]

BACCHUS, Διώνῡσος, ὁ, Hom., Hes., Eur.; Διόνῡσος, ὁ, Eur., Xen., Dem., Theoc.; Βάκχος, ὁ, Eur., Soph., Hdt.; Βακχεύς, ὁ, Soph., Eur.; Βάκχιος, ὁ, Soph., Eur.; ῎Ιακχος, ὁ, Eur.; Διθύραμβος, ὁ, Eur.; Σαβάζιος, ὁ, Ar.; Εὔιος, ὁ, Soph., Eur.

The festivals of Bacchus, τὰ Ληναῖα, Ar.; τὰ Διονύσια, Ar., Xen.

Belonging to the Dionysia, or *festivals of Bacchus*, Διονῡσιακός, ή, όν, Thuc., Arist.

The temple of Bacchus, Διονύσιον, τό, Ar.

One averse to Bacchus, uninitiated in his worship, ᾽ἀβάκχευτος, ον, Eur.

Bachelor, a, ἄγᾰμος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Eur., Xen., Dem.; ἀγάμητος, ὁ, Soph.; ἄγῡναιξ, Soph.; [ἄζυξ, υγος, ὁ (εὐνῆς γαμηλίου), Eur.]

Back, the, νῶτος, ὁ, and νῶτον (νῶτον most usual in Att.), τό, only neut. in pl., Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; μετάφρενον, τό (prop. behind the midriff, opp. to the breast, poet.), Hom., Plat., Ap. Rh.; νωτιαῖα ἄρθρα, τά, Eur.; τὰ ὄπισθε (of any object), Hom.

Of the back, νωτιαῖος, α, ον, Eur., Plat.

With broad back, πλᾰτύνωτος, ον, Batr.; [εὐρύνωτος, ον, Soph.]

With variegated back, ποικῐλόνωτος, ον, Pind., Eur.

[*Marked on the back*, νωτόγραπτος, ον, Arist.]

With tawny back, πυρσόνωτος, ον, Eur.

With mailed back (of a crab), νωτάκμων, ον, Batr.

Scourged on the back, νωτοπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Pherecr.

Carrying on the back, νωτοφόρος, ον, Xen.

To turn one's back (in flight), νωτίζω, Soph., Eur.; [νῶτα ἐντρέπω, ἐπιτρέπω, Hdt.]

On the back, ἐπῐνώτιος, ον, h., ἐπῐνωτίδιος, ον, Anth.

[*Back to back*, ἀντίνωτος, ον, Diod.]

On one's back (falling, lying, etc.), ὕπτιος, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.

The posture of being on one's back, ὑπτιότης, ητος, ἡ, Theoph.

[*To tie the hands behind the back*, περιαγκωνίζω, Hipp.; περιάγω τὼ χεῖρε εἰς τοὔπισθεν, Lys.]

Back, Backward, adv. (with verbs of motion, etc.), ἄψ, Hom.; πάλιν, Omn.; ὀπίσω (and -ίσσ. Hom., Pind.), Hom., Hes., Pind., Eurip., Thuc., Plat.; μετόπισθε or -θεν before a vowel, Hom., Hes.; ἐξοπίσω, Hom., Hes., Soph.; πᾰλιμπετές, Hom., Ap. Rh., Call.; αὖτις, Hom., Hdt.; ἐξαῦτις, Hom.; ἄψορρον, Hom., Æsch., Soph.; αὖθις, Eur., Xen. (as to *give* back), Soph.; ἔμπαλιν, Hes., h., Æsch., Soph., Eur., Xen., also εἰς τοὔμπαλιν, Xen.; πάλινορσον, Emped.; ἀντίτῠπα (of one falling), Soph.; ἀνάπαλιν (*back again*), Xen., Plat.; εἰς τοὔπισθεν (of direction), Lys., Xen., Eur.; ἐπὶ πόδα, after a verb of motion, Xen.; so ἐπὶ σκέλος, Eur., Ar.; ἐξ ὑπτίας, Plat.: εἰς τὸ ἐξοπίσω, or τοὐξ., Plat.; ἐπὶ or κατ' οὐράν, Xen.; [expressed also by πάλιν, ἀπό, and κατά in composition; e. g., *taken back (recalled)*, παλινάγρετος, Hom.; *to give back (restore)*, ἀποδίδωμι, Hom., etc.; *to bring back* (from exile), κατάγω τινά, Xen.]

[*Back again*, πάλιν αὖτις, Hom.; πάλιν αὖ, Plat.; ἀνάπαλιν, Xen., Plat.]

Turning backward, τρᾰπέμπαλιν, Pherecr.

Backward and forward, πάλιν τε καὶ πρόσω, Eur.

Back, backward, going back, etc., adj. ἄψορρος, ον, Hom., Soph.; πᾰλίνορσος, Hom., Ap. Rh.; πᾰλίσσυτος, ον, Soph., Eur.

Flowing back, ἀψόρροος, ον, contr. ους, ουν, Hom.

Bound back, ὀπισθόδετος, ον, Simon.

[*A backing water, urging backward* (of a boat), ἀνάκρουσις, ἡ, Thuc.]

Back, to, i. e., *make to go back* (as *to back a horse, boat*, etc.), ἀνακρούω, Xen., in mid., *to go back*, Thuc.

[*To back water*, ἀνακρούομαι ἐπὶ πρύμνην, Hdt.; ἀν. πρύμναν, Ar.; so also ἀνακρ., absol., Thuc.; κρούομαι πρύμναν, Thucyd.]

[*To back* (i. e., mount) *a horse*, ἀναβαίνω (smts. in full), ἐπὶ τὸν ἵππον, Xen., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* To mount.]

[*To back* (move backward, retreat), ἂψ χάζομαι, Hom.; ἐπὶ πόδα ἀναχωρέω, Xen.]

Backbite, to, διᾰβάλλω, perf. -βέβληκα, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* To slander.

Backbiter, a, βάσκᾰνος, ὁ, Dem.; διάβολος, ὁ, Pind. *Vid.* Slanderer.

[Back-bone, the, ῥάχις, ιος, Att. εως, ἡ (of men and animals), Hom., Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat.; ἄκανθα, ἡ (usu. of fish and serpents), Hdt., Theocr.; (but also of men), Hdt., Eur.]

[Back-door, ἡ κηπαία (κ. θύρα), Hermipp.; ἡ θύρα ἡ εἰς τὸν κῆπον φέρουσα, Dem.]

Back-room, a, ὀπισθόδομος, ὁ, Ar., Dem.

[Backside, the, γλουτός, ὁ, Hom., Hdt.; in Att. usu. πυγή, ἡ, Archil., Ar., Arist.; ὄρρος, ὁ, Ar.; πρωκτός, ὁ, Ar.]

Backward, i. e., *slow, unwilling*, ὀκνηρός, ά, όν, Pind., Thuc., Dem.; ἀπρόθῡμος, ον, Hdt., Thuc., Dem.

Backwardness, ὄκνος, ὁ, Omn.

Bad, κᾰκός, ή, όν, comp. κάκίων (ῑ Att., ῐ elsewhere) -ιστος, Omn.; poets, not Attic, have also -ώτερος, also χείρων Att., and Ep. χερείων, with also an irreg. Ep. declension, dat. sing. χερῆι, nom. pl. χέρηες, acc. sing. masc. and acc. pl. neut. χέρηα, acc. in Hom., also χερειότερος and χειρότερος, Hom., superl. χείριστος (only in Att. prose), also compar. κακῑότερος, Anth.; φλαῦρος, Pind., Sol., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; φαῦλος, η, ον, and ος, ον (worthless), Theogn., Hdt., Omn., Att.; ἕτερος, by euphemism, Pind.; πονηρός, ά, όν (physically and morally), Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; [*to* one, c. dat., Xen.;] μοχθηρός, ά, όν (in a bad state), Eur., Ar., Plat., Dem. *Vid.* Syn. 274.

Bad (of food), φορτηγῐκός, ή, όν, i. e., such as is used on board merchant ships, Dionys. (Com.).

Bad (of money), ἀδόκῐμος, ον, Plat. *Vid.* Adulterated.

Exceedingly, utterly bad, πάγκᾰκος, ον, Hes., Theogn., Soph., Eur., Plat.; πρόκακος, ον, Æsch.; παμπόνηρος, ον, Epich., Ar., Plat., Dem.

Of bad nature, κᾰκοφυής, ές, Plat.

[*Of bad disposition* (vicious), κακοήθης, ὁ, ἡ, Dem.]

Baddish, rather bad, ἡμῐκάκος, ον, Soph.; ὑποπόνηρος, ον, Hipp.; ὑποδύσκολος, ον, Hipp.

A friend of bad men, πονηρόφῐλος, ὁ, Arist.

Deeds too bad to be expiated by hanging, ἔργα κρείσσον' ἀγχονῆς, Soph. *Vid.* Wicked.

A bad workman, φαυλουργός, ὁ, Ar.

In bad condition, with bad fortune, μοχθηρῶς, Plat.; πονηρῶς, Dem.

Badge, a, σημεῖον, τό, Plat.; [ἐπίσημον, τό (device on a shield, etc.), Hdt., Æsch., Eur., etc.] *Vid.* Token.

Badger, a, τρόχος, ὁ, Arist.

Badly, κάκῶς, compar. χεῖρον, superl. κάκιστα, Omn.; φαύλως, Eur., Xen., Dem,; φλαύρως, Hdt., Thuc.

Rather badly, ἡμῐκάκως, Ar.

To be badly off, to be in a bad way or *plight*, φλαυρῶς ἔχω, Thuc.; χᾰλεπῶς ἔχω, Plat.; μοχθηρῶς διάκειμαι, Plat.; [πονηρῶς διατίθεμαι, Dem.; πονηρῶς ἔχω, Lycurg.]

To be worse off, μοχθηροτέρως ἔχω, Plat.

Badness, κάκότης, ητος, ἡ, Hom., Hes., Eur., Hdt., Thuc., Anth.; κᾰκία, ἡ, Soph., Thuc., Plat., Xen.; κάκη, ἡ, Æsch., Eur., Ar., Plat.; φαυλότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Dem., Isocr.; μοχθηρία, ἡ, Xen., Plat., Andoc.; πονηρία, ἡ, Soph., Plat., Xen., Dem. *Vid.* Wickedness.

Baffle, to, ἐπῐκείρω, Ep. fut. -κέρσω, no perf., Hom.; σφάλλω, often c. gen. rei, Soph., Eur., Plat., Xen. *Vid.* To disappoint.

He is baffled in his plans, σφάλλεται βουλευμάτων, Æsch.

Bag, a, ἄσκος, ὁ, Hom.; βᾰλάντιον and βαλλάντιον, τό, Sim., Ar., Plat.; θῠλᾰκος, ὁ, Ar., Hdt., Plat., Xen.; ἀσκίδιον, τό, Ar.; ἀσκοθῠλᾰκος, ὁ, Ar.; ἀσκοπήρα, ἡ, Ar.; θυλάκιον, τό, Hdt.; κύστις, εως, ἡ, Ar.; σάκκος, ὁ, Ar., Hdt.; σάκτης, ου, ὁ, Ar.; μάρσῐπος, ὁ, Xen.; (*a little bag*), μαρσίπιον, τό, Hipp.; σάκκιον, τό, Xen.

A game-bag, κῠνοῦχος, ὁ, Xen.

To carry a bag, θῠλᾰκοφορέω, Ar.

Baggage, σάγη, ἡ, Æsch.; σκεῦος, τό, usu. in pl., Ar., Xen., Dem.

To carry baggage, σκευοφορέω, Xen.

A baggage carrier, σκευοφόρος, ὁ, used also as adj. ος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; σκευοφοριώτης, ὁ, Eupol.

Belonging to the carrying of baggage, σκευοφορῐκός, ή, όν.

Carrying one's own baggage, αὐτόφορτος, ον, Æsch.

Watching the baggage, σκευωρός, όν, Cratin.

A baggage master, σκευᾰγωγός, ὁ, Xen.

Bagpiper, a, βομβαύλιος, ὁ, Ar.; ἀσκαύλης, ὁ, Dio.

[Bah! αἰβοῖ, Ar.]

Bail, ἐγγύη, ἡ, Hom., Plat., Dem., Antipho, etc.; κάτεγγύη, ἡ, Dem.

Bail, a (*i. e.*, a person who gives bail), ἔγγυος, ὁ, Xen.; ἐγγυητής, οῦ, ὁ, Hdt., Plat., Antipho.

A giving bail, διεγγύησις, εως, ἡ, Dem.; ἐξεγγύη, ἡ, Isæ.; ἐξεγγύησις, εως, ἡ, Dem.

Bail, to, to give bail, ἐγγυάομαι, when augmented usu. ἠγγ. but sometimes ἐνεγ. c. acc. pers., and dat. of him to whom security is given, Plat., Dem., Isoc.; διεγγυάω, c. acc. pers., Isoc.; ἐξεγγυάω, c. acc. pers., Dem.; [ἀναδέχομαι, c. dat. pers., Thuc.; ἐγγυητὴν καθίστημι, παρέχω, Hdt., Plat.; *for* a thing, τινός, Arist.]

To give bail, κάτεγγυάομαι (pass.), c. acc. cogn. -εγγύην, Plat.

To be bailed, διεγγυάομαι, Thuc., Isoc., Dem.; ἐξεγγυάομαι, Lys., Andoc.

To require bail from, κάτεγγυάω, c. acc., Plat., Dem.

To take bail for, διεγγυάομαι, mid. c. gen. of amount of bail, Isoc.

Bailiff, a, αὐλήτης, ὁ, Soph.

Bait, εἶδαρ, ᾰτος, τό, Hom.; δέλεαρ, ᾰτος, τό, also dat. contr. δέλητι, and nom. pl. δέλητα, Eur., Xen., Plat., Theoc.; δελέασμα, ᾰτος, τό, Ar.; δεῖλαρ, ᾰτος, τό, Call.; δελήτιον, τό, Sophr.; ἐδωδή, ἡ, Theoc.

Eager to seize the bait, δελεάρπαξ, ἄγος, Leon. Tar.

To catch or entice by a bait, δελεάζω, in pass., Isoc.

[*To hold out as a bait*, προσείω, c. acc. and dat., Plat.]

He baits the hook with the back of a pig, νῶτον ὑὸς δελεάζει περὶ ἄγκιστρον, Hdt.

BAKE, TO, ὀπτάω (genl., of bread, bricks, etc.), Hom., Ar., Hdt., Xen., Plat., etc. (as the sun bakes the ground, Xen.); ἐξοπτάω, Eur., Hdt.; πέσσω, fut. πέψω, no perf. act., perf. pass. πέπεμμαι, Ar., Hdt., Plat. *Vid.* TO ROAST.

BAKED, ὀπτός, ή, όν, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat. (applied to earth baked by the sun, or bricks by a brickmaker, Xen.); ἔξοπτος, ον, Hipp. *Vid.* ROASTED.

Not baked, ἄφλεκτος, ον, Eur.

[*Fresh-baked*, νεόπεπτος, ον, Aretæ.]

Fit to be baked, ὀπτᾶνός, ή, όν, Arist.

BAKEHOUSE, A, ἀρτοκοπεῖον, τό (late), Geop.; ὀπτάνιον, τό, Ar.

BAKER, A, σῖτοποιός, ὁ καὶ ἡ, usu. fem., Hdt., Thuc., Xen.; ἀρτοκόπος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Xen.; ἀρτοποιός, ὁ, Xen.; ἀρτόπωλις, ἴδος, ἡ, Ar.; [*a cake-baker*, πλακουντοποιός, ὁ, Sopat.]

The task of baking, σῖτοποιὸς ’ἀνάγκη, Eur.

[BAKE-SHOP, ἀρτοπώλιον, τό, Ar.]

BAKING, A, ἀρτοποιῖα, ἡ, Ar., Xen.

BALANCE, A, τάλαντον, τό, Hom., Æsch., Ar.; σταθμός, ὁ, Ar., which is properly the weight of the balance, Hom., *Il.*, xii., 434; [τρυτάνη, ἡ (prop. the tongue of the balance), Ar., Dem.; πλάστιγξ, ιγγος, ἡ (prop. the scale of a balance), Ar.; τὸ ζυγόν (ταλάντου), prop. the beam of the balance, Æsch., Plat., in pl. τὰ ζυγά, the balance, Dem.] *Vid.* SCALES.

Holding the balance, τᾶλαντοῦχος, ον, Æsch.

Equally balanced, ἰσόῤῥοπος, ον (usu. ῑ Hom., ῐ Att.), Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ἰσοκλῖνής, ές, Arist.; πάρισος, ον, Arist.

In an equally balanced manner, ’ἰσοῤῥόπως, Plat., Hipp.

To be equally balanced, ἰσοῤῥοπέω, Plat.; ἴσως ῥέπομαι, Æsch.

BALANCE, TO (one thing against another), ἀντῐκᾰταλλάσσω, and oftener -ομαι, mid., c. acc. and gen., or c. acc. and ἀντί c. gen., Dem., Dinarch.

[*To balance, bring to a state of balance*, ἀντίπαλα καθίστημι, Thuc.; *to be in a state of balance*, εἰς ἀντίπαλα καθίστασθαι, c. 2d aor. act. καταστῆναι, Thuc.] *Vid.* TO WEIGH.

[*To balance accounts*, διαλογίζομαι, *with* a person, πρός τινα, Dem.]

To balance in one's mind, ἐπισταθμάομαι, mid., Æsch. *Vid.* TO CONSIDER.

[*Balancing*, ἀντίζυγος, ον, Arist.]

BALANCING, A (of sentences), πάρίσωσις, εως, ἡ, Isocr., Arist.

BALD, φᾰλακρός, ά, όν, Eur., Ar., Hdt., Plat.; ψιλός, ή, όν (rubbed bare), Hom.; μᾰδᾰρός, ά, όν, Anth.

Bald about a place, περῐμάδαρος, ον, Hipp.

A bald man, ψηνός, ὁ, Simon.; ψίλαξ, ὁ, Ar.

BALD, TO BE, μαδάω, Ar.; μαδίζω, Hipp.; ψῖλόομαι, pass., Hes.; φᾰλακρόομαι, Hdt.

To make bald, ψῖλόω, Hdt.; ἀποψῖλόω, Ar.

A becoming bald, μάδησις, εως, ἡ, Hipp.

BALDNESS, φᾰλᾰκρότης, ητος, ἡ, Arist.; μᾰδᾰρότης, ητος, ἡ, Hipp.; ἀναφαλαντίασις, εως, ἡ, Arist.

BALDRICK, A, τελᾰμών, ῶνος, ὁ, Hom., Hes.; ζωστήρ, ὁ, and ζώνη, ἡ, Hom., etc. *Vid.* BELT, GIRDLE.

BALE, TO (out water), ἀντλέω, Theog., Alcæ.; ἐξαντλέω, Plat.

BALEFUL, λῦγρός, ά, όν, Hom., Pind., Soph., Eur.; ’ἀτηρός, ά, όν, Æsch., Soph., Eur., Plat. *Vid.* PERNICIOUS.

BALEFULLY, λῦγρῶς, Hom. *Vid.* PERNICIOUSLY.

BALK, TO, σφάλλω, often c. gen. rei, Soph., Eur., Plat., Xen. *Vid.* TO FRUSTRATE.

For we were balked in our expectations by the gods, δόξης γὰρ ἦμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι, Eur.

BALL, A, τρόχος, ὁ, Hom.; σφαῖρα, ἡ, Hom., Plat., Ap. Rh.; ἔγχος, τό, Soph.; of wool, τολῦπη, ἡ, Soph., Ar., or of any thing, Eubul.; [*a marble ball*, ἀκταία, ἡ, Clearch.]

The ball of the hand or *foot*, στῆθος, τό, Arist.

At ball (to play, etc.), φαινίνδα, Antipho; ἐφετίνδα, Cratin.

Like a ball, adj. σφαιροειδής, ές, Plat.

Like a ball, adv. σφαιρηδόν, Hom.

To play at ball, σφαιρίζω, Plat.; ἀντισφαιρίζω, Xen.

A player at ball, σφαιριστής, ὁ, Mel.

A playing at ball, σφαίρῐσις, εως, ἡ, Arist.

BALLAST, ἕρμα, ἄτος, τό, Ar., Arist.

Without ballast, ’ἀνερμάτιστος, Plat.

BALLAST, TO, ἑρμᾰτίζω, Hipp.; to take in as ballast, -ομαι, mid., Eur.

BALLOT, TO, ψηφίζομαι, mid., Hdt., Xen., Dem.; ψηφίζομαι εἰς ὑδρίαν, Xen.; ψήφῳ ψηφίζομαι, Hdt.

The ball used in balloting, ψῆφος, ἡ, Hdt., Omn. Att. *Vid.* VOTE.

BALLOT-BOX, A, κάδος, ὁ, Ar.; κάδισκος, ὁ, Ar., Lys., Dem., etc.; ’ὑδρία, ἡ, Xen., Isoc., Dem.; κληρωτήριον, τό, Ar.

The top of the ballot-box where the hole is, κημός, Ar.

BALM (the herb), μελίτεια, ἡ, Theoc.; μελίταινα, ἡ, Diosc.; [(for bees), μελισσόφυλλον, τό, Diosc.]

BALSAM, βάλσᾰμον, τό, Theoph.; ὀποβάλσαμον, τό, Diosc.

BALSAM (the tree), βάλσᾰμος, ἡ, Theoph.; βαλσαμίνη, ἡ, Diosc.; [(*wood of the b.*), ξυλοβάλσαμον, τό, Diosc.]

BALUSTRADE, κίων, ὁ καὶ ἡ (ὁ usu. in Att.), Hom., Pind., Hdt., Eur., Xen., etc.; δρύφακτος, ὁ, Ar., Xen. (esp. in courts of law).

[BAMBOOZLE, TO, παραλογίζομαι, c. acc., Isocr., etc.]

BAN, ἀρά (ᾱ Hom., ᾰ Trag.), ἡ, Hom., Trag., Dem. *Vid.* CURSE.

BAN, TO, ἀράομαι, mid. (ᾱ Hom., ᾰ Trag.) c. dat., Hom., Æsch., Soph., etc. *Vid.* TO CURSE.

BAND, τελᾰμών, ῶνος, ὁ (prop. for sword or shield), Hom., Hes.; μασχᾰλιστήρ, ῆρος, ὁ (shoulder-band, prop. for horses), Æsch., Hdt.; σαργάνη, ἡ, Æsch.; σαργᾰνίς, ἴδος, ἡ, Cratin.

A band worn by women round the head or breast, στροφίς, ἴδος, ἡ, Eur.; στρόφιον, τό, Ar. *Vid.* FILLET.

A band for a sword, στρόφος, ὁ, Hom. *Vid.* BELT.

[*A band of a helmet* (passing under the chin), ὀχεύς, έως, Ep. ῆος, ὁ, Hom.]

A band of persons (as of warriors), οὐλᾰμός, ὁ, Hom.; ἔθνος, τό, Hom.; φῦλον, τό, Hom., Soph., Eur., Plat.; τέλος, τό, Hom., Æsch., Hdt., Thuc.; στῖφος, τό, Æsch., Hdt., Xen.; στόλος, ὁ, Æsch., Soph., Xen.; στρᾰτός, ὁ, Pind., Eur.; στρᾰτευμα, ἄτος, τό, Eur.; τάξις, εως, ἡ, Æsch.; χείρ, gen. χειρός, or χερός, etc., ἡ, Eur., Hdt., Xen.

A band of competitors, στρᾰτία, ἡ, Pind.

A band of furies, hunters, maidens, etc., κῶμος, ὁ, Æsch., Eur.

A band of dancers, nymphs, etc., χόρος, ὁ, Pind., Eur.; of stars, Soph.; σύνταξις, εως, ἡ, Xen.

A chosen band, ἄωτος, ὁ, Pind., Theoc.

To band together, συνίστᾰμαι, pass. c. aor. 2 and perf. act., Ar., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* TO UNITE, TO BE ASSOCIATED.

BANDAGE, A, τελᾰμών, ῶνος, ὁ, Hom., Eur., Hdt.; ἐπῐδεσμος, ὁ, Ar.; λαμπάδιον, τό, Ar.; σπλήνιον, τό, Hipp.; σπληνίσκος, ὁ, Hipp.

Fond of bandages, i. e., requiring bandages, ἐπῐδεσμοχᾰρής (of the gout), Luc.

[BANDAGE, TO (a wound, or wounded part), ἐπιδέω, f. -δήσω, perf. -δέδεκα, usu. only in pass., *having one's wounds, hand bandaged*, ἐπιδεδεσμένος τὰ τραύματα, τὴν χεῖρα, Xen.; τελαμωνίζω, ap. Ath.; (bind around), καταδέω, usu. only pass., *having the eyes bandaged*, καταδεδεσμένος τοὺς ὀφθαλμούς, Hdt.]

[*Bandaging, act of*, ἔπιδεσις, ἡ, Hipp.]

BANDY (bandy-legged), φολκός, ὁ, Hom.; βλαισός, ή, όν, h., Arist., Hipp.; ῥαιβός, ή, όν, Arist.; ῥαιβοσκελής, ές, Anth.; περὶ κνήμας ῥοικός, Archil.

A being bandy, βλαισότης, ητος, ἡ, Arist.

To make bandy, βλαισόω, Arist.

BANDY, TO, *they stood bandying reproachful words*, τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν ἕστασαν, Hom.

But it is disgraceful to me to bandy words with women, αἰσχρὸν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους, Eur.

And reproachful words were bandied between them, λόγοι δ’ ἐν ἀλληλοῖσιν ἐῤῥόθουν κακοί, Soph.

BANE, κάκόν, τό, Omn.; πῆμα, ἄτος, τό, Omn. poet. *Vid.* INJURY.

BANEFUL, κᾰκός, ή, όν, comp. -ίων, (ῑ in Att., ῐ elsewhere), superl. -ιστος (also -ώτερος, -ώτατος, Hom., Theoc.), Omn.; ’ἀταρτηρός, ά, όν, and ός, όν, Hom., Theoc.; ’ἀτηρός, ά, όν, Æsch., Soph., Eur., Plat.; ’ἀνωφελής, ές, Thuc., Xen. *Vid.* PERNICIOUS.

BANEFULLY, λυγρῶς, Hom.; κᾰκῶς, Omn. *Vid.* PERNICIOUSLY.

BANG, TO, κρούω, Soph., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* TO KNOCK.

BANG, A, πληγή, ἡ, Omn. *Vid.* BLOW.

BANISH, TO, ἐξελαύνω, fut. -ελᾰσω, etc., c. acc. and gen., ἐξ. τινα γῆς, and simply c. acc. pers., etc., Hom., Æsch., Eur., Ar., Thuc., Plat., Dem.; (most of the following words have the same construction), ἐλαύνω, Æsch., Soph., Eur., Thuc., Lycurg.; ’ἀπελαύνω, Soph., Eur.; ῥίπτω, aor. 2 pass. ἐῤῥίφην, Soph.; ’ἀποῤῥίπτω, Æsch., Soph.; ἐκβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Soph., Eur., Hdt., Plat.,

Xen.; ἀποστέλλω, Soph.; ὠθέω, fut. ὤσω, aor. 1 ἔωσα, no perf., aor. 1 pass. ἐώσθην, Æsch., Plat.: 'ἀπωθέω, c. fut. 1 mid. -ώσομαι, Soph., Hdt.; ἐξορίζω, Eur., Dem., Lycurg.: ἀνδρηλᾰτέω, Æsch., Eur.; ἀπαξιόομαι, mid., Æsch.; διώκω, Hdt.; ἐκδιώκω, Thuc.; 'ὑπερορίζω, Isoc., Plat., Æschin.; διορίζω, Plat.; ἐκκηρύσσω (by proclamation), Dem., Lys., Æschin.; μεθίστᾰμαι, in aor. 1 mid., Æschin.

To banish by ostracism, ὀστρᾰκίζω, Thuc., Andoc.; ἐξοστρακίζω, Hdt., Plat., Lys.

To banish as a pollution, 'ἁγηλᾰτέω, Soph., Hdt.

To banish besides, προσεκβάλλω, Dem.

One who banishes, ἀνδρηλᾰ́της, ὁ, Æsch.

BANISHED, 'ἄπωστος, ον, c. gen., Soph., Hdt.; 'ἄποικος, ον, c. gen., Soph.; 'ἀπόξενος, c. gen., Æsch.; 'ἄπολις, gen. -εως, and also -ῐδος, acc. only ιν, Soph., Eur., Hdt., Xen., Thuc., Dem.; 'ἀπόπολις, Æsch.; 'ἀπόπτολις, Soph.; ἐξόριστος, ον, Dem., Dinarch.

Banished by the people, δημήλᾰτος, ον, Æsch.

A banished person, φῠγάς, ᾰ́δος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Æschin., etc. *Vid.* EXILE.

BANISHED, TO BE, φεύγω, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Plat., Xen., Dem.; ἐκπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Trag., Hdt., Thuc., Lys., etc.; 'ἀνᾰπίπτω, Eur.; ξενόομαι, pass. c. fut. mid., Eur.; ἀποξενόομαι, Soph., Eur.; μεθίστᾰμαι, pass. c. aor. 2 perf. and pluperf. act., Dem.; φῠγᾰδεύω, Xen., Dem.; ἐξέρχομαι (for tenses *vid.* TO COME), Plat.

To be banished for another, ἀντιφεύγω, c. gen., Eur.

To be banished with, συμφεύγω, Lys., Plat.

To be banished for a year, 'ἀπενιαυτέω, Plat.; 'ἀπενιαυτίζω, Xen.

Being miserably banished by you, ἐκ σοῦ τλήμονας φυγὰς ἔχων, Eur.

Were you banished from your country? φυγὰς ἀπῆρας πατρίδος; Eur.

BANISHMENT, the act, δημηλᾰσία, ἡ, Æsch.; ἐκβολή, ἡ, Æsch., Plat.; ἔλᾰτις, εως, ἡ, Thuc.; ἐξέλᾰσις, ἡ, Hdt.; πᾰρᾰ́στᾰσις, εως, ἡ, Plat., Arist.; μετάστᾰσις, ἡ, Plat.

The condition of banishment, φῠγή, ἡ, Omn. Att.; ἐκδημία, ἡ, Plat.; ἔκδημος φυγή, Eur.

Banishment for life (either action or condition), ἀειφῠγία, ἡ, Plat., Dem.

Banishment for a year, 'ἀπενιαύτησις, εως, ἡ, Plat.

BANK, A, ὄχθη, ἡ (raised bank of a river, natural or artificial), Hom., Hes., Pind., Trag., Ap. Rh., Xen.; ἠιών (Att. ᾐών), -όνος, ἡ, Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur., Xen.; ἀκτή, ἡ, Pind., Trag., Xen., Lycurg.; ὄχθος, ὁ (rare in this signf.), Æsch., Eur.; χεῖλος, τό, Hdt., Thuc. *Vid.* SYN. 51.

A steep bank, κρημνός, ὁ, Hom., Pind.

An artificial bank, χῶμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur., Hdt., Dem., Theoc. *Vid.* MOUND.

With high banks, ἠιόεις, εσσα, εν, Hom.

A bank (of money), τρᾰ́πεζα, ἡ, Plat., Dem., Isæ.; [*the bank is broken*, τράπεζα ἀνασκευάζεται, Dem.]

BANK UP, TO, 'ἀποχώννῡμι, Xen.; προσχώννῡμι, Hdt., Thuc.

Where the wall had a bank raised against it, ᾗ (τὸ τεῖχος) προσεχοῦτο, Thuc.

BANKER, A, τρᾰπεζίτης, ου, ὁ, Dem.; [*broken bankers*, οἱ ἀνεσκευασμένοι τῶν τραπεζιτῶν, Dem.]

To be a banker, τρᾰπεζῑτεύω, Dem.

[BANKING-HOUSE, A, τράπεζα, ἡ, Plat., Dem.; later, χρηματιστήριον, τό, Plut.; *to do business with the banking-house of a person*, χράομαι τῇ τραπέζῃ τινός, Dem.]

BANKRUPT, 'ἀνεσκευασμένος, Dem.

He is bankrupt, ἀνασκευάζονται αἱ τράπεζαι, Dem.

They were bankrupt, ἀπέστησαν τῶν ἀρχαίων, i. e., they refused to pay the principal, Dem.

He was bankrupt, ἐξειστήκει τῶν ἑαυτοῦ, Dem.; ἀπώλετο καὶ τῶν ὄντων ἐξέστη, Dem.

I knew that I must become bankrupt, τῆς οὐσίας ᾔδειν ἐκστησόμενος, Antipho.

To make bankrupt, ἀνατρέπω τινὶ τὴν τράπεζαν, Andoc.

BANKRUPTCY, 'ἀποκοπὴ χρεῶν, Andoc.

BANNER, A, σημεῖον, τό, Hdt., Thuc., Xen.

BANQUET, A, δαίς, τός, ἡ, Hom., Hes., Pind., Sol., Trag., Xen.; δαιτύς, ύος, ἡ, Hom.; εἰλᾰπῑ́νη, ἡ, Hom., Eur., Ap. Rh.; θᾰ́λιαι, αἱ, Hom., Hes., Pind., Eur., Hdt., Xen.; θᾰλεῖαι, αἱ, Pind.; εὐωχία, ἡ, Ar., Plat., Xen. *Vid.* FEAST and SYN. 377.

A luxurious banquet, πανδαισία, ἡ, Hdt.

Belonging to a banquet, θοινᾱτικός, ή, όν, Xen.; ἐπῐδόπιος, ον, Theoc.

From a banquet, δαίτηθεν, Hom., Theoc.

A day of banqueting, κρεουργὸν ἦμαρ, Æsch.

A place for banqueting, δόρπου λῠ́σις, Pind.

The day after a banquet, ἐπίβδα, Pind., Cratin.; ἡ μεθέορτος, Antipho.

Fond of banquets, φῐλόκωμος, ον, Sim., Mel.

BANQUET, TO, δαίνυμαι, mid. only pres. and imperf. and aor. 1 ἐδαισᾰ́μην, often c. acc. of the food, etc., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Theoc.; εὐωχέομαι, Ar., Hdt., Xen.

To give a banquet, ἑστιάω, augmented tenses εἱστ., often c. acc. pers., Eur., Ar., Xen., Plat., Antipho; εὐωχέω, c. acc. pers., Eur., Ar., Hdt., Plat., Xen. *Vid.* TO FEAST.

BANTER, χλεύη, ἡ, h.; σκῶμμα, ᾰτος, τό, Ar., Plat., Xen., Dem.

Elegant bantering, χᾰριεντισμός, ὁ, Plat. *Vid.* JEST.

BANTER, TO, πᾰρασκώπτω, h.; 'ἀποσκώπτω, Plat.; προσπαίζω, Plat., Xen. *Vid.* TO JEST.

BANTERER, A, σκωπτόλης, ου, ὁ, Ar. *Vid.* JESTER.

BAPTISM, βαπτισμός, ὁ, N. T.; βάπτισμα, ᾰτος, τό, N. T.

[*False baptism*, παραφώτισμα, ατος, τό, Eccl.]

BAPTIST, βαπτιστής, ὁ, N. T.

BAPTIZE, TO, βαπτίζω, N. T., used also in classical authors for "to dip," etc.

BAR, A (or stake), μοχλός, ὁ, Hom., Æsch., Eur.; of a door, ἐπιβλής, ῆτος, ὁ, Hom.; κλεῖθρον, κλῄθρον, τό, Ion.; κλῇθρον, τό, Att., h., Trag., Ar., Xen.; μοχλός, ὁ, Eur., Ar., Xen. *Vid.* BOLT.

The bar in a court of law or *council-chamber*, δρῠ́φακτος, ὁ, or ον, τό, usu. in pl., Ar., Xen.; κιγκλίς, ῐ́δος, ἡ, Ar., Dem.; [περισχοίνισμα, τό, Plut. (the part inclosed by a rope to keep off the crowd).]

The bar of a river, πρόσχωμα, ᾰτος, τό, Æsch.

BAR, TO, κλείω, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Plat.; μοχλόω, Ar.: (i. e., *to object to, to forbid*), κωλύω, c. acc. pers. c. gen. rei, or c. ἀπό or c. τό and inf., or c. τοῦ and inf., or c. μή and inf., Pind., Hdt., Omn. Att. *Vid.* TO FORBID.

BARB (of an arrow), ὄγκος, ὁ, usu. in pl., Hom.; [ἀθήρ, έρος, ὁ, Æsch., Hipp.; later, ἀκίς, ῐ́δος, ἡ, Plut., Med.]

With three barbs, τριγλωχίς, ῖνος, Hom.

BARB, TO, ἀγκιστρόω, Plut.

Barbed, ἐπίλογχος, ον, Eur.; ἀγκιστρωτός, ή, όν, Polyb.; ἀγκιστροειδής, ές, Polyb., Diod.

BARBARIAN, βάρβᾰρος, ον, Omn.; βαρβᾰρῐκός, ή, όν, Thuc., Xen.; σόλοικος, ον, Anac. *Vid.* FOREIGN.

To make barbarian, ἐκβαρβᾰρόω, Isoc.

In barbarian fashion, βαρβᾰριστί, Ar.

Semi-barbarian, μιξοβάρβᾰρος, ον, Eur., Xen.

BARBARISM (in language), βαρβᾰρισμός, ὁ, Arist.

To use barbarisms, βαρβᾰρίζω, Hdt., Plat.

BARBARITY, πῐκρότης, ητος, ἡ, Eur., Hdt., Isoc.; ὠμότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Isoc.; ἀγριότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* CRUELTY.

BARBAROUS, 'ἀμείλικτος, ον, Hom., Hes., Eur., Ap. Rh.; 'ἀμείλῐχος, ον, Hom., Pind., Æsch.; σχέτλιος, α, ον (and ος, ον, Eur.), Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; ὠμός, ή, όν, Omn. Att.; ὠμόθῡμος, ον, Soph.; ὠμόφρων, ονος, ὁ, ἡ, Trag. *Vid.* CRUEL.

BARBAROUSLY, ὠμῶς, Thuc., Xen.; 'ἀνηκέστως, Hdt.; ὠμοφρόνως, Æsch. *Vid.* CRUELLY.

BARBER, A, κουρεύς, ὁ, Plat.; κορσωτεύς, ὁ, Ath.

A barber's shop, κουρεῖον, τό, Ar., Plat. (Com.), Dem., Lys.; κορσωτήριον, τό, Ath.

A barber's bill, κουρεῖον, τό, Lys.

[*A barber's cloth* (in shaving), ὠμόλινον, τό, Plut.]

[*A female barber*, κουρεύτρια, ἡ, Plut.]

[BARBERRY-TREE, THE, ὀξυάκανθα, ἡ, Diosc.]

BARD, A, ἀοιδός, ὁ, Hom., Pind., Trag., Hdt.; ἀοιδὸς ἀνήρ, Hom.; [μουσοπόλος, ὁ, Eur.] *Vid.* POET.

BARE, γυμνός, ή, όν, often c. gen. rei, Omn.; ψῑλός, ή, όν, often c. gen. rei, Hom., Soph., Hdt., Xen., Plat., Lys. *Vid.* NAKED.

[*To have the head bare* (unprotected by helmet), ψιλὴν ἔχειν τὴν κεφαλήν, Xen.; *to lay* or *make bare* (at the side), παραγυμνόω, Hdt.]

BARE, TO, γυμνόω, Hom., Tyrt., Eur., Hdt, Plat.; ἐκλωπίζω, Soph.; ψῑλόω, Hdt.; [ἀποψιλόω, Hdt.; *to be left bare* (of), ψιλόομαι, c. gen., Xen.]

Baring her bosom, κόλπον ἀνιεμένη, Hom. *Vid.* TO STRIP.

BAREFACED, 'ἀνᾰπεπτᾰμένος (being perf. pass. part. of ἀναπετάννυμι), Plat.

Barefaced impudence, ἀναπεπταμένη παῤῥησία, Plat.

[*A barefaced falsehood*, ψεῦδος ὑπερμέγεθες, Dem.]

BAREFOOTED, 'ἀπέδῑλος, ον, Æs-

chyl.; νηλίπους, neut. -ουν, gen. -οδος, Soph.; λευκόπους, ουν, Eur.; ἀνῠπόδητος, ον, Xen., Plat.; ἀπέδίλωτος, ον, Call.; νήλῐπος, ον, Ap. Rh.; ἀσάνδᾰλος, ον, Bion; [ἀνήλιπος, ον, Theocr.]

The being barefoot, ἀνῠποδησία, ἡ, Xen., Plat.

To go barefoot, ἀνῠποδητέω, Att., Luc.

Barely, ψιλῶς, Demad.; (i. e., *scarcely*), μόγις, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Lys., etc.; ἀγᾰπητῶς, Lys. *Vid.* Scarcely.

Bargain, a, ἐμπόλημα, ᾰτος, τό, Soph.; ὠνή, ἡ, Eur.

Something thrown into the bargain, ἐπίδοσις, εως, ἡ, Polyb.

To make a bargain, μισθόομαι, mid., Hdt., Dem.; [συντίθεμαι, mid., Hdt., Dem., Xen.]

[*To strike a bargain with any one*, συνθήκην ποιέομαι πρός τινα, Dem.; συντίθεμαι πρός τινα, Xen.]

Bargain, to (for), ὠνέομαι, usu. only in pres. and imperf., c. gen. pretii, Eur., Hdt., Xen.; ἐπριάμην, only in aor. 1, c. gen. pretii, Soph., Ar., Hdt., Xen., Andoc.

Barge, a, ὁλκάς, ἄδος, ἡ, Pind., Simon., Eur., Hdt., Thuc., Lys., Xen.; γαῦλος, ὁ, Epich., Ar., Hdt. *Vid.* Syn. 331.

Bark (of a tree), φλοιός, ὁ, Hom., Hdt., Xen.; δέρμα, ᾰτος, τό, Theoph.

The bark (of a dog), ὑλαγμός, ὁ, Hom.; ὕλαγμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; κυνῠλαγμός, ὁ, Stesich.; κλαγγή, ἡ, Xen.; ὁμοκλή, ἡ, Ap. Rh.; ὑλᾰκή, ἡ, poet. ap. Plat., Ap. Rh.

A bark (ship), ἄκᾰτος, ἡ (and in Hdt. ὁ), Pind., Theogn., Eur., Hdt.; ἀκάτιον, τό, Thuc.; [(*fisherman's*), ἁλιάς, άδος, ἡ, Moschion.] *Vid.* Syn. 331.

(Of trees) *with the bark on*, αὐτόφλοιος, ον, Theoc.; *with the bark all round, covered with bark*, περίφλοιος, ον, Xen.

With rough bark, τρᾱχύφλοιος, ον, Xen.

With smooth bark, λειόφλοιος, ον, Theoph.

With thin bark, λεπτόφλοιος, ον, Theoph.

With similar bark, ὁμοιόφλοιος, ον, Theoph.

With the bark burst, φλοιοῤῥᾱγής, ές, Theoph.

A bursting of the bark, φλοιοῤῥᾱγία, ἡ, Theoph.

Bark, to (*i. e.*, strip a tree of its bark), λέπω, Hom.; [περιλέπω, Hom., Hdt.;] ἐπῐλέπω, h.; λεπίζω, Antiph., Theoph.; φλοΐζω, Theoph.; περιφλοΐζω, Theoph.

To bark gradually, ὑπολοπάω, Theoph.

To bark (as a dog), ὑλάω, often c. acc. obj. *at* which, Hom., Theog.; ὑλακτέω, similarly c. acc., Hom., Ar., Xen., Isoc.; κλάζω, fut. κλάγξω, perf. κέκλαγγα and κέκληγα, Hom., Ar., Xen.; ϑωΰσσω, Hom.; ὑλάσκω, only pres. and imperf., Æsch.; κλαγγαίνω, only pres. and imperf., Æsch., Xen.; ἀπύω, Ar.; βαΰζω, no perf., Ar., Theoc.; ἀνακλάζω, Xen., Eur.; ἐπᾰνᾰκλαγγᾰνω, no fut., Xen.; ἐπιβοάω, Xen.

Barking (*i. e.*, stripping the bark off), φλοϊσμός, ὁ, Theoph.; περῐφλοϊσμός, ὁ, Theoph.

Barley, κρῑθή, ἡ, usu. in pl., Hom., Æsch., Hdt., Omn. Att. prose; κρῖ, τό, indecl., Hom.; *barley meal* (pearl-b.), ἄλφῐτον, τό (after Hom. usu. in pl.), Hom., Ar., Thuc., Xen., Plat.; *parched barley*, κᾰχρυς, υος, ἡ, Cratin., Ar.

Barley cakes, Ἀχίλλειον, τό, Ar.; ἄλφιτα, τά, Hom.

Barley cakes (for sprinkling on victims at a sacrifice), οὐλαί, αἱ, Hom., Ar. [in full, οὐλαὶ κριθῶν], Hdt.; οὐλόχῠται, αἱ, Hom., Ap. Rh.; πρόχῠται, αἱ, Eur., Ap. Rh.

Barley bread, μᾶζα, ἡ, Hes., h., Archil., Ar., Hdt., Xen., Plat., Lys.; μαζίσκη, ἡ, Ar.; [ἄρτος κρίθινος, Xen.]

[*Peeled barley*, πτισάνη, ἡ, Hipp.]

To sprinkle the barley cake (on the victim), [οὐλοχύτας προβάλλομαι (in 2d aor. mid.), Hom.;] οὐλοχῠτέομαι, Theoph.

Of barley, κρίθῐνος, η, ον, Hippon., Xen.

Eating barley, κρῑθότρᾰγος, ον, Ar.

To eat barley, κρῑθάω, Hom., Æsch.

To eat too much barley, κρῑθιάω, Arist.

To eat barley meal, ἀλφῐτοσῑτέω, Xen.

To eat barley bread, μαζοφᾰγέω, Hipp.

[*Eating barley bread*, μαζοφάγος, ον, Hipp.]

Illness from eating barley, κρῑθίασις, εως, ἡ, Xen.

Producing barley, κρῑθοφόρος, ον, Theophr.

Producing barley in abundance, εὔκρῑθος, ον, Theoc.

Like barley, ὁμοιόκρῑθος, ον, Theoph.; κρῑθᾰνίας, ου, ὁ, Theoph.

Making barley meal, ἀλφῐτοποιΐα, ἡ, Xen.

A dealer in barley meal, ἀλφῐτᾰμοιβός, ὁ, Ar.; ἀλφῐτοπώλης, ὁ, Niceph.

One who makes barley meal, ἀλφιτεύς, ὁ, Hyperid.

The market for barley meal, ἡ ἀλφῐτόπωλις (ἴδος) στοά, Ar.

Barley pottage, κρῑθαία, ἡ, h.; ἄθᾰρα, ἡ, Ar., Pherecr.

Barley water, πτῐσᾰνη, ἡ, Ar., Hipp.

A drinking of barley water, πτῐσᾰνοῤῥοφία, ἡ, Hipp.

A plate for barley cakes, μαζονομεῖον, τό, Ar.

Barn, a, κᾰλιά, ἡ, Hes., Ap. Rh.; ῥόγος, ὁ, Epich.; ἀποθήκη, ἡ, Thuc.

Barrel, a, πῐθος, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* Cask.

Barren (of land), ἀτρῠγετος, ον, Hom., Hes., h.; λῡπρός, ά, όν, Hom., Hdt.; δύσβωλος, ον, h.; χέρσος, ον, Æsch., Soph., Hdt., also of women, Soph., c. gen., Eur.; ἄκαρπος, ον, Æsch., Eur.; ἀκάρπωτος, ον, Soph.; ἀκάρπιστος, ον, Eur.; δύσχορτος, ον, Eur.; ἀργός, όν, and ή, όν, Xen., Isoc.; ἄφορος, ον, Hdt.; ἀνωφέλητος, ον, Xen.

Barren (of women, animals, etc.), στεῖρος, α, ον, and ος, ον, Hom., Eur.; also στεῖρα as subst., Hom.; ἄκῡμων, ονος, Eur.; ἄκῡθος, ον, Call.; ἄτοκος, ον, Eur., Hdt., Arist.; στέρῐφος, η, ον, Ar., Plat.; ὀλῐγογόνος, ον, Hdt., Arist.; στειρώδης, ες, Hipp.

Causing barrenness, ἄφορος, ον, Æsch.

Barren, to be (of land), ἀκαρπέω, Theoph.

To be barren (of animals), ἀγονέω, Theophr.

Barrenly, ἀκάρπως, Soph.

Barrenness (of land), ἀκαρπία, ἡ, Æsch.; ἀφορία, ἡ, Xen., Plat., Antipho, Lycurg.

Barrenness (of animals), ὀλῐγογονία, ἡ, Plat.

Barricade, a, φραγμός, ὁ, Hdt., Xen.; σταύρωμα, ᾰτος, τό, Thuc., Xen. *Vid.* Barrier.

Barricade, to, φράσσω, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Xen.; φράγνυμι, Ar.; συμφράσσω, Plat., Xen.; σταυρόω, Thuc.; περῐσταυρόω, Thuc., Xen.; [χαρακόω, c. acc., Æschin., *with* a thing, c. dat., Arist.]

To barricade round, περῐπήγνυμι, Pind. *Vid.* To fence.

Well barricaded, εὐερκής, ές, Hom., Pind., Æsch., Plat.; περίερκτος, ον, Pherecr.

Barrier, a, μοχλός, ὁ, *against*, c. gen., Soph.; ἔμφραγμα, ᾰτος, τό, Isoc.; φραγμός, ὁ, Hdt., Xen.; [(in a race-course), βαλβίς, ῖδος, ἡ, Ar.]

[Barrister, a, σύνδικος, ὁ, Pind., Æsch., Plat., Xen., Dem. *Vid.* Advocate.]

Barrow, a, τύμβος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; κολώνη, ἡ, Soph.; ὄχθος, ὁ, Æsch.; ἕρμα, ᾰτος, τό, Soph.; χῶμα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph., Eur., Hdt.

To raise a barrow, τυμβοχοέω, Hdt.; χώννυμι τύμβον, etc., Soph., Eur.; διᾰχόω χῶμα, Hdt.

Heaped up as a barrow, τυμβόχωστος, ον, Soph.

[*A hand-barrow*, φορεῖον, τό, Dinarch.]

Barter, ἀλλᾰγή, ἡ, Plat., Arist.; μεταλλᾰγή, ἡ, Plat. *Vid.* Exchange.

Belonging to barter, ἀλλακτῐκός, ή, όν, Plat.; μεταβλητῐκός, ή, όν, Plat.

Barter, to, ἀμείβω, c. acc. and gen., or c. acc. and prep., Hom., Pind., Eur.; διαλλάσσω, *to give in exchange* τί τινι, *to take in exchange* τὶ ἀντί τινος, Pind., Eur., Hdt., Plat.; ἀντῐκᾰταλλάσσομαι, mid., c. acc. and gen., or c. acc. and prep. ἀντί or ὑπέρ, Dem., Isoc., Æschin. *Vid.* To exchange.

Base, κᾰκός, ή, όν, compar. ίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. -ιστος (poets not Attic have also -ώτερος, -ώτατος), Omn.; αἰσχρός, ά, όν, compar. αἰσχίων, -ιστος, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Dem., etc.; ἀγενής, ές, Soph., Ar., Plat.; ἀγεννής, ές, Hdt., Plat.; πάναισχρος, Mel.; παναίσχης, Arist.

Base by birth, ἀγέννητος, ον, Soph.; [δυσγενής, ές, Eur.; *base-born*, νόθος, η, ον, Hom., etc. *Vid.* Bastard.]

Base (of an action), δυσπρεπής, ές, Eur.

Base (of money, and then metaphorically of men or things), κίβδηλος, ον, Theogn., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.: πᾰράσημος, ον, Æsch., Eur., Ar., Dem.; πᾰρᾰκεκομμένος, Ar.

Base-minded, αἰσχρόμητις, gen. ιος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Doing base deeds, αἰσχροποιός, όν, Eur.

A base action, αἰσχρουργία, ἡ, Xen., Æschin.

Base, the (of any thing), βάθρον, τό, Æsch., Xen.; ἔδᾰφος, τό, Thuc., Hdt.; βᾰσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* Foundation.

The base of a statue, στῡλοβᾰτης, ὁ, Plat. (Com.).

The base of military operations, ἀφορμή, ἡ, Thuc.; [ὁρμητήριον, τό, Polyb.]

Base, to, κᾰτᾰβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Eurip., Hdt. *Vid.* To found.

Basely, κᾰκῶς, Omn.; αἰσχρῶς, Eur., Xen., Dem., etc.

Baseness, αἶσχος, τό, Hom., Hes., Soph., Eur., Xen.; κᾰκότης, ητος, ἡ.

Hom., Hes., Æsch., Eur., Hdt., Plat., Antipho, etc.; κάκία, ἡ, Theogn., Soph., Thuc., Plat., Dem.; κάκη, ἡ, Eur., Ar., Plat., αἰσχρότης, ητος, ἡ, Plat.

[*Baseness of birth* or *origin*, δυσγένεια, ἡ, Soph., Eur., Plat.]

BASHFUL, [αἰδοῖος, α, ον, Hom., Plat.;] αἰσχυντηλός, ή, όν, Plat., Arist.; αἰσχυντηρός, ά, όν, Plat.; αἰδήμων, ονος, Xen. *Vid.* MODEST.

BASHFUL, TO BE, αἰσχύνομαι, pass., Hom., Plat.

BASHFULLY, αἰδημόνως, Xen.; αἰσχυντηλῶς, Plat.

BASHFULNESS, αἰδημοσύνη, ἡ, Zeno. *Vid.* MODESTY.

BASIL, ὤκἴμον, Strat., Eubul.

[*Made of basil*, ὠκίμινος, η, ον, Diosc.; *like b.*, *of the nature of b.*, ὠκιμοειδής, ές, Diosc.]

BASIN, [λέβης, ητος, ὁ, Hom.;] χεῦμα, ἄτος, τό, Hdt.; πελίκη, ἡ, Cratin.; πελἴχνη, ἡ, Alcman; πελῖκάνιον, τό, Theoph.

A wash-hand basin, χέρνἴβον, τό, Hom., Andoc.; χερνίβιον, τό, Ar.; χειρόνἴβον, τό, Epich.; χειρόνιπτρον, τό, Eupol.

[*A basin* (for washing cups in), ὀλκαῖον, τό, Comic.]

A basin in the sea, πελἴκη, ἡ, Theoph.

The basin for the game of the κόττἄβος, κοττἄβεῖον, τό, Dicæarch.

BASIS, βάθρον, τό, Æsch., Xen.; βἄσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* BASE.

BASK, TO, χλἴαίνομαι, pass., Ar.; [ἡλιάζομαι, Arist.]

BASKET, A, κάνεον and κάνειον, Ion., cont. in Att. κανοῦν, τό, Hom., Eur., Ar., Æschin.; τάλαρος, ὁ, Hom., Hes., Ar.; φορμός, ὁ, Hes., Hdt.; κύρτος, τό, Sappho; σπῠρίς, ἴδος, ἡ, Ar., Hdt.; σπῠρἴδιον, τό, Ar.; ἄρρἴχος, ὁ, Ar., Anth.; κάλἄθος, ὁ, Ar., Arist.; κἄλἄθίσκος, ὁ, Ar.; κόφἴνος, ὁ, Ar., Xen.; κἄνίσκιον, τό, Ar.; σχοῖνος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; σώρἄκος, ὁ, Ar.; ταρσός, ὁ, Ar., Thuc.; ὑρρίσκος or ὕρρἴχος, ὁ, Ar.; φορμίς, ἴδος, ἡ, Ar.; φορμίσκος, ὁ, Plat.

A fish-basket, φέρνιον, τό, Menand.

A basket to hang things up in, κρεμἄθρα, ἡ, Ar.; κρεμάστρα, ἡ, Arist.

To carry the sacred basket in procession, κἄνηφορέω, Ar., Dem.

The carrying the sacred basket, κἄνηφορία, ἡ, Plat.

One who carries the basket, κἄνηφόρος, ὁ καὶ ἡ.

BASKET-WORK, ῥίψ, ῥῖπός, ἡ, usu. in pl., Hom., Hdt.; πλέκος, τό, Ar.; πλέγμα, ἄτος, τό, Plat.

Made of basket-work, οἰσύϊνος, η, ον, Hom., Thuc., Xen.; πλεκτός, ή, όν, Hom., Hes., Æsch.; χηλἴνός, ή, όν, Anac.; χηλευτός, ή, όν, Hdt.

To work in basket-work, πλέκω, Hom., Eur., Hdt., Xen.; χηλεύω, Eupol.

BASKING, ἀλεής, ές, Soph.

[BAS-RELIEF, τόρευμα, ατος, τό, Menand.]

Executed in bas-relief, πρόστῠπος, ον, Plat.

BAST (made of bast, or something very like it), φλόϊνος, η, ον, Eur., Hdt.

The art of plaiting bast, ἡ φλοιστἴκή, Plat.

BASTARD, νόθος, often also as subst., Hom., Trag., Hdt., Xen., Dem., etc.; παρθένιος, α, ον, and ος, ον, Hom.; σκότιος, α, ον (and ος, ον, Eur.), Hom., Eur., Ap. Rh.; νοθἄγενής, ές, Eur.

[*A bastard*, παρθενίας, ὁ, Arist.]

A bastard offspring (unborn), παρθενία ὠδίς (gen. -ῖνος), Pind.

The inheritance of a bastard, τὰ νόθεια, Lys.

BASTINADO, TO, ῥάπἴζω, Hippon., Anac., Hdt. *Vid.* TO BEAT.

BASTION, A, τύρσις, εως, ἡ, Xen.

BAT, A, νυκτερίς, ἴδος, ἡ, Hom., Ar., Hdt., Plat.

BATE, TO, ἐλασσόω, Isocr., Lys., Plat. *Vid.* TO LESSEN.

BATH, A, λοετρόν, Hom.; λουτρόν, τό, Hes., h., Pind., Trag., Ar., Xen., Plat.; ἀσἄμινθος, ἡ, Hom., Soph.; δροίτη, ἡ, Æsch.; λουτήριον, τό, Æsch., Antiph.; βἄλἄνεῖον, τό, Ar., Isæ., Dem.; (a bathing tub), πύελος, ἡ, Ar.; μάκτρα, ἡ, Eupol.; σκάφη, ἡ, Æsch.; (a swimming bath), κολυμβήθρα, ἡ, Plat.; (a vapor bath), πυρία, ἡ, Hdt.; πῠριατήριον, τό, Arist.; (natural warm baths), Ἡράκλεια λουτρά, τά, Ar.

[*To put in a vapor bath*, πυριάω, c. acc., Med.; *to take a vapor bath*, πυριάομαι (late), Ath.]

A bath-room, λουτρών, ῶνος, ὁ, Æsch., Xen.; [*room for a cold bath*, ψυχροδόχον, τό, Luc.]

Slain in the bath, λουτροδάικτος, ον, Æsch.

To attend people in a bath, βἄλἄνεύω, c. dat., Ar.

[*Want* or *neglect of the bath*, ἀλουσία, ἡ, Hdt., Eur.]

Fetching a bath or *water to bathe in*, λουτροφόρος, ον, Eur.

BATHE, TO, λούομαι, mid. (in aor. 1 λοεσσ. Hom.), c. perf. pass. in mid. sens., in f. contr. λοῦσθαι, c. gen., or c. dat., or c. ἀπό of the bath; also λού. χρόα, etc., Hom., Hes., Simon., Eur., Ar., Xen., Plat.; ὑδραίνομαι, mid., Hom.; χυτλόομαι, mid., Hom., Ap. Rh.; βαπτίζομαι, pass., Eubul.; ἀφυδραίνομαι, Eur.; ἀποβάπτω ἐμαυτόν, Hdt.; *having bathed for the last time*, λουτρὰ πάνύσταθ᾽ ὑδρᾶνάμενος χροΐ, Eur.; *to bathe in a warm bath*, θερμολουτρέω, Arist.; *to bathe in a cold bath*, ψῠχρολουτέω, Ar.; *to bathe together*, πἄρἄλούομαι, mid., Ar.; *to spend* (one's means) *in baths*, κἄτἄλούομαι, mid., Ar.

BATHER, A, λουστής, ὁ, Arist.; *those who bathe together*, πἄρἄλοῦται, οἱ, Ar.

Having just bathed, νεόλλουτος, ον, for νεόλουτος, h.

Having just had a vapor bath, νεοπῠρίητος, ον, Hipp.

Fond of bathing, φἴλόλουτρος, ον, Hipp.

To be fond of bathing, φἴλολουτρέω, Hipp.

A bathing kettle (to warm water for the bath in), λοετρόχοος τρίπους, οδος, Hom.

[*Bathing-tub.* *Vid. sub* BATH.]

Bathers' drawers, ὤα λουτρίς, ἴδος, ἡ, Theopomp. (Com.).

To pour water into a bath (to fill a bath), λουτροχοέω, Anth.

Water that has been used in a bath, λούτριον, τό, Ar.

Bathing in cold water, ψῠχρολουσία, ἡ, Theoph.

Bathing in hot water, θερμολουσία, ἡ, Theoph.; θερμολουτρία, ἡ, Hipp.

BATHMAN, A (one who attends people in a bath), λοετροχόος, ὁ, Hom.; λουτροχόος, ὁ, Xen., Call.; βἄλἄνεύς, ὁ, Ar.

The trade of a bathman, ἡ βἄλἄνευτἴκή, Plat.

BATON, A, σκῆπτρον, τό, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ῥάβδος, ἡ, Plat.

Bearing a baton, σκηπτοῦχος, ὁ, ἡ, Xen.

BATTALION, A, τέλος, τό, Hom., Æsch., Thuc.; λόχος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; τάξις, εως, ἡ, Æsch., Soph., Xen.

BATTEN, TO (on), πἴαίνομαι, pass., c. dat., Pind. *Vid.* TO FLOURISH, TO BE FAT.

BATTER, TO (walls, gates, etc.), βάλλω, perf. βέβληκα, Hom.; ἀράσσω, Pind., Anac., Trag.

To batter down, ῥήγνυμι, act. and mid., Hom.; ἐρείπω, Xen. *Vid.* TO BEAT.

BATTERING-RAM, A, κρῖός, ὁ, Xen.

[BATTERY. *Vid.* ASSAULT.]

BATTLE, χάρμη, ἡ, Hom.; αἰχμή, ἡ, Hom.; ἅμιλλα, ἡ, Hom.; φύλοπις, -ἴδος, acc. -ἴδα and -ιν, ἡ, Hom., Hes., Soph. (in ch.), Ar.; ἀϋτή, ἡ, Hom., Pind.; δηϊότης, ητος, ἡ, Hom., Hdt., Ap. Rh.; δῆρις, ιος, ἡ, Hom., Æsch., Ap. Rh.; νεῖκος, τό, Hom., Pind.; πόλεμος, ὁ, Hom., Hes., Eur., also νεῖκος πολέμου, νεῖκος φυλόπιδος, Hom.; δαΐς, ἡ, only in dat. δαΐ, Hom., Hes., Æsch., Ap. Rh., acc. δαΐν, Call.; ὑσμίνη, ἡ, dat. ὑσμίνῃ and ὑσμῖνι, Hom., Ap. Rh.; μάχη, ἡ, Omn., [most genl. term, usu. of engagements between armies, but also of single combat, Hom.; *b. with* one, μάχη τινός, Hom.; *b. for* or *about* a thing, μ. ὑπέρ τινος, Pind., or περί τι, Plat.;] ἀλἄλή, ἡ, Pind.; ἀλκή, ἡ, Pind., Æsch., Eur.; ὅμἄδός, ὁ, Hes., Pind., Ap. Rh.; συμβολή, ἡ, Æsch., Hdt., Xen.; πάλη, ἡ, and πάλη δορός, Eur.; σύστἄσις, εως, ἡ, Hdt.; πρόσμιξις, εως, ἡ, Thuc.; κύδοιμός, ὁ, Theoc. *Vid.* SYN. 323.

A fair battle, ἰθῠμἄχία, ἡ, Hdt.

A battle by night, νυκτομἄχία, ἡ, Hdt., Thuc.

A naval battle, ναυμἄχία, ἡ, Omn. pr.

A battle on the walls, τειχομἄχία, ἡ, Hdt.

A land battle, πεζομἄχία, ἡ, Hdt., Thuc.; [*to fight a land battle*, πεζομἄχέω, Hdt.]

A close battle, αὐτοστἄδία, ἡ, Hom.; αὐτοσχεδία, ἡ, Hom.

A battle of cavalry, ἱππομἄχία, ἡ, Thuc.

To the battle, ὑσμίνηνδε, Hom.; πόλεμόνδε, Hom., etc.

The line, order of battle, διάκοσμος, ὁ, Thuc.; διάταξις, εως, ἡ, Hdt.; τὸ ἀντἴπἄρἄτἄχθέν, Thuc.; [*in line of battle, in battle array*, ἐκ παρατάξεως, Thuc., etc.; παρατεταγμένως, Plat.; *to be drawn up in battle array*, παρατάσσομαι, Thuc., etc.] *Vid.* ARRAY.

The space between two opposite lines of battle, πολέμοιο γέφῡραι, Hom.

Without a battle (not having been engaged in a battle), adj. ἄμἄχος, ον, Xen.; ἀμἄχητος, ον, Xen.; adv. ἀμἄχητί, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ἀμἄχεί, Thuc., Xen.

Without a battle (i. e. without being forced to fight one), ἀνἄγώνιστος, ον (some read ἀνανταγώνιστος), Thuc.

Shaken by the din of battle, δορἴτίνακτος, ον, Æsch.

The signal for battle, τὸ πολεμἴκόν, Xen.

The battle-field, μάχη, ἡ, Xen.

To come to battle, to do battle, συμμίγνυμι τῇ μάχῃ, συμ. τινὶ ἐς μάχην, συμ. ὁμόσε τινί, συμ. χεῖράς τινι, Hdt., Thuc., Xen.; [μάχην συνάπτω τινί, Æsch.;] προσμίγνῡμι, Thuc.;

εἰς χεῖρας ἔρχομαι, Thuc.; διὰ μάχης ἔρχομαι, εἶμι, c. dat., Thuc. *Vid.* To FIGHT.

Fond of battle (renowned in battle), ἀρηΐφιλος, ον, Hom.; φιλόμαχος, ον, Pind., Æsch.; δουρίκλειτος, ον, Hom.; ἀρείφατος, ον, Æsch., Eur.; [μαχητικός, ή, όν, Arist. (inclined to b.); μάχιμος, η, ον, and ος, ον (fit for battle), Ar.] *Vid.* WARLIKE.

BATTLE-AXE, A, τύκος, ὁ, Hdt. *Vid.* AXE.

[BATTLE-CRY, ἀλαλητός, ὁ, Hom., Pind.; ἀλαλά, ἡ, Pind.; *to raise the battle-cry*, ἀλαλάζω, f. -ξω, Pind., Xen.]

BATTLEMENT, A, κρόσσαι, αἱ, Hom.; ἔπαλξις, εως, ἡ, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κρήδεμνον, τό, usu. in pl., Hom., Hes., h., Eur.; πύργος, ὁ, Æsch., Eur.; θωρᾱκεῖον, τό, Æsch.; βαλβίς, ῖδος, ἡ, Soph.; πύργωμα, ατος, τό, in plur., Æsch.; ἐπάλξεων ἐρίπναι, Eur.

BAWBLE, A, ἄθυρμα, ατος, τό, Hom.

[BAWD. *Vid.* PANDER.]

BAWL, TO, κράζω, fut. κεκράξομαι, perf. κέκρᾱγα, Ar. *Vid.* To SHOUT, TO CRY OUT.

[BAWLER, A, κεκράκτης, ὁ, Ar.]

BAY (color), φοίνιξ, ῖκος, Hom.; [παρώας, ου, ὁ (ἵππος), Arist.]

BAY, A (in the sea), κόλπος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen., etc.; ἀγκών, ῶνος, ὁ, Soph.

[*Having the form of a bay*, κολποειδής, ές, Æl.]

To put into a bay (intrans.), κᾰτᾰκολπίζω (εἰς Αἴγῑναν), Thuc.

[*To sail round, go on an excursion round a bay*, περικολπίζω, Arr.]

BAY, TO, ὑλάω, Hom., Theogn. *Vid.* To BARK.

BAY-TREE, A, δάφνη, ἡ, Hom., Hes., Soph., Eur., Ap. Rh. *Vid.* LAUREL.

[*The dwarf bay*, χαμαιδάφνη, ἡ, Diosc.]

[*Bay-berry*, δαφνίς, ίδος, ἡ, Hipp.]

[BAYOU, perh. προλιμνάς, άδος, ἡ, Arist.; *to form a bayou*, προλιμνάζω, Paus.]

BAZAR, A, δεῖγμα, ατος, τό, Xen., Dem.; παντοπώλιον, τό, Plat.

BE, TO, εἰμί (of things existing), imper. ἴσθι, poet. (not Att.), ἔσο or ἔσσο, subj. ὦ, poet. ἔω and εἴω, opt. εἴην (2d pl. sync. also εἶτε, Hom.), poet. ἔοιμι; infin. εἶναι, poet. ἔμεν, or ἔμμεν, or ἔμεναι, or ἔμμεναι; imperf. ἦν, poet. ἔην, ἔον, and (in 1st sing. only) ἤμην, 2d sing. poet. often ἦσθα and ἔησθα, 3d sing. sometimes ἔην, ἤην, and ἦεν, also ἔσκον, ἔσκες, etc., Hom. and Æsch. in chor. (Hom. also has 3d pl. εἴατο); fut. ἔσομαι, poet. ἔσσομαι, 3d sing. poet. also ἐσσεῖται, sync. as always in Att. ἔσται; part. ὤν, poet. ἐών (none of the above poet. forms, except ἦσθα, occur in Att.), Omn.;—γίγνομαι (to come into being, to become), mid. fut. γενήσομαι, aor. 2 ἐγενόμην, 3d sing. by sync. ἔγεντο, γέντο, Æol., Dor., perf. mid. γέγονα, with reg. persons, and also 1st pl. γέγᾰμεν, 3d pl. γεγάᾱσι, part. γεγαώς, υῖα, and Att. γεγώς, γεγῶσα, perf. pass. γεγένημαι, fut. 1 pass. γενηθήσομαι in Plat. (Pind. has an inf. γεγάκειν), Omn.;—τυγχάνω, aor. 2 act. ἔτῠχον, with (in Hom.) a subj. τύχωμι, Ep. and Ion. perf. τετύχηκα and τέτευχα, and Ep. aor. 1 ἐτύχησα, fut. 1 mid. τεύξομαι (the poets, including the Trag., use also a perf. pass. τέτυγμαι), pluperf. ἐτετύγμην, aor. 1 ἐτύχθην (very often in Att. used with a part., *e.g.*, ἔτυχεν ἐλθών, = ἦλθε, ἔτυχον στρᾰτευόμενοι = ἐστρατεύοντο), Omn.;—πέλω, only in 1st and 3d sing., pres. ind. and 3d sing. opt. act., 3d sing. imperf. πέλεν, and by sync. ἔπλεν, infin. πελέναι, part. πέλων, in mid. only 2d and 3d pers. sing., 3d pl. pres. ind., imperf. 2d sing. ἔπλεο, ἔπλευ, and πελέσκεο, 3d sing. ἔπλετο and πελέσκετο, imperat. πέλευ, pres. part. πελόμενος (πλόμενος, Euphor.), (the Attics use no part of the imperf., nor the infin., nor the imperat.), Omn. poet.; ἀμφῐπέλομαι, only in 3d pers. sing. pres. subj., Hom.;—τελέθω, only pres. and Ion. imperf. τελέθεσκον, and part. pres., Omn. poet.;—ἔχω, augm. imperf. εἶχον, c. adv., as εὖ ἔχειν, *to be well*, Omn.;—τρέφομαι, pass., Soph., and 3d sing. aor. 2 act. τέτρᾰφε, Hom.;—φύομαι, pass. c. aor. 2 perf. and pluperf. act., esp. *to be by nature*, Omn.;—ἵστᾰμαι, pass. c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Hom., Soph., Thuc., Xen.;—τέλλομαι, pass., Pind.;—κῠρέω and κύρω, imperf. ἐκῠρουν and ἔκῡρον, Æsch., Soph., Eur.;—ὑπάρχω, no perf., Hdt., Omn. Att.;—φαίνομαι, pass., Soph.;—αὐδάομαι, pass., Soph.;—κηρύσσομαι, pass. in perf., Eur.;—διάκειμαι, fut. -κείσομαι, *to be in a condition* or *disposition, to be affected* or *disposed*, c. adv., Eur., Hdt., Omn. Att. prose;—βαίνω, in perf. βέβηκα, and sync. part. βεβώς, ῶσα, ώς, Hdt., Soph., Eur.;—κᾰθίστᾰμαι, pass., c. aor. 2 and perf. and pluperf. act., perf. part. κᾰθεστηκώς, sync. κᾰθεστώς, ῶσα, ώς, Hdt., Omn. Att.;—ἥκω, of persons, only in pres., Soph.;—ἐντυγχᾰνω, Soph.;—οἰκέω, of persons, Soph.;—ἐνίστᾰμαι, c. aor. 2 act., etc., Hdt., Isoc., Æschin.;—ἀναστρέφομαι, c. adv. loci, Xen.;—φέρβομαι, pass., no fut., Ap. Rh. *Vid.* SYN. 199.

To be (*i. e.*, to be fixed, laid down as a law, etc.), κεῖμαι, fut. κείσομαι, Hom., Hdt., Soph., Eur., Thuc., Lys.

To be among, μέτειμι, c. dat., Hom.

To be at hand, to be under, etc., ὕπειμι, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.

[*To be before, in front of*, πρόκειμαι, c. gen., Hdt., Xen.]

To be beside, to be in, to be near, πρόσειμι, c. dat., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; προσγίγνομαι, c. dat., Soph.; [*in addition to*, πρός, c. dat., Thuc., Plat.;] πρόσκειμαι, c. dat., Soph., Eur.; προσῠπάρχω, Xen., Dem.; [παρίσταμαι, c. dat., Hom., etc.]

To be on, to be after, to be over as governor, to be an assistant to any one, to be beside, ἔπειμι, c. dat., Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.

To be on or *in*, ἐγγίγνομαι, c. dat., Eur., Thuc., Hdt.; ἔνειμι, c. dat., Omn.

To be with, σύνειμι, c. dat., Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; συνίστᾰμαι, c. aor. 2 act., etc., Eur., Plat., Isoc.; [*to be with, associate with*, ὁμιλέω, c. dat., Hom., Att.;]—there are also some irregular past tenses, as, *was*, πᾰρενήνοθε, Ap. Rh.; ὄρωρε, Ap. Rh.; *was on*, ἐπενήνοθε, Hom.

To be angry, to be ignorant, to be a slave, to be prosperous, etc., χράομαι ὀργῇ, ἀμᾰθίᾳ, δουλείᾳ, εὐμᾰρείᾳ, κ. τ. λ., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., etc.

It will be better for you, ἄμεινον ὑμῖν διακείσεται, Xen.

Being in flourishing circumstances, εὖ ἑστώς, Thuc.

Things which now are, τὰ νῦν ἑστῶτα, Soph.; τὰ ὄντα (Ep. ἐόντα), Hom., Xen.

BEACH, A, αἰγιᾰλός, ὁ, Hom.; ἀκτή, ἡ, Hom., Pind., Trag., Xen., Lycurg.; ψᾰμᾰθος, ἡ, [(sandy beach), freq. in pl.,] Hom., Eur.; ἐπῐδρομή, ἡ (*i. e.*, land on which a ship may run), Eur.; κῡμᾰτωγή, ἡ, Hdt. *Vid.* SHORE, and SYN. 51.

[*To draw high up on the beach*, ἐρύω ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, Hom.]

BEACHY, ψᾰμᾰθώδης, ες, h.

BEACON, A, λαμπάς, άδος, ἡ, Æsch.; λαμπτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; πᾱνός, ὁ, Æsch., Eur.; φρυκτός, Æsch., Thuc.; [πυρσός, ὁ, Hdt.]

The watching of the beacons, λαμπτηρουχία, ἡ, Æsch.

[*To make signals by beacon-fires*, πυρσεύω, Xen.; φρυκτωρέω (only in pass.), Thuc.]

[BEADLE, ῥαβδοῦχος, ὁ, Ar., Thucyd.;—(door-keeper of a temple), ναοφύλαξ, ὁ, Eur., Arist.; νεωκόρος, ὁ, Plat., Xen.]

[BEAGLE, THE, ἀγασσεύς, έως, ὁ, Opp.]

BEAK, γαμφηλαί, αἱ, Eur.; ῥάμφος, τό, Ar.; ῥύγχος, τό, Ar.;—of a ship, στόλος, ὁ, Pind., Æsch., Eur.; ἔμβολος, ὁ, Pind., Hdt., Thuc.; ἀκρωτήριον, τό, Hdt., Xen.

The shock of brazen beaks, ἐμβολαὶ χαλκόστομοι, Æsch.

With crooked beak, ἀγκῠλοχείλης, ου, ὁ, Hom.; ἀγκῠλος, η, ον, Pind.

With sharp beak, ὀξύστομος, ον, Æsch.

With broad beak, πλᾰτῠρυγχος, ον, Arist.

With high beak (of ships), ὀρθόκραιρος, ον, Hom.

With brazen beak, χαλκέμβολος, fem. -άς, άδος, Eur.

Having ten beaks (*i. e.*, attacking with the beak ten times), δεκέμβολος, ον, Æsch.

Like three ships' beaks, τριέμβολος, Ar.

[BEAKER, δέπας, τό, Hom., Æsch., Eur., Plat.; κύλιξ, ικος, ἡ, Phocyl., Eur., Plat., Xen.; ἄμβικος, ὁ, Posidon. *Vid.* CUP.]

BEAM, of a house, δόρυ, ατος, τό (for the declension of δόρυ, *vid.* SPEAR), Hom.; δόκος, ἡ, Hom., Eur., Ar., Thuc.; ἔμβολον, τό, Eur.; τᾰνεῖαι, αἱ, Theoph.

A projecting beam, κεραία, ἡ, Thuc.

[*The main beam* (of the ceiling), μέλαθρον, τό, Hom.]

A beam of the sun, ἀκτίς, ῖνος, ἡ, Hom., Pind., Trag., Plat.; αὐγή, ἡ, oftenest in pl. and usually joined to ἡλίου or ἠελίου, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat.; λαμπτῆρες ἡλίου, Eur.; ἡλίου βολαί, Eur.; τόξα ἡλίου, Eur.; τοξεύμᾰτα ἡλίου, Eur.

The beam of a pair of scales, ζῠγόν, τό, Æsch., Plat.; φάλαγξ, αγγος, ἡ, Arist.; [μεσόδμη, ἡ, Hipp.]

BEAM, TO, λάμπω, act. and mid., Omn. poet. and once in Xen.; ἀστράπτω, Æsch., Soph., Eur., Xen. *Vid.* To SHINE.

[*To beam around*, ἀμφιφαείνω, h.]

BEAMING (as a beaming eye, etc.), φαιδρός, ά, όν, Æsch., Soph., Eur.; φαιδρωπός, όν, Eur.

BEAN, A, κύᾰμος, ὁ, Hom., Xen.; [*beans* (collectively), ὄσπριον, τό, Hdt., Xen.]

A kidney bean, φάσηλος, ὁ, Epich., Ar.

Made of beans, πυάνιος, ον, Alcman; κυάμῐνος, η, ον, Henioch.

A bean-eater, κυαμοτρώξ, ῶγος, ὁ, Ar.

BEAR, TO, in all senses, φέρω, Omn., fut. 1 οἴσω (not found in Hom., though he has imper. οἶσε, infin. οἰσέμεν, οἰσέμεναι), aor. 1 ἤνεικα, Hom., ἤνεγκα, Att., aor. 2 ἤνεικον, Hom., ἤνεγκον, Att. (all these tenses used also in mid.), fut. 1 mid. οἴσομαι (used also in pass. sens., Eur.), aor. 1 pass. ἠνείχθην, Hes., Omn.; φορέω, Omn. *Vid.* SYN. 389.

[*To bear* (carry a person or thing), ὀχέω, Xen., Eur., etc.; in pass., *to be borne* (carried, conveyed, etc.), Hom.]

To bear (as a burden), μεθέπω, imperf. -εῖπον (νώτῳ ἄχθος), Pind.; κουφίζω, Eur.; ὑποφέρω, Xen., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* TO CARRY, TO ENDURE.

To bear (grief, blame, etc.), 'ἀνᾰδέχομαι, mid. perf. pass. in act. sens. -δέδεγμαι (and -έδεγμαι, Hom.), Hom., Plat., Dem.; (calamity), στέργω, c. acc. or c. dat., Hdt., Omn. Att.

[*To bear in mind*, νῷ ἔχω, Plat. *Vid.* TO REMEMBER.]

To bear (prosperity), κᾰτᾰπέσσω, fut. 1 -πέψω, Pind.

To bear evils, and also *to bear* or *endure to do a thing*, τλάω (pres. never used), aor. 2 ἔτλην, imperat. τλῆθι (τέτλᾰθι, Hom.), infin. τετλᾰ́ναι (τετλᾰ́μεν and τετλᾰμέναι, Hom., who has aor. 1 ἐτᾰ́λᾰσα and -ασσα), and perf. part. τετληώς, Hom., Trag., Hdt., Xen., but very rare in prose.

To bear to do, τολμάω, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.

To bear children, τίκτω, fut. τέξω, oftener τέξομαι (τεκοῦμαι, h.), aor. 2 ἔτεκον, perf. mid. τέτοκα, also aor. 1 mid. ἐτεξάμην, aor. 2 ἐτεκόμην, Omn.

To bear into, εἰσφέρω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

To bear out of, ἐκφέρω (and sometimes simply to bear, as to bear fruit), Hom., Hes., Eur., Hdt., Thuc.; [*to bear out* (for burial), ἐκφέρω, Xen.]

To bear along with others, to help to bear (griefs, etc.), συμφέρω, act. and mid., c. dat. pers., Æsch., Soph., Xen.; σῠνεκφέρω, Eur.; (labors), σῠνεκπονέω, c. dat. pers., Eur.; σῠνεκκομίζω, Eur.; συνδιᾰφέρω, Ar., Hdt.; σῠνεπελαφρύνω, Hdt.

To bear besides, προσεπῐφέρω, Xen.

[*To bear up against*, ἀνέχομαι, mid., Hom., Hdt.]

To bear three times a year, τρῐφορέω, Theoph.

To bear away, 'ὑποφέρω, Hom.; ἀναιρέω, Hom.

They have borne away, ἀνηρείψαντο, found in no other tense or mood, Hom.

[*To bear one's self* (well or ill) *toward*, εὖ, κακῶς ὁμιλέω, c. dat., Isocr.; εὖ, κακῶς χράομαι, c. dat., Att.; *to bear one's self* (so and so), παρέχω ἑαυτόν, c. acc. adj., *e. g.*, εὐπειθῆ, Xen., Lys., Æschin.]

To be borne on, ἐμφορέομαι, Hom., Ap. Rh.

To be borne on together (of two rivers), συμφορέομαι, Ap. Rh.

He can not bear to be helped, οὐχ ὑπομένει ὠφελούμενος, Plat.

To be unable or *unwilling to bear*, δυσᾰνασχετέω, c. acc., Thuc.

I will bear with your anger, ὀργὰς σῠνοίσω σοί, Æsch.

To be borne, οἰστέος, α, ον, Soph.; as an evil, ἀγᾰπητός, ή, όν, And.

One must bear, οἰστέον, Eur., Plat.; as an evil, στερκτέον, c. dat., Dinarch.

Easy to bear or *to be borne* (toil), εὔφορος, ον, Pind.; (grief), εὐφόρητος, ον, Æsch.

Bearing children, παιδοποιός, όν, Eur.; *bearing offspring twice*, δῐτόκος, ον, Anac.

BEAR, A, ἄρκτος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Hdt., Xen., Dem.

The Great Bear (the constellation), Ἄρκτος, ἡ, Hom., Soph., Eur., Anac.; ἅμαξα, ἡ, Hom.; Βοώτης, ὁ, Hom., Anac.; Ἀρκτοῦρος, ὁ, Hes., Soph.; Ἑλίκη, ἡ, Ap. Rh.

BEARD, A, ἐθειρᾰ́δες, αἱ, Hom.; γενειάς, ᾰ́δος, ἡ, Hom., Trag., Call.; γένειον, τό, Hom., Trag., Ar., Xen.; ὑπήνη, ἡ, Æsch., Ar.; σάκος (σάκκος, Hdt.), ὁ, Ar.; πώγων, ωνος, ὁ, Æsch., Ar., Hdt., Plat.

A goat's beard, ἤρυγγος, ἡ, Arist.

The beard or *ears of corn*, [ἀνθέριξ, ικος, ὁ, Hom.;] 'ἀθήρ, έρος, ὁ, Hes.; γλῶχες, αἱ, Hes.

Having a beard, πωγωνοφόρος, ον, Anth.; *h. a thick beard*, εὐγένειος, ον, and ἠϋγένειος, Hom., Plat.; δασῠπώγων, Ar.

Having half a beard, ἡμῐγένειος, ον, Theoc.

Bearded like a goat, τρᾰγοπώγων, ωνος, Cratin.

To have a beard, γενειάω, Hom., Ar., Xen., Plat., Theoc.; γενειάσκω, no fut., Plat., Xen.; γενειάζω, Theoc.

[*To cultivate a beard*, πώγωνα φύω, Hdt.; π. κᾰθιέναι, Ar.; πωγωνοτροφέω, Diod.]

Just beginning to have a beard, πώγωνος ἤδη 'ὑποπιμπλάμενος, Plat.

When my children begin to have beards, ἐπεὶ δὲ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται, Eur.; *beginning to have beards*, συσκιάζοντες γένυν, Eur.; *Tiresias just beginning to get a beard*, Τειρεσίας . . . . ἄρτι γένεια περκάζων, Call.

BEARD, TO, 'ἀνίστᾰμαι, pass. c. aor. 2, perf. and pluperf. act., c. dat., Hom., Æsch. *Vid.* TO OPPOSE.

BEARDED, 'ὑπηνήτης, Hom., Plat.; 'ὑπηνόβιος, ον, Plat. (Com.); σακεσφόρος, ον, Plat. (Com.); πωγωνίας (of a star), Arist.; γενειάτης, Theoc., in fem. γενεᾶτις, ῐ́δος, ἡ, Sophron:—of corn, πωγωνώδης, ες, Theoph.

BEARDLESS, 'ἀγένειος, ον, Pind., Plat.; λειογένειος, ον, Hdt.; λειός, ά, όν, Theoc.; γυμνός, ή, όν, Ap. Rh.; μᾰδῐγένειος, ον, Arist.

BEARER, A, φορεύς, ὁ, Hom.; [and by part. of the verbs TO BEAR, CARRY.]

[*A bearer* (at a funeral), νεκροφόρος, ὁ, Polyb.]

BEAST, A, ἑρπετόν, τό, Hom., Xen., Call., opposed to birds, Hdt.; θήρ, θηρός, ὁ, prop. a wild beast, but used of any animal except man, Omn. poet., Hdt., Xen.; θηρίον, τό, Hom., h., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Isoc.; [(also as a term of reproach, *you beast*, Ar.);] κνώδᾰλον, τό, Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph., Ar.; βότον, τό, properly only of cattle, Hom., Trag., Plat.; κτῆνος, τό, rare in sing., only of sheep and oxen, h., Æsch., Hdt., Xen.; βόσκημα, ᾰτος, τό, only sheep or oxen, Trag., Xen. *Vid.* SYN. 242.

A savage beast, δάκος, τό, Pind., Æsch., Eur.; δάκετόν, τό, Ar.

A beast of burden, 'ὑποζύγιον, τό, Theog., Hdt., Thuc., Xen., etc.

Like a beast of burden, 'ὑποζῠγιώδης, ες, Ar.

Half of the nature of beast, μιξόθηρ, ὁ, ἡ, Eur.

Full of wild beasts, ἔνθηρος, ον, Eur.; πολῠ́θηρος, ον, Eur.; θηριώδης, ες, Hdt.; θηροτρόφος, ον, Eur., Ar.

To be changed into a beast, ἐκθηριόομαι, pass., Eur.

Free from wild beasts, 'ἄθηρος, ον, Hdt.

Watching for wild beasts, θηροσκόπος, ον, h.

Killing wild beasts, θηροφόνος, ον, Theog., Eur., Ar.; θηροκτόνος, ον, Eur.

Devouring beasts, θηρότροφος, ον, Eur.

To kill wild beasts, θηροβολέω, Soph.

BEASTLY (*i. e.*, of or belonging to beasts), θήρειος, ον, and α, ον, Soph., Eur., Xen.; (like a beast), θηριώδης, ες, Xen., Plat., Arist.

BEASTLY, adv. θηριωδῶς, Isoc.

BEAT, TO (any thing), τύπτω (besides the reg. tenses Ar. has τυπτήσω), Omn.; κόπτω, Omn.; 'ἀλοάω and 'ἀλοιάω, Hom., Ar., Xen., Plat.; 'ἀράσσω, Pind., Trag.; πᾰτάσσω, Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem. (βακτηρίᾳ, βουπόρῳ, πύξ, etc.); συγκόπτω, Eur., Xen., Lys., Dem.

To beat (a person), ῥᾰπίζω, Hippon., Anac., Hdt., Plat., Dem.; ῥαβδίζω, esp. with a stick, Ar.; σποδέω, Eur., Ar., Cratin.; πεκτέω, Ar.; δέρω, Ar.; κῠνοκοπέω, Ar.; μᾰλάσσω, Ar.; λέπω, Plat. (Com.).

To beat out (metal), ἐλαύνω, fut. ἐλᾰ́σω, perf. pass. ἐλήλαμαι, Hom., Mimnerm.; ἐξελαύνω, Hdt.

To beat against, λακτίζω, Pind., Æsch.

To beat against one another, ἐγκροτέομαι, pass., Eur.

To beat back, ἀνᾰκόπτω, Hom., Thuc.

To beat in, ἐγκρούω, Ar.

To beat to death, 'ἀποτυμπᾰνίζω, Lys., Dem.; κᾰτᾰλοάω, Æschin.

To beat with the fist, κᾰτᾰκονδῠλίζω, Æschin.; [πὺξ παίω, Dem.; κονδύλοις πατάσσω, Dem.]

To beat (the ground in dancing), κρούω πόδα, or κρούω γῆν ποδί, Soph., Eur.; ῥήσσω, c. acc., Ap. Rh.; κροτέω, c. acc., Ap. Rh.

To beat the head or *breast* (in sign of lamentation), κόπτομαι, mid. sine cas. and c. acc., also sometimes c. acc. causæ, Hom., Eur., Ar., Hdt., Plat.; ἐρέσσω, fut. -έσω, Æsch.; κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτω, Hom.; ἐμβάλλω πῆχυν στέρνοις, Eur.; ἐπῐκόπτομαι, c. acc. causæ, Eur.; πλᾰτᾰγέω, Bion.

To beat down (earth), κατανάσσω, Hdt.

To beat for game, ἐπῐζητέω, Xen.

To beat into an undistinguishable mass, συμφύρω, Theoc.; σῠνᾰλοιάω, Theoc.

To beat in a race, προέχω or προῦχω, fut. προέξω (not προσχήσω), c. gen. of competitors, Hdt. (and dat. of distance, τόσῳ, etc.), Xen.

To beat (as a heart beats), [πατάσσω (intr.), Hom.;] ὀρχέομαι, Æsch., Plat.; ὀρεχθέω, Ar., c. aor. 1 mid. ὀρεξάμην, Ap. Rh. *Vid.* TO THROB.

And his heart beats violently within his breast, ἐν δέ τέ οἱ κραδίη στέρνοισι πατάσσει, Hom.

To make to beat, ὀρχέω (of a heart), Ion.

To beat with many blows on the back, ξαίνω κᾰτὰ νώτου πολλὰς (sc. πληγάς), Dem.

He beat him out of his boasting, αὐ-

τὸν ἐξέπληξε τῶν κομπασμάτων, Æsch., also c. gen. pers., acc. rei, as ἐκ δ' ἔπληξε μοῦ τὴν αἰδῶ, Æsch.

BEATEN, κροτητός, ή, όν, Æsch.; as metal, ἐξήλᾰτος, ον, Hom.; ἐλᾰτός, ή, όν, Arist.; εὐκρότητος, ον, Soph., Eur.

Beaten (as the shore by a storm), ἀντιπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

To be beaten (for game), ζητήσῐμος, ον, Xen.

[*Not to be beaten out* (of metal), ἀνήλατος, ον, Arist.]

BEATING AROUND (as the sea), ἀμφίπληκτος, ον, Soph.

BEATING, A, ἧσσα, ἡ, Omn. Att. pr. *Vid.* DEFEAT.

A beating (of a person), ῥᾰπισμα, ᾰτος, τό, Antipho. *Vid.* BLOW.

A beating (of the breast, etc.), in lamentation, ἄραγμός, ὁ, Soph.

The beating, or the noise made by such beating, κτῠπος, ὁ, Æsch.; κτῠπος κρᾱτός, or κτ. στέρνων, or κτ. χερῶν, Eur.; κτῠπημα χερός, Eur.; πῐτῠλος χερός, χερῶν, Æsch., Eur., and sine χερός, Theoc.; δοῦπος, ὁ, Soph., or the noise of beating any thing else, as gates, etc., Eur.

[*The beating of the heart*, πήδησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* THROB.]

A beating of the ground with the feet in dancing, κρότος, ὁ, Eur.

BEATITUDE, εὐδαιμονία, ἡ, Omn. post Hom. *Vid.* HAPPINESS.

[BEAU, A, καλλωπιστής, ὁ, Isoc., Arist.; ὡραϊστής, ὁ, late.]

BEAUTIFUL, καλός (ᾱ Hom., ᾰ Trag., ᾰ elsewhere), ή, όν, comp. καλλίων (ῑ Trag., ῐ elsewhere), superl. κάλλιστος, Omn.; εἰδᾰλῐμος, η, ον, Hom.; κάλλῐμος, ον, Hom.; ἀριπρεπής, ές, Hom.; λῐπᾰρός, ά, όν, Hom., Hes., Pind., Eur., Hdt., Xen.; εὐειδής, ές, Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἀγλαός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Pind., Soph.; χᾰρίεις, εσσα, εν, Omn. poet.; εὔμορφος, ον, Sappho, Æsch., Eur., Hdt.; ὡραῖος, α, ον, Hes., Pind., Ar., Plat., Xen.; μορφήεις, εσσα, εν, Pind.; ἀγλαόμορφος, ον, h.; εὐπρεπής, ές, Omn. Att.; καλλῐμορφος, ον, Eur.; εὐφυής, ές, Eur.; πάγκᾰλος, η, ον, and ος, ον, Ar., Plat., Xen. *Vid.* SYN. 278.

With beautiful cheeks, καλλιπᾰρῃος, ον, Hom.; καλλίπρωρος, ον, Æsch.; εὔπρωρος, ον, Eur.

With beautiful hair, ἀγλαέθειρος, ον, Hom.; καλλιπλόκαμος, ον, Hom., Pind.; καλλίθριξ, gen. -τρῐχος, Hom.; καλλῐκομος, ον, Hom., Hes., Pind.

With beautiful limbs, ἀγλαόγυιος, ον, Pind.

With beautiful arms, καλλῐπηχυς, υ, Eur.

With beautiful eyes, καλλιβλέφᾰρος, ον, Eur.

With beautiful feet or *ankles*, καλλίσφῠρος, ον, Hes.

With beautiful hands, καλλῐχειρ, Chærem.

Beautiful (of things), ἀμβρόσιος, α, ον, rarely ος, ον, Hom., Pind., Eur.; νεκτάρεος, η, ον, Hom.

Beautiful (esp. of carved or embroidered work), δαίδᾰλος, η, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur.; δαιδᾰλεος, α, ον, Hom., Hes., Eur.; πολυδαίδᾰλος, ον, Hom., Hes.; σῐγᾰλόεις, Hom.

Beautifully flowing (of a river), καλλίῤῥοος, ον, and καλλῐροος, ον, Hom., Pind.; καλλῐναος, ον, Eur.

Beautifully shining, καλλῐλαμπέτης, Anac.; καλλῐφεγγής, ές, Eur.

Beautifully sounding, καλλίφθογγος, ον, Eur.; καλλῐφωνος, ον, Plat.

Beautifully yoked (of a chariot), καλλιζῠγής, ές, Eur.

Beautiful and young, καλλῐπαις, gen. -παιδος, Eur.

Exceedingly beautiful, περῐκαλλής, ές, h., Hdt., Ap. Rh.; ὑπερκαλλής, ές, Xen.; [πάγκαλος, ον, and η, ον, Ar., Plat.;] ὑπέρκᾰλος, ον, Arist.; περισσοκαλλής, ές, Cratin.

BEAUTIFULLY, καλῶς (for quantity, *vid. supra*), Omn.; εὐπρεπέως (and -πῶς, Att.), Æsch., Eur., Hdt.; παγκᾰλως, Eur., Plat.

BEAUTIFY, TO, καλλῡνω, Soph., Arist.; καλλωπίζω, Xen., Plat.; ἀγάλλω, no perf., Eur. *Vid.* TO ADORN.

BEAUTY, κάλλος, τό, Omn.; ἀγλαΐα, ἡ, Hom.; χάρις, ιτος, ἡ, Omn. poet., Isoc., Plat.; χλῐδή, ἡ, Æsch., Soph., Eur.; καλλονή, ἡ, Eur., Hdt., Plat.; καλλοσῠνη, ἡ, Eur.; καλλίστευμα, ᾰτος, τό, Eur.; μορφή, ἡ, Pind., Ap. Rh.; εὐμορφία, ἡ, Æsch., Eur.; ὥρα, ἡ, Eur., Ar., Plat., Xen.; ὡραιότης, ητος, ἡ, Xen.

Imagined beauty, δοξοκαλία, ἡ, Plat.

Beautiful things, garments, carpets, furniture, etc., κάλλη τά, Æsch., Dem.

Loving beauty, φῐλάγλαος, ον, Pind.

The prize of beauty, καλλιστεῖον, τό, Eur.

To be the most beautiful, καλλιστεύω, Hdt., in mid., Eur.

BEAVER, A, κάστωρ, ορος, ὁ, Hdt.

Of or *belonging to a beaver*, καστόριος, α, ον, Hipp.

BECAFICO, A, σῡκαλλίς or σῡκᾰλίς, ίδος, ἡ, Epich.

BECALM, TO, γᾰληνίζω, Eur. *Vid.* TO CALM.

BECAUSE, ὅτι, c. ind., Hom., Hes., Xen., etc., c. opt., Hdt., Xen.; ὁτιή, Eur., Ar.; οὕνεκα, c. ind., Hom., Pind., and as prep. c. gen., usu. after its case, Æsch., Soph.; [*because namely* or *forsooth*, οὕνεκα ἄρα or δή, Hom., Tragg.;] οὕνεκεν, Ap. Rh.; ὅπως, c. ind., Hom., Plat.; ὁθούνεκα, c. ind., Soph.; διότι, Hdt., Plat., Xen., as prep.

Because of, διά (διαί, Æsch.), c. gen., Xen., c. acc., Omn.; ἕνεκα, c. gen. either before or after its case, Omn.; εἵνεκα, c. gen., Omn. poet.; ἕνεκεν, c. gen., Hom., Eur., Hdt.; εἵνεκεν, c. gen., Hom., Hdt.; παρά, c. acc., Pind., Thuc., Isocr., Dem.; ἕκᾱτι, c. gen., Pind., Trag.; ἰότητι, c. gen., Æsch.; ὑπέρ, c. gen., Eur., Dem.; with verbs or nouns of grieving, caring, etc., περί, c. gen., Omn., c. dat., Hom., Plat., Theoc.

I have grief because of him and all, ἢ μοὶ ἄχος περί τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων, Hom.

BECKON, TO, νεύω, Hom., Eur., [to one, τινί, εἴς τινα, Hom.;] *to do*, c. inf., Hom.; κατασείω, c. dat. pers. to whom, Xen.

BECKONING, A, νεῦμα, ᾰτος, τό, Thuc.

BECOME, TO, γίγνομαι (mid. fut. γενήσομαι, aor. 2 ἐγενόμην, 3d sing. by sync. ἔγεντο and γέντο, Æol., Dor., 2d perf. γέγονα, with regular persons, and also with 1st pl. γέγᾰμεν, 3d pl. γεγάᾱσι, part. γεγαώς, υῖα, and Att. γεγώς, γεγῶσα, perf. pass. γεγένημαι, fut. 1 pass. γενηθήσομαι, in Plat.), Omn.; ἐγγίγνομαι, Thuc.

To become by a change, μεθίστᾰμαι, pres. and imperf. pass. c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Eur.; μεταφύομαι, pres. pass. c. aor. 2 act. -έφυν, perf. -πέφυκα, Emped., Plat.

To become a man, a citizen, τελέω (fut. -έσω) εἰς ἄνδρας, εἰς ἀστούς, Soph., Eur., Plat.

He will become happy, εὐδαίμων ἀνῠσει (from ἀνῠτω), Soph.

What will become of our oaths? ποῦ ὅρκια βήσεται (from βαίνω); Hom.

[*What is to become of me?* τί πάθω; τί πείσομαι; Att.]

He is become young from having been old, μεθέστηκε νέος ἐκ γέροντος, Eur.

(Men by being cowards) *became women*, γῠναῖκες μετεφύοντο, Plat.

To become (*i. e.*, be becoming to), πρέπω, only in 3d pers. sing. pres. and imperf., though not always impersonal, and in part. usu. c. dat. and inf., sometimes c. acc. and inf., or c. inf. alone, once c. gen. after the participle, Omn. post Hom.

It becomes, impers. χρή, infin. χρῆναι and χρῆν, imperf. ἐχρῆν and χρῆν, Omn.; δεῖ, c. acc., rarely c. dat., also c. ὅπως and ind., also c. impers. fut. δεήσει, etc.; ἁρμόζει, fut. ἁρμόσει, Omn. Att., and once in Hom., Soph., Dem.; συμπρέπει, c. dat., Pind.; ἀρήγει, only pres., Pind., Æsch.; προσήκει, only pres. and rarely imperf., usu. c. dat., and sometimes c. acc., Hdt., Omn. Att.; κᾰθήκει, c. dat., Soph., Xen., Dem.; μέτεστι, impers., imperf. μετῆν, part. μετόν, etc., c. dat. pers. gen. rei, or c. dat. pers. and infin., Omn. Att., Hdt.; μέτα for μέτεστι, c. dat. pers. and infin., Soph. *Vid.* OUGHT.

BECOMING, συμπρεπής, ές, Æsch.; πρεπώδης, ες, Ar., Isoc., Plat., Xen.; [(also by pres. part. of πρέπω), πρέπων, ουσα, ον, Att., etc.]

When it was becoming, δέον, nom. abs., Plat.

More than is becoming, μακρότερα τοῦ προσήκοντος, Plat.

Becoming to, πρός, c. gen., Hdt., Æsch., Soph.

BECOMINGLY, πρεπόντως, Pind., Æsch., Eur., Xen., Isoc.; προσηκόντως, c. dat., Thuc., Plat., Isoc.; δεόντως, Plat.

BED, A, εὐνή, ἡ, Omn.; δέμνιον, τό, Omn. poet.; κλιντήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Theoc.; κοίτη, ἡ, Omn. poet. and Hdt.; κοῖτος, ὁ, Hom., Eur., Hdt.; λέχος, τό, Omn. poet.: λέκτρον, τό, Omn. poet.; κλῐσία, ἡ, Hom., Eur.; στρωμνή, ἡ, Pind., Æsch., Thuc., Xen.; στρῶμα, ᾰτος, τό, Theog., Ar., Plat., Dem.; κλίνη, ἡ, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; κλῑνίς, ίδος, ἡ, Ar.; κλῑνίδιον, τό, Ar.; κλῑνᾰριον, τό, Ar.; εὐναστήριον, το, Æsch., Soph. *Vid.* SYN. 292.

A low (*pallet*) *bed* (on the ground), χᾰμεύνη, ἡ, Æsch., Eur., Theoc., Ap. Rh.; χᾰμεύνιον, τό, Plat.; χᾰμευνίς, ίδος, ἡ, Theoc.

A bed of leaves, φυλλάς, ᾰδος, ἡ, Soph., Hdt., Bion.

A bed of leaves, or *straw*, or *rushes*, στῐβάς, ᾰδος, ἡ, Ar., Hdt., Xen., Plat., Bion.

[*A soft bed*, μαλθακευνία, ἡ, Com.]

A horse's bed, τὰ ὑποστρώμᾰτα ἵππου, Xen.

Out of bed, εὐνῆθεν, Hom.

To bed, λέχοσδε, Hom.

An uncomfortable bed, νυκτίπλαγκτος εὐνή, Æsch.

A bedstead, εὐνή, ἡ, Hom.; δέμνιον, τό, Hom.; χᾰμεύνη, ἡ, Ar.

Bed-clothes, εὐνή, Hom.; ἐνεύναια, τά, Hom.; ἐσθής, ῆτος, ἡ, Hom.; στρῶμα, ἄτος, τό, Ar., Xen.

A bed-post, ἑρμίς, or -ίν, -ῖνος, ὁ, Hom.

A bed-room, [θάλαμος, ὁ, Hom.;] δωμάτιον, τό, Ar., Plat., Lys.; κοιτών, ῶνος, ὁ, Ar.; [κοιμητήριον, τό, Dorid.]

Bed-time, κοίτη, ἡ, Hdt.

[*It is near bed-time*, σχεδὸν ἤδη τῆς κοίτης ὥρη προσέρχεται, Hdt.]

Being without a bed, ἄστρωτος, ον, Epich., Plat.

The being without a bed, ἀστρωσία, ἡ, Plat.

Making one keep one's bed (as sickness, grief, etc.), δεμνιοτήρης, ες, Æsch.; εὔναιος, α, ον, Eur.

Which lays one in a sad bed (as war, death, etc.), δυσηλεγής, ές, Hom.

To put to bed, κοιμάω, Hom.; λέγω, no perf., Hom., Hes.; ἐγκᾰτακλίνω, Ar.

To put to bed with, πᾰρᾰκᾰτακλίνω, c. acc. and dat., Æschin.

To make a bed, στορέννῡμι, and by sync. στόρνῡμι, Soph.; and στρώννῡμι, Xen., aor. 1 ἐστόρεσα and ἔστρωσα, perf. and pluperf. pass. ἔστρωμαι and -μην, Hom., Soph., Eur., Hdt.; ὑποστορέννυμι, Eurip. *Vid.* To SPREAD, To STREW.

To make a bed of leaves or *straw*, στῐβᾰδοποιέομαι, Arist.

To have a soft bed, μᾰλᾰκευνέω, Hipp.

To have a hard bed, σκληροκοιτέω, Hipp.

Having a hard bed, σκληροκοιτία, ἡ, Theoph.

A packing-case for the bed-clothes, στρωμᾰτόδεσμος or ον, Ar., Xen., Plat., Æschin.

[*Bed* (of a mountain torrent), χαράδρα, ἡ, Hom., Hdt., Thuc.;—*bed* (for the stone of a ring), μάνδρα, ἡ, Plat.]

[BEDAUB, TO, ἐπαλείφω, Hom., Plat.: ἐξαλείφω, Hdt., Thuc.; both c. acc. and dat.; ἐπιχρίω, Hom.; καταπλάσσω (Att. -ττω), c. acc. and dat., Hdt., Ar.]

BEDEW, TO, βρέχω, Pind., Hdt., Plat., Xen.; τέγγω, no perf., Æsch., Soph., Eur.; κᾰταστάζω, c. gen. rei, c. acc. instr., as, *be bedewed his hairy cheeks with froth*, ἀφρὸν κατέσταζ' εὐτρίχου γενειάδος, Eur.; ὑγραίνω, no perf., Eur., Xen.; κᾰτᾰνοτίζω, Eur.; δροσίζω, Ar.

To bedew one's self, ἰκμαίνομαι, c. acc. mid., Ap. Rh.

BEDEWED (with blood), ῥαντήριος, α, ον, Æsch.

BED-FELLOW, A, [παρακοίτης, ὁ, Hom., Hes., fem. -κοιτις, Hom.; ἄλοχος, ὁ, ἡ, Hom., Trag.;] σύγκοιτος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; σύνευνος, ὁ καὶ ἡ, usu. ἡ, Pind., Trag.; κοινόλεκτρος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; κοινολεχής, ὁ, ἡ, Soph.; ὁμευνέτης, ὁ, Eur.; ὁμευνέτις, ῐδος, ἡ, acc. -ιν, Soph.; συγκοίμημα, ᾰτος, τό, in pl., Eur.; ὁμοδέμνιος, used as adj. ὁμ. πόσις, Æsch.; πᾰρευνος, ον, adj., Æsch.

BEDIM, TO, ἀμαυρόω, Hes., Pind., Eur., Hdt.; κνεφάζω, Æsch. *Vid.* To DIM, To OBSCURE.

[*Bedimmed*, ἀμβλωπός, όν, Æsch.; ἀμαυρωθείς, εῖσα, έν, Hdt.]

BEDRIDDEN (or confined to one's bed by sickness), κλῖνοπετής, ές, Xen., Hipp.; λεχήρης, ες, Eur.

BEE, A, μέλισσα, ἡ, Omn., Att. μέλιττα, ἡ;—ἀνθεμουργός, ἡ, Æsch.; ἀνθρήνη, ἡ, Arist.

[*A little bee*, μελίττιον, τό, Ar.]

A young bee (before its wings are grown), νύμφη, ἡ, Arist.

The queen-bee, μήτρα, ἡ, Arist.

Like a bee, μελισσώδης, ες, Arist.

[*Of bees*, μελισσαῖος, α, ον (late), Nic.]

A bee-hive, [σίμβλος, ὁ, Hes., Theoc., Ap. Rh.; σμῆνος, τό, Plat., Arist.;] μελισσουργεῖον, τό, Æsop.

[*A swarm of bees*, σμῆνος, τό, Æsch., Plat.: ἑσμός, ὁ, Hdt., Plat.; ἀφεσμός, ὁ, Arist.]

Fed on by bees, μελισσόβοτος, ον, Anth.

Made by bees, μελισσότευκτος, ον, Pind.; μελισσότοκος, ον, Anth.

A keeper of bees, μελισσεύς, ὁ, Arist.; μελισσοκόμος, ὁ, Ap. Rh.; μελισσοπόλος, ὁ, Arist.; μελισσουργός, ὁ, Plat., Arist.; μελῐτουργός, ὁ, Plat.

Keeping bees, μελί φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ap. Rh.

Supporting bees, μελισσοτρόφος, ον (of a place), Eur.

The keeping of bees, μελισσουργία, ἡ, Arist.

[*The bee-eater* (a bird), μέροψ, ὁ, Arist.]

BEECHEN, *of beech-wood*, ὀξῠ́ϊνος, η, ον, Theoph.

BEECH-TREE, A, ὀξύα, ἡ, Theoph.

BEEF, βοῦς, gen. βοός, Hom., Xen.; [κρέα βόεια, Hdt.] *Vid.* OX.

BEEF-EATING, βουφᾰ́γος, ον, Simon.; ταυροφᾰ́γος, ον, Soph., Ar., βουθοίνης, Anth.

BEER, βρῦτον, τό, Archil., Æsch.; βρῦτος, Soph.; ἐκ κρῑθῶν μέθυ, only used in nom. and acc., Æsch.; οἶνος ἐκ κρῑθῶν, Hdt.; [οἶνος κρίθινος, Xen.;] πῖνον, Arist.

Of beer, βρύτῖνος, η, ον, Cratin.

BEESTINGS, πυετία, ἡ, Arist.; πῡ́ος, ὁ, Ar.; πῡτία, ἡ, Arist.; [πρωτόγαλα, τό, Galen.]

A pudding of beestings, πῠριάτης, Ar.

BEES'-WAX, μίτυς, υος, ἡ, Arist.; [πισσόκηρος, ὁ, Arist.]

The wax with which bees line the hive, σμήριον, τό, Arist.

BEET, τεῦτλον, τό, Ar.; τεύτλιον, τό, Ar.; τευτλίς, ῐ́δος, ἡ, Theoph.

To dress with beet, ἐντευτλᾰνόω, Ar.

BEETLE, A, κάνθᾰρος, ὁ, Ar.; σφονδῠ́λη, ἡ, Ar.; χᾰ́ρᾰβος, ὁ, Arist.; *a dung beetle*, κοπριών, ῶνος, ὁ, Hipp.

[BEETLING, ὀφρυόεις, εσσα, εν, Hom., Or. ap. Hdt.]

BEFALL, TO, ἐπιπέλομαι, mid. only in pres., ὑποδέχομαι, mid., c. perf. pass. -δέδεγμαι, pluperf. -εδεδέγμην and εδέγμην, Hom., Eur.; περιήκω, no perf., c. acc., Hdt.; ἐπέμολε, aor. 2 from a disused pres., c. acc., Soph.; περῐπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, aor. 2 -έπεσον, c. dat., Ar.; περῐτυγχᾰ́νω, fut. -τεύξομαι, aor. 2 -έτῠχον, c. dat., Thuc.; [προσπίπτω, c. dat., Hdt.; περιήκω, c. acc., Hdt.] *Vid.* To HAPPEN.

[*To befall* (as euphem. for *to die*), as, *if any thing were to befall me*, εἴ τι πάθοιμι, or ἤν τι πάθω, Hdt.]

BEFIT, TO, πρέπω, only in 3d pers. sing. pres. and imperf., though not always impersonal, and in part., usu. c. dat. and inf., sometimes c. acc. and inf., or c. inf. alone, once c. gen. after the participle (*e. g.*, befitting my evil genius, πρέπον τοῦ 'μοῦ δαίμονος, Soph.), Omn. post Hom.; [προσήκω, c. dat., but usu. impers., *it befits one*, προσήκει τινί, Xen., *to do*, c. inf., Trag., but also τινὰ ποιεῖν, Xen., etc.]

BEFITTING, συμπρεπής, ές, Æsch.; πρεπώδης, ες, Ar., Isoc., Plat., Xen.; [προσήκων, ουσα, ον, c. dat. pers. vel rei, Thuc., Plat.] *Vid.* BECOMING.

BEFORE (in point of time), πᾰ́ρος, adv., and c. gen. or c. inf., Omn. poet.; τὸ πᾰ́ρος, Hom.; πᾰ́ροιθε or -θεν, adv. or c. gen., Omn. poet.; τὸ πᾰ́ροιθε or -θεν, Hom.; πᾰ́ροιθε πρίν, Soph.; προπᾰ́ροιθε or -θεν, adv. and c. gen., Hom., Hes., Æsch., Ap. Rh.; πρίν (ῐ Hom., ῑ elsewhere), Omn., Plat., usu. c. indic., when following a negation, c. subj. properly with ἄν, which, however, is often omitted in poets, and even by the Trag., but rarely in prose, often joined with γε, as, πρὶν ἄν γε or πρὶν γ' ἄν, or c. opt. when following a negative (Hom. has πρίν γ' ἤ and πρίν γ' ὅτε δή, followed by opt.), very often c. infin.; usually, when the mood is indic., the tense is pres. or imperf.; when the mood is subj. or opt., the tense is aor.; when the mood is infin., the tense is oftenest aor., though sometimes perf. or pres., c. gen., Pind.; πρό, adv., Hom., prep. c. gen., Omn.; πρότερον, c. ἤ and infin., or c. ἤ and indic., or c. ἤ and subj., also πρότερον πρὶν ἄν, c. infin., or πρότερον πρὶν ἤ, c. subj., Pind., Hdt., Xen.; πρόσθεν or -θε, adv., or as prep. c. gen., Omn.; πρόσθε πρίν, c. infin., Pind.; πρόσθεν πρὶν ἄν, c. aor. 2 subj., Xen.; πρόσθεν, ἤ, c. indic. of a past tense, Soph.; πρόσθεν πρὶν ἤ, c. indic. of a past tense, Xen.; πρόπαρ, adv., Æsch.: ἔμπροσθεν or -θε, adv. or as prep. c. gen., Plat., Dem.; ἔμπροσθεν, Theoc.; ἐκ πλείονος, Thuc.; ἐπᾰ́νω, *as it has been said before*, ἐν τοῖς ἐπᾰ́νω εἴρηται, Xen., *forefathers and fathers and those before them*, πρόγονοι καὶ πατέρες καὶ τούτων ἐπᾰ́νω, Dem.

Before (of place), πρό, c. gen., Omn.; πρόσθεν or -θε, adv. or as prep., c. gen., Omn.; παρέκ, c. gen., Hom.; πρόπαρ, c. gen., Hes., Eur.; ἔμπροσθεν or -θε, adv. or as prep. c. gen., Eur., Hdt., Xen., Dem., Ap. Rh.; ἐπίπροσθεν or -θε, adv., Eur.; προπρό, c. gen., Ap. Rh.

Before (of people), *i. e.*, in front of, face to face, etc., ἄντα, adv., and as prep., c. gen., Hom.; ἄντην, adv., Hom.; ἀντί, c. gen., Hom.; ἄντιον, adv., and often as prep., c. gen., Hom., Hdt.; πᾰ́ροιθε, c. gen., Hom.; ἐν, c. dat., Hom.; ἐνάντιον, c. gen., Hom., Soph.; ἐνωπᾰδίως, adv., Hom.; ἐνωπᾰδίς, adv., Ap. Rh.; πᾰρά, c. dat., as, *he sang before the suitors*, παρὰ μνηστῆρσιν ἄειδε, Hom., c. acc., as, *if death had been before his eyes*, εἰ ἦν παρ' ὄμμα θάνατος, Eur.; εἰς, c. acc., as, *to speak before the people*, λόγους ποιεῖσθαι εἰς δῆμον, Xen.; κᾰτά, c. acc., as, *before one's eyes*, παρ' ὄμματα, Soph.; ἔναντα, adv., Soph.

Before (*i. e.*, in the view of all, as a prize lies in the view of all, or exposed to the competition of all), ἐν μέσῳ or μέσσῳ, or ἐν μέσοις, Hom., Hdt., Xen.; εἰς το μέσον, Xen.; πρός, c. gen., as, *glory before* or *in the eyes of the Trojans*, κλέος πρὸς Τρώων, Hom.; *we do nothing unjust before the gods*, δρῶμεν οὐδὲν ἄδικον πρὸς θεῶν, Thuc.; c. dat., as, *the things before one's feet*, τὰ πρὸς ποσίν, Soph.

Before (*i. e.*, rather than), ἀντί, c. gen., Eur.; ἔμπροσθε, c. gen., Dem.; *long speeches are before* (*i. e.*, better than) *short speeches*, τὰ μακρὰ τῶν

σμικρῶν λόγων ἐπίπροσθέν ἐστι, Eur.; *do not put your arguments before mine* (*i. e.*, do not prefer, etc.), μὴ 'πίπροσθε τῶν ἐμῶν τοὺς σοὺς λόγους θῇς, Eur.

They ought to be beforehand with events, δεῖ αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων, Dem.

Before, adj. (in point of time), πρότερος, α, ον, Omn.; προτεραίτερος, α, ον, Ar.; προτεραῖος, α, ον, Xen.; of place, πάροίτερος, α, ον, c. gen., Hom., Ap. Rh.; ἄντιος, α, ον, c. gen., Hom.; ἐνάντιος, α, ον, c. gen., or c. dat., Hom., Eur., Xen.; ἐνώπιος, ον, Theoc.

Before the house, πρόδομος (or πρόδρομος) μελάθρων, Æsch.

Before (*i. e.*, that is superior to), πρότερος, α, ον, c. dat. rei or πρός τι, Plat., Isæ.

Before, to be (*i. e.*, to be born before, live before, etc.), προγίγνομαι, only in part. perf. προγεγονώς, and perf. pass. προγεγενημένος, Hdt., Omn. Att. prose.

To be before one, as a choice, a danger, a reward, etc., πάράκειμαι, by sync. πάρκειμαι, fut. -κείσομαι, Ep. imperf. 3d sing. παρεκέσκετο, c. dat., Hom., Pind., Soph., Plat., Xen.; 'ὑπόκειμαι, c. dat., Pind., Dem.

To be before (*i. e.*, in front of), πρόκειμαι, c. gen., Soph., Eur., Hdt., Xen., or as a proposition, Eur., Ar., Hdt., Plat.

To be beforehand (in doing any thing), προτερέω, Hdt., Thuc.; φθάνω (ᾱ Hom., ᾰ Eur., ᾱ elsewhere), fut. φθήσομαι, aor. 2 ἔφθην, aor. 1 ἔφθάσα (not in Hom.), part. aor. 1 mid. φθάμενος, Hom., Theogn., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem., etc.; προποιέω, Hdt., Thuc.; [*to be b. with*, προαπαντάω, c. dat., Thuc.; *to be b. in*, προὐπάρχω, c. gen., Thuc., *in doing*, τῷ ποιεῖν, Dem.] *Vid.* To anticipate.

Befoul, to, προσπῑλάω, Ar.; [ῥυπαίνω, Arist.]

Befriend, to, προσγίγνομαι, mid. fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, perf. pass. c. act. sens. -γεγένημαι, c. dat., Hdt.

Beg, to, 'ἀγυρτάζω, c. acc. rei, Hom.; αἰτέω, c. acc. rei, or c. acc. pers., or c. dupl. acc., or c. acc. rei and prep., Hom., Pind., Soph.; αἰτίζω, with similar construction; πτώσσω, only pres. and imperf. (properly to stoop as a beggar), Hom., c. acc. loci, as, *to go begging to other people's houses*, πτώσσω ἀλλοτρίους οἴκους, Hes.; πτωχεύω, c. acc. rei or pers., or c. acc. and prep., or c. dupl. acc., Hom., Theogn., Plat., Lycurg., Antipho; προΐσσομαι, mid. fut. προΐξομαι, Archil.; ἐπαιτέω, Soph.; μεταιτέω, Ar.; προσαιτέω, Eur., Ar., Hdt., Isoc.; [παραιτέομαι, c. dupl. acc., Trag.; προσδέομαι, c. acc. and gen., Hdt., *to beg of one to do*, προσδέομαι, c. gen. and inf., but also c. acc. and inf. (beg one to do);] 'ἀγείρω, Dem.

To beg off, ἐξαιτέω, and oftener -ομαι, mid., Æsch., Xen., Lys., Dem.; [παραιτέομαι, c. acc., Hdt.]

To beg a criminal off from an accusation (so that the accusation may be dropped), ἐξαιτέομαι τὰς γράφάς, Æschin.

To join in begging, συνδέομαι, fut. -δεήσομαι, aor. 1 pass. in act. sens. -εδεήθην, c. acc. rei, gen. pers., Plat., Dem.

Beget, to, τίκτω, fut. τέξω, τέξομαι, and τεκοῦμαι, aor. 2 ἔτεκον, perf. mid. τέτοκα, aor. 2 mid. ἐτεκόμην, Hom., Hes., Æsch., Eur., Lycurg.; ἐγεινάμην, aor. 1 mid., no other tense, Hom., Æsch., Soph., Eur.; τεκνόω, and in mid., Hes., Eur.; φῠτεύω, Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; σπερμαίνω, only in pres., Hes.; γεννάω, Pind., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen.; φιτύω, Æsch., Soph., Plat.; φύω, only in pres. and aor. 1 act., Soph., Plat.; ἐκφύω, Soph., Eur.; σπείρω, Æsch., Soph., Eur.; κάτασπείρω, Eur.; κτίζω γόνῳ, Æsch.; *to beget children*, παιδοποιέω, and -ομαι (sine cas.), mid., Soph., Eur., Ar., Plat., Xen., Æschin., Andoc.; [*from a woman*, ἐκ γυναικός, Eur.;] παιδουργέω, Eur.; παιδοσπορέω, Plat.; τεκνοποιέομαι, Xen.

To beget before, προγεννάω, Theoph.

Begetting, a, γέννημα, ἄτος, τό, Æsch.; γόνος, ὁ, Æsch.; γέννησις, εως, ἡ, Plat.; τέκνωσις, εως, ἡ, Thuc.; σπορά, ἡ, Plat.; *a begetting of children*, παιδοποιΐα, ἡ, Plat., Isoc., Æschin.; παιδουργία, ἡ, Plat.; παιδογονία, ἡ, Plat.

Begetting, adj. παιδοποιός, όν, Eur.; παιδοσπόρος, ον, Ar.

Beggar, a, προΐκτης, ου, ὁ, Hom.; δέκτης, ου, ὁ, Hom.; πτωχός, subst. and adj. ἡ, όν, and ός, όν, Hom., Hes., Æsch., Soph., Xen., Plat., Dem., etc.; 'ἀγύρτης, ου, ὁ, Eur.; 'ἀγύρτρια, ἡ, Æsch.; δέκτρια, ἡ, Archil.

[*To be a beggar*, πτωχεύω, Hom.; *to go as a beggar* or *a begging to*, πρός, c. acc., Hom.; *in a foreign land*, πτωχεύω ἐπὶ ξενίας, Antipho.]

A beggar for scraps of food, δαιτῶν ἀπολῡμαντήρ, ὁ, Hom.

[*Beggars are never satisfied*, πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται, Prov.]

[Beggary, πτωχεία, ἡ, Hdt., Plat., etc.; *to be reduced to beggary*, εἰς πτωχείαν καταστῆναι, Lys.]

Beggarly, πτωχῐκός, ἡ, όν, Eur., Plat., Lycurg.; *more beggarly*, πτωχίστερος, from πτωχός (*vid. supra*), Ar.

Fond of drawing beggarly characters, πτωχοποιός, όν, Ar.

Begged, αἰτητός, ἡ, όν, Soph.

Begging, ἐπίμαστος, ον, Hom.; θῠροκόπος, ον, Æsch.

Begging, πτωχεία, ἡ, Ar., Hdt., Plat., Lys.

Fond of begging, αἰτητῐκός, ἡ, όν, Arist.

[*To collect by begging*, ἀγυρτάζω, Hom.]

[*A begging off*. ἐξαίτησις, ἡ, Dem.; παραίτησις, ἡ, Dem.]

Begin, to, ἄρχω and -ομαι, mid., no perf. in any voice, c. gen. or c. infin., or sometimes c. part. (mid. more common in Att. prose), Omn.; κατάρχω, and mid. -ομαι, c. gen. or c. acc., perf. pass. in pass. sens. κατῆργμαι, Omn.; ἐξάρχω, and -ομαι, c. gen. or c. acc., Hom., Pind., Eur., Xen.; 'ὑπάρχω (-ομαι, mid. very rare), c. gen. or c. acc., often c. part., Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; προὐπάρχω, c. gen., Thuc., Isoc., Dem.; ἐνάρχομαι, mid., c. perf. pass. in pass. sens. ἐνῆργμαι, esp. of sacrifices, Eur., Æschin.; προβάλλω, perf. -βέβληκα, and mid. -ομαι, c. acc., Hom., Hes.; ἵστημι, c. aor. 1 act. and mid., Hom., Æsch., Eur., Hdt.; in intrans. sens. ἵσταμαι, pass., c. perf. and pluperf. act., especially of months and seasons, Hom., Hes.; ἀρχηγετέω, c. ἀπό, Soph.; ἰάπτω, rare except in pres. and imperf., Soph.; φροιμιάζομαι, Æsch., Eur.; ἐμβάλλω, εἰς, as, *let us begin to speak of something else*, ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον, Eur.; σύνάπτω, of any thing to be done by two parties, as a battle, a conversation, etc., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἐνίστᾰμαι, in pres. and aor. 1 mid., Ar., Isoc., Dem.; ἔχομαι, mid., c. gen., Xen.; κάθηγέομαι, c. gen., Plat.; [ὁρμάομαι, *from*, ἐκ, c. gen., Hdt., etc.; *with*, ἀπό, c. gen., Hdt., Thuc.]

To begin an action at law, εἴσειμι (-ιέναι), act., or neut., as, *the action began*, ἡ δίκη εἰσῄει, Isæ.

I was about to begin this action against them, τὰς δίκας ταύτας ἔμελλον εἰσιέναι κάτ' αὐτῶν, Dem., or of a month, as, *agreeing to pay him the money at the beginning of the month*, συνθεμένους οἱ τὸ ἀργύριον εἰς τὸν εἰσιόντα μῆνα δώσειν, Andoc.

To begin or *prelude* (in music), ἀνακρούομαι, mid., c. acc., Theoph.

One must begin, ἀρκτέον, Soph., Plat.; ὑπαρκτέον, Plat.; φροιμιαστέον, Plat.

Beginner, a, *i. e.*, one who does a thing as the principal, ἀρχηγός, ὁ, Eur., Xen., Isoc., Dinarch.; ἀρχηγέτης, ου, ὁ, Eur.

One who does a thing for the first time, πρωτόπειρος, ὁ, ἡ, Alex.

Beginning, adj. πρώταρχος, ον, Æsch.; ἀρχηγενής, ές, Æsch.; πρωτουργός, όν, Plat.

Beginning, a, ἀρχή, ἡ, Omn.; κάτάβολή, ἡ, Pind.; προοίμιον, τό, Pind., Xen., Plat.; by contract. φροίμιον, Pind., Æsch., Eur.; 'ὑπαρχή, ἡ, Soph., Dem.; εἰσβολή, ἡ, usu. in pl., Eur., Ar.; προτέλεια, τά, Æsch.; 'ἀφορμή, ἡ, Andoc.

To make a beginning, [προὐπάρχω, c. gen., Thuc., Dem.;] δρυόχους τιθέναι, Ar.

Without a beginning, ἀκέφᾰλος, ον, Plat.

From the beginning, ἀρχῆθεν, Pind., Æsch., Soph., Hdt.; ἀρχήν, Hdt.; ἄνωθεν, Plat., Dem., etc.

Begone, ἔῤῥε, ἐῤῥέτω, Hom., Soph., Ar., etc., also c. fut., as, *will ye not begone to destruction?* οὐκ ἐς κόρακας ἐῤῥήσετε; Ar.; ἔξεῤῥε, c. gen., Eur.; 'ἄπεῤῥε, Ar.; 'ἄπᾶγε, Ar., Plat.; 'ἄπῐθι, Soph., Eur.; βάλλ' ἐς κόρακας, Ar.; βάλλ' εἰς μακαρίαν, Plat.; ἀπόφερ' ἐς κόρακας, Ar.; ἐς φθόρον, Æsch.; φθείρου, abs. or c. gen., or c. ἀπό and gen., Ar.; πάρεχ' ἐμποδών, Ar.; also in 3d sing. χαιρέτω, Eur.; προχαιρέτω, Æsch. *Vid.* Away.

Begotten, γεννητός, ἡ, όν, Plat.

Beguile, to, ἠπεροπεύω, Hom.; 'ἀπᾰτάω, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; [παράγω, Plat.] *Vid.* To deceive.

To beguile (as to beguile grief, etc.), βουκολέω, Æsch.; ποιμαίνω, no perf., Theoc.

Behalf (in behalf of), πρό, c. gen., Hom.; ὑπέρ, c. gen., Omn. *Vid.* For.

Behave, to, ἔχομαι, mid. fut. ἕξομαι and σχήσομαι, aor. 2 ἐσχόμην, Hom.; προσφέρομαι, mid. and pass., aor. 1 pass. προσηνέχθην, fut. προσοίσομαι, aor. 1 mid. προσηνεγκάμην, aor. 2 προσηνεγκόμην, c. dat., or c. πρός, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; *to behave with humanity*, προσφέρομαι φῐλανθρωπίᾳ πρός, etc., *toward one*, Dem., but also, *they behave with great liberality to you*, πᾶσαν ὑμῖν προσφέρονται φῐλοτιμίαν, Phil. ap. Dem.; διάκειμαι, fut. -κείσομαι, c. adv., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ὁμῑλέω, c.

prep., Thuc., Isoc.; ἀνθάπτομαι, mid., no perf., c. adv., Thuc.; σχηματίζομαι, pass., Plat.; προσέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, sync. -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, c. prep., Dem.; πᾰρέχω ἐμαυτόν, πᾰρέχεις σαυτόν, etc. (imperf. πᾰρεῖχον, fut. -έξω, no aor. 1, aor. 2 -πᾰρέσχον, part. πᾰρασχών, perf. πᾰρέσχηκα), Thuc., Æschin.

You behave in the same way to your allies, ἐς τοὺς ξυμμᾰχους τὸ αὐτὸ ἔχετε, Thuc.

Having, as I at least think, behaved myself with moderation in all these particulars, ὡς ἔγωγε νομίζω μέτριον ἐμαυτὸν πρὸς ἕκαστα τούτων πᾰρεσχηκώς (perf. part. act. of πᾰρέχω), Æschin.

BEHAVIOR, τρόπος, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* MANNERS.

Of similar behavior, ὁμοιότροπος, ον, Thuc.; ὁμότροπος, ον, Pind., Hdt.

Of similar behavior, adv., ὁμοιοτρόπως, Arist.

BEHEAD, TO, δειροτομέω, Hom.; ̓ἀποδειροτομέω, Hom.; κᾰρᾱτομέω, Eur.; [ἀποτέμνω τὴν κεφαλήν, Hdt., Xen.; *with an axe*, πελεκίζω, c. acc., Polyb.]

BEHEADED, κάρᾱτομος, ον, Eur.; κᾰρᾱνιστήρ, ῆρος, used as adj., ὁ καὶ ἡ, Æsch.; κᾰρᾱνιστής, used as adj., Eur.; [ἀποτμηθεὶς τὴν κεφαλήν, Xen.]

[BEHEN-NUT, THE, μυροβάλανος, ἡ, Diosc.]

[BEHEST. *Vid.* COMMAND.]

BEHIND, ὄπισθεν and -θε, and poet. ὄπῐθεν, adv., and c. gen., Omn.; ἐξόπῐθεν, adv., and c. gen., Hom., Hes.; ἐξόπισθεν and -θε, Ar., Xen., Plat.; [also εἰς τοὔπισθεν, as, *to shoot behind them*, εἰς τοὔπισθεν τοξεύω, Xen.;] ἐξόπῑν, Æsch.; κατόπισθεν and -θε, adv., and c. gen., Hom., Hes.; μετόπισθεν and -θε, adv., and c. gen., Hom., Hes.; ὀπῑσω (and -σσω, Hom., Pind.), [also τὸ ὀπίσω, τοὐπίσω, Att.,] Omn.; ἐξοπίσω, adv., and c. gen., Hom.; κατόπιν, Theogn., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ̔ὑπό, c. acc., Hdt.

[*Those behind*, οἱ ὄπισθε, Hom.; *the parts behind*, τὰ ὄπισθε, Hom., also τὰ ὀπίσθια, Hdt., Xen.; *from behind*, μετόπισθε, Hom.; κατὰ νώτου, Hdt.; *one behind another* (in a row), μεταστοιχί, Hom.]

To stay behind, to be behind, to be behindhand in importance or *in zeal*, λείπομαι, pass., c. gen., Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.

An expedition behind those of the present time in importance, στρᾰτιὰ λειπομένη τῶν νῦν, Thuc.

(He said that) *it behooved the Athenians . . . . to be behind no one in zeal*, τοῖς δὲ ̓Αθηναίοις καλὸν εἶναι . . . . μηδενὸς λείπεσθαι, Thuc. *Vid.* INFERIOR.

To tie a person's hands behind his back, περιστρέφω, Lys.; περιαγκωνίζω, Hipp.

BEHOLD, TO, ἀθρέω (ᾰ Hom., ᾱ Trag.), no perf., only act., Hom., Soph., Eur.; εἰσαθρέω or ἐς., Hom.; ὄσσομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Hes.; ἐπιόσσομαι, Hom.; προτιόσσομαι for προσ., Ap. Rh.; εἶδον, aor. 2 (from unused εἴδω), opt. ̓ἴδοιμι, subj. ̓ἴδω and ̓ἴδωμι, also in mid. (mid. once in pass. sens., Ap. Rh.), Omn.; εἰσεῖδον, Hom., Eur., Ap. Rh.; ἐξεῖδον, Hom., Soph.; ἐπεῖδον, Hom., Eur., Hdt., Xen.; κατεῖδον, Hom., Trag., Thuc., Xen.; προσεῖδον, Hom., Pind., Trag., Xen.; προεῖδον and -όμην, Hom., Hes., Eur.; πᾰρεισεῖδον, Ar.; ὑπειδόμην, mid., Eur.;—δέρκομαι, mid., aor. 2 act. ἔδρᾰκον, pass. ἐδράκην, mid. δερκεσκόμην, aor. 1 pass. ἐδέρχθην, perf. δέδορκα, all used in act. sense only, Omn. poet.; κᾰτᾰδέρκομαι, Hom., Soph.; προσδέρκομαι (ποτιδ., Hom.), Hom., Hes., Eur.; ἐπῐδέρκομαι, Hes.; ἀντῐδέρκομαι, Eur.;—νοέω, Hom., Hes., Xen.;—λεύσσω, only pres. and imperf. act., Omn. poet.; ἐπῐλεύσσω, Hom.; εἰσλεύσσω, Soph.; προσλεύσσω, Soph.;—ὁράω, imperf. ἑώραον, perf. ἑώρακα, also ἑόρακα ("the more probable Attic, at least comic, form," LID. and SC.), fut. (from ὄπτομαι) ὄψομαι, perf. pass. ἑώρᾱμαι and ὦμμαι, aor. 1 ὤφθην, fut. 1 ὀφθήσομαι, perf. 2 ὄπωπα, in act. sense not used in prose (Sappho has ὄρημι, and Hom. ὄρηαι, 2d sing. pres. mid., as if from ὄρημαι), Omn.; εἰσοράω, Hom., Pind., Trag., Xen.; κᾰθοράω, Omn.; προσοράω, Omn.; ἐφοράω (aor. 1 mid. ἐποψάμην, Pind.), esp. as a superior, as divine providence, etc., Omn.; ἐνοράω, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; ̓ἀφοράω, Ar., Hdt., Plat.; περιοράω, Xen.; διοράω, Xen., Plat., Isoc.; προοράω, esp. from a distance, Thuc., Xen.;—αὐγάζω and -ομαι, mid., Hom., Hes., Soph., Eur.; βλέπω, no perf., only act., Omn. post Hom.; ̓ἀποβλέπω, Omn. Att.; προσβλέπω, Omn. Att.; ̓ἀναβλέπω, Hdt., Plat.;—ἐποπτεύω, Æsch.; διοπτεύω, Soph.;—ἐπωπάω, Æsch.;—θεωρέω, Æsch., Hdt., Xen., Dem.;—θεάομαι (θαέομαι, Pind., Theoc., θάομαι, Theoc., Call.), Hdt., Omn. Att.; ἐκθεάομαι, Soph.; κᾰτᾰθεάομαι, esp. from above, Xen.;—ὀπτεύω, Ar.; ἐφορεύω, c. acc. or c. gen., Æsch.;—ἐπῑνωμάω τι ὄμματος αὐγαῖς, Eur.;—ἐπῐπαμφᾰλάω, Ap. Rh. *Vid.* TO SEE, *and* SYN. 343.

To behold besides, προσκαθοράω, Plat.

To behold before one, προλεύσσω, Soph.

To behold from a distance, ἐξᾰπεῖδον, Soph.

BEHOLD, adv. ̓ἴδε, pl. ἴδετε, Hom., Eur., Xen.; ̓ἰδού, pl. ἴδεσθε, Omn. Att.; ἠνίδε, Theoc., Call.

Painful to behold, δυσθέᾱτος, ον, Æsch., Soph.; δυσπρόσοπτος, ον, Soph.

[BEHOLDEN, ὀφείλων, ουσα, ον, Æsch., Hdt., Plat.; ὑπόχρεως, ων, c. gen. or dat., *on account of* which, Polyb., Plut. (in Att. only in signf. *indebted, involved*); *to be beholden to*, χάριν ὀφείλω, c. dat. pers., Xen., Soph. *Vid.* OBLIGATION.]

BEHOLDER, A, κατόπτης, ου, ὁ, Æsch., Eur., Ar.; ὀπτήρ, ῆρος, ὁ, Antipho.

BEHOLDING, esp. as a god does, ἐπόψιος, ον, Soph., Ap. Rh.

BEHOOVE, TO (it behooves), impers. δεῖ, fut. δεήσει, c. acc., rarely c. dat., also c. ὅπως and indic., also c. infin., once in Hom., and Omn. Att.; προσήκει, only pres. and very rarely imperf., usu. c. dat., and sometimes c. acc., Hdt., Omn. Att.; κᾰθήκει, c. dat., Soph., Xen., Dem. *Vid.* TO BECOME, OUGHT.

BEING (or essence of a thing), οὐσία, ἡ, Plat., Arist.; *a being*, ζῷον, τό, Pind., Eur., Plat., Xen. *Vid.* ANIMAL.

[BELATED, ὀψισθείς, εῖσα, έν, Xen.; *to be belated*, ὑστερέω, Hdt., Thuc., etc.; ὀψίζω, Xen. *Vid.* LATE.]

BELCH, TO, ἐρεύγομαι, no fut. or aor., Hom., Hipp.; ἐρυγγάνω, no fut., Eur., Cratin., Hipp.; [προσερυγγάνω, Theophr.]

BELCHING, A, ἔρυγμα, ἄτος, τό, Hipp.; ἐρευγμός, ὁ, Hipp.

Causing to belch, ἐρυγμᾰτώδης, ες, Hipp.; ἐρευγμᾰτώδης, ες, Hipp.; ἐρευγμώδης, ες, Hipp.; ἐρῡγηλος, ον, Hipp.

BELEAGUER, TO, [ἀμφιστρατάομαι, Hom.; περικάθημαι, Hdt., Dem.;] πολιορκέω, Omn. prose. *Vid.* TO BESIEGE.

[BELEAGUERING, A, πολιορκία, ἡ, Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* SIEGE.]

BELIE, TO, ψεύδομαι, mid., c. pluperf. pass. in act. sens., aor. 1 pass. in pass. sense, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; κᾰτελέγχω, no perf., Hes., Pind. *Vid.* TO FALSIFY.

BELIEF, πίστις, εως, ἡ, Omn. post Hom.; [*belief in the gods*, πίστις θεῶν, Eur.]

[*Worthy of belief*, ἀξιόπιστος, ον, Plat., Xen.; ἄξιος πιστεύεσθαι, Xen.]

BELIEVE, TO, πείθομαι, pass., c. dat., sometimes c. acc. rei, or c. acc. rei and infin., Omn.; πιστεύω, c. dat. pers., often c. acc. rei and infin., Hdt., Omn. Att.; ἐνδέχομαι, perf. pass. -δέδεγμαι, in act. sens. c. acc. rei dictæ, λόγον, etc., Hdt.

To believe beforehand, προπιστεύω, Xen., Dem.; πρόσκειμαι, fut. -κείσομαι, c. dat., Hdt.; διᾰπιστεύομαι, Dem.

To believe in, think there are (gods, etc.), ἡγέομαι, mid., Eur., Ar., Plat.; νομίζω, c. acc. (and c. dat., Hdt.), Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.

[*To believe a thing on one's word*, πείθομαι, c. acc. rei and dat. pers., Hdt., Plat.]

To be more inclined to believe, πιστότερον διάκειμαι πρός, c. acc., Lys.

BELIEVED, πιστός, ή, όν, of the person, Xen., Antipho.

BELIEVING, πιστός, ή, όν, c. dat., Theogn., Æsch., Soph.; εὐπειθής, ές, c. πρός and acc., Plat.

BELIEVINGLY, πιστῶς (ἀκούειν), Dem.

BELL, A, κώδων, ωνος, ὁ, Æsch., Eur., Thuc.

Hung with bells, αὐλωτός, ή, όν, Æsch.

Sounding with bells, κωδωνόκροτος, ον, Soph., Eur.

With bells on his horses' harness, κωδωνοφᾰλᾰρόπωλος, ον, Ar.

To carry a bell, κωδωνοφορέω, Ar.

To bell the cat, λέοντα ξῡρέω, Plat.

BELLOW, TO, ἐρεύγω, only in aor. 2, Hom., Theoc.;—(as an ox), μῡκάομαι, mid., aor. 2 ἔμῡκον, perf. μέμῡκα, Hom., Æsch., Eur., Plat.; (used of a man), Ar. *Vid.* TO ROAR.

To bellow in answer, ̔ὑπομῡκάομαι, Æsch.

BELLOWING, ἐρύγμηλος, ον, Hom. *Vid.* ROARING.

BELLOWS, A, φῦσα, ἡ, Hom., Hdt., Thuc., Ap. Rh.; ῥῑπίς, ῐδος, ἡ, Ar.; πρηστήρ, ῆρος, ὁ, Ap. Rh.

The spout of the bellows, ἀκροφύσιον, τό, Ar., Thuc.

BELLY, γαστήρ, έρος, by sync. γαστρός, ἡ, Omn.; ἦτρον, τό, Xen., Hipp., Arist.; κοιλία, ἡ, Ar., Hdt., Arist.; γαστρῐδιον, τό, Ar.

The lower part of the belly, ̔ὑπογάστριον, τό, Hipp.

The belly (or wide part of a jar), γάστρα, ἡ, Hom.

Like a belly, κοιλιώδης, ες, Arist.; γαστροειδής, ίδος, ἡ (sc. ναῦς), Pherec.
Pot-bellied, big-bellied, γάστρων, ωνος, ὁ, Alcæ., Ar.; γαστρώδης, Hipp.; [πιθόγαστρος, ον, Comic.; περίογκος, ον, Arist.]
With one belly, μονοκοίλιος, ον, Arist.
With small belly, μῑκροκοίλιος, Arist.
With a hollow belly (of a shield), κοιλογάστωρ, ορος, Æsch.
With hungry belly, γάστρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, compar. γαστρίστερος, α, ον, Ar., Plat. (Com.); γαστροχάρυβδις, ιος, ὁ καὶ ἡ, Cratin.; subst. ἐγγαστριμάχαιρα, ἡ, Hippon.
To hit a man in the belly, γαστρίζω, Ar.
BELONG TO, TO (as a possession, etc.), συντελέθω, no fut., sine cas., Pind.; προσήκω, c. dat., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; πρόσκειμαι, fut. προσκείσομαι, c. dat., Eur., Hdt., Plat.; ὑπάρχω, no fut., c. dat., Thuc., Plat.; προσαρτάομαι, pass., c. dat., Plat.
To belong to (*i. e.*, be of the class of), ἕπομαι, imperf. εἱπόμην, aor. 2 ἑσπόμην, part. σπόμενος, c. dat., h.; τελέω, fut. -έσω, c. εἰς, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; συντελέω, c. εἰς, or c. dat., Isoc., Dem.; κοσμέομαι (pass.), c. εἰς, Hdt.
To belong to (*i. e.*, to be usually found in, as qualities, conditions, etc.), εἰμί, c. gen., Æsch., Thuc., etc.; πρόσειμι, c. dat., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; as impers. ἱκνέεται, only pres. and imperf., c. acc. and infin., Hdt.; ἥκει, Soph.
It belonged to me to lament, ἧκέ μοι πενθεῖν, Soph. *Vid.* OUGHT, DUTY.
BELONGING, ἀνήκων, c. εἰς, Dem.; προσήκων, sine cas., or c. dat., Æsch., Eur., Thuc., Plat., Xen.
BELOVED, φίλος, η, ον, comp. φιλίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), -ιστος, Hom., Soph.; φίλτερος, φίλτατος, Omn.; φιλαίτερος, -αίτατος, Xen., Call., Theoc.; φιλώτερος, Call., Omn. *Vid.* DEAR.
BELOW, adv., νέρθε and -θεν, adv., or c. gen., also *from below*, Hom., Trag., also ἔνερθε and -θεν, Hom., Hes., Pind., Trag.; ὑπένερθε or -θεν, adv., or c. gen., Hom., Hes., Plat., Ap. Rh.; κάτω, c. compar. κατωτέρω, -τάτω, Omn.
From below, κάτωθε or -θεν, Æsch., Soph., Eur., Xen.; ὑποκάτωθεν, Plat., as prep. ὑπό (also ὑπαί, poet.), c. gen., Omn. *Vid.* UNDER, BENEATH.
BELOW, adj., νέρτερος, α, ον, and ος, ον (esp. of the gods below, or the dead), usu. in pl., Hom., Trag.; [*the world below*, ἡ χθὼν νερτέρα, Trag.;] ἐνέρτερος, α, ον, c. gen., Hom., of the dead, in pl., Æsch.; ἔνεροι, only of the gods below or of the dead, Hom., Æsch., Plat.
BELOW, TO BE, ὑποτρέχω, fut. -θρέξομαι and -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. 2 -δέδρομα, as, *a hollow thicket was below*, κοίλη δ' ὑποδέδρομε βῆσσα, h.; ὕπειμι, Hdt., Xen.
BELT, A, ἀορτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; στρόφος, ὁ, Hom., Æsch., and στρόφος ἀορτήρ, Hom.; μίτρα, ἡ, Hom., Call., Theoc., Ap. Rh.; τελᾰμών, ῶνος, ὁ, Hom., Hes.; ζώνη, ἡ, Omn.; ζωστήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt.; ἱμάς, άντος, ὁ, Hom.; ζῶστρον, τό, Hom. *Vid.* SYN. 241.
With brazen belt, χαλκομίτρας, ου, Pind.; χαλκεομίτωρ, ορος, ὁ, Eur.

BEMOAN, TO, πενθέω, Omn.; ἀναστενάχω, Hom.; ἀναστένω, Trag. *Vid.* TO BEWAIL, TO LAMENT.
BENCH, A, θρᾶνος, ὁ, Ar.; θράνιον, τό, Ar.; θρανίδιον, τό, Ar.; [ξύλον, τό (in theatre, even when of stone), Ar.;] for rowers, θρῆνυς, υος, ὁ, Hom.; κληΐς, ῖδος, ἡ, in pl., Hom., ξῠγόν, τό, Hom., Æsch., Hdt.; ἑδώλιον, τό, Hes., Eur.; σέλμα, ᾰτος, τό, usu. in pl., Æsch., Soph., Eur.
The bench (of judges or magistrates) *does not sit*, ἀρχαιρεσίη οὐ συνίζει, Hdt.
With good benches, ἐΰσσελμος, ον, Hom.; εὔσελμος, ον, Eur.
With thirty benches, τριᾱκοντάζῠγος, ον, Theoc.; τριακόντορος, ον, Hdt., Thuc.
[*Having charge of the benches* (in the theatre), ὁ ἐπὶ τῶν ξύλων, Hermipp.]
BEND, TO, γνάμπτω, actually and metaph. by entreaty, etc., Hom., Æsch.; ἐπιγνάμπτω, Hom., Ap. Rh.; ὑπογνάμπτω, h.; κάμπτω, actually and metaph., Omn.; ὑποκάμπτω, Hom.; ἐγκάμπτω, Xen.; κᾰτᾰκάμπτω, Ar., Plat., Æschin.; συγκάμπτω, Xen.; κλίνω, Hom., Plat.; as neut., *to bend one's self*, κλίνομαι, pass., c. aor. 1 ἐκλίνθην, Hom.; ἐγκλίνω, Plat.; κυρτόω, Hom., Eur., Xen.; ἐπῐκυρτόω, c. part. -ώων, Hes.; κυκλόω, in pass., Eur., Plat.; ὀκλάζω, as horses bend their legs, Xen.; σκολιόω, Theoph.
To bend one's self, stoop, τρέπομαι, mid., Hom.
To be bent (of long pliant spear-shafts), πτύσσομαι, pass., Hom.
To bend (as one bends a bow or a sail), ἕλκω, augm. εἵλκ. tenses except imperf. from ἑλκύω, fut. ἑλκῠσω, etc., Hom., Hdt., Xen.; τείνω, Hom., Æsch., Soph.; τῐταίνω, no fut., Hom.; ἐντείνω, Hom., Æsch., Eur., Hdt.; τᾰνύω, fut. -ῠσω, aor. 1 often -υσσα, Hom.; ἐντανύω, Hom., Hdt.
To bend back, ἀναγνάμπτω, Hom.; ἀνακλίνω, Hom.; ἀποστρέφω, Hom., Soph., Eur., Hdt.; ἀνακλάω, fut. -ᾰσω, Eur.
To bend down or *forward*, act. ἐκκλίνω, Xen.
To bend down or *forward*, intrans. κύπτω, Hom., Ar., Hdt., Plat., Dem.; νεύω, sometimes c. acc. cognat., *v.* κεφᾰλήν, etc., Hom., Soph., Eur., Hdt.; ἐπημύω, fut. ῠσω, Hom.; συγκύπτω, Ar., Xen.; [(in riding), προνεύω, Xen.]
To bend on one side, sideways, act. ἀποδοχμόω, Hom.; [παρακλίνω (*e. g.*, τὴν κεφαλήν), Hom., Hdt., Ap. Rh., *to* or *toward* a thing, πρός, c. acc., Ar.; παράγω (of the fates, laws, etc.), Hdt., *to* a thing, ἐπί, c. acc., Plat.]
To bend on one side, neut. σῠνᾰπονεύω, Thuc.
[*To bend one's mind, thoughts to* a thing, προσέχω (τὸν νοῦν) τινί or πρός τινι, Xen.]
BEND, A, ἀγκών, ῶνος, ὁ (in any thing, in a wall, in a river, in a limb, etc.), Hom., Pind., Soph., Hdt., Xen.; καμπή, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Plat.; ἐπικαμπή, ἡ, Hdt.; περῐκαμπή, ἡ, Hipp.
BENDING, A, κάμψις, εως, ἡ, Arist.
[*A bending back*, ἀνάκαμψις, ἡ, Hipp.]
Bending, bent, or *easily bent* (of a bow, a chariot, wheels, etc.), καμπῠλος, η, ον, Hom., Pind., Æsch., Plat.; πᾰλίντονος, ον, Hom., Soph.
BENEATH, κάτω, adv., and prep. c. gen., Hom., Hes., Soph., Eur., Plat.; Xen.; compar. κᾰτωτέρω, -τᾰτω, Ar., Hdt., Xen.
From beneath, κάτωθε or -θεν, Æsch., Soph., Eur., Xen.; ὑπέκ, c. gen., ὑπένερθε or -θεν, adv., or c. gen., Hom., Hes., Ap. Rh., Plat. *Vid.* BELOW, UNDER.

BENEDICTION, εὐλογία, ἡ, Eur., Plat.; εὐφημία, ἡ, Dinarch.
BENEFACTION, εὐεργεσία, ἡ, Hom., Theog., Thuc., Plat., Xen., Dem.; εὐεργέα, τά, Hom.; εὐεργέτημα, ᾰτος, τό, Xen., Isoc.
BENEFACTOR, A, εὐεργέτης, ου, ὁ, c. gen. or dat., Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., etc.; fem. εὐεργέτις, ῐδος, acc. ιν, Eur., Plat.
BENEFICENCE, εὐεργεσία, ἡ, Hom., Plat.
BENEFICENT, εὐεργετῐκός, ή, όν, Arist.
BENEFICIAL, ὠφέλῐμος, η, ον, and ος, ον, c. dat., or c. prep., Eur., Thuc., Plat., etc.; σύμφορος, ον, Hdt., Omn. Att.; λῡσῐτελής, ές, Xen., Plat., Isoc., Dem.; [ὀνήσιμος, ον, Trag.] *Vid.* ADVANTAGEOUS.
[BENEFICIALLY, ὀνησίμως, Plat.; ὠφελίμως, Xen., Plat. *Vid.* ADVANTAGEOUSLY.]
BENEFIT, ὄνησις, εως, ἡ, Hom., Sapph., Trag., Xen., Plat., Dem.; [*to enjoy the benefit of*, ὄνησιν ἔχω τινός, Xen.;] ὄφελος, τό, only nom. and acc. sing., Hom., Trag., Xen., Plat., Dem. *Vid.* ADVANTAGE.
[*What benefit would there be from* a thing, τί ὄφελος ἂν εἴη τινός, Xen.]
BENEFIT, TO, εὐεργετέω, c. acc., sometimes c. dupl. acc., Æsch., Soph., Eur., Xen., Plat., Lys.; ὠφελέω, c. acc., sometimes c. dat., Omn. Att.; εὖ ποιέω, c. acc., Eur., Omn. Att. prose; [ὀνίνημι, c. acc., Hom.]
To benefit in return, ἀντωφελέω, c. acc., Xen.; ἀντευποιέω, c. acc., Plat., Dem., Isæ.
To be benefited in return, ἀντευπάσχω, fut. -πείσομαι, aor. 2 -έπᾰθον, perf. mid. -πέπονθα, Plat.
To derive benefit from the calamities of the state, καρποῦσθαι τὰς τῆς πόλεως συμφοράς, Lys.
One ought to benefit, εὐεργετητέον, c. acc., Xen.
BENEVOLENCE, εὔνοια, ἡ, Omn. Att., used in pl. = to the old use of the term "benevolence" for a tax, Dem.; πρευμένεια, ἡ, Eur.; χρηστότης, ητος, ἡ, Isæ.; [φιλανθρωπία, ἡ, Plat., Xen., Dem.]
BENEVOLENT, εὔνοος, ον, and Att. -νους, ουν, compar. εὐνοέστερος, Att.; εὐνούστ., Hdt., Omn. Att.; εὐνοϊκός, ή, όν, Amphi., Dem., Plat.; εὐεργετῐκός, ή, όν, Arist.; εὐποιητικός, ή, όν, Arist.; [φιλάνθρωπος, ον, Epich., Æsch., Isocr., Xen.]
BENEVOLENTLY, εὐνοϊκῶς, Plat., Xen., Isoc.; [φιλανθρώπως, Dem.; φιλοφρόνως, Dem.]
To be benevolent, εὐνοέω, c. dat. of object, Hdt., Soph.
To be benevolent in return, ἀντευνοέω, Xen.
BENIGHTED, TO BE, ὀψίζομαι, pass., Xen.
[*A benighted traveler*, σκνῑπαῖος ὁδίτης, Theoc.]
BENIGN, πρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Trag. *Vid.* KIND.
BENIGNITY, χρηστότης, ητος, ἡ, Isæ. *Vid.* KINDNESS.
BENIGNLY, προφρονέως, Hom.; προφρόνως, Æsch. *Vid.* KINDLY.
[BENT, TO BE, μενεαίνω, *on* or

upon, c. inf., Hom.; πέπηγα (2d perf. of πήγνυμι used intr.), c. inf., Plat.]

He was bent on pleasing, πέπηγεν (from πήγνῡμι) ἀρέσκειν, Plat.

Bent, γναμπτός, ή, όν, Hom., Hes., Pind.; στρεπτός, ή, όν, and ός, όν, Eur.; σύγκαμπτος, η, ον, Arist.

Well bent, εὔγναμπτος, ον, and εὔγ., Hom.; εὐκαμπής, ές, h.

Bent back, πᾰλῐκαμπής, ές, Ap. Rh.; *with one bend*, μονόκαμπτος, ον, Arist.

A being bent, καμπῠλότης, ητος, ἡ, Arist.

Bent, ὁλκή, ἡ, c. gen. of object, Plat. *Vid.* Inclination.

Benumb, to, ϑυμπεδάω, Xen.

To be benumbed, ναρκάω, Hom., Plat., Bion; ἐνθνήσκω, fut. -θᾰνοῦμαι, aor. 2 -έθᾰνον, Eur.; μαλκιάω, Æsch.

Benumbing, ναρκώδης, ες, Hipp.

Benumbing, a, νάρκωσις, εως, ἡ, Hipp.

Bequeath, to, ἐπιτρέπω, Hom.; *by will*, διᾰτίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Plat., Lys., Isæ., Dem., Æschin.; [καταλείπω, c. acc. and dat., Antipho, Plat., Isæ.] *Vid.* To leave.

Bequeathing, a, πᾰρᾰδοσις, εως, ἡ, Thuc.; διᾰθεσις, εως, ἡ, Lys., Plat.

Bequest, a, δόσις, εως, ἡ, Isæ.

The bequests of good men, λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, Eur.

Bereave, to, ’ἀμέρδω, no perf., Hom., Hes., Pind.; στερέω, fut. -ήσω, aor. 1 infin. also στερέσαι, pass. στέρομαι, perf. ἐστέρημαι, aor. 1 ἐστερήθην, aor. 2 part. στερείς, fut. 1 mid. in pass. sens. στερήσομαι, usu. c. gen., rarely c. acc., Omn.; στερίσκω, only pres. and imperf., c. gen., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ’ἀποστερέω, c. acc. pers. gen. rei, sometimes c. dupl. acc., Hdt., Omn. Att.; ἀποστερίσκω, c. gen., Soph.; κήδω, in fut. κεκᾰδήσω, aor. 2 κέκᾰδον, c. gen., Hom.; ὀρφανίζω, Pind., Eur.

To be bereaved, χηρεύω, Hom., Theogn.; χηρόομαι, pass., Hdt.; μονόομαι, c. gen., Eur., Hdt.; ἐκπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, c. gen. or c. prep., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; τητάομαι, pass. c. gen., Soph., Eur., Plat. *Vid.* To deprive.

Bereaved (or bereft), εὖνις, usu. ἴδος, but also εὔνιος, c. gen., Hom., Æsch.; ὀρφᾰνός, ή, όν, in Att. always ός, όν, c. gen., Pind., Eur., Plat., Dem.; μόνος, poet. μοῦνος, η, ον, c. gen. or c. ἀπό, h., Soph., Ap. Rh.; μονόστολος, ον, c. gen., Eur.; χῆρος, α, ον, and ος, ον, Eur.

A lioness bereft (of her cubs), κενὴ λέαινα, Soph.

Bereavement, ὀρφᾰνία, ἡ, Pind.; χηροσῠνη, ἡ, Ap. Rh.

Berry (in pl.), ἀκρόδρυα, τά, Arist.

[*The bay-berry*, δαφνίς, ἡ, Theoph., *juniper-berry*, ἀρκευθίς, ἡ, Theoph., *the kermes-berry*, κόκκος, ὁ, Theoph.]

[*Bearing large berries*, μεγαλόρραξ, ὁ, ἡ, Strabo.]

Beryl, a, βήρυλλος, ἡ, Luc.

Beseech, to, γουνόομαι, mid., Hom.; γουνάζομαι, *by*, c. gen. or c. πρός and gen., Hom., Ap. Rh.; λίσσομαι, mid. (λῖτομαι, h., Ar.), fut. λίσομαι, aor. 1 ἐλλῐσάμην, aor. 2 ἐλῐτόμην, Hom., Pind., Soph., Eur., very rare in pr., Hdt., Plat.: αἰτέω, Omn.; λῐτᾰνεύω, Hom., Pind., Xen., Plat.; ’ἱκετεύω, c. acc., sometimes c. gen. pers., Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem., etc., ϑεσσάμην, in 3d pl., ϑέσσαντο, part. ϑεσσάμενος, Hes., Pind., Ap. Rh.; δέομαι, mid., fut. δεήσομαι, aor. 1 pass. ἐδεήθην, in act. sens., c. gen. rei, or c. dupl. gen., or c. acc. rei and gen. pers., or c. gen. pers. and infin., rare c. acc. pers., Soph., Eur., Ar., Omn. prose; προσδέομαι, c. acc. pers. and infin., c. gen. pers. and infin., rare c. gen. rei, Hdt.; προσεννέπω, no fut., c. acc. pers. and infin., Pind.; λῖτ{}ίνω, no fut., Eur.; στέργω, c. acc. and infin., Soph.; ἀντιάζω, Soph., Eur.; ἄντομαι, mid., only pres. and imperf., c. acc. pers. or c. acc. rei, Soph., Ar.; ἐπισκήπτω, c. dupl. acc., Eur., Thuc., Æschin.; κᾰτασκήπτω, Soph.; πᾰραιτέομαι, mid., esp. to obtain by beseeching, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀντῐβολέω, Ar., Xen., Dem.; προσπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, c. acc. or c. dat., Æsch., Soph., Eur.; προσπῐ́τνω, aor. 2 -έπιτνον, no other tense, c. acc. or prep., Soph., Eur.; προπίτνω, Soph., Eur.; ὀρέγνῠμαι, in aor. 1 pass. in act. sens., c. gen., Eur.; ἐπῐμαρτῠρομαι, Hdt., Thuc.; διᾰμαρτῠρομαι, Xen.

To beseech earnestly, λῐπᾰρέω, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc.

One must beseech, λῐπᾰρητέον, Xen.

Beseem, to, πρέπω, only in 3d pers. sing. pres. and imperf., though not always impers., usu. c. dat. and infin., sometimes c. acc. and infin., or c. infin. alone, Omn. post Hom. *Vid.* To become.

Beset, περιΐσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., perf. part. περιεστώς, ῶσα, ός, c. acc., sometimes c. dat., Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem. *Vid.* To surround.

Beside (by the side of), πᾰραστᾰδόν, Hom., Theogn., Æsch., Theoc.

To be beside one's self, ἀλύω, Hom.; ἀλῠω, Æsch.; [παραφρονέω, Hdt.]

[*Beside one's self*, παράφρων, ον, Plat.]

Besides, prep. ἐπί, c. dat., Hom., Hes., Soph., Dem., etc.; πρός, c. dat., Omn., also as adv., Hom., Eur., Xen., etc.; πᾰρά, c. acc., Ar., Xen.; [as, *besides all these things*, παρὰ πάντα ταῦτα, Hdt., Plat.;] πᾰρέξ, adv., Hom., c. gen., Plat.; χωρίς, adv. and c. gen., Eur., Thuc., Plat.; [πλήν, adv., foll. by same case as precedes, as, πᾶσι δῆλον πλὴν ἐμοί, Plat.]

Besides, adv. ἔτι, Omn. Att.; πρόσετι, Ar., Hdt., Thuc., Plut., Dem.

Besiege, to, ἀμφῐμᾰχομαι, c. acc., Hom.; ἀμφιστρᾰτᾰομαι, Hom.; πολιορκέω, Omn. Att. prose; διᾰπολιορκέω, Thuc.; ἐπιστρᾰτοπεδεύω, c. dat., Xen.; πρόσημαι, no other tense, c. dat., Eur.; προσκᾰθημαι, c. dat., Hdt., Thuc., Xen.; προσκᾰθέζομαι, mid., fut. προσκᾰθεδοῦμαι, c. acc., Thuc., Xen., Dem.; τειχομᾰχέω, sine cas., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; [περικαθέζομαι and περικάθημαι, Hdt., Dem.; περιστρατοπεδεύομαι, absol. and c. acc., Xen.]

To besiege in company, συμπολιορκέω, Hdt., Thuc., Dem.

To besiege in turn, ἀντῐπολιορκέω, Thuc.

To take by besieging, ἐκπολιορκέω, Thuc., Xen.

Besieged, to be, πυργηρέομαι, Æsch., Eur.

Being besieged by the Carthaginians, καταστὰς ε{}ς πολιορκίαν ὑπὸ Καρχηδονίων, Isoc.

What must be besieged or *taken by siege*, πολιορκητέος, α, ον, Xen.

Difficult to besiege, δυσπολιόρκητος, ον, Xen.

Besieged, τειχήρης, ες, Hdt., Thuc., Xen., Andoc.

Besiegers, οἱ ϑύρᾱθεν, Æsch.; ἀμφῐτειχὴς λεώς, Æsch.

Besieging, a, προσεδρεία, ἡ, Thuc.; πολιορκία, ἡ, Hdt., Thuc., Dem., etc. *Vid.* Siege.

Skillful in besieging, τειχομᾰχης, Ar.

[*Of* or *used in besieging*, πολιορκητικός, ή, όν, Polyb.]

Besmear, to, ’ἀλείφω, Hdt., Xen., Plat.; [περιχρίω, Hipp.; *with filth*, μινθόω, Ar.] *Vid.* To smear.

[*Besmeared*, περίχριστος, ον (late), Plut.; *besmeared with mud*, παραπηλωτός, ή, όν, Geop.]

[Besmearing, a, περίχρισις, ἡ, Diosc.]

[Besom, ὄφελμα, τό, Hippon. *Vid.* Broom.]

Bespangle, ποικίλλω, Plat.

Besprinkle, εἰσβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Soph.; [περιῤῥαίνω (esp. in sacred rites), Ar.] *Vid.* To sprinkle.

[Besprinkling, a, περίῤῥανσις, ἡ, Plat. *Vid.* Sprinkling.]

Best, ’ἄριστος, η, ον, Omn.; προφερέστατος, η, ον, Hom.; φέριστος, η, ον, Hom., Æsch., Soph., Plat.; φέρτᾰτος, η, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur.; κρᾰτιστος, and poet. κάρτ., η, ον, Pind., Omn. Att.; λῷστος, η, ον, Æsch., Soph., Xen., Plat.; βέλτατος, η, ον, Æsch.; βέλτιστος, η, ον, Æsch., Eur., Ar., Plat., Xen., Dem.; ’ὕπατος, η, ον, Pind.

Wholly the best (the best in all things), πᾰνᾰριστος, η, ον, Hes.; πρεσβῠτατος, η, ον, Thuc.

Best, adv. ἄριστα, Eur., Xen., etc., etc.

What there is best, πῖαρ, τό, indecl., h.

To be the best, ’ἀριστεύω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Æschin.; κρᾰτιστεύω, Pind., Soph., Xen., Isoc.

It was thought much best, ἐπῐπολὺ διήνεγκεν, Thuc.

The reward for being the best, ἀριστεῖα τά (very rarely in sing.), Soph., Eur., Hdt., Plat.

According to who is best (chosen), ἀριστίνδην (ἐπειλεγμένοι), Isocr., Dem.

Bestial, ϑήρειος, α, ον, Soph., Eur., Xen. *Vid.* Beast.

Bestir, to (one's self), ἐγκονέω, Hom., Soph., Eur.; [ὄρνυμαι, f. ὄρσομαι, Hom.; *bestir thyself*, ὄρσο or ὄρσεο, Hom.;] ἐλᾰφρίζω, Eur.; ἔγκειμαι, fut. -κείσομαι, c. dat. of the matter in which, Thuc.

Bestow, to, δίδωμι, aor. 1 ἔδωκα, perf. pass. δέδομαι, etc., Omn.; δωρέομαι, mid. (used in act. δωρέω, by Hes., Pind.), c. perf. pass. and aor. 1 pass. in pass. sens., Hom., Trag., Hdt., Plat., Xen. *Vid.* To give.

Bet, to, περῐδίδομαι, mid., aor. 1 -εδωκάμην, c. gen. of the stake, or c. περί and gen., also c. dat. pers., Hom., Ar.; [*with one whether . . . .*, π. τινὶ εἰ μὴ . . . ., Plat.]

[Bet, a, συνθεσία, ἡ, Posidipp.; ῥήτρα, ἡ, Æl. *Vid.* Wager.]

Betake, to (one's self to), τρέπομαι, pass. and mid., c. prep., Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ’ἀπαντάω ἐπί, c. acc., Dem.; ἀποχωρέω εἰς, c. acc., Dem.

Bethink, to (one's self), ἀνἄμιμνήσκομαι, Eur., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* To recollect, remember.

[Bethlehem, star of (a plant), ὀρνιθόγαλον, τό, Diosc.]

Betide, to, περἴτυγχάνω, fut. 1 -τεύξομαι, aor. 2 -ἐτὔχον, c. dat., Thuc. *Vid.* To happen.

Betimes, πρωΐ (πρῴ, Att.), Hom., Hes., Soph., Hdt., Xen., etc. *Vid.* Early.

Betoken, to, δείκνῡμι, Omn. *Vid.* To show.

[Betoniea, περιονῑτις, ἡ, Alex. Trall.]

Betray, to, προδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Hdt., Omn. Att.; ἐκδίδωμι, Omn. Att.; πἄρᾰδίδωμι, Thuc., Xen., Dem.; δίδωμι, Dem.; κἄτἄπροδίδωμι, Ar., Thuc., Hdt., Lys.; διεμπολάω, Soph.; ἐξεμπολάω, Soph.; ἐκφορτίζω, Soph.; πωλέω, Ar., Dem.; πἄρᾰβάλλω, perf. -βέβληκα, Hdt., Thuc.; προΐεμαι, mid., Hdt., Isoc., Dem.; κἄθὔφίημι, aor. 1 -ῆκα, Dem.; ἔκδοτον ποιέω, Hdt., Isoc.

To betray, i. e., to disclose (a plan, etc.), ἀνἄφαίνω, Hom.; μηνύω, h., Pind., Eur., Hdt., Plat.; ἀναπτύσσω, Æsch., Soph., Eur.; ἐκφέρω, fut. 1 ἐξοίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Hdt.; κἄταγγέλλω, Xen.

Betrayal, a, προδοσία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.; πρόδοσις, εως, ἡ, Plat.; (of a plan, etc.), ἐκφορὰ (λόγου), Ar.

Betrayed, to be, πιπράσκομαι, pass., perf. πέπρᾱμαι, Soph., Eur.

Betrayed, πρόδοτος, ον, Soph., Eur.; ἔκδοτος, ον, Eur., Hdt., Isoc., Dem.

Betrayed (of a plan, etc.), κἄτάγγελτος, ον, Thuc.

One must betray, πἄρᾰδοτέα (only c. οὐ), Thuc.; προδοτέον, Plat.

Betrayer, a, προδότης, ὁ, Hdt., Omn. Att., fem. προδότις, ῐδος, acc. -ιν, ἡ, Eur., Ar.

A betrayer (of an accomplice, or of a plot), κατήγορος, ὁ, ἡ, Æsch., Xen.; μηνῡτής, ὁ, Thuc.

Betroth, to, ὑπίσχομαι, fut. ὑποσχήσομαι, aor. 2 ὑπεσχόμην, Hom.; νυμφεύω, Pind., Eur.; ἐγγυάω, Eur., Hdt., Plat., Dem.; κἄτεγγυάω, Eur.; φἄτίζω, Eur.; μνηστεύω, Eur.; ἐκδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., c. dat. or c. εἰς, Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; ἑδνάομαι, mid., Eur.; ἑδνόω, Theoc.

To betroth beforehand, ὑπομνηστεύομαι, mid., c. pass. in pass. sens., Arist.

To have betrothed to one, ἐγγυάομαι, pass., c. acc., or c. dat., Plat., Dem.

Betrothal, a, μνήστευμα, ἄτος, τό, Eur.; ἐγγυή, ἡ, Plat., Isæ.; ἐγγύησις, εως, ἡ, Isæ.

Betrothed, μνηστός, ή, όν, Hom., Ap. Rh.; μελλόγᾰμος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Theoc.; μελλόνυμφος, ὁ καὶ ἡ, but oftenest ἡ, Soph.; ἐγγυητός, ή, όν, Isæ., Dem.

Not betrothed, ἀνέκδοτος, ὁ καὶ ἡ, Lys.

Better, ἀμείνων, ον, Omn.; ἀμεινότερος, Memn.; ἀρείων, Hom., Pind., Æsch.; βέλτερος, α, ον, Hom., Æsch.: βελτίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), ον, Omn.; κρείσσων, ον, Omn.; λωΐων (only nom. and acc. sing. neut., Hom.), Att. λῴων, ον, Hom., Trag., Xen., Plat.; λωΐτερος, α, ον, Hom., in neut. pl. λωΐα, Theoc.; ὑπέρτερος, α, ον, Hom.; κερδίων, ον, Hom.; φέρτερος, α, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur.; κῡδίων, ον, Eur.; διάφορος, ον, Thuc.

It seemed to him better than the other, τῷ δὲ διάφορόν τι ἐδόκει εἶναι ἑτέρου μᾶλλον, Thuc.

Better off, ἀναλγητότερος, Thuc.

[*No better than a slave,* ἀντίδουλος, ὁ, ἡ, Æsch.]

[*To be the better for* (by ὀναίμην, etc.), as, *he'd be the better for,* ὄναιτ' ἄν, c. part., Ar.]

Better, adv., ἄμεινον, Omn.; περαίτερον, Pind.; διαφερόντως, sometimes as *better than,* c. gen., Xen., Plat.

Better, to be, διάφέρω, fut. διοίσω and -ομαι, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, often c. gen., or sometimes c. ἤ, Omn. Att. prose.

It is better, κρᾰτεῖ, impers. c. infin., Æsch.

Long speeches are better than short speeches, τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπίπροσθέν ἐστι, Eur.

Wisdom is better than prosperity, τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας πρῶτον ὑπάρχει, Soph.

It is better than our forefathers thought it, διαφέρει ἤ (ὁ, ἡ, τό) οἱ πρόγονοι, c. verb., etc., Xen.

To be better for a person, λῡσῐτελεῖ, impers., c. dat., Xen., Andoc.; λύει, usu. c. neg., and λύει τέλη, usu. c. neg., c. dat., Soph., Eur.

To get the better of; they got the better of the Lacedæmonians, πλέον εἶχον τῶν Λακεδαιμονίων, Hdt.

You are better off as to the number of ships, περἴγίγνεται ὑμῖν πλῆθος νεῶν, Thuc. *Vid.* To be superior to, To conquer.

To be better off than, πλεονεκτέω, c. gen., Xen.

Between, ἀμφίς, Hom. (though Buttman denies this), μεσηγύ or μεσσηγύ or μεσσηγύς, adv., or c. gen., Hom., Hes., h., Theoc., Ap. Rh.; μεταξύ, c. gen., Hom., h., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; μετά, c. dat., as, *between the hands,* μετὰ χερσίν, Soph., but in this sense oftener c. acc., Xen.; ἐν μέσῳ, c. gen., Eur., Plat., Dem.

Between, adj., μέσος or μέσσος, η, ον, c. gen., Soph., Xen., c. ἀπό, Soph.; μετάκῡμιος, ον, c. gen., Eur.; μεταίχμιος, ον, c. gen., Æsch.

A space between, [μέσον, τό, c. gen., Hom.;] μεταίχμιον, τό, Æsch., Eur., Hdt.; [τὸ μεταξύ, Hdt.]

The space between light and darkness, τὸ μεταίχμιον σκότου, Æsch.

He stood in the space between two armies, ἔστη μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορός, Eur.

Keeping a space between one's self and another, ἀπολείποντες ἀλλήλων, Hdt., Xen.

To be between one and a point to which one wishes to go, διείργω, sine cas., Xen.

[Betwixt. *Vid.* Between.]

Beverage, πότης, ητος, ἡ, Hom.; πόμα, ἄτος, τό, Pind., Hdt.; πῶμα, ἄτος, τό, Trag., Plat.; πότος, ὁ, Xen., Plat., Isoc., Æschin. *Vid.* Drink.

Bewail, to, τίλλομαι, mid., Hom.; στενάχω, only pres. and imperf., Hom., Æsch.; ἀναστενάχω, Hom.; στενάχίζω, only pres. and imperf., Hom.; ἀναστενάχίζω, Hom.; στονάχέω, Hom., Soph.; πενθέω, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat., Æschin.; γοάω, c. irreg. imperf. ἔγοον, and infin. (as if from γόημι) γοημέναι, Hom.; γοάομαι, mid., Trag.; θρηνέω, Hom., Trag., Plat., Isoc.; κωκύω (ῠ but ῡ Bi.), in fut. ῡσω always, Hom., Æsch., Soph., Ar., Bi.; ἀποκωκύω, Æsch.; ἐπῐκωκύω, Soph.; ἀνἄκωκύω, Soph.; μύρομαι, mid., no fut., though Mosch. has aor. 1, Hom., Hes., Ap. Rh., Mosch., Bi.; ὀλοφύρομαι, mid., no fut., though Hom. has aor. 1, Thuc. also has aor. 1 pass. in act. sens., c. dat., Hom., Soph., Eur., Thuc., Plat.; ὀϊζύω (ῠ Hom., ῡ Ap. Rh.); μῐνῡρίζω, only pres. and imperf., Hom.; οἰμώζω, fut. οἰμώξομαι, aor. 1 ᾤμωξα, no perf. act., but perf. pass. ᾤμωγμαι, aor. 1 pass. ᾠμώχθην, no other tenses, Omn. poet., Xen., Dem.; ὀδύρομαι, mid., only pres., imperf., and aor. 1, Omn.; δύρομαι, only pres. and imperf., Æsch., Eur.; ἀποδύρομαι, Trag., Hdt., Plat.; κἀτοδύρομαι, Plat.; διοδύρομαι, Dem.; [ἀνακλαίω, Hdt.;] στένω, only pres. and imperf., Trag., Theoc.; ἀναστένω, Trag.; κἄταστένω, c. acc., or c. gen., or c. prep., Soph., Eur.; ὑπερστένω, c. gen., Æsch.; στενάζω, no perf., Soph., Eur., Dem.; ἀναστενάζω, Trag., Hdt., Xen., Æschin.; στονάχέω, Soph.; φεύζω, no perf., Æsch.; αἰάζω, only pres., Æsch., Bi.; ἐξαιάζω, Eur.; ἐποιμώζω, Æsch.; ἐξοιμώζω, Soph.; κἄτἄθρηνέω, Eur.; βοάω, Soph., Eur.; ἀνἄβοάω, and by sync. ἀμβοάω, Æsch., Eur.; θρέομαι, only pres. and imperf., Æsch., Eur.; κἄτολοφύρομαι, Eur., Xen.; ἀπολοφύρομαι, Xen., Andoc.; προσολοφύρομαι, c. dat., Thuc.; κόπτομαι, mid. and pass., Æsch., Eur., Ar., Plat.; κἄτἄκόπτομαι, Eur.; ἀποκόπτομαι, Eur.; ἐπῐκόπτομαι, Eur.; κείρομαι, mid., Eur., Æschin.; ἀνευφημέω, Soph., Eur., Plat.; θρηνῳδέω, Eur.; ὤζω, only in pres., Æsch.; ἐπώζω, Æsch.; βαΰζω, no perf., Æsch.; ἰᾱχέω and ἰακχέω, no perf., Eur.; ὀτοτύζω, only pres. and imperf. act. and pass., Æsch., Ar.; κινύρομαι, only pres. and imperf., Ar., Ap. Rh., Call.; ἀποκείρομαι, Isæ.; ἰαλεμίζω, no perf., Call. *Vid.* To lament, and Syn. 290.

To bewail in concert, ἐπαιάζω, Bi., *with* συγκἄτοικτίζομαι, mid., fut. 1 συγκἄτοικτιοῦμαι, Soph.; συμπενθέω, Æsch., Eur., Dem.; σύνοδύρομαι, Plat.

To bewail around, ἀμφῐκῑνύρομαι, Ap. Rh.; *to b. near,* πἄραστενάχομαι, mid., Ap. Rh.

To bewail afterward, μεταστένω, Hom., Æsch., and in mid., Eur.

Shall I not bewail? οὐ σπἄράξομαι κόμαν; οὐκ ἐπῐθήσομαι ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χερὸς ὀλοόν; Eur.

Bewailing Adonis, κειράμενοι χαίτας ἐπ' Ἀδώνιδι, Bion.

Bewailing with piteous voice, τὴν φώνην οἰκτροχοοῦντες, Ar.

To be bewailed, στενακτός, ή, όν, Soph., Eur. *Vid.* Lamentable.

Bewailing, ἀμφῐδρῠφής, ές, Hom.

Bewailing bitterly, ὀξὔγοος, ον, Æschyl.

Fond of bewailing, inclined to bewail, θρηνητῐκός, ή, όν, Arist.

Bewailing one's own calamities, αὐτοστόνος, ον (γόος), Æsch.; αὐτοπήμων, ονος, Æsch. *Vid.* Lamenting.

One must bewail, στενακτέον, Eur.

[Bewailing, a, ὀλόφυρσις, ἡ, Thuc. *Vid.* Lamentation.]

Beware of, to, ὁράω (augm. tense ἑωρ.), esp. in imper., Trag., Thuc., Xen.; εἰσοράω, Soph.; φῠλάσσομαι, mid., c. acc., or c. prep., *e. g.,* πρὸς

and acc., Thuc., or ἀπό and gen., Xen., c. μή and infin., Hdt., c. μή and subj., Att., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., and in part. pres. act., Eur.; εὐλᾰβέομαι, mid., c. acc., c. μή and subj., c. μή and infin., c. infin., Trag., Ar., Xen., Plat.; διευλᾰβέομαι c. acc., or c. μή and infin., Plat., Dem.; τηρέομαι, mid., Ar., Plat., and in act., Plat.; σκοπέω, Plat., Xen.

One must beware, φῠλακτέον, Xen., Plat., Isoc.; εὐλᾰβητέον, Plat.; διευλᾰβητέον, Plat.

Bewilder, to, 'ἀτύζω, fut. -ξω, no perf., Theoc., Ap. Rh.

To be bewildered, 'ἀτύζομαι, c. aor. 1 pass., Hom., Pind., Soph.; ἀλλοφρονέω, only pres., Hom., Hdt.

Bewilderment, βροντή, ἡ, Hdt.

Bewitch, to, φαρμάσσω, no perf., Æsch., Ar., Plat.; μαγγᾰνεύω, Ar.; κᾰτεπᾴδω, Plat.; γοητεύω, Plat.; κᾰτᾰφαρμακεύω, Plat.; βασκαίνω, no perf. act., though there is aor. 1 pass. ἐβασκάνθην, Theoc. *Vid.* To enchant.

Beyond, 'ὑπέρ (and ὑπείρ, Hom.), c. gen., or c. acc., Hom., Æsch., Eur., Xen., etc.; πᾰρέκ or πᾰρέξ, c. gen., Hom.; πᾰρά (= more than), c. acc., Hom., Æsch., Thuc., Xen., Dem., etc.; πέρᾱν (esp. as beyond the sea), c. gen., sometimes as adv., Hom., Hes., Pind., Trag., Thuc., Xen., c. acc., Eur.; πέρᾱ, c. gen. (before or after the gen.), or as adv., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; [(also of time, as οὐκέτι πέρα, Xen., and c. gen., πέρα μεσούσης ἡμέρας, Xen.);] περαιτέρω, c. gen., or as adv., Trag., Xen., Plat., Isoc., Dem.; 'ἀνωτέρω, c. gen., Hdt.; ἐκτός, c. gen., Soph., Hdt.; ἔξω, c. gen., Xen.; ἐπέκεινα and τοὐπέκεινα, c. gen., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

Beyond, i. e., too great for, κρείσσων, c. gen. or c. ἤ and infin.

Beyond description, κρείσσων λόγου, Thuc.

[*Beyond what is fitting*, περαιτέρω τοῦ δέοντος, Plat.]

A height beyond what a man can leap, ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήμᾰτος, Æsch.

Evils beyond bearing, κρείσσον' ἢ φέρειν κᾰκά, Eur.

A grief beyond all other griefs, μόχθων ἄλλος ὑπερθεν, Eur.

How can a man acquire wealth beyond his father's riches? πῶς κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός; Eur.

From beyond, πέρᾱθεν, Eur., Hdt., Xen.; περᾶτηθεν, Ap. Rh.; περαίοθεν, Ap. Rh.

To be beyond, 'ἀπόκειμαι, fut. -κείσομαι, c. gen., as, *the stream of events is beyond our knowledge*, προμηθείας ἀπόκειντι ῥοαί, Pind.

Bias, ῥοπή, ἡ, Soph., Arist.; [πρόσκλισις, ἡ, Polyb., *to* or *toward*, c. dat.]

Bias, to, ῥέπω, no perf., Æsch. *Vid.* To incline.

Bible, the, τὸ βίβλιον.

Bicker, to, ἐριδαίνω, only pres., Hom. *Vid.* To quarrel.

Bid, to, φράζω, c. dat., or c. dat. and infin., Hom., Soph., Ar., Thuc., Xen.; κᾰταξιόω, Æsch.; φωνέω, c. acc. and inf., Soph.; προυννέπω, as, *to bid one hail*, π. χαίρειν, Soph.; [προσαγορεύω χαίρειν τινά, Ar., Plat;] ἐξῠπεῖπον, Eur. *Vid.* To order, To command.

To bid for (at an auction), ὠνέομαι, mid., imperf. ἐωνούμην, rare in other tenses, Hdt., Lys.

[*To bid, put in a bid* (for public taxes, etc.), ὠνέομαι, c. acc., Oratt.]

To bid against a person, ἀντωνέομαι, c. dat., Lys., Dem.

He went on raising his bidding, προέβαινε τοῖσι χρήμασι ὑπερβάλλων, Hdt.

Bidding, a, ἐφετμή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur.; of an oracle, χρῆσις, εως, ἡ, Pind. *Vid.* Command.

Bide, to, μένω, Omn. *Vid.* To remain.

Biennial, διετής, ές, Hdt.

Bier, φέρετρον, τό, Hom.; κλίνη, ἡ, Plat.

Big, μέγας, μεγάλη, μέγα, all cases except nom. and acc. masc. and neut. from μεγᾰλος (Æsch. has also voc. μεγάλε), compar. μείζων, superl. μέγιστος, Omn.; 'ἀναιδής, ές, Hom.; ἀμφῐλᾰφής, ές, Hom., Pind., Æsch., Hdt.; πλᾰτύς, no compar., Hom., Hes., Soph., Xen. *Vid.* Large.

Big, i. e., pregnant, ἐγκῠμων, ονος, Eur., Xen., Plat. *Vid.* Pregnant.

[*Big-bellied, big-headed, big-mouthed*, etc. *Vid.* Belly, Head, Mouth, etc.]

As big as, 'ἰσομεγέθης, ες, Xen.

Very big, 'ὑπέρογκος, ον, Xen., Dem.

To be big, i. e., pregnant, σπαργάω, Plat.

To talk big, στομφάζω, Ar.; [μέγα εἰπεῖν, Hom., etc.; μεγαλαυχέω, Æsch.; μεγαληγορέω, Xen.]

One who talks big, στόμφαξ, ᾰκος, Ar.; [μεγάλαυχος, ὁ, ἡ, Pind., Æsch., Plat.; μεγαλήγορος, ὁ, ἡ, Æsch., Xen.;] *a big word*, μέγα καὶ λᾱρῑνὸν ἔπος τι, Ar.

Bigamist, a, δῐγᾰμος, ὁ καὶ ἡ, Stesich.

Bigly, μεγᾰλως, Hom.; μεγᾰλωστί, Hom., Hdt.; μέγα, Omn.: in compar. μειζόνως, Eur., Hdt., Plat.

Bigness, μέγεθος, τό, Hom., Eur., Hdt., Plat.; πλᾰτῠτης, ητος, ἡ, Xen.

Bile, χόλος, ὁ, Hom.; χολή, ἡ, Archil., Omn. Att.

Producing bile, ἐπῐχολος, ον, Hdt.

[*Full of bile*, περίχολος, ον, Hipp.]

[*Black bile*, μελαγχολία, ἡ, Hipp.; *like black bile*, μελαγχολώδης, ες, Aretæ.; *inclined to black bile*, μελαγχολικός, ή, όν, Hipp.]

[Bilge-water, ἄντλος, ὁ, Æsch., Eur.; ἀντλία, ἡ, Ar.]

[*To bale out bilge-water*, ἀντλέω, Theog., Alcæ.; ἄντλον εἴργω ναός, Eur.]

Bilious, χολώδης, ες, Plat.; πικρόχολος, ον, Hipp.; ἐπῐχολος, ον, Hipp.; [*very bilious*, περίχολος, ον, Hipp.]

Rather bilious, 'ὑπόχολος, ον, Hipp.

To be bilious, μελαγχολάω, Ar., Plat.

Bill, a, λόγισμα, ᾰτος, τό, Antiph.

Billow, a, οἶδμα, ᾰτος, τό, Omn. poet.; κλύδων, ωνος, ὁ, Omn. poet.; σάλος, Soph., Eur.; in dat. pl. σάλεσι, Alcman; οἴδματος ὁλκοί, Ap. Rh. *Vid.* Wave, Surge.

Billow, to, κῠμαίνω, only pres. and imperf., Hom., Ap. Rh.; κῡμᾰτόομαι, pass., Thuc. *Vid.* To swell.

Billowy, οἰδμᾰτόεις, εσσα, εν, Æsch.

Bin, a, θήκη, ἡ, Eur., Hdt.

Bind, to, δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, c. acc. and dat., or c. acc. and prep., Omn.; δίδημι, Hom., Xen.; κᾰτᾰδέω, Hom., Eur., Hdt., Plat.; συνδέω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat., Xen.; ἐνδέω, Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Plat., Theoc.; ἐκδέω, c. gen. or c. dat. of the thing to which, Hom., Eur.; συνδέω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat., Xen.; 'ἀνᾰδέω, Pind., Hdt., Thuc.; ἐπῐδέω, Ar., Hdt., Xen.; διᾰδέω, Hdt., Plat.; 'ἀποδέω, Plat.; ἐγκᾰτᾰδέω, Plat.;—πεδάω (prop. with fetters), Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Plat., Ap. Rh.;—δεσμεύω, Hes., h., Eur.,—Xen.;—ἐνζεύγνῡμι, Soph., Ap. Rh.;—ὀχμάζω, Æsch.;—ἁρμόζω, Eur.;—'ἀνάπτω, Eur., Xen.; σῠνάπτω, Eur., Plat.;—σφίγγω, Æsch., Emped.;—συμποδίζω, Ar., Plat.; σῠνερείδω, Eur., Theoc.;—πρίω, in aor. 1 pass., Soph.;—κλείω, Eur.;—σῠνειλέω, Hdt. *Vid.* Syn. 162.

To bind (by oaths, etc.), λαμβάνω, fut. λήψομαι, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα, perf. pass. εἴλημμαι, and in Trag. and Hdt. λέλημμαι, Hdt.; κᾰτᾰλαμβάνω, Hdt., Thuc.; ἐγκᾰτᾰλαμβάνω, Thuc.; κᾰτέχω, fut. κᾰθέξω and κᾰτασχήσω, aor. 2 κατέσχον, Hdt.; [ὁρκόω, c. acc., Thuc.; πιστόω (τινά) ὅρκοις, Thuc.]

To bind to, συγκᾰτᾰζεύγνῡμι, Soph.; προσεπῐδέω, sine cas., Hipp.; σῠνεπῐδέω, Hipp.

[*To bind up* (as a wound), δέω (ὠτειλήν), Hom.; ἐπιδέω, Xen.; (as the hair), ἀναδέω (τὴν κόμην), mid., *to bind one's hair*, Pind.; *to bind up one's hair into a knot*, κρώβυλον ἀναδέομαι τῶν τριχῶν, Thuc. *Vid.* To bandage.]

To bind round, περῐδέω, c. acc. and dat., and -ομαι, mid., *round one's self*, Ar., Hdt., Xen., Plat.; περισφίγγω, Hipp.

To be bound, χηλόομαι, Soph.

To be bound up (as hair), σφηκόομαι, Hom.

Binding the hands of captives with chains, τὰς αἰχμᾰλωτῐδας χέρας δεσμοῖς 'ἀπευθύνων, Soph.

Binding, a, δέσις, εως, ἡ, Plat., esp. by magic knots, κατάδεσις, ἡ, Plat.; κατάδεσμος, ὁ, Plat.

Binding, δέσμιος, α, ον, and ος, ον (esp. as with a spell), c. gen., Æsch.

Binding the hair, 'ἀνᾰδετος, ον (of a fillet), Eur.

Fit for binding, δεσμευτῐκός, ή, όν, Plat.

[Biographer, ὁ τόν τινος βίον ἀναγράψας, Luc.]

[Biography, ἡ τῶν βίων συγγραφή, Plut.; ἡ περὶ τοὺς βίους ἀναγραφή, Plut.; βιογραφία, ἡ (is not used before), Damasc. (5th cent.).]

Biped, δῐπους, ὁ καὶ ἡ, neut. ουν, gen. -ποδος, Æsch., Hdt.; δῐβᾱμος, ον, Eur.

A being a biped, δῐποδία, ἡ, Arist.

Birch (the tree), σημύδα, ἡ, Theoph.

Bird, a, οἰωνός, [(prop. bird of prey or of omen; Xen. adds αἴσιος),] Omn. poet., Xen.; ὄρνις, ὁ καὶ ἡ (ῐ Hom., ῐ Trag., ῑ Ar., Ellendt considers -ῐς common every where, saying, as Homer used it so, it is no wonder the tragedians did), gen. -ῑθος, acc. -ῑθα and -ιν, pl. ὄρνῑθες and ὄρνεις or ὄρνῑς, Omn.; ὄρνεον, τό, Hom., Ar., Thuc., Plat., Xen.; πετεηνόν, τό, only in pl., Hom.; πετηνόν, τό, in pl., Hdt.; πετεινόν, in pl., Eur., Xen.; πτηνόν, in pl., Æsch., Soph.; στροῦθος, ὁ, Æsch., Ar. *Vid.* Syn. 345.

A little bird, ὀρνίθιον, τό, Ar., Hdt.;

ὀρνῑθάριον, τό, Anaxand., Nicostr.; ὀρνᾱπέτιον, τό, Ar.

A young bird, νεοσσός, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Ar., Hdt., Xen., Ap. Rh.; νοσσός, ὁ, Æsch.; ὀρτᾰλῐχος, ὁ, Æsch., Ar., Theoc.; νεόσσιον, τό, Ar., Arist.

Of or *belonging to birds, birds'*, ὀρνίθειος, α, ον, and ος, ον, Ar., Xen.

Like a bird, ὀρνιθώδης, ες, Arist.

The bird market, τὰ ὄρνεα, Ar.; οἱ ὄρνεις, Dem.

Born of a bird, ὀρνῑθόγονος, ον, Eur.

To catch birds, ὀρνῑθεύω, Xen.; ὀρνῑθοθηράω, Teleclid.

A bird-catcher, ὀρνῑθολόχος, ὁ, Pind.; ὀρνῑθευτής, οῦ, ὁ, Ar., Plat.; ὀρνῑθοθήρας, ου, ὁ, Ar.; ἰξευτής, οῦ, ὁ, Bi.

The art of catching birds, ἡ ὀρνῑθευτῐκή, Plat.

Bringing birds (any wind), ὀρνῑθίας, ου, Ar., Arist.

A dealer in birds, ὀρνῑθοκάπηλος, ὁ, Critias.

[*A keeping* or *rearing of birds*, ὀρνιθοτροφία, ἡ, Plut.]

[*Keeping* or *rearing birds*, ὀρνιθοτρόφος, ον, Diod.]

Eating birds, ὀρνῑθοφάγος, ον, Arist.

Killing birds, οἰωνοκτόνος, ον, Æsch.

Fondness for birds, φῐλορνῑθία, ἡ, Ar.

Haunted by birds, φῐλόρνις, ῑθος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Producing many birds, πολυόρνῑθος, ον, Eur.

Without birds, ἄορνος, ον, Soph.

King of birds, ὀρνίθαρχος, ὁ, Ar.

To be mad after birds, ὀρνῑθομᾰνέω, Ar.

Of (proceeding from) *the voice of birds*, οἰωνόθροος, ον, Æsch.

Divination by watching birds, οἰώνισμα, ᾰτος, τό, Eur. *Vid.* AUGURY.

A diviner by watching birds, οἰωνόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Eur. *Vid.* AUGUR.

[*Birds of a feather flock together*, ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον, Hom.; ὡς ὅμοιον ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει, Plat.; τὸν ὅμοιόν (φασιν) ὡς ὅμοιον, καὶ κολοιὸν ποτὶ κολοιόν, ap. Arist.; ὁ ὅμοιος τῷ ὁμοίῳ, Plat.; ὡς ἧλιξ ἥλικα τέρπει, Arist.]

BIRD-LIME, ἰξός, ὁ, Eur.

A bird-limed twig to catch birds, ῥάβδος, ἡ, Ar.

BIRTH, γενετή, ἡ, Hom.; γενεά, ἡ, Omn.; γέννησις, εως, ἡ, Eur.; γονή, ἡ, Soph.; σπορά, ἡ, Æsch., Soph.; γένεσις, εως, ἡ, Hdt., Plat., Xen., *i. e.*, descent, γένεθλον, τό, Æsch.; σπέρμα, ᾰτος, τό, Æsch. *Vid.* SYN. 146.

The younger by birth, ὢν φύσει νεώτερος, Soph.

I see your sister, by birth of the same father, ὁρῶ τὴν σὴν ὅμαιμον ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ φύσιν, Soph.

Noble by birth, γονῇ γενναῖος, Soph.

Related by birth, γονῇ ξύναιμος, Soph.

Birth in due season, τελεογονία, ἡ, Arist.

[*A quick* or *easy birth*, ὠκυτόκον, τό, Hdt.]

[*Causing easy* or *quick birth*, ὠκυτόκος, ον, poet.; *a medicine for causing quick birth*, ὠκυτόκιον, τό, Ar.]

[*Near the birth*, ἀγχίτοκος, ον, Pind.]

[*To give birth to*, τίκτω, Omn.; ἀνατέλλω, Pind. *Vid.* TO BEAR.]

Belonging to birth, γενέθλιος, ον, Pind., Trag., Plat., Xen.

Giving birth to, c. gen., as, *the father who gives birth to beams* (*i. e.*, the sun), ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατήρ, Pind.

Presiding over birth, γενετυλλίς, ἴδος, ἡ, Ar.

A birth-day, τὰ γενέθλια, Xen.; [*birth-day present*, γενεθλία δόσις, Æschin.]

A birth-day feast, birth-day offerings, τὰ γενέθλια, Eur., Plat.

A birth-place, γενέθλη, ἡ, Hom.; γενεά, ἡ, Hom.

From one's birth, φῠτάλμιος, ον, Soph.

BISECT, TO, δῐχοτομέω, Plat., Arist.; [μεσοτομέω, Plat.]

BISECTED, δῐχότομος, ον, Arist.

BISECTION, δῐχοτομία, ἡ, Arist.

BISHOP, A, ἐπίσκοπος, ὁ, N. T.

BISHOPRIC, A, ἐπισκοπή, ἡ, N. T.

To be a bishop, ἐπισκοπέω.

BIT, A, *i. e.*, small piece of any thing, ψωμός, ὁ, Hom., Xen.; ψᾰκάς, -ᾰδος, ἡ, Ar.; ψώθιον, τό, Pherecr.; ψώμισμα, ᾰτος, τό, Arist.

The least bit, ἄχνην, adv., Ar.; τᾰγῠρί, adv., Eupol.; γρῦ, usu. c. neg., Ar., Antiph., Dem.

The bit of a bridle, χᾰλῑνός, ὁ, pl. οἱ χαλῑνοί (and in Ap. Rh. τὰ χαλῑνά), Hom., Eur., Plat., Xen., Ap. Rh., etc., etc.; στόμιον, τό, Trag., Hom., Xen.; ψάλιον, τό, Eur., Ar., Xen.

[*To champ the bit*, χαλινὸν ἐνδάκνω, Plat.]

Champing the bit, χᾰλῑνοφάγος, ον, Call.

The trade of making bits, ἡ χαλῑνοποιϊκή, Arist.

[BIT, TO (a horse), χαλινόω (ἵππον), Xen.]

BITCH, κύων, ἡ, gen. κῠνός, Omn.; *a bitch puppy*, κῠνίσκη, ἡ, Ar. *Vid.* DOG.

BITE, TO, δᾰ́κνω, fut. δήξομαι, aor. 2 ἔδᾰκον, perf. δέδηχα, etc.; ἐνδάκνω, Eur., Plat.; ἀποδάκνω, Xen.; ἀντῐδάκνω, Hdt.; συνδάκνω, Xen.; βρύκω, h., Eur., and as pain does, Soph.; ὀδακτάζω, no perf., Ap. Rh., Call.; ἐνῐχρίμπτω ὀδοῦσιν (for ἐγχρίμπτω), Ap. Rh.

To bite off, ἀπεσθίω, only pres. and imperf., Dem.

May they bite the dust, ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν, Hom.

Biting the dust, γαῖαν ὀδὰξ ἑλόντες, Eur.; [ὀδὰξ ἑλόντες οὖδας, Hom.]

Biting their lips, ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες, Hom.

Bite your lips, ὀδόντι πρῖε τὸ στόμα, Soph.

I bite my lips (to avoid laughing), δάκνω ἐμαυτόν, Ar.

To feel pain from a bite, ὀδαξέω, c. perf. pass. ὤδαγμαι, Soph., Xen.

BITE, A, δῆγμα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph., Xen.; χάραγμα, ᾰτος, τό, Soph.; δῆξις, εως, ἡ, Arist.

The biting severity of a disease or *the biting fury of fire*, γνάθος, ἡ, Æsch.

Biting pain, δηγμός, ὁ, Hipp.

BITING, adv., ὀδάξ, Hom., Eur., Ar., Ap. Rh.; (*so angry as*) *to bite*, αὐτοδάξ, Ar.

BITING, βρωτήρ, ῆρος, agreeing with a feminine noun (sc. αἰχμή), Æsch.; δηκτήριος, ον, c. gen., Eur.; δηκτῐκός, ή, όν, Arist.

Biting secretly, λαίθαργος, ον, Soph., Ar.

Not bitten, ἄδηκτος, ον, Hes.

BITTER, ἀδευκής, ές, Hom.; πῐκρός, ά, όν (lit. and met.), Omn.; δρῑμύς, usu. metaph. (of battles, anger, weapons, etc.), Hom., Hes., Æsch., Eur., Xen., Plat.

Bitter, metaph., *i. e.*, grievous, etc. (as fate, war, etc.), πευκεδᾰνός, όν, Hom.; λευγᾰλέος, ά, όν, Hom., Hes., Theog., Ap. Rh.; δῠσηλεγής, ές, Hes.; ὑπέρπικρος, ον, Æsch.; πευκήεις, εσσα, εν, Æsch.; οὐκ εὐπέμπελος, ον, Æsch.; [ἁλμυρός, ά, όν, Alex., Plat.]

Bitter (of anger, threats, etc.), βᾰρῠλογος, ον, Pind.; πῐκρόγλωσσος, ον, Æsch.; βᾰρῠκοτος, ον, Æsch.; βᾰρῠθῡμος, ον, Eur., Call.; βᾰρῠάλγητος, ον, Soph.; βᾰρῠμήνιος, ον, Theoc.

Rather bitter, ὑπόπικρος, ον, Theoph.

Sweetly bitter, γλῠκῠπικρος, ον, Sapph.

Loving what is bitter, φῐλόπικρος, ον, Arist.

BITTER, TO BE (cherish bitter feelings), πῐκραίνομαι, pass., usu. metaph., esp. with anger, Plat., Theoc.

To be bitter against, ἐμπῐκραίνομαι, c. dat., Hdt.; [πικρῶς ἔχω, c. dat., or πρός c. acc., Dem.]

[*To taste bitter*, πικρίζω, Strab.]

BITTERLY, πολῠπικρα, Hom.; πικρῶς, Soph., Eur., Dem.

[*To weep bitterly*, ἁλμυρὰ κλαίω, Theoc.]

[BITTERN, THE, ἐρωδιὸς ἀστρίας, ὁ, Arist.; (Lat. *ardea stellaris*); ὄκνος, ὁ, Arist.]

BITTERNESS, πικρότης, ητος, ἡ, Plat.

Bitterness of temper, πικρία, ἡ, Dem.

The bitterness of suffering, ὁ χόλος μόχθων, Æsch.

BITUMEN, ἄσφαλτος, ἡ, Hdt., Xen.

To be like bitumen (in smell), ἀσφαλτίζω, Diosc.

BITUMINOUS, ἀσφαλτώδης, ες, Arist.

BIVALVE, δίθῠρος, ον, Arist.

BIVOUAC, TO, αὐλίζομαι, mid., Hdt., Thuc., Xen.; αἰθριοκοιτέω, Theoc.; [νυκτερεύω, Xen.; ν. ἐν ὅπλοις, Xen.]

BLAB, TO, ἐκλᾰλέω, Dem.

[BLABBING, A, ἐκφορά, ἡ, Ar., (λόγου, ἀπορρήτων).]

BLACK (most genl. term), μέλᾱς, αινα, αν, gen. μέλᾰνος, etc., compar. μελάντερος, etc., Omn.;—the foll. are mostly poet.; κελαινός, ή, όν, Hom., Pind., Trag.; κελαινεφής, ές, Hom., Pind.; κελαινώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; fem. κελαινῶπις, ῐδος, Pind.; κελαινώπης, Soph.; κελαινοφαής, ές, Ar.; in pl. κελαινόρῑνες, οἱ, αἱ, Soph.; κελαινόβρωτος, ον, black and gnawed (of the liver of Prometheus), Æsch.; κελαινοχρώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, Anth.; παμμέλας (all or entirely black), Hom.;—μελᾰνόχροος, ον, pl. μελανόχροες, Hom.; μελάγχρος, ον, pl. μελάγχροες, Alcæ., Hdt.; μελαγχροιής (of complexion), Hom.; μελαγχρής, Cratin., Antiph.; μελαγχρώς, ῶτος, Eur.;—μελάνδετος, ον, Hom., Æsch., Eur.; μελᾰνυδρος, ον (of a fountain), Hom.; μελάγχῐμος, ον, Æsch., Eur., Ap. Rh.; μελαμβᾰθής, ές, Æsch., Eur.; μελαμπᾰγής, ές, Æsch.; μελᾰνόζυξ, ῠγος, Æsch.; μελᾰνιππος, ον (with black steeds, of night), Æsch.; μελᾰνόπτερος, ον (of night), Ar., and μελᾰνοπτέρυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό (with black wings), Eur.; μελᾰνόστρεφος, ον, Æsch., Eur.; μελαμφαής, ές, Eur.;

μελᾰναυγής, ές, Eur.; μελαντειχής, ές (of the house of Proserpina), Pind.; μελᾰνοειδής, ές (black-looking), Arist.

[*Black as night*, νυκτοειδής, ές, Hipp.]

With black stripes, μελᾰνόγραμμος, ον, Arist.

With black spots, μελᾰνόστικτος, ον, Arist.

Clad in black, μελαγκευθής, ές, Bacchyl.; μελᾰνείμων, ονος, Æsch.; μελαγχίτων, ωνος, Æsch.; μελάμπεπλος, ον, Eur.; μελᾰνονεκυείμων, Ar.

[*To wear black*, μελανοφορέω, Plut.]

With black sails, μελάγκροκος, ον, Æsch.

With black hair, μελαγχαίτης, ου, ὁ, Hes., Soph., Eur.; μελᾰνόθριξ, ὁ, ἡ, -τρῐχος, Hipp.; μελάνθριξ, Arist.

[*With black feet, black-footed*, μελάμπους, ουν, Apollod.]

[*With black skin*, μελανοδέρματος, ον, Arist.; poet. μελανόχροος, ον, h., Hom. *Vid. sub* Black.]

With black horns, μελάγκερως, ων, Æsch.

Full of black stones (of a river), μελαμψήφῖς, ῖδος, Call.

Black-eyed, μελᾰνόμματος, ον, Plato; μελᾰνόφθαλμος, ον, Arist.

Black-hearted, κελαινόφρων, ονος, Æsch.; μελᾰνοκάρδιος, ον, Ar.

Black spots, μελάγχειμα, τά, Xen.

To grow black or *be black*, μελαίνομαι, pass., Hom., Hes., Soph.; μελαίνω, Plat.; μελᾰνω, Hom.; μελᾰνέω, Ap. Rh.; κελαινόομαι, pass., Æsch.; [(of grapes ripening), περκάζω, Theoph.]

To be black at the top, ἀκροκελαινιάω, Hom.

A becoming black, μέλανσις, εως, ἡ, Arist.

Blackamoor, a, μελάμβροτος, ὁ, ἡ, Eur.

Of or *belonging to blackamoors*, μελάμβροτος, ον, Eur.

[Black-ball, to (reject by ballot), ἀποψηφίζομαι, mid., c. acc., Dem.; *to be black-balled*, ἀποψηφίζομαι, in aor. pass. -φισθῆναι, Dem.]

Blackbird, a, κόσσῠφος, ὁ, Ar., Arist.; κόψῐχος, ὁ, Ar.

Blackcap, a (a bird), μελαγκόρῠφος, ὁ, Ar.

Blacken, to (shoes), περῐκωνέω, Ar.

Blackened (with smoke, soot, of things burned), αἰθᾰλόεις, εσσα, εν, Hom.; αἰθᾰλώδης, ες, Arist.

[*Black and blue* (from blows, etc.), πελιός, ά, όν, Dem.; πελιδνός or -τνός, ή, όν, Thuc.]

[*To be black and blue*, πελιαίνομαι, Hipp. *Vid.* Livid.]

To beat black and blue, to give a black eye, ὑπωπιάζω, Ar.

[Blackish, ὑπομέλας, αινα, αν, only late; *to be blackish*, μελανίζω, Hices.; ὑπομελαίνω, Paus.]

Blackness, μέλασμα, ᾰτος, τό, Hipp.; μελᾰνία, ἡ, Arist.; [(lividness), μελασμός, ὁ, Hipp.]

Black-pudding, a, γαστὴρ ἐμπλείη κνίσσης τε καὶ αἵματος, Hom. *Vid.* Sausage.

Black Sea, the, Εὔξεινος, ὁ, Eur., Xen., etc.

Blacksmith, a, expressed by χαλκεύς, ὁ, Hom., Hdt., Plat., Xen.; χαλκοτῠπος, ὁ, Xen., Dem.; σῐδηροτέκτων, ονος, ὁ, Æsch.; σῐδηρεύς, ὁ, Xen.; σιδηρουργός, ὁ, Theoph.

To be a blacksmith, χαλκεύω, Ar., Thuc., Plat.

Belonging to a blacksmith (skillful as), χαλκευτικός, ή, όν, Xen.

The trade of a blacksmith, χαλκεία, ἡ, Plat.; σῐδηρεία, ἡ, Xen.; ἡ χαλκευτική, Xen.; ἡ χαλκοτῠπική, Plat.; ἡ χαλκουργῐκή, Arist.

A blacksmith's shop, χαλκεών, ῶνος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; χαλκεῖον, τό, Hdt., Plat.; σῐδηρεῖον, τό, Arist.

[Black-tail, a (a fish), μελάνουρος, ὁ, Epich.]

Bladder, κύστις, εως, ἡ, Hom.; [*a little bladder*, κύστιγξ, ἡ, Hipp.]

Blade, a (of a sword), σπᾰθη, ἡ, Eur.

A blade of an oar, ταρσός, ὁ, Hdt.

[*The shoulder-blade*, ὠμοπλάτη, ἡ, Xen., Theoc., Med.]

Blain, a, πέμφιξ, ῑγος, ἡ, Hipp.

Blame, μῶμος, ὁ, Hom., Pind., Soph., and late prose; ψόγος, ὁ, Simon., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Plat.; αἰτία, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Dem.; μομφή, ἡ, Pind., Soph., Eur., Ar., Plat.; μέμψις, εως, ἡ, Eur., Ar., Æsch., Xen.; κᾰτᾰμεμψις, ἡ, Thuc.

[*To incur the blame* of any thing, μέμψιν or αἰτίαν ἔχω, c. gen., Eur., Xen.]

One who shares the blame, μεταίτιος, α, ον, and ος, ον, c. gen. rei or c. infin., Soph., Hdt., Xen.

Blame, to, ὄνομαι (also οὔνομαι), fut. ὀνόσομαι and ὀνόσσ., aor. 1 ὠνοσάμην, Hom., Hdt., Ap. Rh.; κᾰτόνομαι, c. aor. 1 pass. κατωνόσθην, in act. sens., c. acc., Hdt.; μωμεύω, Hom., Hes.; μωμάομαι, Hom., Theogn., Æsch., Eur., Ap. Rh.; αἰτιάομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass. in pass. sens., Hom., Hes., Ar., Thuc., Xen., Antipho; ἐπαιτιάομαι, c. acc. pers. gen. rei, or c. dupl. acc., or c. acc. and infin., Hdt., Æsch., Soph., Ar., Thuc., Plat., Dem.; κᾰταιτιάομαι, Hdt., Thuc., Dem.; ὀνοτάζω and mid. -ομαι, Hes., h., Æsch.; μέμφομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., c. acc. pers., or c. dupl. acc., or c. acc. pers. and prep., or c. acc. pers. and gen. rei, or c. acc. rei, gen. pers., or c. dat. pers., Omn. post Hom.; but ἐπῐμέμφομαι, c. dat. pers. acc. rei (either often understood), or c. acc. pers. gen. rei, Hom., Soph., Hdt.; κᾰτᾰμέμφομαι, c. acc. pers. dat. rei, Pind., Thuc., Xen., Plat., Dem.; διᾰμέμφομαι, Thuc., Isoc.; ἀντῐμέμφομαι (in reply), Hdt.; ψέγω, no perf. and no pass. voice, [c. acc. and περί τινος or τι, διά τι, or ἐπί τινι, *for* a thing; also foll. by ὅτι or εἰ . . . .,] Theogn., Omn. Att.; διαψέγω, Plat.; ἐπῐτῑμάω, c. dat. pers., c. acc. rei, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; κᾰτᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, aor. 2 -έγνων (as from -γνωμι), perf. -έγνωκα, c. gen. pers. acc. rei, or c. acc. rei and prep., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; κᾰκίζω, Thuc.; μεμψῐμοιρέω, c. dat. pers. acc. rei, Dem.; λαμβᾰνομαι, mid., fut. λήψομαι, aor. 2 ἐλᾰβόμην, c. gen., Plat.; ἀντῐλαμβάνομαι, c. gen., Plat.; ἐπῐσπείρω μομφάν, c. dat., Pind.; ἐν αἰτίᾳ βάλλω (perf. βέβληκα), c. acc., Soph.; δι' αἰτίας ἔχω (aor. 2 ἔσχον), Thuc.; ἐν αἰτίᾳ ἔχω, Hdt.; ἔχω μέμψιν, c. dat. pers., or c. εἰς, Æsch., Soph.; μεμπτός εἰμι, c. dat., Soph.

It gives no pretense for blaming, οὐκ ἔχει κᾰτᾰμεμψιν, c. dat., Thuc.

To whom he will transfer the blame, οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει, Lys.

To be the first to blame, προεπῐπλήσσω, Arist.

To be fond of blaming, φῐλοτωθάζω, Hipp.

Fond of blaming, inclined to blame, φῐλαίτιος, ον, sine cas., or c. gen., or c. κατά, Æsch., Isoc., Plat., Xen.; ψογερός, ά, όν, Pind.; ψόγιος, α, ον, Pind.; φῐλόψογος, ον, Eur., Plat., φιλοτώθαστος, ον, Hipp.

Blaming spitefully, κᾰκόψογος, ον, Theogn.; ψεκτικός, ή, όν, Arist.

Blamable, αἴτιος, α, ον, sometimes in Att. ος, ον, c. gen. rei. or c. ὅτι and indic., Hom., Hes., Eur., Thuc., Plat., etc.; ἐπαίτιος, ον, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Lys.; μεμπτός, ή, όν, usu. c. neg., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Xen.; κᾰτᾰμεμπτος, ον, Soph.; ἐπῐμώμητος, ον, Hes., Theoc.; μωμητός, ή, όν, Æsch.; ἐπῐμομφος, ον, Æsch.; ψεκτός, ή, όν, Plat., Arist.; ἐπίψογος, ον, Xen.; φῐλαίτιος, ον, Demosth.

Wholly blamable, πᾰναίτιος, ον, Æsch.

To be blamable, ἐν αἰτίᾳ εἶναι, c. gen. causæ, Xen.

Blamably, κᾰτᾰμεμπτα, Soph.

Blameless, ἀναίτιος, α, ον, and ος, ον, c. gen. rei or c. infin. (c. dat. of the judges before whom one is blameless, Hes., Eur.), Hom., Hes., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ἀμώμητος, ον, Hom., Hes., Archil.; ἄμωμος, ον, Æsch., Hdt.; ἄμομφος, ον, Æsch.; ἀζήμιος, ον, Soph.; ἀνεπῐληπτος, ον, Eur.; ἄψεκτος, ον, Theogn.; ἀψεγής, ές, Soph.; ἀμεμφής, ές, Pind., Æsch.; ἄμεμπτος, ον, Æsch., Eur., Xen., Plat., Dem.; ἀνᾰμάρτητος, ον, Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἀνέγκλητος, ον, Xen., Isoc., Dem.; ἀνεπῐτῑμητος, ον, c. gen. caus.; Isoc., Dem.; ἀνεξέλεγκτος, ον, Xen., Dem.

Wholly blameless, πᾰνάμωμος, ον, Simon.

Blamelessly, ἀμέμπτως, Soph., Plat., Xen.; ἀνᾰμαρτήτως, Xen., Isoc., Dem.; ἀμωμήτως, Hdt.; ἀψεγέως, Ap. Rh.; ἀνεγκλητεί, Isoc.; ἀνεγκλήτως, Dem.

Blamelessness, ἀμεμφία, ἡ, Æsch.

Blamer, a, ψεκτής, ὁ, Plat.; ἐπῐτῑμητής, ὁ, Æsch.

One fond of blaming, φῐλεπῐτῑμητής, ὁ, Isoc.

One ought to blame, αἰτιατέον, Plat.

Blanch, to, λευκαίνω, Hom., Eur., Theoc., etc. *Vid.* To whiten.

Bland, ἀγᾰνός, ή, όν, Hom., Pind., Trag. *Vid.* Gentle.

Blandishment, πάρφασις, εως, ἡ, Hom.; θερᾰπεία, ἡ, Thuc., Xen.

Blank, *a blank day* (in hunting), ἄθηρος ἡμέρα, Æsch.

A blank tablet, λεύκωμα, ᾰτος, τό, Lys., Dem.

Blanket, a, χλαῖνα, ἡ, Hom., Soph., Theoc.; χλᾰνίς, ῐδος, ἡ, Mel.; σίσῠρα, ἡ, Ar.

Blanketed (or wrapped up in a blanket), ἐγκεκορδῠλημένος, c. dat., Ar.

Blaspheme, to, λοιδορέω, Pind., Hdt.; βλασφημέω, c. εἰς and acc., or c. κατά and gen., Plat.

Blasphemous, βλάσφημος, ον (though hardly in our sense), Dem.

Blasphemy, βλασφημία, ἡ, c. ἐπί or κατά, Eur., Plat., Dem.

Blast, ἀϋτμή, ἡ, Hom.; ἀϋτμήν, ένος, ὁ, Hom.; πνοή (and πνοιά, Ep.), ἡ, Hom., Æsch., Eur., Thuc.; ἀήτης, ὁ, Hom., Theoc.; ἀήτη, ἡ, Hes.; ἆημα, τό, Æsch., Soph.; ἄησις, εως, ἡ, Eur.; of fire, πέμφιξ, ῑγος, ἡ, Soph.

BLAZE, A, σέλας, αος, τό, Omn. poet., Plat.; αὐγή, ἡ, Omn. poet., Plat.; [φλόξ, -γός, ἡ, Omn. poet., Xen., Plat.]

BLAZE, TO, δαίομαι, pass., aor. 2 mid. ἐδαόμην, 2d perf. δέδηα, ἐδεδήειν (perf. pass. δέδαυμαι, Simon.), Hom., Simon., Soph.; φλεγέθω, no fut., Hom., Hes., Soph., Eur.; αἴθω, no fut., Pind., Soph., Eur., and in pass. αἴθομαι, Hom., Eur., Hdt.; φλέγω, no perf., Pind., Æsch., Soph.; φλογίζομαι, pass., Soph.

To blaze up, ἀνίσχω, in pres., Æsch.; ἀνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, Æsch.; ἐκφλογόομαι, pass., Arist.

[*A blazing up* (of fire), ἀνάζεσις, ἡ, Arist.]

BLAZING, φλόγεος, α, ον, Eur., Ar.; φλογερός, ά, όν, Eur., Ap. Rh.; φλογωπός, όν, Æsch.; φλογώψ, ῶπος, Æsch.; φλογόεις, εσσα, εν, Anth.; πῠρίφλεκτος, ον, Æsch., Eur.; πῠρίφλογος, ον, Emped.; πῠριφλέγων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Eur.; πυριφλεγής, ές, Xen.

BLAZON, TO, κλείω, no fut., Hom., Hes., Ar. *Vid.* TO CELEBRATE.

BLEACH, TO, λευκαίνω, Hom., Eur., Theoc. *Vid.* TO WHITEN.

BLEAK, [ψυχρός, ά, όν, Omn.;] ὑπήνεμος, ον, Soph., Ar., Xen.; δυσήνεμος, ον, Soph.; ἀνεμώδης, ες, Soph.; προσήνεμος, ον, Xen. *Vid.* COLD.

BLEAR (blear-eyed), γλᾰμων, ονος, Ar.; γλᾰμῠρός, ά, όν, Hipp.

To be blear-eyed, λημάω, Ar., Hipp.

BLEAR-EYES, λῆμαι, αἱ, Hipp.

BLEAT, TO, μηκάομαι, mid., aor. 2 act. part. μᾰκών, perf. μέμηκα, c. part. μεμηκώς, and in fem. μεμᾰκυῖα, imperf. ἐμέμηκον, Hom.; βληχάομαι, mid., Ar., Theoc.; κᾰτᾰβληχάομαι, Theoc.

BLEAT, A, βληχή, ἡ, Hom.

BLEATING, μηκάς, ἄδος, only fem., Hom., Eur.

Bleating much, πολῠμηκάς, Orac. ap. Hdt.

Not bleating, ἀβληχής, ές, Antip. Sid.

BLEED, TO (let blood), σχάζω (φλέβα), Hipp.; [ἀποσχάζω, Hipp.; κατασχάζω or κατασχάω, Hipp.;] φλεβοτομέω, Hipp.

[*To bleed* (intr.), αἱμοῤῥοέω, Hipp.; *to bleed violently*, αἱμοῤῥαγέω, Hipp.; αἷμα στάζω, Trag.; (*to drip with blood*), στάζω αἵματι, Æsch.; *the wound bleeds*, ῥεῖ αἷμα ἐξ ὠτειλῆς, Hom.]

[*To bleed at the nose*, μυκτηρίζω, Hipp.]

BLEEDING, act. σχᾰσις, εως, ἡ, Theoph.; φλεβοτομία, ἡ, Hipp.

[*Bleeding* (adj.), αἱμόῤῥοος, ον, cont. ους, ουν, Hipp.; *bleeding violently*, αἱμοῤῥαγής, ές, Hipp., Soph.]

BLEMISH, A, κηλίς, ῖδος, ἡ, Soph., Eur., Xen.

BLEMISH, TO, χραίνω, aor. 1 ἔχρᾱνα, Æsch., Eur.; κηλῖδόω, Eur.

BLENCH, TO, ὠχριάω, Ar.

BLEND, TO, μίγνῡμι, Omn.; κεράνν̄υμι, perf. always sync. κέκρᾱκα and κέκρᾱμαι, Omn. *Vid.* TO MIX.

One must blend, συγκρᾱτέον, Plat.

[*Blended*, μικτός, ή, όν, Plat.]

BLESS, TO, μᾰκᾰρίζω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; εὐλογέω, Æsch., Soph., Eur.; εὐφημέω, Æsch., Soph., Plat., Xen.

BLESSED, μάκαρ, ὁ, ἡ, τό, gen. μᾰκᾰρος, Omn.; [(with worldly goods, prosperity), ὄλβιος, α, ον, Omn. poet., Hdt.] *Vid.* HAPPY.

[*The islands of the blest*, μακάρων νῆσοι, Hes., etc.]

BLESSEDNESS, εὐδαιμονία, ἡ, Omnes post Hom. *Vid.* HAPPINESS.

BLESSING, εὐφημία, ἡ, Pind., Eur., Thuc., though this word, as well as the verb, and also εὐλογέω, have more of the sense of "praise" than exactly what we mean by "blessing."

[*A blessing* (act.), μακαρισμός, ὁ, Plat.]

BLIGHT, λειχήν, ῆνος, ὁ, Æsch.; ἐρῠσίβη, ἡ, Plat.

BLIGHTED, ἐρῠσῖβώδης, ες, Arist.; λειχηνώδης, ες, Hipp.

To be blighted, ἐρῠσῖβάω, Theoph.; ἐρῠσῖβόομαι, pass., Theoph.; σφᾰκελίζω, Theoph.; λειχηνιάω, Arist.

BLIND, ἀλαός, ά, όν, Hom., Æsch., Soph., Eur.; τυφλός, ή, όν, Omn.; πηρός, ά, όν, Hom.; δῠσόμμᾰτος, ον, Æsch.; ἀνόμμᾰτος, ον, Soph.; ἀμαυρός, ά, όν, Soph.; ἄδερκτος, ον, Soph.; ὀμμᾰτοστερής, ές, Soph., Eur.; σκοτεινός, ή, όν, Soph., Eur.; τυφλόπους, ουν, gen. -ποδος, Eur.; ἀδέρκτων ὀμμάτων τητώμενος, Soph.; in fem. ἀλαῶπις, ῖδος, ἡ, Emped.

Making blind, ἀλαός, όν, Soph.

BLIND, TO, ἀλαόω, Hom.; ἐξᾰλαόω, Hom.; ἀμαυρόω, Pind.; τῠφλόω, Soph., Eur., Hdt., Plat.; ἐκτῠφλόω, Eur., Hdt., Xen.; σκοτόω, Soph.; ἐξομμᾰτόω, Eur.

A blinding wound, τυφλωθὲν ἕλκος, Soph.

To be blind, σκότον βλέπω, Soph.

Old-fashioned ideas which blind the understanding, λῆμαι κρονικαί, Ar.

BLINDING, A, ἀλαωτύς, ύος, ἡ, Hom.; τύφλωσις, εως, ἡ, Isoc.; ἐκτύφλωσις, ἡ, Hdt.

BLINDLY, τυφλῶς, Plat.

[*Blindman's buff*, χαλκῆ μυῖα, Hesych.]

To play at blindman's buff, ψηλᾰφίνδα παίζω, A. B.; [μυῖνδα παίζω, Poll.]

BLINDNESS, τῠφλότης, ητος, ἡ, Plat.; τύφλωσις, εως, ἡ, Hipp.

A blind worm, τῠφλίνης ὄφις, εως, ὁ, Arist.

BLINK, TO, μύω, aor. 1 ἔμῡσα, perf. μέμῡκα, Hom., Eur., Soph., Ar., Xen., Plat. *Vid.* TO WINK.

[*Blinking*, μυώψ, ὁ, ἡ, Arist.]

BLISS, εὐδαιμονία, ἡ, Omn. post Hom. *Vid.* HAPPINESS.

BLISSFUL, μᾰκαρ, ὁ, ἡ, τό, gen. μᾰκᾰρος, Omn. *Vid.* HAPPY.

BLISTER, A (on the skin), φῴς (contr. from φωΐς), φωδός, only in pl., Ar.; φλύκταινα, ἡ, Thuc.; φλυκταινίς, ῖδος, ἡ, Hipp.; φλυκταινίδιον, τό, Hipp.; φαῦσιγξ, ιγγος, ἡ, Ar.; πομφός, ὁ, Hipp.; πέμφιξ, ῑγος, ἡ, Hipp.

[*A blister on the tongue* ("for telling a lie," as with us), ψύδραξ, ακος, ὁ, Diosc.]

[*Full of* or *like blisters*, πεμφιγώδης, ες, Hipp.]

Like a blister, φλυκταινοειδής, ές, Hipp.

BLITHE, γηθόσῠνος, η, ον, Hom. *Vid.* GLAD.

BLOAT, TO, οἰδέω, Hom., Ar., Plat., Theoc. *Vid.* TO SWELL.

BLOATED, ἐμπεπρησμένος, η, ον, Ar.

BLOCK, A, φᾰλαγξ, αγγος, ἡ, Hdt.

A chopping-block or *the executioner's block*, ἐπίξηνον, τό, Æsch., Ar.

Cut out of one solid block, μονόδροπος, ον, Pind.; of stone, μονόλῐθος, ον, Hdt.; of wood, μονόξῠλος, ον, Hipp.

To block up, φράσσω, Hdt., Thuc., Plat.; ἐμφράσσω, Thuc., Plat., Xen., Dem.; ἀποφράσσω, Thuc.; ἀποκλείω, Hdt., Thuc.

To block up roads, etc. (by building across them), ἀποικοδομέω, Thuc.; ἀποσταυρόω, Thuc., Xen.; [prop. at the sides (by a wall, etc.), παροικοδομέω, Thuc.]

A blocking up, ἀποτείχῐσις, εως, ἡ, Thuc.; ἀπόφραξις, εως, ἡ, Xen.; ἀπόκλεισις, εως, ἡ, Thuc.

BLOCKADE, TO (military), ἀποτειχίζω, Ar., Thuc., Xen.; περῐτειχίζω, Thuc.; ἐντειχίζω, Thuc.; κᾰτᾰκλείω εἰς, Thuc., Xen., Dem.; περιφρουρέω, Thuc.; [πολιορκέω, Hdt.;] περῐκάθημαι, imperf. -ήμην, no fut., c. acc., Hdt.; περῐκᾰθέζομαι, fut. -εδοῦμαι, no perf. or aor., c. acc., Dem.; (by sea), ἐφορμέω, c. dat. or c. ἐπί and dat., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* TO BESIEGE.

BLOCKADE, A, ἀποτείχῐσις, εως, ἡ, Thuc.; [προσεδρεία, ἡ, Thuc.;] (by sea), ἐφόρμησις, εως, ἡ, Thuc.; (lines to blockade), ἀποτείχισμα, ᾰτος, τό, Thuc.

Easy to be blockaded, εὐᾰποτείχιστος, ον, Thuc.

BLOCKHEAD, A, τῡφεδᾰνός, ὁ, Ar.; ψῆσσα, ἡ, Plat. (Com.).

BLOOD, αἷμα, ᾰτος, τό, Omn.; ἰχώρ, ῶρος, properly in Hom. the equivalent for blood in the veins of the gods, the serum or watery part of the blood in Plat. (called also by him ὀρός, ὁ), and Arist., but blood itself in Ap. Rh.; αἱμᾰτηρὰ δρόσος, Eur.; φοινία δρόσος, Æsch.; αἵματος σφαγή, Æsch.; αἱμᾰτοστᾰγὴς πέλᾰνος, ἐρῠθρὸς πελ., αἱμᾰτηρὸς πελ., Æschyl., Eur.; *blood when shed*, βρότος, ὁ, Hom. *Vid.* SYN. 38.

A gush of blood, αἱμάς, ᾰδος, ἡ, Soph.; μένος μέλαν, Soph.; μένος αἱμᾰτηρόν, Æsch.

Clotted blood, πᾶχνη, ἡ, Æsch.

Offerings of blood, αἱμᾰκουρίαι, αἱ, Pind.

A want of blood (having little), ὀλῐγαιμία, ἡ, Arist.

Having no blood, ἀναιμία, ἡ, Arist.; ἀναιμότης, ητος, ἡ, Arist.

Fullness of blood, πολῠαιμία, ἡ, Arist.

Having blood, ἔναιμος, ον, of animals, in contradistinction to gods, who have only ἰχώρ (*vid.* BLOOD), Hdt.

Having much blood, full of blood, πολυαίμᾰτος, ον, Emped.; πολύαιμος, ον, Hipp., Arist.

To have much blood, πολυαιμέω, Arist.

Lacking blood, λίφαιμος, ον, Emped.; ὀλῐγαιμος, ον, Hipp., Arist.

To lack blood, λῐφαιμέω, Arist.

Having no blood at all, ἀναίμων, ονος (of the gods), Hom.; ἀναιμόσαρκος, ον (of a grasshopper), Anac.; ἀναίμᾰτος, ον, Æsch.; ἄναιμος, ον, Plat.

Having thick blood, πᾰχύαιμος, ον, Hipp.

BLOOD, TO, *i. e.*, make bloody, stain with blood, αἱμάσσω, Pind., Soph., Eur.; κᾰθαιμάσσω, Pind., Æsch., Eur.; ἐξαιμάσσω, Xen.; αἱμᾰτίζω, Æsch.; αἱμᾰτόω, Æsch., Soph., Eur.; κᾰθαιμᾰτόω, Eur., Ar.; φοινίσσω, Soph., Eur., Ap. Rh.; ἐκφοινίσσω, Eur.; ἐρῠθαίνω, fut. -θήσω, aor. 1 -θηνα, no perf., Ap. Rh.

To be stained with blood, βροτόομαι,

pass., Hom.; αἱμάσσω, Eur. (Bac. 750).
To be changed into blood, ἐξαιμᾰτόομαι, pass., Arist.
BLOOD-GUILTINESS, μιᾰρία, ἡ, Antipho; μιαιφονία, ἡ, Dem.; *imputing to this man blood-guiltiness*, τῷ δὲ προστροπαῖον αἷμα προσβᾰλών, Eur.
[BLOOD-GUILTY, μιαιφόνος, ον, Trag.; παλαμναῖος, α, ον, Trag.]
BLOODLESS, ἀναίμακτος, ον, Æschyl.; [ἀναίμων, ον, Hom.; ἄναιμος, ον, Plat.]
[*Having bloodless flesh*, ἀναιμόσαρκος, ον, Anacr.]
BLOODLESSLY, ἀναιμωτί, Hom.
[BLOOD-RELATION, ὅμαιμος, ὁ, ἡ, and ὁμαίμων, ονος, ὁ, ἡ, Hdt., Trag. *Vid.* RELATION.]
BLOODSHED, φόνος, ὁ, Omn. *Vid.* SLAUGHTER.
BLOODSHOT, ὕφαιμος, ον, Plat.
BLOODSTAINED, δάφοινός, όν, Hom., Hes., Pind., Æsch.; μιαίφονος, ον, Hom., Æsch., Soph., Eur., Hdt.; αἱμόῤῥαντος, ον, Eur.
Lately stained with blood, νεόῤῥαντος, ον, Soph.
[*To draw blood* (by a blow, etc.), αἷμα σεύω, aor. 1 ἔσσευα, Hom.; αἱματίζω, Arist.]
[*A blood-letting*, αἷμαξις, ἡ, Med.; φλεβοτομία, ἡ, Hipp.]
[*To let blood*, φλεβοτομέω, in pass., Hipp.]
[*Blood-sucking*, αἱμοβόρος, ον, Arist.; *blood-lapping*, αἱμᾰτοῤῥόφος, ον, Æsch., Soph.]
[BLOODSTONE, αἱματίτης (λίθος), ὁ, Diosc.]
BLOODTHIRSTY, αἱμᾰτόεις, εσσα, εν (war, etc.), Hom., Æsch.; φοίνιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Soph.; φόνιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Soph., Eur.; φῐλαίμᾰτος, ον, Æsch., Eur.; αἱμᾰτολοιχός, όν, Æsch.; αἱμᾰτοῤῥόφος, ον, Æsch., Soph.; φονῐκός, ή, όν, Hdt.; αἱμοβόρος, ον, Theoc., Ar.; αἱμᾰτοχάρμης, Anth.
A bloodthirsty man, αἱμᾰτοπώτης, ου, ὁ, Arist.
BLOODTHIRSTY, TO BE, φονάω, Soph.
To revel in blood, αἱμοδαιτέω, Theoph.
[BLOOD-VESSEL, A, ἄγγος, τό, Hipp.; ἀγγεῖον, τό, Gal.; *a little blood-vessel*, ἀγγείδιον, τό, Gal.]
[*To discourse on the blood-vessels*, ἀγγειολογέω, Gal.]
BLOODY, βροτόεις, εσσα, εν, Hom.: φοινός, ή, όν, Hom., h.; αἱμᾰτόεις, εσσα, εν, Hom., Æsch.; φοίνιος, α, ον, and ος, ον, Att., Hom., Pind., Trag.; αἱμοφόρυκτος, ον, Hom.; βεβροτωμένος, η, ον, Hom.; φόνιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Trag.; φοινῑκόεις, εσσα, εν, Hes.; αἱμᾰτοστᾰγής, ές, Æsch.; αἱμᾰτηρός, ά, όν, Soph., Eur.; αἱμᾰτόῤῥῠτος, ον, Eur.; αἱμᾰτοσφᾰγής, ές, Æsch.; αἱμᾰτηφόρος, ον, Æsch.; αἱμοβᾰφής, ές, Soph.; αἱμόῤῥῠτος, ον, Æsch.; αἱμοῤῥᾰγής, ές, Soph.; αἱμόῤῥαντος, Eur.; αἱμοστᾰγής, ές, Eur.; πολῠαίμων, ονος, Æsch.; αἱμακτός, ή, όν, Eur.; κάθαιμος, ον, Eur.; κᾰθαίμακτος, ον, Eur.; φονολῐβής, ές, Æsch.; φονόῤῥῠτος, ον, and φονόρῠτος, ον, Æsch.; δίαιμος, ον, Eur.; αἱμᾰτώδης, ες, Thuc.; φονώδης, ες, Theoph.; ὕφαιμος, ον, Plat.; αἱμᾰλέος, α, ον, Leon. Tar.
Bloody-looking, αἱμᾰτωπός, όν, Eur.; αἱμᾰτώψ, ῶπος, Eur.
BLOOM, ἄνθος, τό, Omn. (*vid.* FLOWER), and metaph. (of youth, etc.), Hom., h.; [ἀνθηρότης, ἡ, Theophr.; ἄνθη, ἡ, Plat.;] metaph. ἀκμή, ἡ, Soph., Thuc., Xen., Plat.
Bloom (as the bloom on a peach, etc.), χνόος, οῦς, ὁ, Theoph.
In bloom, blooming, lit. and metaph. εὐανθής, ές, Hom., Pind., Ar.; [ἀνθεμόεις, εσσα, εν, Hom., Hes.; ἀνθεμώδης, ες, Æsch.; ἀνθηρός, ά, όν, Ar., Chærem.;] εὐάνθεμος, ον, Pind.; ἀκμαῖος, Æsch.
[*Late blooming*, ὀψιανθής, ές, Theophr.; *ever blooming*, ἀειθαλής, ές, Orph.]
BLOOM, TO, lit. and metaph. ἀνθέω, Hes., Pind., Soph., Theoph.; γἀνάω, h., βλαστᾰνω, fut. 1 -ήσω, aor. 2 ἔβλαστον, perf. ἐβλάστηκα, and also in pluperf. ἐβεβλ., Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen., etc.; ἐπανθέω, Theoc. *Vid.* TO FLOURISH.
To bloom again, ἀνᾰθηλέω, Hom.; προσεπῐβλαστᾰνω, Theoph.
To bloom together with, σῠνανθέω, Theoph.
To have a succession of bloom, πᾰρανθέω, Theoph.
To be in full bloom, metaph. ἀκμάζω, no perf., Omn. Att.
[BLOSSOM. *Vid.* BLOOM, FLOWER.]
BLOT, A, κηλίς, ῖδος, ἡ, Æsch., Soph., Eur., Xen., Antipho. *Vid.* STAIN.
BLOT, TO, μιαίνω, Hom., Trag., Plat., Lys. *Vid.* TO STAIN.
BLOW, A, πληγή, ἡ, Hom., Trag., Thuc., Isoc., Plat., etc.; τῠπή, ἡ, Hom., Ap. Rh.; τύμμα, ἄτος, τό, Æsch., Theoc.; πλῆγμα, ατος, τό, Soph., Eur.; κόπος, ὁ, Æsch.; τῠπος, ὁ, Orac. ap. Hdt.; (of a weapon), ἐμβολή, ἡ, Eur.; προβολή, ἡ, Theoc. *Vid.* SYN. 208.
A blow with the hand, ῥάπισμα, ἄτος, τό, Antiph.
Blow in the face, ὑπώπιον, in pl., Eur., Ar., Lys.; [κόλαφος, ὁ, Epich.]
[*To give one a blow in the face with the hand*, ῥαπίζω, c. acc., Dem.]
[*Blow for blow*, πληγὴ παρὰ πληγήν, Ar.]
The act of giving a blow, χερὸς ὄρεγμα (ἄτος), Æsch.
[*Without striking a blow* (of naval battle), ἀναυμάχητος, ον, Lys.]
In which all sorts of blows are given, πάμπληκτος, ον (epith. of battles), Soph.
[*To receive blows*, πληγὰς λαμβάνω, Thuc., etc.; μαστιγόομαι, Plat.; *to inflict blows*, πληγὰς δίδωμι, Dem., etc.; *to come to blows with* one, εἰς χεῖρας ἔρχομαι (aor. 2 ἦλθον), εἶμι, σύνειμι, c. dat., Att. prose; εἰς χειρῶν νόμον ἀφικνέομαι (aor. 2 -ικόμην), Hdt.]
BLOW, TO, ἄημι, sine cas., only in pres. and imperf., and aor. 2, pass. ἄημαι, Hom., Hes., Pind., aor. 2 ἄον, Ap. Rh.; ψῦχω (gently), Hom.; πρήθω, c. acc., Hom., Ap. Rh.; φῡσάω, intrans. and c. acc., Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; πνέω (also πνείω, Hom.), fut. πνεύσω, no perf., trans. and intrans., Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur. (rare in prose), Xen., Plat.; ἐπιπνέω (and -πνείω, Hom.), Hom., Pind., Ap. Rh. (against), c. dat., Hdt.
To blow (as a fish does), ἀνᾰφῠσιάω, Hes., Ap. Rh.
To blow a fire, ῥῐπίζω, Ar., metaph. ἔριδα, h.; so too, metaph. ἐκφῡσάω, Ar.
To blow away, ἀποφῡσάω, c. acc., Ar.; διᾰφῡσάω, Plat.
To blow from (any quarter), ἀποπνέω, intrans. c. ἀπό, Hdt.
To blow outward, ἐκπνέω, Hdt., Thuc.
To blow gently, διαψαίρω, Ar.
To blow on (a sail and fill it), ἐμπνέω, c. acc., h., Pind., Eur.
To blow through, διάω and διάημι, c. gen., or c. acc., Hom., Hes.
To blow round, περιπνέω, c. acc., Pind.
To blow upon, κᾰτᾰφῠσάω, c. acc., Arist.
To blow at one side, *i. e.*, to escape as wind, πᾰραπνέω, or -είω, Hom.
[*To blow up* or *forth*, ἀναφυσάω, c. acc., Plat.]
To blow one's nose, ὑλίζομαι τὰς ῥῖνας, Cratin.
To fill (a sail) *by blowing* (as the wind does), πρήθω, Hom.; ἐμπρήθω, Hom.; πρημαίνω, only in pres. part., Ar.
One must blow (a fire), φῡσητέον, Ar.
Blowing strongly, ἀκρᾱής, ές, Hom., Hes.; ὑπερᾱής, ές, Hom.
Blowing from the sea, ἁλιᾱής, ές, Hom.
Blown on from all sides, περῐφῠσητος, ον, Ar.; *blown through*, διαπνεόμενος, Xen.
[BLOW-HOLE, A (of craters), ἀναφύσησις, εως, ἡ, Arist.]
BLOWING, A, φῦσα, ἡ, Soph.; φύσησις, εως, ἡ, Theoph.; [ἄησις, ἡ, Eur.]
A blowing or *puffing*, φυσασμός, ὁ, Arist.
A blowing of a fire, etc., ῥίπισις, εως, ἡ, Theoph.
A noise made by blowing, φύσημα, ἄτος, τό, Eur.
Fit for blowing, φῡσητῐκός, ή, όν, Arist.
BLOWPIPE, A, φῡσητήρ, ῆρος, ὁ, Hdt.
BLUBBER, πῑμελή, ἡ, Soph., Hdt.
BLUBBER, TO, δᾰκρῡω, Omn. *Vid.* TO WEEP.
BLUDGEON, A, ῥόπᾰλον, τό, Hom., Soph., Ar., Hdt., Xen.; κορύνη, ἡ, Hom., Eur., Hdt. *Vid.* CLUB.
BLUE, γλαυκός, ή, όν (light-blue, approaching gray), Hom., Soph., Eur.
Dark blue, κυᾰνεος, α, ον, Hom., Hes., Sim., Plat., Arist.; κυᾰνοειδής, ές, Eur.
Bluish (of eyes), ὑπόγλαυκος, ον, Xen.
Blue (of waves), γλαυκηπόρος, ον, Emped.
Blue-eyed, γλαυκός, ή, όν, Pind., Eur., Hdt.; γλαυκώψ, ῶπος, ὁ, Pind.; in fem. γλαυκῶπις, ῐδος, acc. ῐδα and ιν, ἡ, Hom., Anac., Soph., Eur.; χᾰροπός, ή, όν, and ός, όν (a shade or so darker than γλαυκός), Theoc.; γλαυκόμμᾰτος, ον, Plat.
[BLUE-BOTTLE, THE (a kind of fly), μυῖα, ἡ, Hom.; μυῖα στρατιῶτις, ἡ, Luc.]
BLUENESS, γλαυκότης, ητος, ἡ, Arist.
BLUNDER, A, ἁμάρτημα, ἄτος, τό, Omn. Att.; ἁμαρτία, ἡ, Omn. Att.: ἐξᾰμαρτία, ἡ, Soph.; πλημμέλημ ἄτος, τό, Æschin.; διᾰμάρτημα, ἄτος, τό, Arist. *Vid.* ERROR.
BLUNDER, TO, ἁμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσομαι, aor. 2 ἥμαρτον and Ep. ἤμβροτον, perf. ἡμάρτηκα, etc., Omn.; πλημμελέω, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; πᾰρᾰχορδίζω, Ar.
BLUNT, κωφός, ή, όν, Hom.; ἀμ-

βλύς, εῖα, ύ, compar. -ύτερος, Æsch., Eur., Thuc., Plat.; of a man, ἀφελής, Dem.

[*Blunt* (of speech), παῤῥησιαστικός, ή, όν, Arist.; *to be blunt of speech*, παῤῥησιάζομαι, Plat.]

Blunt, to, ἀναγνάμπτω, Hom.; ἀμενηνόω, Hom.; ἀπαμβλύνω (used also metaph. to blunt a purpose), Pind., Æsch., Hdt., Plat.; καταμβλύνω, Soph.

To be or *become blunted*, ἀμβλύνομαι, pass. (not used by good authors in act.), Æsch., Soph., Thuc.; ἐκκωφόομαι, pass., Eur.

Are their swords blunted by her beauty? ἆρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη; Eur.

Bluntness (usu. metaph., as of perception, etc.), ἀμβλύτης, ητος, ἡ, Plat.; [*bluntness of speech*, παῤῥησία, ἡ, Plat.]

Blush, to, ἐρυθριάω, Xen., Plat., Dem.; ἀνερυθριάω (to b. up), Plat., Xen.; ἐρυθραίνομαι, pass., Xen., Arist.; ἐρυθαίνω, no perf., Ap. Rh.; φοινίσσω παρηΐδα, Eur.; φοινίσσομαι (pass.) χρόα, Theocr.

To blush a little, ὑπερυθριάω, Ar.

To blush for, ὑπερπυῤῥιάω, c. gen., Ar.

To give up blushing, i. e., to be wholly shameless, ἀπερυθριάω, Ar.

Blush, a, ἐρύθημα, ατος, τό, Eur.; φοίνιξ, ικος, ὁ, Eur.; ἔρευθος, τό, Ap. Rh.

Bluster, to, φλύω, φλύσσω, ἔφλυσα, but in Anth. ἔφλυσα, no perf., Æsch.; παφλάζω, no perf., Emped., Ar.; θαλασσοκοπέω, Ar.; πλατυγίζω, only in pres., Ar.

Blustering, *bluster*, πάφλασμα, ατος, τό, Ar.; [ψολοκομπία, ἡ, Ar.]

Boar, a, κάπρος, ὁ, Hom., Eur., Xen., Plat.; σῦς, gen. συός, acc. σῦν, in pl. nom. σύες (never contr. in Homer), σῦς, acc. σύας, σῦς, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen.; κάπριος, ὁ, Hom.; σῦς κάπριος, ὁ, Hom., and σῦς κάπρος, ὁ, Hom.; ὗς, ὑός, etc., ὁ, as σῦς, Hom., Æsch., Xen., Æschin.; ἀσχέδωρος, ὁ, Æsch.; σύαγρος, ὁ, Antiph.

A young wild boar, μολοβρίτης ὗς, Hippon.

Belonging to a boar, κάπριος, Hdt.

A slayer of boars, συοκτόνος, ον, Call.; καπροφόνος, ον, Anth.

A slaughter of boars, συοκτασία, ἡ, Mel.

Board, a, πίναξ, ακος, ὁ, Hom.; ἀβάκιον τό, Lys.

A draught or *chess board*, ἄβαξ, ακος, ὁ, Ath. *Vid.* Draught.

Board, i. e., maintenance, ὄψον, τό, *he charged five obols a day for the board of two children and their sister*, εἰς ὄψον μὲν δυοῖν παιδίοιν καὶ ἀδελφῇ πέντε ὀβόλους τῆς ἡμέρας ἐλογίζετο, Lys.

[*To board with* one, παρασιτέω, Plat.]

Board, on (ship), ἀνὰ νηός, with verb of motion, as, ἀνὰ νηὸς ἔβη, Hom.: with verb expressing continuance, ἐπὶ νηός, as, *tell me, on board what ship did you come?* ἀγόρευσον . . . ὁπποίης ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; Hom.; also ἐν νηί, παρὰ νηί, etc., Hom.; *put me on board a ship*, ἀλλά με νηὸς ἔφεσσαι (aor. 1 mid. imper. of ἐφεῖσα, from unused ἐφέω), Hom.; *to put on board*, ἀναβιβάζομαι ἐπὶ ναῦν, Thuc., Xen.; ἐπιβιβάζω (no perf.) c. ἐπί, Thuc.; [*to put on board instead*, ἀντεμβιβάζω, Thuc.] *Vid.* To embark, To make to embark.

E

[*Boarding-pikes*, ναύμαχα ξυστά, Hom.; ναύμαχα δόρατα, Hdt.]

Boast, to, ἀπειλέω, Hom.; εὐχετάομαι, only pres. and imperf., Hom.; εὔχομαι, mid., fut. εὔξομαι, aor. 1 ηὐξάμην, perf. pass. ηὖγμαι, in pass. sens., pluperf. ηὔγμην, in act. sens., usu. c. infin., Hom., Pind., Æsch., Plat.; ἐπεύχομαι, c. inf. or c. acc. of subject, also over one, c. dat., Hom., h., Æsch.; ἐξεύχομαι, Pind., Æsch.; ἐξεπεύχομαι, Soph.; κατεύχομαι, Theoc.; στεῦμαι, only in 3d sing. στεῦται, Hom., Ap. Rh., and in 3d pl. στεῦνται, Æsch.; κυδιάω, only pres. and imperf., Hom., Hes., h.; κυδάνω, only pres. and imperf., Hom.; μάομαι, only in 1st pl. 2d perf. sync. μέμαμεν, c. infin., Hom.; κομπέω, Pind., Æsch., Soph., Eur., Thuc.; κομπάζω, Æsch., Soph., Eur., Xen., Lys.; also in pass. aor. 1 in act. sens., Eur.; διακομπέω, Pind.; σεμνοκομπέω, Æsch.; ἐκκομπάζω, Soph.; ἀποκομπάζω, Eur.; ἐπικομπάζω, c. acc. of what is said, Eur., Call.; ἐπικομπέω, Thuc.; κομπολακέω, sine cas., Ar.; αὐχέω, h., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ἐξαυχέω, Æsch., Soph., Eur.; ἐπαυχέω, Soph., Ar.; μεγαλαυχέω, and mid. -ομαι, Æsch., Isoc., Plat.; καυχάομαι, mid., Pind., Hdt.; ἐκκαυχάομαι, Eur.; φλύω, φλύσσω, Æsch.; σεμνομυθέω, Eur.; σεμνολογέω, Dem.; ἀλαζονεύομαι, mid., often with the idea of the boast being false, Ar., Xen., Isoc., Æschin.; καταλαζονεύομαι, Isoc., Dem.; μεγαληγορέω, Xen.; ὑψηλολογέομαι, mid., Plat.; λόγους ἀνασπάω, fut. 1 ἀνασπάσω, Soph.

Boast, a, εὖγμα, ατος, τό, Hom.; εὐχωλή, ἡ, Hom.; εὖχος, τό, Hom.; αὐχή, ἡ, Pind.; αὔχημα, ατος, τό, Pind., Soph., Eur., Thuc.; καύχημα, ατος, τό, Pind.; αὔχησις, εως, ἡ, Thuc.; κόμπος, ὁ, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Æschin; κόμπασμα, ατος, τό, Æsch., Ar.; ἀλαζόνευμα, ατος, τό, Ar., Æschin.; μεγαληγορία, ἡ, Eur.

Empty boasting, κουφολογία, ἡ, Thuc.

Noisy boasting, ψολοκομπία, ἡ, Ar.

A habit of boasting, a boastful disposition, ἀλαζονεία, ἡ, Ar., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; μεγαλαυχία, ἡ, Plat.

A cause for boasting, a thing to boast of, γαύρωμα, ατος, τό, Eur.; αὔχημα, (as, *the gift of the great deity, the greatest boast of the land*), δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, χθονὸς αὔχημα μέγιστον, Soph.

Boaster, a, ὑψαγόρας, ὁ, Hom.; κόμπος, ὁ, Eur.; κομπολακύθης, ὁ, Ar.; ῥαχιστήρ, ῆρος, ὁ, Theopomp. (Com.).

Boastful, κενεαυχής, ές, Hom.; κεναυχής, ές, Anth.; δυσαυχής, ές, Ap. Rh.; μεγάλαυχος, ον, Pind., Æsch., Plat., Xen.; μεγαλήγορος, ον, Æsch., Xen.; ὑψήγορος, ον, Æsch.; ὑπέρκομπος, ον, Æsch.; κομπώδης, Thuc.; ἀλαζών, όνος, Ar., Æschin., Xen.; ἀλαζονικός, ή, όν, Xen.; σεμνόλογος, Dem.

Not boastful, ἄκομπος, ον, Æsch.; ἀκόμπαστος, ον, Æsch.

Easily to be boasted of, εὐαλαζόνευτος, ον, Arist.

Boastfully, ὑψηλά, Soph.; ὑψικόμπως, Soph.

Boat, a, σχεδία, ἡ, Hom., Eur., Xen.; ἄκατος, ἡ, Pind., Theogn., Eur., Hdt.; ἀκάτη, ἡ, Æsch.; ἀκάτιον, τό, Thuc.; βᾶρις, gen. ἴδος, acc. ἴδα, and oftener ιν, Æsch., Eur., Hdt.; ἀμίς, ἴδος, acc. ἴδα, Æsch., κύμβη, ἡ, Soph.; ἐλάτη, ἡ, Eur.; πορθμίς, ἴδος, ἡ, Eur.; σκάφη, ἡ, Ar.; πλοιάριον, τό, Ar., Xen.; ἐπακτρίς, ἴδος, ἡ, Xen.; ἐπακτροκέλης, ητος, ὁ, Æschin.; κερκοῦρος, ὁ, Hdt.; λέμβος, Dem.; τίφη, Ar. *Vid.* Syn. 331.

[*To be in the same boat with* one, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖν τινι, Dem.]

A boat for holding oil, ἐμβάφιον, τό, Hdt.

[Boatman. *Vid.* Sailor.]

Bode, to, ὄσσομαι, mid., only pres. and imperf., in both senses, to forebode and to betoken, Hom. *Vid.* To forebode.

Bodiless, ἀσώματος, ον, Plat.

Bodily, σωματοειδής, ές, Plat.; σωματικός, ή, όν, Arist.

Body, σῶμα, ατος, τό (only of a dead body in Hom.), Omn.; δέμας, τό, only nom. and acc. sing., properly of a *living* body, Omn. poet.; (prop. *the surface of the body*), χροιά, ἡ, Hom., Theogn.; χρώς, ωτός, and Ep. gen. χροός, ὁ (Sapph. has acc. χρῶ), Hom., Pind., Æsch., Xen.; γυῖον, τό, Pind.;—dim. σωμάτιον, τό, Isoc. *Vid.* Syn. 379.

The body of a carriage, ὑπερτερία, ἡ, Hom., Plat.

A body of men, soldiers, etc., λόχος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; κῶμος, ὁ, Æsch., Eur. *Vid.* Band, Company.

[*A corporate body*, σωμάτιον, τό, Pandect.]

[*The main body* (of an army), τὸ ἀθρόον, Xen.]

[*In a body* (of a people, etc.), πανδημεί, as, π. στρατεύειν, Hdt., Thuc.]

With three bodies, τρισώματος, ον, Æsch., Eur.

Indulging the body, φιλοσώματος, ον, Plat.

To exercise the body, σωμασκέω, Xen.

Bodily exercise, σωμασκία, ἡ, Xen., Plat.

[Body-guard, αἰχμοφόρος, ὁ, Hdt.; σωματοφύλαξ, ακος, ὁ, Ath.]

Bog, a, ἕλος, τό, Hom., Hdt., Thuc., Ap. Rh.; λίμνη, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.

[*Bog-trotter*, ἐλειοβάτης, ὁ, Æsch.]

Boggle, to, ὀκνέω (ὀκνείω also, Hom.), Omn. *Vid.* To hesitate.

Boggy, λιμνώδης, ες, Thuc.; ἑλώδης, ες, Arist.

[Boh! (exclamation to frighten children), μορμώ! Theoc.]

Boil, to, ζέω, fut. ζέσω, no perf., neut., Hom., Hes., Æsch., Hdt., Plat., and act., Ap. Rh.; ἐπιζέω, neut. and act., Soph., Eur., Ar., Hdt.; ἐκζέω, neut., Ar.; ἐξαναζέω, act., Æsch.; (*to boil up*), ἀναζέω, neut., Soph., act., Ap. Rh.; ἀναμορμύρω, only pres. and Ion. imperf. -ύρεσκον, neut., as the sea in a storm, Hom.; ἀναφλύω, neut., of waves (aor. 1 υσα, but in Anth. ὕσα), Hom.;—ἕψω, fut. ἑψήσω, act., no perf., Eur., Hdt., Plat., Xen.; ἀφέψω, Ar., Hdt.; ἐξέψω, Hdt., Arist.; βράσσομαι, pass., in neut. sens., Ap. Rh., ἀναβράσσω, act. (*to make boil up*), no perf., Ar.; παφλάζω, no perf., neut., Ar.; ἐκπαφλάζω, Arist.; *to boil around*, περιβλύω, neut., Ap. Rh.; περιβλύζω, neut., Arist.; *to boil over*, ὑπερζέω, neut., Ar.; ὑπερβάλλω, neut., perf. -βέβληκα, Hdt.

[*To boil down with* or *besides*, προσαφέψω, Diosc.]

Boil, a, δοθιήν, ῆνος, ὁ, Ar., Hipp.; φῦμα, ᾰτος, τό, Hdt., Plat.; φυμάτιον, τό, Hipp.; σαρκόπυον, τό, Hipp.; ἐμπύημα, ᾰτος, τό, Hipp.

One who has boils, φυμᾰτίας, ου, ὁ, Hipp.

Full of boils, φυμᾰτώδης, ες, Hipp.

Causing boils, ἐμπυητῐκός, ή, όν, Hipp.

Boiled, ἑφθός, ή, όν, Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἑψητός, ή, όν, Xen., Arist.; 'ἀνᾰ'βραστος, ον, Ar.

Hard to boil, ἀνέψᾰνος, ον, Hipp.

Any thing boiled, ἕψημα, ᾰτος, τό, Arist.

Boiler, a, *i. e.*, vessel in which a thing is boiled, πύελος, ἡ, Ar.

Boiling, a, ἕψησις, εως, ἡ, Plat.; ζέσις, εως, ἡ, Plat.; *a boiling over*, neut., ὑπέρζεσις, εως, ἡ, Arist.; ἐκπᾰφλασμός, ὁ, Arist.

Boisterous, [ἄβρομος, ον, Hom.;] λᾰβρός, όν, Omn. poet.; of wind, βάκτης, ου, only masc., Hom. *Vid.* Noisy.

Boisterously, λᾰβρῶς, Theogn., Æsch.

Bold, θρᾰσύς, εῖα, ύ, compar. -ύτερος, Omn.; θρᾰσῠκάρδιος, ον, Hom.; θρᾰσυμέμνων, ονος, Hom.; θρασυμήδης, ες, Pind.; θρᾰσῠ́γυιος, ον, Pind.; θρᾰσυμήχᾰνος, ον, Pind.; θρᾰσῠ́πονος, ον, Pind.; θρᾰσῠ́σπλαγχνος, ον, Eur.; θρᾰσῠ́χειρ, Anth.; θάρσῠνος, ον, Hom.; θαρσᾰλέος, Hom., Pind., Æsch., Thuc., Plat., Xen., Isoc.; μεγάθῡμος, ον, Hom., Hes.; κρᾰταιός, ά, όν, Hom., Pind., Trag.; τλήμων, ονος, Hom., Pind., Trag., Xen.; τολμήεις, εσσα, εν, superl. by sync. τολμήστᾰτος, Hom., Pind., Soph.; μεγᾰθαρσής, ές, Hes.; εὐθαρσής, ές, h., Æsch., Eur., Xen.; τολμηρός, ά, όν, Eur., Thuc., Antipho, Lys., Dem.; εὔτολμος, ον, Æsch., Xen.; πάντολμος, ον, Æsch., Eur.; λᾰμῡρός, ά, όν (of a speech), Xen.; μεγᾰλοκίνδῡνος, ον, Arist.; φῐλοκίνδῡνος, superlat. -ῡνότατος, Xen., Dem.

Bold in speech, ἀπτοεπής, ές, Hom.; θρᾰσύστομος, ον, Æsch., Eur.

Bold in opposing, ἀντίτολμος, ον, Æsch.

Exceedingly bold, 'ὑπέρτολμος, ον, Æsch.; περῐ́θαρσύς, ύ, Ap. Rh.

A bold man, τολμητής, οῦ, ὁ, Thuc.

Bold in speech, παρρησιαστής, ὁ, Arist.

Boldly, εὐτόλμως, Tyrt., Æsch.; εὐθαρσῶς, Æsch., Arist.; θαρσᾰλέως, Isoc., Xen., Isæ.; τολμηρῶς, Thuc., Lys., Xen.; φῐλοκινδῡ́νως, Xen.; 'ἀπερισκέπτως, Thuc.: θαρσούντως, Xen.; πᾰρᾰκεκινδῡνευμένως, Plat.

To be bold, τολμάω, Omn.; θαρσέω, Omn.; θαρσῡ́νω, no perf., Soph.; θρᾰσύνομαι, mid. and pass., no perf., but aor. 1 pass. ἐθρᾰσύνθην, Æsch., Soph., Xen., Isoc., Dem.; ἀποθρασύνομαι, Dem.; λημᾰτιάω, Ar.

To be bold against, ἀντῐτολμάω, Thuc.

To make bold, θαρσῡ́νω, no perf., Hom., Æsch., Hdt., Xen.; θρασῡ́νω, no perf., Æsch., Thuc.

Boldness, θράσος and θάρσος, τό, Omn.; θρᾰσῠ́της, ητος, ἡ, Thuc., Isoc., Plat., Dem.; τόλμᾰ and τόλμη, ἡ, Omn. post Hom.; εὐτολμία, ἡ, Eur., Xen.; λῆμα, ᾰτος, τό, Pind., Trag., Hdt. *Vid.* Syn. 252.

The boldness of a stranger, θρᾰσυξενία, ἡ, Plat.

A bold action, τόλμημα, ᾰτος, τό, Eur., Ar., Thuc., Plat.

Boldness of speech, παρρησία, ἡ, Eur., Plat., Dem.

To use boldness of speech, παρρησιάζομαι, mid., used also pass. in pass. sens., Xen., Plat., Isoc.

Bolster, a, προσκεφᾰ́λαιον, τό, Ar. *Vid.* Pillow.

Bolt, a, κλείς, κλειδός, ἡ (κληΐς, ῖδος, Ep.), Hom., Pind., Æsch.; ὀχεύς, έως, and Hom. ῆος, Hom., Ap. Rh.; κλᾰ́ιστρον, τό, Pind.; κλεῖθρον (κλήϊθρον, Ep.; κλῇθρον, Att.), τό, h., Æsch., Soph., Eur., Xen.; ἔμβολον, τό, Eur.; μοχλός, ὁ, Eur., Ar., Thuc.; μοχλίσκος, ὁ, Ar., Xen.

A bolt or *nail used in ship-building*, τῠ́λος, ὁ, Ar.

Bolt, to, κλείω, perf. pass. κέκλεισμαι, Omn.; μοχλόω, Ar. *Vid.* To shut.

Bombast, δῑθῠ́ραμβος, ὁ, Plat.: 'ἀλίνδηθραι ἐπῶν, Ar.

Bombastic, δῑθῠραμβώδης, ες, Plat.; στόμφος, η, ον, and ος, ον, Hipp.; [παρατράγῳδος, ον, Plut.]

Bonassus, a, βόνασος, ὁ, Arist.

Bond, a, δεσμός, ὁ, pl. δεσμοί and δεσμά, Omn.; σύνδεσμος, ὁ, pl. τὰ σ., Plat.; χάλκευμα, ᾰτος, τό, Æsch.; [ἄλυσις, εως, ἡ, Hdt., Att.;] metaph. πῆγμα, ᾰτος, τό (of an oath), Æsch.

A written contract, συγγρᾰφή, ἡ, Lys., Dem., Æschin.; συμβόλαιον, τό, usu. in pl., Xen., Plat., Dem.; [χειρόγραφον, τό, Polyb.; *bonds* (for debt), τὰ κλᾱρία, Plut.]

An action on a bond, συμβολαίων δῐ́κη, Dem.

To bring an action on a bond against a person, λαγχᾰ́νω τοῦ συμβολαίου τῐνὶ (sc. δῐ́κην), Lys.

To violate a bond, fail in making the payments stipulated in it, 'ἀποστερέω and 'ἀποστέρω τὰ συμβόλαια, Isoc., Dem.; ἄπιστα τὰ συμβόλαια ποιέω, Isoc. *Vid.* Covenant.

Concerning bonds, συμβόλαιος, α, ον, Thuc.

[*To give one's bond*, χειρογραφέω, Pandect.]

[*Under bond*, ἔμπρακτος, ον, Inscr.]

Bondage, δουλοσῠ́νη, ἡ, Hom., Pind., Sol., Eur., Hdt.; δουλεία, ἡ, Omn. Att.; δούλιον ἦμαρ (ᾰτος), Hom.; 'ἀναγκαῖον ἦμαρ, Hom.; 'ἀναγκαία τῠ́χη, Soph.; 'ἀνάγκης ζυγόν, Eur. *Vid.* Slavery.

Bondman, a, δοῦλος, ὁ, Omn. *Vid.* Slave, Serf.

[Bondsman. *Vid.* Surety.]

Bone, a, ὀστέον, ὀστοῦν, τό, pl. ὀστέᾰ, ὀστᾶ, Omn. (Hom. in open form); gen. pl. ὀστέοφιν, Hom.; [*a little bone*, ὀστάριον, τό, Anth.]

[*The small bone* (of the arm or leg), περόνη, ἡ, Xen.]

Of bone, ὀστεῖνος, η, ον, Hdt., Plat.; ὄστῐνος, η, ον, Ar.

Produced by the bone, ὀστεογενής, ές, Plat.

Reaching the bones (pain), ὀστεοκόπος, ον, Theoph.

Like bones, ὀστοειδής, ές, Hipp.

With black bones, μελᾰ́νοστος, ον, Hom.

[*With many bones*, *many-boned*, πολυόστεος, ον, Arist.]

Consisting of one bone, μονόστεος, ον, contr. ους, ουν, Arist.

Pipes made of bone, ὄστῐνα, τά, Ar.

[*To gather bones*, ὀστολογέω, Isæ.: *to eat bones*, ὀστοφαγέω, Strab.]

[Bone-breaker, a (an instrument), ὀστοκατάκτης, ὁ, Hipp.]

Boneless, 'ἀνόστεος, ον, Hes.

Bonfire, a, πῦρ, πῠρός, τό. *Vid.* Fire.

[Bonnet, a, no precise equiv. in Greek. *Vid.* Head-dress.]

Bony, ὀστοφυής, ές, h.; ὀστώδης, ες, Xen.; πολῠόστεος, ον, contr. ους, ουν, Arist.

Booby, a, βλῐτομάμμας, ου, Ar.; βερέσχεθος, Ar.; μαμμάκῡθος, Ar.

Book, a, βῠ́βλος, ἡ, Æsch., Plat., Dem.; βῠ́βλος, ἡ, Hdt.; βιβλίον, τό, Hdt., Xen., Plat., Dem.; βιβλίδιον, τό, Dem.; βιβλῐδᾰ́ριον, τό, Ar.; βιβλᾰ́ριον, τό, Anth.; σύγγραμμα, ᾰτος, τό, esp. in prose, Xen., Plat., Isoc.

A book (*i. e.*, a part of a work), λόγος, ὁ, Hdt., e. g., *which I will relate in a subsequent book*, τὰ ἐγὼ ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἐρέω, Hdt.; [(of the Iliad or Odyssey), ῥαψῳδία, ἡ, Plut.]

[*A book of travels*, γῆς περίοδος, ἡ, Hdt., Arist.; περιοδία, ἡ, Strab.]

[*A day-book* (journal), ἐφημερίς, ίδος, ἡ, Plut.; *an account-book*, γραμματεῖον, τό, Dem.]

A writer of books, βιβλιᾱγρᾰ́φος, ὁ, ἡ, Cratin.

[*To speak like a book*, συγγραφικῶς ἐρῶ, Plat.]

[Bookbinder, a, βιβλιοδέτης, ου, ὁ, Joan. Com. (Byz.).]

Bookcase, a, βιβλιοθήκη, ἡ, Cratin. Jun.; [ἀποθήκη (βιβλίων), Luc.]

Bookseller, a, βιβλιοπώλης, ὁ, Dion. H.

A bookseller's shop, βιβλιοπωλεῖον, τό, Ath.

[Book-worm, a, σίλφη, ἡ, Luc.; σής, ὁ, gen. σητός, Luc.; also metaph. as in English, Anth.]

Boom, a (thrown across the harbor), ζεῦγμα (ᾰτος) τοῦ λιμένος, Thuc.

Boon, a, χᾰ́ρις, ῐτος, acc. ῐτα and ιν, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* Favor.

Boor, a, ᾰ́γροικος, ὁ, Ar.

Boorish, ᾰ́γροικος, ον, Ar., Plat.; ἄγριος, α, ον, and ος, ον, Plat.; ἀγρεῖος, α, ον, Ar.; 'ἀπειρόκᾰλος, ον, Xen.

Boorishness, 'ᾰ́γροικία, ἡ, Plat.; 'ἀπειροκᾰλία, ἡ, Plat.

Boot, a, ἀρβῠ́λη, ἡ, Æsch., Eur.; πέδῑλον, τό [usu. in pl. (ἐς γόνυ ἀνατείνοντα)], Hdt.; κρηπῑ́ς, ῖδος, ἡ (only a man's boot), Xen., Theoc.; ἀρβυλίς, ίδος, ἡ, Theoc.

A sort of bandage worn under the boot by runners, πέλῠτρον, τό, Æsch.

[*To boot* (= in addition), πρόσετι, Hdt., Thuc., Plat., etc.; *to give boot*, προῖκα δίδωμι, Xen.; *something to boot*, ἐπιθήκη, ἡ, Ar.]

Booth, a, σκηνή, ἡ, Ar., Plat., Dem.; γέρρον, τό (esp. made of wattle), Dem.

Bootless, 'ἀνωφελής, ές, Trag., Thuc., Xen. *Vid.* Useless.

Booty, ῥῠ́σιον, τό, oftener in pl., Hom., Æsch.; ληΐς, ῐ́δος, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ἔνᾰρα, τά, Hom., Soph.; λᾰ́φῡρα, τά, Æsch., Soph., Xen.; σκῦλον, τό, oftener in pl., Soph., Eur., Thuc.; σκῦλευμα, ᾰτος, τό, Eur., Thuc.; ἄγρευμα, ᾰτος, τό, Eur.; ἁρπᾰγή, ἡ, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; λεία, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἅρπαγμα, ᾰτος, τό, Æschin.

A making of booty, ληϊστύς, ῠ́ος, ἡ, Hdt.; λεηλᾰσία, ἡ, Xen.

To make booty, take as booty, ληΐζομαι, mid. (aor. 1 ληισσᾰ́μην, Hom.; ἐλησᾰ́μην, Att.), Hom., Hes., Eur., Xen., Hdt., Dem.; πέρθω, aor. 2 ἔπρᾰθον, no perf. (of slaves), Eur.

To take as booty out of a place, ἐκπέρθω, c. gen. loci, Hom.

To drive booty away (therefore to

take it), λεηλᾰτέω, Soph., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* To PLUNDER, To SPOIL.

To sell as booty, λᾰφῡροπωλέω, Xen.

A seller of booty, λᾰφῡροπώλης, ὁ, Xen.

She who provides booty (esp. an epith. of Minerva), ᾿ᾰγέλεια, Hom., Hes.; λη̄ῖτις, ῐδος, ἡ, Hom.

Whatever may be made booty of, subst. λεία, ἡ, Thuc.; λη̄ΐς, ΐδος, ἡ, Ap. Rh.; adj. λη̄ϊστός and λεϊστός, ή, όν, Hom.

Fond of booty, φῐλολήῐος, ον, h.

BORDER, A (of any thing, esp. of a district), ἐσχᾰτία, ἡ, Hom., Pind., Hdt., Soph., Dem.; ὅρος, ὁ (οὖρος, Ep., Ion.), Omn.; ὅρια, τά, Soph., Eur., Thuc., Xen.; τὰ μεθόρια, Thuc., Xen., Plat.

[*The border country*, μεθορία γῆ, ἡ, Thuc.; γῆ πειραική, ἡ, (Arn.) Thuc.]

A border (esp. of a garment, but also of a district), κράσπεδον, τό, Soph., Eur., Ar., Xen.; πέζα, ἡ (of a country, of a garment), Ap. Rh.; [(of a garment, woven along), παρυφή, ἡ, Plut.]

[*With broad purple border*, πλατυπόρφυρος, ον, Archipp.; *a garment with purple border*, ἐσθὴς παρυφασμένη, Diod.]

[*To be sewn on as a border*, παραρράπτομαι, Hdt.]

To surround with a border (a garment), κρασπεδόω, in pass., Eur.

[*A raised border* (in a garden), ἄνδηρον, τό, Theocr.]

BORDER ON, TO, ὁρίζω, c. πρός and acc., Hdt.

To border on (as a nation does on another), ἀστῠγειτονέομαι, mid. (c. acc. χθόνα), Æsch.; σῠνάπτω, no perf., c. dat., Æsch., Hdt.; ἔχομαι, mid., aor. 2 ἐσχόμην, c. gen., Hdt.; ὁμουρέω, c. dat., Hdt.; [προσοικέω, c. dat., Plat.]

To skulk on the borders, ἐσχατάω, only in part. -όων (*vid.* BORDERING ON), Hom.

[BORDERER, ὅμορος, ὁ, ἡ, Hdt. *Vid. sq.*]

BORDERING ON, νέᾰτος, η, ον, c. gen., Hom.; ἐσχᾰτόων, -όωσα, for -άων, -άουσα, Hom.; ὅμορος, ον, Ion.; ὅμουρος, ον, c. dat., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; μεθόριος, ον, Thuc., Xen., Plat.; πρόσουρος, ον, for πρόσορος (which also is found in Xen.), Soph., Hdt., Xen.; ὁμούριος, ον, c. dat., Ap. Rh.; ἐφόριος, ον, Dem.; σῠνουρος, ον, Arist.; σύγχορτος, ον, c. gen. or c. dat., Æsch., Eur.; σύννομος, ον, c. gen., Eur.; σύγκληρος, ον, Eur.; ἀστῠγείτων, ονος, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πρόσοικος, ον, c. dat., Hdt., Thuc., Plat.; ὁμοτέρμων, ονος, Plat.; προσεχής, ές, c. dat., Hdt. *Vid.* NEIGHBORING.

Bordering on, πρός, c. dat., as, *the Libyans who border on Egypt*, Λίβυες οἱ πρὸς Αἰγύπτῳ, Thuc.; ἐπί, c. gen., Thuc.

[*Bordering on a river*, παραποτάμιος, α, ον, Hdt.; *bordering on the ocean*, παρωκεάνιος, ον, Plut.; παρωκεανίτης, ὁ, fem. -ῖτις, ιδος, Polyb., Diod.]

BORE, TO, τρῡπάω, Hom., Soph., Xen., Plat., Æschin.; τορέω, only in aor. 2 ἔτορον, and more rarely aor. 1 ἐτόρησα, Hom., h.; τετραίνω, fut. τρήσω, aor. 1 ἐτέτρηνα, perf. pass. τέτρημαι, Hom., Hdt., Xen., Call.; δῐᾰτετραίνω, Ar., Hdt.; συντετραίνω (esp. as miners), Hdt., Dem.; κᾰτᾰτετραίνω, Plat.; δῐᾰτρῡπάω, Arist. *Vid.* To PIERCE.

BOREAS, βορέας, ὁ, Omn. *Vid.* NORTH WIND.

BORED THROUGH (often as ears for ear-rings), τρητός, ή, όν, Hom., h., Pind., Plat.; ἐΰτρητος, ον, Hom.

BORER, A, τρῡπητής, ὁ, Plat.

An instrument to bore with, τέρετρον, τό, Hom.; τρῡπᾰνον, τό, Hom., Eur., Plat.; τόρος (esp. for boring wells), ὁ, Pherecr.

BORING, A, τρῆσις, εως, ἡ, Plat.; τρῡπησις, εως, ἡ, Arist.

Any thing bored (a hole, etc.), τρῡπημα, ᾰτος, τό, Ar., Eupol.

BORN, TO BE, γείνομαι, mid., only in pres., Hom.; φύομαι, c. aor. 2 ἔφυν (as if from φῦμι), perf. πέφῡκα (in part. often πεφυώς, υῖα, ώς, gen. -ῶτος, -υίας, -ῶτος, for πεφῡκώς, etc., Hom.), and pluperf. ἐπεφῡκειν, Hom., Pind., Trag., Xen., Dem.; γίγνομαι, fut. γενήσομαι, aor. 2 ἐγενόμην (3d sing. by sync. ἔγεντο, γέντο, Pind., etc.), perf. pass. γεγένημαι, and mid. γέγονα, 1st and 3d pl. usu. by sync. γέγᾰμεν and γεγάᾱσι, part. γεγαώς, υῖα, Att. γεγώς, ῶσα (inf. γεγάκειν, Pind.), fut. 1 pass. γενηθήσομαι, Omn.; βλαστᾰνω, fut. 1 βλαστήσω, perf. act. ἐβλάστηκα, aor. 2 ἔβλαστον, Pind., Æsch., Soph., Eur.; τεκνόομαι, pass., Pind., Æsch., Soph., Eur.; τρέφομαι, pass., perf. τέθραμμαι, esp. in part. and c. gen. of the father, Soph., Eur.; φαίνομαι, pass., esp. in aor. 2, Soph.; λοχεύομαι, pass., Eur.

To be born (with reference to the parents, to be born of), εἰμί, c. gen., Hom., Xen.; ἐκγίγνομαι (3d pl. ἐκγεγάοντι, h.), c. gen., Hom., h., Hdt.; ἐκφῠομαι, c. gen., Soph., Eur.; ᾿ἀποβλαστᾰνω, c. gen., Soph.; σπείρομαι, c. ὅθεν, of whom, equiv. to a gen., Soph.; so ᾿ἀρόομαι, pass., aor. 1 ἠρόθην, c. ἔνθεν, Soph.

To be born after, ἐπῐγίγνομαι, Hom., Hdt., Xen.; ἐπῐγείνομαι, only in pres., Pind.

To be born before, προφύομαι, c. gen., Soph.

To be born in, ἐγγίγνομαι, c. dat., Hom., Hdt.

Justice did not look upon him when he was born, ἀλλ᾿ οὔτε νιν φῠγόντα μητρόθεν σκότον Δίκη προσεῖδε, Æsch.

Being born of a mother unhappily married, μητρὸς ἔχοντες ᾿ἀνύμφευτον γονήν, Soph.

He was born (lit., he put on his saffron-colored baby-clothes), κροκωτὸν σπάργᾰνον ἐγκᾰτέβα, Pind.

Newly born, νεηγενής (νεᾱγενής, Att.), ές, Hom., Eur.; νεογενής, ές, Æsch., Plat.; νεόγονος, ον, oftener, by sync., νεογνός, όν, h., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; νεογῑλός, ή, όν, Hom., Theoc.; νεογιλαῖος, ον, Isæ.

High-born, εὐγενής (also εὐηγενής, Hom., ἠΰγενής, h.), ές, Omn.

[*Low-born*, ἀγέννητος, ον, Soph.; ἀγενής, ές (Stallb. prefers ἀγεννής), Soph., Hdt., Ar., Plat.]

Born in due time, τελεόγονος, ον, and τελειόγονος, ον, Arist.; τελεόμηνος, ον, Arist.

Born late, or in his father's old age, ὀψῐγονος, ον, Hom., h., Hdt.

Born after, ἐπῐγονος, ον, Plat.

Thrice born, τρῐγενής, ές, Arist.

[BORNE. *Vid. sub* To BEAR.]

BOROUGH, A, δῆμος, ὁ, Dem.

One of the same borough, δημότης, ου, ὁ, Soph., Dem., Æschin., in fem. δημότις, ῐδος, acc. ῐδα and ιν, Ar., Theoc.

BORROW, TO, χράομαι, mid., Eur., Plat.; δᾰνείζομαι, mid., c. ἐπί and dat. of the interest, or of the security, Ar., Plat., Dem.; αἰτέω, Dem.; ᾿ᾰναιρέομαι, mid., aor. 2 ᾿ἀνειλόμην, Dem.

To borrow besides, προσδᾰνείζομαι, mid., c. pass. in pass. sens., Lys. (to make up a given sum), Xen.

To borrow further, *i. e.*, on property already encumbered, ἐπῐδᾰνείζομαι, c. ἐπί and dat. of the security, Dem.

Borrowed money, δᾰνεισμα, ᾰτος, τό, Thuc., Isæ., Æschin.; δᾰνειον, τό, Dem.

BOSOM, A, κόλπος, ὁ, Omn.

With large bosom, βᾰθῠκολπος, ον, Hom., Æsch.

BOSS, A, ὀμφᾰλος, ὁ, Hom.

On the boss (of a shield), ἐπομφᾰλιος, α, ον, Hom.

BOSSY, ὀμφᾰλόεις, εσσα, εν, Hom., Ar.; ὀμφᾰλωτός, ή, όν, Pherecr.

Like a boss, ὀμφᾰλώδης, ες, Arist.

[BOTANIZE, TO, βοτανολογέω, Hipp.]

BOTANY, ἡ βοτᾰνική, Diosc.

[BOTANY BAY, A (fig., as a place for rogues), πονηρόπολις, εως, ἡ, Plut.]

BOTH, καί, Omn.; τέ, Omn.; ἀμφότερον, adv., Hom., Pind.; ἀμφότερα, Æsch.; often it is made by μέν in the early part of the sentence, and δέ in the latter; sometimes with another conjunction added, as, "*they being alarmed, both at the suddenness of the attack, and also at the gates being opened to the Athenians*," ἅμα μὲν μάχῃ αἰφνιδίῳ, ἅμα δὲ τοῖς ᾿Αθηναίοις τῶν πυλῶν ἀνοιγομένων, φοβηθέντων, Thuc.

BOTH, adj., ἄμφω, gen. and dat. ἀμφοῖν, acc. ἄμφω, both dual and plural, and of all genders, Omn.; ἀμφότερος, rare in sing., Hom., Æsch., Thuc., Xen.; σῠναμφότερος, usu. in pl., Theogn., Hdt., Plat., Dem., Isæ.; σῠνάμφω, Plat., Ap. Rh.; ἀμφῐδέξιος, ον, in pl., Soph.; ἀμφιπλήξ, ῆγος, Soph.; ἑκᾰτερος, α, ον, Pind., Thuc., Lys., Xen., Dem. *Vid.* SYN. 192.

On both sides, ἀμφίς, Hom.; ἀμφοτέρωσε, Hom.; ἀμφοτέρωθε or -θεν, Hom., Hdt., Thuc.; ἀμφοτέρωθι, Xen.; ἑκᾰτέρωθι, Pind., Hdt.; [κατ᾿ ἀμφότερα, Hdt.]

From both sides, ἑκᾰτερθε or -θεν, Hom., Ap. Rh.; ἑκᾰτέρωθε, Hdt., Thuc., Xen.; δῐχόθεν, Æsch., Thuc.; [ἀπ᾿ ἀμφοτέρωθεν, Hdt.]

Both ways, ἀμφοτέρῃ, Hdt.; ἀμφοτερᾰκις, Arist.; ἑκᾰτέρως, Plat.; [ἐπ᾿ ἀμφότερα, Hdt.; ἀμφοτέρως, Plat.]

To both ways, ἑκᾰτέρωσε, Plat.; [ἀμφοτέρωσε, Hom.]

Affecting both men, δῐδυμᾰνωρ, ορος, Æsch.

To bear both senses, to be inclined to both sides, or *to be between both, belong to both species*, ἐπαμφοτερίζω, c. ἐπί and acc., or c. dat., Isoc., Arist.

[BOTHER, TO. *Vid.* To ANNOY, PERPLEX.]

BOTTLE, A, λήκῠθος, ἡ, esp. of oil, Hom., Ar., Plat.; ληκῠθιον, τό, of oil or perfumes, Ar.

A bottle (of any thing), βῖκος, ὁ, Hdt., Xen.

A bottle (made of earthen-ware), στάμνος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; σταμνίον, τό, Ar.; σταμνᾰριον, τό, Eupol.

Holding three bottles, τρῐλᾰγῡνος, ον, Stesich.

BOTTLE, TO, κăταστραμνίζω, in pass., Nicostr., Theoph.

BOTTOM, A, βύσσος, ὁ, Hom., Hdt.; πῠθμήν, ένος, ὁ, Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph., Theogn., Plat.; ἔδἄφος, τό, Hom., Thuc., Xen., Dem., Æschin.; πέζα, ἡ, Hom., Ap. Rh.; πρύμνον, τό, Hom., Pind.

The bottom of a mountain, σφῠρόν, τό, Pind.

The bottom (of a vessel, a measure, etc.), πύνδαξ, ἄκος, ὁ, Ar., Pherecr.

[*The bottom* (of a person), ὄῤῥος, ὁ, Com.; πρωκτός, ὁ, Ar.; *broad-bottomed*, εὐρύπρωκτος, ον, Ar.]

We have not yet got to the bottom of our misery, οὐδέπω κακῶν κρηπὶς ὕπεστιν, Æsch.

From the bottom, νειόθεν, Hom., Ap. Rh.; πεδόθεν, Pind.; βυσσόθεν, Soph.

At the bottom, νειόθι, c. gen., Hom., Hes., Ap. Rh.

To the bottom, πέδονδε, Hom.

At the bottom, adj. νέᾰτος and νείᾰτος, η, ον, Hom.; πρυμνός, ή, όν, Hom.

Reaching to the bottom, ποδήρης, ες, Æsch.

BOTTOMLESS, ἄβυσσος, ον, Æsch., Eur., Hdt.; ἄβῠθος, ον, Plat.

BOTTOMRY (money lent on), ναυτῐκόν, τό, Xen., Lys., Dem.; [τὸ ἀμφοτερόπλουν (ἀργύριον), Dem.].

I borrowed eight hundred drachmæ of Nicippus on bottomry, ὀκτακοσίας δραχμὰς παρὰ Νικίππου ναυτῐκὸν ἀνειλόμην, Dem.

Seven talents lent on bottomry, ναυτῐκὰ ἐκδεδομένα ἑπτὰ τάλαντα, Lys.

BOUGH, A, πτόρθος, ὁ, Hom., Eur.; θαλλός, ὁ, Hom., Trag., Plat., Æschin.; κλάδος (besides its own case, it has a poet. dat. κλᾰδί, and pl. κλάδεσι, κλᾰδέεσσι), ὁ, Æsch., Soph., Ar., Hdt.; ὀροδαμνίς, ῐδος, ἡ, Theoc.

A small bough, ῥάχος, ἡ, Soph. *Vid.* BRANCH.

[*With* or *having many boughs*, πολύκλαδος, ον, Theophr.]

BOUGHT, ἐμπόλητος, η, ον, Soph.; [ὠνητός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Trag.] *Vid. infra* TO BUY.

BOUND, A, ἅλμα, ᾰτος, τό, Hom., Pind., Soph., Eur., etc.; πήδημα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph.; ἐκπήδημα, ᾰτος, τό, Æsch. *Vid.* LEAP, BOUNDARY.

The misery passes all bounds, ἐξορίζεται κάκόν, Eur.

[*To go beyond bounds*, παρεκβαίνω, Arist.; πλεονάζω, Isocr., Dem.]

[*To keep within bounds*, μετριάζω (trans.), Plat.]

BOUND, σύνδετος, ον, Soph.; σφιγκτός, ή, όν, Mel.; διάδετος, ον, Æsch. *Vid.* TO BIND.

Fast bound, ἀδᾰμαντόδετος, ον, Æsch.

Bound backward, ὀπισθόδετος, ον, Simon.

BOUND, I AM (to do so and so), ἔοικα, Hom., Soph.; δίκαιός εἰμι, c. inf., Ar., Hdt.; ἄξιός εἰμι, Xen. *Vid.* OUGHT.

BOUND, TO [(of persons, a hare, etc.), πηδάω (c. ποσσίν also, Hom.), Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.]; (as a stone), ἀναθρώσκω, fut. -θοροῦμαι, aor. 2 -έθορον, Hom. *Vid.* TO LEAP.

To bound (as horses moving rapidly, or dancers), σκιρτάω, Hom., Eur., Plat.

To bound as dancers, σκαίρω, no fut., Hom.

To bound (of a fish in the sea), πάλλω, no perf., Eur.

To bound across, πηδάω, c. acc., Soph., Eur.; διασκαίρω, c. acc., Ap. Rh.

[*To bound back*, ἀναπηδάω, Ar.]

[*To bound over*, ὑπερθρώσκω, c. acc., Hom., Hdt., Æsch.]

To bound, i. e., mark out by boundaries, be the boundary of, ὁρίζω, Eur., Thuc., Xen.; ἀπείργω, no perf., irreg. aor. 2 ἀπειργᾰθον, Hdt. *Vid.* TO DEFINE.

To be bounded, ὁρίζομαι, pass., c. dat., Eur.

BOUND (as a ship for a place), *embarking on board the first vessel bound for Greece*, ἐπιβὰς ἐς τὸ πρῶτον ἀναγόμενον πλοῖον ἐς τὴν Ἑλλάδα, Xen.

BOUNDARY, A, ὅρος (οὖρος, Hom., Hdt.), ὁ, Omn.; ὅρισμα, ᾰτος, τό (οὔρισμα, Ion.), Eur., Hdt., [*between two countries*, exp. by gen., Hdt.]; τέλσον, τό, Hom.; τέρμα, ᾰτος, τό, Omn. poet., Hdt., Xen.; τέλος, τό, Hes.; τέκμωρ and τέκμαρ, indecl., Hes., Pind., Ap. Rh.; τέρμων, ονος, ὁ, Æsch., Eur.; ὅρια, τά, Soph., Eur.; Thuc., Xen.; μεθόριον, τό, usu. pl., Thuc., Xen., Plat.

The utmost bound to which a quoit can be thrown, δίσκου οὖρα, τά, Hom.

Of or *belonging to boundaries*, ὅριος, α, ον, Plat., Dem.; μεθόριος, α, ον, Thuc.

On the boundaries, ἐφόριος, α, ον, Dem.

Beyond the boundaries, ὑπερόριος, and poet. ὑπερούριος, α, ον, and ος, ον, Thuc., Lys., Plat., Andoc., Theoc.

Defined by boundaries, ὡρισμένος, η, ον, Eur., Ar.; ἀφωρισμένος, η, ον, Ar., Plat.

We live having the boundaries of right and wrong clearly marked out, ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι, Eur.

To mark out by boundaries, ἀφορίζω, Isoc., Dem.; περιορίζω, Hipp.

[*To set up as boundaries*, ὁρίζω (for one's self, mid.), *e. g.*, στήλας, Xen.]

To settle the boundaries of, διουρίζω, Ion. for διορίζω, Hdt.

Not marked out by boundaries, ἀόριστος, ον, Thuc.

[BOUNDEN, ὀφειλόμενος, η, ον, Æsch., etc.]

BOUNDLESS, ἀμέτρητος, ον, Hom., Pind., Eur., Ar.; ἀπέλεθρος, ον, Hom.; ἄσπετος, ον, Hom., Soph., Eur.; ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀπείρῐτος, ον, Hom.; ἀπείρᾰτος, ον, Pind.; ἀπείραντος, ον, Pind.; ἀπειρέσιος, ον, Hom., Soph., and ἀπερείσια, only in neut. pl., Hom.; ἄφᾰτος, ον, Soph., Hdt.; ἄπλᾱτος, ον, Hes., Pind., Soph., Eur.; ἄπλετος, ον, Pind., Soph., Hdt., Plat., Ap. Rh.; ἄμετρος, ον, Simon., Xen., Plat.; ἄβυσσος, ον (πλοῦτος), Æsch.; ἀνᾰρίθμητος, ον, Soph. *Vid.* IMMENSE.

BOUNDLESSLY, ἄσπετον and ἄσπετα, Hom.; ἀμέτρως, Xen., Plat.

BOUNTEOUS, BOUNTIFUL, ἀγλαόδωρος, ον, Hom.; ἄφθονος, ον, h., Eur.; ὀλβιόδωρος, ον, Eur.; μεγαλόδωρος, ον, Ar.; δαψῐλής, ές, Epich.; δωρητῐκός, ή, όν, Plat.; δοτῐκός, ή, όν, Arist.; φῐλόδωρος, ον, Plat., Xen., Dem.

BOUNTY, BOUNTEOUSNESS, πολυδωρία, ἡ, Xen.; ἀφειδία, ἡ, Plat.; ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, Plat., Arist.

To be bountiful, ἐπῐδαψῐλεύομαι, mid., Hdt., Xen.

BOURGEON, TO, θάλλω, no aor. 1 nor 1 perf. act., 2 perf. τέθηλα, part. τεθηλώς, and fem. usu. τεθᾰλυῖα, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat. *Vid.* TO BLOOM.

[BOUT; as, *a drinking-bout*, κῶμος, ὁ, Omn. post Hom.; *a wrestling-bout*, πάλαισμα, τό, Hdt.]

BOW, A, βιός, ὁ, Hom.; κέρας, τό, gen. κέρᾰτος, sync. κέραος contr. κέρως, dat. κέρᾰτι, κέραϊ, κέρᾳ, nom. pl. κέρᾰτα, κέραα, κέρα (dat. pl. κέρᾰσι, Hom.), Hom.; τόξον, τό, Omn.;—χερὸς εὐστοχία, Eur.; ἄεμμα, ᾰτος, τό, Call.

The centre of the bow (where it is taken hold of), πῆχυς, εως, ὁ, Hom.

Using or *carrying a bow*, τοξοφόρος, ον, Hom., Pind., h., Eur., Hdt.; κλῠτότοξος, ον, Hom.; τοξοδάμας, αντος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; τοξουλκός, όν, Æsch.; τοξόκλυτος, ον, Pind.; τοξόδαμνος, ον, Æsch., Eur.; τοξοτευχής, ές, Æsch.; τοξήρης, ες, Eur.; τοξῐκός, ή, όν, Xen.; κερουλκός, όν, Soph.

[*With crooked* or *curved bow*, ἀγκυλότοξος, ον, Hom.]

With silver bow, ἀργῠρότοξος, ον, Hom.

With golden bow, χρῡσότοξος, ον, Pind.

With brazen bow, χαλκότοξος, ον, Pind.

[*With beautiful bow*, καλλίτοξος, ον, Eur.]

BOW-CASE, A, γωρῡτός, ὁ, Hom.

BOW-LEGGED, ῥαιβός, ή, όν, Arist., or ῥοικός, ή, όν, Archil. *Vid.* BANDY-LEGGED.

BOWMAN, A, τοξότης (τοξότᾰ, Ep.), ὁ, Omn. *Vid.* ARCHER.

BOW-SHOT, A, τόξευμα ᾰτος, τό, Eur., Hdt., Xen.

Within bow-shot (after verb of motion), εἰς τόξευμα, Xen.; ἔντος τοξεύματος, Xen.; ἐκ τόξου ῥύματος, Xen.

A bow-shot off, ὅσον τόξευμα ἐξικνέεται, Hdt.

BOW-STRING, A, [νευρά, ἡ, Hom., Hes., Trag., Xen., etc.]; ἀγκύλη, ἡ, Soph. ἄεμμα, ᾰτος, τό, Call.

[BOW-WINDOW, θυρὶς ψαλιδωτή, ἡ, Diod.]

BOW, THE (of a ship), πρῷρα, ἡ, Omn.; πᾰρεξειρεσία, ἡ, Thuc.

Beams to strengthen the bows of a ship, ἐπωτίδες, αἱ, Eur., Thuc.

From the bows, πρῴρᾱθε or -θεν, Pind., Thuc.

[*Stationed in the bow* (the look-out), πρῳράτης, ου, ὁ, Xen.; πρῳρεύς, έως, ὁ, Xen.]

[*To be stationed in the bow* (as look-out), πρῳρατεύω, Ar.]

BOW DOWN, TO, ἠμύω, fut. -ῠσω, neut., Hom., Soph., Ap. Rh.; νεύω, neut. and act., Hom., Hes., Eur., Hdt.; κύπτω, very often, *to be bowed down* by fear or shame, neut., Hom., Ar., Hdt., Plat., Dem.; ὑποκύπτω, Ar.; κᾰτημύω, Ap. Rh.

Bowed down, κῡφός, ή, όν, Hom., Ar., Ap. Rh.

BOWELS, δέρτρον (or the skin which contains them), Hom.; ἔγκᾰτα, τά, only in nom. and acc. except once in dat., Hom.; νηδύς, ῠος, ἡ, Hom., Eur., Hdt., Hipp.; χολάς, ᾰδος, ἡ, usu. in pl., Hom., h.; ἔντερον, always except once in pl., Hom., Æsch., Ar., Plat., Xen.; σπλάγχνον, usu. in pl., Hom., Pind., Æsch., Eur., Plat., Æschin.; χόλιξ, ῐκος, ἡ, later ὁ, usu. in pl., Ar., Pherecr. *Vid.* ENTRAILS.

The timber for the bowels of a ship, ἐντερόνεια, Ar.

Of the bowels, ἐντερῐκός, ή, όν, Arist.; *like bowels*, ἐντεροειδής, ές, Arist.

To have a pain in the bowels, ἐντεροπονέω, Hipp.

[BOWER, A, σπέος κλάδοις (κλάδεσι) κατηρεφές, after Hom. (who has σπέος δάφνῃσι κατηρεφές). *Vid.* ARBOR.]

BOWL, A, δέπας, ἄος, τό, pl. nom. δέπᾰ, Hom., with an unusual dat. pl., poet. δέπασσι, Hom., Æsch., Eur., Plat.; κοτύλη, ἡ, Hom.; κρᾱτήρ, ῆρος, ὁ (κρητήρ, Hom.), Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; [πελίκη, ἡ (of wood), Crat.]

[*A bowl* (for washing cups in), ὁλκεῖον, τό, Com.]

An earthen-ware bowl (used by soldiers and sailors), κώθων, ωνος, ὁ, Ar., Xen.

A bowl in which the blood of victims was caught, ἀμνίον, τό, Hom. *Vid.* CUP.

A stand for a bowl, ὑποκρητηρίδιον, τό, Hdt., Xen.

Cut as if cut in a bowl (hair), ὑποσκᾰφιόκαρτος, ον, Nicostr.

[BOWLING GREEN, A, τυκτὸν δάπεδον, τό, Hom.]

BOX (the tree), πύξος, ἡ, Theoph., Arist.

Made of box, πύξῐνος, η, ον, Hom., Theoc.

[*A grove of box*, πυξών, ὁ, Hdn.]

[*A tablet of box-wood*, πυξίον, τό, Ar.; πυζίδιον, τό, Ar.]

BOX, A, ἀντίπηξ, -πηγος, ὁ, Eur.; ζύγαστρον, τό, Soph., Xen.; [λάρναξ, ἄκος, ἡ (esp. for household stores), Hom., Hdt., Thuc.; κιβωτός, ἡ, Ar.; —*a little box*, κιβώτιον, τό, Ar. *Vid.* SYN. 288.]

A box (made of cedar), κέδρος, ἡ, Eur., Theoc.

[*A box* (on the ear), κόλαφος, ὁ, Epich.; ῥάπισμα, ἄτος, τό, Luc. *Vid.* BLOW.]

BOX, TO, πυκτᾰλίζω, Anac.; πυγμᾰχέω, Hdt., Anth.; πυκτεύω, Plat., Xen.; σφαιρομᾰχέω, Plat.

To box with, διᾰπυκτεύω, c. dat., Xen.

BOXER, A, πυγμᾰχος, ὁ, Hom., Pind.; πύκτης, ου, ὁ, Pind., Soph., Plat.; ὠτοκᾰταξις, ιδος, ὁ, Ar.

BOXING, πυγμή, ἡ, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; πυγμᾰχία, ἡ, Hom., Pind.; [*the art of boxing*, ἡ πυκτική, Plat.]

At boxing, πύξ, Hom., Hes., Pind.

Skillful in boxing, πυκτῐκός, ή, όν, Plat.; [πὺξ ἀγαθός, Hom.]

A boxing-glove, ἱμάς, άντος, ὁ, in pl., Hom., Pind., Plat.; σφαῖρα, ἡ, Plat.; [(a thong, without metal), μειλίχη, ἡ, Paus.]

BOY, A, παῖς, παιδός, ὁ (often πάϊς, Hom., acc. πάϊν, Ap. Rh.), Omn.; κόρος (also κοῦρος, all poets, even Trag.), ὁ, Hom., Pind., Trag., Plat.; μειρᾰκιον, τό, of a more advanced age than παῖς, Ar., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; παιδνός, ὁ, Hom.; παιδίον, τό, Eur., Ar., Hdt., Plat.; παιδίσκος, ὁ, Xen.; παιδᾰριον, τό, Ar., Plat., Xen.; μόσχος, ὁ, Eur. *Vid.* SYN. 348.

A great fat boy, βούπαις, αιδος, ὁ, Ar.

[*A grown-up boy*, ἀντίπαις, παιδος, ὁ, Soph.]

Of or *belonging to boys*, παίδειος, ον, Pind., Æsch., Soph., Plat.

BOYHOOD, παιδεία, ἡ, Theogn.; [*from boyhood*, ἐκ παίδων, Xen.]

BOYISH, παιδῐκός, ή, όν, Soph., Ar., Plat.; μειρᾰκιώδης, ες, Plat.

Bearing boy children, κουροτόκος, ἡ, Eur.

To bear boy children, κουροτοκέω, Hipp.

[*To play the boy*, μειρακιεύομαι, Luc.]

BRACE, TO, ἀρθρόω, Theogn. *Vid.* TO STRENGTHEN.

BRACELET, A, ἕλιξ, ῐκος, ἡ, Hom., h.; ἑλικτήρ, ῆρος, ὁ, Ar., Lys.; ψέλλιον or ψέλιον, τό, Hdt., Xen.; ἀμφῐδέαι, αἱ, Hdt.; χλῐδών, ωνος, ὁ, Asius, Ar.

Wearing bracelets, ψελιοφόρος, ον, Hdt.

[BRACKET (in a wall), ὠτίς, ίδος, ἡ (Anth.?)]

[*To inclose in brackets* (in writing, etc.), περιγράφω, Plut.]

BRACKISH, ἁλμῠρός, ά, όν, Hom., Hes., Pind., Eur., Thuc., Xen., Plat.; πλᾰτύς, εῖα, ύ, comp. -ύτερος, Hdt.

BRAG, TO, μεταχνόομαι, pass., Ar.; ἀλᾰζονεύομαι, mid., Ar., Xen., Isoc., Æschin.; ὑψηλολογέομαι, mid., Plat. *Vid.* TO BOAST.

BRAGGART, BRAGGADOCIO, A, γαύραξ, ᾱκος, ὁ, Alcæ.; θρᾰσῠδειλος, ὁ, Arist.; [κομπολᾰκύθης, ὁ, Ar.]

[*A lying braggart*, ψευδαλαζών, όνος, ὁ, ἡ, Com.]

Of a braggart disposition, ἀλαζών, όνος, ὁ, ἡ, Ar., Xen., Æschin.; ἀλᾰζονῐκός, ή, όν, Xen.

[BRAGGING. *Vid.* BOAST.]

BRAID, TO, πλέκω, and in mid., Hom., Pind., Eur., Hdt.; ἀναπλέκω, Pind.; διαπλέκω, h., Pind.; συμπλέκω, Eur., Thuc., Plat., Dinarch.; πλοκίζω (esp. of hair), Hipp., Theoph.

BRAIDED, πλεκτός, ή, όν, Hom., Hes., Eur., Xen.; εὔπλεκτος, ον, and ἐΰπλεκτος, ον (though neither this nor the preceding word are applied to hair earlier than by the writers of the Anthology), Hom., Eur., Anth.

With hair not braided, νήπλεκτος, ον, Bion.

[BRAIDER, A, πλοκεύς, έως, ὁ, Epich.]

[BRAIDING, ACT OF, πλοκή, ἡ, Epich.]

BRAIN, ἐγκέφᾰλος, ὁ, Hom., Eur., Ar., Hdt., Plat., Dem.

[*The back* or *hinder part of the brain*, παρεγκεφαλίς, ίδος, ἡ, Arist.]

[*Hair-brained*. *Vid.* RECKLESS.]

BRAIN, TO, σχίζω κάρα, Soph.

BRAINLESS, ἄνοος, ον, contr. ἄνους, ουν, as always in Att. compar. ἀνούστερος, Hom., Æsch., Plat.; ἀνόητος, ον, Soph., Omn. prose.

BRAKE, A, λόχμη, ἡ, Hom., Pind., Eur., Ar. *Vid.* THICKET.

[BRAKE (of a wheel), τροχοπέδη, ἡ, Herod.; ἐποχεύς, ὁ, Simar.].

BRAMBLE, A, ἄκανθα, ἡ, Hom., Theoc.; ἀσπᾰλᾰθος, ὁ καὶ ἡ, Theogn., Theoc., Pherecr.; πᾰλίουρος, ἡ, Eur., Theoc.; ῥάμνος, ἡ, Eupol.; ῥᾰχός, ἡ, Hdt., Xen.

Full of brambles, ἀκανθώδης, ες, Hdt.

BRAN, ἄχῠρον, τό, oftenest in pl., Ar., Hdt., Xen.; κῠρήβια, τά, Ar., Cratin.; πίτῡρον, τό, in pl., Dem.

A heap of bran, ἀχυρμιά, ἡ, Hom.; ἀχῠρών, ῶνος, ὁ, Ar.

Like bran, πῑτῡρώδης, ες, Hipp.; ἀχῠρώδης, ες, Arist.

To strew or *mix with bran*, ἀχῠρόω, Arist.

A mixing with bran, ἀχῠρωσις, εως, ἡ, Arist.

A bin for bran, ἀχῠροδόκη, ἡ, Xen.

[*Made of bran*, πιτυρίτης, ὁ, e. g., *bran-bread*, πιτυρίτης ἄρτος, Ath.]

BRANCH, πτόρθος, ὁ, Hom., Eur.; ἔρνος, τό (often, by Pind. and Trag., applied metaph. to men), Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur.; ὄζος (often used metaph.), ὁ, Hom., Pind., Eur., Plat., Ap. Rh.; ὅρπηξ, ηκος, ὁ, Hom., Theoc., Ap. Rh.; θαλλός (particularly the branches borne by suppliants), ὁ, Hom., Trag., Plat., Æschin.; κρᾰδη, ἡ, Hes., Eur., Ar.; ἀκρέμων, ονος, ὁ, Simon., Eur., Theoc.; κλᾰδος, ὁ, with, besides its regular cases, dat. sing. κλαδί, dat. pl. κλάδεσι, κλαδέεσσι, acc. sing. κλάδα, acc. pl. κλάδας, Æsch., Soph., Ar., Hdt.; κλών, ῶνος, ὁ, Eur., Xen.; κλῆμα, ἄτος, τό, Ar., Xen., Plat., Dem.; ἕλιξ, ῐκος, ὁ, Eur.; φυλλάς, ἄδος, ἡ, Ar.; ὀροδαμνίς, ῐδος, ἡ, Theoc.; ὀρόδαμνος, ὁ, Anth.

A small branch, ῥᾰχός, ἡ, Soph.

A branch of a river, ἀπορρώξ, ῶγος, ὁ, Hom.; κέρας, gen. ᾱτος, αος, ως, dat. ᾱτι, αϊ, α, pl. nom. κέρᾱτα, αα, α, dat. pl. κέρᾰσι, Hes., Pind., Thuc.

A branch of a subject, τμῆσις, εως, ἡ, Plat.

With many branches, πολύκλωνος, ον, Theoph.; πολύοζος, ον, Arist.; περικλᾰδής, ές, Ap. Rh.

The having many branches, πολυοζία, ἡ, Theoph.

With few branches, ὀλῐγόκλᾰδος, ον, Theoph.

[*To branch out* (put out branches), ὀζόομαι, Theophr.; ὄζους φύω, Hom.]

To branch off, as a river or a road, ἀποστρέφω, Hdt.

To make long branches (as an unpruned tree does), κλημᾰτόομαι, pass., Soph.

BRANCHING (in spurs or boughs), ὀζώδης, ες, Theoph.; [ὀζωτός, ή, όν, Theophr.]

Branching (as roads), σχιστός, ή, όν, Soph., Eur.; πολύσχιστος, ον, Soph.; δίστομος, ον, Soph.

[*Branching* (of a subject divided into parts), πολυσχιδής, ές, Arist.]

BRAND, A, i. e., fire-brand, torch, δάος, τό, Hom.; δᾱλός, ὁ, Hom., Æsch.; δάλιον, τό, Ar.; λαμπτήρ, ῆρος, ὁ, Eur.; σχίζα, ἡ, Ar.

A brand, i. e., mark of disgrace, χᾰραγμα, ἄτος, τό, Anac.; στίγμα, ἄτος, τό, Plat. (Com.), Hdt.; ἔγκαυμα, ἄτος, τό, Plat.

BRAND, TO, στίζω, sometimes c. dupl. acc., Ar., Hdt., Xen., Æschin.

A branding-iron, καυτήριον, τό, Eur.; καυτήρ, ῆρος, ὁ, Hipp.

A branded person, στιγμᾰτίας, ου, ὁ, Ar., Xen., Lys.; στῐγων, ωνος, ὁ, Ar.

[*Not branded*, ἀκαυστηρίαστος, ον, Strab.]

BRANDER, A, a person who brands, στῐγεύς, έως, ὁ, Hdt.

BRANDISH, TO, πάλλω, no perf. (aor. 2 mid. 3d sing., by sync. πάλτο, Hom.), Hom., Pind., Soph., Eur., Plat.; ἀνᾰπάλλω, often ἀμπ., aor. 2 part. ἀμπεπᾰλών, Hom.; [νωμάω, Hom.]; ἐπῐπάλλω, Æsch.; τῐνάσσω, Hom., Æsch., Soph.; [ἀνατινάσσω, Eur.]; κρᾰδάω, only pres., Hom.; ἐπῐκρᾰδάω, Ap. Rh.; σείω, perf. pass. σέσεισμαι, Omn.; προσείω, Eur., Plat.; ἀνᾰσείω, Hes.; κρᾰδαίνω, no fut., Eur.; σφενδονάω, Eur.; δῑνέω, Æsch.; διᾰφέρω, fut. -οίσομαι, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Eur.

To brandish at (so as to frighten, etc.), ἐπῐσείω, Hom.; ἐπαΐσσω (ᾰ Hom., ᾱ Att., but usu. ᾄσσ. Att.), Ap. Rh.

To brandish before, προβάλλομαι, mid., c. κατά and acc., Eur.

BRANDISHED, παλτός, ή, όν, Soph.

BRANDISHING, A, πῑτῠλος, ὁ, Eur.;

ἐπανάσεισις, εως, ἡ, Thuc.; *the brandishing of their arms in the air*, ἡ διὰ κενῆς ἐπανάσεισις τῶν ὅπλων, Thuc.

BRASIER, A, χαλκεύς, έως (Ep. ῆος), ὁ, Hom., Ar., Hdt., Xen., etc.; χαλκοτύπος, ὁ, Xen., Dem.

A brasier, i. e., a pan to hold coals, ἐσχάρα, ἡ, Ar., Xen.; ἐσχαρίς, ίδος, ἡ, Ar., Alex.; ἐσχάριον, τό, Ar.

BRASS, χαλκός, ὁ, Omn.; [*the brass* (made from yellow copper ore), ὀρείχαλκος, ὁ, h., Bacchyl., Plat. *Vid.* COPPER.

Any thing made of brass, χάλκευμα, ατος, τό, Æsch.; χάλκωμα, ατος, τό, Ar., Lys.

Made of brass, χάλκεος, α, ον, or ος, ον, also sometimes, but not always, contracted in Att. οῦς, ῆ, οῦν, Omn.; χαλκεῖος, α, ον, Hom., Soph.; χαλκήϊος, η, ον, Hom.; πάγχαλκος, ον, Hom., Æsch., Soph., Eur.; παγχάλκεος, ον, Hom., Ap. Rh.; χαλκήρης, ες, Hom., Æsch.; χαλκοάρης, ες, Pind.; χαλκοβαρής, ές, Hom., also fem. χαλκοβάρεια, Hom.; χαλκοβατής (of a house), Hom.; χαλκογλώχιν, ῖνος (of a spear, lit. with brazen point), Hom.; χαλκοπάρῃος, for -ειος, ον, Hom., Pind.; χαλκέλατος, ον, Pind.; χαλκήλατος, ον, Æsch., Soph.; χαλκότορος, ον, Pind.; χαλκόπεδος, ον (of a house), Pind.; χαλκοδάμας, αντος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; χαλκόκρατος, ον, Eur.; χαλκόνωτος, ον, Eur.; χαλκόπλευρος, ον, Soph.; χαλκότευκτος, ον, Eur.; χαλκόπληκτος, ον (of a weapon), Soph.; χαλκόπους, ποδος, Eur. (of a horse, as shod with brass, Hom., of the Furies, Soph.); χαλκοδαίδαλος, ον, Bacchyl.; χαλκόγενυς, υος, ὁ καὶ ἡ (of an anchor), Pind.; χαλκόδετος, ον (brass-bound), Æsch., Soph.; κατάχαλκος, ον, Eur.; ἐπίχαλκος, ον, Ar., Hdt.; χαλκόστομος, ον (of a ship's beak, or of a trumpet), Æsch., Soph.

Made of fine brass, εὔχαλκος, ον, Hom.

Clothed in (armed with) *brass*, χαλκοκορυστής, οῦ, ὁ, Hom.; χαλκοχίτων, ωνος, Hom.; χαλκοκνήμις, ῖδος, Hom.; χαλκεοθώραξ, ακος, Hom.; χαλκοχάρμης, Pind.; χαλκομίτρας, ου, Pind.; χαλκεντής, ὁ καὶ ἡ, gen. έος, Pind.; χαλκότοξος, ον, Pind.; χαλκάσπις, ῖδος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Soph., Eur.; χαλκεομίτωρ, ορος, Eur.; χαλκέγχης, ὁ καὶ ἡ, gen. εος, Eur.; χαλκεόπλος, ον, Eur.; χαλκεοτευχής, ές, Eur.; χαλκοπληθής, ές, Eur.

[*Headed* or *tipped with brass* (of a spear), χαλκήρης, ες, Hom.; χαλκογλώχιν, ῖνος, ὁ, ἡ, τό, Hom.]

[*Bound* or *clamped with brass*, χαλκόδετος, ον, Æsch., Soph.]

[*Brass-footed* (of tripod, horses, etc.), χαλκόπους, -ποδος, Hom., Eur.]

With chariot of brass, χαλκάρματος, ον, Pind.

With beak of brass (epith. of a ship), χαλκεμβολάς, άδος, Eur.

[*With brass mouth-piece* (of trumpet), χαλκόστομος, ον, Soph.]

Worshipped with brass instruments, cymbals, etc., χαλκόκροτος, ον, Pind.

Worshipped in a brazen temple, χαλκίοικος, ον, Eur., Thuc.; χαλκόπυλος, ον, Eur., Hdt.

With ornaments of brass, χαλκοφάλαρος, ον (of a house), Ar.

With legs of brass, χαλκοσκελής, ές, Soph.

Caused by brass, χαλκότυπος, ον (of wounds), Hom.

To wear brass armor, χαλκόομαι, pass., in aor. 1, Pind.

Abounding in brass, πολύχαλκος, ον, Hom.

Not made of brass, ἀχάλκευτος, ον, Æsch., Soph., Eur.

Without brass, ἄχαλκος, ον, c. gen., Soph.

Without a brazen shield, ἄχαλκος ἀσπίδων, Soph.

To cover with brass, καταχαλκόω, Hdt.

To work in brass or *to make of brass*, χαλκεύω, Hom., Pind., Theogn., Soph., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ἀποχαλκεύω, Xen.

[*A brass statue of Jupiter*, χάλκεος Ζεύς, Hdt.; *to set up* or *erect a brazen statue of Jupiter*, χάλκεον ἱστάναι Δία, Hdt.]

BRAVE, ἀγαπήνωρ, ορος, only masc., Hom.; αἰναρέτης, ου, only masc., Hom.; ἐΰς and ἠΰς, no fem., but neut. ἠΰ, gen. ἑῆος, acc. sing. masc. ἐΰν, neut. ἠΰ, no other oblique cases, Hom.; μενεχάρμης, ου, Hom.; μενέχαρμος, ον, Hom.; μενεπτόλεμος, ον, Hom.; μενεδήϊος, ον, Hom., Ap. Rh.; μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, Hom.: καρτερόθυμος, ον, Hom.; ἰφθίμος, η, ον, and ος, ον, Hom.; θυμολέων, οντος, only masc., Hom.; ἀγήνωρ, ορος, only masc., Hom., Hes., Æsch.; ἀγέρωχος, ον, Hom., Pind.; πολυθαρσής, ές, Hom., Ap. Rh.; ῥηξήνωρ, ορος, Hom., Hes.; μεγάθυμος, ον, Hom., Hes.; κρατερόφρων, ονος, Hom., Hes.; κρατύς, only in masc., Hom.; compar. κρείσσων, Hom., Pind.; superl. κράτιστος (and κάρτιστος, Hom.), η, ον, Pind., Eur., Thuc., Xen.; καρτερός, ά, όν, Omn. poet.; κρατερός, ά, όν, Omn. poet., Plat.; κραταιός, ά, όν, Hom., Pind., Trag.; ἄλκιμος, η, ον, and ος, ον, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; ἀλκίφρων, ονος, Pind.; ἀλκίμαχος, Anth.; ἀλκήεις, εσσα, εν, h., Pind., and Dor. ἀλκᾶς, ᾶντος, Pind.; ἀλκαῖος, α, ον, Eur.; ἀγαθός, ή, όν, compar. ἀρείων, ἀμείνων, φέρτερος, superl. ἄριστος, φέρτατος (also φέριστος, Hom.), Omn.; ἐσθλός, ή, όν, Hom., Pind., Eur.; ταλακάρδιος, ον, Hes.; μεγαλήνωρ, ορος, Pind.; μεναίχμης, ου, Anac.; ἀγηνόρειος, α, ον, Æsch.; εὐθυμάχης, ου, ὁ, Pind.; εὐθύμαχος, ον, Simon.; αἰχμήεις, εσσα, εν, Æsch.; γενναῖος, α, ον, Soph., Eur., Hdt.; γεννικός, ή, όν, Ar., Plat.; εὔτολμος, ον, Æsch., Xen.; εὐκάρδιος, ον, Soph., Eur.; εὐτλήμων, ονος, Æsch.; εὔψυχος, ον, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; [ἀνδρικός, ή, όν, Plat.]; νεανίας, ου, only in masc., Eur., Xen., Dem.; βλοσυρός, ά, όν, Plat.; χαλκευκάρδιος, ον, Theoc.

BRAVE, TO BE, εὐθαρσέω, Æsch., Andoc.

To be the bravest, ἀριστεύω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Æschin.

[BRAVE, TO. *Vid.* TO DEFY.]

[*To brave danger*, προκινδυνεύω, *for, in behalf of*, ὑπέρ, c. gen., Lys.]

BRAVELY, ἶφι, Hom.; κρατερῶς, Hom.; εὐτόλμως, Tyrt., Æsch.; εὐκαρδίως, Eur.; γεννικῶς, Ar.; γενναίως, Thuc.; εὐψύχως, Xen.; εὐγενῶς, Eur.; στρατιον, Ar.; θαρσούντως, Xen.

[*To act bravely*, ἀνδραγαθίζομαι, Thuc.]

To behave bravely in company with, συναριστεύω, c. dat., Eur.

BRAVERY, ἀρετή, ἡ, Omn.; ῥηξηνορία, ἡ, Hom.; ἀλκή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur.; in dat. sing. ἀλκί, Hom.; ἀγηνορία, ἡ, Hom.; θυμός, ὁ, Hom., Soph., Xen.; μένος, τό, Omn. poet., Xen., Plat.; θράσος, τό, Hom., Eur., but when in good sense usu. θάρσος, τό, Omn.; τόλμα and τόλμη, ἡ, Omn. post Hom.; αἰχμή, ἡ, Pind., Æsch.; εὐψυχία, ἡ, Æsch., Eur., Omn. prose; ἀριστεία, ἡ, Soph.; εὐσπλαγχνία, ἡ, Eur.; εὐτολμία, ἡ, Eur., Xen.; φρόνημα, ατος, τό, Thuc.; ὑπεροπλία, ἡ, Theoc.; [ἀνδραγαθία, ἡ, Hdt.; ἀνδρεῖον, τό, Thuc.; ἀνδρειότης, ἡ, Xen. *Vid.* SYN. 91.]

A contest of bravery, ἀριστόχειρ ἀγών, Soph.

BRAWL, TO, κολῳάω, Hom. *Vid.* TO QUARREL.

To brawl as a brook, κελαρύζω, no fut., Hom.; λαλάζω, no fut., Anac.; ἐπιγελάω, fut. -άσω, Arist.

BRAWL, A, κολῳός, ὁ, Hom., Ap. Rh.

To excite a brawl, ἐλαύνω (fut. ἐλάσω, etc.) κολῳόν, Hom.

[*To begin a brawl*, ἀδίκων χειρῶν ἄρχω, Xen.]

BRAWLER, A, νεικεστήρ, ῆρος, ὁ, Hes.

BRAWN, κόλλοψ, οπος, ὁ, Ar.

BRAWNY, παχύς, εῖα, ύ, Hom. *Vid.* STRONG.

BRAY, TO, βρωμάομαι, Ar.; ἐπιβρωμάομαι, Call.; ὀγκάομαι, Arist., ὑβρίζω, fut. -ίσω, Hdt.

[BRAYING, A (of the ass), ὀγκηθμός, ὁ, Luc.]

BRAZEN, χάλκεος, α, ον, and ος, ον, sometimes in Att. contr. οῦς, ῆ, οῦν, Omn. *Vid. made of* BRASS.

BREACH, A (in a wall), τὸ διῃρημένον τοῦ τείχους, Thuc.

BREACH, TO (a wall), διασκάπτω, Lys.

Breaking down the walls, and making with the spear a wide breach, so as to enter within the gates, τείχη κατασκάψαντα, καὶ πυλῶν ἔσω λόγχῃ πλατεῖαν εἰσδρομὴν ποιούμενον, Eur.

BREAD, ἀκτή, ἡ, Hom., Eur.; ἄρτος, ὁ, Hom., h., Thuc., etc.

Wheat bread, πύρνον, τό, Hom.

[*Barley-bread*, μᾶζα, ἡ, Hdt.]

To make bread, σιτοποιέω, and -ομαι mid., Eur., Xen.

A making of bread, ἀρτοποιΐα, ἡ, Ar., Xen.; σιτοποιΐα, ἡ, Xen.

A maker of bread, σιτοποιός, ὁ καὶ ἡ, Thuc., Xen., Plat.; σιτουργός, ὁ, Plat.; ἀρτοποιός, ὁ, Xen.

Fit for making bread, σιτοποιϊκός, ή, όν (of instruments), Xen.

BREAD-BASKET, A, κάνεον or κάνειον, τό, Att.; κανοῦν, Hom., Eur., Ar.

To eat bread, ἀρτοσιτέω, Xen., Plat. (Com.); ἀρτοφαγέω, Hdt.

Bread-eating, σιτοφάγος, ον, Hom., Hdt.; ἀρτοφάγος (name of a mouse), h.; σιτόκουρος, ον, Menand.

BREAD-CUTTER, A, ἀρτοκόπος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Xen.

BREADTH, εὖρος, τό, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; πλάτος, τό, Simon., Hdt., Plat., Xen.; πλατύτης, ητος, ἡ, Hipp.; εὐρύτης, ητος, ἡ, Hipp.

[*Within a hair's-breadth*, παρ' ἀκαρῆ, Plat.]

[*In breadth*, τὸ πλάτος, Hdt.; ἐν πλάτει or κατὰ πλάτος, Plat.; τὸ εὖρος, Xen.; εὖρος, absol., Hdt., Xen.]

BREAK, TO, θρυλλίσσω, Hom.; ἄγνυμι, fut. 1 ἄξω, aor. 1 ἔαξα (and ἦξα, imper. ἄξον, infin. ἄξαι, part. ἄξας, Hom.), part. ἐάξας (in comp. κατεάξας, Lys.), no aor. 2 act., aor. 2, pass. ἐάγην (and ἄγην, Hom.), part.

ἐαγείς, no perf. act. or pass., 2 perf. act. ἔαγα, in pass. sens., Hom., Pind.; κἄτάγνῦμι (aor. 2 pass. infin. καταγῆναι, Ar.), (sometimes c. gen., as, *he had his head broken*, κἄτεάγη τῆς κεφἄλῆς, Ar., so too Plat.), aor. 1 κατέαξα (and in subj. κατάξω, Plat.), Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat., Lys.; ἐξάγνῦμι, Hom., Ap. Rh.; σῠνάγνῦμι, only in aor. 1 act., Hom.; ἐπάγνῦμι, Hes.; ῥήγνῦμι, aor. 2 pass. ἐῤῥάγην (Hom. has also Ep. imperf. ῥήγνυσκον), Omn. poet., Xen., Plat., Dem.; ἐναῤῥήγνῦμι (used also to break through, to break open, etc.), Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἐκρήγνῦμι (also to break off a piece of, sometimes c. gen., as, *where the water has broken away a part of the road*, ἡ ὕδωρ ἐξέῤῥηξεν ὁδοῖο, Hom.; also, *vid. infrà*, To BREAK OUT), Hom., Æsch., Soph., Hdt.; 'ἄποῤῥήγνῦμι, often as *to break something off from*, c. gen.; also, *to break down* walls, or *to break and put to flight* a hostile army, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; διαῤῥήγνῦμι, Hom., Ar., Hdt., Xen., Dem.; συῤῥήγνῦμι, Hom., Ar.; κἄταῤῥήγνῦμι, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ῥαίω, perf. pass. ἔῤῥαισμαι, often in pass. metaph. to be broken with grief, etc., Hom., Æsch., Soph.; ἐρέχθω, often metaph. as preceding, no tense but pres., Hom., h.; κλάω, fut. κλἄσω, Hom., Xen.; κἄτἄκλάω, often metaph., Hom., Pind., Eur., Hdt., Plat.; διακλάω, Hom., Xen.; 'ἄνἄκλάω, Thuc.; ἐκκλάω, Plat.; ἀποκλάω, only in aor. 1 pass., Theoc., aor. 2 act. ἀποκλάς (as if from ἀπόκλημι), Anac.; συγκλάω, only in pass., Plat.; θρύπτω, Plat., Xen., Theoc.; διαθρύπτω, aor. 2 pass. διετρῠφην, Hom., Xen.; θραύω, aor. 1 pass. ἐθραύσθην, Pind., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen.; κἄτἄθραύω, Plat.; διαθραύω, Plat.; συνθραύω, Eur., Xen.; συντρίβω, Ar., Thuc., Xen., Lys., Dem.; ἐξἄράσσω, esp. to break down a barrier, Ar.; συνθρᾰνόω, Eur.; κἄτἄκόπτω, Ar., Xen., Dem.; ἐκκόπτω, esp. *to break in* a door, Lys.; σῠνεισθλάω, fut. -θλάσω, Hipp.; διαθλίβω, Call.; διἄχέω, fut. -χεύσω, perf. pass. -κέχῠμαι, as a storm does a ship, Ap. Rh.

BREAK, TO (a bank), ἀνασκευάζω, and in pass. of the banker, *to be broken, to be bankrupt*, Dem.

To break a horse, πωλοδαμνέω, Eur., Xen.; πωλεύω, Xen. *Vid.* To TAME.

To break (a person's or nation's power), σκεδάννῦμι, fut. σκεδάσω, Æsch.

To break (an enemy's line), πἄραῤῥήγνῦμι, Thuc.; διἄκόπτω, Xen.

To break off, i. e., *terminate* (a truce, etc.), διἄλύω, fut. -λύσω, perf. pass. -λέλῠμαι, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

To break up (earth), 'ἄναῤῥήγνῦμι, Hom., Eur., Hdt.; ἐρείκω, Hes.; 'ἄποτρῠόμαι, mid., Soph., Antipho; τριαινόω, Ar.; συγχέω, Hdt.

[*To break up* (an encampment, etc.), ἀναζεύγνυμι, fut. -ζεύξω, Hdt.; συσκευάζομαι (pack up baggage, etc.), Thuc., Plat., Xen.]

To break off, 'ἄποθραύω, Æsch., Eur.; 'ἄποκαυλίζω, Eur., Thuc.; ἀποκρούω, Ar.; [περιθραύω, Hipp.; *to break short off*, ἀνακλάω, Thuc.]

To break, i. e., be broken short off in a thing, as a spear in a shield, ἐνἄποκλάομαι, pass., Thuc.

To be broken against, προσκλάομαι, pass., Xen.

To break round or *about*, περῐκἄτάγνῦμι, as, *one ought to break a stick about their backs*, περικατᾶξαι χρὴν τὸ ξύλον τύπτοντα αὐτάς, Ar.; περιῤῥήγνῦμι, Plat.; περιθραύω, Hipp.

[*To break down* (fail, as a play), πίπτω, Ar.]

To break out, intrans. (as pain, grief, war, etc.), ἐξορμάω, Soph.; ἐξανθέω, Æsch., Plat., or as a body does with sores, Thuc.; many of the compounds of ῥήγνῦμι, in aor. 2 pass. -εῤῥᾰγην, fut. 2 pass. ῥᾰγήσομαι, and 2 perf. and pluperf. -έῤῥωγα, -εῤῥώγειν, as κἄταῤῥήγνῠμαι, Eur., Ar., Hdt.; ἐκρήγνῠμαι, also in fut. act. ἐκρήξω, Æsch., Soph., Hdt.; ἀναῤῥήγνῠμαι, Soph. [(also of sores, *to break*), Hipp.]; παραῤῥήγνῠμαι, Soph.; συῤῥήγνῠμαι, Thuc.

To break out again, πἄλιγκοτέω, Hipp.; πἄλιγκοταίνω, only in pres. and imperf., Hipp.

To break (oaths), δηλέομαι, mid., Hom.; ψεύδομαι, mid., c. aor. 1 pass. in pass. sens., Hom., Hes., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

To break (a treaty, laws, etc.), λύω, Thuc., Hdt., Dem.; καταλύω, Thuc., Isoc.; (laws), διασπάω, fut. -σπἄσω, Xen.

To break (obligations), βιάζομαι, mid., Lys. *Vid.* To VIOLATE.

To break rudely in upon, κωμάζω ἐπί, c. acc., Isæ.

To break, neut. (i. e., be broken, as armor by a spear), ἐρείκω, aor. 2 ἤρῐκον, Hom.

To break (as a youth's voice), τρἄγίζω, Arist.

[*To break wind*, πέρδομαι, Ar.]

To be broken (in spirit), ἡσσάομαι, pass., c. dat., or c. acc., Hdt., Thuc.; ἐπικλάομαι, pass., Thuc.

In case they should be so broken in spirit as to give up their arms, εἴπως ἐπικλασθεῖεν (for ἐπικλασθείησαν) τὰ ὅπλα παραδοῦναι, Thuc.

Calculated to break, ῥηκτικός, ή, όν, Hipp.

BREAK. *Vid.* BRAKE.

BREAKER, A (of friendship, etc.), διἄλῠτής, οῦ, ὁ, Thuc.

A breaker of horses, πωλοδάμνης, ου, Xen.

BREAKER, A, i. e., large wave, ῥόθιον, τό, Æsch., Soph., Eur., Thuc.; κύμἄτος 'ἀγή, Ap. Rh.; [πρόρἄχος, ὁ, Arr.]

BREAKFAST, ἄριστον (ᾰ Hom., ᾱ Att.), τό, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; δεῖπνον, τό, Hom.; ἀκρᾶτισμα, ατος, τό, Arist.; ἀκρᾱτισμός, ὁ, Ath. *Vid.* SYN. 93.

BREAKFAST, TO, δειπνέω, Hom.; 'ἀριστάω, perf. act., infin. sync. ἠριστάναι, and 1st pl. ἠρίστἄμεν, Ar., Xen.; 'ἀριστοποιέομαι, mid., Thuc., Xen., Dem.; ἀκρᾱτίζομαι, mid., Ar.

To breakfast beforehand, προᾱριστάω, Hipp.

To breakfast with, σῠνᾱριστάω, c. dat., Ar., Æschin.; σῠνἄκρᾱτίζομαι, Antiph.

To breakfast on besides, προσᾱριστάω, Hipp.

To give a person breakfast, 'ἄκρᾱτίζω, c. acc., Ar.

Without breakfast, 'ἀνάριστος, ον, Xen.; 'ἀνᾱρίστητος, ον, Ar.; 'ἄκρᾱτιστος, ον, Theoc.

A being without one's breakfast, 'ἀνᾱριστία, ἡ, Hipp.; ἀνᾱρίστησις, εως, ἡ, Hipp.

To be without one's breakfast, ἀνᾱριστάω, Hipp.

BREAKING, A, ῥῆξις, εως, ἡ, Eur.; κλάσις, εως, ἡ, Plat.; θρύψις, εως, Arist.; [ἀγμός, ὁ, Hipp. (of a bone).]

A breaking (of a bridge, or a treaty, or a breaking up of a meeting, or the time of breaking up), διάλῠσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Plat.

The breaking of horses, πώλευσις, εως, ἡ, Xen.; [*the art of breaking horses*, πωλοδαμνική, ἡ, Æl.]

[*Breaking out afresh* (of sores, etc.), πἄλίγκοτος, ον, Hipp.]

BREAKNECK, i. e., precipitous, ἰππόκρημνος, ον, metaph. of a hard word, Ar.

[BREAKWATER, A, χηλή, ἡ, Thuc., Xen.; προκυμαία (and -μία), ἡ, Joseph.]

[BREAM, A (fish), ἀβραμίς, ίδος, ἡ, Opp.]

BREAST, A, μαζός, ὁ, Hom., Hdt.; στῆθος, τό, Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh., Thuc., Xen.; οὖθαρ, ατος, τό, Hom., Æsch., Hdt.; στέρνον, τό, Omn. poet., Xen.; μαστός, ὁ, Trag., Hdt., Xen.; χέλυς, υος, ἡ, Eur.; στήθιον, τό, Arist.; θώραξ, ᾱκος, ὁ, Plat., Hipp. *Vid.* SYN. 320.

[*The unripe breasts* (of a young girl), ὀμφάκια μῆλα τοῦ στέρνου, Aristæn.]

On, at, or *of the breast*, στηθῐκός, ή, όν, Arist.

Between the breasts, μετἄμάζιος, ον, Hom.

Fond of the breast, φῐλόμαστος, ον, Æsch.

With wide breast, εὐρύστερνος, ον, Theoc.

Having eyes in the breast, στερνόφθαλμος, ον, Æsch.

Beating the breast, στερνοτῠπής, ές, Eur.

In front of the breast, πρόστερνος, ον, Æsch.; προστερνίδιος, ον, Xen.

[*To give the breast* (to a child), θηλάζω, c. acc., Lys., Plat.]

[*To cry for the breast*, μαμμάω (of a child), Ar.]

[BREAST-BAND, στροφίς, ίδος, ἡ, Eur.; στρόφιον, τό, Ar.; μαστόδετον, τό, Anth.]

[*Breast-like*, μαστοειδής, ές, Arist.]

[BREAST-PIN. *Vid.* BROOCH.]

BREAST-PLATE, A, θώραξ, ᾱκος, ὁ, Hom., Eur., Thuc., Xen., etc.; *made of felt*, πῖλος, ὁ, Thuc.

Wearing a breast-plate, θωρηκτής, οῦ, ὁ, Hom.; θωρᾱκοφόρος, ον, Hdt.

Having a variegated breast-plate, αἰολοθώρηξ, ᾱκος, Hom.

Having a linen breast-plate, λῐνοθώρηξ, ᾱκος, Hom.

Having a brazen breast-plate, χαλκεοθώρηξ, ᾱκος, Hom.; χαλκοθώραξ, ᾱκος, Soph.

Having a white breast-plate, λευκοθώραξ, ᾱκος, Xen.

Without a breast-plate, 'ἀθωρᾱκιστος, ον, Xen.

To arm with a breast-plate, θωρήσσω, oftener -ομαι, pass., *to arm one's self with*, Hom., Ar.; θωρᾱκίζω, Thuc., Xen.

Making breast-plates, θωρᾱκοποιός, όν, Xen.

A breast-work, θωρᾱκεῖον, τό, Æschyl.

BREATH, πνοή (Ep. and Ion. πνοιή, as always in Hom., used also by Eur.), ἡ, often in pl., used of human breath, or a breath of wind, or even a wind instrument, Omn. poet.; ἀϋτμή, ἡ, Hom.; πνεῦμα, ἄτος, τό, Omn. post Hom.; πνεύμων, ονος, ὁ, in pl., Æsch.; φύσημα, -ἄτος, τό, Eur.; ἆσθμα, ἄτος, τό, Anth.; (*only of wind*), ἀήτης, ου, Hom.; ἄημα, ἄτος,

τό, Æsch., Soph.; κάταπνοή, ἡ, Pind. *Vid.* SYN. 71.

[*Breathing* (adj.), πεπνῡμένος, η, ον, poet. and late prose.]

BREATHE, TO, πνέω (Ep. and Ion. πνείω), fut. πνεύσω, no perf., in all senses, also *to breathe forth* threats, anger, favor, etc., c. acc., Hom., Hes., Pind., Trag., Xen., Plat.; ἀποπνέω (and -πνείω, Ep., Ion.), also esp. *to breathe forth*, Hom., h., Pind., Call., Ap. Rh.; ἀναπνέω (poet., by sync., ἀμπνέω), Pind., Plat.; κάταπνέω, also *to breathe on*, c. gen., h., Eur., Ar.; ἐκπνέω, also esp. *to breathe forth*, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; φῡσάω, to breathe forth, Soph.; ἀάζω, Arist.; only of the wind, ἄημι, pass. ἄημαι, no fut., aor. 2 ἄην (ἄον, Ap. Rh.), (also of things, as, *beauty was breathed around her*, περὶ κάλλος ἄητο, h.), Hom., Hes., h., Ap. Rh.; ἕλκω, imperf. εἷλκον, fut. ἑλκῦσω, aor. 1 εἵλκῦσα, no perf., c. acc., of the air, Philyll.

To breathe again, ἀναπνέω, poet. ἀμπ., Hom., Soph., Hdt., Xen.; (to recover from fright, grief, etc.), ἀνἄκύπτω, Xen.; 'ἀνἄλαμβἄνω (fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, aor. 2 -ἔλἄβον) ἐμαυτόν, Isoc.

To breathe forth, φυσιάω, Soph., Ap. Rh.; ἐκφῡσιάω, Æsch.; ἐκφῡσάω, Theoc.

To breathe hard, πνευστιάω, Hipp., Arist.; [πνεῦμα ἀναφέρω, Hipp.]

To breathe on, ἐμπνέω (and -πνείω, Ep., Ion.), c. dat., or c. acc., Hom., Hes., Pind., Eur.; ἐπιπνέω (and -πνείω, Ep., Ion.), also *to breathe against*, sine cas., or c. dat., Hom., Trag., Hdt., Plat.; εἰσπνέω, c. acc., Ar., Theoc., Arist.

BREATHING, A (drawing breath), ἀναπνοή, ἡ, Ar.; ἀνάπνευσις, εως, ἡ, Plat.; (a b. out), ἀασμός, ὁ, Arist.

Holding their breath, ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις, Eur.

His being out of breath shows, etc., πνεῦμα ἠρεθισμένον δείκνῡσι, Eur.

A breathing-place or *breathing-time*, ἄμπνευμα, ἄτος, τό, for ἀνάπνευμα, Pind.

Quickness of breathing, τἄχύπνοια, ἡ, Hipp.

Breathing well, εὔπνοος, ον, contr. ους, ουν, Xen., Arist.

Difficulty of breathing, scantiness of breath (esp. after running, etc.), δύσπνοια, ἡ, Xen.

Short of breath, ἄπνοος, ον, contr. ους, ουν, Theopomp. (Com.); πὕκνοπνεύματος, ον, Hipp.; [μικρόπνους, ουν, Hipp.]

Out of breath (with fatigue, haste, etc.), ἄπνευστος, ον, Hom.; ἀνάπνευστος, ον, Hes.; δύσπνοος, ον, contr. ους, ουν, Sapph.

[*To be out of breath*, τὸ πνεῦμα ἄνω ἔχω, or τὸ πνεῦμα ἄνω γίγνεται, Hipp.]

Deprived of breath (of a god punished for forswearing himself by Styx), νήϋτμος, ον, Hes.

Taking long breath, long-breathed, μἄκρόπνοος, ον, contr. ους, ουν, Hipp.

Without taking breath, ἀπνευστί, Dem.

[*The soft breathing* (in grammar), τὸ πνεῦμα ψιλόν, Gram.; *the hard breathing*, τὸ πνεῦμα δασύ, Gram.; *with the soft breathing*, ψιλός, ἡ, όν; *to mark* or *write with soft b.*, ψιλογραφέω and ψιλόω, Gram.; *to speak* or *write with the breathing*, πνευματίζω, Antig. Caryst.; *to mark with hard b.*, δασύνω, Gram.]

[*Breathing sweetly* (of musical instruments), μελίπνοος, ον, Theocr.]

BREECHES, 'ἀναξῠρίδες, αἱ, Hdt., Xen.; σκελέαι, αἱ, Antiph.

The loose breeches worn by Asiatics, θύλἄκοι, οἱ, Eur., Ar.

BREED, TO, τίκτω, f. τέξω, τέξομαι, and τεκοῦμαι, aor. 2 ἔτεκον, 2d perf. τέτοκα, Omn.; συντεκνόω, Ar.; σῠντεκνοποιέω (only of the woman), Xen. *Vid.* TO BEGET, TO BRING FORTH.

To breed (i. e., to nourish, as to breed horses, etc.), τρέφω, fut. θρέψω, perf. pass. τέθραμμαι, aor. 1 pass. ἐθρέφθην, fut. 1 mid. often used in pass. sens., 2d perf. used in act. sens. (and also in neut. sens., though not then with reference to this meaning), Omn. *Vid.* TO REAR.

HIGH-BRED, εὐγενής, ές, Ep. and Ion. εὐηγενής and ἠϋγενής, Omn.

HIGH BREEDING, εὐγένεια, ἡ, Eur., Xen., Plat.

BREED, A, γενεά, ἡ, Hom.; γενέθλη, ἡ, Hom.; γένος, τό, Omn. *Vid.* RACE.

BREEDER, A, τροφεύς, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Soph., Eur., Antipho.

BREEDING, A, τροφή, ἡ, Pind., Hdt.; [(of cattle, etc., esp. sheep), προβατευτική, ἡ, Xen.]

Fond of breeding horses, τροφαῖς ἕτοιμος ἵππων, Pind.

[*Kept for breeding*, ὀχεῖος, α, ον, *e. g.*, ἵππος, Lycurg.]

Breeding men, κουροτρόφος, ον, Hom., Eur.

A thing bred, θρέμμα, ἄτος, τό, Æsch., Soph., Xen., Plat.; τροφή, ἡ, Soph., Eur.

Bred up by my hand, ἐμῆς χερὸς βόσκημα, Eur.

Bred up together, ὁμότροφος, ον, h., Hdt., Plat.

BREEZE, A, αὔρα, ἡ, Omn. poet., Plat., Xen.; πνοή, ἡ (Ep. and Ion. πνοιή, always in Hom., but found also in Eur.), Omn. poet., Thuc.; πνεῦμα, ἄτος, τό, Omn. post Hom.

A gentle steady breeze, πνεῦμα λεῖον καὶ καθεστηκός, Ar.

[*Breezeless*, νήνεμος, ον, Hom., Trag.]

BREVITY, συντομία, ἡ, Plat., Lycurg.; βρἄχῠλογία, Plat.

BREW, TO, βρύζω, Archil.

[Met., *there's mischief brewing*, κακόν τινι προπεφυραμένον ἐστί, Ar.]

[BREWER, ζυθοποιός, ὁ (Auth. ?).]

BRIBE, A, δῶρον, τό, Lys., Dem., Æschin.; μισθός, ὁ, Hdt., Æschin.

BRIBE, TO, διαφθείρω, Hdt., Dem.; κἄταργῠρόω, Soph.; δεκάζω, Isoc., Lys., Æschin.; ὠνέομαι, mid., augm. tenses ἑων., rare, except in pres. and imperf., Dem.; πείθω, Lys.; πείθω χρήμασι, Hdt., Dem.; [χρήμασι ἀναπείθω, Xen.]; πείθω ἐπὶ μισθῷ, Hdt.; κηλέω δώροις, Plat.; ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα δίδωμι, Lex ap. Dem.

To bribe beforehand, προδιαφθείρω, Dem.

To bribe altogether, συνδεκάζω, Æschin.

To take a bribe, δωροδοκέω, sine cas., or c. acc. of the bribe; in pass., either of the bribe given or of the person bribed, Ar., Cratin., Hdt., Plat., Dem.; κἄτἄδωροδοκέω and -ομαι, mid., Ar., Lys., Arist.; διαφθείρομαι ἐπὶ χρήμασι, Dem.; πλήσσομαι δώροις, Hdt.; ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα δέχομαι, Lex ap. Dem.

To punish those who for bribes betray the most important matters, τοὺς ἐπὶ τοῖς πράγμασι δωροδοκοῦντας κολάζειν, Dem.

He took bribes to suppress an information, εἰσαγγελίαν ἀπέδοτο, Dem.

BRIBERY, i. e., giving a bribe, διαφθορά, ἡ, Xen., Arist.

The taking a bribe, δωροδόκημα, τό, Dem., Æschin.

A taking bribes, or *a disposition inclined to take them*, δωροδοκία, ἡ, Dem., Æschin.

A prosecution for bribery, δώρων γρἄφή, Æsch.

To be tried for bribery, δώρων κριθῆναι, Lys.

To convict a person of bribery, δώρων ἑλεῖν (aor. 2 of αἱρέω), c. acc., Ar.

To be convicted of bribery, δώρων ὀφλεῖν (aor. 2 of ὀφλισκάνω, fut. ὀφλήσω), Andoc.

To accuse a person of bribery, δωροδοκίας κατηγορέω, Æschin.

Like a bribe, δωροδοκιστί, Ar.

Taking a bribe, δωροδόκος, ον, Ar., Plat., Dem.

BRICK, A, πλίνθος, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.; πλίνθιον, τό, Thuc., Xen.; πλινθίς, ἴδος, ἡ, Anth.

A row of bricks, δόμος πλίνθων, Hdt.; ἐπἴβολὴ πλίνθων, Thuc.

To make bricks, πλινθεύομαι, mid., Thuc.; πλινθοποιέω, Ar.; πλινθουργέω, Ar.; πλίνθους ἐρύω (aor. 1 εἴρῠσα, etc.), Hdt.; πλίνθους ἕλκω (fut. ἑλκῠσω, aor. 1 εἵλκῠσα, no perf.), Hdt.

To build of brick, πλινθεύω, Ar., Thuc.; πλινθόω, Anth.

To make into bricks, πλινθεύω, Hdt.; also, *to make into things of the shape of bricks*, Ar.

To carry bricks, πλινθοφορέω, Ar.

Carrying bricks, πλινθοφόρος, ον, Ar.

BRICK-KILN, A, πλινθεῖον, τό, Lys.

Made of brick, πλινθῠφής, ές, Æschyl.; πλίνθἴνος, η, ον, Hdt., Xen.

Like a brick, πλινθηδόν, Hdt.

BRICK-MAKER, A, πλινθουργός, ὁ, Plat.

BRIDAL, νυμφεῖος, α, ον, Pind., Soph., Eur.; νύμφιος, α, ον, and ος, ον, Pind.; νυμφἴκός, ή, όν, Æsch., Soph., Eur., Plat.; νυμφἴδιος, α, ον, and ος, ον, Eur., Ar., Ap. Rh.; νυμφότῑμος, ον, Æsch.; νυμφευτήριος, Eur.; νυμφοκόμος, ου, Eur.; ἐπἴνύμφειος, ον, Soph.; ἐπἴνυμφἴδιος, ον, Mel.; γἄμήλιος, ον, Æsch., Eur., Isæ., Dem.; γἄμἴκός, ή, όν, Thuc., Plat.; γἄμιος, α, ον, Mosch.

The bridal-chamber, νυμφεῖον, τό, Soph.

BRIDE, A, κούρη, ἡ, Hom.; νύμφη (and νύμφἄ, Hom.), ἡ, Omn. poet., Xen.; νύμφευμα, ἄτος, τό, Eur.; νυμφεῖον, τό, in pl., Soph.; λέχος, τό, in pl., Eur.; λέκτρον, τό, in pl., Eur.; νυός, ἡ, Theoc.

One about to be a bride, μελλόνυμφος, ἡ, Soph.; μελλόγἄμος, ἡ, Soph., Theoc.

To adorn or *dress a bride*, νυμφοκομέω, Eur.; νυμφοστολέω, Anth.

Helping to adorn a bride, συννυμφοκόμος, ον, Eur.

BRIDEGROOM, A, γαμβρός, ὁ, Pind., Theoc.; νύμφιος, ὁ, Soph., Eur., Xen., Plat.; νυμφευτής, ὁ, Eur.; θἄλἄμηπολος, ὁ, Soph.

An unhappy bridegroom, κἄκόνυμφος, Eur.

BRIDEMAID, A, θἄλἄμηπόλος, ἡ, Æsch.; νυμφεύτρια, ἡ, Ar.; πἄρἄνυμφος, ἡ, Ar.

Leading the bride, νυμφᾰγωγός, όν, Eur.

To be lamented by brides, νυμφόκλαυτος, ον, Æsch.

BRIDEMAN, πάροχος, ὁ, Ar.

BRIDGE, A, γέφῡρα, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; διάβᾰσις, εως, ἡ, Xen.

A bridge of boats, σχεδία, ἡ, Æsch., Hdt.

A bridge of a lyre, δόναξ, ᾰκος, ὁ, Ar.; κέρας, τό, gen. κέρατος, κέραος, κέρως, etc., dat. pl., κέρᾰσι, Soph.

To bridge over, γεφῡρόω, c. acc. of the water, Hom., Pind., Hdt., Plat.; 'ἀπογεφῡρόω, Hdt.; ζεύγνῡμι, c. acc. of water, Æsch., Lys., Isæ.; also ζεύγνῡμι γέφῡραν, Hdt., Xen.

The bridging or *the making of a bridge*, ζεῦξις, εως, ἡ, Hdt.

With beautiful bridges, καλλῐγέφῡρος, ον, Eur.

BRIDLE, A, εὔληρα, τά, Hom.; ἡνία, τά, Hom., Pind.; ἡνία, ἡ, Pind., Trag., Xen., Plat.; χᾰλῑνός, pl. οἱ and τά, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat., Ap. Rh.; ἀμπυκτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; ἀμπυκτήρια φάλᾰρα, τά, Soph.

A curb bridle, ψᾰλιον, τό, Eur., Ar., Xen.

A snaffle bridle, ὑποχαλῑνῐδία, ἡ, Xen.

The nose-band of a bridle, φῑμός, ὁ, Æsch.

Belonging to a bridle, ἀμπυκτήριος, α, ον, Soph.

With a golden bridle, χρυσήνιος, ον, Hom., Pind., Soph.; χρῡσοχάλῑνος, ον, Ar., Hdt., Xen.

[*To put on the bridle*, χαλινὸν (or -οὺς) ἐμβάλλω, Hom., Hdt.; *to take off the bridle*, χαλινὸν ἐξαιρέω, Xen.; (of the horse), *to receive the bridle*, χαλ. λαμβάνω, Xen.]

The trade of making bridles, χᾰλῑνοποιῐκή, ἡ, Arist.

BRIDLE, TO, ὀχμάζω, Eur.; χᾰλῑνόω, Xen.; ἐκχᾰλῑνόω, Hdt., Xen.

BRIDLING, A, χᾰλίνωσις, εως, ἡ, Xen.

BRIEF, σύντομος, ον, Trag., Æschin.; βρᾰχύς, εῖα, ύ, compar. βραχῦτερος, βρᾰχίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), or βράσσων, superl. βραχῠτᾰτος and βρᾰχιστος, Omn. post Hom. *Vid.* SHORT.

BRIEFLY, συντόμως, Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc.; βρᾰχέως, Xen.; κεφᾰλαιωδῶς, Arist.; ἐν βρᾰχεῖ, Soph.; ἐν βραχυτᾰτῳ, Xen.; ἐν κεφᾰλαίῳ, and ἐν κεφαλαίοις, and βραχυτάτῳ κεφαλαίῳ, Thuc., Xen., Lys.; δι' ὀλῐγων, Plat.

To speak briefly, ἐκκορῠφόω (λόγον), Hes.; ἀποκορυφόω, Hdt.; συντέμνω, Eur.; συντεμὼν φράζω, Eur.; ἐν βρᾰχεῖ συνθεὶς λέγω, Soph.; συνελὼν (aor. 2 of συναιρέω) λέγω, Thuc.; ὡς συνελόντι εἰπεῖν, Xen.; [ὡς λόγῳ εἰπεῖν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, Hdt.]

To make a brief answer, συμτέμνω ἀποκρίσεις, Plat.

To be brief but full of meaning, ἐν βρᾰχεῖ πολλοὺς λόγους συντέμνω κάλῶς, Eur.

BRIER, A, 'ἄκανθα, ἡ, Hom.; 'ἄκανθος, ἡ, Theoc.; ῥάμνος, ἡ, Eupol.; πᾰλίουρος, ἡ, Eur., Theoc.; ῥαχός, ἡ, Hdt., Xen.

BRIERY, 'ἀκανθώδης, ες, Hdt.

BRIGADE, A, τάξις, εως, ἡ, Lys.; τάγμα, ᾰτος, τό, Xen.

BRIGADIER, A, ταξιάρχης, ὁ, Æschyl., Hdt., Xen.; ταξίαρχος, ὁ, Ar., Hdt., Thuc., Xen.

To be a brigadier, ταξιαρχέω, Ar., Thuc., Lys.

BRIGHT, ἀργῠφεος, α, ον, Hom.; στιλπνός, ή, όν, Hom.; ἀργής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ (also with poet. dat. and acc. ἀργέτι and ἀργέτα, Hom.), Hom., Æsch., Soph.; ἀργήεις, contr. ἀργᾶς, ἀργᾶντος, Pind.; ἀργῐνόεις, εσσα, εν, Hom.; νώροψ, οπος, only of weapons, Hom.; πᾰναιθος, ον, of a helmet, Hom.; πᾰνόψιος, ον, Hom.; αἴθοψ, οπος, Hom., Eur.; ἠλέκτωρ, ορος, only of the sun or fire, Hom., Emped.; αἰγλήεις, εσσα, εν, and in Eur. αἰγλᾶς, αἰγλᾶντος, in chor., Hom., Pind., Eur.; ἀγλαός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Hes., Pind., Theogn., Soph., Eur.; [ἀγλαώψ, ῶπος, Soph.; fem. ἀγλαῶπις, Emped.]; μαρμᾰρεος, α, ον, Hom., Hes., Ar.; μαρμᾰρόεις, εσσα, εν, Soph.; ὀξύς, Hom., Ar.; παμφᾰνόων, παμφανόωσα, gen. -ωντος, -ώσης, etc., Hom., Ap. Rh.; φαέθων, only in masc. sing. when used in this sense, as epith. of the sun, Hom., Hes., Soph., Eur.; in chor. λευκός, ή, όν, Hom., Pind., Soph., Eur.; λαμπρός, ά, όν, Omn.; λῐπᾰρός, ά, όν, Hom., Hes., Pind., Trag., Xen., Plat.; φαεσίμβροτος, ον, of the sun, morning, etc., Hom., Hes., Eur.; φαεινός, and after Hom. φαεννός, ή, όν, Hom., Pind., Trag.; φοῖβος, η, ον, Hes., Æsch.; 'ὑπολαμπής, ές, Hes.; πῠραυγής, ές, h.; φαιδρός, ά, όν, Pind., Æsch.; πορφῠρεος (and sometimes in Att. πορφυροῦς), Pind.; ἀστερωπός, όν, Æschyl., Eur.; λευκόπτερος, ον, Æsch., Eur.; αἴθων, ωνος (of metal), Soph.; καλλῐλαμπέτης, ου, only in masc., Anac.; καλλιφεγγής, ές, Eur.; στέροψ, οπος, Soph.; ἐξαυγής, ές, Eur.; εὐφεγγής, ές, Æsch., Ap. Rh.; στρέπταιγλος, η, ον, Ar.; λαμπᾰδοῦχος, ον, Eur.; πυρσώδης, ες, Eur.; ἠλεκτροφαής, ές, Eur.; παμφαής, ές, Æsch., Soph., Eur.; παμφεγγής, ές, Soph.; χρυσώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἀνταυγής, ές, Ar.; φωτεινός, ή, όν, Xen.; φᾰνός, ή, όν, Plat., Xen.; χᾰροπος, η, ον, and ος, ον, Mel.; διαυγής, ές, Ap. Rh., Call.; ἠδῠφαής, ές, Anth.

Exceedingly bright, 'ὑπέρλαμπρος, ον, Ar.

Bright, so as to be seen afar, τηλαυγής, ές, h., Pind., Theogn.

Brightest, φαάντατος, η, ον, Hom.

Bright-eyed, χᾰροπος, η, ον, and ος, ον, Hom., h., Xen., Theoc.; χρυσώπης, c. poet. voc. χρυσῶπα, in chor., Eur.; fem. χρυσῶπις, ῐδος, ἡ, Ar.; χρυσωπός, όν (of the sun), Eur. *Vid.* EYE.

BRIGHT, TO BE, λάμπω, no perf., Omn. poet., and once in Xen. *Vid.* TO SHINE.

BRIGHTEN, TO, λευκαίνω, no perf., Eur.; φαιδρῡνω, Eur.; and in pass. *to brighten up with joy*, Xen.; λαμπρύνω, Hdt., Xen.

To clear away any thing from any thing else, so as to brighten it, ἐκφαιδρῡνω, c. acc. and gen., as, *and the serpents licked the blood off her cheeks, so as to make them look bright again*; σταγόνα δ' ἐκ παρηΐδων γλώσσῃ δράκοντες ἐξεφαίδρυνον χροός, Eur.

BRIGHTLY, λαμπρῶς, in superl. -ότατα, Eur., Xen.

BRIGHTNESS, στεροπή, ἡ, Hom., Soph.; αὐγή, ἡ, Omn.; σέλας, τό (Hom. has dat. σέλαι and σέλα, but the other poets and trag. only in nom. and acc. sing.), Omn. poet., Plat.; αἴγλη, ἡ, Hom., Pind., Soph.; λαμπρότης, -ητος, ἡ, Thuc., Xen.

BRILLIANCY, αἴγλη, ἡ, Hom., Pind., Soph.; ἀκτίς, ῖνος, ἡ, Pind.; ἄνθος, τό, Theogn., Æsch.; λαμπρότης, ητος, ἡ, Thuc., Xen.; ἔρευθος, τό, Ap. Rh.

A slight brilliancy, 'ὑπόλαμψις, εως, ἡ, Hipp.

BRILLIANT, ἀγλαός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Hes., Pind., Theogn., Soph., Eur.; αἰγλήεις (and αἰγλᾶς, ᾶντος, Eur. in chor.), Hom., Pind., Eur.; 'ἀρίζηλος, ον, Hom., Pind. *Vid.* BRIGHT.

BRILLIANT, TO BE, λάμπω, Omn. poet., and once in Xen. *Vid.* TO SHINE.

BRILLIANTLY, λαμπρῶς, and superl. -ότατα, Eur., Xen., Isoc.; ἀγλαῶς, Ar.

BRIM, στεφάνη, ἡ, Hom.; χεῖλος, τό, Hom., Hes.; κεφᾰλή, ἡ, Theoc.

Narrow at the brim, φοξῐχειλος, ον, Simon.

[*They filled the bowls to the brim with wine*, κρητῆρας ποτοῖο ἐπεστέψαντο, Hom.]

[*Brimful*, ἐπιστεφής, ές, c. gen. of liquid, Hom.]

BRIMSTONE, θεῖον, or θέειον, or θήϊον, τό, Hom.

Like or *of brimstone*, θειώδης, ες, Anth.

BRINDLED, βᾰλιός, ά, όν, Alcæ., Eur.; ποικῐλος, η, ον, Eur.

BRINE, ἅλμη, ἡ, Ar., Hdt.; i. e., the sea, Hom., Pind., Æsch., Eur., Plat.; ἁλμαία, ἡ, Ar.; 'ἅλς, 'ἁλός, ἡ, Call.; [ἅλμευσις, εως, ἡ, Diosc.]

BRING, TO, 'ἀγῑνέω, imperf. also ἀγίνεσκον, infin. ἀγινέμεναι (fut. ἀγινήσω, only once in h.), rare, except in pres. and imperf., Hom., Hes., h., Hdt., Ap. Rh.; αἴρω, Hom., Soph., Eur., Ar.; φέρω (chiefly of bringing inanimate things), fut. 1 οἴσω, (not found in Hom., though he has imper. οἶσε, infin. οἰσέμεν and οἰσέμεναι, as well as) fut. 1 mid. οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα (ἤνεικα, Hom.), and aor. 1 mid. -ᾰμην, aor. 2 ἤνεγκον (ἤνεικον, Hom.), and aor. 2 mid. -όμην, aor. 1 pass. ἠνείχθην, ἠνέχθην, Att. (Hom. also has 3d sing. φέρησι, as from φέρημι, and 2d pl. imper. sync. φέρτε, Eur. uses fut. mid. in pass. sens.), Omn.; 'ἄγω (chiefly of bringing animate things), aor. 2 redupl. ἤγᾰγον, Omn.; ὑπᾰγω, Eur., Thuc., Xen., Dem.; κομίζω, Omn.; καθίστημι, in pres., imperf., fut. 1, and aor. 1, c. prep., or c. word of motion, as, Πύλονδε, *to Pylos*, etc., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; φορέω, -ήσω (but late aor. 1 ἐφόρεσα, also with irreg. infin. φορήμεναι, Hom.), Omn.; διαφορέω, Thuc.; πορεύω, esp. of animate things, Pind., Soph., Eur., Thuc.; πορθμεύω, prop. and esp. across water, Æsch., Soph., Eur., Hdt., Plat.; εἶσα, aor. 1 act., from unus. ἕω, c. prep., Soph.; ὀχετεύω, prop. to bring water, but often metaph. to bring any thing, Æsch., Hdt., Plat.; ἐποχετεύω, Plat., and in mid. *to bring on one's self* (ἵμερον). [*Vid.* SYN. 389.]

To bring money (as a tax, a thing sold, etc.), εὑρίσκω, fut. 1 εὑρήσω, aor. 2 εὗρον, perf. act. εὕρηκα, perf. pass. εὕρημαι, aor. 1 pass. εὑρέθην, and Att. ηὑρέθην, etc., etc., Hdt., Xen., Isæ.; ἐπῐφέρομαι, mid., *to bring with one as a dowry*, Dem.

[*To bring about*, περαίνω, c. acc., and c. dat. pers., Pind., Dem., etc., παλαμάομαι, Xen. *Vid.* TO ACCOMPLISH.]

To bring (a criminal) *before a judge*,

εἰςἄγω εἰς, Dem.; ἀπάγω εἰς, Plat., Dem.

[*To bring before* one that . . . . , παρίστημι, c. dat. and ὡς, ὅτι, Xen.]

To bring back, 'ἀποφέρω, Hom., Hdt., Xen.; 'ἀπἄγω, Hom., Hdt.; 'ἀνἄγω, esp. from the dead, Hom., Trag.; to bring back to the letter of an agreement, Dem.

To bring back, κομίζω, esp. from exile, Pind., Plat.; κατἄγω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; συγκατἄγω, Ar.; of any thing, ἀνακομίζω, Thuc., Xen.; [ἀνάγω, Plat.]

To bring in, on, to, etc., εἰςφέρω, c. dat., or prep., Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat.; εἰςφορέω, Hom., Thuc., Xen.; ἐπῐφέρω, c. dat. or prep., ἐπεισφέρω, Æsch., Ar.; ἐπεισφρέω and -ομαι, mid., no perf., Eur., Dem.; [*to bring in* (a bill), γράφω (ψήφισμα), Dem.]; εἰςἄγω, c. dat., or c. acc., or c. prep., Omn.; ἐπἄγω, c. dat., or c. prep., Omn.; προςἄγω, c. dat., or c. prep., Omn.; συνεισἄγω, Xen.; κἄτεπἄγω, Ar.; προειςἄγω (of bringing corn into a town), Hdt.; [περιάπτω, as, *to bring disgrace upon the state*, περιάπτω (αἶσχος) τῇ πόλει, Plat.]; ἐπῐβαίνω, in fut. 1 ἐπῐβήσω, and aor. 1 ἐπέβησα, c. gen., Hom., Hes.; εἰςκομίζω, Hes., Trag., Thuc., Xen.; προςκομίζω, Xen.; ἐπῐνωμάω, c. dat., Soph.; ἐπισπάω, fut. σπἄσω, Æsch., Soph.; ἐφέλκω, and mid. -ομαι, fut. -ελκῠσω, aor. 1 -είλκῠσα, etc., no perf., Eur.; σῠνάπτω, no perf., c. dat., Eur.; ἐπάγῑνέω, Hdt.; εἰςκῠκλέω, by theatrical machines, Ar.; κἄτἄβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., no aor. 1, c. εἰς and acc., Plat.

To bring on one's self, ἐπαυρίσκομαι, mid. (and ἐπαυρίσκω, Theogn.), fut. 1 ἐπαυρήσομαι, aor. 2 ἔπηυρον, c. acc., Hom., Theogn.; [ὀφλισκάνω (*e. g.*, γέλωτα, βλάβην, etc.), Eur., Plat., *from* one, παρά τινι, or πρός τινα, Plat.]; σῠνάπτομαι, mid., Dem.; ἐπάγομαι, mid., Xen., Dem.; περῐτρέπω εἰς ἐμαυτόν, Lys.; ἕλκω ἐπὶ ἐμαυτόν, Dem.

He brought fate on himself, ἐγείνατο μόρον αὐτῷ, Æsch.

To bring on one's self besides, ὑπερκτάομαι, mid., Soph.

To bring forward, out, etc., ἐκφέρω, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; προφέρω, Hom., Hes., Eur., Thuc., Isoc., Plat., etc.; προςφέρω, Pind., Omn. Att.; πἄρἄφέρω, Soph., Eur. (εἰς μέσον), Hdt., Xen., Dem., Æschin.; [(a law), παραφ. νόμον, Æschin.; a public measure, προτίθημι, c. acc., Hdt.; προσάγω (πρὸς τὸν δῆμον), Thuc.]; παραφορέω, Hdt.; προςφορέω, Hdt.; ἐκφορέω, Eur., Xen., Isæ.; ἐκφρέω or ἐκφρείω, no perf., Soph., Ar.; ἐκκομίζω, Eur.; [παράγω, ἐς μέσον, Hdt.; *before the people*, εἰς τὸν δῆμον, Lys.]; προάγω, Plat., Xen., Dem.; προεξἄγω, Hdt., Thuc.; προαιρέω, aor. 2 -εῖλον, Ar., Thuc.; [(a person, to introduce him), προεισάγω, Isocr.]

To bring forward (witnesses), πἄρέχομαι, *in one's behalf*, mid., imperf. παρειχόμην, fut. παρασχήσομαι, aor. 2 παρεσχόμην, no other tenses, Plat.; [παραλαμβάνω, Dem.; ἀναβιβάζω, Lys.]; witnesses or quotations, προβάλλομαι, mid., Plat., Isæ.

To bring forward (a play), δῐδάσκω, fut. διδάξω, etc., Simon., Hdt., Arist.; εἰςἄγω, Plat.; προειςἄγω, Arist.; [παράγω (sc. εἰς τὸ θέατρον), Com.; προάγω (sometimes εἰς τὸ πρόσθεν), Plat.]

To bring news or *a message*, ἐπἄνἄφέρω and -ομαι, mid., Xen., Andoc.

To bring out of, ἐκπέμπω, no perf., c. gen., Pind.; ἐξἄγω, c. gen., or c. prep., Omn.

To bring round, περῐφέρω, Eur., Hdt., Xen.; περιἄγω, Eur., Hdt., Xen., Plat.

To bring into (a worse condition, etc.), περιίστημι, in fut. 1 or aor. 1, c. εἰς, Isoc., Æschin.

To be brought to, περιΐσταμαι, pass., c. aor. 2 act., perf. act., and pluperf. act., c. εἰς, Thuc., Dem.

To bring away, 'ἀπἄγω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plut., Dem., etc.; ἀποφέρω, Hom., Hdt.; ἐκφορέω, Hom., Eur., Hdt.

To bring down, κἄτἄφέρω, Hom., Æsch., Hdt., Xen., Dem.; κατακομίζω, Thuc.

To bring down (a man's courage), ἰσχναίνω, no perf., Æsch., Eur., Ar., Hdt.; καθαιρέω, Hdt., Dem.; to bring down any thing, Ar.

To bring down (a person's fortune), κλίνω, Soph.

The north wind brings many oaks down to the ground, βορέας πολλὰς δρῦς πίλνα χθονί (from πιλνάω, no fut.), Hes.

To bring near to, πελάζω, fut. 1 πελἄσω, Att. πελῶ, aor. 1 ἐπέλἄσα, poet. ἐπέλασσα, c. dat., Hom., Pind., Æsch., Soph.; ἐμπελάζω, Hes.

To bring together, συνάγω, Omn.; συμβάλλω, perf. -βέβληκα, Hom., Eur., Hdt., Xen.; συντἄνύω, no perf., Pind.; συμφορέω, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; συγκομίζω, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.

To bring in turn, ἀντῐπροςφέρω, Xen.

To bring in besides, ἐπειςἄγω, Andoc.

[*To bring in instead*, ἀντεπειςάγω, Tim. Locr.]

To bring (a ship) *into port*, κατἄγω, Soph., Hdt.; καθορμίζω, no perf., c. prep., Æsch.; κἄτἄκομίζω, Dem.

[*To bring to land*, προσέχω (c. or usu. sine ναῦν) ἐς τόπον, Hdt.; also προςέχω τῇ γῇ, Hdt., etc.; παρακομίζω ναῦν ἐπί, c. acc., Dem.]

To bring to, i. e., stop the vessel, παραβάλλομαι, mid., Ar.

[*To bring over* (gain over), προςβιβάζω, c. acc., Plat.; *to one's party*, παρασκευάζομαι, c. acc., Andoc.; προσάγομαι, c. acc. pers., dat. of means, Hdt.; προςποιέομαι, c. acc., Hdt., Thuc.; *b. over by force*, παρίστημι (in fut. and aor. mid.), Hdt.; *by force of persuasion*, προςβιβάζω λέγων, Ar., or τῷ λόγῳ, Xen.]

To bring under, 'ὑπἄγω, c. dupl. acc., or c. acc. and prep., Hom., Hdt.; [*to b. under command*, προσαναγκάζω, Thuc.]

[*To bring under one's sway*, ποιέομαι ὑφ' ἑαυτῷ, Hdt.]

To bring up, τρέφω, fut. 1 act. θρέψω, fut. 1 mid. sometimes used pass., perf. pass., τέθραμμαι, aor. 1 ἐθρέφθην, Omn.; [ἀνατρέφω, Æsch., Ar.]; ἐκτρέφω, h., Soph., Eur., Hdt., Xen; πορσαίνω, no fut., Pind.; παιδεύω, Omn. Att.; 'ἀνἄπαιδεύω, Soph., Ar.; ἐκπαιδεύω, Eur.

To bring up in, ἐντρέφω (Ep. ἐνῐτρέφω), Hom., Hes., Eur., Plat.

[*To bring up in return*, ἀντεκτρέφω, Arist.]

I was brought up, ἠνυτόμην τροφαῖς, Soph.

To bring up children on (a property), ἐμπαιδοτροφέομαι (τῇ οὐσίᾳ), Dem.

To bring up from below, ἀναφέρω, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ἐξανἄγω, Eur.

To bring over, i. e., persuade, προςάγομαι, mid., Eur.; προςβῐβάζω, no perf., Ar., Xen., Plat.; σῠνεπισπάομαι, Plat.

To have brought to one, πἄρακομίζομαι, Xen.; ἐκκομίζομαι, Lycurg.

To aid in bringing out, σῠνεκβῐβάζω, Xen.

To bring forth offspring, τίκτω, fut. τέξω, oftener τέξομαι (the only form in Trag.), sometimes τεκοῦμαι, aor. 2 ἔτεκον, perf. mid. τέτοκα, also aor. 1 mid. ἐτεξάμην, and aor. 2 ἐτεκόμην, pass. only in Hipp., Omn.; ἐκτίκτω, Plat.; ἀποτίκτω, Plat.; ἐντίκτω, Thuc.; ἐγεινάμην, only used in this aor. 1 mid., Hom., Trag., Hdt., Xen.; 'ὑπεγεινάμην, Euphor.; φῑτύομαι, Hes.; λοχεύω, h., -ομαι, mid., Æsch., Eur., also in pass., Eur.; ἐκλοχεύω, and mid., Eur.; ἐκφύω, in pres. and aor. 1, Soph., Eur.; τεκνόομαι, mid., often used metaph., Æsch., Soph., Eur; ὠδίνω, only pres. and imperf., Eur.; τεκνοποιέω, Xen.; βλαστἄνω, fut. 1 βλαστήσω, Hipp., Ap. Rh.

To bring forth subsequently, μετἄτίκτω, Æsch.

To bring forth together with (or at the same time), σῠνεκτίκτω, Arist.

To bring forth alive, ζωοφορέω, Arist.; σκυμνοτοκέω, Arist.

To be about to bring forth, τοκάω, Cratin.

To bring forth (as a midwife or Ilithyia), ἐξάγω.

One ought to bring, οἰστέον, Soph.; Isoc.; προσακτέον, Plat.; κομιστέον, Plat.; ἐξοιστέον, Eur., and in pass. έος, α, ον, Ar.

One must bring down, κἄθαιρετέον, and in pass. έος, α, ον, Thuc.

One must bring round, περιακτέον, Plat.; *up*, θρεπτέον, Xen., Plat.; παιδευτέον, Plat.; *what must be brought in*, εἰσακτέος, α, ον, Ar.

Bringer, a, φορεύς, ὁ, Hom. *Vid.* A bearer.

Bringing, a, 'ἄγωγή, ἡ, Æsch., Soph., Thuc., Xen.; ἐπἄγωγή, ἡ, Thuc.; εἰςἄγωγή, ἡ, Plat., Isæ.; φορά, ἡ, Soph.

A bringing over (allies), προςἄγωγή, ἡ, Thuc.

A bringing before a magistrate, 'ἀπἄγωγή, ἡ, Lys., Dem.

A bringing up, τροφή, ἡ, Omn. Att.; ἐκτροφή, ἡ, Eur.; παίδευσις, εως, ἡ, Ar., Hdt., Xen., Plat.

A bringing forth, τόκος, ὁ, Hom., h., Soph., Eur., Xen.

A bringing forth but one at a time, μονοτοκία, ἡ, Arist.

A reward for bringing, κόμιστρον, τό, usu. in pl., Æsch., Eur.

A reward for bringing up, θρέπτρα, τά, Hom.; θρεπτήρια, τα, h.

Bringing forth one's first-born, πρωτοτόκος, ον, Hom., Plat.

Bringing forth but one at a time, μονοτόκος, ον, Arist.

Bringing forth quickly, τἄχῠτόκος, ον, Arist.

Bringing forth few at a litter, ὀλῐγοτόκος, ον, Arist.

Bringing forth by an untimely birth, ὠμοτόκος, ον, Call.

Having just brought forth, τοκάς, άδος, ἡ, Hom., Eur.; νεοτόκος, ον, Eur.

Calculated to bring over (allies, etc.), ἐπἄγωγός, όν, c. gen., Æsch., Plat. *Vid.* Persuasive.

[*Brought back*, ἀνοιστός, ή, όν, Hdt.]

Brought on one's self, ἐπίσπαστος, ον, Hom.; αὐτορέγμων, ονος, Æsch.; ἐπακτός, όν, Soph., Eur., or by others, c. prep., or even c. gen. of the cause, Eur.

Brought up with, ἔντροφος, ον, c. dat., or *in*, c. gen. loci, Soph., Eur., Ap. Rh.; σύντροφος, ον, c. dat., Soph., Hdt.

(A child) *brought up away from his parents*, 'ἀπότροφος, ον, Hdt.

What may be brought out, ἔκφορος, ον, Ar.

A city to which wood may easily be brought, πόλις εὐπᾰράκόμιστος τῆς ὕλης, Arist.

BRINK, χεῖλος, τό, Hom., Hdt., Thuc.

BRINY, ἁλμῠρός, ά, όν, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἁλμήεις, Æsch.; ἁλμῠρώδης, ες, Hipp.; ἁλμώδης, ες, Hipp.

Steeped in brine, ἁλμάς, ἄδος, ἡ, Ar.

To steep in brine, ἁλμεύω, Diosc.

One who sells brine, or briny meats, ἁλμευτής, ὁ, Diosc.

BRISK, 'ἄτᾰλός, ή, όν, Hom., Hes., h.

BRISK, TO BE, ἀκταίνω, only in pres., Æsch.

BRISTLE, A, θρίξ, τρῐχός, ἡ, in pl., Hom.

BRISTLE, TO, φρίσσω (perf. part., Dor. nom. pl. πεφρίκοντες, Pind.), Omn. poet.

BRISTLING, φριξός, ή, όν, Arist.

BRISTLY, τανύθριξ, τριχος, Simon. Amorg.

BRITTLE, ῥηκτός, ή, όν, Hom.; εὔθλαστος, ον, Arist.; κραῦρος, α, ον, Plat.

BRITTLENESS, κραυρότης, ητος, ἡ, Theoph.

BROACH, A, ὀβελός, ὁ, Hom., Eur., Hdt. *Vid.* SPIT.

BROACH, TO, ἀπᾰνοίγνῡμι, Ephipp. *Vid.* TO TAP.

BROAD, εὐρύς, εῖα, ύ (Hdt. has fem. εὐρέα, Hom. has acc. sing. masc. εὐρύν and εὐρέᾰ, Asius has εὐρέος as gen. fem.), compar. -ύτερος, etc., Omn.; πλᾰτύς, εῖα, ύ (fem. also πλατέα, Hdt.), Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; εὐπλατής, ές, Xen.; πλᾰκερός, ά, όν, Theoc.

As broad as, ἰσοπλατής, ές, c. dat., Thuc.

Of a river, i. e., broad-flowing, εὐρῠρέων, Hom.; εὐρῠρέεθρος, ον, Hom.; εὐρῠδίνης, Bacchyl.; πλᾰτύρροος, ον, contr. ους, ουν, Æsch.

Broad (of the earth), εὐρυόδεια, only fem., Hom.

Broad (of cities, countries, etc.), εὐρῠχορος, ον, Hom., Pind; εὐρῠκολπος, ον, Pind.; εὐρυέδης, ες, Simon.; εὐρύστερνος, ον, Hes.; εὐρῠλείμων, ωνος, Pind.

Broad (of the sea), εὐρῠπορος, ον, Hom., Æsch.

Broad-chested, εὐρύστερνος, ον, Theoc.

Broad-backed, broad-shouldered, εὐρῠνωτος, ον, Soph.; πλᾰτῠνωτος, ον, h. *Vid.* CHEST, BACK, etc., etc.

[*With a broad purple border* (=Rom. *Laticlave*), πλατυπόρφυρος, ον, Archipp.]

[*A broad accent* (in speaking), πλατειασμός, ὁ, Quintil.; παχυστομία (or τρᾱχ-), ἡ, Strab.]

BROADLY, εὐρύ, Hom.; εὐρέως, compar. εὐρυτέρως, Ar.

To speak broadly, i. e., in a broad dialect, πλᾰτειάζω, Theoc.; [παχυστομέω (or τρᾱχυ-), Strab.]

[*Speaking broadly* (with a broad accent), παχύστομος, ον (or τρᾱ-), Strab.]

BROADNESS, εὖρος, τό, Hom., Æschyl., Eurip., Hdt., Xen. *Vid.* BREADTH.

[BROADSIDE: *to fight broadside to broadside*, ἐκ παραβολῆς (νεῶν) μάχομαι, Polyb.]

[BROCADE, ποίκιλμα, ατος, τό, Hom., poet.]

[BROGUE (broadness of speech), παχυστομία (or τρᾱχ-), ἡ, Strab.]

BROIDER, TO, ποικίλλω, Eur. *Vid.* TO EMBROIDER.

BROIL, TO, 'ἀπανθρᾰκίζω, Ar.

[*Broiled*, ὀπταλέος, α, ον, Hom.; ὀπτός, ή, όν, Hom.]

BROIL, A, νεῖκος, τό, Hom., Pind., Trag., Isoc., Plat., Xen. *Vid.* QUARREL.

[BROILING, A, ὄπτησις, ἡ, Arist.]

BROKEN, κόλος, ον, Hom.; δῐχορρᾰγής, ές, Eur.; *to pieces*, περιᾰγής, Mel.

Broken in the middle, μέσακτος, ον, Æsch.

Broken down (in one's property), ἐκνενευρισμένος, Dem.

Half broken, ἡμίθραυστος, ον, Eur.

What can be broken, ῥηκτός, ή, όν, c. dat., Hom.; κάτακτος, η, ον, Arist.; *easily broken*, εὔθλαστος, ον, Arist.; of oaths, etc., εὔλῠτος, ον, Eur., Xen.

What can not be broken, ἀᾱγής, Hom.; ἄρρηκτος, ον, Hom., Pind., Æsch.

So as not to be broken, adv., ἀρρήκτως, Ar.

[BROKER, A (money), κολλυβιστής, ὁ, Lys.; ἀργυραμοιβός, ὁ, Plat., Theoc.]

[*Business of a broker*, νομισματοπωλική, ἡ, Plat.]

[BROKERAGE, προξενητικόν, τό (late).]

BRONZE, χαλκός, ὁ, Omn. (properly χαλκὸς κεκραμένος). *Vid.* BRASS, COPPER.

[*Of bronze*. *Vid.* BRAZEN.]

[*Bronzed* (by the sun, of the face), μελαγχρής, ές, Att. Com.; μελαγχροιής, ές, Hom.; -χρώς, ὁ, ἡ, Eur.]

BROOCH, A, ἐνετή, ἡ, Hom.; [περόνη, ἡ (prop. tongue of a b.), Hom.; πόρπη, η, usu. in pl., Hom., Eur., used to fasten the dress on the shoulder, smts. also on the breast.]

BROOD, TO, νεοσσεύω, Ar., Hdt. *Vid.* TO HATCH.

To brood over (grief, anger, etc.), πέσσω, fut. πέψω (not, however, used in Hom. except in pres.), Hom.

BROOD, A, τροφή, ἡ, Soph., Eur.; νεοσσία, ἡ, Lycurg.; of the men in the Trojan horse, νεοσσός, ὁ, Æsch.

A brood mare, ἵππος βαινομένη, Hdt.

BROOK, A, κρουνος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur.; ῥέεθρον, τό, Omn. poet., Hdt.; contr. ῥεῖθρον, τό, h., Omn. Att.; χεῦμα, ἄτος, τό, Hom., Pind., Æsch., Eur.; ὑπόχευμα, τό, Pind.; νᾶμα, ἄτος, τό, Soph., Eur., Plat., Æsch., Xen. *Vid.* RIVER, STREAM.

BROOK, TO, φέρω, fut. οἴσω and οἴσομαι (Hom. has not οἴσω in indic., though he has οἰσέμεν and οἰσέμεναι, and imper. οἶσε), aor. 1 ἤνεικα, ἤνεγκα Att., aor. 2 ἤνεικον, ἤνεγκον Att. (Hom. has also a 3d sing. pres. φέρησι), Omn.; τλάω, never used in pres., aor. 2 ἔτλην, imper. τλῆθι, etc., part. τλάς, fut. τλήσομαι, perf. (usu. in pres. sense), τέτληκα, imper. sync. τέτλᾰθι, opt. τετλαίην, infin. τετλάναι (τετλάμεν and τετλάμεναι, Hom.), part. τετληώς, aor. 1 ἐτάλασσα for ἐτάλᾰσα, Hom., Pind., Trag., Ar., Xen. *Vid.* TO ENDURE.

BROOM, A, στοιβή, ἡ, Hippon.; κόρημα, ἄτος, τό, Ar.

BROOM (the plant), ὑπόγλωσσον, τό, Diosc.

[BROOM-RAPE, ὀροβάγχη, ἡ, Diosc.]

BROTH, ζωμός, ὁ, Ar., Plat.; ζώμευμα, ἄτος, τό, Ar. *Vid.* SOUP.

BROTHEL, A, πορνεῖον, τό, Ar., Antipho; κᾰσώριον, τό, Ar.; οἴκημα, ἄτος, τό, Dinarch., Æsch.

To keep a brothel, πορνοβοσκέω, Ar., Dem.

A brothel-keeper, πορνοβοσκός, ὁ, ἡ, Dem., Æsch.

The trade of keeping brothels, πορνοβοσκία, ἡ, Æsch.

The tax on brothels, τὸ πορνῐκόν, Æsch.

BROTHER, A, γνωτός, ὁ, Hom.; ἀδελφεός or 'ἀδελφειός, ὁ, Hom., Pind.; 'ἄδελφός, ὁ, Omn. post Hom.; 'ἀδελφίδιον, τό, Ar.; κᾰσίγνητος, ὁ, Hom., Trag.; αὐτοκᾰσίγνητος, ὁ, Hom.; κάσις, εως, ὁ, Trag.; ὁμογάστριος, ὁ, Hom.; ὅμαιμος, ὁ, Trag., Hdt.; ὁμαίμων, ονος, ὁ, Soph., Eur.; ὁμόσπορος, ὁ, h., Pind., Æsch., Eur.; σύναιμος, ον, Soph., Eur.; ὁμόσπλαγχνος, ὁ, Soph.; αὐθαίμων, ὁ, Soph.; αὐτᾰδελφος, Soph.; αὐθόμαιμος, Soph.; σὐνομαίμων, ονος, Æsch., Eur.; ὁμογενέτωρ, ορος, Eur.; σύγγονος, Eur.; ὁμόδελφος, Call.; ὁ ὁμόθεν, Eur.; ὁ ὁμόθεν πεφῡκώς, Eur.; ὁ ὁμόθεν γενόμενος, Xen. *Vid.* SYN. 29.

A brother by the mother's side, ἀμφῐμήτωρ, ορος, Æsch., Eur.; ὁμομήτριος, usu. as adj., Ar., Hdt., Plat., Xen.; ὁμομήτωρ, ορος, Orph., Ap. Plat.

A brother by the father's side, ὅπᾰτρος, ὁ, Hom.; ὁμοπᾰτριος, usu. as adj., Æsch., Hdt., Xen., Antipho, Isæ.; ὁμοπᾰτωρ, ορος, Plat., Isæ.

A brother-in-law, δαήρ, έρος, ὁ, Hom.; γαμβρός, ὁ, Hom., Soph., Hdt.; κηδεστής, οῦ, ὁ, Lys., Dem.; συγκηδεστής, ὁ, Dem.

Brothers-in-law from having married two sisters, 'ᾱέλιοι, οἱ, Hesych.

One who has brothers, συνᾰδελφος, Xen.

Of a brother, brotherly, etc., 'ἀδελφός, ή, όν, and ός, όν, Æsch., Eur.; 'ἀδελφῐκός, ή, όν, Arist.; αὐτᾰδελφος, ον, Æsch., Eur.; κᾰσίγνητος, η, ον, Soph.; ὁμόσπορος, ον, Æsch.; ὁμόσπλαγχνος, ον, Æsch.; αὔθαιμος, ον, Soph.; αὐθαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; σύγγονος, ον, Pind., Eur.

A pair of brothers, 'ἀπήνη ὁμόπτερος, Eur.

[*Murderer of a brother*, ἀδελφεοκτόνος, ὁ, ἡ, Hdt.; ἀδελφοκτόνος, ὁ, ἡ, Plut.]

Like a brother, 'ἰσᾰδελφος, ον, Eur.

Brotherless, 'ἀνᾰδελφος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Xen.

Unhappy because of a brother, δυσᾰδελφος, in superl., Æsch.

Because of a wretched brother-in-law, κᾰκόγαμβρος, ον (γόος), Eur.

To treat as or *call a brother*, 'ἀδελφίζω, Isoc.

Brotherly love, φῐλᾰδελφία, ἡ, Alex.

Of brotherly love, φῐλᾰδελφός, όν, Soph.

[BROTHERHOOD, ἀδελφότης, ητος, ἡ, N. T.]

BROW (eyebrow), ὀφρύς, ὕος, acc. ὖν, ἡ, Omn.; used for *the brow* of a hill, Hom., Pind.

The brow of a hill, στεφάνη, ἡ, Hom.; ὀφρύη, ἡ, Eur., Hdt.; κρόταφος, ὁ, in pl., Æsch.

To knit the brows, σύνάγω (aor. 2 -ήγᾰγον) τὰς ὀφρῦς, Soph., Ar.; 'ἀνασπάω (fut. -σπᾰσω) τὰς ὀφρῦς, Dem.

To unknit, smooth one's brow, μεθίημι (ῑη Att., ῐη elsewhere, aor. 1 -ῆκα, poet. -έηκα) τὰς ὀφρῦς, also λύω or κᾰτᾰβάλλω τὰς ὀφρῦς or τὴν ὀφρύν, Eur.

[*To raise, draw up the brow*, αἴρω τὰς ὀφρῦς, Menand.; ἐπαίρω, Eur.]

Dark-browed, κυᾰνόφρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Theoc.

With white eyebrows, λευκόφρυς, Orac. ap. Hdt.

Situated on the brow of a hill, ὀφρυόεις, εσσα, εν, Hom.

BROWN, φαιός, ά, όν, Plat.

Reddish brown (of a horse), πᾰρώας, ου, Ar., Dem., Arist.

BROWN, TO (by frying or toasting), ξανθίζω, Ar.; ἐπιξανθίζω, Pherecr.

[*Browned* (of fried fish), χανθόχρως, ὁ, ἡ, Nausicr.; *meat browned over the fire*, κρέα πυρὶ ἠνθισμένα, Epicr.]

BROWSE, TO, βόσκομαι, only pres. and imperf., c. acc., or dat., or prep., Hom., Æsch., Eur. *Vid.* To GRAZE.

BRUISE, TO, θλάω, fut. θλᾰσω, Hom., Hes., Theoc.; τρίβω, Hdt.; [(corn only), ἀλέω, Hom., Hes., Hdt., Thuc.]

BRUISE, A, σμῶδιξ, ιγγος, ἡ, Hom.; ὑπώπιον, τό, Hipp.

Good for bruises (medicine), σμωδῑκός, ή, όν, Hipp.

To discolor by bruises, στίζω, Ar.; ὑπωπιάζω, Ar.

BRUISED, θλαστός, ή, όν, Arist.

[BRUIT, TO, θρυλέω, c. acc., Plat., Isocr.; *to be bruited all about*, διαθρυλέομαι, c. ὡς . . . ., Xen. *Vid.* To REPORT.]

BRUNETTE COMPLEXION, OF, μελῐ'χλωρος, ον, Theoc.

BRUNT, [ὁρμή, ἡ, Hom.]; *to bear the brunt of* attack, invasion, etc., προκινδῡνεύω, Omn. Att. prose.

We say that we alone bore at Marathon the brunt of the barbarian, φάμεν Μαραθῶνι μόνοι προκινδυνεῦσαι τῷ βαρβάρῳ, Thuc.

BRUSH, TO, κορέω, Hom., Eupol., Ar.; σαίρω, only in pres., fut. 1, and aor. 1, Soph., Eur.

BRUSH, TO, i. e., touch lightly in passing, ψαίρω, only in pres., Æsch.; μεταψαίρω, Eur.

BRUSH, A, κόρημα, ατος, τό, Ar., Eupol.

[*Painter's brush*, perh. ῥαβδίον, τό, Clearch. (so given by Rich, Illust. Comp. to Greek and Lat. Lex.)]

BRUSHWOOD, 'ὕλη, ἡ, Xen.

BRUSHY, λάσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Plat., Xen., Theoc., etc.

BRUTAL, θηριώδης, ες, Plat., Arist.; [μιαρός, ά, όν, Ar.; ἀνδραποδώδης, ες, Plat.]

To become brutal, 'ἀγριόομαι, pass., Soph., Eur.; θηριόομαι, pass., Plat.

BRUTALITY, θηριότης, ητος, ἡ, Arist.; θηριωδία, ἡ, Arist.; [μιαρία, ἡ, Xen.]

BRUTALIZE, TO, ἐξᾰγριαίνω, Plat.

BRUTALLY, θηριώδως, Isoc.

BRUTE, A, θήρ, ηρός, ὁ, Omn. post Hdt., Xen. *Vid.* BEAST.

Brutes, τὰ ἄλογα, Xen., Plat.

BRUTE, BRUTISH, i. e., irrational, ἄλογος, ον, Plat., Xen.

[*Brute force*, ἀμαθὴς ῥώμη, ἡ, Plat.; ἀμαθὴς δύναμις, ἡ, Plut.]

Brutish, i. e., ignorant (applied to men), ὕειος, Plat.; ὑηνός, Plat.

To be brutish, i. e., brutishly ignorant, ὑηνέω, Plat.

BUBBLE, A, πομφόλυξ, ῠγος, ἡ, Hipp., Plat.

[*Like a bubble*, πομφολυγώδης, ες, Gal.]

The noise of bubbles, πομφολῠγοπάφλασμα, ἄτος, τό, Ar.

To bubble up, 'ἀνᾰβέβρῡχε (found in no other tense or person), 3d sing. perf. indic. of unus. ἀναβρύχω, Hom.; 'ἀνᾰφλύω, fut. ῠσω, no perf., Hom.; κηκίω, only pres. and imperf. (ῐ Hom., ῑ Soph.), also in pass., c. gen. of the source from which, Hom., Soph., Ap. Rh.; ἀνακηκίω, Hom.; 'ἀνᾰβλύζω, no perf., Theoc., Arist. *Vid.* To GUSH.

To bubble as boiling water does, πᾰφλάζω, Ar., [(also of the sea), Hom.; πομφολυγέω, Diosc.; ἀναζέω, Soph.]

[*To bubble up on all sides*, περιβλύζω, Arist.]

To make to bubble up, πομφολῠγόω, Arist.

Bubbling up, ἀμβολάδην, Hom.

Any thing bubbling up, κηκίς, ῖδος, ἡ, Æsch., Soph.

[BUCCANEERS, perh. πόντου πλάνητες, οἱ, Eur. *Vid.* PIRATE.]

BUCK, A, ἔλαφος, ὁ, Hom., Eur., Xen. *Vid.* STAG, DEER.

BUCK, A, i. e., a smart person, καλλωπιστής, οῦ, ὁ, Isoc., Arist.

BUCKET, A, γαυλός, ὁ, Hom., Hdt.; 'ὑδρία, ἡ, Ar.; 'ὑδρεῖον, τό, Hdt.; 'ἀρῠβαλλος, ὁ, Ar.; [ἄγγος, τό, Hdt.; (esp. a fire-bucket), ἄμη, ἡ (Lat. *hama*), Plut.]

Carrying a bucket, 'ὑδριᾱφόρος, ον, Ar.

BUCKLE, A, περόνη, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Ap. Rh.; περονίς, ίδος, ἡ, Soph.; πόρπη, ἡ, Hom., h., Eur.

BUCKLE, TO, ἐμπορπάω, Hdt., Lycurg.; ἐμπερονάω, Hermipp.

To buckle on one's self, περονάομαι, mid., Hom., Theoc., Ap. Rh.

A garment buckled on, πόρπημα, ἄτος, τό, Eur.; περόνημα, ἄτος, τό, Theoc.; ἐμπερόνημα, τό, Theoc.; περονητρίς, ίδος, ἡ, Theoc.

BUCKLER, A, ἀσπίς, ῖδος, ἡ, Hom., Trag., Thuc., etc. *Vid.* SHIELD.

BUCOLIC, βουκολῐκός, ή, όν, Theoc.

BUD, A, κάλυξ, ῠκος, ἡ, h., Æsch., Soph., Ar., Theoph.; βλαστή, ἡ, Soph.; βλαστός, ὁ, Hdt., Xen.; βλάστημα, ἄτος, τό, Æsch., Eur.

Any young green bud, χλόη, ἡ, Eur., Plat., Xen.

The bursting of a bud, κάλυκος λοχεύματα, Æsch.

Full of buds, πῠκνόβλαστος, ον, Theoph.; κᾰλῠκοστέφᾰνος, ον, Anth.

Like a bud or a budding flower, κᾰλῠκώδης, ες, Theoph.

Destroying the buds of plants, ὀμματοστερὴς φυτῶν, Æsch.

BUD, TO, βλαστᾰνω, fut. 1 βλαστήσω, perf. ἐβλάστηκα, but pluperf. ἐβεβλαστήκειν, aor. 2 ἔβλαστον, Soph., Eur., Thuc., Xen., etc.

[*To bud imperfectly, not to bud*, ἀβλαστέω, Theoph.]

BUDDING, A, βλάστησις, εως, ἡ, Theoph.

The budding of the corn crop, σίτου ἐκβολή, ἡ, Thuc.

A continual budding, ἀειβλάστησις, ἡ, Theoph.

Apt to bud, to make buds, βλαστῐκός, ή, όν, Theoph.; βλαστητῐκός, ή, όν, Theoph.

Continually budding, ἀειβλαστής, ές, Theoph.

BUDGE, TO, διᾰκῑνέομαι, pass., Hdt. *Vid.* To MOVE.

BUDGET, A, θῡλᾰκος, ὁ, Ar., Hdt., Plat., Xen. *Vid.* BAG.

BUFF (the color), adj., κνηκός, ή, όν, Theoc.

BUFFALO, A, βόαγρος, ὁ, Philostr.

BUFFET, A, ῥάπισμα, ἄτος, τό, Antiph. *Vid.* BLOW.

BUFFET, TO, κόπτω, Omn. (*vid.* To BEAT), *buffeted by the storm*, κεροτῡπούμεναι (sc. νῆες) βίᾳ χειμῶνι, Æsch.

BUFFOON, A, βωμόλοχος, ὁ, Ar., Arist.; κωμῳδόγελως, ωτος, ὁ, Anth.

To play the buffoon, κωμῳδολοιχέω, Ar.; βωμολοχεύομαι, mid., Ar., Isoc.; γελωτοποιέω, Plat., Xen.

BUFFOONERY, βωμολόχευμα, ἄτος, τό, usu. in pl., Ar.; γελωτοποιΐα, ἡ, Xen.; βωμολοχόν τι, Ar.

BUG, A, κόρις, εως, ὁ, Ar.

BUGBEAR, A, μορμώ, όος contr. οῦς, ἡ, and sometimes indecl. as interj., Ar., Theoc.; μορμολῠκεῖον, τό, Ar.; μορμών, όνος, ἡ, Xen.

[*To make a bugbear of* any thing, προσείω τι φόβον, Thuc.]

BUGLE, A, σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, Omn. *Vid.* TRUMPET.

BUILD, TO, δέμω, and mid., perf. pass. δέδμημαι, Hom., h., Ap. Rh., Hdt.; ναίω (make habitable), esp. in aor. 1 ἔνασσα, Hom., h.; αἴρω, in aor. 2 redupl. ἤρᾰρον, Hom.; ποιέω, Hom., Xen.; πήγνῡμι, and mid., not only of houses, but also of ships, carriages, etc., Hom., Hes., Hdt., Plat.; ἐπερέφω, Hom.; μηχᾰνάομαι, mid., Hom., Hdt.; πολίζω (properly to build a city, c. name of the city in acc., but also simply to build), aor. 1 ἐπόλισσα for ἐπολῖσα, Hom., Hdt., Ap. Rh.; *to build a city in*, c. acc. loci, Xen.; κτίζω, Omn.; τεκταίνομαι, mid., Hom., Ar., Plat., Xen.; τεκταίνω, no perf., Ap. Rh.; τειχίζω, also in mid. (prop. to build a wall, but also to build any thing else), Hom., Pind., Hdt., Thuc., Xen.; κολλάω, Pind.; εἰσάμην (esp. of building temples), fut. εἴσομαι, Theogn., Hdt., Thuc., Ap. Rh.; ἐκτειχίζω, Ar.; συμπήγνῡμι (used sometimes metaph.), Pind., Eur.; ἀνίστημι, in pres., fut. 1, and aor. 1, Hdt., Xen., Dem.; ὀρθόω, Eur., Thuc., Xen., Dinarch.; οἰκοδομέω, Hdt., Thuc., Xen., Dem., *upon*, ἐπί τι, Xen.; εἰσοικοδομέω, Thuc.; ἐπᾰνοικοδομέω, Thuc., Xen., Plat.; κατοικοδομέω, Xen.; ἀνοικοδομέω, also *to block up by building*, Ar., Hdt., Lycurg.; κατασκευάζω, Xen.; τειχέω, Hdt.; δωμάω, Ap. Rh.

To build ships, ναυπηγέω, Ar., Hdt., Thuc., Dem.; [*to build one's self ships against*, ναυπηγέομαι ναῦς ἐπί, c. dat., Hdt.] *Vid.* SHIPS.

To build for one's self, σκηνέομαι, mid., Thuc.

To build across, διοικοδομέω, Thuc., Plat.

To build up, i. e., to block up by building in front of, κατοικοδομέω, Isæ.

To build near, πᾰροικοδομέω, sine cas., Thuc.; προσοικοδομέω, sine cas., Thuc.; περιοικοδομέω, also *to build round* so as to enclose, Thuc., Dem.

To build (a wall) *round* (a city), περιβάλλομαι, c. acc. and dat., or c. dupl. acc., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; προσπερῐβάλλω, c. acc. and dat., Thuc.

[*To build a wall across or along*, παροικοδομέω, Thuc.]

To build in, εἰσιδρύω, perf. pass. -ίδρῡμαι, Hdt.; ἐνοικοδομέω, Thuc., Æschin.; ἐγκἄτοικοδομέω, Thuc.

To build high (like a tower), πυργόω, Eur., Ar., Thuc.

To build again, ᾽ἀνοικοδομέω, Xen., Lycurg.; [(esp. walls), ἀνατειχίζω, Xen.]

To build high in opposition to, ἀντῐπυργόω, Æsch.

To be built in, ἐνδέμομαι, perf. pass. -δέδμημαι, Thuc.

To be built high in opposition to, ἀντἄνειμι, infin. -ιέναι, in imperf. ἀντανῄειν, c. dat., Thuc.

To finish building, ἐξοικοδομέω, Ar., Hdt., Xen.

One must build, οἰκοδομητέον, Plat.

BUILDER, A, τέκτων, ονος, ὁ, Hom., Pind., Trag., Thuc., Xen., Plat.; τεκτονῐκός, ὁ, Xen., Plat.; οἰκοδόμος, ὁ, Hdt., Plat., Xen.; ἀρχῐτέκτων, ὁ, Hdt., Plat., Xen., Dem.

A builder's shop, τεκτονεῖον, τό, Æschin.

BUILDING, A, i. e., a thing built, οἰκοδόμημα, ἄτος, τό, Omn. prose; κατασκεύασμα, ἄτος, τό, Dem.; ἐπῐτείχισμα, ἄτος, τό, Arist.

[*A side-building*, παροικοδόμημα, τό, Arist.]

BUILDING, i. e., the act, οἰκοδομία, ἡ, Thuc., Plat., Xen., Isæ.; οἰκοδόμησις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; συναφὴ οἰκήσεων, Plat.

Skillful in building, τεκτόναρχος, ον, Soph.; τεκτονῐκός, ἡ, όν, Xen., Plat., Æschin.; οἰκοδομῐκός, ή, όν, Plat.

Fond of building, φῐλοικόδομος, ὁ καὶ ἡ, Xen.

[*Of* or *fit for building*, οἰκοδομικός, ή, όν, e. g., *building material*, ὕλη οἰκοδομική, Theoph.]

The science of building, τεκτοσῠ́νη, ἡ, sing. and pl., Hom., Eur.; ἡ οἰκοδομῐκή, Plat.

Well built, ἐΰδμητος, ον, and εὔδ., Hom., Pind.; ἐϋκτῐ́μενος, η, ον, Hom., h.; ἐΰκτιτος, ον, Hom., h.; τετυγμένος, η, ον, Hom.; εὔτυκτος, ον, Hom.; εὔτῠκος, ον, Æsch.

Newly built, νεόδμητος, ον, Pind.; νέοικος, ον, Pind.; νεόκτιστος, η, ον, and ος, ον, Pind., Hdt., Thuc.

BULB, A, βόλβος, ὁ, Ar., Theoc.

BULBOUS PLANTS, τὰ φλοιόρριζα, Theoph.

BULGE OUT, TO (of soldiers in a line), ἐκκῠμαίνω, no perf., Xen. *Vid.* TO PROJECT.

BULK, μέγεθος, τό, Omn.; ὄγκος, ὁ, Soph., Plat., Xen.; πλἄτῠ́της, ητος, ἡ, Xen.

BULKY, μέγας, neut. μέγα, acc. masc. μέγαν, neut. μέγα, nom. fem. μεγἄλη, and all other cases in all genders and numbers as if from μεγάλος, compar. μείζων, superl. μέγιστος, Omn.; εὔογκος, ον, Eur., Arist.; [ὀγκηρός, ά, όν, Arist.; (of persons), περίογκος, ον, Arist.]; πλἄτύς, εῖα, ύ, Soph. *Vid.* GREAT, LARGE.

To become bulky, προσογκέω, Arist.

BULL, A, βοῦς, ὁ, gen. βοός, acc. βοῦν (Æsch. has also gen. βοῦ, acc. sing. βόα, and dat. pl. βοσί in Anth.), Omn.; ταῦρος, ὁ, Omn.; καρταίπους, οδος, acc. -ουν, Pind.

A young or *small bull, bull-calf*, βοΐδιον, τό, Ar., Dem.; βοΐδἄριον, τό, Ar.; [μόσχος, ὁ, Hdt.]

[Prov. "*A bull in a China shop*," ὄνου παράκυψις, Menand.]

The god bull, θεόταυρος (of Jupiter), ὁ, Mosch.

Of or *belonging to bulls*, ταύρειος, α, ον, and ος, ον, Hom., Trag.; βόειος and βόεος, α, ον, Hom., Eur., Ar., Hdt.

Of young bulls, πωλῐκός, ή, όν, Alcæ.

A bull's hide, βοεία, ἡ, Hom.

A raw bull's hide, ὠμοβοέη, ἡ, Hdt.

Made of seven bulls' hides, ἑπταβόειος, ον, Hom.

Made of five bulls' hides, πεντεβόειος, ον, Sapph.

Of raw bull's hide, ὠμοβόεος, α, ον, or -ειος, ον, Xen.; ὠμοβόῐνος, η, ον, Hdt., Xen.

A strap made of bull's hide, βοεύς, ὁ, Hom.

A glue made of bull's hide, ταυρόδετος κόλλα, Eur.

The head of a bull, βουκεφἄλεῖον, τό, Lys.

Having a bull's head, βούπρωρος, ον, Soph.; βούκερως, ωτος, Soph.; ταυρόκρᾶνος, ον, Eur.; ταυρόμορφος, ον, Eur.; ταυρόκερως, ωτος, Eur; ταυρωπός, όν, Ion.; ταυρομέτωπος, ον, Orph.

Having a bull's foot, ταυρόπους, ποδος, acc. πουν, Eur.

Rich in bulls, πολῠ́βούτης, Hom., Hes.

To slay or *sacrifice bulls*, βουφονέω, Hom.; βουσφἄγέω, Eur.; βουθῠτέω, Soph., Eur.; ταυροκτονέω, Æsch., Soph.; ταυροσφἄγέω, Æsch.; all these words are rarely, if ever, found with any other tenses except pres. and imperf.

A sacrifice of bulls, βουθῠσία, ἡ, Pind.; βουφονία, ἡ, Ar.; βοοκτἄσία, ἡ, Ap. Rh.

Slaying, or *belonging to the slaying* or *sacrificing bulls*, βουφόνος, ον, h., Simon., Æsch.; βούθῠτος, ον, Trag., Ar.; βουτῠ́πος, ον, Ap. Rh.; ταυροφόνος, ον, Pind., Theoc.; ταυροσφάγος, ον, Soph.; ταυροκτόνος, ον, Soph.; ταυροβόλος, ον, Anth.

Born of a bull, βοηγενής, ές, Mel.; βουγενής, ές, Call.; ταυροπἄτωρ, ορος, Theoc.

Hunting bulls, ταυροπόλος and η (name of Diana), Soph., Eur., Ar.

Like a bull, ταυρηδόν, Ar., Plat.

Like the bellowing of a bull, ταυρόφθογγος, ον, Æsch.

Eating bulls, ταυροφἄγος, ον, Soph., Ar.; βουφάγος, ον, Simon.; βουθοίνης, ου, ὁ, Anth.

To look like a bull, i. e., savage, ταυρόομαι, pass. (ὄμμα, as to the eye), Eur.

BULLET, A (for a sling), μολυβδίς, ῐ́δος, ἡ, Xen.

BULLION, χρυσός, ὁ, Omn. *Vid.* GOLD, SILVER, etc.

[BULLY, A (one fond of striking to provoke dispute), πλήκτης, ὁ (after) Plut.]

BULWARK, A, ἔρῠμα, ἄτος, τό, Hom., Æsch., Eur., Xen.; ῥῦμα, ἄτος, τό, Soph., Eur.; ἔπαλξις, εως, ἡ, Æsch., Eur.; [προμαχεών, ῶνος, ὁ, Hdt.]

[*Bulwarks* (in a ship), παράφραγμα, ατος, τό, Thuc.; τράφηξ, ὁ, Hesych.]

BUMP, A, οἴδημα, ἄτος, τό, Dem. *Vid.* SWELLING.

BUNCH, A, τροπἄλίς, ῐ́δος, ἡ, Ar.; δέσμη, ἡ, Alex., Dem.

A bunch of grapes, βοτρύς, ύος, ὁ, Omn.

In beautiful bunches (of flowers), καλλίβοτρυς, υ, Soph. *Vid.* CLUSTER.

In bunches, like a bunch, βοτρῠδόν, Hom.

BUNDLE, A, ἀγκἄλίς, ῐ́δος, ἡ, Nicostr.; [(armful), ἄγκαλος, ὁ, Hom.]

[*A bundle* (of sticks, fagots), φάκελος, ὁ (φρυγάνων), Hdt., (ξύλων), Eur.; φάκελλος, ὁ, Thuc.; *a bundle of letters* (tied together), σύνδεσμος, ὁ, ἐπιστολῶν, Hdn.]

BUNG, A, βύσμα, ἄτος, τό, Ar.; βύστρα, ἡ, Antiph.

BUNG, TO, βύω, fut. βύσω, Ar.

BUNGLE, TO, πἄρἄχορδίζω, no perf., Ar.

To bungle at the risk of the lives of the Greeks, αὐτοσχεδιάζειν εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα, Æschin.

BUNGLER, A, φλαυρουργός, ὁ, Soph.; φαυλουργός, ὁ, Ar.; αὐτοσχεδιαστής, ὁ, Xen.

BUNGLINGLY, σκαίως, Ar.

[BUOY, A, σημεῖον ἀγκύρα, Paus.; *for nets*, σημεῖον δικτύοις, Paus.]

BUOY UP, TO (with hope, etc.), μετεωρίζω, no perf., Ar., Dem.

Buoyed up (with hope, etc.), μετέωρος, ον, Thuc.

BUOYANT, ᾽ἀβάπτιστος, ον, Pind.

Buoyant (of a man's spirits), εὔθῡμος, ον, Pind., Xen. *Vid.* CHEERFUL.

BURDEN, ἄχθος, τό, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; φόρτος, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt.; φόρτιον, τό, Ar., Xen., Lys., Dem.; φόρημα, ἄτος, τό, Æsch., Soph., Eur., Xen.; βάρος, τό, Æsch., Soph., Xen.; βάσταγμα, ἄτος, τό, Eur.; ἐπῐ́σαγμα, ἄτος, τό, Soph.

A burden sufficient for one beast's load, βάρος σκευοφορῐκόν, τό, Xen.

A ship is of five thousand talents burden, ναῦς πεντακισχιλίων ταλάντων γόμον ἔχει, Hdt.

The burden of a song, ἐπῳδός, ἡ, Plut.

Bearing burdens, ἀχθοφόρος, ον, Hdt.; σκευοφόρος, ον, Hdt., Xen.; of a ship, φορτηγῐκός, ή, όν, Thuc.; [ὁλκαδικός, ή, όν, Arist.]

A ship of burden, φορτίς, ῐ́δος, ἡ, Hom. *Vid.* SHIP.

To carry burdens, φορτηγέω, Hdt.

[*To take an additional burden on one's self*, προσαναντίθεμαι, c. acc., Xen.]

BURDEN, TO, γεμίζω, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* TO LOAD.

BURDENSOME, ἀνδραχθής, ές, Hom.; ἐπαχθής, ές, Ar., Plat., Dem.; ἐμβρῑθής, ές, Hes., Æsch., Plat. *Vid.* HEAVY.

BURGESS or BURGHER, A, δημότης, ὁ, Soph., Ar., Hdt., Xen., Dem.; in fem. δημότις, ῐ́δος, ἡ, Ar., Theoc. *Vid.* CITIZEN.

To be a burgess, δημοτεύομαι, pass., Lys., Dem.

A burgess of the same borough as myself, δημοτευόμενος μετ᾽ ἐμοῦ, Dem.

Being a burgess of Eleusis, ἐν Ἐλευσινίοις δημοτευόμενος, Dem.

I asked him of what borough he was a burgher, and when he answered that he was a burgher of Decelia . . . ., ἠρόμην ὁπόθεν δημοτεύοιτο, ἐπειδὴ δὲ ἀπεκρίνατο ὅτι Δεκελεῖοθεν . . . ., Lys.

BURGLAR, A, τοιχωρῠ́χος, ὁ, Ar., Plat.

BURGLARY, τοιχωρῠχία, ἡ, Xen.

To commit burglary, τοιχωρῠχέω, Ar., Xen., Dem.

[BURGOMASTER, A, πολιᾱνόμος, ὁ, Dio Chr.]

BURIAL, τάφος, ὁ, Omn.; τἄφή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen., Æschin.; ἐκφορά, ἡ, Æsch., Ar., Lys., Æschin.;

κῆδος, τό, Eur., Hdt., Isoc.; κηδεία, ἡ, Ap. Rh.; [ἀναίρεσις, ἡ, Thuc.]

[*A taking up for burial*, ἀναίρεσις, εως, ἡ, Eur.]

[*To take up for burial*, ἀναιρέομαι, Hdt.. Thuc.]

BURIAL-PLACE, A, τάφος, ὁ, Hdt.; τάφή, ἡ, Hdt.

Burial fees, τάφή, ἡ, in sing., Dem.

BURIED, τυμβήρης, ες, Soph.; ὑποκατώρῠχος, ον, Theoph.

Buried with, σύντἄφος, ον, Plat.

Buried together, ὁμότἄφος, ον, Æschyl.

A tyranny is a splendid tomb to be buried in, καλόν ἐστιν ἐντἄφιον ἡ τυραννίς, Isoc.

BURIER, A, τάφεύς, ὁ, Hom.; κομιστής, οῦ, ὁ, Eur.

Those who ought to be the buriers of the corpse, οἷσι κήδεός ἐστι νέκυς, Hom.

Of or *belonging to burial*, τάφήιος, η, ον, Hom.; κήδειος, ον, Æsch., Eur.

BURLESQUE, γελοῖος, α, ον, Eur., Ar., Hdt., Plat., Dem. *Vid.* RIDICULOUS.

[BURLESQUE, TO (a song), παρῳδέω, Ath.]

[*Burlesquing* (a song), παρῳδός, όν, Ath.]

BURLY, πλἄτύς, εῖα, ύ, Soph. *Vid.* BIG.

BURN, TO, φλεγέθω, trans. and intrans., only in pres. in Hom. (also in pass., Hom.), Hes., Æsch., Soph.; φλέγω, no perf., trans. and intrans. (though this is rare), in intrans. sens. usu. in pass. voice, Hom., Trag., Ar., Plat.; κἄτἄφλέγω, Hom., Hes.; ἐπιφλέγω, Hom., Hdt., Thuc.; σμῡ́χω, trans., often metaph., Hom., Ap. Rh., Mosch.; κἄτασμῡ́χω, Hom., Theoc.; δαίω, trans., intrans. δαίομαι, pass., c. aor. 2 mid., and perf. and pluperf. mid., no fut. in any voice, but Simon. has perf. pass. δέδαυμαι, Hom., Simon., Æsch., Soph.; ἀνἄδαίω, by sync., ἀνδαίω, Æsch.; ἐνδαίω, Hom., Pind., Ap. Rh.; ἅπτω, and pass., also aor. 1 mid. in passive sense, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; πίπρημι, fut. and aor. 1 πρήσω, etc., as from πρήθω (also in comp. an impf. ἔπρηθον), aor. 1 also ἔπρεσα, Hes., no perf. act., but Pherecr. has perf. pass. imper. πέπρησο, and Ar. has ἐμπεπρῆσθαι, Hom., Hes., Trag., Ar.; ἐμπίμπρημι, Hom., Trag., Ar., Thuc., Lys., Dem.; καίω, fut. καύσω (not in Hom.), aor. 1 ἔκηα (or ἔκεια, Hom.), aor. 1 part. κέας (Trag.), Omn.; ἀνἄκαίω, Hom., Hdt.; κατἄκαίω, Hom., Ar. Omn. prose; ἐπῐκαίω, Hom., Plat., Dem.; ἐκκαίω, Eur., Ar., Hdt., Plat.; διἄκαίω, Hdt.; προσκαίω, Ar., Xen., Theoph.; ἐγκαίω, Eur.; αἴθω, only pres. and imperf., trans. and sometimes intrans., though never so in Hom. or Hes., who always use the pass. in intrans. sens., Hom., Hes., Eur., Xen., Ap. Rh.; κἄταίθω, Æsch., Eur., Ar., Theoc.; αἰθἄλόω, in pass., Eur.; κἄταιθἄλόω, Æsch., Eur., Ar.; φλογίζω, Soph.; φεψἄλόω, in pass., Æsch.; πῡρόω, Trag., Hdt.; ἐκπῡρόω, Eur.; ἀνθρἄκόω, Æsch., Eur.; κἄτανθρἄκόω, Æsch., Soph., Eur.; κἄτανθρἄκίζω, Anth.; πυρφορέω, only in pres., Æschyl.; πυρπολέω, only pres., Ar.; κἄτἄπυρπολέω, Ar.; κἄτἄφρῡ́γω, Ar.; πῡρεύω, Plat. *Vid.* SYN. 273.

[*To burn one alive*, ζῶντα διδόναι τινὰ πυρί, Hdt.]

[*To burn victims* (in sacrifice), ὁλοκαυτέω, Xen.; *to burn* (as victims) *whole*, ὁλοκαυτόω, Xen.]

[*To burn* bricks, etc.; *vid.* TO BAKE.]

To burn from below, ὑποπίμπρημι, Hdt.; ὑφάπτω, Eur., Hdt., Xen.; ὑποκαίω, Hdt.; ὑπαίθω, Soph.; ὑπεκκαίω, Theoph.

To burn before (in front of), προκαίω, c. gen., Xen.

To burn before one (of an army ravaging a country), προκἄτἄκαίω, Xen.

To burn with, συμφλέγω, Eur., Theoc.; συμπίμπρημι, Eur.; συγκαίω, Plat.; συγκἄτἄκαίω, Hdt., Xen.; συγκἄταίθω, Soph.; συμπῡρόω, Eur.

To burn around, ἀμφῐδαίω, Hom.

To burn off, ἀποκαίω, Xen.

To burn as poison burns, ἐπῐζέω, fut. -ζέσω, no perf., Soph.

To burn (of burning incense, perfumes, etc.), θῡμιάω, Pind., Hdt.

BURNED, TO BE, θέρομαι, pass., c. gen. πυρός, by fire, Hom.; κἄπνόομαι, pass., Pind., Eur.; τῡ́φομαι, pass., only in pres., Eur.

She is burning with love, ἐντεθέρμανται πόθῳ, Soph.

To be burned with, σῠνἄνἄθῡμιάομαι, Arist.

To burn beneath (the secret flame of hatred), ὑποτῡ́φομαι, Ctes.

To be kept burning by the side, πἄρἄκαίομαι, Hdt.

Burned with a well-omened flame, καλλίφλοξ, ογος, Eur.

Half-burned, ἡμῐδαής, ές, Hom., Ap. Rh.

Newly burned, νεόκαυστος, ον, Theoph., Arist.

Burned at the end, ἐπίκαυστος, ον, Hdt.

Houses burning (in a sheet of flame), μἄλερὰ μέλἄθρα πυρὶ κἄτἄ́δρομα, Eur.

Fit for burning, καύσῐμος, η, ον, Plat., Xen.

To offer a burnt-offering, ὁλοκαυτέω, Xen.; ὁλοκαυτόω, Xen.

BURNER, A, καυτήρ, ῆρος, ὁ, Pind.

BURNING, A, καῦσις, εως, ἡ, Hdt.; ἔμπρησις, εως, ἡ, Hdt., Plat.; πῡ́ρωσις, εως, ἡ, Theoph.

BURNING, in act. sens., e. g., as epith. of fire, etc., calculated to burn, κήλεος, ον, and κήλειος, ον, Hom.; μἄλερός, ά, όν, Hom.; πυρπόλος, ον, Eur.; αἴθων, ωνος, Pind.

[*Burning* (i. e., apt to burn, of a bad cook), προςκαυστικός, ή, όν, Com.]

Burning (of things on fire), αἰθἄλόεις, εσσα, εν (used in both senses), Hom., Hes., Æsch.; ἔμπῡρος, ον, esp. of sacrifices and of divination from them, Pind., Soph., Eur.; πῡρῐ́καυστος, ον, Hom.; καυστός, ή, όν, Eur.; πυρδαής, ές, Æsch.; πῡρῐ́φλεκτος, ον, Æsch., Eur.; πῡρῐφλογος, ον, Emped.; πάμφλεκτος, ον, Soph.; φλογιστός, ή, όν, Soph.; ἐνημμένος, η, ον, Ar.; αἰθός, ή, όν, Ar.; πῡρωτός, ή, όν, Antiph.; πῡρῐφλεγής, ές, Xen.; καυμἄτώδης, ες, Arist.

[BURNING-GLASS, A. *Vid.* GLASS.]

BURNISH, TO, λαμπρῡ́νω, in mid., *for one's self*, Xen.

BURR, A, τρίβολος, ὁ, Ar.

BURROW, TO: *a beast which does not burrow*, ἄτρητος, ον, Arist.

BURST, TO, trans. ῥήγνῡμι, Ep. imperf. ῥήγνυσκον, Hom., no perf. act. or pass., 2d perf. ἔρρωγα, intrans. (the pres. and aor. 1 act. also are sometimes used intrans., and all tenses of pass. voice), Omn.; διαρρήγνῡμι, esp. in intrans. tenses, *to burst* from anger, eating too much, hallooing, etc., Hom., Ar., Xen., Dem.; ἀναρρήγνῡμι, Hom., Soph., Eur., Hdt.; παραρρήγνῡμι, Soph.; ἐπῐδιαρρήγνῡμι, Ar.; καταρρήγνῡμι, Soph., Eur., Hdt., Dem.; κεδάζω, only in aor. 1 ἐκέδασσα, Hom.; κατασχίζω, Xen., Dem.

To burst forth, intrans. ἐκσεύομαι, pass., only in imperf. and in pluperf. ἐξεσσύμην, aor. 1 ἐξεσύθην, Hom.; προτύπτω, esp. in aor. 1, Hom., Ap. Rh.; ἀνἄκοντίζω, no perf. (of blood from a wound (*vid.* GUSH), or water), Hom., Hdt.; ἐρωέω, of blood, no perf., Hom.; ἀπορρέω (of blood or of light), Pind., Æsch.; ἄνειμι, imperf. ἀνῄειν, Soph.; ἐπιρράσσω (as a storm), no perf., Soph.; ἀναδίδωμι (as springs of water), in pres., Hdt.; ἐκτρέχω, fut. -δρἄμοῦμαι, aor. 1 -έδρἄμον, no other tenses, as anger, etc., Soph.; [*suddenly* (as disease, or a storm), προεκρήγνυμι, Hipp.]

To burst asunder, διἄλἄκέω, intrans., Ar.

To burst in or *on a person*, ἐμπίπτω, esp. as sensations, anger, fear, etc., fut. -πεσοῦμαι, aor. 2 -έπεσον (perf. πέπτωκα, rarely used except in part. πεπτωκώς, sync. -πεπτεώς, ῶτος, Hom., πεπτώς, Att.), c. dat., Hom., Trag., Thuc., Plat.; εἰσπίπτω, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐνάλλομαι, mid., Ar.; εἰσπηδάω, c. acc., Dem., Æschin.; ἐμπαίω, rare, except in pres., c. dat., Soph.

To burst open again (as an old wound does), ἐπαναρρήγνῡμαι, pass., Hipp.

[*To burst into tears*, ἀνακλαίω, Hdt.; ἐς δάκρυα πίπτω (aor. -έπεσον), Hdt.]

Bursting into tears, δἄκρύων ῥήξασα νάματα, Soph.

The thunder burst forth, βροντὴ ἐρρἄ́γη, Soph., Ar.

The wave bursting on the shore, κῦμα χέρσῳ ῥηγνύμενον, Hom.

May you burst, διαρρἄγείης, Ar.

Bewailing with bursts of grief, ἀμβλήδην γοόωσα, Hom.

To make to burst forth, φλέγω, no perf., Soph., also intrans., Æsch., Ar.

BURSTING FORTH, A, ἀνἄ́δοσις, εως, ἡ, Arist.

BURY, TO, κτερεΐζω, fut. -ΐξω, only act., Hom., Ap. Rh.; κτερίζω, fut. -ίσω, but usu. even in Hom., κτεριῶ, only act., also κτ. τάφῳ, or c. acc. cogn. κτ. κτέρεα, etc., Hom., Simon., Soph., Eur.; ἐκφορέω, no perf., Hom.; ἐκφέρω, fut. ἐξοίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, no perf., Hom., Eur., Hdt., Xen.; θάπτω, fut. 1 θάψω, perf. τέτἄφα, perf. pass. τέθαμμαι, aor. 1 ἐθάφθην, not so common as aor. 2 ἐτάφην, etc., Omn.; καταθάπτω, Hom., Lys., Isoc.; κἄτἄτίθεμαι, mid., in aor. 2 part. sync. κατθέμενος, Hom.; ταρχύω, Hom., Ap. Rh.; περιστέλλω (prop., to lay out for burial, and π. τάφον, c. gen. of person, Soph.), Hom., Soph., Eur., Thuc., Plat.; κηδεύω, Soph., Eur.; [ὀρύσσω, Xen.]; κἄτορύσσω, Ar., Hdt., Plat., Xen.; ἀναιρέομαι, mid., aor. 2 ἀνειλόμην, c. perf. pass. in pass. sens., Hdt., Thuc., Plat., Xen., Dem.; χώννῡμι, Eur.; καταχώννῡμι, Ar., Hdt., Plat.; τυμβεύω, Soph., Eur., Ar.; ἀφἄνίζω, Xen.; κατασκιάζω κόνει, Soph.; κἄλύπτω γυῖα χθονί, Pind.; καλύπτω χέρσῳ, κ. τάφῳ, Soph., Eur.

To aid in burying, συγκομίζω, Soph.; συγκτερεΐζω, Ap. Rh.

To bury in, ἐνθάπτω, Æschin.

To bury with, *to bury near*, συν-

θάπτω, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; συγκἄθαρμόζω, Soph.; συγκἄτᾰθάπτω, Hdt., Lys., Isoc.; πᾰρᾰκᾰτορύσσω, Hipp.

To be buried, κλίνομαι, pass., Pind.; ὀγκόομαι τάφῳ, Eur.; τάφῳ συνάπτω κῶλον, Eur.; γῆν ἐπιέννῡμαι, mid., in aor. 1 infin. ἐπιέσασθαι, Xen.

To be buried with, ἐπικᾰτορύσσομαι, Antipho.

May I be buried! ἀλλά με τεθνειῶτα χῠτὴ κατὰ γαῖα κᾰλύπτοι! Hom. *Vid.* To die.

One must bury, θαπτέον, Soph.

Burying, a, ἀναίρεσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat., Dem.

Bush, a, ῥωπήϊα, τά, Hom.; θάμνος, ὁ, Hom., Trag., Plat.; βᾰτος, ἡ, Hom., Anth.; βᾰτία, ἡ, Pind.; δενδρῠφιον, τό, Theoph.

Bushel, a, μέδιμνος (not exactly, however, for an Attic μέδ. was nearly half as large again as our bushel, and the Sicilian μέδ. about one fifth larger), ὁ, Hes., Xen., etc.: [nearly equivalent is τέσσαρες ἑκτεῖς (the ἑκτεύς being a sixth of the μέδιμνος); but in genl. expressions (not a definite quantity) μέδιμνος would be used; as, *to measure out money by the bushel*, μεδίμνῳ ἀπομετρέομαι ἀργύριον, Xen.]

Bushy (of a place), δᾰσύς, εῖα, ύ, Hdt., Thuc., Xen.; λάσιος, α, ον, and ος, ον, Xen., Plat., Theoc.; λοχμώδης, ες, Theoc.; ὑλώδης, ες, Theoc., Xen.

Bushy (of a plant), θαμνώδης, ες, Theoph.; θαμνοειδής, ές, Diosc.

Business, i. e., affair, πρᾶγμα, ᾰτος, τό, Omn.; in pl., esp. of law business, Orat.; χρέος, and poet. χρεῖος, τό, no dat., nom. pl. χρέᾰ, Hom.; χρεώ, and poet. χρειώ, ἡ, Ap. Rh.

Business, i. e., trade, ἐμπόρευμα, ᾰτος, τό, Xen.; πραγμᾰτεία, ἡ, Plat., Isoc., Dem.

[*Business* (in signf. of trouble), πράγματα, τά, as, *to give one business*, πράγματά τινι παρέχω, Hdt.]

As to the business, πρὸς λόγον, Æsch.

Nothing to do with the business, οὐδὲν πρὸς λόγον, Pind.

The whole business, πᾶς λόγος, Hdt., Plat.

My own business, his own business, ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ἑὸν αὐτοῦ χ., Hom.

Mind your own business, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε, Hom.

It is your business, σὸν ἔργον ἐστίν, Æsch.

This is my business, ἐμοὶ τοῦτο πρόσκειται, Eur.

They who have no business here, οἷσιν οὐκ ἐπιστροφαί, Eur.

What business have shepherds with the sea? τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία; Eur.

[*To be engaged in business*, πραγματεύομαι, Plat.]

[*To make it one's business*, ἔργον ἔχω, c. inf., Xen.]

[*Business-like*, πραγματώδης, ες (i. e., active, etc.), Isoc.; πρακτικός, ή, όν, Plat.]

In a business-like way, δῐᾱκονῐκῶς, Menand.

To be a person's business, μέλει, fut. μελήσει, perf. μέμηλε, c. dat. pers., often c. gen. rei or c. infin., Omn.; μέτεστι, c. dat. pers., often c. gen. rei or c. infin., Trag., Thuc., Xen. *Vid.* To be a care.

Freedom from business, ἀπραγμοσῠνη, ἡ, Thuc., Xen., Dem., Isoc.

The minding one's own business, ἰδιοπρᾱγία, ἡ, Plat.

Looking like business, πραγμᾰτειώδης, ες, Plat.

Buskin, a, κόθορνος, ὁ, Ar., Hdt., Xen.

[*Fawn-skin buskins*, πέδιλα νεβρῶν, Hdt.]

Bust, a, ἄγαλμα, ᾰτος, τό, Pind., Hdt., Thuc., Plat.; εἰκών, όνος, ἡ, etc., often contr., esp. in acc., εἰκώ, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.

The busts of Mercury, οἱ Ἑρμαῖ, Thuc.

Bustard, a, ὠτίς, ίδος, ἡ, Xen.

Bustle, a, τᾰρᾰχή, ἡ, Isoc., Xen., Plat.

Bustle, to, θοάζω, no fut., Eur.

Busy, to be, πένομαι, mid.. only pres. and imperf., c. prep., Hom.; ποιπνύω (ῠ before a long syll.), Hom., Pind.; ἕπω, only in pres. part., c. acc. rei, Hom.; ἀμφιέπω, only pres. and imperf., c. acc. rei, Hom., Pind.; ἀμφέπω, Hom., Trag.; ἀμφῐπολεύω, only pres., c. acc. rei, Hom.; ἀμφῐπολέω, no perf., Pind.; σπουδάζω, Eur., Plat., Xen., Dem.; ἐπῐτηδεύω, no perf., c. acc. rei, Hdt., Dem., Isoc.; κᾰλινδέομαι, pass., c. prep. ἐν and dat., or περί and acc., Xen., Isoc.; κῠλινδέομαι, pass., c. prep., Plat.; ὁμῑλέω, c. dat., Ar., Thuc., Plat.; [εἰμί, c. περί and acc., Xen.]; ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, and oftener σχήσω, no aor. 1, perf. ἔσχηκα, aor. 2 ἔσχον, c. περί and acc., Xen., [c. ἀμφί and acc.]; πραγμᾰτεύομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass., perf. pass., also in pass. sens., c. acc. rei, or c. περί, c. acc., or c. gen., or c. ἐπί and dat., Hdt., Plat., Xen., Dem., etc.

To be busy, ἀσχολέομαι, mid., Arist.

To be over busy, to be a busy-body, πολῠπραγμονέω, Ar., Plat., Isoc., Æschin.; περιεργάζομαι, Hdt., Isoc., Dem.; πολῠπραγμᾰτέω, Arist.; περισσὰ δρῶ, Soph.; περισσὰ πράσσω, Soph.

To be too busy to do a thing, ἀσχολίαν ἔχω εἰς τὸ μὴ πράσσειν, etc., Xen.; ἀσχολίαν ἔχω περί, c. gen., Plat.

Busy, ἄσχολος, ον, c. infin., or prep., Pind., Eur., Plat., Hipp.; *very busy*, περίεργος, ον, Xen., Isoc.; πολυπράγμων, ονος, esp. in bad sense, as a busy-body, Ar., Isoc.; φῐλοπράγμων, Isæ., Lycurg.

Being not busy, ἀπράγμων, ονος, Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem.

A being busy, ἀσχολία, ἡ, Pind., Thuc., Plat.; in bad sense, i. e., being a busy-body, πολῠπραγμοσῠνη, ἡ, Ar., Thuc., Plat., etc.; φιλοπραγμοσῠνη, ἡ, Plat., Dem.; ἀλλοτριοπραγμοσῠνη, ἡ, Plat.

[Busy-body, a, περίεργος, ὁ, ἡ, Xen., Isoc. *Vid.* Busy.]

[*To be a busy-body*. *Vid. sub* To be over busy.]

But, ἀλλά, usu. (and always among the earlier and purer writers) the first word in the sentence, often followed by καί to strengthen it, or by τὲ καί, also by γε, usu. with a word intervening between them, or by ὅμως, or τοι Att., ἤτοι Hom., or περ, or ἄρα, or οὖν in prose, by γάρ in Trag., where, however, γάρ properly refers to some other part of the sentence, also by γὰρ δή, γάρ τοι, etc., Omn.; δέ, properly always the second word in the sentence, though sometimes it is found later, often preceded by μέν, as οἱ μέν, ... οἱ δέ; when in the tragedians, the person speaking, after saying something else, turns to address some one, the name of the person is put first, then the pronoun, and then δέ, as, "*but this I say to you, O Menelaus*," Μενέλαε, σοὶ δὲ τάδε λέγω, Eur.; and even this is the case where there is an epithet attached to the name as a part of it, Ἰήϊε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἴη, Soph.; or where a person is addressed by what may be called his title instead of his actual name, as, "*but do you, his son, touching your father with affection*," παῖ, σὺ δὲ πατρὸς . . . . φιλότητι θιγών, Soph.; αὐτάρ, Hom., for ἀτάρ, which always begins a sentence, except when it follows a vocative; sometimes in Hom. it follows μέν instead of δέ, often followed by γε, with a word intervening between them, Omn. poet., rarely in Xen., never in Thuc., Orat., or Plat.

Not but what, οὐ μὴν ἀλλά, Xen.

All but, ὅσον οὐ, or ὅσον μή, Soph., Eur., Thuc., Xen.; [μόνον—οὐ, Plat.; ὀλίγου, c. δεῖ, Hdt.]

For the purposes of the war impending, and all but actually existing, ἐς τὸν μέλλοντα καὶ ὅσον οὐ παρόντα πόλεμον, Thuc.

Ulysses will be here all but in a moment, ἥξει δ' Ὀδυσεὺς ὅσον οὐκ ἤδη, Eur.

[*He all but overtook him*, ὀλίγου ἐδέησε καταλαβεῖν, Hdt., Plat.]

Butcher, a, μάγειρος, ὁ, Eur.; ἄρτᾰμος, ὁ, Xen.; κρεοπώλης, ὁ, Macho.

Like a butcher, κρεουργηδόν, Hdt.

To be a butcher, cut up like a butcher, κρεοκοπέω, Æsch., Eur.; κρεουργέω, Luc.

A butcher's shop, κρεωπώλιον, τό, Diod.

A cutting up like a butcher, κρεουργία, ἡ, Luc.

[Butler, a, οἰνηρὸς θεράπων, ὁ, Anacr.]

Butt, a, or mark to shoot at, σκοπός, ὁ, Æsch., Soph., Xen., Antipho. *Vid.* Mark.

Butt, to, κεροτῠπέω, only in pres. pass., used metaph., Æsch.; κῠρηβάζω, Cratin.; κῠρίσσω, fut. -ξω, no perf., Plat.; κορύπτω, Theoc.

One that butts, κορυπτῐλος, ὁ, Theocr.

Butt-end, the, οὐρίᾰχος, ὁ, Hom.

Butter, βούτῡρον, τό.

Of butter, βουτῡρῐνος, η, ον, Diosc.

A butter-eater, βουτῡροφᾰγος, ὁ, ἡ, Anaxand.; βουτῡροφᾰγης, ὁ, Euphor.

[Butterfly, a, ψῡχή, ἡ.]

[Prov. *to be chasing a butterfly* (of a fickle person), πετόμενόν τινα διώκω, Plat.]

Buttock, a, γλουτός, ὁ, Hom., Soph., Hdt., Xen.; ἴσχιον, τό (in sing. only, Hom.), in plur., Hom., Hdt., Plat., Xen.; [πυγή, ἡ, Archil., Ar.]

[*Without buttocks*, ἀνίσχιος, ον, Arist.]

Button, a (having a button at the end like a foil), σφαιρωτός, ή, όν, Xen.; ἐσφαιρωμένος, η, ον, Xen.

Buttress, a, ἔρῠμα, τό, Eur.

Buxom, ἱλᾰρός, ά, όν, Ar., Xen.

Buy, to, πρίᾰμαι, only in aor. 1 ἐπριᾰμην, c. dat. of price, Hom., c. gen., Omn. post Hom., c. dat. of person from whom, or c. prep. ἐκ, or παρά and gen., Hom., Pind., Soph., Ar., Thuc., Xen., Dem., etc.; ὠνέομαι, mid., rare, except in pres. and imperf. ἐωνούμην, perf. and pluperf.,

and aor. 1 pass., in pass. sens., c. gen. of price, c. acc. of person, from whom, or c. prep., [*for* so much, τόσου], Hes., Hdt., Omn. Att.; 'ἀποπρίᾰμαι, Ar.; ἐμπολάω, Soph.; λαμβάνω, fut. λήψομαι, perf. εἴληφα, aor. 2 ἔλἄβον, perf. pass. εἴλημμαι, and sometimes λέλημμαι, c. gen. of price, Ar., Xen.; 'ἀγοράζομαι, mid., Xen.; ἐξωνέομαι, Lys., Arist. *Vid.* SYN. 21.

[*To buy at market*, ἀγοράζομαι, Xen.; ὠνέομαι ἐξ ἀγορᾶς, Xen.]

To buy up, σύνωνέομαι, Lys., Plat., Xen., Dem.; σῠνᾰγοράζω, Arist.

To buy besides, προσωνέομαι, Xen., Dem.

To buy in return, or *with the money got by selling something else*, ἀντᾰγοράζω, act. and pass., Xen., Dem.; ἀντωνέομαι, Xen.

To buy off (accusers, etc.), ὠνέομαι, c. acc., Dem.; ἐξεπριάμην, c. acc., Isoc., Lys., Antipho; ἐξωνέομαι, Lys.

To buy for another, προπωλέω, Plat.

To buy at the same time with, συνεπριάμην, Lys.

To be bought, ὠνητός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Trag., Thuc., Plat., Isoc.; ὤνιος, α, ον, Theogn., Epich., Ar., Plat., Dem., Æschin.; ὠνητέος, α, ον, Plat.; ἐμπολητός, ή, όν, Soph.

Newly bought, νεώνητος, ον, Ar.; *unbought*, ἀπρίᾰτος, η, ον, Hom., h., Pind.

BUYER, A, ὠνητής, ὁ, Xen., Plat.

BUYING, A, ὦνος, ὁ, Hom.; ὠνή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ὤνησις, εως, ἡ, Lys.; ἐμπολή, ἡ, Xen.

BUZZ, TO, θωΰσσω, no perf., Æsch.; βομβέω, Ar., Theoc., Arist.

BUZZ, A, βόμβος, ὁ, Plat.

The buzz of wings, ῥῖπή, ἡ, Æsch.

With a buzzing sound, βομβηδόν, Ap. Rh.

BUZZER, A, βομβητής, ὁ, Anth.

BY, i. e., by means of, διά, c. acc., Omn., c. gen., Soph., Eur., Hdt., Thuc., etc.; also *by night*, διὰ νύκτα, Hom.; ὑπό, c. gen., Omn.; ὑπαί, c. gen., Hom., Trag.; πρός, c. gen., Hom., Soph., Xen.; also meaning *near to*, Hom., esp. of entreaty, usually in Att. with the pronoun of the entreated person between the prep. and its case, as, *I entreat you, by your wife, for your wife's sake*, σὲ γουνάζομαι πρὸς ἀλόχου, Hom.; *I entreat you by your right hand*, πρός σε δεξιᾶς ἱκνοῦμαι, Eur.; the verb being sometimes left out, as, *I entreat you by your knees* (which I am embracing), *do not destroy me*, ὦ, πρός σε γονάτων, μηδαμῶς μ' ἐξειργάσῃ, and even the prep. being somets. omitted, as, *I entreat you by Jupiter Olympius and by Themis*, Λίσσομαι ἠμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος, Hom.; *I entreat you by her*, ταύτης ἱκνοῦμαί σε, Eur.; also, to swear *by*, ἐθέλω ὀμόσαι πρὸς δαίμονος, Hom.; c. acc. *by moonlight*, πρὸς τὴν σελήνην, Xen.; *by force*, πρὸς βίαν, Soph.; ἀμφί, c. dat., Pind.; ἀπό, c. gen., Æsch., Thuc.; μετά, c. gen., Thuc., Xen., c. acc. of time, as, *by day*, μεθ' ἡμέραν, Xen., etc.; *by*, esp. of the agent, ἐκ, c. gen., Omn.; also, *by force*, ἐκ βίας, Soph.; παρά, c. gen., Pind., Soph., i. e., near, c. dat., Omn., c. acc., Hom., Soph., Xen.; [of alternation, *day by day*, παρ' ἡμέραν, so παρὰ μῆνα, etc., Att.; *man by man*, παρ' ἄνδρα, Hdt.; in comparison, *by little, by much*, etc., παρὰ μικρόν, παρ' ὀλίγον, παρὰ πολύ, Att.]; *by*, i. e., near, ὑπέρ, c. gen., Pind.; κατά, in all senses, c. acc., Omn.; ἐπί, esp. c. gen. of numbers, as, *arranging their ships by fours*, (i. e., four deep), ἐπὶ τεσσάρων ταξάμενοι τὰς ναῦς, Thuc., so Xen., etc.; ἀντί, c. gen. of entreaty by, once in Soph.; when asserting by Jove, etc., in affirmative sentences, νή, c. acc., Soph., Ar., Dem.; also νὴ μά, Ar.; ναὶ μά, Hom., Ar.; νή also is joined with a neg., as, *it is impossible, by Jove*, οὐχ οἷόν τε νὴ Δία, Ar.; in negative sentences, οὐ μά, c. acc., Omn., οὐ sometimes coming after μά, as, μὰ τοὺς παρ' Ἅιδην νερτέρους ἀλάστορας οὔτοι ποτ' ἔσται τοῦτο, Eur., and even understood, as, "*do you pay two drachmæ for doing it?*" "*no, by Jove, but less*," δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς; μὰ Δί' ἀλλ' ἐλάττω, Ar. (οὐ τελῶ being understood).

BY, i. e., standing by the side of, πᾰραστᾰδόν, Hom., Theogn., Æsch., Theoc.

[BY-GONE, παροιχόμενος, η, ον, Hom., Hdt., etc.; *by-gone days, times*, τὰ πρόσθεν, Xen.]

By-gones: let by-gones be by-gones, ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, Hom.

[BYRE, A, μάνδρα, ἡ, Soph., Plut.]

[BY-WAY, A, πάροδος, ἡ, Lys., Xen.; ἐκτροπὴ ὁδοῦ, Ar.; παρεκτροπή, ἡ (late).]

BY-WORD, A, πᾰροιμία, ἡ, Æsch., Soph., Ar., Plat. *Vid.* PROVERB.

C.

CABBAGE, ῥάφᾰνος, ἡ, Theoph.

CABIN, A, κᾰλύβη, ἡ, Hdt., Thuc., Anth. *Vid.* HUT.

CABINET, A, κίστη, ἡ, Hom., Ar.; λάρναξ, ἄκος, ἡ, Hom., Simon., Hdt., Thuc.; κῐβωτός, ἡ, Ar., Lys.; κῐβώτιον, τό, Ar., Xen., Dem.

CABLE, A, δεσμός, ὁ, pl. δεσμοί and δεσμά, Hom., Eur.; πεῖσμα, ἄτος, τό, Hom., Æsch., Eur., Plat., Ap. Rh.; πρυμνήσια, τά (stern-cable), Hom.; [πρυμνήσιος or πρυμνήτης κάλως, ὁ, Eur.]; ναύδετον, τό, Eur.; πρότονος, ὁ, Æsch.; χᾰλῐνωτήρια, τά, Eur.; πειστήρ, ῆρος, ὁ, Theoc.

CACHEXY, κᾰχεξία, ἡ, Plat.

CACHINNATION, κᾰχασμός, ὁ, Ar. *Vid.* LAUGHTER.

CACTUS, κάκτος, ἡ, Theoph.

CADAVEROUS, νεκρώδης, ες, Luc.

CADDIS, A, σίλφη, ἡ, Arist.

CADENCE (of verse, etc.), ῥῦθμός, ὁ, Plat., Xen., Isoc.

CAGE, A (for animals), οἰκίσκος, ὁ, Ar., also for malefactors, Dem.; οἴκημα, ἄτος, τό, Hdt. *Vid.* PRISON.

CAITIFF, A, κόβᾱλος, ὁ, Ar. *Vid.* KNAVE.

CAJOLE, TO, πᾰρᾰπᾰφίσκω, aor. 2 πᾰρήπᾰφον, Hom.; πᾰρᾰπείθω, aor. 2 πᾰραιπέπῐθον and παρπέπιθον, Hom.; θέλγω, no perf., Hom., Pind., Eur., Plat.; πᾰρεῖπον (ᾰ sometimes, Hom.), Hom., Æsch.; περῐπέσσω, fut. -ψω, Ar.; ἐκκοβᾱλῐκεύομαι, Ar. *Vid.* TO DECEIVE.

To be cajoled, θάλπομαι, in aor. 1 pass., Ar.

CAJOLERY, κοβᾱλῐκευμα, ἄτος, τό, Ar.

CAKE, A, πέλᾰνος (esp. a cake of meal, honey, and oil, offered to the gods in a semi-liquid state), ὁ, Æsch., Eur., Plat.; ἴτριον, τό, usu. in pl., Anac., Soph., Ar.; ἐπίπαστον, τό, Ar.; 'ἄμης, ητος, ὁ, Ar.; 'ἄμῠλος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Theoc.; πόπᾰνον, τό, Ar., Plat.; πῡρᾰμοῦς, οῦντος, ὁ, made of roasted wheat and barley, Ar., Ephipp.; πέμμα, ἄτος, τό, Hdt.; φθοῖς, ΐος, ὁ, nom. pl. φθόεις and φθοῖς, also c. gen. φθοΐδος, nom. pl. φθοΐδες, Ar., Anth.; μᾰγίς, ΐδος, ἡ, esp. the cake offered to Hecate, Soph., Ar., a common cake, Hipp.; χᾰρίσιος, ὁ, Eubul.; πλᾰκοῦς, οῦντος, ὁ, also χᾰρίσιος πλ., Ar.; πλακίτης ἄρτος, Sophron.; λᾰγᾰνον, τό, prop. a broad, thin cake, Ar.; ναστός, ὁ, prop. a close, heavy cake, Ar., Pherecr.; κόλλῠβα, τά, prop. small, round cakes, Ar. *Vid.* SYN. 319.

A cake of oil and honey, ἐγκρίς, ΐδος, ἡ, Stesich.

A cake of barley and oil, ψαιστά, τά, Ar.; ψαιστὴ μᾶζα, Hipp.

A cake of barley, φύστη, Chion.; φύστη μᾶζα, Ar.

A cake of fresh flour, νεήλᾰτα, τά, Dem.

A funeral cake, ὀρθοστᾰτης, ὁ, Eur.

A cake of preserved fruit, πᾰλάθη, ἡ, Hdt.

A cake for sacrifice, ὄμπναι, αἱ, Call.

Without cakes, ἀπλᾰκουντος, ον, Plat. (Com.)

[*Cake-baking, cake-making*, πλακουντοποιός, όν, Sopat.]

CAKE, TO, τρέφομαι, pass., c. 2d perf. τέτροφα, Hom.

To cake around a thing, περῐτρέφομαι, c. dat., Hom. *Vid.* TO COAGULATE.

CAKED, ἀμφίθρεπτος, ον, Soph.

CALAMITOUS, λῠγρός, ά, όν, Omn. poet.; 'ἀμέγαρτος, ον, Hom., Hes., Æsch.; λευγᾰλέος, α, ον, Hom., Hes., Theogn., Ap. Rh.; μέλεος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Trag.; ὀϊζῠρός (οἰζῦρός, Ar.), ά, όν, compar. -ώτερος, Hom., Hes., Ar., Hdt.; κακός, compar. κακώτερος, Hom., Theoc., never in Att.; also κάκίων (ῑ Hom., ῐ Att.), superl. κάκιστος, Omn.; οἰκτρός, ά, όν, compar. οἰκτρότερος, superl. οἴκτιστος, Hom., Pind., Trag., Hdt., Plat., Dem.; ἐπισμῠγερός, ά, όν, Hes.; αἰᾱνής, ές, Archil., Pind.; δύστηνος, ον, Pind., Soph., Dem.; ἄθλιος, α, ον, and ος, ον, Omn. Att.; δῠσάθλιος, α, ον, and ος, ον, Soph.; πανδᾰ́κρῡτος, ον, Trag.; πολῠ́θρηνος, ον, Æsch.; ἔποικτος, ον, Æsch.; ἐποίκτιστος, ον, Æsch.; δύσμορος, ον, Soph.; δύσποτμος, ον, Soph.; δυσδαίμων, ονος, Eur.; μογερός, ά, όν, Trag., Ar., Ap. Rh.; δύστλητος, ον, Æsch.; πολῠπονος, ον, Soph.; ἔμμοχθος, ον, Eur.; πᾰνώλης, Soph.; 'ἀλάστορος, ον, Soph.; 'ἄχορος, ον, Trag.; 'ἀχόρευτος, ον, Eur., Soph.; πονηρός, ά, όν, Eur., Thuc.; 'ἀφεγγής, ές, Soph.; μοχθηρός, ά, όν, Æsch., Dem.; πᾰλιντῠχής, ές, Æsch.; δυστῠχής, ές, Æsch., Soph., Eur., Isoc., Plat., Dem.; 'ἀτῠχής, ές, Plat., Antipho, Dem.; ἄζηλος, ον, Æsch., Soph.; δυσπέρᾱτος, ον, Eur.; δῠσαίων, ωνος, Eur.; δῠσαλγής, ές, Æsch.; βᾰρυάλγητος, ον, Soph.; βᾰρῠ́ποτμος, ον, Soph., Eur.; 'ᾱτηρός, ά, όν,

Trag., Plat.; ἀζήλωτος, ον, Plat.; τρᾰχύς, εῖα, ύ, Isoc.; ’ἀνάρσιος, α, ον, and ος, ον, Hdt.

Calamitously, λευγᾰλέως, Hom.; λυγρῶς, Hom.; ἀθλίως, Eur., Dem.; κᾰκῶς, Omn.; οἰκτρῶς, Soph., Lys., in superl. οἴκτιστα, Hom.; στῠγερῶς, Hom., Soph.; χᾰλεπῶς, Plat.; δυστῠχῶς, Æsch., Eur., Xen., Plat.; ’ἀτῠχῶς, Isoc.; πονηρῶς, Xen.

Calamity, βούβρωστις, εως, ἡ, Hom.; ’ἄτη, ἡ, Hom., Pind., Trag., Hdt.; πῆμα, ἄτος, τό, Omn. poet.; κᾰκόν, τό, Omn.; ὕβρις, εως, ἡ, Pind.; πάθη, ἡ, Pind., Soph., Hdt., Plat.; πᾰθος, τό, Trag., Hdt., Omn. Att. prose; πάθημα, ἄτος, τό, Soph., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; συμφορά, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; πτῶμα, ἄτος, τό, Æsch., Eur.; σύμπτωμα, τό, Thuc.; περίπτωμα, τό, Plat.; τὰ ἔμπᾰλιν, Æsch.; δυστῠχία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.; δυστῠ́χημα, ἄτος, τό, Lys., Plat.; ’ἀτῠχία, ἡ, Antipho, Dem., Æschin.; ’ἀτῠ́χημα, τό, Dem., Æschin. *Vid.* Misfortune.

Causing calamity, βᾰρῠδότειρα, only fem. (epith. of Fate), Æsch.

Remembering calamity, μνησῐπήμων, ονος, Æsch.

Calculate, to, ’ἀρῐθμέω, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem., Theoc.; λογίζομαι, mid., perf. pass. and aor. 1 pass. in pass. sens., Eur., Ar., Hdt., Plat., Lys., Dem.; κᾰτᾰλογίζομαι, Xen.; συλλογίζομαι, Hdt., Plat., Lys.; μετρέω, Alcæ., Æsch., Hdt., Dem.; ἐνᾰρῐθμέω, Soph.; διᾰρῐθμέω, Eur.; ἐξᾰρῐθμέω, Hdt., Isoc.; στᾰθμάομαι, mid., Hdt., Plat.; συμμετρέομαι, mid. and pass., Soph., Hdt., Thuc.

To calculate exactly, ἐν ψήφῳ λέγω, Æsch.; λογίζομαι ψήφοις, Ar.; ἐν ψήφου λόγῳ τίθεμαι (mid.), Eur.; ψήφους τίθημι, Dem.

Calculating on arriving at the villages by sunset, λογιζόμενοι ἥξειν ἅμα ἡλίῳ δύνοντι εἰς κώμας, Xen. *Vid.* To count.

Calculable, εὐᾰρῐ’θμητος, ον, Xen., Plat.; ’ἀρῐθμητός, ή, όν, Theoc.

One must calculate, λογιστέον, Plat.

Skillful in calculating, λογιστικός, ή, όν, Xen.; ’ἀρῐθμητικός, ή, όν, Plat.

Calculation, ψῆφος, ἡ, Æsch., Ar., Hdt., Dem.; λογισμός, ὁ, Eur., Omn. Att. prose; ἐπιλογισμός, ὁ, Arist.; ’ἀρῐ’θμησις, εως, ἡ, Hdt.

To include in a calculation, σῠνᾰρῐθμέω, Isæ., Plat.

[*Something beyond calculation*, παράλογος, ὁ, Thuc.]

Calculator, a, ’ἀρῐθμητής, οῦ, ὁ, Plat.; λογιστής, οῦ, ὁ, Ar., Plat., Dem.

Caldron, a, λέβης, ητος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; λεβήτιον, τό, Anaxipp.

[Calendar, a, ἡμερολόγιον, τό, Plut.; (a tablet recording laws, astronomical observations, etc.), παράπηγμα, τό, Cic.]

Calender, a, κνᾰφεύς, ὁ, Ar., Hdt., Xen., Dem.

A calender's shop, κνᾰφεῖον, τό, Hdt.

Belonging to a calender, κνᾰφευτῐκός, ή, όν, Plat.

To be a calender, κνᾰφεύω, Ar.

Calends, the (i. e., the first day of the month), νεομηνία (νουμ., Att.), Hdt., Ar., Dem., etc. *Vid.* Month.

Calf, a, πόρταξ, ᾰκος, ἡ, Hom.; πόρτις, ιος, ὁ καὶ ἡ, usu. ἡ, Hom., h., Æsch., Soph.; πόρις, ιος, ἡ, Hom., Eur.; μόσχος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Ar., Hdt., Theoc.; dimin. μόσχιον, τό, Ephipp.

[*The calf of the leg*, γαστροκνημία, ἡ, Hipp.; *with* (thick) *stout calves*, πᾰχύκνημος, ον, Ar.]

Nourishing calves, πορτιτρόφος, ον, h.

Of a calf, μόσχιος, α, ον, Eur.; μόσχειος, ον, Xen.

One who selects calves for sacrifice, μοσχοσφρᾱγιστής, ὁ, Chærem.

[*A calf* (i. e., a silly, weak-minded fellow), ἀμνοκῶν, οῦντος, ὁ, Ar.]

A calf-skin, μοσχέη, contr. μοσχῆ, ἡ, Anaxand.; μόσχειον, τό, Xen.

Call, to (i. e., summon, address), ἠπύω, no perf. (in Pind. and Trag. ’ἀπύω), c. acc., or c. dat., Hom., Pind., Soph., Eur., Ar.; κᾰλέω (also to name, to speak of as), fut. 1 καλέσω, Att. καλῶ, aor. 1 ἐκᾰλεσα, often in poet., except in Trag., ἐκάλεσσα, perf. κέκληκα, fut. 1 pass. seldom, if ever, used, but paulo-post fut. κεκλήσομαι, perf. pass. opt. κεκλῄμην, fut. 1 mid. καλέσομαι and σσ., Att. καλοῦμαι, etc., etc., Omn.; ’ἀνᾰκᾰλέω, and poet. ἀγκᾰλέω, Æsch., Eur., all prose; εἰςκᾰλέω, Ar., Xen., Dem.; πᾰρᾰκᾰλέω, Æsch., Eur., Hdt., Thucyd., Xen., Dem. (as a witness), Lys.; προςκᾰλέω, Soph., Hdt., Thuc., Plat., Xen., Dem. (*into court*, ἐς δίκην), Xen.; κικλήσκω (also to name, etc.), only pres. and imperf., Hom., Trag.; ᾰὐτέω, only pres. and imperf., Hom., Æsch., Eur.; αὔω, dissyll., in fut. 1 ἀΰσω, aor. 1 ἤῦσα, no perf., Hom., Æsch., Eur., Theoc.; γέγωνα, perf. of unus. pres. in pres. sens., infin. γεγωνεῖν, part. γεγωνώς, imperf. ἐγεγώνευν or γεγώνευν, 3d sing. ἐγεγώνει, imper. γέγωνε, γεγωνείτω, infin. aor. 1 γεγωνῆσαι, c. dat., Hom., Æsch., Eur.; βωστρέω, no fut., Hom., Ar., Theoc.; φωνέω, c. dat., or c. acc., Hom., Soph.; κέλομαι, mid., aor. 1 ἐκεληϲάμην, aor. 2 ἐκεκλόμην, Hom., h., Soph.; ’ἀνᾰκέλομαι, h.; βοάω, fut. 1 βοήσω, contr. βώσω, as aor. 1 ἔβωσα, Hom., aor. 1 pass. ἐβοήθην, Ion. contr. form ἐβώσθην, Hdt., Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen.; αὐδάω, fut. -άσω and -ήσω, Soph., Eur.; πᾰρᾰβοάω, Dem.; φθέγγομαι, mid., Plat.; προσφθέγγομαι, Pind., Eur., Plat. *Vid.* Syn. 277.

To call (i. e., to name, to speak of as), ὀνομάζω, fut. -άσω, but Pind. -άξω, Omn.; λέγω, Omn. post Hom.; κλῄζω, fut. κλῄσω (κλεΐξω, Pind.), Soph., Eur., Xen.; εἶπον, aor. 2 of unus. pres., imper. εἰπέ, infin. εἰπεῖν, part. εἰπών, etc., with also aor. 1 εἶπα, imper. εἶπον, etc., Soph.; φᾰτίζω, no perf., Eur., Ap. Rh.; θωΰσσω, no perf., c. dat., or c. acc., Soph., Eur.; κελᾰδέω, Eur.; προσᾰγορεύω, Æsch., Xen., Plat., Isoc.; κᾰλιστρέω, only pres. and imperf., Call.; προσεῖπον, and aor. 1 προσεῖπα, Æsch., Soph., Plat.; προσερέω, in fut. sens., perf. προσείρηκα, fut. 1 pass. προσρηθήσομαι, Plat.; κλείω and κλέω, only in pres. and imperf., Ap. Rh., Call. *Vid.* To name.

[*To call after* (i.e., name), ὀνομάζω, c. acc., Hdt.; ὄνομα τίθημι ἀπό, or more freq. ἐπί τινος, Att.; so, *to be called after*, ὄνομα ἔχω ἀπό τινος Hdt.]

To call to aid, to call to arms, etc., πᾰραγγέλλω (εἰς ὅπλα, etc.), Xen., Dem. *Vid.* To exhort, To encourage.

To call to by a herald (or merely with a loud voice), κηρύσσω, Hom., Æsch.

To call forth, out from, etc., ἐκκᾰλέω, c. gen. of whence, Hom., Trag., Hdt., Xen., Dem.; ἐκπροκᾰλέομαι, mid., c. gen. as ἐκκ., Hom., Ap. Rh.

To call for, κράζω, fut. κεκρᾰ́ξομαι, perf. mid. κέκρᾱγα, imper. κέκραχθι, rare in any other tenses, and rare in the pres., for the perf. is used in pres. sens., c. acc. rei, Ar.

To call out to, to call on, ἐπῐκᾰλέω, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπιθωΰσσω, Æsch., Eur.; ’ἀνᾰβοάω, and poet. ἀμβ., Eur.; ἐπῐβωστρέω, Theocr.

[*To call out* (i. e., challenge), προκαλέομαι (εἰς ἀγῶνα, μάχην, etc.), Hom., Hdt. *Vid.* To challenge.]

To call to one's self, προςβοάομαι, mid., Hdt.; προςπᾰρᾰκᾰλέομαι, mid., Thuc.

To call together, συγκᾰλέω, Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.

To call apart (from others, also to call bad names), ’ἀποκᾰλέω, Soph., Xen., Plat., Dem., Æschin.

To call in (allies, witnesses, etc.), ἐπᾰ́γομαι, mid., Thuc., Xen.

To call in (a sum owing to one, etc.), ἐγκᾰλέω, c. dat. of him who is to pay, Xen., Lys., Isoc., Dem.

[*To call in* (as aid), παρακαλέω, Hdt.; as, *to call in physicians*, παρακ. ἰατρούς, Xen.; *to call in besides*, προσπαρακαλέω, Thuc.]

To call (in a coaxing way), ὑποκορίζομαι, Ar.

He called to him to help him, ἐβόα βοηθεῖν, Xen.

[*To call upon* (by name), ὀνομάζω, Hdt.; as, *to call upon* (repeat the name of) *Solon three times*, ἐς τρὶς ὀνομάσαι Σόλωνα, Hdt.]

Called, to be (i. e., said to be), ’ἀκούω, only in pres. and imperf. act. and fut. 1 mid. ’ἀκούσομαι, c. adj. in nom. case, c. adv., sometimes c. infin., Soph., Hdt., Thuc., Plat., Xen.; κλύω, only pres. and imperf., c. adj. in nom. case, or c. adv., Æsch., Soph.; κηρύσσομαι, pass., as, *of what father are you called* (i. e., said to be, i. e., are you) *the son?* τοῦ κεκήρυξαι πατρός; Eur.; [*I am called* so and so, ἐμοὶ δ’ ὄνομα . . . . (name in nom. in appos.), Hom., later also name in gen.]

One must call, κλητέον, Plat.; πᾰρᾰκλητέον, Isoc., Plat.; (i. e., name), προσρητέον, Plat.

To be called, what ought to be called, etc., κλητέος, α, ον, Plat.; (i. e., named), προσᾰγορευτέος, α, ον, Plat.; προσρητέος, α, ον, Plat.

Called, κλητός, ή, όν, Hom.; *called in* (as allies, etc.), ἐπῐ́κλητος, ον, Hdt., Thuc.

Called from many countries, πολῠ́κλητος, ον, Hom.

Called from far, τηλεκλειτός, ή, όν, and ός, όν (of allies), Hom.

A calling of, κληδών, όνος, ἡ, Æsch.; κλῆσις, εως, ἡ, Ar., Plat., Xen., Dem.

Calligraphy, καλλῐγρᾰφία, ἡ, Plut.

Calling (i. e., naming), πρόσρησις, εως, ἡ, Plat.

Calling (i. e., employment, etc.), διᾰτρῐβή, ἡ, Ar., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* Employment.

Callosity (a callous swelling, etc.), τῠ́λος, ὁ, Xen.; ἐπῐπώρωσις, εως, ἡ, Hipp.; κονδῠ́λωμα, ἄτος, τό, Hipp.; κονδῠ́λωσις, εως, ἡ, Hipp.; κόνδυλος, ὁ, Hipp.

To make callous, τῦλόω, Xen., Theoc.; *to be made* or *become callous*, ἐπῐπωρόομαι, pass., Hipp.

Callous, participles pass. of the above verbs; *callous in mind, disposition*, etc., 'ἀνέστιος, ον (nihil sacri, quale est focus, æstimans, Damm. in voce), Hom.

Callow, ἀπτήν, ῆνος, ὁ καὶ ἡ, Hom.: ἄπτερος, ον, Eur.

Calm, a, γᾰλήνη, ἡ, Hom., Trag., Thuc., Xen., Plat.; νηνεμία, ἡ, Hom., Hdt., Plat., Ap. Rh.; εὐδία, ἡ, Pind., Eur., Plat., Xen.; γᾰληνεία, ἡ, Eur.; γᾰληναία, ἡ, Ap. Rh.

Calm, νήνεμος, ον (used sometimes metaph. of people), Hom., Æsch., Eur., Ap. Rh.; νηνεμία, used as adj. fem., Hom.; εὐήνεμος, ον, Soph., Eur.; δῐκαιος, α, ον, and ος, ον (of the sea), Sol.; 'ἀκύμων, ονος, Æsch.; 'ἀκῦμαντος, ον, Eur.; 'ἀκῦμος, ον (metaph. of life), Eur.; ἔκηλος, ον (of a man), Soph.; λᾰθάνεμος, ον (of a time, season), Sim.; στᾰθερός, ά, όν, Æsch.; γᾰληνός, όν, Eur.; γᾰληναῖος, α, ον, Anth.; 'ἀτρεμής (of men), Plat., Xen.; εὔδιος, ον, compar. εὐδιαίτερος and εὐδιέστερος, Xen., Ap. Rh., Theoc.; 'ὑπεύδιος, ον (of a place), Ap. Rh.; εὔκηλος, η, ον, and ος, ον, Theoc.

Beautifully calm (of a human face), καλλῐγᾰληνος, ον, Eur. *Vid.* Tranquil.

Calm, to, κοιμάω, only in act., Hom., Æsch., Soph.; στορέννῡμι, by sync. στόρνῡμι, sometimes στρώννῡμι, fut. 1 στορέσω, στορῶ, Att., and στρώσω, aor. 1 ἐστόρεσα and ἔστρωσα, no perf. act., perf. pass. ἔστρωμαι, aor. 1 ἐστρώθην and ἐστορέσθην, Hom., Æsch., Hdt.; γᾰληνίζω, Eur., Hipp.; διᾰγᾰληνίζω, Ar.; κοιμίζω, fut. κοιμῖσω, κοιμιῶ, Att., no perf., Soph., Plat., Xen.; κατευνάζω, no perf. act. or pass., aor. 1 pass. -ευνάσθην, Ap. Rh.; κατευκηλέω, Ap. Rh.; κᾰταστορέννῡμι, Anth.

To calm (anger, etc.), σβέννῡμι, fut. 1 σβέσω (Plat. too has fut. 1 mid. σβήσομαι), aor. 1 ἔσβεσα, etc., Hom., Hdt., Plat.; πρᾱΰνω, Hes., Æsch., Eur., Xen., Isoc., Plat.

To be, to become calm, εὐδιάω, Eur., Ap. Rh.; σῑγάω, Theoc.; γᾰληνίζω, Alex.; γᾰληνιάω, Anth.; ἠρεμέω, Plat., Xen.; [νηνεμέω, Hipp.]

To be calm (of an angry man), ἐκπνέω, Eur.; ἀνίημι πνοάς, metaph., Eur.

Causing a calm, πανσᾰνεμος, ον, Æsch.

Calculated to calm, πρᾱϋντῐκός, ή, όν, Arist.

Calmer, a, παυστήρ, ῆρος, ὁ, Soph.

Calming, a, πράϋνσις, εως, ἡ, Arist.

Calmly, εὐκόλως, Plat., Isoc.

Calmness, γᾰλήνη, ἡ, Æsch.; εὐδία, ἡ, Pind., Æsch., Xen., Plat.

Calumniate, to, διαβάλλω, perf. διαβέβληκα, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem., Lys., etc.; σῡκοφαντέω, Ar., Xen., Lys., Dem.; βασκαίνω, no perf. (indeed seldom used except in pres.), Dem., Isoc.; βλασφημέω, c. εἰς and acc., c. περί or κατά and gen., Plat., Isoc., Æschin.

To add by way of calumny, προσδιαβάλλω, Antipho.

To calumniate beforehand, προδιαβάλλω, Thuc.

Calumniator, a, βάσκᾰνος, ὁ, Dem.

Calumnious, διάβολος, ον, Pind., Ar., Andoc.; κᾰκός, ή, όν, compar. κᾰκώτερος (never used in Att.), and κακίων (ῐ Hom., ῑ Att.), superl. κάκιστος, Pind.; ψῐθῠρός, ά, όν, Pind., Soph.; κᾰκόθροος, ον, contr. ους, ουν (of speeches), Soph.; βάσκᾰνος, ον, Ar.; βλάσφημος, ον, Dem.; σῡκοφαντῐκός, ή, όν, Dem.

Living by calumniating others, σῡκοφαντικῶς βεβιωκότες, Isoc.

Calumniously, διαβόλως, Thuc., σῡκοφαντικῶς, Isoc.

Calumny, διᾰβολία, ἡ, the α lengthened for the sake of metre, Pind., Theogn.; κᾰκὴ γλῶσσα, Pind.; βλασφημία, ἡ, Eur., Plat., Isoc., Dem., Æschin.; σῡκοφαντία, ἡ, Ar., Xen., Dem.; σῡκοφάντημα, ᾰτος, τό, Æschin.; διᾰβολή, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Isoc., Dem.; βασκᾰνία, ἡ, Dem.

Calumny against me, διᾰβολὴ ἐμή, Plat., used also in pl. for "calumny uttered by me," Eur.

Exposed to calumny, εὐδιᾰβολος, ον, Plat.

To be exposed to calumny, εὐδιᾰβόλως ἔχω, Dem.

To be attacked by calumny, διᾰβολὴν ἔχω, Xen.

Calve, to, τίκτω, fut. τέξω, τέξομαι, and τεκοῦμαι, aor. 2 ἔτεκον, perf. τέτοκα, pres. mid. τίκτομαι, and aor. 1 mid. ἐτεξάμην, only poet., Hes., Xen., etc. *Vid.* To bring forth.

Calyx (of a flower), κάλυξ, ῠκος, ἡ, Theoph., Arist.

Cambric, σινδών, όνος, ἡ, Soph., Hdt., Thuc.

Camel, a, κᾰ́μηλος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., in fem. *a body of camels*, Hdt.

A camel driver, κᾰμηλῑτης, ὁ, Arist.

Camelopard, ἱππάρδιον, Arist.; κᾰμηλοπάρδᾰλις, εως, ἡ, Agatharc.

[Camomile, χαμαίμηλον, τό, Diosc.]

[*Made of camomile*, χαμαιμήλινος, η, ον, Diosc.]

Camp, a, αὖλις, ῐδος, acc. ιν, ἡ, Hom.; κλισία, ἡ, in pl., Hom., Æsch., Soph. (*vid.* Tent); σκηνή, ἡ, in pl., Æsch., Ar., Xen.; στρᾰτόπεδον, τό, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Æschin.; also used for a position for a camp, Xen.; στρᾰτήγιον, τό, Soph.; στρᾰτοπεδεία, ἡ, Xen.; τὰ ὅπλα, Hdt., Thuc., Xen.; [(fenced with palisades), χαράκωμα, ατος, τό, Xen.]

To pitch a camp, τῐθεμαι, c. acc., Hom.; στρᾰτοπεδεύω, and oftener -ομαι, mid., Thuc., Hdt., Xen., Lys. *Vid.* To encamp.

To strike a camp, αἴρω στόλον, Æsch.; αἴρω τῷ στρᾰτῷ, Thuc., and simply αἴρω, Thuc.; αἴρομαι, mid., Soph.; 'ἀναζεύγνῡμι, with or without στρᾰτόν or στρᾰτόπεδον, Hdt., Thuc., Xen.; 'ἀνασκευάζομαι, mid., Xen.

To shift a camp, μεταστρᾰτοπεδεύομαι, mid., Xen.

Camp-followers, οἱ 'ἀκόλουθοι, Xen.; ὁ ὄχλος, Xen.

Campaign, a, στρᾰτεία, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Plat., Xen., Dem.; στρᾰτευμα, ᾰτος, τό, Æsch., Hdt., Thuc.

Camp-stool, a, δῐ́φρος, ὁ, and later ἡ (the Roman *sella curulis*), Polyb.; [ὀκλαδίας, ὁ, Ar.]

To carry a camp-stool, δῐφροφορέω, Ar.

Carrying a camp-stool, δῐφροφόρος, ον, Ar., Strattis.

Can, a, σκῠ́φος, ὁ and τό, Hom., Hes., Alcman, Eur., Epich.; σκῠ́φωμα, ᾰτος, τό, Æsch.; σκύφιον, τό, Ath. *Vid.* Cup.

Like a can, σκῠ́φειος, α, ον, Stesich.

Can, I can, δῠ́νᾰμαι, 2d sing. δῠ́νᾰσαι, even in Att., also contr. δύνᾳ, Soph., Eur.; fut. δυνήσομαι, aor. 1 pass. in intrans. sens. ἐδυνάσθην, Hom. and Xen., though usually ἐδυνήθην, Att., or still better ἠδυνήθην; so too imperf. often in Att. ἠδυνάμην, and aor. 1 mid. ἐδυνησάμην, Omn.; [οἷός εἰμι, c. inf., *e. g.*, οἷός τέ ἐστι ποιεῖν, Hom., Att., etc.] *Vid.* To be able.

How can one do so and so, πῶς χρή, c. infin., Dem., Theoc.

I can not (*it can not be that I*), οὐκ ἐσθ' ὅπως, c. opt., Æsch.; [*it can not be but that*, οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ (οὐκ), c. opt. with or without ἄν, or c. indic. fut. or aor.; *one day can not possibly ever become two*, οὐκ ἔσθ' ὅπως μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέραι δύο, Ar.]

Canal, a, ὀχετός, ὁ, Hdt., Thuc., Plat., Xen.; διῶρυξ, ῠχος, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; διόρυγμα, ᾰτος, τό, Thuc.

[*A winding canal*, μαίανδρος, ὁ, Philost.]

A conducting water by a canal, ὀχετᾰγωγία, ἡ, Plat.; ὀχετεία, ἡ, Arist.

A making a canal through the Chersonesus, διωρῠχὴ Χερσονήσου, Dem.

To make a canal through, διορύσσω, c. acc., Lys.

Making a canal, ὀχετηγὸς (ἀνήρ), Hom.

To conduct water by a canal, ὀχετεύω, Hdt.; ὀχετᾰγωγέω.

Cancel, to, κᾰθαιρέω, aor. 2 κᾰθεῖλον, Thuc., Isæ., Dem.; 'ἀπᾰλείφω, Æschin.

To cancel an action when commenced, to strike it out of the list, διᾰγρᾰ́φω, and -ομαι, mid., Ar., Lys., Dem.

To cancel in turn, ἀντᾰναιρέω, Dem.

For a person having obeyed me in great matters, to disobey me in small, cancels the previous obligation, τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν, Soph.

A cancelling of debts, ἀποκοπὴ χρεῶν, Plat., Dem.

Cancer, φᾰγέδαινα, ἡ, Æsch., Dem.; καρκῖνος, ὁ, Dem., Hipp.; καρκῖνωμα, ᾰτος, τό, Hipp.

Cancer, the sign of the zodiac, Καρκῖνος, ὁ, Arat.

To suffer from cancer, καρκῐνόομαι, Hipp.

[Cancerous, καρκινώδης, ες, Diosc.]

Candid, 'ἁπλόος, όη, όον, and contr. οῦς, ῆ, οῦν, compar. -ούστερος, superl. -ούστατος, Eur., Ar., Plat., Xen., Dem.; εὐγνώμων, ον, Xen., Dem., Æschin.

Candidate, a, 'ἀγωνιστής, ὁ, Dem., Æschin.

[*To propose as a candidate*, προβάλλω, Hdt.]

To be a candidate, 'ἀγωνίζομαι, mid., Andoc., etc.; [in later Greek, *to be a candidate for* (an office), προσπορεύομαι, c. πρός c. acc., Polyb.; *to be a c. for the consulship* (*presidency?*), παραγγέλλω εἰς ὑπατείαν, Plut.; *to be an opposition* or *rival c. for*, ἀντιπαραγγέλλω, c. dat. pers., c. εἰς, c. acc. rei, App.]

Candidly, 'ἁπλῶς, Thuc., Xen., Dem.

To be candid, 'ἁπλοΐζομαι, mid., c. πρός and acc., Xen.

CANDLE, A, λῠ́χνος, ὁ, pl. οἱ, but oftener τά, Hom., h., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* LAMP.

To carry a candle, λῠχνοφορέω, Ar.

CANDLE-MAKER, A, λῠχνοποιός, ὁ, Ar.

CANDLESTICK, A, λῠχνοῦχος, ὁ, Ar., Pherecr.

CANDOR, ἁπλότης, ητος, ἡ, Plat., Xen.; εὐγνωμοσύνη, ἡ, Æschin.; [(free-spokenness), παῤῥησία, ἡ, Plat., Eur.]

CANE, A, νάρθηξ, ηκος, ὁ, Hes., Eur., Xen.

A bearer of canes, ναρθηκοφόρος, ὁ, Xen.

CANE, TO, ῥαβδίζω, Ar. *Vid.* TO BEAT.

CANINE, κῠ́νειος, α, ον, Ar. *Vid.* DOG.

CANISTER, A, κᾰ́νεον, poet. κᾰ́νειον, Att. contr. κᾰνοῦν, τό, Hom., Eur., Ar.

CANKER, λειχήν, ῆνος, ὁ, Æsch.; [(in trees, esp. fig and olive), ψώρα, ἡ, Theophr.] *Vid.* BLIGHT.

Cankery, canker-like, λειχηνώδης, ες, Hipp.

CANNIBAL, ἀνδροφᾰ́γος, ον, Hom., Hdt.; ἀνδροβρώς, ῶτος, Eur.; ἀνθρωποφᾰ́γος, ον, Antiph.

To be a cannibal, ἀνθρωποφᾰγέω, Hdt.

CANOE, A, σχεδία, ἡ, Hom., Eur., Xen.; [(formed of a trunk of a tree), μονόξυλον, τό, Hipp.; πλοῖον μονόξυλον, Xen.] *Vid.* BOAT.

CANON, rule, etc., κᾰνών, όνος, ὁ, Eur., Lycurg., Arist. *Vid.* RULE.

[CANONICAL, κανονικός, ή, όν, Eccl.]

CANOPY, A, κωνωπεών, ῶνος, ὁ, Anth.; [(of a tent), οὐρανίσκος, ὁ, Plut.]

CANTHARIDES, κανθᾰρίς, ῐ́δος, ἡ, Hipp., Arist.

CANTICLE, A, μέλος, τό, Omn. post Hom. *Vid.* SONG.

CANTON, A, δῆμος, ὁ, Soph., Ar., Thuc., Dem.

The men of a canton, δημόται (sing. δημότης), Soph., Ar., Dem.

To canton an army, διασκηνέω or διασκηνόω (τὰς τάξεις κατὰ τὰς κώμας), Xen.

It seems to be right to canton the men among the villages, in houses, ἐδόκει διασκηνητέον εἶναι κατὰ τὰς κώμας, εἰς στέγας, Xen.

CANTONMENTS, σκηνώματα, τά, Xen.

CANVASS, TO (for votes), μνηστεύω, c. acc. rei, no perf., Isoc.; (for office), περιέρχομαι, imperf. -ηρχόμην, aor. 2 -ήλῠθον, sync. -ῆλθον, fut. 1 -ελεύσομαι, perf. mid. -ελήλυθα, Dem., Andoc.; σπουδαρχιάω, Arist.

To canvass and collect one's friends to a trial, πᾰραγγέλλω, Dem.

CANVASSER, A (for offices), σπουδάρχης, ου, ὁ, Xen.; σπουδαρχῐ́δης, ου, ὁ, Ar.

CANVASSING, πᾰραγγελία, ἡ, Dem.

CAP, A, κῠνέη, ἡ, Hom., Ar.; κυνῆ, ἡ, Soph., Dem.; ἐπίκρᾱνον, τό, Eur.

[*A felt cap*, πιλίδιον, τό, Plat.]

[*The cap* (of a still), ἄμβιξ, ῐκος, ὁ, Diosc.]

[*Cap-à-pie* (armed), πανοπλία, Hdt.]

CAPABILITY, δῠ́νᾰμις, εως, ἡ, Hom., Eur., Xen., Plat., Dem.

CAPABLE, οἷός τε, Omn.; δῠνᾰτός, ή, όν, Omn. post Hom.; ῐ̔κᾰνός, ή, όν, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; φερέγγυος, ον, c. infin., or c. gen., or c. πρός and acc., Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; αὐταρκής, ές, c. πρός and acc., or c. infin., Thuc., Xen. *Vid.* ABLE.

Capable of, i. e., able to receive (learning, etc.), δεκτικός, ή, όν, c. gen., Plat.

CAPACIOUS, μέγας, μεγᾰ́λη, μέγα, all cases except nom. and acc. masc. and neut. from μεγᾰ́λος (Æsch. has also voc. masc. μέγᾰλε), compar. μείζων, superl. μέγιστος, Omn.; μεγαλοκευθής, ές, Pind.; ῠ̔ποδέξιος, α, ον, Hdt. *Vid.* LARGE.

CAPACIOUSNESS, μέγεθος, τό, Hdt., Plat. *Vid.* SIZE, LARGENESS.

CAPACITY, δῠ́νᾰμις, εως, ἡ, Hom., Eur., Xen., Plat., Dem. *Vid.* ABILITY.

CAPARISON, τὸ ἐφίππιον, Xen.

CAPARISON, TO, ὁπλίζομαι, mid., Hom.

CAPE, A, or headland, ῥίον, τό, Hom., Ap. Rh.; πρών, πρῶνος, ὁ (in nom. pl. also πρώονες, Hom.), Hom., Pind., Trag.; πρηών, ῶνος, and later -όνος, Hes., Call.; ἄκρα, ἡ, Pind., Soph.; ἀκρωτήριον, τό, Thuc.; ἔκβολος, Eur. *Vid.* HEADLAND.

With three capes, τριγλώχις, ῖνος (epithet of Sicily), Pind.

[*To double a cape.* *Vid.* TO DOUBLE.]

CAPER, A, κάππαρις, εως, ἡ, both plant and fruit, Antiph.

CAPER, TO, σκαίρω, only in pres., Hom. *Vid.* TO DANCE.

CAPITAL, i. e., excellent, ἐκπρεπής, ές, Hom., Pind., Æsch., Eur. *Vid.* EXCELLENT.

A capital trial, i. e., a trial for a capital offence, θανάτου δίκη, Thuc.

To throw into prison on a capital charge, δέω τὴν ἐπὶ θανάτῳ, Hdt.

To be prosecuted on a capital charge, θανάτου κρίνομαι, pass., Thuc.

To be capitally punished, θανάτῳ ζημιόομαι, Lys.

A merchant's capital, τὰ ἀρχαῖα, and sometimes in sing., Lys., Isæ., Dem., Æschin.; ἀφορμή, ἡ, Dem., Lys.; τὸ κεφᾰ́λαιον, Plat., Dem.

Capital! interj. εὖγε, Ar.; εὐγοῦν, Eur.

CAPITAL, THE (of a pillar), ἐπίκρᾱνον, τό, Pind., Eur.; κιόκρᾱνον, τό, Xen.

Capital of a country, ἄστυ, gen. ἄστεος, and in trag. ἄστεως, Omn.; [μητρόπολις, ἡ, Xen.] *Vid.* CITY.

CAPITALLY, ἐκπρεπῶς, Xen. *Vid.* EXCELLENTLY.

CAPITULATE, TO, ἐνδῐ́δωμι, in aor. 2 intrans., Thuc.; πᾰρίσταμαι, in fut. 1 mid., and in aor. 2 act., Hdt.; ὁμολογέω, Thuc. *Vid.* TO SURRENDER.

They capitulate to Paches on the terms that the Athenians may . . . . etc., ποιοῦνται ὁμολογίαν πρὸς Πάχητα ὥστε Ἀθηναίοις μὲν ἐξεῖναι . . . . κ. τ. λ., Thuc.

They capitulated to the Athenians, on the terms that the Athenians might, etc., συνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις τοὺς Ἀθηναίους χρῆσθαι, κ. τ. λ., Thuc.

CAPITULATION, ὁμολογία, ἡ, Hdt., Thuc.; σύμβᾰσις, εως, ἡ, Thuc.

A refusal to capitulate, τὸ ἀσύμβᾰτον, Thuc.

CAPRICE, χᾰλῖφροσῠ́νη, ἡ, Hom.; μετάγνωσις, εως, ἡ, Dem.

CAPRICIOUS, χᾰλίφρων, ονος, Hom.; κουφόνοος, ον, contr. ους, ουν, Æsch., Soph.; μετᾰ́βουλος, ον, Ar.; πᾰλίμβολος, ον, Plat., Æsch.; ἀβέβαιος, ον, Dem.; πλᾰ́νος, η, ον, Menand.

CAPRICIOUSLY, ἀβεβαίως, Menand.

To be capricious, χᾰλῖφρονέω, Hom.

CAPRICORN, Αἰγόκερως, ωτος and ω, Arat., Luc.

[CAPSULE, ἀγγεῖον, τό, Theophr.]

CAPTAIN, A, ἄρχων, οντος, ὁ, Hdt., Thuc.; λοχᾱγός, ὁ, Soph., Eur., Xen.; λοχᾱγέτης, ὁ, Æsch., Eur.; ταξίαρχος, ὁ, Hdt., Xen.; ταξιάρχης, ὁ, Æsch., Hdt.; (of a ship), τριήραρχος, ὁ, Ar., Hdt., Thuc.; [also ναύκληρος, ὁ, Hdt., Att.]

CAPTAINCY, A, λοχᾱγία, ἡ, Xen.; (of a ship), τριηραρχία, ἡ, Xen., Lys.

To be a captain, ἄρχω, no perf., usu. c. gen., sometimes c. dat., Hom., Trag., Hdt., Thuc.; λοχᾱγέω, sometimes c. gen., Hdt., Xen., Isæ.; ταξιαρχέω, Ar., Thuc., Lys.

To be captain of a ship, τριηραρχέω, sine cas., and c. gen., Ar., Hdt., Antipho, Lys., etc.

Belonging to or *concerning a captain of a ship*, τριηραρχῐκός, ή, όν, Dem.

A sub-captain, ῠ̔πολόχᾱγος, ὁ, Xen.

CAPTION, ἀπᾰ́γωγή, ἡ, Lys., Dem. *Vid.* ARREST.

CAPTIOUS, ἐριστῐκός, ή, όν, Plat., Arist.; [ἀμφίλεκτος, ον, Eur.]

Captious about trifles, σμῑκρολόγος, ον, Isoc.

CAPTIOUSLY, ἐριστῐκῶς, Plat.

CAPTIOUSNESS (about trifles), σμικρολογία, ἡ, Plat.

CAPTIVATE, TO, θέλγω, no perf. act. or pass., though there is aor. 1 pass., Hom., Pind., Trag., Plat.; αἱρέω, aor. 1 act. not used, aor. 2 act. εἷλον, aor. 1 pass. ἡρέθην (not ἡρήθην), fut. 1 pass. αἱρεθήσομαι, Hom., Eur.

To be captivated, ἁλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 2 act. in pass. sens. (as if from ἅλωμι) ἥλων, but more usu. ἑάλων, subj. ἁλῶ (and ἁλώω, Hom.), opt. ἁλοίην (ἁλῴην, Hom.), infin. ἁλῶναι, part. ἁλούς, perf. act. ἥλωκα, oftener ἑάλωκα, in pass. sens., Soph., Xen.

CAPTIVE, adj. ληϊάς, ἄδος, ἡ, only fem., Hom.; δορίκτητος and δουρίκτητος, η, ον, and ος, ον, Hom., Eur.; αἰχμᾰ́λωτος, ον, Æsch., Hdt., Thuc., Xen., also in fem. αἰχμᾰλωτίς, ῐ́δος, ἡ, Soph., Eur.; δοριάλωτος and δουριάλ., ον, Soph., Eur., Hdt., Xen., Isoc.; δηϊάλωτος and δηάλ., Æsch., Eur.; δορίληπτος and δουρίληπτ., ον, Trag.; αἰχμόδετος, ον, Soph.

A band of captives, ληΐς, ῐ́δος, ἡ, Æsch.

To take captive, ληΐζομαι, mid., esp. in aor. 1 mid. ἐληϊσάμην, for which Hom. has ἐληϊσσάμην, and Eur. ἐλησάμην, also perf. pass. and aor. 1 pass. in pass. sens., Hom., Eur., Ap. Rh.

To lead away into captivity, ἀφᾰνίζω, Xen.

Befitting a captive, αἰχμᾰλωτῐκός, ή, όν, Eur.; αἰχμᾰ́λωτος, ον, Æsch.

CAPTIVITY, δουλεία, poet. δουλία, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; δούλιον ἦμαρ, gen. -ᾰτος, τό, Hom. *Vid.* SLAVERY.

[*The Captivity* (of the Jews), Μετοικεσία, ἡ, LXX.]

CAPTURE, ἅλωσις, εως, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; αἵρεσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.; λῆψις, εως, ἡ, Thuc.

Bringing news of the capture (of Troy), φέρων ἁλώσιμον βάξιν, Æsch.

CAPTURE, TO, λαμβάνω, fut. λήψο-

μαι, aor. 2 ἔλᾰβον, no aor. 1, perf. εἴληφα, Omn.; *to capture alive*, ζωγρέω, Hom., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* TO TAKE.

Easily captured, ἁλωτός, ή, όν, and later ός, όν, Thuc.; ἁλώσῐμος, ον, Hdt., Thuc., Xen.

CAR, A, ἅρμα, ᾰτος, τό, Omn. *Vid.* CHARIOT, CARRIAGE.

CARACOLE, TO, μετεωρίζω τὰ σκέλη, Xen. *Vid.* TO PRANCE.

CARAVANSARY, A, κᾰτᾰγώγιον, τό, Thuc. *Vid.* INN.

CARBUNCLE, A, ἄνθραξ, ᾰκος, ὁ, Arist.

CARCASS, A, σῶμα, ᾰτος, τό, Omn.; ἐρείπια, τά, Soph.

CARD, TO (wool), πείκω, poet. for πέκω, Hom.; ξαίνω, no perf. act., Hom., Eur., Ar., Plat.; κνάπτω (though scarcely, if ever, used except metaphorically), used metaph. by Æsch., Soph., Plat.; κνᾰφεύω, Ar.

Carded wool, ξάσμα, ᾰτος, τό, Soph.

Belonging to carding wool, ξαντῐκός, ή, όν, Plat.

The trade of carding, ἡ ξαντική, Plat.

Newly carded, νεόξαντος, ον, Hipp.

Not carded, ἄγναπτος, ον, Plat.

CARDAMOMUM, καρδᾰ́μωμον, τό, Theoph.

CARDAMUM, κάρδᾰμον, τό, Ar., Xen.

CARDAMUM SEED, καρδᾰμόσπορον, τό, Galen.

CARDER, A (of wool), ξάντης, ου, ὁ, Plat.

CARE, i. e., attention to, κομῐδή, ἡ, Hom.; μελέτη, ἡ, c. gen., or c. περί and gen., or c. πρός and acc., Hes., Soph., Eur., Plat.; δρησμοσύνη, ἡ, h.; ὄπις, ῐδος, ἡ, acc. ῐδα and ιν, Pind.; ἐπῐμέλεια, Omn. Att. prose; τὸ ἐπίμελές, Thuc.

Care, i. e., anxiety, μῆδος, τό, in pl. (my care for you, σὰ μήδεα), Hom.; μελέδημα, ᾰτος, τό, in pl., Hom., Eur.; μελεδώνη, ἡ, Hom., Theoc.; κῆδος, τό, Hom., Æsch.; φροντίς, ῐ́δος, acc. ῐ́δα, ἡ (also attention to), Omn. post Hom.; μέριμνα, ἡ, Omn. poet. post Hom., Plat.; μέρμηρα, ἡ, Hes., Theogn.; μελεδών, ῶνος, ἡ, Hes., h., Theogn., Sapph.; μεληδών, όνος, ἡ, Simon., Ap. Rh.; μερίμνημα, ατος, τό, Pind., Soph.; ὤρα, ἡ, Hes., Soph., Tyrt., Hdt., Theoc.; μέλημα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph., Theoc.; προμηθία, ἡ, Soph.; κηδεμονία, ἡ, Plat. *Vid.* SYN. 338.

Care (i. e., diligence, forethought), πρόνοια, ἡ, Omn. Att.; σπουδή, ἡ, Omn. Att.; φῠλᾰκή, ἡ, Hdt.

Great care, σκευωρία, ἡ, Arist.

An object of care, μέλημα, ᾰτος, τό, Pind., Sapph., Æsch.; τρῑβή, ἡ, Æsch.

Being an object of care to men, μελησίμβροτος, ον, Pind.

Causing care, δυσκηδής, ές, Hom.; πολῠμέριμνος, ον, Arist.

Free from care, ἀκηδής, ές, Hom., Hes.

Banishing care, λᾰθίκηδής, ές, Hom., Alcæ.

To care or *care for* (i. e., regard as important), μετᾰτρέπομαι, mid., c. gen.; ἀλέγω, usu. in negative sentence, only in pres., sine cas., or c. gen., or c. acc., Hom., Pind., Æsch.; ἀλεγίζω, only pres. and imperf., only in a negative sentence, Hom.; ὄθομαι, only in pres., with a negative sentence, c. gen., or c. infin., or c. part. of the doer in nom., Hom., Ap. Rh.; μέλω and μέλομαι, mid., perf. mid. μέμηλα, aor. 1 pass. in act. sens. ἐμελήθην, c. gen., or c. acc., or c. infin. (*vid. infrà* μέλει), Hom., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; προτιμάω, c. gen., Æsch., Eur.; νέμω ὤραν, c. gen., Soph.; νέμω μοῖραν, c. dat., Æsch., Soph.

To care for (i. e., attend to, have the care of), ἀλεγύνω, only in pres., Hom., h.; κομέω, only pres. and imperf., Hom., h.; κομίζω, aor. 1 poet. ἐκόμισσα, no perf., Hom., Pind., Æsch.; ἀμφῐπολεύω, no perf., Hom., Hdt.; ἀμφῐπολέω, no fut., c. acc., or c. dat., Pind., Soph.; ἀμφῐπένομαι, only pres. and imperf., Hom.; ἀμφῐπονέομαι, mid., Hom.; ὠρεύω, only pres., Hes.; μελετάω, c. gen., or c. acc., Hes., h., Soph., Ar., Hdt., Plat., Dem.; μελεδαίνω, only in pres. and imperf., c. gen., or c. acc., Theogn., Hdt., Theoc.; κηδεύω, Soph., Eur.; τῐθηνέομαι, mid., Soph.; ἀγᾰπάζω, only pres. and imperf., Eur.; περιστέλλω, Pind., Æsch., Soph., Hdt., Theoc.; θερᾰπεύω, Soph., Dem.; τημελέω, c. gen., or c. acc., Eur., Plat.; ἐπῐμελέομαι, mid., c. fut. 1 and aor. 1 pass. in act. sens., c. gen., or (rarely) c. acc., also simply *to take care*, c. ὡς and opt., or c. ὅπως and fut. indic., Eur., Ar., Omn. Att. prose; ἐπῐμέλομαι, only pres. and imperf., c. gen., Hdt., Thuc., Plat., Xen.

To care for (i. e., be anxious about), κήδομαι, mid., fut. κεκᾰδήσομαι, perf. κέκηδα, c. gen., Hom., Tyrt., Soph., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; τηρέω, h., Pind., Ar.; περῐκήδομαι, c. gen., or c. dat., Hom.; προκηραίνω, only in pres., Soph.; φροντίζω, c. gen., or c. prep., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Æschin.

To take care (i. e., be cautious, provide that, beware lest, etc.), ὁράω, fut. ὄψομαι, augmented tens. as ἑωρ., esp. in imperf., and usu. followed by μή, or sometimes by ὅπως μή and subj., Æsch., Soph., Eur., Thuc., Xen.; προσκοπέω, fut. 1 and aor. 1 προσκέψομαι and προε. or προὐσκεψάμην, no perf., c. acc., or c. μή, sometimes c. μή and infin., Soph., Eur., Thuc., Xen.; φρουρέω, c. infin., Eur.; φῠλάσσομαι, mid., c. acc., c. gen., c. infin., or c. prep., c. μή and subj., or c. ὅπως μή and subj., or c. μή and infin., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; also in act. φῠλάσσω, Eur., Plat.; τηρέομαι, and more rarely τηρέω, c. μή, or c. acc. and ὅπως μή, Ar., Plat.; πᾰρᾰτηρέω, c. ὅπως μή, Dem.; προμηθέομαι, mid., c. μή, or (more in sense of *to be anxious for*), c. gen., Hdt., Plat.; προνοέω, and more usually in Att. προνοέομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., c. gen. rei, or c. ὅτι or ὡς, or c. ὅπως, or c. μή or ὅπως μή, Thuc., Xen., Plat., Lys.; προστᾰτεύω, c. ὅπως, Xen.; προοράομαι, mid., Dem.; σπουδάζω, usu. c. prep., also c. infin., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; διασπουδάζω, c. perf. pass. in act. sens., but pluperf. in pass. sens., Dem.; διᾰτηρέω, Dem.; διᾰφῠλάσσω, and mid., Plat., Xen.; ἐπῐτηδεύω, c. infin., or c. ὅπως, etc., Hdt.; εὐλαβέομαι, mid., c. aor. 1 pass., in act. sens., c. acc. and μή, c. μή and infin., or c. μή and subj., or c. prep. περί, etc., Soph., Eur., Plat., Dem.; διευλᾰβέομαι, c. acc., or c. μή and infin., etc., Plat., Dem.; κᾰτᾰτείνω, Plat.; ἀνᾰκῶς ἔχω, c. gen., Hdt.

To join in taking care of, συνεπῐμελέομαι, mid., c. gen., Thuc., Xen.

To take care beforehand, προβουλεύω, Hdt., Thuc., Xen.; προευλαβέομαι, Dem.

To take care besides, προσεπῐμελέομαι, c. gen., Plat.

To take care of in return, ἀντῐκηδεύω, c. gen., Eur.; ἀντεπιμελέομαι, c. gen., Xen.

To take great care, πολυωρέω, Æschin.

(*Brasidas*) *seeing the pilots taking care of the ships not to run them aground*, ὁρῶν τοὺς κυβερνήτας φυλασσομένους τῶν νεῶν μὴ ξυντρίψωσιν, Thuc.

To take care of the affairs of their allies, τὰ τῶν συμμάχων διὰ χειρὸς ἔχειν, Thuc.

To banish care, *to ship off care*, ἀπομερμηρίζω, fut. ξω, Ar.

It is a care, μέλει (and c. nom. μέλουσι), imper. μελέτω (pl. μελόντων, Hom.), imperf. ἔμελε, fut. 1 μελήσει, aor. 1 ἐμέλησε, imper. μελησάτω, perf. μεμέληκε, pluperf. ἐμεμελήκει, no other parts used in prose; the poets also use μέλεται (mid.), μελέσθω, μέλοιτο, μέλεσθαι (the tragedians use no other tense of mid., Eur. also has μελόμεσθα, *we are a care*), μέμηλε, pluperf. μεμήλει (never with augm.), part. μεμηλώς, pluperf. pass. μεμέλητο (and in Hom. μέμβλεται, μέμβλετο), c. dat. pers. gen. rei, also c. dat. pers., c. prep. περί and gen., etc., or c. conj., Omn.

One must care, μελητέον, Plat.; ἐπῐμελητέον, Plat., Xen.; προνοητέον, Xen.; διευλᾰβητέον, Plat.; φροντιστέον, Eur., Plat.; περιοπτέον, Thuc.; φῠλακτέον, Isoc., Xen., Plat.; προοπτέον, Hdt.; πᾰρᾰτηρητέον, Arist.

To be taken care of, φῠλακτέος, α, ον, Eur.

One who takes care, κηδεμών, όνος, ὁ καὶ ἡ (used by Hom. only for watchers over the dead), Hom., Æsch., Soph., Plat.; μελέτωρ, ορος, c. ἀμφί and acc., Soph.; μεριμνητής, οῦ, ὁ, Eur.; μελεδωνός, ὁ καὶ ἡ, Hdt.; μελεδωνεύς, ὁ, Theoc.; κηδεμονεύς, ὁ, Ap. Rh.

Unworthy of care, ἀμέλητος, ον, Theogn.

CAREER, δρόμος, ὁ, Omn.

CAREER, TO, ἀΐσσω, ᾄσσω, Att., though Æschylus has ἀΐσσω once in pres., and Euripides occasionally in other tenses; no perf., Omn. poet., Plat.

CAREFUL, μεμηλώς, c. gen., or c. dat., used also in pass. sens., as *carefully done*, etc., Hom., Hes., Pind.; περῐ́φρων, ονος, Hom., Hes.; περῐφρᾰδής, ές, h.; ἐπῐμελής, ές, often c. gen. rei, also in pass. sens. as an object of care, esp. in neut. (e. g., *to whom it was a care to injure me*, i. e., who were anxious to do so, οἷς ἦν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, Dem.), Ar., Hdt., Omn. Att. prose, κήδειος, ον, Eur.; κηδόσυνος, ον, Eur.; μέλων, ουσα, ον, Eur.; ἐπιστρεφής, ές, Xen.; φῠλᾰκτικός, ή, όν, c. gen., Plat.; ἐπῐμηθής, ές, Theoc.

Careful, pass., i. e., carefully studied or done, ὀξῠμέριμνος, ον, Ar.

CAREFULLY, περῐφρᾰδέως, Hom.; σπουδαίως, Xen., Plat., Hdt.; φροντιστῐκῶς, Xen.; μεμελημένως, Plat.; ἐπιστρεφέως, Hdt., Æschin.; [ἀνακῶς, Hdt.]; ἐπῐμελῶς, Plat., Isoc.; ἐπιφραδέως, Ap. Rh.

CAREFULNESS, ἐπιτήδευσις, εως, ἡ, Eur.

CARELESS, ἀεσῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ

ἡ, Hom., Hes.; ἀκηδής, ές, Hom.; μεθήμων, ονος, Hom.; ἄφροντις, ἴδος, ὁ καὶ ἡ, about a thing, c. gen., Eur.; ὀλῐγωρος, ον, Hdt., Dem.; ἄλογος, ον, Plat., Dem.; ἀλόγιστος, ον, Thuc., Plat., Dem.; ἀμελής, ές, c. gen., Thuc., Plat., Dem.; ἀφρόντιστος, ον, Soph., Xen., Theoc.

Careless of every thing in comparison of gaining the victory, τῶν ἁπάντων ἀπερίοπτοι παρὰ τὸ νικᾶν, Thuc.

To be careless, ἀποκηδέω, no perf., Hom.; μεθίημι, f. -ήσω, aor. 1 -ῆκα, and Ep. -έηκα (Hom. uses 2d and 3d sing. pres. μεθιεῖς, μεθιεῖ), Hom., Tyrt., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἀμελέω, sine cas., or sometimes c. gen., Trag., Plat., Dem.; ἐξαμελέω, [Hdt., Arist.; ὀλιγώρως ἔχω, Plat.; *toward* one, πρὸς c. acc., Plat.; ἀμελῶς ἔχω, c. πρός c. acc., Xen.]

CARELESSLY, ἀκηδέστως, Hom.; φαύλως, Eur., Dem.; ἀφροντίστως, Soph., Eur., Xen.; ἀμελῶς, Thuc., Xen.; ὀλῐγώρως, Plat., Xen., Isoc., Dem., Æschin.; ἀλογίστως, Thuc., Plat.; ἠμελημένως, Xen.; ἀφῠλάκτως, Xen.; εὐκόλως, Plat.; ἀνειμένως, Xen.; ἀπερῐμερίμνως, Ar.; πᾰρέργως (i. e., treating it as a matter of secondary importance), Plat., Dem., Dinarch.; in compar. ἀπερισκεπτότερον, Thuc.

To be done carelessly, ἐξαμελέω, and in pass., Hdt., Arist., ἀφροντιστέω, c. gen., Xen. *Vid.* To NEGLECT.

CARELESSNESS, ἀεσιφροσῠνη, ἡ, Hom.; μεθημοσῠνη, ἡ, Hom.; κακοφρᾰδία, ἡ, h.; ἀμελία, ἡ, Eur.; ἀμέλεια, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἀφῠλαξία, ἡ, Xen., Antipho. *Vid.* NEGLECT.

CARESS, A, ἔφαψις, ἴδος, acc. ιν, ἡ, Æsch.; ἀσπασμός, ὁ, Theogn.; ἄσπασμα, ἅτος, τό, Eur.; [(with the hand), ψηφάλημα, ατος, τό, Xen.]

CARESS, TO, [καταῤῥέζω, fut. -ξω, Hom.]; κᾰταψήχω, no perf., Eur., Ap. Rh.; ἀσπάζομαι, mid., Eur., Plat., Xen.; ὑπερπυππάζω, only pres. and imperf., Ar.; κορίζομαι, mid., Ar.

To say in a caressing way, ὑποκορίζομαι, Ar.

A thing to be caressed, μείλιγμα, ἅτος, τό, Æsch.

CARESSER, A, ἐφάπτωρ, ορος, ὁ, Æsch.

CARESSING (words, etc.), αἱμῠλος, η, ον, and ος, ον, Hes., Pind., Æsch.

CARGO, A, φόρτος, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt.; φόρτον, τό, and oftener in pl., Hes., Ar., Hdt., Dem.; [ἀγώγιμα, τά, Plat.] *Vid.* LOAD.

CARIOUS, σᾰθρός, ά, όν, Pind., Eur., Plat., Dem., Hipp. *Vid.* ROTTEN.

CARMINE, φοίνιξ, ῑκος, ὁ καὶ ἡ, also in fem. φοίνισσα, Pind., Eur. *Vid.* CRIMSON.

CARNAGE, φόνος, ὁ, Omn. *Vid.* SLAUGHTER.

CARNAL, σάρκῐνος, η, ον, Emped., Plat.

CARNIVOROUS, κρεόβοτος, ον, Æschyl.; κρεοφᾰγος, ον, Hdt.; σαρκοφᾰγος, ον, Arist.; ζωοφᾰγος, ον, Arist.

CARNIVOROUS, TO BE, σαρκοφᾰγέω, sometimes c. acc., Arist., Mel.; ζωοφᾰγέω, Arist.

A being carnivorous, ζωοφᾰγία, ἡ, Arist.; κρεοφᾰγία, ἡ, Hipp.

CAROL, A, μολπή, ἡ, Omn. poet. *Vid.* SONG.

CAROL, TO, ἀείδω, and contr. ᾄδω, fut. ἀείσω, rare, usu. ἀείσομαι, contr. ᾄσομαι (this contraction is not confined to Attic), no perf. act., Omn.

CAROUSAL, A, εἰλᾰπῐνη, ἡ, Hom., Eur., Ar.; συμπόσιον, τό, Theogn., Pind., Hdt., Xen., Plat., Dem.; εὐωχία, ἡ, Ar., Plat., Xen.; [πόσις, εως (Ion. ιος), ἡ, Hdt.] *Vid.* FEAST.

CAROUSE, TO, εἰλᾰπῐνάζω, only in pres., Hom., Pind.; εὐωχέομαι, pass., c. fut. 1 mid. in pass. sens., Ar., Hdt., Xen. *Vid.* To FEAST.

CARPENTER, A, τέκτων, ονος, ὁ, Hom., Trag., Thuc., Xen., Plat.; τεκτονῐκός, ή, όν, Plat., Xen.

The trade of a carpenter, τεκτοσῠνη, ἡ, Hom., Eur.; ἡ γομφωτῐκή, Plat.; ἡ τεκτονῐκή, Xen., Plat., Æschin.

A carpenter's shop, τεκτονεῖον, τό, Æschin.

To be a carpenter, τεκταίνομαι, mid., Plat.

CARPET, A, τᾰπης, ητος, ὁ, Hom., Ar.; πέτασμα, ἅτος, τό, Æsch.; εἷμα, -ἅτος, τό, Æsch.; ποδόψηστρον, τό, Æsch.; δάπις, ἴδος, ἡ, Ar., Xen.; ὑποπέτασμα, ἅτος, τό, Plat.; τᾰπίς, ἴδος, ἡ, Xen.; ῥάπτον, τό, Xen.; ὑπόβαθρον, τό, Xen.

A carpet made of felt, πῖλος, ὁ, Xen.

A platform or path strewed with carpets (to receive a great person), πορφῠρόστρωτος πόρος, Æsch.

CARPET, TO, πετάσμασιν στρώννῡμι (another form of στορέννῡμι, fut. 1 στορέσω and στρώσω, and Att. στορῶ, no perf. act., aor. 1 pass. ἐστορέσθην and ἐστρώθην), Æsch. *Vid.* To STREW.

CARRIAGE, A, ἅμαξα, ἡ, Hom., Hes., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἀπήνη, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Soph.; ζεῦγος, τό, Æsch., Hdt., Xen., Andoc., Dem.; [ὄχημα, ατος, τό, Hdt., Trag. (prop. *mule-car*, as opp. to ἅρμα, Pind.), also with ἱππικόν, ἵππειον added, Soph., Eur.]; πορεῖον, τό, Plat.;—dim. ἁμαξίς, ἴδος, ἡ, Ar., Hdt.; ἁμάξιον, τό, Arist. *Vid.* CHARIOT.

A carriage with a head, a covered carriage, κᾰμᾰρα, ἡ, Hdt.

A carriage made of wicker-work, κᾰναθρον, τό, Xen.

The wicker body of a carriage, πείρινς, ἡ, only in acc. sing. πείρινθα, Hom.

Belonging to a carriage, ἁμαξήρης, ες, Æsch.; ἁμαξῐκός, ή, όν, Theoph.

Large enough to load a carriage with (of a load), ἁμαξαπληθής, ές, Eur.; ἁμαξιαῖος, α, ον, Xen.

A carriage-road, ἁμαξῐτός, ἡ, Hom., Pind., Theogn., Hdt.; ἁμαξιτὸς ὁδός, Pind.; ἁμαξήρης τρῖβος, Eur.

A road wide enough for two carriages, δίκροτος ἁμαξῐτός, Eur.

To be passable for carriages, or marked by the track of carriages, ἁμαξεύομαι, pass., Hdt.; ἐπᾰμαξεύομαι, Soph.

A carriage track, ἁρμᾰτροχία, ἡ, Hom.; ἁματροχία, ἡ, Call.

Borne in carriages, ἁμαξοφόρητος, ον, Pind.

CARRIAGE, i. e., charge for carrying (esp. by sea), ναῦλος, ὁ, or ναῦλον, τό, Dem.

CARRIAGE-BUILDER, A, ἁμαξουργός, ὁ, Ar.

CARRIAGE-BUILDING, ἁμαξουργία, ἡ, Theoph.; ἁμαξοπηγία, ἡ, Theoph.

CARRIED, TO BE (away by anger), ἐκφέρομαι πρὸς ὀργήν, Soph.; ἐκφέρομαι ἀπαιδευσίᾳ ὀργῆς, Thuc.; and simply *I was carried away* (by eloquence, or by the impulse of the moment, etc., etc.), ἐξηνέχθην, Plat.

To be carried off and sold, ὀδάομαι, pass., Eur.

To be carried away with, σῠνᾰποφέρομαι, Dem.; συγκᾰτᾰφέρομαι, Arist.

To carry up (to heaven, etc.), ἀναρπάζω, Hom., Eur., Dem.; ἀνᾰκομίζω, Xen.

To carry across, διᾰγω, Hom., Thuc., Xen.; διᾰπορεύω, Xen.; διᾰπορθμεύω, esp. by water, Hdt.; διᾰκομίζω, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; ὑπερφέρω, c. dupl. acc., Thuc., Xen.; διᾰφέρω, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ὑπερφορέω, Xen.; διᾰβιβάζω, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; περαιόω, esp. across water, Thuc.; διᾰπεραιόω, esp. in pass., Hdt., Thuc.

[*To carry forward* or *on*, προάγω (e. g., a wall), Dem.]

To carry to a distance, προκομίζω, Hdt.

To carry over or *along with one*, πᾰρᾰκομίζω, Eur., Hdt., Thuc., Xen.

To carry with one or *with another thing*, συγκομίζω, Hdt., Xen.; συμπεριᾰγω, Xen.

To carry off together with, σῠναρπάζω, Æsch., Soph., Eur., Xen.

To carry about with, συμπερῐφέρω.

To carry across with, or *at the same time*, συνδιᾰβῐβάζω, Plat.

To carry with, i. e., help to carry, συμφέρω, Xen.

To be carried up with, σῠνᾰνᾰφέρομαι.

[*To carry out* (i. e., execute), κραίνω, Hom., Pind., Trag.; περαίνω, Xen. *Vid.* To ACCOMPLISH, EXECUTE.]

To carry round, περῐκομίζω, Thuc.; περῐφέρω, Eur., Hdt., Xen.; περῐφορέω, Hdt.; περιᾰγω, Hdt., Eur., Xen.; κωνάω, Ar.

To carry to, εἰσφέρω, c. prep., Hom., Eur., Hdt., Xen.; προσκομίζω, c. prep., Xen., Dem.; ἐπῐβαστάζω, c. prep., Eur.; εἰσβῐβάζω, c. prep., Hdt., Thuc.

To carry down (as a river does), κᾰτᾰφορέω, Hdt., Plat.; κᾰτᾰφέρω, Hdt.

To carry back, ἀποφέρω, Hom., Hdt.; ἀπᾰγω, Hom., Hdt.; ἀποκομίζω, Ap. Rh.; [ἀνάγω, Plat.; (of genealogy) to one's ancestors, ἀναφέρω, c. εἰς, Plat.; (of memory), περιφέρω, c. acc., Hdt.]

To carry on the back, νωτοφορέω, Xen.

To carry in the arms, πηχῠνω, no perf., Ap. Rh.

To carry a corpse out for burial, ἀναιρέομαι, aor. 2 ἀνειλόμην, Hdt., Thuc., Xen.; [ἐκφέρω, Hom., Hdt.; ἐκφορέω, Hom.]

To carry by sea, ναυσθλόω and -ομαι, mid., Eur.; ναυστολέω, Eur.

To carry burdens, φορτηγέω, Hdt.

To carry orders as an aid-de-camp, διαγγέλλω, Xen.

And you all saw one carried off to execution by them from the assembly last year, καὶ τὸν ἐκ τῆς ἐκκλησίας πέρυσι πάντες ἑωρᾶτε ὑπ' ἐκείνων ἀπαχθέντα, Dem.

It is lawful to carry him off to prison, ἀπᾰγειν ἔξεστιν εἰς τὸ δεσμωτήριον, Dem. *Vid.* ARREST, etc.

You carry on a brawl among the gods, ἐν δὲ θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον, Hom.

I neither remember the matter, nor does my memory carry me back so as

to recollect any thing, οὔτε μέμνημαι τὸ πρᾶγμα, οὔτε με περιφέρει οὐδὲν εἰδέναι, Hdt.

One ought to carry, κομιστέον, Plat.

One must carry before, προοιστέον, Arist.

One must carry near, προσακτέον, Plat.

CARRIED, adv. φορἄδην, Eur., Dem.

CARRIED (or what may be carried), φορητός, ή, όν, Pind.; βαστακτός, ή, όν, Mel.

Carried off or *away*, ληῐστός and λειστός, ή, όν, Hom.; ʼἀναρπαστός, ή, όν, and ός, όν, c. gen. of the place from which, Eur., Hdt., Plat., Xen.; ἁρπᾰγῐμος, Call.; ἁρπᾰγῐμαῖος, Orph.; *carried about*, περῐφορητός, όν, Hdt.; *easily carried*, ʼἀγώγῐμος, ον, Eur.

One who carries off, ἁρπακτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Call.; μάρπτις, ιος, ὁ, Æsch.

CARRIER, A, φορεύς, ὁ, Hom.; φορτηγός, ὁ, Theogn.

CARRION, κενέβρειον, τό, and in pl., Ar.

CARROT, A, στᾰφῠλῖνος, ὁ καὶ ἡ, Hipp., Diosc.

CARRY, TO, φέρω, fut. 1 οἴσω (not found in indic. in Hom., though he has imper. οἶσε, infin. οἰσέμεν and οἰσέμεναι), aor. 1 ἤνεικα, Hom., ἤνεγκα, Att., aor. 2 ἤνεικον, Hom., ἤνεγκον, Att. (all these tenses used also in mid.), fut. 1 mid. οἴσομαι (used also in pass. sens.), aor. 1 pass. ἠνείχθην, Omn.; φορέω (infin. pres. also φορῆναι and φορήμεναι, as if from φόρημι, Hom.), Hom., Eur., Ar., Hdt., Plat.; κομίζω, fut. κομίσω, Att. fut. often κομιῶ, in Pind. κομίζω, Omn.; βαστάζω, esp. of carrying in the hands, Hom., Pind., Trag.; ὀχέω, fut. 1 mid. in pass. sens., Hom., h., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ʼἄγω, aor. 2 ἤγᾰγον, aor. 1 ἦξα (very rare in Att., if indeed ever found in the simple verb), perf. ἀγήοχα (very rare), usu. of carrying persons, Omn.; ἀείρω, aor. 1 act. ἤειρα, pass. ἠέρθην, Hom., Eur. in chor.; αἴρω, Eur.; πορεύω, no perf., Soph., Eur.; πορθμεύω, esp. across water, Æsch., Soph., Eur.; ὀχμάζω, Ap. Rh.

To carry (a wall, trench, etc., in any direction), ἐλαύνω, fut. ἐλάσω, ἐλῶ, Att., and all tenses from ἐλάω, perf. ἐλήλακα (rare), pluperf. pass. ἐληλάμην (Hom. has also pres. infin. ἐλάαν; imper. ἔλα and part. ἐλῶν are also found in Hom., Pind., Eur.), Hom., Hes., Ar., Hdt.; ἐξᾰγω, Thuc., Dem.

To carry away, to carry off, ἀνερείπομαι, mid., only in 3d pl. aor. 1 mid., Hom.; ληΐζομαι, mid., aor. 1 often ληϊσσάμην, poet. and Att. ἐλησάμην, perf. pass. λελήϊσμαι, contr. λέλησμαι, in pass. sens., Hom., Eur., Hdt., Xen.; σῡλάω, Hom., Æsch., Eur., Hdt.; σίνομαι, mid., only pres. and imperf., Hom.; ʼἀπαείρω (ἀπαίρω, Att.), Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἁρπάζω, fut. ἁρπάξω and ἁρπᾰσω (only ἁρπᾰσω, Att.), aor. 1 both ἥρπᾰσα and ἥρπαξα (only ἥρπᾰσα, Att.), perf. only ἥρπακα, pass. ἥρπασμαι, Hom., Hes., Pind., Trag., Hdt., Xen.; ἐξαρπάζω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ʼἀφαρπάζω, Hom., Soph., Ar.; ἐξᾰναρπάζω, Eur.; διαρπάζω, Dem.; ἐκκομίζω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ʼἀποκομίζω, Thuc., Xen., Ap. Rh.; ἐκφέρω and -ομαι, mid. (esp. in mid. to carry off prizes, honors, etc.), often c. gen. of the place out of which, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ʼἀποφέρω, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; προφέρω, esp. as a storm does, Hom.; μετεκφέρω, Hom.; ὑποφέρω, Hom., Xen.; πᾰρᾰφέρω (also to carry beyond), Plat., Arist.; ἐκφορέω, Eur., Hdt., Xen., Isæ.; ἐκπορθμεύω, esp. by sea, Eur.: ʼἀπᾰγω, esp. of animate things, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; κλέπτω, Pind., Soph., Antipho; ἐκκλέπτω, c. gen., or c. prep., Hom., Eur., Hdt., Thuc.; ʼἀποικίζω, only of people, Hom., Soph.; ʼἀπεμπολάω, c. gen. of the place from which, Eur.; ʼἀφορίζω," c. gen. of the place, and -ομαι, mid., sine cas., Eur.

To carry away with, συνεξᾰγω, Plat.

To carry away privily, ʽὑπεκφέρω, c. gen. of place from which, Hom.; ʽὑπεκτίθημι, aor. 1 -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Lys.; ʽὑπεκκομίζω, Hdt., Thuc., Xen.; ʽὑπεξᾰγω, Hom., Hdt.; ʽὑπεκλαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, perf. -είληφα, aor. 2 -έλᾰβον, Eur.

To carry away beforehand, προᾰναρπάζω, Dem.; προεκκομίζω, Hdt.

To carry away from one place to another, μετᾰβαίνω, in aor. 1 act., μετέβησα, Pind.

To seize and carry away, εἰσαρπάζω, Lys.

CARRYING, A, φορά, ἡ, also *a being carried*, Soph., Plat., Arist.; ʼἀγωγή, ἡ, Æsch., Soph., Thuc.; κομῐδή, ἡ, Hdt., Xen.; ὄχησις, εως, ἡ, also *a being carried* on horseback, carriage, ship, Plat.

A carrying away, ληϊστύς, ύος, ἡ, Hdt.; ἐκκομῐδή, ἡ, Hdt.; ʼἀναίρεσις, εως, ἡ, esp. for burial, Eur., Thuc.; ʼἀπᾰγωγή, ἡ, esp. before a magistrate, or to prison, etc., Lys., Dem.

A carrying across, διᾰκομῐδή, ἡ, Thuc.; πᾰρᾰκομῐδή, ἡ, Thuc.; πᾰρᾰγωγή, ἡ, Xen.

A carrying round, περῐφορά, ἡ, Xen.

You being carried away captive, σὸς ἑλκηθμός, Hom.

A carrying trade, φορτηγία, ἡ, Arist.

CART, A, ʼἅμαξα, ἡ, Omn.

[Prov., *the cart before the horse*, ἅμαξα τὸν βοῦν (sc. ἕλκει), Luc.]

[*A go-cart*, ἁμαξίς, ίδος, ἡ, Ar.]

CARTER, A, ζευγηλᾰτης, ὁ, Soph., Xen.

CARTILAGE, χόνδρος, ὁ, Arist.

CARTILAGINOUS, χονδρονευρώδης, ες, Hipp.; χονδρότῡπος, ον, Arist.; χονδρώδης, ες, Arist.

CARTILAGINOUS, TO BE, χονδριάω, Hipp.

[CARTWRIGHT, A, ἁμαξοπηγός, ὁ, Plut.]

CARVE, TO (meat), δαιτρεύω, Hom., Ap. Rh.; δαίομαι, mid., in aor. 1 ἐδᾰσάμην, Hom.; κρεᾰνομέω, Isæ.

To carve (as a sculptor), γλύφω, Hdt., Anth.; ἐγγλῠφω, Hdt.; κολάπτω, Call., Anth.; ἐγκολάπτω, Hdt.; ἐκτῠπόω, Xen., Plat.; [(wood), ξύω, Xen.]

CARVED, σμῑλευτός, ή, όν, Anth.; γλυπτός, ή, όν, Anth.

Carved work, δαίδαλμα, ᾰτος, τό, Theoc.: ἐκτύπωμα, ᾰτος, τό, Plat.; σμίλευμα, ᾰτος, τό, Ar.

CARVER, A (of meat), δαιτρός, ὁ Hom.; κρεᾰνόμος, ὁ, Eur.;—γλυπτής, ὁ Anth. *Vid.* SCULPTOR.

CARVING (of meat), δαιτροσύνη, ἡ, Hom.; [(of wood), ξέσις, ἡ, Theoph.]

Fit for carving (wood, etc.), γλυπτός, ή, όν, Theoph.

CASCADE, A, κᾰταῤῥάκτης, ου, ὁ, Diod.

CASE, A, θήκη, ἡ, Eur., Hdt.

A case (for a bow), γωρῡτός, ὁ, Hom.

A case (for arms), σάγμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Ar.

Case (in the declension of nouns), πτῶσις, εως, ἡ, Arist.; [*an oblique case*, πλαγιότης, ητος, ἡ, Gram.; *of* or *belonging to a case, casal*, πτωτικός, ή, όν, Gram.]

The case, i. e., condition of affairs, πρᾶγμα, ᾰτος, τό, Omn.

But this is always the case with mortals, ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, Hom.

It is the case, it is not the case, etc., ἐστί, οὐκ ἐστί,, etc., Omn.

In the case of, ἐπί, c. gen., Lycurg.

In that case, ἐκείνως, Thuc.

CASEMENT, A, θῠρίς, ίδος, ἡ, Ar.

CASH, ἀργύριον, τό, Ar., Xen., Theoc. *Vid.* MONEY.

CASHIER, TO, ἐκβάλλω, perf. ἐκβέβληκα, no aor. 1, Xen.; τὴν ἀσπῖδα λαβεῖν, Lys.

CASHIER, A, χρῡσοφύλαξ, ᾰκος, ὁ, Eur.

CASK, A, πίθος, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; πῐθάκνη, ἡ, Ar.; πῐθάκνιον, τό, Eubul.; κᾰδος, ὁ, Anac., Archil., Soph., Ar., Hdt., Plat., Dem.; κᾰδίσκος, ὁ, Cratin.; κᾰδίσκιον, τό, Nicoch. *Vid.* SYN. 357.

[*Cask-shaped*, πιθίτης, ὁ, fem. πιθῖτις, ῐδος, ἡ, Diosc.]

CASKET, A, λέβης, ητος, ὁ, Soph.; [(for unguents, etc.), νάρθηξ, ὁ, Luc.]

CASQUE, A, κόρυς, ῠθος, acc. -ῠθα and υν, ἡ, Hom., Tyrt., Soph. *Vid.* HELMET.

CASSIA, κᾰσία, ἡ, Hdt.

Smelling of cassia, κᾰσιόπνους, neut. ουν, Antiph.

[*Bastard cassia*, ψευδοκασία, ἡ, Diosc.]

CASSOCK, A, χῐτών, ῶνος, ὁ, Omn.

CAST, TO, βαλλω, fut. βᾰλῶ (in Ar. βαλλήσω), perf. βέβληκα, no aor. 1 act., aor. 1 pass. ἐβλήθην (Hom. has 3d sing. ἔβλητο, which Liddell and Scott consider "a syncop. aor. pass.," but which has been usually taken for ἐβέβλητο, 3d sing. pluperf., just as βλημένος is for βεβλημένος), Omn.; ῥίπτω, Omn.; ἵημι, 2d sing. imper., ἵει, Eur., ἵει used also as 3d sing. imperf., Hom., Xen.; aor. 1 ἧκα, Hom., Soph., Eur., Plat., Xen.

To cast (lots), πάλλω, Hom., Soph.

To cast (anchor), μεθίημι ἄγκῡραν, also *to cast down* (one's eyes), Æsch., Eur.

[*To cast the lead* or *sounding line*, καθίημι καταπειρατηρίαν, Hdt.]

To cast out, off, away, προΐημι, Hom., Ap. Rh.; ἐκβάλλω, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Ap. Rh.; ʼἀποβάλλω, Eur., Dem.; ἐκρίπτω, Soph.

To cast forth, σῠνεκβάλλω, c. acc. and dat., Hdt.

To cast about (one's eyes), διᾰφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Eur.; διαῤῥίπτω and διᾰρίπτω, Ar.; ἐγκυκλόω, Eur.

To cast down, κᾰτᾰβάλλω, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

To cast down into, ἐγκᾰτᾰβάλλω, c. prep., Hom., Ap. Rh.

To cast down (a person's spirits),

ταπεινόω, Xen.; κἄτημύω, fut. -ύσω, no perf., Ap. Rh.

To cast up (as the sea does foam, etc.), 'ἀποπτύ'ω, fut. -ύσω, Hom.; πτύω, fut. πτύσω, Theoc.; 'ἀναπτύω, Ap. Rh.

To cast up, i. e., to calculate, λογίζομαι, mid., perf. pass. and aor. 1 pass. in act. sens., Eur., Ar., Plat., Dem.

[*To cast up to one, to cast in one's teeth*, ὀνειδίζω, c. acc. pers., Hom., Att.; μέμφομαι, c. acc. and dat., Hdt.; μεμψιμοιρέω, c. acc. and dat., ap. Dem.; παραβάλλω, Æschin.; *to cast up to one that*, μέμφομαί τινι ὅτι . . . ., Hdt. *Vid.* To REPROACH.]

[*To cast upon*, προσβάλλω, c. acc. and dat. (lit. and metaph.), Hdt., Trag.]

[*To be cast* (in a suit), ὀφλισκάνω (aor. 2 ὤφλον, inf. ὀφλεῖν) δίκην, foll. by gen. of crime, e. g., *for theft*, κλοπῆς, Att.; also absol. ὀφλισκάνω, *to be cast* (δίκην being implied), Thuc.]

To be cast down (in spirit), κἄτηφέω, Hom., Eur.; κἄτἄθυμέω, Xen.; 'ἀδημονέω, Xen.; κἄτηφιάω, Ap. Rh.; κἄτωπιάω, Arist.; 'ἀνἄτρέπομαι φρένα λύπᾳ, Theoc.

For the eyes of chaste maidens are cast down, κάτω γὰρ ἁγναῖς παρθένοις . . . . βλεμμάτων ῥέπει βολή, Æschyl.

Casting down her eyes, ἐγκλἴδὸν ὄσσε βαλοῦσα, Ap. Rh. *Vid.* To THROW.

[*To cast sideways* (e. g., the eyes), παραβάλλω, Ar.]

To cast metal, χοἄνεύω, Ar.; [*to cast over again*, ἀναχωνεύω, Strab.]

A pit for casting metal, χόἄνος, Hom., Hes.

One must cast round (one's eye), διοιστέον, Eur.

One must cast out, ἐκβλητέον, Plat.

Cast up (by the sea), ἔκβλητος, ον, Eur.

Cast (as metal), χῠτός, ή, όν, Hdt.

[*Cast* (in a suit), the person, ὁ ὀφλών, Att.]

Earth cast up by, ἐκβολή, ἡ, c. gen. instrum., Soph.

A solid lump of cast metal, αὐτοχόωνον, Hom.

A cast or *model*, or *any material for a cast*, ἐκμἄγεῖον, τό, Plat.

A cast of dice, βλῆμα, ἄτος, τό, Eur.

A cast of a net, βόλος, ὁ, Orac. ap. Hdt.

To stand the hazard of the cast, ῥίπτω κίνδῡνον, Eur.; 'ἀναῤῥίπτω κίνδυνον, Thuc.; 'ἀποῤῥιπτέω κίνδυνον, Hdt. *Vid.* RISK.

[*Casting* (act of), πρόεσις, εως, ἡ, Arist.; *casting* (of the teeth), βόλος, ὁ, Arist.;—(adj.), *casting its leaves* (of trees, etc.), φυλλοβόλος, ον, Theoph.; *casting its fruit*, ὠλεσίκαρπος, ον, Hom.]

A cast or *casting of hounds* (as a huntsman casts them when they have lost the scent, or as they cast themselves), διάῤῥιμμα, ἄτος, τό, Xen.

Casting forward, or *backward*, or *on either side*, τὰ εἰς τὸ πρόσθεν, καὶ ὄπισθεν, καὶ εἰς τὸ πλάγιον διαῤῥίμματα, Xen.

A casting net, δίκτυον, τό, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* NET.

CASTANET, κρότἄλον, τό, h., Pind., Eur., Hdt.

A rattling of castanets, κρεμβἄλιαστύς, ύος, ἡ, h.

To rattle castanets, κρεμβἄλιάζω, Hermipp.; κροτἄλίζω, no perf., Hdt.

CASTAWAY, A, κάθαρμα, ἄτος, τό, Ar., Dem.

CASTELLAN, A, πυργοφύλαξ, ἄκος, ὁ, Æsch.

CASTIGATION, τῑμωρία, ἡ, Eur., Ar., Isoc., Xen., Dem.; κόλἄσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.

To inflict castigation, λαμβάνω ποίνην, Eur.

To suffer castigation, ποίνην τίνω, δίδωμι, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* PUNISHMENTS.

CASTLE, πύργος, ὁ, Omn.; πυργίδιον, τό, Omn. *Vid.* TOWER.

Like a castle, πυργηδόν, Hom.

Like a castle, πύργἴνος, η, ον, Æsch.; πυργώδης, ες, Soph.; ἀντίπυργος, ον, Eur.

To attack a castle, πυργομἄχέω, Xen.

To build high like a castle, πυργόω, Eur., Ar.

Destroying castles, πυργοδάϊκτος, ον, Æsch.

With beautiful castles, εὔπυργος, ον, and in Pind. ἠύπ., Hom., Hes., Pind., Eur.; καλλἴπυργος, ον, Eur.; καλλἴπύργωτος, ον, Eur.; in fem. πυργῶτις, ἴδος, ἡ, Æsch.

With no castle, 'ἀπύργωτος, ον, Hom.; 'ἄπυργος, ον, Eur.

[*A building castles in the air*, ἀναπλασμὸς ματαίων ἐλπίδων, Plut.]

CASTOR, Κάστωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.

Of Castor, Καστόρειος, α, ον, Pind.

CASTRAMETATION, στρἄτοπέδευσις, εως, ἡ, Xen.

CASTRATE, TO, ἐκτέμνω, Soph., Hdt., Xen.

CASTRATED, ἐκτομίας, ου, Hdt.

CASTRATION, ἐκτομή, ἡ, Hdt., Plat.

CASUAL, αὐτόμἄτος, η, ον, and ος, ον, Hdt.; ὁ τῠχών, Plat.; ὁ ἐντυγχάνων, ὁ ἐντυχών, Eur., Thuc.

CASUALLY, αὐτομἄτως, Hdt.; ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, or ἐκ τοῦ αὐτ., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; τῠχόντως, Arist.; [που, Xen.]

CASUALTY, συμφορά, ἡ, usu. in bad sense, and probably always in prose, Pind., Hdt., Omn. Att. *Vid.* ACCIDENT, EVENT.

CASUIST, A, σοφιστής, οῦ, ὁ, Plat.

CASUISTRY, ἡ σοφιστἴκή, Plat.

CAT, A, αἴλουρος, Ion.; αἰέλουρος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Hdt.

[*Cat's-paws* (squalls of wind), μαψαῦραι, αἱ, Hes.]

CATALOGUE, κἄτάλογος, ὁ, Thuc.; 'ἀπόφἄσις, εως, ἡ, Dem.

CATALOGUE, TO, κἄτἄλέγω, Ar., Xen.

[CATAMITE, A, παιδεραστής, ὁ, Plat.; *to be a catamite*, παιδεραστέω, Plat.]

CATAPULT, A, κἄτἄπέτης, ου, Arist.

CATARACT, A, κἄταῤῥάκτης, ου, ὁ, Diod.

The Cataracts of Egypt, Κατάδουποι, οἱ, Hdt.

A cataract in the eye, λεύκωμα, ἄτος, τό, Arist.

CATARRH, κἄτάῤῥοος, ους, ὁ, Plat.

Of catarrh, κἄταῤῥοϊκός, ή, όν, Hipp.

To have a catarrh, κἄταῤῥοΐζομαι, mid., Dios.

CATASTROPHE, κἄταστροφή, ἡ, Æsch., Soph., Thuc., Plat., etc.

CATCH, TO, μάρπτω, no perf. (aor. 2 μέμαρπον, and also ἔμἄπον, opt. μεμάποιμι, infin. μάπέειν, also perf. part. μεμαρπώς, all in Hes. only), Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur.; κἄτἄμάρπτω, Hom., Pind., Theogn.; λαμβάνω, fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλἄβον, poet., not trag., often ἔλλάβον, perf. εἴληφα, Omn.; περἴλαμβάνω, Ar., Thuc., Hdt., Plat.; ἐγκἄτἄλαμβάνω, Thuc., Dem., Æschin. *Vid.* SYN. 308.

To catch, as one catches game, etc., αἱρέω, Hom., Xen.; 'ἀγρεύω, Soph.; θηράω, fut. άσω, Soph., Xen.; ἐκθηράομαι, mid., Xen.; ἐκθηρεύω, Hdt.; συνθηράω, Soph.; as in a net, σἄγηνεύω, Hdt., Plat.

To catch, i. e., to overtake, therefore sometimes to find or catch a person at a place, κἴχάνω (sometimes in Att. κιγχάνω, the trag. only using pres. in both forms), fut. κἴχήσομαι, aor. 2 ἔκἴχον (Hom. has also pres. opt. κἴχείην), subj. κἴχείω, 1st pl. κἴχείομεν, infin. κἴχῆναι, part. κιχείς, as if from κίχημι, imperf. ἐκίχην, and also ἐκιχεον, aor. 1 mid. ἐκἴχησάμην, Archil., usu. c. acc., once c. gen., Soph., Omn. poet.; 'ὑποτρέχω, fut. -θρέξομαι, and more usu. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, Xen.; ἐπἴγίγνομαι, mid., fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, no aor. 1, perf. -γέγονα, c. dat., Xen.

To catch, i. e., detect, λάζῠμαι, mid., only pres. and imperf., h.; αἱρέω, Soph.; ἐπἴτυγχάνω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1 or perf., aor. 2 -έτῠχον, c. dat., Thuc.

To catch and hold, ἐνέχω, fut. -έξω or -σχήσω, no aor. 1 or perf., aor. 2 -έσχον, Soph., Hdt., Xen., Plat.; κρἄτέω, c. gen., Xen.

To catch in turn, μεθαιρέω, aor. 2 poet. μεθέλεσκον, of people playing at catch-ball, Hom.

To catch by holding any thing under, 'ὑποΐσχομαι, mid., poet. for ὑπίσχ., only pres. and imperf., Ap. Rh.

To be caught, i. e., entangled, βλάπτομαι, pass., Hom.

To be caught (as game), or *to be detected*, 'ἁλίσκομαι, pass., fut. mid. ἁλώσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἥλων, more usu. and always in Att. ἑάλων, subj. 'ἁλῶ (ἁλώω, also Hom.), opt. ἁλοίην (ἁλῴην, Hom.), infin. ἁλῶναι, part. ἁλούς, as if from ἅλωμι, perf. 'ἥλωκα, all in pass. sens., Hom., Soph., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.

To be caught in one's own snare, περἴπίπτω, c. dat. of personal pronoun, or c. prep., e. g., *do not be caught in your own snare*, μὴ σὺ ἑωϋτῷ περιπέσῃς, Hdt.

Being caught in their own snare, etc., αὐτοὶ ἐν σφίσι περιπεσόντες, Thuc.

Catching animals alive, ζωοθηρία, ἡ, Plat.

Belonging to catching animals alive, ζωοθηρἴκός, ή, όν, Plat.

Catching all things, πἄνἄγρος, ον, Hom.; πἄνἄλωτος, ον, Æsch.

Easily caught, ἑλετός, ή, όν, Hom.; εὐἄλωτος, ον, Xen., Plat.; 'ἁλώσιμος, ον, Hdt., Thuc., Xen.

Newly caught, νεαίρετος, ον, Æschyl.; νεἄλωτος, ον, Hdt.

Difficult to be caught, δυσθήρευτος, ον, Plat., Arist.; [(of a person), *slippery*, ὀλισθηρός, ά, όν, Plat., Anth.]

One who catches, μάρπτις, ιος, ὁ, Æsch.

CATCH, A (of fish), βόλος, ὁ, Æsch., Eur.

CATECHISING, i. e., catechetical instruction, κἄτήχησις, εως, ἡ, Hipp.

CATEGOREM, A, κἄτηγόρημα, ἄτος, τό, Arist.

CATEGORICAL, κἄτηγορἴκός, ή, όν, Arist.

Category, a, κατηγορία, ἡ, Arist.

Cater, to, ἀλεγύνω, only pres., always c. acc. δαῖτα or δαῖτας, Hom. *Vid.* To provide.

Caterer, a, ἑστιάτωρ, ὁ, Dem.

Caterpillar, τρώξ, τρωγός, ὁ, Strattis; κάμπη, ἡ, Arist.

Cates, θάλεα, τά, Hom.

Cathartic, ῥυπτικός, ή, όν, Arist.; καθαρτικός, ή, όν, Hipp.

Catholic, καθολικός, ή, όν, Eccl.; [(of councils), οἰκουμενικός, ή, όν, Eccl.]

Catkins, βρύον, τό, Arist.

Bearing catkins, βρυοφόρος, ον, Theoph.

Cattle, πρόβατα, τά (prop. small c., esp. sheep), Hom., Hdt., Thuc., Xen.; κτήνεα, τά (rare for a single head of cattle in sing.), h., Hdt., Xen., Plat.; ληΐς, ΐδος, ἡ, Hes., Theoc.; κτέανα, τά, Theoc. *Vid.* Ox and Syn. 10.

Rich in cattle, εὔβους, ουν, gen. οος, acc. ουν, h.

Without cattle, ἀμύκητος, ον, Anth.

[*A cattle-dealer*, προβατοκάπηλος, ὁ, Plut.]

Cattle-stealer, a, βοόκλεψ, contr. βοῦκλεψ, -επος, ὁ, Soph.; βοηλάτης, ου, ὁ, Anth.; βοοκλόπος, ὁ, Orph.

Cattle-stealing, βοηλασία, ἡ, Hom.

Caul, a, ἐπίπλοος, ὁ, Hdt.; ἐπίπλοον, τό, Hipp.; [ἀμνίον, τό, Gal.]

[Cauldron. *Vid.* Caldron.]

Caulk, to, πακτόω, Hdt.

Cause, to, τίθημι, aor. 1 ἔθηκα, perf. τέθεικα, aor. 1 pass. ἐτέθην, other tenses reg. (Hom. uses also pres. infin. τιθήμεναι, imperf. ἐτίθεον, ουν, aor. 2 subj. θείω, Pind. and Mimnerm. have 2d and 3d sing. pres. τιθεῖς, τιθεῖ), Omn. poet.; τεύχω, perf. pass. τέτυγμαι, etc., c. acc. rei, dat. pers., Hom., Pind., Æsch., Eur.; ἐπιάλλω, aor. 1 ἐπίηλα, no perf., Hom.; μηχανάομαι, mid., Hom., Eur., Xen.; τελευτάω, c. acc. rei, dat. pers., Hom., Pind., Eur.; φέρω, fut. οἴσω, aor. 1 ἤνεγκα, Att.; ἤνεικα, Hom., aor. 2 ἤνεγκον, Att.; ἤνεικον, Hom., no perf., sometimes c. εἰς or ἐς and acc. rei (as, *causing fear*, ἐς φόβον φέρων, Soph.), Hom., Pind., Soph., Hdt., Xen., Antipho; φυτεύω, Hom., Pind., Soph.; μήδομαι, mid., c. dupl. acc., or c. acc. rei, dat. pers., or c. acc. rei, and ἐπί c. dat., Hom., Pind., Trag.; βάλλω, no aor. 1, perf. βέβληκα, etc., c. acc. rei, dat. pers., or ἐπί and dat., esp. of feelings, as grief, love, sleep, etc., Hom., Soph., Eur.; τίκτω, fut. τέξω, τέξομαι (the only fut. used in Att.), τεκοῦμαι, aor. 1 ἐτεξάμην (only in Hes.), perf. τέτοκα, aor. 2 ἔτεκον, Omn.; ποιέω, Omn.; ἐγειναμην, aor. 1 mid. of unused pres., Æsch.; πράσσω, Eur., Xen., Dem.; ἄρχω, no perf., c. gen. rei, Soph.; ἐργάζομαι, mid., aor. 1 εἰργασάμην, Soph., Xen., Dem.; ἐξεργάζομαι, Eur., Hdt., Xen., Æschin.; πορίζω, h.; ἐπισπάω, fut. -σπάσω, Æsch.; ἐξευρίσκω, fut. -ευρήσω, no aor. 1, aor. 2 -εῦρον, perf. pass. -εύρημαι, but aor. 1 pass. -ευρέθην, etc., Soph.; προξενέω, Soph., Xen.; παρίστημι, in pres., fut. 1, and aor. 1 act., Xen., Dem., Æschin.; ἐκπορίζω, Eur., Plat.; γεννάω, Plat.; παρασκευάζω, Xen.

To cause to people, παρέχω, fut. -έξω and -σχήσω, no aor. 1, perf. -έσχηκα, aor. 2 -έσχον, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; προσβάλλω, c. acc. rei, dat. pers., Pind., Trag., Hdt.; προστίθημι, Trag., Hdt., Xen.

To cause among people, μετατίθημι, Hom.; ἐντίκτω, Eur., Ar., Plat.; ἐμποιέω, Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐνεργάζομαι, c. dat. pers., Xen., Plat., Isoc., Dem.

To cause at the same time, συμπαρέχω, Xen.

[*To cause trouble*, παρέχω πράγματα, c. dat. pers., Hdt., etc.]

To be caused by, περαίνομαι, pass., c. dat., Thuc.

Cause, a, ἕρμα, ἅτος, τό, Hom.; αἰτία, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; πρόφασις, εως, ἡ (apparent, opp. to real), Hipp., Hdt., Thuc.

Cause, a, adj. αἴτιος, α, ον, and sometimes, though rarely, in Att. ος, ον, usu. of what is bad, c. gen., also c. infin., Hom., Pind., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Dem., etc.

Causing all things, παναίτιος, α, ον, Æsch.

A joint cause, μεταίτιος, α, ον, and ος, ον, Trag., Hdt., Xen.; συναίτιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Xen., Isoc., Plat., Dem.; συμμεταίτιος, ον, Plat.

An original cause, πρώταρχος, ον, Æsch.; πρωτουργός, όν, Plat.

[*Not the cause*, ἀναίτιος, ον, c. gen., Hom.]

Cause, a, τέκτων, ονος, ὁ, Æsch.; ἡγεμών, όνος, ὁ, Xen.; κινητής, ὁ, Ar. *Vid.* Author.

Causeless, μάταιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Xen.

Causelessly, ἀχρεῖον, Hom., Theoc.; μάτην, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ματαίως, Soph.; πρὸς οὐδέν, Soph.; ἄλλως, Hdt.

Causeway, a, ἀγυιά, ἡ, Pind.

Caustic, καυστικός, ή, όν, Arist.

Caustic, a, τὸ σηπτικόν, Arist.

Cauterize, to, καίω, fut. καύσω, etc., Æsch.; καυτηριάζω, Hipp.

Cautery, a, καῦσις, εως, ἡ, Isoc.

Caution, εὐλάβία, ἡ, Theogn.; εὐλάβεια, ἡ, Soph., Eur., Plat., Dem.; πρόνοια, ἡ, Omn. Att.; περιωπή, ἡ, Thuc.; φυλακή, ἡ, Xen., Isoc.; εὐλογιστία, ἡ, Plat. *Vid.* Care.

A reason for caution, φύλαξις, εως, ἡ, Eur.

Caution money (a sort of, deposited in courts of law as security for the costs of an action), πρυτανεῖα, τά, Ar., Dem.; παράστασις, εως, ἡ, Isæ., Andoc.

The depositing such caution money, θέσις, εως, ἡ, Ar.

Cautious, πεφυλαγμένος, η, ον, Hom.; προσκόπος, ον, Pind.; πρόνοος, οον, contr. ους, ουν, Æsch., Soph., Hdt.; ἀκίνδυνος, ον, Pind.; εὐλαβής, ές, Plat., Dem.; εὐλαβητικός, ή, όν, Plat.; φυλακτικός, ή, όν, Xen.; εὐλόγιστος, ον, Arist.; προνοητικός, ή, όν, Xen.

Cautious, to be, εὐλαβέομαι, mid., c. aor. 1 pass. ηὐλαβήθην in act. or intrans. sens., Æsch., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; ἐξευλαβέομαι, c. acc. rei, Æsch., Eur., Plat.; διευλαβέομαι, Plat.; προμηθέομαι, Æschyl., Hdt.; φυλακὴν ἔχω, Hdt.

One must be cautious, εὐλαβητέον, Plat.; διευλαβητέον, c. acc. rei, Plat.

Cautiously, εὐλαβῶς, Eur., Plat.; ἐσκεμμένως, Xen.; προμηθικῶς, Ar.; [πεφυλαγμένως, Xen.]

Cavalcade, a, διέλασις, εως, ἡ, Xen.

To go in a cavalcade, διελαύνω, fut. -ελάσω, and all other tenses in all voices, from -ελάω, perf. -ελήλακα, etc., Hdt.

Cavalier, a, ἱππότης, ου, ὁ, and Ep. ἱππότᾰ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* Horseman.

Cavalry, ἵππος, ἡ, Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; ἱππεία, ἡ, Xen.; ἱππάς, άδος, ἡ, Isæ.; οἱ ἱππεῖς, Thuc., Xen.; τὸ ἱππικόν, Hdt., Xen.; ἱπποσύνη, ἡ, Orac. ap. Hdt.; ἱππότης λεώς (Att. for λαός), Æsch., Soph.; ἱπποβάμων (ονος) στρατός, ὁ, of the centaurs, Soph.

A troop of cavalry, φῦλή, ἡ, Thuc., Xen.

Belonging to cavalry, fighting as cavalry, etc., ἱππαιχμος, ον, Pind.; ἱππικός, ή, όν, Hdt., Xen.

Fit for cavalry (of ground), ἱππήλατος, ον, Hom.; ἱππηλάσιος, α, ον, Hom.; ἱππάσιμος, η, ον, Hdt., Xen.; εὐήλατος, ον, Xen.

Not suited to or *fit for cavalry*, ἄφιππος, ον, Xen.

A foe to the cavalry, ταραξιππόστρατος, ὁ, Ar.

To serve in the cavalry, ἱππεύω, Xen.

To command cavalry, ἱππαρχέω, sine cas., also c. gen., *e. g.*, τῶν ἱππέων, Hdt., Xen., Dem.

To command a single troop of cavalry, φυλαρχέω, Ar., Xen., Isæ.

A commander of cavalry, ἱππιάναξ, ακτος, Æsch.; ἵππαρχος, ὁ, Hdt., Ar., Xen., Dem.; ἱππαρμοστής, οῦ, ὁ, Xen.

A commander of one troop, φύλαρχος, ὁ, Hdt., Ar., Xen., Plat., Dem.

A command of cavalry, ἱππαρχία, ἡ, Xen.

A command of one troop of cavalry, φυλαρχία, ἡ, Arist.

Belonging to a command or *to a commander of cavalry*, ἱππαρχικός, ή, όν, Xen.

To overrun with cavalry, καθιππάζομαι, mid., c. acc., Hdt.

A skirmish or *battle of cavalry*, ἱππομαχία, ἡ, Thuc.; ἱππιοχάρμης (ου) κλόνος, Æsch.

To fight in cavalry, ἱππομαχέω; *the cavalry of each side engaged*, οἱ ἱππεῖς ἱππομάχησαν, Thuc.

Victory of cavalry, ἱπποκρατία, ἡ, Xen.

To be inferior in cavalry, ἱπποκρατέομαι, pass., Thuc.

Cave, a, ἄντρον, τό, Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen.; σπέος, τό (Eur. alone of all the trag. uses it once in acc. sing., Hom. uses also σπεῖος, τό, and in dat. sing. σπῆϊ, dat. pl. σπέσσι and σπήεσσι, gen. pl. σπείων, h., dat. pl. also σπεάτεσσι, Xen.), Hom., Hes., h., Eur., Ap. Rh.; γλάφυ, τό, only in nom. and acc. sing., Hes.; αὔλιον, τό, Soph., Eur.; κατῶρυξ, υχος, ἡ, Soph.; φάραγξ, αγγος, ἡ, Eur.; ἔναυλος, h., Eur.; σπηλαῖον, τό, Plat.; σπηλάδιον, τό, Theopomp. (Com.); σπῆλυγξ, υγγος, ἡ, Arist., Ap. Rh.;—*a cave in a rock*, πέτρα, ἡ, Soph.; πέτρος, ὁ, Soph.; λίθινον τέγος, τό, Pind.; πέτρας γύαλον, Soph.;—*a cave hollowed out by the sea*, σήραγξ, αγγος, ἡ, Soph., Plat.

From a cave, ἀντρόθε or -θεν, Pind.

Like a cave, σπηλαιώδης, ες, Plat.

Full of caves, ἀντρώδης, ες, Xen.

[*A cave with a double entrance* or *mouth*, ἡ ἀμφιτρής, ῆτος (sc. πέτρα), Eur.]

Having caves below, ὕπαντρος, ον, Arist.

Living in caves, ἀντραῖος, α, ον, Eur.; ἔναυλος, ον, Eur.; ἀντροδίαι-

τος, ον, Orph.; ἀντροχἄρής, ές, Orph.; — in fem. ἀντριάς, άδος, ἡ, Anth.

CAVERN, A, ἄντρον, τό, Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen. *Vid.* CAVE.

[CAVIARE, ἀντακαῖος or τάρῑχος, ὁ, Antiph.]

CAVIL, TO, λεπτολογέω, Ar.

CAVIL, λεπτολογία, ἡ, Hermipp.

CAVITY, γύἄλον, τό, Hom., Hes., Trag.; κεῦθος, τό, Omn. poet.; κόλπος, ὁ, Hom., Pind., Eur.; κευθμών, ῶνος, ὁ, Pind., Eur.; κεῦθμα, ἄτος, τό, Theogn.; κύτος, τό, Æsch., Ar.; γωλεός, ὁ, Arist. *Vid.* HOLLOW.

CAW, TO, κρώζω, fut. -ξω, no perf., Hes., Ar.; ἐπικρώζω, Ar.

CAWING, A, κρωγμός, ὁ, Anth.

CEASE, TO, ἐρωέω, sine cas., or c. gen. of the thing from which, no perf., Hom.; παύω, c. gen. rei, Hom., Hes., and in imper., Soph., Ar., Plat.; more usu. παύομαι, mid., c. perf. pass., aor. 1 pass., and paulo post fut., c. gen. or c. part., Omn.; καταπαύομαι, Eur., Ar., Hdt., Dem., and κἄτἄπαύω, c. ἀπό and gen., Eur.; ᾽ἀνἄπαύομαι, c. ἀπό and gen., Thuc.; λήγω, no perf., c. gen. rei, or c. part., Hom., Pind., Trag., Thuc., Xen., Plat., Lys.; ᾽ἀπολήγω, Hom., Plat.; μεταλήγω, Hom., Ap. Rh.; καταλήγω, Æsch.; ἐκλήγω, Soph.; ἐάω, fut. ἐάσω, augm. tenses ει., c. infin., Hom.; ἴσχομαι, mid., only pres. and imperf., c. gen., Hom., Bi.; μεθίημι, aor. 1 μεθῆκα, Ep. μεθέηκα (Hom. has 2d and 3d sing. pres. μεθιεῖς, εῖ, and imperf. μεθίεις, μεθίει, c. gen., or c. acc.), Hom., Tyrt., Ap. Rh.; μεθίεμαι, mid., c. gen., Eur.; mid. esp. in fut. σχήσομαι, Hom.; εὕδω, rare, except in pres., Pind., Eur.; μεθίσταμαι, pass., c. perf. and aor. 2 act., Æsch., Eur., Ar.; λωφάω, c. gen., or c. prep., or sine cas., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; ἐπέχω, fut. ἐφέξω, imperf. ἐπεῖχον, aor. 2 ἐπέσχον, with irreg. imper. ἐπίσχες, and sometimes -ομαι, mid., c. infin., or c. part., or c. gen., Eur., Ar., Thuc., Xen.; μεταλωφάω, Ap. Rh.; ᾽ἀνέχω, sine cas., or c. gen., or c. part., only in pres. and imperf., Theogn., Soph., Xen.; ἐλῑνύω, no perf., c. part., Æsch., Hdt., Call.; ἐκλιμπἄνω, only pres. and imperf., c. part., Eur.; ᾽ἀνίημι, aor. 1 -ῆκα, poet. -έηκα, as above (also 3d sing. fut. ἀνέσει, and aor. 1 opt. ἀνέσαιμι, Hom.), c. acc., or c. part., Soph., Eur., Ar., Hdt.; μύω, fut. μύσω, as pain does, Soph.; λείπω, sine cas., Soph., Eur., Thuc.; ἐκλείπω, c. part., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; προλείπω, c. part., c. τὸ μὴ οὐ, and infin., Soph., Eur., Thuc.; ᾽ἀπολείπω, Xen.; διἄλείπω, Xen., Isoc.; ῾ὑπολείπομαι, pass., Soph.; χἄλάω, fut. χἄλἄσω, c. gen., or sometimes c. acc., Æsch., Eur., Ar., Plat.; ᾽ἀπεῖπον, aor. 2 from unus. pres., c. part., Xen., Plat.; ᾽ἀποσβέννῠμαι, pass., c. fut. 1 mid. ἀποσβήσομαι, aor. 2 act., ἀπέσβην, c. τὸ μὴ οὐ, and infin., Plat.; ᾽ἀπἄγορεύω, c. dat., Plat., Xen.; ἀποτρέπομαι, c. gen., Xen., Lys., Dem.; ῾ὑπείκω and ὑποείκω, c. infin., Ap. Rh.; λωφέω, Ap. Rh.

Ceasing to flee, ἐλευθεροῦντες ἐκ δρασμῶν πόδα, Eur.

To make to cease, λήγω, c. acc. rei, or c. acc. and gen., *e. g.*, λήγω χεῖρας φόνου, Hom.; παύω, c. acc. and gen., or c. acc. rei, also c. part. acc., Hom., Trag., Thuc., Xen., Dem.; ᾽ἀνἄπαύω, Hom., Soph., Dem.; καππαύω, for κἄτἄπ., Pind.; κἄτἄλύω, fut. -λύσω, but in perf. pass. -λέλῠμαι, etc., Ar., Thuc., Dem. *Vid.* TO TERMINATE, TO STOP.

One must cease, ληκτέον, Isæ., cited by LIDD. and SC.

One must make to cease, παυστέον, Plat.

One who makes to cease, παυστήρ, ῆρος, ὁ, Soph.

CEASELESS, ἀζηχής, ές, Hom.; ᾽ἀνήνυστος, ον, Hom.; ᾽ἀνήνῠτος, ον, Soph., Plat.; ἄλληκτος, ον, Hom., Soph.; ᾽ἄλίαστος, ον, Hom., Eur.; μῡρίος, Hom., Hes., Pind., Trag., Hdt., Plat.; οὐκ ἐπιεικτός, ή, όν, Hom.; ᾽ἄλῠτος, ον, Pind., Soph.; ῎ἄτρῡτος, ον, Pind., Soph., Hdt., Thuc.; ᾽ἄμετρος, ον, Simon.; ᾽ἄπαυστος, ον, Æsch., Soph., Thuc.; δυσκἄτἄπαυστος, ον, Æsch., Dem.; διἄτελής, ές, Soph.; ᾽ἀτέρμων, ονος, Eur.; ᾽ἀκόρεστος, ον, Trag.; σῠνεχής, ές, Eur., Thuc., Plat., Xen., Dem.; ἐνδελεχής, ές, Isoc., Plat.

Indulging in ceaseless lamentation, ᾽ἄπαυστος γόων, Eur.; ᾽ἀκόρετος βοᾶς, Æsch.

CEASELESSLY, ᾽ἄμοτον, Hom., Hes.; ἀζηχές, Hom.; ἔμπεδον, Hom.; ἐμμενές, Hom.; ἐμμενέως, Hes.; νωλεμές, Hom., Ap. Rh.; νωλεμέως, Hom., Ap. Rh.; ᾽ἄλαστον, Hom.; ἀσκελές, Hom.; ἀσκελέως, Hom.; σῠνεχές (used however ῡ, Hom.), Hom., Pind., Ar., so συνεχέως, Hes., Hdt.; σῠνεχῶς, Thuc., in all its forms often coupled with ἀεί, to increase its force; ᾽ἀνηνῠτως, Soph.; ἐνδελεχῶς, Critias, Plat.; ἀπαύστως, Arist.

CEDAR, κέδρος, ἡ, Hom., Eur., Hdt., Theoc., or *any thing made of cedar*, Eur., Theoc.

Of cedar, κέδρῐνος, η, ον, Hom., Eur., Hipp.

Inlaid with cedar, κεδρωτός, ή, όν, Eur.

The cone of the cedar, κεδρίς, ῐδος, ἡ, Hipp.

Oil of cedar, κέδριον, τό, Diosc.

CEDE, TO, εἴκω, no perf., Hom.; λύω, fut. λῠσω, but perf. pass. λέλῠμαι, Pind.; ἀποδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Thuc.

CEILING, ὀροφή, ἡ, Hom., Hdt., Plat.; μέλἄθρον, τό, Hom., h.

[*A vaulted ceiling*, οὐρανός, ὁ, Arist.; *with a vaulted ceiling*, οὐρανόροφος, ον, Ath.]

CELEBRATE, TO (i. e., sing in honor of, praise, etc.), κλείω, only in pres., Hom., Hes., Ar.; κλέω, only in pres., Eur., Ar. (used also in pass., *to be celebrated*, Hom., Pind.); ἐπικλείω, Hom.; ἀείδω, contr. ᾄδω (this form not confined to Att.), fut. ἀείσω, ᾄσω, but much more usually ἀείσομαι, ᾄσομαι, aor. 1 ἤεισα and ᾖσα, no perf. or aor. 2, aor. 1 pass. ᾔσθην (rare), Omn. poet.; μέλπω (with song and dance), no perf., Hom., Hes., Pind., Eur.; ᾽ἀνἄμέλπω, Theoc.; ὑμνείω, in pres., Hes.; ὑμνέω, Omn. post Hom.; κελἄδέω, c. acc., or c. ἀμφί and dat. or acc., also κελαδέω κόσμον ἕνεκέν τινος, Pind.; κλῄζω, fut. κλῄσω (κλεΐξω, Pind.), no perf., h., Pind., Eur.; γέγωνα, perf. from unus. pres., also infin. γεγωνεῖν, imperf. ἐγεγώνεον, Ion. contr. -ευν, imper. γέγωνε, γεγωνείτω, infin. aor. 1 γεγωνῆσαι, Pind.; κομίζω, Pind.; ὀρθόω, Pind.; μιμνήσκω, esp. in aor. 1 ἔμνησα, Pind.; φθέγγομαι, mid., Pind.; κωμάζω, c. dat., and in mid., Pind.; ᾽ἀθῠρω, no fut., Pind.; ᾽ἀπύω, fut. -ύσω, Pind.; γιγνώσκω, only in fut. γνώσομαι, Pind.; βοάω, fut. -ἀσω, Soph., Eur., Hdt.; ἐπῐκοσμέω, Ar.; ἀγκρούομαι for ᾽ἄνἄκ., Theoc.; ὑδέω and ὑδείω, only in pres., Call., Ap. Rh.

CELEBRATED, TO BE, μέλω, as, *I am celebrated among men*, ἀνθρώποισι μέλω, c. dat. of the cause, Hom.

To celebrate (a festival, etc.), ᾽ἄγω, aor. 2 ἤγἄγον, only act. in this sense, Hdt., Thuc.; ᾽ἀνἄγω, Hes., Soph., Hdt.; κωμάζω, Pind., Eur.; [games, ποιέω, *e. g.*, ποιέω ῎Ισθμια, Dem.]

To celebrate with offerings (a sacrificial feast, etc.), θύω, fut. θύσω, Eur., Hdt., Plat., Xen.

One must celebrate, γεγωνητέον, Pind.; ὑμνητέον, Plat.

CELEBRATED, ὑμνητός, ή, όν, Pind., ὀνομαστός, ή, όν, Pind., Eur., Thuc., Isoc., Xen., Dem.; πρόφἄτος, ον, Pind.; ᾽ἀνἄκἄλούμενος, η, ον, Soph.; περῐβόητος, ον, Thuc., Lycurg. *Vid.* FAMOUS.

CELEBRITY, κλέος, τό, only nom. and acc. sing., Omn.; κῦδος, τό, Omn. poet.; εὔκλεια, ἡ, Omn.; δόξα, ἡ, Omn. post Hom.; εὐδοξία, ἡ, Pind., Eur., Xen., Isoc., Dem.; πανδοξία, ἡ, Pind. *Vid.* FAME, GLORY.

CELESTIAL, οὐρἄνιος, α, ον, and ος, ον, h., Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἐπουρἄνιος, ον, Hom., Pind., Plat., Theoc.

Celestial (only of the inhabitants of heaven), οὐρἄνίων, ωνος, Hom., Hes.; οὐρἄνῐδης, ου, ὁ, Eur. *Vid.* HEAVEN.

CELIBACY, μοναυλία, ἡ, Plat.; [later ἀγαμία, ἡ, Plut.]

[*Action against a man for celibacy*, ἀγαμίου δίκη, ἡ, Plut.]

CELL, A, γοργύρη, ἡ (esp. under ground), Hdt.; [(in a temple), ὁ ναός, Hdt.]

A cell of a honeycomb, κύττἄρος, ὁ, Ar.

To make waxen cells (of bees), κηροχῠτέω, Plat.

CELLAR, A, οἰνών, ῶνος, ὁ, Xen.; [(for wine jars), πιθεών, ὁ, Diod.]

CEMENT, τέμμα, ἄτος, τό, Hdt.

CEMENT, TO, σῠναρτάω, Eur. *Vid.* TO JOIN, TO UNITE.

CEMETERY, A, τάφη, ἡ, in pl., Hdt.; [later νεκροδοχεῖον, τό, Luc.]

[*A common* or *public cemetery*, πολυάνδριον, τό, Plut.]

CENOTAPH, A, κενοτἄφιον, τό, Xen.

To raise a cenotaph in honor of, κενοτἄφέω, c. acc. pers., Eur.

CENSER, A, θῠμιατήριον, τό, Hdt., Lys., Andoc.

CENSOR, A (Roman officer), τῑμητής, ὁ, Polyb.

To be a censor, τῑμητεύω, Plut.

CENSORIOUS, ψογερός, ά, όν, Pind.; ψόγιος, α, ον, Pind.; φῐλόμωμος, ον, Simon.; φῐλόψογος, ον, Eur., Plat.; φιλαίτιος, ον, sometimes c. gen., or c. κατά and gen., Æsch., Isoc., Plat., Xen.; κἄκόψογος, ον, Theogn.; ψεκτῐκός, ή, όν, Arist.; φῐλοτώθαστος, ον, Hipp.

A censorious person, φῐλεπῐτῑμητής, ὁ, Isoc.

To be censorious, φῐλοτωθάζω, Hipp.

CENSORSHIP, THE, τῑμητεία, ἡ, Plut.

CENSURABLE, ἐπῐμώμητος, ον, Hes., Theoc.; μωμητός, ή, όν, Æschyl.; μεμπτός, ή, όν (usu. c. neg.), Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Xen.; κἄτἄμεμπτος, ον, Soph.; [ψεκτός, ή, όν, Plat.] *Vid.* BLAMABLE.

CENSURE, TO, μέμφομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., c. acc. pers., or c. acc. pers. and gen. rei, or c. dupl. acc., or c. acc. pers. and prep., or c.

acc. rei and gen. pers., or c. dat. pers., Omn. post Hom.; κᾰτᾰμέμφομαι, c. acc. pers., dat. rei, Pind., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐπῐμέμφομαι, c. dat. pers., acc. rei (either often understood), or c. acc. pers., gen. rei, Hom., Soph., Hdt.; ψέγω, no perf., and no pass. voice, Theogn., Omn. Att.; ἐπῐτῑμάω, c. dat. pers. and acc. rei, Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* To BLAME.

[CENSURE, ψόγος, ὁ, Sim., Att., etc. *Vid.* BLAME.]

CENSURER, A, ἐπῐτῑμητής, οῦ, ὁ, Æsch. *Vid.* BLAMER.

CENT. *Vid.* HUNDRED.

[CENT, A, no precise equiv. in Greek; ὀβολός, ὁ, was very nearly three cents; the ἡμιωβόλιον, τό (Xen.), or ἡμιώβολον, τό (Theophr.), was a little over one cent.]

CENTAUR, A, Κένταυρος, ὁ, Hom., Hes., Pind., Eur.; φήρ, ηρός, ὁ, Hom., Pind.; ἱπποκένταυρος, ὁ, ἡ, Plat., Xen.

Of a Centaur, Κενταύρειος, α, ον, Eur.

Full of Centaurs, Κενταυροπληθής, ές, Eur.

Like a Centaur, Κενταυρῐκῶς.

CENTAURY (a plant), κενταυρίς, ῐδος, ἡ, Theoph.; κενταυρίη, ἡ, Hipp.

CENTENARY, A, ἑκᾰτοστύς, ύος, ἡ, Xen.

CENTESIMAL, ἑκᾰτοστός, ή, όν, Ar., Hdt., Xen.

CENTIPEDE, A, ἴουλος, ὁ, Arist.

CENTRAL, μεσόμφᾰλος, ον, h., Trag. *Vid.* MIDDLE.

CENTRE, THE, ὄμφᾰλος, ὁ, Hom., Pind., Soph.; τὸ μεσόμφᾰλον, h.; κέντρον, Plat.; [(of a circle), Eucl.; ἡ μέση (sc. στιγμή), Arist.]

The centre of an army (opposed to the wings), φάλαγξ, αγγος, ἡ, Xen. *Vid.* MIDDLE.

CENTUPLE, ἑκᾰτοντᾰπλᾰσίων, ονος, Xen.

CENTURION, A, ἑκᾰτοντάρχης, ὁ, Æsch., Hdt.; ἑκατόνταρχος, ὁ, Xen.

To be a centurion, ἑκᾰτονταρχέω, Dio C.

A centurion's office, ἑκᾰτονταρχία, ἡ, Dio C.

CENTURY, A, ἑκᾰτονταετηρίς, ῐδος, ἡ, Plat.

Of a century, lasting a century, ἑκᾰτονταετής, ές, Pind.; ἑκᾰτονταέτηρος, ον, Orph.

CEPHALIC, κεφᾰλῐκός, ή, όν, Diosc.

CERBERUS, Κέρβερος, ὁ, Hes.

CEREBELLUM, THE, πᾰρεγκεφαλίς, ῐδος, ἡ, Arist.

CEREMONIES, religious, τελετή, ἡ, Eur., Ar., Plat.

CERES, Δημητήρ, gen. Δημητέρος, Att. Δημητρός (acc. also Δημήτραν, Plat.), Hom., h., Eur., Plat.; Δηώ, ἡ, h., Soph., Eur.; Ἀχαία, ἡ, Hes., Ar.; καλλῐγένεια, ἡ, Ar.

CERTAIN, de re, σῶς, Hom.; νημερτής, ές, Hom., Æsch.; ἄρκιος, α, ον, and ος, ον, but only in neut., Hom., Hes.; σάφής, ές, Omn. post Hom.; σαφηνής, ές, Pind., Æsch., Soph.; βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Omn. Att.; πιστός, ή, όν, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἀσφᾰλής, ές, Soph., Eur., Thuc., Plat., Dem.; τελήεις and τελέεις, of predictions or omens, h., Tyrt.; ἀναμφίλογος, ον, Xen.

A certain person, answering to Latin *quidam*, τις, neut. τι, gen. τινός, dat. τινί, etc. (often του, τῳ in Att. poets, and τευ, τεῳ sometimes in Hom.), Omn.

[*Of a certain kind, quality, nature*, ποιός, ά, όν, Plat.]

[*To a certain degree*, ἐπὶ ποσόν τι, Plat.]

CERTAINLY, μέν, Omn.; μέντοι, Hom., Soph., Xen.; μενοῦν, Soph., Plat.; μάν, Hom., Pind., Bion; μήν, usually, if not always, with some other participle, as ἦ μήν, καὶ μήν, οὐ μήν, ἀλλὰ μήν, etc., Hom., Hes., Trag., Xen., etc. (N. B.—None of the preceding words, or any compounds of μέν or μήν, ever begin a sentence); δῆτα, esp. in answer, or to strengthen an assertion, Æsch., Soph., Ar., Plat.; δή, Omn.; "usually referring to a past action, while μήν strengthens an affirmation, etc., regarded as an intention." LIDD. and Sc., s. v. μήν.

Certainly, i. e., with certainty, to a certainty, to know, to speak, etc., διηνεκέως, Hom., Hes.; σάφα, Hom., Pind., Trag., Xen., Antipho; σάφέως, h., Hdt., contr. σάφῶς, Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen., Æschin.; σάφηνῶς, Theogn.; σάφηνέως, Hdt.; ἀσφᾰλῶς, Æsch.; βεβαίως, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; ἀκρῑβῶς, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.

Yes, certainly, in answer to something previously said, πάνυγε, πάνυ μὲν οὖν, Ar., Plat.; ἀμελεί, Ar., Plat.; σφόδρα γε, Plat., Xen.; παντάπᾱσι or -σιν, Plat., Xen.; παντελῶς, Plat.; ὑπερφυῶς μὲν οὖν, Plat.; πῶς οὐ, Plat.; πῶς γὰρ οὐ, Plat. Sophocles uses πῶς γάρ for *certainly*—"*I fear lest some affliction from God be come upon him, for certainly it must be so, if*" . . . . , δέδοικα μὴ 'κ Θεοῦ πληγή τις ἥκῃ, πῶς γάρ, εἰ . . . .; but usually *certainly not* is expressed by πῶς γάρ, the construction being elliptical (I certainly do not, for how should I?)—*Phil.* "*Do you not know me whom you see?*"—*Neopt.* "*Certainly not, for how should I know you?*"—Φιλ. Οὐ γὰρ οἶσθα μ' ὅντιν' εἰσορᾷς; —Νεοπτ. Πῶς γὰρ κάτοιδα, etc., Soph., Plat., etc.; μὴ γάρ, Eur., Plat. *Vid.* YES, NO, NOT.

CERTAINTY, σάφήνεια, ἡ, Æsch., Plat., Antipho; ἀσφάλεια, ἡ, Thuc., Xen.; βεβαιότης, ητος, ἡ, Thuc.; ἀκρῑβεια, ἡ, Plat.

Receive this that I say as a certainty, τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου, Eur.

To speak with certainty, ἐξακρῑβόω λόγον, Soph.

CERTIFICATE, A, γράμμα, ᾰτος, τό, Isoc., etc.

CERTIFY, TO, βεβαιόω, Plat., Dem.

CERULEAN, γλαυκός, ή, όν, Omn. *Vid.* BLUE.

[CERUSE (used for face, hair, etc.), ψιμύθιον, τό, Ar., Plat.]

[*To use ceruse on one's face*, ψιμυθόομαι τὸ πρόσωπον, Lys.]

CESSATION, ἀνάπαυσις, εως, ἡ, Hom., Thuc.; ἀνάπαυλα, ἡ, Thuc.; λῆξις, εως, ἡ, Æsch.; [παῦλα, ἡ, Plat.]

Cessation of evils, διάλῠσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Æschin.

Cessation of woe, διάκωχή, ἡ, Thuc. *Vid.* TRUCE, RELIEF.

CESSION, ἀπόδοσις, εως, ἡ, Thuc.

CESTUS, ζώνη, ἡ, Omn. *Vid.* GIRDLE.

The cestus for boxing, ἱμάς, άντος, ὁ, in pl., Hom., Pind., Plat.; σφαῖρα, ἡ, Plat.

CETACEOUS, κητώδης, ες, Ar.

CHAFE, TO (i. e., warm by rubbing), θάλπω, rare, except in pres. and imperf., Hom., Hes.

To chafe (i. e., to make angry), ἐξορίνω, Æsch.

To chafe (i. e., to be angry), χολόομαι, mid. and pass., c. dat. pers., c. gen. rei, or c. prep. ἐκ, εἵνεκα, etc., c. gen., or c. ἀμφί and dat., Hom., Pind., Soph., Eur. *Vid.* ANGRY.

CHAFF, ἄχνη, ἡ, Hom.; ἄχῠρον, τό, most usu. in pl., Ar., Hdt., Xen.

A heap of chaff, ἀχυρμιά, ἡ, Hom.; ἀχῠρών, ῶνος, ὁ, Ar.

Of chaff, ἀχῠρώδης, ες, Arist.; in fem. ἀχῠρῖτις, ῐδος, ἡ, Anth.

With much chaff, πολυάχῠρος, ον, Theoph.

Without chaff, ἀνάχῠρωτος, ον, Ar.

To strew with chaff, ἀχῠρόω, Ar.

A mixing with chaff, ἀχῠρωσις, εως, ἡ, Arist.

CHAFF-BIN, A, ἀχῠροδόκη, ἡ, Xen.

CHAFFER, TO, ὠνέομαι, mid., imperf. ἐωνούμην, seldom found in any other tenses, Hdt., Lys.

CHAGRIN, ἀχθηδών, όνος, ἡ, Æsch., Thuc.; τὸ δάκνον, Eur.; δυσχέρεια, ἡ, Soph.

CHAGRINED, TO BE, δυσχεραίνω, aor. 1 -χέρᾱνα, no perf., c. ἐπί and dat., or c. περί and gen. or dat., Plat., Xen., Isoc., Dem.; βαρέως φέρω, fut. οἴσω, Hdt., Xen., Isoc., Dem.; βαρέως ἔχω, imperf. εἶχον, Isoc.; δυσχερῶς ἔχω, c. πρός and acc., Plat.

CHAIN, A, πέδη, ης, ἡ, Hom., Theog., Trag., Xen., Plat., Dem., Æschin.; ὅρμος, ὁ, of ornamental chains esp., Hom., Pind., Æsch., Eur., Ar., Plat., Xen.; δέσμα, ᾰτος, τό, Hom.; δεσμός, ὁ, pl. usu. δεσμά, τά, but also δεσμοί, οἱ, Hom., h., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; δέσμωμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ψᾰλιον, τό, Æsch.; ἅλῠσις, εως, ἡ (sometimes used of ornamental chains), usu. in pl., Eur., Ar., Hdt., Xen., Dem.; σκῠλαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ, Plat. (Com.); ἀμφῐδέαι, esp. ornamental chains, Ar., Hdt., Lys.; στρεπτός, ὁ, Hdt., Xen.

Made of chains (as chain armor, etc.), στρεπτός, ή, όν, and ός, όν, Hom.

CHAIN, TO, πεδάω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Plat.; δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, etc., etc., Omn.; δεσμεύω, Hes., h., Eur., Xen.; ἀπευθύνω δεσμοῖς, Soph.

CHAINED, δέσμιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; δεσμώτης, ου, Æsch.; in fem. δεσμῶτις, ῐδος, ἡ, Soph.

CHAIR, A, δίφρος, ὁ, later ἡ, Hom., Xen., Dem.; ἕδρα, ἡ, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; θρόνος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat.; θῶκος, and poet. θόωκος, ὁ, Hom., Hdt.; δίφραξ, ᾰκος, ἡ, h., Theoc.; θᾶκος, ὁ, Trag., Ar., Xen., Plat.; θάκημα, ατος, τό, Eur.; ἕδρασμα, ᾰτος, τό, in pl., Eur.; καθέδρα, ἡ, Xen.; [*a folding-chair*, ὀκλαδίας, ὁ (δίφρος), Ar.]

[*Chair of state* (raised), προεξέδρα, ἡ, Hdt.]

[*To draw one's chair nearer the fire*, ἕλκομαι δίφρον πῦρ ἀσσοτέρω, Hom., or πυρὸς ἆσσον, Simon.]

CHAIRMAN, A, i. e., president of an assembly, ἐπιστᾰτης, ὁ, Eur., Xen., Dem.; πρόεδρος, ὁ, Thuc., Dem.

To be chairman, ἐπιστᾰτέω, c. gen., or c. dat., Pind., Æsch., Soph., Xen., Isoc., Dem.; προεδρεύω, Æschin. *Vid.* TO PRESIDE.

CHAISE, ἅρμα, ᾰτος, τό, Omn. *Vid.* CHARIOT.

CHALICE, κύλιξ, ῐκος, ὁ, Pind., Sapph., Soph., Plat., Xen. *Vid.* CUP.

Chalk, γύψον, τό, Hdt., Plat.; [*red chalk*, μίλτος, ἡ, Hdt.]

Chalk, to, γυψόω, Hdt.

Chalk stones (in limbs), πῶρος, ὁ, Hipp.

Challenge, to, προκᾰλίζομαι, mid. only pres. and imperf., Hom.; προκᾰλέομαι, mid., fut. -έσομαι, aor. 1 poet. often προκαλεσσάμην for προεκαλεσάμην (εἰς ἀγῶνα, λόγους, μάχην, etc.), Hom., Hdt., Xen.; [*one in a thing*, τινά τι, Xen.; *to c. one to do*, πρ. τινὰ ποιεῖν, Plat.]

To make a counter-challenge (in legal proceedings), ἀντιπροκαλέομαι, Dem.

Challenge, a, πρόκλησις, εως, ἡ, Hdt., Antipho, Dem.

The challenge of a sentinel, ἐρώτημα τοῦ ξυνθήματος, lit. "the asking of the watchword."

Chamber, a, θάλᾰμος, ὁ, esp. a woman's chamber, or the bridal-chamber, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen.; θαλάμευμα, ἄτος, τό, Eur.; παστάς, ἄδος, ἡ, esp. a woman's or the bridal-chamber, Eur., Theoc.; θύρωμα, ἄτος, τό, Hdt.; [(for virgins or maids), παρθενών, ῶνος, ὁ, Trag.; (for guests), ξενών, ῶνος, ὁ, Eur.] *Vid.* Room.

To the chamber, θᾰλᾰμόνδε, Hom.

Fit for building a chamber, θᾰλᾰμήϊος, η, ον, Hes.

Chamber-maid, a, ἀμφίπολος, ἡ, Hom., [θαλαμηπόλος, ἡ, Hom.]

To be a chamber-maid, ἀμφῐπολέω λέκτρον, Pind.

Chamber-pot, a, οὐράνη, ἡ, Æsch., Soph.; [οὐροδόχη, ἡ, Xen.; προχοΐς, ίδος, ἡ, Xen.]

Chameleon, a, χᾰμαιλέων, οντος, ὁ, Arist.

Chamois, a, δορκάς, ἄδος, ἡ, Eur., Hdt., Xen. *Vid.* Antelope.

Chamomile, χᾰμαίμηλον, τό, Diosc.

Of chamomile, χᾰμαιμήλῐνος, η, ον, Diosc.

Champ, to, δάκνω, fut. δήξομαι, perf. δέδηχα (and δέδακα, Anth.), aor. 2 ἔδᾰκον, Æsch.; [ἐνδάκνω (χαλινόν), Plat.]

To champ, i. e., to make a noise when eating (as a pig does), ῥοθιάζω, Ar.

Champaign, ἀμφίπεδος, ον, Hom.; πεδιήρης, ες, Æsch.; in fem. πεδιάς, ἄδος, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Plat.; στερνοῦχος, ον, Soph.; ἄπεδος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; ὁμᾰλός, ἡ, όν, Thuc., Xen., Plat. *Vid.* Level.

[Champerty, προστασία, ἡ, Dem.]

Champion, a, πρόμᾰχος, ὁ, Hom., Pind.; ἀλεξητήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; ἀντίπᾰλος ἐμός, Æsch. *Vid.* Defender.

Champion, to (fight for as a champion), προμᾰχίζω, only pres. and imperf., c. dat., Hom.; προμᾰχομαι, fut. contr. προμαχοῦμαι, c. gen., Ar.

Chance, τύχη, ἡ, Omn. post Hom.; τὸ αὐτόμᾰτον, Lys.; [τὸ παρατυγχάνον or παρατυχόν, Thuc.; τὸ προστυχόν, Plat.]

By chance, τῇ τύχῃ, Soph., Plat.; ἀπὸ or ἐκ τύχης, Plat.; κατὰ τύχην, Xen.; ἀπὸ or ἐκ τοῦ αὐτομάτου, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Æschin.; αὐτομάτως, Hdt., Theoc.; τῠχόντως, Arist.; κατὰ δαίμονα, Hdt., Dem., Æschin., and δαίμων and τῠχη, often both together, esp. when spoken of a fortunate chance, κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα, Dem.

Consider the chance, σκέψασθε τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην ὡς περιεγένετο, Æschin.

An unexpected chance, πᾰράλογος, ὁ, Thuc.

To have a chance of, κινδῡνεύω, c. infin., Xen., and in 3d sing. as impers., *there is a chance*, κινδῡνεύει, c. infin., Xen., Plat.

You will have a chance of showing that you are good, κινδυνεύσεις ἐπιδεῖξαι χρηστὸς εἶναι, Xen.

He tries his last chance, τὸν ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ λίθον (a metaph. from the game of draughts, as played by the ancients), Theoc.

Chance, a (person or thing), ὁ τῠχών, οῦσα, όν, gen. όντος, etc., Hes., Plat., Xen., Dem.; ὁ ἐπῐτῠχών, and sometimes without the article, Eur., Hdt., Plat.; ὁ παρατυχών, Thuc. *Vid.* Any.

[Chancellor, λογοθέτης, ου, ὁ (at the Byzantine court), in Eccl.]

Chandelier, a, λυχνοῦχος, ὁ, Ar., Pherecr., Alex.

Change, to (most of the following verbs govern an acc. of the thing given, and a gen. of the thing taken in exchange, or an acc. of thing given, and ἀντί c. gen., or sometimes ὑπέρ c. gen. of the thing taken), ἀμείβω, no aor. 2, c. πρός and acc. of the person with whom the exchange is made, Hom., Pind., Trag., Hdt., Dem.; ἐπᾰμείβω, Hom.; μετᾰμείβω, also in mid., c. dat. of the thing taken in exchange, Pind., Eur.; ἀνταμείβω, Archil.; διαμείβω, Eur., Plat.; ἀλλάσσω, sometimes c. dat. of the thing taken in exchange, also c. acc. of the thing taken, also c. acc. and sometimes c. gen. of the thing given, Omn. post Hom.; ἐξαλλάσσω, Pind., Eur., Isoc.; ἐναλλάσσω, Soph., Eur.; διαλλάσσω, Eur., Plat., and mid., Pind., Hdt.; μεταλλάσσω, Soph., Eur., Hdt., Plat., Isoc.; ἀνταλλάσσω, also c. dat. of the thing taken in exchange, Eur., Thuc., Isoc.; κᾰταλλάσσω, Plat., Dinarch., Dem.; ἀντῐκᾰταλλάσσομαι, Lys., Isoc., Æschin.; πᾰραλλάσσω, sometimes also intrans., esp. to change for the worse, also to change a little, Soph., Thuc., Isoc., Plat.; συναλλάσσω, Dem.; ἐνδιαλλάσσω, Arist., i. e., to give in exchange, ἀντῐδῐδωμι, aor. 1 act. -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Eur., Dem.

To change, i. e., to take in exchange, ἀνταλλάσσομαι, Æsch., Plat.; μετᾰλαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -ἔλᾰβον, perf. -είληφα, Thuc., Xen.

To change, i. e., to alter, τρωπάω, Hom.; τρέπω, Hom., Pind., Ar.; πᾰρᾰτρέπω, Hes., Hdt.; μεθίστημι, pres., imperf., fut. 1, and aor. 1 act. and mid. in act. sens., passive voice c. aor. 2 act., perf. and pluperf. act. in pass. sens., Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; περιΐστημι, like μεθίστημι, Thuc., Isoc., Plat., Dem.; μεταποιέω, Sol., Dem.; μεταρυθμίζω, and poet. μεταρρ., Æsch., Hdt.; μεθαρμόζω, Soph.; στρέφω, Eur., Plat.; μεταστρέφω, Hom., Ap. Rh.; διαστρέφω, Æsch., Eur.; ἀναστρέφω, esp. to change for the better, Eur.; ἐκστρέφω, Ar.; πᾰραστρέφω, Plut.; κᾰταστρέφω, Dinarch., Æschin.; μετατίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, aor. 1 pass. -ετέθην, etc., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; κῑνέω, Hdt.; πᾰρᾰκῑνέω, sometimes also intrans., Plat., Dem.; μετᾰφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Soph., Dem.; μεθαρμόζομαι, mid., Æsch., Eur.; ἀλλοιόω, Eur., Thuc., Plat., Xen.; μετᾰβάλλω, perf. act. μεταβέβληκα, sometimes also intrans., Eur., Hdt., Thuc.; μετασκευάζω, Xen., Dinarch.; μετακῑνέω, Xen., Dem.; καινόω, Thuc.; μετᾰβῐβάζω, Plat.; μετασχημᾰτίζω, Plat.; μετασκευωρέομαι, mid., Plat.; πᾰρᾰμείβομαι, mid., Xen.

[*To change one's old and adopt a new mode of life*, μεθαρμόζεσθαι νέους τρόπους, Æsch.]

To be constantly changing or *altering*, κιγκλίζω, no fut., Theogn.

To change, intrans., i. e., to alter one's conduct, alter one's disposition, or be changed in any way, ἠερέθομαι, only pres. and imperf. (only of a person's thoughts or mind), Hom.; μετᾰπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, perf. πέπτωκα, aor. 2 -έπεσον, Eur., Thuc., Lys., Isoc., Plat., Dem.; ἐκπίπτω (into), c. εἰς and acc., Thuc.; ἑτεροιόομαι, pass., Hdt.; ἀνᾰτίθεμαι, mid., Dem.; μετᾰβαίνω, in aor. 2 μετέβην, Plat. (ἐκ . . . . εἰς, *from one condition to another*).

To change one's nature, φύσεως ἀφίσταμαι, pass., c. perf. and pluperf. and aor. 2 act., Ar.

To become by being changed, μεταφύομαι, pass., c. perf. -πέφῡκα, and aor. 2 act. -έφυν, Emped., Plat.

To change (one's route), μετάγω, aor. 2 μετήγᾰγον, Xen.

To change money, διᾰκερμᾰτίζω, no perf., Ar.; χρῡσωνέω, no perf., Isoc.

To change one's mind, μετᾰβουλεύω, Hom., and in mid., Eur., Hdt., Plat.; μεταβάλλομαι, Hdt., Thuc., Isoc., Dem.; γνωσῐμᾰχέω, Eur., Ar., Hdt.; μετᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, perf. -έγνωκα, aor. 2 -έγνων, c. acc. rei, or c. infin., or c. μή and infin., or (to change one's mind so as to think, etc.) c. ὡς and indic., Hdt., Omn. Att.; μετᾰνᾰγιγνώσκομαι, pass., in aor. 1, Soph.; [ἐξίσταμαι, Thuc.; καρδίας ἐξίσταμαι, Soph.]; ἀπογιγνώσκω, c. τοῦ and infin., Xen.; μετᾰνοέω, abs. also (and to think such and such is not, etc.) c. μὴ οὐ, and subj., Xen., Plat.; ἀνᾰδῐδάσκομαι, pass., Hdt.; μεταδοξάζω, Plat.; μετᾰμέλομαι, c. fut. mid. μετᾰμελήσομαι, and aor. 1 pass. μετεμελήθην, sometimes c. part., Thuc., Xen.; ἀγχίστροφα βουλεύομαι (mid.), Hdt.

To change one's mind, impers., μεταδοκεῖ (μοι, etc.), no fut., aor. 1 μετέδοξε, no perf., part. perf. pass. μεταδεδογμένον, Hdt., Dem.

By this time you must have changed your minds, and confess that you are not equal to us, ἤδη τι μᾶλλον γνωσιμαχέετε μὴ εἶναι ὁμοῖοι ἡμῖν, Hdt.

But if I, having previously not been wise, have changed and become prudent, εἰ δ' ἐγὼ γνοὺς πρόσθεν οὐκ εὖ μετετέθην εὐβουλίᾳ, Hdt., Eur.

You, who were lately in your senses, have changed and become mad, μετέθου λύσσαν, ἀρτίως φρονῶν, Eur.

Changing your existence, and becoming a bird, πτηνὸς ἄνω μετᾰβὰς βίοτον, Eur.

You, being changed, shall become a dragon, and your wife, becoming a beast, shall be changed into (or shall receive in exchange for her present form) *the form of a serpent*, Δρακὼν γενήσει μεταβαλών, δάμαρ τε σὴ ἐκθηριωθεῖσ' ὄφεος ἀλλάξει τύπον, Eur.

To be in a constant state of change, ῥέω, fut. ῥεύσομαι and ῥυήσομαι, aor. 2 pass. in act. sens. ἐρρύην, Plat.

One must change, μεταβλητέον, Plat.; μεταστᾰτέον, Isoc.; μετᾰθετέον, Plat.

Change, τροπαία, ἡ, Æsch.; ἀλ-

λᾰγή, ἡ, Æsch., Soph., Plat.; ἐξαλλᾰγή, ἡ, Plat.; μεταλλᾰγή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; μετάλλαξις, εως, ἡ, Xen.; 'ἀναστροφή, ἡ, Eur.; μεταβολή, ἡ, usu. a change *from*, but sometimes also a change *to*, Eur., Omn. Att. prose; μετᾰθεσις, εως, ἡ, Thuc.; παραγωγή, ἡ, Hdt.; ἀλλοίωσις, εως, ἡ, Plat.; ἑτεροίωσις, εως, ἡ, Arist.; μετάβᾰσις, ἡ, neut., i. e., being changed, Plat.; μετάπτωσις, εως, ἡ, Plat.

A change (of fortune, etc.), κίνημα, ᾰτος, τό, Isoc.

A change (of wind), μετάῤῥοια, ἡ, Arist.

Change of mind, μετᾰβουλία, or μεταιβολία, ἡ, Simon.; μετάγνωσις, εως, ἡ, Hdt., Dem.; μετᾰνοια, ἡ, Thuc.; μετᾰμέλεια, ἡ, Thuc.

A sudden change of fortune (usually from good to bad, though not always), περιπέτεια, ἡ, Arist.

The changes of time, τὸ πάλιν χρόνου, Eur.

[*Changes*, political. *Vid.* INNOVATION.]

Changes of raiment, εἵματα ἐξημοιβά, Hom.; χῖτῶνες ἐπημοιβοί, Hom.

[*Changes* (of quantities, magnitudes, etc.), πάθη or παθήματα, τά, Plat., Arist.]

Change, i. e., small money, κέρμᾰτα, τά, Ar., Dem.

An offer to change property (when a citizen objected to any tax imposed on him, on the ground of some richer man having been passed over), ἀντίδοσις, εως, ἡ, Isoc., Lys., Dem.

CHANGEABLE, ἀλλοπρόσαλλος, only as epith. of Mars, Hom.; διᾰμειπτος, ον, Sapph.; ποικῖλος, η, ον, Pind., Æsch., Plat., Arist.; ποικῖλόπτερος, ον, Pratinas; πολύστροφος, ον, Pind.; πᾰλιντρᾰπελος, ον, Pind.; αἰολος, η, ον, Æsch., Soph., Eur., Ar.; παλίντροπος, ον, Soph.; μετάτροπος, ον, Ar., Ap. Rh.; ἀγχίστροφος, ον, Hdt., Thuc.; παλίμβολος, ον, Plat.; πολυπρόσωπος, ον, Trag. ap. Arist.; 'ἄπιστος, ον (not only in mind, of animate things), Plat.; 'ἀκᾰτάστᾰτος, ον, Dem.; εὐμετᾰβολος, ον, Plat., Xen.; εὐμετάβλητος, ον, Arist.

Changeable in mind, μετᾰβουλος, ον, Ar.; μετᾰμελητῖκός, όν, Arist.

Changeable in form, appearance, color, ποικῖλόχροος, ον, Arist.; αἰολόμορφος, ον, Orph.

Changeable in voice or *note*, ποικῖλόγηρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; [αἰολόφωνος, ον, Opp.]

CHANGED, διάστροφος, ον, Æsch.; μεταλλακτός, όν, Pind., Æsch.; ἀλλόκοτος, ον (of mind, intention, etc.), Soph.

CHANGEFUL. *Vid.* CHANGEABLE.

CHANGER, A, μεταλλακτήρ, ὁ, Ion.

CHANGELING, A, 'ὑποβολιμαῖος, adj., Hdt., Plat.

CHANNEL, A, ἔναυλος, ὁ, Hom.; ῥέεθρον, τό, Hdt.; αὐλών, ῶνος, ὁ, Hdt., Xen.; διῶρυξ, ῠγος, ἡ (of the channel round the island Prosopitis in Egypt), Thuc.

To make a channel through (Mount Athos), διορύσσω (τὸν Ἄθω), Lys.

CHANT, TO, ἀείδω, contr. ᾄδω (this form is not confined to Attic), fut. ἀείσω and ᾄσω, but oftener -ομαι, no perf. act. nor aor. 2, aor. 1 pass. ᾔσθην, Omn. *Vid.* TO SING.

CHANTING (an irregular sort of chanting), παρακαταλογή, ἡ, Arist.

CHAOS, χάος, τό, Hes., Ar., Plat.

CHAP, A, γένυς, υος, ἡ, Hom., Pind., Trag., Plat., Xen. *Vid.* JAW.

[CHAPE (of a scabbard), μύκης, ὁ, Hdt.]

[CHAPEL, σηκός, οῦ, ὁ, Soph., Eur.; καλιάς, άδος, ἡ, Dion., Plut.]

CHAPPED (with chapped feet), χειροπόδης, Alcæ., from χειράς, ᾰδος, ἡ, given as Greek for *a chap*, Diog. L.

CHAPLET, A, στεφᾰνη, ἡ, Hom., Hes., h., Pind., Ar., Hdt.; στέμμα, ᾰτος, τό, usu. in pl., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; στέφᾰνος, ὁ, Omn. post Hom.; στέφος, τό, Æsch., Soph., Eur.; πλόκος, ὁ, Pind., Eur.; ἔρνος, τό, Pind.; μίτρα, ἡ, Pind.; κορωνίς, ῐδος, ἡ, Stesich.; πλέγμα, ᾰτος, τό, Eur.; 'ὑπογλωσσίς, ῐδος, ἡ, Plat. (Com.)

The chaplet of victory, πτέρα (τὰ) νικᾶν, πτέρα ἀέθλων, Pind. *Vid.* CROWN, GARLAND.

To crown with a chaplet, ἐκστέφω, Soph., Eur. *Vid.* TO CROWN.

Plaited with chaplets, στεφᾰνώδης, ες, Eur.

Wearing a chaplet, στεφᾰνηφόρος, ον, Eur.

Wearing a beautiful chaplet, καλλιστέφᾰνος, ον, Eur.

To wear a chaplet, στεφᾰνηφορέω, Eur., Dem.

The wearing a chaplet, στεφᾰνηφορία, ἡ, Pind., Eur., Æschin. *Vid.* GARLAND.

CHAPMAN, A, ὠνητής, ὁ, Xen., Plat. *Vid.* BUYER.

CHAPTER, A, ῥῆσις, εως, ἡ, Arist.

CHAR, TO, πῦρακτέω, only pres. and imperf., Hom. *Vid.* TO BURN.

CHARRED, ἀνθρᾰκευτός, ή, όν, Arist.

CHARACTER (i. e., letter used in writing), σῆμα, ᾰτος, τό, Hom.; γράμμα, ᾰτος, τό, Hdt.

Character, or any other sort of impression, χᾰρακτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Soph., Eur., Ar., Hdt., Plat., Isoc.

Character, i. e., disposition, ὀργή, ἡ, Omn. post Hom.; τρόπος, ὁ, Omn. post Hom.; ἦθος, τό, Hes., Pind., Soph., Eur., Plat., Dem.; φυή, ἡ, Pind.; λῆμα, ᾰτος, τό, Pind., Trag., Hdt.; ῥῦθμός, ὁ, Theogn.; νόημα, τό, Pind.; σπλάγχνον, τό, Eur.

Character, i. e., reputation, φᾰτις, εως, ἡ, Hom., Soph., Eur.; φήμη, ἡ, Pind., Thuc., Isæ., Plat.; ἀκοή, ἡ, Pind.; ἀξίωσις, εως, ἡ, Thuc.

A good character, εὐδοξία, ἡ, Pind., Eur., Isoc., Xen., Dem.

A bad character, κᾰκοδοξία, ἡ, Plat., Xen.

To have a good character, 'ἀκοὰν ἡδεῖαν κλύω, Pind.

He has a good or *a bad character*, φήμη 'ἀγᾰθή, or ἐχθρὰ φᾰτις κατέχει νιν, Pind.

We have a bad character, θόρῠβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλείᾳ, Soph.

Having a high character among the citizens, ὢν ἐν ἀξιώματι ὑπὸ τῶν ἀστῶν, Thuc.; ἐν αἴνῃ μεγίστῃ ἐὼν ἐν Πέρσῃσι, Hdt.

To lose one's character, τῆς εὐκλείας ἀποθραύομαι, pass., Arist.

An assumed character, σχῆμα, ᾰτος, τό, Plat.

To get a character of, περιάπτω, no perf. or aor. 2, *as he seems to me to deserve the character of an illiberal man*, 'ἀνελευθερίαν ἔμοιγε δοκεῖ περιάπτειν, Xen.

A painter whose works express character, ἠθογράφος, ὁ, Arist.

CHARACTERISTIC, A, i. e., distinguishing feature, χᾰρακτήρ, ῆρος, ὁ, Soph., Eur., Ar., Hdt., Plat.

CHARCOAL, ἀνθρᾰκία, ἡ, Hom., Eur.; ἄνθραξ, ᾰκος, ὁ, Eur., Ar.; μᾰρῖλη ἀνθρᾰκων, Hippon.

Belonging to charcoal, ἀνθρᾰκηρός, ά, όν, Alex.

Son of charcoal (name for a collier), μᾰρῖλᾰδης, ὁ, Ar.

To burn, or *make charcoal*, ἀνθρᾰκεύω, Ar., Theophr.

A charcoal-maker, ἀνθρᾰκεύς, ὁ, Æsop.

CHARGE, TO (a price for a thing), 'ἀπεμπολάω, c. gen. of the price, Eur., Xen.; [πράττομαι, c. acc. et gen., Xen.]

To charge (in military tactics), ἐλαύνω, fut. ἐλᾰσω, and all tenses from ἐλάω, no aor. 2, Xen.; προσθέω, fut. -θεύσομαι, Thuc.; ἔπειμι, imperf. ἐπῄειν, 3d pl. ἐπῄεσαν, no other tenses, Thuc., Xen.

To charge (as cavalry), προσιππεύω, Thuc.; ἐπιτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, c. dat., Thuc.

To charge (as ships), ἐμβάλλω, perf. -βέβληκα, Thuc.

To charge in opposition, ἀντεκτρέχω, Xen.

To charge first, προεμβάλλω, Thuc.

To charge through, διελαύνω, Xen.

To charge, i. e., to accuse, κᾰτηγορέω, c. gen. pers. acc. rei, or c. dupl. gen., or c. gen. pers. and prep., Hdt., Hom., Att. *Vid.* TO ACCUSE.

He charged five obols a day for the board of two children and their sister, εἰς ὄψον μὲν δυοῖν παιδίοιν καὶ ἀδελφῇ πέντε ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας ἐλογίζετο, Lys.

CHARGE, A, i. e., price for a thing sold, τῖμή, ἡ, h., Hdt., Plat., Lys., Dem. *Vid.* PRICE.

A charge (military), δρόμος, ὁ, Hdt., Thuc., Xen.; ἐμβολή, ἡ, strictly of ships, but also of any thing, even of a bull, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; ῥύμη, ἡ, Thuc., Xen.

A charge, i. e., accusation, ἔγκλημα, ᾰτος, τό, Omn. Att. *Vid.* ACCUSATION.

A charge, i. e., commission to overlook, etc., ἐπίστᾰσις, εως, ἡ, Xen.

A charge, i. e., a thing committed to one's care, φρούρημα, ᾰτος, τό, Soph.

To sound the charge, παιᾰνίζω, Xen.

To have charge of, ἐπιστᾰτέω, no perf., c. dat. or c. gen., Soph., Xen., Isoc., Dem.

One who has charge of, ἐπίσκοπος, ὁ, ἡ, Hom., Ar., Plat.; ἐπίστᾰθμος, Isoc.; ἐπιστάτης, ὁ, Xen., Plat.; μελεδωνός, ὁ καὶ ἡ, Hdt.; μελεδωνεύς, ὁ, Theoc.

Chargeable, i. e., blamable (q. v.), αἴτιος, α, ον, sometimes in Att. ος, ον, c. gen. rei, or c. ὅτι, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Plat.

Chargeable, i. e., a cause of expense, δᾰπᾰνηρός, ά, όν, Xen., Plat., Dem.

[CHARGER (a large dish), πίναξ, ὁ, Hom., Ar.; — (a war-horse), πολεμιστήριος, ὁ (sc. ἵππος), Hdt., Dem.]

CHARIOT, A, 'ἀπήνη, ἡ, prop. for mules, but also used generally, Hom., Pind., Æsch., Soph.; ἅρμα, ᾰτος, τό, Om.; δῖφρος, ὁ, and later ἡ, pl. δῖφροι (and δίφρα, Call.), Hom., Hes., Trag., Xen., Call.; ὄχος, τό (also with dat. pl. ὄχεσφι, and φιν, Hom.), Hom., Pind.; ὄχος, ὁ, h., Æsch., Soph., Eur., Hdt.; ὄκχος, ὁ, Pind.; σατίνη, ἡ, esp. a war-chariot, h., Anac.; ἔντεα, τά, and ἔντεα δίφρου, Pind., Æsch.; ὄχημα, ᾰτος, τό, prop. a mule-chariot, opp. to a war-chariot, but used for any sort, Pind., Trag., Hdt., Xen., Dem.; ὀχεῖον, τό, Æsch.; ἄντυξ, ῠγος, ἡ, Soph., Eur.; ἀψίς, ῖδος, ἡ (of the

sun), Eur.; δῐφρίσκος, ὁ, Ar. *Vid.* Syn. 81.

A covered chariot, λαμπήνη, ἡ, Soph.; ἁρμάμαξα, ἡ, Hdt., Xen.

A four-horse chariot, τετραορία, ἡ, Pind.

A pair-horse chariot, σύνωρίς, ἴδος, ἡ, Ar., Plat.; διφρῠμία, ἡ, Æsch.

A chariot on springs, αἰώρα, ἡ, Plat.

Of a chariot, ἁρμάτειος, α, ον, Eur., Xen.; ἁρμᾰτόεις, εσσα, εν, Critias.

Of the noise of a chariot, ἁρμᾰτόκτῠπος, ον, Æsch.

Belonging to a four-horse chariot, τετρᾴορος, ον, Att.; τέτρωρος, ον, Hom., Pind., Eur.

Using a chariot, borne in a chariot, ἐπιδίφριος, ον, Hom.; βρῑσάρμᾰτος, ον, Hes., h., Ap. Rh.

Having a beautiful chariot, or *the best chariot in a race*, ἀρισθάρμᾰτος, ον, Pind.; εὐάρματος, ον, Pind., Soph.; καλλίδῐφρος, ον, Eur.

With swift chariot, ῥιμφάρμᾰτος, ον, Pind., Soph.

With golden chariot, χρῡσάρμᾰτος, ον, Pind.

With brazen chariot, χαλκάρμᾰτος, ον, Pind.

With many chariots, πολυάρμᾰτος, ον, Soph.

Fond of chariots, φιλάρμᾰτος, ον, Pind., Eur.

Preserving, defending a chariot, ῥῡσίδῐφρος, ον, Pind.

To keep chariot horses, ἁρμᾰτοτροφέω, Xen.

The keeping of chariot horses, ἁρμᾰτοτροφία, ἡ, Xen.

A chariot-maker, ἁρμᾰτοπηγός, ὁ, Hom., Theoc.; ἁμαξουργός, ὁ, Ar.

A chariot-maker's trade, ἁμαξουργία, ἡ, Theoph.; ἁμαξοπηγία, ἡ, Theoph.

A chariot track, ἁρματροχία, ἡ, Hom.; ἁματροχία, ἡ, Call.

To drive a chariot, δῐφρεύω, Eur., Ar.; δῐφρηλᾰτέω, Soph., Eur.; ἁρμᾰτεύω, Eur.; ἁρμᾰτηλᾰτέω, Xen.

[*Chariot-race*, ἀγὼν ἱππικός, ὁ, Hdt., Att.; ἁματροχιά, ἡ, Call.; ἁρματοδρομία, ἡ, Strab. *Vid.* Race.]

To contend in a chariot-race, διαδῐφρεύω, Eur. *Vid.* To drive.

Chariot driving, δῐφρηλᾰσία, ἡ, Pind.; δῐφρεία, ἡ, Xen.; ἁρμᾰτηλᾰσία, ἡ, Xen.; ἡνιοχεία, ἡ, Plat.; ἁρμᾰτωλία, ἡ, Ar.

Charioteer, a, ἡνίοχος, ὁ, Hom., Xen.; ἡνιοχεύς, ὁ, Hom.; ὑφηνίοχος, ὁ, Hom., Xen.; ἡνιοστρόφος, ὁ, Soph.; ἁρμᾰτηλάτης, ὁ, Pind., Soph.; δῐφρηλᾰ́της, ὁ, Pind., Æsch., Eur.; δῐφρευτής, ὁ, Soph.; τροχηλᾰ́της, ὁ, Soph., Eur.; ἁρμάτων ἐπιστάτης, ὁ, Soph., Eur.; ἀνὴρ αἰολόπωλος, ὁ, Hom.

A female charioteer, δῐφρελᾰ́τειρα, ἡ, Anth.

To be a charioteer, ἡνιοχεύω; rare, except in pres. and imperf., Hom.; ἡνιοχέω, Ar., Hdt., Plat.; ἡνιοστροφέω, Eur.

Skill as a charioteer, ἡ ἡνιοχῐκή, Plat.

Charitable, εὐγνώμων, ονος, Xen., Dem., Æschin.; [συγγνωμονικός, ή, όν, Ar.; *ch. to the faults of men*, συγγνώμων τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτημάτων, Xen.; (in giving or doing), φιλόδωρος, ον, Plat., Xen., Dem.; εὐεργετικός, ή, όν, Arist.]

Charity, εὐγνωμοσύνη, ἡ, Æschin. *Vid.* Alms.

Charity begins at home, ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνήμη, Theoc.

[Charlatan, a, γόης, ητος, ὁ, Plat., Dem.; ἀγύρτης, ου, ὁ, Soph., Plat.; θαυματοποιός, ὁ, ἡ, Plat., Dem.]

Charles's wain, ἅμαξα, ἡ, Hom.; Ἄρκτος, ἡ, Hom., Anac., Soph., Eur.; βοώτης, ὁ, Hom., Anac.; Ἀρκτοῦρος, ὁ, Hes., Soph.; Ἑλίκη, ἡ, Ap. Rh.

Charm, a, ἐπαοιδή, ἡ, Att. ἐπῳδή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen.; φάρμᾰκον, τό, Hom., Ar., Theoc.; θελκτήριον, τό, Hom., Æsch., Eur.; κηληθμός, ὁ, esp. musical, Hom., Ap. Rh.; κηλητήριον, τό, Soph.; κήλημα, ᾰτος, τό, Eur.; φίλτρον, τό, esp. a love-charm, Pind., Trag., Xen., Dem., Theoc.; θέλκτρον, τό, Soph.; θέλγητρον, τό, Eur.; ἴϋγξ, υγγος, ἡ (ῑ Pind., ῐ Ar.), Pind., Ar., Theoc.; μᾰ́γευμα, ᾰτος, τό, Eur.; κήλησις, εως, ἡ, Plat.; θελκτύς, ύος, ἡ, Ap. Rh.; μείλια, τά, Call.

A love-charm, στέργημα, ᾰτος, τό, Soph.

[*A charm to produce hatred*, μίσηθρον, τό, Luc.]

Drugs or flowers used as charms, θρόνα, τά, Theoc.

Charm, to, θέλγω, no perf., Hom., Pind., Trag., Plat.; κηλέω, esp. by music, Eur., Plat., Xen., Dem., Æschin.; μαγγᾰνεύω, Ar.; *to use charms* or *incantations* (q. v.), ἐπαείδω, and contr. ἐπᾴδω (both forms found in Att.), fut. ἐπαείσω, and -ᾴσω, but oftener ἐπαείσομαι, and -ᾴσομαι, mid., etc., etc., Æsch., Plat., Xen.; φαρμᾰκεύω, Hdt., Plat.; *using these as charms to calm the river*, φαρμᾰκεύσαντες ταῦτα ἐς τὸν πότᾰμον, Hdt.; καταφαρμακεύω, Plat.

To charm away, ἐξεπᾴδω, Soph., Plat.

Charmer, a (one who charms, uses charms), ἀοιδός, ὁ, Soph.; θελκτήρ, -ῆρος, ὁ, h.; θέλκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.

Charming (using charms, calculated to charm, appease, etc.), θελκτήριος, ον, Æsch., Eur.; θελξίφρων, ονος, Eur.; ἐπῳδός, όν, Æsch., Plat.; κηλητήριος, α, ον, and ος, ον, Eur.; θελξίμβροτος, ον, Orph.; θελξίνοος, ον, Anth.

Charming all, in fem. πανθέλκτειρα, Simon.

Charm-proof, ἀκήλητος, ον, Hom.

Charnel-house, a, οἴκημα θηκαῖον, Hdt.

Chart, a, πίναξ, ᾰκος, ὁ, Hdt.; [γῆς περίοδος, ἡ, Hdt., Ar.]

Chase, to, an enemy, ἐξᾰποδίομαι, ᾱ, poet. c. gen. from which, only in pres., Hom.; [μετακιάθω, poet., Hom. *Vid.* Pursue.]

To chase, i. e., to hunt (q. v.), θηρεύω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; (esp. of hounds), μεταθέω, Xen., Plat.

To chase, i. e., to carve, or engrave metals, γλύφω, Hdt., Anth.; ἐντέμνω, Hdt.; χᾰράσσω, Anth.

The chase (of an enemy), δίωξις, εως, ἡ, Thuc., *vid.* Pursuit; (hunting, the hunt), (q. v.), θήρα, ἡ, Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* Syn. 257.

Chased, τορευτός, ή, όν, Menand.

A chased work, τόρευμα, ᾰτος, τό, Menand.

Chasm, a, χάσμα, ᾰτος, τό, Hes., Eur., Hdt., Plat.; [φάραγξ, αγγος, ἡ, Æsch., Theoc., Xen.]

Making chasms, χασμᾰτίας, ὁ (of an earthquake), Arist.

Chaste, ἁγνός, ή, όν, Pind., Eur., Dem.; πάρθενος, ον, Æsch.; παρθένιος, α, ον, and ος, ον, Hes., h.; παρθένειος, ον, Pind., Eur.; ἀταύρωτος, η, ον, and ος, ον, Æsch., Ar.; ἁγνευτῐκός, ή, όν, Arist. *Vid.* Virgin, and Pure.

To be chaste, παρθενεύομαι, mid., Æsch., Eur., Hdt.; ἁγνεύω, Æsch., Eur.; ἁγιστεύω, Eur.

Chastely, ἁγνῶς, Hes., h.

Chasten, to, σωφρονίζω, Eur., Plat., Antipho, Dem.

Chastened, πεπαιδευμένος, η, ον, Arist.

Chastise, to, τίνῠμαι (τῑ. Hom., τῐ. Att.), mid., only pres. and imperf., Hom., Eur.; ἀποτίνῠμαι, Hom., Hdt., Æschin.; τίνομαι, mid. (ῑ Hom., ῐ Att.), fut. τίσομαι, etc., c. acc. pers. gen. rei, or c. dupl. acc., or c. acc. pers. and prep., Hom., Theogn., Æsch., Soph.; ἀποτίνομαι, Hom., Eur., Xen.; ἐκτίνομαι, Eur.; ἀποινόω, Pind.; κολάζω, Soph., Eur., Ar., Plat., Xen., Dem.; ζημιόω, c. fut. mid. in pass. sens., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ποινάομαι, mid., Eur.; εὐθύνω, Thuc.; ἀπευθύνω, Eur.; ἰθύνω, Eur., Hdt.; δῐκαιόω, Eur. *Vid.* To punish.

To be chastised, δίκην, τίμὴν, θωὴν, ποινὰς τίνω, aor. 1 ἔτισα, no perf., Hom., Pind., Soph.

One must chastise, τῑμωρητέον, Isoc.

Chastisement, τίσις, εως, ἡ, Hom., Soph., Eur., Plat.; κόλᾰσις, εως, ἡ, Plat., Arist.; κόλασμα, ᾰτος, τό, Xen.; κολαστήριον, τό, Xen.; τῑμωρία, ἡ, Eur., Ar., Isoc., Xen., Dem.; τῑμώρησις, εως, ἡ, Plat.; κάκωσις, εως, ἡ, Xen. *Vid.* Punishment.

To inflict bodily chastisement, νουθετέω πληγαῖς, Ar., Plat.

To inflict additional chastisement, προστῑμάω, c. dat., Plat., Dem.

Chastiser, a, εὐθυντήρ, ῆρος, ὁ, Theogn.; εὔθῡνος, ὁ, ἡ, Æsch.

Chastity, ἁγνεία, Soph.; ἅγνευμα, ατος, τό, Eur.; παρθενία, ἡ, Pind., Æsch., Eur.; παρθένεια, ἡ, Eur. *Vid.* Virginity.

[*Preserving chastity*, ἁγνευτικός, ή, όν, Arist.]

Not having preserved her chastity well, τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασα, Æschin.

Chatter, to, λᾰβρεύομαι, mid., Hom.; λᾰλᾰγέω, Pind.; κωτίλλω, only pres. and imperf., Hes., Theogn., Theoc.; c. acc. pers. to weary by chattering, Soph.; λεσχάζω, Theogn.; λᾰλέω, Soph., Ar., Xen., Plat., Dem.; ἐκλᾰλέω, Eur., Dem.; κᾰτᾰλᾰλέω, Ar.; κενολογέω, Eupolis; φληνᾰφάω, only pres. and imperf., Ar., Alex.; στωμῠλέομαι, no fut., Ar.; στωμύλλω, and στωμύλλομαι, mid., Ar.; καρδᾰμίζω (esp. about nothing), only in pres., Ar.; φλυᾱρέω, Ar., Hdt.; κροτέω, Plat.; ἀδολεσχέω, Plat., Xen.; ἀπολήρέω, Dem.; λεσχηνεύομαι, mid., Hipp.

His teeth chatter (from fear), πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων, Hom.; [συγκροτεῖ τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ τρόμου, Luc.]

Chattering, adj. ἀκρῐτόμῡθος, ον, Hom.; ἀμετροεπής, ὁ, ἡ, Hom.; ἁμαρτοεπής, ὁ, ἡ, esp. foolishly, Hom.; ἀφᾰμαρτοεπής, ὁ, ἡ, Hom.; τανύγλωσσος, ον, of a crow, Hom.; λᾰβρος, Pind., Theogn., Soph.; κωτίλος, Theogn., Anac., Soph.; ἀθῠρόστομος, ον, Soph.; ἀθῠρόγλωσσος, ον, Eur.; κατεστωμυλμένος, Ar.; λᾰλος, ον, compar. λᾰλίστερος, Eur., Epicharm., Ar.; ἀμφίλᾰλος, ον, Ar.; λᾰλητῐκός, ή, όν, Ar.; λᾰλιος, α, ον, Mel.; στωμῠλος, ον, Ar.; φλήνᾰφος,

ον, Menand.; φλεδονώδης, Hipp.; ’ᾱδόλεσχος, ον, Arist.

CHATTERER, A, λᾱβρᾰγόρης, Hom.; φλέδων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; λᾰλημα, ᾰτος, τό, Soph.; στώμυλμα, ᾰτος, τό, Ar.; ’ᾱδολέσχης, ὁ, Ar.; φλύᾱρος, ὁ, Plat.; πᾰτᾰγημα, ᾰτος, τό, Menand.

A discordant heavy chatterer, λᾰλοβᾰρῠπᾰρᾰμελορῡθμοβᾰτης, ὁ, Pratinas.

A long tedious chatterer, μᾰκροφλυᾱρήτης, Anth.

CHATTERING, subst. παγγλωσσία, ἡ, Pind.; στωμῠλία, ἡ, Ar.; στώμυλμα, ᾰτος, τό, Ar.; φλυᾱρία, ἡ, Ar., Plat.; λεσχηνεία, ἡ, Plat.; ’ᾰδολεσχία, ἡ, Isoc., Plat.; ’ᾰθῠροστομία, ἡ, Anth.

[*A chattering of the teeth*, πάταγος, ὁ, Hom.]

CHEAP, εὐτελής, ές, Hdt., Plat.; εὔωνος, ον, Xen., Plat., Dem.; ἄξιος, α, ον, Ar., Lys.

CHEAPLY, ’ᾰδᾰπᾰνως, Eur.; ἀντῐπροικα, Xen.; μῑκροῦ (subaud. μισθοῦ), Xen.; εὐτελῶς, Xen.

To sell cheaply, ἐπευωνίζω, only in pres., Dem.

CHEAPNESS, εὐτέλεια, ἡ, Hdt.

CHEAT, TO, σῡλεύω, Hom.; ἠπεροπεύω, only pres. and imperf., Hom.; βιάομαι, mid., c. accus., Hom.; φηλητεύω, no perf., sine cas., h.; φηλόω, Æsch., Eur., Ap. Rh.; φενᾱκίζω, Soph., Ar., Plat., Dem.; [ψεύδω, c. acc., Trag.; τινά τινος, *one of a thing*, Trag., Ar.; τινά τι, Xen.]; ’ᾰποστερέω, c. gen. or c. acc. rei, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰπηλεύω, Eur.; διᾰλῡμαίνομαι, Eur., Ar.; βουκολέομαι, mid., Ar.; πᾰρᾰκόπτω, c. gen. rei of which, Ar.; πᾰρᾰκρούω, usu. in mid., perf. pass. -κέκρουσμαι, c. gen. rei, Plat., Isoc., Dinarch., Dem.; περῐσοφίζομαι, mid., Ar.; γοητεύω, Plat., Dem.; [(by fallacies), παραλογίζομαι, c. dupl. acc., pers. et rei, Arist.]

To be a cheat, κᾰπηλῐκῶς ἔχω, Ar.

To help to cheat, also to get by cheating, σῠνᾰποστερέω, Plat., Dem.

To cheat along with, at the same time with, σῠνηπεροπεύω, Ar.; σῠνεξᾰπᾰτάω, Dem.

To cheat in buying provisions, ’ῠποψωνέω, Ar.

To be cheated, θάλπομαι, pass., Ar.

To be cheated of, ’ᾰτέμβομαι, only in pres., c. gen., Hom.; ’ῠποκλέπτομαι, c. acc., Soph.; [ψεύδομαι, c. gen., *of hope*, ἐλπίδος, Hdt.; *of a supper*, δείπνου, Ar.] *Vid.* TO DECEIVE.

CHEAT, A, or CHEATER, ἠπεροπευτής, ὁ, Hom.; ἠπεροπεύς, Hom.; φηλητής, ὁ, Hes., h., Æsch., Soph., Eur.; κάπηλος, ὁ, Æsch.; γόης, ητος, ὁ, Eur., Plat., Dem.; [ἀγύρτης, ὁ, Soph., Plat.]; φέναξ, ᾰκος, ὁ, Ar.; ’ᾰποστερητής, ὁ, Plat.; fem. ’ᾰποστερητίς or -τρίς, ἴδος, ἡ, Ar.

A cheat, i. e., cheating trick, σκῑρᾰφος, ὁ, Hippon.; φενᾰκισμός, οῦ, ὁ, Ar., Isoc., Dem.; μυκτήρισμα, ᾰτος, τό, Menand.; μυκτηρισμός, οῦ, ὁ, Menand.; φήλωμα, ᾰτος, τό, Ar.; γοητεία, ἡ, Plat.; γοήτευμα, ᾰτος, τό, Plat. *Vid.* DECEIT.

Suited for cheating, ’ᾰποστερητῐκός, ή, όν, Ar.

Easily cheated, also act., *fond of cheating*, εὐᾰπᾰτητος, ον, Plat., Arist. *Vid.* TO DECEIVE.

CHECK, TO, ἐρύομαι, mid., aor. 1 εἰρυσσάμην for εἰρῠσάμην, Hom.; ἐρητύω, fut. -ῡσω, Hom., Eur.; ἐρῠκω, aor. 2 ἠρῠκᾰκον, and infin. ἐρῡκᾰκέειν, only in Hom., no perf., c. acc. pers., infin. of the thing proposed to be done, or c. μή and infin., Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; ἐρῡκᾰνω, and ἐρῡκᾰνάω, no fut. to either, Hom.; παύω, no perf. act., Hom., Eur.; κᾰτᾰπαύω, Hom., Æsch.; ἰσχᾰνάω, no fut., Hom.; ἰσχᾰνω, no fut., Hom.; ἔργω (usu. ἐέργω Hom., εἵργω Att.), no perf. act., fut. 1 mid. in pass. sens., aor. 2 act. infin. εἰργᾰθεῖν, Soph., Hom., Eur., Xen., Plat., Ap. Rh.; ἔχω, imperf. εἶχον, fut. σχήσω and ἕξω, perf. only ἔσχηκα, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον and ἔσχεθον, Hom., Eur., Xen.; ἴσχω, only pres. and imperf., Hom., Soph., Eur., Xen.; κᾰτᾰλαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -ελᾰβον, Hdt.; as to check an invading army, ’ᾰναστέλλω, Thuc., Xen.; ἐπᾰναστέλλω, Arist. *Vid.* TO RESTRAIN, TO HINDER.

One must check, εἱρκτέον, Soph.; ἀντῐληπτέον, Xen.; κωλῡτέον, Xen.

Who ought to be checked, κᾰτᾰλαμπτέος, ον, Ion. for κᾰτᾰληπτέος, ον, Hdt.; σχεταῖος, in neut. pl., Hipp.

Calculated to check, κᾰτᾰληπτῐκός, ή, όν, c. gen., Ar.; συσταλτῐκός, ή, όν, Arist.

CHECK, A, κώλῡμα, ᾰτος, τό, c. infin., or c. μή and infin., Eur., Thuc., Xen., Plat.; κωλύμη, ἡ, Thuc.; ἐμπόδισμα, ᾰτος, τό, Plat.; διακώλῡμα, ᾰτος, τό, c. τοῦ and infin., Plat.; [(fig.), ψάλιον, τό, Trag., Plat.]

A check in military affairs, ἧσσα, ἡ, Omn. Att. prose. *Vid.* DEFEAT.

[CHECKERS. *Vid.* DRAUGHTS.]

[CHECK-CLERK, ἀντιγραφεύς, έως, ὁ, Dem., Æschin.]

CHEEK, A, πᾰρήϊον, τό, Hom.; πᾰρειά, ἡ, usu. in pl. in Hom., usu. sing. in Trag., dat. pl. παρείασιν Ap. Rh., Hom., Trag., Xen., Plat. (but rare in prose), Ap. Rh.; πᾰρηΐς, ΐδος, and contr. πᾰρῄς, ῇδος, ἡ, Æsch., Eur.; γενειᾰδες, αἱ, Eur.; κρότᾰφοι, οἱ, Theoc.

A rosy cheek, ῥοδόμηλον, τό, Theoc.

With beautiful cheeks, καλλῐπᾰρῃος, ον, Hom.; εὐπᾰραος, ον, for εὐπᾰρειος, Pind.

With fair cheeks, λευκοπᾰρῃος, ον, Mel.

With round rosy cheeks, μηλοπᾰρειος, ον, Theoc.

With brazen cheeks, χαλκοπᾰρῃος, ον, Hom., Pind.

CHEEK-PIECE, A (of a helmet, or of a horse's harness), μέτωπον, τό, Hom.; φᾰλᾰρα, τά (and φᾰλᾰρον, τό, Æsch.), Hom., Trag., Hdt., Xen.; πᾰρήϊον, τό, Hom.; πᾰρειά, ἡ, h.; [παραγναθίς, ίδος, ἡ, Strab.]

CHEER, TO, i. e., make cheerful, ἰαίνω, Hom., Pind.; φαιδρῡνω, Æsch., Plat.; to help to cheer, σῠνηδῡνω, Arist., i. e., to encourage by the voice, κέλομαι, aor. 1 ἐκελησάμην (not in Hom.), aor. 2 ἐκεκλόμην, c. acc. or c. dat., also c. infin. of the thing to be done, Hom., Pind., Æsch.

To cheer by the voice, cheer on, or also *as any fact encourages a person*, [ὁρμάω, one *to* battle, *to* labor, etc., τινὰ εἰς πόλεμον, ἔργον, κ. τ. λ., Hom., etc., *against* one, ἐπί τινα, Hdt.]; ὀτρῡνω, no perf., Hom., Pind., Soph., Eur.; θαρσῡνω, no perf. and no pass. (Attic also θρᾰσῡνω, which, however, has mid. and pass.), Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπῐθαρσῡνω, Hom.; πᾰρᾰθαρσῡνω, Thuc., Xen.; ’ᾰνᾰθαρσῡνω, Xen.; ὀρνῡω, fut. ὄρσω, etc., no perf. act., pass. not used in this sense, Hom., Hes., Pind., Soph.; πιστόομαι, mid., Hom.; κελεύω, c. acc. or c. dat., Hom.; ἐπῐκελεύω, c. acc. or c. dat., and in mid., Eur., Thuc., Xen.; πᾰρᾰκελεύομαι, mid., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; δῐακελεύομαι, mid. c. dat., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ἐγκελεύω, Xen.; πᾰραγγέλλω, Theogn., Xen.; πᾰρᾰκᾰλέω, fut. -καλέσω, aor. 1 -εκάλεσα, no perf. act., Æsch., Eur., Xen., Isoc., Dem.; ’ᾰνᾰκᾰλέω, Xen.; εὐθῡμέω, Æsch., Xen., Arist.; ἐλάζω, only in pres. sine cas. (lit. crying ἐλα), Eur.

To cheer (a dog), παραμῡθέομαι, Xen.

To be cheered (to be of good cheer), θαρσέω, no perf., Omn.; ’ᾰνᾰθαρσέω, Thuc., Xen.; προθῡμέομαι, no perf., Xen.

What cheers one, θαλπώρη, ἡ, Hom.

CHEER, A, ἐγκέλευσμα, ᾰτος, τό, Xen.; πᾰρᾰκέλευσμα, ᾰτος, τό, Eur., Plat.

Cheer, i. e., good cheer, δαίς, δαιτός, ἡ, Omn. poet., Xen. *Vid.* FEAST.

CHEERING, εὔφρων, gen. ονος, Hom., Æsch., Soph.; by voice, πᾰραιφᾰμενος, Hom., Hes., h.; πᾰρᾰκελευστῐκός, ή, όν, Plat.

A cheering, i. e., uttering a cheer, *cheering on*, πᾰρᾰκέλευσις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Isoc.; πᾰρᾰκελευσμός, ὁ, Thuc., Xen.; πᾰρᾱκλησις, εως, ἡ, Isoc., Æschin.

CHEERFUL, γελᾱνής, ές, Pind.; νεοθηλής, ές, h.; ἵλαος, ον, h., Plat.; τερπνός, ή, όν, Anac.; φῐλογηθής, ές, Æsch.; εὔθῡμος, ον, Pind., Xen.; φαιδρός, ά, όν, Æsch., Soph., Eur., Ar., Xen., Dem.; φαιδρόνους, neut. ουν, Æsch.; φᾱνός, ή, όν, Æsch., Plat.; ἱλᾰρός, ά, όν, Ar., Xen.

Cheerful looking, of cheerful countenance, φαιδρωπός, όν, Æsch., Eur.

CHEERFUL, TO BE, εὐθῡμέω, no perf., Eur., Theoc.; ῥᾱθῡμέω, no perf., Plat.; φῐλοφρονέομαι, mid., Xen.; φαιδρόομαι, pass., Xen.

One should be cheerful, εὐθῡμητέον, Xen.

CHEERFULLY, εὐθῡμως, h., Æsch., Xen.; φαιδρῶς, Xen.; ἱλᾰρῶς, Xen.; ’ᾰγᾰμένως, Plat.; ’ᾰγᾰπητῶς, Plat.

To make cheerful, φαιδρῡνω, no perf., Æsch., Plat., Xen.

CHEERFULNESS, εὐθῡμία, ἡ, Pind., Xen.; φαιδρότης, ητος, ἡ, Isoc.; φῐλοφροσῠνη, ἡ, Xen.

CHEERLESS, ’ᾰχᾰρις, neut. ι, compar. ἀχαρίστερος, Hom., Theogn., Hdt.; δῠσχῐμος, ον, Æsch., Eur. *Vid.* SAD, MISERABLE.

CHEESE, τῡρός, ὁ, Hom., Eur., Xen.; τῠρευμα, ᾰτος, τό, Eur.; τῡρῐδιον, τό, Epich.; τυρόεις, εντος, contr. τυροῦς, οῦντος, ὁ, Theoc.; τροφᾰλίς, ΐδος, ἡ, Ar., Antiph.; τροφᾰλιον, τό, Alex.; πηκτή, ἡ, Theoc.

Milk cheese curdled with fig juice, τυρὸς ὀπίας, or ὀπίας alone, Eur., Ar.

[*Grated cheese*, ξυστὸς τυρός, ὁ, Antiph.]

Cheese of mare's milk, ἱππᾰκη, ἡ, Æsch.

To make cheese, τῡρέω, Alcman; τῡρεύω, Arist.

Like cheese, τῡρόεις, όεσσα, όεν contd. οῦς, οῦσσα, οῦν, Sophron.

Eating cheese (name of a mouse), τῡροφᾰγος, h.; τυρογλῠφος, h.

Having plenty of cheese, πολῠτυρος, ον, Pherecr.

Spread with cheese, τῡρόνωτος, ον, Ar.; τυροφόρος, ον, Anth.

CHEESE-PARINGS, σκῖρον, τό, Ar.

CHEESE-GRATER, A, τυρόκνηστις, εως, ἡ, Ar.

CHEESEMONGER, A, τῡροπώλης, ὁ, Ar.

To be a cheesemonger, τῡροπωλέω, Ar.

The making of cheese, τύρευσις, εως, ἡ, Arist.; τυρεία, ἡ, Arist.

CHEESE-MAKER, A, τυρευτής, ὁ, Anth.

A crate on which to dry cheese, ταρσός, ὁ, Hom.

CHEESE-CAKE, A, τῡρᾰκίνης, ου, ὁ, Philox.; [νᾶνος, ὁ, Ath.]

CHERISH, TO, ἀέξω, only pres. and imperf. (fut. ἀεξήσω, and only in Anth.), Hom.; ἀτῐτάλλω, no fut., but aor. 1 ἀτίτηλα without augm., Hom., Theoc.; τρέφω, fut. θρέψω, no perf. act. or mid. in this sense, perf. pass. τέθραμμαι, aor. 1 ἐθρέφθην, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.: ἀμφῐπολεύω, Hom.; ἀμφῐπολέω, Pind.; ποιμαίνω, rare, except in pres. and imperf., Pind., Æsch., Theoc.; πορσαίνω, only pres. and imperf., Pind., Ap. Rh.; ἄρδω, only pres. and imperf., Pind., Eur.; ἀμφῐπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, aor. 2 -έπεσον, c. acc., Pind.; πορσύ̆νω, no perf., Eur., Ap. Rh.; ἀτάλλω, only pres., Soph. κηπεύω, Eur.; θάλπω, rare, except in pres. and imperf., Theoc.

To cherish (a feeling or habit, anger, love, etc.), πέσσω, in this sense only in pres., Hom.; τίθεμαι, mid., aor. 1 ἐθηκάμην, Hom., Theogn., Æsch.; ἐντίθεμαι, mid., Hom.; φῠλάσσω, Hom., Pind., Soph., Eur.; φέρβομαι, mid., only pres. and imperf., Pind.; νέμω, Soph.; φῐλοφρονέομαι, mid., Plat.

To cherish old age (so as to prolong it), ἕψω γῆρας, Pind.

To cherish secretly, ὑποτρέφω, Xen.

One must cherish, θρεπτέον, Plat.

To be cherished, ποιμαντέος, α, ον, Theogn.

CHERRY, A (the tree), κέρᾰσος, ὁ, later ἡ, Theoph.; [also τὸ κεράσιον, Diosc.]

One who makes two bites of a cherry, σῡκοτρᾰγίδης (lit. of a fig), Archil.

A cherry (the fruit), κεράσιον, τό, Ath.

CHERSONESE, A, Χερσόνησος, ἡ, Hdt., Thuc.; used also Χερόνησος, Ap. Rh.

CHERVIL, σκάνδιξ, ῐκος, ἡ, Ar.

CHERUP, TO, σῡρίζω, fut. -ξω, but more usu. -ξομαι, mid., Æsch. *Vid.* TO CHIRP.

CHESS, πεσσοί, οἱ, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; πεσσεία, ἡ, Soph., Plat.; *vid.*, however, DRAUGHTS, which the ancient game was probably more like; see also SMITH'S *Dictionary of Antiquities*, p. 569 *b*.

CHESSBOARD, A, πεσσόν, τό, Soph.

CHESSMEN, πεσσοί, οἱ, Hom., Plat.; [ψῆφοι, αἱ, Plat.]

A chess-player, πεσσευτής, ὁ, Plat.

Skillful at chess, πεσσευτῐκός, ή, όν, Plat.

To play at, πεσσεύω, Plat., Xen.

CHEST (of a man), στέρνον, τό, Omn. poet.; στῆθος, τό, Hom., Pind., Æsch., Thuc., Xen., Ap. Rh.

CHEST, A, i. e., a box, κίστη, ἡ, Hom., Ar.; φωριᾰμός, ὁ, Hom., Ap. Rh.; χηλός, ἡ, Hom.; ὄγκιον, τό, Hom.; λάρναξ, ᾰκος, ἡ, Hom., Simon., Hdt., Th.; θήκη, ἡ, Eur., Hdt.; ἀντίπηξ, ηγος, ὁ, Eur.; κιστίς, ῐδος, ἡ, Ar.; κυψέλη, ἡ, Ar., Hdt.; κυψελίς, ῐδος, ἡ, Arist.; κυψέλιον, τό, Arist.; ῥίσκος, ὁ, Antipho; κῐβωτός, ἡ, Ar., Lys.; κῐβώτιον, τό, Ar., Xen., Dem.

Deep-chested, βᾰθύστερνος, ον, Pind.

Wide-chested, εὐρύστερνος, ον, Theoc.

Narrow-chested, βᾰρύ̆τονος, ον (epith. of στῆθος), Xen.

Carrying chests, κιστοφόρος, ον, Dem.

CHESTNUT, A (the fruit), κᾰρυον Εὐβοϊκόν, τό, Theoph.; also κάρυον, τό, alone, Xen.; κάρυον Καστᾰναῖον and κ. Καστανaϊκόν, τό, Theoph.; Κάστᾰνα, τά, Mnesith.

CHESTNUT, A (the tree), κάρύα, ἡ, Soph.

CHESTNUT (the color), adj. ξανθός, ή, όν, Hom., Soph.

CHEW, TO, μᾰσάομαι, mid., Ar., Eupol.; ἀνᾰμᾰσάομαι, Ar.; διᾰμᾰσάομαι, Arist.

[*To chew the cud*, μηρυκάομαι, Plat.]

CHEWED (any thing chewed), μᾰσημα, ᾰτος, τό, Antiph.

CHEWER, THE (the muscle of the mouth used in chewing), μάσητήρ, ῆρος, ὁ, Hipp.

[*Chewing* (act of), μάσησις, εως, ἡ, Theophr.]

CHICANERY, κᾰκοτεχνία, ἡ, usu. in pl., Plat., Dem. *Vid.* TRICK.

CHICKEN, A, CHICK, i. e., a young bird rather than poultry, νεοσσός, ὁ, Hom., Soph., Ar., Ap. Rh.; νεόσσιον, τό, Ar., Arist. *Vid.* COCK, HEN.

To rear chickens, νεοσσοτροφέω, Ar.

CHIDE, TO, μέμφομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., c. acc. pers. and gen. rei, or c. dupl. acc., or c. acc. pers. and prep., or c. acc. rei, gen. pers. or c. dat. pers., Omn. post Hom.; but ἐπῐμέμφομαι c. dat. pers., acc. rei (either often understood), or c. acc. pers., gen. rei, Hom., Soph., Hdt. *Vid.* TO BLAME.

CHIDING, μέμψις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Ar., Xen. *Vid.* BLAME.

CHIEF, A, ἀρχός, ὁ, Hom., Pind., Æsch.; ἀριστεύς, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur.; ὄρχᾰμος, ὁ, Hom., Hes., Æsch.: σημάντωρ, ορος, ὁ, Hom., Hes.; μέδων, οντος, only in pl., Hom.; πρόμος, ὁ, Hom., Trag.; λᾱγέτης, ὁ, Pind.; ἄκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; ἀρχέλᾱος, and contr. ἀρχέλας, ὁ, Æsch., Ar.; ἀρχέτης, ὁ, Eur.; ἄκρος, ὁ, Eur.; βρᾰβεύς, ὁ, Æsch.; ἐπιστάτης, ὁ, Æsch.; προστάτης, ὁ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; κᾰρᾱνος, ὁ, Xen.; in pl. οἱ γνώρῐμοι, Xen., οἱ κορῠφαῖοι, Hdt., Plat., τὰ πρῶτα, Eur., Hdt.

A chief of the people, δημογέρων, οντος, ὁ, Hom.

The chief man in a city, ὑψίπολις, εως, ὁ, Soph.; ὁ πρού̆χων, Thuc. *Vid.* COMMANDER, LEADER.

The chief men of the allies, οἱ ἐπικαίριοι τῶν συμμάχων, Xen.

The chief point, κεφᾰλαιον, τό, Plat.; κεφᾰλαιον ῥῆμα, Ar.

Belonging to a chief, γερούσιος, α, ον, Hom.

[*Without a chief*, ἄναρχος, ον, Hom.]

CHIEF, adj. πρῶτος, η, ον, Omn.; μέγιστος, η, ον, Omn.; κεφᾰλαιος, usu., if not always, in neut. sing. or pl., oftenest in pl. (as, *you know the chief details of this story*, ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων ἴστε, Pind.), Pind., Thuc., Plat., Dem.; ἄκρος, α, ον, Æsch., Hdt., Plat.; ὕψιστος, η, ον, Æsch. *Vid.* BEST, GREATEST.

To be chief, προέχω, usu. contr. προὔχω (even in Hom., who, however, does not use the word in this sense), rare in this sense except in pres., h., Thuc.; προΐσταμαι, mid. and pass., c. aor. 2 act., and perf. and pluperf. in intrans. sens., esp. in contr. part. προεστώς, ῶσα, ός, gen. -ῶτος, etc., Hdt., Thuc., Xen., Plat.

To be chief among, περίειμι, c. gen., Ap. Rh. *Vid.* TO EXCEED, TO EXCEL.

The chief rank, the chief honor, πρωτεῖον, τό, Dem.

[*The chieftainship*, προστασία, ἡ, Thuc.]

Chiefly, μάλιστα, Omn.; τὸ μέγιστον, Thuc.

CHILBLAIN, A, χῑμετλον, τό, Ar.

[*To have chilblains*, χιμετλιάω, Diosc.]

CHILD, A, θᾰλος, τό, Hom., Pind., Eur.; ἔρνος, τό, Hom., Pind., Soph., Eur.; ἔκγονος, ὁ, ἡ, Hom., Soph., Eur., and in neut. ἔκγονον, Æsch., Soph.; βρέφος, τό, Hom., Pind., Anac., Æsch., Eur., Xen.; τέκος, τό, Omn. poet.; τέκνον, τό, Omn. (gen. τέκνοφι, Simon.); παῖς, παιδός (πάϊς often in Hom., though only in nom.; Ap. Rh. has also acc. πάϊν), ὁ καὶ ἡ, Omn.; γέννημα, ᾰτος, τό, Soph.; αὐτόπαις, Soph.; ἐκγενέτης, ὁ, Eur., Plat.; ἐκπαίδευμα, ᾰτος, τό, Eur.; λόχευμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; νεοσσός, ὁ, Æsch., Eur.; τέκνωμα, ᾰτος, τό, Æsch.; τεκνῐδιον, τό, Ar.; παιδίον, τό, Eur., Ar., Hdt., Plat., Xen.; σκυμνός, ὁ καὶ ἡ, Eur.; παιδᾰριον, τό, Ar., Plat., Xen.; τὸ γεννώμενον, Hdt. *Vid.* SYN. 348.

An only child, μονόπαις, Eur.

A beautiful child, καλλῐπαις, Eur. *Vid.* SON, DAUGHTER.

[*His mother's own child*, proverb., τῆς μητρὸς τὸ παιδίον, Strab.]

[*A child again* (of old men), παλίμπαις, ὁ, Luc.]

Of or *belonging to children*, παίδειος, ον, Pind., Æsch., Soph., Plat.; παιδῐκός, ή, όν, Soph., Ar., Plat.

Inflicted by children, παιδότρωτος, ον (of wounds), Æsch.

Happy in children, or *having good* or *beautiful children*, ἀγλαόκουρος, ον (epith. of a city), Pind.; εὔπαις, -παιδος, ὁ καὶ ἡ, h., Eur., Hdt.; καλλίπαις, Æsch., Eur.; εὔτεκνος, ον (also epith. of an oracle promising good children), Æsch., Eur., Xen.

Unhappy in children, δύστεκνος, ον, Soph.

Having children, τεκνοῦς, fem. τεκνοῦσσα, contr. from τεκνόεις, Soph.

Having or *likely to have children*, τεκνογόνος, ον, Æsch.; τεκνοποιός, όν, Eur., Hdt., Xen.; παιδοποιός, όν, Eur.; τεκνοποιητῐκός, ή, όν, Arist.

Having but one child, μονότεκνος, ον, Eur.

Having two children (also done or spoken by two children), δίπαις, ὁ καὶ ἡ, no neut., Æsch.

Having fifty children (consisting of fifty children), πεντηκοντᾰπαις, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Having many children, πολύτεκνος, ον, Æsch., Eur.; πολύ̆παις (metaph. of a land with many colonies), Mel.

Having only one child at a time, μονοτόκος, ον, Arist.

Having few children, ὀλῐγόπαις, ὁ καὶ ἡ, Plat.

Having lost children, τεκνολέτειρα, fem., Soph.

Fond of children, φιλόπαις, ὁ καὶ ἡ, Simon., Plat., Theoc.; φιλότεκνος, ον, Eur., Ar., Hdt.
Loved by children, εὐφιλόπαις, ὁ καὶ ἡ, Æsch.
Dearer than children, κρεισσότεκνος, ον, Æsch.
Rearing children, παιδοτρόφος, ον, Simon., Soph., Eur.
Avenging children, τεκνόποινος, ον, Æsch.
Murdering children, παιδοφόνος, ον, Hom., Eur., Hdt.; παιδολύμης, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; παιδοκτόνος, ον, Soph.; παιδολέτωρ, ορος, ὁ, fem. παιδολέτειρα, Æsch., Eur.; τεκνοκτόνος, ον, Eur.
The blood of murdered children, αἷμα παιδοφόνον, Eur.
The misfortune of killing a child, παιδοφόνος συμφορά, ἡ, Hdt.
Hating children, μῑσότεκνος, ον, Æschin.
Eating children, παιδοφᾰγος, ον, Pind.; παιδοβόρος, ον, Æsch.; τεκνοδαίτης, Orac. ap. Paus.
Belonging to devoured children, κουρόβορος (i. e., blood), Æsch.
The having, or *begetting*, or *bearing children*, τεκνοποιΐα, ἡ, Xen.; παιδογονία, ἡ, Plat.; παιδοποιΐα, ἡ, Plat.; παιδοποίησις, εως, ἡ, Plat.
Happiness in children, or *having good children*, εὐπαιδία, ἡ, Æsch., Eur., Ar., Isoc.; εὐτεκνία, ἡ, Eur., Arist., Theoc.
Abundance of children, εὐγονία, ἡ, Plat., Xen.; πολῠπαιδία, ἡ, Isoc.; πολῠτεκνία, ἡ, Arist.
The having only one child at a time, μονοτοκία, ἡ, Arist.
To be happy in one's children, εὐτεκνέω, Eur.
To make a family to have only one child each generation, μουνόω γενεήν, Dem.
To murder children, παιδοκτονέω, Eur.
To have, bear, beget children, τεκνόω, in act. only of the father, -ομαι, mid. of father or mother, Hes., Eur.; τεκνοποιέω, act. of the mother, -ομαι, mid. of the father, Xen.; τέκνωσιν ποιέομαι, Thuc.; παιδοποιέω, of either father or mother, -ομαι, mid. only of the father, Soph., Eur., Plat., Xen., Æschin.
Who people the city of Cadmus with their children's children, οἱ Κάδμου πόλιν τεκνοῦσι παίδων παισίν, Eur. *Vid.* To BEGET, To BEAR.
To rear children, παιδοτροφέω, Ar.; τεκνοτροφέω, Arist.; παιδοκομέω, Anth.
The rearing of children, παιδοτροφία, ἡ, Plat.; τεκνοτροφία, ἡ, Arist.
To bear away a child, παιδοφορέω, Mel.
[*From a child* (i. e., from childhood), adv. phrase, ἐκ παιδός, or παίδων, Plat.]
CHILDBED (childbirth), ὠδίς, ῖνος, ἡ, Omn. poet., Plat.; τόκος, ὁ, Hom., h., Soph., Eur., Hdt.; λόχος, ὁ, Æsch.; λόχευμα, ᾰτος, τό, usu. in pl., Eur.; λοχεία, ἡ, Eur., Plat.; γονή, ἡ, Eur.; ἔκτεξις, εως, ἡ, Arist.
A fortunate or *easy childbirth*, εὐτοκία, ἡ, Call.; τὸ ὠκῠτοκον, Hdt.
An unfortunate childbirth, δυστοκία, ἡ, Arist., Call. *Vid.* LABOR.
Belonging to childbirth, λόχιος, α, ον, Eur.; λοχεῖος, α, ον, Eur.; λεχώϊος, ον, Ap. Rh., Anth.
Having an easy childbirth, εὔτοκος, ον, Arist.
Aiding in childbirth, μογοστόκος, ον, Hom., Theoc.; εὔλοχος, ον, Eur., Call.; ὠκῠτόκος, ον (of medicine), Ar.
To be in childbed, ὠδίνω, rare, except in pres., Hom., Eur., Ar., Plat.
To have a difficult childbirth, δυστοκέω, no perf., Plat., Arist.
To have an easy childbirth, εὐτοκέω, no perf., Hipp. *Vid.* To LABOR.
The Goddess who aids in childbirth, Εἰλείθυια, ἡ, Hom., Hes., Pind.; Ἐλευθώ, ἡ, Eur.
They called on Diana, who makes childbirth easy, τὰν εὔλοχον Ἄρτεμιν ἀΰτουν, Eur.
A woman in childbed, λεχώ, ἡ, Eur., Ar.; λεχωΐς, ΐδος, ἡ, Call.
CHILDHOOD, νηπιέη, ἡ, Hom.; παιδεία, ἡ, Theogn., Lys.; νηπιότης, ητος, ἡ, Plat.; νηπῠτία, ἡ, Plat.
From childhood, ἐκ γαστρός, Theogn.; ἐκ παίδων, Xen., Plat.; [ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, Anth.]
From their earliest childhood they do, εὐθὺς ἐκ παίδων ποιοῦσι, Xen.
[*To be just out of one's childhood*, ἡλικίαν ἔχειν τὴν ἄρτι ἐκ παίδων, Xen.]
[*In second childhood*, παλίμπαις, ὁ, ἡ, Luc.]
Having learned in childhood, παιδομᾰθής, ές, Hipp.
CHILDISH, νήπιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Æsch., Eur., Plat.; νηπῠτιος, α, ον, Hom., Ar.; ἀντίπαις, -παιδος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἰσόπαις, Æsch.; παιδνός, ή, όν, and later ός, όν, Æsch., Anth.; παιδᾰριώδης, ες, Plat.
CHILDISH, TO BE, νηπιᾰχεύω, only in pres., Hom.; νηπιᾰχω, only pres., Ap. Rh., Mosch.; [*to become childish*, παραγηράω, Æschin.]
[*Childishly*, παιδαριωδῶς, Polyb.; *to behave childishly*, παιδαριεύομαι, Stob.]
CHILDISHNESS, νηπιάα, and -ιέη, ἡ, Hom.; [νηπιότης, ητος, ἡ, Plat.]
CHILDLESS, ἄσπερμος, ον, Hom.; ἄκουρος, ον, Hom.; ἄτεκνος, ον, sometimes c. gen. (as ἄτεκνος ἀρσένων παίδων, Eur.), Hes., Trag.; ἄπαις, -παιδος, ὁ καὶ ἡ, sometimes c. gen., Trag., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ἄγονος, ον, Eur.; κενός, ή, όν (of a lioness bereft of her cubs), Soph.; ἄτοκος, ον (only of those who have never had children), Eur., Hdt., Plat.
CHILDLESS, TO BE, ἀγονέω, Theoph.
CHILDLESSNESS, ἀπαιδία, ἡ, Eur., Hdt., Antipho, Isæ.
CHILDLIKE. *Vid.* CHILDISH.
CHILD-MURDER. *Vid.* INFANTICIDE.
CHILL, κρύος, τό, Hes., Anac., Æsch., Plat. *Vid.* COLD.
CHILL, TO, πᾰχνόω (esp. as fear, grief, etc., chill the heart), Hom., Hes., Æsch., Eur., Ap. Rh.; ψύχω, no perf. act. or pass., but aor. 1 pass. ἐψύχθην, Æsch., Soph., Hdt., Plat.; ὑπερψύχω, Hipp.
To be chilled, or *to get a chill after*, μετᾰφρίσσω, Hipp.; [*to grow chill* or *be chill* (esp. on surface or at extremities), περιψύχομαι, pass., Hipp.]
A being chilled, περίψυξις, εως, ἡ, Hipp.
CHILLING, esp. of fear, or things producing fear, as war, death, etc., κρυερός, ά, όν, Hom., Hes., Eur., Ar., Ap. Rh.; κρυόεις, εσσα, εν, Hom., Hes., Ap. Rh.; ὀκρυόεις, εσσα, εν, Hom., Ap. Rh.; ῥῑγηλός, όν (of an arrow), Hes.
CHIME IN WITH, TO, metaph. προσᾴδω, contr. for προσαείδω, both forms used in fut. and aor. 1 c. dat., or sine cas., Soph., Plat.; [ὁμοφωνέω, c. dat., Arist.]
CHIMÆRA, χίμαιρα, ἡ, Hom., Hes., Soph., Xen.; a mental chimæra, δόκησις, εως, ἡ, Soph., Eur., Hdt.; δοκή, ἡ, Æsch.
CHIMNEY, A (not used by the Greeks), σᾰλᾰβη or σᾰλάμβη, ἡ, Soph.; ὀπή (i. e., a hole in the roof serving for a chimney), ἡ, Ar.; κᾰπνη, ἡ, Ar.; καπνοδόχη, ἡ, Hdt.; [ὀπαία κεραμίς (a tile in the roof with a hole in it for smoke to escape), Diphil.]
CHIMNEY-BOARD, A, τηλία, ἡ, Ar.
CHIN, A, ἀνθερεών, ῶνος, ὁ, Hom.; γένειον, τό, Hom.; γένυς, υος, ἡ, Hom., Eur.
With a long chin, προγένειος, ον, Theoc.
To touch the chin (by way of entreaty), ὑπογενειάζω, c. acc. of the person entreated, Æschin.
[*To take hold of one by* (under) *the chin* (in entreaty), χειρὶ ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλεῖν, Hom.]
CHINE, ὑὸς νῶτος, or in pl. τὰ νῶτα, Hom.; [ῥάχις, ιος, ἡ, Hom.]
CHINK, A, χάσμα, ᾰτος, τό, Eur., Hdt.; [ῥαγάς, ᾰδος, ἡ, Anth.]
CHINK, TO, ἀρᾰβέω, Hom.
CHIP, A, κάρφος, τό, Ar.; ἀπόκνισμα, ᾰτος, τό, Ar.; παρασχίδες, αἱ, Hipp.; ἀπόκομμα, ᾰτος, τό, Theoc.
[*A chip of the old block*, proverb., τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον (late).]
CHIP, TO, ἀποτέμνω, Hdt. *Vid.* To CUT.
CHIRP, TO (as birds), πιππίζω, only in pres., Ar.; λᾰλέω, Theoc., Mosch.; λᾰλᾰγέω, Theoc.
[*To chirp around*, ἀμφιτιτυβίζω, Ar.]
To chirp as grooms or riders do to a horse, ποππύζω and -ομαι, mid., no perf., Soph., Ar.
CHIRPING (of birds), μῐνῠρισμός, ὁ, Theoc.
A chirping of grooms or riders to a horse, κλωγμός, ὁ, Xen.; ποππυσμός, ὁ, Xen.
CHIRPING, adj. μῐνῠρός, ά, όν, Theoc.
CHISEL, A, γλᾰφίς, ΐδος, ἡ, Soph.; γλῠφᾰνον, τό, h., Theoc.; γλυπτήρ, ῆρος, ὁ, Anth.
A turner's chisel, τόρνος, ὁ, Æsch.
A sculptor's chisel, σμίλη, ἡ, Ar., Plat.; [ξοΐς, ΐδος, ἡ, Anth.]
CHISEL, TO, γλῠφω, Ar., Hdt. *Vid.* To CUT.
[*Fresh-chiseled*, νεόκοπτος, ον, Ar.]
CHIVALROUS, ἱππικός, ή, όν, Hdt., Xen.; γενναῖος, α, ον, and ος, ον, Pind., Trag., Hdt., Plat. *Vid.* NOBLE.
CHIVALRY, οἱ ἱππεῖς, Thuc., Xen.; ἱππεία, ἡ, Xen. *Vid.* KNIGHTS.
CHOICE, αἵρεσις, εως, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; προαίρεσις, ἡ, Dem., Arist.; by lot, κλήρωσις, εως, ἡ, and sometimes simply a choice, Eur., Plat.
A choice between two things, διαχειροτονία, ἡ, Xen., Dem., Æschin.
Of one's own choice, ἐξ αὐταγρεσίας, Call.
While prudent counsel is still within the reach of choice to either of us, ἕως ἔτι ἀμφοτέροις αὐθαίρετος ἡ εὐβουλία, Thuc.
CHOICE, adj. ἔξαιτος, ον, Hom.; κρῐτός, ή, όν, Hom., Pind., Soph.; ἔκκρῐτος, ον, Soph.; ἐξαίρετος, ον,

Hom., Pind., Eur., Xen., Plat. *Vid.* EXCELLENT.

CHOIR, χόρος, ὁ, Omn.

CHOKE, TO, [ἄγχω, fut. ἄγξω, Hom., Pind., Ar.]; πνίγω, fut. πνίξομαι, and oftener πνιξοῦμαι, aor. 1 ἔπνιξα, aor. 2 pass. ἐπνίγην, fut. 2 pass. πνῐγήσομαι, Ar., Xen., Plat., Antipho; ἀποπνίγω (in pass. sometimes to be choked with rage), Ar., Hdt., Xen., Dem.; συμπνίγω, Hipp.

[*To choke up with mud*, προσχώννυμι, Hdt.]

CHOKING, A, πνῖγμα, ἄτος, τό, Episod. ap. Arist.; πνιγμός, ὁ, Xen., Hipp.; πνῖγος, τό, Hipp.

CHOKING, πνιγμώδης, ες (as a cough, etc.), Hipp.

CHOKED, πνῖγώδης, ες, Hipp.

CHOLER, χόλος, ὁ, Omn. poet., Hdt. *Vid.* ANGER.

CHOLERIC, ὀξῠθῡμος, ον, Æsch., Eur.; δύσοργος, ον, Soph.; [ὀξυκάρδιος, ον, Æsch., Ar.]; ὀργῖλος, η, ον, Xen., Dem. *Vid.* PASSIONATE.

CHOOSE, TO, i. e., select, αἱρέομαι, mid., perf. pass. ᾕρημαι, aor. 1 pass. ᾑρέθην, Omn.; ἐξαιρέω for others, -ομαι for one's self, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κρίνω and -ομαι, mid., Omn. poet., Plat.; ἀποκρίνω, Soph., Hdt.; ἐκκρίνω, Soph., Thuc., Arist.; ἐκπροκρίνω, Eur.; διᾰκρίνω αἵρεσιν, Hdt.; λέγω and -ομαι, mid., aor. 2 mid. sync. ἐλέγμην, Hom.; ἐκλέγω, Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἀπολέγω, c. perf. pass. part. ἀπειλεγμένος, Hdt., Thuc., Xen.; διαλέγω, Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἐπῐλέγω, Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτᾰλέγω, Hdt., Xen.

To choose instead of, ἀνθαιρέομαι, c. acc. et gen., Eur., Xen.

To choose in addition, προσαιρέομαι, and sometimes simply to choose, Hdt., Thuc., Xen.

To choose first, προχειροτονέω, Plat., Dem., Æschin.

To choose by lot, ἀποκληρόω, Hdt., Thuc., Andoc., Dem.

To choose one of two things, διᾰχειροτονέω, Xen., Plat., Dem.

To choose, i. e., determine, think right to do, ἀξιόω, Omn. Att.; δῐκαιόω, Soph., Eur.

If one chooses, χρῄζων, Theogn., Æsch.

I am puzzled how to choose, δυσκρῖτως ἔχω, Ar.

One must choose, αἱρετέον, Plat.; ἐξαιρετέον, Xen.

One must choose by lot, ἀποκληρωτέον, Arist.; ληπτέον, Xen.

CHOSEN, TO BE, κᾰτᾰλεκτέος, α, ον, Plat.

What may be chosen, also *self-chosen*, αὐθαίρετος, ον, Thuc., Xen.

A choosing or *deciding*, διάκρῖσις, εως, ἡ, Plat., Xen.

Choosing of one's own accord, αὐτάγρετος, ον, Simon. Amorg.

Choosing them, or *picking them out*, λογάδην, Thuc.; ἐπικρῐδόν, Ap. Rh.

CHOSEN, κλητός, ή, όν, Hom.; κρῐτός, ή, όν, Hom., Pind., Soph.; ἔκκρῐτος, ον, Æsch., Soph., Plat.; αἱρετός, ή, όν, Plat., Isoc.; ἐξαίρετος, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; λεκτός, ή, όν, Hes., Æsch., Soph., Eur.; ἐπῐλεκτος, ον, Xen.; ἀπόλεκτος, ον, Thuc., Xen.; ἔκλεκτος, ον, Plat.; λογάς, ἄδος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Eur., Hdt., Thuc.

CHOP, TO, κόπτω, Hom., Eur., Xen.

To chop off, ἀποτέμνω, c. acc. and gen., Hom., h., Hdt. *Vid.* TO CUT.

G

CHOP or STEAK, A, φλογίς, ῐδος, ἡ, Archipp., Strattis.

CHOPPER, A, κοπίς, ῐδος, ἡ, Ar.

CHOPPING-BLOCK, A, ἐπίξηνον, τό, Æsch., Ar.

CHORAL, χορῐκός, ή, όν, Plat.

A choral song, χορῳδία, ἡ, Plat.

A choral dance, χόρευμα, ἄτος, τό, Eur., Plat.

[*To begin a choral dance*, ἀναχορεύω, Ar.]

A choral school, χορηγεῖον, τό, Epict.; χορήγιον, τό, Dem.

CHORUS, A, χόρος, ὁ, Omn.

Of a chorus, χορικός, ή, όν, Ar., Plat.

To belong to, form one in a chorus, χορεύω, Soph.

To lead a chorus, χορηγέω, no perf., c. dat. or c. gen., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.

A provider of, or *leader of a chorus*, χορηγός, ὁ, Antipho, Lys., Xen.

The chief speaker in a chorus, κορῠφαῖος, ὁ, Ar., Dem.

Belonging to the leading of a chorus, χορηγῐκός, ή, όν, Xen.

A chorus master or *teacher*, χοροδῐδάσκᾰλος, ὁ, Ar., Plat.

Belonging to a chorus master, χοροδῐδασκᾰλῐκός, ή, όν, Plat.

The leading or *providing a chorus*, χορηγία, ἡ, Thuc., Isoc., Xen.

The office of teaching a chorus, χοροδῐδασκᾰλία, ἡ, Plat.

Arraying a chorus, χοροποιός, όν, Xen.

Encouraging the chorus, χορωφελητής, Ar.

Victorious with the chorus, χορόνῑκος, ον, Alex.

CHOUGH, A, κορώνη, ἡ, Hes., Ap. Rh.

CHRISM, χρῖσμα, ἄτος, τό, Xen., Theoph.

CHRIST, ΧΡΙΣΤΟ'Σ, ὁ.

CHRISTEN, TO, βαπτίζω, N. T.

CHRISTIAN, A, Χριστιᾱνός, ὁ, N. T.; Χριστομύστης, ὁ, Eccl.; Χριστοτελεστής, ὁ, Eccl.

To be a Christian, Χριστιᾱνίζω, Eccl.

CHRISTIAN, i. e., suited to Christians, Χριστιᾱνῐκός, ή, όν, Eccl.

In a Christian manner, Χριστιᾱνῐκῶς, Eccl.

CHRISTIANITY, Χριστιᾱνισμός, ὁ, Eccl.

Making a trade of Christ, or *of Christianity*, Χριστέμπορος, Eccl.; Χριστοκάπηλος, Eccl.

Like Christ, Χριστοειδής, ές, Eccl.

Like Christ, adv. Χριστοειδῶς, Eccl.

Slaying Christ, Χριστοκτόνος, Eccl.

Bringing forth Christ, Χριστοτόκος, ον, Eccl.; Χριστοφόρος, ον, Eccl.

Named after Christ, Χριστώνῠμος, ον, Eccl.; Χριστεπώνυμος, ον, Eccl.

Fighting against Christ, Χριστομάχος, ον, Eccl.

Influenced, inspired by Christ, Χριστόληπτος, ον, Eccl.; Χριστοκίνητος, ον, Eccl.

A learning of the doctrine of Christ, Χριστομάθεια, ἡ, Eccl.

CHRISTENING, an Attic festival at the naming of the child was called ἀμφῐδρόμια, τά, Ar., Lys.; also δεκάτη, ἡ, Isæ., Dem. *Vid.* SMITH'S *Dict. of Ant.*, in v. ἀμφιδρόμια, who also gives ἑβδομάς, ἄδος, ἡ, as another name for the festival, and also δρομιάμφιον ἦμαρ, a word not recognized in LIDDELL *and* SCOTT'S *Greek Lexicon*, and for which the writer in SMITH'S *Dictionary* gives no authority.

[CHRISTMAS-DAY, τὰ γενέθλια τοῦ Κυρίου, Eccl.]

CHROMATIC, χρωμᾰτῐκός, ή, όν.

[CHRONIC (of diseases), χρόνιος, α, ον, Hipp.; ἀβληχρός, ά, όν, Plut.]

CHRONICLE, A, λόγος, ὁ, most usu. in pl., Hdt., Xen., Plat.; [χρονικά, τά, Plut.] *Vid.* HISTORY.

CHRONICLE, TO, ἀνᾰγρᾰφω, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem. διαμνημονεύω, Thuc., Xen., Antipho. *Vid.* TO RECORD.

CHRONICLER, λόγιος, ὁ, Pind., Hdt.; λογογρᾰφος, ὁ, Thuc.; λογοποιός, ὁ, Hdt., Xen., Isoc., Plat. *Vid.* HISTORIAN.

CHRYSALIS, A, χρῡσαλλίς, ῐδος, ἡ, Arist.

CHRYSANTHEMUM, A, χρῡσάνθεμον, τό, Diosc.

CHURCH, ἐκκλησία, ἡ, Eccl.; [ἐκκλησιαστήριον, τό, Eccl.]

[*To summon to church*, ἐκκλησιάζω, Eccl.; *to come* or *be brought to the church*, ἐκκλησιάζομαι, Eccl.]

CHURL, A, ἀγρότης, ὁ, Hom., Eur.

A churl, i. e., a miserly man, ἀδώτης, ὁ, Hes.

A rich churl, πλούταξ, ᾱκος, ὁ, Eupol.

CHURLISH, ἀπειρόκᾰλος, ον, Plat., Xen.

Churlish, i. e., miserly, γλισχρός, ά, όν, Dem.

CHURLISHLY, ἀπειροκᾰλως, Plat.

CHURLISHNESS, ἀπειροκᾰλία, ἡ, Plat., Xen.

CICATRICE, A, οὐλή, ἡ, Hom., Eur., Xen., Plat.

CICATRIZATION, σῠνεπούλωσις, εως, ἡ, Arist.

CICATRIZED, ὕπουλος, ον, Plat.

[CICATRIZE, TO, ὠτειλόω, Hipp., in pass.; *to c. all round*, περιωτειλόω, Hipp.]

[CICERONE, A, περιηγητής, ὁ, Plut.; μυσταγωγός, ὁ (in Sicily), Cic.; *to act as cicerone* to one, περιηγέομαι, τινί, Luc.]

[CIELING. *Vid.* CEILING.]

[CIMETER, A, ξιφοδρέπανον, τό, Phil.]

CINCTURE, A, ζώνη, Omn. *Vid.* GIRDLE.

CINDER, A, τέφρα, ἡ, Hom., Eur., Plat.; [*hot cinders*, ἀνθρακιά, ἡ, Hom., Eur.] *Vid.* ASHES.

To burn to a cinder, ἀνθρᾰκόω, Æsch.; ἀνθρᾰκίζω, c. gen., Ar.; [ἀνθρακεύω, c. acc., Ar.]

[CINNABAR, κιννάβαρι, εως, τό, Theophr.; ἄνθραξ, ακος, ὁ, Vitruv.; (in sandy state), ἄμμιον, τό, Dion.]

CINNAMON, κιννᾰμωμον, τό, Hdt.

CINNAMON, OIL OF, στακτή, ἡ, Antiph.

[*Wood of the cinnamon-tree*, ξυλοκιννάμωμον, τό, Diosc.]

[*Bastard cinnamon*, ψευδοκιννάμωμον, τό, Diosc.]

[CINQUEFOIL, πενταπετές, τό, Theophr.; πεντάφυλλον, τό, Diosc.]

CIPHER, A, ψῆφος, ἡ, Epich.; [(in arithmetic), τὸ οὐδέν, Math.]

CIPHER, TO, ἀριθμέω, Xen.; [ψήφοις λογίζομαι, Hdt.] *Vid.* TO COUNT.

CIPHERING, ἡ ἀρῐθμητῐκή, Plat. *Vid.* ARITHMETIC.

CIRCLE, A, κῠ́κλος, ὁ, pl. τὰ κύκλα, Omn.; κῠ́κλησις, εως, ἡ, Plat.

In a circle, κῠκλῐκῶς, Arist.

To move in a circle, κῠκλοφορέομαι, Arist.

Moving in a circle, κυκλοφορία, ἡ, Arist.

Lying in a circle, περιηγής (of the Cyclades), Call.

[*Circle* (of a magician or conjurer, where spirits are called up), ψυχομαντεῖον or -πομπεῖον, τό, Plut.]

CIRCLING (of a dance, etc.), εὔκῠκλος, ον, Ar.

Circling (of seasons), περιπλόμενος, Hom., Hes. *Vid.* REVOLVING.

CIRCUIT, A, i. e., space inclosed, or fence inclosing, στέφᾰνος, ὁ, Hom., Pind.; περῐβολή, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; περῐβολος, ὁ, Eur.; περῐφορά, ἡ, Eur., Plat.; περίοδος, ἡ, Hdt., Xen. *Vid.* CIRCUMFERENCE.

[*To make a circuit*, περιβολὴν ποιέομαι, Xen.; περιέρχομαι κύκλῳ, Dem.]

CIRCULAR, κυκλοτερής, ές, Hom., Hes., Hdt., Plat., Xen.; κῠκλωτός, ή, όν, Æsch.; κῠκλόεις, εσσα, εν, Soph.; κῠ́κλιος, α, ον, and ος, ον, Eur., Ar., Æschin., Call.; [κυκλώδης, ες, Hipp.; περιφερής, ές, Plat.]

Circular (of dances), κυκλῐκός, ή, όν, Lys. *Vid.* ROUND.

Bounded by a circular line, περῐφερόγραμμος, ον, Diosc., Arist.

CIRCULATE, TO, i. e., to flow round, περιῤῥέω, fut. -ῥεύσομαι, aor. 2 pass. in intrans. sens. -ερρύην, Xen.

Circulated every where (sc. money), *both among the Greeks and barbarians*, κεκωδωνισμένοις (sc. νομίσμασι) ἔν τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροις ἁπανταχοῦ, Ar.

CIRCULATION, i. e., flowing round, περιῤῥοή, ἡ, Plat.

CIRCUMCISE, TO, περῐτέμνω (τὰ αἰδοῖά τινος), Hdt.

A circumcised person, ψωλός, ὁ, Ar.

CIRCUMCISION, περῐτομή, ἡ, LXX.; [*to practice circumcision*, περιτέμνομαι (Ion. -ταμν.), also c. τὰ αἰδοῖα, Hdt.]

CIRCUMFERENCE, περῐβολή, ἡ, Hdt., Thuc.; περῐμετρον, τό, Hdt.; [περίοδος, ἡ, Hdt.; περίμετρος, ἡ, Polyb.; περιφέρεια, ἡ, Arist.]

[*In circumference*, τὴν περίοδον, Hdt.]

CIRCUMFLEX (the accent), περισπωμένη, ἡ, Gram.; [περισπασμός, ὁ, Gram.; προσῳδία περισπωμένη, ἡ, Gram.]

[*To mark with a circumflex accent*, περισπάω (esp. on last syll.), Gram.]

[*A marking with circumflex accent*, περίσπασις, ἡ, Gram.]

Marked with a circumflex, περισπωμένως, Gram.

CIRCUMFLUENT, περίῤῥῠτος, ον, c. gen. loci, Eur.

CIRCUMJACENT, κῠκλάς, ἄδος, only fem., Eur.

CIRCUMLOCUTION, περιπλοκαὶ λόγων, Eur.; ἀψῖδες ἐπῶν, Ar.; περῐλεξις, εως, ἡ, Ar.

To use circumlocution, περῐπλέκω, Æschin.; [*to express by c.*, περιλέγω, Hermipp.]

[CIRCUMNAVIGABLE, περίπλοος, ον, Thuc.]

CIRCUMNAVIGATE, TO, περῐπλέω, fut. -πλεύσομαι, aor. 1 -έπλευσα, c. acc., Hdt. *Vid.* TO SAIL.

CIRCUMNAVIGATION, περίπλοος, contr. -πλους, ὁ, Hdt., Xen.; περὶ τόπον, Thuc.

CIRCUMSCRIBE, TO, ὁρίζω, Hdt., Plat.

CIRCUMSCRIBED, περῐγραπτός, όν, Thuc.

A circumscribed space, στενοχωρία, ἡ, Thuc.; βρᾰχὺ καὶ περιγραπτόν, Thuc.

CIRCUMSPECT, πρόνοος, ον, contr. -νους, -νουν, Æsch., Soph., Hdt.; εὐλᾰβής, ές, Plat., Dem.; προνοητῐκός, ή, όν, Xen. *Vid.* CAUTIOUS.

CIRCUMSPECTION, εὐλᾰβίη, ἡ, Theogn.; εὐλᾰβεια, ἡ, Soph., Eur., Plat., Dem.; φῠλᾰκή, ἡ, Xen., Isoc.; [περιωπή, ἡ, Thuc.] *Vid.* CAUTION, CARE.

CIRCUMSPECTLY, περιεσκεμμένως, Plat.

CIRCUMSTANCE, πρᾶξις, εως, ἡ, Hom.; πρᾶγμα, ᾰτος, τό, Omn. post Hom. and Hes.; συμφορά, ἡ, Thuc.; τὸ πῖπτον, Eur.; τὰ ὑπάρχοντα, Xen., Dem.

Under the circumstances, ἐκ τῶν ἐνόντων, Dem.; [*under these circumstances, then* (to resume a recital in apodosis), οὕτω δή, Hdt., etc.]

I see a strange circumstance, δέρκομαι φάτιν ἄφραστον, Soph.

From which circumstance, ὅθεν, Plat.

According to circumstances, πρὸς τὸ παρατυγχάνον, Thuc.; πρὸς τὸ συμπῖπτον, Xen.

Present circumstances, τὰ παρόντα, Omn. Att.; τὰ νῦν πεπτωκότα, Eur.

CIRCUMVALLATION, περῐτείχῐσις, εως, ἡ, Thuc.; περῐτειχισμός, ὁ, Thuc.; ἀποτείχισμα, ᾰτος, τό, Thuc.

To make lines of circumvallation, περῐτειχίζω, sine cas., or c. acc., Thuc., Xen., Dem.; ἀποτειχίζω, Hdt., Thuc., Xen.

CIRCUMVENT, TO, περιέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, sync. -ῆλθον, Hom., Ar., Hdt.; περιτρέχω, fut. -δρᾱμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, Ar.; κᾰτᾰπολῑτεύομαι, mid., Dem.

CIRCUMVOLUTION, περιστροφή, ἡ, Soph.; περῐφορά, ἡ, Ar., Plat., Xen.; περιᾰγωγή, ἡ, Plat. *Vid.* REVOLUTION.

CIRCUS, στᾰ́διον, τό, Pind., Hdt., Plat.; ἀγών, ῶνος, ὁ, Hes., Pind., Thuc.; [in late Greek, κίρκος, ὁ, Polyb.]

CISTERN, A, δεξᾰμενή, ἡ, Hdt.; λάκκος, ὁ, Ar., Alex., Hdt.

CISTUS, A, κίσθος, ὁ, Theoph.

CITADEL, A, ἀκρόπολις, εως, ἡ, and ἀκρόπτολις (also πόλις ἄκρη), Hom., Æsch., Eur., Isoc., Thuc., Dem.; φρούριον, τό, Æsch.; πέργᾰμα, τά, Æsch., Eur.; ἄκρα, ἡ, Xen., Æschin.

CITATION, A, κλῆσις, εως, ἡ, Ar., Dem., Æschin.; πρόσκλησις, εως, ἡ, Ar., Plat., Dem.

CITE, TO, προσκᾰλέομαι, mid., aor. 1 προσεκαλεσάμην, aor. 1 pass. in pass. sens. προσεκλήθην, Ar., Lys., Dem.; ἀνᾰκᾰλέω, fut. -έσω, Att. ῶ, Andoc., Lys., Dem.; πᾰρᾰκᾰλέω, Lys., Dem.; κλητεύω, only in pres., Dem.; ἀνίσταμαι, mid., in aor. 1, Plat.

CITIZEN, A, ἀστός, ὁ, Hom., Pind., Soph., Hdt., Thuc., Dem., in fem. ἀστή, ἡ, Ar., Hdt.; πολιήτης, ου, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; in fem. πολιῆτις, ῐδος, Ap. Rh.; πολῑ́της, ου, ὁ, Omn.; in fem. πολῖτις, ῐδος, ἡ, Soph., Eur., Plat.; ἀστίτης, ου, ὁ, Soph.; κωμήτης, ου, ὁ, Eur. *Vid.* SYN. 364.

A private citizen, as opposed to those who hold office, ἔτης, ου, ὁ, Æsch., Eur., Thuc.

A citizen of a little state, μῑκροπολῖτης, ὁ, Ar., Xen., Æschin.

The whole body of citizens, πόλις, εως, ἡ, Soph., Lys.

A fellow-citizen, δημότης, ου, ὁ, Pind., Hdt., Soph., Eur., Ar., Isoc., Dem.; in fem. δημότις, ῐδος, Ar., Theoc.; συμπολῖτης, ὁ, Æsch., Eur.

One's fellow-citizen, ἔμπολίς τινι, Soph.

They made him their fellow-citizen, λεωσφέτερον ἐποιήσαντο, Hdt.

The citizens of the city, συνέστιοι πόλεος, Æsch.

You being, as it were, a citizen of the world, σὺ δ' ὥσπερ ἀφετὸς γεγενημένος, Isoc.

To be a citizen, πολῑτεύω, and oftener -ομαι, mid., c. prep., pass. and aor. 1 pass. in intrans. sens., Ar., Thuc., Xen., Dem.; ἐμπολῑτεύομαι, mid., Thuc., Isoc.; δημοτεύομαι, mid., sometimes c. εἰς and acc., Dem.

To be a fellow-citizen, συμπολῑτεύω and -ομαι, mid., Thuc., Xen., Lys., Isoc.

To admit as a citizen, εἰσοικίζω, Xen.

To establish as citizens, to bring together to live in a city, σῠνοικίζω, Thuc., Xen., Dem. *Vid.* TO SETTLE.

Of or *belonging to a citizen*, πολῑτῐκός, ή, όν, Plat., Xen., Isoc.; δημότερος, α, ον, e. g., δημότεραι γῠναῖκες = δημόται, Ap. Rh.

An army composed of citizens (as opposed to one levied from among the allies), στρᾰ́τευμα πολιτικόν, Xen.

As becomes a citizen, πολῑτῐκῶς, Isoc., Dem.

Injurious to the citizens, πολιτοφθόρος, ον, Plat.

[*An adopted* or *naturalized citizen* (opposed to native), ποιητός, ή, όν, Arist.]

[*One falsely registered as a citizen*, παρεγγραφεὶς, ὁ, Æschin.; παρέγγραφος, ὁ, ἡ, Ath.]

[CITIZENSHIP, πολιτεία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., etc.; *to confer citizenship on* one, πολιτείαν τινὶ δοῦναι, Xen.; *to admit to citizenship*, προσδέχομαί τινα, Dem.]

The rights of citizenship, πολιτεία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; πόλις, εως, ἡ, Ar.

[*To have citizenship in a city* or *state*, πολιτεία ἐστί (τινι) ἐν πόλει, Xen.]

[CITRON, μῆλον Μηδικόν, τό, Diosc.; κίτρον, τό, Pamphil.]

[*The citron-tree*, κιτρέα, ἡ, Geop.; κίτριον, τό, Id.; *of citron*, κίτρινος, η, ον, Hdn.]

CITY, A, πτολίεθρον, τό, Hom., Hes.; πτόλις, Hom., Æsch., Eur., poet. for πόλις, εως, ἡ, and also in Att. πόλεος, Ion. and Ep. also πόλιος, also Ep. πόληος, dat. πόλῃ (acc. also πόληα, Hes.), also gen. πόλευς, Theogn.; pl. πόλεις, and Ep. πόλιες, so acc. πόλεις, Ep. πόλιας, Ep. pl. dat. πολίεσσι; Isoc. has dual πόλη and πολέοιν (the prose writers always use πόλις in this sense with the article, while the tragedians usually omit it), Omn.; ἄστυ, gen. εος, in Trag. εως, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; πόλισμα, ᾰτος, τό, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; πολίχνιον, τό, Plat., Isoc.; ἄστῠρον, τό, Call. *Vid.* SYN. 363.

The mother city, μητρόπολις, εως, ἡ, Pind., Hdt., Thuc.; *one's father's city*, πᾰτρόπολις, ἡ, Antiph.

A fortified city, πύργωμα, ᾰτος, τό, Eur., Orat. ap. Hdt.; τεῖχος, τό, Hdt., Xen.

Of or *belonging to a city*, ἀστῐκός, ή, όν, Theogn., Æsch., Thuc.

A new city, νεόπτολις πόλις, Æsch.

A great city, μεγᾰλόπολις, ὁ καὶ

ἡ, no neut. (epith. of cities), Pind., Eur.

Making cities great, μεγιστόπολις, ὁ καὶ ἡ, no neut., Pind.

Living in a city, ἀστῡ́τριψ, ῐβος, ὁ καὶ ἡ, Critias.

Inhabiting or *having four cities*, τετρᾰ́πολις, ὁ καὶ ἡ, no neut., poet. τετράπτολις, Eur.

Having three cities, τρῐ́πολις, ὁ καὶ ἡ, no neut., Pind.

Having a hundred cities, ἑκᾰτόμπολις, ὁ καὶ ἡ, no neut., Hom.; ἑκατομπτολίεθρος, ον, Eur.

Having many cities, πολύπτολις, ὁ καὶ ἡ, no neut., Call.

Of the same city, ὁμόπτολις, ὁ καὶ ἡ, no neut., Soph.

A ruined city, or *a city having no constitution*, ἄπολις πόλις, Æsch., Plat.

A victorious city, ἀστῡ́νῑκος πόλις, Æsch.

The guest of a city, ἀστόξενος, ὁ, Æsch.

Near or *neighboring to a city*, ἀστῠγείτων, ονος, often in prose as subst., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.

Deprived of one's city, ἐρημόπολις, ὁ καὶ ἡ, no neut., Eur.

Ruling a city, also *living in one*, πολισσονόμος, ον, Æsch.

Protecting, defending, upholding cities, πολίσσοος, ον, h.; ὀρθόπολις, ὁ καὶ ἡ, no neut., Pind.; ῥυσῐ́πολις, Æsch.; φερέπολις, Pind.; ἀστῠνόμος, ον, Æsch.; πολιοῦχος, ον, Æsch., Eur., Ar., Hdt., Plat.; πολισσοῦχος, ον, Æsch.; πολιηόχος, ον, Pind., Ap. Rh., in fem. πολιάς, ἄδος, ἡ, Hdt., Æschin.; πολιεύς, ὁ, epith. of Jupiter, Arist.; ἀστυόχος, ον, Anth.

Loving the city, φῐλόπολις, and poet. φιλόπτολις, used also by Trag., Pind., Æsch., Eur., Omn. Att. prose.

For the safety of the city, πρόπυργος, ον (as sacrifice, prayer, etc.), Æsch.

Destroying cities, πτολῐπόρθιος, ον, Hom.; πτολῐπορθος, ον, Hom., Hes., Pind., Æsch.; περσέπολις, and poet. περσέπτολις, ὁ καὶ ἡ, no neut., Æsch., Ar.

[*A taker* or *capturer of cities*, πολιορκητής, ὁ, Plut., Diod.]

[*To build* or *found a city*, πολίζω (c. acc. cogn. πόλιν), usu. in pass., Hom., Hdt., Xen.]

Prince of the city, πολίαρχος, ὁ, Pind., Eur.

The manner and *wise way of ruling a city*, ἀστυνόμοι ὀργαί (see Ellendt in voc.), Soph.

To the city, ἄστῠδε, Hom.; πόλινδε, Hom.

Lord of the city (epith. of Gods), ἀστυᾰ́ναξ, ακτος, Æsch.

The city surveyor, ἀστῠνόμος, Isoc., Plat., Dem.

The office of city surveyor, ἀστῠνομία, ἡ, Arist.

Of or *belonging to the city surveyor*, ἀστῠνομῐκός, ή, όν, Plat., Arist.

The city surveyor's office for transacting business, ἀστῠνόμιον, τό, Plat.

To be city surveyor, ἀστῠνομέω, Dem.

[CITY-HALL, πρυτανεῖον, τό, Hdt., Plat., Arist.]

CIVIL, i. e., relating to the state, πολῑτῐκός, ή, όν, Xen.

Civil, i. e., among fellow-citizens, ἐπῐδήμιος, ον (πόλεμος), Hom.

Civil, i. e., polite, ἀστεῖος, α, ον, and ος, ον, Ar., Plat., Xen., Dem.; χᾰρίεις, εσσα, εν, Plat., Isoc.; εὔχᾰρις, neut. εὔχᾰρι, gen. -ῐτος, acc. usu. -ιν, Plat., Xen.

CIVILLY, χᾰριέντως, Isoc.

CIVILITY, τὸ εὔχᾰρι, Xen.

To be civil to, ἐπῐχᾰρίζομαι, mid., c. dat., Ar.

CIVILIZE, TO, καταρτύω, in pass., Sol.: ἡμερόω, Plat.

[*Civilized life*, βίος ἀληλέμενος, Amphil.]

CLAIM, TO, *lay claim to*, αἰτέω, Omn.; ἀξιόω, c. gen., or c. infin., Eur., Thuc., Xen., Dem.; προσποιέομαι, mid., c. acc., or c. gen., Ar., Thuc., Isæ.; μεταποιέομαι, c. gen., Thuc.; δῐκαιόω, Thuc.; ἀντέχομαι, fut. ἀνθέξομαι, imperf. ἀντειχόμην, aor. 2 ἀντεσχόμην, no aor. 1 or perf., Ar., Xen.; ἀντῐλαμβᾰ́νομαι, mid. fut. -λήψομαι, aor. 2 -ελᾰβόμην, no other tenses, c. gen., Ar.; οἰκειόομαι, mid., Hdt.; ἐφέλκομαι, imperf. -ειλκόμην, fut. -ελκῠ́σομαι, Plat.; ἐφάπτομαι, c. gen., Plat.; ἐπιλαμβάνομαι, mid., c. gen., Plat.; προτείνομαι, mid., Hdt.

To claim as one's own, σφετερίζομαι, aor. 1 ἐσφετεριξάμην, Æsch., Xen., Dem.; [οἰκειόομαι, c. acc., Hdt.]

To claim at law, ἐπῐδῐκᾰ́ζομαι, mid., c. gen., also c. acc. when it has the force of obtaining in consequence of such a claim, Isæ., Dem., Arist.

To claim beforehand, before it is due, προᾰμείβομαι, mid., Plat.

To claim in opposition to another, ἀνθαιρέομαι, mid., aor. 2 ἀνθειλόμην, Eur.; ἀντῐποιέομαι, mid., c. gen. of thing claimed, c. dat. of the rival claimant, or c. περί and gen. of the thing, Thuc., Xen., Isoc.

To claim in return, or *as an equivalent*, ἀνταξιόω, Thuc.; ἀντᾰπαιτέω, Thuc.

To claim as damages (and set them down in the indictment), ἐπῐγρᾰ́φω, Ar., Isoc., Dem.

To claim a share of property on account of a debt owed to one, ἐνεπισκήπτομαι, mid., Dem.

They claim not to have been beaten, ἀξιοῦσιν οὐχ ἥσσους γενέσθαι, Thuc.

We do not claim the kingdom in opposition to the king, οὐκ ἀντιποιούμεθα τῷ βασιλεῖ τῆς ἀρχῆς, Xen. *Vid.* TO DEMAND.

CLAIM, A, αἴτησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Antipho; ἀξίωσις, εως, ἡ, Thuc., Æschin.; δῐκαίωσις, εως, ἡ, Thuc.; ἀντῐ́ληψις, εως, ἡ, Xen.; [*claim to* a thing, προσποίησις, τινός, Thuc.]

[*To clamber up*, ἀναρρῐχάομαι (with hands and feet), Hellan., Hipp.]

CLAMMY, ὑπόγλισχρος, ον, Hipp.

CLAMMY, TO BE (as a corpse), μῠδάω, Soph.

CLAMOR, βοητύς, ύος, ἡ, Hom.; βοή, ἡ, Omn.; ἐνοπή, ἡ, Hom., Eur.; ἰᾰχή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur.; θρόος, Att. θροῦς, ὁ, Hom., Pind., Thuc.; βόᾱμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ἀμβόᾱμα for ἀνάβ., Æsch.; κραυγή, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἴᾰχημα, ᾰτος, τό, Eur.; ἀνᾰκέλᾰδος, ὁ, Eur.; θόρῠβος, ὁ, Pind., Soph., Eur., Thuc., Plat., Xen. *Vid.* NOISE, and SYN. 299.

CLAMOROUS, πολῠ́θροος, ον, contr. ους, ουν, Æsch.; περῐ́βόητος, ον, Plat.; θορῠβητῐκός, ή, όν, Ar.; θορῠβώδης, ες, Plat.; ἀσίγητος, ον, Call. *Vid.* NOISY.

To raise a clamor, θορῠβέω, Ar., Omn. Att. prose.

To have a clamor raised against one, θορῠβέομαι, pass., Soph.

Clamored against, ἐπῐβόητος, ον, Thuc.

CLAN, A, φρᾱ́τρα, ἡ, Hom., Hdt., Plat., Isoc.; [πάτρα, ἡ, Pind.; πατριά, ἡ, Hdt.]

CLANSMAN, A, φρᾱ́τηρ, ερος, ὁ, Æsch., Ar.

Clansmen, οἱ ὁμογᾰ́λακτες, Arist.

To be a clansman, φρᾱτριάζω, only pres. and imperf., c. μετά and gen., Dem.

Presiding over, protecting a clan (as a tutelar deity, etc.), φρᾱ́τριος, α, ον, Plat., Dem., Cratinus (junior).

The chief of a clan, φρᾱτρίαρχος, ὁ (not, however, at all answering to a Scottish chieftain, for the φρατρίαρχος was elected to his office), Dem.

CLANDESTINE, κρυπτᾰ́διος, α, ον, and ος, ον, Hom., Æsch.; κρυπτός, ή, όν, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; σκότιος, α, ον, and ος, ον (of love, etc.), Hom., Eur.; ἐπίκρῠφος, ον, Pind.; κρῠφαῖος, α, ον, Pind., Æsch., Soph., Plat., Xen.; κρῠ́φιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Soph., Eur., Thuc.; λᾰθραῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph., Eur., Andoc.; λάθριος, ον, Menand., Call.; φώριος, ον, Theoc.; [(*of marriage*), ἀδᾳδούχητος, ον, Apion.]

CLANDESTINELY, κρυπτᾰ́δια, Hom.; κρυφηδόν, Hom.; κρύβδην, Hom., Ar., Plat., Dem., Æschin.; κρύβδᾰ, Pind.; κρῠ́φα, Pind., Thuc.; κρῠφῇ, Pind., Soph., Xen.; λᾰ́θρῃ, Hom. for λᾰ́θρᾳ, h., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; λᾰθραίως, and superl. λᾰθραιότατα, Æsch., Eur., Antipho; λᾰθρηδόν, Anth.; κλοπῇ, Soph., Eur.; λεληθότως, Plat.; ὑπὸ μάλης, Plat., Dem.

The challenge was not made clandestinely, οὐδ' ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις γέγονεν, Dem.

CLANG, κλαγγή, ἡ, Hom.; κᾰνᾰχή, ἡ, Hom., Pind., Soph.; κόνᾰβος, ὁ, Æsch.; κόμπος, ὁ, Eur. *Vid.* CLASH.

CLANG, TO, κλάζω, fut. κλάγξω, perf. κέκληγα, Hom.; κέκλαγχα, Ar., Hom., Æsch.; κονᾰβέω, Hom., Hes.; κονᾰβίζω, only pres. and imperf., Hom.; κᾰνᾰχέω, Hom.; κᾰνᾰχίζω, only pres. and imperf., Hom.; ἀρᾰβέω, Hom.; ἰάχω, in poet. imperf. ἰάχεσκον, Hes.

To clang, as armed men walking, ἀσφᾰρᾰγέω, Theoc.

CLANGING, *with a clanging noise*, κᾰνᾰχηδά, Hes.

CLAP, TO, πλᾰτᾰγέω, sine cas., Theoc.; συμπλᾰτᾰγέω, (χερσί), c. dat. of the thing applauded by clapping, Theoc.; κροτέω, with or without χεῖρας or χεῖρε, Hdt., Xen.; ἀνᾰκροτέω, like κροτέω, Ar., Æschin.; ἐπῐκροτέω, so as to applaud, c. acc. rei, Menand.; συγκροτέω, like κροτέω, Xen.; κρούω χεῖρας, Eur.; συγκρούω, Ar.

[*To clap one on the shoulder*, παρακροτέω τινὰ εἰς τὸν ὦμον, Luc.]

CLAPPING, A, κρότος and κ. χειρῶν, Ar., Plat., Dem.; πλᾰτᾰ́γημα, ᾰτος, τό, Theoc.; χειροτῠπὴς πᾰ́τᾰγος, Mel.

A clap of thunder, βροντή, ἡ, Omn. *Vid.* THUNDER.

CLAP-TRAP (in speaking), τερθρεία, ἡ, Pherecr.

To use clap-trap, τερθρεύομαι, mid., Dem.

CLARIFY, TO. *Vid.* TO MAKE CLEAR.

CLARION, A, σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, Omn. *Vid.* TRUMPET.

CLASH, TO, δουπέω, perf. δέδουπα, Hom.; κᾰνᾰχέω, no perf., Hom.; κομπέω, no perf., Hom.; κτῠπέω, no perf., Hom., Hes.; ἔβρᾰχε, aor. 2 3d sing. from unused pres., Hom.; ἀνέβρᾰχε, Hom.; ἀῡτέω, only in pres. and imperf., Hom.; λάσκω, only in aor. 2 ἔλᾰκον, Hom.; κῑνῡρομαι, mid., as, *the bridles clash murderously*, χᾰλινοὶ κινύρονται φόνον, Æsch.; παταγέω, Ar.

To make a clashing noise, act., κροτέω, Ar.

To clash two things against one another, κατακρούω, Plat.

To clash, i. e., be opposed (q. v.), ἐναντιόομαι, pass., fut. 1 mid. ἐναντιώσομαι in pass. sens., Hdt., Thuc., Lys.

CLASH, A, πᾰτᾰγος, ὁ, Hom., Æsch., Eur.; κτῠπος, ὁ, Hom., Æsch., Xen.; κόμπος, ὁ, Hom., Eur.; ἀραγμός, ὁ, Æsch., Eur.; ἄραγμα, ᾰτος, τό, Eur.; κρότᾰλον, τό, h., Pind., Eur., Hdt.; κροτησμός, ὁ, Æsch.; κρότος, ὁ, Eur.; πλᾰτᾰγή, ἡ, Arist.

CLASP, A, ὀχεύς, ὁ, Hom.; περόνη, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Ap. Rh.; περονίς, ῐδος, ἡ, Soph. *Vid.* BUCKLE.

A garment clasped on, περόνημα, ᾰτος, τό, Theoc.; ἐμπερόνημα, τό, Theoc.

To fasten with a clasp, περονάομαι, mid., Hom., Theoc., Ap. Rh.

CLASP, TO, μάρπτω, no perf., aor. 2 μέμαρπον and ἔμᾰπον, opt. μεμάποιμι, also irreg. part. μεμαρπώς, no mid. or pass., Hom., Hes., Pind., Soph., Eur.; διᾰλαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα (but imperf. pass. -λέλημμαι and -είλημμαι), Ar., Hdt., Plat.; περιπτύσσω, Trag.

They clasped one another's hands, ἐν χείρεσσι φύοντο, Hom.

She clasped his hand, ἐν δ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, Hom.

Clasping his hand, χειρὶ χεῖρα ἀντερείσας, Pind. *Vid.* TO HOLD, TO TAKE.

CLASS, A, μερίς, ῐδος, ἡ, Eur.; μέρος, τό, Plat.; μοῖρα, ἡ, Plat.; τάξις, εως, ἡ, Xen., Plat., Dem.; τέλος, τό, Isæ., Dem.; ἰδέα, ἡ, Isoc.

Belonging to the same class, σύστοιχος, ον, Arist.

A belonging to the same class, συστοιχία, ἡ, Arist.

CLASS, TO, κᾰτᾰτάσσω, c. εἰς and acc., Plat., Lys.

CLASSIFICATION, τάξις, εως, ἡ, Xen.

CLATTER, TO, δουπέω, perf. δέδουπα, Hom. *Vid.* TO CLASH, TO MAKE A NOISE.

To make to clatter, κροτέω, Hom., Ar.; κροτᾰλίζω, only pres. and imperf., Hom.

CLATTER, A, δοῦπος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; κρότος, ὁ, Eur., Ar., Dem. *Vid.* NOISE.

CLAUSE, A, σύγγραμμα, ᾰτος, τό, Æschin.; κῶλον, τό, Arist.

With but one clause, μονόκωλος, ον, Arist.

With long clauses, μᾰκρόκωλος, ον, Arist.

[*In many clauses* (of a sentence), πολύκωλος, ον, Dem., Phal.]

[*To add a limiting clause*, προσεγγράφω, Æschin.]

[*An additional clause* (in a will, etc.), παράγραμμα, τό, Dem.]

CLAVICLE, THE, κλείς, κλειδός (κληΐς, ῖδος, Hom.), ἡ, Hom., Soph., Xen., Dem.

CLAW, A, ὄνυξ, ῠχος, ὁ, Hom., Hes., Pind., Eur., Hdt.; χηλή (prop. of birds, but also beasts), ἡ, Æsch., Soph., Eur., Theoc.

With crooked claws, γαμψῶνυξ, ῠχος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Hom., Æsch., Soph., Arist.; ἀγκῠλοχήλης, ὁ καὶ ἡ, no neut., h.

With strong claws, κρᾰτερῶνυξ, ὁ καὶ ἡ, no neut., Hom.

With straight claws, εὐθυῶνυξ, ὁ καὶ ἡ, no neut., Arist.

With many claws, πολυώνῠχος, ον, Arist.

Resting on claws (a vessel or table), λεοντοβᾰμων, ονος, ὁ, Æsch.

CLAW, TO, i. e., *to seize in its claws*, δάπτω, no perf., Hom., Pind. *Vid.* TO TEAR.

To crook one's fingers so as to make them look like claws, καρκῐνόω τοὺς δακτῠλους, Antipho.

CLAY, πηλός, ὁ, Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.

Potter's clay, ἄργῑλος, ἡ, Arist.

Made of clay, πηλόπλαστος, ον, Æsch.; πήλῐνος, η, ον, Isoc., Dem.; *born of clay*, πηλόγονος, ον (epith. of the Giants), Call.

To carry clay, πηλοφορέω, Ar.

[*A worker in clay*, πηλουργός, ὁ, ἡ, Luc.]

CLAYEY, πηλώδης, ες, Thuc.; ἀργῑλώδης, ες, Hdt.

CLEAN, κᾰθᾰρός, ά, όν, Hom.; ἐϋπλῠνής, ές, Hom.; κᾰθᾰριος, ον, Menand.; φᾰνός, ή, όν, Ar.

CLEAN, TO, κᾰθαίρω, no perf., though there is perf. pass. and aor. 1 pass., *to be purified*, Hom., Soph., Xen.; διᾰκᾰθαίρω, Ar., Plat.; ἐκκᾰθαίρω, Plat., Xen.; [πλύνω (by washing), Hom., etc.] *Vid.* TO CLEANSE, TO WASH.

To clean (cloth), ξαίνω, no perf. act., perf. pass. ἔξασμαι, aor. 1 ἐξάνθην, Ar.

To clean one thing from off another, so as to make it look bright, ἐκφαιδρῠνω, no perf., c. acc. and gen., Eur.

To wipe or *rub clean*, ἀνᾰτρῐβω, Xen.

To sweep clean, ἐκκορέω, fut. ήσω, Ar.

CLEAN, TO BE, κᾰθᾰρεύω, Ar.

CLEANED (newly), νεόσμηκτος, ον, Hom.

CLEANING, A, διᾰκᾰθαρσις, εως, ἡ, Plat.

Fit for cleaning, σμηγμᾰτώδης, ες, Hipp.

CLEANLINESS, κᾰθᾰρότης, ητος, ἡ, Xen.; κᾰθᾰριότης, ητος, ἡ, Hdt., Xen.

CLEANLY, adv. κᾰθᾰρίως, Xen.

CLEANSE, TO, κᾰθαίρω, Hom., Soph.; ἀποκᾰθαίρω, Ar., Xen., Plat.; φαιδρῡνω, Æsch.; *to cleanse one's self*, -ομαι, mid., Hes.; πᾰρᾰκορέω, fut. ήσω, Plat. (Com.); φοιβάω, Theoc., Ap. Rh., Call.; νίζω, fut. νίψω (by washing), Soph.

To cleanse one's self, σμάομαι, mid., Ar., Hdt.

To cleanse from below, ὑπεκκᾰθαίρω, Hipp.

CLEANSING, A, ῥύψις, εως, ἡ, Plat.; [ἁγνεία, ἡ, Diosc.]

CLEANSER, A, φαιδρύντρια, ἡ, Æsch.

CLEAR, i. e., evident, visible, ἐναργής, ές, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Plat., Isoc.; δῆλος, η, ον, and ος, ον (δέελος also Hom.), Omn.; πρόδηλος, ον, Omn. Att.; φᾰνερός, ά, όν, and ός, όν, Pind., Hdt., Omn. Att.; σᾰφής, ές, Omn. post Hom.; τορός, ά, όν, Æsch.; τρᾱνής, ές, Soph. (*vid.* EVIDENT), i. e., bright or transparent, λευκός, ή, όν, Hom., Eur.; φαεινός, and in Att. more usu. φαεννός, ή, όν, Hom., Pind., Soph., Eur.; πόλιος, α, ον, and sometimes Att. ος, ον, Hes., Eur., Ap. Rh.; ἀθόλωτος, ον (of water), Hes.; λαμπρός, ά, όν (in every sense of clear, as, *a clear light, a clear truth, a clear voice*, etc.), Omn. Att.; διᾰφᾰνής, ές, Ar., Plat.; [περιφᾰνής, ές (also of evidence), Soph., Lys., etc.]

Clear (as a voice), λῐγύς, εῖα, ύ, Omn. poet., Plat.; λῐγῠρός, ά, όν, also Æol. fem. λῐγοῦρα, Hom., Hes., Pind., Eur., Plat.; λῐγῠφωνος, ον, Hom.; λιγύφθογγος, ον, Hom.; [ὄρθιος, α, ον, Hom., Trag., Lys.]; κράμβος, η, ον, Ar.; λαμπρόφωνος, ον (of a man), Dem.; κᾰπῡρός, ά, όν, Theoc., Mosch.

Clear, i. e., innocent of (q. v.), etc., κᾰθᾰρός, ά, όν, c. gen., Hom., Pind., Soph., Hdt., Plat., Xen.

Clear (as clear profit), ἀτελής, ές, as, *from which he received a revenue of thirty minæ clear each year*, ἀφ' ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβανε τοῦ ἐνιαυτοῦ πρόσοδον, Dem.

CLEAR OF, adv., i. e., *free from danger of, out of reach of*, ἔξω, c. gen., Æsch., Dem.; ἔξωθεν, c. gen., Soph.

[*To keep clear of*, ἐκ τοῦ μέσου καθέζομαι, Hdt.]

CLEAR, TO, κᾰθαίρω, Hom., Soph., Plat.; ἐκκᾰθαίρω, c. acc. of the thing cleared, gen. of the thing removed, Hom., Æsch., Hdt., Plat., Xen.

To clear out a trench, ἀναστομόω (τὴν τάφρον), Xen.

To clear away earth, διᾰμάω, Eur., Thuc.

To clear a country (as pioneers), κείρω, no perf. act., Hdt.

[*To clear up, clear away* (of the air), ἀνακαθαίρομαι, Plat., Plut.]

To be clear (whether bright, evident, or notorious), λαμπρῡνομαι, pass., Æsch., Eur.

To clear another of a charge, ἀπαλλάσσω, c. acc. pers. gen. rei, Isoc.

To clear one's self of a charge, ἀπαλλάσσομαι, mid. c. perf. and aor. 2 pass., Dem.

To make clear, σάφηνίζω, Æsch., Xen.; διᾰσαφηνίζω, Xen.; ἐξομματόω, Æsch.

CLEARING (epith. of the south wind), ἀργεστής, οῦ, ὁ, Hom., Hes.

CLEARING, A (round the roots of trees), περικᾰθαρσις, εως, ἡ, Theoph.

CLEARLY, i. e., *distinctly*, διηνεκέως, Hom., Hes., Ap. Rh.; σᾰφα, Hom., Pind., Trag., Xen., Antipho; ἀριφρᾰδέως, Theoc.; i. e., *visibly, evidently*, ἐναργῶς, and Ion. ἐναργέως, Æsch., Hdt., Dem., Æschin.; [περιφανῶς, Thuc.]; προδήλως, Soph.; λαμπρῶς, Æsch.; φανερῶς, Hdt., Thuc., Dem.; τορῶς, Eur.; τρᾱνῶς, Æsch., Eur.; σαφῶς, comp. -φέστερον, superl. -φέστατα, in pos. often joined with εὖ, Pind., h., Hdt., Omn. Att.; *to speak*, λῐγέως, Hom., Ap. Rh.; λῐγῠρῶς, Theoc.

To sound clearly, enjoin clearly, λάμπω, no perf., Soph.

CLEARNESS, σάφήνεια, ἡ, Æsch., Plat., Antipho; ἐνάργεια, ἡ, Plat.; of voice, λαμπροφωνία, ἡ, Hdt.

CLEAVE, TO, κεάζω, aor. 1 often ἐκέασσα, perf. act. not used, but aor. 1 pass. ἐκεάσθην, Hom.; ἀμφῐκεάζω, Hom.; διᾰκεάζω, Hom., Ap. Rh.; κείω, only in pres. part., Hom.; διαιρέω, fut. -ήσω, aor. 2 διεῖλον, perf. pass. διήρημαι, aor. 1 διηρέθην, Hom.;

πείρω, Hom.; διατμήγω, esp. in aor. 2 διέτμᾰγον, and pass. διετμάγην, Hom.; σχίζω, Hom., Hes., Pind., Soph., Xen.; διασχίζω, Hom., Xen., Plat.; κᾰτασχίζω, Ar.; ἐπισχίζω, Ap. Rh.; ἐκσχίζω, Arist.; τέμνω (esp. a path through the sea, the air, etc.), Hom., Pind., Ar.; διᾰτέμνω, Hom., Hdt., Plat.; διᾰπλήσσω, rare, except in pres., Hom.; διαῤῥήγνῡμι, aor. 2 pass. -ἐῤῥάγην, Soph.

To cleave to, ἀντέχομαι, mid., fut. ἀνθέξομαι, imperf. ἀντειχόμην, aor. 2 ἀντεσχόμην, c. gen., Eur., Hdt., Lys., Xen., Dem. *Vid.* To CLING TO.

To be cloven, ὑποῤῥήγνῡμαι, pass., Hom.

CLEAVER, A, κοπίς, ἴδος, ἡ, Ar.

CLEFT, διαῤῥώξ, ῥῶγος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; σχιστός, ή, όν, Theoph.; ἐκπιεστός, ή, όν, Arist.; in fem. ῥωγάς, ᾰ́δος, ἡ (epith. of rocks), Ap. Rh.

Easily cleft, εὐκέᾰτος, ον, Hom.; εὔσχιστος, ον, Theoph.; εὐσχῐδής, ές, Anth.

CLEFT, A, χηρᾰμός, ὁ, later ἡ, Hom., Ap. Rh.; ῥωχμός (esp. of ground), ὁ, Hom., Ap. Rh.; πτύξ, πτῠχός, ἡ (in a hill, etc.), Hom., h.; πτῠχή, ἡ, Pind., Soph., Eur., Plat.; χάσμα, ᾰτος, τό, Hes., Eur., Hdt., Plat.; ἀγμός, ὁ, Eur.; σχισμός, ὁ, Æsch.; ῥωγμή, ἡ, Ar.; σχισμή, ἡ, Arist.; ῥωγμός, ὁ, Bi. *Vid.* SYN. 76.

[*Full of clefts*, ἀμφιῤῥώξ, ῶγος, ὁ, ἡ, Anth.]

CLEMENCY, ἔλεος, ὁ, Hom., Eur., Plat., Antipho, Dem.; οἶκτος, ὁ, Omn.; οἰκτιρμός, ὁ, Pind.; φῐλανθρωπία, ἡ, Xen.

CLEMENT, ἐλεήμων, ονος, Hom., Ar., Lys.; αἰδόφρων, ονος, Soph., Eur.; φῐλοικτίρμων, ονος, Eur., Plat.; οἰκτίρμων, ονος, Theoc.

CLEMENTLY, φῐλανθρώπως, Isoc., Dem.

[CLERGY, ἐκκλησιαστικοί, οἱ, Eccl.]

CLERK, A, γραμμᾰτεύς, ὁ, Æsch., Thuc., Xen., Dem.; *checking-clerk*, ἀντῐγρᾰφεύς, ὁ, Dem., Æschin.

An under-clerk, ὑπογρᾰφεύς, ὁ, Ar.; ὑπογραμμᾰτεύς, ὁ, Lys., Antipho.

A fellow-clerk, σῠνεπῐγρᾰφεύς, ὁ, Isoc.

To be a clerk, γραμμᾰτεύω, Thuc., Xen.

To be an under-clerk, ὑπογραμματεύω, Lys., Antipho.

CLEVER, κερδᾰλέος, α, ον, Hom.; ἀγχῐ́νοος, ον, contr. Att. ους, ουν, Hom., Plat.; δέξιος, α, ον, Pind., Ar., Thuc., Xen., Antipho; ἐνδέξιος, ον, h.; ἐπῐδέξιος, ον, Æschin., Arist.; σοφός, ή, όν, c. acc. rei, or sometimes c. gen. rei, also c. περί and gen. or acc., or c. εἰς and acc., often c. infin., Omn. post Hom.; σῠνετός, ή, όν, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; εὐσῠ́νετος, ον, Arist.; δεινός, ή, όν, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ὀξύς, εῖα, ύ, Thuc., Plat.; ὀξῠ́φρων, ονος, Eur.; κομψός, ή, όν, Eur., Plat.; ἀριφρᾰδής, ές, Soph.; μουσῐκός, ή, όν, Eur., Plat.; γλᾰφῠρός, ά, όν, Ar., Theoc.; θῠμόσοφος, ον, Ar.; θῡμοσοφῐκός, ή, όν, Ar.; εὐφυής, ές, Xen., Plat., Isoc., Æschin.; ἔντεχνος, ον, Plat.; νουβυστῐκός, ή, όν (de re), Ar.; [(inventive), μηχανικός, ή, όν, Xen.]

Clever at evil, κᾰκοξῠ́νετος, ον, Thuc.

Clever in his own conceit, δοκησῐ́σοφος, ον, Ar.; δοκησῐδέξιος, ον, Pherecr.

Clever at all things, πάνδεινος, ον, Plat., Dem.

CLEVERLY, σοφῶς, Soph.; σῠνετῶς, Eur.; δεξίως, Ar.; εὐσῠνέτως, compar. εὐσυνετώτερον, Thuc.; κομψῶς, Ar., Plat., Isoc.; εὐφυῶς, Plat., Dem.; νουβυστῐκῶς, Ar.; χαριέντως, Plat.

A man clever in any thing, σοφιστής, ὁ, Pind., Æsch., Eur.

CLEVERNESS, σοφία, ἡ, Omn.; σῠ́νεσις, εως, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; δεξιότης, ητος, ἡ, Ar., Hdt., Thuc.; δεινότης, ητος, ἡ, Thuc., Antipho, Dem.; ἀγχῐ́νοια, ἡ, Plat., Arist.; ἐπῐδεξιότης, ητος, ἡ, Æschin., Arist.; εὐσῠνεσία, ἡ, Arist.; ὀξῠ́της, ητος, ἡ, Plat.

Cleverness in one's own opinion, δοκησῐσοφία, ἡ, Plat.

CLEW, A, νῆμα, ᾰτος, τό, Hom., Eur.

CLIENT, A (in Roman signif.), πελᾰ́της, ου, ὁ, Plut.

[*The body of clients* (in Roman signif.), τὸ πελατικόν, Dion. H.]

[*Clientship*, πελατεία, ἡ (late), Gl.]

CLIFF, A, κρημνός, ὁ, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc.; σπῐλάς, ᾰ́δος, ἡ, Hom., Soph., Ap. Rh.; πέτρα, ἡ, Omn. poet., Xen., Plat., Isoc.; δειράς, ᾰ́δος, ἡ, h., Pind., Soph., Eur., Ap. Rh.; πέτρος, ὁ, Soph.; ἐριπνή, ἡ, Eur.; λέπας, τό, only nom. and acc. sing., Simon., Æsch., Eur.; ὀφρύη, ἡ, Eur. *Vid.* ROCK.

Of a cliff, λεπαῖος, α, ον, Eur.; πέτρινος, η, ον, Eur., Hdt.

With lofty cliffs, βᾰθῠ́κρημνος, ον, Pind.; βαθυσκόπελος, ον, Orph.

Haunter of cliffs, κρημνοβᾰ́της, ου, ὁ, Anth.

CLIMATE, οὐρᾰνός, ὁ, Hdt.; αἱ ὧραι, Hdt.

CLIMAX, A, ἐποικοδόμησις, εως, ἡ, Arist.

CLIMB, TO, ἀνᾰβαίνω, in perf. act. -βέβηκα, part. usu. contr. -βεβώς, -βεβῶσα, βεβώς, aor. 2 -έβην, -βῆθι, -βαίην, etc., fut. and aor. 1 (only in mid.) -βήσομαι, -εβησάμην, Hom., Hes., Eur., Ar., Thuc., Xen.; εἰσαναβαίνω, Hom.; ἀνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, sync. -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Hom., Trag., Xen.; εἰσᾰ́νειμι (-ιέναι), pres. part. εἰσᾰνιών, Hom.; ἀναῤῥῑχάομαι, mid., Hipp., Ar.

To climb over, ὑπερβαίνω, Hom., Eur., Hdt., Thuc.; ὑπεραίρω, Xen.; esp. hills, ὑπερᾰκρίζω, Xen.

To make to climb, ἀναβαίνω, in pres. fut. 1 and aor. 1 act., Hom., Hdt.; ἀνᾰβῐβάζω, Hdt., Xen.

CLINCH, TO (as an argument), βεβαιόω, Xen., Plat., Lys., Dem.

CLING TO, TO, ἔχομαι, mid., imperf. εἰχόμην, fut. ἕξομαι and σχήσομαι, aor. 2 ἐσχόμην, c. gen., Hom., Hdt.; ἀνέχομαι, mid., imperf. and aor. 2 often c. dupl. augm. ἠνειχόμην and ἠνεσχόμην, c. dat., Hom., and act. ἀνέχω, c. acc., Soph.; ἅπτομαι, mid. generally, and esp. as a suppliant, c. gen., and sometimes c. acc., Hom., Call.; ἐξάπτομαι, c. gen., Hom.; ἐμφύομαι, pass., c. perf. act. ἐμπέφῡκα, part. ἐμπεφυκώς, ότος, and poet. ἐμπεφυώς, ῶτος, and aor. 2 act. ἐνέφυν, part. ἐμφύς, c. dat., Hom., Soph., Eur., Hdt.; περῐφύομαι, c. dat. or c. acc., Hom.; προσφύομαι, c. dat., Hom., Eur., Plat., Theoc.; ἐπῐφύομαι, c. dat., Plat.; περιπλέκομαι, pass., c. dat., Hom., Eur.; προσπτύσσομαι, mid., c. dat., Soph.; ἀντέχομαι, c. gen., Eur., Hdt., Lys., Xen., Dem.; ἀμπέχω, aor. 2 ἤμπισχον, Eur.; περιέχομαι, c. gen., Hdt.; προσέχομαι, c. dat., Thuc.; ἐμφορέομαι, c. gen., Hdt.; ἀντῐλαμβᾰ́νομαι, fut. -λήψομαι, aor. 2 -ελᾰβόμην, c. gen., Thuc., Lys.; προσκολλάομαι, pass., c. dat., Plat.; προσγλίχομαι, mid., only pres. and imperf., Arist.

CLINGING TO, A, ἄνθεξις, εως, ἡ, Plat.; πρόσφῠσις, εως, ἡ, Xen.

CLINGING TO, προσφυής, ές, c. ἐκ and gen., or c. dat., Plat.

One must cling to, ἐκτέον, c. dat., Xen.; ἀνθεκτέον and ἀνθεκτέα, c. gen., Thuc., Plat.

CLIP, TO, περικόπτω, Thuc., Lys.; [περιτέμνω (Ion. -τάμνω), Hom., Hdt.; (with shears), ψαλίζω, Paul. Æg.]

[*To clip the hair*, περικαίρω τὴν κόμην, Hdt.; *to clip one's hair*, or *have it clipped*, περικαίρομαι τρίχας, Hdt.]

Clipping the wings of the Athenians as much as possible, ἀποτεμόμενος ὡς μέγιστα ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, Thuc.

CLOAK, A, λώπη, ἡ, Hom., Ap. Rh.; χλαῖνα, ἡ, Hom., Trag., Theoc.; δῐ́πλαξ, ᾰκος, ἡ, Hom., Ap. Rh.; φᾶρος, τό (always ᾱ in Hom., but ᾰ also in Hes., ᾰ Trag., though in nom. and acc. φάρος, φάρη, they oftenest use ᾰ), Hom., Hes., Trag., Ap. Rh.; χλᾰνίς, ῐ́δος, ἡ (of finer materials), Simon., Menand., Hdt., Dem.; χλᾰνῐ́διον, τό, Soph., Eur., Hdt.; χλᾰνίσκιον, τό, Ar., Æschin.; χλᾰνισκῐ́διον, τό, Ar.; χλᾰμύς, ῠ́δος, ἡ (esp. that worn by horsemen), Sapph., Xen.; χλᾰμῠ́διον, τό, Menand.; λῶπος, τό, Anac., Theoc.; λώπιον, τό, Arist.; τρῐ́βων, ωνος, ὁ, Eur., Ar., Plat., Dem.; τρῐβώνιον, τό, Ar., Lys., Isæ.; πέπλος, pl. οἱ and τά, Soph., Eur., Theoc.; ἀμπεχόνη, ἡ, Plat., Xen.; ἀμπέχονον, τό, Ar., Theoc.; στολάς, ᾰ́δος, ἡ, Xen.; ἐφεστρίς, ῐ́δος, ἡ, Xen.; σάγμα, ᾰτος, τό, Ar.; κάνδυς, υος, ὁ (by the Medes), Xen. *Vid.* SYN. 394.

A single cloak, ἁπληγίς, ῐ́δος, ἡ, Ar.

A long coarse cloak, βαίτη, ἡ, Soph., Hdt.

[*A horseman's cloak*, χλᾰμύς, ῠ́δος, ἡ, Xen.; ἄβολος, ἡ, Arr.]

A cloak made of skins, σῐ́συρνα, ἡ, Æsch., Hdt.; σῐ́σῡρα, ἡ, Ar.

A woolen cloak, μανδύη, ἡ, Æsch.

A thick cloak, χειμᾰ́μῠνα, ἡ, Æsch., Soph.

A sailor's coarse cloak, φορμός, ὁ, Theoc.

A scarlet cloak, φοινῑκίς, ῐ́δος, ἡ, Ar., Xen., Lys.

Like a cloak, τρῐβωνῐκῶς, Ar.

Wearing a cloak, σῐσυρνοφόρος, ον, Hdt.; χλᾰμῠδηφόρος, ον, Theoc.; εἱμᾰ́τᾰνω περῐ́βαλλος, Hegesand.

Wearing a black cloak, μελάγχλαινος, ον, Mosch.

Having no cloak, ἄχλαινος, ον, Simon.

Trailing a cloak, ἑλκετρῐ́βων, ωνος, ὁ, Plat. (Com.)

A want of a cloak, ἀχλαινία, ἡ, Eur.

The making, or *the trade of making cloaks*, χλᾰνῐδοποιΐα, ἡ, Xen.; χλᾰμῠδουργία, ἡ, Xen.

To wear a cloak, χλᾰμῠδόομαι, pass., Nicostr.

To put a cloak on, on one's self, ἀνᾰβάλλομαι, mid. simply, or c. acc. of the cloak, Ar., Plat.

To put a cloak on another, χλαινόω,

c. acc. pers., Anth.; πᾰραμπέχω, fut. παραμφέξω, aor. 2 παρήμπισχον, Arist.

A cloak, i. e., pretext to conceal intentions, etc., προκᾰλυμμα, ᾰτος, τό, Thuc.; πρόσχημα, ᾰτος, τό, Thuc.; πᾰρᾰκᾰλυμμα, ᾰτος, τό, Antiph.; πᾰρᾰπέτασμα, ᾰτος, τό, Plat., Dem.; ἀνᾰβολή, ἡ, Plat.

Cloak, to (intentions, etc.), περῐβάλλω, perf. -βέβληκα, Plat.; πᾰρᾰκᾰλύπτω, Plat.

I need not cloak my meaning, οὐδὲν δεῖ παραμπέχειν λόγους, Eur.

Clock—the instruments the Greeks used for measuring time were πόλος, ὁ, Hdt.; γνώμων, ονος, ὁ, Hdt.; στοιχεῖον, τό, Hdt. (all some sort of sun-dial), and κλεψύδρα (an hour-glass filled with water), ἡ, Ar., often called ὕδωρ, ὕδᾰτος, τό, Dem., Dinarch.; [also ὡρολόγιον ὑδραυλικόν, τό, Plin.; (in general, any instrument for telling the hour), ὡρολόγιον, τό, Plin.]

Clock—what o'clock is it? πηνίκα μάλιστα, Plat.; πηνίκ' ἄττα, Ar.; πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας, Ar.

(Asking, etc.) *what o'clock it was*, ὁποσάπουν τὸ στοιχεῖον εἴη, Luc.

Clod, a, of earth, βῶλος, ἡ, Hom., Soph., Xen.; βῶλαξ, ᾰκος, ἡ, Pind., Theoc.; βώλιον, τό, Ar., Arist.

Full of clods, breaking up into clods, ἐρῐβῶλαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Hom.; βωλᾰκιος, α, ον, Pind.

Clog, to, ἐπῐβρίθω, Hom., Pind.; [ἐμποδίζω, c. acc., Ar., Lys., Xen.; also c. gen. and μή c. infin., Plat.] *Vid.* To hinder.

Clog, a, ἐμπόδισμα, ᾰτος, τό, Plat.

Clogs, κᾰλοπέδῐλα, τά, Theoc.; [(for mud), πηλοπατίδες, αἱ, Hipp.]

[Cloister, κοινόβιον, τό, Eccl.; ἡσυχαστήριον, τό, Byz.; (the inclosure of a monastery), λαύρα, ἡ, Eccl.]

[*To shut up in a cloister*, ἐνσηκάζω, Eccl.]

Close, to, κλείω, κλείσω, perf. pass. κέκλειμαι, and more usu. κέκλεισμαι, aor. 1 in Hom. often κλήϊσα, in Att. fut. κλήσω, aor. 1 ἔκλησα, fut. Dor. κλᾳξῶ, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem., Theoc.; ἐγκλείω, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem., Ap. Rh.; συγκλείω, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem., Æschin.; ἐπῐκλείω, Ar., Xen.; κᾰτᾰκλείω, Hdt., Thuc., Xen.; συνερείδω, perf. not used in act. sens., Hom., Eur.; συντίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. act. -τέθεικα, pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, Eur.; πῠκνόω, Theoph., Hipp., esp. to close doors; ἐπιτίθημι, Hom.; προστίθημι, Hdt., Lys.; ἐπερύω, in aor. 1 ἐπέρυσσα for ἐπείρυσα, Hom.; πακτόω, Archil., Soph., Ar. (as, to close a house); ἔργω or ἐέργω, imperf. εἶργον, Hom.; πῠκάζω, Soph.

To close (one's eyes), μύω, aor. 1 ἔμῠσα, c. acc., perf. not in act. sens., Soph., Ar., Xen., Plat., and intrans. c. perf. μέμῡκα, *to be closed*, and also *to close one's eyes* (no passive is found), Hom.; κᾰτᾰμύω, aor. 1 sometimes καμμῦσα for κατέμυσα, both trans. and intrans., h., Xen.; συμβάλλω, perf. συμβέβληκα, as a dying person does, Æsch.; σῠνάπτω, no perf., Eur.; συναρμόζω, either one's own eyes or those of another, Eur.

To close (esp. the eyes of the dead), κᾰθαιρέω, aor. 2 καθεῖλον, infin. poet. καθελέειν, in tmesis, Hom.; συλλαμβάνω, fut. συλλήψομαι, aor. 2 σῠνέλᾰβον Plat.

She closes her eyes, darkened (in death), λύει κέλαινα βλέφαρα, Soph.

To be closed (of eyes or wounds), συμμύω, only in perf. συμμέμῡκα, Hom., Plat.

To close one's mouth, στόμα ἐπᾰλάζῠμαι, only pres. and imperf., Eur.; *closed doors*, ἐπῐκεκλῐμέναι (from ἐπικλίνω) σᾰνίδες, Hom.; ἐζευγμέναι σανίδες, Hom.

Eager to close their swift jaws upon the children, τέκνοισιν ὠκείας γνάθους ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες, Pind.

Close, adj., i. e., close together, in dense order, (ταρφειός) only in nom. pl. fem. ταρφειαί, Hom.; ταρφύς, εῖα, ύ, and ταρφύς, ὁ καὶ ἡ, neut. ταρφύ, Hom., Hes., Æsch.; πῠκῐνός, ή, όν, Hom., Hes.; πυκνός, ή, όν, Hom., Eur., Xen.; ἐπήτρῐμος, ον, Hom., Ap. Rh.; προθέλυμνος, ον, Hom.; ἐπασσῠτερος, α, ον, Hom., Hes.; ἐπασσῠτεροτρῐβής, ές, Æsch.; στεγᾰνός, ή, όν, of a net, Æsch.; στιπτός, ή, όν, Soph.; σύγκωλος, ον, Xen.

Close, of battle, στάδιος, α, ον, Hom., Thuc.; ἀγχέμᾰχος, ον, Hom., Hes., Xen.

In close order of troops, ἀρηρότες, Hom.

Fit for close fighting (weapons), στᾰδαῖος, α, ον, Æsch.; σχέδιος, α, ον, Æsch. *Vid.* Combat.

Close to, προσφυής, ες, c. ἐκ, and gen. or c. dat., Hom., Plat.; [προσεχής, ές, c. dat., Hdt., etc.]

[*To sail along close to shore*, πλέω προσεχὴς τῇ γῇ, Arr.]

Close (as a man), i. e., not indiscreet, πεπῠκασμένος, η, ον, Hes.; στεγᾰνός, ή, όν, Plat.

Close, of style, κατεστραμμένος, η, ον, Arist.

Close, of an argument, πᾰγιος, α, ον, Plat.

Close of a house, πνῑγηρός, ά, όν, Thuc.

Close packed, ἀγχιστῖνοι, αι, α, Hom.

Close combat, αὐτοσχεδίη, ἡ, Hom.; αὐτοστᾰδίη, ἡ, Hom; [ἡ μάχη ἐν χερσί, Thuc.] *Vid.* Hand to hand.

In close combat, σχεδίην, Hom.; αὐτοσχεδά, Hom.; αὐτοσχεδόν, Hom.; αὐτοσχεδίην, Hom.; ὁμόσε, Xen.; ὅμοθεν, Xen.; συστᾰδόν, Thuc. *Vid.* Combat.

One who fights in close combat, ἀγχῐμᾰχητής, ὁ, Hom.

To come to close quarters with, ὁμοῦ πρόσειμι, c. dat., Xen.; [ὁμόσε ἰέναι or ἐλθεῖν, Att., *with one*, τινί, Ar.]

Following close, ὁμόθεν διώκοντες, Xen.

(To shave, or to pass by) *close*, ἐν χρῷ (παραπλέω, etc.), Hdt., Thuc. *Vid.* Closely.

Wielding weapons suited for close combat, σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη, Æsch.

To keep close to, act. χρίμπτω, no perf. act., c. acc. and dat., Æsch., Soph.

To keep close to, intrans. χρίμπτομαι, mid. and pass., Hom., h., Æsch., Eur.; ἐγχρίμπτω and -ομαι, as above, c. dat., Hom., Hdt.; ἔχομαι, mid., imperf. εἰχόμην, fut. ἕξομαι, aor. 2 ἐσχόμην, c. gen., Hdt., Thuc., Xen., Theoc.; ἀντέχομαι, c. gen., Hdt.

Keeping as close as possible to the general sense, ἐχόμενος ὅτι ἐγγύτατα τῆς ξυμπάσης γνώμης, Thuc.

Keep close to us, Eunoe, ἀπρὶξ ἔχευ Εὐνόα ἡμῶν, Theoc.

To be close together, ἄρω, in aor. 2 ἤρᾰρον or ἄρᾰρον, and 2d perf. ἄρηρα, part. fem. sometimes ἀρᾰρυῖα, Hom.

To close up (as troops), συγκλείω, Thuc.; συγκλείω τὰς ἀσπίδας, Xen.

[*To close up the pores* of the body, πυκνόω τοὺς πόρους, Theoph.]

To form in close order, intrans., συστρέφομαι, pass., Hdt., Thuc., Xen.; also συστρέψαντες ἑαυτούς, Hdt.; so πυκνώσαντες (subaud. ἑαυτούς), Hdt.

To bring into close action, προσαρμόζω τί τινι, as, *Ajax .... and if any one brings his barbarian ships into close action with him*, Αἴας .... ᾧ τις εἰ προσαρμόσει βαρβᾰρους βάρῐδας, Eur.

Close, adv., in close order, πυργηδόν, Hom.; βύζην, Thuc.; *close to*, ἰκτάρ, c. gen., Æsch.; [ἄχρι, c. gen., Hom., etc.; πάρεγγυς, c. gen., Arist.; πέλας, c. gen., Poet., Hdt.] *Vid.* Near.

Closely, πῠκῐνῶς, Hom.; στῐβᾰρῶς, Hom.; στεγᾰνῶς, Thuc.

Closely (as, to investigate *closely*), ἀκρῑβῶς, Eur., Thuc., Isoc.

To track a person closely, ἴχνος συνδρόμως ῥινηλᾰτεῖν, Æsch.

[*To pursue closely*, ὁμόθεν διώκω, Xen.]

Closeness, πῠκνότης, ητος, ἡ, Ar., Thuc., Plat.

Close array, σύγκλεισις, εως, ἡ, Thuc.

Able to close itself up, σύγκλειστος, ον (of an oyster-shell), Arist.

Closet, a, θήκη, ἡ, Xen.

Clot, a, θρόμβος, ὁ, Æsch.; πέλᾰνος, ὁ, Æsch., Eur.; στραγγᾰλίς, ίδος, ἡ, of milk, Arist.

Clotted, θρομβώδης, ες, Soph.; ἀμφῐθρεπτος, ον, Soph.; *black and clotted*, μελαμπᾰγής, ές, Æsch.

To be clotted, τρέφομαι, pass. in pres., imperf., and in perf. act. τέτροφα (actually used only of sea-water, ice, etc.), Hom.

To be clotted round, περῐτρέφομαι, c. dat., Hom.

Cloth, λῖτα, τά, only in nom. and acc. pl., and λῖτι dat. sing., Hom.

Linen cloth and *sail-cloth*, λῖνον, τό, Hom., Ar. *Vid.* Linen.

A cloth spread as any sort of covering, πέπλος, ὁ, pl. οἱ, and later τά, Hom.

Any large piece of cloth (whether sail, sheet, shroud, robe, etc.), φάρος, τό (always ᾱ Hom., but ᾰ also in Hes., ᾱ Trag., though in nom. and acc. sing. and pl. they prefer ᾰ), Hom., Trag., Ap. Rh.; ῥῆγος, τό (probably of wool, as it seems used in opp. to λίνον, see Liddell and Scott in voce), Hom.

[*A barber's cloth*, ὠμόλινον, τό, Plut.]

[*Cloth shaggy on both sides*, ἀμφιτάπης, ητος, ὁ, Alex.]

Clothes, clothing, εἷμα, ᾰτος, τό, Hom., Trag., Hdt.; ἐσθής, ῆτος, ἡ, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἔσθος, τό, Hom., Ar.; ἔσθημα, ᾰτος, τό, only in pl., Trag., Thuc.; εἴλῡμα, ᾰτος, τό, Hom., Ap. Rh.; κόσμος, ὁ, Hom., Hes., Pind., Eur., Xen.; ἔνδῠτον, τό, Simon., Eur.; στολή, ἡ, Trag., Xen., Plat.; σκευή, ἡ, Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem.; κρόκου βᾰφαί, αἱ, Æsch.; ἱμᾰτιον, τό, Soph., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἱμᾰτίδιον, τό, Ar.; ἱμᾰτιδᾰριον, τό, Ar.; περῐβόλαιον, τό, Eur.; ἀμφιέσμᾰτα, τά, no sing., Plat. *Vid.* Garment, Dress, and Syn. 269.

Woolen clothes, λήνεα, τά, Ap. Rh.

Scantiness of clothing, ἀχλαινία, ἡ, Eur.

Badness of clothing, δυσχλαινία, ἡ, Eur.

A clothes seller, ἱμᾰτιοπώλης, ὁ, Critias; fem. ἱμᾰτιόπωλις, ῐδος, ἡ, Ath.

[*The art of making clothes*, ἡ ἱματιουργική (sc. τέχνη), Plat.]

[*Clothes-press*, ἱματιοφυλάκιον, τό, Gl.]

CLOTHE, TO, act. ἕννῡμι, in fut. 1 ἕσσω for ἕσω, and aor. 1 ἕσσα for εἷσα, c. dupl. acc. perf. pass. εἷμαι, imper. ἕσσο, part. εἱμένος, often used metaphoric., as, *clothed with strength*, εἱμένος ἀλκήν, Hom.; κᾰθέννῡμι, in imperf. act. κᾰταείνυον, perf. pass. part. κᾰταειμένος, Hom.; ἐπιέννῡμι (more common even in Att. than ἐφέννῡμι, which is very rare), in aor. 1 act. and perf. pass., Hom., Pind., Hdt., Xen., Ap. Rh.; περιέννῡμι, only in aor. 1 imper. περίεσσον, Hom.; ἀμφιέννῡμι, c. dupl. acc., c. acc. pers. dat. of the garment, Plat., aor. 1 ἀμφίεσσα, in tmesis, and ἀμφίεσα, Hom.; ἠμφίεσα, Xen., perf. pass. part. ἠμφιεσμένος, Ar., Hom., Ar., Xen., Plat.; προσαμφιέννῡμι, Ar.; περιστέλλω, Pind.; ἀμφῐβάλλω, c. dupl. acc., and later c. acc. of garment, dat. of person, Hom., Eur.; ἐξάπτω, c. dat. or c. ἀμφί and dat., Eur.; προσάπτω, c. dat., Eur.; ἀμπέχω, aor. 2 ἤμπισχον, c. dupl. acc., or c. acc. pers. and dat., and in aor. 2 mid. ἠμπισχόμην in pass. sens., Ar.; περιαμπέχω, c. dupl. acc., Ar.; ἐνδύω, only in aor. 1 ἐνέδυσα, Ar., Xen.

To clothe on all sides, περιαμφιέννῡμι, Plat.

To clothe one's self in, ἕννῠμαι, mid. and pass., esp. in aor. 1 ἑσσάμην, and perf. pass. εἷμαι, and pluperf. ἕσμην, c. acc. of the garment, Hom., so ἐπιέννῠμαι, with also fut. 1 mid. ἐπιέσσομαι, c. acc. of garment, also c. acc. of limbs, dat. of garments, Hom., Pind., Hdt., Xen.; ἀμφιέννῠμαι, in augm. tenses ἠμφ., also c. dat. of the limbs clothed, Hom., Ar.; περιέννῠμαι, mid., and perf. pass. Æol. περεμμένος, Hes., Sapph.; δέομαι (of things that want trying on, as sandals, gaiters), in aor. 1 mid. ἐδησάμην, and pluperf. pass. δεδέμην for ἐδεδέμην, c. acc., Hom.; δύνω in pres. act., and aor. 1 mid. ἐδῡσάμην, Hom.; ἐνδύω and ἐνδύνω, aor. 1 mid. ἐνεδῡσάμην, aor. 2 act. ἐνέδυν, as if from ἔνδῡμι, perf. ἐνδέδῡκα, fut. mid. ἐνδύσομαι, c. acc. of the garment, Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Plat.; κᾰτᾰδύομαι, in aor. 2 act. κατέδυν, and irreg. aor. mid. κατεδῡσόμην, Hom.; ἀμφῐδύομαι, mid., c. acc. of garment, dat. of limb, Soph.; δυοπᾰλίζω, only in fut. -ξω, Hom.; ἀμφῐτίθημι, with acc. of garment, dat. of limb, or with dat. of garment, acc. of limb, aor. 1 -έθηκα, Hom., Eur.; ἐπῐβάλλομαι, mid., Hom.; περιβάλλομαι, Hom., Eur., Hdt.; ἀνᾰβάλλομαι, Ar.; ἐφαρμόζω, c. dat. of limb, Hes.; στέλλομαι, mid., c. acc. of garment, Eur.; ἀμφιστέλλομαι, mid., Theoc.; ἀμπίσχομαι, mid., also ἀμπισχοῦμαι, Ar., aor. 2 ἠμπεσχόμην, Eur., Ar.; ἐπερύομαι, mid., aor. 1 ἐπειρῡσάμην, part. ἐπειρυσάμενος, Hdt.; ἐνάπτομαι, in aor. 1 mid., and in perf. pass., c. acc., Ar., Hdt.; κᾰθάπτομαι, c. dat. of garment, acc. of limb, Eur.; περιάπτομαι, mid., Plat.

To be clothed in black, μελανοειμονέω, Arist.

To clothe (metaph.) *a state with honor, power, shame*, etc., περιάπτω πόλει τιμήν, ὄλβον, αἰσχύνην, etc., Ar., Xen., Plat., Dem.; περιτίθημί τινι δόξαν, δύναμιν, etc., Thuc., Andoc., Xen., Isoc.

Clothed in might, insolence, etc., ἐπιειμένος ἀλκήν, ἀναιδείην, etc., Hom.; μένος ἀμφῐβᾰλών, Hom.; περῐκείμενος ὕβριν, Theoc.

CLOTHED, ἐνδῠτος, ον, c. dat., Eur.; ἐπημφιεσμένος, η, ον, Soph.; ἐσθημένος, η, ον, c. acc., or c. dat., Eur., Hdt.; κᾰθαπτός, όν, Eur.

Not clothed, badly clothed, ἀνείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἄχλαινος, ον, Simon.; ἄπεπλος, ον, sometimes c. gen. of the garment wanting, Pind., Eur.; ἀχῐτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Xen.

Clothed in black, μελᾰνείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; μελαγκευθής, ές, Bacchyl.; φαιοχῐτων (ō poet.), Æsch.; μελάμπεπλος, ον, Eur.; κυᾰνόπεπλος, ον (ῡ poet.), h.; μελᾰνονεκυείμων, Ar.; μελᾰνοείμων, Hipp.; ἄπεπλος φαρέων λευκῶν, Eur. *Vid.* GARMENT.

CLOUD, A (literal and metaph.), νεφέλη (with epithets κυανέη, μέλαινα, πορφυρέη, Hom.), Omn. poet., Xen.; νέφος, τό (the usu. prose form, though in Hom. also), Omn.; νεφέλιον, τό, Arist. *Vid.* SYN. 333.

A black cloud, μελᾰνία, ἡ, Xen.

[*A rain cloud*, ὄμβριον νέφος, τό, Ar.]

[CLOUD-LIKE. *Vid.* CLOUDY.]

[*Made of clouds*, νεφελωτός, ή, όν, Luc.]

Dwelling in the clouds, ruling, collecting the clouds, κελαινεφής, έος, Hom.; νεφεληγερέτης, ου (and -ρέτα), ὁ, Hom.; ὀρσῐνεφής, ές, Pind.; ὑψῐνεφής, ές, Pind.

To cast a cloud over good deeds, κρύφον τίθημι ἐσλῶν, Pind.

CLOUD, TO, ἐπῐνεφέω, Alex., Arist.; συννεφέω, Ar., also intrans. *to be under a cloud*, i. e., unfortunate, and *to be cloudy* or *gloomy in look*, Eur.

Metaph. *to cloud the glory of Athens with impious actions*, κᾰλύπτω ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίοις, Soph.

What (fate), *oh unhappy woman, clouds your existence?* Τίς ἄρα σὰν τάλαιν' ἀμαυροῖ ζοάν, Eur.

Love clouded my mind, ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν, Hom.

CLOUDLESS, ἀνέφελος, ον (poet. ἀννεφ.), Hom.

CLOUDY, πολῠνεφέλας, ου, Pind.; ἐπῐνέφελος, ον, Hdt., Arist.; νεφοβόλος, ον, Ar.; συννέφελος, ον, Thuc.; περῐνέφελος, ον, Ar.; νεφώδης, Arist.; νεφελώδης, Arist.

To be cloudy, συννένοφα, Ar.

CLOVEN. *Vid.* TO CLEAVE.

CLOVEN-FOOTED, δῐχηλος, ον, Eur., Hdt.; σχιστός, ή, όν, Plat.; δῐκροος, ον, Arist.; δισχῐδής, ές, Arist.; πολυσχῐδής, ές, Arist.

[CLOVER, τρίφυλλον, τό, Hdt.; μελίλωτον, τό, Cratin., Arist.; Μηδική ποά, ἡ (lucerne), Ar.]

CLOWN, A, ἀγροιώτης, ὁ, Hom.; ἄγροικος, ὁ, Ar.

CLOWNISH, ἄγροικος, ον, Ar., Plat.; ὑπᾰ́γροικος, ον, Ar., Plat.; ἄγρεῖος and ἄγριος, α, ον, and ος, ον, Plat.; ἀπειροκᾰλος, ον, Plat.

CLOWNISHLY, ἀγροίκως, compar. ἀγροικοτέρως, Plat.; ἀπειροκάλως, Plat.

CLOWNISHNESS, ἀπειροκᾰλία, ἡ, Plat.; ἀγροικία, ἡ, Plat.

CLOY, TO, κορέννῡμι, fut. κορέσω, perf. part. act. in pass. sens. κεκορηώς, perf. pass. κεκόρεσμαι, etc., c. gen. of thing with which, Hom.; ὑπερκορέω, c. gen. of the thing, Theogn. *Vid.* TO SATE, TO SATIATE.

[*Cloying, of a cloying nature*, πλησμονώδης, ες, Hipp.]

CLUB, A, κορῡ́νη (ῠ Hom., ῡ Eur.), ἡ, Hom., Eur., Hdt.; ῥόπᾰλον, τό, Hom., Soph., Ar., Hdt., Xen.; ῥόπτρον, τό, Eur.; βάκτρον, τό, Theoc.

A club of people, σῠνωμοσία, ἡ, Thuc.; ἑταιρεία, and ἑταιρία, ἡ, poet., Thuc., Isoc., Dem.; συντέλεια, ἡ, Plat., Dem.; σύστᾰσις, εως, ἡ, Dem.; ἔρᾰνος, ὁ, Æschin.

A member of a club, ἐρᾰνιστής, ὁ, Ar.

Made members of the same club, as adj. προσεταιριστός, ὁ καὶ ἡ, Thuc.; συντελής, ὁ, ἡ, Dem.

To club together, unite in a club, συστρέφομαι, pass., Thuc.

Carrying a club, κορῠνήτης, ὁ, Hom.; κορῡνηφόρος, ὁ, ἡ, Hdt.

Having a heavy club, βᾰρυσκίπων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Call.

To form a club, be a club, ἐρᾰνίζω, Anth.

[CLUB-LAW, χειρῶν νόμος, ὁ, Hdt.; χειροκρατία, ἡ, Polyb.; χειροκρασία, ἡ, Dion. H.]

[*Using* or *adopting club-law*, χειροκρατικός, ή, όν, Polyb.]

[CLUCK, TO, κλώσσω, Alcm.]

[CLUCKING, A, κλωγμός, ὁ, Plut.]

CLUE, A, σύμβολον, τό—*unless I had some clue*, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον, Soph.; [ἀγαθίς, ῐδος, ἡ, Pherecyd.]

CLUMSY, σκαιός, ά, όν, Soph., Eur., Plat., Lys., Dem.; ἀμήχᾰνος, ον, Eur.; ἀμφᾰρίστερος, ον, Ar.; αἰσχρός, ά, όν, and ός, όν, Xen.; ἄρρῡθμος, ον, Xen.; ἀγύμναστος, ον, Xen.

CLUMSILY, σκαιῶς, Ar.; δυστρᾰπέλως, Xen.

CLUMSINESS, σκαιότης, ητος, ἡ, Soph., Hdt., Plat., Dem.; πᾰρᾰφορότης, ητος, ἡ, Plat.

CLUSTER, A, ὁρμᾰθός, ὁ, Hom., Ar., Plat., Xen.; of grapes, βότρυς, υος, ὁ, Omn.

A cluster of flowers, etc., κόρυμβος, ὁ, pl. τά, Mosch., Anth.

In clusters, βοτρῡδόν, Hom.

Clustering, in beautiful clusters, καλλίβοτρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Soph.; βοτρυόεις, εσσα, εν, Mel., Ap. Rh.

With abundant clusters, τετρᾰκόρυμβος, ον, Anth.

CLUSTER, TO (of people), κλονέομαι, only in pres. and imperf., Hom., Hes.; ἠγερέθομαι, only 3d pl. pres. and imperf., Hom. *Vid.* TO COLLECT, TO CROWD.

To cluster (of grapes, flowers, etc.), βοτρυόομαι, pass., Theoph.

CLUTCH, TO, μάρπτω, aor. 2 μέμαρπον, and ἔμᾰπον, opt. μεμάποιμι, no perf., but irreg. part. μεμαρπώς, Omn. poet.; ἐπιμαίομαι, aor. 1 ἐπεμᾰσάμην, c. acc., or c. gen., Hom. *Vid.* TO GRASP.

CLUTCH, εἰσᾰφασμα, ᾰτος, τό, Æsch.

[*To get out of one's clutches*, ἀπαλλάσσομαι, in aor. pass. ἀπηλλάγην, c. gen., Xen.]

CLYSTER, A, κλύσμα, ᾰτος, τό, Hipp.; ὑπόθετον, τό, Antiph.

COACH, A, δῐφρος, ὁ, and later ἡ, pl. οἱ, and later τά, Hom., Hes., Trag., Xen., Call.; *a covered coach*, ἁρμᾰ́μαξα, ἡ, Hdt., Xen.; λαμπήνη, ἡ, Soph. *Vid.* CARRIAGE, CHARIOT.

COACH-MAKER, A, ἁρμᾰτοπηγός, ὁ, Hom., Trag.; ἁμαξουργός, ὁ, Ar.

COACH-MAKING, ʽἁμαξουργία, ἡ, Theoph.; ʽἁμαξοπηγία, ἡ, Theoph.

COACHMAN, A, ἡνιοχεύς, ὁ, Hom.; ἡνίοχος, ὁ, Hom., Xen.; ἁρμάτηλάτης, ου, ὁ, Pind., Soph.; δῐφρηλάτης, ὁ, Pind., Æsch., Eur.; ἀνὴρ αἰολόπωλος, Hom. *Vid.* CHARIOTEER.

To be a coachman, ἡνιοχεύω, rare, except in pres. and imperf., Hom.

COADJUTOR, ἐπᾰρωγός, ὁ, Hom., Eur.; σειρᾱφόρος, ὁ, Æsch.; συλλήπτωρ, ορος, ὁ, Æsch., Eur., Plat., Antipho; συνεργᾰ́της, ου, Soph., Eur.; συμπράκτωρ, ορος, ὁ, Hdt., Xen.; σῠ́νεργος, ὁ, ἡ, Xen.; πάρεδρος, ὁ, Hdt. (esp. in Athen. law-courts), Oratt., Xen. *Vid.* ASSISTANT.

COADJUTRIX, σῠνεργάτις, ῐδος, ἡ, Eur.; συλλήπτρια, ἡ, Xen.; συνδρήστειρα, ἡ, Ap. Rh.

To be a coadjutor, συμμᾰχέω, c. dat., Soph., Eur., Xen., Plat.; συμπᾰραστᾰτέω, c. dat., Æsch., Eur.; συμμᾰ́χομαι, mid., fut. συμμαχοῦμαι, aor. 1 συνεμαχεσάμην, c. dat., Plat., Xen.; συμβαίνω, esp. in aor. 2 συνέβην, infin. συμβῆναι, fut. 1 and aor. 1 not used in this sense, c. dat., Soph.; [παρεδρεύω, c. dat., Dem.] *Vid.* TO ASSIST.

COAGULATE, TO, τρέφομαι, pass., only in pres., imperf., and perf. act., intrans. τέτροφα, Hom.

To coagulate around, περῐτρέφομαι, c. dat., Hom.

COAGULATED, ἀμφῐ́θρεπτός, όν, Soph.

Any thing coagulated (blood, foam, honey, etc.), πέλᾰνος, ὁ, Æsch., Eur.

COAL, ἀνθρᾰκιά, ἡ, Hom., Hipp., Eur.; ἄνθραξ, ᾰκος, ὁ, Eur., Ar.

COAL MERCHANT, A, ἀνθρᾰκοπώλης, ὁ, Philyll.; ἀνθρᾰκεύς, ὁ, Æsop.

Like coal, ἀνθρᾰκώδης, ες, Hipp.

COAL-SCUTTLE, A, ἀνθρᾰ́κιον, τό, Philyll.

COAL-BASKET, A, λάρκος, ὁ, Ar.

Carrying a coal-basket, λαρκᾰγωγός, όν, Eur.

[*Coal-black*, ἀμφιμέλας, αινα, αν, Anth.]

[*Coal-black-man*, *a*, ἀνθρακίας, ὁ, Luc.]

[*Coal-cellar*, *a*, ἀνθρακοθήκη, ἡ, Gl.]

COALESCE, TO, ὁμόομαι, pass., Hom.; ὁμογνωμονέω, Thuc., Xen.; συγκεράννῠμαι, pass., perf. συγκέκρᾱμαι, poet. σῠνεκρᾰ́θην and συνεκράσθην, Hdt., Xen. *Vid.* TO UNITE.

COALITION, A, συζῠγία, ἡ, Eur., Plat.; σύζευξις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* UNION.

COARSE, πᾰχύς, εῖα, ύ, Plat.

Coarse (of people, manners, etc.), ʼᾰφελής, ές, Dem.; ἄγροικος, ον, Ar. *Vid.* RUDE.

COARSELY, πᾰχέως, compar. πᾰχῠτέρως, and πᾰχῠ́τερον, Plat.; [παχυλῶς, Arist.; ὁλοσχερῶς (κόπτειν), Diosc.]

Coarsely in manner, etc., ʼᾰφελῶς, Theogn.

COARSENESS, πᾰχῠ́της, ητος, ἡ, Hdt.

Coarseness of manners, ʼᾰμουσία, ἡ, Eur., Plat., Xen.; ἀγροικία, ἡ, Plat. *Vid.* RUDENESS.

COAST, ἀκτή, ἡ, Omn.; ἡ πᾰράλία, and ἡ πᾰράλία γῆ, Hdt., Thuc.; ἡ πᾰράλος, Thuc.; τὰ κάτω, Hdt. *Vid.* SYN. 51.

On, or *of*, or *belonging to the coast*, ἐφᾰλος, ον, Hom., Soph.; ἀγχίᾰλος, η, ον, and ος, ον, Hom., h., Æsch.; ἄκτιος, ον, Pind., Theoc.; ἀκταῖος, α, ον, Thuc.; ἐπάκτιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; πᾰράκτιος, α, ον, Æsch., Soph., Eur.; πᾰρακτίδιος, ον, Anth.; πᾰ́ρᾰλος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc.; πᾰ́ρᾰλιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Æschin.; also παρρᾰ́λιος, α, ον, Ap. Rh.; πᾰρᾰθᾰλάσσιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; πᾰρᾰθᾰλασσίδιος, ον, Thuc.; ἐπῐθᾰλάσσιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; ἐπῐθᾰλασσίδιος, ον, Thuc., Xen.

The islands on the coast, αἱ ἐπῐκείμεναι νῆσοι, Thuc.

The dwellers on the coast, οἱ κάτω, Thuc.; οἱ πάραλοι, Hdt.

The part of Syria near the coast, ἡ κάτω Συρία, Xen.

To go toward the coast, κᾰτᾰβαίνω, only in pres., and imperf., and aor. 2 κατέβην, Hdt., Thuc., Xen.

To coast along, πᾰρᾰκομίζομαι, pass., c. acc., Thuc.; πᾰρᾰπλέω, fut. παραπλεύσομαι, c. acc. or c. παρά and acc., Hdt., Thuc., Xen.; πλέω προσεχὴς τῇ γῇ, Arr.

A coasting voyage, πᾰρᾰ́πλοος, contr. -ους, ὁ, Thuc.; πᾰρᾰκομῐδή, ἡ, Thuc.

[*In coasting along*, ἐν τῷ παράπλῳ, Thuc.]

COAT, A, χῐτών, ῶνος, ὁ, Omn.; ἄλλιξ, ῐκος, ἡ, Euphor., Call.

A leathern coat, δέῤῥις, εως, ἡ, Eupol.

A coat of mail. *Vid.* BREASTPLATE.

A rough coat, χορταῖος, ὁ, Ar.

[*Hold my coat* (of a boxer, stripping off), λάβετέ μου θαἰμάτια, Hippon.]

Having many coats, πολῠχῐ́των, ωνος, ὁ (of the κάλαμος), Theoph.

Having long coats, ἑλκεχῐ́των, ωνος, only in pl., Hom.

To coat with tin, κασσῐτέρῳ περῐτήκω, Plat.

COAX, TO, κωτίλλω, only in pres. act., Hes., Theogn., Theoc.; θωπεύω, Soph., Xen.; σαίνω, rare, except in pres. sine cas., or c. acc., or c. πρός and acc., Pind., Æsch.; ὑποσσαίνω, for ὑποσαίνω, sine cas., Ap. Rh.; ʽῠπογλῠκαίνω, only in pres., Ar.; (an animal), ποππύζω, Ar.

To induce a person by coaxing to do a thing, μειλίσσω, fut. -ξω, no perf., c. acc. and infin., Ap. Rh.

COAXING, subst. θωπεία, ἡ, Eur., Ar., Plat., Xen.; θώπευμα, ᾰτος, τό, Eur., Ar.; θωπευμᾰ́τιον, τό, Ar.; θερᾰ́πεία, ἡ, Isoc., Xen., Isæ.

COAXING, adj. κωτῐ́λος, ον, Theoc.

COBBLER, A, νευροῤῥᾰ́φος, ὁ, Ar., Plat.

To be a cobbler, νευροῤῥᾰφέω, Plat., Xen.

[*Let the cobbler stick to his last*, ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην, Ar.]

COBBLING, πᾰλίμπηξις, εως, ἡ, Theoph.

COBWEB, A, ʼᾰρᾰ́χνιον, τό, Hom., Cratin., Xen.; ʼᾰρᾰ́χνη, ἡ, Anth.; ἀράχνης ʽῠ́φασμα, ᾰτος, τό, Æsch.; μῐ́τος, ὁ, Eur.

COCK, A, ʼᾰλέκτωρ, ορος, ὁ, Pind., Simon., Æsch., Soph., Ar.; ʼᾰλεκτρύων, ονος, ὁ, Theogn., Æsch., Xen., Dem.; ὄρνις, ῐθος, ὁ, acc. ὄρνῐθα and ὄρνιν, Ar., Theoc.; (more fully), ἐνοίκιος ὄρνις, Æsch.; ὁ κοκκοβόας ὄρνις, Soph.; ʼᾰλεκτρυόνιον, τό, Ephipp.

[*A young cock*, or *cock-chicken*, ἀλεκτορίσκος, ὁ, Æsop; νόσσαξ, ακος, ὁ, Diosc.]

COCKCHAFER, A, μηλολόνθη, ἡ, Ar.

COCKCROW, ʼᾰλεκτοροφωνία, ἡ, Æsop; [ὄρθρος, ὁ, Hes., etc.; *at cockcrow*, ἅμα τῷ ὄρθρῳ, Hdt.]

COCKEREL. *Vid.* COCK (*young*).

COCKHORSE, A, ἱππᾰ́λεκτρύων, ονος, ὁ, Æsch. ap. Ar.

COCKLE, A, κόγχος, ὁ, Æsch., Epich.; κόγχη, ἡ, Ar., Xen., Arist.; κόγχιον, τό, Antiph.; κτείς, κτενός, ὁ, Archipp., Anaxand.; χήμη, ἡ, Arist.

One who catches cockles, κογχοθήρας, ου, ὁ, Epich.

COCKLE-SHELL, A, κογχῠ́λιον, τό, Hdt.

Like a cockle-shell, καγχυλιώδης, ες, Xanth.

Like a cockle, of the cockle kind, κογχώδης, ες, Ath.

[COCKNEY, A, χαυνοπολίτης, ὁ, Ar.; Κεχηναῖος, ὁ, Ar.]

COCKROACH, A, μῠλᾰκρίς, ῐδος, ἡ, Ar.

COCKSWAIN, A, κῠβερνητήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Pind.; κῠβερνήτης, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; οἰᾰκοστρόφος, ὁ, Pind., Æsch., Eur. *Vid.* PILOT.

[COCOON (of a silk-worm), βομβύκιον, τό, in pl., Arist.]

CODE OF LAWS, A, νομοθεσία, ἡ, Lys.

[*To have a code of laws*, νομοθετέομαι, Plat.]

[*The Code* (i. e., of Justinian), οἱ Πανδέκται.]

CODICIL, A, πᾰρᾰ́γραμμα, ᾰτος, τό, Dem.

To add a codicil, πᾰρᾰγρᾰ́φω, Ar., Dem.

[CODIFIER, A, νομοθέτης, ὁ, i. e., οἱ Νομ. at Athens, Oratt.]

[CODIFY, TO, νομοθετέω, Plat.]

COEFFICIENT, συμπεριᾰ́γωγός, όν, Plat.

COEQUAL, ἴσος (ῑ Hom., ῐ Hes., ῐ usu. in Att., but not quite always; Hom. also has ἔϊσος), compar. ἰσαίτερος, Omn. *Vid.* EQUAL.

COEQUALLY, ʼῑ́σως, but usu. ῐ, Soph., Eur., Plat.

COERCE, TO, ʼᾰναγκάζω, Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; εἰσᾰναγκάζω, Æsch., Hdt. *Vid.* TO COMPEL.

COERCION, ʼᾰνάγκη, ἡ, Omn.; βία, ἡ, Æsch., Soph., Eur., Xen.

COERCIVE, ʼᾰναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Hom.; ʼᾰναγκαστῐκός, ή, όν, Plat., Arist.; βιαστῐκός, ή, όν, Plat.

One must coerce, προσᾰναγκαστέον, Plat.

COESSENTIAL, ὁμοφυής, ές, Plat.

COETANEOUS, οἰέτης, Hom.; ἧλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Hom., Pind., Æsch., Plat., Xen.; ὁμῆλιξ, ῐκος, Hom., Hes., Eur.; συνομῆλιξ, ῐκος, Theogn., Theoc.; σύμμετρος, ον, Soph.; ʼισῆλιξ, Xen.

COEVAL, ʼισημέριος, ον, Soph.; (of old men), ὁμογέρων, οντος, Luc.

COEXIST, TO, σῠνῠπάρχω, Polyb.

COEXISTENCE, σῠνῠ́παρξις, εως, ἡ, Sext. Emp.

COFFER, A, κίστη, ἡ, Hom., Ar.; φωριᾰμός, ὁ, Hom., Ap. Rh.; λάρναξ, ᾰκος, ἡ, Hom., Simon., Hdt., Thuc.; θήκη, ἡ, Eur., Hdt.; ἀντῐπήξ, πῆγος, ὁ, Eur.; κῐβωτός, ἡ, Ar., Lys. *Vid.* CHEST, and SYN. 288.

COFFER, TO, θησαυρίζω, and -ομαι mid., Soph., Hdt., Xen., Plat.

To be coffered up, κᾰτᾰ́κειμαι, pluperf. κατεκείμην, fut. κείσομαι, Hes.; ʽῠπέκκειμαι, sometimes c. εἰς and acc. of the place where, Hdt., Thuc.

COFFIN, A, νεκροθήκη, ἡ, Eur.; κέδρος, ἡ, in pl., Eur.; σορός, ἡ, Hdt., Æschin.

COFFIN-MAKER, A, σοροπηγός, or

σοροεργός (the reading of the passage, Nub. 846, is doubtful), ὁ, Ar.

COGENCY (of argument), ἀσφάλεια, ἡ; *thinking that these were the most cogent arguments*, νομίζων ταύτην τὴν ἀσφάλειαν εἶναι λόγων, Xen.

COGENT, i. e., convincing, ἀσφᾰλής, ές (of an orator), Xen.; ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Plat.; σῠνερκτικός, ή, όν (of an orator), Ar.

COGENTLY, ἀσφᾰλῶς, Plat.

COGITATE, TO (on), βυσσοδομεύω, only in pres., Hom., Hes.; φρονέω, Omn.; προςλέγομαι, mid., Hes. *Vid.* TO THINK, TO MEDITATE.

COGITATION, νόημα, ᾰτος, τό, Hom., Hes., Xen., Plat.; φροντίς, ῐ́δος, ἡ, Omn. post Hom.; φρόνημα, ᾰτος, τό, Trag., Plat. *Vid.* MEDITATION, THOUGHT.

COGNATE. *Vid.* KINDRED.

COGNIZABLE (by law), εἰςᾰγώγῐμος, ον, Dem., Lys., Dinarch.

COGNIZANCE, κρῐ́σις, εως, ἡ, Lys., Antipho. *Vid.* JURISDICTION.

COHABIT, TO, σῠνοικέω, c. dat., h., Trag., Thuc., Xen., Isoc.; σύνειμι (-εἶναι), c. dat., Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; συνναίω, only in pres., c. dat., Æsch., Soph.; ὁμῑλέω, c. dat., or c. σύν and dat., Soph.; συγγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, c. dat., Xen.; *to cohabit previously* (before marriage), προσῠνοικέω, Hdt.

COHABITATION, σῠνουσία, ἡ, Plat.; σῠνοίκησις, εως, ἡ, Hdt., Plat.; οἰκειότης, ητος, ἡ, Isoc. *Vid.* CONCUBINAGE.

COHEIR, A, ὁμόκληρος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

COHERE, TO, συμφύομαι, pass., c. perf. act. συμπέφυκα, aor. 2 σῠνέφυν, c. dat., esp. ἀλλήλοις, of two things cohering, or εἰς ἕν, εἰς ταὐτό, Plat.; συμπήγνῠμαι, pass., c. perf. συμπέπηγα, Anaxag.; σῠναρμόζω, no perf. act., c. dat., Plat., Xen.

COHERENT, εὐσύνθετος, ον, Arist.

COHERENTLY, συγκόλλως, Æsch.

COHORT, A, λόχος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* TROOP.

COIF, A, κρήδεμνον, τό, Hom., Eur.; κεκρῠ́φᾰλος, ὁ, Hom., Ar.; μῐ́τρα, ἡ, Eur., Hdt.

COIL, A, πλεκτή, ἡ, Æsch.; πλεκτᾰ́νη, ἡ, Æsch.; σπεῖρα, ἡ, Soph., Eur., Ap. Rh.; σπείρᾰμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ἑλιγμός, ὁ, Hdt.; ῥῡμβών, ῶνος, ὁ, Ap. Rh.

COIL, TO, intrans. ἑλίσσομαι, and poet., even Trag., εἱλίσσομαι, pass., Hom., Theoc.; [*to coil round*, περιπτύσσομαι, Plat.]; *to coil round*, trans. ἀμφελίσσω, c. acc. of the thing or part coiled, dat. of the thing surrounded, Pind., Eur.

COILED AROUND, ἀμφελικτός, όν, Eur.; *with many coils*, πολῠ́πλοκος, ον, Eur.; τριέλικτος, ον, Orac. ap. Hdt.

COIN, A, νόμισμα, ᾰτος, τό, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; κόμμα, ᾰτος, τό, Ar.

A silver coin, ἀργῠ́ριον, τό, Ar., Plat.

A gold coin, χρῠ́σιον, τό, Ar.

A small coin, κόλλῠβος, ὁ, Ar.

[*To debase the coin*, διαφθείρω τὸ νόμισμα, Dem.]

COIN, TO, κόπτω, Ar., Hdt.; κᾰτᾰκόπτω, Hdt.

To use as coin, νομίζω, c. dat., Plat. (Com.)

COINED, ἐπίσημος, ον, Hdt., Thuc., Xen.

COINCIDE, TO, συμβαίνω, not in fut. or aor. 1 act., perf. συμβέβηκα, and aor. 2 σῠνέβην, part. συμβάς, etc., Æsch., Soph., Hdt., Dem.; συντρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. συνδεδρᾰ́μηκα, Æsch., Eur., Dem.; σῠνάπτω, only act., Eur.; παρεμπίπτω, Plut.

Speaking so as to coincide with your wishes, συναγορεύοντες ταῖς ἐπιθυμίαις ὑμῶν, Isocr.

COINCIDENCE, συγκληρία, ἡ, Hipp.

Coincident with, σύμμετρος, ον, c. dat., Soph.; προσῳδός, όν, c. dat., Eur.

COITION, σῠ́νοδος, ἡ, Arist.

COLANDER, A, κοσκίνον, τό, Ar., Plat. *Vid.* SIEVE.

COLD, subst. χεῖμα, ᾰτος, τό, Hom.; ῥῖγος, τό, Hom., Hdt., Xen., Plat.; ψῦχος, τό, Hom., Trag., Xen., Plat.; κρύος, τό, Hes., Anac., Æsch., Plat.; κρῠμός, ὁ, Soph., Eur., Hdt.; χειμών, ῶνος, ὁ, Hdt., Thuc. *Vid.* SYN. 399.

The cold morning air, αἴθρος, ὁ, Hom.

A becoming cold, ψύξις, εως, ἡ, Hipp., Plat.

[*Made cold* (by dipping) *in water*, ψυχροβαφής, ές, Luc.]

[*To make cold*, ψύχω, Hdt., Hipp., Plat.; *to grow cold*, ψύχομαι, Hdt., Plat.]

A being cold, a coldness, ψῡχρότης, ητος, ἡ, lit., a coldness of heart, Plat., Dem.

Fond of cold, φῐλόψῡχρος, ον, Theoph.

Unable to bear cold, δύςρῑγος, ον, Hdt., Arist.

COLD, A, i. e., sickness, esp. cold in the head, κόρυζα, ἡ, Hipp.

COLD, adj. δυςθαλπής, ές, Hom.; κρυερός, ά, όν, Hom., Hes., Simon., Eur., Ar., Ap. Rh.; κρυόεις, εσσα, εν, Hom., Hes., Ap. Rh.; πηγῠλίς, ῐ́δος, ἡ, only in fem. (epith. of night, etc.), Hom., Ap. Rh.; ψῡχρός, ά, όν, Omn.; also *cold-hearted*, Plat., Xen.; [and of style (*frigid*), Ar., Dem.; χειμέριος, α, ον, and ος, ον (wintry), Hom., Hes., Pind., Eur., Hdt.]

[*A cold discourse*, ψύχρευμα, ᾰτος, τό, Gal.]

To take a cold bath. *Vid.* under BATH.

To be cold, ῥῑγόω, pres. opt. ῥιγῴην, as if from ῥίγωμι, Ar., and many contractions are made in ω instead of ου, e. g., infin. pres. ῥιγῶν for ῥιγοῦν, part. pres. dat. sing. ῥιγῶντι for ῥιγοῦντι, nom. sing. fem. ῥιγῶσα for ῥιγοῦσα, Hom., Ar., Hdt., Plat., Xen.; ἀποῤῥῑγόω, Ar.; ψῠ́χομαι, pass., Hdt., Plat.; καταψῠ́χομαι, Arist.

COLD, adv. COLDLY, ψῡχρῶς, Ar., Plat.

Colder, ῥίγιον, Hom.

COLIC, στρόφος, ὁ, Ar., Hipp.; [also στρόφος κοιλίας, Hipp.; ἀνειλήματα, τά, Hipp.]

Like colic, στροφώδης, ες, Hipp.

To have the colic, στροφόομαι, pass., Diosc.

COLLAPSE, TO, συμπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, perf. -πέπτωκα, aor. 2 -έπεσον, no aor. 1, Xen., Hipp.

COLLAPSE, σύμπτωσις, εως, ἡ, Hipp.

COLLAR, A, [ὅρμος, ὁ (for persons), Hom., Hes., Trag., Ar.]; κλοιός, ὁ (a wooden c. for bad dogs), Ar., Xen.; but also for persons, Eur.; δέραιον, τό, Xen. (for a dog), also in Eur. for *necklace*; for a dog, λαιμοπέδη, ἡ, Leon. Tar. *Vid.* NECKLACE.

Wearing a collar, μαννοφόρος, ον, Theoc.

COLLAR-BONE, THE, κληῖς, ῖδος, ἡ, Hom., for κλείς, κλειδός, ἡ, Soph., Xen., Dem.

COLLATE, TO, πᾰρᾰνᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, but esp. used in aor. 2 παρανέγνων, -γνῶθι, etc., aor. 1 pass. -εγνώσθην [τί τινι, or τι καί τι, or τι παρά τι], Isoc., Dem., Æschin.; [ἀντανᾰγινώσκω, Cratin.]

COLLEAGUE, A, σῠ́νεργος, ὁ, Dem.

A colleague in command, σῠνάρχων, οντος, ὁ, sometimes c. dat., Thuc., Lys., Plat.

A colleague in the office of general, συστρᾰ́τηγος, ὁ, Eur., Thuc.

Modesty is a colleague of Jupiter in his kingdom, ἔστι Ζηνὶ σύνθακος θρόνων Αἰδώς, Soph.

The general of the Corinthians was Xenoclides, the son of Euthycles, with four colleagues, στρᾰ́τηγὸς ἦν Κορινθίων Ξενοκλείδης ὁ Εὐθυκλέους, πεμπτὸς αὐτός, Thuc.

To be a colleague, σῠνάρχω, only in pres. and imperf., c. dat., Hdt., Thuc.

To be a colleague in a general's command, συστρᾰτηγέω, c. gen., Dem.

[*A colleague in the consulship*, συνῠ́πᾰτος, ὁ, Dion. H.]

[*To be a colleague in the consulship*, συνυπατεύω, Plut.]

COLLECT, TO, trans. ἀγείρω, no perf. act., Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἐςᾰγείρω, Hom.; ἐπᾰγείρω, Hom.; σῠναγείρω, Hom., Hdt., Plat., Isoc.; ἀολλίζω, aor. 1 ἀόλλισσα for ἀόλλισα, only of collecting people, Hom.; σῠνάγω, aor. 1 σῠνῆξα, aor. 2 συνήγᾰγον (Arist. also has perf. συναγήοχα), Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀμάομαι (ᾰ Hom., but usu. ᾱ, ᾰ Att., ᾱ elsewhere), mid., Hom.; συμβάλλω, no aor. 1, perf. συμβέβληκα, Hom., Xen.; λέγω, Hom., Pind., Ar.; συλλέγω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀνᾰλέγω, Hdt.; ἐκλέγω, esp. money, c. acc., also often c. acc. of the person from whom it is collected, Thuc., Dem., Æschin.; εἴλω, only in aor. 1 ἔλσα, Pind.; ἕλκομαι, mid., fut. ἑλκῠ́σομαι, etc. (of money), Theogn.; ἀθροίζω, Eur., Thuc., Plat., Xen.; σῠνᾰθροίζω, Ar., Xen., Lys., Æschin.; ἐξᾰθροίζομαι, mid., Eur.; συντίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, etc., Eur., Hdt., Xen.; συλλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, aor. 2 -έλᾰβον, Eur., Hdt., Plat.; ἁλίζω, no perf., Eur., Hdt.; σῠνᾰλίζω, Eur., Hdt., Xen.; σῠνᾰλιάζω, Ar.; συγκομίζω, Hdt., Thuc., Xen., Lys.; συμφέρω, fut. συνοίσω, oftener -ομαι, mid., aor. 1 σῠνήνεγκα, aor. 2 σῠνήνεγκον, Hdt., Xen., Lycurg.; συμφορέω, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; συνερᾰ́σαι, aor. 1 infin., no other part in use, Isoc.; παραφορέομαι, mid., Plat. *Vid.* SYN. 9.

To collect (taxes, rent, etc.), εἰςπράσσω, c. acc., often also c. acc. of the person from whom they are collected, perf. act. not used in this sense, Isoc., Dem.

To collect (troops, allies, etc.), σῠνίστημι, only in pres., imperf., fut. 1, and aor. 1, Hdt., Omn. Att. prose.

To collect one's self (as a frightened man, beaten troops, etc.), συστρέφω ἐμαυτόν, Hdt., Plat.; συναγείρομαι ἐμαυτόν, mid., Plat.

To collect by begging, ἀγυρτάζω, Hom.

To collect beforehand, before it is due, προεκλέγω, Dem.

To collect for one's self, περιαγείρομαι, Plat.; ἐναγείρομαι, Ap. Rh.
Collect yourself, σύλλογον ψυχῆς λαβέ, Eur.; ἔνδον γενοῦ, Æsch.
He collected himself, συνάγείρατο θυμόν, Ap. Rh.
The lion yawning for his prey collects himself for a spring, λέων ἐάλη χάνών, Hom.
So, collecting himself, he sprang forward, οἴμησεν δὲ ἀλείς, Hom.
To collect (as a crowd does, etc.), intrans. ἀολλίζομαι, pass., Hom.; ἠγερέομαι, only in pres. and imperf., Hom.; ἠγερέθομαι, only in pres. and imperf., Hom.; ἀγείρομαι, mid. and pass., aor. 2 mid. ἠγερόμην, part. sync. ἀγρόμενος, 3d pl. perf. pass. poet. ἀγηγέρἄται, Hom.; ἐπἄγείρομαι, mid. and pass., Hom., Pind.; συνἄγείρομαι, Hom.; ἀγοράομαι, mid., Hom., Hdt.; συντρέχω, fut. -δρἄμοῦμαι, aor. 2 -έδρἄμον, perf. -δέδρομα, Eur., Hdt., Xen., Isoc.; ἁλίζομαι, pass., Hdt., Xen.; σὔνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, usu. by sync. ἦλθον, perf. -ελήλῠθα, Thuc., Xen.; προσρέω, fut. -ρεύσομαι, Hdt.; συνήκω, only pres. and imperf., Thuc., Xen., Arist.
To collect around, intrans. ἀμφαγείρομαι, mid., Hom.; ἀμφηγερέθομαι, only pres. and imperf., Hom.
To be collected (in mind), ἑαυτοῦ γίγνομαι, Soph.; ἔνδον γίγνομαι, Æsch.; ἔνδον φρενῶν εἰμί, Eur.
Collecting one's self, θῡμηγερέων, only in nom., Hom.
One must collect, ἀθροιστέον, Xen.; σὔνακτέον, Plat.
COLLECTED (of a crowd), ὁμηγερής, ὁ, ἡ, only of people, only in pl., Hom., Ap. Rh.; ἀολλής, ὁ, ἡ, only of people, Hom., Soph.; ἀθρόος, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen.; ὁμηγῠρής, ές, of an army, Pind.; ἁλής, ές, Hdt.; σὔνάγυρτός, όν, Plat.; συλλογῖμαῖος, ον, Arist.
Collected again, πἄλίλλογος, ον, Hom.
Collected, i. e., unembarrassed, etc., of a man, ἔνδον ἑαυτοῦ ὤν, Antipho; [παραστατικός, ή, όν, Polyb.]
You not being collected in your senses, σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὤν, Eur.
COLLECTION, A, or COLLECTING, ἄθροισις, εως, ἡ, Eur., Thuc.; συλλογή, ἡ, Thuc.; συγκομῐδή, ἡ, Thuc., Xen., Plat.; σὔνάγυρμός, ὁ, Plat.
A collection of taxes, debts, etc., πρᾶξις, εως, ἡ, Andoc., Dem.; εἴσπραξις, ἡ, Thuc., Isoc., Dem.
COLLECTOR, A (esp. of taxes, revenues, etc.), ἀποδεκτήρ, ῆρος, ὁ, Xen.; ἀποδέκτης, ὁ, Dem.; ἐκλογεύς, ὁ, Lys.; πράκτωρ, ορος, ὁ, Dem., Æschin.
One who joins in collecting, σὔνερἄνιστός, ὁ, c. dat. of the other collector, Crobyl.
COLLIER, A, ἀνθρἄκεύς, ὁ, Æsop.
Fond of colliers, φῐλανθρἄκεύς, ὁ, Ar.
COLLISION, συμβολή, ἡ, Æsch., Hdt., Xen.; σύγκρουσις, εως, ἡ, Theoph.; σὔνοχή, ἡ, Ap. Rh.; πρόσκρουσμα, ἄτος, τό, Dem.
A collision of carriages, ἁματροχία, ἡ, Hom.
To bring into collision, συμβάλλω, perf. -βέβληκα, aor. 2 -έβἄλον, Hom., Ar., Xen.; συγκρούω, perf. pass. -κέκρουσμαι, Dem.
[*To come into collision with*, προσκρούω, c. dat., Dem.]
COLLOCATE, TO, συντίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. act. -τέθεικα, pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, Eur., Hdt., Plat. *Vid.* TO PLACE.
COLLOCATION, θέσις, εως, ἡ, Pind., Plat.
COLLOP, A, τόμος, ὁ, Ar.
COLLOQUY, A, λόγος, ὁ, usu. in pl., Hdt., Thuc., Xen.; διατρῐβή, ἡ, Isoc., Plat.; [ἔντευξις, εως, ἡ, c. gen., or πρός τινα or τινι, Æschin., Arist., Isoc.]
COLLOQUIAL, ὁμῑλητῐκός, ή, όν, Plat.; λεκτῐκός, ή, όν, Dem.
COLLUSION, προστἄσία, ἡ, Dem.; σὔνεργία, ἡ, Dinarch., Dem.
COLLUSIVE, ἀπἄτητῐκός, ή, όν, Plat., Xen. *Vid.* DECEITFUL.
COLOCASIA, κολοκάσιον, τό, Nicander; κολοκᾶσία, ἡ, Diosc.
[COLON, A, ἡ μέση (i. e., στιγμή), Gram.]
COLONNADE, A, στοά, ἡ, or sometimes στοιά, ἡ, Att., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem., Æschin.; πἄραστάς, ἄδος, ἡ, rare except in pl., Eur., Cratin., Xen.; παστάς, ἄδος, ἡ (esp. round temples), Xen.; ξυστός, ὁ (covered, in gymnasium), Xen.; [later περίστῡλον, τό, Polyb.] *Vid.* PORTICO.
Surrounded with a colonnade, περίστῡλος, ον, Eur., Hdt.
COLONIZE, TO, c. acc. loci, κτίζω, aor. 1 poet. κτίσσα for ἔκτῐσα, no perf. act., Hom., Hdt.; πολίζω, no perf. act., Xen.
To colonize a country, or *to plant inhabitants as colonists*, οἰκίζω, Pind., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Isoc.; κἄτοικίζω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἀποικίζω, Hdt., Thuc., Xen.; εἰσοικίζω, Hdt.; ἐνοικίζω, Æsch., Plat.
To plant as colonists, εἷσα, aor. 1 from unused pres., no other tense, Hom.; ναίω, in aor. 1 ἔνασσα, aor. 1 pass. ἐνάσθην, and aor. 1 mid. ἐνασσάμην, to inhabit as a colonist, Hom., Hes., Pind., Soph., Ap. Rh.; ἱδρύω (ῡ, though Hom. poet. has ῠ), c. εἰς and acc. loci, Eur.; κἄθιδρύω, Eur. *Vid.* TO SETTLE.
To inhabit as a colonist, οἰκίζομαι, pass. and mid., Soph., Eur.; εἰσοικίζομαι, mid., c. εἰς and acc. loci, Æschin.; κατοικίζομαι, mid. and pass., c. ἐν and dat., or c. εἰς and acc., Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; ἐνοικίζομαι, mid. and pass., Hdt., Thuc. *Vid.* TO INHABIT.
To join in colonizing, σὔνοικίζω, Eur., Thuc.; συγκἄτοικίζω, Hdt., Thuc.; συγκτίζω, Hdt., Thuc.; προσσὔνοικέω, Hdt., Thuc.
COLONIZING, A, COLONIZATION, or planting a colony, οἴκῐσις, εως, ἡ, Thuc.; οἰκισμός, ὁ, Sol., Plat.; κατοίκῐσις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; σὔνοίκῐσις, ἡ, Thuc.; κἄτοικισμός, ὁ, Plat., Arist.; ἀποικισμός, ὁ, Arist.
COLONY, A, ἀποικία, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Æschin.; ἄποικος, ἡ, Xen.; αἱ ἀποικίδες (sc. πόλεις), Hdt.
A leader of a colony, οἰκιστής, ὁ, Hdt., Thuc., Isoc.; οἰκιστήρ, ῆρος, ὁ, Orac. ap. Hdt.
A joint leader of a colony, σὔνοικιστήρ, ὁ, Pind.; συγκτίστης, ὁ, Hdt.
COLONIST, A, ἄποικος, ὁ, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.
Forming a new colony, newly settled in a colony, νεοκἄτάστἄτος, ον, Thuc.
Having many colonies, πολὔπαις, παιδος, ὁ καὶ ἡ, Mel.
COLOSSUS, A, Κολοσσός, ὁ, Hdt.
COLOR, χρώς, χρωτός (also χροός, Hom.), ὁ, Hom., Æsch.; χροιά, ἡ, Æsch., Eur., Plat.; χρῶμα, ἄτος, τό, Hdt., Plat., Xen.; ἄνθος, τό, esp. of bright color, Æsch., Plat.
Similarity of color, ὁμοχροία, ἡ, Xen.; ὁμοιοχροία, ἡ, Arist.
Variety of color, πολὔχροία, ἡ, Arist.
A double color, δῐχροία, ἡ, Arist.
All of one color, ὁλόχροος, ον, contr. -ους, -ουν, Arist.; μονόχροος, ον, contr. -ους, -ουν, Arist.; μονοχρώμᾰτος, ον, Diphil.
Of the same color, ὁμόχροος, ον, contr. -ους, -ουν, Arist.
Of two colors, δῐχροος, ον, contr. -ους, -ουν, Arist.
Of various colors, ποικῐλος, η, ον, Hom., Æsch., Xen.; ποικῐλόχροος, ον, contr. -ους, -ουν, Arist.
[*Of many colors*, πολύχροος, οον, contr. -ους, ουν, Arist.]
Changing color, ἀλλόχροος, ον, contr. -ους, -ουν, Eur.
[*To change color*, ἀλλοχροέω, Arist.]
Of a strange color, ἀλλοχρώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, Eur.
COLOR, TO, μιαίνω, aor. 1 ἐμίᾶνα, no perf. act., Hom.; βάπτω, Ar., Hdt.; χρίω, Hdt.
COLORABLE, εὐπρόσωπος, ον, Eur., Xen., Dem. *Vid.* PLAUSIBLE, SPECIOUS.
COLORABLY, εὐπρεπῶς, Thuc. *Vid.* PLAUSIBLY.
COLORED, or of beautiful color, βαπτός, ή, όν, Ar.
Slightly colored, ὑπανθηρός, όν, Hipp.
COLORLESS, χλωρός, ά, όν, Hom., Hes., Æsch., Eur.; λευκός, ή, όν, Ar., Xen.; ὠχρός, ά, όν, Eur., Ar., Plat.; ἄχροος, ον, contr. -ους, -ουν, but better -ως, -ων, Plat., Arist.; ἀχρωμάτιστος, ον, Arist.
[COLORS. *Vid.* BANNER, FLAG.]
[*To come off with flying colors*, ἀπαλλάσσω χαίροντα or -τας, Hdt., Xen.]
COLT, A, πῶλος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; πώλιον, τό, Ar., Andoc.
A colt that has not shed his first teeth, πῶλος ἄβολος, Soph., Plat.
Of or *belonging to colts*, πωλῐκός, ή, όν, Alcæ., Soph.
To breed colts, ἱπποτροφέω, Lycurg., Isoc.; κἄθιπποτροφέω, Isæ.
Breeding good colts, εὔπωλος, ον, Hom.; καλλίπωλος, ον, Pind. *Vid.* HORSE.
The breeding of colts, πωλεία, ἡ, Xen.
To break colts, πωλοδαμνέω, Eur., Xen.; πωλεύω, Xen.
A breaker of colts, πωλοδάμνης, ὁ, Xen.
The breaking of colts, πώλευσις, εως, ἡ, Xen.
COLUMN, A, κίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Omn.; στήλη, ἡ, Hom., Pind., Soph., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; στῦλος, ὁ, Æsch., Eur., Hdt.; ὀρθοστάτης, Eur.; of troops, στῖφος, τό, Ar., Hdt., Thuc., Xen.; κέρας, κέρᾶτος, Att. contr. κέρως, τό, Xen.
Supported by columns, ἀμφῐκίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; περίκίων, Eur.; περίστῡλος, ον, Hdt.
With high or *upright columns*, ὀρθόπτερος, ον, Soph.
With beautiful columns, εὐκίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; εὔστῡλος, ον, Eur.
[*(A house) with a single row of columns round it*, (οἶκος) περίπτερος, ον, Callix., Vitruv.]
[*The rows of columns along the sides*

(of a Greek temple), πτέρα, τά, Vitruv.; πτέρωμα, ατος, τό, Id.]

[*Of* or *with many columns*, πολύστυλος, ον, Plut.]

In column (troops), ὄρθιος, α, ον, and ος, ον, Xen.

[*To throw the companies into column*, ὀρθίους τοὺς λόχους ποιέομαι, Xen.]

To lead men on in column, ἄγω (sc. ἄνδρας) ἐπὶ κέρας, Hdt.; so κατὰ κέρας, Xen.; [*to bring up the companies in c.*, ὀρθίους τοὺς λόχους ἄγω, Xen.]

Arrayed in column, κατὰ μίαν (sc. ναῦν) τεταγμένοι (sc. Ἀθηναῖοι), Thuc.

Sailing on in column, κατὰ μίαν ἐπὶ κέρας παραπλέοντες, Thuc.

Comb, a, ψήκτρα, ἡ, Soph., Eur.; στλεγγίς, ίδος, ἡ, Ar., Plat.; κτείς, κτενός, ὁ, Leon. Tar.

Comb, to, [πέκω (of wool, and of hair), Hom.; ξαίνω (wool, etc.), Hom., Com.]; κτενίζω, Eur., Hdt.

A combing, κτενισμός, ὁ, Eur.

Like a comb, κτενώδης, ες, Xanthus.

The comb of a cock, λόφος, ὁ, Ar.

The comb or *wattles*, κάλλαιον, τό, Ar., Arist.

The comb of honey, κήριον, τό, oftenest in pl., Hes., h., Hdt., Theoc., Plat.

Combat, to, δηιόω, and often δῃόω, Hom.; δηριάομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Ap. Rh.; μάρνᾰμαι, mid., only pres. and imperf., c. dat., or c. prep., Hom., Hes., Pind., Tyrt., Eur.; κρίνομαι, mid., Hom., Hes.; διακρίνομαι, pass., aor. 1 pass. poet. διεκρίνθην, c. πρός and acc., Hom., Hdt.; συμφέρομαι, pass., c. fut. mid. συνοίσομαι, Hom., Æsch., Thuc.; μᾰ́χομαι, and μαχέομαι, in Hom., also opt. μαχεοίμην, part. μαχειόμενος, and μαχεούμενος, fut. μαχέσομαι, and poet. μαχέσσομαι, aor. 1 pass. ἐμαχέσθην, Ap. Rh., c. dat., or c. prep., Omn.; μίγνῡμι χεῖρας, Hom.; μίγνῡμι βίαν, Pind.; μίγνῡμι Ἄρη, Soph.; συῤῥάσσω, no perf., c. dat., Thuc., Xen.; συμμίσγω, fut. συμμίξω, no perf., c. dat., also σ. ὁμόσε τινι, σ. χεῖράς τινι, σ. τῇ ναυμᾰχίῃ, σ. τινὶ εἰς μάχην, Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* To fight.

Combat, a, μάχη, ἡ, Omn.; συμβολή, ἡ, Æsch., Hdt., Xen.; πρόσμιξις, εως, ἡ, Thuc.

A single combat, μονομᾰχία, ἡ, Hdt.

Close combat, αὐτοστᾰδίη, ἡ, Hom.; αὐτοσχεδίη, ἡ, Hom. *Vid.* Fight.

In close combat, σχεδόν, Hom.; σχεδίην, Hom.; αὐτοσχεδά, Hom.; αὐτοσχεδόν, Hom.; αὐτοσχεδίην, Hom.; ὁμόσε, Xen.; ἐν χερσί, Thuc.; so

To fight in close combat, συστᾰδὸν μάχαις χράομαι, Thuc.; εἰς χεῖρας ἔρχομαι, aor. 2 sync. ἦλθον, Thuc., Xen.; εἰς χεῖρας εἶμι, pres. part. ἰών, imperf. ᾖειν, 3d pl. ᾖεσαν, Thuc.; εἰς χεῖρας σύνειμι, Xen.

To defend one's self in close combat, ἐκ χειρῶν ἀμύνεσθαι, Xen.

Belonging to close combat, ἀγχέμᾰχος, ον, Hom., Hes., Xen.

Fighting in single combat, or *fit for*, etc., μονόμᾰχος, ον, Æsch.

To fight in single combat, μονομᾰχέω, Eur., Hdt., Plat.

Combatant, a, μᾰχητής, ὁ, Hom., Pind.; [(in heroic times, in chariot), παραβάτης, ὁ, Hom.]

[*A combatant* (*at the games*), ἀγωνιστής, ὁ, Hdt., etc.; (*in the pancratium*), παγκρατιαστής, ὁ, Plat.]

A combatant in close combat, ἀγχιμαχητής, ὁ, Hom.

Combination, a, σύνθεσις, εως, ἡ, Æsch.; συμπλοκή, ἡ, Plat.; συντέλεια, ἡ, Plat.; of tones in music, σύστημα, ᾰτος, τό, Plat.

Combine, to, trans. ζεύγνῡμι, Omn.; συνάπτω, no perf. act., Eur., Ar., Plat., Xen.; συμπλέκω, Eur., Plat.; συμμίγνῡμι, h., Ar.; συνίστημι, only in pres., imperf., fut., and aor. 1, Hdt., Thuc., Isoc.; συνορίζω, Arist.; intrans. σῠνάντομαι, only pres. and imperf., c. dat., Pind.; συστρέφω and -ομαι, pass. (of associations or clubs), Hdt., Thuc. *Vid.* To join, To unite.

Combustible, καύσῐμος, ον, Plat., Xen.; καυστός, ή, όν, Arist.

Combustible, a (combustible matter), ὑπέκκαυμα, ᾰτος, τό, Xen.

Combustion, καῦσις, εως, ἡ, Hdt. *Vid.* Burning.

Come, to (to come to, etc.), προφαίνομαι, pass., sine cas., or c. εἰς, Hom.; πωλέομαι, mid., only pres. and imperf. πωλεσκόμην, Hom., h., Ap. Rh.; λιάζομαι, pass., esp. in aor. 1 ἐλιάσθην, Hom., Eur.; ἵκω, imperf. ἶκον, aor. 2 ἶξον, no other tenses, Hom., Pind.; ἱκάνω (and -ομαι, mid., Hom.), only pres. and imperf., often c. acc., Hom., Æsch., Soph.; ἱκνέομαι, mid. fut. ἵξομαι, aor. 2 ἱκόμην, imper. ἱκου, perf. pass. in same sense ἷγμαι, pluperf. ἵγμην, no other tenses, Omn. poet.; ἀφικνέομαι, c. acc., or c. prep., in prose usu. c. prep., Omn.; ἐφῐκάνω, Hom.; ἀφῐκάνω, Hom.; εἰσᾰφῐκάνω, Hom., Hes., Ap. Rh.; εἰσαφικνέομαι, c. acc., or c. prep. and acc., sometimes c. dat., Hom., Hdt., Xen.; ἐφικνέομαι, c. gen. or c. acc., Hom., Pind., Hdt., Xen.; προσικνέομαι, Æsch., Ar.; ἐξικνέομαι, c. acc. or c. prep., also c. gen., Hom., Pind., Trag., Xen.; μεθέπω, imperf. μεθεῖπον, aor. 2 μετέσπον, part. μετασπών, Hom.; εἶμι, pres. part. ἰών, infin. ἰέναι, poet. ἴμεν, imper. ἴθι, imperf. ᾔειν, no other tenses, in Att. almost always used as fut., and sometimes in Hom., Omn.; ἔπειμι (besides the pres. and imperf., Hom. has also 3d sing. imperf. ἐπήιεν, 3d pl. ἐπήῐσαν and ἐπῇσαν, fut. mid. ἐπιείσομαι, aor. 1 mid. ἐπιεισάμην), esp. in the sense of attacking, as old age does, or an enemy, etc., Omn.; πρόσειμι (Hom. and Hes. have only the part.), Omn.; εἴσειμι, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πᾰ́ρειμι, Ar., Hdt., Xen., Isoc., Plat., Dem.; ἐπῐπᾰ́ρειμι, Thuc.; κᾰ́τειμι, Hdt., Thuc.; μίσγομαι, tenses borrowed from μίγνυμαι, mid. and pass., c. dat. or sine cas., or c. ἐς or ἔσω (ἔσω μίσγεσθαι, *to come into the house*), Hom., Pind.; ἥκω, no aor. or perf. in Hom., and strictly always the present means "*I am come*," but the Attic writers do not attend to this much, usu. c. prep., Omn.; ἐφήκω, Soph., Thuc.; εἰσήκω, poet. ἐσήκω, Æsch., Ar.; κᾰθήκω, Æsch., Hdt., Thuc., Æschin.; ἐξήκω, Soph., Plat.; πᾰρήκω, Soph.; προσήκω, Æsch., Soph., Eur.; πέλομαι, only in pres. in this sense, c. ἐπί and dat., esp. as death comes upon men, etc., Hom.; προσνίσσομαι, mid., only pres., c. acc. or c. prep., Hom., Pind., Soph.; νέομαι, and contr. νεῦμαι, pres. usu. used in fut. sense, c. acc. or c. prep., Hom., Soph., Eur., Xen., but very rare in the three last, or in any one except Hom.; ἔμολον, aor. 2 from unus. pres., fut. μολοῦμαι, perf. μέμβλωκα, Omn. poet.; ἕρπω, fut. ἕρψω rare, aor. 1 εἵρπῠσα, no perf., Hom., Pind., Trag., Theoc.; ἐφέρπω, esp. stealthily, c. acc. or c. prep., Pind., Æsch., Eur.; γίγνομαι, fut. γενήσομαι, aor. 2 ἐγενόμην, perf. pass. γεγένημαι, 2d perf. γέγονα, c. εἰς, or even c. acc. (*necessity comes upon me*, ἐμὲ χρεὼ γίγνεται), Hom., Hdt.; κῐχᾰ́νω, esp. to come upon so as to find, to come up with so as to overtake, etc., all moods of pres. except indic. borrowed from κῐ́χημι, e.g., opt. κιχείην, subj. κιχείω, infin. κιχῆναι, part. κιχείς, part. pres. pass. or mid. κιχήμενος, imperf. ἐκίχανον and ἐκίχην, also ἐκίχεον (all the foregoing are confined to Hom.), aor. 2 ἔκιχον, fut. κιχήσομαι (Archil. also has aor. 1 mid. ἐκιχησάμην; Ap. Rh. has fut. act. κιχήσω, and pres. mid. κιχάνομαι, and Eur. has a pres. κιγχάνω), c. acc., once c. gen., Soph., Omn. poet.; ἔρχομαι, fut. ἐλεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἤλῠθον, more usu. sync. ἦλθον (as always in Att.), perf. ἐλήλῠθα (very rare, except in some compounds), in Hom. always εἰλήλουθα, 1st pl. sync. εἰλήλουθμεν, part. in Hom. εἰληλουθώς and ἐληλουθώς, pluperf. εἰληλούθειν Hom., ἠληλούθειν Call., Omn.; εἰσέρχομαι (used in every sense of to come, as a feeling or a calamity comes over one, as income comes in, as a criminal comes before the court, etc., etc.), Omn.; ἐπέρχομαι, also to come against, to attack, etc., c. acc., or c. dat., or c. prep., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτέρχομαι, c. acc., Eur.; πᾰρέρχομαι, Hdt., Omn. Att.; μετέρχομαι, also to come after (in point of time), c. dat. or c. acc., Hom., Pind., Eur., Hdt.; προσέρχομαι, c. dat., c. acc., or c. prep., Hdt., Omn. Att.; ὑπέρχομαι (very often, also, as a sensation comes over one), c. acc., sometimes c. dat., Hom., Soph., Eur., Hdt.; ὑπεισέρχομαι, Plat.; ὁμῐλέω, no perf., c. dat., Pind., Hdt.; στέλλομαι, pass., esp. in aor. 2 ἐστᾰ́λην c. εἰς, Pind., Soph., Eur., Hdt.; προστέλλομαι, Soph.; κᾰτασχέθω (by sea), only in aor. 2 κατέσχεθον, c. acc. loci, and δέ (e.g., Θορίκονδε), h.; κᾰτέχω (by sea), fut. καθέξω and κατασχήσω, imperf. κατεῖχον, aor. 2 κατέσχον, part. κατασχών, c. prep., and sometimes c. acc., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; προσμίγνῡμι, c. acc., or c. prep., or c. dat., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; εἰσβάλλω, perf. εἰσβέβληκα, c. acc., Eur.; ἐπιβαίνω, perf. -βέβηκα, aor. 1 -έβην, Soph.; ἐπιστρωφάομαι, mid., c. acc., Eur.; στείχω, no aor. 1 or perf., Soph., Eur.; ὁδοιπορέω, Soph.; πορθμεύω, Eur.; φοιτάω, no perf. nor aor. 1, applicable to all things, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; πολέω and -ομαι, mid., only pres., c. acc., or c. εἰς and acc., or sine cas., Æsch., Eur.; ἐπῐχωρέω, Xen.; ἐπῐδημέω, c. εἰς and acc., Xen., Dem.; προτύπτω (of a ship), Ap. Rh.

To come injuriously to one's self, ἔῤῥω, ἐῤῥήσω, ἤῤῥησα, Hom., Ar.

To come into such and such circumstances, ἐξοκέλλω, only in aor. 1 ἐξώκειλα (εἰς . . . . πράγματα, etc.), Isoc.

To come into office, καθίσταμαι, pass., c. aor. 2 act. κατέστην, and c. fut. mid. καταστήσομαι, c. εἰς and acc., Xen.

To come on (as night, battle, etc.), ὄρνῡμαι, esp. in aor. 2, 3d sing., contr. ὦρτο, 2d perf. 3d sing. ὄρωρε and ὤρορε, pluperf. 3d sing. ὀρώρει and ὠρώρει, pass. subj. ὀρώρηται, and also

in Trag. aor. 2 mid. part. ὀρόμενος, sync. ὄρμενος, Hom., Æsch., Soph.

To come forward, προΐσταμαι, pass., c. perf. act. and aor. 2 act., Dem.; πᾰρᾰβαίνομαι, esp. so as to address the spectators in a theatre, only in pres., imperf., and aor. 2 παρέβην, c. εἰς or πρὸς τὸ θέατρον, Ar.; [πάρειμι ἐς τὸ πρόσθεν, Ar., Dem.; *to come forward upon the bema*, πάρειμι ἐπὶ τὸ βῆμα, Æschin.; παρέρχομαι, Hdt., also εἰς τὸν δῆμον, *before the people*, Thuc.; πρόσειμι τῷ δήμῳ, Xen.; προχωρέω, Xen., *before the others* (to speak), προχ. τῶν ἄλλων, Dinarch.]

To come from one place to another, μεταβαίνω, only in pres., imperf., perf. -βέβηκα, and aor. 2 -έβην, Hom., Plat.; μεθίσταμαι, pass., c. perf. and aor. 2 act., c. gen. of the place left, Eur.

To come over a person (as a sensation, anger, love, etc., does), δύνω (δύω), impf. ἔδῡνον, aor. 1 ἔδῡνα, perf. δέδῡκα, aor. 2 ἔδυν, Hom., Eur.; ʽὑποδύομαι mid., c. aor. 2 and perf. act., sometimes c. dat., Hom., Æsch., Soph., Xen.; εἰσδύομαι, c. aor. 2 and perf. act., Soph., Hdt.; ἐμπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, perf. -πέπτωκα, aor. 2 -έπεσον, no other tenses, c. dat. or c. prep., Hom., Trag., Thuc., Plat.; ʽὑπέρχομαι, only in pres. and aor. 2 ʽὑπήλῠθον, ὑπῆλθον contr. Att. (also in Hom.), Hom., Soph., Eur., Hdt.; ʽὑποδρομέω, only in 3d sing. perf. ʽὑποδεδρόμᾰκε, Sapph.; προσπέτομαι, only in aor. 2 act. προσέπτην, mid. προσεπτάμην, Trag.; ἐμπαίω, only in pres., c. dat., Soph.; ὑφέρπω, fut. -έρψω and -ερπῠσω, aor. 1 -είρπῠσα, no perf., c. acc. or c. dat., Æsch.; προσάσσω, contr. for -αΐσσω, no perf., c. dat., Æsch.; περῐπῐ́τνω, only pres. and imperf., Æsch.; προσβαίνω, Soph., Eur.; εἰσβαίνω, c. dat., Soph.; ἀπαντάω, c. dat., Eur.; εἴσειμι, poet. ἔσειμι, pres. part. εἰσιών, imperf. εἰσ- or ἐσήειν, c. dat. or c. acc., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ὑποχέομαι, pass., perf. -κέχῠμαι, etc., c. dat., Hdt.

To come over, i. e., to deceive, ʽὑποτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, Eur.; ʽὑπέρχομαι, Eur.; περιέρχομαι, c. acc., Hom.

To come round, περῐνίσσομαι, only pres. and imperf., Eur.; ἐπῐκῠκλέω, Soph.; περῐήκω, Hdt., Xen.; περῐέρχομαι, Hdt.; περῐχωρέω, εἴς τινα, Hdt.; περῐστρέφομαι, pass., Plat.; περῐκᾰτᾰλαμβάνω, in aor. 2 περῐκᾰτέλαβον, Theoph.

To come round or *over* (to another's opinion), πᾰρίσταμαι, pass., c. aor. 2 act., c. εἰς and acc., Hdt.; κᾰθίσταμαι, c. εἰς and acc., Xen.

To come round with, or *together*, συμπεριοδεύω, c. dat., Arist.

To come by succession to a person (as property does), περίειμι, Hdt., also by natural revolutions, as the seasons do, Hdt.

To come into property, ἐμβᾰτεύω, c. acc. or c. prep., Eur., Dem., Isæ.; βᾰδίζω, no perf., c. εἰς, Isæ.

To come rapidly, ἐπορούω, only in aor. 1, c. dat., or c. prep., Hom.

To come suddenly, also *to come to a person's ears*, προσπίπτω, c. dat., or c. acc., Soph., Eur., Thuc., Plat.

To come after (in point of time), ἐπῐγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, perf. pass. -γεγένημαι, but pres. and aor. 2 most common sine cas., sometimes c. dat., Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπεισέρχομαι, c. dat., or sometimes simply to come into, c. acc., Eur., Hdt., Thuc.

To come after, i. e., in search of, μετέρχομαι, c. acc., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; μεθήκω, c. acc., Eur.

To come in (as revenue, income, etc.), πρόσειμι, part. pres. προσιών, imperf. προσῄειν, no other tenses, Ar., Thuc., Andoc., Dem.; σύνειμι, Hdt.; εἰσέρχομαι, Xen.; προσέρχομαι, Hdt.

To come in besides, or *on the stage*, or simply *to come*, ἐπείσειμι, Hdt., Plat., Xen., Æschin.

To come (on the stage, or before a court of law), εἴσειμι, c. prep., Plat., Antipho, Dem.

To come out, ἔξειμι, c. gen., Hom., Soph., Ar., Thuc., Xen., Dem.; ἐκβαίνω, only in pres. and imperf., and aor. 2 ἐξέβην, and perf. ἐκβέβηκα, c. gen., Hom., Trag., Thuc., Xen., Plat.; ἐξέρχομαι, c. gen., Omn.; ἐκπεράω, c. gen. or c. prep., Eur.

To come together, σῠνέρχομαι, Hom., Eur., Xen.; σῠνεκπίπτω, c. μετά and gen., Plat.; esp. so as to aid, συμπᾰρᾰγίγνομαι, c. dat., Hdt., Thuc.

[*To come to* a place, παραγίγνομαι, εἰς τόπον, Hdt., etc., παρέρχομαι, εἰς c. acc., Id., *to* a person or thing, προσέρχομαι πρός τινα or τι, Id., etc.; *to come to a result* (= end in), περιέρχομαι, εἰς τι, Hdt.; *to let one come to the fire*, προσίημί τινα πρὸς τὸ πῦρ, Xen.]

To come to a place where others were (also as money comes in), συῤῥέω, fut. συῤῥεύσομαι, perf. συνεῤῥύηκα, Hdt., Isæ.

[*To come to maturity* (of grain), παραγίγνομαι, Hdt.; περιφύομαι, Theophr. *Vid.* To RIPEN.]

To come off (from a contest, etc.), ἐξέρχομαι, sine cas., Soph.; ʼάπαλλάσσω, and -ομαι pass. and mid., c. adj. or adv., e. g., *triumphantly* χαίρων, *badly* κακῶς, so χεῖρον, βέλτιον, etc., Trag., Ar., Hdt., Plat., Dem.; *well* or *ill*, εὖ or κακῶς πράσσω, Hdt.

To come to a point or *subject in speaking*, κᾰτᾰβαίνω, c. prep., Hdt.; ἐμπίπτω, c. εἰς and acc., Dem.; ἀπαντάω, c. prep., Æschin.

To come into one's head, πᾰρίσταμαι, in aor. 2 act. παρέστην, and perf. infin. sync. παρεστάναι, c. dat., Thuc.; εἴσειμι, c. acc., Hdt.; προσίσταμαι, c. dat. et inf., Plat.

[*To come up out of the water*, ἀναδύομαι, mid., c. aor. 2 act. ἀνέδυν, c. gen. or acc., Hom., absol., Ar.; ἀνακύπτω, Ar., Plat.]

[*To come to life again*, ἀναβιόω, Hipp., Plat.]

[*To come upon*, παραπίπτω, c. dat., Plat.; *vengeance at last came upon him*, ἡ τίσις περιῆλθεν αὐτόν, Hdt. *Vid.* To OVERTAKE.]

Come, imper. ʼἴθι, Hom.; δεῦρο, Hom., Eur., Ar., in pl. δεῦτε, Hom.; εἰ δ' ʼἄγε, and pl. εἰ δ' ἄγετε, usu. c. νῦν, δή, μοί, etc., usu. followed by imper., Hom.; εἶα, Æsch., Eur., Ar.; βάσκε, Æsch.; φέρε, Soph., Eur., Hdt., Plat.; ʽὕπᾰγε, Eur.

Come along, ἕπεο προτέρω, Hom.

Phrases for *to come*, βαίνω (in pres. and aor. 2) πόδα, Eur.; προβαίνω ἀρβῠλην, Eur.; περάω πόδα, Eur.; πορθμεύω πόδα, Eur.; πορθμεύω ʺἴχνος (τό), Eur.; ἐξορμίζω πόδα, Eur.; ἁμιλλάομαι (mid., c. aor. 1 pass. and fut. 1 pass.) ποδί, Eur.; ʼἀποζεύγνῠμαι (in aor. 2 pass. ἀπεζῠγην) πόδας, Æsch.; κᾰτᾰφέρω ποδὸς ἀκμήν, Æsch.

How are we coming off? πῶς ʼἀγῶνος ἥκομεν; Eur.

Things are come to this pass, δεῦρο ἐξοκέλλεται, Æsch.; πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν, Æsch.

Who would come up to such excellence (so as to praise it adequately)? τίς ἂν ἐφῐκοιτο τοιαύτης φύσεως; Isoc.

The kingdom came to Leonidas, ἐς Λεωνίδην ἐνέβαινεν ἡ βασιληΐη, Hdt.

It comes in with great weight, μέγα φέρεται, Pind.

The amount (of money) *they came to*, τὸ ἱκνούμενον ʼἀνᾰλωμα, Thuc.

[COMER, *a new comer* (to a country), ἔπηλυς, υδος, ὁ, ἡ (opp. to ἐπιχώριος), Hdt.; *a chance comer*, παρατυχών, ὁ, Thuc.; προστυχών, ὁ, Plat.]

COMING, ἐπῐπλόμενος, η, ον (of years, etc.), Hom., Hes., also of calamity, Soph., or even of a person, Ap. Rh.; *the coming day*, ἡ ἰοῦσα ἡμέρα, Eur.; ἐπιών, οὖσα, όν, with ἡμέρα, Hdt., Plat., Dem.: Porson (Phœn., 1651) says that the Trag. never use ἡμέρα with ἐπιοῦσα, but always some circumlocutory phrase, as ἡ ʼπιοῦσα λαμπὰς θεοῦ, τοὐπιὸν σέλας θεοῦ, etc.; also, ἀκτὶς ἡ στείχουσα ἡλίου, Eur.

[*Coming near*, ἀγχίμολος, ον, Hom.; ἀγχίμολον ἐλθών, Id.; πελάζων, and other part. of verb "*to come near.*"]

Coming round, περιπλόμενος, η, ον, Hom., Hes. *Vid.* REVOLVING.

Coming to myself, ʼἀνᾰλᾰβὼν ἐμαυτόν, Isoc. *Vid.* To RECOVER.

COMING, A, ἷξις, εως, ἡ, Eur., Antipho; ʼἄφιξις, ἡ, Hdt., Plat., Dem.

A coming forward to speak, πᾰροδος, ἡ, Dem.; to the spectators on the stage, πᾰρᾰβᾰσις, εως, ἡ.

A coming in, εἴσοδος, ἡ, Eur., Xen., etc. *Vid.* ENTRANCE.

A coming out, ἐκπέρᾱμα, ἄτος, τό, Æsch.; ἔξοδος, ἡ, Eur., Hdt., etc. *Vid.* EXIT.

[*A coming round again*, ἀνακύκλησις, ἡ, Plat.]

COMEDIAN, A, τρῠγῳδός, ὁ, Ar.; κωμῳδός, ὁ, Lys.; κωμῳδόγελως, ωτος, ὁ, Anth.

COMIC POET, A, κωμῳδός, ὁ, Plat.; κωμῳδοδιδάσκᾰλος, Ar., Arist.; κωμῳδοποιός, ὁ, Plat.; κωμῳδοποιητής, ὁ, Ar.

COMEDY, κωμῳδία, ἡ, Ar., Plat., Isoc.; τρῠγῳδία, ἡ, Ar.

To write comedies, κωμῳδέω, Ar., Plat.

To write comedies about any thing, ἐπῐκωμῳδέω, c. acc., Plat.

The writing of comedies, κωμῳδοδιδασκᾰλία, ἡ, Ar.; τρῠγῳδοποιομουσῐκή, ἡ, Ar.

Belonging to comedy, comic, κωμῳδῐκός, ή, όν, Ar., Plat.; τρῠγῳδῐκός, ή, όν, Ar.; κωμῐκός, ή, όν, Æschin.

A saying in a comedy, or *a comic saying*, κωμῴδημα, ἄτος, τό, Plat.

COMELY, καλός, ή, όν (ᾱ Hom., ᾰ Trag., ᾰ elsewhere), compar. καλλίων (ῑ Trag., ῐ elsewhere), superl. κάλλιστος, Omn.; εὐπρεπής, ές, Æsch., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* FAIR, and SYN. 278.

COMELINESS, κάλλος, τό, Omn.; εὐπρέπεια, ἡ, Plat., Dem.

COMELY, adv. κᾰλῶς, Omn.; εὐπρεπέως, and εὐπρεπῶς, as always in Att., Æsch., Eur., Hdt.

COMET, A, κομήτης, and κομήτης ἀστήρ, Arist.

COMFITS, τρᾰγήματα, τά, Ar., Xen., Plat. *Vid.* SWEETMEATS.

To eat comfits, τραγηματίζω, Arist., Menand.

Eating of comfits, τραγηματισμός, ὁ, Arist.

COMFORT, TO, παραμυθέομαι, mid., no pass., c. dat. or c. acc., Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; παρηγορέω and -ομαι, mid., no pass., Æsch., Eur.; προσηγορέω, Eur.; παραψύχομαι, mid., Theoc.

To be comforted, παραθάλπομαι, only in pres., Eur.

And be ye comforted by their glory, καὶ τῇ τούτων εὐκλείᾳ κουφίζεσθε, Thuc.

COMFORT, i. e., consolation, παρηγόρημα, ατος, τό, Æsch.; παρηγορία, ἡ, Æsch.; παραμύθιον, τό, Soph., Thuc., Plat., Theoc.; παραμυθία, ἡ, Xen., Plat.; παραψυχή, ἡ, Eur.

COMFORT, i. e., ease of position or circumstances, εὐμάρεια, ἡ, Plat., Xen.; εὐπάθεια, ἡ, Hdt., Xen., Plat.

This one son was left to me, the comfort of my life, εἷς παῖς ὅδ' ἦν μοὶ λοιπός, ὀφθαλμὸς βίου, Eur.; similarly Soph.

One must comfort, παραμυθητέον, Plat.

COMFORTER, A, παρήγορος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

[*The Comforter* (the Holy Spirit), ὁ Παράκλητος, N. T.]

COMFORTING, παυσανίας, ου, Soph.; παυσίλυπος, ον, Eur.; παυσίπονος, ον, Eur., Ar.; παρήγορος, ον, Ap. Rh.; παραμυθητικός, ή, όν, Arist.

COMFORTABLE, λιπαρός, ά, όν, Hom., Pind.; εὔκολος, ον, only of persons, Ar., Plat.; εὐμαρής, ές, usu. of things, Æsch.; εὐπαθής, ές, Crates.

COMFORTABLY, λιπαρῶς, Hom.

To be comfortable, live comfortably, εὐπαθέω, Plat.

COMFORTLESS (hard to be comforted), δυσπαραμύθητος, ον, Plat. *Vid.* MISERABLE.

COMFREY, σύμφυτον, τό, Diosc.

COMICAL, γελαστός, ή, όν, Hom.; γελοῖος, α, ον, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.

COMICALLY, γελοίως, Plat.

[COMMA, A, ὑποστιγμή, ἡ, Gram.; *to put a comma*, ὑποστίζω, Id.]

COMMAND, TO, i. e., be commander of (an army, etc.), κοιρανέω, only in pres., Hom.; σημαίνω, no perf., sine cas., or c. ἐπί and dat., Hom.; ἀρχεύω, only in pres., c. dat., Hom., c. gen., Ap. Rh.; ἄρχω, no perf., c. gen., sometimes c. dat., Hom., Trag., Hdt., Thuc., Dem.; ἡγεμονεύω, c. gen., or sometimes c. dat., Hom., Thuc., Plat., Xen., Dem.; ἄγω, rare, except in pres., imperf., fut., and aor. 2 ἤγαγον, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἡγέομαι, mid., c. dat. or c. gen., Hom., Trag., Thuc., Xen., Plat.; ἐξηγέομαι, Soph., Hdt.; κρατέω, c. gen. or c. dat., Hom., Æsch.; στρατηγέω, c. gen. or c. dat., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., and -ομαι, pass. *to be commanded*, c. ὑπό and gen., Dem.; στρατηλατέω, c. gen. or c. dat., Æsch., Eur.; ἐπιδεσπόζω, no perf., c. gen., Æsch.; κοσμέω, Soph., Hdt., Xen.; πολεμαρχέω, Hdt., Xen.; ταγεύω, c. acc., Æsch., Xen.

To take the command of, ἀναλαμβάνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -έλαβον, c. acc., Xen.

To obtain the command of, τυγχάνω, fut. τεύξομαι, aor. 2 ἔτυχον, c. gen., Hdt.

To give the word of command, παρεγγυάω, c. infin., Xen.; κατακελεύω, perf. pass. -κεκέλευσμαι, Ar.

To be joined in command, συνάρχω, c. dat. of one's colleague, Hdt., Thuc., Xen., Lys.; συστρατηγέω, c. gen. of one's colleague, Dem.; συνεπιμελέομαι, c. gen. of the army, Xen.

To command, i. e., to order, to bid, ἄνωγα, perf. with pres. sens., 1st pl. sync. ἄνωγμεν, imper. ἄνωχθι, 3d sing. ἀνωγέτω and ἀνώχθω, 2d pl. ἄνωχθε, etc., pluperf. in imperf. sense ἠνώγειν and ἀνώγειν, 3d sing. ἀνώγει, used in pres. sense, imperf. ἄνωγον and ἤνωγον, fut. ἀνώξω, aor. 1 ἤνωξα (the Tragedians have also imper. ἄνωγε), c. acc. or c. dat., Hom., Trag., Hdt.; ἐφίεμαι, mid. (ῐ Hom., ῑ Att., though Hom. too sometimes uses ῑ), aor. 1 -ηκάμην, c. dat. and infin., or c. acc. and infin., or c. acc. rei, dat. pers., Hom., Trag., Thuc., Xen.; also ἐφίημι, Pind.; ἐξεφίεμαι, Soph., Eur.; ἐπιτέλλω, c. dat. or acc. pers., or c. acc. rei; also ἐπιτέλλω μῦθον, c. dat. pers., Hom., Pind.; ἐντέλλω, more usu. -ομαι, mid., c. dat. pers., c. acc. rei, or c. infin., perf. pass. in pass. sens. de re, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen.; κέλομαι, fut. κελήσομαι, aor. 1 ἐκελησάμην (neither in Att.), aor. 2 ἐκεκλόμην, c. acc. pers. or c. dat., Hom., Pind., Æsch., Eur.; κελεύω, perf. pass. κεκέλευσμαι, c. acc., sometimes c. dat. pers. and infin., Omn.; ἐγκελεύω, Æsch.; κηρύσσω, c. dat. pers., Pind.; αὐδάω, generally, and esp. as an oracle does, c. acc. pers. or c. dat., Pind., Trag., Hdt., Dem.; λέγω, c. dat. pers. et c. infin., Æsch., Soph., Xen., Dem.; μυθέομαι, mid., c. dat. pers., Æsch.; ἐννέπω, and ἐνέπω, except in Att., aor. 2 ἔνισπον, no other tenses, c. dat. pers. and infin., Pind., Soph.; ἐπαγγέλλω, and -ομαι, mid., Soph., Eur., Hdt., Plat., Lys., Dem.; εἶπον, aor. 2, from unused pres. εἴπε, εἴποιμι, etc., aor. 1 εἶπα, εἰπόν, etc., no other tenses, c. acc. and infin., Soph., Plat.; τάσσω, c. dat. pers. or c. acc. pers. and infin., etc., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπιτάσσω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; pass. -ομαι, de pers., Thuc.; προστάσσω, c. acc. et dat., Hdt.; παραγγέλλω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Plat.; προτίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. act. -τέθεικα, pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, etc., c. acc. rei, dat. pers., Soph.; δηλόω, c. acc. rei, Soph.; προαγορεύω, c. dat. pers., etc., pass. -ομαι de re, fut. mid. in pass. sens., Hdt., Plat., Xen.; ἀξιόω, Xen.; συντάσσω, c. dat. pers. acc. rei, Xen., Plat.

To command previously, προεξεφίεμαι, contr. προὐξ., Soph.

To command in turn, in opposition, ἀντιπαραγγέλλω, e. g., "*when the enemy sounded the pæan, immediately they also ordered all to prepare for battle*," ἐπεὶ ἐπαιάνισαν, εὐθὺς ἀντιπαρήγγειλαν ἅπαντας διασκευάζεσθαι ὡς ἐς μάχην, Xen.

To command besides, in addition, ἐπεντέλλω, c. acc. rei, Soph.; προσεντέλλομαι, mid., Xen.; προσεπιστέλλω, esp. by letter, Thuc., Xen.

To command loudly, βοάω, Soph.

To command a position (so as to be able to see every thing in it), ὑπερκάθημαι, imper. -κάθησο, opt. -καθήμην, etc., imperf. -εκαθήμην, no other tenses, c. gen., Xen.

COMMAND, A, i. e., office or power of commanding, κάρτος, τό, Hom., for κράτος, τό, Omn.; ἀρχή, ἡ, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Dem.; σκηπτουχία, ἡ, Æsch.; ἡγεμονία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἡγεμόνευμα, ατος, τό (though in l. c. it seems to be used in the abstract for the concrete ἡγεμών), Eur.; μοναρχία, ἡ, applied to the command of troops, Xen.; στρατηγία, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Æschin.; ταγεία, ἡ, Xen. *Vid.* SYN. 101.

[*The chief command*, ἡ τοῦ παντὸς ἀρχή, Xen.; *the command of the fleet*, ἡ ναυαρχία, Thuc.; *the command by sea*, or *of the sea*, ἡ κατὰ θάλατταν ἀρχή, or ἡ ἀρχὴ ἡ κατὰ θάλατταν, or ἡ ἀρχὴ τῆς θαλάττης, Xen.; *your ships having command of the sea*, τριηρῶν ὑμετέρων τῆς θαλάττης κρατουσῶν, Dem.]

[*To have command of the fleet*, ναυαρχέω, Hdt.]

COMMAND, A, i. e., order, bidding, etc., ἐφετμή, ἡ, usu. in pl., Hom., Pind., Æsch., Eur.; ἀγγελία, ἡ, Hom., Pind.; μῦθος, ὁ, Hom.; ἐφημοσύνη, ἡ, Hom., Pind., Soph.; ἐντολή, ἡ, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἐπιστολή, ἡ, usu. pl., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; νεῦμα, ατος, τό, Æsch.; βάξις, εως, ἡ, Æsch.; κέλευσμα, ατος, τό, Æsch., Soph., Hdt., Xen.; κελευσμός, ὁ, Eur.; κελευσμοσύνη, ἡ, Hdt.; παραγγελία, ἡ, also *the word of command*, Xen.; παράγγελσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.; παράγγελμα, ατος, τό, Thuc., Xen., Isoc., Lys.; παρακέλευσις, εως, ἡ, Thuc.; πρόσταγμα, ατος, τό, Plat., Isoc., Æschin.; παρεγγύη, ἡ, Xen.; παρεγγύησις, εως, ἡ, Xen.; ἐπίταγμα, ατος, τό, Plat., Isoc., Æschin.; ἐπίταξις, εως, ἡ, Hdt., Plat.

[*At word of command*, ἀπὸ παραγγέλσεως (e. g., πορεύομαι), Xen.; *by word of c.*, ἐκ παραγγέλματος, Polyb.]

The chief command for a day, held by each general in turn, πρυτανεία τῆς ἡμέρας, Hdt.; τὸ κοσμούμενον, in pl., Soph.; τὸ ἐντεταλμένον, Soph., Xen., etc.

The not having a command, i. e., office, ἀναρχία, ἡ, Hdt., Xen.

Skillful in command, ἀρχικός, ή, όν, Xen., Plat.; ἡγεμονικός, ή, όν, Plat.

Not in command, not having a command, ἀστρατήγητος, ον, Plat.

The art of commanding, ἡ ἐπιτακτική, Plat.

COMMANDER, A, κοίρανος, ὁ, Hom.; κοσμήτωρ, ορος, ὁ, Hom.; ἡγήτωρ, ορος, ὁ, Hom.; ἀρχός, ὁ, Hom., Pind., Æsch.; ποιμήν, ένος, ὁ, Hom., Trag.; ἡγεμών, όνος, ὁ, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ταγός, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Ar., Xen; ποιμάνωρ, ορος, ὁ, Æsch.; ποιμαντήρ, ῆρος, ὁ, Soph.; ἁρμόστωρ, ορος, ὁ, Æsch.; δίοπος, ὁ, Æsch., Eur.; ἔπαρχος, ὁ, Æsch.; μόναρχος, ὁ, Eur.; κελευστής, οῦ, ὁ, esp. he who gave time to the rowers, Eur., Ar., Thuc.; ὁ σημαίνων, οντος, Soph.; κοσμητής, οῦ, ὁ, and κοσμητήρ, ῆρος, ὁ, Epigr. ap. Æschin.; ἐφέτης, ου, ὁ, Æsch.; ἄρχων, οντος, ὁ, Æsch., Thuc.; στράταρχος, ὁ, Pind.; στρατάρχης, ὁ, Æsch., Hdt.; στρατηλάτης, ὁ, Trag.; στρατηγός, ὁ, Omn. Att.; λοχαγέτης, ου, ὁ, Æsch., Eur.; λοχαγός, ὁ, Soph., Thuc., Xen.; πολέμαρχος, ὁ, Thuc., Xen.; ἐπιτακτήρ, ῆρος, ὁ, not of soldiers, c. dat., Xen. *Vid.* SYN. 117, and GENERAL.

[*Commander-in-chief*, ὁ στρατηγὸς τῶν πάντων, Xen.]

A fellow-commander, joint commander, συστράτηγος, ὁ, Eur., Thuc.

[*To be commander of a company*, λοχαγός, ὁ, Xen.]

[*Commander of the fleet*, ναύαρχος, ὁ, Æsch., Hdt.; *to be c. of the fleet*, ναυαρχέω, Hdt.]

[*A commander of infantry*, πέζαρχος, ὁ, Xen.]

[*A commander of* 500 *men*, πεντακοσίαρχος, ὁ, Plut.]

[*To be commander* (of an army), στρατηγέω, Hdt., Thuc., Xen.]

Commanding under others, ὕπαρχος, c. gen., Soph., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* GENERAL, CAPTAIN.

Constantly commanding, κελευτιόων, poet. for κελευτιάων, οντος, ὁ, Hom.

Not having a commander, ἄναρχος, ον, Æsch., Xen.

COMMANDED, ἐπίτακτος, ον, Pind.; ἐγκέλευστος, ον, Xen.

Belonging to commanding, ἐπιτακτικός, ή, όν, Plat.

[COMMANDING, προστακτικός, ή, όν, c. dat. et infin., Plut.; *a place in a commanding position*, τόπος περίοπτος, Id.]

COMMEMORATE, TO, μιμνήσκω, in aor. 1 ἔμνησα, Pind.; ὑπομιμνήσκω, in aor. 1 pass. in act. sense ὑπεμνήσθην, c. περί and gen., Æsch.; σεβίζω, only in pres., Æsch.; ἀναμιμνήσκω, Antipho; μνημονεύω, in pass., Xen. *Vid.* TO CELEBRATE.

COMMEMORATION, ἀνάμνησις, εως, ἡ, Plat.

[COMMEMORATIVE, προσδόσιμος, ον, e. g., *a c. tablet*, στήλη προσδόσιμος, Polyb.]

COMMENCE, TO, ἄρχω and -ομαι, mid., no perf. in any voice, c. gen. or c. infin., or sometimes c. part., mid. most common in Att. prose, Omn.; κατάρχω and -ομαι, mid., perf. pass. κατῆργμαι, in pass. sens., c. gen. or c. acc., Omn.; ἵστημι, only pres., and imperf., and fut., and aor. 1 act., and aor. 1 mid., Hom., Æsch., Eur., Hdt.; ἵσταμαι, intrans. pass., c. perf., and aor. 2 act., esp. of months and seasons, Hom., Hes.; καθηγέομαι, c. gen., Plat. *Vid.* TO BEGIN.

One must commence, ἀρκτέον, Soph., Plat.; ὑπαρκτέον, Plat.

COMMENCEMENT, ἀρχή, ἡ, Omn.; καταβολή, ἡ, Pind.; προοίμιον, contr. φροίμιον, τό, Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἀφορμή, ἡ, Andoc. *Vid.* BEGINNING.

COMMEND, TO, αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, -έσω most usu. in Att., aor. 1 ᾔνεσα and ᾔνησα, no perf. act., perf. pass. ᾔνημαι, aor. 1 ᾐνέθην, etc., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat. (but rare in prose); ἐπαινέω, fut. -έσω, and in Att. more usu. -έσομαι, also -ήσω, Omn.; αἴνημι, in pres., Hes.; ἐπαίνημι, Simon.; εὐλογέω, Trag., Isoc.; ἐγκωμιάζω, Hdt., Plat., Dem., Æschin.; παρεγγυάω, c. acc. et dat., Hdt. *Vid.* SYN. 39.

To commend too much, ὑπερεπαινέω, Ar., Hdt., Plat., Isoc., Æschin.; *to join in commending*, συναινέω, Æsch., Plat., Xen.; συνεπαινέω, Xen.

To commend beforehand, προεπαινέω, Thuc.

One must commend, ἐπαινετέον, Plat. *Vid.* TO PRAISE.

COMMENDABLE, αἰνητός, ή, όν, Pind.; ἐπαινετός, ή, όν, Plat.; ἀξιέπαινος, ον, Xen.

COMMENDATION, αἶνος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt.; ἔπαινος, ὁ, Simon., Pind., Soph., Eur., Omn. prose; ἐπικώμιον, τό, Pind., ἐγκώμιον, τό, Ar., Plat., Dem., Æschin.; κόμπος, Pind.; εὐφημία, ἡ, Pind., Dinarch.; εὐλογία, ἡ, Pind., Eur., Thuc., Lycurg. *Vid.* PRAISE, and SYN. 195.

One who commends, ἐπαινέτης, ὁ, Thuc.

Fond of commending, ἐπαινετικός, ή, όν, Arist.

COMMENDED, πολύαινος, ον, Hom.; πολυαίνετος, ον, Eur.; εὐαίνητος, ον, Pind.

Not commended, ἀνεγκωμίαστος, ον, Isoc.

COMMENSURATE WITH, σύμμετρος, ον, c. gen. or c. dat., Eur., Isoc.; ἰσόμοιρος, ον, c. gen., Soph.

COMMENT, TO, παρασημαίνομαι, mid., esp. on a passage in a book, Arist.

COMMENTARY, A, i. e., a note on a book, παραγραφή, ἡ, Isoc.; [σχολικὴ παρασημείωσις, ἡ, Pseud. Arist.; σχόλιον, τό, Cic.]

[COMMENTATOR, A, σχολιογράφος, ὁ, late.]

COMMERCE, ἐμπορία, ἡ, Hes., Theogn., Hdt., Thuc., Isoc., Xen.; συνάλλαξις, εως, ἡ, Plat.; ἡ ἀγοραστική (sc. τέχνη), Plat.

Want of commerce, ἀμιξία, ἡ, Hdt.

COMMERCIAL, ἐμπορικός, ή, όν, Ar., Plat., Dem.; ἐμπορευτικός, ή, όν, Plat.; ἀλλακτικός, ή, όν, Plat.; ἀγοραστικός, ή, όν, Plat.

COMMINGLE, TO, trans. μίγνυμι, fut. mid. used in pass. sens., Hom.; συμμίσγω, Hom., Theogn., Hdt.; συμμίγνυμι (and συμμιγνύω, Xen.), Omn.; κεράννυμι, fut. κεράσω, perf. pass. always sync. κέκραμαι, etc., Omn.; συγκεράννυμι, Omn. Att. *Vid.* TO MINGLE, TO MIX, and SYN. 325.

[COMMINGLED (of all races), πάμφυλος, ον, Plat.]

COMMINGLING, A, σύγκρασις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat.

COMMISERATE, TO, ἐλεαίρω, only pres. and imperf., Hom., Ar.; ἐλεέω, Hom., Soph., Isoc., Xen., Plat., Dem.; αἴδομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Æsch., Eur.; αἰδέομαι, mid., fut. αἰδέσομαι, aor. 1 pass. ᾐδέσθην, in act. sens., Hom., Eur.; οἰκτείρω, no perf., Omn.; κατοικτείρω, Soph., Eur., Hdt., Xen.; οἰκτίζω, no perf. act., and no pass. voice, Trag., Thuc., Xen., Dinarch.; κατοικτίζω, Trag. *Vid.* TO PITY.

COMMISERATION, ἐλεητύς, ύος, ἡ, Hom.; ἔλεος, ὁ, Hom., Eur., Plat., Antipho, Dem.; οἶκτος, ὁ, Omn.; οἰκτιρμός, ὁ, Pind.; αἰδώς, όος, οῦς, ἡ, Æsch., Plat. *Vid.* PITY, and SYN. 206.

COMMISSION, A, or charge, or office, ἐπίστασις, εως, ἡ, Xen.

They gave Demosthenes a commission to employ the ships, etc., Δημοσθένει εἶπον χρῆσθαι ταῖς ναυσὶ ταύταις, κ. τ. λ., Thuc.

To whom the commission has been given, αἷς ἐπέσταλται τέλος, Æsch.

He delivered his commission, τὰ ἐντεταλμένα ἀπήγγειλε, Hdt.

The commission of a deed, διάπραξις, εως, ἡ, Plat.; esp. of a crime, κακούργημα, ατος, τό, Antipho, Plat., Dem.

COMMISSIONER, A, δικαστής, ὁ, Thuc.

COMMIT, TO, i. e., entrust to be done, ἐπιτρέπω, Hom., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; παραβάλλω, Hdt., etc.; παραδίδωμι, aor. 1 act. -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, aor. 1 -εδόθην, Eur., Xen., Lys., Dem. *Vid.* TO ENTRUST, and SYN. 175.

To commit, i. e., execute any action, δράω, Omn.; πράσσω, Omn.; ἐκπράσσω, Trag. *Vid.* TO DO, TO PERFORM.

[*To have any thing committed to one*, πιστεύομαι τι, Dem.]

COMMITTEE-MAN, A, πρόβουλος, ὁ, Ar., Lys.

COMMIXTURE, σύγκρασις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat. *Vid.* MIXTURE.

COMMODIOUS, σύμμετρος, ον, Æsch., Soph.; σύμφορος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* CONVENIENT.

COMMODIOUSLY, συμμέτρως, in compar. -ότερον, Dem.

COMMODITY, χρῆμα, τό, Omn. *Vid.* THING.

COMMON, i. e., shared by many, ὁμός, ή, όν, Hom., Hes.; ξυνός, ή, όν, Hom., Hes., Pind., Tyrt., Æsch., Soph.; ἐπίξυνος, ον, Hom.; ὅμοιος, α, ον, and ος, ον, Att., Hom., Pind.; ὁμοίιος, ον, ῐ often lengthened into ῑ, Hom.; δήμιος, ον, Hom., Æsch.; κοινός, ή, όν, and ός, όν, Omn. post Hom.; πάγκοινος, ον, Pind., Trag.; πολύκοινος, ον, Pind., Soph., Arist.; πανδήμιος, ον, Hom.; πάνδημος, ον, Soph., Eur., Plat. (opp. to spiritual); σύνδικος, ον, Pind.; κοινωνός, όν, Eur.; ἐπίκοινος, ον, Hdt.; συμμιγής, ές, c. dat. of the participators, Soph.; λαοπαθής, ές (of calamities, i. e., suffered by the whole people), Æsch.; ἐγκύκλιος, ον, Isoc., Dem.; [also expressed by ὁμο- in composition, as, *of common origin*, ὁμογενής, ές, ὁμόγονος, ον, etc.]

The common stock, τὰ ξυνήϊα, Hom.

A common beggar, πτωχὸς πανδήμιος, i. e., one who begs from all the people, Hom.

[*I had nothing in common with him*, οὐδὲν ἦν μοι ὅμοιον πρὸς τοῦτον, Isæ.]

To speak what is for the common good, ξυνὰ λέγω, Æsch.

Common, i. e., usual, νόμιμος, η, ον, Eur., Thuc., Andoc., Xen.; εἰωθώς, υῖα, ός, gen. ότος, etc., Soph., Ar.; συνηθής, ές, Omn. Att.; [(ordinary), μέτριος, α, ον, Hdt.; (of persons and things), ἀγέλαιος, α, ον, Plat., Eupol.] *Vid.* USUAL.

Common, i. e., low, ὁ τυχών, Plat., Isoc., Xen., Dem.; ὁ ἐπιτυχών, Eur.; ἀγοραῖος, α, ον, Ar., Arist. *Vid.* ANY.

[*Common* (of syllables) in prosody, ἀμφίδοξος, ον, Gram. *Vid.* DOUBTFUL.]

Common education, τὰ καταβεβλημένα παιδεύματα, Arist.

[*Commonplace* (worn out), πολυπάτητος, ον, Plut.]

COMMONPLACES (commonplace topics), τόποι, οἱ, Arist.; τὰ τοπικά, Arist.

Loving in common, κοινοφιλής, ές, Æsch.

COMMONLY (in common), ἐν ξυνῷ, Pind.; ξυνῇ, Æsch., Ap. Rh.; ξυνά, Soph.; κοινῇ, Eur., Hdt., Xen., Plat.; κοινῶς, Eur., Thuc.; ἐπίκοινα, Hdt.; [ὡς τὸ πολύ, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, Omn. Att.]

Commonly, i. e., usually, εἰωθότως, Plat.; τὸ ἐπίπαν, or ὡς ἐπίπαν, Hdt.; *the most commonly met with*, οἱ ἐν πρῶσι μάλιστ' εἰλεύμενοι, Hdt.

To execute in common, κοινωνέω, Eur.

COMMONALTY, THE (the common

people), δῆμος, ὁ, Omn.; ὅμῑλος, ὁ, Hom., Hdt.; τὸ πλῆθος, Thuc. *Vid.* PEOPLE.

Not one of the common kind of men, οὐκ ἀριθμός, Eur.

By means of the common people, δι' ἀριθμῶν, Eur.

COMMONER, A, δημότης, ὁ, Pind., Omn. Att.; fem. δημότις, ῐδος, ἡ, Ar., Theoc.

COMMONWEALTH, THE, τὸ δήμιον, Æsch.; τὸ κοινόν, Hdt., Thuc.; τὸ δημόσιον, Hdt., Æschin.; ξυνὰ πράγματα, Epigr. ap. Æschin.; [πόλις, ἡ, Plat.; πολιτεία, ἡ, Arist.; τὸ πολιτικόν (the body of citizens), Hdt.]

COMMOTION, τᾰρᾰχή, ἡ, Pind., Eur., Isoc., Plat.; τᾰρᾰχος, ὁ, Xen.; τᾰραγμα, ᾰτος, τό, Eur.; ταραγμός, ὁ, Æsch.; ἀνᾰκίνησις, εως, ἡ, Soph.; κίνησις, εως, ἡ, Thuc.

Commotion, i. e., disturbance, θόρῠβος, ὁ, Pind., Soph., Eur., Ar., Thuc., Plat., Dem. *Vid.* AGITATION, TUMULT.

COMMUNE, TO, διᾰλέγομαι, mid., with also aor. 1 and fut. 1 pass. c. dat., or c. πρός and acc., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* TO CONVERSE.

COMMUNICABLE, μεθεκτός, ή, όν, Arist.

COMMUNICATE, TO, κοινόω, fut. mid. and aor. 1 mid. sometimes used as act. (but usually the middle voice has a different sense), c. dat., or c. prep., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἀνᾰκοινόω, and -ομαι, mid., Theogn., Xen., Plat., Isæ., Dem.; κοινάομαι, mid., c. dat., Pind.; συγκοινόομαι, mid., c. dat., Thuc.; ἐπᾰνᾰκοινόω, c. dat., Plat.; ἐπῐκοινωνέω, Plat., Æschin.; ὑπερτῐθημι, aor. 1 -έθηκα, and -τίθεμαι, mid., Hdt.; συμμίγνῡμι, Hdt.; ἐπιξῡνόομαι, mid., c. dat., Ap. Rh.

To have communication with, συγγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, c. dat., Hdt., Thuc., Xen.; also συγγίγνομαι ἐς λόγους, c. dat. pers., Ar.

To communicate, i. e., have a communication open with one another, σῠνᾰναστομόομαι, pass., as, *the Ægean Sea communicates with the Propontis*, τὸ Αἰγαῖον συνανεστόμωται τῇ Προποντίδι, Arist. *Vid.* TO CONNECT.

COMMUNICATION, A, i. e., information communicated, μῦθος, ὁ, Soph.; πύστις, εως, ἡ, Eur.; τὰ εἰσαγγελλόμενα, Thuc.

Because they had been in communication (treasonably) *with him*, ὅτι πρὸς αὐτὸν ἐκεκοινολόγηντο, Thuc.

COMMUNICATIVE, διηγητῐκός, ή, όν, Arist.

COMMUNION, i. e., intercourse (q. v.), σῠνουσία, ἡ, Soph., Ar., Plat., Xen.; ὁμῑλία, ἡ, c. gen. or c. dat., or c. πρός and acc., Hdt., Omn. Att.; ἐπῐμιξία, ἡ, c. παρά and acc., or c. πρός and acc., or c. dat., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κοινωνία, ἡ, Pind., Eur., Ar., Thuc., Plat., Xen.; ἐπῐκοινωνία, ἡ, Plat.

COMMUNITY, i. e., the body of the people, δῆμος, ὁ, Omn.

Community, i. e., common possession, κοινωνία, ἡ, Pind., Eur., Ar., Xen., Dem.; κοινότης, ητος, ἡ, Plat., Isoc., Andoc.; κοινώνησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* PARTICIPATION.

[*Community of origin* (of two races), ὁμογένεια, ἡ, Strab.]

COMMUTABLE, μεταλλακτός, όν, Pind.

COMMUTATION, ἀλλᾰγή, ἡ, Æsch., Soph., Plat.; μεταλλᾰγή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἐξαλλᾰγή, ἡ, Plat.; μετάλλαξις, εως, ἡ, Xen.; μετᾰβολή, ἡ, Eur., Omn. Att. prose. *Vid.* CHANGE.

COMMUTE, TO, μεθίστημι, not in perf. or aor. 2, which are always used in pass. or intrans. sens., Omn.; τρέπω, Hom., Pind., Ar.; ἀλλάσσω, Eur.; μεταλλάσσω, Soph., Hdt.; μετᾰβάλλω, perf. -βέβληκα, Eur., Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* TO CHANGE.

COMPACT, A, ἁρμονία, ἡ, in pl., Hom.; ῥήτρα, ἡ, Hom., Xen.; συνθεσία, ἡ, Hom., Ap. Rh.; σύνθεσις, εως, ἡ, Pind.; συνθήκη, ἡ, Æsch., Thuc., Xen., Plat., Dem.; σύμβᾰσις, εως, ἡ, Eur., Hdt., Thuc.; συγγρᾰφή, ἡ, Thuc., Lys., Dem.; ὁμολογία, ἡ, Plat.; συνᾰλλαγμα, ᾰτος, τό, Dem. *Vid.* AGREEMENT.

[*To make a compact with*, ὁμολογέομαι, πρός τινα, Dem.]

[*Violating* or *contrary to a compact*, παράσπονδος, ον, Thuc.]

COMPACT, ἄρμενος, η, ον, Hom.; ἀρᾰρώς, fem. ἀρᾰρυῖα, Hom., Hes.; ἀρηρέμενος, η, ον, Ap. Rh.; πυκνός, and poet. πῠκῐνός, ή, όν, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.; εὐπᾰγής, ές, Eur., Xen.; ἁρμόδιος, α, ον, and ος, ον, Theogn. *Vid.* CLOSE.

COMPACTLY, πῠκῐνῶς, Hom.; πῠκα, Hom.; ἀρᾰρότως, Æsch., Eur., Plat.

To be compact, ἄρω, in aor. 2 ἤρᾰρον, and pluperf. mid. ἀρήρειν, Hom.

COMPACTNESS, πυκνότης, ητος, ἡ, Ar., Thuc., Plat.

COMPANION, ἔτης, only in pl., Hom., Ap. Rh.; ἑταῖρος, ὁ, Omn. and poet. ἕτᾰρος, ὁ, Hom.; fem. ἑταίρα, ἡ, Hom., Sapph., and poet. ἑτᾰρα, ἡ, Hom.; πᾰρεδρος, ὁ, ἡ, Pind., Soph., Eur.; σῠνέταιρος, Hdt.; in fem. συνεταιρίς, ῐδος, ἡ, Erinn.; ἧλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Ar., Plat.; σύνθᾰκος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; σύννομος, ὁ καὶ ἡ, used also as adj., Soph., Eur., Plat., Ap. Rh.; ὁμόπτερος, and adj. ος, ον, Æsch., Ar., Strattis; ὁμόστολος, Soph., Ap. Rh., Eur.; πᾰρᾰσειρος, Eur.; πᾰραστᾰτης, ου, ὁ, esp. in arms, Pind., Trag., Hdt., Plat., Xen.; fem. πᾰράστᾰτις, ῐδος, ἡ, Soph., Xen.; συνθιᾰσώτης, ὁ, esp. in revelry, Ar.

A companion (in doing any thing), συμπράκτωρ, ορος, ὁ, Soph.

A companion, esp. living together, ὁμοθάλαμος, ὁ, Pind.; ὁμόφοιτος, ὁ, Pind.; ὁμέστιος, and adj. ος, ον, Soph.; παρέστιος, and adj. ος, ον, Soph.; ὁμόκλινος, ὁ, ἡ, Hdt.; σῠνοικος, and adj. ος, ον, c. gen. or c. dat., Æsch., Soph., in fem. συσκηνήτρια, ἡ, Ar.; σῠνοίκημα, ᾰτος, τό, Hdt.; συνουσιαστής, οῦ, ὁ, Plat., Xen.; σύμβιος, ὁ καὶ ἡ, Arist., Anth.

A companion, esp. in going any where, συνέμπορος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur., Ar., fem. πᾰραιβᾰτις, ῐδος, ἡ, Theoc.

A daily companion, συνημερευτής, οῦ, ὁ, Arist.

Your most intimate companions, οἱ σεαυτοῦ ἑταιρότατοι, Plat.

A terrible companion, δῠσόμῑλος, ον, Æsch.

Joined with one as a companion, προσεταιριστός, όν, Thuc.

Fitted for a companion, σῠνουσιαστῐκός, ή, όν, Arist.

Belonging to companions, presiding over companions or *over companionship*, ἑταιρεῖος, α, ον, Hdt.; ἑταιρῐκός, ή, όν, Arist.

Attached to one's companions (faithful to them), φῐλέταιρος, ον, Thuc., Xen.

Attached to one's companions, adv. φῐλεταίρως, Æschin.

Attachment or *fidelity to one's companions*, φῐλεταιρεία, ἡ, Xen.; φῐλεταιρία, ἡ, Alex.

To choose as a companion for one's self, ἑτᾰρίζομαι, mid., aor. 1 poet. ἑτᾰρισσάμην, Hom.; ὀπάζομαι, mid., fut. and aor. 1 poet. ὀπάσσομαι, ὀπασσάμην, Hom.; προσεταιρίζομαι, Hdt.; [προσαιρέομαι (ἑαυτῷ), τινα, Hdt., Thuc.]

To give as a companion, ὀπάζω, Hom., Pind., Æsch.; θιᾰσεύω, Eur.; σῠναλλάσσω, Æsch.

To be a companion of, ὁμῑλέω, c. dat., Omn.; προσομῑλέω, c. dat., or c. πρός and acc., Theogn., Eur., Thuc., Xen., Plat.; πλησιάζω, no perf., c. dat., Soph., Plat.; θᾰμίζομαι, mid., c. dat., Soph.; συγγίγνομαι, mid., fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, c. dat. or c. prep., Eur., Xen.; πᾰρεδρεύω, c. dat., Eur.; πᾰρεδριάω, Ap. Rh.

COMPANION, adj. σύμφορος, ον, c. gen. or c. dat., Hes.

Most companionable, most eligible or *trustworthy as a companion*, ἑταιρότατος, η, ον, Plat.

COMPANY, i. e., companionship, ὁμῑλία, ἡ, also in pl., c. gen. or c. dat., or c. πρός and acc., Hdt., Omn. Att.; συνοικία, ἡ, Æsch.; σῠνουσία, ἡ, Hdt., Omn. Att.

Wishing for the companionship of others, and to have my own company also desired in return, ἐπῐθῡμῶν σύνειναι καὶ ἀντεπιθυμεῖσθαι τῆς συνουσίας, Xen.

Company, i. e., collection of people, ὁμήγῠρις, εως, ἡ, Hom., h., Pind., Æsch., Eur.; ὀᾰριστύς, ύος, ἡ (even of fighters), Hom.; ὁμῑλία, ἡ, Æsch., Soph., Hdt.; σῠνουσία, ἡ, Soph.; κῶμος (of Furies, hunters, maidens, etc.), ὁ, Æsch., Eur.; ἴλη, ἡ, Pind., Eur., Soph., Hdt., Xen.; θίᾰσος, ὁ, Eur., Plat., Isæ., Dem.; χείρ, gen. χειρός or χερός, ἡ, Eur., Hdt., Xen.; στᾰσις, εως, ἡ, Æsch.

A company (of competitors), στρᾰτιά, ἡ, Pind.

A company (of dancers or nymphs, etc.), χορος, ὁ, Pind., Eur.; or of stars, Soph.

A company (for the purpose of bearing any expense conjointly), συντέλεια, ἡ, Plat., Dem., also of the Gods, Æsch.; συμμορία, ἡ, Xen., Dem.

A company, mil. (of soldiers), λόχος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen., but also generally of maidens or citizens, Æsch., Xen.; τάξις, εως, ἡ, Xen.; [*a company of spearmen*, αἰχμή, ἡ, Pind.]

To be a member of a company formed for bearing any expense conjointly, συντελέω, fut. -έσω, c. acc. of the expense incurred, or c. εἰς and acc. of the object for which the company is formed or the expense undertaken, Dem., Æschin.

A member of such a company, συντελής, ὁ, Antiph., Dem.

Being one of a company of sixteen to fit out one ship, μιᾶς ἕκτος καὶ δέκατος ὢν συντελής, Dem.

[*To be in* or *keep company with*, ὁμιλέω, c. dat., Hom., etc.; also μετά c. gen., or πρός c. acc., Plat.]

[*To keep bad company*, χράομαι ὁμιλίαις κακαῖς, Plat.]

COMPARABLE, συμβλητός, ή, όν, c. dat., or c. πρός and acc., Arist., Theoc.; *to be compared to*, i. e., like (q. v.),

ὅμοιος, α, ον, c. dat., or c. πρός and acc., Hom., Eur., Xen., etc.; εἰκαστός, ή, όν, c. dat., Soph.; [παραβλητός, ή, όν, Plut.]

What can not be compared to any thing, ἀσύμβλητος, Att. ἀξύμβλητος, ον, Soph., Arist.

What a man can not compare to any thing else (so as to understand what it is), ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν, Soph.

COMPARATIVE, in Gram. (the c. degree), συγκρῐτῐκός (τρόπος), Plut., Gram.

COMPARATIVELY, πρός, c. acc., Soph., Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* IN COMPARISON WITH, *infrà.*

COMPARE, TO, ὁμοιόω (also ὁμοιόω ἄντην, in pass., Hom.), c. acc. of thing compared, dat. of thing to which it is compared, also c. πρός and acc. of the latter (N. B.—this is the construction of most of the following words), Hom., Hdt.; ἀφομοιόω, Plat.; εἰκάζω, no perf. act., perf. pass. Att. ᾔκασμαι, constr. like ὁμοιόω, Æsch., Ar., Hdt., Xen.; προσεικάζω, Æsch., Eur.; ἀπεικάζω, Soph., Plat., Dem., Æschin.; πἄρεικάζω, Plat.; ἀντεκτείνω, c. acc. and dat., Ar.; ἀντῐτῐθημι, fut. -θήσω, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 pass. -ετέθην, etc., c. acc. and dat., Eur., Hdt., Thuc.; πἄρίστημι, only in pres., imperf., fut. aor. 1 (perf. and aor. 2 are used passively), Isoc.; ἀντῐπἄρἄλαμβἄνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, aor. 2 -έλἄβον, τι πρός τι, Isoc.; ἀναλογίζομαι, mid., only c. πρός and acc., Plat.; συμβάλλω, perf. -βέβληκα, Hdt., Lycurg.; συμβῐβάζω, c. acc. of the things compared, Plat.; παρεξετάζω, c. πάρά and acc., Plat.; ἐξετάζω, only c. πρός and acc., Dem.; πἄρἄβάλλω, Hdt., Xen., Isoc., Plat., -ομαι, mid., Eur.; ἀντῐπἄρἄβάλλω, c. πρός or πάρά and acc., Plat.; ἀντῐπἄρἄτείνω, τι πρός τι, Plat.; ἀντῐπἄρἄτῐθημι, τινί τι, Plat.; συγκρίνω, only c. πρός and acc., Arist.; θεωρέω, c. πρός and acc., Dem.

To put side by side so as to compare, πἄρἄδείκνῡμι, Isoc.

To look at side by side, comparing them, πἄρἄθεάομαι, mid., c. acc. and πάρά c. acc., Plat.; πἄρἄθεωρέω, c. acc., and πρός c. acc., Xen.

[*To compare* (one document with another), παραναγιγνώσκω, c. acc. et dat., Æschin., or τι καί τι, Isocr., or c. acc. et παρά c. acc., Dem.]

To compare on the other hand, or *in opposition*, ἀντεικάζω, Ar., Plat.

To compare one's self with, ἀντῐφερίζω (fut. -ξω, Pind.), c. dat., Hom., Pind., Ar.

And that another may fear to compare himself and put himself in competition with me, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην, Hom.

Comparing myself with the others, πρὸς τοὺς ἄλλους παραθεωρῶν ἐμαυτόν, Xen.

One must compare, ἀπεικαστέον, Plat.: συγκριτέον, Arist.

COMPARISON, πἄρἄβολή, ἡ, Plat., Arist.; σύγκρῐσις, εως, ἡ, Menand., Arist.; [ἀντιπαραβολή, ἡ, Arist.; ἀναλόγισμα, ατος, τό, Plat.; ἀντιπαράθεσις, ἡ, Dion. H.]

In comparison with, ἄντην, adv., Hom.; prep. ἀντί often used with comparatives, c. gen., Trag., Hdt., Xen.; πρός, c. acc., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πάρά, c. acc., Hdt., Xen., Plat.

COMPARTMENT, A, μέρος, τό, Omn. post Hom. (see PART); of a room, μεσόδμη, ἡ, Hom.

COMPASS, TO, διᾰπράσσω, Hom., Æsch., Hdt., Xen., Isoc.; περαίνω, aor. 1 ἐπέρᾱνα, no perf. act., Omn. post Hom.; κῡρόω, Eur., Hdt.; ἐξῐκνέομαι, fut. -ίξομαι, aor. 2 -ικόμην, Thuc., Hdt., Plat. *Vid.* TO ACCOMPLISH.

COMPASS, A (a pair of compasses), τόρνος, ὁ, Theogn., Eur., Hdt., Plat.; διᾰβήτης, ὁ, Ar.

A leg of a pair of compasses, ὀβελίσκος, ὁ, Ar.

[COMPASS (circuit), περίοδος, ἡ (τοῦ τείχους), Hdt., Xen.; (the space inclosed), περιβολή, ἡ (e. g., of a house), Hdt.]

[*To fetch a compass round*, περιβάλλω τι (e. g., τὸν Ἄθων, of ships), Hdt.; *to fetch a compass*, περίειμι, Hdt.]

COMPASSION, ἐλεητύς, ύος, ἡ, Hom.; ἔλεος, ὁ, Hom., Eur., Plat., Antipho, Dem.; οἶκτος, ὁ, Omn.; οἰκτιρμός, ὁ, Pind.; αἰδώς, οῦς, ἡ, Æsch., Plat.; κᾰτοίκτῐσις, εως, ἡ, Xen.; ἐλεημοσύνη, ἡ, Call. *Vid.* PITY, and SYN. 206.

COMPASSIONATE, TO, ἐλεαίρω, only pres. and imperf., Hom., Ar.; ἐλεέω, Hom., Soph., Isoc., Xen., Plat., Dem.; αἴδομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Æsch., Eur.; αἰδέομαι, mid., fut. αἰδέσομαι, aor. 1 pass. ᾐδέσθην, in act. sens., Hom., Eur.; οἰκτείρω, no perf., Omn.; κᾰτοικτείρω, Soph., Eur., Hdt., Xen.; οἰκτίζω, no perf. act. and no pass. voice, Trag., Thuc., Xen., Dinarch.; κᾰτοικτίζω, Trag.; pitying mortals, θνητοὺς ἐν οἴκτῳ προθέμενος, Æsch.

COMPASSIONATE, ἐλεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον (c. gen., Ar.), Hom., Ar., Lys., Isoc.; ἐλεεινός, Att. ἐλεινός, ή, όν, Hom., Soph., Plat.; αἰδόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Soph., Eur.; φῐλοικτίρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Eur., Plat.; ἐλεητῐκός, ή, όν, Arist.; οἰκτίρμων, ον, Theoc.

Moving compassion, φῐλοικτος, ον, Æsch.

Compassionately, ἐλεινῶς, Soph.

COMPATIBLE, σύμφωνος, ον, c. dat. or c. πρός and acc., Plat.

COMPATRIOT, A, πατριώτης, ου, ὁ, Soph., Plat., used adj., Xen.; πολῖτης, ου, ὁ, Eur., Hdt., Xen., Isoc. *Vid.* COUNTRYMAN.

COMPEER, A, ἧλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Ar., Hdt., Plat.; ἡλικιώτης, ὁ, Ar., Hdt., Plat., Dem. *Vid.* EQUAL.

COMPEL, TO, κέλομαι, Hom.; θεμόω, Hom.; βιάζω, more common in mid. than in act., in pass. only pres., imperf., and aor. 1, often c. dupl. acc., Hom., Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; διαβιάζομαι, Eur.; προσβιάζομαι, Eur.; κᾰτᾰβιάζομαι, Thuc.; ἀναγκάζω, often c. dupl. acc., Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; εἰσᾰναγκάζω, Æsch., Hdt.; ἐπᾰναγκάζω, Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐξαναγκάζω, Soph., Ar., Hdt., Xen.; διᾰναγκάζω, Plat., Xen.; κατᾰναγκάζω, Thuc., Isæ.; προσᾰναγκάζω, h., Thuc., Plat., Xen., Dem.; προίεμαι, mid., aor. 1 προηκάμην, Soph.; ἀνάγκῃ προσβάλλω, c. acc. and infin., Soph. *Vid.* SYN. 64.

To compel at the same time, σῠνᾰναγκάζω, Xen., Isoc., Dem.

To be compelled, ἀεκάζομαι, only in pres., Hom.; κᾰταστρέφομαι, Æsch.; ἐξείργομαι, only pres. and imperf., c. εἰς and acc., or c. infin., Hdt., Thuc.

What men are compelled to do, τὸ κατειργόμενον, Thuc.

One must compel, ἀναγκαστέον, Plat.; προσᾰναγκαστέον, Plat.

COMPELLED, ἀναγκαστός, ή, όν, Hdt., Thuc.

To be compelled, ἀναγκαστέος, α, ον, Plat.

COMPENDIOUS, σύντομος, ον, Trag., Æschin. *Vid.* SHORT.

COMPENDIOUSLY, συντόμως, Æsch., Soph., Plat., Xen., Isoc. *Vid.* SHORTLY.

COMPENDIUM, A, συντομία, ἡ, Plat.

COMPENSATE, TO, ἀντῐσηκόω, no perf., c. acc. or sine cas., Æsch., Hipp., Eur.; ἀντιρρέπω, sine cas., Æsch. *Vid.* TO REQUITE.

Some God is ruining you, compensating you for your former prosperity (sc. by present adversity), ἀντῐσηκώσας δέ σε φθείρει θεῶν τις τῆς πάροιθ' εὐπραξίας, Eur.

COMPENSATION, τῑμή, ἡ, Hom.; ἀμοιβή, ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur.; ποινή, ἡ, Omn. poet.; ἀντῐσήκωσις, εως, ἡ, Hdt.

Compensation for wasted property, ἀντῐμοιρία, ἡ, Dem.

To exact compensation, τιμὴν ἄρνῠμαι (only pres. and imperf.), c. dat., Hom.

To make compensation, τῑμὴν τίνω (fut. τίσω, ἔτισα, etc.), or ἀποτίνω (τῑνω, Att.), Hom.; τίνω ἀμοιβήν, Hom.

COMPENSATORY, ἀντίστᾰθμος, ον, c. gen., Soph.; ἀντίρροπος, ον, c. gen., Dem.; ἰσόρροπος, but Att. ῐ, c. gen. or c. dat., Æsch., Thuc., Plat.

COMPENSATORILY, ἀντιρρόπως, Xen.

[TO COMPETE *with* one *for* a thing, ἀντιποιέομαί τινί τινος and περί τινος, Xen.; ἀντεργολαβέω, τινί τι, Posid.; ἁμιλλάομαί τινι and πρός τινα, περί τινος, and in Pind. περί τινι, later also ὑπέρ τινος, Hdt., Pind., Plat., etc.; *to compete for* (a public office), ἀντιπαραγγέλλω, c. acc. of office, Plut.]

COMPETENCY, i. e., ability to do a thing, δῠνᾰμις, εως, ἡ, Hom., Eur., Xen., Plat., Dem.

Competency, i. e., sufficient means (to live on, etc.), αὐτάρκεια, ἡ, Plat., Arist.; [τὰ ἀρκοῦντα, Xen.; βίος ἀρκέων, Hdt.]

COMPETENT (i. e., able, having authority or power to do a thing), οἷ. ῐτός, ή, όν, Omn. post Hom.; κύριος, α, ον, Omn. Att.

Competent, i. e., adequate, ἄξιος, α, ον, Andoc., in both senses; ἱκᾰνός, ή, όν, sine cas., or c. πρός or ἐπί, or εἰς and acc., or c. infin., or c. ὥστε and infin., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; αὐταρκής, ές, sine cas. or c. prep., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Isoc., Dem.

[*It is competent for me* to do, παρείκει μοι, c. infin., Plat.]

COMPETITION, ἀγῶνῐσις, εως, ἡ, Thuc.; ἀγωνισμός, ὁ, Thuc.; [(for public office), ἀντιπαραγγελία, ἡ, Plut.]

[*To propose for public competition*, τίθημι (c. acc.) εἰς μέσον, Hom.]

COMPETITOR, A, ἀγωνιστής, ὁ, Eur., Thuc., Dem., Æschin.; ἀνταγωνιστής, ὁ, Eur., Xen.

Your competitor, ὁ σὸς ἐνστάτης, Soph.

To be a competitor, ἀγωνίζομαι, mid., Att. fut. usu. ἀγωνιοῦμαι, c. dat. or c. prep., Ar., Hdt., Thuc.; ἀνταγωνίζομαι, c. dat., Hdt., Thuc.

Not being a competitor in the public games, 'ἀνᾰγώνιστος, ον, Xen.

COMPILATION, A, συγγρᾰφή, ἡ, Thuc.

COMPILE, TO, συγγράφω, Thuc., Xen.

COMPILER, A, συγγρᾰφεύς, ὁ, Isoc.

COMPLACENCY, ἡδονή, ἡ, Omn. Att.

With complacency, ἡδέως, Soph., Plat.

To view with complacency, ἐν ἡδονῇ ἔχω, c. acc., Thuc.

COMPLAIN, TO, μῐνῠρίζω, in a low tone, only pres. and imperf., Hom.; ἐπῐμέμφομαι, mid., no pass., c. gen. of the cause, Hom.; μέμφομαι, c. gen. or c. acc. rei, or c. acc. rei, dat. pers., Omn. post Hom.; 'ἀγᾰνακτέω, c. dat., or c. acc., or c. prep., ὑπέρ, περί, and gen., or c. πρός and acc., or c. εἰ or ἐάν for ὅτι, Plat.; 'ἀποικτίζομαι, mid., c. gen. of cause, πρός, and acc. of the person to whom the complaint is made, Hdt.; δεινολογέομαι, mid., Hdt.; δεινοπᾰθέω, in pres., Dem.; δεινὸν ποιέομαι, mid., Thuc.; δεινὸν ποιέω, Dem.

To complain to a person of his own conduct, μηνίω, fut. -ίσω, c. dat. pers., Hdt.

To complain angrily, σχετλιάζω, only in pres., c. ἐπί and dat. of the cause, Ar., Plat., Antipho, Dem. *Vid.* TO LAMENT, TO BLAME.

To be complained of, αἴτιος, α, ον, sometimes Att. ος, ον, c. gen. rei, or c. ὅτι and indic., Hom., Æsch., Eur., Thuc., Plat., etc.; μεμπτός, ή, όν, usu. c. neg., Pind., Hdt., Omn. Att. *Vid.* BLAMABLE.

COMPLAINT, μομφή, ἡ, c. dat. of the person against whom the complaint is made, Pind., Trag., Ar., Plat.; ἐπῐμομφή, ἡ, Pind.

Angry complaint, σχετλιασμός, ὁ, Thuc.

Cause of complaint, αἰτία, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Dem.

It gives no cause of complaint, οὐκ ἔχει κᾰτᾰμεμψιν, Thuc.; οὐκ ἀγανάκτησιν ἔχει, c. dat. of the person to whom it is given, Thuc.; οὐ μέμψιν ἔχει, c. dat. or εἴς τινα, Æsch.

COMPLAISANCE, 'ἀρεσκεία, ἡ, Arist.

COMPLAISANT, 'ἄρεσκος, Arist.; ῥᾴδιος, α, ον, Dem., Eur.

COMPLEMENT, πλήρωμα, ἄτος, τό, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys., Dem.

[*To make up the complement of* . . ., προσπληρόω εἰς, c. acc., Xen.

COMPLETE, οὖλος, η, ον, Hom.; τελήεις, εσσα, εν, Hom.; τελέσφορος, ον, only of time, Hom., Hes., more generally Eur.; τέλειος and τέλεος, α, ον, and Att. ος, ον (τέλεος most usu. in prose), Omn.; ἐντελής, ές, Æsch., Soph., Ar., Thuc., Xen., Dem.; παντελής, ές, Æsch., Soph., Plat., Isoc.; ἐκτελής, ές, Æsch., Eur.; πληρής, ές, Eur., Xen.; ὅλος, η, ον, Plat., Xen., Dem.; [ὁλόκληρος, ον, Plat. Com.]

Complete (of a year), τελεόμηνος, i. e., complete in its full number of months, Soph.

Complete in itself, αὐτοτελής, ές, Arist.

Complete victory, complete destruction, πείρατα νίκης, πείρατ' ὀλέθρου, Hom., Pind.; so too in singular.

Complete misery, μέγα πεῖραρ ὀϊζύος, Hom. *Vid.* ENTIRE, WHOLE, PERFECT.

COMPLETE, TO, πράσσω, c. acc. (also only in present c. gen., and only Ep.), Omn.; διαπράσσω, Hom., Æsch., Ar., Hdt., Xen., Plat.; ἐκπράσσω, Soph.; τελέω, and often in Hom. τελείω, fut. τελέσω, etc., Omn.; ἐκτελέω (poet. imperf. ἐξετέλειον, Hom.), Hom., Pind., Soph., Hdt., Xen.; 'ἀποτελέω, Hdt., Thuc., Andoc., Xen., Isoc.; ἐπῐτελέω, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; συντελέω, Xen., Lys., Dem.; 'ἀνύω, and Att. 'ἀνύτω (the Attics have, however, both forms), fut. -ύσω, no perf., rare in pass., Hom., Soph., Thuc.; ἐπᾰνύω, Hes.; ἐξᾰνύω, Hom., Soph., Eur.; περαίνω, and poet., including Trag., πειραίνω; no perf. act., but perf. pass. πεπέρασμαι and πεπείρασμαι, 3d pl. πεπέρανται and πεπείρανται, Hom., Pind., Omn. Att.; ἐξεργάζομαι, mid., imperf. ἐξειργαζόμην, perf. pass. ἐξείργασμαι, both in act. and pass. sens., aor. 1 ἐξειργάσθην only in pass., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀπεργάζομαι, Xen., Plat.; ἐκπίμπλημι, aor. 1 pass. -επλήσθην, Soph., Xen.; τελεόω or τελειόω, Thuc., Plat.; ἀπέρδω, fut. -ξω, no perf., Hdt.; πληρόω, esp. numbers, or a complement of troops, etc., Æsch., Hdt., Xen., Plat.; ἐκπληρόω, Soph., Hdt.; προσπληρόω (a given number, e. g., εἰς δισχιλίους), Xen.; 'ἀνᾰπληρόω, Xen., Dem.; 'ἀποπληρόω, Plat.

To help to complete, σῠνεκτελέω, Theoph.

They completed the cavalry to two thousand men, ἱππέας ἐξεπλήρωσαν ἐς δισχιλίους, Xen.

The complete distance amounts to this number, ἡ ὁδὸς πληροῖ ἐς ἀριθμὸν τοῦτον, Hdt.

One must complete, ἐπῐτελεστέον, Isoc.

COMPLETELY, ἀντῐκρῠ', Hom.; ἄντῐκρῠς, Æsch., Theoc.; πάγχυ, Hom., Hes., Pind., Æsch., Ar., Hdt.; often with another word to strengthen it, as ἐπὶ πάγχυ, Hes., μάλα π. or π. μάλα, Hom., 'ἄγαν π., Hom.; πάμπᾱν, Hom., Pind., Eur., Plat.; πάντως (never without οὐ in Hom.), Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; ἔμπης, Hom.; ἔμπας, Pind, Trag.; ἔμπᾱν, Pind.; διαμπερές (found also in tmesis, as διὰ δ' ἀμπερές), Hom.; παμπήδην, Theogn., Æsch., Soph.; 'ἔπῐπᾱν, Æsch., Xen.; πανταχῇ, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc.; πανταχοῦ, Soph., Isoc.; πανταχῶς, Plat.; παντελῶς, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; πάντῃ, Soph., Eur., Plat., Xen.; πάντοθεν, Æsch.; πάνυ, Æsch., Soph., Thuc., Plat., Dem.; εἰς τὸ πᾶν, Æsch., Plat.; 'ἀτεχνῶς, Ar., Plat.; ὅλως, Plat., Isoc., Dem.; παντᾰπᾶσι or παντάπασιν, Omn. Att. prose; πᾰρᾰπᾱν, often also τὸ π., Ar., Xen., Isoc., Plat.; τελείως or τελέως, Hdt., Isoc.

One who completes, πληρωτής, οῦ, ὁ, Dem.

COMPLETION, πλήρωμα, ἄτος, τό, Soph.; πλήρωσις, εως, ἡ, Hdt.; 'ἀπεργᾰσία, ἡ, Plat.; ἐπῐτέλεσις, εως, ἡ, Arist.; τελείωσις, εως, ἡ, Arist.

COMPLETENESS, τελειότης, ητος, ἡ, Plat.

COMPLEX, πολλᾰ'πλοος, ον, contr. -ους, -ουν, Plat.; συμπεπλεγμένος, η, ον, Arist.

COMPLEXITY, σύμπλεξις, εως, ἡ, Arist.

COMPLEXION, χρώς, gen. χρωτός, χρωτί, etc., Hom., and Ion.; χροός, χροΐ, χρόα, etc. (acc. contr. χρῶ, Sapph.), ὁ, Hom., Æsch., Eur.; χροιά, ἡ, Æsch., Eur., Plat.; χρῶμα, ἄτος, τό, Eur., Ar., Hdt., Plat., Xen.

Of a good complexion, εὐχροής, ές, Hom.; εὔχρως, ὁ καὶ ἡ, neut. -ων, only in nom. and acc. neut., Ar., Plat.; εὔχροος, ον, contr. -ους, -ουν, Ar., Plat.; λῐπᾰρόχροος, ον, Theoc.; λῐπᾰρόχρως, ὁ καὶ ἡ, gen. ωτος, acc. masc. -ων, Theoc.

To have a good complexion, εὐχροέω, Ar.

COMPLIANCE, πειθαρχία, ἡ, Æsch., Soph., Xen., Isoc., Plat.; 'ὑπουργία, ἡ, Xen.; 'ὕπειξις, εως, ἡ, Plat.

[*Forced compliance* (under appearance of persuasion), πειθανάγκη, ἡ, Polyb.]

COMPLICATE, TO, ἐπαλλάσσω, Xen.

COMPLICATION, κᾰτᾰ'πλοκή, ἡ, Plat.

Complication of the plot of a play, δέσις, εως, ἡ, Arist.; [πλοκή, ἡ, Arist.]

COMPLIMENT, θώπευμα, ἄτος, τό, Eur., Ar.; χᾰριεντισμός, ὁ, Plat.

COMPLIMENT, TO, χαριεντίζομαι, sine cas., Ar., Plat.; θωπεύω, Ar.

The welfare of the city has been complimented away for the sake of present popularity, προπέπoται τῆς παραυτίκα χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα, Dem.

COMPLOT, A, ἐπῐβουλή, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* PLOT.

COMPLOT, TO, σῠνεπῐβουλεύω, Isæ. *Vid.* TO PLOT.

COMPLOTTER, A, ἐπῐβουλευτής, ὁ, c. gen. of the person against whom, Soph.

COMPLY, TO, πείθομαι, mid. and pass. c. dat. (even c. dupl. dat., e. g., πείσονταί σοι μύθοισι, Hom.), sometimes c. gen., Omn.; ἐπῐπείθομαι, Hom.; 'ὑποείκω, Hom., Ap. Rh., for 'ὑπείκω, no perf., c. dat., Æsch., Soph., Eur., Plat.; ὑπεικᾰθω, only in form 'ὑπείκᾰθον, c. dat., Soph., Plat.; 'ὑπηρετέω, c. dat., Eur., Ar., Xen., Dem.; χᾰρίζομαι, mid., Æsch., Ar., Plat.; πιστεύω, c. dat., Soph.; ἕπομαι, imperf. εἱπόμην, aor. 2 ἑσπόμην, c. dat., Thuc.; 'ὑπᾰκούω, fut. only mid. -ακούσομαι, aor. 1 -ήκουσα, c. gen. or c. dat., Hdt., Omn. Att. prose.

But the Epidamnians complied with none of their demands, οἱ δὲ 'Επιδάμνιοι οὐδὲν αὐτῶν ὑπήκουσαν, Thuc.

One must comply, 'ὑπεικτέον, Soph., Plat.; πειστέον, c. dat., Soph., Eur., Plat., Xen.; 'ὑπᾰκουστέον, Plat.

COMPORTMENT, τρόπος, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* MANNERS.

COMPOSE, TO, ῥάπτω, Hes.; συντίθημι, fut. -θήσω, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 pass. -ετέθην, etc., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; διᾰπλέκω, Pind.; αρμόζω, Pind.; ποιέω, Hdt., Xen., Plat., Lycurg.; σῠνίστημι, only in pres., imperf., fut., and aor. 1 act., aor. 2 act., and perf. act. used passively, Plat.; ῥυθμίζω, Plat., Xen.; συντάσσομαι, mid., Plat.; συγγράφω, esp. of a speech to be delivered by another person, Isoc., Plat.

To compose or *pacify a person*, 'ἀνᾰπαύω, Xen.

To compose a quarrel, διορθόω, Eur.

To compose one's countenance, 'ἀνασπάω (fut. ἀνασπᾰσω, etc.) μέτωπα, Ar.; ἀνασ. τὰς ὀφρῦς, Dem.; ἀνασπ. τὸ πρόσωπον, Xen.; ἵστημι (τὸ πρόσωπον), Xen.

To compose a play on the subject of Phædra, Φαίδραν ποιέω, Ar.

To be composed, σύγκειμαι, imperf. σῠνεκείμην, σο, το, fut. συγκείσομαι, no other tenses, c. ἐκ and gen. of the material of which, Thuc., Isoc., Lys., Plat.

The composed countenance this fellow puts on, ἃ πέπλασται οὗτος, Dem.

Having composed his countenance so as not to show he knew any thing of what had happened, ἀδήλως τῇ ὄψει πλασάμενος πρὸς τὴν συμφοράν, Thuc.

COMPOSED, ἀτρεμής, ές, Plat., Xen.

COMPOSEDLY, εὐκόλως, Plat., Isoc.

COMPOSEDNESS, ἀτρεμία, ἡ, Pind., Xen.; εὐδία, ἡ, Pind., Æsch., Xen.

COMPOSER, A, esp. in prose, συνθέτης, ὁ, Plat.; [(of prose, poetry, speeches, music), ποιητής, ὁ, Plat.] *Vid.* AUTHOR, POET, WRITER, HISTORIAN, etc.

COMPOSITION, i. e., the act of composing, σύνθεσις, εως, ἡ, Æsch., Plat.; of poems, ποίησις, εως, ἡ, Xen., i. e., thing composed, ἔργον. *Vid.* WORK.

Belonging to composition, συνθετικός, ή, όν, Plat.

COMPOSURE, ἀτρεμία, ἡ, Pind., Xen. *Vid.* COMPOSEDNESS.

COMPOTATION, συμποσία, ἡ, Sapph., Pind.; συμπόσιον, τό, Theogn., Pind., Hdt., Xen., Plat., Dem. *Vid.* DRINKING.

COMPOUND, TO, μίγνῡμι (and poet. μίσγω), fut. mid. μίξομαι, used in pass. sens., Hom., Eur., Plat., etc.; συμμίγνῡμι, and poet. συμμίσγω (also συμμιγνύω, Xen.), Omn.; κεράννῡμι, fut. κερᾰσω, perf. pass. always by sync. κέκρᾱμαι, etc., Omn.; συγκεράννῡμι, Omn. Att.; συγκρίνω, Epich., Plat.; συγκροτέω, Plat.; σῠναρμόζω, Plat.; συντίθημι, fut. -θήσω, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 pass. -ετέθην, etc., Plat. *Vid.* SYN. 325.

To compound various things, διαποικίλλω, c. ἐκ and gen. of the ingredients, Plat. *Vid.* TO MIX.

One must compound, μικτέον, Plat.; συνθετέον, Plat.; συγκρᾱτέον, Plat.

Well compounded, εὐσύνθετος, ον, Arist.

[*Compounded of*, μικτός, ή, όν, c. gen., Plat.]

COMPOUND, μικτός, ή, όν, Ar., Plat.; σύνθετος, η, ον, and ος, ον, Lys., Xen., Plat.

Compound interest, τόκοι ἐπῐτοκοι, Plat.

COMPOUNDING, A, σύγκρῐσις, εως, ἡ, Plat.

COMPOUNDING, adj. συγκρῐτικός, ή, όν, Plat., Arist.

COMPREHEND, TO, i. e., to understand, σῠνίημι, imperf. συνίην, more usu. συνίειν, fut. usu. συνήσομαι, aor. 1 συνῆκα, and poet. (not Att.) συνέηκα, etc., c. gen. or c. acc., Omn.; γιγνώσκω, fut. γνώσομαι, perf. ἔγνωκα, no aor. 1, aor. 2 ἔγνων, imper. γνῶθι, opt. γνοίην, etc., perf. pass. ἔγνωσμαι, Omn.; μανθᾰνω, fut. μαθήσομαι, and Dor. μαθεῦμαι, perf. μεμᾰθηκα, aor. 2 ἔμᾰθον, Omn. Att.; ἐννοέω, Æsch., Soph., Plat.; δεσπόζω, no perf., c. gen., Æsch.; κᾰτᾰλαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, aor. 2 -έλᾰβον, Plat.; συμβᾰλὼν ἔχω, Eur.; κᾰτέχω, imperf. κατεῖχον, fut. καθέξω and κατασχήσω, aor. 2 κατέσχον, Plat. *Vid.* TO UNDERSTAND.

To comprehend, i. e., comprise (q. v.), συμπερῐλαμβάνω, Plat., Phil. ap. Dem.; περιέχω, Plat.

In saying no one at all, it comprehends all the rest, ἐν μὲν τῷ μηδένα πάντας περιλαμβάνει τοὺς ἄλλους, Dem.

One must comprehend, μᾰθητέον, Ar., Plat., i. e., comprise, συμπερῐληπτέον, Theoph.

COMPREHENSIBLE, εὐμᾰθής, ές, Æsch., Soph.; ληπτός, ή, όν, Plat. *Vid.* INTELLIGIBLE.

[*Comprehensibly*, περιληπτῶς, Epicur.]

COMPREHENSION, νόος, νοῦς, ὁ, Omn.; γνώμη, ἡ, Theogn., Omn. Att. *Vid.* UNDERSTANDING.

COMPREHENSIVE, μεγᾰλοκευθής, ές, Pind.; [πανδεχής, ές, Plat.]

COMPREHENSIVELY, συλλήβδην, Æsch., Isoc.

COMPRESS, TO, σῠνελαύνω, all tenses from -ελάω, fut. -ελᾰσω, etc., Hom.; σῠνερείδω, perf. pass. συνερήρισμαι, Hom., Eur.; σῠνωθέω, fut. -ώσω and -ωθήσω, Plat.; συνθλῑβω, no perf., Plat.; συμπιέζω, no perf. act., Xen., Plat.; συμπῐλέω, Plat.; πῠκνόω, Arist.; συστρέφω, Arist. *Vid.* TO PRESS.

[*To compress too tight* (of a wound), προσαναγκάζω, Hipp.]

COMPRESSIBLE, πιεστός, ή, όν, Arist.

COMPRESSION, συμπῐεσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* PRESSURE.

COMPRISE, TO, [χανδάνω, fut. χείσομαι, perf. with pres. signif. κέχανδα, aor. ἔχᾰδον, Hom., Ar., Theoc. only poet.]; συλλαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, Eur., Hdt., Plat.; περῐλαμβᾰνω, Plat., Isoc., Dem.; προσπεριλαμβάνω, Dem.; συμπεριλαμβάνω, Plat., Phil. ap. Dem.; περιέχω, imperf. -εῖχον, fut. -έξω or -σχήσω, no aor. 1, aor. 2 -έσχον, Plat.; συνέχω (perf. part. συνοχωκώς, Hom.), Plat.; [χωρέω, fut. -ήσω, but usu. mid. -ήσομαι, Att., Hdt., Eur., Xen., Dem.]

To be comprised, συγκομίζομαι, pass., Soph.

For those things are in my care comprised in that, ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται, Soph.

What can be comprised, περῐληπτός, ή, όν, Plat.

One must comprise, συμπεριληπτέον, Theoph.

COMPROMISE, TO, συγχωρέω, c. dat., Thuc.

COMPROMISE, A, συγχώρησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* AGREEMENT.

COMPULSION, ἀνάγκη, ἡ, Omn.; βία, ἡ, Trag., Xen., Dem.; βιασμός, ὁ, Eupol.

I slew him from compulsion, ἀλοὺς ἐφόνευσα, Soph. *Vid.* FORCE.

COMPULSORILY, βιαίως, comp. βιαιότερον, Thuc.; ἀναγκαστῶς, Plat.; ἀναγκαίως, esp. c. ἔχει = ἀναγκαῖόν ἐστι, Soph., Eur., Thuc., Antipho, etc.; ἐπᾰναγκες, Hdt., Dem., Æschin.

COMPULSORY, ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Omn.; βίαιος, α, ον, Thuc., Plat.; ἀναγκαστῐκός, ή, όν, Plat., Arist.; ἐπάναγκες, only found in neut. nom. and acc. sing., Plat., Andoc.

COMPUNCTION, μετᾰμέλεια, ἡ, Eur., Thuc., Xen. *Vid.* REPENTANCE.

COMPUNCTIOUS, μετᾰμελητῐκός, ή, όν, Arist.

Causing compunction, μετᾶτροπος, ον, Hes.

COMPUTATION, λογισμός, ὁ, Eur., Omn. Att. prose; ἀρῐθμησις, εως, ἡ, Hdt.; ἐπῐλογισμός, ὁ, Arist.

COMPUTABLE, ἀρῐθμητός, ή, όν, Theoc.; εὐαρίθμητος, ον, Xen., Plat.

COMPUTE, TO, ἀρῐθμέω, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem., Theoc.; λογίζομαι, mid., perf. pass. and aor. 1 pass. in pass. sens., Eur., Ar., Hdt., Lys., Dem.; μετρέω, Æsch., Hdt., Dem.; συμμετρέομαι, mid. and pass., Soph., Hdt., Thuc.; στᾰθμάομαι, mid., Hdt., Plat.

To include in a computation, σῠνᾰρῐθμέω, Isæ., Plat. *Vid.* TO COUNT.

COMRADE, A, θερᾰπων, οντος, ὁ, Hom.; ὀπάων, ονος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; πᾰραβᾰτης, ου, ὁ, poet. πᾰραιβᾰτης (used in a different sense also as παρβάτης), Hom., Eur., Xen.; in fem. πᾰραιβᾰτις, ῐδος, ἡ (of Hippodamia), Ap. Rh.; πᾰραστᾰτης, ου, ὁ, Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat., and in fem. πᾰραστᾰτις, ῐδος, ἡ, Soph., Xen.; συμπᾰραστᾰτης, ὁ, Soph.; πᾰρασπιστής, ὁ, Eur.; σῠνῆλιξ, ῐκος, ὁ, Æsch.; λοχῑτης, ὁ, Æsch.; σῠνᾰγωνιστής, οῦ, ὁ, Isoc., Plat.; συστρατιώτης, ου, ὁ, Xen., Plat.; συλλοχῑτης, ου, ὁ, Hdt. *Vid.* COMPANION.

A comrade on board ship, συνναυβᾰτης, ου, ὁ, Soph.; συνναύτης, ου, ὁ, Soph., Eur., Plat.; σύμπλοος, ὁ καὶ ἡ, contr. -ους, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.

To be a comrade, πᾰρίστᾰμαι, mid. and pass., c. aor. 2 and perf. act. infin. sync. παρεστάναι, c. dat., Hom., Soph., Hdt.; πᾰρασπίζω, c. dat., Eur.; πᾰραστᾰτέω, no perf. c. dat., Æsch., Soph., Ar.; συμπαραστᾰτέω, Æsch., Ar.; συμπαρίσταμαι, Soph.; πᾰρᾰτάσσομαι, mid., sine cas. or c. prep., Thuc., Xen.; σῠνᾰγωνίζομαι, mid., Ar., Thuc., Isoc., Xen., Dem.

CONCATENATION, A, σύνδεσις, εως, ἡ, Plat.

CONCAVE, κοῖλος, η, ον, Arist.

CONCAVITY, κοιλότης, ητος, ἡ, Arist.

CONCEAL, TO, ἐρύομαι, mid., aor. 1 εἰρῠσάμην, Hom.; κευθᾰνω, only pres. and imperf., Hom.; κεύθω, aor. 2 ἔκῠθον and κέκυθον (used also in pass. or intrans. sens., esp. in perf. κέκευθα, Æsch., Soph., and in pres., Soph.) (the passive is only used in pres., and not by the Trag.), Hom., Trag., Ap. Rh.; ἐπῐκεύθω, c. dupl. acc., Hom., Æsch.; κρύπτω, aor. 2 pass. ἐκρῠβην, etc. (also poet. imperf. κρύπτασκον, Hom.), c. acc. or c. dupl. acc., Omn.; κᾰτᾰκρύπτω (also κακκρύπτω, poet.), Hom., Hes., Pind., Æsch., Hdt., Plat., Xen.; ἀποκρύπτω, c. acc. or c. dupl. acc., also c. μή and infin., Hom., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ἐγκρύπτω, Hom., Pind., Ar.; ὑποκρύπτω, Hom., Isoc.; κᾰλύπτω, Hom., Pind., Soph., Eur.; ἐπῐκᾰλύπτω, Hes., Eur., Xen., Plat.; συγκαλύπτω, Eur., Plat.; σῠναμπέχω and συναμπίσχω, aor. -ημπεσχον, infin. -αμπισχεῖν, Æsch., Eur.; ἀφᾰνίζω, Soph., Hdt., Thuc., Xen.; κρυπτεύω, only in pres., Eur.; ἀποστερέω (fut. mid. -στερήσομαι and -στεροῦμαι in pass. sens., though not in this meaning), Soph.; κλέπτω, Pind., Soph., Xen., Dem.; συνεκκλέπτω, Eur.; στέγω, rare, except in pres. and imperf., Soph., Eur., Thuc., Plat.; πᾰρωθέω, fut. -ώσω and -ωθήσω, no perf., Soph.; ἐπηλῠγάζομαι, mid., Thuc.; συσκιάζω, Dem. *Vid.* TO HIDE.

Do not conceal the truth from me, μὴ . . . ἐκκλέψῃς λόγον, Soph.

One must conceal, κρυπτέον, Soph.

To be concealed, λανθᾰνω, fut. λήσω, no aor. 1, perf. λέληθα, aor. 2 ἔλᾰθον, Omn.

That must be concealed, κλεπτέος, α, ον, Soph.; συγκᾰλυπτέος, α, ον, Æsch.; ἀφᾰνιστέος, α, ον, Isoc.

CONCEALED, κᾰτάσχετος, ον, Soph.

Easily concealed, εὔκρυπτος, ον, Æsch.; εὐκρῠφής, ές, Arist. *Vid.* SECRET.

CONCEALING (all things), παγκευθής, ές, Soph.

CONCEALING (so as to conceal), adv. κρῠφηδόν, Hom.; κρῠφῇ, Soph., Xen. *Vid.* SECRETLY.

CONCEALMENT, κρῠφός, ὁ, Pind.; κρύψις, εως, ἡ, Eur., Plat., Arist.; κἄτακρῠφή, ἡ, Soph.

CONCEDE, TO, εἴκω, no perf., c. acc. and dat., Hom.; ἐπιτρέπω, c. acc. and dat., and sine cas., Hom., Plat.; ἐκχωρέω, Soph., Eur., Dem.; ὑποχωρέω, c. gen. rei, dat. pers., Ar.; πἄρᾰχωρέω, c. gen. rei, dat. pers., Dem.; ἐπῐχωρέω, Soph.; προςχωρέω, Eur.; πἄρίημι, aor. 1 -ῆκα, etc., Ar., Hdt., Plat.; ἐφίημι, Thuc.; in arguing, συγγιγνώσκω, fut. συγγνώσομαι, aor. 2 συνέγνων, Hdt., Thuc.; προσομολογέω, Plat. *Vid.* To YIELD, To GRANT.

One must concede, συγχωρητέον and -τέα, Soph., Plat.

CONCEIT, τῦφος, ὁ, Antiph.; δοκησῐσοφία, ἡ, Plat. *Vid.* VANITY.

CONCEITED, μετάρσιος, α, ον, and ος, ον, Eur.; δοκησῐσοφος, ον, Ar.; δοκησῐδέξιος, ον, Pherecr.

CONCEITEDLY, ἀγαυρῶς, superl. -ότατα, Hdt.

CONCEIVABLE, νοητός, ή, όν, Plat.

CONCEIVE, TO, κυέω, no perf., Hom., Eur., Ar., Hdt., Plat., Xen.; κύω, aor. 1 mid. (aor. 1 act. is *to make to conceive*) ἐκῡσάμην, Hes., Theogn., Xen., Lys. (also metaph. *to conceive in the mind*, Xen.); κυΐσκομαι, pass., only pres. and imperf., Hdt., Plat.; παῖδα ὑπὸ ζώνῃ τίθεμαι, mid., aor. 1 ἐθηκάμην, h.; [ἀναιρέομαι, Hdt.; συλλαμβάνω, Arist.; with ἐν γαστρί expressed, Hipp.]

To conceive in the mind, νοέω, Hom., Plat.; ὑποτυπόομαι, mid., Plat.; βαστάζω ἐν γνώμῃ, β. φρενί, Æsch., Ar.

To conceive (or entertain) *a particular idea* or *feeling*, e. g., prudence, pity, etc., ἀναιρέομαι, mid., aor. 2 ἀνειλόμην, Hom., Hdt. (also lit. to conceive in the womb, Hdt.); τίθεμαι, mid., esp. in aor. 2 ἐθέμην, imper. θέσο, etc., Hom., Theogn., Æsch.

One must conceive, νοητέον, Eur.

CONCENTRATE, TO, σῠνᾰγείρω, Hom., Hdt., Plat., Isoc.; σῠνᾰθροίζω, Ar., Xen., Lys., Æschin.

They are concentrating all Lesbos in Mitylene, συνοικίζουσι τὴν Λέσβον ἐς τὴν Μιτυλήνην, Thuc. *Vid.* To COLLECT.

CONCENTRATION, ἄθροισις, εως, ἡ, Eur., Thuc.

CONCEPTION, κύησις, εως, ἡ, Plat.; i. e., idea (q. v.), νόημα, ἄτος, τό, Hom., Hes., Theogn., Xen., Plat.; [σύλληψις, εως, ἡ, Arist.]

Conception, i. e., the power of forming ideas, φρόνημα, ἄτος, τό, Trag., Plat.; νόησις, εως, ἡ, Plat.; διάνοησις, ἡ, Plat. *Vid.* THOUGHT, and SYN. 335.

CONCERN, TO, τείνω, c. εἰς and acc., Eur., Hdt.; ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω or σχήσω, aor. 2 ἔσχον, c. εἰς and acc., Hdt.; προσήκω, only pres. and imperf., usu. as impers., c. dat., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; *it concerns*, ἥκει, only pres. and imperf., c. dat., Soph.; ἱκνέεται, only pres. and imperf., c. acc. and infin., Hdt. *Vid.* To BECOME, OUGHT, etc.

To concern one's self about, ἀντῐλαμβάνομαι, mid., fut. -λήψομαι, aor. 2 -ελᾰβόμην, c. gen., Dem.; [μελεδαίνω, c. gen., Theogn.; c. acc., Archil., Theoc.] *Vid.* To BE BUSY.

To be concerned, i. e., be sorry, etc., ἄχθομαι, imperf. ἠχθόμην, fut. mid. ἀχθέσομαι, aor. 1 pass. ἠχθέσθην, fut. ἀχθεσθήσομαι, no other tenses, c. dat. or prep., e. g., ὑπέρ and gen., or ἐπί and dat., Hom., Trag., Thuc., Xen., Dem.; λῡπέομαι, pass., Theogn., Soph., Thuc., Plat.; δυςφόρως ἄγω, c. acc., Soph. *Vid.* To GRIEVE.

Concerned in, ἐπίστροφος, ον, c. gen., Æsch. *Vid.* BUSY, OCCUPIED.

CONCERN, πρᾶγμα, ἄτος, τό, Omn. post Hom. *Vid.* AFFAIR, MATTER.

Concern, i. e., sorrow, ἄχθος, τό, Trag., Xen.; λῡπη, ἡ, Omn. post Hom.; ὥρα, ἡ, Poet., Hdt., *for* one, c. gen., Id. *Vid.* GRIEF.

CONCERNING, περί, c. gen., or c. dat., or c. acc., but c. gen. most usual, Omn.; ἀμφί, c. gen., Hom., Hdt., Pind., Xen., c. dat., Soph., Eur., c. acc., Xen.; κἄτά, c. gen., Plat., Æschin.; ὑπέρ, and poet. ὑπείρ, c. gen., Hom., Hdt.; πρός, c. acc., Eur., Thuc., Plat. *Vid.* ABOUT.

CONCERT, TO, κοινολογέομαι, mid., c. dat. of one's companions, or c. πρός and acc., Hdt., Thuc., Xen.

To act in concert (do any thing in concert), συγκύψας ποιέω, Hdt.; κοινῇ ἐργάζομαι, aor. 1 εἰργᾰσάμην, perf. pass. εἴργασμαι, both in act. and pass. sens., Thuc.

Fearing lest the six should have done this in concert, ἀῤῥωδήσας μὴ κοινῷ λόγῳ οἱ ἓξ πεποιηκότες ἔωσι ταῦτα, Hdt.

CONCERT, IN, ἀθρόος, α, ον, of a body of men, Thuc.; *they did nothing in concert*, οὐδὲν ἀθρόοι ἔπραξαν, Thuc.

CONCERT, ὁμοφροσύνη, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ὁμόνοια, ἡ, Omn. prose, Ap. Rh.; κοινολογία, ἡ, Hipp.

A concert of music, σύναυλία, ἡ, Ar., Plat.

CONCESSION, A, συγχώρησις, εως, ἡ, Plat.; [*a pretended concession*, παρομολογία, ἡ, Quintil.]

CONCH, A, used as a trumpet, κόχλος, ὁ, Eur., Theoc.

CONCILIATE, TO, ἱλάσκομαι, also poet. ἱλάομαι and ἵλᾰμαι, Att. ἱλέομαι, fut. ἱλᾰσομαι, poet. ἱλάσσομαι (and ἱλάξομαι, Ap. Rh.), Hom., Hes., Pind., Æsch., Hdt., Plat., Ap. Rh.; ἀρέσκω, esp. in fut. mid. ἀρέσομαι, and poet. ἀρέσσομαι, and aor. 1 mid. (aor. 1 pass. used in act. sens., Soph.) —(these middle tenses usu. govern acc., but ἀρέσκω in pres. usu. has dat., also c. dat. pers. acc. rei, to make conciliatory gifts or sacrifices to), Hom., Theogn., Æsch., Xen.; προσποιέομαι, mid., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; ὑποποιέομαι, Dem.; προσάγομαι, mid., aor. 2 προσηγαγόμην, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; πἄρίσταμαι, mid., not in aor. 2, Thuc.; θερᾰπεύω, Thuc., Dem.; κἄτεργάζομαι, mid., aor. 1 κατειργᾰσάμην, perf. pass. κατείργασμαι, both in act. and pass. sens., Hdt., Xen.; ἐξᾰρέσκομαι, mid., c. dat., or c. acc., Xen., Dem.; κτῐλόομαι, mid., Hdt.; ἡμερόω, Hdt., Plat.; ἀνακτάομαι, mid., with also perf. pass. in act. sens. -έκτημαι and -κέκτημαι, aor. 1, pass. sens., Hdt., Dem.; προσκτάομαι, Hdt., Thuc., Dem.; ἀναρτάομαι, mid., Xen.; εὐτρεπίζω, no perf., Xen., Dem.; ἀνᾰλαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, aor. 2 -έλᾰβον, Dinarch.; ψῡχᾰγωγέω, Xen., Isoc.

One must conciliate, θηρᾱτέον, Xen.

To be conciliated, θηρᾱτέος, α, ον, Xen.

Easy to conciliate, εὐπᾰράκλητος, ον, Thuc.; εὐθερᾰπευτος, ον, Xen.

CONCILIATION, conciliatory behavior, etc., μείλιγμα, ἄτος, τό, Eur.; προσᾰγωγή, ἡ, Thuc.; ψῡχᾰγωγία, ἡ, Plat.

CONCILIATORY, calculated to conciliate, θηρᾱτήριος, α, ον, c. gen., Soph.; θηρᾱτικός, ή, όν, c. gen., Xen.; ψῡχᾰγωγῐκός, ή, όν, Arist.

CONCISE, σύντομος, ον, Trag., Æschin., Hdt.; βρᾰχῠλογος, ον, Plat.; σῠνέστραμμένος, Plat.; ἀδιᾰχῠτος, ον, Longinus. *Vid.* BRIEF.

To be concise, βρᾰχῠλογέω, Arist.; ἐκκορυφόω λόγον, Hdt.; συντέμνω, Eur.; συντεμὼν φρᾰζω, Eur.; ἐν βραχεῖ συνθεὶς λέγω, Soph.; συνελὼν λέγω, Thuc.; ὡς συνελόντι εἰπεῖν, Xen.

To make a concise answer, συντέμνω ἀποκρίσεις, Plat.

He gave them this concise answer, ἀπεκορύφου σφι τάδε, Hdt.

He is wise who is able to be concise with much meaning in few words, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς λόγους οἷός τε συντέμνειν καλῶς, Eur.

One must be concise, βρᾰχυλογητέον, Arist.

CONCISELY, συντόμως, Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc.; βρᾰχέως, Xen.; κεφᾰλαιωδῶς, Arist.; ἐν βρᾰχεῖ, Soph.; ἐν βρᾰχῠτάτῳ, Xen.; ἐν κεφᾰλαίῳ, and ἐν κεφαλαίοις, and βραχυτάτῳ κεφαλαίῳ, Thuc., Xen., Lys.; δι' ὀλῐγων, Plat.

CONCISENESS, βρᾰχῠλογία, ἡ, Plat.; συντομία, ἡ, Plat.

CONCLAVE, A, βουλή, ἡ, Hom.; σῠνέδριον, τό, Omn. prose; συνεδρία, ἡ, Xen. *Vid.* SYN. 20.

To meet in conclave, σῠνεδρεύω, Dem. *Vid.* To COUNSEL.

CONCLUDE, TO, i. e., infer, τεκμαίρομαι, mid., Pind., Hdt., Omn. Att.; στᾰθμόομαι, mid., Hdt.; λογίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sens., Xen.; συλλογίζομαι, Isoc., Arist.; περαίνω, no perf., Arist.; συμπεραίνω, Arist.

To conclude (a treaty, an agreement, etc.), ποιέομαι, mid., Thuc.

To be concluded (as a treaty), κἄτᾰλαμβάνομαι, pass., perf. κατείλημμαι, Thuc.

To conclude, i. e., to end, διεκπεραίνω, Soph., Xen. *Vid.* To FINISH.

One must conclude, συλλογιστέον, Arist.

To be concluded, συλλογιστέος, α, ον, Plat.

When seen it must be concluded to be the cause, etc., ὀφθεῖσα συλλογιστέα φαίνεται εἶναι ὡς αἰτία, κ. τ. λ., Plat.

CONCLUSION, A, συλλογισμός, ὁ, Plat.; συμπέρασμα, ἄτος, τό, Arist.

CONCLUSION, i. e., end (q. v.), τέλος, τό, Omn. *Vid.* END.

CONCLUSIVE, περαντῐκός, ή, όν, Ar.; συλλογιστῐκός, ή, όν, Plat.

CONCLUSIVELY, συμπεραντικῶς, Arist.; συμπερασματικῶς, Arist.

CONCOCT, TO, συντῡρόω, Ar.; ἐγκεράννῡμι, fut. -κερᾰσω, perf. pass. always sync. -κέκρᾱμαι, etc., Hdt., Plat. *Vid.* To CONTRIVE, To DEVISE.

CONCOCTION, i. e., contrivance (q. v.), ἐξεύρημα, ἄτος, τό, Eur., Hdt.

CONCOMITANT, σῠνᾰκόλουθος, ον, Arist.

CONCORD, σῠνημοσῠνη, ἡ, Hom., Theogn.; ὁμοφροσῠνη, ἡ, Hom., Ap.

Rh.; ἀρθμός, ὁ, h., Æsch.; ὁμόνοια, ἡ, Omn. prose, Ap. Rh.; ὁμοδοξία, ἡ, Plat., Arist.; [ὁμοφωνία, ἡ, Arist.]

CONCORD, IN, ὁμονόως, Xen.; ὁμονοητικῶς, Plat.; ὁμογνωμόνως, Isoc., Lycurg.

CONCOURSE, σύνοδος, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; σύλλογος, ὁ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; συλλογή, ἡ, Hdt., Lys.; σύστᾰσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Xen.; συνδρομή, ἡ, Arist. *Vid.* SYN. 20.

[CONCRETION, A, προσπήγημα, ατος, τό, Hipp.]

CONCUBINE, A, ἄλοχος, ἡ, Hom.; παλλᾰκίς, ίδος, ἡ, Hom., Xen., Isæ.; παλλᾰκή, ἡ, Hdt., Plat., Lys., Dem. (distinct from γυνή, *lawful wife*, and ἑταίρα, *a courtesan*, Dem.); παλλάκιον, τό, Plat. (Com.); ἑταίρα, ἡ, Ar., Hdt., Xen., Dem.; ἑταιρίς, ίδος, ἡ, Xen.

CONCUBINAGE, πάλλαγμα, ἄτος, τό, Æsch.; ἑταίρησις, εως, ἡ, Xen.; παλλακεία, ἡ, Strab.

To be a concubine, ἑταιρεύομαι, pass., Theopomp.

To keep as a concubine, παλλᾰκεύομαι, mid., Hdt.

CONCUPISCENCE, ἐπῐθῡμία, ἡ, Thuc., Plat., Xen.

CONCUR, TO (as circumstances do), συμβαίνω, not in fut. or in aor. 1 act., perf. συμβέβηκα, and aor. 2 συνέβην, part. συμβάς, Æsch., Soph., Hdt., Dem.; συντρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. συνδεδρᾰμηκα, Æsch., Eur., Dem.; ἁρμόζω, no perf. act., sine cas., Soph.; συμπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, perf. -πέπτωκα, aor. 2 -έπεσον, c. dat. (of two things, εἰς ταὐτό), Hdt., Plat.

CONCUR, TO, i. e., to agree, ὁμοφρονέω, only pres. and imperf., Hom., Hdt.; ὁμοῤῥοθέω, sine cas. or c. dat., Soph., Eur.; συγχωρέω, c. dat., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; ὁμολογέω, c. dat. pers., or sine cas., or c. acc. rei, Soph., Ar., Hdt., Thuc.; συμφωνέω, Xen., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* TO AGREE.

CONCURRENCE, συγκληρία, ἡ, Hipp.; i. e., consent, agreement, ὁμόνοια, ἡ, Omn. prose, Ap. Rh. *Vid.* AGREEMENT.

CONCURRENT, σύνδρομος, ον, Plat.

CONCURRENTLY, ὁμῶς, Omn. *Vid.* TOGETHER.

CONCUSSION, ἔνοσις, εως, ἡ, Hes., Eur.; σεισμός, ὁ, Plat.

CONDEMN, TO, κρίνω, Soph., Dem.; κατακρίνω, c. gen. pers. acc. pœn., or c. gen. pers. and infin., or c. acc. pers., or in pass. c. dat. pers. (e. g., *they were condemned to death*, τοῖσι μὲν κατακέκριται θάνατος, Hdt.—*for if I am now condemned*, ἢν γὰρ νῦν κατακριθῇ μοι, Xen.), Eur., Hdt., Xen., Isoc., Antipho; κᾰθαιρέω, aor. 2 κᾰθεῖλον, Soph., Lys.; κᾰτᾰδῐκάζω, c. gen. pers. acc. pœn., or c. gen. and infin., Hdt., Xen., Antipho, Dem.; κᾰτᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, aor. 2 -έγνων, perf. act. -έγνωκα, but pass. -έγνωσμαι, c. gen. pers. acc. pœn., or c. gen. pers. et infin., also c. gen. pers. acc. criminis, Omn. Att. prose; καταχειροτονέω, c. gen. pers., or c. gen. pers. acc. pœn., Lys., Dem.; καταψηφίζομαι, mid., perf. pass. in act. sens., Xen., Lys.; τιμάω, c. dat. pers., gen. pœn., or acc. pœn., Ar., Dem.

To condemn to death, θᾰνᾰτόω, Xen.; ἀπόλλῡμι, tenses from ἀπολέω, fut. -έσω, 2d perf. ἀπόλωλα, fut. mid. ἀπολοῦμαι, and aor. 2 ἀπωλόμην, used in pass. sens., Xen.; ἀποκτείνω, Xen.

[*The vote will condemn*, ψῆφος μάρψει, Æsch.]

They have condemned this girl, εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνου, Eur.

Condemning all to death, ἅπασι τιμῶν τὴν μακράν, Ar.

To condemn beforehand, προκᾰτᾰγιγνώσκω, Ar., Antipho, Lys., Dem.; προκαταδῐκάζω, Dinarch.

To condemn besides, προσκαταγιγνώσκω, Antipho.

To procure to be condemned, καταδικάζομαι, c. gen. pers., c. acc. of the sentence, the latter sometimes understood, Thuc., Lys., Dem.; θᾰνᾰτόω, Antipho.

To be condemned, ἁλίσκομαι, pass., fut. mid. in pass. sens. ἁλώσομαι, aor. 2 act., also in pass. sens. ἥλων, usu. Att. ἑάλων, ἁλοίην, ἁλῶ, ἁλῶναι, ἁλούς, perf. ἑάλωκα, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; δικαιόομαι, pass., Thuc.

One must condemn, κᾰταψηφιστέον, c. gen., Xen.

CONDEMNED, γνωσθείς, Æsch.; κᾰτᾰκῡρωθείς, Eur.

Deserving to be condemned, κᾰτᾰλήψῐμος, ον, Arist.

CONDEMNATION, κᾰτάγνωσις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Dem.; κᾰτᾰψήφῐσις, εως, ἡ, Antipho; κᾰτᾰχειροτονία, ἡ, Dem.; κᾰτᾰδῐκη, ἡ, Epich.; *the vote of condemnation*, ψῆφος τετρῡπημένη, Æschin.; ἡ μακρά (sc. γραμμή or τίμησις), Ar.; δίκη κατεψηφισμένη, ἡ, Thuc. *Vid.* SMITH'S *Dict. Antiq.* in v. ψῆφος, p. 819.

By abusing the generals he procured their condemnation, τῶν στρατηγῶν κατηγορῶν ἀπέκτεινεν αὐτούς, Xen.

CONDENSE, TO, πῠκνόω, Arist., Theoph.; συμπυκνόω, Hipp.

CONDENSED, σῠνηθροισμένος, η, ον, Plat.

CONDESCEND, TO, συγκᾰθίημι (aor. 1 -ῆκα), and σ. ἐμαυτόν, c. dat. or c. εἰς and acc., Plat.

CONDESCENDING, ῥάδιος, α, ον, and ος, ον; also ῥαΐδιος, Plat. (Com.); (ῥηΐδιος always in Hom., though he does not use the word in this sense), compar. ῥᾴων, ῥᾷστος, Eur., Dem.

CONDESCENSION, ῥαστώνη, ἡ, Hdt.

CONDIGN, ἄξιος, α, ον, Eur., Xen. *Vid.* DESERVED.

CONDIGNLY, ἀξίως, Eur.

CONDIMENT, ἔμβαμμα, ἄτος, τό, in pl., Xen. *Vid.* SAUCE.

CONDITION (of life, etc.), μοῖρα, ἡ, Hom., Trag.; ῥῠθμός, ὁ, Archil.; πρᾶξις, εως, ἡ, Æsch., Soph., Hdt.; στᾰσις, εως, ἡ, Eur., Hdt., Plat.; πότμος, ὁ, Eur.; σύνταξις, εως, ἡ, Plat.; ἀξίωμα, ἄτος, τό, Thuc.; βιότου μέρος, τό, Eur. *Vid.* FATE.

Condition of mind or *body*, πάθημα, ἄτος, τό, Xen., Plat.; πάθος, τό, Plat., Arist.; ἕξις, εως, ἡ, Xen., Plat., Arist. *Vid.* SYN. 196.

[*Condition of body* (of a patient), πράγματα, τά, c. gen., Hipp.]

The condition of any thing, κᾰτάστᾰσις, εως, ἡ, in prose esp. the condition of affairs, Eur., Thuc., Hdt., Xen., Isoc., Dem.

[*A middle condition* (in life), μετριότης, ητος, ἡ, Arist.]

The conditions of an agreement, λόγος, ὁ, usu. in pl., Hdt., Thuc., Xen.

Settled conditions, ῥητά, τά, Eur., Hdt., Thuc.; δίακείμενα, τά, Hdt.

On these conditions, ἐπὶ τοῖσδε, Hdt.

On condition that, ἐφ' ᾧ, or ἐφ' ᾧτε, c. indic. or c. infin., Hdt., Thuc., Æschin.

Having invited him to a conference on condition of allowing him to return to the fort, προκαλεσάμενος ἐς λόγους ὥστε . . . . πάλιν αὐτὸν καταστήσειν ἐς τὸ τεῖχος, Thuc.

Good condition, εὐεξία, ἡ, Eur., Plat., Xen.

A getting into good condition, σύστᾰσις, εως, ἡ, Plat.

In good condition, fit for service (of arms, ships, etc.), ἐντελής, ές, Thuc., Xen.; of affairs, εὖ βεβηκώς, Hdt.

In good condition, adv., εὖ, Omn.

In bad condition, adv., κακῶς, Omn.

To be in any condition, διάκειμαι, imperf. -κείμην, fut. -κείσομαι, c. adv. εὖ, κάκῶς, etc., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Isoc., etc.; ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, rare in any other tenses in this sense, c. adv., Omn.; [*to be in this condition*, οὕτως ἔχω, οὕτως πράσσω, Hdt., Thuc., Xen., etc.]

To be in good condition, ἀκμάζω, no perf., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Æschin. *Vid.* TO FLOURISH.

To be in bad condition, πονέω, even of inanimate things, arms, etc., Dem.; [πονηρεύομαι, of health, Hipp.]

In what a condition, οἵως, Soph.

CONDOLE, TO, συμπενθέω, c. dat., Æsch., Eur., Lycurg., Dem.; συγκάμνω, fut. -κᾰμοῦμαι, perf. -κέκμηκα, aor. 2 -έκᾰμον, no aor. 1, c. dat., Æsch., Soph., Eur.; συμπονέω, c. dat. pers. acc. of troubles, or c. dat. of troubles, Eur.; σῠναλγέω, c. dat. pers., sometimes c. acc. of troubles, Trag., Antipho, Dem.; σῠνασχαλάω, only in pres., c. dat. of troubles, Æsch.; συμπράσσω, c. σύν and dat. pers., Eur.; συλλῡπέομαι, pass. c. dat., Hdt., Antipho; σῠνάχθομαι, mid., fut. -θέσομαι, Att. -θήσομαι, aor. 1 pass. -ηχθέσθην, in mid. sens., no aor. 1 mid., c. dat. pers., c. ἐπί and dat. rei, sometimes c. dat. rei, Hdt., Xen., Dem.; συμπᾰθέω, c. dat. pers. or c. dat. rei, Isoc., Arist.; συμπάσχω, fut. -πείσομαι, aor. 2 -έπᾰθον, perf. -πέπονθα, Plat.

CONDOLENCE, σῠναλγηδών, όνος, ἡ (used however l. c. abstract for concrete, as those who condole), Eur.

CONDOLING, σύνθρηνος, ον, Arist. *Vid.* TO LAMENT.

CONDOTTIERO, A, ξενᾱγός, ὁ, Thuc., Xen.

To be a condottiero, ξενᾱγέω, sometimes c. gen. of troops.

CONDONATION, συγγνώμη, ἡ, Omn. Att. *Vid.* PARDON.

CONDUCE, TO, φέρω, rare in this sense beyond the pres. and imperf., c. εἰς and acc., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Antipho; προφέρω, c. εἰς c. acc., Thuc.; τείνω, Plat.; συντείνω, c. prep. and c. infin., Eur., Xen., Plat., Dem.; ῥέπω, no aor. 1 or perf., c. prep., Xen., Plat. *Vid.* TO CONTRIBUTE, TO LEAD.

These things will not conduce to your glory, O Lacedæmonians, οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τάδε, Thuc.

CONDUCIVE, χρήσῐμος, η, ον, and ος, ον, c. prep., Hdt., Eur., Plat.; ἀγωγός, όν, c. πρός or ἐπί and acc., Plat.; προσφερής, ές, c. dat., Hdt. *Vid.* USEFUL.

CONDUCIVE TO, prep. πρός c. gen., Thuc. See above.

CONDUCT, TO, τρέπω, Hom., Eur.; ἄγω, aor. 2 ἤγᾰγον, aor. 1 and perf. very rarely if ever used, Omn.; ἀνά-

γω, Hom.; ἡγέομαι, mid. (no pass.), c. gen. or c. dat., Omn.; πομπεύω, Hom.; πέμπω, perf. πέπομφα, only in Thuc.; perf. pass. πέπεμμαι, only in Æsch., Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; πᾰρᾰπέμπω, Hom., Soph., Xen., Dem.; προσπέμπω, c. acc. et dat., Xen.; πορεύω, Pind., Soph., Eur., Thuc.; ὁδόω, Æsch., Eur., Hdt.; κομίζω and -ομαι, mid., Soph., Eur., Thuc., Plat.; πᾰρᾰκομίζω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; στέλλω, Eur.; δῐίημι, aor. 1 -ῆκα, etc., as a river conducts those who sail on it to some point, Xen. *Vid.* To LEAD, To GUIDE, and SYN. 8.

To aid in conducting, conduct at the same time, etc., συμπέμπω, Lys., Isæ.; σῠνεκπέμπω, Xen.; συμποδηγέω, Plat.

To conduct a passage any where, συντετραίνω, fut. συντρήσω, etc., c. εἰς and acc., Plat.

[*To conduct a procession*, πομπὴν πέμπω, Thuc.]

To conduct to, into, etc., εἰσᾰ́γω, c. dupl. acc., or c. acc. and dat., or c. acc. and prep., Omn.; εἰσᾰνάγω, Hom.; εἰσηγέομαι, c. dat. or c. prep., Omn.; εἰσπορεύω, Eur.

To conduct across, διάγω, Hom., Thuc., Xen.; δῐᾰβῐβάζω, Hdt., Xen.

To conduct away, ἀπᾰ́γω, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; ἐξᾰ́γω, Omn.

To conduct round, περιᾰ́γω, Thuc., Xen.; συμπεριάγω, Xen.

To conduct safely, σώζω, followed by some word signifying motion to a place, as εἰς, δεῦρο, οἴκαδε, etc., Eur., Plat.; ἀποσώζω, Xen.

[*To conduct one's self toward one*, προσφέρομαι c. dat., or πρός c. acc., Thuc., etc. *Vid.* To BEHAVE.]

[*To conduct* (water) *by aqueduct, ditch*, etc., ὀχετεύω, Hdt.]

CONDUCT, or the conducting (of any thing), πομπή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; κομῐδή, ἡ, Pind., Hdt.; ἀγωγή, ἡ, Xen.

A safe conduct, ἀσφάλεια, ἡ, Hdt.

CONDUCT, i. e., behavior, τρόπος, ὁ, Omn. post Hom.; ἀγωγή, ἡ, Arist.

CONDUCTED, πόμπῐμος, η, ον, and ος, ον, c. dat.

CONDUCTING, πομπαῖος, α, ον, and ος, ον, of a person, or of wind, of an oar, etc., sometimes c. εἰς and acc., Pind., Trag.; πόμπῐμος, η, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Soph.; πομπός, όν, Æsch.; προκέλευθος, ον, c. gen., Mosch.

CONDUCTOR, A, πομπός, ὁ καὶ ἡ, Hom., Trag., Hdt.; πομπεύς, ὁ, Hom., Ap. Rh.; προπομπός, ὁ, Æsch., Xen.; ἡγεμών, όνος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἡγητής, οῦ, ὁ, Æsch.; ἡγητήρ, -ῆρος, ὁ, Soph.; κομιστής, οῦ, ὁ, Eur.; κομιστήρ, ῆρος, ὁ, Eur.; *of souls*, ψῡχόπομπος, ὁ, Eur.

[CONDUCTRESS, A, πομπός, ἡ, Hom. *Vid.* foregoing.]

CONDUIT, A, χειμάῤῥοος, contr. ους, ὁ, Dem.; χᾰρᾰ́δρα, ἡ, Dem., Æschin.; ὀχετός, ὁ, Hdt.

CONE, A, κῶνος, ὁ, Arist., of a pine, Theoph.; κώνιον, τό, Posidon.

A pine cone, στρόβῑλος, ὁ, Theoph.

CONE-BEARING, κωνοφόρος, ον, Theoph.

CONFECTIONS, πέμμᾰτα, τά, Hdt., Plat. *Vid.* SWEETMEATS.

CONFECTIONER, A, ὀψοποιός, ὁ, Plat., Dionys. (Com.); [πεμματουργός, ὁ, Luc.]

CONFEDERACY, A, σῠνωμοσία, ἡ, Thuc., Plat.; τὸ σῠνώμοτον, Thuc.; συμμᾰχία, ἡ, Hdt., Thuc.; τὸ συμμᾰχῐκόν, Hdt., Thuc.

To join in a confederacy, σῠνόμνῡμι, tenses from -ομόω, -ομοσω, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Dem.; συμμᾰχέω, Thuc.

CONFEDERATE, A, ἐπίκουρος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; σύμμᾰχος, ὁ, Pind., Hdt., Omn. Att.; σῠνωμότης, ου, ὁ, Æsch., Soph., Ar., Hdt., Plat.

CONFER, TO, δίδωμι, aor. 1 ἔδωκα, perf. pass. δέδομαι, etc., Omn. *Vid.* To GIVE.

To confer (as to confer honor, disgrace, etc., on a person), περιάπτω, no perf. act., c. dat. pers., acc., Ar., Xen., Plat., Dem.; περῐτῐ́θημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, aor. 1 pass. -ετέθην, etc., c. acc. et dat., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; προστρῐ́βομαι, mid., c. dat., Dem.

[*To confer favors on one*, χάριτας ἀνάπτομαι εἴς τινα, Eur.]

To confer, i. e., discuss, συγγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, no aor. 1, c. dat., also συγγίγν. ἐς λόγους, c. dat., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; συμβάλλομαι, mid., also συμβ. λόγους, also συμβάλλω λόγους, c. dat., Eur., Xen.; χρημᾰτίζομαι, mid., c. dat., Hdt.

To confer beforehand, προσυγγίγνομαι, c. dat., Thuc.

CONFERENCE, λόγος, ὁ, usu. in pl., Hdt., Thuc., Xen.

He said that he wished to have a conference with him, εἶπεν ὅτι ἐς λόγους βούλοιτο αὐτῷ ἀφικέσθαι, Xen.

CONFESS, TO, ὁμολογέω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; καθομολογέω, esp. wrongly, Plat., Andoc., Dem.; σῠνομολογέω, Thuc., Isoc.; προσομολογέω, Plat., Isoc., Dem.; συγγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, perf. -έγνωκα, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, -γνῶθι, etc., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; ὑφίσταμαι, pass., c. aor. 2 and perf. act., c. nom. and infin. (*confessing that he has done wrong*, ὑποστὰς αὐτὸς ἠδικηκέναι), Eur.; ὑποδέχομαι, mid., c. perf. pass. and aor. 1 pass. in act. sens., Hdt., Plat.; ἀνᾰδέχομαι, Dem.

To confess beforehand, προομολογέω, Plat.

To confess not, i. e., that one has not done so and so, οὐ φημί, etc., e. g., ... *when they confessed they had not, they led them away and killed them*, ὁπότε μὴ φαῖεν, ἀπαγαγόντες ἀπέκτεινον, Thuc.

To be confessed, or *confessed to be*, ἀνομολογέομαι, pass., c. part. or infin., Dem.; [*by all to be*, ὁμολογέομαι παρὰ πάντων εἶναι, Plat.]

One must confess, ὁμολογητέον, Plat., Xen.

One must confess beforehand, προομολογητέον, Arist.

CONFESSEDLY, ὁμολογουμένως, Thuc., Plat., Isæ.; ὡμολογημένως, Hipp.

CONFESSION, ὁμολογία, ἡ, Plat.; προσομολογία, ἡ, Dem.

CONFIDE IN, TO, i. e., to trust, πείθομαι, in perf. and aor. 1 pass., 2d perf. πέποιθα, 1st pl. sync. ἐπέπιθμεν (not in Att.), aor. 2 mid. ἐπῐθόμην, and opt. poet. πεπῐθοίμην (not Att.), fut. πείσομαι and πεισθήσομαι (Æsch. has also imper. πέπεισθι), c. dat. pers., or c. dat. rei, or c. dat. pers. and infin., Hom., Hes., Trag., Hdt.; ἐπῐπείθομαι, Æsch.; πιστεύω, c. dat., Omn. Att., Hdt.; ἐπῐτρέπομαι, mid., c. dat., Hdt., Xen.; i. e., to entrust (q. v.), ἐπῐτρέπω, c. acc. and dat., Hom., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; εἰσχειρίζω, Soph.; πᾰρᾰδῐ́δωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Eur., Xen., Lys., Dem.; πᾰρᾰβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Hdt., Thuc.; προίεμαι, mid., aor. 1 -ηκάμην, Xen.; προσάπτω, c. acc. et dat., Xen. *Vid.* SYN. 175.

You will appear inclined to confide more in them than in yourselves, ὑμεῖς δ' αὐτοὶ φανήσεσθε πιστότερον πρὸς ἐκείνους ἢ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς διακείμενοι, Lys.

To be confided, ἐπιστέλλομαι, pass. c. dat., Æsch.

One must confide in, πιστευτέον, c. dat., Plat.

CONFIDENCE, θρᾰ́σος, τό, Hom., Eur.; θάρσος, τό, Omn.; πίστις, εως, ἡ, Omn. post Hom., *in* a thing, τινός, Att.; θάρσησις, εως, ἡ, c. dat., Thuc.; εὐθαρσία, ἡ, Plat. *Vid.* SYN. 252.

Arising from well-grounded confidence, ἐκ τοῦ ὑπέρφρονος, Thuc.

Because they had no confidence in themselves, διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι, Thuc.

[*To have confidence in one's self*, μεγαλοφρονέω ἐφ' ἑαυτῷ, Xen.]

[*To enjoy one's confidence*, πιστεύομαι ὑπό τινος, Xen.]

To gain the confidence of (the people), πιστὸς γενέσθαι, Thuc.

What gives confidence, θαλπώρη, ἡ, Hom.

CONFIDENT, θάρσῠνος, ον, c. dat., Hom.; θρᾰσύς, εῖα, ύ, Omn.; θαρσᾰλέος, α, ον, Hom., Pind., Æsch., Thuc., Xen., Plat.; πίσῠνος, η, ον, c. dat., Hom., Pind., Eur., Hdt.; πιστός, ή, όν, c. dat., Theogn., Æsch., Soph.; εὐθαρσής, ές, h., Æsch., Eur., Xen.; εὔκηλος, ον, Hes., h.; ἀδείμαντος, ον, c. gen., Æsch.; ἀδεής, ές, Thuc., Dem.; περῐθαρσής, ές, Ap. Rh.

CONFIDENTLY, εὐθαρσῶς, Æsch., Arist.; ἀδεῶς, Hdt., Thuc.; θαρσᾰλέως, Xen., Isoc.; θαρσούντως, Xen.; πάγίως, Plat.

CONFIDENT, TO BE, πιστόομαι, pass., esp. in aor. 1, Hom., Soph.; θαρσέω, no perf., Omn.; εὐθαρσέω, Æsch., Andoc.; ἀποθαρσέω, Xen.

[*To be self-confident*, μεγαλοφρονέω ἐφ' ἑαυτῷ, Xen.]

CONFIDING, πιστός, ή, όν, Dem.; πιστευτῐκός, ή, όν, Plat.

CONFIDINGLY, πιστευτῐκῶς, Plat.

CONFINE, TO, εἴργνῡμι, poet. ἐέργνῡμι, Hom.; εἰργνύω, Andoc.; ἔργω (in Hom. usu. ἐέργω, Att. εἴργω), fut. mid. sometimes in pass. sens., no perf. act., perf. pass. ἔεργμαι, pluperf. ἐέργμην, 3d pl. poet. ἔρχατο, aor. 2 act. εἴργᾰθον, poet. ἐέργᾰθον (not Att.), Hom., Soph., Eur., Ar., Xen., Andoc.; κᾰθειργνῡμι, Eur., Plat.; κλείω, perf. pass. κέκλεισμαι, Eur.; ἐπῐκᾰτᾰκλείω, c. εἰς, Xen.; κᾰτᾰναγκάζω, Eur.

To confine or *limit to certain bounds*, ἐντείνω, c. εἰς and acc., esp. of confining words in metre, etc., Plat.

CONFINED, TO BE, κᾰταζεύγνῦμαι, pass., Soph.; ἐρχᾰτάομαι, pass. (only of cattle, etc.), Hom.

CONFINED, ἐγκᾰτᾰ́κλειστος, ον, Eur.; κᾰτάφρακτος, ον, Soph.; i. e., *narrow*, ἀραιός, ά, όν, afterward ός, όν, Hom.; στενός, or poet. στεινός, ή, όν, Hdt., Omn. Att.

CONFINES, ὅρος (οὖρος, Hom., Hdt.), ὁ, Omn.; ὅρια, τά, Soph., Eur., Thuc., Xen.; μεθόρια, τά, rare in

sing., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* BORDER, BOUNDARY.

CONFINEMENT, i.e., prison, εἱργμός, ὁ, Plat.; *to put* or *keep in confinement*, ἔχω τινα ἐν φυλάκῃ, Hdt.

CONFIRM, TO, κῡρόω, Æsch., Ar., Thuc., Lys., Andoc.; βεβαιόω, Xen., Plat., Lys., Dem.; ἐπῐβεβαιόω, Theoph.; προσεπισφρᾱγίζομαι, c. acc. and infin. that such and such is the case, Dem.

To confirm by oath. *Vid.* TO SWEAR.

CONFIRMATION, κῦρος, τό, Soph.; βεβαίωσις, εως, ἡ, Thuc.; πίστις, εως, ἡ, Thuc.; πίστωσις, εως, ἡ, Plat.

CONFIRMATORY, βεβαιωτῐκός, ή, όν, Epict.

CONFISCATE, TO, δημεύω, Thuc., Xen., Isoc., Lys., Dem.; δημοσιόω, Thuc.; δημοσιεύω, Xen.; ἀποσημαίνω, Xen.

CONFISCATED, δημόσιος, α, ον, Thuc., Plat., Lys.

Confiscated property, τὰ δημιόπρᾱτα, Ar., Lys.

CONFISCATION, δήμευσις, εως, ἡ, Plat., Isoc., Dem.; ἀφαίρεσις, εως, ἡ, Plat.

CONFLAGRATION, ἔμπρησις, εως, ἡ, Hdt., Plat.; πύρωσις, εως, ἡ, Theoph.

CONFLICT, ἅμιλλα, ἡ, Hom., Hdt.; φύλοπις, -ῐδος, acc. -ιδα and -ιν, ἡ, Hom., Hes., Soph. (only in chor.), Ar.; ὅμᾰδος, ὁ, Hes., Pind., Ap. Rh.; συμβολή, ἡ, Æsch., Hdt., Xen.; σῠναυλία δορός, Æsch. *Vid.* BATTLE, and SYN. 26.

Conflict of mind, σύστᾰσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., and of fighters, Hdt.

CONFLICT, TO, i.e., be opposed, ἀνθίσταμαι, pass., c. perf. and aor. 2 act., Hom., Æsch., Thuc., Xen.; ἐναντιόομαι, Hdt., Thuc., Xen., Lys.; ἀντᾰγωνίζομαι, mid., Thuc., Xen.

CONFLICTING (of opinions or statements), ἐνάντιος, α, ον, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* CONTRARY.

CONFLUENCE, συρροή, ἡ, Theoph.: σύρροια, ἡ, Hipp.; σύρρευσις, εως, ἡ, Arist.; σύρρους, ὁ, Arist.

CONFORM TO, TO, ὁμοιόομαι, mid. and pass., c. dat., Eur., Isoc., Plat.; ἀμφομοιόομαι, Plat.; ἀρέσκω, fut. ἀρέσω, etc., no perf., c. dat., Dem.

CONFORMABLE, σύμμετρος, ον, Æsch.; συγγενής, ές, Ar., Plat.; ὁμοιοπρεπής, ές, Æsch.; ἀκόλουθος, ον, Ar., Plat., Dem.; συμπρεπής, ές, Æsch.; οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, c. dat., Plat.; ἀνάλογος, ον, Plat.

CONFORMABLY, οἰκείως, Xen.; ἐμμέτρως, Plat.; προσηκόντως, *to*, c. dat., Plat.

[*To live conformably to nature*, ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζάω, Diog.]

CONFORMATION, μορφή, ἡ, Omn. post Hom.; μόρφωμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; act. τύπωσις, εως, ἡ, Theoph.; μόρφωσις, εως, ἡ, Theoph.; πλάσις, εως, ἡ, Emped.

CONFORMITY, ὁμοιότης, ητος, ἡ, Plat., Isoc.; [(with nature), ὁμολογία, ἡ, Plat.]

CONFOUND, TO, συγχώννῡμι, Æsch.; συγκῠκάω, Ar., Plat.; διᾰκῠκάω, Dem.; διᾰτᾰράσσω, Xen., Plat., Isoc.; [ἀναφύρω, Hdt.; ἀνατᾰράσσω, Plat.]; διασείω, perf. pass. -σέσεισμαι, Hdt., Dem.

Confounding the time, i.e., making a false statement of the time (when a thing was done), μετενεγκὼν (aor. 2 of μεταφέρω) τοὺς χρόνους, Dem.; *confounding the place*, i.e., doing a thing at a wrong place, τὸν τόπον μετενεγκών, Æschin. *Vid.* TO CONFUSE.

[*Confound you*, οἴμωζε, Ar.; οἰμώζειν λέγω σοι, Ar.]

CONFRONT, TO, συμβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Hom., Hdt.

CONFUSE, TO, φύρω, Hom., Æsch., Eur., Xen., Plat.; κλονέω, Hom., Pind., Soph.; συγκλονέω, Hom.; κῠδοιμέω, c. acc. or sine cas., to cause confusion, no perf., Hom.; συγχέω, fut. συγχεύσω, aor. 1 σῠνέχευσα, oftener σῠνέχευα, sometimes poet. (not Att.) σύγχεα, perf. pass. συγκέχῠμαι, etc., Hom., Soph., Eur., Hdt., Isoc., Antipho, Dem.; τᾰράσσω, Omn., contr. θράσσω, Pind., Æsch., Eur., Plat.; συντᾰράσσω, Hom., Soph., Ar., Hdt., Thuc., Isoc., Dem.; ἐκταράσσω, Isoc.; διᾰτᾰράσσω, Xen., Plat., Isoc.; ἐπῐτᾰράσσω, Hdt.; ἀνᾰτᾰράσσω, Soph., Plat., Xen.; κῠκάω, Hom., Æsch., Soph., Ar., Plat.; συγκῠκάω, Ar., Plat.; διᾰκῠκάω, Dem.; διᾰκῑνέω, Thuc.; διᾰσείω, perf. pass. -σέσεισμαι, Dem.; ἀνᾰτυρβάζω, Ar.; συγκρούω, rare, except in pres., Isoc., Dem.; τῡρεύω, Dem.; ἀναφύρω, Eur., Hdt.; συμφύρω, Theoc.

To confuse (facts by an artful statement), μετᾰφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Dem.

To cause confusion, κῠδοιδοπάω, only pres. and imperf., Ar.

To confuse besides, προσκᾰτᾰκῠκάω, Hipp.

To be confused, thrown into confusion, ὀρίνομαι, pass. of the mind, or of a body of men, no perf., but aor. 1 pass. ὠρίνθην, Hom.

To move in confusion, κλονέομαι, only in pres. and imperf., Hes.

The assembly was thrown into confusion, τετρήχει ἀγορή, and in part. ἀγορὴ τετρηχυῖα, Hom.

To fall into great confusion (of an army), ἐς θόρῠβον πολλὸν ἀφῑκνέομαι (fut. ἀφίξομαι, aor. 2 ἀφῑκόμην, ἀφῑκέσθαι, perf. pass. ἀφῖγμαι), Hdt.

CONFUSED, in confusion, ἄκρῐτος, ον, Hom.; ἄκοσμος, ον, Hom., Æsch.; ἀκρῐτόφυρτος, ον, Æsch.; σύμφυρτος, ον, Eur.; παντόφυρτος, ον, Æsch.; τᾰρᾰχώδης, ες, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἄτακτος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; ἀσύντακτος, Thuc., Xen.; ἀκόσμητος, ον, Plat.; ἀνᾰπεφυρμένος, η, ον, Hdt.

Rather in confusion, ὑποσυγκεχῠμένος, η, ον, Ar.

In a confused mob, σύγκλυς, -ῠδος, ὁ καὶ ἡ, Thuc., Plat. *Vid.* TUMULTUOUS.

Not in confusion, ἀτᾰρακτος, ον, Xen., Plat.; ἀτᾰρᾰχος, ον, Xen., Arist.

CONFUSEDLY, φύρδην, Æsch., Xen.; ἀνᾰμίγδα, Soph.; ἄμμῑγα, Soph.; ἀνᾰμῖγα, Soph.; ἀνᾰμίξ, Hdt., Thuc.; ἀκόσμως, Hdt.; ἀτάκτως, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; τετᾰραγμένως, Plat., Isoc.; τᾰρᾰχωδῶς, Isoc., Dem.; χῠδην, Plat., Isoc.; συγκεχῠμένως, Arist.

Not confusedly, without confusion, ἀτᾰράκτως, Xen. *Vid.* ORDERLY.

CONFUSION, κλόνος, ὁ, esp. confused motion, Hom.; ὅμᾰδος, ὁ, Hom.; τᾰρᾰχή, ἡ, Pind., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; τᾰραγμός, ὁ, Æsch.; τάραγμα, ᾰτος, τό, Eur.; τᾰρᾰχος, ὁ, Xen.; ἀκοσμία, ἡ, Soph., Eur., Plat.; ἀτᾰξία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.; σύγχῠσις, εως, ἡ, Eur., Isoc.; τάραξις, εως, ἡ, Ar.; ἐπῐτᾰραξις, εως, ἡ, Plat.; συντᾰραξις, -εως, ἡ, Arist.; ἀκρῐσία, ἡ, Xen.

Confusion of mind, καταφθορὰ φρενῶν, Æsch. *Vid.* TUMULT.

CONFUTATION, ἔλεγχος, ὁ, Hdt., Thuc., Plat.; λῠσις, εως, ἡ, Arist.

CONFUTE, TO, ἐλέγχω, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀπελέγχω, Antipho; διελέγχω, Plat.; ἀνατρέπω, Ar.; ἀμύνομαι, mid., Isoc.; διωθέομαι, mid., aor. 1 διεωσάμην, Dem.; ἀποτρίβομαι, mid. (esp. accusations brought against one's self), Æschin.; λύω, Arist.

One must confute, ἐλεγκτέον, Plat.; ἐξελεγκτέον, Plat.

Calculated to confute, ἀναιρετῐκός, ή, όν, Arist.; ἐλεγχοειδής, ές, Arist.

Easily confuted, εὐέλεγκτος, ον, Plat., Arist.: εὐεξέλεγκτος, ον, Plat.

That can not be confuted, ἀνεξέλεγκτος, ον, Thuc., Antipho; δυσέλεγκτος, ον, Plat.

So that it can not be confuted, ἀνεξελέγκτως, Xen.

CONGEAL, TO, act. πήγνῡμι, Æsch., Ar., Hdt., Xen.; συμπήγνῡμι, Hom.; τρέφω, Hom.; *around*, περῐτρέφω, Ap. Rh.

To congeal, intrans. πήγνῡμαι, pass., only in pres. and 2d perf. πέπηγα, Hom.; τρέφομαι, only in perf. τέτροφα, Hom.

CONGEALED, θρομβώδης, ες, Soph.; πηκτός, ή, όν, Eur., Theocr.

Lately congealed, νεοπηγής, ές, Anth.; νεόπηκτος, ον, Hipp.

CONGEALING, A, or *making to congeal*, πῆξις, εως, ἡ, Plat.

CONGENIAL, ὁμόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Pind.; ὁμότροπος, ον, sometimes c. dat., Pind., Hdt.; ὁμοιότροπος, ον, Thuc.

To be congenial, ὁμοφρονέω, only pres. and imperf., sometimes c. dat., Hom., Hdt.

CONGRATULATE, TO, μᾰκᾰρίζω, Thuc., Isoc.; συγχαίρω, fut. -χαιρήσω, aor. 2 pass. imper. συγχᾰρηθι, c. dat. pers., sometimes c. ἐπί and dat. of the cause, or c. dat. pers. and gen. of the cause, or c. dat. pers. and ὅτι with indic., Anac., Xen., Dem., Æschin.; συνήδομαι, c. dat., Xen.

CONGRATULATION, μᾰκᾰρισμός, ὁ, Plat.

CONGREGATE, TO, ἠγερέομαι, only pres. and imperf., Hom.; ἠγερέθομαι, only pres. and imperf., Hom.; ἀγοράομαι, mid., Hom., Hdt.; ἀγείρομαι, mid. and pass., perf. pass. ἀγήγερμαι, 3d pl. ἀγηγέρᾰται, and 3d pl. pluperf. (in imperf. sens.) ἀγηγέρατο, aor. 2 mid. ἀγερόμην, and part. sync. ἀγρόμενος, Hom.; ἐπαγείρομαι, Hom., Pind.; σῠνᾰγείρομαι, Hom.; ἀολλίζομαι, pass., Hom.; σύνειμι (-ιέναι), part. συνιών, imperf. συνῄειν, Att. συνῇα, Ep. συνήϊα, no fut., Hom., Hdt., Thuc.; σῠνίσταμαι, pass. c. aor. 2 perf. and pluperf. act., Eur., Thuc., Xen., Isoc.; σῠνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, usu. sync. -ῆλθον, perf. usu. c. redupl. -ελήλῠθα, Thuc., Xen.; προσρέω, fut. -ρεύσομαι, Hdt.; σῠνήκω, only pres. and imperf., Thuc., Xen., Arist. *Vid.* SYN. 9.

To congregate around, ἀμφᾰγείρομαι, c. acc., Hom.

CONGREGATION, ἐκκλησία, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* ASSEMBLY.

CONGRESS, πᾰνήγῠρις, εως, ἡ, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; σῠνοδος, ἡ, Eur., Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* ASSEMBLY.

CONGRUITY, ἐπῐτηδειότης, ητος, ἡ, Plat.

CONGRUOUS, συμπρεπής, ές, Æsch.; ἔμμετρος, ον, Plat.

CONGRUOUSLY, ἐμμέτρως, Plat.

CONICAL, μαστοειδής, ές, Arist.; στροβῖλοειδής, ές, Theoph.; στροβίλῖνος, η, ον, Diosc.

CONJECTURABLE, εὐσύμβολος, ον, Æsch.; εὐσύμβλητος, ον, Æsch., Hdt.

[CONJECTURALLY, ὡς εἰκάσαι, Hdt.; στοχαστικῶς, Arist.]

CONJECTURE, A, στόχος, ὁ, Æsch.; στοχασμός, ὁ, Plat.: στόχᾰσις, εως, ἡ, Plat.; ὑπόνοια, ἡ, Ar., Thuc., Isoc.; εἰκᾰσία, ἡ, Plat.

Affording grounds for conjecture, τεκμαρτός, ή, όν, Cratin.

CONJECTURE, TO, συμβάλλω, perf. -βέβληκα, Pind., Soph., Eur.; συμβάλλομαι, mid., Hdt.; εἰκάζω, no perf. act., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ᾽ἀπεικάζω, Soph., Eur.; ἐπεικάζω, Æsch., Soph., Hdt.; προσεικάζω, Æsch., Eur.; σημαίνομαι, mid., Soph.; στᾰθμάομαι, mid., Soph.; τοπάζω, Æsch., Soph., Ar., Plat.; στοχάζομαι, mid., c. perf. pass., Soph., Plat., Xen.; τεκμαίρομαι, mid., Omn. Att.; συντεκμαίρομαι, Thuc., Xen.; ῾ὑποτεκμαίρομαι, Ar.; κᾰτᾰμαντεύομαι, mid., Dem.

To conjecture beforehand, προεικάζω, Arist.

To conjecture by further symptoms, προστεκμαίρομαι, Hipp.

To be conjectured of by further symptoms, προστεκμαρτέος, α, ον, Hipp.

CONJECTURER, A, εἰκαστής, οῦ, ὁ, Thuc.

One who conjectures rightly, μάντις, εως, ὁ, Æsch.

CONJOIN, TO, ζεύγνῦμι, Omn.; συζεύγνῦμι, Eur., Hdt., Xen.; σῠναρμόζω, Pind., Hdt., Omn. Att.; σῠνάπτω, no perf. act., Eur., Ar., Xen., Plat.; σῠναρτάω, Eur. *Vid.* TO JOIN.

CONJOINTLY, ᾽ἄμῠδις, Hom.; ὁμοῦ, Omn.; ῾ἅμα, Omn.; συνδῐκως, Æsch. *Vid.* TOGETHER.

CONJUGAL, γᾰμήλιος, ον, Æsch., Eur., Isæ., Dem.

Conjugal love (on the part of the wife), πόθος φῐλάνωρ, ορος, ὁ, Æsch. *Vid.* MARRIAGE.

CONJUGATION, συζῠγία, ἡ, Gram.

CONJUNCTION, σῠνεοχμός, ὁ, Hom.; σύζευξις, εως, ἡ, Plat.; σῠναψις, εως, ἡ, Plat., Arist.; σῠνᾰφή, ἡ, Arist.

The conjunctions (in grammar), τὰ σύνδεσμα, Arist.

CONJUNCTIVELY, ὁμοῦ, Omn. *Vid.* TOGETHER.

CONJUNCTURE, ᾽ἀκμή, ἡ, Omn. Att. *Vid.* CRISIS.

CONJURATION, ἡ μᾰγευτική, Plat.

CONJURE, TO, i. e., to entreat, γουνόομαι, mid., Hom.; γουνάζομαι, mid., c. gen. or c. πρός and gen. of that by which, or in the name of which, the entreaty is made, Hom., Ap. Rh.; αἰτέω, Omn.; δέομαι, mid., fut. δεήσομαι, aor. 1 pass. ἐδεήθην, in act. sens., etc., c. gen. pers., or c. dupl. gen., or c. gen. pers. and infin., or c. gen. rei, sometimes c. acc. pers. (though rare), Omn. Att.; ἐπῐμαρτῠρομαι, mid., Hdt., Thuc.; διᾰμαρτῠρομαι, Xen.

CONJURE UP, TO (evoke the dead), ψῡχᾰγωγέω, Plat.

CONJURER, A, μᾰγος, ὁ, Soph., Eur., Hdt., Plat., Æschin.; ψῡχᾰγωγός, ὁ, Eur.

CONJURING (calculated to conjure), ψῡχᾰγωγός, όν, Æsch.

CONNATE, σύμφῠτος, ον, Pind., Eur., Plat., Lys.; ἐμφυής, ές, Pind.; ἐγγενής, ές, Pind., Soph.; συγγενής, ές, Pind., Æsch.; ἔμφῠτος, ον, Soph., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.

To be connate, ἐμφύομαι, pass., c. perf. act. -πέφῡκα, and aor. 2 act. -έφυν, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἐγγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, perf. pass. -γεγένημαι, Eur., Hdt., Xen.

CONNECT, TO, ἐπῐμίγνῡμι, Pind.; συμμίγνῡμι, Pind., h.; ἐπιζεύγνῡμι, Æsch., Arist.; σῠνάπτω, no perf. act., sometimes c. εἰς and acc., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; σῠναρτάω, Eur.; συγκολλάω, Ar., Plat.; συγκλείω, c. acc. and dat., perf. pass. -κέκλεισμαι, Isoc.; σῠνείρω, only pres. and imperf., Ar., Plat.

To be connected, μίγνῠμαι, pass., Hom., Pind.; προσαρτάομαι, pass., c. dat., Xen.

To be connected with (of things, not of relationship), ἔχομαι, mid. imperf., εἰχόμην, c. gen., Plat.

What connection has this with independence? τί τοῦτο προσήκει τῇ αὐτονομίᾳ; Xen.

To be inseparably connected (of things), πᾰρᾰπήγνῡμαι, pass., esp. in 2d act. perf. πᾰρᾰπέπηγα, c. dat., Isoc.; συμφύομαι, pass., c. perf. act. -πέφῡκα, aor. 2 -έφυν, c. dat., Plat.

To connect one's self, form a connection by marriage, σῠναρτάω γένος, Eur.; σῠνάπτω λέκτρα (ἀλλήλοις), σῠνάπτω γέννημα, συνάπτω γάμον, συνάπτω κῆδος, all in Eur.

To be connected by openings, channels, etc., συντετραίνομαι, pass. perf. -τέτρημαι, etc., Plat., Arist.

[*To be connected with* (*refer to*), ἀνήκω εἰς c. acc., Dem.]

CONNECTER, A, συγκολλητής, οῦ, ὁ (of ties), Ar.

CONNECTED, σύγκολλος, ον, Soph.; *a connected style*, εἰρομένη λέξις, Arist.

CONNECTION, A, i. e., junction, σύζευξις, εως, ἡ, Plat.; ῾ἁφή, ἡ, Arist.; σῠνᾰφή, ἡ, Arist.; ἐξάρτησις, εως, ἡ, Arist.; συμπλοκή, ἡ, Plat.

A connection by marriage, κῆδος, τό, Trag., Hdt., Thuc.; κήδευμα, ᾰτος, τό, Eur., Plat.; κηδεστία, ἡ, Xen.; κηδεία, ἡ, Eur., Xen., Arist.; σῠναλλᾰγή, ἡ, Eur.; πηοσύνη, ἡ, Ap. Rh.

It is likely that Pandion formed the connection for his daughter, εἰκὸς δὲ καὶ τὸ κῆδος Πανδίονα ξυνάψασθαι τῆς θῠγᾰτρός, Thuc.

A connection, i. e., a person connected by marriage, γαμβρός, ὁ, Hom., Pind., Trag., Xen., Theoc.; πηός, ὁ, Hom., Hes.; κηδεστής, οῦ, ὁ, Eur., Plat.; κηδεμών, όνος, ὁ, Eur., Ar.; κήδευμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.; πενθερός, ὁ, Eur.; fem. νυός, ἡ, Hom., h.

The nearest connection, κήδιστος, ὁ, Hom.

To form a connection by marriage, κηδεύω, c. dat., Eur., Dem.

Connecting people, προσκηδής (Epith. of ξεινοσύνη), Hom.

CONNIVE AT, TO, συγχωρέω, c. dat., Dem.

CONNIVANCE, αἴδεσις, εως, ἡ, Dem.

CONNUBIAL, γᾰμήλιος, ον, Æsch., Eur., Isæ., Dem.; γᾰμῐκός, ή, όν, Thuc., Plat.; γᾰμιος, α, ον, Mosch.

CONQUER, TO, αἱρέω, aor. 2 εἷλον, perf. pass. ᾕρημαι, but aor. 1 ᾑρέθην (of places, towns, countries, etc., rather than of people), Hom., Xen.; δάμνημι, rare in any voice except in pres., Hom., Hes., Æsch.; δαμνάω, only pres. and imperf., also poet. imperf. δάμνασκον, Hom., h.; δαμάζω (pres. not found in Hom.), fut. δᾰμᾰσω, poet. (not Att.) δαμάσσω, so, too, aor. 1, rare in perf. act., perf. pass. δέδμημαι, etc., aor. 2 pass. ἐδᾰμην, Hom., Æsch., Eur.; aor. 1 pass. ἐδαμάσθην, Hom., Pind., Trag., Xen.; κρᾰτέω, c. gen., or c. acc., Omn. post Hom.; ἐπῐκρᾰτέω, c. gen., Hom., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; ᾽ἀποκαίνῠμαι, only pres. and imperf. (in a trial of skill), Hom.; νῑκάω, Omn.; πᾰρᾰνῑκάω, Æsch.; δᾰμᾰλίζω, only in pres., Pind.; δῃόω, ῃ when followed by a long syllable, Æsch., Eur.; χειρόω, Ar., oftener -ομαι, mid. and pass., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰταστρέφομαι, mid. and pass., perf. pass. in either act. or pass. sens., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; κᾰτεργάζομαι, mid., perf. pass. κατείργασμαι, in either act. or pass. sens., Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; σῠναιρέω, Hdt.; ῾ὑπερβάλλομαι, mid. (in a trial of skill), Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat.; ὑπ᾽ ἐμαυτῷ ποιέομαι, Hdt.; ῾ὑπεραίρω, Dem.; λῠγίζω, aor. 1 pass. ἐλυγίχθην, esp. as a wrestler, Theoc.; ῾ὑπᾰγω, no perf., aor. 2 -ήγᾰγον (of a city), Hdt., Thuc.

To conquer in a naval fight, κᾰτᾰναυμᾰχέω, Xen., Isoc., Dem.

[*To conquer in* or *at the Olympic games*, ᾽Ολύμπια (cogn. acc.) νικάω, also ᾽Ολύμπια or ᾽Ολυμπιάδα ἀναιρέομαι, mid., 2d aor. ἀνειλόμην, Hdt.]

To conquer beforehand, προνῑκάω, Thuc., Isæ.

To conquer with, to aid in conquering, σῠνεξαιρέω, Eur.; συγκᾰθαιρέω, Thuc.; συγκαταστρέφομαι, mid., c. dat. of one's allies, Xen.; συννῑκάω, c. dat. of allies, Eur., Xen., Andoc.

To conquer in turn, ἀντῐνῑκάω, Æsch.

To be conquered, μᾰλάσσομαι (in a contest at the games), Pind.; κάμνω, fut. καμοῦμαι, no aor. 1, perf. κέκμηκα (part. in Hom. κεκμηώς, κεκμηῶτος, etc., but also κεκμήοτας), aor. 2 ἔκᾰμον (often in subj. κεκάμω, etc., Hom.), Pind.; πλήσσομαι, pass., Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; ἡσσάομαι, pass., no perf., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἐλασσόομαι, pass., no perf., Thuc.; ἔλασσον ἔχω (fut. ἕξω, imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον, no aor. 1, and perf., if any, very rare), Hdt.

To be conquered at the same time, συνησσάομαι, pass., Xen.

To be conquered in turn, ἀνθᾰλίσκομαι, fut. -ᾰλώσομαι, perf. act. -εάλωκα, aor. 2 -εάλων, infin. -αλῶναι, part. -αλούς, as if from ἄλωμι, all in pass. sens., Æsch.

To be about to conquer, μελλονῑκιάω, with a pun on the name of Nicias, Ar.

One must conquer, νῑκητέον, Eur.

One must not be conquered by, οὐδᾰμῶς ἡσσητέα, c. gen., Soph.

CONQUERING, κρᾰτησῐμᾰχος, ον, Pind.; νικηφόρος, ον, Pind., Trag.; ῾ὑπέρτερος, α, ον, Pind., Soph.; ἐπικρᾰτής, ές, Thuc.

Conquering mortals, δᾰμᾰσίφως, ωτος, only masc., Simon.; δᾰμᾰσίμβροτος, ον, Pind.; ἀνδροδάμας, αντος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

Conquering the mind, δᾰμᾰσῐ᾽φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

Conquering all things, πανδᾰμᾰτωρ, ορος, only masc., Hom., Simon., Soph., Ap. Rh.; πάμμᾰχος, ον, Æsch., Ar.; παγκρᾰτής, ές, Æsch. *Vid.* VICTORIOUS.

CONQUEROR, A, ὁ νικήσας, Hom.;

τριακτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; δᾰμαντήρ, ῆρος, ὁ, Alcman; δᾰμᾰλης, ὁ, Anac.; νῑκομᾰχας, ου, ὁ, Soph.; ἐπιστᾰτης, ου, ὁ, Eur.; τήνελλος, ὁ, Ar.

[*A conqueror at the Olympic games*, Ὀλυμπιονίκης, ὁ, Pind.]

Belonging to a conqueror, νῑκητήριος, α, ον, Antiph., Xen.

To proclaim as conqueror, ἀνακηρύσσω, Hdt. *Vid.* To PROCLAIM.

Easy to conquer, εὐχείρωτος, ον, Æsch., Xen.; πᾰρᾰβᾰτος, and poet. πάρβᾰτος, ον, Æsch., Soph.; εὐκᾰθαίρετος, ον, Thuc.; τᾰχυᾰλωτος, ον, Hdt.

Difficult to be conquered, δυςχείρωτος, ον, Hdt.

An enemy difficult to be conquered, δυςχείρωμα, ᾰτος, τό, c. dat., Soph.

CONQUEST, νίκη, ἡ, Omn.; ἐπικρᾰτησις, εως, ἡ, Thuc.; χείρωσις, εως, ἡ, Plat.; [ἅλωσις, εως, ἡ, Pind., Hdt.] *Vid.* VICTORY.

The prize of conquest, τὸ νῑκητήριον, Soph., Eur., Plat.

CONSANGUINITY, συγγένεια, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; οἰκειότης, ητος, ἡ, Omn. Att. prose, Hdt.; ἀγχιστεία, ἡ, Plat., Dem.; ἀναγκαιότης, ητος, ἡ, Lys.; τὸ οἰκεῖον, Thuc. *Vid.* RELATIONSHIP.

CONSCIENCE, or *consciousness*, σύνοια, ἡ, Eur.; σῠνεσις, εως, ἡ, Eur., Menand.; σῠνείδησις, εως, ἡ, Periander and Bias ap. Stobæ.

[*To make it a point of conscience* to do, etc., ἁγνεύω, c. infin., Hdt.]

CONSCIENTIOUS, δῐκαιος, α, ον, and in Trag. sometimes ος, ον, Omn. *Vid.* JUST.

CONSCIOUS, σῠνίστωρ, ορος, ὁ, ἡ, Æsch.

To be conscious, σῠνοιδα, infin. συνειδέναι, part. συνειδώς, pluperf. συνῄδειν, fut. συνείσομαι and συνειδήσω (the construction is σύνοιδα ἐμαυτῷ, σύνοιδας σεαυτῷ, etc., usu. with part. either in nom. or dat. agreeing with the pronoun, e. g., *when a man is conscious that he is good*, ἡνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὢν αὑτῷ συνειδῇ, Soph.; *you are conscious that you have not kept your oath to me*, σύνοισθά γ' εἰς ἔμ' οὐκ εὔορκος ὤν, Eur.; *I am conscious that I know nothing*, σύνοιδα ἐμαυτῷ οὐδὲν ἐπισταμένῳ, Plat.; also c. acc. rei, as, *being conscious of my own ignorance*, συνειδὼς ἐμαυτῷ ἀμᾰθίαν, Plat.; or without any thing after the verb, as, never hope to escape detection if you have done any thing wrong, for even *if you escape the notice of others you will at least be conscious of it yourself*, ... ἂν τοὺς ἄλλους λάθῃς σεαυτῷ γε συνειδήσεις, Isoc.), Soph., Eur., Plat., Xen., Isoc., Dem.; συγγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, perf. -έγνωκα, aor. 2 -έγνων, construction like σῠνοιδα, and with ὡς, as, *they were conscious of having done wrong*, συνέγνωσαν σφίσιν αὐτοῖς ὡς ἠδικηκότες, Lys., Hdt.; σῠνιστορέω, only pres. and imperf., c. dat. pers. acc. rei, Menand.

CONSCRIPT, i. e., a man forced to enlist as a soldier, ἀναγκαῖος (πολεμιστής), Hom.; so ἀναγκαστός, ὁ, Thuc. *Vid.* PRESSED.

CONSECRATE, TO, ἁγίζω, Pind., Soph.; καθᾰγίζω, Ar., Hdt., Plat.; ἁγνίζω, Soph.; ἁγνεύω, Antipho; ἱερόω, Thuc., Plat.; ἀνιερόω, Arist.; κᾰθιερόω, Æsch., Hdt., Plat.; καινόω, Hdt.; τεμενίζω, only of ground, Plat.: [ὀργιάζω (ἱδρύματα, *temples*), Plat.]

CONSECRATED, ἄθικτος, ον, Æsch. *Vid.* HOLY.

Consecrated ground, τέμενος, τό, Omn.

Belonging to consecrated ground, τεμένιος, α, ον, Soph.

Possessing a consecrated ground, τεμενοῦχος, ον, Pind.

[CONSECRATION, ἀνιέρωσις, εως, ἡ, Dion. H.; ἁγιασμός, ὁ, N. T.]

CONSECUTIVE, διάδοχος, ον, Eur.

CONSECUTIVELY, ἑξῆς, Plat.

CONSENT, συγχώρησις, εως, ἡ, Plat.

To take silence for consent, τὴν σιγὴν συγχώρησιν τίθημι, Plat.

I govern them with their own consent, ἑκόντων ἄρχομαι, Dem.

If this were done without their consent, εἰ τοῦτο ἄνευ τῆς σφετέρας γνώμης ἔσοιτο, Xen.

[*By common consent*, ὁμογνωμόνως, Lycurg.]

CONSENT, TO, νεύω, no perf., Hom., Pind., Æsch., Soph.; ἐπῐνεύω, Hom., Pind., Eur., Antipho, Æschin.; κατανεύω, fut. -νεύσομαι, aor. 1 part. poet. καννεύσας, Hom., Ar., Hdt., Plat.; αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, no perf. act., perf. pass. ᾔνημαι, aor. 1 ᾐνέθην, etc., Pind., Æsch.; σῠναινέω, Æsch., Soph., Xen.; ἐπαινέω, Thuc., Xen.; συνεπαινέω, c. acc. rei, Xen., Dem.; συμβούλομαι, fut. -βουλήσομαι, perf. pass. in act. sens., -βεβούλημαι, aor. 1 -εβουλήθην and -ηβουλήθην, no aor. 1 mid., Eur., Plat.; συγχωρέω, c. dat. rei, or c. infin., Hdt., Thuc., Plat.; προστίθεμαι, c. dat., Hdt., Xen.

CONSENTING, συγγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Thuc.; *to* a thing, σῠνέπαινος, ον, c. dat., Hdt.; [*in opinion with*, ὁμογνώμων, ον, c. dat., Thuc., Xen.]

CONSEQUENCE, i. e., thing resulting, τὸ ἀποβάν, Thuc.; pl. τὰ ἀποβαίνοντα, Thuc.; τὸ συνεπόμενον, c. gen. or dat., Plat.

Consequence (in argument), ἀκολούθησις, εως, ἡ, Arist.

The consequences, esp. of an assertion or argument, τὰ ἑπόμενα, c. gen., Plat.; τὰ ὁρμηθέντα, c. ἀπό and gen., Plat.

Consequence, i. e., importance, ὄγκος, ὁ, Soph., Eur., Plat., Dem.; ῥοπή, ἡ, Xen., Isoc., Dem.

A matter of consequence, πρᾶγμα, τό, Hdt.

In consequence, οὖν, Omn. *Vid.* THEREFORE.

She dies most miserably in consequence of a most glorious action, κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει, Soph.

Of consequence, προὔργου, and compar. superl. προυργιαίτερον, -τατον, Ar., Thuc., Xen., Plat.

And it is of no consequence to me, κἀμοὶ μὲν οὐδὲν πρᾶγμα, Eur., so Ar., Plat.; [οὐδὲν προὔργου ἐστί, Andoc.]

It is of little consequence, εἰς μικρὸν ἥκει, c. gen., Eur.

To think it of little consequence, παρὰ μικρὸν ἡγεῖσθαι, Isoc.

They considered it of no consequence at present, πρᾶγμα μέντοι οὐδὲν ἐποιήσαντο τὸ παραυτίκα, Hdt.

[*To be of little, less, much, more consequence* to one, περὶ ὀλίγου, ἐλάττονος, πολλοῦ, πλείονος εἶναι, c. dat. pers., Hdt., Att.; *to regard of little, much consequence*, etc., περὶ ὀλίγου, πολλοῦ ποιέομαι, κ. τ. λ., Hdt.; *to regard of no consequence*, πρᾶγμα οὐδὲν ποιέομαι, Hdt.]

You consider them of no consequence, δι' οὐδενὸς ποιεῖ, Soph.

They considered them of no consequence, παρ' οὐδὲν ἔθεντο, Æsch.

It would have been of no consequence, παρ' οὐδὲν ἦν ἄν, Eur.

A man of great consequence, μέγα πρᾶγμα, Dem.

Democedes was considered a man of great consequence by the king, ἦν μέγιστον πρᾶγμα Δημοκήδης παρὰ βασιλέϊ, Hdt.

To be of consequence, βρίθω, Soph.

Thinking every thing else of less consequence than providing ships, νομίσας πάντα ὕστερα εἶναι τὰ ἄλλα πρὸς τὸ ναῦς ... συμπαρακομίσαι, Thuc., Ar.

CONSEQUENT, ἀκόλουθος, ον, c. gen. or c. dat., Soph., Plat.; σῠνᾰκόλουθος, ον, Arist.

CONSEQUENTLY, τῷ, Hom., Eur., Plat.; τό, Hom., Pind.; τοῦ, Hom.; τόγε, Hom.; ἐντεῦθεν, Eur., Plat.; ἑπομένως, Plat.; οὖν, Omn. *Vid.* THEREFORE.

CONSEQUENTIAL, ἀλάζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hdt. *Vid.* ARROGANT.

CONSEQUENTIALLY, μεγαλοφρόνως, Xen., Plat.

CONSERVATION, τήρησις, εως, ἡ, Eur.

CONSERVATIVE, φῠλακτῐκός, όν, c. gen., Arist. *Vid.* PRESERVATIVE.

[*The Conservatives* (as a party), οἱ διὰ μέσου, Thuc., Xen.]

CONSERVE, TO (eatables), τᾰρῑχεύω, Hdt., Plat., Xen.; προτᾰρῑχεύω, Hdt.

CONSIDER, TO, συντίθεμαι, mid., aor. 1 συνεθηκάμην, Hom.; μυθέομαι, mid., Hom.; ὁρμαίνω, only pres. and imperf., Hom., Pind.; πορφύρω, only pres. and imperf., Hom., Ap. Rh.; νοέω, Hom., Soph., Eur., Plat., Xen.; ἐννοέω, only in mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat; συννοέω, Soph., Eur., Plat.; ὑπερνοέω, Soph.; διᾰνοέομαι, Xen., Plat.; φράζομαι, mid., aor. 1 poet. ἐφρασσάμην, c. perf. pass. and aor. 1 pass., Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; περιφράζομαι, Hom.; καταφράζομαι, Hes.; νωμάω, Hom., Trag., Hdt., Plat.; διᾰλέγομαι, mid., c. aor. 1 and fut. 1 pass., Hom., Xen., Plat., Dem.; ἐπῐλέγομαι, Hdt.; φρονέω, Omn.; περῐφρονέω, Ar.; φροντίζω, Theogn., Trag., Hdt., Xen., Plat., Dem.; σκέπτομαι, mid., rare, except in fut. 1 and aor. 1, perf. pass. usu. in act. sens., sometimes in pass., Omn. Att.; σκοπέω, only pres. and imperf., act. and mid. (no pass.), so that σκοπέω and σκέπτομαι are used as one word, σκοπέω in pres. and imperf., σκέπτομαι in other tenses, and this continues through all their compounds, Omn. Att. ("as θεάομαι, θεωρέω refer to universal contemplation, so do σκοπέω, σκέπτομαι to particular," LID. and SC.); περισκοπέω and περισκέπτομαι, Soph., Hdt., Plat.; διασκοπέω and διασκέπτομαι, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐπισκοπέω and ἐπισκέπτομαι, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἀνασκοπέω and ἀνασκέπτομαι, Ar., Thuc., Xen.; ἀποσκοπέω and ἀποσκέπτομαι, Soph., Eur.; λογίζομαι, mid., c. perf. pass. and aor. 1 pass. in pass. sens., Soph., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἐκλογίζομαι, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ὑπολογίζομαι, Xen., Plat., Andoc., Isæ., Dem.; ἐπιλογίζομαι, Hdt., Xen., Dem.; συλλογίζομαι, Plat., Isoc., Dem.; κᾰτᾰλογίζομαι, Xen.; ἀνᾰλογίζομαι, Thuc., Xen., Plat., Dem.; διᾰλογίζομαι,

Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἀπολογίζομαι, Plat.; ἐπισταθμάομαι, mid., Æsch.; ἀθρέω, Pind., Soph., Eur., Plat.; περιαθρέω, Plat.; βλέπω, no perf., Soph., Eur.; ἀποβλέπω, Æsch., Hdt., Xen., Dem.; ἐνθυμέομαι, mid., c. perf. pass. and aor. 1 pass. in act. sens., often c. gen., Omn. prose; διέρχομαι, mid., fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλυθον, usu. sync. -ῆλθον, perf. mid. usu. redupl. -ελήλυθα, Isoc.; ὑφοράομαι, mid., only pres. and imperf., Thuc.; θεωρέω, Xen., Plat., Isoc., Dem.; θεάομαι, fut. θεάσομαι, perf. pass. in act. sens., Plat.; διαθεάομαι, Xen., Plat.; ἀναφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Plat.; πεμπάζομαι, mid., Ap. Rh.; ἐπιμητιάω, only in pres., Ap. Rh.; στρωφάω, Ap. Rh.; ἐγκατατίθεμαι (poet. aor. 2 ἐγκατθέμην) θυμῷ, στέρνοις, φρεσί, etc., Hom., Hes., Simon., Theoc.; ἐμβάλλομαι (mid.) θυμῷ, φρεσί, Hom.; βαστάζω φρενί, β. ἐν γνώμῃ, Æsch., Ar.; φροντίδα τίθεμαι, mid., Æsch.; ἐν φροντίδι εἰμί, Hdt., Xen.

But consider the news which were brought to me lately, as I was coming hither, λόγος δ', ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην, Soph.

Socrates was engaged in considering what had been said, πρὸς τῷ εἰρημένῳ λόγῳ ἦν ὁ Σωκράτης, Plat.

To consider a thing to be so and so, νομίζω, Pind., Æsch., Soph., Xen.; τίθημι, aor. 1 ἔθηκα, etc., Soph., Eur., Hdt., Plat., Isoc., and τίθεμαι, mid., Hom., Æsch.; κρίνω, Soph., Eur., Hdt., Thuc.; νέμω, Soph., Eur.; ἡγέομαι, mid., Soph., Eur., Omn. prose; ἔχω, fut. ἕξω, imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον, Thuc.; ποιέομαι, mid., Omn. Att., Hdt.

To consider afterward, μεταφράζομαι, Hom.

To consider beforehand, προνοέω, and -ομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., Eur., Plat., Lys., Dem.; προσκοπέω and προσκέπτομαι, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; προβουλεύω (also in another person's cause), Hdt., Thuc., Xen.; προθεωρέω, Hipp.; προκαταμανθάνω, fut. -μαθήσομαι, aor. 2 -έμαθον, perf. -μεμάθηκα, Hipp.

To consider besides, προσδιανοέομαι, mid., Plat.; προσενθυμέομαι, mid., Lys.

To consider on the other hand, ἀντιλογίζομαι, Xen., Antipho.

Do I consider his disposition inimical to me, when he is not so? ἆρ' ἐκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμενὲς Μᾶλλον φρένας τοῦδ' ὄντος οὐχὶ δυσμενοῦς; Eur.

It made Crœsus consider how to, etc., ἐνέβησε Κροῖσον ἐς φροντίδα, εἰ κως δύναιτο, κ.τ.λ., Hdt.

CONSIDERING, ἀπιδών (used in no other part of the verb), c. πρός and acc., Thuc.

Considering that they were sent by the common exertions of all Greece, ὡς ἀπὸ πάσης τῆς Ἑλλάδος κοινῇ πεμπόμενοι, Thuc.

To be considered, ἀκούω, Dem.

One must consider, ἀθρητέον, Eur.; νοητέον, Eur.; ἐννοητέον, Plat.; σκεπτέον, Thuc., Xen.; ἐπισκεπτέον, Plat., Xen.; συσκεπτέον, Plat.; λογιστέον, Plat.; ὑπολογιστέον, Plat.; διασκεπτέον, Plat.; διανοητέον, Plat.; ἐνθυμητέον, Dem.; θεωρητέον, Plat.; διαθεατέον, Plat.

One must consider besides, προσδιανοητέον, Plat.

To be considered, ἐπισκεπτέος, α, ον, Thuc., Plat.

A subject for consideration, θεώρημα, ατος, τό, Arist.

One who considers, φροντιστής, οῦ, ὁ, sometimes c. acc. rei, Ar., Xen., Plat.

A place to consider in, φροντιστήριον, τό, Ar.

CONSIDERABLE, σπουδαῖος, α, ον, Pind., Hdt., Isoc., Dem.; ἀξιόσκεπτος, ον, Xen.; ἀριθμητός, ή, όν, Theoc.

CONSIDERABLY, πολλόν, Hom., Hes., Soph., Hdt.; πολλῷ, Xen.; πάραπολυ, Thuc. *Vid.* MUCH.

[CONSIDERATE, προνοητικός, ή, όν, Xen.]

CONSIDERATION, λόγος, ὁ, Soph., Hdt., Xen., Plat.; σκέψις, εως, ἡ, Eur., Xen., Plat.; λογισμός, ὁ, Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἐνθύμησις, εως, ἡ, Eur., Thuc.; φροντίδων ἐπίστασις, εως, ἡ, Soph.; ἀναλογισμός, ὁ, Thuc.; διαλογισμός, ὁ, Æschin., Plat.; διάσκεψις, εως, ἡ, Plat.; ἐπίσκεψις, ἡ, Plat., Xen.; δίοψις, εως, ἡ, Plat.; ἐννόησις, εως, ἡ, Plat.; ἐνθύμημα, ατος, τό, Xen.; θεώρησις, εως, ἡ, Plat.; θεωρία, ἡ, Plat.; συλλογισμός, ὁ, Plat.; νώμησις, εως, ἡ, Plat.; ὑπόλογος, ὁ, Dem.

That he might appear to you a friend deserving of consideration, ὅπως σοι φίλος ἄξιος λόγου φανείη, Xen.

To take into consideration, ἐν ὑπολόγῳ ποιέομαι, mid., Lys.

To put out of consideration, χαίρειν λέγω, χαίρειν εἶπον, χαίρειν ἐάω, c. acc., Plat.

[*To hold one in much consideration*, ἐν πολλῇ προμηθείᾳ ἔχω τινά, Hdt., Eur.]

CONSIGN, TO, διαδίδωμι, aor. 1 act. -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; κατατίθεμαι, Thuc., Xen.

CONSIST OF, TO, σύγκειμαι, imperf. συνεκείμην, fut. συγκείσομαι, c. ἐκ and gen., Plat., Xen., Isoc., Æschin.; συνίσταμαι, pass. c. perf. and pluperf., and aor. 2 act., Plat., Xen.

CONSISTENCY, στερεότης, ητος, ἡ, Plat.

[*A loose consistency*, χαλαρότης, ητος, ἡ, Xen.]

To have consistency, συντρέφομαι, perf. act. συντέτροφα, Plat.; συνίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act. in pass. sens., Arist.

Having no consistency, ψαθυρός, ά, όν, Arist.; ψαφαρός, ά, όν, Hipp.

CONSISTENT, μόνιμος, η, ον, Soph., Xen.; ἀναμάρτητος, ον, Xen.; *consistent with*, πρέπων, ουσα, ον, gen. οντος, ούσης, etc., c. gen., Soph.; σύντονος, ον, c. dat., Eur.; ἀδελφός, όν, c. gen., Soph.; ἀκόλουθος, ον, c. dat. or c. gen., Xen.

CONSISTENTLY, ἑπομένως, Plat., Arist.

CONSOCIATION, ὁμιλία, ἡ, Omn. Att. and Hdt. *Vid.* COMPANIONSHIP.

CONSOLATION, παρηγόρημα, ατος, τό, Æsch.; παρηγορία, ἡ, Æsch.; παραμύθιον, τό, Soph., Thuc., Plat., Theoc.; παραμυθία, ἡ, Xen., Plat.; παραψυχή, ἡ, Eur.

CONSOLATORY, παρήγορος, ον, Soph., Ap. Rh.; παρηγορικός, ή, όν, Hipp.; παραμυθητικός, ή, όν, Arist.

CONSOLATORILY, παρηγορικῶς, Hipp.

CONSOLE, TO, παραμυθέομαι, mid., c. dat. or c. acc., Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; παρηγορέω, and -ομαι, mid., no pass., Æsch., Eur.; προσηγορέω, Eur.; παραψύχομαι, mid., Theoc.

To be consoled, παραθάλπομαι, only in pres., Eur.

CONSOLER, A, παρήγορος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

One must console, παραμυθητέον, Plat.

CONSOLIDATE, TO, πυκνόω, Arist.; στερεόω, Xen., Arist.; συμπυκνόω, Hipp.

CONSONANCE, ἁρμονία, ἡ, Pind., h., Æsch., Soph., Plat.; συμφωνία, ἡ, Plat., Arist.; ὁμοφωνία, ἡ, Arist.

CONSONANT, σύμφωνος, ον, c. dat. or c. gen., h., Soph., Ar., Plat.; συνῳδός, όν, c. dat., Eur.; προσῳδός, όν, Eur.; σύναυλος, ον, Eur., Ar.

CONSONANTS, τὰ ἄφωνα, Eur.

CONSONANTLY, συμφώνως, Plat.; συμφωνούντως, Plat.

CONSORT, ὅμηρος (expression used by Admetus of Alcestis), ὁ καὶ ἡ, Eur.; σύζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, Eur. *Vid.* HUSBAND, WIFE.

CONSORT WITH, TO, ὁμιλέω, c. dat., Omn.; προσομιλέω, c. dat. or c. πρός and acc., Theogn., Eur., Thuc., Xen., Plat.; μεθομιλέω, c. dat., Hdt.; πλησιάζω, no perf., c. dat., Soph., Plat.; θαμίζομαι, mid., c. dat., Soph.; συγγίγνομαι, mid., fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, c. dat. or c. prep., Eur.

CONSPICUOUS, περίσκεπτος, ον, Hom.; ἀριφραδής, ές, Hom., Theoc.; εὐδείελος, ον, only of a place or situation, Hom., h., Pind.; ἐπόψιος, α, ον, and ος, ον, h., Soph.; διαπρεπής, ές, h., Pind., Eur.; ἐμπρεπής, ές, Æsch., Soph.; εὔπρεπτος, ον, Æsch.; εὐαγής, ές (α was used oftenest long by the early poets, though clearly short by analogy, and short in h., Theoc., etc.; in the Tragedians the quantity is always undecided), Æsch., Eur.; περίβλεπτος, ον, Eur., Xen., Isoc., Dem.; ἀπόβλεπτος, ον, Eur.; περιφανής, ές, Thuc.; ἐπιφανής, ές, Thuc.; εὔσκοπος, ον, Ap. Rh.

To be conspicuous, πρέπω, only pres. and imperf., Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; ἐπιπρέπω, Hom., Pind., Theoc.; ἐμπρέπω, Pind., Trag., Hdt.; διαπρέπω, Æsch.; λάμπω, no perf., Pind., Æsch., Plat.; διαφαίνομαι, pass., Pind., Thuc.; περιβλέπομαι, pass., Eur.

[*To be conspicuous among*, μεταπρέπω, c. dat., Hom.]

Conspicuous from afar, τηλεφανής, ές, Hom., Pind., Ar.; τηλέσκοπος, ον, Hes., Soph.; τηλέφαντος, ον, Pind.; τηλέφατος, ον, Pind.; τηλαυγής, ές, Soph.; τηλωπός, όν, Soph.

CONSPICUOUSLY, διαπρεπῶς, Dem.; περιφανῶς, Thuc.

CONSPIRACY, συνωμοσία, ἡ, Ar., Thuc.

CONSPIRATOR, A, συνωμότης, ὁ, Æsch., Soph., Ar., Hdt., Andoc., Lys.; *the conspirators*, οἱ συνεστῶτες, Thuc.; οἱ συντεταγμένοι, Xen.; τὸ συνιστάμενον, Ar.; τὸ συνεστηκός, Thuc.

CONSPIRE, TO, συνόμνυμι, fut. -ομόσω, Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Dem.; συνίσταμαι, pass., c. perf., and pluperf., and aor. 2 act., Ar., Thuc., Xen., Dem.; συστρέφομαι, pass., Hdt., Thuc.; συμπνέω, fut. -πνεύσω, no perf., Dem.; συμφωνέω, Arist.

To conspire with others, συγκοινολογέομαι, mid., c. dat., Dinarch.

CONSTABLE, ῥαβδοῦχος, ὁ, Ar., Thuc.; δημόσιος, ὁ, Ar.

CONSTANCY, ἐμμονή, ἡ, Plat.; τὸ ἀμετάκλαστον, Xen.

CONSTANT, βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Omn. Att.; μόνἴμος, ον, Soph.: ἔμμονος, ον, Xen.; ἀκίνητος, ον, Eur., Thuc., Xen., Dem.

Constant, i. e., continual (q. v.), ἐνδελεχής, ές, Isoc., Plat.

CONSTANTLY, ἐνδελεχῶς, Critias, Plat.; κᾰτᾰπᾰγίως, Isoc.

To be constantly doing any thing, θᾰμίζω, only pres. and imperf., c. part., Hom., and sometimes this construction is inverted, as, *the nightingale is constantly singing*, μἴνύρεται θᾰμίζουσα ἀηδών, Soph.; διᾰτελέω, fut. -έσω, c. part., Thuc., Plat., Isoc.

CONSTELLATION, A, σῆμα, ἄτος, τό, Hom., Soph., Eur., in pl. τείρεα, τά, Hom., h.

CONSTERNATION, δέος, τό, no pl., Hom., Trag., Thuc., Xen., Plat.; δεῖμα, ἄτος, τό, Hom., Trag., Hdt., Thuc.; δειμός, ὁ, Hom., Hes.; φόβος, ὁ, Omn.; κᾰτᾰπληξις, εως, ἡ, Thuc.; ὀῤῥωδία, ἡ, Eur., Thuc. *Vid.* FEAR.

[CONSTIPATION, μύσις, ἡ, Hipp.; στεγνότης, ητος, ἡ, Hipp.; or ἐπίστασις (εως, ἡ) τῆς κοιλίας, Hipp.]

CONSTITUTE, TO, ἵστημι, only pres., imperf., fut. 1, and aor. in act. sens., aor. 2, perf. and pluperf. in pass. sens., Soph.; κᾰθίστημι, Omn. Att.; πᾰρέχω, imperf. παρεῖχον, aor. 2 παρέσχον, fut. παρέξω, perf. παρέσχηκα, Plat.; σὔνίστημι, esp. in pass. c. aor. 2, etc., act. in pass. sens., Plat.

CONSTITUTION, A (of body or mind, etc.), κατασκευή, ἡ, Eur., Plat.; ἕξις, εως, ἡ, Plat., Arist.; (of a state), πολῑτεία, ἡ, Thuc., Plat., Isoc., Dem.; σύνταγμα, ἄτος, τό, Isoc.; σχῆμα, ἄτος, τό, Thuc.; σύστημα, ἄτος, τό, Plat.

Constitution (of either men or states), κατάστᾰσις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Dem.; σύστᾰσις, ἡ, Plat.

A bad constitution (of a man), κᾰχεξία, ἡ, Plat.; (of a state), κακονομία, ἡ, Xen.

A good constitution (of men), εὐεξία, ἡ, Plat., Isoc., Æschin.; (of a state), εὐνομία, ἡ, Hom., h., Pind., Plat.

Having a good constitution (a man), εὐεκτἴκός, ή, όν, Plat.; εὔνομος, ον, Pind., Plat.

Having a bad constitution (a man), κᾰχεκτἴκός, ή, όν, Galen; (a state), κᾰκόνομος, ον, Hdt.

To have a constitution, πολῑτεύω, Thuc., often -ομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass., Ar., Thuc., Xen., Dem.

To have an oligarchical constitution, πολῑτεύω κατ' ὀλῐγαρχίαν, Thuc.

CONSTITUTIONAL, πολῑτἴκός, ή, όν, Xen.

CONSTITUTIONALLY, πολῑτἴκῶς, Isoc., Dem.

CONSTRAIN, TO, βιάζω (more common, however, in mid. than in act., in pass. only pres., and imperf., and aor. 1), Omn.; διᾰβιάζομαι, mid., Eur.; προσβιάζομαι, mid., Eur.; κᾰτᾰβιάζομαι, Thuc.; ἀνᾰγκάζω, Omn. Att.; εἰσᾰναγκάζω, Æsch., Hdt.; ἐπᾰναγκάζω, Æsch., Ar., Omn. Att. prose; κᾰτᾰναγκάζω, Thuc., Isæ.; προσᾰναγκάζω, h., Omn. Att. prose; διᾰναγκάζω, Plat., Xen. *Vid.* TO COMPEL, and SYN. 64.

Being constrained, ἁλούς, aor. 2 part. from ἁλίσκομαι, Soph.; [ἀναγκαστός, ή, όν, Hdt.]

CONSTRAINT, ἀνάγκη, ἡ, Omn.; βία, ἡ, Trag., Xen., Dem.; βιασμός, ὁ, Eupol.

CONSTRUCT, TO, δέμω (of any sort of building), perf. pass. δέδμημαι, Hom., h., Hdt.; [πήγνυμι, fut. πήξω, etc. (e. g., νῆας, ἄμαξαν), Hom.; μηχανάομαι, c. acc., Hom., Hdt., etc.]; συμπήγνῡμι, Pind., Eur., Critias; συντίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, aor. 1 pass. -ετέθην, Hdt., Plat.; ὑφαίνω, Plat.; [of any material, ποιέω, c. acc. et gen., e. g., λίθου, Hdt.; *to c. a trench*, παρατείνω, Xen.] *Vid.* TO BUILD, TO MAKE.

CONSTRUCTION, σύνθεσις, εως, ἡ, Plat.; [ποίησις, εως, ἡ, Thuc.] *Vid.* MAKING.

Construction, i. e., meaning, διερμήνευσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* INTERPRETATION.

[*In the same construction* (of words), ὁμοταγής, ές, Gram.]

CONSTRUE, TO, ἑρμηνεύω, Soph., Eur., Xen., Plat. *Vid.* TO INTERPRET.

CONSUBSTANTIAL, ἰσοφυής, ές, Arist.; [(in Eccles. language), ὁμοούσιος, ον, Eccl.]

[CONSUBSTANTIALIST, A, ὁμοουσιαστής, ὁ, Eccl.]

[CONSUBSTANTIALITY, ὁμοουσία, ἡ, and ὁμοουσιότης, ητος, ἡ, Eccl.]

CONSUL, πρόξενος, ὁ, applied to Nicias the Cretan, residing at Athens, and looking after the interests of Crete, Thuc.

[*The duties of a consul* or *consular agent*, perhaps προξενία, ἡ, Dem.]

A Roman consul, στρᾰτηγός, ὁ, Polyb.; ὑπᾰτος, ὁ, Polyb.

To be consul, ὑπᾰτεύω, Plut.

To be colleague in the consulship, συνυπατεύω, c. dat., Plut.

CONSULAR, ὑπᾰτἴκός, ή, όν, Plut.

CONSULSHIP, THE, ὑπᾰτεία, ἡ, Plut.

CONSULT, TO, συμφράζομαι, mid., c. dat. pers., sometimes c. acc. rei, aor. 1 poet. συμφρασσάμην, Hom.; ἐπείρομαι, mid., pres. only in Hdt.; (the Attic writers only use fut. ἐπερήσομαι and aor. 2 ἐπηρόμην, esp. of consulting a God, or an oracle, etc.), Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπερωτάω, Hdt., Thuc., Xen., Æschin.; κοινόομαι, c. dat. pers., sometimes c. acc. rei, Æsch., Soph., Thuc., Xen.; ἀνᾰκοινόω, c. dat., Æsch., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἐπικοινόομαι, mid., c. dat., Plat.; ἐμβάλλω, in aor. 2, c. dat., Xen.; συμβουλεύομαι, mid., c. dat., Hdt., Thuc., Xen.

To consult an oracle, χράομαι, mid., c. dat., Hom., h., Eur., Thuc., Isoc.; χρηστηριάζομαι, mid., Hdt., Xen.

CONSULTING, A, ἐπερώτησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.

To offer a sacrifice by which to consult the gods, πευστηρίαν (sc. θῠσίαν) θοινάομαι, mid., fut. θοινᾱσομαι, Eur.

CONSULTATION, βούλευσις, εως, ἡ, Arist.

CONSUME, TO, φθίω, imperf. ἔφθιον, fut. φθίσω (ῐ in compounds, Att. ἔφθῐσα, ῑ Att.) (N. B.—this aor. 1 is the only tense used in act. sens. by Att.), Hom., Æsch., Soph.

To consume (as fire does), νέμω, Hdt.; νέμομαι, mid. and pass., Hom.; σμῦχω (later, as love does), Hom., Ap. Rh.; κᾰτασμύχω (also of love), Hom., Theoc.; (by a slow fire), ἀνασμύχω, Aretæ.; ἀνᾱλόω, Eur., Xen.; ἀνᾱλίσκω, all tenses except imperf. borrowed from ἀνᾱλόω, Eur., Thuc., Xen.; ἀπᾰνᾱλίσκω, Thuc.; ἀναισῐμόω (of food, etc.), Hdt.; ἀποξηραίνω, aor. 1 -εξήρᾱνα, Call.

To consume beforehand, προᾰνᾱλίσκω, Thuc.

To consume besides, προσᾰνᾱλίσκω, Plat.

To consume (only of consuming time), κᾰτᾰτρίβω, Plat., Dem.

To be consumed, κατᾰνομαι, only in pres., Hom.; φθῐνῠθω, only pres. and imperf., Hom.; φθίνω (ῑ Hom., ῐ Att.), c. pres. pass. φθίομαι (not in Att.), pluperf. ἐφθίμην, infin. φθίσθαι (aor. 2 mid. opt. contr. φθίμην, 3d sing. φθῖτο, Hom.), Hom., Pind., Soph., Eur.; καταφθίνω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur.; ἐκφθίνω, in pluperf. pass., Hom.; ὑποσμύχομαι, Ap. Rh.

To be consumed besides, προσαναισῑμόομαι, Hdt. *Vid.* TO DESTROY.

CONSUMED, ἐδεστός, ή, όν, Soph.; διάβορος, ον, Soph.

Easily consumed, εὐᾰνάλωτος, ον, Arist.

CONSUMING (as fire, or sometimes as Mars, etc.), ἀΐδηλος, ον, Hom.

Consuming (as care, calamity, love), γυιοβόρος, Hes.; δηξίθῡμος, ον, Æsch.; δᾰκέθῡμος, ον, Soph.

Consuming (as disease), διᾰβόρος, ον, Soph.

CONSUMPTION, i. e., a consuming of, etc., ἀνάλωσις, εως, ἡ, Plat.; ἀνᾰλωμα, ἄτος, τό, Æsch.

Consumption (disease), φθίσις, εως, ἡ, Hdt.; φθοή, ἡ, Plat., Isoc.; φθῐνὰς (ἄδος, ἡ) νόσος, ἡ, Soph.

To be consumptive, φθῐσιάω, Arist.

CONSUMMATE, ὅλος, η, ον; *a consummate blunder*, ὅλον ἁμάρτημα, Dem.

CONSUMMATION, act., τελείωσις, εως, ἡ, Arist.

Consummation, i. e., end (q. v.), τέλος, τό, Omn.

CONTACT, ἁφή, ἡ, Plat.

To come in contact with, μίγνῡμαι, c. dat., Hom., Pind.; συγγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, c. dat. or c. prep., Eur., Thuc., Plat.; ἅπτομαι, mid., c. gen., Plat.; προσκρούω, c. dat., Plat.

CONTAIN, TO, ἔργω, poet. ἐέργω, Att. εἴργω, perf. pass. poet., 3d pl., ἔρχαται, sometimes in act. sens., sometimes c. ἐντός or ἀμφί, Hom., Ar.; κᾰτέχω, imperf. κατεῖχον, fut. καθέξω and κατασχήσω, aor. 2 κατέσχον, no aor. 1 nor perf., Hom., Eur., Hdt., Xen.; περιέχω, Plat.; περιλαμβάνω, Plat.; κεύθω, esp. in perf. 2d. κέκευθα, Hom., Soph., Eur.; χανδάνω, fut. χείσομαι, perf. κέχανδα, aor. 2 ἔχᾰδον, Hom., Theoc.; στέγω, no perf., Æsch., Eur., Plat.; χωρέω, fut. χωρήσομαι, Eur., Ar., Hdt., Xen., Dem.

CONTAINER, A, a thing which contains, ὄχος, ὁ, Hom.

CONTAINING, κᾰθεκτἴκός, ή, όν, c. gen., Arist.

Containing all things, πανδεχής, ές, Plat. fem.; πανδέκτειρα, ἡ, Hipp.

CONTAMINATE, TO, μιαίνω, Omn.; κᾰτᾰμιαίνω, Pind., Plat.; χραίνω, aor. 1 ἔχρᾱνα, etc., Trag., Plat; μολύνω, Ar., Isoc., Plat., Theoc.; λῡμαίνομαι, mid. c. perf. pass. in act. sense, Eur., Dem.; κᾰθᾰγίζω, Soph. (interprete Ellendt); συμφθείρω, Eur.; χρώζω, in pass., Eur.; καταῤῥῠπαίνω, Isoc., Plat.

CONTAMINATED (of a person), προστρόπαιος, ον, Æsch. *Vid.* POLLUTED.

CONTAMINATION, ἄγος, τό, Soph., Hdt., Thuc.; μῦσος, τό, Trag.; μίασμα, ἄτος, τό, Trag., Plat., Antipho, Dem.

CONTEMN, TO, ἐλέγχω, no perf. act., Hom.; κᾰτᾰπᾰτέω, Hom.; ἀθερίζω, fut. -ῐσω, Hom. -ίξω, Ap. Rh., c. acc. Hom., c. gen. Ap. Rh.; ὑπερφρονέω, c. gen. or c. acc., Æsch., Eur.,

Ar., Thuc., Xen., Plat.; καταφρονέω, c. gen., Eur., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; ὀλιγωρέω, c. gen., Thuc., Xen., Plat., Dem.; φαυλίζω, Xen., Plat.; ἐν εὐχερεῖ τίθημι, Soph.; ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιέομαι, mid., c. acc., Thuc.; εἰς ὀλιγωρίαν τρέπομαι, mid., c. gen., Thuc.; ὀλιγώρως ἔχω, c. gen. or c. πρός, Isæ., Æschin.; οὐδαμοῦ λέγω, οὐδαμοῦ νομίζω, Æsch., Soph. *Vid.* To DESPISE.

One must contemn, ὀλιγωρητέον, Isoc.

CONTEMNER, A, ὑπερόπτης, ου, ὁ, Soph., Thuc.; ἀτιμαστήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.

CONTEMPLATE, TO, φρονέω, Omn.; περιφρονέω, Ar.; φροντίζω, Theogn., Trag., Hdt., Xen., Plat., Dem.; σκέπτομαι, mid., rare except in fut. 1 and aor. 1, perf. pass. usu. in act. sens., sometimes in pass., Omn. Att.; σκοπέω, only pres. and imperf. act. and mid. (no pass.), so that σκοπέω and σκέπτομαι are used as one word, σκοπέω supplying the pres. and imperf., and σκέπτομαι the fut. and aor. 1, no perf. act. nor aor. 2 in any voice, and this continues through all their compounds, Pind., Omn. Att.; περισκοπέω and περισκέπτομαι, Soph., Hdt., Plat.; διασκοπέω and διασκέπτομαι, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐπισκοπέω and ἐπισκέπτομαι, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἀνασκοπέω and ἀνασκέπτομαι, Ar., Thuc., Xen.; ἀποσκοπέω and ἀποσκέπτομαι, Soph., Eur.; συσκοπέω and συσκέπτομαι, Arist.; θεωρέω, Xen., Plat., Isoc., Dem.; συνθεωρέω, Arist.; θεάομαι, fut. θεάσομαι, perf. pass. in act. sens., Plat.; διαθεάομαι, Xen., Plat. *Vid.* SYN. 343.

To contemplate again, ἀναθεωρέω, Theoph.

To contemplate from above, καταθεωρέω, Plat.

One must contemplate, σκεπτέον, Thuc., Xen.; ἐπισκεπτέον, Plat., Xen.; συσκεπτέον, Plat.; θεωρητέον, Plat.; διαθεατέον, Plat.

CONTEMPLATION, σκέψις, εως, ἡ, Eur., Xen., Plat.; διάσκεψις, ἡ, Plat.; ἐπίσκεψις, ἡ, Plat., Xen.; θεώρησις, εως, ἡ, Plat.; θεωρία, ἡ, Plat.; ἐννόησις, εως, ἡ, Plat.

CONTEMPLATIVE, θεωρητικός, ή, όν, Plat., Arist.

CONTEMPORARY, i. e., born at the same time, οἰέτης, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἧλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Æsch., Ar., Hdt., Plat.; ὁμῆλιξ, ικος, Hom., Hes., Eur.; σύμμετρος, ον, c. dat., Soph.

A body of contemporaries, ἡλικία, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Plat.; ὁμηλικία, ἡ, Hom., Ap. Rh.

Our contemporaries, οἱ καθ' ἡμᾶς, Xen.

His own contemporaries, οἱ καθ' ἑαυτόν, Thuc., etc.

CONTEMPT, ὀλιγωρία, ἡ, Hdt., Thuc., Isoc., Dem.; καταφρόνησις, εως, ἡ, Thuc.; καταφρόνημα, ατος, τό, Thuc.; ἀλογία, ἡ, Hdt.; ὑπεροψία, ἡ, Thuc., Isoc., Dem.; ὑπερηφανία, ἡ, Plat.

But the Athenians perceiving that they were making these preparations from contempt of their weakness, αἰσθόμενοι δὲ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι διὰ κατάγνωσιν ἀσθενείας σφῶν παρασκευαζομένους, Thuc.

An action for contempt of court, ἐξούλης δίκη, Andoc., Dem.

To hold in contempt. *Vid.* To CONTEMN.

CONTEMPTIBLE, ὀνοστός, ή, όν, Hom.; ὀνοτός, ή, όν, Pind.; ἀσύφηλος, ον, Hom.; ἀτίμητος, ον, Hom.; ἄτιμος, ον, Hom., Trag., Thuc., Xen.; μεμπτός, ή, όν, Eur., Xen., Plat.; ἀπότιμος, ον, Soph., Hdt.; ἀτίμαστος, ον, Mimnerm.; εὐκαταφρόνητος, ον, Xen.; καταβεβλημένος, η, ον, Isoc.; ἀπερριμμένος, η, ον, Dem.

CONTEMPTIBLY, καταβεβλημένως, Isoc.

CONTEMPTUOUS, ὀλίγωρος, ον, Hdt., Isoc., Dem.; ὑπεροπτικός, ή, όν, Dem.; καταφρονητικός, ή, όν, Arist.

CONTEMPTUOUSLY, ὑπέροπτα, Soph.; ὀλιγώρως, Xen., Plat., Isoc., Dem.; καταφρονητικῶς, Xen.; ὑπεροπτικῶς, Xen.; καταπεφρονηκότως, Dem.

CONTEND, TO, μάρναμαι, mid., only pres. and imperf., used not only of warriors, but of competitors in boxing and of disputants, c. dat. or c. prep., Hom., Hes., Pind., Eur.; μάχομαι, and in Hom. μαχέομαι, with part. μαχειόμενος and μαχεούμενος, fut. μαχέσομαι, poet. μαχέσσομαι, Att. μαχοῦμαι, aor. 1 ἐμαχεσάμην, and poet. ἐμαχεσσάμην (also aor. 1 pass. ἐμαχέσθην, Ap. Rh.), used of boxers as well as of warriors, c. dat. pers., or c. prep. in sense of against, ἀντία c. gen., ἐπί c. dat., πρός c. acc., etc., Hom.; [also *to contend in words*, μαχ. ἐπέεσσι, Hom.; *to contend about*, νεικέω ἕνεκά τινος, Hom.]; δηρίομαι, mid., fut. δηρίσομαι, also aor. 1 pass. ἐδηρίνθην, Hom., Pind., and δηρίω, Theoc.; δηριάομαι, sometimes c. dat. pers., Hom., Ap. Rh., and δηριάω, Pind., Ap. Rh.; ἐριδαίνω, aor. 1 ἐριδησάμην, Hom.; ἐρίδηνα, Ap. Rh.; for prizes, or with words, not in war till Ap. Rh., c. dat. or c. prep., Hom., Ap. Rh., Call.; ἐρείδομαι, mid., Hom.; ἐρίζω, fut. -ίσω, Dor. -ίξω, rarely, if ever, of battle; often c. dat. of the subject of the contest, e. g., τόξῳ in archery, etc., or c. acc., or c. περί and gen., also c. dat. pers. and infin., Omn.; ἔριδα προφέρω, Hom.; ἁμιλλάομαι, mid., c. dat. pers., or c. prep., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat.; διαμιλλάομαι, c. dat., or c. prep., Plat.; ἀγωνίζομαι, mid., fut. ἀγωνίσομαι, oftener Att. ἀγωνιοῦμαι, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Lys., Dem.; διαγωνίζομαι, Thuc., Xen., Dem., Æschin., Pind., Plat.; καταβαίνω (lit. to descend into the arena), only in aor. 2 κατέβην, part. καταβάς, Soph., Xen.; διαμάχομαι, lit. or in argument, Thuc., Xen., Plat., Dem.; κατατείνω, esp. in argument, Xen.; διατείνομαι, mid., Plat.; ἐρεθίζω, Theoc.; ἐριδμαίνω, only in pres., Mosch.

[*To contend in the pancratium*, παγκρατιάζω, Plat.]

To contend with another (N. B.—the following words can hardly be used without a dative or prep. and acc. of an antagonist, though most, if not all, the preceding verbs admit it), προσπαλαίω, Pind., Plat.; συναμιλλάομαι, mid., Eur.; πολεμέω, Soph., Eur.; ἀνταγωνίζομαι, Hdt., Thuc., Xen., Andoc.; προσερίζω, Theoc.

To contend with another for a thing, ἀντιποιέομαι, mid., c. dat. pers., gen. rei, or περί and gen., Xen.

To contend exceedingly ὑπερδιατείνομαι, Dem.

To contend against an accusation of murder, ἀγωνίζομαι φόνον, Eur.

One must contend, ἀγωνιστέον, Xen.

[*That can be contended with*, μαχητός, ή, όν, Hom.]

[*A contending* (for a prize), ἀγώνισις, εως, ἡ, Thuc.]

CONTENT, αὐτάρκεια, ἡ, Plat.; [ἀμεμφία, ἡ, Soph.]

CONTENT, TO, ἀρέσκω, c. dat. or (more rarely) c. acc., Soph., Eur., Xen., Dem. *Vid.* To PLEASE, To SATISFY.

CONTENTED, αὐταρκής, ές, Xen.

To be contented, ἀγαπάω, c. εἰ or ὅτι, c. indic. or c. ἐάν, ἤν, c. subj., or c. dat. rei, Hom., Ar., Plat., Lys., Dem.; αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, Pind., Æsch., Eur.; στέργω, 2d perf. ἔστοργα, very rare, c. acc. or c. dat., Trag., Hdt., Xen., Isoc., Plat., Dem.; ἀρκέω, fut. -έσω, and -ομαι mid., Soph., Hdt., Plat.; ἐξαρκέω, c. dat. rei, or c. dat. of one's self, and part. in nom. case, or c. part. alone, Pind., Eur., Ar.; ἀποχράομαι, pass. c. dat., Hdt.; ἀγαπητῶς ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω and σχήσω, aor. 2 ἔσχον, no aor. 1, and perf. very rare, Plat.; ἀρκεῖ μοι (and με, Æsch.), Æsch., Soph., Xen.; ἐξαρκεῖ μοι, Hdt., Antipho, Dem.

CONTENTEDLY, αὐταρκῶς, superl. αὐταρκέστατα, Xen.; ἀγαπητῶς, Plat.; [*to live contentedly*, ὁμαλῶς βιῶναι, Isoc.]

I was contented with having, ἔχουσα ἐξήρκουν ἐμοί, Eur.

They were not contented with having that, ταῦτα ἔχουσιν οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτοῖς, Dem.

Yet that they would be content with the command of half, ὁμῶς σφι ἀποχρᾶν κατὰ τὸ ἥμισυ ἡγεομένοισι, Hdt.

One must be content, στερκτέον, c. dat. rei, Dinarch.; ἀγαπητόν ἐστι, c. εἰ and indic., or ἐάν and subj., Plat.

[*Contented with little*, ὀλιγαρκής, ές, Luc.]

CONTENTION, ἔρις, ιδος, acc. ιδα and ιν, ἡ, Omn.; μάχη, ἡ, Hom., Plat.; νεῖκος, τό, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat., Isoc.; ταραχή, ἡ, Eur.; κρίσις, εως, ἡ, Hdt., Plat.; *for a* thing, ἀγὼν τινος, Soph., etc. *Vid.* SYN. 223.

CONTENTIOUS, δύσηρις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; φιλόνεικος, ον, Pind., Xen., Plat., Lys.; πολυνεικής, Æsch.; φιλαπεχθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Isoc., Lys., Dem.; μαχητικός, ή, όν, Arist.; φίλερις, ιδος, Arist.; φιλεχθής, ές, Theoc.

CONTENTIOUSLY, φιλαπεχθημόνως, Plat.; φιλονείκως, Xen., Plat.

CONTENTIOUSNESS, φιλονεικία, ἡ, Omn. Att. prose; φιλαπεχθημοσύνη, ἡ, Isoc., Dem.

To be contentious, φιλονεικέω, Thuc., Plat., Isoc.

CONTENTMENT. *Vid.* CONTENT.

[CONTENTS (measure of a thing), μέτρον, τό, and pl., Hom., etc.]

CONTERMINOUS, ὅμορος, ον, c. dat., Hdt., Thuc. *Vid.* BORDERING.

CONTEST, esp. in public games, a contest of skill, etc., ἀέθλιον, τό, Hom.; ἄεθλος, and contr. ἆθλος, ὁ, Hom., Pind., Trag., Hdt., Dem., Æschin. (ἆθλος the only form in prose); ἄεθλον, and contr. ἆθλον, τό, usu. pl., Hom., Soph., Eur., Xen.; ἀγών, ῶνος, ὁ, Omn.; ἀγωνία, ἡ, Pind., Hdt.; μάχη, ἡ, Pind.; ἅμιλλα, ἡ, Pind., Omn. Att., Hdt.; ἁμίλλημα, ατος, τό, Soph.; ἀγώνισμα, ατος, τό, Hdt., Thuc.; δρόμος (not confined to racing), ὁ, Pind.; so πάλη not con-

fined to wrestling, Æsch., Eur. *Vid.* Syn. 26, 223.

[*A contest for a prize*, ἀγὼν γυμνικός, Hdt.; *to propose* or *hold a contest*, ἀγῶνα τίθημι, προτίθημι, or καθίστημι, Hdt., Thuc., Xen.]

[*To engage in a contest*, ἅμιλλαν ποιέομαι, Hdt., Thuc.

A place for a contest, ἀγών, ῶνος, ὁ, Hes., Pind., Thuc.]

Such a contest is the godlike Orestes, being the only combatant, going to enter on with the two, τοιάνδε πάλην, μόνος ὢν ἔφεδρος, δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης ἅψειν, Æsch.

To have a previous contest, προἄγωνίζομαι, in perf. pass., Thuc.

To join in a contest, σῠνᾰγωνίζομαι, Omn. Att. prose.

One should not engage in a contest of pride, χρὴ . . . ἅμιλλαν οὐκ ἔχειν φρονήματος, Eur.

One must have a contest, ἀγωνιστέον, Xen.

One must have a previous contest, προᾰγωνιστέον, Plat.

Belonging to a contest, ἀγώνιος, ον, Pind., Æsch., Soph.; ἀέθλιος, ον, Theogn.; ἀγωνιστῐκός, ή, όν, Arist.

Ready for every sort of contest, πάμμᾰχος, ον, Æsch., Plat.

One who enters on a contest, ἔφεδρος (properly a third, who takes up the conqueror, but also simply), Pind., Æsch., Ar.; ἀγωνιστής, οῦ, ὁ, Eur., Thuc., Dem., Æschin.

One who enters on a contest against others, ἀντᾰγωνιστής, ὁ, Eur., Xen.; *with* others, σῠνᾰγωνιστής, ὁ, Dem., Æschin.

Gained in every sort of contest, παγκόνῑτος, ον, Soph.

One who presides over contests, ἀγωνάρχης, ου, ὁ, Soph.; ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, Hdt. *Vid.* Games, Judge, Umpire.

To preside over contests, ἀγωνοθετέω, Thuc.

Contest, to (have, or enter into a contest), ἀεθλεύω and ἀθλεύω, and ἀεθλέω and ἀθλέω (the latter the only Att. form), Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ἁμιλλάομαι, mid., c. aor. 1 pass., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; δηριάω, Pind.; ἀγωνίζομαι, mid., fut. -ίσομαι, Att. -ιοῦμαι, also *to contest a lawsuit*, often c. acc. cogn., sometimes in pass. *to be contested*, or *to be decided after a contest*, Eur., Hdt., Thuc., Lys., Dem.; ἐξᾰγωνίζομαι, Eur.; ἀγωνιάω, Eur. *Vid.* To contend.

[Contested, ἀμφιδήρῑτος, ον, Thuc., Polyb.; πολυμάχητος, ον, Luc.; ἀμφήριστος, ον, Call., Ap. Rh. *Vid.* To contest.]

Contexture, πλοκή, ἡ, Eur., Plat.

Contiguity, γειτονία, ἡ, Plat.; γειτνίᾱσις, εως, ἡ, Arist.

Contiguous, πρόσχωρος, ον, Omn. Att., Hdt.; πρόσουρος, ον, Soph., Hdt., Xen.; ὅμαυλος, ον, Soph.; πᾰροικος, ον, Trag., Hdt.; πλησιόχωρος, ον, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἔποικος, ον, Soph.; πρόσοικος, ον, Hdt., Thuc., Plat.; ὅμορος, ον, Hdt., Thuc., Plat., Xen.; σύγκληρος, ον, Eur.; ὁμούριος, ον, Ap. Rh.; of a house, ὁμότοιχος, ον, Æsch.

Continence, ἐγκρᾰτεια, ἡ, Xen., Plat., Isoc., Dem., Arist.; σωφροσύνη, ἡ, Plat., Arist.

Continent, σώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Theogn., Plat.; ἐγκρᾰτής, ές, Xen., Plat., Arist.

Continental (belonging to the continent), ἠπειρωτῐκός, ή, όν, Xen., fem. ἠπειρῶτις, ἴδος, ἡ (epith. of πόλις, etc.), Hdt., Thuc.

Born in, living on the continent, ἠπειρογενής, ές, Æsch.

A dweller on the continent, ἠπειρώτης, ου, ὁ, Thuc., Isoc.

To become a part of the continent, ἠπειρόομαι, in perf. pass. (of what has formerly been an island), Thuc.

Continently, σωφρόνως, Plat.; ἐγκρᾰτῶς, Plat., Arist.

Continent, the, i. e., main land, ἤπειρος, ἡ, Omn.

Continent, to be, ἐγκρᾰτεύομαι, mid., Arist.

Contingency, συμφορά, ἡ, Trag., Ar.; τὸ τῠχόν, gen. όντος, Plat. *Vid.* Accident, Event.

Contingent, ὁ ἐντυγχᾰνων, ὁ ἐντῠχών (οῦσα, όν), Eur., Thuc.; ὁ τῠχών, Plat.; τὸ συμβαῖνον, oftener τὸ συμβεβηκός, Xen., Arist.

Continual, εὔκηλος, η, ον, and ος, ον, Hom., Ap. Rh.; σῠνεχής, ές, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; διᾰτελής, ές, Soph., Plat.; ἐνδελεχής, ές, Plat.

Continually, ἀεί (also αἰέν, Hom.), Omn.; ἄφαρ, Hom.; νωλεμές (always with αἰεί except once), Hom.; ἐμμενές, Hom.; σῠνεχές (ῠ sometimes poet.), Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc.; σῠνεχέως, contr. -χῶς (ῠ sometimes poet.), Hes., Hdt., Thuc., Theoc., Ap. Rh.; σῠνωχᾰδόν, Hes.; ἐνδελεχῶς, Plat., Xen.; ἀδιασπάστως, Xen.; διὰ τέλους, Eur.; [διὰ παντός, or διαπαντός, and διὰ πάντων, Plat. *Vid.* Syn. 32.]

Continuation, a, παρενθήκη, ἡ, Hdt.

Continue, to (intrans. of any action), χωρέω, Xen.; ὑποχωρέω, Pind.; as a man *continues* to do any thing, διᾰνύω, fut. -ῠσω, c. part., Eur.; διᾰτελέω, fut. -έσω, etc., c. part. (which is the usual construction of all verbs in this sense), Omn. prose; ἀνέχω, imperf. ἀνεῖχον, fut. ἀνέξω, aor. 2 ἀνέσχον, no perf. or aor. 1, Thuc., Xen.; διᾰγω, no perf., aor. 2 διήγᾰγον, sometimes c. dat. or ἐν and dat., Xen., Dem.; διᾰγίγνομαι, mid., fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, also perf. pass. -γεγένημαι, Xen., Dem.; ἐμμένω, often c. dat., or c. ἐν and dat., or intrans. sine cas., Thuc.; ἐπιμένω, often c. dat., or c. ἐπί and gen., Plat., Isoc., Dem.; ἐπέχω, Ar.; πρόειμι (-ιέναι), part. προϊών, imperf. προῄειν, no other tenses, Plat.; [(in same condition), μένω, Hom., Hdt., etc.; also ἐν ταὐτῷ μένω, Hdt.]

To continue, act. (something already begun), συνείρω, only pres. and imperf., Plat.

Continuous, διηνεκής, ές, Hom. *Vid.* Continual.

Contort, to (esp. one's countenance), πᾰρέλκω, fut. -κῠσω, aor. 1 -είλκῠσα, no perf., Ar.; διαστρέφω, esp. in pass., Ar., Plat.

Contortion, λῠγισμός, ὁ, Ar.; διαστροφή, ἡ, Hipp.

[Contraband, ἀναπόγρᾰφος, ον, Poll.]

Contract, to, συστέλλω, Ar., Thuc., Xen.; συσπάω, fut. -σπᾰσω, Ar., Plat.; [ἀναστομόομαι, Arist.]

To contract (marriage, friendship, etc.), σῠνᾰγω (also used generally), Soph., Hdt., Plat., Dem.; σῠνάπτω, no perf., Eur.; συμβᾰλλομαι, mid., Xen.; ἐπᾰναιρέομαι, aor. 2 ἐπανειλόμην, Plat.

To contract to do any thing, ἐργολᾰβέω, c. acc. of the thing to be done, Xen., Dem.; μισθόομαι, mid., c. infin., or c. ὑπέρ and gen., Hdt., Isæ., Dem.

To have done for one by contract, ἀπομισθόω, c. infin., Lex ap. Dem.

To contract a habit, συλλέγω.

He contracted a habit of talking much, ἡ πολῠλογία συνελέγετο αὐτῷ, Xen.

The price contracted for, μίσθωμα, ᾰτος, τό, Hdt., Dem.

What may be contracted for, or *done*, or *let out to be done by contract*, μισθώσῐμος, ον, Lex ap. Dem.

Contract, a, συμβόλαιον, τό, usu. in pl., Xen., Plat., Dem.; συγγρᾰφή, ἡ, Andoc., Dem.; σύνταξις, εως, ἡ, Dem.; for work to be done, ἐργολᾰβία, ἡ, Isoc.; σῠνάλλαγμα, ᾰτος, τό, Dem.

[*Contract for farming the taxes*, ὠνή, ἡ, Andoc.; *to purchase a contract for farming the taxes*, ὠνὴν πρίαμαι, Andoc.]

To give a tradesman a job to do by contract, ἐκδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Dem.; also ἐκδίδωμι κατὰ συγγραφήν, Dem.

To make mutual contracts, συμμίγνῡμι συμβόλαια, Plat.

To undertake a work by contract, ἐκλαμβάνω (fut. -λήψομαι, aor. 2 -έλᾰβον) ἔργον, Hdt.

To make a contract, draw up a contract, συγγρᾰφομαι, mid., Xen., Dem.

To break a contract (with any one), πᾰρᾰσυγγρᾰφέω, c. acc. pers., Dem.

Contracted (of an animal's flanks, etc.), προσεσταλμένος, η, ον, Xen.; συμπεπτωκώς, υῖα, ός, Xen.

Contracting any thing, σταλτῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

Contraction, σῠνᾰγωγή, ἡ, Isoc.

Contractor, a, ἐργολᾰβος, ὁ, Plat.; ὁ μισθωσάμενος, Isæ.; [ὠνητής, ὁ, Plat.]

Contradict, to (a person), ἀντεῖπον, only in aor. 2, infin. ἀντειπεῖν, etc., c. dat. pers., or to say a thing in contradiction, c. acc. rei, Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc.; so ἀντερῶ fut., part. ἀντερῶν, ἀντεροῦντος, etc., perf. ἀντείρηκα, fut. mid. ἀντειρήσομαι, in pass. sens., Æsch., Soph., Eur., Thuc., Æschin.; ἀντᾰγορεύω, c. dat., Ar.; ἐναντιόομαι, pass. c. fut. mid., c. dat., Eur.; ἀναποδίζω, c. acc., esp. of contradicting one's self, ἑαυτόν, Hdt.; ἐναντιολογέω, c. dat., Plat. *Vid.* To deny.

No one will contradict you, οὔτις . . . πᾰλιν ἐρέει, Hom.

To contradict a fact, or *an assertion*, ἀρνέομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., c. infin., or c. μή and infin., or c. ὅτι οὐ, ὡς οὐ, c. indic., or c. part., Omn.

To contradict on oath, ἀνθῠπόμνῡμι, tenses from -ομόω, -ομόσω, Dem.

Contradiction, ἐναντιολογία, ἡ, Plat.; ἐναντίωσις, εως, ἡ, Plat., Isoc.; ὑπεναντίωσις, ἡ, Dem.; ἐναντίωμα, ᾰτος, τό, Plat.; ὑπεναντίωμα, τό, Dem.; [ἀντίλεξις, ἡ, Hipp.; ἀντιλογία, ἡ, Hdt.]

Making one's adversary contradict himself, ἐναντιοποιολογῐκός, ή, όν, Plat.

[*Given to contradiction*, ἀντιλογικός, ή, όν, Plat.]

Contradictory (as a report), πᾰλίγγλωσσος, ον, Pind.; ἐνάντιος, α, ον, c. gen., or c. dat., Plat.; ἀντίλογος, ον, Eur. *Vid.* Contrary.

Be not ye contradictory both to Phœbus and to me, Φοίβῳ τε κἀμοὶ μὴ γένεσθ' ἀγνώμονες, Soph.

Contradistinguish, to, ἀντῐδιαι-

ρέω, aor. 2 -εῖλον, Arist. *Vid.* To DISTINGUISH.

CONTRADISTINCTION, διορισμός, ὁ, Plat. *Vid.* DISTINCTION.

CONTRARIETY, ἐναντιότης, ητος, ἡ, Plat.; ἐναντίωσις, εως, ἡ, Isoc.; ἐναντίωμα, ᾰτος, τό, Plat.

CONTRARILY, ἐναντίως, Plat. *Vid.* CONTRARY, *infra.*

CONTRARY, ἄντιος, α, ον, c. gen. or c. dat. (also c. ἤ, as *words contrary to what I heard,* λόγοι ἄντιοι ἢ οὓς ἤκουον, Xen.), Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen.; ἐνάντιος, α, ον, construction like that of ἄντιος, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ὑπενάντιος, α, ον, c. dat. or c. gen., Hdt., Xen., Plat.; τὸ πᾰλιν, c. gen., Pind., Æsch.; τὸ and τὰ ἔμπᾰλιν, Eur., Hdt.

Contrary (of wind), δυσᾱής, ές, gen. pl. δυσαήων, Hom.; δύσπνοος, ον, contr. -ους, -ουν, Soph.; ἄπορος, ον, Hdt.

Caused by contrary winds, ἀντί-πνοος, ον, Æsch.

Contrary in sound to, ἀντίμολπος, ον, c. gen., Eur.

If the Thebans have done any thing contrary to our interests, εἴ τι δύσκολον πέπρακται Θηβαίοις πρὸς ἡμᾶς, Dem.

And let no one think the contrary, μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν, Æsch.

He now says the contrary, ἔμπαλιν λέγει, Soph.

The contrary to youth, νεότατος τὸ πάλιν, Pind.

Contrary to, prep. παρέκ, before a vowel παρέξ, c. acc., or (late) c. gen., also *contrary to the will of,* Hom., Ap. Rh.; ὑπέρ, c. acc., Hom.; πάρά, c. acc., Hom., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; ἀπό, c. gen., Soph., Thuc., Plat., Dem.; δῐχα, c. gen., Soph.; πέρᾰ, and compar. περαιτέρω, c. gen., Æsch., Soph., Plat.

Contrary to (the nature of), ἔξω, c. gen., Soph.; πάλιν, Hom., Æsch.; ἔμπᾰλιν, c. gen., Pind., Hdt., Xen.; also as adv., *I have a contrary opinion to what they have,* ἐγὼ γνώμην ἔχω τὰ ἔμπαλιν ἢ οὗτοι, Hdt.

They retreated by the contrary road to that leading to Babylon, ἐπανεχώρησαν εἰς τοὔμπᾰλιν ἢ πρὸς Βαβυλῶνα, Xen.

To embrace the contrary opinion, τοὔμπαλιν πεσεῖν φρενῶν, Eur.

Contrary to my expectation, δοκημάτων ἐκτός, Eur.; [παρὰ τὴν ἐλπίδα, Plat.]

On the contrary, αὖ, Hom., Æsch., Thuc.; αὖτε, Hom., Æsch., Soph.; πάλιν, Æsch.; τοὐνάντιον, Hdt., Xen.; ἐκ τῆς ἀντίης, Hdt.; ἐξ ὑποστροφῆς, Phil. ap. Dem.; ἀνάπαλιν, Plat.

To be contrary, ἐναντιόομαι, pass. c. fut. mid., Soph.; ἐναντίως ἔχω, fut. ἕξω, imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον, no aor. 1, perf. rare, Plat.; of the wind, ἀντιοστᾰτέω, Soph.

To maintain the contrary, ἀντισχῡρίζομαι, mid., Thuc.

To endeavor to prove the contrary, ἀντεπῐχειρέω, Arist.

CONTRAST, ἀνομοίωσις, εως, ἡ, Plat.; ἀνομοιότης, ητος, ἡ, Plat.

CONTRAST, TO, ἀντεπῐδείκνῡμι, Xen.

CONTRAVALLATION, A, ἀντῐτείχισμα, ᾰτος, τό, Thuc.

CONTRAVENE, TO, ἀνθίσταμαι, mid. and pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., c. dat. or c. πρός and acc., Omn. *Vid.* To OPPOSE.

CONTRIBUTE, TO, συμφέρω, fut. -οίσω, and oftener -οίσομαι, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, no perf., Æsch., Soph., Hdt.; συμβάλλομαι, mid., c. acc. (once c. gen.—*but many things contribute to this fear,* συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος, Eur.), often c. εἰς or πρός and acc. of the purpose, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; so σῠνάπτομαι, mid., c. gen., Soph.; εἰςφέρω, Omn. Att. prose; σῠνευπορέω, c. gen. of the purpose, Isæ., Lycurg., Dem.; συντελέω, fut. -έσω, Dem., Æschin.; ἐρᾰνίζω, Antipho, Dem.

And the Peloponnesian ships contributed no little to this violent resolution, καὶ προςξυνελάβοντο οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὁρμῆς αἱ Πελοποννησίων νῆες, Thuc.

To contribute instead of or *for* another, ἀντεισφέρω, Arist.

To collect contributions from, ἐρᾰνίζω, c. acc. pers. or c. παρά and dat., Plat., Dem., Æschin.

CONTRIBUTING, συντελής, ές, Dem.

Not contributing one's share (to a feast), ἀσύμβολος, ον, Æschin.

CONTRIBUTION, ἔρᾰνος, ὁ (esp. toward a feast, or support the poor), Pind., Thuc., Xen., Plat., Dem.; εἰςφορά, ἡ, Omn. Att. prose; πᾰροκωχή, ἡ, Thuc.

A voluntary contribution, ἐπῐδοσις, εως, ἡ, Dem., Æschin.

A contribution to a picnic, συμβολή, ἡ, Eubul.

A contribution (euphemism for a tax), σύνταξις, εως, ἡ, Isoc., Dem.

A joint contribution, συντέλεια, ἡ, Dem.

A collecting of contributions, ἐρᾰνῐσις, εως, ἡ, Plat.

CONTRIBUTOR, A (esp. to a feast), ἐρᾰνιστής, ὁ, Ar.

CONTRITE, μετᾰμελητῐκός, ή, όν, Arist.

CONTRITION, μετάγνοια, ἡ, Soph.; μετάνοια, ἡ, Thuc., Xen., Antipho. *Vid.* REPENTANCE.

CONTRIVANCE, μηχᾰνή, ἡ, Hes., Trag., Thuc., Xen.; μηχᾰνημα, ᾰτος, τό, Æsch.; πᾰλᾰμη, ἡ, Hes., Theogn., Æsch., Soph., Ar.; σόφισμα, ᾰτος, τό, Pind., Æsch., Hdt., Thuc.; πόρος, ὁ, Æsch., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; τέχνη, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Isoc.; τέχνημα, ᾰτος, τό, Xen.; ἐπῐτέχνησις, εως, ἡ, Thuc.; φρόντισμα, ᾰτος, τό, Ar.; εὕρημα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Ar., Plat., Dem.; εὕρεσις, εως, ἡ, Plat.; ἐξεύρημα, τό, Eur., Hdt.; ἐξεύρεσις, ἡ, Hdt.; ἐπίνοια, ἡ, Ar., Xen.; ἐνθύμημα, ᾰτος, τό, Soph., Xen.; κᾰτασκευασμός, ὁ, Dem.; κᾰτασκεύασμα, ᾰτος, τό, Dem.

A contrivance in opposition, ἀντῐτέχνησις, εως, ἡ, Thuc.

[*By no contrivance,* μηδεμιᾷ μηχανῇ, Thuc.]

CONTRIVE, TO, τολῡπεύω, Hom.; φράζομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass. in act. sens., Hom.; ἐπιφράζομαι, Hom., Hes., Hdt.; τεκταίνομαι, mid. (and τεκταίνω, no perf. act., Ap. Rh.), Hom., Soph., Eur., Plat.; τεχνάομαι, mid., Hom., h., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἀρτῡνω, imperf. ἤρτυνον, aor. 1 ἤρτυνα, Hom.; ἤρτυσα (ῠ LID. and Sc., ῡ Ellendt), Hdt.; imperf. mid. ἠρτῡνόμην, aor. 1 mid. ἠρτῡνάμην, aor. 1 pass. ἠρτύνθην, in pass. sens., no other tenses, Hom., Hdt.; ἄρω, in aor. 2 ἤρᾰρον, part. ἀρᾰρών, Hom.; ῥάπτω, aor. 2 pass. ἐῤῥᾰφην, etc., Hom., Eur., Hdt.; ὑφαίνω, perf. act., very rare, if ever used, Hom., Pind., Soph., Ar., Plat.; εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, aor. 2 εὗρον, other act. tenses rare, perf. pass. εὕρημαι, aor. 1 εὑρέθην, etc., also fut. mid. εὑρήσομαι in pass. sens. (aor. 1 mid. ηὑράμην, Anth.), Omn.; μητίομαι, mid., fut. -ίσομαι, Hom., Pind., Ap. Rh.; μητιάω, and oftener -ομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Ap. Rh.; μήδομαι, mid., sometimes c. dupl. acc., sometimes c. infin., Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur., Ap. Rh.; μερμηρίζω, fut. -ίξω, Hom.; μηχᾰνάω, only in pres., infin., and part., Hom., Soph., Ap. Rh., more usu. μηχανάομαι, mid., c. perf. pass. either in act. or pass. sens., but oftener in pass., Omn.; περῐμηχᾰνάομαι, Hom.; συμφράζομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass. in act. sens., Hes., Soph., Ap. Rh.; σῠνάπτω, no perf. nor pass. in this sens., Æsch., Eur.; συντῐθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, aor. 1 pass. -ετέθην, Trag., Xen., Isoc., Dem.; μηχᾰνοῤῥᾰφέω, only in pres. sine cas., Æsch.; πορίζω, no perf. act., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; πράσσω, Soph., Xen., Andoc., Dem.; πλέκω, Æsch., Eur., Ar.; ἐξευρίσκω, Trag., Hdt., Xen., Dem.; ἐξᾰνευρίσκω, Soph.; ἐκπορίζω, Eur., Ar.; κᾰταῤῥάπτω, Æsch.; πᾰλᾰμάομαι, mid., Ar.; διᾰπυρπᾰλᾰμάω, h.; διᾰμηχανάομαι, Ar., Plat.; συμφῡσάω, Ar.; φροντίζω, Hdt., Plat., Xen.; ἐκφροντίζω, Eur., Ar.; περῐνοέω, Ar.; ἐξευπορίζω, Plat., Xen.; ἐπῐνοέω, Hdt., Thuc., Plat.; ἐπιτεχνάομαι, mid., Hdt.; ἐκτεχνάομαι, Thuc.; σκευάζομαι, mid., Hdt.; συσκευάζω, Dem.; συντάσσω, Dem.; τεχνάζω, and -ομαι, mid., Hdt., Isæ., Dem.; σῠνῠφαίνω, Hdt.; σῠνίστημι, only in pres., imperf., fut., and aor. 1 act., Hdt., Dem.

To contrive for one's self, ἐπᾰγομαι, mid., Soph.

To contrive for another, προξενέω, c. dat. pers. and infin., Soph., Eur.

To labor to contrive, σπεύδω, c. acc. or c. εἰς and acc., Trag., Thuc., Xen., Plat.

To contrive cleverly, σοφίζομαι, mid. and pass. in pass. sens., Soph., Ar., Hdt.

To contrive cunningly, by intrigue, etc., σκευωρέομαι, mid., c. perf. pass. in act. and pass. sens., Dem.; συσκευωρέομαι, Dem.

To contrive successfully, κᾰτορθόω, Eur., Xen., Isoc., Dem.

To contrive beforehand, προνοέω, and -ομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., Hom., Eur., Thuc., Xen., Lys., Antipho.

To contrive besides, ἐπῐμηχᾰνάομαι, Hom., Hdt., Xen.; προςμηχᾰνάομαι, Æsch., Plat.; προσεξευρίσκω, Isoc.; προσεπεξευρίσκω, Thuc.

To contrive against a person, ἐπῐμήδομαι, c. dat., Hom.

To contrive in opposition, ἀντιμηχᾰνάομαι, c. πρός and acc., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἀντιτεχνάομαι, Hdt.

To contrive with others, συμφῠτεύω, Soph.; συντεκταίνομαι, Plat., Ap. Rh.

To contrive offhand, αὐτοσχεδιάζω, no perf., Thuc.

To contrive, i. e., hit upon a contrivance, τέμνω πόρον, Æsch.

One must contrive, φροντιστέον, Eur.; ἐξευρετέον, Plat.; μηχᾰνητέον, Plat.; τεχναστέον, Arist.

One must contrive beforehand, προνοητέον, Xen.

CONTRIVER, A, μηχᾰνιώτης, ου, ὁ, h.; σοφιστής, οῦ, ὁ, Æsch.; μηχᾰνοῤῥᾰφος, ὁ, Soph., Eur.; ῥαφεύς, ὁ, Æsch.; ἐπῐμήχᾰνος, Orac. apud Hdt.;

εὑρέτης, ου, ὁ, Plat., Isoc.; fem. εὑρέτις, ἴδος, ἡ, Soph.; πᾰλαιστής, οῦ, ὁ, Soph.; ἐξηγητής, οῦ, ὁ, Dem.

[*A contriving*, μηχάνευσις, ἡ, Hipp.]

Clever at contriving, μηχᾰνόεις, εσσα, εν, Soph.; μηχᾰνητῐκός, ή, όν, Xen.; μηχᾰνῐκός, ή, όν, Xen.; μηχᾰνοδίφης, ὁ, Arist.

CONTROL, i. e., government of, right to control, κρᾰτος, τό, Pind., Omn. Att.

Self-control, ἐγκρᾰτεια, ἡ, Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.

CONTROL, TO, κᾰτέχω, imperf. κᾰτεῖχον, fut. καθέξω and κατασχήσω, aor. 2 κᾰτέσχον, poet. aor. 2 also κατέσχεθον, Omn.; also κᾰτίσχω in pres. and imperf., Hom., Hdt.; and κατισχᾰνω pres. and imperf. (all different forms of the same word), Hom.; κρᾰτέω, c. gen., sometimes c. acc., Eur., Xen., Plat., Isoc.; ἐπῐκρᾰτέω, Thuc., Isoc., Lys., Æschin. *Vid.* To GOVERN, To RESTRAIN.

Easy to control, κᾰθεκτός, ή, όν, Dem.; εὐκᾰθεκτος, ον, Xen.

Difficult to control, δυσκᾰθεκτος, ον, Xen.

CONTROVERSIAL, ἀμφισβητητῐκός, ή, όν, Plat.; ἀντῐλογῐκός, ή, όν, Ar., Plat.

CONTROVERSIALLY, ἀντῐλογῐκῶς, Plat.

CONTROVERSY, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, Isoc., Dem.; ἀντῐλογία, ἡ, Hdt., Xen., Plat.

Forming a subject for controversy, ἀμφισβητήσῐμος, ον, Xen., Plat., Dem.

To be the subject of controversy, ἀμφισβητέομαι, pass., and often in 3d sing. pres. as impers., Thuc., Plat., Dem.

[*To come to* or *engage in a controversy with one*, ἐς ἀμφισβασίας ἀφικνέομαί τινι, Hdt.]

CONTROVERT, TO, ἀντῐλογέω, c. οὐκ and acc. and infin., Soph.; ἀντῐλέγω (often with ἀντερῶ as the fut.), usu. c. ὡς οὐ, or without οὐ, or c. acc. of the statement made by the speaker, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* To DENY.

CONTUMACIOUS, στερεός, ά, όν, Hom.; περισκελής, ές, Soph.; δυσπειθής, ές, Plat., Xen.; κάρτερος, α, ον, c. πρός and acc., Plat. *Vid.* OBSTINATE.

CONTUMACIOUSLY, στερεῶς, Hom.; στεῤῥῶς, Xen.; δυσπείστως, Isoc.

CONTUMACY, φῐλονεικία, ἡ, Thuc., Plat.

CONTUMELIOUS, ὑβριστής, οῦ, adj. and subst., ὁ καὶ ἡ, Omn.; ὕβρις, εως, ὁ καὶ ἡ, Hes.; ὕβριστος, ον, Ar., Pherecr., Hdt., Plat.; ὑβριστικός, ή, όν, Plat., Xen., Dem.

A contumelious action, ὕβρισμα, ᾰτος, τό, Eur., Hdt., Xen.

[*Contumelious treatment*, προπηλάκῐσις, εως, ἡ, Plat.; προπηλᾰκισμός, ὁ, Hdt., Dem., Plat. *Vid.* INSULT.]

CONTUMELIOUSLY, ὑβριστικῶς, Xen., Plat., Dem.; ἀσελγῶς, Ar., Dem.; [προπηλακιστικῶς, Dem.]

To behave contumeliously, ὑβρίζω, Omn.

To be treated contumeliously, ὑβρίζομαι, pass., Ar., Xen., Plat., Dem.

CONTUMELY, ὕβρις, εως, ἡ, Omn.

[*To treat with contumely*, προπηλακίζω, Soph., Ar., Att. prose. *Vid.* To INSULT.]

CONTUSE, TO, θλάω, fut. θλάσω, Hom., Hes., Theoc. *Vid.* To BRUISE.

CONTUSION, σμῶδιξ, ιγγος, ἡ, Hom. *Vid.* BRUISE.

CONVALESCENCE, ἀνωδῦνία or νωδῦνία, ἡ, Pind., Theoc.

CONVALESCENT, ἄνοσος, poet. ἄνουσος, ον, Hom., Hdt., Thuc.; εὐκρῑνής, ές, Isoc.

[*To be convalescent*, ἀνακομίζομαι or ἀνατρέφομαι ἐκ νόσου, Hipp.]

CONVENE, TO, ἀολλίζω, aor. 1 poet. ἀόλλισσα, Hom.; ὁμηγυρίζομαι, mid., Hom.; ἀγείρω (perf. pass. redupl. ἀγήγερμαι), Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen.; συνᾰγείρω, Hom., Hdt., Plat., Isoc., Æschin.; σύνᾰγω, aor. 2 redupl. -ήγᾰγον, Hom., Hdt., Omn. Att.; συγκᾰλέω, fut. -καλέσω, perf. -κέκληκα, Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* To ASSEMBLE, To SUMMON, and SYN. 9.

Having convened an assembly, ξύλλογον ποιησάμενος, Thuc.

CONVENIENCE (of a thing for a purpose), ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, Plat.

CONVENIENT, ἄρμενος, η, ον, Hes., Theogn., Pind., Ap. Rh.; σύμμετρος, ον, Æsch., Soph.; σύμφορος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; [πρόχειρος, ον (at hand), Trag., Thuc., etc.]

To be convenient, ἁρμόζω, c. dat. or c. prep., also in 3d sing. as impers., Pind., Soph., Plat., Dem.; προσαρμόζω, Plat., Xen.; σῠναρμόζω, Xen.; συμφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, and esp. 3d sing. as impers., Omn. Att.

To be very convenient, ὑπερευκαιρέω, Hipp.

CONVENIENTLY, προὔργου, Eur., Plat.; συμφόρως, compar. -ώτερον, -ώτατον, or -ώτατα, Eur., Thuc., Isoc.; ἐπιτηδείως, Hdt., Thuc.

[CONVENT, A, κοινόβιον, τό, Eccl.]

CONVENTION, A, συνθεσία, ἡ, Hom., Ap. Rh.; σύνθεσις, εως, ἡ, Pind.; συνθήκη, ἡ, Æsch., Omn. Att. prose; σύμβᾰσις, εως, ἡ, Eur., Hdt., Thuc.; σύνθημα, ᾰτος, τό, Hdt., Xen.; σῠνομολογία, ἡ, Plat.

CONVENTIONAL, σύνθετος, ον, Hdt.; [νομικός, ή, όν, Arist.]

[*Conventionally*, νόμῳ, Hdt., Arist.]

CONVERGE, TO, συμμίσγομαι, pass., c. fut. mid. -μίξομαι, esp. of two rivers, c. dat., Hom., Hdt.; συντρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, perf. -δεδρᾰμηκα, aor. 2 -έδρᾰμον, Soph., Hdt.; σῠνάντομαι, mid., only pres. and imperf., Pind.; συμμίγνῡμαι, pass., c. fut. mid. -μίξομαι, in pass. sens., sine cas., or c. dat., or prep., Plat.

CONVERGENCE, A, πᾰράλλαξις, εως, ἡ, Theoph.

CONVERGING, συγκλῑνής, ές, c. ἐπί and dat., Æsch.

CONVERSANT WITH, ἴστωρ, ορος, ὁ, c. gen., Hom., Hes., Soph., Eur., Plat.; εἰδώς, υῖα, gen. εἰδότος, εἰδυίας, etc., c. gen., sometimes c. acc., Hom., Eur.; ὀρθοδαής, ές, c. gen., Æsch.

CONVERSATION, ὀᾰριστύς, ύος, ἡ, esp. familiar, amorous conversation, Hom.; φῆμις, ιος, ἡ, Hom.; μῦθος, ὁ, oftener in pl., Hom., Soph., Eur.; ὄᾰρος, ὁ, Hes., h., Plat., Ap. Rh.; ὀαρισμός, ὁ, Hes.; λόγος, ὁ, esp. in pl., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; λέσχη, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Anth.; διᾰλογος, ὁ, Plat.; διᾰλεκτος, ἡ, Plat., Arist.; ὁμῑλία, ἡ, Dem.

Idle conversation, λεσχηνεία, ἡ, Plat.

A place for conversation (a low, disreputable place), λέσχη, ἡ, Hom., Hes.

The act of conversation, ἡ προσομῑλητῐκή, Plat.

The subject of conversation, adj. ἔλλεσχος, ον, Hdt.; subst. ὁμίλημα, ᾰτος, τό, Plat.

[*The art of conversation*, ὁμῑλητική, ἡ (sc. τέχνη), Plut.]

CONVERSATIONAL (belonging to conversation), λεκτικός, ή, όν, Hom.; ὁμῑλητικός, ή, όν, Plat.

CONVERSE, TO, μεθομῑλέω, c. dat., Hom.; ὀᾰρίζω, esp. familiarly, as lovers, only pres. and imperf., poet. imperf. contr. ὠρίζεσκον, c. dat., or c. prep., sometimes c. acc. cogn., Hom., h.; διαεῖπον, infin. διαειπεῖν, c. dat., Hom.; ἀγοράομαι, mid., Soph.; ἀνταυδάω, c. acc. pers., Soph.; διαλέγομαι, mid., c. fut. 1 and aor. 1 pass., c. dat. or c. prep., Ar., Hdt., Omn. Att. prose; προσδιᾰλέγομαι, Hdt., Plat.; ὁμῑλέω, c. dat. or c. prep., Hdt., Xen.; συγγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, perf. pass. συγγεγένημαι, c. dat., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; συμμίγνῡμι, c. dat. or c. prep., Eur., Xen., Plat.; συμπροσμίγνῡμι, Plat.; διᾰμῡθολογέω, Plat.; διατρίβω, Plat.; ἐντυγχᾰνω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1 or perf., aor. 2 -έτῠχον, Plat.; ἐπιτυγχάνω, Plat.; also συμμίγνῡμι διὰ λόγων, c. dat. pers., Plat.; σῠνάπτω μῦθον, λόγους, or λόγοισι, c. dat. pers., and sometimes c. gen. pers., Soph., Eur.; σῠνάπτω εἰς λόγους, c. dat. pers., Eur. *Vid.* SYN. 310.

Why do you converse with these beasts? τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγους τοῖς θηρίοις σῠνάπτεις; Ar.

To converse in private with, ἰδιολογέομαι, mid., c. dat., Plat.

To converse previously with, προλεσχηνεύομαι, mid., c. dat., Hdt.

CONVERSE (s.). *Vid.* INTERCOURSE.

[*To hold converse with the bad*, χρᾶσθαι ὁμιλίαις κακαῖς, Plat.]

CONVERSE, THE, ἐνάντιος, α, ον, Omn. Att.

CONVERSELY, ἀντεστραμμένως, Arist.

CONVERSION, μεταστροφή, ἡ, Plat.; in logic, ἀντιστροφή, ἡ, Arist.

[CONVERT, A (to Judaism from Paganism), προσήλυτος, ὁ, N. T.; *a new c.*, νεόφυτος, ὁ, N. T.]

CONVERT, TO, μετᾰπείθω, perf. -πέποιθα, in pass. sens., Ar., Xen., Plat., Isoc., Lys., Dem.; in logic, ἀντιστρέφω, Arist.; [(in religious sense), στρέφω and ἐπιστρέφω, N. T.]

Easily converted, στρεπτός, ή, όν, Hom.

CONVERTIBLE, μεταλλακτός, όν, Pind., Æsch.

CONVEX, κυρτός, ή, όν, Arist.; [περιαγής, ές, Plut.; περίκυρτος, ον, Sext. Emp.]

CONVEXITY, κυρτότης, ητος, ἡ, Arist.

CONVEY, TO, φέρω, fut. οἴσω (not found in indic. in Hom., though he has an imper. οἶσε, and an infin. οἰσέμεν, οἰσέμεναι), aor. 1 ἤνεικα Hom., ἤνεγκα Att., aor. 2 ἤνεικον Hom., ἤνεγκον Att. (all these tenses used also in mid.), οἴσομαι used sometimes in pass. sens., aor. 1 pass. ἐνείχθην, Omn.; φορέω, infin. pres., also φορῆναι and φορήμεναι, as if from φόρημι, Hom., Eur., Ar., Hdt., Plat.; κομίζω, Att., fut. often κομιῶ, Omn.; [περαιόω (e. g., στρατιάν), Thuc., sometimes also c. dupl. acc., π. στρατιὰν τὸ ῥεῖθρον, Polyb.]; ὀχέω, fut. 1 mid. in pass. sens., Hom., h., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἄγω, aor. 2 ἤγᾰγον, aor. 1 and perf. ἀγήοχα, very rare, seldom used of conveying *inanimate* things, Omn.; [ἀνάγω (esp. by sea, also as

ἄγω), Hom.]; πορεύω, no perf., Pind., Soph., Eur., Thuc.; πορθμεύω, no perf., esp. across water, Trag. *Vid.* SYN. 389.

To convey across, δῐακομίζω, Thuc., Xen., Plat., Isoc.; δῐᾰπορεύω, Xen.; πᾰρακομίζω, Xen.

To convey across water, δῐᾰπορθμεύω, Hdt.

To convey away, ἐκκομίζω, Eur., Hdt., Thuc., Xen.

To convey by stealth or *deceit*, ἐκκλέπτω, Hom., Æsch., Soph., Thuc.

CONVEYANCE, A, or CONVEYING, φορά, ἡ, Soph., Plat., Arist.; 'ἄγωγή, ἡ, Æsch., Soph., Thuc.

A conveying away, ἐκκομῐδή, ἡ, Hdt.

A conveying across, δῐᾰκομῐδή, ἡ, Thuc.; πᾰρακομῐδή, ἡ, Thuc.; πᾰρᾰγωγή, ἡ, Xen.

Conveying swiftly, ὠκῠπομπος, ον, Eur.

Conveying people, λᾱοφόρος, ον, Hom., Theoc.; λᾱοπόρος, ον, Æsch.

CONVICT, TO, ἐλέγχω, perf. pass. ἐλήλεγμαι (not of legal conviction), c. prep. and gen. rei, or c. acc. pers. and ὡς c. indic., in pass. often c. part., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc.; ἐξελέγχω, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; μάρπτω, no perf., Æsch.

To convict, as a speaker convicts a person by argument, i. e., proves him to be so and so, καταδέω (used also of legal conviction, but not in Attic expression), fut. -δήσω, perf. -δέδεκα, etc., c. acc. and infin., Hdt.; ἐπῐδείκνῡμι, c. acc. part., Plat., Lys., Antipho.

To convict, of legal conviction (as a prosecutor convicts), κᾰτᾰλαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, aor. 2 -έλᾰβον, aor. 1 pass. -ελήφθην, Antipho; αἱρέω, c. gen. rei, Plat., Isæ., Dem.

Prosecuting him on many counts he convicted him on none, πολλὰς γραφὰς διώξας οὐδεμίαν εἷλεν, Antipho.

To convict, as a judge or jury convicts, καταχειροτονέω, c. gen. pers. and infin., Dem.; κᾰταψηφίζομαι, c. gen. pers. acc. of crime, Plat., Lys.

To be convicted, 'ἄπελέγχομαι, pass., Antipho; 'ἁλίσκομαι, fut. 'ἁλώσομαι, aor. 2 ἑάλων, opt. ἁλοίην, etc., perf. ἑάλωκα, all in pass. sens., c. part. or c. gen. of the crime, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ὀφλισκᾰνω, fut. ὀφλήσω, aor. 2 ὦφλον, no aor. 1, perf. ὤφληκα, esp. in aor. 2 c. gen. of the crime, Æsch., Ar., Thuc., Plat., Dem.

To be convicted of a capital crime, ὀφλισκάνω δίκην θανάτου, Plat.

To be convicted beforehand, προᾰλίσκομαι, Dem.

Convicted murderers, ἑαλωκότες καὶ δεδογμένοι ἀνδροφόνοι, Dem.

If any one be convicted of theft, ἐάν τις φανερὸς γένηται κλέπτων, Xen.

But he dared to say that I was convicted out of my own mouth, ἐτόλμησε δ' εἰπεῖν ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις περιπίπτω, Æschin.

CONVICTION, δῐκαίωσις, εως, ἡ, Thuc.; 'ἅλωσις, εως, ἡ, Plat.; κᾰταψήφισις, εως, ἡ, Antipho.

Conviction, i. e., a convicting decision, καταχειροτονία, ἡ, Dem.

Conviction, i. e., certain belief, πίστις, εως, ἡ, Omn. post Hom.

CONVINCE, TO, πείθω (aor. 2, both act. and mid., always with redupl. in Hom., as πέπῐθον, πεπιθόμην), perf. πέποιθα, always in pass. sens., Omn.; προσβῐβάζω, no perf., Ar., Plat., Xen.; αἱρέω, aor. 2 εἷλον, Hdt., Plat.; 'ἀναγκάζω, Plat.

To convince a person and bring him over to one's own opinion, ὁμογνώμονα ποιέομαι, Xen.; [ἀναπείθω, Id.]

In which, if we were to convince you (or *to succeed in our arguments*), *we should benefit all parties, but if we failed to convince you*, etc., ἐν οἷς κατορθώσαντες μὲν ἅπαντας ἂν ὠφελήσαιμεν, διαμαρτόντες δὲ τῆς ὑμετέρας γνώμης, κ. τ. λ., Isoc.

To be convinced, 'ἀνελέγχομαι, pass. perf. -ελήλεγμαι, Eur.; ἐφέπομαι, imperf. ἐφειπόμην, aor. 2 ἐπεσπόμην, part. ἐπισπόμενος, Thuc.

Who can be convinced, open to conviction, μετᾰπειστος, ον, Plat.

Who can not be convinced, 'ἀνάλωτος, ον, Plat.

Difficult to be convinced, δῠσᾰνᾰπειστος, ον, Plat.

CONVINCING, ἀσφᾰλής, ές, Xen.; 'ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Plat.; πειστικός, ή, όν, Plat.

CONVINCINGLY, ἀσφᾰλῶς, Xen.

In order to convince you, πιστότητος ὑμῶν ἕνεκα, Andoc.

Thinking that this was the most convincing kind of argument, νομίζων ταύτην τὴν ἀσφᾰλειαν εἶναι λόγου, Xen.

CONVIVIAL, i. e., belonging to feasts, θοινᾱτῐκός, ή, όν, Xen.

Convivial, i. e., fond of feasts, φῐλόκωμος, ον, Simon., Mel.; φῐλέορτος, ον, Ar.

CONVIVIALITY, εὐωχία, ἡ, Ar., Plat., Xen. *Vid.* FEAST.

CONVOCATION, ἐκκλησία, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* ASSEMBLY.

CONVOKE, TO, συγκᾰλέω, fut. -καλέσω, often Att. -καλῶ, mid. -καλοῦμαι, perf. -κέκληκα, etc., Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; συλλέγω, Eur., Thuc., Xen.

CONVOKED, σύγκλητος, ον, Soph., Eur., Arist.

CONVOY, A, i. e., body of men sent to convoy, πρόπομπος, usu. in pl., Æsch., Eur., Xen., Isoc.; πρόπομπος λόχος, Xen. *Vid.* ESCORT.

CONVOY, TO, πέμπω, fut. πέμψω, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; προπέμπω, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; πᾰρᾰπέμπω, Xen., Dem.; συμπροπέμπω, Ar., Hdt., Thuc., Xen.; συμπᾰρᾰπέμπω, Æschin.; 'ἀνᾰπέμπω, Thuc.; πᾰρᾰκομίζω, Eur., Xen.; 'ἀποκομίζω, Xen.; ναυστολέω, Eur.

[*Convoying*, ναυστόλος, ον, Æsch.; παραπομπός, όν, Polyb.]

CONVOYING, A, πομπή, ἡ, Hom., Eur.; προπομπή, ἡ, Xen.; παραπομπή, ἡ, Lex ap. Dem.

CONVULSED, TO BE, σφᾰδάζω, Xen.; σπάομαι, pass. perf. ἔσπασμαι, Plat.

CONVULSION, σφᾰκελος, ὁ, Æsch.; σπᾰραγμός, ὁ, Æsch., Soph.; σπασμός, ὁ, Soph., Hdt.; 'ἀδαγμός, ὁ, Soph.; ἀντίσπασμος, ὁ, Ar.; σφᾰδασμός, ὁ, Plat.; σπάσμα, ἄτος, τό, Plat.; σπᾰδών, όνος, ἡ, Hipp.

The earth seemed to be shaken by a convulsion, χθονὸς δὲ νῶτ' ἔδοξε σεισθῆναι σπαδῷ, Eur.

[*A hysterical convulsion*, πνὶξ ὑστερική, Aret.]

Free from convulsion, ἀσφᾰδαστος, ον, Æsch., Soph.; as adv., ἀδιασπάστως, Xen.

CONVULSIVE, ἀντίσπαστος, ον, Soph.

COO, TO, στένω, only in pres. and imperf., Theoc.

COOK, A, μάγειρος, ὁ, Soph., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἀρτᾱμος, ὁ, Xen.; ὀψοποιός, ὁ (esp. a good cook), Hdt., Plat.; fem. μάγείραινα, Pherecr. *Vid.* SYN. 318.

Of or *belonging to a cook*, μᾰγειρῐκός, ή, όν, Ar., Plat.

Like a good cook, μᾰγειρικῶς, Ar.; δειπνητικῶς, Ar.

To be a cook, μᾰγειρεύω, Theoph.

COOKED, πεπτός, ή, όν, Eur.

Any thing cooked, ὄψον, τό, Hom., Ar., Xen., Plat.; πέμμα, ἄτος, τό, usu. pl. (usu. applied only to sweetmeats), Hdt., Plat.

COOKERY, COOKING, σκευᾰσία, ἡ, Plat.

Skillful cookery, ὀψοποιΐα, ἡ, Xen.

The art of cooking, ἡ μάγειρική, Plat.; ἡ ὀψοποιϊκή, Plat.; ἡ ὀψοποιητική, Arist.; ἡ ὀψαρτῡτική, Ath.

A cookery book, ὀψαρτῡσία, ἡ, Plat. (Com.), Alex.; γαστρολογία, ἡ, Ath.; ὀψολογία, ἡ, Ath.; ὀψαρτυτικὸν βιβλίον, Ath.

Treating of, discoursing on cookery, ὀψολόγος, ον, Ath.

COOK-SHOP, A, μάγειρεῖον, τό, Antiph.

COOK, TO, πέσσω, fut. πέψω, no perf. act., perf. pass. πέπεμμαι, Ar., Hdt., Plat., Xen.; ἀρτύω, fut. -ύσω (ῠ LID. and Sc., ῡ Ellendt), Soph.; ὀψοποιέομαι, mid., Xen.; σκευάζω, Hdt.

[*To cook again*, ἀναπέσσω, Arist.]

To cook before (in point of time), προέψω, fut. -εψήσω, Hipp.

COOL, αἴθριος, ον, Soph.; 'ἄθερμος, ον, Plat.; ψῡχεινός, ή, όν, Xen. (see COLD); i. e., free from anger, 'ἄοργος, ον, Cratin.

A cool place, ψυκτήριον, τό, Hes., Æsch.

To drink any thing cool, ψῡχορροφέω, Plat. (Com).

COOL (s.). *Vid.* COOLNESS.

COOL, TO, ψύχω, aor. 2 pass. ἐψύγην, Hdt., Plat.; κᾰταψύχω, Arist., Theoph.; ἐπιψύχω, Ap. Rh.; πᾰραψύχω, Call.; [ἀναψύχω, Hom., Eur.]

To cool (or grow cold), ψύχομαι, Hdt., etc.; *together*, intrans. συμψύχω, Hipp.

It is cool, ἀποψύχει, impers., Plat.

Easy to cool, εὔψυκτος, ον, Arist.

[*Cooled by dipping in water*, ψυχροβαφής, ές, Luc.]

COOLER, A, ψῠγεύς, ὁ, Alex.; ψυκτήρ, ῆρος, ὁ (esp. a wine-cooler), Plat.; ψυκτηρίας (like ψυκτήρ), ὁ, Euphro; (dim.) ψυκτηρίδιον, τό, Alex.

COOLING, ψυκτήριος, α, ον, Eur.; κᾰταψυκτῐκός, ή, όν, Arist.

A cooling, ψύξις, εως, ἡ, Plat.; περιψυγμός, ὁ, Plat.; κᾰτάψυξις, ἡ, Hipp.; [ἀνάψυξις, ἡ, Hipp.; ἀναψυχή, ἡ, Plat.; ψυχρασία, ἡ, Epicur.]

[*A cooling medicine*, ψῦγμα, ἄτος, τό, Hipp.]

COOLLY (in temper), εὐοργήτως, Thuc.; ψυχέως, Ar.

COOLNESS, ψῦχος, τό, Hom., Æsch.; ψῡχρότης, ητος, ἡ, Plat., Dem.; ψύξις, εως, ἡ, Plat.; esp. of night, or of the open air, αἶθρος, ὁ, Hom.; αἰθρία, Hdt.

COOP, A (to fatten animals in), οἴκημα, ἄτος, τό, Hdt.; [*hen-coop*, πάναγρον, τό, Ath.]

COOP, TO, σηκάζω, usu. in pass., Hom., Xen.; κᾰτειλέω, c. εἰς and acc., Hdt.; κατείργω, no perf. act., Hdt. *Vid.* TO CONFINE, TO HEM IN.

CO-OPERATE, TO, συμπονέω, c. dat. pers., dat. or acc. rei, Trag., Xen., Dem.; συμπράσσω, sine cas., or c.

dat. pers., dat. or acc. rei, or c. prep., Trag., Thuc., Xen., Isoc., Lys.; πᾰρᾰπράσσω, sine cas., Soph.; σύνεφάπτομαι, mid., c. gen. rei, also to co-operate with an ally against a common enemy, c. dat. of the ally, c. gen. of the enemy, Pind., Hdt., Æschin.; συγκάμνω, fut. -κᾰμοῦμαι, perf. -κέκμηκα, no aor. 1, c. dat. pers., Soph., Eur.; σύνηρετμέω, c. dat. pers., Soph.; συμμοχθέω, Eur.; συγκᾰτεργάζομαι, mid., c. perf. pass. συγκᾰτείργασμαι, in act. sens. c. acc. rei, Eur., Hdt., Thuc.; σύνεργάζομαι, Soph.; συνδράω, fut. -δρᾱ́σω, c. acc. rei, Soph., Eur., Thuc.; συνεκπονέω, c. dat. pers. acc. rei, Eur.; σύνέρδω, fut. -έρξω, c. acc. rei, Soph.; σύνεργέω, c. acc. rei, Eur., Xen., Dem.; συναίρομαι, mid., c. dat. pers., c. gen. or c. acc. rei, Eur., Thuc., Dem.; προςλαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, c. gen. rei or sine cas., Xen., Plat.; συγκᾰτᾰπράσσω, Xen.; συγκαθαιρέω, no aor. 1 act., aor. 2 -εῖλον, c. acc. rei, Hdt.

Co-operation, ἄρηξις, εως, ἡ, Æsch., Soph.; συνεργία, ἡ, Dem., Dinarch. *Vid.* Assistance.

Co-operator, a, σύνεργος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Plat.; σύνεργᾰ́της, ου, ὁ, Soph., Eur.; fem. συνεργᾰ́τις, ῐδος, ἡ, Eur.; συλλήπτωρ, ορος, ὁ, Æsch., Eur., Plat., Antipho; fem. συλλήπτρια, Xen.; συμπράκτωρ, ορος, ὁ, Hdt., Xen.; σύνᾰγωνιστής, οῦ, ὁ, Plat., Isoc., Dem.; fem. συνδρήστειρα, Ap. Rh.

Co-ordinate, ἰσοτελής, ές, Dem.

Coot, a, ψᾰλᾰρίς, ῐδος, ἡ, Ar.

Co-partner, a, μέτοχος, ὁ, Eur., Hdt., Lys., Dem. *Vid.* Partner.

Cope with, to, προςπᾰλαίω, c. dat., Pind., Plat.; σύνᾰμιλλάομαι, mid., c. dat., Eur. *Vid.* To contend.

[Copied, ἀντίγραφος, ον, Dem. *Vid.* To copy.]

Copier, a, i. e., imitator, μῑμητής, οῦ, ὁ, Isoc., Plat.

A copier of writings, ἀντῐγρᾰφεύς, ὁ, Æschin.; ἀνᾰγρᾰφεύς, ὁ, Lys.

Coping, θρίγκος, ὁ, Hom., Eur., Plat.; θρίγκωμα, ᾰτος, τό, Eur.; γεῖσον, τό, Eur., Lys.; κεφᾰλή, ἡ, Xen.

With handsome coping, εὔθριγκος, ον, Eur.

To surmount with a coping, θριγκόω, Hom.

Copious, ἀδῐνός, ή, όν, no compar., Hom., Pind., Soph., Ap. Rh.; ἀθέσφᾰτος, η, ον, and ος, ον, no compar., Hom., Ap. Rh.; βᾰθύς, εῖα, ύ, compar. -ύτερος and -ίων (ῐ Att., ῑ elsewhere) (βάσσων, Epich.), Hom., Eur., Xen.; πολύς, fem. πολλή, neut. πολύ, oblique cases, except masc. and neut. acc., from πολλός (Hom. uses many other cases also from πολύς, and so do the Tragedians in chorus; dat. πολέϊ, however, does not occur, though Æsch. has πολεῖ; Soph. has πολλόν both as masc. acc. and as adv.; Hom. also uses πουλύς both as masc. and fem.), compar. πλείων, superl. πλεῖστος, Omn.; ἄφθονος, ον, Omn. post Hom.; ἄστακτος, ον, Eur.; δαψῐλής, ές, Hdt., Xen. *Vid.* Plentiful.

Copiously, ἅλις, often c. gen., Omn.; ἄδην (ἅδδην, poet.), often c. gen., Hom., Æsch., Hdt., Plat.; πολύ, πολλόν, πολλά, πλεῖστον, πλεῖστα, Omn., except πολλόν, which does not occur in prose; δαψῐλῶς, Xen.

Copiousness, ἀφθονία, ἡ, Pind., Xen., Plat., Isoc., Dem.; πλῆθος, τό, Soph., Eur., Plat.; εὐπορία, ἡ, Xen. *Vid.* Plenty.

Copper, χαλκός, ὁ, Omn. *Vid.* Brass, Bronze.

[*Common copper*, χαλκὸς ἐρυθρός, or μέλας, Callix.]

A copper vessel, χάλκωμα, ᾰτος, τό, Ar., Xen., Lys.; χαλκεῖον, τό, Hdt., Plat., Xen.; χάλκιον, τό, Ar., Xen.; χαλκῐ́διον, τό, Hermippus.

Any thing made of copper, χάλκευμα, ᾰτος, τό, Æsch.

Copper ore, λῐ́θος χαλκῐ́της, ου, Arist.; *yellow copper ore*, ὀρείχαλκος, ὁ, Hes., h., Stesich., Plat.

Made of copper, χάλκεος, poet. χαλκήϊος, Hom.; χάλκειος, Hom., Soph., α, ον, and ος, ον (sometimes also, though not always, contracted in Att. οῦς, ῆ, οῦν), Omn.; χαλκέλᾰτος, ον, Pind.; χαλκήλᾰτος, ον, Trag.; χαλκοδαίδᾰλος, ον, Bacchyl.

Made of copper ore, ὀρειχάλκῐνος, η, ον, Plat.

With some copper in it, ὑπόχαλκος, ον, Plat.

A copper coin, χαλκοῦς, ὁ, Ar., Dem.; [*copper coin* (as we say "*coppers*"), χαλκία, τά, Ar.]

[*A copper mine*, χαλκωρῠχεῖον, τό, Theophr.; χαλκουργεῖον, τό, Polyb., Strab.]

[*To mine copper*, χαλκωρῠχέω, Lyc.]

A sheathing to cover the bottoms of ships, as we use copper, χέλυσμα, ᾰτος, τό, Theoph.

To work in copper, or *to make of copper*, χαλκεύω, Hom., Pind., Theogn., Soph., Ar., Plat.

Belonging to working in copper, χαλκοτῠπῐκός, ή, όν, Plat.; χαλκουργῐκός, ή, όν, Arist.

The art of working in copper, ἡ χαλκοτῠπῐκή, Plat.; ἡ χαλκουργῐκή, Arist.

[Copperplate engraving, a (*of* any thing), χάλκεος πίναξ, ἐν τῷ (γῆ ἅπασα) ἐνετέτμητο, Hdt.; χάλκωμα, ᾰτος, τό, Polyb.]

Coppersmith, a, χαλκεύς, ὁ, Hom., Ar., Hdt., Xen.; χαλκοτῠ́πος, ὁ, Xen., Dem.

[*The craft* or *trade of a coppersmith*, χαλκοτυπική, ἡ, Plat.]

Coppice, Copse, a, βῆσσα, ἡ, Hom., h., Pind., Æsch., Soph., Xen.; δρίος, ὁ or τό, pl. only, Hom., Hes., Soph., Eur.; δρῡμός, ὁ, pl. δρῡμοί and δρῡμά, Hom., Æsch., Soph.; ξύλοχος, ἡ, Hom. *Vid.* Wood.

Coppice-like, βησσήεις, εσσα, εν, Hes.

Copulate, to, ζεύγνῡμι, Omn. *Vid.* To join.

Copy, to (a writing), ἐκγρᾰ́φω, Ar., Dem.; ἀνᾰγρᾰ́φω, Lys., Dem.; i. e., imitate, ἐκμῑμέομαι, mid., Eur., Ar., Xen.; ἀφομοιόω, esp. as painters do, Plat.; διασχημᾰτίζω, Plat.

To copy (as an author copies real characters in the imaginary ones of his works), ἀπομάσσομαι, mid., c. gen.—"*the hero Lamachus, copying whom my mind described*," etc., Λάμαχος ἥρως ὅθεν ἡ ʼμὴ φρὴν ἀπομαξαμένη . . . ἐποίησεν, κ. τ. λ., Ar.

To get copied out, πᾰραγρᾰ́φομαι, mid., Dem.

Copy, a (of a writing), ἀντῐ́γρᾰφον, τό, Lys., Andoc.

A copy (of any thing else, of a picture, etc.), ἀφομοίωμα, ᾰτος, τό, Plat.; [μίμημα, ᾰτος, τό, Plat., Eur.]

A copy for children, i. e., a line for them to copy, ὑπογραμμός, ὁ, Clem. Al.

[Copyist, μιμητής, ὁ, Plat., Isoc.]

Coquet, to, ἀκκίζομαι, only pres., Plat.; ἐνδιᾰθρύπτομαι, pass., c. dat. of the lover, Theoc.; θηλῠ́νομαι, pass., Theoc., Bion.

Coquettish, λᾰ́μῠρός, ά, όν, Mel.

Coral, κοράλλιον, τό, Diosc.; κουρᾰ́λιον, τό, Dion. P.; λείριον ἄνθεμον ποντίας ἐέρσας, Pind.

Cord, μέρμις, ῑθος, ἡ, Hom.; σειρά, ἡ, Hom.; μήρινθος, ἡ (metaph. acc. μήρινθα, Orph.), Hom., Ar.; ἰλλάς, ᾰ́δος, ἡ, only in pl., Hom.; ἐπῐ́τονος (ε poet.), ὁ, Hom., Ar.; πεῖραρ, ᾰτος, τό, only pl. in this sense, Hom., h.; σπάρτον, τό, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; νεῦρον, τό, Hom., Hes., Xen.; τόνος, ὁ, Æsch., Ar., Hdt., Xen.; χήλευμα, ᾰτος, τό, Soph.; πλεκτή, ἡ, Eur.; σχοῖνος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.; σχοινίον, τό, Ar., Hdt., Dem.; στρόφος, ὁ, Hdt.; σπεῖρα, ἡ, Soph.; σπάρτιον, τό, Ar.; σπάρτη, ἡ, Ar.; τοπεῖον, τό, Archipp., Strattis; τοπήϊον, τό, Call.; πλόκᾰνον, τό, Xen.; σχοινίς, ῐδος, ἡ, Theoc. *Vid.* Rope.

Tied by a cord, σειραῖος, α, ον, Eur.

A cord seller, στῠπειοπώλης, ὁ, Ar.; στῠ́παξ, ᾱκος, ὁ, Ar.

A shop for cord, σπαρτοπώλιον, τό, Menand.

Cord, to, δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, etc., Omn. *Vid.* To tie.

Cordial, ἀσπᾰ́σιος, α, ον, and ος, ον, Hom.

Cordially, ἀσπᾰσίως, Hom., Æsch.

Cordwainer, a, σκῡτοτόμος, ὁ, Ar., Xen., Plat. *Vid.* Shoemaker.

Coriander, κορίαννον and κορίᾰνον, τό, Anac., Ar.

Cork, φελλός, ὁ (both the substance and the tree), Pind., Æsch., Plat., Theoph.

With a cork leg, φελλόπους, ουν, Luc.

Cormorant, a, λᾰ́ρος, ὁ, also λᾰ́ρος ὄρνις (gen. ὄρνῑθος), Hom., Ar.

Corn, ἀκτή (only used of ground corn, so as to be eatable, by Hom.), Hes.; σῖτος, ὁ, pl. τὰ σῖτα, Omn.; σῑτίον, τό, usu. in pl., Ar., Hdt., Thuc., Dem.

A little corn, σῑτᾰ́ριον, τό, in pl., Philem., Hipp.

The standing crop, λήϊον, τό, Hom., Hes., Hdt.

Of or *belonging to corn*, σῑτηρός, ά, όν, Arist.

Plenty of corn, σῑταρκία, ἡ, Arist.

Giving corn, πολύσταχυς, υος, ὁ καὶ ἡ (epith. of Ceres), Theoc.

Producing much corn (of land), πολῠ́πῡρος, ον, Hom., Æsch.; εὔσταχυς, ὁ καὶ ἡ, neut. υ, gen. υος, etc., Anth.

Producing many measures of corn, πουλῠμέδιμνος, ον, for πολῠμέδιμνος (epith. of Ceres), Call.

An ear of corn, στᾰ́χυς, υος, ὁ, Omn. poet. *Vid.* Ear.

Eating corn, σῑτοφᾰ́γος, ον, Hom., Hdt.; ὀρῠγηφᾰ́γος, ον, Archil.; σῑτόκουρος, ον, Menand.

Like corn, σῑτώδης, ες, Theoph.

Importation of corn, σῑτηγία, ἡ, Dem.

Carrying corn (ships), σῑτᾰγωγός, όν, Hdt., Thuc., Xen., Andoc.; σῑτηγός, όν, Dem.; of beasts, σῑτοφόρος, ον, Hdt.

To carry corn (as vessels), or import it (as corn merchants), σῑτηγέω, Dem.

A corn dealer, σῑτοπώλης, ὁ, Lys.

A buyer of corn, σῑτώνης, ὁ, Dem.

A buying of corn, σῑτωνία, ἡ, Dem.

Fond of dealing in corn (also fond of eating it), φιλόσιτος, ον, Xen., Plat.

To supply corn, σιτηρεσιάζω, Arist.

An inspector of corn, corn markets, and corn measures, σιτομέτρης, ὁ, Arist.; σιτοφύλαξ, ἄκος, ὁ, Lys., Dem.

A convoy accompanying corn, σιτοπομπία, ἡ, Dem.; also the actual *conveyance of corn*, Dem.

A want of corn, σιτόδεια, ἡ, Hdt., Thuc., Dem.

Corn land (a corn-field), λήϊον, τό, Theoc.

Tillage of land for corn, ψιλὴ γεωργία, Xen., Dem.

Having many corn-fields (of a man, or of a district), πολυλήιος, ον, Hom., Hes., Ap. Rh.

The corn flower, κύᾰνος, ἡ, Mel.

CORNER, A, ἀγκών, ῶνος, ὁ, Hom., Soph., Hdt., Plat.; γωνία, ἡ, Hdt., Xen.

A corner, i. e., a retired place, μυχος, ὁ, Omn. poet., Thuc., Xen., Æschin.

In a corner, in an underhand manner, ἐν παρᾰβύστῳ, Dem.

CORNICE, A, θρίγκος, ὁ, Hom., Eur., Plat.; θρίγκωμα, ἄτος, τό, Eur.; γεῖσον, τό, Eur., Lys.; ἀπογείσωμα, ἄτος, τό, Arist.; [(of a roof), παρωροφίς, ἡ, Hdt.]

With handsome cornice, εὔθριγκος, ον, Eur.

[COROLLARY, A, πόρισμα, ἄτος, τό, Math.

To draw or *deduce as a corollary*, πορίζομαι, Math.]

CORONAL, A, στέμμα, ἄτος, τό, oftenest in pl., Omn. *Vid.* GARLAND.

CORONET, A, διάδημα, ἄτος, τό, Xen.

CORPORAL, CORPOREAL, σωμᾰτοειδής, ές, Plat.; σωμᾰτῐκός, ή, όν, Arist.

CORPS, A, λόχος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; ἄγημα, ἄτος, τό, Xen. *Vid.* BAND, COMPANY.

Esprit de corps, φιλεταιρεία, ἡ, Xen.

Arising from esprit de corps, φιλέταιρος, ον, Thuc.

CORPSE, A, σῶμα, ἄτος, τό, Hom., Hdt.; νέκυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Soph., Hdt.; νέκρος, ὁ, Omn.; πτῶμα, ἄτος, τό, Eur.; ἐρείπιον, τό, Soph.

[*Corpse-like*, νεκρώδης, ες, Luc.

Laying out a corpse, νεκροκόσμος, ον, Plut.]

CORPULENCE, στῐφρότης, ητος, ἡ, Timocl.

CORPULENT, πᾰχύς, εῖα, ύ, compar. πάσσων, παχίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), παχύτερος, superl. πάχιστος, παχύτατος, Hom., Ar.; στιφρός, ά, όν, Xen.

A corpulent fellow, ζωμός, ὁ, Anaxand. *Vid.* STOUT, FAT.

CORRECT, TO, i. e., rectify, ἰθύνω, no perf., Hes., Hdt., Call.; εὐθύνω (not common except in pres. and imperf.), Sol., Pind., Soph., Eur., Plat.; ἐξορθόομαι, mid., Eur.; ἐπᾰνορθόω, and -ομαι, mid. (also of correcting a man), Ar., Plat., Isoc., Æschin., Dem.; μεθαρμόζω, Soph.; μεταρρῠθμίζω, Xen.; κατευτρεπίζω, Xen.

To correct a writing, μετᾰγρᾰ́φω, Xen.

To correct, i. e., to chastise (q. v.), esp. by corporal punishment, νουθετέω κονδύλοις, πληγαῖς, Ar., Plat.

To correct one's self (in speaking), προσδιορθόομαι, mid., Æschin.

CORRECT, ὀρθός, ή, όν, Pind., Soph., Plat., Xen., Arist.

To be corrected, ἐπᾰνορθωτέος, α, ον, Plat.

CORRECTION, εὐθύνη, ἡ, usu. in pl., Plat.; ἐπᾰνόρθωμα, ἄτος, τό, Plat., Dem.; ἐπᾰνόρθωσις, εως, ἡ, Xen., Dem., Arist.; διόρθωμα, ἄτος, τό, Arist.

[*To make a marginal correction*, παρεπιγράφω, Strab.]

Correction, i. e., chastisement, σωφρονιστύς, ύος, ἡ, Plat.; νουθέτησις, εως, ἡ, Plat.

A house of correction, σωφρονιστήριον, τό, Plat.

CORRECTIVE, ἐπᾰνορθωτῐκός, ή, όν, Arist.; διορθωτικός, ή, όν, Arist.; εὐθυντῐκός, ή, όν, Arist.

CORRECTLY, ὀρθῶς, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ὀρθά, Soph. *Vid.* RIGHTLY.

CORRECTNESS, ὀρθότης, ητος, ἡ, Ar., Plat.

CORRECTOR, A, εὐθυντήρ, ῆρος, ὁ, Theogn.; εὔθῡνος, ὁ, Æsch.; σωφρονιστής, οῦ, ὁ, Thuc., Plat.; σωφρονιστήρ, ῆρος, ὁ, Plat.

CORRESPOND TO, TO, ἕπομαι, mid., imperf. εἱπόμην, fut. ἕψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἑσπόμην, part. σπόμενος, c. dat., and rarely c. acc., Pind., Plat.; ὑποκρέκω, only pres., c. dat., Pind.; συμβάλλομαι, mid., fut. συμβᾰλοῦμαι, and συμβλήσομαι, no aor. 1, c. σύν and dat., Æsch.; συμβαίνω, only in pres., imperf., aor. 2 συνέβην, part. συμβάς, and perf. συμβέβηκα, c. dat., or c. ἐς and acc., Æsch., Soph., Hdt., Dem.; συνᾴδω, fut. -ᾴσομαι, rare in other tenses except these and imperf., c. dat., Soph., Ar., Plat.; συμφέρω, fut. συνοίσω, aor. 1 συνήνεγκα, aor. 2 συνήνεγκον, perf. συνενήνοχα, and pass. συμφέρομαι, c. fut. mid. συνοίσομαι, in pass. sens., c. dat., Soph., Hdt., Plat.; ἀνταποδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, c. dat., Plat.

One must make to correspond, ἀντᾰποδοτέον, Plat.

Corresponding to, σύμμετρος, ον, c. dat., Æsch., Eur., Plat., Isoc.; ἀντίπᾰλος, ον, c. dat., Eur., Thuc.; σύντονος, ον, c. dat., Eur.; συνῳδός, όν, c. dat., Eur., Ar.; προσῳδός, όν, c. dat., Eur.; ἀντίστροφος, ον, c. gen., or c. dat., Isoc., Plat.; συγγενής, ές, c. dat., Plat., Lycurg.; σύνδρομος, ον, Plat., Lycurg.; ἀκόλουθος, ον, c. gen., or c. dat., Ar., Plat., Dem., Lycurg.; ἀντίζυγος, ον, Arist. *Vid.* LIKE.

He shall be requited with actions corresponding to his own actions, ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται, Eur.

In a manner corresponding to, συμμέτρως, compar. συμμετρότερον, c. dat., Xen., Plat., Dem.; ἑπομένως, Plat.; ἀκολούθως, Dem.

CORRESPONDENCE. *Vid.* AGREEMENT.

[*A correspondence of parts* (in rhetoric), ὁμοζυγία, ἡ, Dion. H.; (in condition), ὁμοιοπάθεια, ἡ, Strab.]

CORROBORATE, TO, βεβαιόω, Xen., Plat., Lys., Dem.; συμμᾰ́χομαι, fut. -χέσομαι, Att. -χοῦμαι, c. dat., Hdt.

As I think, and probability corroborates my opinion, ὡς μὲν ἐγὼ δοκέω, καὶ τὸ οἰκὸς ἐμοὶ συμμάχεται, Hdt.

CORROBORATION, δεῖγμα, ἄτος, τό, Eur., Dem.; βεβαίωσις, εως, ἡ, Thuc.

CORRODE, TO, πύθω, πύσω, no perf., Hom.; δᾰ́κνω, fut. δήξομαι, perf. δέδηχα, aor. 2 ἔδᾰκον, esp. as care, etc., does, Eur., Ar., Hdt.

To be corroded, σήπομαι, aor. 2 ἐσάπην, perf. σέσηπα, Hom.; κατασήπομαι, Xen.

CORRODED, σᾰπρός, ά, όν, Hippon., Theogn.

CORROSIVE, σηπτῐκός, ή, όν, Arist.; ξυστικός, ή, όν, Philot.

CORRUPT, TO, φθείρω, fut. φθερῶ, etc., also φθέρσω, Hom.; Thuc. also has 3d pl. perf. pass. ἐφθάραται, Omn.; διαφθείρω (esp. by bribes), Æsch., Hdt., Plat., Dem.; πᾰραλλάσσω, Soph., Plat.; λωβάομαι, mid., Plat., Lys.; κᾰκύνω, no perf., Theoph.

To corrupt with, together, etc., συγκᾰκῡ́νω, Theoph.

CORRUPT, i. e., bribed, δωροδόκος, ον, Ar., Plat., Dem.; ἄδικος, ον, Thuc.; *accusing statesmen of making a display from corrupt motives*, ἐπὶ χρήμασι προσκατηγοροῦντες ἐπίδειξίν τινα, Thuc.

Corrupt, i. e., bad (of blood, etc.), πᾰλῐναίρετος, ον, Plat.

CORRUPTER, A, διαφθορεύς, ὁ, Plat.

CORRUPTIBLE (easy to corrupt), φθαρτός, ή, όν, Arist.; εὐδιάφθαρτος, ον, Plat.; εὐδιάφθορος, ον, Arist.

CORRUPTION, ἀποφθορά, ἡ, Æsch.; διαφθορά (literal, and esp. bribery), ἡ, Xen., Arist.

If a charge of corruption be brought, ἀδικίας ἐπιφερομένης, Thuc.

Corruption prevailed, τὸ δωροδοκεῖν ἐκράτησε, Dem.

CORSAIR, A, ληϊστήρ, ῆρος, ὁ, Hom. *Vid.* PIRATE.

CORSLET, A, θώραξ, ᾱκος, ὁ, Hom., Eur., Thuc., Xen., etc. *Vid.* BREASTPLATE.

CORUSCATION, ἀστρᾰπή, ἡ, Soph. *Vid.* FLASH, BRIGHTNESS.

CORYPHÆUS, A, κορῠφαῖος, ὁ, Ar., Plat., Dem.

COSMETIC, κοσμητικός, ή, όν, Plat.

COSMOGONY, Κοσμογονία, ἡ (name of a work), Parmenides.

COSMOPOLITE, A, ἀφετός, ὁ καὶ ἡ, Isoc.

COST, δᾰπᾰ́νη, ἡ, Hes., Pind., Eur., Omn. prose; ἀνάλωμα, ἄτος, τό, Eur., Omn. Att. prose; ἀνάλωσις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; ἀναισίμωμα, ἄτος, τό, Hdt.; δᾰπάνημα, ἄτος, τό, usu. in pl., Xen., Plat., Isæ.

Costs in a law-suit (amounting to one sixth of the sum at which the damages were laid, and given against the party who failed to obtain the votes of one fifth of the dicasts), ἐπωβελία, ἡ, Dem., Æschin.

I shall be condemned in costs, τὴν ἐπωβελίαν ὀφλήσω, Dem.

To run a risk of being condemned in costs, τῆς ἐπωβελίας κινδῡνεύειν, Dem.

As it seems to me, you will drive out the pollution to your cost, κλαίων δοκεῖς μοι . . . ἁγηλατήσειν, Soph.

[*To one's cost*, οὐ χαίρων, e. g., *you'll make me your laughing-stock to your cost*, οὐ χαίροντες ἐμὲ γέλωτα θήσεσθε, Hdt., Att.]

COST, TO, γίγνομαι, mid., fut. γενήσομαι, no aor. 1 mid., aor. 2 ἐγενόμην, 2d perf. γέγονα, perf. pass. γεγένημαι, c. gen. of price, Ar.; καθίσταμαι, in aor. 2 act. κατέστην, c. dat. of buyer, gen. of price, Andoc.

COSTIVE, στεγνός, ή, όν, Hipp.

COSTIVENESS, στεγνότης, ητος, ἡ, Hipp.; πυκνότης κοιλίας, Hipp.

COSTLINESS, πολῠτέλεια, ἡ, Omn. prose; πολῠχρημᾰτία, ἡ, Xen.

COSTLY, τιμήεις, εσσα, εν, Hom.; ἰσάργῠρος, ον (ῑ always in Att.), Æsch.; ἀργῠρώνητος, ον, Æsch.; πολῠτίμητος, ον, Ar.; δᾰπᾰνηρός, ά, όν, Xen., Plat., Dem.; πολῠδάπᾰνος,

ον, Hdt., Xen.; πολῠτελής, ές, Omn. prose; ἀνᾱλωτικός, ή, όν, Plat.; πολῠ́τῑμος, ον, Anth.

Fine and costly (of cloth, etc.), ἁβρότῑμος, ον, Æsch.

Costly to drink, σεμνόποτος, ον, Antiph.

Costly, in a costly manner, adv., πολυτελῶς, Xen., Dem.; δᾰπᾰνηρῶς, Xen.

Cottage, a, αὔλιον, τό, h.; κᾰλῠ́βη, ἡ, Hdt., Thuc., Anth.

Cotton, ἔρια (τά) ἀπὸ ξύλου, Hdt.; [*of cotton*, ξύλινος, η, ον, LXX.; *of undressed cotton*, ὠμοβύσσινος, η, ον, Schol.]

Couch, to, i. e., lie down, κεῖμαι, ἐκείμην, κείσομαι, Omn.

To couch a spear, εἰς προβολὴν καθίημι, aor. 1 καθῆκα, no perf., Xen., Anth.

[*To couch for the cataract*, παρακεντέω, Medic.]

Couch, a, κλιντήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Theoc.; κλῐ́σία, ἡ, Hom., Pind.; κλισμός, ὁ, Hom., Theogn., Eur.; λέκτρον, τό, Omn. poet.; λέχος, τό, Omn. poet.; κλίνη, ἡ, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; κλῑνίς, ίδος, ἡ, Ar.; κλῑνῐ́διον, τό, Ar.; κλῑνᾰ́ριον, τό, Ar.; ἐπῐ́κλιντρον, τό, Ar.; κοίτη, Xen.; σκίμπους, οδος, ὁ, Ar., Plat.; σκιμπόδιον, τό, Philem. *Vid.* Bed.

A room with three couches for dining in, τρῐ́κλῑνος (sc. οἶκος), Amphis, Antiph.

Couch grass, ἄγρωστις, εως, and ιος, ἡ, Hom., Theoc.

Couched (of a spear), προτενής, ές, Ap. Rh.

[Couching (*operation of*) for cataract, παρακέντησις, ἡ, Med.]

[*A couching-needle*, παρακεντητήριον, τό, Gal.]

Cough, a, βήξ, βηχός, ὁ καὶ ἡ, Thuc., Arist.

Cough, to, βήσσω, Ar., Hipp.

To cough a little, ὑποβήσσω, Hipp.

[*To cough up*, ἀναβήσσω, Hipp.]

Could. *Vid.* Can.

Council, a, ἀγορά, ἡ, Hom., Hdt.; βουλή, ἡ, Hom., Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; σῠνέδριον, τό, Hdt., Plat., Isoc., Dem.; σῠνεδρία, ἡ, Xen.; βουλευτήριον, τό, Thuc. *Vid.* Syn. 20, 132.

To the council, ἀγορήνδε, Hom.

From the council, ἀγορῆθεν, Hom.

To hold a council, to meet in council, ἀγοράομαι, mid., Hom., Hdt.; συμβουλεύω, Xen.; σῠνεδρεύω, no perf., Dem., Arist.; σῠνεδριάομαι, mid., Ap. Rh.

To preside over a council, βουλαρχέω, Arist.

Presiding over councils (gods), βουλαῖος, α, ον, Antiph., Æschin.

Sitting in council, σῠ́νεδρος, ον, Soph., Eur.

A council-chamber, βουλευτήριον, τό, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

Counsel, i. e., intention, ἐννέσιαι, αἱ, Hom., Hes.; δήνεα, τά, Hom., Ap. Rh.; μῆτις, ιος (also ῐδος, Æsch.), ἡ, Hom., Pind., Æsch., Soph.; μήδεα, τά (esp. of wise counsel), Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh.; βουλή, ἡ, Omn.; φραδμοσύνη, ἡ, Hes., h.; ὑποφραδμοσῠ́νη, ἡ, Hes.; ἐνθύμημα, ᾰτος, τό, Soph.; βούλευμα, ᾰτος, τό, Pind., Trag., Hdt.; βούλευσις, εως, ἡ, Eur.; i. e., expedient, φροντίδος ἔγχος (τό), Soph. *Vid.* Syn. 130, 131.

Counsel, i. e., advice, ὑποθημοσῠ́νη, ἡ, Hom., Xen., Ap. Rh.; πᾰραίνεσις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Isoc.; συμβουλή, ἡ, Hdt., Xen., Plat., Dinarch.; συμβουλία, ἡ, Hdt., Xen.; συμβούλευμα, ᾰτος, τό, Xen.; συμβούλευσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* Syn. 130, 131.

Good counsel, εὐβουλία, ἡ, Æsch., Soph., Plat.

Bad counsel, δυσβουλία, ἡ, Æsch., Soph.

Counsel, to, ὑποτῐ́θεμαι, mid., aor. 1 ὑπεθηκάμην, etc., c. acc. rei or c. infin., c. dat. pers., Hom., Hes., Ar., Hdt., Plat.; πᾰραινέω, fut. -έσω, sometimes -ήσω, but not in Trag., c. acc. rei, c. dat. pers., sometimes, though rarely, c. acc. pers., Pind., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Dem.; βουλεύω, c. dat. pers. acc. rei, Æsch., Eur., Plat., Dem.; εἰςηγέομαι, mid., Omn. Att. prose.

To take the lead in counselling, προβουλεύω, Xen.

One must counsel, συμβουλευτέον, Isoc.

Counsellor, a, βουληφόρος, ὁ, Hom.; μητιέτης, ου, ὁ (esp. epith. of Jupiter), Hom.; βουλευτής, οῦ, ὁ, Hom., Hdt., Dem., Æschin.; μήστωρ, ορος, ὁ, Hom.; but συμμήστωρ, ορος, ὁ, Ap. Rh.; βούλαρχος, ὁ, Æsch.; σύμβουλος, ὁ, Omn. Att.; πρόβουλος, ὁ (generally, and also used in prose particularly of men appointed to consult on special business, or of deputies sent to a general meeting), Æsch., Ar., Hdt., Lys.; βουλευτήριος, ὁ, Æsch.; σύνεδρος, ὁ, Hdt., Thuc., Isoc., Dem.

[*Counsellor-at-law*, νομοδεικτης, ου, ὁ, and νομοδιδάκτης, ου, ὁ, Plut.]

[*Assistant counsel* or *counsellor* (in courts of law), παράκλητος, ὁ, Dem.; δευτεραγωνιστής, οῦ, ὁ, Dem.]

The whole body of counsellors, βουλευτήριον, τό, Æschin.; so

Crafty counsellors, δόλια βουλευτήρια, Eur.

Prevailing in counsel, νῑκόβουλος, ον, Ar.

Taking good counsel for the common weal, εὐκοινόμητις, εως, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

The office of counsellor, βουλεία, ἡ, Ar.

To be a counsellor, βουλεύω, Xen., Plat.

To follow one's own counsel obstinately, ἰδιοβουλεύω, Hdt.

Following one's own counsel obstinately, αὐτόβουλος, ον, Æsch.; ἰδιογνώμων, ονος, neut. ον, Arist.

Count, to, ἀρῑθμέω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem., Theoc.; πεμπάζω (prop. *by fives*), and mid. πεμπάσσομαι (the only form in Hom.), aor. 1 mid. poet. πεμπασσάμην, Hom., Æsch., Ap. Rh.; λέγω, Hom., Pind.; ἔπειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, Hom.; μετρέω, Alcæ., Theoc.; κᾰτᾰρῑθμέω, Eur., Plat., Æschin., Arist.; ἐξᾰρῑθμέω, Hdt., Isoc.; ἀπαρῑθμέω, Xen., Isoc., Dem.

To count up one by one, διᾰρῑθμέω, Eur.

[*To count*, prop. *with pebbles* or *counters*, ψηφίζω, Polyb.; ψήφοις λογίζομαι, Hdt.; *to count on the fingers*, ψηφίζω δακτύλοις, Plut.]

To count up all together, συλλογίζομαι, mid., Hdt., Plat., Lys.

To count along with, to include in the reckoning, σῠνᾰρῐθμέω, Plat., Isæ.

[*To count over*, ἀναπεμπάζομαι, Plat.]

One must count among, ἐγκρῐτέον εἰς, c. acc., Plat.

One who counts, πεμπαστής, ὁ, Æsch.; ἀρῑθμητής, ὁ, Plat.

Skilled in counting, ἀρῑθμητικός, ή, όν, Plat.

Counted in, counted among, ἐνᾰρῐ́θμιος, ον, sine cas. or c. dat., Hom., Theoc., Ap. Rh.; μετᾰρῐ́θμιος, ον, c. dat., h., Ap. Rh.

Easily counted, ἀρῑθμητός, ή, όν, Theoc.; ἐνᾰρῐ́θμητος, ον, Xen., Plat.; εὐλόγιστος, ον, Arist.

Counting, ἀρῐ́θμησις, εως, ἡ, Hdt.

Past counting (too numerous to be counted), ἀρῐθμοῦ μείζων, Pind.

Countenance, ὤψ, ἡ, only used in acc. sing. ὦπα, Hom., Hes., Theoc., pl. τὰ ὦπα, Plat.; πρόςωπον (pl. in Hom. also προςώπατα, dat. προςώπασι), Omn.; ὄμμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur. *Vid.* Face.

With a small or *narrow countenance*, στενοπρόσωπος, ον, Arist.; μῑκροπρόσωπος, ον, Arist.

With a round countenance, στρογγῠλοπρόσωπος, ον, Arist.

[*To wear the same expression of countenance*, ὁμοίως ἔχω τὸ πρόσωπον (c. ἐπί c. dat.), Xen.]

Counter, a (in a shop), τρᾰπέζιον, τό, Lys.; [(in reckoning), ψῆφος, ἡ, Hdt.]

[*To reckon by counters*, i. e., count up or cipher, ψήφοις λογίζομαι, Hdt., Ar.]

Counter to, adj. ἐνάντιος, α, ον, c. gen., or c. dat., or c. ἤ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* Contrary.

Counter to, adv. or prep. πᾰρέκ, before a vowel πᾰρέξ, also *counter to the will of*, c. acc. or (later) c. gen., Hom., Ap. Rh. *Vid.* Contrary to.

[*To make counter movements*, ἀντικινέομαι, Polyb.]

Counteract, to, ἀντῐμηχᾰνάομαι, mid., c. acc. or c. πρός and acc., Eur., Xen.; ἀντῐπράσσω, c. dat., Xen., Dem., Æschin.

Counterbail, to, δῠ́ναμαι, fut. δυνήσομαι, c. acc., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* Equivalent.

Counterbalance, to, ἀντιρρέπω, only pres., sine cas., Æsch.; ἀντῐσηκόω, also *to make to counterbalance, to give to counterbalance*, c. dat. or c. gen. of the thing counterbalanced, Æsch., Eur.

Counterbalancing, ἀντίρροπος, ον, Soph., Dem.; ἀντίστᾰθμος, ον, c. gen. or c. dat., Soph., Plat.; ἀντίζῠγος, ον, Arist.

Counterbalancing, adv. ἀντιρρόπως, Xen.

Counterbalancing, a, ἀντῐσήκωσις, εως, ἡ, Hdt.

Counterchange, to, ἀντᾰμείβω, Archil.; ἀνταλλάσσω, Eur., Thuc., Isoc. *Vid.* To change, To exchange.

Counter-evidence, to be a, ἀντῐμαρτῠρέω, Ar.

Counterfeit, to, πᾰρᾰποιέομαι, mid., Thuc.; [(a seal, etc.), παραγλύφω, Diod.; (coin), παρακόπτω, Diod.] *Vid.* To imitate.

Counterfeit, a, μίμημα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur., Plat., Æschin.; πλάσμα, ᾰτος, τό, Dem.

Counterfeit, πᾰράσημος, ον, Eur., Ar., Dem.; πλασμᾰτώδης, ες, Arist.; πλασμᾰτίας, ου, ὁ, only masc., Arist.; [νόθος, η, ον, and ος, ον, Plat.; ψευδεπίγραφος, ον, Polyb.]

[Countermand, to, ἀντιπαραγγέλλω, Xen.]

Counter-manœuvring, ἀντῐτέχνησις, εως, ἡ, Thuc.

COUNTERMINE, TO, ἀντορύσσω, Hdt.; [ἀντιμεταλλεύω, Polyb.]

COUNTERPANE, A, ῥῆγος, τό, Hom.; ῥέγος, τό, Anac.; στρωμᾰτεύς, ὁ, Antipho.

[COUNTERPART, as adj., ἀντίμιμος, ον, c. dat., Ar.; ἀδελφός, ή, όν, c. gen., Soph., Plat.]

COUNTER-PLEA, A, ἀντῐγρᾰφή, ἡ, or ἀντῐ́γραψις, εως, ἡ, Lys.

COUNTERPLOT, TO, ἀντεπῐβουλεύω, Thuc.; ἀντῐτεχνάομαι, mid., Hdt.

COUNTERPOISE, TO, ἀντιῤῥέπω, only pres. sine cas., Æsch. *Vid.* To COUNTERBALANCE.

COUNTERPOISE, A, ἀντιῤῥοπία, ἡ, Hipp.; [ἀνθολκή, ἡ, Plut.]

COUNTERSIGN, TO, πᾰρᾰσημαίνω, Plat.

COUNTERSIGN, A, i. e., watchword, σύνθημα, ᾰτος, τό, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

COUNTLESS, ἄκρῐτος, ον, Hom.; ἄσπετος, ον, Hom.; ἀπείρων, ονος, neut. ον, Hom.; ἀπειρέσιος, α, ον, Hom., Hes., Soph.; μῡρίος, α, ον, Omn. poet., Plat.; ἄπειρος, ον, Pind., Hdt., Plat.; ἀνᾰρῐ́θμος, ον, Pind., Trag., Xen.; ἀνήρῐθμος, ον, Æsch., Soph.; ἀνᾰρῐ́θμητος, ον, Pind., Eur., Xen., Plat., Isoc.; ἀλόγιστος, ον, Soph.; ἀτέρμων, ονος, neut. ον, Eur.; ἄφραστος, ον, Æsch.; μυριοπληθής, ές, Eur.; νήρῐθμος, ον, Theoc.; νήρῐτος, ον, Ap. Rh.

Countless as the sand of the sea, ψαμμᾰκόσιοι, only pl., Eupol.

A countless period of time, μῡριέτης χρόνος, Æsch.

COUNTRY, i. e., not the town, answering to the Latin *rus*, ἀγρός, ὁ, Omn.; χώρα, ἡ, Xen.; χῶρος, ὁ, Xen. *Vid.* SYN. 149.

Country, i. e., a region, χῶρος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Antiph.; γαῖα, ἡ, Hom., Trag.; αἶα, ἡ, never in pl., Hom., Trag.; γῆ, ἡ, Omn.; χώρα, ἡ, Omn.; νόμος, ὁ, Eur.; χθών, ἡ, gen. χθονός, Æsch., Eur.; χωρίον, τό, Hdt., Xen. *Vid.* SYN. 149.

Country, i. e., one's own country, answering to the Latin *patria*, πᾰτρίς, ῐ́δος, ἡ, Hom., Hes., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; πᾰ́τρα, ἡ, Omn. poet.; πατρὶς γαῖα, πατρὶς αἶα, πατρὶς ἄρουρα, Hom.; πᾰτρία or πᾰτρῴα ἄρουρα, Pind., etc.; ἡ πατρική, Eur.

One's mother country, μητρίς, ῐ́δος, ἡ, Plat.

From one's country, πᾰ́τρᾱθε, Pind., Ap. Rh.

Of or *belonging to the country*, i. e., rural, rustic, ἀγρόνομος, ον, Soph.; ἄγροικος, ον, Ar.; ἀγρεῖος, α, ον, Ar. (both, however, usu. applied to manners, i. e., clownish); ἀγροιώτης, ὁ, Anth. *Vid.* SYN. 22.

[*In the country*, ἐπ' ἀγροῦ, Hom.; ἐν ἀγρῷ or ἀγροῖς, κατ' ἀγρόν or ἀγρούς, Att.]

[*To live in the country*, ἀγραυλέω, Arist.]

Belonging to the country, i. e., to the district, ἐγχώριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἐπῐχώριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; χθόνιος, α, ον, and ος, ον, Soph.; πᾰτριώτης, Xen.

[*In the middle* or *heart of a country* (as cities), ἀνάμεσος, ον (πόλεις), Hdt.]

Of one's own country, πᾰτρώιος, α, ον, Hom., Hes., Hdt.; πᾰτρῷος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Pind., Trag., Xen., Isoc.; πᾰ́τριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Eur., Ar., Plat., Xen.; πᾰτρῐκός, ή, όν, Eur.; σύγγονος, ον, Soph.; οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, Soph., Thuc.; fem. πᾰτρίς, ῐ́δος, ἡ (epith. of γῆ, πόλις, etc.), Hom., Pind., Eur.; πατριῶτις, ῐ́δος, ἡ, Eur.; πολιῆτις, ῐ́δος, ἡ, Eur.

The custom of my country, ὁ οἴκοθεν νόμος, Eur.

Living in the country, ἀγρόνομος, ον, Hom.; ἐπῐ́νομος, ον, Pind.; ἀγρώτης, Eur. *Vid.* RUSTIC.

The people living and working in the country, ὁ γεωργῐκὸς λεώς, Plat.

Fond of his country, φῐλόπολις, and poet. φῐλόπτολις, εως and ῐ́δος, acc. only ιν, ὁ καὶ ἡ, no neut., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc.

From what country? ποδᾰπός, ή, όν; Trag., Hdt., Xen., Plat., Dem.; in indirect questions asking from what country he came, etc., ὁποδαπός, ή, όν, c. indic., or c. opt., Hdt.

From one's country (to be driven, etc.), οἴκοθεν, Xen.

From many countries, πολῠπείρων, ονος, h.

COUNTRYMAN, A, i. e., a rustic, ἀγρότης, ου, ὁ, Hom., Eur.; ἀγροιώτης, Hom., fem. ἀγροιῶτις, ῐ́δος, ἡ, Sapph.; ἀγροβότης, ου, ὁ, Soph., Eur.; ἀγρώστης, ου, ὁ, Soph., Eur.; ἀγροτήρ, ῆρος, ὁ, Eur., fem. ἀγρότειρα, Eur.; ἄγροικος, ὁ, ἡ, Ar.; ἀγρώτης, ου, ὁ, Theoc.; ἄγριος, Mosch., fem. ἀγρότις, ῐ́δος, ἡ, Ap. Rh. (N.B.—Most of the above words are used as adj. with words signifying man, people, etc.) *Vid.* SYN. 22.

A countryman, i. e., fellow-countryman, πολίτης, ου, ὁ, Eur., Hdt., Xen., Isoc.; πολιήτης, ου, ὁ, Hdt.; πᾰτριώτης, ου, ὁ, Soph., Xen., Plat.; συμπολίτης, ὁ, Æsch., Eur. [Strictly πολίτης was used of Greeks among themselves, πατριώτης of foreigners, but the usage was not always observed.]

A countrywoman, πολιῆτις, ῐ́δος, ἡ, Ap. Rh.

COUPLE, A, δύω, Hom.; δύο, Att., nom. and acc. of all genders; gen. δυῶν, and gen. and dat. δυοῖν, also dat. δυσί (δύοισι, Hdt.), sometimes used indecl., Omn. *Vid.* TWO, A PAIR.

In couples, σύνδυο, h., Xen., Dem.; κατὰ ζῠγά, Theoc.

COUPLE, TO, συνδυάζω, esp. in pass. of married people, Plat., Arist.; παραζεύγνῡμι, Eur., Dem. *Vid.* To JOIN.

COUPLED (esp. of married people), συνδυάς, ᾰ́δος, ἡ, Eur.

COUPLING, συνδυασμός, ὁ, Arist.

COURAGE, ῥηξηνορία, ἡ (esp. in battle), Hom.; ἀγηνορία, ἡ, Hom.; ἀλκή (also dat. sing. ἀλκί, Hom.), Hom., Pind., Æsch., Eur., Thuc.; θῡμός, ὁ, Hom., Soph., Xen.; μένος, τό, Omn. poet., Xen., Plat.; ἀρετή, ἡ, Omn.; θρᾰ́σος, τό, Hom., Eur.; θάρσος, τό, Omn.; αἰχμή, ἡ, Æsch.; τόλμα and τόλμη, ἡ, Omn. post Hom.; εὐψῡχία, ἡ, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἀριστεία, ἡ, Soph.; ἀνδρία or ἀνδρεία, ἡ, Omn. Att., Hdt.; εὐτολμία, ἡ, Eur., Xen.; εὐσπλαγχνία, ἡ, Eur.; φρόνημα, ᾰτος, τό, Thuc.; ὑπεροπλία, ἡ, Theoc.; [ἀνδρεῖον, τό, Thuc.; ἀνδρειότης, ητος, ἡ, Xen. *Vid.* SYN. 91.]

To take courage, θαρσέω, Omn.; εὐθαρσέω, Æsch., Andoc.; ἀνᾰθαρσέω, Thuc.; τολμάω, Omn.; ἐπῐτολμάω, Hom., Theoc.; θαρσύνω, no perf., Soph.

[*They took fresh courage*, ἀμπνοὰν ἔστᾱσαν, Pind.]

[*Take courage, be of good courage*, ἀνάσχεο, poet. ἄνσχεο, Hom., Hdt.]

[*To fill with fresh courage*, ἀναθαῤῥύνω, Xen.; ἀναζωπυρέω (in pass.), Plat.]

Of good courage, i. e., confident, εὐθαρσής, ές, h., Æsch., Eur., Xen.

Of equal courage, ἰσόψυχος, ον, Æsch.

COURAGEOUS, ἀγᾰπήνωρ, ορος, only masc., Hom.; αἰνᾰρέτης, only masc., Hom.; ἐΰς and ἠΰς, no fem., and only gen. ἑῆος, acc. masc. ἐΰν, neut. ἠΰ of the oblique cases, Hom.; θαρσᾰλέος, α, ον, Hom., Pind., Æsch., Plat.; καρτερόθῡμος, ον, Hom.; ἀγήνωρ, ορος, only masc., Hom., Hes., Æsch.; ἴφθῑμος, η, ον, and ος, ον, Hom.; θῡμολέων, οντος, only masc., Hom.; ἀγέρωχος, ον, Hom., Pind.; πολῠθαρσής, ές, Hom., Ap. Rh.; κρᾰτερόφρων, ονος, neut. ον, Hom., Hes.; κρᾰτύς, only in masc., Hom., compar. κρείσσων, Hom., Pind., superl. κρᾰ́τιστος (κάρτιστος, Hom.), Pind., Eur., Thuc., Xen.; καρτερός, ά, όν, Omn. poet.; κρᾰτερός, ά, όν, Omn. poet., Plat.; κρᾰταιός, ά, όν, Hom., Pind., Trag.; ἄλκῐμος, η, ον, and ος, ον, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; ἀγᾰθός, ή, όν, compar. ἀρείων, ἀμείνων, φέρτερος, α, ον, superl. ἄριστος, φέρτατος (also φέριστος, Hom.), Omn.; ἐσθλός, ή, όν, Hom., Pind., Eur.; ἀγηνόρειος, α, ον, Æsch.; εὐτλήμων, ονος, neut. ον, Æsch.; εὔψῡχος, ον, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; εὔτολμος, ον, Æsch., Xen.; εὐκάρδιος, α, ον, Soph., Eur.; χαλκεοκᾰ́ρδιος, ον, Theoc.; [ἀνδρεῖος, α, ον, Ion. ἤιος, η, ον, Hdt., Thuc., Eur., Plat., etc.]

Courageous in battle, μενεχάρμης, ὁ, Hom.; μενέχαρμος, ον, Hom.; μενεδήϊος, ον, Hom., Ap. Rh.; ῥηξήνωρ, ορος, only masc., Hom., Hes.; μεναίχμης, ου, Anac. *Vid.* BRAVE.

COURAGEOUSLY, ἶφι, Hom.; κρατερῶς, Hom.; εὐτόλμως, Tyrt., Æschin.; εὐκαρδίως, Eur.; εὐθαρσῶς, Æsch., Arist.; θαρσᾰλέως, Xen., Isoc.; εὐψῡ́χως, Xen.; γενναίως, Thuc.; θαρσούντως, Xen.; [ἀνδρείως, Plat.]

COURIER, A, ἄγγᾰρος, ὁ, Hdt., Xen., used as adj. ος, ον, Æsch.; τρόχις, ιος, ὁ, Æsch.; ἡμεροδρόμος, ὁ, Hdt., Plat. *Vid.* SYN. 6.

COURSE, A, δρόμος, ὁ, Hom., Pind., Trag., Xen.; ὁδός, ἡ, of a river, of action, etc., Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ῥόθος, ὁ, Hes.; τόνος, ὁ, Pind.; δρᾰ́μημα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Hdt.; δίωγμα, ᾰτος, τό, Eur.; ῥύμη, ἡ, esp. of fortune, etc., Eur.; περίοδος, ἡ, Xen., Plat.

The course of the stars, etc., φορά, ἡ (and also of affairs), Plat., Dem., esp. of the sun, διέξοδος, ἡ, Hdt.

The course of affairs, αἵρεσις, εως, ἡ, Plat., Dem.

The course (of an arrow), πορεία, ἡ, Antipho.

Out of the course, ἔξω δρόμου, ἐκτὸς δρόμου, Æsch., Plat.; ἔξω πλόου, Pind.

To let things take their course, ἐᾶν ταῦτα φέρεσθαι, Dem.

A course (of dishes at dinner), περίοδος, ἡ, Xen.

[*To hand round the first course*, τὴν πρώτην περίοδον περιφέρω, Xen.]

[*Course of life*, περίοδος, ἡ, Plat., διαγωγή, ἡ, Plat.; *to live in the prescribed course*, ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ περιόδῳ ζάω, Plat.]

[*A course of medical treatment*, ἰατρικὴ περίοδος, ἡ, Luc.]

[*A course of reasoning*, ἀναλογισμός, ὁ, Xen.]

Of course (in answers), ἀνάγκη, ἡ, Plat.; πολλὴ 'ἀνάγκη, Plat.; πάνυ μὲν οὖν, Plat.; πῶς γὰρ οὔ; πῶς δ' οὔ; Plat.; ἀμέλει, Ar., Plat. *Vid.* CERTAINLY.

Running the same course, ὁμόδρομος, ον, Plat.

To change the course (intrans.), μεταῤῥέω, c. acc. of the course quitted, εἰς and acc. of that taken, Plat.

COURSE, TO, διώκω, Omn. *Vid.* TO FOLLOW, TO HUNT.

COURSER, A, ἵππος, Omn. *Vid.* HORSE.

COURT, A (of justice), 'ἀγορά, ἡ, Hom., Dem.; δῐκαστήριον, τό, Ar., Hdt., Plat., Dem.

A court or *yard before a house*, αὐλή, ἡ, Hom.; ἕρκος, τό, Hom.

An inner court, μέσαυλος, ἡ, or μέσαυλον, τό, Hom.

The king's court, αἱ βασιλέως θῦραι, Hdt., Xen.; [later ἡ αὐλή, Polyb.]

The court, i. e., the judge's, τὸ δῐκαστήριον, Ar., Plat., Xen.; ἡ δῐκη, Antipho.

The gate or *door leading into the inner court*, μέσαυλος θύρα, or without θύρα, ἡ μέσαυλος, Eur., Ar.

A court-house, ἀρχεῖον, τό, Hdt., Xen., Lys., Isoc., Dem.; πρυτανεῖον, τό, Dem.

Belonging to a court, αὔλειος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Ar., Hdt., Plat., Lys.; ἕρκειος, α, ον, and ος, ον, Hom., Soph., Eur., Hdt., Dem.

Belonging to a court of law, esp. of the gods who preside over them, and, later, of the days when they are open, 'ἀγοραῖος, ον, Æsch., Hdt.

[*Court of Errors*, or *Court of Appeals*, οἱ τὸ πέρας ἔχοντες τῶν ἐν τῇ πόλει ἁπάντων δικαίων, Dinarch.]

COURT, TO (a woman), μνηστεύω, Hom., Hes., Eur., Xen., Plat. (an office, Isoc.); μνάομαι, infin. poet. μνάασθαι, imperf. 3d sing. μνάσκετο, 3d pl. μνώοντο, Hom.; (a favor, or an office), Hdt.; μετέρχομαι, Pind. *Vid.* TO WOO.

To court, i. e., to seek to please, σαίνω, no perf., c. acc. or c. πρός and acc., Pind., Æsch.; θεράπεύω, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; μελετάω, Plat.; ἐν θεράπείᾳ ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, aor. 2 ἔσχον, no aor. 1, Thuc.; προσέχω τὸν νοῦν, προσέχω τὴν γνώμην, also προσέχω alone, c. dat., Xen.

To court exceedingly, 'ὑπερεκθεράπεύω, Æschin.

[*To pay great court to*, θεραπεύω πάσῃ θεραπείᾳ, Xen.]

COURTING, A (of a woman), μνηστύς, ύος, ἡ, Hom.; μνήστευμα, ἄτος, τό, Eur.; [μνηστεία, ἡ, Luc.]

A courting of favor, etc., θεράπεία, ἡ, Thuc., Xen., Isoc.

Much courted (of a maiden), ἀλφεσίβοιος, Hom.; πολυμνηστός, ή, όν, Hom.; ἀμφῐνεικής, ές, Æsch., Soph.; ἀμφινείκητος, ον, Soph.

COURTEOUS, ἐπητής, οῦ, ὁ, Hom., Ap. Rh.; εὐπροσήγορος, ον, Eur., Isoc.

COURTEOUSLY, χᾰριέντως, Isoc.

COURTESAN, A, πόρνη, ἡ, Archil., Ar., Xen., Dem.; πορνῐδιον, τό, Ar.; κάσαλβάς, ἄδος, ἡ, Ar.; χᾰμαιτῦπη, ἡ, Menand.

COURTESY, ἐπητύς, ύος, ἡ, Hom.; ἐπήτειαι, αἱ, only pl., Ap. Rh.

[COURTIERS, οἱ περὶ τὴν αὐλήν, Polyb.; οἱ αὐλικοί, Id.]

COUSIN, A, 'ἀνεψιός (in gen. sing. Hom. has ἀνεψῐοῦ, lengthening the penultima), ὁ, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., fem. 'ἀνεψιά, Xen., Isoc.; αὐτᾰνέψιος, ὁ, Æsch., Eur.

A family of cousins by the father's side, πᾰτρᾰδελφία, ἡ, Æsch.

A cousin's son, ἀνεψιάδοῦς, οῦ, ὁ, Pherecr.; [*a cousin's daughter*, ἀνεψιαδέη, Ar.]

COUSINSHIP, 'ἀνεψιότης, ητος, ἡ, Plat., Dem.

COVENANT, A, συγγρᾰφή, ἡ, Lys., Dem., Æschin.; συμβόλαιον, τό, usu. in pl., Xen., Plat., Dem.; σύνταξις, εως, ἡ, Dem.

COVENANT, TO, ὁμολογέω, Soph., Ar., Hdt., Thuc. *Vid.* TO AGREE.

To covenant (to do a thing), ἐνδέχομαι, mid., Hdt.

COVER, TO, ῥῦομαι, opt. ῥυοίμην, fut. ῥύσομαι, aor. 1 ἐρῡσάμην, poet. ἐῤῥυσάμην or ῥυσάμην, also aor. sync. 3d sing. ἔρῡτο (esp. as armor or a city wall covers a fighter), Hom.; κρύπτω, aor. 2 pass. ἐκρῠβην, etc., Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; συγκρύπτω, Eur.; κᾰλύπτω, Omn. poet., Xen.; ἀμφῐκᾰλύπτω, Hom., Eur.; συγκᾰλύπτω, Hom., Eur., Plat.; κᾰτᾰκᾰλύπτω, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; περῐκᾰλύπτω, Hom., Xen., Plat.; κᾰταμφικαλύπτω, Hom.; ἐγκᾰλύπτω, Æsch., Ar., Plat., Dem.; προκᾰλύπτω, Xen., Plat.; ἐπῐκᾰλύπτω, Hes., Eur., Xen., Plat., Arist.; ἀμφῐχέομαι, pass., perf. -κέχῠμαι, pluperf. often ἀμφεχύμην for ἀμφῐκεχύμην, Hom.; εἰλύω, rare in act., usu. in pass., esp. in perf. part. εἰλῡμένος, in pass. sens., Hom.; κᾰτειλύω, Hom., Hdt.; κεύθω, κεύσω, perf. κέκευθα (aor. 2 redupl. κέκῠθον, Hom.), Hom., Trag.; σκιάζω, Hes., Eur., Hdt.; κᾰτασκιάω, Hom.; κᾰτασκιάζω, Hes., Soph., Eur., Plat.; σκεπάω, fut. -ᾱσω, Hom., Theoc.; σκεπάζω, Xen.; ἐρέφω, Hom., Pind., Dem.; ἀμπέχω, fut. ἀμφέξω, aor. 2 ἤμπισχον, Hom., Æsch., Soph.; ἀμπίσχω, mid. ἀμπίσχομαι and ἀμπισχοῦμαι, Eur., Ar.; κᾰταστορέννῡμι, fut. -στορέσω and -στρώσω, perf. pass. -έστρωμαι, aor. 1 usu. -εστορέσθην, Hom.; κᾰταέννῡμι, imperf. κᾰταείνυον, perf. pass. part. κᾰταειμένος, Hom.; μιγνύω, fut. μίξω, etc., Pind.; στέγω, only pres. and imperf., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ὑποστέγω, Xen.; περιστέγω, Hipp.; στεγάζω, no perf. act., Soph., Xen.; καταστεγάζω, Hdt., Plat.; κᾰταμπίσχω, Eur.; νωτίζω, no perf., Eur.; ἐπῐνωτίζω, Eur.; ἐπαμπίσχω, Eur.; περιαμπέχω, Plat.; ἀμφῐτῐθημι, aor. 1 -έθηκα, Eur.; κᾰτᾰπετάννῡμι, fut. -πετᾰσω, etc., Ar., Xen.; συστεγάζω, Xen., Plat. *Vid.* SYN. 301.

To cover a seat or *chair*, ἐντείνω, Hdt.; ἐντᾰνύω, fut. -ῠσω, etc., Hdt.

To cover all round, all over, περιᾰλείφω, Plat.; περισκεπάζω, Theoph.

To cover (as a horse does a mare), ὀχεύω, Hdt., Plat.

[*To be covered* (as a mare), ὀχεύομαι, Arist.; ὀχείαν δέχεσθαι, Arist.; *to have a mare covered by an ass*, ὀνοβατέω, Xen.]

[*Act of covering*, ὀχεία, ἡ (of horses), Xen.]

[*Kept for covering*, ὀχεῖος, ον, Lycurg.]

To cover one's self with (as Jupiter with clouds, etc.), ἐπιέννῠμαι, mid., aor. 1 ἐπιεσάμην, poet. -εσσάμην, perf. pass. in mid. sens., ἐπίεσμαι, Hom., Hdt.

To cover one's face (from shame), or *to have one's face covered* (as a dead man), ἐγκαλύπτομαι, mid., Ar., Plat., Xen., Isoc., Dem.

To cover by heaping up, συγχώννῡμι, Hdt., Xen.

To put on as a covering, ἀμφῐτῐθημι, fut. -θήσω, aor. 1 -έθηκα, perf. τέθεικα, etc., aor. 1 pass. -ετέθην, c. acc. of covering, dat. of thing covered, Hom., Eur.; ἀμπίσχω, c. ἐπί and dat. of thing covered, Eur.; περῐκᾰλύπτω, Eur., Hdt.; προκᾰλύπτω and -ομαι, mid., c. gen. of the thing covered, c. acc. of covering, and that often understood, Eur., Plat.

To keep one's head covered, σκιατροφέω, Hdt., Plat.

One must cover, στεγαστέον, Xen.

Cover him with glory, though he is afar off, τὸν καὶ τηλόθ' ἐόντα εὐκλείης ἐπίβησον, Hom.

COVER, A, εἴλῡμα, ἄτος, τό, Hom., Ap. Rh.; σκέπας, αος, τό, nom. and acc. pl. poet. σκέπᾰ, Hom., Hes.; σκέπασμα, ἄτος, τό, Plat.; κᾰλυμμα, ἄτος, τό, Hom., h., Æsch., Soph.; [(or *lid*), πῶμα, ἄτος, τό, Hom., Hes.]; περῐκᾰλυμμα, τό, Plat.; κᾰτᾰσκήνωμα, ἄτος, τό, Æsch.; περίπτυγμα, ἄτος, τό, Eur.; πτέρυξ, ῠγος, ἡ, Soph., Eur.; περῐβόλαιον, τό, Eur.; περῐ'βλημα, ἄτος, τό, Plat.; στέγαστρον, τό, Æsch.; στέγασμα, ἄτος, τό, Xen., Plat.; κᾰταστέγασμα, τό, Hdt.; ἐπῐ'βλημα, ἄτος, τό, Nicostr.; κᾰλύπτρα, ἡ (of a quiver), Hdt.; κᾰλυπτήρ, ῆρος, ὁ, Arist.; περῐκᾰλῠφή, ἡ, Plat.

A cloth cover, λῖτί dat. sing., λῖτα, τά, nom. and acc. pl., Hom.

And it has a cover of brass, χαλκὸν δ' ἐπίεσται, Orac. ap. Hdt.

Even if many coverings of walls had been run across the Isthmus, εἰ καὶ πολλοὶ τειχέων κιθῶνες ἦσαν ἐληλαμένοι διὰ τοῦ 'Ισθμοῦ, Hdt.

[*To furnish with a cover* or *lid*, πωμάζω, Arist.; περιπωμάζω, Theoph.]

COVERED, κᾰτηρεφής, ές, Hom., Hes., Anac., Soph., Eur., Plat.; ἐπηρεφής, ές, Hes., Ap. Rh.; στεγᾰνός, ή, όν, Soph., Thuc.; κᾰλυπτός, ή, όν, Ar.; συγκᾰλυπτός, όν, Æsch.; κᾰτάστεγος, ον, Hdt., Plat.

[*Having one's self covered with a thing*, προκεκαλυμμένος, c. acc., Plat.]

Covered at both ends, ἀμφηρεφής, ές, Hom.

Covered all round, περισκεπής, ές, Call.

COVERING, κᾰτουλάς, ἄδος, ἡ (epith. of night), Soph., Ap. Rh.; στεγᾰνός, ή, όν, Eur., in fem. στεγαστρίς, ῐδος, ἡ, Hdt.

Covering all round, τερμιόεις, εσσα, εν (as a shield or a garment covers a man), Hom., Hes.; περισκεπής, ές, Call., Theoph.

Covering a man entirely, ἀμφῐ'βροτος, ον, Hom.

Calculated to cover, σκεπαστῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

A covering up, ἐγκᾰλυμμός, ὁ, Ar.

COVERLET, A, ῥῆγος, τό, Hom.; ῥέγος, τό, Anac.; στρωμᾰτεύς, ὁ, Antiph.

COVERT, A, βῆσσα, ἡ, Hom., h., Pind., Æsch., Soph., Xen.; δρίος, ὁ or τό, pl. only δρία, τά, Hom., Hes., Simon., Soph., Eur.

COVERT, κρυπτός, ή, όν, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; κρυπτᾰδιος,

α, ον, and *ος, ον*, Hom., Æsch. *Vid.* SECRET.

COVERTLY, κρύβδην, Hom., Ar., Plat., Dem., Æschin.; κρῠφηδόν, Hom.; κρυπτᾰδια, Hom.; κρύβδα, Pind.; κρῠφῆ, Pind., Soph., Xen.; κρῠφα, Pind., Thuc.; κρυφίως, Soph., Eur. *Vid.* SECRETLY.

COVET, TO, ποθέω, fut. -ήσω and -έσω, aor. 1 -ησα and -εσα, perf. only -ηκα, aor. 1 pass. ἐποθέσθην, Omn.; ἱμείρω, only pres., c. gen., or c. acc., or c. infin., Hom., Hes., Sol., Trag., Hdt., Plat.; ἀντέχομαι, mid., imperf. ἀντειχόμην, fut. ἀνθέξομαι, c. gen., Soph., Eur., Hdt., Dem.; ἐπῐθῡμέω, c. gen., sometimes c. acc., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; ἐπορέγομαι, mid., c. gen., Plat. *Vid.* To DESIRE.

[COVETED, ποθεινός, ή, όν, Trag.; πολύευκτος, ον, Xen.]

COVETOUS, φῐλοκτέᾰνος, ον, Hom.; φῐλοκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Sol.; λευκός, ή, όν, Pind.; φῐλοκερδής, ές, Pind., Theogn., Ar., Plat.; φῐλάργῠρος, ον, Soph., Plat., Xen.; ἐρᾰσῐχρήμᾰτος, ον, Xen.; πλεονέκτης, ου, superl. πλεονεκτίστᾰτος, Hdt., Thuc., Xen.; πλεονεκτῐκός, ή, όν, Isoc.; φῐλοχρήμᾰτος, ον, Plat., Andoc.

Basely covetous, αἰσχροκερδής, ές, Eur., Hdt.

A covetous man, τρώκτης, ου, ὁ, Hom.; πλεονέκτης, ου, ὁ, Thuc., Xen.; φῐλοχρημᾰτιστής, οῦ, ὁ, Plat.

COVETOUSLY, πλεονεκτῐκῶς, Plat., Dem.; φῐλοχρημᾰτως, Isoc.

To be covetous, πλεονεκτέω, often c. gen. rei, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; φῐλοκερδέω, Xen.; φῐλοχρημᾰτέω, Plat., Isæ.; φῐλοχρημονέω, Plat.

To be basely covetous, αἰσχροκερδέω, Hyperid.

One must (not) *be covetous*, (οὐ) πλεονεκτητέον, c. gen. rei, Plat.

COVETOUSNESS, πλεονεξία, ἡ, Omn. prose; φῐλοκέρδεια, ἡ, Xen., Plat.; φῐλαργῠρία, ἡ, Isoc.; φῐλοχρημᾰτία, ἡ, Plat.; φῐλοχρημοσύνη, ἡ, Plat.

Base covetousness, κᾰκοκέρδεια, ἡ, Theogn.; αἰσχροκέρδεια, ἡ, Soph.; αἰσχροκερδία, ἡ, Diphil.

COW, TO, φοβέω, Omn. *Vid.* To FRIGHTEN.

COW, A, βοῦς, gen. βοός (also βοῦ, Æsch.), acc. βοῦν (also βόα, Anth.), dat. pl. βουσί (also βοσί, Anth.), ἡ, Omn.

COWHERD, A, βοτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Trag.; βουκόλος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Theoc.; ἐπῐβούκολος, ὁ, Hom.; βώτωρ, ορος, ὁ, Hom.; βουβότης, ου, ὁ, Pind.; βούφορβος, ὁ, Eur.; βοηλᾰτης, ου, ὁ, Plat., Lys.; βούτης, ου, ὁ, Æsch., Theoc.; βοῦκος, ὁ, Theoc.; βουπελᾰτης, ὁ, Ap. Rh.; in fem. βῶτις, ῐδος, ἡ, Theoc. *Vid.* HERDSMAN.

COW-HOUSE, A, βόαυλος, ὁ, Theoc.; βόαυλον, τό, Ap. Rh.

[COW-WHEAT, μελάμπυρον, τό, Theophr.]

COWARD, COWARDLY, adj. δειδήμων, ονος, neut. ον, Hom.; φύζηλις, ιος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Hom.; λῠγρός, ά, όν, Hom.; ἄναλκις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, no neut., acc. -ῐδα and ιν, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Xen.; δειλός, ή, όν, Hom., Hes., Theogn., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; κᾰκός, ή, όν, compar. κακώτερος, etc., Hom. (not in Att.), and κάκιων (ῐ Hom., ῑ Att.), superl. κᾰκιστος, Att., Hom., Trag., Hdt., Xen.; ἄτολμος, ον, Pind., Æsch., Thuc.; ἄψῡχος, ον, Æsch., Eur.; κᾰκόσπλαγχνος, ον, Æsch.; ἄσπλαγχνος, ον, Soph.; πονηρός, ά, όν, Soph., Eur., Xen., Æschin.; ἄνανδρος, ον, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; φῐλόψῡχος, ον, Eur.; φῐλόζωος, ον, Eur., Arist.; δειμᾰλέος, α, ον, Mosch.; μαλακός, ή, όν, Thuc.

Cowardly in battle, φῠγοπτόλεμος, ον, Hom.; ἀπτόλεμος, ον, Hom., Eur.; φῠγαίχμης, Æsch.; ῥίψασπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Ar., Plat.

COWARD, A, ἀσπῐδᾰποβλής, ῆτος, ὁ, Ar.

To be a coward, τρέω, fut. τρέσω, no perf. (never contracted except when the contraction is into ει), esp. in aor. 1 part. τρέσας and τρέσσας, used as adj. *cowardly*, Hom., Hes., Tyrt., Hdt.; φῐλοψῡχέω, Tyrt., Eur., Isoc., Lys., Dem.; ἀτολμέω, Thuc.; δειλαίνω, Arist. *Vid.* To FEAR, and SYN. 390.

To be rather cowardly, ὑποδειλιάω, in perf. act. part. ὑποδεδειλιᾱκώς, Æschin.

In a cowardly manner, ἀνάνδρως, Plat.

One must (not) *be a coward*, (οὐ) φιλοψῡχητέον, Plat.

To make one a coward, κᾰκίζω, Eur., oftener κακίζομαι, pass. *to be made a coward*, i. e., to be one, Hom., Eur.

COWARDICE, ἀνάλκεια, ἡ, Hom., Theogn.; κᾰκότης, ητος, ἡ, Hom., Thuc., Antipho; κᾰκη, ἡ, Æsch., Eur.; ἀνανδρία, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἀνανδρεία, ἡ, Xen.; κᾰκανδρία, ἡ, Æsch., Eur.; ἀτολμία, ἡ, Eur., Thuc., Xen.: ἀψῡχία, ἡ, Æsch., Eur.; δειλία, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; πονηρία, ἡ, Eur.; κᾰκία, ἡ, Thuc., Plat., Dem.; φῐλοψῡχία, ἡ, Hdt., Plat.; τὰ κᾰκά, Xen.; ὄκνος, ὁ, Thuc.

COWER, TO, πτήσσω, perf. ἔπτηχα (Hom. has only of perf. the part. πεπτηώς, ῶτος), aor. 2 ἔπτᾰκον (sometimes c. acc. of the object feared), Hom., Pind., Trag., Xen., Plat., Isoc.; πτώσσω, only in pres., Hom., Tyrt., Pind., Eur.; πτωσκάζω, only pres., Hom.; κᾰταπτήσσω, also with aor. 2 act. 3d dual κᾰταπτήτην, Hom., Hes., Æsch., Dem.; ὑποπτήσσω, sometimes c. dat. of the object feared, Hom., Eur., Xen.; μεταπτοιέω, Æsch. *Vid.* SYN. 390.

Did she not cower and flee to the altar of the God? οὐ βωμὸν ἔπτηξεν Θεοῦ; Eur.

COXCOMB, A, ταῶς, gen. ταῶ, also ταών, ταῶνος, Ar.; *with a coxcombical air*, τρῠφερανθείς, Ar.; [ἁβρυντής, ὁ, Physiog.]

COY, αἰδοῖος, α, ον, and ος, ον, Hom., Plat.; αἰδήμων, ονος neut. ον, Xen. *Vid.* MODEST.

COZEN, TO, πᾰρᾰκόπτω, c. acc. pers. gen. rei, Ar. *Vid.* To CHEAT.

CRAB, A, καρκίνος, ὁ, pl. καρκίνα, Ar., Arist.; κᾰρᾰβος, ὁ, Ar., Epich.; πάγουρος, ὁ, Ar., Arist.; σκύλλᾰρος, ὁ, Arist.

A crab's tail, ἐπίπτυγμα, ᾰτος, τό, Arist.

Like a crab, καρκῐνοειδής, ές, Arist.

Walking like a crab, καρκῐνοβήτης, ὁ, Aristonym.

CRABBED, στῠγνός, ή, όν, Æsch., Eur., Xen.; δύσκολος, ον, Eur., Ar., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* MOROSE.

[*Crabbed* (of style), ἀγλευκής, ές, Hermog.]

CRABBEDLY, δυσκόλως, Xen., Isoc., Dem.

CRACK, TO, ἄγνῡμι fut. 1 ἄξω, aor. 1 ἔαξα (and ἦξα, imper. ἄξον, etc., Hom.), no aor. 2 act., aor. 2 pass. ἐάγην (and ἄγην, Hom.), part. ἐᾰγείς, no 1 perf. act. or pass., 2d perf. ἔᾱγα, in pass. sens., Hom., Pind. *Vid.* To BREAK.

CRACK, A, ἀγμός, ὁ, Eur.; ῥωγμή, ἡ, Ar.; κλᾰσις, εως, ἡ, Plat.

A crack in the ground, ῥωχμός, ὁ, Hom., Ap. Rh.

A cracked voice, πᾰρεῤῥωγυῖα φωνή, Theoph.

CRACKED, adv. (of sound), πῠροῤῥᾰγής, ές, Ar.

CRACKLE, TO (as fire does, or things burning in the fire, or any thing which makes a similar noise, as the bones of wrestlers, etc.), τρίζω, usu. in 2d perf. τέτρῑγα, with sense of pres. act., Hom.; σφᾰρᾰγέομαι, mid., Hom.; βρομέω, Ap. Rh.

A crackling noise, βρόμος, ὁ, Hom.

CRADLE, A (of wicker-work), λῖκνον, τό, h.; σκᾰφη, ἡ, Phylarch. ap. Anth.

[*Cradles* (in ship-building), ὁλκοί, οἱ, Thuc.]

CRAFT, δολοφροσῠνη, ἡ, Hom.; πολυκέρδεια, ἡ, Hom.; κέρδος, τό, only in pl., Hom.; κερδοσύνη, ἡ, only in dat. sing. and pl., Hom., Ap. Rh; δόλος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen.; τέχνη, ἡ, esp. in pl., Hom., Hes., Pind.; δολοπλοκία, ἡ, Theogn.; πολυπλοκία, ἡ, Theogn.; ποικῐλία, ἡ, Eur.; δόλωσις, εως, ἡ, Xen.; μῆτις, ιος and ιδος, ἡ, Hom., Att.

A crafty trick, μηχᾰνή, ἡ, Trag., Thuc., Xen.; σόφισμα, ᾰτος, τό, Pind., Æsch., Hdt., Dem.; τέχνημα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.

[*Craft* (trade), τέχνη, ἡ, Att. (*vid.* TRADE); *of the same craft*, ὁμότεχνος, ον, Plat.]

[*Small craft* (of vessels), λεπτὰ πλοῖα, Hdt.]

CRAFTY, κερδᾰλέος, α, ον, Hom.; κερδᾰλεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Hom.; αἱμύλιος, ον, Hom.; αἱμῠλος, η, ον, and ος, ον, Hes., Pind., Æsch.; ἀγκῠλομήτης, ου, ὁ, Hom., Hes.; δολομήτης, ου, ὁ, Hom.; δολόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Hom.; δολόεις, εσσα, εν, Hom., Eur., Ap. Rh.; δόλιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Trag., Ar., Xen.; δολοφρονέων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Hom.; δολοπλόκος, ον, Sapph.; δολερός, ά, όν, Soph., Hdt., Xen.; δολοφρᾰδής, ές, h., Pind.; δολιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Æsch., Eur.; δολιόπους, ὁ καὶ ἡ, gen. ποδος, Soph.; δολομήδης, εος, Simon.; δολομήχᾰνος, ον, Simon.; δολόμῡθος, ον, Simon.; δολοποιός, όν, Soph.; αἱμῠλομήτης, ὁ, h.; ποικῐλος, η, ον, Hes., Pind., Æsch., Ar., Plat., Dem.; ποικῐλόβουλος, ον, Hes.; δρῑμύς, εῖα, ύ, Eur., Plat.; πολῠπλόκος, ον, Ar.; αἱμῠλόφρων, ονος, etc., Cratin.; αἱμῠλοπλόκος, ον, Cratin.; πανοῦργος, ον, Plat.

Most crafty, κέρδιστος, η, ον, Hom.

A crafty fellow, κίνᾰδος, τό, Soph., Ar., Dem.; κῐνᾰδεύς, ὁ, Theoc.

CRAFTILY, ποικίλως, Soph.; μεμηχανημένως, Eur.

CRAFTSMAN, A, τέκτων, ονος, ὁ, Omn.; δημιοεργός, Hom., and contr. δημιουργός, ὁ, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem. *Vid.* ARTIFICER.

CRAG, A, πάγος, ὁ, Hom.; κρημνός, ὁ, Omn.; ἀγμός, ὁ, Eur.; παίπᾰλον, τό, Call.; (by the river's edge), ὄχθη in pl., Xen.

[*An overhanging, beetling crag*, ὀφρύς, ἡ, Hom.; ὀφρύη, ἡ, Hdt.]

CRAGGY, αἰγίλιψ, ῐπος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch.; βᾰθῠκρημνος, ον,

Pind.; 'ἀπόκρημνος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; κρημνώδης, ες, Thuc.

CRAM, TO, ἀναμεστόω, Ar.; 'ὑπερπληρόω, Xen. *Vid.* TO FILL.

[*To cram* (for examination), προμανθάνω, Ar.]

CRAMP, σφᾰδῴν, όνος, ἡ, Hipp.

CRAMP, TO, ἀντισπάω, fut. -σπᾰ́σω, Æsch. *Vid.* TO CONFINE.

CRANE, A, i. e., a bird, γέρᾰνος, ἡ, Hom., Soph., Xen.

The feeding of cranes, γερᾰνοβοτία, ἡ, Plat.

A crane, i. e., a machine to raise things by, ὄνος, ὁ, Hdt.

To crane up (raise by cranes), ὀνεύω, Thuc.

CRANNY, A, χάσμα, ᾰτος, τό, Eur., Hdt.

CRASH, TO, δουπέω, no 1 perf. act., 2d perf. δέδουπα, Hom.; 'ἀρᾰβέω, only in aor. 1 act., Hom.; ἔβρᾰχον, only in aor. 2, Hom.; κονᾰβέω, only in aor. 1 act., Hom.; κονᾰβίζω, only pres. and imperf., Hom.; κτῠπέω, Hom., Soph., Eur.; λάσκω, fut. λᾱκήσομαι, aor. 1 ἐλᾰ́κησα, perf. λέλᾱκα, but part. fem. λελᾰκυῖα, aor. 2 ἔλᾰκον, and -όμην mid., also in mid. redupl. λελᾰκόμην, Hom., h.; ἐπικροτέω, Hes.; ἐπικτυπέω, Call.

To fall with a crash, 'ἀνᾰκυμβᾰλιάζω, only pres. and imperf., Hom.

Jupiter made a crashing noise of thunder, Ζεὺς ἔκλαγξε βροντήν, Pind.

CRASH, A, 'ἄρᾰβος, ὁ, Hom.; χρόμᾰδος, ὁ, Hom.; δοῦπος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; πᾰ́τᾰγος, ὁ, Omn. poet.; κτῠ́πος, ὁ, Hom., Æsch., Xen. *Vid.* SYN. 248.

CRASSITUDE, πᾰχῠ́της, ητος, ἡ, Hdt.

CRATE, A (to dry things upon), ταρσός, ὁ, Hom.; τρᾰσιά, ἡ, Soph., Ar.

CRAVE, TO, δέομαι, mid., fut. δεήσομαι, aor. 1 pass. in act. sens. ἐδεήθην, c. gen. rei, or c. dupl. gen., or c. acc. rei and gen. pers., or c. gen. pers. and infin., rare c. acc. pers., Soph., Eur., Ar., Omn. prose; [μαστεύω (mostly poet.), Pind., Xen.; χατίζω, c. gen., Hom.] *Vid.* TO BEG, TO ASK.

CRAWFISH, A, κᾱρίς, ῐδος, ἡ, Att.

CRAWL, TO, ἑρπύζω, Hom.; ἕρπω, imperf. εἷρπον (ἑρψῶ, fut., only in Theoc.), aor. 1 εἵρπῠσα, no perf., Hom., Pind., Soph., Eur.; εἰλῠ́ομαι, pass., only pres. and imperf., Soph., Metager.; 'ῑλυσπάομαι, mid., esp. like a worm, Plat.; κᾰτειλυσπάομαι, mid., Ar.

Crawling along the ground, ἐξειλκυσθέντες (sc. δρᾰ́κοντες) ἐπὶ χθονί, Theoc.

CRAWLING, i. e., a crawling nature, εἱλητῐκός, ή, όν, Arist.; ἰλυσπαστῐκός, ή, όν, Arist.

A crawling child, ἑρπυστής, οῦ, ὁ, Anth.

CRAZY, ἠλεός, ή, όν (voc. metapl. ἠλέ), Hom.; "ἄφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; φρενοβλᾰβής, ές, Hdt., Eupol.; μᾰνιώδης, ες, Thuc.; 'ὑπόμαργος, ον, Hdt. *Vid.* MAD.

Making crazy, ἠλεός, ή, όν, Hom.; φρενοδᾰλής, ές, Æsch.

To be crazy, πᾰρᾰπαίω, only pres., Æsch., Ar., Plat.; 'ἀφροντίστως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, aor. 2 ἔσχον, no aor. 1, perf. ἔσχηκα), Soph.; ἐτερεγκεφᾰλάω, Ar.; ἐκπεπότημαι, and ἐκπ. τὰς φρένας, Eur., Theoc.; ἠλαίνω, only pres. and imperf., Call.; ἀλλογνοέω, Hipp.

CRAZINESS, 'ἄλη, ἡ, Eur., Plat.; οἶστρος, ὁ, Soph., Eur.; φοῖτος φρενῶν, Æsch.; τὸ διαφθᾰρὲν φρενῶν, Eur.; πᾰρᾰκοπή, ἡ, Æsch.; πλάνος φρενῶν, Eur. *Vid.* MADNESS.

CRAZILY, ἀφρόνως, Soph.

CREAK, TO, κλάζω, fut. κλάγξω, perf. κέκληγα and κέκλαγχα, also poet. part. κεκλήγων, οντος, aor. 2 ἔκλᾰγον, no other tenses, Hom., Æsch.; κρίζω, perf. κέκρῑγα, aor. 2 ἔκρῐγον, no other tenses, Hom.; ἔβρᾰχον, only in aor. 2, Hom.; σῡρίζω, fut. σῡρίξομαι, no perf. nor aor. 2, Eur.; φθέγγομαι, mid., Ar.; [(of a door opening), ψοφέω, Lys.]

CREAKING, A, κρῐγή, ἡ, Hippon.; σῦριγμα, ᾰτος, τό, Eur., Ar.; σῡριγμός, ὁ, Xen. (neither word actually used in this sense, but they express the noise to make which is expressed by κρίζω, σῡρίζω).

[*The creaking* (of an opening door), ψόφος, ὁ, Ar., Plat.]

CREASE, A, πτῠχή, ἡ, Trag. *Vid.* FOLD.

CREATE, TO, ποιέω, Omn. *Vid.* TO MAKE.

CREATED, i. e., not eternal, ποιητός, ή, όν, Theogn.; γενητός, ή, όν, Arist.

CREATION, γένεσις, εως, ἡ, Plat.; γέννησις, εως, ἡ, Plat.

The creation of the world, κοσμοποιΐα, ἡ, Arist.

CREATIVE, ποιητῐκός, ή, όν, Plat., Arist.

CREATOR, ποιητής, ὁ, Plat.; γεννήτωρ, ορος, ὁ, Plat.

CREATURE, A, φῠτόν, τό, Æsch., Eur., Plat. *Vid.* ANIMAL.

Male creatures, i. e., mankind, φῠ́σις (εως, ἡ) θνητή, Soph.

Female creatures, i. e., womankind, θήλεια φύσις, Xen.

The creatures of the sea, πόντου φῠ́σις, Soph., and even without any descriptive epithet, as, *which it is the nature of all creatures to pursue*, ὃ πᾶσα φύσις διώκειν πέφῡκε, Plat.

CREDENCE, πίστις, εως, ἡ, Omn. post Hom.

CREDIBILITY, πῐθᾰνότης, ητος, ἡ, Plat.

CREDIBLE, πιστός, ή, όν, Omn. post Hom.; πῐθᾰνός, ή, όν, Eur., Hdt., Plat.; εὔπειστος, ον, Soph.

CREDIBLY, πιστῶς, Antipho.

CREDIT, i. e., reputation (q. v.), δόξα, ἡ, Omn. post Hom.; as it is "*a credit*" to do such a thing, etc., κόσμος, ὁ, Pind., Soph., Hdt., Thuc.; in any sense, πίστις, εως, ἡ, Omn. post Hom., esp. in a mercantile way, Dem.

To have the credit of being, etc., δόξαν ἔχειν εἶναι, κ. τ. λ., Plat.; δόξαν ἔχουσιν ὡς εἰσί, κ. τ. λ., Dem.

Credit is the greatest of all foundations of money-making, πίστις ἀφορμὴ πασῶν ἐστὶ μεγίστη πρὸς χρηματισμόν, Dem.

Silence is a credit to women, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει, Soph.

You will give me the credit of this, ἐμοὶ τοῦτ' ἀναθήσετε, Thuc. *Vid.* TO ATTRIBUTE, TO IMPUTE.

CREDITABLE, ἀξιέπαινος, ον, Xen., Plat. *Vid.* PRAISEWORTHY.

CREDITOR, A, χρήστης, ὁ, Ar., Lycurg.

CREDULITY, εὐπιστία, ἡ, Æschin.

CREDULOUS, πῐθᾰνός, ή, όν, Æsch., Plat.; εὔπιστος, ον, Menand., Arist.; πιστευτικός, ή, όν, Plat.; τᾰχῠπειθής, ές, Theoc.

CREDULOUSLY, εὐπίστως, Ar.

CREEK, A, μῠχός, ὁ, Hdt.; μυχὸς 'ἁλός, μυχὸς πόντιος, Pind., Æsch.

CREEP, TO, ἕρπω, imperf. εἷρπον (fut. ἑρψῶ, only in Theoc.), aor. 1 εἵρπῠσα, no perf., Hom., Pind., Soph., Eur.; ἑρπύζω, only pres., Hom.

To creep to, or *on*, ἐφέρπω, Pind., Æsch., Eur., Ar.

To creep out, or *out of*, ἐξέρπω, Soph., Ar., Xen.; ἐξερπύζω, Arist.; διεξέρπω, Arist.; διεξερπύζω, Arist.

To creep down, κᾰθέρπω, Soph., Ar., Xen.

To creep up, or *upward*, 'ἀνέρπω, Eur.; 'ἀνερπύζω, Ar.; πᾰρέρπω, Ar., Theoc.

To creep into, ἐπεισδύω, aor. 2 ἐπεισέδυν, Arist.; [*to creep in stealthily*, παρεμπίπτω, Plat.]

To creep away, 'ἀφέρπω, Soph.

Stooping down and creeping, διακύψας, Hdt.; *and their flesh crept with fear*, σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν, Hom.

CREEPING, A, ἕρψις, εως, ἡ, Plat.

CREEPING, ἑρπυστῐκός, ή, όν, Arist.

Creeping (of plants), περιστεφής, ές (of the ivy), Eur.; περιαλλόκαυλος, ον, Theoph.; ἐπαλλόκαυλος, ον, Theoph.

A creeping thing, ἑρπετόν, τό, Eur., Theoc., Ar. *Vid.* REPTILE.

CRESCENT, A, μήνη, ἡ, Ar.; μηνίσκος, ὁ, Ar.

Crescent-shaped, μηνοειδής, ές, Hdt., Thuc., Xen.

[*A crescent-shaped figure*, μηνίσκος, ὁ, Arist.; *a line-of-battle in shape of a crescent*, μηνίσκος, ὁ, Polyb.]

CREST, A, λόφος, ὁ, Hom., Tyrt., Trag., Hdt., Xen.; λόφωσις, εως, ἡ, Ar.

A crest of horse-hair, ἔθειραι, αἱ, Hom.

The crest where the plume is inserted, κύμβᾰχος, ὁ, Hom.; σφήκωμα, ᾰτος, τό, Soph., Ar.

A triple crest, τρῐλοφία, ἡ, Ar.

With handsome crest, εὔλοφος, ον, Soph.

With three crests, τρῐ́κορυς, ῠθος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

With four crests, τετρᾰφᾰ́ληρος, ον, Hom.

With white crest, λευκολόφας, ου, Eur.; λευκόλοφος, ον, Ar.

With golden crest, χρῡσόλοφος, η, ον, Ar.

With lofty crest, ἀερσῐ́λοφος, ον, Ap. Rh.

With red crest (of a dragon, a cock, etc.), φοινῑκόλοφος, ον, Eur., Theoc.

Without a crest, 'ἀφᾰ́λος, ον, Hom.; ἄλοφος, ον, Hom.

To wear a crest, κορύσσομαι, pres., imperf., aor. 1 mid. ἐκορυσσάμην, perf. pass. κεκόρυθμαι, Hom.

To be sick of crests, i. e., of hearing of them, etc., λοφάω, Ar.

A crest case, λοφεῖον, τό, Ar.

Making crests, λοφοποιός, ὁ καὶ ἡ, Ar.

To sell crests, λοφοπωλέω, Ar.

CRESTED, αὐλῶπις, ῐδος, ἡ (epith. of a helmet), Hom.

Crested (of a bird), ἐπῐτυμβῐ́διος, α, ον, Theoc.

[CRETIC, A (foot in metre), ἀμφίμακρος, ὁ, Gram.]

CREVICE, A, χάσμα, ᾰτος, τό, Eur., Hdt.

CREW, A (of a ship), πλήρωμα, ᾰτος, τό, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; 'ὑπηρεσία, ἡ, Thuc., Lys., Dem.; εἰρεσία, ἡ, Anth.; τὸ ῥυππᾰ́παι, Ar.

The crew of a ship, ναὸς κοινόπλους ὁμῑλία, Soph.

CRIB, A, κᾰ́πη, ἡ, Hom.

CRIB, TO, ’ἀπᾰλείφω, c. ἀπό and gen., Dem.

CRIER, A, κᾰλήτωρ, ορος, ὁ, Hom.; κήρυξ, ῡκος, ὁ, Omn.; in fem. κηρῦκαινα, Ar.; ὁ δημόσιος, Hdt.; [(in law-courts), νομῳδός, ὁ, Strab.]

To be a crier, κηρῡκεύω, Plat.

Belonging to a crier, κηρύκειος, ον, Soph.; κηρῡκῐκός, ή, όν, Plat.

The office of crier, κηρῡκεία, ἡ, Hdt., Plat.

A crier's wand of office, κηρῡ́κειον, τό, Hdt., Thuc.; κηρῡ́κιον, τό, Ar.

CRIME, A, κᾰκόν, τό, Hom., Soph.; κᾰκουργία, ἡ, oftenest in pl., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; κᾰκούργημα, ἄτος, τό, Plat., Antipho, Dem.

CRIMINAL, κᾰκοῦργος, ον, Omn. Att., Hdt.; κᾰκοποιός, όν, Arist. *Vid.* GUILTY, and SYN. 274.

CRIMINAL, A, ’ᾰλείτης, ὁ, Hom., Ap. Rh.; κᾰκοῦργος, ὁ, Thuc., Antipho.

A great criminal, ’ᾰλάστωρ, ορος, ὁ, Æsch., Soph., Dem.

CRIMINALLY, κακῶς, Omn.; κᾰκούργως, Antipho.

CRIMSON, φοίνιξ, ῑκος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Eur.; fem. φοίνισσα, Pind. *Vid.* RED.

CRINGE, TO, σαίνω, no perf., Omn. poet.

To cringe to a person, ’ἀρέσκω, fut. ’ἀρέσω, etc., no perf., c. dat., Eur.; ’ὑπέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, usu. sync. -ῆλθον, perf. redupl. -ελήλῠθα, c. acc., Ar., Xen., Plat., Dem.

CRINGING, θωπῐκός, ή, όν, Ar.; θωπευτῐκός, ή, όν, Plat.; ’ἄρεσκος, η, ον, Arist.

CRIPPLE, TO, σῐφλόω, Hom.; πηρόω, Ar., Hipp., Dem.; κυλλόω, Hipp.

CRIPPLED, ἠπεδᾰνός, ή, όν, Hom.; κυλλοποδίων, ονος, ὁ (epith. of Vulcan), Hom.; χωλός, ή, όν, Hom., Soph., Xen., Plat.; ἔμπηρος, ον, Hdt.; ’ἀπόπληκτος, ον, Hdt.; ’ἄγυιος, ον, Hipp.; κυλλός, ή, όν, Hipp.; σῐφλός, ή, όν, Ap. Rh.; ἀνάπηρος, ον, Plat.

CRIPPLING, κύλλωσις, εως, ἡ, Hipp.

A being crippled, πήρωσις, εως, ἡ, Plat., Hipp.

Representing cripples (on the stage), χωλοποιός, όν, Ar.

CRISIS, A, ἀκμή, ἡ, Trag., Thuc., Isoc., Dem.; ῥοπή, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Plat., Isoc.; καιρός, ὁ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.

The crisis of a disease, κρῐ́σις, εως, ἡ, Hipp.

[*Past its crisis* (of a fever), παρακμαστικός, ή, όν, Medic.]

For now is the very crisis of all their fate, νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς, Hom.; so Theogn., Hdt. *Vid.* CRITICAL.

CRISP, κραῦρος, α, ον, and ος, ον, Plat., Arist.

CRISPNESS, κραυρότης, ητος, ἡ, Theoph.

CRITERION, κρῐτήριον, τό, Plat.

CRITICAL, κρῐτικός, ή, όν, Hipp.; *at a critical time*, ’ἀκμαῖος, α, ον, Soph.

To be the critical time, ’ἀκμάζει, only 3d sing. pres. as impers., Æsch.

To be in a critical condition, ἐπὶ ξῠροῦ πέλας πεσεῖσθαι, Æsch.; ἐπὶ ξυροῦ βῆναι, Eur.; ἐπὶ ξυροῦ εἶναι, Theoc.; [ἐπὶ ξυροῦ ἱστάναι ἀκμῆς, Hom., Theogn., ἔχεσθαι, Hdt.]

[*The most critical periods*, μέγιστοι καιροί, Dem.]

Being in a critical condition, βεβὼς ἐπὶ ξυροῦ τύχης, Soph.

But the city is in a critical condition, ἡ δ’ ἔχεται ῥοπῆς, Ar.

You being weak and in a most critical condition, ὑμεῖς ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ μιᾶς ῥοπῆς ὄντες, Thuc.

CRITIC, A, ἐπῐτῑμητής, ὁ, Plat., Æschin.; κρῐτικός, ὁ, Plat.

CRITICISM, ἐπῐτίμησις, εως, ἡ, Thuc., Dem.; ἐπῐτίμημα, ἄτος, τό, Thuc.

The art of criticism, ἡ κριτική, Plat.

CROAK, TO, κρώζω, fut. -ξω, Hes., Ar.; κράζω, fut. κεκράξομαι, perf. κέκρᾱγα, Ar., Theoph.

To croak at, κᾰτᾰκρώζω, c. acc., Ar.; ἐπῐκρώζω, sine cas., Ar.

[CROAKER, A (constant complainer), ὀδύρτης, ὁ, Arist.]

CROAKING, κρωγμός, ὁ, Anth.

The croaking of a frog, ὀλολῡγών, όνος, ἡ, Arist.

CROCODILE, A, κροκόδειλος, ὁ, Hdt.; χάμψα, ὁ, Hdt.

CROCUS, A, κρόκος, ὁ, Hom., Soph.

Crocus-colored, κροκόεις, όεσσα, όεν, Eur., Theoc.

CRONE, A, γραῦς, gen. γρᾱός, ἡ, Hom., Eur., Hdt., Dem. *Vid.* OLD WOMAN.

CROOK, A, κᾰλαῦροψ, οπος, ὁ, esp. a shepherd's, Hom.; χαῖος, ὁ, Ap. Rh.; λᾰγώβολον, τό, Theoc.

CROOK, TO, ἀγκῠλόω, Ar., Arist.; σκολιόω, Theoph. *Vid.* TO BEND.

To crook, i. e., to make crooked, πᾰρᾰλοξαίνω, Hipp.

To grow or *be crooked*, σκολιαίνομαι, pass., Hipp.

CROOKED, ἀγκῠλος, η, ον, Hom., Pind.; γναμπτός, ή, όν, Hom., Hes., Pind.; κορωνίς, ίδος, ἡ, esp. and indeed only of ships, Hom.; σκολιός, ά, όν, literally and esp. *bad, perverse*, Hom., Hes., Pind., Theogn., Eur., Hdt., Plat.; ἐπῐκάμπῠλος, ον, h.; πλᾰ́γιος, α, ον, esp. of the mind, Pind., Eur.; ἑλικτός, ή, όν, of the mind or counsels, Eur.; στρεβλός, ή, όν, Ar.; γαμψός, ή, όν, Ar., Arist.; ῥοικός, ή, όν, Theoc.; βλαισός, ή, όν, Mel.

With crooked talons, γαμψῶνυξ, ῠχος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

With crooked limbs, ἀγκῠλόκωλος, ον, Archestr.

[*Crook-necked*, ἀγκυλόδειρος, ον, Opp.]

[*With crooked bow*, ἀγκυλότοξος, ον, Hom.]

[*With crooked claws*, ἀγκυλοχήλης, ες, Batr.]

[*Crooked of counsel*, ἀγκυλομήτης, ὁ, ἡ, Hom.]

Crooked-backed, κῡφός, ή, όν, Hom., Ar.; κῡφόνωτος, ον, Antipho.

With crooked end, ῥαιβόκρᾱνος, ον, Leon. Tar.

CROOKEDLY, σκολίως, Plat.

CROP, λήϊον, τό, Hom., Hes., Hdt.; ’ἄροτος, ὁ, Soph.; στάχυς, υος, ὁ, Æsch., Eur.; φορά, ἡ, Dem.

The crop of a bird, πρηγορεών, ῶνος, ὁ, Ar.

Like the crop (of a bird), προβολώδης, ες, Arist.

Destroying crops, fem. ληϊβότειρα, ἡ, Hom.

Bearing a heavy crop, βᾰθῠλήϊος, ον, Hom.

CROP, TO, i. e., get crops off from (land), καρπόομαι, mid., c. acc. of the land, Æsch., Hdt., Xen., Plat.

CROSS, A (at least a plank to which criminals were nailed, used as a cross), σανίς, ίδος, ἡ, Ar., Hdt.

CROSS, δόχμιος, α, ον, Hom., Eur.; λοξός, ή, όν, Theogn., Eur.; λέχριος, α, ον, Soph., Eur., and ος, ον, Call.; πλᾰ́γιος, α, ον, Hdt., Thuc., Plat., Xen.; ἐπῐκάρσιος, ον, Hdt.; ἐγκάρσιος, ον, Thuc.

[*A cross-plank* (of a ship, with hole for mast), μεσόδμη κοίλη, ἡ, Hom.]

To look cross, κάρδᾰμον βλέπω, Ar.

CROSS, TO, περαιόομαι, pass., esp. in aor. 1, Hom., Hdt., Thuc.; διᾰβαίνω, only pres., imperf., perf. -βέβηκα, and aor. 2 -έβην, fut. -βήσω, and aor. 1 -έβησα, in act. sens. *to make to cross*, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Ap. Rh.; διαβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; περάω (usu. of water), Xen.; διᾰπεράω, fut. -άσω, Æsch., Eur., Xen.; διαπεραιόομαι, pass., Hdt., Thuc.; διᾰβᾰδίζω, no perf., Thuc.; διᾰκομίζομαι, mid., Thuc., Plat., Andoc.; διᾰπορεύομαι, c. fut. mid., aor. 1 pass., c. acc. or c. prep., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; πᾰρᾰβάλλω, esp. by sea, Hdt., Thuc., Dem.; ’ὑπερέχω, esp. water, imperf. -εῖχον, fut. -έξω, aor. 2 -έσχον, no aor. 1, perf. -έσχηκα rare, c. acc., Thuc.

To cross after or *in addition*, ἐπῐδιᾰβαίνω, Hdt., Thuc., Xen.

To cross together, συνδιᾰβαίνω, Thuc., Xen.; συνδιᾰβάλλω, Thuc.

[*To cross over into Asia*, πέραν εἰς τὴν ’Ασίαν διαβαίνω (aor. 2 -βῆναι), Xen.]

[*To cross off* or *strike out* (of a list), διαγράφω, Plat.]

To cross a wall (climbing up and descending), ’ὑπερκᾰτᾰβαίνω, c. acc., Hom.

To make to cross, περαιόω, Thuc.; διᾰβῐβάζω, c. dupl. acc., Hdt., Plat.

To make to cross water, διᾰπορθμεύω, Hdt.

That must be crossed, διαβατέος, α, ον, Xen.

[*Capable of being crossed*, πορεύσιμος, ον (η, ον), Xen.]

To cross-question, διερωτάω, Xen., Plat., Dem.; i. e., cross-examine, ’ἀνᾰποδίζω, Hdt., Æschin.

CROSSWISE, λῐκρῐφίς, Hom.; ἐγκαρσίως, Thuc.; φορμηδόν, Thuc.; ἐνάλλαξ, Ar.; λέχρις, Ap. Rh.

CROUCH, TO, πτήσσω, fut. -ξω, perf. ἔπτηχα (poet. part. πεπτηώς, ῶτος, Hom.), Hom., Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.; κᾰτᾰπτήσσω, also with aor. 2 κατέπτᾰκον, Æsch., and aor. 2 3d dual καταπτήτην, Hom., Hes., Æsch., Dem.; πτώσσω, rare except in pres. and imperf., Hom., Pind., Tyrt.; καταπτώσσω, Hom.; ’ὑποπτήσσω, sometimes c. dat. of the thing before which, Hom., Eur., Xen.; ’ἀπυπτήσσω, Eur.; ἐλύομαι, only in aor. 1 pass. ἐλύσθην, Hom.; εἴλω, only in aor. 2 ἐάλην, part. ’ἁλείς, Hom.; ὀκλάζω, Xen., Mosch.

[*To crouch down* (with bended knees), ὀκλάζω, Xen.; ἐς γόνυ ὀκλάζω, Luc.; so of horses that kneel to let riders mount, Plut.]

CROUCHING, adj. πτώξ, gen. πτωκός, ὁ καὶ ἡ, Hom.

Crouching (as a bird over its young), ’ὑφειμένος, η, ον, Eur.

Crouching, adv. ὀκλᾰδόν, Ap. Rh.

[*A crouching down* (with bent knees), ὄκλασις, ἡ, Hipp.]

CROW, A, κόραξ, ᾰκος, ὁ, Pind., Theogn., Hdt., Lys.; κορᾰ́κῑνος, ὁ, Ar.; κορακίας, ου, ὁ, Arist.; κορακῑνίδιον, τό, Pherecr.; κορώνη, ἡ,

Hes., Archil. (N.B.—the κορώνη is not exactly the same bird as the κόραξ.)

A young crow, κορωνῑδεύς, ὁ, Cratin.

Like a crow, κορᾰκοειδής, ές, Arist.; κορᾰκώδης, ες, Arist.

The crowing (of a cock), ἀλεκτοροφωνία, ἡ, Luc.

CROW, TO, ἀνορτᾰλίζω, no perf., Ar.; κοκκύζω, Theoc.

[CROW-BAR, A, μοχλός, ὁ, Hom., Trag.]

CROWD, A, ἀγέλη, ἡ, Hom., Soph., Eur.; φῦλον, τό, Hom., Soph., Eur.; ἄγῡρις, εως, ἡ, Hom., Eur.; κλόνος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Eur.; νέφος, τό, Hom., Hdt.; ὅμῑλος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; στέφᾰνος, ὁ, Hom.; πλῆθος, τό, Omn.; ὄχλος, ὁ, Omn. post Hom. (also of the crowd following an army, opp. to soldiers); κλύδων, ωνος, ὁ, Æsch., Eur.; σμῆνος, τό, Soph., Ar., Plat.; πλήρωμα, ᾰτος, τό, Eur.; ὁμιλία, ἡ, Æsch., Hdt.; συστροφή, ἡ, Hdt. *Vid.* ASSEMBLY, MULTITUDE.

A noisy crowd, κολοσυρτός, ὁ, Hom., Hes., Ar.; ὅμᾰδος, ὁ, Hom., Hes., Plat., Ap. Rh.

A crowd in motion, ῥεῦμα (sc. στρᾰτοῦ, etc.), τό, Æsch.

An irregularly planted crowd (e.g., of vines in a vineyard), συστάς, ᾰδος, ἡ, Arist.

In crowds, adj., ἀδῑνός, ή, όν, in pl., Hom.; ἀολλής, ές, usu. in pl., Hom., Soph.; θᾰμέες, fem. θᾰμειαί, only pl., Hom.; πῠκνός, and poet. πῠκῖνός, ή, όν, Hom., Hes., Eur., Plat.; ἀθρόος (only pl., Hom.), α, ον, Hom., Pind., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; συμβεβυσμένος, η, ον, Ar.; ἀγελαῖος, α, ον, Hdt.

In crowds, adv., ἀγεληδόν, Hom., Hdt.; θᾰμά, Hom.; θᾰμᾰκίς, Pind.; ὁμῑλᾰδόν, Hom.; ὁμῑληδόν, Hes.; ἰλᾰδόν, Hom., Hdt.; ἅλις, Hom.

CROWD, TO (to crowd together, or bring together), ἀολλίζω, Hom.; συνειλέω, Hdt. *Vid.* TO COLLECT, TO ASSEMBLE.

To crowd, i. e., be crowded together, intrans. εἴλομαι, only pres. and aor. 2 ἐᾰλην, part. ἀλείς in this sense, Hom.; ὁμιλέω, Hom.; κλονέομαι, pass., only pres. and imperf., Hom., Hes.; ἀμφιστεφᾰνόομαι, pass., h.; ἀνειλέομαι, pass., Thuc.; σῠνειλέομαι, pass., Xen.; περῐχέομαι, pass., perf. -κέχῠμαι, etc., c. dat. or c. acc., Xen., Plat.; περιστεφᾰνόω, Ar.

CROWDED (assemblies, festivals, etc.), i. e., to which people crowd, λᾱοσσόος, ον, Pind.; πλειστόμβροτος, ον, Pind.

CROWN, A, στέφᾰνος, ὁ, Omn. post Hom.; στεφᾰνωμα, ᾰτος, τό, Theogn., Pind., Soph.; στεφᾰνίσκος, ὁ, Anac.; στέφος, τό, Æsch., Eur. *Vid.* SYN. 171.

The crown of the head, βρεχμός, ὁ, Hom.; κορῠφή, ἡ, Hom., h., Hdt., Xen.; βρέγμα, ᾰτος, τό, h., Arist.

The crown of the head where the hair is parted, λίσσωμα τρῐχῶν, Arist.; λίσσωσις, εως, ἡ, Arist.

The crown or *crowning act*, i. e., the completion or making complete, θρίγκος, ὁ, Eur., Plat.; κολοφών, ῶνος, ὁ, Plat.; κεφᾰλή, ἡ, Plat.; κεφᾰλαῖον, τό, Dem.

CROWN, TO, στέφω, as a person crowns, or as a thing crowns, sometimes c. ἀμφί and dat., Hom., Hes., Trag., Xen., Plat.; περιστέφω, Hom.; στεφᾰνόω, Pind., Omn. Att.; ἐρέπτω, no perf., Pind., Cratin.; ἐρέφω, no perf., Pind., Soph., Eur.; ἀναδέω, fut. -δήσω, perf. -δέδεκα, etc., Pind., Ar., Hdt., Thuc.; ἀναστέφω, Eur.; κᾰταστέφω, Eur.; στεφᾰνίζω, Ar.; πῠκάζω, Eur.; ἀμπῠκάζω, poet. for ἀνᾰπῠκάζω, Anth.

To crown with a ταινία, or *fillet*, ταινιόω, Ar., Thuc., Xen.

To crown a person with victory, προσμίγνῡμί τινα κράτει, Pind.

Grace crowns his words, χᾰρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσι, Hom.

To win a crown, crown one's self, wear a crown, etc., στεφανόομαι, mid., Pind., Thuc.; ἐρέφομαι, mid., Eur.; ἐρέπτομαι, mid., Cratin.; στεφᾰνηφορέω, Eur., Dem.; ταινιόομαι, mid., Ar.

To be crowned with another person, συστεφᾰνόομαι, c. prep., Dem.

To crown, i. e., to complete, put the finishing stroke to, but also to surround with a fence at the top, θριγκόω, Hom., Æsch., Eur.

CROWNED, περιστεφής, ές, Soph.; καταστεφής, ές, Soph.; στεφᾰνηφόρος, ον, Eur., Dem.

Crowned with beautiful towers or lofty walls (as cities), ἐϋστέφᾰνος, ον, Hom., Hes., Pind.

With beautiful crown, καλλιστέφᾰνος, ον, h., Eur.

With golden crown, χρῡσοστέφᾰνος, ον, Hes., Pind., h.

With violet crown, ἰοστέφᾰνος, ον, h., Theogn., Pind., Ar.

CROWNING (as a garland crowns the head), περῐβολος, ον, Eur.

Making crowns, στεφᾰνοποιός, όν, Arist.

Having a crown for the prize (sc. ἀγών), στεφᾰνηφόρος, ον, Hdt., Andoc.; στεφανίτης, ου, only masc., Dem.

The right of wearing a crown, στεφᾰνηφορία, ἡ, Dem.

Without a crown, esp. as a sign of victory, ἀστεφᾰνωτος, ον, Sapph., Plat.; ἀστέφᾰνος, ον, Eur.

CRUCIBLE, A, χόᾰνος, ὁ, Anth.

CRUCIFIXION, σταύρωσις, εως, ἡ, Eccl.

[*Of the crucifixion*, σταυρώσιμος, ον, Eccl.]

[CRUCIFORM, σταυρωτός, ή, όν, Eccl.; σταυρικός, ή, όν, Byz.]

CRUCIFY, TO, ἀνᾰκρεμάννυμι, fut. -κρεμᾰσω, etc., in pass., also pres. -κρέμαμαι, aor. 1 -εκρεμάσθην, Hdt.; ἀνασταυρόω, Hdt., Thuc., Xen.; ἀνασκολοπίζω, Hdt.; διᾰπασσᾰλεύω πρὸς σᾰνίδα, Hdt.

CRUDE, ὠμός, ή, όν, Hom., Hes., Ar., Arist.

CRUEL, ἀμείλικτος, ον, Hom., Hes., Eur., Ap. Rh.; ἀμείλῐχος, ον, Hom., Pind., Æsch.; σχέτλιος, α, ον, and in Eur. ος, ον, Hom., Hes., Omn. Att.; ἄγριος, α, ον, and ος, ον (Hom. has gen. ἀγρίου), Hom., Soph., Plat.; βᾰρύς, εια, ύ, Hom., Soph., Eur.; χαλεπός, ή, όν, Hom.; βᾰρῠπᾰλᾰμος, ον, Pind.; πῐκρός, ά, όν, Pind., Æsch., Soph., Ar., Hdt., Antipho, Dem.; δύσχῑμος, ον, Æsch.; στερεός, ά, όν, Pind., Æsch., Soph.; στεῤῥός, ά, όν, and ός, όν, Æsch., Eur., Ar.; αὐθάδης, ες, Æsch.; μέλας, μέλαινα, μέλαν, compar. μελάντερος, etc., esp. curses, necessity, fate, etc., Æsch., Eur.; ὠμός, ή, όν, Trag., Thuc., Xen., Plat.; ὠμόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Trag.; ὠμοδᾰκής, ές, Æsch.; ὠμόθῡμος, ον, Soph.; ἀνάλγητος, ον, Soph., Eur.; δυσάλγητος, ον, Soph.

Cruel-looking, ἀγριωπός, όν, Eur.

CRUELLY, ἄγρια, Hes.; ὠμοφρόνως, Æsch.; ὠμῶς, Thuc., Xen.; πῐκρῶς, Dem.; ἀνηκέστως, Hdt.; χαλεπῶς, Hdt.

CRUELTY, πῐκρότης, ητος, ἡ, Eur., Hdt., Isoc.; ὠμότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Isoc.; ἀγριότης, ητος, ἡ, Plat.

To be or *to become cruel*, ἀγριόομαι, pass., Soph., Eur.; ἐξαγριόομαι, Plat., Isoc., Æschin.

CRUISE, A (small vessel), φιάλη, ἡ, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* CUP.

A cruise, i. e., voyage, ναυστολία, ἡ, Eur.; πορεία, ἡ, Æsch., Xen.; διάπλοος, contr. -πλους, ὁ, Thuc. *Vid.* VOYAGE.

A cruise along the coast, πᾰρᾰκομῐδή, ἡ, Thuc.

CRUISE, TO, ναυτίλλομαι, only pres. and imperf., Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ναυστολέω, Soph., Eur.; διᾰπλέω, fut. -πλεύσομαι, often Att. πλευσοῦμαι, aor. 1 -έπλευσα, etc., Xen., Lys. *Vid.* TO SAIL.

CRUMB, A, ἄκολος, ὁ, Hom.; ψωμός, ὁ, Hom., Xen.

CRUMBLE, TO, ψάω, Soph.; κᾰτᾰψήχομαι, pass., Soph.

CRUMBLING, ψᾰθᾰρός, ά, όν, Æsch.; ψᾰθῠρός, ά, όν, Arist.

Rather crumbling, ὑποψᾰθῠρος, ον, Hipp.

Not putting in a lump of wet earth as a lot which should crumble away, οὐ δρᾱπέτην τὸν κλῆρον ἐς μέσον καθεὶς Ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον, Soph.

CRUSH, TO, ἀπᾰλοιάω, Hom.; θλάω, fut. θλᾰσω, aor. 1 poet. often θλάσσα, Hom., Hes., Theoc.; σῠνάγνῡμι, only in aor. 1 σῠνέαξα, Hom.; φλάω, fut. φλᾰσω, etc., Pind., Ar., Theoc.; συντρίβω, Eur., Xen.; κᾰτᾰλοάω, Xen.; θρύπτω, Plat., Theoc.; ἀποθρύπτω, Plat.

To crush together, συνθλάω, Theoph.

CRUST, A, esp. one to dip in soup or gravy to sop it up with, μυστίλη, ἡ, Ar., Pherecr.

[CRUSTACEA, ὀστρακόδερμα, τά, Arist.]

CRUSTACEOUS, μᾰλᾰκόστρᾰκος, ον, Arist.

CRY, TO, ἰᾰχω, only pres. and imperf., Hom.; ἔβρᾰχον, only aor. 2 from unused pres., Hom.; ἀῡτέω, only pres. and imperf., Hom.; αὔω, fut. ἀύσω, no perf., Hom., Trag.; βοάω, Hom.; κράζω, fut. κεκράξομαι, perf. κέκρᾱγα, also an imper. κέκραχθι, pl. κέκραχθε, aor. 2 ἔκρᾰγον, Æsch., Ar., Xen.; ἀνᾰκρᾰζω, Hom., Pind., Ar., Xen., Antipho; βρῡχω, only in perf. βέβρῡχα, esp. as a dying hero, Hom., Soph.; ὀλολύζω, no perf., Hom., h., Æsch., Eur., Dem., Theoc.; ἀνολολύζω, esp. with joy, Trag.; ἰύζω (ῑ Ep., ῐ Att.), Hom., Pind., Æsch., Soph.; κλάζω, fut. κλάγξω, perf. κέκλαγχα, and Hom. κέκληγα, Hom., Trag., Ar.; ἰᾰχέω, but often ᾱ Att., when some critics write it ἰακχέω, no perf., h., Trag., Ar.; σᾰλαΐζω, esp. in distress, Anac.; θροέω, no perf., Trag.; θρέομαι, mid., only pres., Æsch., Eur.; ἀλᾰλάζω, esp. with a warlike or joyful cry, fut. -άξω and -άξομαι, no perf., Trag., Xen.; ἐπαλαλάζω, Æsch., Xen.; ἀνᾰλᾰλάζω, Eur., Xen.; ἀνᾰβοάω, poet. ἀμβοάω, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; διᾰβοάω, Æsch., Thuc., Dem.; θωΰσσω, fut. -ξω, no perf., no pass., sometimes to a person c. dat. or c. acc., Trag.; λᾰκάζω, only pres., Æsch.; προσχαίνω, c. acc. cogn., Æsch.; ἐλελίζω, no perf., Eur.; ἐγκράζω, Ar.,

Thuc.; ἐκκλάζω, Eur.; ἀνᾰκλάζω, Eur., Xen.; βρῡχάομαι, mid., Soph.; κραυγάζω, Plat.; ἀνηπύω, fut. -ύσω, Ap. Rh., Mosch.; φθέγγομαι, mid., esp. as an animal, Xen., Theoc.

To cry loudly, λῐγαίνω, only pres. and imperf., Hom., Æsch.; ὀρθιάζω, only pres. and imperf., Æsch.; ἐπορθιάζω, Æsch.; ἐξορθιάζω, Æsch.; ἀνιᾰχω, Ap. Rh.; [ἀναθορυβέω, Plat.; ὀλολύζω, fut. ύξομαι (usu. to gods), Hom., Trag.; ἀνολολύζω, Simon., Æsch., Soph.; ἀναβοάω, Trag., Hdt.; ἀνακλάζω, Eur.]

To cry around, ἀμφιᾰχω, Hom.

To cry out to, ἐπιβοάω, fut. mid. poet. -βώσομαι, c. dat., in mid. c. acc., Hom., Æsch., Eur., Thuc.; προσβοάομαι, mid., Hdt.; [παραβοάω, Dem.]

To cry out against, to cry down so as to silence, κατᾰβοάω, c. gen. or c. acc., Ar., Hdt., Thuc.; κατᾰκράζω, Ar.

To be cried out against, ἀνᾰβοάομαι, pass., Eur.

To cry with (in harmony with), *to cry out together*, συνᾰλᾰλάζω, c. dat., Eur.; συνᾰνᾰβοάω, Xen.; συνολολύζω, Xen.

To cry as an infant, βληχάομαι, mid., Ar.

To cry, i. e., weep, δᾰκρύω, Omn. *Vid.* To WEEP.

CRY, A, ἐνοπή, ἡ, Hom., Eur.; ἰᾰχή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur.; βοητύς, ἡ, Hom.; ὀλολῡγή, ἡ, usually *not* sad, Hom., h., Eur., Hdt., Thuc.; ἀλᾰλή, ἡ, esp. a war-cry, Pind.; κέλᾰδος, ὁ, Pind., Æsch., Soph.; βόαμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ἀμβόαμα, τό, Æsch.; ἰᾰχημα, ᾰτος, τό, Eur.; κεκραγμός, ὁ, Eur.; κέκραγμα, ᾰτος, τό, Ar.; κραυγή, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ὀλόλυγμα, ᾰτος, τό, only joyful, Eur.; ὀλολυγμός, ὁ, sometimes of grief, Æsch., Eur.; βοᾰτις (ἴδος, ἡ) αὐδή, Æsch.; ἀνᾰκέλᾰδος, ὁ, Eur.; αὐονή, ἡ, Simon. Amorg.

A loud cry, ὀρθίασμα, ᾰτος, τό, Ar.

The cry of children, βληχή, ἡ, Æsch., Eur.

The cry of birds, κλαγγή, ἡ, Hom.

Exciting cries, uttering cries, περῐβόητος, ον, Soph., Plat.

Uttering cries, κλαγγηδόν, Hom.

Cried out against, cried down (so as to prevent a person's speaking), ἐπιβόητος, ον, Thuc.; κατᾰβοηθείς, Plat.

CRYSTAL, κρύσταλλος, ὁ, Dion. P.

Like crystal, crystalline, κρυστάλλῐνος, η, ον, Anth.; [κρυσταλλοειδής, ές, Theophil.]

[*The crystalline lens*, τὸ κρυσταλλοειδὲς ὑγρόν, Theophil.]

[*To crystallize* (of salt hardening, etc.), πήγνυμαι, 2d perf. πέπηγα, Hdt.]

CUB, A, βρέφος, τό, Hom., Hdt.; δρόσος, ἡ, in pl., Æsch.; ὀβρία, τά, Æsch.; ὀβρῐκᾰλα, τά, Æsch.; νεοσσός, ὁ, Hdt.

CUBE, A, also a cubic number, κύβος, ὁ, Plat.

CUBICAL, στερεός, ά, όν, Plat., Arist.; κυβικός, ή, όν, Plat.

CUBIT, A, πῆχυς, εως, ὁ, Hdt., Xen.; πῡγών, όνος, ἡ, Hdt., Xen.; [with epithet μέτριος, κοινός, or ἰδιωτικός, i. e., the ordinary cubit, Hdt.]

A cubit long or *broad*, etc., πῡγούσιος, Hom.; πηχυαῖος, Hdt., Plat.; πήχυιος (of time), Mimnerm.

Two cubits long, δίπηχυς, neut. υ, Hdt.

Three cubits long, τρῐπηχυς, εως, poet. εος, neut. υ, Hes., Eur., Hdt., Xen.

Four cubits long, τετρᾰπηχυς, υ, Hdt., Plat.

Five cubits long, πεντᾰπηχυς, υ, Hdt.

Ten cubits long, δεκάπηχυς, υ, Hdt.

Thirteen cubits high, τρισκαιδεκᾰπηχυς, υ, Theoc.

CUBLESS, κενός, ή, όν, Soph.

CUCKOO, A, κόκκυξ, ῡγος, ὁ, Hes., Ar.

To cry cuckoo, κοκκύζω, fut. -ῠσω, Hes., Ar.

Cuckoo (the cry), κόκκῡ, Ar.

CUCUMBER, A, σίκυς, υος, ὁ, Alcæ.; σίκυος, ὁ, Ar.; σικῠδιον, τό, Phryn. (Com.)

The seed of a cucumber, σίκυον, τό, Theoph.

A cucumber bed, σικυήλᾰτον, τό, Hipp.

Like a cucumber, σικυώδης, ες, Theoph.

[CUD, *to chew the cud*, μηρυκάζω, Arist.; ἀναμηρυκάομαι, Luc. *Vid.* To RUMINATE.]

CUDGEL, A, κορύνη (ῠ Hom., ῡ Eur.), ἡ, Hom., Eur., Hdt.; ῥόπᾰλον, τό, Hom., Soph., Ar., Hdt., Xen.; σκῠτᾰλον, τό, Pind., Ar., Hdt.; σκῠτᾰλιον, τό, Ar.; σκῠτᾰλίς, ἴδος, ἡ, Hdt.; τύμπᾰνον, τό, Ar.; ξῠλον, τό, Hdt.; βάκτρον, τό, Theoc.

CUDGEL, TO, ῥαβδίζω, Ar.; [ἀλοάω, Ar.; ξυλοκοπέω, Polyb.]

[*A cudgelling*, ξυλοκοπία, ἡ, Polyb.]

Like a cudgel, σκυτᾰλίας, ου, ὁ, only masc., Theoph.

CUFF, TO, ῥαπίζω, Plat., Dem. *Vid.* To BEAT.

CUFF, A, ῥάπισμα, ᾰτος, τό, Antiph. *Vid.* BLOW.

CUIRASS, A, χῐτών, ῶνος, ὁ, Hom., Hdt.; θώραξ, ᾱκος, ὁ, Hom., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* BREAST-PLATE, and SYN. 264.

CUIRASSIER, A, θωρηκτής, Hom.; [θωρακίτης, ὁ, Polyb.]

CUISH, A, πᾰρᾰμηρῐδιον, τό, usu. pl., Xen.

CULINARY, μᾰγειρῐκός, ή, όν, Ar., Plat.

CUL-DE-SAC, A, i. e., a place with no exit at the farther end, τόπος ἀνέκβᾰτος, Thuc.

A ravine which formed a cul-de-sac, χᾰρᾰδρα ἀνέκβᾰτος, Thuc.

CULMINATE, TO (of the sun, etc.), μεσουρᾰνέω, Arist.

CULPABILITY, αἰτία, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* BLAME.

CULPABLE, αἴτιος, α, ον, sometimes Att. ος, ον, c. gen. rei, or c. ὅτι and indic., Hom., Æsch., Eur., Thuc., Plat.; μεμπτός, ή, όν, usu. c. neg., Pind., Hdt., Omn. Att. *Vid.* BLAMABLE.

CULPABLY, κατᾰμεμπτα, Soph.

CULPRIT, A, ἀλείτης, ὁ, Hom., Ap. Rh.

CULTIVATE, TO, ἐθείρω, only pres., Hom.; κάμνω, in aor. 2 mid. ἐκᾰμόμην, Hom.; ἐργάζομαι, mid., perf. pass. εἴργασμαι, in either act. or pass. sens., Hes., Thuc., Xen.; γηπονέω, only pres., Eur.; γεωργέω, Ar., Thuc., Xen., Isæ., Dem.; ἐξεργάζομαι, Hdt., Xen.; ἐπεργάζομαι, Plat., Lys., Æschin.

To cultivate, i. e., to practice, to pay attention to, ἀσκέω, Pind., Trag., Hdt., Xen.; θερᾰπεύω, Hdt., Thuc., Xen., Plat., and also applied to land or to trees, Hdt., Xen.

He said that if they cultivated their navy they would get the better, τὸ ναυτικὸν θεραπεύοντας ἔφη περιέσεσθαι, Thuc.

To cultivate previously, προεργάζομαι, Xen.

One must cultivate (in any sense), θερᾰπευτέον, Xen.

CULTIVATED, i. e., well cultivated, τετυγμένος, η, ον, Hom.; εὔεργος, ον, Theoc.

Cultivated, i. e., not wild (of trees), ἥμερος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Plat.

Belonging to cultivating, γεωργῐκός, ή, όν, Ar., Plat., Xen.

Cultivated land, ἔργα, τά, Hom.; γεώργημα, ᾰτος, τό, Plat.; γεωργία, ἡ, Isoc.

CULTIVATION, γεωργία, ἡ, Thuc., Plat.

The cultivation (of trees), παιδεία, ἡ, Theoph.; [(of plants), ἀγωγή, ἡ, Theoph.]

The cultivation (of arts, etc.), θερᾰπεία, ἡ, Plat. *Vid.* PRACTICE.

Fit for cultivation, ἐργάσιμος, η, ον, Xen., Plat.

CULTIVATOR, A, ἀροτήρ, ῆρος (of land), Hom., Hes., (of the Muses), Pind. *Vid.* HUSBANDMAN, and SYN. 148.

A cultivator (of arts, etc.), ἀσκητής, οῦ, ὁ, Xen., Plat.; θερᾰπευτής, οῦ, ὁ, Plat.

[CULTURE (mental, as result), παιδεία, ἡ, Plat.; (also as *cultivation*), παίδευσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* CULTIVATION.]

CUMBER, TO, βαρύνω, Hom. *Vid.* To LOAD, To HINDER.

[*To be cumbered with many cares*, πολλὰ μεριμνάω, Xen.]

CUMBERSOME, βαρύς, εῖα, ύ, Hom., Trag., Hdt., Xen.; ἐπαχθής, ές, Ar., Plat., Dem. *Vid.* HEAVY.

CUMIN, κύμῑνον, τό, Theoc.

Like cumin, κυμῑνώδης, ες, Theoph.

A cumin splitter, κυμῑνοπρίστης, ου, ὁ, also as adj., Alex., Arist.

CUNEATED, σφηνοειδής, ές, Theoph.

CUNNING, κερδᾰλέος, α, ον, Hom.; κερδᾰλεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Hom.; αἱμύλιος, ον, Hom.; αἱμῠλος, η, ον, and ος, ον, Hes., Pind., Æsch.; πολῠκερδής, ές, Hom., Ap. Rh.; ποικιλομήτης, ου, Hom., h.; κᾰκότεχνος, ον, Hom.; ἐπῐκλοπος, ον, Hom., Hes., Æsch., Plat.; πολῠτροπος, ον, Hom., h., Thuc., Plat.; ἀγκῠλομήτης, ου, Hom., Hes.; δολομήτης, ου, Hom.; δολόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Hom.; δολόεις, εσσα, εν, Hom., Eur., Ap. Rh.; δόλιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Trag., Ar., Xen.; δολοφρονέων, ουσα, ον, οντος, etc., Hom.; δολοπλόκος, ον, Sapph.; δολοφρᾰδής, ές, h., Pind.; δολομήδης, ες, Simon.; δολομήχᾰνος, ον, Simon.; δολόμῡθος, ον, Simon.; δολιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur.; δολιόπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; δολοποιός, όν, Soph.; αἱμῠλομήτης, ου, h.; ποικῐλος, η, ον, Hes., Pind., Soph., Ar., Plat., Dem.; ποικῐλόβουλος, ον, Hes.; ποικιλόμητις, with also gen. -μήτῐδος, Soph.; ποικῐλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; πολυμήχᾰνος, ον (not common, however, in bad sense), Soph.; σοφός, ή, όν, Eur., Ar., Hdt., Xen.; πολῠπλοκος, ον, Ar.; ἀλωπός, ὀν (as a fox), Soph.; ποικῐλομήχᾰνος, ον, Anth.; αἱμῠλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Cratin.; αἱμῠλοπλόκος, ον, Cratin.; πανοῦργος, ον, Trag.

Most cunning, κέρδιστος, η, ον, Hom.

CUNNING, κέρδος, τό, only pl.,

Hom.; κερδοσύνη, ἡ, only in dat. sing. and pl., Hom., Ap. Rh.; πολυκέρδεια, ἡ, Hom.; δολοφροσύνη, ἡ, Hom.; δόλος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen.; τέχνη, ἡ, esp. in pl., Hom., Hes., Pind.; μῆτις, ιος, and ῖδος, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Soph.; μῆδος, τό, usu., if not always, in pl., Hom., Pind., Æsch.; πολυπλοκία, ἡ, Theogn.; πολυϊδρεία, ἡ, Theogn.; πολυφροσύνη, ἡ, Theogn., Hdt.; δολοπλοκία, ἡ, Theogn.; ποικῖλία, ἡ, Eur.; πολῠτροπία, ἡ, Hdt.; περῐτέχνησις, εως, ἡ, Thuc.

[*Cunning beats force*, ἡ ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει, Proverb.]

A cunning trick, σόφισμα, ἄτος, τό, Pind., Æsch., Hdt., Dem.; τέχνημα, ἄτος, τό, Æsch., Eur.; μηχᾰνή, ἡ, Trag., Thuc., Xen.; ἐπῐτέχνησις, εως, ἡ, Thuc.

A cunning fellow, ἀλώπηξ, εκος, ἡ, Pind.; ἄλημα, ἄτος, τό, Soph.; τέχνημα, ἄτος, τό, Soph.; κῑνᾰδος, ὁ, Soph., Ar., Dem.; μηχᾰνοῤῥᾰφος, ὁ, Soph., Eur.; πᾰλαιστής, οῦ, ὁ, Soph.; παιπᾰλη, ἡ, Ar.; παιπᾰλημα, ἄτος, τό, Ar.; τρῦμη, ἡ, Ar.; κῑνᾰδεύς, ὁ, Theoc.

To be cunning, try cunning tricks, etc., μηχᾰνοῤῥᾰφέω, only pres. and imperf., Æsch.; ποικίλλομαι, pass., Eur.; ἀλωπεκίζω, Ar.; τεχνάζω, Ar., Hdt., Xen., Plat.; Αἰγυπτιάζω, Cratin.

CUNNINGLY, ποικῐλως, Soph.; σεσοφισμένως, Xen.; Αἰγυπτιστί, Theoc.; πανούργως, Plat.

CUP, A, ἄλεισον, τό, Hom.; κύπελλον, τό, Hom.; σκῦφος, ὁ and τό, Hom., Hes., Alcman, Eur.; δέπας, αος, τό, pl. δέπᾰ, Hom., Æsch., Eur., Plat.; κισσῠβιον (properly made of ivy-wood), τό, Hom., Theoc.; κρᾱτήρ, ῆρος, ὁ (always κρητήρ in Hom.), Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; κοτῠλη, ἡ, Hom.; φιᾰλη, ἡ, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κέρας, gen. κέρᾰτος, κέραος, κέρως, etc. (dat. pl. also κέρᾰσι, Hom.), τό (not confined to cups made of horn), Pind., Æsch., Soph., Xen.; κότῠλος, ὁ, h., Plat. (Com.); κύλιξ, -ῐκος, ἡ, Phocyl., Sapph., Soph., Eur., Plat., Xen.; πέλλα, ἡ, Hippon.; σκῦφωμα, ἄτος, τό, Æsch.; ποτήρ, ῆρος, ὁ, Eur.; ποτήριον, τό, Ar., Hdt.; ἔκπωμα, ἄτος, τό, Soph., Hdt., Thuc., Xen., Dinarch., Dem.; κῠλίχνη, ἡ, Alcæ.; κῠλίχνιον, τό, Ar.; κοτῠλίσκιον, τό, Ar.; κοτυλίσκη, ἡ, Pherecr.; ἄμυστις, gen. ιος, and ῖδος, ἡ, Ar.; φιᾰλιον, τό, Eubul.; κύᾰθος (prop. of brass), ὁ, Eur., Ar., Xen.; τρῦβλιον, τό, Ar.; κύμβιον, τό, Dem.; κύμβη, ἡ, Nic.; κύμβος, ὁ, Nic.; κῠλῐκιον, τό, Theoph.; κῠλῐκίς, ῖδος, ἡ, Ath.; σκύφιον, τό, Ath.; ἄμβιξ, ῑκος, ὁ, Ath.; ἄμβῐκος, ὁ, Posidon. ap. Ath.

A cup that will stand on either end, ἀμφίθετος φιᾰλη, Hom.; δέπας ἀμφῐκύπελλον, Hom.

[*A cup with a wide mouth*, πᾰχύστομος, ὁ, Henioch.]

A silver cup, ἀργῠρίς, ῖδος, ἡ, Pind.

A cup made at Rhodes, Ῥοδιάς, ᾰδος, ἡ, Eubul.

A large cup, ὄνος, ὁ, Ar.

A cup in the shape of a limpet, λεπαστή, ἡ, Ar., Pherecr.

An earthenware cup (used by soldiers and sailors), κώθων, ωνος, ὁ, Ar., Xen.

A cup drunk after washing the hands at meals, a sort of stirrup-cup, μετᾰνιπτρον, τό, Antiph.; μετανιπτρίς, ῖδος, ἡ, Comici ap. Ath.

The cup of friendship, ἡ φῐλοτήσιος, Theogn.; φιλοτησία, or φιλοτησία κύλιξ, Ar., Alex.

The cup of an acorn, or *of any plant* or *flower*, κύττᾰρος, ὁ, Theoph.

Like a cup, σκύφειος, α, ον, Stesich.

To talk over one's cups, κῠλῐκηγορέω, Pratinas.

Quarrelling over, or *causing men to quarrel over their cups*, κυπελλομᾰχος, ον (epith. of feasts), Anth.

[*To tarry long at* or *over the cup*, περὶ πότους διατριβὴν ποιέομαι, Lys.]

[*Over their cups* (of a drinking party), παρὰ τὴν πόσιν, Hdt., or παρὰ πότον, Xen.]

[*To be quarrelsome in one's cups*, παροινέω (c. dupl. augm.), Xen., Plat.]

[CUP, TO (med.), ὀμηρίζω, Artemid.]

[CUPPER, one who cups (in med.), ὀμηριστής, ὁ, Artemid.]

[*Cupping-glasses*, ὡὰ ὑάλινα ἰατρικά, τά, Hero.]

CUP-BEARER, A, οἰνοχόος, ὁ, Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat., Ap. Rh.

To be cup-bearer, οἰνοχοεύω, only pres., Hom.; οἰνοχοέω, no perf., sometimes c. acc. of the wine, poet. imperf. ἐωνοχόουν, Hom., Xen.

CUPBOARD, A, σῑπύη, ἡ, Ar.; θήκη, ἡ, Xen.; [ἀγγοθήκη, ἡ, Ath.]

CUPIDITY, πλεονεξία, ἡ, Omn. prose.

CUR, A, κυνίδιον, τό, Ar. *Vid.* DOG.

CURABLE, ἀκεστός, ή, όν, Hom.; ἰᾱτός, ή, όν, Pind., Plat.; ἰάσῐμος, ον, Æsch., Eur., Plat.

Easily curable, εὐΐᾱτος, ον, Soph.; εὐβοήθητος, ον, Hipp.; εὐθεράπευτος, ον, Theoph.

CURATIVE, παιώνιος, α, ον, Æsch., Soph.; ἀκεσφόρος, ον, c. gen., Eur.; ἀκεσσῐνοσος, ον, Anth.; ἀλθήεις, εσσα, εν, Nic.; ἀλθηστήριος, ον, Nic.

CURB, A, lit. and metaph., ψᾰλιον, τό, Æsch., Eur., Ar., Plat.

CURB, TO, ἐπιστομίζω, Ar., Dem., Æschin.; [(lit. and metaph.), χαλινόω, Xen., Pseudo-Phoc.]

To curb, i. e., to check, κολούω, Eur., Hdt., Plat. *Vid.* TO CHECK, TO RESTRAIN.

CURDLE, TO, act. τρέφω, Hom., Theoc.; συνίστημι, in pres., imperf., fut., and aor. 1, Arist.

To curdle (milk with fig juice), ὀπίζω, Arist.

To curdle, intrans. τρέφομαι, pass., esp. with perf. τέτροφα, Hom.; πήγνῠμαι, esp. in 2d perf. πέπηγα, Æsch., Diosc.; συνίσταμαι, pass. c. aor. 2 and perf. act., Arist.

Calculated to curdle, πηκτῐκός, ή, όν, Theoph.

Fit to curdle milk (like fig juice), ὀποειδής, ές, Hipp.

Whatever causes to curdle, πῆγμα, ἄτος, τό, Arist.

CURDLED, πηκτός, ή, όν, Eur., Theoc.

[(Cheese) *curdled with fig juice*, (τυρὸς) ὀπίας, ὁ, Eur., Ar.]

[CURDS, ὀξύγαλα, τό, Strab., Ctes.]

CURE, A, ἄκημα, ἄτος, τό, Hom.; ἄκος, τό, Hom., Æsch., Eur., Hdt.; ἄκησμα, ἄτος, τό, Pind., Æsch.; ἄκεστρον, τό, Soph.; ἄκεσις, εως, ἡ, Hdt.; ἐξάκεσις, ἡ, Ar.; ἴᾱμα, ἄτος, τό, Æsch., Hdt., Plat.; ἴᾱσις, εως, ἡ, Soph., Plat., Antipho; θεραπεία, ἡ, Isoc.; ἰᾱτρεία, ἡ, Arist.; ἰᾱτρευμα, ἄτος, τό, Arist. *Vid.* REMEDY.

The goddess of curing, Ἰᾱσώ, ἡ, Ar.

The art of curing, ἰᾱτορία, ἡ, Soph.

CURE, TO, ἰάομαι, mid. (ῐ Anth.), with aor. 1 pass. ἰάθην, in pass. sens., Omn.; ἀκέομαι, mid., poet. part. ἀκειόμενος, fut. ἀκέσομαι, Att. ἀκοῦμαι, etc. (act. ἀκέω also in Hipp., pass. only in very late authors), Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt.; ἀπαλθέομαι, mid., esp. one's own wounds, Hom.; ἀποσώζω, c. acc. pers. gen. of disease, Soph.; ἐξᾰκέομαι, Plat.; ἀνᾰλαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -ἐλᾰβον, no aor. 1, perf. -εἴληφα, Hdt.; ἐξιάομαι, Hdt.; θερᾰπεύω, Thuc., Isoc., Arist.; ἰᾱτρεύω, Plat.; ὑγιάζω, Arist.; ὑγιόω, Hipp.; ἐξυγιάζω, Hipp.; ἀνασκευάζω, Diosc.

To be cured, ἄλθομαι, only in 3d sing. imperf., Hom.

To cure (meats, etc.), σκευάζω, Ath.

It will cure you of your melancholy, μεθορμιεῖ (Att. fut. from μεθορμίζω, for μεθορμίσει), σε τοῦ σκυθρωποῦ, Eur.

One must cure, θερᾰπευτέον, Plat.

CURER, A, ἰᾱτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Pind., Soph.; ἰᾱτρός, ὁ, Hom., Pind., Æsch.; παιάν, ᾶνος, ὁ, Æsch., Eur.; παιών, ῶνος, ὁ, Soph.; ἀκεστήρ, ῆρος, ὁ, Soph.; ἀκέστωρ, ορος, ὁ, Eur.; ἀκεστής, οῦ, ὁ (though not applied to curers of *diseases* by him), Xen. *Vid.* PHYSICIAN.

CURIOSITY, i. e., novelty, ἀήθεια, ἡ, h.

CURIOUS, ἀηθής, ές, Æsch., Soph. *Vid.* RARE.

Curious, i. e., inquisitive, ζητητῐκός, ή, όν, c. gen., Plat.

Over curious, περίεργος, ον, Xen., Plat., Isoc., Dem.

To make curious, i. e., inquisitive, ἐρεθίζω, no perf., Hom.

[*To be curious about* a thing, πολυπραγμονέω, περί τι, Plat.]

CURIOUSLY, i. e., accurately (made or fitted, etc.), πῠκῐνῶς, Hom.; πῠκᾰ, Hom.

CURL, A, πλόκᾰμος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; πλοχμός, ὁ, usu. in pl., Hom., Ap. Rh.; βόστρῠχος, ὁ, Æsch.; πλόκος, ὁ, Trag., Ap. Rh.; πλοκάς, ᾰδος, ἡ, Pherecr.; κίκιννος, ὁ, Ar., Theoc.; στημονίας, ου, Cratin.; βότρῠχος, ὁ, Pherecr.; πλοκᾰμίς, ῖδος, ἡ, Theoc., Bion; ὄστλιγξ, ιγγος, ὁ, Call.; ἕλιξ, ῐκος, ἡ, also poet. εἶλιξ, Anth. *Vid.* SYN. 294.

To wear false curls, πᾰρᾰπλέκω, Hipp.

CURL, TO, πλέκομαι, mid., esp. one's own hair, Hom.; βοστρῠχίζω, Dion. H.

[*To curl up from* (as smoke), ἀποθρώσκω, c. gen., Hom.]

Curling himself up (as Mercury did to jump through the keyhole), δοχμωθείς, h.

With curling hair, οὐλοκάρηνος, ον (only of men, see below), Hom., h.; τρίχουλος, ον, Archil.; βοστρῠχώδης, ες, Eur.; ἑλῐκοβόστρῠχος, ον, Ar.; οὐλοκέφᾰλος, ον, Pherecr.; οὐλόθριξ, gen. οὐλότρῐχος (like negroes), Hdt.; οὐλόκομος, ον, Alex.

CURLINESS, οὐλότης, ητος, ἡ, Arist.

CURLY, οὖλος, η, ον, only of the

short curly hair of *men*, Hom., Hdt.; βοτρυόεις, εσσα, εν, Ap. Rh. *Vid.* HAIR.

To have curly hair, στρᾰβᾰλοκομάω, Soph.; [οὐλοτριχέω, Strab.]

[CURRENCY, THE, i. e., current coin, νόμισμα, ᾰτος, τό, Hdt., etc.]

CURRENCY, to gain currency (as a report), διαθρυλλέομαι, pass., Xen.

CURRENT, *to be current* about a person (a report), περῐφύομαι, pass., c. dat., Isoc.; περιτρέχω, Ep. Plat.

You must not permit such a report as that to become current about you,... σὲ χρὴ μὴ περιορᾶν τοιαύτην φήμην σαυτῷ περιφυομένην, Isoc.

CURRENT, THE, ῥόος, contr. ῥοῦς, ὁ, Thuc. *Vid.* STREAM.

Full of currents, ῥοώδης, ες, Thuc.

Full of currents of air, πνευμᾰτόρῥοος, ον, contr. ρους, ουν, Plat.

[CURRIER, A, νακοδέψης, ὁ, Hipp., Ath.]

CURRY, TO, κτενίζω, Eur.; ψήχω, Ar., Xen., Call.

CURRYING, A, ψῆξις, εως, ἡ, Xen.

CURRY-COMB, A, ψήκτρα, ἡ, Eur.

CURSE, TO, ἀράομαι (ᾱρ. Hom., ᾰρ. Att.), mid., fut. -ᾱσομαι, c. dat. pers., sometimes c. acc. of the curse imprecated, sometimes c. acc. pers. and infin., Hom., Trag.; κᾰταράομαι, Hom., Theogn., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ἐπαράομαι, Soph., Eur., Hdt., Plat., Lys., Isoc.; κᾰτεύχομαι, mid., c. dat. or c. gen., also c. acc. pers. and infin., Æsch., Soph., Plat.

To curse besides or *at the same time, to invoke as an additional curse*, προσκᾰτεύχομαι, Theoph.

Curse you, ἐπῐτρῐβείης (aor. 2 pass. opt. of ἐπιτρίβω), Ar.; διαῤῥᾰγείης (aor. 2 pass. opt. of διαῤῥήγνυμι), Ar.; φθείρου, Ar.; ἐς κόρᾰκας, or βάλλε ἐς κόρᾰκας, Ar.; ἀπόφερε εἰς κόρᾰκας, Ar.; ἔῤῥε εἰς κόρακας, and pl. οὐκ εἰς κόρᾰκας ἐῤῥήσετε, Ar.; οἰμώζε, Ar.; οἰμώζειν λέγω, Ar.; βάλλ' ἐς μᾰκᾰρίαν, Plat.; ἄπᾰγε εἰς μᾰκᾰρίαν, Plat.; [οὐκ εἰς ὄλεθρον; Soph.]

Curse you—will you not be silent, and cease these lamentations? οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσει τάδε; Æsch.

CURSE, A, ἀρά (ᾱρ. Hom., ᾰρ. Trag.), ἡ, Hom., Trag., Dem.; ἐπάρα, ἡ, Hom.; κᾰτάρα, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Plat.; κᾰτευγμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; [(of a person), ὄλεθρος, ὁ, Hdt.; ἄγος, εος, τό, Hdt.]

Thebes loaded with many curses, Θήβῃ πολυηρᾰτος, ον, Hom.

The Pelasgicum, which they were charged under a curse not to inhabit, τὸ Πελασγικὸν, ὃ καὶ ἐπάρατόν τε ἦν μὴ οἰκεῖν, Thuc.

CURSED, ἀρᾱτός, ή, όν, Hom.; ἀραῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph.; ἐνᾰγής, ές, Soph., Hdt., Thuc., Æschin.; κᾰτᾰρᾱτος, ον, Soph., Eur., Ar., Dem.; ἐπᾰρᾱτος, ον, Thuc., Plat., Æschin.

Thrice cursed, τρισκᾰτᾰρᾱτος, ον, Dem.

CURSING (uttering a curse, or bringing a curse upon), ἀραῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph., Plat.

CURSORILY, πᾰρέργως, Plat., Dem.

[*To run over cursorily*, παρατρέχω, Isoc.]

CURSORY, τᾰχύς, εῖα, ύ, compar. θάσσων, superl. τᾰχιστος, Plat.

CURTAIL, TO, κολούω, Hom.; συντέμνω, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; συστέλλω, Ar., Thuc., Xen.

CURTAILED, μείουρος, ον, Arist.; μύουρος, ον, Arist.

CURTAIN, A, προκᾰλυμμα, ᾰτος, τό, Æsch.; πᾰρᾰπέτασμα, ᾰτος, τό, Ar., Hdt.

A curtain (often of leather) *drawn along the sides of ships to protect the men*, πᾰρᾰῤῥῦσις (εως, ἡ) νεώς, Æsch.; πᾰρᾰῤῥῡμα, ᾰτος, τό, Xen.; πᾰρᾰβλημα, ᾰτος, τό, Xen.

[*A low curtain*, παράφραγμα, ᾰτος, τό, Plat.]

CURULE *chair* (the *sella curulis* of the Romans), δῐφρος ἀγκῡλόπους, gen. ποδος, Plut.

CURVATURE, A, καμπή, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Plat.; καμπυλότης, ητος, ἡ, Arist. *Vid.* A BEND.

CURVE, A, ἀγκών, ῶνος, ὁ, Hom., Xen. *Vid.* A BEND.

CURVE, TO, act. γνάμπτω, Hom., Æsch.; κυρτόω, Hom., Eur., Xen.; κάμπτω, Omn.; ἐπῐκυρτόω, pres. part. poet. -κυρτώων, Hes.; intrans. κῠκλόομαι, pass., Eur., Plat.

To be curved into the form of a bay, κολπόομαι, pass., Arist.

CURVED, κυρτός, ή, όν, Hom., Eur.; καμπῠλος, η, ον, Hom., Æsch., Xen., Plat.; κάμπῐμος, η, ον, Eur.; ἀγκῠλος, η, ον, Hom., Pind.

Curved (of a beak), ἐπίγρῡπος, ον, Hdt., Arist.

Curved (of ships), κορωνίς, ῐδος, ἡ, Hom.

CUSHION, A, ῥῆγος, τό, Hom.; τῠλεῖον, τό, Soph.; τῠλη, ἡ, Sapph., Eupol., Antipho; προσκεφᾰλαιον, τό, not only for the head, Ar., Cratin.; στοιβή, ἡ, Arist.

A rower's cushion, ὑπηρέσιον, τό, Ar.

CUSHIONED, ἐπῐδέμνιος, ον, Eur.

CUSTODY, φῠλᾰκή, ἡ, Hdt.

CUSTOM, δίκη, ἡ, Hom.; νόμος, ὁ, Omn. post Hom.; τρόπος, ὁ, Pind., Ar., Thuc., Æschin.; ἔθος, τό, Trag., Thuc., Xen., Plat.; νόμῐμον, τό, usu. in pl., Trag., Xen., Isoc., Dem.; νόμισμα, ᾰτος, τό, Trag., Plat.; σῠνήθεια, ἡ, h., Plat.; νόμῐσις, εως, ἡ, Thuc.; νόμαιον, τό, Hdt.; ἔθισμα, ᾰτος, τό, Plat., Dem.; ἐπῐτήδευμα, ᾰτος, τό, Thuc., Xen.; τὸ νομιζόμενον or νενομισμένον, usu. pl., Hdt. *Vid.* SYN. 334.

The established customs, τὰ κύρια, Soph.; τὰ νόμαια, Hdt.

This was the custom of the city, ταῦτα ἐν ἔθει ἦν τῇ πόλει, Thuc.

Up to this time many parts of Greece keep up the ancient custom, μεχρὶ τοῦδε πολλὰ τῆς Ἑλλάδος τῷ παλαιῷ τρόπῳ νέμεται, Thuc.

Keeping up these customs, οὕτω νεμόμενα (sc. χώρια), Thuc.

[*The customs of former days* or *of our fathers*, τὰ πάτρια, Xen.]

Conformable to custom, νόμιμος, η, ον, Hdt., Thuc., Xen.

Learned by custom, ἐθιστός, ή, όν (of a habit), Arist.

According to custom, εἰωθότως, Soph.

According to your national custom (you did so and so), καθ' ὃ πάτριον ἦν, Dem.

CUSTOMARY, εἰωθώς, υῖα, ός, gen. ότος, etc., Soph., Ar.; νόμῐμος, η, ον, Eur., Thuc., Xen., Andoc.; σύντροφος, ον, sometimes c. dat., Hdt., Thuc.; νομιζόμενος, η, ον, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐθάς, ᾰδος, ὁ καὶ ἡ, Hipp. *Vid.* ACCUSTOMED.

To be the custom, to be customary, νομίζομαι, pass., Æsch., Soph., Eur., Xen.; ἐν ἔθει εἶναι, Thuc.; also act. νομίζω, Eur., though perhaps it may be taken (Hel. 1064) to mean "*to adopt the custom*," as in Hdt., Xen.

We will say that it is not the custom in Greece, or *we will say that men do not adopt the custom in Greece*, οὐ νομίζειν φήσομεν καθ' Ἑλλάδα, Eur. l. c.

CUSTOM-HOUSE, ἐμπόριον, τό, Dem.; δεκᾰτευτήριον, τό, Xen.

CUSTOMS, τέλος, τό, Ar., Xen., Plat., Dem. *Vid.* TAX.

CUT, TO, ἐργᾰθω, only in aor. 2 εἴργᾰθον, poet. ἐέργᾰθον, c. ἀπό and gen., Hom.; κείρω, esp. hair, but also *to cut* or *cut off* any thing, and -ομαι, mid., *to cut one's own hair*, or *have it cut*, Hom., Pind., Trag., Hdt., Æschin., Theoc.; τμήγω, no fut., aor. 1 ἔτμηξα, aor. 2 ἔτμᾰγον, pass. ἐτμᾰγην, no perf., Hom., Ap. Rh.; διᾰχέω, only in 3d pl. aor. 1 διέχευαν, for διέχευσαν, Hom.; κόπτω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; τέμνω (usu. in Hom. τάμνω), perf. τέτμηκα (part. τετμηώς, ότος, Ap. Rh.), etc., Omn.; συντέμνω, Omn. Att.; πᾰρᾰτέμνω, Ar.; ἐντέμνω, Æsch., Ar., Thuc.; κᾰτᾰτέμνω, esp. to cut canals, ditches, etc., Ar., Hdt., Xen., Plat., Æschin.; ἐπῐτέμνω, Hdt., Dem., Æschin.; θερίζω, aor. 1 poet. ἔθρῐσα, for ἐθέρῐσα, Æsch., Soph.; πρίω, imperf. ἔπρῑον, fut. πριοῦμαι, aor. 1 pass. in pass. sens. ἐπρίσθην, no other tenses, Eur., Thuc.; κᾰτᾰπρίω, Theoc.; συγκόπτω, Xen.; ἐπιτμήγω, Ap. Rh.

To cut off, ἀποτμήγω, Hom.; ἀποξέω, fut. -ξέσω, no perf., Hom.; ἀπᾰμάω, Hom., Soph.; ἀπᾰράσσω, Hom., Hdt.; ἀποκόπτω, Hom., Æsch., Xen., Dem.; ἀποτέμνω, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Isoc.; ἀποκείρω, Hom., Æsch., Eur., Ar., Xen., Dem.; ἐξερείπω, esp. to cut off branches of trees, no perf., Pind.; δαΐζω, fut. δαΐξω, no perf. (of an enemy's head), Æsch.; ἀποκαυλίζω, Eur.; ἀπολωτίζω, i. e., to kill, Eur.; ἀποθερίζω, aor. 1 poet. -έθρῐσα, for -εθέρῐσα, esp. of cutting off hair from grief, Eur.; ἀποτίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, only of hair, Eur.; ἐκθερίζω, Eur., Dem.; ὑποτέμνω, Ar., Hdt., Xen., Plat., Æschin.; ἀνᾰτέμνω, Æschin.

To cut off, i. e., to intercept (as troops), or to cut off their path to intercept their retreat, ἀπολαμβάνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, pass. only in pres. and imperf., Hdt., Thuc., Plat.; ἀποκλείω, perf. pass. -κέκλεισμαι, Hdt., Xen.; ἀποτέμνω, Xen.; περιτέμνω in pass., Xen.; ὑποτέμνω, and oftener -ομαι, mid., Ar., Xen.; ὑποτμήγομαι, mid., Ap. Rh.

To cut down (men, trees, etc.), ἐπῐκόπτω, Hom.; ἐπῐκείρω, Hom.; ἐκβάλλω (only trees), perf. -βέβληκα, Hom.; ἐκκόπτω, Hdt., Xen.

To cut down in passing, πᾰρᾰθερίζω, Ap. Rh.

To cut through, διασχίζω, Hom.; διᾰμάω, Hom., Eur.; διατμήγω, Hom., Ap. Rh.; διᾰτέμνω, Hom., Eur., Ar., Hdt., Plat., Æschin.; διᾰκόπτω, Thuc., Xen.

To cut short, i. e., leave unfinished, or simply to cut down, κολούω, Hom., Eur., Hdt.

To cut short, i. e., to end, ἐκκόπτω, Isæ., Dinarch.

To cut short off, ἀποκολούω, in tmesis, Call.

To cut short off, or *to cut off beforehand*, προτέμνω, Hom., Ap. Rh.

To cut up, esp. as a cook does, μι-

στύλλω, only pres. and imperf., Hom.; διαμιστύλλω, Hdt.; ῥαχίζω, Æsch., Soph.; ἀρτᾰμέω, no perf., Eur.; διαρτᾰμέω, applied to the eagle tearing Prometheus, Æsch.; διαρτάζω, Æsch.; 'ἀναρρήγνῡμι, Soph.; κατᾰκρεουργέω, Hdt.; κατᾰχορδεύω, Hdt.; ἀνατέμνω, Hdt.

To cut up beforehand, προκατακόπτω, Antiph.

To cut in pieces, κατακόπτω (esp. in military sense, of cutting enemies to pieces), Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κατᾰκνάω, or κατᾰκναίω, in aor. 1 κατέκνησα, Ar.; κατακνήθω, in aor. 1 pass. κατεκνήσθην, Ar.

To cut into small pieces, μιστύλλω, Hom.; κερμᾰτίζω, Plat.

To cut open, ἀνατέμνω, Hdt.; 'ἀποσύρω, Theoc. *Vid.* TO OPEN.

To cut asunder, διακείρω, aor. 1 διέκερσα, Hom., Ap. Rh.; διᾰμοιράω, fut. -ᾰσω, Eur.

To cut round, ἀμφῐκεάζω, only in aor. 1 poet. ἀμφεκέασσα, Hom.; περιτέμνω, Hom., Hes., Hdt.; περῐκείρω (esp. hair), and -ομαι, mid., Hdt.

To cut a piece off from, 'ἀποπροτέμνω, c. gen., Hom.

To cut away from under, ὑπερέπτω, only pres. and imperf., c. gen. or dat. of the thing which is above, Hom.

To help to cut away, σῠνεκκόπτω, Xen.

To cut in two, δῐχοτομέω, Plat.; [μεσοτομέω, Xen.]

To cut a throat, δειροτομέω, no perf., Hom.; 'ἀποδειροτομέω, Hom.; αὐχενίζω, Soph.

[*He cut the throats of the lambs*, ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμνε, Hom.]

One must cut, τμητέον, Plat.

So as to cut, τμήδην, Hom.

CUT, A, OR A CUTTING, τομή, ἡ (also a place where any thing is cut, or cut off), Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Plat.; ἐπῐτομή, ἡ, Æschin.; τμῆσις, εως, ἡ, Plat.; τμῆμα, ᾰτος, τό, Plat.; χᾰραγμός, ὁ, Theoph.

A cutting off, 'ἀποκοπή, ἡ, Æsch.; 'ἀποτομή, ἡ, Xen.

A cutting off, i. e., an intercepting, 'ἀπόληψις, εως, ἡ, Thuc.

A cutting off below, 'ὑποκοπή, ἡ, Theoph.

[*A cutting up*, ἀνατομή, ἡ, Theoph.]

A cutting in two, διᾰτομή, ἡ, Æsch.

A cutting (of hair), also *the piece which is cut off*, κουρά, ἡ, Æsch., Soph., Eur.

A cutting of a plant or *tree* (in order to propagate it), κλῆμα, ᾰτος, τό, Xen.; χᾰραξ, ᾰκος, ὁ, Theoph.

To set out a cutting, προμοσχεύω, Theoph.

CUT, τομαῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch.; τμητός, ἡ, όν, Soph., Eur.; κούρῐμος, η, ον, and ος, ον (of hair), Æsch., Eur.

First cut, πρωτόκουρος, ον, Arist.

Cut up, or *cut in pieces*, ῥᾰχιστός, ἡ, όν, Amphis.

Newly cut (of wounds newly inflicted, or flowers newly gathered), νεότομος, ον, Æsch., Soph., Eur.; νεόκοπτος, ον, Ar.; νεόκοπος, ον, Eupol.; νεότμητος, ον, Plat., Ap. Rh.

Well cut, εὔτμητος, ον, Hom.; εὔτομος, ον, Arist.

Half cut through, ἡμῐπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Ap. Rh.

CUTTING (able to cut), τομός, ἡ, όν, Soph., Plat.; κούριμος, η, ον, and ος, ον, Eur.; τμητῐκός, ἡ, όν, Plat.; [(in all senses), ὀξύς, εῖα, ύ, Hom., etc.]

To require cutting, τομάω (of a disease which can not be cured except by excision), Soph.

[*Suited for cutting round*, περιχαρακτικός, ἡ, όν, Diosc.]

[CUTANEOUS *complaints*, ψωρικά, τά (i. e., νοσήματα), Plut.]

CUTLER, A, σιδηροτέκτων, ονος, ὁ, Æsch.; μᾰχαιροποιός, ὁ, Ar., Dem., Æschin.

A cutler's factory, μαχαιροποιεῖον, τό, Dem.; σιδηρεῖον, τό, Arist.

[*A cutler's shop*, σίδηρος, ὁ, Xen.; μαχαιροπώλιον, Plut.]

CUT-PURSE, A, βᾰλαντιητόμος, ὁ, Ar.; βαλαντιοτόμος, ὁ, Plat., Æschin.

To be a cut-purse, βᾰλαντιοτομέω, Plat., Xen.

CUTTLE-FISH, A, τευθίς, ῐδος, ἡ, Simon., Ar.; σηπία, ἡ, Ar., Epicharm., Arist.; σηπίδιον, τό, Ar.; τευθῐδιον, τό, Pherecr.; ὀπισθοτίλα (a Bœotian name for it), Strattis.

The bone of a cuttle-fish, σήπιον, or σηπεῖον, τό, Arist.

CUTWATER, THE (of a ship), στεῖρα, ἡ, Hom., Ap. Rh.

CYCLAMEN, A, κυκλᾰμῖνος, ἡ, Theoc., Theoph.; κυκλᾰμίς, ῐδος, ἡ, Orph.

CYCLE, A, κῠ́κλος, ὁ, pl. τὰ κύκλα, Plat.

CYCLICAL, κῠκλικός, ἡ, όν, Arist.

CYCLOPS, THE, Κῠ́κλωψ, ωπος, ὁ, Hom., Eur.

A little Cyclops (term of endearment), Κῠκλώπιον, τό, Eur.

Of a Cyclops, Κῠκλώπειος, α, ον, and ος, ον, Eur.; Κῠκλώπιος, Eur.; fem. Κῠκλωπίς, ῐδος, ἡ, Eur.

Like a Cyclops, Κῠκλωπῐκῶς, Arist.

CYGNET, A, κῠ́κνος, ὁ, Hom., Hes., Eur., Plat. *Vid.* SWAN.

CYLINDER, A, κύλινδρος, ὁ, Ap. Rh.

CYLINDRICAL, κῠλινδρώδης, ες, Theoph.; κυλινδρικός, ἡ, όν, Hero; μακρογόγγῠλος, ον, Epich.

CYMBAL, A, κύμβᾰλον, τό, Pind., Xen.; κοτῠ́λη, ἡ, Æsch.

Rattling cymbals (having cymbals used in her worship), χαλκόκροτος, ον (epith. of Ceres), Pind.

CYNIC, A, Κῠνῐκός, ὁ, Diog. L.

To be a Cynic, Κῠνίζω, Diog. L.

CYPRESS-TREE, A, κῠπάρισσος, ἡ, Hom., Pind., Eur., Plat., Theoc.

Of cypress, κῠπάρισσῖνος, η, ον, Hom., Pind., Thuc., Xen.

Having a ceiling of cypress wood, κῠπᾰρισσόροφος, ον, Mnesim.

CYTISUS, κύτῐσος, ὁ, Cratin., Hipp.

D.

[DABSTER, πένταθλος, ὁ, Diog. L.]

DACTYL, A, δάκτῠλος, ὁ, Ar., Plat.

DAFFODIL, ἀσφόδελος, ὁ, subst. and adj., only in masc., Hom., Hes., h.

Of daffodil, ἀσφοδέλῐνος, η, ον, Luc.

DAGGER, A, μᾰ́χαιρα, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Xen.; μᾰχαίριον, τό, Xen.; ἐγχειρῐ́διον, τό, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ξιφῐ́διον, τό, Ar., Thuc., Xen.; ξυήλη, ἡ (a Lacedæmonian word), Xen. *Vid.* SYN. 388.

DAILY, i. e., by day, not by night, ἡμᾰ́τιος, α, ον, Hom.; ἐφημέριος, α, ον, and ος, ον, also *for the whole day*, also *for every day*, also *only lasting a day*, Hom., Pind., Theogn., Æsch., Eur., Anth.; μεθημέριος, ον, Eur.; μεθημερῐνός, ἡ, όν, Plat.; ἐφημερῐνός, ἡ, όν, Alex.

Daily, i. e., every day, πᾰρήμερος, ον, Pind.; πᾰνήμερος, ον, Æsch.; κᾰθημέριος, α, ον, and ος, ον, Eur.; ἐφήμερος, ον, Hipp.; κᾰθημερῐνός, ἡ, όν, Theoph.; μεθημερῐνός, ἡ, όν, Dem.

Daily, every-day occurrences, τὰ ἐγκῠ́κλια, Isoc.

Daily, adv. κᾰθ' ἡμέραν, Eur., Xen.; ὁσημέραι, Ar., Thuc., Dem. *Vid.* DAY.

DAINTILY, κομψῶς, Ar.; τρῠφερῶς, Arist.

DAINTINESS, τρῠφή, ἡ, Eur., Ar., Plat., Isoc., Dem.; 'ὑγρότης, ητος, ἡ, Crobyl.; κομψεία, ἡ, Plat.; κομψότης, ητος, ἡ, Plat.

DAINTIES (to eat), ὄψον, τό, in pl., Plat.

To live on dainties, ὀψοφᾰγέω, only pres., Ar.

To buy dainties, ὀψωνέω, only pres., Ar.

DAINTY, κομψός, ἡ, όν, Ar., Plat.; χναυρός, ᾰ́, όν, Pherecr.; τρῠφερός, ᾰ́, όν, Eur., Ar., Thuc.

Dainty (easily satiated), esp. in one's food, ἀψῐ́κορος, ον, Plat., Arist.

[*Dainty living*, ὀψοφαγία, ἡ, Æschin.; *a dainty fellow*, ὀψοφάγος, ὁ, Ar.; προτένθης, ου, ὁ, Ar., Pherecr.]

To be dainty, κομψεύω, no perf., Eur.

DALE, A, ἄγκος, τό, Hom., Hdt.; νᾰ́πη, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat.; νᾰ́πος, τό, Soph., Eur., Xen. *Vid.* VALLEY.

DALLIANCE, ὀᾰριστύς, ύος, ἡ, Hom.; ὄᾰρος, ὁ, h.; ὀᾰρισμός, ὁ, Hes.

DALLY, TO, ληρέω, Soph., Ar., Plat., Dem. *Vid.* TO TRIFLE.

DAM, μήτηρ, έρος, sync. μητρός, ἡ, Omn. *Vid.* MOTHER.

DAM, A (to dam water), γέφῡρα, ἡ, Hom., Pind.; χῠτός, ὁ, Hdt.; χῶμα, ᾰτος, τό, Hdt.

DAM UP, TO, 'ἀπογεφῡρόω, Hdt.

DAMAGE, δήλημα, ᾰτος, τό, Hom., Æsch., Soph.; πῆμα, ᾰτος, τό, Omn. poet.. κᾰκόν, τό, Omn.; πημοσῠ́νη, ἡ, Æsch., Eur.; πημονή, ἡ, Trag., Thuc.; λῠ́μη, ἡ, Trag., Hdt., Xen., Plat.; σῖνος, τό, Æsch., Isoc.; ζημία, ἡ, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat.; βλᾰ́βη, ἡ, Trag., Dem.; βλᾰ́βος, τό, Eur., Hdt.; κᾰ́κωσις, εως, ἡ, Thuc.; τραῦμα, ᾰτος, τό, Hdt.

Damages in a lawsuit, τίμημα, ᾰτος, τό, Ar., Plat.; ὄφλημα, ᾰτος, τό, Isæ., Dem.; βλᾰ́βος, τό, Plat.

An action for damage done, βλᾰ́βης δίκη, Dem.

To claim damages, and set them down in the indictment, ἐπῐγρᾰ́φω (τίμημα, etc.), Ar., Plat., Isoc.

An action in which the damages are fixed by law, and not left to the discretion of the judge, 'ἀτίμητος 'ἀγών (gen. ῶνος, ὁ), Æsch.; 'ἀτίμητος δίκη, Dem.

To lose an action and be condemned in damages, ὀφείλω, imperf. ὤφειλον,

fut. ὀφλήσω, aor. 2 ὦφλον (perf. ὤφληκα, hardly used in this sense), c. acc. of the amount, Lys., Dem.

DAMAGE, TO, σίνομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Hes., Hdt., Xen., Plat.; δηλέομαι, mid., c. perf. pass. in pass. sens., Hom., Eur., Hdt.; πημαίνω, fut. mid., also in pass. sens., Hom., Hes., Trag., Hdt., Plat.; βλάπτω, aor. 2 pass. ἐβλάβην (once c. dat., Æsch.), Omn. (though it probably has not this sense in Homer, who uses it rather of hindering one's progress); 'ἀποβλάπτω, Pind., Plat.; κᾰτᾰβλάπτω, h., Hdt., Plat.; κᾰκόω, Omn. Att., Hdt.; κᾰκουργέω, Æsch., Xen.; κηραίνω, only pres., Æsch.; ἐκλωβάω, Soph.; ζημιόω, Eur., Thuc., Plat., Xen.; ἐλασσόω, Thuc., Lys., Isoc., Dem. *Vid.* TO HURT, TO INJURE.

Easily damaged, εὔβλαπτος, ον, Arist.

Doing no damage, 'ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen. of the object, Hom., Eur.; 'ἀβλᾰβής, ές, Æsch. *Vid.* HARMLESS.

Doing no damage, adv. ἀβλᾰβέως, h. *Vid.* HARMLESSLY.

DAME, δέσποινα, ἡ, Trag., Theoc. *Vid.* LADY.

DAMN, TO, κᾰτᾰκρίνω, Eur., Hdt., Isoc., Antipho; κᾰτᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, etc., aor. 2 -έγνων, Thuc., Lys., Antipho. *Vid.* TO CONDEMN.

DAMNABLE, κᾰτᾰλήψῐμος, ον, Arist.

DAMNATION, κᾰτάγνωσις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Dem. *Vid.* CONDEMNATION.

DAMP, 'ὑγρός, ά, όν, Omn. poet., Hdt., Plat., Xen.; παρδᾰκός, όν, Simon., Archil., Ar.; πλᾰδᾰρός, ά, όν, Agath.; νότιος, α, ον, Att. ος, ον, Hom., Trag. *Vid.* MOIST.

DAMP, TO, τέγγω, Trag.; 'ὑγραίνω; Eur., Xen., Plat.; 'ἀφυγραίνω, Arist.

To damp, metaph. πᾰραιρέομαι, Dem.; ἀμβλύνω, Thuc., Plat.;—*this damps their courage*, τοῦτο παραιρεῖται τὴν θρᾰσύτητα τὴν τούτων, Dem.; *nor is it reasonable for you to allow your courage to be damped by the result of what has happened*, οὐδὲ δίκαιον τῆς ξυμφορᾶς τῷ ἀποβάντι ἀμβλύνεσθαι, Thuc.

To be damp, πλᾰδάω, Ap. Rh.; [μυδάω, Hippon.]

[DAMPISH, πλαδαρώδης, ες, Hipp.]

DAMPNESS, 'ὑγρότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Plat.; νοτίς, ἴδος, ἡ, Eur., Plat.; πλᾰδος, τό, Hipp.; πλαδᾰρότης, ητος, ἡ, Hermes. *Vid.* MOISTURE.

DAMSEL, A, κόρη, and poet. κούρη, ἡ, Omn.; νεᾶνίς, ἴδος, ἡ, Hom., Soph., Eur.; παρθένος, ἡ, Omn. *Vid.* GIRL.

DANCE, A, or DANCING, χόρος, ὁ, Omn.; χοροιτῠπία, ἡ, Hom.; ὀρχηστύς, ύος, ἡ, Hom., Eur.; ὀρχηθμός, ὁ, Hom., Hes., h.; χορεία, ἡ, Eur., Ar., Plat.; χόρευμα, ᾰτος, τό, Eur., Plat.; ὀρχησμός, ὁ, Æsch.; ὄρχημα, ᾰτος, τό, Soph., Xen.; ὄρχησις, εως, ἡ, Hdt., Xen., Plat.; βηταρμός, ὁ, Ap. Rh.; χοροστᾰσία, ἡ, Call.; (art of), ὀρχηστική, ἡ, Plat.

A stage dance, κόρδαξ, ᾰκος, ὁ, Ar.; the dancing it, κορδᾰκισμός, ὁ, Dem.

A war-dance, πυῤῥίχη, ἡ, Ar., Xen.

A dance in armor, πρῠλις, εως, ἡ, Call.; [ἡ ἐν ὅπλοις ὄρχησις, Plat.]

A dance of affected gravity, mimicking the motions of an owl, σκώπευμα, ᾰτος, τό, Æsch.; σκώψ, σκωπός, ὁ, Ath.

A dance of Satyrs, σίκιννις, ἴδος, ἡ, Eur.

A drunken dance, μόθων, ωνος, ὁ, Eur., Ar.

A dance, the dancers joining hands all round, χόρος ἀμφῐλᾰφής, Call.

To form a dance, ἅπτω χόρον, no perf., Æsch.

To lead a dance, προχορεύω, c. acc. cogn., Eur.

[*To be madly fond of the dance*, ὀρχηστομανέω, Luc.]

A place for dancing in, χόρος, ὁ, Hom.; στάδιον, τό, Eur.

Fondness for the dance or *dancing*, χοροιμᾰνία, ἡ, Anth.

Having beautiful dances, or *beautiful in the dance*, καλλῐχορος, ον, Hom., Pind, h., Eur., Ar.

Accustomed to dances, χοροηθής, ές, h.

Leading the dance, or *exciting the dance* (as music does), 'ἁγησῐχορος, ον, Pind.; ἀρχέχορος, ον, Eur.; χοροποιός, όν, Soph., Ar.; ἁγέχορος, ὁ, ἡ, Ar.

Played on for people to dance to, χοροίτῠπος, ον, h.

Celebrated with dances, χοροστάς, ᾰδος, ἡ, Call.

Unsuited to the dance, 'ἄχορος, ον, Æsch., Soph.; 'ἀχόρευτος, ον, Æsch., Soph., Eur.

Flourishing in the dance, χοροιθᾰλής, ές, Anth.

DANCE, TO, σκαίρω, only pres., and ποσὶ σκαίρω, Hom.; ῥώομαι, mid., and ῥώομαι χόρον, Hom., h.; ῥήσσω (and ῥήσσω πέδον, Ap. Rh.), Hom., h., Ap. Rh.; ὀρχέομαι, mid., Hom., Hes., Ar., Hdt., Xen., Plat., Ap. Rh.; [(c. acc. of kind of dance, e. g., *to dance the Persian dance*, ὀρχ. τὸ Περσικόν, Xen.)]; κωμάζω, Hes., Pind., Theogn., Soph., Eur., Plat.; χορεύω, and -ομαι, mid., no perf., Pind., Trag., Xen., Plat., Isoc.; 'ἀνᾰχορεύω (up and down for joy), Eur.; ἐπῐχορεύω, Ar., Xen.; 'ἀνορχέομαι, Eur.; κατορχέομαι, Hdt.; ἐπορχέομαι, Dem.; βαλλίζω, only pres. and imperf., Epich.; ἐγκρούω, Ar.; σχηματίζω, Ar.; σπυρθίζω, no perf., Ar.; 'ἀποπῡδᾰρίζω, no perf., Ar. *Vid.* SYN. 356.

To dance and sing at the same time in chorus, μέλπομαι, mid., Hom.

To dance in slow measured steps, ἕλκω (imperf. εἷλκον, aor. 1 εἵλκῠσα, no perf.) κόρδακα, ἕλκω σχῆμα, etc., Ar.

To dance away from, ἐξορχέομαι, c. gen., Dem.

To dance away, i. e., lose by dancing, ἀπορχέομαι, Hdt.

To dance among, ἐγκᾰτᾰκρούω χόρον, c. dat., Ar.

To dance around, περῐχορεύω, c. acc., Eur.; ἀμφῐχορεύω, Critias; περιορχέομαι, Call.; ἐλίσσω, c. acc., Call.

To dance with or *together*, συγκωμάζω, Pind.; συγχορεύω, Ar.; σῠνᾰνᾰχορεύω, Arist.

To dance a match with, διορχέομαι, mid., c. dat., Ar.

To dance in tune to, 'ὑπορχέομαι, sine cas., Æsch.

To dance in honor of, χορεύω, c. acc., Pind., Soph.; ἐλίσσω and εἰλίσσω, c. acc., Eur.

To dance the war-dance, πυῤῥῐχίζω, Luc.

[*To dance the part of* (i. e., represent in dancing or pantomime), ὀρχέομαι, c. acc., e. g., *to dance the part of Ajax*, ὀρχεῖσθαι τὸν Αἴαντα, Luc.]

To make or *teach to dance*, χορεύω, Eur.

To be danced on (as Cithæron), or *to be represented in mimic dances*, χορεύομαι, pass., Soph., Eur., Plat.

One must dance, χορευτέον, Eur.

DANCER, A, βητάρμων, ονος, ὁ, Hom.; ὀρχηστήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ὀρχηστής, οῦ, ὁ, Hom., Pind., Plat., Xen.; χορευτής, οῦ, ὁ, Pind., Ar., Plat.

A female dancer, ὀρχηστρίς, ἴδος, ἡ, Ar., Plat., Xen.; ὀρχηστριάς, ᾰδος, ἡ, Arist.; χορεῦτις, ἴδος, ἡ, Call.; χορῖτις, ἴδος, ἡ, Call.

A dancer of the war-dance, πυῤῥῐχιστής, οῦ, ὁ, Lys., Isæ.

A fellow-dancer, συγχορευτής, οῦ, ὁ, Plat., Xen.

DANCING (subst.). *Vid.* DANCE.

Belonging to dancing, χορῐκός, ή, όν, Ar., Plat.; ὀρχηστῐκός, ή, όν, Arist.

Fond of dancing, φῐλόχορος, ον, Æsch., Eur., Ar.; χορομᾰνής, ές, Ar.

One who is fond of dancing, φιλοχορευτής, οῦ, ὁ, Ar.

Dancing, χοροίτῠπος, ον, Pind.

A dancing-school, χορηγεῖον, τό, Epich.; χορήγιον, τό, Dem.

A dancing-master, ὀρχηστοδῐδάσκᾰλος, ὁ, Xen.; ὀρχηστής, οῦ, ὁ, Plat.; χοροδῐδᾰσκᾰλος, ὁ (having, however, usu. an exclusive meaning, as, chorus-master for theatrical exhibition), Ar., Plat.

The business of dancing-master, χοροδῐδασκᾰλία, ἡ, see above, Plat.

Belonging to a dancing-master, χοροδῐδασκᾰλῐκός, ή, όν, Plat.

To be dancing mad, ὀρχηστομᾰνέω, Luc.

DANDLE, TO, πάλλω χερσίν, no perf., Hom., Eur.

[DANDRUFF, πίτυρα, τά, Diosc.]

DANDY, A, καλλωπιστής, οῦ, ὁ, Isoc., Arist.

DANGER, κίνδῡνος, ὁ, Omn. post Hom.; 'ἀγών, ῶνος, ὁ, Xen.

For there is danger that no one will rejoice, ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο, μὴ χαίρειν τινά, Soph.

There is danger lest, δεινὸν γίγνεται μή, c. subj., Hdt.

There will be no danger of their revolting, οὐδὲν δεινοί τοι ἔσονται μὴ ἀποστῶσι, Hdt.

To be in danger, ἐν κινδύνῳ αἰωρέομαι, Æsch.; ἐπικινδύνως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, aor. 2 ἔσχον), Eur.; ἐπῐκήρως δῐάκειμαι (imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι), Isoc.; ἐν δεινοῖς εἰμί, Xen.

To be in more danger, ἐν δεινοτέροις εἰμί, Xen.

Her life seems now to be in imminent danger, ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας αὐχὴν πεσεῖσθαι, Æsch.

All things are terrible and full of danger to mortals, πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς κεῖται, Soph.

To incur danger, κινδῡνεύω, Pind., Eur., Omn. prose; 'ἀνᾰκινδῡνεύω, Hdt.; 'ἀποκινδῡνεύω, Thuc.; πᾰρᾰκινδυνεύω, Ar., Xen.; ῥίπτω κίνδυνον, Eur.; ἀναῤῥίπτω κίνδῡνον, Hdt., Thuc.; 'ἀνᾰλαμβᾰνομαι (fut. -λήψομαι, aor. 2 -ελᾰβόμην), κίνδυνον, Hdt.

To incur, to be involved in danger with, to share a person's danger, συγκινδῡνεύω, Thuc., Xen., Plat., Dem.; συνδιᾰκινδῡνεύω, sine cas., or c. μετά and gen., Hdt., Plat.; σῠνᾰγωνίζομαι, mid. c. dat., Thuc.

To encounter the first or *the chief*

danger, προκινδῡνεύω, Thuc., Xen., Isoc., Dem.

No one ever yet encountered danger, οὐδείς πω . . . ἦλθεν ἐς τὸ δεινόν, Thuc.

To incur the very greatest danger, διὰ πῠρὸς εἶμι (infin. ἰέναι), διὰ πυρὸς ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, aor. 2 ἤλῠθον, usu. sync. ἦλθον, no aor. 1, perf. redupl. ἐλήλῠθα), διὰ πυρὸς ἔμολον (aor. 2, no pres.), Eur., Xen.

But both our properties and lives in each individual city will be in danger, ἡμῖν δὲ πρὸς ἑκάστην πόλιν ἀποκεκινδυνεύσεται τά τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί, Thuc.

Most of these dangers were previously incurred, τὰ πολλὰ αὐτῶν προετολμήθη, Thuc.

Equal to a danger, able to surmount it, ἰσοκίνδῡνος, ον, Thuc.

DANGEROUS, χᾰλεπός, ή, όν, Eur., Thuc., Xen.; σφᾰλερός, ά, όν, Eur., Xen.; δεινός, ή, όν, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπῐκίνδῡνος, ον, Hdt., Thuc., Plat., Lys., Dem.; πᾰράβολος, ον, Hdt., Isoc.; διακεκινδῡνευμένος, η, ον (of remedies), Isoc.; ἀταρτηρός, ά, όν, and ός, όν, Theoc.

Rather dangerous, ὑποκίνδῡνος, ον, Plat.

Very dangerous, ὑπέρδεινος, ον, Dem.

Fond of danger, φῐλοκίνδῡνος, ον, Xen., Dem.

Incurring great danger, μεγᾰλοκίνδῡνος, ον, Arist.

Incurring little danger, or *incurring danger for trifles*, μῑκροκίνδῡνος, ον, Arist.

Without danger, ἀκίνδῡνος, ον, Pind., Eur., Thuc., Antipho, Dem.

Without danger, adv. ἀκινδύνως, Eur., Thuc.

One must incur danger, κινδῡνευτέον, Eur.; διᾰκινδῡνευτέον, Plat.

DANGEROUSLY, ἐπῐκινδύνως, Thuc., Xen.

As if a person were fond of danger, φῐλοκινδύνως, Xen.

DANK, διᾰβροχος, ον, Eur., Thuc.

DAPPLED, ποικῐλος, η, ον, Hom., Hes., Eur.; ποικῐλόνωτος, ον, Eur.; ποικιλόθριξ, gen. τρῐχος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ποικῐλοδέρμων, -ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Eur.; βᾰλιός, ά, όν, Eur.; στικτός, ή, όν, Soph., Eur.; κᾰτάστικτος, ον, Soph., Eur.; ποικῐλόστικτος, ον, Arist.

Very much dappled, πῠκνόστικτος, ον, Soph.

Dappled all over, παμποίκῐλος, ον, Eur.

[DAPPLE-GRAY, ψαρός, ά, όν (of horses), Arist.]

DARE, TO, τολμάω, aor. 1 pass. in act. sens., Omn.; ἐπιτολμάω, Hom., Theogn.; ἀποτολμάω, Thuc., Lys., Æschin.; τλάω, never found in pres., fut. τλήσομαι, perf. τέτληκα (used generally in pres. sense), aor. 2 ἔτλην, imper. τλῆθι, opt. τλαίην, τλῶ, τλῆναι, τλάς, etc., also an imper. τέτλᾰθι, opt. τετλαίην, infin. τετλᾰναι, part. τετληώς, in pres. sens., Hom. has also an aor. 1 ἐτάλασσα for ἐτάλᾰσα, Omn. poet., Xen.; ἀξιόω, Æsch., Xen.; ἀνέχομαι, mid., imperf. ἀνειχόμην, fut. ἀνέξομαι, aor. 2 ἀνεσχόμην, often ἠνεσχόμην, c. dupl. augm., Hdt.; κινδῡνεύω, Hdt., Thuc.; πᾰρᾰκινδυνεύω, Ar., Xen.

To dare in opposition, ἀντῐτολμάω, Thuc.

I do not dare, ἄτολμός εἰμι, Æsch.

One must dare, τολμητέον, Eur.

One who dares, τολμητής, οῦ, ὁ, Thuc.; κινδυνευτής, οῦ, ὁ, Thuc.

To be dared, τολμητός, ή, όν, Sapph., Soph., Eur.

DARING, subst., τόλμᾰ and τόλμη, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Plat., Isæ.; εὐτολμία, ἡ, Eur., Xen.; τόλμησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* SYN. 91.

A daring action, τόλμημα, ᾰτος, τό, Eur., Ar., Thuc.

DARING, adj. τολμήεις, εσσα, εν, superl. contr. τολμήστατος, Hom., Pind., Soph.; τολμηρός, ά, όν, Eur., Thuc., Antipho; εὔτολμος, ον, Æsch., Xen.; κινδῡνευτικός, ή, όν, Arist.

Daring every thing, παντότολμος, ον, Æsch.; πάντολμος, ον, Æsch., Eur.

Daring against (in opposition), ἀντῐτολμος, ον, Æsch.

Not daring, ἄτολμος, ον, Æsch.

DARINGLY, εὐτόλμως, Tyrtæ., Æsch.; τολμηρῶς, Thuc.

A thing to be dared, κινδύνευμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.

DARK, i. e., causing darkness, in darkness, of time or place, σκοτομήνιος, ον, Hom.; ὀρφναῖος, α, ον, Hom., Eur., Ap. Rh.; ἠεροειδής, ές, Hom.; ἠερόεις, εσσα, εν, Hom., Hes.; εὐρώεις, εσσα, εν, Hom., Hes., Soph.; ἐρεβεννός, ή, όν, Hom.; ἐρεμνός, ή, όν, Hom., Hes., Æsch., Soph.; μέλας, μέλαινα, μέλαν, gen. μέλανος, μελαίνης, etc., compar. μελάντερος, superl. μελάντᾰτος, Omn. poet.; δνοφερός, ά, όν, Hom., Pind., Theogn., Soph., Eur.; αἰᾰνός, ή, όν, and αἰᾱνής, ές, Pind., Æsch., Soph.; ἀσέληνος, ον, Anac., Thuc.; δνοφόεις, εσσα, εν, Emped.; σκοτόεις, εσσα, εν, Hes., Ap. Rh.; ζοφερός, ά, όν, Hes.; ἀφεγγής, ές, Trag.; γνοφώδης, ες, Eur.; ἀπολάμπετος, ον, h.; ἀλάμπετος, ον, Soph.; ἀλαμπής, ές, Soph.; ἀναύγητος, ον, Æsch.; ἐπίσκοτος, ον, Pind.; σκοτεινός, ή, όν, Pind., Trag., Xen., Plat., Æschin.; σκότιος, α, ον, and ος, ον, Eur., Ap. Rh.; σκοταῖος, α, ον, Xen.; νυκτηρεφής, ές, Æsch.; λῠγαῖος, α, ον, Soph., Eur., Ap. Rh.; μελαμφαής, ές, Eur.; κελαινοφαής, ές, Ar.; κνεφαῖος, α, ον, Æsch., Eur.; εὐρωπός, όν, Eur.; ἀχλυόεις, εσσα, εν, Epigr. ap. Hdt.; σκοτοειδής, ές, Plat.; σκοτώδης, ες, Plat.; δῠσόρᾱτος, ον, Xen.; ἀλαός, όν, Ap. Rh.; ὀρφνώδης, ες, Hipp.

Dark, i. e., dark-colored, περκνός, ή, όν, Hom.; οἶνοψ, οπος, ὁ, no fem. or neut., Hom.; ἰόεις, εσσα, εν, Hom.; ἰοδνεφής, ές, Hom.; ἰοειδής, ές, Hom., Hes., Theoc.; κελαινός, ή, όν, Hom., Æsch., Soph.; κελαινεφής, ές, Hom., Pind.; πορφῠρεος, α, ον, Att. οῦς, ᾶ, οῦν, Hom., Eur.; κῠᾰνεος (υ generally lengthened poet. as in the compounds), α, ον, Hom., Hes., Simon., Pind., Æsch., Eur., Plat.; κελαίνωψ, ωπος, ὁ, only masc., Pind., fem. κελαίνωπις, ῐδος, ἡ, Pind.; μελάγχῐμος, ον, Æsch., Eur.; πορφῠροειδής, ές, Æsch., Eur.; πελός, ή, όν, Soph.; πελλός, ή, όν, Theoc., Arist.; κυᾰναυγής, ές, Eur.; κυᾰνόχροος, ον, Eur.; κυᾰνοχρώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; κυᾰνοειδής, ές, Eur.; κυανοβενθής, ές, Ar.; οἰνώψ, ῶπος, ὁ, Soph.; οἰνωπός, ή, όν, Eur., Theoc.; περκνός, ή, όν, Arist., Anth.

Dark (of a river), μελαμψήφῑς, ῑδος, ὁ καὶ ἡ, Call.

Rather dark, ἐπίπερκνος, ον, Xen.

Dark, i. e., of obscure appearance or interpretation, νυκτερωπός, όν, of dreams, Eur.

Darkly seated, ἀμφῐμέλας, only in fem. pl. ἀμφιμέλαιναι (epith. of φρένες), Hom.

Dark, i. e., dimly seen, as a spectre, ἀμαυρός, ά, όν, Hom.

With dark wings, κῠᾰνόπτερος, ον, Hes.; μελᾰνόπτερος, ον, Eur., Ar.; μελᾰνοπτέρυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; περκνόπτερος, ον, Arist.

[*Dark-leaved*, μελάμφυλλος, ον, Anacr.; μελάνδρυος, ον, Æsch.]

Dark, i. e., of dark complexion, μελαγχροιής, ές, Hom.; μελᾰνόχροος, ον, also irreg. nom. masc. pl. μελανόχροες, Hom.; μέλαγχρος, ον, Alcæ.; μελαγχρής, ές, Cratin., Antiph.; μελάγχροος, ον, irreg. nom. pl. masc. μελάγχροες, Hdt.; μελαγχρώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; μελανθής, ές, Æsch.; μελᾰνόστερφος, ον, Æsch., in pl. μελαινόρῑνες, οἱ, Soph.

With dark eyes, μελᾰνόμμᾰτος, ον, Plat., in fem. κυᾰνῶπις, ῐδος, ἡ, Hom.

With dark hair, κυᾰνοχαίτης (ῡ poet.), Hom. *Vid.* EYE, HAIR.

With dark garments, φαιοχῐτων, ωνος (ο lengthened poet.), Hom., Æsch.; μελαγχῐτων (epith. of mind in doubt), Æsch.; κυᾰνόπεπλος, ον, h. *Vid.* GARMENT.

With dark walls, μελαντειχής, ές (house of Proserpine), Pind.

Supping in the dark, ζοφοδορπῖδας, ου, only masc., Alcæ.

[*To be in the dark about a thing*, ἀδηλέω, c. gen., Soph.]

To be or *become dark*, πορφῡρω, only pres. and imperf., as the sea, Hom., Ap. Rh.; ἀμαυρόομαι, Hdt.; περκάζω, of ripening fruit, or of youths whose chins are beginning to be darkened by beards, Theoph., Call.; *to begin to grow dark by degrees*, ὑποπερκάζω, Hom.; *it grows dark*, συσκοτάζει, Thuc., Xen.; *when it was now getting dark*, συσκοτάζοντος ἤδη, Lys.

DARKEN, TO, σκιάζω, Hom.; σκιάω, only pres. and imperf., Ap. Rh., and in pass., Hom.; ἀμαυρόω, Pind., Æsch., Hdt., Xen.; μαυρόω, Pind.; κνεφάζω, no perf., Æsch.; σκοτόω, Soph.; ἐπισκοτέω, c. dat., Dem.; *men who are being darkened as to their chins*, συσκιάζοντες γένυν, Eur.; so γένυς σκιάζεται, Eur.

[DARKLING, ἀμαυρόβιος, ον, Ar.; ἀμαυρός, ά, όν, Luc.]

DARKLY, σκοτεινῶς, Plat.

DARKNESS, ἀχλύς (ῡ Hom., ῠ Anth.), Hom., Hes., Anth.; ζόφος, ὁ, Omn. poet.; ἔρεβος, τό (Hom. sometimes uses ἐρέβευσφι or φιν as gen.), Hom., Hes., Soph., Eur.; κνέφας, gen. κνέφαος, contr. κνέφους, Ar., dat. κνέφαϊ, contr. κνέφᾳ (Xen. has both forms), the Trag. only use nom. and acc., no pl., τό, Hom., Æsch., Eur., Xen.; σκότος, ὁ and τό (Hom. has only ὁ, and Porson says ὁ is "magis Atticum;" however, Soph., Eur., Xen. all use it neut. occasionally, and Pind. once), Omn.; δνόφος, ὁ, Simon., Æsch.; ὄρφνη, ἡ, Theogn., Pind., Eur., Ap. Rh.; σκοτία, ἡ, Eur.; σκοτεινότης, ητος, ἡ, Plat.; *from darkness*, i. e., from the shades below, ἐρεβόθεν, Eur.; *to darkness*, ἔρεβόσδε, Hom.

To grope about in darkness, ἐρεβοδῐφάω, Ar.

Walking in darkness, only fem. ἠεροφοῖτις, ῐδος, ἡ, Hom.

DARLING, μάλᾰκίων, ωνος, ὁ, Ar.; χρῡσίον, τό, Ar.; φῐλοττάριον, τό,

Ar.; χρῡσομηλολόνθιον, τό, Ar.; γλῠκῠ́μηλον, τό, Theoc.; [παιδικά, τά (c. masc. adj.), Thuc.]

DARN, A, ῥῠ́τισμα, ἄτος, τό, Menand.

DARNEL, αἶρα, ἡ, Call.

Of darnel, αἰρώδης, ες, Theoph.; αἰρῐκός, ή, όν, Diosc.

DART, A, αἰγᾰ́νέα, ἡ, esp. for hunting, Hom.; 'ἄκων, οντος, ὁ, Hom., Pind.; 'ἄκόντιον, τό, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; βέλος, τό, Hom., Trag., Hdt., Thuc.; βέλεμνον, τό, Hom., Anac., Æsch., Eur.; στόχασμα, ἄτος, τό, Eur.; πλῆκτρον, τό (of lightning), Eur. *Vid.* JAVELIN, SPEAR, and SYN. 52.

DART, TO (to dart at), 'ἄκοντίζω, c. acc. rei, c. dat. or c. gen. of object, or c. prep. ἐπί and dat., or ἐς or κατά and acc., sometimes c. acc. of the object when hit, no perf., Hom., Pind., Eur., Xen.; εἰσᾰκοντίζω, Hdt., Thuc., Xen.; ἐξᾰκοντίζω, Xen.; κᾰτακοντίζω, Hdt., Xen., Dem.; βάλλω, perf. βέβληκα, in perf. pass. used of the object darted at, *not* of the dart thrown, often in part. βλημένος for βεβλημένος, c. acc. of instrument, c. gen. of the object when *aimed at*, c. acc. of the object when *hit*, Hom., Soph.; ἵημι, imperf. ἵην and ἵουν, fut. ἥσω, aor. 1 ἧκα, poet. ἕηκα (not Att.), aor. 2 not used in simple verb, nor perf., c. acc. or dat. of instrument; c. gen. of object, or c. ἐπί and dat., Hom., Hes., Soph., Plat.; 'ἄφίημι, Hom.; ἐξαφίημι, Xen. *Vid.* SYN. 114.

To dart, intrans. of rapid motion, ἀΐσσω, usu. in Trag. ᾄσσω, though not always, no perf., Hom., Pind., Eur.; θρώσκω, aor. 2 ἔθορον, Hom., Soph.; *to dart to and fro*, as lightning does, μετᾰπαιφάσσομαι, mid., only pres., Ap. Rh. *Vid.* TO SPRING.

[*To dart down* (of an eagle), οἰμάω, Hom.]

The distance to which one can throw a dart, 'ἀκόντισμα, ἄτος, τό, Xen.

DARTER, A, ἥμων (ονος) ἀνήρ, Hom.; 'ἄκοντιστής, ὁ, Hom., Æsch., Thuc.; 'ἄκοντιστήρ, ῆρος, ὁ, Eur.

Skillful with the dart, 'ἄκοντιστῐκός, ή, όν, Xen.

DARTING, ἧμα, τό, in pl., Hom.; 'ἄκοντιστύς, ύος, ἡ, Hom.; ἀκοντισμός, ὁ, Xen.; 'ἀκόντῐσις, εως, ἡ, Xen.

DASH, TO, βάλλω, perf. βέβληκα, Hom., Eur., Thuc.; ῥίπτω, poet. imperf. (not in Trag.) ῥίπτασκον (irreg. perf. pass. infin. ῥερῖφθαι, Pind.), Omn.; ἐρείκω, aor. 2 ἤρικον, perf. ἐρήρικα, but very rare, except in pres. and imperf., at least in this sense, Æsch.; *to dash to pieces*, σῠνᾰράσσω, Hom., Eur., Hdt.; διᾰπᾰλῠ́νω, Eur.; διασπείρω, Soph.; συγκόπτω, Hdt.; διᾰχέω, fut. -χεύσω, etc., no perf. act., perf. pass. -κέχῠμαι, etc., as a storm dashes a ship to pieces, Ap. Rh.

To dash (out of a person's hand), ἐκκρούω, perf. pass. -κέκρουσμαι, Xen.

To dash one thing against another, ἐμβάλλω, c. acc. and dat. or c. prep., Eur.; συγκόπτω, Dem.

To dash or *disappoint*—*You have dashed my hopes, oh Socrates*, ἐκκέκρουκας με ἐλπίδος, ὦ Σώκρατες, Plat.; *my hopes and expectations have been much dashed*, ἡ πολύ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες, Eur.

To dash, intrans. (as the sea, etc.), ἐρεύγομαι, mid., Hom.; κῠ́ρίσσω, fut. -ξω, no perf., Æsch.; παίω, no perf., Æsch., Xen.; προσνήχω, only pres. and imperf., Theoc.; κλύζω, no perf., and rare in fut., also κλύζομαι, pass. esp. in aor. 1, Hom., Hes., h., Æsch.

To be dashed against any thing, συνενείκομαι, pass., only pres., c. dat., Hes.; σποδέομαι, pass., c. πρός and acc., Eur.; συμπῑ́τνω, only pres. and imperf., Æsch.; συμπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, perf. -πέπτωκα, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, c. dat., Thuc.; [προσβάλλω, c. dat., Thuc., c. πρός c. acc., Hdt.]

[*To dash up* (of the sea), ἀναῤῥοθιάζω, Eupol.]

Spray dashed up, ἁλμὴ 'ἀνᾰβρασθεῖσα (aor. 1 nom. sing. fem. part. of ἀναβράσσω), Ap. Rh.

Dashing around, ἀμφῐ́πληκτος, ον, Soph.

Dashing together, adv. συμπλήγδην, Theoc.

Dashed down, ταντᾰλωθείς, Soph.

DASH, A (as of any thing thrown), βολή, ἡ, Æsch.; i. e., the dashing sound of oars, ῥόθος, ὁ, Æsch.

DASHING (of the sea, etc.), ῥόθιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Eur.; ῥοθιάς, ᾶδος, ἡ (epith. of an oar), Æsch.

[*Dashing on all sides*, ἀμφίπληκτος, ον, Soph.]

[DASHING (of actions), λαμπρός, ά, όν, Plat., Dem.; νεᾱνικός, ή, όν, Plat.]

[*The most dashing feat*, τὸ νεανικώτατον, Ar.]

[*In a dashing manner*, παρακεκινδυνευμένως, Plat.]

DASTARD, A, dastardly, δειδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Hom.; κἀκός, ή, όν, compar. κᾰκώτερος, etc., Hom., and κᾰκίων (ῐ Hom., ῑ Att.), superl. κάκιστος, Omn.; ἀνήνωρ, ορος, ὁ, Hom. *Vid.* COWARDLY.

[DATA, ὁμολογούμενα, ὡμολογημένα, Plat.; δοθέντα, τά, Eucl.]

DATE, A, χρόνος, ὁ, Hdt.

A date (the fruit), βᾰλᾰνος, ἡ, Hdt., Xen.; δάκτῠλος, ὁ, Arist.

Bearing dates, βᾰλᾰνηφόρος, ον, Hdt.

DATE, TO—*ancestors who date from Hercules*, προγόνων 'ἀνᾰφερόντων εἰς 'Ηρακλέα, Plat.; sometimes 'ἀνᾰφέρω γένος εἰς, Plat.

DATIVE (the dative case), ἡ δοτῐκή, Dion. H.

DAUB, TO, 'ἀλείφω, perf. pass. ἀλήλιμμαι, Hdt., Xen., Plat.; ἐμπλάσσω, fut. -πλᾰσω, Hdt. *Vid.* TO SMEAR.

DAUGHTER, A, θῠγᾰ́τηρ, θυγατέρος, sync. θυγατρός (the only prose form, the Trag. use both), ἡ, Omn.; κόρη (and κούρη poet.), ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; παῖς, παιδός, ἡ (Hom. often has πάϊς in nom., Ap. Rh. πάϊν acc.), Omn.; ἶνις, only nom. and acc. ἶνιν, Eur.; σκυμνός, ἡ, Eur.; θυγάτριον, τό, Ar.

[*An only daughter*, μονογένεια, ἡ (Ion. μουν.), Ap. Rh.]

[*A grown-up daughter*, ἀντίπαις, ἡ (θυγάτηρ), Eur.]

A daughter-in-law, νυός, ἡ, Hom., Ap. Rh.

The daughter of, ἡ, c. gen., Omn. Att.

DAUNT, TO, φοβέω, Omn.; ἐκφοβέω, Æsch., Eur., Thuc., Plat., Æschin.; ἐκπλήσσω, aor. 2 pass. both -πλήγην and -πλᾰ́γην, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* TO FRIGHTEN.

DAUNTLESS, 'ἄδειής, Hom., for 'ἀδεής, ές, Thuc., Plat.; 'ἄταρβής, ές, Hom., Æsch., Soph.; 'ῠπερδεής, acc. ὑπερδέα, Hom.; 'ἄτάρβητος, ον, Hom., Æsch., Soph.; "ἄτρομος, ον, Hom.; "ἄτρεστος, ον, Pind., Trag., 'ἄφοβος, ον, Pind., Soph., Eur., Xen.; 'ἀνέκπληκτος, ον, Plat.; 'ἄφοβόσπλαγχνος, ον, Ar.; ἀδείμαντος, ον, Pind.

DAUNTLESSLY, 'ἄτρέστως, Æsch.; 'ἀδεῶς, Hdt.; 'ἀφόβως, Xen.

DAUNTLESSNESS, 'ἄτρεμία, ἡ, Pind.; 'ἀφοβία, ἡ, Plat.; ἀνέκπληκτον, τό, Xen.

DAWDLE, TO, ἐλῑνύω, no perf., Pind., Æsch.

DAWDLING WAY, A, dawdling conduct, σχολαιότης, ητος, ἡ, Thuc.; μέλλησις, εως, ἡ, Thuc.

DAWN, TO, διᾰφαίνω, intrans., Hdt.; 'ῠπερφαίνομαι, mid., Xen.; διᾰφαύσκω, only pres. and imperf., Hdt.; διᾰλάμπω, no perf., Ar.; ἐκλάμπω, Ar.; ὑποφαίνω, sometimes 3d sing. 'ῠποφαίνει, impers. lit. and sometimes metaph. of hope, etc., Xen., Plat., Dinarch.; ὑποφαύσκω, sometimes part. as impers., e. g., *when it was dawn*, ὑποφαύσκοντος, Arist.

DAWN, ἀμφῐλῠκὴ νύξ (gen. νυκτός, etc.), Hom.; ἀμφῐλῠκή, ἡ, Ap. Rh.; ὄρθρος, ὁ, Hes., h., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; "ἄκρα νύξ, Æsch.; κνέφας, τό, gen. αος (contr. ους, Ar.), dat. κνέφαϊ, κνέφᾳ (both in Xen.), Ar., Xen.; ὄρθριον, τό, Hdt.; περίορθρον, τό, Thuc.; ἄγχαυρος νύξ, Ap. Rh.; 'ἄλεκτοροφωνία, ἡ, Luc.

[*The first dawn*, ὄρθρος βαθύς, Plat.]

At dawn, 'ἀκρῠκνέφαιος, ον, Hes.; ὄρθριος, α, ον, and ος, ον, h., Theogn., Plat.; κνεφαῖος, α, ον, and ος, ον, Ar.; ὀρθρῐνός, ή, όν, Mel., Anth.; ἅμ' ἡμέρᾳ, or ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, Xen.; [ἅμα τῷ ὄρθρῳ, Hdt.; κατ' ὄρθρον, or πρὸς ὄρθρον, Ar.; ὑπ' ὄρθρον, Batr.]

[*To present one's self at early dawn*, ὄρθριος πάρειμι, ἥκω, Ar., Plat.]

Singing at dawn, ὀρθρόγοος, only in fem. ὀρθρογόη, Hes.; ὀρθροβόας, ου, only masc., Mel.; ὀρθρολᾰ́λος, ον, Anth.

To rise at dawn, wake at dawn, ὀρθρεύω, Eur., Theoc.

DAY, ἠώς, ἠοῦς, Att. usu. ἕως, gen. ἕω, ἡ, and always in prose, no pl., Hom.; ἦμᾰρ, ἄτος, τό, Omn. poet.; ἡμέρα, ἡ, Omn.; ἡμερία, ἡ, Soph.; ἥλιος, ὁ, poet. ἠέλιος, and in Trag. ἀέλιος (only in chorus), ᾰ sometimes, though very rarely, Pind., Soph., Eur.; τιτώ, ἡ, Call. *Vid.* SYN. 245.

Three days, τρεῖς ἡλίου διέξοδοι, Eur.

Nights and days, πάννῠχα καὶ φαέθοντα, Soph.

The next day, ἡ ἐπιοῦσα λαμπάς, Eur.; ἡ ὑστεραία, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

The day before, ἡ προτεραία, sometimes ἡ πρ. ἡμέρα, sometimes c. gen., Hdt., Plat.

Know that you will not after this be many days before you are, etc., κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι Τρόχους 'ἀμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν 'Εν οἷσι . . . ἔσει, κ. τ. λ., Soph.

Spending three days in sight-seeing, τρεῖς φαεννὰς ἡλίου διεξόδους θέᾳ διδόντες, Eur.

A being over the day (appointed for the payment of any penalty or damages), ὑπερημερία, ἡ, Dem.

When the days are long, ἡ μᾰκρημερία, Hdt.

Lucky days (answering to the *dies fasti* of the Romans), κᾰθᾰραὶ ἡμέραι, Plat.

An unlucky day (dies nefastus), ἀποφρὰς (gen. -ᾰδος) ἡμέρα, Plat., Lys.

By day, adj. ἠμάτιος, α, ον, Hom.; ἐφημέριος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind.; μεθημέριος, ον, Eur.; ἡμερῖνός, ή, όν, Xen.; μεθημερινός, ή, όν, Plat.

By day, ἡμέρας, gen. of ἡμέρα, used as adv., Plat.; ἐξ ἡμέρας, Soph.; καθ' ἡμέραν, Æsch., Soph., Isoc.; μεθ' ἡμέραν, Æsch., Hdt.; ἦμαρ, Hes.; ἐπ' ἦμαρ, Soph.; ἐν φάει, Hom.; κατὰ φάος, Xen.

On the third day after his arrival, τρίτην ἡμέραν αὐτοῦ ἥκοντος, Thuc.

On alternate days, ἑτερήμερος, ον, Hom.; παρ' ἦμαρ, Pind., Soph.

Every day, adj. ἠμάτιος, α, ον, Hom.; πἄνήμερος, ον, Æsch.; μεθημερῖνός, ή, όν, Dem.; ἐφήμερος, ον, Hipp.; ἐφημέριος, α, ον, and ος, ον, Anth.; ἐπημάτιος, α, ον, Ap. Rh.

Every day, ὁσημέραι, Ar., Thuc.; ἐπ' ἤματι, Hom.; ἐφ' ἡμέραν, Eur.; ἡμερολεγδόν, Æsch.; ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, Hdt., Xen.; ἀν' ἑκάστην ἡμέραν or καθ' ἑκάστην ἡμ., Xen., Isoc.; ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας, Hdt.

He received a drachma a day, δραχμὴν ἐλάμβανε τῆς ἡμέρας, Thuc.

For if he took a city a day, εἰ γὰρ ἐν ἡμέρᾳ πόλιν ᾕρει, Xen.

Every third day, διὰ τρίτης ἡμέρας, Hdt.

For the day, i. e., to last one day, as food, etc., ἡμερῖνός, ή, όν, Ar.

That these things will be done within two or three days, ταῦτα πεπράξεσθαι δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν, Dem.

As for one's daily food it is of little consequence, τῆς ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἥκει, Eur.

Lasting the whole day, πἄνημέριος, α, ον, Hom., Eur.; ἡμερήσιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Isoc.

All day, πἄνῆμαρ, Hom.; πἄνημέριον, Hom.; πἄνήμερον, Hdt.; προῆμαρ, Simon. Amorg.; ἐπ' ἤματι, Hom.; κατ' ἦμαρ, Soph., Eur.; κατ' ἦμαρ ἀεί, and ἀεὶ κατ' ἦμαρ, Soph., Eur.; δι' ἡμέρας, Hdt.; πᾶσαν ἡμέραν, Hdt.

A journey lasting many days, or *requiring many days to perform*, διὰ πολλῶν ἡμερῶν ὁδός (ἡ), Thuc.

Lasting only a day, ἐφήμερος, ον, Pind., Eur., Thuc.; ἡμέριος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; ἐφημέριος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Æsch., Ar.; μονοήμερος, ον, h.

The end of the war was accomplished in one day, πολέμου τελετὴ μονοήμερος ἐξετελέσθη, h.

To-day, σήμερον, the Attic writers after Thuc. and Eur., including Aristophanes, write it τήμερον, Omn.; τήμερα, Ar.; τῆμος, Ap. Rh.; τὴν παροῦσαν ἡμέραν, Soph.; καθ' ἡμέραν, Soph.

Things done to-day, τὰ ἐφ' ἡμέραν, Soph.

On the same day, the very day, αὐτῆμαρ, Hom.; αὐθήμερον, Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Æschin.

Lasting five days, πενθήμερος, ον, Xen.

Lasting ten days, δεχήμερος, ον, Thuc., Plat.

Lasting thirty days, τριᾶκονθήμερος, ον, Hdt.

Lasting many days, πολυήμερος, ον, Hipp.

Visible by day, ἡμερόφαντος, ον, Æsch.; ἡμεροφᾰνής, ές, Arist.

Bright as day, ἡμερήσιος, α, ον, and ος, ον, Æsch.; ἡμερῖνός, ή, όν, Plat.

Announcing day, ἡμερόφωνος, ον, Simon.

To spend the day, pass the day, ἡμερεύω, Æsch., Soph., Xen.; διημερεύω, Xen., Isoc., Æschin.; πἄνημερεύω, c. acc. of the occupation in which, Eur.

To pass the day with, σὑνημερεύω, c. dat., or c. prep., Xen., Plat.; συνδιημερεύω, Xen., Arist.

Strangers passing the day after (i. e., on the day after) *a long journey*, ἡμερεύοντες ξένοι μακρᾶς κελεύθου, Æsch.

We shall pass our days (i. e., live) *tranquilly now, I suppose*, νῦν δ' ἔκηλά που . . . ἡμερεύσομεν, Soph.

They passed the next day, τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν διημέρευσαν, Xen.

We spent the greatest part of the day with him, τὰ πολλὰ διημερεύομεν μετ' αὐτοῦ, Plat.

To count the days, or *compute by days*, ἡμερολογέω (sc. χρόνον), Hdt.

On the third day, on the fourth day, on the tenth day, etc. (to come, to do any thing, etc.), τρῐταῖος, τεταρταῖος, δεκᾰταῖος, Thuc., Xen., Plat.; e. g., *on the third day they came to Gigonum*, τριταῖοι ἀφῖκοντο ἐς Γίγωνον, Thuc. (Sometimes these adjectives are used in conjunction with "day," as, *being now for three days without food*, τριταίαν γ' οὖσ' ἄσιτος ἡμέραν, where τριταίαν is equivalent to τρίτην, Eur.)

A child twelve days old, παῖς δυωδεκαταῖος, Hes.

To the day, exact to the day, ἡμερολεγδόν, Arist.

During how many days? interr. ποσσῆμαρ; Hom.

On which day? in how many days? interr. ποσταῖος; Xen.

Exceeding the day, not being able to pay on the day fixed, ὑπερήμερος, ον, Lys., Antipho, Dem.

Daybreak. *Vid.* Dawn.

He advanced at daybreak, ἅμ' ἡλίῳ ἀνίσχοντι προῆλθε, Xen.

But the next day at daybreak, τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, Dem., Xen.

Daylight, αὐγαί αἱ, Pind., Æsch., Eur.

Dazzle, to, ἀμέρδω, no perf., Hom., Hes.

Dazzling, [ὀξύς, εῖα, ύ (of light and colors), Hom., Ar.]

Deacon, a, διᾰκονος, ὁ, N. T.

Deaconship, διακονία, ἡ, N. T.

Dead, ἀκήριος, ον, Hom.; φθίμενος, η, ον, Hom., Pind., Trag.; ἀποφθίμενος, η, ον, Hom., Pind.; νέκυς (ῡς Hom., Trag., but ὔς Call., and acc. ὕν Ap. Rh, gen. υος, dat. υἵ, and ῡι by crasis, acc. only υν, dat. pl. ὕσι, poet. υσσι and υεσσι, acc. pl. υας, and contr. υς even in Hom., only masc.), Hom., Soph., Eur., Hdt., Lex ap. Dem. ap. Rh., Call., in pl. ἔνεροι, only masc., Hom., Æsch., Soph., Plat.; νεκρός, ά, όν, Omn.; ἀλαός, όν, Æsch.; οἰχόμενος, η, ον, Æsch., Soph., Eur., Xen.; προκείμενος, η, ον, Æsch., Soph.; φθῐτός, ή, όν, Æsch., Eur.; θανᾰσίμος, ον, Soph.; λῐπόπνοος, ον, contr. -ους, -ουν, Mel.

[*To be dead*, κεῖμαι, Hom., etc. (euphem.), οἴχομαι, Hom., etc.; in full, οἴχ. εἰς Ἀΐδαο, or κατὰ χθονός, Hom.; οἴχ. θανών, Soph. *Vid.* sub To die.]

He who is dead, ὁ μὴ λεύσσων (part. of λεύσσω), Soph.

But now he for the future shall be to me as one dead, κἀμοὶ μὲν ὡς θανών τε κ' οὐ λεύσσων φάος ἔσται τὸ λοιπόν, Eur.

And Priam and his children are dead, φροῦδος δὲ Πρίαμος καὶ τέκνα, Eur.

The dead, οἱ κᾰμόντες (aor. 2 part. of κάμνω), Hom., Æsch.; οἱ κεκμηκότες (perf. part. from the same), Æsch., Eur., Thuc., Plat.; οἱ δμᾱθέντες (aor. 1 pass. part. of δαμάω), Eur.; οἱ κάτω, Soph.; οἱ ἀπογενόμενοι and οἱ ἀπογιγνόμενοι, Hdt., Thuc., Dem.; οἱ νέκυες, Hom.; οἱ νεκροί, Hom., and οἱ νέρτεροι, Trag.

Nearly dead, θανᾰσῐμος, ον, Plat.

Half dead, ἡμῐθνής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Thuc.

Lately dead, ἀρτῐθᾰνής, ές, Eur.; νεοθνής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Plat.; answering to our "*late*," μᾰκᾰρίτης, ου, ὁ, Æsch.; μᾰκᾰριος, ὁ, ἡ, usu. with the article, Plat., in fem. μᾰκᾰρῖτις, ἴδος, ἡ, Theoc.

A heap of dead, νεκάς, ἄδος, ἡ, Hom.

A day kept in honor of the dead, τὰ γενέσια, Hdt.

A festival in honor of the dead, τὰ Νεμέσεια, Dem.

Receiving the dead, νεκροδέγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Æsch.

Conducting the dead, νεκροπομπός, όν, Eur.; νεκυοστόλος, ον, Anth.

[*To ferry over the dead*, νεκροστολέω, Luc.]

Conveying the dead, νεκροβᾰρής, ές, Anth.

To conduct the dead, νεκρᾰγωγέω, Luc.

Robbery of the dead, νεκροσῡλία, ἡ, Plat.

An oracle of the dead, where the dead or their ghosts might be consulted, νεκυομαντεῖον, τό, Hdt.

[*Evocation of the dead*, νεκυία, ἡ, Luc., Plut.]

Deaden, to, ἀμενηνόω, Hom.

Deadly, θυμοφθόρος, ον, Hom.; λοίγιος, ον, Hom., Ap. Rh.; ὀλοός, ή, όν, Hom., Hes., Trag.; ὀλέθριος, α, ον, and ος, ον, Omn. poet., Plat.; ὀλώϊος, ον, Hes.; ὀλοιός, όν, h.; οὐλοός, ή, όν, Ap. Rh.; θανᾰσῐμος, ον, Trag., Plat.; θανᾰτοφόρος, ον, Æsch.; θανᾰτηφόρος, ον, Æsch., Soph., Xen.; θανᾰτόεις, εσσα, εν, Soph., Eur.; [οὔλιος, α, ον, Hom.; οὐλόμενος, η, ον (of persons and things), Hom., Pind., Trag.]

Of or *belonging to death* (as song, etc.), θανᾰσῐμος, ον, Æsch.

In a deadly manner, θανᾰσῐμως, Antipho.

Indicating death (symptoms), θανᾰτώδης, ες, Hipp.

A causing of death, θανᾰτηφορία, ἡ, Anth.

To put to death, θανᾰτόω, Æsch., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* To kill.

A putting to death, θανᾰτωσις, εως, ἡ, Thuc.

Deaf, κωφός, ή, όν, sometimes c. gen. (ἀκοῆς, etc.), h., Sapph., Æsch., Soph., Xen.; τὴν ἀκοὴν διεφθαρμένος, Hdt.; ἀνήκοος, ον, Arist.

Rather deaf, ὑπόκωφος, ον, Ar., Plat.

Deaf and dumb, ἐνεός, and ἐννεός, ά, όν, Xen.

Deafen, to, ἐκκωφέω, Ar.; ἐκκωφόω, Plat.

Deafness, κωφότης, ητος, ἡ, Plat., Dem.; [ἀνηκουστία, ἡ, Hipp.]

Deal, adj., i. e., made of deal, πεύκῐνος, η, ον, Eur.; πευκήεις, εσσα, εν, Eur. *Vid.* Fir.

Deal, to, i. e., distribute (q. v.), νέμω, Omn.; τᾰμιεύω, Ar., Plat., Dem.; νωμάω, Hom.

To deal, i. e., to have dealings with

in the way of trade, ἐναλλάσσομαι, pass., esp. in aor. 2, Thuc.; προσφέρομαι, c. dat., or πρός c. acc., Thuc., Xen.; χράομαι, mid., contr. αε and αει into η and ῃ, c. perf. pass. κέχρημαι in act. sens., fut. mid. χρήσομαι, c. dat., Dem.; also *to deal with* a person, i. e., "*treat*" (q. v.) him in such and such a manner, χράομαι, c. dat., Ar., Hdt., Xen.

To deal (whether buying or selling), ἀγοράζω — *here it is lawful for the Peloponnesians to deal*, ἐνταῦθ' ἀγοράζειν τοῖσι Πελοποννησίοις ἔξεστι, Ar.

Hector is now much easier to deal with, ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι (after he was dead), Hom.

We have the laws dealt out to us, τεταμιεύμεθα τοὺς νόμους, Lys.

Having many dealings with, ἐπίστροφος, ον, c. gen., Hom.

Easy to deal with, εὐσύμβολος, ον, Æsch., Xen.; εὐκοινώνητος, ον, Arist.

Difficult to deal with, δυσσύμβολος, ον, Xen., Plat.

[DEALER, A, πρατήρ, ῆρος, ὁ, Plat., Isæ., Dem.]

DEALINGS, σῠναλλᾰγή, ἡ, Eur.; κοινωνήμᾰτα, τά, Plat.

For such are the dealings of war, ἡ γὰρ πολέμου ὀάριστύς, Hom. *Vid.* INTERCOURSE.

DEAR, i. e., beloved, κήδειος, ον, Hom., superl. κήδιστος, Hom.; κεδνός, ή, όν, Hom., Pind., Eur.; τηλύγετος, η, ον, and ος, ον, Hom., h., Ap. Rh.; φῐ́λος (compar. φιλίων, Hom., and φίλτερος, Hom., Hes., Eur.; φῐλαίτερος and φῐλώτερος, Xen., Call., superl. φίλτατος, Omn., φίλιστος, Soph., φῐλαίτατος, Xen.), Omn.; φῐ́λιος, α, ον, and ος, ον, Eur.; προσφῐλής, ές, Trag., Xen., Isoc., Plat.; εὐφῐλής, ές, Æsch.; εὐφίλητος, ον, Æsch.; τρῐφίλητος, ον, Theoc. *Vid.* SYN. 229.

My dear fellow, ὦ γλῠκῠ́τᾰτε, Ar.; ὦ γλύκων, Ar.

[*My dear sir*, μέλε, ὦ μέλε (Att.), Plat., Ar.]

Dearer than one's children, κρεισσότεκνος, ον, Æsch.

Dear (in price), τῑμήεις, εσσα, εν, Hom.; τίμιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Xen., Plat., Lys.; ἔντῑμος, ον, Dem.

Too dear, ὑπερτίμιος, ον, Arist.

This is very dear, τετρώβολον τοῦτ' ἔστι, Ar.

At however dear a price, ὁπόσου τινὸς οὖν, Lys. *Vid.* EXPENSIVE, COSTLY.

One who sells dear, τῑμιοπώλης, ου, ὁ, Phryn. (Com.)

To be dear (to a person), χᾰρίζομαι, pass., esp. in perf. part. κεχᾰρισμένος, c. dat., Hom., Ar., Xen., Plat. *Vid.* TO BE LOVED.

Fighting for all they held dear, ναυμᾰχήσαντες ὑπὲρ τῆς φιλότητος, Lys.

DEARLY, φίλως, Hom., Hes., Æsch.; προσφῐλῶς, Soph., Xen.; i. e., in price, πολλοῦ, Xen. *Vid.* PRICE, COST.

DEARNESS, πολῠτέλεια, ἡ, Omn. prose; πολῠχρημᾰτία, ἡ, Xen.

DEARTH, αὐχμός, ὁ, Plat., Hdt.; ἀφορία, ἡ, Xen., Lycurg., Antipho. *Vid.* FAMINE.

DEATH, κήρ, κηρός, ἡ, Hom.; λοιγός, ὁ, Hom., Pind., Æsch.; πότμος, ὁ, Hom., Pind., Eur.; οἶτος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; θάνᾰτος, ὁ, Omn.; μόρος, ὁ, Omn. poet., Hdt.; ὄλεθρος, ὁ, Omn. poet.; μοῖρα, ἡ, Hom., Eur.; ἀΐδης, ὁ, Att. ᾅδης, Pind., Æsch., Eur.; τελευτή, ἡ, Pind., Soph., Thuc., Xen.; μετάστᾰσις, εως, ἡ, Simon.; Ἄρης (A generally), gen. Ἄρεος (never contracted) and Ἄρεως, dat. Ἄρεϊ, Att. Ἄρει, acc. Ἄρεα, Ἄρη, and Ἄρην (Homeric decl. usually Ἄρηος, ι, α), Soph.; κᾰταφθορά, ἡ, Eur.; ἀπόστᾰσις βίου, Eur.; κᾰταστροφή, ἡ, Thuc.; τοῦ βίου κᾰταστροφή, Soph.; τέλος, τό, Hdt., Plat.; ἀπαλλᾰγὴ τοῦ βίου, Xen. *Vid.* SYN. 251.

The day of death, μόρσιμον ἦμαρ, Hom.; *the day of death*, τερμία ἡμέρα, Soph.

A violent death, ἀναγκαία τῠ́χη, Soph.

That you may hear the prophecy about my death, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ φήμην πύθησθε θεσφάτων, Soph.

The place of death (where one is destined to die), τερμία χώρα, Soph.

Causing a painful death, δυσθάνᾰτος, ον, Eur.

Causing death to many, πολυκτόνος, ον, Eur.

Fearing lest they should be put to death, δείσαντες μὴ ἀποθάνοιεν, Xen.

And I should like to ask them for what objects they think that we ought to fight to the death, ἡδέως δ' ἂν αὐτῶν πυθοίμην ὑπὲρ τίνων οἴονται χρῆναι μαχομένους ἡμᾶς ἀποθνήσκειν, Isoc.

And she is starving herself to death, ἀσιτεῖ δ' εἰς ἀπόστασιν βίου, Eur.

DEATHLESS, ἀθάνᾰτος, η, ον (always in Hom., afterward ος, ον), Omn. *Vid.* IMMORTAL.

Seasonable, ripe for death, ὡραῖος, α, ον, Eur.

DEATHSMAN, A, δημόκοινος, ὁ, Soph., Isoc., Antiph. *Vid.* EXECUTIONER.

DEBAR, TO, ἔργω (Att. εἴργω, ἐέργω Hom.), no perf. act., aor. 2 poet. εἰργᾰθον, c. gen. of the object from which, or c. prep., sometimes (rare) c. dat., or c. μή and infin., or μὴ οὐ and infin., or c. ὥστε οὐ, or only ὥστε and infin., or τοῦ μή and infin., Soph., or c. τὸ μή and infin., Eur.; ἐξείργω, Omn. Att.; ἀποκλείω, perf. pass. -κέκλεισμαι, Omn. prose. *Vid.* TO EXCLUDE, TO HINDER.

DEBARK, TO, ἀποβαίνω, not in fut. or aor. 1 (which have the active sense, *to make to debark*), Hom., Hdt., Thuc., Xen.; so ἐκβαίνω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* TO DISEMBARK.

DEBARKATION, ἀπόβᾰσις, εως, ἡ, Thuc.

DEBASE, TO, κᾰκόω, Hdt., Thuc.; διαφθείρω, Æsch., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; money, κιβδηλεύω, Ar., Plat., Arist.

DEBATABLE, ἀμφήριστος, ον, Hom.; ἀμφίλογος, ον, Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἀμφισβήτητος, ον, Thuc.; ἀμφισβητήσιμος, ον, Isoc., Dem. *Vid.* DOUBTFUL.

[*Debatable ground*, χώρα ἀμφισβητήσιμος, Xen.]

DEBATE, A, ἀντῑλογία, ἡ, Thuc.; ἅμιλλα, ἡ, Plat.; διάκρῐσις, εως, ἡ, Xen.; ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, Isoc., Dem. *Vid.* DISPUTE.

DEBATE, TO, ἀγοράομαι, mid., Hom.; ἐκκλησιάζω, no perf., no pass., Ar., Thuc., Lys., Isoc.; ἀμφῐλέγω, Xen. *Vid.* TO DISPUTE.

They debated among themselves, γνώμας σφίσιν αὐτοῖς προυτίθεσαν, Thuc.

To be debated (to be the subject of debate), ἀγωνίζομαι, pass., Dem.; ἀμφισβητέομαι, Æschin.

DEBATER, A, ἀγορητής, οῦ, ὁ, Hom. *Vid.* ORATOR.

DEBAUCH, TO, διαφθείρω, Lys.; μοιχεύω, Ar., Plat., Lys., in pass. *by* one, dat. or ὑπό τινος, Arist. *Vid.* TO SEDUCE.

DEBAUCHEE, A, ἄσωτος, ὁ, Soph., Dem.; ἰωνόκῠσος, ὁ, Cratin.; ἀκόλαστος, ὁ, Plat., Arist.

DEBAUCHEDLY, ἀσώτως, Isoc., Dem.

To be debauched, live in a debauched manner, ἀκολασταίνω, only pres., Ar., Plat.; ἀσωτεύομαι, mid., Arist.

[DEBAUCHER, μοιχός, ὁ, Soph., Ar., Plat.]

DEBAUCHERY, ἀσωτία, ἡ, Plat., Isoc.; ἀκολᾰσία, ἡ, Thuc., Plat.

DEBILITATE, TO, κᾰτάγνῡμι and κᾰταγνύω, in 3d pl. καταγνύουσι, aor. 1 κατέαξα, 2d perf. κατέᾱγα, in pass. sens., Eur., Xen.; ἀσθενόω, Xen.

DEBILITY, ἀσθένεια, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* WEAKNESS.

DEBT, A, χρέος, τό, also χρεῖος, Hom., no dat., either sing. or pl., nom. and acc. pl. χρέᾰ, Hom., Hes., Pind., Ar., Hdt., Andoc., Dem.; ὀφείλημα, ᾰτος, τό, Thuc., Plat.; ὀφειλή, ἡ, Xen.; χρέως, τό, indecl., Dem.

Bad debts, τὰ ἄπορα, Dem.

[*To be in debt*, ὀφείλω, Ar., *to* one, τινί, Ar., Lys.; *to pay off a debt*, ἀποτίνω ὀφείλημα, Plat.]

To get in one's debts, χρέα ἀπολαμβάνω (fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, no aor. 1, aor. 2 -ελᾰβον), Andoc.

A cancelling of debts, ἀποκοπὴ χρέων, Plat., Dem.

DEBT, IN, ὑπόχρεως, ὁ καὶ ἡ, neut. ων, gen. ω, Ar., Isæ., Dem.

Exceedingly in debt, ὑπερχρέως, ὁ καὶ ἡ, Dem.

[*Over head and ears in debt*, ὀφλήμασι βεβαπτισμένος, Plut.]

DEBTOR, A, ὀφειλέτης, ου, ὁ, Soph., Plat.; fem. ὀφειλέτις, ῐδος, ἡ, Eur.; χρηστής, οῦ, ὁ, Lys., Dem.; *debtors*, οἱ ὀφείλοντες, Arist.

DECADE, A, δεκάς, ᾰ́δος, ἡ, Hom., Hdt., Xen.

DECAMP, TO, αἴρω (more usu. with a substantive in dat. or acc., as αἴρω στόλον, αἴρω τῷ στρατῷ, αἴρω ταῖς ναυσί), Æsch., Thuc.; ἀναζεύγνῡμι, with or without στρᾰτόν or στρᾰτόπεδον, Xen.; [ἀναστρατοπεδεύω, Polyb.] *Vid.* CAMP, TO DEPART.

[*A decamping*, ἀναστρατοπεδεία, ἡ, Polyb.]

DECAPITATE, TO, κᾰρᾱτομέω, Eur. *Vid.* TO BEHEAD.

DECAPITATED, κᾰρᾱ́τομος, ον, Eur. *Vid.* BEHEADED.

DECAPITATION, κᾰρᾱνιστὴς (οῦ) μόρος, Eur.

DECAY, TO, φθῐνύθω, only pres. and imperf., Hom.; φθῐ́ω, only pres., Hom.; the commoner form is φθίνω (ῐ Ep., ῑ Att.), no act. tenses, except pres. in this sense, perf. pass. ἔφθῐμαι, and pluperf., which is more common, ἐφθῐ́μην, subj. 3d sing. φθίεται, 1st pl. φθιόμεσθα, for φθίηται, φθιώμεθα, etc., Hom., infin. φθίσθαι, etc. (only the pres. act. common in Att.), Hom., Pind., Soph.; γηράσκω, fut. γηρᾱ́σομαι, aor. 1 ἐγήρᾱσα, Att. ἐγήρᾱνα (Hom. has 3d sing. imperf. ἐγήρα, part. aor. 1 γήρας), Hom., Trag., Hdt., Xen.; ἐγγηράσκω, Thuc.

To make to decay, ἔφθιον, φθῖσω, and ἔφθῐσα, imperf., fut., and aor. 1 of the preceding verbs, Hom.; the aor. 1 in stronger sense with ῑ (to destroy), Æsch., Soph.

To decay around, ἀμφῐπεριφθινύθω, h.
To decay with, συμφθίνω, Arist.
To be decayed, περισέσηπα, 2d perf. of περισήπομαι, Theoph.
[*Decayed* (of teeth), ἐσθιόμενος, Theoph.]
DECAY, φθῖσις, εως, ἡ, Pind., Plat.; φθορά, ἡ, Eur., Hdt., Plat.; μάρανσις, εως, ἡ, Arist.
DECEASE, TO, θνήσκω, fut. θᾰνοῦμαι, poet. infin. θᾰνέεσθαι (not Att.), aor. 2 ἔθᾰνον, poet. infin. θᾰνέειν (not Att.), perf. τέθνηκα, dual and pl. usu. sync. τέθνᾰτον, τέθνᾰμεν, τέθνᾰτε, τεθνᾶσι, infin. τεθνᾰναι (τεθνᾶναι, Æsch., and τεθνάκην, Sapph.), imper. τέθναθι, opt. τεθναίην, part. τεθνηκώς and τεθνεώς, ῶτος, fem. τεθνεῶσα, neut. τεθνεώς (Hom. also has τεθνηώς, τεθνηότος, and τεθνηῶτος masc. and neut., but uses fem. τεθνηκυῖα), all these forms are found in prose as well as in poetry, 3d pl. pluperf. ἐτέθνασαν (also the Attics have fut. τεθνήξω and τεθνήξομαι, no other tenses except the imperf.), Omn. *Vid.* To DIE.
DECEASE, θᾰνάτος, ὁ, Omn. *Vid.* DEATH.
DECEASED. *Vid.* DEAD.
DECEIT, δόλος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen.; ἀπάτη, ἡ, Omn.; ἐξᾰπάτη, ἡ, Hes., Theogn., Xen., Dem.; πάρφᾰσις, εως, ἡ, Pind.; δόλωμα, ᾰτος, τό, Æsch.; πλοκή, ἡ, Eur.; φήλωμα, ᾰτος, τό, Ar.; ἀπάτημα, ᾰτος, τό, Mel.
The art of deceiving, πᾰρᾰ́κρουσις, εως, ἡ, Dem.
DECEITFUL, ἀπᾰτήλιος, ον, Hom.; ἀπᾰτηλός, ή, όν, Hom., Xen., Plat.; κλόπιος, α, ον, Hom.; δολοφρονέων, ουσα, ον, Hom.; δολόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Hom.; δολομήτης, ου, ὁ, Hom.; δολόεις, εσσα, εν, Hom., Eur., Ap. Rh.; δόλιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Trag., Ar., Xen.; δολοπλόκος, ον, Sapph.; δολερός, ά, όν, Soph., Hdt., Xen.; δολομήχᾰνος, ον, Simon.; δολόμῡθος, ον, Simon.; δολοποιός, όν, Soph.; δολοφρᾰδής, ές, h., Pind.; δολομήδης, εος, ὁ, Simon.; δολιόπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Soph.; δολιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur.; fem. δολῶπις, ῐδος, ἡ, Soph.; κλεψῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, h.; κίβδηλος, ον, Theogn., Eur., Hdt., Plat., Dem.; ὑπόβλητος, ον, Soph.; ἀπᾰτητῐκός, ή, όν, Xen., Plat.; ἐξᾰπᾰτητῐκός, ή, όν, c. gen., Xen.; ψῡχᾰπάτης, ου, ὁ, Mel.; *this is deceitful*, ἐν κιβδήλῳ τόδε, Eur.
DECEITFULLY, ἐπῐτηδες, Eur.; ποικῐ́λως, Soph.
DECEIVE, TO, ἠπεροπεύω, no perf., Hom.; ἀπᾰφίσκω, only in pres. and aor. 2 ἤπᾰφον, and aor. 2 mid. opt. ἀπᾰφοίμην, Hom.; βλάπτω, no perf. act., but perf. pass., etc., aor. 2 pass. ἐβλᾰ́βην, often c. acc. φρένας, or in perf. pass. c. gen. (e. g., νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ, Theogn.), Hom., Theogn.; ἐλεφαίρομαι, mid., Hom.; ἐξᾰπᾰφίσκω, Hom., h., Eur.; πᾰρᾰπᾰφίσκω, Hom., Ap. Rh.; κλέπτω, only act. in this sense, Omn. poet., Xen., Æschin.; ἀπᾰτάω, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἐξᾰπᾰτάω, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πᾰρᾰπᾰτάω, Æsch.; περιέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, usu. sync. -ῆλθον, Hom., Ar., Hdt.; ὑπέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ῆλθον, Soph., Eur.; δολόω, Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen.; φηλητεύω, h.; φηλόω, Æsch., Eur., Ap. Rh.; ψεύδω, c. acc., often c. acc. and gen., as, *you have deceived me as to my hope*, ἔψευσάς με ἐλπίδος, Soph.; so, too, pass., *if I am not deceived in my opinion*, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι γνώμης, Soph., c. gen. or c. dat., Hdt., c. dupl. acc., Xen., Omn. Att., Hdt.; διαψεύδω, Xen., Isoc., Andoc., Dem.; ἐξᾰπᾰτύλλω, only pres., Ar.; διᾰβάλλω, perf. -βέβληκα, Hdt.; διᾰπᾰτάω, Plat.; κᾰτᾰγοητεύω, Xen.; πᾰρᾰκρούω, but oftener -ομαι, mid., Plat., Isoc., Dinarch., Dem.; πᾰρᾰποδίζω, no perf., Plat.; καθῠποκρῖνομαι, mid., Dem.
To deceive by words, to speak deceitfully, take an oath in order to deceive, πᾰρᾰ́φημι λόγον, παράφημι ὅρκον (poet. infin. παρφάμεν), Pind.; ἐκκλέπτω λόγον, Soph.; so
To carry away by deceit, ἐκκλέπτω, Soph.
To deceive by fallacies, πᾰρᾰλογίζομαι, mid., Isoc., Æschin.
To deceive before, προεξαπατάω, Arist.
To deceive besides, προσεξαπατάω, Arist.
To be deceived, σφάλλομαι, pass., usu. c. gen., e. g., δόξης, also c. ἐν and dat., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.; [ψεύδομαι, c. gen., also ἔν τινι, Hdt., Att., περί τινος, Xen., or c. acc. neut. of pronoun; as, *he was deceived in this*, τοῦτο ἐψεύσθη, Xen.]
Being so much deceived in their ideas of the power of the Athenians, ἐψευσμένοι μὲν τῆς Ἀθηναίων δυνάμεως ἐπὶ τοσοῦτον, Thuc.
One must deceive, ἐξᾰπᾰτητέον, Plat.
DECEIVED, ψευδής, ές, Eur.
Easily deceived, εὐεξᾰπᾰ́τητος, ον, Xen., Plat.
Difficult to be deceived, δυσεξᾰπᾰ́τητος, ον, Xen., Plat.
What may not be deceived (i. e., sworn falsely by), as Styx, ἀάατος, ον, Hom.
DECEIVER, A, ἠπεροπεύς, έως, Ep. ῆος, ὁ, Hom., Anth.; ἠπεροπευτής, οῦ, ὁ, Hom.; ψευστής, οῦ, ὁ, Hom., Soph., Hdt.; φρενοληστής, οῦ, ὁ, Mel.
A deceiver of one's host, or *of one's guest*, or *of a stranger*, ξενᾰπᾰ́της, ου, ὁ, Eur.
DECEMBER, Ποσειδεών, ῶνος, ὁ, begun about the middle of December.
DECEMVIR, A, δεκᾰ́δοῦχος, ὁ, Lys.; δεκᾰ́δαρχος, ὁ, Dion. H.
DECEMVIRATE, δεκαρχία, ἡ, Xen., Isoc.; δεκᾰδαρχία, ἡ, Isoc.
DECENCY, κόσμος, ὁ, Pind., Æsch., Soph.; εὐκοσμία, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; σεμνότης, ητος, ἡ, Eur.; κοσμιότης, ητος, ἡ, Ar., Plat., Dem., Isoc.; εὐπρέπεια, ἡ, Plat.
DECENNIAL, δεκέτης, Soph., Eur., Plat.; fem. δεκέτις, ῐδος, ἡ, Ar.; δεκαετής, ές, Thuc.; δεκαέτηρος, Plat.; δεκέτηρος, Anth.
DECENT, εὔκοσμος, ον, Sol., Æsch., Thuc.; εὐσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Eur., Xen., Plat., Æschin.; εὐπρεπής, ές, Æsch., Eur., Hdt., Isoc.
DECENTLY, εὐκόσμως, Hom., Hes., Xen.; εὐσχῐ́μως, Eur.; εὐσχημόνως, Ar., Xen., Dem.
DECEPTION, ἀπᾰ́τη, ἡ, Omn. *Vid.* DECEIT.
DECEPTIVE, ἀπᾰτητῐκός, ή, όν, Xen., Plat. *Vid.* DECEITFUL.
DECIDE, TO (a dispute, as judge, etc.), δῐκάζω, c. dat. of the disputants, not in mid. in this sense, Omn.; κρίνω, aor. 1 pass. poet. ἐκρίνθην (not Att.), Omn.; δῐακρίνω, Hes., Pind., Thuc., Xen., Dem.; διαιρέω, no aor. 1, aor. 2 διεῖλον, Æsch., Eur., Hdt.; κῡρόω, Æsch., Hdt.; δῐᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, perf. -έγνωκα, aor. 2 -έγνων, -γνῶθι, etc., perf. pass. -έγνωσμαι, Æsch., Xen., Dem.; γιγνώσκω, Hdt., Thuc., Isoc.; ἐπῐγιγνώσκω, Thuc.; ψηφίζομαι, mid., c. aor. pass. in pass. sens., Ar., Isæ., Lys.; διᾰδῐκάζω, Xen., Plat., Andoc.; ἐκδικάζω, Ar., Xen., Plat., Isæ.; βρᾰβεύω, Dem.; ἐπῐκρίνω, Plat., Dem.; διαιτάω, Theoc. *Vid.* To DETERMINE.
To decide (i. e., form an opinion), διαστέλλομαι, mid., Plat.
To decide against, to decide the victory against any one, ἀποκρίνω τινὰ τῆς νίκης, Arist.
To join in deciding, συνδιαγιγνώσκω, Thuc.
To decide previously, προδιαγιγνώσκω, Thuc.
To decide (i. e., to form an opinion previously), προδιαστέλλομαι, mid., Hipp.
To get decided (cause to be brought to a decision), διακρῖνομαι, mid., Hes., Dem.
To be decided (as a dispute, a lawsuit), κᾰτᾰγιγνώσκομαι, Æsch., Antipho; ἀγωνίζομαι, pass., Dem.
To be decided against (esp. unfairly), καταβρᾰβεύομαι, pass., Dem.
They both lie dead, and have not decided the victory, πίπτουσιν ἄμφω, κοὐ διώρισαν κράτος, Eur.
To whomsoever it should be decided that the colony belonged, ὁποτέρων ἂν δικασθῇ εἶναι τὴν ἀποικίαν, Thuc.
You have come before the matter is decided, οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες, Eur.
A decided gale (i. e., in one decided direction), οὖρος κεκρῐμένος, Hom.
One must decide, κρῐτέον, Plat.; διακρῐτέα, Thuc.
Deciding for one's self, μονόψηφος, ον, Pind., Æsch.
A matter to be decided, κρῖμα, ᾰτος, τό, Æsch.
DECIPHER, TO, ἀναγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, perf. -έγνωκα, aor. 2 -έγνων, perf. pass. -έγνωσμαι, Pind., Ar., Thuc., Dem. *Vid.* To READ.
DECISION, κρῐ́σις, εως, ἡ, Omn. post Hom.; ἀξίωμα, ᾰτος, τό, Soph.; βρᾰβεία, ἡ, Eur.; διάγνωσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Isoc., Dem.; διαγνώμη, ἡ, Thuc.; διᾰ́κρῐσις, εως, ἡ, Xen., Ap. Rh.
A judicial decision, ἀπόφᾰσις, εως, ἡ, Dem.; γνῶσις, ἡ, Dem.
The previous decision, τὰ προδεδογμένα, Thuc.
Till the Athenians came to some decision, μέχρι οὗ Ἀθηναίοις τι δόξῃ, Thuc.
DECISIVE (as a victory), ἑτεραλκής, ές, Hom.
DECK, TO, κοσμέω, Hes., h., Theogn., Trag., Thuc., Xen.; κᾰτᾰκοσμέω, Ar., Xen., Plat.; ἀσκέω, Pind., Soph., Eur., Hdt.; ἐπασκέω, Pind.; ἐξασκέω, Soph., Eur.; ἐκπονέω, Eur.; ἐκστέλλω, Soph.; σχημᾰτίζω, Æsch., Eur.; διασχημᾰτίζω, Plat. *Vid.* To ADORN.
DECK, THE (of a ship), ἴκρια, τά, Hom.; σέλμα, ᾰτος, τό, h., Eur.; σᾰνίς, ῐδος, ἡ, Eur.; κᾰτάστρωμα, ᾰτος, τό, Hdt., Thuc., Xen.; σᾰνῐ́δωμα, ᾰτος, τό, Theoph.
[*The forward deck*, ἴκρια νηὸς πρῴρης, Hom.]
DECKED (i. e., adorned, q. v.), εὐκόσμητος, ον, h.; εὔκοσμος, ον, Eur.; of a ship, κᾰτᾰ́φρακτος, ον, Thuc.; ἐστεγασμένος, η, ον, Antipho.

Not decked, ἀστέγαστος, ον, Antipho.

DECLAIM, TO, τρᾰγῳδέω, Plat., Dem.; ῥαψῳδέω, Dem.

DECLAMATION, ἀγώνισμα, ᾰτος, τό, Thuc.; i. e., the practice of speaking, μελέτη, ἡ, Dem.

A writer of declamations, λογογρᾰφος, ὁ, Plat., Dem.; λογοποιός, ὁ, Plat.

DECLARATION, φᾰσις, εως, ἡ, Arist.; ἔκφασις, ἡ, Hdt. *Vid.* ASSERTION.

[*Without declaration* (of war), ἀνεπάγγελτος, ον, Polyb.; ἀκήρυκτος, ον, Hdt.]

DECLARE, TO, φημί, opt. φαίην, etc., no perf. act., mid. only pres. infin. and part. imperf. and fut., pass. only perf. 3d sing. πέφᾰται, part. πεφασμένος, Omn.; ἀπόφημι, Hom.; ἔκφημι, Hom., Ap. Rh.; ἐξεῖπον, -εῖπε, etc., etc., only in aor. 2, Hom., Pind., Soph., Thuc., Dem.; ἐνδείκνῠμαι, mid., Hom., Hdt.; ἐξερέω, only pres., Hom., Att., perf. act. ἐξείρηκα, pluperf. pass. 3d sing. ἐξείρητο, fut. ἐξειρήσομαι in pass. sens., Hom., Soph., Eur.; ἀγορεύω, Hom., Hdt., Lys., Antiph.; ἐξᾰγορεύω, Hom., Hdt.; ἀνᾰφαίνω, Hom., Pind., Eur., Xen.; κατᾰφαίνω, Pind.; καταφημίζω, Pind.; κατᾰφράζω, Pind.; λέγω, Omn. post Hom.; προλέγω, Æsch., Thuc.; σᾰφηνίζω, Æsch., Xen.; σημαίνω, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; προφωνέω, Æsch., Soph.; μαρτῠρέω, Trag., Xen., Isoc.; ἐξενέπω, imperf. -εῖπον, no fut., Pind.; προυννέπω, only pres., Æsch.; ἀποφαίνω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐκφαίνω, Soph., Eur., Hdt., Xen.; κᾰτᾰμηνύω (ῠ poet., not Att., ῡ Att., fut. ῡσω, etc.), Æsch., Hdt., Xen.; κατεῖπον, Eur.; προφαίνω, Soph., Dem.; μαρτῠρομαι, mid., Ar., Thuc., Plat.; ἐπῐμαρτύρομαι, Plat., Dem.; διᾰγορεύω, Hdt., Thuc.; ἐμφᾰνίζω, Xen., Plat. *Vid.* TO SAY.

He declares, στεῦται, and as imperf. στεῦτο, only in 3d sing., Hom.

To declare (as an oracle does), χράω, contracted άει in ῄ (χρείω, Hom.), fut. χρήσω, aor. 1 ἔχρησα, no perf., Omn. poet., Hdt., Thuc., Lycurg.; ἐκχράω, Pind., Soph.

To declare (as an oracle or as a law does), διεῖπον, aor. 2, with perf. διείρηκα, Soph., Dem.

To declare (war), κᾰταγγέλλω, Xen., Lys.; προσαυδάω, c. dat. of the people against whom, Ar.; προεῖπον, fut. προερῶ, c. dat., Thuc.

To declare beforehand, προᾰποφαίνομαι, mid., Plat.; προσημαίνω, Hdt.

Your generals declaring him an enemy of Athenians, τῶν ὑμετέρων στρατηγῶν ἀποφαινόντων αὐτὸν Ἀθηναίων ἐχθρόν, Dem.

[DECLAREDLY, πεφασμένως, legal t. in Lys.]

DECLENSION, κλῖσις, εως, ἡ, Gram.

[DECLINABLE (in Gram.), ἀνάκλαστος, ον, Plut.]

DECLINATION, πᾰράλλαξις, εως, ἡ, Plat.

DECLINE, TO, intrans., as the day, etc., κλίνω, Hdt., Ap. Rh.; ἀποκλίνομαι, mid., Hdt., as the affairs of men do, etc., νεύω, Eur.; ἀποκλίνω, Soph.; μετᾰπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, perf. -πέπτωκα, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, Eur., Thuc., Lycurg.

The city declined, ἡ πόλις ἐπὶ τὸ χεῖρον ἔκλινεν, Xen.

To decline (an invitation), ἐπαινέω, fut. -έσομαι, aor. 1 ἐπήνησα, no perf., Xen.; (to do), ἀναίνομαι, Hom., Theogn., Æsch.

To decline (an office, making oath of inability to perform the duties), ἐξόμνῡμι, fut. -ομόσω, in mid. Att. contr. -ομοῦμαι, Lycurg., Dem., Æschin. *Vid.* TO DENY, TO REFUSE.

DECLINE (a disease), τηκεδών, όνος, ἡ, Hom., Ap. Rh.

DECLIVITY, A, κλῖτύς, ύος, ἡ, Hom., Soph., Eur.; χῶρος προᾰλής, Hom. *Vid.* HILL, PRECIPICE.

DECOCT, TO, ἕψω, fut. ἑψήσω, no perf., Eur., Hdt., Plat., Xen.

DECOCTION, A, ἕψημα, ᾰτος, τό, Arist.; πλῦμα, ατος, τό, Hipp.

DECORATE, TO, κοσμέω, Hes., h., Theogn., Trag., Thuc., Xen.; ἀγάλλω, no perf., Eur. *Vid.* TO ADORN.

DECORATION, κόσμος, ὁ, Omn.; ἀγλάϊσμα, ᾰτος, τό, Trag.; ἐγκαλλώπισμα, ᾰτος, τό, Thuc. *Vid.* ORNAMENT.

The art of decorating, ἡ κομμωτῐκή, Plat.

DECOROUS, εὔκοσμος, ον, Sol., Æsch., Thuc.; εὐπρεπής, ές, Æsch., Eur., Hdt., Isoc.; εὐσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Eur., Plat., Æschin.; κόσμιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Xen., Plat., Isoc., Lys., Dem.; εὔτακτος, ον, Ar., Thuc., Xen.; εὐστᾰλής, ές, Plat.; εὔρῠθμος, ον, Plat.

DECOROUSLY, εὐκόσμως, Hom., Hes., Xen.; εὐπρεπῶς (Ion. -πέως), compar. -έστερον, superl. -έστατα, Æsch., Eur., Hdt.; εὐρῠθμως, Eur., Isoc.; εὐτάκτως, Æsch., Ar., Xen., Dem.; εὐσχήμως, Eur.; εὐσχημόνως, Ar., Xen., Dem.; κοσμίως, Ar., Plat., Isoc.; πρεπόντως, Xen., Isoc.

DECORUM, κόσμος, ὁ, Æsch., Soph.; εὐκοσμία, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; κοσμιότης, ητος, ἡ, Ar., Plat., Isoc.; εὐσχημοσῠνη, ἡ, Xen., Plat.; εὐπρέπεια, ἡ, Plat.

With decorum, κόσμῳ, κατὰ κόσμον, ἐν κόσμῳ, σὺν κόσμῳ, used adverbially, Hom., Pind., Hdt., Plat.

DECOY, TO, πᾰλεύω, Ar.

A decoy bird, παλεύτρια, ἡ, Eubul., Arist.; metaph. of courtesans.

DECREASE, TO, μῐνῠθω, only pres. (Hom. has also poet. imperf. μινύθεσκον), Hom., Hes., Æsch. (Soph. only in chor.); μειόομαι, pass., Xen., Plat.; ἐλασσόομαι, pass., Thuc.; ὑποβαίνω, fut. act. and aor. 1 not in this sense, perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, part. -βάς, Plat.; μῐνῠθέω, only pres., Hipp.

DECREASE, A, μείωμα, ᾰτος, τό, Xen.; μινύθησις, ἡ, Hipp.

That which has decreased, μῐνῠθημα, ᾰτος, τό, Hipp.

DECREE, TO, κρίνω, Omn. Att.; δῐκάζω, Æsch.; διαγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, perf. act. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, Hdt., Thuc., Lys., Dem.; ψηφίζω, oftener -ομαι, mid., perf. pass. in either act. or pass. sens., aor. 1 pass. in pass. sens., Omn. Att.; χειροτονέω, Ar., Isoc.

It is decreed, impers. δοκεῖ, aor. 1 ἔδοξε, part. δοκῆσαν, perf. pass. δέδοκται, part. δεδογμένον, c. dat. of those who decree, Omn. Att., Hdt. *Vid.* TO VOTE.

[*It is decreed by fate*, εἵμαρται, c. infin., Hom., Hes., Dem., Plat.]

DECREE, A, ψῆφος, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; ψήφισμα, ᾰτος, τό, Æsch., Omn. Att. prose; διάγνωσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat., Isoc.; διαγνώμη, ἡ, Thuc.; βουλή, ἡ, Andoc.; δόγμα, ᾰτος, τό, Plat., Xen., Dem., Æschin. *Vid.* SYN. 396.

The former decrees, τὰ προδεδογμένα, Thuc.

Divine decrees, Θέσφᾰτα, τά, Hom., Pind., Trag.

One who trades in decrees, ψηφισμᾰτπώλης, ὁ, Ar.

Of the nature of, like a decree, ψηφισμᾰτώδης, ες, Arist.

DECREPIT, σὺν γήρᾳ βαρύς, Soph. *Vid.* OLD.

DECREPITUDE, πᾰλαιότης, ητος, ἡ, Æschin.

DECRY, TO, διᾰσῡρω, Dem.; βασκαίνω, very rarely, if ever, used in any tense but pres. act., Isoc., Dem.

DEDICATE, TO, ἀνᾰτίθημι, aor. 1 -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, Hes., Pind., Eur., Omn. prose; ἁγίζω, Pind., Soph., Ar.; θύω, in trisyllabic cases of pres. part. ῠ, e. g., θῠοντα, perf. τέθῠκα, Pind.; ἱερόω, Thuc., Plat.; καθιερόω, Æsch., Hdt., Plat.; ἐξαιρέω, aor. 2 -εῖλον, Hdt., Thuc., Lys.; ἀποθύω, Xen.; καταθύω, Xen.; κᾰθᾰγίζω, Ar., Hdt., Plat.; τεμενίζω, of consecrated ground, Plat.

To be dedicated, ἀνᾰκειμαι, poet. also ἄγκειμαι, -κείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses, c. dat. of the receiver, Pind., Eur., Hdt.

To be in a temple, etc., *as a thing dedicated*, κεῖμαι, Hdt.

A thing dedicated, ἀνᾰθημα, ᾰτος, τό, Omn. Att. *Vid.* OFFERING.

What ought to be dedicated, κᾰθιερωτέος, α, ον, Plat.

DEDICATION, A, or dedicating of any thing, ἀνᾰθεσις, εως, ἡ, Lys.; κᾰθιέρωσις, εως, ἡ, Æschin.

DEDUCE, TO, συλλογίζομαι, mid., Plat. *Vid.* TO INFER, TO CONCLUDE.

DEDUCTION, συλλογισμός, ὁ, Plat. *Vid.* CONCLUSION, INFERENCE.

DEDUCT, TO, ἀφαιρέω, aor. 2 -εῖλον, c. gen. of thing from which, or c. dat., or c. prep. ἐκ or ἀπό and gen., Æsch., Eur., Omn. prose; ὑφαιρέω, Pind., Soph., Ar., Omn. prose; ἀπολαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, Eur., Hdt., Thuc., Xen.

To deduct besides, προσαφαιρέομαι, mid., Isæ., Dem.

One must deduct, ἀφαιρετέον, Plat.

DEED, A, ἔργον, τό, Omn.; πρᾶξις, εως, ἡ, Omn.; πρᾶγμα, ᾰτος, τό, Omn. post Hom.; ἔργμα, ᾰτος, τό, h., Theogn., Pind., Eur.; πρᾶγος, τό, Pind., Trag.; δρᾶμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ποίημα, ᾰτος, τό, Plat.

A good deed, ἀγᾰθοεργία, ἡ, Hdt. *Vid.* SYN. 222.

Doing good deeds, εὐεργεσία, ἡ, Hom., Theogn.

A bad deed, κᾰκούργημα, ᾰτος, τό, Plat., Antipho.

The doing bad deeds, κᾰκουργία, poet. κᾰκοεργία, ἡ, Hom., Thuc., Xen.

In deed, opp. to *in word*, χερσί, as *in word and deed*, ἔπεσιν καὶ χερσίν, Hom.; χερσὶν ἢ λόγῳ, Soph.

Deed, opp. to *word*, ἔργον, τό, opp. to μῦθος, Hom., to λόγος, Soph., Eur.

A deed (i. e., a written paper), γραμμᾰτεῖον, τό, Lys., Dem. *Vid.* DOCUMENT.

DEEM, TO, τίθημι, and mid. (Hom. and Æsch. only use mid. in this sense), aor. 1 ἔθηκα, Hom., Trag., Hdt., Plat., Isoc.; νομίζω, Pind., Æsch., Soph., Xen.; ποιέομαι, mid., Omn. Att., Hdt.; νέμω, Soph., Eur.; κρίνω, Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἡγέομαι, mid., Soph., Eur., Omn. prose; ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, aor. 2 ἔσχον,

no aor. 1, perf. ἔσχηκα, pass. not used in this sense, Eur., Thuc.; ἄγω, aor. 2 redupl. ἤγαγον, pass. not used in this sense, Soph., Hdt., Plat.

DEEP, μακρός, ά, όν (ᾰ Hom., ᾱ Att.); besides the reg. compar. an irreg. is found, μάσσων, μήκιστος, Hom.; βᾰθύς, εῖα, ύ, compar. -ύτερος and ίων (ῑ Att., ῐ elsewhere) (in every sense of the English word, e. g., epith. of the sea, of the mind, of sound, etc.), Omn.; κυάνεος, α, ον (ῠ poet.), Hom., Pind., Simon., Eur.; ἠλίβᾰτος, ον, Hes., Stesich., Eur.; μελαμβᾰθής, ές, Æsch., Eur., Ap. Rh.; κυᾰνοειδής, ές, Eur.; προβᾰθύς, ύ, Ap. Rh.; ἀγχιβαθής, ές, Arist.

Deep flowing, in the deep pools, etc., βᾰθυρρείτης, ου, only masc., Hom.; βαθύρροος, ον, contr. -ους, -ουν, Hom., Soph.; βᾰθὕδίνης, ου, only masc., Hom., Hes.; βᾰθὕδῖνήεις, εσσα, εν, Hom.; πολὕβενθής, ές, Hom., Ap. Rh.; βᾰθὕκήτης, neut. ες, Theogn.; βαθυσκᾰφής, ές, Soph.; βρύχιος, α, ον, Æsch., Ap. Rh.; κυᾰνοβενθής, ές, Ar.; βαθυρρείων, οντος, Ap. Rh.; βύθιος, α, ον, Anth.

Deep (of sleep), πολύς, πολλή, πολύ, all cases except nom. and acc. masc. and neut. from πολλός (for the rest, see the word under *Much*), Hom.

Deep (of soil), βᾰθύστερνος ον, h., Pind.; βᾰθὕκολπος, ον, Pind.; βαθύσπορος, ον, Eur.; βᾰθὕγειος, ον, and Att. βᾰθὕγέως, Hdt., Theoph., Call.

Deep-rooted, βᾰθύρριζος, ον, Soph. *Vid.* ROOT.

Deep (of sound), αἰπύς, no compar., Hes. *Vid.* LOUD.

Deep to the edge or *shore,* ἀγχῐβᾰθής, ές, Hom.

Deepest, πᾰνὕπέρτᾰτος, η, ον, Ap. Rh.

But the Thebans arrayed their men twenty-five deep, ἐπ' ἀσπίδας δὲ πέντε μὲν καὶ εἴκοσιν οἱ Θηβαῖοι ἐτάξαντο, Thuc.

In very deep order, οὐκ ἐπ' ὀλίγων ἀσπίδων, Thuc.

Four deep, ἐπὶ τεσσᾰ́ρων, etc., Thuc.

Those who do not look deep into the matter, οἱ μηδὲν πρὸ τοῦ πράγματος ἐνθυμούμενοι, Isoc.

[*To be deep in* a thing, πολύς εἰμι ἔν τινι, Hdt.]

DEEP, THE, λαῖτμα, τό, and λαῖτμα θάλάσσης, only in nom. and acc. neut., Hom.

In deep water, ὕψι, Hom.

DEEPEN, TO, βᾰθύνω, Hom., of deepening a column of men, Xen.; only of troops, ἀναπτύσσω, Xen.

DEER, ἔλᾰφος, ὁ καὶ ἡ, as a generic term always ἡ, Hom., Eur., Xen.; κεμάς, ἄδος, ἡ, Hom., Call.; ᾽ἄχαιΐνη, poet. ᾽ἀχαιΐνέη, ἡ, Arist., Ap. Rh. *Vid.* SYN. 205.

Of or *belonging to deer,* ἐλάφειος, ον, Xen., Arist.

The hunting of deer, ἐλᾰφηβολία, ἡ, Soph., Call.: ἐλᾰφοσσοΐη, ἡ, Arist.

A hunter of deer, ἐλᾰφηβόλος, ὁ καὶ ἡ, Hom., h., Soph.

Slaying deer, ἐλᾰφοκτόνος, ον, Eur.

DEFACE, TO, περῐκόπτω, Thuc.; αἰκίζω, Plat.

DEFACING, A, περῐκοπή, ἡ, Thuc.

DEFAME, TO, βλασφημέω, c. εἰς or περί and acc., Plat., Isoc., Dem., Æschin.; βασκαίνω, rare except in pres., Dem.

DEFAMATION, βλασφημία, ἡ, Eur., Plat., Isoc., Dem., Æschin.; κακηγορία, ἡ, Isoc., Lys., Dem.; βασκανία, ἡ, Dem. *Vid.* SLANDER.

An action for defamation, κᾰκηγορίου δίκη, Dem.

Demosthenes brought an action for defamation against him, αὐτῷ Δημοσθένης ἔλαχε τὴν τοῦ κακηγορίου δίκην, Test. ap. Dem.

DEFAMATORY, βάσκᾰνος, ον, Ar.; βλάσφημος, ον, Dem.

DEFAMER, A, βάσκᾰνος, ὁ, Dem. *Vid.* SLANDERER.

DEFAULT (a cause in which judgment is let go by default), ἐρήμη δίκη, or sometimes ἔρημος δ., Dem.

To gain an action by default, ἐρήμην (subaud. δίκην) αἱρέω, usu. in aor. 2 εἷλον, Dem.

To lose an action by default, or *let judgment go by default,* ἐρήμην ὀφλισκάνω (usu. in aor. 2 ὦφλον), Antiph., Dem.

They convicted him by default, ἐρήμην αὐτὸν εἷλον, Lys.

They condemned him and all his accomplices to death by default, ἐρήμῃ δίκῃ θάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν μετ' ἐκείνου, Thuc.

DEFEAT, A, τροπή, ἡ, and in poet. τροπὴ μᾰ́χης, τροπὴ δορός, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ἧσσα, ἡ, Omn. Att. prose; τραῦμα, ἄτος, τό, Hdt.

Causing defeat, τροπαῖος, α, ον, Soph., Eur.; *sacrifices for the defeat of the enemy,* τροπαῖα ἐχθρῶν, Eur.

[*To retrieve a defeat,* ἀναμάχομαι, Hdt.]

DEFEAT, TO, δάμνημι, only in pres. in any voice, mid. and pass. δάμναμαι, Hom., Hes., Æsch.; δαμνάω, only pres. and imperf. (also poet. imperf. δάμνασκον), Hom., h.; δᾰμάω, fut. δᾰμᾰ́σω, poet. δᾰμάσσω (not Att.), aor. 2 ἔδᾰμον, rare in perf. act., perf. pass. δέδμημαι, etc., Hom., Æsch., Eur.; δᾰμάζω, pres. not found in Hom., who, however, has aor. 1 pass. ἐδαμάσθην, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen.; νῑκάω, Omn.; χειρόω, oftener -ομαι, mid. and pass., Trag., Hdt., Thuc., Xen.

To be defeated, ἐλασσόομαι, Thuc., Dem.; ἑσσόομαι, pass., Hdt.; ἡσσάομαι, pass., Hdt., Isoc.; προσπταίω, Hdt.; πᾰλαίω, and -ομαι, pass., Eur., Hdt.; περιωθέομαι, Arist.

One must defeat, νικητέον, Eur.

DEFECT, A, ἔλλειμμα ἄτος, τό, Hipp.; ᾽ἁμάρτημα, ἄτος, τό, Omn. Att. *Vid.* FAULT, WANT, DEFICIENCY.

DEFECTION, ᾽ἀπόστᾰσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Antipho. *Vid.* REVOLT.

DEFECTIVE, ἐλλῐπής, ές, Thuc., Plat.; χωλός, ή, όν, Plat.

To leave defective, ψῑλόω, Thuc.

DEFENCE, ἀμφῐβᾰσις, εως, ἡ (i. e., the band of warriors who surrounded Amphius as a defence), Hom.; εἶλαρ, τό, only nom. and acc., c. gen. of the thing against which, Hom.; ὄνειαρ, τό, only nom. and acc., Hom., Ap. Rh.; ἀλεωρή, ἡ, Hom., Hdt.; ἄλκαρ, τό, only nom. and acc., Hom., Pind., Eur.; ἀλκή, ἡ, Omn. poet., Hdt., Thuc., Xen.; ᾽ἀρωγή, ἡ, Hom., Trag., Plat.; ἔρῦμα, ἄτος, τό, Hom., Æsch., Eur., Xen.; ἔχμα, ἄτος, τό, h., Ap. Rh.; ᾽ἀλέξημα, ἄτος, τό, Æsch.; ἔπαλξις, εως, ἡ, Æsch., Eur.; ἐπάρκεσις, εως, ἡ, Soph., Eur.; ῥῦμα, ἄτος, τό, Trag.; πρόβλημα, ἄτος, τό, Trag., Hdt., Xen., Plat.; προβολή, ἡ, Soph., Eur., Xen., Plat.; πρόβολος, Xen.; ᾽ἀλέξησις, εως, ἡ, Hdt.

The naval defences, ναύλοχοι περιπτῠχαί, Eur.

A defence (verbal) *in courts of law,* etc., ᾽ἀπολογία, ἡ, Thuc., Xen., Lys., Antiph., Dem.; ἀπόκρῐσις, εως, ἡ, Lys.; δικαιολογία, ἡ, Dem.

Defence, or *ground of defence,* ἀντιλογία, ἡ, Hdt., Thuc.

[*To speak for the defence,* ἀνταπολογέομαι, Isoc.]

Having as a defence to secure our safety, πρόβλημα τῆς σωτηρίας ἔχοντες, Demad.

A means of defence, ᾽ἀμυντήριον, τό, Plat.

You have made a sufficient defence against the charge, ἀρκοῦσαν εἶπας αἰτίας ἀποστροφήν, Eur.

In defence of, ὑπέρ, c. gen., Omn. *Vid.* FOR.

[*To speak in one's defence,* ἀντειπεῖν ὑπέρ τινος, Ar.]

DEFENCELESS, ἔρημος, η, ον, sometimes, though rarely, ος, ον, Hom., Æsch., Thuc., Dem.; ᾽ἄφρακτος, ον, c. gen. or c. dat. of the enemy, Soph., Eur. *Vid.* UNARMED.

[*To make* or *leave defenceless,* ψιλόω, c. acc., Thuc.; *the defenceless part,* τὸ ψιλούμενον, Xen.]

DEFEND, TO, περῐβαίνω, fut. -βήσομαι, no aor. 1 in this sense, perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, no mid. or pass., c. gen. or c. dat., Hom.; περιέχομαι, mid., esp. in aor. 2 περιεσχόμην, imper. περίσχεο, etc., c. gen. or c. acc., Hom.; ἐρύομαι, mid. (ῠ, but sometimes ῡ; LIDD. and SC. say only metri gratiâ), fut. ἐρῠ́σομαι, poet. ἐρύσσομαι and εἰρύσσομαι, aor. 1 εἰρῠσάμην, poet. εἰρυσσάμην, also aor. 2 mid. sync., not in 1st person, but 2d sing. ἔρῡσο, 3d ἔρῡτο or εἴρῡτο, also perf. pass. in act. sens. εἴρῡμαι, infin. ἔρυσθαι for εἴρυσθαι, pluperf. εἰρῡ́μην, Hom.; ῥύομαι, mid. poet. imperf. ῥυσκόμην, aor. 1 ἐρρυσάμην, aor. 2 3d sing. sync. ἔρυτο and ἔρρυτο, infin. ῥῦσθαι (in pres. ῠ usually, but also ῡ in arsis, opt. ῥύοιτο, ῡ fut. and aor. 1, though ῠ also in aor. 1, Hom., ῡ in ἔρυτο), Hom., Pind., Trag., Hdt.; ἀμφῐβαίνω, c. acc. or c. dat., Hom., Call.; ἀμφιέπω, only pres. and imperf. without augment, Hom., Pind.; ἀμφέπω (only pres. in Trag., also imperf., Hom.), Hom., Pind., Soph., Eur.; ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω, c. dat., Hom., Xen., and ᾽ἀλέξομαι, mid., aor. 1 ᾽ἀλεξάμην, c. dat., also c. περί and dat., or c. περί and gen., and esp. sine cas. *to defend one's self,* Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Ap. Rh.; ᾽ἀμῡ́νω, no perf., aor. 2 poet. also ἠμῡ́νᾰθον and -όμην, c. dat. pers., c. acc. of the enemy, either often understood, also c. gen. pers., sometimes c. περί and gen., in mid. as in act., and esp. sine cas. *to defend one's self,* Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἐπαμῡ́νω, Hom., Eur., Hdt., Plat., Lys., Dem.; ἀμφῐμᾰ́χομαι, fut. -μαχέσομαι, poet. -έσσομαι, contr. -μαχοῦμαι, c. gen., Hom.; ἐπαρκέω, fut. -έσω, no perf., no mid. or pass., c. dat., Theogn., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἀνθίσταμαι, mid., c. aor. 2 act., c. ὑπέρ and gen., Soph., Dem.; παρίσταμαι, c. dat., Hom.; προΐσταμαι, mid., c. aor. 2 act., Soph., Eur., Hdt., Isoc., Dem.; προκᾰ́θημαι, imperf. -ήμην, fut. -ήσομαι, c. gen., Eur., Hdt., Xen.; προστᾰτέω, rare except in pres. and imperf., c. gen., Æsch., Ar.; ᾽ὑπερίσταμαι, mid., c. aor. 2 act., c. gen., Soph., Ap. Rh.; ἀντῐλαμβᾰ́νομαι, mid., fut. -λήψομαι, aor. 2 -ελᾰβόμην, c. gen., Thuc., Dem. *Vid.* SYN. 94.

To defend by speaking for judicially, etc., ἀπολογέομαι, mid., c. ὑπέρ and gen. pers., c. acc. of the charge, also c. acc. of the matter alleged in defence, also c. πρός and acc. of the charge, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ὑπεραπολογέομαι, mid., c. gen., Hdt., Xen., Antiph.; ὑπεραποκρίνομαι, mid., c. gen., Ar.; ἀνταπολογέομαι, c. acc. of the matter alleged in defence, Isæ.

To defend one's self, ἀπαμύνομαι, mid., Hom.; ἀπαλέξομαι, mid., c. πρός and acc., Soph.; ἀνταμύνομαι, mid., Thuc.

To defend one's self judicially, etc., ἀπολύομαι, mid., fut. -ύσομαι, c. acc. of the charge, Hdt., Thuc.; ἀποδικέω, only pres., Xen.

To defend one's self in (a place), ἐναπολογέομαι, c. πρός and acc. of the court, Æschin.

To join or *help in defending*, συνδιαφυλάσσω, Lycurg.

To join in defending judicially, συναπολογέομαι, mid., Lycurg., Dem.

To defend one's self prematurely, before one is attacked, προαμύνομαι, mid., Thuc.

They were defended, ἔρχατο, 3d pl. pluperf. pass. of ἔργω, Hom.

To allow a criminal to defend himself, to speak in his own defence, ἀπολογίαν ἀποδίδωμι, aor. 1 ἀπέδωκα, c. dat. pers., Andoc.

[*To defend one's city with walls*, etc., περιβάλλομαι τῇ πόλει τείχεα, ἐρύματα, κ.τ.λ., Hdt., Xen.; also c. dupl. acc., Hdt.]

One must defend, ἀμυντέον and ἀμυντέα, c. dat., Soph., Xen.; judicially or with argument, ἀπολογητέον, c. prep., Plat.

DEFENDANT, THE (in a lawsuit), ὁ φεύγων, Eur., Dem.; ὁ ἀποκρινόμενος, Antipho; ὁ κεκριμένος, Æschin.; ἀντίδικος, ὁ, Plat., Andoc.; ὁ προσκληθείς, Dem.

To be a defendant, φεύγω, c. acc. of the lawsuit or indictment (often understood), c. acc. of the crime, Ar., Plat., Lys., Lycurg.; ἀγωνίζομαι, mid., construction like φεύγω, also c. acc. of the crime, Eur., Lys., Dem.

One must besides be defendant in, προσφευκτέον, c. acc. of the prosecution, Dem.

DEFENDER, A, ἀμύντωρ, ορος, ὁ, Hom.; ἀλαλκομενηΐς, ἡ, only in nom. (epith. of Minerva), Hom.; ῥυτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Æsch.; ἀλκτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Hes., Pind.; ἀλεξητήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Xen., Ap. Rh.; ἀρωγός, ὁ, Hom., Trag.; ἀλεξήτωρ, ορος, ὁ, Soph.; προστάτης, ὁ, Trag.; ἀλεξίμορος, ὁ, Soph.; πρόβολος, ὁ, Ar. *Vid.* PROTECTOR.

DEFENDING, ἀλεξίκακος, ον, Hom.; ἀρωγός, όν, Pind., Æsch., Soph.; ἀλεξητήριος, α, ον, Æsch., Eur.; ῥύσιος, ον, Æsch.; προστατήριος, α, ον, Æsch., Soph.

Defending men, ἀλεξίμβροτος, ον, Pind.; ἀλέξανδρος, ον, Simon.

DEFENSIVE, ἀμυντήριος, ον, Plat.

A general equally skillful both in defensive and offensive operations, στρατηγὸς ἀσφαλὴς καὶ ἐπιθετικός, Xen.

A defensive alliance, ἐπιμαχία, ἡ, Thuc.

To make a defensive alliance, ἐπιμαχέω—*to make an alliance with the Argives so as to defend one another's territories* (when either should be attacked), πρὸς Ἀργείους συμμαχίαν ποιεῖσθαι, ὥστε τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν, Thuc.

DEFENSIBLE, ἐχυρός, ά, όν, Thuc.

DEFER, TO, ἀναβάλλω, perf. -βέβληκα, only once in act., Hom., oftener -ομαι, mid. and pass., Hom., Pind., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; διατρίβω, c. acc. or c. gen., Hom., Ap. Rh.; ἀποτίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Eur., Xen., Plat. *Vid.* TO POSTPONE, TO DELAY.

To defer to, pay respect to, yield to another's opinion, ἀκούω, fut. ἀκούσομαι, perf. Att. ἀκήκοα, c. gen., Hom., Soph., Eur.; ὑπείκω, fut. -είξω and -είξομαι, no perf. (ὑποείκω, Hom.), c. dat. or c. gen. pers., c. acc. or c. infin. of the matter concerning which, Hom., Soph., Plat.

And you defer to the mob too much, τῷ τ' ὄχλῳ πλέον νέμεις, Eur. *Vid.* TO RESPECT, TO YIELD.

One must defer (i. e., postpone), ἀναθετέον, Plat.

One must defer (i. e., yield to), ὑπεικτέον, Soph.

DEFERENCE, ἐντροπή, ἡ, Soph.

DEFERRING, A, ἀναβολή, ἡ, Thuc., Plat. *Vid.* DELAY.

DEFIANCE (i. e., challenge, q. v.), πρόκλησις, εως, ἡ, Hdt., Antipho, Dem.

It is not my character to act in defiance of the citizens, βίᾳ πολιτῶν δρᾶν ἔφυν ἀμήχανος, Soph.

DEFICIENCY, ἀπόλειψις, εως, ἡ, Thuc.; ἐπίλειψις, εως, ἡ, Thuc.; ἔνδεια, ἡ, Thuc., Xen., Isoc.; ἔλλειμμα, ατος, τό, Hipp.

DEFICIENT, ἐνδεής, ές, sine cas. or c. gen. of the thing in which, Omn. Att., Hdt.; ἐπιδεής, ές, Plat.; ἐλλιπής, ές, c. gen., Thuc., Plat.

DEFICIENTLY, ἐνδεῶς, compar. ἐνδεεστέρως and ἐνδεέστερον, c. gen., Plat.; ἐπιδεῶς, Plat.

To be deficient, ἐλλείπω, sine cas. or c. gen. of the thing wanted, sometimes 3d sing. as impers., c. dat. of the person wanting, h., Æsch., Thuc., Plat.; ἀπολείπω, Hdt., Xen.; ἐπιλείπω, Ar., Thuc., Xen.; λείπομαι, pass. c. gen. of the thing in which, Thuc., Xen.; impers. δεῖ, imperf. ἔδει, fut. δεήσει, aor. 1 ἐδέησε, no perf., c. gen. of the thing wanted, c. dat. or sometimes c. acc. pers., Omn. Att., sometimes δέω c. dat. of the person—*if the chorus were deficient in any thing*, or, *if any thing were deficient to the chorus*, εἴ τι δέοι τῷ χόρῳ, Antipho, so Eur.; προσδεῖ, Thuc., Plat. *Vid.* TO BE WANTING.

For you are not at all deficient in zeal, προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις, Æsch., so Plat.

DEFILE, TO, φορύσσω, only act., no perf., Hom.; αἰσχύνω, Hom.; παλάσσω, Hom., Hes., Ap. Rh.; φύρω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen.; μιαίνω, aor. 1 ἐμίανα, Omn.; καταμιαίνω, Pind., Plat.; φυράω, Æsch.; ἀναφύρω, Eur., Hdt.; χραίνω, Trag., Plat.; μαραίνω, aor. 1 ἐμάρανα, Soph.; καθαγίζω, Soph.; μολύνω, Ar., Isoc.; συμφθείρω, Eur.; λυμαίνομαι, mid., perf. pass. λελύμασμαι, 3d sing. λελύμανται, in act. sens., but aor. 1 pass. in pass. sens., Æsch., Eur., Dem. *Vid.* TO POLLUTE.

To defile (intrans., as troops), ἐκμηρύομαι, mid., Xen.

DEFILE, A, κνημοί, οἱ, only in pl., Hom.; μυχός, ὁ, Pind., Eur., Xen.; αὐχήν, ένος, ὁ, Hdt.; στενόπορον, τό, Thuc., Xen.; πύλη, ἡ, in pl., Xen.; διασφάξ, ἄγος, ἡ, Hdt.; τὰ στενά, Isoc.

DEFILED, προστροπαῖος, ον, Æsch. *Vid.* POLLUTED.

Defiling the hand, χερομυσής, ές, Æsch.

DEFILEMENT, μίασμα, ατος, τό, Trag., Plat., Antipho, Dem.; κηλίς, ῖδος, ἡ, Trag., Antipho. *Vid.* POLLUTION.

DEFINE, TO, ὁρίζω, also -ομαι, mid., also perf. pass. in act. sens., Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; διορίζω, Æsch., Eur., Hdt., Plat., Xen., Dem.; ἀφορίζω, Plat.; διαιρέω, aor. 2 διεῖλον, Eur., Hdt., Plat., Dem.; διεῖπον, only in aor. 2 with perf. διείρηκα, from διερέω, Plat., Dem.; περιγράφω, Xen., Arist.; ἀποδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, Arist.; περιλαμβάνω (in legal form), Plat.

To define besides, προσορίζομαι, mid., Arist.; προσδιορίζομαι, Dem., Arist.

To affix a definition to, fix a definition on, ἐπισφραγίζομαι, mid., c. dat., Plat.

One must define, ὁριστέον, Plat.; διοριστέον, Plat.; *one must define besides*, προσδιοριστέον, Arist.

Easy to define, εὐδιόριστος, ον, Arist.

Not to be defined in a speech, οὐ λόγῳ διαίρετος, Thuc.

DEFINITE, ἀφωρισμένος, η, ον, Plat., Arist.

We live having definite notions of what is unjust and what is just, ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι, Eur.

[DEFINITELY, ὡρισμένως, Polyb.]

DEFINITION, A, ὅρος, ὁ, Arist.; ὁρισμός, ὁ, Arist.; διορισμός, ὁ, Plat., Theoph.; λόγος, ὁ, Plat.; ἀφόρισμα, ατος, τό, Arist.

Belonging to a definition, ὁρικός, ή, όν, Arist.

DEFINITIVE, θετικός, ή, όν, Arist.; ὁρικός, ή, όν, Arist.

DEFLOWER, TO, φθείρω, Eur.; πορθέω, Eur.; διαπαρθενεύω, Hdt.; καταισχύνω, Lys., Dem.

DEFORM, TO, αἰσχύνω, Hom.; καταικίζω, Att. fut. καταικιῶ, Hom., Eur.

DEFORMED, ἔμπηρος, ον, Hdt.

DEFORMITY, αἶσχος, τό, Hom., Plat.; ἀμορφία, ἡ, Eur.; δυσμορφία, ἡ, Hdt.; αἰσχρότης, ητος, ἡ, Plat.

DEFRAUD, TO, συλεύω, Hom.; ἠπεροπεύω, only pres. and imperf., Hom.; φηλόω, Æsch., Eur., Ap. Rh.; ἀποστερέω, c. gen. or c. acc. rei, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; καπηλεύω, Eur.

To be defrauded, πλεονεκτέομαι, pass., c. ὑπό et gen. pers., c. dat. of the sum, Xen., Dem.

To be defrauded besides, προσαποστερέομαι, c. gen., Dem.

DEFRAUDER, A, φηλητής, οῦ, ὁ, Hes., h., Trag.; ἀποστερητής, οῦ, ὁ, Plat., fem. ἀποστερητίς or -τρίς, ίδος, ἡ, Ar. *Vid.* A CHEAT.

DEFRAUDING, A, ἀπαιόλη, ἡ, Æsch., Ar.; ἀπαιόλημα, ατος, τό, Æsch., Ar.

DEFRAY, TO, τελέω, fut. -έσω, Hom., Pind., Ar., Plat., Dem., Æschin.; λύω, fut. λύσω, perf. λέλυκα, Xen.; διαλύω, Hdt. *Vid.* TO PAY.

DEFTLY, εὖ, Omn.; ἐπισταμένως, Hom. *Vid.* WELL, SKILLFULLY.

DEFUNCT, νεκρός, ά, όν, Omn. *Vid.* DEAD.

DEFY, TO, προκαλίζομαι, mid., only pres. and imperf., Hom.; προκαλέομαι, mid., fut. -έσομαι, aor. 1 often -εσσάμην for -εσάμην, Hom., Hdt., Xen. *Vid.* TO CHALLENGE.

DEGENERACY, ἦθος δυσγενές, Eur.

DEGENERATE, TO, χείρων γίγνο-

μαι, fut. γενήσομαι, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γέγονα, Xen.

Degenerate, ἀγενής, ές, Plat.

In a degenerate spirit, ἀγεννῶς, Eur., Plat.

Degradation, αἶσχος, τό, Omn.; ἀτῑμία (ῑα, Hom., Tyrt.) (also esp. of legal degradation), ἡ, Omn.; αἰσχύνη, ἡ, Eur., Hdt.; αἰκία, ἡ, Thuc. *Vid.* Disgrace.

Degrade, to, αἰσχύνω, Omn.; καταισχύνω, Omn.; ἀτῑμόω, esp. of legal degradation, Hdt., Antipho, Dem., Æschin.; μειόω, Xen.

Degraded, in legal sense, ἄτῑμος, ον, Lys., Antipho, Dem., Æschin.

Degree (i. e., rank, q. v.), ἀξίωμα, ἄτος, τό, Eur., Thuc.

To what a degree, ὅσον, poet. ὅσσον, Omn.

To such a degree, adv. τόσον, poet. τόσσον, Omn.

To what a degree of humiliation it had come, ἐς οἵαν ταπεινότητα ἀφῖκτο, Thuc.

To what a degree of disgrace you are bringing me, οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις, Soph.

To have arrived at such a degree of simplicity, εἰς τοσοῦτον εὐηθείας προβεβηκέναι, Dem. *Vid.* So great, How great, Such, etc.

By degrees, κατ' ὀλῖγον, Thuc. *Vid.* Gradually.

[*The highest degree* (of a thing), τὸ πλεῖστόν (τινος), Hdt.]

[*Degree* (in astron.), μοῖρα, ἡ, Math.]

[*Of a degree*, μοιραῖος, α, ον, Math.; *by degrees* (as adj.), μοιρικός, ή, όν, Math.]

[*An instrument for measuring degrees*, ὄργανον μοιρογνωμόνιον, τό, Ptol.]

Dejected, κάτηφής, ές, esp. of the countenance, Hom., Eur.; so σύννηρεφής, ές, Eur. *Vid.* Sad.

To be dejected, κάτηφέω, no perf., Hom., Eur.; κᾰτᾰθῡμέω, Xen.; ἀδημονέω, Xen., Plat.; κάτωπιάω, Arist.; κᾰτηφιάω, only pres. and imperf., Ap. Rh.

Dejectedly, ἀχθεινῶς, Xen.

Dejection, κάτήφεια, ἡ, Hom., Thuc.; τάπεινότης, ητος, ἡ, Xen.

One who causes dejection, κάτηφών, όνος, in pl., Hom.

Deify, to, ἀποθεόω, Arist.

To be deified, δαιμονίζομαι, pass., Soph.

Deign, to, ἀξιόω, Omn. Att.

Deity, Θεός, ὁ, Omn.; δαίμων, ονος, ὁ, Omn.; δαιμόνιον, τό, Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* God.

Any thing proceeding from the Deity, δαιμόνιος, α, ον, and ος, ον, Omn. post Hom. *Vid.* Divine.

If it were not some interposition of the Deity, εἰ μή τι δαιμόνιον εἴη, Xen.; so Ar., Thuc.

Delay, to, act., ἰσχᾰνάω, only pres., Hom.; ἐπέχω, fut. ἐφέξω, imperf. ἐπεῖχον, aor. 2 ἐπέσχον, no aor. 1 nor perf., no pass., Hom., Soph.; πεδάω, Hom., Pind.; ῥύομαι, mid., opt. ῥυοίμην, Hom. fut. ῥύσομαι, aor. ἐρρῦσάμην, but also ῥῦσάμην, Hom., aor. 2 2d and 3d sing. sync. ἔρῦσο, ἔρῦτο (also ἔρῦτο, Hes.), Hom., Pind.; μηκύνω, Pind.; βρᾰδύνω, Æsch., Soph.; κατείργω, Eur.; διάγω, aor. 2 διηγᾰγον, Thuc., Dem.; ἐκκρούω, Dem.

To delay (as contrary winds delay sailors), ἀπολαμβάνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -ελαβόμην, aor. 1 pass. -ελήφθην, Hdt., Plat.

To delay, intrans., δηθύνω, no perf., Hom., Ap. Rh.; ἰσχανάομαι, mid., only pres. and imperf., Hom.; μᾰτάω, no perf., Hom., Æsch.; ἐπέχω, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Antipho, Æschin.; μένω, Hom., Xen.; ἀναμένω, Xen.; ὀκνέω, Omn.; διατρίβω, Hom., Ar., Xen., Dem.; βρᾰδύνω, no perf., Trag., Plat.; μέλλω, only pres. and imperf. poet., in prose aor. 1 ἐμέλλησα, Att. ἠμέλλησα, in this sense followed by infin. pres., *not by infin. fut.*, also pres. pass. in pass. sense, Omn. Att.; σχολάζω, Æsch., Eur.; κατασχολάζω, Soph.; χρονίζω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ἐγχρονίζω, Thuc., Arist.; διᾰμέλλω, Thuc.; ἐνδιᾰτρίβω, Thuc., Plat., Dem.; ἐπικᾰτᾰμένω, Xen.; ὑπερβάλλομαι, mid., often c. part., Hdt., Plat., Xen.; ἀνᾰδύομαι, mid., c. aor. 2 act. ἀνέδυν, and perf. ἀνᾰδέδῡκα, sometimes c. infin., Ar., Dem.; διᾰκρούομαι, mid., Dem.; χρονοτρῖβέω, Arist.

They delayed the greater part of the day, ἐπὶ πολὺ διῆγον τῆς ἡμέρας, Thuc.

That I may not delay coming to the point, ἵνα μὴ . . . τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν ἐκκρούσω, Dem.

To be delayed, μέλλομαι, pass., only pres., Xen.

To be delayed till winter, ἐξωσθῆναι (aor. 1 pass. infin. of ἐξωθέω) τῇ ὥρᾳ ἐς χειμῶνα, Thuc.

One must delay, μελλητέον, Eur.; ὀκνητέον, Plat., Isoc.

Delay, ἀνάβλησις, εως, ἡ, Hom.; ὄκνος, ὁ, Omn.; ἀνᾰβολή, poet. ἀμβολή, ἡ, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; μελλώ, ἡ, Æsch.; σχολή, ἡ, Æsch.; μέλλημα, ἄτος, τό, usu. pl., Æsch., Eur.; ἕδρα, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc.; τρῖβος, ἡ, sometimes ὁ, Æsch.; τρῖβή, ἡ, Soph., Ar., Thuc.; διᾰτρῖβή, ἡ, Eur., Thuc., Xen.; μονή, ἡ, Thuc., Plat.; μέλλησις, εως, ἡ, Thuc.; ἐπίσχεσις, εως, ἡ, Thuc.; ὑπερβολή, ἡ, Hdt.; ἐπῖμονή, ἡ, Thuc.; διᾰκρουσις, εως, ἡ, Dem.; χρόνος, ὁ, Dem.; ἀμβολίη, ἡ, Ap. Rh.

This is no time for delay, οὐχ ἕδρας ἀγών, Eur.; οὐχ ἕδρας ἀκμή, Soph.

After a short delay, διελθὼν ἐς βράχυν χρόνον μονῆς, Eur.

An application for delay (in law proceedings), ὑπωμοσία, ἡ, Dem.

To make application for delay, ὑπόμνῡμαι, mid. tenses from ὀμόω, ὀμόσω, Dem.

Without delay, ἐσσῡμένως, Hom.; ἀνέδην, Æsch.

I will benefit you without delay, οὐκ ἐς ἀμβολὰς εὐεργετήσω σ', Eur.

For there will be wailings of men and women in your house without delay, φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τρῖβὴ ἀνδρῶν, γυναικῶν, σοῖς δόμοις κωκύματα, Soph.

To aim at delay, ἐς τρῖβὰς ἐλαύνω, tenses from ἐλάω, ἐλάσω, Soph.

Delaying, after delay, causing delay, χρόνιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Æsch., Eur.

Delaying, ὀκνηρός, ά, όν, Pind., Thuc., Dem. *Vid.* Slow.

Delayer, a, μελλητής, οῦ, ὁ, Thuc.

Delectable, θῡμηδής, ές, Hom., Æsch., Ap. Rh.; χάρίεις, εσσα, εν, Omn. poet., Xen., Plat.; ἡδύς, ἡδεῖα, ἡδύ (Hom. also has ἡδύς fem. once), acc. often ἡδέα for ἡδύν (Hom.), Omn. *Vid.* Pleasant.

Delectation, ἧδος, τό, only in nom., Omn.; τέρψις, εως, ἡ, Hes., Omn. Att. *Vid.* Pleasure.

Delegate, to (an office or a charge), ἐπιστέλλω, Æsch., Ar.; ἐπῐτρέπω, Hdt., Xen. (*vid.* To entrust); (ambassadors), πέμπω, no perf. act., Omn. *Vid.* To send.

Delegate, a (sent to a council on behalf of others), πρόβουλος, ὁ, Æsch., Ar., Hdt.; συγγρᾰφεύς, ὁ, Thuc.

Delegated, ἐπῐτροπαῖος, α, ον (power), Hdt.

Deleterious, λῠγρός, ά, όν, Hom., Pind., Soph., Eur.; βλᾰβερός, ά, όν, Hes., h., Xen.; ὀλέθριος, α, ον, and ος, ον, sometimes c. gen., Omn. poet., Plat. *Vid.* Injurious.

Deliberate, to, μητιάω, and -ομαι, mid., only pres. and imperf., no pass., Hom., Ap. Rh.; ἀγοράομαι, mid., Hom., Hdt.; βουλεύω, Omn.; χρημᾰτίζω, Ar., Dem., Æschin.; διᾰβουλεύομαι, mid., Thuc., Plat., Andoc.; προβουλεύω, Thuc.

To deliberate carefully, weigh the matter on all sides, ἀμφιφράζομαι, mid., Hom.

To deliberate together, συμμητιάομαι, mid., Hom.; συμβουλεύομαι, mid., Ar., Xen.; κοινολογέομαι, mid., c. pluperf. pass. in act. sens., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κοινοβουλέω, Xen.

To sit in deliberation together, συγκάθημαι, imperf. σῠνεκαθήμην, Thuc., Xen.; συγκᾰθέζομαι, fut. συγκᾰθεδοῦμαι, Plat., Isoc.

They deliberated, ἐδίδοσάν σφισι λόγον, Hdt.

Deliberate, εὐλόγιστος, ον, Arist.; of an action or intention, προαιρετός, ή, όν, Arist.

Deliberate purpose (opp. to impulse), γνώμη, ἡ, opp. to ὀργή, Soph.

Deliberately, ἐσκεμμένως, Dem.; βεβουλευμένως, Dem.; ἑκουσίως, Dem.; ἀπὸ γνώμης, Æsch.; ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν τε κ' ἐξ ὀρθῆς φρενός, Soph.; ἐκ προθῡμίας, Eur.

I know not deliberately (of what some one has done), οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τινί, Soph.

One who does a thing deliberately, βουλευτής, οῦ, ὁ, c. gen., Æschin.

Not done deliberately, ἀπροαίρετος, ον, Arist.

One must deliberate, βουλευτέον and βουλευτέα, Soph., Thuc.

Deliberation, βουλή, ἡ, Omn. Att., Hdt.; γνώμη, ἡ, Soph., Thuc.; λογισμός, ὁ, Eur., Thuc., Xen., Plat.; λόγος, ὁ, Soph., Hdt., Xen., Plat.; ἀνᾰλογισμός, ὁ, Thuc.; συλλογισμός, ὁ, Plat.; διᾰλογισμός, ὁ, Plat., Æschin.; βούλευμα, ἄτος, τό, Xen.; βούλευσις, εως, ἡ, Arist. *Vid.* Consideration.

Deliberation (i. e., habits of deliberation), εὐλογιστία, ἡ, Plat.

Deliberative, βουλευτῐκός, ή, όν, Plat.

Delicacy, ἁβροσύνη, ἡ, Sapph., Eur.; ἁβρότης, ητος, ἡ, Pind., Eur.; χλῐδή, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Plat.; τρῠφή, ἡ, Eur., Ar., Xen., Plat.; ἀπᾰλότης, ητος, ἡ, Plat., Xen.; μαλακία, ἡ, Hdt.

A delicacy, or *delicate ornament*, πᾰροψώνημα, ἄτος, τό, Æsch.

Delicacies (to eat), θάλεα, τά, Hom.

Delicate, ἁπᾰλός, ή, όν, Hom., Æsch., Eur., Xen., Plat.; τέρην, τέρεινα, τέρεν, compar. τερεινότερος, Omn. poet.; ἀγλαοθηλής, ές, Pind.; ἀκασκαῖος, α, ον, Æsch.; ἁβρός, ά, όν, and ός, όν, in any sense, Soph., Eur.; τρῠφερός, ά, όν, Eur., Ar., Thuc. *Vid.* Syn. 321.

Delicate in person, ἁπᾰλόχροος, ον,

contr. -ους, -ουν (also with irreg. gen. ἁπαλόχροος, dat. ἁπαλόχροϊ), Hes., h., Eur.; ˈἁπᾰλόσαρκος, ον, Hipp.

Delicate (as a voice), λειριόεις, εσσα, εν, Hom., Hes.; λείριος, ον, Ap. Rh.

Delicate (esp. of any thing woven, any garment, but also of voice, sound of a pipe, and even of appearance of man, also of the sense of smell), λεπτός, ή, όν, Hom., Hes., Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; λεπτᾰλέος, Hom., Ap. Rh., Call.

Living delicately, ˈἁβροδίαιτος, ον, Æsch., Thuc.

Delicate in health, ˈἀκροσφᾰλής, ές, Plat.

Delicate (unable to bear cold), δυσχείμερος, ον, Arist.

DELICATELY, ˈἁβρῶς, Anac., Eur.; ˈἁβρόν, Eur.; τρῠφερόν, Ar.; τρυφερῶς, Arist.; ἀστῠκά or ἀστικά, Theoc.

To live delicately, and *to sound delicately*, χλῐδάω, Pind., Æsch., Eur., Ar.; τρῠφάω, Eur., Ar., Plat., Isoc.; ˈἁβρύνομαι, pass., Æsch.

To make delicate, to treat delicately, ˈἁβρύνω, no perf., Æsch.; ˈἁπᾰλύνω, no perf., Xen., Hipp.

DELICIOUS, μελιηδής, ές, Hom., Pind., Alcæ.; γλῠκύς, εῖα, ύ, compar. γλυκῠ́τερος and γλυκίων (ῐ Hom., ῑ Att.), superl. γλῠκῠ́τᾰτος and γλύκιστος, Omn.; μελίφρων, ον, Hom., Simon., Pind.; μελιτόεις, εσσα, εν, Pind. *Vid.* SWEET, and SYN. 151.

DELICIOUSLY, ἡδέως, Soph., Eur., Xen., Plat.

DELIGHT, ἦδος, τό, only in nom. and acc., Hom.; τερπωλή, ή, Hom., Theogn., Archil.; χάρμα, ᾰτος, τό, Omn. poet.; γηθοσύνη, ή, Hom., h., Ap. Rh.; εὐφροσύνη, ή, Omn. poet., Xen.; χάρις, ῐτος, acc. χάριν and χάρῐτα, ή, Pind., Soph., Eur., Ar., Plat.; τέρψις, εως, ή, Hes., Pind., Omn. Att.; χᾰρά, ή, Trag., Ar., Xen., Plat.; ἡδονή, ή, Omn. Att., Hdt.; χαρμονή, ή, Soph., Eur., Xen., Plat.; ὄνησις, εως, ή, Sapph., Trag., Plat.; ἑορτή, ή, Æsch., Thuc., Plat.; χαιρηδών, όνος, ή, Ar.; περῐχᾰ́ρεια, ή, Plat.; ἡδῠπᾰ́θεια, ή, Xen.; φιληδία, ή, Ar. *Vid.* SYN. 391.

A delight (i. e., that which gives delight), ˈἄγαλμα, ᾰτος, τό, Hom., Æsch.

To take or *find delight in*. *Vid.* TO DELIGHT (intrans.).

[*Delights*, χαρτά, τά, Archil., Eur.; ἀναθήματα, τά (of feast), Hom.]

DELIGHT, TO, κῡδαίνω, no perf., no pass., Hom.; ˈἄρω, only in aor. 2 3d sing. ἤρᾰρε, c. acc. (or c. ἐν, as ἐν φρεσὶν ἡμῖν, Hom.), Hom., Soph.; ἁνδᾰ́νω, imperf. ἥνδανον, and Hom. ἑήνδανον, aor. 2 ἕᾱδον, εὔαδον, Hom., ˈἅδον, h., ἁδεῖν, infin., Soph., ἁδών, part., Pind., rarely, if ever, used in any other tense, c. dat., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ἁνδάνομαι, mid., Anth.; ἀρέσκω, pres., imperf., and aor. 1, both act. and mid., ἤρεσα, ἠρεσάμην, poet. ἠρεσσάμην, aor. 1 pass. ἀρεσθείην, in act. sens., no other tenses (nor does the fut. in any voice, or the aor. 1 mid. occur in Att.), fut. mid. used once in Hom., though not quite in this sense (Thuc. uses also pres. pass. *to be pleased*), c. dat. or c. acc., Omn.; εὐφραίνω, also ἐυφ., Hom., poet. fut. ἐυφρᾰνέω, Hom., no perf. act. or pass., but aor. 1 pass. εὐφράνθην in pass. sens., Omn.; τέρπω (Hom. has besides aor. 1 and aor. 2 pass., also aor. 1 mid. and aor. 2 redupl. τεταρπόμην in pass. sens.), Omn.; ἰαίνω, only pres. and aor. 1 act. and pass., Hom., Pind.; προστέρπω, Hom.; ἐπαγλαΐζω, Att. fut. ἐπαγλαϊῶ, Ar.; ἀντῐλαμβᾰ́νομαι, mid., fut. -λήψομαι, aor. 2 -ελᾰβόμην, c. gen., Plat. *Vid.* TO PLEASE, and SYN. 90.

To delight (intrans.) *in a thing*, the passive voice of most of the preceding verbs, and ˈἀγάλλομαι, only pres. and imperf., c. dat., in prose also c. ἐπί and dat., Hom., Hes., Thuc., Xen., Dem.; γηθέω, not used in pres., except that Æsch. has pres. part. fem. γηθούσῃ φρενί, but in fut. act., aor. 1 act. and mid., and perf. γέγηθα in pres. sens. (perf. the only tense used in Att., with the above-mentioned exception), Hom., Pind., Trag., Dem.; γᾰ́νῠμαι (and poet. γάννῠμαι, Eur.), only pres. and Ep. fut. γανύσσομαι, c. dat. or c. gen., or c. prep. ἐπί and dat., ὑπό and gen. (only pres. Att.), Hom., Æsch., Eur., Plat.; χαίρω, fut. χαιρήσω, Hom., Andoc. (poet. infin. κεχᾰρησέμεν, Hom.), κεχᾰ́ρηκα, part. κεχᾰρηκώς, only in Hdt. (κεχᾰρηώς, Hom.), mid. fut. κεχᾰρήσομαι, aor. 1 ἐχηράμην, and aor. 2 κεχᾰρόμην, only in Hom., pass. perf. κεχᾰ́ρημαι, esp. in part. κεχᾰρημένος (h., Eur.) and κέχαρμαι, Eur., Ap. Rh., pluperf. 3d pl. κεχᾰ́ρηντο, h., aor. 2 ἐχᾰ́ρην, Hom., Eur., Xen. (Trag., except in the above-mentioned instances, use only pres.), c. dat. rei or c. prep., Omn.; ἄγαμαι, c. dat., or ἐπί c. dat., Hdt.; φιληδέω, only pres. c. dat. rei, Ar.; [*in being* or *doing*, ὀνίναμαι ὤν or ἔρδων, Theogn., Plat., also χαίρω c. part. pres., Plat.]

To be delighted after, μετᾰτέρπομαι, c. dat., Hom.

To be delighted still more, προσεπῐτέρπομαι, Ar.

And he was delighted, τοῖο δὲ θυμὸς ὠρέξατο γηθοσύνῃσιν, Ap. Rh.

DELIGHTED, γηθόσῠνος, η, ον, c. dat. of the cause, Hom.; ἄσμενος, η, ον, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; φαιδρός, ά, όν, Eur., Dem.

Exceedingly delighted, περῐχαρής, ές, Soph., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* GLAD.

DELIGHTEDLY, ἀσπασίως, Hom., Æsch.; ἀσμένως, Omn. Att. *Vid.* GLADLY.

DELIGHTFUL, θῡμᾰρής, ές, Hom.; μελίφρων, ονος, ὁ καὶ ή, Hom., Hes., Pind.: μελιηδής, ές, Hom., Pind., Alcæ.; ἐραννός, ή, όν, Hom., Simon.; τερπνός, ή, όν, with also irreg. superl. τέρπνιστος, Call., Omn. post Hom.; εὐτερπής, ές, Pind.; μελῐτόεις, εσσα, εν, Pind.; μελῐγηθής, ές, Pind.; γλῠκύθῡμος, ον, Ar.; χαρτός, ή, όν, Soph., Plat. *Vid.* PLEASANT.

DELIGHTFULLY, θῡμῆρες, Hom.; τερπνῶς, Theogn., Soph.

DELINEATE, TO, περῐγρᾰ́φω, Ar., Arist. *Vid.* TO SKETCH.

DELINQUENCY, πλᾰ́νη, ή, Eur.; σφάλμα, ᾰτος, τό, Eur., Plat.; πλημμέλεια, ή, Plat. *Vid.* ERROR.

DELINQUENT, A, ˈἀμείτης, ου, ὁ, Hom., Ap. Rh.

DELIRIOUS, φρενῑτῐκός, ή, όν, Hipp.; φρενῑτιαῖος, α, ον, Hipp.

DELIRIUM, φρενῖτις, ῐδος, ή, Hipp.

DELIVER, TO (from anger, etc.), ἐρύομαι, mid. (ῠ, but sometimes ῡ; LIDD. and SC. say only metri gratiâ), fut. ἐρύσομαι, poet. ἐρύσσομαι, aor. 1 εἰρῠσάμην, poet. εἰρυσσάμην, also aor. 2 mid. sync., not in 1st person, but 2d sing. ἔρῡσο, 3d ἔρῡτο, also perf. pass. εἴρῡμαι, infin. ἔρυσθαι, pluperf. εἰρύμην, in act. sens., Hom.; λύω (ῠ, but sometimes ῡ in arsis—that is, in the first syllable of a dactyl or the last of an iambic, in the compounds ῠ), fut. λῡ́σω, perf. λέλῠκα, etc., Omn.; ˈἀνᾰλύω, poet. ἀλλύω, Hom.; ˈῠ̔πολύομαι, mid., Hom.; ἐξαναλύω, Hom.; ἐκλύω, c. gen. (once c. dat., Soph.), Hom., Trag., Xen.; ῥύομαι, mid., poet. imperf. ῥυσκόμην, aor. 1 ἐρρυσάμην, aor. 2 sync. 3d sing. ἔρῡτο and ἔρρυτο, pl. -ρύατο, infin. ῥῦσθαι (ῠ usu. in pres., but also ῡ in arsis, opt. 3d sing. ῥῦοιτο, ῡ fut. and aor. 1, though Hom. has also ῥῠσάμην, ῡ in ἔρυτο), Hom., Pind., Trag., Hdt.; σαόω, in pres. only in 3d sing., 3d pl., and 2d sing. imper. σάου and σάω, and 3d sing. imperf. σάω, also in fut., aor. 1, fut. mid., and aor. 1 pass., Hom., h., Tyrt., Theogn., Call.; σώω, only in 1st sing. and 2d pl., and part. and poet. imperf. σώεσκον, and pres. mid. infin., also poet. subj. σόω, Hom., Ap. Rh.; σώζω (only pres., Hom.), perf. pass. σέσωσμαι, aor. 1 ἐσώθην, etc., etc., c. prep. and gen., but sometimes c. gen., once c. infin. ("*who save you from dying*," αἵ σε σώζουσιν θανεῖν), Eur.; ˈἀπαλλάσσω, c. gen. or c. prep., Omn.; ἐξᾰπαλλάσσω, Soph., Eur., Hdt.; ˈἀποσώζω, c. gen., Soph.; ἐκσώζω, Trag., Hdt., Plat.; ἀπολύω, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; μεθίστημι, in act. sens. only in pres., imperf., fut., and aor. 1, c. gen., Soph., Eur.; ἐξᾰφίημι, imperf. -ίην and -ίουν, aor. 1 -ῆκα, Ep. -έηκα, c. gen., Soph.; ἀποκουφίζω, Eur.; ἐρημόω, c. gen., Eur., Plat.; λωφάω, Æsch.; ἐξᾰφαιρέω, aor. 2 -εῖλον, Dem.

To deliver (a speech or an opinion), ˈἀποδείκνῡμι, Hdt.; καθίημι, Ar.; ἀποφαίνομαι, mid., Dem.

To deliver (a letter, etc.), δῐᾰδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc. (used also of a speech), Omn. Att. prose; ˈἀποδίδωμι, Thuc., Dem.; ˈἀποφέρω, fut. -οίσομαι, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Dem.

[*To deliver in turn*, ἀνταποδίδωμι, Xen.]

If I deliver . . . into the hands of Panthus, εἴ κεν ἐγὼ . . . Πάνθῳ ἐν χείρεσσι βάλω, Hom.

To deliver Corinth and make it free, Κόρινθον ἐλευθέραν ἀποδεῖξαι, Xen.

To help to deliver, συσσώζω, Eur., Ar., Thuc., Plat., Isæ.

To wish to be delivered, ˈἀπαλλαξείω, only in pres., Thuc.

Able to deliver, λῡ́σιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Plat.; λῡτήριος, α, ον, and ος, ον, c. gen. of the evil, once c. acc., Trag.; ἐκλῡτήριος, ον, Soph.; σωτήριος, ον, Trag., Thuc., Xen., Plat.

To deliver (as a midwife), λοχεύω, Eur.; μαιεύομαι, mid., also in pass. of the infant, Plat.; μαιόομαι, mid., c. acc. of the infant, Call., Luc.

[*Delivered, a child*, by the midwife's aid, μαίευμα, ᾰτος, τό, Plat.]

DELIVERER, A, σωτήρ, ηρος, ὁ, Omn. post Hom.; fem. σώτειρα, Pind., Eur., Ar., Hdt., Plat., Lycurg.; λῡτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Eur.; ˈἀνᾰλῡτήρ, ὁ, Æsch.; ῥύσιος, Æsch.; παιάν, ᾶνος, ὁ, Æsch., Eur.; παιών, ῶνος, ὁ, Soph.

DELIVERANCE, λῦσις, εως, ή, Hom., Theogn., Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.; ἔκλῠσις, ή, Trag.; ˈἀνᾰ́λῠσις, ή, Soph.; ˈἀπαλλᾰγή, ή, Trag., Thuc., Dem.; ἐκλῡτήριον, τό, Eur.; σωτηρία, ή, Omn. Att., Hdt.

DELIVERY (of a woman in childbirth), τόκος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt.; τοκετός, ὁ, Arist.; μαίευσις, ἡ, Plat.

To be near the time of delivery, τοκάω, Cratin.

Aiding (a woman) *in her delivery*, λῡσίζωνος, ον (epith. of Ilithyia), Theoc.; ὠκῠτόκος, ον, Poet. ap. Plat.; κυητήριος, α, ον, Hipp.

The delivery (or mode of speaking) *of an orator*, διᾰλεκτος, ἡ, Dem.

The delivery of an actor, ὑπόκρῐσις, εως, ἡ, Arist.

Having a good delivery (as an actor), or *suited for delivery* (as a speech), ὑποκρῐτῐκός, ή, όν, Arist.

DELL, A, ἄγκος, τό, Hom., Eur., Hdt., Xen.; βῆσσα, ἡ, Omn. poet., Xen.; νάπη, ἡ, Omn. poet., Hdt., Plat.

Of a dell, νᾰπαῖος, α, ον, Soph., Eur.

DELUDE, TO, βλάπτω, no perf. act., but perf. pass., etc., aor. 2 pass. ἐβλᾰβην, often c. acc. (sc. φρένας, etc.), or in perf. pass. c. gen. (sc. νόου), Hom., Theogn.; ἀπᾰτάω, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ὑπέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, usu. sync. -ῆλθον, Soph., Eur.; ὑποτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, Eur., Plat., Æschin.; ψῡχᾰγωγέω, only pres. and imperf., Plat., Isoc. *Vid.* To DECEIVE, and SYN. 80.

DELUDER, A, ψευστής, οῦ, ὁ, Hom., Soph., Hdt. *Vid.* DECEIVER.

DELUGE, A, ἐπιῤῥοή, ἡ, Æsch., Eur.; ἐπῐκλῠσις, εως, ἡ, Thuc.; κατακλυσμός, ὁ, Plat., Dem.

DELUGE, TO, κᾰτᾰκλύζω, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.

DELUSION, ἄτη, ἡ, Hom., Soph.; ἀπᾰτη, ἡ, Omn. *Vid.* DECEIT.

DELUSIVE, ἀπᾰτήλιος, ον, Hom.; κέρτομος, ον, h., Eur.; ἀπᾰτητῐκός, ή, όν, c. gen., Xen. *Vid.* DECEITFUL.

DELUSIVELY, ποικῐλως, Soph.

DEMAGOGUE, A, δημᾰγωγός (not always in a bad sense), ὁ, Ar., Thuc., Xen., Lys., Isoc.; δημοπῐθηκος, ὁ, Ar.; ὁ δημολογῐκός, Plat.

The conduct of a demagogue, δημᾰγωγία, ἡ, Ar., Arist.

Fit for, belonging to, suited to a demagogue, δημᾰγωγῐκός, ή, όν, Arist.; δημοκοπικός, ή, όν, Plat.

To be a demagogue, δημᾰγωγέω, sometimes c. acc. of the people, Ar., Xen., Isoc., Arist.

[*To be an arch-demagogue*, προδημαγωγέω, Himer.]

DEMAND, A, or a demanding, making a demand, αἴτησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Antipho; αἴτημα, ᾰτος, τό, Plat.; δίκαίωσις, εως, ἡ, Thuc.; ἀξίωσις, εως, ἡ, Thuc., Æschin.; ἐπῐταγμα, ᾰτος, τό, Dem.

A demanding back (or sometimes simply a demand), ἀπαίτησις, εως, ἡ, Hdt., Dem.

A demanding (of criminals for punishment), ἐξαίτησις, εως, ἡ, Dem.

Fond of making demands, αἰτητικός, ή, όν, Arist.

DEMAND, TO, αἰτέω, Omn.; ἐξαιτέω, Soph., Eur., Hdt., Antipho; ἀξιόω, c. gen. or c. infin., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἐπιξενόομαι, mid., Æsch.; δῐκαιόω, Thuc.; κελεύω, c. acc. and παρά and gen. pers., Dem.; θεσσάμην, only in aor. 1 mid., Archil., Ap. Rh.

To demand (an oath to be taken, or an account to be rendered), ἀπολαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, aor. 2 -έλᾰβον, no other tenses, Dem., Æschin.

To demand (money due from a debtor), ἐγκᾰλέω, fut. -καλέσω, perf. -κέκληκα, c. acc. of the sum, dat. pers., Xen., Lys., Isoc., Dem.; [(money *from* any one), πράττομαι (ἀργύριόν) τινα; *for* a thing, τινός, Xen.]

To demand besides, προσαιτέω, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.

To demand back, ἀπαιτίζω, only pres., Hom.; ἀπαιτέω, c. dupl. acc., also often simply "*to demand*," Omn. Att., Hdt.

To demand in return, to make a counter demand, to demand as an equivalent, ἀντικελεύω, perf. pass. -κεκέλευσμαι, Thuc.; ἀνταιτέω, Thuc.; ἀντᾰπαιτέω, Thuc.; ἀντεπῐτάσσω, c. dat. of the opposite party, Thuc.; ἀνταξιόω, Thuc.

To demand more, to rise in one's demands, ἐπορέγομαι, mid., Hdt.

[*To demand one's share of*, μεταιτέω, c. gen., followed by παρά τινος, Dem.]

DEMANDED, αἰτητός, ή, όν, Soph.

One must demand, αἰτητέον, Xen.

DEMEAN, TO (one's self), συγκᾰθίημι ἐμαυτόν (aor. 1 -ῆκα, imperf. -ίην and -ίουν), Plat.

DEMEANOR, τρόπος, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* BEHAVIOR, MANNERS.

DEMENTED, ἐμμᾰνής, ές, Trag., Hdt.; θεοβλᾰβής, ές, Hdt. *Vid.* MAD, CRAZY.

DEMERIT, ἀναξία, ἡ, Zeno ap. Diog. L.

DEMIGOD, A, ἡμίθεος, ὁ, Omn.

DEMISE, θᾰνᾰτος, ὁ, Omn. *Vid.* DEATH.

DEMOCRACY, δημοκρᾰτία, ἡ, Omn. Att. prose; ἰσονομία, ἡ, Thuc., Isoc.

DEMOCRACY, THE, ὁ δῆμος, Hdt., Thuc.; τὸ πλῆθος, Hdt., Lys.

A favorer of democracy, δημοτῐκός, ή, όν, Ar., Thuc.

A hater of democracy, μῑσόδημος, ὁ, Ar., Isoc., Andoc.; *the greatest hater of democracy of all men*, μῑσοδημότατος πάντων, Xen.

Hatred of democracy, μῑσοδημία, ἡ, Lys., Andoc.

To live under a democracy, δημοκρᾰτέομαι, pass., Ar., Omn. Att. prose.

To whom are they subject? is their government democratic? τίνος κλύοντες; ἢ δεδήμευται κράτος; Eur.

DEMOCRAT, A, ἰσονομῐκὸς ἀνήρ, Plat.

DEMOCRATIC, δημοκρᾰτῐκός, ή, όν, Ar., Plat., Lys.

Democratical lawlessness, δημόθρους ἀναρχία, Æsch.

DEMOLISH, TO, ἀμᾰθΰνω, no perf., no pass., Hom., Æsch., Theoc.; ἀϊστόω, no perf., no pass., Omn. poet., ἀλᾰπάζω, fut. -ξω, no perf., no pass., Hom., Æsch.; ἐξαλαπάζω, Hom., Theoc.; πέρθω, no perf., aor. 2 ἔπρᾰθον, poet. infin. (not Att.) πραθέειν, fut. mid. πέρσομαι in pass. sens., and aor. mid. infin. sync. πέρθαι in pass. sens., Hom., Omn. poet.; ἐκπέρθω, Hom., Æsch., Eur., Plat.; πορθέω, Omn.; διαῤῥαίω, Hom., Æsch., Ap. Rh.; κᾰθαιρέω, aor. 2 καθεῖλον, Omn.; ἐξᾰλείφω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; διαιρέω, Thuc., Xen., Lys. *Vid.* To DESTROY.

To aid in demolishing, συμπορθέω, Eur.

To demolish at the same time, συμπέρθω, Eur.

To demolish besides, ἐπῐκᾰθαιρέω, Thuc.

One must demolish, κᾰθαιρετέον, Thuc.

To be, what ought to be, or *must be demolished*, κᾰθαιρετέος, Thuc.

DEMOLITION, κᾰθαίρεσις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Dem.

DEMOLISHED, ἄϊστος, ον, and sometimes Att. αἴστος, Hom.; ἀνάστᾰτος, ον, Eur., Hdt., Thuc.

DEMON, A, δαίμων, ονος, ὁ, Omn., but not used by classical authors in a bad sense, except sometimes as "ill fortune;" δαιμόνιον, τό, used for an inferior race of divine beings, Plat., Xen.

DEMONSTRABLE, ἀποδεικτός, όν, Arist.

DEMONSTRATE, TO, δείκνῡμι, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; δηλόω, Hdt., Omn. Att.; διᾰσᾰφέω, no perf., Eur., Thuc., Plat.; ἀποφαίνω, Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἐπῐδείκνῡμι, Ar., Plat.; κᾰτᾰδείκνυμι, Hdt.; ἀποδείκνῡμι, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἐμφᾰνίζω, no perf. act., Dem. *Vid.* To PROVE, To SHOW, and SYN. 161.

To demonstrate besides, προσᾰποφαίνω, Plat.; προσᾰποδείκνῡμι, Plat.

To demonstrate on the other hand, or *in answer*, ἀντᾰποφαίνω, Thuc.; ἀντᾰποδείκνῡμι, Xen., Arist.

To demonstrate beforehand, προᾰποδείκνῡμι, Isoc.

One must demonstrate, δεικτέον, Xen.; ἀποδεικτέον, Plat.

One must demonstrate besides, προσδεικτέον, Arist.

DEMONSTRATION, δεῖγμα, ᾰτος, τό, Eur., Xen., Isoc., Dem.; παρᾰδειγμα, τό, Theoc.; ἀπόδειξις, εως, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.

A demonstration in war, διαμίλλησις, εως, ἡ, Thuc.

To make a demonstration (in war), προδείκνῡμι, Xen.

To make a counter demonstration, ἀντεπῐμέλλω, aor. 1 -εμέλλησα, Thuc.

DEMONSTRATIVE, δεικτῐκός, ή, όν, Arist.; ἀποδεικτῐκός, ή, όν, Arist.

DEMONSTRATIVELY, δεικτῐκῶς, Arist.

DEMUR, TO, ὀκνέω, Omn. *Vid.* To HESITATE.

To demur (in law proceedings), πᾰρᾰγρᾰφομαι, mid., Isoc., Dem.; ἀντῐγρᾰφομαι, mid., Dem., Æschin.

DEMUR, ὄκνος, ὁ, Omn.

DEMURE, fem. θεμερῶπις, ῐδος, ἡ, acc. ῐδα and ιν, Emped., Æsch. *Vid.* GRAVE.

DEMURELY, σεμνῶς, Ar.

To look demure, σεμνοπροσωπέω, pres., Ar.

DEMURRER, A, ἀντῐγραφή, ἡ, Lys.; πᾰρᾰγρᾰφή, ἡ, Isoc., Dem.; διαμαρτῠρία, ἡ, Isæ., Dem.

[*To put in a demurrer*, παραγραφὴν παραγρᾰφομαι, or δίδωμι, Dem.]

DEN, A, θᾰλᾰμη, ἡ, Hom., Eur., Arist.; ἄντρον, τό, Æsch., Eur.; φωλεός, ὁ, Pythag. ap. Plat.; σηκός, ὁ, Eur.; εἰλῠός, ὁ, Xen., Ap. Rh.; ἰλῠός, ὁ, Call.

To lie in a den, φωλεύω, only pres., Theoc.

Lying in a den, φωλάς, ᾰδος, ἡ, only fem., Theoc.

Living in a den (the habit), φωλεία, ἡ, Arist.

DENIAL, ἄρνησις, εως, ἡ, c. gen. or c. τὸ μή and infin., Trag., Dem.; ἐξάρνησις, εως, ἡ, Plat.; ἀπόφᾰσις, εως, ἡ, Plat.

A joint denial, σῠνᾰπόφᾰσις, εως, ἡ, Arist.

Inclined to denial, ἐξαρνητῐκός, ή, όν, Arist.

DENIZEN, A, πολίτης, ου, ὁ, Omn. *Vid.* CITIZEN, INHABITANT.

DENOMINATE, TO, ὀνομάζω, fut. -άσω, but in Pind. -άξω, -άξομαι, Omn.; κᾰλέω, fut. κᾰλέσω, Att. κᾰλῶ, aor. 1 ἐκᾰλεσα, often poet. ἐκᾰλεσσα (not in Trag.), perf. κέκληκα, fut. 1 pass. not used, or very seldom, the usual fut. pass. being paulo post fut. κεκλήσομαι, perf. pass. opt. κεκλῄμην, Omn.; λέγω, Omn. post Hom. *Vid.* TO CALL, TO NAME.

DENOMINATION, ὄνομα, ἄτος, τό, Omn.; οὔνομα, ἄτος, τό, Poet. not Trag.

DENOTE, TO, σημαίνω, aor. 1 ἐσήμηνα and ἐσήμᾱνα, perf. pass. σεσήμασμαι, but also infin. σεσημάνθαι, Æsch., Soph., Hdt., Plat., Xen.; ἐπῐσημαίνω, Plat., Xen.

DENOUNCE, TO, ἀνᾰκηρύσσω, Soph.; προᾰγορεύω, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κᾰταγορεύω, Ar., Thuc., Xen.; προλέγω, Dem. *Vid.* TO ANNOUNCE.

To denounce (i. e., to inform against), ἀπογρᾰφω, Lys., Andoc.; γρᾰφομαι, mid., Ar., Plat., Dem.; ἐνδείκνῡμι, Plat., Lys., Andoc., Dem. *Vid.* TO INFORM, TO INDICT.

But I will myself denounce them to the Magus, ἀλλά σφεας αὐτὸς ἐγὼ κατερέω πρὸς τὸν Μάγον, Hdt.

DENSE, προθέλυμνος, ον, Hom.; ταρφεύς, no compar., Hom., Hes.; πῠκῐνός, ή, όν, Hom., Hes., contr. πῠκνός, Hom., Eur., Xen.; ἐπήτρῐμος, ον, Hom., Ap. Rh.; ἐπασσῠτερος, Hom., Hes. *Vid.* CLOSE.

DENSELY, πυργηδόν, Hom.; πυκνῶς or πυκινῶς, Hom.; βύζην, Thuc.

DENSITY, πῠκνότης, ητος, ἡ, Ar., Thuc., Plat.

DENUDE, TO, γυμνόω, c. acc. pers. c. gen. of the covering, Hom., Tyrt., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ψῑλόω, c. gen. of the covering, Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* TO STRIP.

DENUNCIATION, i. e., announcement (q. v.), πᾰράγγελμα, ἄτος, τό, Æsch.; i. e., information (q. v.), φᾰσις, εως, ἡ, Dem.

DENY, TO, ἀνᾰνεύω, no perf., mid. only in fut., c. acc. or c. infin., Hom., Hdt., Xen., Plat.; ἀναίνομαι, mid., fut. not used, but aor. 1 ἠνηνάμην, sometimes c. part. (e. g., *I do not deny that I am worsted*, οὐκ ἀναίνομαι νικώμενος, Æsch.), Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἀρνέομαι, mid., no pass. in pass. sens., but aor. 1 pass. in act. sens., c. acc. or c. infin., or c. infin. preceded by neg. οὐ or μή, or c. ὅτι οὐ, ὡς οὐ and indic., or c. τό and infin., c. dat. of the person to whom the denial is uttered, Omn.; ἐξαρνέομαι, Eur., Ar., Hdt., Dem., Æschin.; ἀπαρνέομαι, also c. τὸ μή and infin., also c. μὴ οὐχί and infin., fut. 1 pass. ἀπαρνηθήσομαι in pass. sens., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; κᾰταρνέομαι, Soph.; ἀντῐλέγω, construction like ἀρνέομαι (as indeed is the case with all verbs of this meaning), also c. πρός and acc. of the person to whom, or c. dat., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἀντῐλογέω, Soph.; ἐναντιόομαι, mid., esp. in fut. 1, Eur., Plat.; ἀπόφημι, infin. -φάναι, aor. 1 ἀπέφησα, no perf., Soph., Xen; ἀντερέω, only in fut. ἀντερῶ, perf. ἀντείρηκα, paulo post fut. (in pass. sens.) ἀντειρήσομαι, Omn. Att.; ἀντεῖπον, augm. in all moods, only in aor. 2, Omn. Att.; οὔ φημι (infin. φάναι), no perf., Æsch., Soph., Hdt., Plat.; [e. g., *do you deny that you came?* οὐ δὴ φῄς . . . ἱκέσθαι; Hom.]; οὐ φάσκω, only pres. and imperf., Hdt., Plat.; ἄπαρνός (όν) εἰμι, ἄπαρνος καθίσταμαι (pres. mid., aor. 2 and perf. act.), ἄπ. γίγνομαι (fut. γενήσομαι, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γέγονα), Eur., Antipho; ἔξαρνός (όν) εἰμι, ἔξ. γίγνομαι, sometimes c. acc. of the thing denied, Ar., Hdt., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* SYN. 95.

To deny on oath, ἀπόμνῡμι, tenses from -ομόω, -ομόσω, Att. fut. mid. ἀπομοῦμαι (Pind. also has ἀπομνύω), construction as ἀρνέομαι, Omn.; ἐξόμνῡμι, Soph., Dem.

To deny beforehand, προᾰπόφημι, Arist.

There is no denying it, οὐκ ἔνι στᾰσις, Æsch.

I can not deny these things, τῶν δ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι, Soph.

One must deny, ἀντῐλεκτέον, Eur.

That God, who is good, is to any one the cause of evils, one must deny by all the means in our power, κακῶν δὲ αἴτιον φάναι θεόν τινι γίγνεσθαι ἀγαθὸν ὄντα, παντὶ τρόπῳ διαμαχετέον, Plat.

Denying, inclined to deny, ἄπαρνος, ον, c. gen., Soph.

And she denied none of these things, ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο, Soph.

For I never denied that I had learnt something, οὐ γὰρ πώποτε ἔξαρνος ἐγενόμην μαθών τι, Plat.

What can be denied, ἀρνήσῐμος, η, ον, Soph.

What must be denied, διαμαχητέος, Plat.

DEPART, TO, ἀπονέομαι (ᾱ poet. sometimes in fut. sens.), only in pres. and imperf., Hom.; ἀπαείρομαι, mid., Hom., Att.; ἀπείρω, c. gen., or sometimes c. prep., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἀποναίω, only in aor. 1 mid. ἀπεναςσάμην, poet. for ἀπενᾰσάμην, Hom., and aor. 1 pass. ἀπενάσθην, c. gen., Eur.; βαίνω, not in fut. or aor. 1 act., which have always a trans. sens. "*to make to go,*" Hom., Soph., Eur.; ἀποβαίνω, Hom., Eur., Xen.; ἀφορμάω, and -ομαι, pass., esp. in pres. and aor. 1 ἀφωρμήθην, Hom., Eur., Thuc., Xen.; ἐξορμάω, and -ομαι, pass., Hom., Soph., Eur., Xen.; οἴχομαι, only pres. and imperf. in Hom. and Att. (except that Soph. once has οἴχωκα for "I am undone;" Hdt. often has 3d sing. pluperf. οἰχώκεε, and part. οἰχωκώς, also οἴχημαι, often in sense "I am departed"), Omn.; μετοίχομαι, Hom., Ap. Rh.; ἀποίχομαι, Hom., Eur., Hdt.; ἀποστείχω, only in pres. and aor. 2, Hom., Æsch., Hdt.; ἀφίστημι, only in aor. 2 ἀπέστην, Hom., Ar., Xen.; ἄπειμι, imper. ἄπῐθι, part. ἀπιών, imperf. ἀπῄειν, poet. (not Att.) ἀπῄιον, no other tenses, Omn.; ἀπέρχομαι, mid., fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, usu. except in Hom., sync. -ῆλθον, perf. redupl. -ελήλῠθα, Omn.; ἀπαλλάσσομαι, pres. in all tenses, aor. 1 more usu. in Trag. than aor. 2, also fut. and aor. 1 mid., Trag., Hdt., Xen., Dem.; ἐκβαίνω, c. gen. or c. prep., Eur., Xen., Plat.; ἐξανέρχομαι, Eur.; ἔρρω, in this sense only in imper., infin., and part., Hom., Æsch., Soph., Ar.; ἐξέρρω, c. gen., Eur.; ἀπέρρω, Eur., Ar.; ἀποστέλλομαι, pass. in aor. 2, Soph.; ἀποχωρέω, Eur., Thuc., Xen.; ἐξᾰνίσταμαι, pass., c. aor. 2 perf. and pluperf. act., c. gen. or sine cas., Pind., Eur., Thuc.; ἀνίσταμαι, Eur., Plat.; ἐξᾰφίσταμαι, esp. from any thing one has said, or from a line of conduct, Soph., Eur.; ἐξίσταμαι (from a place, or from an opinion, line of conduct, etc.), c. gen. or c. prep., sometimes c. acc., Omn. Att.; σεύομαι, 3d sing. sync. σεῦται, imper. σοῦ, σούσθω, etc., infin. σοῦσθαι, perf. ἔσσῠμαι, ἐσσῠμην, aor. 1 ἐσῠθην (and ἐσσῠθην, Soph.), Soph.; μεθίσταμαι, Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; στείχω, Soph.; φθείρομαι, mid., only in pres. imper. and fut., c. gen., Eur.; ἐξαμείβω, c. χωρίς and gen., Eur.; ἀπᾰνίσταμαι, Hdt., Thuc.; ἐκχωρέω, Hdt.; ἀνᾰχωρέω, Xen.; μεταχωρέω, Thuc., Xen.; ἀπαρτάω, Thuc.; ἀποβᾰδίζω, Ar.; ἀποδημέω, Xen.; ἀποπορεύομαι, pass., c. aor. 1 pass. and fut. mid., no other tenses, Xen.; ἀπελαύνω, all tenses except imperf., from -ελάω, -ελᾰσω, Hdt., Xen.; ἀπολῐβάζω, fut. -ξω (in a hurried, clandestine, undignified manner), Ar.; so ἀποπλίσσομαι, mid., fut. -ξομαι, Ar.; so ἀπολῐταργίζω, fut. -σω, Att. fut. -λιταργιῶ, Ar.; μεταστείχω, Ap. Rh.; διειλύομαι, c. gen., Ap. Rh.; μεθίστημι πόδα (only in pres., imperf., fut., and aor. 1), Eur.; ἐκβαίνω πόδα, even in aor. 2 part. ἐκβὰς πόδα, Eur.; διορίζω πόδα, Eur.; ἐκβάλλω ποδί, Eur.; ἔκτοπος (ον) ἐκθρώσκω, especially in aor. 2 ἐξέθορον, Soph.; ἔκτοπός εἰμι, Eur.; ἄψορρον ἐκνέμομαι (mid.) πόδα, Soph.; ἐκτοπίζω ἐμαυτόν, and without the pronoun, Arist.

Who have departed from this land, αἳ τῆσδε γῆς κῶλον ἐξῃκόντισαν, Eur.

To depart stealthily, ὑφέρπω, imperf. -είρπον, fut. -ερπύσω, no perf., Soph.; ὑπεξᾰγω, no perf. nor aor. 1, Hdt., Xen.; ὑπεξάγω πόδα, Eur.; ὑπᾰπειμι, Thuc.; ὑπέξειμι, Hdt.; ὑπεξέρχομαι, sometimes c. acc. of the place whence, Thuc., Xen.; ὑπᾰποκῑνέω, c. gen. of the place whence, Ar.

To depart with, σῠνᾰπειμι, Xen., Lys.; σῠνᾰπέρχομαι, Arist.

To depart before (previously), προᾰπέρχομαι, Thuc., Dem.; προᾰποχωρέω, Thuc.

To depart (as a general does with his army or fleet), ἀναζεύγνῡμι, with or without στρατόν and ναῦς, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀνίστημι στρατιήν, etc., Hdt.; αἴρω, no perf., sine cas., Thuc.

To depart from one's original intention, ἀπογιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, perf. -έγνωκα, aor. 2 -έγνων, c. τοῦ and infin., Xen.

If my eye and mind, being perverted, had not departed from my intention, εἰ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι Γνώμης ἀπῇξαν τῆς ἐμῆς, Soph.

He had departed from the established customs, ἐξεδεδιῄτητο τῶν καθεστώτων νομίμων, Thuc.

If therefore he at all departs from the account he gave before, εἰ δ' οὖν τι κακτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου, Soph.

[*To have departed* (this life), οἴχομαι, Hom., Att. *Vid.* TO BE DEAD.]

Having departed, φροῦδος, η, ον, and ος, ον, Soph., Eur., Ar., Antipho; ἐκτόπιος, α, ον, Soph.; ἔκτοπος, ον, Soph.

One must depart, ἀπῐτέον, Xen.

One must depart stealthily, ὑποκῑνητέον, Ar.

Inclined to depart from, ἐκστᾰτικός, ή, όν, c. gen., Arist.

DEPARTED, THE (i. e., the dead), οἱ ἀπογενόμενοι, Hdt., Thuc.; οἱ ἐκλελοιπότες, Plat.; οἱ κατοιχόμενοι, Dem.; οἱ οἰχόμενοι, Trag. *Vid.* DEAD.

Department, a (of government, etc.), προαίρησις, εως, ἡ, Dem.; (division of country), νομός, ὁ, Hdt.

Departure, ἔξοδος, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἄφοδος, ἡ, Xen.; ἀπαλλᾰγή, ἡ, Hdt., Xen.; ἀποχώρησις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Lys.; (from life), μετάστασις, εως, ἡ, Eur.

A departure by sea, ἀπόπλοος, contr. -πλους, ὁ, Hdt.

A former departure, προᾰνᾰχώρησις, εως, ἡ, Thuc.

Depend on, to, κεῖμαι, imper. κεῖσο, imperf. ἐκείμην, fut. κείσομαι, c. ἐν and dat., Hom., Soph.; ἔχομαι, mid., imperf. εἰχόμην, aor. 2 ἐσχόμην, fut. ἕξομαι, no aor. 1 nor perf., c. ἐκ and gen., or c. gen. sine prep., or c. ἐν and dat., Hom., Xen.; ἀνᾰκειμαι, poet. ἄγκειμαι, c. εἰς and acc., c. ἐπί and acc., or c. dat., Eur., Ar., Hdt., Thuc.; ὁρμέω, rare, except in pres. and imperf., c. ἐπί and dat., Soph.; ὁρμίζομαι, in perf. pass. c. ἐκ and gen., Eur.; ἀνέρχομαι, mid., fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, perf. -ελήλῠθα, aor. 2 -ήλῠθον, usu. sync. -ῆλθον, c. εἰς and acc., Eur.; ἀποβλέπω, no perf., c. εἰς or πρός and acc., Eur.; ἐξαρτάομαι, pass., c. ἐκ and gen., or c. gen. sine prep., Eur., Xen., Plat.; εἰμί (εἶναι), c. gen., or c. ἐν and dat., Trag., Hdt., Xen.; ἀρτάομαι, pass., c. ἐκ and gen., Hdt., Thuc., Dem.; ἀπαρτάομαι, Plat., Dem.; κρεμάννῠμαι, and sync. κρέμαμαι, pass., opt. κρεμαίμην, etc., aor. 1 ἐκρεμάσθην, c. ἐκ and gen., Plat.; ἐκκρεμάννῠμαι and -κρέμᾰμαι, c. gen., or c. ἐκ and gen., Thuc., Plat.; ἐπανακρέμαμαι, Arist.; περιΐστᾰμαι, in pres. pass., c. ἐς and acc., Thuc.; ὁράω, imperf. ἑώρων, no fut. or aor. 1, perf. ἑώρᾱκα, etc., c. πρός and acc., Xen.; αἰωρέομαι, only pres. and imperf. in this sense, c. ἐν and dat., Plat.

To make to depend on, ἀναρτάω, c. εἰς and acc., or c. dat., Eur., Dem.; ἀπαρτάω, c. gen., Arist.; ἀνᾰκρεμάννῡμι, fut. -κρεμάσω, c. ἐκ and gen., Plat., Æschin.

These things depend on the will of the gods, ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, Hom.

He depends on whoever speaks last, ἐστὶ τοῦ λέγοντος, Soph.

It depends on you to erect the statue of Jupiter, ἐν σοὶ Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας, Eur.

For all men depend on Jupiter, πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες, Hom.

When war is protracted, it is wont to depend mainly on chance, μηκῡνόμενος (sc. πόλεμος) φιλεῖ ἐς τύχας τὰ πολλὰ περιΐστασθαι, Thuc.

Not to depend on others, μὴ ἐπὶ ἑτέροις γίγνεσθαι, Thuc.

It depends on me, ἐνταῦθ' ἔνι, Soph.; παρεστί μοι, c. infin., Hdt.

Except as far as it depends on you, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος, Soph.

Each will feel that the victory depends chiefly on himself, ἕκαστός τις ἑαυτῷ ξυνείσεται τῆς νίκης αἰτιώτατος ὤν, Xen.

And it depends on you whether we live or die, ἐν σοὶ δ' ἐσμὲν καὶ ζῆν καὶ μή, Eur.

As far as depends on, ἕνεκα, c. gen., Dem.; εἵνεκεν, Hdt.

Dependence (i. e., trust), πίστις, εως, ἡ, Omn. post Hom.

On which we place our dependence for the attaining our right (συγγραφήν), ἐν ᾗ τὴν ὑπὲρ τῶν δικαίων βοήθειαν ἔχομεν, Dem.

[*Dependencies* (of distant provinces), παρακρεμάμενα, τά, Polyb.]

Dependent, a, πελάτης, ου, ὁ, Plat.; also as the Latin *cliens*, Plut.

Dependent on, ὑπεύθῡνος, ον, c. dat., Dem., Æschin.

He makes himself dependent on chance, on opportunity, etc., ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, κ. τ. λ., Dem.

[*To make dependent on*, ἀναρτάω, Eur., Dem. *Vid.* sub To depend on.]

Depict, to, γρᾰ́φω, Æsch., Eur., Ar., Hdt., Plat. *Vid.* To paint, To describe.

[Depilatory, a, ψίλωθρον, τό, Galen.]

Deplorable, πολῠ́δᾰκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Hom., Æsch., Eur.; πολῠδᾰ́κρῡτος, ον (Hom. and Tyrt. use ῠ before a short syll., or a long syll. made short before an open vowel, e. g., πολῠδακρῡ́του ἔντε', etc.), Hom., Tyrt., Æsch.; οἰκτρός, ά, όν, reg. compar. and also irreg. superl. οἴκτιστος, Omn.; πολῠ́στονος, ον, Hom., Trag.; πανδᾰ́κρῡτος, ον, Trag.; ἀξιόθρηνος, ον, Eur.; ἀξιοπενθής, ές, Eur.; κλαυτός, ή, όν, Æsch., Soph.; πάγκλαυτος, ον, Æsch., Soph.; αἰακτός, ή, όν, Æsch., Ar. *Vid.* Lamentable, Grievous.

Deplorably, οἰκτρῶς, Soph., Eur.; ἀλγεινῶς, Soph., Plat.

Deplore, to, γοάω, also with irreg. infin. γοήμεναι, and aor. ἔγοον, also poet. imperf. γοάασκον (these forms not in Trag.), Hom., Trag., Xen., Ap. Rh.; ὀδῡ́ρομαι, mid., Omn.; ὀλοφῡ́ρομαι, mid., with aor. 1 pass. in act. sens., c. acc., sometimes c. gen. (once c. dat., Thuc.), Hom., Soph., Eur., Thuc., Plat.; θρηνέω, Hom., Trag., Plat., Isoc.; στενᾰ́χω, only pres. and imperf., Hom., Æsch., Soph.; στενᾰχίζω, only pres. and imperf., Hom., Hes.; δᾰκρῡ́ω, perf. pass., sometimes in act. sens., Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; κλαίω, Att. κλᾶω, fut. κλαύσομαι, and Att. sometimes κλαυσοῦμαι, also κλαήσω, perf. act. rarely if ever used, perf. pass. κέκλαυσμαι, used in both pass. and act. sens., Omn.; ἀναστένω, only pres. and imperf., no pass., Trag.; αἰάζω, only pres. and imperf., Æsch., Eur., Bion; ἀνολολύζω, fut. -ξω, no perf., Soph. *Vid.* To lament.

To deplore afterward, μεταστένω, Hom., Æsch., Eur.

Deploy, to (as a general does his troops), ἐξελίσσω, fut. -ξω, imperf. -είλισσον, no perf., Xen.; ἀναπτύσσω, Xen. (both words used in pass. of the troops themselves); [παρεκτείνω, Polyb.]

Deponent, a, μάρτυς, ῠρος, ὁ καὶ ἡ, acc. also μάρτῠν (Sim.), Omn. post Hom. *Vid.* Witness.

Depopulate, to, κενόω, Æsch., Soph.; κορέω, fut. -ήσω, Ar.; ἐρημόω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Plat.

Depopulated, κένανδρος, ον, Æsch., Soph.; ἔρημος, η, ον, and ος, ον, Soph., Hdt. *Vid.* Deserted.

A depopulated condition, κενανδρία, ἡ, Æsch.; ἐρημία, ἡ, Eur.

Deportment, τρόπος, Omn. post Hom. *Vid.* Manners.

Depose, to (a ruler, etc.), ἐκβάλλω, c. gen. of the government, or c. prep. and gen., no aor. 1, perf. -βέβληκα, Æsch., Soph., Xen.; παύω, c. acc. pers., c. gen. of the gov., Hdt., Xen.; κᾰτᾰπαύω, Hdt., Xen.; κᾰθαιρέω, aor. 2 καθεῖλον, Hdt.; καταλύω, fut. -ῡ́σω, perf. -λέλῠκα, c. gen. of the gov., Hdt., Dem.

To be deposed, ἀφίστᾰμαι, pass., c. aor. 2, perf., and pluperf. act., Plat.

To depose (as a witness), μαρτῠρέω, Pind., Hdt., Omn. Att.

Deposing, a (of a ruler, etc.), κᾰτᾰ́λῠσις, εως, ἡ, Thuc.; κᾰτᾰ́παυσις, εως, ἡ, Hdt.

Deposit, to (i. e., place down, put down), τίθημι, aor. 1 ἔθηκα, perf. τέθεικα, aor. 1 pass. ἐτέθην, etc., Omn.; ἀποτίθημι, Hom., Xen., Plat., Dem.

To deposit (as a pledge, or as a treasure for future use), κᾰτᾰτίθημι, Hom., Hdt., Omn. Att. prose, Ap. Rh.; μεσεγγυάω, Plat.

To deposit with any one, πᾰρᾰτίθημι (this and the other compounds of τίθημι are in this sense oftener used in mid.), c. dat., Hdt., Xen.; παραβάλλω, Hdt.; πᾰρᾰκᾰτᾰβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, Dem.

To deposit at the same time, συγκᾰτᾰτίθημι, Isæ.

[*To deposit in the bank*, ἐπὶ τὴν τράπεζαν τίθημι, Dem.]

[*To have deposited with one*, παρακαταθήκην ἔχω, Thuc.]

[*To deposit one's property with one*, παρακατατίθεμαι, mid., c. dat., Hdt.]

To make a further deposit, προσκᾰτᾰτίθημι, Ar., Plat.; as an additional security, ἐπῐδιατίθημι, Dem.

To have money deposited in the hands of another for one's own use, μεσεγγυάομαι, mid., Dem.; μεσεγγυόομαι, mid., Isoc.

To deposit (as a river does alluvial soil), προσχόω, Thuc.

To form by such deposit, προσχώννῡμι (sc. χώρια), Hdt.

[*To deposit one's vote in* (ballot-box), ψηφίζομαι ἐς (ὑδρίαν), Xen.

Deposit, a (as a pledge, or security, or treasure), πᾰρᾰκᾰτᾰθήκη, ἡ, Hdt., Omn. Att. prose; παραθήκη, ἡ, Hdt.; διαθήκη, ἡ, Dinarch.; κᾰτᾰθήκη, ἡ, Isoc.; καταβολή, ἡ, Dem.

[*A deposit in a bank*, παρακαταθήκη τῆς τραπέζης, Dem.]

A deposit (as a sort of caution-money for the expenses of a lawsuit, or to be forfeited in case of a failure in it), πρῠτᾰνεῖα, τά, Ar., Dem.; θέσις, εως, ἡ, Ar., Lys., Dem.; πᾰρᾰκᾰτᾰβολή, ἡ, Isoc., Dem.; [παράστασις, εως, ἡ (prob. as fee to court), Oratt.]

An additional deposit, ἐπιδιαθήκη, ἡ, Lys.

A sum or treasure deposited in another's hands for one's own use, μεσεγγύωμα, ᾰτος, τό, Isoc.; μεσεγγύημα, ᾰτος, τό, Æschin.

A deposit (of alluvial soil), πρόσχωμα, ᾰτος, τό, Æsch.; πρόσχωσις, εως, ἡ, Thuc.; πρόσχῠσις, εως, ἡ, Hdt., Ap. Rh.; πρόχευμα, ᾰτος, τό, Arist.

Depositor, θέτης, ὁ, Isæ.

Deposition, a, ἐκμαρτῠρία, ἡ, Isæ., Dem. *Vid.* Witness, Testimony.

A vase in which depositions were kept sealed up, ἐχῖνος, ὁ, Ar., Dem.

Deprave, to, φθείρω, φθερῶ, etc. (also φθέρσω, Hom.), Omn.; λωβάομαι, mid., Plat., Lys.

Depraved, κᾰκός, ή, όν, compar. κᾰκώτερος (not in Att.) and κᾰκίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάκιστος (also compar. κακῐότερος, Anth.), Omn.; μοχθηρός, ά, όν, Eur., Ar., Xen., Plat. *Vid.* Wicked.

Utterly depraved, παμπονηρός, όν, Ar., Xen., Plat., Dem.

Depravity, μοχθηρία, ἡ, Ar., Xen., Plat., Andoc. *Vid.* Wickedness.

DEPRECATE, TO, ἀπεύχομαι, c. acc. or c. μή and infin., or even c. infin. sine μή, Eur., Plat., Dem.; πᾰραιτέομαι, mid., Eur., Thuc., Plat., Dem., in one's behalf, ὑπέρ, c. gen., Æschin.; προσκῠνέω, fut. -κῠσω, Æsch., Soph., Plat.

To be deprecated, ἀπεύχετος, ον, Æsch.; ἀπευκτος, ον, Æsch., Plat.; ἀπευκταῖος, ον, Plat.

DEPRECATION, πἄραίτησις, εως, ἡ, Thuc.

[DEPRECATORY, παραιτητικός, ή, όν, Dion. H.]

DEPRECIATE, TO, φαυλίζω, Xen., Plat.; διᾰσύρω, Isoc., Dem., Æschin.; κᾰτασμῑκρίζω, Arist.

One must depreciate, διᾰσυρτέον, Arist.

DEPRECIATION, μῑκρολογία, ἡ, Isoc.

DEPREDATION, κλοπή, ἡ, Æsch., Eur., Plat.; λῃστεία, ἡ, Thuc., Xen., Plat. *Vid.* ROBBERY.

DEPREDATOR, A, κλέπτης, ου, ὁ, Omn. *Vid.* ROBBER, THIEF.

DEPRESS, TO, κᾰτημύω (ῠ pres., ῡ fut. and aor. 1, Hom., in Ap. Rh. ῡ pres., ῠ aor. 1), Hom., Ap. Rh.; κᾰταβρῑθω, perf. -βέβρῑθα in pass. sens., and also sometimes pres., Hes., Thuc.; κᾰταρρέπω, only pres. and imperf., Soph.; συστέλλω, Eur., Plat.; βᾰρῠνω, Thuc. *Vid.* TO WEIGH DOWN, TO PRESS.

To aid in depressing, συγκατέχω, imperf. -κατεῖχον, fut. -καθέξω, no aor. 1, aor. 2 -κατέσχον, Plat.

To be depressed (of a person or family in adversity, or of their fortunes, etc.), νοσέω, Trag.

DEPRESSION, κᾰτᾰτᾰσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* DEJECTION.

Depression of spirits, ἀῤῥωστία, ἡ, Thuc.

DEPRIVATION, στέρησις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; ἀποστέρησις, ἡ, Thuc.; πᾰραίρεσις, εως, ἡ, Thuc., Plat., Arist.; ἀφαίρεσις, ἡ, Plat.

DEPRIVE, TO (most, if not all, these words govern an acc. of the person or gen. of the thing; some also govern other cases, which are noticed in their place), κήδω, only in fut. κεκᾰδήσω, and aor. 2 part. κεκᾰδών, Hom.; ἀτέμβω, both act. and pass., but only in pres., Hom.; ἀμέρδω, no perf. in pass., c. acc. rei, Hom., Hes., h., Pind., Eur., Theoph.; ἀμείρω, Hom., Pind.; ἀπαμείρω, also c. dupl. acc., Hom., Hes., Ap. Rh.; ἀποῤῥαίω, no perf. and no pass., sometimes c. dupl. acc., Hom., Hes.; ἐξαιρέω, aor. 2 -εῖλον, c. dupl. acc. or c. acc. rei gen. pers., or c. dat. pers., never c. acc. pers. gen. rei, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; στερέω, pass. pres. usu. στέρομαι, aor. 2 part. pass. στερείς, fut. mid. στερήσομαι, sometimes in pass. sens. c. gen., sometimes esp. in pass. c. acc., Omn.; στερίσκω, only in pres., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; νοσφίζω, no perf. act., though aor. 1 pass., etc., also c. dupl. acc., Pind., Trag.; ὀρφᾰνίζω, Pind.; ἐρημόω, sometimes c. dupl. acc., Pind., Eur., Hdt., Xen.; λύω, fut. λῠσω, perf. λέλῠκα, Pind.; ἀποσῡλάω, sometimes c. dupl. acc., Pind., Trag., Xen., Isæ.; ἀποστερίσκω, Soph.; ἀποστερέω, fut. mid. sometimes in pass. sens., sometimes c. dupl. acc., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ἀπαξιόομαι, mid., no pass., Æsch.; ἀποβλάπτω, aor. 2 pass. -εβλᾰβην, Soph.; ἀφαιρέω, aor. 2 ἀφεῖλον, fut. mid. sometimes in pass. sens., perf. pass. ἀφῄρημαι, aor. 1 ἀφῃρέθην, sometimes c. dupl. acc., sometimes c. dat. pers. acc. rei, never c. acc. pers. gen. rei, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀποψῑλόω, Æsch.; ἀποπλάζω, fut. -πλάγξω, no perf. act., Ap. Rh.

[*To deprive besides of civil rights*, προσατιμόω, Dem.]

To be deprived of, χηρεύω, no perf., Hom., Theogn.; δεύομαι, fut. δευήσομαι, no aor., Hom.; ἀτέμβομαι, only pres., c. gen., Hom.; τητάομαι, pass., only pres. and imperf., Pind., Soph., Eur., Plat.; ἀπολείπομαι, pass., Soph.; ἐκπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, perf. -πέπτωκα, aor. 2 -έπεσον, sometimes c. prep. (e. g., ἐκ) and gen. rei, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Isoc., Dem.; μονόομαι, pass., Eur., Hdt., Plat.; σῡλάομαι, pass., c. acc. rei, Trag., Dem.; σφάλλομαι, pass., Soph.; περιαιρέομαι, pass., c. acc. rei, Dem.; περῐτέμνομαι, pass., perf. -τέτμημαι, c. acc. rei, Hdt.; ὑστερέω and -ομαι, mid., Eur., Dem.; ὑστερίζω, no perf., Dem.; χηρόομαι, pass., Hdt. *Vid.* TO WANT, TO BE WITHOUT.

Deprived of, εὖνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, no neut., pl. εὔνιες and εὔνιδες, c. gen., Hom., Emped., Æsch.; γυμνός, ή, όν, Æsch.; μόνος, poet. μοῦνος even in Trag., sometimes c. ἀπό and gen., or c. gen., h., Soph., Ap. Rh.; μονόστολος, ον, c. gen., Eur.; ἔρημος, η, ον, and ος, ον, c. gen., Soph., Hdt., Plat. *Vid.* WITHOUT.

DEPTH, βένθος, τό (esp. of the depths of the sea, in pl.), Hom., Pind., Eur., Anth.; βυσσός (like βένθος), ὁ, Hom., Hdt.; so λαῖτμα, τό, only nom. and acc., no pl., Hom., Ap. Rh.; βᾰθος, τό, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; βῠθος, ὁ, Æsch., Soph.

The depths (or secret places) of hell, underground, etc., κευθμών, ῶνος, ὁ, usu. in pl., Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur.; κευθμός, ὁ, Hom.; κεῦθος, τό, usu. in pl., Hom., Hes., Pind., Trag.; κεῦθμα, ᾰτος, τό, Theoc.

From the depth, or *deep*, βυσσόθεν, Soph.

DEPUTE, TO, πέμπω, no perf. act., Omn. *Vid.* TO SEND.

DEPUTY, A, i. e., counsellor sent to a convened assembly, πρόβουλος, ὁ, Æsch., Ar., Hdt.; συγγρᾰφεύς, ὁ, Thuc.

DEPUTY GOVERNOR, A, ὕπαρχος, ὁ, Trag., Hdt., Xen.

DERANGE, TO, τᾰράσσω, Omn. *Vid.* TO DISORDER.

DERANGED, πᾰρᾰφορος (ον) συνέσεως. *Vid.* CRAZY, MAD.

[DERANGEMENT (mental), παράνοια, ἡ, Plat.; παραφροσύνη, ἡ, Plat. *Vid.* MADNESS.]

DERELICTION, ἀπόλειψις, εως, ἡ, Dem. *Vid.* DESERTION.

DERIDE, TO, ἐγγελάω, fut. -γελᾰσω, c. acc. or c. dat., or c. κατά and gen., Soph., Eur.; καταγελάω, c. gen. or c. dat., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; ἐγκᾰτιλλώπτω, c. dat., Æsch.; χλευάζω, Ar.; προσπαίζω, Plat. *Vid.* TO LAUGH AT, TO RIDICULE.

DERIDER, A, γελαστής, οῦ, ὁ, Soph.; ἐγγελαστής, ὁ, Eur.; χλευαστής, οῦ, ὁ, Arist.

DERISION, κερτομία, ἡ, esp. in pl., Hom.; κερτόμησις, εως, ἡ, Soph.; κᾰτᾰγελως, ωτος, ὁ, Æsch., Ar., Plat.; κᾰτᾰχήνη, ἡ, Ar.; χλευᾰσία, ἡ, Dem.; χλευασμός, ὁ, Dem.

DERISIVE, κερτόμιος, ον, only in pl., Hom., Soph.; κέρτομος, ον, Hes., h., Eur.

[DERIVATION (of words), παραγωγή, ἡ, Gram.; παρακίνησις, εως, ἡ, Gram. *Vid.* ETYMOLOGY.]

[*Of unknown derivation*, ἀνετυμολόγητος, ον, Sext. Emp.]

By derivation, παρωνύμως, Arist.

[DERIVATIVE, παραγωγός, όν, Apoll.; *a derivative*, παρακίνημα, τό, Gram.; *a derivative adjective*, μετουσιαστικόν, τό, Gram.]

DERIVE, TO, λαμβᾰνω, fut. λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἐλᾰβον, perf. εἴληφα, Omn.; πορίζομαι, mid., perf. pass. in both act. and pass. sens., Thuc., Xen., Plat., Lys. *Vid.* TO GET.

To derive a word from some other word, πᾰρωνῠμάζω, Arist.

DERIVED, πᾰρώνῠμος, ον, Æsch., Arist.; πᾰρωνῠμιος, α, ον, and ος, ον, Plat.

He has his name (of Phœbus) *derived from Phœbe*, τὸ Φοίβης ὄνομ' ἔχει παρώνυμον, Æsch.

DEROGATE FROM, TO, ἐλασσόω, Thuc., Lys., Isoc., Dem. *Vid.* TO LESSEN, TO DIMINISH.

DESCANT UPON, TO, μᾰκρηγορέω, Æsch., Thuc. *Vid.* TO MENTION, TO SPEAK OF.

DESCEND, TO, κᾰτᾰδῠνω, mid. καταδύομαι (often ῡ metri gratiâ), fut. -δῠσομαι, perf. -δέδῡκα, aor. 1 -εδυσάμην (the mid. fut. and aor. not used in act.), aor. 2 κατέδυν, aor. 1 act. not used intrans., c. acc. or c. prep., Hom., Hes., Hdt., Xen., Plat.; κᾰτειμι (-ιέναι), part. -ιών, imperf. -ῄειν, poet. (not Att.) -ῄϊα, no other tenses, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτᾰβαίνω, fut. -βήσομαι (fut. and aor. 1 act. never used intrans.), perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, part. -βάς (Hom. has also aor. 2 act. subj. 1st pl. καταβείομεν for καταβῶμεν, and an Epic aor. 3d sing. καταβήσετο, 2d sing. imper. καταβήσεο; Ar. has aor. 2 imper. κᾰτᾰβᾰ for κατάβηθι, sometimes c. acc. of the place whence), Omn.; κατέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, Att. contr. -ῆλθον, perf. redupl. -ελήλῠθα, Omn.; καθέρπω, imperf. -εἷρπον, aor. 1 -είρπῠσα, no perf., Soph.; ὑποβαίνω, Hdt.; κᾰτᾰφοιτάω, Hdt.; κατίσχω, as the light of a sunbeam, only in pres., Hdt.; κᾰτᾰνίσσομαι, only pres. and imperf., Ap. Rh.

To descend to, ἐσκᾰτᾰβαίνω, c. acc., Hom.; ἐπῐκᾰτᾰβαίνω, c. prep. εἰς or πρός, etc., and acc., Hdt., Thuc.; ἐπῐκᾰτειμι, Thuc.

To descend by degrees, ὑποκᾰτᾰβαίνω, Hdt., Thuc., Xen.

To descend previously, προκᾰτᾰβαίνω, Arist.

To descend with or *together*, συγκᾰτᾰβαίνω, Æsch., Eur., Thuc.

To make to descend, καθίημι, imperf. -ίην and -ίουν, aor. 1 -ῆκα, Ep. -έηκα, perf. act. not common, pluperf. pass. καθείμην, Omn.; κᾰτᾰβαίνω, in pres. (but the more usual tenses of βαίνω and its compounds in act. sense are fut. act. βήσω, and oftener still aor. 1 ἔβησα), Pind.; καταβῐβάζω, Hdt., Thuc., Xen.

The kingdom descended to his son, ἡ βασιλήϊη (Ion. for βασιλεία) ἀνεχώρεε ἐς τὸν παῖδα, Hdt.

One must descend, κᾰτᾰβᾰτέον, Plat.

One must be made to descend, κᾰτᾰβῐβαστέον, Plat.

DESCENDANT, A, παῖς, παιδός, ὁ καὶ ἡ, Omn.; ἔκγονος, ὁ, esp. in pl., Hom., Trag., Hdt., Plat.; γένος, τό,

always in sing., either of one or many, Omn.; γενεά, ἡ, only in sing., even of a single person, Hom., Pind.; γένεθλον, τό, sing. or pl., Simon., Æsch., Soph.; ἐπίγονος, ὁ, esp. in pl., Æsch., Eur.; ἐκγενέτης, ὁ, Eur.; ἀπόγονος, ὁ, esp. in pl., Hdt.; νέπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, oftener in pl., Ap. Rh., Theoc., Call. *Vid.* SON, CHILD, RACE; also see next word, and SYN. 386.

To be a descendant of, ἐκγίγνομαι, mid., fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, sync. 3d dual, 1st and 3d pl., -γεγάτην, -γέγαμεν, -γεγάασι (not Attic), part. -γεγαώς, -γεγαυῖα, Att. -γεγώς, -γεγῶσα, also perf. pass. -γεγένημαι, with fut. 1 and aor. 1 pass. c. gen. (h. also has 3d pl. ἐκγεγάονται), often c. gen. (once c. dat., Hom.), Hom., h., Hdt.

DESCENDING (as the thunderbolt), also *to which one descends* (as hell), καταιβάτης, ὁ, Æsch., Eur., Ar.

By which one descends (as a road), καταιβατός, ἡ, όν, Hom., fem. καταιβάτις, ἴδος, ἡ, Ap. Rh.

Descending (of a declivity), προαλής, ές, Hom.

DESCENT, A, κατήλυσις, εως, ἡ, Simon., Anth.; κατάβασις, εως, ἡ, Hdt., Xen., Isoc.; κατηλυσίη, ἡ, Ap. Rh.

[*Descent* (of thunderbolt), πτῶμα, ατος, τό (τῶν κεραυνῶν), Plat.]

A descent on an enemy's country, ἀπόβασις, εως, ἡ, Thuc.

To make a descent on, ἀποβαίνω (not in fut. or aor. 1 act.), fut. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, part. -βάς, c. εἰς and acc., Lys., Dem.

[*Descent*, i. e., lineage, γένος, εος, τό, Xen. *Vid.* FAMILY, LINEAGE.]

[*Descent by the father's side*, πατριά, ἡ, Hdt.]

[*Of good* or *illustrious descent*, εὐγενής, ές, Omn.]

[*Of mean* or *obscure descent*, ἀγενής, ές, Soph., Ar.]

DESCRIBE, TO, συγγράφω, Thuc., Theoc.; διαγράφω, Plat., Arist.

To describe previously, προκαταλέγω, Hdt.

Easy to describe, εὐαφήγητος, ον, Hdt.

[DESCRIBER, A (esp. geographical), περιηγητής, ὁ, Luc.]

DESCRIPTION, διαγραφή, ἡ, Arist.; [περιήγησις, εως, ἡ, Luc.]

[*A geographical description*, περιήγησις, εως, ἡ, Aristid.]

DESCRIPTION, A, i. e., sort, kind, εἶδος, τό, Hdt., Thuc., Plat., Xen. *Vid.* SORT.

DESCRY, TO, ὁράω, imperf. ἑώραον, contr. ἑώρων, perf. ἑώρακα, also ἑόρακα ("the more probable Attic, at least comic, form," LIDD. and SC.), fut. (borrowed from ὄπτομαι) ὄψομαι, perf. pass. ὦμμαι (but also ἑώραμαι), aor. 1 ὤφθην, fut. 1 ὀφθήσομαι, all in pass. sens., also 2d perf. ὄπωπα, in act. sens.: the aor. 2 act. and mid. are (borrowed from εἴδω) εἶδον, ἰδέ, ἴδοιμι, etc. (Sappho also has ὄρημι, and Hom. 2d sing. pres. mid. ὄρηαι), Omn. *Vid.* TO SEE.

DESECRATE, TO, μιαίνω, aor. 1 ἐμίανα, Omn. *Vid.* TO POLLUTE.

DESERT (i. e., merit), ἀξία, ἡ, Eur., Xen., Dem. *Vid.* MERIT, TO DESERVE.

DESERT, A, ἐρημία, ἡ, Æsch., Hdt., Xen.; ἔρημος, ἡ, and pl. ἔρημα, τά, Hdt.

DESERT, adj., ἔρημος, η, ον, and ος, ον, Omn.; ἀπάνθρωπος, ον, Æsch.; ἀστιβής, ές, Soph.; ἄβατος, ον, Æsch.

Living in a desert, ἐρημονόμος, ον, Ap. Rh.

To make desert, κενόω, Æsch., Soph.; ἐρημόω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* TO DEPOPULATE.

DESERT, TO, νοσφίζομαι, mid., aor. 1 poet. ἐνοσφισσάμην for ἐνοσφισάμην (Archil. has aor. 1 pass. in act. sens.), c. acc. or c. gen., Hom., h., Archil., Soph.; λείπω, aor. 1 and perf. λέλειφα, rarely if ever used, perf. pass. λέλειμμαι, etc., 2d perf. λέλοιπα, in act. sens., Omn.; ἀπολείπω, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἐκλείπω, Omn. Att.; κενόω, Eur.; ἄπειμι (-ιέναι), part. -ιών, imperf. -ῄειν, poet. (not Att.) -ῄια, no other tenses, Xen.

To desert (esp. as a soldier), αὐτομολέω, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐξαυτομολέω, Ar.; ἀπαυτομολέω, Thuc.; προδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, sine cas., Hdt.; ἀποδιδράσκω, fut. -δράσομαι, aor. 2 ἀπέδραν, part. -δράς, no other tenses except imperf., Xen.; λείπω τάξιν, Plat.; [προδίδωμι (absol.), Hdt.]

To desert as an ally, ἀποστρέφομαι, pass., c. fut. mid. in pass. sens., c. gen., Xen.; ἀποστατέω, c. gen. or c. dat., Xen.

To desert one by one, διαπέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλυθον, Att. usu. sync. -ῆλθον, Dem.

To desert first, προαπολείπω, Antipho, Arist.

To be deserted by, λείπομαι, pass., c. gen., Pind., Æsch., Soph.; μονόομαι, pass., c. gen., Eur., Hdt.

Being deserted by, ἀπερημωθείς, c. gen., Plat.; μεμονωμένος, η, ον, Hdt.

DESERTER, A, αὐτόμολος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Æschin.; φυγάς, άδος, ὁ καὶ ἡ, Xen.

A pretended deserter, ψευδαυτόμολος, ὁ καὶ ἡ, Xen.

A deserter of one's ship, λιπόναυς, -νεως, ὁ, Æsch.; λιπόνεως, ὁ, Dem.; λιποναύτης, ου, ὁ, Theoc.

A deserter of one's father, λιποπάτωρ, ορος, ὁ, Eur.

One continually deserting, παλιναυτόμολος, Xen.

DESERTION, ἀπόλειψις, εως, ἡ, Xen., Dem.; κατάλειψις, ἡ, Plat.; ἔκλειψις, ἡ, Hdt.

Desertion (of a soldier), λιποστρατία, ἡ, Hdt.; λιποστράτιον, τό, Thuc.; αὐτομολία, ἡ, Thuc.; ἀποστρατεία, ἡ, Lys., Antipho, Lycurg., Dem.; λιποταξία, ἡ, Dem.; ἀπόδρασις στρατείας, Dem.

A prosecution for desertion, λιποταξίου γραφή, Plat. (LIDD. and SC. also give λιποναυτίου γραφή, for "*desertion by sailors*").

To be prosecuted, as a husband or wife, for desertion of the other, ἀπόλειψιν ἀπογράφομαι, Dem.

The prosecution for desertion was begun, ἡ ἀπόλειψις ἐγράφη, Dem.

A desertion of one's party in the state, ἀποτροπή, ἡ, Thuc.

DESERVE, TO, ἀξιόομαι, c. gen., Thuc.; δίκαιός εἰμι, c. infin., Soph., Hdt., Dem.; ἄξιός εἰμι, c. infin., or c. gen., Ar., Xen., etc. *Vid.* WORTHY.

I think I deserve, ἀξιῶ ἐμαυτόν, c. infin., or without the pronoun, Ar., Thuc., Plat.

[*To deserve punishment*, ὀφείλω ζημίαν, Lys.; *to deserve censure*, ὀφ. βλάβην, Lys.; *to deserve contempt*, ὀφλισκάνω (aor. ὦφλον, infin. ὀφλεῖν) αἰσχύνην, Plat.]

Fortune treating him as he deserved, etc., ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα, κ. τ. λ., Dem.

DESERVED (reward or punishment), ἄξιος, α, ον, Xen.; ἐπάξιος, α, ον, Pind., Æsch., Soph.

DESERVEDLY (as a person deserves), κατ' ἀξίαν, Eur., Dem.; ἀξίως, Eur., Hdt., Plat.; ἐπαξίως, Soph.

He is deservedly undone for acting so, καλῶς ποιῶν ἀπόλλυται, Ar.

DESERVING (one who deserves any thing), ἄξιος, α, ον, c. gen. or c. infin., Omn.; ἐπάξιος, α, ον, Pind., Trag., Plat. *Vid.* WORTHY.

Deserving bad things (i. e., to be banished, to be beaten), ἐπιτήδειος, α, ον, c. infin., Xen., Andoc., Dem.

Achilles is deserving of honor at our hands, Ἡμῖν Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, Eur., so Ar.

They all now deserve to lament, νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἐστὶν ἀπολολύξαι, Ar.

[DESICCATE, TO. *Vid.* TO DRY.]

[DESICCATIVE, ξηραντικός, ή, όν, Diosc.]

DESIGN, A, μῦθος, ὁ, Hom., Soph.; μῆτις, ιος and ἴδος, ἡ, Hom., Æsch., Soph.; δήνεα, τά, Hom., Ap. Rh.; μήδεα, τά, usu. of wise designs, Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh.; νόημα, ατος, τό, Hom.; βούλευμα, ατος, τό, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; μέριμνα, ἡ, Pind.; ἐνθύμημα, ατος, τό, Soph., Xen. *Vid.* PLAN, COUNSEL, and SYN. 131, 335.

One who nourishes great designs, μεγαλόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Æsch.; αἰπυμήτης, ου, ὁ καὶ ἡ, no neut., Æsch.; μεγαλοπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.

[*To form counter designs*, ἀντεπιβουλεύω, Thuc.]

[*By design*, ἐκ προνοίας, Hdt., Oratt., Plat.; ἐκ προαιρέσεως, Dem.; ἐκ or ἀπὸ παρασκευῆς, Lys., Thuc.]

DESIGNATE, TO, ὀνομάζω, fut. -άσω, but in Pind. -άξω, Omn. *Vid.* TO CALL, TO NAME.

DESIGNATION, ὄνομα, poet., but not Trag., οὔνομα, ατος, τό, Omn.; πρόσρημα, ατος, τό, Plat. *Vid.* NAME.

DESIGNEDLY, κατὰ πρᾶξιν, Hom.; ἐκ προνοίας, Eur., Hdt., Plat., Antipho; ἐπίτηδες, Ar., Hdt., Thuc., Lys. *Vid.* ON PURPOSE.

DESIGNING, ἐπίβουλος, ον, sometimes c. dat. of the person against whom, Æsch., Xen., Plat.

DESIRABLE, ἁρπαλέος, α, ον, and ος, ον, Hom., Theogn., Mimnerm.; ἱμερόεις, εσσα, εν, Hom., Pind., Theoc.; ἱμερτός, ή, όν, Hom., Pind., Sol., Simon.; πολυάρητος, ον, Att.; πολυάρατος, ον, Hom., h., Plat.; εὐκτός, ή, όν, Hom., Eur., Xen.; ἐφίμερος, ον, Hes., Archil., Æsch., Soph.; ἀγαπητός, ή, όν, Pind., Dem.; ποθεινός, ή, όν, and ός, όν, Pind., Soph., Eur., Omn. Att. prose; πολυεύχετος, ον, h.; πολύευκτος, ον, Æsch., Xen.; πολύζηλος, ον, Soph.; θηρατέος, α, ον, Soph.; αἱρετός, ή, όν, Hdt., Plat.; αἱρετέος, α, ον, Xen.; εὐκταῖος, α, ον, Plat.; ἀξιόκτητος, ον, Xen.; ἐφετός, ή, όν, Arist.; ὀρεκτός, ή, όν, Arist.

DESIRABLY, ἁρπαλέως, Mimnerm.

DESIRE, ποθή, ἡ, Hom.; πόθος, ὁ, Omn.; ἵμερος, ὁ, Omn. poet., Hdt., Plat.; ἔρως, ωτος, ὁ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ζῆλος, ὁ, Soph.; ἐπιθυμία, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπιθύμησις, εως, ἡ, Isæ.; ἐπιθύμημα, ατος, τό, Plat.; ὁρμή, ἡ, Thuc.; πεῖνα, ἡ, Plat.; οἶστρος, ὁ, Hdt.; ὄρεξις,

εως, ἡ, Hdt.; ἔφεσις, εως, ἡ, Plat.; μενοινή, ἡ, Ap. Rh., Call.; πτόησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* Syn. 225.

[*Mad desire*, οἶστρος, ὁ, *for* a thing, c. gen., Eur.; μανία, ἡ, c. gen., Pind.]

The desires, τὰ ὀρεκτικά, Arist.

An object of desire, ἐπῑθύμημα, ᾰτος, τό, Xen.

[*I feel a longing desire for*, πόθος τινὸς ἔχει με, Hdt.]

Desire, to, λῑλαίομαι, only pres. and imperf., c. gen. or c. infin., Hom.; ἔλδομαι, poet. also ἐέλδομαι, mid., once in pass. sens., only pres. and imperf., c. gen. or c. acc., Hom., Pind.; μαίομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Pind., Æsch., Soph.; ἵεμαι, mid., only pres. and imperf. in this sense (ῑ often poet.), c. gen., Hom., Soph.; ἰσχᾰνάω, only pres. act., c. gen., Hom.; ποθέω, fut. -ήσω, also Att. ποθέσομαι (Hom. has infin. ποθήμεναι, as if from πόθημι), Omn.; ἱμείρω, only pres. and imperf., still oftener mid., c. aor. 1 mid. and aor. 1 pass. ἱμέρθην in act. sens., no pass., Omn. poet., Hdt., Plat.; μενεαίνω, only pres. and imperf. act., usu. c. infin., also c. gen., Hom., Hes., Ap. Rh.; μενοινάω, irreg. imperf. μενοίνεον, Hom., also irreg. pres. μενοινώω, 3d sing. μενοινᾴ, c. acc., once c. dat., no pass., Hom., Theogn., Pind., Soph., Eur.; μαιμάω, often lengthened poet. μαιμώω, no perf., no pass., c. gen. or c. infin., Hom., Soph., Æsch., Theoc.; μάομαι, mid., only pres. and perf. μέμαα, 1st pl. sync. μέμᾰμεν, part. μεμαώς, μεμᾱῶτος, and μεμᾱότος (pres. infin. μῶσθαι, Theogn.), Hom., Theogn., Soph.; μέμονα, perf. from unus. pres., only indic., Hom., Æsch., Eur.; ὀρούω, no perf., no pass., Pind., Eur.; χρῄζω, only pres. and imperf. act., c. gen. or c. infin., Hes., Trag., Thuc., Xen., Theoc.; διψάω, contr. άει in ῇ, c. gen. or c. infin., Pind., Xen., Plat.; ἐπιθύω, h., Ap. Rh.; ὁρμαίνω, only pres., imperf., and aor. 1, h., Theoc.; ὀργάω, only pres., Æsch., Thuc.; ἐπῑθῡμέω, c. gen., rarely c. acc., also c. infin., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; ἀντέχομαι, imperf. ἀντειχόμην, fut. ἀνθέξομαι, aor. 2 ἀντεσχόμην, c. gen., Soph., Eur., Hdt., Dem.; ἐφίεμαι, mid., c. gen., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ὀρέγνῠμαι, or ὀρέγομαι, mid., c. gen. or c. infin., Eur., Thuc., Plat., Xen., Isoc.; προσχρῄζω, Æsch., Soph., Hdt.; λίπτομαι, mid., c. perf. pass. in act. sens., c. gen., Æsch.; γλῐχομαι, mid., only pres. and imperf., c. gen. or c. περί and gen., or c. acc. or infin., or c. ὡς and indic., Hdt., Thuc., Plat., Isoc., Dem.; ἐπῐποθέω, Hdt., Plat.; ποθεινῶς ἔχω, imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον, fut. ἕξω, c. gen., Xen.; ἐρωτῐκῶς ἔχω, c. gen., Xen.; πεινάω, c. gen., Xen., Plat.; σπουδάζω, c. infin., Xen., Plat., Dem.; ὀρεχθέω, no perf., no pass., Ap. Rh.; ἐπῐέλδομαι, Ap. Rh. *Vid.* Desirous.

[*To desire to do* a thing is sometimes expressed by a desiderative verb, e. g., *I desire to go to war*, πολεμησείω, Thuc.]

To desire eagerly, ἐπιμαίνομαι, mid., no fut., aor. 1 -εμηνάμην, aor. 2 pass. in act. sens. -εμᾰνην, Hom.; ὑπερεπῐθῡμέω, Xen.; προθυμέομαι, Hdt., Thuc.

To desire besides, ἐπορέγομαι, mid., c. gen., Plat.; ἐπιποθέω, Hdt.

He would desire beyond any thing, περὶ παντὸς ἂν ποιήσαιτο, Xen.

To desire in turn, or *in rivalry*, ἀντεπῐθῡμέω, Xen., Andoc.

To desire the same thing or *at the same time as another*, ἀντεράω, c. gen. of the object desired, dat. of him who shares the feeling, Eur.; συνθέλω, fut. -θελήσω, no perf., in prose συνεθέλω, Soph., Eur., Xen., Antipho; σύνεπῐθῡμέω, Xen.

Desirous, λιλαιόμενος, η, ον, c. gen. or c. infin., Hom.; λελιημένος, η, ον, c. infin. or c. gen., Hom., Ap. Rh.; λελιμμένος, η, ον, c. gen., Æsch.; μώμενος, η, ον, Æsch.; πρόθῡμος, ον, c. gen., Soph., Eur., Hdt., Xen.; λίπτων, ουσα, ον, c. gen., Ap. Rh.; ἐπῐθῡμητικός, ή, όν, c. gen., Plat.

Exceedingly desirous of, δῠσέρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Thuc.

Desist, to, ἔχομαι, mid., esp. in fut. σχήσομαι, c. gen., Omn.; ἐρωέω, sine cas. or c. gen., no perf., Hom.; μεθίημι (2d pers. sing. μεθιεῖς, 3d μεθιεῖ, imperf. μεθίεις, μεθίει, infin. μεθιέμεν and μεθιέμεναι, Hom.), aor. 1 μεθῆκα, poet. μεθέηκα, no perf., c. gen. or c. acc., Hom.; μεθῐεμαι, mid., aor. 2 μεθέμην, c. gen., Eur.; ἴσχομαι, mid., only pres. and imperf., c. gen., Hom., Xen., Bion; ἐάω, fut. ἐάσω, aor. 1 εἴᾱσα, no perf., no pass., Hom., Soph., Eur.; παύω, c. gen., Hom., Hes., also, in imper. only, Soph., Ar., Plat.; παύομαι, mid., c. perf. pass. and paulo-post fut. pass., c. gen. or c. part., Omn.; ἀναπαύομαι, Thuc.; λήγω, no perf., c. gen. rei, or c. part., Omn.; μετᾰλήγω, Hom., Ap. Rh.; ἀπολήγω, Hom., Plat.; ἵσταμαι, mid., c. aor. 2, perf. and pluperf. act. and aor. 1 mid., c. part., Dem.; μεθίσταμαι, c. gen., Æsch., Eur., Ar.; ἐπέχω, imperf. ἐπεῖχον, fut. ἐφέξω and ἐπισχήσω, no aor. 1 nor perf., aor. 2 ἐπέσχον, c. gen. or c. περί and gen., c. infin. or c. part., Eur., Ar., Thuc., Xen.; λείπομαι, Soph.; ἀπᾰγορεύω, no perf., c. dat., Plat., Xen.; ἀποτρέπομαι, mid. and pass., c. gen., Xen., Dem., Lys.; ὑπείκω, or poet. ὑποείκω, no perf., Ap. Rh.; μετᾰλωφάω, Ap. Rh. *Vid.* To cease, and Syn. 351.

To desist previously, προᾰποτρέπομαι, mid., pass. c. part., Xen.; προαφίσταμαι, Plat.

Desk, a, τρᾰπεζα, ἡ, Omn. *Vid.* Table.

[*Reading desk* or *lectern*, ἀναγνωστήριον, τό, Hesych.]

Desolate, ἔρημος, η, ον, and ος, ον, Omn.; κενός, ή, όν (in Hom. κεινός and κενεός), Hom., Soph., Plat.; ἄβροτος, ον, Æsch.; κένανδρος, ον, Æsch., Soph.; ἄνανδρος, ον, Soph. *Vid.* Desert.

Desolate (as a marriage bed when the husband is away), ἀνάνδρωτος, ον, Soph. *Vid.* Widowed.

Desolate, to, ἀλᾰπάζω, fut. -άξω, no perf., no pass., Hom., Æsch.; εἰσαλαπάζω, Hom.; χηρόω, Hom., Eur.; δῃόω (Æsch. and Eur. have ῃ sometimes), Trag., Ar., Thuc., Lys.; ἐκκενόω, Æsch.; ἐρημόω, Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἐξερημόω, Eur., Xen., Plat., Isæ., Dem. *Vid.* To ravage.

To be desolate, χηρεύω (ἀνδρῶν) (as a city), Hom.

A country made desolate, χώρα ἀνεστηκυῖα, Hdt.; χώρα ἀναστᾰθεῖσα, Dem.

Desolation, ἐρημία, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen.

Despair, ἀελπτία, ἡ, Pind.; τὸ ἀνέλπιστον, Thuc.; ἀπόνοια, ἡ, Thuc., Dem.; ἀπόγνοια, ἡ, Thuc.; ἀθῡμία, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.

In despair. *Vid.* Despairingly.

Despair, to, ἀελπτέω, pres. part. nom. pl. ἀελπτέοντες (if the reading be not rather ἀέλποντες, as Clarke and Damm. read; at all events, Hdt. has ἀελπτέοντες—no other part of the verb is found), Hom.; ἀθῡμέω, no perf., Æsch., Soph., Thuc., Isoc., Dem.; ἀπονοέομαι, pass., c. fut. mid. in pass. sens., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἀπογιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, perf. -έγνωκα, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, in pass. *to be despaired of*, or *given up in despair*, perf. pass. -έγνωσμαι, c. gen. or c. acc. rei, Lys., Dem.; ἀδημονέω, no perf., Xen., Plat.; ἀνελπίστως ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, aor. 2 ἔσχον, no aor. 1 nor perf. in this sense, Plat.

To leave off in despair, ἀπορρᾱθῡμέω, c. gen. rei, Xen., Plat.

Despairing of their safety, προβάλλοντες σφέας αὐτούς, Hdt.

Being immediately inclined to despair, πρὸς τὸ ἀνέλπιστον εὐθὺς τραπόμενοι τῇ γνώμῃ, Thuc.

It is not wise ... to drive those who have revolted to despair, οὐ χρὴ ... ἀνέλπιστον καταστῆσαι τοῖς ἀποστᾶσιν, Thuc.

One must (not) *despair*, (οὐκ) ἀθῡμητέον, c. dat. or c. ἐπί and dat., Dem.

Despaired of, ἀελπτής, ές, Hom.; ἄελπτος, ον, h., Soph.

Despairing, ἀπονενοημένος, η, ον, Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* Desperate.

[*Despairing of*, ἀνέλπιστος, ον, c. infin., Thuc.]

[Despairingly, ἀνελπίστως, Plat.]

Despatch, to (a messenger, etc.), ἀποστέλλω, Omn. Att. *Vid.* To send.

To despatch (business), διᾰπράσσω, Hdt., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* To do, To transact.

To despatch, i. e., to kill, κτείνω, fut. κτενῶ (Hom. κτενέω, and part. κτανέων), perf. not used in good authors (though Hom. has ἔκτᾰθεν for ἐκτάθησαν, 3d pl. aor. 1 pass.), aor. 2 ἔκτᾰνον (also 3d sing. ἔκτᾰ, Hom., Soph., Eur., and pl. ἔκταν, subj. κτῶ, Hom.), infin. in Hom. κτᾰμεν and κτάμεναι, part. (only in compounds) κτάς, common also in Att., also aor. 1 mid. sync. ἐκτᾰμην, κτάσθαι, κτᾰμενος (the part. also in Æsch.), in pass. sens., Omn. *Vid.* To kill.

Despatch (of business), διᾰπραξις, εως, ἡ, Plat.

Despatch, a, σκῠτᾰλη (properly a Lacedæmonian one), ἡ, Thuc., Xen.; ἐπιστολή, ἡ, Dem.

Desperate, ἀτέων, ουσα, ον, Hom., Hdt.; ἄθῡμος, ον, Hom., Hdt., Xen., Isoc.; [ἀνήκεστος, ον, Hom., Trag., Hdt., Archil., Thuc.]; δῠσελπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Æsch., Xen.; ἄνελπις, c. gen. rei, Eur.; ἀνέλπιστος, ον, sometimes c. gen. rei, Soph., Thuc., Xen., Isoc.; ἄελπτος, ον, Soph.; ἀπονενοημένος, η, ον, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; δῠσέλπιστος, ον, Plat.

Desperate, i. e., very wicked, πᾰνοῦργος, ον, Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem. *Vid.* Wicked.

Affairs being desperate, ἐπ᾽ ἐξειργασμένοις, Æsch., Hdt.

Desperately, ἀθύμως, Xen.; ἀπονενοημένως, Xen.; ἀνελπίστως, Plat.

Despicable, ἀσῠφηλος, ον, Hom.;

εὐκᾰτᾰφρόνητος, ον, Xen. *Vid.* CONTEMPTIBLE.

DESPICABLY, κᾰτᾰβεβλημένως, Isoc.

DESPISE, TO, ἐλέγχω, Hom.; ἀθερίζω, fut. -ἴσω, in Ap. Rh. -ίξω, no perf., no pass., c. acc. (in Ap. Rh. c. gen.), Hom., Ap. Rh.; ἀλογέω, no perf., no pass., c. gen. or sine cas., Hom., Hdt.; ὄνομαι, mid., c. fut. ὀνόσσομαι, aor. 1 ὠνοσάμην (also Ep. 2d pl. pres. οὔνεσθε, and aor. 1 3d sing. ὤνατο), c. gen. or c. acc., Hom., Hdt.; κᾰτᾰπατέω (in tmesis in poet.), Hom., Plat.; ἀτῑμάω, Hom., Pind., Soph.; ἀτῑμάζω (perf. act. not used, though perf. pass. is), Hom., Trag., Hdt., Xen., Dem.; ὑπερφρονέω, c. acc. or c. gen., Æsch., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; κᾰτᾰφρονέω, c. gen. or c. acc., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; περῐφρονέω, c. acc. or c. gen., Thuc., Plat.; ὀλῐγωρέω, c. gen., Omn. Att. prose; πᾰρολῐγωρέω, Plat.; κατηλογέω, c. acc. or c. gen., Hdt.; ὑπερεῖδον, opt. -ίδοιμι, etc., only used in aor. 2, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ὑπεροράω, imperf. -εώραον, contr. -εώρων, fut. (borrowed from -όπτομαι) -όψομαι, aor. 1 pass. -ώφθην, no other tenses in this sense, c. acc., sometimes c. gen., Hdt., Thuc., Lys., Antipho; φαυλίζω, no pass., Xen., Plat.; διαφαυλίζω, Plat.; διαπτύω, fut. -πτῠσω, Dem.; ἀποῤῥίπτω, Æsch., Dem.; ἀποῤῥιπτέω, in perf. pass. ἀπερῤίπτημαι, Dem.—Phrases: οὐδαμοῦ λέγω, οὐδαμοῦ νομίζω, Æsch., Soph.; ἐν εὐχερεῖ τίθημι, Soph.; φαύλως φέρω (see tenses under TO BEAR), Eur.; ἐν ἀλογίῃ ἔχω, ἐν ἀλογίῃ ποιέομαι, mid., Hdt.; ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιοῦμαι, Thuc.; εἰς ὀλιγωρίαν τρέπομαι, in aor. 2 mid., c. gen., Thuc.; παρ' ὀλίγον ποιοῦμαι, mid., Xen.; ὀλιγώρως ἔχω, c. gen. or c. πρός and acc., Æschin., Isæ. *Vid.* TO DISREGARD.

To be despised, ἀδοξέω, Eur.; ἀδοξέομαι, pass., Xen.

Those men, oh Cyrnus, are despised, τούτων τοι χώρη, Κύρν', ὀλίγη τελέθει, Theogn.

He who despises these things, ταῦθ' ὅτῳ Παρ' οὐδέν ἐστι, Soph.; so παρ' οὐδὲν τίθεμαι (mid.), Æsch.

One must despise, ὀλῐγωρητέον, c. gen., Isoc.; ἀτῑμαστέον, Xen., Plat.

DESPISED, ἀπόθεστος, ον, Hom.; ἀτίμητος, ον, Hom.; ἄτῑμος, ον, Hom., Soph., Eur. *Vid.* CONTEMPTIBLE.

Not to be despised, δυσκᾰτᾰφρόνητος, ον, Xen.

DESPISER, A, ὑπερόπτης, ου, ὁ, Soph., Thuc.

DESPITE, κᾰκουργία, ἡ, Thuc., Xen. *Vid.* MALICE.

DESPOIL, TO, σῡλάω, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ληΐζομαι, mid., aor. 1 ἐληϊσάμην (poet. ἐληϊσσάμην, Hom.; ἐλησάμην, Eur.). Hom., Hes., Hdt., Thuc., Andoc. *Vid.* TO PLUNDER.

[*To despoil of arms*, παραίρεσιν ποιέομαι ὅπλων, Arist.]

[DESPOLIATION, παραίρεσις, εως, ἡ, Thuc., Arist.]

DESPOND, TO, δυσθῡμαίνω, only in pres., h.; δυσθῡμέω, Eur., Hdt.; ἀθῡμέω, Æsch., Soph., Thuc., Isoc., Dem.

One must not despond, ἀθῡμητέον, c. dat. of the cause, Dem.

DESPONDENCY, ἀθῡμία, ἡ, Æsch., Hdt., Thuc., Dem.; δυσθῡμία, ἡ, Soph., Eur., Plat.

DESPONDING, ἄθῡμος, ον, Hom., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; δύσθῡμος, ον, Soph., Xen., Plat.

DESPOT, A, δεσπότης, ου, ὁ (though scarcely in our exact meaning), Eur., Hdt., Thuc., etc.

DESPOTIC, δεσπόσῠνος, η, ον, and ος, ον, Æsch.; δεσποτῐκός, ή, όν, Plat.

DESPOTICALLY, δεσποτῐκῶς, Dem.

DESPOTISM, μοναρχία, ἡ, Eur., Hdt., Xen.; δεσποτεία, ἡ, Plat., Isoc.

To have despotic authority over, δεσπόζω (and in pass. *to be ruled with despotic authority*), c. gen. or c. acc., h., Eur., Hdt., Plat.; so δεσποτέω, Æsch., Eur., Plat.

DESSERT, τρωγάλιον, τό, oftenest in pl., Pind., Ar.; τρωκτά, τά, Xen., Hipp.; νώγᾰλα, τά, Antiph.; ἐπῐφορήμᾰτα, τά, Hdt.; ἐπαίκλεια, τά, Ath.; ἐπάικλα, τά, Ath.; ἐπῐδορπίς, ίδος, ἡ, Ath.; ἐπῐδορπισμός, ὁ, Ath.; [μεταδόρπια, τά, Plat.]

To eat a dessert, ἐπιδειπνέω, Ar., Hipp.

To be eaten for dessert, νωγᾰλίζομαι, pass., Eubul.

DESTINE, TO, τεκμαίρομαι, mid., Hom., Hes., Plat.; διᾰτεκμαίρομαι, Hes.; τίθημι, aor. 1 ἔθηκα, perf. τέθεικα, etc., aor. 1 pass. ἐτέθην, Omn. poet.; τάσσω, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ὁρίζω, and poet. οὐρίζω, no perf., Trag.

DESTINATION, τέρμα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph.

[DESTINED, μόρσῐμος, ον, Hom., Pind., Hdt.; εἱμαρμένος, η, ον, Hom., Trag., Plat., Dem. *Vid.* FATED.]

DESTINY, μοῖρα, ἡ, Omn. *Vid.* FATE.

DESTITUTE OF, ἐπῐδευής, ές, c. gen. (all the following words govern a gen. of the thing wanted), Hom., Hdt.; ἄμοιρος, ον, or ἄμορος, or ἄμμορος, ον, Pind., Trag.; νήποινος, ον, Pind.; ἀπόκληρος, ον, Pind.; ἀκλήρωτος, ον, Pind.; ἄκληρος, ον, Æsch., Isæ.; μόνος, poet. μοῦνος, η, ον, also c. ἀπό and gen., h., Soph., Ap. Rh.; ἄσκευος, ον, c. gen., Soph.; κενός, ή, όν, Soph., Eur., Plat.; ἔρημος, η, ον, and ος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; γυμνός, ή, όν, Æsch.; χέρσος, ον, Eur.; ἐνδεής, ές, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐπῐδεής, ές, Hdt., Xen.; καταδεής, ές, Hdt.; προσδεής, ές, Plat.; ἀμέτοχος, ον, Thuc.

Destitute of brazen shields, ἄχαλκος ἀσπίδων, Soph.

[*A plain destitute of trees*, πεδίον ψιλὸν δενδρέων, Hdt.]

To be destitute of, σπᾰνίζω and -ομαι, pass., c. gen., Omn. Att., Hdt. *Vid.* TO WANT.

To wander about destitute, περιφθείρομαι, pass., Isoc.

To make destitute (leave destitute of), ὀρφᾰνίζω, Pind., Eur.; κᾰθίζω (fut. κᾰθῐσω, Dor. καθίξω) ἐπ' οὐδεΐ, or ἐπὶ ξηροῖσι, h., Theoc.

DESTITUTION, σπάνις, εως, ἡ, Omn. Att., Hdt.; ἀπορία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἔνδεια, ἡ, Thuc., Xen., Dem. *Vid.* WANT.

DESTROY, TO, ἀναῤῥήγνῡμι, Hom.; ἀμᾰθῡνω, no perf., no pass., Hom., Æsch., Theoc.; ἀμαλδῡνω, no perf., Hom., Ap. Rh., Theoc.; ἀλᾰπάζω, fut. -άξω, no perf., no pass., Hom., Æsch.; εἰσαλαπάζω, Hom., Theoc.; ἐξᾰλᾰπάζω, Hom., Theoc.; ἐναίρω, poet. ἐνναίρω, no perf., only act. and mid., Hom., Soph.; ἀϊστόω, Att. also αἰστόω, Hom., Pind., Trag., Hdt.; διᾰτρίβω, Hom., Hdt.; διαῤῥαίω, aor. 1 pass. -εῤῥαίσθην, Hom., Æsch., Ap. Rh., ἀνύω, fut. -ύσω, no perf., only act. in this sense, Hom., Pind.; λύω (ῠ, but sometimes Ep. ῡ in arsis, i. e., at the beginning of a foot, in the compounds ῠ), fut. λύσω, perf. pass. λέλῠμαι, etc., Hom., Xen.; κᾰτᾰλύω, Hom., Eur., Thuc., Xen.; φθίω, imperf. ἔφθιον, fut. φθίσω, aor. 1 ἔφθῐσα, no other act. tenses (in pass. only of men in the sense of "*dying*"), Hom., Æsch., Soph.; κᾰταφθίω, Hom., Æsch., Soph.; ἀποφθίω (with ῑ both in fut. and aor. 1), Soph.; ἀποφθινύθω, only pres. and imperf., no pass., Hom., Eur.; κᾰταφθινύθω, h.; κεραΐζω, only pres. and imperf., Hom., Pind., Eur., Hdt.; πέρθω, no perf., aor. 2 ἔπρᾰθον, poet. infin. (not Att.) πραθέειν, no pass., but fut. mid. in pass. sens., and also aor. 1 mid. infin. sync. πέρθαι (Hom.), Omn. poet.; διᾰπέρθω, aor. 2 mid. in pass. sens., Hom.; ἐκπέρθω, Hom., Æsch., Eur., Plat.; κᾰθαιρέω, aor. 2 κᾰθεῖλον, Omn.; ὄλλῡμι (and ὀλλύω, Archil.), fut. ὀλέσω, and poet. (not Att.) ὀλέσσω, aor. 1 ὤλεσα (never with double σ except when the augment is omitted, or in a mood which does not take it, e. g., infin. ὀλέσσαι; Hom. has also poet. imperf. ὀλέεσκον), perf. act. very rare, no perf. pass., but 2d perf. ὄλωλα used in pass. sens., fut. mid. ὀλοῦμαι for ὀλέσομαι, in pass. sens., Omn. poet.; ἀπόλλῡμι, Omn.; ἐξόλλῡμι, Hom., Eur.; κᾰτόλλῡμι, Æsch.; διόλλῡμι, Omn. Att.; ἐξᾰπόλλῡμι, Trag.; ὀλέκω, only pres. and imperf., the latter without augm., Hom., Æsch., Soph.; φθείρω, also with irreg. fut. φθέρσω, Hom., 2d perf. ἔφθορα, usu., if not always, in act. sens., Omn.; διαφθείρω, Omn.; ἀποφθείρω, Æsch., Eur.; κᾰταφθείρω, Æsch., Soph., Plat.; ἐκφθείρω, Eur., Ar.; πορθέω, Omn.; διαπορθέω, Hom., Trag.; ἐκπορθέω, Soph., Eur.; ἐξᾰποφθείρω, Æsch., Soph.; ἐλεφαίρομαι, mid., Hes.; ἀμαυρόω, Hes.; κᾰταύω, Alcm.; δαΐζω, fut. -ίξω, no perf. act., though there is the perf. pass., Æsch.; διᾰκναίω, perf. pass. -κέκναισμαι, Æsch., Eur.; ἀποκνάω, Plat.; διαϊστόω, Soph.; ἐξαϊστόω, Æsch.; ἐκτρίβω, Soph., Eur., Hdt.; λωβάομαι, mid. and pass., Soph., Lys.; ἀνᾱλίσκω, sometimes also ἀνᾱλόω, from which word all the tenses are borrowed, Omn. Att.; ἐξᾰνᾱλίσκω, Æsch., Dem.; ἐξᾰλείφω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ἁλιόω, Soph.; ἐξαιρέω, aor. 2 ἐξεῖλον, Eur., Hdt., Thuc.; ἀναιρέω, Thuc., Xen., Dem.; διᾰμᾰθῡνω, Æsch.; ἐξερημόω (only of animate things, or things containing them, e.g., οἶκον, not of a single individual), Soph., Eur., Plat.; ἐκθαμνίζω, Æsch.; ἀφᾰνίζω, Xen.; ἐξαφανίζω, Eubul., Plat.; ἐξανίστημι, not in aor. 2 nor perf. (which are always used in pass. sens.), Hdt.; ἀπᾰνᾰλίσκω, Thuc.; διᾰλύω, Thuc., Xen., Dem.; κᾰτᾰλῡμαίνομαι, mid. (the compound pass. is not found, but the simple verb has pres. pass. and aor. 1 pass. in pass. sens., perf. pass. in act. sens.), Xen.; ἀνασκευάζω, Xen.; ἐκκόπτω, Hdt., Xen., Plat., Lys., Isæ.

To destroy besides, ἐπῐκαθαιρέω, Thuc.; [προσαπόλλῡμι, c. acc. et πρός c. dat., Hdt., Plat.]

To destroy beforehand, προδιαφθείρω, Thuc., Isoc.

To destroy gradually, ὑπεξαιρέω, Eur.

To destroy along with (i. e., to involve in a common destruction, or also

to aid in destroying), συναιρέω, Hom., Soph.; σῠνᾰπόλλῠμι, Thuc., Antipho; συμπορθέω, Eur.; συμπέρθω, Eur.; σῠνᾰναιρέω, Isoc., Antipho, Lycurg.; σῠνεξαιρέω, Eur., Hdt., Xen.

To destroy a part of, πᾰραιρέω, c. gen., Thuc.

To destroy utterly, σῠνεπῐτρῑ́βω, Xen.

To destroy in turn, in retaliation, ἀντᾰπόλλῠμι, Eur., Hdt.; ἀνταποκτείνω (only of men), Æsch., Hdt., Dem.; ἀντᾰνᾱλίσκω, Eur.

That they might destroy from off the earth the insolence of mortals, ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς Ὕβρισμα θνητῶν, Eur.

To be destroyed, φθίνω (ῑ Ep., ῐ Att.), only pres. and imperf. act. (in pass. ἐφθῑ́μην, part. φθῐ́μενος, and fut. mid. φθίσομαι, only of men dead), Omn. poet.; κᾰταφθίνω, Pind., Trag., Hdt.; ἐκφθίνομαι, pass., only in 3d pl. pluperf. ἐξέφθιτο, Hom., 3d pl. perf. ἐξέφθινται, Æsch., c. gen. of the place where the destroyed thing formerly was, Hom., Æsch.; οἴχομαι (of Troy), Eur.

Being destroyed as to the stock of his whole family, γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος, Soph.

If a city knows that it will be utterly destroyed, ἣν τις πόλις γνῷ μὴ περιεσομένη, Thuc.

One must destroy, κᾰθαιρετέον, Thuc.

DESTROYED, ἄϊστος, ον, Hom., Æsch.; πολύφθορος, ον, Æsch., Soph.; ἀνάστᾰτος, ον, Eur., Hdt., Thuc.; ἐξώλης, ες, Ar., Hdt., Dem.

Easily destroyed, εὔφθαρτος, ον, Arist.

Prematurely destroyed, πρoώλης, ες, Dem.

Utterly destroyed, πᾰνώλης, ες, Æsch.; πανώλεθρος, ον, Æsch.

So as to be utterly destroyed, adv. πανωλέθρως, Hdt.

DESTROYER, A, δηλήμων, ονος, ὁ, Hom., Hdt.; ὀλετήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Alcm., fem. ὀλέτειρα, h.; δηλητήρ, ῆρος, ὁ, h.; πορθήτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; πορθητής, ὁ, Eur.; ἀναστᾰ́της, ου, ὁ, Æsch.; ἀναστᾰτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; λωβητήρ, ῆρος, ὁ, Soph.; δαϊκτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; δαΐκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; αἰνολέτης, ὁ, Orph.; κᾰθαιρέτης, ου, ὁ, Thuc.; λῦμαντήρ, ῆρος, ὁ, Xen.; ἀνᾰτροπεύς, ὁ, Antipho. See next word.

DESTROYING, DESTRUCTIVE, σίντης, ου, ὁ, only masc., Hom.; οὐλόμενος, η, ον, Hom.; οὖλος, η, ον, Hom., Ap. Rh., Bion; οὔλιος, α, ον, Hom., Hes., Pind., Soph.; ὀλοός, ή, όν, Hom., Hes., Trag.; λοίγιος, ον, Hom., Ap. Rh.; ὀλοφώιος, ον (Hom. has only neut. pl.), Hom., Ap. Rh., Theoc.; ἀΐδηλος, ον, Hom., Soph.; δάϊος, usu. Trag. δῄιος, and sometimes δῇος or δᾶος, Hom., Pind., Trag.; ὀλέθριος, α, ον, and ος, ον (c. gen. of the thing destroyed, Æsch.), Omn. poet., Hdt., Plat.; ὀλώϊος, ον, Hes.; ὀλοιός, όν, h.; ὀλόεις, εσσα, εν, Soph.; σῖνις, εως, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Soph.; πολυφθόρος, ον, Pind., Æsch.; ἄσωτος, ον, c. dat. of the thing destroyed, Æsch.; ἐξώλης, ες, Ar., Dem.; ἀλῐτήριος, ον, Lys., Andoc., Dem.; ἀλῐτηριώδης, ες, Plat.; οὐλοός, όν, Ap. Rh.

Destroying all things, πάμφθαρτος, ον, Æsch.; πᾰνώλεθρος, ον, Æsch., Hdt.; πᾰνώλης, ες, Soph.

Destroying men, [ἀνδροφόνος, ον, Hom.]; φθισίμβροτος, ον, Hom.; φθῑσήνωρ, ορος, only masc., Hom., Hes.; βροτολοιγός, όν, Hom., Æsch.; ὀλεσήνωρ, ορος, only masc., Theogn.; βροτοφθόρος, ον, Æsch.; βροτοκτόνος, ον, Eur.; ἁρπᾰ́ξανδρος, ον, Æsch.; ἑλανδρος, ον, Æsch.

Destroying life, θῡμοραϊστής, οῦ, ὁ, only masc., Hom.

Destroying a race, φθερσῐγενής, ές, Æsch.

Destroying cities, πτολῐπόρθιος, ον, Hom.; πτολῐπορθος, ον, Hom., Hes., Pind., Æsch.; πτολῐπόρθης, ου, ὁ, only masc., Æsch.; ἑλέπτολις, εως, ὁ καὶ ἡ, no neut., sometimes c. gen. of the city, Æsch., Eur.; περσέπολις and περσέπτολις, Æsch., Ar.

Destroying ships, ἑλέναυς, εως, ὁ καὶ ἡ, no neut., Æsch.

Destroying the house, ὠλεσίοικος, ον, Æsch.

Destroying long after, ὑστεροφόρος, ον, Soph.

Intending destruction, ὀλοόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Ap. Rh.

DESTRUCTIBLE, διᾰ́λῠτος, ον, Plat.

DESTRUCTION, λοιγός, ὁ, Hom., Pind., Æsch.; ἄτη, ἡ, Omn. poet., Hdt.; ὄλεθρος, ὁ, Omn.; ἀνᾰτροπή, ἡ, Æsch.; ἀφάνεια, ἡ, Æsch.; φθορά, ἡ, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Plat.; διαφθορά, ἡ, Trag., Hdt., Thuc.; κᾰταφθορά, ἡ, Eur., Thuc.; φθόρος, ὁ, Æsch., Epich., Thuc., Plat.; ἀνάστᾰσις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Dem.; ἀναίρεσις, εως, ἡ, Xen., Dem.; ἐξώλεια, ἡ, Antipho, Dem.

Utter destruction, πάμφθερσις, εως, ἡ, Bacchyl.

Exposed to destruction, πολύφθορος, ον, Soph.

DESTRUCTIVE. *Vid.* DESTROYING.

DESUETUDE, ἀήθεια, ἡ, Plat.

To fall into desuetude, παλαιόομαι, pass., Plat., Arist. *Vid.* OBSOLETE.

DESULTORY, διᾰ́δρομος, ον, Eur.

DETACH, TO (troops, etc.), παραπέμπω, Xen. *Vid.* TO SEND.

To detach (from another, so as to attract to one's self), παραιρέομαι, aor. 2 παρειλόμην, Xen.; [παρασπάομαί τινά τινος, Xen.]

DETACHED, περῐ́δρομος, ον (of a building), Hom.

DETACHMENT, A, μέρος, τό, c. gen. of the description of troops, Thuc., Xen.

A small detachment both of the heavy-armed infantry and of the cavalry having advanced, ἐπεξελθόντος μέρους τινὸς οὐ πολλοῦ καὶ τῶν ὁπλιτῶν καὶ τῶν ἱππέων, Thuc.

[*Commander of a detachment*, μεράρχης, ὁ, Æl. Tact.]

[*The command of a detachment*, μεραρχία, ἡ, Arr.]

DETAIL, TO, διεῖπον, and infin. in Hom. διαειπεῖν for διειπεῖν, only in aor. 2, Hom., Soph.; διέξειμι, part. -ιών, imperf. -ῄειν, no other tenses, Hdt., Xen., Isæ., Dem., Æschin.; διεξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, usu. Att. sync. -ῆλθον, perf. redupl. -ελήλῠθα, Dem. *Vid.* TO RELATE.

To detail besides, προσδιεξέρχομαι, Dem.

DETAILING, A, διέξοδος, ἡ, Plat.

The details of, τά, c. gen., Plat., Dem.

DETAIN, TO, ἐρύκω, no perf., aor. 2 poet. (not Att.) ἠρῠ́κᾰκον, infin. ἐρυκακέειν, sometimes c. gen. of the thing from which, Hom., Hes., Æsch., Soph.; ἐρῠκᾰνάω, only pres., Hom.; ἐρῠκάνω, only pres. and imperf., Hom.; ἐρητύω, fut. -ύσω, and sometimes ῡ pres., sometimes c. gen. rei, Hom., Eur.; κᾰτερύκω, Hom., Ar.; κᾰτερυκάνω, Hom.; κᾰτερητύω, Hom.; ἴσχω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Eur., Xen.; ἰσχᾰνάω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Hes.; ἰσχᾰ́νω, only pres. and imperf., sometimes c. gen. rei, Hom., Hes.; κατίσχω, Hom., Hdt., Ap. Rh.; κᾰτισχάνω, Hom.; ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω and σχήσω (the latter more frequent in this sens.), but esp. in aor. 2 ἔσχον, and poet. ἔσχεθον, aor. 2 part. only σχών, and that rare, no aor. 1, perf. ἔσχηκα, very rare, no perf. pass., aor. 1 pass. ἐσχέθην, often c. gen. rei, sometimes c. τοῦ μή and infin., Omn. poet., Xen.; κατέχω, Omn.; κᾰτᾰκωλύω, fut. -ύσω, in pres. ῠ sometimes, Xen., Dem. *Vid.* TO RESTRAIN.

Detaining ships, ἐχενηΐς, ΐδος, contr. ἐχενῇδος, only fem., Æsch.

DETECT, TO, ἐφευρίσκω, fut. -ευρήσω, aor. 2 -εῦρον, aor. 1 pass. -ευρέθην, etc., Hom., Soph., Hdt.; αἱρέω, aor. 2 εἷλον, aor. 1 pass. ᾑρέθην, Soph.; καθαιρέω, Soph.; λαμβάνω, fut. λήψομαι, Dor. λαψοῦμαι, no aor. 1, perf. εἴληφα, also λελᾰ́βηκα, Hdt.; aor. 2 ἔλᾰβον, perf. pass. sometimes also λέλημμαι, Æsch., Soph., Ar., Hdt., Plat., Lys.; γνωρίζω, perf. ἐγν., not γεγν., Soph., Thuc.; φωράω, fut. -άσω, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; κᾰτᾰφωράω, Thuc.

To be detected, pass. of the preceding words, and ἀνᾰφαίνομαι, pass., Æsch.; ἁλίσκομαι (ᾰ once in Hom.), pass., fut. ἁλώσομαι, perf. ἥλωκα, more usu. ἑάλωκα, aor. 2 ἥλων, more usu. ἑάλων, Soph., Eur., Hdt., Xen., Æschin.; κᾰθευρίσκομαι, c. part., as, *bringing this damsel who was detected in adorning the tomb*, κόρην ἄγων τήνδ' ἣ καθευρέθη τάφον κοσμοῦσα (and this is a common construction of all verbs in this sense), Soph.

DETECTED, ἐπῐ́ληπτος, ον, Soph., Hdt., Dem.; ἐπῐ́δηλος, ον, Ar.; ἐπάϊστος, ον, Hdt.; γνωσθείς, εῖσα, έν, Plat.

Detected in the very fact, αὐτόφωρος, ον, Soph., Thuc.

To detect, to be detected in the fact, ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνω, ἐπ' αὐτοφ. ἁλίσκομαι, Eur., Ar., Hdt., Dem.

Because of his crimes detected by himself (Œdipus), πρὸς αὐτοφώρων ἀπλακημάτων, Soph.

So as not to be detected, ἀνεξελέγκτως, Xen.

DETENTION, κάτοχή, ἡ, Hdt.

DETER, TO, ἀποτρέπω, c. gen. rei, or c. part., or c. infin., or c. τὸ μή and infin., Æsch., Xen., Dem. *Vid.* TO FRIGHTEN.

That the rest of the Greeks also might be deterred, ἵνα καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι φόβος ᾖ, c. infin., Xen.

DETERIORATE, TO, βλάπτω, aor. 2 pass. ἐβλᾰ́βην, Omn.

To be deteriorated, ἐλασσόομαι, pass., Thuc.

DETERMINATE, τακτός, ή, όν, Thuc., Plat.

DETERMINATION (i. e., fixed purpose), βουλή, ἡ, Hom., Trag., Xen., Dem.; βούλευμα, ἄτος, τό, Omn. post Hom.; ἀξίωμα, ἄτος, τό, Soph.; διάγνωσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Isoc., Dem.; i. e., end, τέλος, τό, Omn.

DETERMINE, TO (i. e., resolve), βάλλομαι, mid., Hom., Hdt.; μητιάομαι, mid., Hom., Ap. Rh.; βουλεύω, Omn.; γιγνώσκω, fut. γνώσομαι, perf. ἔγνωκα, aor. 2 ἔγνων, no aor. 1, perf. pass.

ἔγνωσμαι, Soph., Eur., Hdt., Xen., Isoc.; διαγιγνώσκω, Hdt., Thuc., Lys.; βούλομαι, mid., fut. βουλήσομαι, also perf. pass. βεβούλημαι, and aor. 1 ἐβουλήθην, Att. ἠβουλήθην, in act. sens., Soph., Xen.; δοκέω, fut. δοκήσω, etc., etc., only poet., also δόξω, ἔδοξα, no perf. act., but perf. pass. δέδογμαι, both prose and poet., oftener, and in prose always, c. dat. pron. (δοκῶ μοι, etc.), Æsch., Ar., Hdt., Xen.; κἄταξιόω, Soph.; ἐπικῡρόω, Soph.; ὁρίζω, and poet. οὐρίζω, Trag., Lycurg.; διορίζω, Soph., Eur., Xen., Dem.; περιγράφω, Xen. *Vid.* To END, To RESOLVE, To DECIDE.

To determine (i. e., to decide, q. v.) a quarrel, etc., δικάζω, Hom., Æsch., Hdt., Omn. Att. prose; κρίνω (aor. 1 pass. poet. ἐκρίνθην, Hom.), Omn.

To be determined, to have determined in one's mind, πληθύομαι, pass., Æsch.; ’ἀναρτάομαι, pass., Hdt.

It is determined, I am determined, δοκεῖ, sine cas. or c. dat. of pronoun, aor. 1 ἔδοξε, perf. δέδοκται, also aor. 1 part. δοκῆσαν and δόξαν, Trag., Hdt., Thuc., Plat.

It was determined, ἐνίκα, Hdt.

A vote has been determined, ψῆφος κέκρανται, Æsch.; *a vote which has been determined*, ψῆφος κρανθεῖσα, Æsch., Eur.

Since this is determined, ὡς ταῦτ’ ’ἄρᾰρε (perf. of ’ἄρω), Eur.

Determined in his mind, φρεσὶν ᾗσιν ἀρηρώς, Hom.

To determine not *to do*, ἀπογιγνώσκω, c. acc. or c. μή and infin., Xen., Dem.

I determined, he determined not to do, ἀπέδοξε, c. dat. pron. (often understood), c. μή and infin., or only c. infin., Hdt., Xen.

Afterward when they determined not to do so, but they determined only to apply to their native gods, μετέπειτα ὥς σφι ἀπέδοξε, ἔδοξε δὲ τοῖσι πατρίοισι μοῦνον χρᾶσθαι θεοῖσι, Hdt.

They all determine, συνδοκεῖ, c. dat. pron., Ar., Thuc., Xen., Plat.

It is not in our power to determine to what extent we choose to extend our dominion, οὐκ ἔστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι ἐς ὅσον βουλόμεθα ἄρχειν, Thuc.

To determine (i. e., to end), περαίνω, aor. 1 ἐπέρᾱνα, no perf. act., Omn. Att.

One must determine, βουλευτέον and βουλευτέα, Soph., Thuc.; ὁριστέον, Plat.

One who determines, ὁριστής, οῦ, ὁ, c. gen., Dem.

DETEST, TO, ἐχθαίρω, Omn. poet., Hipp., Arist.; ἀπεχθαίρω, Hom.; μῑσέω, Omn.; ’ἀποπτύω, ὕσω, Hes., Trag.; ὀνοτάζομαι, mid., only pres., Æsch. *Vid.* To HATE.

One must detest, μισητέον, Xen.

DETESTABLE, ’ἀπόθεστος, ον, Hom., ἐχθρός, ά, όν, reg. compar. and irreg. ἐχθίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. ἔχθιστος, Omn.; στῠγερός, ά, όν, Omn. poet.; στῠγνός, ή, όν, Æsch., Eur.; στυγητός, ή, όν, Æsch.; ’ἀπεχθής, ές, Æsch.; ἀξιόμῑσος, ον, Æsch.; ’ἀπόπτυστος, ον, Æsch., Soph.; βδελύκτροπος, ον, Æsch.; ἐχθαρτέος, α, ον, Soph.; μισητέος, α, ον, Xen. *Vid.* HATEFUL.

DETESTABLY, ἐχθρῶς, compar. -οτέρως, Plat., Xen.

DETESTATION, ἔχθος, τό, Omn.; μῖσος, τό, Omn. Att.; ’ἀπέχθεια, ἡ, Plat., Dem. *Vid.* HATRED.

DETHRONE, TO, ἐκβάλλω, perf. -βέβληκα, no aor. 1, Æsch., Soph., Xen.; κἄτᾰλύω, fut. -λύσω, perf. pass. -λέλῠμαι, c. acc. pers., gen. of the throne or command, Xen. *Vid.* To DEPOSE.

DETHRONEMENT, κἄτᾰλῠσις, εως, ἡ, Thuc.

DETRACT FROM, TO, ἐλασσόω, c. gen., Thuc.; διᾰσύρω, Isoc., Dem., Æschin.

DETRACTION, μῑκρολογία, ἡ, Isoc.

DETRIMENT, ζημία, ἡ, Soph., Eur., Plat., Xen.; λύμη, ἡ, Trag., Hdt., Xen., Plat.; βλᾰβη, ἡ, Hdt., Omn. Att. *Vid.* INJURY.

DETRIMENTAL, βλᾰβερός, ά, όν, Hes., h., Xen.; ἐπιζήμιος, ον, Thuc., Xen., Isoc.; ζημιώδης, ες, Plat. *Vid.* INJURIOUS.

DEVASTATE, TO, δηλέομαι, mid. with perf. pass. in pass. sens., Hom., Hdt.; δηόω, no perf., either act. or pass., though there is aor. 1 pass. (Æsch. and Eur. sometimes have η in fut. and aor. 1), Trag., Ar., Thuc., Lys.; τέμνω, perf. τέτμηκα (though scarcely used in act.), etc., Thuc., Xen., Andoc., Lys. *Vid.* To RAVAGE.

DEVASTATION, κᾰκουχία, ἡ, Æsch.; τμῆσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* INJURY.

DEVELOP, TO, ’ἀνᾰδείκνῡμι, Pind., Hdt., Xen. *Vid.* To SHOW.

DEVIATE, TO, πᾰρεκβαίνω (not in fut. or aor. 1 act., which have a trans. sense), perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, part. -βάς, fut. mid. -βήσομαι, lit. and metaph. c. gen. of the course from which, Hes.; ’ἀποπλᾰνάομαι, mid. and pass., Isoc.; [παρατρέπομαι, c. εἰς c. acc., Xen.]; πᾰρᾰθέω, fut. -θεύσομαι, no other tenses, c. acc. of the course left, Plat.; πᾰρεκκλίνω, c. acc., Æschin., Arist. *Vid.* To WANDER.

DEVIATION, πᾰρέκβᾰσις, εως, ἡ, Arist.; [παράβασις, εως, ἡ, Plut.; *a deviation from the right*, παραγωγή, ἡ, Plat.]

DEVICE, A, ἐνθύμημα, ἄτος, τό, Soph., Xen. *Vid.* PLAN.

A device, i. e., an emblem on a shield or seal, etc., ἐπίσημα, ἄτος, τό, Simon.; ἐπίσημον, τό, Æsch., Eur., Hdt.; σῆμα, ἄτος, τό, Æsch., Eur.; σημεῖον, τό, Eur., Hdt., Plat.

A maker of devices for shields, σημᾰτουργός, ὁ, Æsch.

To wear a device on one's arms or *shield*, ἐπῐγρᾰφομαι, mid., Xen.

DEVIL, THE, διᾰβολος, ὁ, N. T.

DEVIOUS, πλᾰνοστῐβής, ές, Æsch. *Vid.* WANDERING.

DEVISE, TO, μηχᾰνάω, in act. only infin. and part. (Hom., Soph.), in mid. with perf. pass., sometimes in act. sens., but oftener in pass., Omn.; περῐμηχᾰνάομαι, Hom.; [μέδομαι and μήδομαι, c. acc. et dat., against one, Hom.; ἐπί τινι, Trag.]; ῥάπτω, aor. 2 pass. ἐρρᾰφην, etc., Hom., Eur., Hdt.; εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, aor. 2 εὗρον, other act. tenses rare, perf. pass. εὕρημαι, aor. 1 εὑρέθην, also fut. mid. εὑρήσομαι, in pass. sens. (aor. 1 mid. ηὑράμην, Anth.), Omn.; συνάπτω, no perf. nor pass. in this sense, Æsch., Eur.; πλέκω, Æsch., Eur., Ar.; ἐκφροντίζω, Eur., Ar.; καλχαίνω, only pres. and imperf., Soph.; ὑποῤῥάπτω, Eur.; *to devise off-hand*, αὐτοσχεδιάζω, Thuc., Xen. *Vid.* To CONTRIVE.

One must devise, φροντιστέον, Eur.; ἐξευρετέον, Plat.; *one must devise beforehand*, προνοητέον, Xen.

DEVOID, ἔρημος, η, ον, and ος, ον, c. gen., Soph., Hdt., Plat. *Vid.* WANTING.

[DEVOLVE, TO (trans.), προστίθημι, c. dat. pers. et infin., Hdt. *Vid.* To ENJOIN.]

DEVOLVE, TO, περιίσταμαι, pass. c. perf. and pluperf., and aor. 2 act., c. ἐς and acc., Thuc.; ῥέπω, no perf., no mid., c. εἰς and acc., Æsch.

The kingdom devolved on his son, ἡ βασιλη̈ίη ἀνεχώρεε ἐς τὸν παῖδα, Hdt.

DEVOTE, TO, ’ἀνᾰτίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, aor. 1 pass. -ετέθην, Hes., Pind., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; κᾰθιερόω, Æsch., Hdt., Plat. *Vid.* To DEDICATE.

To devote one's self to, to be devoted to, ἐπῐβάλλομαι, mid., no aor. 1, Sapph.; πρόσκειμαι, imper. -κεῖσο, imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι, c. dat., Soph., Hdt., Plat.; ἀνάκειμαι, Hdt.; ἐπῐδίδωμι (aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι) ἐμαυτόν, c. dat., Ar.; προσέχω, fut. -έξω, imperf. -εῖχον, aor. 2 -έσχον, no aor. 1 nor perf., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; προΐημι (imperf. -ίην and -ίουν, aor. 1 -ῆκα, poet. -έηκα, perf. pass. -εῖμαι) ἐμαυτόν, c. ἐπί and acc., Xen.; ’ὑπέχω, c. dat., Xen.; σχολάζω, c. dat., Xen.; προσνέμω ἐμαυτόν, c. dat., Dem.

For we are devoted to you, σοὶ γὰρ ’ἀνακείμεσθα δή, Eur.

I am wholly devoted to you, τὶν ὅλος ἔγκειμαι, Theoc.; [προσανάκειμαί σοι, Plut.]

To devote one's self with purifying rites (to the infernal gods), ’ἀφᾰγνίζομαι, mid., Eur.

To devote a person to death for a whole city, ’ὑπερδῐδωμι, c. acc. pers., gen. of the city, Eur.

DEVOTED, ’ἀνειμένος, η, ον, c. εἰς and acc., Eur.; πᾰρᾰβεβλημένος, η, ον, c. dat., Ar.; [προσφυής, ές, c. dat., Plat.; ἅγιος, α, ον (of things), to the gods, Xen.]

DEVOTION, εὐσέβεια, ἡ, Omn. Att. *Vid.* PIETY.

DEVOTIONAL, θεοσεβής, ές, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.

DEVOUR, TO, βεβρώθω, only pres., Hom.; λᾰφύσσω, only pres. act. and mid., Hom., Eupol.; κείρω, in this sens. only pres. and imperf. act., Hom.; βῐβρώσκω, no fut. nor aor. 1, perf. βέβρωκα, part. βεβρωκώς, sync. βεβρώς, ῶτος (Soph.), aor. 2 ἔβρων, perf. pass. and paulo post fut. βεβρώσομαι, in pass. sens., Hom., Æsch., Soph., Xen.; δάπτω, no perf., Hom., Pind., Trag.; δαρδάπτω, only pres. and imperf., Hom., Ar.; κᾰτᾰδάπτω, Hom.; κατεσθίω, only pres. and imperf., Hom., Eur., Hdt., Xen.; κᾰτέδω, fut. κατέδομαι, perf. κατέδηδα (Hom.), κατεδήδοκα (Ar., Æschin.), perf. pass. κατεδήδεσμαι (Plat.), aor. 1 pass. κᾰτηδέσθην (Plat., Com.), Hom., Ar., Plat. (Com.), Plat., Æschin.; κᾰτᾰφᾰγω, only in aor. 2 κᾰτέφᾰγον, Ar., Xen.; διᾰφᾰγω, only in aor. 2, Hdt.; βρῡκω, h., Soph., Eur., Ar.; κάπτω, no perf., no pass., Ar., Xenarch.; ’ἀνᾰκάπτω, Ar.; ἐγκάπτω, Eur., Ar.; ἐπεγκάπτω, Ar.; σποδέω, Ar., Pherecr.; ἐντρώγω, fut. ἐντρώξομαι, aor. 2 ἐνέτρᾰγον, no perf., Ar.; κᾰτᾰβόσκομαι, mid., only pres. and imperf., Call. *Vid.* To EAT, To FEED ON.

DEVOURING, βᾰρῠβρώς, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. ῶτος, Soph.; διᾰβόρος, ον, Soph.; πολῠβόρος, ον, Plat.; [(of fire), μαλερός, ά, όν, Hom., Hes., Æsch.]

Devouring all things, παμφᾰγος, ον, Alcman, Eur., Arist.

Devouring the strength or *limbs of*

a man, γυιοβόρος, ον (esp. o' love), Hes.

Devouring the spirit of a man, θυμοβόρος, ον (once c. acc. of mind, or of grief devouring the mind, τῆς θυμοβόρου φρένα λύπης, Æsch.), Hom., Æsch.; δηξίθυμος, ον, Æsch.; δακέθυμος, ον, Soph.

DEVOURED, διάβορος, ον, Soph.

DEVOUT, εὐσεβής, ές, Omn. post Hom. *Vid.* PIOUS.

DEVOUTLY, εὐσεβῶς (poet., not Att., εὐσεβέως), Pind., Soph., Xen., Dem. *Vid.* PIOUSLY.

DEW, ἕρση and ἐέρση, and ἔερσα and ἔρσα, ἡ, Hom., Hes., Alcman, Pind.; δρόσος, ἡ, Trag., Hdt., Xen., Plat.

The dew from heaven, οὐρανία ἄχνη, Soph.

DEW-DROP, A, πρώξ, πρωκός, ἡ, Call., Theoc.

DEWY, ἐρσήεις and ἐερσήεις, εσσα, εν, Hom.; δροσερός, ά, όν, Eur., Ar., Ap. Rh.; δροσόεις, εσσα, εν, Eur., Ap. Rh.; ἔνδροσος, ον, Æsch.; εὔδροσος, ον, Eur., Ar.; ὑπόδροσος, ον, Theoc.; δροσοείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

DEXTERITY, δεξιότης, ητος, ἡ, Ar., Hdt., Thuc. *Vid.* SKILL.

DEXTEROUS, χεριάρης, ές, Pind.; δέξιος, α, ον, Pind., Ar., Thuc., Xen., Antipho; τάχυχειρ, gen. -χειρος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Critias. *Vid.* SKILLFUL.

Very dexterous, περιδέξιος, ον, Ar.; [ἀμφιδέξιος, ον, Hippon., Hipp., Arist.]

DEXTEROUSLY, δεξίως, superl. δεξιώτατα, Ar.

DEXTRAL, δέξιος, α, ον, Omn. *Vid.* RIGHT.

DIADEM, A, στεφάνη, ἡ, Hom., h., Pind., Hes., Eur., Ar., Hdt. *Vid.* CROWN.

[DIAGNOSIS, διάγνωσις, εως, ἡ, Hipp., Gal.]

[DIAGNOSTIC, νοσογνωμονικός, ἡ, όν, and διαγνωστικός, ή, όν, Med., *the d. art*, or *diagnostic*, νοσογνωμονική, ἡ, Plat.]

DIAGRAM, A, διάγραμμα, ατος, τό, Xen., Plat.

DIAL, A, στοιχεῖον, τό, Ar. *Vid.* SUN-DIAL.

DIALECT, A, γλῶσσα, ἡ, Omn.

But these have not the same dialect, but four varieties of dialect, γλῶσσαν δὲ οὐ τὴν αὐτὴν οὗτοι νενομίκασι, ἀλλὰ τρόπους τέσσερας παραγωγέων, Hdt.

These cities are inhabited, in Caria, having all the same dialect, αὗται μὲν ἐν τῇ Καρίῃ κατοίκηνται κατὰ ταὐτὰ διαλεγόμεναί σφι, Hdt.

These cities have not at all the same dialect as those above-mentioned, but they have one dialect among themselves, αὗται αἱ πόλιες τῇσι πρότερον λεχθείσῃσι ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν οὐδέν, σφὶ δὲ ὁμοφωνέουσι, Hdt.

Now the Chians and Erythræans have the same dialect, Χῖοι μὲν νῦν καὶ Ἐρυθραῖοι κατὰ τὠυτὸ διαλέγονται, Hdt.

DIALECTIC, διαλεκτικός, ή, όν, Plat.

DIALOGUE, A, διάλογος, ὁ, Plat.

To hold a dialogue with, διαλέγομαι, mid., c. aor. 1 pass. διελέχθην, in act. sens., c. dat. or c. πρός and acc., sometimes c. acc. of the words spoken, Ar., Xen., Plat., Dem., Lys., Æschin. *Vid.* TO CONVERSE.

DIAMETER, διάμετρος, ἡ, Plat., Arist.

DIAMOND, A, ἀδάμας, αντος, ὁ, Theoph.

DIAPHANOUS, διαφανής, ές, Ar., Plat. *Vid.* TRANSPARENT.

[DIAPHORETICS, τὰ μετασυγκριτικά, Diosc.; *to employ diaphoretics*, μετασυγκρίνω, Med.]

DIAPHRAGM, πραπίδες, αἱ, Hom.; φρήν, φρενός, ἡ, Hom., Æsch., Plat.; διάφραγμα, ατος, τό, Plat.; ὑπόζωμα, ατος, τό, Arist.

DIARRHŒA, διάρροια, ἡ, Ar., Thuc.

To have a diarrhœa, ὑποπεριπλύνομαι, only pres. and imperf., Hipp.

[*Subject to diarrhœa*, προπετής, ές, Ath.]

DIARY, A, ἐφημερίς, ίδος, ἡ, Plat.

DICE. *Vid.* DIE.

DICE-BOX, A, φιμός, ὁ, Æschin.

DICTATE, TO, ἐξηγέομαι, mid., Eur., Hdt., Dem.; ὑποβάλλω, perf. -βέβληκα, no aor. 1, Isoc., Dem.; ὑπαγορεύω, Xen., Dem.

And do you dictate to me the form of oath, σὺ δ' ἔξαρχ' ὅρκον, Eur.

To dictate (i. e., to command), ἐπιτάσσω, c. dat. pers., c. acc. rei or infin., Soph., Ar., Hdt., Plat. *Vid.* TO COMMAND.

DICTATION, ἡγεμονία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* COMMAND.

DICTATOR (at Rome), δικτάτωρ, ορος, ὁ, Polyb.; [μόναρχος, ὁ, Plut.]

To be dictator, δικτατωρεύω, Dion C.

DICTATORSHIP, δικτατωρεία, ἡ, Dion. H.

DICTION, λέξις, εως, ἡ, Plat., Isoc.

[DICTIONARY, λεξικόν, τό (sc. βιβλίον), Phot., Gram.: λέξεις, εων, αἱ, Gram.; (of foreign words), γλῶσσαι, αἱ, Gram.]

[*An alphabetical dictionary*, λέξεις (or λεξικὸν) κατὰ στοιχεῖον, Gram.; *an etymological d.*, ἐτυμολογικόν, τό, Id.]

[*Universal dictionary*, πανδέκται, οἱ, Gell.]

[*A dictionary maker*, λεξικογράφος, ὁ, and λεξικός, ὁ, Gram.]

DIE, TO, φθίω (ῑ before a long syll., ῐ before a short one), only pres. and imperf. act., Hom.; φθίνω (ῑ Hom., ῐ Att.), only pres. and imperf. act., Hom., Soph., Eur., Plat.; oftener in pass. φθίομαι and φθίνομαι, esp. in perf. ἔφθιμαι, pluperf. ἐφθίμην, part. φθίμενος, never ἐφθίμενος (Hom. also has fut. mid. φθίσομαι), Hom., Pind., Trag., φθίμενος also in Xen.; καταφθίομαι or -φθίνομαι, Hom., Trag.; ἀποφθίνομαι (also -φθίνω, Æsch., Soph.), Hom., Pind.; θνήσκω, fut. θανοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔθανον, perf. τέθνηκα, dual and pl. sync. τέθνατον, τέθναμεν, τέθνατε, τεθνᾶσι, infin. sync. (the usual form) τεθνάναι (and τεθνᾶναι, Æsch.), poet. (not Att.) τεθνάμεν, τεθνάμεναι, imper. τέθναθι, opt. τεθναίην, part. τεθνηκώς (the only form in Trag. except Æsch., who once has τεθνεῶτα), sync. τεθνεώς, ῶσα, ώς, and oftener in Hom. τεθνηώς, gen. ῶτος and ότος (Hom. uses no fem. except τεθνηκυῖα) (τεθνεώς is as common in Att. prose as τεθνηκώς), Omn.; ἐκθνήσκω, Hom., Soph.; ἀποθνήσκω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; καταθνήσκω, aor. 2 often κάτθανον, in all poets but Att., and in Att. in the unaugmented moods, Omn. poet.; ὄλλυμαι, mid., fut. ὀλοῦμαι, aor. 2 ὠλόμην, perf. ὄλωλα, no aor. 1, Omn. poet.; ἀπόλλυμαι, Omn.; ἀπολύομαι, mid. and pass., only in aor. 1 ἀπελύθην and ἀπελυσάμην, Soph.; ἀποψύχω, Thuc., Bion; ἀποψύχω βίον, Soph.; ἀποψύχομαι, pass., in aor. 2 ἀπεψύχην, Æsch.; ἐκφθίνομαι, pass., Æsch.; ἀποσβέννυμαι, c. aor. 2 act. ἀπέσβην, Eur.; τελευτάω, Trag., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; τελέομαι, pass., perf. τετέλεσμαι, etc., Æsch.; ἐκπέμπομαι, pass., Soph.; ἐξαποθνήσκω, Ar.; διαφθείρομαι, pass., Hdt., Thuc.; ἀπογίγνομαι, mid., fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, no aor. 1 mid., perf. -γέγονα, perf. pass. -γεγένημαι, Hdt., Thuc., Dem.; ἀπαλλάσσομαι, pass., c. gen. βίου, or subaud. βίου, Thuc., Xen., Plat.; in act. ἀπαλλάσσω (c. gen. βίου), Eur.; μεταλλάσσω, sine cas. or c. acc. βίου, Plat., Isoc.

There are also a great many phrases for *To die*: ἀποπνείω θυμόν, the verb only in pres. (also the acc. understood, h.), Hom., h.; *in time they died, being throttled*, lit., time made them (being throttled) breathe forth their lives from their monstrous bodies (of the serpents who attacked Hercules), ἀγχομένοις δὲ χρόνος ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων, Pind.; ἀποκαπύω ψυχήν, in poet. aor. 1; ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν, Hom.; ἀποδίδωμι (aor. 1 -έδωκα) τὸ μόρσιμον, Pind.; γαῖαν δῦμι, χθόνα δῦμι, only in aor. 2 ἔδυν, poet. infin. δύμεναι, Hom.; γῆν ἐπιέννυμαι, Pind., Xen.; ψυχὴν ἀφίημι (imperf. -ίην and -ίουν, aor. 1 -ῆκα, etc.), Eur.; μεθίημι ψυχήν, Eur.; μεθίημι πνεῦμα, Eur.; ἀπορρήγνυμι πνεῦμα βίου, or ἀπ. πνεῦμα, or ἀπ. βίον, Æsch., Eur.; χράομαι (contr. άει in ῇ) μορῷ, Hdt.; ἐκγίγνομαι τοῦ ζῆν, Xen.

And do not compel me to die, τὰ δ' ὑπὸ γῆς μή μ' ἰδεῖν ἀναγκάσῃς, Eur.

When you are dead, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπῃς, Hom.

Prepared to die, τὸ μὴ βλέπειν ἑτοῖμος, Soph.

To die easily, ἀπομαραίνομαι, pass., Xen.

To die away or *out* (as fire), [μαραίνομαι, Hom.]; καταμαραίνομαι, Arist.

To die for, ὑπερφθίνομαι, pass., c. gen., Pind.; προθνήσκω, c. gen., Eur.; ὑπερθνήσκω, c. gen., Eur.; ὑπεραποθνήσκω, c. gen., Xen., Plat.

To die in, ἐνθνήσκω, Soph., Eur., Plat., Lys.; ἐναποθνήσκω, Hdt., Thuc.; ἐντελευτάω, Thuc.; ἐγκαταθνήσκω, poet. aor. 2 ἐνικατθανών, Ap. Rh.

To die immediately after, ἐπαποθνήσκω, c. dat., Plat.

To die before, προθνήσκω, Thuc.; προαποθνήσκω, Hdt., Xen., Plat., Antipho; προαπόλλυμαι, Thuc., Plat., Lys., Antipho.

To die with, συνθνήσκω, c. dat., Æsch., Soph., Eur.; συναποθνήσκω, Hdt., Plat.; συνόλλυμαι, c. dat., Eur.

You ought drinking to die with the drink (i. e., drink till the liquor fails and you drop down), συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρὴ τῷ πώματι, Eur.

To die in return, in retaliation, ἀντικαταθνήσκω, aor. 2 infin. ἀντικατθανεῖν, Æsch.; ἀνταπόλλυμαι, Eur., Hdt.; ἀνταποθνήσκω, Antipho.

To die by any violence, per euphem. πάσχω, fut. πείσομαι, aor. 2 ἔπαθον, perf. πέπονθα, no other tenses except imperf., Hdt., Xen., Dem., Theoc. *Vid.* TO BE KILLED.

If I should die, εἴ τι πάθοιμι, or ἤν τι πάθω, Hdt., Att.

To die painfully, δυςθνήσκω, Eur.; δυςθᾰνᾰτέω, Hdt., Plat.

To die (i. e., lie dying), ψῡχορραγέω, only pres., Eur., Ap. Rh.

To be dead, κεῖμαι, ἐκείμην, imper. κεῖσο, fut. κείσομαι, Hom., Æsch., Soph.; οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, perf. οἴχωκα and ᾤχημαι, no other tenses except imperf. in this sense, usu. in pres., Hom., Trag., Eur.; ἀποίχομαι, Pind., Ar.; πᾰροίχομαι, Æsch.; κοιμάομαι, pass., Soph.; βαίνω, only in perf. βέβηκα, Eur.; ἐκλείπω, in 2d perf. part. οἱ ἐκλελοιπότες, Plat.

How long is it now since Laius died? πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λάϊος χρόνον Ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι; Soph.

One must die, ἀποθᾰνετέον, Arist.

Dying (i. e., at the point of death), προνωπής, ές, Æsch., Eur.; προπετής, ές, Soph.; ψῡχορρᾰγής, ές, Eur.; ἐπιθᾰνᾰτος, ον, Dem.

Dying first, or *dead first*, πρωτόμορος, ον, Æsch.

Dying early, ὠκύμορος, ον, Hom.; τᾰχύποτμος, ον, Pind.; τᾰχύμορος, ον, Æsch.

Dying twice, δισθᾰνής, ές, Hom.

Dying thrice, who has died thrice (thrice been called "the late"), τρισμᾰκᾰρίτης, ὁ, Antipho.

Dying easily, εὐθνήσῐμος, ον — *so that I may die without a struggle, my blood flowing forth in an easy death*, ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων ἀπορρυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε, Æsch.; εὐθᾰνᾰτος, ον, epith. of θᾰνᾰτος, Menand.

Dying by a similar death, ἰσόνεκυς, υος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Eur.

Causing early death, ὠκύμορος, ον, Hom.

With an easy death, εὐθᾰνᾰτως, Cratin.

DIE, TO, stain with colors. *Vid.* TO DYE.

DIE, A, ἀστρᾰγᾰλος, ὁ, in pl., also the game played with dice, Hom., Hdt., Plat., Æschin., Theoc.; κύβος, ὁ, in pl., also the pips on the dice, Æsch., Eur., Plat., Æschin.; ἀστρῐχος, ὁ, Antiph.; ἄστρις, εως, ἡ, Call.; βολίς, ῐδος, ἡ, Anth.

The highest throw on the dice, ὁ Κῷος (sc. βόλος), Ar.; ὁ Μίδας, Eubul.

The lowest throw on the dice, ὁ Χῖος, Ar.

The rattle of the dice, βολοκτῠπία, ἡ, Anth.

Playing with dice, κυβεία, ἡ, Xen., Plat.; ἀστρᾰγᾰλισις, εως, ἡ, Arist.

To play with dice, κυβεύω, Eur., Ar., Plat., Isoc., Æschin.; ἀστρᾰγᾰλίζω, Plat., Cratin.

A player with dice, κυβευτής, οῦ, ὁ, Soph.; σκῑρᾰφευτής, οῦ, ὁ, Amphis.

To expose one's life to the hazard of the die, ψύχην προβάλλειν ἐν κύβοισι δαίμονος, Eur.

Fond of playing with dice, φῐλόκῠβος, ον, Ar.

Of or *belonging to dice*, or *skillful with dice*, κυβευτικός, ή, όν, Plat., Æschin.

A dice-house, σκῑρᾰφεῖον, τό, Isoc.; σκῑρᾰφιον, τό, Theopomp. (Com.), Amphis; κυβεῖον, τό, Æschin.

To be loaded (of dice), μολυβδόομαι, pass., Arist.

DIET, δίαιτα, ἡ, Soph., Plat.; διαίτημα, ατος, τό, Plat. *Vid.* FOOD.

[*Spare diet*, ὀλιγοσιτία, ἡ, Arist.; μικροσιτία, ἡ, Alex. Pyth.]

DIFFER, TO (be different in circumstances, in opinion, etc., etc.), ἀντιξοέω, only pres., Pind.; διαφέρω, fut. -οίσω and -οίσομαι, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, no other tenses, also in pass., which is more usu. than act. for differing in opinion from, and is used c. dat. or c. πρός and acc. (act. is used c. gen.—when c. gen. it usu. implies superiority — and c. dat.), Pind., Omn. Att.; ἀποστᾰτέω, no pass., c. gen., Soph., Dem.; διαλλάσσω (from a person in a thing), c. dat. pers. acc. rei, smts. sine cas., also -ομαι, pass., Hdt., Thuc., Dem.; χωρίζομαι, pass., c. gen. (and c. dat., Hdt.), Hdt., Xen., Dem.; πᾰραλλάσσω, Plat.; διΐσταμαι, pass., c. aor. 2, perf., and pluperf. act., Eur., Isoc.; ποικίλως ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, aor. 2 ἔσχον, other tenses rare, Xen.; ἐναντίως ἔχω, Plat.; ἐξαλλάσσω, Arist.

To differ (in opinion only), ἀντισχῡρίζομαι, mid., Thuc.; ἀντιγνωμονέω, Xen.; δῐχογνωμονέω, Xen.; ἀντῐδοκέω, in pres. part., Xen.; ἀντοίομαι, mid., c. aor. 1 pass. ἀντῳήθην, Plat.

To differ beforehand from one, προδιαχωρέω, Arist.

To differ (be in a different position, on a different footing), ἀνομοίως ἔχω, Xen. *Vid.* DIFFERENCE.

DIFFERENCE, τὸ διάφορον, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; διαφορά, ἡ, Thuc.; διᾰφορότης, ητος, ἡ, Plat.; ἀνομοιότης, ητος, ἡ, Plat.; διάστᾰσις, εως, ἡ, Plat., Arist.; ἀλλοιότης, ητος, ἡ, Plat., Hipp.; παραλλαγή, ἡ, Theophr. *Vid.* SYN. 56.

Difference in kind, ἑτεροιότης, ητος, ἡ, Plat.

Difference of opinion, δῐχοστᾰσία, ἡ, Sol., Hdt.; τὸ διαλλάσσον τῆς γνώμης, Thuc. *Vid.* DISPUTE.

These differences arose between the Athenians and Peloponnesians so as to produce war, τάδε συνέβη γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις διάφορα ἐς τὸ πολεμεῖν, Thuc.

There is a great difference between them, πολλὸν ἐστι αὐτῶν τὸ μέσον, Hdt.

It makes a difference, διαφέρει, impers., c. dat. pers., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; παραλλάσσει, Plat.

To make some difference to him in his private affairs, ἰδίᾳ τι αὐτῷ διαφέρει, Thuc.

It makes a great difference to these men whether the city is prosperous or not, μεγάλα τὰ διαφέροντα τούτοις ἐστὶν εὖ τε πράττειν τὴν πόλιν καὶ ἀνεπιτηδείως, Lys.

DIFFERENT, ἀλλοῖος, α, ον, Hom., Pind., Hdt., Thuc.; ἕτερος, c. ἤ or c. gen. (the construction of all words of this sense), Hom., Hdt., Thuc., Plat.; διαμφίδιος, ον, Æsch.; διάφορος, ον, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; διᾰτροπος, ον, Eur.; ἑτερότροπος, ον, Ar.; διηλλαγμένος, η, ον, Thuc.; ἐξηλλαγμένος, η, ον, Isoc.; ἄντιος, α, ον, Xen. *Vid.* SYN. 58.

Different in appearance, ἀλλοειδής, ές, scanned as trisyll., Hom.

Different in kind, ἑτεροῖος, α, ον, Hdt., Pind.

[*Of different mind* or *opinion*, ἀντίνοος, ον, Hipp.; *to be of a different mind* or *opinion*, ἀντινοέω, Hipp.]

(Also χωρίς, adv., is used as neut. adj., as, "a different thing"—*wisdom is, I suppose, a different thing from courage*, χωρὶς δήπου σοφία ἐστὶν ἀνδρίας, Plat.)

To say much, and to say what is seasonable, are different things, χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ καίρια, Soph.; so δῐχᾰ, sometimes also c. gen., Æsch.

For to guess is different from knowing to a certainty, τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα, Æsch.

But what was there said was very different from this, ἀλλ' ἦν πολὺ τούτων ἀφεστηκότα τὰ τότε λεγόμενα, Dem.

Different calamities oppress different people, συμφορὰ ἑτέρους ἑτέρα πιέζει, Eur., so too Thuc.

As different as chalk and cheese, ὅσῳ διαφέρει σῦκα καρδάμων, Henioch.

DIFFERENTLY, ἑτέρως, sometimes c. gen., Hom., Plat.; ἑτέρᾳ, θᾰτέρᾳ, Ep. ἑτέρηφι, Hes., Soph., Ar.; δῐχᾰ ἀπό, c. gen., Eur.; δῐχα, often c. gen., Æsch., Hdt., Thuc.; ἀπό, c. gen., Æsch., Soph., Thuc., Plat., Dem.; ἀλλοίως, Plat., Xen.; ἐναντίως, Plat.; ἀνομοίως, Xen.; διαφερόντως, generally implying in a superior manner, Xen., Plat., Lys., Isoc.; ἀντιστρόφως, c. dat., Plat.; ἄλλως, Eur.

How differently do I receive you from the way in which I hoped I should when I sent you forth, ὥς σ' ἀπ' ἐλπίδων, οὐχ ὧνπερ ἐξέπεμπον, εἰσεδεξάμην, Soph.

We have done nothing wonderful, nor different from the general custom of men, ἡμεῖς θαυμαστὸν οὐδὲν πεποιήκαμεν, οὐδ' ἀπὸ τοῦ ἀνθρωπείου τρόπου, Thuc.

At different times, in different places, in different ways, etc., ἄλλοτε, ἄλλοθεν, ἀλλῠδις, etc., with ἄλλος.

Different people in different places, ἄλλοθεν ἄλλος, Hom.

The Trojans, trembling, fled different ways, Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, Hom.

Misfortune, wandering about, attaches itself at different times to different people, πλανωμένη πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει, Æsch.

Appearing at different times in different ways, ἄλλοτ' ἐν ἄλλῃ ὄψει φαινόμενον (ἐνύπνιον), Plat.

And different persons of them were slain in different parts of the city, being dispersed, ἄλλοι δὲ ἄλλῃ τῆς πόλεως σποράδην ἀπώλλυντο, Thuc.

Also ἄλλῠδις ἄλλῃ together, as, *for the color of the coward changes different ways*, τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλῃ, Hom. —(ἄλλυδις does not occur in Attic.)

DIFFICULT, αἰπύς, εῖα, ύ, no compar., Hom.; ἀργᾰλέος, α, ον, Hom., Ar.; ἀμήχανος, ον, no compar., Omn.; χᾰλεπός, ή, όν, Omn.; αἰπεινός, ή, όν, Pind.; ἄπορος, ον, Pind., Omn. Att.; δυσπᾰλής, ές, Pind.; δυσπετής, ές, Soph.; δύσμᾰχος, ον, Æsch.; δυσχερής, ές, Eur., Xen., Plat., Lys., Dem.; προσάντης, ες, Eur., Plat., Isoc.; πονηρός, ά, όν, Eur., Xen.; τᾰλαίπωρος, ον, Ar.; δυσκᾰτᾰπρακτος, ον, Xen.; δυσκᾰτέργαστος, ον, Xen.; δύσκολος, ον, Xen., Isoc., Dem., Arist.; στερεός, ά, όν, Dem.; ἀπόκρημνος, ον, Hdt., Thuc. *Vid.* SYN. 87.

Very difficult, ἄλγιστος, η, ον, Hom.; παγχᾰλεπος, ον, Xen., Plat., Antiph.; ὑπερμεγέθης, ες, Xen.

Difficult (as a road, i. e., difficult to pass, to travel by, etc.), δύσπορος, ον, Xen., Plat.; δύσβᾰτος, ον, lit. and metaph., Pind., Xen., Plat.; δυσέμβᾰτος, ον, Thuc.

Difficult (as a place) to be approached, δυσάμβᾰτος, ον, Simon.

Difficult (as an oracle, or a book, i. e., difficult to understand, to learn, etc.), δυσμᾰθής, ές, Æsch., Eur.; δυσκᾰτᾰμᾰ́θητος, ον, Plat.

DIFFICULTLY, *with difficulty*, χᾰλεπῶς, Hom., Eur., Lys.; μόγις, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat., Lys.; μόλις, Omn. Att.; δυσπετέως, Att., δυσπετῶς, Æsch., Hdt.; ταλαιπώρως, Ar., Thuc.; πονηρῶς, Xen.; γλισχρῶς, Xen., Dem.; 'ᾰγᾰπητῶς, Dem.

With great difficulty, παγχᾰλέπως, Xen.

With difficulty (of any thing to be understood), δυσμᾰθῶς, Isoc.; δυσκᾰτᾰμᾰθήτως, Isoc.

Without difficulty, 'ᾰμογητί, Hom.; *without much difficulty*, οὐ χαλεπῶς, Thuc.

Any other man would have lifted it from the table with difficulty, as it was full, but the aged Nestor took it up without difficulty, "Αλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης Πλεῖον ἐόν· Νέστωρ δὲ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν, Hom.

DIFFICULTY, στεῖνος, τό, Hom., h.; 'ᾰμηχᾰνία, ἡ, Omn.; ὄγκος, ὁ, Soph., Plat.; 'ᾰπορία, ἡ, Pind., Omn. Att.; δυσχέρεια, ἡ, Plat., Isoc., Dem., Arist.; δυσκολία, ἡ, Dem., Arist.; χαλεπότης, ητος, ἡ, Plat.

Difficulties (i. e., distresses), 'ᾰνάγκη, ἡ, Soph., Hdt.; 'ᾰπορα, τά (used poet. 'ᾰπορον, τό), Eur., Hdt., Xen., Plat.

The greatest difficulties, τὰ 'ᾰναγκαιότατα, Thuc.

And aid thou us, who are in difficulties (lit., who are dragging our fortunes up-hill), ἕλκουσι δ' ἡμῖν πρὸς λέπας τὰς συμφορὰς Σπουδῇ σύναψαι, Eur.

A difficulty (i. e., a point about which doubts may be raised), ἀπορούμενον, τό, Plat.; διηπορημένον, τό, Plat. *Vid.* DOUBT.

To be in difficulties, 'ᾰμηχᾰνέω, Æsch., Eur., Thuc., Xen.: ἀπορέω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κάμνω (for tenses, *vid.* TO LABOR) (of an army hard pressed by the enemy), Eur.

Being involved in difficulties, ἀπειληθεὶς ἐς ἀπορίην, ἐς ἀναγκαίην, εἰς στεινόν, Hdt.

You will get into difficulties, εἰς ἄντλον ἐμβήσει πόδα, Eur.

Unless we find some way out of these difficulties, εἰ μή τι τούτων ἐξαμηχανήσομεν, Eur.

There is a difficulty (in a discussion, etc.), ἀπορεῖται, Arist.

I am in terrible difficulties about the matter, δεινῶς καὶ ἀπόρως ἔχει μοι περὶ τοῦ πράγματος, Antipho.

DIFFIDENCE, ἀτολμία, ἡ, Dem. *Vid.* MODESTY.

DIFFUSE, TO, ἀμφῐχέω, fut. -χεύσω, aor. 1 usu. sync. -έχευα, sometimes -έχεα poet. and Att., no perf. act., perf. pass. -κέχῠμαι, etc., c. dat., Hom.; περῐχέω, pres. mid. poet. περιχεύομαι, c. dat., Hom.; προσστάζω, fut. -στάξω, no perf., c. dat., Pind. *Vid.* TO POUR.

To diffuse thoroughly, κᾰτᾰδιᾰχέω, Arist.

DIFFUSE, μᾰκρός, ά, όν (compar. μάσσων, only Hom., μᾰ́κιστος, Hom. and Att.), Omn.; μακρολόγος, ον, Plat.; πολῠ́λογος, ον, Plat., Xen.; μᾱκιστήρ, ῆρος, ὁ, subst. used as epith. of λόγος, Æsch.

To be diffuse, μακρηγορέω, Æsch., Eur., Thuc.; μακρολογέω, sometimes c. acc. of the subject, Xen., Plat., Isoc., Dem.; μηκῠ́νω, no perf., sometimes c. acc. of the subject, or c. acc. of what is said (λόγον, etc.), Soph., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; 'ᾰπομηκύνω λόγον, Plat.; ἀποτείνω λόγον, Plat.

DIFFUSENESS, μακρηγορία, ἡ, Pind.; μακρολογία, ἡ, Plat.; πολῠλογία, ἡ, Plat.

DIFFUSION, διᾰ́χῠσις, εως, ἡ, Plat.

DIG, TO, ὀρύσσω, perf. ὀρώρῠχα, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; σκάπτω, aor. 2 pass. ἐσκᾰ́φην, h., Eur., Ar., Thuc., Plat., Æschin.; γητομέω, Ap. Rh.; λᾰχαίνω, only pres. and imperf., Ap. Rh., Mosch.

To dig round, ἀμφῐλᾰχαίνω, Hom.; λιστρεύω, only pres. and imperf., Hom.; περιορύσσω, Hdt., Plat.

To dig alongside or *by*, πᾰρορύσσω, Thuc.

To dig up, or *to dig out*, ἐξορύσσω, Ar., Hdt., Xen., Lys.; 'ᾰνορύσσω, Ar., Hdt., Xen., Lys., Isoc.

To dig through, διορύσσω, Hom., Omn. Att. prose; διᾰμάω, Thuc.

To dig under, 'ῠπορύσσω, Hdt.; 'ῠποσκάπτω, Theoph.

To dig under or *around the roots of trees*, 'ῠποκονιάω and 'ῠποκονίω, Theoph.

To dig (a grave), κοιλαίνω (χῶμα), Theoc.

I am going to dig a grave for this man, εἶμ' ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναρρήξων τάφον, Eur.

To fill up by digging, συσκάπτω, Theoph.

DIGGER, A, σκαπτήρ, ῆρος, ὁ, h.; σκᾰφεύς, έως, ὁ, Eur.

DIGGING, A, λᾰ́χη, ἡ, Æsch.; ὄρυξις, εως, ἡ, Arist., Plut.

A digging through, διωρῠχή, ἡ, Dem.

A time for digging, σκᾰ́φος, τό, Hes.

Dug, ὀρυκτός, ή, όν, Hom., Eur., Xen.

A place dug, or *a hole* or *trench dug*, etc., ὄρυγμα, ᾰτος, τό, Hdt., Thuc., Plat.

Earth dug up or *out of a place* or *hole*, χόος, contr. χοῦς, ὁ, Hdt.

DIGEST, TO, πέσσω, fut. πέψω (the simple verb usu., if not always, used metaph. of feelings of the mind), Hom.; κᾰτᾰπέσσω, usu. metaph., Hom., Pind.; διᾰπέσσω, Arist.; συμπέσσω, Arist.; κᾰθέψω, fut. -εψήσω, Ar.; ἐργάζομαι, mid., augmented tenses εἰργ., perf. pass. εἴργασμαι, in act. sens., Arist.; συσσήπω, Arist.

To digest quickly, 'ῠπερπέσσω, Hipp.

To be digested with, σῠνεκπέσσομαι, Arist.

[(The food) *is digested*, ἀναδίδοται εἰς τὸ σῶμα, Hipp.]

DIGESTED, σηπτός, ή, όν, Arist.

DIGESTING, able to digest, σηπτῐκός, ή, όν, Arist.; σηπτήριος, α, ον, Hipp.

Conducive to digestion, πεπτῐκός, ή, όν, Diosc.

DIGESTIBLE, εὐκᾰτέργαστος, ον, Xen.; ἐλαφρός, ά, όν, and ός, όν, Arist.; εὔπεπτος, ον, Arist.

DIGESTION, πέψις, εως, ἡ, Hipp.; ἐργᾰσία, ἡ, Arist.; κᾰτεργᾰσία, ἡ, Arist.

Good digestion, εὐπεψία, ἡ, Arist.

Bad digestion, δυσπεψία, ἡ, Matron. ap. Ath.

DIGNIFIED, γερᾰρός, ά, όν, Hom.; σεμνός, ή, όν, Omn. post Hom.; γεράσμιος, ον, h., Eur.

In a dignified manner, σεμνῶς, Eur., Xen.

DIGNIFY, TO, τῑμάω, Omn.; ἀξιόω, usu. c. gen. of the thing with which, sometimes c. dat., Trag. *Vid.* TO HONOR.

DIGNITY, τῑμή, ἡ, Omn.; γέρας, αος, τό, pl. usu. γέρα (ᾰ Hom., ᾱ Att.), Omn.; σεμνότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc.; ἀξία, ἡ, Eur., Thuc., Xen.; ἀξίωμα, ᾰτος, τό, Eur., Omn. Att. prose.

DIGRESS, TO, ἐκβαίνω, not in fut. or aor. 1, perf. ἐκβέβηκα, aor. 2 ἐξέβην, often c. gen. or c. ὅθεν, "from whence," or ἔνθεν, "from that point," Xen.; πᾰρεκβαίνω, Arist.; πᾰρᾰτρέπομαι (mid.) τοῦ λόγου, Xen.; ἀφίεμαι (aor. 1 ἀφηκάμην) τῶν λόγων, Æschin.

DIGRESSION, A, παρενθήκη λόγου, Hdt.; ἐκβολὴ λόγου, Thuc.; πλάνη λόγου, Plat.; προσθήκη, ἡ, Hdt.; παραθήκη, ἡ, Hdt.; ἐκτροπή, ἡ, Plat., Æschin.; πᾰρέκβᾰσις, εως, ἡ, Isæ.

[*To make a digression*, παρεκβαίνω, Arist.]

By many digressions, λόγον ἐκ λόγου λέγων, Dem.

[DIKE, A, χῶμα, ᾰτος, τό, Hdt., Dem.; προκυμαία, ἡ, Joseph.]

DILATE, TO, act., εὐρῠ́νω, Xen. *Vid.* TO EXTEND.

To dilate, i. e., to speak at length, μᾰκρηγορέω, Æsch., Eur., Thuc.; μηκῠ́νω, c. acc. or c. περί and gen., Thuc.; μακρολογέω, c. acc. of the subject, Xen. *Vid.* TO BE DIFFUSE.

DILATORY, βρᾰδύς, εῖα, ύ, compar. βραδῠ́τερος and βραδίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), also βράσσων, Hom., superl. βραδῠ́τᾰτος and βρᾰ́διστος, and metath. βάρδιστος, Hom., Omn.; ὀκνηρός, ά, όν, Pind., Thuc., Antipho. *Vid.* SLOW.

DILATORILY, βρᾰδέως, Thuc., Xen., Isoc.; ὀκνηρῶς, Xen.

[DILATORINESS, ἀναβολή, ἡ, Eur., Hdt., Att. *Vid.* DELAY.]

[DILETTANTI (pl.), οἱ χαρίεντες, Isoc., Plat.]

DILIGENCE, ἐπῐμέλεια, ἡ, Omn. Att. prose; σπουδή, ἡ, Xen., Plat.; φῐλεργία, ἡ, Xen., Dem.

DILIGENT, φῐλόπονος, ον, Soph., Xen., Plat.; λῐπᾰρής, ές, Plat.; ἀσκητῐκός, ή, όν, Plat.; ἐργᾰτῐκός, ή, όν, Plat.; φῐ́λεργος, ον, Dem.; ἀνῠσίεργος, ον (ᾰ, but poet. ᾱ), Thuc.

DILIGENTLY, σπουδαίως, Xen.; φῐλοπόνως, Xen., Dem.; 'ᾰνᾰ́κῶς, Thuc.; λῐπᾰρῶς, Plat.; ἐπῐμελῶς, superl. ἐπῐμελέστατα, Plat.; ἐπῐβλήδην, Ap. Rh.

To be diligent, φῐλοπονέω, Xen., Plat., Isoc.

[DILL, ἄνηθον, τό, Ar.; Ion. ἄννητον or ἄνησον, Hdt.; Poet. ἄννητον or ἄνητον, Alcæ., etc.]

[*Made of dill*, ἀνήθῐνος, η, ον, Theocr.]

DILUTE, TO, δῐίεμαι, mid., esp. in aor. 2 διέμην, Arist.

What will bear diluting, πολῠφόρος, ον, Ar.

What will not bear diluting, ὀλῐγοφόρος, ον, Hipp.

DIM, ἀμαυρός, ά, όν, Hom., Trag.; ἀμβλύς, εῖα, ύ, Plat.; ἀμῠδρός, ά, όν, esp. of writing scarcely legible through age, Thuc.; ἀμβλωπός, όν, Critias. *Vid.* OBSCURE, DARK.

To be dim, ἐπαχλύω, Ap. Rh.; and pass. of the words in article below.

To make dim, μαυρόω, Hes., Æsch., in pass. *to become dim*, Æsch., Hdt.; ἀμαυρόω, Æsch., Hdt., Xen. *Vid.* To BEDIM.

Dim-sighted, ἀμβλωπός, όν, Æsch.; ἀμβλυωπός, όν, Hipp.; ἀμβλυωπής, ές, Theoph.

Dim-sightedness, ἀμβλυωπία, ἡ, Xen.; ἀμβλυωσμός, ὁ, and ἀμβλυωγμός, ὁ, Hipp.

To be dim-sighted, ἀμβλυωπέω, Xen., Hipp.; ἀμβλυώσσω, Plat.

DIMENSION, μέτρον, τό, Omn. *Vid.* MEASURE, SIZE.

DIMINISH, TO, μινύθω, only pres. and imperf., Hom.; κολούω, Hom., Æsch.; ἐλασσόω, Thuc., Isoc., Lys., Dem.; ἀφαιρέω, aor. 2 -εῖλον, c. gen., Thuc., Xen.; ὑφαιρέω, c. acc. or c. gen., Thuc.; μειόω, Xen., Plat.; ἀπολεπτύνω, Plat. *Vid.* TO LESSEN.

To be diminished, μινύθω, only pres. and imperf., Hom., Hes., Æsch. (Soph. only in chorus).

One must diminish, ἀφαιρετέον, c. gen., Plat.

DIMINUTION, μείωμα, ατος, τό, Xen.; μείωσις, εως, ἡ, Arist.; μινύθησις, εως, ἡ, Hipp.

DIMINUTIVE, μῑκρός (often Att. σμῑκρός), ά, όν, compar. ἐλάσσων and μείων, superl. ἐλάχιστος (also μεῖστος, Bion), Omn. *Vid.* LITTLE.

DIMPLE, A—*the countless dimple of the waves*, ποντίων κυμάτων ἀνήριθμον γέλασμα, Æsch.

A dimple wave, κῦμα ἐκγελῶν, Plat.

DIN, A, μόθος, ὁ, Hom.; ὀρῡμαγδός, ὁ, Hom., Hes., Simon.; πάτἄγος, ὁ, Omn. poet.; δοῦπος, ὁ, Hom., Eur., Ap. Rh.; ὅμἄδος, ὁ, Ep., Lyr.; κλαγγή, ἡ, Hom., Trag., Xen.; κτύπος, ὁ, Hom., Trag., Xen., Plat.; κἄνἄχή, ἡ, Hom., Soph.; ἀνακέλαδος, ὁ, Eur. *Vid.* NOISE, CLANG, RATTLE.

With a din, κλαγγηδόν, Hom.; κἄνἄχηδά, Hes.

DINE, TO, δειπνέω, Hom., Eur., Xen., Dem.; δειπνοποιέομαι, mid., Thuc., Xen.

To dine with, συνδειπνέω, c. dat., or c. prep., or sine cas., Epich., Xen., Isæ., Dem., Æschin.

To dine after, μετάδειπνέω, Hipp.

[*To dine before*, προδειπνέω, Plut.]

To lose one's dinner, πἄρἄδειπνέω, Amphis, Theoph.

DINGY, δῠσόρφναιος, ον, Eur.

DINING-ROOM, A, ἑστιἄτόριον, τό, Hdt.; τρῐκλῑνος, ὁ, Antiph., Amphis.

DINNER, δειπνηστύς, ύος, ἡ, Hom.; δεῖπνον, τό, Hom., Ar., Xen., Plat.; δεῖπνος, ὁ, Æsop; δειπνίον, τό, Ar.; δειπνοσύνη, ἡ, Matron. ap. Ath.

To give a dinner to, to entertain at dinner, δειπνίζω, no perf., no pass., sometimes c. dupl. acc., i. e., c. acc. also of the dinner, Hom., Hdt., Xen.

A dinner-hunter, δειπνολόχος, ὁ, Hes.

Belonging to dinner, or *fond of dinner*, δειπνητικός, ή, όν, Ath.

Eager for dinner, δειπνομἄνής, ὁ, ἡ, Timon ap. Ath.

DINT, A, ἐμβολή, ἡ, Eur. *Vid.* BLOW.

[*To dint with hoofs* (of horses), νύσσω (χθόνα) χηλαῖς (-λῆσι), Hes.]

[DIOCESE, παροικία, ἡ, Euseb.; διοίκησις, εως, ἡ, Eccl.]

DIP, TO, βάπτω, aor. 2 pass. ἐβάφην, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.

[*To dip repeatedly*, ἀναβαπτίζω, Plut.]

To dip with a bucket, etc., ὑποτύπτω, c. dat. of the instrument, Ar., Hdt.

To dip in, ἐμβάπτω, Ar., Xen.

Deeply dipped, i. e., drowned, πολῠβάφής, ές, Æsch.

[*Not dipped*, ἀβάπτιστος, ον, Pind.]

DIPHTHONG, A, δίφθογγος, ἡ, Gram.

DIPPING, A, βάφή, ἡ, Soph.; βάψις, εως, ἡ, Antipho.

DIRE, ὀκρυόεις, εσσα, εν, Hom., Ap. Rh.; αἰνός, ή, όν, Hom., Pind., Trag.; δεινός, ή, όν, Omn. *Vid.* TERRIBLE.

DIRECT, ἰθύς, εῖα, ύ, Hom.; ὀρθός, ή, όν, Hom., Plat., Trag., Xen.; εὐθύς, εῖα, ύ, Omn. post Hom.; εὐθύφερής, ές, Plat. *Vid.* STRAIGHT.

DIRECT, TO, ἰθύνω, rare except in pres. and imperf. (Hom. has also aor. 1 pass., but not in this sense), Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Call.; κατίσχω, only pres. and imperf. (of directing a ship), Hom., Hdt.; κῠβερνάω, Hom., Pind., Soph., Plat.; νωμάω, Æsch., Pind.; εὐθύνω, Omn. post Hom.; οἰᾱκοστροφέω, no pass., Æsch.; τείνω, Æsch., Soph., Plat.; ἐπιθύνω, Soph., Ap. Rh.; ἡνιοχεύω, no pass., Anac.; ἡνιοχέω, Plat.; ἐπουρίζω, no pass., c. dat. of the point toward which, Eur., Plat.; προξενέω, c. dat., Soph.; διἄκῠβερνάω, Plat.; ἡγεμονεύω, c. gen., Plat., Dem.

To direct the mind to, ἐπέχω, imperf. ἐπεῖχον, fut. ἐφέξω and ἐπισχήσω, no aor. 1, perf. very rarely, if ever used, aor. 2 ἐπέσχον, c. dat., Plat.; [προσέχω τὸν νοῦν, c. dat., or πρός τινι, Xen.]

To direct (i. e., to order), κελεύω, perf. pass. κεκέλευσμαι, usu. c. acc. pers., sometimes c. dat. pers., Omn. *Vid.* TO GOVERN, TO GUIDE, TO ORDER.

One must direct, κῠβερνητέον, Plat.

One who directs, ἡνίοχος, ὁ, Pind., Simon.

[*A directing*, προσβολή, ἡ (e. g., ὀμμάτων πρός τι), Plat.]

DIRECTION, ὁδός, ἡ, Omn.

Direction, i. e., order, δήλωσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* COMMAND.

Dig a trench a cubit larger in every direction, βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πῠγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα, Hom.

[*A straight* or *upright direction*, τὸ εὐθύ or ἡ εὐθεῖα, Plat.]

[*An opposite direction*, ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, Polyb.]

[*In every direction*, παντόσε, Hom., Xen.]

[*In the direction of. Vid.* TOWARD.]

DIRECTLY, i. e., in a straight course, ἰθύς, sometimes c. gen. of the point toward which, Hom.; ἰθύ, Hdt.; ἰθέως, Hdt.; εὐθύς and εὐθύ, Omn. post Hom.

Directly, i. e., immediately, αἶψα, Hom., Pind., Æsch.; αὐτίκα, Omn.; εὐθύς and εὐθύ, Omn. post Hom.; εὐθέως, Soph., Plat. *Vid.* IMMEDIATELY.

DIRECTNESS, εὐθύτης, ητος, ἡ, Arist.

DIRGE, A, θρῆνος, ὁ, Omn.; αἴλῐνος, ὁ, Æsch., Soph.; ἔλεγος, ὁ, Eur., Ar.; ὕμνος, ὁ, Æsch.; ἰάλεμος, ὁ, Æsch., Eur., Theoc.; ἁρμάτειον μέλος, Eur.; Κᾰρῐκὴ μοῦσα, Plat.

A dirge played on the flute, Καρικὸν αὔλημα, Ar.

DIRK, A, μάχαιρα, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* DAGGER.

DIRT, λῦμα, ατος, τό, Hom., Soph., Eur.; ῥύπος, ὁ, pl. οἱ ῥύποι and τὰ ῥύπα, Hom., Plat., Ar., Theoc.; πίνος, ὁ, Trag., Ap. Rh.

A coat of dirt, σκῖρος, ὁ, Cratin., Eupol.

DIRT, TO, αἰσχύνω, Hom.; μιαίνω, aor. 1 ἐμίᾱνα, Omn.; φύρω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen.; φυράω, Æsch.; ἀνἄφύρω, Eur., Hdt.; μολύνω, Ar., Isoc.

DIRTINESS, ἀλουσία, ἡ, Eur., Hdt.; αὐχμός, ὁ, Ar., Plat.; ἀκἄθαρσία, ἡ, Plat., Dem.

DIRTY, αὐχμήεις, εσσα, εν, h.; αὐχμηρός, ά, όν, Soph., Eur., Xen., Plat.; αὐχμώδης, ες, Eur.; δυσπῐνής, ές, Soph.; κἄκοπῐνής, ές, Soph.; πινώδης, ες, Eur., Hipp.; πολῠπῐνής, ές, Eur.; πῑνἄρός, ά, όν, Eur.; ἄλουτος, ον, Ar.; ἀκάθαρτος, ον, Plat.; πινόεις, εσσα, εν, Ap. Rh.

Dirty (of wool), οἰσυπηρός, ά, όν, Ar.

Dirty (as ground not hoed or weeded), ἄσκἄλος, ον, Theoc.

With dirty hands, ῥῠποκόνδῠλος, ον, Archil., Plat. (Com.)

A dirty fellow, κοπρολόγος, ὁ, Ar.

To be dirty, αὐχμέω, Hom., Ar.; ῥῠπάω, Hom., Eur., Ar.; ῥῠπόομαι, pass. perf. ῥερύπωμαι, Hom.; ῥῠπαίνομαι, pass. only pres. and imperf., Xen.; πῑνάω, Ar.; εὐρωτιάω, Ar.

To be involved in a dirty business, μολῠνοπραγμονέομαι, pass., Ar.

DISABLE, TO, βλάπτω, aor. 2 pass. ἐβλάβην, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; διαφθείρω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κατἄλύω, fut. -λύσω, perf. pass. -λέλῠμαι, etc., Hdt., Lys.

To disable (esp. of disabling ships), κἄτἄτραυμἄτίζω, Thuc.; κόπτω, Thuc.; τιτρώσκω, fut. -τρώσω, etc., perf. pass. τετρωμένος, Thuc.

DISABLED (as a soldier), ἀπόμἄχος, ον, Xen.

DISADVANTAGE, λύμη, ἡ, Trag., Hdt., Xen., Plat.; ζημία, ἡ, Soph., Eur., Xen., Plat.; βλἄβη, ἡ, Omn. Att.; [μειονεξία, ἡ, Xen.] *Vid.* INJURY.

DISADVANTAGEOUS, ἀνωφέλητος, ον, Æsch.; λυμαντήριος, α, ον, c. gen., Æsch.; ζημιώδης, ες, Plat.; ἀνεπιτήδειος, ον, often c. πρός and acc. of the object, Omn. Att. prose. *Vid.* INJURIOUS.

DISADVANTAGEOUSLY, κακῶς, Omn. *Vid.* INJURIOUSLY, BADLY.

DISAFFECTED, δύσνοος, ον, contr. -νους, -νουν, c. dat. or c. ἐς and acc., Soph., Eur., Thuc., Xen.; κἄκόνοος, ον, contr. -νους, -νουν, Thuc., Xen., Lys., Isoc., Dem.

DISAFFECTION, δύσνοια, ἡ, Soph., Eur.; κἄκόνοια, ἡ, Xen., Lys.; ἔχθρα, ἡ, Thuc.

To be disaffected, κἄκονοέω, Lys.

DISAGREE, TO, διΐστἄμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., sine cas., Hom., Thuc., Dem.; δῐχοστατέω, sometimes c. πρός and acc., no perf., Trag., Plat.; διαφέρομαι, pass., aor. 1 διηνέχθην, c. dat. or c. πρός and acc., or sometimes c. gen., Hdt., Plat., Lys., Dem.; δῐχογνωμονέω, sine cas., no perf., Xen.; διἄφωνέω, c. dat., Plat., Arist.; ἀμφὶς φρονέω, only in pres., Hom.; ἀμφὶς φράζομαι, only pres., Hom.; ἀμφισβητέω, Hdt.

Those in the cities disagreeing on these two points, διεστηκότων εἰς δύο ταῦτα τῶν ἐν ταῖς πόλεσι, Dem.

DISAGREEING, δισσοί, αί, ά, Æsch.; ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; διά-

πορος; ον, sometimes c. dat., Eur., Thuc., Xen., Dem.; 'ἀσύμφωνος, ον, Plat.

DISAGREEING, adv. 'ἀσυμφώνως, Plat.

DISAGREEABLE, 'ἀδευκής, ές, Hom.; ἄτερπος, ον, Hom.; 'ἄχᾰριστος, ον, Hom., Theogn., Xen.; ἀργᾰλέος, α, ον, Hom., Tyrt., Theogn., Ar., Xen.; 'ἀποθύμιος, ον, Hom., Hes., Hdt.; 'ἀτερπής, ές, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; 'ἄχᾰρις, ὁ καὶ ἡ, neut. ἄχαρι, gen. -ιτος, acc. -ιτα and -ιν, the latter most usual, Theogn., Æsch., Eur., Hdt.; 'ἀχᾰρῐτος, ον, Eur.; πλημμελής, ές, Eur., Plat.; λῡπηρός, ά, όν, Omn. Att.; λῡπρός, ά, όν, Æsch., Eur.; ἀλγεινός, ή, όν, Omn. Att.; ἀχθεινός, ή, όν, Eur., Xen. *Vid.* UNPLEASANT, GRIEVOUS.

To be disagreeable, δι' ὄχλου εἰμί, c. dat., Thuc.

DISAGREEABLY, λυπηρῶς, Soph., Xen.; λυπρῶς, Eur.; ἀηδῶς, Thuc. *Vid.* UNPLEASANTLY.

DISAGREEMENT, δῐχοστᾰσία, ἡ, Sol., Hdt., Plat., διᾰφορά, ἡ, sometimes c. πρός and acc. of the other party, Eur., Omn. Att. prose, Hdt.; διᾰφωνία, ἡ, Plat.; 'ἀσυμφωνία, ἡ, Plat.

That there should be disagreement between those among whom there least ought to be, οἷς ἥκιστα ἐχρῆν ἐν διαφορᾷ καταστῆναι, Antipho.

With the least possible disagreement, ἥκιστα διᾰφόρως, Thuc.

DISAPPEAR, TO, 'ἀπορρέω, fut. -ρεύσομαι, more usu. -ῥυήσομαι, aor. 2 pass. -ερρύην, other tenses rare, Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.; ἐκρέω, also perf. ἐξερρύηκα, Plat.; ἐκτοξεύω, Eur.; 'ἀφᾰνίζομαι, pass., Thuc., Xen., Lys.; διᾰπέτομαι, fut. -πτήσομαι, aor. 1 sync. -επτάμην, Plat.; 'ἄφαντος (ον) οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, perf. ᾤχωκα, Æsch., Eur.; ἀφ. γίγνομαι, mid., fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γέγονα, part. sync. γεγώς, ῶσα, ώς, perf. pass. γεγένημαι, Æsch., Eur.; ἀφ. εἰμί, Eur.; ἀφ. βαίνω, only in aor. 2 ἔβην, part. βάς, and perf. βέβηκα, Soph.; ἀφ. ἐῤῥω, fut. ἐρρήσω, aor. 1 ἤρρησα, no perf., Soph.; φροῦδος, like ἄφαντος, sometimes without any verb, Soph., Eur., Ar., Antipho; 'ἀφανὴς γίγνομαι, Hdt.

To disappear gradually, ὑπέξειμι, part. -ιών, imperf. -ῄειν, Plat.

To make to disappear, 'ἀφᾰνίζω, Eur.

Having disappeared, 'ἄφαντος, ον, Omn. poet.; φροῦδος, η, ον, Soph., Eur., Ar., Antipho (rarely found except in nom.).

So as to disappear, διαῤῥύδην, Æsch.

DISAPPEARANCE, 'ἀφᾰνισις, εως, ἡ, Hdt.

DISAPPOINT, TO, ἐπῐκείρω, in pres., Hom.; 'ἀποσφάλλω, Hom., Eur., Hdt.; σφάλλω (this word occurs also in Hom., only not in this sense), c. dat. of the object, or c. gen. or c. περί and acc., Omn. Att.; [ψεύδω, *one of his hopes*, τινὰ ἐλπίδος, Trag., or ἐλπίδας, Xen.]

To be disappointed, 'ἀποτυγχᾰνω, fut. -τεύξομαι, aor. 2 -ἔτῠχον, no other tenses, c. gen. or sine cas., sometimes c. part., Anac., Xen., Dem.; ψεύδομαι (esp. by not obtaining one's wishes), pass., c. gen., Soph., Isoc.; διᾰμαρτᾰνω, fut. -αμαρτήσομαι, perf. -ημάρτηκα, aor. 2 -ήμαρτον, no other tenses, c. gen., Thuc., Xen., Isoc., Isæ.; ἀποσφάλλομαι, pass., c. gen. (ἐλπίδος), Eur.; διασφάλλομαι, Æschin.

[*I am disappointed of my expectation*, ἐλπὶς ψεύδει με, Eur.; also ψεύδομαι ἐλπίδος, etc., Hdt., Att.]

DISAPPOINTED, 'ἄπρακτος, ον, sometimes c. gen., Hom., Pind., Thuc., Dem.

DISAPPOINTMENT, σφάλμα, ἄτος, τό, Eur., Thuc., Xen.; ἀποτῠχία, ἡ, Dinarch.; πταῖσμα, ἄτος, τό, Hdt., Dem.

Grieving exceedingly for his disappointment in the matter of his marriage, ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν, Soph.

This was their first disappointment, αὐτοῖς τοῦτο πρῶτον ἀντεκεκρούκει, Thuc.

DISAPPROBATION, κᾰτάμεμψις, εως, ἡ, Thuc. *Vid.* BLAME.

DISAPPROVE, TO, μέμφομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., c. acc. pers. or c. dupl. acc., or c. acc. pers. and prep., or c. acc. pers. and gen. rei, or c. acc. rei, gen. pers. or c. dat. pers., Omn. post Hom. *Vid.* TO BLAME.

DISARM, TO, act. 'ἀφοπλίζω, Leon. Tar.; [παροπλίζω, Polyb.]

To disarm, intrans., i. e., to take off one's arms, 'ἀφοπλίζομαι ἔντεα, Hom.

DISARRANGED, ἀσυσκεύαστος, ον, Xen.

DISASTER, συμφορά, ἡ, Omn. Att., Hdt.; τραῦμα, ἄτος, τό, Hdt.; κᾰκοπρᾱγία, ἡ, Thuc., Isoc.; πταῖσμα, ἄτος, τό, Hdt., Dem. *Vid.* MISFORTUNE.

DISASTROUS, κᾰκός, ή, όν, compar. κακώτερος, etc., Hom., but not in Attic.

DISAVOW, TO, 'ἀναίνομαι, mid., no fut., aor. 1 ἠνηνάμην, no aor. 2, Eur., Xen., Plat., Dem.; ἀπεῖπον, only in aor. 2 act. and aor. 1 mid. ἀπειπάμην, Hdt., Thuc., Plat.; 'ἀπαξιόω, Thuc.; ἀποκηρύσσω, Dem. *Vid.* TO DENY.

DISAVOWAL, ἄρνησις, εως, ἡ, Trag., Dem. *Vid.* DENIAL.

DISBAND, TO, διᾰλῡ'ω, fut. -λύσω, perf. pass. -λέλῠμαι, Eur., Thuc., Dem.; κᾰτᾰλύω, Xen., Dem.; 'ἀφίημι (ῐ Ep., ῑ Att.), imperf. ἀφίην and ἠφίουν, aor. 1 -ῆκα, etc., perf. pass. -εἶμαι, aor. 1 -έθην, etc., Hdt.; διᾰφίημι, Xen., Dem. *Vid.* TO DISMISS.

DISBANDING, A, διᾰλῠσις, εως, ἡ, Xen.; κᾰτᾰλῠσις, ἡ, Xen., Dem.

One must disband, 'ἀφετέον (used, however, more in the general sense, "one must dismiss"), Plat.

DISBANDED, 'ἄφετος, ον (this also is not used in the particular application to soldiers, but used in a general sense by), Æsch., Plat. *Vid.* DISCHARGED.

DISBARK, TO. *Vid.* TO DISEMBARK.

DISBELIEF, 'ἀπιστία (ῐ Theogn.), ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.

DISBELIEVE, TO, 'ἀπιστέω, c. dat. of the relator, acc. of the thing related, or c. dat. pers. and περί c. gen., or c. infin., or c. μή and infin., Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; διαπιστέω, Dem., Arist.; 'ὑπολαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, not of persons, Xen.

DISBURDEN, TO, κουφίζω, c. gen. of the load, Eur., Xen. *Vid.* TO RELIEVE.

DISBURSE, TO, 'ἀνᾱλίσκω, fut. ἀναλώσω, etc., Thuc., Plat., Lycurg. *Vid.* TO SPEND.

DISC, A, κῠ'κλος, ὁ, pl. κύκλοι and κύκλα, Trag., Plat., Mosch.; ἅλως, ω, ἡ, Æsch.

DISCARD, TO, 'ἀφίημι (ῐ Ep., ῑ Att.), imperf. ἀφίην and ἠφίουν (both in Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. -έηκα (not Trag.), etc., perf. pass. -εἶμαι, aor. 1 -έθην, etc., Hom., Eur., Hdt., Xen., Dem. *Vid.* TO DISMISS, TO REJECT.

One must discard, 'ἀφετέον, Plat.

DISCERN, TO, νοέω, Hom., Hes., Xen.; κᾰτεῖδω, only in aor. 2 κατεῖδον, imper. κάτῐδε, etc., Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; ὁράω, imperf. Att. ἑώρων, perf. ἑώρᾱκα, and ἑόρᾱκα, fut. (borrowed from ὄπτομαι) ὄψομαι, whence comes also perf. pass. (in pass. sens.) ὦμμαι, aor. and fut. ὤφθην, ὀφθήσομαι, no aor. 1 in any voice (except that Pind. has ἐπόψατο from ἐφοράω), also 2d perf. ὄπωπα, pluperf. ὀπώπειν (these are never found in Att. prose) (Sappho also has ὄρημι, and Hom. 2d sing. pres. mid. ὄρηαι), Omn.; βλέπω, Omn. post Hom.; αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ᾐσθόμην, perf. ᾔσθημαι, c. gen., or c. acc., or sometimes c. part., Omn. Att. *Vid.* TO PERCEIVE, TO SEE.

To discern from a distance, προοράω, Thuc., Xen.

One must discern, δῐϊστέον, Eur.

DISCERNIBLE, ὁρᾱτός, ή, όν, Xen., Plat. *Vid.* VISIBLE.

DISCERNIBLY, ἐπῐφᾰνῶς, Thuc. *Vid.* VISIBLY.

DISCERNING, ὀξῠ'φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; γνωμονῐκός, ή, όν, Xen., Plat. *Vid.* WISE.

DISCERNMENT, σῠ'νεσις, εως, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.

To have discernment, γνώμην ἴσχω, Soph.; *destitute of discernment*, γνώμης λειπόμενος σοφῆς, Soph.

DISCHARGE, TO, ἀποπέμπω, perf. act. -πέπομφα, pass. -πέπεμμαι, Hom., Omn. Att. prose. *Vid.* TO DISMISS.

To discharge some soldiers out of a regiment (which is not disbanded in the whole), ἐκπέμπω, Xen.

To discharge (a debt), ἀποδῐδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, Hom., Pind., Omn. Att. prose. *Vid.* TO PAY.

To discharge itself (as a river does into the sea), intrans., 'ἀνερεύγομαι, pass., Arist., Ap. Rh. *Vid.* TO FALL.

To discharge (as a sore does), ἀποπυΐσκω, no fut., Hipp.

DISCHARGE, A, διᾰλῠσις, εως, ἡ, Xen.; κᾰτᾰλῠσις, ἡ, Xen., Dem.; 'ἄφεσις, εως, ἡ, Dem.

[*A discharge* (of water), ἀναστόμωσις, εως, ἡ, Plut. *Vid.* OUTLET.]

A discharge (from a sore), νοσηλεία, ἡ, Soph.; πῦον, τό, Hipp.

To give any one a discharge from a debt, ἀπαλείφω τινὰ ἀπὸ ὀφλήματος, Dem.; ἀπαλείφω ὄφλημα, Æschin.

DISCHARGED (as a soldier), 'ἀπόμισθος, ον, Dem.

DISCIPLE, A, μᾰθητής, οῦ, ὁ, Hdt., Omn. Att. prose; ὁμῑλητής, ὁ, Xen.; φοιτητής, ὁ, Plat. *Vid.* PUPIL.

A fellow disciple, συμμᾰθητής, οῦ, ὁ, Plat.

To be a disciple, φοιτάω, c. εἰς or πρός and acc., Xen., Plat. *Vid.* TO BE A PUPIL.

To wish to be a disciple, μαθητιάω, Ar.

DISCIPLINE, μελέτη, ἡ, Thuc.; μάθησις, εως, ἡ, Xen.; σῠ'νταξις, εως, ἡ, Xen.

Good discipline, εὐταξία, ἡ, Thuc., Xen.

Want of discipline, ἀταξία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

DISCIPLINED, i. e., well disciplined, εὔτακτος, ον, Ar., Thuc., Xen.

In a disciplined manner, εὐτάκτως, Æsch., Xen.

To be disciplined, i. e., well disciplined, εὐτακτέω, lit. and metaph., Thuc., Xen.

DISCIPLINE, TO, κοσμέω, Hom., Eur., Hdt., Xen.; τάσσω, Omn. Att., Hdt.; συγκροτέω, Xen., Dem.; [προσαναγκάζω, Thuc.]

DISCLAIM, TO, ἀρνέομαι, mid., no pass. in pass. sens., but aor. 1 pass. in act. sens., c. acc. or c. infin., or c. infin. c. neg. οὐ or μή, or c. τό and infin., or c. ὅτι οὐ or ὡς οὐ c. indic., c. dat. of the person to whom the disclaimer is uttered, Omn.; ἀφίσταμαι, pass., c. fut. mid., aor. 2, perf. and pluperf. act., perf. pl. sync. ἀφέστᾰμεν, etc., c. gen., Dem. *Vid.* TO DENY.

DISCLOSE, TO, ἀνᾰφαίνω, Hom.; ἐκφαίνω, Hom., Pind., Soph., Hdt., Xen.; μηνύω (ῠ, but ῡ before a long syll.), fut. -ῡσω, no perf., though there is aor. 1 pass., h., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ἀνοίγω, and in pres. pass. also ἀνοιγνῠμαι, no perf. act., though there are perf. and aor. 1 pass., 2d perf. ἀνέῳγα in act. sens., Trag.; ἀναπτύσσω, Trag.; ἐκκᾰλύπτω, no aor. 2, Æsch., Eur.; διᾰκᾰλύπτω, Dem.; πᾰρᾰγυμνόω, Hdt.; κᾰταγγέλλω, Xen.

DISCLOSURE, A, μήνῡμα, ᾰτος, τό, Thuc.

[DISCOLOR, TO, ἀναχρώννυμι, Plut.]

[*A discoloring*, ἀνάχρωσις, εως, ἡ, Plut.]

DISCOLORED, αἰόλος, η, ον, Soph.; [μελαμπηγής, ές (Dor. πᾰγ.), Æsch.; (livid), πελιός, ά, όν, Dem.]

DISCOMFORT, ὄχλος, ὁ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; δυsχέρεια, ἡ, Soph.

DISCOMFORTABLE, δυsχερής, ές, Æsch., Soph., Thuc., Plat., Dem.

DISCOMMEND, TO, ψέγω, no perf., no pass., Theogn., Omn. Att. *Vid.* TO BLAME.

DISCOMMODE, TO, ἐνοχλέω (in augm. tenses usu. with double augment, ἠνώχλεον, etc.), c. acc., or sometimes c. dat., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.

DISCOMPOSE, TO, τᾰράσσω, Omn.

DISCONCERT, TO, ἐμποδίζω, c. dat. pers., Omn. Att.

DISCONSOLATE, δυsπᾰρᾰμύθητος, ον, Plat.

DISCONTENT, δυsκολία, ἡ, Ar., Plat., Xen.

It gives an enemy no reason for discontent, πολεμίῳ ἀγανάκτησιν οὐκ ἔχει, Thuc.

DISCONTENTED, δύsκολος, ον, Eur., Xen., Plat., Dem.

To be discontented, ἄχθομαι, mid., fut. ἀχθέσομαι, c. dat. of cause, or c. prep. ἐπί c. dat., or c. gen., ὑπέρ c. gen., περί c. gen., also c. part., in prose often c. εἰ and indic., sometimes c. ὅτι and indic., Hom., Omn. Att.; δυsκολαίνω, only pres. and imperf., c. dat., Ar., Plat., Xen.; ἀγᾰνακτέω, c. dat. or c. acc., or c. prep. or c. part., Ar., Isoc., Plat.

DISCONTENTEDLY, δυsκόλως, Plat., Isoc., Dem.

DISCONTINUANCE, ἀνάπαυσις, εως, ἡ, Hom., Thuc. *Vid.* CESSATION.

DISCONTINUE, TO, ἐρωέω, sine cas. or c. gen., Hom.; παύω, c. gen., Hom., Hes., and in imper. παῦε, Soph., Ar., Plat., more usu. παύομαι, mid., c. perf. pass. and paulo post fut. in act. sens., c. gen. or c. part., Omn. *Vid.* TO CEASE.

DISCORD, ἔρις, ῐδος, acc. ῐδα and ιν, ἡ, Omn.; στᾰσις, εως, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att. *Vid.* QUARREL, FACTION.

Discord (in music), ἀσυμφωνία, ἡ, Plat.; ἀναρμοστία, ἡ, Plat.

DISCORDANT, ἄμουσος, ον, Eur.; ἀσύμφωνος, ον, sometimes c. dat., Plat.; ἀνάρμοστος, ον, Plat.; [πάραυλος, ον, Incert. ap. Ath.; (of cries), ἄμικτος, ον, Æsch.; πολύψηφος, ον, Luc.]

DISCORDANTLY, ἀμούσως, Plat.; ἀναρμόστως, Plat.; πλημμελῶς, Plat.

DISCOVER, TO, εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, no aor. 1, perf. εὕρηκα, aor. 2 εὗρον, aor. 1 pass. εὑρέθην, etc., Omn.; ἐφευρίσκω, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt.; ἐξευρίσκω, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; ἀνευρίσκω, Hdt.; ἐπῐγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, perf. -έγνωκα, aor. 2 -έγνων, perf. pass. -έγνωσμαι, Æsch., Soph., Thuc., Plat., Andoc.; ἀναζητέω, Dem.; προτρέπω, Eur. *Vid.* TO FIND, TO INVENT.

To discover, i. e., to detect, φωράω, fut. -ᾱσω, Omn. Att.; καταφωράω, Thuc., Xen.

To discover, i. e., to reveal, φαίνω, Pind., Soph. *Vid.* TO DISCLOSE.

One must discover, ἀνευρετέον, Plat.; ἐξευρετέον, Plat.

DISCOVERABLE, εὑρετός, ή, όν, Soph., Xen.; εὑρετέος, α, ον, Thuc.

DISCOVERER, A, ἀλφηστής, οῦ, ὁ, Hom.; εὑρέτης, ου, ὁ, Plat., Isoc., fem. εὑρέτις, ῐδος, ἡ, Soph. *Vid.* FINDER, INVENTOR.

DISCOVERY, A, εὕρημα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; εὕρεσις, εως, ἡ, Plat.; ἀνεύρεσις, ἡ, Eur.; ἐξεύρημα, τό, Hdt.

DISCOURAGE, TO, ἐκπλήσσω, aor. 2 pass. ἐξεπλᾰγην (Hom. has also -πλήγην, Thuc. also ἐκπλήγνυμι), Omn.; καταπλήσσω, Hom., Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* TO FRIGHTEN.

To be discouraged, δυsθῡμαίνω, only pres. and imperf., h.; δυsθῡμέω, Hdt.; ἀθῡμέω, Æsch., Soph., Thuc., Isoc., Dem.

DISCOURAGED, ἄθῡμος, ον, Hom., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; δύsθῡμος, ον, Soph., Xen., Plat.

One must (not) *be discouraged*, (οὐκ) ἀθυμητέον, Dem.

DISCOURAGEMENT, κᾰτᾰπληξις, εως, ἡ, Thuc.

DISCOURSE, λόγος, ὁ, Omn.; δῐᾰτρῐβή, ἡ, Plat.; περῐπᾰτος, ὁ, Ar.

DISCOURSE, TO, ἀγοράομαι, mid., Hom., Hdt., Xen.; λέγω, Omn. post Hom.; δῐᾰλέγομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., Hdt., Xen., Dem., Æschin.; περῐπᾰτέω, Plat. *Vid.* TO SPEAK, TO SAY, TO CONVERSE.

To discourse with, συγγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, c. dat., Thuc., Plat., Xen.

One must discourse (esp. scientifically, logically), διᾰλεκτέον, Arist.

[*The art of discoursing*, προσομιλητική, ἡ, Plat.]

DISCOURTEOUS, δυsπέμφελος, ον, Hes.; δύsκολος, ον, Eur., Ar., Plat.

DISCOURTEOUSLY, δυsκόλως, Plat., Isoc.

DISCOURTESY, σκαιότης, ητος, ἡ, Soph., Hdt., Plat., Dem.

DISCREDIT, αἶσχος, τό, Hom., Hes., Trag., Plat.; ὄνειδος, τό, Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Plat.; ἀδοξία, ἡ, Thuc., Plat.

DISCREDIT, TO, ἀπιστέω, c. dat. pers., c. acc. rei, or c. περί and gen., or c. infin., or c. μή and infin., Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* TO DISBELIEVE.

DISCREDITABLE, αἰσχρός, ά, όν, and Anth. ός, όν, compar. αἰσχίων (ῐ Ep., ῑ Att.), superl. αἴσχιστος, Omn. *Vid.* DISGRACEFUL.

DISCREET, ἐχέφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Hom.; πολῠφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; σώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (also σαόφρων, Hom.), Omn.; νοέων, ουσα, Hom.; νοήμων, ον, Hom., Luc.; σῠνετός, ή, όν, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; φρόνῐμος, ον, and η, ον, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc.; εὐλᾰβής, ές, Plat., Dem. *Vid.* PRUDENT.

DISCREETLY, φρονῐμως, Eur., Xen., Plat.; εὐλᾰβῶς, Eur., Plat. *Vid.* PRUDENTLY.

To be discreet, πῠκάζομαι, pass., only in perf. part., Hes.; σωφρονέω, Trag., Xen., Plat., Dem.

DISCREPANCY, δῐᾰφορά, ἡ, Thuc., δῐᾰφορότης, ητος, ἡ, Plat.; ἀνομοιότης, ητος, ἡ, Plat.; ἐναντίωσις, εως, ἡ, Plat.; ἐναντίωμα, ᾰτος, τό, Plat. *Vid.* DIFFERENCE.

DISCRETION, ἐπιφροσῠνη, ἡ, Hom.; σωφροσῠνη (σαοφροσῠνη, Hom.), ἡ, Theogn., Eur., Xen., Plat., Dem.; φρόνησις, εως, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc., Arist. *Vid.* PRUDENCE.

The chiefs surrender the Mityleneans to Paches and the Athenians at discretion, οἱ ἐν τοῖς πράγμασι ποιοῦνται ὁμολογίαν πρὸς ... Πάχητα ... ὥςτε Ἀθηναίοις μὲν ἐξεῖναι βουλεῦσαι περὶ Μιτυληναίων ὁποῖον ἄν τι βούλωνται, Thuc.

The people at Nisæa capitulated with the Athenians on the terms that ... and that the Lacedæmonians should be at the discretion of the Athenians, οἱ ἐν τῇ Νισαίᾳ ... συνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις ... τοῖς τε Λακεδαιμονίοις ... χρῆσθαι Ἀθηναίους ὅ, τι ἂν βούλωνται, Thuc.

He thought that it would be at his own discretion to make the attack when he pleased, τὴν ἐπιχείρησιν ἐφ' ἑαυτῷ ἐνόμιζεν εἶναι ὁπόταν βούληται, Thuc.

DISCRIMINATE, TO, δῐᾰκρίνω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; δῐάγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, perf. -έγνωκα, aor. 2 -έγνων, perf. pass. -έγνωσμαι, Hom., Hdt., Plat., Dem., Æschin. *Vid.* TO DISTINGUISH.

DISCRIMINATION, σύνεσις, εως, ἡ, Pind., Eur., Omn. prose.

[DISCURSIVE, διάδρομος, ον, Æsch.; συλλογιστικός, ή, όν, Arist. *Vid.* WANDERING, ARGUMENTATIVE.]

[*A discursive argument*, πλάνη λόγου, Plat.]

DISCUSS, TO, ἐπεξέρχομαι, mid., fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, Att. usu. in sync. -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Æsch., Hdt., Thuc., Plat.; δίειμι, imperf. διῄειν, no other tenses, Plat.; διέξειμι, c. acc. or c. περί and gen., Plat., Isoc.; διαλέγομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., c. acc. rei, or c. περί and gen., Ar., Xen., Plat., Isoc.; δῐᾰτρῐβω, sine cas., Plat.

One must discuss, διᾰληπτέον, Plat.; διαλεκτέον, Arist.

DISCUSSION, λόγος, ὁ, Omn.; λέσχη, ἡ, Soph., Eur., Hdt.; δῐᾰτρῐβή, ἡ, Plat., Isoc.; περῐπᾰτος, ὁ, Ar.; διάλεκτος, ἡ, Plat.

To be engaged in a discussion with, εἰς λόγους ἔρχομαι, σύνέρχομαι, ʽὑφῐκνέομαι, c. dat., Hdt.

Discuss me now this very point accurately, ταῦτ' οὖν αὐτὰ διελθέ μοι ἀκρῑβῶς τῷ λόγῳ, Plat.; also προχειρίζομαι περί τινος or τι, Arist.

I think you ought to finish the discussion, ἐμοὶ μὲν δοκεῖ χρῆναι διεξελθεῖν σε τὸν λόγον, Plat.

A notice of a subject for discussion, πρόθεσις, εως, ἡ, Arist.

To give notice of a discussion on such and such a point, πρόθεσιν ποιοῦμαι ὑπέρ, c. gen., Arist.

A hatred of discussion, μῑσολογία, ἡ, Plat.

A hater of discussion, μῑσόλογος, ὁ, Plat.

DISDAIN, TO, 'ἀθερίζω, fut. -ἴσω (in Ap. Rh. -ίξω), no perf., no pass., c. acc. or c. gen., Hom., Ap. Rh.; 'ἀτῑμάω, Hom., Pind., Soph.; 'ἀτῑμάζω, perf. act. not used, though perf. pass. is, Hom., Trag., Hdt., Xen., Dem.; κᾰτᾰφρονέω, c. gen. or c. acc., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; 'ἀναξιόω, Eur.; 'ἀπαξιόω, Thuc. *Vid.* TO DESPISE.

DISDAIN, 'ὑπεροψία, ἡ, Thuc., Isoc., Dem. *Vid.* CONTEMPT.

DISDAINFUL, ὀλῐγωρος, ον, Hdt., Isoc., Dem.; 'ὑβριστῐκός, ή, όν, Xen., Plat., Dem. *Vid.* CONTEMPTUOUS, INSOLENT.

DISDAINFULLY, ὀλῐγώρως, Xen., Plat., Isoc., Dem.; 'ὑβριστῐκῶς, Xen., Plat., Dem. *Vid.* CONTEMPTUOUSLY, INSOLENTLY.

DISEASE, νόσος, poet. νοῦσος (not Att.), ἡ, Omn., also fig. (*dis. of mind*) νόσος φρενῶν, Æsch.; νόσημα, ᾰτος, τό, Omn. Att.; ἀσθένεια, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.; πάθη, ἡ, Hdt.; πόνος, ὁ, Thuc.; ἀῤῥωστία, ἡ, Xen.; ἀῤῥώστημα, ᾰτος, τό, Dem.; σύμπτωμα, ᾰτος, τό, Plat.; νόσευμα, ᾰτος, τό, Hipp.

Disease making one keep one's bed, μοῖρα δεμνιοτήρης, Æsch.

Rags full of some loathsome disease (i. e., matter coming from a diseased place), ῥάκη βαρείας του νοσηλείας πλέα, Soph.

A little disease, νοσημᾰτιον, τό, Ar.

[*To incur* or *contract disease*, ἐς or εἰς νόσον πίπτω, Æsch.; ἐμπίπτω, Antipho; νόσος ἐμπίπτει τινί, Xen.; ν. ἐπέρχεταί τινι, Hom.]

[*The disease settled in his throat*, κατέβαινεν ἐς τὰ στήθη ὁ πόνος, Thuc.]

To be diseased, κάμνω, fut. κᾰμοῦμαι, perf. κέκμηκα, aor. 2 ἔκᾰμον, no aor. 1 (Hom., who, however, does not use the word in this sense, has also perf. part. κεκμηώς, gen. ῶτος and ότος, and he has aor. 2 subj. κεκάμω), sometimes c. gen. (sc. νόσου, Soph.), Pind., Soph., Eur., Plat.; νοσέω, Omn. Att.; ἐκνοσέω, Arist.; ἀσθενέω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀῤῥωστέω, Xen.; νοσηλεύω, Hipp. *Vid.* TO BE SICK.

To become diseased, νοσάζομαι, pass., Arist.

DISEASED, νοσερός, ά, όν, Eur.; νοσώδης, ες, Plat.

A becoming diseased, νόσανσις, εως, ἡ, Arist.

Bringing diseases, νοσοφόρος, ον, poet. νουσοφόρος, Anth.

DISEMBARK, TO, intrans., 'ἀποβαίνω, fut. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, part. -βάς, no other tenses except imperf., c. prep., Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ἐκβαίνω, c. gen. or c. prep., Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ἐξᾰποβαίνω, Hom., Ap. Rh.; ἐπεκβαίνω, Thuc.

To disembark in haste, κᾰτᾰτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, Xen.

To disembark with, or *at the same time*, σύνᾰποβαίνω, Hdt.

To disembark, trans., i. e., to make to disembark, ἐκβαίνω, in fut. -βήσω, and aor. 1 -έβησα, Hom., Eur.; ἀποβαίνω, in aor. 1, Hdt.; ἐκβάλλω, perf. -βέβληκα, and -ομαι, mid., Hom., Hdt.; ἐκβῐβάζω, no pass., Thuc.; 'ἀποβῐβάζω, used also in mid., Hdt., Thuc., Xen.

DISEMBARKATION, 'ἀπόβᾰσις, εως, ἡ, Thuc.

[DISEMBOWEL, TO, ἐξαιρέω (2d aor. -εῖλον, infin. -ελεῖν) τὴν νηδύν, Hdt.]

[DISENCHANT, TO (by purification), περιμάσσω, Menand.]

DISENCUMBER, TO, κουφίζω, c. gen. of the burden, Eur. *Vid.* TO RELIEVE.

DISENGAGE, TO, χωρίζω, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* TO SEPARATE.

To be disengaged, i. e., to have leisure, σχολάζω, Ar., Omn. Att. prose. *Vid.* LEISURE.

DISENTANGLE, TO, λύω, fut. λύσω, perf. pass. λέλῠμαι, aor. 2 sync. in pass. sens. ἐλύμην, 3d sing. λῦτο, etc., Omn.; ἐξελίσσω, augment ει, Eur.

DISENTANGLING, A, ἐξείλησις, εως, ἡ, Plat.

DISENTHRAL, TO, ἐλευθερόω, Omn. Att., Hdt. *Vid.* TO FREE.

DISESTEEM, 'ἀδοξία, ἡ, Thuc., Plat.

DISFAVOR, φθόνος, ὁ, Pind., Eur., Plat.

DISFIGURE, TO, κνυζόω, only in fut. and aor. 1, Hom.; κᾰταικίζω, Hom., Eur.; αἰσχύνω, Hom., Xen.; ῥῠπαίνω, aor. 1 ἐῤῥύπᾰνα, no perf., Arist.; [ἀμορφύνω, Antim.; παρασχηματίζω, Theophr.]

DISFIGURED, κεκᾰκωμένος, η, ον, Hom.

DISFIGUREMENT, αἶσχος, τό, Plat.

DISFRANCHISE, TO, 'ἀτῑμόω, Antipho, Dem., Æschin.; 'ἀτῑμάζω, Plat.; ἐπῐτῑμίαν ἀφαιρέομαι, mid., aor. 2 ἀφειλόμην, -ελοῦ, etc., c. gen., Dem.

To disfranchise in addition (to inflicting other injuries), προσᾰτῑμόω, Dem.

DISFRANCHISEMENT, ἀτῑμία, ἡ, Hdt., Andoc., Dem.

[DISFURNISH, TO, ἀνασκευάζω, Thuc.]

DISGORGE, TO, ἐξεμέω, fut. -έσω (the simple verb has also -εμοῦμαι), aor. 1 ἐξήμησα, Hes., for which LIDD. and SC. propose ἐξήμεσσα, no perf., no pass., Hom., Hes., Ar.; ἐξεράω, fut. -άσω, Ar.

To make to disgorge, ἐκπηνίζομαι, Att. fut. -πηνιοῦμαι, c. acc. rei, gen. pers., Ar.

DISGRACE, ἐλεγχεία, ἡ, Hom.; ἔλεγχος, τό, Hom., Hes., Pind.; μῶμος, ὁ, Hom., Pind.; αἶσχος, τό, Hom., Hes., Trag., Xen., Plat.; αἰσχύνη, ἡ, Hdt., Omn. Att.; ὄνειδος, τό, Omn. poet., Plat., Dem.; λῦμα, ᾰτος, τό, Soph.; λώβη, ἡ, Soph.; αἰκία, ἡ, Thuc.; αἰσχρότης, ητος, ἡ, Plat.

[*To be in disgrace*, ὄνειδος ἔχω, Hdt.]

DISGRACE, TO, ἐλέγχω, Hom.; αἰσχύνω, Omn.; κᾰταισχύνω, Omn.; κατελέγχω, Pind., Tyrt.

To disgrace one's self, μολύνομαι, pass., Isoc.

Do not you disgrace happy Athens by being subservient to unholy deeds, σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας ἔργοις 'Αθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν, Soph.

A disgraced man, λωβητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.

One who disgraces, κᾰταισχυντήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; λωβητής, οῦ, ὁ, Ar.

Alive to disgrace, αἰσχῡνόμενος, η, ον, Thuc.

DISGRACEFUL, ἐλεγχής, ές, superl. ἐλέγχιστος (only of men), Hom.; αἰσχρός, ά, όν (and ός, όν, Anth.), compar. αἰσχίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. αἴσχιστος, Omn.; ἀσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Eur., Xen., Dem.; ἐπονείδιστος, ον, Xen., Plat., Isoc., Dem.; αἰσχυντηλός, ή, όν, Arist.; λωβήεις, εσσα, εν, Ap. Rh.

Giving or *entertaining disgraceful counsels*, αἰσχρόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Æsch.

Doing disgraceful things, αἰσχροποιός, όν, Eur.

DISGRACEFULLY, αἰσχρῶς, Soph., Eur., Thuc., Dem., etc.; ἀσχημόνως, Plat.

To behave disgracefully, ἀσχημονέω, Eur., Xen., Plat., Dem.

DISGUISE, TO, 'ἀμαλδύνω, no perf., h.; δολόω, Soph.; κλέπτω, Æschin.

To disguise one's self, κᾰτακρύπτω, sine cas., Hom.

For they still disguised themselves under the name of the Five Thousand, ἐπεκρύπτοντο γὰρ ὅμως ἔτι τῶν πεντακισχιλίων τῷ ὀνόματι, Thuc.

DISGUISE, κρύψις, εως, ἡ, Eur., Plat. *Vid.* CONCEALMENT.

DISGUST, ἄδος, τό (the quantity of α is disputed), Hom.; βδελυγμία, ἡ, Cratin., Xen.; ἀηδία, ἡ, Plat., Dem.

DISGUST, TO, 'ἀσάω, no perf. act. or pass., but aor. 1 pass., also aor. 1 mid. part. 'ἀσᾰμενος, in pass. sens., Theogn., Alcæ., Hdt.

To be disgusted, 'ἀδέω, in aor. 1 Æol. 3d sing. poet. ἀδδήσειε, and perf. part. ἀδδηκώς, c. dat., Hom.; βδελύττομαι, pass. c. aor. 1 ἐβδελύχθην, no other tenses, c. acc., Ar.; δυσχεραίνω, aor. 1 ἐδυσχέρᾱνα (used in act. sens. in participle, Soph.), c. gen. or c. dat., or c. περί and gen., or c. ἐπί and dat., Xen., Plat., Isoc., Dem.; 'ἄδην ἔχω, c. gen., Plat.

I am disgusted, it disgusts me, ἐστί μοι χολή, Ar.

With disgust, δυσχεραινόντως, Arist.

DISGUSTING, βδελυκτρόπος, ον, Æsch.; βδελῠρός, ά, όν, Ar.; βδελῠχρός, ά, όν, Epich.

Disgusting conduct, βδελῠρία, ἡ, Andoc., Isæ., Æschin.

To behave in a disgusting manner, βδελῠρεύομαι, mid., Dem.

DISH, A, λέκος, ὁ or τό, Hippon.; λεκάνη, ἡ, Ar.; λεκάνιον, τό, Ar.; λοπάς, ᾰδος, ἡ, Ar.; λοπάδιον, τό, Ar.; πᾰτάνιον, τό, Antiph.; πᾰροψίς, ῐδος, ἡ (both a dish on which meat is served, and also what is served, as we say "a dainty dish"), Ar., Antiph., Xen.

A dainty dish, πᾰροψώνημα, ᾰτος, τό, Æsch.

A dish set on a table, ἐπῐτρᾰπέζωμα, ᾰτος, τό, Plat. (Com.)

To buy a dainty dish for a person, πᾰροψωνέω, c. dat., Cratin.

DISH, TO (*you will dish him*, i. e., ruin him), ἐγχῠτριεῖς, Ar.

DISHFUL, A, γέμος, τό, Æsch.

DISHEARTEN, TO, κᾰτᾰπλήσσω,

aor. 2 pass. κατεπλάγην, Thuc. *Vid.* To DISCOURAGE.

To be disheartened, δυσθυμαίνω, only pres. and imperf., h.; ’ἀθῡμέω, Æsch., Soph., Thuc., Isoc., Dem.; ἀνατρέπομαι, Theoc., Polyb.

One must (not) be disheartened, (οὐκ) ’ἀθῡμητέον, Dem.

DISHEARTENED, ’ἄθῡμος, ον, Hom., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; δύσθῡμος, ον, Soph., Xen., Plat.

A being disheartened, δυσθῡμία, ἡ, Soph., Eur., Plat.; κᾰτᾰ’πληξις, εως, ἡ, Thuc. *Vid.* DESPONDENCY, FEAR.

DISHEVELED (with disheveled hair), ἀελλόθριξ, gen. ἀελλότρῐχος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; νήπλεκτος, ον, Bion.

DISHONEST, σκολιός, ά, όν, usu. of deeds, sometimes of men, Hom., Hes., Pind., Plat.; ’ἄδῐκος, ον, Omn.; ἔκδῐκος, ον, Trag.; πᾰλίνδῐκος, ον, Dem.; μοχθηρός, ά, όν, Eur., Ar., Thuc., Xen., Isoc.

DISHONEST, TO BE, ’ἀδῐκέω, h., Omn. Att.; στρεψοδῐκέω, Ar.

DISHONESTLY, ’ἀδίκως, h.; ἐκδίκως, Trag.; σκολιῶς, Plat.; μοχθηρῶς, Plat.

DISHONESTY, ’ἀδῐκία, ἡ, Eur., Plat., Dem.; κιβδηλία, ἡ, Ar.; μοχθηρία, ἡ, Xen., Plat.

A dishonest action, ἀδίκημα, ἄτος, τό, Thuc., Dem., Arist.; also that which is got by a dishonest action, Plat. *Vid.* FRAUD.

DISHONOR, ’ἀτῑμία (μῑ often poet.), ἡ, Hom., Tyrt., Omn. Att.; ’ἀδοξία, ἡ, Thuc., Plat. *Vid.* DISGRACE.

Sorrowing for dishonor, ’ἀτῑμοπενθής, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

DISHONOR, TO, ’ἀπᾰτῑμάω, Hom.; ’ἀπᾰτῑμάζω, Æsch.; ’ἀτῑμάω, Hom., Soph., Plat.; ’ἀτῑμάζω, fut. -ᾰσω, etc., Hom., Trag., Hdt., Xen., Dem.; ’ἀτίζω, only act., Hom., Eur.; ’ἀτίω, only pres. act., Theogn.; ἀτῑμόω, Æsch.

Venus is dishonored by this saying, Κύπρις δ’ ἄτιμος τῷ δ’ ἀπέῤῥιπται λόγῳ, Æsch.

DISHONORABLE, DISHONORED (without honor), ’ἀκλεής, ές, poet. acc. masc. ἀκλεᾶ, Hom.; ’ἄτῑμος, ον, Omn.; ’ἀτίμαστος, ον, Mimnerm.; ’ἀπότῑμος, ον, Soph., Hdt. *Vid.* UNHONORED.

Dishonorable, i. e., causing dishonor, αἰσχρός, ά, όν, and ός, όν, Anth.; compar. αἰσχίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. αἴσχιστος, Omn. *Vid.* DISGRACEFUL.

In a dishonored manner (without honor), ’ἀκλειῶς, Hom.; ἀκλεές, Hom.; ἀκλεῶς, Hdt.; ἀτίμως, Eur., Lys.

DISHONORER, A, αἰσχυντήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; ’ἀτῑμαστήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.

DISHONORING, A, ’ἀτίμωσις, εως, ἡ, Æsch.

DISINCLINED, ’ἀπρόθῡμος, ον, Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* UNWILLING.

DISINGENUOUS, δῐπλόος, η, ον, contr. -πλοῦς, -πλῆ, πλοῦν, Plat. *Vid.* ARTFUL.

DISINGENUOUSNESS. *Vid.* ARTIFICE.

DISINHERITING, A, ’ἀπόῤῥησις, εως, ἡ, Isæ.

DISINTER, TO, ’ἀνορύσσω, Hdt.

DISINTERESTED, ’ἀδέκαστος, ον, Arist.

DISJOIN, TO, ’ἀπείργω (poet. also ἀποέργω, not Att.), no perf. act., aor. 2 ἀπειργᾰθον, perf. pass. ’ἄπειργμαι (Hom. uses the perf. of the simple verb ἔεργμαι), c. gen., which case all words in this sense govern, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; διείργω (poet. also διεέργω, not Att.), Hom., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ’ἀποζεύγνῡμι, Eur.; διαζεύγνῡμι, Eur., Xen., Dem., Æschin.; ’ἀπαρτάω, Dem. *Vid.* TO SEPARATE.

[DISJUNCTIVE, παραδιεζευγμένος, η, ον, Aul. Gell.; *a disjunctive conjunction*, παραδιαζευκτικὸς συνδεσμός, Apoll.]

DISJUNCTIVELY, διακεκρῐμένως, Arist.

DISK, ’ἅλως, ἡ (gen. also ἅλωος, Anth.), Æsch.; κύκλος, ὁ, Trag., Plat.

DISLIKE, ἀπέχθεια, ἡ, Plat., Dem. *Vid.* HATRED.

DISLIKE, TO, ἐπιφθονέω, c. dat., Hdt.; σικχαίνω, only pres., Call.; ἀηδῶς ἔχω (fut. ἕξω, imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον, no aor. 1, perf. ἔσχηκα, very rare), c. dat., Dem.; ἀηδῶς διᾰκειμαι (imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι), c. πρός and acc., Lys.

DISLIMB, TO, διαρτάζω, Æsch. *Vid.* TO LIMB.

DISLOCATE, TO, ἐκκοκκίζω, Ar.; διαστρέφω, perf. act. -έστροφα (very rare), perf. pass. -έστραμμαι, aor. 1 -εστράφθην, Plat.; πᾰραρθρέω, Plat., Hipp.

To be dislocated, στρέφομαι, pass., Hdt., Plat.

It happened that King Darius dislocated his foot; and it was dislocated rather badly, for his ankle was dislocated out of the socket, συνήνεικε . . . βασιλέα Δαρεῖον . . . στραφῆναι τὸν πόδα, καί κως ἰσχυροτέρως ἐστράφη, ὁ γάρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησε ἐκ τῶν ἄρθρων, Hdt.

DISLOCATED, πᾰλίνοῤῥος, ον, Ar.; πᾰράγωγός, όν, Hipp.

DISLOCATION, πᾰράρθρημα, ἄτος, τό, Galen; πᾰράρθρησις, εως, ἡ, Plat.; [χάλασις, εως, ἡ, e. g., ἄρθρων, Diosc.]

DISLODGE, TO, ’ἀποκῑνέω, Hom.; ’ἀνίστημι (only in pres., in perf., fut., and aor. 1; perf., pluperf., and aor. 2 have always a pass. sense, fut. sometimes sync. ἀνστήσω), Hom., Soph., Hdt., Thuc.; ἐξανίστημι, Soph., Hdt.; ἐξελαύνω, fut. -ελᾰσω, and all tenses from -ελάω, Hom., Æsch., Eur., Ar., Thuc., Plat.; ’ἀπελαύνω, Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen., Dem.; ἐκπλήσσω, Æsch., Eur., Thuc.; ὠθέω, fut. ὤσω and ὠθήσω, aor. 1 only ὦσα, poet. and Att. (even in prose) ἔωσα, aor. 1 pass. ὤσθην, fut. ὠσθήσομαι, c. prep. ἐκ or ἀπό and gen., Eur., Plat.; παρωθέω, Eur., Dem., Æsch.; ἐξωθέω, c. gen. or c. prep., Soph., Hdt.; ἐξαπωθέω, Eur.; ἐξοικίζω, c. gen. or c. prep., Eur., Thuc., Plat.; ’ἀφῐδρύω (ῠ, but Hom. sometimes has ῡ), fut. -ύσω, etc.; ’ἀπαλλάσσω, Eur., Plat., Xen., Dem.; ἐκβῐβάζω, Ar., Hdt. *Vid.* TO REMOVE, TO DRIVE AWAY.

DISLOYAL, ’ἀνῠπήκοος, ον, Plat.

DISMAL, λευγᾰλέος, α, ον, Hom., Hes., Theogn., Ap. Rh.; αἰᾱνής, ές, Archil., Pind., Æsch., Soph.; αἰᾱνός, ή, όν, Æsch., Soph.; ’ἀμαυρός, ά, όν, Æsch.; στῠγνός, ή, όν, Trag., Xen., Dem.

Looking dismal, σκῠθρωπός, όν, and ή, όν, Æsch., Eur., Xen., Dem. *Vid.* SAD, GLOOMY.

DISMALLY, λευγᾰλέως, Hom.

Dismally looking, σκυθρωπῶς, Xen.

Looking dismal, συννεφῶν ὄμματα, Eur.

DISMANTLE, TO, γυμνόω, c. gen. of the things taken away, Hom., Tyrt., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ’ἀνασκευάζω (of a town), Thuc. *Vid.* TO STRIP.

DISMAY, TO, φοβέω, Omn.; ἐκπλήσσω, aor. 2 pass. usu. ἐξεπλάγην (but also -πλήγην, Hom.), Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Antipho; also ἐκπλήγνῡμι, Thuc.; δειμᾰτόω, Æsch., Eur., Ar., Hdt.; ἐκδειμᾰτόω, Plat. *Vid.* TO FRIGHTEN.

DISMAY, δειμός, ὁ, Hom., Hes.; δέος, τό, no pl., Hom., Æsch., Soph., Ar., Thuc., Dem.; τάρβος, τό, Omn. poet.; φόβος, ὁ, Omn.; ὀῤῥωδία, ἡ, Eur., Thuc.; κᾰτᾰ’πληξις, εως, ἡ, Thuc. *Vid.* FEAR.

DISMAYED, περῐφοβος, ον, Æsch., Thuc., Plat., Xen.; ἐκπεπληγμένος, η, ον, Soph.; περῐθαμβής, ές, Ap. Rh. *Vid.* FRIGHTENED.

DISMEMBER, TO, δαίομαι, mid., in aor. 1 mid. ἐδᾰσάμην, Hom.; διασπᾰράσσω, Æsch. *Vid.* TO TEAR.

DISMEMBERED, διασπᾰρακτός, όν, Eur.

DISMISS, TO, λύω (ῡ in the simple verb in pres. and imperf., though sometimes ῡ in arsis, ῠ in compounds), fut. λῡσω, perf. pass. λέλῠμαι, Hom., Xen.; προπέμπω, Hom.; ἐκπέμπω, Hom., Omn. Att.; ’ἀποπέμπω, Hom., Omn. Att. prose; ’ἀφίημι (ῐ Hom., except sometimes metri gratiâ ῑ, ῑ Att.), imperf. ἀφίην, also ἠφίουν and ἠφίην, aor. 1 -ῆκα, poet. -έηκα (not Att.), perf. pass. ἀφεῖμαι, aor. 1 pass. ἀφείθην, etc., Hom., Eur., Xen., Dem.; μεθίημι, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; δίημι, Xen.; ἐξᾰνίημι, Eur.; ἐπᾰνίημι, Dem.; διᾰλύω, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πᾰρᾰλύω, Hdt., Thuc.; καταλύω, Hdt., Xen.; διᾰπέμπω, Hdt.; ἀποστέλλω, Hdt.; ἐκβῐβάζω, Plat.; πᾰρᾰπέμπω, Phil. ap. Dem.

To dismiss, esp. of dismissing officers from their command or troops from service, ’ἀπαλλάσσω, Thuc.; ’ἀπολύω, Xen.

To dismiss first, προᾰποπέμπω, Thuc.; προᾰφίημι, Hipp.

I dismiss all other considerations, τὰ μὲν ἄλλα χαίρειν ἐῶ, Plat.

One must dismiss, ’ἀφετέον, Plat., Isoc.; μεθετέον, Plat.

DISMISSAL, ’ἀπόπεμψις, εως, ἡ, Dem.; ’ἄφεσις, εως, ἡ, Phil. ap. Dem.

DISMOUNT, TO, ’ἀποβαίνω, only in pres., imperf., perf. -βέβηκα, and aor. 2 -έβην, fut. mid. -βήσομαι (fut. and aor. 1 act. always in act. sens., to make to dismount, etc.), Hom., Eur.; κᾰτᾰβαίνω (Hom. has also 3d sing. aor. κατεβήσετο, and imper. κᾰτᾰβήσεο; Ar. has imper. κᾰτᾰβᾱ for κατάβηθι; Hom. also has aor. 2 subj. 1st pl. καταβείομεν for καταβῶμεν), Hom., Xen.; ἐκβαίνω, Æschin.

When the horse is easily dismounted from, i. e., allows his rider to dismount easily, ὅταν (ἵππος) ταχὺ καταβαίνηται, Xen.

DISOBEDIENCE, ’ἀπείθεια, ἡ, Xen.; ’ἀνηκουστία, ἡ, Xen.; ἀνήκουστον, τό, Xen.

DISOBEDIENT, ’ἄπιστος, ον, c. gen. or c. dat., Æsch., Eur.; ’ἀπειθής, ές, Soph., Xen.; ’ἀνῠπήκοος, c. gen., Plat.

To be disobedient, or *to disobey*, ’ἀπῐθέω, no perf., c. gen. or c. dat., Hom., h.; νηκουστέω, no perf., c. gen., Hom.; ’ἀνηκουστέω, no perf., c. gen. or c. dat., Hom., Æsch., Hdt.; ’ἀπειθέω, no perf., c. dat., Æsch., Eur., Xen., Plat., Dem.; ’ἀπιστέω, c. dat., Soph., Hdt., Plat.

One must disobey, ’ἀπιστέον, c. dat., Xen.

DISOBLIGE, TO, προσκρούω, c. dat., Dem.

DISOBLIGING, χᾰλεπός, ή, όν, Ar., Xen., Isoc.

DISORDER, κάκοθημοσύνη, ἡ, Hes.; τάρᾰχή, ἡ, Pind., Hdt., Thuc., Plat., Isoc. (used also in Eur., though not quite in this sense); τάραγμός, ὁ, Æsch.; τάραγμα, ἄτος, τό, Eur.; τάρᾰξις, εως, ἡ, Ar.; ἀκοσμία, ἡ, Soph., Eur., Plat.; ἀτᾰξία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.; σύγχῠσις, εως, ἡ, Eur.; ἐπίτᾰραξις, ἡ, Plat.; τύρβη, ἡ, Xen., Isoc. *Vid.* CONFUSION.

Disorder, i. e., disease (q. v.), νόσος (poet. νοῦσος, not Att.), ἡ, Omn.

Disorder, metaph. (in a state), νόσημα, ἄτος, τό, Thuc., Plat., Isoc., Dem.; νοσημάτιον, τό, Ar. *Vid.* DISEASE.

DISORDER, TO, συγκλονέω, Hom.; τυρβάζω, Soph., Ar.; ἀνατυρβάζω, Ar. *Vid.* TO CONFUSE.

To be in a state of disorder (of a state), νοσέω, Soph., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; (of things in general), ἀκοσμέω, no perf., no mid. voice, Soph.; ἀτακτέω, no perf., no mid. voice, Xen., Lys., Dem.

To be thrown into disorder (of troops), διασπείρομαι, pass., Xen.

DISORDERLY, ἄκοσμος, ον, Hom., Æsch.; ἄκρῐτος, ον, Hom.; τάρᾰχώδης, ες, Omn. Att. prose; ἄτακτος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; ἀσύντακτος, ον, Thuc., Xen.; ἀκόσμητος, ον, Plat.; ἀδιοίκητος, ον, Plat.; ἀνᾰτετᾰραγμένος, Xen.; ἀνομοθέτητος, ον, Plat.

DISORDERLY, in disorder, adv., ἀτάκτως, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἀκᾰταστάτως, Isoc.; ἀκόσμως, Hdt.; τάρᾰχώδως, Dem.; τετᾰραγμένως, Plat., Isoc.; ἀνατεταραγμένως, Xen. *Vid.* CONFUSEDLY.

DISOWN, TO, ἀρνέομαι, mid., no pass. in pass. sens., but aor. 1 pass. in act. sens., c. acc. or c. infin., or c. infin. c. neg. οὐ or μή, or c. τό and infin., or c. ὅτι οὐ or ὡς οὐ c. indic., c. dat. of the person to whom the denial is uttered, Omn.; ἀναίνομαι, mid., no fut., though aor. 1 ἠνηνάμην, no aor. 2, Eur., Xen., Plat., Dem.; ἀπεύχομαι, mid., Æsch.; ἀπεῖπον, only in aor. 2 act. and aor. 1 mid. ἀπειπάμην, the augmented form ει always preserved in all moods, even in Ionic, Hdt., Thuc., Plat.; ἀπαξιόω, Thuc.; ἀποκηρύσσω, Dem.

DISOWNED (of illegitimate children), ἀνέγγυος, ον, Plat.

Disowned by me your father, ἀπάτωρ ἐμοῦ, Soph.

DISPARAGE, TO, ὑποκορίζομαι, mid., Xen.; φαυλίζω, no mid. or pass., no perf., Xen., Plat.; διάσύρω, Isoc., Dem., Æschin.; βασκαίνω, no perf. act., though there is aor. 1 pass. ἐβασκάνθην, Isoc., Dem.; ψέγω, Plat.; κᾰτασμῑκρίζω, only act., Arist.

DISPARAGEMENT, μῑκρολογία, ἡ, Isoc.

[DISPARAGER, A, ψέκτης, ου, ὁ, Plat.]

DISPARITY, ἀνῑσότης, ητος, ἡ, Plat.; ἀνομοιότης, ητος, ἡ, Isoc.

DISPASSIONATE, ἀπᾰθής, ές, Arist.

DISPASSIONATELY, ἀπᾰθῶς, Plat.

DISPEL, TO, σκεδάννυμι, fut. σκεδάσω, Att. σκεδῶ, σκεδᾶς, etc., Hom., Soph.; ἀποσκεδάννυμι, Hom., Soph., Xen. *Vid.* TO DRIVE AWAY.

DISPENSATION (a divine dispensation), δαιμόνιον, τό, Thuc., Xen., Plat.; δαιμονία τις τύχη, Plat.

An obstacle caused by divine dispensation, δαιμόνιόν τι ἐναντίωμα, Plat.

A fortunate dispensation happened in his case, τύχη τις αὐτῷ συνέβη, Plat.

Dispensation, i. e., distribution (q. v.), διανομή, ἡ, Xen., Plat.

DISPENSE, TO, νέμω, Omn.; διᾰδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Omn. Att. prose; τᾰμιεύω, Plat., Xen.; οἰκονομέω, Plat.

DISPENSER, A, τᾰμίας, ου, ὁ, Omn.; νομεύς, έως, ὁ, Plat.

DISPEOPLE, TO, ἐξᾰλᾰπάζω, fut. -άξω, no perf., no pass., Hom.; ἐξοικίζω, Eur.; ἀνοικίζω, Arist. *Vid.* TO DEPOPULATE.

They dispeopled Lemnos of men, Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν, Eur.

DISPERSE, TO, act., σκεδάννῡμι, fut. σκεδᾰσω, Att. σκεδῶ, σκεδᾶς, etc., Omn.; ἀποσκεδάννῡμι, Hom., Soph., Xen.; διασκεδάννῡμι, Omn.; διασπείρω, Soph., Thuc., Xen.; διαχέω, fut. -χεύσω, perf. pass. -κέχῠμαι, etc., Hdt., Xen. *Vid.* TO SCATTER.

To disperse by frightening, διαπτοέω (poet. -πτοιέω, not Att.), Hom., Eur.

To disperse, intrans., σκίδνᾰμαι, only pres. and imperf., Hom., Hes., Hdt.; διαλύομαι, pass. perf. -λέλῠμαι, etc., Hdt., Thuc., Xen.; σπείρομαι, Xen.; also the pass. voice of σκεδάννῡμι, etc.

Which were dispersed in the mountains, αἵ τ' ἐν ὄρεσσι διέτμᾰγεν (for διετμάγησαν, aor. 2 pass. 3d pl. of διατμήσσω), Hom.

To be dispersed (as a broken army is), ἀποσπάομαι, pass., perf. -έσπασμαι, Thuc.

DISPERSED, adj., σποράς, ἄδος, ὁ καὶ ἡ, usu. in pl., Hdt., Thuc.

Or does he live among the people dispersed in the islands? ἢ νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον; Eur.

Fond of living dispersed, i. e., solitary, σποράδῐκός, ή, όν, Arist.

DISPERSED, adv., σπορᾰδην, Thuc., Plat., Isoc.

DISPERSION, πλᾰνησις, εως, ἡ, Thuc.

DISPIRIT, TO, ἐκπλήσσω, aor. 2 pass. ἐξεπλᾰγην (Hom. has also -πλήγην), Omn.; ἐκπλήγνῡμι, Thuc. *Vid.* TO DISCOURAGE.

To be dispirited, ἀθῡμέω, Æsch., Soph., Thuc., Isoc., Dem.

One must (not) *be dispirited*, (οὐκ) ἀθῡμητέον, Dem.

DISPIRITED, ἄθῡμος, ον, Hom., Hdt., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* DISCOURAGED.

DISPIRITEDLY, διᾰτεθρυμμένως, Plat.

A being dispirited, ἀθῡμία, ἡ, Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; δυσθῡμία, ἡ, Soph., Eur., Plat.

DISPLACE, TO, μεθορίζω, Eur.; ἐξοικίζω, c. gen., Eur., Thuc., Plat.; κινέω, Thuc. *Vid.* TO REMOVE.

DISPLAY, TO, προφέρω (in Hom. only pres. and imperf., also 3d sing. προφέρησι), Hom.; πῐφαύσκω, only pres. and imperf., Hom., Æsch.; φαίνω, perf. act. (in comp. ἀποπέφαγκα) only in Dinarch., 2d perf. πέφηνα, used in both act. and pass. sens., aor. 2 poet. φάνεσκον in pass. sens., fut. mid. in pass. sens. (Hom. has also irreg. paulo post fut. πεφήσομαι), aor. 1 pass. ἐφάνθην (Hom. often ἐφαάνθην), Omn.; ἀνᾰφαίνω, Hom., Pind., Eur.; προφαίνω, Hom., Pind., Soph., Xen., Dem.; ἐκφαίνω, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen.; ἐπῐφαίνω, Theogn.; ἀποφαίνω, Sol., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; δείκνυμι, Omn.; ἐπιδείκνῡμι, Pind., Hdt., Omn. Att.; ἀποδείκνῡμι, Pind., Hdt., Omn. Att.; ἐνδείκνῡμι, Soph., Eur.; ἐκδείκνῡμι, Ar., Plat., Dem.; πεπᾰρεῖν, infin. aor. 2, no other tense or mood, Pind.; προτίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, Soph., Hdt., Thuc.; παρέχομαι, imperf. παρειχόμην, fut. παρασχήσομαι and παρέξομαι, aor. 2 παρεσχόμην, perf. pass. παρέσχημαι, in act. sens., Hdt., Xen. *Vid.* TO SHOW.

To make a display of, ὑποδείκνῡμι, Thuc.

For in them any one may make a display of his eloquence to a large audience, ἐκεῖ γὰρ (sc. ἐν ταῖς πανηγύρεσι) ἄν τις ἐν πλείστοις τὴν αὑτοῦ δύναμιν διασπείρειεν, Isoc.

DISPLAY, A, ἀπόδειξις, εως, ἡ, Hdt.; ἐπῐδειξις, ἡ, Ar., Hdt., Thuc., Plat.; ἔνδειξις, ἡ, Æschin.; [(of goods for sale), παράστασις, ἡ, Arist.]

Room or *opportunity for display*, ἀπόδειξις, εως, ἡ, Xen.

Calculated for display, ἐπῐδεικτικός, ή, όν, Plat.

Calculated for display, adv., ἐπιδεικτικῶς, Isoc.

DISPLEASE, TO, ἁφανδάνω, aor. 2 Ion. ἄπαδον, Hdt., else only in pres. and imperf., c. dat., Hom., Soph.; ἀπαρέσκω, fut. -έσω, no pass., but aor. 1 mid. in pass. sens., c. dat. or c. acc., Hom., Hdt., Thuc., Plat.

As that displeased them, ὥς σφι ἀπέδοξε (aor. 1 of ἀποδοκεῖ, impers.), Hdt.

To be displeased at, [νεμεσάω, c. dat. pers., vel rei, *at* a thing *in* one, c. dat. pers. acc. rei, Hom.]; δυσφορέω, c. dat. or c. acc., or c. ἐπί and dat., or c. περί and acc., etc., no perf., no pass., Æsch., Soph., Eur., Xen., Isoc.; δυσχεραίνω, c. gen. or c. dat., or c. acc. or c. prep., Xen., Plat., Isoc., Dem.; [ἀγανακτέω, Ar., also c. part. of doing, Plat.; *to be displeased with one's self*, νεμεσάομαι, c. infin., Hom.]

To be rather displeased, ὑποδυσφορέω, Plat.

One must (not) *be displeased*, (οὐ) δυσχεραντέον, Plat.

DISPLEASING, ἀποθύμιος, ον, c. dat., Hom., Hes., Hdt.; προσάντης, ες, Eur. *Vid.* UNPLEASANT.

DISPLEASURE, θυμός, ὁ, Omn.; νέμεσις, ἡ, Hom.; ὀργή, ἡ, Omn. Att.; ἀπέχθεια, ἡ, Plat., Isoc.

[*To give one cause of displeasure*, ἀγανάκτησιν ἔχω τινί, Thuc.]

Hesitating for fear of your displeasure, διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀπέχθειαν ὀκνοῦντες, Dem. *Vid.* FEAR.

DISPORT, TO, παίζω, Omn. *Vid.* TO PLAY.

DISPOSAL (to be at the disposal of), εἰμί, c. gen., Æsch., Soph., Plat.

At the disposal of, ὑπό, c. dat., Hom., Thuc.; ἐπί, c. dat., Thuc.; παρά, c. dat., Dem. *Vid.* TO BE IN THE POWER OF.

[*To put one's self at the disposal of* a person, παρέχω ἑαυτόν τινι, Ar., *to do* a thing, c. infin., Xen.]

DISPOSE, TO, διάκοσμέω, Hom., Hdt., Thuc.; διᾰτάσσω, Hes., Omn. prose; διᾰτίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, Eur., Omn. prose; σῠναρμόζω, Plat. *Vid.* TO ARRANGE, TO INCLINE.

To dispose of, διατίθεμαι, mid., esp. by will, Xen., Plat., Isæ.; διασκευάζομαι, mid., Dem.

To be disposed, φρονέω, c. adv. or neut. adj., e. g., φίλα φρ., κᾰκῶς φρ.,

etc., c. dat. pers., or c. εἰς or πρός c. acc. or sine cas.; *to be of such and such a disposition*, with adv., as, μέγα φρ., μετρίως φρ., Hom., Trag., Xen., Plat., Andoc.; ἔχω, fut. ἕξω or σχήσω, aor. 2 ἔσχον, no aor. 1, perf. ἔσχηκα rare, c. acc. (e. g., *to be insolently disposed*, ὕβριν ἔχω, Hom.), more usu. c. adv. followed by πρός and acc. pers., Omn. Att.; διάκειμαι, imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι, c. adv. and dat. pers., or c. πρός and acc. (also in Thuc. to have others disposed toward one's self, e. g., *to have the Greeks so disposed to envy us*, τοῖς Ἕλλησιν οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, Thuc.), Omn. Att. prose; πάσχω, fut. πείσομαι, aor. 2 ἔπαθον, perf. πέπονθα, no other tenses except pluperf., c. adv. or c. neut. adj., c. πρός and acc. pers., Xen., Plat.

[*To be so disposed as if*, ὅμοιον πάσχω, οἷον εἰ . . ., or ταὐτὸν π. ὅπερ . . ., Xen.]

To be disposed by nature, φύομαι, pass., c. aor. 2 act. ἔφυν, and perf. πέφῡκα, Pind., Omn. Att.

Well disposed (of matters), εὐτᾰμίευτος, ον, Arist.

Well disposed (of men), εὐφυής, ές, Xen.

Disposition (of things), ἁρμονία, ἡ, Eur.; (in every sense), διάθεσις, ἡ, Plat. *Vid.* Arrangement.

Disposition (of mind), φυή, ἡ, Pind.; νόημα, ᾰτος, τό, Pind.; λῆμα, ᾰτος, τό (sometimes c. gen., as, λῆμα φρενῶν, Eur.), Pind., Trag., Hdt.; ὀργή, ἡ, Omn. post Hom.; τρόπος, ὁ, Omn. post Hom.; ἦθος, τό, Omn. post Hom.; ἔθος, τό, Soph., Plat.; σπλάγχνον, τό, Eur. *Vid.* Syn. 196.

Cultivating such a disposition, τοίαις ὀργαῖς ἀντιάσας, Pind.

In such a disposition, ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιοῦντι, Thuc.

Follow the dictates of your own disposition (be yourself), ἐν σαυτοῦ γενοῦ, Soph.

A good disposition, εὐφυΐα, ἡ, Plat., Arist.

A bad disposition, καχεξία, ἡ, Diphil.

Of the same disposition as, ὁμότροπος, ον, c. dat. or sine cas., Pind., Hdt., Æschin.; ὁμοιότροπος, ον, Thuc.; ὁμοήθης, ες, Plat., Arist.

As of the same disposition, or *in the same disposition*, ὁμοιοτρόπως, Arist.

Dispossess, to, στερέω, pass. pres. usu. στέρομαι, aor. 2 part. pass. στερείς, fut. mid. στερήσομαι, in pass. sens., etc., etc., c. gen., sometimes, esp. in pass., c. acc., Omn. *Vid.* To deprive.

Dispraise, to, μέμφομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., c. acc. pers., or c. dupl. acc., or c. acc. pers. and gen. of the cause, or c. acc. pers. and prep., or c. acc. of cause, gen. pers., or c. dat. pers., Omn. post Hom. *Vid.* To blame.

Dispraise, ψόγος, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* Blame.

Disproof, ἔλεγχος, ὁ, Hdt., Thuc., Plat.; λῦσις, εως, ἡ, Arist.

Disproportion, ἀμετρία, ἡ, Plat.; ἀσυμμετρία, ἡ, Plat.

Disproportionate, ἄμετρος, ον, Plat.; ἀσύμμετρος, ον, Xen., Plat.; ἄλογος, ον, Arist.

Disprove, to, ἐλέγχω, perf. pass. ἐλήλεγμαι, but fut. 1 pass. ἐλεγχθήσομαι, Eur., Ar., Hdt., Plat., Xen.; διᾰλῡ́ω, fut. -ῡ́σω, perf. pass. -λέλῠμαι, Thuc., Dem.; ἀπελέγχω, Antipho; διελέγχω, Plat.; ἀποτρίβω, Æschin. *Vid.* To refute.

Disputable, ἀντίλεκτος, ον, Thuc.; [ἀμφισβητήσῐμος, ον, Antipho, Plat.; ἀμφίλογος, ον, Xen.]

Disputant, a, νεικεστήρ, ῆρος, ὁ, c. gen. of the adversary, Hes.

A stubborn disputant, ἐξεριστὴς τῶν λόγων, Eur.

Disputation, ἀμφιλογία, ἡ, Hes.; ἀμφισβασίη, ἡ, Hdt.; ἀντιλογία, ἡ, Omn. prose; ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, Isoc., Dem.; διᾰ́κρῐσις, εως, ἡ, Xen.; ὠθισμὸς λόγων, Hdt.; σχολή, ἡ, Plat.

Disputatious, ἀντῐλογῐκός, ή, όν, Ar., Plat.; ἀμφισβητητικός, ή, όν, Plat.; ἀμφίλογος, ον, Soph., Eur.

[*Disputatiously*, ἀντιλογικῶς, Plat.]

Dispute, a, ἔρις, ἴδος, acc. ιδα and ιν, ἡ, Omn.; νεῖκος, τό, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; σύστᾰσις, εως, ἡ, Eur., Plat. *Vid.* Syn. 223.

It admits of dispute, διαμφισβήτησιν ἔχει, Arist.

Without dispute, ἀναμφισβητήτως, Plat., Isoc. *Vid.* Indisputably.

Property in dispute, i. e., about which there is a lawsuit, τὰ γεγραμμένα, Dem.

Dispute, to, διακρίνομαι, pass., aor. 1 also διεκρίνθην, Hom., Dem.; νεικέω, poet. νεικείω, fut. -έσω and -έσσω, no pass., no perf., c. dat., Hom., Hes., Hdt.; ἀμφισβητέω, imperf. ἠμφισβήτουν or ἠμφεσβήτουν, etc., no mid., though pass. is common, esp. in 3d pers. sing. pres. (which is often used impers.) and part. (Isæ. also 1st pl. aor. 1 pass. ἠμφισβητήθημεν, *we were the subject of a dispute*), Omn. prose; διαμφισβητέω, Dem., Arist.; ἀμφῐλέγω, Xen.; ἀνᾰκρίνομαι, mid., c. πρός and acc. pers., Hdt.; ἀντῐλέγω, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἅπτομαι, mid., c. gen., Plat.; διᾰλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, perf. -είληφα, aor. 2 -έλᾰβον, Dem.; σῠνίστᾰμαι, pass., c. aor. 2 and perf. and pluperf. act., Hdt.; διᾰφῐλονεικέω, Arist. *Vid.* To contend, To quarrel.

To dispute with or *against*, ἀντερέω, used usu. in fut. sens., perf. ἀντείρηκα, aor. 2 ἀντεῖπον, augm. εἰ. in all moods, c. dat., Omn. Att.; ἀντᾰγωνίζομαι, mid., fut. -ίσομαι, Att. -ιοῦμαι, Thuc., Xen.

[*To dispute with at law*, ἀντιδικέω, Xen., Dem.; ἀντεξετάζω, Luc.]

To dispute together, ὠθίζομαι, pass., Hdt.

Disputed, ἀμφήριστος, ον, Hom.; ἀμφιδήρῐτος, ον, Thuc.; ἀμφῐλογος, ον, Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἀμφισβήτητος, ον, Thuc.

[*Disputed points*, ἀμφίλογα, τά, Thuc.]

Disqualification, a, κώλῡμα, ᾰτος, τό, Eur., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* Hinderance.

Disqualify, to — *nor is any one, though in poverty, yet if he be able to do any good to the state, disqualified by obscurity of rank*, οὐδ' αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλῡται, Thuc.

And of these men not one is disqualified for honors by law, τούτων δ' οὐδεὶς ἀπελήλαται νόμῳ τιμῶν καὶ ἀρχῶν, Xen.

Disquiet, to, συγχέω, fut. -εύσω, perf. pass. -κέχῠμαι, Hom., Eur., Hdt.; τάράσσω, Omn.; θράσσω, fut. -ξω, Pind., Trag.; ὀχλέω, Æsch., Hdt. *Vid.* To trouble.

To be disquieted, πορφῠ́ρω, only pres. and imperf., Hom., Ap. Rh.

Disquiet, τᾰράχή, ἡ, Pind., Thuc., Plat., Isoc.; ἄχθος, τό, Trag., Xen.; ἀχθηδών, όνος, ἡ, Æsch., Thuc. *Vid.* Trouble, Confusion.

[Disquieting, πολυμέριμνος, ον, Arist.; ταραξικάρδιος, ον, Ar.]

Disquisition, πραγματεία, ἡ, Arist.

Disregard, to, ἀτίζω, fut. -ίσω, no perf., no aor. 2, no pass., c. acc. (c. gen. also, Ap. Rh.), Hom., Trag., Ap. Rh.; ἀτιμάζω, Omn.; ἀτιμάω, Hom., Soph.; ἐάω, fut. -άσω, augment εἰ., Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; πᾰρέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, perf. -ελήλῠθα, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, Att. usu. -ῆλθον, Hom., Eur., Ar., Plat.; ἀμελέω, c. gen. (once c. ἐπί and dat., Soph.), Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; ἀποφλαυρίζω, no perf., no pass., Pind., Hdt.; πᾰρᾰμελέω, c. gen., Hdt., Omn. Att.; ἐξωριάζω, or (Pors. conject.) εὐωριάζω, only pres., Æsch.; περιοράω, imperf. περιεώρων, perf. -εώρᾱκα, etc., also fut. περιόψομαι, aor. 2 περιεῖδον, infin. -ιδεῖν, etc., Omn. prose; παρεῖδον, Antipho, Lycurg., Dem.; πᾰρᾰχράομαι, mid., contr. άει in ῃ, c. gen. or c. acc., Hdt.; ἀποτίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Thuc.; παρ' οὐδὲν τίθεμαι (mid.), Æsch.; παρίημι, Hdt.; ἐν εὐχερεῖ τίθεμαι, Soph. *Vid.* To despise.

One ought to disregard, ὀλιγωρητέον, c. gen., Isoc.; ὑπεροπτέον, c. gen., Isoc.

And your Venus I wholly disregard, τὴν σὴν δὲ Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω, Eur.

And I wholly disregard misfortunes, καὶ πολλὰ χαίρειν συμφοραῖς καταξιῶ, Æsch.

The judges disregarded her prayers, λιτὰς . . . παρ' οὐδὲν ἔθεντο . . . βραβεῖς, Æsch.

But disregard me, ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με, Soph.

You have disregarded all these things, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ ἔθου, Soph.

But disregard those things, ἀλλ' ἀμελίᾳ δὸς αὐτὰ καὶ φαύλως φέρε, Eur.

Disregard, ἀμέλεια, and poet. ἀμελία, ἡ, Eur., Plat.; ὀλῐγωρία, ἡ, Hdt., Thuc., Isoc., Dem. *Vid.* Contempt.

Disregarded, ἄτῐτος, ον, Æsch.

Disrepute, δυσφημία, ἡ, Soph.; ἀδοξία, ἡ, Thuc.

Disreputable, ἀδόκῐμος, ον, Eur.; θολερός, ά, όν (used in opp. to λαμπρός), Eur.; ἄδοξος, ον, Xen.

Disreputably, αἰσχρῶς, Omn. Att. *Vid.* Disgracefully.

Disrespect, ἀλογία, ἡ, Hdt. *Vid.* Contempt.

Not from any disrespect to you, οὐκ ἀτιμάζων ὑμᾶς, Plat.

Disrespectful, ὀλῐγωρος, ον, Hdt., Isoc., Dem.

Disrespectfully, ὀλῐγώρως, Xen., Plat., Isoc., Dem.

Disrobe, to, act., ἀποδῡ́ω, fut. -δῡ́σω, only in pres., imperf., fut., and aor. 1, c. acc. of the garment, gen. pers. or c. dupl. acc., Hom., Hdt., Plat.; so ἐκδύω, Hom., Æsch., Dem.

To disrobe one's self, ἀποδύομαι, mid., c. aor. 2 act. ἀπέδυν, Hom., Ar., Lys.; so ἐκδύομαι, c. acc. of garments, or sine cas., Hom., Ar., Hdt. *Vid.* To strip.

Disruption, διαῤῥαγή, ἡ, Hipp.

DISSATISFACTION, ἀηδία, ἡ, Plat.

DISSATISFIED, TO BE, δυσφορέω, c. dat. of the cause, or c. acc., or c. ἐπί and dat., or c. περί and acc., etc., no perf., no pass., Æsch., Soph., Eur., Xen., Isoc. *Vid.* TO BE DISPLEASED.

DISSECT, TO, διᾰτέμνω, perf. -τέτμηκα, etc. (not, however, used in medical sense), Hom., Æsch., Ar., Plat., Hdt.; nor is διαρτᾰμέω, Æsch., Anaxand. *Vid.* TO CUT.

[DISSECTION, ἀνατομή, ἡ, Arist., Theophr.]

DISSEMBLE, TO, ὑποστέλλομαι, mid., Eur., Plat., Isoc., Dem., Æschin.; εἰρωνεύομαι, mid., Plat., Dem.; ἀκκίζομαι, mid. only in pres., Plat.

But it is wise, even if they have injured us, to dissemble our feeling of it, δεῖ δὲ, καὶ εἰ ἠδίκησαν, μὴ προσποιεῖσθαι, Thuc.

DISSEMBLER, A, εἴρων, ωνος, ὁ, Arist.

DISSEMBLING, εἰρωνῐκός, ή, όν, Plat.

DISSEMBLINGLY, εἰρωνικῶς, Plat.

DISSEMINATE, TO (a report, etc.), σπείρω, Soph., Ar.; διασπείρω, Xen.; διαθροέω, Thuc., Xen.; διᾰδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Xen. *Vid.* TO SPREAD.

DISSENSION, ἔρις, ἴδος, acc. ιδα and ιν, ἡ, Omn.; νεῖκος, τό, Omn. poet., Plat., Xen., Isoc.; διάστᾰσις, εως, ἡ, Plat., Arist. *Vid.* SYN. 223.

The attempt of Nicias to cause dissension between the young and those who are older, ἡ Νικίου διάστασις τοῖς νέοις ἐς τοὺς πρεσβυτέρους, Thuc.

He sowed dissensions between him and his nearest relations, αὐτὸν τοῖς οἰκειοτάτοις εἰς διαφορὰν κατέστησεν, Isæ.

DISSENT, TO, δῐΐστᾰμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., sine cas., Hom., Thuc., Dem.; δῐχοστατέω, sometimes c. πρός and acc. or sine cas., no perf., Trag., Plat.; δῐχογνωμονέω, sine cas., no perf., Xen.; ἀμφισβητέω, Hdt.; ἀπᾰͅδω for ἀπαείδω, fut. ἀπᾴσομαι, c. ἀπό and gen., Plat.

Dissenting from, ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. dat., Soph.

DISSERTATION, A, λόγος, ὁ, Plat.; πραγμᾰτεία, ἡ, Plat., Arist.; σύγγραμμα, ᾰτος, τό, Plat., Isoc.

DISSERVICE, βλᾰ́βη, ἡ, Omn. Att. *Vid.* INJURY.

DISSEVER, TO, διᾰκείρω, aor. 1 -έκερσα, Hom., Ap. Rh.; διασχίζω, Hom.; διατέμνω, perf. -τέτμηκα, etc., Hom., Eur., Ar., Hdt., Plat., Æschin.; διαμοιράω, fut. -ᾱ́σω, Eur.; δῐχοτομέω, Plat.; διαζεύγνῡμι, Eur., Xen., Dem., Æschin. *Vid.* TO CUT IN TWO, TO SEPARATE.

DISSEVERANCE, διᾰτομή, ἡ, Æsch.; διάζευξις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* CUTTING, SEPARATION.

DISSIMILAR, ἀλλοειδής, ές, as trisyll., Hom.; ἀνόμοιος, ον, Pind., Plat.; ἑτερότροπος, ον, Ar. *Vid.* UNLIKE.

DISSIMILARITY, ἀνομοιότης, ητος, ἡ, Plat.; διᾰφορότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* UNLIKENESS, DIFFERENCE.

DISSIMILARLY, ἀνομοίως, Plat. *Vid.* DIFFERENTLY.

DISSIMULATION, εἰρωνεία, ἡ, Plat., Dem., Arist.

[*To use dissimulation*, εἰρωνεύομαι, Plat.]

DISSIPATE, TO, σκεδάννῡμι, fut. σκεδᾰ́σω, Att. σκεδῶ, σκεδᾶς, etc., Omn.; διασκεδάννῡμι, Omn.; ἐκχέω, fut. -χεύσω, perf. pass. -κέχῠμαι, Theogn., Æsch., Plat.

To dissipate, i. e., to squander, τρύχω, Theogn.; ἀνᾱλίσκω, and sometimes ἀνᾱλόω, fut. -ώσω, etc., Omn. Att.; σῠνᾰνᾱλίσκω, Dem. *Vid.* TO WASTE.

DISSIPATED, ἄσωτος, ον, Soph., Dem.; ἀκρᾰτής, ές, Xen., Æschin., Arist.; φῐλάσωτος, ον, Mel.

To be dissipated (lead a dissipated life), ἀσωτεύομαι, mid., Arist.

In a dissipated manner, ἀσώτως, Isoc., Dem.

DISSIPATION, ἀσωτία, ἡ, Plat., Isoc.

DISSOLUBLE, σκεδαστός, ή, όν, Plat.; τηκτός, ή, όν, Plat.; διᾰλῠτός, ή, όν, Plat.

DISSOLUTE, ἄσωτος, ον, Soph., Dem. *Vid.* DISSIPATED.

DISSOLUTENESS, ἀσωτία, ἡ, Plat., Isoc.

DISSOLUTION, λῠ́σις, εως, ἡ, Plat.; διᾰ́λῠσις, ἡ, Thuc., Plat.; κατᾰ́λῠσις, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Andoc.

DISSOLVE, TO, λύω (ῠ in pres. and imperf., except sometimes ῡ Ep. in arsis, i. e., in the first syll. of a foot, ῠ in compounds), fut. λῡ́σω, perf. pass. λέλῠμαι, etc., Omn.; τήκω, no perf. act. or pass., perf. mid. in pass. sens., Omn.; κᾰτᾰτήκω, Hom., Xen., Theoc.; κᾰτᾰλύω, Hom., Omn. prose; χέω, fut. χεύσω, perf. pass. κέχῠμαι, Hom., Xen., Plat.; διᾰλύω, Omn. prose; ἐκτήκω, Eur., Ar.; διᾰτήκω, Ar.; καταχέω, Hdt.; διᾰχέω, Xen. *Vid.* TO MELT.

To dissolve previously, προδιᾰλύω, Arist.

Able to dissolve, διᾰλῠτῐκός, ή, όν, c. gen., Plat.

Easy to be dissolved (as friendship, etc.), εὔλῠτος, ον, Eur., Xen.; εὐδιάλῠτος, ον, Arist.

What is dissolved, σύντημα, ᾰτος, τό, Arist.

DISSOLVER, A, διᾰλῠτής, οῦ, ὁ, Thuc.

DISSONANCE, ἀσυμφωνία, ἡ, Plat.

DISSONANT, ἄμουσος, ον, Eur.; πᾰρᾰ́μουσος, ον, Æsch.; ῥακτήριος, α, ον, Soph.; δύσφημος, ον, Eur.; δυσκέλᾰδος, ον, Eur.; ἀσύμφωνος, ον, Plat.

DISSUADE, TO, ἀπομῡθέομαι, mid., c. dat. pers. acc. rei, Hom.; ἐκτρέπω, c. acc. pers., Soph.; ἀπᾰγορεύω, c. dat. pers., μή and infin. rei, Hdt.; ἀποσπεύδω, c. acc. pers. and infin. rei, or c. dupl. acc., Hdt., Thuc.; ἀποστρέφω, c. gen. rei, Xen., Dem.; ἀποτρέπω, c. gen. rei, or c. infin., or c. τὸ μή and infin., or c. τοῦ and infin., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; οὐκ ἐάω, fut. ἐάσω, augment ει., Thuc., Xen.

DISSUASION, ἀποτροπή, ἡ, Plat., Arist.

DISSUASIVE, ἀποτρεπτῐκός, ή, όν, c. gen., Luc.

Hard to dissuade, δυσπᾰρᾰ́πιστος, ον, Arist.

DISSYLLABIC, δῐσύλλᾰβος, ον, Dion. H.

DISTAFF, A, ἠλᾰκᾰ́τη, ἡ, Hom., Eur., Plat., etc.

Having an active distaff (i. e., skillful in the use of the distaff), εὐηλᾰ́κᾰτος, ον, Theoc.

Having a golden distaff, χρῡσηλᾰ́κᾰτος, ον, Hom., Pind., Soph.

DISTANCE, ἀπόστᾰσις, εως, ἡ, Xen., Plat.; διάστᾰσις, εως, ἡ, Plat.; διάστημα, ᾰτος, τό, Xen., Plat.

The distance to which a quoit is thrown, ὅσα δίσκου οὖρα πέλονται, Hom.

The distance which a pair of mules can plow in fallow land, ὅσσον τ' ἐν νειῷ οὖρον πέλει ἡμιόνοιιν, Hom.

At a great distance, διὰ πολλοῦ, Thuc.

And it is no great distance from the city of the Syracusans either by sea or by land, τῆς δὲ Συρακουσίων πόλεως οὔτε πλοῦν οὔτε ὁδὸν πολλὴν παρέχει, Thuc.

They marched at some distance from one another, διέχοντες πολὺ ᾖεσαν, Thuc.

At a distance of five furlongs, διὰ πέντε σταδίων, Hdt.

At an equal distance, δι' ἴσου, Xen.

At a little distance, δι' ὀλίγου, Thuc.

Within distance: he is within distance, so as to be able to hear what I say, σύμμετρος ὡς κλύειν, Soph.

DISTANT, ἀπότροπος, ον, Hom.; τηλεδᾰπός, ή, όν, Hom.; ἄπιος, η, ον (ᾰ Hom., ᾱ Soph.); μᾰκρός, ά, όν, compar. -ότερος, superl. -ότατος, also μάσσων, μήκιστος, Hom., Trag., Thuc., Xen., Ap. Rh.; ἔκτοπος, ον, Soph.; ἐκτόπιος, α, ον, Soph.; ὑπερπόντιος, α, ον, and ος, ον, Æsch.; τηλουρός, όν, Æsch., Eur.; τηλωπός, όν, Soph.; τηλέπορος, ον, Soph.; τηλέπομπος, ον, Æsch.; τηλῠ́γετος, η, ον, and ος, ον, Eur.

Distant from, λελειμμένος, η, ον, c. gen., Soph.

More distant friends (i. e., less nearly connected), οἱ ἀπωτέρω φίλοι, Soph.

To be distant from, ἀπέχω, imperf. ἀπεῖχον, fut. ἀφέξω, aor. 2 ἀπέσχον, no other tenses, c. gen., Hdt., Thuc., Xen.; διέχω, c. gen. or sine cas., Theogn., Thuc., Xen.

To be distant from one another, be fixed at certain distances, δῐΐστᾰμαι, mid., c. aor. 2 act., but esp. in perf. 3d pl. sync. διεστᾶσι, and part. sync. διεστεώς, ῶσα, ός, Hdt.

They were distant from one another about seven furlongs by sea, διειχέτην δὲ ἀπ' ἀλλήλων σταδίους μάλιστα ἑπτὰ τῆς θαλάσσης, Thuc.

And Oropus is distant by sea from the city of the Eretrians about sixty furlongs, διέχει δὲ μάλιστα ὁ Ὠρωπὸς τῆς τῶν Ἐρετριέων πόλεως θαλάσσης μέτρον ἑξήκοντα σταδίους, Thuc.

To keep distant from one another, διέχω, Hdt.

And he placed the ships of burden about two plethra distant from one another, διαλιπούσας δὲ τὰς ὁλκάδας ὅσον δύο πλέθρα ἀπ' ἀλλήλων κατέστησεν, Thuc.

DISTASTE, ἀπέχθεια, ἡ, Plat., Dem.

DISTASTEFUL, ἀδευκής, ές, Hom.; πῐκρός, ά, όν, Omn.; ἀηδής, ές, Hdt., Plat., Dem.; ἁλμυρός, ά, όν (rhet.), Plat. *Vid.* UNPLEASANT.

DISTEMPER, νόσος, poet. νοῦσος (not Att.), ἡ, Omn. *Vid.* DISEASE.

DISTEMPERED, νοσερός, ά, όν, Eur.; νοσώδης, ες, Plat.

DISTEMPERATURE, κάταφθορὰ φρενῶν, Æsch. *Vid.* CONFUSION.

DISTEND, TO, τείνω, Omn. poet., Xen., Plat.; τᾰνύω, fut. -ῠ́σω, aor. 1 poet. ἐτᾰ́νυσσα, Hom., Hes., Ap. Rh.; πετάννῡμι, fut. πετᾰ́σω, Hom., Ap. Rh.; διατείνω, Hdt., Xen. *Vid.* TO STRETCH.

DISTENTION, διᾰ́τᾰσις, εως, ἡ, Plat.; ἔκτᾰσις, ἡ, Plat. *Vid.* STRETCHING.

Distich, a, δίστῐχον ἐπῐ́γραμμα, τό, Anth.

Distil, to, ἀπολείβομαι, mid., Hom. *Vid.* To pour.

Distinct, ἀρίζηλος, ον, Hom.; ἐναργής, ές, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Plat., Isoc.; φᾰνερός, ά, όν, and ός, όν, Pind., Hdt., Omn. Att.; πρόδηλος, ον, Omn. Att.; λαμπρός, ά, όν, Omn. Att.; σαφής, ές, Omn. post Hom.; εὔσημος, ον, Soph.; διάσημος, ον, Soph.; εἰλῐκρῑνής, ές, Plat., Xen.; εὐκρῐνής, ές, Xen., Isæ. *Vid.* Clear, Evident.

Distinct (as a voice), λῐγύς, εῖα, ύ, no compar., Omn. poet., Plat.

With a distinct voice, λῐγύφωνος, ον, Hom.; λιγύφθογγος, ον, Hom.; λαμπρόφωνος, ον, Dem.

What is made distinct, distinct words of the tongue (i. e., articulate words), γλώσσης τρᾱνώματα, Emped.

To keep distinct, εὐκρῐνέω, Xen.

Distinction (i. e., difference made), διαίρεσις, εως, ἡ, Plat.; διόρῐσις, εως, ἡ, Plat.; διορισμός, ὁ, Plat.; ἰδίωσις, εως, ἡ, Plat.

Distinction (i. e., honor, credit), εὐδοξία, ἡ, Pind., Eur., Xen., Dem.; εὐδοκῐ́μησις, εως, ἡ, Plat.; εὐδοκῐμία, ἡ, Plat. *Vid.* Honor.

No distinction was any longer made, διεκέκριτο οὐδὲν ἔτι, Thuc.

Distinctly (to say, etc.), ἐκφᾰ́τως, Æsch.; ἐμφᾰνῶς, Æsch., Soph.; σᾰφῶς, Omn. Att.; τρᾱνῶς, Æsch., Eur.; τορῶς, Eur.; εἰλῐκρῑνῶς, Plat.; διειλημμένως, Xen.; εὐκρῐνῶς, Plat.; πᾰνατρεκές, Ap. Rh.

To say distinctly, διαιρέω, aor. 2 διεῖλον, Eur., Hdt., Plat.; ἀποσαφέω, Plat.

Distinctly (to appear or to see, etc.), ἀριζήλως, Hom.; ἐναργῶς, and Ion. ἐναργέως, Æsch., Hdt., Dem., Æschin. *Vid.* Clearly.

Distinctness, εὐκρῑ́νεια, ἡ, Plat.; [περιφάνεια, ἡ, Hdt.]

Distinguish, to (between two things, to know one from another), διᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, perf. -έγνωκα, aor. 2 -έγνων, perf. pass. -έγνωσμαι, Hom., Hdt., Plat., Dem., Æschin.; διᾰκρῑ́νω, aor. 1 pass. poet. -εκρίνθην for -εκρῐ́θην, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; διορίζω, Æsch., Xen., Plat., Isoc.; διεῖδον, aor. 2 infin. διῐδεῖν, and 2d perf. δίοιδα, infin. διειδέναι, no other tenses, Eur., Plat.; διᾰλαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, Eur., Hdt., Plat.; διαιρέω, aor. 2 διεῖλον, Hdt., Plat., Dem.; διοράω, usu. in pres. c. dupl. acc., e. g., τοὺς . . . καὶ τούς, etc., Plat., Xen., Isoc.; διαρθρόω, Plat.; διαστέλλω, Plat.; διᾰρῑθμέομαι, mid. and pass., Plat., Æschin.; διῐ́στᾰμαι, mid. in aor. 1, Plat.; κρῑ́νω, Xen., Isoc.

To distinguish (i. e., to separate), διᾰτμήγω, Call.; χωρὶς ποιέω, Isoc.

I can distinguish the better from the worse, κρίνω τὰ βελτίω καὶ τὰ χείρω, Xen.

To distinguish farther, προσδιαιρέομαι, mid., Arist.

To distinguish previously, προεξευκρῐνέω, Hipp.

To be distinguished (i. e., known apart or separated), ἀποκρίνομαι, pass., Hdt.

To be distinguished, distinguish one's self (i. e., to be eminent), εὐδοκῐμέω, no perf., Theogn., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; εὐδοξέω, Eur., Xen., Dem.; ἐλλάμπομαι, mid., Hdt.; ἐνᾰποδείκνῠμαι, pass., Hdt.; ἀπολαμπρύνομαι, mid., Hdt.; *among*, μεταπρέπω, c. dat., Hom.

Wishing that you should distinguish or *make a distinction in my favor*, βουλόμενός μοι διωρίσθαι παρ' ὑμῖν, Dem.

One must distinguish, διῐστέον, Eur.; διοριστέον, Plat.

Distinguished (for valor), ἀρῐφρᾰδής, ές, Hom., Theoc.; κρῐθεὶς (ἀρετᾷ), Pind.; διαπρεπής, ές, Pind., Eur., h., Thuc., Xen.; ἐμπρεπής, ές, Æsch., Soph.; ἐπῐφᾰνής, ές, Pind., Thuc., Xen., Isoc.; φᾰνερός, ά, όν, Thuc., Xen.; εὔδοξος, ον, Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; εὐδόκῐμος, ον, Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἔνδοξος, ον, Xen., Plat., Dem. *Vid.* Illustrious.

Distinguished above all, διὰ πάντων, Hom.

In a distinguished manner, διᾰπρεπῶς, Dem.

One who distinguishes, διαγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Antipho.

Able to distinguish, διᾰκρῐτῐκός, ή, όν, c. gen., Plat.

Distinguishing, a (also the means of distinguishing), διάγνωσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Dem.

Distinguishable, διᾰ́δηλος, ον, Thuc.; εὐαίρετος, ον, Xen. *Vid.* Visible.

Distort, to, διαστρέφω, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; πᾰραστρέφω, Hipp.; πᾰρερύω, fut. -ερῠ́σω, aor. 1 -είρυσα, no perf. (i. e., draw to one side, e. g., the mouth), Hipp.; πᾰραστρωφάω, Ap. Rh.; κλῑμᾰκίζω (laws, etc.), Dinarch.; [παράγω, Lycurg.]

To be distorted, πᾰρεκτρέπομαι, pass., Arist.

Distorted, διάστροφος, ον, Trag.

Distortion, πάράστρεμμα, ᾰτος, τό, Hipp.; διαστροφή, ἡ, Hipp.; διάστρεμμα, ᾰτος, τό, Hipp.

Distract, to (usu. metaph., to distract the mind, etc.), ἀάω, only in aor. 1 ἆσα, poet. ἄασα, pres. mid. 3d sing. ἀᾶται, and aor. 1 mid. ἀσάμην, Hom.; ἀτέμβω, only in pres., Hom.; δαΐζω, fut. -ξω, Hom., Æsch.: πτοέω, poet. πτοιέω (not Att.), oftenest in pass., Hes., Sapph., Theogn., Eur., Plat., Call.; τρῡ́χω, Soph., Eur.; τρύω, τρῡ́σω, most used in perf. pass. part., Æsch., Hdt., Plat.; τᾰράσσω, Omn. Att.; πᾰρᾰκόπτω, Eur., Hipp.; ἐξίστημι (only pres. and imperf., fut. and aor. 1 used in act. sens., perf. and pluperf. and aor. 2 used in pass. sens.) φρενῶν, ἐξ. τοῦ φρονεῖν, Eur., Xen., Isoc.; περιέλκω, imperf. -εῖλκον, fut. -ελκῠ́σω, Plat.; διασπάω (τὴν πόλιν, etc.), fut. -σπᾰ́σω, Plat., Dem.; πᾰράγω, aor. 2 redupl. παρήγᾰγον, Lycurg.

To be distracted, πᾰραφρονῶ, Æsch.; χειμάζομαι, c. dat., or c. ὑπό and gen., or c. ἐν and dat., Trag., Plat.; κηραίνω, only pres., c. acc. of the cause, Eur.

Distracted, πλαγκτός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Æsch.; πᾰρᾰ́νοος, ον, contr. -ους, -ουν, Æsch.; ἐκστᾰτῐκός, ή, όν, Arist. *Vid.* Mad.

Distracting, κᾰκόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; [περισπαστικός, ή, όν, Sext. Emp.]

Distraction, πᾰρᾰφορά, ἡ, Æsch.; τὸ πτοηθέν, Eur.; ψυχῆς πλάνημα (ᾰτος, τό), Soph.; [ἄλη, ἡ, Eur.; ἀναισθησία, ἡ, Plat.]

Distress, ὀΐζύς, Att. οἰζύς, ύος, ἡ, Hom., Æsch., Eur.; δύη, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Ap. Rh.; πόνος, ὁ, Omn.; ἀμηχᾰνία, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Æschin.; νόσος, poet. νοῦσος (not Att.), ἡ, Hes., Æsch.; [ὀδύνη, ἡ (both of body and mind), usu. in pl., Hom., etc.; μόχθος, ὁ, Hes., Trag.]; ἀπορία, ἡ, Pind., Eur., Omn. prose; πᾰ́θη, ἡ, Pind., Soph., Hdt., Plat.; στεῖνος, τό, h.; στένος, τό, Æsch.; νεφέλη, ἡ, Pind.; ἆθλος, ὁ, Theogn.; ἀνία (only in Hom. as a cause of distress, ῑ Hom., ῐ afterward, though ῐ is most common in Trag.), ἡ, Sapph., Theogn., Soph., Eur., Plat.; ἀνῐᾰραὶ ζᾰ́λαι, Pind.; μόγος, ὁ, Soph.; πᾰ́θος, τό, Omn. Att.; πᾰ́θημα, ᾰτος, τό, Omn. Att., Hdt.; ὄτλος, ὁ, Æsch.; ὠδίς, ῖνος, ἡ, Æsch., Soph., Plat.; ἀνᾰ́γκη, ἡ, Soph., Eur.; τὸ ἀναγκαῖον, by cras. τᾰ̓ναγ., Theogn., Æsch.; τᾰλαιπωρία, ἡ, Thuc., Isoc.; κᾰκοπᾰ́θεια, ἡ, Thuc., Isoc., Antipho. *Vid.* Grief, Misfortune.

Previous distress, προλύπησις, εως, ἡ, Plat.

Distress, to, κηδέω, no perf., no pass., Hom.; κήδω, pres. and imperf., Hom.; ἀνῑάζω, only in pres. act. in act. sens., Hom.; ἀνιάω (ῑ Hom., ῐ elsewhere), fut. -ᾱ́σω, Hom., Soph., Ar., Plat., Xen.; πημαίνω, in pass. only in aor. 1, fut. mid. in pass. sens., Hom., Hes., Trag., Hdt., Plat.; ἴπτομαι, mid., only in fut. and aor. 1, Hom., Theoc.; λῡπέω, Omn. post Hom.; πονέω, Pind.; ἀλγῡ́νω, no perf., though there is aor. 1 pass., sometimes c. dupl. acc., Trag., Xen.; ὀδυνάω, Ar., Eur.; γυμνάζω, Æsch., Eur.; πιέζω, no perf. act., Omn. Att.; κᾰτείργω, esp. of distressing enemies, Hdt., Thuc.

To be distressed, ἀλᾰλύκτημαι, no other tense, only of mental distress, Hom.; κήδομαι, fut. κεκᾰδήσομαι, perf. κέκηδα, both only in indic., and neither in Att., Hom., Tyrt., Hdt., Plat.; ἀσχᾰλάω, only pres. and imperf., c. dat. or c. gen., Hom., Eur.; ἀσχᾰ́λλω, only pres. and imperf., c. acc., or c. ἐπί and dat., Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; βᾰρῡ́νομαι, pass., Hom., Æsch., Soph., Thuc.; ἄχνῠμαι, only pres. and imperf., Hom., h., Pind., Soph.; ὠδῑ́νω, rare except in pres. and imperf., c. dat. of cause or c. acc., Hom., Soph.; στείνομαι, only pres., Hom., Hes.; κάμνω, fut. κᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔκᾰμον, Att. often also κέκᾰμον, Hom., perf. κέκμηκα, part. κεκμηκώς (but in Hom. κεκμηώς), gen. ότος and ῶτος, Hom., Æsch., Thuc., Plat.; [ἀνιάζω (ῐ smts. metri gratiâ), Hom., Trag.; μογέω, Hom., Trag.; ἀλυκτάζω, Hdt.]; πονέω, Omn. post Hom.; πονέομαι, pass., Soph., Thuc., προπονέομαι, Soph.; σᾰλεύω, only pres. and imperf. act. (also in perf. pass., though not in this metaph. sense, but in the lit. one "to be shaken," Æsch.), Soph., Eur., Plat., Xen., Isoc.; νοσέω, Soph.; θλῐ́βομαι, pass., Ar.; σποδέομαι, pass. (of an army), Æsch.; κακοπᾰθέω, Thuc., Xen.

To be distressed in one's circumstances, ἐλασσόομαι, pass., Isoc.

To be distressed before, προλῡπέομαι, pass., Plat.; προκάμνω, Thuc.

To be exceedingly distressed, ὑπερᾰγωνιάω, Plat., Dem.

To be rather distressed, ὑπᾰνῐάομαι, Ar.

To be distressed, i. e., perplexed, ἀπορέω, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἀμηχᾰνέω, Soph., Thuc., Xen. *Vid.* To grieve.

To add to a person's distress, πᾰρᾰλῡπέω, Thuc., Xen., Plat.

[DISTRESSED, or in distress, μοχθηρός, ά, όν, Hdt., Trag.; ἀνιᾱρός, ά, όν (ῑ Hom. and Soph., ῐ in Tyrt. and Theogn. in act. signif.), Xen.; πονηρός, ά, όν, Dem.]

DISTRESSFUL, ἀνιᾱρός (ῑ Hom., ῐ elsewhere), Hom., Soph., Eur., Plat. *Vid.* GRIEVOUS.

[DISTRESSING, ἀνῑᾱρός, ά, όν (ῑ Hom. and Soph., ῐ in Tyrt. and Theogn.), Hom., Theogn., Trag., Pind., Lys.; ὀδυνηρός, ά, όν, Lys., Plat.]

In distress, ἀκρᾰ́χολος, ον, Theoc. *Vid.* UNHAPPY.

DISTRIBUTE, TO, διᾰμοιράομαι, mid., Hom.; νωμάω, no perf., no pass., Hom.; δαιτρεύω, no perf., no pass., Hom.; δαίνῡμι, only pres. and imperf. (only of distributing portions of a feast), Hom.; δαίομαι, mid., fut. δᾰ́σομαι, perf. pass. (the only pass. tense found) δέδασμαι, 3d pl. poet. δεδαίαται, Hom., Pind., Hdt., Xen.; δᾰτέομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Pind., Hdt.; διᾰδᾰτέομαι, Hom., Hes.; διᾰδαίομαι, mid., poet. aor. 1 also διᾰδᾰσασκόμην in tmesis, Hom., Pind., Hdt.; ἀποδαίομαι, Hom., Pind.; νέμω, Omn.; ἐπῐνέμω, Hom.; διαιρέω, aor. 2 διεῖλον, Hes., Hdt., Thuc., Xen.; ἀπομείρομαι, mid., Hes.; διαστοιχίζομαι, Æsch.; ἀπονέμω, Soph., Eur.; ἐπινωμάω, Æsch., Soph.; διᾰνέμω, Omn. prose; κᾰτᾰνέμω, Omn. prose; διᾰδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, Omn. Att. prose; μεταδίδωμι, Xen.; διᾰμετρέω, Xen.; ἀπομετρέω, Xen.; μερίζω, Xen., Dem.; κᾰτᾰμερίζω, Xen.; διᾰμερίζω, Plat.; διασπείρω, Hdt.; διαρρίπτέω, Xen.

To distribute, i. e., put in various places, διαρμόζω, Eur. *Vid.* TO ARRANGE.

To distribute at the same time, συνδαίομαι, Pind.

To be distributed (as soldiers are in winter quarters), διασπάομαι, pass., perf. -έσπασμαι, Xen.

[*To distribute* (men) *through an army*, παρεμβάλλω, Polyb.]

One must distribute, διᾰνεμητέον, Xen.

Inclined to distribute, διᾰνεμητῐκός, ή, όν, c. gen., Plat., Arist.

DISTRIBUTING, δᾰτήριος, α, ον, c. gen., Æsch.

DISTRIBUTION, νομή, ἡ, Plat., Æschin.; διᾰνομή, ἡ, Xen., Plat.; διᾰ́δοσις, εως, ἡ, Dem.; νέμησις, εως, ἡ, Isæ.; ἀναδασμός, ὁ, Hdt.

[*A distribution* of men through an army, παρεμβολή, ἡ, Polyb.]

DISTRIBUTOR, A, δᾰτητής, οῦ, ὁ, Æsch.; νομεύς, έως, ὁ, Plat.

DISTRICT, A, νομός, ὁ, Pind., Eur., Hdt.; τόπος, ὁ, Æsch., Xen., Dem.; ἦθος, τό, Hdt.; χῶρος, ὁ, Hdt.

DISTRUST, TO, ἀπιστέω, c. dat., Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; διᾰπιστέω, Dem., Arist. *Vid.* TO DISBELIEVE.

DISTRUST, ἀπιστία (ῑ Theogn.), ἡ, Theogn., Eur., Thuc., Xen., Dem.

DISTRUSTFUL, ἄπιστος, ον, Hom., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* SUSPICIOUS.

DISTRUSTFULLY, ἀπίστως, Thuc.

DISTURB, TO, τᾰράσσω, Omn.; συντᾰράσσω, Omn.; κῠκάω, Hom., Soph., Ar., Plat.; σείω, perf. pass. σέσεισμαι, Pind.; κῑνέω, Eur., Thuc., Dem.; ἀνᾰκῑνέω, Soph.; διᾰκῑνέω, Thuc.; ἀνᾰτᾰράσσω, Soph., Xen., Plat.; συγκῠκάω, Ar., Plat.; ἐκτᾰράσσω, Isoc.; διᾰθορῠβέω, esp. in mind, Thuc.

To disturb still more, προσενοχλέω, Hipp.

To disturb beforehand, προτᾰράσσω, Hipp.

To be disturbed, σᾰλεύω, only pres. and imperf. act. and perf. pass., Trag., Xen.

DISTURBANCE, A, κλόνος, ὁ, Hom.; ὅμᾰδος, ὁ, Hom.; κολῳός, ὁ, Hom., Ap. Rh.; τᾰρᾰχή, ἡ, Pind., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; τᾰραγμός, ὁ, Æsch.; τᾰ́ραγμα, ᾰτος, τό, Eur.; ἀνᾰκίνησις, εως, ἡ, Soph.

To make a disturbance, κολῳάω, only pres. and imperf., Hom.; κολῳέω, Antim.; *to cause a disturbance*, ὄχλον παρέχω, c. dat., Hdt.

DISTURBER, A, τᾰράκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.

DISUNION, διάστᾰσις, εως, ἡ, Hdt.

DISUNITE, TO, ἀπορρήγνῡμι, Hdt., Æschin.

DISUNITED, διᾰ́φορος, ον, Eur., Thuc., Xen., Dem.

DISUSE, πᾰλαιότης, ητος, ἡ, lit., the antiquity which produces disuse, Plat.

To fall into disuse, πᾰλαιόομαι, pass., Plat.

This custom has not long fallen into disuse, οὐ πολλὰ ἔτη ἐπειδὴ πέπαυται, Thuc.

DITCH, A, κᾰ́πετος, ἡ, Hom.; τᾰ́φρος, ἡ, Omn.; φάραγξ, αγγος, ἡ, Eur.; ὄρυγμα, ᾰτος, τό, Hdt., Thuc., Plat., Xen.; τᾰ́φρευμα, ᾰτος, τό, Plat.; τᾰ́φρη, ἡ, Hdt.; ὀχετός, ὁ, Hdt.

A digging of a ditch, τᾰφρεία, ἡ, Dem.

To make a ditch, τᾰφρεύω, Plat.

DITCHER, A, τᾰφρωρῠ́χος, ὁ, Diog. L.

DITHYRAMBIC, A, δῑθῠ́ραμβος, ὁ, also with irreg. acc. sing. δῑθῠ́ραμβα, Pind., Ar., Hdt., Plat.; κῠ́κλιον μέλος, τό, Ar.

DITHYRAMBIC, δῑθῠραμβώδης, ες, Plat.; δῑθῠραμβῐκός, ή, όν, Arist.

A dithyrambic poet, δῑθῠραμβοποιός, ὁ, Arist.; διθυραμβοδῐδάσκᾰλος, ὁ, Ar.

The art of making dithyrambic poems, ἡ δῑθῠραμβοποιητική, Arist.

[*To sing dithyrambic hymns*, ἀμφιανακτίζω (from ἀμφιάνακτες, a nickname in Ar. for dithyrambic poets), Ar.]

DITTY, A, μέλος, τό, Omn.; μελύδριον, τό, Ar. *Vid.* SONG.

DIURNAL, ἐφημέριος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind. *Vid.* DAY.

DIVE, TO, κῠβιστάω, Hom.; κολυμβάω, Plat.; κᾰτᾰκολυμβάω, Thuc., Plat.

DIVER, A, ἀρνευτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; κῠβιστητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; κολυμβητήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; κολυμβητής, οῦ, ὁ, Thuc., Arist.; δῠ́της, ου, ὁ, Hdt.; κᾰτᾰκολυμβητής, ὁ, Arist.

A diver (a bird), κόλυμβος, ὁ, Ar.; κολυμβίς, ῐ́δος, ἡ, Ar.

A place for diving, κολυμβήθρα, ἡ, Plat., Alex.

Belonging to diving, κολυμβητῐκός, ή, όν, Plat.

Fond of diving, skillful in diving, πολῠκόλυμβος, ον, Ar.

DIVERGE, TO, δῐΐστᾰμαι, pass. c. perf., pluperf., and aor. 2 act., Plat.

DIVERSE, διᾰ́φορος, ον, Eur., Hdt., Plat., Xen.; πολυειδής, ές, Thuc. *Vid.* DIFFERENT.

DIVERSELY, ἀλλοίως, Xen., Plat.

DIVERSIFY, TO, ποικίλλω, Eur., Xen., Plat.; κᾰτᾰποικίλλω, Plat.

[*Diversified* (in color), ποικιλόχροος, ον, Arist.]

[*To be diversified into hills and valleys*, ὀφρυάω τε καὶ κοιλαίνομαι, Prov. ap. Strab.]

DIVERSION (i. e., sport), παιδιά, ἡ, Omn. prose.

DIVERSITY, διαφορά, ἡ, Thuc.; πολυειδία, ἡ, Plat. *Vid.* VARIETY.

DIVERT, TO (i. e., amuse), τέρπω, no perf. act. or pass., though there is aor. 1 mid., Omn.; εὐφραίνω, fut. in Hom. εὐφρᾰνέω, no perf. act. or pass., though there is aor. 1 pass., Hom., Pind., Trag., Hdt., Plat., Dem. *Vid.* TO AMUSE.

To divert (i. e., turn from its course), πᾰρᾰμείβομαι, mid., Pind.; πᾰραστρέφω, perf. -έστροφα, perf. pass. -έστραμμαι, aor. 1 -εστρέφθην, Eur.; πᾰρεκτρέπω, like -στρέφω, perf. -τέτροφα, -τέτραμμαι, -ετρέφθην, Eur.; πᾰροχετεύω, no perf., Eur., Plat. *Vid.* TO TURN.

To divert (esp. to divert the attention), ἀπᾰ́γω, aor. 2 redupl. ἀπήγᾰγον, Thuc., Plat., Dem.; ἐκτρέπω, Antipho; μετᾰκᾰλέω, fut. -έσω, perf. -κέκληκα, etc., c. ἐπί and acc., Æschin.

To be diverted from one's purpose, διᾰτρέπομαι, pass., Dem.

DIVEST, TO, γυμνόω, c. acc. pers., gen. rei, Hom., Tyrt., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ψῑλόω, sine cas. or c. gen., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* TO STRIP.

[*To divest one's self of* (that which is around any thing, e. g., clothes, a ring, etc.), περιαιρέομαι, Hdt., Plat.]

One must divest one's self, ἀποδυτέον, c. dat. pers., Plat.

To be divested, γυμνωτέος, α, ον, Plat.

DIVIDE, TO, διᾰμοιράω, fut. -άσω, Hom., Ap. Rh.; δᾰτέομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Pind., Hdt.; διᾰδᾰτέομαι, in tmesis, Hom., Hes.; δαίομαι, mid., fut. δᾰ́σομαι, perf. pass. (the only pass. tense found) δέδασμαι, 3d pl. poet. δεδαίαται, Hom., Pind., Hdt., Xen.; διᾰδαίομαι, mid., poet. aor. 1 also διᾰδᾰσασκόμην, in tmesis, Hom., Pind., Hdt.; ἀποδαίομαι, mid., Hom., Pind.; δαΐζω, fut. δαΐξω, etc. (only as cares divide the mind, etc.), Hom., Æsch.; δῐΐστημι, only pres. and imperf., fut. and aor. 1 in act. sens., perf., pluperf., and aor. 2 act. in pass. sens., besides the regular pass. voice, Hom., Soph., Omn. prose; διαιρέω, aor. 2 -εῖλον, Hom., Hes., Eur., Omn. prose; σχίζω, Hes., h., Hdt., Plat.; ἀπομείρομαι, mid., Hes.; ἐνδᾰτέομαι, mid., Æsch.; διατέμνω, perf. -τέτμηκα, Æsch.; μερίζω, Xen., Plat., Dem.; διᾰμερίζω, Plat.; κᾰτᾰμερίζω, Xen.; δῐχάζω, Xen., Plat.; ἀνᾰ́δαστον ποιέω, Plat.; δῐχοτομέω, Plat., Arist.; ὁρίζω (as boundary), c. acc. et gen., Hdt.

To divide into small pieces, κᾰτᾰκερμᾰτίζω, usu. in pass., Plat.

To divide (as a party divides any thing among themselves), *take a share of any thing divided*, νέμομαι, mid., Hom., Hes., Thuc.; συγκᾰτᾰνέμομαι, Thuc.; διᾰλαγχάνω, fut. -λήξομαι, aor. 2 -έλᾰχον, no aor. 1, perf. -είληχα, poet. -λέλογχα, both in Trag., perf. pass. -είληγμαι, etc., Æsch., Eur., Hdt.; διᾰλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, etc., Hdt., Xen., Plat.; προσδιᾰνέμομαι, mid., Dem.

To divide again, ἀναδαίομαι, mid., pres. also in pass. sens., Hdt., Thuc.

To be divided (as a river is which makes branches, e. g., the Nile at the

beginning of the Delta), περιῤῥήγνῠμαι, pass., Hdt., Isoc.; περισχίζομαι, pass., Hdt., Plat., Ap. Rh.; (as a broken army is), ἀποσπάομαι, pass., perf. -έσπασμαι, Thuc.; (as soldiers are, into winter quarters), διασπάομαι, Xen.; (as roads are), διασχίζομαι, Xen.

And rising up they divided (i. e., voted by going some to the right and some to the left), ἀναστάντες δὲ διέστησαν, Thuc.

The rest of Greece was divided in alliance on one side or the other, τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ἐς συμμαχίαν ἑκατέρων διέστη, Thuc.

If we (the Sicilians) *are divided in sentiment among ourselves*, ἢν διαστῶμεν, Thuc.

They will easily subdue us if we are divided among ourselves, δίχα γε ὄντας ἡμᾶς ἀπόνως χειρώσονται (opp. to μιᾷ γνώμῃ), Thuc.

One must divide, διαιρετέον, Plat.

What must be divided, διαιρετέος, α, ον, Plat.

DIVIDED, διχθάδιος, α, ον, Hom., Ap. Rh.; δίμοιρος, ον, Æsch.; διαίρετος, ον, Soph., Xen., Plat.; δῐχήρης, ες, Eur.; δῐχότομος, ον, Arist.; πολυσχιδής, ές (esp. having divided or cloven feet), Arist.; μεριστός, ή, όν, Plat.

Divided in opinion, δισσοί, αί, ά, Æsch.

Divided (as branching roads), δίστομος, ον, Soph.; σχιστός, ή, όν, Soph., Eur.; πολύσχιστος, ον, Soph.

DIVIDEDLY (in a divided form or manner), διχθά, Hom.; διχθάδια, Hom.; δῐχα, Omn.; ἀνδῐχα, Hom.; διάνδῐχα, Hom., Hes., Eur.; δῐχῇ, Æsch., Ap. Rh.; διαφόρως (opp. to ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς), Thuc.; διαμοιρηδά (ᾰμ, but ᾱμ poet.), Ap. Rh.

DIVIDER, A, δᾰτητής, οῦ, ὁ, Æsch.

A divider of riches, χρηματοδαίτης, ὁ, Æsch.

DIVIDING, δᾰτήριος, α, ον, c. gen., Æsch.

[*A dividing*, μερισμός, ὁ, Plat.]

DIVINATION, μαντοσύνη, ἡ, Hom., Pind.; μάντευμα, ατος, τό, Hes., Pind., Soph.; θειασμός, ὁ, Soph.; [(from flight or cries of birds), οἰώνισμα, ατος, τό, Eur.] *Vid.* AUGURY, PROPHECY, ORACLE.

The mode of divination, μαντεία, ἡ, Hdt.

The art of divination, ἔμπῡρος τέχνη (esp. of that divination practiced by means of burnt offerings), Eur.; ἡ μαντῐκή (subaud. τέχνη), Soph., Eur., Xen., Plat.; [(from flight or cries of birds), οἰωνιστική, ἡ, Plat.]

Belonging to divination, μαντῐκός, ή, όν, Hes., Pind., Trag., Xen., Plat.; μάντειος, α, ον, and ος, ον, poet. μαντήϊος (not Att.), Pind., Trag.; οἰωνιστικός, ή, όν, Plat., Arist.; *proceeding from, dictated by divination* (as a command, etc.), μαντόσυνος, η, ον, Eur. *Vid.* PROPHETIC.

DIVINE, TO, μαντεύομαι, mid. (and act. μαντεύω, Xen.), perf. pass. in act. sens., also in pass. sens. of an answer procured by divination, and so aor. 1 pass., no other pass. tenses (in mid. it is used for *divining* in both senses, *to seek directions by divination*, as the suppliant does, or *to give the directions*, as the priest or soothsayer does), Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat., Æschin.; διαμαντεύομαι, Plat.

To divine a little, ὑπομαντεύομαι, Plat.

As many as then filled them with hope by divination, ὁπόσοι τότε αὐτοὺς θειάσαντες ἐπήλπισαν (it is not agreed which best governs αὐτούς), Thuc.

DIVINE, θεσπῐδαής, ές, Hom.; θεοείκελος, ον (only of men), Hom.; θέσφᾰτος, ον, Omn.; ἀμβρόσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Trag.; ἄβροτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Soph.; ἄμβροτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Soph., Æsch.; διοτρεφής, ές (only of persons, or the Scamander personified), Hom.; διογενής, ές (ῐ often poet.), Hom., Trag.; δῖος, δῖα, δῖον (also fem. δίη, Hes., ος, ον, Eur.), Omn. poet.; ζάθεος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Pind., Eur.; θεοειδής, ές (only of animate things), Hom., Hes., Plat.; θεσπέσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Plat.; θέσπις, only in acc. masc. or fem. θέσπιν (except once in nom., h.), Hom., Hes., h., Eur.; θεῖος (also θεήϊος, Bion), α, ον, poet. compar. also θεώτερος (not Att.), Omn.; διόγνητος, ον, Hes.; δαιμόνιος, α, ον, and ος, ον, Omn. post Hom.; θεόδμητος, ον, Pind.; θεόρτος, ον, Pind., Æsch.; θεόμορος, and θεύμορος, ον, Pind.; ἱερός, ά, όν, sometimes ός, όν (ῐ, except sometimes in arsis in Hom., and once in ch. in Eur.. also poet. ἱρός, ά, όν), Omn. *Vid.* GODLIKE, BORN OF GOD, etc., sub. v. GOD.

Divine (of fire), θεόπῠρος, ον, Eur.

DIVINELY, θείως, compar. θειοτέρως, Hdt., Xen., Plat.; δαιμονίως, Æsch.; θεοειδῶς, Ap. Rh.

By Divine Providence, θεσπεσίῃ, Hom.; θείᾳ τύχῃ, ἐκ θείας τύχης, Soph., Hdt.; θείᾳ μοίρᾳ, Xen.

As Divine Providence would have it, Amphilytus came to Pisistratus, θείῃ πομπῇ χρεώμενος παρίσταται Πεισιστράτῳ Ἀμφίλυτος, Hdt.

DIVINENESS, τὸ θεῖον, Plat.

DIVINER, A, οἰωνιστής, οῦ, ὁ, Hom., Hes.; οἰωνοπόλος, ὁ, Hom., Æsch.; μάντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Omn.; χρησμολόγος, ὁ, Soph., Hdt.; θουριόμαντις, ὁ, Ar. *Vid.* SOOTHSAYER, AUGUR.

DIVISIBLE, διαιρετῐκός, ή, όν, Plat.; διαίρετος, Arist.; μεριστός, Plat.

Easily divisible, εὐδιαίρετος, ον, Arist.; εὔθρυπτος, ον, Arist.

DIVISION, i. e., a dividing, δασμός, ὁ, Hom., h.; ἀναδασμός, ὁ, Hdt., Dem.; ἀποδασμός, ὁ, Thuc.; διαίρεσις, εως, ἡ, Æsch., Hdt., Xen., Plat.; δάσμευσις, εως, ἡ, Xen.; νομή, ἡ, Hdt., Plat., Dem.; διανομή, ἡ, Xen., Plat.; διάφυή, ἡ, Xen., Plat.; μερισμός, ὁ, Plat.; σχίσις, εως, ἡ, Plat.; διχοτομία, ἡ, Arist.

A division (i. e., portion of a thing divided), μοῖρα, ἡ, Hom., Omn. Att.; μέρος, τό, Omn.; σχίσμα, ατος, τό, Arist. *Vid.* PART.

[*Division* (in arithmetic), παραβολή, ἡ, Math.]

A division (of a country or a city), φάρσος, τό, Hdt.

A division of opinion, στᾰσις, εως, ἡ, Thuc.; σύστᾰσις, ἡ, Thuc.

For that the Acharnians . . . would not be equally willing . . . but that there would be division in their opinions, τοὺς γὰρ Ἀχαρνέας . . . οὐχ ὁμοίως προθύμους ἔσεσθαι . . . στάσιν δὲ ἐνέσεσθαι τῇ γνώμῃ, Thuc.

On a division they were nearly equal, ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμᾰλοι, Thuc.

A division of an army, φῦλή, ἡ (esp. of cavalry), Thuc., Xen.; μοῖρα, ἡ, Xen.; ἄγημα, ατος, τό (of Lacedæmonian army), Xen. *Vid.* TROOP, REGIMENT.

A division of a subject under discussion, τμῆσις, εως, ἡ, Plat.

Consisting of large divisions, μεγᾰλομερής, ές, Plat.

Largeness of divisions, μεγᾰλομέρεια, ἡ, Arist.

[*Counter-division*, ἀντιδιαίρεσις, εως, ἡ, Diog.]

DIVORCE, A, ἀπαλλᾰγή, ἡ, Eur.; διάλῠσις, εως, ἡ, Eur.; ἔξεσις, εως, ἡ, Hdt.; ἀπόπεμψις, εως, ἡ, Dem.

DIVORCE, TO, ἀφίημι (imperf. ἀφίην, irreg. also ἠφίουν and ἠφίην, 3d sing. ἠφίει, aor. 1 ἀφῆκα, perf. pass. ἀφεῖμαι, aor. 1 ἀφείθην, subj. ἀφεθῶ, etc.—ῐ Hom., ῑ Att., but also ῑ Hom. for the sake of metre) γῠναῖκα, ἀφ. λέκτρα, ἀφ. γάμους, Eur., Hdt.; ἐξίημι, Hdt.; ἐκπέμπω, no perf., though there is aor. 1 pass., Hdt., Isæ., Dem.; ἀποπέμπω, and -ομαι, mid., Hdt., Dem.; διαζεύγνῠμαι, mid., Plat. *Vid.* SYN. 85.

To be divorced, ἀπαλλάσσομαι (pass.) λέχους, Eur.; ἀπ. ἀπὸ τοῦ ἀνδρός, Plat.

DIVULGE, TO, μηνύω (ῠ in pres. and imperf. before a short syll., ῡ before a long one, h., Pind.; ῡ always in Att. fut. ύσω), h., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; φρᾰδάζω, aor. 1 poet. φράδασσα, Pind.; ἐκλᾰλέω, Eur., Dem.; δημεύω, Plat.; ἐκφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, no perf., Plat.; διακᾰλύπτω, Dem. *Vid.* TO PUBLISH, TO REVEAL.

DIZZINESS, ἴλιγγος, ὁ, Plat.; σκοτοδινία, ἡ, Plat. *Vid.* GIDDINESS.

To be dizzy, ἰλιγγιάω, Ar., Plat. *Vid.* TO BE GIDDY.

DO, TO, ἔρδω, fut. ἔρξω, aor. 1 ἔρξα, perf. ἔοργα, pluperf. ἐώργειν, c. acc. rei, dat. pers., or c. dupl. acc., Hom., Pind., Trag., Hdt.; ῥέζω, fut. ῥέξω, aor. 1 ἔρεξα and ἔῤῥεξα, aor. 1 pass. ἐρέχθην, no other tenses, c. dupl. acc. or c. acc. rei, dat. pers., Hom., Hes., Pind., Trag., Plat.; κραίνω, in Hom. usu., though not always, κραιαίνω, ἐκρήηνα, no perf. act., though there is perf. pass., etc., fut. mid. used in pass. sens., Hom., Pind., Trag.; δρᾰω, pres. opt. δρώοιμι, Hom., often c. dupl. acc., or c. adv. and acc. pers., sometimes c. acc. rei and εἰς and acc. pers., Omn.; πράσσω, perf. act. πέπρᾱχα in act. sens., 2d perf. πέπρᾱγα, both in act. and intrans. sens., fut. mid. sometimes in pass. sens., often c. dupl. acc., Omn.; ποιέω, Omn.; ἐργάζομαι, mid., augment εἰρ., perf. pass. εἴργασμαι, both in act. and pass. sens., Omn.; ἐκπράσσω, Trag.; ἐξεργάζομαι, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; κᾰτεργάζομαι, Omn. Att., Hdt.; κτίζω, Soph.; ἐφάπτω, no perf. act., though there is perf. pass. in a different sens., Soph.; μελετάω, Soph.; χειροποιέομαι, mid., Soph.; ἀπεργάζομαι, Xen., Plat.; πᾰλᾰμάομαι, mid., Xen. *Vid.* SYN. 361.

To do besides, προσεργάζομαι, sometimes c. dat. of the deeds to which addition is made, Eur., Hdt.; πᾰρᾰπράσσω, Hdt.; ἐπεξεργάζομαι, Dem.

To do previously, προπράσσω, Æsch.; προποιέω, c. acc. rei, εἰς and acc. pers., Hdt.

To do with, aid in doing, etc., συγκᾰτεργάζομαι, c. acc. rei, sometimes c. dat. of the person co-operated with, Eur., Hdt., Thuc.; πᾰρᾰπράσσω, Soph.; συμπράσσω, often c. dat. pers., Omn. Att.; σῠνεργάζομαι, Soph.;

συνεκπονέω, Eur.; συμπονέω, Trag., Xen., Dem.; συνδράω, c. dat. pers., Soph., Eur., Thuc. (indeed, all these words compounded with σύν may govern a dat. pers.); συμποιέω, Isæ., Andoc.

[*To have to do with*, προσήκω, c. dat., Thuc.; but usu. impers., προσήκει, c. dat. pers., Tragg., etc.]

To do secretly at home, 'ὑποικουρέω, Ar.

[*To do every thing in one's power*, πάντα ποιέω, Xen.]

What can I do? i. e., what will become of me? τί πάσχω; τί πάθω; τί πείσομαι; Hom., Eur., Ar., Hdt., Plat.

Do then what I bid you, οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, Eur.

What can I do with you? τί σε τεύξω; Soph.

Not knowing what to do, οὐκ ἔχοντες ὅ,τι γένωνται, Thuc.

To ask him what he intends to do with us, ἐρωτᾶν ἐκεῖνον τί βούλεται ἡμῖν χρήσασθαι, Xen.; *he doubted what to do under the circumstances*, ἠπόρει ὅ,τι χρήσαιτο τῷ πράγματι, Xen.

Tell us, and have done with it, εἰπὼν ἀπαλλάγηθι, Plat.

To be done (esp. as services), 'ὑπεργάζομαι, in perf. pass., Eur.

To have to do with, μέτεστι, impers., imperf. μετῆν, fut. μέτεσται, poet. (not Att.) μετέσσεται, part. μετόν, c. dat. pers., gen. rei (or c. infin. of doing, Soph.), Omn. Att., Hdt.; μέτα for μέτεστι, c. dat. pers. and infin., Soph.

What have you to do with this business? τί τοῦδέ σοι μέτεστι πράγματος; Æsch.

To wish to do, to be about to do, to contemplate doing, δραίνω, only in pres. act., Hom.; δρᾶσείω, only in pres. act., Soph., Eur., Ar.; ἐργᾶσείω, only pres. act., Soph.

[*To do into verse*, ποιέω, c. acc., Lycurg., Plat.]

One must do, πρακτέον, Soph., Xen., Plat., Isoc.; δραστέον, Soph., Eur.; ἐργαστέον, Eur.; ποιητέον, Omn. prose.

What must be done, δραστέος, α, ον, Soph.; ἐργαστέος, α, ον, Soph.; πρακτέος, α, ον, Soph., Plat., Isoc.; ποιητέος, α, ον, Omn. prose.

The care of what must be done belongs to many, τὸ ἐπιμελὲς τοῦ δρωμένου πολλοῖς προσήκει, Thuc.

A deed which ought not to be done, 'ἄνεργον ἔργον, Eur.

To be done (i. e., what can be done), πρακτός, ή, όν, Arist.

Things done before (i. e., former exploits), τὰ προὔπηργμένα, Dem.

Doing any thing one's self, αὐτουργός, όν (with a peculiar application to those who tilled their own land), Soph., Eur., Thuc., Xen.

Having done it himself with his own hand, αὐτὸς αὐτούργῳ χερί (sc. ἀράξας ὄφεις), Soph.

Done by one's self, of one's own doing, ἔνδοθεν, Soph.

[*Not done*, ἄνεργος, ον, Eur.; ἀποίητος, ον, Menand.]

Doing all things, πᾰνεργέτης, ου, ὁ, Æsch.

Doing ill, κᾰκοεργός, όν, Hom., Theoc.; κᾰκοῦργος, η, ον, Omn. Att. *Vid.* Wicked.

Doing ill, subst., κᾰκοεργία (ῑ poet.), ἡ, Hom.

Docile, εὐμᾰθής, ές, Xen., Plat., Dem.; εὐάγωγός, όν, Xen., Isoc., Plat.; εὐήνιος, ον, Plat.; κήρῖνος, η, ον, Plat.; [μαθητῐκός, ή, όν, Arist.]

Docilely, εὐμᾰθῶς, Plat., Æschin.; εὐηνίως, Plat.

Docility, εὐμᾰθεια, ἡ, Plat.; εὐᾰγωγία, ἡ, Plat., Arist.

Dock, a, Dock-yard, ἐπίστιον, τό, Hom.; νεώριον, τό, Eur., Ar., Thuc., Xen., Lys.; ναυπήγιον, τό, Ar.; νεώσοικοι, οἱ, only in pl., Omn. Att. prose.

[*Superintendent of a dock-yard*, νεωρός, ὁ, Hesych.; *to be sup. of a dock-yard*, νεωρέω, Phot.]

[*Dry-dock*, νεώλκιον, τό, Hesych.]

The hauling a ship into a dry-dock, νεωλκία, ἡ, Theoph.

Dock, to, κολούω, Hom., Eur., Hdt.; προτέμνω, perf. -τέτμηκα, etc., Hom., Ap. Rh. *Vid.* To cut.

[Docked, μείουρος, ον, Æl., and fig., Arist.; ἀνάκωλος, ον, Plut.; ψαλιστός, ή, όν, Hierocl.]

Doctor, a, ἰᾱτρός, ὁ, Omn. (*vid.* Physician); i. e., teacher, δῐδάσκᾰλος, ὁ, h., Omn. Att. prose. *Vid.* Teacher.

Doctrine, δῐδαγμα, ᾰτος, τό, Plat. *Vid.* Teaching.

Document, a, βιβλίον, τό, Lys., Dem.; γράμμα, ᾰτος, τό, Lys., Dem.; γραμμᾰτεῖον, τό, Lys., Dem.

And he produced the documents to prove this, καὶ τούτων τὰ γράμματα ἀπέδειξεν, Lys.

[Dodder, ὀροβάγχη, ἡ, Theophr.]

Doe, a, κεμάς, ᾰδος, ἡ, Hom., Call. *Vid.* Deer.

Doer, a, πρακτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; δρηστήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; fem. δρήστειρα, Hom.; ῥεκτήρ, ῆρος, ὁ, Hes.; ἐργάτης, ου, ὁ, Soph., Eur.; δρήστης, ου, ὁ, Archil.; πράκτωρ, ορος, ὁ, Soph., Antipho.

Doff, to, 'ἀποδύνω, only pres. and imperf., Hom.; ἐκδύνω, only pres. and imperf., Hom.; ἐξᾰποδύνω, only pres. and imperf., Hom.; 'ἀποδύομαι, mid. (ῠ, but often ῡ poet.), fut. -ύσομαι, aor. 2 ἀπέδυν, sometimes c. gen. of the garment, Hom., Ar., Hdt., Xen.; ἐκδύομαι, mid. (also ἐκδύω, act., Hdt.), c. aor. 2 ἐξέδυν, etc., Hom., Ar., Hdt., Lys.; κᾰτατίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Hom., Hdt.; ἀπορρίπτω, aor. 1 poet. -έριψα, also -ῥίπτασκον, aor. 2 pass. -ἐρρίφην, Hom., Pind.; 'ἀνᾰβάλλω, perf. -βέβληκα, Ar. *Vid.* To take off.

[Dog, to, παρακολουθέω, c. dat., Dem. *Vid.* To follow.]

Dog, a, κύων, κῠνός, ὁ καὶ ἡ, most usu. ὁ, Omn.; σκύλαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ, most usu. ἡ, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; κῠνίδιον, τό, Ar., Xen.; κῠνᾰριον, τό, Plat., Xen.; σκῠλᾰκιον, τό, Plat.

A shepherd's dog, βοτὴρ κύων, Soph.

[*A mad dog*, κύων λυσσητήρ (ῆρος), ὁ, Hom.]

[*A dog in the manger*, κύων ἐπὶ φάτνης, Prov.]

A most thorough dog in the manger, κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα μονοφᾰγίστατον, Ar.

A dog (i. e., an iron prop to support a spit), κρᾰτευτής, ὁ, Hom.

Of or *belonging to a dog*, κύνειος, α, ον, and ος, ον, Ar.

Like a dog, κύνεος (i. e., impudent), α, ον, Hom., Hes.; κῠνικός, ή, όν, Xen.; κυνοειδής, ές, Arist.; κυνώδης, ες, Arist.

Having the face of a dog, or *the mind of a dog* (i. e., impudent, shameless), κῠνώπης, ὁ, Hom.; fem. κῠνῶπις, ῐδος, ἡ, Hom.; κῠνόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; also compar., *more like a dog*, κύντερος, κύντατος, Hom., Eur.; κυντερώτερος, Æsch., Pherecr., Eubul.

Like a dog, adv. κῠνηδόν, Soph., Ar.

Bitten by a dog, κῠνοσπᾰρακτος, ον, Soph.; κῠνόδηκτος, ον, Arist.

Dog-headed, κῠνοκέφᾰλος, ον, Ar., Plat.

Dog-stealing, κῠνοκλόπος, ον, Ar.

To beat like a dog, κῠνοκοπέω, Ar.

Fond of dogs, φῐλοκύων, κυνος, ὁ καὶ ἡ, Plat.

A dog-tooth, κῠνόδους, οντος, ὁ, Xen. *Vid.* Tooth.

A dog-rose, κῠνόροδον, τό, Theoph.; κυνόσβᾰτος, ἡ, Theoph.

A dog-leash, κῠνοῦχος, ὁ, Anth. *Vid.* Leash.

The noise of dogs, κῠνῠλαγμός, ὁ, Stesich.

[Dog-days, ὀπώρα, ἡ, Hom., Hes. *Vid.* Autumn.]

Dog-fish, σκῠλια, τά, Arist.

Dogged, στερεός, ά, όν, Hom. *Vid.* Obstinate.

Doggedly, στερεῶς, Hom. *Vid.* Obstinately.

Dogma, a, δόγμα, ᾰτος, τό, Plat.

Dogmatical. *Vid.* Positive.

Dog-star, the, κύων (κῠνός, ὁ) 'Ὠρίωνος, Hom.; Σείριος, ὁ, Hes., Eur.; Σείριος κύων, Æsch.; [ἀστὴρ ὀπωρινός, ὁ, Hom.]

Dole, to, νέμω, Omn.; μετρέω, c. acc. et dat., Dem. *Vid.* To distribute.

[Dole, a, μέτρημα, ᾰτος, τό, Eur.]

Doleful (of persons), πολῠπενθής, ές, Hom.

Doleful (of things), 'ἀλεγεινός and ἀλγεινός, ή, όν, Omn. Att.

Doleful (either of persons or things), πολύστονος, ον, Hom., Trag. *Vid.* Sorrowful, Grievous.

Dolefully, ἀλγεινῶς, Soph. *Vid.* Sadly.

Doll, a, δᾰγύς, δαγῡδος, ἡ, Theoc.; πλάγγων, ονος, ὁ, Call.

Dolorous, πενθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch. *Vid.* Sorrowful.

Dolphin, a, δελφίς, ῖνος, ὁ, Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat.; δελφῑνίσκος, ὁ, Arist.

Producing dolphins, δελφῑνοφόρος, ον, Æsch.

Domestic, 'ὑπωρόφιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Ar.; οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, Ion. and poet. (not Trag.) οἰκήιος, η, ον, Theogn., Pind., Hdt., Omn. Att.; ἐφέστιος, ον, Trag., Hdt, Ap. Rh.; οἰκητήριος, α, ον, Alcæ. (Com.)

Domestic (i. e., bred in the house, of a slave), οἰκογενής, ές, Plat.

Domestic (of animals), τῐθᾰσός, όν, Soph., Plat.; σύντροφος, ον, Xen.; κᾰτοικῐδιος, ον, Call.

Domestic (of war), ἔμφῠλος, ον, Sol., Hdt.; ἐμφύλιος, ον, Æsch., Theoc.; τῐθᾰσός, όν, Æsch.

Domestic, adv., οἴκοι, οἴκοθεν, used as equivalent to οἰκεῖος.

For the whole army not being troubled with domestic affairs, στρατὸς γὰρ ἀθρόος ἀργὸς ὢν τῶν οἴκοθεν, Eur.

Our domestic misfortunes, αἱ κατ' οἶκον κακοπραγίαι, Thuc.

Every one fearing about his domestic affairs also, ἕκαστός τις φοβούμενος καὶ περὶ τῶν οἴκοι, Xen.; so Soph., Isoc.

Domestic affairs, ἡ οἰκία, Hdt.

Domesticate, to, κτῐλεύω, Pind.;

τῐθᾰσεύω, Plat., Xen., Dem.; ἡμερόω, Hdt., Plat.; κτῐλόω, Hdt. *Vid.* To TAME.

To be domesticated, σύνανθρωπεύομαι, mid., Arist.; συνανθρωπίζω, Arist.

Easy to be domesticated, τῐθᾰσευτῐκός, ή, όν, Arist.

DOMESTICATED, κτῐλος, ον, Hes. *Vid.* DOMESTIC.

DOMESTICATION, τῐθᾰσεία, ἡ, Plat.

DOMINANT, ἡγεμονῐκός, ή, όν, Plat.

DOMINATION, κρᾰτος, τό (also κάρτος, τό, Hom.), Omn.; ἡγεμονία, ἡ, Omn. *Vid.* RULE.

DOMINEER OVER, TO, δεσπόζω, c. acc. or c. gen. (pass. pres. part. δεσποζόμενος, Plat.), h., Trag., Hdt., Plat., Isoc. *Vid.* To RULE.

The domineering spirit of wealth, ἐξουσία πλούτου.

DOMINION, κρᾰτος, τό (κάρτος also, Hom.), Omn. *Vid.* RULE.

Dominions, βᾰσῐλεία, ἡ, Omn. Att. prose; ἀρχή, ἡ, Omn. Att.; ἐπῐκρᾰτεια, ἡ, Xen., Plat. *Vid.* KINGDOM.

Under the dominion of (passions, etc.), ἥσσων, ον, c. gen., Xen.

DON, TO, ἕννῠμαι, mid. and pass., fut. mid. ἕσομαι, aor. 1 ἑσάμην (also with σσ), perf. pass. εἶμαι (in Hom. also ἕσμαι) in act. sens., Hom., Pind., Soph.; ἐνδύνω, pres. and imperf., sometimes c. περί and dat. of the limbs, Hom.; ἐνδύομαι, mid., c. perf. act. -δέδῡκα, aor. 2 -έδυν, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat. *Vid.* To PUT ON.

DONATION, A, δῶρον, τό, Omn. *Vid.* GIFT.

DONOR, A, δοτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Xen.; fem. δότειρα, ἡ, Hes. *Vid.* GIVER.

DOOM, μοῖρα, ἡ, Omn. *Vid.* FATE.

DOOM, TO (i. e., to destine), τάσσω, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* To DESTINE.

To doom (i. e., to condemn to death), κᾰτᾰκρίνω, c. gen. pers., acc. of punishment, or c. gen. pers. and infin., or c. acc. pers., or, in pass., c. nom. of the punishment, dat. pers., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Antipho. *Vid.* To CONDEMN.

DOOR, A, θύρετρον, τό, usu. in pl., Hom., Eur.; θύρα, ἡ, Omn.; πῠλη, ἡ, Æsch., Soph.; θύριον, τό, Ar.; θύρωμα, ᾰτος, τό, Thuc., Plat., Lys., Dem.; θυρίς, ῐδος, ἡ, Plat.

A front door, πρόθῠρον, τό, Hom.; αὐλεία or αὔλειος (αὔλειος, α, ον, and ος, ον) θύρα, Hom., Pind., Ar., Plat., Lys.; αὔλειος πύλη, Eur.

[*An inner door* (between the αὐλή and inner part of the house), ἡ μέταυλος, Att.]

[*A false* or *secret door*, ψευδόθυρον, τό, Cic.]

[*A garden door* (leading to the garden), (θύρα) κηπαία, ἡ, Poll.; θύρα ἡ εἰς τὸν κῆπον φέρουσα, Dem.]

Folding doors, σᾰνίς, ῐδος, ἡ (only pl. in Hom.), Hom., Eur.; θύραι δικλίδες, Hom.

A door with stairs to it, ὀρσοθύρη, ἡ, Hom., Simon.

A trap-door, θύρα κᾰτᾰπακτή, Hdt.

[*To put* or *shut to the door*, θύρην ἐπιτίθημι, Hom.; προστίθημι θύραν, Lys., θύρας, Hdt.; θ. ἐπισπάω, Xen.]

[*To open the door*, θύρην ἀνακλίνω, Hom.; θύραν or θύρας ἀναπετάννυμι, Hom., Pind., Hdt.]

Indoors, ἔνδον, Omn.; ἐνδοῖ, Theoc. *Vid.* WITHIN.

Out of doors (to go out of or to the door, etc.), θύραζε, Hom., Soph., Eur.

Being out of doors, θύρᾱθεν, Hom., Soph., Eur.; θύρηφι, Hom.; θύρᾱσι, Eur., Ar.

The space before a door, πρόθῠρον, τό, Omn.; τὰ προθύραια, h.

[*A covered door-way*, προστέγιον θύρας, Plut.]

The door-post, φλῑά, ἡ, Hom., Theoc., Ap. Rh.

At the door, outside the door, θυραῖος, α, ον, and ος, ον, Trag.

And do not pour forth lamentations out of doors, μηδ' ἐπισκήνους γόους δάκρυε, Soph.

Having two doors, ἀμφῐθῠρος, ον, Soph.; ἀμφῐπῠλος, ον, Eur.

[*Having many doors*, πολύθυρος, ον, Plut.]

Watching at doors, πῠληδόκος, ον, h.

A stone put against a door to keep it shut, θυρεός, ὁ, Hom.

To furnish with doors, θυρόω, Ar., Xen.

To knock at doors, θυροκοπέω (with such violence as to break them in, as drunken rioters do), Ar., Antiph. *Vid.* To KNOCK.

One who knocks at doors, θυροκόπος, ον, Æsch.

A making of doors, θυροπηγία, ἡ, Theoph.

A door-keeper, πῠλάρτης, ου, ὁ, Hom.; πῠλαωρός, ὁ, Hom., Ap. Rh.; πῠλωρός, ὁ, Trag.; θυρωρός, ὁ, Sapph., Æsch., Hdt., Xen., Plat.

DORMITORY, A, εὐναστήριον, τό, Æsch., Soph.; κοιτών, ῶνος, ὁ, Ar.

[DORMOUSE, A, ἐλειός, ὁ, Arist.; μυωξός, ὁ, Opp.]

DOSE, TO, φαρμᾰκεύω, Eur., Plat.

DOTAGE, πᾰλαιότης, ητος, ἡ, Æschin.; πᾰρᾰλήρησις, εως, ἡ, Hipp.

In one's dotage from old age, διὰ τὸ γῆρας ἐξεστηκὼς τοῦ φρονεῖν, Isoc.

DOTARD, A, τῡφογέρων, οντος, ὁ, Ar.; βεκκεσέληνοι, only in pl., Ar.

DOTATION, προΐξ, κός, ἡ, Hippon., Isoc., Isæ., Dem. *Vid.* DOWRY.

DOTE, TO, ληρέω, Ar., Plat.; πᾰρᾰληρέω, Ar., Plat., Dem., Hipp.; παραγηράω, fut. -άσομαι, Æsch.

To dote upon, ὑπερφῐλέω, Ar., Xen.; ὑπερᾰγᾰπάω, Dem. *Vid.* To LOVE.

Doting upon, δύσερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Eur., Xen., Lys.

DOUBLE, δῐπλαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch.; διχθάδιος, α, ον, Hom., Ap. Rh.; δίπτῠχος, ον, Omn. poet.; δῐπλόος, η, ον, contr. οῦς, ῆ, οῦν, Omn.; δῐδῠμος, η, ον, and ος, ον, Omn.; δισσός, ή, όν, Pind., Hdt., Omn. Att.; διπλᾰσιος, α, ον, Hdt., Omn. Att.; δῐκρος, α, ον, Æsch., Ap. Rh.; δῐκρόος, ον, contr. οῦς, οῦν, Ar., Xen., Plat.; δῐλογχος, ον (of calamity), Æsch.; δῐκρᾰτής (of the Atridæ, etc.), Soph.; δῐπαλτος, ον (of the joint armies of the two Atridæ), Soph.; δῐγονος, ον, Soph.; δῐπολος, ον, Æsch.; ἀμφῐπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ (of the curse attaching to Œdipus from his conduct, both to his father and to his mother), Soph.; δῐφυιος, ον, Æsch.; δῐφᾰσιος, α, ον, Hdt.; δῐφυής, ές, Arist.

The back (of an old man) *bent double with age*, διπλῆ ἄκανθα, Eur.

Double the quantity, δῐπλᾰσιον ἤ, διπλ. τοῦ, διπλ. ὅσον, Hdt., Isoc.; διπλοῦν ἤ, διπλ. ὅσον, Dem. *Vid.* TWO, TWICE.

Worth double as much, ἄξιος διπλασίου, Xen.

A double quantity, δῐπλωμα, ᾰτος, τό, Arist.

[*Double-breasted*, ἀμφίστερνος, ον, Emped.]

[*Double-faced*, ἀμφιπρόσωπος, ον, Emped.]

Double-minded, double-dealing, δῐπλόος, η, ον, contr. οῦς, ῆ, οῦν, Eur., Xen., Plat.

Double-headed, ἀμφῐλοφος, ον, Soph.

Double-tongued, δῐχόμῡθος, ον, Sol.; [ἀμφοτερόγλωσσος, ον, Timon.]

Double-edged, ἀμφήκης, ες, Hom., Trag. *Vid.* EDGE.

[*With double mouth* or *opening*, ἀμφίστομος, ον, Hdt.]

[*With double entrance*, ἀμφίδυμος, ον, Hom.; ἀμφίθυρος, ον, Lys.]

[*Double-dyed* in villainy, περιαλουργός, όν (κακοῖς), Ar.]

DOUBLE, TO, δῐπλοΐζω, Æsch.; δῐπλόω, Xen., Arist.; ἀνᾰδῐπλόω, Xen.; διπλᾰσιόω, Thuc.; διπλᾰσιάζω, Plat., Andoc., Lys.

To double (a promontory, etc.), περιγνάμπτω, Hom.; περιβάλλω, perf. -βέβληκα, Hdt., Thuc.; ὑπερβάλλω, Hdt., Thuc.; περιπλέω, fut. -πλεύσω, oftener in Att. -πλεύσομαι, sometimes -πλευσοῦμαι, c. περί and acc., Hdt., Thuc.; κάμπτω, Æsch., Hdt.; ὑποκάμπτω, Xen.

To double (i. e., to turn short, as a hare, etc.), ἀναστρέφομαι, pass., c. fut. mid., Dem.

To double, i. e., to fold, πτύσσω, Hom., Soph. *Vid.* To FOLD.

To be doubled, δῐπλάζω, intrans., in part., Soph.; διπλάζομαι, pass., Eur.

To play a double-faced part, ἐπαμφοτερίζω, Thuc.

DOUBLENESS, δῐδῠμότης, ητος, ἡ, Plat.

DOUBLING, A, δῐπλᾰσιασμός, ὁ, Plat.; ἀνᾰδῐπλωσις, εως, ἡ, Arist.

[*A doubling* (e. g., a cape), περίπλοος, contr. -πλους, gen. ου, ὁ, e. g., τοῦ Ἄθω, Hdt.]

The doubling of a huntsman after a hare, ἀναστροφή, ἡ, Xen.

DOUBLY, δῐπλᾰσίως, Thuc., Æschin.

DOUBT, ἀμηχᾰνία, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Æschin.; ἀμφῐλογία (but φῐ poet.), ἡ, Hes.; δῐχοστᾰσία, ἡ, Theogn.; ἀπορία, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἀμφῐβολία, ἡ, Hdt.; ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, Plat., Antiph.; ἀπιστία (of any thing said), ἡ, Hdt., Plat.

Room for doubt, τὸ ἀμφῐδοξεῖν, Arist.

About which there is no doubt, ἀναμφισβήτητος, ον, Thuc., Xen., Plat.; ἀναμφῐλογος, ον, Xen.

A thing doubted, ἀπόρημα, ᾰτος, τό, Plat.; διαπόρημα, τό, Arist.

No doubt you recollect, μνημονεύεις μέν που, Plat.

DOUBT, TO, μερμηρίζω, esp. in aor. 1 μερμήριξα, no pass., Hom.; δαΐζομαι, pass., perf. δεδάϊγμαι (either of the mind or the person who doubts) κατὰ θυμόν, Hom.; δίζω, only in pres. and imperf., c. ἤ "*whether*," Hom., Hdt.; ἀπορέω, Omn. Att., Hdt.; ἀμηχᾰνέω, sometimes c. acc. of the subject, Trag., Thuc., Xen.; ἀμφῐνοέω, Soph.; ἀλάομαι, pass., Soph.; ἀδηλέω, no pass., c. gen. and infin., Soph.; αἰωρέομαι, pass., Soph.; ἀμφιγνοέω, sometimes c. dupl. augm., as imperf. ἠμφεγνόουν, c. acc. or c. prep. περί or ἐπί c. gen., Xen., Plat.; ἐνδοιάζω, c. infin., Thuc.; διᾰλογίζομαι, mid., Xen.; διστάζω, no pass.,

Plat.; ἀμφῐλέγω, Xen.; 'ἀδημονέω, no perf., no pass., Dem.; διᾰπορέω, c. aor. 1 pass. in act. sens., but perf. in pass. sens., Plat., Æschin., Arist.; δοιάζω, aor. 1 ἐδοίασσα, and mid. -άμην, Ap. Rh.

To doubt first (raise as a preliminary doubt), προαπορέω, oftener in pass., Plat., Arist.

I am in doubt, ἐν δοιῇ, c. infin., Hom.; ἐς ἄπορον ἥκω, Eur.; ἐς 'ἀπορίην ἀφῖγμαι (perf. pass. of ἀφικνέομαι, whose aor. 2 is 'ἀφῐκόμην, infin. ἀφῐκέσθαι), Hdt.; ἀπορίῃ ἐνέχομαι (pass.), Hdt.; ἐν ἀπόροις εἰμί, Thuc., Xen.; 'ἀπόρως ἔχει μοι, Antiph.; ἀπόρως διατίθεμαι, pass. (aor. 1 διετέθην), Lys.; δυσκρῖτως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, perf. ἔσχηκα (rare), no aor. 1, aor. 2 ἔσχον), Ar.; ἀπιστίαν ἔχω, Plat.

I doubt still more, ἔτι ἀπορωτέρως διάκειμαι, Antiph.

My mind doubts greatly, ἐν δοιῇ μάλα θυμός, Call.

Their minds doubted, δίχα δέ σφισι θυμὸς ἄητο, Hom.

To make to doubt, 'ἀπόρως διᾰτίθημι (aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, etc.), Lys.

It is doubted (a doubt is raised), ἀπορεῖται, impers., Plat., Arist.; ἀπιστίαν ἔχει, Plat.

It is much doubted by men, 'ἀπιστίαν πολλὴν παρέχει ἀνθρώποις (of the truth of arguments, etc.), Plat.

DOUBTFUL (of persons), 'ἀμήχᾰνος, ον, Omn.; δῐ'φροντις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἀμφῐ́βουλος, ον, Æsch.; αἰωρούμενος, η, ον, Soph.

Doubtful (both of persons and things), 'ἄπορος, ον, Omn. Att., Hdt.

Doubtful (of things), ἀμφήριστος, ον, Hom.; ἀμφῐ́λογος, ον, Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἀμφῐ́δοξος, ον, Eur.; δύσκρῐτος, ον, Æsch., Eur., Plat., Dem.; ἀμφισβήτητος, ον, Thuc.; ἀμφισβητήσῐμος, ον, Isoc., Dem.; ἀμφῐ́βολος, ον, Xen., Plat.; ἐνδοιαστός, Hipp. *Vid.* AMBIGUOUS.

[*Doubtful* (in prosody), i. e., long or short, δίχρονος, ον, Dion. H.; ἀμφίδοξος, ον, Gram.]

[*The doubtful vowels*, φωνήεντα μεταβολικά (i. e., α, ι, υ), Sext. Emp.]

DOUBTFULLY, δῐ́χα (of the mind), Hom.; δῐχορρόπως, always joined with οὐ, Æsch.; δυσκρῖτως, Æsch., Eur., Ar.; ἀμφῐλέκτως, Æsch.; ἀμφῐβόλως, Æsch.; ἐνδοιαστῶς, Hdt., Thuc.

DOUBTLESS, adv., 'ἀναμφῐλόγως, Xen.; 'ἀναμφισβητήτως, Plat.; ἀμέλει, often ironically, Ar., Plat.

DOUGH, σταῖς, σταιτός, τό, Hdt.; στέαρ, ᾰτος, τό, Theoph.

Of dough, σταίτῐνος, η, ον, Hdt.; σταιτίτης, only masc., Epich.; στεᾰ́τῐνος, η, ον, Æsop.

DOUGHTY, κρᾰτερός, poet., including Att., also καρτερός, ά, όν, compar. καρτερώτερος, etc., but more usu. κρείσσων, κράτιστος, Omn. *Vid.* BRAVE.

DOVE, A, πελειά, ἡ, Hom., Soph., Eur.; πελειάς, ᾰ́δος, ἡ, Hom., Trag., Hdt., Arist.; περιστερά, ἡ, Soph., Ar., Hdt., Xen.; τρήρων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; φάσσα, ἡ, Ar., Plat., Theoc.

[*A little dove*, περιστέριον, τό, Pherecr.; περιστερίδιον, τό, Ath.]

The turtle-dove, τρῡγών, όνος, ἡ, Ar., Theoc.

A sort of small dove, φάψ, φᾰβός, ἡ, Æsch.

Abounding in doves, πολῠτρήρων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

Rearing doves, πελειοθρέμμων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Æsch.

Slaying doves, φαβοτῠ́πος (the name of a species of hawk), ὁ, Arist.

[*A dove-catcher*, οἰναδοθήρας, ου, ὁ, Æl.]

Like a dove, περιστεροειδής, ές, Arist.

DOVECOTE, A, περιστερών, ῶνος, ὁ, Æsop; περιστερεών, ῶνος, ὁ, Plat.; 'ἀριστερεών, ῶνος, ὁ, Orph.

[DOVE-TAIL, A, πελεκῖνος, ὁ, Vitruv.]

[*Dove-tailed*, πελεκῑνωτός, ή, όν, Vitruv.]

[*A dove-tailing*, πελεκῖνος, ὁ, Vitruv.]

DOWN (i. e., tender hair), ῐ̓ουλος, ὁ, Hom., Æsch., Theoc.; λάχνη, ἡ, Hom., Pind., Eur.; χνόος, contr. χνοῦς (also used for the down on a peach), ὁ, Ar., Theoph.

[*To get the first down*, ἀναχνοαίνομαι τριχί, Ar.]

[*With the first down* (on the cheeks), πρωτόχνοος, ον, Luc.]

Down (on the seeds of plants), πάππος, ὁ, Soph.

Down (on fruit), 'ἄχνη, ἡ, Anth.

Down (downward, etc.), κᾰ́τω, Omn. poet., Plat.

Down from, down on, down into, down along, κᾰτά, c. gen., Omn.

Down stream, κατὰ ῥόον, Hom., Hdt.

Down (stooping or kneeling, etc.), νείοθι, Ap. Rh.

Down from, κᾰταντῖκρύ, c. gen., Hom.

Rushing or falling down, προπροκᾰτᾱῖγδην, Ap. Rh.

Coming down, κᾰτᾰβᾰ́δην, Ar.

Turned down, κᾰτῡπρηνής (only as epith. of χείρ), Hom.

Looking down, κᾰτωφερής, ές, Xen.

Hanging down (as a head), λοξός, ή, όν, Tyrt., Theogn., Ap. Rh.

To let down, throw down, etc., κᾰθίημι, aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, perf. pass. -εῖμαι, etc., Omn. *Vid.* TO DROP, TO THROW, etc.

DOWNFALL, διαφθορά, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; σφάλμα, ᾰτος, τό, Eur., Thuc., Xen.; πτῶμα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph., Plat. *Vid.* RUIN, FALL.

DOWNHILL, πρᾱνής, ές, Xen.

Downhill, adv., ἐπὶ or εἰς τὸ κᾰ́ταντες, Xen., Plat.

DOWNRIGHT, 'ἁπλόος, η, ον, contr. ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, Plat.

Downright, adv., ἀντῐκρύ, Hom., Xen., Ap. Rh.; ἀντῐκρύς, Æsch., Ar., Thuc.; 'ἁπλῶς, Thuc.; κᾰταντῖκρύ, Thuc.

DOWNWARD, adj., κᾰτάντης, ες, Ar., Xen., Plat.

Downward, adv., κᾰ́ταντα, Hom.

DOWNY, λᾰχνήεις, εσσα, εν, Hom.; χνοώδης, ες, Theoph.; [(of seeds), παππώδης, ες, Theophr.]

To be downy, become downy, λᾰχνόομαι, pass., Sol.; 'ἀνᾰχνοαίνομαι, pass. (τῇ τριχί), Ar.; χνοάω, Ap. Rh.; ἐπιχνοάω, Ap. Rh.

DOWRY, ἕδνον, more often pl. ἕδνα, and in Hom. ἔεδνα (given either by the suitor to the maiden, or to the bride by her parents), Hom., Pind., Eur., Ap. Rh., Call.; φερνή (that brought to the husband by the wife), ἡ, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Æschin.; προίξ, προικός, ἡ, Hippon., Isoc., Isæ., Dem. *Vid.* SYN. 194.

With a golden dowry, ἕδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ, Eur.

Handmaid given as a dowry, θερᾰποντὶς φερνή, Æsch.

As a dowry, adj., ἀντίφερνος, ον, Æsch.

One who gives a dowry, ἐεδνωτής, οῦ, ὁ, Hom.

To endow with a dowry, ἐεδνόομαι, mid., for ἑδν., Hom.; ἑδνόω, act., Theoc.; ἑδνάομαι, mid., Eur.; προικίζω, c. acc., Diod.

[*To reckon as part of the dowry*, ἐν προικὶ τιμάω, Dem.]

[*A small or scanty dowry*, προικίδιον, τό, Plut.]

With a good dowry, πολῠ́δωρος, ον, Hom.

Without a dowry, 'ἀνάεδνος, ον, Hom.; 'ἄπροικος, ον, Lys., Isæ.

DOZE, TO, κᾰτᾰμύω, and poet. καμμύω, fut. -ῠ́σω (but -ῡ́σω, h.), h., Ar.

DOZEN, A, δωδεκάς, ᾰ́δος, ἡ, Plat.

DRACHM, A, δρᾰχμή, ἡ, Hdt., etc.

Weighing, or worth, or earning two drachms, δῐ́δρᾰχμος, ον, Thuc., Arist.

Worth four drachms, τετρᾰ́δραχμος, ον, Plat., etc.

[*Five drachms*, πενταδραχμία, ἡ, Xen.; Att. also πεντεδρ., Dinarch.]

[*Of the weight or value of five drachms*, πεντάδραχμος, ον, Hdt., Arist.]

DRAFT, TO (hounds, etc.), ἀποπέμπω, Plat.

DRAG, TO, ῥυστάζω, only pres. and imperf., poet. imperf. ῥυστάζεσκον, Hom.; ἑλκυστάζω, only pres., Hom.; ἐρύω, fut. -ῠ́σω, poet. -ύσσω, etc., augm. tenses in ει., also mid., esp. in pres. and aor. 1, but pass. only in perf. εἴρῠμαι (ῠ, but poet. ῡ), 3d pl. poet. εἰρῠ́αται, Hom.; ἕλκω, imperf. εἷλκον, fut. ἑλκῠ́σω, etc., no perf. act., but perf. pass. and aor. 1 (also imperf. εἰλκέον, Hom.), Omn.; ἀμπρεύω, only pres. act., Call.

To drag out, to drag away, ἐξερύω (any one by the foot, τινὰ ποδός), Hom.; ἐξέλκω, Hom., Pind., Soph., Plat.; ἀφέλκω, Soph., Thuc., Xen., Plat.; 'ἀποσπάω, fut. -σπᾰ́σω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; μεταςπάω (in another direction), Soph.

To drag on or in, ἐφέλκω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Arist.; ἐπισπάω, Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἐπῐσύρω, Ar., Xen.

[*To drag by force* (before a magistrate), ἁναρπάζω, Dem.; *to drag into open court*, ἀνέλκω, Ar.]

To drag in unnecessarily (words, etc.), also *to drag along, to drag up*, πᾰρᾰσύρω, Æsch., Soph., Ar.

To drag about, περιέλκω, Xen.

["*To drag* (its) *slow length along*," ὀγμεύω στίβον, Soph.]

To drag down, κᾰτασπάω, Ar., Xen.

To drag out from under, 'ὑπεξερύω, Hdt.

To be dragged down, συγκᾰθέλκομαι, fut. συγκᾰθελκυσθήσομαι, Æsch.

One must drag out, ἐξελκτέον, Eur.

[*Dragged up* (e. g., into Central Asia), ἀνάσπαστος, ον, Hdt.]

Dragged behind a chariot (of Hector), τροχήλᾰτος, ον, Eur.

Dragged along, ῥῡτός, ή, όν, Hom.

DRAGGING, A, ῥυστακτύς, ύος, ἡ, Hom.; ὁλκή, ἡ, Æsch., Plat.; ἕλξις, εως, ἡ, Plat.

Draggings of laurel (i. e., laurel branches dragged along the ground as brooms), ὁλκοὶ δᾰ́φνης, Eur.

DRAGON, A, δρᾰ́κων, οντος, ὁ, Hom., Trag., Plat., Ap. Rh., Theoc.; fem. δρᾰ́καινα, ἡ, h. *Vid.* SERPENT.

Of a dragon, δρᾰκόντειος, α, ον, Eur.

Like a dragon, δρᾰκοντώδης, ες, Eur.

A brood of dragons, δρᾰκονθόμῑλος σύνοικία, Æsch.

With dragons in the hair or *for hair*, δρᾰκοντόμαλλος, ον, Æsch.

Slayer of dragons, δρᾰκοντολέτης, ὁ, Anth.

DRAIN, A, 'ᾰμᾰ́ρα, ἡ, Hom., Theoc., Ap. Rh.; [χειμάῤῥους, ου, ὁ, Dem.]

DRAIN, TO, ξηραίνω, aor. 1 ἐξήρᾱνα, etc., Thuc.; 'ἀποξηραίνω, Hdt.; 'ἀποχετεύω, Plat.; [ὀχεταγωγέω, Plat.]

To drain off (water, etc.), μετεξαντλέω, Callix. ap. Ath.

To drain a person (get all he has), 'ἀμέλγομαι, mid., Ar.

To drain (as a disease drains a man's blood or strength), ἐκπίνω, fut. -πίομαι, and Att. -πιοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπιον, perf. -πέπωκα, perf. pass. -πέπομαι, etc. (τὸ αἷμα), Soph.

To drain by degrees, 'ὑπεξαιρέω, aor. 2 -εῖλον, Soph.

To be drained or *drawn off*, ὑπεξᾰφύομαι, in pres., Ap. Rh.

Built with drains, 'ἀπόῤῥῠτος, ον, Xen.

[DRAINAGE, ὀχεταγωγία, ἡ, Plat.; ὀχετεία, ἡ, Arist.]

DRAKE, A, πηνέλοψ, οπος, ὁ, Alcæ., Ar. *Vid.* DUCK.

[DRAM, A (drink), πρόποσις, εως, ἡ, Lys. *Vid.* DRINK.]

[*A morning dram*, πρόπομα, ᾰτος, τό, Plut.]

DRAMA, A, δρᾶμα, ᾰτος, τό, Ar., Plat., Dem., Arist. *Vid.* COMEDY, TRAGEDY.

DRAMATIC, δρᾱμᾰτῐκός, ή, όν, Arist.

To write dramatically, to dramatize, δραματοποιέω, c. acc., Arist.

DRAMATIST, A, δρᾱμᾰτοποιός, ὁ, Luc. *Vid.* TRAGEDIAN, COMEDIAN.

[DRAPER, *linen-draper*, ὀθονιοπώλης, ου, ὁ, Gloss.]

[DRASTIC, δραστικός, ή, όν, Diosc.]

DRAUGHT, A (i. e., a drink), πόμα, ᾰτος, τό, Pind., Hdt. *Vid.* DRINK.

A large or *deep draught*, 'ἄμυστις, ιος, and ἴδος, ἡ, Anac., Eur.

[*A draught* (as liquid medicine), τὸ πιστόν, in pl., Æsch.]

A draught (of fishes, etc.), βόλος, ὁ, Æsch., Eur.; [ἄγρα, ἡ, Xen.]

A draught (mule), (ἡμίονος) ἐντεσίεργος, Hom.

At a draught, 'ἀμυστί, Anac.

To drink a large draught, 'ἀμυστίζω, no perf., no pass., Eur.; σπάω, fut. σπᾰ́σω, Eur.

DRAUGHTS (the game), πεσσεία, ἡ, Soph., Plat.

Draughts (the men), πεσσοί (often used for the game), Hom., Pind., Eur., Hdt., Plat.

The setting the men, πεσσῶν θέσις, Plat.

A draught-board, πέσσον, τό, Soph.; ψηφολογεῖον, τό, Ar.

A draught-player, πεσσευτής, οῦ, ὁ, Plat.

Skillful at draughts, πεσσευτῐκός, ή, όν, Plat.

To play at draughts, πεσσεύω, Xen., Plat.

DRAW, TO (applied to any thing which is literally drawn—a ship on shore, a bow, a sword, etc., etc.), ἐρύω, fut. ἐρύσω, poet. -ύσσω, aor. 1 εἴρῠσα and -υσσα poet., common in mid. with sync. aor. ἐρύμην, ἔρυσο or εἴρῡσο, rare in pass., indeed only in perf. pass. εἴρῠμαι, 3d pl. poet. εἰρύαται (ῡ in arsis, also part. εἰρυμένος with ῠ), Hom., Pind., Soph., Hdt.; σπάω (when of drawing a sword, oftener used in mid.), fut. σπᾰ́σω, etc., Omn. poet., Xen., Plat., Lycurg.; ἕλκω, imperf. εἷλκον, etc., fut. ἑλκῠ́σω, aor. 1 εἵλκῠσα, no perf. act., but perf. pass. εἵλκυσμαι, etc., Omn.; ἀμπρεύω, Call.

To draw (blood), σεύω, not in pres., but aor. 1 ἔσσευα, pluperf. pass. used as imperf. ἐσσῠ́μην, 3d sing. ἔσσῠτο or σῦτο, Hom.

To draw (water), 'ἀρύω, and oftener in Att. 'ἀρῠ́τω, fut. -ῠ́σω, oftener in mid. than in act., no pass., Hes., Eur., Xen., Plat.; 'ἀρητύω (ῡ before a long syll., ῠ before a short one), fut. -ύσω, no pass., Alcæ.; ἀνᾰρύω, Hipp.; 'ἀπᾰρύω, Hdt.; ἀντλέω, Hdt., Xen.; εἰσαφύσσομαι, mid., aor. 1 εἰσαφῠσάμην, Ap. Rh.

To draw (wine), 'ἀφύσσω, fut. -ύξω and -ῠ́σω, aor. 1 only ῠ́σα, poet. -υσσα, no perf. in any voice, nor any aor. 2, Hom., Hes., Eur.; ἐξᾰφύσσω, Hom.; διᾰφύσσω, Hom.; σῑφωνίζω, Ar.

To draw (a bow-string so as to make it twang), ψάλλω, Eur.

To draw (as an artist draws), γρᾰ́φω, Æsch., Eur., Ar., Hdt. *Vid.* TO PAINT.

[*To draw in outline*, περιγράφω, Ar., Arist.]

To draw across, over, or *through*, διερύω, Hdt., Ap. Rh.; διέλκω, Ar.; διείρω, Xen., Æschin.

To draw aside (i. e., to one side), or *to draw being alongside* (as one leads a led horse, or as a horse tows a boat, etc., or as a ditch is drawn by the side of a wall, etc.), πᾰρέλκω, Pind., Hdt.; πᾰρασπάω, Soph., Dem.; πᾰρερύω, Hdt.

To draw asunder gradually, 'ὑποδιασπάω, Hipp.

To draw away, off, out, from, etc., ἐξερύω, Hom., Hdt.; ἐκσπάω, Hom., Eur.; 'ὑφέλκω, Hom., Thuc.; 'ἀποσπάω (used by Xen. for drawing off troops from an unsuccessful attack, etc.), Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; 'ἀφέλκω, Soph., Thuc., Plat.; συγκᾰτασπάω, Xen.

To draw off (water), 'ἀπαντλέω, Eur., Plat.; ἐξαντλέω, Plat.

To draw out besides, προσεκσπάω, Arist.

To draw away from under, 'ὑποφαίνω, c. acc. and gen., Hom.; 'ὑπᾰ́γω, aor. 2 redupl. 'ὑπήγᾰγον, Thuc.; 'ὑποσπάω, Plat., Dem.

To draw away to another place, περισπάω, Theoph.

To draw backward (as victims' heads in order to cut their throats, also to draw a bow), αὐερύω, Hom., Pind.

To draw back, intrans., 'ὑπείκω (Hom. usu. 'ὑπαείκω), fut. -ξω and -ξομαι, perf. not used in this sense, c. gen. of the thing from which (from what one has said, Hdt.), Hom., Hdt., Xen.; [ἐπὶ πόδα ἀναχάζομαι, Xen.; ἀναχωρέω, Hdt.; ἀνατρέχω, Hom.] *Vid.* TO WITHDRAW.

To draw down, προερύω (of ships esp.), Hom.; κᾰτασπάω, Soph., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰθέλκω, Ar., Hdt., Thuc.; συγκᾰθέλκω, Æsch.

To draw in, on, toward, etc., εἰσερύω (esp. ships into a cave or dock), c. dupl. acc., Hom.; προσέλκω, Theogn., Pind., Eur., Plat.; εἰσέλκω, Ar., Hdt.; ἐπισπάω, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Dem.

To draw forward into light or *into court*, 'ἀνέλκω, Ar.

To draw incorrectly (esp. of mathematical figures), ψευδογρᾰφέω, Arist.

[*To draw near*, πελάζω, c. dat., Hom., etc., also πρὸς τοῖχον, εἰς ὄφιν, Hdt.; προσέρχομαι, Hdt., Att.; πρόσειμι, c. dat., also εἰς or πρός c. acc., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* TO APPROACH.]

[*To draw off* (what is around), περισπάω, Isoc.]

[*To draw out* (as a trench), παρατείνω, Xen.]

To draw off, intrans. (as an unsuccessful general), ἀπαλλάσσομαι, pass., Xen.

To draw round (as a trench, etc.), περιελαύνω, fut. -ελᾰ́σω, and all tenses except imperf. from ἐλάω, Hom.; as an outline, περῐγρᾰ́φω, Hdt.

To draw along with, to draw together, etc., σῠνᾰ́γω, Omn.; συνέλκω, Ar., Xen., Plat.; συσπάω, Ar., Xen., Plat.; σῠνεφέλκω, Plat.; σῠνεπισπάω, Dem.; σῠναμπρεύω, Arist. *Vid.* TO BRING TOGETHER, TO COLLECT.

To draw up, 'ἀνασπάω, Hom., Pind., Hdt., Thuc.; 'ἀνέλκω, Hom., Hdt.; [(sail, anchor, etc.), μηρύομαι, Hom., Soph.]; ἀνερύω, Hdt.; 'ἀνῑμάω, fut. -ήσομαι, Xen.

[*To draw up by a windlass*, ὀνεύω, Thuc.]

To draw up (writings, laws, contracts, etc.), συγγρᾰ́φω, Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; περιλαμβάνω, Plat.

[*To draw up* (as troops), παρατάσσω, Hdt.; in pass. *to be drawn up*, Hdt., Thuc.]

To be drawn up (as troops), πᾰρᾰκρίνομαι, pass., Hdt. *Vid.* TO ARRAY.

To draw over to one's own views, σῠνεπισπάομαι, mid., Xen., Plat. *Vid.* TO CONCILIATE.

They came to such a height that even their swords were drawn in their hands out of their sheaths, ἐς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ χεροῖν κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη, Soph.

One must draw, ἑλκτέον, Plat.

One must draw away, 'ὑφελκτέον, Ar.

DRAWER, A (of bows, etc.), ῥῠτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ῥύτωρ, ορος, ὁ, Ar.

A drawer (of water), 'ἱμονιοστρόφος, ὁ, Ar.

Belonging to a drawer of water, ἱμαῖος, α, ον, Call.

One who draws (esp. mathematical figures) *incorrectly*, ψευδογρᾰ́φος, ὁ, Arist.

DRAWERS (a garment), ζῶμα, ᾰτος, τό, Hom.; διάζωμα, τό, Thuc.

DRAWING, A (of a bow, etc.), ῥῦμα, ᾰτος, τό, Æsch., Xen.

[*Act of drawing*, ὁλκή, ἡ, *of one to* or *toward*, τινὸς πρός c. acc., Plat.]

A drawing up, 'ἀνολκή, ἡ, Thuc.; ἀνάσπασις, εως, ἡ, Hipp.

A drawing down, κᾰτάσπᾰσις, εως, ἡ, Arist.

A drawing of a bow-string so as to make it twang, ψαλμός, ὁ, Eur.

A drawing from the right way, πᾰρᾰ́συρμος, ο, Theoph.

A drawing (i. e., a picture), γρᾰφή, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* PICTURE.

An incorrect drawing (esp. of a mathematical figure), ψευδογρᾰ́φημα, ᾰτος, τό, Arist.

[*Drawing incorrectly* (in geom.), ψευδογράφος, ον, Arist.]

[*A drawing incorrectly* (act.), ψευδογραφία, ἡ, Archyt.]

[*Drawing* (alluring), ὁλκός, ή, όν, *to one's self*, πρὸς αὑτόν, Plat.; (medic., of a plaster), ὅλκιμος, ον, Med.]

Always drawing (of ants continually adding to their store), ἀείσῦρος, ον, Æsch.

Drawing chariots, ἐρῠσάρμᾰτες, only in nom. and acc. pl. masc., Hom., Hes.

DRAWN, ἑλκτός, ή, όν, Arist.

Drawn (as water), βαπτός, ή, όν, Eur.

Drawn (as a sword or other weapon), γυμνός, ή, όν, Hom., Pind., Theoc.; γυμνὸς κολεοῦ, Pind.; γυμνωθείς, Æsch., Hdt.; ἐρυστός, ή, όν, Soph.; πρόκωπος, ον, i. e., with the handle in the hand, Æsch., Eur.

Drawn (as a person's lips who has eaten any sour thing), στυφθείς, Anth.

Drawn tight, σύσπαστος, ον, Plat.

Drawn together, σῠνολκος, ον, Arist.

Easily drawn (water), εὐήρῠτος, ον, h.

Newly drawn (of a sword), νεόρ-ρῠτος, ον, Æsch.; νεοσπᾰδής, ές, Æsch.

Drawn back on the string (as an arrow ready to be shot), νευροσπᾰδής, ές, Soph.

Drawn (of a contest in which both parties are equal), ἀμφήριστος, ον, Hom., Ap. Rh.; ἰσόῤῤοπος (ῐ Att., ῑ elsewhere), Eur., Thuc.; ἀμφῐδήριτος, ον, Thuc. *Vid.* EQUAL.

DREAD, δειμός, ὁ, Hom., Hes.; τάρβος, τό, Omn. poet.; δέος, τό (and δεῖος, Hom.), no pl., Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Plat.; δεῖμα, ᾰτος, τό, Hom., Trag., Hdt., Thuc.; φόβος, ὁ, Omn.; ὀρρωδία, ἡ, Thuc. *Vid.* FEAR.

DREAD, TO, δίω, only pres. and imperf., Hom., Æsch.; τρομέω, act. and mid., but no pass., Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh.; τρέω, fut. τρέσω, aor. 1 poet. ἔτρεσσα, no pass., never contracted except when the contraction is into ει, Omn. poet.; δείδω, fut. δείσομαι, aor. 1 ἔδεισα, and poet. (not Att.) ἔδδεισα, perf. δέδοικα, and Ep. δείδοικα, also δέδια, poet. δείδια, Omn. *Vid.* TO FEAR.

DREADFUL, 'ἀμέγαρτος, ον, Hom., Hes., Æsch.; ὀκρυόεις, εσσα, εν, Hom., Ap. Rh.; αἰνός, ή, όν, Hom., Pind., Trag.; δεινός, ή, όν, Omn.; φοβερός, ά, όν, Omn. Att.; *more dreadful, most dreadful*, ῥῑγίων, ῥίγιστος, Hom. *Vid.* TERRIBLE.

[*Very dreadful*, πάνδεινος, ον, Plat.]

DREADFULLY, δεινῶς, Soph., Eur., Xen.; φοβερῶς, compar. -ώτερον, superl. -ώτατα, Xen. *Vid.* TERRIBLY.

[DREADNOUGHT, A (thick cloak), χειμάμῠνα, ἡ, Trag.]

DREAM, A, ὄναρ, τό, only nom. and acc. sing. regular, also gen. and dat. sing. ὀνείρᾰτος, ὀνείρατι, and pl. ὀνείρατα, ὀνειρᾰτων, ὀνείρᾰσι, Omn. poet., Xen., Plat.; ὄνειρος, ὁ, Hom., Eur., Hdt.; ὄνειρον, τό, Hom., Trag., Hdt.; ἐνύπνιον, τό, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Æschin.; ὄνειαρ, gen. ᾰτος, τό, Call.

A waking dream, 'ὕπαρ, indecl., Hom., Pind., Æsch., Plat.

A distinct dream, εὐθυονειρία, ἡ, Arist.

In a dream, ὄναρ, Æsch., Soph., Plat., Dem.

Belonging to dreams, ὀνείρειος, α, ον, Hom.

Like a dream, ἰσόνειρος, ον (ῑ Att., ῐ elsewhere), Æsch.; εἰκελόνειρος, ον, Ar.

An interpreter of dreams, ὀνειροπόλος, ὁ, Hom.; ὀνειρόμαντις, εως, ὁ, Æsch.; ὀνειροκρῐτης, ου, ὁ, Theoc.

[*Fit or adapted for interpreting dreams*, ὀνειροκριτικός, ή, όν, Plut.; *art of interpreting dreams*, τὸ ὀνειροπολικόν, Plut.]

Appearing in a dream, ὀνειρόφαντος, ον, Æsch.

Deriving one's knowledge from dreams, ὀνειρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

With short or few dreams, βρᾰχύονειρος, ον, Plat.

DREAM, TO, ὀνειροπολέω, only pres. and imperf., and only act. in good writers, Ar., Plat., Dem., ὀνειρώσσω, only pres. and imperf. act., Plat.; ἐνυπνιάζω, Arist.

I am continually dreaming at night, πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις ὀνείρασι σύνειμι, Æsch.

To cheat by dreams, ὀνειροπολέω, Ar.

[DREAM-BOOK, A, τὰ ὀνειροκριτικά, Artemid.]

DREAMING, A, ὀνειροπολία, ἡ, Plat.; ὀνείρωξις, εως, ἡ, Plat.

Dreaming distinctly, εὐθυόνειρος, ον, Arist.

DREARY, ἠερόεις, εσσα, εν (of hell), Hom.; αἰᾱνής, ές, Archil., Pind., Æsch., Soph.; αἰᾱνός, ή, όν, Æsch., Soph.; 'ἀμαυρός, ά, όν, Æsch.; στῠγνός, ή, όν, Trag., Xen., Dem.; μέλας, μέλαινα, μέλαν, gen. μέλᾰνος, μελαίνης, etc. (esp. of death, night, etc.), Omn. poet.; ψυχρός, ά, όν, Hdt. *Vid.* SAD, GLOOMY.

DREGS, esp. of wine, τρύξ, τρῠγός, ἡ, Archil., Anac., Ar., Hdt., Theoc.

The dregs all mixed together, ἑωλοκρᾱσία, ἡ, Dem.

[*The dregs* (of the city), περίσσωμα, ᾰτος, τό (τῆς πόλεως), Plut.]

DRENCH, TO, *to be drenched* (i. e., wet through), βρέχομαι, pass., Anac., Hdt., Xen., Plat.; μεθύω, c. dat., Theogn. *Vid.* TO BE WET.

DRESS, TO (many—most, indeed—of the following words in act. mean to dress another, in mid. to dress one's self, usu. c. acc. of the garment), ἀμφιέννῡμι, fut. -έσω, poet. -έσσω, etc., perf. pass. ἠμφίεσμαι in mid. sens., c. dupl. acc., also c. acc. pers., dat. of the garment, Hom., Ar., Xen., Plat.; κᾰθέννῡμι, also in imperf. act. καταείνυον, and perf. pass. part. καταειμένος, Hom.; περιέννῡμι, only in aor. 1 imper. act. περίεσσον, Hom.; ἐπιέννῡμι, more common even in Att. than ἐφέννῡμι, Hom., Pind., Xen., Ap. Rh.; κοσμέω, Hes., h., Eur., Xen.; στέλλω, Xen.; περιστέλλω, Pind.; ἐνδύω, only in aor. 1 ἐνέδῡσα, Ar., Xen. (see below); σκευάζω, Ar., Hdt., Xen. *Vid.* TO CLOTHE.

To dress one's self, ἕννῠμαι, mid. and pass., esp. in aor. 1 mid. poet. ἐσσάμην, and perf. pass. εἷμαι, pluperf. ἕσμην, Hom.; ἀμφιέννῠμαι, Hom.; δύνω, in pres. and imperf. act., aor. 2 ἔδυν, and aor. 1 mid. ἐδῠσάμην, Hom.; ἐνδύω and ἐνδύνω, imperf. ἐνέδυνον, aor. 2 ἐνέδυν, perf. ἐνδέδυκα, aor. 1 mid. ἐνεδυσάμην, fut. mid. ἐνδῠσομαι, Hom., Soph., Eur., Ar., Plat.; ἐνσκευάζομαι, mid., Hdt., Plat.; ἀμφιστέλλομαι, mid., Theoc.

To dress (one's own hair), πέκομαι, mid., Hom.; κᾰταστέλλω, Eur., Ar.; σχημᾰτίζομαι, mid., Eur.

To dress meat (as a cook), ἀμφέπω and ἀμφιέπω, only pres. and imperf. without augm., Hom.; σκευάζω, Hdt.; [πέσσω, Att. πέττω (prop. *to boil*), Hdt., etc.; ὀψαρτύω, Polyb.; ὀψοποιέω, Plut.]

[*To dress beforehand*, προπονέω, Theophr.]

[*To dress with forced meat*, stuffing, etc., ὀνθυλεύω, Com.]

[*To dress vines*, ἀμπελουργέω, Theophr.]

To dress up (i. e., disguise, villainy, fallacious arguments, etc.), περιστέλλω, Eur., Ar.; περῐπέσσω, fut. πέψω, perf. pass. -πέπεμμαι, etc., Ar., Plat.; κιβδηλεύω, Eur.; κᾰτασχημᾰτίζω, Isoc. *Vid.* TO DECK, TO ADORN.

He dresses her up with fine clothes, πέπλοισιν ἐκπονεῖ, Eur.

DRESS, κόσμος, ὁ, Hom., Hes., Pind., Eur., Xen.; εἷμα, ᾰτος, τό, Hom., Trag., Hdt.; ἐσθής, ῆτος, ἡ, Omn.; ἔσθος, τό, Hom., Ar.; ἔσθημα, ᾰτος, τό, only in pl., Trag., Thuc.; σκευή, ἡ, Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem.; στολή, ἡ, Trag., Xen., Plat.; στολμός, ὁ, Eur. *Vid.* A GARMENT, CLOTHES, A ROBE.

Badness of dress, δυσχλαινία, ἡ, Eur.

To put on a different dress, μεταμπέχομαι, mid., aor. 2 μετημπισχόμην, Plat.

[*To take off one's dress*, μεταμφιέννυμι, Phylarch.]

A way of dressing, ἄρτισις (περὶ τὸ σῶμα), εως, ἡ, Hdt.; σχηματισμός, ὁ, Plat.

Well dressed, εὔπεπλος, ον, Hom.; καλλῐπεπλος, ον, Pind., Eur.; εὐείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; εὐέᾱνος, ον, Mosch.

[*To be well dressed*, καλῶς ἀμπέχομαι, Ar.]

Badly dressed, κᾰκοείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; δυσείμων, ὁ καὶ ἡ, Hes.; δῠσειμᾰτος, ον, Eur.

DRESSER, A, κρεῖον, τό, Hom.; ἐλεός, ὁ, Hom.; ἐλεόν, τό, Ar.

[DRESSING, A (of lint), μότωμα, ατος, τό, Hipp.]

[*Act of dressing* (with lint), μότωσις, εως, ἡ, Hipp.]

[*To give one a dressing* (flogging), μαλάσσω, c. acc., Ar.; πλύνω, Ar., Dem.]

DRESSING-ROOM, A, 'ἀποδῠτήριον, τό, Plat.

DRIFT (i. e., aim, intention), σκοπός, ὁ, Soph., Plat.; γνώμη, ἡ, Thuc. *Vid.* AIM, OBJECT.

The wind causing the snow to drift effaces them (the tracks of the hare), πνεῦμα συμφοροῦν τὴν χιόνα 'ἀφᾰνίζει, Xen.

DRILL, A, τέρετρον, τό, Hom.; τρῠπᾰνον, τό, Hom., Eur., Plat.

DRILL, TO, τορέω, only in aor. 1 ἐτόρησα, and (more commonly) aor. 2 ἔτορον, Hom., h. *Vid.* TO BORE.

To drill soldiers, etc., γυμνάζω, Xen., Isoc. *Vid.* TO EXERCISE.

DRINK or DRINKING, ποτής, ῆτος, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ποτόν, τό, Hom., Trag., Xen., Plat.; πόσις, εως, ἡ, Omn.; πόμα, ᾰτος, τό, Pind., Hdt.; πῶμα, ᾰτος, τό, Trag., Plat.; πρόποσις, εως, ἡ, Simon., Lys.; πότος, ὁ, Xen., Plat., Isoc., Æschin.; πότημα, ᾰτος, τό, Hipp.

A mixed drink, κῠκεών, ῶνος, ὁ, poet. acc. κῠκεῶ for κυκεῶνα, also κυκειῶ, Hom., h., Plat.

Strong drink, μέθη, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Plat.; μέθυ, τό, Hom., Æsch.

A drinking of strong drink, of unmixed wine, 'ἀκρᾱτοποσία, ἡ, Hdt.

A long, deep drink, 'ἄμυστις, ιος and ἴδος, ἡ, Anac., Eur.

Moderate drinking, ὀλῐγοποσία, ἡ, Hipp.

Drinking hard, πολυοινία, ἡ, Plat.; πολῠποσία, ἡ, Hipp.

Fondness for drinking, φῐλοποσία, ἡ, Xen., Plat.

A drinking of water, 'ῠδροποσία, ἡ, Xen., Plat.; 'ῠδᾰτοποσία, ἡ, Hipp. *Vid.* WATER.

Fond of drinking, συμποτῐκός, ή, όν, Ar.; πολῠποτος, ον, Hipp., Arist.

A person fond of drinking, φῐλοπότης, ὁ, Ar., Hdt.

A drinking together, or *a drinking party*, συμπόσιον, τό, Theogn., Pind., Hdt., Xen., Plat., Dem.; συμποσία, ἡ, Sapph., Pind.

Suited to a drinking party, συμποτῐκός, ή, όν, Ar., Plat.

The chief or *president of a drinking party*, συμποσίαρχος, ο, Xen.

To be the chief or *president of a drinking party*, συμποσιαρχέω, Arist.

The man sits without either eating or drinking, 'ἄσιτος ἀνὴρ ἄποτος . . . θακεῖ, Soph.

A drinking of healths (also the liquor in which a health is drunk), πρόποσις, εως, ἡ, Simon., Alex., Lys.

[*A drinking-cup*, ποτήριον, τό, Hdt. *Vid.* CUP.]

[*A drinking song*, σκόλιον, τό, Ar., Plat.; παροίνιον ᾆσμα, Ath.; in pl. τὰ παροίνια (μέλη), Plut.] *Vid.* SONG.

DRINK, TO, πίνω, fut. πίομαι, and sometimes Att. πιοῦμαι, aor. 2 ἔπιον (not used in prose), and in Att. comedy imper. πῖθι (Amips., Antipho), no aor. 1, perf. act. πέπωκα, pass. πέπομαι, etc. (in Anth. is also infin. πεῖν), Omn.; ἐκπίνω, Hom., Trag., Hdt., Xen., Dem.; κᾰτᾰπίνω, Hes., Theogn., Æsch., Ar., Hdt.; ἐμπίνω, sometimes c. gen., Ar., Hdt.; ἕλκω, imperf. εἷλκον, fut. ἑλκῠσω, aor. 1 εἵλκῠσα, no perf. act., though there is perf. pass. εἵλκυσμαι, etc., Eur., Ar.; 'ἀφέλκω, Æsch.; ἐφέλκω, Eur.; 'ἀφύσσω, fut. ἀφύξω, aor. 1 ἤφῠσα, often poet. -υσσα, no perf., Eur.; λάπτω, no pass., Ar., Pherecr.; ἐκλάπτω, Ar.; μύζω, only pres., Xen.; 'ἀνᾰπίνω, Hipp.; 'ἀμέλγω, no perf., Theoc., Bion.

To drink in long draughts, σπάω, fut. σπᾰσω, Æsch., Eur.; 'ἀμυστίζω, no pass., Eur.; ἐκροφέω, Ar.

[*To drink from cups*, πίνω ἐκ φιαλῶν, Xen., and *in cups*, ἐν φιαλαῖς, Xen.]

To drink greedily, ῥοφέω, Æsch., Soph., Ar.

[*To drink up*, ἀναπίνω, Hipp.; (of the earth), πίνω, Hdt.]

To drink up entirely, ἀποπίνω, Hdt.

To drink besides, ἐπῐπίνω, Hom.; ἐπεκπίνω, Eur.

To drink wine, οἰνοποτάζω, Hom.

To drink water, 'ῠδροποτέω, Hdt., Xen.; ὑδᾰτοποτέω, Cratin.; [*to drink cold water*, ψυχροποτέω, Plut.]

To drink strong liquors, 'ἀκρᾱτοποτέω, Arist.

To drink hard or *a great deal*, θωρήσσομαι, in fut. mid. and aor. 1 pass. (lit., to drink so much as to become bold), Theogn., Ar.; so θώσσομαι, in aor. 1 pass., Soph.; 'ῠπερπίνω, Xen.; πολυποτέω, Hipp.; κρᾱτηρίζω, lit., to drink out of the bottle, Dem.

To drink little, ὀλῐγοποτέω, Arist.

To drink moderately, 'ῠποπίνω, Plat., but also to sit and drink slowly till one gets drunk, Ar., Xen.

To drink cold things, ψῡχορροφέω, Plat. (Com.)

To drink against one another, to see which can drink most, διᾰπίνω, Hdt., Plat.

To drink together (of people or liquors), συμπίνω, Hdt., Xen., Plat.; σύνεκπίνω, Xen.

To drink a person's health, προπίνω, c. dat. pers., acc. of the liquor, or of the cup, or of the good wishes expressed, Anac., Pind., Xen., Dem.

[*To drink off a cup to one's health*, προπίνω φιάλην τινί, Xen.; *to drink to one's health*, προπίνω φιλοτησίας τινί, Dem.]

There the spear drank the Scythian blood, ἔνθ' αἱμᾰτηρὸς πέλᾰνος ἐς γαῖαν Σκύθης ἠντλεῖτο λόγχῃ (lit., was drunk by the spear), Eur.

The rest of the day he drinks moderately of Thasian and Lesbian wine, Θασίοις οἰναρίοις καὶ Λεσβίοις τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος, Alex.

To make a noise in drinking, 'ῠποβορβορύζω ἐν πότοισι, Hipp.

To give to drink, πῐπίσκω, fut. πίσω, c. dupl. acc., but in Luc. c. gen. of the liquor, no pass., Pind., Eubul.; ἐμπῐπίσκω, Pind.; ποτίζω, no pass., c. dupl. acc., Xen., Plat.

Not accustomed to drink (of some animals), 'ἄποτος, ον, Hdt.

A drink offering, λοιβή, ἡ, Hom., Pind., Soph., Eur., Plat. *Vid.* LIBATION.

One must drink, ποτέον, Pind.

One must also drink, σύνεκποτέα, c. dat. pers., acc. of liquor, Ar.

To be drunk, drinkable, πιστός, ή, όν, Æsch.; ποτός, ή, όν, Æsch., Thuc.; πότῐμος, ον, Hdt., Xen., Arist.; ποτέος, α, ον, Plat.

To be drunk after, μετᾰποτέος, ον, Hipp.

Pleasant to drink, εὔποτος, ον, Æsch.

Disagreeable to drink, δύσποτος, ον, Æsch.

Not drinkable, ἄποτος, ον, Hdt.

To cry out for drink, βρύλλω, only pres., Ar.; βρῦν εἶπον, Ar.

DRINKER, A, πότης, ου, ὁ (not, however, used subst. of a person), Ar.; fem. πότις, ἴδος, ἡ, with superl. (a most excessive drinker) ποτιστάτη, Ar., Epicr.

Bands of drinkers, προπόται θίασοι, Eur.

A fellow-drinker, συμπότης, ου, ὁ, Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.

A small drinker, ὀλῐγοπότος, ὁ, Arist.; ὀλιγοπότης, ὁ, Ath.

A moderate drinker, μετριοπότης, ὁ, Xen.

A great drinker, πολῠπότης, ὁ, Hipp., and πουλῠπότης, ὁ, Anth.

To be a hard drinker, πολυποτέω, Hipp.

A drinker of strong liquors, 'ἀκρᾱτοπότης, ὁ, Hdt.

A drinker of cold liquors, ψῡχροπότης, ὁ, Mel.

A drinker of water, 'ῠδροπότης, ὁ, Xen.: ὑδᾰτοπότης, ὁ, Phryn. Com.

A drinker of wine, οἰνοπότης, ὁ, Anac., fem. οἰνοπότις, ἴδος, ἡ, Anac.

DRIP, TO, στάζω, fut. στάξω, aor. 1 ἔσταξα (but these two tenses are always used trans., *to make to drip*, i. e., *to pour*; only pres. and imperf. are used intrans.), Omn. poet., Hdt., Plat.; μῠδάω, Soph., Ap. Rh.; στᾰλάσσω, only pres. and imperf., Sapph., Eur.; στᾰλάω, Ap. Rh., Anth.; [(of fine rain), ψακάζω, Ar.] *Vid.* TO DROP.

DRIPPING (of any thing wet, from which any thing drips), μυδᾰλέος, α, ον, Hom., Hes., Soph.; μυδᾰλόεις, εσσα, εν, Anth.

Dripping (of the liquid which drips), στακτός, ή, όν, Ar., Plat.

DRIPPING, A, στᾰλαγμός, ὁ, Trag.; στάξις, εως, ἡ, Hipp.

A streamlet of water dripping from the rock, πετρῖνα πῖδᾰκόεσσα λιβάς (ἄδος, ἡ), Eur. *Vid.* DROP.

DRIVE, TO (or compel to go in a certain direction), ἐλαύνω, fut. ἐλᾰσω, and all tenses except pres. and imperf. from ἐλάω, also pres. infin. ἐλάαν, Hom., imper. ἔλα, Pind., also imperf. ἔλαον, ἔλων (Hom., Ap. Rh.), fut. Att. also ἐλῶ, ἐλᾷς, ἐλᾷ (in Hom. ἐλόω), perf. pass. ἐλήλᾰμαι, aor. 1 ἠλᾰθην, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Dem.; ἔργω, poet. (not Att.) ἐέργω, imperf. εἶργον, perf. pass. εἶργμαι, poet. ἔεργμαι, fut. mid. in pass. sens., no aor. 1 nor pass., act. esp. of defeated or repulsed enemies, Hom., Eur., Thuc., Xen.; κέλλω, fut. κέλσω, no perf., no pass., esp. of ships, Hom., Æsch., Eur.; δονέω (as a gadfly drives cattle), Hom.; κλονέω, esp. with violence, or in confusion, Hom., Pind., Soph.; ἄγω, fut. mid. sometimes in pass. sens., aor. 2 redupl. ἤγᾰγον, perf. very rarely if ever used, aor. 1 ἦξα, rare in simple verb, though in Thuc. (irreg. infin. ἀξέμεν, ἀξέμεναι, Hom., in every sense of the English word, but esp. in driving off living booty), Omn.; ἐρέσσω, fut. -έσω, but rare in any voice except in pres. and imperf., Æsch.; κᾰτασπέρχω, no perf., Ar.; ἐσᾰράσσω, Hdt.; κᾰτᾰράσσω, Hdt.

To drive horses, chariots, ἱππάζομαι, mid., sine cas., Hom., Plat.; βάλλω, perf. βέβληκα, etc., Hom.; ἐλαστρέω, only pres. and imperf., Hom., Theogn., Eur.; ἡνιοχεύω, only pres. and imperf. act., c. acc. or c. gen. (the latter rarely, and only in metaph. sens.), Hom., Anac., Anth.; ἡνιοστροφέω, only pres. and imperf., Eur.; ἡνιοχέω, no perf., only act., Ar., Hdt., Xen., Plat.; τροχηλᾰτέω, no pass., Eur.; δῐφρεύω, no pass., sometimes c. acc. of the ground across which, Eur., Ar.; δῐφρηλᾰτέω, only act., sometimes c. acc. of the ground, Soph., Eur.; ἱππηλᾰτέω, only act., Ar.

To drive (as storms do ships), κᾰτᾰφέρω, fut. -οίσομαι, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, pass. only pres. and aor. 1 -ηνείχθην, Thuc.

To drive away, out of, back (as enemies), etc., σεύω, and mid. -ομαι, only pres., imperf., and aor. 1 act., pass. not used in this sense, Hom.; δίομαι, mid. and pass., only pres. (sometimes also used of driving horses), Hom.; διώκω (also, in Orac. ap. Hdt., of driving a chariot), Hom., Soph., Hdt.; 'ἀποπέμπω, no perf. act., though there is aor. 1 pass., Hom.; 'ἀποκινέω, Hom.; τρέπω, perf. act. τέτροφα, pass. τέτραμμαι, aor. 1 pass. ἐτρέφθην, etc. (aor. 2 act. subj. poet. τρᾰπείομεν, Hom.), Omn.; στῠφελίζω, fut. -ίξω, no perf., no pass., Hom., Pind., Soph.; 'ἀποστῠφελίζω, Hom.; εἴλω, aor. 1 ἔλσα,

perf. pass. part. ἐελμένος, c. dat. or c. prep., Hom.; ὠθέω, fut. ὠθήσω, and, more usu., ὤσω, aor. 1 usu. ἔωσα, perf. ἔωκα, etc., poet. aor. 2 also ὤσασκον, Hom. (the Attics never use the augmented tenses without the Att. form ἐω, Hom. uses either ἐω or ὠ), Hom., Æsch., Soph., Plat., Dem.; ἀπωθέω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἐξελαύνω, Hom., Æsch., Eur., Ar., Thuc., Plat.; ἐξωθέω, esp. (in prose) of the wind driving ships out of their course, or enemies driving them out of their line, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐξἄπωθέω, Eur.; πἄρωθέω, Eur., Dem., Æschin.; [ἀνακόπτω, Hom.; (out of its course), πλάζω, Ep., Trag.; παραπλάζω, fut. -πλάγξω, Hom.]; ἐκβάλλω, esp. to drive any thing out of its regular course, also to drive an actor off the stage, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἐκπλήσσω, aor. 2 pass. both -επλάγην and -επλήγην (the latter not in Att.), Æsch., Eur., Thuc.; ἀπελαύνω, Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen., Dem.; ἀπορρίπτω, aor. 1 poet. ἀπέριψα, aor. 2 pass. -ερρίφην, Æsch., Soph.; ἐξἄμιλλάομαι, mid., c. gen. of the place from whence, Eur.; ἀφἄνίζω, sometimes c. gen. of the place whence, Eur.; ἀνἄχορεύω, Eur.; ὀπάζω, c. acc. pers., c. ἀπό and gen. of place, no perf. act., in pass. only pres., Eur.; ἐκβἴβάζω, Ar., Hdt., Xen.; σοβέω, Ar., Menand.; ἐκκρούω, perf. pass. -κέκρουσμαι, Thuc.

To be driven back, πελεμίζομαι, pass., aor. 1 ἐπελεμίχθην, Hom.

To drive away secretly or *by degrees*, ὑπεξελαύνω, Hdt.

To drive across, διελαύνω, c. dupl. acc., Hom., Eur.

To drive after, μεθέπω, imperf. μεθεῖπον, aor. 2 μετέσπον, μετασπών, etc., no other tenses, also mid., esp. in aor. 2, but no pass., c. dupl. acc., Hom.; ἐφέπω, c. dat. of the person pursued, Hom.; ὑφηνιοχέομαι, mid., sine cas., Dem.

To drive about or *round and round*, περῖτροπέω, only pres. and imperf. act., Hom.; δῖνεύω, only pres. and imperf., Hom., Eur.; δινέω, no perf., Hom., Æsch., Eur.; ἀμφῖπεριστρωφάω, Hom.; στροβέω, Ar.

To drive round, intrans., περιελαύνω, Hdt., Thuc., Xen.; περικάμπτω, no perf., Plat.

To drive (a person) *against*, ἐνωθέω, c. acc. pers. and dat., Ap. Rh.

To drive forward, προίεμαι, mid., aor. 1 -ηκάμην, Xen.

To drive into, to, toward, etc., εἰσελαύνω, Hom.; προσειλέω, only in poet. pres. infin. προτιειλεῖν, c. πρός and acc., Hom.; ἐνελαύνω, c. dat., Pind.; ἐπελαύνω, c. dat., Eur., Hdt., Xen.; εἰσβάλλω, Eur., Hdt.; ἐμβάλλω, c. εἰς and acc., Xen.; προσελαύνω, usu. sine cas., Thuc.

To drive out together, at the same time, σὔνεξελαύνω, Æsch.

To drive together, σὔνελαύνω, Hom.

To drive with (as with a companion), πἄροχέομαι, mid., Xen.

To drive rapidly, πάλλω, only in act. in this sense, no perf., Eur.

To drive a team or *a plow*, ζευγηλἄτέω, Xen.

Pelops driving caused the death of Myrtilus, Πέλοψ διεδίφρευσε Μυρτίλου φόνον, Eur.

To be driven off (i. e., delayed so as to be unable to act) *till winter*, ἐξωσθῆναι τῇ ὥρᾳ ἐς χειμῶνα, Thuc.

Horses hard to drive, ἵπποι ἀλεγεινοὶ ὀχέεσθαι, Hom.

Driver, a (esp. of horses or carriages), ἱππεύς, ὁ, Hom.; ἱππηλάτης, ου, ὁ, usu. poet. ἱππήλατἄ, Hom.; κέντωρ, ορος, ὁ (only of horses), Hom.; σημάντωρ, ορος, ὁ, Hom. *Vid.* Charioteer.

A driver (of any thing), ἐλἄτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., h., Pind., Æsch.; fem. ἐλἄτειρα, Pind.; ἐλἄτης, ὁ, Eur.

One who drives enemies from the field (as Mars), or *ships out of their course* (as the wind), ἐξώστης, ου, ὁ, Eur.

A driver of a team or *plow*, ζευγηλἄτης, ου, ὁ, Soph., Xen.

A driver of oxen, βοηλάτης, ὁ, Æsch., Plat. *Vid.* Ox, Horse, Chariot, etc.

Driving people or *things about*, κινητήριος, α, ον, c. gen., Æsch.

Driving things away, ἐλἄτήριος, α, ον, c. gen., Æsch.; ἐκκρουστῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

Driving (rain), ἐπακτὸς (ὄμβρος), Pind.

Driving (of a chariot, etc.), ἱπποσύνη, ἡ, Hom.; ἱππεία, ἡ, Soph.; δῐφρηλἄσία, ἡ, Pind.; δῐφρεία, Xen.; ἡνιοχεία, ἡ, Plat.; ἡνιόχησις, εως, ἡ, Plat.

Driving (in general, esp. away), ἔλἄσις, εως, ἡ, Thuc.; ἐξέλασις, ἡ, Hdt.; ἐκβολή, ἡ, Plat.; ἔκκρουσις, εως, ἡ, Xen.

A driving forward, προΐωξις, εως, ἡ, Hes.

[*To go a driving*, ὄχησιν ποιέομαι, Plat.]

Because of the wind driving them into the open sea, διὰ τὴν τοῦ ἀνέμου ἄπωσιν αὐτῶν ἐς τὸ πέλαγος, Thuc.

Room to drive in—they left the space between the houses large enough to admit of driving a four-horse chariot in it, τὸ μέσον τῶν οἰκημάτων ἔλιπον τεθρίππῳ περιέλασιν, Hdt.

Driven about, τροχήλἄτος, ον, Eur.

Skill in driving, ἡ ἡνιοχική, Plat.

Fit for driving on (as a road), ἱππήλἄτος, ον, Hom.; ἱππηλάσιος, α, ον, Hom.; ἱππἄσιμος, η, ον, Hdt., Xen.; εὐήλἄτος, ον, Xen.

Driveler. *Vid.* Fool.

Driveling, λέμφος, ον, Menand.

Drizzle, to, ψἄκάζω, Ar., Nicoph.

Drizzling (rain), ψἄκάς, ἄδος, ἡ, Trag., Hdt., Xen.; ψἄκἄδιον, τό, Polioch., Theoph.

Droll, γελοῖος, α, ον, Eur., Hdt., Plat., Xen., Dem. *Vid.* Laughable.

Droll, a, γελωτοποιός, ὁ, Xen., Plat. *Vid.* Buffoon.

Drollery, γελωτοποιΐα, ἡ, Xen.

Dromedary, a, κάμηλος, ὁ καὶ ἡ, Hdt. *Vid.* Camel.

Drone, a, κηφήν, ῆνος, ὁ, Hes., Eur., Ar., Xen., Plat., Arist.; κηφήνιον, τό, Arist.

Like a drone, κηφηνώδης, ες, Plat.

Droop, to, intrans., ἠμύω, fut. -ύσω, no perf., no mid., sometimes c. dat., as ἤμυσε καρήατι, *he drooped with his head*, Hom.; so νευστάζω, only pres. act., c. dat., Hom., Theoc.; λιάζομαι, in aor. 1 pass. ἐλιάσθην (of the wings of a dying bird), Hom.; κἄτημύω, Ap. Rh.

To droop, trans., ἀποκρεμάννῦμι, fut. -κρεμἄσω, etc., Hom.; σχάζω, and in mid., Pind., Xen., Plat. (Com.); χἄλάω, fut. -ἄσω, Pind.; ὑπίλλω, only pres. and aor. 1 ὕπῖλα, Eur.; κἄτἄβάλλω, perf. -βέβληκα, Eur.; ἐπῐκἄτἄβάλλω, Xen.

Drooping (i. e., ready to die, etc.), προνωπής, ές, Æsch., Eur.; προπετής, ές, Soph.

Drop, to, act., βάλλω, perf. βέβληκα, not used in pass. or mid. in this sense, Hom., Eur.; ἐκβάλλω, Hom.; καταβάλλω, poet. (not Att.) sometimes καββ., Hom., Eur., Ar., Xen.; ἵημι, imperf. ἵην and ἵουν, aor. 1 ἧκα, Ep. ἕηκα, aor. 2 not in sing., in pl. ἕμεν, ἕτε, ἕσαν, poet. εἷμεν, etc., infin. εἶναι, part. εἷς (this tense more used in the compounds than in the simple verb), perf. εἷκα (not in Hom., and rare any where in the *simple* verb), etc., etc., only act. used in this sense (ἵη. Hom., ἵη. Att.; Hom. also sometimes has ἵη.), Hom.; προΐημι, Hom.; μεθίημι, Hom., Eur., Hdt., Ap. Rh.; πἄρίημι, Hom., Soph., Eur.; ἀποπροΐημι, Hom.; χέω, fut. χεύσω, sometimes in Att. χεῶ, aor. 1 ἔχευσα (never actually used; the forms found are, sometimes ἔχευα, Hom., Att. usu. ἔχεα), perf. κέχῠκα, etc. (Hom. has aor. 1 mid. in pass. sens.), Hom., Æsch.; στάζω, fut. στάξω, no perf., no pass., both trans. and intrans., Omn. poet., Plat.; κἄταστάζω, sometimes c. acc. of any thing on which, Trag., Xen., Ap. Rh.; προσστάζω, Pind.; ἀποστάζω, Æsch., Eur.; στἄλάσσω, fut. -ξω, trans. and intrans., Eur.; στἄλάω, like preceding, Ap. Rh.

To drop (proceedings, etc.), κἄθῠφίημι, Dem.

To drop, intrans., καταλείβομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Hes., Eur.; ἀπολείβομαι, Hom.; κἄταψἄκάζω, only pres. and imperf., Æsch.

To drop into, ἐνστάζω, trans., c. acc. of the thing dropped, and dat. of the thing into which, Ar.; ἐνστἄλάζω, Ar.

To drop (i. e., to fall), πίπτω, fut. πεσοῦμαι, aor. 2 ἔπεσον, no aor. 1, perf. πέπτωκα, part. πεπτεώς, ῶτος, Hom., πεπτώς, Att., Omn. *Vid.* To fall.

[*To let* (a hint) *drop*, παραφθέγγομαι, Isæ.; *to let it drop, that*..., παραφθ. ὅτι, Polyb.]

Drop, a, ῥάθἄμιγξ, ιγγος, ἡ, Hom., Hes.; ψιάς, ἄδος, ἡ, usu. in pl., Hom., Hes.; ψἄκάς, ἄδος, ἡ, Æsch.; στἄγών, όνος, ἡ (irreg. nom. pl. στάγες, Ap. Rh.), Trag.; στἄλαγμός, ὁ, Trag.; στἄλαγμα, ἄτος, τό, Æsch., Soph.; λῐβάς, ἄδος, ἡ, Æsch., Eur., Ap. Rh.; λίψ, λῐβός (ἡ Well.; ὁ Lidd. and Sc.), Æsch., Ap. Rh.; πέμφιξ, ῖγος, ἡ, Æsch.; ῥανίς, ἴδος, ἡ, Eur.; στράγξ, στραγγός, ἡ, Menand., Mel.

The drops of wine at the bottom of the cup which were thrown into a basin with a splash (κότταβος), λάταξ, ἄγος, ἡ, Alcæ., Critias, Call.

Ear-rings with three drops, ἕρματα τρῐγληνα, Hom.

In drops, στάγδην, Hipp.

Oozing out in drops, στακτός, ή, όν, Ar., Plat.; ψακαστός, ή, όν, Ephipp.

Dropsical, λευκοφλέγμἄτος, ον, Hipp.; λευκοφλεγμἄτώδης, ες, Hipp.; ὑδρωπῐκός, ή, όν, Arist.; ὑδρωπιώδης, ες, Hipp.; ὑδρωποειδής, ές, Hipp.

Rather dropsical, ὕφῠδρος, ον, Hipp.

Very dropsical, ὑπέρῠδρος, ον, Hipp.

Dropsy, ὕδρωψ, gen. ωπος and

οπος, ὁ, Hipp.; λευκοφλεγμᾰτία, ἡ, Hipp.; λευκὸν φλέγμα, Hipp.
To have the dropsy, ὑδρωπιάω, Arist.; ὑδᾰταίνω, and mid. -ομαι, Hipp.; ἐξῠδρωπιάω, Arist.; λευκοφλεγμᾰτέω, Hipp.
DROSS, σκωρία, ἡ, Arist.
DROUGHT, αὐχμός, ὁ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; ἀνῠδρία, ἡ, Thuc., Xen.; ἀνομβρία, ἡ, Arist.
To send a drought, ἐπαυχμέω, Soph.
DROVE, A, ἀγέλη, ἡ, of any animals (though in Hom. only of cattle), Hom., Pind., Eur., Xen. *Vid.* HERD.
DROVER, A, βοηλάτης, ὁ, Plat., Lys. *Vid.* HERDSMAN.
DROWN, TO, ποντίζω, Soph.; κᾰτᾰποντίζω, Lys., Dem.; κᾰτᾰποντόω, Hdt., Plat., Antipho; ἀποπνίγω, Plat.
To drown with wine, etc., βαπτίζω, Plat.
To be drowned, ἀποπνίγομαι, pass., Dem.; πνίγομαι, Xen.
One who drowns people, καταποντιστής, ὁ, Isoc., Dem.
To drown a noise (by making another noise), ἀντῐπᾰτᾰγέω, c. dat., Thuc.
DROWNED, πολυβᾰφής, ές, Æsch.
DROWNING, κᾰτᾰποντισμός, ὁ, Isoc.
DROWSINESS, χάσμη, ἡ, Plat.; τὸ ὑπνηρόν, Hipp.
DROWSY, ὑπνώδης, ες, Eur., Plat.; ὑπνωτῐκός, ή, όν, Arist.
Making drowsy, ὑπνωτῐκός, ή, όν, Theoph. *Vid.* SLEEPY.
To be drowsy, ὑπνώσσω, only pres. and imperf., Æsch., Eur., Plat.
DRUB, TO, τύπτω (besides the reg. fut. also τυπτήσω, Ar.), Omn.; ῥᾰπίζω, Hippon., Anac., Hdt., Plat., Dem. *Vid.* TO BEAT.
DRUBBING, A, ῥάπισμα, ᾰτος, τό, Antiph. *Vid.* BEATING.
DRUDGE, A, δοῦλος, ὁ, Omn. *Vid.* SLAVE.
DRUDGE, TO, δουλεύω, Omn. Att., Hdt. *Vid.* TO BE A SLAVE.
DRUDGERY, πόνος, ὁ, Hom., etc.; δουλεία, ἡ, Omn. Att. *Vid.* SLAVERY.
DRUG, φάρμᾰκον (also μᾱ, Hippon.), τό, Omn.; φαρμάκιον, τό, Plat.
The using of drugs, φαρμᾰκεία, ἡ, Plat., Hipp.; φαρμᾰκία, ἡ, Anth.; φαρμᾰκευσις, εως, ἡ, Plat.
DRUG, TO, φαρμᾰκεύω, Eur., Pind.; φαρμάσσω, Æsch., Ar., Plat.
DRUGGIST, A, φαρμᾰκεύς (not, however, in our sense of the word), ὁ, Soph., Plat.; φαρμᾰκοποιός, ὁ, used as adj. ός, όν (also not in our sense), Æsch.; φαρμᾰκοπώλης, ὁ, Ar.; φαρμᾰκοτρίβης, ὁ, Dem.
To be a druggist, φαρμᾰκοπωλέω, Ar.
Skillful in drugs, πολῠφάρμᾰκος, ον, Hom., Sol., Ap. Rh.; παμφάρμᾰκος, ον, Pind.
Abounding in drugs (a district), πολῠφάρμᾰκος, ον, Theoph.
To take drugs, φαρμᾰκοποτέω, Theoph.
The taking of drugs, φαρμᾰκοποσία, ἡ, Xen., Plat., Hipp.
Of or *belonging to drugs* or *druggists*, φαρμᾰκῐκός, ή, όν, Plat.
DRUIDS, Σελλοί,* οἱ, Hom., Soph. ("Videtur esse nomen sacerdotii ad Dodonam," Damm. in voc.); Homer says of them, ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ Σοὶ ναίουσ᾽ ὑποφῆται, ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι, and Soph., τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοίτων ἐγὼ Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος, κ. τ. λ.
DRUM, A, τῠ̆πᾰνον, τό, h., Æsch., Ap. Rh.; τύμπᾰνον, τό, Simon., Eur., Hdt., Dem.; βύρσα, ἡ, Eur.; βυρσότονον κῠ́κλωμα, Eur.
To play the drum, τυμπᾰνίζω, Eupol.
Playing on the drum, τυμπᾰνισμός, ὁ, Ar.
DRUMMER, A, fem., τυμπανίστρια, ἡ, Dem.; the masc. would be τυμπᾰνιστής.
Like a drum, τυμπᾰνοειδής, ές, Arist.
Sounding with drums, τυμπᾰνόδουπος, ον, Orph.
Delighting in drums, τυμπᾰνοτερπής, ές, Orph.
To carry a drum, τυμπᾰνοφορέομαι, mid., Clearch.
DRUNK, drunken, οἰνοβᾰρείων, only in nom. masc., Hom.; οἰνοβᾰρής, ές, Hom., Plat.; κάτοινος, ον, Eur.; μεθυσθείς, εῖσα, έν, etc., Eur.; οἰνοπλᾱ́νητος, ον, Eur.; ἐξοινωμένος, η, ον, Eur.; ἔξοινος, ον, Alex.; πάροίνιος, ον, Ar.; πᾰροινῐκός, ή, όν, Ar.; πᾰροινος, ον, Lys.; μέθῃ βρεχθείς, Eur.; βεβαπτισμένος, η, ον, Plat.; διωνωμένος, η, ον, Plat.; μέθῠσος, η, ον, and ος, ον, Ar.; ὑποπεπωκώς, υῖα, ός, Ar., Xen.; ἐμπεπωκώς, Ar.; μεθῠπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Call.; οἰνοβρεχής, ές, Mel.; [οἰνωθείς, εῖσα, έν, Hom.; ᾠνωμένος, η, ον, Æsch., Soph., Eur., Hdt. (in form οἰνωμ.); οἰνόφλυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Hipp., Xen., Plat., Arist.]
Half drunk, ἀκροθώραξ, ᾱκος, ὁ καὶ ἡ, Arist.; ἀκροχᾰλιξ, only in nom., Ap. Rh.
Rambling about drunk, κραιπᾰλόκωμος, ον, Ar.
Drunk and tumbling about, σκῠφοκώνακτος, ον, Epich.; μεθυσφᾰλής, ές, Anth.
A drunken woman, μεθύστρια, ἡ, Theopomp. (Com.)
Fond of getting drunk, apt to get drunk, μεθυστῐκός, ή, όν, Plat.; οἰνόφλυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, Xen., Plat.
To make drunk, θωρήσσω, Theogn.; μεθύσκω, fut. μεθῠσω, Plat.; κᾰτᾰμεθύσκω, Hdt., Plat.
To be drunk, οἰνόομαι, pass., Hom., Æsch., Eur., Hdt.; μεθύω, only pres. and imperf., Omn. poet., Xen., Isoc., Dem.; μεθύσκομαι, pass., aor. 1 μεθύσθην, no perf., sometimes c. gen. of the liquor, Alcæ., Hdt., Xen., Plat.; οἰνοβᾰρέω, Theogn.; θωρήσσομαι, pass., esp. in aor. 1, Theogn.; θώσσομαι, in aor. 1 pass. part. θωχθείς, Soph.; κωθωνίζομαι, pass., Eubul.
[*To be quite* or *pretty well drunk*, καλῶς ἔχω μέθης, Hdt.]
To behave in a drunken manner, πᾰροινέω, usu. c. dupl. augm. ἐπᾰρῴνεον, etc., Ar., Antiph., Xen., Plat., Dem.
Drunken behavior, a drunken frolic, πᾰροινία, ἡ, Amphis., Xen., Æschin.
To be exceedingly drunk, ὑπερμεθύσκομαι, pass., Hdt.
DRUNKARD, A, φῐλοπότης, ὁ, Ar., Hdt.; οἰνόφλυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Xen., Plat.; μεθυστής, ὁ, Anth., Epict.
DRUNKENNESS, μέθῠσις, εως, ἡ, Theogn.; μέθη, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Plat., Antipho, Dem. *Vid.* SYN. 298.
Drunkenness (i. e., a habit of being drunk), οἰνοφλῠγία, ἡ, Xen., Arist.; φῐλοποσία, ἡ, Xen., Plat.
DRY, περῐκηλος, ον, Hom.; καρφᾰλέος, α, ον, Hom.; κάγχᾰνος, ον, Hom., h.; δανός, ή, όν, Hom., Ar.; ἀζᾰλέος, α, ον, Hom., Hes.; αὖος, α, ον, Hom., Hdt., Plat., Theoc.; αὐᾰλέος, α, ον, Hes., Simon.; ἀδίαντος, ον, Pind.; δίψιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur.; ξηρός, ά, όν, Omn. Att., Hdt.; ἄβροχος, ον, Eur.; ἀκῠμαντος, ον, Eur.; ἄνῠδρος, ον, Hdt.; ὀλιγόῠδρος, ον, Theophr.; αὐχμώδης, ες, Hdt.; κάπῠρός, ά, όν, Arist., Theoc.; κᾰτάξηρος, ον, Arist.; διψᾰλέος, α, ον, Ap. Rh., Call., in fem. διψάς, ᾰδος, ἡ, Ap. Rh.; ἄβρεκτος, ον, Mosch.
Dry (as far as want of rain extends), ἄνομβρος, ον, Hdt.
Dry (i. e., giving no milk), σβεννῠ́μενος, η, ον (part. pres. pass. of σβέννῡμι), Hes.
Dry all round, περίξηρος, ον, Arist.
Rather dry, ὑπόξηρος, ον, Hipp.
Very dry, ὑπέρξηρος, ον, Arist.
[*High and dry*, ἐπὶ τοῦ ξηροῦ, Thuc.]
Having dry (severe) *eyes*, σκληρόφθαλμος, ον, Arist.
Dry land, ξερὸν ἠπείροιο, Hom.; τὸ ξηρόν, Hdt.; ἡ ξηρά, Xen.
Over dry land and sea, ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν, Hom., h.
DRY, TO, αὔω, only pres. and imperf., Hom.; καταζαίνω, only in poet. aor. 3d sing. καταζήνασκε, Hom.; σκέλλω, in aor. 1 opt. 3d sing. σκήλειε, Hom.; ξηραίνω, aor. 1 ἐξήρᾱνα, etc., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀναξηραίνω, Hom.; ἀποξηραίνω, Hdt., Thuc.; αὐαίνω, Hom., Sol., Æsch., Soph., Hdt., Xen.; ἐξαυαίνω, Hdt.; ἀφαύω, Ar.; κατασβέννῡμι, fut. -σβέσω, etc. (of drying up the sea), Æsch.; ἰσχναίνω, aor. 1 ἴσχνᾱνα, Æsch., Hdt.; περιϊσχναίνω, Hipp.
To dry (clothes), θάλπω, no perf., Soph.
To dry (ships by drawing them up on shore), διαψῠ́χω, Thuc.; ἀναψῠ́χω, Hdt.
To dry up at the same time, σῠναναίνω, Hipp.
To dry beforehand, προᾰποξηραίνω, Hipp.
To dry a little or *by degrees*, ὑποξηραίνω, Hipp.
To dry excessively, ὑπερξηραίνω, Hipp., Arist.
To dry (i. e., to wipe dry), τερσαίνω, in aor. 1, Hom.; τέρσω, only pres., Theoc.
To be dried up, to become dry, τέρσομαι, pass., only pres. and imperf., and infin. τερσῆναι, τερσήμεναι, as if from aor. 2 ἐτέρσην, Hom., Ap. Rh.; μᾰραίνομαι, pass., of a river, or of blood on a person's hand, Æsch., Hdt.; ἐπᾰφαυαίνομαι, Ar.; κᾰταξηραίνομαι, Plat., Arist.; σκέλλομαι, only in perf. part. ἐσκληκώς, υῖα, ός, or ἐσκληώς, ῶτος, or in pluperf. ἐσκλήκειν, Chœril., Ap. Rh.; τερσαίνομαι, pass., only pres. and imperf., Ap. Rh.
To be dried up all round, περιξηραίνομαι, pass., Arist.
To be dried up besides, προσξηραίνομαι, pass., Hipp.; ἐπῐτερσαίνομαι, Ap. Rh.
To be dried up, or *to become dry previously*, προϊσχναίνω, intrans., Ap. Rh.

* I have ventured to give the name Σελλοί for *Druids*, not as being identical with the Saxon Druids, but as so very nearly corresponding to them (being priests of the oaks at Dodona) as to seem to warrant such a translation where none more accurate and faithful can be had.

[*Not dried up*, ἀνεξίκμαστος, ον, Arist.]

To be dry (i. e., thirsty), διψάω, contr. άει in ῃ, Omn. *Vid.* THIRSTY.

A drier (a contrivance for drying things on), τερσιά, ἡ, Simon.; τρᾰσιά, ἡ, Ar.

A thing for drying cheeses, ταρσός, ὁ, Hom.

[*A drying up*, ἀναξήρανσις, εως, ἡ, Theophr.; ξήρωσις, εως, ἡ, Hipp.; ξήρανσις, ἡ, Plut.]

[*Of a drying nature* or *quality*, ξηραντικός, ή, όν, Diosc.]

DRYNESS, αὐονή, ἡ, Æsch.; ξηρότης, ητος, ἡ, Thuc., Xen., Plat.; ξηρᾰσία, ἡ, Antiph.

A slight degree of dryness, ῾ὑποξηρᾰσία, ἡ, Hipp.

Excessive dryness, ῾ὑπερξηρασία, ἡ, Hipp.

DRY-DOCK. *Vid.* DOCK.

DUAL, δυᾰδῐκός, ή, όν, Gram.

DUBIOUS, δύσκρῐτος, ον, Æsch., Eur., Plat., Dem. *Vid.* DOUBTFUL.

DUBIOUSLY, δυσκρῐ́τως, Æsch., Eur., Ar.

DUBIOUSNESS, τὸ ἀμφῐδοξεῖν, Arist. *Vid.* DOUBT.

DUBITATION, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, Plat., Antipho. *Vid.* DOUBT.

DUCK, A, βασκάς, ᾰ́δος, ἡ, Ar.; νῆσσα, ἡ, Ar.

A little duck, νησσᾰ́ριον, τό (also often used as a term of endearment), Ar.; νήττιον, τό, Nicost.

[*Of* or *like a duck*, νησσαῖος, α, ον, Theophr.]

A striped duck (with purple stripes), πηνέλοψ, οπος, ὁ, Alcæ., Ar.

A duck killer, νησσοφόνος, ὁ, Arist.

DUCK, TO, κᾰτᾰκύπτω (so as to let a spear aimed at one pass over one's head), Hom. *Vid.* TO STOOP.

DUCT, A, ὀχετός, ὁ, Hdt., Plat.

DUCTILE, εὔπλαστος, ον, Plat.

[*Not ductile*, ἀνήλατος, ον, Arist.]

DUDGEON, ἐγχειρῐ́διον, τό, Hdt., Thuc. *Vid.* DAGGER.

To take a thing in dudgeon, χαλεπῶς φέρω (fut. οἴσω, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον), Plat., Xen., Dem. *Vid.* TO BE ANGRY.

DUE, μοίριος, α, ον, Pind.; κᾰθήκων, ουσα, ον, Soph., Xen., Dem., Æschin. *Vid.* DESERVED, SUITABLE.

To whom it is due that we should pity them, οὓς ἄξιόν ἐστιν ἐλεεῖν, Isoc.

Due (of money), ἐπιγενόμενος, η, ον, Dem.

A man's due, due respect, etc., μοῖρα, ἡ, usu. in the oblique cases, as μοῖραν νέμω τινί (to give a person due honor, etc.), Theogn., Æsch., Soph., Hdt.; τὸ προσῆκον, c. dat. of the person to whom, Plat.; *do not by any means deny the gods their due honor*, μὴ . . . τοὺς θεοὺς μοίρας ποιεῖσθε μηδαμῶς, Soph.

[*To give each one his due*, τὸ προσῆκον ἑκάστῳ ἀποδίδωμι, Plat.]

Money due, τὸ γιγνόμενον, Dem.

Justice exacting its due, i. e., due punishment, τοὐφειλόμενον πράσσουσα Δίκη, Æsch.

Dues, i. e., tribute, etc.—*men dwell there who will honor you with gifts . . . and living under your sceptre will pay you abundant dues*, ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι . . . οἵ κέ σε τιμήσουσι . . . καί τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας, Hom.

To be due, ὀφέλλομαι, pass., only pres., Hom.; ὀφείλομαι, pass., only pres. and imperf., Pind., Trag., Xen., Dem. *Vid.* TO OWE.

To be due besides, or *to be still due*, προσοφείλομαι, Hdt., Thuc.

[*The amount still due* (after partial payment), ὁ προσοφειλόμενος μισθός, Thuc.]

[*To be due from of old* or *for a long time*, προοφείλομαι, Hdt., Oratt.]

DUEL, μονομᾰχία, ἡ, Hdt. *Vid.* (single) COMBAT.

DUG. *Vid.* TO DIG.

DULL, ἀμβλύς, εῖα, ύ, lit. and metaph., Thuc., Xen.; metaph. κωφός, ή, όν, Pind., Soph.; ἐμβρῐθής, ές, Plat.; [νωθής, ές, Trag., Hdt.; παχύς, εῖα, ύ, Ar.] *Vid.* STUPID.

DULL, TO, 'ἄπαμβλῡ́νω, h., Pind., Æsch., Hdt., Plat.

To be dull, ἀμβλῡ́νομαι, pass. (which is not used in act. voice and sense earlier than Anth.), Æsch., Soph., Thuc., Plat.

DULLNESS, κωφότης, ητος, ἡ, Plat.; [νώθεια, ἡ, Plat.; νωθρότης, ἡ, Hipp.]

[DULY, προσηκόντως, Plat.]

DUMB, κωφός, ή, όν, Hom., Soph., Hdt., Xen., Plat.; 'ἄλᾰλος, ον, Æsch.; 'ἄγλωσσος, ον, Pind., Arist.; ἐνεός, ά, όν, Plat., Arist.; *and they all became dumb in silence*, οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, Hom. *Vid.* SILENT, SPEECHLESS.

Making dumb, λᾰθίφθογγος, ον (epith. of death), Hes.; 'ἄναυδος, ον (of a gag), Æsch.

[DUMB-BELLS, ἁλτῆρες, οἱ, Arist.]

DUMBNESS, ἀφᾰσία, ἡ (esp. from grief or fear), Hom.; 'ἀγλωσσία, ἡ, Eur.; κωφότης, ητος, ἡ, Plat., Dem.; ἐνεότης, ητος, ἡ, Arist.; ἐνεοστᾰσία μύθων, Ap. Rh. *Vid.* SPEECHLESSNESS, SILENCE.

DUN, φαιός, ά, όν, Plat., Arist.

DUNCE, δυσμᾰθής, ές, adj., Plat. *Vid.* STUPID.

To be a dunce, δυσμᾰθέω, Æsch.

[DUNDER-HEAD, ἐμβρόντητος, ον, adj., in voc. ὠμβρόντητε, Ar.]

DUNG, ὄνθος, ὁ, Hom.; κόπρος, ἡ, Hom., Xen.; σκῶρ, σκᾰτός, τό, Ar.; βόρβορος, ὁ, Ar.; κάκκη, ἡ, Ar.; πέλεθος or σπέλεθος, ὁ, Ar.; σπᾰτίλη, ἡ, Ar.

Sheep-dung, σφῠράς, ᾰ́δος, ἡ, Ar.; οἰσπᾰ́τη, ἡ, Ar.

Cow-dung, βόλῐτος, ὁ, and βόλῐτον, τό, usu. in pl., Ar., Cratin.

Of dung, κοπρώδης, ες, Plat.; *of cow-dung*, βολῐ́τῐνος, η, ον, Ar.

Dirty as dung, or *smelling of dung*, κόπρειος, α, ον, Ar.

Mixed with dung, ὑπόκοπρος, ον, Theoph.

Collecting dung, κοπρολόγος, ον, Ar.

Eating dung, σκᾰτοφᾰ́γος, ον, Epich., Ar.

DUNG, TO (i. e., manure with dung), κοπρίζω, Hom.

To smear with dung, μινθόω, Ar.

To cover or *pelt with dung*, κοπροφορέω, Ar.

To carry dung, κοπρᾰγωγέω, Ar.

Carrying dung, κοπροφόρος, ον (of a basket), Xen.

To eat dung, σκᾰτοφᾰ́γέω, Antiph.

DUNG-BEETLE, A, κοπριών, ῶνος, ὁ, Hipp.

DUNGHILL, A, κοπρία, ἡ, Strattis.

A cock only bold on his own dunghill, ἐνδομᾰ́χης 'ἀλέκτωρ (ορος, ὁ), Pind.

Keeping to his own dunghill, ἐνοίκιος, ον (sc. ὄρνις), Æsch.

DUNGEON, A, γοργῡ́ρη, ἡ, Hdt. *Vid.* PRISON.

DUPE, TO, 'ἄπᾰτάω, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* TO DECEIVE.

DUPE, A, adj. εὐᾰ́πᾰ́τητος, ον, Plat.

DUPLICATE, adj. (of writings or engraved pillars), ἀντῐ́γρᾰφος, ον, Dem.

A duplicate copy, ἀντῐ́γρᾰφον, τό, Andoc., Lys.

DUPLICITY, δῐπλόη, ἡ, Plat.

Inclined to duplicity, δῐχόμῡθος, ον, Sol. *Vid.* DECEITFUL.

DURABLE, ἔμπεδος, ον, Hom., Pind., Soph., Plat.; πᾰρᾰ́μονος, ον, poet. πάρμονος, Pind.; πᾰρᾰμόνῐμος, η, ον, and ος, ον, Pind., Plat.; χρόνιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Eur., Ar., Thuc., Plat.; πολυχρόνιος, ον, h., Hdt., Plat., Xen., Call.; μόνῐμος, η, ον, Eur., Thuc., Plat.; βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Omn. Att., Hdt.; ἀρχαῖος, α, ον (i. e., so durable that it shall become ancient), Soph.; ἔμμονος, ον, Plat.

DURABILITY, βεβαιότης, ητος, ἡ, Plat.

DURABLY, ἔμπεδον, Hom.; ἐμπέδως, Æsch., Soph.; βεβαίως, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; παρμόνῐμον, Theogn.

DURANCE, φῠλᾰκή, ἡ, Pind., Æsch., Hdt., Dem.

DURATION, χρόνου μῆκος, τό, Soph. *Vid.* SPACE.

DURING, διά, c. gen., Omn., c. acc., Omn. poet.; ῾ὑπό, c. acc., Hom., Hdt.; ἀμφί, c. acc., Pind., Æsch., Xen.; κατά, c. acc., Omn. Att.; πᾰρά, c. acc., Thuc., Dem., Æschin.; μεταξύ, c. gen., Soph., Eur., Thuc., Plat.

DUSK, κνέφας, gen. κνέφαος, and Att. κνέφους, dat. κνέφαϊ, Att. κνέφα, no pl., Hom., Æsch., Eur., Ar., Xen.; δείλη ὀψία, Hdt., and without ὀψία, Thuc., Plat. *Vid.* EVENING.

At dusk, περὶ δείλην, Thuc.; δείλης, Plat.

At dusk, adj., κνεφαῖος, α, ον, and ος, ον, of the doer, Hippon.; σκνῑπαῖος, α, ον, Theoc.

DUSKY, νυκτῐλαμπής, ές, Simon.; [ὀρφνώδης, ες, Hipp.]

Dusky (i. e., dark-colored), περκνός, ή, όν, Hom.; ἐπῐ́περκος, ον, Xen.; πελλός or πελός, ή, όν, Soph., Arist. *Vid.* DARK.

DUST, 'ἄμᾰθος, ἡ, Hom.; κονισᾰ́λος, ὁ, Hom.; κόνις, εως, ἡ (poet. dat. κόνι, Hom.), Omn. poet.; κονία (ῐ usu., but sometimes ῑ in all poets), ἡ, Omn. poet.; κονιορτός, ὁ, Hdt., Thuc., Plat.; σποδός, ἡ, Hdt.; ψῆγμα, ᾰτος, τό, esp. that which arises from scraping any thing (e. g., ψῆγμα χρυσοῦ, "*gold dust*"), Hdt.

Mars sends to the friends (of warriors) *melancholy dust from Troy, filling the funeral urns with easily-packed dust instead of men*, Ἄρης . . . ἐξ Ἰλίου φίλοισι πέμπει ψῆγμα δυσδάκρυτον, ἀντήνορος σποδοῦ γεμίζων λέβητας εὐθέτου, Æsch.

To make to bite the dust, κᾰτασποδέω, Ar.; in perf. pass., *having bitten the dust* (i. e., being slain), κατεσποδημένος, η, ον, Æsch.

Before many of his companions falling around him bite the dust, πρὶν . . . πολέες . . . ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν (λαζοίατο for λάζοιντο, 3d pl. pres. opt. mid. of λάζομαι), Hom.

Two men bit the dust, δύο φῶτες ὀδὰξ ἕλον οὖδας (ἕλον for εἷλον, aor. 2, 3d pl. of αἱρέω), Hom.

To reduce to dust (a city, or sometimes even a man), 'ἀμᾰθῡ́νω, no perf., no pass., Hom., Æsch., Theoc.

A place covered with dust where birds dust themselves, κονίστρα, ἡ, Arist.

DUST, TO (i. e., to wipe dust off from), σοβέω κόνιν, c. acc. pers., Xen.

To dust (i. e., to make dusty), κονίω, fut. -ίσω, Hom., Æsch., Theoc.; κονορτόω, Theoph.

Fond of dust, κονιστῐκός, ή, όν, esp. of birds who are fond of dusting themselves, Arist.

DUSTY, κόνιος, α, ον, Pind.; κονιορτώδης, ες, Arist.

DUTEOUS, DUTIFUL, αἰδοῖος, α, ον, and ος, ον, compar. αἰδοιότερος and αἰδοιέστερος, Hom., Æsch., Plat.; εὐπειθής, ές, Æsch., Eur., Xen., Plat. *Vid.* RESPECTFUL, OBEDIENT.

DUTIFULLY, αἰδοίως, Hom.

DUTIFULNESS, αἰδώς, ἡ, Pind., Trag.

DUTY, μέρος, τό, Soph.; [*one's proper duty*, τὰ προσήκοντα, Xen.]

It is the duty of, ἐστί, c. gen. pers., Omn. Att.; ἥκει, c. dat. pers., Soph.

She again, using words of ill-omen, is invoking a God whose duty it is not by any means to assist in lamentations, ἥδ' αὖτε δυσφημοῦσα, τὸν Θεὸν καλεῖ οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν, Æsch.

It is your duty, σὸν ἔργον ἐστίν, Æsch.

This is my duty, ἐμοὶ τοῦτο πρόσκειται, Eur. *Vid.* OUGHT, IT BEHOOVES, BUSINESS, etc.

[*To discharge a sacred duty*, ὅσια δράω, ποιέω, Hdt., Eur.]

[*A* (transit) *duty* (of ships), παραγώγιον, τό, Polyb.; *to demand a transit duty from* one, παραγωγιάζω, c. acc., Polyb. *Vid.* TAX.]

DWARF, A, νάννος, ὁ, Ar., Arist.

DWARF, DWARFISH, adj., ναννοφυής, ές, Ar.; ναννώδης, ες, Arist.; χᾰμαιρῖφής, ές (of plants), Theoph.; [πυγμαῖος, α, ον, Arist.]

DWELL, TO, or TO DWELL IN, πολεύω, only pres. and imperf., c. κάτά and acc., Hom.; ναιετάω, only pres. and imperf., c. acc., sometimes c. dat., or c. prep. ἐν and dat., or περί or ἀμφί and acc., Hom., Hes., Pind.; ναίω, only pres., imperf., and aor. 1 mid. ἐνασσάμην, and aor. 1 pass. ἐνάσθην in this sens., c. acc. of place, or c. dat., or c. prep. ἐν, ἐπί, or μετά c. dat., ἀμφί c. gen., παρά c. dat. or acc., ἀνά c. acc. (also the aor. 1 act. ἔνασσα, *to make to dwell*, or *to give a place to dwell in*, c. dat. pers. and acc. of place, or vice versâ, also pres. and imperf. pass. "*to be dwelt in*;" these tenses do not occur in Trag.; κᾰτενάσθην, however, occurs in Eur.) (the pres. act. is also used intrans. "*to be dwelt in*," Hom., Soph.), Omn. poet.; στρωφάομαι, pass., only pres. c. prep., sometimes c. ἐπί and acc., "*to come to a place and dwell there*," Hom., Hes., Æsch., Eur., Hdt., Ap. Rh.; οἰκέω, fut. mid. sometimes in pass. sens., perf. pass. and aor. 1 pass. in act. or intrans. sens. (i. e., "*they dwelt*") ᾠκηθεν for ᾠκήθησαν, usu. c. acc. of place, but sometimes c. prep., often (esp. in Hom.) sine cas., Omn., ἐνναίω, Soph., Eur., Ap. Rh.; κᾰτᾰναίω, only in aor. 1 mid. and pass., Eur., Ap. Rh., but aor. 1 mid. is used by Æsch., as well as aor. 1 act. by Hes., in act. sens., "*to make to dwell*;" κᾰτοικέω, Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc.; ἐνοικέω, c. dat., or c. acc., or c. prep., Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen.; ἐγκᾰτοικέω, Eur., Hdt.; οἰκίζομαι, pass., sometimes c. acc. of place, Soph., Eur.; κᾰτοικίζομαι, pass., usu. c. ἐν and dat., or c. εἰς and acc., Eur., Hdt., Thuc.; διαιτάομαι, mid. and pass., Omn. prose; ἐνδιαιτάομαι, Hdt., Thuc., Xen.; εἰσοικίζομαι, mid., c. acc. of place, Æschin.; ἐνδημέω, Lys.; σκηνάομαι, mid., c. perf. pass. in mid. sens., Ar., Thuc., Plat.; σκηνόω, Xen.; σκηνέω, Xen.; στρωφάω, Ap. Rh. *Vid.* TO INHABIT.

[*To dwell along* (a coast), παροικέω, Isoc.]

To dwell near or *around*, περῐναιετάω, Hom., Hes., Pind.; ἀμφινέμομαι, Hom.; πᾰρᾰναιετάω, Soph.; περιοικέω, Hdt., Xen.; προσοικέω, c. dat. or c. acc., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; πᾰροικέω, c. dat., Thuc., Xen., Isoc.; προσδιᾰτρῑβω, c. dat., Plat.; πᾰρᾰναίω, and -ομαι, mid., Ap. Rh., Call.

To dwell in or *on*, προσομῑλέω, c. dat., Theogn.

To dwell with or *together*, συνναίω, c. dat., Æsch., Soph.; σῠνοικέω, c. dat. or sine cas., h., Omn. Att.; συγκᾰτοικέω, Soph.

To dwell on (in speaking of, etc.). *Vid.* TO DILATE.

Whatever argument I have considered most conducive to peace, on that I have dwelt, ὃν ὑπελάμβανον τῶν λόγων εἰρηνικώτατον εἶναι, περὶ τοῦτον διέτριβον, Isoc.

On which account I have dwelt at length on the circumstances of the city, διὸ δὴ καὶ ἐμήκυνα τὰ περὶ τῆς πόλεως, Thuc.

To dwell within, σῠνεισκατοικέω, Hipp.

To dwell beyond, ὑπεροικέω, c. gen. or c. acc., Hdt.

To make to dwell in, ἐγκᾰτᾰναίω, in aor. 1 act. (see above for ναίω and its compounds), Ap. Rh.

Nor do I advise you to let your eyes dwell on beautiful things, οὐδέ γέ σοι συμβουλεύω . . . ἐν τοῖς καλοῖς ἐᾶν τὴν ὄψιν ἐνδιατρίβειν, Xen.

DWELLER, A, οἰκήτωρ, ορος, ὁ, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; οἰκητής, οῦ, ὁ, Soph., Plat. *Vid.* INHABITANT.

DWELLING, A, στᾰθμός, ὁ, in pl. οἱ and τά, Hes., Pind., Soph.; ἔναυλος, ὁ (esp. of natural dwellings, caves, etc.), Hes., h., Eur.; ἔπαυλος, ὁ, in pl. οἱ and τά, Æsch., Soph.; αὐλή, ἡ, Soph., Eur.; οἴκημα, ατος, τό, Hdt., Att.; οἴκησις, εως, ἡ (both the act of inhabiting and the place inhabited, used even of a country), Omn. Att.; οἰκητήριον, τό, Eur.; στέγη, ἡ, Soph., Eur.; σηκός, ὁ, Plat. *Vid.* HABITATION, HOUSE.

A dwelling in, ἐνοίκησις, εως, ἡ, Thuc.; εἰσοίκησις, εως, ἡ, Soph.

A dwelling near, πᾰροίκησις, ἡ, Thuc.

Oh hall which hast been my dwelling! ὦ μέλαθρον σύμφρουρον ἐμοί, Soph.

The caves which are your dwelling, τὰ αὔλεια σὰ ἄντρα, Eur.

Dwelling near or *with*, σῠναυλος, ον, c. dat., Soph.; [*dwelling near* or *round about*, περίοικος, ον, Hdt.]

Dwelling beyond, ὑπέροικος, ον, c. gen., Hdt.

DWINDLE, TO, φθίνω (ῐ Ep., ῐ Att.), no act. tenses except pres. in this sense, also perf. pass. ἔφθῐμαι, Hom., Pind., Soph. *Vid.* TO DECAY.

DYE, A, βᾰφή (used also for the art or trade of dyeing, and for the robe, etc., which is dyed), ἡ, Æsch., Plat.; φάρμᾰκον (Hippon. uses also ᾱ), τό, Ar., Hdt., Plat.; βάμμα, ᾰτος, τό, Plat.

A dye to stain the eyelids, ὑπόγραμμα, ᾰτος, τό, Ar.

DYE, TO, μιαίνω, Hom.; ἀνθίζω, Hdt.: βάπτω, Ar., Hdt.

[*To dye ivory with purple*, ἐλέφαντα φοίνικι μιαίνω, Hom.]

DYED, βαπτός, ή, όν, Ar.

Well dyed, δευσοποιός, όν, Plat.

Deeply dyed, doubly dyed (of villains or villainy), φοινῑκῐκός, ή, όν, Ar.; περιᾰλουργὸς (τοῖς κακοῖς), Ar.

[DYEING, A, ἄλειψις, εως, ἡ, Hdt.; βαφή, ἡ, Theophr.; βάψις, ἡ, Antipho.]

[*Fit for* or *used in dyeing*, βαφικός, ή, όν, Luc.]

[DYE-HOUSE, βαφεῖον, τό, Strab.; (for purple dye), πορφύρειον, τό, Strab.]

[DYER, βαφεύς, έως, ὁ, Plat.; in purple, πορφυρεύς, έως, ὁ, Hdt.]

DYING. *Vid.* TO DIE.

DYKE, A, γέφῡρα, ἡ, Hom.

To fortify with dykes, ἀπογεφῡρόω, Hdt.

DYNASTY, δῠναστεία, ἡ, Soph., Thuc., Xen., Plat.

To found a dynasty, δῠναστεύω, Hdt., Thuc., Isoc.

DYSENTERY, δῠσεντερία, ἡ, Hdt., Plat.

DYSPEPSIA, δυσπεψία, ἡ, Mach. ap. Ath. *Vid.* INDIGESTION.

E.

EACH, ἕκαστος, η, ον, Omn. (N. B.—the sing. adj. has sometimes a pl. verb or pl. part. in Hom., Ar., and Att. prose, not in Trag., though this is probably accidental, and WELLAUER indeed does read ἔχουσ' ἕκαστος, Æsch. (Prom. 489), often with gen., as ἕκαστος ὑμῶν, but Hom. usu. puts the subst. or pron. in the same case—"*but great trembling, as to their limbs, came on each of the Trojans*," Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον (ἕκαστος having the digamma), Hom.; also in other cases ἕκαστος sing. with pl. adj.—"*it is to each*," πᾶσιν . . . ἐστὶν ἑκάστῳ, Hom.) Ἕκαστος is often joined with other words, with πᾶς, as above, Hom.; also ἕκαστός τις, Pind., Thuc.; εἷς ἕκαστος, Hdt., Plat.; αὐτὸς ἕκαστος (Hdt.), each by himself; ὡς ἕκαστος, and in pl., Pind., Thuc.: τις enclitic only in sing., Hom., Æsch., Thuc.; sometimes also αὐτός τις, Hom., Thuc.

Each of two, ἑκᾰτερος, α, ον, Pind., Omn. Att. prose.

Each other, ἀλλήλων, only gen., dat., and acc. dual and pl., Omn.; ἑαυτῶν (contr. αὑτῶν, in dual and pl.), Soph., Thuc., Plat.

Encouraging each other, παρακελευόμενοι ἐν ἑαυτοῖς, Thuc.

Each time, ἑκάστοτε, sometimes ἑκάστοτ' ἀεί, esp. in Ar., Ar., Hdt., Xen., Isæ.; ἑκᾰτερᾰκις, Xen.

On or *from each side*, ἑκᾰτερθε or

-θεν, Hom., Ap. Rh.; ἑκἄτέρωθι, Pind., Hdt.; ἑκἄτέρωθε or -θεν, Hdt., Thuc., Xen.

Each way, ἑκἄτέρως, Plat.; after a verb of motion, ἑκἄτέρωσε, Plat.

In each place, ἑκαστόθι, Hom.—*there were nine seats, and five hundred sat on each seat* (i. e., each body of sitters amounted to five hundred), *and in each they offered nine bulls*, Ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ Εἵατο, καὶ προύχοντο ἑκαστόθι ἐννέα ταύρους, Hom.

EAGER, ἐπειγόμενος, η, ον, c. infin. of the object, or c. gen., or c. περί and gen., Hom.—(this is also the construction of most of the other words of this sense); ἐσσῠμενος, η, ον, Hom.; πρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; λελιημένος, η, ον, Hom., Ap. Rh.; μεμαώς, gen. -ᾶῶτος or -ἄότος, fem. always μεμᾰυῖα, etc., Hom., Pind., Theoc.; ἀρπᾰλέος, α, ον, Pind.; πρόθῡμος, ον, Omn. Att., Hdt.; ἔντονος, ον, Eur., Ar., Hdt.; λελιμμένος, η, ον, Æsch.; ἐκπετασθείς, c. ἐπί and acc., Eur.; ὁρμητικός, ή, όν, Arist.

Eager (as a horse), ἀκέντητος, ον, Pind.

EAGER, TO BE, λῑλαίομαι, only pres. and imperf., c. infin. or c. gen. of the object, Hom.; σεύομαι, esp. in perf. pass. ἔσσῠμαι, pluperf. ἐσσύμην, and aor. 1 mid. poet. ἐσσευάμην, sometimes c. gen. of the object, Hom., Pind.; ἰθύω, fut. -ύσω, chiefly used in aor. 1, Hom., Hdt.; μαιμάω (Homer often lengthens the 3d plural into μαιμώωσι, part. μαιμώων, μαιμώωσα, etc.), sometimes c. gen. or c. infin., Hom., Æsch., Soph., Theoc.; ὁρμάω (intrans.) and ὁρμάομαι, mid., Hom., Soph., Hdt., Thuc.; ἐφορμάομαι, mid., c. aor. 1 pass., Hom.; διψάω, contr. άει in ῃ, Pind., Xen., Plat.; σπεύδω, Pind., Æsch., Ar., Hdt., Plat.; ὀρούω, Pind.; σπουδάζω, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; προθῡμέομαι, mid., c. aor. 1 and fut. 1 pass., Omn. Att., Hdt.; ἐντείνω, and -ομαι, pass., Eur., Xen.; ἀναρτάομαι, pass., Hdt.; φῐλοτῑμέομαι, mid., c. aor. 1 pass., c. infin., or c. acc., or c. prep., Xen., Plat.; λίπτω, only pres., Ap. Rh.; λελίημαι, and pluperf. ἐλελιήμην, Theoc., Ap. Rh.; *about* a thing, πτοέομαι, περί or ἐπί c. acc., πρός, Plat.

To be equally eager, to share in another's eagerness, συμπροθυμέομαι, Thuc., Xen.

To be done eagerly, σπουδάζομαι, pass., Eur., Plat.

One must be eager, προθῡμητέον and -τέα, Plat.

EAGERLY, σφεδᾰνόν, Hom.; ἐσσῠμένως, Hom.; ἀρπᾰλέως, Hom., Theogn., Ap. Rh.; προφρονέως, Hom., Ap. Rh.; προφρόνως, Pind., Æsch.; προθύμως, Æsch., Eur., Plat., Isoc.; ἐντόνως, Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἐντετᾰμένως, Hdt.; φῐλοτίμως, Xen., Lys., Isæ.; ἐπῐβλήδην, Ap. Rh.; [sometimes by part., as, *he strode on eagerly*, ἔβη μεμαώς, Hom.]

EAGERNESS, προθῡμία (ῑ poet., Hom.), ἡ, Omn.; ὁρμή, ἡ, Soph., Thuc., Plat.

EAGLE, AN, ἀετός (in Hom. written αἰετός, also αἰητός, Pind.), ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Ar., Xen., etc.

The black eagle, μελᾰνάετος, ὁ, Arist.

A sort of small eagle, πλάγγος, ὁ, Arist.

The sea eagle, ἁλιάετος, ὁ, Eur., Ar.

[*A spread eagle*, ἀετὸς ἀνατεταμένος, Xen.]

Like an eagle, ἀετώδης, ες, Luc.

EAGLET, AN, ἀετῐδεύς, ὁ, Æl.

EAR, AN, οὖας, ᾰτος, τό, only in gen. sing., nom., acc., and dat. pl., Hom., Hes.; οὖς, ὠτός, τό, Omn.; πηγὴ ἀκούουσα, Soph.

[*A little ear*, ὠτάριον, τό, Alex., Anth.; ὠτίον, τό, Anth.]

[*Of* or *relating to the ear*, ὠτικός, ή, όν, Med.]

[*Having the ear slit* or *cropped*, ὠτότμητος, ον, LXX.]

[*Many-eared*, πολύωτος, ον, Luc.]

The outer ear, ἕλιξ, ικος, poet. εἷλιξ, ἡ, Arist.

[*Ear-ache*, ὠταλγία, ἡ, Diosc.; *to have the ear-ache*, ὠταλγέω, Diosc.]

[*Ear-syringe*, ὠτεγχύτης, ὁ, Foes. Oec. Hipp.; *instrument for cleansing the ear*, ὠτογλυφίς, ῐδος, ἡ, Plat. (Com.)]

[*To lend one's ear to* one or a thing (i. e., attend to), παρέχω or ἐπέχομαι (-εσχόμην) τὰ ὦτα, Plat.]

[*To come to one's ear*, προσπίπτω, c. dat., Æschin.]

With long ears, οὐατόεις, εσσα, εν, Call.

With ears hanging by the side (as a dog), πᾰρουᾰτιος, ον, Call.

[*With ears* or *handles*, ὠτώεις, εσσα, εν, Hom., Hes.]

Without ears or *handles* (of a cup), ἀνούᾰτος, ον, Theoc.

An ear of corn, ἀνθέριξ, ῐκος, ὁ, Hom.; ἄστᾰχυς, υος, ὁ, Hom., Hdt.; στᾰχυς, υος, ὁ (acc. pl. στάχυς, Ar.), Omn. poet.; ἀθήρ, έρος, ὁ, Hes.

Producing ears (of corn), στᾰχυόθριξ, τρῐχος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Mel.; στᾰχυηρός, ά, όν, Theoph.; στᾰχυηφόρος, ον, Anth.; στᾰχῠμήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ (epith. of Isis), Anth.

Like ears of corn, σταχυώδης, ες, Theoph.

[*With large ears* (of corn), μεγαλόσταχυς, υ, Diosc.]

To flourish with ears, produce ears (of corn), κομάω ἀστᾰχύεσσι, h.; ἀναστᾰχύω, in pres., Ap. Rh.; σταχυοβολέω, Theoph.

EARLINESS, πρωιότης, ητος, ἡ, Theoph.

Earliness (of fruit and flowers), πρωῐκαρπία, ἡ, Theoph.; πρωῐβλαστία, ἡ, Theoph.

EARLY, adj., ὑπηοῖος, α, ον, Hom., Ap. Rh.; ἠρῐγένεια (epith. of Aurora), Hom.; ἠέριος, Hom., Ap. Rh.; ὄρθριος, α, ον, and ος, ον, h., Theogn., Ar., Plat.; ἑῷος, α, ον, and ος, ον, Trag.; πρώιος, contr. πρῷος, α, ον, Ar., Hdt., Xen.; πρώῐμος, ον, Xen.; ὀρθρῐνός, ή, όν, Mel. *Vid.* MORNING.

Early (as fruit, flowers, etc.), πρωιανθής, ές, Theoph.; πρωῐβλαστής, ές, Theoph.; πρωῐκαρπος, ον, Theoph.

In the time of Cecrops and the early kings, ἐπὶ Κέκροπος καὶ τῶν πρώτων βασιλέων, Thuc.

Early sown, πρωίσπορος, ον, Theoph.

Earlier, πρότερος, α, ον, Omn.; προτεραίτερος, α, ον, Ar. *Vid.* FORMER.

Early, adv., πρωῒζα, Hom., Theoc.; πρωΐ, Att., also πρῴ, sometimes c. gen. (τῆς ἡμέρας, etc.), Omn.; πρώιον, Hom.; ἕωθεν, Xen., Dem.; [(i. e., in good season), ἐν ὥρῃ, Hom.; ἐν ὥρα, Att.; *early in the day*, πρωῒ ἔτι τῆς ἡμέρας, Hdt.; *early next morning*, πρωῒ τῇ ὑστεραίᾳ, Xen.]

Earlier, πρότερον, c. ἤ and indic., or c. ἤ and subj., or c. ἤ and infin., or c. gen., or c. πρὶν ἤ and subj., Omn.; πρωιαίτερον and πρωιαίτατα (Att. πρῳαίτερον, etc.), Thuc., Xen., Plat.

To wake or *rise early*, ὀρθρεύω, Theoc.

To be early (bloom or bear fruit early), πρωῐβλαστέω, Theoph.; πρωῐκαρπέω, Theoph.

To sow early, πρωισπορέω, Theoph.

EARN, TO, ἐμπολάω, act., Soph., mid., Hom.; ἄρνῠμαι, only pres. and imperf., Hom., Soph., Eur.; ἐργάζομαι, augm. tenses εἰργ., c. perf. pass. sometimes in act. sens., sometimes in pass., Hes., Hdt., Andoc., Isæ.; ἐξεργάζομαι, with perf. pass. in pass. sens., Xen.; κτάομαι, mid., with perf. pass. κέκτημαι, Ion. ἔκτημαι (also in Æsch. and Plat.), perf. opt. κεκτῴμην in act. sens., aor. 1 pass. in pass. sens., Eur., Hdt., Xen.; κομίζομαι, mid., Eur.; εὑρίσκομαι, mid., fut. εὑρήσομαι, aor. 2 εὑρόμην, Dem.

To earn money, a livelihood, etc., χρηματίζομαι, sine cas., sometimes c. ἀπό and gen. of the means, Thuc., Isæ., Plat., Arist., also ἐκ c. gen., Lys.

To earn in addition, προσεργάζομαι, mid., Xen.

EARNEST, ἀτενής, ές, Hes., Pind., Æsch.; ἐκτενής, ές, Æsch.; λῑπᾰρής, ές, Soph., Ar., Plat.; φῐλότιμος, ον (of prayer), Æsch.; σπουδαῖος, α, ον, Xen., Plat.; σφοδρός, ά, όν, Xen., Plat.; ἐπεστραμμένος, η, ον, Hdt. *Vid.* EAGER.

Earnest, i. e., money paid to secure a bargain, πρόδοσις, εως, ἡ, Dem.

To receive as earnest, προλαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, no aor. 1, aor. 2 -ἔλᾰβον, Dem.

EARNESTLY, ἐπιστᾰδον, Hom.; σφόδρᾰ, Soph., Plat.; ἐπιστρεφέως, Att. ἐπιστρεφῶς, Hdt., Æschin.; λῑπᾰρῶς, Plat.; σπουδαίως, Xen., Plat.; συντετᾰμένως, Ar., Plat.; φῐλοτίμως, Xen.; ἐσπουδασμένως, Plat.; διᾰτετᾰμένως, Arist. *Vid.* EAGERLY.

To be very earnest, σπουδάζω, perf. pass. sometimes (not always) in act. sens., Omn. Att.; συσπουδάζω, Ar., Xen.; κᾰτασπουδάζομαι, mid., Hdt.

Earnest, or *earnestness*, σπουδή, ἡ, Omn.

In earnest, ἀπὸ σπουδῆς, Hom.; μετὰ σπουδῆς, Xen.; σπουδῇ, Plat.

EAR-RING, AN, ἕλιξ, poet. εἷλιξ, ῐκος, ἡ, Hom., h.; ἕρματα, τά, only in pl., Hom.; ἄανθα, ἡ, Alcm., Ar.; ἐνώτιον, τό, Æsch.; ἐνοταί, αἱ, only in pl., Soph.; ἑλικτήρ, ῆρος, ὁ, Ar., Lys.; πλάστρα, τά, only in pl., Ar.; ἄρτημα, ᾰτος, τό, Hdt.

Ears bored for ear-rings, λόβοι εὔτρητοι, λ. τρητοί, Hom., h.

And she put in her well-bored ears ear-rings with three drops beautifully wrought, ἐν δ' ἄρα ἕρματα ἧκεν ἐϋτρήτοισι λόβοισι τρίγληνα μορόεντα, Hom.

And they put in her ears an ornament of orichalcum and precious gold, ἔθηκαν . . . ἐν δὲ τρητοῖσι λόβοισιν Ἄνθεμ' ὀρειχάλκου χρυσοῖό τε τιμήεντος, h.

EAR-SHOT—*within ear-shot*, σύμμετρος ὡς κλύειν, Soph.

EARTH, αἶα, ἡ, Omn. poet.; γαῖα, ἡ, Omn. poet.; γῆ, ἡ, Omn.; ἄρουρα, ἡ, Hom., Soph.; οὖδας, εος, τό, Hom., Trag.; πέδον, τό, Omn. poet.; χθών, χθονός, ἡ, Omn. poet.; βῶλος, ἡ, Hom., Soph., Xen. (Scarcely any

of the foregoing words have a dual or plural). *Vid.* Syn. 149.

From or *in the earth*, γῆθεν, Æsch., Soph.

From beneath the earth, from the shades below, γῆθεν, Soph.

Out of the earth, χἄμόθεν, Xen.; χἄμᾰθεν, Hdt.; γειόθεν, Call.

To the earth, πέδονδε, Hom., Soph., Eur.; χἄμᾰζε, Hom., Eur., Ar.; χᾰμᾶδις, Hom., Æsch.; πεδόσε, Eur. *Vid.* Ground.

On the earth, χἄμαί, Omn.; πεδοῖ, Æsch. *Vid.* Ground.

In or *under the earth*, χθόνιος, α, ον, and ος, ον, Omn. poet. post Hom., Hdt. *Vid.* Subterraneous.

Of or *belonging to the earth*, χθόνιος, α, ον (see prec.), Æsch.; γήϊνος, η, ον, Xen., Plat.; γεηρός, όν, Plat.; γεώδης, ες, Plat.

In the earth, γαῖος, ον, Æsch.; χᾰμηλός, όν, Xen.

Living in the earth, ἐπιχθόνιος, ον, Hom.; ἔγγειος, ον, Plat.

Growing out of the earth, χθονοτρεφής, ές, Æsch.

Walking on the earth (opposed to winged, etc.), πεδοστῐβής, ές, Æsch., Eur.; πεδοβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Æsch.

Surrounding the earth, γαιήοχος, ον, Hom., Æsch., Soph.

Shaking the earth, ἐνοσίχθων, ονος, epith. of Neptune, Hom., of a plow, Euphor.; ἐννοσίγαιος, ὁ, Dor. ἐννοσίδας, gen. -δα, only epith. of Neptune, Hom., Pind.; ἐλελίχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Soph.

To be drunk up by the earth, γήποτος, ον, Æsch.

Falling to the earth, χἄμαιπετής, ές, Æsch., Eur., Plat.

To till the earth, γεωργέω, c. acc. or sine cas., Ar., Thuc., Xen. *Vid.* To till.

Earth-born, γαιήϊος, ον, Hom.; χἄμαιγενής, ές, Hes., h., Pind.; γίγας, αντος, ὁ, only masc., Æsch.; πηλόπλαστος, ον, Æsch.; γηγενής, ές, Æsch., Eur., Hdt., Plat.; γηγενέτης, ὁ, only masc., gen. -ου, Eur.; γαιηγενής, ές, Ap. Rh.; πηλόγονος, ον, Call.

Earthenware (or any earthenware vessel), κέρᾰμος, ὁ, Hom., Hdt.; κερᾰμιον, τό, Hdt., Xen.; ὄστρᾰκον, τό, Ar., Lys. *Vid.* Pottery.

Made of earthenware, κεράμειος, α, ον, poet. κερᾰμήϊος, h.; κεράμεος, ον, Plat.; κερᾰμῖνος, η, ον, Hdt.; κεράμιος, α, ον, Xen.; χῠτρεοῦς, ᾶ, οῦν, Ar.; χῠτρειος, α, ον, Ar.; χῠτραῖος, α, ον, Ar.; πήλῐνος, η, ον, Isoc., Dem.; ὀστρακόεις, εσσα, εν, Anth.

Earth for earthenware, κερᾰμίς, gen. -ῖδος or -ἴδος, voc. κεραμί, Eubul., Plat.

Earthly, opp. to heavenly, χθονοστῐβής, ές, Soph.; χθόνιος, α, ον, and ος, ον, Plat.; ἔγγειος, ον, Plat.

Earthquake, an, σεισμός, ὁ, sometimes c. gen. (e.g., σ. γῆς), Omn. Att.; ῥηκτής, οῦ, ὁ, Arist.; χασμᾰτίας, ου, ὁ, Arist.

To be affected by an earthquake, κῑνέομαι, pass., Hdt.; σείομαι, pass., Thuc.

Earth up, to, ἀντῐπροσᾰμάομαι (mid.) τὴν γῆν, Xen.; χώννῦμι, Dem., Æschin.; προσχώννῦμι, imperf. pass. προσεχοῦτο, 3d sing., Thuc.

Ease (in both senses—quiet or facility), εὐμάρεια, ἡ, Soph., Eur., Xen., Plat.; ῥᾳστώνη, ἡ, Xen., Plat.; ἀνάπαυσις, εως, ἡ, Mimnerm., Xen.

Ease (facility only), εὐπέτεια, ἡ, Eur., Hdt., Xen., Plat.; εὐπορία, ἡ, Thuc., Xen., Plat.

Living at ease, ῥεῖα ζώοντες, Hom.; [ἀνειμένως ζῶντες, Arist.]

[Ease, to, ἀναχαλάω, Hipp. *Vid.* Relieve.]

Easily, ἀσπουδί, Hom.; ’ᾰμογητί, Hom.; ῥέα or ῥεῖα, Hom., Hes., Call.; ῥηϊδίως (Hom., Hes.), poet. for ῥᾳδίως, Omn. Att., compar. ῥήϊτερον, superl. ῥήϊτατα, Hom., Pind.; ῥᾷον, ῥᾷστα, Att.; εὐμᾰρέως, Att. εὐμᾰρῶς, Theogn., Æsch., Plat.; ’ᾰβοητί, Pind.; ἐλᾰφρῶς, Pind.; εὐπετέως, Att. εὐπετῶς, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Antipho; εὐπόρως, Soph., Plat., Æschin.; ’ᾰμοχθί, Æsch.; εὐκόπως, Ar.; ’ᾰπόνως, Hdt., Thuc., Xen.; ’ᾰπονητί, superl. ἀπονητότατα, Hdt.; ’ᾰκονιτί, Thuc., Xen.; ἀκονητί, Dem., Æschin.; ’ᾰπραγμόνως, Thuc.; τῇ ἑτέρᾳ, i. e., with one hand, Plat.; εὐπᾰλέως, Ap. Rh.

Easily (i. e., with ease of mind, without getting angry), φαύλως (φέρω τι, etc.), Eur., Ar., Xen.

I easily bent it, οὐκ ἔκᾰμον τανύων, Hom.

I wish I could as easily save him (lit., conceal him) *from horrid death when sad fate overtakes him, as I can make him beautiful armor* (lit., as he shall have, or as there shall be arms to him), Αἲ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἵκανοι, Ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, Hom.

Easiness (of temper), ’ῡγρότης, ητος, ἡ, Lycurg.

East, the, Ἠώς, gen. ἠοῦς, ἡ, Hom.; Ἕως, gen. ἕω, ἡ, Att. (Eur. once has Ἠώς), Omn.; ἡλίου πηγαί, Æsch.; ἡλίου ἱπποστάσεις, Eur.; περάτη, ἡ, Call.

The east wind, Εὖρος (more properly the south-east wind), ὁ, Hom., Arist.; ’ᾰπηλιώτης, ου, ὁ, Hdt., Thuc.

Eastern, ἠοῖος, α, ον, Hom., Hdt.; ἑῷος, α, ον, and ος, ον, Eur., Xen.; ἀντήλιος, ον, Soph.

Whether they fly toward the east, εἴτ’ ἐπὶ δεξί’ ἴωσι πρὸς Ἠῶ τ’ ἠέλιόν τε, Hom.

Easy, ῥηΐδιος, η, ον (in pos. also in Plat. Com.), compar. ῥηΐτερος (contr. ῥᾴτερος, Pind.), superl. ῥηΐτατος and ῥήϊστος, Hom., Theogn., Pind., Theoc.; ῥᾴδιος, α, ον, and ος, ον, compar. ῥᾴων (Theogn. has also ῥήϊον, nom. neut. in compar. sens.), superl. ῥᾷστος (often of people or dispositions), Omn. Att.; ἐλᾰφρός, ά, όν, Hom., Pind., Æsch., Hdt., Plat.; εὐμᾰρής, ές, Theogn., Trag.; εὐπετής, ές, Trag., Hdt., Xen., Plat.; εὔπορος, ον, Æsch., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat., Dem.; εὐχερής, ές (sometimes of a person's disposition), h., Soph., Plat.; κοῦφος, η, ον, Pind., Æsch., Xen., Isoc.; ’ᾰπονος, ον, Pind., Soph., Plat.; εὐκάμᾰτος, ον, Eur.; φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Eur., Plat.; εὔπρακτος, ον, Xen.; πρόχειρος, ον, Plat.; εὐκᾰτέργαστος, ον, Xen., Arist.; εὐπᾰλής, ές, Ap. Rh. *Vid.* Syn. 366.

Easy, i. e., void of pain, ’ᾰβληχρός, ά, όν (of a death in ripe old age), Hom.

Easy (of a disposition), εὔκολος, ον, Ar., Plat.; ’ᾰπράγμων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος (also easy to do, Xen.), Ar., Thuc., Dem.; εὐμενής, ές (also of a road), Xen.

It is not easy to fight with the Tyndaridæ, Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐν ἐλᾰφρῷ, Theoc.

And when I have lamented to you most of what has been done, I shall, as it were, be easier, καὶ ἐγὼ τῶν γεγενημένων ἀποδυράμενος τὰ πλεῖστα πρὸς ὑμᾶς, ὥσπερ ῥᾴων ἔσομαι, Dem.

To make (a journey, or return home) *easy*, γεφῡρόω (νόστον), Pind.

Not by strength, but the god made it easy to us, οὐχ ὑπὸ σθένους, Ἀλλ’ ὁ θεὸς εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν (lit., gave ease to our hands, or gave us facility of hand), Eur.

Eat, to, πᾰτέομαι (pres. not used in Hom. or Hes.), aor. 1 mid. ἐπᾰσάμην, part. πασσάμενος, poet. pluperf. pass. πεπάσμην, in act. sens., c. acc., more often c. gen., Hom., Hes., Soph., Hdt.; ἐρέπτομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Ar.; βεβρώθω, only pres., Hom.; βῐβρώσκω, perf. βέβρωκα, part. βεβρωκώς, sync. βεβρώς, ῶτος, Soph., aor. 2 ἔβρων, perf. pass. βέβρωμαι, paulo-post fut. pass. βεβρώσομαι, in pass. sens. (only perf. part. and paulo-post fut. in Hom.), Hom., Æsch., Soph., Hdt., Xen.; δαίνυμαι, fut. δαίσομαι, no other tenses except imperf., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Theoc.; ἐσθίω, only pres. and imperf., Hom., Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat.; ἔσθω, only pres. and imperf. act., Hom., Æsch.; ἔδω (pres. confined to Hom., except once in Eur. Cyclops), pres. infin. ἔδμεναι, Hom., fut. ἔδομαι and ἐδοῦμαι, perf. ἐδήδοκα (Hom. also has perf. part. ἐδηδώς, and perf. pass. 3d sing. ἐδήδοται), Hom., Trag., Xen., etc.; ἔφᾰγον, only in aor. 2, Omn. poet., Xen., Plat., Isoc.; κατέδω, Hom.; κατεσθίω, Hom., Ar., Hdt., Xen., Dem.; σῑτέομαι, mid., poet. imperf. σιτεσκόμην, Omn., sine cas. or c. acc., c. dat., Xen., Hom., Ar., Hdt., Xen., Plat., Isæ.; κᾰτᾰβῐβρώσκω, h., Hdt.; τρώγω, fut. τρώξομαι, aor. 2 ἔτρᾰγον, no other tenses, Hom., Ar., Hdt., Dem.; δειπνέω, Hes.; θοινάω, Hes.; βρύκω (sometimes also of devouring pain), h., Soph., Eur.; ἐξέσθω, Æsch.; ἐξέδω, only in fut. and perf., Ar.; ’ᾰπέδω, Ar.; κᾰτᾰτρώγω, Ar.; ἐκτρώγω, Ar.; ἐξέφᾰγον, Ar.; ’ᾰπέφᾰγον, Ar.; ’ᾰποβόσκομαι, mid., only pres. and imperf., Ar.; τρᾰγᾰλίζω, no perf., no pass., Ar.; παίω, Ar.; φλάω, φλάσσω, no perf., no pass., Ar.; σμώχω, no perf., no pass., Ar.; διέφᾰγον, Hdt.; διεσθίω, Hdt.; διᾰβῐβρώσκω, Plat.; κᾰτᾰσῑτέομαι, Hdt.; προσφέρομαι, mid., fut. -οίσομαι, aor. 1 -ηνεγκάμην, aor. 2 -ηνεγκόμην, Æschin.; σῑτίζομαι, only pres., Theoc. *Vid.* Syn. 228.

To eat away from under (as a river eats away the ground from beneath a person's feet), ’ῡπερέπτω, c. gen. of what is above, Hom.

To eat besides, πᾰρεσθίω, Hipp.

To eat publicly, κᾰτᾰδημοβορέω, Hom.

To eat with closed lips, σαρκάζω, Hipp.

To eat immoderately, ’ῡπερεσθίω, Xen.

To eat secretly, ’ῡποτρώγω (also to eat away its banks, as a river), Xen., Call.; λᾰθροφᾰγέω, Metag.

[*To eat* (*its way*, i. e., of a cancer), νέμομαι, Hdt.]

To eat bit by bit (like dainties), χναύω, only pres. act., Eur., Epich.

To eat with, together, συσσῑτέω, Ar., Plat., Lys.; σῠνεσθίω, Arist.; ὁμοσῑτέω, c. dat. of one's companions, Hdt.

To eat but once a day, μονο-

σῖτέω, Xen., Hipp.; μονοφἄγέω, Antipho.

To eat but little, ὀλῖγοσῖτέω, Hipp.

To eat greedily, hastily, κάπτω, no perf., no pass., Ar.

To eat too much (esp. of dainties), πἄρεγκάπτω, Eubul.; πἄρεντρώγω, Eubul.

To eat one another, ἀλληλοφἄγέω, Arist.

To leave off eating, ʼἀπεσθίω, Theopomp. (Com.)

One must eat, ἐδεστέον, Plat.

EATABLE, βρώσῖμος, ον, Æsch.; ἐδἄνός, ή, όν, Æsch.; βρωτός, ή, όν, Eur., Xen.; ἐδεστός, ή, όν, Eur., Plat.; ἐδώδῖμος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; τρωκτός, ή, όν, Hdt., Xen.; τρώξῖμος, ον, Hipp.

Not eatable, ʼἄβρωτος, ον, Hipp.

EATEN, ἐδεστός, ή, όν, Soph.; διάβορος, ον, Soph.

Half eaten, ἡμῐ΄βρωτος, ον, Xen.; ἡμιβρώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, Epicr.

Not to be eaten (of the sacrifice of the victim Iphigenia), ʼἄδαιτος, ον, Æsch.

[*Not having eaten*, ἄδειπνος, ον, Xen.]

What is to be eaten, ἐδητύς, ύος, ἡ, Hom.

What is eaten with other food, προσφάγημα, ἄτος, τό, Æsop. *Vid.* FOOD.

EATER, AN, ἐδεστής, οῦ, ὁ, Hdt., Antiph.; δαιτῦμών, όνος, ὁ, Eur.

EATING, subst., βρῶσις, εως, ἡ, Xen., Plat.; ἔσθησις, εως, ἡ, Ctesias.

Eating moderately, ὀλῖγοσιτία, ἡ, Arist.

Eating one another, ἀλληλοφἄγία, ἡ, Hdt.

Eating together, συσσῖτία, ἡ, Plat.

Eating (adj.) *together* or *with*, σύσσῖτος, ον, Theogn., Ar., Hdt., Xen., Plat.; ὁμόσῖτος, ον, c. dat., Hdt., also μετά τινος, Hdt.

Eating little, ὀλῖγοτρόφος, ον, Arist.; ὀλῖγοφἄγος, ον, Hipp.; ὀλῖγόσῖτος, ον, Pherecr., Phryn. (Com.)

Fond of eating, φῐλόσῖτος, ον, Plat.

Eating one another, ἀλληλοφἄγος, ον, Arist.

Not eating, or *not having eaten*, ʼἄβρωτος, ον, Soph.

EAVES, μέλἄθρον, τό, Hom.; πἄρωροφίς, ΐδος, ἡ, Hdt.

[EAVES-DROPPER, AN, ὠτακουστής, οῦ, ὁ, Ar.; *to be an eaves-dropper*, ὠτακουστέω, Xen.]

EBB, ʼἀνἄπωτις, also ἄμπωτις, εως, ἡ, Pind., Hdt., Call.

The ebb and flow, πἄλίρροια, ἡ, Soph., Hdt.

The ebb and flow of the waves, δίαυλοι κυμάτων, Eur.

The ebbing of fortune, ῥεῦμα (ἄτος, τό) τύχης, Menand.

Ebbing and flowing, πἄλιρρόθιος, η, ον, Hom., Ap. Rh.

Exposed to the ebb and flow of the tide, πἄλίρροθος, ον (of Aulis), Æsch.

EBONY, ἔβενος, ἡ, both of the tree and the wood of the tree, Hdt.; ἐβένη, ἡ, Theoph.

EBRIETY, μέθη, ἡ, Omn. Att. *Vid.* DRUNKENNESS.

ECCENTRIC (of a person), ἀλλόκοτος, ον, Plat.

ECCLESIAST, AN, or ECCLESIASTIC (i. e., a member of the Athenian ἐκκλησία), ἐκκλησιαστής, οῦ, ὁ, Plat.

ECCLESIASTICAL, ἐκκλησιαστικός, ή, όν, Dem.; in church signif., Eccl.

ECHO, ʼΗχώ, ἡ, Hes., h., Æsch., Eur., Ar., Plat.; [ἀντανάκλασις, εως, ἡ, Plat.]

ECHO, TO, act., ἀντηχέω, Eur.

ECHOING, ἀντίδουπος, ον, Æsch.; ἀντῐτῠπος, ον, Soph.

ECLIPSE, AN, ἔκλειψις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Alex.; ἐκλιπές τι, Thuc.; ἡλίου μετάστἄσις, εως, ἡ, Eur.; μετἄβολὴ τῆς ἡμέρας, Hdt.; μετἄβολὴ ἡλίου, Plat.; μεταλλἄγὴ τῆς ἡμέρας, Hdt.

The sun being under an eclipse, ἀκτὶς ἡελίου ἐπίσκοτον ἀτραπὸν ἐσσυμένα, Pind.

To be eclipsed, ἐκλείπω, usu. in aor. 2 act., Thuc., Xen.

ECLOGUE, AN. *Vid.* PASTORAL.

ECONOMICAL (i. e., frugal, q. v.), φειδωλός, ή, όν (also φειδωλός, ἡ, as subst., Lys.), Hes., Ar., Plat.

Economical (i. e., practiced in the management of a house), οἰκονομῐκός, ή, όν, Xen., Plat.

ECONOMICALLY, ʼἀδἄπἄνως, Eur.

ECONOMIZE, TO, TO BE ECONOMICAL, φείδομαι, mid., c. gen., Lys., Dem.

ECONOMY (i. e., frugality), φειδώ, ἡ, Hom., Hes., Eur.; φειδωλή, ἡ, Hom., Sol.; φειδωλία, ἡ, Ar., Plat.

Economy (i. e., the management of a household, or even of a state), οἰκονομία, ἡ, Xen., Plat., Dinarch.

The science of economy, ἡ οἰκονομική, Xen., Plat.

ECSTASY, ἔκστἄσις, εως, ἡ, Hipp., Arist.

To be rapt in ecstasy, ἐνθουσιάζω, Plat.

ECSTATIC (of a person), ἐκστἄτῐκός, ή, όν, Arist.

EDDY, AN, δίνη, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Ap. Rh.; στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, Hom., Ap. Rh.

Eddying motion, δῖνος, ὁ, Ar.

EDDY, TO, ἑλίσσομαι, poet. εἱλίσσομαι, pass., augm. tenses always in εἱλ., Hom., Hes., Pind., Æsch.

EDDYING, δῑνήεις, εσσα, εν, Hom.; ἑλῐκός, ή, όν, Call.; [ἀμφίδρομος, ον, Strab.]

With deep eddies, βἄθῠδίνης, ου, only masc., Hom., Hes.; βἄθῠδῑνήεις, εσσα, εν, Hom.; εὐρῠδίνης, ου, ὁ, Bacchyl.

With beautiful eddies, καλλῐδίνης, ου, ὁ, Eur.

In the many eddies (of a storm), πολυστροφάλιγξ, Mus.

EDGE, AN, ʼἀκωκή, ἡ, Hom.; ʼἀκμή, ἡ, Hom.; στόμα, ἄτος, τό, Hom., Sapph.; γνἄθος, ἡ, Æsch.; πεῖρα, ἡ, Æsch.; κνώδων, οντος, ὁ, Soph.; γένυς, υος, ἡ (esp. of an axe), Soph. *Vid.* SYN. 47.

The edge of a cliff, στεφάνη, ἡ, Hom.; or of any thing (not of weapons), χεῖλος, τό, Hom., Hdt., Thuc.; [ἄμβων, ωνος, ὁ (also of a cup), Æsch., Eupol., Crit.; (of river), ὄχθη, ἡ, Hom., Lys.]; κράσπεδον, τό, prop. of any sort of cloth or garment, but also of other things, Soph., Eur., Ar., Xen.; [(of a net), περίδρομος, ὁ, Xen.]

Your tongue having a keen edge . . ., τὸ σὸν στόμα πολλὴν ἔχον στόμωσιν, Soph.

With long or *sharp edge*, τἄναηκής, ές, Hom.

With brazen edge, χαλκόγενυς, ὁ καὶ ἡ, neut. υ, gen. υος, Pind.; χαλκόστομος, ον, Æsch.

Double-edged, ἀμφήκης, ες, Hom., Trag., Ar.; ἀμφῐτόμος, ον, Æsch., Eur.; ἀμφιπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Soph.; ἀμφῐθηκτος, ον, Soph.; ἀμφῐδέξιος, ον, Eur.

To give an edge to, στομόω, Ar.

[*To lose its edge*, ἀμβλύνομαι (met.), Æsch.]

To surround with an edge, περῐχειλόω, c. dat. of the material, Thuc.; πἄρἄθριγκόω, Theoph.

EDIBLE, ἐδεστός, ή, όν, Eur., Plat. *Vid.* EATABLE.

EDICT, AN, ἐφετμή, ἡ, usu. in pl., Hom., Pind., Æsch., Eur.; ἐντολή, ἡ, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; πρόσταγμα, ἄτος, τό, Plat., Isoc., Dem. *Vid.* COMMAND.

An edict of an assembly, ψῆφος, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att. *Vid.* DECREE.

[(*Prætor's*) *edict*, προγραφή, ἡ, Polyb.]

[EDIFY, TO, οἰκοδομέω (met.), N. T.]

EDILE, AN. *Vid.* ÆDILE.

EDIT, TO, ἐκδίδωμι, Isoc.

EDITION, AN, ἔκδοσις, εως, ἡ, Ath.

EDUCATE, TO, τρέφω, fut. θρέψω, perf. τέτροφα, both in act. and pass. sens., perf. pass. τέθραμμαι, infin. τεθράφθαι, aor. 1 ἐθρέφθην, etc., fut. mid. sometimes in pass. sens., Omn.; δἴδάσκω, fut. δἴδάξω, aor. 1 ἐδίδαξα, sometimes poet. ἐδιδάσκησα (not Att.), other tenses reg., Omn.; παιδεύω, Omn. Att.; ἀνατρέφω, Æsch.; πωλοδαμνέω, no perf., no pass., Soph.; παιδἄγωγέω, Soph., Eur., Plat.; ἐκπονέω, Eur.; διἄπαιδεύω, Xen.; ἐκπαιδεύω, Xen., Plat.; ʼἄγω, aor. 2 ἤγἄγον, aor. 1 act. very rare, perf. act. scarcely, if ever, found at all, fut. mid. sometimes in pass. sens., Plat. *Vid.* SYN. 174.

To educate along with, συμπαιδεύω, c. dat. or c. prep., Isoc., Isæ.; συντρέφω, in pass. (though not quite in this sense), c. dat., Eur.

[*To educate afresh*, ἀναπαιδεύω, Soph.]

To have educated, procure (one's children, etc.) *to be educated*, παιδεύομαι, mid., Eur., Plat.; προάγομαι, mid., c. perf. pass. in act. sens., Dem. *Vid.* TO TEACH, TO REAR, TO BRING UP.

One must educate, παιδευτέον, Plat.

EDUCATION, παιδεία, ἡ, Omn. Att.; τροφή, ἡ, Eur., Xen.; παίδευσις, εως, ἡ, Ar., Hdt., Xen., Plat.; δῐδασκἄλία, ἡ, Hdt., Xen.; παιδἄγωγία, ἡ, Plat.; μάθησις, εως, ἡ, Xen.; ʼἄγωγή, ἡ, Plat.; ἡ παιδευτῐκή, Plat. *Vid.* SYN. 347.

[*A system of education*, παίδευσις, εως, ἡ, Ar.]

The system of public education, ἡ κοινοτροφῐκή, Plat.

A superintendent of education, παιδονόμος, ὁ, usu. in pl., Xen., Arist.

The office of a superintendent of education, παιδονομία, ἡ, Arist.

[*Men of education*, οἱ χαρίεντες, Isoc.]

EEL, AN, ἔγχελυς, υος, ἡ, sometimes ὁ, Hom., Ar., Arist., Ap. Rh.; ἐγχέλειον, τό, Ar.; ἐγχελύδιον, τό, Amphis; πἄτάνεψις, εως, ἡ, Epich.; σμῦρος, ὁ, Arist.

[*Sea eel* or *lamprey*, μύραινα, ἡ, Epich., Ar., also σμῦραινα, ἡ, Arist.]

[*Electric eel*, νάρκη, ἡ, Com., Plat.]

Of or *belonging to eels*, ἐγχέλειος, ον, Ar.

An eel-pot, κημός, ὁ, Soph.; ἐγχελεών, ῶνος, ὁ, Arist.

Keeping eels, ἐγχελυοτρόφος, ον, Arist.

EFFACE, TO, ἐξᾰλείφω, perf. pass. ἐξᾰλήλιμμαι, Eur., Ar., Thuc., Plat.; ἐκνίζω, only used in fut. -νίψω, and aor. 1 -ένιψα, and mid., Eur., Plat., Dem.; ἐκτήκω, 2d perf. ἐκτέτηκα, in passive sense, Æsch., Eur., Ar.; διασκᾰρῑφάομαι, mid., Isoc.; ἀναξύω, fut. -ύσω, Antipho; ἀποτρίβω, Dem., Æschin., Theoc.; 'ἀμαλδύνω, no perf., Theoc., Ap. Rh.

To efface (a reproach), 'ἀνᾰλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, aor. 2 -έλᾰβον, no aor. 1, Hdt.; 'ἀπολῡ́ω, fut. -λῡ́σω, perf. pass. -λέλῠμαι, Antipho, Dem.

The wind effaces the tracks, 'ἄνεμος διαρπάζει τὰ ἴχνη, Xen.

The disgrace is not effaced among the dead, ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται, Æsch.

To be effaced (as footsteps), ἐπᾰλινδέομαι, pass., Ap. Rh.

EFFACEABLE, ἔκπλῠτος, ον, Æsch.; εὐεξᾰ́λειπτος, ον, Xen.; ἐξίτηλος, ον, Xen., Isoc.

EFFECT, δῠ́ναμις, εως, ἡ, Plat., Dem.

The cause is a different thing from the effect, ἄλλο μέν τί ἐστι τὸ αἴτιον τῷ ὄντι, Plat.

And what was the effect of this? τί δὲ τοῦτ' ἠδύνατο; Dem.

To give effect to, ἔργῳ περαίνω, Xen.

EFFECT, TO, 'ἀνύω, Att. oftener 'ἀνῠ́τω, fut. -ῠ́σω, poet. sometimes -ύσσω, Hom., Trag., Hdt., Xen.; πράσσω, Hom., Dem.; ποιέω, Omn.; ἀνεργάζομαι, mid., c. perf. pass. sometimes in act. sens., augm. tenses in εἰρ., Plat., Xen., Dem. *Vid.* TO DO, TO ACCOMPLISH.

[*It will effect nothing, produce no good effect*, οὐδὲν περανεῖ, Thuc.; *to effect that . . .*, ποιέω ὡς or ὅπως . . ., or acc. c. infin., Hom., Hdt., etc.]

EFFECTIVE, δραστήριος, ον, Æsch., Eur., Thuc.; δραστικός, ή, όν, Plat.; πρακτήριος, ον, Æsch.; πρακτικός, ή, όν, Ar., Xen.; τελεσιουργός, όν, Plat.; ἐνεργός, όν (esp. of ships or troops fit for service), Thuc.; ἐνεργής, ές, Arist.; 'ἀνῠ́σῐμος, ον, Xen., Plat.; 'ἀνῠτῐκός, ή, όν, Xen.; 'ἀνυστῐκός, ή, όν, Arist.

[*The effective force*, τὸ μάχιμον (milit. term), Hdt.]

EFFECTIVELY, 'ἀνῠ́σίμως, Plat.; ἐνεργῶς, Xen.

[EFFECTOR, AN, πράκτωρ, ορος, ὁ, Antipho.]

EFFECTUAL, 'ἀνῠ́σῐμος, ον, Plat. *Vid.* EFFECTIVE.

EFFECTUALLY, τελείως, Hdt., Isæ.; παντελέως, Att., παντελῶς, Hdt., Plat. *Vid.* WHOLLY.

EFFECTUATE, TO, τελέω, poet. also τελείω (not Att.), fut. -έσω, poet. also -έσσω (not Att.), Att. τελῶ, etc., Omn. *Vid.* TO EFFECT.

EFFEMINACY, 'ἀνανδρία, ἡ, Æsch., Eur., Thuc., Plat., Dem.; 'ἀνανδρεία, ἡ, Xen.; μᾰλᾰκία, ἡ, Omn. Att. prose; μαλθᾰκία, ἡ, Plat.; θρύψις, εως, ἡ, Xen.; ἁβροδίαιτον, τό, Thuc.

EFFEMINATE, πέπων, ονος, only in masc., Hom., Hes.; 'ἁβρός, ά, όν, and ός, όν, Sol., Theogn., Trag., Xen., Plat., but rare in prose; 'ἁβροδίαιτος, ον, Æsch., Thuc.; θῆλυς, εια, υ, Soph.; θηλῠ́νοος, ον, contr. νους, νουν, Æsch.; θηλῠ́μορφος, ον, Eur.; γῠ́νανδρος, ον, Soph.; θηλῠ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; θηλῠδριώδης, ες, Ar.; θηλῠδρίας, ου, only masc., Hdt.; 'ἄνανδρος, ον, Eur., Hdt., Thuc., Plat.; μᾰλᾰκός, ή, όν, Omn. Att.; μαλθᾰκός, ή, όν, Trag., Plat.; γῠναικεῖος, α, ον, and ος, ον, Ar., Plat.; 'ὑγρός (sc. βίος), Alex.; χᾰλᾰρός, ά, όν (of music), Plat.; θρυπτῐκός, ή, όν, Xen.; αἰνόθρυπτος, ον, Thuc.

Effeminate in gait, 'ἁβροβᾰ́της, ου, only masc., Æsch.

Effeminate in grief, 'ἁβρογόος, ον, Æsch.

Effeminate in dress, 'ἁβροχῐτών, ῶνος, ὁ, Æsch.

Rather effeminate, 'ὑπόθηλυς, εια, υ, Ar.

Effeminate-looking, λευκός, ή, όν, Ar., Xen.

An effeminate person, γύννις, ἴδος, ὁ, Ar., Theoc.

Not effeminate, "ἄθρυπτος, ον, Pythag.

To be or become effeminate, to behave effeminately, θηλῠ́νομαι, pass., Soph.; μᾰλᾰκίζομαι, pass., Thuc., Xen., Plat., Dem.; μαλθᾰκίζομαι, pass., Plat. (used too by Eur. for "*to be softened*"); κᾰτᾰμᾰλᾰκίζομαι, Xen.

EFFEMINATELY, γῠναικείως, Soph., Plat.; διᾰτεθρυμμένως, Plat.; 'ἀνάνδρως, Plat., Dem.

EFFETE, 'ἀρημένος, η, ον, Hom. *Vid.* WORN OUT.

EFFICACIOUS, δραστήριος, ον, Æsch., Eur., Thuc. *Vid.* EFFECTUAL.

EFFICACY, δῠ́νᾰμις, εως, ἡ, Omn.; 'ἀρετή, ἡ, Eur., Hdt., Thuc.; κῦρος, τό, Soph., Plat.; ἰσχύς, ύος, ἡ, Plat.

EFFICIENCY, ἐπῐτηδειότης, ητος, ἡ, Plat.

EFFICIENT, ἐπῐτήδειος, α, ον, Omn. prose.

EFFICIENTLY, ἐπῐτηδείως, Hdt., Thuc.

EFFIGY, AN, 'ἄγαλμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Isæ. *Vid.* IMAGE.

EFFLUVIA, ὀδμή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; ὀσμή, ἡ, Omn. Att. *Vid.* SMELL.

EFFORT, ἐγχείρημα, ᾰτος, τό, Soph., Isoc., Dem.; ἐπῐχείρημα, ᾰτος, τό, Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* ATTEMPT.

EFFRONTERY, 'ἀναίδεια, ἡ, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; 'ἀναισχυντία, ἡ, Xen., Plat., Lys., Dem. *Vid.* IMPUDENCE.

EFFULGENCE, αὐγή, ἡ, Omn.; αἴγλη, ἡ, Hom., Pind., Soph.; ἄνθος, τό, Theogn., Æsch.; λαμπρότης, ητος, ἡ, Thuc., Xen. *Vid.* BRILLIANCY.

EFFULGENT, λαμπρός, ά, όν, Omn. *Vid.* BRIGHT.

EFFUSION, ῥεῦμα, ᾰτος, τό (of blood from a wound), Xen. *Vid.* FLOW.

EGG, AN, ᾠόν, τό, Ar., Hdt.; ᾤιον, τό, Sapph.; ᾤεον, τό, Simon., Ibyc.; ᾠᾰ́ριον (dim.), τό, Ephipp.

[*A wind-egg*, ᾠὸν ὑπηνέμιον, Ar.; ᾠὸν ἀνεμιαῖον, Ath.; οὔριον ᾠόν, Arist.]

[*Egg-like, egg-shaped*, ᾠοειδής, ές, and ᾠώδης, ες, Arist.]

[*An egg-dealer*, ᾠόπωλις, ἴδος, ἡ (only fem.), Schol.]

Laying eggs, ᾠοτόκος, ον, Arist.

Laying golden eggs, χρῡσοτόκος, ον, Æsop.

[*Bearing eggs or roe* (of fish), ᾠοφόρος, ον, Arist.]

To lay eggs, ᾠοτοκέω, Emped., Arist.

A laying of eggs, ᾠοτοκία, ἡ, Arist.

[*To eat eggs*, ᾠοφαγέω, Geop.]

[*To sit or brood upon eggs*, ἐπῳάζω, Arist.]

[*A sitting upon eggs*, ἐπῴασις, εως, ἡ, Arist.]

To watch eggs, ᾠοφῠλᾰκέω, Arist.

[*He has become bald as an egg*, ᾠὸν ἅπας γέγονεν, Anth.]

EGREGIOUS, ἔξοχος, ον, Hom., Pind., Trag.; ἐκπρεπής, ές, Hom., Pind., Trag.; ἐπῐ́σημος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Lycurg.; περισσός, ή, όν, Eur. *Vid.* REMARKABLE, EXCELLENT.

EGREGIOUSLY, ἔξοχα, Hom.; ἐξόχως, Pind., Eur.; ἐκπρεπῶς, Xen.

EGRESS, ἔξοδος, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Isæ.

Egress by the side, πᾰρέξοδος, ἡ, Hipp.

EIGHT, ὀκτώ, indecl., Omn.

The number of eight, ὀκτάς, ᾰ́δος, ἡ, Arist.; ὀγδοάς, ᾰ́δος, ἡ, Plut.

The eighth, ὀγδόᾰτος, η, ον, Hom., Hes.; ὄγδοος, η, ον, Hom., Soph., Xen.

[*The eighth day*, ὀγδοάτη, ἡ, Hes.; ἡ ὀγδόη, Plut.]

Eight months old, ὀκτᾰ́μηνος, ον, Xen.

Eight years old, ὀκταέτις, ἴδος, ἡ, Plat.

Eight feet long, ὀκτᾰπόδης, ου, ὁ καὶ ἡ, Hes.; ὀκτώπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, Plat.

Drawn by eight pair of horses, ὀκτάῤῥῡμος, ον, Xen.

In eight parts, ὀκτᾰ́βλωμος, ον, Hes.

Eightfold, ὀκταπλᾰ́σιος, α, ον, Ar.

With eight fingers, ὀκτᾰδάκτῠλος, ον, Ar.

Eight times, ὀκτᾰ́κις, Luc.

[*On the eighth day*, ὀγδοαῖος, α, ον, as adj., Polyb.]

An eight-oar, an eight-oared boat, ὀκτήρης ναῦς, Polyb.

EIGHTEEN, ὀκτωκαίδεκα, indecl., Hdt., etc.

The eighteenth, ὀκτωκαιδέκᾰτος, η, ον, Hom.

Worth or weighing eighteen drachms, ὀκτωκαιδεκᾰ́δρᾰχμος, ον, Dem.

Eighteen years old, ὀκτωκαιδεκέτης, ες, Dem.; fem. ὀκτωκαιδεκέτις, ἴδος, Luc.

[*On the eighteenth day*, ὀκτωκαιδεκαταῖος, α, ον (as adj.), Hipp.]

[*Eighteen-fold*, ὀκτωκαιδεκαπλασίων, ον, Plut.]

EIGHTY, ὀγδοήκοντα, poet. ὀγδώκοντα, indecl., Hom., etc.

Eightieth, ὀγδοηκοστός, ή, όν, Thuc.

Eighty years old, ὀγδωκονταέτης, Simon., Mimnerm.; [ὀγδοηκοντούτης, fem. -οῦτις, Luc., Dio C.]

On the eightieth day, ὀγδοηκοσταῖος, α, ον, Hipp.

Having eighty talents, ὀγδοηκοντᾰ́τᾰλαντος, ον, Lys.

EIGHT HUNDRED, ὀκτᾰκόσιοι, αι, α, Hdt.

The eight hundredth, ὀκτᾰκοσιοστός, ή, όν, Dio C.

EIGHT THOUSAND, ὀκτᾰκισχίλιοι, αι, α, Hdt., Xen.

A body of eight thousand horse, ὀκτᾰκισχιλίη ἵππος, Hdt.

EIGHTY THOUSAND, ὀκτᾰκισμύριοι, αι, α, Diod.

EITHER (one of two), ἑκᾰ́τερος, α, ον, Pind., Omn. Att.; i. e., both, ἀμφότερος, α, ον, Omn.; also in dependent sentences ὁπότερος, as, "*if I wish them to destroy either of you*," εἴπερ οὖν ἀπολῶ ὁποτέρους ὑμῶν, Xen., so Plat.; and ὁπότερος οὖν—"*and if either of you do wrong*," κἂν ἀδικῶσιν ὑμῶν ὁπότερος οὖν, Xen.,

so Thuc.; also πότερος (very rarely). *Vid.* SYN. 192, 201.

I can produce no argument to prove that it is impossible that either should be the case, or that both should, τούτων δὲ πότερα γενέσθαι ἢ ἀμφότερα ὡς ἄρα ἐστὶν ἀδύνατον ἐγὼ μὲν οὐδένα φημὶ ἔχειν λόγον, Plat.

That they may encounter either power separately, but not both together, ἵνα ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνάμεις κινδυνεύσωσιν, Lys., so Dem.

Either (with a negative), οὐδέτερος, α, ον, Hes., Omn. prose; μηδέτερος, α, ον, Plat.

He answered that he did not wish to fight either, ἀπεκρίνατο ὅτι οὐδετέροις βούλοιτο μάχεσθαι, Xen.

I think indeed, said I, that it is better not to do either, ἐμοὶ μὲν τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, δοκεῖ μηδέτερα τούτων ποιεῖν, Xen.

Either, after *if,* (εἴ) τις, ὁ καὶ ἡ, neut. τι, gen. τινος, τινι, often in Att. also του, τῳ, Omn. *Vid.* EACH, BOTH, ANY, NEITHER.

Either, adv., ἤ, usu. followed by a second ἤ, Omn. (either in Hom. lengthened into ἠέ, or sometimes both, as, "*this night will either destroy the army or save it,*" νὺξ δ' ἥδ' ἠὲ διαρραίσει στρᾰτὸν ἠὲ σαώσει, Hom.)

EJACULATE, TO, ᾰ̓νᾰκράζω, Hom., Pind., Ar., Xen., Antipho; ᾰ̓νᾰβοάω, poet. ἀμβοάω, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* TO EXCLAIM, TO CRY.

EJACULATION, βόᾱμα, ᾰτος, τό, Æsch. *Vid.* CRY.

EJECT, TO, ἐκβάλλω, perf. -βέβληκα, Omn.; [(of a volcano), ἀναφυσάω, Plat.] *Vid.* TO CAST OUT.

EJECTION, ἐξέλᾰσις, εως, ἡ, Hdt.

EJECTMENT, ἐξᾰγωγή, ἡ, Isæ., Dem.

EKE, προσέτι, Dem. *Vid.* MOREOVER.

EKE OUT, TO, ἀνᾰπληρόω, Eur., Plat.

ELABORATE, TO, δαιδάλλω, no aor. 1 act., Hom., Pind.; διαπονέομαι, mid., Xen., Plat., Isoc.

ELABORATE, ἀσκητός, ή, όν, Hom.; εὐεργής, ές, Hom.; δαιδᾰ́λεος, α, ον, and (only late, e.g., in Anth.) ος, ον, Hom., Hes., Eur., Anth.; δαίδᾰλος, η, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur.; πολῠδαίδᾰλος, ον, Hom.; πολύκμητος, ον, Hom., Ap. Rh.; εὐδαίδᾰλος, ον, Bacchyl.; [πολύκαμπτος, ον (of music), Parmenid.]

ELABORATELY, διᾰπεπονημένως, Isoc.

ELAPSE, TO, ἐξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, perf. -ελήλῠθα, aor. 2 -ήλῠθον, Att. -ῆλθον, Soph.; διέρχομαι, Thuc., Xen., Dem.; ὑπερπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, perf. -πέπτωκα, aor. 2 -έπεσον, Hdt.; πᾰρᾰφέρω, only in aor. 2 πᾰρήνεγκον, Thuc.; διαλείπω, esp. in aor. 2, Thuc.; διᾰγίγνομαι, mid., fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, also perf. pass. -γεγένημαι, Lys., Isæ., Dem.; ἐπιγίγνομαι, Hdt.

To suffer to elapse, παραφέρω, in aor. 1 πᾰρήνεγκα, Dem.; διᾰλείπω, in aor. 2, Æschin., Isæ.

ELATE, TO, ὀγκόω, Soph., Eur., Ar., Xen.; ἐξογκόω, Eur., Hdt.; αἴρω, Trag.; ἐπαίρω, Eur., Thuc., Hdt., Xen.; πᾰραείρω, Archil.; φῡσάω, esp. in pass., Xen., Dem. *Vid.* TO ELEVATE.

To be elated, γαυρόομαι, pass., sometimes c. dat. caus., or c. ἐπί and dat., Eur., Xen.; ἐπιγαυρόομαι, Xen.; πλεονάζω, c. dat., Thuc.; γαυριάω, Cratin., Dem., Theoc.; ὀγκόομαι, c. ἐπί c. dat., Xen.

ELATED, γαῦρος, α, ον, and ος, ον, Archil., Eur., Ar.

Elated with political pride, πολῑτῐκὸν φύσημα φυσῶν, Plat.

Being elated at this, μέγα φρονήσας ἐπὶ τούτῳ, Xen.

ELATION, ὄγκος, ὁ, Soph.; τὸ γαῦρον, Thuc.; φύσημα, ᾰτος, τό, Plat. *Vid.* PRIDE.

ELBOW, AN, ἀγκών, ῶνος, ὁ, Hom., Pind., Soph.; πῆχυς, εως, ὁ, Hom., Eur., Plat.; ἀγκῠ́λη, ἡ, Bacchyl.; ὠλένη, ἡ, h.; ᾰ̓γοστός, ὁ, Theoc. *Vid.* SYN. 14.

The elbow-joint, γιγγλῠμός, ὁ, Hipp.

The point of the elbow, ὀλέκρανον, τό, Ar.; ὠλέκρᾱνον, τό, Arist.

Under the elbow, ῠ̔πωλένιος, ον, and α, ον, h., Theoc.

[*To nudge with the elbow,* ἀγκῶνι νύττω, Hom.]

[ELBOW, TO, ὀλεκρανίζω, Com.; παραγκωνίζω, Luc. *Vid.* also foregoing.]

ELDER, AN, δημογέρων, οντος, ὁ, Hom.

The elders, πρέσβεις, Ion. πρέσβηες, οἱ, Hes., Æsch.; οἱ γεραίτεροι, Æsch., Xen. *Vid.* OLD, OLDER, and SYN. 147.

The body or *council of elders,* ἡ γερουσία, Eur., Dem.

The elder ones on one side (of a flock of sheep), χωρὶς μὲν πρόγονοι, Hom.

Belonging to elders, γερούσιος, α, ον, Hom.

ELDER, ELDEST, προφερέστερος, α, ον, Hes.; προφέρτερος, α, ον, προφέρτατος, η, ον, Soph.; ῠ̔πέρτατος, η, ον, Pind.; fem. πρέσβειρα, Eur.

A being the elder, subst., πρεσβῠγένεια, ἡ, Hdt. *Vid.* OLD.

To be an elder, also *to be the eldest,* πρεσβεύω, Soph., Plat.

I being the elder brother, γονῇ πεφῡκὼς γεραιτέρᾳ, Soph.

Of the first family Artabazanes was the eldest, τῶν μὲν δὴ προτέρων ἐπρέσβευε Ἀρταβαζάνης, Hdt.

ELDER, AN (tree), ἀκτέα, contr. ἀκτῆ, ἡ, Hipp.

The dwarf elder, χᾰμαιάκτη, ἡ, Theoph.

ELDERLY, ᾰ̓φῆλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, compar. ἀφηλικέστερος, α, ον, etc., h., Cratin., Hdt.; πρεσβῠτικός, ή, όν, Ar. *Vid.* OLD.

ELECT, TO, χειροτονέω, Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; διᾰχειροτονέω, Xen., Plat., Dem.; αἱρέομαι, mid., aor. 2 εἱλόμην, ἑλοῦ, etc., Dem.; προκρίνω, Xen., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* TO CHOOSE.

There is no office which he has not at some time or other filled, not having received one by lot, not having been elected to any one, but having purchased every one of them contrary to the laws, οὐκ ἔστιν ἥντινα πώποτ' ἦρξεν ἀρχήν, οὐδεμίαν λαχών, οὐδὲ χειροτονηθείς, ἀλλὰ πάσας παρὰ τοὺς νόμους πριάμενος, Æschin.

To be elected in place of, ἀφαιρέομαι, pass., c. μετά and acc., Thuc.

ELECTED, αἱρετός, ή, όν, Plat., Dem.; χειροτονητός, ή, όν, Æschin.; διαψήφιστος, ον, Arist.

Self-elected, αὐθαίρετος, ον, Xen.

ELECTION, αἵρεσις, εως, ἡ, Thuc., Dem.; χειροτονία, ἡ, Thuc., Isoc., Dinarch.; διαχειροτονία, ἡ (also the right of election), Xen., Dem., Æschin.; ἀρχαιρεσία, ἡ (to a magistracy), Hdt., Xen., Plat.; ἐκλογή, ἡ, Plat.; πρόκρῐσις, εως, ἡ, Plat.

Election by show of hands, ἐπιχειροτονία, ἡ, Plat.

To lose one's election, δυσκληρέω, only act., Plat.

ELECTIVE, αἱρετός, ή, όν, Isoc.; χειροτονητός, ή, όν, Æschin.

ELEEMOSYNARY, ἐλεητῐκός, ή, όν, Arist.

ELEGANCE, χάρις, ῐτος, acc. ῐτα and ιν, ἡ, Omn.; εὐκοσμία, ἡ, Eur.; κόμψευμα, ᾰτος, τό, Arist.

Elegance of manner, χᾰριεντισμός, ὁ, Plat.

Fond of elegance, φῐλόκᾰλος, ον, Xen., Plat., Isoc.

To be fond of elegance, φῐλοκᾰλέω, only pres., Thuc.

ELEGANT, χᾰρίεις, εσσα, εν, Hom., Hes., Eur., Plat., Isoc.; κομψός, ή, όν, Eur., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* SYN. 144.

Elegant in manners, ἀστεῖος α, ον, and ος, ον, Ar., Plat.

Very elegant, περῐ́κομψος, ον, Ar.

ELEGANTLY, κομψῶς, Ar., Xen.; χαριέντως, Plat., Isoc.

To behave (esp. to speak) *elegantly,* κομψεύω, also in pass. of the thing spoken, Soph., Eur., Plat.; χαριεντίζομαι, mid., fut. -ίσομαι, Att. often -ιοῦμαι, no pass., Ar., Plat.

ELEGY, ἔλεγος, ὁ, Eur., Ar.; ἐλεγεῖον, τό, Thuc., Plat., Dem.

An elegiac poet, ἐλεγειοποιός, ὁ, Arist.

ELEMENT, AN, στοιχεῖον, τό, Xen., Plat., Isoc.

A mixture of the elements, πανσπερμία, ἡ, Plat.

To teach the elements, στοιχειόω, Chrysipp.

ELEPHANT, AN, ἐλέφας, αντος, ὁ, only masc. (Arist. has even ὁ θῆλυς ἐλέφας), Hdt., Plat., Arist.

Of an elephant, ἐλεφάντῐνος, η, ον, Crates.

An elephant driver, ἐλεφαντιστής, ὁ, Arist.

[*An elephant's trunk,* προνομή, ἡ, Polyb.]

The commander of a squadron of elephants, ἐλεφαντάρχης, ὁ, Plat.

ELEVATE, TO, αἴρω, Omn.; ὑψόω, Hipp.

To elevate the mind (with hope, by praise, etc.), ἐπῐκουφίζω, Theogn., Xen.; ᾰ̓νᾰκουφίζω, Xen.; ἀνατρέφω, fut. -θρέψω, perf. -τέτροφα, perf. pass. -τέθραμμαι, aor. 1 -εθρέφθην, etc., Xen.; ἐπᾰνᾰ́γω, no aor. 1 or perf. act., aor. 2 -ήγαγον, Dem.

ELEVATION, ὕψος, τό, Omn. Att. *Vid.* HEIGHT.

[*Elevation* (in architecture), ὀρθογραφία, ἡ (opp. to ground-plan), Vitruv.]

ELEVEN, ἕνδεκα, οἱ, αἱ, τά, indecl., Hom., etc.

The number eleven, ἑνδεκάς, ᾰ́δος, ἡ, Plat.

The eleventh, ἑνδέκᾰτος, η, ον, Hom., etc.

Eleven times, ἑνδεκᾰ́κις, Arist.

On the eleventh day, ἑνδεκᾰταῖος, α, ον, Thuc., Hipp.

To keep the eleventh day as a festival, ἑνδεκάζω, Dem.

Lasting eleven months, or *eleven months old,* ἑνδεκᾰ́μηνος, ον, Hipp.

Eleven years old, ἑνδεκέτις, ῐδος, ἡ, Anth.

Eleven cubits long, ἑνδεκᾰ́πηχυς, neut. υ, gen. εος, Hom.

ELICIT, TO (the truth), εὑρίσκω,

fut. εὑρήσω, no aor. 1 (at least only very late), perf. εὕρηκα, aor. 2 εὗρον, aor. 1 pass. εὑρέθην, Att. often ηὑρέθην (aor. 1 mid. ηὑράμην, Anth.), Æschin.; ἐξάγω (tears from), c. dat. pers., Eur.

[ELICITING, ἀγωγός, όν, c. gen., Eur.]

ELIGIBLE, αἱρετός, ή, όν, Hdt., Plat.

ELISION, ἀποκοπή, ἡ, Æsch., Plat.

ELK, AN. *Vid.* STAG.

[ELLIPSE, AN, ἔλλειψις, εως, ἡ, Math.]

ELLIPSIS, ἔλλειψις, εως, ἡ, Gram.

ELLIPTIC, ἐλλειπτῐκός, ή, όν, Gram.

ELM, AN, πτελέα, ἡ, Hom., Hes., Ar.

The witch elm, or *wild elm*, ὀρειπτελέα, ἡ, Theoph.

Of elm, πτελέῐνος, η, ον, Theoph.

[*Elm-grove*, πτελεών, ῶνος, ὁ, late (Gl.).]

ELOCUTION, διᾰλεκτος, ἡ, Dem.

ELOGY, ἔπαινος, ὁ, Plat. *Vid.* PANEGYRIC.

ELONGATE, TO, μηκύνω, Pind., Omn. Att.; τείνω, Æsch., Eur.; ἀπομηκύνω, Plat. *Vid.* TO LENGTHEN.

ELONGATION, ἐπέκτᾰσις, εως, ἡ, Arist. *Vid.* STRETCHING.

ELOPE, TO, ἐκκωμάζω, Eur.; ἀποφεύγω (not, however, in our sense), Xen.

ELOPEMENT, ἀποφῠγή, ἡ (not, however, in our sense), Plat.

ELOQUENCE, ἀγορητύς, ύος, ἡ, Hom.; εὐγλωσσία, ἡ, Ar., Plat.; πολῠφραδμοσῠνη, ἡ, Archyt.; εὐέπεια, ἡ, Plat.

But you have eloquence, σοὶ δ' ἔνι μὲν μορφὴ ἐπέων, Hom.

ELOQUENT, λῐγύς, εῖα, ύ, no compar., Hom.; πολῠφρᾰδής, ές, Hes., Simon. Amorg.; περῐγλωσσος, ον, Pind.; εὔγλωσσος, ον, Æsch., Eur.; καλλιεπής, ές, Ar.; εὐεπής, ές, Hdt., Xen.; λῐγῠρός, ά, όν, Isoc.

(*They are*) *more eloquent to the mob*, παρ' ὄχλῳ μουσικώτεροι λέγειν, Eur.

To be eloquent, εὐφρᾰδέω, only in part., Hes.

ELOQUENTLY, εὐφρᾰδέως, Hom.

ELSE, ἄλλως, Omn.; ἑτέρως, Hom., Plat., Isoc.; ἑτέρηφι, Hes. *Vid.* OTHERWISE.

ELSEWHERE, ἄλλῃ, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ἄλλοθι, Hom., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἑτέρωθι, Hom., Hdt., Plat., Antiph.; ἀλλᾰχοῦ, Soph., Xen.; ἀλλᾰχῇ, Xen.; ἀλλᾰχόθι, Xen.;—after verb of motion *from* a place, ἄλλοθε or -θεν, Omn.; ἑτέρωθε or -θεν, Hom., Plat., Theoc.;—after verb of motion *to* a place, ἄλλῠδις, Hom.; ἄλλοσε, Hom., Trag., Xen., Plat.; ἑτέρωσε, Hom., Plat.; ἄλλην, Plat.; ἀλλᾰχόσε, Xen.

ELUCIDATE, TO, διασαφέω, Eur., Plat.; ἀποσᾰφέω, Plat. *Vid.* TO EXPLAIN.

ELUCIDATION, δήλωσις, εως, ἡ, Thuc., Plat.

ELUDE, TO, περιφεύγω, Pind., Plat.; διᾰκρούομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., Hdt., Dem.; ἐκκρούω, Plat.; ἐπῐκρύπτομαι, pass., Plat. *Vid.* TO ESCAPE.

EMACIATE, TO, λεπτύνω, Arist.

EMACIATED, λεπτός, ή, όν, Hes., Ar., Xen., Plat. *Vid.* THIN.

EMACIATION, λεπτότης, ητος, ἡ, Plat.

EMANATE, TO, ἀπορρέω, fut. -ρεύσομαι, oftener -ρυήσομαι, aor. 2 -ερρύην, perf. -ερρύηκα, no aor. 1, Plat. *Vid.* TO PROCEED.

EMANATION, AN, ἀπορροή, ἡ, Plat.

EMANCIPATE, TO, πᾰρᾰλύω, fut. -ῡσω, perf. pass. -λέλυμαι, Pind., Eur., Hdt., Thuc.; ἐλευθερόω, Omn. Att., Hdt.: ἀπελευθερόω, Plat., Æschin. *Vid.* TO FREE, TO DELIVER.

One must emancipate, πᾰρᾰλῠτέον, Plat.

EMANCIPATION, ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ, Dem.; ἀπελευθερία, ἡ, Æschin.

EMASCULATE, TO, τέμνω, perf. τέτμηκα (part. τετμηώς, ότος, in pass. sens., Ap. Rh.), no aor. 1 act., Hes.

EMBALM, TO, τᾰρῑχεύω, Hdt.

EMBALMER, AN, ταρῑχευτής, ὁ, Hdt.

EMBALMING, τάρῑχευσις, εως, ἡ, Hdt.

EMBANKMENT, ὄχθος, ὁ, Æsch., Xen.; χῶμα, ἄτος, τό, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ἀνᾰβολή, ἡ, Xen.; ἀμβολὰς (ἄδος) γῆ, Xen. *Vid.* MOUND.

[*A side-embankment*, παράχωμα, ατος, τό, Strab.]

EMBARK, TO, intrans., ἀνᾰβαίνω, with fut. mid. ἀνᾰβήσομαι, aor. 2 ἀνέβην, aor. 1 mid. ἀνεβησάμην, perf. act. ἀναβέβηκα (no other tenses in this sense except imperf.), sometimes c. gen., Hom., Pind.; ἐμβαίνω, c. dat., or c. εἰς and acc., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπῐβαίνω, c. gen., or c. dat., or c. ἐπί and acc., Hom., Hdt., Thuc.; εἰσβαίνω, c. acc. or c. prep., Hom., Eur., Thuc., Xen.; ἐπεισβαίνω, Thuc.; ἐπεμβαίνω, Dem.; ἀνᾰβῐβάζομαι, pass., Thuc.

To embark in (a ship) *with*, σῠνεισβαίνω, c. dat. pers., acc. of ship, or prep., Æsch., Eur., Antipho.

Being embarked in the same dangerous and fearful circumstances, ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκώς, Dem.

To embark, trans. (i. e., to make to embark), ἀνᾰβαίνω, in fut. and aor. 1 act. ἀναβήσω and ἀνέβησα, Hom., Pind., Isoc. (once also in aor. 1 mid. ἀνεβησάμην), Hom.; εἰσβαίνω, in aor. 1, Hom.; ἐφεισάμην, aor. 1 mid., imper. ἔφεσσαι, c. acc. pers., gen. of a ship, Hom.; ἐμβῐβάζω, fut. -άσω, and Att. ἐμβιβῶ, -βᾶς, etc., Thuc., Xen.; ἐπῐβῐβάζω, Thuc.; ἀνᾰβῐβάζω, Thuc.; εἰσβάλλομαι, mid., no aor. 1, Hdt., Thuc.

To embark, act. (of putting inanimate things on board of a fresh ship), μετεντίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, etc., Dem.

To embark (men) *into another ship instead*, μετεμβιβάζω, Thuc.

He made me embark for Africa in a sea-crossing ship, Ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐέσσατο ποντοπόροιο, Hom.

EMBARKATION, εἴσβᾰσις, εως, ἡ, Thuc.

Protecting the embarkation, ἐμβᾰσιος, ον, Ap. Rh.

EMBARRASS, TO, ἐς ἀπορίαν καθίστημι, only in pres., imperf., fut., and aor. 1 in act. sens., perf. and aor. 2 act., aor. 1 mid. and pres. pass. in pass. sens., Thuc. *Vid.* TO PERPLEX, TO DISTRESS.

EMBARRASSMENT, ἀμηχᾰνία, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Æschin.; ἀπορία, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* DIFFICULTY, PERPLEXITY.

EMBASSY (both the business on which the ambassador goes, and the "embassy," i. e., body of ambassadors), πρεσβεία, ἡ, Ar., Omn. Att. prose.

To go on an embassy, ἐξεσίην ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, aor. 2 ἤλῠθον, Att. contr. ἦλθον, perf. ἐλήλῠθα, Hom. has also εἰλήλουθα), Hom.; [ἀγγελίην (also ἀγγελίης) ἔρχομαι (in aor. ἦλθον), Hom.]

A solemn embassy to games or *temples*, ἀρχῐθεωρία, ἡ, Lys., Dinarch.

A faithless or *dishonest embassy*, πᾰρᾰπρεσβεία, ἡ, Dem.

A going on an embassy, πρέσβευσις, εως, ἡ, Thuc.

To go on an embassy, πρεσβεύω—mid. both *to go on an embassy* and *to send* (c. acc.) *on an embassy*, pass. *to be negotiated in an embassy*—Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem.

What sort of peace, then, ought we to negotiate, being come on this embassy? ποίαν τιν' οὖν χρὴ εἰρήνην πρεσβεύοντας ἥκειν; Andoc.

To go on an embassy together with, συμπρεσβεύω, c. dat.; in mid., *to send an embassy at the same time, to join in sending an embassy*, Thuc., Dem., Æschin.

To send embassies in different directions, διᾰπρεσβεύομαι, mid., Xen.

To send an embassy in opposition, ἀντῐπρεσβεύομαι, mid., Thuc.

To be faithless in an embassy, πᾰρᾰπρεσβεύω, more common in mid., Plat., Isoc., Dem.

He betrayed the state in his embassy to Egypt, παρεπρεσβεύσατο εἰς Αἴγυπτον, Dem.

EMBELLISH, TO, δαιδάλλω, no aor. 1 act., and perf. rare in act., esp. used by Pind. of embellishing narrations, Hom., Pind.; δαιδαλόω, Pind.; ποικίλλω, rare in act., except in pres. and imperf., all tenses in pass., no mid., Pind., Soph.; σεμνόω, esp. of a story, Hdt. *Vid.* TO ADORN.

[*To embellish in addition*, προεπικοσμέω, Polyb.]

EMBELLISHMENT, ἄγαλμα, ἄτος, τό, Alcæ., Plat.; πρόσχημα, ἄτος, τό, Soph., Plat. *Vid.* ORNAMENT.

[EMBERS (hot), θερμοσποδία, ἡ, Diosc.; ἄνθρακες ἡμμένοι, Thuc.]

EMBEZZLE, TO, κάτέχομαι, mid., fut. καθέξομαι and κατασχήσομαι, imperf. κατειχόμην, aor. 2 κἄτεσχόμην, κατασχέσθαι, etc., no aor. 1, Hdt.; πᾰρεκλέγω (τὰ κοινά, public moneys), Dem.

Not knowing how to account for the money which he had embezzled, οὐκ ἔχων ὅποι στρέψειε τὰ χρήματα, Lys.

EMBLAZON, TO, δαιδάλλω, in act. usu. confined to pres. tense, Pind.

EMBLEM, AN, σῆμα, ἄτος, τό, Omn.; σημεῖον, τό, Omn. Att. *Vid.* SIGN.

EMBLEMATICAL, σημειώδης, ες, Arist.

[EMBOLDEN, TO, θαρσύνω, Hom., Hdt., Xen.; παραθαρσύνω, Thuc.]

EMBOSSED, ἔκκρουστος, ον, Æsch.

[*An embossed cup*, ἄλεισον, τό, Hom.]

[*Art of embossing*, ἐμπαιστική, ἡ, Ath.]

[*Embossed with flowers*, ἀνθεμόεις, εσσα, εν, Hom., Hes.]

[EMBOUCHURE (of a river), προχοή, ἡ, usu. in pl. προχοαί, αἱ, Hom., Hes., Pind., Simon.]

EMBOWEL, TO, σπλαγχνεύω, Ar.

EMBRACE, TO, περῐφύω, esp. in aor. 2 περιέφυν, poet. περῖφυν, c. dat. or c. acc., Hom.; ἀγᾰπάω, Hom., Eur.; ἀγᾰπάζω, only pres. and imperf.,

Hom., Eur.; ἀμφᾰγᾰπάζω, Hom.; μάρπτω ἀγκάς (μάρπτω has aor. 2 poet. often μέμαρπον, sometimes ἔμᾰπον or μέμᾰπον, perf. only in part. μεμαρπώς), Hom.; χέομαι, in perf. pass. κέχῠμαι, c. ἀμφί and dat., or in aor. 1 mid. ἐχευάμην πήχεε ἀμφί, c. acc., Hom.; ἀμφῐχέομαι, pass., c. acc., Hom.; ἀμφῐβάλλω, perf. -βέβληκα, c. acc. pers., Hom., but oftener ἀμφ. πήχεε or χεῖράς τινι, Hom., or ἀμφ. τινὰ χερσίν or ὠλέναις, Eur., so also περῐβάλλω (τὰς χεῖράς τινα, or περί τινα, also περιβ. τινὰ χερσί, Eur., Hdt.), Hom., Eur., Xen.; προσπτύσσω, oftener -ομαι mid., poet. (not Att.) also προτιπτ., c. pluperf. pass. in act. sens., c. dat. or c. acc., Hom., Soph., Eur., Ap. Rh.; περῐπλέκομαι, pass., c. dat., Hom., Eur.; ἀμφῐπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, perf. -πέπτωκα, aor. 2 -έπεσον, c. acc., Hom., Pind., Soph.; ἀμφῐπῑ́τνω, only pres. and imperf., Eur.; προσπίπτω, c. dat. or c. acc., Eur.; προσπῑ́τνω, c. dat. or c. prep., Eur.; πλέκομαι, pass., c. περί and dat., Æsch.; συμπλέκομαι, c. dat., Soph., Plat.; ὑπαγκᾰλίζω, c. perf. pass. in act. sens., Eur.; ἐναγκᾰλίζομαι, mid., Mel.; βαστάζω, Soph.; ὀρέγνῠμαι, esp. by way of entreaty, in aor. 1 pass. in act. sens., c. gen., Eur.; περιπτύσσω, Eur., Bion; ἀμφῐ́κειμαι, -εκείμην, imper. -κεῖσο, fut. -κείσομαι, c. ἐπί and dat., Soph.; ἀσπάζομαι, mid., Eur., Ar., Xen., Plat.; ἑλίσσω (augm. tenses εἱλ.) χεῖρας ἀμφί, c. acc., Eur.; πτύσσω χεῖρας ἐπί, c. dat., Soph.; περιπετάννῡμι (fut. -πετᾰσω) χέρα φίλιον, Eur.; ἀμπετάννῡμι (poet. for ἀναπ.) πήχεας, Bion; προσᾰ́γομαι, mid., no aor. 1, aor. 2 προσηγαγόμην, Ar., Xen.; περῐλαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον (also in the sense to embrace = to comprise, include in an assertion), Xen., Dem.; περιέχομαι, mid., fut. -έξομαι or -σχήσομαι, imperf. -ειχόμην, aor. 2 -εσχόμην, σχοῦ, etc., c. acc. or c. gen., Ap. Rh.

To embrace (i. e., comprehend, include under one general head), ἀμπέχω, oftener Att. ἀμπίσχω, fut. ἀμφέξω, aor. 2 ἤμπισχον, Plat.; προσπεριλαμβάνω, Dem. *Vid.* To COMPRISE.

To embrace a party or *an opinion*, αἱρέομαι, mid., aor. 2 εἱλόμην, aor. 1 pass. ᾑρέθην, Hdt.

To embrace in turn, ἀντιπεριλαμβάνω, Xen.

[*To draw to* one *to embrace*, προσάγομαι, mid., c. acc., Ar., Xen.]

To embrace a person's knees, in the attitude of entreaty or supplication, γουνάζομαι, mid., Hom.; γουνόομαι, mid., only pres., Hom.; καταστέφω, Eur.

Embracing your knees, γόνυ σὸν ἀμπισχὼν χερί, Eur.

Suffer me to embrace my children, and fold them in my arms, Δόθ' ὡς περιπτυχαῖσι δὴ χέρας προσαρμόσασ' ἐμοῖς ἐν ἀγκῶσι τέκνα θῶμαι, Eur.

EMBRACE, AN, ἀσπασμός, ὁ, Theogn.; ἄσπασμα, ἄτος, τό, Eur.; περῐπτῠχή, ἡ, Eur.; ἀμφιπτῠχή, ἡ, Eur.; πρόσπτυγμα, ἄτος, τό, Eur.; προσβολή, ἡ, Eur.; περῐβολή, ἡ, and περ. χειρῶν or χερῶν, Eur., Xen.

Who boasted that she had slept in the embraces of Jupiter, Ἢ δὴ καὶ Διὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι, Hom.

The object embraced, ὑπαγκᾰ́λισμα, ἄτος, τό, Soph., Eur.; πᾰραγκᾰ́λισμα, ἄτος, τό, Soph.; πρόσπτυγμα, ἄτος, τό, Eur.

Embracing, περιπτύσσων χέρας, Eur.; περιβαλὼν χέρα, c. dat. pers., Eur.; περιβαλὼν βραχίονι, c. acc. pers., Eur.

Embracing (i. e., containing) *all things*, πανδεχής, ές, Plat.; fem. πανδέκτειρα, Hipp.

EMBROIDER, TO, πάσσω, only pres. and imperf., Hom.; ἐμπάσσω, Hom.; ποικίλλω, in act. usu. confined to pres. and imperf., all tenses in pass., not used in mid., Eur.; γρᾰ́φω, Theoc.

One must embroider, ποικιλτέον, Plat.

EMBROIDERED, κεστός, ή, όν, Hom.; πολῠ́κεστος, ον, Hom.; δαίδᾰλος, η, ον, Hom., Æsch.; δαιδᾰ́λεος, α, ον, also ος, ον, Anth., Hes., Eur.; πολῠδαίδᾰλος, ον, Hes.; ποικῐ́λος, η, ον, Hom., Hes., Æsch., Eur., Xen., Theoc.; πολῠποίκῐλος, ον, Eur.; πολύῤῥᾰφος, ον, Soph.; κᾰτᾰ́παστος, ον, Ar.; πολύῤῥαπτος, ον, Theoc.

Embroidered with flowers, ἀνθόκροκος, ον, Eur.

An embroidered garment, ποίκιλμα, ἄτος, τό, Hom., Æsch., Xen., Plat.

An embroidered figure on a piece of work, γράμμα, ἄτος, τό, Theoc.

EMBROIDERER, AN, ποικιλτής, οῦ, ὁ, Æschin.; [fem. ποικίλτρια, ἡ, Strab.]

EMBROIDERY, γρᾰφή, ἡ, Æsch.; ποικῐλία, ἡ, Xen., Plat.

[*A piece of embroidery*, ποίκιλμα, ἄτος, τό, Xen., and ποικιλία, ἡ, Xen.]

[*An embroidering*, ποίκιλσις, εως, ἡ, Plat.]

EMBROIL, TO—*they wished to embroil them with one another*, ἐβούλοντο συγκρούειν αὐτοὺς ἀλλήλοις, Theoc.

EMBRYO, AN, κύημα, ἄτος, τό, Plat., Arist.; [ὄχευμα, ἄτος, τό, Arist.; ἔμβρυον, τό, Æsch., Hipp., Arist.]

EMENDATION, ἐπᾰνόρθωμα, ἄτος, τό, Plat., Dem.

EMERALD, AN, σμᾰ́ραγδος, ὁ καὶ ἡ, also σμ. λίθος, Hdt., Theoph.

EMERGE, TO, ἀνᾰδύομαι, mid., also c. aor. 2 act. ἀνέδυν, act. c. gen., mid. c. acc., Hom.; ὑπεξᾰνᾰδύομαι, c. gen., Hom.; ἀνᾰκύπτω, Ar., Plat.

EMERGENCY, στένος, poet. (not Att.) στεῖνος, τό, h., Æsch.; χρέος, τό, only nom. and acc. sing., Æsch.; ἀνάγκη, ἡ, Eur., Xen.; τὸ πᾰρᾰτυγχᾰ́νον, or τὸ παρατῠχόν, oftenest in pl., Thuc., Xen. *Vid.* DIFFICULTY.

In our present emergency, ἵν' ἔσταμεν χρείας, Soph.

To provide for an emergency, to act in an emergency, αὐτοσχεδιάζω, c. acc. of what is done, Xen.

EMERY, σμῠ́ρις, ἴδος, ἡ, Diosc.

EMETIC, AN, συρμαία, ἡ, Ar., Hdt.; ἐμετήριον, τό, Hipp.; ἐμετῐκὸν φάρμᾰκον, Hipp.

To take an emetic, συρμαΐζω, only pres., Hdt.

Fond of taking emetics, μελᾰνοσυρμαῖος, ον, Ar.

One who sells emetics, συρμαιοπώλης, ου, ὁ, Ar.

EMIGRANT, AN, μετᾰνάστης, ου, ὁ (not always voluntary), Hom., Hdt.; μετᾰναιέτης, ου, ὁ, acc. pl. poet. μετᾰναίετᾰς, Hes.; μέτοικος, ὁ καὶ ἡ, Omn. Att.; [μετοικιστής, οῦ, ὁ, Plut.]

EMIGRATE, TO, μεθίσταμαι, pass., c. aor. 2 and perf. act., Eur., Dem.; ἀπᾰνίστᾰμαι, Thuc.; μετανίστᾰμαι, Hdt., Thuc.; μετοικέω, Eur., Lycurg.; ἀποικέω, Plat., Isoc.; ἐξοικέω, Lys., Dem.; ἀνοικίζομαι, mid. and pass., Ar., Thuc.; μετοικίζομαι, Ar.; ἀποικίζομαι, Plat.; ἐξοικίζομαι, Ar.; ἐκλείπω, c. εἰς of the place to which, Hdt.; ὑπεξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, perf. -ελήλῠθα, aor. 2 -ήλῠθον, Att. -ῆλθον, Hdt.; μετᾰπορεύομαι, mid., c. aor. 1 pass., Plat.; ἀποξενόομαι, pass., Plat.; ἐκτοπίζω and ἐκτ. ἐμαυτόν, Arist.

To make to emigrate, ἀνίστημι, Hom.; μεθίστημι, only pres., fut., and aor. 1, c. acc. pers., ἐκ and gen. of place, Eur., Thuc. *Vid.* To REMOVE, To DRIVE AWAY.

[EMIGRATING, μέτοικος, ον, Hdt.]

EMIGRATION, μετοικία, ἡ, Thuc.; μετοίκησις, εως, ἡ, Plat.; ἐξοίκησις, ἡ, Plat.; ἐκτοπισμός, ὁ, Arist.

EMINENCE, ἐπιφᾰ́νεια, ἡ, Plat.

EMINENCE, AN (i. e., hill, q. v.), πᾰ́γος, ὁ, Omn. poet., Hdt., Plat.

[*On an eminence*, πρὸς ὀρθίῳ, Xen.]

EMINENT, ἔξοχος, ον, sometimes c. gen. of those among whom one is eminent, Hom., Pind., Trag.; ὑπείροχος, ον, poet. for ὑπέροχος, sometimes c. gen., Hom., h., Hdt., Ap. Rh.; μετᾰπρεπής, ές, c. dat. of those among whom, etc., Hom.; διᾰπρεπής, ές, Pind., Eur., Thuc., Xen.; ὑπέραλλος, ον, Pind.; ἐπίσημος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Lycurg.; ἐπῐφᾰνής, ές, Thuc. *Vid.* ILLUSTRIOUS, EXCELLENT.

EMINENTLY, διακρῐδόν, Hom., Hdt., Ap. Rh.; ἔξοχα, Hom.; ἐξόχως, Pind., Eur.; ἔκκρῐτον, Eur.; διαφερόντως, Plat.; διᾰπρεπῶς, Dem.

To be eminent (abs. and) *among*, μετᾰπρέπω, only pres. and imperf. act., c. dat., Hom., Hes., Ap. Rh.; διᾰπρέπω, sine cas., h., Pind., Æsch., Eur.; προήκω, only pres. and imperf., c. dat. of the cause or means, Thuc.; ὑπερπέλομαι, mid., only pres. and imperf., c. gen., Ap. Rh. *Vid.* To EXCEL.

Being eminent for riches, χρήμασι ἀνήκοντες ἐς τὰ πρῶτα, Hdt.

To be so eminent for, ἐς τοσοῦτο ἀνήκειν, c. gen. of the quality, Hdt.

EMISSARY, AN, πομπός, ὁ, Soph. *Vid.* SCOUT, MESSENGER.

EMISSION, πρόεσις, εως, ἡ, Arist.

EMIT, TO, ἵημι (ῑ Att., and sometimes Hom.), imperf. ἵην and ἵουν, aor. 1 ἧκα, poet. (not Att.) ἕηκα, aor. 2 not used in sing., in pl. εἷμεν or ἕμεν, etc., perf. εἷκα, etc., Att. (but not Hom., and more common in the compounds than in the simple verb), Hom., Trag., Hdt., Plat.; ἀνίημι, Hom., Soph., Eur.; ἀφίημι, Eur., Thuc.; ἐξίημι, Eur.; ἐπᾰφίημι, Arist.; κηκίω, only pres. and imperf., Ap. Rh.

[*To emit scintillations*, ἵημι σπινθῆρας, Hom.]

EMMET, AN, κνίψ, ὁ καὶ ἡ, gen. κνῑπός, Ar.

EMOLLIENT, μαλθακτῐκός, ή, όν, Hipp.; μαλθακτήριος, α, ον, Hipp.; μαλακτικός, ή, όν, Hipp.

EMOLUMENT, κέρδος, τό, Omn.; λῆμμα, ἄτος, τό, Sapph., Soph., Plat., Isoc., Dem.; χρημᾰτισμός, ὁ, Xen., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* GAIN.

EMOTION (violent), πτόησις, εως, ἡ, Plat.

EMPALE, TO. *Vid.* To IMPALE.

EMPEROR, μόναρχος, ὁ, Theogn., Æsch., Hdt., Thuc., Isoc.

EMPHATICALLY, διαῤῥήδην, h., Lys.,

Andoc.; ʽἁπλῶς, Æsch., Isoc. *Vid.* EXPRESSLY.

EMPIRE, ἀρχή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* KINGDOM, DOMINION.

To add to one's empire, ʼἀναρτάομαι, mid., c. acc. of the additions, Xen.

EMPIRICISM, ἐμπειρία, ἡ (opp. to λόγος, rule founded on principle, and ἐπιστήμη, scientific knowledge of principles), Plat.

EMPLOY, TO, χράομαι (contr. άει in ῇ), perf. pass. sometimes in act. sens., c. dat., Omn.; ἀνίημι (ῑ Att., and sometimes in other poets), imperf. -ίην and -ίουν, aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, perf. pass. -εῖμαι, etc., c. πρός and acc. of the object, Hdt.; προςἄγω, no aor. 1 act. nor perf. act., aor. 2 -ήγἄγον, Eur., Thuc., Plat., Dem.; πἄρἄτίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Plat. *Vid.* TO USE.

To be employed, εἰμί, c. ἐν and dat., Soph.; διἄτρίβω, Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; διἄτρῖβὴν ποιέομαι, c. περί or πρός and acc. of the object, or c. ἐπί and dat., Ar., Isæ., Æschin.; ʼἀναστρέφομαι, pass., c. ἐν and dat., Xen. *Vid.* TO BE OCCUPIED.

One must employ, χρηστέον, c. dat., Plat.

EMPLOYED, ἐνεργός, όν, both of men and of things, Thuc., Xen., Dem.

EMPLOYER, AN, ἐργοδότης, ου, ὁ, Xen.

EMPLOYMENT, μελέτη, ἡ, Pind.; ἀσχολία, ἡ, Pind., Thuc., Xen., Plat.; διἄτρῖβή, ἡ, Ar., Xen., Isoc., Dem., Æschin.; ἐργἄσία, ἡ, Plat., Dem.

EMPORIUM, AN, ἐμπόριον, τό, Ar., Hdt., Thuc., Xen.

EMPOWER, TO, ἐξουσίαν δίδωμι (aor. 1 ἔδωκα, perf. pass. δέδομαι), Plat.; ἐξουσίαν πἄρέχω (imperf. πἄρεῖχον, fut. παρέξω, no aor. 1, perf. πἄρέσχηκα, aor. 2 παρέσχον, part. παρασχών), Plat.

EMPRESS, βἄσἴλεια, ἡ, Hom., Trag. *Vid.* QUEEN.

EMPRISE, τόλμημα, ἄτος, τό, Eur., Ar., Thuc., Plat. *Vid.* ENTERPRISE.

EMPTINESS, κενότης, ητος, ἡ, Plat.; κενεότης, ητος, ἡ, Hipp., — of mind, κενοφροσὕνη, ἡ, Timon; [χαυνότης, ητος, ἡ, Plat.]

EMPTY, ʼἀμενηνός, όν, Hom.; κενός, ή, όν (poet. κεινός, Hom., Pind., Eur., in chor. also κενεός, Hom., Pind.), compar. κενότερος and κενώτερος, α, ον, Omn.; μετάρσιος, α, ον, and ος, ον (of a boat), Eur.; [(of the mind), χαῦνος, η, ον (e.g., νοῦς), Sol., Pind., Plat.]

[*The empty end of empty hopes,* κενεᾶν ἐλπίδων χαῦνον τέλος, Pind.]

Utterly empty, διάκενος, ον, Plat.

Empty-headed, κενεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Theogn., Pind.; κενόφρων (of counsels), Æsch. *Vid.* VAIN.

An empty space, διάκενον, τό, Thuc.

EMPTY, TO, κενόω, c. gen. of the thing taken away, Trag., Thuc., Xen.; ἐκκενόω, Æsch., Plat.; διἄκενόω, Hipp.; τελενῖκίζω, Cratin.

To empty a city of its inhabitants, πόλιν ἐξᾶλἄπάζω, fut. -άξω, no perf., no pass., Hom. *Vid.* TO WASTE, TO DEPOPULATE.

To empty upon, κατασκεδάννῦμι, fut. -σκεδάσω, Att. -σκεδῶ, -σκεδᾶς, etc., c. gen. of the thing upon which, Dem.

To help to empty, σὕνεκχῦμόω, Hipp.

To empty itself (as a river does), ʼἀπερεύγομαι, mid., Ap. Rh.; [ἀναχέομαι, Ar.]

To talk emptily, κενολογέω, Eupol.

EMPTYING, κένωσις (poet. also κενέωσις), εως, ἡ, Pind., Plat.

EMULATE, TO, αἰνέω (poet. also αἰνείω), fut. -έσω and ήσω, perf. pass. ᾔνημαι only, and aor. 1 only ᾐνέθην, Pind.; ʽἁμιλλάομαι, mid., no aor. 1, but aor. 1 pass. in mid. sens., c. dat. pers., or c. πρός and acc., c. dat. of the thing, or c. περί and gen. or dat., ἐπί or πρός c. acc., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἀνθἄμιλλάομαι, Plat.; ζηλόω, Thuc., Xen., Isoc., Dem.

One ought to emulate, ʽἁμιλλητέον, c. dat. or c. πρός and acc., Isoc.

EMULATION, ʽἅμιλλα, ἡ, Pind., Soph., Eur., Isoc., Dem.; ζῆλος, ὁ, Soph., Plat., Dem.; ζήλωμα, ἄτος, τό, Æschin.; φἴλοτῖμία, ἡ, Æschin. *Vid.* RIVALRY.

EMULATOR, AN, ζηλωτής, οῦ, ὁ, Plat., Isoc.

EMULOUS, φιλότιμος, ον, c. πρός and acc. of the person, c. περί and gen., or ἐπί and dat. of the object, Æsch., Eur., Thuc., Plat.; ἐνἄμιλλος, ον, c. dat., or c. πρός and acc., Plat., Isoc.; φἴλόνεικος, ον, Xen.; ἐφάμιλλος, ον, Xen., Plat., Dem.

Therefore our ancestors and the Lacedæmonians were everlastingly emulous of one another, and, indeed, at that time emulated one another in the pursuit of the most glorious objects, ἀεὶ μὲν οὖν οἵ θ' ἡμέτεροι πρόγονοι καὶ Λακεδαιμόνιοι φιλοτίμως πρὸς ἀλλήλους εἶχον, οὐ μὴν ἀλλὰ περὶ καλλίστων ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἐφιλονείκησαν, Isoc.

EMULOUSLY, φιλοτίμως, Isoc.; φιλονείκως, Xen., Plat.

ENABLE, TO, πἄρἄτίθημι, aor. 1 -έθηκα, c. dat. pers. and infin., Plat.; πἄρέχω, Isoc.

ENACT, TO, θεσμοποιέω, Eur.; νομοθετέω, Plat. *Vid.* TO MAKE LAWS.

ENACTMENT, θεσμός, ὁ, pl. οἱ and τά, Omn. *Vid.* LAW; (the act of enacting), θέσις, εως, ἡ, Dem.

ENAMOURED OF, TO BE, φἴλέω, besides the reg. forms also pres. infin. φιλήμεναι, aor. 1 mid. ἐφῖλάμην, both in Hom. (ἐφῖλάμην used also in pass. sens., Ap. Rh., and fut. mid. in pass. sens., Antipho, also 1st sing. pres. φίλημι, 2d sing. φίλησθα, both in Sapph.), Omn. *Vid.* TO LOVE.

ENCAGE, TO, εἵργω, Xen. *Vid.* TO IMPRISON.

ENCAMP, TO, αὖλιν τίθεμαι, mid., aor. 1 mid. ἐθηκάμην, aor. 1 pass. ἐτέθην, Hom.; αὐλίζομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., Hom. (though he uses it merely of lying out at night generally, and not of soldiers), Hdt., Thuc., Xen.; στρἄτάομαι, mid., only in 3d pl. imperf. poet. ἐστρατόωντο, Hom.; κἄθέζομαι, fut. -εδοῦμαι, Thuc., Xen.; στρἄτοπεδεύω, oftener -ομαι, mid., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; σκηνέω, Thuc., Xen.; σκηνάομαι, pass., Ar., Thuc.; σκηνόω, Xen., Dem.; κἄτασκηνάω, and -ομαι, mid., Xen., Plat.; κἄτασκηνόω, Xen.; διασκηνέω and διασκηνόω, Xen.; καταστρατοπεδεύω, and -ομαι mid., sometimes in act. c. acc. of the troops, Xen.; κἄταυλίζομαι, Xen.

To encamp apart from, ἀποσκηνέω, c. πόῤῥω and gen., Xen.; ʼἀποστρἄτοπεδεύομαι, c. gen., Xen.

The barbarians never encamped at a less distance than sixty furlongs from the Greek forces, οὔποτε μεῖον ἀπεστρατοπεδεύσαντο οἱ βάρβαροι τοῦ ʽἙλληνικοῦ ἑξήκοντα σταδίων, Xen.

To encamp around, περιστρατοπεδεύομαι, sine cas., or c. acc., Xen.

To encamp in or *at,* ἐναυλίζομαι, Hdt., Thuc., Xen.; ἐγκἄθέζομαι, Thuc.; ἐνστρατοπεδεύω, often -ομαι, mid., Hdt., Thuc.

To encamp with, συστρατοπεδεύομαι, mid., c. dat. or c. σύν and dat., Xen.

To encamp near, παρασκηνάω, sine cas., Xen.

To encamp outside, ἐκστρατοπεδεύομαι, Thuc.

[*To encamp opposite,* ἀντιπαραστρατοπεδεύω, Dion. H.]

To shift one's camp and encamp in another place, μεταστρατοπεδεύομαι, Xen.

Seuthes shifted his camp and encamped at a greater distance, Σεύθης ἀπεστρατοπεδεύσατο προσωτέρω, Xen.

To make to encamp, encamp soldiers, καθίζω, no perf., no pass., sometimes c. εἰς and acc. of the place where, Eur., Thuc.; ʽἱδρύω (ὕ Hom., ῡ Eur.), fut. -ύσω, Hdt.

ENCAMPING, AN, στρἄτοπέδευσις, εως, ἡ, Xen.

ENCAMPMENT, AN, στρἄτοπεδεία, ἡ, Xen. *Vid.* CAMP.

One encamped at a distance, ἀπόσκηνος, ον, Xen.

ENCHAIN, TO, πεδάω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Plat.; δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, etc., Omn. *Vid.* TO CHAIN.

ENCHANT, TO, θέλγω, no perf., though there is aor. 1 pass., Omn. poet., Plat.; κἄτἄθέλγω, Hom.; κἄτἄκηλέω, also to relieve (pain) by incantations, Soph., Plat.; κἄτἄθύομαι, mid., Theoc. *Vid.* TO CHARM.

ENCHANTER, AN, θελκτήρ, ῆρος, ὁ, h.; θέλκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; μἄγος, ὁ, usu. in bad sense, Soph., Eur., Plat. *Vid.* MAGICIAN.

ENCHANTMENT, θελκτήριον, τό, Hom., Æsch., Eur.; κηληθμός, ὁ, esp. by music, Hom., Ap. Rh.; ἐπαοιδή, Att. ἐπῳδή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen.; ἐπηλὕσίη, ἡ, h.; κηλητήριον, τό, Soph.; κήλημα, ἄτος, τό, Eur. *Vid.* CHARM, INCANTATION.

To use enchantments (as a magician), μἄγεύω, Eur.

ENCIRCLE, TO, στέφω, Hom., Soph.; περιστέφω, Hom.; στεφἄνόω (in Hom. only in perf. and pluperf. pass., as if it were "to have been placed in a circle," usu. c. prep. περί or ἀμφί and acc.), Pind., Eur., Ar.; ἀμφιστεφἄνόομαι, pass., h.; περιστεφανόω, in pass. c. dat., Hdt.; κὕκλόω, Pind., Eur.; κῦκλέω, and -ομαι mid., no pass., Soph., Eur., Hdt.; περῖκῦκλόομαι, mid., Ar., Xen.; περῖκυκλέομαι, mid., Xen. *Vid.* TO SURROUND.

Encircling any thing, περιστεφής, ές, Eur.

[*Encircling the neck,* ἀμφίλοφος, ον, Soph.]

[ENCIRCLING, AN, περικύκλωσις, εως, ἡ, Thuc.]

ENCLOSE, TO, ἔργω, Hom. usu. ἐέργω, Att. usu. εἵργω (perf. pass. ἔεργμαι, 3d pl. ἐέρχαται or ἔρχαται, so pluperf., etc., Hom.), Hom., Eur., Ar., Xen., Dem., Æschin.; ἔργνῦμι and ἐέργνῦμι, Hom.; ἀμφιέργω, c. perf. pass. in act. sens., Hom.; κἄτείργω, Hdt., Thuc.; εἰςέργνῦμι, Hdt.; περιείργω, Hdt., Thuc.; περιπτύσσω, Soph.; συγκλείω, perf. pass.

συγκέκλεισμαι, Eur., Hdt.; περιλαμβάνω, Plat.; περῐκᾰτᾰλαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, Arist.; περιβάλλω, c. acc. et dat., Hdt.

To enclose by building, περιοικοδομέω, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

To enclose together, συγκᾰτᾰκλείω, Hdt. *Vid.* To SHUT UP.

[*To enclose in brackets*, περιγράφω, Plut.]

One must enclose, εἰρκτέον (found as the verbal of εἴργω, though not quite in this sense), Soph.

ENCLOSED, ὀρχάς, ἄδος, only fem. (epith. of στέγη), Soph.; περιειργασμένος, η, ον (of a place), Xen.

ENCLOSURE, AN, ἕρκος, τό, Hom., Pind., Soph., Hdt.; κῆπος, ὁ, Pind.; ὀρκᾰ́νη, ἡ, Æsch., Eur.; περῐ́βολος, ὁ, Eur., Hdt.; ἀμφῐ́βλημα, ᾰτος, τό, Eur.; [τὸ περιβεβλημένον, Hdt.; περίφραγμα, ᾰτος, τό, Tim. Locr.]

For you see the lofty enclosures of walls, ἀμφίβληστρα γὰρ τοίχων ὁρᾷς ὑψηλά, Eur.

ENCOMIASTIC, ἐγκωμιαστῐκός, ή, όν, Arist. *Vid.* PRAISING.

ENCOMIUM, ἐγκώμιον, τό, Ar., Plat., Arist. *Vid.* PRAISE, PANEGYRIC.

ENCOMPASS, TO, ἀμφιβαίνω, fut. mid. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, as if from -βημι, perf. -βέβηκα (fut. act. and aor. 1 not used in this sense), c. acc., sometimes c. dat., Hom., Æsch., Eur.; ἀμφίστᾰμαι, mid., c. aor. 2 and perf. and pluperf. act., c. acc. or c. dat., Hom.; ἀμφιτρέχω, Archil.; περῐβάλλω, perf. -βέβληκα, sometimes c. dupl. acc., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; περῐχέομαι, pass., perf. -κέχῠμαι, c. dat. or c. acc., Xen., Plat.; περῐκλείω, perf. pass. -κέκλεισμαι, Hdt., Thuc.; ἐμπεριέχω, imperf. -εῖχον, fut. -έξω or -σχήσω, aor. 2 -έσχον, Arist.; ἐμπεριλαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, Arist. *Vid.* To SURROUND.

ENCOMPASSING, ἀμφῐδρόμος, ον, Æsch., Soph.

Encompassing a city, ἀμφίπτολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἀμφῐτειχής, ές, Æsch. *Vid.* SURROUNDING.

ENCOMPASSING, AN, ἐμπερίληψις, εως, ἡ, Arist.

ENCOUNTER, AN (meeting or fight), συμβολή, ἡ, Æsch., Hdt., Xen.; σύνοδος, ἡ, Thuc., Xen.

ENCOUNTER, TO (to meet, or to fight), συμβάλλω, perf. συμβέβληκα, c. dat. or c. πρός and acc. of antagonist, sometimes c. infin. μάχεσθαι, sometimes (but seldom) in mid., Hom., Hdt., Xen.; συναντάω, and -τάομαι, mid., c. dat. of the person encountered, whether antagonist or friend, Hom., Hes., Eur., Ar., Xen.; συμμίγνῡμι, esp. in fight, c. dat., sometimes συμ. χεῖράς τινι, sometimes σ. τινί εἰς μάχην, Hdt., Thuc., Xen.

To encounter (dangers), ἐγχειρίζομαι, mid., c. acc., Thuc.; ὑφίσταμαι, c. aor. 2 act., Eur., Thuc., Lys., Dem.; ὑπομένω, Isoc.

How great and terrible a danger was encountered by this city for the freedom of the Greeks, ὡς μέγας καὶ δεινὸς τῇδε τῇ πόλει κίνδυνος ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἠγωνίσθη, Lys.

I am willing to encounter this danger for my country, Ἐγὼ πρὸ γαίας τόνδε κίνδυνον θέλω Ῥῖψαι, Eur.

ENCOURAGE, TO, ὁμοκλέω, aor. 1 poet. also ὁμοκλήσασκον, c. dat., no pass., Hom.; πιστόομαι, mid., Hom.; θαρσῠ́νω, often also in Att. θρᾰσῠ́νω, Omn.; ἐπῐθαρσῠ́νω, Hom.; ὀτρῠ́νω, c. acc., sometimes c. dat., Omn. poet.; ὄρνῡμι and ὀρνύω, fut. ὄρσω, aor. 1 ὦρσα, no perf., mid. voice usu. used in pass. sens. (and rather as "to be roused," "to arise," than in this sense), Hom., Hes., Pind., Soph.; κέλομαι, mid., aor. 1 ἐκελησάμην, aor. 2 ἐκεκλόμην, c. acc. or c. dat., Hom., Pind., Soph., Eur.; ᾽ἄνωγα, perf. with pres. sense, besides regular persons, also 1st pl. ἄνωγμεν, imper. ᾽ἄνωχθι, 3d sing. ἀνώχθω and ἀνωγέτω, 2d pl. ἄνωχθε and ἀνώγετε, pluperf. in imperf. sens. ἠνώγειν, poet. ἀνώγειν (not Att.), also imperf. ἄνωγον and ἀνώγεον, fut. ἀνώξω, aor. 1 ἤνωξα (these last four not Att.), Hom., Trag., Hdt.; πᾰρᾰμῡθέομαι, mid., c. dat. or c. acc., sometimes c. ὡς and opt. (i. e., saying that), Hom., Æsch., Eur., Xen., Plat., Dem.; κελεύω, c. acc. or c. dat., Omn.; ἐπῐκελεύω, c. dat. or c. acc., Eur., Thuc., Xen.; σαίνω, no perf., no mid., but pass., Æsch., Soph.; πᾰρᾰκᾰλέω, fut. -κᾰλέσω, perf. -κέκληκα, Æsch., Eur., Xen., Isoc., Dem.; πᾰρᾰθάλπω, Eur.; διακελεύομαι, mid., c. dat., Omn. prose; πᾰρᾰκελεύομαι, c. dat. (or enc. one another, παρ. ἐν ἑαυτοῖς), Omn. prose; πᾰρᾰθαρσύνω, Thuc., Xen.; ᾽ἀνᾰθαρσῠ́νω, Xen.; πᾰρεγγυάω, and mid. -ομαι, Xen.

They encouraged the cities, saying that they would both forbear to fortify the citadels, etc., παρεμυθοῦντο τὰς πόλεις, ὡς οὔτε ἀκροπόλεις ἐντειχίσαιεν, Xen.

One must encourage, πᾰρᾰμῡθητέον, Plat.

ENCOURAGEMENT (an encouraging of), θάρσος, τό, Æsch.; πᾰρᾰκέλευσμα, ᾰτος, τό, Eur., Plat.; πᾰρᾰκέλευσις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Isoc.; πᾰρᾰκελευσμός, ὁ, Thuc., Xen.; πᾰρᾰμῡθία, ἡ, Xen., Plat.; πᾰράκλησις, εως, ἡ, Isoc., Æschin.

ENCOURAGING (i. e., addressing in encouraging language), πᾰραιφᾰ́μενος, and sometimes παρφᾰ́μενος, for πᾰρᾰφᾰ́μενος, η, ον, Hom., Hes., h., Ap. Rh.

Encouraging (i. e., calculated to encourage, as hope, fortunate circumstances, etc.), θαρσαλέος, α, ον, Æsch.; εὐθαρσής, ές, Xen.; πᾰρᾰκελευστῐκός, ή, όν, Plat.; παρακλητικός, ή, όν, Plat.

ENCROACH, TO, παραδῡ́ομαι, mid., fut. -δύσομαι, c. perf. act. -δέδῡκα, and aor. 2 -έδυν, Plat., Dem.

ENCROACHMENT, πᾰρᾰ́δῠσις, εως, ἡ, Dem.

ENCUMBER, TO, βᾰρῡ́νω, Hom., Pind., Æsch., Ar., Thuc., Xen.; γεμίζω, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* To LOAD.

ENCUMBRANCE, ἄχθος, τό, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; ἐμπόδισμα, ᾰτος, τό, Plat. *Vid.* LOAD, HINDERANCE.

[ENCYCLOPEDIA (a universal dictionary), πανδέκται, οἱ, Gell.; (a complete circle of the sciences, as a course of study), ἐγκύκλιος παιδεία, ἡ, Plut., Ath.; the form ἐγκυκλοπαιδεία has no authority.]

END, τέλσον, τό, Hom.; τέκμωρ, τό, indecl., Hom.; πρυμνόν, τό, Hom. πεῖραρ, ᾰτος, τό, usu. pl., Hom., Pind.; ᾽ἄνῠσις, εως, ἡ, Hom., Theoc.; τέρμα, ᾰτος, τό, Omn. poet., Hdt., Xen.; τελευτή, ἡ, Omn.; τέλος, τό, Omn.; τέκμαρ, τό, indecl., Hes., Pind., Æsch., Eur.; πεῖρας, ᾰτος, τό, Pind.; ἐσχᾰτιά, ἡ, Pind.; πέρας, ᾰτος, τό, Omn. Att.; λῆξις, εως, ἡ, Æsch.; βαλβίς, ῖδος, ἡ, Eur.; τέρθρον, τό, Eur.; τέρμων, ονος, ὁ, Trag.; κᾰ́ταστροφή, ἡ, Soph., Thuc.; παῦλα, ἡ, Soph., Thuc., Xen.; προσθήκη, ἡ, Æsch.; μετόπωρον, τό, Eur.; ἔξοδος, ἡ, Thuc., Xen., Plat.; διᾰ́λῠσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat., Dem.; κᾰτᾰ́λῠσις, ἡ, Thuc., Xen., Isoc.; ᾽ἀκροτελεύτιον, τό (of a verse), Thuc.; τέλθος, τό, Call. *Vid.* SYN. 382.

The end of any thing cut, τομή, ἡ, Thuc.

The end of, πρυμνός, ή, όν, adj., as πρυμνὴ χείρ, πρυμνὸν δόρυ (always the butt end; in the case of a limb, the end nearest the body, etc.), Hom.; ἔσχᾰτος, η, ον (usu. the other, or the extreme end), Pind., Eur., Hdt., Thuc.

At the end, τέρμιος, α, ον (of death, or the place where a person is fated to die), Soph.; τερμόνιος, α, ον, Æsch.

[*There seemed no end to it*, οὐκ ἐν παύλῃ ἐφαίνετο, Thuc.]

[*To make an end of* (i. e., destroy), ὄλλυμι, fut. ὀλέσω, etc., Hom., Trag., for which in Att. prose usu. ἀπόλλυμι. *Vid.* To DESTROY.]

[*To bring to an end* (i. e., complete, finish), περαίνω (of a voyage, discourse, etc.), Pind., Att.]

See what is the end of the holy prophecies of the god, σκόπει τὰ σέμν᾽ ἵν᾽ ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα, Soph.

There is an end of faith, hope, threats, etc., φρούδη πίστις, φροῦδαι ἐλπίδες, φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατός, κ. τ. λ., Soph., Eur.

Having come to the end of labors, ὑπερτελὴς ἄθλων, Soph.

And the prosperous are not prosperous to the end, οἵ τ᾽ εὐτυχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς, Eur.; so Isoc.

Bring your calamity to a fortunate end, εὖ πως τὴν νόσον καταστρέφου, Eur.

The end of the month, μὴν φθίνων (ῐ Att.), Thuc.

My hair stood on end, κρατὶ δ᾽ ὀρθίους ἐθείρας ἀνεπτέρωκα, Eur.

[*To cause the hair to stand on end*, ὀρθίας ἵστημι (aor. 1 ἔστησα) τρίχας, Soph.]

With his hair on end, ἀνασεσοβημένος τὴν κόμην, Luc. *Vid.* HAIR.

END, TO, act., ᾽ᾱ́νω, only pres. and imperf. act. and pass., no mid., Hom., Æsch., Hdt.; λύω (ῠ usu., rarely ῡ in the simple verb, ῠ in compounds), fut. λύσω, perf. λέλῠκα, rare in act., perf. pass. λέλῠμαι, etc. (Hom. often uses pluperf. without redupl. λῦτο, etc.; he also has λελῦτο for λελύοιτο, 3d sing. perf. pass. opt.; Pind. has imper. λῦθι, as if from λῦμι), Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Dem.; παύω, no perf. act., perf. pass. πέπαυμαι, aor. 1 ἐπαύθην, and paulo-post fut. πεπαύσομαι, in mid. sense, with the rest of the mid. voice, the act. usu. of ending a thing, c. acc. rei, sometimes c. gen., the mid., c. pass. tenses above mentioned, c. gen. rei, or c. part. of the agent, fut. 1 and aor. 1 act. often "to make another person end what he is doing" (*vid.* To CEASE, To STOP), Omn.; τελευτάω, c. acc., sometimes c. gen., Omn.; τελέω, fut. -έσω, poet. (not Att.) often -έσσω, etc., Omn. poet.; περαίνω, perf. pass. πεπέρασμαι, infin. πεπεράνθαι, Trag., Xen., Plat., Dem.; τέμνω, perf. τέτμηκα, Eur.; ἐκλύω, Soph., Eur., Dem.; ἀναπαύω, Soph.; ἐκπαύω, Eur.; ἐκπεραίνω, Eur.; ἐκτελευτάω, Æsch., Soph.; κᾰτᾰλύω,

Eur., Omn. Att. prose; πᾰρᾰλύω, Eur., Isæ.; ἀναλύω, Xen.; κᾰτᾰπλέκω, Hdt.

To end, intrans. (i. e., to be ended), καταστρέφομαι, pass., Eur.

[*Come to an end*, ὄλλυμαι, c. 2d perf. ὄλωλα, Hom., poet., in Att. prose usu. ἀπόλλυμαι; παύομαι, Hom., etc.]

To end, intrans., ἀποβαίνω, only in pres. and imperf., aor. 2 -έβην, and perf. act. -βέβηκα, and fut. mid. -βήσομαι, c. ἐς and acc., or c. adv., signifying motion, as οἷ, ὅποι, etc., Hdt.; περιέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, Att. -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, c. ἐς and acc., Hdt.; ἀποτελευτάω, c. ἐς and acc., Plat.

To end at the same time with, intrans., σῠνᾰνῠ́τω, fut. -ῠ́σω, c. dat., Æsch.

To end before, act., προκᾰτᾰλύομαι, mid., Hdt.

To end battles, μαχᾶν τέμνειν τέλος, Pind.

You end your speech, καταστρέφεις λόγου τελευτήν, Æsch.

All things ended in this (i. e., became this at last), ἐς τοῦτο πάντα ἀπεκρίθη, Thuc.

Where will the force of calamity end, where will it terminate, being lulled asleep? ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει μετακοιμισθὲν μένος ἄτης; Æsch.

ENDED, κεκρῐμένος, η, ον (πόνος), Pind.

One who ends, puts an end to, λῠτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; παυστήρ, ῆρος, ὁ, Soph.

Ending alike, ὁμοιοτέλευτος, ον, Arist.

ENDANGER, TO, κινδῡνεύω, c. dat., Hdt.

To be endangered, κινδυνεύομαι, Thuc., Plat., Dem.

ENDEARING, θελκτήριος, ον, Æsch.

ENDEARMENT, πάρφᾰσις, εως, ἡ, Hom.

ENDEAVOR, AN, πεῖρα, ἡ, Pind., Omn. Att.; ἐγχείρημα, ᾰτος, τό, Soph., Isoc., Dem.; ἐγχείρησις, εως, ἡ, Thuc.; ἐπῐχείρημα, ᾰτος, τό, Thuc., Xen., Isoc.; ἐπῐχείρησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc. *Vid.* ATTEMPT, TRIAL.

ENDEAVOR, TO, πειρητίζω, only pres. and imperf., Hom.; ἰθῠ́ω, esp. in aor. 1, no mid. or pass., Hom.; ἐπῐθύω, Hom., h., Ap. Rh.; μαίομαι, Hom.; πειράω, aor. 1 pass. both in act. and pass. sens., c. infin., or c. acc. or c. ὡς or ὅπως, Hom., Pind., Soph., Eur., more common in mid., Omn.; ἐπῐχειρέω, c. dat., or c. acc., or c. infin., Hom., Theogn., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐγχειρέω, c. dat., Omn. Att.; βιάζομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sens., Lys. *Vid.* TO ATTEMPT, TO TRY.

Why do you make this endeavor? τί τήνδ' ἀφορμᾶς πεῖραν; Soph.

One must endeavor, πειρᾱτέον, Xen., Plat.; ἐπιχειρητέον, Thuc., Isoc.; ἐγχειρητέον, Xen.

ENDIVE, κόνυζα, ἡ, Arist.; κνύζα, ἡ, Theoc.; πῐκρίς, ῐ́δος, ἡ, Arist., Theoph.; σέρις, εως, or ῐ́δος, ἡ, Diosc.

ENDLESS, ἀνήνυστος, ον, Hom.; ἀπειρέσιος, Hom., Hes., Soph.; ἀπείρων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, etc., Hom., Æsch.; μῡρίος, α, ον, Omn. poet., Hdt., Plat.; ἀπέραντος, ον, Pind., Eur., Ar., Thuc., Plat.; ἄλῠτος, ον, Pind., Soph.; ἄτρῡτος, ον, Pind., Soph., Hdt., Theoc.; ἄπειρος, ον, Pind., Eur., Hdt., Plat.; ἀνήνῠτος, ον, Soph., Plat.; ἀτέρμων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. -ονος, Eur.; ἄκραντος, ον, Æsch.; δυσκᾰτᾰπαυστος, ον, Æsch., Dem.; ἀκόρεστος, ον (of grief), Æsch., Eur.; ἀμήρῠτος, ον, Ap. Rh. *Vid.* INFINITE, INCESSANT, BOUNDLESS.

ENDLESSLY, ἄλληκτον for ἄληκτον, Hom.; ἀνηνύτως, Soph. *Vid.* INCESSANTLY.

ENDORSE, TO, ἐπῐγρᾰ́φω, c. acc. of the thing written, dat. of the document on which it is written, Æschin.; ὑπογράφω, Dem.

ENDORSEMENT, ἐπῐ́γραμμα, ᾰτος, τό, Dem.

[ENDORSER, prob. ἐπιγραφεύς, ὁ, no auth.; *a false endorser* (of a summons), ψευδοκλητήρ, ῆρος, ὁ, Ath.]

ENDOW, TO, πλουτίζω, Æsch., Soph., Xen.

To endow with a dowry, ἑδνόομαι, mid., Hom.; ἑδνάομαι, mid., Eur. *Vid.* TO ENRICH, DOWRY.

Endowed with, ἀρᾱρώς, υῖα, ός, c. dat., Pind., Eur.

She being endowed with such virtue and modesty, κρατήσασα τοιαύτης ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης, Isoc.

ENDURABLE, ἀνασχετός, also poet. ἀνσχετός, όν, usu. with a negative, Hom., Æsch., Soph., Thuc., Hdt.; ἀνεκτός, όν, Hom.; τλητός, ή, όν, Trag., Ap. Rh.; φορητός, ή, όν, Æsch., Eur.; φερτός, ή, όν, Eur.; μέτριος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; οἰστός, ή, όν, Thuc.

Easily endurable, εὐφόρητος, ον, Æsch.; εὐβάστακτος, ον, Arist.

ENDURANCE, καμμονίη, ἡ, Hom.; τλημοσύνη, ἡ, Archil.; καρτερία, ἡ, Xen., Plat., Isoc.; καρτέρησις, εως, ἡ, Plat.; καρτέρημα, ᾰτος, τό, Plat.; πάθησις, εως, ἡ, Arist.

ENDURE, TO, ὑποδέχομαι, mid., c. perf. pass. in act. sens., Hom.; ἔχω, imperf. εἶχον, but esp. in fut. σχήσω, and mid. σχήσομαι, c. acc., sometimes c. dat., Hom.; ἀνέχομαι, mid., imperf. ἀνεχόμην, fut. ἀνέξομαι and ἀνασχήσομαι, poet. ἀνσχήσομαι (only ἀνέξομαι Att.), no aor. 1, aor. 2 ἀνεσχόμην, poet. ἀνσχόμην (not Att.), Att. sometimes ἠνεσχόμην (used also in act. ἀνέχω, Soph., Eur.), no pass., Omn.; ἀθλεύω, for ἀεθλεύω (which is also in Hom.), Hom., Æsch.; ὀχέω, Hom., Æsch.; τλάω (not used in pres.), fut. τλήσομαι, perf. τέτληκα, imper. τέτλᾰθι, τετλαίην, τετλάναι, poet. τετλᾰ́μεν and τετλᾰ́μεναι, part. τετληώς, fem. υῖα, gen. ότος, etc., aor. 1 ἐτᾰ́λασσα, aor. 2 ἔτλην, τλῆθι, τλαίην, etc. (Trag. only use fut., aor. 2. and once perf. indic.), Omn. poet., Xen.; τολμάω, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ὑπομένω, Hom., Pind., Omn. Att. prose; φέρω, fut. οἴσω, oftener οἴσομαι (only the latter in Hom.), aor. 1 ἤνεγκα, Ep. ἤνεικα, aor. 2 ἤνεγκον, Ep. ἤνεικον, no perf., but aor. 1 pass. ἠνείχθην, Hom. also has 3d sing. φέρησι, as if from φέρημι, 2d pl. pres. imper. sync. φέρτε, also an imper. οἶσε, and infin. οἰσέμεν and οἰσέμεναι (also οἴσειν, Pind.), Omn.; διαφέρω, Pind., Hdt., Omn. Att.; ἀμφιέπω and ἀμφέπω, only pres. and imperf. without augment, Pind.; ὀκχέω, Pind.; διαντλέω, Pind., Eur., Plat.; ὑποζεύγνῡμαι, pass., c. dat., Æsch., Soph.; ἀθλέω, Soph., Eur., Plat.; βαστάζω, Soph., Arist.; ἐξᾰνέχομαι, mid., Soph., Eur.; μένω, Eur.; καρτερέω, c. πρός and acc., ἐπί or ἐν and dat., Omn. Att.; διεξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, Att. -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Soph.; ἐκκομίζω, Eur.; ἀρκέω, fut. -έσω, sine cas., Soph.; διαρκέω, Xen.; ἀντέχω, fut. ἀνθέξω, etc., c. dat., Xen.; περιφέρω, Thuc.; ὀτλέω, Call.; ὀτλεύω, Ap. Rh.; ὑποφέρω, Plat., Isoc., Dem., Æschin. *Vid.* TO SUFFER, TO BEAR.

To endure to the end, διακαρτερέω, Hdt., Xen.

To endure yet more, ἐπῐτᾰλαιπωρέω, Thuc., Plat.

To endure together with, συμφέρω, c. dat. of the companion, c. acc., but sometimes c. gen. of the thing endured, Eur., Xen.; συναντλέω, Eur.

They endured to the end for the sake of their country, διεκαρτέρουν εἰς τὴν πατρίδα, Lycurg.

How will King Darius endure to be insulted in this manner? πῶς ταῦτα βασιλεῖ Δαρείῳ ἐκχρήσει περιῠβρίσθαι; Hdt.

He endures slavery, δουλίῳ χρῆται ζύγῳ, Æsch.

They would no longer endure it, οὐκέτι ἀνασχετὸν ἐποιοῦντο, Thuc.

One must endure, ὑπομενετέον, Thuc., Isoc.; ὑφεκτέον, Xen.

What must be endured, ἀνεκτέος, α, ον, Soph.

ENDURING, τᾰλᾰ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; τᾰλᾰσῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes.; τᾰλᾰπείριος, ον, Hom.; τᾰλᾰπενθής, ές, Hom.; τλητός, ή, όν, Hom.; σχέτλιος, α, ον (also ος, ον, Eur.), Hom., Trag.; τᾰλαεργός, όν, Hom., Hes., Theoc., Ap. Rh.; τλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Omn. poet., Xen.; τᾰλᾰκάρδιος, ον, Hes., Soph.; τᾰλαίπωρος, ον, Pind., Trag., Plat., Dem.; τᾰλαίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur.; τλησῐ́μοχθος, ον, Eur.

Enduring much, πολύτλητος, ον, Hom.; πολῠ́τλας, only in nom. sing. masc., Hom., Soph.; πολῠτλήμων, Hom., Ar.; πολῠ́μοχθος, ον, Soph., Eur. *Vid.* SUFFERING, PATIENT.

ENDURINGLY, ταλαιπώρως, Ar., Thuc.

ENEMY, AN, δήϊος, usu. written in Hom. δάϊος (often in oblique cases where the last syll. is long, as δηΐοις, used as dissyll., in that case, in Trag., written δᾴων, etc.), ὁ, Hom., Pind., Trag.: ἐχθρός, ὁ, Omn.; πολέμιος, ὁ, Pind., Omn. Att., Hdt.; ἀντῐ́δικος, ὁ, Æsch.; ἀντῐ́τυπος, ὁ, Æsch.; ἀνταστᾰ́της, ου, ὁ, Æsch.; ἐνστᾰ́της, ου, ὁ, Soph.; ἐνάντιος, ὁ, usu. in pl., Trag., Thuc.; ὑπενάντιος, ὁ, Thuc., Xen.; ἀντῐπολέμιος, ὁ, Hdt., Thuc.; ἀντῐπόλεμος, ὁ, in pl., Hdt. *Vid.* HOSTILE.

The enemy, τὸ προσκειμένον, Hdt.

An open enemy, φᾰνερόμῐσος, ον, as adj., Arist.

Belonging to an enemy, πολεμήϊος, η, ον, Hdt.; πολέμιος, α, and ος, ον, Omn. Att.

[*The enemy's country*, πολεμία, ἡ, Thuc., Xen.]

Beacons giving notice of the approach of an enemy, φρυκτοὶ πολέμιοι, Thuc.

To become an enemy, πολεμόομαι, pass., Thuc.

To make an additional enemy of, προσπολεμόομαι, mid., Thuc.

Had any one become his enemy? δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος; Eur.

ENERGETIC, ὀτρηρός, ά, όν (esp. of bodily energy), Hom., Ar., Ap. Rh.; δραστήριος, ον, Æsch., Eur., Thuc.; ἄοκνος, ον, Soph., Xen.; ἐνεργός, όν,

Hdt., Xen. [illegible] Xen.; [illegible], ἡν, Xen.

[illegible]

fut. -κλήσω [illegible]

[illegible]

To engage (i.e. to occupy, as an employment engages one), ἐπέχω, imperf. ἐπεῖχον, fut. ἐφέξω, aor. 2 ἐπέσχον, ἐπισχών, no aor. 1 nor perf., Thuc.

[illegible]

To engage (in battle), συμβάλλω, perf. -βέβληκα, and mid., [illegible] c. dat., or c. πρός and acc., or c. infin. μάχεσθαι, Orac.; συμμίγνυμι χεῖρας, or ἥτια, or Ἄρη, Hom., Pind., Soph.: [illegible]

[illegible]

[illegible]

Engagement. [illegible] ἡ, Hom. Arch., Antiph., Dem. Vid. Promise.

An engagement (i.e., battle), συμβολή, ἡ, [illegible] ἡ, Ar., Thuc., Xen. Vid. Fight. Battle.

[illegible] ἡ, [illegible]

Engender, to. τίκτω, fut. τέξω, [illegible] only fut. in [illegible] γεννάω, Arist.: ἐκγεννάω, Dem. Vid. To cause. To produce.

[illegible] also [illegible], τό (i.e. [illegible]), Diod.; [illegible], in pl. Hero: (for casting stones, like [illegible] for [illegible]), [illegible], τό, in pl. Hero.

[illegible]

To make engines, μηχανοποιέω, Hero.

[illegible]

Engrave, to. [illegible] c. acc. of the figure engraved, [illegible] and dat. of the material on which, Hdt.; γλύφω, also simply c. acc. (as, to engrave seals, γλύφειν σφραγῖδας), Hdt.; ἐγγλύφω, Hdt.; χαράσσω, Anth.

[illegible]

[illegible]

A tool for engraving, γλυφεῖον, τό [illegible]

[illegible]

To be engrossed by [illegible]

[illegible]

[illegible]

To speak enigmatically [illegible] mid. pass. to be spoken enig. only in perf. and aor. 1, Theogn., Pind., Soph., Ar., Hdt., Plat.

One who speaks enigmatically, αἰνικτήρ, ῆρος, ὁ, c. gen. of what is said, and dat. of the person to whom —I know the god to be always to the wise an enigmatical deliverer of oracles, τὸν θεὸν . . . ἐξεπίσταμαι σοφοῖς μὲν αἰνικτῆρα θεσφάτων ἀεί, Soph.

Enjoin, to. ἐφίεμαι, mid. (i usually, but not always, Hom., [illegible]

[illegible]

To enjoin not to do, ἀπαγορεύω, [illegible]

To enjoin in addition προσεντέλλομαι, mid. [illegible]

Enjoy, to. [illegible] ἐπαυρίσκομαι, mid., fut. ἐπαυρήσομαι, [illegible]

[illegible] Hes., Aesch., Eur., Hdt., Xen.; [illegible] Ar. [illegible] Hdt., ὀνίνημι, pres. also [illegible] only pres. and imperf. [illegible] Hdt.: [illegible] fut. -κάρπω [illegible] Eur. [illegible] Ar.: [illegible] Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.

To enjoy besides, προσαπολαύω, c. acc., Plat.

To enjoy together, συναπολαύω, Arist.

To enjoy at once, συλλαμβάνω, fut. -λήψομαι, perf. -είληφα, aor. 2 -έλαβον, no aor. 1, Hdt.

To enjoy one's own possessions, τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν (for πάσχειν), Theogn.

[*He enjoys not a few advantages*, πάσχει ἀγαθὰ οὐκ ὀλίγα, Hdt.]

[*To enjoy one's friendship*, μετέχω, c. gen. pers., Xen.]

ENJOYMENT, ὄνησις, εως, ἡ, Sapph., Trag., Plat.; ἀπόλαυσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Isoc.; ἐπαύρεσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.

[*To derive some enjoyment from*, ὀνίναμαί τι ἀπό, c. gen., Plat.]

ENKINDLE, TO, ἀνακαίω, fut. -καύσω, Hom., Hdt.; ἅπτω, also in this sense in pass., esp. in perf. with fut. mid., Æsch., Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* TO KINDLE.

ENLARGE, TO, αὐξάνω, fut. αὐξήσω, Omn.; [ὀφέλλω, aor. 1 ὤφειλα, Hom., Hes., Pind.]

To enlarge (i.e., to speak at length), μακρηγορέω, Æsch., Eur., Thuc.; μηκύνω, or sometimes μηκύνω λόγον, sometimes μηκ. c. acc. of the subject on which the speaker enlarges, Soph., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; μακρολογέω, Xen., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* TO BE PROLIX.

ENLARGEMENT, αὔξησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc. *Vid.* INCREASE, EXTENSION.

ENLIGHTEN, TO, ἐπιλάμπω, c. acc., Ap. Rh.

ENLIST, TO, ἀγείρω (perf. pass. ἀγήγερμαι, Hom.), Hom., Soph., Thuc.; καταλέγω, Ar., Thuc., Lys., Xen.; συλλέγω, Xen.; ἀθροίζω, Thuc., Xen.; ἀνίστημι, aor. 2 and perf. not used in act. sens., Thuc.

To enlist, intrans. (i. e., to enlist one's self), ἀπογράφομαι, mid., Xen., Lys.

[*To enlist again*, ἀναστρατεύω, App., also mid., Dio C.]

[*Newly-enlisted*, νεοκατάγραφος, ον, App.]

An enlisting, ἄγερσις, εως, ἡ, Hdt.

ENLIVEN, TO, φαιδρύνομαι, mid., Plat.

ENMITY, ἔχθος, τό, Omn.; ἔχθρα (c. dat. of person against whom, Eur., Xen.), ἡ, Omn. post Hom.; δυσμένεια, ἡ, Soph., Eur., Antipho, Dem.; ἀπέχθεια, ἡ, Plat., Dem. *Vid.* HATRED, HOSTILITY.

Being at enmity with him, δι' ἔχθρας τῷδε . . . μολών, Eur.

Any one being at enmity with her, συμβαλὼν ἔχθραν τις αὐτῇ, Eur.

Was any one at enmity with him? δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀμφιγμένος; Eur.

Wise men should pray to be at enmity with the wise (*not with fools*), τοῖς σοφοῖς δ' εὐκτὸν σόφῳ Ἔχθραν συνάπτειν, Eur.

Being at enmity with many and powerful men, εἰς ἔχθραν πολλοῖς καὶ δυνατοῖς καταστάντες, Plat.

ENNOBLE, TO, κυδαίνω and κυδάνω, Hom., Pind.; αὐξάνω, fut. αὐξήσω, Omn.; ὀρθόω, Pind., Soph., Eur., Thuc., Plat.; ὀγκόω, Eur. *Vid.* TO EXALT.

ENNUI, κακοπάθεια, ἡ, Att.; [ἄλυς, υος, ὁ, Hipp., Plut.]

ENORMITY (of conduct), ὑπερβολή, ἡ, Plat., Dem.

ENORMOUS, ἀμαιμάκετος, ον, Hom.; ἀναιδής, ές, Hom.; ὑπέρμεγας, fem. -μεγάλη, neut. -μεγα, Ar.; ὑπερμεγέθης, ες, Hdt., Xen.; ὑπέρογκος, ον, Xen., Dem.; ὑπέρμετρος, ον, Plat. *Vid.* GREAT, LARGE.

ENORMOUSLY, ὑπερμέτρως, Eur.

ENOUGH, adv., ἅλις, often c. gen., Omn.; ἅδην, poet. ἄδδην, Hom., Æsch., Hdt., Plat.; ἀρκούντως, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Isæ.; ἐπαρκούντως, Soph.; ἐξαρκούντως, Ar., Plat.; ἱκανῶς, Thuc., Plat.; ἀποχρώντως, Thuc., Plat., Isæ.; μετρίως, Ar. *Vid.* SUFFICIENTLY.

It is enough, ἀρκούντως ἔχει, Æsch.

To give the Trojans enough of war, Τρῶας ἅδην ἐλάσαι πολέμοιο, Hom.

[*To have enough of a thing*, πίμπλαμαι, c. gen., Plat.; πλησμονή ἐστί τινός (τινι), Ar., ἅδην ἔχω, c. gen., Plat.]

Enough to live on, ὅσον ἀποζῆν, Theoc.

Enough of night remained for them to cross the plain before daylight, ἐλείπετο τῆς νυκτὸς ὅσον σκοταίους διελθεῖν τὸ πεδίον, Xen.

ENOUGH, adj., ἡλίθα πολύς (fem. πολλή, neut. πολύ), Hom.; ἱκανός, ή, όν, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐξαρκής, ές, Æsch., Soph.; διαρκής, ές, Thuc., Dem. *Vid.* SUFFICIENT.

[*More than enough*, περιττός, ή, όν, Xen.; *to have more than enough*, περιττὸν ἔχω, or fully περιττὰ τῶν ἀρκούντων ἔχω, Xen.]

ENOUGH, TO BE, ἀρκέω, fut. -έσω, no perf., Omn. Att.; ἐξαρκέω, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem. *Vid.* TO SUFFICE.

It is enough, impers., ἀπόχρη, fut. ἀποχρήσει, aor. 1 ἀπέχρησε, c. dat. pers., c. infin. rei, sometimes c. dat. pers. and part., or c. dat. pers. and ἦν (as, *that it was enough for them to command half*, ὅμως σφι ἀποχρᾶν κατὰ τὸ ἥμισυ ἡγεομένοισι, Hdt.; *it is enough for me if I can*, ἀπόχρη μοι τοσοῦτον ἢν δυνηθῶ, κ. τ. λ., Isoc.), Ar., Omn. prose.

ENQUIRE, TO. *Vid.* TO INQUIRE.

ENRAGE, TO, ἐριδμαίνω, only pres., Hom.; ἐρέθω, only pres., Hom.; ὀρίνω, Hom., Æsch.; ἐρεθίζω, only pres. and imperf. act., Hom., but also in pass., Ar., Hdt.; χολόω, Hom., Soph.; ἐξερεθίζω, Pind.; ὀργαίνω, no perf., no pass., but act. sometimes used in pass. sens., Soph., Eur.; ὀργίζω, Ar., Plat.; ἐξοργίζω, h., Xen., Æschin.; ὀξύνω, Soph.; παροξύνω, Eur., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* TO ANGER.

I have enraged my husband more than I should have done, μᾶλλον ἢ χρῆν, ἦλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν, Eur.

To enrage those who were chastised, ὀργὴν ἐμποιεῖν τοῖς κολασθεῖσι, Plat.

You are enraged, not with those in fault, but with . . ., οὐ τοὺς αἰτίους ἀλλὰ τοὺς . . . ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε, Dem. *Vid.* TO BE ANGRY.

ENRAPTURED, περιχαρής, ές, Soph., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* GLAD.

ENRICH, TO, πλουτίζω, Æsch., Soph., Xen.; καταπλουτίζω, Hdt., Xen.

[*To enrich one's self from the public purse*, πλουτέω ἀπὸ τῶν κοινῶν, Ar.; *from* a thing, also c. ἐκ and gen., Dem.; *to enrich one's self by every means*, ἀπὸ παντὸς περιουσίαν ποιέομαι, Plat.]

ENRICHING, πλουτοδότης, gen. ου, only masc., Hes.; ὀλβοδότης, and fem. ὀλβοδότειρα, Eur.; βαθύπλουτος, ον, Eur.; ὀλβιόδωρος, ον, Eur.; ὀλβοφόρος, ον, Eur.; πλουτηρός, ά, όν, Xen.; πλουτοδοτήρ, ῆρος, only masc., Anth. *Vid.* RICH.

ENROLL, TO (a person among), γράφω τινὰ τῶν, etc., Xen.

[*To enroll in addition*, προσκαταλέγω, c. acc. et dat., Plut.]

[*To enroll* (in a list) *fraudulently*, παραγράφω, Dem.]

To enroll one's self, ἐπιγράφομαι, mid., c. acc. of the pronoun, Thuc., Isæ.

ENSANGUINE, TO, αἱμάσσω, Pind., Trag. *Vid.* TO BLOOD.

ENSHRINE, TO, ἱερόω, Plat.

[ENSHROUD, TO, περιπτύσσω, Trag.] *Vid.* TO WRAP UP.

ENSIGN, AN, σημεῖον, τό, Hdt., Xen.; ἐπίσημον, τό, Hdt. *Vid.* STANDARD.

ENSLAVE, TO, δουλόω, Omn. Att., Hdt.; καταδουλόω, c. perf. pass. in act. sens., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἀνδραποδίζω, Hdt., Thuc., Xen., Lys; ἐξανδραποδίζω, Hdt., Xen., Andoc., Dem. *Vid.* SLAVE, SLAVERY.

To join in enslaving, συγκαταδουλόω, Thuc.

ENSLAVED, δουλόσυνος, ον, Eur.

ENSLAVING, AN, δούλωσις, εως, ἡ, Thuc.; καταδούλωσις, ἡ, Thuc., Plat.; ἐξανδραπόδισις, εως, ἡ, Hdt.; ἀνδραποδισμός, ὁ, Thuc., Isoc.

I who ward off from them the day of being enslaved, ὅς σφιν ἀμύνω ἦμαρ ἀναγκαῖον, Hom.; so δούλιον ἦμαρ, Hom.

There is no greater misfortune for men than being enslaved, τῆς ἀναγκαίας τύχης οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν, Soph. *Vid.* SLAVERY.

ENSNARE, TO, δολόω, Hes., Soph., Hdt., Xen.; σαγηνεύω, no pass., Soph.; περιβάλλω, perf. -βέβληκα, Eur., Hdt.; [παλεύω (prop. by decoy bird), Ar.] *Vid.* SYN. 80.

To be ensnared, εἰς βόλον καθίσταμαι, pass., c. aor. 2 and perf. act., Eur. *Vid.* SNARE, TOILS.

ENSUE, TO, ἀκολουθέω, c. dat., Omn. Att. prose; ἕπομαι, mid., imperf. εἱπόμην, no aor. 1, aor. 2 ἑσπόμην, fut., c. gen. or c. dat., Xen., Plat. *Vid.* TO FOLLOW.

ENSURE, TO, βεβαιόω, Plat.

ENTANGLE, TO, βλάπτω, aor. 2 pass. ἐβλάβην, of entangling a person so as to prevent his going on, Hom.; μίγνυμι or μίσγω, fut. μίξω, etc., fut. mid. μίξομαι, in pass. sens., as well as paulo-post fut., aor. 2 pass. ἐμίγην, esp. of entangling people in misfortune, c. acc. pers., dat. of calamity, or c. dat. pers., acc. of fate, Hom., Pind., Soph.; ἐντείνω, Eur.; ἐμπλάσσω, c. dat. of the thing in which, or simply to entangle (two things) together, Hdt., Thuc.; συμποδίζω, lit. or metaph. (e. g., in argument), Xen., Plat. *Vid.* TO INVOLVE.

To be entangled, ἐμπλέκομαι, pass., Soph., Eur.; συμπλέκομαι, Eur., Ar., Hdt., Dem., Æschin.; ἐνέχομαι, pass., only pres. and imperf. ἐνειχόμην, Hdt., Xen., Plat.; συναρτάομαι, Thuc.; ἐπαλλάσσομαι, Xen.

ENTANGLEMENT, πλοκή, ἡ, Eur., Plat., Arist.; περιπλοκή, ἡ, Plat.

ENTER, TO, δύνω, only pres. and imperf. act., Hom.; δύω (ῠ in pres. and imperf. act. and mid., Hom., but ῡ Ap. Rh., ῡ in all other tenses except aor. 1 pass. ἐδύθην in all writers), pres. act. rarely, if ever, found except

in Hom., pres. mid. more usual, fut. and aor. 1 act. rarely if ever used, perf. δέδῦκα, aor. 2 ἔδυν, subj. δύω, etc.; Hom. has also poet. imperf. δύσκον, aor. 1 mid. ἐδῡσάμην, with (in Hom. only) 3d sing. ἐδύσετο, imper. δύσεο, etc., usu. c. acc., sometimes c. prep., Hom., Trag., Hdt., Plat., Ap. Rh.; κᾰτᾰδύω, Hom., h., Hdt., Plat.; εἰσδύω, c. acc., and often c. prep. εἰς and acc., sometimes c. adv. signifying motion to a place, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἐνδύω, Hom., Ar., Plat.; 'ὑποδύω, esp. as a feeling enters one's heart, or as disease, etc., c. acc., sometimes c. dat., Hom., Æsch., Xen.; εἰσοιχνέω, only pres. act., Hom., Æsch.; εἰσέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, Att. -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, c. acc. poet., but in prose usu. c. εἰς and acc., Omn.; ὑπέρχομαι, Hom., Æsch.; εἴσειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ήειν, Ep. -ῄϊα, Att. often -ῇα, c. acc. or c. prep., Hom., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἐμβαίνω, fut. -βήσομαι (fut. act. and aor. 1 act. only "to make to enter"), perf. -βέβηκα (part. ἐμβεβαώς, fem. υῖα, gen. ῶτος, Hom., Att. sync. ἐμβεβώς, fem. ῶσα, Soph.), aor. 2 -έβην, part. -βάς, c. acc., sometimes c. gen., no pass., Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; πᾰρέρχομαι, Hes., Trag., Hdt., Xen.; εἰσβαίνω, Trag.; ἐμβατεύω, c. gen. or c. acc., Soph., Eur.; ἔννῡμαι, only in aor. 1 mid. ἐσσάμην, Pind.; εἰσήκω (to have entered), no aor. 1, no perf., no pass., Æsch., Ar.; πᾰρᾰστείχω, no perf., no pass., Soph.; ἀμφιβάλλω, perf. -βέβληκα, c. εἰς and acc., Eur.; ἐμπᾰτέω, Æsch.; ὑπερβαίνω, Eur.; εἰσβάλλω, Eur.; 'ἀμείβω, Hdt.; εἰσῐκνέομαι, aor. 2 -ῐκόμην, imper. -ῐκοῦ, etc., Hdt.; εἰσέρρω, esp. in aor. 1 -ήρρησα, and perf. -ήρρηκα, Ar.; εἰσελαύνω, fut. -ελᾰσω, c. εἰς and acc., Xen.; πάρειμι, Hdt.

To enter before, προεισέρχομαι, Dem.

To enter privily, surreptitiously, 'ὑπεισέρχομαι, Eur.; ὑπεισδύω, Hdt.; πᾰρεμπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, no other tenses, Plat., Æschin.; παρεισδύω, Hipp.

To enter together with, σῠνεισέρχομαι, c. acc. or c. prep., Eur., Thuc., Xen., Andoc.; σῠνεισπίπτω, Ar., Hdt., Thuc., Xen.; σῠνεισδύω, Arist.

To enter (in a book), τῐθημι, aor. 1 ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην, Dem.

To enter (a house) *by force as a conqueror*, ἀντῐτορέω, no pass., Hom.

To enter by force, or *force an entrance into*. εἰσβιάζομαι, mid., Ar.

To enter (chariots for a race, etc.), καθίημι, imperf. -ίην and -ίουν, aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, perf. pass. -εῖμαι, Thuc., Isoc.

You shall not enter for the contest in throwing the javelin, οὐ δέ τ' ἀκοντιστὺν ἐνδύσεαι, Hom.

Entering a chariot, ὄχοισιν ἐμβεβὼς πόδα, Soph.

For since this king entered on his reign, ἐπειδὴ γὰρ οὑτοσὶ ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθεν, Antipho.

I entered on the accusation, εἰσῆλθον τὴν γραφήν, Dem.

When he had entered on the age of puberty, ἐπεὶ εἰσῆλθεν εἰς τοὺς ἐφήβους, Xen.

Entering into, ἐσῐέμενος (from ἐσίημι), c. acc., Hom.

What may be entered, εἰσβᾰτός, όν, c. dat. of the means by which, Thuc. *Vid.* ACCESSIBLE.

What may not be entered, 'ἄδῠτος, ον, Hom., Pind. *Vid.* INACCESSIBLE.

ENTERPRISE (the disposition), τόλμᾰ and τόλμη, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Plat., Isæ.: εὐτολμία, ἡ, Eur., Xen.; (an enterprise), 'ἰθύς, ἡ, only in acc. sing., Hom.; πεῖρα, ἡ, Æsch., Soph., Thuc. *Vid.* SYN. 91.

A daring enterprise, τόλμημα, ᾰτος, τό, Eur., Ar., Thuc., Plat.

A hazardous enterprise, κινδύνευμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.

ENTERPRISING, τολμήεις, εσσα, εν, superl. contr. τολμήστατος, η, ον, Hom., Pind., Soph.; τολμηρός, ά, όν, Eur., Thuc., Antipho; εὔτολμος, ον, Æsch., Xen.; ἐγχειρητῐκός, ή, όν, Xen.; 'ῑτᾰμός, ή, όν, usu. in a bad sense, Dem. *Vid.* BOLD.

An enterprising person, 'ἴτης, ὁ, Ar., Plat.; ἐπῐχειρητής, ὁ, Thuc.

ENTERPRISINGLY, εὐτόλμως, Tyrt., Æsch.; τολμηρῶς, Thuc.

ENTERTAIN, TO (i. e., receive in one's house), 'ἀγᾰπάω, only in act., Hom.; 'ἀγᾰπάζομαι, mid., Hom., Pind.; κομίζω, Hom.; δέχομαι, mid., with perf. pass. δέδεγμαι, and pluperf., and paulo-post fut., and aor. 1 pass. in act. sens. (Hom. often omits the reduplication in perf. pass. imper., infin., and part.), Omn.; 'ὑποδέχομαι, Hom., Hes., Pind., Isoc., Lys., Antipho; ξενίζω, and poet. (including Trag.) ξειν., fut. -ίσω (often -ίσσω, Hom.), Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., also ἐν δόμοις, Eur.; εἰσδέχομαι (also metaph., as, to entertain an excuse, etc.), Pind, Soph., Eur., Hdt., Plat.; ξενόομαι, mid., also pass., Pind., Æsch., Eur., Xen.; κᾰταξενόω, Æsch.; εὐωχέω, sometimes c. dupl. acc. both of the person and of the entertainment given, also c. gen. of the entertainment, Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Theoph.; θοινάω, Eur., Hdt.; ξενοδοχέω, and Ion. ξενοδοκέω, Eur., Hdt. *Vid.* TO RECEIVE, TO ADMIT.

To entertain all, πανδοκεύω, c. acc., Hdt., Plat.

[*To entertain at an inn*, πανδοκεύω, Hdt.]

To entertain (a feeling, a hope, etc.), ἐπῐβαίνω (not in fut. or aor. 1 act.), fut. mid. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, part. -βάς, c. gen., Soph., Plat.; 'ἀναιρέομαι, mid., aor. 2 ἀνειλόμην, Hdt.

To entertain (i. e., to amuse), τέρπω, aor. 2 mid. in Hom. often redupl. in all moods, τεταρπόμην, τεταρπόμενος, etc., Omn. poet., Thuc., Xen., Isoc.

To be entertained, ἐπιξενόομαι, poet. ἐπιξειν., pass., Arist., Ap. Rh.; ξενίζομαι, Plat.; ξενόομαι, c. παρά c. dat., Xen.

Means of entertaining friends, ὑποδεξίη (ῑ poet.), ἡ, Hom.

ENTERTAINMENT, ENTERTAINING (of guests), κομιδή, ἡ, Hom.; 'ὑποδοχή, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; ξενία, ἡ, Hdt.; ξένῐσις, εως, ἡ, Thuc.; ξενισμός, ὁ, Plat.; ξενοδοχία, ἡ, Xen.

Entertainment (i. e., amusement, q. v.), τέρψις, εως, ἡ, Omn. post Hom.

ENTERTAINER, AN, ξεινοδόκος, poet. for ξενοδόχος, ὁ, Hom., Hes. *Vid.* HOST.

ENTHRONED (on high), 'ὑψίζῠγος, ον, Hom. *Vid.* THRONE.

ENTHUSIASM, ἐνθουσιασμός, ὁ, Plat.; ἐνθουσίᾰσις, εως, ἡ, Plat.; βακχεία, ἡ, Plat.; i. e., eagerness (q. v.), προθῡμία, ἡ, Omn.; μανία, ἡ, Eur., Plat.

ENTHUSIASTIC, ἐνθουσιαστικός, ή, όν, Plat.; i. e., eager (q. v.), πρόθῡμος, ον, Omn. Att., Hdt.

To be enthusiastic, ἐνθουσιάω, Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἐνθουσιάζω, Plat.; i. e., to be eager (q. v.), προθῡμέομαι, mid., c. aor. 1, and fut. 1 pass., Omn. Att., Hdt.

ENTHYMEME, AN, ἐνθύμημα, ᾰτος, τό, Arist.

ENTHYMEMES, OF (consisting of, or skillful in), ἐνθῡμημᾰτῐκός, ή, όν, Arist.

ENTICE, TO, ἐφέλκομαι, mid. and pass. in pass. sens., imperf. -ειλκόμην, fut. mid. -έλξομαι, aor. 1 -ειλκῠσάμην, perf. pass. -είλκυσμαι, etc., Hom., Theoc.; θέλγω, Hom., Soph.; δελεάζω, Xen., Isoc., Dem.; ψῡχᾰγωγέω (only to entice men), Xen., Plat., Isoc., Dem., Lycurg.

To entice away, ὑπολαμβάνω, Thuc.

ENTICEMENT, δέλεαρ, ᾰτος, τό, Eur., Xen., Plat. *Vid.* ALLUREMENT.

ENTICING, ἐπᾰγωγός, όν, Hdt., Thuc., Xen.; ἔφολκος, ον, Thuc.; ψῡχᾰγωγῐκός, ή, όν (only of enticing men), Arist.

An enticing (the action), ψῡχᾰγωγία, ἡ, Plat.

ENTIRE, διηνεκής, ές, Hom., Plat.; οὖλος, η, ον, Hom., Hes., h.; ὅλος, η, ον, Pind., Omn. Att.; πᾶς, πᾶσα, πᾶν, Omn.; 'ἅπας (Hom. uses neut. ἅπᾰν, but ἅπᾱν Att.), Omn.; πρόπας (neut. πρόπᾰν, Hom.), Hom., Hes., Trag.; σύμπας (neut. σύμπᾰν, Hom.), Omn.; αὐτόπρεμνος, ον, Æsch.; ὁλοσχερής, ές, Soph., Theoc.; πάγκοινος, ον (of a multitude), Æsch.; 'ἀκραιφνής, ές, Thuc.; 'ἀτρῐβής, ές, Xen.; ὁλόκληρος, ον, Plat., Comic.; ἔκπλεως, ων, or ἔκπλεος, α, ον, Xen.; 'ἀνέμητος, ον, Dem.; [παντελής, ές, Trag., Plat.; πλήρης, ες, Hdt., Æschin.]

Entire (of a horse, etc.), ἔνορχος, ον, Hom.; ἐνόρχης, gen. ου, only masc., Ar.; ἔνορχις, ιος, Hdt.

ENTIRELY, ἀντῐκρῠ, Hom.; κᾰτᾰκρῆθεν, Hom.; πάγχυ (sometimes ἐπὶ πάγχυ) (also πάνυ, Att.), Hom., Hes., h., Pind., Æsch., Ar., Hdt.; πάντα, πάντως, Hom., Eur., Hdt.; μάλα (in Hom. often πάγχυ μάλα or μάλα πάγχυ), Omn.; λῐ́αν, Hom., Eur., Hdt., Thuc.; κᾰτάκρης (ᾰ properly, but usu. ᾱ), Hom., Soph., Eur., Hdt.; παμπήδην, Theogn., Æsch.; διὰ τέλους, Æsch., Soph., Plat.; ἀντῐκρύς, Æsch., Thuc.; 'ἀτεχνῶς, Xen., Plat.; κομῐδῇ, Plat., Dem.; ὅλως, Plat., Arist.; παντελῶς, Hdt., etc.; ὅλῳ ποδί, Ap. Rh.; προπρό, Hom. *Vid.* WHOLLY, ALTOGETHER.

[ENTIRENESS, ὁλότης, ητος, ἡ, Arist.]

ENTITLE, TO (i. e., to call), κᾰλέω, fut. κᾰλέσω, often poet. (not Att.) -έσσω, Att. fut. usu. καλῶ, mid. καλοῦμαι, perf. κέκληκα, perf. pass. opt. κεκλῄμην, etc., Omn. *Vid.* TO CALL.

To be entitled—I am entitled to be released from these evils, δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν, Soph.

They are also the most entitled to be distrustful, δίκαιοί εἰσι καὶ ἀπιστότατοι εἶναι, κ. τ. λ., Thuc.; so Plat., Dem., etc.

ENTOMB, TO, θάπτω, perf. act. τέτάφα (rare), perf. pass. τέθαμμαι, aor. 1 pass. ἐθάφθην, not so common as aor. 2 ἐτᾰ́φην, Omn.; κᾰ-

τᾰθάπτω, Hom., Lys., Isoc. *Vid.* To BURY.

ENTRAILS, ἔγκᾰτα, τά, dat. pl. ἔγκᾰσι, Hom.; ἔντερον, τό, usu. in pl., Hom., Æsch., Ar., Xen., Plat.; σπλάγχνον, τό, usu. in pl., Hom., Pind., Æsch., Eur., Plat., Æschin.; σπλαγχνίδιον, τό, Diphil.; κόλον, τό, Ar.; κοιλία, ἡ, Hdt.; ἐντοσθίδια, τά, Hipp., Arist.; νήδυια, τά, Ap. Rh.

With straight entrails, εὐθυέντερος, ον, Arist.

A feast on the entrails (after sacrifice), τὰ σπλάγχνα, Ar.

To eat the entrails (after sacrifice), σπλαγχνεύω, Ar.

To eat the entrails in company with, συσπλαγχνεύω, c. μετά and gen., Ar.

ENTRANCE, AN, εἰσίθμη, ἡ, Hom.; ἐφορμή, ἡ, Hom.; εἴσοδος or ἔσοδος, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; στόμα, ᾰτος, τό, Hom., Pind., Soph., Xen.; στόμιον, τό, Soph., Eur., Plat.; στόμωμα, ᾰτος, τό, Æsch.; εἴσβᾰσις, εως, ἡ, Eur.; εἰσβολή, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κλῖσιάς, ᾰδος, ἡ, Hdt.; ἐμβολή (esp. into a country), ἡ, Xen.

The entrance of a harbor, εἴσπλοος, contr. εἴσπλους, ὁ, Thuc.

An entrance (to a house or temple, i. e., space by or before gates), πρόπῠλον, τό, usu. in pl., Soph., Eur., Hdt.; προπῠ́λαιον, τό, usu. in pl., Ar., Hdt., Thuc., Dem.; παραστάδες, αἱ, Xen.

[*An entrance into a country* by a mountain pass, πύλαι, αἱ, Hdt.]

[*A side entrance*, πάροδος, ἡ, Lys., Xen.]

[*The side entrances* (on the stage, opp. to αἱ μέσαι θύραι), πάροδος, ἡ, Ath.]

A narrow entrance, ῥώξ, ῥωγός, ἡ, Hom.; στενωπός, ἡ, Soph.

An entrance (esp. of soldiers as a re-enforcement to a besieged garrison), εἰσδρομή, ἡ, Thuc.

Breaking down the walls, and making by force of arms a wide entrance within the gates, τείχη κατασκάψαντα, καὶ πυλῶν ἔσω λόγχῃ πλατεῖαν εἰσδρομὴν ποιούμενον, Eur.

Having a narrow entrance, στενόπορος, ον, poet. (not Att.) στειν., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

Having a double entrance, ἀμφίδῠμος, ον, Hom.; ἀμφίθῠρος, ον, Soph., Lys.; ἀμφίπῠλος, ον, Eur.; δίστομος, ον, Soph.; ἀμφιτρής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur.; ἀμφίστομος, ον, Hdt.

ENTRANCED, νυμφόληπτος, ον, Plat., Arist.

[*To be entranced*, νυμφιάω, Arist.]

ENTRAP, TO, σᾰγηνεύω, no pass., Sapph.; περῐβάλλω, perf. -βέβληκα, Eur., Hdt.; ὑπέρχομαι, mid., fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, Att. -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Soph., Eur.; also δόλῳ ὑπέρχομαί τινα, Eur.; αἱρέω, aor. 2 εἷλον, Soph. *Vid.* To ENSNARE, To DECEIVE.

ENTREAT, TO, γουνάζομαι, mid., no pass., usu. c. gen. of the thing by which, sometimes c. πρός and gen.—*I entreat you by those whom you have left behind, and who are not here, both by your wife and father*, etc., νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων, πρός τ' ἀλόχου καὶ πατρός, κ.τ.λ., Hom.; γουνόομαι, mid., no pass., only pres. tense, Hom.; κέλομαι, mid., aor. 2 ἐκεκλόμην (also aor. 1 ἐκελησάμην, Pind., Epich.), c. acc. or c. dat., Hom.; κελεύω, perf. pass. κεκέλευσμαι, Hom., Hdt.; λῐτᾰνεύω, in augm. tenses usu. ἐλλιτ., Hom., Pind., Xen., Plat.; λίσσομαι, fut. λῖσομαι, aor. 1 often ἐλλῖσάμην for ἐλισ. (not in Att.), aor. 2 ἐλῐτόμην (Hom. has also imperf. λισσεσκόμην), no pass. (the Trag. only use pres. and imperf.), c. gen. of the thing by which or in the name of which one entreats, or c. πρός and gen. (all verbs in this sense admit of this construction), or c. πρό and gen., Omn. poet., Hdt., Plat.; εὔχομαι, c. dat. of him to whom the entreaty is addressed (sometimes c. acc., or c. πρός and acc.), c. acc. of the thing prayed for, pluperf. pass. in act. sens., perf. pass. in pass. sens. (the only tense so used) (Hom. never uses an augment, the Attics usu. have ηὐ in augm. tenses), Omn.; εὐχετάομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; ἐπεύχομαι, c. dat. pers., Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat.; προσεύχομαι, c. dat., sometimes c. acc., Trag., Ar., Hdt., Plat., Xen., Antipho; κᾰτεύχομαι, c. dat. or c. acc., Trag., Hdt.; ἱκετεύω, Omn.; ἱκνέομαι, mid., only pres. and imperf. in this sense, Soph., Eur.; also aor. 2 ἱκόμην, Hom.; προσεννέπω, only in pres. act., Pind.; λῐτομαι, only pres. and imperf. mid., h., Ar.; δέομαι, mid., fut. δεήσομαι, aor. 1 pass. ἐδεήθην, in act. sens., c. gen. pers. acc. rei, sometimes c. dupl. gen., sometimes (but rarely) c. acc. pers., Soph., Ar., Omn. prose; λῐταίνω, only pres. act., Eur.; ἀντιάζω, only act., Soph., Eur.; ἄντομαι, only pres. and imperf. mid., Soph., Ar.; κατασκήπτω, Soph.; ἐπισκήπτω, Eur., Thuc., Æschin.; προσπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, perf. -πέπτωκα, aor. 2 -έπεσον, also ποτῐπίπτω, Æsch., Eur.; προσπίτνω, only pres. and imperf., Æsch., Soph., Eur.; στέργω, Soph.; ἀντιβολέω, often with double augm. ἠντεβ., Ar., Xen., Lys., Dem.; καθῐκετεύω, c. gen. or c. dat., Eur., Hdt.; ὀρέγνῠμαι, in aor. 1 pass. ὠρέχθην, c. gen., Eur.; καταδέομαι, c. gen., Plat.; προσδέομαι, c. acc. or c. gen., sometimes also c. gen. rei, Hdt.; ἐπῐμαρτῠ́ρομαι, mid., no pass., Hdt., Thuc.; διᾰμαρτῠ́ρομαι, Xen.; μειλίσσομαι, mid., Ap. Rh. *Vid.* To ASK, To BEG.

To entreat by touching the chin, ὑπογενειάζω, Æschin.

To entreat in return, ἀντιδέομαι, c. gen. pers., acc. rei, Plat.

To obtain by entreaty, πᾰραιτέομαι, and sometimes simply to entreat, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

To entreat earnestly, λῐπᾰρέω, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc.

They entreated, θέσσαντο, no other tense or person, Pind.

Also "*I entreat you by*" is often rendered by πρός and gen. without any verb, the pronoun being placed between πρός and its case, as, "*do not, I entreat you by your knees*," etc., μὴ πρός σε γούνων, Eur.; so Soph.

One must entreat (earnestly), λῐπᾰρητέον, Xen.

Disposed to entreat, δεητικός, ή, όν, Arist.

ENTREATING, θεσσάμενος, η, ον, Hes., Archil., Ap. Rh. *Vid.* SUPPLIANT.

ENTREATY, ἱκεσία, ἡ, Eur.; δέημα, ᾰτος, τό, Ar.; δέησις, εως, ἡ, Dem., Isæ.; ἀντῐβολία, ἡ, Thuc.; ἀντῐβόλησις, εως, ἡ, Plat.; παραίτησις, εως, ἡ, Plat.; ἱκετεία, ἡ, Thuc. *Vid.* SUPPLICATION, and SYN. 237.

Abstaining from entreaty, ἀνίκετευτος, ον, Eur.

[ENTREMETS, παροψίς, ῐδος, ἡ, Ar., Xen.]

[ENTRENCH, TO, περιταφρεύω, Xen.]

ENTRUST, TO, ἐπῐτρέπω, c. acc. rei, dat. pers., Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ἐγγυᾰλίζω, fut. -ίξω, no pass., Hom.; ἐφίεμαι, mid., aor. 1 ἐφηκάμην, etc., not in pass., Æsch.; ἐγκᾰθίημι, imperf. -ίην and -ίουν, aor. 1 -ῆκα, perf. pass. -εῖμαι, Æsch.; διᾰμεθίημι, Eur.; εἰσχειρίζω, Soph., Hdt., Dem.; πᾰρᾰδῐ́δωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Eur., Xen., Lys., Dem.; ἐπιστέλλω, Æsch.; προΐεμαι, mid., Xen.; ἀνᾰτίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, aor. 1 pass. -ετέθην, Thuc., Ar.; πιστεύω, and in pass. of the person, c. acc. rei, Xen., Plat.; διᾰπιστεύω, Dem., Æschin.; πᾰρᾰβάλλω, perf. -βέβληκα, Hdt., Thuc.; προσάπτω, no perf. act., Xen.; ἐπιτρωπάω, Ap. Rh. *Vid.* SYN. 175.

[*To entrust a son to one* (as tutor), παιδά τινι παραδίδωμι, c. infin., Hdt.]

ENTRY, *act of entering*, ἔνδῠσις, εως, ἡ, Plat.; εἴσδῠσις, εως, ἡ, Arist.

[*Port of entry*, προσβολὴ ὁλκάδων, Thuc.; *to serve as a port of entry*, ἐν προσβολῇ εἶναι, Thuc.]

[ENTWINE, TO, ἀναπλέκω, Pind.]

[ENUCLEATE, TO (a subject), ἀνακαθαίρομαι, Plat.]

ENUMERATE, TO, διέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. as always in Att. -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Pind., Eur., Xen., Dem.; κᾰτᾰλέγω, Hdt., Xen., Plat.; ἀνᾰνέμομαι, mid., Hdt.; ἀπᾰρῐθμέω, Xen., Isoc., Dem.; ἀνᾰρῐθμέομαι, mid., Dem.; ἀπολογίζομαι, mid., c. perf. pass. in pass. sens., Xen., Dem., Æschin.; διέξειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν, Att. often -ῇα, c. acc., or c. περί and gen., Hdt., Plat., Isoc.

To enumerate in opposition, on the other hand, ἀντῐδιεξέρχομαι, Plat.; ἀντιδιέξειμι, Æschin.

ENUMERATION, ἀπᾰρῐ́θμησις, εως, ἡ, Thuc.

ENUNCIATE, TO, φθέγγομαι, mid., Trag., Hdt., Xen., Plat.; προφωνέω, Æsch., Soph.; ἀπορρίπτω, aor. 2 pass. -ερρῐ́φην, Hdt. *Vid.* To UTTER.

ENUNCIATION, φθογγή, ἡ, Omn. poet.; φθόγγος, ὁ, Omn. poet., Plat. *Vid.* UTTERANCE, VOICE.

ENVELOP, TO, κᾰλύπτω, Omn. poet., Xen.; ἀμφῐκᾰλύπτω, Hom., Eur.; κᾰταμφῐκᾰλύπτω, Hom.; συγκᾰλύπτω (often in tmesis), Hom., Eur., Plat.; κᾰτᾰκᾰλύπτω, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; περῐκαλύπτω (often in tmesis, Poet.), Hom., Xen., Plat.; ἐγκᾰλύπτω, Æsch., Ar., Plat., Dem.; ἐπῐκᾰλύπτω (often in tmesis), Hes., Eur., Xen., Plat., Arist.; προκᾰλύπτω, Xen., Plat.; περιβάλλω, Eur.; ἀμφιχέομαι, pass., perf. -κέχῠμαι, pluperf. often ἀμφεχῠ́μην for ἀμφῐκεχῠ́μην, Hom.; περιπτύσσω, Xen. *Vid.* To COVER.

ENVELOPE, AN, κᾰ́λυμμα, ᾰτος, τό, Hom., h., Æsch., Soph.; περῐκᾰ́λυμμα, τό, Plat. *Vid.* COVER.

ENVELOPING, στεγαστρίς, ῐδος, ἡ (only fem.), epith. of a cloak, Hdt.

ENVIABLE, ἀρίζηλος, ον, Hes.; ζηλωτός, ή, όν, Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἐπίζηλος, ον, Æsch.; πολύζηλος, ον, Isoc.;

'ἀριζήλωτος, ον, Ar.; μακαριστός, όν, Xen.. Isoc.

Enviable (i. e., calculated to excite envy), ἐπίφθονος, ον, sometimes c. dat. of those in whose breasts it will be excited, or c. πρός and gen. pers., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat.

In a way to excite envy, ἐπιφθόνως (διαπράξασθαί τι), Thuc.

Not to be envied, ἀζήλωτος, ον, Plat.

Not provoking envy, ἄφθονος, ον, Æsch.

ENVIOUS, φθονερός, ά, όν, Omn. post Hom.; ἐπίφθονος, ον, c. dat. of the object, Æsch.; βάσκᾰνος, ον, Ar.; ζηλότῠπος, ον, Ar.

ENVIOUSLY, φθονερῶς, Xen., Plat., Isoc.; ἐπιφθόνως, Xen.

Rather enviously, 'ὑποφθόνως, Xen.

ENVIOUSNESS, φθονερία, ἡ, Arist.

ENVIRON, TO, περιΐστᾰμαι, mid., only pres., imperf., fut., and aor. 1 mid., c. aor. 2, perf., and pluperf. act., c. acc., sometimes c. dat., Omn.; ἐγκυκλόομαι, pass., Eur., Ar. *Vid.* To SURROUND.

ENVIRONS, THE (of a city), ἡ περιοικίς, ΐδος, Thuc.

ENVOY, AN, πρέσβυς, εως, ὁ, in sing. only in poet., Æsch., Ar., Omn. prose. *Vid.* AMBASSADOR.

ENVY, φθόνος, ὁ, Omn. post Hom.; ζῆλος, ὁ (often in a better sense than φθόνος), Hes., Soph., Lys., Dem.; νέμεσις, εως, ἡ, Æsch.; 'ἄγη, ἡ, Æsch., Hdt.; φθόνησις, εως, ἡ, Soph.; ζηλοσύνη, ἡ, h.; ζηλοτῠπία, ἡ, Æschin.; βασκᾰνία, ἡ, Plat. *Vid.* SYN. 238.

Freedom from envy, ἀφθονία, ἡ, Plat.

ENVY, TO, 'ἄγᾰμαι, mid., imperf. ἠγάμην, fut. ἀγᾰσομαι, and poet. ἀγάσσομαι, aor. 1 ἠγασάμην, or with σσ, and ἠγάσθην in act. sens. (Hom. also has 2d pl. pres. ἀγάασθε, infin. ἀγάασθαι), c. acc. or c. dat. (or c. gen., but not in Hom., who alone uses the word in this sense), also c. infin. of the cause—*ye who envy the goddesses that they should sleep*, οἵ τε θεαῖς ἀγάασθε . . . εὐνάζεσθαι — or c. conj. οὕνεκα, *because*, etc., Hom.; μεγαίρω (pass. only in Anth.), no mid., c. dat pers., sometimes c. gen. or c. acc. of the thing envied or grudged, Hom., Æsch., Orac. ap. Hdt., Ap. Rh.; φθονέω, c. dat. pers., sometimes also c. gen. of the cause, when it means to refuse through envy, c. acc. rei, or c. infin., or sometimes c. part., as, *do not through envy refuse to tell me*, μή δέ μοι φθόνει λέγων, Æsch., Omn.; ζηλόω, Hes., h., Eur., Theoc.; ἐπῐβλέπω, c. dat., Soph.; 'ἀγαίομαι, mid., only pres., Hdt.; βασκαίνω, c. acc. or c. dat., Isoc., Dem.; ὑποφθονέω, c. dat., Xen.

Not so much from regard to the Æginetans as because he was full of envy and jealousy, οὐκ Αἰγινήτεων οὕτω κηδόμενος ὡς φθόνῳ καὶ ἄγῃ χρεώμενος, Hdt.

Do we deserve to be so envied by the Greeks for the . . . and the dominion which we have? Ἆρ' ἄξιοι ἐσμὲν . . . ἀρχῆς τε ἕνεκα ἧς ἔχομεν τοῖς Ἕλλησι μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφόνως διακεῖσθαι; Thuc.

[ENWRAP, TO, περιπτύσσω, c. acc. et dat., Trag. *Vid.* To WRAP IN.]

[ENWREATHE, TO, περιστεφανόω, Ar., Hdt.]

EPHORI, THE, Ἔφοροι, οἱ, Hdt., Xen.

The court of the Ephori, 'Ἐφορεῖον, τό, Xen.

Of or belonging to the Ephori, 'Ἐφορϊκός, ή, όν, Xen.

To be an Ephor, 'Ἐφορεύω, Thuc.

The office of Ephor, 'Ἐφορεία, ἡ, Xen.

EPIC, ἐποποιῐκός, ή, όν, Arist.

Epic poems, epic poetry, ἔπεα, contr. ἔπη, τά, Pind., Hdt.; ἐποποιΐα, ἡ, Hdt., Arist. *Vid.* SYN. 221.

Epic composition, ῥαψῳδία, ἡ (opp. to κῐθᾰρῳδία, lyric composition), Plat.

An epic poet, ἐποποιός, ὁ, Hdt., Arist.; ῥαψῳδός, ὁ, applied to Hom. (esp. as reciting his own poems), Plat.; ῥαπτῶν ἐπέων ἀοιδοί (Ὁμηρίδαι), Pind.

To be an epic poet, ῥαψῳδέω (esp. one who recites his poems), Plat.

EPICURE, AN, τένθης, ου, ὁ, Ar., Cratin.; προτένθης, ὁ, Ar., Pherecr.

Like an epicure, λῐ'χνος, η, ον, and ος, ον, Eur., Xen., Plat.; ὀψοφᾰγος, ον, superl. ὀψοφαγίστατος, Ar., Xen.

EPICURISM, τενθεία, ἡ, Ar.; λῐχνεία, ἡ, Xen., Plat.

To be an epicure, προτενθεύω, Ar.

EPIDEMIC, ἐπῐδήμιος, ον, Hipp.

An epidemic disease, ἐπῐδημία, ἡ, Hipp.

To be epidemic, ἐπῐδημέω, Hipp.

EPIDERMIS, THE, ἐπιδερμίς, ΐδος, ἡ, Hipp.

EPIGRAM, AN, ἐπῐ'γραμμα, ᾰτος, τό, Plat.

To write an epigram, ἐπῐγρᾰφω, c. dat. of the subject, as, *the epigram which some say was written on Midas the Phrygian*, τὸ ἐπίγραμμα ὃ Μίδᾳ τῷ Φρυγὶ φασί τινες ἐπιγεγράφθαι, Plat.

EPILEPSY, ἐπῐληψις, εως, ἡ, Arist., Hipp.

A fit of epilepsy, σπασμός, ὁ, Hipp.

EPILEPTIC (subject to epilepsy), ἐπιληπτικός, ή, όν, Arist.

Attacked with epilepsy, ἐπίληπτος, ον, Hipp.

EPILOGUE, AN, ἐπῐλογος, ὁ, Arist.

EPISODE, AN, ἐπεισόδιον, τό, Arist.

Full of episodes, ἐπεισοδιώδης, ες, Arist.

To interweave as with episodes, ἐπεισοδιόω, Arist.

EPISTLE, AN, ἐπιστολή, ἡ, Eur., Omn. Att. prose; βίβλος, ἡ, Æsch., Hdt. *Vid.* LETTER, and SYN. 220.

EPISTOLARY, ἐπιστολικός, ή, όν, Dion. H.

EPITAPH, AN, ἐπῐ'γραμμα, ᾰτος, τό, Eur.

EPITHALAMIUM, AN, ἐπῐθᾰλᾰμιον, τό, Luc.; ἐπιθαλάμιος (sc. ᾠδή), title of Theoc. Idyll. 18. *Vid.* SYN. 217.

EPITHET, AN, ἐπῐθετον, τό, Arist.

The application of epithets, ἐπίθεσις, εως, ἡ, Arist.

To apply an epithet, ἐπῐτῐθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Arist.

EPITOME, AN, ἐπιτομή, ἡ, Ath.

EPITOMIZE, TO, ἐπιτέμνω, perf. -τέτμηκα, Plat.

EPOCH, AN, χρόνος, ὁ, Thuc. *Vid.* TIME.

EPODE, AN, ἐπῳδός, ἡ, Dion. H.

Of, or belonging to, or like an epode, ἐπῳδῐκός, ή, όν, Hephæst.

EQUABLE, ὁμαλός, ή, όν, Plat.

EQUABILITY, ὁμᾰλότης, ητος, ἡ, Plat.

EQUAL, ἶσος, η, ον, Hom.; ἶσος Hom., 'ἴσος Att., 'ἴσος also once in Hes., and in Theogn., and usu. in Pind. (Æsch. once has ἰσος, later poets, e. g., Theoc., have ῐ), η, ον, compar. ἰσαίτερος, usu. c. dat., sometimes c. gen., often c. conj. (ἴσος ὥσπερ, Soph.; ἴσος καί, Soph., Eur.; ἴσος ὡς, ἴσος ἄτε, Eur., etc.), Omn. —*I have an equal share of this country with you*, ἐμοίγ' ἴσον μὴν τῆσδε τῆς χώρας μέτα, Ὅσον περ ὑμῖν, Ar.; ὁμοίϊος, ον (when the ult. is long the penult. is also lengthened, as ὁμοιΐου), Hom.; ὁμοῖος, α, ον, Att. often ος, ον, construction like that of ἴσος, ὁμ. ὥστε, ὁμ. καί very frequent, Omn.; ἀτᾰλαντος, ον, always with dat. of him to whom the person is equal, often with acc. of the matter in which they are equal, Hom.; ὁμᾰλός, ή, όν, Æsch., Theoc.; 'ἰσόρροπος, ον, c. dat. or c. gen., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; 'ἰσήρης, ες, Eur.; ἀγχώμᾰλος, ον, sine cas., Thuc.; ἀντῐπᾰλος, ον, c. gen. or c. dat., Thuc., Lys.; ἐπᾰμιλλος, ον, c. dat., Xen., Isoc.; 'ἰσόμᾰλος, ον, sine cas., Xen.; ἐνᾰμιλλος, ον, c. dat. or c. πρός and acc., Plat., Isoc.; παραπλήσιος, α, ον, and ος, ον, c. dat., sometimes c. καί, compar. παραπλησιαίτερος, α, ον, Hdt., Plat.; 'ἴσαῖος, α, ον, Call.; 'ἰσᾰμιλλος, ον, Anth.; (in quantity or number), ὁμοπλήθης, ες, Euclid.

Equal (as a drawn battle), ἀμφήριστος, ον, Hom., Ap. Rh.

The battle by sea having been equal, ἰσορρόπου τῆς ναυμαχίας καθεστηκυίας, Thuc.

Having regard to the battle by sea having been nearly equal, πρὸς ἀντίπαλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀπιδόντες, Thuc. *Vid.* DRAWN.

Equal, i. e., fighting or able to fight on equal terms, ἀξιόμᾰχος, ον, c. dat., Hdt., Thuc.; ἰσοπᾰλής, ές, Hdt.

Equal in age, ἧλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, rather of young than of old men, Hom., Pind., Æsch., Plat., Xen.; ὁμῆλιξ, ικος, Hom., Hes., Eur.; συνομῆλιξ, Theogn., Theoc.; συνῆλιξ, Æsch.; ἰσῆλιξ, c. dat., Xen. *Vid.* AGE.

One equal in age, ἡλῐκιώτης, ου, ὁ, Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; the body of those equal in age, ἡλῐκία, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Thuc., Plat.; ὁμηλῐκία, ἡ, Hom. *Vid.* AGE.

Equally balanced, ἰσοκλῐνής, ές, Arist.; (of sentences), πᾰρῐσος, ον, Arist.

Of equal courage, ἰσόψυχος, ον, Æsch.

Equal to a danger (i. e., able to overcome it), ἰσοκίνδῡνος, ον, Thuc.

Of equal fortune, ἰσόμορος, ον, Hom.; ἰσοδαίμων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Pind.

Keeping a front equal with, ἰσομέτωπος, ον (of soldiers in a line), c. σύν and dat., Xen.

Having equal laws, ἰσόνομος, ον, Ode on Harmodius and Aristogiton, Thuc., Plat.; ἰσοτελής, ές, Dem.

Of equal length, ἰσομήκης, ες, Plat., Arist.

Of equal width, ἰσοπλᾰτής, ές, c. dat., Thuc.

Equal in number, σύνᾰρῖθμος, ον, Simon.; ἰσοπληθής, ές, c. dat., Thuc., Xen.; ἰσᾰρῖθμος, ον, Plat.

Of equal power, influence, or authority, ἰσόψηφος, ον, Eur., Thuc., Plat.; ἰσοκρᾰτής, ές, Hdt., Arist.; ἀντίρροπος, ον, c. dat., Xen.

Having an equal share, ἰσόμοιρος, ον, c. gen., Xen.

To have an equal share, be on

terms of perfect equality with, ἰσομοιρέω, c. πρός and acc., Isoc.

To make equal. *Vid.* To EQUALIZE.

To be on equal terms, ἰσόομαι, pass., Thuc.

To have equal rights, ἰσονομέομαι, pass., c. μετά and gen., Thuc.

We know that the affairs of those at war with one another sometimes proceed on more equal terms than might be expected from the different numbers of each, ἐπιστάμεθα τὰ τῶν πολεμίων ἔστιν ὅτε κοινοτέρας τὰς τύχας λαμβάνοντα ἢ κατὰ τὸ διαφέρον ἑκατέρων πλῆθος, Thuc.

Of equal size or *extent*, ἰσόμοιρος, ον, c. gen. or c. dat., Æsch., Soph.; ἰσομεγέθης, ες, Xen.; ἰσόμετρος, ον, Ephipp.; ἰσομέτρητος, ον, Plat.

Of equal strength, ἰσοφόρος, ον, Hom.

Lasting an equal time, ἰσημέριος, ον, Soph.

Living on equal terms with, ἰσοδίαιτος, ον, c. πρός and acc., Thuc.

Equal in value to, ἀντάξιος, α, ον, c. gen., Hom., Hdt., Plat.

Coming equally to all, ἰσοτέλεστος, ον, Soph.

[*Nearly equal*, παραπλήσιος, ον, and α, ον, c. dat., Hdt., etc.; *they were about equal*, παραπλήσιοι ἀλλήλοις ἐγένοντο, Hdt.]

EQUAL TO, prep., ἀντί, c. gen., Hom., Plat.

To be equal to, or *to set one's self up as equal to*, ἰσοφᾰρίζω, only pres. act., c. dat. or c. acc., Hom., Hes.; ἐρίζω, c. dat., sometimes c. acc. of the matter in which, Hom., Hes., Hdt., Xen.

To be equal to in a race, σῠνεκπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, c. dat., Hdt.

To be equal to (enduring a labor, siege, etc.), διαρκέω, fut. -έσω, Xen.

An equal number of times, ἰσάκις, Plat.

An equal number of ways, ἰσᾰχῶς, Arist.

[*With equal swiftness*, ὁμοιοταχῶς, Arist.]

EQUALIZATION, ἀνίσωσις, εως, ἡ, Thuc.; πᾰρίσωσις, εως, ἡ, Isoc.

EQUALIZE, TO, ὁμοιόω (in aor. 1 pass. infin. poet. ὁμοιωθήμεναι ἄντην, *to equalize one's self, claim to be equal with*, Hom.), Hom., Eur., Thuc., Plat., Isoc.; ἰσόω (always ῑ Hom., ῐ Att., ῐ elsewhere), c. dat. of the thing to which, Hom., Hes., Soph., Xen., Plat.; ἰσάζω (ῑ Hom., ῐ Att., ῐ elsewhere), Hom., Xen., Plat., Arist.; ἀνισάζω, Arist.; ἐξῐσόω (also intrans. c. dat., *to be equal to*), Soph., Hdt., Thuc.; ἀπισόω, Hdt.; ἐπᾰνισόω, c. πρός and acc., Thuc., Plat.; ἀνισόω, Hdt., Plat.; ἀνισάζω, Arist.; ὁμᾰλύνω, Plat.; ὁμᾰλίζω, Isoc., Arist.; ἀνομαλίζω, Arist.

One must equalize, ἐξισωτέον, Soph.

EQUALITY, ἰσότης, ητος, ἡ (ῐ Att., ῐ elsewhere), Eur., Plat., Isoc.; ὁμᾰλότης, ητος, ἡ, Plat.

Equality of rights, ἰσοτέλεια, ἡ, Xen.; ἰσοκρᾰτία, ἡ, Hdt.

Equality of laws, ἰσονομία, ἡ, Hdt., Thuc., Isoc., Plat.

Equal freedom of speech, ἰσηγορία, ἡ, Dem.

Equality of kind, ἰσογονία, ἡ, Plat.

An equal participation in, ἰσομοιρία, ἡ, Thuc.

EQUALLY, ὅμως, sometimes c. dat., Omn. poet.; ἶσον and ἶσα (ῑ Hom., but ἴσον, ἴσα Att., ῐ elsewhere), Omn.; κατὰ ἶσα, ἐπὶ ἶσα, Hom.; ἐξ ἴσου, Soph., Hdt.; ἐπὶ ἴσης and ἐπίσης, Hdt.; ἐπ' ἴσον, Dem.; ἀπὸ τῆς ἴσης, Thuc.; ἐξ ἴσης, Plat.; ἴσως, Soph., Eur., Plat.; ὁμοίως, sometimes ὁμοίως καί, or ὁμοίως τε καί, Soph., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ὅμοιον and ὅμοια, sometimes c. dat. or c. ὥστε, or c. καί, Soph., Eur., Hdt.; ὁμοῦ, Xen.; ὁμᾰλῶς, Thuc., Xen.; πᾰρᾰπλησίως, compar. παραπλησιαίτερον, Hdt., Plat.; ἰσορρόπως, Plat.; ἐναμίλλως, Isoc.

On equal terms (of a drawn battle, etc.), ἀγχώμαλα, Thuc.; ἀπὸ τοῦ ἴσου, Thuc.: ἀντιῤῥόπως, Xen.; ἰσοκρατῶς, Philo (the adj. occurs in Hdt., Arist.).

And those of them who were of the greatest reputation never lived with their fellow-citizens on equal terms, nor affably, nor as became citizens, οἱ δ' ἐν ταῖς μεγίσταις δόξαις ὄντες αὐτῶν ὁμᾰλῶς μὲν οὐδὲ κοινῶς οὐδὲ πολῑτικῶς οὐδεπώποτ' ἐβίωσαν, Isoc.; so οὐκ ἴσως οὐδὲ πολῑτικῶς πολιτεύονται, Dem.

EQUANIMITY, γαλήνη, ἡ, Æsch.

With equanimity, ῥᾳδίως, Eur., Xen., Plat.

[EQUATOR, THE, ὁ ἰσημερινὸς κύκλος, Plut.; ὁ ἰσημερινός, Ptol.]

[*The degrees of the equator*, ἰσημερινοὶ χρόνοι, Ptol.]

EQUESTRIAN, ἱππικός, ή, όν, Omn. Att., Hdt. *Vid.* HORSE, HORSEMAN.

EQUESTRIAN, AN, ἱππεύς, έως, ὁ, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* HORSEMAN. (The ἱππεύς in Hom. did not *ride*, but *drove*.)

EQUILATERAL, ἰσόπλευρος, ον, Plat.

EQUILIBRIUM, ὁμᾰλότης, ητος, ἡ, Plat.; ἰσορροπία, ἡ, Plat. *Vid.* EQUIPOISE.

EQUINOCTIAL, ἰσημερῐνός, ή, όν, Arist.; ἰσήμερος, ον, Theoph.

Wheat sown at the time of the equinox, πυρὸς ἰσημερινός, Theoph.

EQUINOX, THE, ἰσημερία, ἡ, Arist.

[*The vernal equinox*, ἡ ἰσημερία ἐαρινή, Arist.; *the autumnal equinox*, ἡ ἰσ. φθινοπωρινή, Arist.]

EQUIP, TO, ἐντύνω, imperf. ἔντυνον, also ἔντυνον, seldom used except in imperf. act. and mid., aor. 1 act. and mid., and pres. mid., Hom., Hes.; ἐπεντύνω, Hom., Soph.; κορύσσω, aor. 1 usu. poet. ἐκόρυσσα, and mid. ἐκορυσσάμην, perf. pass. κεκόρυθμαι, Hom., Pind.; ὁπλίζω, Hdt., Thuc.; στέλλω, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; στολίζω, Eur.; σκευάζω, Eur., Ar., Hdt., Xen.; ἐνσκευάζω, Hdt., Xen.; ἐπισκευάζω, Thuc., Xen.; πᾰραρτάομαι, mid. (esp. of equipping an army), Hdt.; ἐξαρτύω, fut. -ύσω, Æsch., Thuc. *Vid.* To PREPARE, To ARM.

To equip with, σῠναρτῠνω, c. dat. of the equipment, Ap. Rh.

To be equipped, to equip one's self, καίνῠμαι, in perf. pass. κέκασμαι, Eur., Ap. Rh.; στολίζομαι, pass., Eur.; ἐξοπλίζομαι, pass., Ar.; ἐξαρτάομαι, pass., c. acc. of the equipment, Ar., Æschin.; διασκευάζομαι, mid. and pass., Thuc., Xen., Lys., Dem., Æschin.

To be well equipped, εὐσκευέω, Soph.

Well equipped, εὐστᾰλής, ές (in prose also lightly equipped), Æsch., Thuc., Xen.; εὔστολος, ον, Soph.

Not equipped, ἄσκευος, ον, c. gen. of the equipment, Soph.

EQUIPMENT, ἔντεα, τά, Hom., Pind.; κόσμος, ὁ, Omn. poet., Plat.; στολή, ἡ, Æsch., Soph., Eur., Xen., Plat.; σκευή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; σκεῦος, τό, usu. in pl., Ar., Xen.; σκευάριον, τό, usu. in pl., Ar., Plat.; [παρασκευή, ἡ, Thuc.; (act of equipping), ὅπλισις, εως, ἡ, Ar., Thuc.]

EQUIPOISE, ἰσορροπία, ἡ, Plat. *Vid.* BALANCE.

To be in a state of equipoise, ἰσορροπέω, Plat.; [νεύω μηδαμοῦ, Polyb.]

EQUITABLE, ἐπιεικής, ές, Hom., Soph., Hdt., Plat., Dem.

EQUITABLY, ἐπιεικῶς, compar. ἐπιεικέστερον, Plat., Dem.

EQUITATION, ἱππεία, ἡ, Soph., Eur. *Vid.* HORSEMANSHIP.

EQUITY, ἐπιείκεια, ἡ, Eur., Thuc., Plat., Arist.

EQUIVALENT TO, ἀντάξιος, α, ον, c. gen., Hom., Hdt., Plat.

To be equivalent to, δύναμαι (in this sense apparently only used in pres.), c. acc., Hdt., Xen.

It will consider your words as equivalent to actions, αὐτὴ (sc. ἡ πόλις) τοὺς λόγους ἀφ' ὑμῶν ὡς ἔργα δυναμένους κρινεῖ, Thuc.

To claim as equivalent, ἀνταξιόω, Thuc.

EQUIVOCAL (in logic), ὁμώνῠμος, ον, Arist.

EQUIVOCALLY, ὁμωνύμως, Arist.; [κατ' ὁμωνυμίαν, Arist.]

EQUIVOCALNESS, ὁμωνῠμία, ἡ, Arist.

ERA, χρόνος, ὁ, Thuc. *Vid.* TIME.

ERADICATE, TO, ἐκθαμνίζω, Æsch.; ἀφαιρέω, aor. 2 ἀφεῖλον, etc., Xen.; ἐκπρεμνίζω, Dem.

ERASE, TO, ἀφᾰνίζω, Thuc.; ἐκκολάπτω, Thuc.

To erase a person's name from a list, ἐξαλείφω, c. acc. pers., Xen., Dem.

Easy to be erased, εὐεξᾰλειπτος, ον, Xen.

[ERASURE, ἀλοιφή, ἡ, Plut.]

ERE. *Vid.* BEFORE.

ERECT, TO, ἵστημι (not in aor. 2, or perf. or pluperf. act., which are always used in intrans. or pass. sens.), Soph., Ar., Thuc., Xen., Isoc., Dem., also ὀρθὸν ἵστημι, Pind.; ὑπερείδω (perf. pass. -ερήρεισμαι), Pind.; ἱδρύω, Eur., Hdt., Plat., Æschin.; ὁρίζω, act. and mid., not in pass. in this sense, Soph.; ὀρθόω, Eur., Thuc., Xen.; ἀνίστημι, Hdt., Xen., Dem.; συγκατοικίζω, Thuc. *Vid.* To RAISE, To BUILD.

To erect in, ἐνίστημι, c. εἰς and acc., Hdt.; ἐνιδρύομαι, mid., no pass., Hdt.; ἐγκᾰθιδρύω, c. dat., Eur.

One must erect, ἱδρῡτέον, Ar.

ERECT, ὀρθός, ή, όν, Omn.; ὄρθιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Soph., Hdt.; ὀρθοστάτης, ου, only masc., Eur.

[*To stand erect*, ἵσταμαι, 2d aor. act. ἔστην, ὀρθός, Hom.; ὀρθόομαι, Xen.] *Vid.* To STAND.

[*To wear the turban erect*, τὴν κυρβασίαν ὀρθὴν ἔχω, Hdt.]

[*His hair stood erect*, ὀρθαὶ τρίχες ἔσταν, Hom.]

Standing erect, ὀρθοστᾰδην, Æsch.; ὀρθοστᾰδόν, Ap. Rh.

ERECTION, AN, οἰκοδόμημα, ᾰτος, τό, Omn. prose. *Vid.* BUILDING.

ERECTNESS, ὀρθότης, ητος, ἡ, Xen., Plat.

ERR, TO, ὑπερβαίνω, only in pres., imperf., perf. -βέβηκα, and aor. 2 -έβην (poet. subj. 3d sing. ὑπερβήῃ,

Hom.) (rare, sine cas.), Hom.; ἀάομαι, only in aor. 1 mid. and pass., Hom.; ἁμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσομαι, no aor. 1, perf. ἡμάρτηκα, aor. 2 ἥμαρτον (also Hom. ἤμβροτον), Omn.; ἀπλᾰκέω (or ἀμπλᾰκέω when the first syll. is long), pres. not used, only fut. ἀπλᾰκήσω or ἀμπ., aor. 2 ἤπλακον or ἤμπ., and perf. pass. ἠπλάκημαι or ἠμπλ., in pass. sens., sometimes c. acc. of the error; πλημμελέω, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; πᾰραλλάσσω, Eur., Plat.; σφάλλομαι, pass., Soph., Eur., Hdt., Plat.; παρασφάλλομαι, Critias; ἐξᾰμαρτάνω, Æsch., Soph., Hdt., Omn. Att. prose; διᾰμαρτάνω, Hdt., Xen.; πᾰρᾰπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, perf. -πέπτωκα, aor. 2 -έπεσον, Xen.; πᾰρᾰφέρομαι, pass., aor. 1 παρηνέχθην, Plat.; πεπλανημένως ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω or σχήσω, perf. ἔσχηκα, aor. 2 ἔσχον, Isoc.

To err in opinion, παραγιγνώσκω (see tenses under To KNOW), Xen.

To err first, προεξᾰμαρτάνω, Isoc.

To err still more, προσεξαμαρτάνω, Dem.

To err with (in common with), σῠνεξαμαρτάνω, Thuc., Antipho, Lys.

To err through ignorance, ἀγνοέω, also in pass. of the error committed, Dem., Æschin. *Vid.* To MISTAKE, To SIN.

To make to err, πλάζω, fut. πλάγξω, Hom., Pind., Trag.; παραπλάζω, sometimes c. gen. of the course from which one errs, Pind., Eur.; πλᾰνάω, Soph., Plat. *Vid.* To MISLEAD.

One must err more, commit additional errors, ἐπεξᾰμαρτητέον, Dem.

Erring, πλανητός, ή, όν, Plut.; (very much), πολῠπλαγκτος, ον, Eur.

[ERRATIC, πλανητικός, ή, όν, Strab.]

ERRONEOUS, πλημμελής, ές, Eur., Plat.; ἀγνοητῐκός, ή, όν, Arist. *Vid.* WRONG.

ERRONEOUSLY, πλημμελῶς, Plat. *Vid.* WRONGLY.

ERROR, πταῖσμα, ᾰτος, τό, Theogn., Dem.; ἁμαρτωλή, ἡ, Theogn., Ar.; ἁμαρτωλία, ἡ, Eupol.; ἁμάρτιον, τό, Æsch.; ἁμαρτία, ἡ, Omn. Att.; ἁμάρτημα, ᾰτος, τό, Soph., Thuc., Plat., Dem.; ἐξᾰμαρτία, ἡ, Soph.; διᾰμάρτημα, ᾰτος, τό, Arist.; σφάλμα, ᾰτος, τό, Eur., Plat.; πλᾰνη, ἡ, Eur., Plat.; ἀμπλᾰκία, ἡ, Pind., Eur.; ἀμπλᾰκιον, τό, Pind.; ἀμπλᾰκημα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph., Eur.; πλημμέλεια, ἡ, Plat.; πλημμέλημα, ᾰτος, τό, Æschin.

To correct errors, διορθώσασθαι τ' ἀγνοούμενα, Dem.

[*Court of Errors. Vid.* COURT.]

ERST, ποτέ, enclit., Omn. *Vid.* FORMERLY.

[ERUDITE, πολυμαθής, ές, Plat.] *Vid.* LEARNED.

[ERUDITION, πολυμαθία, ἡ, Plat.] *Vid.* LEARNING.

ERUPTION, ἀνᾰφῠσημα, ᾰτος, τό, Arist.; ἐξάνθημα, ᾰτος, τό, Arist., Hipp.; ἐξάνθησις, εως, ἡ, Hipp.

To break out with eruptions, ἐξανθέω, Thuc.

ESCAPE, TO, ἀλεύομαι, mid., only pres. and aor. 1 mid. ἠλευάμην, Hom., Hes.; ἀλέομαι, only in pres. and aor. 1 mid. ἠλεάμην, Hom., Hes., Theogn., Simon.; ὑπεξαλέομαι, Hom.; ἐκδύομαι, pass., c. perf. act. ἐκδέδῠκα, aor. 2 ἐξέδυν, c. acc. or c. gen., Hom., Eur., Ar., Dem.; ὑποδύομαι, Hom.; ὑπεκδύομαι, Eur.; διαδύομαι, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; φεύγω, fut. act. rare, fut. mid. φεύξομαι, often in Att. φευξοῦμαι (Hom. often uses πεφυγμένος, perf. pass. part. in act. sens., c. acc. or c. gen., also a perf. part. nom. pl. masc. πεφυζότες, no other case or gender), Omn.; ἐκφεύγω, c. acc. rei or c. gen., also often, esp. in Att. prose, with τὸ μή and infin., or τοῦ μή and infin., or μὴ οὐκ and infin., Hom., Æsch., Hdt., Xen., Plat.; πᾰρᾰφεύγω, poet. also παρφεύγω, Hom.; ὑπεκφεύγω, Hom., Soph., Eur., Thuc., Plat.; προφεύγω, Hom., Hes.; ὑπεκπροφεύγω, Hom., Hes.; παρεκφεύγω, Hom.; περῐφεύγω (esp. so as to survive), Hom., Pind., Plat., Dem.; ὑπερφεύγω, Æsch.; ἀποφεύγω (see infrà), Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ὑπερεκφεύγω, Hipp.; διαφεύγω, Omn. Att. prose; πᾰρᾰκλῖνω (by turning aside), sine cas., Hom.; ἀποδῐδρᾱσκω, fut. -δρᾱσομαι, perf. -δέδρᾱκα, aor. 2 ἀπέδρην, part. ἀποδράς, no other tenses (aor. 2 the only tense in Hom.), (ἀποδιδράσκω is properly to escape so that those from whom one has fled know not where one is, ἀποφεύγω to escape so that they can not pursue; e. g., *Xenias and Pasion have left us; but let them be well assured that they have not escaped my intelligence* (*for I know whither they are gone*), *nor my power, for I have triremes, so that I can take their vessel*, Ἀπολελοίπασιν ἡμᾶς Ξενίας καὶ Πασίων, ἀλλ' εὖγε μέντοι ἐπιστάσθωσαν ὅτι οὐδὲ ἀποδεδράκασιν, οἶδα γὰρ ὅπῃ οἴχονται, οὔτε ἀποπεφεύγασιν, ἔχω γὰρ τριήρεις, ὥστε ἑλεῖν τὸ ἐκείνων πλοῖον, Xen.), Hom., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐκδιδράσκω, with also aor. 1 ἐξέδρασα, Eur., Ar., Hdt., Thuc.; διαδῐδράσκω, Hdt., Thuc., Isoc.; ἀλύσκω, fut. ἀλύξω, and mid. -ομαι, aor. 1 ἤλυξα, no other tenses, c. acc., sometimes c. gen., Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; ἀλυσκάζω, only pres. and imperf., c. acc. or c. gen., Hom.; *he escaped*, ἀλύσκᾰνε, Hom.; ὑπᾰλύσκω, Hom., Hes., Theogn.; ὑπεξᾰλύσκω, Hes., Ap. Rh.; ἐξᾰλύσκω, Æsch., Eur.; ἐξᾰλύω, only in pres., h.; ὑπερτρέχω, fut. -θρέξω, and -δρᾰμῶ, and δρᾰμοῦμαι, no aor. 1, perf. -δέδρομα, aor. 2 -έδρᾰμον, Theogn., Eur.; ὑπεκτρέχω, c. acc. or c. μή and infin., Soph., Eur., Hdt.; πᾰρᾰτρέχω, Eur.; μεταμείβομαι, mid., c. ἐκ and gen., Pind.; πᾰραλλάσσω, Æsch.; ἐκνέω, fut. -νεύσομαι, aor. 1 ἐξένευσα, no pass. (prop. to escape by swimming, but also gen. to escape), Pind., Eur., Thuc.; φυγγᾰνω, gen., and also of escaping notice, only pres. and imperf. act., Æsch., Soph.; ἐκφυγγάνω, Æsch.; ἀποφυγγάνω, Dem.; ὑπερπηδάω, Soph.; ἀπαλλάσσω, intrans. sine cas., or sometimes c. gen., and ἀπαλλάσσομαι, pass. in all tenses, with also fut. and aor. 1 mid., c. gen., Omn. Att., Hdt.; ἐξᾰπαλλάσσομαι, Soph.; πᾰραρρέω, fut. -ρεύσομαι, perf. -ερρύηκα, aor. 2 -ερρύην, no other tenses except imperf. (esp. of escaping one's recollection or notice), c. dat., Soph., Plat.; διᾰφυγγάνω, Thuc., Æschin.; ἐξολισθᾰνω, fut. -ολισθήσω, aor. 2 -ώλισθον, no other tenses, Hippon., Ar.; διολισθᾰνω, Ar., Plat.; διαπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, perf. -πέπτωκα, aor. 2 -έπεσον, no other tenses except imperf., sine cas., Xen.; ἐκπίπτω, Thuc.; οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, perf. ᾤχημαι and ᾤχωκα (the pres. too is used in a sort of past sense, "to have escaped"), Ar.; διᾰκλέπτομαι, in aor. 2 pass., Thuc.; διακρούομαι, mid., c. acc., also c. aor. 1 pass. in act. sens., c. gen., Hdt., Dem.; ἐκκῠλίομαι, pass., only in aor. 1 ἐξεκυλίσθην and fut. 1, c. gen. or c. ἐκ and gen., Æsch., Xen.; ἐκκύπτω, c. adv. of motion from a place, e. g., πόθεν, etc., Ar.; ἀναπέτομαι, fut. ἀναπτήσομαι, aor. ἀνεπτόμην or ἀνεπτάμην, also (in Trag) ἀνέπτην, part. ἀναπτάς, c. adv. of motion to a place, e. g., ὅποι, Æschin.; πᾰρᾰφέρομαι, in aor. 1 pass. παρηνέχθην, Xen.; ἀποπηδάω, Dem.

To escape (as wind), πᾰραπνέω, fut. -πνεύσω, etc., Hom.

To escape (so as to survive) *a danger*, etc., περιγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and -γεγένημαι, c. gen. or c. ἐκ and gen., Thuc.; περῐσώζομαι, pass., perf. -σέσωσμαι, aor. 1 -εσώθην, Xen.

To escape in safety, σώζομαι, pass., c. εἰς and acc. of the place to which, Xen.; περισώζομαι, Xen.

To escape previously, προκᾰτᾰφεύγω, Thuc.

To escape notice, λήθω, Hom., Æsch., Soph., Xen.; the more usu. pres. is λανθᾰνω, fut. λήσω, no aor. 1, perf. λέληθα, aor. 2 ἔλᾰθον, mid. and pass. not used in this sense, Omn.; πᾰρᾰλανθᾰνω, Plat., Dem.; διᾰλανθᾰνω, Thuc., Xen., Plat., Isoc.; πᾰρέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, and sync. -ῆλθον (as always in Att.), perf. -ελήλῠθα, Theogn., Soph., Dem.

I see, my friends, nor does the watchfulness of my eyes escape me (i. e., nor does it escape the watchfulness of my eyes), *so as to omit seeing*, etc., ὁρῶ, φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὄμματος φρουρὰ παρῆλθε μὴ λεύσσειν, κ. τ. λ.

Thinking that they also had escaped by this road, δοκέοντες καὶ ἐκείνους διὰ τούτων ἀπόδρησιν ποιέεσθαι, Hdt.

One must escape, φευκτέον, Eur., Ar., Xen., Isoc.

ESCAPE (the act or the means), ἀλεωρή, ἡ, Hom., Hdt.; ἀλεά, ἡ, Hom., Hes.; φῠγή, ἡ, Soph.; ἀνᾰφῠγή, ἡ, Æsch.; κᾰτᾰφῠγή, ἡ, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἀποφῠγή, ἡ, Thuc., Plat.; ἀπαλλᾰγή, ἡ, Omn. Att., Hdt.; ἔκβᾰσις, εως, ἡ, Eur.; φεῦξις, εως, ἡ, Soph.; διάφευξις, ἡ, Thuc.; ἀνᾰφευξις, ἡ, Plat.; ἀποστροφή, ἡ, Trag., Thuc., Xen., Dem.; ἀπόκῐνος, ὁ, Ar.; ἀπόδρᾱσις, εως, ἡ, Hdt.; ἐκδῠσις, εως, ἡ, Hdt., Plat.; ἔκνευσις, εως, ἡ, Plat.; πᾰρᾰβᾰσις, poet. παραίβ., εως, ἡ, Ap. Rh.

Able to escape from, φύξῐμος, ον, c. acc., Soph.

Easy to escape from, φευκτός, ή, όν, Soph.; εὐέξοδος, ον, Æsch.

From which one can not escape, ἄφυκτος, ον, Pind., Trag.; ἄπειρος, ον, Æsch.; ἀπέραντος, ον, Æsch.

Unable to escape, ἄφυκτος, ον, Ar.

Easily escaping, εὐέξοδος, ον (as water), Arist.

Likely to escape notice, λᾰθητῐκός, ή, όν, Arist.

To suffer to escape, ἀφίημι, imperf. ἀφίην, ἠφίην, and ἠφίουν, aor. 1 -ῆκα, perf. pass. -εῖμαι, aor. 1 -έθην, Soph., Hdt., Dem.; διαφίημι, Thuc.

ESCHEW, TO, φεύγω, Omn. *Vid.* To AVOID.

ESCORT, πομπή, ἡ, Hom., Eur.; προπομπή, ἡ, Xen.; παραπομπή, ἡ, Lex ap. Dem., Arist.

An escort, i. e., a person or body of

persons escorting, πομπός, ὁ, Hom., Soph., Hdt.; προπομπός, ὁ, usu. in pl., Æsch., Eur., Xen., Isoc.; ἀγωγοί, οἱ, Thuc.

Take with you your company as an escort, τὸν λόχον προπομπὸν ἄγε, Xen.

ESCORT, TO, πέμπω, perf. πέπομφα (perf. in any voice only Att., not in Hom., nor any tense derived from it), Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἀποπέμπω, Pind.; προπέμπω, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; πᾰραπέμπω, Xen., Dem.; συμπαραπέμπω, Æschin.; συμπροπέμπω, Ar., Hdt., Thuc., Xen.; κομίζω, Soph., Plat.; πᾰρᾰκομίζω, Eur., Xen.; ἀποκομίζω, Xen. *Vid.* TO CONDUCT.

ESCORTING, πόμπῐμος, η, ον, and ος, ον, Æsch., Soph.; πομπαῖος, α, ον, and ος, ον, esp. epith. of Mercury, Æsch., Soph.; [παραπομπός, όν, Polyb.]

[*An escorting,* (act), προπομπή, ἡ, Xen.; προπομπία, ἡ, Hierocl.]

ESCULENT, ἐδώδῐμος, ον, Hdt., Thuc. *Vid.* EATABLE.

ESPECIAL, ἐξαίρετος, ον, Pind., Dem. *Vid.* PARTICULAR.

Or whether it is his especial privilege, of all the Athenians, both to act, etc., ἢ τούτῳ μόνῳ Ἀθηναίων ἐξαίρετόν ἐστι καὶ ποιεῖν, κ.τ.λ., Lys.

ESPECIALLY, μάλα, compar. μᾶλλον, superl. μάλιστα, Omn.; ἔκκρῐτον, Eur.

And especially, ἐν δέ, Soph., Hdt.

Especially if, ἄλλως τε καὶ εἰ, Thuc.

ESPOUSALS, μνήστευμα, ᾰτος, τό, Eur.; ἐγγυή, ἡ, Plat., Isæ.; ἐγγύησις, εως, η, Isæ.

ESPOUSE, TO, νυμφεύω, Pind., Eur.; ἐγγυάω, Eur., Hdt., Plat., Dem. *Vid.* TO BETROTH.

To espouse, i. e., to marry, γᾰμέω, fut. γᾰμήσω, but also γᾰμέω, Att. contr. γᾰμῶ, fut. mid. γαμέσσομαι, Hom., γαμοῦμαι, Att., aor. 1 ἔγημα (Menand. also uses ἐγάμησα, "to betroth"), Omn. *Vid.* TO MARRY.

ESPY, TO, ὁράω, imperf. usu. ἑώρων, perf. ἑώρᾱκα, fut. usu. from ὄπτομαι, ὄψομαι, and pass. ὀφθήσομαι, 2d perf. ὄπωπα, perf. pass. ὦμμαι, aor. 1 ὤφθην, etc., Omn. *Vid.* TO SEE, TO BEHOLD.

ESQUIRE, AN, ὀπάων, ονος, ὁ, Hom.; Ap. Rh.; θεράπων, οντος, ὁ, Hom.; ὑπηρέτης, ου, ὁ, Thuc. *Vid.* ARMOR-BEARER.

ESSAY, TO, πειράω, aor. 1 both in act. and pass. sens., c. infin. or c. acc., or c. ὡς or ὅπως, Hom., Pind., Soph., Eur., more common in mid., Omn. *Vid.* TO ENDEAVOR, TO TRY.

ESSAY. *Vid.* ATTEMPT, ENDEAVOR.

ESSENCE, οὐσία, ἡ, Plat., Arist.

ESSENTIAL, ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Pind., Omn. Att.; [οὐσιώδης, ες, Plut.] *Vid.* NECESSARY.

Not admitting actions . . . or any thing which is invisible to be essential, πράξεις . . . καὶ πᾶν τὸ ἀόρατον οὐκ ἀποδεχόμενοι ἐν οὐσίας μέρει, Plat.

ESTABLISH, TO, ἵστημι, perf., and pluperf., and aor. 2 act. only used in pass. sens., perf. often sync. ἕστᾰτον, ἕσταμεν, etc., for ἑστήκατον, also part. ἑστώς, ῶσα, ός (gen. ῶτος, ώσης, etc., but in Hom. usu. ἑσταότος, etc.), for ἑστηκώς, υῖα, ός, etc. (Hom. has also poet. aor. 1, 3d pl., often ἔσταν for ἔστησαν, also ἔστασαν, but ἕστᾰσαν, 3d pl. pluperf., for ἑστήκεισαν, subj. στήῃς, στήῃ for στῇς, etc., and pl. στείομεν for στῶμεν, infin. στήμεναι for στῆναι, also poet. aor. 2 στάσκον), Omn.; τίθημι, aor. 1 ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην, of any thing (esp. in Att. of establishing laws), Omn.; κτίζω, aor. 1 often ἔκτισσα for ἔκτῐσα, Pind., Soph., Hdt.; ἱδρύω (also ῠ in Hom.), Trag., Hdt., Thuc.; καθιδρύομαι, mid., Eur.; πήγνῡμι, generally, and also esp. of establishing an agreement, etc., 2d perf. πέπηγα in pass. sens., Æsch., Eur., Thuc., Lycurg., Dem.; καθίστημι, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ὁρίζω, Soph., Lycurg.; βεβαιόω, Thuc., Plat., Dem.; κατασκευάζω, Hdt., Xen., Plat., Dem. *Vid.* TO APPOINT, TO CONFIRM, TO FIX.

To establish laws, etc., κῡρόω, Ar., Thuc., Andoc., Hdt.

To establish in, ἐγκᾰθίστημι (sometimes also in pres. ἐγκαθιστάνω, Dem.), c. acc. rei, and dat. loci, the latter often understood, Eur., Thuc., Lys., Dem.; εἰσοικέω, c. dupl. acc., Eur., Plat.; προσάπτω, no perf. act., c. acc. rei, dat. loci, Eur.

To establish by, near, among, παρακαθίστημι, Isoc.

To establish together with, to aid to establish, etc., συγκατοικίζω (esp. of colonists, etc.), Thuc.; συγκᾰτασκευάζω, c. dat. of pers., acc. rei, Thuc., Xen., Dem.; συγκᾰθίστημι (also in pres. συγκαθιστάνω), Æsch., Thuc., Xen., Andoc.

To assist in establishing, συγκᾰθίστημι, Isoc.

To be established, κεῖμαι (3d pl. in Hom. often κέαται), imper. κεῖσο, etc., imperf. ἐκείμην, fut. κείσομαι, esp. of laws, Omn. Att., καθίσταμαι, with perf., pluperf., and 2d aor. act. (and 3d fut. κᾰθεστήξω, only in Thuc.), Omn. Att.; πᾰρᾰκειμαι, Æschin.

The marine heights on which my father is established as god (or my father's worship is established), ἄκρας ἐναλίας ἃς καθίδρυται πατήρ, Eur.

Cadmus having received from his father the sovereignty of the Coans thoroughly established, Κάδμος . . . παραδεξάμενος παρὰ πατρὸς τὴν τυραννίδα Κώων εὖ βεβηκυῖαν, Hdt.

One must establish, κᾰταστατέον, Xen., Plat.

One who establishes, κᾰταστᾰτης, ου, ὁ, Soph.

ESTABLISHED, esp. of laws, etc., κύριος, α, ον, and ος, ον, Eur., Plat., Dem., Æschin.; [καθεστηκώς, υῖα, ός, Ion. -εστεώς, Hdt.; οἱ καθεστῶτες νόμοι, *the established laws,* Soph., Ar.; also τὰ καθεστῶτα, *the established constitution* (of a state), Plat., Isoc.; νόμιμος, η, ον, and ος, ον, Eur.; (handed down from ancestors), πάτριος, α, ον, and ος, ον, Trag., etc.]

[*In the established manner,* νενομισμένως, Philostr.]

ESTABLISHMENT, THE, or establishing of any thing, κᾰτάστᾰσις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Plat.; κῦρος, τό, Soph., Plat.; ἵδρῡσις, εως, ἡ, Plat.; βεβαίωσις, εως, ἡ, Thuc., Æschin.

ESTABLISHMENT (esp. of laws), θέσις, εως, ἡ, Plat.

An establishment (i. e., house and servants), οἰκία, ἡ, Dem.

ESTATE, κλῆρος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Plat., Dem.; οὐσία, ἡ, Soph., Hdt., Plat., Lys.; χωρίον, τό, Thuc., Lys., Isæ.; χώρα, ἡ, Xen.; χῶρος, ὁ, Xen.

A little estate, οὐσίδιον, τό, Nicom.

ESTEEM, τῑμή, ἡ, Omn.; χώρα, ἡ, Theogn.; ἀξίωμα, ᾰτος, τό, Eur., Omn. Att. prose; ἀξίωσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc. *Vid.* HONOR, and SYN. 77.

Those men, oh Cyrnus, are in little esteem, τούτων τοι χώρη, Κυρν', ὀλίγη τελέθει, Theogn.

[*To hold in no esteem, to esteem of no value,* παρ' οὐδὲν ποιέομαι, Xen.; δι' or περὶ οὐδενὸς ποιέομαι, οὐδαμοῦ λέγω τινά, Hdt., Trag., Xen.; *to be held in no esteem,* οὐδαμοῦ εἰμι, φαίνομαι, Plat.; οὐδενὸς λόγου γίγνομαι πρός, c. gen., Hdt.]

[*Holding in slight esteem,* ὀλίγωρος, ον, Hdt.]

ESTEEM, TO, ἄγᾰμαι, mid., fut. ἀγᾰσομαι, sometimes poet. ἀγάσσομαι, aor. 1 ἠγασάμην, poet. ἠγασσάμην, also aor. 1 pass. ἠγάσθην, in act. sens. (Hom. also has 2d pl. pres. ἀγάασθε, infin. ἀγάασθαι, etc.), c. acc. pers., gen. of the cause, or vice versâ c. gen. pers., acc. causæ, or c. gen. pers. only, or c. dupl. gen., Hom., Ar., Hdt., Plat; τῑμάω, fut. mid. both in act. and pass. sens., Omn.; χώραν τίθημί τινος, Theogn. *Vid.* TO HONOR.

To esteem highly, more highly, etc., περὶ πολλοῦ ποιέομαι, περὶ πλείονος π., Hdt., Isoc.

Being held in high esteem by the Persians, ἐὼν ἐν αἴνῃ μεγίστῃ ἐν Πέρσῃσι, Hdt.

[*To esteem slightly,* ὀλιγωρέω, c. gen., Xen.; περὶ ὀλίγου ποιέομαι, Hdt.; παρ' ὀλίγον ποιέομαι, Xen.]

[*To esteem it a grievous thing,* δεινόν τι ποιέομαι, Hdt.; *to esteem it a great matter,* μέγα ποιέομαι τι, Hdt.]

To be esteemed, πολυωρέομαι, Arist.; κατευημερέω, Æschin.

ESTIMABLE, τίμιος, α, ον, and ος, ον, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; πολῠτίμητος, ον, Ar. *Vid.* HONORABLE.

ESTIMATE, TO, κρῑνω, aor. 1 pass. poet. also ἐκρίνθην (not Att.), c. πρός and acc. of any standard by which, Soph., Eur., Thuc., Xen.; τῑμάω, fut. mid. both in act. and pass. sens., Eur., Thuc., Plat., Dem.; στᾰθμάομαι, mid., no pass., but fut. mid. sometimes in pass. sens., Eur., Ar., Hdt., Plat.; ἐξετάζω, Dem. *Vid.* TO VALUE.

To make a counter-estimate, ὑποτῑμάω (esp. so as to value at a less price), Alex.; esp. of a penalty to be inflicted on a defendant in a prosecution, ὑποτῑμάομαι, mid., Xen.; ἀντῐτιμάομαι, mid., Plat., Dem.

ESTIMATE, AN, τίμημα, ᾰτος, τό, Eur.

[*To put in an estimate for* (a contract, esp. public taxes), ὠνέομαι, Oratt.]

[*To make* or *form an estimate* (of men to be supplied), πρόσταξιν ποιέομαι, Thuc.]

[*A rough estimate,* ὁλοσχέρεια, ἡ, Strab.]

ESTIMATION, ἀξίωσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc. *Vid.* ESTEEM.

(*They say*) *that such an one is held in no estimation,* ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει τὸν τοιοῦτον (φασί), Dem.

ESTRANGE, TO, ἀλλοτριόω, c. gen. or c. ἀπό and gen., sometimes c. dat., Hdt., Thuc., Dem.; ἀπαλλοτριόω, c. ἀπό, and gen., Isoc., Æschin.

To be or become estranged from, διᾰνίστᾰμαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., Thuc.; [ἀλλοτριό-

ομαι, pass., Thuc.; ἀλλοτριοφρονέω, Diod.]

ESTRANGEMENT, ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, Plat.; [ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, Thuc., App.]

ESTUARY, AN, κόλπος, ὁ, Hom., Æsch., Hdt., Xen.; [ἀνάχῠσις, εως, ἡ, Strab.]

ETERNAL, ᾿ᾱθᾰ́νᾰτος, η, ον (always so in Hom.), and ος, ον, Omn.; ᾿αέναος, ον, and poet. ἀέννaος, Simon., Pind., Xen., Plat.; ἄλληκτος, ον, for ᾿ἄληκτος, Hom., Soph.; ᾿ᾱενάων, ουσα, ον, gen. οντος, etc. (only of rivers and waters), Hom., Hes.; ᾿ᾱΐδιος, α, ον, Hes., h., Thuc., Plat.; ἄσβεστος, ον, Pind., Æsch.; αἰᾱνής, ές, Pind., Æsch., Soph.; ἀτέλευτος, ον, Æsch.; ᾿ἄπαυστος, ον, Soph., Thuc.; αἰώνιος, α, ον, and ος, ον, Plat.; διαιώνιος, ον, Plat.; ᾿ἀπέραντος, ον, Dem.

ETERNALLY, ᾿ἀεί, poet. also αἰεί and αἰέν, Dor. αἰές and ἀές, and in Pind. ἀέ, Omn.; εἰς ἀεί, Omn. Att.; αἰανῶς, Æsch.; δι' αἰῶνος, Soph.; διὰ τέλους, Soph., Eur., Plat.; εἰς αἰῶνα, Lys. *Vid.* FOREVER.

ETERNITY, αἰών, ῶνος, ὁ, Soph., Plat.; ᾿ᾱϊδιότης, ητος, ἡ, Arist.

ETHER, αἰθήρ, έρος (ἡ always Hom., ὁ always Att. prose, elsewhere ὁ καί ἡ), Omn. *Vid.* AIR.

ETHEREAL, αἰθέριος, α, ον, and ος, ον, Eur.

ETHICAL, ἠθῐκός, ή, όν, Arist.

ETIQUETTE — *Deioces is the first person who established this etiquette*, κόσμον τόνδε Δηιόκης πρῶτός ἐστι ὁ καταστησάμενος, Hdt.

[ETYMOLOGICAL, ἐτυμολογικός, ή, όν, Gram.; *an etymological dictionary*, ἐτυμολογικόν, τό.]

ETYMOLOGICALLY, ἐτῠ́μως, Arist.

To examine a word etymologically, ἐτῠμολογέω, Att.

[ETYMOLOGIST, AN, ἐτῠμολόγος, ὁ, Varro.]

[ETYMOLOGY, ἐτυμολογία, ἡ, Strab., Dion. H.; *the science of etymology*, ἡ ἐτυμολογική, Varro.]

EUCHARIST, THE, Εὐχᾰριστία, ἡ, Eccl.

EULOGISTICAL, ἐγκωμιαστικός, ή, όν, Arist.

EULOGIZE, TO, αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, perf. pass. only ᾔνημαι, aor. 1 ᾐνέθην, etc., Omn. poet., Hdt., Plat.; ἐπαινέω, Pind., Hdt., Omn. Att.; εὐλογέω, Trag., Isoc. *Vid.* TO PRAISE.

EULOGY, αἶνος, ὁ, Hom., Pind., Hdt.; ἔπαινος, ὁ, Simon., Pind., Hdt., Omn. Att.; εὐλογία, ἡ, Pind., Thuc., Lycurg.; πανηγυρικός, ὁ (sc. λόγος), Isoc. *Vid.* PRAISE.

EUNUCH, A, χλούνης, ου, ὁ, Æsch.; ἡμίανδρος, ὁ, Hippon.; ἐκτομίας, ου, ὁ, Hdt.; εὐνοῦχος, ὁ, Hdt., Xen.

EUPHEMISM, εὐφημία, ἡ, Plat., Æschin.; *to use euphemism*, ἐν εὐφημοτάτοις ὀνόμασι κατονομάζω, Plat.

EUPHONY, εὐστομία, ἡ, Plat.

EVACUATE, TO, κενόω, Soph., Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* TO LEAVE.

EVACUATION, ἔκλειψις, εως, ἡ, Hdt. *Vid.* ABANDONMENT.

EVADE, TO, διᾰδύω, oftener -ομαι mid. (ῠ properly, but often ῡ poet.), fut. -δῠ́σομαι, etc., Ar., Hdt., Plat., Lys., Dem.; ἐξᾰνᾰχωρέω, Thuc. *Vid.* TO SHIRK, TO AVOID.

He ought to have been silent, and, evading the question for the present, not to submit to any further discussion concerning what he had done, σιγᾶν ἐξήρκει, καὶ διακρουσαμένῳ τὸν παρόντα χρόνον μηκέτ' εἰς λόγον περὶ τῶν πεπραγμένων ἑαυτὸν καθιστάναι, Dem.

One who evades bearing his portion of the burdens of the state, διᾱδρᾱσῐπολῑ́της, ὁ, Ar.

EVANESCENT, ἐφημέριος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Pind.; ἐφήμερος, ον, Theogn., Pind., Eur.; ὀλῐγοχρόνιος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Hdt., Plat., Xen.

EVANGELICAL, εὐαγγελικός, ή, όν, Eccl.

EVANGELIST, AN, εὐαγγελιστής, οῦ, ὁ, N. T.

EVAPORATE, TO, διαπνέομαι, pass., perf. not used in this sense, aor. 1 -επνεύσθην, Plat.; ἐξᾱερόομαι, pass., Hipp.; θῡμιάομαι, pass., Arist.; πνευμᾰτόομαι, pass., Arist.; [ἀνατμίζομαι, pass., Democr.]

To evaporate gradually, ὑπεκπνέω, fut. -πνεύσω, oftener mid. -πνεύσομαι, Plat.

To make to evaporate, ἐξᾱερόω, Arist.; ἐξᾰτμίζω, Arist.

To make to evaporate with or *at the same time*, σῠνεξατμίζω, Arist.

EVAPORATION, διᾰφόρησις, εως, ἡ, Arist.; θυμίᾱσις, εως, ἡ, Arist.

Easily evaporating, εὐξήραντος, ον, Arist.; θῡμιᾱτῐκός, ή, όν, Arist.; θῡμιᾱτός, ή, όν, Arist.

EVASION, διάδῠσις, εως, ἡ, Dem.

EVE — *on the eve of the feast*, τῆς ὀρτῆς τῇ δορπίῃ, Hdt. *Vid.* EVENING.

EVEN, ὁμᾰλός, ή, όν, Hom., Thuc., Xen., Plat.; λεῖος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Æsch., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ἴσος, η, ον (ῐ Hom., ῐ Att., ῐ elsewhere) (compar. ἰσαίτερος, Xen.), Omn.; ὁμᾰλής, ές, Plat., Xen.; πλατύς, εῖα, ύ, Hom., Plat. *Vid.* LEVEL.

Even (of numbers), ἄρτιος, α, ον, Plat., Xen.

To play at odd and even, ἀρτιάζω, Ar., Plat.

Playing at odd and even, ἀρτιασμός, ὁ, Arist.

[*To make even*, ἀνομαλίζω, Arist.; ἐν ὁμαλότητι τίθημι, Plat.] *Vid.* TO EQUALIZE.

["*To pursue the even tenor of one's way*," ὁμαλῶς βιόω (aor. 2 ἐβίων, infin. βιῶναι), Isoc.]

Even, adv., καί, Omn.; γε, encl., Eur.

Even if, κᾄν, for καὶ ἄν or καὶ ἐάν, with the same moods as ἄν or ἐάν, i. e., opt. or subj., according to what has preceded, Hes., Omn. Att.

Not even, οὐδέ, Omn.; οὔ γε, with the principal word between them, Hom.; so οὐ μὴν . . . γε, Ar.

EVEN-HANDED, ἑτερορρεπής, ές, Æsch. *Vid.* IMPARTIAL.

EVENING, ἕσπερος, ὁ, pl. ἕσπερα, τά, Hom.; ἑσπέρα, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; βουλῡτός, ὁ (in Hom. only in acc., βουλυτόνδε after verb of motion—*but when the sun was proceeding toward evening*, ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε), Ar., Ap. Rh.; δείελος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; δείλη, ἡ (in Hom. rather as the afternoon, but evening in), Omn. Att. prose; also δείλη ὀψία, Hdt., Thuc., Lycurg., Dem.; ὀψία, ἡ, Xen.; ὀψία ὥρα, Xen.

Of or *belonging to evening*, δείελος, ον, Hom., Ap. Rh.; ἕσπερος, ον, Hom., Pind., Eur.; ἑσπέριος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Eur.; ἑσπερινός, ή, όν, Xen.

In the evening, δειελῑνός, ή, όν (of persons doing any thing), Theoc.

Before evening, adj., προδείελος, ον, Theoc.

Before evening, adv., πρὶν θεοῦ δῦναι σέλας, Eur.

Toward evening, ὀψέ (in Att. prose often c. gen., as ὀψὲ τῆς ἡμέρας, ὀψὲ τῆς ὥρας, sometimes also with a conjunction or a verb, as, "*it was evening*," ὀψὲ ἐγένετο or ἦν, or "*till evening*," εἰς ὀψέ, ἕως ὀψέ), Hom., Thuc., Xen., Dem.; ἐπῐδείελα, Hes.; τὰ ποθέσπερα for προσέσπερα, Theoc.

Early in the evening, ἀκρέσπερον, Theoc.

Late in the evening, πάνυ ὀψέ, Plat.; ὀψὲ τῆς ὥρας, Dem.

The evening star, Ἕσπερος, ὁ, Hom., Pind., Eur.

To wait till evening, δειελιάω, only in aor. 1 part., Hom.

EVENLY (as to march evenly or in an even line), ὁμᾰλῶς, Thuc., Xen.

EVENNESS, ὁμᾰλότης, ητος, ἡ, Plat.

EVENT, AN, ἔργον, τό, Omn.; πρᾶγμα, ᾰτος, τό, Pind., Hdt., Omn. Att.; συντῠχία, ἡ, Theogn., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; συμφορά, ἡ, most frequently unfortunate, but not always, Pind., Hdt., Omn. Att.; σῠναλλᾰγή, ἡ, Soph.; προσβολή, ἡ, Eur.; τὸ τυγχάνον, τὸ τῠχόν, usu., if not always, in pl., Eur.; σύμπτωμα, ᾰτος, τό, Thuc., Dem.; σύμβασις, εως, ἡ, Plat.; σῠνηβολία, ἡ, Ap. Rh. *Vid.* SYN. 222.

The event or *result of any thing*, διέξοδος, ἡ, Hdt.; τὸ ἐκβάν, άντος, Dem.; τὸ μέλλον, Thuc.

Every event, ἕκαστα τῶν γιγνομένων, Thuc.

At all events, μέντοι, Hom., Soph., Xen.; μέν τε, Hom.; γε, Omn.; μὲν οὖν, Soph.; μέν που, Plat. (μέν, whether by itself or compounded, as μέντοι, never begins a sentence); πάντως, Ar., Hdt., Plat.

EVENTUALLY, τελέως, Æsch.; χρόνῳ, Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἐν χρόνῳ, Æsch.; σὺν χρόνῳ, Æsch. *Vid.* AT LAST.

EVER, indefinite, ποθί, Hom.; ποτέ, enclit., Omn.; πώποτε, always with negative except when a question is asked, as is often the case in prose, Hom., Hes., Soph., Ar., Plat., Xen., Dem.; πω, enclit., like πώποτε, always with neg. except when a question is asked, Omn.; [in negative sentences, *ever* is expressed in Greek by *never* strengthened by οὐ, as, *no one ever did this*, οὐκ ἐποίησε τοῦτο οὐδαμοῦ οὐδείς, Plat.]

If this were ever so much the case, εἰ τὰ μάλιστα ταῦθ' οὕτως εἶχεν, Dem.

If you had given them ever so little hope, εἰ μικρὰν ὑπεφήνατ' ἐλπίδα ἡντινοῦν αὐτοῖς, Dem.

Forever, διαμπερές, Hom., Hes., sometimes διαμπερὲς ἀεί, or διαμπερὲς ἤματα πάντα, Hom.; ᾿ἀεί (often written αἰεί in Hom., also αἰέν, Hom., ἀέ, Pind., αἰές and ἀές, Theoc.), Omn.; αἰανῶς, Æsch.; εἰσαεί, Omn. Att.; πᾰ́νετες, Pind.; διὰ τέλους, Soph., Eur., Plat.; διὰ παντός, Soph.; δι' αἰῶνος, Soph.; τὸν αἰῶνα, Plat., Lycurg.; εἰς αἰῶνα, Lys. *Vid.* SYN. 32.

EVER-FLOWING, ἀενάων, ουσα, ον, Hom., Hes.; ᾿ἀέναος (and poet. ἀέννᾱος, ον, only in Theoc.), Hes., Theoc.

EVERGREEN, ἀειθᾰλής, ές, Mel.

EVERLASTING, ἄλληκτος, ον, Hom., Soph.; ᾿ἀθᾰ́νᾰτος, η, ον (always so in Hom.), and ος, ον, Omn.; ᾿ἀέναος, ον,

Simon., Pind., Xen., Plat.; αἰᾱνής, ές, Pind., Æsch., Soph.; ἄσβεστος, ον, Pind., Æsch.; ἀτέλευτος, ον, Æsch.; ἀΐδιος, ον, Hes., h., Thuc., Plat.; ἄπαυστος, ον, Soph., Thuc.; αἰώνιος, α, ον, and ος, ον, Plat.; διαιώνιος, ον, Plat.; ἀπέραντος, ον, Dem. *Vid.* ENDLESS, ETERNAL, PERPETUAL.

EVERLASTINGLY, ἐς ἀΐδιον, Thuc. *Vid.* FOREVER.

EVERY, πᾶς, πᾶσα, πᾶν (gen. pl. πασᾶων, Hom., only once), Omn.; ἅπας, neut. ἅπᾶν (Hom., ἅπᾱν, Att.), Omn.; πρόπας, neut. πρόπᾶν, Hom., Omn. poet.; σύμπας, Omn.; ἕκαστος, η, ον, Omn.; παντοδᾰπός, ή, όν, Pind., Eur., Isoc.; [(in expressions of time), ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, e. g., *every month, every year*, ὅσοι μῆνες, ὅσα ἔτη, Att.] *Vid.* SYN. 201.

Every one, οὐδεὶς ὅστις οὐ, neut. οὐδὲν ὅτι οὐ, Hdt., Thuc.; [*every thing*, also τὰ πάντα, *to be every thing* to one, πάντα εἰμί τινι, Hdt.]

That every one should chastise his own allies, τοὺς προσήκοντας συμμάχους αὐτόν τινα κολάζειν, Thuc.

Every (expressing regularity, succession, or regular alternation), παρά c. acc., as, "*every other day*," ἡμέρα παρ' ἡμέραν, Antiph., Dem.; "*every third month*," παρὰ μῆνα τρίτον, Arist.; διά, c. gen., as, "*every tenth battlement*," διὰ δέκα ἐπάλξεων, Thuc.; "*every fifth year*," δι' ἔτους πέμπτου; "*every third day*," διὰ τρίτης ἡμέρας, Hdt., Ar., etc., so Xen., Plat., etc., as,

He used to go every ninth year, ἐφοίτα δι' ἐνάτου ἔτους, Plat.

[*Every year*, ἀνὰ πᾶν ἔτος, Hdt.]

On or *from every side*, πάντοθεν, Hom.; ἑκαστᾰχόθεν, Thuc., Xen.; παντᾰχόθεν, Ar.

To every side (in every direction), ἑκασταχόσε, Thuc., Plat. *Vid.* EVERY WHERE.

For every one, ἑκαστᾰχόθι, Hom.

In every way, παντοδαπῶς, Hdt., Plat.; ἄνω καὶ κάτω, Plat.; πάντῃ, Hom.; παντᾰχῶς, Plat.; παντᾰχοῖ, Ar.; παντᾰχοῦ, Soph., Isoc.

You not being able to contradict him, but changing in every direction (as he does), οὐ δυναμένου ἀντιλέγειν, ἀλλ' ἄνω καὶ κάτω μεταβαλλομένου, Plat.

Considering all the arguments in every way, πάντας τοὺς λόγους ἄνω καὶ κάτω μεταστρέφων, Plat.

Their infantry, and ships, and every thing perished, καὶ πεζὸς καὶ νῆες καὶ οὐδὲν ὅ,τι οὐκ ἀπώλετο, Thuc.

In every respect, πανταχοῦ, Soph.

By every means, πανταχῇ, Æsch., Soph., Hdt.

EVERY WHERE, ἁπάντῃ, Hom.; πάντῃ, Hom., Hes., Eur., Hdt.; παντᾰχοῦ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἁπανταχοῦ, Eur., Xen.; πανταχῇ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἁπανταχῇ, Eur.; ἑκαστᾰχοῦ, Thuc., Plat.; πάντοθι, Mel.

Every where (i. e., every whither, in motion *to* a place), πάντοσε, Hom., Xen.; πανταχοῖ, Ar.; πανταχόσε, Thuc., Plat.; ἁπανταχοῖ, Isæ.

Every where, in motion *from* a place, πάντοθε or -θεν, Hom., Pind., Soph., Dem., Theoc.; πανταχόθε or -θεν, Ar.

EVIDENCE, μαρτῠρία, ἡ, Hom., Hes.; μαρτῠριον, τό, Pind., Æsch., Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* TESTIMONY.

[*To bring forward evidence*, μαρτύρια παρέχομαι, Hdt.] *Vid.* TO ADDUCE.

[*To bring any thing as additional evidence*, προσμαρτυρέω, c. acc. et dat., Dem.]

The certain evidence of the advantage is not yet visible to all, τῆς ὠφελείας ἄπεστιν ἔτι ἡ δήλωσις ἅπασι, Thuc.

EVIDENCE, TO, δείκνῡμι, Eur., Omn. Att. prose. *Vid.* TO PROVE.

EVIDENCE, AN (i. e., a witness, q. v.), μάρτυς, ῠρος, ὁ καὶ ἡ, Omn. post Hom.

A king's evidence, μηνῡτής, οῦ, ὁ, Thuc.

To turn king's evidence, μηνύω, Thuc.

EVIDENT, ἐναργής, ές, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; δῆλος, η, ον, and ος, ον (also δέελος, Hom.), Omn.; φᾰνερός, ά, όν, and ός, όν, Pind., Hdt., Omn. Att.; φαινόμενος, η, ον, Pind., Archil.; ἐπίδηλος, ον, Theogn., Ar., Hdt., Xen.; πρόοπτος, contr. προῦπτος, ον, Æsch., Soph., Hdt.; λαμπρός, ά, όν, Æsch., Soph., Thuc., Xen.; πρόδηλος, ον, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; αὐτόδηλος, ον, Æsch.; εὔδηλος, ον, Æsch., Ar., Xen., Plat.; ἔνδηλος, ον, Soph., Ar., Thuc., Xen., Plat.; κᾰτάδηλος, ον, Soph., Hdt., Omn. Att. prose; ἀρίδηλος, ον, Hdt.; διάδηλος, ον, Xen., Plat.; ἔκδηλος, ον, Dem.; σύνδηλος, ον, Arist.; ἐμφᾰνής, ές, Omn. Att.; ἐκφᾰνής, ές, Æsch., Plat.; διαφᾰνής, ές, Soph., Æschin.; περῐφᾰνής, ές, Soph., Ar., Lys., Dem.; προφᾰνής, ές, Plat.; κᾰταφᾰνής, ές, Hdt., Xen., Plat., Antipho, Dem.; εὔσημος, ον, Æsch., Soph.; χειρόδεικτος, ον, Soph.; εὔκρῑτος, ον, Plat.; ἐπῐπόλαιος, ον, Arist.; ἀρίσημος, ον, Theoc.

EVIDENT, TO BE, φαίνομαι, pass., often with fut. mid. φανοῦμαι, and 2d perf. πέφηνα, c. part. (with infin. it only means to seem to be, to be likely to be), the part. sometimes understood, Æsch., Hdt., Thuc., Plat.; διαφαίνομαι, Pind., Thuc.; κᾰταφαίνομαι, Hdt.; πρέπω, no perf., no mid. or pass., Pind., Æsch.; δηλόω, Soph., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* TO APPEAR.

It was evident by this, ἐν τούτῳ διέδεξε (Ion. for διέδειξε), Hdt.

To be evident at the same time, συνδηλόω, Theoph.

To make evident, φαίνω, Omn.; δηλόω, Omn. Att., Hdt. *Vid.* TO SHOW, and SYN. 161.

EVIDENTLY, φᾰνερῶς, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἐναργῶς, Æsch., Hdt., Dem., Æschin.; λαμπρῶς, Æsch., Thuc.; περῐφανῶς, Soph., Ar., Thuc.; ἐμφᾰνῶς, Trag., Thuc., Xen., Dem.; κᾰτᾰφᾰνῶς, Ar., Dem., Isæ.; διαφᾰνῶς, Thuc., Xen., Plat.; δηλᾰδή, Soph., Eur., Ar.; ἐνδήλως, superl. ἐνδηλότατα, Thuc.; δηλονότι, Xen., Plat., Dem.

The man will evidently die, περίφαντος ἀνὴρ θανεῖται, Soph.

EVIL, subst., τὰ λῡγρά, only pl., Hom.; πῆμα, ᾰτος, τό, Omn. poet.; κᾰκόν, τό, Omn.; νόσος, ἡ, poet. νοῦσος (not Att.), Hom., Hes., Soph., Eur., Xen., Lys.; ἀνία (ῑ Hom., ῐ elsewhere), ἡ, Hom.; κήρ, κηρός, ἡ, only in sing., Æsch., Soph., Plat., Dem., Æschin.; ἕλκος, τό, Æsch., Soph. *Vid.* MISFORTUNE.

Cause of evil, κᾰκομήχᾰνος, ον, Hom.; ἀρχέκᾰκος, ον, Hom.; πρωτοπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Æsch.

The beginning of evil, πρώταρχος ἄτη, Æsch.

[*To do evil*, πανουργέω, Trag., Dem.]

[*Keeping off evil*, ἀλεξίκᾰκος, ον, Hom.]

EVIL, adj., κᾰκός, ή, όν, compar. κακίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάκιστος, poets (not Att.) have also κακώτερος, also χείρων (common too in Att.), Ep. χερείων, with (besides the regular forms) an irreg. declension, dat. sing. χερῆϊ, nom. pl. masc. and fem. χέρηες, acc. sing. masc. and neut. pl. χέρηα, also χερειότερος and χειρότερος (not in Att.), and in Att. prose superl. χείριστος, also κακῑότερος, Anth., Omn.; μέλας, μέλαινα, μέλαν, gen. μέλᾰνος, μελαίνης, etc., compar. μελάντερος (esp. of fate, fortune, etc.), Hom., Trag.; φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Theogn., Hdt., Omn. Att.; φλαῦρος, α, ον, Pind., Sol., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἕτερος, α, ον (by euphemism), Pind.; πονηρός, ά, όν, Omn. Att. *Vid.* BAD, WICKED, UNFORTUNATE.

Exceedingly evil, πάγκᾰκος, ον, Hes., Theogn., Soph., Eur., Plat.; πρόκᾰκος, ον, Æsch.; παμπόνηρος, ον, Epich., Ar., Plat., Dem.

EVILLY, κᾰκῶς, Omn.; φαύλως, Eur., Xen., Dem. *Vid.* BADLY.

EVINCE, TO, προφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, no perf. (only pres. and imperf. in Hom., who has also irreg. 3d sing. προφέρησι), Hom.; φαίνω, only act. voice in this sens., Hom., Hes., Pind.; ἀνᾰφαίνω, Hom., Pind., Eur.; ἐκφαίνω, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen.; ἐνδείκνῡμαι, mid., Ar., Plat., Dem. *Vid.* TO DISPLAY.

[EVOKE, TO (the dead), ψυχαγωγέω (τοὺς τεθνεῶτας), Plat.]

[EVOKING, ἀγωγός, όν, c. gen., Eur.]

EWE, ὄϊς, ὄϊος, ἡ, dat. pl. οἴεσι, also ὄεσσι and ὀΐεσσι, Hom., nom. and acc. pl. often contr. ὄϊς, even in Hom., οῖ always Att., nom. pl. οἶες, dat. pl. οἰσί, acc. οἶας, nom. and acc. also contr. οἶς, in dissyll. cases οἶ sometimes Att. (Theoc. has also the form οἶις, ἴδος), Hom., Hes., Soph., Eur., Xen. *Vid.* SHEEP.

EWER, AN, πρόχοος, ἡ, contr. πρόχους, with also irreg. dat. pl. πρόχουσι, Hom., Hes., Soph., Eur., Xen.; ἀρυστήρ, ῆρος, ὁ, Simon., Hdt.; ἀρυστις, ῐδος, ἡ, Soph.; ἀρύστῐχος, ὁ, Ar.; ἀρῠταινα, ἡ, Ar.; προχόη, ἡ, Ap. Rh.

EXACERBATION, πῐκρότης, ητος, ἡ, Eur., Hdt. *Vid* BITTERNESS.

EXACT, ἀτρεκής, ές, Pind., Eur., Hdt.; ἀκρῑβής, ές, Eur., Ar., Hdt., Omn. Att. prose; κᾰθᾰρός, ά, όν, Dem.

Exactly a hundred fathoms, ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαι, Hdt.

To be exact (consider or speak with exactness), ἀκρῑβολογέομαι, mid., sometimes c. acc. of the subject, Plat., Dem., Æschin.

EXACT, TO, πράσσω, usu. c. dupl. acc., also c. acc. rei, παρά and gen. pers., etc., sometimes c. acc. of the crime for which punishment is exacted, also in mid. (in pass. of the person from whom any thing is exacted, rather than of the thing exacted), Pind., Hdt., Omn. Att.; ἐκπράσσω, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; εἰσπράσσω, Eur., Isoc., Dem.; ἀνᾰπράσσω, Thuc., Lycurg., Xen.; λαμβάνω, fut. λήψομαι, Dor. λαψεῦμαι, no aor. 1,

aor. 2 ἔλᾰβον, poet. ἔλλαβον (not Att.), perf. εἴληφα, and Ion. λελάβηκα, perf. pass. εἴλημμαι, and λέλημμαι sometimes in Trag., aor. 2 mid. infin. λελᾰβέσθαι, Hom. (esp. of punishment, etc.), Eur., Isoc., Lys., Dem.

To exact money (without any idea of punishment), χρημᾰτίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sens., Thuc.

To exact punishment from, μέτειμι (from εἶμι, imperf. ᾔειν, Att. ᾖα) δίκας τινά, or δίκῃ τινά, Æsch., Eur.

[*To exact the fulfillment of a promise*, ὑπόσχεσιν ἀναπράττω, Thuc.]

To exact besides, προσπράσσομαι, mid., Andoc.

To join in exacting, σῠνᾰνᾰπράσσω, Xen.

To aid in exacting, σῠνεισπράσσω, Dem.

I entreat you, therefore, to aid me in exacting from his debtors the money which my father left me, δέομαι οὖν ὑμῶν συνεισπρᾶξαί μοι τοὺς ὀφείλοντας ἅ μοι ὁ πατὴρ κατέλιπεν, Dem.

[Exaction (of money due, etc.), πρᾶξις, εως, ἡ, Plat.; ἀνάπραξις, εως, ἡ, Dion.]

Exactly, ἀτρεκές, Hom.; ἀτρεκέως, Hom.; σκεθρῶς, Æsch.; ἀκρῑβῶς, Æsch., Isoc., Dem.; κομῐδῇ, Ar.; ἀπαρτί, Hdt.; ψήφοις, or ἐν ψήφῳ, or ἐν ψήφου λόγῳ (λέγειν, etc.), Æsch., Eur., Ar.

You could not exactly enumerate the multitude of the army, στρατοῦ δὲ πλῆθος οὐκ ἂν ἐν ψήφου λόγῳ θέσθαι δύναι' ἄν, Eur.

To contrive exactly, examine or *understand exactly*, etc., ἀκρῑβόω, Eur., Ar., Xen.; ἐξακριβόω, Arist.

Exactness, ἀκρίβεια, ἡ, Isoc., Arist.

Exactor, an, πράκτωρ, ορος, ὁ (but used as epith. of χείρ, Æsch.), either of punishment or taxes, etc., Æsch., Dem. *Vid.* Avenger.

Exaggerate, to, αἴρω, Eur., Dem.; ἀέξω, only pres. and imperf., Soph.; πυργόω, Eur.; μεγᾰλύνω, Thuc.; ἐξαίρω ἄνω, Æschin.; αὐξάνω, also αὔξω, fut. αὐξήσω, etc., Arist.; δεινόω ἐπὶ τὸ μεῖζον, Thuc.; κοσμέω ἐπὶ τὸ μεῖζον, Thuc.; ὑποκρίνομαι, mid., Dem.

To be exaggerated, πλεονάζομαι, pass., Thuc.

Wishing to exaggerate which, περὶ οὗ ὑπερβολὰς προθυμηθεὶς εἰπεῖν, Isoc.

The report of our power, I am well assured, will be likely to be exaggerated, ἀγγελοίμεθα δ' ἄν, εὖ οἶδ', ἐπὶ τὸ πλεῖον, Thuc.

He has exaggerated some things, τὰ μὲν μείζω τοῦ προσήκοντος εἴρηκε, Isoc.

Exaggeration, ὑπερβολή, ἡ, Isoc.; δείνωσις, εως, ἡ, Plat.

Exalt, to, κῡδᾰνω, only pres. and imperf. act., Hom.; κυδαίνω, no perf., no mid. or pass., Hom., Hes.; ὀφέλλω, no perf., no mid., though there is pres. pass., Hom., Hes., Pind., Æsch.; αὐξάνω and αὔξω, fut. αὐξήσω, etc., also fut. mid. αὐξανοῦμαι in pass. sens., Omn.; ἀέξω, only pres. and imperf., Pind., Soph.; ἀνᾰτείνω, poet. ἀντείνω, Pind.; ὀρθόω, Pind., Soph., Eur., Thuc., Plat.; ἀνέχω, imperf. ἀνεῖχον, fut. ἀνέξω and ἀνασχήσω, no aor. 1, perf. ἀνέσχηκα, aor. 2 ἀνέσχον, and poet. ἀνέσχεθον (not Att.), aor. 1 pass. ἀνεσχέθην (Hom. also has 3d sing. pres. act. ἀνέχησι), Pind.; βιβάζω, fut. βιβάσω, Att. contr. βιβῶ, Soph.; μεγᾰλύνω, Æsch., Thuc.; ὀγκόω, Eur.: πυργόω, Eur.

[*To exalt a thing to the skies*, οὐρανόμηκές τι ποιέω, Isoc.]

Exaltation, αὔξησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.

Examination, ἀνᾰκρῐσις, εως, ἡ, poet. ἄγκρῐσις, Æsch., Xen., Plat., Dem.; κᾰτασκοπή, ἡ, Thuc.; ἐξέτᾰσις, εως, ἡ, Plat., Dem.; ἐξετασμός, ὁ, Plat.; ἔλεγχος, ὁ, Omn. Att. prose; ἀναζήτησις, εως, ἡ, Plat., βᾰσᾰνος, ἡ, Plat.; ἐπῐβλεψις, εως, ἡ, Arist.

Without examination, ἀβᾰσᾰνίστως, Thuc.

Skillful in examination, ἐξεταστικός, ή, όν, Xen.

With skillful examination, ἐξεταστικῶς, Dem.

Examine, to, ἐξερέω (of examining a place), only in pres., Hom.; ἐξετάζω, Theogn., Hdt., Omn. Att.; ἐλέγχω, Æsch., Soph., Xen., Antipho; ἐξελέγχω, perf. pass. -ελήλεγμαι, Pind., Æsch., Soph.; ἐρευνάω, Soph., Eur., Hdt., Dem.; ἐξερευνάω, Soph.; διεξερευνάω, Pind., Xen., Plat.; ἀνερευνάω, Plat.; διερευνάω, Xen., Plat.; σκοπέω, only pres. and imperf., fut. and aor. 1 (borrowed from σκέπτομαι) σκέψομαι, ἐσκεψάμην, and perf. pass. ἔσκεμμαι in act. sens., Omn. Att.; διασκοπέω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; διᾰθρέω, no mid. or pass., Ar.; ἀναθρέω, Eur., Thuc.; δοκῐμάζω, Hdt., Omn. Att. prose; βᾰσᾰνίζω, Hdt., Omn. Att. prose; διᾰβᾰσᾰνίζω, Plat.; διᾰκῑνέω, Ar.; διαζητέω, Ar., Plat.; ἀναζητέω, Hdt., Omn. Att. prose; ἀνᾰκρίνω, Hdt., Thuc., Isoc., Dem. (to see whether an action would lie), Antipho; ἀναμανθάνω, fut. -μαθήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έμᾰθον, perf. μεμάθηκα, sine cas., Hdt.; ἀνᾰπυνθάνομαι, fut. -πεύσομαι, aor. 2 -επῠθόμην, no aor. 1, Hdt., Xen.; διευκρῑνέομαι, mid., Plat., Dem.; μεταστρέφω, Plat.; κρούω (metaph. from ringing metal to see if it be sound), perf. pass. κέκρουσμαι, Plat.

To examine carefully, minutely, ἀκρῑβόω, Eur., Xen., Isoc., Arist.; διᾰκρῑβόω, Xen., Plat., Isoc., Arist.; μῑκρολογέομαι, mid., Xen., Lys.; συμβῐβάζω, Plat.

To examine along with, in conjunction with, or *at the same time*, σῠνεπισκοπέω, Xen., Plat.; συνδοκῐμάζω, Plat., Isoc.; συνθεάομαι, fut. -θεάσομαι, perf. pass. in act. sens., Xen., Plat.; συζητέω, Plat.; συνδιασκοπέω, Plat.; σῠνεξετάζω, Plat.; συνεξερευνάω, Plat.; συνδιέξειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν, Att. also -ῇα, Xen.; συνδιοράω, imperf. -εώρων, fut. -όψομαι (borrowed from -όπτομαι), perf. -εώρᾱκα, no aor. 1, Isoc.

To examine besides, προσεξετάζω, Dem.

To examine by a standard, ἀντεξετάζω, Æschin.

[*To examine with a probe*, μηλόω, Hipp.; ἀναμηλόω, h.]

One must examine, ἐξεταστέον, Plat.; διασκεπτέον, Plat.; διερευνητέον, Plat.

Easy to examine, εὔσκεπτος, ον, Plat.

What can not be examined, ἀνεξέλεγκτος, ον, Thuc.

In a way so as not to be examined into, ἀνεξελέγκτως, Xen.

Examiner, an, κατάσκοπος, ὁ, Thuc.; δοκῐμαστής, οῦ, ὁ, Plat., Dem.; fem. βᾰσᾰνίστρια, ἡ, Ar.; ζητητής, οῦ, ὁ, Plat.

Example, δίκη, ἡ, Pind.; πᾰράδειγμα, ατος, τό, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐπῐδειξις, εως, ἡ, Eur.; δεῖγμα, ατος, τό, Anth.

Like an example, πᾰρᾰδειγμᾰτώδης, ες, Arist.

To set an example of, ἄρχομαι, mid., c. infin., Eur.; ὑπάρχω, c. gen., or c. part., Xen., Isoc.

To give or *be an example of*, ὑποδείκνῡμι and ὑποδεικνύω, Xen., Isoc.

[*To take example from*, παράδειγμα λαμβάνω παρά, c. gen., Plat.; *to follow an example*, παραδείγματι χράομαι, Thuc.; *to make an example of* one, or *make one an example*, παράδειγμά τινα ποιέω, Dem.; *to set up as an example*, παραδείκνῡμι, c. acc., Plat.; *to be* or *serve as an example*, παράδειγμά εἰμί τινι, Ar.]

[*By way of example*, ἐπὶ παραδείγματος, Æschin.; παραδείγματος ἕνεκα, Lys.]

[*For example*, οἷον (in citing), Xen., Plat., etc.]

Using, citing examples, πᾰρᾰδειγμᾰτῐκῶς, Arist.

Exasperate, to, ἐριδμαίνω, only pres. act., Hom.; ἐρέθω, only pres., Hom.; ὀρίνω, Hom., Æsch.; ἐρεθίζω, Hom., Ar., Hdt.; χολόω, Hom., Soph.; ἐξερεθίζω, Pind.; ὀργαίνω, no perf. and no pass. or mid., but act. sometimes used in pass. sens., c. dat., Soph., Eur.; ὀργίζω, Ar., Plat.; ἐξοργίζω, h., Xen., Plat.; ἀγριόω, Eur.; ἐξαγριόω, Eur., Hdt.; πᾰροξύνω, Eur., Thuc., Xen., Dem.

She who has exasperated you against your mother, ἡ τῇ τεκούσῃ σ' ἠγρίωσε, Eur.

A motive or *suggestion tending to exasperate*, θηγᾰνη, ἡ, Æsch.

[Exasperated, κεχαραγμένος, η, ον, Hdt.] *Vid.* Angry.

Exasperating, πᾰροξυντῐκός, ή, όν, Isoc.

Exasperation, πᾰροξυσμός, ὁ, Dem. *Vid.* Anger.

Excavate, to, ὀρύσσω, perf. ὀρώρῠχα, etc., Hom., Soph., Hdt., Plat.; ἐξορύσσω, Hdt.

Excavation, an, ὄρυγμα, ατος, τό, Eur., Hdt., Plat.

Exceed, to, πᾰρέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. as always in Att. -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Hom., Theogn., Eur.; ὑπερέχω, imperf. ὑπερεῖχον, and poet. ὑπείρεχον (not Att.), aor. 2 -έσχον, and poet. -έσχεθον, Hom.; ὑπερβάλλω, poet. aor. 2 ὑπειρέβᾰλον (not Att.), perf. -βέβληκα, etc., c. acc. (once c. gen. in Pind.), Omn.; κρᾰτέω, c. acc. or c. gen., Pind., Thuc.; ὑπεραίρω, c. acc. or c. gen., Æsch., Plat.; περίειμι (εἰμί), fut. -έσομαι, 3d sing. sync. -εσται, etc., c. gen. or sine cas. (also c. dat., but not in this sense), Hdt., Thuc.; περῐγίγνομαι, mid., fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, and pass. -γεγένημαι in act. sens., c. gen. or sine cas., Thuc.; πλεονεκτέω, c. gen., Xen.; περισσεύω, c. gen., Xen.; ἐξέρχομαι, sine cas., Plat.; ἐπῐκλύζω, Æschin.; κατᾰβρίθω, Theoc.

To exceed the truth, παρεξέρχομαι τῆς ἀληθείας, Plat.

And if the son exceeds the father in wickedness, εἰ . . . ὁ δ' ὕστερος τοῦ πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν πανοῦργος ἔσται, Eur.

Exceeding, κρείσσων, c. gen., Trag., Thuc. *Vid.* Great.

Exceedingly good, exceedingly wise, etc., περισσός, ή, όν, Eur., Plat.

What can be exceeded, ὑπερτοξεύσιμος, ον, c. neg., Æsch.

Exceedingly, ὑπερβαλλόντως, Xen., Plat., Isoc.; καθ' ὑπερβολήν, or εἰς ὑπερβολήν, Soph., Isoc., Æschin.; [περισσά, Hdt.; πάνυ usu. c. adj., Trag., etc.]

Excel, to, πᾰρέρχομαι, mid., fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. as always in Att. -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Hom., Theogn., Eur.; καίνῠμαι, mid., no tenses in mid. except pres. and imperf., perf. pass. and pluperf. κέκασμαι and ἐκεκάσμην in act. sens., Hom., Hes., Ap. Rh.; ὑπερβάλλω, aor. 2 poet. ὑπειρέβᾰλον (not Att.), perf. -βέβληκα, etc., c. acc. (c. gen. once Pind.), Hom., Hes., Pind., Eur., Hdt., Plat.; ἀριστεύω, no mid. or pass., sine cas. or c. gen., Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen., Æschin.; προβαίνω (fut. and aor. 1 act. not used in this sense), fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, perf. -βέβηκα, c. gen., Hom.; περῐβάλλω, c. acc. or sine cas., Hom.; προβάλλομαι, mid., c. gen., Hom.; περῐγίγνομαι, mid., fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, and perf. pass. -γεγένημαι, in act. sens., c. gen., Hom., Hdt., Thuc., Isoc.; περίειμι (εἰμί), 2d sing. poet. περίεσσι, fut. -έσομαι, 3d sing. sync. -εσται, c. gen. (sometimes c. dat., but not in this sense), Hom., Hdt., Xen., Plat.; νῑκάω, Omn.; ὑπερέρχομαι, Pind.; ὑπερέχω, and poet. ὑπειρέχω (not Att.), imperf. -εῖχον, fut. -έξω, no aor. 1, aor. 2 -έσχον, and poet. -έσχεθον (not Att.), c. acc. or c. gen., Theogn., Æsch., Eur., Thuc., Plat.; προέχω, contr. προὔχω (the usual form in Hom. also, except in the augm. tenses indic. mood), c. gen., c. dat. of the thing in which, or c. ἐν and dat., or c. πρός and acc., Soph., Omn. Att. prose; προφέρω, fut. προοίσω, aor. 1 προήνεγκα, aor. 2 προήνεγκον, no perf., only act. voice in this sense, c. gen., Pind., Eur., Hdt., Thuc.; ὑπερφέρω, c. gen. pers., c. gen., or c. dat., or c. acc. of the thing in which, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; κρᾰτιστεύω, no perf., no mid. or pass. voice, Pind., Soph., Xen., Isoc., Andoc.; ὑπερτρέχω, fut. -θρέξω and -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, 2d perf. -δέδρομα, no other middle tenses, no pass. voice, Eur.; πᾰρᾰμείβω, Soph.; διαφέρω, c. gen. pers., c. dat. rei, or c. εἰς and acc., perf. διενήνοχα, no pass., Omn. Att. prose; κρᾰτέω, c. gen., Xen.; ὑπεραίρω, Dem.; νίκημι, only pres. act., Theoc.

Ye, as far as war is concerned, are arrived at the highest pitch of excellence in respect of valor, ὑμεῖς, τὰ ἐς τὸν πόλεμον ἐς τὰ μέγιστα ἀνήκετε ἀρετῆς πέρι, Hdt.; so πρόσω ἀρετῆς ἀνήκω, Hdt.

Who excels all mortals in wisdom, ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, Hom.

And you greatly excel in the works of the pastoral muse, καὶ τᾶς βωκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο Μώσας, Theoc.

Excellence, ἀρετή, ή, Omn.; ἀριστεία, ή, Soph., Plat.; ὑπεροχή, ή, Isoc.

That which is most excellent among, κορῠφή, ή, c. gen., Pind. *Vid.* The flower.

Excellent, ἔξαιτος, ον, Hom.; ἀμύμων, ὁ καὶ ή, neut. ον, gen. ονος, Hom., Hes., Pind.; ἐκπρεπής, ές, Hom., Pind., Æsch., Eur.; ἔξοχος, ον, Hom., Pind., Trag.; ἴφθῑμος, η, ον, and ος, ον, Hom.; κρείων, fem. κρείουσα, neut. -ον, only of persons, Hom., also κρέων, Pind.; κεκασμένος, η, ον, Hom.; δῖος, α, ον, often c. gen., Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Ap. Rh.; κλῠτός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Pind., Soph., Eur.; περῐκλῠτος, ον, Hom., Hes.; ἀγᾰθός, ή, όν, compar. βελτίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), ἀμείνων, κρείσσων, λωίων (contr. λώων, the only Att. form), βέλτερος, λωίτερος, φέρτερος (the last two not Att.), superl. βέλτιστος, βέλτατος, ἄριστος, κρᾰτιστος, λώιστος (λῷστος, Att.), φέρτατος, φέριστος (the last two not Att.), Omn.; καλός, ή, όν (ᾱ Hom., ᾰ Att. and Pind., ᾱ elsewhere), compar. καλλίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάλλιστος, Omn.; δόκῐμος, ον, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ὑπέραλλος, ον, Pind.; ἄκρος, α, ον, Æsch., Soph., Hdt.; ὑπέρκομπος, ον, c. dat. of the excellence, Æsch.; περισσός, ή, όν, Eur.; ὑπερβεβλημένος, η, ον, Eur., Plat.; ἐξαλλάσσων, ουσα, ον, gen. οντος, ούσης, etc., Eur.; γενναῖος, α, ον, and ος, ον, de re, Plat.; διάφορος, ον, Antiph., Plat.; πάγκᾰλος, ον, and η, ον, Ar., Plat.; διάκρῐτος, ον, Theoc. *Vid.* Good.

Excellently, εὖ, Omn.; ἔξοχα, Hom.; ἐξόχως, Pind., Eur.; ἄριστα, Omn.; περισσῶς, Eur.; ἐκπρεπῶς, Xen.; παγκάλως, Eur., Plat.; διαφερόντως, Xen., Plat.; ὑπέρευ, Xen., Plat.; διαφόρως, Dem.

Except, νοσφί or νοσφίν, c. gen., Hom.; ὅτε μή, c. opt., Hom.; πλήν, adv. and c. gen., Omn.; ἔμπλην, c. gen., Archil., Call.; δίχα, c. gen., Æsch.; ἀλλά, conj., Soph.; ἀλλ' ἤ (for ἄλλο ἤ, not ἀλλά), Hdt., Thuc., Plat.; χωρὶς ἤ or χωρὶς ἢ ὅτι, Hdt.; πᾰρέκ or παρέξ, adv. or c. gen., also παρὲξ ἤ, Hdt.; πᾰρά, prep., c. acc., Hdt., Xen., Plat., Isæ.; ἔξω, c. gen., Hdt.; ἐκτός, c. gen., Xen.; ὅτι μή, when preceded by a negative, Hdt., Thuc.; [εἰ μή (c. et sine verbo), Hom., Hdt., etc.; *except only*, εἰ μὴ ὅσον, Hdt.]

[*They eat nothing, except fishes only*, οὐδὲν ἄλλο σιτέονται, εἰ μὴ ἰχθῦς μόνον, Hdt.]

If we have no connection with the body, except as far as is absolutely necessary, ἐὰν . . . μηδὲν ὁμιλῶμεν τῷ σώματι . . . ὅτι μὴ πᾶσ' ἀνάγκη, Plat.

[*Silver I have not, except a little*, ἀργύριον οὐκ ἔχω, ἀλλ' ἢ μικρόν τι, Xen.]

[*Evident to all except me*, πᾶσι δῆλον πλὴν ἐμοί, Plat.; strengthened also πλὴν ἤ, Plat.]

[*You give us nothing except what we may get*, οὐδὲν δίδως ὅτι ἂν μὴ λάβωμεν, Xen.]

Except during the time that the Scythians ruled, παρὲξ ἢ ὅσον οἱ Σκύθαι ἦρχον, Hdt.

Except that you did not kill him with your own hand, ὅσον μὴ χερσὶ καίνων, Soph.

Except, to, ἐξαιρέω, aor. 2 -εῖλον, c. gen. of the class from which, Hdt., Plat.; ὑπεξαιρέω, Hdt.; ἀφαιρέω, Dem.

To make an exception, ἀποκλείω, Dem.

They slew them, and they excepted no one, ἀπέκτεινον, καὶ ἐξαίρετον ἐποίησαν οὐδένα, Thuc.

Exception, in law, or a bill of exceptions, πᾰρᾰγρᾰφή, ή, Isoc., Dem.

To take exceptions (in law, to a prosecution, etc.), πᾰρᾰγρᾰφομαι, mid., abs. and c. μή and infin., Isoc., Dem.; ἀντῐγρᾰφομαι, mid., c. perf. pass. in act. sens., Isæ., Dem.

To take exceptions (to a judgment or sentence), ἀντῐλαγχᾰνω, fut. -λήξομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰχον, c. acc., Dem.

Excess, ὑπερβολή, ή, Soph., Eur., Plat., Isoc., Dem.; περισσότης, ητος, ή, Isoc.; ἀμετρία, ή, Plat.; τὸ λίαν, Plat.; ὑπεροχή, ή, Plat.

A quality in excess, ὑπέρεξις, εως, ή, Plat.

To affect excess in one's way of life, to carry things to excess, ὑπερᾰκρως ζάω (contr. άει in ῇ), Dem.

[*Excess in wine*, πολυοινία, ή, Plat.; *excess in eating*, πολυφαγία, ή, Arist.]

[*To have an excess of*, πλεονάζω, c. gen., Arist.]

Excessive, ἀζηχής, ές, Hom.; θεσπῐδαής, ές, Hom.; θεσπέσιος, α, ον, Hom., Pind., Hdt., Theoc.; ἀδῐνός, ή, όν, Hom., Pind., Soph.; μέγας, μεγάλη, μέγα, all cases except nom., acc., and voc. masc. and neut. from μέγᾰλος (Æsch. also has voc. masc. μέγαλε), compar. μείζων, μέγιστος, Omn.; πολύς, πολλή, πολύ, all cases except nom., acc., and voc. masc. and neut. from πολλός, also acc. masc. πολλόν (Hom. also has gen. sing. πολέος, pl. nom. πολέες, contr. πολεῖς, gen. πολέων, dat. πολέσι, πολέσσι, and πολέεσσι, Hes., acc. πολέας, πολεῖς, also in sing. πουλύς, acc. πουλύν (this latter also in fem.), and neut. πουλύ; Æsch. also has dat. πολεῖ, acc. πολέα in chor., and Eur. πολέων in chor., and πολέσι), compar. πλείων, Att. πλέων, superl. πλεῖστος, Omn.; περισσός, ή, όν, Hes., Theogn., Soph., Eur., Xen., Isoc.; περιώσιος, ον, Sol., Soph., Ap. Rh.; ὑπέροπλος, ον, Pind.; ὑπερβόρεος, ον, Æsch.; ὑπέρκομπος, ον, Æsch.; ὑπερβάλλων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Æsch., Eur., Xen., Isoc.; τελευταῖος, α, ον, Soph.; ἀτενής, ές, Æsch.; οὐρᾰνιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph., Ar.; οὐρᾰνόνῑκος, ον, Æsch.; ἄρρῠθμος, ον, Eur.; σφοδρός, ά, όν, and ός, όν, Thuc., Plat., Xen.; ὑπέρμετρος, ον, Plat., ὑπέρογκος, ον, Plat., Dem.; ἰσχῡρός, ά, όν, Hdt., Thuc., Plat.; ἀσύμμετρος, ον, Plat.; ἄμετρος, ον, Xen., Plat.; ὑπέρμεγας, Ar.; ὑπερμεγέθης, ες, Hdt., Xen.

Excessively, ἄμοτον, only with verbs of desiring, etc., Hom., Hes.; ὑπερφιᾰλως, Hom.; ἀζηχές, Hom.; ὄχα, Hom.; ἔξοχα, Hom.; ἐξόχως, Pind., Eur.; ἐκπάγλως, ἔκπᾰγλον, Hom.; ἔκπᾰγλα, Hom., Soph.; ἀδῐνῶς, ἀδινόν, ἀδῐνά, Hom.; περί, Hom.; περῐπρό, Hom.; περιώσιον, Hom.; περιώσια, h.; σφοδρῶς, Hom., Xen.; σφόδρα, Pind., Soph., Hdt., Omn. Att. prose; λῑαν, Hom.; λίην, Omn.; μᾰλα, compar. μᾶλλον, superl. μάλιστα, Omn.; πολλόν, Hom.; πολύ, and superl. πλεῖστον, Omn.; ἄγᾱν (but ἀγᾰν, Anth.), Theogn., Pind., Omn. Att.; ὑπερβολᾰδην, Theogn.; ἀτενές, Pind.; μήκιστον, h.; περίαλλα, Pind., Soph.; περισσά, Pind., Eur.; περισσῶς, compar. περισσότερον and περισσοτέρως, Pind., Eur., Hdt., Isoc.; πέρα, Soph., Eur., Plat.; [πέρα τοῦ μετρίου or τοῦ δέοντος, Plat.; ἀμέτρως, Plat.]; ὑπέρφευ, Æsch.; ὑπερφυῶς, Ar.; κομῐδῇ, Ar., Plat.; δεινῶς, superl. ἐν

νότατα, Hdt.; διαφερόντως, Thuc., Plat., Xen.; ἰσχῡρῶς, Hdt., Xen.; δαιμονίως, Ar., Plat.; ἐσχᾰτως, Xen.; εἰς τὰ ἔσχατα, Xen.

A man above all and most excessively hostile to the democracy, ἀνὴρ ἐν τοῖς μάλιστα καὶ ἐκ πλείστου ἐνάντιος τῷ δήμῳ, Thuc.

EXCHANGE, TO, ἀμείβω, c. acc. of the thing given, gen. of the thing taken in exchange, or c. ἀντί and gen. of the latter, c. πρός and acc. of the person with whom the exchange is made, Hom., Pind., Eur.; ἀντᾰμείβω, in mid. also c. dat. pers., Archil.; ἐπᾰμείβω, Hom.; διᾰμείβω, Eur., Plat.; μετᾰμείβω, also in mid. c. dat. of the thing taken in exchange, Pind., Eur.; ἀλλάσσω, c. acc. of the thing given in exchange, c. gen. or dat., or ἀντί and gen. of the thing taken in exchange, c. dat. of the person, or c. πρός and acc., Omn. Att.; ἀνταλλάσσω, oftener in mid., Æsch., Eur., Dem.; διαλλάσσω, Ar., Plat., Xen.; κᾰταλλάσσω, Plat., Dem., Dinarch.; μεταλλάσσω, Ar., Plat.; σῠναλλάσσω, Dem.; μετᾰβάλλομαι, mid., no aor. 1, Soph., Xen., Plat.; ἀντᾰποδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, h., Hdt., Thuc., Plat.

To take in exchange, ἀμείβομαι, mid. (and most verbs in mid. voice whose actives are given above), Æsch., Soph.; ἀντῐκαταλλάσσομαι, Lys., Isoc., Æschin.; μεταλλάσσω, act., Plat.; μετᾰλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, Thuc., Plat., Dem.

To be exchanged for, μεταβάλλω, intrans., c. gen. of the thing for which, Eur.

Who (i. e., the prisoners) *were exchanged* (lit., released man for man), οἱ (αἰχμάλωτοι sc.) ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἐλύθησαν, Thuc.

And your wife shall receive in exchange for her present form the form of a serpent, becoming a wild beast, δάμαρ τε σὴ ἐκθηριωθεῖσ' ὄφεος ἀλλάξει τύπον, Eur.

EXCHANGE, ἀμοιβή, ἡ, almost always *subsequent*, in the sense of requital, Hom., Hes., Pind., Eur., Plat.; ἀλλᾰγή, ἡ, Plat., Arist.; διαλλᾰγή, ἡ, Eur.; διάλλαγμα, ᾰτος, τό, Eur.; ἐπαλλᾰγή, ἡ, Hdt.; ἐπάλλαξις, εως, ἡ, Antipho; μεταλλᾰγή, ἡ, Soph., Plat.; ἐνάλλαξις, εως, ἡ, Arist.; [μεταβολή, ἡ (e. g., ἱματίων), Xen.; also as barter, Thuc.; so ἡ μεταβλητική (sc. τέχνη) and τὸ μεταβλητικόν, Plat.; ἡ ἀλλακτική, Plat., and κοινωνία.]

A giving in exchange, ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, Thuc.

The exchange of money, ἡ κᾰταλλᾰγή, Arist.

It was written down what was the rate of exchange, ἐγέγραπτο . . . ὁπόσον ἡ καταλλαγὴ ἦν τῷ ἀργυρίῳ, Dem.

In exchange for, ἀμοιβός, όν, c. gen., Soph.

[*Exchanged, in exchange*, ἀντάλλαγος, ον, Menand.]

Mars who gives gold in exchange for bodies, i. e., hires men to expose their lives for pay, χρῡσᾰμοιβὸς Ἄρης σωμάτων, Æsch.

Of or *belonging to exchanges*, ἀλλακτῐκός, ή, όν, Plat., Arist.

EXCHEQUER (the chancellor of), ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, Decr. ap. Dem.

EXCISION, ἐκτομή, ἡ, Hdt., Plat.

EXCITE, TO, πείθω, aor. 2 πέπῐθον (not in Att.), with a redupl. continued through all the moods, only act. voice in this sense, Hom.; ὀροθύνω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom., Æsch.; τᾰράσσω, Hom., Æsch.; ἀνᾰτᾰράσσω, Soph.; ἐρεθίζω, esp. in Att. of excited feelings, curiosity, etc., Hom., Trag., Dem., Æschin.; ὄρνῡμι, poet. infin. pres. ὀρνῡ́μεν and ὀρνύμεναι, imperf. ὤρνυον, fut. ὄρσω, aor. 1 ὦρσα, and poet. ὄρσασκον, Hom., no perf. act., fut. mid. ὀροῦμαι, and aor. 2 ὠρόμην, 3d sing. usu. sync. ὦρτο, and part. sync. ὄρμενος, also perf. ὄρωρα, sometimes metaph. ὤρορα, pluperf. ὠρώρειν, all in pass. sens. (Hom. has also a 3d sing. ὀρώρεται, subj. ὀρώρηται, also ὤρορε in act. sens.), Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; ἀνόρνῡμι, Pind.; ὀρίνω, only in pres., imperf., and aor. 1 act. and pass., Hom., Pind., Ap. Rh.; ἐξορίνω, Æsch.; ἐφίημι (ῐη Ep., ῑη Att., though Hom. also often has ῑ in ἐφίει, ἐφῑέμενος, etc.), aor. 1 -ῆκα, poet. -έηκα, Hom., Hdt.; ἀνίημι, Hom., Hdt., Xen.; ἀνίστημι (aor. 2, and perf. and pluperf. act. only used in pass. sens.), Hom., Hdt., Thuc.; ὁρμάω, Omn.; ἐφορμάω, Hom., Soph., Hdt.; ἐξορμάω, Eur., Thuc., Xen.; πᾰρορμάω, Xen.; ἐγείρω, aor. 2 mid. often ἐγρόμην, sync., in Hom. in pass. sens., though not quite in this signification, Omn.; ἐπεγείρω, Hom., Sol., Soph., Plat., Lys.; ἀνεγείρω, Hom., Pind., Eur., Ar.; ἐξᾰνεγείρω, Eur.; ὀτρῡ́νω poet. fut. (not Att.) often ὀτρῡνέω, only act. in this sense, Hom., Pind., Trag.; ἐποτρύνω, Hom., Soph., Hdt., Thuc.; παροτρύνω, Pind.; ἐξοτρύνω, Æsch., Eur., Thuc.; πτοέω, poet. πτοιέω, oftenest in pass., Sapph., Theogn., Eur., Plat., Call.; κνῑ́ζω, aor. 1 ἔκνῑσα and ἔκνιξα, Pind., Soph., Eur., Ar., Hdt., Theoc.; ἐρμαίνω, no pass., but act. sometimes used intrans., Pind., Bacchyl., Æsch.; αἰθύσσω, no pass., Bacchyl.; θήγω, Pind., Trag., Xen.; θηγᾰ́νω, only pres. and imperf. act., Æsch.; αἴρω, Soph., Eur.; ἐξαίρω, Theogn., Soph., Eur.; ἐπαίρω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐξεπαίρω, Ar.; ἐξᾰ́γω, aor. 2 ἐξήγᾰγον, Theogn., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἐπᾰ́γω, Eur., Thuc., Dem.; ἐπᾰνᾰ́γω, Hdt.; ζωπῠρέω, Æsch., Eur., Ar.; ἀναζωπῠρέω, Eur., Xen., Plat.; ἀναπτερόω, Æsch., Eur., Xen.; ἐπῐφλέγω, Æsch.; ἐκκᾰλέω, fut. -καλέσω, Att. often -καλῶ, and mid. -καλοῦμαι, poet. (not Att.) often -έσσω, etc., perf. -κέκληκα, Trag., Dem., Æschin.; προκᾰλέομαι, mid., Eur., Dem.; [παρακαλέω (e. g., πολλὴν φλόγα), Xen.; *to tears*, εἰς δάκρυα, Eur.]; πῠρόω, Æsch.; κῑνέω, esp. of exciting feelings, etc., Æsch., Soph., Xen.; ἐκκῑνέω, Soph.; ἀνάπτω, Eur.; χορεύω, Eur.; ἀνᾰπάλλω, Eur.; ἐλαύνω, fut. ἐλᾰ́σω, all tenses from this fut., Eur.; ἱδρόω (but ῠ Hom. sometimes), fut. ῡ́σω, of exciting war, Æsch.; ὀξῡ́νω, Soph., Hdt.; πᾰροξῡ́νω, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; προτρέπομαι, mid., esp. of exciting a person to curiosity, Hdt.; κεντρῐ́ζω, Xen.; ἀκονάω, Xen., Dem.; ἐπῐτείνω, Xen.; ἐπῐκλονέω, Ap. Rh.; ἀναῤῥήγνῡμι, of war, Theoc.

To excite against, ἐποτρῡ́νω, c. dat. of the object, Hom.; ἐπόρνῡμι, c. dat., Hom., Æsch.; ἐπῐσείω, perf. pass. -σέσεισμαι, c. dat., Eur.; ἐπῐπνέω, fut. -πνεύσω, etc., no perf., only act. in this sens., c. dat., Eur.

To excite gradually, ὑπόρνῡμι, Hom.; ὑποκνῑ́ζω, Xen., Plat.

To excite in, ἐνόρνῡμι, Hom.

To excite a little, πᾰρορίνω, Alex.

To excite at the same time, σῠνορίνω, Hom.; συντείνω, Eur., Plat.; συμπᾰροξῡ́νω, Xen.; συμπᾰρᾰκελεύομαι, mid., Isoc.; σῠνεπαίρω, Xen.; συμπᾰρορμάω, Arist.

To excite besides, πᾰρερεθίζω, Hipp.

To be excited, ὀργάω (sc. to anger), Thuc.; περῐκαίομαι, perf. -κέκαυμαι, Andoc.; [ἀνερεθίζομαι, Thuc.; ἀναπτερόομαι, Æsch.]

One must excite, ἐγερτέον, Eur.; κῑνητέον, Plat.

EXCITED, πεφῡσιγγωμένος, η, ον (lit., having eaten garlic, like a fighting-cock), Ar.; πᾰρᾰκεκῑνηκώς, υῖα, ός, Xen.; [ὀρθός, ή, όν, c. ἐπί et dat., Isoc.; διά c. acc., Isoc.; μετεωρισθείς, εῖσα, έν, c. ὑπό c. gen., Ar.]

Easily excited, εὐπᾰρόρμητος, ον, Arist.

What must be excited, κῑνητέος, α, ον, Plat.

EXCITEMENT (or the exciting of), ἔκκαυμα, ᾰτος, τό, Eur.; ἔγερσις, εως, ἡ, Plat.; πᾰρόρμησις, εως, ἡ, Xen.; ἀνακίνησις, εως, ἡ, Soph.

Exciting them, adv., ἐγερτί, Soph.

[*To be in a state of excitement*, ἀνερεθίζομαι, Thuc.] *Vid.* TO BE EXCITED.

EXCITER, AN, μήστωρ, ωρος, ὁ, Hom.

EXCITING (calculated to excite), κῑνητήριος, α, ον, c. gen., Æsch.; κινητικός, ή, όν, c. gen., Xen., Arist.; ἐγερτῐκός, ή, όν, c. gen., Plat.; πᾰροξυντῐκός, ή, όν, c. εἰς and acc., Xen., Plat.

Exciting the people, λᾱοσσόος, ον, Hom.

EXCLAIM, TO, βοάω, Omn.; κράζω, fut. κεκρᾰ́ξομαι, perf. κέκρᾱγα, also imper. κέκραχθι, κέκραχθε, aor. 2 ἔκρᾰγον, no mid. or pass. except the above fut., Æsch., Ar., Xen.; ἀνᾰκρᾰ́ζω, Hom., Pind., Ar., Xen., Antipho; ἀνᾰβοάω, poet. ἀμβοάω, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; διᾰβοάω, Æsch., Thuc., Xen.; θωΰσσω, fut. -ύξω, no perf., no pass., sometimes c. dat. or acc. of the person to whom the exclamation is uttered, Trag. *Vid.* TO CRY OUT.

EXCLAMATION, πρόσφθεγμα, ᾰτος, τό, Æsch.; βόᾱμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ἀμβόᾱμα, for ἀνᾰβόᾱμα, τό, Æsch.

Making exclamations, περῐ́βόητος, ον, Soph., Plat.

EXCLUDE, TO, εἴργω, also ἐέργω, Hom., c. gen., or c. prep. and gen. of the thing from which, Omn.; ἐξείργω, Hdt., Omn.; ἀπείργω, Thuc.; ἐκκλείω, c. gen. or c. prep., Eur., Hdt., Xen.; πᾰρᾰκλείω, c. prep., Hdt.; ἐκσφρᾱγίζω, Hdt.; ἀπελαύνω, fut. -ελᾰ́σω, all tenses from this fut., c. gen., Xen.; περῐγρᾰ́φω (ἐκ πολιτείας, *from citizenship*), Æschin.

To be excluded from, ἀπομονόομαι, pass., c. gen., Thuc.

Excluded from, ἄφερκτος, ον, c. gen., Æsch.

EXCLUSION, ἀπόκλεισις, εως, ἡ, Thuc.

EXCLUSIVELY, μόνον, poet. μοῦνον, Omn. *Vid.* ONLY.

[EXCOMMUNICATE, TO, ἀναθεματίζω, Eccl.]

EXCOMMUNICATED, ἀλῐτήριος, ον, Lys.

[EXCOMMUNICATION, ἀναθεματισμός, ὁ, Eccl.]

EXCORIATE, TO, πᾰρᾰδέρω, Hipp.

EXCREMENT, περίσσωμα, ᾰτος, τό, Arist.; περίσσωσις, εως, ἡ,

Hipp.; διαχώρημα, ᾰτος, τό, Hipp.

[Excrementitious, περισσωμᾰτικός, ή, όν, Plut.]

Excrescence, ἐκφυάς, ᾰδος, ἡ, Arist.; ἔκφῠσις, εως, ἡ, Arist.; (on trees, etc.), μύκης, ητος (acc. μύκην also), Hipp., Epich.

[Excreted, to be, προχωρέω, Arist.]

Excruciate, to, στρεβλόω, Ar., Plat., Lys., Isoc., Andoc. *Vid.* To torture.

Excruciating, περιώδῠνος, ον, Æsch., Plat. *Vid.* Painful.

Exculpate, to, ἀπολύω, fut. -ῡσω, perf. pass. -λέλῠμαι, c. gen. of the accusation, or c. μή and infin., Hdt., Thuc., Lys. *Vid.* To defend, To acquit.

Exculpation, ’ἀπολογία, ἡ, Omn. Att. prose.

Excursion, an, ἔξοδος, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

Excusable, συγγνωστός, όν, Soph., Eur. *Vid.* Pardonable.

Excuse, to (to allege in excuse, etc.), προφᾰσίζομαι, mid., no pass., Theogn., Ar., Omn. Att. prose; σκήπτομαι, mid., no pass., c. acc. of what is alleged, c. ὑπέρ and gen. of the fault, Thuc., Plat.; ἀπολογέομαι, c. acc. of the fault, or c. πρός and acc., or c. περί or ’ὑπέρ and gen., Hdt., Thuc., Dem., Æschin.; προΐσχω, only pres. and imperf., Xen.; προβάλλομαι, mid., no aor. 1, Thuc., Æschin.

They delayed the matter by making excuses, προφασίας εἷλκον, Hdt.

Do you then allege these arguments as your excuse? σὺ μὲν τάδ’ ἂν προὔχοιο; Soph.

Having made sufficient excuse for his former errors (so as to obtain their pardon), τὰ πρόσθε σφάλματ’ ἐξαιτούμενος, Eur.

Who ought rather to have been the most orderly of the citizens, so as to make his own life a ground for excusing his father's errors, ὃν μᾶλλον ἔδει κοσμιώτατον εἶναι τῶν πολιτῶν, ’ἀπολογίαν ποιούμενον τὸν ἑαυτοῦ βίον τῶν τοῦ πατρὸς ἁμαρτημάτων, Lys. *Vid.* To defend.

To excuse (i. e., to pardon), συγγιγνώσκω, fut. συγγνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 συνέγνων, σύγγνωθι, perf. συνέγνωκα, c. dat. pers., Trag., Xen., Plat. *Vid.* To pardon.

They requested him to excuse them from joining in the expedition against Crœsus, τὸ μὲν ἐπὶ Κροῖσον συστρατεύειν ἀφελεῖν σφίσιν ἐδεήθησαν, Xen.

One must excuse, συγγνωστέον, c. dat., Plat.

Excuse, μύνη, ἡ, Hom., Xen.; πρόφᾰσις, εως, ἡ, Theogn., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; σκῆψις, εως, ἡ, Trag., Hdt., Dem.; ’ἀπολογία, ἡ, Omn. Att. prose; ’ἀπολόγημα, ᾰτος, τό, Plat.; ἀντῐλογία, ἡ, Thuc.; κᾰτᾰφῠγή, ἡ, Dem.; πρόβλημα, ᾰτος, τό, Dem.

[*A most satisfactory excuse*, πρόφασις ἀληθεστάτη, Thuc.]

[*To have* or *allege as an excuse that*, πρόφασιν ἔχω ὡς . . ., Hdt.; *to make an excuse*, πρόφασιν ποιέομαι, τίθεμαι (aor. ἐθέμην), προτείνω, Hdt., Plat., etc., προφασίζομαι, Thuc.; *to receive, admit an excuse*, πρόφασιν δέχομαι, Plat.]

[*By way of excuse*, ἐπὶ προφάσει, διά and κατὰ πρόφασιν, or ἀπὸ προφάσεως, Hdt., Att. prose.]

It admits of excuse, συγγνώμην ἔχει, Soph.

Execrable, κατάρᾱτος, ον, Soph., Eur., Ar., Dem.; τρισκατάρατος, ον, Dem.; ’ἀπόπτυστος, ον, Æsch., Soph.; μιᾰρός, ά, όν, Soph., Plat.

Execrably, μιαρῶς, Ar.

Execrate, to, ἀράομαι (’ᾱρ. Hom., ’ἀρ. Att.), mid., no pass., c. dat., Hom., Trag.; ἀποπτύω (ῠ, but also ῡ Hes.), fut. -πτῡσω, no perf., no pass., Hes., Trag. *Vid.* To curse, To hate.

Execration, ἀρά (’ᾱρ. Ep., ’ἀρ. Att.), ἡ, Hom., Trag., Dem.; ἐπαρά, ἡ, Hom.; κᾰταρά, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Plat.; κᾰτευγμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur. *Vid.* Curse.

Execute, to (i. e., perform, fulfill), κραίνω, aor. 1 Ep. often κρήηνα, Hom., Pind., Trag.; πράσσω, Omn.; τελέω, and Hom. τελείω, fut. τελέσω, poet. often τελέσσω (not Att.), Att. often τελῶ, Omn.; ἐργάζομαι, mid., imperf. εἰργαζόμην, perf. pass. εἴργασμαι, both in act. and pass. sens., Soph., Eur., Thuc., Xen.; κατεργάζομαι, Hdt., Omn. Att.; ἐκπονέω, Eur. *Vid.* To perform, To accomplish, To fulfill.

To execute carefully, περιστέλλω, Pind., Theoc.

To execute (i. e., put to death as a punishment), ἀποσφάζω, Thuc., Xen., Lys.; ἀποκτείνω, Hdt., Æschin.

To be executed, ἀποθνήσκω (fut. -θανοῦμαι, aor. 2 -έθᾰνον, perf. -τέθνηκα, part. often sync. -τεθνεώς, ῶτος) ὑπὸ τῆς πόλεως, Lys.

Execution, κύρωσις, εως, ἡ, Plat.

For the confidence a person feels while planning an exploit, no one carries out in the execution, ἐνθυμεῖται γὰρ οὐδεὶς ὅμοια τῇ πίστει καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται, Thuc.

Execution (i. e., putting to death by judicial sentence), θᾰ́νᾰτος, ὁ, Hdt., Plat., Dem.

Executioner, an, δημόκοινος, ὁ, Soph., Isoc., Antipho; δήμιος, ὁ, Plat., Lys., Æschin.

Exemplify, to, ὑποδείκνῡμι, Thuc.

Exempt, to, ἐκλύω (ῠ, sometimes ῡ), fut. -λῡσω, perf. pass. -λέλῠμαι, c. gen. of the thing from which, sometimes c. dat., Hom., Theogn., Æsch., Soph., Xen.; [in pass., *to be exempt from*, παραλῠ́ομαι, c. gen., Hdt.] *Vid.* To deliver.

Exempt (esp. from taxes, etc.), ’ἀτελής, ές, sine cas. or c. gen. of the thing from which, or c. ἀπό and gen., Hdt., Isoc., Dem.; ’ἀσύντακτος, ον, Dem.; ’ἀτέλεστος, ον, Dem.

Exempt from public burdens, ’ἀλειτούργητος, ον, Isoc. ap. Dem.

Exempt from military service, ἀστρᾰ́τευτος, ον, Lys.

Exempt, adv., ἐκτός, sine cas., or c. gen., Plat.

Exemption, ’ἀτέλεια, ἡ, Æsch., Hdt., Xen., Dem.

Exemption from military service, ἀστρᾰτεία, ἡ, Ar.

[*Exemption from public burdens*, ἀλειτουργησία, ἡ, Strab.]

Exercise, ἄσκησις, εως, ἡ, Hdt., Omn. Att. prose; ἄσκημα, ᾰτος, τό, Xen.; γυμνᾰσία, ἡ, Plat.; *bodily exercise*, σωμασκία, ἡ, Plat.; [μελετή, ἡ, Thuc.; ἀγωνία, ἡ (gymnastic), Hdt.; (with dumb-bells), πίτυλος, ὁ, Eur.] *Vid.* Practice.

[*Exercises* (of soldiers), ἀνάπειραι, αἱ, Polyb.]

Want of exercise, ’ἀγυμνᾰσία, ἡ, Ar.

To take bodily exercise, σωμασκέω, Xen.

Exercise, to, ἀσκέω, Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; γυμνάζω, Omn. Att., Hdt.; ’ἀπογυμνάζω, Æsch.; διᾰπονέω, Plat.; ’ἀνᾰπειράομαι, mid., intrans. of soldiers, etc., Hdt., Thuc.

[*To exercise one's self*, μελετάω, Xen.] *Vid.* To practice.

To exercise beforehand, προγυμνάζω, Soph.

To exercise a person at, προσγυμνάζω, c. acc. pers., dat. rei, Plat.

To exercise one's self with (another person), συγγυμνάζομαι, pass., c. dat., Plat.

[*To exercise with dumb-bells* (swinging the arms regularly), πιτυλίζω, Galen.]

Not exercised, ’ἀγύμναστος, ον, Xen.

Not well exercised together (of the crew of a ship), ’ἀσυγκρότητος, ον, Thuc.

A companion in exercise, συγγυμναστής, οῦ, ὁ, Xen., Plat., Æschin.

One must exercise, ἀσκητέον, Plat.

That must be exercised, ἀσκητέος, α, ον, Xen.

Exert, to, ἐπερείδω, Hom.; τείνω, Æsch.; συντείνω, Eur.; ἐκτείνω, Hdt.; ἐντείνω, Plat., Æschin.; ἐκφέρω, fut. ἐξοίσω, aor. 1 ἐξήνεγκα, aor. 2 ἐξήνεγκον, no perf., Soph., Eur.

To exert one's self, τείνομαι, mid., c. perf. pass., Pind.; διᾰτείνομαι, Xen., Plat., Dem.; ἐντείνω, intrans., Eur.; ἐντείνομαι, Xen.

To exert one's self excessively, ὑπερδιατείνομαι, Dem.

One must exert, χρηστέον, c. dat., Plat.

Exertion, σύντᾰσις, εως, ἡ, Plat.

But not to avoid it by exertion is more discreditable, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ αἴσχιον, Thuc.

To make every exertion, πᾶσαν προθυμίαν ἐκτείνω, Hdt.; ἅπασαν ’ἀγωνίαν ἐκτείνω (Bek. reads ἐκτίνω), Dem.

Exhalation, πνοή, ἡ, Plat.

Exhale, to, ἐξῐκμάζω, Plat., Arist.; ἀναπνέω, Theophr.

To rise as an exhalation, ἐπαναφέρομαι, pass., Xen.

Exhaust, to (as troubles exhaust people, etc.), τρῡ́χω, Hom., Hes., Theogn., Soph., Eur., Ar.; κᾰτᾰτρῡ́χω, Hom., Eur., Theoc.; τείρω, only pres. and imperf. act. and pass., Omn. poet., Lys.; ἐκκηραίνω, no perf., no pass., Æsch.; τρῠχόω, Thuc.; ἐκτρυχόω, Thuc.; κᾰτᾰτρίβω, Thuc., Xen.; δᾰπᾰνάω, esp. as expenses do, Thuc.

To exhaust (as a person exhausts his invention; exhausts, i. e., goes through every variety of fate, or exhausts his property, etc.), ἀντλέω, Pind., Æsch., Soph.; ἐξαντλέω, Eur.; ὑπεξαντλέω, Eur.

To be exhausted (by fatigue, etc.), στρεύγομαι, only pres., Hom., Ap. Rh., Call.; ’ἀπεῖπον, no other tense, part. ἀπειπών, Soph., Eur.; πᾰρᾰλύομαι, pass., perf. -λέλῠμαι, Hdt., Lys. *Vid.* To wear out, To fatigue.

For the sake of exhausting and hindering the resources of the Greeks by delay, τριβῆς ἕνεκα καὶ ἀνακωχῆς τῶν ’Ελληνικῶν, Thuc.

Exhausted, ’ἀπειρηκώς (by fatigue or pain), Eur., Xen., Antipho, Dem., etc.; αὖος, Theoc.; ’ὑπέρῐνος, ον, of hens exhausted by laying, Arist. *Vid.* Weary.

EXHAUSTLESS, ἄβυσσος, ον (e. g., πλοῦτος), Æsch.

EXHIBIT, TO, προφέρω (in Hom. only in pres. and imperf., also 3d sing. προφέρησι), Hom.; φαίνω, perf. act. only in Dinarch., 2d perf. πέφηνα, both in act. and pass. sens., aor. 2 poet. φάνεσκον in pass. sens., fut. mid. in pass. sens. (Hom. has also irreg. paulo-post fut. πεφήσομαι), aor. 1 pass. ἐφάνθην, often in Hom. ἐφαάνθην, Omn.; προφαίνω, Hom., Pind., Soph., Xen., Dem.; δείκνῦμι, Omn.; ἐνδείκνῦμι, Soph., Eur.; ἀποδείκνυμι, Pind., Hdt., Omn. Att.; πἄρέχω, imperf. -εῖχον, fut. -έξω and -σχήσω, no aor. 1, perf. -έσχηκα, aor. 2 -έσχον, also in mid., but not in pass. in this sense, Pind., Eur., Xen., Plat., Dem.; προσφέρομαι, mid., fut. -οίσομαι, aor. 1 -ηνεγκάμην, aor. 2 -ηνεγκόμην (of exhibiting conduct, disposition, etc., c. dat. of those toward whom), Dem. *Vid.* To DISPLAY, To SHOW, and SYN. 161.

To exhibit a play (as a dramatic author), διδάσκω, fut. διδάξω, Simon., Hdt., Arist.

And we exhibit a richness of action rather than boastfulness of speech, πλούτῳ τε ἔργου μᾶλλον ἢ λόγου κόμπῳ χρώμεθα, Thuc.

EXHIBITION (i. e., a showing), ἀπόδειξις, εως, ἡ, Hdt.

EXHIBITION, AN (i. e., a spectacle), θέᾶμα, ἄτος, τό, Omn. Att.

An exhibition (i. e., the representation of a play), διδασκἄλία, ἡ, Plat. *Vid.* SHOW, SPECTACLE.

EXHILARATE, TO, εὐθῦμέω, Æsch., Xen. *Vid.* To DELIGHT, To CHEER.

EXHILARATION, εὐθῦμία, ἡ, Pind., Xen.

EXHORT, TO, ὀτρύνω, fut. poet. also ὀτρῦνέω (not Att.), only act. in this sense, sometimes c. dat., Hom., Pind., Trag.; κέλομαι, fut. κελήσομαι, aor. 1 ἐκελησάμην, aor. 2 ἐκεκλόμην, c. acc. or c. dat., Hom., Pind., Trag.; κελεύω, perf. pass. κεκέλευσμαι, c. acc. or c. dat., Omn.; παράφημι (poet. πάρφημι or παραίφημι), c. acc. or c. dat., oftenest in mid., Hom., Hes.; ἄνωγα, perf. with pres. sense, 1st pl. sync. ἄνωγμεν, imper. ἄνωχθι, ἀνωγέτω, and ἀνώχθω, ἀνώγετε and ἄνωχθε, no other moods of this perf., pluperf. ἠνώγειν (ἀνώγειν also Hom.) with imperf. sense, having also 3d sing. ἀνώγει in pres. sens., as if from pres. ἀνώγω, also imperf. ἄνωγον and ἀνώγεον, fut. ἀνώξω, aor. 1 ἤνωξα (these forms are all Homeric; Att. only use perf. and pluperf. in pres. and imperf. sense, with imper. both ἄνωγε and ἄνωχθι), Hom., Trag., Hdt.; πἄρἄκἄλέω, fut. -κἄλέσω, often poet. -έσσω, perf. -κέκληκα, Æsch., Eur., Xen., Isoc., Dem.; πἄρηγορέω, Æsch., Eur., Hdt.; ἐπῐκελεύω, c. dat., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἐπεγκελεύω, Eur.; διακελεύομαι, mid., c. dat., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; πἄρἄκελεύομαι, mid., c. dat., Omn. Att. prose, Hdt.; προτρέπω, perf. -τέτροφα, perf. pass. -τέτραμμαι, aor. 1 pass. -ετρέφθην, Soph., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; πἄρεγγυάω, Xen. *Vid.* To ENCOURAGE, and SYN. 283.

To exhort at the same time, συμπἄρἄκἄλέω, Xen., Plat.

To exhort in opposition, ἀντῐπἄρἄκελεύομαι, Thuc., Xen.

Exhorting one another, παρακελευόμενοι ἐν ἑαυτοῖς, Theoc.

One must exhort, πἄρἄμῡθητέον, c. dat. or c. acc., Plat.

EXHORTATION, ὀτρυντύς, ύος, ἡ, Hom.; πἄραίφἄσις, εως, ἡ, for πἄράφἄσις, also πάρφἄσις, Hom.; ὁμοκλή, ἡ, rather with a sense of upbraiding, Hom.; κέλευσμα, ἄτος, τό, Æsch., Soph., Hdt., Xen.; κελευσμός, ὁ, Eur.; πἄρἄκέλευσμα, ἄτος, τό, Eur., Plat.; πἄρἄκελευσμός, ὁ, Thuc., Xen.; πἄρἄκέλευσις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Isoc.; διἄκελευσμός, ὁ, Thuc.; διἄκέλευσμα, τό, Plat.; ἐπῐκέλευσις, ἡ, Thuc.; κέλευσμα, τό, Xen.; πἄραίνεσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.; πἄρἄκλησις, εως, ἡ, Thuc., Isoc., Æschin.; πἄρἄμῡ́θιον, τό, and παραμυθία, ἡ, Plat.; προτροπή, ἡ, Plat., Arist.; πἄραιφἄσία, ἡ, Ap. Rh.; πἄρηγορία, Ap. Rh.; ἀνωγή, ἡ, Ap. Rh.

One who exhorts, ὁμοκλητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.

EXHORTING, προτρεπτικός, ή, όν, Isoc., Æschin.; παρακλητικός, ή, όν, Plat.; πἄρἄκελευστῐκός, ή, όν, Plat.

EXIGENCY, χρεώ and χρειώ, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ἀνάγκη, ἡ, Omn. *Vid.* NECESSITY.

EXILE, φυγή, ἡ, Omn. Att.; ἐκδημία, ἡ, Plat.; ἔκδημος φυγή, Eur.

Exile for a year, ἀπενίαυσις, εως, ἡ, Plat.

Exile for life, ἀειφῠγία, ἡ, Plat., Dem.

EXILE, AN, μετανάστης, ὁ, Hom.; φῠγάς, ἄδος, ὁ καὶ ἡ, Omn. Att., Hdt.; φεύγων, ουσα, gen. οντος, etc., Æsch.; ἀπόπτολις, Soph.

The band of exiles, ἡ φῠγή, Thuc., Xen., Æschin.

A fellow-exile, συμφῠγάς, ἄδος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Thuc., Xen., Isoc.

To be an exile, φεύγω, only act. voice in this sense, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ξενόομαι, pass., c. fut. mid., Eur.; ἀποξενόομαι, Soph., Eur.; μεθίστἄμαι, pass. c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Dem.; φῠγἄδεύω, only act. voice, Xen., Dem.

Of or belonging to exile, φῠγἄδῐκός, ή, όν, Thuc., Isoc.

EXILE, TO, ἐξελαύνω, fut. -ελἄσω, all other tenses from this fut., perf. -ελήλακα (Hom. has pres. infin. ἐξελάαν), c. gen. of the country from which, or c. acc. pers. only, Omn.; ἐλαύνω, often c. gen. of the country, Trag., Thuc., Lycurg.; ἀνδρηλἄτέω, Æsch., Eur.; διώκω, Hdt.; ἐκδιώκω, Thuc. *Vid.* To BANISH.

EXILED from, ἀπωστός, όν, c. gen. *Vid.* BANISHED.

EXIST, TO, εἰμί, imper. ἴσθι, poet. (not Att.) ἔσο or ἔσσω, subj. ὦ, poet. ἔω and εἴω, opt. εἴην (2d pl. sync. εἶτε, Hom.), poet. ἔοιμι, infin. εἶναι, poet. ἔμεν, ἔμμεν, ἔμμεναι, or ἔμεναι, imperf. ἦν, poet. ἔην, ἔον, and ἤμην (only in first sing.), 2d sing. often ἦσθα and ἔησθα, sometimes also 3d sing. ἤην, and sometimes ᾖεν (Hom. also has 3d pl. εἴατο), fut. ἔσομαι, poet. ἔσσομαι, 3d sing. poet. also ἐσσεῖται, sync. as always in Att. ἔσται (none of the above poet. forms occur in Att.), Omn.; ὕπειμι, Eur., Thuc., Isæ.; ὑπάρχω, only pres. and imperf. act., Omn. Att.; σῠνίστἄμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Omn. Att. prose; κἄθίστἄμαι, Thuc. *Vid.* To BE, and SYN. 199.

EXISTENCE, βίος, ὁ, Omn.; τὸ ζῆν, Omn. Att.; τὸ εἶναι, Omn. Att. *Vid.* LIFE.

The ruins of which were still in existence down to my time, τῶν ἔτι ἐς ἐμὲ τὰ ἐρείπια σῶα ἦν, Hdt.

EXISTIMATION, ἀξίωσις, εως, ἡ, Thuc. *Vid.* ESTEEM.

EXISTING (as the existing state of things, etc.), πἄρών, οῦσα, όν, Omn. Att.; ὑπάρχων, ουσα, ον, Xen.; ἐνεστηκώς, υῖα, ός, and ἐνεστώς, ῶσα, ός, Xen., Æschin., κἄθεστώς (esp. of laws, forms of government, etc.), Dem.

EXIT, ἔξοδος, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Isæ.

EXONERATE, TO, ἀπολῡ́ω, fut. -λῡ́σω, perf. pass. -λέλῠμαι, c. gen. of the imputation, or c. gen. and infin., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* To ACQUIT.

EXORABLE, ἐπήκοος, ον, sometimes c. gen., Pind., Æsch.

EXORBITANT, περισσός, ή, όν, Soph., Æschin.; ἄμετρος, ον, Xen.

EXORBITANTLY, ἀμέτρως, Xen.

EXORDIUM, προοίμιον, and poet. φροίμιον, τό, Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat.

To make an exordium, φροιμιάζομαι, mid., pass. of what is said as an exordium, Æsch., Eur., Arist. *Vid.* PRELUDE.

One must make an exordium, φροιμιαστέον, Arist.

EXOTERIC, ἐξωτερῐκός, ή, όν, Arist.

EXPAND, TO, ἀνἄπετάννῡμι, poet. also ἀμπ. (also ἀναπῐ́τνημι, Pind.), fut. -πετἄσω, etc., perf. pass. ἀναπέπταμαι, Hom., Eur., Xen., Hdt., Bion; [πετάννῡμι (sails, etc.), Hom., Ap. Rh.; ἀνατείνω, Xen.]; intrans. τᾰνύομαι, pass., aor. 1 ἐτάνύσθην, Hom.; ἐπῐπλἄτῠ́νομαι, pass., Arist. *Vid.* To OPEN, To STRETCH.

EXPANSE, χάσμα, ἄτος, τό (of the sea or heaven, etc.), Hdt., Plat.

Expanse (of sky), ἀναπτῠχή, ἡ (poet. ἀμπτυχὴ (in pl.) αἰθέρος), Eur.; [οὐρανοῦ, Soph.]

Expanse (of plains), ὑπότἄσις (εως, ἡ) πεδίων, Eur.

Expanse (of sea), πελάγια πλάξ (gen. πλἄκός), Ar.

EXPANSION, ἔκτἄσις, εως, ἡ, Plat.

EXPATIATE, TO, διάφοιτάω, Ar., Hdt., Xen. *Vid.* To WANDER.

To expatiate (i. e., to speak at length), μακρηγορέω, Æsch., Eur., Thuc.; μηκύνω, sometimes c. acc. of the subject, and μηκύνω λόγον, Soph., Hdt., Thuc., Plat.; ἀπομηκύνω λόγον, Plat.; ἀποτείνω λόγον, Plat.; μἄκρολογέω, sometimes c. acc. of the subject, Xen., Plat., Isoc., Dem.

EXPECT, TO, οἴω, and οἴομαι mid., most usu. in Epic ὀΐω (more rarely ὀΐω) and ὀΐομαι, always οἴ in mid., except once opt. οἴοιτο, imperf. ᾠόμην, aor. 1 mid. ᾠσάμην, aor. 1 pass. ᾠίσθην in act. sens., c. infin. fut., or sometimes infin. pres., or c. acc., Hom.; ἔλπομαι, poet. also ἐέλπομαι, no fut., perf. and pluperf. ἔολπα, ἐώλπειν, in pres. and imperf. sens., c. infin., or c. acc., Hom., Hes., Pind., Hdt.; ἐλπίζω, c. infin., properly infin. fut., but also pres. and aor., when with infin. aor. ἄν is often added, Omn. Att.; δοκέω, aor. 1 ἔδοξα, other tenses, except imperf., not used in this sense, c. infin., properly infin. fut., but also pres., Hom., Pind., Soph.; προσδέχομαι, mid., c. perf. pass. προσδέδεγμαι in act. sens., perf. pass. part. ποτιδεγμένος, Hom., c. acc. (imperf. in pass. sens., Thuc.), Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; προσδοκάω, Hdt., Omn. Att.; [μένω, fut. μενῶ, aor. ἔμεινα, etc., Hom., Pind. (an enemy, attack, etc.), Trag.; περιμένω, Plat.]; δοξάζω, Soph., Eur.; λογίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sens., Hdt.,

Xen.; νομίζω, c. fut. infin., Eur.; ὁράω πρός, c. acc., Eur.

To expect (as a master expects a servant to do what he is ordered, or as one expects that to which one thinks one is entitled), ἀξιόω, often c. infin., Xen., Dem.

All men will expect to obtain this, πάντες ἄνθρωποι τούτων ἀξιώσουσι τυχεῖν, Dem.

Nicias expected the behavior of the Egestæans, Νικίᾳ προσδεχομένῳ ἦν τὰ τῶν Ἐγεσταίων, Thuc.

I might expect you to be equal to twenty, σέ γε δίζημαι εἴκοσι εἶναι ἀντάξιον, Hdt.

Expectation, δόξα, ἡ, Omn.; ἐλπίς, ίδος, ἡ, Omn.; δόκησις, εως, ἡ, Soph., Thuc.; δόκημα, ἄτος, τό, Eur.; προσδόκημα, τό, Plat.; διάνοια, ἡ, Hdt.; λογισμός, ὁ, Dem.; προσδοκία, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Æschin. *Vid.* Syn. 209.

Full of expectation, on the tiptoe of expectation, ὀρθόφρων, ον, Soph.; μετέωρος, ον, Thuc.; ὀρθός, ή, όν, Isoc.

[*Contrary to expectation*, ἐκ τοῦ παραδόξου, Dem.; παρὰ προσδοκίαν, Plat.]

[*There was no expectation that*, οὐδεμία προσδοκία μή . . ., c. opt., Thuc.; *to excite expectation that*, προσδοκίαν ἐμποιέω or παρέχω ὡς, c. fut. indic., Thuc., Isoc.]

[*According to expectation*, πρὸς προσδοκίαν, Thuc., κατὰ προσδοκίαν, Plat., and ἐκ προσδοκίας, Plat.]

Expected, προσδόκητος, ον, Æsch.; προσδόκιμος, ον, Hdt., Thuc., Dem.

Coming upon them when they were not expecting him, ἀπροσδοκήτοις ἐπιπεσών, Thuc.

Expectorate, to, ἐπἄνἄχρέμπτομαι, mid., Hipp.; [ἀναβήσσω, Hipp.]

Expectoration, ἐπἄνἄχρεμψις, εως, ἡ, Hipp.

Promoting expectoration, ἐπαναχρεμπτήριος, ον, Hipp.

Expediency, ὄφελος, τό, only nom. and acc. sing., Hom., Trag., Xen., Plat., Dem.; ὠφέλεια, ἡ, Soph., Thuc., Plat., Isoc.; τὸ συμφέρον, c. dat. or c. gen., Soph., Plat., Dinarch. *Vid.* Use, Advantage.

Many prefer expediency to justice, πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ ἐπιεικέστατα προτιθέασιν, Hdt.

Expedient, πρόσφορος, ον, c. dat., Pind., Trag., Hdt., Thuc., Dem.; χρήσϊμος, η, ον, and ος, ον, c. dat. or c. πρός and acc., or ἐπί and acc., etc., Theogn., Hdt., Omn. Att.; σύμφορος, ον, Omn. Att., Hdt.

To be expedient, συμφέρω, fut. συνοίσω, aor. 1 σὔνήνεγκα, aor. 2 συνήνεγκον, no perf., c. dat., or c. εἰς or πρός and acc., etc., often in 3d sing. as impers., Omn. Att.

It is expedient, χρή, infin. χρῆναι and χρῆν, imperf. ἐχρῆν and χρῆν, Omn.; δεῖ, fut. δεήσει, c. infin. or c. ὅπως and indic., Hom. (only once), Omn. Att.; πρέπει, Trag., Plat.; ἁρμόζει, Soph., Dem.; φέρει, Hdt. *Vid.* It becomes.

Expediently, συμφερόντως, Plat., Xen.

Expedient, an, πόρος, ὁ, Omn. Att. *Vid.* Contrivance.

Expedite, to, ἐποτρύνω, Hom.; τἄχύνω, Soph., Eur. *Vid.* To hasten.

Expedition (i. e., quickness, q. v.), τἄχὔτης, ητος, ἡ, Hom., Pind., Hdt., Plat.

Expedition, an, ὁδός, ἡ, Hom., Hdt.; στόλος, ὁ, Omn. post Hom.; πομπή, ἡ, Æsch., Eur.: στράτευμα, ἄτος, τό, Æsch., Hdt., Thuc.; στρἄτευσις, εως, ἡ, Hdt.; στρἄτεία, ἡ, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἐπιστρἄτεία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.; στρἄτιά, ἡ, Ar., Thuc.; πόρευμα, ἄτος, τό, Eur.; στρἄτηλἄσία, ἡ, Hdt.; ἔλἄσις, εως, ἡ, Hdt.; ἐξέλασις, ἡ, Hdt., Xen.; ἐξοδία, ἡ, Hdt.; ἔξοδος, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπιστρἄτευσις, εως, ἡ, Hdt.; ὁρμή, ἡ, Xen.

An expedition by sea, ναυστολία, ἡ, Eur.; ναυστόλημα, ἄτος, τό, in pl., Eur.; ἐπῐπλοος, contr. ἐπίπλους, ὁ, Thuc. *Vid.* Voyage.

[*An expedition* (into the interior from coast), ἀνάβασις, εως, ἡ, Xen.; *to go on* (such) *an expedition*, ἀναβαίνω, Xen., and ἀνάβασιν ἀναβαίνω, Plat.]

A joint expedition, συστρἄτεία, ἡ, Xen.

To make an expedition, στρἄτεύω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

[*To go on an expedition into*, ἔξοδον ἐξέρχομαι (aor. -ῆλθον) εἰς, Xen.]

To make an expedition against, ἐπιστρἄτεύω, c. dat., Æsch., Eur., Ar., Thuc., Plat., Xen., Æschin.

To join in an expedition, συστρἄτεύω, act. and mid., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.

To join in an expedition against, σύνεπιστρἄτεύω, c. dat., Thuc., Dem., Æschin.

To join in a naval expedition against, σύνεπῐπλέω, fut. -πλεύσω, Dem.

To lead an expedition, στρἄτηλἄτέω, Æsch., Eur., Hdt.

To send on an expedition, στέλλω, Æsch.

One must make an expedition, στρἄτευτέον, Xen.

Expel, to, ἀνίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1, Hom.; ἐλαύνω, fut. ἐλάσω, ἐλῶ, Att., perf. ἐλήλἄκα, etc., c. gen. or c. prep., Æsch., Eur., Ar., Thuc., Lycurg.; ἐξελαύνω, pres. infin., Hom. often -ελάαν, Hom., Trag., Thuc., Plat.; ἀπελαύνω, Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen., Dem.; ὠθέω, fut. ὠθήσω, more usu. ὤσω, aor. 1 ἔωσα, etc., poet. aor. ὤσασκον, Hom. (the Attics never use the augm. tenses without ἐω, Hom. either ἐω or ὠ), c. gen. or c. prep., Hom., Æsch., Soph., Plat., Dem.; ἀπωθέω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἐκβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἐκλἄπάζω, fut. -άξω, c. gen. of the place whence, Æsch.; ἐκχορεύομαι, mid. (from a company), Eur.; ἐξανίστημι c. gen., aor. 2, perf., and pluperf. act. in pass. sens., Soph., Hdt., Dem.; ἐξοικίζω, Eur., Thuc.; ἐξαιρέω, aor. 2 -εῖλον, Hdt.; ἐκδιώκω, Thuc.; ἐξἄναγκάζω, Xen. *Vid.* To drive out.

To expel (from a club, from an employment, a school, etc.), ἐκκρίνω, Xen.; ἀποχειροτονέω, Dem.; ἀποψηφίζομαι, mid., Dem., Æschin.

To expel as a pollution, ἐξἄγίζω, Æsch.

To aid in expelling, σὔνεκβάλλω, Xen.

They expelled the inhabitants from the places in that district, ἀνάστατα ἐποίησαν τὰ ταύτῃ χώρια, Thuc.

Those who were expelled, οἱ φεύγοντες, Thuc.; οἱ ἀπελθόντες, Thuc.

Expelled, ἀνάστἄτος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

To be expelled, what ought to be expelled, ἐξαιρετέος, α, ον, Xen.

Expend, to, ἀνἄλίσκω, and sometimes ἀνᾱλόω, all tenses from -όω, Eur., Thuc., Plat.; ἀπἄνᾱλίσκω, Thuc., Isoc.; κἄτἄνᾱλίσκω, Xen., Plat., Isoc., Lycurg.; δαπἄνάω, Hdt., Thuc., Xen., Isæ.; κἄτἄδἄπἄνάω, Hdt., Xen.; ἀναισῐμόω, Hdt.; κατἄχράομαι, mid., contr. άει in ῃ, c. dat., Lys., Isoc., Dem. *Vid.* To spend.

Expenditure, διοίκησις, εως, ἡ, Lys., Dem.; [ἀνάλωσις, εως, ἡ, Theogn.; *lavish expenditure*, πολυτέλεια, ἡ, Thuc.]

Expense, δἄπἄνη, ἡ, Hes., Pind., Omn. Att. prose; ἀνάλωμα, ἄτος, τό, Eur., Omn. Att. prose; δἄπἄνησις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; δἄπἄνημα, ἄτος, τό, only in pl., Xen., Plat., Isæ.; τέλος, τό, in pl., Thuc.; ἀναισίμωμα, ἄτος, τό, Hdt.; ἐφόδιον, τό (lit., traveling expenses), Dem., Æschin., Arist.

Expense (i. e., an expensive way of living), πολῠτέλεια, ἡ, Xen.

At the public expense, δημοσίᾳ, Thuc.

To receive one's expenses, ἀπολαμβάνω τὰ διάφορα, Dem.

[*Daily household expenses*, τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα τῇ οἰκίᾳ, Dem.]

Expensive, ἀργὔρώνητος, ον, Æsch.; πολῠτελής, ές, Hdt., Omn. Att. prose; δἄπἄνος, ον, Thuc.; δἄπἄνηρός, ά, όν (both of things and of men addicted to expense), Xen., Plat., Dem.; πολῠδάπἄνος, ον (of things and of men), Hdt., Xen.; ἀνᾱλωτῐκός, ή, όν, Plat. *Vid.* Dear.

Very expensive, περίεργος, ον, Isoc.

Expensively, πολῠτελῶς, superl. πολυτελέστατα, Hdt., Xen., Dem.; δἄπἄνηρῶς, Xen. *Vid.* Dearly.

Expensiveness, πολῠτέλεια, ἡ, Hdt., Omn. Att. prose; πολῠχρημἄτία, ἡ, Xen.

Experience, πεῖρα, ἡ, Pind., Soph., Eur., Xen., Dem.; ἐμπειρία, ἡ, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἐπιστήμη, ἡ, often c. πρός or περί and acc. of the subject, Soph., Thuc., Plat., Lys. *Vid.* Syn. 352.

Great experience, πολῠπειρία, ἡ, Thuc., Plat.

Of great, extended experience, πολῠπειρος, ον, Ar.

[*To have experience of* one, πεῖραν ἔχω, c. gen., Xen.; πειράομαι, c. gen., esp. in perf., Hdt., Thuc., etc.]

[*The lessons of experience*, μαθήματα, τά, as in the Prov., "*Experience keeps a dear school*," τὰ παθήματα μαθήματα, Hdt.]

[*He learned by bitter experience*, ἔγνω παθών, Hes.]

Experience, to, γεύομαι, mid., no pass., c. gen., Hom., Pind., Soph., Eur.; πειράομαι, mid., c. perf. pass. and aor. 1 pass. in act. sens., aor. 1 sometimes also in pass., c. gen., Omn.; ἀντλέω (of experiencing good or bad fortunes, usu., however, bad), Pind., Æsch., Soph.; ἐξαντλέω, Eur.; ἐκπειράομαι, c. gen., Eur.; διἄπειράομαι, Thuc.; ἀνἄμετρέομαι, mid., Eur.; πεῖρᾳ προσομιλέω, Soph.; ἀφῐκνέομαι (fut. ἀφίξομαι, aor. 2 ἀφῐκόμην) ἐς διάπειραν, c. gen., Hdt.; μετέχω, c. gen., Hdt.

But you shall know in time, having experienced it, γνώσεις δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος, Æsch.

Experienced, or Experienced in, δαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Hom.; ἔμπαιος, ον, c. gen., Hom; παθών, οῦσα, όν, gen. όντος, ούσης, etc., sine cas. or c. acc., Hes., Soph.; ἔμπειρος, ον, sine cas. or c. gen., Hdt., Omn. Att.; ἐπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ,

Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; σύμπειρος, ον, c. dat., Pind.; ἐντρῐβής, ές, c. dat., Soph., Plat.; κατηρτυκώς, υῖα, ός, c. gen., Eur.; ἐμπέρᾰμος, ον, Call.

Never having experienced, ἀπᾰθής, ές, c. gen., Hdt., Omn. Att. prose.

To be experienced in, to have experience of, πεῖραν λαμβάνω (fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα), Eur., Xen., Plat., Dinarch., Dem.; πεῖραν ἔχω (fut. ἕξω or σχήσω, imperf. εἶχον, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον), Xen.; εἰς πεῖραν ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἤλῠθον, Att. ἦλθον, perf. ἐλήλυθα), Eur., Thuc.; ἐμπείρως ἔχω, Xen., Plat.; ἐν πείρᾳ γίγνομαι (fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γέγονα and γεγένημαι), Xen.

In an experienced manner, ἐμπείρως, Xen., Dem.; ἐμπερᾰμως, Call.

EXPERIMENT, AN, πεῖρα, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; διᾰπειρα, ἡ, Hdt., Dem., Æschin.; πρόπειρα, ἡ, Hdt., Thuc.

To make experiments, πειράω, h., -ομαι, mid., Hom., Æsch., Hdt., Plat.

To make experiments at the risk of, αὐτοσχεδιάζω, c. εἰς and acc., Æschin.

EXPERIMENTAL, πειραστῐκός, ή, όν, Arist.

EXPERT, εἰδώς, εἰδυῖα, gen. εἰδότος, etc., c. gen., Hom.; δῐδασκόμενος, η, ον, c. gen., Hom.; ἐπῐκλοπος, ον, c. gen., Hom.; ἐπιστᾰμενος, η, ον, c. gen., Hom.; αἵμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἴδρις, gen. -εως, Ep. -ιος, ὁ καὶ ἡ, c. gen. or c. infin., Omn. poet.; σοφός, ή, όν, Omn. post Hom.; δεξιός, ά, όν, Pind., Ar.; εὔχειρ, gen. -χειρος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Soph.; ἔμπειρος, ον, c. gen. or c. περί and acc., or περί and gen., or sine cas., Omn. Att.; ἄκρος, α, ον, Æsch., Soph., Hdt., Plat., Dem.; ἀπηκρῑβωμένος, η, ον, c. ἐπί and dat., Eur.; τεχνῐκός, ή, όν, Plat.; ἁδρός, ά, όν, Isoc. *Vid.* SKILLFUL.

An expert person, θηκτήρ, ῆρος, ὁ, c. gen. of the object, Hom.; ἵστωρ, ορος, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Plat.; ἐπῐίστωρ, Hom.; σοφιστής, οῦ, ὁ, Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.; τεχνίτης, ου, ὁ, Xen.

To be expert, σοφίζομαι, mid. and pass., c. gen. of the object, or c. ἐν and dat., or c. acc. of the thing done, Hes., Ar., Xen., Plat.

EXPERTLY, ἐπιστᾰμένως, Hom., h., Xen.; τεχνηέντως, Hom.; ἐμπείρως, Xen., Plat.; δεξιῶς, superl. δεξιώτατα, Ar.; ἐπιστημόνως, Xen., Plat.; τεχνικῶς, Plat., Xen., Isoc.

EXPERTNESS, ἰδρεία, ἡ, Hom.; ἰδρία, ἡ, Theoc.; ἰδμοσύνη, ἡ, Hes.; σοφία, ἡ, Omn.; τέχνη, ἡ, Omn.; ἐμπειρία, ἡ, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἐπιστήμη, ἡ, Soph., Thuc., Plat., Lys.; δεξιότης, ητος, ἡ, Ar., Hdt. *Vid.* SKILL.

EXPIATE, TO, ἀνᾰμάσσω, fut. -ξω, no perf., no mid. or pass., Hom., Hdt.; τίνω (ῑ Hom., ῐ elsewhere), fut. τίσω, etc., usu. c. acc. of the crime, dat. of the penalty, sometimes c. gen. of the crime, or c. ἀντί and gen., sometimes c. acc. of the crime only, Hom., Æsch., Hdt.; ἀποτίνω, Hom., Æsch., Eur.; ἐξᾰποτίνω, Hom.; ἐκτίνω, Trag.; κᾰθαίρω, Æsch.; λύω, fut. λύσω, perf. pass. λέλῠμαι, Soph., Ar.; ἀφοσιόω, Plat. *Vid.* TO ATONE.

To expiate by offerings, ἐκθύομαι, mid., Hdt.

Having made expiatory offerings to the goddess, ἀφοσιωσαμένη τῇ θεῷ, Hdt.

That can be expiated — offences which can be expiated by a pecuniary fine, ἀδικήματα εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνήκοντα, Dinarch.

EXPIATION, τίσις, εως, ἡ, Hom.; λῦτρον, τό, Pind., Æsch., Plat.; κᾰθαρμός, ὁ, Hdt.; ἀποκᾰθαρσις, εως, ἡ, Xen.

EXPIATORY, λωφήϊος, ον, Ap. Rh.

Expiatory offerings, μειλίγματα, τά, Æsch.

The offering an expiatory sacrifice, ἀποδιοπόμπησις, εως, ἡ, Plat.

EXPIRATION—*at the expiration of the truce*, σπονδῶν διελθουσῶν, Thuc.; so Xen., Dem.; — i. e., a dying, ἐκπνοή, ἡ, Eur. *Vid.* DEATH.

EXPIRE, TO, ἀΐω, only in imperf. (φίλον ἄϊον ἦτορ, *I was expiring*, Hom.); ἀΐσθω, only in imperf. (θυμὸν ἄϊσθε, Hom.); ὁρμαίνω θυμόν, Æsch.; ἐκπνέω (fut. -πνεύσω, etc.) βίον, ἐκπ. ψῡχήν, Trag.; ἀφίημι (ῑη Att., aor. 1 -ῆκα) πνεῦμα, ἀνίημι πν., μεθίημι πν., Eur.; ἀπομεθίημι (ῐη in poets, not Att.) ψυχήν, Ap. Rh. *Vid.* TO DIE.

To expire (i. e., to elapse, as time, or a truce, etc.), διέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, sync. Att. -ῆλθον, no aor. 1, perf. -ελήλυθα, Thuc.; ἐξέρχομαι, Soph., Hdt., Xen.; (as a truce), διαλύομαι, Thuc.

To have expired (of time), ἐξήκω, only pres. and imperf., Soph., Hdt., Plat., Dem.

And it happened also that their thirty years' truce with the Argives was on the point of expiring, ξυνέβαινε δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ἀργείους αὐτοῖς τὰς τριακοντούτεις σπονδὰς ἐπ' ἐξόδῳ εἶναι, Thuc.

EXPLAIN, TO, ἐνδείκνῠμαι, mid., Hom., Hdt., Dem.; κρίνομαι, mid. (esp. of explaining dreams), Hom., and in act., Æsch., Hdt.; ὑποκρίνομαι, Hom., Thuc.; ἀναπτύσσω, Æsch., Eur.; διαπτύσσω, Eur., Plat.; δηλόω, Omn. Att., Hdt.; σάφηνίζω, Æsch., Xen.; ὀμμᾰτόω, Æsch.; γνωρίζω, Æsch., Arist.; διέρχομαι, Pind., Æsch., Plat.; διεξέρχομαι, Hdt., Plat.; ἐξελίσσω, also -ειλίσσω, augmented tenses, ει, Eur.; ἐξηγέομαι, mid., no pass., Eur., Xen., Lys., Dem.; διεῖπον, aor. 2 infin. διειπεῖν, etc., no other tense, Soph.; φαίνω, Hdt.; ἀποφαίνω, Ar., Hdt.; ἑρμηνεύω, Thuc., Plat.; ἀφερμηνεύω, Plat; ἀποσαφέω, Plat.; διᾰσημαίνω, Xen.; παρατίθημι, Xen.; δῐδάσκω, fut. διδάξω, Thuc.; ἀναδιδάσκω, Ar.; ἐμφᾰνίζω, Arist.

To explain in addition, ἐπεκδῐδάσκω, Plat.; ἐπεξηγέομαι, Plat.

To explain beforehand, προδιεξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, Att. sync. -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, Æschin.

One must explain, δηλωτέον, Plat., Isoc.; ἐμφᾰνιστέον, Plat.

One who explains, φραστήρ, ῆρος, ὁ, Xen. *Vid.* INTERPRETER.

EXPLANATION, ἑρμήνευμα, ᾰτος, τό, Eur.; δήλωσις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; ἀπόδειξις, εως, ἡ, Thuc.; ἑρμηνεία, ἡ, Plat.; διάρρησις, εως, ἡ, Plat.; ἐξήγησις, εως, ἡ, Plat.; ἐμφᾰνισις, εως, ἡ, Arist.; ἀνάπτυξις, εως, ἡ, Arist.

Collateral or subordinate explanation, ὑποδήλωσις, εως, ἡ, Plat.

EXPLETIVE, AN, στοιβή, ἡ, Ar.

EXPLICIT, τορός, ά, όν, Æsch.; σαφής, ές, Omn. post Hom.; τρᾱνής, ές, Soph.

EXPLICITLY, σάφα (seldom, however, with verbs of speaking, except in Hom.), Hom., Pind., Eur., Xen.; σαφῶς (σαφέως, h.), compar. σαφέστερον, superl. σαφέστατα, h., Pind., Hdt., Omn. Att.; τορῶς, Æsch., Eur., Plat.; τρᾱνῶς, Æsch., Eur.

EXPLOIT, ἔργον, τό, Omn.; ἀγώνισμα, ᾰτος, τό, Hdt., Thuc.

EXPLORE, TO, ἐξερεείνω, only pres. and imperf. act., Hom.; ἐξευρίσκω, fut. -ευρήσω, perf. -εύρηκα, aor. 2 -εῦρον, no aor. 1 act., aor. 1 pass. -ευρέθην, Pind.; ἀναζητέω, Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* TO SEARCH.

To explore (esp. of exploring plans, secrets, etc.), ἐρευνάω, Æsch., Eur., Xen., Plat.

One must explore, ἐρευνητέον, Xen.

Difficult to explore, δυσδιερεύνητος, ον, Plat.

EXPLORING, AN, ἔρευνα, ἡ, Soph., Eur., Arist. *Vid.* SEARCH.

EXPORT, TO, ἐξᾰγω, aor. 1 rare, perf. rare, aor. 2 -ήγᾰγον, Æsch., Omn. Att. prose; ἀποπέμπομαι, mid., no perf. pass., though there is aor. 1, Xen.; [πέρνημι, 3d Ion. imperf. πέρνασκε, Hom., Theogn., Eur.]

To export in return, ἀντεξάγω, Xen.

EXPORTATION, κᾰτᾰκομῐδή, ἡ, Thuc.

A right of exportation, ἐξᾰγωγή, ἡ, Isoc., Dem.; also simply exportation, Hdt.

EXPORTS, τὰ ἐξᾰγώγῐμα, Arist.

EXPOSE, TO, πᾰρᾰβᾰλλομαι, mid., no aor. 1, c. acc. of the thing exposed, dat. of that to which it is exposed, or c. infin., Hom., Hdt., Thuc., Xen.; προβάλλω, perf. -βέβληκα, etc., Soph., Plat.; ἐκβάλλω, Eur.; ἐκτῐθημι, aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, Hdt., Omn. Att.; προτίθημι, Soph., Hdt.; ἐξορίζω, Eur.

[*To expose one's self* or *one's person*, ἀνασύρομαι, Hdt.]

[*To expose one's body to danger*, παραῤῥίπτω τὸ σῶμα κινδύνῳ, Diod.]

To be exposed, ὑπακούω, c. dat. (to the rays of the sun), Pind.; ἔκκειμαι, imperf. -εκείμην, imper. -κεισο, fut. -κείσομαι, sine cas., as a child, or as any thing to be seen, etc., Hdt., Dem., Arist.

Do not abandon us, who expose our lives to individual risk, μὴ πρόησθε ἡμᾶς, ἴδιον μὲν τὸν κίνδῡνον τῶν σωμάτων παραβαλλομένους, Thuc.

It is foolish, by flying, to expose the unarmed parts of the body to the enemy, μῶρον τὰ ἄοπλα τοῦ σώματος ἐνάντια τάττειν τοῖς πολεμίοις φεύγοντας, Xen.

EXPOSED, ἔκβολος, ον, Eur.

Exposed (i. e., liable to the attack of enemies), εὐεπίθετος, ον, Thuc., Xen., Plat.

A child exposed on the mountains, ὀρεία ἐκβολή, Eur.

For to be exposed to blame from every one, τοι γὰρ ἐν κοινῷ ψέγειν Ἅπασι κεῖσθαι . . ., Eur.

EXPOSING, AN, ἔκθεσις, εως, ἡ, Eur., Hdt.

EXPOSITION, AN, ἐξήγησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* EXPLANATION.

EXPOSTULATION, αἰτία, ἡ—*for expostulation is to be used in the case of friends who do wrong, but accusation in the case of enemies who have injured us*, αἰτία μὲν γὰρ φίλων ἀνδρῶν ἐστιν ἁμαρτανόντων, κατηγορία δὲ ἐχθρῶν ἀδικησάντων, Thuc.

EXPOSTULATE, TO, αἰτιάομαι, mid., c. ὅτι or ὡς, Thuc., Xen. *Vid.* TO BLAME.

EXPOUND, TO, ἐξηγέομαι, mid., Eur., Xen., Lys. *Vid.* TO EXPLAIN.

EXPOUNDER, AN, γνώμων, ονος, ὁ, Æsch., Thuc.; ἐξηγητής, οῦ, ὁ, Hdt., Plat., Isæ. *Vid.* INTERPRETER.

EXPRESS, TO, αὐδάω, Pind., Trag.; προφωνέω, Æsch., Soph.; φθέγγομαι, mid., no pass., Trag., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* TO SAY.

[*To express one's joy by laughter*, χαίρω γέλωτι, Xen.]

EXPRESS, AN (i. e., messenger sent in haste), ἄγγᾰρος, ὁ, Hdt.; δημοκήρυξ, ῡκος, ὁ, Æschin.; i. e., message sent in haste, ἀγγᾰρήϊον, τό, Hdt.

EXPRESSION, λόγος, ὁ, Omn. *Vid.* SPEECH, SAYING.

What an expression you have used, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπας, Hom.; ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων, Hom.

[*An incorrect expression*, παράῤῥησις, εως, ἡ, Plut.]

[*To wear the same expression of countenance*, ὁμοίως ἔχω τὸ πρόσωπον (ἐπί c. dat.), Xen.] *Vid.* LOOK.

EXPRESSLY, ἀντῐκρῠ', Hom.; ἀντῐκρύς, Æsch., Ar., Thuc., Dem.; διαῤῥήδην, h., Lys., Andoc., Dem.; 'ἁπλῶς, Æsch., Thuc., Plat., Dem.; ἀποπεφασμένως, Dem.; ἐπιῤῥήδην, Ap. Rh.

EXPULSION, ἐξέλᾰσις, εως, ἡ, Hdt.; ἐξοίκῐσις, εως, ἡ, Plat.

EXPUNGE, TO, [ἀνασπογγίζω, Hipp.]; διᾰγρᾰ́φω, Eur., Ar., Plat.; ἐκγράφω, Andoc.; 'ἀπογράφω, esp. the name of a creditor, Dem.; 'ἀπᾰλείφω, perf. pass. ἀπαλήλειμμαι, Dem.; ἐξᾰλείφω, Thuc., Xen., Plat., Dem.

Two now are expunged, τὰ μὲν δὴ δύο ἐν ἀπογραφῇ πεποίηται, Dem.

EXQUISITE, ἐξαίρετος, ον, Hom., Pind., Æsch.; i. e., of exquisite beauty, περικαλλής, ές, Hom., h., Hdt.; [περίκομψος, ον, Ar.]

EXQUISITELY (of things made), πῠ́κα, Hom.; πῠκῐνῶς, Hom.

EXTANT—*to be extant*, περίειμι, infin. -εῖναι, Hdt.

EXTASY, ἔκστᾰσις, εως, ἡ, Hipp.

EXTATIC, ἐκστᾰτῐκός, ή, όν, Arist.

EXTEMPORANEOUS, αὐτοσχέδιος, α, ον, and ος, ον, h.; αὐτουργός, όν, Anth.

To say or do any thing extempore, σχεδιάζω, Plat., Anaxand.; αὐτοσχεδιάζω, Plat.; ἀποσχεδιάζω, Arist.

A saying or doing any thing extempore, σχεδιασμός, ὁ, Plat.; αὐτοσχεδίασμα, ᾰτος, ὁ, Plat. (Com.), Arist.

He was the best to do extempore whatever was necessary, κράτιστος δὴ οὗτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο, Thuc.

EXTEMPORE, ἐκ τοῦ παραχρῆμα (εἰπεῖν), Dem.

EXTEND, TO, trans., τείνω, Omn.; τᾰνύω, fut. -ῠ́σω, Hom., Pind., Anac.; ἐκτείνω, Eur., Xen.; διατείνω, Hdt., Xen.; ἀποτείνω, Xen.; ἐπανατείνω, Xen.; ἐκτᾰνύω, Hom., Pind. *Vid.* TO STRETCH.

To extend (as a king extends his kingdom), πλᾰτῠ́νω, in pass., Xen.

To extend or carry (a wall) *farther*, ἐξᾰ́γω, Thuc.

To extend one's line (as a general does), ἀναπτύσσω (κέρας), Xen.

To extend, intrans., τείνω act., and -ομαι pass., Hom., Æsch., Hdt., Xen., Plat.; διᾰτείνω, Arist.; also the pass. voice of most of the preceding words; [παρήκω εἴς τι, Xen., Plat.; προσήκω, c. πρός or ἐπί τι, Xen.]

To extend (as a country does), φέρω, only pres. act. in this sense, Hdt.; ἐφήκω, Xen.; 'ἀνᾰπετάννῡμαι, pass., perf. -πέπτᾰμαι, Ap. Rh.; κᾰτᾰτείνω, Hdt.

To extend near, both trans. and intrans., πᾰρᾰτείνω, also intrans. in pass., Hdt., Thuc., Xen., Plat.

To extend along by, intrans., παρεκτείνω, Arist.; [παρήκω παρά τι, Xen.]

One must extend (the front of a line of troops), πλᾰτυντέον, Xen.

EXTENSION (of a line of battle), ἐπεξᾰγωγή, ἡ, Thuc.; [περίτᾰσις, ἡ (on all sides), Plut.]

EXTENSIVE, μέγας, μεγᾰ́λη, μέγα, all cases except nom. and acc. masc. and neut. from μεγᾰ́λος, compar. μείζων, superl. μέγιστος, Omn.; εὐρύς, εῖα, ύ (Hom. has acc. εὐρέα as well as εὐρύν), Hom., Simon., Eur., Hdt., Plat.; εὐρύστερνος, ον, Hes.; τᾰναός, ή, όν, and ός, όν, Eur.; πολῠ́πλεθρος, ον, Eur.; διωλῠ́γιος, ον, Plat., Ap. Rh. *Vid.* WIDE, BROAD.

Rather extensive, 'ὑπόπλᾰτυς, υ, Hipp.

Of extensive power, εὐρυσθενής, ές, Hom., Pind.

EXTENSIVELY, εὐρέως, compar. εὐρῠτέρως, Ar.

EXTENT, μέτρον, τό, Hom. (in any direction); μῆκος, τό, Soph.; μέγεθος, τό, Hdt., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* SIZE.

A wide extent of evils, πημάτων ὄρεγμα, Æsch.

To the extent of knowing, μέχρι τοῦ γιγνώσκειν, Xen.

EXTENUATE, TO, μειόω, Xen.

EXTENUATION, χαύνωσις, εως, ἡ, Ar.

EXTERIOR. *Vid.* EXTERNAL.

EXTERMINATE, TO, ἀϊστόω, and Att. ἀστόω, Hom., Pind., Trag., Hdt.; ἐκπέρθω, aor. 2 ἐξέπρᾰθον, Hom., Æsch., Eur., Plat.; ἐξόλλῡμι, fut. -ολέσω, poet. -ολέσσω, etc., perf. act. very rare, no perf. pass., perf. mid. -όλωλα in pass. sens., and fut. mid. -ολοῦμαι in pass. sens., Hom., Eur.; ἐκθαμνίζω, Æsch.; 'ἀφᾰνίζω, Xen. *Vid.* TO DESTROY.

EXTERMINATION, 'ἀφᾰ́νεια, ἡ, Æsch.; ἐξώλεια, ἡ, Antiph., Dem. *Vid.* DESTRUCTION.

EXTERMINATOR, AN, ὀλετήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Alcman; fem. ὀλέτειρα, ἡ, h. *Vid.* DESTROYER.

EXTERNAL, ὁ, ἡ, τὸ ἔξω, Thuc., Plat.; ὁ ἔξωθεν, Hdt., Plat.; ὁ ἐκτός, Eur., Plat. *Vid.* OUTWARD.

EXTINCT, 'ἄφαντος, ον, Hom., Æsch.; ἄϊστος, ον, Hom., Æsch.; ἐξίτηλος, ον, Hdt., Plat., Isoc.

[*To be or have become extinct*, πρόῤῥιζος οἴχομαι (e. g., γένος), Andoc.]

EXTINCTION, σβέσις, εως, ἡ, Arist.; 'ἀπόσβεσις, ἡ, Arist.

EXTINGUISH, TO, σβέννῡμι, fut. σβέσω, also mid. σβήσομαι, aor. 1 ἔσβεσα, poet. σβέσσα, perf. act. ἔσβηκα, and aor. 2 ἔσβην, opt. σβείην, etc., in pass. sens., perf. pass. ἔσβεσμαι, etc., Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Plat.; 'ἀποσβέννῡμι, Soph., Eur., Xen., Plat., Lys.; κᾰτασβέννῡμι, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.; ἐναποσβέννῡμι, Arist.; μᾰραίνω, Hom., h., Soph., Plat., Dem.

To be extinguished (of fire), ψέχομαι, pass., Plat.

EXTINGUISHED (of fire), τετηκώς, υῖα, ός, Eur.

Calculated to extinguish, σβεστήριος, α, ον, Thuc.

[EXTINGUISHER (fire), πνιγεύς, έως, ὁ, Ar.]

EXTIRPATE, TO, ἐκθαμνίζω, Æsch.; ἐκπρεμνίζω, Dem.; ἀνασκάπτω, Theophr. *Vid.* TO DESTROY, TO ROOT OUT.

EXTIRPATION, 'ἀφᾰ́νεια, ἡ, Æsch. *Vid.* DESTRUCTION.

EXTOL, TO, αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, so aor. 1, perf. act. rare, perf. pass. only ᾔνημαι, aor. 1 ᾐνέθην, Omn. poet., Hdt., Plat.; ἐπαινέω, Omn.; 'ἀνατρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δέδρομα, no other tenses, no mid. or pass. voice, Pind.; βαστάζω, Pind.; ὀγκόω, Eur.; κηρύσσω, Eur.; μεγᾰλῡ́νω, Eur.; ἐκγαυρόομαι, mid., Eur.; αἴρω, Eur., Dem.; ἐξαίρω ὑψοῦ, Hdt.; 'ἀποσεμνῡ́νω, and -ομαι, mid., Ar., Plat. *Vid.* TO PRAISE.

EXTORT, TO, ἀφαιρέομαι, mid., aor. 2 ἀφειλόμην, Dem.

To extort by force, σῠνᾰναγκάζω, Eur., Isoc.; συμβιάζω, Dem.

To extort by false accusation, σῡκοφαντέω, Lys.

To extort (money), πράσσω, sometimes c. dupl. acc., Thuc., Lys.

Given to extortion, δημοβόρος, ον, Hom.; δημοφᾰ́γος, ον, Theogn.

EXTRACT, TO, ἐκσπάω, fut. -σπᾰ́σω, Hom., Eur.

To aid in extracting, σῠνεκβῐβάζω, Xen.

[*To extract juice*, ὀπίζω, Theophr.]

EXTRACT, AN, τμῆμα, ᾰτος, τό, Plat.

[*To make an extract*, ἐκλέγω, Xen.]

EXTRACTION, γενεά, ἡ, Omn. *Vid.* RACE.

EXTRANEOUS, ἀλλότριος, α, ον, Omn. Att.

EXTRAORDINARILY, ὑπερφυῶς, Ar.; περισσῶς, compar. περισσοτέρως, Hdt.

An extraordinarily great evil, ὑπερφυὴς ὡς μεγάλη βλάβη, Plat.

EXTRAORDINARY, περισσός, ή, όν, Hes., Theogn., Soph., Eur.; ἐκνόμιος, ον, Pind.; ἀλλόκοτος, ον, Soph.; ἔξεδρος, ον, Arist.; 'ὑπερφυής, ές, Ar., Hdt., Lys., Isoc., Dem.; θαυμᾰ́σιος, α, ον, Xen.

EXTRAVAGANCE (i. e., excess of any thing), 'ὑπερβολή, ἡ, Thuc.

Extravagance (in expense), δᾰπᾰ́νη, ἡ, Æsch.

EXTRAVAGANT (of a person), πολῠδᾰπᾰνος, ον, Xen.; δαπανηρός, ά, όν, Xen.; [προετικός, ή, όν, Xen.; also πρ. δαπάνης or χρημάτων, Plat., Arist.]

Extravagant (of a price), πολυτελής, ές, Plat.

[*To make extravagant preparations*, περισσὰ μηχανάομαι, Hdt.]

EXTRAVAGANTLY, ἐκπεπτᾰμένως, Plat., Isoc.

[EXTRAVASATION *of blood*, πελίωσις, ἡ, Hipp.]

EXTREME, νέᾰτος and νείατος, η, ον, Hom.; ἔσχᾰτος, η, ον, Omn.; 'ἄκρος, α, ον, Omn.

The extreme of hunger, τὰ πρῶτα τοῦ λιμοῦ, Ar.; so Hdt., Eur.

The farthest extreme, τὰ ἄκρα τῶν ἐσχάτων, Plat.

I will put an extreme case, ὑπερβολὴν ποιήσομαι, Dem.

For it is no very extreme praise that . . ., τὸ γὰρ . . . οὐκ ἔχει ὑπερβολὴν ἐπαίνου, Plat.

To choose the middle, and to avoid

the extremes on either side, τὸ μέσον αἱρεῖσθαι καὶ φεύγειν τὰ ὑπερβάλλοντα ἑκατέρωσε, Plat.

EXTREMELY, ὑπερβαλλόντως, Plat.; εἰς ὑπερβολήν, Æschin. *Vid.* EXCESSIVELY.

EXTREMITY (of the body), ἀκμή, ἡ, only pl., Soph.; ἀκρωτήριον, τό, only pl., Thuc., Dem.

Extremity (of a country or mountain), ἐσχᾰτία, ἡ, Hom., Pind., Soph., Hdt., Dem.; σφῠρόν, τό, Pind., Theoc. *Vid.* BORDER.

Extremity (of any thing), τὸ ἔσχατον, τὰ ἔσχατα, either by themselves or with gen. of the substantive, Omn. Att.

Proceeding to the extremity of audacity, προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θρᾰσους, Soph.

You are come to extremities (of distress), ἐπ' ἔσχατα βαίνεις, Soph.; ἥκεις συμφορᾶς εἰς τοὔσχατον, Eur.

The utmost extremity of evil, ἔσχατ' ἐσχάτων κακά, Soph.

To be afflicted with the utmost extremity of misery, τετρῦσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, Hdt.

[*To be in the extremity of*, ἐν παντί τινός εἰμι, Thuc., Plat.]

The king was in the utmost extremity, εἰς πᾶν ἀφίκετο βασιλεύς, Xen.

To allow matters to proceed to extremities, ἐᾶσαι πράγματα εἰς τοὔσχατον ἐλθεῖν, Dem.

EXTRICATE, TO, λύω (ῠ, but ῡ in arsis, Hom., Eur.), fut. λύσω, perf. pass. λέλῠμαι, c. gen. of the evil from which, or c. prep., Omn.; ἐκλύω (ῡ), fut. -ύσω, perf. pass. -λέλῠμαι, c. gen. or c. ἐκ and gen., Hom., Trag., Xen.; ἀπαλλάσσω, c. gen., Omn. Att., Hdt. *Vid.* TO DELIVER.

EXTRICATION, λῦσις, εως, ἡ, Hom., Theogn., Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.; ἔκλῦσις, ἡ, Trag. *Vid.* DELIVERANCE.

One who extricates, λῦτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Eur. *Vid.* DELIVERER.

EXUBERANCE, σθένος, τό, Pind.; πλῆθος, τό, Soph., Eur., Plat.; πλησμονή, ἡ, Eur., Xen., Isoc.; περιουσία, ἡ, Ar., Thuc., Xen., Plat., Isoc.

EXUBERANT, θᾰλερός, ά, όν, Hom., Theoc.; ὑπερπλήθης, ες, Dem., Nicoch.; ἔκπλεως, ων, Xen. *Vid.* ABUNDANT.

EXUDATION, ἰκμάς, ἄδος, ἡ, Hom., Ar., Hdt.

EXUDE, TO, act., σῠνεξῐδρόω, Hipp., Arist.; σῠνεξῐκμάζω, Arist.

EXULT, TO, ἐπαγλαΐζομαι, mid., Hom.; ἀλύω (ῠ Hom., ῡ Att.), only in pres. act., Hom., Æsch.; βλεμεαίνω, only pres. act., Hom.; χαίρω, fut. χαιρήσω, aor. 2 ἐχάρην, perf. κεχᾰρηκα (only in Hdt.), κεχάρημαι, only used in part., and κέχαρμαι (not in Hom., and only in part.), also aor. 1 mid. ἐχηράμην, and aor. 2 κεχᾰρόμην, perf. part. κεχαρηώς, ότος, pluperf. only in 3d pl. κεχάρηντο, also 3d sing. paulo-post fut. κεχᾰρήσεται, and fut. infin. κεχαρησέμεν (of these forms Æsch. and Soph. only use pres. act., Andoc. uses χαιρήσει, 3d sing. fut., Eur., Ar., Xen., Plat. aor. 2 ἐχάρην, and Eur. perf. pass. part. κεχαρμένος, and in chorus κεχαρημένος), Omn.; χλῐδάω, c. dat. or c. ἐπί and dat., Æsch., Soph.; χλίω, only in pres. act., c. ἐν and dat., Æsch.; βρυάζω, only pres., Æsch.; κᾰταυχέω, Æsch.; γαυρόομαι, mid., Eur.; ὑβρίζω, c. ἐπί and acc., Eur.; κᾰτᾰχαίρω, Hdt.; γαυριάω, c. dat., Dem., Theoc.; ἐπικῡδιάω, c. dat., Ap. Rh.; ἐπαγαίομαι, only pres., c. dat., Ap. Rh.

To exult over, ἐφήδομαι, only pres., c. dat., or sine cas., Xen., Dem.; ἐφυβρίζω, c. dat., c. acc., or c. εἰς and acc., Soph., Eur.

That he may learn not to exult over my misfortunes, ἵν' εἰδῇ μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς ὑψηλὸς εἶναι, Eur.

EXULTATION, χαρά, ἡ, Trag.

Exultation (over any thing), ἐπίχαρμα, ᾰτος, τό, Eur.

An object of or *subject of* or *for exultation*, κᾰτάχαρμα, ατος, τό, Theogn.; ἐπίχαρμα, τό, Theoc.; γαύρωμα, ᾰτος, τό, Eur. *Vid.* JOY.

Liable to be exulted over, ἐπίχαρτος, ον, Æsch., Thuc., Plat., Dem.

EXULTING, γαίων, Hom.; κῡδιόων, Hom., Hes., h.; γαῦρος, α, ον, and ος, ον, Archil., Eur. *Vid.* PROUD.

EYE, AN, ὄμμα, ᾰτος, τό, Omn.; ὀφθαλμός, ὁ, Omn.; ὄσσε, τώ, only dual nom. and acc., gen. pl. ὄσσων, dat. pl. ὄσσοις (Hom. has only ὄσσε), Omn. poet.; φάος, τό, only in nom., dat., and acc. pl. φάεα, Hom., Call., contr. φῶς, acc. sing., Eur.; βλέφᾰρον, τό, Hes., Trag.; κῠ́κλος, ὁ, pl. οἱ and τά, Soph.; (τὰ) ἄρθρα τῶν κύκλων, Soph.; βλέμμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ὄψις, εως, ἡ, Soph., Hdt., Xen.; αὐγή, ἡ, only in pl., Eur.; κόρη, ἡ, oftenest in pl., Soph., Eur.; ὀφθαλμίδιον, τό, Ar.; ὀπωπή, ἡ, Ap. Rh. *Vid.* SYN. 346.

In the eye of the world, ἐς μὲν τοὺς πολλούς, Thuc.

Both your eyes, δῐ́γληνοι ὦπες, Theoc.

With my own eyes, ἀπ' ὀμμάτων, Æsch.

The apple of the eye, κανθός, ὁ, Ar.

The white of the eye, λογάς, ᾰ́δος, ἡ, only pl., Nicand.; λογχάς, ᾰ́δος, ἡ, only pl., Call.

The eyeball, or *pupil of the eye*, γλήνη, ἡ, Hom., Soph.

The eye of a needle, κύαρ, ᾰτος, τό, Hipp.

An eyelid, βλέφᾰρον, τό, Hom., Trag., Xen., etc.

An eyebrow, ὀφρύς, ύος, ἡ, Omn.

An eyelash, βλεφᾰρίς, ῐ́δος, ἡ, Ar.

The skin of the eyebrow, ἐπισκῠ́νιον, τό, Hom., Ar., Theoc.

With large eyes, βοῶπις, ῐ́δος, ἡ, Hom.; ἐριῶπις, ῐ́δος, ἡ, h.; μεγάλόφθαλμος, ον, Arist.

[*With mild eyes*, ἀγανοβλέφαρος, ον, Ibyc.]

[*Of* or *belonging to the eyes*, ὀφθαλμικός, ή, όν, Diosc.; *like* or *of the nature of the eye*, ὀφθαλμοειδής, ές, Diosc.]

With bright eyes, χᾰροπός, ή, όν, and ός, όν, Hom., h., Theoc.; λῐπᾰρόμμᾰτος, ον, Arist.

With quickly-glancing eyes, ἑλῐκοβλέφᾰρος, ον, Hes., h., Pind.; ἑλῐκῶπις, ῐ́δος, ἡ, Hom., Hes., Pind.

With beautiful eyes, εὐῶπις, ῐ́δος, ἡ, Hom., Pind., h., Soph.; εὐώψ, gen. -ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; εὐωπός, όν, Eur.; καλλῐβλέφᾰρος, ον, Eur.; εὐόφθαλμος, ον, Xen.

With sparkling eyes, μαρμᾰρωπός, όν, Eur.

With dark eyes, κυᾰνῶπις, ῐ́δος, ἡ, Hom., Hes.; ἰοβλέφᾰρος, ον, Pind.; μελᾰνόμμᾰτος, ον, Plat.; κυᾰνόφρυς, ὁ καὶ ἡ, neut. υ, gen. υος, Theoc.; μελᾰνόφθαλμος, ον, Arist.; κυᾰνοβλέφᾰρος, ον, Anth.

With savage eyes, κῠνῶπις, ῐ́δος, ἡ, Eur.; γοργώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; γοργωπός, όν, Æsch., Eur.

With one eye, μονώψ, and poet. μουνώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur.; μονόμμᾰτος, ον, Æsch.; μονοδέρκτης, only masc., Eur.; μονόφθαλμος, ον, Hdt.; ἑτερόφθαλμος, ον, Dem.; μονόγληνος, ον, poet. μουνόγληνος, Call.

With hollow, sunken eyes, κοιλόφθαλμος, ον, Xen., Arist.

With prominent eyes, ἐξόφθαλμος, ον, Plat., Xen.; ἀττελεβόφθαλμος, ον, Eubul.

With small eyes, μῑκρόμμᾰτος, ον, Arist.; μῑκρόφθαλμος, ον, Hipp.

With innumerable eyes, μῡριωπός, όν, Æsch.

With hard, dry eyes, σκληρόφθαλμος, ον, Arist.

[*Without eyes* or *the sight of the eyes*, ἀνόμματος, ον, Soph.]

[*With many eyes*, πολυόμματος, ον, Luc.]

Bereft of eyes, ὀμμᾰτοστερής, ές, Soph., Eur.

Under the eye, ὑποφθάλμιος, ον, Hipp.

Seated in the eyes, ὀμμᾰ́τειος, ον (of love), Soph.

The space between the eyes, διᾰ́κρῐσις, εως, ἡ, only in pl., Xen.

Turning away the eyes, ἀδέρκτως, Soph.

Being deprived of your eyes, which are now turned away from seeing (i. e., are blind), τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων τητώμενος, Soph.

Bedewing the eyes, ὀφθαλμότεγκτος, ον (of tears), Eur.

Tearing out the eyes, ὀφθαλμώρῠχος, ον, Æsch.

Destroying eyes, ὀφθαλμοβόρος, ον, Arist.

To have bad eyes, a disease of the eyes, ὀφθαλμιάω, Ar., Hdt., Xen., Plat.

A disease of the eyes, ὀφθαλμία, ἡ, Ar., Xen., Plat.

A black eye (from a blow), ὑπώπιον, τό, Ar.

To have black or *swollen eyes* (from blows, or from being kept awake by love), κῠλοιδιάω, Ar., Theoc.; ὑπωπιάζομαι, pass. (from blows), Ar.

[*To have watery* or *running eyes*, ὀφθαλμιάω, Hdt.; *to have weak* or *sore eyes*, νοσέω or ἀλγέω τοὺς ὀφθαλμούς, Plat.]

To have one's eyes opened, ὀμμᾰτόομαι, pass., Æsch.

[*To furnish with eyes* (i. e., a statue), ὀμματόω, Diod.]

[*To give one a blow* or *knock in the eye* (vulg.), κόπτω τινὸς τὸν ὀφθαλμόν, Hippon.]

[*To see with the mind's eye*, ὄσσομαι ἐνὶ (ἐν) φρεσίν, Hom.]

[*To judge by the eye*, ὡς ἀπ' ὀμμάτων, Soph.; *before one's eyes*, ἐν ὀφθαλμοῖς, Hom., Xen.; ἐν ὄμμασιν, Trag.]

[*To eye, keep one's eye on*, ὁράω, c. acc., Hom., etc.; ἔχω ἐν ὀφθαλμοῖς, Xen.]

An eye-sore, or *blear eyes*, λήμη, ἡ, Ar., Arist.

Blear-eyed, γλᾰ́μων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; γλᾰμῠρός, ά, όν, Hipp.

To be blear-eyed, λημάω, Ar., Hipp.

With white eyebrows, λευκόφρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Orac. ap. Hdt.

Having eyebrows meeting, μιξόφρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Cratin.; σῠνόφρυς, Arist., Theoc.

[*The space between the eyebrows*, μεσόφρυον, τό, Plut., Opp.]

[*Without eyelids*, ἀβλέφαρος, ον, Anth.]
[*A cohesion of the eyelids*, ἀγκυλοβλέφᾰρον, τό, Med.]

Eye-witness, an, αὐτόμαρτυς, ῠρος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; αὐτόπτης, ὁ, Hdt., Xen., Dem.
And I knew that he has returned, having been an eye-witness of it, πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων νόστον αὐτόμαρτυς ὤν, Æsch.

F.

Fable, a, αἶνος, ὁ, Hes.; μῦθος, ὁ, Æsop, Plat., Dem., λόγος, ὁ, Hdt., Arist.; μῦθολόγημα, ᾰτος, τό, Plat.; *a telling of fables*, μῦθολογία, ἡ, Plat.

Fable, to (or make fables), λογοποιέω, Thuc., Xen., Lys., Andoc.
[*To write fables*, μῦθογραφέω, Strab.; *a writer of fables*, μῦθογρᾰφος, ὁ, Polyb.]

Fabric, a, ἔργον, τό, Omn. *Vid.* House, Building.

Fabricate, to, ποιέω, Omn.; δέμω, perf. δέδμηκα, etc., Hom., h., Hdt.; τεκταίνομαι, mid., Hom., h., Soph., Ar., Plat.; also τεκταίνω, act., Ap. Rh., and -ομαι, pass., Dem.
To fabricate (i. e., to contrive, a tale, falsely), πᾰρᾰτεκταίνομαι, Hom.

Fabulist, a, λογοποιός, ὁ, Hdt.; μῦθοποιός, ὁ, Plat.; μυθολόγος, ὁ, Plat.
Belonging to fables or *to a fabulist*, λογοποιϊκός, ή, όν, Plat.; *skillful in*, μυθολογικός, ή, όν, Plat.
As a fabulist, μῦθοπλόκος, ον, Sappho.

Fabulous, κᾰτάψευστος, ον, Hdt.; μῦθώδης, ες, Thuc., Isoc.; μῦθῐκός, ή, όν, Plat.

Fabulously, μῦθῐκῶς, Arist.

Face, ὑπώπιον, τό, in pl., Hom.; ὤψ, ἡ, only in acc. sync. ὦπα, Hom., Hes., also τοὺς ὦπας (altered by Bek. into τὰ ὦπα), Plat.; πρόσωπον, τό (also irreg. pl. προσώπᾰτα, dat. προσώπασι, Hom.), Omn.; πρόσωπος, ὁ, Plat. (Com.); μέτωπον, τό, Omn. poet., Xen.; ὄψ, ὀπός, ἡ, Emped., Antim.; πρῷρα, ἡ, Æsch.; ῥέθος, τό, Soph., Eur., Ap. Rh., Mosch.; ῥύγχος, τό, Cratin.; προτομή, ἡ (of an animal), Antipho.
Face to face, ἄντα, Hom.; κατ' ὄμμα (ἔρχομαι), Eur.; κατὰ στόμα, Hdt., Xen., Plat.; [κατὰ πρόσωπον or πρὸς τὸ πρόσωπον, Xen.]
[*To meet one face to face* (in battle), λαμβάνω (aor. 2 ἔλαβον) τινὰ ἀντήρη (ἀντήρης, ες), Eur.]
To one's face (to say, etc.), κατ' ὄμμα, κατ' ὄμματα, Eur.; κατ' ὀφθαλμούς (i. e., λέγειν), Ar., Xen.
Before one's face, to one's face (to look, to speak, to upbraid, etc.), ἄντην, Hom.; εἴσαντα, Hom.; ἐνωπῆ, Hom.; ἐνωπᾰδίως, Hom.; ἐνωπᾰδίς, Ap. Rh.; ἐνάντιον, Hom., Eur.
To one's face (as an enemy standing or fighting), ἐναντῐβιον, Hom.
On one's face (to fall, etc.), ἐπὶ στόμα, Hom.
In the face (to slap, strike, etc.), ἐπὶ κόρσης, Plat., Dem., Theoc.
[*To look one full in the face*, εἰς ὦπα ἰδέσθαι τινί, Hom.]
[*A blow in the face*, ὑπώπιον, τό, Ar., Lys.]
[*To look one in the face*, βλέπω τινὰ εἰς πρόσωπον, Eur.]
With what face (can any one do so and so)? πῶς βλέπων; Soph.; ὄμμασιν ποίοις βλέπων; Soph.
With a narrow face, στενοπρόσωπος, ον, Arist.
With a small face, μῑκροπρόσωπος, ον, Arist.
With a round face, στρογγῠλοπρόσωπος, ον, Arist.
Before one's face (so as to be visible), ἀντῐπρῳρος, ον, Soph.
Before one's face (so as to be opposed), ἀντῐπρόσωπος, ον, Xen.; ἀντῐμέτωπος, ον, Xen.
Face to face, adj., ἐνώπιος, ον, Theoc., [ἀντιμέτωπος, ον, Xen.]
Looking in one's face, ἀντωπός, όν, Eur.; ἀντώπιος, ον, Ap. Rh.
[*A looking in the face*, ἀντίβλεψις, εως, ἡ, Xen.]
Could I have looked these people in the face? ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν τούτους ὁρᾶν; Soph.
To make faces at (mockingly), ἐγχάσκω, f. -χανοῦμαι, mid., c. dat., Ar.
To make wry faces, θυμβροφάγον βλέπω, Ar.
To face (a hostile army), ἐπέχω, imperf. ἐπεῖχον, fut. ἐφέξω, aor. 2 ἐπέσχον (and poet., not Att., ἐπέσχεθον), part. ἐπισχών, etc., no perf. nor aor. 1, no pass., Hdt., Xen.
[*To face about*, περιστρέφομαι, Plat.]

Facetious, κομψός, ή, όν, Eur., Plat.; γελοῖος, α, ον, Eur., Xen.; ἀστεῖος, α, ον, and ος, ον, Ar., Plat., Xen., Dem.; εὐτρᾰπελος, ον, Ar., Arist.; ἐμμελής, ές, Plat.

Facetiously, ἐμμελῶς, Plat.; κομψῶς, superl. -ότατα, Ar.

Facetiousness, ἀστειολογία, ἡ, Arist. *Vid.* Wit.

Facile, ῥᾴδιος, α, ον, and ος, ον, only in positive degree in this sense, Eur., Dem. *Vid.* Good-tempered.

Facility, εὐπορία, ἡ, Omn. Att. prose; ῥᾳδιουργία, ἡ, Xen. *Vid.* Ease.

Fact, ἔργον, τό, Omn.
Fact (as opposed to words), ἔργον, opp. to μῦθος, Hom., to λόγος, Trag.; *facts*, τὰ πεπραγμένα, Dem. *Vid.* Deed.
In fact, τῇ ἀληθείᾳ, sometimes, but more rarely, without τῇ, Thuc., Plat.; ἐπ' ἀληθείας, Plat.; [ἐν πράξεσι, Thuc.]
Caught in the fact, αὐτόφωρος, ον, Thuc.
That he may catch the old man in the fact, ἐπ' αὐτοφώρῳ πρέσβυν ὡς . . . ἕλοι, Eur., so Dem.
To be taken in the fact, ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλίσκομαι (esp. in aor. 2 ἑᾰλων, infin. ἁλῶναι, etc.), Hdt.; ἐπ' αὐτ. εἰλῆφθαι (from λαμβάνω), Ar., Antipho, etc.

Faction, λύα (Dor. for λύη), ἡ, Pind.; στᾰσις, εως, ἡ, Theogn., Omn. Att.; προστᾰσία, ἡ, Dem.
The opposite faction, ἀντίστᾰσις, εως, ἡ, Plat.
A member of a faction, στᾰσιώτης, ὁ, Thuc., Plat.; συστᾰσιώτης, ὁ, Hdt.
A member of the opposite faction, ἀντιστασιώτης, ὁ, Hdt., Xen.
Those of the opposite faction, οἱ ἀντῐπολῑτευόμενοι, Dinarch.; οἱ διᾰπολῑτευόμενοι, Æschin.
A raising of faction, στᾰσιασμός, ὁ, Thuc.
To be torn by factions (as the state is), or *to join in them* (as the citizens do), στασιάζω, no mid., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.
To join in factions, συστασιάζω, Thuc., Lys.
To be of the opposite faction, ἀντιστᾰσιάζω, Xen.
To be overpowered by the opposite faction, κᾰταστᾰσιάζομαι, pass., Xen., Dem.
Free from faction, ἀστᾰσίαστος, ον, Thuc., Plat., Lys.

Factious, στᾰσιωτῐκός, ή, όν, Thuc.; στᾰσιώδης, ες, Xen.; στᾰσιαστῐκός, ή, όν, Plat., Æschin.

Factiously, στᾰσιαστῐκῶς, Dem.; στασιωτῐκῶς, Arist.

Factiousness (or a state of faction), στασιωτεία, ἡ, Plat., Andoc.

Factitious, ποιητός, ή, όν, Theogn., Pind., Eur., Plat., Lycurg., Arist.

[Factor (in a number), πλευρά, ἡ, Nemes.; *made up of two unequal factors*, προμήκης, ες, Plat.]

Factory, ἐργαστήριον, τό, Ar., Isæ.

Faculty, δῠνᾰμις, εως, ἡ, Xen., Plat., Dem. *Vid.* Sense.

Fade, to, κᾰτᾰκάρφομαι, only pres. pass., Æsch.; ἀπολείπω, intrans., only in act., Xen.; ἀπομᾰραίνομαι, pass., Plat.; ἀπανθέω, Ar., Plat.; ἐξανθέω, Plat.; πᾰρᾰκμάζω, Xen., Arist.; ὄλλῠμαι, mid., fut. ὀλοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ὠλόμην, perf. ὄλωλα, Mosch.
To fade together with, σῠνᾰπομᾰραίνομαι, pass., c. dat., Xen.
[Faded (of color), παράχρους, ουν, Luc.]

Fading (of colors in cloth, etc., which will not last), ἐξίτηλος, ον, Xen.

Fagot, δετή, ἡ, Hom.; σχίζα, ἡ, usu. in pl., Hom., Ap. Rh.; ἔκκαυμα, ᾰτος, τό, Soph.; φᾰκελος and φᾰκελλος, ὁ, Eur., Hdt., Thuc.; φρῡγᾰνον, τό, usu. in pl., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; κλημᾰτίς, ἴδος, ἡ, in pl., Ar., Thuc.
The gathering of fagots, φρῡγᾰνισμός, ὁ, Thuc.
One who gathers fagots, φρῡγᾰνιστήρ, ῆρος, ὁ, Polyæn., in fem. φρῡγᾰνίστρια, Ar.

Fail, to (i. e., miss one's aim, etc.), δεύω, only in aor. 1 act. ἐδεύησα, c. infin., Hom.; ἁμαρτᾰνω, fut. ἁμαρτήσομαι, no aor. 1, perf. ἡμάρτηκα, aor. 2 ἥμαρτον, and in Hom. ἤμβροτον, often c. gen. of the object, Hom., Trag., Thuc., Xen.; ἀφᾰμαρτᾰνω, Hom., Antiph.; διᾰμαρτᾰνω, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; σφάλλομαι, pass., esp. in perf. and aor. 2, Omn. Att.; ἀποσφάλλομαι, Æsch., Hdt., Plat.; πταίω, Eur., Thuc., Xen., Dem.; προσπταίω, Hdt., Isoc.; ἀμπλᾰκίσκω, only in aor. 2 ἤμπλᾰκον, and perf. pass. in pass. sens., 3d sing. ἠμπλάκηται, Pind., Trag.; ἀπαμπλακέω, only in aor. 2, Soph.; ἀποτυγχᾰνω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἐτῠχον, perf. -τετῠχηκα, sine cas., sometimes also c. gen., Anac., Xen., Isoc., Dem.; ἀτῠχέω, Hdt., Thuc., Xen.,

Dem.; κακοπρāγέω (in an enterprise), Thuc.; ἀπρακτέω, Xen. *Vid.* To MISS, To OMIT.

To fail (as a plan fails), ἀνᾰπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, perf. -πέπτωκα, aor. 2 -έπεσον, Dem.; διᾰπίπτω, Æschin.

To fail (as a play fails, i. e., is condemned on representation), πίπτω, Ar.

To fail (i. e., omit to do any thing), λείπω, Dem.

To fail (i. e., be deficient, be exhausted, come short, etc.), λείπω, sine cas., or c. acc., or c. τὸ μή and infin., Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc.; ἐπῐλείπω, Ar., Hdt., Thuc., Dem.; ἀπολείπω, Hdt.; ὑπολείπω, and -ομαι mid., sometimes c. acc., Lys.; προλείπω, Eur., Thuc.; ἐλλείπω, c. part., c. gen., c. ἐν and dat., c. μή and infin., c. τὸ μὴ οὐ and infin., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Dem.; μεταπίπτω, c. τοῦ and infin., Plat.

And as for the things of which he had no experience, he did not fail to judge with sufficient accuracy, ὧν δὲ ἄπειρος εἴη, κρῖναι ἱκᾰνῶς οὐκ ἀπήλλακτο, Thuc.

We do not think that we either shall fail in earning the favor of the Deity, τῆς μὲν τοίνυν πρὸς τὸ θεῖον εὐμενείας οὐδ' ἡμεῖς οἰόμεθα λελείψεσθαι, Thuc.

My eye failed in executing my purpose, τόδ' ὄμμα . . . γνώμης ἀπῆξε τῆς ἐμῆς, Soph.

[*Without fail*, ἀναμαρτήτως, Xen.] *Vid.* CERTAINLY.

Failing in (i. e., deficient in), λειπόμενος, η, ον, c. gen., Soph.; ἀπειρηκώς, υῖα, ός, gen. ότος, etc., c. dat., Lycurg., Dem.

Not failing my friends, οὐκ ἀπειρηκὼς φίλοις, Eur.

His sight failing him, ὀφθαλμὸς προδῐδοὺς αὐτόν, Dem.

FAILURE, κᾰκοῤῥᾰφία, ἡ, Hom.; δυσπραξία, ἡ, Æsch., Soph.; δυσπρᾱγία, ἡ, Antiph.; σφάλμα, ᾰτος, τό, Eur., Thuc., Xen.; δυστῠχία, ἡ, Eur., Thuc.; δυστῠ́χημα, ᾰτος, τό, Plat., Lys.; πταῖσμα, ᾰτος, τό, Hdt., Dem.; κᾰκοπρᾱγία, ἡ, Thuc., Isoc.; ἀτῠ́χημα, ᾰτος, τό, Isæ., Dem.; ἀτῠχία, ἡ, Xen., Antiph., Dem.; ἀποτῠχία, ἡ, Dinarch.; ἀπραξία, ἡ, Æschin.

Failure (i. e., deficiency), ἐπῐ́λειψις, εως, ἡ, Thuc.

Having failed, ἄπρακτος, ον, Hom., Thuc., Dem.

FAINT, TO, προλείπω, Eur.; ὡρᾱκιάω, Ar.; λῐποψῡχέω (of a wounded man), Thuc.; ὀλῐγοψῡχέω, Isoc.; λῐποθῡμέω, Hipp.; μῑκροψῡχέω, Arist.

Subject to fainting, λῐποθῡμῐκός, ή, όν, Hipp.

FAINT (of light or sound), ἀφεγγής, ές, Æsch., Eur.

Faint (of half-erased characters), ἀμῠδρός, όν, Thuc., Plat.

FAINT-HEARTED, ἀκήριος, ον, Hom.; μαλθᾰκός, ή, όν, Hom., Pind., Æsch., Plat.; ἄθῡμος, ον, Hom., Hdt., Xen.; μᾰλᾰκός, ή, όν, Ar., Hdt., Omn. Att. prose; ἄτολμος, ον, Pind., Æsch., Eur., Thuc., Dem. *Vid.* TIMID.

To be faint-hearted, λῐποψῡχέω, Soph., Hdt.; ἀθῡμέω, Æsch., Soph., Thuc., Isoc.; ἀτολμέω, Thuc.

One must (not) *be faint-hearted*, (οὐκ) ἀθῡμητέον, Xen.

FAINT-HEARTEDLY, ἀθύμως, Isoc., Xen.

FAINT-HEARTEDNESS, ἀθῡμία, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἀτολμία, ἡ, Thuc., Xen., Dem. *Vid.* TIMIDITY.

FAINTING, or *a fainting-fit*, λῐποψῡχία, ἡ, Hdt., Arist.; ὀλῐγοψῡχία, ἡ, Hipp.; λῐποθῡμία, ἡ, Theoph.

Fainting (of a dying man), ὑγρός, ά, όν, Soph., Eur.

FAIR (i. e., not dark-complexioned), λειριόεις, εσσα, εν, Hom.; λευκός, ή, όν, Hom., Soph., Eur.; λευκοπᾰ́ρῃος, ον, Mel.

Fair (i. e., beautiful), καλός, ή, όν (ᾱ Hom., ᾰ Pind., Trag., ᾱ Hes., Theoc., etc.), Omn.; καλλῐπᾰ́ρῃος, ον, Hom. *Vid.* BEAUTIFUL.

Fair (of wind for sailors), ἀκρᾱής, ές, Hom., Hes.; πομπαῖος, α, ον, and ος, ον, Pind.; εὐᾱής, ές, Eur., Hdt.; εὔφορος, ον, Xen.; πρυμνητής, οῦ, only masc., Ap. Rh.; κατὰ πρύμναν —*if the wind is continually fair*, ἢν ἀεὶ κατὰ πρύμναν ἱστῆται τὸ πνεῦμα, Thuc.; so too Soph.; [οὔριος, α, ον, and ος, ον, Trag.; ναυσίπομπος, ον (e. g., αὔρα), Eur.]

Fair (i. e., just), δῐ́καιος, α, ον, and ος, ον, Omn.; (of things), εἰκός, τό, Soph., Eur., Thuc., Dem., Æschin.; ἴσος, η, ον (ῑ Ep., ῐ Att.), Dem.; (i. e., reasonable), εὔλογος, ον (of a pretense, an excuse, etc.), Thuc., Plat., Dem.

Having made many and fair offers, προκαλεσάμενοι πολλὰ καὶ εἰκότα, Thuc.

As is fair, ὡς εἰκός ἐστι, or ὡς εἰκός, Soph.

By fair means, πρὸς χάριν, Soph.; πειθοῖ, Xen.

To use fair means (opp. to foul), πείθω (opp. to βιάζομαι), Xen.

[FAIR, A, πανήγῠρις, εως, ἡ, Strab.; πρατήριον, τό, Hdt.]

[*To come a day after the fair*, κατόπιν ἑορτῆς ἥκω, and κατόπιν ἑορτῆς ἡδύσματα φέρω, Prov.]

FAIRLY (i. e., reasonably, on reasonable pretense), εὐλόγως, Ar., Plat.

Fairly (i. e., equitably), ἴσως (ῐ Att.), Dem.

Fairly (i. e., equitably or naturally), εἰκότως, compar. εἰκότερον, Æsch., Eur., Thuc., Dem. *Vid.* JUSTLY.

FAIRNESS (i. e., equity), ἐπιείκεια, ἡ, Eur., Thuc., Plat., Isoc., Dem.

FAIR-SPOKEN, ἐπιεικής, ές, Omn.

FAITH, πίστις, εως, ἡ, also esp. good faith, Omn. post Hom.; πιστότης, ητος, ἡ, Hdt.

[*Faith* (i. e., belief) *in the gods*, πίστις θεῶν, Eur.]

I praise the good faith of Cyrus, for he has falsified none of the promises which he made, ἐπαινῶ τὴν Κύρου δεξιάν, οὐδὲν γὰρ ψεύδεται ὧν ὑπέσχετο, Xen.

FAITHFUL, κεδνός, ή, όν, Hom.; ἐρίηρος, ον, and pl. ἐρίηρες, Hom.; πιστός, ή, όν, Hom.; βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Omn. Att.; εὔπιστος, ον, Xen.; πᾰρᾰ́μονος, ον, Xen.; πᾰρᾰμόνῐμος, ον, Xen.; ἀξιόπιστος, ον, Xen., Plat., Dinarch., Dem. *Vid.* TRUSTY.

Faithful old men, γηραλέα πιστώματα, Æsch.

FAITHFULLY, πιστῶς, Thuc., Xen., Antiph.

FAITHFULNESS, πιστότης, ητος, ἡ, Hdt., Plat. *Vid.* FAITH.

FAITHLESS, ἄπιστος, ον, Hom., Eur., Hdt., Xen.; ἀσύνθετος, ον, Dem.; [παράσπονδος, ον, Lys.]

FAITHLESSNESS, ἀπιστία, ἡ, Soph., Xen., Plat., Isoc., Andoc.; ἀπιστοσύνη, ἡ, Eur.; προδοσία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* TREACHERY.

FALCON, A, ἅρπη, ἡ, Hom. *Vid.* HAWK.

FALL, TO, ἐλύομαι, only in aor. 1 pass. ἐλύσθην, Hom.; ἀνατρέπομαι, in aor. 2 mid., Hom.; ἐρείπω, esp. in aor. 2 ἤρῐπον, Hom., and ἐρείπομαι, pass. (pluperf. 3d sing. poet. ἐρέριπτο, Hom.), Hom., Pind., Soph.; κατερείπω and pass., also 2d perf. κατερήρῐπα, Hom., Eur., Theoc.; ἐξερείπω, Hom., Hes.; λιάζομαι, esp. in aor. 1 pass. ἐλιάσθην, Hom.; ὀλισθάνω, aor. 2 ὤλισθον, any other tenses rare, Hom., Soph., Plat., Xen.; ἡμύω, fut. -ύσω, Hom., Soph.; κλῐ́νομαι, esp. in perf. pass., Hom., Æsch.; πίπτω, fut. πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπεσον, perf. πέπτωκα, part. poet. πεπτεώς, -ῶτος, Hom.; πεπτώς, ῶτος, fem. ῶσα, Att., Omn.; καταπίπτω (aor. 2 κάππεσον, Hom.), Hom., Soph., Eur., Xen., Plat., Lys., Andoc.; ἀνᾰπίπτω, poet. ἀμπ., Æsch., Eur.; προπίπτω, Eur.; ῥέπω, only pres., imperf., and fut. act. (esp. as a scale, or any thing in a scale, falls, but also of other things), Hom., Pind., Æsch., Ar., Plat.; πῐ́τνω, only pres. and aor. 2, Pind., Trag.; σκήπτω (esp. as a thunderbolt, or a calamity, etc.), c. dat. or c. εἰς and acc., only act. in this sense, Æsch.; κατασκήπτω, Æsch., Eur., Hdt.; ἐπισκήπτω, Æsch., Hdt.; ἀποσκήπτω, Eur.; ἐνσκήπτω, Hdt.

To fall in battle, lit., with a noise from the armor ringing, δουπέω, no perf. act., 2d perf. δέδουπα, Hom.; ἐνδουπέω, Hom.

To fall (as a river does into the sea), βάλλω, no aor. 1, perf. βέβληκα, etc., Hom.; εἰςβάλλω, c. acc. ὕδωρ, etc., or by itself, Eur., Hdt.; ἐκβάλλω, Plat.; εἰςδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, Hdt.; ἐκδῐ́δωμι, Hdt.; διεξίημι (ῐη Hom., though sometimes ῑ, -ιη, Att.), part. -ιών, imperf. -ῄειν, Thuc.; ἐξίημι, Hdt.; ἀνερεύγομαι, only pres. pass., Arist., Ap. Rh.; ἐξερεύγομαι, Hdt.

To fall (as the wind falls, i. e., becomes less violent), ἀπολήγω, Theoc.

To fall (as the price of any thing falls, or as the thing sold falls, or as the wind falls), ἀνίημι, imperf. -ίην and -ίουν, aor. 1 ἀνῆκα, perf. ἀνεῖκα, Hdt., Dem.; ἐπᾰνίημι, Dem.

To fall (as a thing which has been on the person, e. g., the shield of a wounded soldier), περιῤῥέω, in aor. 2 περιεῤῥύην, Thuc.; περιῤῥήγνῡμαι, pass. (as chains off a prisoner), Xen.

To fall on or *fall into*, ἐμπλήσσω, poet. ἐνῐπλήσσω, c. dat., Hom.; ἐμπίπτω, c. dat., Omn.; ἐμπῐ́τνω, c. dat., Æsch., Soph.; προσπίπτω, c. dat. or c. prep., Soph., Thuc., Xen.; προσπίτνω, Æsch., Eur.; εἰσπίπτω (as an enemy's attack, or old age, or calamity, etc.), c. dat. or c. prep., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπῐπίπτω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; περῐπίπτω, c. dat., Eur., Ar., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἐπεισπίπτω, c. dat. or c. acc., Eur., Hdt., Xen.; ἐγκᾰτᾰπίπτω, Ap. Rh.; περικᾰτᾰπίπτω, poet. καππ., Ap. Rh.; ἐπιζέω, fut. -ζέσω (as any thing boiling over falls on), c. dat., Eur.; περιίστᾰμαι, pass., c. aor. 2 περιέστην, and perf. and pluperf. act., c. dat. or c. εἰς and acc., Thuc.

[*To fall foul of*, περιπίπτω, c. dat., Thuc. (of enemy's ships); *of one another*, περιπ. περὶ ἀλλήλας, Thuc.]

To fall (into misfortune), ἐξοκέλλω, no fut., aor. 1 -ώκειλα, no perf., no aor. 2, no mid. voice, c. εἰς and acc., Eur.

To fall into (as a river falls into), εἰσρέω, fut. -ρεύσομαι, Eur., Plat.

To fall down, κᾰταρρέω, fut. -ρεύσομαι, aor. 2 -ερρύην, Ar., Xen.

To fall down first, προκᾰτᾰφέρομαι, pass., aor. 1 -ηνείχθην, Arist.

To fall down (as ripe fruit does), στάζω, rare except in pres. and imperf. act., Æsch.

To fall down before (as a suppliant, etc.), προπροκῠλίνδομαι, only pres. pass., sine cas., Hom.; προσπίπτω, c. dat. or c. acc., or c. prep. or sine cas., Trag., Ar., Xen.; προσπί̆τνω, Soph., Eur.; προπίτνω, c. dat., Trag.; ὑποπίπτω, c. dat., sometimes also, with the same idea of *respect*, to fall behind a person, Xen., Plat., Dem.; προκᾰλινδέομαι, only pres. and imperf. pass., Isoc., Dem.; ὑπόκειμαι, -εκείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses, c. dat., Plat.

To fall back, retreat, ἀνᾰπίπτω, Thuc., Eur.

To fall forward, ἐπῐπροπίπτω, Ap. Rh.

To fall off or *off from*, ἐκκῠλίομαι, only in aor. 1 pass. ἐξεκῠλίσθην, c. ἐκ and gen., Hom.; ἀποπίπτω, c. gen., Hom., Hdt., Xen.; ἐκπίπτω, Hom., Eur., Xen.; ῥέω, fut. ῥεύσομαι, oftener in Att. ῥυήσομαι, aor. 2 ἐρρύην, other tenses rare (esp. as hair falls off), Hom., Hes., Theoc.; ἐκπί̆τνω, Æsch.; ἐκπροπίπτω, Orph.; ἐκκῠλίνδομαι, only pres. pass., Soph.; ἐκνεύω, Eur.; ἀπορρέω (as friends, or fruit, or leaves, etc.), Soph., Eur., Hdt., Plat.

To fall to pieces, καταρρέω, Pind., Dem.; διᾰχέομαι, pass., perf. -κέχῠμαι, etc., Hdt.; ὑποπίπτω, Plat.

To fall in with, ἐγκύρω, esp. in aor. 1 ἐνέκυρσα, c. dat., sometimes c. gen., Hom., Hes., Pind., Soph., Hdt.; ἐπέτοσσα, aor. 1, no other tense, c. acc. or c. gen., Pind.; ἐπῐτυγχᾰνω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1, aor. 2 -έτῠχον, perf. -τετῠχηκα, c. gen., Thuc.; συγγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and γεγένημαι, c. dat., Thuc., Plat.; πᾰρᾰπίπτω, sine cas., Hdt., Xen., Lys.; ἐμπίπτω, c. dat. or c. εἰς and acc., Hdt., Xen.; συμπίπτω (also so as to run foul of, sometimes simply to fall), c. dat., or c. prep., or sine cas., Soph., Eur., Thuc., Xen.; περῐπίπτω (also so as to run foul of), c. dat., or c. prep. περί and acc., etc., Hdt., Thuc., Xen.; προσπίπτω, c. dat., Soph. *Vid.* To MEET.

To fall to (i. e., set to work), ἐπεμπίπτω, Ar.

[*To fall out* (of the teeth), ἀναπλέω, Hipp.]

To fall out (i. e., happen), ὑποπίπτω, Isoc. *Vid.* To HAPPEN.

To fall out (i. e., to quarrel), προσκρούω, c. dat., Plat., Dem. *Vid.* To QUARREL.

[*To fall out of one's good graces*, πίπτω ἐκ θυμοῦ τινι, Hom.]

To fall into together with, συνεισπίπτω, c. εἰς and acc. of the place, Xen.

To fall to (so as to fight), συμπίπτω, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen.

To fall to the lot of, ἐπῐβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, c. dat., or c. ἐπί and acc., or c. acc. and infin., Theogn., Hdt., Dem., Arist., also 3d sing. as impers. c. dat. pers., Hdt.: συμβαίνω, only in pres., imperf., aor. 2 σῠνέβην, perf. συμβέβηκα, c. dat., Dem.; κᾰταρρέω, c. εἰς and acc., Theoc., Bion.

To fall away (from illness), συμπίπτω, Plat.

To fall into one's own snare, περῐπίπτω, c. dat. or c. ἐν and dat., Hdt., Thuc., Æschin.

Do not afterward fall into your own snare (or by your act), μὴ . . . ἐξ ὑστέρης σὺ ἑωυτῷ περιπέσῃς, Hdt.; so τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις περιπίπτω, Æschin.

The prices of corn were falling, αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἔλαττον ἐβᾰδιζον, Dem.

Corn has fallen, ἐπάνηκεν ὁ σῖτος, Dem.

This business now falls on me, τοῦτ' ἔστιν ἤδη τοὔργον εἰς ἐμὲ ῥέπον, Soph.

Do not fall upon (i. e., attack, be angry with) *all these, but upon one*, μὴ οὖν εἰς ἀθρόους ἀλλ' εἰς ἕνα ἀποσκήψατε, Æschin.; so too Eur.

How are you fallen from your high estate, μοίρας ὅσον παροίχει, Eur.

Some . . . falling violently on the ground on their heads, τῶν . . . εἰς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιστώντων βίᾳ, Eur.

And that which fell from heaven, the image of the daughter of Jove, τὸ τ' οὐρανοῦ πέσημα, τῆς Διὸς κόρης ἄγαλμα, Eur.

Having fallen on his sword, φασγάνῳ περιπτῠχής, Soph.

This sword on which he has fallen, τὸ δ' ἔγχος περιπετές, Soph.

One who falls headlong, κῠβιστητήρ, ῆρος, ὁ, Eur.

To let fall, ἵημι (ἵη Hom., sometimes ῑη metri gratiâ, ῑη always Att.), poet. pres. infin. ἱέμεν and ἱέμεναι (not Att.), imperf. ἵην and ἵουν, aor. 1 ἧκα, poet. ἕηκα, aor. 2 and perf. εἶκα rare in the simple verb, Hom.; κᾰθίημι, etc., Omn.; πᾰρίημι, Hom., Sapph., Soph., Eur.; κᾰτᾰχέω, fut. -χεύσω, perf. pass. -κέχῠμαι, etc., Hom.; κᾰτᾰβάλλω, aor. 2 poet. (not Att.) also κάββᾰλον, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hom., Eur., Hdt., Xen.; ἐξερείπω, in aor. 2, Hes.; κᾰταστάζω, rare except in pres. and imperf., no pass., Trag. *Vid.* To DROP.

FALL, A, πέσημα, ᾰτος, τό, Trag.; πέσος, τό, Eur.; πτῶμα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph., Plat.; ὑπτίασμα, ᾰτος, τό, Æsch.; πτῶσις, εως, ἡ, Plat.; πᾰρᾰπτωσις, ἡ, Arist.; ὀλίσθημα, ᾰτος, τό, Plat.; [(in wrestling), πάλαισμα, ατος, τό, Hdt.; *a pretended fall* (also in wrestling), ψευδόπτωμα, ατος, τό, Plut.]

A falling at a person's feet, προκῠλῖσις, εως, ἡ, Plat.

[*To get a fall*, πίπτω πτῶμα, or pl., or πεσήματα, Trag., Plat.]

A fall (of snow), κατήλῠσις, εως, ἡ, Simon.

[*Fall* (of water in a river), i. e., subsiding, μείωσις, εως, ἡ (ποταμοῦ), Polyb.]

Waterfall. Vid. CATARACT.

A falling away (through sickness, etc.), ὑπόρρῠσις, εως, ἡ, Hipp.

FALLING, FALLEN, περιρρηδής, ές, Hom.; περῐπετής, ές, c. ἀμφί and dat. of that on which one falls so as to embrace it, Soph.

Falling to the ground, χᾰμαιπετής, ές, Æsch.; γηπετής, ές, Eur.

Falling away, καταρρυής, ές, Soph.

Falling, adv., περιρρήδην, Ap. Rh.

FALLACIOUS, σοφιστῐκός, ή, όν, Xen.; ἀπᾰτητῐκός, ή, όν, Xen., Plat.; παραλογιστῐκός, ή, όν, Arist. *Vid.* DECEITFUL.

FALLACIOUSLY, σοφιστῐκῶς, Arist.

FALLACY, A, σόφισμα, ᾰτος, τό, Ar., Plat., Dem.; πᾰρᾰλογισμός, ὁ, Lycurg., Arist.; πᾰρεξέλεγχος, ὁ (esp. one used in refutation of arguments previously advanced), Arist.

[*The lying fallacy*, or *fallacy of the lie*, ὁ ψευδόμενος (λόγος), Diog.]

To use fallacies, σοφίζομαι, mid., c. perf. pass., Eur., Plat., Dem.; πᾰρᾰλογίζομαι (also to deceive by fallacies), Isoc., Æschin., Arist.

To refute by fallacies, πᾰρεξελέγχω, Arist.

FALLIBLE, εὐᾰπᾰ́τητος, ον, Plat.

FALLOW, ἔκηλος, ον, h.; ἀργός, όν, later ός, ή, όν, Xen., Isoc.

FALLOW, A, νειός, ἡ, Hom., Hes.; νειὸς ἄρουρα, Hes.; ἀνᾰβωλᾰκία, ἡ (see Damm. in voce), Pind.; νέος, ὁ καὶ ἡ, Xen.; νέα, ἡ, Theoph.

A newly-plowed fallow, νεωμένη, ἡ, Hes.

To turn into fallow, νειοποιέω, Xen.

To break up a fallow, νεάω (τοὺς ἄγρους), Ar.

The breaking up a fallow, νέᾰτος, ὁ, Xen.

To lie fallow, ἀνᾰπαύομαι, mid., Pind.

A lying fallow, ἀεργῐ́α, ἡ, Æschin.

FALSE, ψευδής, ές, Omn.; ψῡδρός, ά, όν, or ψῡδνός, ή, όν, Theogn.; ψεῦδις, ὁ καὶ ἡ, gen. -ιος, Pind.; ψεύστης, ου, only masc., Pind.; ψῠθής, ές, Æsch.; σύνθετος, ον (not of persons, only of what is said), Æsch.; πᾰρᾰ́σημος, ον (properly of money, but also of other things), Eur., Dem., so too κίβδηλος, ον, Theogn., Eur., Plat.; πᾰρᾰ́ξενος, ον, Ar.; ἀνεμιαῖος, α, ον, Plat.; ψῠ́θος, ον, Call.

[*False* is also expressed in Greek by compounds of ψευδ- with words beginning with a vowel, or ψευδο- with words beginning with a consonant.]

Speaking falsely, πᾰλίγγλωσσος, ον (of report, however, not of a person), Pind.; ψευδόφημος, ον (of a prediction), Soph.; ψευδολόγος, ον, Ar.

False (of an oracle, as being not fulfilled), ἀκάρπωτος, ον, Æsch.

False (i. e., supposititious, or adopted), ἐπακτός, όν, Eur.

I will not be found false to myself, ἐμαυτὴν οὐ προδοῦσ' ἁλώσομαι, Eur.

A false messenger, ψευδάγγελος, ὁ, Hom.; ψευδαγγελής, έος, ὁ, Ar.

A false report, or *false message*, ψευδαγγελία, ἡ, Xen.

A false prophet, ψευδόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Soph., Hdt.

A false witness, ψευδόμαρτυς, ῠρος, ὁ, Plat.

False witness, ψευδομαρτῠ́ριον, τό, Plat.; ψευδομαρτυρία, ἡ, Dem.

[*To bear false witness*, ψευδομαρτυρέω, Plat.]

Taking a false oath, ψεύδορκος, ον, Eur.; ψευδόρκιος, ον, Hdt.

To take a false oath, ψευδορκέω, Ar.

False hair, κόμη πρόσθετος, in pl., Xen.

To play a person false, ψεύδομαι, mid., Hes.

FALSEHOOD, ψεῦδος, τό, Omn.; ψῦθος, τό, Æsch.; ψεῦσμα, τό, Plat.; ψευδολογία, ἡ, Isoc., Dem. *Vid.* LIE.

Fond of falsehood, φιλοψευδής, ές, Hipp.

Fondness for falsehood, φιλοψευδία, ἡ, Hipp.

[*To have recourse to falsehood*, ἐπὶ τὸ ψεῦδος τρέπομαι, Plat.; ἐπὶ ψευδέα ὁδὸν τρέπομαι, Hdt.; *to utter falsehoods*, ψευδολογέω, Oratt.; ψεῦδος λέγω (in Hom. ψεῦδός φημι or ἐρέω), Soph., etc.; ψεύδομαι, Hom., Hes., Att.]

FALSELY, ψευδῶς, Eur., Thuc., Isoc.; μάτην, Soph.; ἐψευσμένως, Plat.

To speak falsely, ψεύδομαι, mid. (not used in this sense in pass.), Omn.; καταψεύδομαι (sometimes against or to the prejudice of any one), c. gen. pers., c. acc. of the thing said, or c. ὡς, Eur., Ar., Plat., Dem. *Vid.* To LIE.

But he spoke falsely, πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον, Hom.

I would not say other things falsely, nor will I deceive you, οὐκ ἂν ἔγωγε Ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπατήσω, Hom.

But if they utter false insinuations, εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους, Soph.

Falsely named, ψευδώνῠμος, ον, Æsch.

Falsely named, adv., ψευδωνῠ́μως, Æsch.

FALSETTO, πλάσμα, ἄτος, τό, Theoph.

FALSIFY, TO, ψεύδομαι, mid. and pass. in pass. sens., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἀλιόω, Soph.; παρᾰτρέπω, perf. act. -τέτροφα, pass. -τέτραμμαι, aor. 1 pass. -ετρέφθην, Hdt.; [(documents, etc.), μεταγράφω, Dem.]

To falsify (i. e., to make false weights or measures), διᾰλῠμαίνομαι, mid., Ar.

FALTER, TO, πταίω, Arist.

[*Faltering* (in speech, of a child trying to speak), ψελλός, ή, όν, Arist.]

[*A faltering*, ψελλότης, ητος, ἡ (γλώσσης), Plut.]

FAME, κλέος, τό, only nom. and acc. (Hom. has also acc. pl. κλέα, for "stories of the fame of men," κλέα ἀνδρῶν), sometimes poet. in bad sense (Pind., Eur.), Omn.; κῦδος, τό, only in sing., Hom., Pind., Æsch.; μνῆστις, εως, ἡ, Simon.; δόξα, ἡ, Pind., Æsch., Eur., Thuc., Plat., Dem.; φήμη, ἡ, Pind., Æsch., Thuc., Isoc., personified as "Dea Famæ," Soph.; κληδών, όνος, ἡ (also in bad sense, Eur.), Æsch., Soph. *Vid.* GLORY.

FAMILIAR (esp. as a friend, etc.), σύνηθής, ές, Hes., Plat., Isoc.; οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* INTIMATE.

FAMILIARITY, σύνήθεια, ἡ, Xen., Isoc., Æschin. *Vid.* INTIMACY.

FAMILIARLY, οἰκείως, Thuc., Xen., Isoc.; γνωρῐ́μως, Dem.

FAMILIARIZE, TO—*they compel their rhythms and harmonies to be familiarized to the minds of the children*, τοὺς ῥυθμούς τε καὶ τὰς ἁρμονίας ἀναγκάζουσιν οἰκειοῦσθαι ταῖς ψυχαῖς τῶν παίδων, Plat.

FAMILY (i. e., the race from which one is descended), αἷμα, ἄτος, τό, Hom., Pind., Trag.; γενέθλη, ἡ, Hom.; γενεά, ἡ, Omn. poet., Hdt., Xen.; γένος, τό, Omn.; γέννα, ἡ, Pind., Æsch., Eur., Isæ.; γόνος, ὁ, Hom., Æsch., Hdt.; γένεθλον, τό, Æsch., Eur.; γένεσις, εως, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; γονή, ἡ, Trag.; ῥίζα, ἡ, Æsch., Eur., Dem.; ῥίζωμα, ἄτος, τό, Æsch.; σπορά, ἡ, Eur.; βλάστη, ἡ, Soph.; πάτρα, ἡ, Pind.; πάτρια, ἡ, Hdt. *Vid.* KINDRED, RELATIONS.

Family (i. e., the household), δόμος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur.; οἶκος, ὁ (used also in sense 1), Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; δῶμα, ἄτος, τό (also in sense 1), Æsch., Soph.; οἰκία, ἡ (also in sense 1), Hdt., Andoc.

A family (i. e., all one's kindred), συγγένεια, ἡ, Eur.

Those of the family, οἰκῆες, Ion. for οἰκέες, οἰκεῖς, Hom.; οἰκέται, οἱ, Æsch., Hdt., Xen., Plat.; οἱ ἔνδον, Soph.

[*Master* or *head of a family*, οἰκονόμος, ὁ, Plat.]

Those of the same family, branches of the same family, οἱ γεννηταί, Plat., Isæ., Dem.

The royal family, ἀρχῐκὸς πῠθμήν (gen. ένος, ὁ), Soph.; ἀρχῐκὸν γένος, Thuc.

Of the family (sprung from), πάτρᾱθε, Pind.

In a person's family, οἴκοθεν, Pind.

Belonging to a family, οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Hdt., Omn. Att.; σύγγονος, ον (esp. of qualities), Pind.; γενέθλιος, α, ον, and ος, ον (esp. of gods protecting the family, etc.), Pind., Æsch.; ὁμόγνιος, ον, Soph., Eur., Plat.; [(handed down in), πατρῷος, α, ον, and ος, ον, Soph., Plat.]

Family virtues, virtues which have belonged to all the family, τὸ συγγενές, Pind.

Family affairs, τὰ ἔνδον, Soph.

Of the same family, ὁμογενής, ές, Eur.

Of good family, εὐγενής, ές (also εὐηγενής, Hom.), Omn.

To be of good family, οἰκίης ἀγαθῆς εἶναι, Hdt. *Vid.* NOBLE.

FAMINE, λῑμός, ὁ, sometimes ἡ, Omn.; νῆστις (gen. ιος, ὁ καὶ ἡ) νόσος, νῆστις αἰκία, etc., Æsch. *Vid.* HUNGER.

FAMISH, TO, λῑμαγχέω, Hipp.; λῑμαγχονέω, Hipp.

To famish so as to kill, λῑμοκτονέω, Plat.

To be famished, λῑμαίνω, Hdt. *Vid.* To BE HUNGRY.

Famished, λῑμαγχῐκός, ή, όν, Hipp.; λῑμώδης, ες, Hipp.; λῑμηρός, ά, όν, Theoc.

Famished so as to die of famine, λιμοθνής, ὁ καὶ ἡ, no neut., gen. -ῆτος, Æsch. *Vid.* HUNGRY.

A famishing people, killing them by famine, λῑμοκτονία, ἡ, Plat.

Causing famine, κεναγγής, ές, Æsch.; νῆστις, ιος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

FAMOUS, πολύαινος, ον, Hom.; κλειτός, ή, όν, Hom.; τηλεκλειτός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Ap. Rh.; ὀνομακλῠτός, όν, Hom., Pind.; κῠδάλῐμος, ον, Hom., Ap. Rh.; πᾱσῐμέλουσα, only fem., Hom.; κλῠτός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Pind., Soph., Eur.; φαιδῐμόεις, εσσα, εν, Hom.; φαίδῐμος, η, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Æsch.; τηλέκλυτος, ον, Hom.; κλεινός, poet. also κλεεινός, ή, όν (not Att.), Simon., Pind., Æsch., Soph., Plat.; πολυώνῠμος, ον, Hes., h., Pind.; κύδιμος, ον, h., Pind.; φᾰτός, ή, όν, Hes.; πρόφᾰτος, ον, Pind.; πολῠ́κλειτος, η, ον, and ος, ον, Pind.; πολῠ́μῦθος, ον, Pind.; πολύυμνος, ον, h., Eur.; πολυύμνητος, ον, Pind.; πολύφᾰτος, ον, Pind.; πολῠ́φημος, ον, Pind.; πρόφαντος, ον, Pind.; ὀνομαστός, ή, όν, Pind., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; εὔδοξος, ον, Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; λαμπρός, ά, όν, Soph., Hdt.; ἀνᾰκᾰλούμενος, η, ον, Soph.; πολυαίνετος, όν, Eur.; περιβόητος, ον, Thuc., Lycurg.; ἐλλόγῐμος, ον, Hdt., Plat.; φᾰνερός, ά, όν, Xen.; φᾰνός, ή, όν, Plat.; κλύμενος, η, ον, Theoc.; ἐπῐ́κλῠτος, ον, c. dat. of the cause, Ap. Rh. *Vid.* SYN. 212.

Very famous, περῐ́κλῠτος, ον, Hom., Hes.; ὑπερκῠ́δας, only in acc. masc. sing. and pl. ὑπερκύδαντα, ὑπερκύδαντας, Hom., Hes.; [ἀγακλεής, ές, Hom.; ἀγακλειτός, ή, όν, Hom.; poet. fem. ἀγακλυμένη, Antim.]; περικλεής, ές, Ap. Rh.; περῐ́κλειτος, η, ον, Theoc.

Most famous, κύδιστος, η, ον, Hom., Æsch., Ap. Rh.

Making men famous, κῡδιάνειρα, ἡ, only fem., usu. epith. of μάχη, Hom.

And once conversing with Pericles, the son of the famous Pericles, Περικλεῖ δέ ποτε, τῷ τοῦ πάνυ Περικλέους υἱῷ, διαλεγόμενος, Xen.

To be famous, κλέομαι, only pres. and imperf., Hom., Pind.; φλέγω, only pres. and imperf. intrans. sens., also -ομαι, pass., Pind., Ap. Rh.; ἐπῐφλέγω, Pind.; λάμπω, Pind., Æsch., Plat.; εὐδοκῐμέω, Theogn., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; εὐδοξέω, Eur. Xen., Dem.; φᾰνερόομαι, pass., Hdt.

And their name is famous far and wide over both land and sea, τέταται δ' ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας τηλόθεν ὄνυμ' αὐτῶν, Pind.

To make famous, κλείω, only pres., Hom., Hes., Ar.; κλέω, only pres., Eur.; ὀρθόω, Pind.; φλέγω, Pind.; μιμνήσκω, esp. in aor. 1 ἔμνησα, Pind. *Vid.* To CELEBRATE.

FAN, A (for winnowing), ἀθηρηλοιγός, ὁ, Hom.; πτύον, τό, Hom., Æsch., Soph., Theoc.; ἀθηρόβρωτον ὄργᾰνον, τό, Soph.; πλόκᾰνον, τό, Plat.; [ψῦγμα, ἄτος, τό, Clearch.; *a feather fan*, πτέρινος κύκλος, ὁ, Eur., and ῥιπὶς πτερίνη, Anth.]

A fan to blow a fire with, ῥῑπίς, ῐ́δος, ἡ, Ar., also *a lady's fan*, Anth.

[*A fan-bearer* (in Egypt. procession), πτεροφόρος, ὁ, Inscr.]

FAN, TO, ῥιπίζω, esp. and properly to fan a flame, also metaph. to fan the flame of sedition, h., Ar.; ἐκρῐπίζω, Arist.; [ἀναρριπίζω, Antiph.]; ἀναψύχω, Bion.

To fan (a feeling), ζωπῠρέω, Æsch.

[*To fan the flames of war*, προσφυσάω τὸν πόλεμον, Polyb.]

A fanning, ῥῐ́πισις, εως, ἡ, Theoph.

FANCIFUL, πλᾰ́νος, η, ον, and ος, ον, Menand. *Vid.* CAPRICIOUS.

Fanciful (i. e., imaginary), πλαστός, ή, όν, Eur.

Fanciful (i. e., forming fancies), δοξαστικός, ή, όν, Plat.

FANCY, γνώμη, ἡ, Soph.; δοκή, ἡ, Æsch.; δόκημα, ἄτος, τό, Eur.; δόκησις, εως, ἡ, Eur.; δόξασμα, ἄτος, τό, Eur.; δοκώ, όος, contr. οῦς, ἡ, Eur.; δόξα, ἡ, Æsch., Eur. *Vid.* SYN. 184.

FANCY, TO, δοιάζω, act. and mid., no pass., aor. 1 ἐδόασσα and -άμην, only pres., imperf., and aor. 1, Ap. Rh.

FANE, A, νᾱός, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.; νεώς, ὁ, Omn. Att. *Vid.* TEMPLE.

FANG, ὀδούς, όντος, ὁ, Omn. *Vid.* TUSK.

With sharp fangs, καρχαρόδους, ὁ, ἡ, neut. ουν, τό, Hom., Hes., Arist.

FANGLED (new fangled), νεοσμίλευτος, ον, Diosc.

FANTASM, φάντασμα, ἅτος, τό, Æsch., Plat., Theoc.; φάσμα, ἅτος, τό, Æsch., Soph., Hdt., Plat.; φάντἄσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* VISION, APPEARANCE.

FANTASTICAL, μετἄβουλος, ον. *Vid.* CAPRICIOUS.

FANTASY, φαντἄσία, ἡ, Plat., Arist.

FAR, 'ἀπέλεθρον, Hom.; μέγα, Hom.; *far off*, τῆλε, sometimes c. gen. of the place from which, Hom., Hes., Æsch., Ap. Rh.; τηλοῦ, Hom., Hes., Ar., Ap. Rh.; τηλόθι, Hom.; there is also a superl. τηλοτάτω, Hom.; ἀποτηλοῦ, Hom., Ap. Rh.; ἑκάς, compar. ἑκαστέρω (and ἑκαστοτέρω, Theoc.), superl. ἑκαστάτω, often also c. gen. of the place from which, Hom., Pind., Eur., Thuc., Ap. Rh.; ἀποστἄδόν, Hom.; ἀποσταδά, Hom.; ἀποπρό, sometimes c. gen., Hom.; ἀπόπροθι, Hom.; ἀπόπροθε or -θεν, Hom., Archil.; μἄκρόν, esp. in phrase μακρὸν ἀϋτεῖν, etc. (to shout, etc., so as to be heard afar off), Hom.; μακράν, superl. μακροτάτην, Æsch., Soph., Xen.; μακρῷ, μακροτέρῳ, etc., Soph., Hdt.; μακρᾶ', Xen.; πρόσω, πόρσω, and πόῤῥω (also πρόσσω, Hom., Eur.), compar. προσωτέρω, superl. προσωτάτω, προσώτατα, also πορρωτέρω, etc. (Pind. has also compar. πόρσιον, superl. πόρσιστα), Omn.; 'ἀποτηλόθι, Ap. Rh.; ἀποτῆλε, Anth.; 'ὑπεκπρό, Ap. Rh.; τῆλε παρέξ, Ap. Rh.

Some of those who do not look far into the business have reproached him, τῶν μηδὲν πρὸ τοῦ πράγματος ἐνθυμουμένων . . . ἤδη τινὲς ἐλοιδόρησαν αὐτόν, Isoc.

Far off, after verb or word of motion to a place, τηλόσε, Hom.; ἐκποδών, Trag., Hdt., Thuc., Xen.

From far, after verb of motion from a place, τηλόθε or -θεν, often c. gen., Hom., Pind., Soph., Ap. Rh.; ἕκἄθεν, Hom., Pind., Æsch.; 'ἀπόπροθε or -θεν, Hom.; 'ἄποθεν, Æsch., Thuc., Xen., Æschin.; 'ἄπωθε or -θεν, Soph., Eur., Antipho; πρόσωθε or -θεν, and πόῤῥωθε or -θεν, compar. πορρωτέρωθε, Omn. Att.; σπῐδόθεν, Antim.; as, to see from afar, etc., ἐκ πολλοῦ, Xen.

Far from, ἀπό, c. gen., Hom.; 'ἄνευ, c. gen., Hom.; 'ἄνευθε or -θεν, c. gen., Hom., Pind., Ap. Rh.; 'ἀπᾰνευθε or -θεν, c. gen., Hom.; νόσφι or νόσφιν, c. gen., Hom., Hes.; 'ἀπόνοσφι or -φιν, Hom.; 'ἄτερθε or -θεν, c. gen., Hom.; 'ἀπἄτερθε or -θεν, Hom.; δῐχα, c. gen., Soph.

Far, by far, with a comparative adj., μάλα, Hom.; πολλόν, Hom.; πολύ, πολλῷ, Omn.; μέγα, Hom.; μἄκρῷ, Soph., Hdt. *Vid.* MUCH.

As far as possible, μήκιστον, Xen.; ὅποι προσωτἄτω, Plat.; [ὅτι μακροτάτην, Xen.; ὅσον ἐπὶ μακρότατον, or ἐφ' ὅσον μακρότατον, Hdt.]

As far as it was possible, μέχρι δυνατὸν ἦν, Xen.

As far as, ὅσον τε, Hom., Hdt.; ὅσον, Hom., Soph., Xen., Dem.; μέχρι, sometimes before a vowel μέχρις, sometimes with a preposition, as μέχρι πρός, Omn.; ἐφ' ὅσον, Xen.; ἐς ὅσον, and καθ' ὅσον, Att.; ἔστε ἐπί, c. acc., Xen.; ἕως, c. gen., Dem.; *only so far as*, ὅσον μόνον, Thuc.

So far, ἐπὶ τόσσον, poet. for τόσον, Hom.

How far off? πόσον; Xen.

He is so far from having defined, πολλοῦ γε δεῖ διώρικεν, Dem.

That ye may know that he is so far from being worthy, ἵν' εἰδῆτε πολλοῦ δεῖν ἄξιον ὄντα, Dem.

I think I am far from having . . ., πολλοῦ μοι δοκῶ δεῖν ἔχειν, Xen.

I am far from pleading for myself, πολλοῦ δέω ἐγὼ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ἀπολογεῖσθαι, Plat.

I do not reproach those who enjoined these things, far from it, οὐ τοῖς ἡγησαμένοις ταῦτ' ἐπιτιμῶ, πολλοῦ γε καὶ δέω, Dem.

I am very far, ay, utterly removed (from such conduct), πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω, Æsch.

Being far from equal, πολλοῦ δέοντας ἴσους εἶναι, Xen.

You are so far from using . . . (in this manner), τοσούτου δέεις χρῆσθαι, Dem.

We are as far off as ever (from our object), ἴσον δ' ἄπεσμεν τῷ πρίν, Eur.

Which he was very far from doing, ὧν (sc. πραγμάτων) ἀπεῖχε πλεῖστον, Xen.

For the poorer were so far from envying those who had money, that . . ., οἵ τε γὰρ πενέστεροι . . . τοσοῦτον ἀπεῖχον τοῦ φθονεῖν τοῖς πλείω κεκτημένοις, ὥστε, Isoc.

As far as concerns me, τὸ ἐπ' ἐμέ, Eur., Plat.

As far as decrees go, ἕνεκά γε ψηφισμάτων, Dem.

The latter will be far worse than the former, 'Ο δ' ὕστερος τοῦ πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν πανοῦργος ἔσται, Eur.

But I will go so far as to admit, ἐγὼ δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ποιοῦμαι ὥστε . . . ὁμολογῶ, Dem.

[*To be far gone in* a thing, προβεβηκέναι πόῤῥω, c. gen., Xen.; *it has gone so far that*, εἰς τοῦτο προβέβηκε ὥστε, c. indic., Plat.; *having gone forward as far as might seem*, etc., προελθόντες ὅσον ἂν δοκῇ, κ. τ. λ., Xen.]

FAR OFF, adj., μἄκρός, ά, όν, Hom., Trag., Thuc., Xen.; τηλεδἄπός, ή, όν, Hom.; τηλουρός, όν, Æsch., Eur.; 'ἄπουρος, ον, sometimes c. gen., Soph.; ὁ ἀπωτέρω, Soph.

Seen from far, τηλεφἄνής, ές, Hom., Ar.; τηλέσκοπος, ον, Hes., Soph.; τηλαυγής, ές, h., Theogn., Pind., Soph.; τηλέφἄτος, ον, Pind.; τηλωπός, όν, Soph.; 'ἀρῐδηλος, ον, Simon.; 'ἄποπτος, ον, c. gen., Soph.

Heard from far, τηλεφἄνής, ές, Soph.; τηλωπός, όν, Soph.

Traveling far, τηλέπλἄνος, ον, Æsch.; τηλέπομπος, ον, Æsch.

Wounding from afar, τηλεβόλος, ον (of a missile), Pind.

Far-shooting, ἑκάεργος, ὁ, Hom.; ἕκἄτος, ὁ, Hom.; ἑκηβόλος, ον, Hom., Trag.

Far-seeing, πολυσκόπος, ον, Pind.

To be far off, ἀπόκειμαι, imper. -κεισο, imperf., -εκείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses, Pind.; ἀποστἄτέω, Æsch., Eur., Xen.

To live far off, ἀποικέω πρόσω, sine cas. or c. gen., Eur., Xen.; ἀποικέω μακράν, Thuc.

To be inhabited far off (i. e., to be far off, of a region or town), ἀποικέομαι (pass.) μακράν, Soph.

To be far from (folly, wisdom, misfortune, etc.), ἀπαλλάσσομαι, pass., c. gen. or c. infin., Hdt., Thuc.

Oh women, how I fear lest I have gone too far (i. e., done wrong) *in all the things I have lately done*, Γυναῖκες, ὡς δέδοικα μὴ περαιτέρω πεπραγμέν' ᾖ μοι πάνθ' ὅσ' ἀρτίως ἔδρων, Soph.

When you go too far in anger, ὅταν θυμοῦ περάσῃς, Soph.

FARE, TO, πάσχω, fut. πείσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπἄθον, perf. πέπονθα (Hom. also has 2d pl. perf. sync. πέποσθε, perf. part. fem. πεπἄθυῖα), no other tenses except imperf., no pass. or mid. except the above-mentioned fut. (Hom. and Hes. only use the word of misfortune; the Attics have also εὖ πάσχω, etc.), Omn.; πράσσω, perf. πέπρᾶγα, esp. with adv. εὖ, καλῶς, κακῶς, etc., Pind., Hdt., Omn. Att.; ἐμπολάω, Soph.

To fare ill, ἀνεπιτηδείως πράσσω, opp. to εὖ πρ., Lys.

It fared ill with the Curetes, Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, Hom.

FARE, ἐπῐβἄθρον, τό, Hom.; ὁδοιπόριον, τό, Hom.; ναῦλον, τό, or ναῦλος, ὁ, Ar., Xen., Dinarch., Dem.; [(for crossing a ferry), πορθμεῖον, τό, Luc.]

FAREWELL, χαῖρε, Omn.; ἔῤῥωσο, infin. ἐῤῥῶσθαι, Xen., Plat., Dem.; 'ὑγίαινε, Ar.

[*To bid one farewell*, χαίρειν λέγω or κελεύω τινί, also χαίρειν τινὰ προσεῖπον, Xen.]

FARING, A (well or ill, how a person fares), πρᾶξις, εως, ἡ, Æsch., Soph., Hdt. *Vid.* CONDITION.

I do not know how you fare, οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν, Soph.

FARM, A, χωρίον, τό, Thuc., Xen.; χώρα, ἡ, Xen.; γήπεδον, τό, Plat.; γεωπέδιον, τό, Hdt.; γεωργία, ἡ, Plat., Isoc.

A little farm, γήδιον, τό, Ar., Xen.; [ἀγρίδιον, τό, Ar.]

FARM, TO, γηπονέω, Eur.; γεωργέω, Eur., Ar., Omn. Att. prose. *Vid.* TO CULTIVATE.

To farm (i. e., to hire), νέμομαι, mid., Thuc.; ὠνέομαι, mid., imperf. ἐωνούμην, pass. not in pres., but in perf. ἑώνημαι, and pluperf. and aor. 1, Plat., Lys., Andoc.

[*To farm out*, μισθόω, Dem. *Vid.* TO LET OUT.]

FARMER, A, γεωργός, ὁ, sometimes γ. ἀνήρ, etc., Anac., Hdt., Omn. Att.; γηπόνος ἀνήρ (ᾱ Hom., ᾰ Att., except in chorus ᾱ sometimes), Eur.

Skillful as a farmer, γεωργῐκός, ή, όν, Ar., Plat., Xen.

[*Farmer of taxes*, πεντηκοστολόγος, ὁ (of the tax πεντηκοστή), Dem.]

FARMING, γεωργία, ἡ, Omn. Att. prose.

Farming (i. e., hiring, contracting for, etc.), ὠνή, ἡ, Andoc.

Fond of farming, φῐλογέωργος, ον, Xen.

Fondness for farming, φιλογεωργία, ἡ, Xen.

FARM-YARD, A, αὔλιον, τό, Eur.

Belonging to a farm-yard, προσαύλειος, ον, Eur.; αὔλιος, α, ον, Ap. Rh.

FARTHER (more far), προτέρω, Ap. Rh. *Vid.* FURTHER.

Farther (after verb of motion to a place), προτέρωσε, Ap. Rh.; ἐπῐπροτέρωσε, Ap. Rh. *Vid.* FAR.

FARTHING, A, χαλκοῦς, οῦ, ὁ (in reality rather less than a farthing), Ar., Dem.

FASCES, THE (of the Roman consuls), ῥάβδοι, αἱ, Plut.

[*To have the fasces borne before one*, ῥαβδουχέομαι, pass., Plut.]

FASCINATE, TO, μεγαίρω, Ap. Rh.

FASHION (i. e., form of any thing), σχέσις, εως, ἡ, Æsch., Xen., Plat., Dem.; σχῆμα, ᾰτος, τό, Soph., Xen.; τρόπος, ὁ, Æsch., Plat.; ῥῠθμός, ὁ, Eur.; σκευή, ἡ, Thuc.

The fashion of the country, τὸ ἐπῐχώριον, contr. τοὐπιχώριον, Ar., Plat.

To be the fashion of a country, ἐπῐχωριάζω, Arist.

It is the fashion, ἐπιχωριάζεται, ἔθος ἐστί, impers., Arist.

According to the fashion of the country, ἐπῐχωρίως, Ar.

To fashion after or *like*, συσχημᾰτίζω, c. πρός and acc., Arist.

To be fashionable (lead a fashionable, luxurious life), κοισῠρόομαι, pass., Eur.

FAST, TO, ἀσῑτέω, Eur., Xen.; νηστεύω, Ar.

To fast before, προνηστεύω, Hdt.

It is not the custom of the Greeks to mourn for a dead man with fasting, Γαστέρι δ' οὔπως ἐστὶ νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς, Hom.

FAST, A, FASTING, subst., ἀσῑτία, ἡ, Eur., Hdt.; ἀπαστία, ἡ, Ar.; νηστεία, ἡ, Hdt., Arist.; ξηροφαγία, ἡ, Eccl.

[*Fast-day*, νήστιμος ἡμέρα, ἡ, Eccl.]

Fasting, adj., ἄπαστος, ον, c. gen. of the food from which, Hom.; ἄκμηνος, ον, c. gen. of food, or sine cas., Hom.; νῆστις, ιος, Att. εως, ὁ καὶ ἡ, sometimes c. gen., Hom., Æsch., Eur.; ἄσῑτος, ον, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἄβρωτος, ον, Soph.; ἄγευστος, ον, c. gen., Soph.; [ἀναρίστητος, ον, Ar.; ἀνάριστος, ον, Xen.]

FAST (i. e., well fastened), στεγανός, ή, όν, Æsch., Xen. *Vid.* FASTENED, FIRM.

Fast (i. e., quick), τᾰχύς, εῖα, ύ, compar. τᾰχῠτερος, etc., but poet. and Att. θάσσων, τάχιστος, Omn. *Vid.* SWIFT.

Fast (i. e., rapidly recurring, as the waves, etc.), ἐπασσῠτερος, α, ον, Hom.

Fast (as blows), ἐπασσυτεροτρῑβής, ές, Æsch.

Fast, adv. (as to hold fast), νωλεμέως, Hom., Ap. Rh.; ἄπριγδα, Æsch.; ἄπριξ, Soph., Plat., Theoc.

FASTEN, TO, πειραίνω, Hom.; πεδάω, Hom., Pind., Soph., Hdt., Plat.; ἅπτω, no perf., mid. and pass. voice not used in this sense, Hom., Æsch., Eur.; ἀνάπτω, also metaph., as, "to fasten blame on," c. dat., Hom., Eur., Dinarch.; ἐξάπτω, c. gen. of the thing to which, or c. prep., sometimes c. dat., Hom., Eur., Hdt., Xen.; κᾰθάπτω, Soph., Eur., Xen.; ἐξᾰνάπτω, Eur.; ἀφάπτω, c. ἐκ and gen., Hdt., Theoc.; συναείρω, only pres. and aor. 1, Hom.; ἄρω, not used in pres., but esp. in aor. 2 ἤρᾰρον, ἄρᾰρε, etc., and perf. in pass. sens. ἄρᾱρα, in Hom. ἄρηρα, part. ἀρηρώς, ἀρηρυῖα, and poet. ἀρᾰρυῖα, Hom., Eur.; προσάρω, in perf. only, Hom.; δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, pass. δέδεμαι, etc., Omn.; ἐκδέω, Hom.; ἀνᾰδέω, Theoc.; πήγνῡμι, 2d perf. πέπηγα, and pluperf. ἐπεπήγειν, in pass. sens., aor. 2 pass. ἐπᾰγην, Omn.; προσπήγνῡμι, c. dat. of the thing to which, Eur.; πελάζω, c. dat., Hes.; πορπάω, Æsch.; κᾰθαρμόζω, abs., or c. ὑπό and dat., Eur.; κολλάω, properly with glue, Pind., Æsch., Plat.; παρακολλάω, Hipp.; πασσᾰλεύω, properly with pegs, Æsch., Eur.; γομφόω, prop. with nails, Æsch.; φῑμόω, c. dat., Ar.; σῠνᾰράσσω, fut. -ξω, Ap. Rh. *Vid.* TO FIT, TO FIX, TO JOIN, TO BIND, and SYN. 162.

To fasten to (see above), also προσάπτω, c. dat., Hom., Pind., Soph., Eur., Plat.; περιάπτω, Pind.; προσεδᾰφίζω, Æsch.; προσπασσᾰλεύω, c. dat. or c. πρός and dat., Æsch., Ar., Menand., Hdt.; προσπερονάω, c. dat. or c. prep., Xen., Plat.; ἀρτάω, c. ἐπί and dat., Thuc.; προσπερονάω, Plat., Xen.; προσαρτάω, Xen., Dem.; ἐπιζεύγνῡμι, c. dat. or c. prep., Æsch., Hdt., Theoc.; ἀνείρω, only pres. and imperf. act., c. περί and acc., Hdt.

To fasten besides, προσκᾰτᾰδέω, Hipp.

To be fastened, προσᾰραρίσκω, 2d perf. -άραρα, Ion. -άρηρα, in pass. sens., Hes.; ἀποσκίμπτομαι, pass., Pind.

To be cleverly contrived and fastened on, προσμηχᾰνάομαι, pass., Æsch.

FASTENED, πολῠδεσμος, ον, Hom.; πηκτός, ή, όν, Hom., Hes., h., Soph., Eur.; σύμπηκτος, ον, Ar., Hdt.; πολῠγομφος, ον, lit., with many nails, Hes., Æsch.; πασσᾰλευτός, ή, όν, Æsch.; σύναπτος, η, ον, and ος, ον, Ar., Arist.; σῠνᾰρηρώς, υῖα, ός, Ap. Rh.

Well fastened, εὔπηκτος, ον, Hom.; εὐπᾰγής, ές, Xen., Theoc.; εὔγομφος, ον, Eur.; γομφοπᾰγής, ές (of Æschylus's long words), Ar.

Fastened to, προσπορπᾰτός, όν, c. dat., Æsch.

FASTENING, A, ἁρμός, ὁ, Eur.; σύνδεσμος, ὁ, pl. τὰ σύνδεσμα, Eur., Thuc., Plat.; γόμφος, ὁ, Hdt.; πηκτόν, τό, Eur., Ar.; ἔνερσις, εως, ἡ, Thuc.; συνοχή, ἡ, Ap. Rh.

The act of fastening any thing, πῆξις, εως, ἡ, Plat.

The act of fastening one thing to another, προσάρτησις, εως, ἡ, Hipp.

FASTER, A, κᾰκόσῑτος, ὁ, Plat.; σίκχος, ὁ, Arist.

FASTIDIOUS, ὑπεροπτῐκός, ή, όν, Dem. *Vid.* PROUD.

FASTIDIOUSLY, ὑπεροπτικῶς, Xen.

To treat fastidiously, ὑπεροράω, imperf. ὑπερεώραον, Lys.

FAT, subst., ἀλοιφή, ἡ, Hom.; πῖαρ, τό, indecl., Hom., h.; δημός, ὁ, Hom., Hes., Ar.; κνῖσα, and Ion. κνίση, ἡ, Hom., Æsch.; στέαρ, τό, στέᾱτος, also στεᾶτος, as dissyll., Hom., Xen.; λίπος, τό, Soph.; πῑμελή, ἡ, Soph., Hdt.; (a softer fat than στέαρ, LIDD. and SCOTT) στεάτιον, τό, Alex.; πιότης, ητος, ἡ, Arist.

[*The fat of the land*, πῖαρ ἀρούρης, or πῖαρ χθονός, Anth.; *to live on the fat of the land*, ὀψοφαγέω, Ar.]

Fat, adj., ζᾰτρεφής, ές, Hom.; πίων, ὁ καὶ ἡ, gen. πίονος, Hom., Hes., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.; also irreg. fem. πίειρα (esp. of land, etc., rarely of animal fatness), Hom., Hes., Soph., Plat., Theoc.; also πιέρα, Arist.; πᾰχύς, εῖα, ύ, Ar., Xen.; λᾰρινός, ή, όν, Ar.; πῑμελώδης, ες, Arist.; τρᾰφερός, ά, όν, Theoc.; πολύτροφος, ον, Theophr.

Very fat, ὑπέρπᾰχυς, υ, Hipp.

Rather fat, ὑποπίμελος, ον, Diphil.; ὑπόπᾰχυς, υ, Hipp.

A fat fellow, ζωμός, ὁ, Anaxand.

To be fat or *to grow fat*, πᾰχῠνομαι, pass., Æsch., Ar.

To be very fat, ὑπερπᾰχῠνομαι, Theoph.

To make fat. *Vid.* TO FATTEN.

At the same time to make fat, συμπᾰχῠνω, Hipponax.

FATAL, θῡμοφθόρος, ον, Hom.; λοίγιος, ον, Hom., Ap. Rh.; ὀλοός, ή, όν, Hom., Hes., Trag.; ὀλέθριος, α, ον, and ος, ον, Omn. poet., Plat.; θᾰνᾰσῐμος, ον, Trag., Plat.; θᾰνᾰτοφόρος, ον, Æsch.; θᾰνᾰτηφόρος, ον, Æsch., Soph., Xen.; θᾰνᾰτόεις, εσσα, εν, Soph., Eur.

Fatal (of a wound only), καίριος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur., Hdt., Xen.

FATALLY, καιρίως, Æsch.

FATE, Αἶσα, ἡ, not in pl., Omn. poet.; Μοῖρα, ἡ, also in pl. (as the Fates: Hom. often has Μοῖρα θεοῦ, or Μοῖρα θεῶν), Omn.; Κήρ, κηρός, ἡ, often also pl. (see below), never bringing any thing but misfortune, Hom., Hes., Pind., Trag., Plat.; δαίμων, ονος, ὁ, Omn.; οἶτος, ὁ, only bad fate, death, Hom., Soph., Eur., Ap. Rh.: μόρος, ὁ, chiefly bad, Omn. poet.; πότμος, ὁ, always bad, Omn. poet.; ἡ πεπρωμένη, τὸ πεπρωμένον, Hom., Æsch., Eur., Xen., Isoc., Dem.; λᾰχος, τό, Theogn., Æsch., Soph.; χρεών, indecl. (gen. τοῦ χρεών, Eur.), Pind., Hdt., Omn. Att.; τὸ χρῆν, Eur.; ἀνάγκη, ἡ, Soph., Eur.; τὸ μόρσῐμον, Pind., Æsch.; ἡ εἱμαρμένη, Plat.; θευμορία, ἡ, Call.

It is the fate, it is fated, εἵμαρται, pluperf. εἵμαρτο, in imperf. sens., also part. εἱμαρμένος, η, ον, Hom., Hes., Theogn., Soph., Æsch., Plat.; πέπρωται, pluperf. ἐπέπρωτο in imperf. sens., part. πεπρωμένος, η, ον, Omn.; χρεών ἐστι, or χρεόν ἐστι (ἐστί often understood), Theogn., Pind., Æsch., Soph., Ar., Thuc., Plat.; χρή (for tenses, etc., see OUGHT), Æsch.; μεμόρηται, pluperf. ἐμεμόρητο, poet. μεμόρητο, in imperf. sens., part. sync. μεμορμένος, Ap. Rh.

Death is the fate of all mortals, πᾶσι θνητοῖς ἔφυ μόρος, Soph.

I meet with this fate, τοιάδ' ἄρνυμαι, Soph.

Contrary to fate, ὑπέρμορον, Hom., Ap. Rh.; ὑπέρμορα, Hom.

FATED, αἴσῐμος, η, ον, and ος, ον, Hom.; ἐναίσῐμος, ον, Hom.; μόρῐμος, ον, Hom., Pind., Æsch.; μόρσῐμος, ον, Omn. poet., Hdt.; μοιρίδιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Soph., Eur.; μοιρόκραντος, ον, Æsch.; θέσφᾰτος, ον, Omn. poet., θεόμορος, poet. θεύμορος, ον, Pind.; θευμόριος, α, ον (for θεομ.), Ap. Rh.

Favored by fate at one's birth, μοιρηγενής, ές, Hom.

Doomed to a sad fate, αἰνόμορος, ον, Hom., Æsch.

As it is fated, ἐναισίμως, Æsch., Eur.

FATES, THE, Κατακλῶθες, αἱ, Hom.; Κῆρες, αἱ, Hom., Trag. (according to Hesiod they were daughters of Νύξ, but had no father; and their names were Λάχεσις, εως, ἡ, Hes., Κλωθώ, οῦς, ἡ, Hes., Ἄτροπος, ἡ, Hes.)

Urged on by the Fates, Κηρεσσῐφόρητος, ον, Hom.

FATHER, πᾰτήρ, πατέρος, oftener sync. πᾰτρός, etc. (as always in Att.), acc. πατέρα, never contracted in dual or plural except in gen. pl., dat. pl. πατρᾰσι (but in Hom. πατέρεσσι), Omn.; τοκεύς, έως, ὁ, Hes., Ap. Rh.; γενέτης, ου, ὁ, Eur.; γενέτωρ, ορος, ὁ, Eur., Hdt.; γεννητής, οῦ, ὁ, Soph.,

Plat.; γεννήτωρ, ορος, ὁ, Æsch., Eur., Plat.; γονεύς, έως, ὁ, Hdt., Plat., Dem.; ἀροτήρ, ῆρος, ὁ, Eur.; φῠτάλμιος πατήρ, ὁ, Soph.; φῠτοσπόρος, ὁ, Soph.; φῠτουργός and φυτ. πατήρ, ὁ, Æsch., Soph.; ὁ φύσας, gen. φύσαντος, c. acc. of the children, Soph.; ὁ τεκών, τεκόντος, c. acc. or c. gen., Æsch., Eur.; πᾰτρίδιον, τό, Ar.

Father (as a mark of respect addressed to aged men), ἄττᾰ, Hom.; τέττᾰ, Hom.

A father's father or *mother's father*. *Vid.* GRANDFATHER.

[*A father's brother*, πατροκασίγνητος, ὁ, Hom., Hes.; πατράδελφος, ὁ, Isæ.; *a father's sister*, πατροκασιγνήτη, ἡ, Q. Sm.]

A common father, συγγεννήτωρ, ορος, ὁ, Plat.

An unhappy father, αἰνοπατήρ, έρος, ὁ, Æsch.

Aged fathers, φυτάλμιοι γέροντες, Æsch.

Father of all, παντογένεθλος, ὁ, Orph.

An unnatural father, ψευδοπᾰ́τωρ, ορος, Call.

Making the wish father to the thought, μεῖζον μέρος νέμοντες τῷ βούλεσθαι, Thuc.

From a father, *of a father*, etc., πατρόθεν, Hom., Æsch., Hdt., Plat.; *addressing each man as his father's son* (speaking to them as if one recollected their fathers), πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον, Hom.

Each writing on a tablet his name and the name of his father and his tribe, etc., ἕκαστος εἰς πινάκιον γράψας τοὔνομα πατρόθεν καὶ φυλῆς, κ. τ. λ., Plat.

Of or *belonging to one's father*, *inherited from*, etc., πᾰ́τρῳιος, α, ον, Hom., Hes., Hdt.; πᾰτρῷος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Pind., Omn. Att.; πᾰ́τριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Omn. Att.; πᾰτρῐκός, ή, όν, Eur., Ar., Omn. Att. prose. *Vid.* SYN. 350.

[*Dear father* (coaxingly), πατέριον, τό, Luc.]

The murderous hand of a father, χεὶρ πᾰτροκτόνος, Eur.

Born of a mighty father, ὀβρῐμοπάτρη, only fem., Hom.

Born of a noble father, εὐπᾰτέρεια, only fem., Hom., Eur.; εὐπᾰ́τωρ, ορος, ὁ, Æsch.; εὐπᾰτρῐ́δης, ου, only masc., Soph., Eur., Xen.; in fem. εὔπᾰτρις, ῐδος, Eur.

Born of an unknown father, κλωποπᾰ́τωρ, ὁ, ἡ, Theoc.

Born of an ignoble father, κᾰκόπᾰτρις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Alcæ., Theogn.

Loving one's father, φῐλοπᾰ́τωρ, ορος, ὁ, Eur., Xen.; fem. εὔπᾰτρις, ῐδος, Soph.

Love for one's father, φῐλοπᾰτρία, ἡ, Eur.

Deserting one's father, λῐποπᾰ́τωρ, ὁ, ἡ, Eur.

[*Murderer of a father*, πατραλοίας, ὁ, Plat.]

Having the same father, ὄπᾰτρος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ὁμοπᾰ́τριος, ὁ, ἡ, Æsch., Hdt., Xen., Antipho, Isæ.; ὁμοπᾰ́τωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Plat., Isæ., Dem.

By the father's side, τὸ πᾰτρωνῠ́μιον, as adv., Æsch.

To call father, πᾰτερίζω, Ar.

A father's care or *rule*, ἡ πατρονομῐκή, Plat.; πατρονομία, ἡ, Luc.

[*Fathers* (i. e., forefathers), πάτρες, οἱ, Hom., etc.; *the Fathers* (i. e., rulers), πατρονόμοι (in Sparta), Paus.]

Fatherless, ἀπάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur.; πᾰτροστερής, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Disowned by me your father, ἀπάτωρ ἐμοῦ, Soph.

A father-in-law, ἑκῠρός, ὁ, Hom.; πενθερός, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt.; γαμβρός, ὁ, Eur.; κηδεστής, ὁ, Ar., Dem.

Having a good father-in-law, εὐπένθερος, ὁ καὶ ἡ, Theoc.

[*Step-father*, μητρυιός, ὁ, Theopomp. (Com.) *Vid.* STEP-FATHER.]

FATHOM, A, ὀργυιά, ἡ, Hom., Pind., Hdt., Xen.

A fathom long, ὀργυιαῖος, α, ον, Anth.

Three fathoms long, or *high*, or *wide*, τριόργυιος, ον, Xen.

Four fathoms long or *high*, etc., τετρόργυιος, ον, Xen.

Five fathoms long or *high*, etc., πεντόργυιος, ον, Xen.; so τριᾱκοντόργυιος, ον, Xen.; πεντηκοντόργυιος, ον, Hdt., etc.

FATIGUE, κόπος, ὁ, Eur., Xen., Plat.; κᾰ́μᾰτος, ὁ, Eur.

FATIGUE, TO, βᾰρῠ́νω, Hom., Ar., Xen.; λῠπέω, Soph., Xen.; τᾰλαιπωρέω, Ar., Thuc., Isoc., Dem.; ἀποκναίω, Ar., Dem.; κᾰτᾰτρῑ́βω, Thuc.; παρατείνω, Xen.; κόπτω, Xen., Dem., Theoc.

To fatigue to death, ἀποκτείνω, Eur.

To be fatigued, στρεύγομαι, only pres., Hom., Ap. Rh.; κάμνω, fut. κᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔκᾰμον (in Hom. κέκαμον, subj. κεκάμω, etc.), perf. κέκμηκα (part. sync. in Hom. κεκμηώς, κεκμηῶτος, and κεκμηότος), Omn.; κοπόομαι, h.; κοπιάω, Ar.; ἀπεῖπον aor. 2, part. ἀπειπών, aor. 1 ἄπειπα, no other tenses, Soph., Xen., Dem.; ἀπείρηκα, perf., with fut. ἀπερῶ, no other tense, c. dat. or c. ὑπό and gen., Eur., Xen., Plat., Dem.; πονέω, Xen.; ἀπᾰγορεύω, usu. c. part., Xen.

To be fatigued before or *very soon*, προκάμνω, Æsch., Eur.; προαποκάμνω, Plat.; προαπᾰγορεύω, Isoc.; προαπεῖπον, Isoc.; προαπείρηκα, Isoc.

Not to be fatigued, διαρκέω, fut. -έσω, Xen.

FATIGUED (very), ὑπέρκοπος, ον, Arist.

Rather fatigued, ὑπόκοπος, ον, Xen.

FATIGUING, ὀῐζῠρός, Att. οἰζῡρός (οἰζῠρός, Ar.), ά, όν, compar. -ώτερος, etc., Hom.; πολυᾱ̈ιξ, ῑκος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; κοπώδης, ες, Hipp.

FATNESS, πιότης, ητος, ἡ, Arist.

FATTED, σιτευτός, ή, όν, Xen.

FATTEN, TO, act., χορτάζω, Hes., Ar.; πιαίνω, Pind., Æsch., Eur., Plat.; κᾰτᾰπιαίνω, Plat.; διᾰπιαίνω, Theoc.; πᾰχῠ́νω, Ar., Xen., Plat.; σιτεύω, Hdt.

To fatten one's self, ἀκοστέω, Hom.; πιαίνομαι, pass., c. dat. of the food, Pind.

FATTENING, A, χορτασμός, ὁ, Anaxand.

Fattening, *calculated to fatten*, πιαντήριος, α, ον, Hipp.

FATTY, πιμελώδης, ες, Arist.

FATUITY, ἠλῐθιότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* FOLLY.

FAULT, αἰτία, ἡ, Omn. Att.; αἰτίᾱμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur., Thuc.; κᾰκουργία, ἡ, oftenest in pl., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; πλημμέλημα, ᾰτος, τό, Æschin. *Vid.* CRIME.

Not by my own fault, οὐ δι' ἐμέ, Andoc.; [*without fault in a thing*, ἀναίτιος, ον, c. gen., Hom., Hdt., Trag.]

To be at fault, ἀλάομαι, Soph. *Vid.* TO BE PERPLEXED.

[*To be in fault*, πλημμελέω, Oratt.]

To find fault, ἐπῐτῑμάω, Isoc. *Vid.* TO BLAME.

A finding fault, ἐπῐτίμησις, εως, ἡ, Thuc., Dem. *Vid.* REPROOF, BLAME.

FAULTILY, κᾰκῶς, Omn. *Vid.* BADLY.

FAULTLESS, ἀμώμητος, ον, Hom., Archil., Mel.; ἄμωμος, ον, Æsch., Hdt.; ἀνᾰμάρτητος, ον, Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* INNOCENT.

FAULTLESSLY, ἀμωμήτως, Hdt.; ἀνᾰμαρτήτως, Xen., Isoc., Dem.

FAULTY, πονηρός, ά, όν (of trivial things), Xen., used in a stronger sense, as bad, wicked, by all after Hom. *Vid.* BAD.

FAVOR, TO, ἀέξω, only pres. and imperf., Hom., Pind., Soph.; εὐνοέω, c. dat. or sine cas., Soph., Eur., Hdt., Xen.; συγκαταινέω, fut. -έσω and -ήσω, perf. pass. only -ήνημαι, aor. 1 -ηνέθην, etc., c. dat., Xen.; προστίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, c. dat., Hdt.; συμφῐλονεικέω, c. dat., Andoc.; εὐμενέω, c. dat., Ap. Rh.; ἐπιπταίρω, only as persons favor one, c. dat., Theoc.; ἐπιπνέω, f. -πνεύσω, poet. ἐπιπνείω, c. acc., Ap. Rh. *Vid.* TO BE FRIENDLY TO.

Favoring me very much, κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν, Æsch.

But he whom you do not favor, etc., Ὧιδε σὺ μὴ πνεύσῃς ἐνδέξιος, Call.

Thinking that the Grecian cities . . . would rather favor the Athenians, νομίζων τὰς . . . πόλεις Ἑλληνίδας . . . μᾶλλον προσέχειν ἂν τοῖς Ἀθηναίοις τὸν νοῦν, Xen.

And men for the most part rather favored the Lacedæmonians, ἡ δὲ εὔνοια παρὰ πολὺ ἐποίει τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους, Thuc.

Struthas, indeed, greatly favored the Athenians and the allies, ὁ μέντοι Στρούθας ἰσχυρῶς τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς συμμάχοις γνώμην προσεῖχε, Xen.

FAVOR, χᾰ́ρις, ῐτος, ἡ, acc. -ῐτα and -ιν, dat. pl. poet. χάρισσι, Pind. (Hom. has it only in the sense of personal grace, as we say "well favored," "ill favored"), Omn. post Hom.; ὄπις, ῐδος, ἡ, acc. ῐδα and ιν, Pind.; εὐμενία, ἡ, Pind.; εὐμένεια, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; εὔνοια, ἡ, Hdt., Omn. Att.

A favor (i. e., a kindness done), εὐεργεσία, ἡ, Hom., Hes., Hdt., Omn. Att. prose.

A previous favor, προὔπαρχή, ἡ, Arist.

To be out of favor with you, σοίγε . . . ἐκ θυμοῦ πεσέειν (aor. 2 infin. poet. of πίπτω), Hom.

He was in favor with Crœsus, ἦν ἐν γνώμῃ Κροίσῳ γεγονώς, Hdt.

Thinking that you will be in favor with Creon if he becomes king, δοκῶν θρόνοις παραστατήσειν τοῖς Κρεοντείοις πέλας, Soph.

In favor of (i. e., for the advantage of), πρός, c. gen., Omn. Att.; *which* (i. e., delay) *is rather in favor of those who have done wrong*, ὅ ἐστι πρὸς τῶν ἠδικηκότων μᾶλλον, Thuc.; also πρό c. gen., and χάριν c. gen., Hom., etc.

Decide impartially between both, and not by favor, ἐς μέσον Ἀργείοισι δικάσσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ, Hom.

Do not you, oh good Morson, favor either me in your decision, nor indeed favor him, τύ δ', ὦ 'γαθέ, μήτ' ἐμέ, Μόρσων, ἐν χάριτι κρίνῃς, μήτ' ὦν τύ γα τοῦτον ὀνάσῃς, Theoc.

To do or *say any thing so as to curry favor with,* πράσσω or λέγω πρὸς χάριν, c. gen. pers. or c. dat., Soph., Thuc., Xen.

By the favor of, κατά, c. acc., Pind.

Without the favor of, ἀέκητι, c. gen., Hom.

To do or *show a favor to,* χᾰρίζομαι, mid., fut. χαρῐσομαι and χαριοῦμαι, perf. pass. in act. and pass. sens., c. dat. pers., sometimes also c. acc. of the favor done, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; κατατίθεμαι (mid. aor. 1 -εθηκάμην) εὐεργεσίαν, κατ. χάριν, προστίθεμαι χάριν, c. dat. pers. or c. πρός and acc., Soph., Hdt., Thuc., Antipho; φέρω χάριν, c. dat., Hom.; νέμω χάριν, δῐδωμι χάριν, c. dat., Soph.; 'ῠπουργέω χάριν, c. dat., Æsch., Eur.; δράω χάριν, Att.

For we gain friends, not by receiving, but by doing favors, οὐ γὰρ πάσχοντες εὖ ἀλλὰ δρῶντες κτώμεθα τοὺς φίλους, Thuc.

Doing so, oh Achilles, you would do me a favor, Ὧδέ κέ μοι ῥέζων, 'Αχῐλεῦ, κεχαρισμένα θείῃς, Hom.

To cultivate the favor of, θερᾰπεύω, Omn. Att. prose.

A cultivating the favor of, θερᾰπεία, ἡ, Thuc.

FAVORABLE, δεξιός, ά, όν (esp. of omens), sine cas., Hom., Æsch., Eur., Ap. Rh.; ἐναίσῐμος, ον (esp. of omens), sine cas., Hom., Ap. Rh.; ἐναίσιος, ον, Soph.; ἤπιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Æsch., Eur., Plat.; ἄρμενος, η, ον (not of persons), Hes.; εὐμενής, ές, Omn. post Hom.; πρευμενής, ές, Æsch., Eur.; εὔφρων, ὁ καὶ ἡ, gen. -ονος (not of circumstances), Pind., Trag.; εὔανδρος, ον, Æsch.; εὔνοος, ον, contr. -νους, -νουν, Hdt., Omn. Att.; εὐπρόσωπος, ον, Soph.; εὐπροσωπόκοιτος, ον, Æsch.; εὐμειδής, ές, Ap. Rh., Call.

Favorable (of wind), πλησίστιος, ον, Hom.; οὔριος, α, ον, and ος, ον (also of a voyage made with favorable winds), Omn. Att.; εὐαής, ές, Soph., Eur., Hdt.; ἔπουρος, ον, Soph.; ἐπίφορος, ον, Æsch.; εὔφορος, ον, Xen.; ναυσῐπομπος, ον, Eur.; πλευστῐκός, ή, όν, Thuc.; πομπαῖος, α, ον, Pind.

For night is favorable to robbers, κλεπτῶν γὰρ ἡ νύξ, Eur.

Favorable (of a voyage), εὐστᾰλής, ές, Soph.

To be favorable, χρῄζω, esp. in part. pres., sine cas., Æsch., Eur. (see To FAVOR); as wind, οὐρίζω, fut. οὐρῐσω, Att. οὐριῶ, Æsch.

The wind was favorable, ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον, lit., "swelled the main-sail," Hom.; [οὔριος ἦν ὁ ἄνεμος, ἐπί τινα, Thuc.]

FAVORABLY, εὖ, Omn. (in the sense of the respective adjectives under FAVORABLE); εὐμενῶς, Æsch., Plat.; εὐφρόνως, Æsch.; δεξίως, Ar.

Who regulated all affairs in that quarter favorably for the Lacedæmonians, ὃς τὰ ἐκεῖ πάντα πρὸς Λακεδαιμονίους μετέστησεν, Xen.

FAVORER, A, θερᾰπίς, ῐδος, ἡ, Plat.

FAVORITE, A, κτῖλος, ὁ, Pind.; [παιδικά, τά, (a loved object, of a person, and so with masc. adj.), Thuc., Xen., etc.; also of any loved object of pursuit, e. g., φιλοσοφία τὰ ἐμὰ παιδικά, Plat.]

FAWN, A, ἐλλός, ὁ, Hom.; νεβρός, ὁ, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.

Of or *belonging to a fawn,* νέβρειος, ον, Call.

Spotted like a fawn, νεβρίας, ου, ὁ, only masc., Arist.

Like a fawn, νεβρώδης, ες, Anth.

A fawn-skin, νεβρίς, ῐδος, ἡ, Eur., Theoc.; [νεβρῆ, ἡ, Orph.]

To wear fawn-skins, νεβρῐζω, Dem.

Wearing fawn-skins, νεβρῐδόστολος, ον, Orph.; νεβρῐδόπεπλος, ον, Anth.

Preying on fawns, νεβροφόνος, ον, Arist.

FAWN, TO, σαίνω, no perf., no mid., though there is pres. pass., c. acc. pers., or c. πρός and acc., or sine cas., Hom., Hes., Pind., Trag., Ar.

To fawn on, περῐσαίνω, poet. περισσαίνω, c. acc., Hom.; προσσαίνω, c. acc., Æsch., Xen., Arr.; 'ῠποπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, c. dat. or c. acc., Ar., Isæ., Dem., Æschin.

FEALTY, πειθαρχία, ἡ, Æsch., Soph.

FEAR, ταρβοσύνη, ἡ, Hom.; δειμός, ὁ, Hom., Hes.; δέος, τό (also in Hom. δεῖος), no pl., Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Plat.; δεῖμα, ᾰτος, τό, Hom., Trag., Hdt., Thuc.; τάρβος, τό, no pl., Omn. poet.; ὄκνος, ὁ, Omn.; φόβος, ὁ, Omn.; ὀρρωδία, ἡ, Eur., Thuc.; φρῑκή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen.; κατᾰ'πληξις, εως, ἡ, Thuc.; 'ᾰγωνία, ἡ, Dem.; τὸ δεδιός, Thuc.

An object of fear, φόβημα, ᾰτος, τό, Soph., also many of the words under FEAR.

FEAR, TO, σέβομαι, only pres. mid. and aor. 1 pass. ἐσέφθην in mid. sens., only of moral fear, fear of the gods, fear to do a wicked thing, etc., Hom., Æsch., Plat., Antipho; σεβάζομαι, mid., aor. 1 poet. σεβασσάμην, Hom.; ἅζομαι, only pres. and imperf. mid., of moral fear, c. acc., sometimes c. ἀμφί and dat., Hom., Soph.; αἰδέομαι, fut. αἰδέσομαι, aor. 1 ᾐδεσάμην and ᾐδέσθην in act. sens., no pass., only of moral fear, etc., Hom., Pind., Soph.; αἴδομαι, like αἰδέομαι, only pres. and imperf., Hom., Æsch., Eur.; ὀπῐζομαι, mid., only pres. and imperf., c. acc. or c. gen., Hom., Hes., Theogn., Ap. Rh.; ταρβέω, no mid. or pass., Omn. poet.; τρομέω, only pres. and imperf., Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh.; πτήσσω, perf. part. act. πεπτηώς, ῶτος, Hom., ἐπτηχώς, ότος, Isoc., no mid. or pass., Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc.; δίω, only pres. and imperf. ἔδιον, mid. and pass. not used in this sense, sometimes c. dat. of the person for whose sake one fears, Hom., Æsch.; ῥῑγέω, no perf. act., 2d perf. ἔρρῑγα, no mid. or pass., Hom., Pind., Soph.; ἀπορρῑγέω, Hom.; δείδω, fut. δείσομαι, aor. 1 ἔδεισα, poet. (not Att.) ἔδδεισα, perf. δέδοικα and δέδια, poet. also (not Att.) δείδοικα and δείδια, 1st pl. δέδῐμεν (Thuc.), c. prep. περί or ἀμφί and dat. of the subject for the sake of which, c. acc. of the thing feared, or c. infin., very often with conjunction (*I fear it is,* δείδω μή), followed either by subj., or sometimes (not so often) by indic., δείδω ὅπως . . ., δ. ὅπως μὴ . . ., δ. ὡς, oftenest with indic.; *I fear it is not,* δείδω μὴ οὐ, c. subj., δείδω ὡς οὐ, c. indic., no pass. nor mid. except fut., Omn.; φρίσσω, fut. -ξω, perf. πέφρῑκα (irreg. part. πεφρῑκων, Pind.), Hom., h., Pind., Æsch.; φοβέομαι, pass., c. fut. mid., Omn.; τρέω, fut. τρέσω, aor. 1 ἔτρεσα, often poet. ἔτρεσσα (not Att.), no perf., no mid. or pass., never contracted except when the contraction is into ει, Hom., Trag., Xen.; ὀκνέω, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; τρέμω, only pres. and imperf. act., Trag., Ar., Plat., Dem.; δειμαίνω, no perf., no mid. or pass., h., Trag., Hdt.; δέομαι, only pres., Æsch.; ἐκφοβέομαι, pass., Soph., Eur.; σαίνω, no mid. or pass., Æsch.; ὀρρωδέω, no pass. or mid., Eur., Ar., Hdt., Omn. Att. prose; 'ᾰθῡμέω, no perf., no mid. or pass., Soph.; κατορρωδέω, Hdt.; κᾰτᾰδείδω, Ar., Thuc., Andoc.; 'ᾰποπτήσσω, Eur.; 'ῠποπτήσσω, Æsch.; 'ᾰποδειλιάω, no mid. or pass., c. gen. or c. infin., Xen., Plat.; κᾰτᾰδειλιάω, Xen., Dem.; βδύλλω, only pres. and imperf. act., Ar.; ἐκπλήσσομαι, pass., aor. 2 ἐξεπλάγην, Ep. -επλήγην, Hom., Hdt., Thuc.; δῠσωπέομαι, pass., sine cas., Plat. *Vid.* SYN. 390.

To be distressed with fear, δῠσοίζω (only in pres. act.) φόβῳ, Æsch.

To be in a flutter from fear, φόβῳ 'ᾰνᾰπέτομαι (esp. in aor. 2 ἀνέπτην), Soph.

To fear so as to retreat before, μετᾰχάζομαι, mid., only pres. and imperf., c. gen., Ap. Rh.

To fear beforehand, προδείδω, Soph.; προδειμαίνω, Hdt.; προφοβέομαι, pass., Æsch., Xen.

To fear for, περῐδείδω, c. dat., Hom., Ap. Rh.; περιδίω, only in imperf. in tmesis, περὶ γὰρ δίε, c. dat., Hom.; ἀμφῐτρομέω, c. gen., Hom.; προταρβέω, c. gen., and sometimes to fear very much, Trag.; περῐφοβέομαι, c. acc., Xen.; 'ῠπερορρωδέω, c. gen., Eur.; 'ῠπερδείδω, c. gen., Æsch., Soph.

To fear very much, περιδείδω, Hom.; 'ῠπερφοβέομαι, Æsch., Xen.; 'ῠπερδείδω, sine cas., but sometimes also to fear God, c. gen., Æsch., Soph., Hdt.; 'ῠπερδειμαίνω, Hdt.; 'ῠπερεκπλήσσομαι, pass., Dem.

To fear exceedingly for, 'ῠπερορρωδέω, c. dat., Hdt.; ὑπεραίδομαι, Ap. Rh.

To fear a little, 'ῠποδείδω, aor. 1 poet. often ὑπέδδεισα, 3d pl. 2d pluperf. poet. ὑπεδείδῐσαν, 1st sing. perf. 'ῠπαιδείδοικα, Hom., h., Soph., Ar.; 'ῠποταρβέω, Hom.; ὑποτρέω, Hom.; ὑποδειμαίνω, Hdt.; ὑπορρωδέω, Eupol.; ὑποστέλλομαι, mid., Dinarch., Dem.

[*To fear where no* (cause of) *fear is,* ἀδεὲς δέος δεδιέναι, Plat.]

One must fear, φοβητέον, Plat.

To be feared, φοβητέος, α, ον, Plat.

FEARFUL (i. e., causing fear), δεινός, ή, όν, Omn.; φοβερός, ά, όν, also feeling fear, Omn. Att., Hdt.; φρῑκώδης, ες, Eur., Andoc., Dem. *Vid.* TERRIBLE.

Fearful (i. e., feeling fear), ὀκνηρός, ά, όν, also causing fear, Pind., Soph., Dem. *Vid.* TIMID.

Very fearful, περῐδεής, ές, Hdt., Thuc., Andoc.; περῐφοβος, ον, Æsch., Thuc., Plat., Xen.; 'ῠπέρφοβος, ον, Xen.

Fearing man, δεισήνωρ, ορος, ὁ, Æsch.

Apt to fear beforehand, προφοβητῐκός, ή, όν, Ar.

Fearfully, δεινῶς, Omn. Att.; περιδεῶς, Thuc., Isoc., Dem.

Fearless, ὑπερδεής, ές, acc. masc. poet. ὑπερδέα, Hom.; ἀδεής, poet. ἀδειής, ές, Hom., Thuc., Plat., Dem.; ἄτρομος, ον, Hom.; ἀταρβής, ές, sometimes c. gen. of danger, Hom., Soph.; ἀτάρβητος, ον, Hom., Soph.; ἀδείμαντος, ον, Pind., Hdt.; ἄφοβος, ον, Pind., Soph., Eur., Xen.; ἄτρεστος, ον, Trag., Plat.; ἀφοβόσπλαγχνος, ον, Ar.; ἀνέκπληκτος, ον, Xen., Plat.; ἀφόβητος, ον, c. gen. of the danger, Soph.

Fearlessly, ἀτρέστως, Æsch.; ἀδειμάντως, Æsch.; ἀφόβως, Xen.; ἀδεῶς, Hdt., Plat.; ἀφρικτί, Call.

Fearlessness, ἀτρεμία, ἡ, Pind.; ἀφοβία, ἡ, Plat.; ἄδεια, ἡ, Hdt.

Feasible, ἀνυστός, όν, Xen.; ἐφικτός, ή, όν, Arist.

Feast, a, δαιτύς, ύος, ἡ, Hom.; δαίτη, ἡ, Hom., Ap. Rh.; δαίς, ἡ, gen. δαιτός, Omn. poet., Xen.; also ἔντεα δαιτός, Hom.; εἰλαπίνη, ἡ, Hom., Eur., Ar.; ἑορτή, ἡ, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; θαλίαι, αἱ, no sing., Hom., Hes., Pind., Eur., Hdt., Xen.; θοίνη, ἡ, Hes., Æsch., Eur., Xen., Plat.; θοίνāμα, ατος, τό, Eur.; συμπόσιον, τό, Theogn., Pind., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἔρανος, ὁ, Pind., Eur.; ἔροτις, εως, ἡ, Eur.; ἑστίāμα, ατος, τό, Eur.; ἑστίāσις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; θοινāτήριον, τό, Eur.; εὐωχία, ἡ, Ar., Xen., Plat.; θάλειαι, αἱ, no sing., Plat. *Vid.* Syn. 377.

A funeral feast, περίδειπνον, τό, Dem.

A feast in a tent, σκηνή, ἡ, Xen.

A joint feast, σύνδειπνον, τό, Ar., Plat.; συνδείπνιον, τό, Call.

A sacrificial feast, τὰ σπλάγχνα, Ar.

A day of feasting, κρεουργὸν ἦμαρ (ατος, τό), Æsch.

The day after a feast, ἐπίβδā, also in pl., Pind., Cratin.; ἡ μεθέορτος, Antipho.

A place for a feast, δόρπου λύσις, Pind.

[*The Feast of Flowers*, ἀνθεστήρια, τά, a festival at Athens.]

[*Love-feasts*, ἀγάπαι, αἱ, N. T.]

From a feast, δαίτηθε or -θεν, Hom., Theoc.

Belonging to a feast, θοινāτικός, ή, όν, Xen.

For a feast, ἐπιδόρπιος, ον, Theoc.

Fond of feasts, φιλόκωμος, ον, Simon., Mel.; φιλέορτος, ον, Ar.

To prepare a feast, ἀλεγύνω, only pres. act., c. acc. of the feast, Hom.

Feast, to, εἰλαπινάζω, only pres. and imperf. act., Hom., Pind.; θοινάομαι, mid., c. aor. 1 pass., also in act. θοινάω (to feast on), c. acc. of the food, Hom., Hes., Eur.; δαίνυμαι, fut. δαίσομαι, but rare except in pres. and imperf., often c. acc. of the food, Omn. poet., Hdt.; ἐκθοινάομαι, Æsch.; ἐπιδειπνέω, Ar.; ἑστιάομαι, pass., c. fut. mid. ἑστιάσομαι, augmented tenses εἱστ., Ar., Hom.; θοινάζω, Xen.; εὐωχέομαι, pass., c. fut. mid., c. gen. of food, or c. acc., Ar., Hdt., Xen.; θαλιάζω, Plat.; κατευωχέομαι, Hdt.

To feast on, καταθοινάω, c. acc. of food, Æsop; χορτάζομαι, pass., Cratin., Plat.

To feast with, μεταδαίνυμαι, c. dat. pers., also c. gen. of the feast, Hom.; συνεστιάομαι, Lys., Isæ.; συνευωχέομαι, Arist.

To feast (i. e., entertain, give a feast to), δαίνυμι, fut. δαίσω, no perf., often c. acc. of the cause (e. g., *to give a marriage feast*, δ. γάμον; *to give a funeral feast*, δ. τάφον, etc.), Hom., Pind., Trag., Hdt.; ἑστιάω, augm. tenses εἱστ., often c. acc. of cause, also c. acc. pers., Eur., Ar., Xen., Plat., Antipho, Isæ., Dem.; θοινάω, Eur., Hdt.; εὐωχέω, c. dupl. acc., or sometimes c. acc. pers., gen. of the food, Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat.

You joining me in celebrating this her marriage with a feast, τοὺς γάμους τοὺς τῆσδε συνδαίσας ἐμοί, Eur.

We feasted our eyes, ὄμματ' ἐξεπίμπλαμεν, Eur.

To celebrate with a feast, διεορτάζω, Thuc.

Feaster, a, δαιτυμών, όνος, ὁ, Hom., Eur., Hdt.; εἰλαπιναστής, ὁ, Hom.; συμπότης, ου, ὁ, Pind., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; δαιταλεύς, ὁ, Æsch.

A feaster (i. e., one who gives a feast), θοινāτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; θοινάτωρ, ορος, ὁ, Eur.; ἑστιάτωρ, ορος, ὁ, Plat., Dem.

A companion of one's feast, a fellow-feaster, συνδαίτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; συνθοινάτωρ, ορος, ὁ, Eur.; σύνδειπνος, ὁ, Eur., Xen.

Having sumptuous feasts, εὔδειπνος, ον, epith. of men or of banquets, Æsch., Eur.

Manifested in or accompanied by rich feasts, εὔθοινος, ον, Æsch.

Feat, a, ἔργον, τό, Omn. *Vid.* Deed.

Feather, a, πτερόν, τό, Hom., Hdt.; πτίλον, τό, Soph., Ar., Hdt.

With variegated feathers, πτεροποίκιλος, ον, Ar.

[*The long quill feathers in a wing*, ὠκύπτερα, τά, Ar., Ap. Rh.]

[*A fan made of feathers*, πτέρινος κύκλος, ὁ, Eur.]

[*It is a feather in one's cap*, ἀγώνισμά (ἐστί) τινος, Thuc.]

Adimantus with the white feather, Ἀδείμαντος ὁ λευκόλοφος, Ar.

With few feathers, ὀλιγόπτερος, ον, Arist.

To feather, to furnish with feathers, πτερόω, Ar.

To shed one's feathers, πτερορροέω or πτερορρυέω, Ar., Plat.

Named from one's feathers, πτερώνυμος, ον, Plat.

Feathered, πτερόεις, εσσα, εν, contr. πτεροῦς, οῦσσα, οῦν, Hom.; πτερωτός, ή, όν, and ός, όν, Anac., Trag., Ar., Hdt.; κομήτης (of an arrow), Soph.; πτέρινος, η, ον, and ος, ον, Ar.; πτεροφυής, ές, Plat.; εὔθριξ, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. εὔτριχος, Theoc.; πτιλόνωτος, ον, Anth.; [πτηνός, ή, όν, Trag., Xen.; πτεροφόρος, ον, Trag.] *Vid.* Winged.

[*The feathered tribes*, πτηνά, τά, Trag.; πτεροφόρα φῦλα, τά, Ar.]

Any thing feathered, πτέρωμα (of an arrow), ατος, τό, Æsch.

To put forth feathers, become feathered, πτεροφυέω, no mid., Plat.

A becoming feathered, πτέρωμα, ατος, τό, Plat.

[Feathering, a (the oar, in rowing, so as to cut the water edgewise), παραγωγή, ἡ, Xen.]

Featherless, ἀπτήν, gen. ἀπτῆνος, Hom., Plat.; ἄπτερος, ον, Eur., Hdt. *Vid.* Wingless.

Feathery (i. e., made of feathers), πτέρινος, η, ον, and ος, ον, Eur.

Feathery (i. e., like feathers), πτερυγώδης, ες, Theoph.; *like feathers*, adv., πτερυγοειδῶς, Theoph.

Feature, a, τύπος, ὁ, Æsch., Plat., Isoc.

Febrile, πυρετώδης, ες, Hipp.

February, Ἀνθεστηριών, ῶνος, ὁ (began about the middle of February).

Fecundity, πολυγονία, ἡ, Plat.

Federal, συμμαχικός, ή, όν, Hdt., Thuc.

Fee, a, μισθός, ὁ, Omn.

Fee, to, μισθοδοτέω, c. dat., Xen.

Feeble, ἀβληχρός, ά, όν, Hom.; ἀφαυρός, ά, όν, Hom., Soph.; [ἄναλκις, ὁ, ἡ, gen. ιδος, Hom.]; ἀσθενής, ές, Pind., Hdt., Omn. Att.; ἄναρθρος, ον, Soph.; ἄρρωστος, ον, Xen.; ἀμένηνος, ον, Soph.; ἄνευρος, ον, Theopomp. (Com.); ἀνέντατος, ον, Theopomp. (Com.) *Vid.* Weak.

Very feeble, ὑπερασθενής, ές, Arist.

To be feeble, ἀσθενέω, Eur., Thuc., Plat.

Feebleness, ἀσθένεια, ἡ, Thuc., Plat.; [ὀλιγοδρανία, ἡ, Æsch.] *Vid.* Weakness.

Feebly, ἀσθενῶς, Plat.

Feed, to, act., βόσκω, fut. βοσκήσω, no perf. (either as the herdsman feeds his cattle, or as the pasture feeds them), in pass. (only in pres. and imperf. of the animal which is fed), often c. acc. of the food, Hom., Trag., Hdt., Thuc.; νέμω (as the herdsman feeds the cattle), mid. of the cattle which feed, often c. acc. of the land or of the herbage, etc., in pass. of the land which is fed on, Hom., Eur., Hdt., Plat.; νομεύω (of the herdsman, and intrans. of the cattle), Hom., h., Plat.; ποιμαίνω, no perf. act, though there is pass., act. of the shepherd, pass. of the flock and also of the ground which is fed upon, Hom., Hes., Eur., Plat., Ap. Rh.; τρέφω, fut. θρέψω, aor. 2 ἔτραφον in passive sense (only in Hom.), perf. τέτροφα, both in act. and pass. sens., perf. pass. τέθραμμαι, aor. 1 ἐθρέφθην, fut. mid. θρέψομαι in pass. sens., Omn.; φέρβω, only pres. and imperf. act. of the shepherd or the land, in pass. c. pluperf. act. ἐπεφόρβειν of the cattle, c. gen. of the food, or c. acc., h., Pind., Eur., Plat.; χορτάζω (as the shepherd feeds the cattle), c. gen. of the food, or c. acc., Hes., Ar., Plat.; πιαίνω, only act. in this sense, Pind., Eur., Plat.; σιτίζω, sometimes c. dupl. acc., in pass. to feed upon, c. acc., Ar., Hdt., Xen., Isoc., Theoc.; κατανέμω and -ομαι, mid., Isoc., Dem.; καταβόσκω (as the herdsman feeds the cattle), c. acc. of the place where the cattle are fed, Theoc. *Vid.* Syn. 126.

To feed upon (as animals feed), ἐρέπτομαι, only pres. and imperf., Hom.; νεμέθομαι, only in imperf., Hom.; σιτέομαι, pass., poet. imperf. σιτεσκόμην, also fut. mid. c. acc., sometimes c. dat., Hom., Æsch., Ar., Hdt., Xen., Plat., Isæ.; [νέμομαι, Hom., Hdt., also c. acc., as ἄνθεα ποίης, Hom., Eur.]; αἴνυμαι, only pres. and imperf., Simon.; ἐπιβόσκομαι, only pres. and imperf., h., Mosch.

To feed (*with small bits*, as nurses do children), ψωμίζω, and also gen. to feed, Ar.

To feed besides, act., συντρέφω, Xen., Isoc.

To feed with, intrans., συννέμομαι, Eur.; συμποιμαίνομαι, Eur.

To feed on all round, περιβόσκομαι, c. acc. of the food, Call.

One must feed, βοσκητέον, Ar.; θρεπτέον, Plat.

What must be fed, θρεπτέος, α, ον, Plat.

Any thing which is fed, βόσκημα, ᾰτος, τό (of any cattle), Soph., Eur., Xen.

Oh hateful team of horses, fed by my hand, ὦ στυγνὸν ὄχημ' ἵππειον ἐμῆς βόσκημα χερός, Eur.

Animals fed upon the herbage of Parnassus, φυλλάδος Παρνησσίας παιδεύματα, Eur.

Well fed, ἀπᾰλοτρεφής, ές, Hom.; ζατρεφής, ές, Hom.; εὐτρεφής, poet. (not Att.) ἐϋτρεφής, ές, Hom., Eur.; εὔχῑλος, ον, Xen.; πολύτροφος, ον, Theoph.; εὔβοτος, ον, Theoc.; πολύσῑτος, ον, Theoc.

Fed or *feeding by night*, νυκτῐνόμος, ον, Arist.

Feeding or *fed on particular things*, ἰδιότροφος, ον, Arist.

Fed in a stable, τροφίας, ου, ὁ, e.g., ἵππος, Arist.

Feeding many, act. (of land, etc.), πολῠφορβος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes.; πολῠβότειρα, and poet. πουλῠβότειρα, only fem., Hom., Hes.; πολῠβοσκος, ον, Pind.; πολῠβοτος, ον, Æsch.

Feeding, a, or Maintenance, σίτησις, εως, ἡ, Ar., Xen., Plat., Dem.; σίτῐσις, εως, ἡ, Theoph.

Feel, to (in the heart, etc.), ἐπιψαύω, no pass., Hom.; αἰσθάνομαι, mid., fut. αἰσθήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ᾐσθόμην, no pass., c. gen., sometimes c. acc., often with a participle in nom. case agreeing with the nom. to the verb, Omn. Att., Hdt.; πάσχω, fut. πείσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπᾰθον, perf. πέπονθα, esp. of cherishing feelings toward, c. πρός and acc. pers., Xen., Plat.

To feel in such and such a disposition toward a person, ἔχω, c. adv. of the disposition, and πρός c. acc.

To feel (by the hand, etc.), ἀμφαφάω, only pres. act. and mid., Hom.; ἐπιμαίομαι, mid., fut. ἐπιμᾰσομαι, poet. ἐπιμάσσομαι, aor. 1 ἐπεμασάμην, in tmesis, and poet. with σσ, no other tenses, Hom., Ap. Rh.; ἅπτομαι, mid., pass. not used in this sense, c. gen., Hom., Soph., Plat.; [ψαύω, c. gen., Hom., Hdt., Trag., rare in Att. prose]; ὑποψᾰλάσσω, Ar.

To feel for (as a blind man, or a man in the dark), ψηλᾰφάω (c. χερσί expressed), Hom. (also ἐν σκότῳ), Ar., Plat.; ἐπιψηλαφάω, c. gen., Plat.

To feel at the same time, σῠναισθᾰνομαι, Arist.

Feeling his way with a stick (of Œdipus when blind), σκήπτρῳ προδεικνύς, Soph.

Because the distress at once makes itself felt by each individual, διότι τὸ μὲν λυποῦν ἔχει ἤδη τὴν αἴσθησιν ἑκάστῳ, Thuc.

Each individual will feel that the victory depends mainly on himself, ἕκαστός τις ἑαυτῷ ξυνείσεται τῆς νίκης αἰτιώτατος ὤν, Xen.

Feeler, a (of an insect, etc.), κοτῠληδών, όνος, ἡ, Hom.; ἐπιβοσκίς, ἴδος, ἡ, Arist.; προβοσκίς, ἡ, usu. in pl., Arist.; [*feelers* (of a polypus), πλεκτάναι, αἱ, Hipp.]

With one row of feelers, μονοκότῠλος, ον, Arist.

Feeling, a (of mind), πνεῦμα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph.; (of body or mind), πᾰθος, τό, Xen., Plat., Arist.; αἴσθησις, εως, ἡ, Eur., Plat.

[*Want of feeling*, ἀναλγησία, ἡ, Dem.]

Having such feelings with respect to the war, τὴν ὑπὲρ τοῦ πολέμου γνώμην τοιαύτην ἔχοντες, Dem.

Capable of feeling, αἰσθητῐκός, ή, όν, Plat., Arist.; πᾰθητῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

Having the same feelings as, ὁμοιοπᾰθής, ές, c. dat. of one's fellow, Plat.; ὁμοπᾰθής, ές, c. gen. of the feeling, Plat., Arist.

To have the same feelings as, ὁμοιοπᾰθέω, c. dat., Arist.; [*to have the same* or *fellow feeling with*, πάσχω τά τινος, Plat.]

[*Feeling* (i.e., act) with the hand, ψηλάφησις, εως, ἡ, Plut.]

[Feelingly, πᾰθητικῶς, Arist.]

Feign, to, πλάσσω, fut. πλᾰσω, etc., Trag., Hdt., Xen., Plat., Dem.; συμπλάσσω, Plat., Dem., Æschin.; προσποιέομαι, mid., no pass. in this sense, Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* To pretend.

Feigned, ποιητός, ή, όν, Pind., Eur.; πλαστός, ή, όν, Eur., Xen.; προσποιητός, ή, όν, and ός, όν, Plat., Dem.; [πλασματώδης, ες, Arist.]

Feignedly, πλαστῶς, Plat.; προσποιητῶς, Plat.; [πεπλασμένως, Plat.]

Feint, a, προσποίημα, ᾰτος, τό, Arist. *Vid.* Pretense.

[*To make feints in boxing*, χερσὶ προδείκνυμι, Theoc.]

Felicitate, to, μᾰκᾰρίζω, Thuc., Isoc. *Vid.* To congratulate.

Felicitation, μᾰκᾰρισμός, ὁ, Plat.

Felicitous, εὐδαίμων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Omn. post Hom. *Vid.* Happy.

Felicitously, εὐδαιμόνως, Eur., Ar., Plat., Xen.

What shall I call her, so as to speak felicitously? τί νιν προσείπω καὶ τύχω μάλ' εὐστομῶν; Æsch.

Felicity, εὐδαιμονία, ἡ, Pind., h., Hdt., Omn. Att. *Vid.* Happiness.

Fell, ἀμείλῐχος, ον, Hom., Pind., Æsch. *Vid.* Cruel.

Fell, to, τέμνω, perf. τέτμηκα, etc., Hom., Eur., Xen., Dem.; κόπτω, no perf. act., Xen. *Vid.* To cut down.

Felloe, a (of a wheel), ἴτυς, υος, ἡ, Hom.; ἀψίς, ῖδος, ἡ, Hes., Eur., Hdt.; δακτῠλιος, ὁ, Hipp.

The outer felloe, ἐπίσσωτρον, poet. for ἐπῐσωτρον, τό, Hom.

With good felloes, ἐΰσσωτρος, ον, Hom.

Fellow, a, ἔτης, ου, ὁ, only in pl., Hom., Ap. Rh.; ἑταῖρος, ὁ, poet. ἕτᾰρος (not Att.), Omn.; σῠνῆλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ὁμόπτεροι, οἱ, no sing., Ar., Strattis. *Vid.* Companion, and Syn. 229.

A fellow-citizen, συμπολῖτης, ὁ, Æsch., Eur.; *a fellow-soldier*, σῠνασπιστής, οῦ, ὁ, Soph.; συστρᾰτιώτης, ου, ὁ, Xen., Plat., [sometimes by ὁμο- in compos., e.g., *fellow-laborer* (of same craft), ὁμότεχνος, ὁ, Hdt.; *fellow-slave*, ὁμόδουλος, ὁ, Plat.; *fellow-student*, ὁμάκοος, ὁ (of the Pythagoreans), Iambl.; *one's fellow-creatures*, οἱ πέλας, Hdt., Trag.] *Vid.* Citizen, Soldier, Countryman, etc.

[*The fellow* (as term of contempt), ὁ ἄνθρωπος, Att.]

Fellowship, ὁμιλία, ἡ, c. gen. or c. dat., or c. πρός and acc., Hdt., Omn. Att.; ξυνωνία, ἡ, Archil. *Vid.* Company.

Felon, a, πᾰνοῦργος, ὁ, Ar., Xen., Plat., Dem. *Vid.* Villain, Wicked.

Felt, πῖλος, ὁ, or any thing made of it, Hom., Hes., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; πίλημα, ᾰτος, τό, Call.

Made of felt, πῑλητός, ή, όν, Plat.

The making of felt, πίλησις, εως, ἡ, Plat.

The trade of one who makes felt, ἡ πῑλητική, Plat.

[*Like felt*, πῑλοειδής, ές, Stob.]

Female, θῆλυς, εια, υ, and θῆλυς, ὁ καὶ ἡ, neut. θῆλυ (Hom. and Hes. have also compar. θηλῠτερος = θῆλυς), Omn.; θηλύσπορος, ον, Æsch.; θηλῠγενής, ές, Æsch., Eur., Plat.; θηλῠτοκος, ον, Arist.

The tread of female feet, θηλύπους βάσις, Eur.

Having female children, θηλῠτόκος, ον, of the mother, Arist., Theoc.; θηλῠγόνος, ον, of the father, Hipp.

The having female children, θηλῠγονία, ἡ, Arist.

Female, a, γῠνή, ἡ, gen. γυναικός, etc., voc. γύναι, apud Com. also acc. γυνήν (of woman), Omn. (also of animals), Arist.; θήλεια, ἡ, Plat. *Vid.* Syn. 157.

Female nature, θηλῠτης, ητος, ἡ, Arist.

Feminine (i.e., womanish), θηλυδριώδης, ες, Ar.

Feminine (in disposition), θηλῠνοος, ον, contr. νους, νουν, Æsch.; θηλῠφρων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Ar.

Feminine (in grammar), θῆλυς, εια, υ, Ar.

Femoral, μηριαῖος, α, ον, Xen.

Fen, a, ἕλος, τό, Hom., Hdt., Thuc., Ap. Rh.; λίμνη, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; τέλμα, ᾰτος, τό, Hdt., Xen., Plat. *Vid.* Marsh.

Living in fens, λιμνῆτις, ῐδος, ἡ, Theoc.

Rejoicing in fens, λιμνόχᾰρις, ῐτος, h.

Fence, a, ἕρκος, τό, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; αἱμασία, ἡ, Hom., Hdt., Dem., Theoc.; φράγμα, ᾰτος, τό, Hdt., Plat.; φραγμός, ὁ, Hdt., Xen.; [παράφραγμα, τό, Thuc.; περίφραγμα, τό, Tim. Locr.]

[*To make a stone fence around*, περιφράσσω λίθοις, Arist.]

Fence, to, φράσσω, fut. -ξω, sometimes c. acc. of what is put up as a fence, Omn.; φράγνῡμι, Ar.; συμφράσσω, Xen., Plat.; σταυρόω (with palisades), Thuc.

To fence round, περιπήγνῡμι, aor. 2 pass. -επᾰγην, Pind.; περισταυρόω, and mid., Thuc., Xen.; περῐφράσσω, Hipp., Plat., Arist.; συμπεριφράσσω, Arist.; χαρακόω (e.g., ἀκάνθαις), Arist.

Fenced round, περίερκτος, ον, Pherecr.

Well fenced, εὐερκής, ές, Hom.

Serving as a fence, περῐβολος, ον, Pherecr.

Fennel, μᾰρᾰθος, ὁ, Epich.; μάρᾰθον, τό, Anaxand.; μᾰρᾰθρον, τό, Dem.

[*Like fennel*, μαραθοειδής, ές, Diosc.; *a field of fennel*, μαραθρών, ῶνος, ὁ, Strab.]

Fenny, λιμνώδης, ες, Thuc.; λιμναῖος, α, ον, Hdt.; λιμνάς, ᾰδος, ἡ, Theoc.; τελματιαῖος, α, ον, Arist.; τελμᾰτώδης, ες, Arist.

Ferment, to, ζῡμόομαι, pass., Hipp.

[*To cause to ferment*, ἀναζῡμόω, Theophr.]

Fermentation, ζύμωσις, εως, ἡ, Plat.; [πέψις, εως, ἡ, Plut.; ἀναζύμωσις, εως, ἡ, Theophr.]

Any thing fermented, ζύμωμα, ᾰτος, τό, Plat.

Fern, πτέρις, ῐδος, ἡ, acc. πτέριν, Theoph., Theoc.; σκολοπένδριον, τό, not the same sort as πτέρις, Theoph.

Ferocious, ἄγριος, α, ον, and ος, ον (ῐ before a long syll., Hom.), Hom., Soph., Plat.; ὠμός, ή, όν, Omn. Att.; ὠμόφρων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Trag. *Vid.* Cruel.

Ferociously, ἄγρια, Hes.; ὠμοφρόνως, Æsch.; ὠμῶς, Thuc., Xen. *Vid.* Cruelly.

Ferocity, ἀγριότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* Cruelty.

Ferret, a, ἴκτις, ῐδος, ἡ, Ar., Arist.; γᾰλέη, contr. γᾰλῆ, ἡ, Arist.

Ferry, to, πορθμεύω, Æsch., Eur., Hdt.

To ferry across, διαπορθμεύω, Hdt., Plat.

Ferry, a, πορθμός (though rarely used in respect of there actually being a ferry across the strait implied), ὁ, Hom., Æsch., Eur.; πορθμεῖον, τό, Hdt.

A ferry-boat, πορθμεῖον, τό, Hdt., Xen.; [also *fare in ferry-boat*, Luc.]

The ferry-boats used for crossing the river, πλοῖα τὰ διαπορθμεύοντα τὸν πόταμον, Hdt.

A being ferried across, πορθμός, ὁ, Soph.

Ferryman, a, πορθμεύς, έως, ὁ, Hom., Eur., Hdt., Æschin.; *the body of ferrymen*, τὸ πορθμευτικόν, Arist.

Fertile, βᾰθῠλήιος, ον, Hom.; ἐρῐβωλος, ον, Hom.; ἐρῐβῶλαξ, ἄκος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Hom.; ἐρῐθηλής, ές, Hom.; ζείδωρος, ον, Hom.; πίων, ὁ καὶ ἡ, neut. πῖον, also fem. πίειρα, compar. πῑότερος, πῑότατος, Hom., Pind., Theoc.; πολῠ́πῡρος, ον, Hom., Æsch.; βωτιάνειρα, only fem., Hom., h.; τρῐ́πολος, ον, Hom., Hes.; πολῠ́καρπος, ον, Hom., Pind., Hdt.; βᾰθῠ́ς, εῖα, ύ, compar. βαθῠ́τερος and βαθίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), Hom., Eur., βαθῠλείμων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Pind.; λῐπᾰρός, ά, όν, Pind., Eur., Ar.; βαθῠ́χθων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Æsch.; βαθύπλουτος, ον, Æsch.; βᾰθύσπορος, ον, Eur.; καλλῐ́βωλος, ον, Eur.; κάρπῐμος, η, ον, Æsch., Eur., Ar.; πολῠ́βωλος, ον, Eur.; πολύσπορος, ον, Eur.; βᾰθῠ́γειος, ον, Ion. βᾰθῠ́γεος, Att. βᾰθῠ́γεως, Hdt., Theoph., Call.; πολῠ́σῑτος, ον, Xen.; φορός, όν, Theoph.; πολῠστᾰ́χυς, ὁ καὶ ἡ, neut. υ, Theoc.

Fertile in trees, ἀγλαόδενδρος, ον, Pind.

Fertile in all things, παμφόρος, ον, Æsch., Plat., Xen.

Fertile land, οὖθαρ ἀρούρης, Hom.

To be fertile, ὀργάω, Theoph.

To make fertile, to fertilize, κύω, in aor. 1 ἔκῡσα, Æsch.; πιαίνω, Æsch.; μειλίσσω, Æsch.; καρπίζω, Æsch.

Making fertile, fertilizing, ζώφῠτος, ον, Æsch.; πολῠ́τεκνος, ον (of a river), Æsch.; λῐπᾰρός, ά, όν, Æsch.; ὠκῠ́τοκος, ον, Soph.

Fertilizer, a, πίασμα, ᾰτος, τό, Æsch.

Fertility, ἀρετή, ἡ, Hdt.; πολῠσιτία, ἡ, Xen.; γενναιότης, ητος, ἡ, Xen.

Ferule, a (at the bottom of a scabbard), μύκης, ητος, ὁ, Hdt.; [(used by teachers), νάρθηξ, ηκος, ὁ, Xen. *Vid.* Rod.]

Fervency, θερμότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* Warmth.

Fervent, θερμός, ή, όν, and ός, όν, Æsch., Soph., Ar., Antipho. *Vid.* Warm, Earnest.

Fervor, προθῡμία (ῑ sometimes poet., not Att.), ἡ, Omn. *Vid.* Eagerness.

Fester, to, φλεγμαίνω, only act., Ar., Plat.

A festering afterward, ἐπῐπύησις, εως, ἡ, Hipp.

Festival, a, ἑορτή, ἡ, Hom., Trag., Theoc., Xen., Dem.; ὀρτή, ἡ, Hdt.; τελετή, ἡ, Pind., Eur.; κῶμος, ὁ, h., Theogn., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; πᾰνήγῠρις, εως, ἡ, Pind., Hdt., Xen.; παιγνία, ἡ, Ar.

A triennial festival, τριετηρίς, ῐδος, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Plat.

A festival celebrated by night, παννυχίς, ῐδος, ἡ, Eur., Hdt., Plat.

A sacred festival, ἱερομηνία, ἡ, Pind.

The celebration of a festival, ἑόρτᾰσις, εως, ἡ, Plat.

Belonging to a festival, ἐπικώμιος, α, ον, Pind.; ἑορταστῐκός, ή, όν, Plat.

To celebrate festivals, to go in festal procession, etc., κωμάζω, sometimes c. dat. of the person or deity in whose honor the festival is held, or c. acc. of the person, sometimes c. acc. of the festival, used also mid. (rare), but not in pass., Hes., Theogn., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; ἑορτάζω (ὀρτάζω, Hdt.), no mid. or pass., Eur., Hdt., Xen., Isoc.; πᾰνηγῠρίζω, no mid. or pass., Hdt.

Having no share in the sacred festival, ἀνέορτος ἱερῶν (ἀνέορτος, ον), Eur.

[*A high festival* (esp. of a whole nation), πανήγυρις, ἡ, Hdt.; *to hold* or *keep* (such) *festivals*, πανηγυρὶς πανηγυρίζω, ἀνάγω, ποιέομαι, or συνάγω, Hdt., Isoc.; *of* or *relating to a public festival*, πανηγυρικός, ή, όν, Isoc.]

Festively, εὐφροσύνως, Theogn.

Festivity, εὐφροσύνη, ἡ, Omn. poet., Xen.; εὔφρονα, τά, Æsch.; ἀγλαΐα, ἡ, Hes., Pind.

[*Without festivity*, ἀνεόρταστος, ον, Democr.]

And I rejoice in the festivity, γάνῠμαι δὲ δαιτὸς ἥβης, Eur.

Fetch, to, φέρω, fut. οἴσω, oftener οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα (ἤνεικα, Hom.), aor. 2 ἤνεγκον (ἤνεικον, Hom.), aor. 1 pass. ἠνείχθην, no perf. pass., and perf. act. ἐνήνοχα rare in simple verb, also aor. 1 and aor. 2 mid. (Hom. has also 3d sing. pres. φέρησι, as if from φέρημι, 2d pl. imper. sync. φέρτε, and an imper. οἶσε, with infin. οἴσειν, οισέμεν, and οἰσέμεναι), Omn.; στέλλω (only of a person), Soph.; esp. to fetch for one's self, φορέομαι, mid., Eur.

To fetch (as a thing which is sold fetches a price), ἀπᾰγινέω, only pres. and imperf., Hdt.; εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, no aor. 1, perf. εὕρηκα, aor. 2 εὗρον, only act. used in this sense, Hdt., Xen., Isæ.

When any one sells a bad servant, and sells him for what he will fetch, ὅταν τις οἰκέτην πονηρὸν πωλῇ καὶ ἀποδῶται τοῦ εὑρόντος, Xen.

He could not wait for a higher price, nor for a profit, but sold it for what it would fetch at once, οὐδ' ἐδύνατ' ἀναμένειν τὸ πλέον, οὐδὲ τὸ λυσιτελοῦν, ἀλλὰ τοῦ ἤδη εὑρίσκοντος ἀπεδίδοτο, Æschin.

Fetid, δῠσώδης, ες, Soph., Hdt., Thuc., Arist., Theoc.; κάκοσμος, ον, Æsch., Soph.; δῠ́σοδμος, ον, Hdt.

Rather fetid, ὑπομῠ́σᾰρος, ον, Hipp.

Fetlocks, the, κυνέποδες, οἱ, Xen.

Fetter, a, πέδη, ἡ, Hom., Theogn., Trag., Xen., Plat., Dem.; γυιοπέδαι, αἱ, no sing., Pind., Æsch.; δέσμα, ᾰτος, τό, Hom.; δεσμός, ὁ, pl. usu. δεσμά, τά, but also δεσμοί, Hom., h., Hdt., Omn. Att.; δέσμωμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ψᾰ́λιον, τό, Æsch.; ἀμφῐ́βληστρον, τό, Æsch.; ποδοῖν σύνωρίς (ῐδος, ἡ), Æsch.

Fetter, to, πεδάω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Plat.; δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, etc., Omn. (also ἐν πέδαις, Hdt.); ἐμποδίζω, Hdt.

Fettered, δέσμιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; δεσμώτης, ὁ, Æsch.; in fem. δεσμῶτις, ῐδος, ἡ, Soph.

One who has been fettered a long time, ὀψῐπέδων, ωνος, ὁ, Menand.

Feud, ἔρις, ῐδος, acc. ιδα and ιν, ἡ, Omn. *Vid.* Quarrel.

Fever, πῠρετός, ὁ, Hom., Xen., Plat., Hipp.; πῦρ, πυρός, τό, no pl., Hipp.; καῦσος, ὁ, Hipp.

[*A quotidian fever*, πυρετὸς ἀμφημερῖνος, Hipp., Plat.; ἀμφήμερος, ὁ (sc. πυρετός), Soph.; *a tertian fever*, τριταῖος, ὁ, Hipp., Plat.; *a quartan fever*, τεταρταῖος, ὁ, Hipp.]

To have a fever, πῠρέσσω, fut. -ξω, but rare except in pres. and imperf., Eur., Ar., Xen., Plat.; also *to fall sick of a fever*, Æschin.

To have a fever afterward, ἐπιπυρέσσω, Hipp.

Feverish, πῠρετώδης, ες, Hipp.; καυσώδης, ες, Hipp.; καυμᾰτώδης, ες, Hipp.; ὑπόπῠρος, ον, Hipp.

To be feverish, ὑποπῠρεταίνω, Hipp.

To feel feverish previously, προπυρεταίνω, Hipp.

To feel feverish afterward, ἐπῐπυρεταίνω, Hipp.

Few, παῦρος, ον (no fem.), and compar. παυρότερος in pos. sens. (not in compar. by Attic writers), Omn. poet.; ὀλῐ́γος, η, ον, superl. ὀλῐ́γιστος (Call. also has compar. ὀλίζων), Omn.; βρᾰχύς, εῖα, ύ, compar. -ῠ́τερος and -ίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), Æsch., Soph., Xen., Plat.; σπᾰ́νιος, α, ον, Hdt., Xen., Plat.; μᾰνός, ή, όν, Xen.; μέτριος, α, ον, and ος, ον, Xen.; εὐᾰρῐ́θμητος, ον, Xen., Plat.; ἀρῐ́θμητος, ή, όν, Theoc.; [also by ὀλιγο- in compos., as, *having few children*, ὀλιγόπαις, ὁ, ἡ, Plat.]

A few at a time (in small parties), κατ' ὀλίγους, Hdt.

To be few, σπᾰνίζω, fut. -ίσω, Pind., Ar.

[*Too few to engage with . . .*, ὀλίγοι συμβαλεῖν, Hdt., Thuc.]

From few places, ὀλῐγᾰχόθεν, Hdt.; *in few places*, ὀλῐγᾰχοῦ, Plat.

A few times, ὀλῐγᾰ́κις, Eur., Thuc.

Fewer, οἱ ἐλάσσονες, Hdt.

Fewness, ὀλῐγότης, ητος, ἡ, Plat.; μᾰνότης, ητος, ἡ, Plat.

Fibre, a, νεῦρον, τό, usu. in pl., Plat.

[*Made of fibres*, νεύρῐνος, η, ον, Plat.]

Of fine fibres, λεπτόϊνος, ον, Theoph.

With few fibres, ὀλῐγόϊνος, ον, Theoph.

With many fibres, πολῠ́ϊνος, ον, Theoph.

[Fibrous, νημᾰτώδης, ες (like asbestos), Plut.]

Fickle, ἀεσῐ́φρων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος, Hom., κουφόνοος, ον, contr. -νους, -νουν, Æsch., Soph.; ἔμπληκτος, ον, Soph.; μετᾰ́βουλος, ον,

Ar.; ἀστάθμητος, ον, Ar., Dem.; πἄλίμβολος, ον, Plat., Æschin.; πλάνος, η, ον, Menand.; ἀβέβαιος, ον, Dem.; μετέωρος, ον, Isoc.

FICKLELY, ἀβεβαίως, Menand.

FICKLENESS, μεταβουλία or μεταιβολία, ἡ, Simon.

FICTION, πλάσμα, ἄτος, τό, Dem.

FICTITIOUS, ποιητός, ή, όν, Pind., Eur.; πλαστός, ή, όν, Soph., Eur. *Vid.* FALSE.

FICTITIOUSLY, πλαστῶς, Plat.

[FIDDLE, *to play* or *be first fiddle* (= take the lead), πρωταγωνιστέω, Plut.; *first fiddle*, fig., πρωταγωνιστής, ὁ, Ath.]

FIDELITY, πίστις, εως, ἡ, sometimes c. dat. of the person toward whom, Theogn., Æsch., Soph., Hdt.; πιστότης, ητος, ἡ, Hdt., Plat.

FIDGET, TO (through fear), μετοκλάζω, fut. -ἄσω, Hom.

FIELD, A, ἄροσις, εως, ἡ, Hom.; γουνός (very often in Hom. γουνὸς ἀλωῆς), ὁ, Hom., Hes., Pind., Hdt.; ἀλωή (only of fertile fields), ἡ, Hom.; ἄρουρα (of course, properly like ἄροσις and ἄροτος, an *arable* field), ἡ, Hom., Pind., Trag.; ἀγρός, ὁ, Omn.; γύη, ης, ἡ, usu. in pl., Trag., Plat.; λήιον (used too in Hom. and Hes., but only of the crop on the field), τό, Theoc. *Vid.* SYN. 23.

A grass-field, λειμών, ῶνος, ὁ, Omn. poet., Xen., Plat.; λεῖμαξ, ἄκος, ὁ, Eur.; πόα, ἡ, Xen. *Vid.* MEADOW.

With many corn-fields, πολὔλήιος, ον, Hom., Hes.

With rich grass-fields, βἄθὔλειμος, ον, Hom.

Of the field, ἀγρώτης, ου, only masc. (the beasts of the field, θῆρες ἀγρῶται), Eur.; ἀγρεῖος, α, ον, Anth.

Feeding in the fields, ἀγρόνομος, ον, Soph.

To pass the night in the fields, ἐπαυλίζομαι, mid., Thuc.

[*To take the field against*, ἀντεπιστρατεύω, Xen.]

FIELDFARE, A, τρῖχάς, ἄδος, ἡ, Arist.

FIERCE, ζἄχρηής, ές, only in pl., Hom.; ἄγριος, α, ον, and ος, ον (Hom. lengthens ι before a long syllable, as ἀγρῑοῦ), Hom., Hes., Soph., Plat.; βλοσὔρός, ά, όν, and ός, όν, Hom., Hes., Æsch., Ap. Rh.; μάλερός, ά, όν (esp. of fire), Hom., Hes., Æsch., Soph.; δρῖμύς, εῖα, ύ, Hom., Hes., Æsch., Ar., Xen., Plat.; κρἄτερός, ά, όν, Hom., Pind., Hes., Æsch.; καρτερός, ά, όν, Hom., Pind., Trag.; στερεός, ά, όν, Pind., Æsch.: τρᾶχύς, εῖα, ύ, Sol., Pind., Æsch., Eur., Plat.; βλοσυρόφρων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος, Æsch.; γοργός, ή, όν, Æsch., Eur., Xen.; ὠμοδακής, ές, Æsch.; τρῖπαλτος, ον (of calamity), Æsch.; ὑβριστής, οῦ, only masc. (of animals), Eur., Xen. *Vid.* CRUEL.

Fierce-looking, γοργώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Eur.; γοργωπός, όν, Æsch., Eur.; fem. γοργῶπις, ἴδος, Soph.; γλαυκός, ή, όν, Pind. (LIDD. and SCOTT consider γλαυκῶπις and γλαυκώψ rather as "fierce-looking" than "blue-eyed").

To be fierce, ἀγριόομαι, pass., Soph., Eur.

To be fierce, or *to look fierce*, ταυρόομαι, pass., Æsch., Eur.

She looks fierce at her servants with the look of a lioness with young cubs, τοκάδος δέργμα λεαίνης ἀποταυροῦται δμωσίν, Eur.

FIERCELY, ἄγρια, Hes.; ὠμῶς, Thuc., Xen.; ὠμοφρόνως, Æsch. *Vid.* CRUELLY.

Looking fiercely, ταυρηδόν, Ar., Plat.

FIERCENESS, ὠμότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Isoc.; πῐκρότης, ητος, ἡ, Eur., Hdt., Isoc.; ἀγριότης, ητος, ἡ, Plat.

The biting fierceness of fire or *of a disease*, γνάθος, ἡ, Æsch.

FIERY, αἰθός, ή, όν, Pind., Bacchyl.; αἴθων, ὁ καὶ ἡ, gen. ωνος, Pind.; πυρπἄλἄμος, ον, Pind.; πῠραυγής, ές, h.; ζἄπῠρος, ον, Æsch.; ἀμφίπῠρος, ον, Soph., Eur.; πῠρῐφλέγων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Eur.; πῠρώδης, ες, Plat.; πυροειδής, ές, Plat.; πῠρωτός, ή, όν, Antiph.; μαλερός, ά, όν, Pind.; διάπῠρος, ον (of the mind), Plat.; πῠρόεις, Anth., Ap. Rh.; πῠρῐνος, η, ον, Arist.

Very fiery, ὑπέρπῠρος, ον, Arist.

Fiery-looking, πῠρωπός, όν (of the sun, of lightning, etc.), Æsch.; πῠρῐχρώς, ὁ καὶ ἡ, gen. ῶτος, Arist.

[*Fiery* (tipped with fire, e.g., darts or arrows), πυρφόρος, ον, i.e., οἰστοί, Thuc.; πυροβόλος, ον, Plut.]

FIFTEEN, πεντεκαίδεκα (indecl.), Hdt., etc.

Fifteen years old, πεντεκαιδεκαετής, ὁ καὶ ἡ, Arist.

A squadron of fifteen ships, πεντεκαιδεκἄναΐα, ἡ, Dem.

[*Of fifteen talents' weight* or *worth*, πεντεκαιδεκατάλαντος, ον, Dem.; *with fifteen banks of oars*, πεντεκαιδεκήρης, ες, Plut.]

The fifteenth, πεντεκαιδέκἄτος, η, ον, Plat.; πεντεπικαιδέκἄτος, Anth.

The fifteenth part, πεντεκαιδεκἄτημόριον, τό, Hipp.

[*On the fifteenth day*, πεντεκαιδεκαταῖος, α, ον, Strab.]

FIFTH, πέμπτος, η, ον, Omn. *Vid.* FIVE.

A fifth part, πεμπτημόριον, τό, Plat.; τὸ ἐπίπεμπτον, Ar., Xen.

On the fifth day, πεμπταῖος, α, ον, Hom., Xen., Dem.; *the fifth day*, πεμπτή, ἡ, Hes.

The fifth day before, πρόπεμπτα, Lex ap. Dem.

FIFTIETH, πεντηκοστός, ή, όν, Plat.

A fiftieth, the tax of a fiftieth, πεντηκοστή, ἡ, Dem.

To be taxed one fiftieth, πεντηκοστεύομαι, pass., Dem.

FIFTY, πεντήκοντα (indecl.), Hom.

The number fifty, or *a number of fifty*, πεντηκοντάς, ἄδος, ἡ, Soph.

Fifty years old, πεντηκονταέτης, contr. -κοντούτης, Thuc., Plat.; fem. πεντηκονταέτις, ἴδος, Thuc.

Worth or *weighing fifty drachmæ*, πεντηκοντἄδρᾶχμος, ον, Plat.

With fifty heads, πεντηκοντἄκἄρηνος, ον, Hes.

With or *consisting of fifty children*, πεντηκοντάπαις, ὁ καὶ ἡ, gen. -παιδος, Æsch.

[*Fifty-oared, having fifty oars*, πεντηκοντορικός, ή, όν, Polyb.]

A ship of fifty oars, πεντηκόντορος, ἡ, Pind., Eur., Thuc.

The captain of a ship of fifty oars, πεντηκόνταρχος, ὁ, Xen.

Increasing fifty-fold, πεντηκοντἄχοος, ον, contr. -χους, -χουν, Theoph.

A commander of fifty men, πεντηκοντήρ, ῆρος, ὁ, Thuc., Xen.; πεντηκοστήρ, ῆρος, ὁ, Xen.; [*the office of commander of fifty men*, πεντηκονταρχία, ἡ, Plat.; *to be* (such) *commander*, πεντηκονταρχέω, Dem.]

Consisting of fifty acres, πεντηκοντόγυος, ον, Hom.

Fifty fathoms deep, πεντηκοντόργυιος, ον, Hdt.

A band of fifty men, πεντηκοστύς, ύος, ἡ, Thuc., Xen.

Fifty thousand, πεντακισμύριοι, αι, α, Hdt.

FIG, A, σῦκον, τό, Hom., Eur., Hdt., Xen., Dem.

A dried fig, ἰσχάς, ἄδος, ἡ, Ar.; ἰσχἄδιον, τό, Ar.; *an unripe fig*, ὄλυνθος, ὁ, Hdt. *Vid.* SYN. 375.

A little fig, σῡκἄριον, τό, Eupol.; σῡκῐδιον, τό, Ar.

Early figs, φῐβἄλεοι, αἱ, Ar.; φιβάλεα σῦκα, Pherecr.

A winter fig, ὄλυνθος, ὁ, Hes., Hdt.; ἐρῑνόν, τό, Theophr.

A wild fig, ἐρῑνός, ὁ, Soph.; ἐρῑνεόν, contr. οῦν, τό, Arist.

A sort of wild fig, looking ripe when unripe, φῆληξ, ηκος, ὁ, Soph., Ar.

A fig for his courage, μορμὼ τοῦ θράσους, Ar.

A fig-leaf, θρῖον, τό, Ar.

A fig-tree, συκέη, ἡ, almost always contr. συκῆ, Hom., Hdt., Xen.; κράδη, ἡ, Ar.

A wild fig-tree, ἐρῑνεός, ὁ, Hom.

A young fig-tree, σῡκίς, ἴδος, ἡ, Ar.

A fig-tree of a dark color, κορώνεως, ἡ, Ar.

[*Of* or *belonging to a fig-tree*, ἐρινεός, ά, όν, contr. οῦς, ῆ, οῦν, Eur., Arist.]

Of a fig or *a fig-tree*, σύκῐνος, η, ον, Ar., Plat.

Like figs, σῡκίτης, ου, ὁ, only masc., Hipp.; συκώδης, ες, Arist.

A drink made of figs, σῡκίον, τό, Hipp.

To gather figs, σῡκάζω, sometimes c. acc. cognat., Ar., Xen.; σῡκολογέω, Ar.

A fig-seller, ἰσχἄδοπώλης, ου, ὁ, Pherecr.; fem. ἰσχαδόπωλις, ἴδος, Ar.

Bearing winter figs, ὀλυνθοφόρος, ον, Arist.

A fig-nibbler, σῡκοτρᾰγίδης, ὁ, Archil.

To eat figs, σῡκοτρᾰγέω, Theoph.

A buyer of figs, ἰσχἄδώνης, ου, ὁ, Pherecr.

Fig-beslippered, σῡκοπέδῑλος, ον, Cratin.

FIGHT, χάρμη, ἡ, Hom.; αἰχμή, ἡ, Hom.; ἅμιλλα, ἡ, Hom.; φύλοπις, gen. ἴδος, acc. ἴδα and ιν, ἡ, Hom., Hes., Soph. (only in charging), Ar.; ἀϋτή, ἡ, Hom., Pind.; ἔρις, ἔρῐδος acc. ἔρῐδα and ἔριν (sometimes ἔρις πολέμοιο, ἔρις Ἄρηος, ἔρις μάχης, Hom.), Xen.; δηιότης, ητος, ἡ, Hom., Hdt., Ap. Rh.; δῆρις, ιος, ἡ, Hom., Æsch., Ap. Rh.; νεῖκος, τό, Hom., Pind. (often also with other words, as νεῖκος πολέμου, ν. φυλόπιδος, etc., Hom.); πόλεμος, and poet. πτόλεμος (not Att.), ὁ, Hom., Hes., Eur.; δαΐς, ἡ, only in dat. δαΐ, Hom., Hes., Æsch., Ap. Rh., also acc. δαΐν, Call.; ὑσμίνη, ἡ, dat. sing. ὑσμίνῃ and ὑσμῖνι, Hom., Ap. Rh.; μάχη, ἡ, Omn.; ἀλαλή, ἡ, Pind.; ὅμἄδος, ὁ, Hes., Pind., Ap. Rh.; ἀλκή, ἡ, Pind., Æsch., Eur.; συμβολή, ἡ, Æsch., Hdt., Xen.; πάλη, ἡ, also πάλη δορός, Eur.; σύστασις, εως, ἡ, Hdt.; πρόσμιξις, εως, ἡ, Thuc.; κύδοιμός, ὁ, Theoc. *Vid.* SYN. 323.

A close fight, αὐτοσχεδίη, ἡ, Hom.; αὐτοσταδίη, ἡ, Hom.; ὠθισμός, ὁ, Hdt.; [*hand to hand*, μάχη ἐν χερσί, Thuc.]

[*To engage in a close fight*, εἰς

χεῖρας εἶμι, ἔρχομαι, σύνειμί τινι, Thuc., etc.] *Vid.* HAND TO HAND.

[*A fight for life or death,* ὁ περὶ τῆς ψυχῆς ἀγών, Soph.; ψυχομαχία, ἡ, Polyb.]

A fair fight, ᾽ἰθῠμᾰχία, ἡ, Hdt.

A fight by night, νυκτομᾰχία, ἡ, Hdt., Thuc.

A naval fight, ναυμᾰχία, ἡ, Omn. prose; *a fight of infantry,* πεζομᾰχία, ἡ, Hdt., Thuc.; *a fight of cavalry,* ἱππομᾰχία, ἡ, Thuc.

FIGHT, TO, πληκτίζομαι, mid., c. dat., Hom.; δηϊόω, also δῃόω, only act., Hom.; συντρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δέδρομα, Hom.; ἀντιάω, fut. -ᾰσω, etc., c. gen., Hom.; δηριάομαι, mid., no pass., only pres. and imperf., Hom., Ap. Rh.; σῠνειμι (oftenest in prose ξύνειμι), pres. part. συνιών, imperf. συνῄειν, dual poet. συνίτην, 3d pl. σύνισαν, no other tenses, Hom., Hes.; κρίνομαι, mid. and pass., aor. 1 pass. ἐκρίθην, poet. part. κρινθείς, Hom., Hes.; διᾰκρίνομαι, Hom., Hdt.; μάρνᾰμαι, only pres. and imperf., c. dat., ἐπί τινι or πρός τινα, also περί τινος, *about* a thing, and σύν τινι, *on one's side,* Hom., Hes., Tyrt., Pind., Eur.; συμφέρομαι, pass., c. fut. mid. σῠνοίσομαι, no perf., aor. 1 σῠνηνείχθην, c. dat., Hom., Hes., Æsch., Thuc.; πολεμίζω, and poet. πτολεμίζω, only pres. and imperf. act., Hom., Pind., Ap. Rh.; μᾰ́χομαι, mid., pres. part. poet. μαχειόμενος and μαχεούμενος (not Att.), fut. μαχέσομαι, poet. μαχέσσομαι, Att. usu. μαχοῦμαι (probably, too, used in Hom., though LIDD. and Sc. call μαχεῖται (in Hom., Il., 20, 26) the Ion. pres.), aor. 1 ἐμᾰχεσάμην, poet. ἐμαχεσσάμην (Ap. Rh. has also aor. 1 pass. ἐμᾰχέσθην), Omn.; αἰχμάζω, Æsch.; πολεμέω, Soph., Eur., Xen.; ᾽ἀγωνίζομαι, mid., also pass. in pass. sens., fut. mid. ἀγωνῐσομαι, Att. ἀγωνιοῦμαι, Eur., Hdt., Thuc.; προςμίγνῡμι, c. dat., or c. πρός and acc., Soph., Thuc., Xen.; διᾰμᾰ́χομαι, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ᾽ἀνᾰμᾰ́χομαι, Hdt., Thuc., Xen.; ἀντιμάχομαι, Thuc.; προςμᾰ́χομαι, c. dat., Plat.; ἀντιόομαι, mid., c. aor. 1 pass., c. dat., Hdt.; διαξῐφίζομαι, mid., c. dat., Ar.; ἀντᾰγωνίζομαι, c. dat., Hdt., Thuc., Xen.; σῠνάπτω, only act. in this sense, Hdt.; συμμίσγω, Thuc.; συῤῥάσσω, fut. -ξω, Thuc., Xen.; συμβάλλω, no aor. 1, perf. συμβέβληκα (see phrases below), c. dat., or c. πρός and acc., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; παλαίω, Plat.

To fight with fists, πυκτεύω, Xen., Plat. *Vid.* TO BOX.

To fight in, ἐμμάχομαι, Hdt.; ἐνᾰγωνίζομαι, Hdt., Thuc.; *to fight from* (a tower or wall, etc.), ᾽ἀπομᾰ́χομαι, sine cas., Thuc.; *to fight around,* ἀμφῐμᾰ́χομαι, c. acc., Hom.; περῐμᾰ́χομαι, Xen.

To fight for, ἀμφῐμᾰ́χομαι, c. gen., Hom.; ῾ὑπερμᾰ́χομαι, c. gen., Soph.; ῾ὑπερμᾰχέω, c. gen., Soph., Eur.; προμάχομαι, c. gen., Soph., Ar.; προμᾰχέω, c. gen., Lycurg.; προπολεμέω, c. gen. or c. ῾ὑπέρ and gen., Plat., Isoc.

To fight to the end, συνδιᾰμᾰ́χομαι, Plat.

[*To fight for life or death,* περὶ ψυχῆς μάχομαι, Hom.; ψυχομαχέω, Polyb.]

To fight together with (as allies), συμμᾰχέω, c. dat., Æsch., Soph., Thuc., Plat.; συμμᾰ́χομαι, c. dat., Xen., Plat.; σῠνασπίζω, Xen.; συναγωνίζομαι, Ar., Omn. Att. prose.

To march forthwith to fight, συνεκμαχέω, Ar.

[*To fight in single combat* (*man to man*), καθ᾽ ἕνα μάχομαι, Hdt.]; or *unaided by allies,* μονομᾰχέω, Eur., Hdt., Plat.

To fight as a cavalry soldier, ἱππομᾰχέω, or in a skirmish of cavalry, Thuc.; *to fight as an infantry soldier,* or *in a land battle* (opposed to a naval one), πεζομᾰχέω, Ar., Hdt., Thuc., Lycurg.

[*To fight on horseback,* ἀφ᾽ ἵππου μάχομαι, Hdt.; πολεμέω ἀφ᾽ ἵππων, Plat.]

To fight in the first ranks, προμᾰχίζω, c. dat. of the adversary, also c. dat. of one's comrades, in front of whom one fights, only pres. and imperf. act., Hom.; προμᾰ́χομαι, Hom.; προμᾰχέω, Xen.

To fight by sea, ναυμᾰχέω, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; διαναυμᾰχέω, Hdt., Thuc.; *to fight by sea for,* προναυμᾰχέω, c. gen., Hdt.; *to wish to fight by sea,* ναυμαχησείω, only pres., Thuc.; *to fight together with* (as allies) *by sea,* συνναυμᾰχέω, Ar., Hdt., Thuc., Dem.

To fight with ill success, δυςμᾰχέω, Soph.

To fight with a shadow, σκιᾱμᾰχέω, Plat.

To fight off (i. e., make excuses to avoid), ᾽ἀπομᾰ́χομαι, c. acc., Hdt.

Phrases for *To fight,* μίγνῡμι (pres. in Hom. usu. μίσγω and μίσγομαι, pass.) χεῖράς τε, μένος τε, Hom.; μίσγομαι ἐν δαΐ, Hom.; μίσγομαι ἐν πᾰλᾰ́μῃσι, Hom.; μίγνυμι βίαν, c. dat. of the enemy, Pind.; μίγνυμι Ἄρη, Soph.; συμβάλλω μάχεσθαι, Hom.; συμβάλλομαι (mid.) μάχεσθαι, Hom.; συμβάλλω ῥινούς, Hom., Xen.; συμβάλλω πόλεμον, Hom.; συμβάλλω ἀσπίδας, Ar.; συμβάλλω μᾰ́χην, Eur.; ἐπῐμίγνυμι χεῖρας, c. dat. of the enemy, Pind.; κρίνομαι Ἄρηϊ, Hom.; σύνειμι (or ξύνειμι, the more usu. form from εἰμι) μάχεσθαι, Hom.; σύνειμι ἔριδι, Hom.; σύνειμι ἔριδος περὶ θυμοβόροιο, Hom.; σύνειμι εἰς μάχην, Hdt.; σῠνάπτω πόλεμον, σ. μάχην, c. dat. of the enemy, or sine cas., Eur., Hdt.; συνάπτω μάχῃ, Eur.; συνάπτω φάσγᾰνα, Eur.; συνέχομαι (pass.) αἰχμῇσι, Hdt.; εἰς χεῖρας ἔρχομαι, esp. in aor. 2 sync. ἦλθον, Thuc., Xen.; εἰς χειρῶν νόμον ᾽ἀφῑκνέομαι, esp. in aor. 2 ἀφῑκόμην, Hdt.; ἀντιάζω μάχην, c. dat. of the enemy, Pind.; σῠνέρχομαι (fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, sync. Att. -ῆλθον) εἰς μάχην, Plat.

To fight by sea, σῠναρμόζω βάριδα, c. dat., Eur.

To fight on walls, τειχομᾰχέω, only act., Hdt., Thuc.

To fight fairly (i. e., resolutely against), στήμεναι (for στῆναι, aor. 2 of ἵστημι) ἄντα καὶ ᾽ἰθὺς μαχέσασθαι, Hom.

To be slain in fight, ἐν χειρῶν νόμῳ ἀπόλλῡμαι, Hdt.; *to slay in the heat of the fight,* ἐν χερσὶν ἀποκτείνω, Thuc.

The fight was such . . . and having been fought by most important cities, ἡ μὲν μάχη τοιαύτη . . . ἐγένετο . . . καὶ ὑπὸ ἀξιολογωτάτων πόλεων συνελθοῦσα, Thuc.

One must fight, μᾰχετέον, Plat.; μᾰχητέον, Ap. Rh.; *one must fight against fruitlessly,* δυςμᾰχητέον, c. neg., Soph.

To cause to fight, bring together to fight, συνελαύνω, fut. -ελᾰ́σω, etc., Hom.; συμβάλλω, c. acc. of the one party and dat. of the other, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hom.; συνίημι (aor. 1 συνῆκα, poet. συνέηκα) ἔριδι μάχεσθαι, Hom.; σῠνάπτω, Soph., Eur.

One who fights in the front rank, πρόμος, ὁ, sometimes c. dat. of the enemy, Hom.; πρόμᾰχος, ὁ, Hom., Tyrt., Pind., Æsch.

One who fights with as an ally, σύμμᾰχος, ὁ, Pind., Hdt., Omn. Att.; συναγωνιστής, ὁ, Dem., Æschin. *Vid.* WARRIOR, ALLY, etc.

To be fought with, μᾰχητός, ή, όν, Hom.

Without fighting, ᾽ἀδήρῐτος, ον, Hom.

In good condition for fighting, ἀξιόμᾰχος, ον, Hdt., Thuc.

Unfit for fighting (of a wounded man), ᾽ἀπόμᾰχος, ον, Dem.

[*Fighting hand to hand,* ἀγχέμαχος, ον, Hom.; also of arms, *used in close fight,* Xen.; *the fighting men,* οἱ μάχιμοι, Hdt.]

Belonging to a naval fight, or *fighting by sea,* ναύμᾰχος, ον, Hom., Hdt.

Fighting straight on, resolutely, ᾽ἰθῠ́μᾰχος, ον, Simon.; εὐθῠ́μᾰχος, ον, Simon.; εὐθῠμᾰ́χης, ου, Pind.

Fighting for, πρόμᾰχος, ον, c. gen., Æsch.

Fought for, or *worth fighting for,* περῐμᾰ́χητος, ον, Ar., Thuc., Xen., Isoc., Æschin.

FIGHTER, A, μᾰχητής, οῦ, ὁ, Hom., Pind.; πολεμιστής and πτολεμιστής, οῦ, ὁ, Hom., Pind.; αἰχμητής, poet. αἰχμητᾰ́, ὁ, Hom., Pind.

The fighter in a chariot (not the charioteer), ἐπῐβᾰ́της, ου, ὁ, Plat.

FIGURATIVE SPEAKING, εἰκονολογία, ἡ, Plat.

FIGURE (of a person), φυή, ἡ, usu. in praise, Hom., Hes., Pind., Eur., Theoc.; μορφή, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat., Ap. Rh.; μόρφωμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; σχῆμα, ᾰτος, τό, any sort of figure—the figure of a man, a figure in dancing, a figure in music or rhetoric, a figure in logic—Trag., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; σχημᾰ́τιον (of a dance), τό, Plat.; τῠ́πος, ὁ, either the real figure of a man, or a figure in drawing or carving, Æsch., Eur., Plat., Hdt.

A figure (not a reality), εἴδωλον, τό, Hom., Pind., Trag., Xen., Æschin.; πλάσμα, ᾰτος, τό, Eur., Ar., Plat.; ζῷον, τό (of an animal), Hdt., Plat.; πᾰρᾰ́δειγμα, ᾰτος, τό, Hdt. *Vid.* IMAGE, and SYN. 378.

As nearly as possible like an eagle in figure, ἐς τὰ μάλιστα αἰετῷ περιήγησιν ὁμοιότατος, Hdt.

FIGURE, TO, or express figuratively, αἰνίσσομαι, mid., Plat. *Vid.* TO IMAGINE.

FILCH, TO, πᾰρᾰτρώγω, fut. -τρώξομαι, aor. 2 -έτρᾰγον, Ar.; παρακλέπτω, Isæ. *Vid.* TO STEAL.

FILE, A, ῥίνη, ἡ, Xen.

A file of men, στοῖχος, ὁ, Thuc.; [*a file-leader,* ὄρχαμος, ὁ, Ep. word.] *Vid.* RANK.

[*In file,* ὄρθιος, α, ον, in pl. (e. g., λόχοι), Xen.]

And let each company march in single file, ἡ δὲ τάξις ἑκάστη ἐφ᾽ ἑνὸς ἴτω, Xen.

[FILE, TO (a saw), χαράσσω, Att. -ττω, Arist.]

To file off, to make men file off (military term), πᾰρᾰ́γω, no aor. 1, aor. 2 -ήγᾰγον, no perf., or very rare, Xen.

FILINGS, ῥῑνήματα, τά, Plat.

FILL, TO, πιμπλάνω, only pres. pass. (nearly all verbs of filling govern an acc. of the thing filled, and a gen. of the thing with which it is filled), Hom.; πιμπλάω, Hes.; πίμπλημι, fut. -πλήσω, etc., perf. pass. πέπλησμαι, also pluperf. pass. (or aor. 2 mid., as LIDD. and SC. call it) ἐπλήμην, imper. πλῆσο, opt. πλήμην, etc., in pass. sens., sometimes also c. dat. of the thing with which, Omn. poet., Xen., Plat., Dem.; ἀνἄπίμπλημι, Hom., Hdt., Xen., Dem.; ἐμπίπλημι, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; διἄπίμπλημι, Thuc.; ἐκπίμπλημι, Eur., Xen.; ὑποπίμπλημι, Hdt.; ἀποπίμπλημι, Thuc.; ἐπιπίμπλημι, Ar.; κἄτἄπίμπλημι, Plat.; βύω, fut. βῡσω, perf. pass. βέβυσμαι, Hom., Ar., Hdt.; ἐπιστέφομαι, mid., only of filling a cup, Hom.; πίπλω, only in imperf. ἔπιπλον, Hes.; γεμίζω, Æsch., Eur., Xen.; πληρόω, Trag., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἀνἄπληρόω, Eur., Xen., Plat., Dem.; ἐκπληρόω, Eur.; σὔνεξαναπληρόω, Hipp.; συμπληρόω, Plat.; φράσσω, fut. φράξω, etc., Pind.; ἐγχέω, fut. χεύσω, aor. 1 -έχευσα, oftener sync. -έχευα or -έχεα, perf. pass. -κέχῠμαι, only of filling a cup, Soph., Xen.; μεστόω, Soph., Plat.; ἀνἄμεστόω, Soph., Ar.; ἀπομεστόω, Plat.; διαμεστόω, Arist.; μεστὸν ποιέω, Ar.; ἐπανθίζω, c. dat. of the thing with which, Æsch.; συσσάττω, fut. -ξω, Ar.; κἄτἄκλύζω, fut. -κλῡσω, Xen.; κἄτἄπῠκνόω, Arist. *Vid.* SYN. 358.

To fill (a place with sound), κἄτέχω, fut. καθέξω or κατασχήσω, imperf. κατεῖχον, aor. 2 κατέσχον, no perf. or aor. 1, Hom., Soph., Hdt.

To fill up (e. g., a square of men, etc.), ἀνεκπίμπλημι, Xen.

To fill up (a number), προσπληρόω, Xen.; *to fill up so as to make equal*, ἀντἄνἄπληρόω, Dem.; *to fill up* (the ranks of an army), ἀντἴπληρόω, Xen.; *to fill up* (a harbor, or any excavation, by casting earth in), χώννῡμι, Hdt., Dem., Æschin.

To fill in opposition (as one army occupies a road in opposition to another army), ἀντἄνἄπίμπλημι, Xen.

To fill up in turn, ἀντεμπίπλημι, Plat.

To fill by digging, συσκάπτω, Theoph.; *to fill by casting heaps of earth in*, χώννῡμι, Hdt.; ἐκχώννῡμι, Hdt.

To fill up at the same time, συγκἄτἄπίμπλημι, Arist.; σὔνἄνἄπληρόω, Theoph.; *to fill up besides*, προσἄνἄπίμπλημι, Arist.; *to add to so as to fill*, προσαναπληρόομαι, mid., Plat.; *to fill over full*, ὑπερπληρόω, Xen.

To be filled, μεστόομαι, Soph., etc.; σάττομαι, pass., Æsch., Xen.; πῠκνόομαι, pass., Xen.

To be filled too full, ὑπερπίμπλἄμαι, pass., perf. ὑπερπέπλησμαι, etc., Soph., Arist.

[*Filled*, by past part. of verbs *to fill*, μεστός, ή, όν, c. gen., Hdt., etc. *Vid.* FULL.]

For your reputation, oh old man, greatly fills all mouths, πολὺ γάρ, ὦ γέρον, τὸ σὸν ὄνομα διήκει πάντας, Soph.

What must be filled, ἐμπληστέος, α, ον, Plat.

And the full robe of Europa was filled with the wind, κολπώθη δ' ἀνέμοισι πέπλος βαθὺς Εὐρωπείης, Mosch.

FILLING, A, or FILL, πλήρωσις, εως, ἡ, Plat.; ἀναπλήρωσις, ἡ, Arist.; σάξις, εως, ἡ, Arist.

[*A filling up again*, ἀνταναπλήρωσις, εως, ἡ, Epicur.; *fit for filling up*, ἀναπληστικός, ή, όν, Arist.]

A filling (of a channel, or any thing else to be filled by casting in earth, etc.), χῶσις, εως, ἡ, Thuc.; ἔγχωσις, ἡ, Arist.

To one's fill, ἅδην, poet. also ἄδδην, Hom., Æsch., Hdt.

[*To gaze one's fill*, πλήρης εἰμὶ θεώμενος, Hdt.]

To give the Trojans their fill of war, Τρῶας ἅδην ἐλάσαι πολέμοιο, Hom.

One who fills, σάκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.

FILLET, A, δέσμα, ἄτος, τό, Hom.; ἄμπυξ, gen. ῠκος, ὁ καὶ ἡ (ἡ usu. in Trag.), Hom., Trag.; ἀνἄδέσμη, ἡ, Hom., Eur.; σύνδετον, τό, Eur.; ταινία, ἡ (esp. as a sign of victory), Xen., Plat.; ταινίδιον, τό, Hipp.; διάδημα, ἄτος, τό, Xen.

To bind with a fillet, ταινιόω, Ar., Thuc., Xen.; πἄραμπῠκίζω, Ar.; ἀμπῠκάζω, Anth.

To wear a fillet, ταινιόομαι, mid., Ar.

Wearing a fillet wreathed round the head, ἑλἴκάμπυξ, ῠκος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Pind.; *wearing a golden fillet*, χρῡσάμπυξ, ῠκος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., h., Pind.; *wearing a dark* or *blue fillet*, κυἄνάμπυξ, ῠκος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Theoc.

A seller of fillets, ταινιόπωλις, ἴδος, ἡ, Eupol., Dem.

[*Without fillet*, ἀνάμπυξ, ὁ, ἡ, gen. ῠκος, Call.]

[FILLY, A, πῶλος, ἡ, Hom., etc.] *Vid.* COLT.

FILTER, TO, ἠθέω, Plat.; διηθέω, Plat.; ἀπηθέω, Ar.; σακκέω, Hdt.; σακκίζω, Theoph.; ὑλίζω, Diosc.; διῡλίζω, Archyt., Diosc.

To filter at the same time, συνδιεξηθέω, Plat.

To filter besides, προσδιηθέω, in mid., Arist.

FILTER, A, ὑλιστήρ, ῆρος, ὁ, Diosc.

FILTERED, ὑλιστός, ή, όν, Diosc.

FILTH, λῦμα, ἄτος, τό, Hom., Soph., Eur.; ῥῦπος, ὁ, pl. οἱ ῥύποι and τὰ ῥύπα, Hom., Ar., Plat., Theoc.; πῖνος, ὁ, Trag., Ap. Rh. *Vid.* DIRT.

FILTHY, αὐχμηρός, ά, όν, Soph., Eur., Xen., Plat.; δυσπῐνής, ές, Soph.; πῐνἄρός, ά, όν, Eur.; ἀκἄθαρτος, ον, Plat. *Vid.* DIRTY.

To be filthy, αὐχμέω, Hom., Ar.; ῥῠπάω, Hom., Eur., Ar.; ῥῠπόομαι, pass., perf. ῥερῦπωμαι, Hom.; ῥῠπαίνομαι, pass., only pres. and imperf., Xen.; πῐνάω, Ar. *Vid.* TO BE DIRTY.

FIN, A, πτερύγιον, τό, Arist.

With black fins, μελανόπτερυξ, ὁ καὶ ἡ, gen. ῠγος, Ar.

FINAL, ὕστἄτος, η, ον, Hom., Trag., Xen., Dem., etc.; τελευταῖος, α, ον, Hdt., Omn. Att. *Vid.* LAST.

FINALLY, τελείως and τελέως, Æsch.; τελευταῖον, Plat.

FINANCE, οἰκονομία, ἡ, Plat., Dinarch.

FINANCIAL, οἰκονομῐκός, ή, όν, Plat.

FINANCIER, A, οἰκονόμος, ὁ, Arist.

FINCH, A, σπίζα, ἡ, Soph., Ar.; σπῖνος, ὁ, Ar.; σπίνιον, τό, Eubul.; σπινίδιον, τό, Ar. (σπίνος and σπίζα are not the same bird, however).

A mountain finch, ὀρόσπιζος, ὁ, Arist.

FIND, TO, κῐχάνω, only in indic. pres. and imperf., all the moods being borrowed from κίχημι (which does not exist, however, in indic.), opt. κιχείην, subj. poet. κιχείω, infin. κιχήμεναι, part. κιχείς, also imperf. ἐκῐχην (the Trag. use none of these forms from κίχημι), fut. κιχήσομαι, aor. 1 mid. ἐκῐχησάμην, aor. 2 ἔκῐχον (Trag. have also pres. indic. κιγχάνω), c. acc., sometimes (rarely) c. gen., Hom., Archil., Trag.; εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, no aor. 1 act., though Anth. has aor. 1 mid. ηὑράμην, aor. 2 εὗρον, perf. εὕρηκα, perf. pass. εὕρημαι, aor. 1 εὑρέθην, etc., Omn.; ἐφευρίσκω, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἐξευρίσκω, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; κῠρέω, fut. κύρσω and κῠρήσω, aor. 1 ἔκυρσα and ἐκύρησα, perf. κεκύρηκα, no mid. or pass., c. acc. or c. gen., Æsch., Eur.; κἄτἄλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔλᾰβον, perf. -είληφα, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem. *Vid.* SYN. 236.

I found, ἔτετμον, no other tense, voice, or mood, Hom., Ap. Rh.

To find out too late, μεταγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, Æsch.

To find out, ἀνευρίσκω, Hdt.; *to find out besides*, προσευρίσκω, Soph.; παρεξευρίσκω, Hdt.

To join in finding, συνεξευρίσκω, Eur., Ar., Plat., Isoc.

For why should I find you so disposed (toward me)? διὰ τί γὰρ ἂν καὶ τύχοιμι ὑμῶν τοιούτων, Lys.; so Xen.

These things are immediately found out to be all imitation, μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται, Ar.

But still I will not be found false to myself, ὅμως δ' ἐμαυτὴν οὐ προδοῦσ' ἁλώσομαι, Eur.

One must find out, ἐξευρετέον, Plat.

FINDER, A, εὑρετής, οῦ, ὁ, Plat., Isoc.; in fem. εὑρέτις, ἴδος, Soph.

FINDING, A, εὕρεσις, εως, ἡ, Plat.; ἀνεύρεσις, εως, ἡ, Eur. *Vid.* DISCOVERY.

A lucky find, ἕρμαιον, τό, Soph., Plat.

A thing found out, εὕρημα, ἄτος, τό, Eur., Hdt., Xen.; εὕρεμα, ἄτος, τό, Anth. *Vid.* DISCOVERY.

What must be found, εὑρετέος, α, ον, Thuc.

What can be found out, μετάλλητος, η, ον, Pind.; εὑρετός, ή, όν, Soph., Xen.

Hard to find out, δυσεξεύρετος, ον, Arist.

[*Finding one's self* (in food), οἰκόσιτος, ον, Com.]

FINE (of texture), λεπτός, ή, όν, Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen.; λεπτόμῐτος, ον, Eur.; λεπτουργής, ές, h.; λεπτοσπάθητος, ον, Soph.; λεπτόπηνος, ον, Eubul.; μἄνόστημος, ον, Æsch.; λεπταλέος, α, ον, Ap. Rh.

The finest or *finest-looking soldiers*, οἱ εὐειδέστατοι τῶν στρατιωτῶν, Xen.

Taking the finest-looking of the cavalry which he had with him, λαβὼν τοὺς κρατίστους τὰ εἴδη τῶν περὶ αὐτὸν ἱππέων, Xen.

Rather fine, ὑπόλεπτος, ον, Hipp.

Fine (i. e., large), ἴφια, only neut. pl. of sheep, Hom.

A fine boy, ἐπιεικὴς παῖς, Hdt.

Fine (i. e., handsome, costly), ἁβρότῑμος, ον (of cloth, etc.), Æsch.; σεμνός, ή, όν (of a city, a house, clothes, etc.), Ar., Isoc., Isæ., Dem.

Fine (of weather), αἴθριος, ον, h.,

Theoc.; εὔδιος, ον, Pind., Theoc., Ap. Rh.; εὐδιεινός, ή, όν, Plat.; λευκός, ή, όν, Æsch.

Fine weather, αἴθρη, ἡ, Hom., Eur., Ar.; αἰθρία, ἡ, Ar., Hdt.; εὐδία, ἡ, Pind., Xen., Plat., Arist.

To be fine (of weather), εὐδιάω, Ap. Rh.

To make fine weather, ἀπαιθριάζω τὰς νεφέλας, Ar.

To make fine, λεπτύνω, Arist.

To make fine beforehand, προλεπτύνω, Plat.

FINE, A (i. e., penalty), τῑμή, ἡ, Hom.; [(for blood shed = weregeld), ποινή, ἡ, Hom.; (imposed in a law-suit), ὄφλημα, ατος, τό, Isæ.]; τίμημα, ατος, τό, Plat., Æschin.; προστίμημα, τό, Dem.; κατἄδίκη, ἡ, Thuc., Dem.; δίκη, ἡ, Dem.; ἐπῐβολή, ἡ, Lys., Dem., Æschin.; ζημία, ἡ, Hdt., Plat., Dem.; μείωμα, ατος, τό, Xen.

[*To pay as a fine*, ἀποτίνω, c. acc., Xen.]

FINE, TO, ζημιόω, fut. mid. in pass. sens., c. dat. of the penalty, Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; τιμάω, fut. mid. sometimes in pass. sens., c. gen. of the penalty, c. dat. of the criminal or c. acc., sometimes c. acc. of the crime, Plat., Lycurg., Dem.

Two, Pythodorus and Sophocles, they punished with banishment, and the third, Eurymedon, they fined, τοὺς μὲν φυγῇ ἐζημίωσαν, Πυθόδωρον καὶ Σοφοκλέα, τὸν δὲ τρίτον Εὐρυμέδοντα χρήματα ἐπράξαντο, Thuc.

FINELY, εὖ, Omn. *Vid.* WELL.

To make finely, ἀσκέω, Hom.; ξύω, ξύσω, no perf., no mid. or pass., Hom.

To be a fine-looking man, εὐσωμᾰτέω, Eur., Ar.

FINENESS, λεπτότης, ητος, ἡ, Plat.

Fineness (i. e., a consisting of fine particles), λεπτομέρεια, ἡ, Arist.

FINGER, A, δάκτῠλος, ὁ, Eur., Hdt., Xen., Lys., Dem.

The fingers, χερῶν ἄκροι κτένες, Æsch.

The fore finger, λῐχᾰνός, ὁ, Hipp.

[*To the fingers' ends*, εἰς ἄκρους τοὺς ὄνυχας, Eur.]

With rosy fingers, ῥοδοδάκτῠλος, ον, Hom., Hes.; *with red fingers*, ἐρῠθροδάκτῠλος, ον, Arist.; φοινῑκοδάκτῠλος, ον, Arist.

With long fingers, μᾰκροδάκτυλος, ον, Arist.; *with five fingers*, πεντεδάκτυλος, ον, Arist.; *with eight fingers*, ὀκτᾰδάκτῠλος, or ὀκτωδάκτῠλος, ον, Ar.; [*with one finger, one-fingered*, μονοδάκτυλος, ον, Luc.]

The hand with five fingers, πέντοζον, τό, Hes.

Of a finger's length, breadth, etc., δακτῠλιαῖος, α, ον, Hipp.

[*A twenty-finger measure*, πυγών, όνος, ἡ, Hdt.; *of the length of twenty fingers*, πυγωνιαῖος, α, ον, Mnesith.]

A flute played with the fingers, αὐλὸς δακτῠλῐκός, Ath.

Pointed at with the finger, δακτυλόδεικτος, ον, Æsch.

A finger-stall, δακτῠλήθρα, ἡ, Xen., Ath.

The fingering (in playing a musical instrument), χειροθεσία, ἡ, Artemo.

FINISH, TO, τολῡπεύω, no pass., Hom.; ἐκτολῡπεύω, Hes., Æsch.; ἀνύω (ἀνύτω is the more strictly Attic form, though the Attics use both), Hom., Soph., Xen.; διᾰνύω (and Att. -ανύτω), Hom., Soph., Eur., Xen.; ἐξᾰνύω (and -ανύτω), Hom., Soph., Eur., Hdt.; κατᾰνύω, Hdt., Xen.; ἐπᾰνύω, Hes.; περαίνω and poet. (including Trag.) πειραίνω, no perf. act., but perf. pass. πεπέρασμαι and πεπείρασμαι, 3d pl. πεπέρανται and πεπείρανται, etc., Hom., Pind., Omn. Att.; διαπράσσω, often c. part., Hom., Æsch., Ar., Hdt., Xen., Plat.; τελέω (also τελείω, ἐτέλειον, Hom.), fut. τελέσω, etc., Omn.; ἐκτελέω (imperf. poet. ἐξετέλειον, Hom.), Hom., Pind., Soph., Hdt.; ἀποτελέω, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Andoc.; διᾰτελέω, Eur., Xen., Dem.; ἐπῐτελέω, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; συντελέω, Xen., Lys., Dem.; τελευτάω, Omn.; ἐκπονέω, Sapph., Pind., Theoc.; διᾰπλέκω, Pind., Hdt.; ἐξῠφαίνω, Pind.; διᾰπεραίνω, Eur., Xen., Plat.; διεκπεραίνω, Soph., Xen.; συμπεραίνω, mid., Plat., Isoc.; ἀποπονέω, Ar.; ἐκποιέω, Hdt.; ἐξεργάζομαι, mid., imperf. ἐξειργαζόμην, perf. pass. ἐξείργασμαι, both in act. and pass. sens., aor. 1 ἐξειργάσθην, only in pass. sens., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀπεργάζομαι, Xen., Plat.; διεξεργάζομαι, Plat.; διᾰτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, perf. -δέδρομα, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, Plat.; ἀποδῐδωμι, aor. 1 act. -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Lycurg.

To finish with, to finish at the same time, to help to finish, σὕνᾰπεργάζομαι, Plat.; σὕνᾰποτελέω, Plat.; συνδιαπεραίνω, Plat.; συνδιαπονέω, Plat.

To finish previously, προεκπονέω, Simon.

To finish discussing any point, προχειρίζομαι (mid.) περί, c. gen. or c. acc., Arist.

[*To finish a painting* or *picture* (fill up), ἀναγράφω, Arist.]

To be finished—it (a cup) *is all silver, but the edges are finished off with gold*, (κρητὴρ) ἀργύρεος δέ ἐστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται (3d pl. perf. pass. poet. of κραίνω), Hom.

To be highly, carefully finished, ἀκρῑβόομαι, pass., Ar.; ἀπᾰκρῑβόομαι, Plat., Isoc.

One must finish, διαπεραντέον, Plat.; ἐπῐτελεστέον, Isoc.

FINISHED, τέλεος, and poet. τέλειος, α, ον, and ος, ον, Soph.

Highly finished, τετυγμένος, η, ον, Hom.; ἀπηκρῑβωμένος, η, ον, Isoc. *Vid.* ELABORATE, (highly) WROUGHT.

Half finished, ἡμίεργος, ον, Hdt.; ἡμῐτελής, ές, Isoc.

FINITE, περᾰτοειδής, ές, Plat.

[*Finite* (of the moods of verbs), παρεμφᾰτικός, ή, όν, Gram.]

The finite, τὸ πέρας (gen. ατος), opp. to τὸ ἄπειρον, Plat.

FIR, πεύκη, ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur., Plat.; πῐτυς, υος, ἡ, dat. pl. poet. also πίτυσσιν (not exactly the same tree as πεύκη), Hom., Hdt.; ἐλάτη (not the same as πεύκη), Hom., Eur., Plat.

Made of fir, πεύκῐνος, η, ον, Soph., Eur.; πευκήεις, εσσα, εν, Eur.; ἐλᾰτῐνος and εἰλᾰτῐνος, η, ον, Hom., Eur., Anaxil.

Growing on the fir-tree, πιτΰϊνος, η, ον (of the cones), Alex.

FIRE (the element), πῦρ, πῠρός, τό, and in every sense, rare in pl., except for the watch-fires of a camp, etc. (Æsch. and Xen. have also an irreg. dat. πῠροῖς), Omn.; (generally) φλέγμα, ατος, τό, Hom.; φλόξ, φλογός, ἡ (pl. only in Anth.), Omn.; φλογμός, ὁ, Eur.; αἶθος, ὁ and τό, Eur., Ap. Rh.

A fire (in a room, etc., to warm one, or to sacrifice on), ἐσχᾰρα, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Ar., Xen., Dem.; πυρκαϊά, ἡ, Hdt.

A fire (i. e., a conflagration), ἔμπρησις, εως, ἡ, Hdt., Plat.

Drinking by the fire, πίνοντες πρὸς φῶς, Xen.

A fire-place, ἐσχᾰρα, ἡ, Hom.

[*Watch-fires*, πυρά, τά, Hom., Xen., etc.]

A great fire was burning on the fire-place, πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, Hom. *Vid.* HEARTH.

To make a fire, κᾰπνίζω, Hom.; πυρπολέω, sometimes c. acc. of the materials, wood, coal, etc., no mid., but pass. in the sense of being laid waste by fire, Hom., Ar., Hdt., Xen.; πῡραίθω, only pres. and imperf., Eur.

[*To kindle a fire*, πῦρ καίω, Hom.; πῦρ αἴθω, ἀνακαίω, Hdt.]

Light a fire, and let it burn well, ὕφαπτε καὶ κᾰταιθε, Ar.

To set fire to, ἅπτω, Æsch., Eur., Hdt.; διᾰπῠρόω, Eur.; ἐκφλέγω, Ar.; συγκαίω, fut. -καύσω, aor. 2 pass. -εκάην, Plat.; ἀνᾰπῠρόω, Arist. *Vid.* TO BURN.

Laying the country waste with fire and sword, κόπτων καὶ καίων τὴν χώραν, Xen.

It set fire to the wall, ἧψε τοῦ τείχους, Thuc.

To take fire, ἅπτομαι, pass., Hdt., Thuc.; ἀνᾰλάμπω, no perf., no mid. or pass., Xen.; καππῠρίζω, Theoc.; *to catch fire in the interim*, πᾰρεκπῠρόομαι, pass., Arist.

To try or *test by fire*, πυρόω, Arist.

[*To try as gold in the fire*, βασανίζω ὡς χρυσὸν ἐν πυρί, Plat.]

To lay waste by fire, πυρφορέω, Æsch.; ἐκπῠρόω, Eur.; πυρπολέω, no mid., but pass., Hdt., Ar.

[*To go through fire* (and water) (prov. of readiness to expose one's self), διὰ πυρὸς εἶμι, Xen.; εἰς πῦρ ἅλλομαι, Xen.; more fully, διὰ πυρὸς καὶ διὰ παντὸς κινδύνου, Xen.]

[*To be all on fire* (with desire), προσκαίομαι, c. dat., Xen.]

Like fire, φλογώψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Æsch.; φλογωπός, όν, Æsch.; [πυροειδής, ές, Plat., and πυρώδης, ες, Plat.] *Vid.* FIERY.

Fire-wrought, πῠρῐγενέτης, ου, ὁ, Æsch.; πῠρῐγενής, ὁ καὶ ἡ, neut. ές, Eur.; πυρίκμητος, ον, Call.; *put on the fire* (as a cauldron), ἐμπῠρῐβήτης, ου, ὁ, Hom.; *burnt in fire*, πῠρίκαυστος, ον, Hom.; *heated in the fire*, πῠρίθαλπής, ές, Ap. Rh.

With fiery point, πῠριηκής, neut. ές, Hom.

Used about the fire, exposed to fire, ἔμπῡρος, ον, Eur., Plat.

Fire-breathing, πῠρίπνοος, ον, contr. ους, ουν, Pind.; πύρπνοος, ον, contr. ους, ουν, Æsch., Eur.; πυριπνέων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Eur.

Fire-bearing, πυρφόρος, ον, Pind., Trag., Ar. (of arrows with lighted ends), Thuc.

Devoured by fire, πῠρίδαπτος, ον, Æsch.

Burst or *broken by fire*, πῠρορράγής, ές, Ar., Cratin.; *streaming with fire*, πῠρίστακτος, ον, Eur.; *holding fire*, πυρικοίτης, Anth.

Slain by fire, πῠρίφατος, ον, Æsch.

Wasting by means of fire, πυρπόλος, ον (of lightning), Eur.

With fire under, ὑπόπῡρος, ον, Soph.

Resisting fire, πυρῐμᾰχος, ον, Arist.

Rattling from fire, πῠρισμᾰρᾰγος, ον, Theoc.

Blazing with fire, πῠρῐ'φλεκτος, ον, Æsch., Eur.; πυριφλέγων, ουσα, ον, gen. οντος, Eur.; πῠρῐφλεγής, ές, Xen.; πῠρῐ'φλογος, ον, Emped.

[*Surrounded by fire*, ἀμφίπυρος, ον, Soph.]

Without fire, 'ἄπῠρωτος, ον (of a vessel which has not yet been on the fire), Hom.; 'ἄπῠρος, ον, in every sense: not put on the fire, not purified by fire, not hurt by fire, without a fire (as a house), not wrought by fire, not offered on fire (as sacrifices which are not burnt-offerings), Hom., Hes., Soph., Hdt.

A setting fire to, πῠρωσις, εως, ἡ, Theoph. *Vid.* BURNING.

Being between two fires (metaph.), ἀμφῐ'βολος, ον, Æsch., Thuc.; *the Athenians being between two fires*, 'Αθηναῖοι . . . ἀμφιβολίῃ ἐχόμενοι, Hdt.

The being between two fires, ἀμφῐβολία, ἡ, Hdt.

To be more exposed to a cross-fire, ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γίγνεσθαι, Thuc.

[*Fire-wood*, ὕλη πρὸς πύρωσιν, Theophr.]

[*Fire-proof*, πυρίμᾰχος, ον, Arist., Theophr.]

[FIRE-WORSHIPERS, THE (Persian), Πύραιθοι, οἱ, Strab.]

FIRKIN, A, ἀμφορεύς, έως, ὁ, Hdt.

FIRM, ἀστεμφής, ές, Hom., Theoc.; πυκνός, ή, όν, Hom.; στερεός, ά, όν, Hom., Pind., Æsch., Hdt.; ἔμπεδος, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph., Ap. Rh.; ἀσφᾰλής, ές, Omn.; βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Omn. Att.; ἰσχῡρός, ά, όν, Alcæ., Hdt., Omn. Att.; στέρῐφος, η, ον, Thuc.; στῐφρός, ά, όν, Ar., Xen., Arist.; στερέμνιος, α, ον, and ος, ον, Plat.; ἑδραῖος, α, ον, and ος, ον, Eur., Plat.; [(of soldiers, standing firm), μόνιμος, η, ον, Xen.; (of a position), ὀχυρός, ά, όν, Xen.]

Firm (of the mind), ἀτέραμνος, ον, Hom.

To make firm, βεβαιόω, Omn. Att. prose; στερεόω, Xen., Arist.

To be firm (as the flesh of a person in good health), σῠνίστᾰμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Xen., Arist.

FIRMAMENT, THE, πόλος, ὁ, Æsch., Eur., Ar.; κόσμος, ὁ, Isoc.; [*the starry firmament*, οὐρανὸς ἀστερόεις, Hom.]

FIRMLY, πῠκῐνῶς, Hom.; στερεῶς, Hom.; νωλεμέως (esp. of holding any thing firmly), Hom., Ap. Rh.; ἀστεμφῶς, Hom.; ἀσφᾰλέως, Att. ἀσφᾰλῶς, Omn.; ἔμπεδον, Hom.; ἐμπέδως, Æsch.; βεβαίως, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; 'ἀρᾱρότως (of any thing well made), Æsch., Eur.; 'ἄπριγδα (of holding any thing), Æsch.; so 'ἀτρίξ, Soph., Plat., Theoc.

Held firmly, μεσσοπᾰλής, ές, Hom.; μεσολᾰβής, ές, Æsch.

FIRMNESS, βεβαιότης, ητος, ἡ, Plat.; στερεότης, ητος, ἡ, Plat.

Firmness (of flesh, especially when rubbed), τρίψις, εως, ἡ, Hdt.

FIRST, adj., πρῶτος, η, ον, Omn.; πρώτιστος, η, ον, and ος, ον, Omn. poet.; πᾰροίτατος, η, ον, Ap. Rh.; [(in order, position), ὁ, ἡ, τὸ πρόσθεν, Xen.; *the first rank* or *line*, τὸ and τὰ πρόσθεν, Xen.]

First of all, the very first, πάμπρωτος, η, ον, Hom., Pind., Ap. Rh.; πρώτιστος, η, ον, Hom., etc.

First, adv., πρῶτον, Omn.; πρῶτα, Omn.; πρώτιστα, Omn. poet.; πρώτιστον, Eur.; πάμπρωτον, πάμπρωτα, Hom.; παμπρώτιστα, Ap. Rh.

In the first place, or *at first*, τὴν πρώτην, Ar., Hdt., Xen.; πρωτόλεια, Eur.; τοῦτο μέν, followed by τοῦτο δέ, τὸ μέν, by τὸ δέ, Omn. Att.; τὰ μέν, by τὰ δέ, Thuc.; τοῦτο μέν, followed by ἔπειτα δέ, Soph., or by nothing, Isoc.; [ταῦτα μέν . . . ταῦτα δέ, Hdt., but sometimes by ἔπειτα δέ; so also πρῶτον μέν . . . ἔπειτα δέ, Hom., Att., πρῶτον μέν . . . εἶτα or εἶτα δέ, Xen.]

To be the first (i. e., the best), πρωτεύω, c. ἐν or παρά and dat. of one's fellows, or c. gen., Xen., Isoc., Dem., Æschin.; [προήκω, c. dat., Thuc., Xen.]

To be the first (i. e., to be beforehand in doing any thing, etc.), φθᾰνω, fut. φθήσομαι, aor. 2 ἔφθην, part. φθάς, 3d sing. subj. poet. (not Att.) φθήῃ and φθῇσιν, Hom., part. aor. 2 mid. φθάμενος, often c. part., Omn.

To be the first to do any thing (before an opposite party), *the first to confer a benefit* (before receiving one), etc., προυπάρχω, Isoc.

To be among the first, ἐν πρώτοις or ἀνὰ πρώτους εἰμί, Hdt., etc.

First in the city, πρωτόπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Pind.

First-born, πρεσβῠγενής, ές, Hom., Eur.; πρωτόγονος, ον, Hom., Hes., Eur.; πρωτοφυής, ές, Ap. Rh.

A being the first-born, πρεσβῠγένεια, ἡ, Hdt.

Having her first-born child, πρωτοτόκος, ἡ, Hom., Plat.

First celebrated, πρωτόγονος, ον, Pind.

[*The first* or *highest prize* or *place*, πρῶτα, τά, or τὰ πρωτεῖα, Hom., etc.]

First-fruits, 'ἀκρόθῑνα, τά, Pind.; 'ἀκροθίνιον, τό, Pind., Trag., Hdt., Thuc.; 'ἀπαρχή, ἡ, usu. in pl., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἄπαργμα, ἄτος, τό, Ar.

The first-fruits (i. e., the first part of a victim which was burnt or sacrificed), θυηλή, ἡ, Hom., Soph.; ἐξάργμᾰτα, τά, Ap. Rh.

The first-fruits of the chase, πρωτᾰ'γρια, τά, Call.

Sacrifices of first-fruits, θᾰλύσια, τά, Hom., Theoc.

A basket containing first-fruits, and carried on the head, λῐ'κνον, τό, Soph.

Carrying a basket of first-fruits, λῐκνοφόρος, ον, Dem., Call.

To offer first-fruits, ἀπάρχομαι, mid., c. acc. or c. gen., Hom., Eur., Ar., Hdt., Xen.

To offer the first-fruits or *first piece of a sacrifice to any one*, προκατάρχομαι (esp. as was the right of a citizen of a parent state when in one of its colonies), c. dat. pers., Thuc.

To receive first-fruits, ἀπάρχω, sine cas. as a chief does, Pind.

To select the first-fruits, or *the best of any thing, for one's self*, 'ἀκροθῑνιάζομαι, mid., Eur.

The first thing that occurs to me (to do or say), τὸ πρόχειρον, τὸ προχειρότατον, Isoc., Dem.

FISH, ἰχθύς, ύος, ὁ, acc. ἰχθύν (but also ἰχθύα, Anth.), Omn.; [general term, ὄψον θαλάσσιον, Hipp.]

A little fish, ἰχθῠ'διον, τό, Ar.

[*Rock-fish*, τὰ πετραῖα τῶν ἰχθυδίων, Com.]

A small fish which was salted, μαινίς, ῐ'δος (but in Opp. ῑ'δος), ἡ, Ar.; μαινῐ'διον, τό, Ar.; μαίνη, ἡ, Anth.

A cartilaginous fish, σελᾰχος, τό, usu. pl., Hipp., Arist.; σελᾰ'χιον, τό, Eupol.

Salt fish, τᾰ'ρῑχος, ὁ καὶ τό, Ar., Hdt.; τέμᾰχος, τό, Ar.; τεμᾰ'χιον, τό, Plat.

A fish salted, τεμᾰχίτης, ὁ, Eubul.

Dressed (esp. *broiled*) *fish*, ὄψον, τό, Thuc., Xen.; ὀψᾰ'ριον, τό, Ar.

Fish that swim in shoals, ῥυάδες, οἱ, Arist.

[*A draught of fish*, ἁλίευμα, ἄτος, τό, Strab.]

Of or *belonging to fish*, ἰχθυηρός, ά, όν, Ar., Diphil.

Like fish, ἰχθυοειδής, ές, Hdt.; ἰχθυώδης, ες, Arist.

Like fish, in a fish-like manner, adv., ἰχθυωδῶς, Arist.

Full of fish, ἰχθυόεις, εσσα, εν, Hom.; πολῠ'ῐχθυος, ον, h.; ἰχθυόῤῥοος, ον, contr. -ῥους, -ῥουν, Timocl.; [πολῠ'ῐχθυς, ὁ, ἡ, gen. υος, Strab.]

Catching (esp. *harpooning*) *fish*, ἰχθῠβόλος, ον, Æsch.

To eat fish, live on fish, ἰχθυοφᾰγέω, Arist.

Eating (*living on*) *fish*, ἰχθυοφᾰγος, ον, Hdt.; ἰχθῠφᾰγος, ον, Anth.; ἰχθῠβόρος, ον, Leon. Tar.

A great eater of fish (lit., a plague of fish), ἰχθυολῡ'μης, ου, ὁ, Ar.

Not eating fish, 'ἄπιχθύς, ύος, ὁ καὶ ἡ, Ar.

A fish-bone, 'ἄκανθα, ἡ, Arist.

A fish-pot (to catch fish in, like an eel-pot), κύρτη, ἡ, Hdt., Plat.

A seller of salt fish, τεμᾰχοπώλης, ὁ, Antipho; τᾰρῑχοπώλης, ὁ, Nicost.

The fish-market, ὄψον, τό, Æschin.; [*clerk of the fish-market*, ὀψονόμος, ὁ, Com.]

The salt-fish market, τᾰρῑχοπωλεῖον, τό, Theoph.

To sell salt fish, τᾰρῑχοπωλέω, Plat.

Selling salt fish, τᾰρῑχηγός, όν, Alex.

A fish-basket, ἰχθῠδόκος σπῠ'ρις (ῐ'δος, ἡ), Leon. Tar.

Fish-sauce, ζωμός, ὁ, Ar.

FISH, TO, ἰχθυάω, Hom.; 'ἁλιεύω, and mid., no pass., c. acc. of the fish, Epich., Plat. (Com.); ἐλλοπιεύω, Theoc.; ἰχθῠβολέω, Anth.; [ἀγρώσσω ἰχθῦς, Hom.; ἀγρεύω ἰχθῦς, Hdt.]

FISHERMAN, A, 'ἁλιεύς, ὁ, Hom., Xen.; ἀσπαλιευτής, ὁ, Plat.; ἐνῠγροθηρευτής, ὁ, Plat.; γρῑπεύς, ὁ, Theoc.; ἐπακτήρ, ῆρος, ὁ, Ap. Rh.; ἰχθυοθηρητήρ, ῆρος, ὁ, Anth.

Belonging to fishing or *to a fisherman*, 'ἁλιευτῐκός, ή, όν, Xen.; ἐνῠγροθηρικός, ή, όν, Plat.; ἀσπαλιευτῐκός, ή, όν, Plat.

[*To be a fisherman*, ἁλιεύω, Plat. (Com.)]

[FISH-HOOK, ἄγκιστρον, τό, Hom.] *Vid.* HOOK.

FISHING, 'ἁλιεία, ἡ, Arist.; [(as an art or business), ἁλιευτική, ἡ, Plat.]

Fishing by torch-light, ἡ πῠρευτική, Plat.

A fishing-rod, ῥάβδος, ἡ, Hom.; κᾰλᾰμος, ὁ, Theoc.

A fishing-line, λῐνον, τό, Hom.; μήρινθος, ἡ, Theoc.; [(of horse-hair), ὁρμιᾱ, ἡ, Eur., and later poets.]

[*A fishing-net*, παλίγκυρτος, ὁ, Polyb.]

[*Of* or *belonging to fishing*, ἁλιευτικός, ή, όν, Xen., Arist.; e. g., *a fishing-boat*, ἁλιευτικὸν πλοῖον, Xen.]

FISHMONGER, A, ἰχθυοπώλης, ὁ, Antipho; fem. ἰχθυοπώλαινα, Pherecr.; ἰχθυοπῶλις, ἴδος, Plat.; [ὀψόπωλις, ιδος, ἡ, Plut.]

FISSILE, εὐκέᾰτος, ον, Hom., Theoc. *Vid.* CLEFT.

FISSURE (in the ground, etc), ῥωχμός, ὁ, Hom., Ap. Rh. *Vid.* CLEFT.

FIST, A, κόνδῠλος, ὁ, Ar., Dem.; [πυγμή, ἡ, Hipp., Eur.]

[*To have one's fists doubled up*, πὺξ τοὺς δακτύλους ἔχω, Hipp.]

With the fist (to strike, etc.), πύξ, Hom., Hes., Pind., Ar., Xen., Lys., Dem.

To strike with the fist, πυκτεύω, c. εἰς and acc., Eur.; κονδῠλίζω, Hyperid.

FISTULA, A, σύριγξ, ιγγος, ἡ, Hipp.

Like a fistula, συριγγώδης, ες, Hipp.

FIT, A, πλᾰ́νος, ὁ, Soph.; περίοδος, ἡ, Dem.

Coming in fits, πλάνης, ητος, ὁ καὶ ἡ, Hipp.

FIT, or FITTING, ἐοικώς, υῖα, ός, gen. ότος, etc., Hom.; ἐπιεικής, ές, Hom.; πρόσφορος, ον, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Dem.; προσεικώς, υῖα, ός, Soph.; ἄξιος, α, ον, Soph., Eur., Ar., Xen., Isoc.; ἐπεικώς, υῖα, ός, Æsch.; ἐπῐτήδειος, α, ον, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; προσήκων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Eur., Thuc., Xen., Plat.; προσηνής, ές, c. dat., Hdt.; εὐφυής, ές, Xen., Plat., Isoc.; εὐάρμοστος, ον, Plat., Isoc.; πρεπώδης, ες, and πρέπων, ουσα, ον, Ar., Plat.

Fit (as a horse, etc., is fit for his work), δῐ́καιος, α, ον, Xen. *Vid.* SUITABLE, PROPER.

[*To become fit* for drinking (of wine), παρίσταμαι, Theophr.]

To think fit, ἀξιόω, Omn. Att., Hdt.

It is fit, ἔοικε, impers., Omn.; ἐπέοικε, Hom.; προσήκει, Omn. Att.; πρέπει, Omn. post Hom.; δεῖ, fut. δεήσει, c. acc., sometimes c. dat. of the agent, c. infin., or c. ὅπως and indic., once in Hom., Omn. Att. *Vid.* IT BECOMES.

FIT, TO (one thing to another), act., ’ἄρω (not used in pres. in any voice), fut. ἄρσω, aor. 1 ἦρσα, no perf. act., aor. 2 ἤρᾰρον (sometimes used in intrans. sense), 2d perf. ’ἄρηρα (usually used in intrans. sens., but sometimes in act. sens.), part. fem. usu. ’ᾰ̓ρᾰρυῖα, pluperf. ἠρήρειν (in intrans. sense), perf. pass. only in part. (*vid.* FITTING), aor. 1 pass. ἤρθην, aor. 1 mid. ἠρσάμην, Hom., Pind., Ap. Rh.; ’ἀρᾰρίσκω, only pres. and imperf. act., Hom.; ἐπᾰ́ρω, Hom.; ἐνᾰρᾰρίσκω, in tmesis, Hom.; ἁρμόζω, fut. -όσω, in Pind. also -όξω, c. dat. of the thing to which, Hom., Pind., Soph., Eur.; ἐπαρτύνω or ἐπαρτύω (-ύνω only in pres.), Hom.; κατᾰκοσμέω (as to fit an arrow to the string), c. ἐπί and dat. of the thing to which, Hom.; ἐφαρμόζω, Hes., Xen.; προσαρμόζω, c. dat., or c. εἰς or περί and acc., etc., Eur., Xen., Plat.; ἐναρμόζω, Pind., Eur., Plat.; κᾰθαρμόζω, Eur.; ἐγκᾰθαρμόζω, Ar. *Vid.* TO FASTEN, TO FIX.

To fit out (as an expedition), ἐξαρτύνω, Thuc.

To fit exactly, ’ἀκρῑβόω, Ar.; περιαρμόζω, Plat.

To fit together, συναρμόζω, Pind., Æsch., Hdt., Xen., Lys., Isoc., Dem.

To fit (as clothes do, etc.), intrans., ἐφαρμόζω, c. dat., Hom.; ἁρμόζω, Pind., Soph., Ar., Xen.; ’ἄρηρα, perf. of ἄρω (see above), Hom.

[*Not to fit*, ἀναρμοστέω, Plat.]

It is fitted in, προσαρήρεται (said to be 3d sing. perf. pass. of προσάρω), Hes.

To be fitted close or *well in* (as doors into doorways, etc.), ἐπῐ́κειμαι, imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses, Hom., Theogn.; [*to be fitted close round*, ἀμφιδινέομαι, Hom.]

To fit into each other, ἐπαλλάσσω, Arist.

Well fitted (fitting close), ’ἀρηρώς, υῖα (often ’ᾰ̓ρᾰρυῖα), ός (see above), Hom.; ἀρμένος, η, ον, Hom., Hes.; προσᾰρηρώς, υῖα, ός, Hom.; ἐναρηρώς, υῖα, ός, Hom.; ἐπαρμένος, η, ον, Hes.; ἁρμόδιος, α, ον, and ος, ον, Theogn.; ἀρτῐ́κολλος, ον, Soph.; ἀμφήρης, ες, Eur.; εὔθετος, ον, Æsch.; εὐπᾰγής, ές, Eur., Xen.; ’ἀρημένος, η, ον, Ap. Rh.

Fitting well (as a garment, shoe, etc.), σύμμετρος, ον, c. dat., Æsch., Eur., Plat., Isoc.

Fitting into each other, ἐπημοιβός, όν, Hom.

Easily fitted together, εὐσῠνάρμοστος, ον, Arist.

FITLY, πρεπόντως, Pind., Æsch., Eur., Xen., Isoc.; ἀξίως, Hdt., Xen.; τὰ πρόσφορα, Eur.; [κατὰ μοῖραν, and ἐν μοίρῃ, Hom.; προσηκόντως, Plat.]

In a well-fitted manner, εὐαρμόστως, Isoc.

Better fitted to, συμμετρότερον, c. dat., Dem. *Vid.* SUITABLY, WELL.

FITNESS, ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, Plat.; [τὸ μέτρον, Pind., Plat.; ὀρθότης, ητος, ἡ, e. g., ἐπῶν, of words, Plat.; τὸ προσῆκον, Plat.]

FITTING, A (work neatly fitted), ἅρμοσμα, ἄτος, τό, Eur.; γωνιασμός, ὁ, Ar.

FITTING, adj. *Vid.* BECOMING, PROPER.

FIVE, πέντε (indecl.), Omn.

Five (the abstract number five, or any thing five in number), πεμπάς, ἄδος, ἡ, Xen., Plat., Arist.; πεμπτάς, ἄδος, ἡ, Xen., Plat.

A captain of five men, πεμπᾰ́δαρχος, ὁ, Xen.

A space of five days, πενθήμερον, τό, Xen.; [*five days before*, πρόπεμπτα, Lex ap. Dem.]

Lasting five days, πεμπτάμερος, ον, Pind.

After five days, on the fifth day, πεμπταῖος, α, ον, Hom., Xen., Dem.

A space of five years, πενταετηρίς, ἴδος, ἡ, Lycurg., Dem.; πεντετηρίς, ἴδος, ἡ, Hdt.; [*every five years*, διὰ πεντετηρίδος, Hdt.]

A festival occurring every five years, πενταετηρίς, ἴδος, ἡ, as subst., Pind.; πεντετηρίς, ἴδος, ἡ, Hdt., Thuc.; *he established a festival occurring every five years*, πενταετηρίδ' ἔστασεν ἑορτάν, Pind.

Five years old, πενταέτηρος, ον, Hom.; πενταετής, ές, Hdt.

Lasting five years, πενταέτης, ες, Thuc.; πεντέτης, ες, Ar.; *for five years* (adv.), πεντάετες, Hom.

Lasting five months, five months old, etc., πεντᾰ́μηνος, ον, Arist.

Five times, πεντᾰ́κις, Pind., Æsch., Isoc.

In five places, πενταχοῦ, Hdt.

In five divisions (troops arrayed in), πέντᾰχα, Hom.

Fivefold, πενταπλᾰ́σιος, α, ον, Hdt., Arist.; πενταξός, ή, όν, Arist.

[*With five banks of oars*, πεντήρης, ες, Hdt.; πεντηρικός, ή, όν, Polyb.]

[*Occurring every five years*, πενταετηρικός, ή, όν, Plut.]

[*Consisting of, equal to five drachms*, πεντάδραχμος, ον, Hdt.; *five drachms*, πενταδραχμία, ἡ, Xen.; *with five girdles*, πεντάζωνος, ον, Strab.; *with five beds* or *couches*, πεντάκλῑνος, ον, Arist.; *five hands wide*, πενταπάλαιστος, ον, Xen.; *five cubits long* or *broad*, πεντάπηχυς, υ, Hdt.; *five spans long* or *broad*, πενταστίθαμος, ον, Xen.; *with five mouths* (of a river), πεντάστομος, ον, Hdt.; *five-leaved*, πεντάφυλλος, ον, Theophr.; *of five talents' weight* or *value*, πεντετάλαντος, ον, Dem., Ar.; *of five fathoms*, πεντόργυιος, ον, Xen.; *with* or *having five stories*, πεντώροφος, ον, Dion.]

FIVE HUNDRED, πεντᾰκόσιοι (but in Hom. πεντηκόσιοι), αι, α, Xen., etc.

[*The senate of the Five Hundred*, οἱ πεντακόσιοι, Lycurg.]

The five hundredth, πεντᾰκοσιοστός, ή, όν, Ar.

FIVE THOUSAND, πεντᾰκισχῑ́λιοι, αι, α, Hdt.

FIX, TO, ἐρείδω, pluperf. pass. ἠρηρείσμην, Hom., Pind., Soph., Eur., Ap. Rh.; στηρίζω, fut. -ίξω, Hom., Hes., Soph.; πήγνῡμι, aor. 2 pass. ἐπᾰ́γην, 2d perf. πέπηγα, in pass. sens., Omn.; κᾰτᾰπήγνῡμι, Hom., Ar., Hdt.; σκίμπτω, Pind.; ἅπτω, no perf. act., pass. voice not used in this sense, mid. voice used so once, Hom.; ἀντερείδω, Soph.; ἵστημι, Plat.; σκηρίπτω, Ap. Rh.

To fix firmly, ῥιζόω, Hom., Soph.; προσερείδω, Arist.

To fix in, ἐγκαταπήγνῡμι, c. dat., Hom.; ἐμπήγνῡμι, Pind., Ar.; ἐνστηρίζω, Hom., Ap. Rh.; ἐνσκίμπτω, Hom., Pind., Ap. Rh.; ἐνερείδω, Hom.

To fix near or *by the side*, πᾰρᾰπήγνῡμι, sine cas., Hdt.; πᾰρᾰκᾰτᾰπήγνῡμι, Thuc.

To fix on, ἐφηλόω, Æsch.; προσπήγνῡμι, Eur.; περῐφύω (not in aor. 2 -έφυν, or perf. or pluperf., which are only used in pass. sens.), c. περί and acc., Plat.

[*To fix the eyes upon*, ὄμματα πήγνυμι κατά c. gen., Hom., πρός c. acc., Plat.]

[*To fix as a limit*, πήγνυμι ὅρους τινί, Lycurg.; προτίθημι (ὅρον), Hdt.; as a penalty, προτίθημι τι ζημίαν, Thuc.]

To fix on, esp. of fixing honor or disgrace, joy or sorrow, fate, an accusation, etc., on any one, ἐφάπτω, esp. in perf. pass., c. dat. pers., Hom.; προσάπτω (Hom. usu. προτιάπτω), only act. voice in this sense, c. dat., Hom., Pind., Soph., Eur., Plat.; περιάπτω, Ar., Xen., Plat., Dem.; προσβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Soph., Eur., Antipho; [προστρίβομαι, c. acc. et dat., Antipho, Dem.]

To fix round, περιείρω, only pres. and imperf., c. περί and acc., Hdt.

To fix (a price, etc.), τάσσω, Thuc. *Vid.* TO APPOINT.

To be fixed (as a law, a name, a punishment, etc.), κεῖμαι, imper. κεῖσο, imperf. ἐκείμην, fut. κείσομαι, no other tenses, Eur., Hdt., Thuc., Lys., Antipho; πρόκειμαι, Æsch., Soph., Hdt., Thuc.

To be fixed (i. e., determined on), ὑπόκειμαι (γνώμη), Dem.

I was fixed (i. e., resolved to perse-

vere in), ἐμπέπηγα, c. dat., Diphil. *Vid.* To DETERMINE.

Fixed in, ἐμβεβαώς, υῖα, ός, gen. ῶτος, c. κατά and acc., Hom.

FIXED, πηκτός, ή, όν, Soph.

Fixed (i. e., agreed upon, as time, price, etc.), ῥητός, ή, όν, Hom., Hdt., Thuc.; τακτός, ή, όν, Thuc., Plat.

Fixed (as stars), ἐνδεδεμένος, η, ον, Arist.

For war does not at all proceed on fixed rules, ἥκιστα γὰρ πόλεμος ἐπὶ ῥητοῖς χωρεῖ, Thuc.

FIXEDLY, 'ἀτρέμας, Hom.; 'ἀτρέμα, Hom.

FIXTURES, THE (on a farm), τὰ ἔγγεια, Dem.

FLABBINESS, πλᾰ́δος, τό, Hipp.

FLABBY, μανός, ή, όν, Plat., Arist.; μᾰδᾰρός, ά, όν, Arist.; ῥυάς, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. ᾰ́δος, Arist.; πλᾰδᾰρός, ά, όν, Hipp.; [χαῦνος, η, ον, and ος, ον, Plat., Arist.]

Rather flabby, ὑπολᾰ́πᾰρος, ον, Hipp.

With flabby skin, μᾱνόχροος, ον, Theoph.

To be flabby, πλᾰδάω, Arist., Hipp.

To make flabby, μᾰνόω, Theoph.

FLACCID. *Vid.* FLABBY.

FLAG, A, ἐπῐ́σημον, τό, Hdt. *Vid.* STANDARD.

A flag of truce, κηρῡ́κιον, τό, lit., a herald's staff. See Thuc., i., 53.

The flag-ship, στρᾰτηγίς, ῐ́δος, ἡ (sc. ναῦς), Hdt., Thuc., Dem.

[FLAG (a plant), ἀγαλλίς, ῐ́δος, ἡ, h.]

FLAG, TO, χᾰλάω, sine cas., or c. gen. of the pursuit, Æsch., Eur., Plat.; 'ἀνᾰπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Dem.; ἐνδῐ́δωμι, aor. 1 ἐνέδωκα, Arist.; ἐνδῐ́δωμί τι μαλθᾰκόν, Eur.; [μαλακύνομαι, Xen.] *Vid.* To RELAX, To BE WEARY.

And ye shall not at all flag, μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν, Ar.; μαλακὸν οὐδὲν ἐνδ., Hdt.

FLAGELLATION, μαστῑ́γωσις, εως, ἡ, Ath.

FLAGGING, A, χᾰ́λᾰσις, εως, ἡ, Plat.

FLAGITIOUS, πᾰ́νοῦργος, ον, Æsch., Eur., Ar., Dem. *Vid.* WICKED.

FLAGITIOUSLY, πᾰνούργως, Ar.

FLAGITIOUSNESS, πονηρία, ἡ, Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* WICKEDNESS.

FLAKE, A (of snow), νῐφάς, ᾰ́δος, ἡ, usu. in pl., Hom., Pind., Æsch., Hdt.; βολή, ἡ, Eur.

FLAKY (in flakes), πετᾰλώδης, ες, Hipp.

FLAME, φλέγμα, ᾰτος, τό, Hom.; φλόξ, -ογός, ἡ, Omn.; σέλας, αος, τό, dat. σέλαϊ, contr. σέλα, no pl., Omn. poet.; φλογμός, ὁ, Eur., Ap. Rh.

FLAME, TO, σελᾰγέομαι, pass., Eur., Ar.; σελᾰγέω, Ar.; φλέγω, only act., no perf., Æsch., Soph. *Vid.* To BLAZE.

[*To flame up*, ἀναλάμπω, Xen.]

FLAMING, φλόγεος, α, ον, Eur.; φλογερός, ά, όν, Eur.; φλογωπός, όν, Æsch.; φλογώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Æsch. *Vid.* FIERY.

FLAMINGO, A, φοινῑκόπτερος, also φοινικόπτερος ὄρνις (ῑθος, acc. ῑθα and ιν, ὁ καὶ ἡ, usu. ὁ), Ar., Cratin.

FLANK (of a man or any animal), λᾰ́πᾰρα, ἡ, Hom., Hdt.; κενεών, ῶνος, ὁ, Hom., Xen.; λᾰγών, όνος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Ar., Xen. *Vid.* SYN. 293.

The flank of an army, κέρας, gen. ᾱτος, sync. αος, cras. ως, etc., τό, Thuc.; πλευρόν, τό, Xen.; τὰ πλᾰ́για, Thuc.; οὐρά, ἡ, Xen.; κράσπεδα (τὰ) στρατοπέδου, Eur.

[*On the flanks*, κατὰ πλάγια, Xen.]

The light-armed troops stood on the flank . . ., καθεστήκεσαν ἐκ πλαγίου οἱ ψιλοί, Thuc.

[*To take in flank*, περιπτύσσω, Xen.]

With his cavalry taking the enemy on the flank, μετὰ τῶν ἱππέων λαβὼν πλαγίους τοὺς πολεμίους, Xen.

[*Flank pieces* or *coverings* (for horses), παραπλευρίδια, τά, Xen.]

FLAP, A, πτερῠ́γιον, τό, Xen.

[*Flaps* (at the bottom of a coat of armor), πτέρυγες, αἱ, Xen.]

FLAP, TO (with the wings), ἐρέσσω or ἐρέσσομαι (mid.) πτέροις, Æsch., Eur.; πτερῠγίζω, Ar.

[*To cause* (a sail) *to flap*, ἀνατινάσσω, Eur.]

FLASH, A, esp. of lightning, but also of any light or flame, σέλας, αος, dat. αϊ, contr. α, τό, no pl., Hom.; ἀστεροπή, ἡ (only of lightning), Hom., Pind.; στεροπή, ἡ, Omn. poet.; ἀστρᾰπή, ἡ, Æsch., Soph., Ar., Hdt.; πέμφιξ, ῑγος, ἡ, Æsch., Soph.; ἀκτίς, ῖνος, ἡ, Pind., Soph.; βόστρῠχος, ὁ, Æsch.; ὄστλιγξ, ιγγος, ὁ, Ap. Rh.

FLASH, TO, μαρμαίρω, only pres. and imperf., Hom., Hes., Alcæ., Æsch., Eur.; μαρμᾰρίζω, only pres., Pind.; ἀστράπτω (Xen. also has pluperf. pass. in intrans. sense), Trag., Xen. *Vid.* To SHINE.

FLASHING (as a sword), αἴθοψ, οπος, only masc., Hom.; αἴθων, ωνος, ὁ, Soph.

[*Flashing*, μαρμάρεος, α, ον, Hom.; μαρμαρόεις, εσσα, εν, Soph.; ἀγλαώψ, ῶπος, ὁ, ἡ, Soph.; πυριφλεγής, ές, Xen.]

FLASK, A, λήκῠθος, ἡ, Hom., Ar., Plat.; ληκῠ́θιον, τό, Ar.

A flask made of willow, πῡτίνη, ἡ, Cratin.

FLAT, λευρός, ά, όν, Hom., Æsch., Eur.; ὁμᾰλός, ή, όν, Hom., Thuc., Xen., Plat.; πλαταμώδης, ες, Arist.; πλατύς, εῖα, ύ, Hom., Hdt., Xen.; πλακώδης, ες, Arist. *Vid.* LEVEL.

Flat insult, πλᾰτὺς κᾰτᾰ́γελως (ωτος, ὁ), Ar.

Any flat substance (a flat stone, beach, etc.), πλᾰτᾰμών, ῶνος, ὁ, h., Ap. Rh.

The flat of the hand, ἡ πλᾰτεῖα, Ar.

To be made flat, or *flattened*, πλᾰτόομαι, pass., Ar.

FLATTER, TO, κυδαίνω, only act., Hes.; θώπτω, Æsch.; θωπεύω, only act., Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Æschin.; κολᾰκεύω, Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; αἰκάλλω, only pres. and imperf., Ar.; χᾰρῐτογλωσσέω, sine cas., Æsch.; ἡδῠλίζω, Menand.; κᾰτᾰχᾰρίζομαι, mid., sine cas., Plat.

To flatter in rivalry with another flatterer, διακολᾰκεύομαι, mid., Isoc.

To flatter beforehand, προκολᾰκεύω, Plat.

To flatter a little, 'ὑποθωπεύω, Hdt., Ar.

To flatter excessively, 'ὑπερκολᾰκεύω, Dem.

FLATTERER, A, κόλαξ, ᾰκος, ὁ, Ar., Isoc., Dem., Arist.; θώψ, θωπός, ὁ, Hdt.

A parasitical flatterer, βωμολόχος, ὁ, Ar., Arist.

FLATTERING, αἱμῠ́λιος, ον (of words), Hom.; αἱμῠ́λος, η, ον, and ος, ον, Hes., Pind.; ἡδῠ́λογος, ον, Eur.; θώψ, θωπός, ὁ καὶ ἡ, Eur., Plat.; θωπῐκός, ή, όν, Ar.; θωπευτικός, ή, όν, Plat.; κολᾰκῐκός, ή, όν, Plat.; κολακευτῐκός, ή, όν, Plat.

FLATTERY, θωπεία, ἡ, Eur., Ar., Xen., Plat.; θώπευμα, ᾰτος, τό, Eur., Ar.; θωπευμᾰ́τιον, τό, Ar.; κολᾰκεία, ἡ, Pind., Dem., Æschin.; κολᾰ́κευμα, ᾰτος, τό, Xen.

Low parasitical flattery, βωμολόχευμα, ᾰτος, τό, usual in pl., Ar.; βωμολοχία, ἡ, Plat.

Fond of flattery, φῐλοκόλαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ, Arist.

Not flattered, ἀθώπευτος, ον (*by my tongue*, τῆς ἐμῆς γλώσσης), Eur.

Not to be flattered, not to be subdued by flattery, 'ἀκολᾰ́κευτος, ον, Plat.

FLATULENCY, ἐμφύσησις, εως, ἡ, Ath.; ἀνεμία, ἡ, Hipp.

FLATULENT, πνευμᾰτώδης, ες, Hipp.

[*To be flatulent*, πνευματόομαι, Hipp.]

The making flatulent, πνευμάτωσις, εως, ἡ, Arist.

FLAVOR, χῡμός, ὁ, Arist.

Delicacy of flavor, εὐστομία, ἡ, Hices. ap. Ath.

FLAX, λῖνον, τό, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; 'ἀμοργίς, ῐ́δος, ἡ, Ar.

White flax, λευκόλῐνον, τό, Hdt.

[*Unhackled flax*, ἄλοπος ἀμοργίς, Ar.]

Raw flax, ὠμόλῐνον, τό, Æsch.

Working in flax, λῐνουργός, όν, Alex.

Spinning flax, λῐνόκλωστος, ον, Anth.

FLAXEN (made of flax), λῐ́νεος, α, ον, contr. λινοῦς, ῆ, οῦν, Eur., Hdt., Xen., Plat.; λῐνόδεσμος, ον, Æsch.; λῐνόδετος, ον, Eur.; λῐνόκροκος, ον, Eur.; 'ἀμόργῐνος, η, ον, Ar., Æschin. *Vid.* LINEN.

FLAY, TO, ἀνῑ́εμαι (ῑ Att.), mid., aor. 1 'ἀνηκάμην, aor. 2 ἀνείμην, Hom., Eur.; δέρω, Hom., Ar.; ἐκδέρω, Hdt., Xen., Plat.; also ἐκδ. βύρσαν, Eur.; 'ἀποδέρω, Ar., Hdt., Xen.; δαίρω, no perf., no pass., Ar.; σπᾰδίζω, c. acc. of the skin, Hipp.

Newly flayed, νεόδαρτος, ον, Xen.

FLEA, A, ψύλλα, ἡ, Ar., Xen.; ψύλλος, ὁ, Epich., Arist.; σκνίψ, σκνῑπός, ὁ, Strattis.

A dog-flea, κῠνοραιστής, ὁ, Hom.; κρότων, ωνος, ὁ, Ar.

Eaten by fleas, ψυλλόβρωτος, ον, Theoph.

[*A flea in a glue-pot*, prov., μῦς ἐν πίττῃ, or ἐν ἅλμῃ, Dem.]

[FLEA-BANE, or flea-wort, ψύλλιον, τό, Diosc.]

FLEDGED, πετεηνός, ή, όν, Hom.; ἐκπετήσῐμος, ον, lit., and metaph. of full-grown girls, Ar.

To be fledged again (i. e., to become young again), 'ἀναπτερόομαι, pass., Ar.

FLEE, TO, δίω, only pres. and imperf., no pass., mid. not used in this sense, Hom.; φέβομαι, pass., only pres. and imperf., sometimes c. 'ὑπό and dat. of the enemy, Hom.; φοβέομαι, pass., also fut. mid. in pass. sens., c. acc. or c. 'ὑπό and dat., or c. 'ὑπό and gen., Hom., Hdt.; πτώσσω, rare, except in pres. and imperf., sometimes c. acc., Hom., Eur.; φεύγω, fut. mid. often φευξοῦμαι, perf. pass. πέφυγμαι in act. sens., and often (in this tense only) c. gen. of the thing escaped from (Hom. has also perf. part. πεφυζώς), Omn.; προφεύγω, Hom., Æsch.; ἐκφεύγω, Omn.; 'ὑπεκφεύγω, Hom., Soph., Eur., Thuc.,

Plat.; ὑπεκπροφεύγω, Hom., Hes.; ὑποφεύγω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; τρέω, fut. τρέσω, poet. τρέσσω, no perf., no mid. or pass., Hom., Hes.; μεταστρέφομαι, pass., Hom.; φυγγᾰνω, only pres. and imperf. act., Æsch., Soph.; ἐκδῐδράσκω, fut. -δρᾱσομαι, aor. 1 -έδρασα, aor. 2 -έδρᾱν, part. -δράς, Eur.; πτήσσω, Eur.; ἐκτρέπω, c. dat., Eur.; καταφεύγω, Hdt., Omn. Att. prose; κᾰτᾰφυγγᾰνω, Hdt., Æschin.; ἐκκλίνω, act., Xen.; ἐγκλίνομαι, pass., Xen.; ἐπαναστρέφομαι, pass., Xen.; παλίσσῠτον δράμημα νωτίζω, Soph.; νῶτα ἐντρέπω, Hdt.; νῶτα ἐπιτρέπω, Hdt.

He fled, φύγαδ' ἔτρᾰπε (aor. 2 of τρέπω), Hom.

[*He is fled and gone*, οἴχεται φεύγων, Hom.]

They turned their backs and fled, πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν, Eur.

To flee to, εἰσκομίζομαι, pass., c. εἰς and acc., Thuc.

Did she not cower down, and flee to the altar of the god? οὐ βωμὸν ἔπτηξεν θεοῦ; Eur.

To flee with, συμφεύγω, Eur., Hdt.

One must flee, φευκτέον, Eur., Ar., Xen., Isoc.

Inclined to flee, φυζᾰκῐνός, ή, όν, Hom.

Fleeing for refuge, πρόσφῠγος, ον, Æsop.

Able to flee from, φύξῐμος, ον, c. acc., Soph.

FLEECE, A, κῶας (also contr. κῶς, Nicoph.), κώεος, τό, Hom., Pind., Hdt., Theoc.; πόκος, ὁ, Hom., Soph.; ἄωτος, ὁ, Hom.; ἄωτον, τό, Ap. Rh.; ἀρνᾰκίς, ῐδος, ἡ, Ar.; νᾰκος, τό, Pind., Hdt.; κώδιον, τό, Ar., Plat.; κωδάριον, τό, Ar. *Vid.* WOOL, and SYN. 164, 322.

The golden fleece, τὸ πάγχρῡσον δέρας (ᾰτος), Eur.

FLEECE, TO. *Vid.* TO PLUCK.

FLEECY (with thick fleece), πηγεσίμαλλος, ον, Hom.; βᾰθῠμαλλος, ον, Pind.; εὔποκος, ον, Æsch.; εὔειρος, ον, or εὔερος, ον, Soph., Ar.

With golden fleece, χρυσόμαλλος, ον, Eur.; χρυσεόμαλλος, ον, Eur.

FLEET, A, στόλος, ὁ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἀπόστολος, ὁ, Lys., Dem.; στρᾰτὸς ναυτῐκός (or any other epithet denoting its being a naval force), Æsch., Eur., Thuc.; [τὸ ναυτικόν, Hdt., Thuc.; ἡ ναυτική, Hdt.]

[*To command a fleet*, ναυαρχέω, Hdt.; also c. gen. πλοίων, Dem.; *the command of a fleet*, ναυαρχία, ἡ, Thuc.; *commander of a fleet*, ναύαρχος, ὁ, Hdt.]

FLEET, κραιπνός, ή, όν, Hom., Pind., Æsch., Eur.

FLEETING, πτηνός, ή, όν, Eur., Plat.; ἐξίτηλος, ον, Isoc.; [ὀλιγοχρόνιος, ον, Theogn.]

To be fleeting, ῥέω, fut. ῥεύσομαι, but often Att. ῥυήσομαι, aor. 2 ἐρρύην, perf. ἐρρύηκα, aor. 1 rare, Soph., Plat.

FLESH, κρέας, ᾰτος, τό, pl. κρέατα, contr. κρέᾱ, but often κρέᾰ, gen. pl. poet. κρειῶν (not of the living), Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Plat., Dem.; σάρξ, σαρκός, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Plat.; σαρκὸς ἐνδῦτα, τά, Eur.; σάρκιον, τό, Diphil. *Vid.* SYN. 368.

A growth of flesh, σαρκοφυΐα, ἡ, Hipp.

By the flesh, to tear a person by the flesh (i. e., to tear the flesh from the bones), κρεουργηδὸν διασπάω (fut. -σπάσω), Hdt.

To tear flesh, σαρκάζω, Ar.

To scrape off (or *scoop out*) *flesh*, σαρκίζω, Hdt.

To eat flesh, σαρκοφᾰγέω, Arist., Mel.

With firm flesh, σκληρόσαρκος, ον, Arist.; σαρκοπᾰγής, ές, Mel.

Under the flesh, ὑποσαρκῐδιος, ον, Hipp.

To produce flesh, make flesh grow, σαρκοφυέω, Hipp.

To have much flesh, ὑπερσαρκέω, Hipp.

A flesh-hook, ἐξαυστήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.

Flesh color, flesh-colored pigment, ἀνδρείκελον, τό, Xen., Plat.

Eating flesh, κρεοβρότος, ον, Æsch.; κρεοφᾰγος, ον, Hdt.; σαρκοφᾰγος, ον, Arist. *Vid.* CARNIVOROUS.

Eating flesh, subst., κρεοφᾰγία, ἡ, Hipp.

FLESHINESS, πολῠσαρκία, ἡ, Xen.

FLESHLY, σάρκῐνος, η, ον, Plat.

FLESHY, εὔσαρκος, ον, Xen.; πολῠσαρκος, ον, Arist.; περίσαρκος, ον, Arist.; σαρκοειδής, ές, Plat.; σαρκώδης, ες, Hdt.

FLEXIBLE, εὐστρεφής, ές, and poet. ἐϋστ., Hom.; εὔστροφος, ον, and poet. ἐϋστ., Hom.; γναμπτός, ή, όν, Hom.; εὔγναμπτος, ον, Hom.; εὐκαμπής, ές, Hom., h.; ἑλικτός, ή, όν, Eur.; ἕλιξ, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. ἕλῐκος (these two words esp. of grassy plants, etc.), Eur.; καμπτός, ή, όν, Arist. *Vid.* TO BEND.

FLICKERING, αἰόλος, η, ον, Æsch.

FLIGHT (i. e., the act of fleeing), φύζα, ἡ, Hom., Ap. Rh.; φόβος, ὁ, Hom., Hes.; φύξις, εως, ἡ, Hom., Ap. Rh.; φῠγή, ἡ, Omn.; δρασμός, ὁ, Æsch., Eur., Hdt., Æschin.; κᾰτᾰφευξις, εως, ἡ, Thuc.; κᾰτᾰφῠγή, ἡ, Eur., Plat., Dem.; ἀποφῠγή, ἡ, Thuc., Plat.

A total flight (of the whole army), πάντροπος φυγή, Æsch.

Flight (i. e., the act of flying), ποτή, ἡ, Æsch.; πτῆσις, εως, ἡ, Æsch., Arist.; πώτημα, ᾰτος, τό, Æsch.

To flight, adv., φῠγᾰδε, Hom.; φύγδα, Æsch.

To put to flight, δίομαι, mid., only pres. and imperf. mid. and pass., Hom.; κλίνω, Hom., Eur.; τρέπω, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; φοβέω, Hom., Hdt.; ἐγκλίνω, Eur., Xen.; σπέρχω, only pres., Eur.; ἀπονωτίζω, Soph.; ἐκκόπτω, Xen.; τροπὴν (or τροπὰς) ποιέω, or ποιέομαι (mid.), or τίθημι, or καταρρήγνῡμι, c. gen. of those put to flight, Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen.; ἀπονωτίζω φυγῇ, Eur. *Vid.* SYN. 204.

I alone could put Eurystheus to flight, οἷος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως θείην, Eur. (though ELMS. doubts this meaning of οἷος in Eur.).

FLIGHTY, ὑπόπτερος, ον, Æsch.

FLIMSY, λεπτός, ή, όν, Hom., Hes., Ar., Xen.

FLING, A, ῥῑπή, ἡ, Hom., Eur.

FLING, TO, ῥιπτάζω, Hom.; ῥίπτω, poet. imperf. (not Att.) also ῥίπτασκον, aor. 2 pass. ἐρρῐφην (perf. pass. infin. also ῥερῖφθαι, Pind.), Omn.; βάλλω, no aor. 1, perf. βέβληκα, etc., Omn.; ἵημι (ῐη Hom., ῑη Att.), imperf. ἵην and ἵουν, aor. 1 ἧκα, poet. ἕηκα, sometimes c. dat. of the thing flung, Hom., Soph., Eur., Xen., Plat. *Vid.* TO THROW, and SYN. 114.

To dance a fling, ἀποπῠδᾰρίζω μόθωνα, Ar.

FLINT, πῠρίτης (gen. ου) λίθος, Diosc.

[*To flit around*, ἀμφιποτάομαι, Hom.] *Vid.* TO FLY.

FLOAT, TO, πλώω (the simple verb only in pres. and imperf.), Hom.; ἐπινέω, fut. -νεύσομαι, Alex., Arist.

To float (in the air), ἠερέθομαι, only in 3d pl. pres. and imperf., Hom.; ἐνευδιάω (as a bird), Ap. Rh.

To float (as a loose garment), περῐπλᾰνάομαι, pass., c. acc. of the wearer, Pind.

To float (as an island), πλέω, fut. πλεύσομαι, Att. often πλευσοῦμαι, aor. 1 ἔπλευσα, etc., Hdt.

[*To float around* (as music), ἀμφιπέλομαι, c. dat., Hom.]

To float (as oil on the top of water), ἐπιρρέω, fut. -ρεύσομαι, Att. often -ρυήσομαι, aor. 2 -ερρύην, perf. -ερρύηκα, Hom.

FLOATING, πλωτός, ή, όν, Hdt., Arist., Ap. Rh.; πλωΐάς and πλοάς, ᾰδος, ἡ, Theoph.; πλωάς, ᾰδος, ἡ, Ap. Rh.

[*Floating in air*, μετέωρος, ον, Ar.]

FLOCK, A, πῶυ, πώεος, τό, Hom., Hes., Ap. Rh.; ἔθνος, τό, Hom.; ποίμνη, ἡ, Omn.; πρόβᾰτα, τά, Hom., Hes., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; βοτά, τά, Hom., Trag., Hdt.; ἀγέλη, ἡ (in Hom. only of cattle, except once of horses), Pind., Soph., Eur.; βόσκημα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.; νόμευμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ποιμᾰνόριον, τό (metaph. of an army), Æsch.; ποίμνιον, τό, Soph., Hdt., Plat.; ἑσμός, ὁ, Æsch., Ar.; κῶμος, ὁ (of birds), Eur.

Abundance of flocks, πρόβασις, εως, ἡ, Hom.

Rich in flocks, πολῠμηλος, ον, Hom., Hes.

In a flock, ἀγεληδόν, Hom., Hdt.; *from a flock*, ἀγέληθε or -θεν, Ap. Rh.; ποίμνηθε or -θεν, Ap. Rh.

Of or *belonging to flocks*, ποιμνήϊος, η, ον, Hom., Hes.; ποιμενικός, ή, όν, Plat.; προβᾰτευτῐκός, ή, όν, Xen.

Loving the flock, φῐλοποίμνιος, ον, Theoc.

Feeding a mixed flock, μιξονόμος, ον, Simon.

FLOCK TOGETHER, TO, συνᾰγείρομαι, mid. and pass., Hom.; σύνειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν, Ep. -ῄϊα, Att. often -ῄα, no fut., Hom., Hdt., Thuc. *Vid.* TO ASSEMBLE.

[*Birds of a feather flock together*, ξυνῆλθεν ἀτταγᾶς καὶ νουμήνιος, Diog. L.] *Vid.* BIRD.

FLOG, TO, μαστίζω, fut. -ίξω, Hom.; μαστίω, only pres. and imperf., Hom., Hes.; ἱμάσσω, fut. ἱμᾰσω, Hom., h.; θωμίζω, fut. -ίξω, Anac.; μαστῑγόω, Hdt., Xen., Plat., Lys.; μαστῑγέω, Hdt.; διαμαστῑγόω, Plat.; κᾰθαίρω, Theoc.

[*To be flogged*, πληγὰς μαστιγόομαι, Ar.]

To drive away by flogging, ἀπομαστιγόω, Hdt.; ἐκραβδίζω, Ar.

To deserve to be flogged, μαστῑγιάω, Eupol.

One who deserves to be flogged, μαστῑγίας, ου, ὁ, Ar.

One who has been flogged, μαστιγίας, ὁ, Soph., Ar., Plat.; κέντρων, ωνος, ὁ, Soph., Ar.; νωτοπλήξ, ῆγος, ὁ, Ar.

FLOGGER, A, μαστίκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.

FLOGGING, A, μαστίγωσις, εως, ἡ, Ath.

FLOOD, A, ἄντλος, ὁ, Pind.; ἐπῐκλῠσις, εως, ἡ, Thuc.; ῥεῦμα, ᾰτος, τό, Thuc.

A flood (of tears, of blood, etc.), ἐπιῤῥοή, ἡ, Æsch., Eur., Plat.; κᾰτάκλυσμός, ὁ, Plat.

The flood tide, πλημμυρίς, ἴδος, ἡ (ῠ Hom., ῡ elsewhere), also πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, Hom.; πλημμυρὶς τῆς θάλάσσης, Hdt. (used generally for a flood, either an inundation, flood of tears, etc., Æsch., Eur., Hdt.); ῥᾰχία, ἡ, Hdt.

Flood, to, κατᾰκλύζω, fut. -κλῠσω, poet. -κλύσσω (not Att.), Pind., Eur., Hdt., Thuc., Plat.

[*To be flooded*, πελαγίζω, Hdt.]

Floor, a, οὖδας, εος, τό, Hom.; δᾰπεδον, τό, Hom., Eur., Thuc., Xen.; ἔδᾰφος, τό, Hdt., Thuc. (none of these words are used in this sense in the plural).

With brazen floor, χαλκοβατής, neut. ές, Hom.; χαλκόπεδος, ον, Pind.; χαλκόπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, Soph.

Floral, εὐανθής, ές, Theogn., Pind. *Vid.* Flowery.

Florid (in complexion), ἐπῐφλεγής, ές, Arist.; [(of style), ἀνθηρός, ά, όν, Isocr.]

To have a florid complexion, ἐπῐφοινίσσω, fut. -ίξω, Arist.

[*To write in a florid style*, ἀνθηρογραφέω, Cic.]

Flour, ἄλειαρ, ᾰτος, τό, in pl.; ἄλφῐτον, τό, oftenest in pl., esp. of barley flour (while ᾽ἄλειαρ and ἄλευρον are wheaten flour), Hom., Ar., Xen., Hipp.; ᾽ἄλευρον, τό, Hdt., Plat., Dem.; σεμῐδαλις, εως, ἡ, Ar., Hermipp., Strattis; [(the finest flour), παιπάλη, ἡ, Ar.; πάλη, ἡ, Hipp.]

[*Of* or *made from wheaten flour*, ἀλευρίτης, Diph.]

[*Divination from flour*, ἀλευρομαντεῖον, τό, Œnom.]

[*The flour-market*, ἀλφιτόπωλις στοά, ἡ, Ar.]

Flourish, a—*the flourishes of* a musician, μορμήκιαι, αἱ, Pherecr.

Flourish, to, ἀλδήσκω, only pres. and imperf. act., Hom.; γᾰνάω, only pres. and imperf. act., Hom., h.; θηλέω, no mid. or pass., Hom., Pind.; θᾰλέθω, only pres. act. (in Theoc. even with acc. of the grass with which the meadows flourish), Hom., Theoc.; θάλλω, fut. rare, no aor. 1, aor. 2 ἔθαλον, perf. τέθηλα, part. τεθηλώς, fem. often τεθᾰλυῖα, pluperf. τεθήλειν in imperf. sense, Hom., Hes., Pind., Trag., Xen., Plat.; ᾽ἀνᾰτρέχω, fut. -δραμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δέδρομα, Hom.; ζάω, contr. ᾶει in ῆ, Æsch., Soph.; ἀνθέω, Hes., Trag., Ar., Hdt., Xen., Dem.; ἐξανθέω, Æsch., Xen.; ᾽ἀκμάζω, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; εὐθενέω, Æsch.; εὐθηνέω, Æsch., Hdt., Xen., Dem.; also εὐθηνέομαι, pass., Dem.

To flourish again, ᾽ἀνᾰθηλέω, Hom.; ᾽ἀνᾰβλαστᾰνω, fut. -βλαστήσω, etc., aor. 2 -έβλαστον, no mid. or pass., Hdt.

To flourish (with ears of corn), ἀνασταχύω, only pres. and imperf. act., Ap. Rh.

Flourishing, ἀκμηνός, όν (of a branch), Hom.; βλωθρός, ά, όν (only of trees), Hom.; ἐπῐθηλής, ές, Hom.; τηλεθάων, usu. in poet. form τηλεθόων, τηλεθόωσα, etc., Hom., h.; θᾰλερός, ά, όν, Hom., Eur.; ᾽ὑπέρφλοος, ον (of flocks), Emped.; ἐρῐθαλλος, ον, Simon.; ᾽ἀκμαῖος, α, ον, Æsch.; εὐθᾰλής, ές, Æsch.; εὐερνής, ές, Eur.

Newly flourishing, νεοθηλής, ές, Hom., Hes., h., Pind.; νεηθᾰλής, ές, Eur.

Flow, to, ἵημι (ῐ Hom., ῑη Att.), only in pres., Hom.; νάω, only pres. and imperf., Hom., Call.; κᾰτείβομαι, pass., only pres. and imperf., Hom., Ar.; ῥέω, fut. ῥεύσομαι, Att. oftener ῥυήσομαι, aor. 2 ἐῤῥύην, perf. ἐῤῥύηκα, other tenses, except imperf., rare, Omn.; λείβομαι, rare, except in pres. and imperf., Hes., Ap. Rh.; εἴβομαι, only pres. and imperf., Hes., Ap. Rh.; μύρω, only pres. and imperf. act., Hes., mid., Ap. Rh.

To flow (as hair), ἐπιῤῥώομαι, mid., aor. 1 ἐπεῤῥωσάμην, Hom.

To flow abundantly, κοχῠδέω, poet. (not Att.) imperf. κοχύδεσκον, Pherecr., Theoc.

To flow different ways, διαῤῥαίνομαι, pass., Soph.

To flow back, ἀναῤῥέω, Plat.

To flow down, κᾰτείβομαι, Hom.; κᾰτειμι, infin. κατιέναι, imperf. κατήειν, Ep. -ήϊα, Att. sometimes -ῆα, no fut., or aor., or perf., Hom.; κᾰταῤῥέω, Hom., Eur., Theoc., Xen., Dem.; κᾰταστάζω, fut. -ξω, but rare beyond pres. and imperf., Soph., Eur., Xen.

To flow down (as hair down over a person's back), κᾰταιθύσσω, only pres. and imperf., c. acc., Pind.

To flow forth or *forth from*, προρέω, Hom., Hes.; ᾽ὑπεκπρορέω, Hom.; ᾽ἀποῤῥέω, Æsch., Plat.; ὑπεκρέω, Plat.; ἐκπρορέω, Orph.

To flow into, toward, etc., ἐπιῤῥέω, c. prep., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; εἰσρέω, Eur., Plat.; προσρέω (metaph. of large bodies of men), Hdt.; ἐνδίδωμι, aor. 1 ἐνέδωκα, c. εἰς and acc., Hdt.; ἐμβάλλω, c. εἰς and acc. (as a river flows into or falls into the sea, etc.), Plat.; ἐπεμβάλλω, Xen.; μετᾰνίσσομαι, only pres. and imperf., c. εἰς and acc., Ap. Rh.; προσεπιῤῥέω, Hipp.; as one river flows into another, συῤῥήγνῡμι, c. εἰς and acc., Hdt.

To flow by or *past*, πᾰραῤῥέω, c. acc., or c. πᾰρά and acc., Hdt., Xen.; [παραμείβομαι, Hdt.]

To flow round, περιῤῥέω, c. acc., Hom., Hdt., Xen., Lycurg.

To flow through, διαῤῥέω, c. acc., or c. διά and gen., Hdt., Xen., Isoc.; διαχέομαι, pass., perf. -κέχῠμαι, Hdt.

To flow together, συῤῥέω, lit. and metaph. of money, etc., Plat., Isæ.; συμφορέομαι, only pres. and imperf., Ap. Rh.

To change its flow, to ebb and flow, μεταῤῥέω, Arist.

To flow under, ᾽ὑπερεύγομαι, only pres. and imperf., Ap. Rh.

Which flows into the Phasis, and is borne on its sacred stream, ὅς τε . . . Φάσιδι συμφέρεται ἱερὸν ῥόον, Ap. Rh.

To make to flow, ἵημι (ῐη Hom., ῑη Att.), aor. 1 ἧκα, poet. often ἕηκα, Hom., Æsch., Eur.; λείβω, only pres. and imperf., Hom., Æsch., Soph.; διᾰκρηνόω, Thuc. *Vid.* To pour.

Flow, a, or Flowing, ῥοή, ἡ, Omn. poet., Plat.; ῥόος, contr. ῥοῦς, ὁ, Omn.; ῥῠσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* Stream.

A good flow, room to flow, εὔροια, ἡ, Plat.

A flow (of blood in the veins), ῥύμη, ἡ, Hipp.

[*The ebb and flow of the sea*, παλίῤῥοια, ἡ, Hdt., Soph.]

A flowing together, σύῤῥευσις, εως, ἡ, Arist.

A flowing in, εἴσροος, contr. -ρους, ὁ, Arist.

A flowing round, or *a being flowed round*, περιῤῥοή, ἡ, Plat.

Flowing, νᾱρός, ά, όν, Æsch.; νᾱμάτιαῖος, α, ον, Æschin.; ῥῠτός, ή, όν, Trag.

Flowing forever, ᾽ᾰενάων, ουσα, ον, Hom.; ἀέναος, ον (poet. also, though rarely, ᾽ᾰέννᾱος), Hes., Pind., Æsch., Ar., Xen., Plat.; also ἀείνως, Ar.; ᾽ᾰείρῠτος, ον, Soph.

Flowing abundantly, κοτῠλήρῠτος, ον (of blood), Hom.; πολύῤῥῠτος, ον, Æsch.

Flowing well, beautifully, etc., ἐῢῤῥειής, gen. έος, Hom.; ἐϋῤῥείτης, gen. ου, only masc., Hom., Eur.; εὔρειτος, and poet. ἐΰῤῥειτος, ον, Ap. Rh.; εὔροος, ον, contr. -ρους, -ρουν, and poet. (not Att.) ἐΰῤῥοος, ον, Hom., Soph., Eur.; καλλῐρέεθρος, ον, Hom., Hes., Eur.; καλλίροος, ον, and καλλίῤῥοος, ον, contr. -ῤους, -ῤουν, Hom., Pind.; καλλῐπότᾰμος, ον, Eur.; καλλῐνᾰος, ον, Eur.

Strongly flowing, ᾽ᾰγάῤῥοος, ον, Hom.

Gently flowing, ᾽ᾰκᾰλαῤῥείτης, ου, only masc., Hom.; εὐνάεις, εσσα, εν, of air, Æsch.; ᾽ᾰκᾰλάῤῥοος, ον, Orph.

Flowing from, ᾽ᾰπόῤῥῠτος, ον, c. gen., Hes.

Flowing backward and forward, πᾰλιῤῥόθιος, Hom.; πᾰλίῤῥοθος, ον (of a place where the sea flows backward and forward), Æsch.; πᾰλίῤῥοος, ον, contr. -ῤους, -ῤουν, Eur.

Flowing near, ἀγχίῤῥοος, ον, Ap. Rh.

Flowing rapidly, ὠκῠροος, ον, Hom.; ὠκυρόης, gen. ου, only masc., Eur., Ap. Rh.; ὠκῠποροs, ον, Æsch.

Flowing round, περίῤῥῠτος, η, ον, and ος, ον, c. gen., Eur.

Flowing of itself, αὐτόρῠτος, ον, Pind.

Flowing round, περίῤῥῠτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Æsch., Hdt.; ἀμφῐρῠτος and ἀμφίῤῥῠτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Soph. *Vid.* Sea-girt.

Flower, a, ἄνθος, τό, Omn.; ἄνθεμον, τό, Pind., Ar.; ἄνθη, ἡ, Plat.; φύλλον, τό, Theoc.

The flower (i. e., the best of any thing), ἄωτος, ὁ, and later ἄωτον, τό, rarely in pl., and never in neut. pl., Hom., Pind., Æsch., Call., Ap. Rh., Theoc.; ᾽ᾰκμή, ἡ, Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen.; κορῠφή, ἡ, Pind.; λώτισμα, ᾰτος, τό, usu. in pl., Eur.; μυελός, ὁ, Theoc.

The whole flower of the army, ὅ,τι περ ὄφελος ἦν τοῦ στρατεύματος, Xen.

The flower of the Trojan spoils, λείας Τρωϊκῆς ἐξαίρετον, Eur.

Flowers embroidered in cloth (used sometimes as charms, etc.), θρόνα, τά, Hom., Theoc.

Bringing flowers, ἀνθηφόρος, ον, Eur., Ar.; ἀνθεσφόρος, ον, Eur.; φερανθής, ές, Mel.

[*To bear flowers*, ἀνθοφορέω, Arist.; *bearing flowers*, ἀνθοφόρος, ον, Ar.; *gathering flowers*, ἀνθολόγος, ον, Anth.; *a gathering of flowers*, ἀνθολογία, ἡ, Luc.; *to gather flowers*, ἀνθολογέω, Plut., and in mid., Arist.]

With purple flowers, φοινῑκάνθεμος, ον, Pind.

Fond of flowers, φῐλανθής, ές, Eur.

Proceeding from flowers, ἀνθεμόῤῥῠτος, ον, Eur.

Working in flowers, ἀνθεμοῦργος, ον, Æsch.

Fluttering round flowers, ἀνθεσῐπότητος, ον, Antipho.

Nourishing flowers, ἀνθοβοσκός, όν, Soph.; ἀνθοφόρος, ον, Ar.

[*Like flowers*, ἀνθώδης, ες, Theophr.]

To produce flowers, ἀνθοκομέω, Anth.

Embroidered with flowers, ἀνθόκροκος, ον, Eur.

Having the smell of flowers (epith. of wine), ἀνθοσμίας, ου, only masc., Ar., Xen.; [*flavored with flowers*, (ἔλαιον) ἄνθῐνον, Hipp.]

Made of curious flowers, διεξηνθισμένος, η, ον (of a garland), Eubul.

To strew with flowers, ἀνθίζω, Eur.

To feed on flowers, ἀνθονομέω, Æsch.

Feeding on flowers, ἀνθόνομος, ον, Æsch.; ἀνθοδίαιτος, ον, Mel.

FLOWER, TO, ἀνθέω, Hes., Pind., Soph., Xen.; ἐξανθέω, Xen.

To flower before, προανθέω, Theoph.

FLOWER-BED, A, ἄνδηρον, τό, Theoc.

FLOWERY, abounding in flowers, etc., ἀνθεμόεις, εσσα, εν (also embossed with flowers), Hom., Hes., Anth.; πολυανθής, ές, Hom., h.; πολυάνθεμος, ον, Pind.; ἀνθεμώδης, ες, Æsch., Ar.; εὐανθής, ές, Theogn., Pind.; ἀνθηρός, ά, όν (sometimes also metaph. of style), Eur., Ar., Isoc., Dem.

FLUCTUATE, TO (in one's mind), διάνδῐχα μερμηρίζω, fut. -ίξω, Hom.; μετᾰβάλλω ἐμαυτὸν ἄνω καὶ κάτω, Plat.

FLUENCY (of speech), εὐγλωσσία, ἡ, Ar.; εὔροια, ἡ, Plat.

FLUENT (in speech), στρεπτός, ή, όν, and ός, όν (of the tongue), Hom.; εὔγλωσσος, ον, Æsch., Eur., Ar.; εὔροος, ον, and contr. -ρους, -ρουν, Eur., Plat.; εὔτροχος, ον, Eur.; εὔπορος, ον, Ar.; στωμῠ́λος, ον, Anth. *Vid.* ELOQUENT, TALKATIVE.

To be fluent, ῥέω, fut. ῥεύσομαι, Att. oftener ῥυήσομαι, aor. 1 rare, aor. 2 ἐῤῥύην, perf. ἐῤῥύηκα, Æsch., Dem.

FLUENTLY, ἐπῐτροχᾰ́δην, Hom.

FLUID, ὑγρός, ά, όν, Omn. *Vid.* LIQUID.

To be in a fluid state, ὑγροῤῥοέω, Arist.

FLUSHED, TO BE (with wine), (οἴνῳ) πορφύρω, only pres. and imperf., Theoc.

FLUTE, A, αὐλός, ὁ, Hom.; αὐλίσκος, ὁ, Theogn.; ἔντεα, τά, and ἔντεα αὐλῶν, Pind.; δόναξ, ᾰκος, ὁ, Ion. δοῦναξ, Dor. δῶναξ, Pind., Æsch., Theoc.; λωτός, ὁ, Eur.; βόμβυξ, ῡκος, ὁ, Æsch.; μέλιγμα, ᾰτος, τό, Mosch.

A flute with a hole at the side, πλᾰγίαυλος, ὁ, Theoc., Bion.

A flute played by itself, μόναυλος, ὁ, Soph.; μόναυλος κᾰ́λᾰμος, ὁ, Anaxand.

The music of the flute, αὔλημα, ᾰτος, τό, Ar., Xen., Plat.

A playing on the flute, αὔλησις, εως, ἡ, Plat.

A playing a duet on the flute, σῠναυλία, ἡ, Soph.

A prelude on the flute, προαύλιον, τό, Plat., Arist.

A preluding on the flute, προκᾰταύλησις, εως, ἡ, Theoph.

A song accompanied by the flute, αὐλῳδία, ἡ, Plat.

To play the flute, αὐλέω, Eur., Ar., Hdt., Plat., Xen.; no mid., though there is αὐλέομαι, pass. of the music played, of the person played to, or of the place filled with the sound, Eur., Xen.; καταυλέω, and pass., Plat.

To play the flute to any one, ὑπαυλέω, c. dat. pers., Alcman.

To play on the flute as an accompaniment, προσαυλέω, Ar.

To play on the flute besides, προσᾰνᾰφῡσάω, Plat. (Com.)

To prelude on the flute, προαυλέω, Arist.

To play badly on the flute, so as to let the breath be heard, ποππύζω, fut. ῠ́σω, only act., Theoc.

To imitate a flute with one's mouth, στομαυλέω, Plat.

A melody is played on the flute, μέλος ἐπαυλεῖται, Eur.

A flute-player, αὐλητήρ, ῆρος, ὁ, Hes.; αὐλητής, ὁ, Pind., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; αὐλείτης, ὁ, Ap. Rh.; μειλικτής, ὁ, Theoc.

A female flute-player, αὐλητρίς, ἴδος, ἡ, Ar.; αὐλητρῐ́διον, τό, Theopomp. (Com.)

Belonging to the flute or *to playing the flute*, αὐλητῐκός, ή, όν, Plat.

Played on the flute alone, μόναυλος, ον, Araros.

Fond of the flute, φῐ́λαυλος, ον, Soph., Eur.

[*Unaccompanied by the flute*, ἄναυλος, ον, Eur.]

Unfortunate owing to the flute, δῠ́σαυλος, ον (of the contest between Apollo and Marsyas), Anth.

Prepared to play the flute, ἐμπεφορβιωμένος (i. e., equipped with a mouth-piece), Ar.

A flute-case, σῠβήνη, ἡ, Ar.; αὐλοδόκη, ἡ, Leon. Tar.

A flute-maker, αὐλοποιός, ὁ, Plat.

To make flutes, αὐλοθετέω, Leon. Tar.

The trade of flute-making, αὐλοποιῐκή, ἡ, Plat.

A flute-borer, αὐλοτρῠ́πης, ὁ, Strattis.

FLUTED, ῥαβδωτός, ή, όν, Ath.

FLUTING, A (of pillars), ῥάβδωσις, εως, ἡ, Arist.

FLUTTER, TO, intrans., πέταμαι and (as always in Att.) πέτομαι, imperf. ἐπετόμην, fut. πετήσομαι, but often sync. ἐπτόμην, πτήσομαι, etc., aor. ἐπτᾰ́μην, πτῶμαι, πτάσθαι, πτᾰ́μενος, etc., also sync. aor. ἐπτόμην, infin. πτέσθαι, also aor. 2 act. ἔπτην, infin. πτῆναι, part. πτάς, perf. πεπότημαι, lit. and metaph., with hope, fear, etc., Pind., Soph.; ἀνᾰπέτομαι, Soph.; πτοέομαι and πτοιέομαι, pass., Theogn., Eur., Mimnerm., Call., Plat.

To flutter (as the garment of any one in the wind), ἐλελίζομαι, pass., h.

To flutter (i. e., to try to fly), πτερυγίζω, fut. -ῐ́σω, Ar.

To make to flutter, πτοέω, and poet. πτοιέω, Sappho. *Vid.* TO AGITATE.

A fluttering or *rustling noise*, κῐνᾰθισμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ῥῐπή, ἡ, Æsch.

FLUX, ῥοή, ἡ, Plat.; ῥόος, contr. ῥοῦς, ὁ, Plat.

[*The flux and reflux* (of sea), παλίῤῥοια, ἡ, Hdt.]

[*A bloody flux*, αἱματηρὸς ῥοῦς, Hipp.]

FLY, A, μυῖα, ἡ, Hom., Xen.

[*Carrion-fly*, ἡ μυῖα, Hom., but in prose μυῖα στρατιῶτις, Luc.]

A fly-flap, μυιοσόβη, ἡ, Menand.

FLY, TO, ποτέομαι, only in pres. and imperf., Hom., Hes.; ποτάομαι, pass., perf. πεπότημαι in pres. sense, pluperf. in imperf. sense, no other tenses except aor. 1, Hom., Hes., h., Pind., Trag.; πωτάομαι, mid., Hom., h., Ap. Rh.; πέτᾰμαι and (as always in Att.) πέτομαι, imperf. ἐπετόμην, fut. πετήσομαι (*vid.* sub TO FLUTTER), Hom., Hes., Trag., Hdt., Xen., Plat.; πτερῠγόομαι, mid., c. μετά and acc. of the person to whom, Sapph.; πάλλομαι, mid., only pres. and imperf., Pind.; πτέρῠγε (acc. dual of πτέρυξ) ναυστολέω, Ar.

To fly away, ἀποπέτομαι, Hom., Ar.; ἐκπέτομαι, Hes., h., Eur., Ar.; ἀναπέτομαι, poet. ἀμπ., Eur., Ar.

To fly (as an arrow flies from the bow), ἐξορμάομαι, pass., c. gen., Eur.

To fly down, καταπέτομαι, Ar., Hdt.

To fly around, ἀμφῐποτάομαι, Hom.

To fly to, εἰσπέτομαι (used also metaph. of reports "flying" about), Hom., Ar., Hdt.; ἐπῐπέτομαι, Hom., Xen.; παραπέτομαι, Simon.; προσπέτομαι, Soph., Ar., Xen.; ἐφίπταμαι, pres. and imperf., Mosch.

To fly beyond, ὑπερπέτομαι, c. acc., Hom., Soph.; πᾰρᾰπέτομαι, Ar., Arist.

To fly over, ἐπιπέτομαι, c. acc., Eur., Ar.; ὑπερπέτομαι, Ap. Rh.; ὑπερποτάομαι, Theoc.

To fly along, through, etc., διαπέτομαι, c. acc. or sine cas., Hom., Eur., Ar.; ἀναπέτομαι, often poet. ἀμπ., Eur.; ἀναπάλλω, and poet. ἀμπ., only act., Eur.

To fly up, ἀνᾰπέτομαι, Ar., Hdt.

To fly together over (in a flock), συνδιαπέτομαι, Plat.

And the arrows flew from the string, ἀπὸ νευρῆφι δ' ὀϊστοὶ θρῶσκον, Hom.

To fly to pieces, διασφενδονάομαι, pass., Xen.

FLYING, πετεηνός, ή, όν, Hom.; πετεινός, ή, όν, Theogn., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; πετηνός, ή, όν, Hdt.; πτηνός, ή, όν, Pind., Trag., Plat., Xen.; ποτητός, ή, όν, Hom., Ap. Rh.; ποτανός, ή, όν, Pind., Æsch.; πτερόφοιτος, ον, Plat.; πτητῐκός, ή, όν, Arist.

Flying high, ὑψῐπέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Soph.

Flying low, χθαμαλοπτήτης, only masc., gen. ου, Arist.

Flying badly, κᾰκοπετής, ές, Arist. *Vid.* WINGED.

FOAL, A, πῶλος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Æsch., Xen.; βρέφος, τό, Hom.

A breeding of foals, πωλεία, ἡ, Xen.

[*Of* or *drawn by foals*, πωλικός, ή, όν, Tragg.]

FOALING, ἄφεσις, εως, ἡ, Arist.

FOAM, ἄχνη, ἡ, Hom.; ἀφρός, ὁ, Hom., Æsch., Soph.; ἀφλοισμός, ὁ (round the mouth of an angry man), Hom.; σίᾱλον, τό (from the mouth), Xen., Hipp.

A cake of foam, ἀφρώδης πέλᾰνος, Eur.

[*Without foam*, ἄναφρος, ον, Hipp.]

The foam on the top of the sea, ἁλὸς χνόος, Hom.

To cover with foam, ἀφρέω, Hom.

Gathering foam, ἀφρηλόγος, ον, Anth.

FOAM, TO, πᾰφλάζω, fut. -ᾰ́σω (of the sea, or of an angry man), Hom., Ar.; ἐρεύγομαι, only pres. and imperf., Hom., Pind., Ap. Rh.; ἀφρίζω, Soph.; ἐπᾰφρίζω, Mosch.

To foam exceedingly, ὑπεραφρίζω, Eubul.

To foam away, exhaust (one's strength) *by foaming*, ἐξᾰφρίζομαι, mid., c. acc., Æsch.

FOAMING, or *covered with* or *belonging to foam*, φᾰληριόων (of waves), poet. part. of φαληριάω, Hom.; ἀφρώδης, ες, Eur., Plat.; λευκοκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἀφριόεις, εσσα, εν, Anth.

FODDER, ἐδωδή, ἡ, Hom.; εἶδαρ, ᾰτος, τό, Hom.; χόρτος, ὁ, Hes., Eur., Hdt.; χῖλός, ὁ, Hdt., Xen.; νομή, ἡ, Plat.; κράστις, εως, ἡ, Ar. *Vid.* FOOD.

FODDER, TO, χῑλεύω, Theoph.

FOE, A, ἐχθρός, ὁ, Omn. *Vid.* ENEMY.

[FŒTUS, κύημα, ᾰτος, τό, Plat., Arist.] *Vid.* EMBRYO.

FOG, A, ὀμῐ́χλη, ἡ (Ion. ὀμίχ.), Hom., Æsch., Xen., Plat., Arist.

FOGGY, ὀμῐχλοειδής, ές, Epicur.; ὀμιχλώδης, ες, Theophr.

FOIL, TO, πᾰρασφάλλω, c. acc. pers., gen. of the object, Hom., Pind.; σφάλλω, no perf. act., though there is perf. pass., c. gen. of the object, or c. ἐν and dat., or c. περί or κατά and acc., etc., Soph., Eur., Xen., Plat.

FOIST IN, TO, πᾰρεγγρᾰ́φω, Æschin.

Foisted in, παρέγγραπτος, ον, Æschin.

FOLD, A (for sheep, etc.), δόμος, ὁ, Hom.; σηκός, ὁ, Hom., Hes.; ἔπαυλος, ὁ, pl. οἱ and τά, Hom., Soph.; ἔπαυλις, εως, ἡ, Hdt.; ἐπαύλιον, τό, Æschin., Call.; σταθμός, ὁ, pl. οἱ and τά, Omn. poet.; αὖλις, ῐδος, ἡ, Eur.; αὔλιον, τό, Eur., Xen.; θᾰ́λᾰμος (ἀρνῶν), ὁ, Eur.; μάνδρα, ἡ, Soph., Theoc.

A fold (of any thing folded—a garment, etc.), κόλπος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Hdt., Xen., Theoc.; πτύξ, πτῠχός, ἡ, Eur.; πτῠχή, ἡ, Trag.; διαπτῠχή, ἡ, Eur.; στολμός, ὁ, Æsch.; σπολίς, ῐδος, ἡ, Arist.; ἔλιγμα, ᾰτος, τό, Ephipp.

In ample folds, κᾰταπτῠχής, ές, Theoc.

A fold (of a serpent, etc.), σπεῖρα, ἡ, Soph., Eur., Ap. Rh. *Vid.* COIL.

With many folds (of a serpent), πολύπλοκος, ον, Eur.

FOLD, TO, πτύσσω, fut. πτύξω, etc. (perf. rarely if ever found), Hom., Soph.

To fold up, συμπτύσσω, Soph.

To fold over (so as to cover), ἐπιπτύσσω, Arist.

To fold round, ἀμφελίσσω, imperf. ἀμφειλ., etc., Eur.; περιπτύσσω, Eur., Plat.

The star which bids the shepherd fold his sheep, αὔλιος ἀστήρ (gen. -έρος), ὁ, Ap. Rh.

FOLDED (in folds), πτυκτός, ἡ, όν, Hom.; σύμπτυκτος, ον, Pherecr.; κολπίας, ου, only masc., Æsch.; στολῐδωτός, ἡ, όν, Xen.; πτῠχώδης, ες, Arist.

Any thing folded, πτύγμα, ᾰτος, τό, Hom.

Folded round, ἀμφέλικτος, ον, Eur.; περιπτῠχής, ές, Eur.

FOLDING-DOORS, δῐκλῐ́δες πῦλαι, δικ. θύραι, δικ. σᾰνίδες, Hom.; δικλῐ́δες by itself, Ap. Rh., Mel.; and sing. δικλίς, ῐδος, ἡ, Theoc. *Vid.* DOOR.

FOLIAGE, φυλλάς, ᾰ́δος, ἡ, Æsch.; πτερόν, τό, Soph.; χλόη, ἡ, Eur. *Vid.* LEAF.

To change foliage, μετᾰβλαστᾰ́νω, fut. -βλαστήσω, perf. -βεβλάστηκα, aor. 2 -έβλαστον, Theoph.

[*With thick foliage*, πυκνόφυλλος, ον, Arist.]

FOLLOW, TO, μετᾰσεύομαι, in augmented tenses usu. μετεσσ., aor. 2 mid. sync. -εσσύμην, etc., Hom.; ὀπάζω, fut. ὀπᾰ́σω, poet. also ὀπάσσω, only act. in this sense, Hom.; ἕπω, in act. voice only pres. and imperf., without augm., ἕπον, Hom., mid. ἕπομαι, imperf. εἱπόμην, aor. 2 ἑσπόμην, imper. σπέο, σποῦ, and poet. Hom. σπεῖο, etc., fut. ἕψομαι, no aor. 1, c. dat., sometimes (but rarely) c. acc., often c. prep., e. g., ἅμα and dat., μετά and dat., σύν and dat., sometimes c. μετά and acc., or c. ἐπί and gen., also c. μετά and gen., no pass. voice, Omn.; ἐφέπω, c. acc., Hom.; ἐφέπομαι, mid. (N. B.—in the compounds of ἕπομαι the aor. 2 loses the aspirate, so that it is ἐπεσπόμην, etc., not ἐφεσπόμην), Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Theoc.; προσέπομαι, Hom.; μεθέπω, Hom., and -ομαι, mid., Hom., Pind., Soph.; σῠνέπομαι, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Ap. Rh.; σῠνεφέπομαι, Hdt., Xen., Plat.; πᾰρέπομαι, Xen., Plat.; συμπαρέπομαι, Xen., Plat.; ὀπᾰδέω, c. dat. or c. prep., only pres. and imperf. act., Hom., Hes., h., Pind., Æsch.; ἐφομαρτέω, no pass. or mid., Hom., Ap. Rh.; ὁμαρτέω, c. dat., Æsch., Eur.; σῠνομαρτέω, Sol., Eur.; μετέρχομαι, esp. as punishment, etc., also generally, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, sync. as always in Att. -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; μέτειμι, usu. in fut. sens., part. -ιών, imperf. -ήειν, Ep. -ῄϊα, Att. often -ῇα, no other tenses (except an aor. 1 part. μετεισάμενος, Hom.), Hom., Trag., Thuc., Xen.; διώκω, c. acc., Omn.; μετᾰδιώκω, Hdt., Xen., Plat.; ἐπῐδιώκω, Hdt.; διωκᾰ́θω, only in aor. 2, Eur., Ar., Plat.; βαίνω, only in aor. 2 ἔβην, part. βάς, Pind., Ar.; μεταστείχω, no mid. or pass., Eur.; προσιζᾰ́νω, only pres. act., c. dat. or c. πρός c. acc., Æsch.; ἀκολουθέω (also as a consequence), no mid. or pass., c. dat. or c. prep., rarely c. acc., Ar., Menand., Omn. Att. prose; ἐπᾰκολουθέω, Ar., Thuc., Plat., Xen.; σῠνᾰκολουθέω, Omn. Att. prose; πᾰρᾰκολουθέω, Ar., Xen., Plat., Dem.; σῠνεπακολουθέω, Plat.; συμπαρακολουθέω, Plat., Æschin.; ὀπᾰδεύω, only pres. act., Ap. Rh.; πιάζω, aor. 1 ἐπίαξα, Theoc.

To follow up (an accusation, enmity, etc.), μετέρχομαι, Thuc.; μετᾰπορεύομαι, mid., Lys.

To follow (a teacher), ἀποδέχομαι, mid., c. perf. pass. -δέδεγμαι in act. sens., Xen.

[*To follow* (an occupation), πράσσω, Att.; *to follow* (a corpse to the grave), προπέμπω, Æsch., Plat.]

Old age follows, γῆρας ἐπιλέλογχε (perf. of ἐπῐλαγχᾰ́νω), Soph.

While he was following him over the wheat-bearing plain, Ἕως ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πῡροφόροιο, Hom.

It follows (i. e., is the consequence of an argument), συμβαίνει, Plat.; συμπεραίνεται, Arist.

It seems that this must follow from the argument, δοκεῖ ταῦτα πάσχειν ὁ λόγος, Plat.

To make to follow, ὀπάζω, c. acc. of the person urged on, dat. of him followed, Hom., Pind.; ἐφέπω, c. acc. and dat., Hom.; μεθέπω, c. dupl. acc., Hom.

One must follow, διωκτέον, Plat.; ἀκολουθητέον, c. dat., Xen.; ἐπᾰκολουθητέον, Dem.

To be followed, διωκτός, ἡ, όν, Soph., Arist.; διωκτέος, α, ον, Ar., Hdt.

Easy to be followed (of an argument), εὐεπᾰκολούθητος, ον, Arist.; εὐπᾰρᾰκολούθητος, ον, Arist.

FOLLOWER, A, ὀπᾰδός, ὁ, Pind., Soph., Eur.; ὀπισθόπους, ὁ, Æsch.; ἀκόλουθος, ὁ, Thuc., Xen., Plat.

A follower of a god, χορευτής, ὁ, c. gen., Plat.

Disposed to be a follower of, ἀκολουθητῐκός, ἡ, όν, c. dat., Arist.

FOLLOWING, μετάλμενος, sine cas., Hom.; ὀπᾰδός, όν, c. dat. or c. gen., h., Pind., Æsch., Soph.; ἀκόλουθος, ον, c. gen. or c. dat., Soph., Plat.; ὀπισθόπους, ὁ καὶ ἡ, neut. ουν, gen. -ποδος, Eur.

Fond of following, φῐλᾰκόλουθος, ον, Ar.

Following, adv., μετᾰδρομᾰ́δην, Hom., Ap. Rh.

[*The following* (as adj., opposed to preceding), ὅδε, ἥδε, τόδε, esp. in pl. neut., opp. to οὗτος, *foregoing*, Omn. Att.; but ταῦτα also sometimes so used, Hdt., Att.; οἱ, αἱ, τὰ ὄπισθε, as (in a book), *in the following books*, ἐν τοῖς ὄπισθε λόγοις, Hdt.; so ἐν τοῖς ὀπίσω λόγοις, Hdt.]

FOLLOWING, A, δίωξις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; ἀκολούθησις, εως, ἡ, Plat., Arist. *Vid.* PURSUIT.

FOLLY, ἀεσῐφροσῠ́νη, ἡ, only in pl., Hom., Hes.; ἀτασθᾰλία, ἡ, only in pl., Hom., Simon.; ἀφρᾰδία, ἡ, usu. in pl., Hom., Theogn.; ἀφροσύνη, ἡ, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἀγνωμοσῠ́νη, ἡ, Theogn., Dem.; ἀτροπία, ἡ, Theogn., Ap. Rh.; ἄνοια, ἡ, Hdt., Omn. Att.; πᾰρᾰ́νοια, ἡ, Omn. Att.; μωρία, ἡ, Hdt., Omn. Att.; ἀβουλία, ἡ, Hdt., Trag., Thuc., Æschin.; ἀβελτερία, ἡ, Pind.; σκαιοσύνη, ἡ, Soph.; ἀσῠνεσία, ἡ, Eur., Thuc., Xen.; ἀμουσία, ἡ, Eur., Plat.; δυσβουλία, ἡ, Æsch., Soph.; μάτη, ἡ, Æsch.; εὐήθεια, ἡ, Thuc.; ἀλογία, ἡ, Thuc., Isoc., Dem.; ἠλῐθιότης, ητος, ἡ, Plat.; ματία, ἡ, Ap. Rh.; μαργοσύνη, ἡ, Ap. Rh.

Folly in talking, foolish talking, κουφολογία, ἡ, Thuc.

[*To impute folly to one*, μωρίαν ἐπιφέρω τινί, Hdt.]

Fond of folly, φῐλᾰ́βουλος, ον, Mel.

FOMENT, TO (medic.), ἐπαντλέω, Plat., Hipp.; προπῠριάω, Hipp.

FOMENTATION, χλίασμα, ᾰτος, τό, Hipp.; ὑπέκκαυμα, ᾰτος, τό, Hipp.; ἐπάντλησις, εως, ἡ, Hipp.

FOND, εὐφῐλής, ές, c. gen., Æsch. *Vid.* LOVING.

FONDLE, TO, κορίζομαι, mid., Ar.; ὑποκορίζομαι, Xen.

To fondle exceedingly, ὑπερασπάζομαι, Xen.

Any thing to be fondled, μείλιγμα, ᾰτος, τό, Æsch.

[FONT (baptismal), πύελος, ἡ, Eccl.]

FOOD, ἐδητύς, ύος, ἡ, Hom.; ἐδωδή, ἡ, Hom., Xen., Plat.; ἦια and ἦα, τά, prop. for a journey, Hom.; εἶδαρ, ᾰτος, τό, Hom., Thuc., Ap. Rh.; βόσις, εως, ἡ, Hom.; βρώμη, ἡ, Hom.; βρῶσις, εως, ἡ, Hom., Hes., Soph., Eur., Plat.; βρωτύς, ύος, ἡ, Hom.; δεῖπνον, τό, Hom., Æsch., Xen.; ὀνείατα, τά (esp. of dressed food), Hom.; φορβή, ἡ (esp. of pasture), Hom., Soph., Eur., Hdt.; σῖτος, ὁ, pl. τὰ σῖτα (esp. of corn or

bread), Omn.; ἀρμαλία, ἡ, Hes., Theoc., Ap. Rh.; νομός, ὁ, Hes.; δόρπον, τό, h., Ap. Rh.; βορά, ἡ, Pind., Trag., Hdt.; βόσκη, ἡ, Æsch., Eur.; βόσκημα, ἄτος, τό, Æsch., Soph., Ar.; βρῶμα, ἄτος, τό, Ar., Thuc., Xen.; δίαιτα, ἡ, Soph., Hdt., Xen.; θρεπτήρια, τά, Soph.; σίτιον, τό, usu. in pl., Ar., Hdt., Omn. Att. prose; χόρτος, ὁ, Hippon., Eur.; τροφή, ἡ, Hdt., Omn. Att.; τροφόν, τό, Plat.; βίου τροφεῖα, τά, Soph.

[*Food* (meat) *and drink*, σῖτα καὶ ποτά, Hdt.; σιτία καὶ ποτά, Plat.]

Wine in casks, and meal, the strengthening food of man, οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα μυελὸν ἀνδρῶν, Hom.

Want of food, 'ἀσῖτία, ἡ, Eur., Hdt.

Procuring food easily (of animals), εὔβιος, ον, Arist.; εὐβίοτος, ον, Arist.

Carrying food (birds), δειπνοφόρος, ον, Arist.

Eating savory for food, θυμβρεπίδειπνος, ον, Ar.

Fed on horrid food, δυστράπεζος, ον, Eur.

Providing food, φερέσβιος, ον, Hes., h., Æsch., Ap. Rh.; σιτονόμος, ον (epith. of hope), Soph.

Without food, 'ἄσῖτος, ον, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.

To be without food, 'ἀσῖτέω, no mid., Eur., Xen.

Money to buy food (given to soldiers), σιτηρέσιον, τό, Xen., Dem.

To procure food for one's self, ἐπισιτίζομαι, mid., c. acc. of the food, Thuc.; σιτοποιέομαι, mid., Xen.

To provide food for others, σῖτοποιέω, Xen.

FOOL, A, βερέσχεθος, Ar. *Vid.* FOOLISH.

[*The Fool* (character of comedy), Ξανθίας, ὁ, Ar.]

[*To play the fool*, μωραίνω, Arist. (*vid.* TO BE FOOLISH); *to be a great fool*, ἀνοίᾳ πολλῇ χράομαι, Antipho; *to be thought a fool*, ἄνοιαν ὀφλισκάνω, Dem.]

FOOL-HARDY, ῥιψοκίνδυνος, ον, Xen.; παράτολμος, ον, Plut.

FOOLISH, ἀνοήμων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Hom.; ἀεσί'φρων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Hom.; ἀποφώλιος, ον, Hom., Eur.; πἄρήορος, ον, and παρ. νόου, Hom., Archil., Æsch.; κενός, ἡ, όν, and poet. κεινός (also in Trag. in chor.), and κενεός, ά, όν, Hom., Pind., Soph.; νήπιος, α, ον, and sometimes Att. ος, ον, no compar. or superl., Hom., Hes., Pind., Trag.; νηπΰτιος, no compar., Hom., Ar.; 'ἀτάσθἄλος, ον, no compar., Hom., Hes., Hdt.; 'ἀφρἄδής, ές, no compar., Hom.; κἄκοφρἄδής, ές, no compar., Hom., Ap. Rh.; 'ἄνοος, ον, contr. 'ἄνους, ουν, compar. Att. ἀνούστερος, Hom., Æsch., Soph., Plat.; ''ἄφρων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Hom., Trag., Thuc., Xen.; 'ἀμαρτίνοος, ον, Hes., Æsch.; 'ἀφράδμων, ὁ καὶ ἡ, etc., h.; 'ἀφράσμων, ον, Æsch.; 'ἄσοφος, ον, Theogn., Pind.; μάταιος, α, ον, and Att. ος, ον, Theogn., Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.; 'ἀβέλτερος, ον, Pind.; κἄκόφρων, ὁ καὶ ἡ, etc., Soph., Eur.; μωρός, ά, όν, Trag., Xen., Isoc.; πἄρἄ'φρων, ὁ καὶ ἡ, etc., Soph.; κἄκόβουλος, ον, Eur., Ar.; ἄβουλος, ον, Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; 'ἄλογος, ον, Eur., Thuc., Isoc., Dem.; δύσφρων, ὁ καὶ ἡ, etc., Æsch.; σκαιός, ά, όν, Soph., Eur., Ar., Hdt., Dem.; 'ἄμουσος, ον, Eur., Xen., Plat.; 'ἀσΰνετος, ον, Eur., Hdt., Thuc.; ἀξΰνήμων, ὁ καὶ ἡ, etc., Æsch.; 'ἀνόητος, ον, Soph., Hdt., Omn. Att. prose; 'ἀνάρμοστος, ον, Ar.; ἀγνώμων, ὁ καὶ ἡ, etc., Pind., Plat.; ἠλΐθιος, Eur., Ar., Hdt., Plat.; 'ἀλόγιστος, ον, Eur., Thuc., Plat.; ἔκφρων, ὁ καὶ ἡ, etc., Dem., Æschin.; ἐμβρόντητος, ον, Xen., Dem.; πἄράρος, ον, Theoc.; νενίηλος, ον, Call.; φρενῶν κεκομμένος, Æsch.

Looking foolish, 'ἀχρεῖον 'ἰδών, Hom.

To be foolish, 'ἀφρἄδέω, only pres. act., Hom.; 'ἀφραίνω, only pres. act., Hom.; ἀφρονέω, only pres. act., Hom.; 'ἀτασθάλλω, only pres. act., Hom.; 'ἀπῐνύσσω, only pres. act., Hom.; πἄρἄνοέω, no mid. or pass., Eur., Ar., Lys., Isæ.; πἄρἄφρονέω, and poet. (not Att.) παραιφρ., no mid. or pass., Æsch., Soph., Xen., Isoc., Dem., Theoc.; μωραίνω, no mid. or pass., Eur., Ar., Arist.; γνώμης 'ἁμαρτάνω (fut. ἁμαρτήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἥμαρτον, perf. ἡμάρτηκα), Thuc.

To be foolish together with, σὔνἄσοφέω, c. dat., Eur.

Did the unhappy man make this foolish attempt? πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας; Æsch.

I became foolish, was made vain as the wind by folly, ἐξηνεμώθην μωρίᾳ, Eur.

You would never, of your own accord, have done so foolish a thing, οὔποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ . . . ἔβας τόσσον, Soph.

To make foolish, ἠλῐθιόω, Æsch.

FOOLISHLY, παρὲκ νόον, and simply παρέκ or παρέξ, Hom.; ἀφρἄδέως, Hom.; μἄτην, Pind., Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; 'ἀφραδμόνως, Pind.; 'ἀφρασμόνως, Æsch.; 'ἀφρόνως, Soph., Xen.; δυσφρόνως, Æsch.; ἀπὸ γνώμης, Soph.; εὐηθῶς, in superl. εὐηθέστατα, Eur.; 'ἀλόγως, Thuc., Xen., Isoc., Lys.; 'ἀλογίστως, Thuc., Isoc., Dem.; σκαιῶς, Ar.; μωρῶς, Xen.; ἠλῐθίως, Plat.; ἀνοήτως, Xen., Isoc., Lys.

Speaking foolishly, ἁμαρτοεπής, ές, Hom.

To act foolishly, μἄτάζω, only pres., Soph.; ἠλῐθιάζω, only pres., Ar.

In my opinion it will be evident that he acts foolishly, σκαιοσύνην φυλάσσων ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται, Soph.

To speak foolishly, ληρέω, Soph., Ar., Plat., Dem.

FOOLISHNESS, μωρία, ἡ, Omn. Att., Hdt. *Vid.* FOLLY.

FOOT, A, πούς, ὁ, gen. ποδός, gen. and dat. dual in Hom. often ποδοῖιν for ποδοῖν, dat. pl. ποσί (ποσσί, Hom., as well as πόδεσσι), used also for a foot in length, or in prosody, Omn.; κῶλον, τό, Trag., Plat.; ἔμβἄσις, εως, ἡ, Eur.; τένων, οντος, ὁ, Æsch., Eur.; ''ἴχνος, τό, Eur.; ποδάριον, τό, Plat. (Com.)

The foot of a mountain, πρυμνώρεια, ἡ, Hom.; πρύμνα, ἡ, Eur.; ῥίζα, ἡ, Æsch.

[*A little foot*, ποδάριον, τό, Plat. (Com.); *an artificial* (*wooden*) *foot*, ξύλινος πούς, ὁ, Hdt.]

May I never set foot in Argos, μήποτε κατ' ''Αργος ζῶσ' ἴχνος θείην ποδός, Eur.

The feet, γυῖα ποδῶν, Hom.; ποδοῖν 'ἀκμαί, Soph.; ἄρθρα ποδοῖιν, Soph.; ἄρθρα, τά, by itself, Eur., and once in sing., "my foot," ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον, Soph.; τὰ ποδήρη, Æsch.

I fall at your feet, προσπιτνῶ σε γόνασι, Soph.

And I throw myself at your feet in supplication, ἱκετηρίαν δὲ γόνασιν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τοὐμόν, Eur., so ἱκτῆρι θάλλῳ προσπιτνοῦσ' ἐμὸν γόνυ, Eur.

Falling at your feet, γόνασι σοῖσι σῶμα δοῦσ' ἐμόν, Eur.

And falling at my father's feet, γονάτων τε τοῦ τεκόντος ἐξαρτωμένη, Eur.

The flat of the foot, ταρσός, ὁ, Hom., Hdt.

A foot and a half (measure), τριημῐπόδιον, τό, Xen.

On foot, adv., ἐμβἄδόν, Hom.; πεζῇ, Thuc., Xen., Theoc.

On foot, adj., πεζός, ή, όν, esp. of fighting on foot, also of traveling on foot, etc., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; πεδοστῐβής, of traveling on foot, Æsch.; πεζόπορος, ον, Mel.; [(opp. to flying), πεζευτικός, ή, όν, Arist.; πορευτικός, ή, όν (e. g., ζῷα), Arist.]

To go on foot, πεζεύω, Eur., Xen., Isoc.; πεζοπορέω, Xen.

Nor walking on foot on the land, οὔτ' ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων, Eur.

Strong in the feet, ἀρτῐπος, ον, Hom.; ἀρτῐπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, etc., Hes., Soph., Plat.

With large feet, μεγαλόπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, Arist.

With hard feet, κρἄτερῶνυξ, ὁ καὶ ἡ, gen. -ὔχος, Hom.; κρἄταίπους, ουν, h.; χαλκόπους, ουν, Hom., Soph., Eur.

A foot long, broad, or *high*, ποδιαῖος, α, ον, Xen.

With two feet, or *two feet long*, δίπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, Æsch., Hdt.; δῐπόδης, neut. ες, Xen.

A being two-footed, δῐποδία, ἡ, Arist.

Having soft feet, μἄλἄκαίπους, ουν, Theoc.

Having no feet, 'ἄπους, ουν, Plat.

Having six feet, or *being six feet in dimensions*, ἑξἄπους, ουν, Arist.; [*eight feet* (large), ὀκτώπους, ουν, Plat.]

Barefoot, λευκόπους, ουν, Eur.; νηλῐπους, ουν, Soph.; νήλιπος, ον, Ap. Rh.

With silver feet, ἀργὔρόπεζα (of a goddess), ἡ, Hom.; ἀργὔρόπους, ουν (of a piece of furniture), Xen., Dem.

With ruddy feet, φοινῑκόπεζα, only fem., Pind.

With purple feet (of a piece of furniture), (κὔανόπεζος), fem. -πεζᾰ, Hom.

With distorted feet, κολλοποδίων, ονος, only masc., Hom.

With three feet, or *three feet long*, τρῐπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, Æsch., Enigm. Sphingis, Hdt.; τρῐπόδης, ου, ὁ, Hes., Xen.; τριπόδειος (Ion. τριποδήϊος), ον, Call.

A stick, acting as a third foot, βάκτρον τρῐτόβἄμον, Eur.

Having a narrow foot, στενόπους, ουν, Arist.

With four feet, or *four feet long*, τετρἄβάμων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος, Eur.; τετρἄπους, ουν, Plat. *Vid.* QUADRUPED.

Having feet, ὑπόπους, ουν, Arist.

A having feet, ποδότης, ητος, ἡ, Arist.

Having many feet, πουλὔπος, ον, Simon., Theogn.; πολὔπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, Soph., Plat.

A having many feet, πολῠποδία, ἡ, Arist.

Having bad feet, κᾰκόπους, ουν, Xen.

[*With unwashen feet*, ἀνιπτόπους, ὁ, ἡ, πουν, τό, gen. ποδος, Hom.]

With five feet, πεντέπους, ουν, Plat.

With how many feet? how many feet long? ποσάπους, ουν; Plat.

With sounding feet, κᾰνᾰχήπους, ουν, Hes.

Having turned-out feet, σᾰράπους, or σάρᾰπος, ον, Alcæ.

Having white feet, πόδαργος (the name of a horse), Hom.

With swift feet, ποδάρκης, ὁ καὶ ἡ, neut. ες, Hom., Pind.; ποδώκης, ες, irreg. superl. ποδωκηέστατος, Hom., Hes., Soph., Thuc., Plat., Xen., Ap. Rh.; εὔπους, ουν, Xen.

Swiftness of foot, ποδώκεια, ἡ, Hom., Eur.; ποδωκία, ἡ, Æsch., Xen.; εὐποδία, ἡ, Xen.

With a golden foot, χρῡσαστρᾰγᾰλος, ον, of furniture, Sapph.

With chapped feet, χειροπόδης, ου, ὁ, Alcæ.

On the foot, ἐπῐπόδιος, ον, Soph.

A foot rule, ποδιαία, ἡ, Plat.

Struck with the foot, ποσσῐκροτος, ον, Orac. ap. Hdt.

Reaching to the feet, ποδηνεκής, ές, Hom., Hdt., Ap. Rh.; ποδένδῠτος, ον, Æsch.; ποδήρης, ες, Eur., Xen.; πεζόφορος, ον, Æsch.

Strength of feet, ποδοῤῥώη, ἡ, Call.

To tie the feet, ποδίζω, Xen.

Entangling the feet, ποδιστήρ, ῆρος, ὁ, only masc., Æsch.

Covering one's self with one's feet, στεγᾰνόπους, ουν, Alcman.

Under foot, λάξ, Hom., Æsch.; λάγδην, Soph.

[*At, before one's feet*, πρόσθεν or προπάροιθε ποδῶν, Hom.; ἐν ποσί, Thuc., etc., παρὰ πόδα, κατὰ πόδα, Plat.]

[*From head to foot*, ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς and ἐκ κεφαλῆς ἐς πόδας, or ἐκ ποδῶν εἰς κεφαλήν, Hom., Ar.]

[*As fast as their feet would carry them*, ὡς ποδῶν εἶχον τάχιστα, Hdt., etc.; or (φεύγειν) ἀμφοῖν ποδοῖν, or ἐκ δυοῖν ποδοῖν, Ar.; prov., *to have one's foot in a thing*, ἐν (τούτῳ) πεδίλῳ πόδ' ἔχω, Pind.; *to get* or *put one's foot in*, εἰς ἄντλον ἐμβῆσαι πόδα, Eur.]

The part of the shin (in a slain animal) *where the feet have been*, ποδεών, ῶνος, ὁ, Hdt., Theoc.

Water for the feet, ποδάνιπτρα, τά, Hom.

FOOT-BATH, A, or FOOT-PAN, ποδάνιπτήρ, ῆρος, ὁ, Hdt.

FOOT-CLOTH, A, ποδόψηστρον, τό, Æsch.

[FOOT-GUARDS, THE (in the Macedonian army), πεζέταιροι, οἱ, Dem. (opp. to ἑταῖροι, *horse-guards*).]

To place on a good footing, εὐτρεπίζω, Dem.

Having a bad footing (of rocky ground), δύσορμος, ον, Xen.

FOOT-PAD, A, λωποδύτης, ου, ὁ, Ar., Lys., Antipho, Dem.

FOOT-PATH, A, πάτος, ὁ, Hom., Ap. Rh. *Vid.* PATH.

[FOOT-SOLDIERS (*vid.* INFANTRY); *a commander of foot*, πέζαρχος, ο, Xen.]

FOOTSTEP, A, ἴχνιον, τό, Hom., Ap. Rh.; ἴχνος, τό, Omn.; στίβος, ὁ, h., Trag., Hdt., Xen.; σημεῖον, τό, Soph., Xen.

The sound of footsteps, κνόη, ἡ, Æsch.; ποδοψοφία, ἡ, Æsop.

FOOT-STOOL, A, θρῆνυς, υος, ὁ, Hom.; σφέλας, ᾰτος, τό, Hom., Ap. Rh.; ὑπόβᾰθρον, τό, Theoph.

[FOP, A, ἁβρυντής, ὁ, Physiogn.]

FOR, γάρ (never the first word in a sentence, usually the second), Omn.; [sometimes implied in relat. pron. when the antecedent is indirect or separated by intervening words: *for you have made the Persians to be freemen*, etc., ὅς . . . τοὺς Πέρσας ἐποίησας ἐλευθέρους εἶναι, Hdt.; *for by no means*, οὐ γὰρ ἄν ποτε or που, Att.; *for surely not*, οὐ γὰρ δή or δήπου, Soph., Plat.; *for in no manner*, οὐ γάρ που or πού γε, Plat.]

For, prep. (i. e., in behalf of, in defense of), πρό, c. gen., Hom., Soph., Xen., etc.; ὑπέρ, c. gen., Omn.; περί, c. gen., c. dat., Hom., Tyrt., Eur., Hdt., etc.; πρός, c. gen., Hom., Soph., Xen., etc.

For the sake of, ἀμφί, c. gen., or c. dat., or c. acc., Hom., Trag., etc.; ἕνεκα or εἵνεκα, or ἕνεκεν or εἵνεκεν (this last form not Att., and only ἕνεκα in Att. prose), c. gen., Omn.; οὕνεκα, c. gen., Trag.; ἕκᾱτι, Pind., Trag.; ἐπί, c. dat., Hom.; as grief for, etc., περί, c. gen., Omn.; after a verb of motion, as "to send for," "to go for," ἐπί, c. acc., Hom., Hdt.; μετά, c. acc., Omn.; κατά, c. acc., Hom., etc.; πρός, c. gen., Eur.

For (i. e., instead of, in return for), πρό, c. gen., Æsch., Ar., Hdt., etc.; ἀντί, c. gen., Omn.; παρά, c. acc., as, *blow for blow*, πληγὴ παρὰ πληγήν, Ar.

She dies most miserably for a most glorious action, κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει, Soph.

For (i. e., urged by a motive, as for fear, etc.), πρό, c. gen., Hom.; περί, c. gen. or c. dat., Hom., h., Pind., Æsch., etc.; ἀμφί, c. dat., Æsch., Eur., etc.; εἰς, c. acc., as, *to speak for good* (for the good of any one), εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν, Hom.; *but he will obey for his good*, ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθόν, Hom.; so *I will arm for war*, εἰς πόλεμον θωρήξομαι, Hom.

For (for the time, etc.), εἰς, c. acc., Hom., Xen., etc.

If it had not been for us, εἰ μὴ δι' ἡμᾶς, etc., Lys., Dem.

These things are not for your glory (i. e., do not tend to your glory), *oh Lacedæmonians*, οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τάδε, Thuc.

Crœsus thinking that the oracle was for him (i. e., in his favor), Κροῖσος ἐλπίσας πρὸς ἑωυτοῦ τὸν χρησμὸν εἶναι, Hdt.

Who is willing to die for her brothers (lit., rather than that her brothers should die), ἀδελφῶν ἢ πάρος θέλει θανεῖν, Eur.; so πάροιθε, c. gen., Eur.

For (i. e., considering that he was, etc.)—*for he was worthy for a slave*, ἄξιος γὰρ οἷ (for οἷα) ἀνὴρ Δοῦλος . . . ἦν, Soph.; [so ὡς, as, *he was not unskilled in speaking, for a Lacedæmonian*, οὐδὲ ἀδύνατος, ὡς Λακεδαιμόνιος, εἰπεῖν, Thuc.; *not large for Egypt*, οὐ πολλὸν χωρίον ὡς εἶναι Αἴγυπτον, Hdt.]

FORAGE, χῐλός, ὁ, Hdt., Xen.; προνομή, ἡ, Xen.

FORAGE, TO, ἐπῐσῐτίζομαι, mid., fut. -ἴσομαι, Att. -ιοῦμαι, c. dat. or c. acc. of the troops for whom, c. ἐκ and gen. of the district where, Hdt., Thuc.; [προνομεύω, Polyb., Plut.]

[FORAGER, A, προνομευτής, ὁ, Strab.]

FORAGING, ἐπῐσῐτισμός, ὁ, Xen.; [προνομή, ἡ, Xen.; προνομεία, ἡ, Luc.]

Foraging expeditions, προνομαί, αἱ, Xen., and *foraging parties*, Polyb.; [*to go on a foraging expedition*, προνομὴν ποιέομαι, Xen.]

[FORAY, προνομή, ἡ, Xen.]

FORBEAR, TO, ἀπέχομαι, mid., imperf. ἀπειχόμην, fut. ἀφέξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἀπεσχόμην, imper. ἀποσχοῦ, etc., c. gen. or c. ἀπό and gen., or c. τοῦ and infin., or c. μή and infin., or c. τὸ μή and infin., Omn.; ἀπέχω, like ἀπέχομαι, Hdt., Xen.; φείδομαι, mid. (Ep. fut. also πεφῐδήσομαι, and aor. 2 πεφῐδόμην), c. gen. or c. infin., or c. μή and infin., Omn.; *but one thing I will not forbear to mention*, ἓν δ' οὐκ ἀποτρέψομαι, Dem. *Vid.* TO ABSTAIN.

FORBEARANCE, μᾰκροθῡμία, ἡ, Menand.; [ἀνεξικακία, ἡ, Plut.]

[FORBEARING, μακρόθῡμος, ον, LXX.; ἀνεξίκακος, ον, N. T.]

FORBID, TO, κωλύω (ῡ generally, sometimes ῠ), fut. -ύσω, etc., fut. mid. sometimes in pass. sens., c. gen. rei, or c. ἀπό and gen., or c. μή and infin., or c. τό and infin., or c. infin. by itself, c. acc. pers. always, except when c. acc. rei, sometimes also c. dupl. acc., Pind., Hdt., Omn. Att.; εἴργω (sometimes in pres. εἰργνύω), construction like κωλύω, sometimes also c. ὥστε and infin., or c. ὥστε μή and infin., Omn. Att.; ἀπεῖπον, only in aor. 2, augm. ει in all moods (Hom. has ἀποεῖπον, and even ἀποεῖπον), c. dat. pers., c. μή and infin. rei, etc., Omn. Att., Hdt.; ἀπενέπω and ἀπεννέπω, only pres. act., c. acc. pers., c. acc. rei, or c. μή and infin., etc., Trag.; ἀπαυδάω, c. acc. pers., c. μή and infin., etc., Soph., Eur.; ἀντερέω, in perf. ἀντείρηκα, sine cas., Soph.; ἀπᾰγορεύω, usu. sine cas. pers., c. μή and infin. rei, or c. ὅπως μή, Hdt., Plat., Dem., Æschin. *Vid.* TO HINDER.

I forbid you to destroy, οὐκ εἰῶ (poet. for ἐῶ, contr. from ἐάω) διαπέρσαι, Hom.; *even if every one forbid*, κἂν μηδεὶς ἐᾷ, Soph.; so Thuc., Xen., Dem., etc. (N.B.—ἐάω has ει in augm. tenses); so too μὴ φημί—*whether you forbid it or the other general*, εἴτε μὴ σὺ φῄς, εἴθ' ἅτερος στρατηγός, Soph.

I forbid this man this land, τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον . . . γῆς τῆσδε, Soph.; so ἀπεννέπω, c. acc. pers., gen. of place, Eur.

To be forbidden, ἀπερέομαι, in perf. pass. ἀπείρημαι of the thing, c. dat. pers., Hdt.

To forbid besides, προσᾰπεῖπον, Æschin.

To forbid by proclamation, ἀποκηρύσσω (fut -ξω), c. μή and infin., Xen.

One must forbid, εἰρκτέον, c. acc. rei, Soph.; κωλῡτέον, Xen.

FORBIDDEN, ἀπόῤῥητος, ον, Soph.

FORCE, σθένος, τό (usu. of human force, but also of inanimate things, as the force of a stream, etc.), Omn. poet., Xen., Plat.; βία, ἡ, Omn.; ὁρμή, ἡ, Hom., Hes., Soph., Eur., Thuc., Xen.; [μένος, τό, Hom., Xen., Plat., but usu. poet.]; ἰσχύς (ῠ Pind., ῡ Att.), gen. -ύος, ἡ, Hes., Pind., Trag., Xen.; ῥώμη, ἡ, Trag., Hdt.,

Thuc., Xen.; βιασμός, ὁ, Eupol. *Vid.* SYN. 191.

Because he used force to them, ὅτι τὰς χεῖρας αὐτοῖς προσέφερε, Xen.

We find the cattle slain by force, εὑρίσκομεν λείας . . . κατηναρισμένας ἐκ χειρός, Soph.

But are not you using force? σὺ δ' οὐκ ἀνάγκην προσφέρεις; Eur.

A force (i.e., a numerous body of men), σθένος, τό, Hom.; δύνᾰμις, εως, ἡ, Hdt., Xen.; ἰσχύς, ύος, ἡ, Xen.; ῥώμη, ἡ, Xen.

Setting out with these forces, ἅπαντες τῇ παρασκευῇ ταύτῃ, Thuc.

[*With their whole force*, παντὶ τῷ στρατοπέδῳ, Xen.; *in full force, with all one's force*, πανστρατιᾷ, Hdt.]

By force, ἶφι, Hom.; βιαίως, Hom.; βίαια, Æsch.; πρὸς τὸ βίαιον, Æsch.; βίᾳ, Trag., Hdt.; πρὸς βίαν, Trag.; ἐκ βίας, Soph.; κατ' ἰσχύν, Æsch.; πρὸς ἰσχύος κράτος, Soph.; πρὸς ἰσχύος χάριν, Eur.; πρὸς τὸ καρτερόν, Æsch.; κατὰ τὸ καρτερόν, Hdt.; χερσίν, Soph.; κατ' ἰσχῡρόν, Hdt.

The law of force. Vid. CLUB-LAW.

FORCE, TO (i.e., to compel), ἀναγκάζω, often c. dupl. acc., Omn. Att. *Vid.* TO COMPEL.

To force (i.e., to use force to), βιάζομαι, mid., c. aor. 1 pass. ἐβιάσθην in act. sens., Hom., Trag., Hdt., Thuc.; also of forcing a passage, c. acc., Thuc., Xen.

To force (a passage), ἀποβιάζομαι, Xen.

To force one's way in, εἰσβιάζομαι, sine cas. or c. acc. pron. (εἰσβιάζομαι ἐμαυτόν), Ar., Dem.

To force a strong place, ὑπεροπλίζομαι, mid., aor. 1 poet. ὑπερωπλισσάμην, Hom.; [*to force open* (the gates), ἀναμοχλεύω (πύλας), Eur.]

To force back (enemies, or a door, etc.), or *to move forcibly in any manner*, ὠθέω, imperf. poet. ἐώθουν and ὤθεσκον, fut. ὠθήσω and ὤσω, aor. 1 ἔωσα, perf. and pass. tenses from ὤσω (augmented tenses always ἐω in Att.), Hom., Eur., Hdt., Xen., Lycurg.; [ἀνακόπτω, Hom., Thuc.]

To force toward, προσειλέω, poet. προτιειλ. in pres., Hom.

To force forward, προβιάζομαι, Æschin.; προπροβιάζομαι, Ap. Rh.; [*to force one's way forward*, ὠθέομαι εἰς τὸ πρόσθεν, Xen.]

To force out of the way, ἐκβῐβάζω, c. acc. pers., gen. of place, Hdt., Xen.

[*To force together* (as bones), παραναγκάζω, Hipp.]

To force round, περιᾰναγκάζω, Hipp.

Forced into the Athenian alliance, κατηναγκασμένος ἐς τὴν Ἀθηναίων συμμᾰχίαν, Thuc.

Oh dear bow, forced out of my loving hands, ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων χειρῶν ἐκβεβιασμένον, Soph.

But this reproach was perhaps forced from him by anger, ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τ' οὔνειδος τάχ' ἂν Ὀργῇ βιασθέν, Soph.

Without force being applied to it, ἀβίαστος, ον, Plat.

FORCEPS, A, καρκῖνος, ὁ, Eur.

A forceps (for extracting splintered bones), ὀστεουλκός, ὁ, Hipp.; [ὀστάγρα, ἡ, Gal.]

FORCIBLE, βίαιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Omn. Att.

Forcible (of an argument), ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Plat. *Vid.* CONVINCING.

FORCIBLY (of arguing), ἀσφᾰλῶς, Plat. *Vid.* BY FORCE.

FORD, A, πόρος, ὁ, Hom., Xen.; διάβᾰσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.

FORD, TO, διαβαίνω, fut. διαβήσομαι, fut. act. and aor. 1 act. not used in this sense, perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, part. -βάς, Xen.

FORDABLE, διάβᾰτός, ή, όν, and ός, όν, Hdt., Thuc., Xen.

An island which one can reach from the main land by fording, νῆσος διαβατὸς ἐξ ἠπείρου, Hdt.

[*Not fordable*, ἄβατος, ον, Xen.]

FORE (of limbs—fore feet, etc.), πρόσθιος, α, ον, Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἐμπρόσθιος, ον, Hdt., Xen.; [ὁ, ἡ, τὸ πρόσθεν, e.g., *the fore legs* (*of a horse*), τὰ πρόσθεν (sc. σκέλη), Xen.; also by πρό in composition.]

[FORE-ARM, THE, πῆχυς, ὁ (from elbow to wrist), Plat.]

FOREBODE, TO, νοέω, Hom.; ὄσσομαι, only pres. and imperf. mid., usu. of evil, also as signs forebode, i.e., cause people to forebode, Hom.; ὀΐομαι (esp. in phrases such as these: *my mind foreboded*, μοὶ ὀΐσατο θυμός, Hom.; *he foreboded*, κατὰ θυμὸν ὀΐσατο, Hom.; and almost as impers.: *I thus forebode*, ὧδ' ἀνὰ θυμὸν ὀΐεται, Hom.); προμνάομαι (as, *my mind forebodes something*, προμνᾶταί τί μοι γνώμα), Soph.; μαντεύομαι, mid., perf. pass. sometimes in act. sens., Plat. *Vid.* TO FORESEE, TO FORETELL.

[FORECASTLE (of a ship), perhaps παρεξειρεσία, ἡ (that part of a galley beyond the rowers), Thuc.; *the forecastle deck*, τὰ ἴκρια νηὸς πρῴρης, Hom.]

FOREFATHERS, πᾰτέρες, οἱ, gen. πατέρων and πᾰτρῶν, dat. pl. πατρᾰσι, Omn.; πρόγονοι, οἱ, Omn. post Hom.; [οἱ προπάτορες, Hdt.] *Vid.* ANCESTORS.

FOREGO, TO, προΐεμαι, mid., aor. 1 προηκάμην, etc., Plat.

[FOREGOING, THE (opp. to *the following*), οὗτος, αὕτη, τοῦτο, Att.; ὁ, ἡ, τὸ πρόσθεν, Xen.]

FOREHEAD, THE, μετώπιον, τό, Hom.; μέτωπον, τό, Omn. poet., Xen.

The skin of the forehead, προμετωπίδιον, τό, Hdt.

With wide forehead, εὐρῠμέτωπος, ον, Hom., Hes.

FOREIGN, τηλεδᾰπός, ή, όν, Hom.; ἀλλόγνωτος, ον, Hom.; ἀλλοδᾰπός, ή, όν, Hom.; ἀλλόθροος, ον, contr. -ους, -ουν, Hom., Æsch., Hdt.; ἀλλότριος, α, ον, Hom., Hes., Eur., Thuc., Isoc., Dem.; ξένος, poet. (also in Att.) ξεῖνος, η, ον, and ος, ον, Omn. post Hom.; βάρβᾰρος, ον, Pind., Hdt., Omn. Att.: ὑπερπόντιος, α, ον, and ος, ον, Pind.; πόντιος, α, ον, and ος, ον, Æsch.; διᾰπόντιος, ον, Æsch., Thuc., Xen.; ἀλλόγνως, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. -ωτος, Emped.; σόλοικος, ον, Hippon., Anac.; ἀλλόφῡλος, ον, Æsch., Thuc., Xen.; ἀλλόχρως, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. -ωτος, Eur.; εἰσᾰγώγῐμος, ον, Eur., Plat.; ἀποφύλιος, ον (only of people), Æsch.; ἐξόμῐλος, ον, Soph.; ἐπακτός, όν, Pind., Soph., Eur.; ἐπείσακτος, ον, Eur., Plat., Dem.; ξενῐκός, ή, όν, and ός, όν, Omn. Att.; κάρβᾰνος, ον, Æsch.; ὀθνεῖος, α, ον, and ος, ον, Eur., Plat., Isæ., Lycurg., Ap. Rh.; ὁ, ἡ, τὸ ἔξωθε or -θεν, Soph., Eur., Plat.; ἐπῐθετος, ον, Isoc.; ὑπερόριος, α, ον, and ος, ον, Thuc., Xen., Lys., Andoc.; ξένιος, α, ον, and ος, ον, Plat.; ἔπηλυς, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. -ῠδος (not only of people coming to a place, but of the cities to which they come), Hdt., Dem.; ἐξωτερῐκός, ή, όν, Arist.

Foreign affairs, τὰ ἔξω πράγματα, Thuc.

Speaking a foreign language, βαρβᾰρόφωνος, ον, Hom.; ἀγριόφωνος, ον, Hom.: [ἀλλόθροος, ον, Hom., Hdt.]; ἑτερόφωνος, ον, Æsch.; ἄγλωσσος, ον, Soph.; ἀλλόγλωσσος, ον, Hdt.

[*To speak with a foreign accent*, ξενίζω, Dem.]

Foreign (to the subject), ἔξω, c. gen., Isoc., Dem.

A foreign land, ξένη, ἡ, Soph.; ξενία, ἡ, Antipho.

Foreign property, ἔγκτημα, ᾰτος, τό, Dem.

The having foreign property, ἔγκτησις, εως, ἡ, Xen., Dem.

To have foreign property, ἐγκτάομαι, mid., c. perf. pass. ἐγκέκτημαι in act. sense, Hdt., Dem.

Of or *belonging to what is foreign*, ἔκδημος, ον, as, *an expedition into foreign countries*, ἔκδημος στρᾰτεία, ἐκδ. ἔξοδος, Thuc.

Banishment to foreign countries, ἔκδημος φῠγή, Eur.

A going, traveling into foreign countries, ἐκδημία, ἡ, Eur., Plat.

To go to or *be in foreign countries*, ἐκδημέω, Soph., Hdt., Plat.

The introduction of foreign matter (i.e., matter foreign to the subject) *into a discussion*, πᾰρᾰγωγὴ τοῦ πράγμᾰτος, Dem.

FOREIGNER, A, ἔπηλυς, -ῠδος, ὁ καὶ ἡ, Trag., Thuc., Dem.; ξένος, poet. ξεῖνος, ὁ, Omn. Att.; ξένη, ἡ, Æschin.; ἐπηλῠτης, ου, ὁ, Thuc.; ἐπήλῠτος, ὁ, Xen.

Not a citizen, but one introduced from a foreign land, οὐκ ἀστὸς ἀλλ' ἐπακτὸς ἐξ ἄλλης χθονός, Eur.

To become like a foreigner (in manners or ideas), βαρβᾰρόομαι, pass., Eur.

To speak like a foreigner, χελῑδονίζω, Æsch.; βαρβᾰρίζω, Hdt., Plat.; ξενίζω, Dem.

To speak rather like a foreigner, ὑποβαρβᾰρίζω, Plat.

To take the part of foreigners, ξενίζω, Xen.

Hating foreigners, μῑσοβάρβᾰρος, ον, Plat.

A banishment of foreigners, ξενηλᾱσία, ἡ, Thuc., Xen.

To banish foreigners, ξενηλᾰτέω, Ar.

[*Like a foreigner*, adv., ξενικῶς, Plat.]

Love for a foreigner, ἔρως ἔκδημος, Eur.

To support foreigners, ξενοτροφέω, Isoc.

FOREKNOW, TO, προυξεπίσταμαι for προεξ., 2d pers. -στασαι and -στᾳ, fut. -επιστήσομαι, aor. 1 pass. in act. sens. -ηπιστήθην, Æsch. *Vid.* TO FORESEE.

[FOREKNOWLEDGE, προκατανόησις, ἡ, Epicur.]

FORELAND, A, ἄκρα, ἡ, Pind., Soph.; ἀκρωτήριον, τό, Theoc. *Vid.* PROMONTORY.

FORELOCK, A, προκόμιον, τό, Xen., Arist.

FOREMOST, πρῶτος, η, ον, Omn. *Vid.* FIRST.

[FORENOON, ἀγορὰ πλήθουσα, Plat., Xen.]

FORENSIC, δῐκᾰνῐκός, ή, όν, Ar., Plat., Isoc.; [ἀγοραῖος, α, ον, Plut.]

Forensic speaking, ἡ δῐκᾰνῐκή, Plat.; τὰ δῐκᾰνῐκά, Arist.

To practice forensic speaking, δικάζομαι, mid., Antipho, Arist.

[Forepart, the (of a building, etc.), μέτωπον, τό, Hdt.]

Forerunner, a, πρόδρομος, ὁ, Hdt., Thuc., Plat. (used also Trag., only not quite in this sense).

Foresee, to, προτιόσσομαι for προσοσ., but only used in this form, only pres. and imperf., Hom., Ap. Rh.; προείδω, only in aor. 2 προεῖδον, προΐδοιμι, etc., and in 2d perf. προοῖδα, infin. προειδέναι, part. προειδώς, etc. (used too by Hom., only not in this sense), sometimes c. gen. of the thing, when it is so foreseen as to be provided against, Pind., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; προυξεπίστᾰμαι (*vid.* To foreknow), Æsch.; προδέρκομαι, no fut. nor aor. 1, aor. 2 -έδρᾰκον, perf. δέδορκα, Æsch.; προνοέω, Thuc., Xen.; προοράω, imperf. προεώραον, fut. not used, but προόψομαι instead is borrowed from unus. -όπτομαι, perf. -εώρᾱκα, no aor., perf. pass. προεώρᾱμαι in act. sens., mid. only in pres. and imperf., Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* To foretell.

What may be foreseen, προορατός, ή, όν, Xen.

[*Foreseen*, πρόοπτος, Att. προὖπτος, ον, Hdt., Thuc., Trag.]

Foreseeing, a, πρόοψις, εως, ἡ, Thuc.

Foreshow, to, ὄσσομαι, only pres. and imperf., Hom.; προφαίνω, Hom., Soph., Hdt., Xen.; προσημαίνω, Eur., Hdt., Xen., Æschin.; [προδείκνυμι, Hdt., etc.] *Vid.* To foretell.

One who foreshows, προδέκτωρ, ορος, ὁ, Hdt.

[*Foreshown*, πρόφαντος, ον (of oracles), Hdt.]

Foresight, πρόνοια, ἡ, Trag., Thuc., Xen.; προμήθεια (and -θία), ἡ, Hdt.

One must use foresight or *forethought in behalf of*, προοπτέον, c. gen., Hdt.

[Foreskin, πόσθη, ἡ, Diosc.; ἀκροποσθία, ἡ, Hipp., Arist.]

Forest, a, ὕλη, ἡ, Omn.; ξύλοχος, ἡ, Hom., Ap. Rh. *Vid.* Wood.

Of a forest, full of trees, etc., ὑλήεις, εσσα, εν (but used also as of two terminations), also neut. pl. contr. ὑλᾶντα, Hom., Soph., Eur.; ὑλώδης, ες, Thuc., Xen. *Vid.* Woody.

Living in forests, ὑλαῖος, α, ον, Theoc.

Forester, a, ὑληκοίτης, ου, ὁ, Hes.; ὑλωρός (epith. of Pan), ὁ, Ap. Rh.

Foretaste, to (have a foretaste of), προγεύομαι, mid., c. gen., Arist.

Foretell, to, μαντεύομαι, mid. (and act. μαντεύω once, Xen.), perf. pass. in act. and pass. sens., aor. 1 pass. in pass. sens., Hom., Pind., Trag., Hdt., Plat., Æschin.; χράω (not used in act. by Hom. with any case after it, but abs. "to give an oracular answer"), mid. not in this sense, pass. is used esp. in aor. 1 ἐχρήσθην, Pind., Trag., Hdt.; [προμαντεύομαι (in later Greek also act. -εύω, Plut.), Hdt., Eur.]; θεσπίζω, Trag., Hdt.; προθεσπίζω, Æsch.; προλέγω, Æsch., Soph., Hdt., Plat.; προεννέπω, contr. προυνν., only pres., Æsch.; προᾰγορεύω, Hdt., Xen., Isoc.; προφράζω, Hdt. *Vid.* To prophesy.

One must foretell, προῤῥητέον, Plat.

Foretelling, a, προᾰγόρευσις, εως, ἡ, Arist., Hipp.; προδιᾰγόρευσις, εως, ἡ, Hipp.

Foretold, πρόφαντος, ον, Soph., Hdt.; μαντευτός, ή, όν, Eur.

Forethought, πρόνοια, ἡ, Trag., Thuc., Xen., Plat., Dem.; προμήθεια and προμηθία, ἡ, Trag., Hdt., Plat. *Vid.* Prudence.

[*With forethought*, ἐκ προνοίας, Hdt.]

Forewarn, to, προαγγέλλω, c. dat. pers. *Vid.* To foretell.

Forewarning, a, προάγγελσις, εως, ἡ, Thuc.

Forfeit, ζημία, ἡ, Hdt., Thuc., Dem.; πρόδοσις, ἡ, Dem. *Vid.* Penalty.

Forfeit, to, ἀποβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* To lose.

Forge, a, χαλκεών (-εων, as dissyll.), ῶνος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; χαλκεῖον, Ion. χαλκήϊον, τό, Hdt., Plat.; σῐδηρεῖον, τό, Arist.

Forge, to (i. e., make in a forge), κόπτω, Hom.; χαλκεύω, Hom., Theogn., Pind., Soph., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ἐπῐχαλκεύω, Æsch.; προχαλκεύω, Æsch.; μῠδροκτῠπέω, Æsch.

To forge (i. e., devise falsely), πλάσσω, fut. πλᾰσω, etc., Æsch., Hdt., Plat., Dem.; κατασκευάζω, Dem.

[*To forge* (a seal), παραγλύφω, Diod.; (mark with a false stamp), παραχαράσσω, Luc.]

Forged (of smiths' work), προτῠπείς, Æsch.

[*Cold-forged* (of iron, dipped in cold water), ψυχρήλατος, ον, Plut.]

Forgery (of things forged), πλάσμα, ᾰτος, τό, Dem.

[Forging (art of), χαλκεία (in bronze), Plat.]

Forging hot iron, μῠδροκτῠπος, ον, Eur.

Forget, to, λήθομαι, mid., no aor. 1, aor. 2 ἐλᾰθόμην (in Hom. often λελᾰθόμην, λελᾰθέσθαι, etc.), also perf. pass. λέλησμαι, and aor. 1 pass. and paulo-post fut. in act. sens., fut. mid. λήσομαι (once in pass. sens., Soph.), c. gen. (but also c. acc., Ap. Rh.), Hom., Pind., Trag.; ἐπῐλήθομαι, pluperf. pass. in act. imperf. sens., c. gen. (c. acc., Hdt.), Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἐκλήθομαι, also pres. ἐκλανθᾰνομαι, Hom., Soph., Eur.; ἀπεκλήθομαι, Hom.; ἀμνημονέω, only act. voice, c. gen., sometimes c. acc., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἀμνηστέω, act. and pass., but no mid. voice, Soph., Thuc.; διόλλῡμι, in aor. 1 διώλεσα, Soph.; διαφθείρω, Eur.; ἐξίστᾰμαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., c. gen., Xen., Plat.; πᾰρίημι (ῐ Ep., ῑ Att.), imperf. -ίην and -ίουν, fut. -ήσω, aor. 1 -ῆκα, perf. pass. -εῖμαι, Ar.

I have not forgotten the vision, οὔ με πᾰρέβη φάσμα, Eur.

I have forgotten many things, πολλά με διᾰπέφευγεν, Isoc.

He forgot what he had set down to say, διεσφάλη τῶν γεγραμμένων, Æschin.

To be forgotten, ἐκτήκομαι, pass., esp. in aor. 2 -ετᾰκην, perf. -τέτηκα, perf. pass. or aor. 1 pass. not used, Æsch.; ἐξολισθᾰνω, fut. -ολισθήσω, Eur.; ἀποσβέννῠμαι, pass., c. aor. 2 act. ἀπέσβην, Xen.

To cause to forget, ληθᾰνω, only pres. and imperf., c. acc. pers., gen. rei, Hom.; ἐκληθάνω, Hom.; λέλᾰθον, poet. aor. 2 of λανθάνω, Hom.; ἐκλέλᾰθον, c. dupl. acc., Hom., Theoc.; ἐπῐλανθᾰνω, or -λήθω, in aor. 1 ἐπέλησα, Hom.

And let us make them forget the slaughter of their sons and brothers, Ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κᾰσιγνήτων τε φόνοιο Ἔκλησιν θέωμεν, Hom.

Forgetful, ἀμνήμων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος, etc., c. gen., Pind., Æsch., Eur., Antipho; ἐπῐλήσμων, ὁ καὶ ἡ, etc., also superl. ἐπῐλησμότᾰτος, c. gen., Ar., Xen., Plat., Lys.; δυσμνημόνευτος, ον, Plat.; λήθαργος, ον, c. gen., Mel.

Forgetful of sorrow, λᾰθίπονος, ον, abs. or c. gen. of the grief, Soph.

Forgetfulness, λήθη, ἡ, Omn.; ἔκλησις, εως, ἡ, Hom.; ἐπῐλησις, ἡ, Pind.; λησμοσῠνη, ἡ, Hes., Soph.; ἐπῐλησμοσῠνη, ἡ, Cratin.; λῆστις, εως, ἡ, Soph., Eur.; ἀμνημοσύνη, ἡ, Eur.; λῆθος, τό, Theoc.; λᾰθῐφροσῠνη, ἡ, Ap. Rh.

Causing forgetfulness, ἐπῐληθος, ον, c. gen., Hom.; ληθαῖος, α, ον, Call.

Forgotten, ἀμνήμων, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἀμνημόνευτος, ον, Eur.; ἐξίτηλος, ον, Hdt.; ἄμνηστος, ον, Theoc.

Forgive, to, συγγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, imper. -γνωθι, etc., perf. -έγνωκα, also aor. 2 opt. 3d sing. σύγγνοιτο (Æsch.) (3d sing. pass. as impers., c. dat. pers.), c. dat. pers., acc. of the fault (also c. dupl. dat., Eur.), Omn. Att.; χᾰλάω, fut. -ᾰσω, c. dat. pers., Æsch., Eur.; δίδωμι, aor. 1 ἔδωκα, perf. pass. δέδομαι, etc., c. dat. pers., acc. of fault, Eur., Dem.; αἰδέομαι, mid., esp. in aor. 1 ᾐδεσάμην, c. dat. pers., Plat., Dem.; μεθίημι (ῐ Ep., ῑ Att.), aor. 1 -ῆκα, c. dat. pers., acc. of fault, Hdt.

And now they entreat you to forgive the men at their request, νῦν δὲ σε αἰτοῦνται . . . δοῦναι σφίσι τὼ ἄνδρε, Xen.

One must forgive, συγγνωστέον, Plat.

Forgiveness, συγγνώμη, ἡ, Hdt., Omn. Att.; σύγγνοια, ἡ, Soph.; συγγνωμοσῠνη, ἡ, Soph.; αἴδεσις, εως, ἡ, Dem.

What may be forgiven, συγγνωστός, ή, όν, Soph., Eur.; συγγνώμων, ὁ καὶ ἡ, Thuc.

Forgiving, συγγνώμων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος, c. dat., sometimes c. gen., Eur., Xen., Plat.; συγγνωμονικός, ή, όν, Arist.

Fork, a (pitchfork, etc.), δίκελλα, ἡ, Æsch.; θρῖναξ, ᾰκος, ὁ, Ar.

A fork with five prongs, πεμπώβολον, τό, Hom.

Forked, δίξοος, ον, Theoph.

A forked stick, σχᾰλίς, ίδος, ἡ, Xen.

A flash of forked lightning, ἕλιξ (ῐκος, ἡ) στεροπῆς, Æsch.

Forked (as lightning), ἀμφήκης, ες, Æsch.

Forlorn, ἀπᾰλᾰμος, ον, Pind. *Vid.* Desolate.

Form, κόσμος, ὁ, Hom.; φυή, ἡ, seldom of any but human form, and of *good* form, Hom., Hes., Pind., Eur.; εἶδος, τό, Omn.; ἰδέα, ἡ, Theogn., Pind., Plat., Isoc., Andoc.; μορφή, ἡ, Omn. post Hom.; μόρφωμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; σχῆμα, ᾰτος, τό, Omn. Att.; τῠπος, ὁ, Æsch., Eur., Plat.

The form (of a hare, etc.), στέγη, ἡ, Soph.; εὐνή, ἡ, Xen.; καθέδρα, ἡ, Xen.

A form (of government, etc.), προαίρεσις, εως, ἡ, Dem.

Deioces is the first person who established this form (i. e., system of ceremonies to be observed at court, etc.), κόσμον τόνδε Δηϊόκης πρῶτός ἐστι ὁ καταστησάμενος, Hdt.

For form's sake, ὁσίας ἕκᾱτι, Eur.

To have a form, μορφόομαι, pass., Theoph.; [*to change the form of*, μετασχηματίζω, Plat.]

Having many forms, παντόμορφος, ον, Soph., Hipp.; πολῠ́μορφος, ον, Arist.

Having various forms, ποικῐλόμορφος, ον, Ar.; [*of unlike forms*, ἀνομοιοειδής, ες, Arist.; *without form*, ἄμορφος, ον, Plat.]

Belonging to a form, in a form (as a hare), εὐναῖος, α, ον, Xen.

To place in a form (as a hare does her young), εὐνάζω, Xen.

To do a thing for form's sake (and therefore to do it carelessly), ἀφοσιόομαι, mid., no pass. in this sense, Plat., Isoc., Isæ.

FORM, TO, πλάσσω, fut. πλᾰ́σω, etc., Hes., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc. [c. gen. of material, or ἐκ c. gen., Plat., also c. neut. adj., as, *to form any thing of wax*, πλάσσω τι κήρινον, Dem.]; συμπλάσσω, Hes., Ar.; προσπλᾰ́σσω, Hdt.; συντῐ́θημι, aor. 1 -έθηκα, lit., and often, esp. in mid., of forming alliances, etc., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* TO MAKE.

To form (an alliance, etc.), συνίστημι, pres., imperf., fut., and aor. 1 used in act. sens., perf., pluperf., and aor. 2 used in pass. sens., with pres. and imperf. pass., etc., Thuc., Dem.

To form beforehand, προδιεργάζομαι, mid., perf. pass. both in act. and pass. sens., augmented tenses εἰργ., Arist.

To be formed (of troops in line of battle), τάσσομαι, mid. and pass., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; συντάσσομαι, Xen.; συσπειράομαι, pass., Xen. *Vid.* TO ARRAY.

FORMATION, πλᾰ́σις, εως, ἡ, Emped. *Vid.* MAKING, FIGURE.

FORMED, πλαστός, ή, όν, Hes.

[*Not formed*, ἀμόρφωτος, ον, Soph.]

FORMER, A (one who forms), πλάστης, ου, ὁ, Plat., Anth.

FORMER, πρότερος, α, ον, Omn.; προτεραίτερος, α, ον, Ar.; ὁ πρίν, ἡ πρίν, etc., Omn. poet., Hdt.; ὁ πᾰ́ρος, ἡ πάρος, etc., Pind., Æsch., Soph.; ὁ πᾰ́ροιθε or -θεν, etc., Pind.; ὁ πρόσθεν, Soph.; ὁ ἐπέκεινα, Isoc.; ὁ ἄνωθε or -θεν, etc., Eur.; ὁ ἐπᾰ́νωθε or -θεν, Theoc.

Former (i. e., done before, gained before, etc.), προειργασμένος, η, ον, Thuc., Xen., Antiph.

Our fathers and former generations, πατέρες καὶ τούτων ἐπᾰ́νω, Dem.; [*men of former days*, οἱ πρόσθεν ἄνδρες, Hom.; οἱ πρόσθεν ἄνθρωποι, Xen.]

The former, ὁ μέν, as opposed to "the latter," ὁ δέ, Omn. *Vid.* BEFORE.

FORMERLY, προπᾰ́ροιθε or -θεν, Hom.; πρίν (but πρῖν, Hom.), often also τὸ πρίν (and most of the following adverbs are found frequently with the neut. article), Omn.; ποτέ, enclit. (not found with the article), Omn.; πᾰ́ρος, Omn.; πρόσθε or -θεν, sometimes also τὰ πρόσθε, Omn. poet., Xen.; πᾰ́λαι, Omn. poet., Xen., Plat., Isoc.; πᾰ́ροιθε or -θεν, Omn. poet.; πρότερον, Omn.; προτέρω, Call.; προτοῦ, Ar., Hdt., Thuc.; τότε, Eur., Plat., Lys.; πράν, Theoc.; τρῐ́πᾰλαι, Ar.; δωδεκᾰ́πᾰλαι, Ar.; τετρᾰ́πᾰλαι, Ar.

FORMIDABLE, ἔκπᾱγλος, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph.; δεινός, ή, όν, Omn.; φοβερός, ά, όν, Omn. Att. *Vid.* TERRIBLE.

Formidable looking, δεινώψ, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. ῶπος, Soph.; βλοσῠρῶπις, ῐδος, ἡ, Hom.

FORMIDABLY, δεινῶς, Omn.

FORNICATION, πορνεία, ἡ, Dem.

[FORNICATOR, χαμαιτύπος, ὁ, Theopomp.; πόρνος, ὁ, Ar., N. T.]

FORSAKE, TO, λείπω, Omn.; ἐγκαταλείπω, Plat., Lycurg., Dinarch. *Vid.* TO LEAVE, TO ABANDON.

Forsaking these habits, τούτων τῶν ἐθῶν ἀπαλλαγέντες, Dem.

One must forsake, λειπτέον, Eur., Plat.

[FORSAKEN *by*, μόνος, η, ον, c. gen., or ἀπό τινος, Hom., Poet.; μονωθείς, εῖσα, έν, ἀπό τινος, Eur., and μεμονωμένος, η, ον, c. gen., Hdt.]

FORSOOTH, ῥά, never beginning a sentence, Hom., Pind., Trag. (only in chor.); ἄρα, never beginning a sentence, Omn.; ἆρα, Eur.; δῆθεν (also δῆθε, Eur.), Trag., Hdt., Thuc., Xen.; δῆτα, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat. *Vid.* INDEED.

FORSWEAR, TO (i. e., deny upon oath), ἀπόμνῡμι (also ἀπομνύω, pres. and imperf.), fut. -ομοῦμαι, aor. 1 -ώμοσα, often poet. -οσσα, perf. -ομώμοκα, perf. pass. -ομώμοσμαι and -ομώμομαι, c. acc. or c. μή and infin., or c. ὡς οὐ and indic., Hom., Pind., Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.

To forswear one's self (i. e., to perjure one's self), ἐπιορκέω, often c. acc. of the thing by which one swears, Hom., Hdt., Plat., Xen., Dem. *Vid.* TO SWEAR, TO RENOUNCE, TO PERJURE.

Men should forswear nothing (i. e., deny the possibility of nothing), βροτοῖσιν οὐδέν ἐστ' ἀπώμοτον, Soph.

Although having forsworn (i. e., having denied on oath), καίπερ ὢν ἀπώμοτος, Soph.

[FORSWORN, παράσπονδος, ον, Lys.; ψευδόρκιος, ον, Hdt.; *to be forsworn*, ψευδορκέω, Ar.]

FORT, A, τεῖχος, τό, Hdt., Thuc., Xen.; τειχῠ́δριον, τό, Xen.; φρουρίον, τό, Thuc., Xen., Lys.; φῠλακτήριον, τό, Thuc., Xen.

FORTH, πρόσθε or -θεν, Omn. *Vid.* FORWARD.

Forth from, ἔξω, Omn. *Vid.* OUT.

FORTHWITH, αἶψα, Hom., Pind., Æsch.; ἄφαρ, Omn. poet.; εὐθύς, Omn. post Hom. *Vid.* IMMEDIATELY.

FORTIETH, τεσσᾰράκοστός, ή, όν, Ar., Thuc.

On the fortieth day, τεσσαρακοσταῖος, α, ον, Theoph.

FORTIFICATION, A, ἔρῠμα, ἄτος, τό, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἕρκος, τό, Æsch.; πύργωμα, ἄτος, τό, Æsch.; ἀμφῐ́βληστρον, τό, Eur.; τείχισμα, ἄτος, τό, Eur., Thuc.; τεῖχος, τό, Hdt., Thuc., Xen.; διατείχισμα, ἄτος, τό, Thuc.; ἐπῐτείχισμα, τό, esp. one commanding the enemy's country, Thuc., Xen., Dem.; πᾰρᾰ́φραγμα, ἄτος, τό, Thuc.; φρουρίον, τό, Thuc., Xen., Lys.; χᾰ́ρᾰκωμα, ἄτος, τό, Xen.

A fortification all round, περιτείχισμα, ἄτος, τό, Thuc., Xen.

A fortification against, ἀντῐτείχισμα, ἄτος, τό, Thuc.

To include in a fortification, προστειχίζω, Thuc.

To make a fortification in a place, ἐντειχίζω, Xen., Isoc.

To make a fortification, esp. in an enemy's country, or so as to command or overawe an enemy's country, ἐπῐτειχίζω, Thuc., Xen.

To build a fortification against (so as to oppose), ἀντεπῐτειχίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sens., sine cas. of the fort, c. dat. of the enemy, Thuc.

A making, building a fortification, ἐπῐτείχῐσις, εως, ἡ, Thuc.; ἐπῐτειχισμός, ὁ, Thuc., Xen.

Belonging to making fortifications, προβλημᾰτουργῐκός, ή, όν, Plat.

FORTIFIED, ἐρυμνός, ή, όν, Hes., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

A fortified place, χωρίον, τό, Thuc., Xen.

The strong-holds and fortified places, τὰ καρτερὰ καὶ τὰ τείχη, Thuc.

A being fortified, ἐρυμνότης, ητος, ἡ, Xen.

FORTIFY, TO, φράσσω, fut. φράξω, etc., Hom., Thuc.; ἀποφράσσω (and in pres. mid. ἀποφράγνῠμαι), Soph., Thuc., Plat.; περῐφράσσω, Plat.; τειχίζω, Hdt., Omn. Att. prose; ἀποτειχίζω, Hdt., Xen.; ἐκτειχίζω, Thuc., Xen.; περιτειχίζω, Ar.; ὀχῠρόω, Plat.; [(with palisades), περισταυρόω, Thuc., Xen.; περιχαρακόω, Polyb.]

You carefully fortify yourself against the charge, εὖ . . . ἀποφράγνῠσαι κύκλῳ τὸ πρᾶγμα, Soph.

[*Act of fortifying* (with palisades), χαράκωσις, εως, ἡ, Lycurg.]

FORTITUDE, εὐψῡχία, ἡ, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἀνδρία or ἀνδρεία, ἡ, Omn. Att., Hdt.; [μεγαλοπάθεια, ἡ, Plut.] *Vid.* COURAGE.

FORTRESS, φρουρίον, τό, Thuc., Xen., Lys. *Vid.* FORTIFICATION.

FORTUITOUS, αὐτόμᾰτος, η, ον, and ος, ον, Hdt. *Vid.* ACCIDENTAL.

FORTUITOUSLY, αὐτομᾰ́τως, Hdt.

FORTUNATE, εὐώνυμος, ον, Pind.; εὐτῠχής, ές, Omn. Att., Hdt.; εὔποτμος, ον, Æsch., Soph.; εὔμοιρος, ον, Æsch., Plat., Call.; εὐήμερος, ον, Soph., Ar., Plat.; ἐπίζηλος, ον, Æsch.; τῠχηρός, ά, όν, Æsch.; τρῐτόσπονδος, ον (of life), Æsch.; μάκαρ, ὁ, ἡ, gen. αρος (of men), Hom.

Fortunate (as an omen, etc.), αἴσιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Soph., Xen. *Vid.* FAVORABLE.

To be fortunate, τυγχάνω, fut. τεύξομαι, Ep. aor. 1 ἐτῠ́χησα (not Att.), aor. 2 ἔτῠχον, perf. τετύχηκα, and Ion. τέτευχα, Hom., Pind., Plat.; εὐτῠχέω, pres. opt. usu. εὐτυχοίην, c. dat. of the thing in which, sometimes c. acc. or c. prep., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat.; εὖ πάσχω, ἀγᾰθὰ πάσχω (fut. πείσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπᾰθον, perf. πέπονθα), Pind., Eur., Ar., Hdt., Thuc.; ὀνῐ́νᾰμαι, in aor. 1 pass. ὠνάθην, Theoc., oftener in aor. 2 opt. ὀναίμην, ὄναιο, etc. (*may I, you, be fortunate*), Soph., Eur. *Vid.* TO PROSPER.

May he be fortunate, ὀνήμενος εἴη understood), Hom.

FORTUNATELY, εὐτῠχῶς, Æsch., Soph., Xen., Plat.; τῠχηρῶς, Ar.; κᾰτὰ δαίμονα, Dem.

Most fortunately, δαιμονιώτατα, Xen.

FORTUNE, τῠ́χη, ἡ, Omn. post Hom.; δαιμόνιον, τό, Soph., Eur., Hdt., Xen. (this and the preceding word are usually used of *good* fortune, but not always); δαίμων, ὁ, usu. good, sometimes bad, Trag., Hdt., Xen., Æschin. *Vid.* CONDITION.

Good fortune, ἐσθλόν, τό, Pind.; ἁβροσύνη, ἡ, Pind.; εὐτυχία, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; εὐτύχεια, ἡ, Soph.; εὐτύχημα, ἄτος, τό, Eur., Xen., Plat.; ὄγκος τύχης, Soph.

The splendid fortune of your father, πατρὸς ζηλώματα, Eur.

One's present fortune, δαιμόνων κἄτάστἄσις, εως, ἡ, Eur.

Ill fortune, δυστυχία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; δυστύχημα, ἄτος, τό, Plat., Lys.; 'ἀτυχία, ἡ, Xen., Antipho, Dem., Æschin.; 'ἀτύχημα, ἄτος, τό, Isæ., Dem., Æschin., Anth. *Vid.* MISFORTUNE.

[*To squander one's fortune*, "οἰκοφθορέω, Plat.; *to lose one's fortune*, οἰκοφθορέομαι, Hdt.]

A fortune-teller, 'ἀγύρτης, ου, ὁ, Soph., Eur., Plat., fem. 'ἀγύρτρια, Æsch.; κοσκινόμαντις, εως, ο καὶ ἡ, Theoc.

FORTY, τεσσἄρἄκοντα, οἱ, αἱ, τά, Hom., Xen.

Forty years old, τεσσἄρἄκονταετής, ὁ καὶ ἡ, neut. ές, Hes.

A period of forty days, τεσσἄρακοντάς, ἄδος, ἡ, Hipp.

FORTY THOUSAND, τετρἄκισμύριοι, αι, α, Xen.

The forty-five thousandth, τεσσἄρἄκοντἄκαιπεντἄκισχιλιοστός, ή, όν, Plat.

FORUM, THE, 'ἀγορά, ἡ, Omn.

FORWARD, ἄντην, Hom.; πρόσθε or -θεν, after verbs of motion often εἰς τὸ πρόσθε, Hom., Hdt., Xen., Plat.; πρόσσοθεν, Hom.; προτέρω, Hom., Ap. Rh.; προτέρωσε, h., Ap. Rh.; πρὸ ὁδοῦ, Hom.; πρόσω, Hom. usu. πρόσσω, also poet. πόρσω (Pind., etc.), Att. often πόῤῥω, compar. προσωτέρω, superl. προσωτάτω, also in Pind. πόρσιον, πόρσιστα, nearly in pos. sense, Omn.; ἐπίπρό, Ap. Rh.

Going forward, προβἄδην, Hes., Ar.

Backward and forward, πάλιν τε καὶ πρόσω, Eur.

[*To go forward*, εἰς τὸ πρόσθεν πρόειμι, Xen.; εἶμι τοῦ πρόσω, and πορεύομαι εἰς τὸ πρόσω, Xen.] *Vid.* TO ADVANCE.

[*To get forward with a thing*, πλέον ποιέω τι, Plat.; *to look forward* (provide for the future), προοράω, Hdt.]

Forward (i. e., eager), πρόθῦμος, ον, Omn. Att., Hdt. *Vid.* EAGER.

Forward (in speech), πρόλεσχος, ον, Æsch.

Bending, going, falling forward, etc., προπρηνής, ές, Hom.; πρανής, ές (Ion. πρηνής), Hom., Hes.

FORWARD, TO (a person on his journey), ὁδοποιέω, Xen.

To forward (a message), πἄραγγέλλω, c. acc. of the message, dat. of the person to whom, Æsch., Xen. *Vid.* TO SEND.

FORWARDNESS, προθῦμία (-ῖα poet., Hom.), ἡ, Hom., Omn. Att., Hdt. *Vid.* EAGERNESS.

FOSSE, A, τάφρος, ἡ, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* DITCH.

[FOSSIL, ὀρυκτός, ή, όν, Theophr.]

FOSTER, TO, τρέφω, fut. θρέψω, perf. τέτροφα, both in act. and pass. sens., perf. pass. τέθραμμαι, aor. 1 ἐθρέφθην, etc., Omn.; θεράπεύω, Pind., Xen., Plat. *Vid.* TO CHERISH.

To be fostered, ποιμαντέος, α, ον, Theogn.; θεράπευτός, ή, όν, Plat.

A foster child, τρόφἴμος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Xen., Plat.

FOUL, μιἄρός, ά, όν, Hom., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; μυσἄρός, ά, όν, Eur., Hdt.

Foul (i. e., dirty), δυσπῖνής, ές, Soph. *Vid.* DISGRACEFUL, DIRTY.

A foul wind, πνοὴ δύσορμος (provided ships have not sailed, lit., keeping them still at anchor), Æsch.; πνεῦμα τοὐκ (for τὸ ἐκ) πρώρας (when ships have sailed), Soph.

By foul means, σὺν πίνῳ χερῶν, Æsch.

[*By fair means or foul*, εὖ καὶ μιαρῶς, Ar.]

If you will not speak by fair means, you shall by foul, σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς, Soph.

To compel by foul means, βιάζομαι, mid. (opp. to πείθω, to use fair means, or to persuade), Xen.

To be foul-mouthed (use foul language), αἰσχρολογέω, Plat.

Foul language (foul-mouthedness), αἰσχρολογία, ἡ, Xen.; αἰσχροῤῥημοσύνη, ἡ, Dem.

FOUL, TO, μιαίνω, Hom., Trag. *Vid.* TO DIRT.

To run foul of (as one ship runs foul of another), περιπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, no mid. or pass., c. dat. or c. περί and acc., Hdt.

That the ships would run foul of one another, ξυμπεσεῖσθαι πρὸς ἀλλήλας τὰς ναῦς, Thuc.

Ship ran foul of ship, ναῦς νηὶ προσέπιπτε, Thuc.

FOULLY, αἰσχρῶς, Soph., Eur., Thuc., Dem. *Vid.* SHAMEFULLY.

FOUND, TO, κτίζω, fut. κτίσω, aor. 1 poet. often κτίσσα, for ἔκτῖσα, etc., Omn.; οἰκίζω, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; 'ἱδρύω (ῡ properly, but ῠ Hom.), Eur., Hdt., Æschin.; κἄτοικίζω, Æsch., Eur., Xen.; βάλλομαι, mid., no aor. 1, c. acc. of foundation, or c. acc. of the building, Pind., Plat.; θεμελιόω, Xen.

To found (i. e., lay the foundation of), κἄτἄβάλλω, lit., also metaph. of a report, no aor. 1, perf. -βέβληκα, etc., Eur., Hdt.; ὑποδέμω, perf. -δέδμηκα, etc., Hdt.

To found in (any place), ἐνῐδρύομαι, mid., c. pass. in pass. sens., Hdt.

To join in founding, συγκτίζω, Hdt., Thuc.

Well founded, ἐϋστἄθής, ές, Hom.; ἀπτώς, ὁ καὶ ἡ καὶ τό (of an argument), Plat.

Self-founded, αὐτόῤῥιζος, ον, Eur.

[*Newly founded*, νεόκτιστος, ον, and η, ον, Hdt., Thuc.]

FOUNDATION, A, θεμείλια, τά, only pl., Hom.; θέμεθλα, τά, Hom., Hes., Plat., Dem.; πῠθμήν, ένος, ὁ, Omn. poet., Plat.; ἕδος, τό, Hes.; ῥίζα, ἡ, Hes., Ar.; κρηπίς, ῖδος, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat.; κρηπῖδαῖον, τό, Lys.; πρέμνον, τό, Pind., Ar.; βἄθρον, τό, Pind., Æsch., Eur., Xen.; θεμέλιον, τό, Xen.; θεμέλιοι, οἱ (λίθοι understood), Thuc.; 'ὑπόθεσις, εως, ἡ, Isoc., Dem., Hipp.; ἔδἄφος, τό, Thuc., Dem.; ἕρμα, ἄτος, τό, Plat.

To lay a foundation, κρηπῖδα κἄτἄβάλλω, Eur.

[*To lay* or *put under as a foundation*, προυποβάλλομαι, Plut.]

Of or *belonging to a foundation*, θεμέλιος, α, ον, Ar.

From the foundation, adv. (to destroy, etc.), πρέμνοθε or -θεν, Æsch., Call.; πρόῤῥιζα and πρόῤῥιζον, Æsch., Ar.

From the foundation, adj., πρόῤῥιζος, ον, Hom., Soph., Hdt.; αὐτόπρεμνος, ον, Soph., Ar.

Supporting the foundation, ῥιζοῦχος, ον, Call.

FOUNDER, A, κτίστωρ, ορος, ὁ, Pind., Eur.; ἀρχηγέτης, ου, ὁ, Pind., Eur., Hdt., Isoc.; ἀρχηγός, ὁ, Soph., Isoc., Dem.; οἰκιστήρ, ῆρος, ὁ, Orac. ap. Hdt.; οἰκιστής, οῦ, ὁ, Hdt., Thuc., Isoc.

A joint founder, συγκτίστης, ὁ, Hdt.

FOUNDER, TO, κἄτἄδύω (ῠ, but in -δύομαι, etc., often ῡ) and κἄτἄδύνω in pres. act., perf. act. καταδέδῡκα, and pluperf., and aor. 2 κατέδυν, also in pres. mid. καταδύομαι and imperf., Hdt., Thuc. *Vid.* TO SINK.

FOUNDERY, A, χόἄνος, ὁ, Hom.

FOUNDING, A, οἰκισμός, ὁ, Sol., Plat.; κτιστύς, ύος, ἡ, Hdt.; κτίσις, εως, ἡ, Thuc., Isoc.; 'ἵδρυσις, εως, ἡ, Plat.; οἴκῐσις, εως, ἡ, Thuc.

FOUNDLING, A, εὕρημα, ἄτος, τό, Soph., Eur.

FOUNTAIN, A, πῖδαξ, ἄκος, ἡ, Hom., Eur., Hdt., Ap. Rh.; κρήνη, ἡ, Omn.; κρουνός, ὁ, whence the πηγαί, Hom., poet.; πηγή, ἡ (always pl. in lit. signif., usu. sing. metaph.), frequently metaph. of other things besides water, Omn. poet., Xen., Plat., Æschin.; κρηνίς, ῖδος, ἡ, Pind., Eur. *Vid.* SPRING, and SYN. 354.

Of or *belonging to a fountain*, or *proceeding from a fountain*, κρηναῖος, α, ον, Hom., Trag., Hdt.; πηγαῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur.; πιδἄκόεις, εσσα, εν, Eur.

Presiding over fountains (sc. nymphs), κρηνιάς, ἄδος, ἡ, usu. pl., Theoc.; κρηνίς, ῖδος, ἡ, usu. pl., Mosch.

Full of fountains, πῖδήεις, εσσα, εν, Hom.; πολῠπῖδαξ, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. -δἄκος, Hom., h., Ap. Rh.; πολῠπῖδἄκος, ον, h.

With beautiful fountains, καλλῐκρηνος, ον, Pind.; εὔκρηνος, ον, Anth.; εὐπῖδαξ, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. -δἄκος, Anth.

Growing about fountains, πῖδἄκῖτις, ῐδος, ἡ, only fem., Hipp.

FOUR, πίσῠρες, οἱ, αἱ, neut. πίσῠρα, Hom., Ap. Rh.; τέσσαρες, οἱ, αἱ, neut. τὰ τέσσαρα, dat. pl. τέσσαρσι (Hes. has also τέτρασι), Omn.; τέτορες, Hes.; τάρες (short for τέσσαρες), Amphis.

The abstract number four, or *anything in number four*, τετρακτύς, ἡ, Pythag.; τετράς, ἄδος, ἡ, Arist.

Four times, τετρἄκις and τετράκι, Hom., Pind., Ar., Call.

In four pieces, τετραχθά, Hom.; τέτρἄχα, Plat.; τετραχῇ, Xen.

In four ways, τετρἄχῶς, Arist.

Of four layers, τετρἄθέλυμνος, ον, Hom.

Four years old, or *lasting four years*, τετρἄετής, ὁ καὶ ἡ, neut. ές, Hdt., Plat.; τετραέτης, ες, Theoc.; τετράενος, ον, Call.

A term of four years, τετραετία, ἡ, Theoph.

What can be broken in four pieces, τετρἄτρῠφος, ον, Hes.

Four-wheeled, τετρἄκῠκλος, ον, Hom., Hdt.

Lasting four months, τετρἄμηνος, ον, Thuc.

In four rows, τετράστοιχος, ον, Theoph.

Four stories high, τετρώροφος, ον, Hdt.

With four horses, τετρἄορος, ον, contr. τέτρωρος (used also of the

horses yoked together in four), Hom., Pind., Eur.
On four feet, τετρᾰποδηδόν, Ar.
Four-legged, τετράορος, ον, contr. τέτρωρος, Soph.
Four-footed, τετρᾰβάμων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος, Eur.
FOURFOLD, adj., τετρᾰμοιρος, ον (i. e., divided into four), Eur.; τετρᾰμορφος, ον=τέσσαρες—the four seasons, τετράμορφοι ὧραι, Eur.; τετραξός, ή, όν, increased in fourfold ratio, Arist.; τετρᾰπλάσιος, α, ον, Plat.
A fourfold portion, τετρᾰμοιρία, ἡ, Xen.
Fourfold, adv., τετρᾰπλῆ, Hom.; τετάρτως, Plat.
A fourfold row or *line*, τετραστοιχία, ἡ, Theoph.
FOURTH, τέτρατος, η, ον, Hom., Hes., Pind.; τέταρτος, η, ον, Omn.
The fourth part, τεταρτημόριον, τό, Hdt.
The fourth day, τετράς, ἄδος, ἡ, Hes.
On the fourth day, τεταρταῖος, α, ον, Eur., Hdt., Xen., Plat.
To undertake a fourth part (of any business), τετρᾰχίζω, Ar.
FOURTEEN, τεσσᾰρεσκαίδεκα (indecl., Hdt., τέσσαρες, usu. decl. in Att., e. g., neut. τεσσαρακαίδεκα, gen. τεσσαρωνκαίδεκα, etc.), Hdt., etc.
Fourteen years old, τετρᾰκαιδεκέτις, ῐδος, ἡ (corresponding to masc. -έτης, εος), Isoc.
FOURTEENTH, THE, τεσσαρεσκαιδέκατος, η, ον, Hdt.
On the fourteenth day, τεσσᾰρεσκαιδεκαταῖος, α, ον, Hipp.
FOUR HUNDRED, τετρᾰκόσιοι, αι, α, Hdt., Xen.
The four hundredth, τετρακοσιοστός, ή, όν, Dinarch.
FOUR THOUSAND, τετρακισχῑλιοι, αι, α, Hdt.
FOWL, ὄρνις, ὁ καὶ ἡ, gen. -ῑθος, acc. ὄρνῑθα and ὄρνιν (-ῐς Hom., -ῐς and -ῐν usu. in Trag., -ῑς and -ῑν always Ar.; Alcman and Trag. have also nom. and acc. pl. ὄρνεις or ὄρνῑς), Omn. *Vid.* BIRD.
[*The domestic fowl*, ὄρνις, ὁ, ἡ, in full, ὄρνις ἐνοίκιος, Æsch.; ὄρνις οἰκίης, Babr.]
[*Of* or *relating to a fowl*, ἀλεκτρυόνειος, ον, Hipp.]
FOWLER, A, ὀρνῑθολόχος, ὁ, Pind.; ὀρνῑθοθήρας, ου, ὁ, Ar.; ὀρνῑθευτής, οῦ, ὁ, Ar., Plat.
Of or *belonging to fowling*, ὀρνῑθευτῐκός, ή, όν, Plat.
The act of fowling, ἡ ὀρνιθευτῐκή, Plat.
To be a fowler, ὀρνῑθεύω, c. acc. of the birds, Xen.; ὀρνῑθοθηράω, c. acc., Telecl.
FOX, A, ἀλώπηξ, gen. -πεκος (also more rarely -πηκος), ἡ, Sol., Pind., Ananius, Eur., Hdt., Plat.; ἀλωπέκιον, τό, Ar.; ἀλωπεκίς, ῐδος, ἡ, Xen.; κῑνᾰδος, τό, Soph., Ar., Dem.; κῑνᾰδεύς (metaph., as often too the preceding word), Theoc.; λαμπουρίς, ῐδος, ἡ, Æsch.; κερδώ, ἡ, Ar.
A young fox, a fox's cub, ἀλωπεκῐδεύς, ὁ, Ar.; βασσάριον, τό, Hdt.
Like a fox (i. e., as cunning as a fox), ἀλωπός, όν, Soph.
To be a fox, play the fox, be cunning as a fox, ἀλωπεκίζω, no mid. or pass., Ar.
[*He is a fox in disguise*, τὴν ἀλώπεκα ἕλκει μετόπισθεν, Plat.]
A fox-dog, κυνᾰλώπηξ, ἡ, Ar.
A fox-skin, ἀλωπεκέη, contr. κῆ, ἡ, Hdt.
A cap of fox-skin, ἀλωπεκίς, ῐδος, ἡ, Xen.
FRACTURE, A, κλάσις, εως, ἡ, Plat.; κᾰτᾰκλᾰσις, ἡ, Hipp.; ῥῆγμα, ᾰτος, τό, Dem.; ῥωγμή, ἡ, Hipp.; σύντριμμα, ᾰτος, τό, Arist.; ἀνάκλασις, εως, ἡ, Hipp.; ἀγμός, ὁ, Hipp.
FRAGILE, ῥηκτός, ή, όν, Hom.; εὔθλαστος, ον, Arist.; κάτακτος, ον, Arist. *Vid.* TO BREAK.
FRAGMENT, ἀγή, ἡ, Æsch., Eur.; κᾰταγμα, ᾰτος, τό, Soph.; ἐρείπια, τά, no sing., Soph., Eur.; θρύμμα, ᾰτος, τό, Ar.; πᾰρᾰθραυμα, ᾰτος, τό, Ar.; κλάσμα, ᾰτος, τό, Xen.
The whole Crissæan plain was filled with fragments of the horse (chariots), πᾶν δ' ἐπίμπλατο ναυαγίων Κρισαῖον ἱππικῶν πέδον (ναυάγιον used metaph. of *any* fragments, though properly only of wrecked ships), Soph.
FRAGRANCE, ῥῑπή, ἡ, Pind.; εὐοσμία, ἡ, Soph.; εὐωδία, ἡ, Xen., Plat.
FRAGRANT, κηώδης, ες, Hom.; κηώεις, εσσα, εν, Hom.; τεθυωμένος, η, ον, Hom., Call.; θυώδης, ες, Hom., h., Ap. Rh.; εὐώδης, ες, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat.; εὔοδμος, ον, Pind., Thuc.; ἀνθοσμίας, ου, only masc., only of wine, Ar.; λᾱρός, ή, όν, compar. λᾱρώτερος, Mosch.
FRAIL, ἀσθενής, ές, Omn. post Hom. *Vid.* WEAK.
FRAILTY, ἀσθένεια, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* WEAKNESS.
FRAME, TO, συντῐθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 pass. -ετέθην, Thuc., Plat.; συνῠφαίνω, Plat. *Vid.* TO FORM, TO MAKE.
FRANCHISE, διᾰχειροτονία, ἡ, Æschin.; ἐπῐτῑμία, ἡ, Dem., Æschin.
FRANK, ἁπλόος, η, ον, contr. ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.
FRANKINCENSE, λῐβᾰνος, ἡ, Pind., Eur.; λῐβᾰνωτός, ὁ καὶ ἡ, Ar., Hdt., Antipho.
The frankincense-tree, λῐβᾰνος, ὁ, Hdt.
Producing frankincense, λῐβᾰνωτοφόρος, ον, Hdt.
To sell frankincense, λῐβᾰνωτοπωλέω, Ar.
A seller of frankincense, λῐβᾰνωτοπώλης, ου, ὁ, Cratin. Minor.
FRANKLY, ἁπλῶς, Thuc., Isoc., Dem.
FRANKNESS, ἁπλότης, ητος, ἡ, Xen., Plat.; [παῤῥησία, ἡ, Plat.]
FRANTIC, μαινάς, ἄδος, ἡ, no masc. or neut., Hom., h., Soph., Eur.; μαινόλης, ου, only masc., fem. μαινόλις, Sapph., Æsch.; φοιτάς, ἄδος, prop. only fem., but also neut., Æsch., Eur.; φοιτᾰλέος, α, ον, Eur.; φρενώλης, ου, ὁ, Æsch.; ἁμαρτῐνοος, ον, Æsch.; πᾰρᾰνοος, ον, and contr. -νους, -νουν, Æsch.; οἰστροπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Trag.; ὀξῠθηκτος, ον, Soph.; ἔκθῡμος, ον, Æsch.; μᾰνιάς, ἄδος, prop. only fem., but also neut., Soph., Eur.; μᾰνῐκός, ή, όν, Ar., Xen., Plat.; μᾰνίας ἔποχος (neut. ον), Eur.; πᾰρᾰπληκτος, ον, Soph.; πᾰρᾰπεπληγμένος, η, ον, Eur.; πᾰραπλήξ, ὁ καὶ ἡ, gen. -ῆγος, Ar., Hdt., Xen.; ἔκφρων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Xen., Plat.; ἐνθουσιαστῐκός, ή, όν, Plat.; οἰστρώδης, ες, Plat.
A frantic woman, μαινάς, ἄδος, ἡ, Hom.; φοιτάς, ἄδος, ἡ, Eur.; βάκχη, ἡ, Eur.
A frantic man, βάκχος, ὁ, Eur.
Making frantic, μαινάς, ἄδος, ἡ, Pind.; φοιτάς, ἄδος, ἡ, Soph.; φοιτᾰλέος, α, ον, Æsch.; ἐνθουσιαστικός, ή, όν, Arist.
To be frantic, μαίνομαι, fut. (rare) μᾰνήσομαι and μᾰνοῦμαι, aor. 1 ἔμηνα (only Mosch.) and ἐμηνάμην (only in Anth.), aor. 2 ἐμᾰνην, perf. in pres. sens. μέμηνα, sometimes c. dat. of the cause, or c. prep., e. g., ἐπί and dat., or c. ὑπό and gen., Omn.; ἀλύω, Hom.; βακχεύω, Trag.; ἀνᾰβακχεύω, Eur.; κορῠβαντιάω, Ar., Plat.
To make frantic, μαίνομαι, only in aor. 1 ἔμηνα, Eur., Ar.; βακχεύω, Eur. *Vid.* TO MADDEN.
FRATERNAL, ἀδελφός, ή, όν, and ός, όν, Æsch., Eur.; σύγγονος, ον, Pind., Eur.; ἀδελφικός, ή, όν, Arist. *Vid.* BROTHERLY.
FRATRICIDE, A, ἀδελφοκτόνος, ὁ, Hdt.
To be a fratricide, ἀδελφοκτονέω, Joseph.
FRAUD, κλέμμα, ᾰτος, τό, Dem., Æschin.; πᾰρᾰκρουσις, εως, ἡ, Dem. *Vid.* CHEATING.
FRAUDULENT, κλέπτης, ου, only masc., Soph.; κᾰπηλος, ον, Æsch.
To obtain fraudulently, or *to do* or *effect so*, κλέπτω, Hom., Soph., Eur., Xen., Theoc. *Vid.* TO CHEAT.
FRAY, ἔρις, ῐδος, ἡ, acc. -ῐδα and -ιν, Omn. *Vid.* QUARREL, BATTLE.
FREE, ἐλεύθερος, α, ον, and ος, ον, often c. gen. of the thing from which one is free, Omn.; ἄφετος, ον, Æsch., Eur., Plat.; ἄδετος, ον, Dem. *Vid.* SYN. 207.
Free (of states), ἰσόψηφος, ον (ῑ Ep., ῐ Att.), Eur.; ἰσόνομος, ον, Ode on Harmod. and Aristog., Thuc., Plat.; αὐτόνομος, ον (also of animals, i. e., grazing where they will), Hdt., Thuc., Xen., Isoc.
Free (from pain, sin, insult, etc., etc.), ὀρφᾰνός, ή, όν, but in Att. always ός, όν, Pind.; ἀπόκληρος, ον, c. gen., Pind.; ἀκήρᾰτος, ον, c. gen. or c. dat., Eur., Plat., Ap. Rh.; ἀθῷος, ον, c. gen., Ar., Lycurg.; ἀμέτοχος, ον, c. gen., Thuc.; ἔρημος, η, ον, and ος, ον (the latter more usu. in Att.), c. gen., Plat.
Free (as a person's will or choice), αὐθαίρετος, ον, Thuc.
Free from, adv. or prep., ἐκτός, c. gen., Æsch., Soph., Hdt., Plat.; ἔξω, c. gen., Æsch., Soph.; ἔξωθε or -θεν, c. gen., Soph.
Suited to a free man, ἐλευθέριος, ον, Xen., Plat.; ἐλευθεροπρεπής, ές, Plat.
Free-spirited, ἐλευθέριος, ον, Plat.
To behave as a freeman, ἐλευθεριάζω, Plat.
FREE, TO, λύω (ῠ prop., but sometimes ῡ in arsis, i. e., in the first syll. of a dactyl. or spondee, or the last syll. of an iambic, in compounds ῠ), fut. λῡσω, perf. pass. λέλῠμαι, often c. gen. of the thing from which, Omn. poet., Xen., Lys., Dem.; ἐκλύω, c. gen., but sometimes c. dat., Hom., Trag., Xen.; πᾰρᾰλύω, Pind., Eur., Hdt., Thuc.; ἐλευθερόω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; ἀπελευθερόω, Plat.; ἀφαιρέομαί (τινα) εἰς ἐλευθερίαν (aor. 2 ἀφειλόμην, fut. ἀφαιρήσομαι, sometimes in pass. sens., aor. 1 pass. ἀφῃρέθην), or to assert the freedom of, Plat., Isoc.; so ἐξαιρέομαι εἰς ἐλευθερίαν, Dem. *Vid.* TO DELIVER, TO RELEASE.
To set free or *leave free in will*, or *free to do so and so*, ἀνίημι (ῐη Hom., but sometimes ῑη, always ῑη Att.),

imperf. ἀνίην, Att. ἀνίειν, poet. ἀνίεσκον (Hom.), fut. ἀνήσω, also in Hom. ἀνέσω, aor. 1 ἀνῆκα, poet. ἀνέηκα (not Att.), also opt. ἀνέσαιμι (Hom.), aor. 2 subj. 3d sing. sometimes ἀνήῃ for ἀνῇ (Hom.), perf. ἀνεῖκα, pass. ἀνεῖμαι, etc., Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.

To join in freeing, συνελευθερόω, Hdt., Thuc., Dem.

One who sets free, ἐλευθέριος, ον, Pind., Eur., Hdt.

A setting free, ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc. *Vid.* DELIVERY.

A freedman, ᾽ἀπελεύθερος, ὁ, Xen., Æschin.; [also δοῦλος, ὁ, Chrysipp.]; *a freedwoman*, ἀπελευθέρα, ἡ, Isæ.; [also in contempt, δούλη, ἡ, Chrysipp., Isæ.] *Vid.* SYN. 189.

FREEDOM, ἐλευθερία, ἡ, Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.

Freedom from any evil, etc., ἐρημία, ἡ, c. gen., Eur.

Freedom of speech, παῤῥησία, ἡ, Eur., Plat., Isoc., Dem.

FREELY, ἐλευθέρως, Hdt., Isoc.; ᾽ἀνέδην, Plat.

Freely (to speak, etc.), εὐχερῶς, Plat., Dem.

To speak freely, ἐλευθεροστομέω, no mid. or pass., Æsch., Eur.; παῤῥησιάζομαι, mid., also in pass., Xen., Plat., Isoc., Æschin.

Speaking freely, ἐλευθερόστομος, ον, Æsch.

Disposed to speak freely, παῤῥησιαστῐκός, ή, όν, Arist.

One who speaks freely, παῤῥησιαστής, οῦ, ὁ, Arist.

[FREEMAN, A, πολίτης, ὁ, Hom., etc.] *Vid.* CITIZEN.

[FREE-SPOKEN, παῤῥησιαστικός, ή, όν, Arist.]

FREEZE, TO, act., πήγνῡμι, no perf., Æsch., Ar., Xen.: ᾽ἀποπήγνῡμι, Ar.; ἐπῐπήγνῡμι, Xen.

To freeze, to become frozen, neut., πήγνῠμαι, pass., c. perf. 2d act. πέπηγα, aor. 2 pass. ἐπᾰγην, Æsch., Hdt., etc.; so ἀποπήγνυμαι, Xen., κᾰτᾰπήγνῠμαι, Arist.

To freeze on or *round* (as a person's clothes freeze on him), περιπήγνυμαι, pass., Xen.

Frozen, κρυσταλλοπήξ, gen. -πῆγος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Æsch.; κρυσταλλόπηκτος, ον, Eur.; ἀστᾰγής, ές (only of liquids), Soph.

FREEZING, A, πῆξις, εως, ἡ, Plat.

FREIGHT (i. e., the load in a ship), γόμος, ὁ, Hdt., Dem.; φορτίον, τό, Lycurg., Dem.

Freight (i. e., the charge for conveying it), φορά, ἡ, Ar.; ναῦλον, τό, Dem.

FRENZIED, πᾰρᾰ᾽πληκτος, ον, Soph.; μαινόλης, ὁ, Sapph.; μαινόλις, ἡ, Æsch. *Vid.* MAD.

FRENZY, μάνία, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; φοῖτος, ὁ, Æsch.; οἶστρος, ὁ, Soph., Eur.; ᾽ἄλη, ἡ, Eur., Plat.; βακχεῖον, τό, Eur.; ἐνθουσιασμός, ὁ, Plat.; ἐνθουσίᾰσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* MADNESS.

To be in a frenzy, ἐνθουσιάω, c. dat. of the cause, or c. ὑπό and gen., etc., Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἐνθουσιάζω, Plat., Arist.; [*to break out into Bacchic frenzy*, ἀναβακχεύω, Eur.]

To share a frenzy, συγκορῠβαντιάω, Plat.

To excite to frenzy, ἐκβακχεύω, Eur., Plat. *Vid.* TO MADDEN.

FREQUENCY, πῠκνότης, ητος, ἡ, Ar., Isoc.

FREQUENT, πῠκῐνός, ή, όν, Hom., Hes., Soph.; πῠκνός, ή, όν, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.

Rather frequent, ᾽ὑπόσῡχνος, ον, Hipp.

From their frequent occurrence, διὰ τὸ θαμίζειν, Plat.

FREQUENT, TO, θᾰμίζω, sine cas. or c. prep. εἰς or ἐπί and acc., Hom., Xen., Plat.; πωλέομαι, mid., poet. imperf. πωλεσκόμην, c. εἰς and acc., Hom., h.; ἐπιστρωφάω and mid., but no pass., Hom., h., Eur.; καταπολεύω, only act., Hom.; ἐπιστρέφομαι, mid., no pass. in this sense, Hes., h., Anac., Eur.; ἐφέπω, imperf. ἐφεῖπον, aor. 2 ἐπέσπον, part. ἐπισπών, fut. ἐφέψω, no aor. 1 nor perf., Hom., Pind.; φοιτίζω, only act., c. prep., h.; φοιτάω, only act., c. prep., Ar., Plat., Xen., Isoc., Dem.; ἐμβᾰτεύω, c. acc., sometimes c. gen., or c. prep., or c. adv. loci, no perf., no mid. or pass., Trag.; προσπτύσσομαι, in pluperf. pass., c. acc., Pind.; πολέω and mid., but no pass., c. acc., or c. dat., or c. prep., e. g., ἀμφί and acc., or c. εἰς and acc., Æsch., Eur.; ὁδοιπορέω, only act., Soph.; πᾰτέω, Soph.; ὁμῑλέω, c. dat. or c. παρά and dat., Pind., Æsch.; περῐβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Xen.; προσφοιτάω, c. acc. or c. prep., Lys., Dem.; κᾰλινδέομαι περί, c. acc., Isoc.

Much frequented, πολύξενος or πολύξεινος, ον, Pind.; πολυάνωρ, ορος, ὁ, Eur.; πολυάνθρωπος, ον, Luc.; χρήσῐμος, η, ον, and ος, ον, Hdt.

FREQUENTING, A, φοίτησις, εως, ἡ, c. ἐπί and acc., Xen.

FREQUENTLY, πολλᾰκις, and poet. often πολλᾰκι, Omn.; θᾰμά, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; θᾰμῐνά, Pind., Xen.; θᾰμᾰκις, Pind.; πολλά, Soph., Xen.; πυκνῶς, Hom., etc.

The nightingale is frequently lamenting, μινύρεται θαμίζουσα ἀηδών, Soph.

FRESH (i. e., new), πρόσφᾰτος, ον, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Lys., Dem.; χλωρός, and poet. χλοερός, ά, όν, Hom., Hes., Pind., Eur., Ar., Lys.; νεᾰρός, ά, όν, Pind., Soph., Eur.; ἀνθηρός, ά, όν, Xen.; [νέος, α, ον, Omn.; νεοχμός, όν, Alcm., Trag., Hdt.; (newly made), νεουργός, όν, Plat.; (fresh-baked), νεόπεπτος, ον, Aretæ., and so frequently by νεο- in composition.] *Vid.* SYN. 332.

Fresh (of one newly slain), ἐρσήεις or ἑερσήεις, Hom.

Fresh (of fruit), ᾽ἁπᾰλός, ή, όν, Hdt.

Fresh (of a footstep), νεοχᾰρακτος, ον, Soph.

Fresh (of a sound or a feeling), ἔναυλος, ον, Plat., Æschin.; [νεοθηλής, ές, h.]

Fresh (i. e., not fatigued), ᾽ἀκμής, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. ἀκμῆτος, Hom.; ᾽ἄκμητος. ον, h.; νεᾱλής (also in general sense), Ar., Xen., Plat., Dem.; ἀκραιφνής (of ships which have not been concerned in a battle), Thuc.

Fresh (as a high wind), λαμπρός, ά, όν, Æsch., Hdt.

[*Fresh* (cool), ψυχεινός, ή, όν, Xen.; (of water), πότιμος, ον (opp. to ἁλμυρός), Hdt., etc.]

He is tried while his crime is fresh, πρόσφατος κρίνεται, Dem. *Vid.* NEW.

FRESHNESS, νεότης, ητος, ἡ, Xen.; [ἀνθηρότης, ητος, ἡ, Theophr.]

FRET, TO (i. e., be impatient, as a horse, etc.), ὁρμαίνω, only pres. and imperf. act., and sometimes aor. 1, Æsch.

FRETFUL, ᾽ἀπᾰθής, ές, c. gen. of the cause, Hdt.

[FRIABILITY, ψαθυρότης, ητος, ἡ, Arist.]

FRIABLE, ψᾰφᾰρός, ά, όν, Æsch.; ψᾰθῠρός, ά, όν, Arist.

Rather friable, ᾽ὑποψάθυρος, ον, Hipp. *Vid.* TO CRUMBLE.

FRICTION, τρῖβος, ὁ, oftener ἡ, Æsch.; τρίψις, εως, ἡ, Plat.; [ψηλαφία, ἡ, Gal.]

FRIEND, A, εὐμενέτης, ου, ὁ, Hom., and fem. εὐμενέτειρα, Anth.; ὀᾰριστής, οῦ, ὁ, Hom., Plat.; φῐλος, ὁ, Omn.; γνώριμος (not so intimate as φίλος), ὁ, Hom., Xen., Dem.; ξένος and ξεῖνος, ὁ, prop. an ancient family friend, Omn.; δορύξενος, ὁ, Trag.; γνωστός, ὁ, c. dat. of the person whose friend one is, Æsch.; σύζῠγος, ὁ, Eur., Ar.; ἀναγκαῖος, ὁ, usu. in pl., sometimes ἀν. φίλος, Eur., Xen., Plat., Antiph.; ἐπιτήδειος, ὁ, Thuc., Lys. *Vid.* SYN. 229.

A particular friend, ἀπόθετος φίλος, Lys.

I was an intimate friend of his, τούτῳ πάνυ φιλανθρώπως ἐκεχρήμην ἐγώ.

Many other words are used only in voc. — *my friend*, ὦ ᾽τάν or ὦ τᾶν (sometimes used as pl., "my friends," Cratin.), Soph., Eur., Ar., Plat., Dem.; ὦ λισσάνιε, Ar.; ὦ μέλε, Ar., Plat.; ὦ λῷστε, Xen., Plat., Theoc.; ὦ φιλότης, Plat.

Abundance of friends, πολῠφῐλία, ἡ, Arist.

Having many friends, πολῠφῐλος, ον, Pind., Lys.; *having few friends*, ὀλῐγόφῐλος, ον, Arist.; *fond of one's friends*, φῐλόφῐλος, ον, Arist.

Removed from one's friends, πᾰνᾰφῆλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

A false friend, λῠκόφῐλος, ὁ, Menand.

An open friend, φᾰνερόφῐλος, ὁ, Arist.

To make one one's friend, οἰκειόω and mid., Hdt., Thuc.

[*To take to one's self as a friend*, προσεταιρίζομαι, c. acc., Hdt.; προσκτάομαί τινα φίλον, Hdt.]

To be friends, φιλιόομαι, pass., Æsop.

[*Friends in need are friends indeed*, ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ ἀγαθοὶ σαφέστατοι φίλοι, Eur.]

FRIENDLESS, ᾽ἄφῐλος, ον, Trag.

FRIENDLINESS, φῐλοφροσύνη, ἡ, Hom., Xen., Plat.; εὔνοια, ἡ, Trag., Thuc., Xen., Plat.; εὐμένεια, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

FRIENDLY (most of the following words have a dat. after them, or a prep., e. g., πρός and acc., etc.), ἄρθμιος, α, ον, Hom., Hdt.; φίλος, η, ον, compar. φῐλίων (not in Att., though superl. φίλιστος is, also φίλτερος and φίλτᾰτος, both in Hom. and Att., also φιλαίτερος and φιλαίτατος, not Hom. or Trag., but Xen., Theoc., Call., also φιλώτερος, Call.), Omn.; φίλιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; φῐλόφρων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος (sometimes c. gen., as, φ. ἀλλήλων, friendly to one another, Eur.), Pind., Æsch., Eur., Xen.; σύμφωνος, ον, Pind., Soph., Plat.; προπρεών, ῶνος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; εὔφρων, ον, Pind., Trag.; εὐμενής, ές, Trag., Thuc., Xen.; εὔνοος, ον, and contr. -νους, -νουν, Trag., Hdt., Omn. Att. prose; προσφῐλής, ές, Soph., Eur., Hdt.,

Thuc., Xen., Plat., Isoc.; οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, Eur., Hdt., Xen., Plat.; φῐλῐκός, ή, όν, Xen., Plat.; φῐλέταιρος, ον, Thuc., Xen.; ἐπῐτήδειος, α, ον, Thuc., Xen.; εὐνοϊκός, ή, όν, Plat., Dem.; εὐμενῐκός, ή, όν, Arist.; προσκηδής, ές, Ap. Rh.

Friendly-looking, εὐπρόσωπος, ον, sometimes applied even to speeches, etc., Soph., Hdt., Dem.; εὐώψ, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. ῶπος, Soph.; εὐωπός, όν, Eur.

FRIENDLY, adv. (i. e., in a friendly manner), φῐλίως, Æsch., Soph., Thuc., Xen.; εὐφρόνως, Æsch., Eur.; εὐμενῶς, Æsch., Eur., Xen., Plat., Dem.; προσφῐλῶς, Soph., Xen., Plat.; φῐλοφρόνως, Xen., Plat.; οἰκείως, superl. οἰκειότατα, Xen., Isoc., Isæ.; φιλανθρώπως, Isoc., Æschin.

[*Friendly gifts* or *pledges*, δῶρα ξείνια, or ξένια alone, Hom., Hdt.]

To be friendly to, εὐμενέω, no mid., c. dat., sometimes c. acc., Pind., Ap. Rh.; εὐνοέω, c. dat. or c. prep., Soph., Eur., Hdt., Xen., Lys.; συμφέρω, fut. σύνοίσω, aor. 1 συνήνεγκα, aor. 2 συνήνεγκον, no perf., c. dat., Eur.; συμφέρομαι, pass., aor. 1 σὔνηνείχθην, c. dat., Hdt.; ὁμῐλέω, no mid., c. dat., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ἡδέως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1 or perf., aor. 2 ἔσχον), c. dat. or c. πρός and acc., Isoc., Dem.; οἰκειόομαι, pass., Plat., Dem.; [οἰκείως διάκειμαι, c. dat., Xen.]

FRIENDSHIP, φῐλότης, ητος, ἡ, Hom., Trag., Hdt., Plat., Andoc.; φῐλία, ἡ, Omn. post Hom.; φῐλημοσύνη, ἡ, Theogn.; προσφῐλεια, ἡ, Æsch.; ἑταιρεία, ἡ, Soph., Eur.; οἰκειότης, ητος, ἡ, Hdt., Omn. Att. prose; φῐλεταιρεία and φῐλεταιρία, ἡ, Alex., Xen.

A friendship (to last through generations), ξενία, ἡ, Hdt., Dem.

For mortals ought to form moderate friendships with one another, χρῆν γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους φιλίας θνητοὺς ἀνακίρνασθαι, Eur.

A pledge of friendship, δεξίωμα, ᾰτος, τό, Soph.

Presiding over friendship, φῐλιος, α, ον, and ος, ον, Ar.; ἑταιρεῖος, α, ον, Hdt.

False friendship, λῠκοφῐλία, ἡ, Plat.

FRIGHT, ἔκπληξις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* FEAR.

Speeches prompted by fright, δειματούμενοι λόγοι, Æsch.

FRIGHTEN, TO, πτήσσω, only aor. 1 in act. sens., Hom.; ταρβέω, Hom.; δειδίσσομαι, only pres. mid. and pass., and fut. mid. δειδίξομαι, Hom., Plat., Dem., Theoc.; ἐκπλήσσω, aor. 2 pass. -επλήγην and -επλᾰγην (the latter in Trag.), Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; φοβέω, Omn.; πτοέω and πτοιέω, oftenest in pass., Hom., Æsch., Eur., Call.; ἐκφοβέω, Æsch., Eur., Thuc., Plat., Æschin.; καταφοβέω, Ar., Thuc.; δειμαίνω, no mid. or pass., Æsch.; δειμᾰτόω, no mid., though there is pass., Æsch., Eur., Ar., Hdt.; καταυλέω φόβῳ, Eur.; μορμολύττομαι, mid. and pass., Ar., Plat., followed by ἀπό c. gen., Xen.

To frighten away, διαπτοέω and -πτοιέω, Hom., Eur., Plat.; ἐκπτήσσω, c. gen. of that from which, Eur.; [ἀναφοβέω, Ar.]

To be frightened, 'ᾰτύζομαι, only pres. and aor. 1 pass. part. ἀτυχθείς, Hom., Pind., Soph.; πτώσσω, fut. -ξω, Hom., Hdt.; πτήσσω, in pres. and perf. ἔπτηχα (poet. part. πεπτηώς, υῖα, gen. ῶτος, etc., Hom.), Hom., Pind., Trag., Isoc.; καταπτήσσω, pres. and perf. as above, aor. 1 κατέπτηξα, and aor. 2 κατάπτην, 3d dual καταπτήτην, Hom. (also aor. 2 part. καταπτᾰκών, Æsch.), Hom., Hes., Æsch.; ταρβέω, Hom., Soph., Eur. *Vid.* TO FEAR.

To be frightened without cause, without knowing why, ἀσαφῶς ἐκπλήγνῠμαι, Thuc.

FRIGHTENED, περῐφοβος, ον, Æsch., Thuc., Xen., Plat.; φοβερός, ά, όν, Thuc.; ἔκφοβος, ον, Arist.; περῐθαμβής, ές, Ap. Rh. *Vid.* TIMID.

Frightened out of one's wits, ἔκφρων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος, of animals, Xen.

In a frightened manner, ἐκπεπληγμένως, Dem.

Frightening armies, φοβέστρᾰτος, ον, Hes.; fem. φοβεσιστρᾰτη, Ar.

FRIGHTFUL, δεινός, ή, όν, Omn.; δειμᾰλέος, α, ον, h., Theogn. *Vid.* TERRIBLE.

FRIGHTFULLY, δεινῶς, Omn.

FRIGID, ψῡχρός, ά, όν, Ar., Dem. (of manner, style, etc.). *Vid.* COLD.

[FRIGIDITY (of style), ψυχρότης, ητος, ἡ, Aristid.; (of discourse), ψύχρευμα, ᾰτος, τό, Gal.; ψυχρολογία, ἡ, Luc.]

FRIGIDLY, ψυχρῶς, Ar., Plat.

FRINGE, θῠσᾰνος, and poet. θύσσανος, ὁ, Hom., Hes., Pind., Hdt., Ap. Rh.

To be sewn on as a fringe, πᾰραρράπτομαι, pass., aor. 2 -ερρᾰφην, Hdt.

FRINGED, θυσσᾰνόεις, for θυσᾰνόεις, εσσα, εν, Hom.; θυσᾰνωτός, ή, όν, Hdt., Xen.

[*Fringed all round*, ἀμφίδασυς, εια, υ, Hom.]

FRISK, TO, σκιρτάω, Hom., Eur., Ar., Plat.

FRISKY, γαῦρος, α, ον, and ος, ον, Theoc.

To be frisky, κρῑθάω, Æsch.

FRITH, A, πορθμός, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; πῠλη, in pl. πύλαι, αἱ, Pind.; γνᾰθος, ἡ, Æsch. *Vid.* STRAIT.

FRIVOLITY, λῆρος, ὁ, Ar., Plat., Dem.; λήρημα, ᾰτος, τό, Plat. *Vid.* TRIFLING.

FRIVOLOUS, μᾰταιος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Pind., Hdt., Omn. Att.; κενεόφρων and κενόφρων, ὁ, καὶ ἡ, gen. -ονος, Theogn., Pind., Æsch.; ληρώδης, ες, Plat. *Vid.* TRIFLING, VAIN.

To behave or *talk frivolously*, ληρέω, Soph., Ar., Plat., Dem. *Vid.* TO TRIFLE.

FROCK, A, ζῶμα, ᾰτος, τό, Æsch.

A short frock, κῠπασσις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, for either men or women, Alcæ., Ar.

FROG, A, βᾰτρᾰχος, ὁ, h., Ar., Hdt.

The frog of a horse's foot, χελῑδών, gen. -όνος, ἡ, Xen.

Of a frog, βᾰτρᾰχειος, ον, Ar.

A coat of a frog color, βᾰτρᾰχίς, ῐδος, ἡ, Ar.

FROLIC, A, 'ᾰθυρμα, ᾰτος, τό, Eur. *Vid.* PLAY.

[*A drunken frolic*, παροινία, ἡ, Æschin.]

FROLIC, TO, παίζω, fut. παίξομαι, but aor. 1 ἔπαισα, perf. pass. πέπαισμαι, but aor. 1 ἐπαίχθην, Omn. *Vid.* TO PLAY.

FROLICSOME, παιγνιώδης, ες, Xen. *Vid.* PLAYFUL.

FROM, πᾰρά, c. gen., Hom., Soph., Thuc.; πρός, c. gen. (after verbs of having, receiving, suffering, being treated so and so, etc., as, ἔχω or πάσχω τι πρός τινος), Hom., Theogn., Soph., Xen.; 'ᾰπό, c. gen., Omn.; ἐκ, c. gen., Omn.; 'ῠπό, c. gen., Omn.; ῠπαί, c. gen., Hom., Æsch., Eur., Ar.; sometimes the relation is expressed by genitive alone, as, *he is gone leading her from the land*, βέβηκ' ἄγων νιν χθονός, Eur.

I am driven from land to land, γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι, Æsch., so Ar.

From the time when . . ., ἐξ ἔτι τοῦ ὅτε . . ., Hom.; ἐξ οὗ, ἐξ οὗτε, ἐξ οὗ δή, Hom.

Unceasingly from the time of our fathers, διαμπερὲς ἐξέτι πατρῶν, Hom.

From that time, ἐξέτι κεῖθεν, Call.

FRONT, μέτωπον (prop. of the face, but also gen. of an army, building, or any thing), τό, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; [τὰ πρόσθεν (of an army), Xen.]

The front rank or *line of an army*, στόμα, ᾰτος, τό, Hom., Xen.; [*those in the front rank*, οἱ προτεταγμένοι, Xen.; οἱ πρόσθεν, Hdt., Xen.]

The front or *front piece of a helmet*, φᾰλος, ὁ, Hom.

A front-rank man, πρόμᾰχος, ὁ, Hom., Tyrt., Pind., Æsch.; πρωτοστᾰτης, ου, ὁ, Thuc., Xen.; προστᾰτης, ὁ, Xen.; [ὁ πρόσθεν, Xen.]

Belonging to a front-rank man, προστᾰτῐκός, ή, όν, Plat.

In front, adj., ἄντιαος (of a wound), α, ον, Soph., Eur.; [πρόσθιος, α, ον (e. g., τραύματα), Anth.]

[*Front to front*, ἀντιμέτωπος, ον, Xen.]

In front of, εἰσωπός, όν, c. gen. or sine cas., Hom., Ap. Rh.

In front, adv., ἄντην, esp. striking, wounding, etc., Hom.

[*Full in front*, κατὰ πρόσωπον, or πρὸς τὸ πρόσωπον, Xen.]

In front or *in front of*, ἄντα, c. gen., Hom.; πρό, c. gen., Omn.; πρόσθε or πρόσθεν, c. gen., or sine cas., Hom., Eur., Hdt., Xen.; ἔμπροσθε or -θεν (also ἔμπροθεν, Theoc.; in prose often τὸ ἔμπροσθεν, τὰ ἔμπ., also ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν and ἐν τῷ πρόσθεν), c. gen., or sine cas., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem., Theoc., Ap. Rh.; κατὰ πρόσωπον, Thuc.; προταινί, c. gen., Eur. *Vid.* BEFORE.

Attacking the chiefs of the Thracians in front, Θρῃκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα, Eur.

And the Athenians pressed them in front, οἱ δὲ 'Αθηναῖοι κατὰ πρόσωπον εἶργον, Thuc.

To place in front or *in front of*, προτάσσω, c. acc. of the thing placed, sometimes c. gen. of the thing before which, or sine cas., Xen., also πρό τινος, Andoc.; [ἐν τῷ πρόσθεν τινὸς τίθημί τι, Plat.]

One must place in front, προτακτέον, Xen.

FRONT, A (i. e., false hair), προκόμιον, τό, Ar.

FRONT, TO, ἀνθίσταμαι, pres. pass. or mid., c. fut. mid., perf., pluperf., and aor. 2 act., c. dat. or c. πρός and acc. (usu., but not necessarily, in the sense of resisting, opposing), Hom., Soph., Thuc., Xen.

FRONTIER, A, ὅρος, and in Hom. often οὖρος, ὁ, Omn.; ὅρια, τά, never in sing., Soph., Eur., Thuc., Xen.; μεθόριον, usu. in pl. μεθόρια, τά, Thuc., Xen., Plat.

Of or *belonging to the frontier*, ὅριος, α, ον, Plat., Dem.; μεθόριος, α, ον, Thuc.

On the frontier, ἐφόριος, α, ον, Dem.

Beyond the frontier, ὑπερόριος (and poet. -ούρ.), α, ον, and ος, ον, Thuc., Plat., Lys., Andoc.

[*A disputed frontier*, μεταίχμιον, τό, Hdt.]

FRONTLET, A, ἄμπυξ, ῠκος, ὁ καὶ ἡ, oftenest ἡ in Trag., Hom., Æsch., Eur.; ἀνᾰδέσμη, ἡ, Hom., Eur.; ἀνᾰ́δημα, ᾰτος, τό, Pind., Eur.; προμετωπίδιον, τό, Xen.

With golden frontlet, χρῡσάμπυξ, υκος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Hom., Hes., h., Pind.; χρῡσομίτρης, ου, only masc., Soph.; χρυσεομίτρης, ὁ, Anth.

FROST, πᾰγετός, ὁ, Pind., Xen.; πᾰ́γος, ὁ, Æsch., Soph., Plat., Arist. *Vid.* SYN. 399.

[*Hoar-frost*, πάχνη, ἡ, Hom., Plat. (also poet. of the *frost* of age).]

Severe frost, τὸ ὑπερπᾰγές, Xen.; στῠ́γες, αἱ, Theoph.

To be frostbitten, ἀποκαίομαι, pass., perf. -κέκαυμαι, etc., aor. 2 -εκάην, Xen.; ἀποσφᾰκελίζω, Ar., Hdt.

[*To have frostbitten feet*, χῑμετλιάω, Diosc.]

FROSTY, πᾰγετώδης, ες, Soph., Arist.; πᾰγώδης, ες, Theoph.

FROTH, ἄχνη, ἡ, Hom., Eur. *Vid.* FOAM.

FROTHY, ἀφρώδης, ες, Eur., Plat.

FROWARD, αὐτόβουλος, ον, Æsch.; αὐθάδης, ες, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* SELF-WILLED.

To be froward, αὐθᾰδίζομαι, mid., Plat.

FROWARDLY, αὐθάδως, Ar.

FROWARDNESS, αὐθάδεια, poet. αὐθᾱδία, ἡ, Trag., Plat., Isoc., Dem.: αὐθάδισμα, ᾰτος, τό, Æsch.

FROWN, TO, σῠνοφρυόομαι, pass., Soph., Eur.

FROZEN. *Vid.* TO FREEZE.

FRUCTIFY, TO, καρποφορέω, Xen. *Vid.* TO BEAR FRUIT.

FRUGAL, φειδωλός, ή, όν, Hom., Hes., Ar., Plat.; εὐτελής, ές, Pind., Thuc., Xen.

FRUGALITY, φειδώ, όος, contr. οῦς, ἡ, Hom., Hes., Eur.; φειδωλή, ἡ, Hom., Sol.; φειδωλία, ἡ, Ar., Plat.; εὐτέλεια, ἡ, Ar., Thuc., Xen., Lys.

FRUGALLY, εὐτελῶς, Xen.

FRUIT, καρπός, ὁ, Omn.; κάρπωμα, ᾰτος, τό, Æsch.; *fruit growing on a tree*, μῆλον, τό, Hom., Hes.; *the fruits of the earth*, ἔκγονα (τὰ) χθονός, Soph.

Ripe fruit, ὀπώρα, ἡ, Soph., Xen., Isæ., Dem.

The fruits of the season, ὥρια, τά, Hom.; ὡραῖα, τά, Thuc., Xen.; ὡραῖοι καρποί, Hdt.

[*To gather the fruit of harvest*, ὀπωρίζω ὀπώραν, Plat.]

Ripe fruit laid by to keep, τρῠ́γη, ἡ, h.

Fruit to eat at dessert, τρωγάλιον, τό, usu. in pl., Pind., Ar.; *dried fruits for dessert*, τρᾰγήματα, τά, Ar., Xen.

All sorts of fruit, παγκαρπία, ἡ, Soph.; παγκάρπεια, ἡ, Eur.

Abundance of fruit, πολῠκαρπία, ἡ, Xen.

This is the fruit you reap of your philanthropic disposition, τοιαῦτ' ἀπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου (ἀπηύρω, 2d sing. aor. mid. of ἀπαυράω, a word only used in imperf. and aor. 1 act. and mid.), Æsch.

A fruit-tree, δένδρεον, τό, Hom., Hdt.; δένδρον and δένδρος, τό (the latter rare in nom. sing.), dat. pl. nearly always δένδρεσι, Omn. post Hom.; ἀκρόδρυον, τό, only in pl., Xen., Plat., Dem.

To bear fruit, καρπόω, Æsch.; ἐκκαρπίζομαι, mid. (metaph., *the field of calamity bears death as its fruit*, ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται), Æsch.; καρποφορέω, Xen.; φέρω, fut. οἴσω, oftener οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, Hdt., Xen.; καρποφυέω, only act., Theoph.

To bear fruit late, ὀψῐκαρπέω, Theoph.; *to bear much fruit*, πολυκαρπέω, Arist.; πολῠφορέω, Theoph.; *to bear too much fruit*, ὑπερκαρπέω, Theoph.; *to bring fruit to perfection*, τελεσφορέω, Theoph.; *to bear fruit in due season*, τελειογονέω, or τελεογονέω, Theoph.

Losing its fruit, ὠλεσίκαρπος, ον, Hom.; φθῑνόκαρπος, ον, Pind.

To bear similar fruit, ὁμοιοκαρπέω, Theoph.

Bearing beautiful fruit, καλλίκαρπος, ον, Eur., Æsch.

Bearing abundant fruit, πολῠ́καρπος, ον, Hom., Pind., Hdt.; μῡριόκαρπος, ον, Soph.; πολυφόρος, ον, Plat.

Bearing all sorts of fruit, πάγκαρπος, ον, Pind., Soph., Plat., Ap. Rh.

Famous for fruit, κλῠτόκαρπος, ον, Pind.

Bearing fruit twice a year, δίφορος, ον, Ar.; *bearing fruit every other year*, παρενιαυτοφόρος, ον, Theoph.; *bearing fruit in season*, τελειογόνος, ον, or τελεογ., Arist.; *bearing similar fruit*, ὁμοιόκαρπος, ον, Theoph.; *bearing fruit under the leaves*, ὀπισθόκαρπος, ον, Theoph.; *bearing large fruit*, μεγᾰλόκαρπος, ον, Theoph.; *bearing dry fruit*, ξηρόκαρπος, ον, Theoph.; *bearing bitter fruit*, πῐκρόκαρπος, ον, Æsch.

Bearing small fruit, μῑκροκαρπία, ἡ, Theoph.

To gather fruit, καρπόομαι, mid., c. acc. of that from which it is gathered, Æsch., Hdt., Xen., Plat.; ἐκκαρπόομαι, c. acc. of the fruit, gen. of that from which (metaph. of children from a wife), Eur.; ὀπωρίζω, in act. c. acc. of the fruit, in mid. c. acc. of the trees, no pass., Hdt., Plat. *Vid.* TO GATHER.

Gathering fresh fruit, ὠμοδρόπος, ον, Æsch.

To eat fruit, καρποφᾰγέω, only act., Arist.

To eat dried fruit, τρᾰγημᾰτίζω, and mid., no pass., Menand., Arist.

The eating of dried fruit, τρᾰγημᾰτισμός, ὁ, Arist.

Eating fruit, καρποφᾰ́γος, ον, Arist.

A living on the fruits of the season, ὡραῖος βίος, Hdt.

One who rents the fruit of a garden, ὀπωρώνης, ου, ὁ, Dem.

One who watches the fruit, ὀπωροφύλαξ, ᾰκος, ὁ, Arist.

Giver of fruit, καρποποιός, όν, Eur.; ἐπῐκάρπιος, ον, Arist.

Planted with fruit-trees, μηλόσπορος, ον, Eur.

Destroying fruit, φθῑνοπωρίς, ῐ́δος, ἡ, only fem., Pind.

[FRUITERER, ὀπωρώνης, ου, ὁ, Dem.; ὀπωροκάπηλος, ο, Alciphr.]

FRUITFUL, bearing fruit (of land), βᾰθῠλήϊος, ον, Hom., Hes.; πολῠ́πῡρος, ον, Hom., Æsch.; βᾰθῠ́γειος, ον, Att. βαθύγεως, ων, Hdt., Theoph., Call.

Fruitful (of trees), ἀγλαόκαρπος, ον, Hom.; πολύκαρπος, ον, Hom. (also of women), Hdt.; εὔκαρπος, ον (also of land, and of women), h., Pind., Soph., Eur.; καρποφόρος, ον, Pind., Eur., Hdt., Xen.; τρῠγηφόρος, ον, h.; ἔγκαρπος, ον, Soph., Plat.; καρποτελής, ές, Æsch.; πολῠγόνος, ον, Æsch., Hdt., Xen.; πολυφόρος, ον, Plat.; τρόφῐμος, η, ον, or ος, ον (metaph. of women), c. gen. of the fruit, or c. περί and gen., Eur., Plat.; φοράς, ᾰ́δος, ἡ, only fem., Theoph.; εὔφορος, ον, Arist.; μητρῐ́διος, α, ον, Ar.

[*To be very fruitful*, πολυκαρπέω, Arist.; πολυφορέω, Theophr.]

Fruitful (of women), εὔτεκνος, ον, Eur., Xen.; πολῠ́τεκνος, ον, Æsch.; πολῠτόκος, ον, Arist.

FRUITFULNESS, εὐκαρπία and εὐκάρπεια, ἡ, Eur., Theoph.; καρπογονία, ἡ, Xen.; πολῠφορία, ἡ, Xen.; [πολυκαρπία, ἡ, Xen.; (in offspring), πολυγονία, ἡ, Plat.; πολυπαιδία, ἡ, Isoc.; πολυτεκνία, ἡ, Arist.]

FRUITLESS (i. e., vain), ἀποφώλιος, ον, Hom.; ἄπρακτος, ον, Hom., Simon., Pind., Dem.; ἄκαρπος, ον, also sometimes lit., c. gen. of the fruit, Bacchyl., Eur.; ἀκάρπωτος, ον, Æsch., Soph.; ἀκάρπιστος, ον (lit., of the sea), Eur.; ψῡχρός, ά, όν, Hdt. *Vid.* BARREN, VAIN.

To be fruitless, μᾰτάω, Æsch.

To be made fruitless, διακόπτομαι, pass., Dem. *Vid.* VAIN.

FRUITLESSLY (i. e., in vain), μᾰ́την, Omn. post Hom.; μάψ, Hom.

Fruitlessly (i. e., bearing no fruit), ἀκάρπως, Soph. *Vid.* IN VAIN.

FRUSTRATE, TO, ἁλιόω, Hom., Soph.; διᾰκείρω, fut. -κέρσω, perf. pass. -κέκαρμαι, Hom.; ἐγκλάω, poet. ἐνῐκλάω, fut. -κλᾰ́σω, Hom.; ἐξᾰνεμόω, Eur.; ἀφίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 in act. sens., Thuc.

To be frustrated (of a person who attempts any thing), σφάλλομαι, pass., esp. in perf. and aor. 2, Omn. Att.; ἀποσφάλλομαι, Æsch., Hdt., Plat.

To be frustrated (of an attempt), ἀνᾰπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Dem. *Vid.* TO FAIL.

FRUSTRATION (of an attempt), σφάλμα, ᾰτος, τό, Eur., Thuc., Xen. *Vid.* FAILURE.

FRY (i. e., small fish to be fried), ἐπανθρᾰκίδες, αἱ, Ar.; φρυκτοί, οἱ, or φρυκτά, τά, Anaxand.

FRY, TO, τᾱγηνίζω, Eupol.

FRYING, τηγᾰνισμός, ὁ, Menand.

A frying-pan, ἤγᾰνον, τό, Anac.; τήγᾰνον, τό, Ar., Plat. (Com.); τάγηνον, τό, Pherecr.

FUEL, πῠρεῖα, τά, h., Soph., Plat.; πῠρήϊα, τά, Ap. Rh.

FUGITIVE, A, δρᾱπέτης, ου, ὁ, often used as adj. with masc. subst., Soph., Eur., Hdt., Isoc., Dem.; πτώξ, πτωκός, ὁ, Æsch.; δρᾱπετῐ́δης, ὁ, Mosch.; fem. δρᾱπέτις, ῐδος, Mel.

A fugitive from one's native city, ἀπόπτολις, ὁ, ἡ, Soph.

[FULCRUM, ὑπομόχλιον, τό, Arist.; ἀντέρεισις, εως, ἡ (in setting a bone, etc.), Hipp., Arist., etc.]

FULFILL, TO, τελευτάω, Hom.; κραίνω, imperf. poet. (not Trag.) also ἐκραίαινον, and aor. 1 ἐκρήηνα Att., aor. 1 ἔκρᾱνα, no perf. act., but of

perf. pass., Hom. has κεκράανται, and Trag. κέκρανται, and aor. 1 pass. κρανθείς, fut. mid. in pass. sens., Hom., Pind., Trag.; ἐπῐκραίνω, Hom., Æsch., Soph.; τελέω, fut. -έσω, aor. 1 often poet. ἐτέλεσσα, etc., Omn.; ἐκτελέω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt.; ἐκφέρω, fut. ἐξοίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνείχθην, Hom., Pind.; ἐπῐτελέω, Hdt., Thuc.; ἀποπίμπλημι, fut. -πλήσω, perf. pass. -πέπλησμαι, etc., Hdt.; ἐκπίμπλημι, Hdt.; τελεόω and τελειόω, Soph., Hdt. *Vid.* To ACCOMPLISH, To PERFORM.

To be fulfilled, τελευτάω, intrans., Pind., Eur.; ἐκπεραίνομαι, pass., Eur.

FULFILLED (oracles, etc.), τέλεος and τέλειος, α, ον, and ος, ον, Pind., Hdt.; τελεσφόρος, ον, Trag.

FULFILLING (causing to be fulfilled), τέλεος and τέλειος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch.: τελεσφόρος, ον, Æsch., Soph.; fem. τελεσσῐδώτειρα, Eur.

Fulfilling its will, τελεσῐ́φρων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος (of divine anger), Æsch.

FULFILLMENT, τελευτή, ἡ, Hom., Pind.; ἄνη, ἡ, Æsch.

A curse working its own fulfillment, ἀρὰ τελεία, Æsch.

FULL, ἐπιστεφής, ές, c. gen. (only of cups of wine), Hom.; πλέος, α, ον, poet. also πλεῖος, Att. πλέως, πλέα, πλέων (neut. pl. Att. πλέᾱ), c. gen., or sine cas., Hom., Soph., Eur., Xen., Plat.; ἔμπλεος, ἔμπλειος, α ον, ἔμπλεως (ὁ καὶ ἡ, neut. ων), also poet. (not Att.) ἐνῐ́πλ., Hom., Soph., Hdt., Plat., Xen.; εὔπλειος, α, ον, Hom.; ἔκπλεως, ων, Eur., Xen.; ἐπῐ́πλεος, α, ον, Hdt.; ἀνᾰ́πλεος, α, ον, and ἀνάπλεως, ων, Hdt., Plat.; κατᾰ́πλεος and κατάπλεως, ων, Xen.; σύμπλεος, Hipp.; μεστός, ή, όν, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἀνᾰ́μεστος, ον, Ar., Dem.; ἔμμεστος, ον, Plat.; πλήρης, ες, Omn. Att.; συμπλήρης, ες, Plat.; ἀμφῐθᾰλής, ές, c. dat., Æsch.; βρύων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., c. gen. or c. dat., Trag.; ἐπιχειλής, ές, Ar.; κᾰτᾰκορής, ές, Plat.

Full (of soldier's pay), ἐντελής (μισθός), Thuc., Dem.

[*Full* (of the moon), *at the full*, πανσέληνος, ον, Thuc.; *the time of full moon*, πανσέληνος ὥρα, Hdt.] *Vid.* MOON.

Half full, ἡμῐδεής, ές, Xen., Anth.

Nearly full, πᾰρᾰ́πλειος, α, ον, Plat. (citing Od., ix., 8, where, however, the reading of most edd. is παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι); ὑπόπλεος, ον, Hdt.

Very full, περῐ́πλεος, ον, and περίπλεως, ων, Thuc., Ap. Rh.; περίμεστος, ον, Xen.; διάμεστος, ον, Antiph., Arist.; πάμμεστος, ον, Theoph.; ὑπεραχθής, ές, Theoc.

Malt making the vessels full to the brim, κριθαὶ κρατῆρσι ἰσοχειλεῖς, Xen.

[*Of a full habit*, πολύαιμος, ον, Hipp.]

To be full, πλήθω, only pres. and imperf. act., c. gen., sometimes c. dat., Hom., Hes., Pind. [usu. poet., in Att. only in phrase πλήθουσα ἀγορά], Xen., Plat.; σφᾰρᾰγέομαι, mid., Hom.; στείνομαι, only pres. and imperf., c. gen. or c. dat., Hom., Hes.; περιστένομαι, only pres. and imperf., Hom.; [πίμπλαμαι, Hom., Trag.]; γέμω, only pres. and imperf. act., c. gen., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.; πληθύω, only pres. and imperf. act., Æsch., Eur., Hdt.; μεστόομαι, pass., c. gen., Soph., Plat.; ἐμμεστόομαι, Soph.; ἐμφορέομαι, mid., Isoc.; σφρῑγάω, no mid. or pass., Ar., Plat.

[*To be full, be at the full* (of the moon), πληρόομαι, Soph., Oratt.]

[*To make full*, μεστὸν ποιέω, Ar.; ἀναπληρόω, Eur.] *Vid.* To FILL.

To be very full, too full, ὑπερπίμπλᾰμαι, pass., perf. -πέπλησμαι, etc., Soph.; ὑπερεμπίμπλαμαι, Xen.; περῐπίμπλαμαι, Xen., Plat.; ὑπεργέμω, c. gen., Alex. *Vid.* To FILL.

[FULL, TO (cloth), ξαίνω, Ar.]

FULLER, A, κνᾰφεύς, έως, ὁ, Ar., Hdt., Xen., Dem.

Belonging to a fuller, κνᾰφευτῐκός, ή, όν, Plat.

To be a fuller, κνᾰφεύω, only act., Ar.

A fuller's shop, κνᾰφεῖον, τό, Hdt.

Fuller's earth, γῆ σμηκτίς (gen. ίδος), ἡ, Hipp.

FULLNESS, πλήρωμα, ᾰτος, τό, Eur.; πλήρωσις, εως, ἡ, Plat.; πληθώρη, ἡ, Hdt.; πλῆθος, τό, Hdt.

[*Fullness of habit*, πληθώρη, ἡ, Med.]

[*Out of the fullness of the heart the mouth speaketh*, τοῖς παροῦσι ἕκαστος ἀφθόνως χρῆται, Dem.; ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ, N. T.]

FULLY (to hope, etc.), πάγχυ, Hdt. *Vid.* WHOLLY.

FUME (i. e., savory smell), ἀϋτμή, ἡ, Hom.; κνῖσα and κνίση, ἡ, Hom., Ar. *Vid.* SMELL, VAPOR.

FUME, TO, μενεαίνω, only pres., imperf., and aor. 1, Hom.; ὀχθέω, only aor. 1, 3d pl., and part., Hom.; ὀργίζομαι, pass., c. fut. mid., Omn. Att. *Vid.* To BE ANGRY.

[*To fume* (= splutter), παφλάζω (of Cleon), Ar.]

FUMIGATE, TO, θειόω, Hom.; θῡμιάω, Arist.; πῡρόω, Theoc.: ὑπᾰτμίζω, Diosc.; [παραθυμιάω, *with*, c. dat., Diod.]

FUMIGATION, ὑπᾰτμισμός, ὁ, Diosc.

Fumigation with sulphur, περιθείωσις, εως, ἡ, Plat.

FUN, παιδιά, ἡ, Thuc., Plat. *Vid.* PLAY.

In fun, παιδῐκῶς, Plat.; παιδιᾷ, Plat.

FUNERAL, A, τᾰ́φος, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Thuc., Plat.; τᾰφή, ἡ, Soph., Hdt., Thuc.; ἐκφορά, ἡ, Æsch., Ar., Lys., Æschin.; κῆδος, τό, Eur., Hdt., Isoc.; κηδεία, ἡ, Ap. Rh.

Funeral rites or *funeral offerings*, κτέρεα, τά, Hom., Ap. Rh.; κτερίσματα, τά, Soph., Eur.; ἐντάφια, τά, Soph., Isæ.; τὰ νόμῐμα, Dinarch.; τὰ νομιζόμενα, Isoc.

A funeral pile, πῡρά, ἡ, Omn.; πυρκαϊά, and Att. πυρκαιά, ἡ, Hom., Eur., Hdt., Ap. Rh.

To assist at a funeral, συνεκφέρω, fut. συνεξοίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, no other tenses, Thuc. *Vid.* To BURY.

[*To attend a funeral* (follow a corpse to the grave), προπέμπω ἐπὶ τύμβῳ, Æsch.; also Plat.]

FUNEREAL (i. e., belonging to a funeral), κήδειος, ον, Æsch., Eur.; ἐπῐκήδειος, ον, Plat.; ἐπῐτᾰ́φιος, ον, Plat.

To perform funereal rites, κτερίζω, fut. -ίσω, but usu., even in Hom., κτεριῶ, only act., sometimes κτ. τάφῳ, sometimes c. acc. cogn. κτ. κτέρεα, etc., Hom., Simon., Soph., Eur.; κτερεΐζω, fut. -ίξω, only act., Hom., Ap. Rh.; ἐφαγνίζω, fut. -ίσω, Soph.; ἐγκτερεΐζω, Ap. Rh.

FUNNEL, A, χοᾰ́νη, ἡ, Ar.; χώνη, ἡ, Pherecr.

FUR, δορά, ἡ, Eur. *Vid.* SKIN.

A fur garment, σίσυρνα, ἡ, Æsch., Hdt.; σίσῡρα, ἡ, Ar.; καυνᾰ́κη, ἡ, Ar.

Like fur, σισυρνώδης, ες, Soph.

FURIOUS, μάργος, η, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur., Plat., Ap. Rh.; ἐμμεμαώς, υῖα, ός, gen. ῶτος, etc., for ότος, Hom., Hes., Ap. Rh.; αἴθοψ, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, but rarely used except as masc., Hes., Soph.; τρῐ́παλτος, ον (of calamity), Æsch.; μᾰνῐκός, ή, όν, Xen., Plat.; ἄμοτος, ον, Theoc., Mosch.; ἄγριος, α, ον, Plat.

Made furious by grief, ὀξῠ́θηκτος, ον, Soph.

To be furious, λυσσάω, Soph., Hdt., Thuc. *Vid.* To RAGE.

My mind is furious, ἐμμέμονε (from ἐμμαίνομαι) φρήν, Soph.

FURIOUSLY, μανικῶς, Xen.; ἐπιρροίβδην, Ap. Rh.

FURL, TO, μηρύομαι, mid., no pass., Hom.; στέλλω, and mid., but not pass. in this sense, Hom., Æsch., Eur., Ap. Rh.; συστέλλω, Ar.; ὑφίημι (ῑη Ep., ῐη Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, perf. pass. -εῖμαι, h., Soph.

To cease to furl, ὑποστέλλω, c. acc. of the sail, the person understood, Pind., -ομαι, mid., "to furl," Dem.

With furled sails (of the person), ὑφειμένος, often metaph., Soph.

FURLONG, A, στᾰ́διον, τό, Ar., Hdt., Xen.; στᾰ́διος, ὁ, in pl., Hdt., Xen.

Three furlongs long, τριστᾰ́διος, ον, Plat.

FURNACE, A, ἰπνός, ὁ, Ar., Hdt.; κᾰ́μῑνος, ἡ, Hdt., Xen.

One who works in a furnace, ἰπνοπλᾰ́θος, ὁ, Plat.; fem. κᾰμῑνώ, Hom.

FURNISH, TO, ἄρω, fut. ἄρσω, aor. 1 ἦρσα, aor. 2 ἤρᾰρον (sometimes used also in pass. sens.), perf. ἄρηρα, part. ἀρηρώς, fem. usu. ἀρᾰρυῖα in pass. sens., pluperf. ἀρήρειν, no other tenses in this sense, Hom.; κορύσσω, fut. -ύξω, but aor. 1 mid. in Hom. usu. ἐκορυσσάμην, perf. pass. κεκόρυθμαι, Hom., Pind.; προξενέω, Soph.; σκευάζω, Hdt.; κατασκευάζω, Xen.; συγκατασκευάζω, Xen., Plat., Isoc.; [παρέχω, Hom., Hdt., Att.; πορίζω, Att.]

To furnish besides, προσπᾰρέχω, and mid., no pass., imperf. -εῖχον, fut. -έξω and -σχήσω, aor. 2 -έσχον, part. -σχών, etc., Thuc., Plat.

To furnish in turn, ἀντισκευάζομαι, mid., Xen.; [ἀντιπαρέχω, Thuc.]

To furnish (a person) *with*, συναρτύνω, c. acc. pers., dat. rei, Ap. Rh.

One must furnish (i. e., provide), παρεκτέον, Xen.

Furnished with, κᾰτήρης, ες, c. dat., Eur.

To be furnished with, καίνῠμαι, only in perf. κέκασμαι, and pluperf., Pind., Eur. *Vid.* To PROVIDE, To EQUIP.

[FURNISHING (adj.), ποριστικός, ή, όν, Plat.]

[*Furnishing* (subst.), παροχή, ἡ, Thuc.]

FURNITURE, σκεῦος, τό, usu. in pl., Ar., Dem.; ἔπῐπλα, τά, Hdt., Thuc., Xen.; ἐπῐ́πλοα, τά, Hdt.; κατα-

σκευή, ἡ, Thuc., Xen.; σκευάρια, τά, Æschin.

FURROW, A, ὄγμος, ὁ, Hom., h., Theoc.; ὦλξ, ἡ, only in acc. sing. and pl. ὦλκα and ὦλκας, Hom., Ap. Rh.; αὖλαξ, ἄκος, ἡ, Hom., Hes., Pind., Hdt., Theoc.; ἄλοξ, οκος, ἡ, Trag., Ar.; ὁλκός, ὁ, often metaph. of any track, Soph., Xen., Ap. Rh.

To slip out of the right furrow, παραπαίω, only act., Theoph.

FURROW, TO, ἀλοκίζω, Ar.; κᾰτᾰλοκίζω, Eur.; *drawing straight furrows*, ὀρθὰς αὔλακας ἐντᾰνύσας, Pind.

FURROWED, τμητός, ή, όν, Soph.; with many furrows, πολυαῦλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Anth.

FURTHER, πρόσω, often Hom. πρόσσω, also Pind. and Att. πόρσω, also πόῤῥω, Plat., etc., also compar. προσωτέρω, -τάτω, and (in Pind.) πόρσιον, πόρσιστα, Omn.; προτέρω, Hom., Ap. Rh.; πέρα, sometimes c. gen., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; περαιτέρω, sometimes c. gen., Trag., Xen., Plat., Isoc.; παροιτέρω, Ap. Rh.

[*Further in the night, a river*, etc., πρόσω τῆς νυκτός, Hdt., τοῦ ποταμοῦ, Xen.]

[*On the further side of* (esp. water), πέραν (τοῦ ποταμοῦ), Hom., etc.]

The further side of Sicily, τὰ ἐπέκεινα τῆς Σικελίας, Thuc.

It can go no further, λείπει μηδεμίαν ὑπερβολήν, Isoc.; οὐκ ἔχει ὑπερβολήν, Dem.

[*To shoot further than the Cretans can*, τοξεύω ὅσον οὔτε οἱ Κρῆτες . . . δύνανται, Xen.]

Further, adj., ὑπέρτερος, α, ον, Soph.

Leading further (of a road), περαίτερος, α, ον, Pind.

FURTHER, TO, προφέρω, fut. προοίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, c. dat. pers., gen. of the object, Hes.; ἐπισπεύδω, c. acc. of the object, Isoc.

FURTHEST, ἔσχατος, η, ον, Omn.

FURTIVE, κρυπτός, ή, όν, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; λᾰθραῖος, α, ον, and ος, ον, Trag., Andoc.

Furtive (esp. of love, etc.), σκότιος, α, ον, Hom., Eur. *Vid.* SECRET.

FURTIVELY, κρυπτᾰδια, Hom.; λᾰθρη, Att. λᾰθρα (also λᾰθρᾰ, h.), Omn. *Vid.* SECRETLY.

FURY, λύσσα, ἡ, Hom., Trag., Ar., Xen., Plat.; μᾰνία, ἡ, Pind., Trag., Xen., Plat., Isoc., Dem.; οἰστρομανία, ἡ, Hipp. *Vid.* RAGE.

FURY, A, THE FURIES, Ἐρῑνύς, gen. ύος, ἡ, oftener in pl., gen. pl. Ἐρινῦν, Eur. (ῡ in trisyll. cases, ῠ in quadrisyll.), Omn.; in pl. Μαινάδες, αἱ, Æsch.; Σεμναί, αἱ, Æsch., Eur.; Σεμναὶ Θεαί, Soph., Ar., Thuc.; Εὐμενίδες, αἱ, Soph., Eur.; Ἀραί, αἱ (the name by which they are called in the regions below according to their own account), Æsch.

FUSE, TO (metals, etc.), συγχωνεύω, Lycurg., Dem.

FUSS—*to make a fuss*, θᾰλασσοκοπέω, Ar.

FUTILE, φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Theogn., Hdt., Omn.

FUTILITY, φαυλότης, ητος, ἡ, Xen.

FUTURE, μέλλων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Pind., Omn. Att.; *the future*, τὸ ἐσσόμενον, τὰ ἐσσόμενα, Hes.; ὁ ἐπίλοιπος χρόνος, αἱ ἐπίλοιποι ἡμέραι, Pind., Hdt., Plat., Isoc.; ὁ ἐπαντέλλων χρόνος, Pind.; ὁ ἐπιῤῥέων χρόνος, Æsch.; ὁ προσέρπων χρόνος, Pind.; τὸ προσέρπον, Æsch.; τὸ ἐπιόν, Eur.; ὁ ἐπιὼν (contr. οὑπιὼν) χρόνος, Xen., Plat., Isoc.; ὁ ἔπειτα βίος, Plat.; [ὁ χρόνος μέλλων, Plat.; τὸ μέλλον, Thuc.]

The immediate and the remote future, τὸ τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον, Soph.

He looks both to the present and the future, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει (poet. for ὀπίσω), Hom.

Not understanding either the present or the future, οὔτ' ἐνθάδ' ὁρῶν οὔτ' ὀπίσω, Soph., so, *the future*, τὠπίσω, Trag. ap. Stob.

Future generations, οἱ ἐπιγιγνόμενοι, Thuc.

[*The future* (*tense*), ὁ μέλλων, Gram.]

For the future, in future, ὀπῖσω, and poet. ὀπίσσω, also ἐς ὀπίσσω, Hom., Hes.; ὄπισθε, or ὄπισθεν, Hom., Hes.; αὖθις, Omn.; τὸ λοιπόν, Eur. *Vid.* HEREAFTER.

To be future, μέλλω, augment often doubled, e. g., ἤμελλον, imperf., fut. μελλήσω, rare except in pres. and imperf. (Thuc. also has pres. pass. in the same sense), Omn. *Vid.* ABOUT.

G.

GABBLE, TO, λᾰλᾰγέω, Pind., Theoc.

GABION, A, ταρσός, ὁ, Theoc.

GABLE, A, ἀετός, ὁ, Ar.; ἀέτωμα, ᾰτος, τό, Hippoc.

GAD, TO—*fond of gadding about*, φῐλέξοδος, ον, Epich.

GAD-FLY, A, οἶστρος, ὁ, Hom., Æsch., Plat.; μυώψ, ὦπος, ὁ, Æsch.

The sting of a gad-fly, οἴστρημα, ᾰτος, τό, Soph.

Driven about by a gad-fly, οἰστροπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Trag.; οἰστρήλᾰτος, ον, Æsch.; οἰστροδίνητος, ον, Æsch.; οἰστροδόνητος, ον, Æsch.; οἰστρόδονος, ον, Æsch.

GAG, A, πάσσᾰλος, ὁ, Ar.

GAG, TO, στομόω, Hdt.

GAGE, A, πίστις, εως, ἡ, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* PLEDGE.

GAGE, TO, ἐγγυάομαι, Hom., Plat. *Vid.* TO PLEDGE.

GAILY, εὐφρόνως, Pind., Æsch.; ἡδέως, Soph., Eur.

GAIN, ὄνειαρ, ᾰτος, τό, Hom., Hes., Theoc.; κέρδος, τό, Omn.; λῆμμα, ᾰτος, τό, Sapph., Soph., Plat., Isoc., Dem.; τὸ κερδᾰλέον, Æsch.; πλεονέκτημα, ατος, τό, Plat.

Gain, or *an acquiring gain*, χρημᾰτισμός, ὁ, Xen., Plat., Isoc., Dem.; χρημᾰτῐσις, εως, ἡ, Xen.; εἰργᾰσία, ἡ, Xen., Dem., Arist.

Discreditable gain, αἰσχροκέρδεια, ἡ, Soph., Plat., Dem., Dinarch.

Love of gain, φῐλοκέρδεια, ἡ, Theogn., Pind., Ar., Plat.

An unexpected gain, εὕρημα, ᾰτος, τό, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἕρμαιον, τό, Soph., Plat.

Overcome by desire of gain, κέρδεσιν νῑκώμενος, Æsch.

One who seeks gain, ἀλφηστής, οῦ, ὁ, often also as adj., Hom., Æsch., Soph.

Fond of gain, φῐλοκερδής, ές, Theogn., Pind., Ar., Plat.

Seeking discreditable gain, αἰσχροκερδής, ές, Dem., Andoc.

Of or *belonging to gain*, χρημᾰτιστῐκός, ή, όν, of omens, etc., Xen., Plat.

With a view to gain, from desire of gain, κερδᾰλέως, Thuc.

[*To count* or *reckon as gain*, κέρδος λέγω, Soph.]

To be fond of gain, φιλοκερδέω, Xen.

GAIN, TO, κάμνομαι, mid., only in aor. 2 ἐκᾰμόμην (with personal toil), Hom.; ἀφαιρέομαι, mid., aor. 2 ἀφειλόμην, esp. victory, etc., Hom.; ἐμπολάω and -ομαι, mid. (the only voice in Hom.), Hom., Trag.; αἴρομαι, and poet. (including Trag.) ἀείρομαι, fut. ἀροῦμαι, aor. 2 ἠρόμην, Hom., Soph.; ἐξαίρομαι, Hom., Pind.; φέρω (3d sing. also φέρησι, as if from φέρημι, Hom.), fut. οἴσομαι (Hom. and Pind. also have, as if from a fut. act. or tense formed from it, imper. οἶσε, infin. οἴσειν, οἰσέμεν, and οἰσέμεναι), aor. 1 ἤνεγκα, Att., ἤνεικα, Hom., aor. 2 ἤνεγκον, Att. ἤνεικον, Hom., aor. 1 pass. ἠνείχθην, other tenses (except imperf. act. and pres. and imperf. mid.) rare, Hom., Eur., Hdt., Plat.; ἐκφέρομαι, mid., esp. of victory, etc., Hom., Soph., Hdt., Xen., Dem.; ἄρνῠμαι, only pres. and imperf., Hom., Soph., Eur., Plat.; κτάομαι, mid., with perf. pass. ἔκτημαι and κέκτημαι in act. sens., Omn.; λαμβάνω, fut. λήψομαι (Dor. also λαψοῦμαι), no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, poet. (not Att.) ἔλλαβον, also λᾰβεσκον, perf. εἴληφα (also λελᾰβηκα, Ion.), perf. pass. εἴλημμαι (also λέλημμαι), aor. 2 mid. ἐλᾰβόμην, poet. also ἐλλαβ. and λελαβόμην (only Hom.), Omn.; ληΐζομαι, mid., fut. ληΐσσομαι, poet. ληΐσσομαι (not Att.), aor. 1 ἐληῑσᾰμην, poet. also σσ. (contr. ἐλησάμην, Eur.), Hes., Simon.; κερδαίνω (also Ion. fut. κερδήσομαι), aor. 1 ἐκέρδανα, no perf., no mid. or pass., Hes. and Omn. post Hom.; ἀποκερδαίνω, Andoc.; τυγχᾰνω, fut. τεύξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔτῠχον (subj. also τύχωμι, Hom.), also aor. 1 ἐτύχησα (not Att.), perf. τετύχηκα, c. gen., sometimes (rarely) c. acc., no mid. or pass., Omn. post Hom.; ἐπῐτυγχᾰνω, c. gen. (of gaining a law-suit), Dem.; θιγγᾰνω, only in pres., imperf., fut. θίξομαι, and aor. 2 ἔθῐγον, c. gen., Pind.; εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, no aor. 1, aor. 2 εὗρον, perf. εὕρηκα, perf. pass. εὕρημαι, aor. 1 εὑρέθην, often ηὑρ., fut. 1 pass. εὑρηθήσομαι, also fut. mid., sometimes in pass. sens. (if this when so found is not rather paulo-post fut.), also aor. 1 mid. ηὑράμην (Anth.), Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐξευρίσκω, Pind.; μάρπτω, aor. 2 poet. also μέμαρπον, ἔμᾰπον, and μέμᾰπον, only act., Pind.; ἐπισπάω, -σπάσω, Soph., Hdt.; ἐξεμπολάω, Soph.; διαπράσσομαι, mid., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ἐργάζομαι, mid., augmented tenses εἰργ., perf. pass. sometimes in act. sens., Ar., Hdt., Dem.; ἐνεργάζομαι, Hdt., Dem.; ἐργολᾰβέω,

no mid. or pass., Dem.; ἐνεργολἄβέω, Æschin.

To gain a prize, a victory, a battle, etc., νίκημι, only pres. act., c. acc. of the prize, Pind.; νῑκάω, c. acc. or sine cas., Pind., Thuc., Dem.; νῑκηφορέω (metaph.), c. acc., Eur.; κρατέω, Dem.

[*To gain a prize* or *victory in the Olympic games,* c. acc. cogn., Ὀλύμπια νικάω, Thuc.; Ὀλυμπιάδα νικάω, Hdt.]

To gain (an action at law), αἱρέω, no aor. 1 act., aor. 2 εἷλον, Plat., Dem.

To gain money, χρημᾰτίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sens., no pass. in pass. sens., Thuc., Plat., Dinarch.

To gain discreditably, αἰσχροκερδέω, only act., Hyperid.

To gain (with an idea of *unjustly gaining* implied), πλεονεκτέω, also fut. mid., but no other tense of mid., in pass. of the person from whom such gain is acquired, c. dat. of what is gained from him, Xen., Dem.; κᾰτᾰκερδαίνω, only act., Xen.

To gain besides, προσκερδαίνω, also with perf. προσκεκέρδηκα, Dem.

To gain over (friends), προσκτάομαι, Hdt.; ἐπάγομαι, mid., no aor. 1, aor. 2 ἐπηγἄγόμην, Thuc.; παρασπάομαι, mid., Xen.; πᾰρῑ́εμαι, mid., aor. 1 παρηκἄμην, c. gen. or c. acc., Plat.; παρασκευάζομαι, mid., and sometimes -ζω, act., Xen., Lys., Andoc., Dem.; ὑποποιέομαι, mid. (esp. by underhand tricks), Dem., Arist. *Vid.* To CONCILIATE.

[*To gain over by argument,* προσβιβάζω λέγων, Ar., or τῷ λόγῳ, Xen., Plat.]

You will gain nothing by it, οὐδὲν προτερήσετε, Phil. ap. Dem.

Gaining his point (of an arguer), τυχὼν γνώμης, Soph.

One must gain, οἰστέον, Soph.

One must gain money, χρηματιστέον, Xen.

Having gained one's object, ἐπήβολος, ον, c. gen., Hom., Soph., Hdt.; ἐγκρατής, ές, c. gen., Soph., Hdt.

Easy to be gained, εὐθήρᾱτος, ον, Xen.

GAINFUL, κερδαλέος, α, ον, Æsch., Ar., Hdt., Xen.; ἑρμαῖος, α, ον, Æsch., Dem.

GAINSAY, TO, ἀρνέομαι, mid., no pass. in pass. sens., but aor. 1 pass. in act. sens., c. acc. or c. infin., or c. τό and infin., or c. neg. οὐ, or μή and infin., or c. ὅτι οὐ, ὡς οὐ and indic., Omn. *Vid.* To DENY.

GAIT, δράμημα, ἄτος, τό, Æsch.; κέλευθος, ἡ, only sing. in this sense, Eur.; βάδῐσις, εως, ἡ, Ar.; βάδισμα, ἄτος, τό, Xen., Dem.; βάδισμός, ὁ, Plat.; πορεία, ἡ, Plat.

GAITER, A, κνημὶς (ῖδος, ἡ) ῥαπτή, Hom.; περικνήμιον, τό, Hipp.

GALAXY, THE, γἄλαξίας, ου, ὁ, Diod.

[GALBANUM, χαλβάνη, ἡ, Theophr.; *of* or *relating to galbanum,* χαλβανόεις, εσσα, εν, Nic.]

GALE, A, ἀήτης, ου, ὁ, Hom.; ἀήτη, ἡ, Hes. *Vid.* WIND.

A favorable gale, οὖρος, ὁ, Omn. poet., Xen.

GALL, χόλος, ὁ, Hom.; χολή, ἡ, Eur., Plat., Diphil.

The gall bladder, χολαί, αἱ, Soph.; χολῆς δοχαί, Eur.

Steeped in gall, μελάγχολος, ον, Soph.

GALL, TO, θλίβω, Ar.; metaph. δἄκνω, fut. δήξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔδᾰκον, perf. δέδηχα, perf. pass. δέδηγμαι, etc., in pass., usu. c. ἐπί and dat., or ὑπό and gen. of the cause, Hom., Hes., Eur., Ar., Hdt., Xen. *Vid.* To ANGER, To ANNOY.

To be galled, ἐπῑτρίβομαι, c. acc. of the part injured, Ar.

[GALL-INSECT, THE, ψήν, gen. ψηνός, ὁ, Hdt., Ar., Arist.]

GALL-NUT, A, κηκίς, ῖδος, ἡ, Dem.

GALLANT, ἐΰς and ἠΰς, only masc. and neut. ἠΰ, gen. ἠέος, acc. ἐΰν, Hom. *Vid.* BRAVE.

GALLANTRY, ἀλκή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur. *Vid.* BRAVERY.

GALLERY, A, περίδρομος, ὁ, Xen.; διῆρες μέλᾰθρον, Eur.

To write (plays) "*for the galleries,*" βωμολοχεύομαι, mid., Ar.

Plays written "for the galleries," βωμόλοχα ἔπη, Ar.

[*Surrounded with a gallery,* περίστῡλος, ον (e.g., αὐλή), Hdt.]

GALLEY, A, ἄκᾰτος, ἡ, Theogn., Pind., Eur., Hdt. *Vid.* BOAT.

GALLON, A, χόος, contr. χοῦς, ὁ, gen. χοός, χοΐ, χοῦν, also irreg. gen. χοῶς, acc. χόα, pl. χόες, χοῶν, χουσί, χόας (very nearly a gallon, more than three quarts), Ar., Plat.; [(dry measure), ἡμίεκτον, τό, Dem., Theophr.]

[*A two-gallon measure* (dry), ἐκτεύς, έως, ὁ, Dem.; *twelve gallons,* μέδιμνος, ὁ (also ἡ in Hdt.), Hes., Hdt.]

[*A nine-gallon measure,* μετρητής, ὁ, Dem.; ἀμφορεύς, έως, ὁ, Hdt.]

GALLOP, TO, πάλλω, in imperf., Eur.

Mounted on horses, they galloped about, νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον, Hes.

GAMBLE, TO, κυβεύω, only act., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc., Æschin.

To gamble away (i. e., lose in gambling), κἄτἄκυβεύω, Lys., Æschin.

Fond of gambling, φῐλόκυβος, ον, Ar. *Vid.* DIE.

GAMBOL, TO, ἀτάλλω, only pres. and imperf. act., Hom., Mosch. *Vid.* To PLAY.

GAME (i. e., beasts to be hunted), θήρ, θηρός, ὁ, Xen.; κυνηγέσιον, τό, Xen.; ἄγρα, ἡ, Hdt. *Vid.* BEASTS.

Abounding in game, πολύθηρος, ον, Eur.

Void of game, ἄθηρος, ον, Hdt.

Game (i. e., play, sport), παιδιά, ἡ, Æsch., Eur., Ar., Omn. Att. prose; παιγνιά, ἡ, and παίγνια, τά, Hdt., Xen., Theoc. *Vid.* PLAY.

A game or *contest at any great festival,* ἀγών, ῶνος, ὁ, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἆθλον, and poet. (includ. Trag.) ἄεθλον, τό, usu. in pl., Hom., Soph., Eur., Xen.; ἅμιλλα, ἡ, Pind., Omn. Att. *Vid.* CONTEST.

Of or *belonging to the games,* or *presiding over them,* ἀγώνιος, ον, Pind., Æsch., Soph.; ἐναγώνιος, ον, also contending in the games, Simon., Pind., Æsch.

To contend in the games, ἀθλεύω, or ἀεθλεύω, or ἀεθλέω, or ἀθλέω (the latter the only Att. form), Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ἀγωνίζομαι, mid., fut. -ῐσομαι, Att. -ιοῦμαι, Eur., Hdt., Thuc., Lys., Dem. *Vid.* To CONTEND.

[*To direct the games,* ἀγωνοθετέω, Thuc.]

[*President at the games,* ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, Hdt.]

GAMESTER, A, κυβευτής, οῦ, ὁ, Soph.; σκῑρἄφευτής, οῦ, ὁ, Amphis.

A fellow-gamester, συγκυβευτής, ὁ, Æschin.

GAMING-HOUSE, A, κυβεῖον, τό, Æschin.; σκῑρἄφειον and σκῑρἄφιον, τό, Theopomp. (Com.), Amphis., Isoc.

GAMING-TABLE, A, τηλία, ἡ, Æsch.

[GAMUT, THE (in music), διάγραμμα, ἄτος, τό, Phanias.]

GANG, A, ἴλη, ἡ, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* COMPANY, BAND.

[GANGRENE, γάγγραινα, ἡ, Hipp.; σφάκελος, ὁ, Hipp., Galen. *Vid.* SYN. 137.]

GANGWAY, ἀποβᾰ́θρα, ἡ, Soph., Hdt., Thuc.

GAOL, A, εἱρκτή, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; εἱργμός, ὁ, Plat.; δεσμωτήριον, τό, Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* PRISON.

GAOLER, A, εἱργμοφύλαξ, ἄκος, ὁ, Xen.

GAP, A, διάλειμμα, ἄτος, τό, Plat.; πᾰρᾰ́δρομον, τό, in pl., Xen.; τὸ διαλεῖπον, Xen.

To leave a gap, διαλείπω, Hdt., Thuc.

A gap had been left, or *was left,* διαλέλειπτο, Hdt.

They marched, leaving a great gap between every two men, διέχοντες πολὺ ᾔεσαν, Thuc.

Full of gaps, πολύκενος, ον, Arist.

[*To stand in the gap,* ἀντιβαίνω, Ar.]

GAPE, TO, χαίνω, rare except in aor. 2 ἔχᾰνον, perf. κέχηνα in pres. sens., Hom., Anac., Soph., Ar., Plat.; χάσκω, only pres. and imperf. act. (which are used for the pres. and imperf. of prec.), Sol., Ar., Xen.; ἀνᾰχαίνω and ἀνᾰχάσκω, Ar.; ὑποχάσκω, Ar., Xen.; χασμάω, also -ομαι, mid., Ar., Plat.

To gape at, χασκάζω, c. acc., Ar.

To gape about or *around,* ἀμφῐχάσκω and ἀμφιχαίνω, Æsch., Soph.; περιχάσκω, Hipp.

To gape (of things breaking to pieces), διᾰχάσκω, Ar.

[*To gape open,* χαλάω (intr.), Xen.; χασμάομαι, Plat.]

To look gaping about, κοικύλλω, only pres. and imperf. act., Ar.

[GAPER, A, κεχηνώς, ὁ, Ar.]

GAPING, A, χάσμα, ἄτος, τό, Eur.; χάσμημα, ἄτος, τό, Ar.; χάσμη, ἡ, Plat.

GARB, ἐσθής, ῆτος, ἡ, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; σκευή, ἡ, Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* DRESS.

GARBAGE, τρᾰχήλια, τά, Ar., Hipp.

GARDEN, A, ἀλωή (only if fertile), ἡ, Hom.; πρασιά, ἡ, Hom.; ὄρχατος, ὁ, Hom., Eur.; ὄρχος, ὁ, Hom., Hes., Ar., Xen.; κῆπος, ὁ, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat., Dem., Theoc.; κήπιον, τό, Thuc.

A nursery garden, φυτουργεῖον, τό, Diod.

The attending to a garden, being a gardener, κηπεία, ἡ, Plat.; φυτουργία, ἡ, Theoph.; φυτοσκᾰφία, ἡ, Anth.

To be raised in a garden, κηπεύομαι, Theoph.

Garden-stuff (any thing grown in a garden), κήπευμα, ἄτος, τό, Ar.

GARDENER, A, φῑτῠποιμήν, ένος, ὁ, Æsch.; κηπωρός, ὁ, Archil., Plat.; κηπεύς, ὁ, Philyll.; ἀλωεύς, ὁ, Ap. Rh.; φυτοσκάφος, ὁ, sometimes as adj. (i. e., φυτ. ἀνήρ), Theoc., Ap. Rh.; φυτουργός, ὁ, Anth.

Of or *belonging to a gardener*, κηπουρῐκός, ή, όν, Plat.

GARGLE, A, ἀνᾰγαργᾰ́ριστον, τό, Hipp.

GARGLE, TO, ἀνᾰκογχῠλιάζω, Plat.; ἀνᾰγαργᾰρίζω, Hipp.

GARGLING, ἀνᾰκογχῠλιασμός, ὁ, Ath.

GARLAND, A, στέμμα, ᾰτος, τό, usu. in pl., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; στέφᾰνος, ὁ, Omn. post Hom.; στεφᾰ́νωμα, ᾰτος, τό, Theogn., Pind., Soph.; στεφᾰνίσκος, ὁ, Anac.; ἔρνος, τό, Pind.; κορωνίς, ῐδος, ἡ, Stesich.; μῑ́τρα (worn by victors), ἡ, Pind.; πλόκος, ὁ, Pind., Eur.; στέφος, τό, Trag. *Vid.* CROWN, CHAPLET.

A garland worn on the neck, ὑποθῡμίς, ῐδος, ἡ, Sapph., Alcæ., Anac.

Having a garland for the prize (epith. of the games), στεφᾰνηφόρος, ον, Hdt., Andoc.; στεφᾰνί̄της, ου, ὁ, only masc. (agreeing with ἀγών), Xen., Lycurg., Dem.

Wearing a garland, στεφᾰνηφόρος, ον, Eur.; *fond of garlands*, φῐλοστέφᾰνος, ον, h., Eur.; *with beautiful garland*, καλλιστέφᾰνος, ον, Eur.; *with golden garland*, χρῡσοστέφᾰνος, ον, Hes., h., Pind.; χρυσεοστέφᾰνος, ον, Eur.; *with new garland*, νεόδρεπτος, ον, Theoc.

To wear a garland, στεφᾰνηφορέω, Dem. *Vid.* TO BE CROWNED.

The wearing a garland, στεφᾰνηφορία, ἡ, Pind., Eur., Æschin.

To plait garlands, στεφᾰνηπλοκέω, Ar.

Plaiting garlands, στεφᾰνηπλόκος, ον, Theoph.

Plaited in garlands, στεφᾰνώδης, ες, Eur.

Fit to be plaited in, fit for garlands, στεφανωτρίς, ῐδος, ἡ, only fem., Apolloph.

To deck with garlands, στέφω, Hes., Trag., Xen., Plat.; στεφανόω, Pind., Soph., Eur., Omn. Att. prose; ἐπιστεφᾰνόω, Pind.; κᾰταστέφω, Eur.; ἐκστέφω, Soph., Eur.; στεμμᾰτέω, Eur. *Vid.* TO CROWN.

GARLIC, σκόροδον, τό, Ar., Hdt., Xen., Lys.; σκορόδιον, τό, Ar.; ἄγλις, ῐθος, ἡ, only in pl., Ar.; φῡσιγξ, ιγγος, ἡ, Hipp.; γελγίς, ῐθος, ἡ, pl. γέλγεις, Theoph., Anth.

Garlic pickle, σκοροδάλμη, ἡ, Ar., Cratin.

To feed on garlic, act., σκοροδίζω, Ar.; *to be fed on garlic*, φῡσιγγόομαι, Ar.

Like garlic, σκοροδομῑμητός, όν, Ar.

A garlic seller, γελγοπωλίς, ῐδος, ἡ, Cratin.

A seller of garlic and bread to any one, σκοροδοπανδοκευτριαρτοπῶλις, ῐδος, ἡ, Cratin.

To sell garlic, γελγοπωλέω, Hermipp.

[*Wild garlic*, ὀφιοσκόροδον, τό, Diosc.]

GARMENT, A, ῥῆγος, τό (properly of wool), Hom.; ἔσθος, τό, Hom., Ar.; φᾶρος, τό (but always ᾱ in Hom., though ᾰ in Hes.), Hom., Hes., Trag., Ap. Rh.; εἷμα, ᾰτος, τό, Hom., Trag., Hdt.; ἐσθής, ῆτος, ἡ, Omn.; πέπλος, ὁ, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat., Theoc.; ἔνδῠτον, τό, Simon., Eur.; ἱμᾰ́τιον, τό, Soph., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἱμᾰτίδιον, τό, Ar.; ἱματιδᾰ́ριον, τό, Ar.; ἔσθημα, ᾰτος, τό, usu. in pl., Trag., Thuc.; ἀμφῐ́βληστρον, τό, Soph.; περῐ́βόλαιον, τό, Eur.; πόρπημα, ᾰτος, τό, Eur.; στολή, ἡ, Soph., Eur., Xen.; στολίς, ῐδος, ἡ, Eur.; στολμός, ὁ, Eur.; στόλισμα, ᾰτος, τό, Eur.; περῐκᾰ́λυμμα, ᾰτος, τό, Plat.; ἀμπεχόνη, ἡ, Xen., Plat.; ἀμπέχονον, τό, Ar., Theoc.; ἐμπερόνημα, ᾰτος, τό, Theoc. *Vid.* ROBE, GOWN, etc., and SYN. 269, 394.

Garments, κρόκου βαφαί, Æsch.

Linen garments, λῖνα, τά, Æsch.

A summer garment, θερίστριον, τό, Theoc.

A leather garment, σπολάς, ᾰδος, ἡ, Soph., Ar., Xen.; σῐ́συρνα, ἡ, Æsch., Hdt.; σῐ́σῡρα, ἡ, Ar.

A ragged garment, σπεῖρον, τό, Hom.

A thin, light garment, σπείριον, τό, Xen.

A garment covering the breast, προκόλπιον, τό, Theoph.; [*a garment buckled on* (*the shoulder*), περονητρίς, ίδος, ἡ, Theoc.]

With long garments, ἑλκεχῐ́των, ωνος, ὁ, only masc., usu. pl., Hom.; ἑλκεσῐ́πεπλος, ον, usu. in fem., Hom.; βᾰθύστολμος, ον, Anth.

With handsome garments, εὐέᾰνος, ον, Mosch.

With soft, delicate garments, τρῠφεραμπέχονος, ον, Antiph.

With dark or *black garments* (as in mourning), κῠᾰνόπεπλος, ον, h.; φαιοχῐ́των, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; μελαγκευθής, ές, Æsch.; μελᾰνείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; μελάμπεπλος, ον, Eur.; μελᾰνονεκυείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; μελανοείμων, ὁ καὶ ἡ, Hipp.

To wear black garments, μελανειμονέω, Arist.

Wearing leather garments, σῐσυρνοφόρος, ον, Hdt.

Without garments, ἄπεπλος, ον, Pind.

With but one garment, οἰοχῐ́των, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; μονόπεπλος, ον, Eur.; οἰέᾰνος, ον, Ap. Rh.

Destroying garments, λινοφθόρος, ον, Æsch.

GARNER, A, ἀποθήκη, ἡ, Thuc. *Vid.* BARN.

GARNER, TO, συγκομίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sens., Xen. *Vid.* TO STORE, TO LAY UP.

GARNISH, GARNITURE, ἀγλάϊσμα, ᾰτος, τό, Pind., Eur. *Vid.* ORNAMENT.

GARNISH, TO, κοσμέω, Omn. *Vid.* TO ADORN.

GARRET, A, πύργος, ὁ, Hom., Dem.

GARRISON, A, φρουρίον, τό, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; φρουρά, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; φῠλᾰκή, ἡ, Hdt., Xen.

A garrison (i. e., the soldiers in the garrison), φῠ́λᾰκες, οἱ, Thuc., Xen.; φρουροί, οἱ, Thuc., Xen.; ἔμφρουροι, οἱ, Xen.

A captain of a garrison, φρούραρχος, ὁ, Xen.

GARRISON, TO, φρουρέω (sometimes sine cas.), Hdt., Thuc., Isoc.; φῠλάσσω, fut. -ξω, Xen.

To garrison (i. e., to be in a place as a garrison), ἐμφρουρέω, Thuc.

He garrisons the cities, πόλεις ἐμφρούρους ποιεῖ, Dem.

GARRISONED, ἔμφρουρος, ον, Dem.

GARRULITY, πολῠλογία, ἡ, Xen., Plat. *Vid.* TALKATIVENESS.

GARRULOUS, πολῠ́μῡθος, ον, Hom.; πολυεπής, ές, Æsch.; πολῠ́λογος, ον, Xen., Plat. *Vid.* TALKATIVE.

GARTER, A, περισκελίς, ῐδος, ἡ, Menand.

GASH, A, τομή, ἡ, Soph., Eur.; ἄλοξ, οκος, ἡ, Æsch., Eur. *Vid.* WOUND.

GASH, TO, τέμνω, no aor. 1, aor. 2 ἔτᾰμον, infin. often in Hom. τᾰμέειν, perf. τέτμηκα, part. sync. τετμηώς, ότος, etc., in pass. sens. (Ap. Rh.), Omn. *Vid.* TO CUT, TO WOUND.

GASP, A, ἆσθμα, ᾰτος, τό, Pind.; πνεύματα, τά, pl., Hipp.

GASP, TO, ἀσθμαίνω, no perf., no mid. voice, Hom., Pind.; ἀσπαίρω, no perf., no mid. voice, Hom., Æsch., Eur., Antipho; ἀσπᾰρίζω, Arist.

Gasping for breath, κεκᾰφηὼς θῡμόν, Hom.

She gasped forth her soul (of Andromache fainting when she saw Hector dragged along by the chariot of Achilles), ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκᾰ́πυσσε, Hom.

GATE, A, πῠ́λη, ἡ, Omn.; πῠλίς, ῐδος, ἡ, h.; πῠ́λωμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur. *Vid.* SYN. 262.

With wide gates, εὐρῠπῠλής, ές, Hom.; *with beautiful gates*, καλλῐ́πῠλος, ον, Anth.; *with brazen gates*, χαλκόπῠλος, ον, Eur., Hdt.

With two gates, δίπῠλος, ον, Soph.; *with seven gates*, ἑπτᾰ́πῠλος, ον, Hom., Soph.; ἑπτάστομος, ον, Soph., Eur.; *with a hundred gates*, ἑκᾰτόμπῠλος, ον, Hom.

The seven gates in the walls, ἑπτατειχεῖς ἔξοδοι, Æsch.

Having no gates, ἀπῠ́λωτος, ον, Xen.

Fighting at the gates, πῠλημᾰ́χος, ον, Stesich.; *watching at the gates*, πῠληδόκος, ον, h.

To furnish with gates, πυλόω, Ar., Xen.

GATE-KEEPER, A, πῠλάρτης, ου, ὁ, Hom.; πῠλαωρός, contr. πυλωρός, ὁ, Hom., Trag., Ap. Rh.

[*To be a gate-keeper*, πυλωρέω, Luc.]

[GATEWAY, προπύλαια, τά (esp. of a temple), Hdt.; πυλών, ῶνος, ὁ, Polyb.]

GATHER, TO, δρέπω (rarely, if ever, found in pass.), Hom., h., Pind., Eur., Hdt., Plat.; κᾰτᾰδρέπω, Hdt.; λέγω, Hom., Pind.; συλλέγω, perf. pass. in this sense also συνείλεγμαι, Hom., Eur., Hdt., Xen.; κομίζω, fut. κομῐ́σω, Att. usu. κομιῶ, esp. of corn, crops, etc., Hdt.; ἀμάω (the harvest), Hdt.; συγκομίζω, Hdt., Xen.; διακνίζω, Mel.; δρέπτω, Mosch. *Vid.* TO COLLECT.

To gather together, σῠναίνῠμαι, only pres. and imperf., Hom.; σῠνᾰμάομαι, mid., Ap. Rh.

To gather (riches), ἀφύσσω, fut. -ύξω, no mid. or pass., Hom.

To gather (courage), ἐσᾰγείρομαι, mid., Hom., Ap. Rh.

To gather fruit, ὀπωρίζω, c. acc. of the fruit, or of the tree from which, in mid. sine cas., no pass., Hdt., Plat., Theoph. *Vid.* TO PLUCK.

[*To gather grapes*, ῥᾱγίζω, Theoc.]

GATHERED — *newly gathered*, νεόδρεπτος, ον, Æsch.; νεόδροπος, ον, Æsch.; νεοσπάς, ᾰ́δος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Soph.; νεότομος, ον, Eur.

To be gathered, κομιστέος, α, ον, Æsch.

GATHERING, A (of crops, etc.), κομῐδή, ἡ, Xen.; συγκομῐδή, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Isoc.

A gathering (of people), ἄθροισμα, ᾰτος, τό, Eur. *Vid.* ASSEMBLY.

GAUDY, σιγᾰλόεις, εσσα, εν, Hom., Ap. Rh.; λαμπρός, ά, όν, Pind., Soph., Eur., Xen., Isoc. *Vid.* SPLENDID, BRIGHT.

GAUGE, A, μέτρον, τό, Omn. *Vid.* MEASURE.

GAUGE, TO, μετρέω, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem. *Vid.* TO MEASURE.

GAUNT, σκελετός, ή, όν, Plat. (Com.).

GAUNTLET. *Vid.* GLOVE.

GAY, 'ἄτᾰλὰ φρονέων, Hom., Hes.

GAYETY (of spirits), εὐθῡμία, ἡ, Pind., Xen.; φῐλοφροσῠ́νη, ἡ, Xen.; φαιδρότης, ητος, ἡ, Isoc.

GAYLY, φαιδρά, Soph.; φαιδρῶς, Xen.

GAZE, TO, παπταίνω, no mid., Hom.; 'ἀθρέω, Hom., Pind., Soph., Eur., Plat.; 'ἀτενίζω, c. πρός and acc., Arist. *Vid.* TO LOOK, and SYN. 343.

To gaze round, περῐβλέπω, Ar., Xen.

A gazing about, περῐ́βλεψις, εως, ἡ, Hipp.

GAZELLE, A, δορκάς, ἄδος, ἡ, Eur., Hdt., Xen.; δορκή, ἡ, Eur.

GEAR, σκεύη, τά, Ar., Thuc., Plat., etc.

GELD, TO, ἐκτέμνω, no aor. 1, aor. 2 ἐξέτᾰμον, perf. ἐκτέτμηκα, etc., Soph., Hdt., Xen.

[GELDED, ἄνορχος, ον, Hipp.]

GELDING, A, χλούνης, ου, ὁ (Hom., Hes.), Æsch., Alex., Arist.; τομίας, ου, ὁ, Antiph.; ἐκτομίας, ου, ὁ, Hdt. *Vid.* EUNUCH.

GEM, A, λίθος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Hdt.; [(in a ring), ψηφίς, ῖδος, ἡ (late), Longus.]

GENDER, γένος, τό, Plat.

[In grammar: *the masculine gender*, τὸ ἀρρενικὸν (γένος), Plut.; *the feminine gender*, τὸ θῆλυ (γένος), and *the neuter*, τὸ οὐδέτερον, Gram.]

GENEALOGICAL, γενεᾱλογῐκός, ή, όν, Polyb.

GENEALOGIST, A, γενεᾱλόγος, ὁ, Dion. H.

GENEALOGY, A, γενεᾱλογία, ἡ, or the tracing a genealogy, Plat. *Vid.* FAMILY, PEDIGREE.

To trace a genealogy, γενεᾱλογέω, sometimes c. acc. of the person whose genealogy is traced, Hdt., Xen., Plat.

GENERAL, εἰωθώς, υῖα, ός, Hom., Eur., Plat.; σῠνήθης, ες, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ξυνός, ή, όν, Ep. and poet. *Vid.* USUAL, COMMON.

General report, δημόθρους φήμη, ἡ, Æsch.

Adhering as closely as possible to the general meaning of what was really said, ἐχόμενος ὅτι ἐγγύτατα τῆς συμπάσης γνώμης τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, Thuc.

In general, ἐς τὸ πᾶν, Plat.; ὅλως, Arist.; κατὰ ὅλον, Plat.; καθ' ὅλον, Phil. ap. Dem.; [καθόλου, Xen.; ἐπὶ πᾶν, Plat.; ὡς πλήθει, Plat.; ὡς τὸ πολύ, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, etc., Att.]

Orators in general who have spoken before now in this place, οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε ἤδη εἰρηκότων, Thuc.

GENERAL, A, κοσμήτωρ, ορος, ὁ, seldom without gen. of troops, Hom.; ἀρχός, ὁ, Hom., Pind., Æsch.; τᾱγός, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Xen.; 'ἀγέστρᾰτος (of Minerva), Hes.; λοχᾱγέτης, ου, ὁ, Æsch., Eur.; λοχᾱγός, ὁ, Soph., Thuc., Xen.; στρᾰ́ταρχος, ὁ, Pind.; στρατάρχης, ου, ὁ, Æsch., Hdt.; στρᾰτηλᾰ́της, ου, ὁ, Trag.; στρᾰτηγός, ὁ, Omn. Att.; ἡγητήρ, ῆρος, ὁ, Pind.; ἐφέτης, ου, ὁ, Æsch.; ἄρχων, οντος, ὁ, Æsch., Thuc.; ἀρχηγέτης, ου, ὁ, Æsch.; ἀρχηγός, ὁ, Æsch., Epigr. ap. Thuc.; κοσμητής, οῦ, ὁ, and κοσμητήρ, ῆρος, ὁ, Epigr. ap. Æschin.

A general of the enemy, ἀντιστρᾰ́τηγος, ὁ, Thuc.

A fellow-general, συστρᾰ́τηγος, ὁ, Eur.

An under general (one of inferior rank), ὑποστρᾰ́τηγος, ὁ, Xen.

The most fit to be a general of all the generals, ἀξιοστρατηγότερος τῶν στρατηγῶν, Xen.

Of or *belonging to a general*, or *suited to a general*, or *skillful as a general*, στρᾰτηγῐκός, ή, όν, Xen., Plat., Isoc.; στρᾰτηγητῐκός, ή, όν, Plat.; στρατηγίς, ῐ́δος, ἡ, only fem. (of the tent, or standard, or flag of the commander-in-chief), Soph., Thuc., Andoc., Dem.

The office of general, στρᾰτηγία, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; τᾱγεία, ἡ, Xen.

It seemed rather an imitation of an absolute monarch than the behavior of a general, τυραννίδος μᾶλλον ἐφαίνετο μίμησις ἢ στρατηγία, Thuc.

Like a good general, στρᾰτηγικῶς, Ar.

The general's quarters, στρᾰτηγεῖον, τό, Æschin.; στρᾰτήγιον, τό, Dem., Æschin.

He was at the gates of the quarters of the two generals, καὶ δὴ 'πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις, Soph.

To be general, στρᾰτηγέω, sine cas., or c. gen., or c. dat. of the troops, sometimes c. acc. of what is done by the general, Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; στρᾰτηλατέω, sometimes c. gen. or dat. of the troops, Æsch., Eur.; τᾱγεύω, Xen.

To be a fellow-general, συστρᾰτηγέω, c. gen. of one's colleague, Dem.

To wish to be a general, στρᾰτηγιάω, Xen., Dem.

One must be a general, στρατηγητέον, Plat.

But this generalship was nothing more than running away, ἣν δ' αὕτη ἡ στρατηγία οὐδὲν ἄλλο δυναμένη ἢ ἀποδρᾶναι, Xen.

Lessons in generalship, στρατηγήματα, τά, Xen.

[GENERALISSIMO, στρατηγὸς τῶν πάντων, Xen.]

GENERALITY, THE, οἱ πολλοί, αἱ πολλαί, τὰ πολλά, Omn. Att.; τὸ πολύ, Eur., Xen.; τὸ πολλόν, Hdt.

GENERALLY. *Vid.* IN GENERAL.

GENERATE, TO, φύω, not in perf. or aor. 2, Hom., Æsch., Ar., Hdt., Plat.; τίκτω, fut. τέξω, τέξομαι, and τεκοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔτεκον, perf. τέτοκα (rare in mid., and only poet.), Omn.; φῠτεύω, Hes., Soph., Eur., Hdt., Plat., Lys. *Vid.* TO BEGET, TO CAUSE.

GENERATION, γένος, τό, Hom., Hdt.; γενεά, ἡ, Hom., Hdt., Thuc.; γονή, ἡ, Pind., Æsch.; γένεσις (opp. to φθορά), ἡ, Plat.

This present generation, ἡ κατὰ τὸν παρόντα χρόνον γενεά, Dem.

The third generation, τριτόσπορος γονή, Æsch.; τρῑγονία, ἡ, Dem.

To be in the third generation, τρῑγονέω, Theoph.

[GENERATIVE, παιδοποιός, όν, Hdt., Eur.; παιδοσπόρος, ον, Ar.]

GENERIC, γενῐκός, ή, όν, Arist.

A generic name or *term*, ὄνομα περιέχον, Arist.

GENEROSITY, ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, Plat., Arist.; πολῠδωρία, ἡ, Xen. *Vid.* LIBERALITY.

Generosity (in treating others), 'ἀρετή, ἡ, Thuc.; φιλανθρωπία, ἡ, c. gen. of those toward whom it is exercised, Æschin.

GENEROUS, μεγᾰλόδωρος, ον, Ar.; δοτῐκός, ή, όν, Arist. *Vid.* LIBERAL.

Generous (in one's treatment of others), φῐλάνθρωπος, ον, Æsch., Xen.; (high-minded), μεγαλόφρων, ον, Plat.

GENEROUSLY, φῐλανθρώπως, Dem.

GENESIS, Γένεσις, εως, ἡ, O. T.

GENIAL, θᾰλερός, ά, όν, Æsch., Eur.

[GENITALS, αἰδοῖα, τά, Hom.; μήδεα, τά, only pl., Hom.; τὰ μόρια, Arist.]

GENITIVE, γενικός, ή, όν, Gram.

GENIUS (i. e., high mental qualities), φρήν, φρενός, ἡ, though it hardly answers to our use of the word without an epithet, Omn. poet. *Vid.* MIND.

Genius (i. e., disposition), ὀργή, ἡ, Omn. post Hom.; ἦθος, τό, Pind., Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.

GENIUS, A (i. e., presiding angel), Δαίμων, ονος, ὁ, Hes., Theogn., Æsch., Plat.; δαιμόνιον, τό, Eur., Hdt., Xen., Plat.

An evil genius, κᾰκοδαίμων, ονος, ὁ, Ar.

To be under the power of a genius (usu. of an evil genius), δαιμονάω, only in act. voice, Æsch., Eur., Ar., Xen.

Suffering grief brought on by one's evil genius, δαιμονῶν ἄχη, Æsch.

GENTIAN, γεντιᾱνή, ἡ, Diosc.

GENTILITY, εὐγένεια, ἡ, Æsch., Eur., Xen., Plat.

GENTLE, 'ἀγᾰνός, ή, όν, Hom., Pind., Trag.; εὔκηλος, ον, Hom., Soph.; μείλῐχος, ον, Hom., Hes., h., Pind.; μειλῐ́χιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes.; γλῠκῠμείλῐχος, ον, h.; πέπων, only masc., sometimes c. dat. of those toward whom, gen. πέπονος, compar. πεπαίτερος, Hom., Hes., Æsch., Soph.; λιᾰρός, ά, όν, Hom., Ap. Rh.; μαλακός, ή, όν, Hom., Pind., Trag., Ar., Thuc., Xen.; μαλθᾰκός, ή, όν, Hom., Pind., Trag., Plat.; πρᾱῢς, εῖα, ύ, and in masc. and neut. πρᾶος, πρᾶον, pl. nom. πρᾶοι and πραεῖς, dat. πράοις and πραέσι, acc. pl. masc. πράους and πραεῖς, but nom. and acc. neut. usu. πραέα, not πρᾶα (except in Arist.), gen. usu. πραέων or πράων, compar. πρᾱῢτερος and πρᾱότερος, etc., h., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἥμερος, α, ον, and ος, ον, Pind., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ἡσῠ́χος, ον, compar. ἡσυχαίτερος, but also ἡσυχώτερος, Trag., Xen., Plat.; ἡσῠχαῖος, α, ον, Soph., Eur., Plat.; 'ἀκασκαῖος, α, ον, Æsch.; πρευμενής, ές, Æsch., Eur.; εὐπέμπελος, ον, Æsch.; λεῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Hdt., Plat.; 'ἀτρεμαῖος, ον, Eur.; γᾰληνός, όν, Eur.; ἠρεμαῖος, α, ον, Plat., compar. ἠρεμέστερος, Xen.; ποτῐμος, ον, Theoc. *Vid.* SYN. 151.

Gentle (i. e., well-born), εὐγενής, ές, Ep. εὐηγενής, and sometimes ἠῦγενής, ές, Omn. *Vid.* NOBLE.

Gentle in disposition, 'ἀγᾰνόφρων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος, Hom.; γλῠκῠ́θυμος, ον, Hom., Ar.; πρᾱῢμητις, ὁ καὶ ἡ, neut. ι, gen. ιος, Pind.

With gentle voice, μειλῐχόγηρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Tyrt.

A gentle, steady breeze, πνεῦμα λεῖον καὶ καθεστηκός, Ar.

To make gentle, πρᾱῠ́νω, Hes., h., Sol., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.

Gentle or *gentleman-like conduct*, κᾰλοκἀγᾰθία, ἡ, Ar., Xen., Isoc., Dem.

GENTLEMAN, A, κᾰλοκᾰγᾰθός, ὁ, Arist.

A Persian gentleman, Πέρσης ἀνὴρ τῶν πεπαιδευμένων, Xen.

GENTLENESS, γαλήνη, ἡ, Æsch.; πρευμένεια, ἡ, Eur.; πρᾱότης, ητος, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Arist.; ἡμερότης, ητος, ἡ, Plat.

Gentleness of disposition, ἀγᾰνοφροσῠ́νη, ἡ, Hom.; εὐοργησία, ἡ, Eur.

GENTLY, ἦκα, Hom., Hes.; ἡσυχῆ, Pind., Eur., Pl.; ἡσῠ́χως, compar. ἡσυχαίτερον, superl. ἡσῠχαίτατα, Æsch., Xen., Plat.; ἀκᾶ, Pind.; ἠρέμᾰ and ἠρέμᾰς before a vowel, Ar., Xen., Plat.; ἠρεμαίως, Xen.; ἠρεμαῖα, Plat.; πρᾱόνως, Ar.; πρᾴως, Xen., Plat., Isoc.; πρευμενῶς, Æsch.; ἡμέρως, compar. ἡμερωτέρως, Plat.; λείως, Plat.; μειλῐχίως, Ap. Rh.; ἀτρέμᾰς, esp. of going, walking, etc., Xen., Dem.

Gently blowing, εὐκρᾱής, ές, Ap. Rh.

Gently flowing, ἀκᾰλαῤῥείτης, ου, only masc., Hom.; ἀκᾰλάῤῥοος, ον, contr. ους, ουν, Orph.

GENUINE, αὐθῐγενής, ές, Eur.; κᾰθᾱρός, ά, όν, Ar.

GENUS, γένος, τό, Plat.

GEOGRAPHICAL, γεωγρᾰφῐκός, ή, όν, Strabo.

GEOGRAPHY, γεωγρᾰφία, ἡ, Plat.

GEOMETRICAL, γεωμετρῐκός, ή, όν, Plat.; [*not geometrical*, ἀγεωμέτρητος, ον, Arist.]

[*Geometrical progression*, πολλαπλασία ἀναλογία, ἡ, Arist.]

GEOMETRICIAN, A, γεωμέτρης, ου, ὁ, Plat.

To be a geometrician, make calculations as a geometrician, γεωμετρέω, Xen., Plat.

GEOMETRY, γεωμετρία, ἡ, Hdt., Plat.; ἡ γεωμετρική, Plat.

[*Ignorant of geometry*, ἀγεωμέτρητος, ον, Arist.]

GERM, THE (of any thing), σπέρμα, ᾰτος, τό, Hom., Pind., Dem.

[GERMANDER, χαμαίδρυον, τό, and χαμαίδρῡς, ῠος, ἡ, Theophr.]

GERMINATE, TO, βλαστᾰ́νω, fut. βλαστήσω, perf. ἐβλάστηκα, but pluperf. also ἐβεβλαστήκειν, no aor. 1, aor. 2 ἔβλαστον, Pind., Trag., Thuc., Ap. Rh. *Vid.* TO BUD, TO BLOSSOM.

GESTICULATE, TO, μορφάζω, only act., Xen.; σχημᾰτίζω, act. mid. and pass., Xen., Plat.

To gesticulate with the hands, χειρονομέω, only act., Hdt., Xen.

To wish or *try to gesticulate*, χειρονομησείω, Cratin.

GESTICULATION (gesture), σχῆμα, ᾰτος, τό, usu. in pl., Plat.

GET, TO, κτάομαι, mid., c. perf. pass. κέκτημαι, sometimes also ἔκτημαι, perf. opt. κεκτῴμην, aor. 1 pass. in pass. sens., Omn.; κτεᾰτίζω only in aor. 1 act., κτεᾰ́τισα for ἐκτεᾰ́τισα, and in pres. mid., Hom., Theoc.; εἰσκτάομαι, Eur.; ἀνακτάομαι, Hdt., Xen.; κατακτάομαι, Soph., Plat., Isoc.; κατακτεᾰτίζω, Ap. Rh.; λαμβᾰ́νω, fut. λήψομαι, and λαψοῦμαι Dor., no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, and poet. (not Att.) ἔλλᾰβον and λᾰ́βεσκον, perf. εἴληφα, and Ion. λελᾰ́βηκα, perf. pass. εἴλημμαι, and sometimes λέλημμαι, etc., Omn.; φύω, not in aor. 2 or perf. (of getting glory, sense, etc.), Soph., Hdt.; κᾰτεργᾰ́ζομαι, all augmented tenses κατειργ., perf. pass. sometimes in act. sense, sometimes in pass., Ar., Hdt., Xen., Plat.; πορίζω, and mid., Thuc., Xen., Plat., Dem.; περῐποιέω, and mid. (in act. voice often to get for some one else), Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* TO ACQUIRE, TO PROCURE, TO OBTAIN.

To get possession of, κρᾰτέω, c. gen., Æsch., Hdt., Thuc.; ἐπῐκρᾰτέω, c. gen., Thuc.

To get for one's self what is meant for another, πᾰρέλκομαι, mid., imperf. παρειλκόμην, Hom.

To get one's self what belongs to another, περιλαμβάνω, Isæ.

To get besides, in addition, προσλαμβάνω, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc., Dem.; προσκτάομαι, mid., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; προσεπικτάομαι, Hdt.

For you will get it for an obol, λήψει γὰρ ὀβολοῦ, Ar.

What should you get by it? τί ἂν προκόπτοις; Eur.

They got nothing by it, οὐδὲν προύκοπτον, Xen.

What should I get by it? τί ἂν προσθείμην πλέον; Soph.

You would get nothing by it, οὐδὲν ἂν πλέον λάβοις, Eur.

He got nothing by that, οὐκ ἔσπασε ταύτῃ γε, Ar.; ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασε, Ar.

[*What you have got by this is . . .*, περίεστιν ὑμῖν ἐκ τούτων . . ., Dem.]

How do we get on? πῶς ἥκομεν; Eur.

If you think you will get on better with me, εἴ τι οἴεσθε μᾶλλον μετ' ἐμοῦ εὐπορήσειν, Plat.

[*To get into one's head* (of wine). *Vid.* HEAD.]

[*To get over* (a severe sickness), περιφεύγω, Dem.]

One must get, κτητέον, Plat.

A getting, λῆψις, εως, ἡ, Soph., Plat.; κτῆσις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; ἐπίκτησις, εως, ἡ, Soph., Arist.

A getting any thing additional, προσποίησις, εως, ἡ, Thuc. *Vid.* ACQUISITION.

Clever in getting, κτητῐκός, ή, όν, c. gen., Isoc.

Cleverness in getting, the art of getting, ἡ κτητική, Plat.

What may be got, is got, must be got, κτητός, ή, όν, Hom., Eur., Plat., Isoc.; ἐπίκτητος, ον, Hdt., Xen., Lycurg.

One who enables men to get, κτεᾰ́τειρα, only fem., c. gen. of what is got, epith. of the gods who grant victory, Æsch.

GHASTLINESS, ὠχρότης, ητος, ἡ, Plat.

GHASTLY, χλωρός, ά, όν, Hom., Hes., Æsch., Eur. *Vid.* PALE.

GHOST, A, φάσμα, ᾰτος, τό, Æsch., Hdt.; φάντασμα, ᾰτος, τό, Eur.

A ghost or *shade of the dead*, σκιά, ἡ, Hom., Æsch.

[*To give up the ghost* (i. e., die), πνεῦμα ἀφίημι, ἀνίημι, μεθίημι, Trag.]

GHOUL, A, Λᾰ́μια, ἡ, Ar.

GIANT, A, Γῐ́γας, αντος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Plat.; Τῑτᾱ́ν, ᾶνος, ὁ, usu. in pl., Hom., Hes., h., Æsch., Eur.; *the giants*, Γηγενεῖς, Eur. (Hes. gives the names of the Titans: Γαῖα . . . Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην, Κοῖόν τε Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ' Ἰάπετόν τε, Θεῖαν τε, Ῥεῖαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε, Φοίβην τε χρυσοστέφανον, Τηθύν τ' ἐρατεινήν. Τοὺς δὲ μέθ' ὁπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης.)

Slaying giants, Τῑτᾱνοκτόνος, ον, h.; Γῐγαντοφόνος, ον, Eur.

A giant-killer, Γῐγαντολέτωρ, ορος, ὁ, Luc.; Γῐγαντολέτης, ου, ὁ, Luc.

A battle of giants, Γιγαντομᾰχία, ἡ, Plat.

[GIBBOUS, ἀμφίκυρτος, ον, Theophr., Luc.]

GIBE, A, σκῶμμα, ᾰτος, τό, Ar., Xen., Plat., Dem., Æschin.; σκωμμᾰ́τιον, τό, Ar.; κωμῴδημα, ᾰτος, τό, Plat.; [*gibes*, ὄμφακες, αἱ, Plat. (Com.)]

GIBE, TO, σκώπτω, c. acc. or c. prep., Ar., Hdt., Plat., Æschin. *Vid.* TO JEER.

GIDDINESS, ἴλιγγος, ὁ, Plat.; σκοτοδῑνία, ἡ, Plat.; σκοτοδῑ́νη, ἡ, Hipp.

To have giddiness, be subject to giddiness, be giddy, ἰλιγγιάω, no mid., Ar., Plat.; σκοτοδινιάω, no mid., Ar., Plat.; σκοτόομαι, pass., Plat.; σκοτοδινέομαι, mid., Hipp.; ὑποδῑνέομαι, pass., Call.

To make giddy, ἀμφῐδονέω, only act., Theoc.

GIFT, A, ὄνειαρ, ᾰτος, τό, in pl., Hom.; δωτίνη, ἡ, Hom., Hdt., Ap. Rh.; δόσις, εως, ἡ, Hom., Trag., Hdt., Plat., Isoc.; δῶρον, τό, Omn.; δώς, ἡ, only in nom. sing., Hes.; δωρεά, ἡ, Æsch., Soph., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; δώρημα, ᾰτος, τό, Trag., Hdt., Xen. *Vid.* SYN. 194.

A gift to propitiate any one, μείλιον, τό, usu. in pl., Hom., Ap. Rh., Call.

A gift of honor, γέρας, τό, gen. γέραος, pl. nom. and acc. γέρᾱ (for γέρατα), Hom.; γέρεα, Hdt., Omn. poet., Xen., Plat.; πρεσβεῖον, Ep. πρεσβήϊον, τό, Hom., Plat.

A hospitable gift, or *gift given to cement the bond of* ξενία, ξεινήϊον, τό, usu. in pl., Hom., Ap. Rh.; ξένιον (and ξείνιον, poet.), τό, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen., Dem.

Giving pleasant gifts, ἠπιόδωρος, ον, Hom., Stesich.; γλῠκῠ́δωρος, ον, Bacchyl., Anth.; δωροφόρος, ον, Pind.; δωροφορῐκός, ή, όν, Plat.

To bring gifts, δωροφορέω, Ar., Plat.; δωροτελέω, esp. of votive gifts, Orac. ap. Dem.

To bring gifts whereby to show one's gratitude, μνησιδωρέω, Orac. ap. Dem.

To collect gifts, δωτῑνάζω, only pres. and imperf. act., Hdt.

Covetous of gifts, δωροφᾰ́γος, ον, Hes.; δωροδόκος, or esp. by way of bribe, Ar., Plat., Dem. *Vid.* BRIBE.

To receive gifts, δωροδοκέω, esp. as a bribe, in pass. either of the gift received, or of the person corrupted by it, Ar., Cratin., Hdt., Plat., Dinarch., Dem. *Vid.* TO BRIBE.

GIGANTIC, Γῐγανταῖος, α, ον, Æsch.

Gigantic (i. e., of great size), πελώριος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur.; πέλωρος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes.

Who makes such gigantic strides, ὅστις τοῖα πέλωρα βιβᾷ, h.

GIGGLE, TO, κῐχλίζω, Ar., Theoc. *Vid.* TO LAUGH.

GILD, TO, χρῡσόω, Ar., Hdt., Plat.; κᾰτᾰχρῡσόω, Hdt.; περῐχρυσόω, Hdt.

GILDED, ἀμφῐ́χρῡσος, ον, Eur.; ἐπῐ́χρῡσος, ον, Hdt., Xen.; χρυσόκλυστος, ον, Nicom.

[GILDER, A, χρῡσωτής, οῦ, ὁ, Plut.]

[GILDING, A, χρῠ́σωσις, εως, ἡ, Plut.]

GIMLET, A, τέρετρον, τό, Hom.; τρῡ́πᾰνον, τό, Hom., Eur., Plat.

He works a gimlet backward and forward with two thongs (or a double thong), διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ, Eur.

Ginger, ζιγγίβερις, εως, ἡ, Diosc.

Gird, to, ζώννῡμι and (to gird one's self) ζώννῠμαι, mid., c. perf. pass. ἔζωσμαι, also imperf. poet. (not Att.) ζωννυσκόμην, c. dat. or c. acc. of what is girded on (the mid. is more common than the act., as also in all the compounds), Hom., Ap. Rh.; κᾰταζώννῡμι, Eur.; περιζώννῡμι, Ar.; διαζώννυμι, Thuc.; ἐπιζώννῡμι, Plat., Theoph.; συζώννῡμι, Ar.; ὑποζώννῡμι, Hdt.; στέλλω, c. acc. pers., dat. of garment, Soph., and (to gird one's self) στέλλομαι, mid., c. pluperf. pass. ἐστάλμην, 3d pl. poet. ἐστᾰλᾰτο (not Att.), Hes., Eur.; ἀναστέλλομαι, mid., Eur., Ar.; συστέλλομαι, mid., Ar.

To gird one's self up, ἀνᾰκολπάζω, or ἀνακολπίζω, fut. -ῐσω, only in aor. 1 act., Ar.

[*Clouds gird the mountain*, νέφη παραζώννυνται τὸ ὄρος, Theophr.]

Girded up neatly, adv., ἐπιστολᾰδην, Hes.

Girded higher up, ὑψίζωνος, ον, Call.

Girdle, a, ζῶστρον, τό, Hom.; ἱμάς, άντος, ὁ, Hom.; μῑτρα, ἡ, Hom., Theoc., Ap. Rh., Call.; ζῶμα, ᾰτος, τό, Hom., Soph.; ζωστήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt.; ζώνη, ἡ, Omn.; ζώνιον, τό, Ar.; σύζωμα, ᾰτος, τό, Æsch.; στρόφος, ὁ, Æsch.; ἐπιζώστρα, ἡ, Soph.; περιζώστρα, ἡ, Theoc.; κόρευμα, ᾰτος, τό (only of maidens' girdles), Eur.; στόρνη, ἡ, Call. *Vid.* Syn. 241.

With beautiful girdle, καλλίζωνος, ον, Hom.; εὔζωνος (Ep. also ἐΰζωνος), ον, Hom.; εὐστέφᾰνος, ον, and Ep. ἐϋστέφ., Hom., Hes.; λῐπᾰρόζωνος, ον, Eur.

With brazen girdle, χαλκομῑτρας, ου, ὁ, Pind.; χαλκεομῑτωρ, ορος, ὁ (both words only in masc. as epith. of warriors), Eur.

Girdled men, ζωστῆρες ἀνέρες, Call.

Deeply girdled, βᾰθύζωνος, ον, Hom., Pind., Æsch.

Girl, a, νεᾶνις, ῐδος, ἡ, Hom., Soph., Eur.; κόρη, and poet. (including Trag.) κούρη, ἡ, Omn.; νύμφᾰ, ἡ, Hom.; νύμφη, ἡ, Hom., Hes., Eur.; παρθένος, ἡ, Omn.; παρθενῐκή, ἡ, Hom., Hes.; παῖς, παιδός, ἡ (in nom. often πάϊς, Hom., also acc. πάϊν, Ap. Rh.), Omn.; νοττῶτις, ῐδος, ἡ, Sapph.; μόσχος, ἡ, Eur.; θῠγᾰτηρ, ἡ, gen. θῠγᾰτέρος, sync. θῠγᾰτρός, etc. (ῠ often in quadrisyll. cases, metri gratiâ), Soph.; τᾶλις, ῐδος, ἡ (acc. τᾶλιν, Call.), Soph., Call.; κορίσκη, ἡ, Plat. (Com.); κόριον, τό, Ar., Dem., Theoc.; κοράσιον, τό, Plat.; μεῖραξ, ᾰκος, ἡ, Ar.; μειρᾰκίσκη, ἡ, Ar.; παιδίσκη, ἡ, Xen. *Vid.* Syn. 348.

Girl (as a mark of contempt applied to an effeminate man), γλήνη, ἡ, Hom.

To bring up a girl, παρθενεύω, Eur.

A girl's room, παρθενών, ῶνος, ὁ, Æsch., Eur.; πωλῐκὸν ἑδώλιον, τό, Æsch.

Girlhood, παρθενία and παρθενεία, ἡ, Pind., Æsch., Eur.; παρθένευμα, ᾰτος, τό, Eur.; παρθένιος αἰών, Æsch.

To be arrived at girlhood, παρθενεύομαι, pass. (usu., however, limited to one who lives in a virgin state), Æsch., Eur., Hdt.; κορεύομαι, pass., Eur.

Girlish (of or belonging to a girl), παρθένιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Eur.; *girlish amusements*, παρθενεύματα, τά, Eur.

[Girt up, ἀνεσταλμένος, η, ον (χιτών), Plut.] *Vid.* To gird.

Girth, a, λέπαδνον, τό, Hom., Æsch.; [μασχαλιστήρ, ῆρος, ὁ, Hdt.]

A girth (for dogs), στελμονίαι, αἱ, Xen.

Give, to, ἐγγυᾰλίζω, fut. -ίξω, no perf., no mid. or pass. (this and all words in this sense govern acc. of the thing given, dat. of him to whom it is given), Hom., Pind., Ap. Rh.; τελέω, Hom., Pind.; φαίνω, Hom.; πελάζω, fut. -ᾰσω, esp. of giving a person over to grief, or to happiness, etc., c. acc. pers., dat. rei, Hom., Pind.; φέρω, fut. οἴσω, oftener οἴσομαι (Hom. also has imper. οἶσε, infin. οἴσειν, οἰσέμεν, and οἰσέμεναι), aor. 1 ἤνεγκα, Hom. ἤνεικα, aor. 2 ἤνεγκον, Hom. ἤνεικον, no perf. pass., but aor. 1 ἠνείχθην in Att. Or. (of giving a vote), Hom., Isæ.; ἔπορον, aor. 2 act., no other tense, at least in this sense, Omn. poet.; πᾰρίσχω, only pres. and imperf. act., Hom., Pind.; πᾰρέχω, imperf. πᾰρεῖχον, fut. πᾰρέξω, no aor. 1, perf. παρέσχηκα, aor. 2 πᾰρέσχον, and poet. (not Att.) παρέσχεθον, aor. 2 mid. παρεσχόμην, and poet. (not Att.) or imperf. παρεχεσκόμην, mid. rare except in pres. and aor. 2, pass. rare, and only in pres. (Hom. once uses παρέχω with ᾱ), Omn.; χᾰρίζομαι, mid., fut. -ῐσομαι, often also Att. -ιοῦμαι, perf. pass. κεχᾰρισμαι, both in act. and pass. sens., no other tense in pass., sometimes c. gen. rei, Hom., Pind., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat. (rare, however, in Trag.); ὀπάζω, fut. ὀπᾰσω, often with σσ, esp. in mid. and aor. 1, pass. only in pres., Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur.; ὀρέγω and ὀρέγνῡμι, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Plat.; λαγχᾰνω, only in aor. 2 poet. λέλᾰχον, c. acc. pers., gen. rei, Hom.; νέμω, Omn.; δωρέομαι, mid., c. perf. pass. in act. or pass. sense, aor. 1 pass. in pass. sense, c. acc. rei, dat. pers., or c. acc. pers., dat. rei (also δωρέω, Hes., Pind.), Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.; προσάπτω, in Hom. also προτιάπτω, no perf., no pass., mid. not used in this sense, Hom., Pind., Soph., Eur., Plat., Dem.; δίδωμι, fut. δώσω, etc., aor. 1 ἔδωκα, perf. act. δέδωκα, pass. δέδομαι, aor. 1 ἐδόθην, etc., etc. (Hom. also has 2d sing. pres. διδοῖς and διδοῖσθα, 3d sing. διδοῖ, also imper. 2d sing. δίδωθι, infin. διδοῦναι, also fut. διδώσω, Pind. has imper. 2d sing. δίδοι, and Theoc. part. διδῶν, Hdt. uses 3d sing. imperf. ἐδίδου), Omn.; ἀνᾰδίδωμι, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; τίθημι, esp. of giving a name to any one, or giving honor, in mid. of giving a vote, fut. θήσω, aor. 1 ἔθηκα, perf. τέθεικα, pass. τέθειμαι, aor. 1 pass. ἐτέθην, etc., etc. (Hom. and other poets, except Trag., have 2d sing. pres. τίθησθα, infin. τιθήμεναι, also pres. indic. 2d and 3d sing. τιθεῖς, τιθεῖ, imperf. ἐτίθει, τίθει, aor. 2 subj. often θείω for θῶ, infin. θέμεν and θέμεναι for θεῖναι, aor. 1 mid. ἐθεσσάμην for ἐθηκάμην, no aor. 1 mid. used in Att., aor. 2, 3d sing. opt. θεῖτο, none of these irregular forms ever found in Att., and Hom. never uses pass. voice), Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; κᾰτᾰτίθημι, aor. 2 often κατθ., aor. 2 subj. often καταθείω, and mid. καταθείομαι, esp. as any one gives a prize to be contended for, Hom., Hdt., Plat.; παρατίθημι, 3d sing. pres. παρτιθεῖ, Hom.; προστίθημι, h., Pind., Eur., Hdt.; πορσαίνω, only pres. and imperf. act., Pind.; προσαρμόζω, Soph.; προξενέω, Soph., Xen.; προπέμπω, Soph.; προπαρέχω, Xen.; ὑπέχω, in prose, esp. of giving in an account of a trust confided to one, or one's behavior in an office, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; συναινέω, fut. -έσω and -ήσω, Eur., Xen.; πᾰρίστημι, esp. in aor. 1, never in aor. 2, perf., or pluperf., Xen., Dem.; δωρύττομαι, mid., only pres., Theoc.

To give after, μεταδίδωμι, c. acc. rei, Theogn.

To give (a vote), φέρω (for tenses, see above) (ψῆφον), Isoc.

To give away as worthless, προπίνω, rare except in pres., imperf., or aor. 2 προέπιον (contr. προὔπιον), and perf. pass. προπέπομαι, Æsch., Eur., Dem.

To give back, ἀποδίδωμι, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.

To give besides, to give in addition, ἐπορέγω, Hom., Sol.; ἐπῐδῐδωμι, Hom., Hes., Eur., Thuc., Xen., Dem.; προσδίδωμι, Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; ἐπενδίδωμι, Æsch.; προσεπιδίδωμι, Plat.; προσεντείνω (of giving additional blows), Dem.

To give freely, ἐπῐδαψῐλεύομαι, mid., c. gen. rei or c. acc., Hdt., Xen.; *cheerfully*, χαρίζομαι, c. acc. et dat., Hom., Hdt.

To give from one to another, to give in succession, διαδίδωμι, Thuc., Plat.

To give one's hand in pledge, or *to give a vote*, ἐμβάλλω, no aor. 1, perf. ἐμβέβληκα, etc., Soph., Ar., Xen., Dem.

To give in return, ἀντῐδίδωμι, Trag., Thuc., Xen.; ἀντῐδωρέομαι, sometimes c. acc. pers., dat. rei, Plat.

To give a share of, μεταδίδωμι, c. gen. or c. acc. rei, Theogn., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

[*To give in*, μαλθακίζομαι, Plat.; χαλάω, c. dat., Trag.; παραχωρέω, c. dat., Plat.] *Vid.* To yield.

To give up (either surrendering, abandoning, or entrusting), ἐκδίδωμι, Hom., Pind., Trag., Thuc., Xen., Dem.; ἀποδίδωμι, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; πᾰρᾰδίδωμι, esp. of entrusting, Pind., Hdt., Omn. Att.; ἐνδίδωμι, also to give up, i. e., to despair of, Eur., Ar., Thuc., Plat.; μεθίημι (generally ῐη Hom., ῑη Att., but sometimes also ῑη Hom.), aor. 1 μεθῆκα, and poet. (not Att.) μεθέηκα, Hdt. has fut. μετήσομαι in pass. sens., Hom., Soph., Eur., Xen., Plat.; προΐημι oftener in mid., Pind., Hdt., Thuc., Xen., Lys., Dem.; ἀφίημι, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ὑφίημι, Eur.; ἀνίημι, esp. of giving one's self up to, devoting one's self to any pursuit, c. acc. of pronoun (ἐμαυτόν, etc.), and εἰς c. acc. of the pursuit, or c. dat., Soph., Eur., Hdt.; ἀνᾰτίθημι, Ar., Thuc.; προτρέπομαι, mid., only in aor. 2 προετραπόμην, of giving one's self up to (grief), c. dat., Hom.; σχάζομαι, mid., of giving up a pursuit, Ar.; ἐγχειρίζω, only of entrusting or surrendering, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; προσποιέω, Thuc.; πᾰρᾰχωρέω, c. dat. pers., gen. rei, Xen., Dem.; προσχωρέω, of giv-

ing one's self up to, sine cas. pers., c. πρός and acc. of the pursuit, Plat.; ἐξίστᾰμαι, mid., c. aor. 2, and perf. and pluperf. act., of giving up any office, etc., c. gen., Thuc., Xen., Lys.; so, "*but I give up the business*," ἐγὼ δὲ ἀφίσταμαι, Dem.

To give up (bad habits), ἀποτίθεμαι, mid., c. acc., Dem.

Giving up the command, 'ἀπειπὼν τὴν στρᾰτηγίαν, Xen.

That the supreme power should be given up to Creon, Κρέοντι θρόνους ἐᾶσθαι, Soph.

Giving up the contest, νεῖκος ἀπαυδῶν, Theoc.

To give up one person in order to save the whole city, 'ὑπερδῐδωμι, c. acc. pers., gen. of the city, Eur.

To give up out of courtesy, or *to give through interest*, κᾰτᾰχᾰρίζομαι, mid., Plat., Lys., Dem., Æschin.

One must give up, παραδοτέον and παραδοτέα, Thuc., Plat.; προετέον, Dinarch.

To wish to give up, or *be willing to give up*, παραδωσείω, Thuc.

[*To give way* (retire), ἀναχωρέω, Hom., etc.; χάζομαι, and c. gen. *from*, Hom., also ἂψ or ὀπίσω χάζομαι, Hom.; παραχωρέω, Plat., Dem.; ἀναπίπτω, Thuc.]

To give place to, χωρέω, c. dat., Hom.; πᾰρᾰχωρέω, c. dat., Ar., Xen., Plat., Dem.

Whom they would have given a great deal to have for their allies, οὓς πρὸ πολλῶν ἂν ἐτιμήσαντο ξυμμάχους σφίσι γενέσθαι, Thuc.

I think that you would have given a good deal to . . ., ἀντὶ πολλῶν ἂν χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω, c. εἰ and opt., Dem.

[*To give over* (doing, etc.), παύομαι, c. part., Hom., etc.] *Vid.* To CEASE.

Given over by the physicians, ἀπηλπισμένοι ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, Hermip. ap. Diog. L.

They gave themselves up (to despair), προΐεντο σφᾶς αὐτούς, Thuc.

And the earth gave way below, γαῖα δ' ἔνερθεν χώρησεν, h.

To give way to (to pity, to the populace, etc.), πλέον νέμω (οἴκτῳ, ὄχλῳ), Eur., Thuc.

To give ear to, ὑπέχω οὖας (ἄτος, τό), c. gen., Simon.

Giving the rein to the horses, πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας, Eur.

One must give, δοτέον, Hdt.; παρεκτέον, Xen.

One must give (in marriage), ἐκδοτέον, Ar.

One must give a share of, μεταδοτέον, Xen., Plat.

Disposed to give a share of, μεταδοτῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

With inclination to give, adv., φῐλοδώρως, Plat.

GIVEN, esp. without being asked for, freely given, δωρητός, ή, όν, Soph.; ἄζηλος, ον, Soph.

What must be given, δοτέος, α, ον, Hdt.; διᾰδοτέος, α, ον, Isoc.

GIVER, A, δώτωρ, ορος, ὁ, Hom., h.; δωτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Hes.; δώτης, ου, ὁ, Hes.; δοτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Xen., fem. δότειρα, Hes.

GIVING, A, δόσις, εως, ἡ, Hom., Eur., Thuc., Plat., Isoc., Antipho.

Giving of all things, πάνδωρος, ον, h.: and πανδώρα, fem., as subst., Ar.

[*Giving away* (lavishly), προετικός, ή, όν, Arist.]

A giving up, πᾰρᾰδοσις (esp. as a betrayal or surrender), εως, ἡ, Thuc., Plat., Isoc.; 'ἀπόστᾰσις, εως, ἡ, Dem.

[*A giving back in turn*, ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, Thuc.]

Fond of giving, δωρητῐκός, ή, όν, Plat.; φῐλόδωρος, ον, Xen., Plat., Dem.

GLAD, ἀσπᾰσιος, α, ον, and ος, ον, Hom.; ἄσμενος, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; γηθόσῡνος, η, ον, also ος, ον, c. dat. of cause, Hom., Anth.; εὔφρων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Hom., Pind., Eur.; εὐγηθής, ές, Eur.; εὐγήθητος, ον, Eur.; φαιδρός, ά, όν, Eur., Dem.

Very glad, περῐχᾰρής, ές, Soph., Thuc., Hdt., Plat.; τρισάσμενος, η, ον, Xen.; περῐγηθής, ές, Ap. Rh.

To be glad, ἥδομαι, c. aor. 1 pass. ἥσθην, fut. ἡσθήσομαι, aor. 1 mid. (only once in Hom.) ἡσάμην, c. dat. causæ, sometimes c. gen., often c. acc. and infin., Omn.; χαίρω, fut. χαιρήσω, perf. κεχᾰρηκα, oftener κεχάρημαι, aor. 1 (only mid. and only Ep.) ἐχηράμην, aor. 2 ἐχᾰρην, also aor. 2 mid. redupl. κεχᾰρόμην, part. perf. sync. (only Ep.) κεχαρηώς, pluperf. pass. 3d pl. κεχάρηντο, also fut. act. infin. κεχαρησέμεν, and 3d sing. fut. mid. κεχαρήσεται (these irreg. forms not in Att.), perf. pass. κέχαρμαι, Eur., never in Hom. or Pind., sometimes c. acc. causæ, often c. prep., e. g., ἐπί and dat., etc., etc., often c. part., as, *you are glad that you are alive*, χαίρεις ὁρῶν φῶς, Eur., Omn.; ἀσπαστὸν ποιέομαι, mid., Hdt. *Vid.* To REJOICE.

I should be glad, ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη, Hom.; so ἐμοὶ ἡδομένῳ ἂν εἴη, Plat.; *and I should be glad to ask them*, ἡδέως δ' ἂν αὐτῶν πυθοίμην, Isoc.

Making glad, εὔφρων, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, gen. ονος, Hom., Soph.; τερψίμβροτος, ον, Hom., h.

GLADDEN, TO, κῡδαίνω, no perf., no mid. or pass., Hom.; εὐφραίνω, Hom., Pind., Trag., Hdt., Plat., Dem.; τέρπω, no perf. act. nor pass., though there is aor. 1 pass., aor. 2 pass. ἐτάρπην, infin. often ταρπήμεναι, and subj. τρᾰπείω for ταρπείω (Hom.), aor. 2 mid. in pass. sens. τεταρπόμην, often (esp. in mid. and pass.), c. gen. of the cause, Omn.; προσγελάω, fut. -γελᾰσω, c. acc., Æsch.; πλουτίζω, Æsch. *Vid.* To PLEASE.

GLADE, A, βῆσσα, ἡ, Hom., h., Pind., Æsch., Soph., Xen.

[GLADIATOR, A, μονομάχος, ὁ, Luc., Hdn.]

[GLADIATORIAL, μονομαχικός, ή, όν, Dio C.; *a gladiatorial school*, μονομαχοτροφεῖον, τό, Suid.]

GLADIOLUS, A, ξίφιον, τό, Theoph.; μᾰχαιθώνιον, τό, Diosc.

GLADLY, ἀσπᾰσίως, Hom., Æsch.; φίλως, Hom., Hes., Æsch.; ἀσμένως, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἡδέως, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἀσπαστῶς, Hdt.; ἡδομένως, Xen.; ῥᾳδίως, Plat.

GLADNESS, τέρψις, εως, ἡ, Hes., Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* JOY.

GLANCE, A, βολὴ ὀφθαλμῶν, βολὴ ὀμμάτων, Hom., Æsch.; προσβολὴ ὀμμάτων, Plat.; βέλος (τὸ) ὀμμάτων, Æsch.; 'ἀμᾰρῡγή, ἡ, h., Ap. Rh.; βλέμμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; τόξευμα, ᾰτος, τό, Æsch.; βλέψησις, εως, ἡ, Ar.; 'ἀμᾰρυγμα, ᾰτος, τό, Ap. Rh.; [περίβλεψις ὀμμάτων, Arist.]

A piteous glance, βέλος φῐλόικτον, Æsch. *Vid.* LOOK.

For Jupiter is warmed by your glances of love, Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει πρὸς σοῦ τέθαλπται, Æsch.

GLANCE, TO, δενδίλλω, only pres. and imperf. act., Hom., Ap. Rh.; 'ἀμᾰρύσσω, fut. -ύξω, also in pass. of light glancing, etc., Hes., h., Ap. Rh.; 'ὑπογλαύσσω, only pres. and poet. imperf. ὑπογλαύσσεσκον, Call., Mosch.

To glance at in speaking (i. e., slightly mention), πᾰρᾰκύπτω, c. ἐπί and acc., Dem.

To glance (as light does, or darts, or any thing moving rapidly), ἀΐσσω, and Att. ᾄσσω, though not always, sometimes ἀΐσσω, Trag., fut. -ξω, Hom., Pind., Soph., Eur.

To glance (as an arrow does from a helmet), πλάζομαι, pass., esp. in aor. 1 ἐπλάγχθην, Hom.; ἀποπλάζομαι, Hom.

Quickly glancing, ἑλῐκωψ, ὁ καὶ ἡ, gen. ωπος, Hom., fem. ἑλῐκῶπις, ῐδος, Hom., Hes., Pind.; ἑλῐκοβλέφᾰρος, ον, Hes., h., Pind.

GLAND, A, 'ἀδήν, ένος, ὁ καὶ ἡ, Hipp.

GLANDULAR, 'ἀδενοειδής, ές, Gal.

GLARE, A, αὐγή, ἡ, Omn. poet., Xen., Plat.; λαμπάς, ᾰδος, ἡ, Soph., Eur. *Vid.* LIGHT.

GLARE, TO, παπταίνω, no perf., no mid. or pass. voice, Hom.; περιγληνάομαι, mid., Theoc.

GLARING, γλαυκιόων, ωσα, for γλαυκιάων, ουσα, as if it were part. pres. act. of γλαυκιάω, Hom., Hes.

GLASS [ὕαλος or ὕελος, ἡ, also ὁ, Plat., Arist., Strab.; χυτὴ λίθος, Epinic.]; *a burning-glass*, λίθος καλὴ διαφανὴς ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι, Ar.

A cupping-glass, κύᾰθος, ὁ, Ar.

GLASSY (i. e., of glass), ὑᾰλῐνος, η, ον, Ar.

Glassy (i. e., like glass), ὑᾰλοειδής, ές, Theoph.

GLEAM, A, αἴγλη, ἡ, Hom., Pind., Soph., Eur. *Vid.* LIGHT.

GLEAM, TO, ἀστράπτω, no perf. act., though Xen. has pluperf. pass. in intrans. sens., Trag., Xen.; μαρμαίρω, Poet. *Vid.* To SHINE.

[GLEAMING, μαρμάρεος, α, ον, Hom.] *Vid.* SHINING.

GLEE, χᾰρά, ἡ, Trag., Ar., Xen., Plat.

GLEN, A, μισγάγκεια, ἡ, Hom.; ἄγκος, τό, Hom., Eur., Hdt., Xen.; βῆσσα, ἡ, Hom., h., Pind., Æsch., Soph., Xen.; νάπη, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat., Ap. Rh., Mosch.; νάπος, τό, Soph., Eur., Xen.; in pl. πτῠχες, αἱ, Hom.; πτυχαί, αἱ, Eur.

Of a glen, νάπαιος, α, ον, Soph., Eur.

[GLIB, ὀξύλαλος, ον, Ar.]

GLIDE, TO, ὀλισθάνω, fut. ὀλισθήσω, aor. 2 ὤλισθον, other tenses rare, Plat.

To glide into or *toward*, 'ὑποδύομαι (prop. ῠ, but often ῡ metri gratiâ), mid., c. aor. 2 act. 'ὑπέδυν, perf. -δέδῡκα, c. acc. or c. prep., Hom., Æsch., Soph., Ar., Xen., Plat.; 'ὑπεισδύομαι, Hdt.; πᾰραῤῥέω, fut. -ῥεύσομαι, aor. 2 -ερρύην, perf. -ερρύηκα, Dem.

To glide away, ὑπεκδύομαι, sometimes c. acc. of that from which, Eur., Hdt.; ὑποῤῥέω (as time does, but also to glide in or on), Ar., Plat., Dem.

To glide by, πᾰρᾰδύομαι, Hom.

To glide in secretly, παρεισρέω, Arist.

To glide into one another, μετεισ-

δύνω, only in pres. and imperf. act., Arist.

[GLIMPSE—*to give a glimpse of* (a thing), παραφαίνω, c. gen., Ar.]

GLISTEN, TO, μαρμαίρω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes., Alcæ., Æsch., Eur.; μαρμᾰρίζω, only act., Pind.; ἀμᾰρύσσω, Hes., h., and -ομαι, pass., Ap. Rh. *Vid.* TO SHINE.

GLISTENING, φλόγεος, α, ον, Hom.; μαρμάρεος, α, ον, Hom., Hes., Ar.; μαρμᾰρόεις, εσσα, εν, Soph.; αἴθων, ωνος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό (of a sword), Soph.; φλογερός, ά, όν, Ap. Rh.

GLISTENING, A, μαρμᾰρυγή, ἡ, Hom., Plat.; ἀμᾰρυγή, ἡ, h.; ἀμάρυγμα, ᾰτος, τό, Ap. Rh.

GLITTER, A, σέλας, αος, τό, dat. σέλαϊ, contr. σέλᾳ, no pl. except in Anth., Omn. poet., Plat.

GLITTER, TO, στίλβω, only pres. and imperf. act., Hom., h., Eur., Ar.; ἀστράπτω, no perf. act., though Xen. has pluperf. pass., no other pass. tenses, no mid., Trag., Xen.

GLOBE, A, σφαῖρα, ἡ, Plat.

GLOBULAR, σφαιρικός, ή, όν, Arist.

GLOOM, ἀχλῠς (but ῡς Anth.), υος, ἡ, Hom., Hes.; κνέφας, τό, gen. κνέφαος, contr. κνέφους, dat. κνέφαϊ, contr. κνέφᾳ, no pl. (the Trag. only use nom. and acc.), Hom., Æsch., Eur., Xen.; δνόφος, ὁ, Simon. *Vid.* DARKNESS.

Gloom of mind or *countenance*, στῠγος, τό, Æsch.

GLOOMILY, λῡγρῶς, Hom. *Vid.* SADLY.

GLOOMY, ὀρφναῖος, α, ον, Hom., Eur., Ap. Rh.; ἠερόεις, εσσα, εν, Hom., Hes.; εὐρώεις, εσσα, εν, Hom., Hes., Soph.; δνοφερός, ά, όν, Hom., Pind., Theogn., Soph., Eur. *Vid.* DARK.

Gloomy (i. e., melancholy or melancholy-looking), δύσφρων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος, Pind., Trag.; στῠγνός, ή, όν, Trag., Xen., Dem.; μελαγχῖτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ (epith. of the mind), Æsch.; κελαινώπης, ου, ὁ (of the mind), Soph.; ἀμαυρός, ά, όν, Æsch.; συννεφής, ές, Eur., Mel.; [ἀγέλαστος, ον, h.]

To look gloomy, συννεφέω ὄμματα, Eur.

GLORIFY, TO, κυδᾰνω, only pres. act., Hom.; κυδαίνω, no perf., no mid. or pass., Hom., Pind.; ἀγάλλω, Pind.; βαστάζω, Pind.; αἴρω, Eur.; ἐπαίρω, Pind.; φλέγω, no perf. in any voice, Pind.; ἐπῐφλέγω, Pind.; μεγᾰλύνω, Eur. *Vid.* TO PRAISE.

GLORIOUS, ἐρῐκῡδής, ές, Hom., Hes.; ἀμύμων, ὁ καὶ ἡ, gen. ονος, Hom., Pind.; κῡδρός, ά, όν, Hom., h.; ἀρῑδείκετος, ον, Hom.; κῠδάλῐμος, ον, Hom., Ap. Rh.; φαίδῐμος, η, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Æsch.; εὐκλεής, ές, dat. εὐκλεέϊ, contr. εὐκλεεῖ, but also poet. (not Att.) εὐκλέϊ, so also acc. εὐκλέᾶ (also in Soph. in chor.) and εὐκλεῖα, also acc. pl. εὐκλέᾶς and εὐκλεῖας for Att. εὐκλεεῖς, Omn. poet., Xen., Lys.; κῡδνός, ή, όν, Hes.; κλεινός, poet., also κλεεινός (not Att.), ή, όν, Simon., Pind., Æsch., Soph., Plat.; εὔδοξος, ον, Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; εὐδόκῐμος, ον, Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc.; μεγᾰλόδοξος, ον, Pind.; μεγαυχής, ές, Pind., Æsch.; εὐπρεπής, ές, Thuc.; ἔνδοξος, ον, Xen., Plat., Æschin.; ἐπῐκῡδής, ές, Xen., Isoc.; λαμπρός (of actions rather than of men), Xen. *Vid.* FAMOUS, ILLUSTRIOUS.

Making glorious, κυδιάνειρα, only fem. (of battle or victory), Hom.; μεγᾰλώνυμος, ον, Soph., Ar.

To make glorious, εὐκλεΐζω, fut. -ίσω and -ίξω, Tyrt., Pind.; ἀγάλλω, Pind.

To be glorious, εὐδοκῐμέω, only act., Theogn., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; εὐδοξέω, no mid., Eur., Xen., Dem.

GLORIOUSLY, εὐκλειῶς, Hom.; εὐκλεῶς, Æsch., Eur., Xen.; εὐδόξως, Plat.; ἐνδόξως, compar. ἐνδοξότατα, Dem.; ἐκπρεπῶς, Xen.

GLORY, κῦδος, τό, no pl., Hom., Tyrt., Pind., Æsch.; κλέος, τό, only nom. and acc., Omn., εὔκλεια, and in Hom. ἐϋκλείη, ἡ, Hom., Trag., Xen., Plat., Dem.; δόξα, ἡ, Sol., Pind., Omn. Att.; εὐδοξία, ἡ, Pind., Eur., Xen., Isoc., Dem.; πανδοξία, ἡ, Pind.; εὐλογία, ἡ, Simon.; κληδών, όνος, ἡ, Æsch., Soph.; αὔχημα (ᾰτος, τό) δόξης, Pind.; λαμπρότης, ητος, ἡ, Hdt., Thuc., Isoc.; εὐδοκῐμία, ἡ, Plat.; εὐδοκῐμησις, εως, ἡ, Plat.; δοξᾰριον, τό, Isoc.

Glory (i. e., that in which one glories), γᾰνος, τό, Æsch.; αὔχημα, ᾰτος, τό, Soph.

Your glory (that in which you glory), τὸ σὸν ἄνθος, Æsch.

To gain glory in, ἐνευδοκῐμέω, c. dat. or c. prep., Dem.

Cover him with glory though he is afar off. τὸν καὶ τηλόθ' ἐόντα ἐϋκλείης ἐπίβησον, Hom.

The son of Telamon, the glory of Salamis, Τελαμῶνος γόνον (κατεῖδον) τῆς Σαλαμῖνος στέφανον, Eur.

GLORY, TO, ἀγλαΐζομαι, mid., fut. (even in Hom.) ἀγλαϊοῦμαι, c. dat. or c. prep., Hom., Pind.; εὐχετάομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; εὔχομαι, mid., fut. εὔξομαι, aor. 1 ηὐξάμην, perf. pass. εὖγμαι in pass. sens., but pluperf. pass. ηὔγμην in act. sens. (the Attics usu. write the augmented tenses ηὐ, Hom. never), often c. infin., Hom., Pind., Æsch., Plat.; ἐπεύχομαι, Hom., h., Æsch.; ἀγάλλομαι, only pres. and imperf., c. dat. or c. prep., e. g., ἐπί and dat., etc., or c. part., Hom., Hes., Eur., Thuc., Dem. *Vid.* TO BOAST, TO EXULT.

GLOSS, αὐγή, ἡ, Pind., Eur.

GLOSS OVER, TO, καλλύνω, no perf., no pass., Soph.; ὑποκορίζομαι, mid., sometimes c. acc. of what is said, Plat., Dem.; [περιπέσσω, fut. -πέψω, c. acc. et dat., Ar.]

GLOSSY, λευκός, ή, όν, Hom., Pind., Soph., Eur. *Vid.* BRIGHT.

GLOVE, A, χειρίς, ίδος, ἡ, Hom., Xen.

GLOW, αἶθος, ὁ καὶ τό, Eur., Ap. Rh. *Vid.* HEAT.

GLOW, TO, φλέγω, no perf., sometimes c. gen. of what a thing glows with, Pind., Æsch., Soph. *Vid.* TO BURN, TO SHINE.

To glow (as eyes), ἐνδαίομαι, only pres. and imperf., Hom.; ἀμᾰρύσσω, fut. -ξω, Hes., h.

GLOWING, μᾰλερός, ά, όν, Pind., Æsch.

GLOW-WORM, A, πῡγολαμπίς, ῐδος, ἡ, Arist.; [λαμπουρίς and λαμπῠρίς, ῐδος, ἡ, Arist.]

GLOZE, TO, χᾰρῐτογλωσσέω, only pres. act., Æsch. *Vid.* TO FLATTER.

GLUE, κόλλα, ἡ, Hdt.

Like glue, κολλώδης, ες, Plat.

GLUE, TO, κολλάω, Pind., Plat.

To glue on, πᾰρᾰκολλάω, Hdt., Hipp.; προσκολλάω, Plat.

To glue together, συγκολλάω, Ar., Plat.

GLUED, κολλήεις, εσσα, εν, Hom., Hes.; κολλητός, ή, όν, Hom., Eur., Hdt.; πρόσκολλος, ον, Pind.

Glued together, σύγκολλος, ον, Soph.

As if they were glued together, συγκόλλως, Æsch.

What is glued, κόλλημα, ᾰτος, τό, Antiph.

What is glued on, πᾰρᾰκόλλημα, ᾰτος, τό, Theoph.

One who glues together, συγκολλητής, οῦ, ὁ, Ar.

GLUING, A, κόλλησις, εως, ἡ, Hdt.

A gluing on, πᾰρᾰκόλλησις, εως, ἡ, Hipp.

GLUT, A, πλησμονή, ἡ, Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc.

GLUT, TO, κορέννῡμι, fut. κορέσω, and in Hom. κορέω, perf. act. κεκορηώς in pass. sens., perf. pass. κεκόρεσμαι, and more usu. κεκόρημαι, but aor. 1 only ἐκορέσθην, aor. 1 mid. often ἐκορεσσάμην, c. gen. or c. part., in pass. sometimes c. dat., Hom., Hes., Trag., Hdt., Xen. *Vid.* TO FILL, TO SATIATE.

GLUTINOUS, γλοιώδης, ες, Plat.

GLUTTON, A, μολοβρός, ὁ, Hom.; γαστήρ, έρος, ἡ (metaph.), Hes.; γάστρις, εως, ὁ καὶ ἡ, Ar.; ποντοχᾰρυβδις, εως, ὁ, Hippon.; γαστροχᾰρυβδις, ιος, ὁ καὶ ἡ, Cratin.; κᾰτᾰφᾰγᾶς, οῦ, and -ᾶς, ᾶδος, ὁ, Æsch., Menand.; φᾰγᾶς, ὁ, Cratin.; ἐγγαστρῐμᾰχαιρα, fem. term, but used of a man, Hippon.; [(whose god is his belly), ὀλβιογάστωρ, ορος, ὁ, Amphis.]

To be a glutton, ἀδηφᾰγέω, Isoc.

GLUTTONOUS, μάργος, η, ον, Hom.; ἀδηφᾰγος, ον, Soph., Theoc.; λίχνος, η, ον, and ος, ον, Eur., Xen., Plat.; γαστρῐμαργος, ον, Pind., Arist.; λαίμαργος, ον, Arist., Theoph.; πολῠφᾰγος, ον, Hipp.; βόρος, ον, Ar.; λᾰρυγγῐκός, ή, όν, Plat. (Com.). *Vid.* GREEDY.

More gluttonous, γαστρίστερος, Plat. (Com.).

GLUTTONY, γαστήρ, έρος, ἡ, Xen.; λῐχνεία, ἡ, Xen., Plat.; γαστρῐμαργία, ἡ, Plat.; πολῠφᾰγία, ἡ, Arist.; ἀδηφᾰγία, ἡ, Call.; μαργότης, ητος, ἡ, Plat.

To consume in gluttony, κατοψοφᾰγέω, Æsch.

GNARLED, σῠνεστραμμένος, η, ον, Theoph.

GNASH, TO, σῠνελαύνω, fut. -ελᾰσω, etc., c. acc. pl. (i. e., ὀδόντας), Hom.; μαστῐχάω, only pres. act., sine cas., Hes.; μῠλιάω, only pres. act. part., sine cas., Hes.; πρίω, fut. πριοῦμαι, no aor. act. nor perf., c. acc., Ar., (ὀδόντας) Hipp.; ἐπῐπρίω, Anth.; ἀρᾰβέω, c. acc., Ap. Rh.

Gnash your teeth, ὀδόντι πρῖε τὸ στόμα, Soph.

And he gnashed his teeth at him in bitter anger, λευγαλέον δ' ἐπί οἱ πρῖεν χόλον, Ap. Rh.

GNASHING, A, ἄρᾰβος, ὁ, Hom.; κᾰνᾰχή, ἡ, Hom., Hes.

GNAT, A, κώνωψ, ωπος, ὁ, Æsch., Ar., Hdt., Arist.; ἐμπίς, ῐδος, ἡ, Ar., Arist.; σέρφος, ὁ, Ar.; πήνιον, τό, Arist.

Like a gnat, κωνωποειδής, Theoph.

GNAW, TO, τρώγω, fut. τρώξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔτρᾰγον, pass. ἐτράγην, no other tenses, Hom., Ar.; τένδω, only pres. act., Hes.; κᾰτᾰδᾰκνω, fut. -δήξομαι, no aor. 1, aor. 2

-ἐδᾰκον, perf. -δέδηχα, etc., h.; διατρώγω, Ar. *Vid.* To BITE, To EAT.

To gnaw gradually through, ὑποδιαβιβρώσκω, fut. -βεβρώσομαι, and sometimes (but not so well) -βρώσομαι, perf. -βέβρωκα, aor. 2 -έβρων, Hipp.

GNOMON, A (of a sun-dial), στοιχεῖον, τό, Ar.; γνώμων, ονος, ὁ, Hdt.

GO, TO, βλώσκω, fut. μολοῦμαι, perf. μέμβλωκα, aor. 2 ἔμολον, no other tenses (the pres. only in Hom., and not there in the simple verb, but in some compounds), Omn. poet.; κᾰτᾰβλώσκω, Hom.; πωλέομαι, mid., poet. imperf. often πωλεσκόμην (not Att.), Hom., Hes., h., Archil.; ἕρπω, imperf. εἷρπον, and all augm. tenses εἱρπ., fut. ἑρψῶ, only in Theoc., aor. 1 εἵρπῠσα, Hom., Trag.; νίσσομαι, mid., fut. νῑσομαι or νείσομαι, no aor., Hom., Hes., Pind., Eur., Ap. Rh.; οἰχνέω, only pres. and imperf., also poet. imperf. (not Att.) οἴχνεσκον, Hom., Pind., Soph.; κίω, only in 2d sing. pres. indic., 2d sing. imper., 3d sing. opt., pres. part., and imperf., Hom., Æsch.; νέομαι, contr. νεῦμαι, both in Hom., 2d sing. νεῖαι, 3d sing. νεῖται, infin. νέεσθαι, νεῖσθαι, only pres. and imperf., pres. usu. with fut. sense, Hom., Soph., Eur., Xen.; στῐχάω and στῐχάομαι, mid. (only the latter in Hom.), Hom., Ap. Rh.; στείχω, only pres., and imperf., and aor. 2 act., Omn. poet., Hdt.; ἵεμαι, mid. (ῐ Hom., ι Att., but often also ῑ Hom., metri gratiâ), only pres. and imperf. in this sense, usu. c. prep. or particle expressing motion, e. g., οἴκαδε, etc., Hom., Soph., Eur., Xen., Plat.; ἐλαύνω, fut. ἐλάσω, aor. 1 ἤλασα, poet. (esp. in compounds) often ἔλασσα, perf. ἐλήλᾰκα, etc. (used of any manner of going, riding, driving, sailing, marching, etc.), Hom., Thuc.; εἶμι, infin. ἰέναι, part. ἰών, imperf. ᾔειν, Ep. ᾔια, Att. sometimes ᾖα, no other tenses (Hom. has also 2d sing. εἶσθα for εἶς, opt. 3d sing. εἴη for ἴοι, infin. ἴμεν, sometimes ἴμεναι, also imperf. 3d sing. ᾔιε, 3d pl. ᾔιον, dual ἴτην, 3d pl. ᾔισαν, and fut. mid. εἴσομαι, aor. 1 εἰσάμην and ἐεισάμην, Theogn. has 3d pl. εἶσι for ἴασι), pres. often used in fut. sense, sometimes c. gen. of the ground over which one goes, Omn.; βαίνω, fut. βήσομαι (fut. βήσω and aor. 1 ἔβησα only used in act. sense, "to make to go"), perf. βέβηκα, 3d pl. poet. often βεβάᾱσι and βεβᾶσι (the latter also in Att.), part. poet. βεβαώς, βεβαυῖα, etc., contr. βεβώς, βεβῶσα, βεβώς (the latter also in Attic), poet. infin. βεβάμεν (not Att.), pluperf. ἐβεβήκειν, aor. 2 ἔβην, imper. βῆθι, opt. βαίην, subj. βῶ, infin. βῆναι, part. βάς (Hom. has aor. 2, 3d dual, βάτην for ἐβήτην, also aor. 1 mid. only in 3d sing. ἐβήσατο), Omn.; οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, no aor. 1, perf. οἴχωκα and οἴχημαι, the pres. usu. in a sort of past sense, "to be gone," Omn.; ἔρχομαι, fut. ἐλεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἤλῠθον, and sync. (as always in Att.) ἦλθον, perf. ἐλήλῠθα, and in Hom. poet. εἰλήλουθα, 1st pl. sync. εἰλήλουθμεν, poet. part. εἰληλουθώς and ἐληλουθώς (neither in Att.), pluperf. εἰληλούθειν, Hom., Omn.; φοιτάω, esp. of going often, and particularly, in prose, as a pupil goes to a tutor, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; πορεύομαι, pass., c. fut. mid., often c. acc. cognat., Pind., Hdt., Omn. Att.; χωρέω, fut. χωρήσω, but in Att. more usu. χωρήσομαι, etc., no other mid. tense, Omn.; στέλλομαι, pass., esp. in aor. 2 ἐστάλην, and in Att. στέλλω, act., Pind., Trag., Hdt.; προστέλλομαι, pass., Soph.; πᾰτέω, no mid., though there is pass. (though not in this sense), Æsch.; βᾰδίζω, fut. -ίσω, in Att. usu. -ιοῦμαι, no other mid. tense, no pass. (sometimes used esp. of land journeys, opp. to πλέω), h., Eur., Isoc., Dem.; πᾰρᾰκνημόομαι, pass., Hippon.; κᾰταίρω, properly of going by sea, but also generally of any manner of going, Eur., Thuc., Xen., Plat.; βᾰτεύω, only act., c. acc. of the place to which, Eur.; στείβω, and mid., rare except in pres. and imperf., Eur., Theoc.; στῐβέω, in pass. of the place gone over, Soph.; κομίζομαι, pass., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; τείνω, esp. with speed, Eur., Xen.; τέμνω, no aor. 1, perf. τέτμηκα, Ap. Rh. Also phrases: διώκω πόδα, Æsch.; βαίνω πόδα, Eur.; ἀνειλίσσω πόδα, Eur.; μεθίημι (ῑη, aor. 1 -ῆκα) πόδα, Eur.; κομίζω ἐμαυτόν, Soph.; τέμνω ὁδόν, κέλευθον, Eur.

To go after (seeking or pursuing), μέτειμι, Hom., Trag., Ar., Hdt.; μετέρχομαι, Hom., Soph., Thuc., Xen., Dem.

To go after or *for* (i. e., to get), μετοίχομαι, Hom., Eur.; μετᾰκιᾰθω (ῑ metri gratiâ), Ap. Rh.; μετανίσσομαι, Ap. Rh.

To go against, ἐπέρχομαι, c. dat., sometimes c. acc., often sine cas., Hom., Eur., Thuc.; ἐπεξέρχομαι, c. dat., Hdt., Thuc., Xen.; ἀντεξέρχομαι, Xen.; ἀντεπεξέρχομαι, Thuc.; ἀντέξειμι, c. dat. or c. prep., Xen.; ἀντέπειμι, c. dat., Thuc.; ἀντεπέξειμι, Thuc., Xen.; ἐπέξειμι, Hdt., Thuc., Xen.; ἀντεπεξᾰγω, aor. 2 -ήγᾰγον, aor. 1 and perf. very rare, Thuc.; ἀντεπεξελαύνω, Thuc.; ἀντεπιστρατεύω, Xen. (Of the above words, those compounded with ἀντί usu. imply resisting an attack, defending one's self from invaders; those without ἀντί, making the attack.)

To go out against, ὑπέξειμι, Hdt.; ὑπεξέρχομαι, Hdt.

To go among, μέτειμι, also with aor. 1 mid. μετεισάμην, Hom.; μετέρχομαι, c. dat. or sine cas., Hom.

To go away, out of, from, etc., ἀπονέομαι (ᾱ metri gratiâ sometimes), only pres. and imperf., Hom.; ἀπαείρομαι, mid., Hom.; μετοίχομαι, Hom., Ap. Rh.; ἀποίχομαι, Hom., Eur., Hdt.; ἀποστείχω, Hom., Æsch., Hdt.; ἀφίστημι, only in aor. 2 ἀπέστην, Hom., Ar., Xen.; ἄπειμι, also imperf. poet. (not Att.), ἀπῄιον, Omn.; ἀπέρχομαι, Omn.; ἐκβαίνω, c. gen., sometimes c. prep. and gen., and this is the construction of all words in this sense, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἔξειμι, Hom., Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem.; ἐξοίχομαι, Hom., Soph.; ἐξέρχομαι, Omn.; ἐκβλώσκω, only in aor. 2 ἐξέμολον, Hom., Ap. Rh.; ἀπαλλάσσομαι, pass., c. fut. and aor. 1 mid., Trag., Hdt., Xen., Dem.; ἐξαλλάσσω, Eur.; ἐξοδοιπορέω, Soph.; ἐκπεράω, c. gen., Eur.; ἐκφοιτάω, Eur., Hdt.; ἐκπορεύομαι, Xen.; ἐξάνειμι, Ap. Rh.; ἐκπροβλώσκω, only in aor. 2, Ap. Rh.

To go away (of troops), ἀναζεύγνῡμι, Hdt., Thuc., Xen.

To go before (i. e., precede, q. v.), προέχω, contr. προὔχω (Hom. never uses the contraction when there either is or should be an augment), fut. προέξω, imperf. προεῖχον, aor. 2 προέσχον, no other tenses, Hom., Hdt., Xen., Plat.; προοίχομαι, Xen.; προδιαβαίνω, Xen.; προπορεύομαι, Xen.

To go before (i. e., before judges, etc., to try a cause), ἀπαντάω, c. πρός and acc., Dem.

To go beside, near to, πᾰρᾰπορεύομαι, Arist.; so as to protect, παραβλώσκω, perf. sync. παρμέμβλωκα, c. dat., Hom.

To go besides, προσάνειμι, Thuc.

To go down, κᾰτᾰδύνω or -δύω, usu. in act. -δύνω, in mid. -δύομαι (properly ῠ in -δύομαι, but often ῡ metri gratiâ), only in pres., imperf., perf. -δέδυκα, aor. 2 -έδυν, and in Hom. fut. mid., aor. 1 mid., and aor. κατεδυσόμην, εο, ετο, often c. acc. of the place to which, Hom., Hes., Hdt., Xen., Plat.; κάτειμι, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτᾰβαίνω, aor. 2 subj., 1st pl., often καταβείομεν for καταβῶμεν, Hom., who also has aor. mid. 3d sing. κατεβήσετο, imper. 2d sing. καταβήσεο (Ar. also has imper. κάτᾰβᾱ for κατάβηθι), Omn.; κατέρχομαι, Omn.

To go down to, εἰςκᾰτᾰβαίνω, Hom.; ἐπῐκᾰτᾰβαίνω, Hdt., Thuc.; ἐπικᾰτειμι, Thuc. *Vid.* To DESCEND.

To go forth, προβλώσκω, Hom.; ἐπιπροβλώσκω, Ap. Rh.; πρόειμι, Ar., Omn. Att. prose; ἐπιπρονέομαι, Ap. Rh.

To go forward, on, etc., προβαίνω, Hom. uses also a reduplicated part. προβῐβῶν, ῶντος, etc., and προβιβάς, Omn.; also προβαίνω πόδα, προβ. κῶλον, προβ. ἀρβῠλαν, etc., Theogn., Eur., Ar.; προστείχω, Soph.; προχωρέω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; προελαύνω, Xen. *Vid.* To ADVANCE.

To go in or *on to*, etc., ἐμβαίνω, c. dat., Hom.; ἐπιβαίνω, c. gen., sometimes c. dat. or c. acc., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

To go straight on, ἰθύω, no perf., sometimes c. gen. of the thing toward which, Hom.; στῖβον ὀγμεύω, Soph.

To go on (as affairs, etc.), χωρέω, Ar., Xen.; προχωρέω (esp. favorably), Omn. Att.; (as time does), προβαίνω, in pres., imperf., perf. προβέβηκα, and aor. 2 προέβην, Att. προὔβην, Hdt.; πρόειμι (of time, a course of action, etc.), Hdt., Xen., Plat.

I shall see how every thing goes on for us, ἐπισκέψομαι ἕκαστα πῶς ἡμῖν ἔχει, Xen.

To go over (i. e., count), ἔπειμι, sine cas., Hom.

To go over (i. e., discuss), ἐπέρχομαι, Hes., Eur., Ar., Thuc.

To go over again (i. e., reconsider, repeat), ἀνᾰπολέω, Pind., Soph., Plat.; ἀνᾰπολίζω (of plowing a field again), metaph. only in pres. act., Pind.

To go over to (of allies who leave one party and embrace another), μετᾰτάσσομαι, mid., c. παρά and acc., Thuc.; προσχωρέω, c. dat. or πρός c. acc., Hdt., Thuc.

To go out first, προεξάγομαι, pass., Thuc.; προεξέρχομαι, Thuc.; προέξειμι, Thuc.

To go out with, συνεκβαίνω, Hdt.

To go rapidly, σκιρτάω, Hom., Æsch., Eur., Plat.; φέρομαι, pass., only pres. and imperf. in this sense, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; also pres. part. act. in the same sense, Hdt., Æschin.; ὁρμάω and -ομαι,

pass., esp. in aor. 1, also c. aor. 1 mid., Hom., Hes., Trag., Thuc., Xen., Plat.; δρόμῳ βιάζομαι, c. ἐς and acc., Thuc.

To go round, περιστείχω, Hom.; περῐβαίνω, esp. in the sense of protecting, Hom.; so ἀμφιβαίνω, c. acc., sometimes c. dat., Hom., Eur., Call.; περιέρχομαι, imperf. -ηρχόμην, Ar., Omn. Att. prose; περινίσσομαι, as wine or cups at a feast, Phocyll.; περιπολέω, only act., Soph., Eur., Xen., Plat.; περιχωρέω, Ar.; περινοστέω, esp. as a beggar, Ar., Plat., Dem.; περιφέρομαι, pass., Xen., Plat.; περιπορεύομαι, Plat.; περικομίζομαι, pass., Thuc.; περίειμι, Ar., Hdt., Xen., Plat.; ἐκπερίειμι, Xen.; περιᾰγω, aor. 1 act. and perf. act. very rare, aor. 2 -ήγᾰγον, and -ομαι, pass., Plat., Dem. *Vid.* To SURROUND.

[*To go round in the rear of one*, περίειμι κατὰ νώτου τινί, Thuc.]

[*To go round* (= revolve), περιάγομαι (of a wheel), Plat.]

To go by sea, πᾰρᾰβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* To SAIL.

To go through, *over*, etc., διέχω, imperf. διεῖχον, aor. 2 διέσχον, as an arrow does, c. gen., Hom.; δῐϊκνέομαι, fut. -ίξομαι, aor. 2 -ῑκόμην, -ἵκου, etc., as a person relating a story, c. acc., Hom.; περάω, fut. -ᾱσω, no perf., poet. infin. pres. περάαν, and fut. περησέμεναι, 3d sing. imperf. poet. περάασκε, Hom. (not in Att.), in every sense, going through a place, dangers, a speech, life, etc., c. acc., sometimes c. διά and gen., Omn. poet., Xen.; δίειμι, Ar., Thuc., Xen., Plat.; διέξειμι, c. acc. or c. διά and gen., Hom., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; διέρχομαι, Omn.; διεξέρχομαι, c. gen. or c. acc., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; διανίσσομαι, c. gen., Pind.; ἐξέρχομαι, of going through, i. e., enduring labors, Soph.; ἐπεξέρχομαι, Æsch., Thuc., Plat.; προδιέρχομαι, Xen.; προδιεξέρχομαι, Xen.; ἐπέξειμι, Hdt., Plat.; ʼάνᾰβλώσκω, in aor. 2, Eur.; διήκω, only pres. and imperf., esp. as fame, etc., c. acc. or c. διά and gen., Trag., Arist.; διεξελαύνω, Hdt.; διεκπεραίνω, no perf., esp. of labors, etc., Soph., Xen.; διαχωρέω, Plat.; διεργάζομαι, augmented tenses διειργ., perf. pass. -είργασμαι, both in act. and pass. sens., esp. of completing labors, Isoc.; διᾰφέρω, fut. διοίσω and διοίσομαι, aor. 1 διήνεγκα, aor. 2 διήνεγκον, no perf., esp. of labors, etc., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπιλαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, aor. 2 -έλᾰβον, as a traveler, Theoc.

To go to, *into*, *enter*, etc., δύω and δύνω, pres. act. usu. δύνω, pres. mid. usu. δύομαι, more common than pres. act., esp. in the compounds (prop. ῠ, but often ῡ, even in aor. 2 subj. δύω, metri gratiâ), imperf. ἔδῡνον, poet. δύσκον, fut. δύσω, oftener δύσομαι, etc., aor. 2 ἔδυν, also aor. 1 pass. ἐδῠθην, and aor. 2 mid. ἐδῡσόμην (not Att.), Hom., Trag., Hdt., Plat.; εἰσ- or ἐσδύω or -δύνω, Hom., Soph., Hdt., Xen.; καταδύω or -δύνω, esp. with a notion of secrecy implied, often c. prep., Hom., h., Plat.; ὑποδύω or -δύνω, Hom.; μετακιάθω (ῐ metri gratiâ), c. acc., Hom.; μετέρχομαι, Hom., Eur., Dem.; προσέρχομαι, imperf. -ηρχόμην, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπέρχομαι, Omn.; εἰσέρχομαι, Omn.; εἰσβαίνω, c. acc., sometimes c. dat., sometimes c. prep., Hom., Trag., Hdt.; πρόσειμι, Omn.; ἔπειμι, Hom., Eur., Hdt., Xen.; εἴσειμι, in prose esp. of going to or before the court (of law), Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Antipho, Dem.; πᾰρειμι, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐποίχομαι, Hom., Pind., Ap. Rh.; ἐπιστρέφομαι, Hes., h., Theogn., Eur.; προσβαίνω, c. dat., or c. acc., or c. prep., or sine cas., Omn.; προσστείχω, c. acc., Hom.; προσοίχομαι, Pind.; προσνωμάω, Soph.; περαίνω, so as to reach a place, Pind., Æsch.; προσνίσσομαι (in Hom. usu. ποτινίσσομαι), Hom., Hes., Pind., Trag.; προσμίγνῡμι, c. dat., or c. acc., or c. prep., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., ἐπιστείχω, Æsch.; εἰσπορεύομαι, Eur., Xen.; εἰσφοιτάω, Eur., Ar.; ʼάνύω, -ῠσω, c. acc. or c. prep., Soph., Eur.; ἐπινίσσομαι, sometimes c. gen., Soph., Theoc.; εἰσαποβαίνω, Ap. Rh.; ἐπιπροσβάλλω, c. dat., Ap. Rh.; πείρω, only pres. and imperf., Ap. Rh.; ἀπαντάω, c. prep. (to go to an argument, to a part of a discussion), Plat., Dem.

To go as a stranger to, εἰσεπῐδημέω, Plat.

To go under, δύω, esp. in aor. 2 act. ἔδυν (see above) and aor. 1 mid., Hom.; ὑποδύομαι, mid., with irreg. aor. ὑπεδῡσόμην (not Att.), c. gen. or c. acc., or c. ὑπό and gen. or acc., often also *from under*, c. gen., Hom., Ar., Hdt., Plat.; ὑπέρχομαι, Æsch.

To go up, ʼάνᾰβαίνω, c. acc. or c. prep., Hom., Hes., Eur., Ar., Thuc., Xen.; *up over*, ʽὑπερβαίνω, c. acc., sometimes c. gen., Hom., Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* To ASCEND.

To go up to, εἰσάνειμι, c. acc., Hom.; ἄνειμι, often of going inland, Hom., Hdt.; ἐπάνειμι, Plat.; εἰσαναβαίνω, Hom.; ἐπᾰνέρχομαι, Eur., Hdt.

To make to go up (esp. on board ship), ʼάνᾰβήσω, -έβησα, Hom., Pind.

To go at the same time with, *to go together*, συνέρχομαι, sometimes c. dat. of one's companion, Hom., Eur., Xen.; συμπορεύομαι, Eur., Xen.; συμφοιτάω, esp. to school, Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; συμπάρειμι, Xen., Æschin.

To go up together with, σῠνᾰνᾰβαίνω, Hdt., Xen., Dem.; σῠνᾰνέρχομαι, c. dat. of one's companion, Ap. Rh.

To go out or *forth with*, συνεξέρχομαι, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; συνέξειμι, Thuc., Xen.; σῠνᾰνέρχομαι, Ap. Rh. *Vid.* To ACCOMPANY.

[*To go out* (of fire), σβέννυμαι, aor. act. ἔσβην, Hom., Theophr.; *slowly*, μαραίνομαι, Hom.; καταμαραίνομαι, Arist.] *Vid.* To EXTINGUISH.

To turn and go, τρωπάομαι, mid., Hom.; τρέπομαι, mid. and pass., Hom., Eur., Xen., Plat.

To change and go to (i. e., from one place to another), μεταβαίνω, Hom., h., Æsch., Hdt., Plat.; μετανίσσομαι, Hom.; ʼάμείβω, c. acc. of the place gone to, ἐκ and gen. of the place left, Æsch., Plat., μετεκβαίνω, c. ἐκ and gen. and εἰς and acc., Hdt.; ἀνίστᾰμαι, mid., c. aor. 2 act., c. εἰς and acc., Eur.

To change and go in company with another, συμμεταβάλλομαι, mid., no aor. 1, c. dat. of one's companion, Æschin.

To go by a different road from that which one is on, μετᾰγω, Xen.

To go to one's own injury, ἔρρω, fut. ἐρρήσω, no mid. or pass., Hom., Trag., Ar., Plat.

To go willingly, κουφίζω, Eur.

To go wrong. *Vid.* To ERR.

Go (imper.), βάσκ' ʼἴθι, Hom.

Will you not go away? οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα; Soph.

Do you also go in? εἴσω κομίζου καὶ σύ, Æsch.

The noise goes up to heaven, κλαγγὴ πέλει οὐρᾰνόθι πρό, Hom.

The female sex goes on rapidly to too great credulity, πῐθᾰνὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται τᾰχῠπορος, Æsch.

When you go too far in anger, ὅταν θυμοῦ περάσης, Soph.

As far as he could make the money (lit., the tithe, or tax of a tenth) *go*, ὅσον ἐνεχώρεε ἡ δεκάτη οἱ, Hdt.

To go a middle course, τέμνω μέσον, τ. διὰ μέσων, Plat.

Going on his horse into the sea, ἐπεισβαίνων τῷ ἵππῳ εἰς θάλασσαν, Xen.

I am going to say, ἥκω φρᾰσων, Eur.; ἔρχομαι λέξων, Hdt.

I was going to say, ἤια λέξων, Hdt., Plat.

These things are now all gone by, πάντα ταῦτα διεξελήλυθεν ἤδη, Dem.

Cleon went back from what he had said, Κλέων . . . ἐξανεχώρει τὰ εἰρημένα, Thuc.

To make to go, ʼάνᾰβῐβάζω, Hdt., Xen., Dem.; also βήσω, fut., and ἔβησα, aor. 1 of βαίνω, Hom., Pind., Eur.; and so the poets use the fut. and aor. 1 of the compounds of βαίνω.

To let go, μεθίημι (ῐη Hom., ῑη Att.), aor. 1 μεθῆκα, poet. (not Att.) -έηκα (Hom. has also 2d and 3d sing. pres. μεθιεῖς, μεθιεῖ, infin. μεθιέμεν and μεθιέμεναι, imperf. 2d and 3d sing. μεθίεις, μεθίει, and 3d pl. μέθιεν, also aor. 2 subj. μεθείω for μεθῶ, and μεθέμεν for μεθεῖναι), act., c. acc., also mid., c. gen. (Hom. never uses mid.), Hom., Trag., Hdt., Xen. *Vid.* To RELEASE, etc.

One must go, ʼἰτέον, Eur., Plat.; βᾰδιστέον and βᾰδιστέα, Soph., Ar.; πορευτέον, Soph., Eur., Xen., Plat.; φοιτητέον, esp. of going often, Plat.; ἐμπορευτέον, Ar.; *one must go to*, πᾰρῐτητέα, Thuc.

One must go round, περιῐτέον, Thuc.

One must go out, *away*, *out of*, etc., ἐξῐτητέον, Xen.

Who can not go out or *get out*, τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, Hes.

I must not go, ἐμοὶ μὲν οὐχ ὁδωτά, Soph.

What must be gone, πορευτέος, α, ον, Soph.

One must let go, μεθετέον, Plat.

A going or *means of going*, κομῐδή, ἡ, Hdt., Xen.; πορεία, ἡ, Xen.

A going forth, ἔξοδος, ἡ, Soph., Hdt., Xen., Plat.; ἐξορμή, ἡ, Plat.

A going backward, ὀπῖσαμβώ, ἡ, Soph.

Going on his own message, αὐτόστολος, ον, Soph.

Gone away, φροῦδος, η, ον, also ος, ον, rare except in nom., Soph., Eur., Ar., Antipho.

Your footsteps going round or *about the land*, περῐφερὴς στίβος χθονός, Eur.

Fond of going out, φῐλέξοδος, ον, Epich.

GOAD, A, βουπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; κέντρον, τό, Hom., Æsch., Eur., Xen., Plat.; ὄρπηξ, ηκος, ὁ, Hes.; ἐγκεντρίς, ῐδος, ἡ, Xen.; ʼάκαινα, ἡ, Ap. Rh.; [μυώψ, ῶπος, ὁ, Xen., Anth.]

[*Sharp as a goad*, ἀντίκεντρος, ον, Æsch.]

A mark left by a goad, κέντημα, ἄτος, τό, Æsch.
Goad, to, κεντέω, also irreg. aor. 1 ἔκενσα, Hom., Pind.; κεντόω, Hdt.; κεντρίζω, Xen.; [(to madness), οἰστράω, Soph., Eur.; ἀνοιστρέω, Eur.]
Goaded, κεντρηνεκής, ές, Hom.
Goader, a, κέντωρ, ορος, ὁ, Hom.
Goading, κεντροδήλητος, ον, metaph., Æsch.
Goal, a, τέκμωρ, τό, indecl., Hom.; τέκμαρ, τό, indecl., Hes., Pind., Æsch., τέρμα, ἄτος, τό, lit. and metaph., Hom., Pind., Soph., Xen.; στάθμη, ἡ, lit. and metaph., Pind., Eur.; γραμμή, ἡ, lit and metaph., Pind., Eur.; βαλβίς, ῖδος, ἡ, Soph., Eur., Ar.
Goat, a, αἴξ, αἰγός, ὁ καὶ ἡ, Hom., Theoc.: τράγος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt.; τρᾰγίσκος, ὁ, Theoc.; κνήκων, ωνος, ὁ, Theocr.; *a she-goat*, χίμαιρα, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Soph., Xen.; *a he-goat*, χίμᾰρος, ὁ (but also fem., Theoc.), Ar., Theoc. *Vid.* Syn. 42.
A barren she-goat, τράγαινα, ἡ, Arist.
A herd of goats, αἰπόλιον, τό, Hom., Hdt.
A goat-skin, νάκη, ἡ, Hom.; τραγείη, ἡ, Theoc.
Of or *belonging to goats*, αἴγειος, α, ον, Hom., Trag.; αἴγεος, α, ον, Hdt.; τρᾰγῐκός, ή, όν, Plat.
With feet like a goat's, αἰγῐπόδης, ου, only masc., h.; αἰγῖπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, Hdt.; τρᾰγόπους, ουν, Simon.; τράγοσκελής, ές, Hdt.
With face like a goat, αἰγοπρόσωπος, ον, Hdt.
With beard like a goat, τρᾰγοπώγων, ωνος, ὁ, Cratin.
Like a goat, τραγοειδής, ές, Plat.
Smelling like a goat, τρᾰγομάσχᾰλος, ον, Ar.
Fit for feeding goats (of pasture), αἰγίβοτος, ον, Hom.
Slaying, sacrificing goats, χιμαιροφόνος, ον, Anth.
The blood of slain goats, τρᾰγόκτονον αἷμα, Eur.
A sacrificer of goats, χῐμαιροθύτης, ου, ὁ, Leon. Tar.
Goatherd, a, αἰπόλος, ὁ, Hom., Theoc.
Belonging to goatherds, αἰπολῐκός, ή, όν, Mel.
To be a goatherd, αἰπολέω, sometimes c. dat. of the goats, Lys., Theoc.
[Goat-sucker, the (a bird), νυκτικόραξ, ακος, ὁ, Arist.]
Goblet, a, ἄλεισον, τό, Hom.; δέπας, αος, τό, pl. δέπᾰ, Hom., Æsch., Eur., Plat.; κρατήρ, ῆρος, ὁ (always κρητήρ, Hom.), Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; κύλιξ, ῐκος, ἡ, Sapph., Phocyl., Soph., Eur., Xen., Plat. *Vid.* Cup.
A silver goblet, ἀργῠρίς, ῐδος, ἡ, Pind.
[Go-cart, a, ἁμαξίς, ῐδος, ἡ, Ar.]
God, Θεός, ὁ (Hom. has θεόφιν as gen. and dat. sing. and pl.) (used as a word of one syllable by Eur., τὴν Θεὸν κόλαζε), Omn.; Δαίμων, ονος, ὁ, Omn.
God knows whether . . ., Θεὸς δέ που οἶδεν εἰ, c. indic., Plat.
Gods, the, μάκᾰρες, οἱ, Hom., Pind., Æsch.; οὐρᾰνίωνες, οἱ, Hom., Hes.; οὐρᾰνιοι, οἱ, Archil.; μᾰκραίωνες, οἱ, Soph.; ἐπουράνιοι, οἱ, Theoc.

O ye gods, ὦ συντέλεια, Æsch.
Of or *belonging to the gods*, θεῖος, α, ον, Omn.
By the aid, with the favor of the gods, θεόθεν, Hom., Pind., Æsch.
Without the aid of the gods, ἀθεεί, Hom.
Abandoned by, hated by the gods, ἄθεος, ον, Soph.; ἐχθροδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; δύσθεος, ον, Soph.; θεόπτυστος, ον, Æsch.; θεομῡσής, ές, Æsch.; θεομῑσής, ές, Ar., Plat.; θεοστῠγής, ές, Eur.; θεοστύγητος, ον, Eur.
Abandoned by the gods, adv., ἀθέως, Soph.
Born of a god, θεογεννής, ές, Soph.; θεόγονος, ον, Eur.; θεόσπορος, ον, Eur.; θεόπαις, -παιδος, Mel.
Caused by a god or *the gods*, θεήλᾰτος, ον, Hom.; θέορτος, ον, Pind.; θεοποίητος, ον, Isoc.; δαιμόνιος, α, ον, and ος, ον, Omn. Att., Hdt.
Built by a god, θεόδμητος, ον (used also of virtue as implanted in men by the gods), Hom., Pind., Soph., Eur.; θεόκτιστος, ον, poet. ap. Arist.; θεοτειχής, ές, Anth.
Given by a god or *the gods*, θεόσδοτος, ον, Hes., Pind., Arist.; θεόδοτος, ον, Pind.
Accomplished by a god, θεόκραντος, ον, Æsch.
Destined by a god, θεόμορος, ον, Pind.
Sent by a god or *the gods*, θεότρεπτος, ον, Æsch.; θεόσῠτος and θεόσσῠτος, ον, Æsch.; θεόπεμπτος, ον, Arist.
Inspired by a god, θεόφορος, ον, Æsch.; θεοφόρητος, ον, Æsch.
Driven about, harassed by the gods, θεήλᾰτος, ον, Æsch.
Afflicted by a god, θεοβλᾰβής, ές, esp. with folly, Hdt.
Feared as a god, θεόσεπτος, ον, Ar.
Honored, favored by the gods, θεοτίμητος, ον, Tyrt., Æsch.; θεότιμος, ον, Pind.; θεοφῐλής, ές, Pind., Æsch., Ar., Hdt., Xen., Isoc., Dem.
In a manner pleasing to the gods, θεοφῐλῶς, Plat.
Kindled by a god, θεόπῡρος, ον, Eur.
Belonging to many gods, πολύθεος, ον, Æsch.
A worshiper of the gods, θεοσέπτωρ, ορος, ὁ, Eur.
In a god-fearing manner, θεοσεβῶς, Xen.
Fear of the gods, θεοσέβεια, ἡ, Xen.
Hatred of the gods, θεοσεχθρία, ἡ, Ar., Dem.
To sin against the gods, θεοβλᾰβέω, Æsch.
Folly caused by a god in his wrath, θεοβλάβεια, ἡ, Æschin.
Sacrificed to the gods, θεόθῠτος, ον, Cratin.
To invoke a god, θεοκλῠτέω, sometimes c. acc. of the god, Æsch., Eur.; ἐπῐθειάζω, or -θεάζω, Thuc., Plat.
Invoking the gods, θεόκλῠτος, ον (of prayers), Æsch.
An invocation of or *appeal to the gods*, ἐπῐθειασμός, ὁ, Thuc.
Driven mad by a god, θεομᾰνής, ές, Æsch., epith. of madness, Eur.
To fight against the gods, θεομᾰχέω, Eur.
A battle of the gods (title of some books of the Iliad), θεομᾰχία, ἡ, Plat.
Suited to the gods, θεοπρεπής, ές, Pind.

Spoken by the gods, θεόρρητος, ον, Anth.
Pleasing to the gods, θεοτερπής, ές, Philox.
To become a god, θεόομαι, pass., Call.
The inflictions of the gods, τὰ δαιμόνια, Eur., Thuc.
God-bull, the, Θεόταυρος, ὁ, Mosch.
Goddess, a, Θεός, ἡ, Omn. poet.; Θέαινα, ἡ, Hom.; Θεά, ἡ, sometimes monosyll., Trag. (gen. pl. Θεάων, Hom., Θεᾶν, Trag.), Omn.
Godless, δύσθεος, ον, Æsch.
Godlike, ἀντίθεος, ον, Hom.; ζάθεος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Pind., Eur.; ἀγχίθεος, ον, Hom.; θεοείκελος, ον, Hom.; ἰσόθεος, ον (ῑ Hom., ῐ Att.), Hom., Hes., Æsch., Eur., Plat., Isoc.; θεοειδής, ές, Hom., Hes., Plat.; ἀμβρόσιος, α, ον, also (but rarely) ος, ον (oftener of things than of persons), Hom., h., Pind., Eur.; ἰσοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.
In a godlike manner, θεοειδῶς, Ap. Rh.
Godly, *fearing the gods, worshiping the gods*, θεουδής, ές, Hom.; θεοσεβής, ές, Soph., Hdt., Plat.; θεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Pind.
Gold, χρῡσός, ὁ (ῠ once in Pind), Omn.
Coined gold (any thing made of gold, as plate, trinkets, etc., also, generally, gold), χρῡσίον, τό, Ar., Hdt., Thuc., Plat., Dem.
A small gold coin, χρῡσίδιον, τό, Isoc., Dem.; χρυσῐδάριον, τό, Ar.
A golden vessel, χρῡσίς, ῐδος, ἡ, Ar.
Wrought gold, χρύσωμα, ἄτος, τό, Eur.
A gold mine, χρῡσεῖον, τό, Xen.; [χρυσωρῠχεῖον, τό, Strab.]
[*One who digs for gold, a goldminer*, χρυσωρύχος, ὁ, Strab.]
Containing gold (of soil, etc.), χρῡσόβωλος, ον, Eur.; χρυσίτης, ου, ὁ, fem. χρυσῖτις, ῐδος, ἡ, Hdt.
Of or *belonging to gold, golden*, χρύσεος, η, ον, Ep. χρύσειος, η, ον, Att. χρυσοῦς, ᾶ, οῦν (the Attics, however, use also χρύσεος), also used for golden-colored (υ said to be occasionally short in Pind. and Trag. chor., χρυσέῃ, χρυσέου, etc., often used as dissyll. in Hom., etc.), Omn.
[*Of solid gold*, ὁλόχρῡσος, ον, Plut.]
Like gold, χρῡσοειδής, ές, Xen., Plat.
Born of gold (epith. of Perseus and the Persians, as descended from Danaë), χρῡσόγονος, ον, Æsch.
Taking the form of gold, χρῡσόμορφος, ον, Soph.
Made of gold, ornamented with gold, παγχρύσεος, ον (entirely), Hom., Hes., h.; so πάγχρυσος, ον, Pind., Soph., Eur.; χρυσότῠπος, Eur.; χρυσεότευκτος, ον, Eur.; χρυσότευκτος, ον, Æsch., Eur.; χρυσεόστολμος, ον, Æsch.; χρυσήλᾰτος, ον, Thuc.; χρυσεόδμητος, ον, Æsch.; χρυσήρης, Eur.; χρυσοδαίδαλτος, ον, Eur.; χρυσόκολλος, ον, Soph., Eur.; χρυσοκόλλητος, ον, Eur.; χρυσόδετος, η, ον, and ος, ον, Alcæ., Soph., Eur., Hdt.; χρυσόπαστος, ον, Æsch., Hdt., Dem.; χρυσόνωτος, ον, Soph.; χρυσεόνωτος, ον, Eur.
Embroidered with gold, χρῡσεοπήνητος, ον, Eur.; διάχρυσος, ον, Dem.
Shining with gold, looking bright as

gold, χρῡσοφάεννος, ον, Anac.; χρυσοφαής, ές, Eur.; χρυσοφεγγής, ές, Æsch.; χρυσαυγής, ές, Soph., Ar.; χρυσανταυγής, ές, Eur.; χρυσεόκῠκλος, ον (of the sun), Eur.; χρυσώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Eur.; χρυσωπός, όν, Eur.; χρυσώπης, voc. poet. χρυσῶπα (in chor.), epith. of Bacchus, Eur., fem. χρυσῶπις, ῐδος (of Latona), Ar., χρυσανθής, ές, Mel.

Rich in gold, πολῠ́χρῡσος, ον, Hom., Hes., Pind., Trag.; εὔχρυσος, ον, Soph.; ζᾰ́χρυσος, ον, Eur.

With golden hair, ξανθός, ή, όν (applied both to the person and to the hair), Hom., Eur.; χρῡσοκόμης, ου, ὁ καὶ ἡ, Hes., Pind., Anac., Eur., Ar.; χρυσεοκόμης, ὁ, Simon.; ξανθόθριξ, gen. ξανθότρῐχος, Solon, Theoc.; ξανθοκόμης, ὁ, Pind.; χρυσοπλόκᾰμος, ον, h.; χρυσοχαίτης, ου, ὁ, Pind.; χρυσοέθειρ, ὁ καὶ ἡ, gen. -ειρος, Archil.; χρυσεοβόστρῠχος, ον, Eur.; ξανθόκομος, ον, Theoc.; χρυσόκομος, ον, Anth.

With golden head, χρῡσοκᾰ́ρηνος, ον, Eur.; χρυσοκέφαλος, ον, Phryn. (Com.)

With golden horns, χρῡσόκερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, also ως, ων, gen. ω, sometimes used of the victim, whose horns were gilded, Pind., Eur., Æschin.

With golden wings, χρῡσόπτερος, ον, Hom.; χρυσόκομος, ον, Hdt.

With golden fleece, χρῡσόμαλλος, ον, Eur.; χρυσεόμαλλος, ον, Eur.

Strung with gold, χρῡσόστροφος, ον, Soph.

[*Set in gold*, περίχρῡσος, ον, Luc.]

With golden garments, χρῡσοφόρος, ον, Simon., Eur., Hdt., Lycurg.; χρυσοχῐ́των, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; χρυσόπεπλος, ον, Pind.; χρυσεόστολος, ον (of the garment itself), Eur.

With golden head-dress or *frontlet*, χρῡσάμπυξ, ῠκος, ὁ καὶ ἡ (of goddesses and of horses), Hom., Hes., h., Pind.; χρυσομῐ́τρης, ου, ὁ καὶ ἡ, Soph.

With golden arms, χρῡσοτευχής, ές, Eur.

With golden shield, χρῡσαιγίς, ῐ́δος, ὁ καὶ ἡ, epith. of Minerva, Bacchyl.; χρύσασπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Eur.

With golden helmet, χρῡσεοπήληξ, ηκος, ὁ καὶ ἡ, h.; χρυσοπήληξ, Æsch., Eur.; χρυσόλοφος, ον, Ar.

With golden bow, χρῡσότοξος, ον, Pind.

With golden spear, χρῡσόλογχος, ον, Eur., Ar.

With golden sword, χρῡσάορος, ον, Hom., h., Pind.; χρυσάωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Hes., h., Pind.

With golden arrow, χρῡσηλᾰ́κᾰτος, ον, Hom., Pind., Soph.; χρυσοβέλεμνος, ον, Anth.

With golden distaff, χρῡσηλάκατος, ον, Pind.

With golden sandals, χρῡσοπέδῑλος, ον, Hom., Hes., Sapph.; χρυσεοσάνδᾰλος, ον, Eur.

With golden lyre, χρῡσολύρης, ου, ὁ καὶ ἡ, Ar.

With golden throne, χρῡσόθρονος, ον, Hom., Pind.

With golden wand, χρῡσόρρᾰπις, and χρυσόραπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Hom., h., Pind.

With golden crown, χρῡσοστέφᾰνος, ον, Hes., h., Pind.; χρυσεοστέφᾰνος, ον, Eur.

With golden trident, χρῡσοτρίαινος, ον, Ar.

With golden chariot, χρῡσάρμᾰτος, ον, Pind.

With golden yoke, χρῡσόζῠγος, epith. of a chariot, h., Xen.

With golden bridle or *reins*, χρῡσήνιος, ον, Hom., Pind., Soph.; χρυσοχάλῑνος, ον, Ar., Hdt., Xen.

With golden trappings, χρῡσεοφᾰ́λᾰρος, ον, Eur.

With golden leg or *stand* (of a goblet, etc.), χρῡσαστρᾰ́γᾰλος, ον, Sapph.

With golden hilt, χρῡσένδετος, ον, Philem.; χρυσολᾰβής, ές, Menand.

With golden handles, χρῡσούᾰτος, ον, h.

Flowing with gold, χρῡσόρρῠτος, and χρυσόρῠτος, ον, Soph.; χρυσορόης, ου, only masc., Eur.

With a mixture of gold in it, ὑπόχρῡσος, ον, Plat.

Exchanging for gold — Mars, who gives gold for men's lives, ὁ χρῡσᾰμοιβὸς Ἄρης σωμάτων, Æsch.

To wear gold, χρῡσοφορέω, Hdt.

A guardian or *keeper of gold*, χρῡσοφῠ́λαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.

[GOLD-BEATER, A, πεταλοποιός, ὁ, and πεταλουργός, ὁ, late.]

[GOLD-DUST, ψῆγμα χρυσοῦ, Hdt.]

GOLDFINCH, A, ἀκᾰλανθίς, ῐ́δος, ἡ, Ar.; ἀκανθίς, ῐ́δος, ἡ, Arist.; ποικῐλίς, ῐ́δος, ἡ, Arist.; θραυπίς, ῐ́δος, ἡ, Arist.

[GOLD-LEAF, χρυσᾶ πέταλα, Diosc.; *covering with gold-leaf*, πετάλωσις, εως, ἡ, late.]

GOLDSMITH, A, χαλκεύς, έως, ὁ, Hom.; χρῡσόχοος, Hom., Ar., Dem.; χρυσουργός, ὁ, Critias.

Belonging to a goldsmith or *to his trade*, χρῡσοχοῐκός, ή, όν, Dem.

To be a goldsmith, χρῡσοχοέω, no mid., Ar., Xen.

A goldsmith's shop, χρῡσοχοεῖον, τό, Dem.

GOOD, εὔεργος, ον (only of persons), Hom.; ἐσθλός, ή, όν, no compar. except in Anth., Omn. poet., Xen.; ἀγᾰθός, ή, όν (for compar. and superl., *vid.* BETTER, BEST), Omn.; καλός, ή, όν (ᾱ Hom., but ᾰ Hes., ᾰ Att., ᾱ elsewhere), compar. καλλίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάλλιστος, Omn.; κεδνός, ή, όν, Hom., Pind., Trag.; χρηστός, ή, όν, Omn. Att., Hdt.; ἐπιεικής, ές, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; σπουδαῖος, α, ον, Soph., Hdt., Plat., Dem.; χρήσῐμος, η, ον, and ος, ον, esp. of persons, Eur., Dem.; χαός, όν (of persons), Theoc.; ἥμερος, α, ον, and ος, ον (of roads), Plat.

Good for all purposes, πάγχρηστος, ον, Ar., Xen.

Thoroughly good, πᾰνᾰ́γᾰθος, ον, Plat., Cratin.

Exceedingly good, περισσός, ή, όν, Eur.

Seeming good, ἀγᾰθοειδής, ές, Plat.

Loving what is good, φῐλόκᾰλος, ον, Xen., Plat., Isoc.; φῐλόχρηστος, ον, Xen.; φῐλᾰ́γᾰθος, ον, Arist.

Good (abstract good), τὸ αὐτοάγαθον, Arist.; *the* (*chief*) *good*, τὸ ἀγαθόν, Plat.

Giver of good things, δώτωρ ἐάων, Hom., Hes.

A thing very good for beds, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ, Theoc.

To do good (i. e., effect something to aid one's object), ἀνύω or ἀνῠ́τω, e. g., *I do no good by being unwilling, since you are much more powerful*, οὐκ ἀνύω φθονέουσ᾽, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερος ἐσσί, Hom.

But they did no good, ἀλλ᾽ οὐκ ἤνυτον, Eur.

But they got no good by lamenting, Ἀλλ᾽ οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν, Hom.

I (Jocasta) do no good by my advice, παραινοῦσ᾽ οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ, Soph.

But what good, lady, would it be to you to know this? τί δ᾽ ἂν μαθοῦσα τόδε πλέον λάβοις γύναι; Eur. *Vid.* TO GET.

Thinking it would be a good thing for the people, νομίζοντες κέρδος τῷ δήμῳ εἰ . . ., Xen.

Weep no longer, since we shall do no good (by that), μηκέτι . . . κλαῖ᾽ ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν, Hom.

Hating what is good, μῑσόχρηστος, ον, Xen.

For the good of, πρός, c. gen., Omn. Att.

Good for nothing, μηδενὸς ἄξιος, Lys.; [*good-for-nothing fellows*, οὐδένες, οἱ, Hdt., Eur.] *Vid.* WORTHLESS.

Good conduct, εὐπραξία, ἡ, Xen.; ἀγᾰθοπραξία, ἡ, Plat.

Doing good, εὐεργεσία, ἡ, Hom., Theogn., Thuc., Xen., Dem.

A good deed, ἀγᾰθοεργία, ἡ, Hdt. *Vid.* BENEFIT, KINDNESS.

To do good to any one, εὐεργετέω, often c. dupl. acc., Trag., Xen., Plat., Lys. *Vid.* TO BENEFIT, TO ASSIST.

One who does good to, εὐεργέτης, ου, ὁ, Pind., Omn. Att. *Vid.* BENEFACTOR.

[GOOD-BY, χαῖρε, χαίρετε, Hom., etc.; *good-by to* a thing, χαιρέτω, with thing in nom., Hdt., Att.; *to say* or *bid good-by to* a person or thing (= let it go), χαίρειν ἐάω, or κελεύω τινά or τι, Hdt., etc.; *to bid one good-by*, προσαγορεύω χαίρειν τινά, Ar., Plat.]

GOOD-LOOKING. *Vid.* HANDSOME.

GOOD-NATURE, εὐοργησία, ἡ, Eur.; εὐήθεια, and poet. εὐηθία, ἡ, Æsch., Eur., Hdt.; ῥαστώνη, ἡ, Hdt.

GOOD-NATURED, εὐήθης, ες, Archil., Plat.; εὐηθῐκός, ή, όν, Plat.; χρηστοήθης, ες, Arist.

GOOD-NATUREDLY, εὐηθικῶς, Ar., Plat.; εὐήθως, superl. εὐηθέστατα, Eur., Plat.

GOODNESS, ἀρετή, ἡ, Omn.; χρηστότης, ητος, ἡ, Eur.; ἐσθλότης, ητος, ἡ, Chrysipp.

GOODS, τὰ ὑπάρχοντα, Thuc., Xen.; τὰ ἐνῠπάρχοντα, Plat.; τὰ ὄντα, Dem.; τὰ ἀγοράσματα, Dem. *Vid.* PROPERTY.

GOOD-TEMPER, εὐκολία, ἡ, Plat.; εὐαρμοστία, ἡ, and εὐαρμοστία τρόπων, Plat., Dem.

GOOD-TEMPERED, εὔκολος, ον, Ar., Plat., Arist.

GOOD-TEMPEREDLY, εὐοργήτως, Thuc.; εὐκόλως, Xen., Lys., Isoc.

GOOD-WILL (i. e., friendliness, q. v.), εὔνοια, ἡ, Omn. Att.

Good-will (i. e., willingness, q. v.), προθυμία (ῐα, but ῑα metri gratiâ, Hom.), ἡ, Omn.

Unmixed good-will, ἀνανταγώνιστος εὔνοια, Thuc.

Out of pure good-will, κατ᾽ εὔνοιαν φρενῶν, Æsch.

From good-will to you, τῇ σῇ εὐνοίᾳ, Plat.

With good-will, good intention toward any one, χαριέντως, Xen.

Bearing good-will to any one, εὔνοος, ον, contr. -νους, -νουν, compar. εὐνοέστερος, contr. εὐνούστερος, etc., c. dat. or c. prep., Omn. Att., Hdt.;

προθῡμος, ον, c. dat. or c. εἰς and acc., Xen.

Goose, a, χήν, χηνός, ὁ καὶ ἡ, Hom., Ar., Xen.

Of, or *belonging to*, or *like a goose*, χήνειος, α, ον, Eur., Hdt.

Feeding geese, χηνοβοσκός, οῦ, Cratin.

A feeding of geese, χηνοβοτία, ἡ, Plat.

[*A wild goose*, ἀγριοχηνάριον, τό, late.]

Gore, βρότος, ὁ, Hom.; λῦθρον, τό, only in dat. sing., Hom. *Vid.* Blood.

Gore, to, διαῤῥήγνῡμι, aor. 2 pass. διεῤῥάγην, Soph. *Vid.* To pierce.

Gorge, a, λαιμός, ὁ, Hom., Eur., Ar. *Vid.* Throat.

A rocky gorge, διασφάξ, ἄγος, ἡ, Hdt. *Vid.* Defile.

Gorge, to, intrans., ῠ̔πογαστρίζομαι, mid., Æsop. *Vid.* To swallow.

Gorgeous, μεγαλοσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Æsch.; μεγᾰλοπρεπής, ές, Hdt., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* Splendid.

Gorgeously, μεγᾰλοπρεπῶς, compar. -πρεπέστερον, superl. -πρεπέστατα, Xen., Plat., Isoc.

Gorgeousness, ἀγλαΐα, ἡ, Hom., Pind. *Vid.* Splendor.

[Gorget, a, περιτραχήλιον, τό, Plut.]

Gorgon, a, Γοργώ, ἡ, Hom., Hes., Theogn., Eur.; Γοργών, όνος, ἡ (the more common form of the two in plural), Æsch., Eur., Lycurg.

With Gorgon crest, Γοργολόφας, ου, ὁ, and fem. Γοργολόφα, Ar.

With a figure of a Gorgon on it, Γοργόνωτος, ον, Ar.

Gorgon-like, γοργωπός, όν, Æsch., Eur.; γοργώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; fem. γοργῶπις, ῐδος, Soph.

Gorgons, the (daughters, according to Hesiod, of Phorcys and Ceto), Φόρκυϊ δ' αὖ Κητὼ τέκε . . . Γοργούς . . . Σθεινώ τ' Εὐρυάλη τε, Μέδουσά τε, Hes.

Of or *belonging to the Gorgons*, Γόργειος, α, ον, Hom., Æsch.; Γοργόνειος, ον, Æsch.

Slayer of the Gorgons, Γοργοφόνος, ον, Eur.

Gory, βροτόεις, εσσα, εν, Hom.; βεβροτωμένος, η, ον, Hom.; αἱμόῤῥαντος, ον, Soph.; λυθρώδης, ες, Anth. *Vid.* Bloody.

Gospel, the, Εὐαγγέλιον, τό, N. T.

Gossip, λᾰλία, ἡ, Ar.; ὕθλος, ὁ, Plat., Dem.; λογοποίημα, ᾰτος, τό, Antipho.

Gossip, a, σπερμολόγος, ὁ, Dem.

Gossip, to, κενολογέω, only act., Eubul. *Vid.* To chatter.

Gourd, a, σίκυς, υος, ὁ, Alcæ.; σῐκυός, ὁ, Ar.; σῐκύδιον, τό, Phryn. (Com.); σικύα, ἡ, Theoph.; κολοκύντη, ἡ, Ar.

Gourd seed, σίκυον, τό, Theoph.; *a gourd bed*, σικυήλατον, τό, Hipp.

Like a gourd, σικυώδης, ες, Theoph.; *made of gourds*, κολοκύνθῐνος, η, ον, Luc.

Gout, ποδάγρα, ἡ, Arist.; [ἀρθρῖτις, ῐδος, ἡ (sc. νόσος), Hipp.; (in the hand), χειράγρα, ἡ, late.]

To have the gout, ποδαγράω, only act., Ar., Plat.

[Gouty, ἀρθρῖτικός, ή, όν, Cic., perhaps Hipp.; ποδαγρικός, ή, όν, Plut.; ποδαγρός, όν, Luc.]

Govern, to, κοιρᾰνέω, only pres. and imperf. act., sine cas., or c. gen. or c. dat., Hom., Hes., Æsch., Ap. Rh.; ἡγεμονεύω, only act., c. gen., rarely c. dat., Hom., Thuc., Plat., Dem.; ἡγέομαι, mid., no pass. tenses in this sense, c. gen. or c. dat., Hom., Trag., Thuc., Xen., Plat.; διέπω, imperf. διεῖπον, in Hom. usu. διέπον, aor. 2 διέσπον, no mid. or pass. in this sense, Hom., Pind., Æsch.; ἐφέπω, Æsch.; ῑ̓θύνω, Hom., Æsch.; κραίνω, in this sense rare, except in pres. act., sine cas. or c. gen., Hom., Soph.; κρᾰτέω, c. gen. or c. dat., or c. ἐν and dat., or c. acc., etc., Omn.; ἐπῐκρᾰτέω, c. gen. or c. dat., Hom., Æschin.; ἄρχω, only act. in this sense (and pass. c. fut. mid., "to be governed," no perf. in any voice), c. gen., sometimes c. dat., Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; προβαίνω, not in fut. or aor. 1 act., aor. 2 προέβην, part. προβάς, etc., perf. -βέβηκα, c. gen., Hes.; διαιτάω, Pind., Dem.; νέμω, Pind., Æsch., Soph., Hdt.; διανέμω, Pind.; κῠβερνάω, Pind., Soph., Xen., Plat., Antipho; ἁρμόζω, fut. -όσω, Pind., Eur., Ar., Xen.; εὐθύνω, Trag., Xen., Plat., Dem.; κρᾰτύνω, no perf., only act. in this sense, c. gen. or c. acc., Trag.; ναυκληρέω, only act., Æsch., Soph., Isæ.; ναυστολέω, only act., Eur.; οἰᾱκοστροφέω, only act., Æsch.; οἰκουρέω, only act., Æsch.; ποιμαίνω, Eur.; οἰκέω (only of governing a house or a state), Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; τῠραννέω and τῠραννεύω, fut. mid. in pass. sense, no other mid. tense, though there is a pass. voice, c. gen., sometimes c. acc., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; διοικέω, Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐπῐτροπεύω, no mid., though there is pass., c. gen., or c. acc., or sine cas., Hdt., Plat.; ἐξηγέομαι, mid., Thuc.; ἐπάρχω, Xen., Lycurg.; μεταχειρίζω, Xen.; οἰκονομέω (only of a house or state), Soph., Xen., Plat., Isoc.; προΐσταμαι, mid., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., c. gen., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* To rule.

To govern a state, πολῑτεύω, Ar., Thuc., Plat., Dem.

To govern jointly, συνδιακῠβερνάω, Plat.

One must govern, ἀρκτέον, c. gen., Soph., Isoc.

Governed, to be (of a state), οἰκέω, Plat.; κατοικέομαι, pass., Soph., Plat.

To be well governed, εὐνομέομαι, pass., c. fut. mid. in pass. sense, Omn. prose.

[*To be governed by bad men*, πονηροκρατέομαι, Arist.]

Governing, εὐθυντήριος, α, ον, Æsch.; τελεσφόρος, ον, c. gen., Æsch.; εὐθυντικός, ή, όν, Arist.

Governing many people, πολῠκοίρᾰνος, ον, Æsch.

Skillful in governing, κῠβερνητῐκός, ή, όν, Plat.

Of or *belonging to governing* or *government*, also *skillful in*, πολῑτῐκός, ή, όν, Omn. Att. prose.

Government, κάρτος, τό, Hom.; κρᾰ́τος, τό, Omn.; κῠβέρνησις, εως, ἡ, Pind.; δῠναστεία, ἡ, Soph., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἡγεμονία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀρχή, ἡ, Pind., Omn. Att.; αἰσυμνητεία, ἡ, Arist.

Government (i. e., form of government), κόσμος, ὁ, Hdt., Thuc.; πολίτευμα, ᾰτος, τό, Plat., Isoc., Æschin.

The government (i. e., those governing), οἱ ἐν τέλει, Soph.; οἱ ἐν τέλει βεβῶτες, Soph.; οἱ τὰ τέλη ἔχοντες, Thuc.; οἱ μάλιστα ἐν τέλει, Thuc.; οἱ ἐν τέλει ἐόντες, Hdt.; τὰ τέλη, Thuc., Xen.; τὰ κοινά, Hdt.

This government, τόδε τέλος, Æsch.

Those concerned in the government, οἱ ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν, Dem.; [*to take part in the government*, τὰ πολιτικὰ πράττω, Plat.]

Good government, εὐηγεσία, ἡ, Hom.; εὐνομία, ἡ, Hom., Hes., h., Pind., Xen., Plat., Dem.

The government of many, πολῠκοιρᾰνία, ἡ, Hom.; πολυαρχία, ἡ, Thuc., Xen. *Vid.* Oligarchy, Aristocracy, Democracy.

[*To have* (such or such) *a form of government*, πολιτεύω, also as dep. πολιτεύομαι, Thuc., Oratt.; e. g., *to have an aristocratical government*, πολιτεύω κατ' ὀλιγαρχίαν, Thuc.; *to be under a fatherly government*, πατρονομέομαι, Plat.]

The science of government, ἡ πολῑτῐκή, Plat.; ἡ ἐπιστᾰτῐκή, Plat.

[*The measures of government*, πολιτεύματα, τά, Plat.]

Governor, a, ἀρχός, ὁ, Hom., Pind.; ἄρχων, οντος, ὁ, Æsch., Soph., Lys.; ἀρχηγός, ὁ, Æsch., Eur.; ἀρχηγέτης, ου, ὁ, Trag.; οἰᾱκοστρόφος, ὁ, Pind., Æsch.; οἰᾱκονόμος, ὁ, Æsch.; εὐθυντήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; κῠβερνητής, ὁ, Eur., Plat. *Vid.* Ruler, Chief, and Syn. 117.

A governor (not of his own authority, but appointed by a superior—a viceroy, etc.), ἐπῐ́τροπος, ὁ, Pind., Hdt.; ὕπαρχος, ὁ, Trag., Hdt., Xen.; ἁρμοστής, οῦ, ὁ, the title of the Lacedæmonian governors of the islands and towns in Asia Minor, Thuc., Xen.

To be a governor, ἐν ἀρχαῖς εἰμι, Eur.

Gown, a, πέπλος, ὁ, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; ἑᾱνόν, and poet. εἱᾱνόν, τό (dub.), ἑᾱνός, ὁ, Hom., h., Ap. Rh.; βεῦθος, τό, Sapph.; βρᾰ́κος, τό, Sapph., Theoc.; ἔγκῠκλον, τό, Ar. *Vid.* Robe.

Grace, χᾰ́ρις, ῐτος, acc. ῐτα and ιν, ἡ (Pind. has poet. dat. also χάρισσι), Omn.; εὐκοσμία, ἡ, Eur.; εὐσχημοσῠ́νη, ἡ, Xen., Plat.

Grace, the, or the Graces, Χᾰ́ρις, ἡ, more usu. Χάριτες, αἱ, Hom., Hes., Pind., Eur., Xen.

Like the Graces, χᾰρῐτοβλέφᾰρος, ον, Eubul.

Graceful, χᾰρίεις, εσσα, εν, Hom., Hes., Eur., Ar., Plat., Isoc.; εὐφυής, ές (esp. of persons), Eur., Ar.; εὐσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Eur., Xen., Plat., Æschin.; εὔρῡθμος, ον, Antiph.

Gracefully, εὐρῠ́θμως, Eur.; εὐσχήμως, Eur.; εὐσχημόνως, compar. εὐσχημονέστερον, Ar., Plat., Arist.; μετὰ χᾰρῐ́των, Thuc.; χᾰριέντως, Plat.

To behave gracefully, εὐσχημονέω, only act., Plat.

Graceless, ἄχαρις, ὁ καὶ ἡ, neut. ἄχαρι, gen. ἀχάριτος, etc., compar. ἀχᾰρίστερος, Theogn.; ἀχᾰ́ριστος, ον, Dem.

[Gracioso, the (or *Fool*), of Greek comedy, Ξανθίας, ου, ὁ, Ar.]

Gracious, ῐ̔́λαος, ον (ῐ̔́λεως, ων, Att.), Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Plat.; ἀγᾰνός, ή, όν, Hom., Hes., Pind., Æsch.; πραΰμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; πρευμενής, ές, Æsch., Eur.; εὔχᾰρις, ῐτος, ὁ καὶ ἡ, neut. ι, Eur., Plat. *Vid.* Kind, Affable.

[*Good gracious*, as exclamation of surprise, παπαπαπαῖ, Ar.]

GRACIOUSLY, πρευμενῶς, Æsch.; ᾽ἄγᾰνῶς, Eur.

GRACIOUSNESS, πρευμένεια, ἡ, Eur.

GRADUALLY, κατ᾽ ὀλίγον, Thuc.; ἠρέμα, or ἠρέμας before a vowel, Plat.; ἐπισχερώ, Theoc.

GRAFT, TO, ἐμφῠτεύω, Arist.

GRAFTED, ἐμβεβλημένος, η, ον, Dem.

Grafted fig-trees, ἐμβολάδες συκαῖ, Plat.

GRAIN, A (of dust), ῥάθᾰμιγξ, ιγγος, ἡ, Hom.

[*Grain* (of various kinds), πῡροί, οἱ, Hom., etc.] *Vid.* CORN, WHEAT, etc.

[*A grain dealer*, πῡροπώλης, ου, ὁ, late; *to deal in grain*, πυροπωλέω, Dem.]

[*Tillage of land for grain* (opp. to vines, etc.), ψιλὴ γεωργία, Dem.]

GRAMINIVOROUS. *Vid.* GRASS.

GRAMMAR, ἡ γραμμᾰτική, Plat.

GRAMMATICAL, γραμμᾰτικός, ή, όν, Xen., Plat.

GRANARY, A, σῑτοβολεῖον, τό, Menand. *Vid.* BARN.

GRAND, σεμνός, ή, όν, Omn.; μεγάλειος, α, ον, Xen. *Vid.* MAGNIFICENT, GREAT.

[GRANDCHILD, παῖς παιδός, ὁ, ἡ, Hom.] *Vid.* GRANDSON, etc.

GRANDEUR, σεμνότης, ητος, ἡ, Eur., Isoc., Plat., Dem.; μεγᾰλοπρέπεια, ἡ, Hdt., Plat., Isoc. *Vid.* MAGNIFICENCE, GREATNESS.

GRAND-DAUGHTER, A, θῠγᾰτρῐδῆ, ἡ, Lys., Andoc.

GRANDFATHER, A (on the father's side), πατροπᾰτωρ, ορος, ὁ, Pind.; πάππος, ὁ, Ar., Thuc., Xen., Plat.

A grandfather (on the mother's side), μητροπᾰτωρ, ορος, ὁ, Hom., Hdt.

A great-grandfather, πρόπαππος, ὁ, Plat., Lys.

Without a grandfather, ἄπαππος, ον, c. gen. of that to which the descent can not be traced (used, however, only metaph.), Æsch.

Inherited from, or *of* or *belonging to one's grandfather*, παππῷος, α, ον, Ar., Plat.

GRANDLY, σεμνῶς, Æsch., Xen.; μεγᾰλείως, Xen.

GRANDMOTHER, A, τήθη, ἡ, Ar., Plat., Isæ.

A grandmother (on the mother's side), μητρομήτωρ, ορος, ὁ, Pind.

A great-grandmother, ἐπῐτήθη, ἡ, Theopomp. (Com.); προτήθη, ἡ, Dio Cass.

GRANDSON, A, υἱωνός, ὁ, Hom., Ap. Rh., Call.; υἱδοῦς, οῦ, ὁ, Xen., Plat.; υἱδεύς, έως, ὁ, Isoc. (BEKKER, however, and STURZ write the above words υἱϊδοῦς, υἱϊδεύς; I have followed LIDD. and SCOTT).

A grandson by the daughter's side (a daughter's son), θῠγᾰτρῐδέος, Att. contr. -δοῦς, ὁ, Hdt., Isæ.

GRANT, TO, τελέω, fut. -έσω, often, esp. in aor. 1, σσ metri gratiâ, Hom.; κραίνω, aor. 1 ἔκρηνα, usu. in Hom. κραιαίνω, ἐκρήηνα, esp. of granting a wish or prayer, Hom., Eur.; δίδωμι, aor. 1 ἔδωκα, perf. pass. δέδομαι, aor. 1 ἐδόθην, etc., Omn.; κᾰτᾰνεύω, Hom., Pind., Ar., Hdt., Plat., Bion; ὀρέγω and ὀρέγνῡμι, Hom., Hes., Pind., Soph.; ἐφίημι (ῐη Ep., but sometimes ῑη metri gratiâ, ῑη Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα (Hom. has 3d sing. imperf. ἐφῐ́ει, also aor. 2 subj. ἐφείω), in mid. not used in the sense of granting, i. e., giving, but sometimes in the sense of granting, i. e., permitting, c. infin., aor. 2 mid. ἐφείμην, Hom., Æsch., Soph., Xen.; ὀπάζω, fut. -ᾰ́σω, sometimes with σσ, esp. in mid. (not in Att.), Omn. poet.; πόρω, only in aor. 2 ἔπορον, Omn. poet.; ἁρμόζω, Pind.; πᾰρᾰδῐ́δωμι, Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat., Antiph.; πᾰρέχω, imperf. παρεῖχον, fut. παρέξω, no aor. 1, aor. 2 παρέσχον, part. παρασχών, perf. παρέσχηκα (Hom. uses πᾰρέχω once), Omn.; ἐνδίδωμι, Eur., Isoc.; εἴκω, only pres. and imperf. act. in this sense, Soph., Plat.; προτίθημι, aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. προετέθην, contr. προυτέθην, esp. of granting liberty of speech, etc., Xen., Æschin. *Vid.* TO GIVE, TO ADMIT.

To grant a request, στέργω, sine cas. only act., Soph.

To grant (i. e., admit in argument), ὁμολογέω, sometimes c. dat. of one's adversary in arguing, often c. infin. rei, Eur., Ar., Hdt., Plat., Lys., Dem.; συγγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, perf. -έγνωκα, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, Hdt., Thuc.

To grant besides, προσνέμομαι, mid., Soph.

To grant besides (in arguing), προσομολογέω, Plat.

To grant beforehand, as a preliminary (in arguing), προομολογέω, Plat.

I grant you, σύμφημί σοι, Plat.

To take for granted, τίθεμαι, mid., aor. 1 ἐθηκάμην, Dem.

To be taken for granted, ῾ὑπάρχω, in this sense only pres. and imperf. act., Plat.

Granting this, if this be granted (in argument), ὑπόντος τοῦδε, Eur.

Let it be granted, πεποιήσθω, Plat.

One must grant, ὁμολογητέον, Plat.; συγχωρητέον, Plat.

One must grant beforehand, προομολογητέον, Arist.

[*Things granted*, ὁμολογούμενα or ὡμολογημένα, Plat.]

GRAPE, A, ῥάξ, ῥᾱγός, ἡ, Soph., Plat.

A grape or *bunch of grapes*, βότρυς, υος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; στᾰφῠλή, ἡ, Hom., Plat.; στᾰφῠλίς, ῐ́δος, ἡ, Theoc.

An unripe grape, ὄμφαξ, ᾰκος, ἡ, Hom., Hes., Æsch.; [*like unripe grapes*, ὀμφακώδης, ες, Hipp.]

A dried grape, ἀσταφίς, ῐ́δος, ἡ, Hdt., Plat.; σταφίς, ῐ́δος, ἡ, Theoc.

Of grapes, ἐρισταφῠλος, ον (of wine), Hom.; ῥᾱγῐκός, ή, όν, Theoph.

Of dried grapes, στᾰφῐδευταῖος, α, ον, Hipp.; στᾰφῐ́διος, α, ον, Hipp.

Made of grapes already pressed, στεμφυλίτης, ου, only masc., Hipp.

Made of unripe grapes, ὀμφάκῐνος, η, ον, Diosc.

Sprung from the grape, βοτρυόπαις, -παιδος, ὁ καὶ ἡ (epith. of the vine), Theoc.

Like grapes, βοτρυώδης, ες, Eur.

Like unripe grapes, ὀμφακώδης, ες, Theoph., Hipp.

To pick grapes, ῥᾱγίζω, only act., Theoc.

[*Picking* or *gathering grapes*, ῥᾱγολόγος, ον, Anth.]

To tread out grapes, τρᾰπέω, only act., Hom., Hes.

Fertile in grapes, πολυστάφῠλος, ον, Hom., h., Soph.; πολῠ́βοτρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Hes., Simon., Eur.; εὔβοτρυς, υ, Soph.; βοτρυόδωρος, ον, Ar.; βοτρυόεις, εσσα, εν, Ion.; φερεστάφῠλος, ον, Mel.; ᾽ἀριστάφῠλος, ον, Anth.

With a crown of grapes, βοτρυοστέφᾰνος, ον, Archyt.

With grapes in the hair, βοτρυοχαίτης, ου, ὁ, Anth.

A grape-stone, γῐ́γαρτον, τό, Simon., Ar.

[GRAPNEL, A, χεὶρ σιδηρᾶ, ἡ, Thuc.]

GRAPPLE, TO, μάρπτω, aor. 2 poet. also μέμαρπον, and μέμᾰπον, and ἔμᾰπον, also infin. μᾰπέειν, and part. μεμαρπώς (all in Hes.), sometimes c. gen. of the part by which one grapples another, Hom., Hes., Pind., Soph.; λαμβάνω, fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλαβον, poet. ἔλλᾰβον, c. acc. or c. gen., Omn. *Vid.* TO GRASP, and SYN. 308.

And they grappled one another with their mighty hands, Ἀγκὰς δ᾽ ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσιν, Hom.

Wishing to grapple with his argument, χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων, Eur.

But they both manfully grappled with the questions, τὼ δὲ ἀνδρειότατα ὁμόσε ἤτην (from εἶμι, ἰέναι) τοῖς ἐρωτήμασι, Plat.

[GRAPPLE, A (in wrestling), χειραψία, ἡ, Plut.; ἅμματα, τά, Plut.]

GRASP, TO, κᾰλῠ́πτω (of the hand, grasping so as wholly to enclose), Hom.; αἱρέω, aor. 2 εἷλον, also γέντο (he grasped), said to be 3d sing. aor. 2 mid. Æol. for εἵλετο, Hom.; αἴνῠμαι, only pres. and imperf. without augm., Hom., Hes.; ἐπῐμαίομαι, mid., aor. 1 ἐπεμᾰσάμην, Hom., Hes.; μάρπτω, sometimes c. gen. of the part by which one grasps a person or thing, aor. 2 poet. μέμαρπον, part. μεμαρπώς, also μέμᾰπον (opt. μεμᾰ́ποιμι), and ἔμᾰπον, infin. μᾰπέειν (all in Hes.), Hom., Hes., Pind., Soph.; λαμβάνω, fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, poet. ἔλλᾰβον, c. acc. or sometimes c. gen., Omn.; ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω or σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, Omn.; περῐλαμβάνω, Plat., Theoc.; ὀριγνάομαι, only mid., c. gen., Theoc. *Vid.* TO GRAPPLE, TO SEIZE, and SYN. 308.

[*Able to grasp*, ἀντιληπτικός, ή, όν, c. gen., Tim. Locr.]

GRASP, A, εἰσᾰ́φασμα, ᾰτος, τό, Æsch.; χειραψία, ἡ, Plut.

[GRASPING, πλεονέκτης, ὁ, Thuc.; *to be grasping*, πλεονεκτέω, Hdt.] *Vid.* AVARICIOUS.

GRASS, ᾽ἄγρωστις, εως, ἡ, Hom., Theoc.; βοτάνη, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Xen., Plat.; βοτάνη ποιηρά, Eur.; ποάριον, τό, Theoph.; χόρτος, ὁ (only when spoken of as used or capable of being used for food), Hes., Eur., Hdt., Xen.; [πόα, ἡ (Ion. ποίη, Dor. ποία), Hom., Hes., Hdt., Theophr., etc.] *Vid.* SYN. 127.

[*The grasses* (tech. term), ποώδη, τά, Theophr.]

[*Like grass, of the grass kind*, ποώδης, ες, Arist.; *to be like grass*, ποάζω, Strab.]

Without grass, δύσχορτος, ον, Eur.; ᾽ἄχλοος, ον, contr. -χλους, -χλουν, Eur.

To eat grass, ποιηφᾰγέω, only act., Hdt.

Eating grass, ποιονόμος, ον, Æsch.; ποηφᾰγος, ον, Arist., Hipp.

GRASSHOPPER, A, τέττιξ, ῑγος, ὁ, Hom., Hes., Anac., Thuc., Xen., Plat.; ἠχέτης, ου, ὁ, Ar.; κᾰλᾰμαία, ἡ, Theoc.; μάντις, εως, ὁ, Theoc.

A sort of small grasshopper, τεττῖγογονία, ἡ, Arist.
The larva of the grasshopper, τεττῖγομήτρα, ἡ, Arist.
Wearing grasshoppers, τεττῖγοφόρας, ου, ὁ, Ar.
GRASSY, ποιήεις, εσσα, εν, Hom., Hes., Pind., Soph.; λεχεποίης, ου, ὁ, and fem. λεχεποίη, only in sing., Hom., Hdt.; ποιόνομος, ον, Æsch.; ποιηρός, ά, όν, Eur.; κομήτης, ου, only masc., Eur.; χλοεροτρόχος, ον, Eur.; ποιώδης, ες, Hdt.
GRATE, A, λαμπτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.
GRATE, TO, κνάω, also aor. 2 ἔκνην, Hom., Hdt.
To grate over, ἐπῖκνάω, sine cas., Hom., Ar.
To grate (i. e., make a grating sound), μῡκάομαι, mid., c. poet. aor. (not Att.) ἔμῡκον, perf. μέμῡκα, Hom.
GRATED (of cheese), ξυστός, ή, όν, Antiph.
GRATEFUL, εὐχᾰριστος, ον, Xen.; ἀντευεργετῐκός, ή, όν, Arist.
To be grateful, εἴδω χάριν, only in perf. οἶδα, imper. ἴσθι, opt. εἰδείην, subj. εἰδῶ or ἰδέω (the last not Att.), infin. εἰδέναι, part. εἰδώς, c. dat. pers., also in fut. mid. εἴσομαι, Hom., Eur., Lys.; χάριν φέρω (fut. οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον), c. dat., Pind., Eur.; χάριν ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω or σχήσω, aor. 2 ἔσχον), c. dat. pers., sometimes c. gen. of the cause, Eur., Hdt., Dem.; χᾰριν ἀπομνάομαι, mid., c. dat., Hes., Eur., Thuc.; ἀμείβομαι χάριν, Soph.; χάριν δίδωμι (aor. 1 ἔδωκα), χαρ. ἀποδῐδωμι, c. dat., Eur., Isoc., Dem.; εὐχᾰριστέω, c. dat., Lex ap. Dem.
To whom I have made no grateful return, οἷς . . . ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλάς, Eur.
And if he would be guided by him he would be adequately grateful, (ἔφη) . . . πειθομένῳ δ' αὐτῷ χάριν ἀπομνήσεσθαι ἀξίαν, Thuc.
GRATER, A, esp. for cheese, κνῆλις, ῐδος, ἡ, Cratin.; τῡρόκνηστις, εως, ἡ, Ar.
GRATIFY, TO, χᾰρίζομαι, mid., fut. χαρῐσομαι (sometimes σσ metri gratiâ), perf. pass. in act. or pass. sense, c. dat., Hom., Omn. Att.; ἦρα φέρω, and ἐπίηρα φέρω (fut. οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, Ep. ἤνεικα, aor. 2 ἤνεγκον, Ep. ἤνεικον, other tenses rarely if ever found), c. dat., Hom.; χάριν φέρω, c. dat., Hom., Hdt., Eur.; χάριν τῐθεμαι, mid.; χάριν νέμω, c. dat., Soph., Eur. *Vid.* TO PLEASE.
Having gratified her, (σε) δράσαντα τῇδε πρὸς χάριν, Eur.
But now again the Atridæ have gratified a wicked man, Νῦν δ' αὖτ' Ἀτρεῖδαι φωτὶ παντουργῷ φρένας ἔπραξαν, Soph.
To gratify in turn, ἀντῐχᾰρίζομαι, c. dat., Hdt., Xen.
To gratify besides, προσχαρίζομαι, Xen.; προσεπιχαρίζομαι, Xen.
One must gratify, χαριστέον, c. dat., Plat., Isoc.
GRATIS, προικός, Hom.; προῖκα, Soph., Ar., Xen., Plat., Dem.; δωρεάν, Hdt., Andoc.; ἐξ ἀτελείας, Dem.
GRATITUDE, χάρις, ῐτος, acc. ῐτα and ιν, ἡ, Omn.; εὐχᾰριστία, ἡ, Lex ap. Dem.
To earn the gratitude of any one, κᾰτᾰτίθεμαι (mid.) χάριν, c. dat. pers., Hdt., Antiph. *Vid.* TO GRATIFY.
To meet with gratitude, χάριν λαμβάνω (fut. λήψομαι, aor. 2 ἔλαβον, perf. εἴληφα, no other tenses except imperf.), Thuc.; χάριν κομίζομαι (mid.), Thuc.; χάριν κτάομαι (mid., c. perf. pass. κέκτημαι and ἔκτημαι), c. ἐκ and gen. pers., Soph.; χᾰρῐτος τυγχᾰνω (fut. τεύξομαι, aor. 2 ἔτυχον), Lycurg.
To feel gratitude, ἔχω χάριν, c. dat. pers., gen. caus., Omn. Att.; ὀφείλω χάριν (the same construction), Omn. Att.; [χάριν οἶδα (εἰδέναι) and γιγνώσκω or ἐπίσταμαι, Att.]
I feel gratitude to you for these things, but I do not think that I have as yet sufficient power to display it, χάριν τούτων ἐγὼ ὑμῖν ἔχω μέν, ἀποδιδόναι δὲ οὔπω ἀξίαν δύναμιν ἔχειν μοι δοκῶ, Xen.
GRATUITOUS, ἄμισθος, ον, Æsch., Soph., Dem.; [προικιμαῖος, α, ον, Dio C.]
GRATUITOUSLY, ἀμισθί, Eur., Dem.
GRATUITY, A, ἐπῐφορά, ἡ (beyond the regular pay), Thuc. *Vid.* REWARD.
GRATULATION, μακαρισμός, ὁ, Plat.
GRAVE, σπουδαῖος, α, ον, Pind., Soph., Ar., Plat., Xen.; σεμνός, ή, όν, Eur., Ar.; θεμερῶπις, ῐδος, acc. ιν, only fem., Æsch. *Vid.* SERIOUS.
Grave-looking, σκῡθρωπός, ή, όν, and ός, όν, Dem., Æschin.
In a grave-looking manner, σκῡθρώπως, Xen.
To look grave, σεμνοπροσωπέω, only act., Ar.; σκυθρωπάζω, only act., Ar., Dem., Æschin.
GRAVE, A, κᾰπετος, ἡ, Hom., Soph.; τύμβος, ὁ, Omn. poet.; τᾰφος, ὁ, Omn. post Hom.; τύμβευμα, ᾰτος, τό, Soph.; εὐνή, ἡ, Æsch.; κᾰτασκᾰφή, ἡ, in pl., Æsch., Soph.; κατασκαφῆς οἴκησις (εως, ἡ), Soph.; περιβολαὶ χθονός, Eur. *Vid.* TOMB.
[*A watery grave*, πόντιος ᾅδης, Æsch.]
Like a grave, τυμβήρης, ες, Soph., Ar.
Belonging to, at, or over a grave, ἐπῐτυμβῐδιος, α, ον, Æsch.; ἐπῐτύμβιος, ον, Æsch., Soph.
Poured on a grave, τυμβόχοος, ον, Æsch.
To break open a grave, τυμβωρῠχέω, only act., Arist.
One who breaks open a grave, τυμβώρῠχος, ὁ, Ar.
GRAVE, TO, γλῠφω, Hdt., Anth. *Vid.* TO ENGRAVE.
GRAVEL, χεράς, ᾰδος, ἡ, Pind., Ap. Rh.; χᾰλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Thuc.; κᾰχληξ, ηκος, ὁ, Thuc.
The disease called gravel, νεφρῖτις, ῐδος, ἡ, Thuc.
Affected with gravel, νεφρῑτικός, ή, όν, Gal.
[*A graveled road*, ἐστρωμένη χάλιξιν ὁδός, Luc.]
[GRAVELLY, ἀμμώδης, ες, Diod.]
GRAVELY, σεμνῶς, Æsch., Xen.; σπουδαίως, Xen., Plat.
GRAVER, GRAVING-TOOL, A, γλῠφᾰνον, τό, h., Theoc.; γλυπτήρ, ῆρος, ὁ, Anth.; [ξυστήρ, ῆρος, ὁ, Leon. Tar.]
GRAVE-STONE, A, στήλη, ἡ, Hom., Pind., Thuc., Plat.
GRAVITY (i. e., grave demeanor), σεμνότης, ητος, ἡ, Eur., Plat., Isoc., Dem.: σπουδή, ἡ, Xen.
Gravity (i. e., weight, importance), βάρος, τό, Soph., Plat.; ὄγκος, ὁ, Soph., Eur., Plat., Dem.
GRAY, γλαυκός, ή, όν (esp. of leaves of some trees, as the olive, the willow, also of morning), Pind., Soph., Eur., Plat., Theoc.; γλαυκόχροος, ον, with irreg. acc. masc. and fem. γλαυκόχροα, Pind.; σπόδιος, α, ον, Simon. Amorg.
Gray (as applied to hair or old age), λευκός, ή, όν, Hom., Tyrt., Soph.; πολιός, ά, όν, and ός, όν, often of the person, Hom., Pind., Soph., Eur., Plat., Isoc., Æschin.; λευκόστῐκτος, ον, Eur. *Vid.* SYN. 312.
[*Half gray* (of hair), μεσαιπόλιος, ον, Hom.; μεσοπόλιος, ον, Æsop.]
Dapple gray, ψᾱρός, ά, όν, Ar., Arist.
Iron gray, ὄρφνῖνος, η, ον, Xen., Plat.
Gray color, γλαυκότης, ητος, ἡ, Arist.
GRAY-HEADED, πολιοκρότᾰφος, ον, Hom., Hes.; ἠνθισμένος, η, ον, Soph.
Beginning to be gray-headed, ἐπῐπόλιος, ον, Dem.
To be gray-headed, πολιόομαι, pass., Arist.
To be becoming gray-headed, ἐπῐπολιόομαι, Arist.
[GRAYISH, πολιώδης, ες, Luc.]
GRAYNESS (of head or hair), πολιότης, ητος, ἡ, Arist.
GRAZE, TO (as cattle do), ποιμαίνομαι, pass., Hom., Eur.; βουκολέομαι, pass., Hom.; βόσκομαι, pass., only pres. and imperf., c. dat. of the pasture on which, or c. acc. of the food, Hom.; αἰπολέομαι, pass., Æsch.; νέμομαι, mid., Hom., sometimes c. acc. of the grass, Hom., Eur., Hdt.
To put to graze, νομεύω, Hom., Plat.; νέμω, Hom., Soph., Hdt., Plat.
We will graze our pastures with oxen, βουσὶ νομοὺς . . . νομεύσομεν, h.
To graze (i. e., touch lightly, as an arrow, etc.), ἐπῐγρᾰφω, Hom.; χραύω, only act., Hom.; ἐπιτρέχω, fut. -θρέξω and δραμοῦμαι, aor. 1 -έθρεξα, aor. 2 -έδραμον, 2d perf. -δέδρομα, Hom.
[*To graze* (of a ship along a shore), ἐν χρῷ παραπλέω, Thuc.]
GRAZIER, A, βώτωρ, ορος, ὁ, Hom.; ἐπῐβώτωρ, ὁ, Hom.; βοτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Trag.; νομεύς, έως, ὁ, poet. nom. pl. νομῆες (not Att.), Hom., Soph., Xen., Plat. *Vid.* HERDSMAN, SHEPHERD.
The business of a grazier, ἡ πεζονομική, Plat.; [ἡ νομευτική, Plat.]
GRAZING, adj. (of cattle), νομάς, ᾰδος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; βούνομος, ον, Soph.; φορβάς, ᾰδος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Plat., Ap. Rh.
Grazing much, πολῠνομος, ον, Theoph.
Grazing as they walk forward, πρόνομος, ον, Æsch.
Grazing as they walk backward, ὀπισθόνομος, ον, Hdt.
GRAZING, adv. (as an arrow, etc.), λίγδην, Hom.; ἐπῐλίγδην, Hom.; ἐπῐγράβδην, Hom.
GREASE, ἀλοιφή, ἡ, Hom. *Vid.* FAT.
[GREASY (of wool), οἰσυπηρός, ά, όν, Ar.; οἰσυπώδης, ες, Hipp.]
GREAT, πῡκινός and πῠκνός, ή, όν, esp. of grief, care, calamity, etc., Hom.; ἁδῑνός, ή, όν, rather with the idea of number than of size, esp. of lamentation, etc., Hom., Pind., Soph.; λᾰβρος, ον (used originally of things rather than of persons), Hom., Pind., Eur.; κρᾰτερός, and poet. καρτερός, ά, όν, Hom., Pind., Hdt.; πέλωρος,

η, ον, and ος, ον, Hom., Hes.; πελώριος, α, ον, and ος, ον, esp. of bodily size in men, but also of things, Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur.; πολύς, πολλή, πολύ, all cases except nom. and acc. masc. and neut. sing. from πολλός (the Attics also use πολλόν, acc. sing. in Iamb., also dat. sing. masc. and neut. πολεῖ, neut. pl. πολέα, gen. πολέων, dat. πολέσι, these forms only in chor.; Hom. and Hes. use also gen. sing. masc. and neut. πολέος, and in pl. πολέες, πολεῖς, πολέων, πολέσι, poet. πολέεσσι, also gen. pl. πολλάων, also πουλύς (sometimes even as nom. fem.), neut. πουλύ, but this form ου is only found in nom. and acc.), compar. πλέων and πλείων (nom. and acc. pl. in Hom. also πλέες, πλέας), superl. πλεῖστος, η, ον, Omn.; μέγας, μεγάλη, μέγα, all cases except nom. and acc. masc. and neut. sing. from μεγᾰλος (inus.), Æsch. also has voc. μεγᾰλε, compar. μείζων, ον, superl. μέγιστος, η, ον, Omn.; νήρῖτος, ον, Hes., Ap. Rh.; μεγᾰλόπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, only as epith. of a city, Pind., Eur., so too μεγιστόπολις, Pind.; γενναῖος, α, ον, and ος, ον, Soph., Xen.; εὐμηκής, ές, Eur.; ὄμπνιος, Soph., Ap. Rh.; σῡχνός, ή, όν, Ar., Plat., Dem.; νεᾱνικός, ή, όν, only of feelings, fear, anger, etc., Eur., Ar.; πᾰχύς, εῖα, ύ, compar. πᾰχῠτερος, α, ον, and πάσσων, ον, superl. πᾰχῠτατος and πᾰχιστος, η, ον, Ar.

Very great, μῡρίος, α, ον, Hom., Pind., Soph., Hdt., Plat., Theoc.; περιώσιος, ον, Sol., Soph., Ap. Rh.; ὑπερβάλλων, ουσα, ον, οντος, etc., Æsch., Eur., Xen., Isoc.; ὑπέρμεγας, Ar.; πάμπολυς, Ar., Plat.; ὑπερμεγέθης, ες, Hdt., Xen., Isoc., Dem., Æschin.; πάμμεγας, Plat.; παμμεγέθης, ες, Xen., Plat.; παμπληθής, ές, Isoc.

Though you are not great people to recollect those who injure you, καίπερ ὄντες οὐ δεινοὶ τοὺς ἀδικοῦντας μεμνῆσθαι, Dem.

Too great, περισσός, ή, όν, Soph.

So great, τόσος, poet. τόσσος (only in chor. ap. Trag.), η, ον, Omn.; τοσόσδε, τοσήδε, τοσόνδε, and poet. (not Att.) τοσσόσδε, Hom., Omn. Att.; τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο (oftener τοσοῦτον, Att., and sometimes so in Hom.), poet. (not Att.) τοσσοῦτος (in Plat. often also τοσουτοσί, τοσαυτηΐ, τοσουτονί), Omn.; τηλῐκοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, also τηλῐκοῦτος as fem., Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc., Dem.; τηλῐκόσδε, τηλῐκήδε, τηλῐκόνδε, Soph., Plat.; τοσσᾰτιος, α, ον, Ap. Rh.

As great as, ὁπόσος, poet. ὁππόσος and ὁπόσσος (neither Att.), η, ον, Hom., Æsch., Xen.; ἡλίκος, η, ον, Ar., Dem.

As great as, or *how great*, indef., ὅσος, and poet. ὅσσος (only in chor. ap. Trag.), η, ον, Omn.; ὁσσᾰτιος, η, ον, Hom., Ap. Rh.

How great soever, ὁποσοσοῦν, ηοῦν, ονοῦν, Thuc., Plat.; ὁπηλῐκος, η, ον, Plat.

At however great a price, ὁποσουτινοσοῦν, Lys.

How great? interrog., πόσος; πόση; πόσον; Æsch., Soph., Xen., Plat., Dem.

Too great for, etc., μείζων ἢ κατά... c. acc., Soph., Hdt., Thuc., Plat.

But envying whatever in them is too great for themselves (to achieve), τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν φθονοῦντες, Thuc.

Any thing great, χρῆμα, τό, c. gen., usu. with an epithet of size or number—*a great multitude of ships*, πολλὸν χρῆμα νεῶν, Hdt.; *a great boar*, μέγα χρῆμα ὑός, Hdt.

Making a man great, μεγάνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Pind.

Suited to a great man, μεγαλοπρεπής, ές, Hdt., Xen., Plat.

In a manner suited to a great man, μεγαλοπρεπέως, Att. -πρεπῶς, compar. -πρεπέστερον, superl. -πρεπέστατα, Hdt., Plat., Isoc.

To become great, αὐξᾰνομαι, fut. αὐξανοῦμαι and αὐξηθήσομαι, perf. ηὔξημαι, aor. 1 ηὐξήθην, Hes., Eur., Hdt., Plat., Dem.

To become very great, ὑπεραυξάνομαι, Andoc.; ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Isoc.

Conduct or *appearance*, etc., *suited to a great man*, μεγαλοπρέπεια, ἡ, Hdt., Plat., Isoc.

An attempting great actions, μεγεθουργία, ἡ, Plat.

GREATER (*vid.* under GREAT); ὑπέρτερος, α, ον, Soph.; πρεσβῠτερος, α, ον, Soph., Plat.; μάσσων, ον, Pind., Æsch.; περισσότερος, α, ον, Antipho.

But no other affliction is greater than that of being deprived of one's native land, μόχθων δ' Οὐκ ἄλλος ὕπερθεν Ἢ γᾶς πατρίας στέρεσθαι, Eur.

GREATEST, ὕψιστος, η, ον, Æsch.; κῠδιστος, η, ον, Æsch.; μήκιστος, η, ον, Ap. Rh.

For the greatest part, τὰ πολλά, Soph.

To be the greatest, πρεσβεύομαι, mid., Æsch.

GREAT-GRANDFATHER, A, πρόπαππος, ο, Lys., Plat.

And Pelops was my great-grandfather, Πέλοπός τε παιδὶ παιδὸς ἐκπέφυκ' ἐγώ, Eur.

[GREAT-HEARTED, μεγάθῡμος, ον, Epic.; μεγαλήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind.] *Vid.* MAGNANIMOUS.

GREATLY, πῠκῐνῶς, esp. of being grieved, etc., Hom.; πῠκνά, Hom., Plat.; ἀδῑνῶς, ἀδῑνά, esp. of lamenting, Hom.; μέγα, μεγᾰλως, compar. μειζόνως, superl. μέγιστον, μέγιστα, Omn.; μεγαλωστί, Hdt.; πολύ, compar. πλέον and πλεῖον, superl. πλεῖστα and πλεῖστον, Omn.; σφόδρα, Eur., Xen., Plat.; μεγαλείως, Xen.

Very greatly, περιώσιον, Hom.; περιώσια, h.; πάμπολυ, Plat., παμμέγεθες, Æschin.

So greatly, τοσόνδε, Hom.; τόσον, and poet. τόσσον (only in chor. ap. Trag.), Omn.; τοσοῦτο and τοσοῦτον, and poet. (not Att.) τοσσοῦτο or -ον, Hom., Xen., Plat.

How greatly? ὅσον, and poet. ὅσσον (only in chor. ap. Trag.), also ὅσα and ὅσσα, Omn.; ὅσον μέγα; Hes.

GREATNESS, μέγεθος, τό, Omn.; μῆκος, τό, only of size, Soph.

[*Greatness of mind*, μεγαλοφροσύνη, ἡ, Plat.; *of soul*, μεγαλοψυχία, ἡ, Isoc.]

GREAVE, A, κνημίς, ῖδος, ἡ (but nom. pl. κνημῑδες, Alcæ.), Hom., Hes., Æsch., Xen.

Wearing greaves, εὐκνημίς, poet. ἐϋκνημίς, ῖδος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; κνημῑδοφόρος, ον, Hdt.

Wearing brazen greaves, χαλκοκνημίς, ῖδος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

GRECIAN—*in the Grecian fashion*, Ἑλληνῐκῶς, Hdt., Xen.; *in the Grecian* or *Greek language*, Ἑλληνιστί, Xen.

GREEDILY, χανδόν, Hom.; ἁρπᾰλέως, Hom., Theogn.; λᾱβρως, Æsch., Arist.; κῡνηδόν, Ar.; γλίσχρως, Plat.; πλεονεκτικῶς, Plat.

To devour greedily, λαφύσσω, and -ομαι, mid., fut. -ξω, etc., no pass., Hom., Eupol.

GREEDINESS, τὸ μάργον, Eur.; λᾰφυγμός, ὁ, Ar.; λαιμαργία, ἡ, Xen., Plat.; μισητία, ἡ, Ar.; μαργότης, ητος, ἡ, Plat.

GREEDY, μάργος, η, ον, and ος, ον, Hom., Eur.; λᾱβρος, ον, Pind., Eur.; γάστρις, εως, ὁ καὶ ἡ, compar. γαστρίστερος, Ar., Plat. (Com.); λαίμαργος, ον, Arist.; λᾰμῠρός, ά, όν, Theoc.; ὀξύπεινος, ον, Arist.

A greedy person, γλίσχρων, ονος, ὁ, Ar.; ἐγγαστριμᾰχαιρα, ἡ, Hippon.; γαστροχᾰρυβδις, εως, ὁ καὶ ἡ, Cratin.; λᾰφύκτης, ου, ὁ, Arist.

To be greedy, or *greedy of any thing*, ἐρᾰτίζω, only pres. act., c. gen., Hom., h.; μαργάω, sine cas., Æsch.; λαιμάσσω, sine cas., Ar.

GREEK—*but he himself also understood most things which were said in Greek*, συνίει δὲ καὶ αὐτὸς Ἑλληνιστὶ τὰ πλεῖστα, Xen.

To speak Greek, Ἑλληνίζω, Plat.; *a barbarian speaking Greek*, βάρβαρος Ἑλληνίζων τῇ φωνῇ, Æschin.

And they were then first brought to use the Greek language as they now do by the Ambraciots who dwelt among them, καὶ Ἑλληνίσθησαν τὴν νῦν γλῶσσαν τότε πρῶτον ἀπὸ τῶν Ἀμπρακιωτῶν συνοικησάντων, Thuc.

Fond of the Greeks, φιλέλλην, ηνος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Xen., Plat., Isoc.; *hating the Greeks*, μῑσέλλην, ὁ καὶ ἡ, Xen.

GREEN, γλαυκός, ή, όν (of any thing), Omn. poet.; χλωρός, and χλοερός, ά, όν (this form not in prose) (only of grass, herbs, leaves, etc., or of woods or meadows, as places where grass, etc., is seen), Hom., Hes., h., Soph., Eur., Thuc.; χλοήρης, ες, Eur.; πρᾰσιος, ον (prop. the color of a leek), Plat.; πρᾰσῐνος, ον, Ar.; βᾰτρᾰχειος, ον (prop. the color of a frog), Ar.

A sort of olive green, χλωρηΐς, ΐδος, ἡ (only fem., epith. of a nightingale), Hom.

Mixed with green, μιξόχλωρος, ον, Hipp.; *making green*, εὔχλοος, ον, contr. εὔχλους, ουν (epith. of Ceres), Soph.; *with green leaves*, χλωρόκομος, ον, Eur.; *bearing green shoots*, χλοητρόφος, ον, Eur.

To be green, χλοάζω (like young shoots of a tree), Arist.; χλοιόω, Hipp.

What is green (any green herb, bud, plant, etc.), χλόη, ἡ, Eur., Hdt., Xen., Plat.; χλόασμα, ᾰτος, τό, Hipp.

Greens, λᾰχᾰνα, τά, Ar., Plat.; χλόη, ἡ, Sotad.

GREEN-GROCER, A, λᾰχᾰνοπωλήτρια, ἡ, Ar.; λᾰχᾰνόπωλις, ῐδος, ἡ, Arist.

A green-grocer in the market, σπερμᾰγοραιολεκῠθολᾰχᾰνοπῶλις, ῐδος, ἡ, Ar.

[GREENISH, μεσόχλοος, ον, Nic.; ὀλιγόχλωρος, ον, Diosc.]

GREET, TO, δεικᾰνάομαι, only pres. and imperf. mid., Hom., Ap. Rh.; δείκνῠμαι, mid., Hom.; δειδίσκομαι and δεδίσκομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; δέχομαι, only in

3d sing. pluperf. δείδεκτο, and 3d pl. perf. and pluperf. pass. δειδέχαται, δειδέχατο (BUTTMAN refers these forms to δεικνῦμαι), Hom.; ἀσπάζομαι, mid., Omn.; δεξιόομαι, mid. (3d pl. imperf. δεξιόωντο, as if from δεξιάομαι), aor. 1 in pass. sense, no other pass. tense, c. acc., sometimes c. dat., h., Æsch., Soph., Ar., Plat., Ap. Rh.; προσπτύσσομαι, mid., fut. -ύξομαι, c. acc., or c. dat., Hom., h., Soph.

To greet in a friendly manner, φῐλοφρονέομαι, mid., Xen., Plat.

[*To greet in turn*, ἀντασπάζομαι, Xen.]

[*To greet one* in a letter, etc., *to send greeting*, χαίρειν λέγω or κελεύω, Xen.; (at beginning of a letter), *Cyrus to Cyaxares greeting*, Κῦρος Κυαξάρῃ χαίρειν, Xen.]

Greeting one another, φιλοφρονηθέντες, Xen.

GREETING, ἀσπασμός, ὁ, Theogn., Plat.; ἄσπασμα, ἄτος, τό, usu. pl., Eur.; πρόσρησις, εως, ἡ, Eur., Xen., Plat.; πρόσφθεγμα, ἄτος, τό, Soph., Eur.; πρόσρημα, ἄτος, τό, Plat.; [τὸ χαίρειν (at beginning of a letter), Plut.]

Friendly greeting, φῐλοφροσῠ́νη, ἡ, Pind.

Of or *belonging to greeting*, πρόσφθογγος, ον (sc. μῦθος, etc.), Æsch.

GREGARIOUS, σύννομος, ον, Plat.; ἀγελαῖος, α, ον, Hdt.; νομάδικός, ή, όν, Arist.

To be gregarious, ἀγελάζομαι, pass., Arist.

GRIDIRON, A, λᾰ́σανον, τό, Ar.

GRIEF, κῆδος, τό, Hom.; πόνος, ὁ, Omn. poet.; ἀνία, ἡ (ῑ Hom., ῐ Sapph., Theogn., ῐ elsewhere; no doubt ι was common to the Trag., though in what remains to us ι is always long, but in ἀνιαρός, ά, όν, they use ῐ, and Aristophanes uses ῐ in ἀνιάω), Hom., Soph., Eur., Plat.; ὀδύνη, ἡ, Hom., Æsch., Eur., Xen., Plat.; γόος, ὁ, esp. when shown in lamentation, Hom., Trag., Ap. Rh.; ὀϊζύς, ύος, ἡ, Att. οἰζύς, dat. sing. ὀϊζύϊ, also ὀϊζυῖ, Hom.; πένθος, τό, Omn.; ἄχος, τό, Hom., Trag., Hdt., Xen.; ἄλγος, τό, Hom., Trag., Xen., Plat., Isoc.; λύπη, ἡ, Omn. post Hom.; ἄχθος, τό, Pind., Trag., Xen.; ἄση, ἡ, Sapph., Hdt., Plat.; σάλα, Æsch.; ἀχθηδών, όνος, ἡ, Æsch., Thuc.; πευθεία, ἡ, Æsch.: ἄλγημα, ἄτος, τό, Soph., Eur., Dem.; ἀλγηδών, όνος, ἡ, Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; ἄλγησις, εως, ἡ, Soph.; βᾰ́ρος, τό, Æsch., Soph., Xen.; λύπημα, ἄτος, τό, Soph.; κηδοσύνη, ἡ, Ap. Rh.

Free from grief, ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sometimes c. gen. of the grief, Pind., Æsch.; ἀπενθής, ές, Æsch.; ἀπένθητος, ον, Æsch.; ἄλῡπος, ον, Soph.; ἀλύπητος, ον, Soph.; ἀνώδῠνος, ον (used, however, in the passage referred to of bodily pain), Soph.

Ending grief, λῡσίπονος, ον, Pind.; λῡσᾰνίας, ου, only masc., Ar.; λῡσῐκάκος, ον, Theoc.

Afflicted with new grief, νεοπενθής, ές, Hom.; νεοκηδής, ές, Hes.; νεοπᾰθής, ές, Æsch.

Causing grief to, δηκτήριος, ον, c. gen., Eur.

In violent bursts of grief, ἀμβλήδην γοόωσα (poet. for γοάουσα), Hom.

Partners in grief, ξυναλγηδόνες, οἱ καὶ αἱ, Eur.

For I was fated still to be involved in much grief, ἡ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι ὀϊζυῖ Πολλῇ, Hom.

Causing grief to, making to grieve, θῡμοβόρος, ον, sometimes c. acc., Hom., Æsch.; θῡμοφθόρος, ον, Hom., Hes.; θῡμοδᾰκής, ές, Hom.; θῡμαλγής, ές, Hom., Hdt.; καρδιόδηκτος, ον, Æsch.; τᾰραξῐκάρδιος, ον, Ar.

GRIEVE, TO, act., κηδέω, only act., Hom.; κήδω, no mid., though there is pass., c. 2d perf. κέκηδα, usu. c. gen. of the cause (the pass. voice implies anxiety for the sake of), Hom., Tyrt., Hdt., Plat.; ἀκᾰχίζω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom.; ἀνιάζω (ῐ), only pres. and imperf., Hom.; ἀνιάω, and pass., no mid. except fut. mid. in pass. sense (ῑ Hom., ῐ elsewhere), sometimes c. acc. of the cause or manner, as well as of the person, Hom., Soph., Ar., Xen., Plat.; δᾰ́κνω, fut. δήξομαι, aor. 2 ἔδᾰκον, Hom., Hes., Hdt.; βᾰρύνω, and pass., but no mid., Hom., Pind., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; ἀλγύνω, in pass. c. dat. of the cause, or c. acc., or c. ἐπί and dat., Trag., Xen.; ὀδῠνάω, Soph., Eur., Ar., Plat., Æschin.; ἐξοδῠνάω, Eur.; λῡπέω, Omn. post Hom.

To grieve in addition, πᾰρᾰλῡπέω, Thuc., Xen., Plat.

To grieve, intrans., ἀνῑάζω, only pres. and imperf. act., sine cas. or c. dat. causæ, Hom.; ἄχομαι, only pres. mid., Hom.; ἄχνῠμαι, only pres. and imperf., c. gen. causæ, or c. acc., or c. περί and dat., Hom., h., Pind., Soph.; ἄχθομαι, fut. ἀχθέσομαι, aor. 1 ἠχθέσθην, c. dat., or c. acc., or c. prep., e. g., περί and gen., ὑπέρ and gen., ἐπί and dat., etc., or c. part., or c. εἰ and fut. after present tense, and opt. after past tense, sometimes c. ὅτι, but not so often, Omn.; ἀλύω (ῠ Hom., but usu. ῠ, ῡ Att.), only pres. and imperf. act., Hom., Soph.; ἀλγέω, only act., c. dat. or c. acc., or c. gen. or c. prep., Hom., Trag., Omn. Att. prose; ἀσχᾰλάω, only pres. act., c. gen. or c. dat., or sine cas., Hom., Æsch., Eur.; ἀσχάλλω, only pres. and imperf. act., c. acc., Hom., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἀχνάσδημι, only pres. act., Alcæ.; ἀλυκτάζω, Hdt.; ἀδημονέω, only act., Xen., Plat.; βαρέως φέρω (fut. οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, no perf.), Hdt., Xen., Isoc., Dem.

To grieve at, ἐπᾰλαστέω, sine cas., Hom.; ἐπαλγέω, c. gen., Eur.; ἐπάχθομαι, c. dat., Eur.; ἐνθῡμέομαι, mid., c. perf. pass. and aor. 1 pass., c. acc., Æsch., Thuc.; δυσφόρως ἄγω, c. acc., Soph.; βαρέως ἔχω (imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον), Isoc.

To grieve beforehand, προστένω, only in pres. and imperf. act., Æsch.; προστενάζω, only pres. and imperf. act., Æsch.; προλῡπέομαι, pass., Plat.

To grieve exceedingly, ὑπεραλγέω, c. gen. causæ, or c. dat. or sine cas., Soph., Eur., Ar., Hdt.; ὑπεράχθομαι, c. dat., Soph., Hdt.; ὑπερπᾰθέω, sine cas., Eur.; περιαλγέω, c. dat., Thuc., Plat., Antiph.; ὑπερλῡπέομαι, pass. and mid., Hdt.

To grieve for, ὑπεραλγέω, c. gen., Eur.

To grieve with, συναλγέω, c. dat. pers., acc. rei, Soph., Eur., Plat.; συνάχθομαι, Hdt., Xen., Dem.

One must grieve (feel grief), λῡπητέον, Xen.

To cease to grieve, ἀπαλγέω, c. acc., Thuc.

GRIEVED, GRIEVING, ὀχθήσας, Hom.; ἀτυζόμενος, Soph., Eur.; ἀνιαρός, ά, όν, (ῑ Hom., ῐ Trag.), Soph.

I am grieved, δεινῶς ἔχει, Eur.; ἀνᾰτρέπομαι φρένα λύπᾳ, Theoc.

She, seeing her parents grieved at her appearance, ὁρέουσα (Ion. for ὁρῶσα) τοὺς γονέας συμφορὴν τὸ εἶδος αὐτῆς ποιευμένους, Hdt.

I was grieved, οὐκ ἐν ἐλαφρῷ ἐποιεύμην (for -ούμην), Hdt.

He was grieved (wasted his mind in grief), κατείβετο θυμὸν ἀνίᾳ, Ap. Rh.

But the Greeks were grieved at hearing it, οἱ δὲ Ἕλληνες βαρέως μὲν ἤκουσαν, Xen.

Grieving bitterly, βαρυστενᾰ́χων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Hom.; πάγκλαυστος, ον, or πάγκλαυτος, Soph.; θῡμαλγής, ές, Æsch.; περιαλγής, ές, Plat.; περῑ́λῡπος, ον, Isoc.

Grieving bitterly, adv., βαρυστόνως, Æsch.

GRIEVOUS, ἀνιᾱρός, ά, όν (ῑ Hom., ῐ elsewhere; Hom. has also irreg. compar. ἀνῑηρέστερος), Hom., Pind., Soph., Eur., Ar., Plat.; ἀλεγεινός, contr. as always in Att. ἀλγεινός, ή, όν, compar. ἀλγίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), (also ἀλγεινότερος, Plat.), superl. ἄλγιστος, Hom., Trag., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; ἀργᾰλέος, α, ον, Hom., Tyrt., Ar., Xen., Æschin.; χᾰλεπός, ή, όν, Omn.; πολῠκηδής, ές, Hom., Ap. Rh.; βᾰρύς, εῖα, ύ, Hom., Trag., Thuc., Xen.; λῠγρός, ά, όν, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Ap. Rh.; ὀδυνηρός, ά, όν, Pind., Eur., Ar., Plat., Dem.; ὀκνηρός, ά, όν, Soph.; λῡπηρός, ά, όν, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; λῡπρός, ά, όν, Æsch., Eur.; ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Æsch.; δυστερπής, ές, Æsch.; ἄνιος, ον, Æsch.; βαρυάλγητος, ον, Soph.; δύστλητος, ον, Æsch.; βαρύστονος, ον, Soph.; γοεδνός, ή, όν, Æsch.; γοερός, ά, όν, Æsch., Eur., Ap. Rh.; διαλγής, ές, Æsch.; δυσπενθής, ές, Pind.; δύσφορος, ον, Æsch., Xen., Plat.; δυσχερής, ές, Trag., Xen., Plat., Dem.; βᾰρῠπενθής, ές, Mel. *Vid.* SAD.

Is not this now grievous? τοῦτο δῆτ' οὐκ ἀγχόνη; (lit., a halter—is not this enough to make one hang one's self?) Ar.

This is grievous, καὶ τάδ' ἀγχόνης πέλας, Eur.

Very grievous, ὑπεραλγής, ές, Soph.

Not grievous, ἄλῡπος, ον, Xen.

GRIEVOUSLY, ἀνῑᾱρῶς, Soph.; δυσφόρως, Soph.; ἀλγεινῶς, Soph., Plat.; λῡπρῶς, Eur.; λῡπηρῶς, Soph., Xen.; χᾰλεπῶς, Plat.

GRIFFIN, A, γρύψ, γρῡπός, ὁ, Æsch., Hdt.; γρῡπᾰ́ετος, ὁ, Ar.

GRIMLY, ὑπόδρα, Hom.; ταυρηδόν, Ar.

GRIN, TO, σαίρω, perf. part. σεσηρώς, fem. σεσᾰρυῖα, Hes., Ar., Theoc.; προσσαίρω, Theoc.

A grinning dog, σαρκοκύων, ῠνος, ὁ, Hippon.

GRIND, TO, ἀλετρεύω, only act., Hom.; ἀλέω, fut. ἀλέσω, aor. 1 ἤλεσα, poet. (not Att.) ἤλεσσα, perf. act. ἀλήλεκα, pass. ἀλήλεσμαι and ἀλήλεμαι, Hom., Hes., Hdt., Thuc., Amphis; κατᾰλέω, Hom., Hdt.; λεαίνω, poet. λειαίνω, Hdt., Xen.; ψαίω, Theoph.; ἀλήθω, Theoph.

To grind one's food in one's teeth, σμώχω, only act., Ar.

To grind at, ἐπαλετρεύω, c. gen., Ap. Rh.

[*To grind the teeth*, πρίω ὀδόντας, Hipp.]

One who grinds, ἀλέτης, ου, ὁ (only used, however, of a millstone), Xen.; ἀλετρίς, ίδος, ἡ, Hom.; σιτοποιός (of one who grinds corn to make bread), ὁ καὶ ἡ, Thuc.

[Grinders, the (of teeth), αἱ μύλαι, Galen.; οἱ μύλακροι, only late; ἀλοιστῆρες (ὀδόντες), Anth.]

[Grinding, a (of the teeth), πρίσις, εως, ἡ, Plut.]

Gripe, a, εἰσάφασμα, ἄτος, τό, Æsch. *Vid.* Grasp.

Gripe, to, μάρπτω, aor. 2 (not Att.) poet. μέμαρπον, μέμἄπον (redupl. in all moods), and ἔμἄπον, also part. μεμαρπώς, Hom., Hes., Pind., Soph. *Vid.* To grasp.

Grisly, φρῖκώδης, ες, Eur., Dem. *Vid.* Horrible.

Gristle, χόνδρος, ὁ, Arist.

Gristly, χονδρώδης, ες, Arist.; χονδρότῠπος, ον, Arist.; χονδρονευρώδης, ες, Arist.

With gristly bones, χονδράκανθος, ον, Ar.

To be gristly, χονδριάω, Hipp.

Grizzled (of hair), λευκόστικτος, ον, Eur.

Grizzled (of an old man), ἠνθισμένος, Soph. *Vid.* Gray.

Groan, to, στονᾰχέω, only act., Hom.; στένω, only pres. and imperf. act., Hom., Trag.; στενάχω, only pres. and imperf. act., Hom., Trag.; στενᾰχίζω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Hes.; στονᾰχίζομαι, mid., Hes.; στενάζω, fut. -άξω, only act., Trag., Dem.; μυχθίζω, only act., Æsch.; μῡκάομαι, mid., also aor. 2 ἔμῠκον, perf. μέμῡκα, esp. to groan from exertion, Ar.; ἀνάμυχθίζομαι, mid., Æsch.

To groan in concert with, ἐπιστενᾰχω, only pres. act. and mid., sine cas., Hom.; ἐπιστενᾰχίζω, sine cas., Hes.; ἐπιστένω, sine cas., Hes.; ἐπιστενάζω, c. dat. of the cause, Æsch., Eur.

To groan beneath, ὑποστενᾰχίζω or ὑποστονᾰχίζω, sine cas., Hom., Hes.; ὑποστένω, Soph., Ar., Ap. Rh.; ὑποστενάζω, Soph.

To groan together with, συστενάζω, c. dat. of one's companions, Eur.; συστένω, Arist.

[*To groan aloud*, ἀναστένω, Æsch.; ἀναστενάζω, Hdt., Soph.; also c. acc., Æsch., Eur.; *to groan deeply*, ἀναμυχθίζομαι, Æsch.]

One must groan, στενακτέον, Eur.

Groan, Groaning, a, στόνος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Call.; στονᾰχή, ἡ, Hom., Pind., Soph., Eur.; μυχμός ὁ, Hom.; στεναγμός, ὁ, Pind., Æsch., Soph., Plat.; στέναγμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.; ἰῠγή, ἡ (ῑ Ep., ῐ Att.), Soph., Orac. ap. Hdt.; ἰυγμός, ὁ, Æsch., Eur. *Vid.* Lamentation.

Without groans, adv., ἀστενακτί, Æsch., Plat.

Groaning very much, ἀγάστονος, ον (of the waves, in Hom.), Hom., Æsch.

Without groaning, or *free from groaning*, ἀστένακτος, ον, of people or of time, etc., Soph., Eur.

Groaning, adj., στονόεις, εσσα, εν, Hom., Pind., Trag.

Groat, a, or Groats, χόνδρος, ὁ, Alex., Antiph.

Like groats, χονδρός, ά, όν, Arist.

Made of groats, χονδρίτης, ου, only masc., Ath.; χόνδρῐνος, η, ον, Archestr. ap. Ath.

Groin, the, βουβών, ῶνος, ὁ, Hom.; ἥβη, ἡ, Hipp.

Groom, to, ἱπποκομέω, c. acc., Ar.

Groom, a, ἱπποκόμος, ὁ, Hdt., Xen.

Groove, a, αὐλός, ὁ, Hdt., Xen.

Grope, to, [ψηλαφάω (with χερσί expressed), Hom.]:—*he groped about my door* (for the handle), ἐκνυέ μου τὴν θύραν (from κνύω, κνύσω), Ar. *Vid.* To feel.

[*To grope about in the dark*, ψηλαφάω ἐν τῷ σκότῳ, Ar., Plat., c. acc.]

Groping, a, κνῦμα, ἄτος, τό, Ar.

Gross, πᾰχύς (compar. πάσσων, πᾰχιστος, Hom., -ὕτερος, -ὕτᾰτος, Att.), Hom., Ar., Xen., Plat.; [ἄμουσος, ον (of faults, pleasures, etc.), Plat., Eur.]

It is a gross imposture, πταῖσμα ὅλον ἐστίν, Dem. *Vid.* Utter.

Grossly—*he was grossly deceived*, πλεῖστον ἄρ' ἦν ἐψευσμένος, Dem. *Vid.* Altogether, Very, Utterly.

[Grossness, ἀμουσία, ἡ, Plat., Eur.]

Grot, a, ἄντρον, τό, Hom., Pind., Eur. *Vid.* Cave.

Presiding over, inhabiting grots, ἀντριάς, ἄδος, ἡ (of nymphs), Anth.

Ground, ψαιστός, ή, όν, Hipp.

Ground, οὖδας, οὔδεος, τό, no pl., Hom., Trag., Ap. Rh.: πέδον, τό, no pl., Omn. poet.; δάπεδον, τό (in pl. only in the sense of lands, "grounds," a plain, etc.), Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; χθών, χθονός, ἡ, no pl., Omn. poet.; χῶρος, ὁ (esp. for a particular purpose), Hom.; ἔδαφος, τό, Thuc., Æschin.; χώρα, ἡ, esp. where military evolutions are mentioned, Xen.

Ground to dance on, στάδιον, τό, Eur.

Because this ground was unbroken by all previous writers (lit., by all before me), ὅτι τοῖς πρὸ ἐμοῦ ἅπασιν ἐκλιπὲς τοῦτο ἦν τὸ χωρίον, Thuc.

Rough ground (bad for any sort of operations), δυσχωρία, ἡ, Xen., Plat.

On the ground, χᾰμαί, Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen.; πεδοῖ, Æsch.

From the ground, πεδόθε, or -θεν, Hes., Eur.; χᾰμᾶθε, or -θεν, Ar., Hdt.; χαμόθεν, Xen.

To the ground, οὖδάσδε, Hom.; πέδονδε, Hom., Soph.; ἔραζε, Hom., Hes., Æsch., Theoc.; χᾰμᾶδις, Hom., Æsch., Ap. Rh.; χᾰμᾶζε, Hom., Eur., Ar., Ap. Rh.; χᾰμαί, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat.; πεδόσε, Eur.

[*He leapt to the ground from his chariot*, χαμᾶζε ἅλτο ἐξ ὀχέων, Hom.; *thy words shall not fall to the ground* . . . , οὐ χαμαὶ πεσεῖται, Plat.]

On the ground, adj., πεδοστιβής, ές (of walking or sleeping), Æsch., Eur.; χᾰμηλός, ή, όν, Xen.

Sleeping on the ground, χᾰμαιεύνης, ου, ὁ, and fem. χαμαιευνάς, ἄδος, Hom.; χᾰμαικοίτης, ου, ὁ, Soph.; γηλεχής, ὁ καὶ ἡ, Call.

To sleep on the ground, χᾰμαικοιτέω, Luc.

Level with the ground (to throw any thing down so as to be), αὐτόχθονος, ον, Æsch.

Falling to the ground, χᾰμαιπετής, ές, also sleeping on, or simply being on the ground, also metaph., as "vain," Pind., Æsch., Eur., Plat.; χαμαιπετέων, ουσα, ον, οντος, etc., metaph., as "vain," Pind.; γηπετής, ές, Eur.

[*To give ground*, ἀλεείνω, Hom. *Vid.* To flee.]

To be drunk up by the ground, γήποτος, ον, Æsch.

Drawn on the ground, χαμαίσυρτος, ον, Theoph.

Near the ground, χθᾰμᾰλός, ή, όν, Hom., Xen., Ap. Rh.; ἐπίγαιος, ον, Hdt.; χαμαίζηλος, ον, Arist.

[*On rising ground*, πρὸς ὀρθίῳ, opp. to *on level ground*, ἐν ἐπιπέδῳ, Xen.]

Under ground, κᾰταχθόνιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Ap. Rh.; ὑποχθόνιος, ον, Hes., Eur., Ap. Rh.; κατούδαιος, ον, h., Call.; ὑπόγαιος, ον, and Att. ὑπόγειος, ον, Æsch., Hdt., Plat.; κᾰτᾰγαιος, and Att. κᾰτᾰγειος, ον, Hdt., Xen., Plat.; κᾰτῶρυξ, ὔχος, ὁ καὶ ἡ, esp. of caves, or people who live in them, or of a tomb, Æsch., Soph.

Above ground, μετέωρος, ον (opp. to ὑπόγαιος), Hdt.; ὑπέργειος, ον, Arist.

Grounds for opinion, for expectation, γνώμη, ἡ, Theogn.; γνῶμα, ᾰτος, τό, Soph., Hdt.; τέκμαρσις, εως, ἡ, Thuc.

On what ground should we choose? etc., κατὰ τίνα λόγον αἱροίμεθ' ἄν; κ.τ.λ., Plat.

To pardon me on the ground that I am compelled to do this, ξύγγνοιαν ἴσχειν ὡς βιάζομαι τάδε, Soph.

But you excite a much greater fear in their minds, and one for which they have more ground, πολὺ δὲ ὑμεῖς ἐκείνοις πλέω φόβον παρέχετε καὶ πιστότερον, Thuc.

Ground, to, κᾰτᾰβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, aor. 2 κατέβᾰλον, poet. (not Att.) also κάββᾰλον, Eur., Hdt. *Vid.* To found.

Well-grounded, ἀσφᾰλής, ές, Omn.; πιστός, ή, όν, Omn. Att.; εὐπρυμνής, ές, Æsch.; βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Omn. Att., Hdt. *Vid.* Firm, Certain.

[*To ground* (of a ship), intrans., ὀκέλλω, Thuc.]

[Ground-ivy, χαμαίκισσος, ὁ, Diosc.; χαμαιλεύκη, ἡ, Id.]

[Ground-fig, χαμαισύκη, ἡ, Diosc.]

Groundless, ἄπιστος, ον, Thuc. *Vid.* Vain.

Groundlessly, μάτην, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; [ματαίως, Soph.]

[Ground-pine, χαμαίπιτυς, υος, ἡ, Diosc.; *of* or *made from ground-pine*, χαμαιπιτύϊνος, η, ον, Diosc.]

[Grounds (refuse), πίτῡρα, τά, Dem.]

Groundsel, ἠρῐγέρων, οντος, ὁ, Theoph.

Group, a, ἀγέλη, ἡ, Hom., Soph., Eur. *Vid.* Crowd, Assembly.

Group together, to, σὔνάγω, aor. 1 and perf. act. very rare, aor. 2 σὔνήγᾰγον, Omn. *Vid.* To assemble.

Grouse, a, τετρᾰδων, ονος, ὁ, Alcæ.; τέτραξ, ᾰκος, ὁ, Ar.; τέτριξ, ῑγος, ἡ, Arist.

Grove, a, βῆσσα, ἡ, Omn. poet., Xen.; ἄλσος, τό, Omn. poet., Hdt., Xen.; φυλλάς, ἄδος, ἡ, Soph.; ὀργάς, ἄδος, ἡ, Eur., Xen., Dem.

Like a grove, ἀλσώδης, ες, Eur.

Nymphs of the grove, ἀλσηΐδες, αἱ, Ap. Rh.

Grow, to, intrans., ἀλδήσκω, only pres. act., Hom.; φύομαι, pass., c. aor. 2 ἔφυν, 3d. pl. poet. (not Att.) often ἔφυν for ἔφυσαν, and perf. πέφυκα, poet. (not Att.) sometimes πέφυα, and part. πεφυκώς, ότος, poet. πεφυώς, ῶτος, etc., also pluperf. ἐπε-

φύκειν (Hes. has also a form ἐπέφῦκον), Omn.; ἀτάλλω, and -ομαι, pass., only pres. and imperf. act., Hes., h.; θάλλω, fut. rarely if ever used, no aor. 1, aor. 2 ἔθᾰλον (once in h.), perf. τέθηλα in pres. sense, esp. in part. τεθηλώς, fem. Ep. τεθᾰλυῖα, pluperf. ἐτεθήλειν in imperf. sense, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; αὐξάνομαι, pass., perf. ηὔξημαι, etc., also poet. pres. and imperf. αὔξομαι, ηὐξόμην (also in Att.), Hes., Trag., Hdt., Xen.; βλαστᾰνω, fut. βλαστήσω, etc., perf. ἐβλάστηκα, but also pluperf. ἐβεβλαστήκειν, aor. 2 ἔβλαστον, Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἀΐσσω, and Att. ᾄσσω (as a tree does), Pind.; ἀνῦτομαι, pass., only pres. and imperf., Æsch.; ἐπῐτρέφομαι, pass., perf. -τέθραμμαι, aor. 1 -εθρέφθην, Hdt.; ἀναλδήσκω, Ap. Rh.; [ἀνατέλλω, Æsch., Arist.]

To grow up, ἀνᾰτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δέδρομα, Hom.; ὑποστᾰχύομαι, only mid. in Hom., also act., Ap. Rh.; ἀνᾰφύομαι, Hdt.; ἀνᾰβαίνω, fut. and aor. 1 act. never used in intrans. sense, fut. ἀναβήσομαι, perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, part. -βάς, etc. [ἀνέρχομαι, Hom.; ἀναβλαστάνω, Plat.; ἀνηβάω, Call.], Xen.

To grow up under, ὑποφύομαι, Arist.

To grow beside or *near to*, πᾰρᾰφύομαι, Ar., Hdt.; πᾰρᾰβλαστᾰνω, Plat., Hipp.

To grow besides, in addition, προσαυξάνομαι, Theoph.

To grow in or *on*, προσφύομαι, c. dat., Hom., Eur., Plat.; ἐμφύομαι, c. dat., Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἐπιφύομαι, c. dat., Ar., Hdt.

To grow round, περιφύομαι, sine cas. or c. dat., Hom., Eubul.

To grow up together with, συνεκτρέφομαι, pass., Eur., Xen.; συναυξάνομαι, pass., Eur., Hdt., Isoc.; συντρέφομαι, c. dat., Eur., Xen., Plat.; συμφύομαι, Xen., Plat., Arist.

To grow up with before, προσυμφύομαι, Hipp.

[*To grow straight*, ὀρθοφυέω, Theophr.]

To begin to grow (as a young man's beard), ἀνᾰτέλλω, sync. ἀντέλλω, no aor. 2, Æsch.

To make to grow, φύω, only in pres., imperf., fut., and aor. 1, Hom.; ἀλδαίνω, rare except in pres. and aor. 2, Hom., Æsch.; θάλλω, only in pres. and imperf. (of the ground which produces trees, or makes them grow), Pind.; ἀλδήσκω, Theoc.

[*To grow* (trans.) *barley*, ποιέω κριθάς, Ar.]

To make to grow near, παραφύω, Theoph.

To make to grow together, συμφύω, Plat., Arist.

To let grow (a beard), κᾰθίημι (ῑη Ep., ῐη Att.), aor. 1 καθῆκα, poet. (not Att.) καθέηκα, perf. pass. καθεῖμαι, Ar.; ὑποκᾰθίημι, Ephipp.

Growing, φύσῐμος, ον, Theoph.

Growing near, παρᾰβλαστητῐκός, ή, όν, Theoph.; παρᾰφῠτος, ον, Theoph.

Growing again, πᾰλιμβλαστής, ές, Eur.; πᾰλῐ΄βλαστος, ον, Theoph.

Growing quickly, τᾰχῠ΄βλαστος, Theoph.; ὠκῠθοος, η, ον, and ος, ον, Call.

The teeth of the dreadful serpent growing up into men armed as to their body, Ὄφιος δεινοῖο μεταλδήσκοντας ὀδόντας Ἀνδράσι τευχηστῆσι δέμας, Ap. Rh.

Scabs growing on the flesh, λειχῆνας . . . σαρκῶν ἐπαμβατῆρας, Æsch.

[Growl, to (of bears and panthers), ὁμάζω, Zenodot.]

Grown (full-grown), ἄκμηνος, ον, Hom.; τέλειος and τέλεος, α, ον, and ος, ον (τέλεος the most usual prose form), Hom., Æsch., Xen., Plat.; χρονισθείς, εῖσα, έν, Æsch.

Grown up, ἀντῖπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, only of young people, Eur.

To be grown up, τελεόομαι or τελειόομαι, pass., Plat.

Well grown, εὐφυής, ές, Hom., Eur.; εὐτρᾰφής, ές, Eur., Plat.

Newly grown, νεόθρεπτος, ον, Ap. Rh.

Strongly grown (of trees, i. e., so much as to be beyond the reach of sheep, etc.), φυξῐμηλος, ον, Æsch.

[*Thickly grown with trees*, ἀμφιλαφὴς δένδρεσι, Call.]

Growth, or Growing, βλάστη, ἡ, Soph.; αὔξησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Plat.; ἐπαύξησις, εως, ἡ, Plat.; ἐπαύξη, ἡ, Plat.; ἔκφῠσις, εως, ἡ, Arist.; [ἀνάδοσις, εως, ἡ, Theoph.]

The first growth (of a beard), συλλογή, ἡ, Æsch.

[*Straight growth*, ὀρθοφυΐα, ἡ, Theoph.]

A growing on, προσάρτησις, εως, ἡ, Theoph.

A growing round, περῐφῠσις, εως, ἡ, Theoph.

A growing near or *beside*, πᾰρᾰβλάστησις, εως, ἡ, Theoph.

Additional growth, προσαύξησις, εως, ἡ, Theoph.

[*A fresh growth*, ἀνάθρεψις, εως, ἡ, Hipp.]

That which grows beside, παραβλάστημα, ᾰτος, τό, Theoph.

Promoting growth, αὔξῐμος, ον, Xen.; αὐξητῐκός, ή, όν, Arist.

Grub, a, ἴψ, ἰπός, ὁ, Hom., Theoph.; ἴξ, ἰκός, ἡ, Alcman; σίλφη, ἡ, Arist. *Vid.* Syn. 373.

A grub that destroys leeks, πρᾰσοκουρίς, ἴδος, ἡ, Strattis, Arist.

Grub, to (round roots), τυντλάζω, only act., Ar.

Grudge, a, φθόνος, ὁ, Æsch., Plat.; μῖσος, τό, Trag. *Vid.* Syn. 238.

To owe a grudge to, μνησῐκᾰκέω, c. dat. pers., only act., Ar., Hdt., Xen., Isoc., Andoc.; ἀπομνησῐκᾰκέω, Hdt.; ἀπομνημονεύω, c. dat. pers., acc. of cause, Xen., Æschin.

Grudge, to, φθονέω, c. dat. pers., often c. gen. of the cause or thing, or c. acc., more rarely c. ἐπί and dat., or infin., or c. part. agreeing with the nom. to the verb, or c. acc. and infin., or c. εἰ or ὅτι, Hom., Pind., Eur., Xen.; ἐπιφθονέω, Hom.; μεγαίρω, fut. rare, aor. 1 ἐμέγηρα, no perf. nor aor. 2, no mid., pass. only in Anth., c. dat. pers., acc. rei, sometimes c. acc., and infin., Hom., Æsch., Ap. Rh. *Vid.* To envy.

Gruel, πτῐσᾰνη, ἡ, Ar.; χόνδρος, ὁ, Ar. *Vid.* Porridge.

Grumble, to, γρύζω, fut. γρύξω and γρύξομαι, aor. 1 ἔγρυξα, no mid. or pass., Ar., Alcæ. (Com.), Isæ.

Uttered grumblingly, γρυκτός, ή, όν, Ar.

Do ye grumble? ἆρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; Ar.

[*To grumble loudly*, ἀναβορβορύζω, Ar.]

Grunt, a, γρῦ, Ar., Dem.

Grunt, to, γρυλλίζω, only act., Ar.; γρύζω, fut. γρύξω and γρύξομαι, aor. 1 ἔγρυξα (only used metaph. of men grumbling), no mid. or pass., Ar., Alcæ. (Com.)

Grunting, a, κλαγγή, ἡ, Hom.; γρυλλισμός, ὁ, Arist.

Guarantee, a (i. e., one who promises), ἐγγυητής, οῦ, ὁ, Hdt., Plat., Antipho; προστᾰτης, ου, ὁ, c. gen. of the thing guaranteed (e. g., εἰρήνης), Xen.; γνωστήρ, ῆρος, ὁ, Xen.

Guarantee, a (i. e., pledge given), ἐγγύη, ἡ, Hom., Æsch., Plat., Antipho, Dem.

[*To give mutual guarantees of fidelity*, πιστόομαι, *about* a thing, π. πρὸς ἀλλήλους περί τινος, Polyb.]

Guarantee, to ἐγγυάω, Hom., Pind., Ar., Xen., Plat., Dem.

Guard, a (i. e., person guarding any thing), οὖρος, ὁ, Hom., Pind.; οὐρεύς, ὁ, Hom.; φῠλᾰκος, ὁ, Hom., Hdt., Ap. Rh.; φῠλακτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; φῠλαξ, ᾰκος, ὁ (also ἡ, Eur.), Omn.; φρουρός, ὁ, oftenest in pl., Eur., Thuc., Xen.

A guard (esp. the body-guard of a king), δορῠφόρος, ὁ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

A female guard, φυλακίς, ἴδος, ἡ, Plat.

A guard (i. e., a body of men appointed to guard), φρουρά, ἡ, Trag., Hdt.; φρουρίον, τό, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; φρούρημα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; φῠλᾰκή, ἡ, Hdt., Dem.

The advanced guard, πρόδρομοι, οἱ, Hdt., Xen.; προφύλακες, οἱ, Thuc., Xen.

The relief of the guard, ἀμοιβοί, οἱ, Hom.

A fellow-guard, συμφύλαξ, ᾰκος, ὁ, Thuc., Xen., Plat. *Vid.* Guardian.

To be a guard, esp. of the body-guard, δορυφορέω, c. acc. or c. dat. of the person attended, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

Belonging to a body-guard, δορῠφορικός, όν, Æsch.

Guard (i. e., the guarding of any thing), φῠλᾰκή, ἡ, Omn.; δορῠφορία, ἡ, Xen.

The guard of a sword. Xen. uses κνώδοντες for a cross-bar of iron at the bottom of the iron of a hunting-spear to serve as a guard.

[*Guard-house* (for police), περιπόλιον, τό, Thuc.]

A guard-ship, φρουρίς, ἴδος, ἡ, Thuc., Xen.; ναῦς (gen. νεώς, ἡ) προφῠλᾰκίς (ἴδος, ἡ), Thuc.

On guard, διὰ προφυλακῆς, Thuc.

To be on one's guard — but he is on his guard, ἐν εὐφυλάκτῳ δ' ἐστί, Eur. *Vid.* To be careful.

[*To be on one's guard beforehand*, προευλαβέομαι, Dem.]

Off one's guard, ἀφῠλακτος, ον, Xen., Dem.

To be off one's guard, ἀφῠλακτέω, c. gen. of that against which, no mid., Xen.

They indeed kept guard, relieving one another, Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, Hom.

Guard, to, ἐρύομαι, and poet. εἰρύομαι (ῠ, but sometimes ῡ metri gratiâ, e. g., ἐρῡετο, Hom.), fut. -ύσομαι, poet. -ύσσομαι, etc., aor. 2 sing. ἐρύμην, ἔρῡσο, ἔρῡτο, and εἴρῡτο (N. B. —all augmented tenses are in εἰρ.), also perf. pass. εἴρῠμαι, esp. in poet. 3d pl. εἰρύαται in act. sense (ῡ in εἰρύαται sometimes), Hom.; ῥύομαι, mid. (ῠ usu., but sometimes ῡ), fut. ῥύσομαι, infin. aor. 2 sync. ῥῦσθαι,

also poet. imperf. ῥυσκόμην, Hom. (not Att.), aor. 1 ἐρρῦσάμην (but once also ῥῦσάμην, Hom.), Hom., Pind., Trag., Hdt.; φῦλάσσω, fut. -ξω, Omn.; προφῦλάσσω, 2d pl. imper. poet. προφύλαχθε, h., Xen., Hdt.; διάφῦλάσσω, Xen.; τηρέω, Pind., Ar., Plat., Isoc.

To keep guard, φρουρέω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc.

To keep guard in a place, ἐμφρουρέω, Thuc.

[*To guard by night*, νυκτοφυλακέω, c. acc. of part guarded, Xen.]

To guard at the same time or *in company with*, συμφῦλάσσω, Hdt., Plat.

To guard against (so as to avoid), φῦλάσσομαι, mid., c. acc. or c. πρός and acc., or c. ἀπό and gen., Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; προφυλάσσομαι, Hdt.; φρουρέομαι, mid., Eur.; εὐλᾰβέομαι, mid., c. aor. 1 pass., c. acc., Æsch., Plat.; ἐξευλαβέομαι, c. μή and infin., Eur.; προφῦλάσσομαι, Hdt., Xen.; τηρέομαι, mid., Ar., Plat. *Vid.* To DEFEND.

One must guard against, φῦλακτέον and φυλακτέα, c. acc. or c. μή, or c. ὅπως μή (for construction see μή under LEST), Æsch., Eur., Xen., Plat.

To be guarded, φῦλακτέος, α, ον, Soph.

To be guarded against, φῦλακτέος, α, ον, Eur.; περιοπτέος, α, ον, Thuc.

Calculated to guard, fit for guarding, φῦλᾰκῐκός, ή, όν, Plat.; φῦλακτῐκός, ή, όν, c. gen., Xen., Arist.

Difficult to guard, and also *to guard against*, δυσφῦλακτος, ον, Eur.

Easy to guard, εὐφῦλακτος, ον, Æsch., Thuc.

A thing guarded, φρούρημα, ᾰτος, τό, Soph.

[GUARDEDLY, πεφυλαγμένως, Xen.]

GUARDIAN, A, μεδέων, and fem. μεδέουσα, c. gen., sometimes c. dat. of the place over which (also Ἴδηθεν μεδέων, Hom.), Hom., Hes., h., Pind., Eur., Ar.; μέδων, οντος, ὁ, Hom.; ἐπίουρος, ὁ, sometimes c. dat., Hom., Theoc., Ap. Rh.; ἐπίσκοπος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Soph., Plat., Dem.; σκοπός, ὁ, Pind.; φύλαξ, ᾰκος ὁ (also ἡ, Eur.), Hes., Pind., Eur., Hdt.; ἐπιστᾰ́της, ου, ὁ, Soph.; ἑστιοῦχος, ὁ, Eur., Plat.; κλειδοῦχος, ὁ, Ar.; τηρός, ὁ, Æsch.; ἤρᾰνος, ὁ, Ap. Rh.

A guardian, esp. of orphans, ὀρφᾰνιστής, οῦ, ὁ, Soph.; ἐπῐ́τροπος, ὁ, Hdt., Thuc.; κύριος, ὁ, Isæ., Dem.; πρόδῐκος, ὁ, the especial title of a guardian of an infant Lacedæmonian king, Xen.

A joint guardian, σῠνεπῐ́τροπος, ὁ, Dem.

To be guardian of, μέδω, only in pres. act., only of the gods as guardians of some place, c. gen., or c. ἐν and dat., Alcæ., Soph.

To be guardian of an infant, ἐπῐτροπεύω, no mid., c. acc., Thuc., Dem.

To be under guardians, ἐπῐτροπεύομαι, pass., Plat., Isæ., Dem.

Belonging to a guardian or *to guardianship*, ἐπιτροπῐκός, ή, όν, Plat.

GUARDIANSHIP, ἐπῐτροπή, ἡ, Plat.; ἐπιτρόπευσις, εως, ἡ, Plat.; ἐπιτροπεία or ἐπιτροπία, ἡ, Plat.

GUDGEON, A, κωβιός, ὁ, Epich., Arist.

GUERDON, μισθός, ὁ, Omn. *Vid.* REWARD.

GUESS, GUESSING, στόχος, ὁ, Æsch.; στόχασις, εως, ἡ, Plat.; στοχασμός, ὁ, Plat.; ὑπόνοια, ἡ, Ar., Thuc., Isoc. *Vid.* CONJECTURE.

By guess, τόξῳ, Soph.

Making a good guess, εὔστοχος, ον, Plat., Arist.

Making a good guess, adv., εὐστόχως, Plat.

Affording grounds for guessing, τεκμαρτός, ή, όν, c. dat. pers., Cratin.

GUESS, TO, στοχάζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sens., sometimes c. gen. of what is guessed at, Soph., Xen., Plat., Isoc.; τοπάζω, Æsch., Soph., Ar., Plat.; συμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Pind., Soph., Eur., Hdt.; εἰκάζω, Omn. Att., Hdt.; ἀπεικάζω, Soph., Eur.; ἐπεικάζω, Æsch., Soph., Hdt.; προσεικάζω, Æsch., Eur.; στᾰθμάομαι, mid., Soph.; σημαίνομαι, mid., Soph.; ὑπονοέω, Ar., Andoc.; ὑποτεκμαίρομαι, mid., Ar. *Vid.* TO CONJECTURE, TO DIVINE.

One who guesses right, μάντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Soph.

Easy to be guessed, εὐσύμβολος, ον, Æsch.; εὐσύμβλητος, ον, Æsch., Hdt.

Able to guess, στοχαστῐκός, ή, όν, c. gen., Plat.

GUEST, A, δαιτῠμών, όνος, ὁ, Hom., Hdt.; ξένος, and poet. ξεῖνος, ὁ (also in Trag.), Omn.; σῠνέστιος, ὁ, Eur., Plat.

The guest of a city, ἀστόξενος, ὁ, Æsch.; πρόξενος, ὁ, Pind., Hdt., Thuc., Isoc., Dem.

Coming as a guest, ἐλθὼν ἐφέστιος, Soph.

To come as a guest, ἐπὶ ξενίαν ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἤλῠθον, sync. as always in Att. ἦλθον, perf. ἐλήλῠθα, and in Hom. εἰλήλουθα), Pind.

To invite as a guest, ἐπὶ ξένια καλέω (fut. καλέσω, aor. 1 ἐκᾰ́λεσα, often poet. ἐκάλεσσα (not Att.), perf. κέκληκα), Hdt.

To receive as a guest, ξενίζω, and poet. ξεινίζω, fut. -ῐ́σω, aor. 1 -ῐσα, and poet. ἐξείνισσα, Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat.; ξενόομαι, mid., more common in pass., c. pass. sens., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; ξενοδοχέω and ξεινοδοχέω, only act., Eur., Hdt.; ἐπὶ ξείνια (the same word as ξένια) πᾰρᾰλαμβᾰ́νω (fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἐλᾰβον), Hdt.

A reception of guests, ξένῐσις, εως, ἡ, Thuc. *Vid.* HOSPITALITY.

Of or *belonging to guests, protecting guests*, ξένιος, α, ον, also (only in Att.) ος, ον, poet. ξείνιος, Hom., Pind., Æsch.; ξενῐκός, ή, όν (not in the sense of protecting), Eur. *Vid.* HOSPITABLE.

A guest chamber, ξενών, ῶνος, ὁ, Eur., Plat.

[*A lodging for guests*, ξενόστᾰσις, εως, ἡ, Soph.]

Unfortunate in one's guests, κᾰκόξενος, ον, poet. κακόξεινος, compar. -ώτερος, Hom.

One who deceives a guest, ξενᾰπᾰ́της and ξειναπᾰ́της, ου, ὁ, Pind., Eur.

To slay one's guests, ξενοκτονέω and ξεινοκτονέω, only act., Eur., Hdt.

Murdering guests, ξενοκτόνος, ον, Eur.

A murderer of one's guests, ξενοδαϊκτής, οῦ, ὁ, Eur.

The murder of guests, ξενοκτονία, ἡ, Isoc.

A devourer of his guests, ξενοδαίτης, ου, ὁ, Eur.

GUIDANCE, πομπή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; ἀγωγή, ἡ, Æsch., Xen.; ὑφήγησις, εως, ἡ, Dem.

Coming under the propitious guidance of Jupiter, Διὸς εὔφρονι μολόντα βήματι (sc. Ὀρέσταν δέξεται), Soph.

GUIDE, A, ὁδοιπόρος, ὁ, Hom.; πομπεύς, Ep. gen. πομπῆος, for Att. πομπέως, ὁ, Hom., Ap. Rh.; πομπός, ὁ καὶ ἡ, Hom., Trag., Hdt.; ἡγεμών, όνος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἡγητήρ, ῆρος, ὁ, Soph.; ὑφηγητήρ, ῆρος, ὁ, Soph.; ἡγητής, οῦ, ὁ, Æsch.; ὑφηγητής, οῦ, ὁ, Soph.; φράστωρ, ορος, ὁ, Æsch.; φραστήρ, ῆρος, ὁ, c. gen. (ὁδοῦ), Xen.; προηγητής, οῦ, ὁ, Soph.; προηγητήρ, ῆρος, ὁ, Eur.; προηγέτης, ου, ὁ, Philem.; κῠβερνητήρ, ῆρος, ὁ, Pind.; κῠβερνήτης, ου, ὁ, Eur.; μηνῡτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; ναύκληρος, ὁ, Æsch.; ὀδουρός, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ποδᾱγός, ὁ, Eur.; εὐθυντήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; ἀγωγός, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Thuc.; ἐξηγητής, ὁ, Hdt.; κᾰθηγεμών, όνος, ὁ, Hdt.; προηγεμών, ὁ, Dem.; ὑφηγεμών, ὁ, Mel.; fem. προηγήτειρα, Ap. Rh.

[*A guide* to the curiosities of a place, ἐξηγητής, οῦ, ὁ, and περιηγητής, οῦ, ὁ, Plut.]

[*A guide-book*, βιβλίον περιηγητικόν, Plut.; ὁδοιπορικόν, τό (sc. βιβλίον), Suet.]

GUIDE, TO, πομπεύω, Hom.; ἡγεμονεύω, c. dat. pers., acc. of the road, metaph. c. gen. (ἡγ. ὅλου τοῦ βίου, etc.), Hom., Dem.; ἡγέομαι, mid., no pass. tenses in this sense, c. dat. pers. or c. gen. when no road or object is mentioned, but when the road or the place to which one guides a person is mentioned, dat. pers., acc. of the road or the object, Hom., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἰθῡ́νω (of guiding carriages, ships, etc.), Hom., Æsch., Eur., Hdt.; νωμάω (properly of guiding reins, or rudder, or any thing moved by the hand, in phrases νωμάω οἴακα, Æsch., νωμάω πόλιν (στρατὸν) δικαίῳ πηδαλίῳ, Pind.), c. acc., also of guiding people, Pind., Æsch.; so νέμω (properly of guiding any thing that can be moved by the hand, but also to guide one's tongue, one's foot, etc.). Pind., Æsch.; στρέφω (esp. of guiding horses, etc.), Hom., Pind., Xen.; τᾰνύω, fut. -ῠ́σω, aor. 1 poet. ἐτᾰ́νυσσα (of guiding a chariot), Pind.; ὁδηγέω, only act., Æsch., Eur.; ὁδόω, c. acc. and infin., Æsch.; εὐθῡ́νω, Trag., Xen., Plat., Dem.; πᾰρευθῡ́νω, Soph.; ἐπευθῡ́νω, Xen.; ἀπευθῡ́νω, Æsch.; κᾰθηγέομαι, mid., c. dat., Hdt., Xen.; οἰακίζω (prop. to guide a ship by means of the helm), Hdt., Arist.; so κῠβερνάω, Plat.; ποδηγέω, Plat.; προηγέομαι, Ar., Xen. *Vid.* To LEAD, and SYN. 8.

To guide rightly, ὀρθόω, Æsch.; ἀπορθόω, Soph.

To guide an old man, γεροντᾰγωγέω, only act., Soph.

To guide (as one guides a child), παιδᾰγωγέω, often metaph., only act., Soph., Eur., Plat.; διᾰπαιδαγωγέω, Plat.

To guide back, ὑποστρέφω, Hom., Soph., Eur.; ὑφηγέομαι (and simply to guide), c. dat., Eur., Plat.

[*To guide one around* (e. g., *the mountain*), περιηγέομαί τινι τὸ ὄρος, Hdt.]

To be guided by, ἀκούω, fut. ἀκούσομαι, the most usu. perf. is ἀκήκοα (only Att.), c. gen., Hom., Xen. *Vid.* To OBEY.

Those who would conduct war rightly ought not to be guided by circumstances, but should guide the circumstances themselves, οὐκ ἀκολουθεῖν δεῖ τοῖς πράγμασι τοὺς ὀρθῶς τῷ πολέμῳ χρησομένους, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων, Dem.

That they may not be forced to be guided by circumstances, ἵνα . . . μὴ τὰ συμβάντα ἀναγκάζωνται διώκειν, Dem.

GUIDING, πόμπῐμος, η, ον, and ος, ον, Trag.; πομπαῖος, α, ον, and ος, ον, Trag.; ναύκληρος, ον, Eur.

GUILE, πολυκέρδεια, ἡ, Hom.; δόλος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen. *Vid.* ART, CUNNING.

GUILELESS, ἀκάκητᾰ, Ep. for ἀκακήτης, ου, only masc., Hom., Hes.; ἀκάκης, ου, only masc., Æsch.; ἄδολος, ον, Pind., Æsch., Eur., Ar., Thuc.; ἄκᾰκος, ον, Æsch., Dem.; ἀφυής, ές, Soph.; εὐήθης, ες, Thuc., Plat.; ἀπειρόκᾰκος, ον, Thuc.

GUILELESSLY, ἀδόλως, Thuc.; ἀκάκως, Dem.

GUILELESSNESS, εὐήθεια, ἡ, Hdt., Plat., Dem.; ἀκᾰκία, ἡ, Dem.

GUILT, κᾰκότης, ητος, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Hdt., Plat.; ἄτη, ἡ, Hom.; κᾰκόν, τό, Omn. Att.; κακουργία, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; μήνῑμα, ἄτος, τό, Plat., Antipho. *Vid.* WICKEDNESS.

One to whom the whole guilt belongs, πᾰναίτιος, ον, Æsch.

GUILTLESS, νηλῑτής, ές, Hom.; ἀναίτιος, α, ον, and ος, ον, c. gen. of the crime, sometimes c. dat. of the judges before whom one is held guiltless, Hom., Hes., Eur., Æsch., Xen.; ἀβλαβής, ές, Æsch., Plat., [ἀναμάρτητος, ον, Hdt., Dem.; ἀνεύθῡνος, ον, Hdt.] *Vid.* INNOCENT, and SYN. 65.

GUILTY, αἴτιος, α, ον, rarely ος, ον, often c. gen., Hom., Pind., Æsch., Xen., Dem.; ἀγής, ές, Hippon.; ἐνᾰγής, ές, Thuc.; προστρόπαιος, ον, Æsch., Antipho.

And considering him guilty of murder, καὶ τῷδε προστρόπαιον αἷμα προσβαλών, Eur.

Guilty in part (i. e., with accomplices), μεταίτιος, ον, c. dat. of the accomplices, Soph., Xen.

To find guilty, κᾰταψηφίζομαι, mid. and pass., perf. pass. both in act. and pass. sens., aor. 1 pass. only in pass. sens., c. gen. pers., acc. of the crime, Thuc., Xen., Plat., Lys., Dem. *Vid.* TO CONVICT.

To be found guilty, ἁλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 2 ἑάλων, opt. ἁλοίην, etc., perf. ἑάλωκα, all in pass. sense, no other tenses, c. part. or c. gen. of the crime, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; [ὀφλισκάνω, c. gen., or absol., Thuc., Plat.; *to be found guilty of a capital crime*, θανάτου δίκην ὀφλισκάνω, Plat.]

GUINEA-FOWL, A, μελεᾰγρίς, ἴδος, ἡ, Arist.; [ὁ Νομαδικὸς ὄρνις, Luc.]

GUISE, σχῆμα, ἄτος, τό, Omn. Att. *Vid.* APPEARANCE.

GULF, A (in the sea), κόλπος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Xen.

A gulf (in the earth), χάσμα, ἄτος, τό, Hes., Eur., Xen., Plat.

The great gulf of hell, μέγα στόμιον, Æsch.

Like a gulf, φᾰρῠγγίνδην, Com. fragm.

GULL, A, κήξ, κηκός, ἡ, Hom.; αἴθυια, ἡ, Hom., Arist.; καύης, ου, ὁ, Hippon.; καύαξ, ᾱκος, ὁ, Antim.

A gull (i. e., a foolish fellow), χαυνοπολῖτης, ου, ὁ, Ar.

GULLET, THE, οἰσοφᾰγος, ὁ, Arist.

GULLY, A, φᾰραγξ, αγγος, ἡ, Æsch., Thuc., Xen., Dem.; χαράδρα, ἡ, Hom., etc. *Vid.* RAVINE.

Full of gullies, φᾰραγγώδης, ες, Arist.

[*To be full of gullies*, χαραδρόομαι, Hdt.]

GULP DOWN, TO, ῥοφέω, fut. ῥοφήσομαι, no other mid. tense, no pass., Æsch., Soph., Ar., Xen.; κάπτω, only act., Ar., Xenarch.; ἀνακάπτω, Hdt. *Vid.* TO SWALLOW.

[*A gulping down*, ἀνάκαψις, εως, ἡ, Arist.]

GUM, δᾰ́κρυον, τό, Pind., Hdt.; δᾰ́κρῠ, υος, τό, Eur.; ἱδρώς, ῶτος, ὁ, Eur.; γλοιός, ὁ, Hdt.; κόμμι, τό, indecl., Hdt.

To look like gum, κομμίζω, Diosc.

The gums of the mouth, οὖλα, τά, Æsch., Plat.

[*A gum-boil*, παρουλίς, ίδος, ἡ, Galen.]

GUMMY, γλοιώδης, ες, Plat.; κομμιώδης, ες, Arist.; κομμῐδώδης, ες, Theoph.

GUNWALE, THE, ἀκροστόλιον, τό, Plat.

GURGLE, TO (as a wave or a brook), κελᾰρύζω, only pres. and imperf. act., Hom.; λᾰλάζω, only pres. and imperf. act., Anac.; ἐπῐγελάω, fut. -γελᾰ́σω, Arist.

GUSH OUT, TO, ἐρωέω, only act., esp. in fut. and aor. 1, Hom.; κηκίω (ῐ Hom., ῑ Att.), only pres. and imperf. act. and pass., c. gen. of the wound from which, or c. ἐκ and gen., Hom., Soph.; ἀνᾰκηκίω, Hom., Plat.; ἀνᾰκοντίζω, Hom., Hdt.; [ἀναΐσσω, Hom.]; ἐσακοντίζω, Eur.; ἀνᾰτρέχω, fut. δρᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. δέδρομα, Hom.; ἀνᾰσεύομαι, in aor. mid. sync., 3d sing., ἀνέσσῠτο, Hom.; ἄνθω, only in 3d sing. perf. ἀνήνοθε, Hom.; πομφολύζω, fut. -ξω, only act., esp. of tears, Pind.; βλῠ́ω, fut. βλῠ́σω, Anth.; ἐπιβλύω, Ap. Rh.; ἐκβλῠ́ω, Ap. Rh.; ἀνᾰβλύζω, fut. -ῠ́σω, Theoc., Arist.; πιδύω, Anth.

[*The water gushed up*, ὕδωρ ἀναβέβρυχεν (perf., no pres. in use), Hom.]

To make to gush out, ἀνᾰκηκίω, Ap. Rh.; [ἀνατέλλω, Pind.; ἀναῤῥαίνω, Arist.]

Any thing gushing forth, κηκίς, ῖδος, ἡ, Æsch., Soph.

A gushing forth, ἀνᾰ́βλῠσις, εως, ἡ, Arist.

GUST, A, μαψαῦραι, ῶν, αἱ, Hes., Call. *Vid.* WIND.

GUT, ἔντερον (used for harp-strings), τό, usu. in pl., Hom., Æsch., Ar., Xen., Plat.; ἔγκᾰτα, τά, dat. pl. ἔγκᾰσι, Hom.; σπλάγχνον, τό, usu. in pl., Hom., Pind., Æsch., Eur., Plat., Æschin. *Vid.* ENTRAILS.

To eat the guts after sacrifice, σπλαγχνεύω, Ar.; *in company with any one*, συσπλαγχνεύω, c. μετά and gen., Ar.

[GUT, TO (fish), παρασχίζω, Epich., Alex.]

GUTTA SERENA, ὑπόχῠμα, ἄτος, τό, Hipp.

GUTTER, A, σωλήν, ῆνος, ὁ, esp. one laid with pipes, Archil., Hdt.; ὑδροῤῥόα, ἡ, Ar. *Vid.* CHANNEL.

GYMNASIUM, A, γυμνᾰ́σιον, τό, Eur., Ar., Plat. *Vid.* SYN. 155.

GYMNASTIC EXERCISES, γυμνᾰ́σια, τά, Pind., Hdt., Xen., Plat.; γυμνασία, ἡ, Plat. *Vid.* SYN. 103.

Belonging to gymnastic exercises, γυμνῐκός, ή, όν, Hdt., Omn. Att. prose.

Fond of gymnastic exercises, skillful in them, γυμναστῐκός, ή, όν, Plat.

One who is fond of gymnastic exercises, φῐλογυμναστής, οῦ, ὁ, Plat.

Fondness for gymnastic exercises, φῐλογυμναστία, ἡ, Plat.

To be fond of gymnastic exercises, φῐλογυμναστέω, only act., Plat.

Like one fond of or *skillful in gymnastic exercises*, γυμναστικῶς, Ar.

The practice of gymnastic exercises, ἡ γυμναστῐκή, Xen.

A teacher of gymnastic exercises, γυμναστής, οῦ, ὁ, Xen.; παιδοτρίβης, ὁ, Ar., Plat.

A superintendent of gymnastic schools or *exercises*, γυμνᾰσίαρχος, ὁ, Andoc., Dem., Æschin.

The office of superintendent of gymnastic schools, γυμνᾰσιαρχία, ἡ, Xen.

To be a superintendent of gymnastic schools, γυμνᾰσιαρχέω, Lys., Isæ., Dem.

To practice gymnastic exercises, γυμνᾰ́ζομαι, mid. and pass., Hdt., Dem., Æschin.

GYPSUM, τῐ́τᾰνος, ἡ, Hes.

GYRATION, δίνη, ἡ, Eur.; δίνευμα, ἄτος, τό, Ar., Xen.

I will move my foot in the gyrations of the dance, ἑλικτὸν κρούσω πόδ' ἐμόν, Eur.

To move in gyrations, δῑνέω and δινεύω, only pres. and imperf. act. in this sense, Hom.

GYVES, πέδη, ἡ, Omn.; γυιοπέδαι, αἱ, only pl., Pind., Æsch. *Vid.* CHAINS, FETTERS.

H.

HA! (of surprise), παπαῖ, Hdt.

HA! HA! (of laughter), ᾶ ᾶ, or ἆ ἆ, Eur., Ar.

HABIT, A, τρόπος, ὁ, Pind., Soph., Eur., Xen., Isoc.; ἔθος, τό, Æsch., Soph., Xen., Plat.; ἐπῐτήδευσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat.; ἐπῐτήδευμα, ἄτος, τό, Omn. Att. prose. *Vid.* CUSTOM, and SYN. 196.

A habit of mind, ἕξις, εως, ἡ, Plat., Arist.

A habit of body, σχέσις, εως, ἡ, Hipp.

Of similar habits, σῠνήθης, ες, Thuc.; ὁμοήθης, ες, Plat., Arist.; [ὁμότροπος, ον, c. gen., Æschin.]

HABITABLE, οἰκητός, ή, όν, Soph.; [οἰκήσιμος, η, ον, Polyb.]

HABITATION, ἕδος, τό, rarely if ever in pl., Omn. poet., Plat.; οἰκίον, τό, only pl., Hom., Hes., Hdt.; οἶκος, ὁ, Omn.; ἕδρᾰνον, τό, Hes., Trag.; οἴκημα, ἄτος, τό, Pind., Hdt.; οἴκησις, εως, ἡ, Omn. Att.; ἕδρα, ἡ, Pind., Eur.; οἰκητήριον, τό, Eur.; ἀναστροφή, ἡ, Æsch.; ἑδώλιον, τό, usu. in pl., Trag.; μέλᾰθρον, τό, Soph.;

σκήνημα, ἄτος, τό, Æsch.; κἄτοίκησις, ἡ, Thuc., Plat.; ἑδέθλιον, τό, Ap. Rh.; ἕδεθλον, τό, Ap. Rh. *Vid.* House, etc., and Syn. 340.

A habitation for many, σύνοικία, ἡ, Ar., Thuc., Xen., Æschin.

Having the same habitation with another, ὁμοθἄλἄμος, ον, c. gen., Pind.; σύνοικος, ον, c. dat. or c. gen., Hdt., Æsch., Soph., Ar., Thuc., Plat.

Accustomed to a fixed habitation, οἰκητἴκός, ή, όν, Arist.

Habitual, σύνήθης, ες, Eur., Thuc. *Vid.* Customary, Usual.

Habituate, to, ἐθίζω, augmented tenses εἰθ., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; προσεθίζω, act., c. dupl. acc., pass., c. dat. rei, Xen. *Vid.* To accustom.

Hack, to, κατακόπτω, Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* To cut.

Haft, a, κώπη, ἡ, Hom., Eur. *Vid.* Handle.

Hag, a, φθίνυλλα, ἡ, Ar.

Haggard, ξηρός, ά, όν, Hdt., Eur., Theoc.

Hail! οὖλε, Hom., h.; χαῖρε, Omn.; often with adv. μέγα χαῖρε, etc., Hom.

To bid one hail, say hail to (i. e., salute, q. v.), προυννέπω (τινὰ) χαίρειν, Soph.; χαίρειν εἶπον, Xen. *Vid.* To greet.

Hail, χἄλαζα, ἡ, Hom., Soph., Ar., Xen., Plat.

A hail-storm, χαλαζοκοπία, ἡ, Theoph.

To strike with hail, χαλαζοκοπέω, Theoph.; χαλαζοβολέω, Anth.

Like hail, χἄλαζήεις, εσσα, εν, Pind.

[Hail, to, χαλαζάω, Luc.]

[*Hailing*, χαλαζοβόλος, ον, Plut.]

Hair, πλοχμός, ὁ, only in pl., Hom., Ap. Rh.; πλόκἄμος, ὁ, Hom., Pind., Trag., Hdt.; χαίτη, ἡ, Hom., Pind., Trag.; ἴουλος, ὁ (esp. that on the cheeks—the whiskers or beard), Hom., Æsch., Theoc.; κόμη, ἡ, Hom., Pind., Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen.; ἔθειρα, ἡ (only of animals, as a horse's mane, etc., in Hom.), Pind., Trag.; θρίξ, τρῐχός, ἡ (only in pl. in Hom.), Omn.; φόβη, ἡ, Pind., Trag., Call.; πλόκος, ὁ, Æsch.; κόρση (prop. that on the temples), ἡ, Æsch.; τρίχωμα, ἄτος, τό, no pl., Æsch., Hdt.; βόστρῠχος, ὁ (also in pl. τὰ β., Anth.), Trag.; τρίχιον, τό, Arist.; τριχωμάτιον, τό, Arist.; ποκάδες, αἱ, Ar. *Vid.* Syn. 294.

A tuft of hair on the top of the head, λόφος, ὁ, Hdt.; κρώβῠλος, ὁ, Thuc. (also the hair in a helmet, Xen.)

[*Bristly hair* (standing erect), ὀρθοτριχία, ἡ, Diosc.]

[*False hair*, περιθετή, ἡ (sc. κόμη), Amphis; πηνίκη or πηνήκη, ἡ, Luc.; *false front hair*, προκόμιον, τό, Ar., Arist.]

Coarse hair, dog's hair, κὔνάς, ἄδος, ἡ, Theoc.

Soft hair, or *thin and scanty hair*, λάχνη, ἡ, Hom., Pind., Eur.

But I do not value him a hair, τίω δέ μιν ἐν κἄρὸς αἴσῃ, Hom.

Within a hair's breadth, παρ' ἄκἄρῆ, Plat.

I am, it is, etc., *within a hair's breadth*, θρὶξ ἀνὰ μέσσον, Theoc.

[*To a hair* (to fit, etc.), the Greeks said εἰς ὄνυχα, δι' ὄνυχος, ἀπ' ὄνυχος, Plut., Galen.]

Letting down her hair on her shoulders, κόμας ἐπιειμένη ὤμοις, Ap. Rh.

Of hair, τρίχινος, η, ον, Xen., Plat.

By the hair, κουρίξ, Hom.

A lock of hair, μαλλὸς πλοκάμων, Eur. *Vid.* Lock, Curl.

Like hair, τρῐχώδης, ες, Arist.

With beautiful hair, καλλίθριξ, gen. καλλίτρῐχος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; εὔκομος, and poet. (not Att.) ἠΰκομος, ον, Hom., Mel.; εὐπλόκἄμος, and poet. (not Att.) ἐϋπλόκαμος, ον, Hom., Eur.; in fem. ἐϋπλοκἄμίς, ῐδος, ἡ, Hom.; ἀγλαέθειρος, ον, Hom.; καλλἴπλόκαμος, ον, Hom., Pind., Eur.; καλλίκομος, ον, Hom., Hes., Pind.; καλλἴκόμης, ου, ὁ, Eur.; ἐρἄσἴπλόκἄμος, ον, Pind.; ἀβροχαίτης, ου, ὁ, Anac.; ἀβροκόμης, ου, ὁ, Mel.

With black hair, κῠἄνοχαίτης, ου, ὁ, Hom., h., μελαγχαίτης, ὁ, Hes., Soph., Eur., ἰοβόστρῠχος, ον, Pind.; ἰοπλόκἄμος, ον, Pind.; μελἄνόθριξ, μελἄνότρῐχος, ὁ καὶ ἡ, Hipp.; μελάνθριξ, Arist., κῠἄνόθριξ (υ being properly short, except where lengthened metri gratiâ), Anth.

With coarse hair, σκληρόθριξ, σκληρότρῐχος, ὁ καὶ ἡ, Arist.

With curly, woolly hair (like negroes), οὐλοκάρηνος, ον, Hom., h.; οὐλόθριξ, οὐλότρῐχος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.; οὐλοκέφἄλος, ον, Pherecr.

With delicate hair, ἁπἄλόθριξ, ἁπἄλότριχος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

With fine, thin hair, λεπτότρῐχος, ον, Arist.

With little hair, ψῖλός, ἡ, όν (either naturally or from having it cut), Hom., Ar., Hdt., Xen.; σπαρτιοχαίτης, ου, ὁ, Plat. (Com.); [ὀλιγότριχος, ον, Arist.]

Resembling one another in their hair, with hair of the same color, ὄτρῐχες, οἱ, αἱ, no neut., Hom.

Losing one's hair, τρῐχορρυής, ές, Æsch.

With golden or *auburn hair*, ξανθός, ή, όν, Hom., Pind., Eur.; ξανθοκόμης, ου, ὁ, Pind.; ξανθόκομος, ον, Theoc.; ξανθόθριξ, ξανθότρῐχος, ὁ καὶ ἡ, Sol., Theoc.; χρῡσοκόμης, ὁ, Hes., Anac., Pind., Eur., Ar.; χρῡσοπλόκἄμος, ον, h.; χρῡσοχαίτης, ου, ὁ, Anac., Pind.; χρῡσοέθειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, Archil.; χρῡσεοβόστρῠχος, ον, Eur.

With long hair, ἀκερσεκόμης, ου, ὁ, Hom.; καρηκομόων, nom. pl. καρηκομόωντες, poet. for καρηκομάων, -οντος, etc., only in pl., Hom.; εὔθριξ (poet., not Att., ἐΰθριξ), εὔτρῐχος, ὁ καὶ ἡ (only of animals), Hom., Xen.; βἄθῠχαίτης, ου, ὁ, Hes.; βἄθῠχαιτήεις, εσσα, εν, Æsch.; βἄθῠθριξ, h.; χαιτήεις, εσσα, εν, Pind.; ὑψἴχαίτης, ὁ, Pind.; τἄνυέθειρος, ον, Pind.; εὐρῠχαίτης, ὁ, Pind.; εὔτρῐχος, ον, Eur.; κἄτἄβόστρῠχος, ον, Eur.; κἄτἄκομος, ον, Eur.; φἴλοπλόκἄμος, ον, Euphor.; βἄθῠπλόκαμος, ον, Ap. Rh.; εὐχαίτης, ὁ, Call.; [χαιτήεις, εσσα, εν, Pind.]

With red hair, πυρρόθριξ, πυρρότρῐχος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; πυρρότρῐχος, ον, Theoc.

With short hair, μῑκρότρῐχος, ον, Arist.

With soft hair, μἄλἄκόθριξ, μἄλἄκότρῐχος, ὁ καὶ ἡ, Arist.

With shining hair, λῐπἄροπλόκαμος, ον, Hom., Pind.

With snaky hair, snakes for hair (of the Furies, etc.), δρἄκοντόμαλλος, ον, Æsch.; δρἄκοντώδης, ες, Eur.; fem. δρἄκοντοέθειρα, Orph.

With straight hair, ἰθῠ́θριξ, ἰθῠ́τρῐχος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.; τετἄνόθριξ, Plat.; εὐθῠ́θριξ, Arist.

With thick hair, σκοτοδἄσῠπῠκνόθριξ, -πυκνότρῐχος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; πἄχῠ́θριξ, τριχος, ὁ, ἡ, Arist. *Vid.* Hairy.

With white hair, πολιός, ά, όν, and ός, όν, Omn.; πολιοκρότἄφος, ον, Hom., Hes.; λευκόθριξ, λευκότρῐχος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Ar., Call. *Vid.* Gray, Gray-haired.

Just beginning to have white hair, χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα, Soph.

One who wears long hair, κομήτης, ου, ὁ, Ar., Plat., Orac. ap. Hdt.

One who wears short hair, κόρσης, ου, ὁ, Chrysipp.

[*One who has red hair*, πυρρίας, ου, ὁ, Ar.]

Wearing hair on the top of one's head, ἀκρόκομος, ον, Hom.

Made of hair, plaited with hair, τρῐχαπτος, ον, Pherecr.

Making the hair stand on end, ὀρθόθριξ, ὀρθότριχος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Æsch.; ὀρθοκέρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Soph.

[*To make the hair stand on end*, ὀρθίους ἵστημι (στῆσαι) τρίχας, Soph.]

[*With hair on end through fright*, ἀνασεσοβημένος τὴν κόμην, Luc.]

To be just beginning to have hair, χνοάζω, only act., Metagen.; χνοάω (of the hair itself), Ap. Rh.; ἐξιονθίζω τρίχα, Soph.

To have long hair, κομάω, only act., Hom., Hdt., Plat.; ἐθειράζω, only act., Theoc.; [μακροκομέω, Strab.]

To have smooth hair, λειοτρῐχέω, only act., Arist.

[*To have curly hair*, οὐλοτριχέω, Strab.]

[*To have golden* or *auburn hair*, ξανθοτριχέω, Strab.]

To lose one's hair, τρῐχορρυέω, only act., Ar.

[*To tear one's hair out*, ἀνέλκομαι τρίχας, Hom.]

To pick hair out, τίλλω, Hom.; ἐκτίλλω, Hippon., Anac., Dem.; ἀποτίλλω, Ar., Hdt.; τρῐχολογέω, Hipp.; [(from the body), παρατίλλω, Ar.]

To have one's superfluous or *gray hairs picked out*, πἄρἄλέγομαι, in perf. pass., Ar.

To cut hair, κείρω, and in mid. and pass. *to cut one's hair*, or *to have it cut* (Hom. uses also irreg. aor. 1), Hom., Pind., Eur., Hdt., Theoc.; ἀποκείρω, Hom., Ar., Hdt.

To cut the hair all round, περῐκείρω, Hdt.

Having one's hair cut round like a bowl, σκάφιον ἀποκεκαρμένος, Ar.; σκάφιον ἀποτετιλμένος, Ar.

[*A falling out of one's hair*, μάδησις, εως, ἡ, Hipp.]

Hairy, λάσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Soph., Xen., Plat., Theoc.; λἄχνήεις, εσσα, εν, Hom., Pind.; δἄσύς, εῖα, ύ, Hom., Simon., Hdt., Xen.; τρῐχωτός, ή, όν, Arist.

With hairy chest, δἄσύστερνος, ον, Hes., Soph.

With hairy feet (as a hare), δἄσύπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, neut. ουν, Arist.

With hairy limbs, λἄχνόγυιος, ον, Eur.

Very hairy, ὑπέρδἄσυς, υ, Xen.

A being hairy, τρῐχωσις, εως, ἡ, Arist.; δἄσύτης, ητος, ἡ, Arist.

To become hairy, λἄχνόομαι, pass., Sol.; δἄσύνομαι, pass., Ar., Hipp., τρῐχόομαι, pass., Arist.

Halcyon, a, ἀλκυών, όνος, ἡ, Hom., Arist.; ἀλκυονίς, ῐδος, ἡ, Ap. Rh.

And you would always pass halcyon

days, ἀλκυονίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί, Ar.

HALE, ὑγιής, ές, Hdt., Plat.

HALF, ἥμισυς, εια, υ, Ion. fem. ἡμισέα, contr. ἡμισῆ, Theoph. (sometimes agreeing with the subst., as ἡμίσεες λαοί, Hom.; ἥμισυς λόγος, Æsch.; ἥμισυ τεῖχος, Thuc.; sometimes with a gen. after it, as ἡμίσειαι τῶν νεῶν, Thuc.; οἱ ἡμίσεες τῶν ἄρτων, Xen.; also the neut. is very common in nom. and acc., whatever may be the gender of the subst., c. gen., also in pl. τὰ ἡμισέα τῆς χορείας, Plat.; and even fem. sing. ἡ ἡμίσεια τοῦ τιμήματος, i. e., μοῖρα, "part," Plat.), Omn.; [and by ἡμι in composition, as *a half-roll*, ἡμιάρτιον, τό, Epich.]

The half of any thing cut in two, τὸ ἡμίτομον, Hdt.

More than half, ὑπερήμισυς, υ, Hdt., Xen.

Half as much again—to make their clasps half as large again as the existing size, τὰς περόνας ἡμιολίας ποιέεσθαι τοῦ τότε κατεστεῶτος μέτρου, Hdt.

And Cyrus promises them, on their asking additional pay, to give them all half as much again as they received before, Προσαιτοῦσι δὲ μισθὸν ὁ Κῦρος ὑπισχνεῖται ἡμιόλιον πᾶσι δώσειν οὗ πρότερον ἔφερον, Xen.

Two talents and a half, τρίτον ἡμιτάλαντον, Hdt.

Half a loaf, ἡμιάρτιον, τό, Epich.

Half eaten, ἡμίβρωτος, ον, Xen.

Half full, ἡμιδεής, ές, Xen.

Half a pound, ἡμιλίτριον, τό, Epich.

Half mad, ἡμιμανής, ές, Æschin.

Half finished, ἡμίεργος, ον, Hdt.

It is not fit to be good by halves, οὐ δεῖ ἐφ' ἡμισεία χρηστὸν εἶναι, Dem.

[*To be half* (over, done, etc.), μεσόω, Æsch., Soph., Plat.]

HALL, A, ἀντίθυρον, τό, Hom., Soph.; πρόδομος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; αὐλή, ἡ, Hom., Trag., Plat., Dem.; μέγαρον, τό, Hom.; παραστάς, άδος, ἡ, Eur., Xen.; θυρών, ῶνος, ὁ, Soph.; ἀμφίθυρον, τό, Theoc.

A banquet hall, συσσίτιον, τό, Eur.

[*The town* or *city hall* (for meetings, etc.), πρυτανεῖον, τό, Hdt.]

[*The common hall* (of the Pythagoreans), ὁμακοεῖον or -κοῖον, τό, Clem. Al.]

[HALLOO! ὠή, Æsch., Xen.; *halloo, you, there!* ὦ οὗτος, Att.]

HALLOO, TO, ἀϋτέω, only pres. and imperf. act., Hom. *Vid.* TO SHOUT.

HALLOW, TO, ἁγίζω, Pind., Soph., Ar.; ἀνιερόω, Arist. *Vid.* TO CONSECRATE.

HALLOWED, πάνθυτος, ον, Soph. *Vid.* HOLY.

HALLUCINATION, ἄλη, ἡ, Eur., Plat. *Vid.* MISTAKE.

[HALM, ἀνθέρικος, ὁ, Cratin.] *Vid.* STALK.

[HALO (around the sun's disk), ἅλως, ἡ, Arist.]

HALT, χωλός, ή, όν, Hom., Soph., Eur., Xen., Plat. *Vid.* LAME.

To halt (i. e., to lame, q. v.), χωλεύω, and pass., Hom., Xen., Plat.

HALT, A, ἐπίστασις, εως, ἡ, Xen.

HALT, TO, act., ἀναπαύω, Xen.; ἐφίστημι, pres., imperf., fut., and aor. 1 in act. sens., aor. 2, perf., and pluperf., as well as pres. and imperf. pass., in intrans. sens., Xen.

Some of the ships, resting their oars, halted, αἱ μέν τινες τῶν νεῶν καθεῖσαι τὰς κώπας, ἐπέστησαν τοῦ πλοῦ (3d pl. aor. 2), Thuc.

He halted (there) *first*, πρῶτον ἐλύσατο τὴν ζώνην, Hdt.

HALTER, A, δεσμός, ὁ, pl. δεσμοί, οἱ, and δεσμά, τά, Hom., Eur., Xen.; βρόχος, ὁ, Omn.; ἀγχόνη, ἡ, Trag.; ἀρτάνη, ἡ, Æsch., Soph.

The rope of a horse's halter, ῥυταγωγεύς, έως, ὁ, Xen.

HALVE, TO, μεσοτομέω, Xen., Plat. *Vid.* TO DIVIDE.

HALYARD, A, ἐπίτονος, ὁ (ἐπ. metri gratiâ), Hom.; [in pl. πρότονοι, οἱ, Eur.]

[HAM, THE (fleshy part of the thigh), μηρός, ὁ, Hom.] *Vid.* THIGH.

HAM, A, κωλήν, ῆνος, ἡ, Eur.; κωλῆ, ἡ, Ar., Xen.; [πέρνα, ἡ, Strab., Ath.; *a slice of ham*, τόμος ἐκ πέρνης, h.]

A ham-eater, πτερνοφάγος, ὁ καὶ ἡ, h.; πτερνοτρώκτης, ου, ὁ, h.; πτερνογλύφος, ὁ καὶ ἡ, h., all names of mice in Batr.

A ham-cutter, πτερνοκόπις, εως, ὁ, nickname of a parasite, Menand.

HAMMER, A, ῥαιστήρ, ῆρος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch.; σφῦρα, ἡ, Hom., Hes., Ar.; τυπάς, άδος, ἡ, Soph.; τυπίς, ίδος, ἡ, Ap. Rh.; αἶρα, ἡ, Call.

A mason's hammer, τύκος, ὁ, Eur.

HAMMER, TO, ἐπικρούω, perf. pass. -κέκρουσμαι, Ar.

To hammer together in concert with one another, συγκροτέω, Ar.

To keep hammering at (harping on a subject), ἐπιχαλκεύω, Arist.

HAMMERED (wrought by the hammer), σφυρήλατος, ον, Æsch., Hdt., Plat., Theoc.

HAMMOCK, A, εὐνή, ἡ, Hom., Æsch., Eur. *Vid.* BED.

[HAMSTRING, TO, νευροκοπέω, Polyb., Strab.]

HAND, A, παλάμη, ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur.; χείρ, gen. χειρός and χερός, dat. χειρί and χερί, etc., etc. (except in gen. and dat. dual, χεροῖν, the prose writers never use the shorter form), Omn.; μάρη, ἡ, Pind.; πέντοζον, τό (as having five fingers or branches), Hes.; χερύδριον, τό, Mosch.: *the hands*, χειρῶν ἀκμαί, Eur.: [(χείρ is properly the whole arm; the hand is ἀκρόχειρ or ἀκρόχειρον, Galen.) *Vid.* SYN. 134, s. v. χείρ.]

With both hands, ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς, Soph.

The right hand, δεξιτερά, ἡ, with and without χείρ, Hom., Pind.; δεξιά, ἡ, with and without χείρ, Hom., h., Trag., Xen., Dem.; δεξιώνυμος χείρ, Æsch.

The left hand, σκαιά, ἡ, Hom.; ἀριστερά, ἡ, Soph., Hdt.

The hollow of the hand, ἀγκών, ῶνος, ὁ, Hom.; ὑπτία χείρ, Ar.

[*The flat of the hand*, ἀγοστός, ὁ, Hom., in full ἀγοστὸς χειρός, Ap. Rh.; πλατεῖα, ἡ, Ar.]

[*The back of the hand*, ὀπισθέναρ, αρος, τό, Galen.]

Hand (i. e., handwriting)—*to deny his own hand*, τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα ἀρνεῖσθαι, Hyperid.; [χειρόγραφον, τό, Polyb.]

Note of hand. *Vid.* NOTE.

A hand (in measurement), i. e., four inches or fingers, παλαιστή, ἡ (the Greek measure was, however, rather less than ours), Cratin., Xen.

At hand, ὑποχείριος, ον, Hom.; ἑτοῖμος, η, ον, and (in Att. prose) ος, ον, Omn.; πρόχειρος, ον, Trag., Xen., Plat., Dem.; ὑπόγυιος, ον, Hipp. *Vid.* READY.

At hand, adverbially, παρὰ ποδός, or ποδί, or ποσί, poet. often πάρ (not Att.), Theogn., Pind.: παρὰ πόδα, Soph., Plat.; ἐν ποσί, Soph., Hdt., Thuc.; πρὸς ποσί, Soph.; πρὸ ποδῶν, Xen.; ἐμποδών, adv., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; *from near at hand*, ἐκ χειρός, Xen.

To be at hand, ὑπάρχω, rare in this sense except in pres. and imperf. act., no mid., but perf. pass. ὑπῆργμαι, Pind., Omn. Att.; [παραγίγνομαι, c. dat., Hom., etc.; πάρειμι, c. dat., Hom.; παρατυγχάνω, Thuc.; (of an event), παρίσταμαι, Hom.]

In the hands of (i. e., in the power of), χείριος, α, ον, Soph., Eur.; ὑποχείριος, ον, c. dat., Æsch., Hdt.

To put into a person's hands (prisoners, etc.), ἐγχειρίζω, Thuc.

That I may put this governor of Miletus . . . in your hands, ἵνα . . . τὸν Μιλήτου ἐπίτροπον τοῦτον ἐγχειρίθετον παραδῶ, Hdt.

Here I am in your hands, to kill me, ἥδε χειρία Σφάζειν, Eur.

To come into my hands, εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τὰς ἐμάς, Eur.

In the hand, lit., ἐγχειρίδιος, ον, Æsch.; ἐγχειρίθετος, ον, Hdt.

To take in hand, to have in hand (i. e., manage, undertake), μεταχειρίζω, Hdt., Thuc.; [in Att. also in mid., Plat., etc.; μεταλαμβάνομαι, c. gen., Thuc.; πραγματεύομαι, Plat.; ἄγομαί τι εἰς χεῖρας, Hdt.; *to have put in one's hands*, μετακεχειρίσθαι, Plat.]

[*To take up in the hand*, χειραπτάζω, Hdt.]

Any thing taken in the hand, handled, δεξίωμα, ατος, τό, Eur.

To take by the hand, shake hands with, etc., δεξιόομαι, mid., c. aor. 1 pass. in pass. sense, also 3d pl. imperf. δεξιόωντο, as if from δεξιάομαι, h., Xen., Plat., Ap. Rh.

They shook hands with them, ἀντεδεξιοῦντο αὐτούς, Xen.

To lay one's hand on (as on an altar in adjuration, etc.), ἐνδεξιόομαι, mid., Eur.

[*To lend a hand to* (aid one), ὀρέγω τὴν χεῖρά τινι, Xen.]

To raise the hands to (in prayer), δεξιόομαι, mid., with dat., Æsch.

Filling the hand (of any thing taken in the hand), χειροπληθής, ές, Xen., Theoc.; χειροπληθιαῖος, α, ον, Theoph.; χειροβαρής, ές, Philetær.

Clapping the hands, χειροτυπής, ές (of the noise made), Mel.

[*Accustomed to* or *fed from the hand*, χειροήθης, ες, Hdt., etc.]

[*By hand*, χειρός, gen.; *to hold by the hand, take by the hand*, χειρὸς ἔχω, αἱρέω (aor. εἷλον) τινά, Hom., etc.]

Hand to hand, αὐτοσχεδίῃ, Hom.; αὐτοσχεδίην, Hom.; αὐτοσχεδόν, Hom.; αὐτοσχεδά, Hom.; ἐκ χειρός (to wound, etc.), Xen.; ἐν χερσὶ (γίγνεσθαι or ἀποκτείνειν, [*a hand to hand fight*, μάχη ἐν χερσί, Thuc.]), Thuc., Hdt.; ἐν χειρῶν νόμῳ (to be slain), Hdt.; εἰς χεῖρας (ἐλθεῖν, ἰέναι, συνιέναι, etc., c. dat. of the enemy), Thuc., Xen.; ὁμόθεν, or -θε (μάχην ποιέομαι), Xen.; ὁμόσε, Xen.

Offhand, ἐξ αὐτοσχεδίης, h.; προχείρως, Plat., Æschin.; ἐξ ὑπογυίου or ὑπογύου, Xen., Isoc.; ἐξ ἑτοίμου, ἐξ ἑτοιμοτάτου, Xen., Isoc.; [(at short notice), δι' ὀλίγης παρασκευῆς, Thuc.; ἐκ τοῦ παραχρῆμα, Dem.]

To do, say, etc., any thing offhand,

σχεδιάζω, Anaxand., Plat.; αὐτοσχεδιάζω, only act., Thuc., Xen., Plat., Æschin.

A doing any thing offhand, σχεδιασμός, ὁ, Plat.

One who does, says, etc., *any thing offhand*, αὐτοσχεδιαστής, οῦ, ὁ, Xen.

Any thing done, or *said*, or *written offhand*, αὐτοσχέδιασμα, ἄτος, τό, Plat. (Com.), Ar.

[*On the one hand . . . on the other hand*, μέν . . . δέ, Hom., etc.] *Vid.* ONE, OTHER, etc.

With both hands, adv., ἀμφίς, Hom.

Used with both hands (as a sword, or lightning hurled by both the hands of Jupiter), δῐπαλτος, ον, Eur.

Using both hands alike, περῐδέξιος, ον, Hom.; ἀμφῐδέξιος, ον, Arist., Hipp.

With many hands, πολῠχειρ, χειρος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

And as it soon became full by reason of the many hands employed on it, ταχὺ δὲ πλήρους γενομένου διὰ τὴν πολυχειρίαν, Thuc.

With one's own hand, αὐτοχειρί, Lycurg.; αὐτοχειρίᾳ, Hdt., Dem.; αὐτοχερί, Call.

Doing any thing with one's own hand (esp. in the sense of slaying any one), αὐτόχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur., Plat.; αὐτουργός, όν (esp. as a farmer), Eur., Thuc., Xen.

You did not dare to commit this murder with your own hand, Δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως, Æsch.

Suited to one's hand, κᾰτᾰχείριος, ον, Ap. Rh.

Made by the hand, χειροποίητος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; χειρόκμητος, ον, Arist.

Slain by the hand, χειροδάϊκτος, ον, Soph.

Struck by the hand, χερόπληκτος, ον (of the noise of beating of the breast in lamentation), Soph.; so ὀξῠχειρ, -χειρος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

With outstretched hands, χειροτόνος, ον (of prayers), Æsch.

Living by the labor of one's hands, ἀποχειροβίωτος, ον, Hdt., Xen.

With snaky hands, χειροδράκων, οντος, ὁ καὶ ἡ (of the Furies), Eur.

An offering made or *poured out with one's own hand*, χέρωμα, ἄτος, τό, Æsch.

With a soft hand, μᾰλᾰκόχειρ, χειρος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

With a high hand (to rule with), ἄρχειν ἐγκρᾰτῶς, Thuc.

Clever with the hands, ἀρτῐχειρ, χειρος, ὁ καὶ ἡ, Plat.

Quick with the hand, τᾰχῠχειρ, χειρος, ὁ καὶ ἡ, Critias; ὠκῠχειρ, ὁ καὶ ἡ (i. e., ready to fight), Lys., Theoc.

Maimed in the hand, χειρόκωλος, ον, Hippon.

With dirty hands, ῥῠποκόνδῠλος, ον, Hippon., Plat. (Com.)

Without hands, ἀχειρής, ές, h.; ἄχειρος, ον (of the back), Xen.

[*Hands* (i. e., assistants) — *abundance of hands*, πολυχειρία, ἡ, Thuc.]

A hand long or *broad*, etc., παλαιστιαῖος, α, ον, Hdt.

Five hands high, or *long*, or *broad*, etc., πεντᾰπᾰλαιστος, ον, Xen.

Ten hands long, or *broad*, or *high*, etc., δεκάδωρος, ον, Hes.

Sixteen hands long, etc., ἑκκαιδεκᾰδωρος, ον, Hom.

Water to wash the hands, χέρνιψ, νῐβος, ἡ, only in sing. in this sense, Hom., Æsch., Soph., Ar., Thuc., Lys.; χειρόνῐβον, τό, Epich.; χειρόνιπτρον, τό, Eupol.

To wash the hands, νίζω, and -ομαι, mid., *to wash one's own hands*, fut. νίψω, aor. 1 ἔνιψα, etc., etc., Hom., Hes., Soph., Eur.; ἀπονίζω and ἀπονίπτω, Hom., Eur., Ar., Plat.

To wash one's own hands, χερνίπτομαι, mid., Hom., Ar. *Vid.* To WASH.

HAND, TO, πᾰρᾰδῐδωμι, aor. 1 act. -έδωκα, perf. -δέδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., simply, and also to hand down to posterity (traditions, etc.), Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; ὀρέγω, Poet.; παραδείκνυμι, Xen.

To hand down (to posterity), διαγγέλλω, Dem.

To hand round (wine, etc.), ἐπάρχομαι, mid., c. dat. of the cups, or c. acc. of the food, Hom., h.; περῐφέρω, fut. περιοίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Xen.

A handing down (to posterity), πᾰρᾰδοσις, εως, ἡ, Thuc.

A handing round, περιφορά, ἡ, Xen.

[HAND-BARROW, or HAND-CART, χειράμαξα, ἡ, Antyll.; dim. χειραμάξιον, τό, Petron.]

[HAND-BOOK (*vid.* GUIDE-BOOK)—*a hand-book of Parthia*, τὸ τῆς Παρθίας περιηγητικόν, Ath.]

[HAND-CUFF, χειρόδεσμος, ὁ, late Gl.]

HANDFUL, A, δράγμα, ἄτος, τό, Hom., Xen.

Being a handful, ἀμφῐδοχμος, ον, Xen.

To seize in the hand, seize a handful of, δράσσομαι, mid., c. perf. pass. δέδραγμαι in act. sense, c. gen., Hom., Soph., Eur., Plat., Theoc.

HANDICRAFT, χειρωναξία, ἡ, Æsch., Hdt.; χειρουργία, ἡ, Ar., Plat., Isoc.; βᾰναυσία, ἡ, Hdt., Plat.; χειροτεχνία, ἡ, Plat.

Belonging to handicraft, βᾰναυσος, ον, Soph., Plat.; βᾰναυσῐκός, ή, όν, Xen.; χειροτεχνῐκός, ή, όν, Ar., Plat.

HANDICRAFTSMAN, A, χειροτέχνης, ου, ὁ, Soph., Ar., Hdt., Thuc.; βᾰναυσος, ὁ, Arist.

HANDIWORK, χειρούργημα, ἄτος, τό, Plat.

HANDKERCHIEF—*a half-handkerchief*, ἡμῐδῐπλοίδιον, τό, Ar.

HANDLE, TO, ἀμφᾰφάω, only pres. and imperf. act. and mid., mid. infin. poet. ἀμφαφάασθαι, and 3d pl. imperf. ἀμφαφόωντο, etc., etc., Hom.; ἅπτομαι, mid., no pass. in this sense, c. gen., Hom., Eur., Hdt., Xen., Call.; ἐπιψαύω, c. gen., Soph.; μεταχειρίζω, Eur.; βαστάζω, fut. -ἄσω, but aor. 1 pass. ἐβαστάχθην, Pind., Æsch., Soph.; χειραπτάζω, only pres. act., Hdt.; νωμάω (skillfully), c. acc., Poet.

[*To handle one roughly*, περιέπω τινὰ τραχέως, Hdt.; *to be roughly handled by one*, τραχέως περιεφθῆναι ὑπό τινος, Hdt.]

HANDLE, A, κορώνη, ἡ (of a door), Hom.; στειλειόν, τό (of an axe), Hom.; οὖας, ἄτος, τό, only in pl. (of goblets or similar vessels, etc.), Hom.; κώπη, ἡ (of an oar, or a torch, or a key, or a sword), Hom., Eur.; λᾰβή, ἡ (lit., also metaph. a handle for saying so and so, for blaming, etc.), Soph., Ar., Plat., Dem.; so ἀντῐλᾰβή, ἡ (only metaph., to give one a handle, ἀντ. δίδωμι), Plat.; ὄχᾰνον, τό (of a shield), Hdt.; στελεά, ἡ (of a hammer), Ap. Rh.

The place where the handle fits in (in an axe), στειλειά, ἡ, Hom.

With handles, ὠτώεις, εσσα, εν (of a goblet or similar vessel), Hom., Hes., Theoc.

With two handles, ἀμφῐθετος, ον, Hom.; ἄμφωτος, ον, Hom.; ἀμφώης, ες, Theoc.

With a golden handle, χρῡσολᾰβής, ές, Menand.

Without a handle, ἀνούᾰτος, ον, Theoc.

HANDLING, A, δραγμός, ὁ, Eur.; ψηλάφησις, εως, ἡ, Plut.

HANDMAID, A, δρήστειρα, ἡ, Hom.; ἀμφῐπολος, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt.; δμωή, ἡ, Hom., Trag., Xen.; δμωΐς, ῐδος, ἡ, Æsch., Eur., Ap. Rh.; θερᾰπαινα, ἡ, Hom., Xen., Andoc., Dem.; θερᾰπνη, ἡ, h., Eur.; θερᾰπαινίς, ῐδος, ἡ, Plat.; οἰκέτις, ῐδος, ἡ, Soph., Eur. *Vid.* SERVANT, and SYN. 256.

HANDSEL, TO, καινίζω, Æsch., Call.

HANDSOME, ἑλῐκωψ, ωπος, ὁ, Hom., fem. ἑλικῶπις, ῐδος, Hom., Hes., Pind.; καλός, ή, όν (ᾱ Hom., ᾰ Hes. sometimes, Pind. and Trag. always, ᾰ elsewhere), compar. καλλίων, ον (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάλλιστος, η, ον, Omn.; λαμπρός, ά, όν, Eur., Xen.; εὐπρόσωπος, ον, Ar., Xen.; ἀξιοπρεπής, ές, Xen.; ἡδῠσώμᾰτος, ον, Xen. *Vid.* FAIR, BEAUTIFUL, and SYN. 278.

HANDSOMELY, καλῶς (for quantity see above), compar. καλλιόνως, superl. κάλλιστα, Omn.

[HANDSPIKE, A, μοχλός, ὁ, Hom., Trag.]

HANG, TO, act., κρεμάννῡμι, fut. κρεμᾰσω, κρεμόω, Hom., κρεμῶ, -μᾷς, -μᾷ, etc., Att., pres. pass. often by sync. κρέμᾰμαι, with opt. κρεμαίμην, subj. κρέμωμαι, and in Trag. κρήμνᾰμαι, perf. pass. not found, aor. 1 pass. ἐκρεμάσθην, etc., Omn.; ἀποκρεμάννῡμι, Hom., Hdt.; ἐκκρεμάννῡμι, Eur.; ἐντείνω (of hanging a carriage on its springs), Hom.

To hang down, πᾰρᾰκρεμάννῡμι, Hom.

To hang up, ἀνάπτω, no perf. act. in pass. (as to hang to, cling to), c. gen., or c. prep., Hom., Eur., Dinarch.; ἀνᾰκρεμάννῡμι, c. dat. of the thing to which, or c. ἐς and acc., Hom., Hdt.; κατακρεμάννῡμι, h., Hdt.; προσκρήμνημι, c. dat. of the thing to which, Pind.; ἐπῐτᾰνύω, fut. -ῠσω, aor. 1 poet. (not Att.) ἐπετᾰνυσσα, in tmesis, c. dat. of the thing to which, Hom., Ap. Rh.; πασσᾰλεύω (esp. of hanging up votive offerings), Eur.; ἀνᾰπήγνῡμι, aor. 2 pass. -επᾰγην, Ar.; ἀρτάω, Eur., Thuc.

To hang up over, ὑπερκρεμάννῡμι, c. dat., Theogn., Pind.

He hangs down his head, ὑπεμνήμῡκε, Hom.

To hang (so as to put to death), ἄγχω, no perf., no mid. or pass., Hom., Pind., Eur.; ἀπάγχω, and in mid. to hang one's self, Hom., Æsch., Ar., Hdt.

To hang one's self, ἀρτάομαι, pass., Eur.; ἀρτάω δέρην, Eur.; ἀπαρτᾰω δέρην, Eur.

To hang, intrans., ἀερέθομαι, only pres. and imperf., Hom.; αἰωρέομαι, pass., c. fut. mid., Hdt.; κᾰτᾰκρημνάομαι, pass., h.; κατακρήμναμαι, Ar.

To hang around, ἀμφῐκρέμᾰμαι, pass., Pind.

To hang by the side, παραιωρέω, in pass., Hdt., Xen.

[*To hang at the girdle*, παραζώννυμι, Plat.]

[*To hang up on a peg at*, προσπασσαλεύω, Hdt.]

To hang down, καταιωρέομαι, pass., Hes.

To hang forward, ἀποκρέμαμαι, pass., Arist.; προκρέμᾰμαι, Arist.

To hang loose, ἀπαρτάομαι, pass., Pind.

To hang on or *to any thing*, ἐξάπτομαι, sine cas., Hom.; ἀπαιωρέομαι, pass., c. ἐπί and dat. of the thing to or from which, Hes.; ἐξαρτάομαι, pass., c. gen., c. ἐκ and gen., or c. περί and acc., etc., Eur., Xen., Plat.; προσκρεμάννῠμαι, Ar.

To hang over, ἐπικρεμάννῠμαι, pass., h.; ὑπερτέλλω, c. gen., Eur.; ἐπαιωρέομαι, pass., c. dat., Ap. Rh.

To hang upon (a retreating army, etc.), ἐπίκειμαι, c. dat., Xen.

Which (dagger) *always hung by the huge scabbard of his sword*, ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο (Ep. pluperf. pass. 3d sing. of ἀείρω, Lidd. and Sc.), Hom.

You be hanged, ἴτ' (2d pl. imper.) εἰς φθόρον, Æsch.; φθείρου, Ar.; ἐς κόρᾰκας, Ar.; βάλλε ἐς κόρακας, Ar.; ἀπόφερε εἰς κόρακας, Ar.; οὐκ ἐς κόρακας ἐῤῥήσετε, Ar.; οἴμωζε, Ar.; οἰμώζειν λέγω, Ar.; βάλλ' εἰς μᾰκᾰρίαν, Plat.; ἄπᾰγε εἰς μᾰκᾰρίαν, Plat.

Hang you, will you not endure these things in silence? Οὐκ εἰς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσει τάδε; Æsch.

They may go and be hanged, κλάειν ἄνωγα, Eur.

[Hang-dog, a, μαστιγίας, ου, ὁ, Trag., Plat.]

Hanging (i. e., of a person), ἀγχόνη, ἡ, Trag., Ar.; αἰώρημα, ἄτος, τό (of any thing suspended on high), Eur.

Fit for hanging any one with, ἀγχόνιος, α, ον (of a halter), Eur.

Hanging (i. e., hung up), κρεμαστός, ή, όν, c. gen. of the part by which a person is hung, e. g., the neck, or c. gen. of that from or to which a person is hung, e. g., a beam, also used as epith. of the halter, Trag.

Hanging by the side (as the hands of a dying or dead person), πᾰρᾰτονος, ον, Eur.; [(of an arm without a sling), μετέωρος, ον, Hipp.]

Hanging (on his mother's neck, as a child), κᾰτήορος, ον, Eur., simply hanging down (of a belt), Ap. Rh.

Any thing hung up, αἰώρημα, ἄτος, τό, Eur.

Hank, a, κλωστήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Ar. *Vid.* Thread.

Hanker after, to, γλῐχομαι, only pres. and imperf., except once aor. 1 ἐγλιξάμην (Plat. Com.), c. gen. or c. περί and gen., or c. acc. or c. ὡς and fut., or c. infin., Hdt., Plat., Plat. (Com.), Dem. *Vid.* To desire, To wish.

Hapless, δύσμορος, ον (and in Soph. δύσμοιρος), Hom., Trag.; δυστῠχής, ές, Trag., Isoc., Dem. *Vid.* Unfortunate.

Haply, ἴσως, often c. ἄν and opt., Trag., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* Perhaps.

Happen, to, τυγχάνω, fut. τεύξομαι, aor. 1 ἐτῠχησα, aor. 2 ἔτῠχον, perf. τετῠχηκα (Hdt. τέτευχα), pres., imperf., and aor. 2 the most usual tenses in this sense, the 3d sing., esp. of aor. 2, often used as impers., Omn.; γίγνομαι, fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, sometimes 3d sing. poet. (not Att.) sync. ἔγεντο, and γέντο (Pind., Theoc.), perf. γέγονα and γεγένημαι, also fut. 1 pass. γενηθήσομαι (Plat.), Omn.; συμβαίνω, only pres., imperf., and aor. 2 act. συνέβην, part. συμβάς, etc., perf. συμβέβηκα, fut. mid. συμβήσομαι, the 3d sing. of each tense often used as impers., Omn. Att., Hdt.; ἀποβαίνω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys., Dem.; κῠρω, only pres. and imperf., Æsch., Soph.; κῠρέω, fut. κῠρήσω, more usu. κύρσω, aor. 1 ἐκῠρησα, more usu. ἔκυρσα (both forms, however, in Trag.), no perf., often c. part., Trag.; κατέχω, imperf. κατεῖχον, fut. καθέξω and κατασχήσω, no aor. 1, aor. 2 κατέσχον, part. κατασχών, perf. κατέσχηκα, Soph., Hdt.; πᾰρίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf., and pluperf. act., perf. part. often contracted into παρεστώς, ῶσα, ός, Æsch., Ar., Xen., Thuc., Plat.; πίπτω (c. adv. of the way in which), fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Plat.; πᾰρᾰπίπτω, Eur., Thuc., Xen., Plat.; ὑποπίπτω, Eur., Isoc.; πᾰρᾰγίγνομαι, Theogn., Thuc., Xen., Isoc.; προστυγχάνω, Pind., Eur., Thuc., Plat.; ἀνέχω, Hdt. *Vid.* Syn. 199.

To happen to any one, προσκῠρέω, c. dat., Æsch.; ἐπιῤῥέπω, only pres. and imperf. act., c. dat., Æsch.; προσπίπτω, c. dat., Eur., Hdt., Plat., Isoc.; κᾰτᾰλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, poet. (not Att.) often -έλλαβον, perf. -είληφα, Hdt., Thuc., Plat.; [παραγίγνομαι, c. dat., Thuc.]

[Euphemistically for *to die*, as, *if any thing were to happen to me*, εἴ τι πάθοιμι, or ἤν τι πάθω, Hdt., etc.]

To happen at the same time, συντυγχάνω, often in 3d pers. sing. as impers., Æsch., Hdt., Thuc.; συμπίπτω, often in 3d pers. sing. as impers., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Isoc.; συγκῠρέω, Eur., Hdt.; σῠνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Hdt.; συμφέρω, in all three voices, fut. act. σῠνοίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, so mid., aor. 1 pass. συνηνείχθην, Ar., Hdt., Thuc.; συνεμπίπτω, Hipp.

To happen besides, ἐπιγίγνομαι, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐπισυμβαίνω, Arist.

To happen previously, προϋπάρχω, no perf., no mid. or pass., Thuc., Dem.

If he told the truth about what had really happened, εἰ ἄρα ταῦτα γενόμενα ἔλεγε, Hdt.

What happens, συμφορά, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; *what happens to any one*, πάθημα, ἄτος, τό, Hdt., Xen. *Vid.* Event, Accident.

Happening of itself (i. e., without any external agency or pains taken to make it happen), αὐτόμᾰτος, η, ον, and ος, ον, Dem.

Happily, εὖ, Omn.; ὄλβια, Hom.; ὀλβίως, Soph.; μᾰκᾰρίως, Eur., Plat.; εὐδαιμόνως, Eur., Ar., Xen., Plat.; εὐδαιμονῐκῶς, Ar., Xen.

Most happily, δαιμονιώτατα, Xen.

Happiness, ὄλβος, ὁ, Omn. poet., Hdt., Xen.; εὐδαιμονία, ἡ, h., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; εὐζωΐα, ἡ, Pind.; αἰσῐμία, ἡ, Æsch.; ζῆλος, ὁ, Soph.; ζήλωμα, ἄτος, τό, Eur.; εὐημερία, ἡ, Eur.; μᾰκᾰριότης, ητος, ἡ, Plat.

That which is thought happiness, εὐδαιμόνισμα, ἄτος, τό, Plat.

Happy, ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, of persons only, Hom.; ὄλβιος, α, ον, and ος, ον, of persons and of things (Call. has irreg. superl. ὀλβιστος), Omn. poet., Hdt., Plat.; μάκαρ, ἄρος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, also in poet., including Trag., sometimes fem. μάκαιρα, compar. -άρτερος, etc., Omn. poet., Plat., Dem.; ἀδᾰκρῡτος, ον, only of persons or life, Hom., Soph.; so ἀδᾰκρυς, ὁ καὶ ἡ, neut. υ, gen. υος, Pind.; εὐδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Omn. post Hom.; μᾰκᾰριος, α, ον, Pind., Eur., Ar., Plat., Xen.; ζηλωτός, ή, όν, Pind., Æsch., Eur., Plat., Dem., Isoc.; ἄπονος, ον, compar. ώτερος and έστερος, only of persons or life, etc., Pind.; ἀπήμαντος, ον, of persons or life, Pind.; ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, of persons, etc., Pind.; ἔπαλπνος, ον, of events, Pind.; ἀπενθής, ές, Æsch.; ἀπένθητος, ον, Æsch.; ἀπόνητος, ον, of persons, Soph.; εὐαίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, of persons, Trag.; ἀσῐνής, ές, Æsch.; ἀστένακτος, ον, Eur.; ἀπειρόκᾰκος, ον, of persons, Eur.; λευκός, ή, όν, of time (as a happy day), Æsch., Soph.; so λευκόπεπλος, ον, Hippon.; εὐδαιμονῐκός, ή, όν, Ar., Arist. *Vid.* Syn. 232.

Very happy, thrice happy, wholly happy, τρίσμακαρ, Hom.; ἀρίζηλος, ον, Hes.; πᾰνόλβιος, α, ον, and ος, ον, h., Theogn., Theoc.; πᾰνολβος, ον, Æsch.; τρῐσόλβιος, ον, Soph.; τρισμᾰκᾰριος, α, ον, Ar.; ἀριζήλωτος, ον, Ar.

As happy as, ἰσοδαίμων, ον (ῐ except in Att., ῑ Att.), c. dat., or sine cas., Pind., Æsch.

Making happy, πολῠολβος, ον, Sapph.; ὀλβιόδωρος, ον, Eur.; εὐδαιμονῐκός, ή, όν, Xen., Plat., Arist.

One who makes happy, gives happiness, ὀλβοδότης, ου, ὁ, Eur.

To be happy, εὐδαιμονέω, only act., pres. opt. usu. εὐδαιμονοίην, esp. in 2d pres. sing. expressing a wish, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; εὐημερέω, only act., Soph., Æschin., Arist.

For it is not right that you should lament, and that I should be happy, οὐ γὰρ ἔνδικον σὲ μὲν στενάζειν, τἀμὰ δ' ἡδέως ἔχειν, Eur.

To be happy in, ἐνευδαιμονέω, Thuc.

To be very happy, ὑπερευδαιμονέω, Arist.

To be happy together with, to share a person's happiness, συνευδαιμονέω, c. dat., or c. prep., or sine cas., Xen.

To think happy, to call happy, μᾰκᾰρίζω, only act., Hom., Soph., Eur., Ar., Omn. Att. prose; ὀλβίζω, no mid., but also pass., Æsch., Soph., Eur.; ζηλόω (often c. gen. caus.), Trag., Xen., Plat., Dem.; εὐδαιμονίζω, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.

One must call or *think happy*, εὐδαιμονιστέον, Arist.

Called happy, μᾰκᾰριστός, ή, όν, Hdt., Xen., Isoc.

Deserving to be called happy, ἀξιομᾰκᾰριστος, ον, Xen.

A calling or *thinking happy*, μᾰκᾰρισμός, ὁ, Plat., Arist.; εὐδαιμονισμός, ὁ, Arist.

To make happy, ὀλβίζω, no mid., but also pass., Eur.

Harangue, a, ἀγορά, ἡ, Hom.; δημηγορία, ἡ, Xen., Plat., Dem., Æschin. *Vid.* Speech, Oration.

Skillful in harangues, δημηγορῐκός, ή, όν, Xen., Plat., Arist.

Harangue, to, ἀγοράομαι, mid., c. dat., Hom., Hdt. (once in Soph., but not in the sense of *publicly* haranguing); ἀγορεύω, often c. acc. of

what is spoken, c. dat. pers., Hom., Hdt.; δημηγορέω, sometimes c. acc. of the speech, c. πρός and acc. pers., or abs., Ar., Xen., Plat., Dem. *Vid.* To SPEAK.

HARASS, TO, χᾰλέπτω, only act. in this sense, Hom.; χράω, only pres. and imperf. act., Hom.; βᾰρύνω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; λῡπέω, Omn. post Hom.; γυμνάζω, Æsch.; ἐλαύνω, fut. ἐλάσω, etc., Soph., Eur., Plat., Dem.; περιελαύνω, Ar., Hdt., Dem.; πᾰρέχω (fut. πᾰρέξω and πᾰρασχήσω, imperf. πᾰρεῖχον, no aor. 1, aor. 2 παρέσχον, part. παρασχών, perf. παρέσχηκα) πράγματα, c. dat. pers., Hdt.; τᾰλαιπωρέω, Isoc. *Vid.* To ANNOY, To TROUBLE.

To harass in retaliation, ἀντῐπᾰρέχω πράγματα, Dem.

To be harassed, χειμαίνομαι, pass., Pind.; χειμάζομαι, pass., Æsch., Soph.; τίλλομαι, pass., Ar.; ἐκθλῐβομαι, pass., Xen.; τᾰλαιπωρέω and -ομαι, pass., Omn. Att.

HARASSING, τρῡσάνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; τρῡσῐβιος, ον, Ar.

[HARBINGER, A, προάγγελος, ὁ, Musæ., Plut.; προαγγελεύς, έως, ὁ, Hermipp.] *Vid.* HERALD.

HARBOR, A, λῐμήν, ένος, ὁ, Omn.; ὅρμος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ναύστᾰθμον, τό, Eur., Thuc.

Forming a harbor, ναύλοχος, ον, as ν. λιμήν, ν. ἕδρα, ν. περιπτῠχαί, in pl., Hom., Soph., Eur.

A harbor which can always be entered, λιμὴν πᾰνορμος, Hom.

Having a good harbor, εὐλίμενος, ον, Eur., Plat., Arist.

Closing in a harbor, λῐμενηόχος, ον, of a promontory, Ap. Rh.

Watching a harbor, λιμενοσκόπος, ον, Call.

To come or *put into harbor*, ὁρμίζομαι, mid., c. perf. pass. and aor. 1 pass., Soph., Eur., Thuc., Xen.; εἰσορμίζομαι, Xen.; καθορμίζομαι, c. ἐς and acc., Thuc., Isoc.; [προσβάλλω ἐς τὸν λιμένα, Thuc.]

To be in harbor, ὁρμέω and -ομαι, mid., no pass., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Dem.

To bring into harbor, κέλλω, fut. κέλσω, aor. 1 ἔκελσα, no other tenses except imperf., c. prep. εἰς or ἐπί, or πρός and acc., or c. acc., Hom., Æsch., Soph.; ὁρμίζω, Hom., Eur. *Vid.* To ANCHOR.

[*To take out of harbor*, ἀνορμίζω, Dio C.]

Harbor dues, τὰ ἐλλῐμενῐκά, Plat.; ἐλλίμενιον, τό, Arist.

To exact harbor dues, ἐλλιμενίζω, Ar.

A collector of harbor dues, ἐλλῐμενιστής, οῦ, ὁ, Dem.

Without a harbor, ἀλῐμενος, ον, Æsch., Eur., Thuc., Dem.

Having no harbor or *a bad one*, δύσορμος, ον, Æsch.

Keeping ships in harbor (epith. of a foul wind), δύσορμος, ον, Æsch.

HARBOR, TO, δέχομαι, mid., c. perf. pass. δέδεγμαι, and pluperf. in act. sens., perf. and pluperf. often without redupl., e. g., 3d sing. pluperf. δέκτο, imper. δέξο, part. δέγμενος (none of these forms in Att.; LIDD. and SC. call them sync. aor.), Omn. *Vid.* To RECEIVE, To ENTERTAIN.

HARBORING, A (of runaways), ὑποδοχή, ἡ, Thuc., Plat.

HARD, σιδήρεος, α, ον, sometimes in Att. also σιδηροῦς, ᾶ, οῦν, and Ep. σιδήρειος, esp. of heart, or hard-hearted men, Hom., Ar., Lys., Æschin.; κρᾰταίπεδος, ον (of a floor), Hom.; χᾰλεπός, ή, όν, in every sense, Omn.; στερεός, ά, όν, Hom., Pind., Æsch., Plat.; σκληρός, ά, όν, Pind., Trag., Xen., Plat., Antipho; στερρός, ά, όν, and ός, όν (esp. of fate, etc.), Æsch., Eur., Ar.; σφῡρήλᾰτος, ον (of necessity), Pind.; ἰσχῡρός, ά, όν, Æsch.; περισκελής, ές, Eur.; στέρῐφος, η, ον (of ground), Thuc.; ἀπόκροτος, ον (of ground), Thuc., Xen.; ἐπῐκροτος, ον (of ground), Xen.; ἀδῐκος, ον (of a horse's mouth), Xen.; λῐθώδης, ες (of a heart), Plat.

Very hard, περίσκληρος, ον, Antiph.; [παγχάλεπος, ον, Xen.]

Living hard, κᾰκόβιος, ον, Xen.

Hard (i. e., difficult, q. v.), ἀργᾰλέος, α, ον, Hom., Ar.; δυσχερής, ές, Eur., Xen., Plat., Lys., Dem.; to do, to bear, etc., χαλεπός, ή, όν, c. infin., Hom., Thuc., Plat., etc.

Hard (of fate, etc.), see above; also βᾰρύς, εῖα, ύ, Hom., Trag., Thuc., Xen. *Vid.* GRIEVOUS.

Rather hard, ὑπόσκληρος, ον, Hipp.

To become hard in, ἐνσκέλλω, in pluperf. ἐνεσκλήκειν, Ap. Rh.

[*Hard on* (adv.), ὀλίγου or ὀλίγῳ, esp. with numerals, e. g., *hard on* 1000, ὀλίγου ἐς χιλίους, Thuc.] *Vid.* NEARLY.

[*Hard by* (adv.), πέλας, Hom., Hes., Hdt.] *Vid.* NEAR.

HARDEN, TO, σύνίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 in act. sense, aor. 2, perf., and pluperf. act. in pass. sense, Xen.; περισκληρύνω, Hipp., [ὀπτάω (of sun *baking* the ground), Xen.; *to harden* (*in the fire*), πυρακτέω, Hom., -κτόω, Strab.]

[*To harden* (intrans.), πήγνυμαι, pass., c. perf. act. πέπηγα (of ice, etc.), Hdt.]

To be hardened a little, become rather hard, ὑποσκληρύνομαι, Theoph.

HARD-HEARTED, ἀτέραμνος, ον, Hom., Æsch.; ἄτεγκτος, ον, Trag., Ar.; σιδηρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur.; τλησῐκάρδιος, ον, Æsch.; ἀνάλγητος, ον, Soph.; λαΐνεος, α, ον, Theoc.; σκληρογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Mosch. *Vid.* PITILESS.

He is hard-hearted, σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος, Æsch.

HARDIHOOD, τόλμα and τόλμη, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Plat., Isæ. *Vid.* DARING.

[*To have the hardihood* (*to do*), παρακινδυνεύω, c. infin., Ar., Xen.]

HARDLY (i. e., with hardness), σκληρῶς, Ar.

Hardly (i. e., scarcely), μόγις, Omn.; μόλις, Omn. Att.; σχολῇ, Soph., Eur., Xen., Plat., Andoc.; χᾰλεπῶς, Eur., Hdt., Xen., Lys. *Vid.* SCARCELY.

HARD-MOUTHED, ἄστομος, ον, Æsch., Soph.

HARDNESS, σκληρότης, ητος, ἡ, Plat., Antipho, Theoph.; χαλεπότης, ητος, ἡ, Thuc., Isoc.

Hardness (i. e., difficulty), δυσχέρεια, ἡ, Plat., Isoc., Dem.

HARDSHIP, κᾰκόν, τό, Omn.; πῆμα, ᾰτος, τό, Omn.: [ἀμηχανία, ἡ, Hes.; μόχθημα, ατος, τό, in pl., Trag.; μόχθος, ὁ, Hes., Trag.; *to undergo hardships*, μοχθέω μόχθους, Eur.; *hardships*, χαλεπά, τά, Plat.] *Vid.* LOSS, INJURY.

HARDY, ὠμός, ή, όν, Soph. *Vid.* BOLD.

Hardy (i. e., able to endure cold), εὐχείμερος, ον, Arist.

HARE, πτώξ, πτωκός, ὁ, Hom.; λᾰγωός, ὁ, Hom., Xen.; λᾰγώς, ὁ, Hom., Hes., Trag., Hdt., Xen., Dem.; λᾰγός, ὁ, Soph., Hdt.; λᾰγώδιον, τό, Ar.; λᾰγιον, τό, Xen.; πτάξ, πτᾰκός, ὁ, Æsch.

Of or *belonging to a hare*, λᾰγῖνος, η, ον, Æsch.; λᾰγῷος, α, ον, Ar.

One who eats hares, λᾰγοδαίτης, ου, ὁ, Æsch.

To hunt hares, λᾰγοθηράω, fut. -ᾱσω, Ar.

A hare-hunter, λᾰγοθήρας, ου, ὁ, Leon. Tar.

Killing hares, λᾰγωφόνος, ον, Arist.

To kill hares, λᾰγοκτονέω, Anth.

Shooting at hares, λᾰγωβολία, ἡ, Call.

Hare soup, μῐμαρκυς, εως, ἡ, Ar.

Having a harelip, λᾰγώχειλος, ον, Galen.

HARK, TO, ἀκούω, fut. ἀκούσομαι, perf. ἀκήκοα (only Att.), also ἤκουκα, pass. ἤκουσμαι, Omn. *Vid.* To HEAR.

[*Hark'ee*, ὦ οὗτος or οὗτος, Att.]

HARLOT, A, πόρνη, ἡ, Archil., Ar.; πορνῐδιον, τό, Ar.; πορνεύτρια, ἡ, Ar.; χᾰμαιτῠπη, ἡ, Menand.

HARM (whether done or suffered), πῆμα, ᾰτος, τό, Omn. poet.; κᾰκόν, τό, Omn.; βλᾰβη, ἡ, Æsch., Soph., Ar., Dem. *Vid.* INJURY, WRONG.

[*Without harm*, ἀνατεί or -τί, Æsch., Soph., Plat.]

HARM, TO, πημαίνω, fut. mid. in pass. sense, Hom., Hes., Trag., Hdt., Plat.; βλάπτω, aor. 2 pass. ἐβλᾰβην, Omn. post Hom. *Vid.* To INJURE, To HURT.

HARMLESS, ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch.; ἀκήριος, ον, Hes., h.; ἀσῐνής, ές, Æsch., Hdt., Xen., Plat.; ἀνᾱτος, ον, Æsch.; ἄνοσος, ον, Eur.; ἀθῷος, ον, Dem.; [ἀβλαβής, ές, Æsch., Plat.; ἄλῡπος, ον, Hermipp.]

Wholly harmless, πᾰνᾰπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hes.; τρισᾰλῡπος, ον, Theoph.

[HARMLESSNESS, ἀλυπία, ἡ, Theophr.; ἀβλάβεια, ἡ, Cic.] *Vid.* INNOCENCE.

HARMONIOUS, λῐγῠρός, ά, όν, Hom., Hes., Plat., Theoc.; λῐγύς, εῖα, ύ, Hom., Pind., Trag., Plat.; μελῐγηρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Hom., h., Pind.; λῐγῠφωνος, ον, Hes., h., Theoc.; λῐγύφθογγος, ον, Theogn.; μελιτερπής, ές, Simon.; εὐήχης, ες, Pind., Eur., Call.; ἠχέτης, and poet. (not Att.) ἠχέτα, ου, only masc., Hes., Pind., Æsch., Eur.; εὔμουσος, ον, Eur., Ar.; ἐναρμόνιος, ον, Plat.; ἐμμελής, ές, Theoc.

Harmonious (i. e., in harmony together, or with some other sound or feeling), σύμφωνος, ον, sometimes c. gen. of that with which the sound harmonizes, h., Soph., Plat.; εὐάρμοστος, ον, Eur., Plat.; σύμμολπος, ον, Eur.; ὅμαυλος, ον, Soph.; σύναυλος, ον, c. dat., Eur., Ar.; συνῳδός, όν, c. dat., Eur.; προσῳδός, όν, c. dat., Eur.; πρόσχορδος, ον, Plat.; ὁμονοητικός, ή, όν, Plat.; σύνθροος, ον, c. dat., Anth.; σῠνοίμιος, ον, Anth. *Vid.* MELODIOUS, TUNEFUL, SWEET.

Very harmonious, πᾰναρμόνιος, ον, Plat.

[HARMONIOUSLY, ὁμονοητικῶς, Plat.; συμφωνούντως, Plat., etc.]

HARMONIZE WITH, TO, ὁμηρέω, only act., c. dat., Hes.; ὑποκρέκω, only pres. and imperf. act., c. dat., Pind.; προσᾴδω, contr. from προσαεί-

δω, often metaph., c. dat. or sine cas., Soph., Plat.

Harmony, ἁρμονία, ἡ, h., Pind., Æsch., Soph., Plat.; συγχορδία, ἡ, Soph.; συμφωνία, ἡ, Plat., Arist.; [ὁμοφωνία, ἡ, Arist.; (in opinion), ὁμοδοξία, ἡ, Plat.; ὁμόνοια, ἡ, Thuc.] *Vid.* Melody.

Living in harmony. *Vid.* Harmonious.

In harmony together, συμφωνούντως, Plat.; *in harmony*, ἐν μέλει, Plat.

To be in harmony together, συμφωνέω, sometimes c. dat., Plat., Arist.; [ὁμοφωνέω, Arist.; ὁμονοέω, Plat.]

Harness, ἱμάντες, οἱ, Hom., Soph., Eur.; ἔντεα (ἵππεια, τά), Pind.

Of or *belonging to harness*, ἐφίππιος, ον, Xen.

In single harness, μονάμπυξ, ῠκος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Eur.; μονάμπῠκος, ον, Eur.

Harness, to, ὑπᾰ́γω, c. acc. of the horses, and c. acc. of the carriage, the latter sometimes understood, Hom.; τῐτύσκομαι, only pres. and imperf., c. ὑπό and dat., Hom.; ὁπλίζω, esp. in aor. 1 mid. ὡπλῐσάμην, poet. ὡπλισσάμην, Hom.; ἵημι (ῐη Hom., though sometimes ῑη metri gratiâ, ῑη Att.), imperf. ἵην and ἵουν, aor. 1 ἧκα, poet. (not Att.) ἕηκα, c. ἐν and dat., Hom.; ζεύγνῡμι, aor. 2 pass. ἐζῠ́γην, Hom., Pind., Hdt., Xen., Ar.; ὑποζεύγνῡμι, sometimes c. acc. of the carriage, the horses being understood, Hom., Sapph., Hdt.; συζεύγνῡμι, Xen.

To be harnessed to, ὕπειμι (infin. -εῖναι), c. dat., Hdt.

Harnessing themselves to the chariot, ὑποδύντες αὐτοὶ τὴν ζεύγλην, Hdt.

Harness the yoke-bearing horses to the chariot, ἐντύνεθ' ἵππους ἅρμασι ζυγηφόρους, Eur.

Harp, a, φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur., Ap. Rh.; κίθᾰρις, εως, ἡ, Hom., Pind., Ar., Ap. Rh.; κῐθᾰ́ρα, ἡ, h., Anac., Eur., Hdt., Plat.; μᾰγᾰ́δης, ου, ὁ, Anac.; μᾰγᾰ́δις, ῐδος (or μαγαδίς, ῐ́δος), but also dat. μαγάδι, and acc. μαγάδιν, ἡ, Alcman, Soph., Xen.; πηκτίς, ῐ́δος, ἡ, Pind., Soph., Ar. *Vid.* Lyre, and Syn. 317.

Without the harp, unsuited to the harp, ἀκῐ́θᾰρις, εως, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἀφόρμικτος, ον, Æsch.; δυσφόρμιγξ, ιγγος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Eur.

Sovereign of the harp, ἀναξῐφόρμιγξ, ιγγος, ὁ καὶ ἡ (of songs), Pind.

Accompanied by the harp, φορμικτός, ἡ, όν, Soph.

Accompanied by the various notes of the harp, ποικῐλοφόρμιγξ, ιγγος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Pind.

To play the harp, φορμίζω, only act., Hom., Ap. Rh.; κῐθᾰρίζω (no mid. or pass. before Plut.), Hom., Hes., h., Eur., Xen.; ἐγκῐθᾰρίζω, h.; κῐθᾰρῳδέω, Plat.; μᾰγᾰδίζω, only act., Theophil., Arist.; ψάλλω, Plat.

To harp upon any thing to any one (so as to inculcate it), ἐπᾴδω, c. acc. rei, dat. pers., Plat.

The art of or *skill in playing on the harp*, κῐθᾰριστύς, ύος, ἡ, Hom.; κῐθᾰρίσις, εως, ἡ, Plat.; κῐθᾰρῳδία, ἡ, Plat.; κιθαρισμός, ὁ, Call.

Harp music unaccompanied by singing, ψιλὴ κιθάρισις, Plat.

Music played on the harp, κῐθᾰρισμα, ᾰτος, τό, Plat.

Belonging to the harp, or *to playing on the harp*, κῐθᾰρῳδῐκός, ἡ, όν, Ar., Plat.

One must play on the harp, κιθαριστέον, Plat.

Skillful with the harp, κῐθᾰριστῐκός, ἡ, όν, Plat.

Fond of the harp, φῐλοφόρμιγξ, ιγγος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Harper, a, κῐθᾰριστής, οῦ, ὁ, Hes., h., Xen., Plat.; φορμικτής, οῦ, ὁ, Pind., Ar.; κῐθᾰρῳδός, ὁ, Hdt., Plat.; ψάλτρια, ἡ, Plat.

Harpoon, a, τριόδους, οντος, ὁ, Plat.; ἰχθῠβόλος μηχανή (of the trident of Neptune), Æsch.

Harpy, a, Ἅρπυια, ἡ, usu. pl., Hom., Hes., Ap. Rh.

[Harrow, a, ὀξίνα, ἡ (Lat. *occa*), late; βωλοκόπημα, ᾰτος, τό, only late Lexic.]

Harsh, ἀμείλικτος, ον, Hom.; ἀμείλῐχος, ον, Hom., Pind., Æsch.; ἀπηνής, ές, Hom., Ar., Plat.; κρᾰτερός and καρτερός, ά, όν, Omn. poet.; χᾰλεπός, ἡ, όν, Omn.; σκληρός, ά, όν, Hes., Soph., Eur., Hdt., Antipho; πῐκρός, ά, όν, Pind., Æsch., Soph., Ar., Antipho, Dem.; τρᾱχύς, εῖα, ύ, Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἀπότομος, ον, Eur.; ἀνεπιτήδειος, ον, Lys., Andoc.; ὀμφᾰκίας, ου, only masc. (lit., made of sour grapes, as wine), Ar.; ἄγριος, α, ον (e.g., δουλεία), Plat., etc.

[*Harsh* (of style, also of taste), ἀγλευκής, ές, Hermog.; ἀμάλακτος, ον, Longin.]

[*To be harsh* (in temper, conduct), χαλεπαίνω, c. dat., Hom., etc.]

Harshly, χαλεπῶς, Hom., Eur., Thuc.; τρᾱχέως, Hdt., Isoc.; πῐκρῶς, Isoc., Dem.

Harshness, πῐκρότης, ητος, ἡ, Eur., Hdt., Isoc.; πῐκρία, ἡ, Dem.; χᾰλεπότης, ητος, ἡ, Xen., Plat., Isoc.; σκληρότης, ητος, ἡ, Plat., Isoc., Antipho.

Oh, father, your anger and the harshness of your mind is terrible, πάτερ, μένος μὲν σύστασίς τε σῶν φρενῶν Δεινή, Eur.; so τὸ συνεστὸς φρενῶν, Eur.

Harshness of voice, τρᾱχῠφωνία, ἡ, Arist.

Hart, a, ἔλᾰφος, ὁ, Hom., Eur., Xen. *Vid.* Deer.

Harvest, ἄμητος, ὁ, Hom., Hdt.; θέρος, τό, Æsch., Eur., Dem.; κομῐδὴ καρποῦ, Xen.; συγκομῐδή (c. gen. καρποῦ, σίτου, etc.), Thuc., Xen., Plat., Isoc.; ὀπώρα, ἡ, Hdt.

The wheat harvest, πῡρᾱμητύς, ύος, ἡ, Arist.; [*the fruit harvest*, ὀπώρα, ἡ, Hdt.]

To get in the harvest, κομίζω, c. acc., Hdt.; [*to gather in the fruit harvest*, ὀπωρίζομαι, Theopomp.]

They were occupied with the harvest, ἐν καρποῦ συγκομιδῇ ἦσαν, Thuc.

[*They have reaped a good harvest*, καλῶς ἤμησαν, Æsch.]

The harvest feast, ἅλῶα, τά, Dem.

Hash, a, ματτύα, ἡ, Philem.

Haste, σπουδή, ἡ, Omn.; [ὀξύτης, ητος, ἡ (implying something of violence), Dem.; *headlong haste*, προπέτεια, ἡ, Dem.]

In haste, σπουδῇ, ὑπὸ σπουδῆς, διὰ σπουδῆς, σὺν σπουδῇ, κατὰ σπουδήν, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.

With all haste, πανσῠδίᾳ, Hom., Eur., Ap. Rh.; πανσῠδίην, Ap. Rh.; πανσῠδεί, Thuc., Xen.

Haste, to, intrans., ὀρέομαι, only in pres. and imperf., Hom.; τῐταίνω and mid., only pres. and imperf. in this sense, sometimes c. gen. of the ground over which, Hom.; τανύομαι, pass., esp. of horses at full speed, Hom.; μέμαα, perf. with pres. sense only in dual and pl. sync. μέμᾰτον, μέμᾰμεν, μέμᾰτε, 3d pl. μεμάᾱσι, no other moods, part. μεμαώς, υῖα, ός, gen. masc. μεμᾱότος and μεμαῶτος, etc., Hom.; κονίω, no act. tense except pres., also aor. 1 mid. ἐκονῑσάμην, and perf. pass. κεκόνῑμαι, sometimes c. gen. of the ground, Hom., Æsch., Ar.; ὀρέγομαι, in 3d pl. pass. perf. poet. ὀρωρέχᾰται, Hom.; σπέρχομαι, only pres. and imperf., Hom., Eur., Ar.; πέτομαι, aor. 1 ἐπτάμην, fut. πετήσομαι, sync. πτήσομαι, Hom., Hes., Eur., Ar.; σεύομαι, esp. in perf. pass. ἔσσῠμαι, pluperf. ἐσσύμην, 3d sing. often σῦτο, aor. 1 pass. ἐσσύθην and ἐσύθην, and in Æsch. σύθην without augment (in chor., the tragedians have also a contracted 3d sing. and pl. σεῦται, σοῦνται, imper. σοῦ, σούσθω, σοῦσθε), Hom., Trag., Ar.; ὀρούω, no perf., no mid., Omn. poet.; ἐγκονέω, no perf., no mid., Hom., Trag.; ἀΐσσω (ᾱ Hom., ᾰ Att., but usu. ᾄσσω, Att.), also in pres. and aor. 1 mid. and pass., Omn. poet., Plat.; ὁρμάω, and mid. and pass., Hom., Hes., Eur., Thuc., Xen.; ἐπείγομαι, only pres. and imperf., Omn.; also ἐπείγω, Soph., Eur.; σπεύδω, and mid., Omn.; ἐκσπεύδω, Ar.; τᾰχύνω, no perf., no mid. or pass., Æsch., Eur., Xen.; μεθίημι (ῐη Ep., ῑη Att.), esp. in aor. 1 μεθῆκα, aor. 2 μέθην, infin. μεθεῖναι, perf. pass. μεθεῖμαι (properly of a charioteer slackening the reins, or a sailor letting loose the sails), Trag.; τροχάζω, no mid., no perf. act., Eur., Hdt., Xen.; θοάζω, only pres. act., Soph., Eur.; θρῴσκω, aor. 2 ἔθορον, no other tenses except imperf., c. acc. of the place to which, Soph.; ἁμιλλάομαι, mid., c. aor. 1 pass., Eur.; διώκω, Æsch., Xen.; τείνω, Eur., Ar., Xen.; κατεπείγω, Ar., Xen.; σπουδάζω, Ar.; ἀνύω, either with part. of another verb, or itself in part., Ar.; φθάνω (but ᾱ sometimes in Hom.), fut. φθήσομαι, aor. 1 ἔφθᾰσα, aor. 2 ἔφθην, c. part., or itself in part., Ar., Plat.; σπουδὴν ἔχω, σπ. ποιοῦμαι, σπ. τίθεμαι (mid.), Soph., Eur., Hdt., Isoc.

He comes in haste, ἔρχεται σπουδῇ ποδός, Eur.

To haste away, ἀποσεύομαι, only in 3d sing. pluperf. ἀπέσσῠτο, Hom.; ἀπάσσω, Soph.

To haste to, or *against*, or *onward*, ἐπισπέρχω, only pres., Hom.; ἐπισεύομαι, in 3d sing. pluperf., c. dat., c. prep., or c. infin., Hom., Ap. Rh.; ἐπισπεύδω, Eur., Xen.

To do in haste (eat in haste, etc.), θοάζω, only pres. act., Eur.

One must haste, σπευστέον, Ar.

Hasten, to, act., ἐπείγω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Soph., Thuc.; ὀτρύνω, no mid., but pass. in pass. or intrans. sense, Hom., Pind., Æsch., Eur.; ἀποτρύνω, Hom., Æsch.; σπεύδω and mid., Hom., Hdt.; ἐπισπέρχω, only pres. and imperf. act., Hom., Æsch., Ar., Thuc.; τᾰχύνω, Soph., Eur.; θοάζω, only pres. and imperf. act., Eur.; κᾰτασπεύδω, Xen.

Hastening their horses (lit., giving their horses the rein), πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας, Eur.

Hastening his horse eagerly, προθύμως ἐκτείνων τὸν ἵππον, Xen.

Hastening, ταχύπουν ἴχνος ἐξανύων, Eur.; ὠκὺν πόδα τιθείς, Eur.

Hastening, σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν (lit., moving in haste the conducting axles of his feet), Æsch.; so, *hastening hither*, σπουδῇ τιθέντα δεῦρο γηραιὸν πόδα (of an old man), Eur.; δύσπνους ἱκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα, Soph.

And he also is hastening, σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ' οὐ καταργίζει πόδα (lit., and haste does not allow his foot to tarry), Æsch.

Hastily (in haste, speedily), ἐσσυμένως, Hom.; κραιπνά, Hom.; κραιπνῶς, Hom.; προπετῶς, Xen. *Vid.* In haste, Swiftly.

Hastily (i. e., inconsiderately), προπετῶς, Xen., Isoc.; νεᾱνικῶς, Ar., Plat.; ἴτᾱμῶς, Alex., Plat.

Hastiness, τὸ ὠκὺ φρενῶν, Eur.; ἰτᾱμότης, ητος, ἡ, Plat.; (in action, of temper), ὀξύτης, ητος, ἡ, Dem.

Hasty (i. e., in haste), ἐσσύμενος, η, ον, Hom.; κραιπνός, ή, όν, lit., and metaph. of a man's disposition, etc., Hom.

Hasty (i. e., impetuous, inconsiderate), νεᾱνίας, ου, only masc., Eur.; τᾰχύς, εῖα, ύ, comp. (Att.) θάσσων, superl. τάχιστος, Soph.; νεᾱνικός, ή, όν, Plat.; ἴτᾱμός, ή, όν, Ar., Plat., Dem.; ἴτης, ου, only masc., Ar., Plat.; τᾰχύβουλος, ον, Ar.; ὑπόθερμος, ον, Hdt.; σπευστικός, ή, όν, Arist.

Very hasty, περισπερχής, ές (of an action), Soph.; προπετής, ές, Æschin.

A hasty action, νεᾱνίευμα, ᾰτος, τό, Plat.

To be hasty, σπέρχομαι, only pres. and imperf., Eur.; νεᾱνιεύομαι, mid., sometimes c. acc. of what is done, Ar., Plat., Isoc., Dem.; αὐτοσχεδιάζω, only act., c. acc. of what is done, Xen., Plat.

[*To be hasty* (of temper), ὀξυθυμέω, Eur., Ar.]

Hat, a, κυνέη, contr. κυνῆ, ἡ, Hom., Soph., Ar.; πῖλος, ὁ, Hes., Hdt.; πιλίδιον, τό, Ar., Plat., Dem.; πίλημα, ατος, τό, Call.

A Persian high-crowned hat, κυρβᾰσία, ἡ, Ar., Hdt.

A broad-brimmed hat, καυσία, ἡ, Menand.; [πέτασος, ὁ, Ath.]

[*To wear a hat*, πιλοφορέω, App.]

The trade of a hatter, ἡ πιλητική, Plat.

Hatch, to, τίκτω, fut. τέξω, and more usu. τέξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔτεκον, perf. τέτοκα, Hom.; νεοσσεύω, only act., Ar., Hdt.; νοσσεύω, Hdt.; ἐκλέπω, rare except in pres., Ar., Hdt.; ἐκκολάπτω, Arist.

To hatch in, ἐννεοσσεύω, Ar., Plat.

Hatchet, a, ἀξίνη, ἡ, Hom., Soph., Hdt., Xen.; χάλκευμα, ᾰτος, τό, Æsch.; κόπᾰνον, τό, Æsch. *Vid.* Axe.

Hatching, ἐκκόλαψις, εως, ἡ, Arist.

Hate, ἔχθος, τό, Omn. *Vid.* Hatred.

Hate, to, ἐχθαίρω in pass., c. dat. of him who hates, or c. ἐκ and gen., Hom., Hes., Trag.; ἀπεχθαίρω, Hom.; ὀδύσσομαι, esp. in aor. 1 mid. ὠδυσᾰμην, and perf. pass. ὀδώδυσμαι, in act. sens. c. dat., aor. 1 mid. once in pass. sens., c. dat., Hom., Soph.; στῠγέω, aor. 1 ἔστυξα, aor. 2 ἔστῠγον, fut. mid. in pass. sens. στυγήσομαι, no other tenses, Omn. poet., Hdt.; μῑσέω, fut. mid. sometimes in pass. sens., Omn.; ἔχθω, only pres. act. and pass., Hom., Trag.; ἀποπτῡ́ω (but ῠ Hes.), fut. -ῡ́σω, Hes., Trag.; ἀποστῠγέω, aor. 2 pass. ἀπεστύγην, in act. sens., Soph., Eur., Hdt.; ἀποστέργω, no perf., no mid. or pass., Æsch.; ἀποστρέφω, aor. 1 poet. ἀποστρέψασκον (Hom.), oftener -ομαι, pass., c. fut. mid. in act. sens., esp. in aor. 2 pass. ἀπεστράφην, Soph., Eur., Xen.; μῠσάττομαι, pass., in act. sens., Eur., Xen.; ἐχθραίνω, Xen.; διᾰμῑσέω, Plat.; ἀφοσιόομαι, mid., Plat.; ἀπεχθῶς ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω or σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), c. dat., Dem.

To hate very much, ὑπερεχθαίρω, Soph.; ὑπερμῑσέω, Lys.

To hate besides, προσμῑσέω, Dem.

To hate in retaliation, ἀντῑμῑσέω, Ar.

One should hate, μῑσητέον, Xen.

Hated, to be, ἀπεχθᾰ́νομαι, pass., perf. ἀπήχθημαι, also fut. mid. in pass. sens. ἀπεχθήσομαι, and aor. 2 ἀπηχθόμην, c. dat. of him who hates, or c. πρός and acc., Hom., Eur., Thuc.; ἀπέχθομαι, Theoc.; ἀπάχθομαι, only pres., c. dat., Sapph., Thuc.; φθονέομαι, pass., Eur.; μῖσος ἔχω πρός, c. gen., Plat.

To be hated previously, προαπεχθᾰ́νομαι, Dem.

Do we deserve . . . to be so excessively hated by the Greeks? ἆρ' ἄξιοι ἐσμὲν . . . τοῖς Ἕλλησι μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως διακεῖσθαι; Thuc.

Who must be hated, ἐχθαρτέος, α, ον, Soph.; μῑσητέος, α, ον, Xen.

Hated by the gods, ἐχθροδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

Hateful, ἀπόθεστος, ον, Hom.; ἀποθύμιος, ον, Hom., Hes.; πῐκρός, ά, όν, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Dem.; στῠγερός, ά, όν, Omn. poet.; ἐχθρός, ά, όν, compar. ἐχθίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. ἔχθιστος, also compar. ἐχθρότερος (not in prose), Omn.; αἰᾱνής, ές, no compar., Pind.; στῠγνός, ή, όν, Æsch., Eur.; στῠγητός, ή, όν, and ός, όν, Æsch.; ἀπόπτυστος, ον, c. dat., Æsch.; ἀπεχθής, ές, Soph.; ἀστεργής, ές, Soph.; ἄφῐλος, ον, Soph., Eur.; δυσφιλής, ές, Æsch.; ἐπίκοτος, ον, Æsch., Soph.; μῑσητός, ή, όν, Æsch., Xen., Plat.; ἐχθοδοπός, όν, Soph., Ar., Plat., Ap. Rh.; ἐχθῖμος, ον, Soph.; στύγιος, α, ον, Eur.; ἐπίφθονος, ον, Æsch., Eur., Thuc.; δυσῑ́μερος, ον, Ap. Rh.

To make hateful, στυγέω, only in aor. 1 act., c. dat. of him to whom it is hateful, Hom.; ἀπεχθαίρω, Hom.

Hateful to men, βροτοστῠγής, ές, Æsch.

Hateful to all, παντομῑσής, ές, Æsch.

Of hateful appearance, στῠγερώπης, ου, only masc., Hes.

Not hateful, ἀβδέλυκτος, ον, Æsch.

Hatefully, στῠγερῶς, Hom.; ἐχθρῶς, compar. ἐχθροτέρως and ἐχθιόνως, Xen., Plat., Dem.; ἐπιφθόνως, Thuc.

Hating, στυγερός, ά, όν, c. dat., Hom.; ἐπίφθονος, ον, c. dat., Æsch.

[*Hating mankind*, μισάνθρωπος, ον, Plat.; *hating discussion*, μισολόγος, ον, Plat.]

Hating, adv., ἐπιφθόνως — *they hated one another*, οὗτοι ἐπιφθόνως πρὸς ἀλλήλους εἶχον, Xen.

Hatred, ἔχθος, τό, Omn.; ἔχθρα, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; μῖσος, τό, Omn. Att.; ἔγκοτος, ὁ, Hdt.; ἀπέχθεια, ἡ, Æsch., Xen., Plat.

To sympathize in hatred, συνέχθω, only pres. act., c. dat., Soph.

Behold me . . . who have incurred the hatred of all the gods, ὁρᾶτε . . . με . . . τὸν πᾶσι θεοῖς δι' ἀπεχθείας ἐλθόντα, Æsch.

To have incurred hatred (i. e., to be hated), δι' ἀπεχθείας γίγνομαι (aor. 2 ἐγενόμην, etc.), Xen.

An object of hatred, στῦγος, τό, Æsch.; στύγημα, ᾰτος, τό, Eur.; ἀπέχθημα, ᾰτος, τό, Eur.; μίσημα, ᾰτος, τό, c. gen. or dat. of the hater, Trag.; μῖσος, τό, Trag.

[*Hatred of mankind*, μισανθρωπία, ἡ, Plat.; *hatred of discussion*, μισολογία, ἡ, Plat.]

Haubert, a, θώραξ, ᾱκος, ὁ, Hom., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* Breast-plate.

Haughtily, ὑπερφιάλως, Hom.; σοβᾰρῶς, Ar.; μεγαλείως, compar. μεγαλειότερον and μεγαλειοτέρως, Xen., Plat.; μεγαλοφρόνως, Plat.

Most haughtily, ἀγαυρότατα, Hdt.

Haughtiness, ὄγκος, ὁ, Soph., Eur., Isoc.; μεγᾰληνορία, ἡ, Eur. *Vid.* Pride, Arrogance.

Haughty, ὑπερηνορέων, ουσα, Hom., Ap. Rh.; ὑπέροπλος, ον (only of things in Hom., Ap. Rh. has superl. ὑπεροπλήεστατος), Hom., Hes., Pind., Ap. Rh.; ὑπερφίᾰλος, ον, Hom., Pind., Ap. Rh., ὑπερήφανος, ον, Hes., Pind., Æsch., Xen., Dem.; ὑπέρθῡμος, ον, Hes.; ἀγέρωχος, ον (used too in Hom., but only in a good sense), Alcæ.; μεγαλήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; ῥιψαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; γαῦρος, α, ον, and ος, ον, Eur., Ar.; μεγᾰλεῖος, α, ον, Xen.; σοβᾰρός, ά, όν, Ar., Dem.

To be haughty, γαυριάω, Cratin., Dem., Theoc.; σοβαρεύομαι, mid., Anth.

Haul up, to, ὀνεύω (sc. by a crane), Strattis, Thuc.

[*To haul a ship* (on land), νεωλκέω, Polyb.; *to haul up high and dry*, ἀνέλκω, Hdt.]

[*A hauling up*, ἀνολκή, ἡ, Thuc.; (*of a ship*), νεωλκία, ἡ, Theophr.]

To haul out, ἐξαμπρεύω, Anth. *Vid.* To draw.

Haunt, a, ἦθος, τό, Hom., Hes., Æsch., Eur.; ἔναυλος, ὁ, Hes., h., Eur.; ἐπιστροφή, ἡ, Æsch.; πόρευμα, ᾰτος, τό, Æsch.

Haunt, to, θᾰμίζω, c. acc. in Att. prose, c. prep., Hom., Xen., Plat.; διάσσω, contr. for διαΐσσω, no mid. or pass., Soph.; πολέω, c. acc. or c. dat., or c. prep. ἐς or ἀμφί and acc., Æsch., Eur.; ἐνδιάομαι, mid., and later ἐνδιάω, act., h., Theoc.; [προσφοιτάω, c. acc., also πρός c. acc., Lys., Dem.] *Vid.* To frequent.

Have, to, ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, opt. σχοίην, etc., also poet. ἔσχεθον (including Trag.), perf. ἔσχηκα (rare), no perf. pass., aor. 1 pass. ἐσχέθην, another form of pres. is ἴσχω (not found in Att. prose in this sense), Omn.; κατίσχομαι, mid. (also in pass. καταΐσχομαι), only pres., Hom.; κτάομαι, not in pres., but in perf. pass. in act. sense κέκτημαι and ἔκτημαι, and in aor. 1 mid., aor. 1 pass. in pass. sens., Omn.; χράομαι, mid., contr. ᾱει in ῃ, c. perf. pass. κέχρημαι in act. sens., c. dat., Omn.; ἐστί μοι, ἐστί σοι, etc., fut. ἔσεταί (or ἔσται) μοι, etc., Omn.; ἔτετμον, aor. 2, no other tense, c. gen., Hes.; πάομαι, usu. in perf. pass. πέπᾱμαι, in pres. act. sense, also fut. πᾱ́σομαι,

aor. 1 ἐπᾱσάμην, pluperf. pass. in pluperf. sense, Sol., Theogn., Pind., Æsch., Eur., Ar., Xen.; μέτεστι, c. dat. pers., gen. of the thing had, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; μέτα for μέτεστι, Eur.; ὕπεστι, c. dat. pers., Soph., Hdt., Thuc., Dem.; φέρω, fut. οἴσω, oftener οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, no perf., Eur.; φορέω, esp. of personal qualities, Soph., Eur., Ar., Hdt.; τυγχάνω, fut. τεύξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔτῠχον, perf. not in this sense, c. gen., Soph., Eur.; ἀμφέπω, also in Hom. ἀμφιέπω, imperf. never with any augment, no other tense, Pind.; ὁμῑλέω, esp. of having prosperity or any good or bad fortune, c. dat., also (the fortune being nom. to the verb) c. dat. pers., Pind., Soph., Eur.; ὑπάρχει, c. dat. pers., Hdt.

Have, as a sign of the past tense in English, is often rendered in the Greek tragedians by ἔχω c. part. aor. 1 (rare with any other tense, though Soph. twice uses it with the perf.), giving a signification of the perf. to the aor. 1, as, "He has honored the one and dishonored the other," τὸν μὲν προτίσας τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει.

To have by nature (e. g., to have wings, horns, etc.), φύω, only in pres., fut., and aor. 1 act., Ar., Hdt., Plat.

To have on (one's hand on an oar, etc.), ἐπέχω, c. acc. of the hand, dat. of the oar, Hom.

To have besides, προσέχω, Plat., Dem.; πᾰρᾰκτάομαι, in perf. pass. in act. sense, Hdt.

To have in preference to another, προέχω, often contr. in Att. προύχω, c. gen. of the other, Soph.

[*Who would be very desirous of having you for a friend*, οἳ πάνυ ἂν φιλοτιμηθεῖεν φίλῳ σοι χρῆσθαι, Xen.]

And they had Otanes for their general, καὶ ἄρχοντα παρείχοντο Ὀτάνεα, Hdt.

To have in one's hands, or *in hand*, *vid.* HAND.

[*To have on*, ἀμπέχομαι, Eur., Ar., etc.] *Vid.* TO WEAR.

One must have, ἑκτέον, Xen., Plat.

What one has, τὰ ὑπάρχοντα, Thuc., Xen.

HAVEN, λῐμήν, ένος, ὁ, Omn. *Vid.* HARBOR.

HAVING, κληροῦχος, ον, c. gen., Soph.

Having a share of (and therefore often simply "having"), μέτοχος, ον, c. gen., Eur., Hdt., Plat.

HAVOC, κᾰκουχία, ἡ, Æsch.

HAWK, A, κίρκος, ὁ, Hom., Æsch.; ἴρηξ, ηκος, ὁ, Hom., Hdt., contr. from ἱέραξ, ᾱκος, Eur., Arist.; ἱεράκισκος, ὁ, Ar.; αἰσᾰλών, ῶνος, ὁ, Arist.; χᾰμαιτύπος, ὁ, Arist.

A sparrow-hawk, σπιζίας, ου, ὁ, Arist.

A copper-colored sort of hawk, χαλκίς, ἴδος, ἡ, Plat., Arist.

A dark-colored sort of hawk, περκνός, ὁ, Arist.

A hawk particularly inclined to slay doves, φασσοφόνος, ὁ, Arist.; φᾰβοτύπος, ὁ, Arist.

Chased by a hawk, κιρκήλᾰτος, ον, Æsch.

To scream like a hawk, ἱερᾱκίζω, Theoph.

HAWK, TO (i. e., clear one's throat), χρέμπτομαι, mid., Ar., Eupol.

HAY, χόρτος, ὁ, Hes., Eur., Hdt., Xen.; χόρτος κοῦφος, Xen.; κάρφη, ἡ, Xen.

Made of hay, καρφηρός, ά, όν, Eur.

HAZARD, κίνδῡνος, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* DANGER.

HAZARD, TO, πᾰρᾰτίθεμαι, mid., aor. 2 part. sync. παρθέμενος, Hom., Tyrt.; προβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Eur.; κῠβεύω, c. acc. of the undertaking, or c. περί and gen., or περί and dat. of the thing risked, Eur., Xen., Plat.; κινδῡνεύω, c. acc. of the undertaking, or sine cas., pass. either of the attempt or of the thing risked, Pind., Omn. Att. prose; ἀποκινδυνεύω, Hdt., Thuc., Xen., Lys., Æschin.; παραβάλλομαι, Hdt.; πᾰρᾰκινδυνεύω, Ar., Thuc., Xen., Plat., Æschin. *Vid.* TO RISK.

I will hazard it and bury them, ἐγώ σφε θάψω κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ, Æsch.

To those who hazard all they have, τοῖς ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναρρίπτουσι, Thuc.

Inclined to hazard, κινδῡνευτῐκός, ή, όν, Arist.

One must hazard, κινδῡνευτέον, Eur.

HAZARDING, A, ἀποκινδῡ́νευσις, εως, ἡ, Thuc.; πᾰρᾰκινδῡ́νευσις, ἡ, Thuc.

HAZARDOUS, ἐπῐκίνδῡνος, ον, Omn. Att. prose, Hdt.; πᾰρᾰκίνδῡνος, ον, Plat., Dem.; παράβολος, ον, Hdt. *Vid.* DANGEROUS.

A hazardous deed, κινδύνευμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.

HAZARDOUSLY, ἐπῐκινδῡ́νως, Thuc., Xen.

HAZEL, THE, Ποντῐκὸν δένδρεον, τό, Hdt.

HE, SHE, IT, ἐκεῖνος, η, ο (also κεῖνος, more usu. in the poets, but rare in prose), Omn.; ὁ, ἡ, τό, Omn.; ὅδε, ἥδε, τόδε, Omn.; ὅγε, ἥγε, etc., Hom., Hes.; ὅς, only in nom. sing. masc. and fem., except in Hom., who also has nom. sing. neut. and nom. masc. pl. (when used with ἦ, "he said," it usually comes after the verb, and is separated from it by δέ, ἦ δ' ὅς, ἦ δ' ἥ, Plat.), Hom., Xen., Plat.; οὗτος, αὕτη, τοῦτο, Soph., Hdt., Xen.; αὐτός, ή, ό, only in the oblique cases sing., but all dual and pl. cases, Omn.; gen. οὗ, no nom. (properly "of himself," but also simply "of him" or "of her," not used as neut.), not very common in Att., though sometimes found, dat. οἷ, acc. ἕ (Hom. also has gen. ἕο, εἷο, and ἕθεν, this last also in Æsch.; Ap. Rh. has ἑεῖο; Hom. has also dat. ἑοῖ and acc. ἑέ; h. has ἕ as pl.), Hom., Pind., Trag., Hdt., Plat.; μῐν (in Att. commonly νῐν), enclitic, masc., fem., and neut. acc. sing., sometimes (though rarely) pl., Hom., Pind., Trag., Ap. Rh.; σφι and σφιν, enclit., dat. sing. and pl. masc. and fem., Hom., h., Æsch., Soph.; σφέ, acc. masc. and fem. sing. and pl., Trag.; σφωέ, enclit., nom. and acc. masc. and fem. dual, gen. and dat. σφωΐ, σφωΐν (Hom.), pl. σφεῖς (not enclitic in nom., but usu. enclitic in the other cases except gen.), masc. and fem. gen. σφῶν, dat. σφίσι or σφίσιν, acc. σφάς (only dat. and acc. occur in Trag., who often contract the dat. into σφί or σφίν (see above); Hom. also has gen. σφέων and σφείων (sometimes enclit., sometimes not), and acc. σφᾶς, σφέας, σφέᾱς, and σφεῖας; Hdt. has neut. pl. σφέα; Æolic forms of σφί, σφέ, are ἄσφι, ἄσφε, Alcæ., Sapph.

HEAD, A, κόρση, ἡ, Hom., Theoc.; κορῠφή, ἡ, Hom., h., Eur., Hdt., Xen.; κεφᾰλή, ἡ, Omn.; κᾰ́ρηνον, τό, Hom., Æsch., Eur., Ap. Rh.; κᾰρᾱ, τό, nom. and acc. sing., Hom., Trag., Lycurg., Dem., gen. and dat. κᾱ́ρητος, κάρητι, καρήᾰτος, καρήατι, and pl. καρήατα, only Hom., gen., dat., and acc. fem. κᾰ́ρης, κᾰ́ρῃ, κάρην, Theogn., Mosch., Call.; dat. κάρα neut., Æsch., Soph.; nom. pl. neut. κᾰ́ρᾱ, h.; κράς, τό (never in nom., only in oblique cases), gen. κρᾱτός, dat. κρᾱτί, acc. κρᾶτα, gen. pl. κράτων, dat. κρᾱσί (Ep. κράτεσφι or -φιν, Hom.), acc. κρᾶτας, Eur., also gen. and dat. sing., nom. pl. κράᾰτος, κράᾰτι, κράᾰτα, Hom.; κώδεια, ἡ, Att. κωδία (also used for the head of a plant), Hom., Ar.; σκύτη, ἡ, Archil.; κεφᾰλαῖον, τό (of a vegetable), Ar. *Vid.* SYN. 286.

The head of a ship, πρῷρα and πρῴρη, ἡ, also (in Hom.) πρῴρη ναῦς, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ἀκρωτήριον, τό, Hdt. *Vid.* PROW.

[*The head of the table* (the first place in reclining at meals), προκατάκλισις, εως, ἡ, Joseph.]

The crown of the head, σκάφιον, τό, Ar.

Over the head, κᾰτᾰκρῆθεν, Hom.; ἀποκρῆθεν, Hes.

What have you in your head that you show . . . etc.? τίη μαθὼν φαίνεις . . .; Ar.; so ὅ,τι μαθὼν . . .; Plat.

Head first, on one's head, etc., κᾰτωκᾰ́ρα, Pind., Ar.; κύβδα, Ar. *Vid.* HEADLONG.

Having a head (of a spear or club), κεκορυθμένος, η, ον, c. dat. of the material of which the head is made, Hom.

With two heads, δικᾰ́ρηνος, ον, h.; ἀμφῐ́κρᾱνος, ον, Eur.; ἀμφῐκέφαλος, ον, Eubul.; δῐκέφᾰλος, ον, Arist.; δῐκᾰ́ρηνος, ον, Nic.

With three heads, τρῐκᾰ́ρηνος, ον, Hes., Pind., Eur., Hdt.; τρῐ́κρᾱνος, ον, Soph., Eur.; τρῐκέφᾰλος, ον, Ar.

With fifty heads, πεντηκοντᾰκᾰ́ρηνος, ον, Hes.; *with a hundred heads*, ἑκᾰτοντᾰκᾰ́ρηνος, ον, Pind.; ἑκᾰτογκᾰ́ρηνος, ον, Æsch.

With a small head, μῑκροκέφᾰλος, ον, Arist.; *with a long head*, μᾰκροκᾰ́ρηνος, ον, Menand.; μᾰκροκέφᾰλος, ον, Hipp.; *with a large head*, μεγᾰλοκέφᾰλος, ον, Arist.

With a golden head, χρῡσοκᾰ́ρηνος, ον, Eur.

With many heads, μῡριόκρᾱνος, ον, Eur.; πολῠ́κρᾱνος, ον, Eur.; πολῠκέφᾰλος, ον, Plat.

With a peaked head, σχῑνοκέφᾰλος, ον, Cratin.

With a spot of white on the head, φᾰλᾱρός, ά, όν, Theoc.; φᾰ́λιος, α, ον, Call.

One side of the head, half the head, ἡμῐ́κραιρα, ἡ, Arist.

Having water in the head, ὑγροκέφᾰλος, ον, Arist.

Cut from the head, κᾰρᾰ́τομος, ον, Soph.

To peck or *strike on the head*, ἐπικορρίζω, only act., Arist.

To tumble (throw one's self) *head over heels*, ἐκκῠβιστάω, only act., Xen.

To act of one's own head, αὐτομᾰτίζω, only act., in bad sense as acting unadvisedly, etc., Xen.

To come into one's head. *Vid.* TO COME INTO.

[*To get in one's head* (of wine), τινὰ περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος, Hom.]

[*To throw the head back* (in denial), ἀνανεύω, Hom. (also καρήατι, Hom.), Hdt., Xen.]

Those who wish to injure the state lay their heads together, οἱ κακοῦντες τὰ κοινὰ συγκύψαντες ποιοῦσι, Hdt.; so Ar.

To come to a head, συμπεπαίνομαι, pass., Hipp. *Vid.* To BE RIPE.

HEAD, TO, be at the head of, προΐσταμαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., c. gen. of what is to be done, Soph.; προστατέω, c. gen., Plat. *Vid.* To LEAD.

HEADACHE, κᾰρηβορίη, said to be Ion. for καρηβάρεια, ἡ, Hipp.; σκορδίνημα, ἄτος, τό, Hipp.; σκορδῖνησμός, ὁ, Hipp.

To have a headache, κᾰρηβᾰράω or κᾰρηβᾰριάω, Ar.; κᾰρηβᾰρέω, Arist.

Causing or *calculated to cause a headache*, κεφαλαλγής, ές, Xen.; κᾰρηβᾰρῐκός, ή, όν, Hipp.

[HEAD-BAND, A, ἄμπυξ, υκος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Trag.; ἀνάδημα (contr. ἄνδημα), ατος, τό, Pind., Eur., Plat. (Com.); μίτρα, ἡ, Eur.; διάδημα, ατος, τό, Xen.] *Vid.* FILLET, and SYN. 171.

[*Without head-band*, ἄναμπυξ, ῠκος, ὁ καὶ ἡ, Call.]

[*To bind the hair with a head-band*, παραμπυκίζω, Ar.]

HEAD-BOROUGH, A, δήμαρχος, ὁ, Ar., Lys., Dem.

To be head-borough, δημαρχέω, only act., Isæ., Dem.

The office of head-borough, δημαρχία, ἡ, Dem.

HEAD-DRESS, A, ἄμπυξ, ῠκος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch., Eur.; κρήδεμνον, τό, Hom., Eur.; κεκρῠ́φαλος, ὁ, Hom., Ar.; μῐ́τρα, ἡ, Eur., Hdt.

With beautiful head-dress, λῐπᾰροκρήδεμνος, ον, Hom.; καλλῐκρήδεμνος, ον, Hom.; λῐπᾰράμπυξ, ῠκος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

With dark head-dress, κυᾰνάμπῠξ, ῠκος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Theoc.

With golden head-dress, χρῡσάμπυξ, ῠκος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., h., Pind.

HEADLAND, A, πρόβολος, ὁ, Hom., Dem.; προβλής, ῆτος, ὁ, Soph.; πρόβλημα πόντου, Soph. *Vid.* PROMONTORY.

The mighty noise of the sea breaking over the headland, κτύπος ἄρσην πόντου προβλῆς, Soph.

[*An opposite headland*, ἀντακρωτήριον, τό, Strab.]

HEADLESS, ἀκέφᾰλος, ον, Hdt.

HEADLONG, πρηνής, ές, Hom., Hes., Eur.; προπρηνής, ές, Hom.; ἐπικάρσιος, α, ον, also ος, ον, of ships pitching in a storm, Hom.; κύμβᾰχος, ον, Hom.; ἐπῐκλῑνής, ές, Ar.

[*Headlong destruction*, αἰπὺς ὄλεθρος, Hom.]

Headlong, adv., ἐπῐκάρ, Hom.; προτροπᾰ́δην, of a person flying in headlong haste, Hom., Plat., Xen.

HEAD-PIECE, A, κορῠφαία, ἡ, Xen.

[HEAD-QUARTERS, πολεμητήριον, τό, Polyb.; ὁρμητήριον, τό, Id.]

HEAD-STONE, A, ἄγαλμα, ἄτος, τό, Pind.; στήλη, ἡ, Theoc.

HEADSTRONG, ἀγήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Æsch.; αὐθᾱ́δης, ες, Æsch., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; αὐτόβουλος, ον, Æsch.; αὐτόγνωτος, ον, Soph.; δύσαρκτος, ον, Æsch.; ἀπᾰ́λαμνος, ον, Pind.; νεᾱνίας, ου, only masc., Eur.; νεᾱνῐκός, ή, όν, Plat.; ἀνουθέτητος, ον, Dem.; προπετής, ές, Æschin.; αὐθᾱδῐκός, ή, όν, Ar.

[*To be headstrong*, νεανιεύομαι, Plat., αὐθαδίζομαι, Plat.]

A being headstrong, αὐθᾱδία, ἡ, Trag., αὐθάδεια, ἡ, Plat., Isoc., Dem. *Vid.* OBSTINACY.

In a headstrong manner, αὐθᾱδῶς, Ar.; νεᾱνῐκῶς, Ar., Plat.

HEAL, TO, ἀκέομαι, mid. (ἀκέω, act., only in Hipp.), pres. part. poet. (not Att.) ἀκειόμενος, fut. ἀκέσομαι, Att. sometimes ἀκοῦμαι, etc., aor. 1 ἠκεσάμην, poet. (not Att.) also ἠκεσσάμην, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ἰάομαι (ῑᾱ Hom., ῐ Trag., etc.), fut. ἰάσομαι, no pass. voice except aor. 1 pass. in pass. sens., Hom.; ὑγιάζω, Arist.; ὑγιόω, Hipp.

To heal one's own wounds, ἀπαλθέομαι, mid., c. acc. of the wounds, Hom.

To be healed, ἄλθομαι, only pres. and imperf., Hom.

What can be healed, ἀκεστός, ή, όν, Hom., Hipp.; ἰᾱτός, ή, όν, Pind., Plat.; ὑγιαστός, ή, όν, Arist.; ὑγιαντός, ή, όν, Arist. *Vid.* CURABLE.

[*Not to be healed, that can not be healed*, ἀνήκεστος, ον, Hom., Hdt.]

HEALER, A, ἀκεστήρ, ῆρος, ὁ, Soph.; ἀκέστωρ, ορος, ὁ, Eur.; ἀκεστής, οῦ, ὁ, Xen. *Vid.* PHYSICIAN.

HEALING (calculated to heal), παιώνιος, α, ον, Æsch., Soph.; ἀκεσφόρος, ον, c. gen. of the disease, Eur.; ἀκεσώδῠνος, ον, Anth.

Healing men, ἀκεσίμβροτος, ον, Orph.

Healing diseases, ἀκεσσῐ́νοσος, ον, Anth.

HEALING, A, ἄκεσμα, ἄτος, τό, Pind., Æsch.; ἄκεσις, εως, ἡ, Hdt.; ὑγίανσις, εως, ἡ, Arist.; ὑγίᾰσις, εως, ἡ, Arist.

The art of healing, ἰᾱτορία, ἡ, Soph.; ἀκεστορία, ἡ, Ap. Rh.

HEALTH, ὑγίεια (ᾰ, but also ᾱ Ar.), ἡ, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; εὐεξία, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc.

Health (i. e., freedom from pain), ἀνωδῠνία or νωδῠνία, ἡ, Pind., Theoc.

Vigorous health, ῥώμη, ἡ, Xen.

Ill health, ἀσθένεια, ἡ, Xen. *Vid.* DISEASE.

To drink a person's health, φιλοτησίαν προπίνω (fut. -πίομαι, Att. sometimes -πιοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπιον, perf. πέπωκα, perf. pass. -πέπομαι, in augmented tenses προε often contr. into πρου), Dem.; and simply προπίνω, c. dat. pers., Anac., Pind.; κᾰτᾰκοτταβίζω, c. gen. only act., Ar., [προπόσεις πίνω, Alex.]

To have one's health drunk, φιλοτησίαν λαμβάνω (fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα), Ar.

Fond of health, careful of one's health, φῐλοϋγιής, ές, Arist.

HEALTHILY, ὑγιεινῶς, compar. -ότερον and -οτέρως, Xen.; ὑγιῶς, Plat.

HEALTHY, ἄνοσος, ον, poet. (not Att.) ἄνουσος, ον, Hom., Hdt., Thuc.; ὑγιηρός, ά, όν, compar. -ότερος and -έστερος, Pind., Hdt.; ὑγίεις, Pind.; ὑγιής, ές, Simon., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ὑγιεινός, ή, όν, Xen., Plat., Isoc.; εὐεκτῐκός, ή, όν, Plat., Arist.

To be healthy, ὑγιαίνω, aor. 1 ὑγίᾱνα, no mid. or pass., Simon., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.

HEAP, A, χῠ́σις, εως, ἡ, Hom.; θημών, ῶνος, ὁ, Hom., Arist.; θίς and θίν, θινός, ὁ (but ἡ Call.), Hom., Æsch., Hdt.; θωμός, ὁ, Æsch., Ar.; σωρός, ὁ, Hes., Ar., Hdt., Xen.; ἐξόγκωμα, ἄτος, τό, Eur.; σώρευμα, ἄτος, τό, Xen.; ἄθροισμα, ἄτος, τό, Plat.; χῶμα, ἄτος, τό, only of earth, Trag., Hdt., Thuc., Dem., etc. *Vid.* SYN. 259.

[*A heap of slain*, νεκάς, άδος, ἡ, Hom.; *a heap of fagots*, ὄγκος φρυγάνων, Hdt.]

Placing it on their own wall where a heap (or mound) *had been raised against it*, ἐπῐστήσαντες τῷ ἑαυτῶν τείχει ᾗ προσεχοῦτο, Thuc.

Why should not it, if this river (sc. the Nile) *were to flow into it, be filled up by the heaps* (sc. of alluvial soil deposited) *within twenty thousand years? for I think, indeed, it would be filled up even within ten thousand*, τί μιν κωλύει ῥέοντος τούτου ἐκχωσθῆναι ἐντός γε δισμυρίων ἐτέων; ἐγὼ μὲν γὰρ ἔλπομαί γε καὶ μυρίων ἐντὸς χωσθῆναι ἄν, Hdt.

HEAP UP, TO, χέω, fut. χεύσω, aor. 1 ἔχευα and ἔχεα, perf. pass. κέχῠμαι, pluperf. pass. only in 3d sing. and pl., without redupl. χῦτο, χύντο (LIDD. and SC., however, call this the aor. syncop.), only of heaping up earth, Hom.; νηέω, and mid., but no pass., Hom., Ap. Rh.; ἐπινηνέω, c. gen. of that on which the heap is supported, but in pass. (perf. pass. part. ἐπῐνενησμένος, borrowed from ἐπινέω) the verb is used of that which is loaded, c. gen. of the things heaped upon it, Hom., Ar.; κᾰτᾰμάομαι, mid., Hom.; ἐπᾰμάομαι, Hom., Hdt., Xen.; νέω, not used in pres. or imperf., but most usu. in aor. 1 act. or perf. pass. νένησμαι in pass. sense, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; καταν-έω, Hdt.; συννέω, Hdt., Thuc.; ἐκσωρεύω, Eur.; ἐπῐσάττω, fut. -ξω, Hdt.; ἐπῐφορέω, Ar., Hdt., Xen.; σωρεύω, Arist.; χόω (this word with χώννυμι, and all their compounds, are only used of heaping up earth), Hdt., Thuc., Xen.; χώννῡμι, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; ἐκχώννῡμι, Hdt.; διαχόω, Hdt.; συγχόω and συγχώννῡμι, Hdt., Xen.; ἀνᾰβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Thuc., Xen.

To heap up near, πᾰρᾰνηνέω, Hom., Ap. Rh.; ἐπῐπᾰρᾰνέω, Thuc.

To heap around, περινέω, Hdt.; περισάττω, Arist.

To heap in opposition (so as to form a counter-mound), ἀντῐπροσᾰμάομαι (sc. τὴν γῆν), Xen.

When I heaped up a tomb over my wretched mother, ἐν ᾗ (sc. ἡμέρᾳ) τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκουν τάφῳ, Eur.

Heaped up (as treasure, etc.), νητός, ή, όν, Hom.; σωρευτός, ή, όν, Alex.

Heaped up (as earth), χῠτός, ή, όν, used also of a hole (or harbor) filled by casting heaps into it, Hom., Ap. Rh.; ἀμφῐ́χῠτος, ον, Hom.; χωστός, ή, όν, Eur.

Heaped high, πολῠ́χωστος, ον, Æsch.

A heaping up, χῶσις, εως, ἡ, Thuc.; σώρευσις, εως, ἡ, Arist.

HEAR, TO, ἀκουάζομαι, mid., only pres., c. gen. (also in act. ἀκουάζω, h.), Hom.; ἀΐω (ᾰ Hom., though sometimes ᾱ in imperf., ᾱ Trag., but ᾰ sometimes in chor., and even in anapæsts), imperf. ἄϊον, not ᾔϊον, only pres. and imperf., c. gen. pers. from whom any thing is heard, c. gen. or c. acc. of the noise or thing heard (the latter most usu. in Trag.), Hom., Pind., Trag.; ἀκούω, fut. ἀκούσομαι, aor. 1 ἤκουσα, perf. ἀκή-

κοα (Hom. only uses pres., imperf., and aor. and (once) imperf. mid.), no pass., and no other mid. tense in good authors, usu. c. gen. of the person speaking, c. acc. of the thing spoken or sound uttered (the gen. pers. often preceded by ἐκ, ἀπό, παρά, or πρός, and often omitted), sometimes also c. gen. rei (in which case the gen. pers. is not expressed), often c. infin. rei, rarely c. dat. pers., Omn.; ὑπᾰκούω, Hom., h., Eur., Ar., Thuc., Xen.; εἰσᾰκούω, Hom., h., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἐπᾰκούω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐξᾰκούω, Æsch., Soph., Ar., Xen.; κᾰτᾰκούω, Thuc., Plat., Dem.; κλύω, only pres. and imperf. act., poet. imper. κλῦθι, pl. κλῦτε and κέκλῠθι, κέκλῠτε (not in Att.), construction like ἀκούω, Omn. poet.; ἀκροάομαι, mid., c. gen. pers., acc. rei, or c. gen. rei, Omn. Att. prose. *Vid.* Syn. 48.

To hear by inquiry, or *to hear news*, πεύθομαι (see next word), in pres. and imperf., Omn. poet.; πυνθᾰ́νομαι, with all tenses except imperf. borrowed from prec., fut. πεύσομαι, and Att. sometimes (rarely) πευσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἐπῠθόμην (Hom. has aor. 2 opt. 3d sing. πεπῠ́θοιτο, perf. pass. in act. sens. πέπυσμαι, πέπῠσαι, and poet. πέπυσσαι, pluperf. ἐπεπύσμην, c. acc. of the information, c. gen. with or without a prep. of the informer, often understood, sometimes c. gen. rei, Omn.; ἐκπυνθᾰ́νομαι, Hom., Soph., Eur.; πᾰράλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ελᾰβον, perf. -είληφα, c. acc. of the information, c. prep. and gen. pers., Hdt.; so πᾰρᾰδέχομαι, Plat.

To hear accidentally, or *by any underhand means*, πᾰρακούω, Ar., Hdt., Plat.

To hear to the end, to hear thoroughly, διακούω, Xen., Plat.

To hear besides, προσακούω, Xen.

To hear at the same time with, συνεξᾰκούω, c. dat. of one's companion, Soph.; συνᾰκούω, Xen.; συνακροάομαι, Plat.

To hear (news), συμπυνθάνομαι, Eur.

To hear before, προκλύω, Æsch.; προακούω, Hdt., Xen., Dem., Æschin.; (of news), προπυνθᾰ́νομαι, Hdt., Thuc., Xen.

To hear in a place, ἐνᾰκούω, Soph.

To hear from any one, ὑποκλύω, c. gen. pers., Ap. Rh.

To hear in return, in reply, in opposition to what one has said, ἀντακούω, Trag.

One must hear, ἀκουστέον, Soph., Eur., Hdt.

Inclined to hear, τετρῡπημένος (ears), η, ον, Soph.

Heard, or To be heard, ἀκουστός, ή, όν, Hom., Soph., Eur.

To be plainly heard, προφαίνομαι, pass., Soph.; φαντάζομαι, pass., Ap. Rh.

What can be heard, ἀκούσιμος, η, ον, Soph.; ἐπήκοος, ον, Plat.

Heard a long time ago, πρόκλῠτος, ον, Hom.

Heard at a distance, τηλεφᾰνής, ές, Soph.; τηλωπός, όν, Soph.

Much heard of, ἀριήκοος, ον, Call.

He came before any news was heard of him, πρὶν ἔκπυστος γενέσθαι προσῆλθε, Thuc.

Any thing heard, ἄκουσμα, ἄτος, τό, Soph., Xen.; ἀκρόᾱμα, ἄτος, τό, Xen., Æschin.

Having heard one's self, αὐτήκοος, ον, Thuc., Plat.

What ought not to be heard, ἀνήκουστος, ον (i. e., horrible), Soph., Antipho.

Hearer, a, ἀκροᾱτής, οῦ, ὁ, Thuc., Plat., Isoc., Dem.

A fellow-hearer, συνήκοος, ὁ καὶ ἡ, Plat.

Hearing, subst., ἀκουή, ἡ, Hom.; ἀκοή, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Plat.; ἄκουσις, εως, ἡ, Arist.; ἀκρόᾱσις, εως, ἡ, Dem.

A hearing (of news), πύστις, εως, ἡ, Thuc.

[*Want of hearing*, ἀνηκουστία, ἡ, Hipp.] *Vid.* Deafness.

Hearing, adj., ἐπήκοος, ον, c. gen. or sine cas. (of the gods as hearing prayer), Pind., Æsch.

Hearing far, ἀριήκοος, ον, Ap. Rh.

Hearing quickly, ὀξυήκοος, ον, Plat.; εὐήκοος, ον, Arist., Hipp.

Having no opportunity of hearing, not hearing, ἀνήκοος, ον, Xen., Arist., Mosch.

Fond of hearing, φῐλήκοος, ον, Plat.

To be within hearing—and when they were within hearing, ἐπεὶ δ' ἔστησαν εἰς ἐπήκοον, Xen.; also ἐν ἐπηκόῳ, Xen.; also προσέρχομαι εἰς ἐπήκοον, Xen.; *having called the generals within hearing*, κᾰλεσάμενος τοὺς στρατηγοὺς εἰς ἐπήκοον, Xen.; *for he is within hearing*, σύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν, Soph.

Hearken, to. *Vid.* To hear.

Hearsay, πᾰρᾰκοή, ἡ, Plat.

To know by hearsay, ἀκοῇ οἶδα, 2d sing. often οἶσθα, Att., and pl. ἴσμεν, ἴστε, etc., imper. ἴσθι, infin. εἰδέναι, part. εἰδώς, Hdt., Dem.; ἀκοῇ ἐπίσταμαι, Antipho; οἶδα ἀκούων, Dem.

To give hearsay evidence, ἀκοὴν μαρτῠρέω (c. gen. of the person from whom it has been heard), Isæ., Dem.; ἀκοὴν προσᾰ́γω, Dem.

[*The laws do not admit hearsay evidence*, μαρτυρεῖν ἀκοὴν οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι, Dem.]

[*Not by hearsay*, οὐκ ἀπὸ γλώσσης, Æsch.]

Heart, the, κῆρ, κῆρος, τό, no pl., Hom.; κέαρ, τό, only nom. and acc. sing., Pind., Trag., Plat.; ἦτορ, τό, only nom. and acc. sing. (except ἤτορι once in Simon.), Hom., Simon., Pind., Æsch.; κραδίη, ἡ, Hom., Æsch., Eur.; καρδία, ἡ, Omn.; φρήν, φρενός, ἡ, Omn. poet., Plat., Lys., Dem., Andoc. (not, however, very common in prose); πρᾰπίς, ῐ́δος, ἡ, usu. in pl., Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur.; σπλάγχνον, τό, usu. in pl., Trag., Ar.; ἧπαρ, ἄτος, τό, no pl., prop. the liver, but used in Trag. as the seat of the passions, just as we use heart, Æsch., Eur., Theoc. *Vid.* Syn. 281.

[*The heart* (of trees, etc.), μήτρα, ἡ, Theophr.; ξύλα περίμητρα, Id.]

And Hector's own heart beat within his breast, Ἕκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν, Hom.

And his heart beats greatly in his breast, ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει, Hom.

My heart is in my mouth (through fear), στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, Hom.

Alas! this goes to my heart, αἲ αἲ πρὸς ἧπαρ δακρύων τ' ἐγγὺς τόδε, Eur.

You say well, for these sentiments, my son, you ought to cherish in your heart, οὕτω γὰρ ὦ παῖ χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν, Soph.

With all one's heart, ἐκ θυμοῦ (sc. φιλέειν), Hom.; κῆρι, Hom.; κηρόθι μᾶλλον, Hom.; ἐκ φρενός, Æsch.; ἐκ πάντος νόου, Hdt.; τῷ νῷ, opp. to ἀπὸ γλώσσης, Soph.; ἐκ τῆς ψυχῆς, Xen.; ἐκ τῆς καρδίας, Ar.

From the bottom of one's heart, πεδόθεν, Hom.; νειόθι, Hes.

Of one's own heart (from the bidding of), φρενόθεν, Soph.; οἴκοθε, or -θεν, Eur.; ἔνδοθεν, Eur.

In the heart, προσκάρδιος, ον (of a wound), Bion; *near the heart*, περῐκάρδιος, ον (blood, etc.), Emped., Critias; *under the heart*, ὑποκάρδιος, ον, Theoc.

[*In the heart of a country*, ἀνάμεσος, ον, Hdt.]

To take to heart, ἐνθυμέομαι, mid., c. perf. pass. and aor. 1 pass. in act. sense, Æsch., Hdt.

Out of the abundance of the heart the mouth speaketh, *vid.* Fullness.

Brave-hearted, χαλκεοκάρδιος, ον, Theoc. *Vid.* Brave.

Hard-hearted, σῐδηρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur. *Vid.* Cruel, Pitiless.

Strong-hearted, τλησῐκάρδιος, ον, Æsch.

Black-hearted, κελαινόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; μελᾰνοκάρδιος, ον, Ar.

Heart-breaking, θῡμοβόρος, ον, sometimes c. acc. of the heart, Hom., Æsch.; θῡμοδᾰκής, ές, Hom.; θῡμοφθόρος, ον, Hom., Hes.; θῡμαλγής, ές, Hom.; καρδιόδηκτος, ον, Æsch.; τᾰραξῐκάρδιος, ον, Ar. *Vid.* Grievous.

Heart-burn, ὀξῠρεγμία, ἡ, Ar., Hipp.; καρδιωγμός, ὁ, Hipp.

To have the heart-burn, καρδιώσσω, -ξω, no mid., Hipp.; καρδιαλγέω, no mid., Hipp.; [ὀξυρεγμιάω, Diosc.]

Subject to, afflicted with heart-burn, καρδιαλγῐκός, ή, όν, Hipp.; [ὀξυρεγμιώδης, ες, Hipp.]

Hearth, a, ἑστία, ἡ, Omn.; ἐσχᾰ́ρα, ἡ, poet. (not Att.) gen. and dat. sing. often ἐσχᾰρόφιν (Hom.), Hom., Eur., Xen., Dem.; ἐσχαρεών, ῶνος, ὁ, Theoc. *Vid.* Fire, Fire-place, and Syn. 136.

At, by the hearth (as a person at home, or a suppliant sitting, etc.), *to the hearth* (as a suppliant coming), *over the hearth* (as a god presiding), etc., ἐφέστιος, ον, Hom., Æsch., Soph., Hdt.

At or *by the hearth*, πᾰρέστιος, ον, Soph., Ap. Rh.

Protecting the hearth, σῠνέστιος, ον, Æsch.

[*Without a hearth of one's own*, ἀνέστιος, ον, Hom., Soph., and joined with ἄνοικος, Polyb.]

Heartily, ἐνδῠκέως, Hom., Hes., Pind.

Heartless (i. e., cruel, q. v.), ὠμόθῡμος, ον, Soph.; [(cold-hearted), ψυχρός, ά, όν, Plat., Xen.]

Heartless (i. e., desponding, q. v.), ἄθῡμος, ον, Hom., Soph., Hdt., Xen., Plat., Isoc.

Hearty (i. e., sincere, q. v.), ἀκίβδηλος, ον, Hdt.

Hearty (i. e., in good health), ὑγιής, ές, Simon., Eur., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* Healthy.

Heat, ἀλέα (only of the sun), ἡ, Hom.; καῦμα, ἄτος, τό, Hom., Hes., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀτμή, ἡ, Hes.; ἶδος, τό, Hes.; θάλ-

τος, τό, Æsch., Soph., Xen.; αἶθος, τό and ὁ, Eur., Ap. Rh.; καῦσις, εως, ἡ, Plat.; θερμότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* SYN. 282.

The heat of a fever, θέρμη, ἡ, Thuc.; [πυρετός, ὁ, Hipp.]

A stifling heat, πνῖγος, τό, Ar., Thuc., Xen., Plat.

The heat of weather, θέρος, τό (opp. to ψῦχος), Soph.; ἥλιοι, οἱ, Thuc.

To be at heat, σκυζάω, Arist.; [ὀργάω, c. infin., or πρὸς τὴν ὀχείαν, Arist.]

He ran a dead heat with the first, συνεξέπιπτε τῷ πρώτῳ, Hdt.

HEAT, TO, θάλπω, no mid., though there is pass., Omn. poet.; ἐξοπτάω, esp. with love, Soph., Hdt.

To heat exceedingly, διαθερμαίνω, Plat., Dem.; διακαίω, fut. -καύσω, aor. 2 pass. -εκάην, Hdt.; ὑπερθερμαίνω, Hipp., Arist.

To heat inwardly, ὑποθάλπω, Æsch.

To heat at the same time, συνεκπίμπρημι, Arist.

To be heated, ὑποθερμαίνομαι, pass., Hom.

To be heated from beneath, ὑποθάλπομαι, pass., Mel.

[*Heated with wine*, παραθερμανθείς, Æschin.]

A heating all round, περίκαυσις, εως, ἡ, Theoph.

HEATH (the plant), *heather*, ἐρείκη, ἡ, Æsch., Theoc.

HEATHEN, ἔθνη, τά, N. T.

HEAVE, TO, act., αἴρω, and poet. (including Trag.) ἀείρω, Omn. poet., Thuc., Xen.; [(by lever), μοχλεύω, Eur.]

To heave, intrans. (as a person's bosom heaves, etc.), οἰδάνομαι, pass., only pres. and imperf., Hom.; πατάσσω, Hom. *Vid.* TO SWELL, TO THROB.

HEAVEN, οὐρανός, ὁ, Omn.; πόλος, ὁ, Æsch., Eur., Ar.; ἡ ὑπερθε περιφορά, Eur.

The vault of heaven, ὁ κύτταρος τοῦ οὐρανοῦ, Ar.

From heaven, οὐρανόθε or -θεν, sometimes ἀπ' οὐρ. or ἐξ οὐρ., Hom., Hes.; διόθεν, Hom., Trag., Ap. Rh.

[*Rain from heaven*, ὕδατα οὐράνια, Pind.]

In heaven, οὐρανόθι, Hom.

[*To* or *toward heaven*, οὐρανόνδε or εἰς or πρὸς οὐρανόν, Hom., etc.]

Reaching to heaven, ὑπουράνιος, ον, Hom.; οὐρανομήκης, ες, Hom., Æsch., Ar., Hdt.

Dwelling beneath the heaven, ὑπουράνιος, ον, Hom.

Displayed in heaven, seen in heaven, οὐρανόδεικτος, ον, h.

Heaven-born, διογενής, ές (ῐ, but usu. ῑ metri gratiâ), Hom., Eur.

Heaven-sent, διόσδοτος, ον, Pind., Æsch.

Falling from heaven, διοπετής, ές, Eur.

Nourished by, loved by heaven, διιπετής, ές (of streams), Hom., Hes.; διοτρεφής, ές (of streams or of kings), Hom.

Supporting heaven, οὐρανοστεγής, ές, Æsch.

A sign from heaven, διοσημία, ἡ, Ar.

To reach heaven, οὐρανίζομαι, pass., Æsch.

Conquering heaven, οὐρανόνικος (i. e., immense), Æsch.

Above the heavens, ὑπερουράνιος, ον, Plat.

[*A description of the heavens*, οὐρανογραφία, ἡ, Hipp., Democr.; οὐρανογραφία, ἡ, Diog. L.]

HEAVENLY, *inhabiting heaven*, ἐπουράνιος, ον, Hom., Pind., Thuc., Plat.; οὐράνιος, α, ον, and ος, ον, h., Pind., Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat.; οὐρανοῦχος, ον, Æsch.; *the inhabitants of heaven*, οὐρανίων, ωνος, ὁ, always in pl., Hom., Hes.; οὐρανίδης, ου, ὁ, in pl., Eur.; [θεοὶ οὐράνιοι, Trag., fem. οὐράνιαι, Pind.; in Christian signif. οὐρανοπολίτης, ου, ὁ, pl. -πολῖται, οἱ, Eccl.] *Vid.* SYN. 255.

The heavenly bodies, τὰ μετέωρα, Plat.; [τὰ οὐράνια, Xen.]

To talk about the heavenly bodies, μετεωρολογέω, Plat.

One who talks about the heavenly bodies, μετεωρολόγος, ὁ, Plat.

[*The heavenly city*, οὐρανόπολις, εως, ἡ, Ath., Eccl.; *an inhabitant of it*, οὐρανοπολίτης, ὁ, Eccl.]

[*Heavenly-minded*, οὐρανόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eccl.]

HEAVENWARD. *Vid.* TO HEAVEN.

HEAVILY, βαρέα, Hom.; βαρύ, Hom.; βαρέως, Hdt., Xen.

HEAVINESS, βριθοσύνη, ἡ, Hom.; βάρος, τό, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.; βρῖθος, τό, Eur.; βαρύτης, ητος, ἡ, Thuc. *Vid.* WEIGHT, and SYN. 116.

HEAVY, ἀνδραχθής, ές, Hom.; βαρύς, εῖα, ύ, Hom., Trag., Hdt., Xen.; βριθύς, εῖα, ύ, Hom., Æsch.; ἐμβριθής, ές, Æsch., Hdt., Plat.; ἐπιβριθής, ές, Æsch.; ἐπαχθής, ές, Ar., Plat., Dem.; βαρύσταθμος, ον, Ar.

Heavy (of a calamity) (most of the prec. words are used metaph. in this sense), δύσφορος, ον, Xen.

Very heavy, ὑπερβαρής, ές, Æsch.; περίβαρυς, υ, Æsch.; ὑπερβριθής, ές, Soph.; χιλιοτάλαντος, ον, Alex.

[*Heavy with wine*, οἰνοβαρείων, ὁ, Hom.; οἰνοβαρής, ές, Hom., Simon.; *to be heavy with wine*, οἰνοβαρέω, Theogn.]

Four times as heavy, τετραβαρής, ές, Alcæ.

Heavy behind, ὀπισθοβριθής, ές, Æsch.

Equally heavy, ὁμοιοβαρής, ές, Arist.; σύσταθμος, ον, Hipp.

Heavy to hold in the hand, χειροβαρής, ές, Philetær.

To be heavy, βρίθω, fut. -σω, perf. βέβριθα, no mid., but pres. pass., c. dat. of what the thing is heavy with, or sometimes c. gen., Hom., Hes., Soph., Eur.; ἐπιβρίθω, Hom., Pind., Dem., Ap. Rh.

To feel heavy (of a person or limb), βαρύθω, only pres., Hom., Hes.

HEAVY-ARMED. *Vid.* ARMED.

HECATOMB, A, ἑκατόμβη, ἡ, Hom., Hdt.

Worth a hecatomb, ἑκατόμβοιος, ον, Hom.

HEDGE, A, αἱμασία, ἡ, Hom., Hdt., Dem., Theoc.; φραγμός, ὁ, Xen.

Without a hedge, ἀδιάφρακτος, ον, Theoph.

HEDGE ROUND, TO, φράσσω, fut. -ξω, usu. metaph., Hom., Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; περιπήγνυμι, aor. 2 pass. -επάγην, 2d perf. in pass. sense -πέπηγα, Pind.

HEDGEHOG, A, ἐχῖνος, ὁ, Archil., Ar., Plat.

Like a hedgehog, ἐχινώδης, ες, Arist.

HEED, κομιδή, ἡ, Hom.; μελέτη, ἡ, c. gen. or c. περί and gen., or c. πρός and acc., Hes., Soph., Eur., Plat. *Vid.* CARE.

Take heed, ὅρα, followed by εἰ . . . or μή . . ., Trag., Thuc., Xen. *Vid.* TO BEWARE.

[*To take no heed*, ἀλογέω, Hom.] *Vid.* TO DISREGARD.

One must take heed, φυλακτέον, Xen., Plat., Isoc.; εὐλαβητέον, Plat.; διευλαβητέον, Plat. *Vid.* TO CARE.

HEED, TO, ἀλεγίζω, only pres. act., Hom.; ἀλεγύνω, Hom.; ἀλέγω, only pres. act., c. gen. or c. acc., Hom., Pind., Æsch.; φροντίζω, Soph., Eur., Ar., Plat.; [ὄθομαι, c. part. or gen., Hom.; ἀνακῶς ἔχω, c. gen., Hdt.; προσέχω, c. dat., Ar.] *Vid.* TO REGARD, TO CARE.

HEEDFUL, περίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes.; ἐπιστρεφής, ές, Xen. *Vid.* CAREFUL.

HEEDFULLY, περιφραδέως, Hom.; [ἀνακῶς, Hdt.]; σπουδαίως, Xen.; ἐπιμελῶς, Plat., Isoc. *Vid.* CAREFULLY.

HEEDLESS, ἀεσίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes.; ἄφροντις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, c. gen. of the matter about which, Eur.; ἀμελής, ές, Plat. *Vid.* CARELESS.

[*To be heedless*, ὀλιγώρως ἔχω or διάκειμαι, Plat., Xen.]

HEEDLESSLY, ἀκηδέστως, Hom.; ἀφροντίστως, Soph., Eur., Xen.; ἀνειμένως, Xen. *Vid.* CARELESSLY.

HEEL, THE, πτέρνα, ἡ, Hom., Æsch., Dem.

One who walks on his heel, πτερνοβάτης, ου, ὁ, Hipp.

[*To walk on one's heels*, πτερνοβατέω, Paul. Æg.]

[*At the heels of*, κατὰ πόδας τινός, Hdt.; *to follow on the heels of*, παρακολουθέω, c. dat., Ar., etc.] *Vid.* TO FOLLOW.

HEIFER, A, πόρτις, ιος, ἡ, Hom., h., Soph.; μόσχος, ἡ, Eur. *Vid.* CALF, and SYN. 133.

Of a heifer, μόσχιος, α, ον, Eur.; μόσχειος, ον, Xen.

HEIGHT, μέγεθος, τό, Hom., Hes., Hdt., Xen., Plat.; ὕψος, τό, no pl., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; βάθος, τό, Eur.; [(of stature) also μῆκος, τό, Hom., Xen.]

The height (i. e., the highest pitch) of excellence, etc., ἄκρον, τό, Simon., Pind., Plat., Theoc.; ἀκμή, ἡ, Soph., Thuc., Xen., Plat.; ἄνθος, τό, Æsch., Soph.

[*At its height*, ἀνθηρός, ά, όν, Soph.]

To be at the height, ἀκμάζω, rare except in pres., Æsch., Eur., Omn. Att. prose; ἀνθέω, Soph.

HEIGHT, A, ἄκρις, ιος, ἡ, only in pl., Hom.; κάρηνον, τό, usu. pl. in this sense, Hom.; κνημός, ὁ, only in pl., Hom.; ἄκρα, ἡ, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἄκρον, τό, Hom., Eur., Hdt.; αἶπος, τό, no pl., Æsch., Eur.; ἀκρώρεια, ἡ, Xen., Theoc., Call.; ὑπεράκρια, τά, Hdt.; ἀνώτατα, τά, Thuc. *Vid.* SYN. 49.

Those who live on the heights, οἱ ὑπεράκριοι, Hdt.

HEIGHTEN, TO, αἴρω, and poet. (including Trag.) ἀείρω, Soph., Eur., Dem.; μεγαλύνω, Thuc. *Vid.* TO RAISE.

HEINOUS, μιαρός, ά, όν, Soph., Eur., Plat., Xen., Dem.; πάγκακος, ον, superl. παγκάκιστος, Theogn., Soph., Plat.; πονηρός, ά, όν, Omn. Att.; παμπόνηρος, ον, Ar., Xen., Plat., Dem. *Vid.* WICKED.

HEINOUSLY, παγκάκως, Æsch.

HEINOUSNESS, πονηρία, ἡ, Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* WICKEDNESS.

HEIR, AN, κληρονόμος, ὁ, ἡ, Plat., Isoc., Dem., Anth.

Collateral heirs, χηρωσταί, οἱ, Hom., Hes.

[*Heir-at-law* (as next of kin), ἀγχιστεύς, έως, ὁ, Oratt.] *Vid.* INHERITANCE.

[*Joint heir* or *coheir*, ὁμόκληρος, ὁ καὶ ἡ, Pind.]

To be an heir, κληρονομέω, Dem. *Vid.* TO INHERIT.

Being an heir or *heiress*, ἔγκληρος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

HEIRESS, AN, ἐπῐ́κληρος, ἡ, Lys., Isæ., Dem.; (sole), πᾰτροῦχος παρθένος, ἡ, Hdt.

Marrying an heiress, ἔγκληρον εὐνὴν προςλᾰβών, Eur.

HELIACAL, ἡλιᾰκός, ή, όν, Diod.

HELIÆA, THE, Ἡλιαία, ἡ, Ar., Dem.; ἡλιακή, ἡ, Antipho.

A judge in the court Heliæa, Ἡλιαστής, οῦ, ὁ, Ar., Dem.

To be a judge in the court Heliæa, ἡλιάζομαι, pass., Ar., Lys.

HELIOTROPE, ἡλιοτρόπιον, τό, Diosc.

HELL, Ἀΐδης (ᾰ, but ᾱ sometimes Trag., once in chor., once in Eur. ap. Luc., also the gen. Ἄϊδος has ᾱ in chor., Soph., and sometimes in Hom.), oftener in Att. Ἅιδης, gen. Ἀΐδου, but often Ἀΐδαο poet., gen. and dat. also Ἄϊδος, Ἄϊδι, Att. Ἅιδου, Omn.; Τάρταρος, in sing. ὁ καὶ ἡ, in pl. τά, Omn. poet., Plat.; ζόφος, ὁ, Hom., h.; ζόφος κάτω, Æsch.; [γέεννα, ης, ἡ, N. T.] *Vid.* SYN. 30.

To Hell, Ἄϊδόσδε, Hom.; sometimes εἰς Ἄϊδόσδε, Hom.; εἰς or ἐς Ἅιδου, Eur.; [εἰς τὴν γέενναν, N. T.]

In Hell, Ἄϊδος εἴσω, Hom.; ἐν or εἰν ᾅδου, Soph., in these cases δόμον or δόμῳ being understood; [ἐν γεέννῃ, N. T.]

[*Hell fire*, ἡ γέεννα τοῦ πυρός, N. T.; τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, Id.; *the gates of hell*, αἱ πύλαι ᾅδου, Id.; *child of hell*, υἱὸς γεέννης, Id.]

HELLEBORE, ἐλλέβορος, ὁ, Ar., Plat.; [*black hellebore*, μελανόρριζον, τό, Diosc.]

To cure with hellebore, ἐλλεβορίζω, Dem.

A curing with hellebore, ἐλλεβορισμός, ὁ, Hipp.

To need hellebore, ἐλλεβοριάω, Callias, Hipp.

A taking of hellebore, ἐλλεβοροποσία, ἡ, Hipp.

HELLISH (of or belonging to hell), Στῠ́γιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur.; Ἀχερούσιος, α, ον, Æsch., fem. Ἀχερουσιάς, ᾰ́δος, Plat.; Ταρτᾰ́ρειος, α, ον, Eur. *Vid.* INFERNAL.

HELM, A (of a ship), οἰήιον, τό, Hom., Simon., Ap. Rh.; ἐφόλκαιον, τό, Hom.; πηδάλιον, τό, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat.; οἴαξ, ᾱκος, ὁ, Trag., Plat.; πτέρυξ, ῠγος, ἡ, Soph. *Vid.* RUDDER, and SYN. 355.

HELM, A, or HELMET, πήληξ, ηκος, ἡ, Hom.; τρῠφᾰ́λεια, ἡ, Hom., Hes.; στεφάνη, ἡ, Hom.; κόρυς, κόρῠθος, ἡ, Hom., Tyrt., Soph.; κυνέη, sometimes in Att. contracted into κυνῆ, ἡ, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.; κρᾰ́νος, τό, Eur., Hdt., Xen. *Vid.* SYN. 296.

The front brim of the helmet (at all events some part of the helmet; see LIDD. and SC. in v.), φάλος, ὁ, Hom.

Wearing a helmet, κορυστής, οῦ, ὁ, Hom.

Wearing a helmet with horse-hair crest, ἱπποκορυστής, ὁ (this interpretation, however, is doubtful, many translating it *horseman*), Hom.

With brazen helmet, χαλκοκορυστής, οῦ, ὁ, Hom.

With golden helmet, χρῡσεοπήληξ, ηκος, ὁ, h., Call.; χρῡσοπήληξ, ηκος, ὁ, Æsch., Eur.

Waving his helmet, κορῠθαίολος, ὁ (i. e., moving rapidly), Hom.; κορῠθάϊξ, -θάικος, ὁ, Hom.; δοχμόλοφος, ὁ, Æsch.

With four φάλοι *to his helmet*, τετρᾰ́φᾰλος, ὁ, Hom.

With two φάλοι, ἀμφῐ́φᾰλος, ὁ, Hom.

A helmet maker, κρᾰνοποιός, ὁ, Ar.

To make helmets, κρᾰνοποιέω (metaph. of making words as big and fierce-looking as helmets), Ar.

HELP, ἀλκή, ἡ, Hom., Hes., Pind., Soph.; ἀρωγή, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Plat.; ὄφελος, τό, only in nom. sing., Hom., Soph.; ὄνειαρ, ᾰτος, τό, Hom.; ἄρηξις, εως, ἡ, Æsch., Soph.; ἀλεωρή, ἡ, Hdt.; ὠφέλεια and ὠφελία, ἡ, Omn. Att., ὠφέλημα, ᾰτος, τό, Trag., Xen.; ἐπωφέλημα, ᾰτος, τό, Soph.; προσωφέλημα, τό, Eur.; προσωφέλησις, εως, ἡ, Soph.; ἄρκεσις, εως, ἡ, Soph.; ἐπάρκεσις, ἡ, Soph., Eur.; ἐπῐκουρία, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ἐπῐκούρησις, εως, ἡ, c. gen. rei, Eur., Plat.; προσθήκη, ἡ, Soph.; ὑπηρέτημα, τό (with a notion of subordination), Soph., Plat., Antiph.; βοή, ἡ (in war or in danger), Æsch.; so βοήθεια, ἡ, Thuc., Xen., Dem.; ἐπᾰρωγή, ἡ, Ap. Rh.

HELP, TO, χραισμέω, not in pres., only in fut., aor. 1, and aor. 2 ἔχραισμον, c. dat., Hom.; ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω, aor. 1 act. -ησα, but fut. mid. ἀλεξήσομαι, and aor. 1 ἠλεξάμην, no pass., c. dat., Hom., Pind., Soph., Xen.; ἐπᾰλέξω, Hom.; ἀρήγω, only act., no perf., c. dat., Hom., Pind., Æsch., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἐπᾰρήγω, Hom., Æsch., Soph., Xen.; ἀρκέω, fut. -έσω, no perf., c. dat., Hom., Soph., Eur.; ἀμῡ́νω, only act. in this sense, c. dat., Hom., Eur.; ἐπᾰμύνω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; προσᾰμύνω, Hom.; ἐπῐκουρέω, c. dat., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ὀνίνημι, fut. ὀνήσω, only act. in this sense, c. acc., Hom., Eur., Xen.; πᾰ́ρειμι (-εῖναι), c. dat., Hom., Eur.; πᾰρίσταμαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., c. dat., Hom., Hes., Eur., Hdt., Xen.; ἕπομαι, mid., imperf. εἱπόμην, no aor. 1, aor. 2 ἑσπόμην, imper. σπέο, σποῦ, poet. σπεῖο, etc., c. dat., Hom.; ἐπαρκέω, c. dat., sometimes c. acc., even c. gen., Theogn., Soph., Eur., Hdt., Xen.; προσαρκέω, c. dat., Soph., Eur.; ὠφελέω, fut. mid. in pass. sens., no other mid. tense, c. acc. or c. dat., Hdt., Omn. Att.; ἐπωφελέω, Soph., Eur., Plat., Dem.; πᾰραστᾰτέω, only act., c. dat., Æsch., Eur.; συμπᾰραστᾰτέω, Æsch., Ar.; πᾰρᾰγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, c. dat., Æsch., Ar., Hdt., Thuc.; συγγίγνομαι, Æsch., Soph.; συμμᾰχέω, no mid. or pass., c. dat., Soph., Eur., Xen., Plat.; βοηθέω, no mid. or pass., c. dat., also c. παρά and acc. (as coming to help), Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ὑπηρετέω (with a notion of subordination), c. dat., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἐξῠπηρετέω, Soph., Eur., Lys.; τῑμωρέω, c. dat., Soph., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἀμῡνᾰ́θω, in this sense only in infin. act., with dat., Soph., Eur.; πᾰρᾰπράσσω, sine cas., Soph.; συλλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, c. dat. pers., gen. rei, or c. prep., e. g., εἰς and acc. rei, Hdt., Omn. Att.; συμμᾰ́χομαι, fut. -μαχοῦμαι, aor. 1 -εμᾰχεσᾰ́μην, c. dat., Xen., Plat.; ὑπουργέω, in pass. of the help given, c. dat. pers., sometimes also c. acc. rei, Hdt., Omn. Att.; συγκᾰτεργᾰ́ζομαι, mid., augm. ειρ, perf. pass. in act. sense, c. dat. pers., acc. rei, Eur., Hdt.; ἀοζέω, Æsch., or ἀοσσέω, in aor. 1 infin. act., c. dat., Mosch. *Vid.* TO ASSIST, TO AID, and SYN. 125.

To help in (a business) or *on* (a journey), προφέρω, fut. προοίσω, aor. 1 προήνεγκα, aor. 2 προήνεγκον, Ep. 3d sing. pres. also προφέρησι, c. dat. pers., gen. rei, Hes.

To come to the help of, πᾰρᾰβοηθέω, c. dat., Ar., Thuc., Xen., Plat.; προςβοηθέω, Thuc., Xen.

You know that you would have no means of helping yourself, οἶσθ' ὅτι οὐκ ἂν ἔχοις ὅ,τι χρήσαιο σαυτῷ, Plat.

To help besides, προσωφελέω, c. acc. or c. dat., Eur., Hdt.

To help first, προτῑμωρέω, Thuc.

To help in return, ἀντῐβοηθέω, Thuc., Xen., Plat.; ἀντεπῑκουρέω, Xen.

One can not help . . ., οὐδὲν ἀνεκτὸν μὴ οὐ, c. infin., Plat.

How can I help? how could I help? τί δ' οὐ μέλλω; c. infin. or abs., Xen.; πῶς οὐ μέλλω; Plat.; τί δ' οὐκ ἔμελλον . . .; κ. τ. λ., Soph.

(Of course it pleases me), *how can it help it?* πῶς γὰρ οὐ μέλλει; Plat.

One must help, ἀμυντέον and ἀμυντέα, c. dat., Soph., Xen.; ὠφελητέον, c. dat., Xen.; προσωφελητέον, Xen.; βοηθητέον, c. dat., Dem.

To be helped, what ought to be helped, ὠφελητέος, α, ον, c. dat. of the helper, Xen.

A coming to help, ἐπιβοήθεια, ἡ, Thuc., Xen.; πᾰρᾰβοήθεια, ἡ, Plat. *Vid.* ASSISTANCE.

By the help of, ἕκητι, Hom., Hes., Pind.; ἰότητι, Hom.

HELPER, A, ἀμύντωρ, ορος, ὁ, Hom.; ἐπαμύντωρ, Hom.; ἀρηγών, όνος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀοσσητήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; ἐπῐτάρροθος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀρωγός, ὁ καὶ ἡ, Hom., Trag.; ἐπᾰρωγός, ὁ καὶ ἡ, Hom., Eur.; ἐριούνιος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; ἐριούνης, ου, ὁ, Hom.; σειρᾰφόρος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; πᾰράσειρος, ον, Eur.; τῑμάορος and τιμωρός, όν, Pind., Æsch.; συμπᾰραστᾰ́της, ου, ὁ, Soph.; πᾰρᾰστάτης, ὁ, Xen., fem. πᾰραστᾰ́τις, ῐδος, Soph., Xen.; συλλήπτωρ, ορος, ὁ, Æsch., Eur., Plat., Antiph., fem. συλλήπτρια, Xen.; σῠνάρωγός, όν, h.; σῠνεργάτης, ου, ὁ (in any thing to be done), Soph., Eur., fem. σῠνεργᾰ́τις, ῐδος, ἡ, Eur.; συμπράκτωρ, ορος, ὁ (in any thing to be done), βοήδρομος, ον (in war or danger), Eur.; βοηθός, όν (and oftener poet. βοηθόος), Pind., Hdt., Thuc., Xen., Theoc., Call.; συνᾰγωνιστής, οῦ, ὁ, Plat., Isæ., Dem., fem. συνδρήστειρα, Ap. Rh.

HELPFUL, HELPING, ἐπῐ́κουρος, ον, ὁ καὶ ἡ, c. gen. of the enemy against whom, etc., Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἐπίρροθος, ον, Hom., Hes., Æsch.; ἀλαλκομενηΐς, ῐ̈δος, ἡ (epith. of Minerva), Hom.; σῠνέρῑθος, ον, Hom., Ar., Plat., Ap.

Rh.; σύνεργός, όν, Pind., Eur.; 'ἀρωγός, ὁ καὶ ἡ, Pind., Trag., Thuc.

Helping one side (in battle), ἑτεραλκής, ές, Hom., Æsch.

(Many of the above words are used as substantives.)

HELPLESS, 'ἀπᾰλᾰμος, ον, Pind.; 'ἀπᾰλᾰμνος, ον, Plat.; 'ἀμήχᾰνος, ον, Eur.; ἀβοήθητος, ον, Theoph., Hipp.

More helpless, 'ἀκιδνότερος, α, ον, Hom.

HELPLESSLY, δυσπᾰλᾰμως, Æsch.

HELPLESSNESS, 'ἀμηχᾰνία, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur.; 'ἀπορία, ἡ, Ar., Plat., Dem.

HEM, A, 'ἀκρολῖνιον, τό, Xen.; τὸ πᾰρῦφές, Ar.

HEM IN, TO, ἔργω, in Hom. usu. ἐέργω, in Att. εἴργω, perf. pass. ἔεργμαι, 3d pl. poet. (not Att.) ἔρχᾰται, and pluperf. ἔρχατο, Hom., Thuc.; κατείργω, Hdt.; εἴλω, imperf. εἴλεον, aor. 1 ἔλσα, infin. poet. ἐέλσαι, perf. pass. ἔελμαι, aor. 2 pass. ἐάλην, infin. ἀλῆναι, poet. ἀλήμεναι, part. 'ἀλείς, Hom.; περῖκλείω, perf. pass. -κέκλεισμαι, Thuc.; ἐγκᾰτᾰλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, Dem., Æschin. *Vid.* TO SURROUND.

To be hemmed in, κατειλέομαι, Hdt.; περῖχᾰρᾰκόομαι, Dinarch.

The arms hemming them in, τὰ πᾰρῦφασμένα ὅπλα, Xen.

Hemmed in, ἀμφῖβολος, ον, Æsch.

A hemming in, or *a being hemmed in*, ἐγκᾰτᾰληψις, εως, ἡ, Thuc.

HEMLOCK, κώνειον, τό (both the plant and the juice), Ar., Xen., Plat., Lys., Theoph.

To take hemlock, κωνειάζομαι, pass., Menand.

HEMP, κάννᾰβις, εως, ἡ, but acc. also -ιδα, Hdt.

HEMPEN, καννᾰβῖνος, η, ον, Anth.

HEN, A, 'ἀλεκτρυών, όνος, ἡ, Ar.; 'ἀλεκτρύαινα, ἡ, Ar.; 'ἀλεκτορίς, ἴδος, ἡ, Epich.; ὄρνις (ῐ Hom., ῑ Trag., ῑ Ar.), gen. -ῖθος, acc. ὄρνῖθα and ὄρνιν, nom. pl. ὄρνιθες and ὄρνεις, etc., Xen.; ὄρνις θηλεῖα, ἡ, Soph.

HENBANE, ὑοσκύᾰμος, ὁ, Xen.

HENCE, ἔνθεν, Omn.; ἐνθένδε, Omn.; ἐντεῦθεν, Hom., Eur., Ar., Xen.; αὐτόθε or -θεν, Hom., Theoc.; ἐνθενδί, Ar.; ἐντευθενί, Ar.

HENCEFORWARD, ὄπῖθε and -θεν, Hom., Æsch.; ὄπισθε and -θεν, Hom., Hes., Hdt.; μετόπισθε or -θεν, Hom.; μετόπῖν, Soph.; ὀπῖσω, and poet. (not Att.) ὀπίσσω, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur.; ἐξοπῖσω, Hom., Pind., Tyrt.; κατόπισθε or -θεν, Hom., Theogn., Plat.; ἐξόπισθε or -θεν, Soph.; τὸ λοιπόν, τὰ λοιπά, Pind., Æsch., Soph., Xen.; τοῦ λοιποῦ, Hdt.; τὸν λοιπὸν χρόνον, τὸν λοιπὸν βίοτον, Soph.; ἐκ τῶν λοιπῶν, Plat. *Vid.* THE FUTURE.

HENCHMAN, A, ὀπάων, ονος, ὁ Hom., Ap. Rh.

HERALD, A, ἀστῦβοώτης, ου, ὁ, Hom.; κήρυξ, -ῦκος, ὁ, Omn.; κλητήρ, ῆρος, ὁ, Æsch. *Vid.* SYN. 6.

A herald who proclaimed the truce for the Olympic games, σπονδοφόρος, ὁ, Pind., Æsch.

Belonging to a herald, κηρύκειος, ον, Soph.; κηρυκῐκός, ἡ, όν, Plat.

To be a herald, to proclaim as a herald, to summon as a herald, κηρύσσω, fut. -ύξω, etc., Hom., Pind., Soph., Ar., Thuc., Lys., Dem.

To be a herald, κηρῡκεύω, Plat., Æsch.

A herald's office, an expedition or *embassy as a herald*, κηρυκεία, ἡ, Hdt., Plat.

A herald's wand, κηρῡκειον, τό, Hdt., Thuc., Dem.

A demand made or *message sent by a herald*, κηρῡκευμα, ἄτος, τό, Æsch.; ἐπῐκηρύκευμα, τό, Eur.; κήρυγμα, ἄτος, τό, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

The sending a herald, ἐπῐκηρῡκεία, ἡ, Dem.

To negotiate with by a herald, διακηρῡκεύομαι, mid., c. πρός and acc., Thuc.; ἐπῐκηρυκεύομαι, c. dat. or c. prep., Ar., Hdt., Thuc.; προσκηρυκεύομαι, sine cas., Thuc.

HERB, A, ποία, ἡ, Ar.; φύλλον, τό, Hipp. *Vid.* SYN. 127.

Wild herbs, βρᾰκᾰνα, τά, Pherecr.

A herb cut off as a charm, 'ὑποταμνόν, τό, h.

Eating herbs, ποηφᾰγος, ον, Arist., Hipp.

To dose with herbs, διασκανδῑκίζω, Ar.

HERBACEOUS, ποιήεις, εσσα, εν, nom. pl. neut. contr. ποιᾶντα (Pind.), Hom., Hes., Pind., Soph.; ποιηρός, ά, όν, Eur.

HERD, A, 'ἀγέλη, ἡ, dat. ἀγέληφι, Hom., Omn. poet., Xen., Plat.; τὰ βοτά, Hom., Trag.; βουκολία, ἡ, Hes., h.; βουκόλιον, τό, Hdt., Theoc.; βουφόρβια, τά, Eur.; 'ἀγελαῖα βοσκήματα, Eur.; νομή, ἡ, Xen. *Vid.* SYN. 10.

In herds, 'ἀγεληδόν, Hom., Hdt.

From a herd, ἀγέληθε or -θεν, Ap. Rh.

Of or *belonging to a herd*, 'ἀγελαῖος, α, ον, Hom., Xen.; also metaph., Plat.

The keeping of herds, 'ἀγελαιοτροφία, ἡ, Plat.; and ἡ ἀγελαιοτροφική, Plat.

Belonging to keeping herds, 'ἀγελαιοκομῐκός, ή, όν, Plat.

To live in herds, 'ἀγελάζομαι, pass., Arist.

HERDSMAN, A, βουκόλος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Theoc.; ἐπῐβουκόλος, ὁ, Hom.; βώτωρ, ορος, ὁ, Hom.; βοτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Trag.; βούτης, ου, ὁ, Æsch., Theoc.; βουβότης, ου, ὁ, Pind.; βούφορβος, ὁ, Eur.; πρόβοσκος, ὁ, Hdt.; βοηλᾰτης, ου, ὁ, Lys., Plat.; βουπελάτης, ὁ, Ap. Rh.; βοῦκος, ὁ, Theoc. *Vid.* SYN. 362.

A lonely herdsman, οἰοβουκόλος, ὁ (of Argus keeping watch over one heifer, Io), Æsch.

Belonging to a herdsman, βουκολῐκός, ή, όν, Theoc.

The business of a herdsman, ἡ βοηλατικὴ θεράπεία, Plat.

To be a herdsman, βουκολέω, often c. acc. of the cattle, Hom.

HERDSWOMAN, A, βῶτις, ἴδος, ἡ, Theoc.

HERE, αὖθι, Hom.; αὐτόθι, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; αὐτοῦ, Hom., Æsch., Thuc.; ἐνθάδε, Omn.; ὧδε, Hom., Soph., Hdt., Theoc.; τῇ, Hom.; τῆγε, Hom.; τῇδε, Hom., Xen.; ἐνταῦθα, Æsch., Hdt., Xen.; ταύτῃ, Soph., Xen.; τάδε, Eur.; ἐνθάδί, Ar.; ὅδε, ἥδε, etc., agreeing with the person spoken of, as, *I am here, I am come hither, who comes here?* ὅδ' εἰμί, ὅδ' ἤλυθον, τίς ὅδ' ἥκει; Hom., Trag.

Here and there, ἔνθα καὶ ἔνθα, Hom.; [ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ, Xen.; *now here, now there*, ἄλλοτε ἀλλαχῇ, Xen.; τῇ μέν . . ., τῇ δέ; *one here, another there*, ἄλλος ἀλλαχῇ, Xen.]

HEREAFTER, αὖτις, Hom., Hdt.; αὖθις, Omn. Att.; ὕστερα, Hom.; ὕστερον, Hom., Trag.; ὀπίσω, Hom., Hes.; πρόσω, poet. (not Att.) πρόσσω and πόρσω, Pind., Æsch.; εἰσαῦθις, Eur., Plat., Xen.; εἰσόπιν χρόνου, Æsch.; εἰσοπῖσω, h., Tyrt., Soph.; μεθύστερον, h., Soph.; αὐτῖκα (opp. to νῦν and πάλαι), Eur. *Vid.* AFTER, HENCEFORWARD.

HEREDITARY, πᾰτρώϊος, α, ον, Hom., Hes., Hdt.; πᾰτρῷος, α, ον, and ος, ον, Pind., Omn. Att.; πᾰτριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Trag., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; πᾰτρῐκός, ή, όν, Ar., Thuc., Isoc., Dem.; διᾰδέκτωρ, ορος, ὁ, only masc., Eur.; [παραδόσιμος, ον, Polyb.] *Vid.* SYN. 350.

Hereditary qualities, τὸ συγγενές, Pind.

They must endeavor not to disgrace their hereditary virtues, χρὴ πειρᾶσθαι μὴ αἰσχῦναι τὰς προσηκούσας ἀρετάς, Thuc.

Of hereditary distinction, 'ἀνέκᾰθεν λαμπρός, ά, όν, Hdt.

HEREDITARILY, πᾰτρῐκῶς, Arist.

HERESY, αἵρεσις, εως, ἡ, Eccl.

HERETICAL, αἱρετῐκός, ὁ, N.T.

HERITAGE, *vid.* INHERITANCE.

HERMAPHRODITE, A, ἀνδρόγῠνος, ἡ, όν, Plat.; ['Ερμαφρόδῖτος, ὁ, Diod.]

HERMIT, A, ἐρημίτης, ου, ὁ, Eccl.; Pind. has οἰοπόλος for one living alone; [ἀναχωρητής, οῦ, ὁ, Eccl.]

To be a hermit (i. e., to live alone), οἰοπολέω, only pres. act., Eur.

[HERNIA (intestinal), ἐντεροκήλη, ἡ, Diosc., Galen; (scrotal), ἐπιπλοκήλη, ἡ, Galen; of both kinds, ἐντερεπιπλοκήλη, ἡ, Galen; (umbilical), πνευματόμφαλος, ὁ, Galen.]

HERO, A, ἥρως, ἥρωος, ὁ (Hom. once has gen. ἥρῶος), dat. sometimes ἥρῳ for ἥρωϊ, acc. pl. sometimes contracted in Att. ἥρως for ἥρωας, Omn.

The shrine of a hero, ἡρῷον, τό, Hdt., Thuc.

HEROIC, ἡρώϊος, and contr. ἡρῷος, α, ον, Pind., Plat.; ἡρωϊκός, ή, όν, Plat., Dem., Æschin.; fem. ἡρωΐς, ἴδος, Ap. Rh.

Heroic poetry (i. e., poetry not accompanied by music, opp. to lyric poetry), ψῑλομετρία, ἡ, Arist.; ψῑλὴ ποίησις (εως), Plat.

HEROINE, A, ἡρωΐς, ἴδος, ἡ, Pind.; ἡρώνη, ἡ, Ar.; ἡρῷσσα, ἡ, Ap. Rh.

HERON, A, ἐρωδιός, ὁ, Hom., Æsch., Arist.; ῥωδιός, ὁ, Hippon.; εὐκερώδιος, ὁ, Arist.; ὄκνος, ὁ, Arist.

HERRING-GUTTED, λεπτόγαστρος, ον, Hipp.

HERSELF. *Vid.* HIMSELF.

HESITATE, TO, μερμηρίζω, Hom.; ὀκνείω, only pres. act., Hom.; ὀκνέω, Omn.; κᾰτοκνέω, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Dem.; ἀποκνέω, Thuc.

One must hesitate, ὀκνητέον, usu. c. neg., Plat., Isoc.

For I often hesitated, πολλὰς γὰρ εἶχον φροντίδων ἐπιστάσεις, Soph.

Nor has their present prosperity made them hesitate at running into danger, οὔτε ἡ παροῦσα εὐδαιμονία παρέσχεν ὄκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινά, Thuc.

HESITATING, ὀκνηρός, ά, όν, Pind., Thuc.

HESITATINGLY, ὀκνηρῶς, Xen.

HESITATION, ὄκνος, ὁ, Omn.; 'ἀμηχᾰνία, ἡ, Pind.; πᾰλιντροπία, ἡ, Ap. Rh.

HESPERIAN, Ἑσπέριος, α, ον, and ος, ον, Hom., Eur.

[HETEROCLITES, ἀνομοιόπτωτα, Gram.]

HETERODOX, ἑτερόδοξος, ον, Joseph.

To be heterodox, ἑτεροδοξέω, no mid., Plat.; ἀλλοδοξέω, no mid., Plat.

HETERODOXY, ἑτεροδοξία, ἡ, Plat.; ἀλλοδοξία, ἡ, Plat.

HETEROGENEOUS, ἑτερογενής, ές, Arist.; ᾽ἀνομοιοειδής, ές, Arist.; ᾽ἀνομοιομερής, ές, Arist.

HEW, TO, πελεκάω and πελεκκάω, only act., Hom., Ar.; ᾽ἀποπελεκάω, Ar. *Vid.* TO CUT.

To hew at the side, πᾰρᾰπελεκάω, Theoph.

HEWED, πελεκητός, ή, όν, Theoph.

[HEWER, A (of wood), ξυλοκόπος, ὁ, LXX.]

HEWING, A, πελέκησις, εως, ἡ, Theoph.

HEXAMETER, ἑξᾰ́μετρος, ον, Hdt., Plat., Arist.

Hexameter verse, ὁ ἡρῷος, Plat.; ἡρωϊκαὶ στῐ́χες, Plat.; ἡρωικὸν μέτρον, Arist.

HIATUS, A, χάσμα, ᾰτος, τό, Hes., Eur., Hdt., Plat. *Vid.* CHASM.

[*Hiatus* (in verse), χασμωδία, ἡ, Gram.]

HICCOUGH, λύγξ, λυγγός, ἡ, Thuc., Plat., Hipp.

Attended with hiccough, λυγγώδης, ες, Hipp.

To have hiccough, λύζω, -ξω, only act., Hipp.

HIDDEN, κρυπτάδιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Æsch.; κρυπτός, ή, όν, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; κρῠ́φιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Soph., Eur., Thuc.; κρῠφαῖος, α, ον, Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat.; ἐπῐ́κρῠφος, ον, Pind.; ἀπόκρῠφος, ον, Eur. See below.

In a hidden manner, κρυπτᾰ́δια, Hom.; κρύβδην, Hom., Ar., Plat., Dem.; κρῠφῆ, Pind., Soph., Xen.; κρυπτῐκῶς, Arist. *Vid.* SECRETLY.

HIDE, TO, act., κρύπτω, poet. imperf. (not Att.) κρύπτασκον, aor. 2 pass. ἐκρῠ́βην, fut. 2 pass. κρυβήσομαι, etc., c. acc. of the thing hidden, and often c. acc. of the person from whom, or c. πρός and acc. pers., Omn.; ἀποκρύπτω, Hom., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ἐγκρύπτω, Hom., Pind., Ar., Arist.; κᾰτᾰκρύπτω (and in Hes. κακκρ.), Hom., Hes., Pind., Æsch., Hdt., Xen., Plat.; ᾽ὑποκρύπτω, Hom., Isoc.; κεύθω, no aor. 1, aor. 2 ἔκῠθον and (Hom.) κέκῠθον, perf. κέκευθα, used both in act. and pass. sense, as is also the pres. sometimes, no mid., no pass. except pres. (and that not used by Trag.), Hom., Trag., Ap. Rh.; ἐπῐκεύθω, sometimes c. dupl. acc., Hom., Æsch.; κευθάνω, only pres. and imperf. act., Hom.; κᾰλύπτω, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen.; ἐπῐκᾰλύπτω, Hes., Eur., Xen., Plat.; συγκᾰλύπτω, Eur., Plat.; κρυπτεύω, only pres. act., Eur.; στέγω, rare except in pres. and imperf. act., Soph., Eur., Thuc., Plat.; ᾽ἀφᾰνίζω, Soph., Hdt., Thuc., Xen.; ᾽ἀποκλείω, perf. pass. -κέκλεισμαι, Soph. *Vid.* TO CONCEAL, and SYN. 301.

To hide one's self, to lie hid, ᾽ὑποκλοπέομαι, Hom.; κλῐ́νομαι, pass., aor. 1 ἐκλῐ́θην and ἐκλίνθην, Hom.; κρύπτω, in pres., Soph.; κεύθω (see above), Æsch., Soph.; κᾰτᾰδῡ́ομαι, pass., c. perf. act. -δέδῡκα, and aor. 2 -έδυν, Xen., Plat.; ᾽ἀποδῐδράσκω, in aor. 2 ἀπέδραν (Ion. -έδρην), infin. ἀποδρᾶναι, part. ἀποδράς, Xen.; ἐγκρῠφιάζω, only pres. act., Ar.

To hide one's face for shame, or *as the face of the dead is hidden*, ἐγκᾰλύπτομαι, mid., Xen., Plat., Dem.

But his thoughts are hidden, νόος δέ οἱ ἐμπεπύκασται, Mosch.

One must hide, κρυπτέον, Soph.

To be hidden (what must or should be hidden), συγκαλυπτέος, α, ον, Æsch.; κλεπτέος, α, ον, Soph.; ᾽ἀφᾰνιστέος, α, ον, Isoc.

Easily hidden, εὔκρυπτος, ον, Æsch.; εὐκρῠφής, ές, Arist.

Hiding all things, παγκευθής, ές, Soph.

A means or *power of hiding*, κᾰτᾰκρῠφή, ἡ, Soph. *Vid.* CONCEALMENT.

HIDE, A, ῥῑνός, ὁ καὶ ἡ (pl. τά in Anth.), Hom., Hes., Soph., Eur., Ap. Rh.; σκῦτος, τό, Hom., Ar., Xen.; δέρμα, ᾰτος, τό, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; δορά, ἡ, Theogn., Eur., Hdt.; δέρας, ᾰτος, τό, Eur.; βύρσα, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; δέρος, τό, Soph., Ap. Rh.; ἀπόδερμα, τό, Hdt.; διφθέρα, εως, ἡ, a dressed hide (often used for a leathern garment, Thuc.), opp. to διφθέρα, an undressed hide, Hdt., Thuc., Xen.; περῐ́βολοι, οἱ, Eur.; μολγός, ὁ, Ar.; σκῦλος, τό, Theoc., Call.; ἀσκός, ὁ, Ar., Hdt., Call.; στέρφος, τό, Ap. Rh. *Vid.* SKIN, and SYN. 164.

Made of hides, δερμᾰ́τῐνος, η, ον, Hom., Hdt., Xen.

Made of many hides, πολύῤῥῑνος, ον, Ap. Rh.

Made of seven bulls' hides, ἑπτᾰβόειος, ον, Hom. *Vid.* BULL, etc.

Covered with hides (as a drum), βυρσοτενής, ές, Eur.; βυρσότονος, ον, Eur.

[*Raw ox-hide*, ὠμοβοέη, ἡ, Hdt.; *made of raw ox-hide*, ὠμοβόεος, α, ον, and -βόειος, α, ον, Xen.; ὠμοβόϊνος, η, ον, Hdt., Xen.]

To cover with hides, καταβυρσόω, Thuc.

To dress hides, βυρσοδεψέω, only act., Ar. *Vid.* TO TAN.

One who dresses hides, βυρσοδέψης, ου, ὁ, Ar. *Vid.* TANNER.

HIDEOUS, μορμορωπός, όν, Ar.; [ἄμορφος, ον, Hdt.]

[HIDEOUSNESS, ἀμορφία, ἡ, Eur.]

HIDING-PLACE, A, κευθμών, ῶνος, ὁ (generally where any thing lies hid, and also especially of the shades below, where the dead lie), Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur.; κευθμός, ὁ, Hom.; κεῦθος, τό, Hom., Hes., Pind., Trag.; κεῦθμα, ᾰτος, τό, Theogn.; μῠχός, ὁ, Soph.; δραπέτις (ῐδος, ἡ) στέγη (lit., a house difficult to find, of a hare's form), Soph.

HIE, TO. *Vid.* TO GO.

Hie you, βάσκ' ῐ̓θι, Hom.

HIERARCHY, ἱεραρχία, ἡ, Eccl.

HIERARCHICAL, ἱεραρχῐκός, ή, όν, Eccl.

HIEROGLYPHICS, ᾽ἱρὰ γράμματα, Hdt.

HIEROPHANT, A, ἱεροφάντης, ου, ὁ (ῐ, but often ῑ poet.), Hdt., Isoc.; ὀρφεοτελεστής, ὁ, Theoph.

To be a hierophant, ἱεροφαντέω, Luc.

The office of hierophant, ἱεροφαντία, ἡ, Plat.

HIGH, ἠνεμόεις, εσσα, εν (of cities or trees), Hom.; ἀμαιμάκετος, ον (of a mast), Hom.; αἰπός, ή, όν (of cities, or any thing situated on a height), Hom.; αἰπήεις, εσσα, εν, Hom.; αἰπεινός, ή, όν, Hom.; αἰπύς, εῖα, ύ, Hom.; μετέωρος, ον (poet. μετήορος, ον, Hom.), Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἠλῐ́βατος, ον, esp. of mountains or rocks (of the throne of Jupiter, Ar.), Omn. poet., Xen.; ἀκρόπολος, ον, Hom.; ᾽ἄκρος, α, ον, Omn.; ὑψηλός, ή, όν, Omn.; ὑψηρεφής, ές (of a house), Hom.; ὑψερεφής, ές (of a house), Hom., Ar.; ὑψίζῠγος, ον (of Jupiter on a high throne), Hom., Hes.; ὑψῐ́κομος, ον (of trees), Hom., Hes., Eur.; ὑψῐπέτηλος, ον (of trees), Hom.; ὑψῐ́κρημνος, ον (of a rock or city on a rock), Hom., Æsch.; ὑψόροφος, ον (of a house), Hom.; ὑψῐμέλᾰθρος, ον (of a house), h.; μεταχρόνιος, α, ον (sometimes ος, ον), Hes.; ὑψιμέδων, οντος, ὁ, only masc. (prop. of the gods, but also of a hill), Hes., Pind.; ὑψῐκᾰ́ρηνος, ον (of a tree), h.; ὑψῐκέρας, only in acc. fem. -ᾰτα (of a rock), Pind.; ὑψῐ́λοφος, ον (of a rock), Pind.; ὑψῐ́πεδος, ον (of a house, city, etc.), Pind.; ὑψῐ́πυργος, ον (of cities, also of hopes), Simon., Æsch., Soph.; αἰπῡ́νωτος, ον, Æsch.; ἀστρογείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; μετάρσιος, α, ον, and ος, ον (in the air), Trag., Ar.; ὀρθόκρᾶνος, ον, Soph.; πυργώδης, ες, Soph.; αἰθέριος, α, ον, and ος, ον (in the air), Eur.; ὑψῐ́γυιος, ον (of a grove), Pind.; ὑψῐ́βᾰτος, ον (of any place), Pind., Soph.; ὑψηλόκρημνος, ον (of a tree), Æsch.; ὑψῐγέννητος, ον, Æsch.; ὑψαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ (of a tree or a horse), Eur., Plat.; ἐπήορος, ον (in the air, etc.), Ap. Rh.; ὑψηλοφυής, ές, Theoph.

High (of price), πολύς, πολλή, πολύ, all cases except nom. and acc. sing. masc. and neut. borrowed from πολλός, Xen., Oratt.; [πολυτίμητος, ον, Ar.]

[*To charge a high price, charge high*, πλειστηριάζω, Lys.]

High (as a musical note), ὀξύς, εῖα, ύ, Plat.

Very high, περῐμήκετος, ον (of a tree), Hom.; περιμήκης, ες, Hom., Ap. Rh.; ὑπερμήκης, ες, Hdt.; ᾽ὑπερύψηλος, ον, Xen.

With high action (of a horse, high trotting), ἀερσῐ́πους, -ποδος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; κῡδρός, ά, όν, Xen.

With high horns, ὑψῐ́κερως, ὁ καὶ ἡ, gen. ω, Hom., Soph.

Flying high, ὑψῐπέτης, ου, Hom., Pind., Soph.

With a high voice, ὑψόφωνος, ον, Hipp. *Vid.* SHRILL.

HIGH, adv. (on high), ὕψι, Hom., Ap. Rh.; ὑψόσε, Hom.; ὑψόθι, Hom., Ap. Rh.; ὑψοῦ, Hom., Pind., Trag., Hdt.; ὑψοῖ, Sapph.; superl. ὑψοτᾰ́τω, Bacchyl.; ᾽ἀνεκάς, Pind., Ar.; ᾽ἄνω, compar. ἀνωτέρω, superl. ἀνωτᾰ́τω, Omn.; ᾽ἀνᾰβᾰ́δην, Ar.

From on high, ὑψόθε or -θεν (and simply on high), Hom., Hes., Æsch., Eur., Plat.; ᾽ἄνωθε or -θεν, Pind., Æsch., Thuc., Plat.

To be placed on high, ἐξαρτάομαι, pass., Ar., Thuc.

HIGH-BORN, εὐηγενής and ἠϋγενής (Hom., h.), poet. for εὐγενής, ές, Omn.; ᾽ἀγαυός, ή, όν, Hom., Pind. *Vid.* NOBLE.

HIGHER, ὑπέρτερος, α, ον, Hom., Pind., Soph.; ὑψίων, ον (ῑ Att., ῐ elsewhere), Pind.; ὑψῐ́τερος, α, ον, Theoc.

The barbarians occupy higher ground, καταλαμβάνουσι χωρίον ὑπερδέξιον οἱ βάρβαροι, Xen.

The higher classes, οἱ βελτίονες, opp. to ὁ δῆμος, Xen.

HIGHEST, ὑπέρτᾰτος, η, ον, Omn. poet.; ὑπερώτατος, η, ον, Pind.; ὕπᾰτος, η, ον, Omn. poet., Dem.; ὕψιστος, η, ον, Pind., Æsch., Soph., Ap. Rh.; ἔσχᾰτος, η, ον, Pind., Soph.; ἀνώτᾰτος, η, ον, Hdt., Thuc., Xen.

Highest of all, πανῠπέρτᾰτος, η, ον, Hom., Arist.

Nearly the highest, ὕπᾰκρος, ον, Plat.

Highest in the city, ὑψῐπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, of persons, Soph.

[*A higher degree, the highest degree* (of any thing), τὸ πλεῖον, τὸ πλεῖστον, c. gen., Hdt.]

To go to the highest air, ἐξᾰκρίζω αἰθέρα, Eur.

He reached the highest point in deeds of blood, αἱμάτων ἐπήκρισε (from ἐπακρίζω, no mid. or pass.), Æsch.

HIGH-FLOWN, πτεροδόνητος, ον, Ar.

HIGHLY—*too highly*, ὑπέρφευ (of thinking), etc., Æsch.

To speak more highly of, μειζόνως λέγω, Plat.

HIGH-MINDED, μεγᾰλήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; μεγάθῡμος, ον, Hom., Hes., Dem.; ὑψῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; γενναῖος, α, ον, and ος, ον, Trag., Hdt., Dem., Arist.; αἰπῡμήτης, ου, ὁ, only masc., Æsch.; ὑψηλόφρων, ὁ καὶ ἡ, Plat.; ὑψηλόνους, ὁ καὶ ἡ, Plat.; ὀρθός, ή, όν, Plat. *Vid.* MAGNANIMOUS.

To be high-minded, μεγαφρονέω, only act., Hom., Soph.

HIGHNESS (of voice), ὀξῠ́της, ητος, ἡ, Plat.

HIGH-SOUNDING, κελᾰδεινός, ή, όν, Pind.; τρῐ́πηχυς, ὁ καὶ ἡ, neut. υ, gen. εος, etc., answering to Horace's *sesquipedalis*, Crates.

HIGH-THUNDERING, ὑψῐβρεμέτης, ου, only masc., Hom.

HIGHWAY, A, ὁδός, ἡ (sometimes in Hom. οὐδός), Omn.; [ἁμαξήρης τρίβος, Eur.; ἁμαξιτός, ἡ, Hom., Hdt., etc.] *Vid.* ROAD, WAY.

HIGHWAYMAN, A, ὁδοῦρος, ὁ, Soph., Eur. *Vid.* ROBBER.

HILARIOUS, τερπνός, ή, όν, Anac. *Vid.* MERRY.

HILARITY, γηθοσῠ́νη, ἡ, Hom., h., Ap. Rh. *Vid.* MIRTH, JOY.

HILL, A, θρωσμός, ὁ, Hom., Ap. Rh.; κλῑτύς, ύος, ἡ (in acc. κλιτύν, Hom., ῠν Att., acc. pl. κλιτῦς, Hom.), Hom., Soph., Eur.; κολώνη, ἡ, Hom., Pind., Ap. Rh.; ὀφρύς, ύος, ἡ, Hom., Pind.; πάγος, ὁ, Omn. poet., Hdt., Isoc.; λόφος, ὁ, Hom., Pind., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἄκρα, ἡ, Hom., Soph., Thuc.; κολωνός, ὁ, Hes., h., Hdt., Ap. Rh.; ὄχθος, ὁ, h., Pind., Trag., Hdt.; μαστός, ὁ, Pind., Xen.; κρημνός, ὁ, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; βουνός, ὁ, Æsch., Hdt.; ὀφρύη, ἡ, Eur., Hdt.; γήλοφος, ὁ, Xen. (also γεώλοφος, ο); γεώλοφον, τό, Theoc.; κλῖτος, τό, Ap. Rh.

The sides of or *dells in a hill*, πτύξ, πτῠχός, usu. in pl., Hom., h.; πτῠχή, ἡ, only in pl., Pind., Soph., Eur.

Built on a hill, ὀφρυόεις, εσσα, εν, Hom.

Dwelling on the hills, frequenting the hills, ἀκραῖος, α, ον, Eur.; κρημνοβᾰ́της, ου, only masc., Anth.

[*Down hill*, κατὰ πρανοῦς, Xen.]

[*Surrounded by hills*, περίβουνος, ον, Plut.] *Vid.* TO DIVERSIFY.

HILLY, βουνίς, ῐ́δος, ἡ, only fem., Æsch.; ὀχθηρός, ά, όν, Euphor.; κρημνώδης, ες, Thuc.

HILT, A, καυλός, ὁ, Hom.; κώπη, ἡ, Hom., Soph., Eur.; λᾰ́βη, ἡ, Alcæ., Dem.; ἐγχειρίδιον, τό, Theoph.

Having a hilt, κωπήεις, εσσα, εν, Hom.

Held by the hilt, αὐτόκωπος, ον, Æsch.; πρόκωπος, ον, Æsch., Eur.

Holding one's sword by the hilt, πρόκωπος, ον, Æsch.

Up to the hilt, ἐπῐ́κωπος, ον, Ar.

HIMSELF, αὐτός, αὐτή, αὐτό, Omn.

Of himself, οὗ, masc. and fem., not neut., poet. (not Att.) ἕο, εἷο, dat. οἷ, poet. ἑοῖ, acc. ἕ, poet. ἑέ, no dual or pl., oftener joined with αὐτός (as, οἷ αὐτῷ, to himself, Hom.), Omn.; ἑαυτοῦ, -τῆς, -τοῦ, etc., and contr. αὑτοῦ, -τῆς, -τοῦ, etc., Omn. post Hom.

(He did it) *of himself* (i. e., without having received orders), ἀφ' ἑαυτοῦ γνώμης, Thuc.

By himself (i. e., without assistance), ἀφ' ἑαυτοῦ, Isæ., Dem.

HIND, A, κεμάς, ᾰ́δος, ἡ, Hom., Call. *Vid.* DEER.

A hind (i. e., countryman, q. v.), ἀγρότης, ου, ὁ, Hom., Eur.

A hind (i. e., bailiff or steward, q. v.), ἀγρονόμος, ὁ, Plat.

HINDER, *hind*, ὀπίσθιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Xen.; ὀπισθῐ́διος, α, ον, Call.; οὐραῖος, α, ον, Theoc.; [ὁ, ἡ, τὸ ὄπισθε or -θεν, Hom., Xen.; *the hind legs* (of a horse), σκέλεα ὀπίσθια, Hdt.; τὰ ὄπισθεν, Xen.; *the hinder parts* (of any thing), τὰ ὄπισθε, Hom.; τὰ ὀπίσθια, Arist.; τὰ οὐραῖα, Eur.]

HINDER, TO, δέω, fut. δήσω, perf. pass. δέδεμαι, c. gen. of the matter in which (this and all the following words have acc. pers., and generally, if the person is omitted, they admit acc. rei), Hom.; κᾰτᾰδέω, c. acc. rei, Hom.; βλάπτω, aor. 2 pass. ἐβλᾰ́βην, c. gen. rei, Hom., Æsch., Eur.; πλάζω, πλάγξω, sine cas. rei, Hom.; τρέπω, perf. act. τέτροφα, perf. pass. τέτραμμαι, aor. 1 ἐτρέφθην, Hom., Hes.; παύω, Hom., Thuc.; καταπαύω, Hom., Æsch.; ἔχω, fut. ἕξω or σχήσω, imperf. εἶχον, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, c. τοῦ μή and infin., Hom., Pind., Eur., Xen.; πεδάω, Hom., Pind., Plat., Ap. Rh.; εἴργω, in Hom. usu. ἐέργω, aor. 2 in Trag. εἰργᾰ́θον, fut. mid. sometimes in pass. sense, c. gen., c. infin., c. μή and infin., c. τὸ μή and infin., c. τοῦ μή and infin., c. ὥστε μή and infin., Omn.; προσέργω, Hom.; ἐπαρκέω, fut. -έσω, c. τὸ μὴ οὐ and infin., Hom., Æsch.; ἐρύκω, aor. 2 ἠρῠ́κᾰκον (not Att.), poet. infin. ἐρῠκακέειν, c. infin. or c. μή and infin., or c. gen., Hom., Pind., Trag.; κωλύω (ῡ, but sometimes ῠ before a vowel), fut. mid. in pass. sense, sometimes c. gen. rei, c. ἀπό and gen., c. infin., c. τό and infin., c. τοῦ and infin., c. μή and infin., c. ἐν and dat., Pind., Hdt., Omn. Att.; κατερητύω, Soph.; κᾰτᾰκωλύω, Simon., Ar., Xen., Dem.; ἀποκωλύω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀποτρέπω, Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; ἀφαιρέομαι, aor. 2 ἀφειλόμην, c. infin. or c. μή and infin., Pind., Soph.; διακωλύω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ἀφίστημι, and in pres. act. also ἀφιστᾰ́νω, not in aor. 2, or perf., or pluperf., c. gen., c. infin., etc., Eur., Thuc., Call.; ἐμποδίζω, c. acc. pers. or c. dat., c. πρός and acc. rei, or c. μή and infin., or τοῦ and infin., etc., Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἐξείργω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐπέχω, Soph., Dem.; ἐπῐκωλύω, c. dupl. acc., Soph., Thuc.; κατείργω, Eur.; ἀντῐκόπτω, sine cas. (as a foul wind does), Xen.; ἀντῐκρούω, c. dat. or c. acc., Thuc., Plat.; ἀποκλείω, perf. pass. -κέκλεισμαι, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀποπαύω, Hdt., Xen.; ἐνίστᾰμαι, pass., c. aor. 2 and perf. act., c. dat. pers. or c. dat. rei, Thuc., Plat., Dem.; κολούω, Plat.; οὐκ ἐάω—*every one hinders*, οὐδεὶς ἐάω (imperf. εἴων, fut. ἐάσω, etc.), Soph., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* TO PREVENT, and SYN. 94, 304.

But what, said he, hinders them from joining us? Τί δ' ἐν μέσῳ, ἔφη, ἐστὶ τοῦ συμμῖξαι; Xen.

There is nothing to hinder me from saying, φθόνος οὐδεὶς λέγειν, Plat.

He knew that it would hinder him from providing for the safety of the whole, ᾔδει ὅτι ἀσχολίαν παρέξει τῆς τῶν ὅλων σωτηρίας ἐπιμελεῖσθαι, Xen., so Plat.

One must hinder, εἰρκτέον, Soph.; κωλυτέον, Xen.; διακωλυτέον, Plat.; οὐκ ἐατέον, Eur.

Calculated to hinder, κωλῡτῐκός, ή, όν, c. gen., Xen., Arist.

HINDERANCE, A, or HINDERING, κώλῡμα, ᾰτος, τό, Eur., Thuc., Xen., Plat.; διᾰκώλῡμα, τό, c. τοῦ and infin. rei, Plat.; ἀνακωχή, ἡ, Thuc.; κωλῠ́μη, ἡ, Thuc.; κώλῡσις, εως, ἡ, Plat.; ἀντῐ́κρουσις, εως, ἡ, Ar.; ἐμπόδισμα, ᾰτος, τό, Plat.; ἐμποδισμός, ὁ, Arist.

A means of hindering, ἀποτροπή, ἡ, Thuc.

In a hindered manner, with hinderance, ἰσχομένως, Plat.; ἐμποδιζομένως, Plat.

HINDERER, A, ἀπερωεύς, ὁ, Hom.; κωλῡτής, οῦ, ὁ, Thuc.; διακωλῡτής, ὁ, Hdt., Plat.

HINDERING, ἐμπόδιος, ον, c. dat. pers., c. gen. rei, Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ἐμποδιστῐκός, ή, όν, Arist.

Hindering, adv., ἐμποδών, c. dat., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.

HINDMOST, πῠ́μᾰτος, η, ον, Hom.; ὀπίστατος, η, ον, Hom.

HINGE, A, θαιρός, ὁ, Hom.; στροφεύς, έως, ὁ (prop. a socket in which the door turned), Ar.; στρόφιγξ, ιγγος, ὁ (prop. a pivot in the socket, στροφεύς), Theoph.

The hinge of a fish's shell, γίγγλῡμος, Arist.

HINT, A (dropped casually in a conversation on another subject), πᾰρεμβολή, ἡ, Æschin.

To implicate by hints, πᾰρᾰδηλόω, Dem.

To drop as a hint (foreign to the subject spoken of), παρεμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Æschin.

HINT AT, TO (give a hint of), ὑποσημαίνω, Plat.; ὑπαινίσσομαι, mid., fut. -ίξομαι, no pass., Dem.

HIP, THE, ἰσχίον, τό, Hom.; προχῶναι, αἱ, Archipp.; ὑποκώλιον, τό, Xen.

[*The hip socket*, ἄλεισον, τό, Ath.]

[*One who has dislocated the hip*, ὀσφυήξ, ῆγος, ὁ, ἡ, Poet. fragm.]

[*Without hips*, ἀνίσχιος, ον, Arist.]

HIP-DISEASE. *Vid.* SCIATICA.

HIPPOCENTAUR, A, ἱπποκένταυρος, ὁ, ἡ, Xen., Plat. *Vid.* CENTAUR.

HIPPOPOTAMUS, A, ἵππος ποτᾰ́μιος, ὁ, Hdt., Arist.

HIRE, μισθός, ὁ, Omn.; μισθοφορά, ἡ, Ar., Thuc., Dem. *Vid.* WAGES, and SYN. 327.

Without hire, ἄμισθος, ον, Æsch., Soph., Dem.

Without hire, adv., 'ἀμισθί, Eur., Dem.

[*For hire*, ἐπὶ μισθῷ, Hdt.; μισθοῦ ἕνεκα, Xen.; *a serving for hire*, μισθαρνία, ἡ, Dem.]

HIRE, TO, μισθόομαι, mid., also in pass., Omn. Att. prose, c. acc. pers. gen. of price; προσμισθόομαι, Thuc., Dem.; συνωνέομαι, mid. (pass. also used, but not in this sense), esp. of hiring troops, Hdt.; μισθῷ πείθω, Thuc.

To employ as hired (to pay wages to), μισθοδοτέω, sine cas. or c. dat., Xen.

To spend in hiring, καταμισθοφορέω, Ar., Æschin.

One must hire, μισθοφορητέον, Thuc.

HIRED, μισθωτός, ή, όν, Hdt., Thuc.; ἔμμισθος, ον, Thuc., Plat.; [μίσθιος, α, ον, Plut.] *Vid.* SYN. 258.

To be hired, to serve for hire, to receive as hire, μισθοφορέω, Ar.

What may be hired, μισθώσῐμος, η, ον, Lex ap. Dem.

HIRELING, A (fem.), ἐργᾰτις, ῐδος, ἡ, Pind.; (as adj.), μισθωτός, ή, όν, Hdt. *Vid.* SERVANT, MERCENARY.

HIRER, A, μισθωτής, οῦ, ὁ, Isæ.

HIRING, A, μίσθωσις, εως, ἡ, Plat., Lys.

HIS, HERS, ITS, THEIRS, etc., σφός, ή, όν, Hom., Hes.; σφέτερος, α, ον, Hom., Hes., Pind., Æsch., Xen., Plat.; ἑός, ή, όν, Hom., Hes., Pind., Theoc.; ὅς, ἥ, ὅν (not used for *their*), Omn. poet.

HISS, A, or HISSING, κλαγγή, ἡ, Æsch.; ἰάχημα, ατος, τό (ᾰχ in the only places where the word is used, but in ἰαχέω and ἰαχή the Trag. use ᾱχ), Eur.; σιγμός, ὁ, Arist.; σῖξις, εως, ἡ (esp. of hot iron in water), Arist.; ῥοῖζος, ὁ καὶ ἡ, Ap. Rh.

HISS, TO, ἰάχω, rare except in pres. and imperf. act. (as hot iron in water), Hom.; σίζω, rare except in pres. and imperf. (of a pot on a fire, or any thing being fried), Hom., Ar.; ῥοιζέω, poet. imperf. also ῥοίζασκον, Hom., Hes., Ap. Rh.; σῡρίζω, fut. συρίξω, oftener -ομαι (in Dem. the pres. is written συρίττω), used gen. and also esp. of hissing at an actor, Æsch., Ar., Plat., Dem., Æschin.

To hiss off, ἐκσῡρίττω, Dem.

To be hissed off, ἐκπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Plat., Dem.; ἐκρίπτομαι, pass., aor. 2 -ἐρρίφην, Æschin.

HISTORIAN, A, λόγιος, ὁ, Pind., Hdt.; λογοποιός, ὁ, Hdt., Xen., Plat., Isoc.; λογογράφος, ὁ, Thuc., Xen.; συγγράφεύς, ὁ, Xen., Plat.

The historian's art, ἡ λογοποιϊκή, Plat.

HISTORY, ἱστορία, ἡ, Hdt.; λόγος, ὁ, Hdt., Xen.; συγγραφή, ἡ, Thuc.

To write history, συγγρᾰφω, Thuc.

HIT, A, βολή, ἡ, Hom.; βλῆμα, ᾰτος, τό, Hdt. *Vid.* BLOW.

HIT, TO, τύπτω, fut. τύψω (also in Ar. τυπτήσω), perf. pass. τέτυμμαι (not τετύπτημαι), etc., Omn.; with any thing thrown, βάλλω, no aor. 1, perf. βέβληκα, Hom., Soph., Xen.; τυγχᾰνω, fut. τεύξομαι, aor. 1 ἐτύχησα (not Att.), aor. 2 ἔτῠχον, perf. τετύχηκα, c. gen., sometimes also in Hom. c. acc., esp. when the object is living, sometimes (esp. in the sense *to hit the mark*) sine cas., Hom., Æsch., Soph., Hdt., Xen.; οὐτάζω, Hom. ἀντιάω, fut. -άσω (of the arrow which hits), c. gen., Hom.; θηρεύω, Pind.; θηράω, fut. -ᾱσω, Æsch. *Vid.* TO STRIKE, and SYN. 385.

To hit the mark (metaph., i. e., be right in one's conjecture, etc.), κῠρέω, only act., sine cas., Æsch., Soph.

I consider that, speaking highly of them, I have hit the mark, "Ελπομαι μέγα εἰπὼν τυχεῖν ἄντα σκοποῦ, Pind.

Whom did you ever see before hit the mark so truly? τίνα εἶδες ἤδη . . . οὕτως ἐπίσκοπα τοξεύοντα; Hdt.

[*To hit hard* (in speaking), παίω, Ar.]

Hitting the mark, ἐπίσκοπος, ον, c. gen., Æsch.

HITHER, τόδε, Hom.; δεῦρο τόδε, Hom.; ἐνθάδε, Omn.; ἐνταυθοῖ (only with κεῖσο or ἧσο, "*come hither and sit down*"), Hom.; ἐνταῦθα, Omn.; ἐνταυθί, Ar.; ὧδε, Hom., Soph., Theoc.; δεῦρο, Omn.; δευρί, Ar., Dem., Æschin.; μέχρι δεῦρο, Plat.; μέχρις ἐνταῦθα, Xen.; [and by pron. ὅδε, ἥδε, τόδε, as, *from what land hast thou come hither?* ὅδ' ἐκ τίνος γῆς . . . ἦλθες; Eur.]

The expedition hither, ἡ δεῦρο στρατεία, Xen.

Hither and thither, ἔνθα καὶ ἔνθα, Hom.

[*Now hither, now thither*, ἄλλην καὶ ἄλλην, Plat.]

Come hither, δεῦρο, used both as sing. and pl., sometimes also pl. δεῦτε, Hom., and once in Eur.

HITHERTO, δεῦρο, sometimes c. gen., Soph., Eur.; μέχρι δεῦρο, μέχρι τοῦ δεῦρο, Thuc., Plat.; μέχρι τούτου, Hdt., Xen.

HIVE, A, σίμβλος, ὁ, Hes., Theoc., Ap. Rh.; σμῆνος, τό, Plat., Arist.; κέδρος, ἡ (lit., a box of cedar to hold bees), Theoc.

Belonging to a hive, σιμβλήϊος, η, ον, Ap. Rh.

To strip a hive of its honey, βλίττω, fut. βλίσω, only act., sometimes c. acc., Soph., Ar., Plat.

[HO! *ho there!* ὠή, Æsch., Xen.]

HOAR, λευκός, ή, όν, Hom., Tyrt., Soph. *Vid.* HOARY, GRAY.

Hoar-frost, στίβη, ἡ, Hom.; πᾰχνη, ἡ, Hom., Æsch., Xen., Plat., Ap. Rh.; πηγάς, ἄδος, ἡ, Hes.; δροσοπάχνη, ἡ, Arist. *Vid.* SYN. 399.

HOARD, TO, 'ἀποτῐθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, aor. 1 pass. -ετέθην, etc., Hom., Xen., Plat., Dem.; θησαυρίζω, Soph., Hdt., Xen., Plat.; κᾰτορύσσω, Dem. *Vid.* TO LAY UP.

To be hoarded, κεῖμαι, pass., imperf. ἐκείμην, fut. κείσομαι, no other tenses, Hom., Eur., Hdt., Thuc.

HOARD, A, θησαυρός, ὁ, Hes., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen. *Vid.* STORE.

HOARINESS, πολιότης, ητος, ἡ, Arist. *Vid.* GRAYNESS.

HOARSE, κερχᾰλέος, α, ον, Anth.; κερχνώδης, ες, Hipp.; βραγχᾰλέος, α, ον, Hipp.; βραγχώδης, ες, Hipp.; βραγχός, ή, όν, Anth.

Rather hoarse, 'ὑπόβραγχος, ον, Hipp.; 'ὑποκερχᾰλέος, ον, Hipp.

To be hoarse, κέρχομαι, pass. (of the voice), Hipp.

HOARY, λευκός, ή, όν, Hom., Tyrt., Soph.; πολιός, ά, όν, and ός, όν, Hom., Hes., Pind., Trag., Plat., Lycurg., Æschin. *Vid.* GRAY.

Hoary-headed, πολιοκρότᾰφος, ον, Hom., Hes.

With hoary eye-brows, λευκόφρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Orac. ap. Hdt.

HOBBLE, TO, προσπταίω, Ar. *Vid.* TO BE LAME.

To hobble (i. e., to tie or clog the legs), ἐμποδίζω, Hdt.

HOBBLES, κᾰλοπέδῐλα, τά, Theoc.

HOBGOBLIN, A, μορμολῠκεῖον, τό, Ar.; μορμώ, gen. όος, contr. οῦς, ἡ, Ar., Theoc.; μορμών, ῶνος, ἡ, Xen.

HOD, A, ἀγγεῖον, τό, Thuc.

HOE, TO, σκάλλω, only pres. act., Hdt., Arist.; σκᾰλεύω, Ar.; ἐκσκᾰλεύω, Ar.

[*To hoe* or *dig around*, ἀμφιλαχαίνω, Hom.]

One who hoes, σκᾰλεύς, ὁ, Xen.

Not hoed, ἄσκᾰλος, ον, Theoc.

HOEING, A, σκάλσις, εως, ἡ, Theoph.; σκᾰλῐσις, εως, ἡ, Theoph.; ὄσκαλσις, εως, ἡ, Theoph.

HOG, A, σίᾰλος, ὁ, and σῦς σίᾰλος, Hom. *Vid.* PIG.

A hogged mane, διατετιλμένη φόβη, Soph.

HOIST, TO, αἴρω, and poet. (also Trag. in chor.) ἀείρω, with the regular tenses from each pres., perf. act. rare, Omn.; [ἀνερύω, in tmesis, Hom.] *Vid.* TO RAISE.

HOLD, TO, ἴσχω, only pres. and imperf., Hom., Trag., Xen.; ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, and, more usu. in this sense, σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, infin. σχεῖν, part. σχών, etc., and poet. (including Trag.) ἔσχεθον, perf. ἔσχηκα (rare, and not in Hom. or Trag.), aor. 1 pass. ἐσχέθην, Omn.; κατέχω, Hom., Eur., Xen.; ἐνέχω, esp. in pass., Soph., Hdt., Xen., Plat.; βαστάζω, fut. -ᾰσω, but aor. 1 pass. ἐβαστᾰχθην, Pind., Soph., Eur.; ὀχμάζω, Eur.; ἀντῐλάζομαι, and -ῠμαι, only pres. and imperf., c. gen., Eur.; ἀντιλαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἐλᾰβον, perf. -είληφα, Eur.

To hold fast, πιέζω, Hom.

To hold (i. e., cling to), ἔχομαι, mid., c. gen., Hom., Theoc.

To lay hold of, ἅπτομαι, only mid. in this sense, c. gen., sometimes (but rarely) c. acc., Hom., Soph., Thuc., Xen., Call.; προσάπτομαι, Plat.; ὀρέγνῦμαι and ὀρέγομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, c. gen., Hom., Eur.

To hold in or *lay hold of with one's right hand*, ἐνδεξιόομαι, mid., Eur.

[*To hold in* (chariot and horses), ἀνοκωχεύω, Soph.] *Vid.* TO CHECK.

To hold (a meeting, games, etc.), ποιέω, Hdt., Thuc., Xen.

To hold (a meeting) *before, previously to*, προϋφαιρέω, aor. 2 προϋφεῖλον, c. πρίν and infin., Æschin.

To hold (i. e., to contain), χανδάνω, fut. χείσομαι, aor. 2 ἔχᾰδον, perf. κέχανδα, no other tenses, Hom., Ar., Theoc.

To hold against, ἀντερείδω, c. dat., Eur.; ἀντέχω, c. acc. et gen., Soph.

To hold back, ἐπέχω, and in pres. ἐπίσχω, Hom., Hes., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἰσχᾰνάω, only pres. and imperf., Hom.; ἰσχάνω, only pres. and imperf., Hom., Hes.; κᾰτέχω and κᾰτίσχω, sometimes c. μή and infin., Omn.; κᾰτισχᾰνω, Hom.; ἀνοκωχεύω, Hdt. *Vid.* TO RESTRAIN.

To hold back (corn), *refusing to sell*, 'ἀναρπάζω, fut. -ᾰσω and -ᾰξω, Lys.

To be held back, ἐνίσχομαι, pass., Hdt., Ap. Rh.

To hold before, προέχω, often contr. προὔχω, also pres. προΐσχω, in mid. "*before one's self*" (as a mirror to look in, a shield for defense, etc.),

Hom., Ar., Hdt., Xen., Theoc., Ap. Rh.; so προκᾰτέχομαι, mid., h.; ἀντέχω and ἀντίσχω, c. gen. or c. dat. of the thing before which, Hom., Soph.; προβάλλομαι, mid., "*before one's self*," no aor. 1 nor perf., Ar., Xen., Dem.; so προσχέθομαι, mid., Theoc.

To hold before as a veil, προκᾰλύπτω, Eur.

To hold out (so as to offer, etc.), ὀρέγνῡμι, and ὀρέγω, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; πᾰρέχω, Hom.; ἐπέχω, Hom., Eur., Plat.; προτείνω (lit. and metaph., one's hand, hopes, promises, pretexts, etc.), Trag., Xen., Dem.; προτῐ́θημι, aor. 1 προέθηκα, sometimes contr. προύθηκα, Soph.; ‛ὑποφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνείχθην, Soph.; ‛ὑποτείνω, c. acc. of the thing held out, dat. of him to whom, Isoc., Dem.; ἐπᾰνᾰτείνω, Xen.; προσείω, perf. pass. -σέσεισμαι, esp. of threats, Thuc.; ἐπαρτάω, Dem., Æschin.

To hold out hopes, ἐλπίδας ὑπισχνέομαι (aor. 2 ὑπεσχόμην), Dem.

To hold out in return, ἀντῐπροτείνω, Xen.

To hold out against, ἀντέχω, and ἀντίσχω, sine cas. or c. dat., or c. πρός and acc., Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; προσίσχω, Eur., Hdt.; ὑπέχω, Soph., Eur., Thuc., Dem.; περιφέρω, sine cas., Thuc.; πᾰρᾰτείνομαι, pass., c. dat., *to the last*, εἰς τοὔσχατον, Thuc.

To hold over (esp. as a defense), ὑπερέχω, and poet. ‛ὑπειρέχω, c. acc. of the thing held, c. gen. or c. dat. of the thing over which, Hom., Theogn., Æsch., Ar.; ‛ὑπερτείνω, c. gen. of the thing over which, Eur.

To hold out (i. e., suffice, q. v.), ἀντέχω, sine cas., Hdt.

To hold up, ’ἀνέχω, and -ομαι, mid., esp. in aor. 2 mid. part. ἀνασχόμενος, Hom., Eur., Dem., Theoc.; ’ἀνέλκω, imperf. -είλκον, fut. -ελκῠ́σω (esp. of holding up scales, but also generally), Hom., Ar.; ’ἀνᾰτείνω, Pind., Xen.; ‛ὑπολαμβάνω (esp. a stumbling horse), Xen.

And when it held up (of the weather), ἐπεὶ δ' ἀνέσχε, Xen.

To hold up near, πᾰρᾰνίσχω, sine cas., Thuc.

To hold under, ‛ὑπέχω, Hom., Ar., Hdt.; ‛ὑποϊσχᾰ́νω, Ap. Rh.

To hold together, σῠνέχω, also with perf. part. συνοχωκώς, Hom., Hes., Pind., Eur., Xen., Plat., Dem.

To be held fast, προσέχομαι, pass., c. ὑπό and gen. of that by which, Eur.

To catch by holding under, ὑποΐσχομαι, mid., Ap. Rh.

It holds good through the whole, δι' ὅλου πᾰρᾰ́κολουθεῖ, Xen.

Hold! ἴσχεο, Hom.; [(to rowers to stop), ὠόπ, Ar.]

Held out (as a spear, etc.), ὀρεκτός, ή, όν, Hom.; προτενής, ές, Ap. Rh.

Held fast, κᾰ́τοχος, ον, Æsch.

Holding fast, ἕκτωρ, ορος, only masc., Sapph.

HOLD, A (any thing to take hold of), λᾰβή, ἡ, lit. and metaph. (i. e., a hold or cause for saying, a hold over, etc.), Ar., Plat., Dem.; συλλᾰβή, ἡ, Æsch.; ἀντῐλᾰβή, ἡ, Thuc.; ἀντῐ́ληψις, εως, ἡ, Xen.

That the hand might slip off, and not have any hold, ὅπως ἂν ἀπολισθάνοι καὶ μὴ ἔχοι ἀντιλαβὴν ἡ χείρ, Thuc.

The hold of a ship, ἄντλος, ὁ, Hom., Eur., Ar.; ἀντλία, ἡ, Soph., Ar.; κοίλη, ἡ, Theoc.; κοίλη ναῦς, Hdt., Xen.

HOLDING, A—*a holding out* or *forth*, ὄρεγμα, ᾰτος, τό, Æsch.

[*A holding back*, ἀνοχή, ἡ, Xen., Dem.; *a holding fast*, ἄνθεξις, εως, ἡ, Plat.]

HOLE, A, χειά (of serpents), ἡ, Hom., Pind.; τρώγλη, ἡ, h., Arist.; τρῆμα, ᾰτος, τό, Ar., Plat.; τρήμη, ἡ, Ar.; τρῆσις, εως, ἡ, Arist.; ὀπή, ἡ, Ar.; τρῠ́πημα, ᾰτος, τό, Ar., Eupol.; εἰλεός, ὁ, Theoc. *Vid.* SYN. 249.

A hole dug in the ground to plant a tree in, γῦρος, ὁ, Theoph.

A small hole in a shield to see through, κέγχρωμα, ᾰτος, τό, Eur.

With many holes, πολυωπός, όν, Hom.; πολῠ́τρητος, ον, Hom.; ζᾰ́δηλος, ον, for διᾰ́δηλος, Alcæ.; ἀμφιτρής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Soph.

To make a hole in, διατετραίνω, fut. -τετρᾰνῶ and -τρήσω, Ar., Hdt. *Vid.* TO PIERCE.

To live in holes, τρωγλοδύω, only in pres. part. act., h.; τρωγλοδῠτέω, only act., Ar.

Living in holes, τρωγλόδῠτος, ον, Arist.; τρωγλοδῠτῐκός, ή, όν, Arist.

A liver in holes, τρωγλοδῠ́της, ου, ὁ, Hdt.

[HOLIDAYS, ἄπρακτοι ἡμέραι, Plut.; ἑορτή, ἡ, Hdt., Xen.; *without holidays*, ἀνεόρταστος, ον, Democr.; *to keep holidays*, ἑορτὰς ἑορτάζω, πανηγύρις πανηγυρίζω, ποιέομαι, Hdt., etc.]

HOLILY, εὐαγέως (ᾰ if it is not a trisyll.), h.; ‛ῑρωστί, Anac.; ὁσίως, Eur., Thuc., Plat.

HOLINESS, ὁσιότης, ητος, ἡ, Xen., Plat.; [ἁγιότης, ητος, ἡ, N. T.] *Vid.* SYN. 15.

[*Holiness* (as title of a patriarch or bishop), ἁγιωσύνη, ἡ, late Eccl.]

HOLLOA! ὠή, Æsch., Eur., Xen.

HOLLOO, TO (so as to be heard), γέγωνα, infin. γεγωνεῖν, part. γεγωνώς, also imper. γέγωνε, γεγωνείτω, and aor. 1 infin. γεγωνῆσαι, imperf. γεγώνευν, for ἐγεγώνεον (Hom.), Hom., Æsch., Eur.; γεγωνίσκω, only pres. act., Æsch., Eur., Thuc. *Vid.* TO SHOUT.

HOLLOW, γλᾰφῠρός, ά, όν, Hom., Pind.; κοῖλος, η, ον, Omn.; κοιλογάστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Æsch.; κοιλωπός, όν, Eur.; ἔγκοιλος, ον, Plat.; ἀγγειώδης, ες, Arist.

Hollow (of sound), καρφᾰλέος, α, ον, Hom.; σομφός, ή, όν, Theoph.

Hollow (as a road; also as the appearance of a hungry man), λᾰγᾰρός, ά, όν, Ar., Xen.

HOLLOW, A, κόλπος, ὁ, Hom., Pind., Eur.; γύᾰλον, τό, Hom., Hes., Trag.; κεῦθος, τό, Omn. poet.; γλᾰφύ, τό, Hes.; κεῦθμα, ᾰτος, τό (only a hollow in the earth), Theogn.; κευθμών, ῶνος, ὁ (of mountains, etc.), Pind., Eur.; κῠ́τος, τό, Æsch., Ar.; γωλεός, ὁ, Arist.

Lying in a hollow, κητώεις, only in fem. κητώεσσα (epith. of Lacedæmon), Hom.; κοιλόπεδος, ον, Pind.

The hollow of the hand, θέναρ, ᾰρος, τό, Hom.

To be of a hollow look (as a famished man), λᾰγᾰρίζομαι, mid., Ar.

HOLLOW OUT, TO, βᾰθῠ́νω, Hom.; γλῠ́φω (esp. of hollowing out a ship), Ar.; κοιλαίνω, Hdt., Theoc.; ἐγκοιλαίνω, Hdt.

HOLLOWNESS, κοιλότης, ητος, ἡ, Arist.

HOLM, A, or HOLM-OAK, πρῖνος, ἡ, Hes., Ar., Xen., Theoc.; πρῑνῐ́διον, τό, Ar.

Of holm-oak, πρίνῐνος, η, ον, Hes.

Like holm-oak (esp. as hard), πρῑνώδης, ες, Ar.

[HOLOCAUST, ὁλόκαυτον, τό, and ὁλοκαύστωμα, τό, LXX.]

[*To offer up a holocaust*, ὁλοκαυτέω, Xen.]

HOLY, ’ᾰ́βροτος, η, ον, and ος, ον (only of things), Hom., Soph.; ἄμβροτος, η, ον, and ος, ον, the latter more usual (of persons and things), Hom., Pind., Soph.; ἀμβρόσιος, α, ον, and ος, ον (usu. of things, rarely of persons), Omn. poet.; ἠγᾰ́θεος (only of places), η, ον, Hom., Pind.; ἁγνός, ή, όν, Omn.; ἱερός (ῐ, but often ῑ Hom. metri gratiâ, and once ῑ Eur. in chor.), also poet. (including Trag.) contr. ἱρός, ά, όν, sometimes ός, όν, Omn.; σεμνός, ή, όν, Omn.; ’ᾰ́δῠτος, ον (of places), Pind.; so ’ᾰ́βᾰτος, η, ον, and ος, ον, Soph.; ὅσιος, α, ον, Pind., Hdt., Omn. Att.; σεπτός, ή, όν, Æsch.; ἑστιοῦχος, ον (of a country), Æsch., Soph.; εὔσεπτος, ον, Soph.; εὐαγής, ές (ᾱ Theoc., ᾰ Soph.), Plat., Andoc., Dem., Theoc., Call.; ’ᾰ́θικτος, ον, Æsch.; ’ἀκήρᾰτος, ον, Eur.; ἀστῐβής, ές (of places only), Soph.; ‛ᾰ́γιος, α, ον, Ar., Hdt., Xen.; ᾰ́ψαυστος, ον, Thuc. *Vid.* SACRED, PIOUS, and SYN. 11, 268.

To be holy (to live holily), ‛ἁγιστεύω, only act., Eur.; εὐᾰγέω, only act., Theoc.

Holy ground, a holy place, τέμενος, τό, Omn.; ἄλσος, τό, Omn.; νόμῐμα, τά, Antipho.

[*Holy place*, τὸ ἁγίασμα, LXX.; τὸ ἁγιαστήριον, LXX.; τὸ ἅγιον, also τὰ ἅγια, N. T.; *the holy of holies*, τὰ ἅγια ἁγίων, N. T.]

HOMAGE, σέβας, τό, only nom. and acc. sing., Hom., h., Trag.; προσκύνησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* HONOR.

To do homage to, προσκῠνέω, fut. προσκυνήσομαι (and sometimes -ήσω), aor. 1 -ησα, also προσέκῡσα, c. acc. pers., no pass., Trag., Hdt., Xen., Plat.; προσπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, no pass., c. dat. or c. πρός and acc., or (when entreaty is implied) c. acc., Trag., Hdt.; προσπῐ́τνω, only pres. and imperf. act., Trag.; σέβω, only pres. and imperf. act. and mid. in this sense, Pind., Trag., Hdt., Plat.

To receive homage, σέβομαι, pass. only in pres., Soph.

HOME, οἶκος, ὁ, Omn.; ἑστία, ἡ, Soph., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* SYN. 340.

Of or *belonging to home*, οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, Ion. and poet. (not Trag.) οἰκήϊος, Theogn., Pind., Omn. Att. *Vid.* DOMESTIC.

The home district, ἡ περιοικίς, ῐ́δος, ἡ, Thuc.

Home, to home, μεγᾰρόνδε, Hom.; οἴκᾰδε, Hom., Æsch., Soph., Xen.; οἰκόνδε, Hom., Hes.

To his home, her home, etc., ὅνδε δομόνδε, Hom.

Fond of home, φῐ́λοικος, ον, Arist.

With no love for his home, ’ἀνέστιος, ον, Hom.

[*A home-guard* (sarcast.), οἰκουρός, ὁ, Æsch.]

At home, adv., οἴκοι, Omn.; οἴκοθι, Hom.; ἔνδον, Hom., Ar., Isoc.; κατὰ στέγας, Eur.; οἴκαδε, Xen.; κατ'

οἰκίαν, Plat.; ἔνδοι, Theoc.; [ἐν μεγάροις, Hom.; κατ' οἶκον, Thuc.; κατ' οἴκους, Hdt.]

At home, being or *living at home*, adj., μετᾰδήμιος, ον, Hom.; ἐπῐδήμιος, ον, Hom.; ἔνδημος, ον, Æsch., Theoc.; οἰκόσῖτος, ον, Antiph., Anaxand.

At or *coming to one's home*, ἐφέστιος, ον, Hom., Trag., Ap. Rh.

Inclined to stay at home, οἰκούριος, poet. οἰκόριος, α, ον, and ος, ον, Pind.; ἐπῐδημητῐκός, ή, όν, Arist.

One who stays at home, οἰκουρός, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Dinarch.

Those who stay at home, τὰ ἔνδον οἰκουρήματα, Eur.

A staying at home, οἰκωφελία, ἡ, Hom.; οἰκουρία, ἡ, Eur.; ἐπῐδήμησις, εως, ἡ, Plat.; ἐπιδημία, ἡ, Xen.

Rewards for staying at home, οἰκούρια, τά, Soph.

To live at home, ἐπῐδημεύω, only act., Hom.; οἰκουρέω, only act., Soph., Plat., Dem.; οἰκονομέω, c. acc. of the house, Soph.

To live at home, or *to come home*, ἐπῐδημέω, Thuc., Xen., Plat., Æschin.

From home, adv., οἴκοθε or -θεν, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.

From home, adj., 'ἀπόδημος, ον, Pind.; 'ἄδημος, ον, Soph.; ἔκδημος, ον, sometimes c. gen., Eur., Thuc., Xen.

[*Driven from house and home*, ἀνάστᾰτος, ον, Hdt.]

To be from home, 'ἀποδημέω, only act., Pind.; ἐκδημέω, Soph., Hdt., Plat. *Vid.* To be absent.

A being from home, ἐκδημία, ἡ, Eur., Plat.; ἀποδημία, ἡ, Hdt., Plat.

Home-bred, οἰκογενής, ές (of a slave, i. e., not purchased), Plat.; so οἰκότριψ, ῐβος, ὁ καὶ ἡ, Ar.

Homeless, λῐπερνής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Archil., Cratin.; 'ἀνέστιος, ον, Soph.

Homelily, λῑτῶς, Sotad.

Homely, λῑτός, ή, όν, Phocyll., Xen., Arist., Call. *Vid.* Simple.

Homeward. *Vid.* Home, To home.

[*To go, return homeward*, οἰκόνδε νέομαι, Hom.; νοστέω ἐς πατρίδα γαῖαν, οἴκαδε, οἰκόνδε ἱκνέομαι (aor. ἱκόμην), Hom.; ἄνειμι, Hom.; ἐπ' οἴκου ἀποχωρέω, Thuc.]

Homicidal, ἀνδροφόνος, ον, Hom., Pind., Eur.; ἀνδροκτόνος, ον, Soph., Eur., Hdt.; ἀνδροδάϊκτος, ον, Æsch.; ἀνθρωποκτόνος, Eur.; fem. ἀνδρολέτειρα, Æsch. *Vid.* Murderous.

Homicide, ἀνδροκτᾰσία, ἡ, Hom., Æsch. *Vid.* Murder, Slaughter.

[Homily, a, ὁμιλία, ἡ, Eccl.]

Homogeneous, ὁμοιομερής, ές, Arist.; ὁμογενής, ές, Arist.; ὁμοιογενής, ές, Arist.; συγγενής, ές, Arist.

Homologous, ὁμόλογος, ον, sometimes c. dat., Arist.

Hone, a, 'ἀκόνη, ἡ, Hom., Pind., Xen., Isoc.; θηγάνη, ἡ, Æsch., Soph. *Vid.* Whetstone.

Honest, δῐκαιος, α, ον, and sometimes ος, ον (esp. in Trag.), Omn.; ἐπιεικής, ές, Hom., Soph., Eur., Omn. Att. prose; ἀψευδής, ές, Eur., Plat.; εὐθύπορος, ον, Plat.; ἁπλόος, η, ον, contr. ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, compar. -ούστερος, -ούστατος, Ar., Plat. *Vid.* Just, and Syn. 177.

Very honest, 'ὑπέρδῐκος, ον, Pind., Soph.

Honestly, δῐκαίως, Soph., Thuc.; ἐνδῐκως, superl. ἐνδῐκώτατα, Æsch., Soph., Plat.; 'ἁπλῶς, Dem.; κᾰθᾰρῶς, Dem.

Honesty, 'ἀτρέκεια, ἡ, Pind.; 'ἀλήθεια, ἡ, Æsch., Hdt., Arist.; χρηστότης, ητος, ἡ, Eur.; 'ἁπλότης, ητος, ἡ, Xen.

Honied, ἐλαιηρός, ά, όν (of bees), Pind.; μελῐ'γλωσσος, ον (of words, etc.), Æsch., Ar.; μελιχρός, ά, όν (of promises), Ap. Rh.

Honey, μέλι, μέλῐτος, τό, no pl. or dual, Omn.; μέλισσα, ἡ, Soph.; νέκταρ (ᾰρος, τό) μελισσῶν, Eur.; μελῐσσης ἀνθεμόρρῠτον γάνος, Eur.; ξουθᾶν πόνημα μελισσῶν, Eur.

Of or *belonging to honey, sweet as honey*, etc., μελῐτόεις, εσσα, εν, Pind.; μελῐτήριος, α, ον, Ar.; μελῐτηρός, ά, όν, Theoph.

A cake made of honey, μελῐτωμα, ᾰτος, τό, h.; ἐγχρίς, ῐδος, ἡ, Stesich.; μελιτόεσσα, contr. μελιτοῦσσα, Ar., Hdt.; [μελικηρίς, ίδος, ἡ, Philox.; μελίπηκτον, τό, Antiph.]

To make honey, μελῐτουργέω, only act., Arist.

To make good honey, εὐμελῐτέω, only act., Arist.

To sweeten with honey, μελῐτόω, Thuc.

Of the color of honey, of a complexion like honey, μελῐ'χροος, and μελλίχροος, ον, contr. ους, ουν, Sapph., Mel.; μελῐ'χλωρος, ον, Plat., Theoc.; [μελιχρώδης, ες, Anth.]

Sweet as honey, honey-sweet, μελῐχρός, ά, όν, Hipp.; [μελιγηθής, ές (Dor. -γᾱθής), Pind.; μελιηδής, ές, Hom., Alcæ., Pind.; μελίτῐνος, η, ον, Zeno.]

To make as sweet as honey, μελιχροποιέω, only act., Hom.

A dealer in honey, μελῐτοπώλης, ου, ὁ, Ar., Antiph.

Fed on honey, μελῐθρεπτος, ον, Anth.

[*Honey-tongued*, μελίγλωσσος, ον, Æsch., Bacchyl., Ar.]

[*Honey-voiced*, μελίφωνος, ον, Sapph.]

[*Mixed with honey*, μελίφυρτος, ον, Anth.; *prepared with honey*, μελιτίτης, ου, ὁ (οἶνος), Diosc.]

A drink of honey mingled with milk (as a libation to the souls of the dead), μελίκρᾱτον, τό, Hom.; μελίκρατα γᾰλακτος, Eur.

To take honey (from a hive), βλίττω, fut. βλῐσω, sometimes c. acc. of the bees, Soph., Ar., Plat.

Flowing with honey, μελίρῥοθος, ον, Pind.; μελίρῥῠτος, ον, Plat.; μελίστακτος, ον, Mel.; μελιστᾰγής, ές, Ap. Rh.

Honey-comb, κήριον, τό, Hes., h., Hdt., Xen., Plat., Theoc.; σχᾰδών, όνος, ἡ, Ar., Theoc.; τρητὸς μελισσῶν πόνος, Pind.; μελίσσιον, τό, Arist.; σῠνῠφειαι, αἱ, Arist.; μελῐκηρον, τό, Theoc.

To build honey-combs, τῐθαιβώσσω, only pres. act., Hom.

[Honey-suckle, περικλύμενον, τό, Diosc.]

Honor, τῑμή, ἡ, Omn.; τίμημα, ᾰτος, τό, Æsch.; σέβας, τό, only nom. and acc. sing. (σέβη, pl., Æsch.), Trag.; δόξα, ἡ, Pind., Omn. Att.; ἀξίωμα, ᾰτος, τό, Eur., Omn. Att. prose; ἀξίωσις, εως, ἡ, Thuc., Hdt.; φῐλοτῑμία, ἡ, Xen., Isæ., Æschin.

Honor (as due to persons), *gifts of honor, marks of honor*, etc., γέρας, αος, τό, nom. pl. γέρα (ᾰ Hom., ᾱ Att.), Omn.; χᾰρις, ῐτος, ἡ, acc. χάρῐτα and χάριν, Æsch., Plat.; ἀξία, ἡ, Ar., Hdt.; ἐπῐτίμια, τά, Soph.

An honor to (credit to) a person or *country*, 'ἄγαλμα, ᾰτος, τό, Hom., Pind., Æsch.; στεφᾰνωμα, ᾰτος, τό, Pind.; στέφᾰνος, ὁ, Lycurg.; κόσμος, ὁ, Pind., Soph., Ar., Hdt., Thuc.; ἀγλᾱϊσμα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph.

Honor, or *gifts of honor, due* or *paid to elders*, πρεσβεῖον, poet. πρεσβήϊον, τό, Hom.

The highest honor, πρεσβηῒς (ῐδος) τῑμή, h.

Fond of honor, φῐλόδοξος, ον, Plat., Arist.

To be fond of honor, φιλοδοξέω, only act., Arist.

Gaining honor, γερασφόρος, ον, Pind.

Held in equal honor, ὁμότῑμος, ον, Hom., Xen., Theoc.

Loving honor, φῐλότῑμος, ον, Æsch., Eur., Plat., Lys.

Without honor, 'ἄτιμος, ον, Omn. *Vid.* Dishonored.

Honor, to, 'ἄγᾰμαι, mid., fut. 'ἀγᾰσομαι, poet. ἀγάσσομαι, aor. 1 ἠγᾰσάμην, poet. ἠγασσάμην, also ἠγάσθην in act. sense (Plat. has imperf. ἠγᾰμην), poet. 2d pl. pres. 'ἀγάασθε, infin. ἀγάασθαι, c. acc., sometimes c. gen. pers., often c. gen. causæ, Hom., Hdt., Plat.; κῡδᾰνω, only pres. act., Hom.; κῡδαίνω, no mid. or pass., Hom., Pind.; ἀμφιέπω and ἀμφέπω, only pres. and imperf. act., Hom., Pind.; τίω, imperf. ἔτιον (ῐ Hom., but ῑ in arsis, that is, at the beginning of a foot; also sometimes ῑ before a long syll. (e. g., τίουσι, etc.) in thesis, that is, the last syll. of a spondee; ῐ Trag.), fut. τίσω, aor. 1 ἔτῑσα, perf. pass. τέτῑμαι (N. B.—the Attics *never* use fut. or aor. 1 in this sense) (Hom. also has imperf. poet. τίεσκον and pass. τιεσκόμην), Hom., Hes., Trag., Ap. Rh.; γεραίρω, no mid., pass. only once in Plat. (esp. of doing honor to by gifts, etc.), Hom., Pind., Eur., Ar., Plat., Æschin.; τῑμάω, sometimes c. gen. cogn. τιμῆς, Omn.; σέβω and σέβομαι, mid., only pres. and imperf. in this sense, Omn. post Hom.; σεβίζω, aor. 1 pass. in act. sense, Pind., Trag.; ἀσκέω, Pind.; τῑμαλφέω, no mid., but pass., Pind., Æsch.; προσσέβω, Æsch.; πρεσβεύω, Trag., Plat.; κοσμέω, Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἀξιόω, Trag.; στέφω, Soph.; 'ἀγᾰπάζω, only pres. act. (esp. of honoring the dead with funeral honors), Eur.; κατάρχομαι, mid., no pass., Eur.; 'ἀνέχω, imperf. ἀνεῖχον, fut. 'ἀνέξω and 'ἀνασχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἀνέσχον, infin. 'ἀνασχεῖν, etc., Soph.; ἐπῐτῑμάω, Hdt.; ἐπῐγεραίρω, Xen.; 'ἀγάλλω, only act. in this sense, Ar.; πορσαίνω, only pres. and imperf. act., Ap. Rh.

To hold in honor, ἐντίμως ἔχω, ἐντίμως 'ἄγω, Plat.

[*To be held in honor, to be in honor*, ἐντίμως ἔχω, Xen.]

To be an honor to, κοσμέω, Theogn., Eur., Thuc.

To honor because of, προτίω, c. gen. of the cause, Soph.

To honor exceedingly, προτῑμάω, Omn. Att.; διᾰτῑμάω, Æsch.; ὑπερτῑμάω, Soph.; ἐκτῑμάω, Soph., Arist.; ἐκπροτῑμάω, Soph.; περῐτίω, Ap. Rh.

[*To honor one more highly than another*, προτιμάω τινά τινος, Hdt., or τινὰ πρό or ἀντί τινος, Plat., or πλέον τινός, Plat.]

To honor together with, συντῑμάω, Lys.

To do honor to in return, ἀντῐτῑμάω, Xen.

To sing in honor of, κόσμον κελᾰδέω, c. ἕνεκεν and gen., Pind.

Restraining the wings of shrill lamentation, so as to show no honor to her parents, γονέων ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας ὀξυτόνων γόων, Soph.

To be honored by, πλεονεκτέω, c. dat., Xen.

One must honor, τῑμητέον, Plat.

To be honored, τῑμητέος, α, ον, Eur., Plat.

HONORABLE, HONORED, ’ἀγέρωχος, ὁ καὶ ἡ (only of persons), Hom., Pind.; τιμήεις, and contr. τιμῆς, gen. τιμῆντος, Hom., Pind.; τίμιος, α, ον, and ος, ον, Hom., h., Trag., Hdt., Xen., Plat.; καλός, ή, όν (ᾱ Hom., ᾰ Att., ᾰ elsewhere), compar. καλλίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάλλιστος (of things, never of persons except in the phrase καλὸς καὶ ἀγαθός), Omn.; τῑμάοχος, ον, h.; εὐώνυμος, ον, Hes.; ἔντιμος, ον, Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.

Honorable (of death in battle), κᾰθᾰρός, ά, όν, Hom.

Very honorable, widely honored, περῐτῑμήεις, εσσα, εν, h.; εὐρῠτῑμος, ον, Pind.; μεγιστότῑμος, ον, Æsch.; βᾰρῠτιμος, ον, Æsch.; περίσεπτος, ον, Æsch.; πάντῑμος, ον, Soph.; πολῠτῑτος, ον, Orac. ap. Hdt.; πολῠτίμητος, ον, Ar.; πολῠτῑμος, ον, Menand.

Honored and dear, ἠθεῖος, α, ον, Hom., Pind., Ap. Rh.

Publicly honored, ’ἀγώνιος, ον (of the gods worshiped on a common altar), Æsch.

Honored from ancient time, ἀρχαιοπρεπής, ές, Æsch.

HONORABLY, καλῶς (ᾱ Hom., ᾰ Att., ᾰ elsewhere), comp. κάλλῑον (Att. also καλλιόνως), superl. κάλλιστα, Hom, Æsch., Soph., Thuc., Xen.; ἐντίμως, Plat.; εὐσχημόνως, Xen.

HONORING, AN, τίμησις, εως, ἡ, Plat.

HOOF, A, ὁπλή, ἡ (whether cloven or uncloven), Hom., h., Simon., Pind., Ar.; χηλή, ἡ, Hes., Eur., Ap. Rh.; ὄνυξ, ῠχος, ὁ, Xen.

With horny hoof, κεροβάτης, ου, ὁ (of Pan), Ar.

With solid hoof, μῶνυξ, ῠχος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Plat.; μονόχηλος, ον, Eur.; [μώνυχος, ον, Eur.]

With hard hoof, κρᾰτερώνυξ, ῠχος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

With hollow hoof, κοιλώνυξ, ῠχος, ὁ καὶ ἡ, Stesich.

With brazen hoof, or *hoof shod with brass*, χαλκόπους, -ποδος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Ap. Rh.; χαλκόκροτος, ον, Ar.

With broad hoof, πλᾰτυώνῠχος, ον, Plat.

With swift hoof, χηλαργός, όν, Soph.

HOOK, A, ἄγκιστρον, τό, Hom., Hdt., Plat.; κρεάγρα, ἡ (properly a flesh-hook, but used generally), Ar.; ἀγκίστριον, τό, Theoc.; κρεαγρίς, ῐδος, ἡ, Anth. *Vid.* SYN. 12.

[*A boat-hook*, πλῆκτρον, τό, Hdt.]

Like a hook, ἀγκιστροειδής, ές, Diod.

With many hooks, πολυάγκιστρος, ον, Arist.

Bound on a hook, ἀγκιστρόδετος, ον, Anth.

Biting the hook, ἀγκιστροφάγος, ον, Arist.

[HOOK, TO (met.), ἀγκιστρόω, Lycurg.; ἀγκυρίζω, Ar.]

HOOKED, ἀγκῠλος, η, ον (of an eagle's beak), Pind.; ἐπῐγρῡπος, ον, Ar., Hdt.

With hooked beak, ἀγκῠλοχείλης, ες, Hom. *Vid.* BEAK.

With hooked claws or *talons*, ἀγκῠλοχήλης, ες, h. *Vid.* CLAWS, etc.

HOOK-NOSED, γρῡπός, ή, όν, Xen., Plat.; ἐπῐγρυπος, ον, Plat.

A being hook-nosed, γρῡπότης, ητος, ἡ, Xen.

HOOP, A, σφενδόνη, ἡ (of a ring), Eur., Plat.

HOOPOE, A, ἔποψ, -οπος, ὁ, Æsch., Ar.

HOOT, TO, κᾰταβοάω, fut. -βοήσομαι, no pass., c. gen. or c. acc., Ar., Hdt., Thuc.; κᾰτᾰκράζω, fut. -κεκράξομαι, in act. sense, Ar. *Vid.* TO CRY.

HOOTING, καταβοή, ἡ, Thuc.

HOP, TO, ἀσκωλιάζω, no mid. or pass., Ar.; σκωλοβᾰτίζω, no mid. or pass., Epich.

HOPE, ἐλπωρή, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ἐλπίς, ῐδος, ἡ, Omn. *Vid.* SYN. 209.

Having a firm hope, ἐλπίδος δεδραγμένος, Soph.

I have great hopes that I shall arrive beloved by my father, κάρτ’ ἐν ἐλπίσιν τρέφω φίλη μὲν ἥξειν πατρί, Soph.

What hope have you? τίν’ ἐλπίδ’ ἐξευμᾰρίζει; (i. e., what hope have you so as to lighten our present anxiety?), Eur.

To cast away, to lose hope, ’ἀποτρῡω ἐλπίδα (lit., to wear it out), Soph.

Having made you dependent on hope, ἀνακρεμάσας (ὑμᾶς) ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, Æschin.

HOPE, TO, ἔλπομαι, and in Hom. ἐέλπομαι, also perf. ἔολπα, and pluperf. ἐώλπειν in pres. and imperf. sense, no other tense except imperf., c. acc. or c. infin. of *any* tense, Hom., Hes., h., Pind., Eur.; ἐπέλπομαι, and in Hom. ἐπιέλπομαι, Hom., Æsch.; ἐλπίζω, c. infin. pres. fut. or aor. (ἄν is often added to infin. aor.), also c. ὡς or ὅπως and fut., also c. acc., sometimes c. dat. of that in which the hope is founded, no mid., but sometimes in pass., Omn. Att., Hdt.; ἐπελπίζω, Eur.; κατελπίζω, Hdt.

To hope for instead, ἀντελπίζω, Thuc.

To cause to hope, feed with hopes, ἔλπω, only in pres., Hom.; ἐπελπίζω, Thuc.

HOPEFUL, εὔελπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, neut. -ελπι, sometimes c. infin. fut., sometimes c. prep., e. g., πρός and acc., Æsch., Thuc., Xen., Plat., Dinarch.

HOPELESS, ἄελπτος, ον (of persons and things), h., Soph.; ’ἀνελπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, neut. -ελπι, sometimes c. gen. of the object despaired of (e. g., of safety), only of persons, Eur.; ’ἀνέλπιστος, ον, sometimes c. gen. of persons and circumstances, Soph., Thuc., Xen., Isoc.; δύσελπις, πι (only of persons), Æsch., Xen.; δυσέλπιστος, ον (of persons and circumstances), Plat. *Vid.* DESPERATE.

To be hopeless (of persons), ἀελπτέω, only in pres. part. nom. pl. ἀελπτέοντες, c. infin., Hom.

To be hopeless (of affairs), ’ἀνελπίστως ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, Isoc. *Vid.* DESPERATE.

[HOPELESSLY, ἀνελπίστως, Plat.]

HORDE, A, ’ἀγέλη, ἡ, Hom., Soph., Eur. *Vid.* CROWD.

HOREHOUND, πράσιον, τό, Hipp.; *wine flavored with horehound*, πρασίτης οἶνος, Diosc.

HORIZON, THE, ὁρίζων, οντος, ὁ, Tim.

Moving horizontally (of an earthquake), ἐπῐκλίντης, ου, ὁ, Arist.

HORN, A, κέρας, τό, gen. κέρᾱτος, κέραος, contr. κέρως, etc., dat. pl. κέρᾰσι, Hom., κέρᾰσι, Æsch. (used also for any thing made of horn, as a trumpet, a drinking-horn, etc.), Omn.; κεράτιον, τό, Xen.

Made of horn, κεράτῐνος, η, ον, Xen., Plat. (Com.); κερόδετος, ον, Eur.; κεραός, ά, όν, and ός, όν, Call.

Like horn, κερᾱτώδης, ες, Arist.

Polishing horn, κεραοξόος, ον, Hom.

[*The horns* (of a lyre), πήχεες (πήχεις), οἱ (opp. to ζυγόν, the bridge), Hdt.]

With growing horns, αὐξίκερως, ὁ καὶ ἡ, gen. ω, Archipp.

With crumpled horns, ἕλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Soph., Theoc.; κορωνίς, ῐδος, only fem., Theoc.; [οὐλοκέρως, ων, gen. ω, Strab.]

With high horns, ὑψίκερως, ὁ καὶ ἡ, neut. -ων, gen. -ω, Hom.

With golden horns, χρῡσόκερως, ὁ καὶ ἡ, neut. -ων, gen. -ωτος and -ω, Pind.

With black horns, μελάγκερως, ὁ καὶ ἡ, neut. -ων, gen. -ω, Æsch.

With fine horns, εὔκραιρος, ον, h., Æsch.; εὐκέραος, ον, Att. contr. εὔκερως, ων, gen. -ωτος, Soph., Anth.

Strong in the horns, κερευλκής, ές, Ap. Rh., Call.

To have horns, κερᾱτοφορέω, Arist.

Of many horns, πολῠκερως, ὁ καὶ ἡ, gen. ωτος (sc. φόνος, the slaughter of many horned beasts), Soph.

With straight horns, ὀρθόκραιρος, ον, Hom.

With one horn, μονοκέρᾱτος, ον, Arist.; μονόκερως, ὁ καὶ ἡ, neut. -ων, gen. -ω, Arist.

With two horns, δῐκερως, ὁ καὶ ἡ, neut. -ων, gen. -ω, h.

Drawing with the horns, κεραελκής, ές, Hom.

Violent with his horns, ’ἀσελγόκερως, ὁ καὶ ἡ, neut. -ων, gen. -ω, Plat. (Com.)

HORNED, κεραός, ά, όν, and ός, όν, Hom., Theoc.; κερασφόρος, ον, Soph., Eur.; κερόεις, όεσσα, όεν, fem. contr. κεροῦσσα, Anac., Soph., Eur.; κεροφόρος, ον, Eur.; βούκερως, ὁ καὶ ἡ, neut. -ων, gen. -ω, etc., Æsch., Hdt.; ταυρόκερως, ων, Eur.; κεραστής, οῦ, ὁ, fem. κεραστίς, ῐδος, Æsch., Soph., Eur.; κερᾱτοφόρος, ον, Arist.; κεροῦχις, ῐδος, only fem., Theoc.

Short-horned, κολοβός, όν, also κολοβὸς κεράτων, Plat., Arist.; κόλος, ον, Theoc.

Drawn by horned beasts, κερόεις, fem. contr. sometimes κεροῦσσα, Call.

HORNET, A, ἀνθρήνη, ἡ, Ar.

[*To stir up a hornet's nest* (fig.), ὀνόγῡρον κινέω, Liban.]

HORNLESS, νήκερος, ον, Hes.; κόλος, ον, Hdt.; ’ἄκερως, ὁ καὶ ἡ, neut. -ων, gen. -ω, Plat.; ’ἀκέρᾱτος, ον, Plat.; ’ἄκερος, ον, Arist.; μίτῠλος, Theoc.

[HOROSCOPE, ὡροσκόπος, ὁ, Sext. Emp.; *casting a horoscope*, ὡροσκόπος, ον, Maneth.; *act of casting a horoscope*, ὡροσκόπησις, εως, ἡ, Sext. Emp.; *to cast* or *draw a horoscope*, ὡροσκοπέω, Sext. Emp.]

HORRIBLE, ὀκρυόεις, εσσα, εν, Hom., Ap. Rh.; ’ἀμέγαρτος, ον, Hom., Hes., Æsch.; αἰνός, ή, όν,

Hom., Pind., Trag.; δεινός, ή, όν, Omn.; ἔκπαγλος, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph.; ῥιγηλός, όν, Hes.; κατᾰρῑγηλός, όν, Hom.; φοβερός, ά, όν, Omn. Att. *Vid.* TERRIBLE.

More horrible, most horrible, ῥιγίων, ῥίγιστος, Hom.

HORRIBLY, σμερδᾰλέον, Hom.; δεινῶς, compar. δεινότερον, superl. δεινότατα, Soph., Eur., Xen. *Vid.* TERRIBLY.

HORRID, δασπλῆτις, ῐδος, ἡ, Hom., Theoc.; δασπλής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Simon.

HORROR, δειμός, ὁ, Hom., Hes.; δεῖμα, ᾰτος, τό, Hom., Trag.; τάρβος, τό, Omn. poet.; φόβος, ὁ, Omn. *Vid.* FEAR.

HORSE, A, ἵππος, ὁ καὶ ἡ, Omn.; πῶλος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; πρόβᾰτον, τό, Hdt., Pind.

A little horse, ἱππᾰ́ριον, τό, Xen.

A race-horse, κέλης, ητος, ὁ, and κέλης ἵππος, Hom., Pind., Hdt., Plat.

A led horse (attached to a carriage to aid the regular pair), παρήορος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; σειρᾰ́φορος, ὁ καὶ ἡ, often metaph., Æsch., Ar.; σειραῖος ἵππος, Soph.

A riding-horse, μόνιππος, ὁ, Plat., Xen.

A horse harnessed by himself, μονάμπυξ, ῠκος, or μονάμπυξ πῶλος, Eur.

A troop or *multitude of horses,* ἱπποφόρβιον, τό, Hdt., Xen.

From the horse, ἱππόθεν (esp. from out of the Trojan horse), Hom.

Of or *belonging to a horse,* ἵππειος, α, ον, Hom., Æsch., Soph.; ἵππιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Soph., Ar.; ἱππῐκός, ή, όν, Omn. Att., Hdt.; πωλῐκός, ή, όν (prop. of young horses), Soph., Eur.

A stream (i. e., rushing crowd) *of horses,* κλύδων (ωνος) ἔφιππος, (ον), Soph.

Belonging to the riding of horses, ἐφίππιος, ον, Xen.

Like a horse, ἱππώδης, ες, Xen.

In the shape of a horse, ἱππόμορφος, ον, Plat.

Like a horse, adv., ἱππηδόν, Æsch.

Fond of horses, φίλιππος, ον, Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.

To breed horses, ἱπποτροφέω, only act., Isoc., Lycurg.; κἀθιπποτροφέω, Isæ.; καταζευγοτροφέω, Isæ.

To tend horses, ἱπποκομέω, only act., Ar.

The breeding of horses, ἱπποτροφία, ἡ, Simon., Pind., Thuc.; πωλεία, ἡ, Xen.; ἱπποφορβία, ἡ, Plat.

Breeding or *producing horses* (of places), ἱπποβότος, ον, Hom., Eur.; ἱπποτρόφος, ον (of places or of men), Hes., Pind., Dem.; ἱπποφόρβος, ον, Plat.

A breeder of horses, ἱπποβότης, ου, ὁ, Eur.

A tender of horses, ἱπποβουκόλος, ὁ, Soph., Eur.

Having many horses, πολύιππος, ον, Hom.

Having good horses, beautiful horses, κλῠτόπωλος, ον, Hom.; εὔπωλος, ον, Hom.; καλλῐ́πωλος, ον, Pind.; εὔιππος, ον, h., Pind., Soph., Xen.

With swift horses, τᾰχῠ́πωλος, ον, Hom.

With white horses, λεύκιππος, ον, Pind., Eur.; λευκόπωλος, ον, Pind., Trag.

With black horses, μελᾰ́νιππος, ον, Æsch.

Skillful in horses, ἱππογνώμων, ὁ καὶ ἡ, gen. -ονος, Æsch.

Managing horses, ἱππόδᾰμος, ον, Hom., Hes., Pind.; αἰολόπωλος, ον, Hom., Theoc.

Driving horses, πλήξιππος, ον, Hom., Hes.

Fighting on horseback, ἱππιοχάρμης, ου, ὁ, Hom.; ἱπποχάρμης, ὁ, Pind.; ἵππαιχμος, ον, Pind.; ἱπποβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

[*To fight on horseback,* μάχομαι ἀφ' ἵππου or ἵππων, Hdt., etc.]

On horseback, νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες, Hes.

[*Not serving on horseback,* ἄνιππος, ον, Hdt.]

[*To put on horseback,* ἀναβάλλω ἐπὶ τὸν ἵππον, Xen.; *to mount on horseback.* ἀναβαίνω ἐπὶ ἵππον, Xen.]

With one horse, μονόπωλος, ον, Eur.

With two horses (of a chariot), δίῤῥυμος, ον, Æsch.

A two-horse chariot, διῤῥῡμία, ἡ, Æsch.

With three horses, τρῐ́πωλος, ον, Eur.

With four horses, τετράορος, ον, and sometimes contr. τέτρωρος, ον (epith. of a chariot or of the horses in a four-horse carriage), Hom., Pind., Eur.; τέθριππος, ον, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; τετρᾰβᾰ́μων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; τεθριπποβᾰ́μων, ὁ καὶ ἡ, Eur.; τετράζῠγος, ον, Eur.; τετρώριστος, ον, Soph.

A four-horse chariot, τετρᾱορία, ἡ, Pind.

A driver of a four-horse chariot, τεθριπποβᾰ́της, ου, ὁ, Hdt.

A breeder of horses for four-horse chariots, τεθριπποτρόφος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.

To breed horses for four-horse chariots, τεθριπποτροφέω, Hdt.

With six horses (of a chariot), τρίῤῥῡμος, ον, Æsch.

With eight horses (of a chariot), τετράῤῥῡμος, ον, Xen.

Sounding with the tramp of horses, ἱππόκροτος, ον, Pind., Eur.

A breaker of horses, πωλοδάμνης, ου, ὁ, Xen.

To break horses, πωλοδαμνέω, only act., Eur., Xen.; πωλεύω, only act., Xen.

A breaking of horses, πώλευσις, εως, ἡ, Xen.

The art or *trade of breaking horses,* ἡ πωλοδαμνική, Æl.

A horse-fever (i. e., excessive fondness for horses), ἵππερος, ὁ, Ar.

To buy horses, ἱππωνέω, only act., Xen.

A buying of horses, ἱππωνεία, ἡ, Xen.

Pasture for horses, ἱπποφόρβιον, τό, in pl., Eur.

A marsh plant used for feeding horses, κύπειρον, τό, Hom.; κύπειρος and κύπερος, ὁ, h., Ar., Hdt., Theoc.

Carrying horses (a ship, transport), ἱππαγωγός, όν, Ar., Hdt., Thuc., Dem.

Unsuited to horses, δύσιππος, ον, Xen.; ἄνιππος, ον, Hdt.

Not possessed of a horse, ἄνιππος, ον, Soph., Hdt.

A commander of horse, ἵππαρχος, ὁ, Ar., Hdt., Xen., Dem.

A joint commander of horse, σύνιππαρχος, ὁ, Hdt. *Vid.* CAVALRY.

Made of horsehair, with a crest of horsehair, ἱπποχαίτης, ου, only masc., Hom.; ἱπποδάσεια, only fem., Hom.; ἱππόκομος, ον, Hom., Soph.; ἱππόλοφος, ον, Ar.

Ornamented with a horse's tail, ἵππουρις, ῐδος, acc. -ιν, only fem., Hom.

To be horseing, ἱππομανέω, only act., Arist.

[HORSE-FLY, A, μύωψ, ωπος, ὁ, Æsch.]

[HORSE-GUARDS, ἑταῖροι, οἱ (in Maced. army). *Vid.* FOOT-GUARDS.]

HORSEMAN, A (rider or driver of horses, for riding was almost unknown in Homer's time), ἱππηλᾰ́της, ου, ὁ, Ep. ἱππηλάτᾰ, Hom.; ἱππότης (Ep. ἱππότα), ου, ὁ (often as adj. with subst. ἀνήρ, λαός, etc.), Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen.; ἐπῐβήτωρ ἵππων, Hom.; ἱππεύς, έως, ὁ, Omn.; ἱπποπόλος, ὁ, Hom.; ἱπποκέλευθος, ὁ, Hom.; ἱπποκορυστής, οῦ, ὁ, Hom.; ἱπποσόας, ου, ὁ, and fem. ἱπποσόα, Pind.; ἱππευτής, οῦ, ὁ, sometimes as adj., Pind., Eur.; ἱπποβᾰ́της, ου, ὁ, Æsch.; ἀνᾰβᾰ́της, ου, ὁ, poet. ἀμβᾰ́της, Xen.; ἱπποδρόμος, ὁ, Hdt.; ἱππᾰλῐ́δης, ου, ὁ, Theoc.; ἱπποδιώκτης, ου, ὁ, Theoc.

All the horsemen, πᾶσα ἵππων ἄμβᾰσις (poet. for ἀνᾰ́βᾰσις, εως, ἡ), Soph.

King of horsemen, ἱππιᾰ́ναξ, ὁ, Æsch.

Being a horseman, ἐλᾰ́σιππος, ον, Pind.; ἱπποβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ (sc. στρατός, etc.), Æsch., Soph.; ἱππονώμας, ου, only masc., Soph., Eur., Ar.; χλαμυδηφόρος, ον, Theoc.

Skillful as a horseman, ἱππόμητις, ὁ καὶ ἡ, gen. -ιος, Pind.; ἀνᾰβᾰτῐκός, ή, όν, Xen.

Like a horseman, ἱππηδόν, Ar.

A fellow-horseman, συνιππεύς, ὁ, Dem.

To be a horseman, ἱππάζομαι, mid., Hom., Hdt., Xen.; κελητίζω, sometimes c. dat. of the horse, Hom.; ἱππεύω, Eur., Hdt., Xen., Lys.; ἱππηλᾰτέω, Ar.

HORSEMANSHIP, ἱππεία, ἡ, Soph., Eur., Xen.; ἱππᾰσία, ἡ, Xen.; ἡ ἱππική, Ar.

A feat of horsemanship, a journey by means of horses, etc., ἵππευμα, ᾰτος, τό, Eur.

Suited to horsemen or *to horsemanship,* ἱππήλᾰτος, ον (of the ground or of a country), Hom.; ἱππηλάσιος, α, ον, Hom.; ἱππᾰ́σῐμος, η, ον, Hdt., Xen.; ἱππαστής, οῦ, only masc. (of the horse), Xen.; so ἱππαστός, ή, όν, Arist.

HORSE-RACE, A, ἱπποδρομία, ἡ, Pind., Ar., Thuc., Xen., Æschin. *Vid.* RACE.

[HORSEWHIP, A, ἵππου μάστιξ, ιγος, Hdt.]

HORTATORY, προτρεπτῐκός, ή, όν, Isoc., Æschin.

HORTICULTURE, κηπεία, ἡ, Plat.

HOSPITABLE, ξένιος, α, ον, and ος, ον, also poet. (not Att.; the Attics, however, use ξεῖνος sometimes) ξείνιος (of hospitable treatment, gifts, a hospitable table, etc., also of Jupiter as patron of the rites of hospitality, but not of persons), Hom., Pind., Æsch., Xen.; φιλόξενος, and poet. φιλόξεινος, η, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen.; πολύξενος, and poet. -ξεινος, η, ον, and ος, ον, Hes., Æsch., Eur.; ξεναρκής, ές, h., Pind.; ξενᾰγέτης, ου, only masc., Pind.; πανδόκος, ον, Pind., Æsch., Soph.; ξενότῑμος, ον, Æsch.; πάγξενος, ον, Soph.; ξενόεις, εσσα, εν,

Eur.; εὔξενος and εὔξεινος, ον, Æsch., Eur.; εὐτράπεζος, ον, Æsch.

A hospitable house, εἰσδοχαὶ δόμων, Eur.

HOSPITABLY, φῐλοξένως, Isoc.

HOSPITAL, A, νοσοκομεῖον, τό, Diog. L.; [παιώνιον, τό, Crates.]

To have charge of, to attend a hospital, νοσοκομέω, Diog. L.

HOSPITALITY, ξεινοσύνη, ἡ, for ξεν., Hom.; φῐλότης, ητος, ἡ, Hom.; ξενία, ἡ, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ξενοδοχία, ἡ, Xen.; ξενισμός, ὁ, Plat.; προξενία, ἡ, Eur., Plat.; φῐλοξενία, ἡ, Plat., Ap. Rh.

We two having received much hospitality from others (lit., having eaten many hospitable meals, etc.), νῶϊ ξεινήια πολλὰ φαγόντε ἄλλων ἀνθρώπων, Hom.

A gift of hospitality to connect people in the ties of hospitality, ξεινήϊον, τό, Hom.

To receive with hospitality, κᾰτᾰξενόω, Æsch.; προξενέω, fut. -έσω, c. gen., Eur.; πανδοκεύω, no pass. in this sense, nor mid., Hdt., Plat.

To form ties of hospitality with, ξενόομαι, pass., c. fut. mid., c. dat. pers., Hdt., Xen., Lys.

To be connected by ties of hospitality with, ἐπιξενόομαι, c. dat., Dem.

[*Connected with one by the ties of hospitality*, ξένιος, α, ον, c. dat. pers., Hdt.]

Not connected by the ties of hospitality, ᾽ἀπρόξενος, ον, Æsch.

Deceiving under a pretense of hospitality, διειρωνόξενος, ον, Ar.

HOST, A (i. e., entertainer), ξένος and ξεῖνος, ὁ, Hom., Soph.; ξεινοδόκος, ὁ, Hom., Hes.; πρόξενος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur.; ἑστιάτωρ, ορος, ὁ, Plat.; πανδοκεύς, ὁ, Plat.; ὁ ῾ὑποδεξᾰμενος, Isoc.

A host (i. e., body of men), φῦλον, τό, Hom. *Vid.* ARMY, MULTITUDE.

HOSTAGE, A, ὅμηρος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Lys., Isoc.; πᾰρᾰθήκη, ἡ, Hdt.; ῥύσιον, τό, in pl., Ap. Rh.

To be a hostage, ὁμηρεύω, only act., Æschin., Isæ.

Not carried off as a hostage, ἀῤῥῡσίαστος, ον, Æsch.

To give as a hostage, ὁμηρεύω, only act., Eur.

To take hostages from, ἐξομηρεύω, c. acc., Arist.

HOSTESS, A, πανδοκεύτρια, ἡ, Ar.

HOSTILE, ἀλλότριος, α, ον, Hom.; ᾽ἀνάρσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Æsch., Soph., Hdt.; ἄντιος, α, ον, c. gen. or c. dat., Hom., Eur., Hdt.; ἐνάντιος, α, ον, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; δυσμενής, ές, c. dat., smts. c. gen., Omn.; ἐχθρός, ά, όν, compar. -ότερος, superl. -ότατος, more usually ἐχθίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. ἔχθιστος, Omn.; δήϊος or δάϊος, also contr. δῇος, η, ον, Hom., Pind., Trag.; δυσμενέων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Hom.; ἀντάεις for ἀντήεις, Pind.; ἀνταῖος, α, ον, Æsch.; διανταῖος, α, ον, Æsch.; δῐχόβουλος, ον, Pind.; πῐκρός, ά, όν, Æsch., Soph.; ῾ὑπέρκοτος, ον, Æsch.; πᾰλίγκοτος, ον, Pind., Æsch., Ar., Theoc.; ἀντῐ῾πᾰλος, ον, c. gen. or c. dat., Eur.; πολέμιος, α, ον, and ος, ον, Omn. Att.; ἀντήρης, ες, Eur.; δύσφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Æsch., Eur.; δύσνοος, ον, contr. δύσνους, ουν, sometimes with ἐς and acc., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἔκφορος, ον, c. gen. (as one desirous to weed out), Æsch.; χᾰλεπός, ή, όν, Thuc.; ἀντίξοος, ον, Hdt.; ἐμπολέμιος, ον, Hdt., Plat.; πολεμῐκός, ή, όν, Xen. *Vid.* ENEMY.

To be hostile to, ἀλλοτρίως διᾰκεῖμαι (-εκείμην, -κείσομαι, no other tenses), and ἀλλοτρίως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), c. πρός and acc., Isoc.; ἐνέχω χόλον, c. dat., Hdt.; ἐναντίως διάκειμαι, Dem.; πολεμῐκῶς ἔχω, c. πρός and acc., Xen.

To make hostile, πολεμόομαι, mid. (to one's self), in pass. *to be made hostile*, sine cas., Thuc.

Making hostile, causing hostility, πολεμοποιός, όν, Arist.

A hostile disposition, ᾽ἀμιξία, ἡ, Isoc.

HOSTILELY, *with a hostile disposition*, ἐχθρῶς, compar. ἐχθροτέρως and ἐχθιόνως (ῑ Att.), Xen., Plat., Dem.; δυσμενῶς, compar. δυσμενέστερον, Plat., Isoc.; πολεμῐκῶς, Xen.; ἀλλοτρίως, Isoc.; ἐναντίως, Dem.

HOSTILITY, ἔχθρα, ἡ, Omn. post Hom. *Vid.* ENMITY.

To engage in hostilities with or *be hostile to*, ἔχθραν συμβάλλω (no aor. 1, perf. -βέβληκα), ἔχθραν σύνάπτω (no aor. 2 or perf.), c. dat., Eur.; ἔχθραν αἴρομαι, c. dat., Dem.

Engaging in hostility with, or *being hostile to*, δι᾽ ἔχθρας μολών, δι᾽ ἔχθρας ᾽ἀφιγμένος, c. dat., Eur.

HOT, καυστειρός, ά, όν (of battle), Hom.; θερμός, ή, όν (often metaph.), Omn.; διᾰπῡρός, όν (often metaph., also of men's dispositions), Eur., Xen., Plat.; διᾰτινθᾰλέος, α, ον, Ar.; περῐκαής, ές, Hipp.

[*Hot-tempered*, ὀξύχολος, ον, Solon.]

Rather hot, ὑπόθερμος, ον (of a man), Hdt. *Vid.* WARM.

[*Hot* (fiery) *wine*, μαινόμενος οἶνος, Plat.]

To be hot, ζέω, fut. ζέσω, Hes. See next word.

To make hot, θερμαίνω, and in pass. *to be hot*, Hom., Pind., Trag. *Vid.* TO HEAT.

[*Red-hot*, διαφᾰνής, ές, Hdt., Hipp.; *red-hot embers*, ἄνθρακες ἡμμένοι, Thuc.]

HOTLY, περιζᾰμενῶς, h. *Vid.* EAGERLY, VEHEMENTLY.

HOTNESS, θερμότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* HEAT.

HOUND, κύων, κῠνός, ὁ καὶ ἡ, Omn.; κύων θηρευτής (οῦ), ὁ, Hom., Hes., Theogn.; κύων ᾽ἀγρευτής, οῦ, ὁ, Sol. *Vid.* DOG.

A hound of a Spartan breed, κῠνοσουρίς, ῐδος, ἡ, Call.

A pack of hounds, κῠνηγέσιον, τό, Hdt.

To follow hounds, κῠνηγετέω, only act., Ar., Xen.; κυνηλᾰτέω, only act., Euphor. *Vid.* TO HUNT.

Following hounds, κυνηλᾰσία, ἡ, Call.

A follower of the hounds, κῠνηγέτης, ου, ὁ, Hom., Eur., Plat.; κυνᾱγός, ὁ, Æsch., Soph., Ar., Bion. *Vid.* HUNTSMAN.

HOUR (lit. and personified), ῞Ωρα, ἡ, Omn. *Vid.* TIME.

Of the hour, suited to the hour, etc., ὡραῖος, α, ον, Hes., Eur., Xen.

An hour-glass, κλεψῠ῾δρα, ἡ, Ar.

HOUSE, A, μέγᾰρον, τό, usu. in pl., Hom., Pind., Ap. Rh.; δῶμα, ᾰτος, τό (in acc. sing. Hom. often has δῶ for δῶμα, and Hes. once δῶ for acc. pl. δώματα), Omn. poet., Plat.; δόμος, ὁ, Omn. poet., Hdt., Æschin.; θᾰλᾰμος, ὁ, Hom., Pind.; μέλᾰθρον, τό (gen. Ep. also μελαθρόφιν, Hom.), Hom., Pind., Trag.; οἶκος, ὁ, Omn.; οἰκίον, τό, Hom., Hes., Hdt.; οἴκημα, ᾰτος, τό, Pind., Æsch., Hdt., Thuc., Dem.; ἑστία, ἡ, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen.; στέγη, ἡ, usu. in pl., Trag., Xen.; στέγος, τό, Trag.; οἴκησις, εως, ἡ, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; οἰκία, ἡ, Omn. prose; οἰκῐδιον, τό, Ar.; δωμᾰτιον, τό, Ar.; οἰκοδόμημα, ᾰτος, τό, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; οἰκόπεδον, τό, Thuc., Plat.; οἰκᾰριον, τό, Soph. *Vid.* SYN. 340.

Oh you, my father's house, ὦ πατρῷον ἑστίας βάθρον, Soph.

A house which is no house (i. e., miserable), ἄοικος εἰσοίκησις, Soph.

[*A block of houses*, ἄμφοδον, τό, Lexic.; *a country house*, αὔλιον, τό, h.]

In the house, at the house, οἴκοθι, Hom.; οἴκοι, Hom., Eur., Xen., etc.

[*At my house, at his own house*, παρ᾽ ἐμοί, παρ᾽ ἑαυτῷ, Hdt.]

From the house, οἴκοθε or -θεν, Hom., Pind., Eur., etc.

[*From house to house*, οἴκοθεν οἴκαδε, Pind.]

To the house, μέγᾰρόνδε, Hom.; δόμονδε, Hom.; οἰκόνδε, Hom., Hes.; οἴκαδε, Hom., Pind., Eur., Xen.

To his own house, ὅνδε δόμονδε, Hom.

House (i. e., family), δόμος, ὁ, see above; δῶμα, ᾰτος, τό, see above; οἶκος, ὁ, see above. *Vid.* FAMILY.

Of or *belonging to a house*, οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, Ion. οἰκήϊος, Pind., Theogn., Hdt., Omn. Att.; δωματῖτις, ῐδος, ἡ, only fem., Æsch.; ἐφέστιος, ον, Æsch., Soph., Hdt.; οἰκοποιός, όν (of furniture), Soph.

The friends of the house, οἱ οἴκοθεν φῐλοι, Eur.

[*Master of a house*, οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, Alex. (also in Astrology of the reigning planet); *to be master of a house*, οἰκοδεσποτέω (also in Astrol.), Luc.]

In or *at the house*, ἐφέστιος, ον, Hom., Trag., Ap. Rh.; ῾ὑπωρόφιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Simon., Pind., Ar.; ὑπώροφος, ον, Eur.; ῾ὑπόστεγος, ον, Soph., Plat.; δωμάτων ὑπόστεγος, Soph.

Coming to the house, ἐφέστιος, ον, Hom., Trag.

(*Taking one*) *from the house*, ἑστιῶτις (epith. of αὔρα), Soph.

Guarding, protecting the house, ἐφέστιος, ον, Soph., Hdt.; ἑστιοῦχος, ον, Eur., Plat.; (as a dog), οἰκουρός, όν, Ar.

Fit for building a house with, θᾰλᾰμήϊος, η, ον (of timber, etc.), Hes.

Born, bred in the house (of slaves or tame animals), οἰκότριψ, ῐβος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; οἰκογενής, ές, Ar., Plat., Arist.

Living in the same house with, ὁμέστιος, ον, Soph.; πᾰρέστιος, ον, Soph., Eur.

Making a house to flourish, οἰκωφελής, ές, Theoc.

Shaking a house, δομοσφᾰλής, ές, Æsch.

Carrying his house with him (of snails, or of the wandering Scythians), φερέοικος, ον, Hes., Hdt.

HOUSE, TO (to be housed), δωμᾰτόομαι, in perf. pass., Æsch.

HOUSE-BREAKER, A, τοιχωρῠχος, ὁ, Xen.

To be a house-breaker, τοιχωρῠχέω, only act., Ar., Xen., Dem.

HOUSE-BREAKING, τοιχωρῠχία, ἡ, Xen.

HOUSEHOLD, A, οἰκία, ἡ, Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἐφέστιον, τό, Hdt. *Vid.* FAMILY.

[*Household affairs*, τὰ οἰκεῖα, Hdt.; *of* or *relating to the household* or *household affairs*, οἰκετικός, ή, όν, Plat., Arist.]

With the whole household, πᾰνοικίᾳ, Hdt.; πανοικησίᾳ, Thuc.; πανοικεί, Plat.

HOUSEHOLDER, A, ἐφέστιος, ὁ, Hom.

HOUSEKEEPER, A, τᾰμία, ἡ, Hom., Xen.; οἰκουρός, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur.; οἰκονόμος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Lys.; σηκίς, ῐδος, ἡ, Ar.

A joint housekeeper, σῡνοίκουρος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

To be a housekeeper (to keep, take care of the house), οἰκουρέω, sometimes c. acc., only act., Æsch., Soph., Plat., Dem.; οἰκονομέω, often c. acc. of the house, Soph., Xen., Plat.; ταμιεύω, and mid., c. acc. or c. gen., in pass. of the house, etc., which is managed, Ar., Xen.

HOUSEKEEPING, οἰκούρημα, ᾰτος, τό, Eur.; οἰκουρία (or staying in doors), ἡ, Eur.; οἰκονομία, ἡ, Xen., Plat.; τᾰμιεία, ἡ, Xen., Plat.; τᾰμίευμα, ᾰτος, τό, in pl., Xen.

The apparatus of housekeeping, οἰκοποιὸς τροφή, Soph.

Rewards for housekeeping, οἰκούρια, τά (sc. δῶρα), Soph.

Belonging to, practiced in housekeeping, οἰκονομικός, ή, όν, Xen., Plat.

HOUSELESS, ἄοικος, ον, Hes., Soph., Plat.; ἄνοικος, ον, Hdt.; ἀοίκητος, ον, Dem.

HOUSE-RENT. *Vid.* RENT.

HOUSINGS, ἔντεα ἵππεια, Pind.; ἔποχον, τό, Xen.; ἐφίππιον, τό, Xen. *Vid.* HARNESS.

HOVEL, A, κᾰλῠβη, ἡ, Hdt., Thuc., Anth.

HOVER, TO, ποτάομαι, mid., c. perf. pass. πεπότημαι (3d pl. Ep. πεποτήαται), pluperf. ἐπεποτήμην, and aor. 1 ἐποτήθην, Hom., Hes., Trag. *Vid.* TO FLY.

To hover over, ἐπιποτάομαι, Æsch.

To hover round or *about*, περῐποτάομαι, Soph.

He hovered round Epidaurus, περὶ τὴν Ἐπίδαυρον ἀνεστρέφετο, Thuc.

Hovering around, προστατήριος, α, ον, c. gen., Æsch.

How? interrog., πῶς; Omn.; πῇ; Hom.; πόθεν; Soph., Ar.; ποίῳ τρόπῳ; τίνι τρόπῳ; τρόποισι ποίοις; Soph., Eur.; [*how in the world* or *how possibly?* πῶς γάρ or πῶς ποτε; Hom., etc.; πῶς c. ἄν c. opt. in Att. is often used in a wish.]

How? (i. e., in which of *two* ways), ποτέρως; Xen., Plat.; ὁπότερα or ὁποτέρως, Hdt., Att.

How, indef., at the beginning of a sentence, as, "*how* good it is," or after a verb, as, "see *how*," "you know *how*," etc., οἷα, Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; οἷον, Omn.; only after a verb, or some similar word, ὅπως (correl. to πῶς; c. indic., opt., subj., and with or without ἄν; so ὡς usu. after verbs of fear, caution, etc.), Omn.; ὅπῃ (followed by ἄν c. subj.), Hom., Æsch., Thuc., Lys.; ὅπηπερ, Soph.; οἵως, Soph.; οἵῳ, Eur.; ὅποι, Soph.; ὅσον and ὅσα, Soph., Eur., Xen., Dem.; ᾗ, Æsch., Soph., Thuc.; καθ' ἅ, Xen.

How? (i. e., in which of two manners), ὁποτέρως; Thuc., Plat., Isoc.; ὁποτερωσοῦν; Arist.

T

For there is no way how you can kill me, οὐ γάρ ἐσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς, Soph.

How (agreeing with the person spoken of), οἷος, Omn. poet.

How great, much, many? interrog., πόσος; Æsch., Soph., Xen., Plat., Dem.; indef., ὅσος, poet. ὅσσος (not Att.), Omn.

[*How many feet long?* ποσάπους, ουν; gen. -ποδος; Plat.; (indirectly), ὁποσάπους, ουν, Luc.]

[*How great* or *large?* πηλίκος, η, ον; Plat.; *how old?* πηλίκος, η, ον; Xen.; *how great* or *much soever?* ὁποσοσοῦν, ηοῦν, ονοῦν; Thuc., Plat.]

At how great a price? for how much? πόσου; Xen., Plat.

How long? ποσσῆμαρ; Hom.; [μέχρις οὗ; Hdt.; in Ep. τίο μέχρις; Hom.]

How long is it now since? πόστον δὴ ἔτος ἐστὶν ὅτε . . .; Hom.

In how many days (could I arrive)? ποσταῖος (ἂν ἀφικοίμην); Xen.

[*How many fold?* ποσαπλάσιος, α, ον; Plat.]

How small, indef., after verbs of considering, etc., πόστος, η, ον, Xen.

How many times, ποσᾰκις and ποσᾰκι, poet. ποσσ., Plat., Call.

How far? πόσον; Xen.; [μέχρι ὅποι, Plat.]

HOWBEIT, ὅμως, Omn. *Vid.* NEVERTHELESS.

HOWEVER, ἔμπας, also ἔμπης (Hom.), ἔμπᾱν (Pind.), ἔμπᾱ (Pind., Soph.), Hom., Pind., Trag.; ὅμως, Omn.; μὲν δή, esp. after ἀλλά, Hom.; πλήν, Soph., Xen., Isoc.; ὁμοίως, Eur., Xen.; μέντοι, Thuc., Plat.; (ἄξω) γε μέντοι, Eur.; οὐ μὴν ἀλλὰ . . . γε, or οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ . . . γε, Plat.; with an adj. and part. of εἰμί (ὤν, Ep. ἐών), περ enclit. (e. g., *and do not you, however brave you may be*, μήτε σὺ . . . ἀγαθός περ ἐὼν . . ., Hom.; so γενναῖός περ ὤν, Soph.; sometimes in Hom. without the participle), Hom., Trag., Xen.

However (i. e., in whatever manner), ὁπωσοῦν, Xen., Isoc.; ὁπωστιοῦν, Plat.; ὁπωσδήποτε, Arist.; ὅπῃ ἄν, c. subj., Thuc.; ὅπηπερ ἄν, c. subj., Soph., Plat.

HOWL, A, ὀλολυγμός, ὁ, Æsch.

HOWL, TO, ὀλολύζω, fut. -ύξω and -ομαι, no pass., Eur.; ἐξολολύζω, h.; ὑλάω, only act., Soph.; ὑλακτέω, only act., sometimes c. acc. of any one howled at, Soph., Eur., Ar.; [ὠρύομαι (of savages), Hdt.] *Vid.* TO CRY.

[HOWLING (of the waves), ἀγάστονος, ον, Hom., h.]

HOY, A, σχεδία, ἡ, Hom., Eur., Xen. *Vid.* BOAT, SHIP.

[HUBBUB (of many voices), ὅμαδος, ὁ, Hom., Pind.]

HUCKSTER, A, ἀγοραῖος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Xen.; παντοπώλης, ου, ὁ, Anaxipp.; [μεταβολεύς, έως, ὁ, Dem.]

A huckster's trade, παντοπωλία, ἡ, Archipp.

A huckster's shop, παντοπώλιον, τό, Plat.

HUDDLE UP, TO, συντᾰράσσω, Ar., Thuc.

And we, huddled together, ready to die with fear, sat in silence, ἡμεῖς δὲ συσταλέντες ὡς θανούμενοι Σιγῇ καθήμεθα, Eur.

HUE, χροιά, ἡ, Æsch., Eur., Plat. *Vid.* COLOR.

HUFF, A, χόλος, ὁ, Omn. poet., Hdt.

HUG, A, περιπτῠχή, ἡ, Eur. *Vid.* EMBRACE.

HUG, TO, περιπλέκομαι, pass., c. dat., Hom., Eur. *Vid.* TO EMBRACE.

HUGE, πελώριος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Pind., Eur., Ap. Rh.; πέλωρος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes.; ἀμφιλαφής, ές, Hdt., Ap. Rh. *Vid.* VAST.

HUGELY, πέλωρα, Hom. *Vid.* GREATLY.

HUGENESS, μέγεθος, τό, Omn. *Vid.* GREATNESS.

HULKY, τρισκαιδεκᾰπηχυς, υ, Theoc.

HULL, THE (of a ship), σκᾰφος, τό, Soph., Hdt., Thuc.

HUM, TO, βρομέω, only act., Hom.; βομβέω, only act., Ar., Arist., Theoc.; [(a tune), μινῠρίζω, Ar., Plat.; μινύρομαι, Æsch., Ar.]

One who hums, βομβητής, οῦ, ὁ, Anth.

HUMAN, ἀνδρόμεος, α, ον, Hom.; βρότεος, α, ον, Hom., h., Pind., Æsch.; βρότειος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur.; βροτήσιος, α, ον, Hes., Alcman, Pind., Eur.; ἀνθρώπειος, α, ον, and Ion. -ήϊος, η, ον, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ἀνθρώπῐνος, η, ον, Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἀνθρωπῐκός, ή, όν, Plat.

Of human nature, ἀνθρωποφυής, ές, Hdt.

Half human, μιξόμβροτος, ον, Æsch.

In all human probability, ἀνθρωπείως, Thuc.

[*A human sacrifice*, ἀνθρωποθυσία, ἡ, Plut.]

[*Of human form*, ἀνθρωπόμορφος, ον, Strab.]

HUMANE, φῐλάνθρωπος, ον, Æsch., Epich., Xen., Plat., Isoc., Dem.; οἰκτίρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Theoc. *Vid.* MERCIFUL.

HUMANELY, φῐλανθρώπως, Isoc.

To behave humanely, φῐλανθρωπεύομαι, mid., Dem.

HUMANITY, φῐλανθρωπία, ἡ, Xen., Plat., Dem.

Humanity (i. e., human nature), τὰ ἀνθρώπεια, Æsch.; τὸ ἀνθρώπῐνον, τὰ ἀνθ., Hdt., Plat.; [ἀνθρωπισμός, ὁ, Aristipp.]

HUMANIZE, TO, ἡμερόω, Plat. *Vid.* TO CIVILIZE.

HUMANLY, ἀνθρωπῐνως, Thuc.; ἀνθρωπείως, Ar.

HUMBLE, τᾰπεινός, ή, όν, Æsch., Xen.; χᾰμαιπετής, ές, Æsch.; χᾰμαίζηλος, ον, Isoc.; in condition, βαιός, ά, όν, Soph.; [οὐκ ἐπιφανής, Hdt.]

To be humble, σμῑκρὸν φρονέω, Eur.; μετρίως φρονέω, Xen.

To be more humble, μεῖον φρ., ἔλαττον φρ., Xen., Isoc.

HUMBLE, TO, χᾰλέπτω, Hes.; καταβαίνω, only in pres., fut. -βήσω, aor. 1 -έβησα, Pind.; κλίνω, Soph.; κᾰτᾰκλίνω, aor. 1 pass. poet. (not Att.) -εκλίνθην for -εκλῐθην, Theogn.; κᾰταῤῥέπω, only act., rare except in pres., Soph.; συστέλλω, Eur., Plat.; κολούω, Eur., Hdt., Thuc.; στορένῡμι, Att. contr. sometimes στόρνῡμι, fut. στορέσω, Att. στορῶ, aor. 1 ἐστόρεσα and ἔστρωσα, perf. pass. ἔστρωμαι, etc., Eur., Thuc.; κλαστάζω, only act., Ar.; τᾰπεινόω, Xen., Plat., Æschin.

He will be humbled, ἔσται τᾰπεινός, Æsch.

But now in calamities I must humble myself, νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ (lit., sail with furled sails), Soph.

HUMBLE-BEE, A, βομβυλιός, ὁ, Ar.
HUMBLING, A, τᾰπείνωσις, εως, ἡ, Plat.
HUMBLY, τᾰπεινῶς, Xen., Isoc.
HUMBUG, TO, ἐκκοβᾰλῑκεύομαι, mid., Ar.
HUMID, ὑγρός, ά, όν, Omn. poet., Xen., Plat., Hdt. *Vid.* MOIST.
HUMIDITY, ὑγρότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc.
HUMILIATION, τᾰπεινότης, ητος, ἡ, Thuc.
HUMILITY, ταπεινότης, ητος, ἡ, Isoc.; τὸ χᾰμαίζηλον, Isoc.
HUMMING, A, βόμβος, ὁ, Plat.
HUMMINGLY, βομβηδόν, Ap. Rh.
HUMOROUS, γελοῖος, α, ον, Eur., Xen. *Vid.* WITTY.
HUMOR, τρόπος, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* DISPOSITION.
Good-humored, εὔκολος, ον, Ar., Plat. *Vid.* GOOD.
HUMOR, TO, ὑπηρετέω, only act., c. dat., Ar., Xen.; χᾰρίζομαι, perf. pass. in act. sense, but also with pluperf. in pass. sense, c. dat., Xen., Plat., Dem.
Humoring Tissaphernes, ἐπιφέρων ὀργὰς Τισσαφέρνει, Thuc.
HUMP, A, κύρτωμα, ᾰτος, τό, Hipp.; κῡφος, τό, Hipp.
A hump of a camel, ὕβος, ὁ, Arist.
HUMP-BACKED, κυρτών, ῶνος, ὁ καὶ ἡ, Crates; κῡφόνωτος, ον, Antipho; ὑβός, ἡ, όν, Theoc.
To be hump-backed, κῡφόομαι, pass., Hipp.
A being hump-backed, κῡφότης, ητος, ἡ, Hipp.; κύφωσις, εως, ἡ, Hipp.
HUMPED, κυρτός, ή, όν (ὦμος), Hom.
HUNDRED, A, ἑκᾰτόν, indecl., Omn.
A crowd of a hundred, ἑκατόγγυιος ἀγέλα (lit., having a hundred bodies), Pind.
A hundred Nereids, ἑκατόμποδες Νηρηΐδες, Soph.
The number of a hundred, ἑκᾰτοντάς, ἄδος, ἡ, Hdt.; ἑκᾰτοστύς, ύος, ἡ, Xen.
A hundred years old, or *lasting a hundred years*, ἑκᾰτονταετής, ές, Pind.
A period of a hundred years, ἑκᾰτονταετηρίς, ίδος, ἡ, Plat.
With a hundred heads, ἑκᾰτοντᾰκάρηνος, ον, Pind.; ἑκᾰτογκάρᾱνος, ον, Æsch.; ἑκᾰτόγκρᾱνος, ον, Pind.; ἑκᾰτογκεφᾰλας, ου, only masc., Pind.; ἑκᾰτογκέφᾰλος, ον, Eur.
With a hundred hands, ἑκᾰτόγχειρος, ον, Hom.
With a hundred mouths, ἑκᾰτόστομος, ον, Eur.
[*A hundred feet* (as measure of extent), πλέθρον, τό, Hdt., etc.; *of a hundred feet* (long, wide, high, etc.), πλεθριαῖος, α, ον, Xen., Plat.]
[*A hundred feet* (square, as measure of surface, = about ¼ acre), πλέθρον, τό, Plat., Dem.; in Hom. πέλεθρον.]
With a hundred feet, or *a hundred feet long*, ἑκᾰτόμπεδος, ον, Hom.; ἑκατόμπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, Soph.
With a hundred benches for rowers, ἑκᾰτόζῠγος, ον, Hom.
With a hundred cities, ἑκᾰτόμπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἑκατομπολίεθρος, ον, Eur.
With a hundred gates, ἑκᾰτόμπῠλος, ον, Hom.
With a hundred leaves, ἑκᾰτοντᾰφυλλος, ον, Theoph.
A hundred fathoms long, ἑκᾰτοντόργυιος, ον, Pind.; ἑκᾰτοντορόγυιος, ον, Ar.
Two hundred, three hundred, four hundred, etc., διᾱκόσιοι, τριᾱκόσιοι, τετρᾰκόσιοι, ἑξᾰκόσιοι, αι, α, Hdt., Xen., etc. *Vid.* TWO, THREE, FOUR, etc.
HUNDRED-FOLD, A, ἑκατοντᾰπλᾰσίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.
Producing a hundred-fold, ἑκᾰτοντᾰχοος, ον, contr. -χους, ουν, Theoph.
HUNDREDTH, THE, ἑκᾰτοστός, ή, όν, Ar., Hdt., Xen.
HUNGER, πεῖνα, ἡ, Hom., Plat.; λῑμός, ὁ καὶ ἡ, Omn.; νῆστις (ιος, ὁ καὶ ἡ) αἰκία, νῆστις δύα, νῆστις πόνος, νῆστις νόσος, Æsch.; κεναγγία, ἡ, Plat. (Com.); ἀτροφία, ἡ, Theoph.
Causing hunger, κεναγγής, ές, Æsch.; νῆστις, ιος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.
To weaken by hunger, λῑμαγχέω, only act., Hipp.; λιμαγχονέω, only act., Hipp.
To kill by hunger, λιμοκτονέω, only act., Plat., Hipp.
A killing by hunger, λιμοκτονία, ἡ, Plat.
Dying of hunger, λῑμοθνής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.
[*To hunger after* (met.), πεινάω, c. gen., Xen.]
HUNGRY, νῆστις, ιος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch., Eur.; λῑμώδης, ες, Hipp.; λιμαγχῐκός, ή, όν, Hipp.; λῑμηρός, ά, όν, Theoc.
Very hungry, ὀξύπεινος, ον, Arist.
A hungry beggar, δαιτῶν ἀπολῡμαντήρ (ῆρος, ὁ), lit., a devourer of the (remnants of) feasts, Hom.
To be hungry, to hunger, πεινάω, contr. αει in ῃ, poet. infin. also πεινήμεναι (not Att.), sometimes c. gen. of the food for which, only act., Omn.; λῑμαίνω, only act., Hdt.; λῑμώσσω, only act., Anth.
To begin to be hungry, to be rather hungry, ὑποπεινάω, Ar.
To be very hungry, βουλῑμιάω, only act., Ar., Xen.; διᾰπεινάω, Ar.
[*To be hungry again*, ἀναπεινάω, Lync.]
[HUNKS—*a rich old hunks*, πλούταξ, ᾱκος, ὁ, Eupol.]
HUNT, A, HUNTING, ἄγρα, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt.; θήρα, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; κυνηγία, ἡ, Soph.; κυνηγέσιον, τό, Eur., Xen., Plat.; θήρευμα, ᾰτος, τό, Plat.; θήρευσις, εως, ἡ, Plat.; κυνηλᾰσία, ἡ, Call.; κυνοδρομία, ἡ, Call., Hipp.; ἀγρεσία, ἡ, Leon. Tar. *Vid.* SYN. 257.
To be successful in hunting, εὐᾰγρέω, only act., Anth.
Success in hunting, εὐαγρεσία, ἡ, Theoc.; εὐᾰγρία, ἡ, Anth.
Love of hunting, φιλοθηρία, ἡ, Xen.
Season when hunting was forbidden, ἀναγρία, ἡ, Xen.
The first-fruits of the hunt, πρωτάγρια, τά, Call.
Successful in hunting, εὔᾰγρος, ον, Soph.; εὔθηρος, ον, Eur.
Skillful in hunting, ἀγρευτῐκός, ή, όν, Xen.
Of or *belonging to hunting*, θηρευτῐκός, ή, όν, Ar., Xen., Plat.; κυνηγετῐκός, ή, όν, Plat.
Fit for night-hunting, νυκτερευτῐκός, ή, όν (of a hound), Xen.
Fond of hunting, φιλοθήρας, ου, ὁ, Xen., Plat.; φιλοκυνηγέτης, ου, ὁ, Xen.; ἔπᾰγρος, ον (of birds of prey), Arist.
Fit for hunting with, θηρευτής, οῦ, only masc. (of hounds), Hom., Hes., Theogn.; ἀγρευτής, οῦ, ὁ, Sol.
Hating hunting, μῑσόθηρος, ον, Xen.
A hunting spear, αἰγᾰνέα, ἡ, Hom.
A hunting establishment, κῠνηγέσιον, τό, Hdt., Xen.
A hunting-ground, κῠνηγέσιον, τό, Xen.
HUNT, TO, ἀγρώσσω, only pres. act., Hom.; σεύομαι, mid., only in pres., Hom.; θηρεύω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; θηράω, fut. -ᾱσω, Soph., Xen.; ἀγρεύω, and -ομαι, mid., no pass. (esp. with a notion of success), Soph., Eur., Hdt.; ἰχνεύω, Soph., Eur., Xen., Plat.; κῠνηγετέω, only act., Æsch., Soph., Ar., Xen., Plat., Æschin.; κῠνηγέω, only act., Arist.; κῠνοδρομέω, only act., Xen.
To hunt down, ἐκκῠνηγετέω, Eur.
Hunting a boy round a pillar, ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ, Eur.
To make to hunt, σεύω, aor. 1 ἔσευα, poet. ἔσσευα, c. ἐπί and dat. of the thing hunted, Hom.
To hunt in company or *with*, συνθηρεύω, Eur., Plat.; συνθηράω, Xen.
One must hunt for, θηρᾱτέον, Xen.
Hunting for one's self, ἰδιοθηρία, ἡ, Plat.; ἡ ἰδιοθηρευτῐκή, Plat.
Hunting by night, νυκτερεία, ἡ, Plat.
Hunting on land (as opp. to fishing), τὸ πεζοθηρῐκόν, Plat.
Hunting alone, μονοπείρας, ου, only masc., Arist.
Hunting with, σύνθηρος, ον, c. dat. of the companion, sometimes c. dat. of the animal pursued, Xen.; ὁμόθηρος, ον, Call.
Hunting in the air (of a hawk), μετεωροθήρας, ου, only masc., Arist.
HUNTED—*fit to be hunted*, θηρᾰσῐμος, ον, Æsch.; θηρευτός, ή, όν, Arist.
Not hunted, ἀθήρευτος, ον, Xen.
HUNTER, A, ἐπακτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; θηρευτής, οῦ, ὁ, Hom., Hes., Theogn., Xen., Plat.; θηρητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; θηρήτωρ, ορος, ὁ, Hom.; κυνηγέτης, ου, ὁ, Hom., Eur., Xen., Plat.; κυνᾱγός, ὁ, Trag., Ar., Bion; ἀγρεύς, ὁ, Pind., Trag.; ἀγρευτής, οῦ, ὁ, Soph.; θηρᾱτής, οῦ, ὁ, Ar.; θηρᾰγρέτης, ου, ὁ, Eur.; κυνᾰγωγός, ὁ, Xen.; ἀγρευτήρ, ῆρος, ὁ, Theoc., Call.
One who hunts by night, νυκτοθήρας, ου, ὁ, Xen.; νυκτερευτής, οῦ, ὁ, Plat.
HUNTRESS, A, ἀγροτέρα, ἡ, Pind.; ἀγρῶστις, ῐδος, ἡ (the name of a hound), Simon.; θηρήτειρα, ἡ, Call.
A fellow-hunter or *huntress*, συγκῠναγός, ὁ καὶ ἡ, Eur.; συγκυναγέτης, ου, only masc., Xen., Æschin.; συνθηρατής, οῦ, ὁ, Xen.; συνθηρευτής, οῦ, ὁ, Xen.
HURL, TO, ῥίπτω, Ep. imperf. ῥίπτασκον (Hom.), perf. pass. infin. sometimes ῥεῖφθαι for ἐρρῖφθαι (Pind.), aor. 2 pass. ἐρρῐφην, Omn.; βάλλω, no aor. 1, perf. βέβληκα, etc., Omn.; πάλλω, only act. in this sense, Hom.; ἀφίημι (ῐ usu. Ep., but sometimes ῑ metri gratiâ, ῑ Att.), imperf. ἀφίην, ἠφίην, and ἠφίουν, aor. 1 ἀφῆκα, poet. (not Att.) ἀφέηκα, not used in mid. or pass. in this sense, Hom., Eur., Hdt.; ἔδῐκον, aor. 2, no other tense, Pind., Æsch., Eur.; σκήπτω, Æsch., Eur.; ἐρείδω, Ar.; σφενδονάω, Eur. *Vid.* TO THROW, and SYN. 114.
To hurl at, ἐνσείω, sine cas., or c.

dat. of the object, Soph.; ἀποσκήπτω, c. εἰς and acc., Hdt.; ἐνσκήπτω, c. dat., Hdt.

To hurl down at, ἐγκατασκήπτω, c. dat., Æsch., Soph.

HURLED, παλτός, ή, όν, Soph.; ταντἄλωθείς, εῖσα, έν, Soph.

HURLER, A, ἐλἄτήρ, ῆρος, ὁ (of thunder), Pind.

HURLING, A, βολή, ἡ, Æsch., Eur. *Vid.* THROW.

HURRICANE, A, λαῖλαψ, ᾰπος, ἡ, Hom., Æsch.; [πρηστήρ, ῆρος, ὁ, Ar.] *Vid.* STORM.

HURRIEDLY, ἐσσυμένως, Hom.; προτροπἄδην, Hom., Pind., Xen., Plat.; σύδην, Æsch.

HURRY, σπουδή, ἡ, Omn. *Vid.* HASTE.

HURRY, TO, act., ἐπισπέρχω, only pres. and imperf. act., Hom., Æsch., Ar., Thuc.; ἐπείγω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Soph., Thuc., Plat.; σπεύδω, Hom., Hdt.; τἄχύνω, Soph., Eur.; ἐπῖτἄχύνω, Thuc.; ἐπισπεύδω, Soph., Hdt., Isoc.

To hurry on matters, ὠθέω (imperf. ἐώθουν, fut. ὠθήσω and ὤσω, other tenses from the latter fut.) τὰ πράγματα, Hdt.

To assist in hurrying, συντἄχύνω, Hdt.; σὔνεπισπεύδω, Xen.

To hurry, intrans., τῖταίνω, and mid., no pass., only pres. and imperf., sometimes c. gen. of the ground over which, Hom.; σπεύδω, and mid., Omn.; τἄχύνω, Trag., Xen. *Vid.* TO HASTE, TO HASTEN.

To join in hurrying, συντἄχύνω, Hdt.

They hurry along the plain, πεδίοιο δίενται (no other tense, mood, or person), Hom.

To hurry away, ἀποσεύομαι, only in 3d sing. pluperf. ἀπέσσὔτο, Hom.; λῖταργίζω, Ar.

To be hurried along, φορέομαι, pass., Æsch.

One must hurry, intrans., σπευστέον, Ar.

HURT, *a hurt*, πῆμα, ᾰτος, τό, Omn. poet.; πημονή, ἡ, Trag., Thuc.; βλᾰβη, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; βλᾰβος, τό, Eur., Hdt., Xen., Plat.; σῖνος, τό, Æsch.; λὔμη, ἡ, Trag., Hdt., Xen., Plat.; βλάψις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* INJURY, DAMAGE.

HURT, TO, ἀάω, not in pres. act., only in aor. 1 act. ἄᾶσα, sometimes contr. ἆσα, pres. mid. and aor. 1 pass. ἀάσθην, aor. 1 mid. not used in this sense, rather of hurting *the mind*, misleading, etc., Hom., h.; χᾰλέπτω, Hom.; δηλέομαι, mid., perf. pass. in pass. sense, Hom., Eur., Hdt.; σῖνομαι, only pres. and imperf. (except aor. 1 mid. ἐσινάμην, Hdt.), Hom., Hes., Hdt., Xen., Plat.; σινέομαι, only pres. and imperf. mid. (esp. of the damage done by hostile armies), Hdt.; κατιάπτω, Hom., Mosch.; ἰάπτω, esp. in pass., Theoc., Mosch., Ap. Rh.; πημαίνω, Omn. poet., Hdt., Plat.; βλάπτω, aor. 2 pass. ἐβλᾰβην, 3d sing. pres. pass. (once) βλᾰβεται (Hom.), frequently used in Hom., but only in the sense of hurting the understanding, so as to mislead, drive mad, etc., or of hindering a person in his course, but used in the general sense of hurting by Pind., Omn. Att., Hdt.; κᾰτᾰβλάπτω, h., Plat., Dem., Æschin.; διαφθείρω, Eur., Hdt., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* TO INJURE, and SYN. 115, 275.

To hurt besides, προσβλάπτω, Hipp.

To hurt in return, ἀντῐκᾰκουργέω, Plat.; ἀντῐβλάπτω, Arist.

To hurt together, at the same time, etc., συμβλάπτω, Arist.

Easily hurt, εὔβλαπτος, ον, Arist.

HURTFUL, δηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; βλαβερός, ά, όν, Hes., h., Xen.; λὔμαντήριος, α, ον, c. gen., Æsch.; κᾰκοποιός, όν, Pind.; ἐπιζήμιος, ον, c. dat., Thuc., Xen.; ζημιώδης, ες, Plat. *Vid.* INJURIOUS.

HUSBAND, ἀκοίτης, ου, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur.; πᾰρᾰκοίτης, ὁ, Hom., Hes.; ἀνήρ (ᾰ, but often ᾱ in arsis (that is, at the beginning of a foot) in Hom., always ᾰ Att.), gen. ἀνέρος, contr. (as always in Att.) ἀνδρός, dat. pl. only ἀνδράσι, and poet. (not Att.) ἄνδρεσσι, Hom., Soph., Plat., Lys., etc.; πόσις, ιος, ὁ, Omn. poet.; γᾰμέτης, ου, ὁ, Æsch., Eur., Xen.; εὐνητήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; εὐνήτης, ου, ὁ, Eur.; εὐνήτωρ, ορος, ὁ, Æsch., Eur.; εὐνέτης, ου, ὁ, Eur.; νύμφιος, ὁ, Soph., Eur., Xen., Plat.; νύμφιος ἀνήρ, Pind.; ὁμευνέτης, ὁ, Eur.; σὔνευνέτης, ὁ, Eur.; σὔνευνος, ὁ, Æsch.; σὔνάορος, ὁ, Eur.; σύλλεκτρος, ὁ, Eur.; παιδογόνος, ὁ, Eur.; λέχος, τό, in pl. of one husband, Eur.; ὁμόλεκτρον κάρα, Eur. *Vid.* SYN. 72.

Loving her husband, φῐλάνωρ, ορος, ἡ, Æsch.

Deserting her husband, λῑπεσήνωρ, ορος, ἡ, Stesich.; λῑπόγᾰμος, ἡ, Eur.; [*without husband*, ἄνανδρος, ἡ, Æsch., Hipp., Plat.]

With a bad husband, δὔσάνωρ, ορος (epith. of γάμος), Æsch.

Having many husbands, πολυάνωρ, ορος, ἡ, Æsch.

HUSBANDMAN, A, ἀροτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Hes., Hdt., Call.; ἀρότης, ου, ὁ, Pind., Hdt., Call.; γήτης, ου, ὁ, Soph.; γήπονος ἀνήρ, Eur.; γεωργός, ὁ, Anac., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat., Lys.; ἐργᾰτης, ου, ὁ, Hdt., Xen.; ἐργᾰτῖνης, ου, ὁ, Soph., Theoc.; αὐτουργός, ὁ, esp. one who tills his land with his own hands, Thuc., Xen.; ἀροτρεύς, ὁ (used also of oxen employed in husbandry), Dem., Theoc.; ἀροτρευτήρ, ῆρος, ὁ, Anth. *Vid.* FARMER, and SYN. 148.

A fellow-husbandman, συγγεωργός, ὁ, Ar.

To be a husbandman, γεωργέω, no mid., Eur., Ar., Omn. Att. prose.

To be a fellow-husbandman, συγγεωργέω, Isæ.

HUSBANDRY, ἄροτος, ὁ, Hom., Hes., Eur., Hdt.; γεωργία, ἡ, Omn. Att. prose.

HUSH, σίγα, Æsch., Soph., Ar. *Vid.* BE SILENT.

HUSK, A, λοπός, ὁ, Hom.; λέπυρον, τό, h.; λέμμα, ᾰτος, τό, Ar., Plat.; λοπίς, ῐδος, ἡ, Ar.; κέλῠφος, τό, Ar., Arist.; λεπύριον, τό, Theoc., Arist.; περιοχή, ἡ, Theoph. *Vid.* RIND.

The husk of kerneled fruit, περῐπυρήνιον, τό, Theoph.

With a husk, λεπῠρός, ά, όν, Nicand.; [*without husks*, ἀναχύρωτος, ον, Ar.]

Like a husk, λεπῠριώδης, ες, Arist.

[*To take off the husk*, περιπτίσσω, Theophr.] *Vid.* TO WINNOW.

HUSKY, κερχνώδης, ες, Hipp. *Vid.* HOARSE.

HUSTLE, TO, συνωθέω, imperf. -εώθουν, fut. -ωθήσω and -ώσω, perf. pass. -έωσμαι, etc., Plat.

HUT, A, κλῐσία, ἡ, Hom.; κᾰλῖά, ἡ, Hes.; κᾰλῠβη, ἡ, Hdt., Thuc., Anth.; κλίσιον, τό, Lys. *Vid.* COTTAGE.

To a hut, κλῐσίηνδε, Hom.

From a hut, κλισίηθεν, Hom.

HYACINTH, A, ὑάκινθος, ὁ καὶ ἡ, Hom., h., Theoc., Ap. Rh.

HYACINTHINE (esp. in color), ὑᾰκίνθῐνος, η, ον, Hom., Eur.; ὑᾰκινθῐνοβᾰφής, ές, Xen.

HYÆNA, A, ὕαινα, ἡ, Hdt., Arist.; κὔνόλῠκος, ὁ, Ctesias; γλάνος, ὁ, Arist.

HYDRA, A, ὕδρα, ἡ, Hes., Soph., Plat., Ap. Rh.

HYDROCEPHALUS, ὑδροκέφᾰλον, τό, Cels.

HYMEN, Ὑμήναος, Sapph., for Ὑμέναιος, ὁ, Eur., Ar., Theoc.; Ὑμήν, ο, Eur., Theoc.

HYMENEAL SONG, A, ὑμέναιος, ὁ, Hom., Pind., Eur. *Vid.* MARRIAGE.

HYMN, A, ὕμνος, ὁ, Omn.; προοίμιον, τό, Thuc., Plat. *Vid.* SONG.

A composer of hymns, ὑμνοπόλος, ὁ, Simon., Emped.; ὑμνοποιός, ὁ, Eur.; ὑμνητής, οῦ, ὁ, Plat.; ὑμνοθέτης, ου, ὁ, Mel.; ὑμνητήρ, ῆρος, ὁ, Leon. Tar. *Vid.* POET.

Singing hymns, ὑμνῳδός, όν, Eur.

To sing a hymn, ὑμνέω, and poet. pres. ὑμνείω (not Att.), often c. acc. of him in whose honor it is sung, Omn. post Hom.; ὑμνῳδέω, Plat.

A singing of hymns, ὑμνῳδία, ἡ, Eur.

Celebrated in hymns, ὑμνητός, ή, όν, Pind.; εὔυμνος, ον, h., Call.

HYPERBOLE, ὑπερβολή, ἡ, Isoc.

HYPERBOREAN, ὑπερβόρεος, ον, usu. in pl. of the people, Pind., Hdt., Ap. Rh. *Vid.* NORTHERN.

HYPOCRISY, εἰρωνεία, ἡ, Plat., Dem., Arist.

HYPOCRITE, A, εἴρων, ωνος, ὁ, Arist.

To be a hypocrite, ὑποστέλλομαι, mid., Eur., Plat., Isoc., Dem., Æschin. *Vid.* TO DISSEMBLE.

HYPOCRITICAL, εἰρωνῐκός, ή, όν, Plat.

HYPOCRITICALLY, εἰρωνικῶς, Plat.

HYPOTENUSE, THE, ἡ ὑποτείνουσα, Plat.

HYPOTHESIS, ὑπόθεσις, εως, ἡ, Plat.

To lay down an hypothesis, ὑποτίθεμαι, mid., in pass. esp. in aor. 1 ὑπετέθην (of the hypothesis laid down), Plat.

One must lay down an hypothesis, ὑποθετέον, c. acc., Plat.

HYSSOP, ὕσσωπος, ἡ, Diosc.

HYSTERICAL, ὑστερῐκός, ή, όν (of the patient), Hipp.

HYSTERICS, τὰ ὑστερῐκά, Hipp.; ὑστερῐκὴ πνίξ (πνῖγός), Gal.

I.

I, ἐγώ, before vowels ἐγών poet. (rare in Att., and only in chor.), gen. ἐμοῦ, μοῦ, and poet. (not Att.) ἐμέο, ἐμεῖο, and ἐμέθεν (also ἐμοῦς Corinn., ἐμεῦς Epich.), dat. ἐμοί and μοί, acc. ἐμέ and μέ (the monosyll. cases are enclitic), dual νῶϊ, νώ, etc., pl. ἡμεῖς, and poet. (not Att.) ἄμμες, gen. ἡμῶν, poet. (not Att.) ἡμείων, dat. ἡμῖν, ἥμιν, and poet. ἄμμι (in Æsch., also in chor.), acc. ἡμᾶς, in Hom. also ἥμας, poet. (not Att.) also ἄμμε, Omn.; ἔγωγε, ἐμοῦγε, ἐμοίγε, no other cases, Omn.; ὁ 'ἀνὴρ ὅδε, not in nom., but in all the oblique cases sing., Trag.; ἥδε χείρ (gen. χειρός or χερός, etc.), Soph.; ἐμὸν κάρα (only nom. and acc.), Eur.; τοὐμὸν δέμας (only nom. and acc.), Soph.

It depends on me, ἐνταῦθ' ἔνι, Soph.

For you are the fellow-slave of me who was once your queen, σύνδουλος γὰρ εἶ Γῇ πρόσθ' ἀνάσσῃ τῇδε, Eur.

Iambic, an, ἴαμβος, ὁ, Plat.

To write iambics, ἰαμβοποιέω, Arist.

To attack in iambics, ἰαμβίζω, only act., Arist.

One whose mind or *memory is stored with iambics, a devourer of iambics*, ἰαμβοφάγος, ὁ, Dem.

Iambic, adj., ἰαμβεῖος, ον, Arist.

An iambic verse, ἰαμβεῖον, τό, Ar., Plat.

An iambic poet, ἰαμβοποιός, ὁ, Arist.

Ibis, an, ἶβις, ἴδος, acc. ιν, Ar., Hdt.

Ice, κρύσταλλος, ὁ, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; [πάγος, ὁ, Æsch., Soph., Plat. (irreg. dat. pl. πάγεσι), Arist.]

Free from ice, 'ἀκρύσταλλος, ον, Hdt.

Ichneumon, an, 'ἰχνεύτης, ου, ὁ, Hdt.; ἰχνεύμων, ονος, ὁ, Arist.

Ichor, 'ἰχώρ, ῶρος, ὁ, acc. also ἰχῶ, Hom.

Icy (congealed to ice), κρυσταλλοπήξ, -πῆγος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; κρυσταλλόπηκτος, ον, Eur.; [παγώδης, ες, Theophr.]

Idea, an, φροντίς, ἴδος, ἡ, Soph.; διάνοια, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; νόημα, ἄτος, τό, Plat.

He seemed to have given up all idea of fighting, ἔδοξε . . . ἀπεγνωκέναι τοῦ μάχεσθαι, Xen.

I swear that I neither wished it, nor ever conceived such an idea, ὄμνυμι . . . μηδ' ἂν θελῆσαι, μηδ' ἂν ἔννοιαν λαβεῖν, Eur.

Idiom, 'ἰδίωμα, ἄτος, τό, Dion. H.

Idiotic, 'ἄνοος, ον, contr. -νους, -νουν, compar. -ούστερος, etc., Hom., Æsch., Soph. *Vid.* Foolish.

Idle, μέλεος, α, ον, and ος, ον, Hom.; εὔκηλος, ον, Hom.; ἀεργός, όν, Att. contr. ἀργός, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Plat., Theoc.; ἀεργηλός, ἡ, όν, Ap. Rh.; μάταιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Plat.

To be idle, ἐλινύω, only act., Pind., Æsch., Hdt., Thuc.; κάθεύδω, imperf. ἐκάθευδον, fut. καθευδήσω, no perf., no mid. or pass., Æsch., Xen.; κάθημαι, ἐκαθήμην, no other tenses, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἀργέω, only act. in this sense, Soph., Xen.; κάταργέω, Eur.; ἀναπαύομαι, mid. and pass., Xen.; ματάω, Poet.

Idleness, ἀεργία or ἀεργεία, ἡ, Hom., Hes., Bion; ἀργία, Soph., Eur., Plat.; σχολή, ἡ, Eur.

Causing ruinous idleness, κάκόσχολος, ον, Æsch.

Idler, an, 'ἀγοραῖος, ὁ, Ar., Plat.

Idly, σχολαίως, compar. σχολαιότερον, more usu. σχολαίτερον or -ρα, superl. σχολαιότατα, more usu. σχολαίτἄτα, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ματαίως, Soph. *Vid.* In vain.

To talk idly, κενολογέω, only act., Eupol. *Vid.* Foolishly.

Idol, an, εἴδωλον, τό, Omn.; εἰκών, όνος, ἡ, oblique cases also from εἰκώ, εἰκοῦς, Hes., Æsch., Eur., Xen., Plat., Dem. *Vid.* Image.

An idol's temple, εἰδωλεῖον, τό, N. T.

Sacrificed to idols, εἰδωλόθῦτος, ον, N. T.

Idolatry, εἰδωλολἄτρεία, ἡ, N. T.

Idolize, to, σέβομαι, mid., Omn. *Vid.* To reverence.

If, εἰ, *with indic.* asserting a possibility without expressing any uncertainty, *with opt.* giving no opinion as to the likelihood of the thing supposed, *with subj.* expressing a greater degree of probability in the supposition than ἐάν does, Omn.; εἴκε or -κεν, and in Hom. αἴκε or αἴκεν (not Att.), c. subj. (once in Hom. c. opt.), Hom., Trag.; εἰ . . . ἄν, c. subj., Hom., Omn. Att.; ἐάν, contr. ἤν (as always in Hom.), and in Plat. ἄν, c. subj. (of a future contingency) expressing a slighter degree of probability than εἰ (once c. opt., Thuc.), Hom., Omn. Att., Hdt.

If is often rendered by a participle, as, *But they are the most able of all the nations of the present time, if they are willing*, δυνατοὶ δέ εἰσι μάλιστα τῶν νῦν, βουληθέντες, Thuc.; *they would be blockaded if they remained*, μένοντες πολιορκοῖντ' ἄν, Thuc.

Making as great haste as if (i. e., as they would have done *if*) *their own country were being laid waste*, τοσαύτην ποιησάμενοι σπουδὴν ὅσην περ ἂν τῆς αὐτῶν χώρας πορθουμένης, Isoc.

If I had not feared Jupiter, Ζῆνα μὴ φοβουμένη, Eur.

Even if, καὶ εἰ (crasis κεἰ) . . . . ὅμως, with indic. of the verb between the particles; κἄν (for καὶ ἐάν) . . . ὅμως, with subj., Æsch., Soph., Xen.

If not, εἰ μή when the negative applies to the whole sentence, εἰ οὐ when it belongs only to a part of it, Omn.; μή c. part., e. g., *and if he did not obtain this, he gave* (i. e., would give) *leave to any one who chose to cut off his head*, καὶ τούτων κάρα τέμνειν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι μὴ τύχών, Soph., so Eur., Thuc., Dem.

Ignite, to, ἅπτω, act. and pass. in this sense, but not mid., c. acc. of the thing set fire to, or c. gen., sometimes also ἅπτω πυρί, Æsch., Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* Fire, To burn.

Ignition, πύρωσις, εως, ἡ, Theophr.

Ignoble, αἰσχρός, ά, όν, and (in Anth.) ός, όν, compar. αἰσχίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), αἴσχιστος, Omn.; 'ἄδηλος, ον, Hes.; 'ἀμαυρός, ά, όν, Hes., Trag.; 'ἀγενής, ές, Soph.; 'ἀγεννής, ές, Ar., Hdt., Plat.; δυσγενής, ές, Eur., Lycurg.; 'ἀγνώς, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. ἀγνῶτος, etc., Pind., Eur.; 'ἄσημος, ον, Eur.

Ignobly, 'ἀγεννῶς, Eur.

Ignominious, αἰσχρός, ά, όν (see above), Omn.; 'ἄτιμος, ον, Hom., Trag., Thuc., Xen.; ἀσχήμων, ὁ καὶ ἡ, neut. -ον, gen. -ονος, Eur., Xen., Dem.; ἐπονείδιστος, ον, Xen., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* Base, Disgraceful, Dishonorable.

Ignominiously, 'ἀκλεές, Hom.; 'ἀκλεῶς, poet. 'ἀκλειῶς, Hom., Hdt.; 'ἀτίμως, Trag., Lys.; αἰσχρῶς, Plat.

Ignominy, αἶσχος, τό, Omn. poet., Plat.: ὄνειδος, τό, Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Plat., Dem.

Ignominy (as attached to a person, not to an action), ἀτῑμία (μῑ often metri gratiâ), ἡ, Omn. *Vid.* Disgrace.

Ignorance, ἀεσιφροσύνη, ἡ, Hom.; ἀϊδρεία (-είη, Hom.), ἡ, Hom., Hdt.; 'ἀδαημονία, ἡ, Hom.; ἄγνοιᾰ (but sometimes ᾱ Trag.), ἡ, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Plat., Dem.; δύσγνοια, ἡ, Eur.; ἀγνωσία, ἡ, Eur.; 'ἀμᾰθία, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc.; 'ἀμουσία, ἡ, Eur., Plat.; 'ἀπειροσύνη, ἡ, Eur.; 'ἀπειρία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.; φαυλότης, ητος, ἡ, Eur.; 'ἀνεπιστημοσύνη, ἡ, Thuc., Plat.; 'ἀπαιδευσία, ἡ, Thuc., Xen., Æschin.; σκότος, ὁ, Dem.; ἀγνωμοσύνη, ἡ, Plat.

In the first place your ignorance releases your error from the guilt of wickedness, σὴν ἁμαρτίαν τὸ μὴ εἰδέναι μὲν πρῶτον ἐκλύει κακῆς, Eur.

Ignorant, 'ἀπευθής, ές (i. e., having received no information, no news about some particular thing), Hom.; 'ἄπυστος, ον, Hom.; ἄϊδρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, often c. gen., Hom.; νήπιος, α, ον (sometimes ος, ον, esp. of future, sometimes of present or past circumstances), Hom., Pind., Trag.; νῆϊς, ἴδος, ὁ καὶ ἡ, often c. gen., Hom.; ἀδαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, often c. gen., Hom., Hdt.; 'ἀπείρητος, ον, Hom., Pind.; 'ἄπειρος, ον, often c. gen., Pind., Trag., Thuc., Xen.; 'ἀπαίδευτος, ον, Soph., Eur., Xen., Dem., Æschin.; ἀγνώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, often c. gen., Pind., Soph., Thuc.; ἄγνωστος, ον, Pind.; ἄγνωτος, ον, Soph., Ar.; 'ἄμουσος, ον, sine cas., Eur.; 'ἀδηνής, ές, Simon. Amorg.; 'ἀμᾰθής, ές, c. gen., or c. περί and gen., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; 'ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sine cas., Soph.; ἀπαίδευτος, ον, c. gen. or sine cas., Soph., Eur., Xen., Dem., Æschin.; ξένος, and sometimes (but rarely in Att.) ξεῖνος, η, ον, and ος, ον, c. gen., Soph.; 'ἀδαής, ές, Soph., Hdt.; ἄϊστος, ον, also αἶστος, c. gen., Eur.; 'ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; 'ἀνήκοος, ον, c. gen., sometimes c. acc., Xen., Plat., Dem., Æschin.

The ignorant multitude, οἱ φαῦλοι, οἱ φαυλότεροι, opp. to σοφοί, συνετώτεροι, etc., Eur., Thuc.; so φαυλότερος, more ignorant (without any opp.), Xen.

Those who are skillful in arts are more unfortunate than the ignorant, οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος, Eur.

To be ignorant, ἀγνοέω, and in Hom. ἀγνοιέω, fut. -ήσω and -ήσομαι, no other mid. tense (Hom. has aor. 1 poet. ἀγνώσασκον in 3d sing.), Hom., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; 'ἀμηχᾰνέω, Æsch., Eur.; δυσμηχᾰνέω, Æsch.; 'ἀμᾰθαίνω, only in pres. act., sine cas., or c. acc., or c. εἰς and acc., Plat.; λείπομαι, pass. (i. e., to fail to understand), sine cas., Eur.; ξένως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, perf. ἔσχηκα, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον), c. gen., Plat.

To be ignorant besides, προσαγνοέω, Theophr.

IGNORANTLY, 'ἀμαθῶς, Eur., Thuc.; 'ἀπαιδεύτως, Æschin.; [ἀγνοούντως, Arist.; ἀνεπιστημόνως, Plat.]

An ignorant person, 'ἰδιώτης, ου, ὁ, Xen.

ILEX, THE, πρῖνος, ἡ, Hes., Ar., Xen., Theoc. *Vid.* OAK.

ILIAD, 'Ιλιάς, ἄδος, ἡ, Xen., Dem.

ILL, κἄκῶς, compar. χεῖρον, superl. κἄκιστα, Omn.; φαύλως, Eur., Xen., Dem. *Vid.* BADLY.

To speak ill of, δυςφημέω, c. acc., Trag.; βλαςφημέω, c. περί and κατά c. gen., or c. εἰς and acc., Plat., Isoc., Dem., Æschin.; φλαῦρον εἶπον (no other tense, augment in all moods), φλαῦρον λέγω, c. acc. or c. περί and gen., Ar., Dem.

[*To take a thing ill*, χαλεπῶς φέρω, Plat.; *to be ill treated by*, κακῶς πάσχω ὑπό c. gen., and δεινά, κακὰ πάσχω ὑπό, Hom., etc.; παρανομέω in perf. and aor. pass., Dem.

Ill (i. e., sick, q. v.), ἄῤῥωστος, ον, Xen. *Vid.* SICK.

To be ill, νοσέω, Omn. Att., Hdt.

[*To become ill, be in ill health*, νοσάζομαι, Arist.]

For I was so ill, ἐγὼ μὲν γὰρ οὕτω κακῶς διετέθην, Isoc.

[ILL-ADVISED, ἄβουλος, ον, Soph.; ἀγνώμων, ον, Plat.]

[*Ill-advisedness*, ἀβουλία, ἡ, Hdt.]

[ILL-BRED, ἀνάγωγος, ον, Timon.]

[ILL-BROKEN (of animals), ἀνάγωγος, ον, Xen.]

ILLATIVE, συλλογιστῖκός, ή, όν, Plat., Arist.

ILLEGAL, 'ἄνομος, ον, Eur., Hdt., Thuc.; πἄράνομος, ον, Xen., Thuc., Plat., Dem. *Vid.* UNLAWFUL.

Illegal conduct, an illegal action, ἀνομία, ἡ, Eur.; πἄρἄνομία, ἡ, Thuc., Plat., Isoc., Dem.; πἄράνόμημα, ἄτος, τό, Thuc.

To act illegally, do illegally, πἄρἄνομέω, imperf. πἄρηνόμεον, ουν, aor. 1 πἄρηνόμησα, perf. πἄρἄνενόμηκα, no mid., but pass. of the action done, Hdt., Omn. Att. prose.

[ILLEGALITY, παράνομον, τό, Æschin.]

ILLEGALLY, 'ἀνόμως, Thuc.; πἄρἄνόμως, Eur., Thuc., Plat.

ILLEGIBLE, or nearly so (through time), 'ἀμῠδρός, ά, όν, Thuc., Plat.

ILLEGITIMATE, νόθος, η, ον, Att. also ος, ον, Omn. *Vid.* BASTARD.

ILL-FAVORED, *ill-looking*, δυσειδής, ές, Soph., Hdt., Plat. *Vid.* UGLY.

ILL-FORTUNE, ἀμμορία, ἡ, Hom.; κἄκοδαιμονία, ἡ, Hdt., Xen., Antipho. *Vid.* MISFORTUNE.

ILLIBERAL, 'ἀνελεύθερος, ον, Ar., Xen., Lys., Dem.

An illiberal person, 'ἀδώτης, ου, ὁ, Hes.

ILLIBERALITY, 'ἀνελευθερία, ἡ, Xen., Plat., Æschin.

ILLIBERALLY, 'ἀνελευθέρως, Xen.

ILLICIT, 'ἄνομος, ον, Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* UNLAWFUL.

ILLITERATE, 'ἄμουσος, ον, Eur., Ar., Plat.; 'ἀπόμουσος, ον, Eur.; 'ἀγράμμἄτος, ον, Xen., Plat. *Vid.* IGNORANT.

Rather illiterate, 'ὑποάμουσος, ον, Plat.

ILL-JUDGED, 'ἄκρῐτος, ον, Eur.

[ILL-JUDGING, ἀγνώμων, ον, Pind.; περί c. acc., Plat.]

ILL-SUCCESS, 'ἀπραξία, ἡ, Æschin. *Vid.* SUCCESS, SUCCESSFUL.

ILL-TEMPER, δυσκολία, ἡ, Ar., Plat.; χἄλεπότης, ητος, ἡ, Xen.

ILL-TEMPERED, δῠ́σοργος, ον, Soph.; δύσκολος, ον, Eur., Ar., Plat.; χἄλεπός, ή, όν, Ar., Xen., Isoc.; ὀμφἄκίας, ου, ὁ, only masc., Ar.; ὀξῠ́νης, ου, ὁ, only masc. as subst., Ar.; στρῠφνός, ή, όν, Ar., Xen.

To be ill-tempered, δυσκολαίνω, no mid. or pass., sometimes c. dat. of the cause, Ar., Xen., Plat.; χἄλεπαίνομαι, Xen.

ILL-TEMPEREDLY, δυσκόλως, compar. -ώτερον, Plat., Isoc.

ILLNESS, νόσος (and in Hom. νοῦσος), ἡ, Omn. *Vid.* SICKNESS.

ILLOGICAL, 'ἀσυλλόγιστος, ον, Arist.

ILL-OMENED, 'ἀριστερός, ά, όν, Hom.; σκαιός, ά, όν, Soph., Eur.; δῠ́σορνις, ῑθος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Æsch., Eur.

Ill-omened (of words), δύσφημος, ον, Hes.; πἄλίμφημος, ον, Eur.; κἄκοῤῥήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Æsch.; κἄκόφἄτις, εως, only fem., Æsch. *Vid.* OMEN.

Ill-omened (of situation), ἔξεδρος, ον, Ar.

A speech or *words of ill omen*, δυσφημία, ἡ, Soph.

To speak words of ill omen, δυσφημέω, only act., Soph.

ILL-TREAT, TO, στῠφελίζω, fut. -ξω, no mid., but pass., Hom., Pind, Soph.; ἀεικίζω, fut. ίσω, contr. (as always in Att.) αἰκίζω, in Att. oftener in mid. (in prose always in mid.), fut. ίσω, -ίσομαι, Att. also αἰκιῶ, αἰκιοῦμαι, also in pass. (aor. 1 mid. infin. ἀεικίσσασθαι for -κίσα., also poet. aor. 1 pass. infin. ἀεικισθήμεναι, Hom.), Hom., Trag., Xen., Dem.; λωβάομαι, mid. and pass., Hom., Eur., Hdt., Plat., Lys.; κἄκόω, Hom., Trag., Xen., Plat., Dem.; λωβεύω, only act., Hom.; 'ὑβρίζω, Omn.; προυσελέω, only pres. act. and pass., Æsch., Ar.; λῡμαίνομαι, mid. and pass., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; διἄλῡμαίνομαι, Eur., Ar., Hdt.; κηλῑδόω, Eur.; πἄρἄχράομαι, mid., contr. άει in ῇ, c. ἐς and acc., Hdt. *Vid.* TO INSULT.

To be ill-treated, κακῶς πάσχω, fut. πείσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπἄθον, perf. πέπονθα, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Lys.; πάσχω (by itself), Soph., Plat.; so δεινὸν or δεινὰ πάσχω, Eur., Ar., Xen.; 'ἀτάομαι, pass., Soph., Eur.; πἄρἄνομέομαι, pass., Dem.; δαΐζομαι, pass. (fut. act. -ξω), Ap. Rh.

To be ill-treated first, προπάσχω, Soph., Hdt., Thuc.

Ill-treated, λωβητός, ή, όν, Hom., Soph.

ILL-TREATMENT, λώβη, ἡ, Hom., Soph., Eur., Plat.; "ὕβρις, εως, ἡ, Omn.; ἀείκεια, poet. ἀεικείη, ἡ, Hom., contracted (as always in Att.) αἰκεία, Hom., Omn. Att.; λῠ́μη, ἡ, Trag., Hdt., Xen., Plat.; στυφελισμός, ὁ, Ar.; κάκωσις, εως, ἡ, Xen., Lys., Lycurg., Dem. *Vid.* INSULT.

An action for ill-treatment, δῐ́κη αἰκείας, Dem.

An action for more serious ill-treatment, γρἄφὴ ὕβρεως, Dem., Isæ.

ILLUMINATE, TO, TO ILLUMINE, ἐπῐλάμπω, perf. -λέλαμπα, no pass. tense except pres. and imperf., Ap. Rh. *Vid.* TO LIGHT.

ILLUMINATION, λῠχνοκαΐα, ἡ, Hdt.

ILLUSION, 'ἀπἄτη, ἡ, Omn. *Vid.* DECEIT.

ILLUSORY, 'ἀπἄτητῐκός, ή, όν, Xen., Plat. *Vid.* DECEITFUL.

ILLUSTRATE, TO, σάφηνίζω, fut. -ίσω, Att. also -ιῶ, Æsch., Xen. *Vid.* TO EXPLAIN.

ILLUSTRATION, πἄρἄβολή, ἡ, Isoc.

ILLUSTRIOUS, 'ἀρῐδείκετος, ον, Hom.; ἔκδηλος, ον, Hom.; ἐρῐκῡδής, ές, Hom.; εὐκλεής, ές, poet. (not Att.) dat. for εὐκλεεῖ, εὐκλεῖ, acc. εὐκλεᾶ (also in Soph. in chor.), acc. pl. poet. εὐκλέας and εὐκλεῖας, etc., Omn. poet., Xen., Lys.; 'ἀγἄκλεής, ές, poet. gen. ἀγἄκλῆος, poet. acc. sing. masc., ἀγακλέᾰ, pl. ἀγακλέᾶς, Hom., Pind., Antim.; 'ἀγάκλῠτος, ον, Hom., Hes.; 'ἀγἄκλειτός, ή, όν, Hom., Hes., Soph.; 'ἀγαυός, ή, όν, Hom., Pind.; αἰσῠητήρ, ῆρος, only masc. (only once in), Hom.; 'ἀμῠ́μων, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Pind.; 'ἀρίγνωτος, η, ον, and ος, ον, Hom.; 'ἀριγνώς, only in nom. pl. masc. ἀριγνῶτες, Pind.; 'ἀρῐ́σημος, ον, h.; ἐπόψιος, ον, h.; βἄθῠ́δοξος, ον, Pind.; διἄπρεπής, ές, Pind., Isoc., Thuc., Xen.; ἐπῐφἄνής, ές, Pind., Thuc., Xen., Isoc.; ἀοίδῐμος, ον, Pind., Eur., Hdt.; ῥητός, ή, όν, Hes.; 'ὑπέρφἄτος, ον, Pind.; περῐ́φαντος, ον, Soph.; εὔδοξος, ον, Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; διἄφἄνής, ές, Plat.; ἐπῐκῡδής, ές, Xen.; διωνομασμένος, η, ον, Isoc.; ἔνδοξος, ον, Xen., Plat., Dem., Æschin.; 'ἀρῑθμητός, ή, όν, Theoc.; 'ἀριήκοος, ον, Call. *Vid.* FAMOUS, GLORIOUS, and SYN. 212.

To make illustrious, εὐκλεῑζω, fut. ίσω, but in Pind. -ίξω, Sapph., Tyrt., Pind.; ἐπευκλεῑζω, Simon.; ἀμφαίνω, poet. for 'ἀνάφ., Pind.; προφαίνω, Pind.; ἀποφαίνομαι, mid., Pind.

To be illustrious, πρέπω, rare except in pres. and imperf. act. (Æschin., Pind., Plat. have also fut. and aor. 1), Hom., Hes., Æsch.; διἄπρέπω, h., Pind., Eur.; ἐκπρέπω, Eur.; ἐμπρέπω, Pind., Soph., Eur., Ar., Hdt.; λάμπω, Pind., Æsch.; λαμπρῠ́νομαι, pass., Ar., Thuc.; ἀπολαμπρῠ́νομαι, Hdt.

ILLUSTRIOUSLY, εὐκλειῶς, Hom., for εὐκλεῶς, Æsch., Eur., Xen.; εὐδόξως, Plat.; ἐκπρεπῶς, Xen.

ILLUSTRIOUSNESS, εὐκλεία, and in Hom. ἐϋκλείη, ἡ, Hom., Trag., Xen., Plat., Dem.; εὐδοξία, ἡ, Pind., Eur., Xen., Isoc., Dem.; εὐλογία, ἡ, Simon.; λαμπρότης, ητος, ἡ, Hdt., Thuc., Isoc. *Vid.* GLORY.

ILL-WILL, φθόνος, ὁ, Omn. post Hom.; δύσνοια, ἡ, Soph., Eur., Plat.; κἄκόνοια, ἡ, Xen., Lys.; ἀηδία, ἡ, Dem.

To bear ill-will, φθονέω, c. dat., in pass. to have ill-will borne one, to incur ill-will, Omn. post Hom.; κἄκοφρονέω, only act., Æsch.; κἄκονοέω, only act., Lys.; ἀηδῶς ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), also ἀηδῶς διάκειμαι (-εκείμην, fut. -κείσομαι), c. πρός and acc., Lys.; ἐπιφθόνως ἔχω, c. πρός and acc., Xen.; [μνησικακέω, c. dat. et gen., Xen.]

Bearing ill-will, ἐπίφθονος, ον, c. dat., Æsch.; δύσνοος, ον, contr. -νους, νουν, c. ἐς and acc. or c. dat., Soph., Eur., Thuc., Xen.; κἄκόνοος, ον, contr. -νους, -νουν, Ar., Thuc., Xen., Lys., Dem.

To have ill-will borne to me, ἐπιφθόνως διἄκειμαι, c. dat. of him who bears it, Thuc.

IMAGE, AN, εἴδωλον, τό, Omn.; εἰκών, όνος, ἡ, also gen. εἰκοῦς, and in all oblique cases as if from εἰκώ, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; 'ἄγαλμα, ἄτος, τό, Pind., Hdt., Plat.; ξόἄνον, τό, Eur., Xen., Ap. Rh.; εἴκασμα, ἄτος, τό, Æsch.; εἰκἄσία, ἡ, Xen.; φάντασμα, ἄτος, τό, Plat. *Vid.* SYN. 198.

An exact image, αὐτέκμαγμα, ἄτος, τό, Ar.

To make images, εἰδωλοποιέω, c. acc. cogn., Plat.

The making of images, εἰδωλοποιΐα, ἡ, Plat.; [ξοανουργία, ἡ, Luc.]

An image-maker, εἰδωλοποιός, ὁ, Plat.; κορόπλᾰθος, ὁ, Plat., Isoc.; εἰκονοποιός, ὁ, Arist.

Belonging to the making or *to a maker of images*, εἰδωλοποιῐκός, ή, όν, Plat.; εἰδωλουργῐκός, ή, όν, Plat.

IMAGINATION, φαντᾰσία, ἡ, Plat. *Vid.* FANCY.

IMAGINE, TO, ὑποτῠπόομαι, mid., Plat.

For just imagine such a fellow, νόησον γὰρ τοιουτονί, Plat.

One must imagine, νοητέον, Plat.

IMBECILE, ἠπεδᾰνός, ή, όν, Hom. *Vid.* WEAK.

IMBECILITY, λεπτότης, ητος, ἡ, Plat.

IMBED, TO, *imbedded in the earth* (of a stone), κᾰτωρῠχής, ές, Hom.

IMBIBE, TO, ἐμπίνω, fut. ἐμπίομαι, aor. 2 ἐνέπιον, perf. ἐμπέπωκα, pass. ἐμπέπομαι, etc., c. acc., sometimes c. gen., Eur., Hdt.

But imbibe my words through your ears in the tranquil progress of your mind, δι' ὤτων δὲ συντέτραινε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσει (συντετραίνω, fut. -τρήσω, etc.), Æsch.

IMBITTER, TO, IMBOLDEN, etc. *Vid.* EMBITTER, EMBOLDEN, etc.

IMBRUE, TO, πᾰλάσσω, fut. -ξω, Hom., Hes., Ap. Rh.; μιαίνω, Hom., Trag., Plat., Lys. *Vid.* TO STAIN.

IMBUE, TO, χρώζω, Plat.

Slightly imbued with opinions, ἐπικεχρωσμένοι δόξαις, etc., Plat.

IMITATE, TO, μῑμέομαι, mid. and pass., h., Theogn., Pind., Omn. Att.; ἐπέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. as always in Att. -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, c. dat., Pind.; ἐκμῑμέομαι, Eur., Ar., Xen.; μεταΐσσω, (ᾰ, but in Trag. when not diphthong, which is very rare, ᾱ), fut. -ξω, Pind.; ἀπομιμέομαι, Xen., Æschin.; ἀπεικάζω, Xen., Isoc.; ἀποτῠπόομαι, mid., no pass., Plat.; ἁμιλλάομαι, mid., no pass. in this sense, c. dat., Isoc.; ζηλόω, Thuc., Isoc., Dem.; ἀκολουθέω, c. dat., Arist.

Join in imitating, συμμῑμέομαι, Plat.

He imitated . . . in every point, διῆλθε μιμούμενος, Xen.

One must imitate, μῑμητέον, Eur.; ἀπεικαστέον, Xen.

What must be imitated, μῑμητέος, α, ον, Xen.

To be imitated (i. e., what can be imitated), μῑμητός, ή, όν, Xen.

Easily imitated, εὐμῑμητος, ον, Plat.

Worthy of imitation, ζηλωτός, ή, όν, Plat.

IMITATING, ἀντίμῑμος, ον, c. gen. or c. dat., Ar., Arist.

IMITATION (i. e., the act of imitating), μίμησις, εως, ἡ, Ar., Thuc., Plat.; ἀντῐμίμησις, ἡ, Thuc.; ζήλωσις, εως, ἡ, Thuc.; ἀπεικασία, ἡ, Plat.

Imitation (i. e., thing made or done in order to imitate), μίμημα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur., Plat., Æschin.; ἀπείκασμα, ᾰτος, τό, Plat.

IMITATIVE, μιμητῐκός, ή, όν, Plat.

IMITATOR, AN, μῖμος, ὁ, Æsch., Eur.; μιμητής, οῦ, ὁ, Plat., Isoc.; ζηλωτής, οῦ, ὁ, Plat., Isoc.; fem. ἐπῐκοκκύστρια, Ar.

IMMACULATE, ἁγνός, ή, όν, Omn.; ἀκήρᾰτος, ον, often c. gen. of evil, etc., Eur., Plat. *Vid.* PURE.

IMMACULATENESS, ἁγνεία, ἡ, Soph., Plat., Antipho. *Vid.* PURITY.

IMMATERIAL, κοῦφος, η, ον, Pind., Soph., Plat. *Vid.* TRIFLING.

Immaterial (i. e., having no materiality), ἀμενηνός, όν, Hom., Eur.; ἀειδής, ές, Plat.

IMMATURE, ὠμός, ή, όν, Ar., Xen., Arist. *Vid.* UNRIPE.

IMMEASURABLE, ἄμετρος, ον, Simon., Xen., Plat.; ἀναρίθμητος, ον (of time), Soph. *Vid.* IMMENSE.

IMMEASURABLY, ἀμέτρως, Xen. *Vid.* IMMENSELY.

IMMEDIATE, αἰψηρός, ά, όν, Hom.; ὀξύς, εῖα, ύ, compar. -ῠτερος, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Plat.

And in the immediate consequence not disgraceful, ἔς τε τὸ αὐτίκα μὴ αἰσχρόν, Thuc.

The immediate splendor, ἡ παραυτίκα λαμπρότης, Thuc.

IMMEDIATELY, αὐτόδιον, Hom.; ἄρα, usu. preceded by δέ or some adverb of time, as τῆμος ἄρα, etc., so also ῥα, Hom.; αἶψα, Hom., Pind., Æsch.; αὖθι, Hom., Æsch.; εἶθαρ, Hom., Hes., Theoc.; ἄφαρ, Omn. poet.: αὐτῐκα, Omn.; ἐξαυτῆς, Theogn.; ἄρτι, Pind., Eur.; εὐθύς and εὐθύ, Omn. post Hom.; εὐθέως, Soph., Plat.; πᾰραυτῐκα, Æsch., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; πᾰραυτα, Eur.; σύντομα, Eur.; συντόμως, Soph.; πᾰρᾰχρῆμα, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; ὅσον οὐκ ἤδη, Eur., Xen.; ἐνθένδε τοὐνθένδε, Trag.; ἐν τῷδε, Eur.; ἰθύς, Hdt.; ἰθείῃ τέχνῃ, Hdt.; ἰθέως, Hdt.; ἐκ τοῦ εὐθέος, Thuc.; μεταυτῐκα, Hdt.; πρόκα, Hdt., Ap. Rh.; πᾰρᾰσσον, Ap. Rh.; ἐπισχεδόν, Ap. Rh.; αὐτοσχεδόν, Ap. Rh.; πᾰρασχεδόν, Ap. Rh. *Vid.* QUICKLY.

IMMEDICABLE, ἀνήκεστος, ον, Hom., Omn. Att., Hdt. *Vid.* INCURABLE.

IMMENSE, ἀθέσφᾰτος, ον, Hom.; ἀπέλεθρος, ον, Hom.; ἀναιδής, ές, Hom.; ἀπερείσιος, ον (always of ransom), Hom.; ἀπειρέσιος, ον, Hom., Hes., Soph.; ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀπειρῖτος, ον, Hom., Hes.; ἀμέτρητος, ον, Hom., Pind., Eur., Ar.; θεσπέσιος, α, ον, in Hom., ος, ον after Hom., Theoc.; ἄσπετος, ον, Hom., Hes., Soph., Eur.; ἀπείραντος, ον, Pind.; also ἀπέραντος, ον, Pind., Æsch., Eur., Thuc.; ἀπείρᾰτος, ον, Pind.; ἀπέρᾰτος, ον, Æsch.; ἄμετρος, ον, Simon., Xen., Plat.; ἄπλατος, ον, Hes., Pind., Soph., Eur.; ἄπλετος, ον, Pind., Soph., Hdt., Xen., Plat., Ap. Rh.; νήρῖτος, ον, Hes.; ὑπερφυής, ές, Æsch., Ar., Hdt., Dem.; ἔκμετρος, ον, Soph.; ἄσκοπος, ον, Soph.; ἄφᾰτος, ον, Soph., Hdt.; ὑπερμεγέθης, ες, Hdt., Xen., Isoc., Dem., Æschin.; ὑπέρμεγας, -μεγᾰλη, -μεγα, no compar. or superl., Ar. *Vid.* GREAT.

IMMENSELY, ἄσπετον, Hom.; ἄσπετα, Hom.; θεσπέσιον, Hom.; θεσπεσίως, Theoc.; ἀμέτρως, Xen., Plat.; ὑπερφυῶς, Ar., Plat.; θαυμᾰσιον ὅσον, Plat.; ἀμήχᾰνον ὅσον, Plat.; ἀμηχάνως ὡς, Plat.

IMMENSENESS, ἀμετρία, ἡ, Plat.

IMMERSE, TO, βάπτω, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; ἐμβάπτω, Ar., Xen. *Vid.* TO SINK, TO DIP.

IMMERSION, βᾰφή, ἡ, Soph.

IMMINENT, ἄοκνος, ον (of calamity), Soph. *Vid.* TO IMPEND.

IMMIX, TO, μίγνῡμι, aor. 2 pass. ἐμίγην, fut. mid. sometimes in pass. sense, pres. and imperf. act., mid., and pass. sometimes μίσγω, μίσγομαι, ἔμισγον, etc. (not in prose) (Pind. also uses μιγνύω, ἐμίγνυον), Omn. *Vid.* TO MIX.

IMMOBILITY, ἀκῑνησία, ἡ, Arist.

IMMODERATE, ὑπερβάλλων, ουσα, ον, and ὑπερβᾰλών, οῦσα, όν, όντος, etc. (pres. and aor. 2 part. of ὑπερβάλλω), Pind., Eur.; περισσός, ή, όν, Soph., Æschin.; ἄρρυθμος, ον, Eur.; ἄκρᾱτος, ον, Thuc.; ἄμετρος, ον, Xen.; ἀσελγής, ές, Isæ., Dem., Æschin.

IMMODERATELY, λίαν in Hom. λίην (ῑ in arsis, otherwise ῐ, except when preceded by καί, when it is always καὶ λίην, Hom., ῐ Att. and other poets), Omn.; ἄγαν, Pind., Omn. Att.; περισσά, Eur.; ἀσελγῶς, Ar., Dem.; ἀμέτρως, Xen.; ὑπερβαλλόντως, Xen., Plat., Isoc.; ὑπερβεβλημένως, Arist.; πᾰρᾰκαίρως, Isoc.

IMMODERATENESS, ἀμετρία, ἡ, Plat.

IMMODEST, ἀναιδής, ές, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; θρᾰσύς, εῖα, ύ, Omn.; ἀναίσχυντος, ον, Eur., Xen., Isæ., Æschin. *Vid.* IMPUDENT.

IMMODESTLY, ἀναιδῶς, Soph., Eur., Xen., Dem.

To behave immodestly, to be immodest, ἀναιδεύομαι, mid., Ar.; ἀναισχυντέω, only act., Xen., Antipho, Isæ.

IMMODESTY, ἀναίδεια, and in Hom. ἀναιδείη, ἡ, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; ἀναισχυντία, ἡ, Xen., Plat., Lys., Dem. *Vid.* IMPUDENCE.

IMMOLATE, TO, θύω (ῡ, but ῠ usu. in pres. part. act., esp. in the oblique cases; also θῦειν, Eur., θύεσκε, poet., imperf. 3d sing. Hippon., ἔθῠε, Pind.), fut. θύσω, aor. 1 pass. ἐτῠθην, Omn. *Vid.* TO SACRIFICE.

One must immolate, θῠτέον, Ar., Plat.

IMMOLATION, θῠσία, ἡ, Hdt. *Vid.* SACRIFICE.

IMMORAL, ἄσωτος, ον, Soph. *Vid.* WICKED.

IMMORALITY, ἀσωτία, ἡ, Plat., Arist.

IMMORTAL, ἀειγενέτης, ου, only masc., gen. pl. ἀειγενετάων (α, however, generally used ᾱ), Hom.; ἀμβρόσιος, α, ον, sometimes in Att. ος, ον, Hom.; ἄμβροτος, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph.; ἀθᾰνᾰτος, η, ον, and ος, ον, Omn.; ἄφθῐτος, ον, Hom., Hes., h., Theogn., Pind., Trag.; ἀειγενής, ές, Plat. *Vid.* EVERLASTING.

The immortal gods, θεοὶ αἰὲν ἐόντες, Hom.

IMMORTALITY, ἀθᾰνᾰσία, ἡ, Plat., Isoc.

IMMORTALIZE, TO (i. e., to make immortal, also to consider one's self immortal), ἀθᾰνᾰτίζω, Hdt., Arist.

IMMOVABLE, ἔμπεδος, ον, no compar. or superl., Omn. poet.; ἀσφᾰλής, ές, Hom., Æsch., Soph., Xen., Dem.; ἀστεμφής, ές, Hom., Theoc.; ἀστρᾰβής, ές, Pind.; ἄτεγκτος, ον (by prayers, tears, etc.), Soph.; ἀκίνητος, ον, Eur., Thuc., Xen., Dem.; δυσκίνητος, ον, Plat.; ἀμετᾰκίνητος, ον, Plat.; ἀτελεύτητος, ον (of a man, or his determination), Soph.; ἀμετάστᾰτος, ον, Plat.; ἀδᾰμάντῐνος, ον, Plat.; ἀμετᾰκλαστος, ον, Xen. *Vid.* FIRM.

To be immovable, ἀτρεμέω, once also in pres. mid. or pass., Hes., Theogn., Hdt.; ἀτρεμίζω, Theogn., Hdt., Antipho; ἀτρέμας ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), Ar., Xen.; ἀμετᾰκῑνήτως ἔχω, Isoc.; ἀκῑνητίζω, Arist.

IMMOVABLY, ἀστεμφῶς, Hom.; ἀτρέμᾰς and ἀτρέμα, Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἔμπεδον, Hom.; ἐμπέδως, Æsch., Soph., Plat.; ἀσφᾰλές, Hom.; ἀσφᾰλέως, and contr. (as always in Att.) ἀσφαλῶς, compar. -έστερον, superl. -έστατα,

Hom., Æsch., Plat.; δυσκῑνήτως, Plat.; ʼἀμετακῑνήτως, Isoc.

IMMUNITY, ʼἀτέλεια, ἡ (esp. from public burdens), Æsch., Dem.

IMMURE, TO, ἐγκᾰτοικοδομέω, c. εἰς and acc., Æschin.

IMMUTABLE, ἀσφᾰλής, ές, Soph.; ʼἀκίνητος, η, ον, and ος, ον, Hdt., Thuc., Plat.; ʼἀμετάπτωτος, ον, Plat.; ʼἀμετᾰβλητος, ον, Hipp.; ʼἄτροπος, ον, Theoc.

IMMUTABLY, ἐμπέδως, Æsch., Plat.

IMPAIR, TO, μᾰραίνω, Æsch., Soph., Dem.; λῡμαίνομαι, mid. c. perf. pass. λελῦμασμαι, 3d sing. λελῦμανται in act. sense, c. acc. or c. dat., Eur., Xen., Isoc., Dem.; μειόω, Xen.; πᾰρᾰθραύω, perf. pass. -τέθραυσμαι, Plat. *Vid.* TO INJURE.

IMPALE, TO, πήγνῡμι, aor. 2 pass. ἐπάγην, 2d perf. in pass. sense πέπηγα, Æsch.; ʼἀνασκολοπίζω, fut. mid. ἀνασκολοπίσομαι or -πιοῦμαι (even in Hdt.) in pass. sense, Hdt.

[*Impaled*, ὑπὸ ῥάχιν παγέντες, Æsch.]

IMPALPABLE, ʼἀνᾰφής, ές, Plat.

[IMPARISYLLABIC, περισσοσύλλαβος, ον, Gram.]

IMPART, TO, κοινόω, c. acc. rei, dat. pers., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Plat., Isæ.; ʼἀνᾰκοινόω, and mid., c. pluperf. pass. in act. sense (Xen. also has irreg. imper. ἀνακοίνεο), Theogn., Ar., Hdt., Plat.; συγκοινόομαι, mid., c. dat., Thuc.; [μεταδίδωμι, c. dat. et gen., Hdt.; προσκοινόω, c. dat., Dem.] *Vid.* TO COMMUNICATE.

One must impart, κοινωνητέον, c. dat. pers., acc. rei, Plat.

IMPARTIAL, ʽἁγνός, ή, όν, Pind.; ἑτεροῤῥεπής, ές, Æsch.; κοινός, ή, όν, Thuc., Lys., Dem.; ʽἴσος, η, ον, Dem.; ʼἀδέκαστος, ον, Arist.

IMPARTIALLY, ἐς μέσον, Hom.; εἰς τὸ μέσον, Xen.

[IMPARTING, AN, μετάδοσις, εως, ἡ, Xen.]

IMPASSABLE, ʼἄβᾰτος, ον, Pind., Hdt., Xen.; ʼἄπορος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; ʼἄνοδος, ον, Eur., Xen.; δύσβᾰτος, ον, Xen., Plat.; δύσοδος, ον, Thuc.; δυσπόρευτος, ον, Xen.; δύσπορος, ον, Xen.; ʼἀδιάβᾰτος, ον, Xen.

Impassable for carriages, ʼἀνᾰμάξευτος, ον, Hdt.

IMPASSABILITY, ʼἀπορία, ἡ, Thuc., Xen.

IMPASSIONED (style, language, etc.), πᾰθητικός, ή, όν, Arist.

In an impassioned manner, πᾰθητῐκῶς, Arist.

[*To be impassioned*, παθαίνομαι (of an orator, etc.), Dion H., Anth.]

IMPATIENT, ʼἀπᾰθής, ές, c. gen., Hdt.

For proud men are impatient at (can not bear with patience) good arguments from their inferiors, οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα τοὺς κρείσσους λόγους Πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο, Eur.

Rather impatient, ʽὑποδύσφορος, ον, Hipp.

To be impatient, σπέρχομαι, pass., sometimes c. dat. of the cause, Eur., Hdt.; ʼἀτλητέω, only pres. act., Soph.

IMPATIENTLY, δυσφόρως, Soph.; πᾰλιγκότως, Eur.; δυσλόφως, Eur.; σκληρῶς, Eur.

IMPEACH, TO, γρᾰφομαι, mid., c. acc. pers., gen. of the cause, sometimes c. dupl. acc. of the person and the accusation (γρᾰφομαι γρᾰφήν τινα), or c. infin. of the crime, also in pass. of the person, sometimes of the impeachment, c. dat. pers., Ar., Plat., Dem., Æschin. *Vid.* TO ACCUSE.

They voted that they should be impeached, ἐψηφίσαντο προβολὰς αὐτῶν εἶναι, Xen.

IMPEACHMENT, γρᾰφή, ἡ, Ar., Xen., Isoc., Dem.; προβολή, ἡ, Æschin., Xen.; ἀντιγραφή, ἡ, Ar. *Vid.* ACCUSATION.

IMPEDE, TO, βλάπτω, aor. 2 pass. ἐβλᾰβην, also 3d sing. pass. βλᾰβεται (Hom.), sometimes c. gen. of the course in which, Hom., Æsch.; ἐμποδίζω, c. acc. pers. or c. dat., c. gen. rei, or c. τοῦ and infin. or μή and infin., or c. πρός and acc., Æsch., Soph., Plat., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* TO HINDER.

IMPEDIMENT, ἐμπόδισμα, ᾰτος, τό, Plat. *Vid.* HINDERANCE.

IMPEL, TO, σεύω, in augmented tenses with σσ, e. g., ἔσσευον, aor. 1 ἔσσευα, perf. pass. ἔσσῠμαι, aor. 1 ἐσσύθην and ἐσύθην, Hom., Ap. Rh.; διώκω, Hom., Æsch., Soph.; ἐλαύνω, fut. ἐλάσω (Att. also ἐλῶ, ἐλᾷς, etc.), from which come the other tenses, perf. ἐλήλᾰκα, etc., Omn.; προτρέπω, perf. act. -τέτροφα, pass. -τέτραμμαι, aor. 1 pass. -ετρέφθην, Trag., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἐλαστρέω (esp. of impelling a boat by oars, etc.), Hdt. *Vid.* TO URGE.

Calculated to impel, προτρεπτῐκός, ή, όν, Isoc., Æschin.

IMPEND, TO, ἐπιῤῥέπω, rare except in pres. and imperf. act., c. dat., Hom., Æsch.; ἐφάπτομαι, only in 3d sing., perf. and pluperf. pass. ἐφῆπται, ἐφῆπτο, c. dat., Hom.; ἐφίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Hom., Soph., Thuc., Dem.; ἐπῐκρεμάννῠμαι and -κρέμᾰμαι, pass., aor. 1 -εκρεμάσθην, etc., c. dat., Simon., Pind., Thuc.; κρεμάννῠμαι and κρέμᾰμαι, c. dat. or c. ʽὑπέρ and gen., Pind., Xen.; ἐνίσταμαι, Ar., Xen., Isæ., Dem.; ἐπῐκειμαι, -εκείμην, fut. -κείσομαι, c. dat., Xen.; ἐπαρτάομαι, pass., Dem.; ἔπειμι (εἶναι), Dem.

To cause to impend over, ἐπῐκρεμάννῡμι, fut. -κρεμᾰσω, Att. -κρεμῶ, ᾶς, ᾶ, c. dat., Theogn.; ʽὑπερκρεμάννῡμι, c. dat., Theogn., Pind.

IMPENDING, ἐπερχόμενος, η, ον, Æsch., Theogn.; ἐπιφερόμενος, η, ον, Hdt., Antipho; ἐπιών, οῦσα, όν, etc. (usu. in crasis with the article, οὑπιών, ἡ ʼπιοῦσα, etc.), Eur., Plat.; ἐπικρεμᾰμενος, η, ον, Thuc.; μέλλων, ουσα, ον, etc., Thuc.

IMPENETRABLE, δύσεύρετος, ον, Eur. *Vid.* IMPASSABLE.

[IMPERATIVE, *the imperative mood*, ἡ προστακτική (sc. ἔγκλισις), Gram.; τὸ προστακτικόν, Diog. L.]

IMPERCEPTIBLE, ʼἀναίσθητος, ον, Thuc.; ʼἀσῡνοπτος, ον, Æschin.

IMPERCEPTIBLY, λᾰθρη, sometimes also λάθρᾶ (λάθρᾰ, Att.), Hom.; λᾰθραίως, Æsch.

To do a thing imperceptibly, λήθω (Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen.) and λανθάνω, fut. λήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰθον (in Hom. often λέλαθον, subj. λελάθω, etc.), perf. λέληθα, mid. not used in this sense, c. part. agreeing with nom. to the verb, Omn.

IMPERFECT, ἡμῐτελής, ές, Hom., Xen., Isoc.; ʼἀτελής, ές, Thuc.; ἐνδεής, ές, Omn. Att.; [ἀνέργαστος, ον, Arist.]

[*The imperfect tense*, χρόνος παρατατικός, Sext. Emp.]

IMPERFECTION, ἔνδεια, ἡ, Thuc., Xen., Isoc.; κολόβωμα, ᾰτος, τό, Arist. *Vid.* DEFICIENCY.

IMPERFECTLY, ἐπιδεῶς, Plat.; κολοβῶς, Arist.

IMPERIAL, βᾰσῐλειος, α, ον, and ος, ον, in Hom. βᾰσῐλήϊος, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* ROYAL.

IMPERIOUS, τῠραννῐκός, ή, όν, Ar., Xen., Plat.; δεσποτῐκός, ή, όν, Plat.

To be imperious, τῠραννέω, only act., Plat.

IMPERIOUSLY, τῠραννῐκῶς, Plat., Isoc.; δεσποτῐκῶς, Isoc.

IMPERISHABLE, ʼἀθᾰνᾰτος, ον, Omn.; ʼἀγήραος, ον, contr. ἀγήρως, ων (as always in Att. *prose*), acc. sing. ἀγήρων and ἀγήρω, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Thuc., Dem.; ʼἀγήρᾰτος, ον, Eur., Xen., Plat., Dem.; ʼἀγήραντος, ον, Simon.; ἄφθῐτος, ον, Omn. poet.; ʼἄληκτος, ον, poet. ἄλληκτος, Hom.; ʼἄπαυστος, ον, Soph., Thuc.; ἄσβεστος, ον, Pind., Æsch.; ʼἀδιάφθορος, ον, Plat.; ʼἀνεξᾰλειπτος, ον, Isoc. (of glory, etc.); ἀείμνηστος, ον, Lys.

IMPERTINENT, μᾰταιος, α, ον, or ος, ον, Pind., Soph., Hdt., Plat.

IMPERVIOUS, ʼἀδιᾰβᾰτος, ον, Xen.

IMPETUOSITY, ἐρωή, ἡ, Hom.; ʼᾱϊκή, ἡ, usu. only of things sent or hurled with impetuosity, Hom.; ῥῑπή, ἡ, Omn. poet.; ὁρμή, ἡ, Omn.; ῥόμβος, ὁ, Pind.; νεότης, ητος, ἡ (of disposition), Eur., Hdt., Plat.; ῥύμη, ἡ, esp. of any thing falling, Thuc.; ʼᾱϊξ, ʼᾱϊκος, ἡ, Ap. Rh. *Vid.* VIOLENCE.

IMPETUOUS, ἄητος, ον, Hom.; αἴθων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Soph.; λάβρος, ον, Hom., Theogn., Pind., Soph., Eur.; θοῦρος, ον, Hom., Æsch., Eur., Ap. Rh., fem. θοῦρις, ῐδος, Hom.; πολυᾱϊξ, -ᾱϊκος, ὁ καὶ ἡ, of winds esp., Hom.; μάργος, η, ον, and ος, ον, h., Pind., Æsch., Eur., Ap. Rh.; θούριος, Soph., Eur., Ar.; ἔντονος, ον, Eur.; βρῑσάρμᾰτος, ον, h., Ap. Rh.; ὀρσόλοπος, only masc., Anac.; λαβρόσῠτος, ον, Æsch.; προπετής, ές, Æschin. *Vid.* VIOLENT.

IMPETUOUSLY, ἐπῐκρᾰτέως, Hom., Hes.; λάβρως, Theogn., Æsch., Eur.; φορᾰδην, Soph., Eur.; ἄρδην, Æsch.; προπετῶς, Xen.; ʼᾱΐγδην, Ap. Rh.

IMPIETY, δυσσέβεια, ἡ, Soph., Eur.; δυσσεβία, ἡ, Æsch.; ʼἀσέβεια, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ʼἀσεβία, ἡ, Eur.; ʼἀνομία, ἡ, Eur.; θεοσεχθρία, ἡ, Ar.; ʼἀνοσιότης, ητος, ἡ, Plat., Isoc.; ʼἀνοσιουργία, ἡ, Plat.; ʼἀθεότης, ητος, ἡ, Plat.

A deed of impiety, ʼἀσέβημα, ᾰτος, τό, Thuc.

To join in an act of impiety, σῠνᾰσεβέω, Antipho.

IMPIOUS, ʼἀσεβής, ές, Pind., Trag., Xen., Dem.; ʼἄσεπτος, ον, Soph., Eur.; δυσσεβής, ές, Trag.; ʼἀνόσιος, ον, Trag., Hdt., Xen., Plat.; ʼἄνομος, ον, Trag., Hdt.; ʼἄθεος, ον, Æsch., Pind., Soph., Plat.; ἀνῑ́ερος, ον, Æsch., Eur.; ʼἀπόθεος, ον, Soph.; μῑσόθεος, ον, Æsch.; ʼἀποβώμιος, ον, Eur.; ʼἀλῐτήριος, ον, Thuc., Dem. *Vid.* WICKED.

[*It is impious to . . . I deem it impious*, οὐχ ὅσιόν ἐστι, c. inf., οὐχ ὅσιον ποιέομαι, c. inf., Hdt.]

IMPIOUSLY, ʼἀθέως, Soph.; δυσσεβῶς, Eur.; ʼἀνοσίως, Eur., Dem.; ʼἀνόμως, Eur., Thuc., Isoc.; οὐχ ὁσίως, Thuc.

To act impiously, to be impious, ʼἀσεβέω, no mid., but Æschin. has pass. of the impious deeds done, and Plato of the house affected with the consequences of impiety, Æsch., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; δυσσεβέω, only act., Trag.; ʼἀσεπτέω, only act., Soph.; ʼἀνοσιουργέω, only act., Plat.

IMPLACABLE, ἄλληκτος, ον, poet. for ἄληκτος (of anger), Hom.; ἀμείλιχος, ον, Hom., Pind., Æsch.; ἀμείλικτος, ον, Hom., Hes., Eur., Ap. Rh.; δυσπᾰραίτητος, ον, Æsch.; ἄτεγκτος, ον, Soph., Eur., Ar.; ἀτέραμνος, ον, Æsch.; ἄθελκτος, ον, Æsch.; ἄσαντος, ον, Æsch.; ἄσπονδος, ον (of a war), Æsch., Eur., Dem., Æschin.; δύσἀρεστος, ον, Æsch.; ἀπᾰραίτητος, ον, Lys., Dem.; ἄπειστος, ον, Dem.; ἀκήρυκτος, ον (of a war), Xen.; ἀδιάλλακτος, ον, Dem.

IMPLACABLY, ἀσκελέως and ἀσκελές, Hom., Eur.; ἀπᾰραιτήτως, Thuc.

IMPLANT, TO, ἐμφύω (ῠ before a vowel, ῡ before a consonant), aor. 2 ἐνέφυν, and perf. ἐμπέφῡκα, poet. ἐμπέφυα, part. ἐμπεφυκώς, ότος, but ἐμπεφυώς, ῶτος, in pass. sense, c. dat. of the place where, Hom., Theogn., Soph., Eur., Xen., Plat.; ἐμφυτεύω, c. dat., Plat.; κᾰτοικίζω (of implanting feelings, hopes, etc., in man), Æsch.

That can be implanted, ἔνθετος, ον, Theogn.

Implanted by nature, ἔμφῦτος, ον, c. dat., Hdt., Plat., Dem.

[IMPLEAD, TO, ONE ANOTHER, ἀντιδικάζομαι, Lys.]

IMPLEMENT, AN, σκεῦος, τό, Hdt., Thuc., Xen.; ἄθλημα, ἄτος, τό, Theoc. *Vid.* INSTRUMENT, TOOL.

IMPLICATE, TO, πλειστηρίζομαι, only pres. mid. (in an accusation), c. gen. of the crime, Æsch.; κᾰτᾰπλέκω (in a crime), c. dat. of the crime, Hdt.

To be implicated in, προσέχομαι, pass., only in pres. and imperf. -ειχόμην, c. dat., Thuc.; ἐμπλέκομαι, pass., c. dat., Plat., Isoc. *Vid.* TO INVOLVE.

IMPLICITLY (to believe), λῐ́αν, Hdt.

IMPLORE, TO, γουνάζομαι, mid., no pass., fut. -ᾰ́σομαι, usu. c. gen. of the thing by or in the name of which, sometimes c. πρός and gen., Hom.; γουνόομαι, mid., no pass., only pres. tense, Hom.; λῐτᾰνεύω, in augmented tenses usu. ἐλλιτ., Hom., Pind., Xen., Plat.; λίσσομαι, mid., fut. λίσομαι, aor. 1 often ἐλλῐσάμην for ἐλισ. (not in Att.), aor. 2 ἐλῐτόμην (Hom. has also poet. imperf. λισσεσκόμην, the Attics only use pres. and imperf.), no pass., Omn. poet., Hdt., Plat.; εὔχομαι, mid., perf. pass. in pass. sense (the only tense so used), but pluperf. pass. in act. sense, c. acc. or c. dat. pers., sometimes c. πρός and acc. pers. (Hom. never uses an augment; the Attics usu. have ηὐ in the augmented tenses); εὐχετάομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; ἱκετεύω, Omn.; ἱκνέομαι, mid., aor. 2 ἱκόμην, imper. ἱκοῦ, the only tense except pres. and imperf. used in this sense, Hom., Soph., Eur.; δέομαι, mid., fut. δεήσομαι, aor. 1 pass. ἐδεήθην in act. sense, c. gen. pers., acc. rei, sometimes c. dupl. gen., sometimes (but rarely) c. acc. pers., Soph., Ar., Omn. prose; ἀντιάζω, fut. -ᾰ́σω, Dor. -ᾰ́ξω, only act., Soph., Eur.; ἄντομαι, only pres. and imperf. mid., Soph., Ar.; ἀντῐβολέω, often c. dupl. augment, e. g., ἠντεβόλουν, etc., Ar., Xen., Lys., Dem.; προσπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, also in form ποτῐπίπτω, Æsch., Eur.; ἐπῐμαρτῠ́ρομαι, mid., no pass., Hdt., Thuc. *Vid.* TO ENTREAT.

To implore by touching the chin, ὑπογενειάζω, Æschin.

To implore in return, ἀντῐδέομαι, c. gen. pers., acc. rei, Plat.

IMPLY, TO (to contain an assertion by implication), ἐνσημαίνω, Plat.

IMPOLICY, δυσβουλία, ἡ, Æsch., Soph.

IMPOLITIC, ἀπρόσσκοπτος, ον, Dem. *Vid.* IMPRUDENT.

IMPORT, TO, εἰσάγω, aor. 2 -ήγᾰγον, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; κομίζω, Hdt., Isoc.; εἰσκομίζω, oftener in mid. in this particular sense, Hes., Æsch. (in the general sense of bringing in), Thuc.; προσκομίζω (also mid.), Xen.; προσάγω (also mid.), Xen.; εἰσφέρω, fut. -οίσω, oftener -οίσομαι, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνείχθην, perf. act. and pass. rare, Hdt., Thuc. *Vid.* TO BRING.

To import instead, ἀντῐφορτίζομαι, mid., also in pass., Thuc., Xen.

To be imported, φοιτάω, only act., Hdt., Xen., Lys.; ἐπεισέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Thuc.

One must import, εἰσακτέον (hardly, however, used in this particular sense), Ar., Xen.; so κομιστέον, Plat.

IMPORTANCE, ὄγκος, ὁ, Soph., Eur., Plat., Dem.; ῥοπή, ἡ, Xen., Isoc., Dem.

Are our parents or our education of most importance? Ἆρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν ἢ τροφαί; Eur. See next word.

And what is this word of excessive importance which you heard from me? ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον; Soph.

Think order and silence of the greatest importance, κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου ἡγεῖσθε, Thuc.

Matters of importance, τὰ διάφορα, c. dat. pers., Isæ.

Matters of the greatest importance, τὰ μέγιστα διαφέροντα, Thuc.

For they thought it a matter of great importance to get back the men, τοὺς γὰρ δὴ ἄνδρας περὶ πλείονος ἐποιοῦντο κομίσασθαι, Thuc.

IMPORTANT, μέγας, μεγᾰ́λη, μέγα, all cases except nom. and acc. masc. and neut. from μεγᾰ́λος, compar. μείζων, superl. μέγιστος, Omn.; σπουδαῖος, α, ον, Pind., Hdt., Isoc., Dem.; ἀξιόχρεως, ὁ καὶ ἡ, neut. ων, Thuc.; ἀκᾰτᾰφρόνητος, ον, Xen.; ἐπάξιος, α, ον, Hdt.; ἐπῐκαίριος, ον, Xen.; ἐμβρῐθής, ές, Isoc.; εὐμεγέθης, ες, Dem.; ἔντιμος, ον, Dem.; ἀρῐθμητός, ή, όν, Theoc.

More important, προυργιαίτερος, α, ον, Thuc., Plat.; πρεσβῠ́τερος, α, ον, and superl. -τατος, η, ον, Eur., Hdt., Thuc., Plat.

To think important, ἐναριθμέομαι, mid., esp. to one's self, Eur.; [πρᾶγμα ποιέομαι, c. acc., Hdt.; *to think not important*, πρᾶγμα οὐδὲν ποιέομαι, Hdt.]

To think athletic exercises more important than music, πρεσβυτέρως γυμναστικὴν μουσικῆς τετιμηκέναι, Plat.

IMPORTATION, κομῐδή, ἡ, Thuc., Isoc.; εἰσκομῐδή, ἡ, Thuc.; εἰσᾰ́γωγή, ἡ, Plat.; πᾰ́ρᾰπομπή, ἡ, Xen., Arist.

Importation of corn, σῑτοπομπία, ἡ, Dem.

Importation in return, ἀντῐ́ληψις, εως, ἡ, Thuc.

IMPORTED, εἰσπλέων, ουσα, ον, Thuc.; ἐπακτός, όν, Thuc.; ἐπείσακτος, ον, Plat., Dem.; ἐπιφοιτάων, ουσα, ον, Hdt.

What may be imported, εἰσᾰγώγῐμος, ον, Arist.; ἐπεισᾰγώγῐμος, ον, Plat.

[IMPORTS, τὰ προσαχθέντα, Xen.]

IMPORTUNATE, λῑπᾰρής, ές, Soph.; γλίσχρος, α, ον, Ar.; [ὀχληρός, ά, όν, Hdt., Eur., Plat.]

To be importunate, λῑπᾰρέω, in pass. also *to be entreated with importunity* (of the person entreated), no mid., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; γλῐ́χομαι, mid., rare except in pres. and imperf., Plat.

One must be importunate, λῑπᾰρητέον, Xen.

IMPORTUNATELY, γλίσχρως, Plat.; λῑπᾰρῶς, Plat.

[IMPORTUNE, TO, προσαιτέω, c. dupl. acc., Hdt.; λιπαρέω, c. acc. et infin., Æsch.] *Vid.* TO ENTREAT.

IMPORTUNITY, λῑπᾰρία, ἡ, Hdt.; ἀκαιρία, ἡ, Plat.

IMPOSE, TO, ἐπῐτίθημι, aor. 1 act. -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 pass. -ετέθην, etc., c. dat. of that on which, Hom., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἐφάπτω, in Hom. only in perf. and pluperf. pass., Hom., Pind.; προστίθημι, Trag., Hdt., Xen.; προτίθημι, Soph.; ἀνᾰτίθημι, Pind., Ar., Hdt., Xen.; περῐτίθημι, Thuc., Andoc.; ἀμφῐβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, etc. (esp. as a yoke on any one), c. dat. of that on which, Æsch.; ἐπῐβάλλω, Soph., Hdt., Xen., Dem.; ἐπιρρέπω, rare except in pres. act., c. dat., Æsch.; ἐπιρρίπτω, aor. 2 pass. -ερρῐ́φην, c. dat., Æsch.; ἐπελαύνω, fut. -ελᾰ́σω, Att. -ελῶ, ᾷς, ᾷ (of imposing an oath), c. dat., Hdt.; τάσσω, Ar., Plat., Lycurg.; ἐπῐτάσσω, Soph., Ar., Hdt., Plat., Dem., Æschin.; ἐπῐτελέω, fut. -έσω, Plat.; ἐπῐτῑμάω (esp. of a fine), Hdt., Æschin.

To impose upon (i.e., deceive), ὑπέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, c. acc., Eur.; (by lies), ψεύδομαι, c. acc., Trag., Xen. *Vid.* TO DECEIVE, TO CHEAT.

To impose in addition, προσεπῐβάλλω, Isoc.; προστίθημι, Hdt.

To be imposed (as a penalty, etc., is imposed by law on an offense), ἐπίκειμαι, imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses, c. dat., Hdt., Thuc., Xen.

One must impose, ἐπῐθετέον, Plat.

IMPOSED, ἐφεστώς, ῶσα, ός, gen. ῶτος, etc., Soph.; προσφερόμενος, η, ον, Hdt.; ἐπακτός, ή, όν, Lys., Isoc.

IMPOSITION, AN, κλέμμα, ᾰτος, τό, Dem., Æschin.

[*Imposition of hands* (in religious rites), χειρεπιθεσία, ἡ, Eccl.]

[IMPOSSIBILITY, τὸ ἀδύνατον, Hdt.; *impossibilities*, ἄπρηκτα, τά, Theogn.; ἀμήχανα, τά, Soph.]

IMPOSSIBLE, ἄπρακτος, ον, Theogn.; ἄμᾰχος, ον, Pind.; ἄπορος, ον, Pind., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἀδῠ́νᾰτος, ον, Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ἀμήχᾰνος, ον, Soph. *Vid.* SYN. 87.

[*It is impossible*, οὐχ οἷόν (οἷά) τε ἐστίν, Hdt., and Att.; also οὐκ ἐνδέχεται, ἀδύνατόν ἐστιν, ἀμήχανόν ἐστιν, etc.]

And Periander said that it was quite impossible that he had not . . ., Περίανδρος δὲ οὐδεμίαν μηχανὴν ἔφη εἶναι μὴ . . ., Hdt.

Impossible! καὶ πῶς;—"*But can any one impart what he has not got?*"—"*Impossible!*" ΣΩ. Δύναιτο δ' ἄν τις μεταδιδόναι ὃ μὴ ἔχοι;—ΑΛ. Καὶ πῶς; Plat.

IMPOST, τέλος, τό, Ar., Xen., Plat., Dem. *Vid.* TAX.

IMPOSTOR, AN, γόης, ητος, ὁ, Eur., Plat., Dem.; μῑμητής, οῦ, ὁ, Plat.; φέναξ, ᾱκος, ὁ, Ar.

IMPOSTURE, AN, πλάσμα, ατος, τό, Dem.; πᾰρᾰ́κρουσις, εως, ἡ, Dem.

IMPOTENCE, ἀδῠνᾰσία, ἡ, Hdt. *Vid.* WEAKNESS.

IMPOTENT, [ἄναλκις, ὁ καὶ ἡ, gen. ῐδος, Hom.]; ἀδῠ́νᾰτος, ον, Eur., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* WEAK, UNABLE.

IMPOVERISH, TO, ἐλασσόω, esp. in pass., no mid., Lys., Isoc.; λεπτῡ́νω, Arist.

IMPRACTICABLE, ἀμήχᾰνος, ον, Hom., Soph., Dem.; ἄπορος, ον, Pind., Eur., Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* IMPOSSIBLE.

Impracticable (of a man, i. e., obstinate, q. v.), ἀτελεύτητος, ον, Soph.

IMPRECATE, TO, ἀράομαι (ᾱ Hom., ᾰ Att.), fut. -ᾱ́σομαι, no pass., c. acc. of the thing imprecated, dat. of the person on whom, Hom., Trag., Hdt.; κᾰτᾱράομαι, sometimes c. infin. of the evil imprecated, Hom., Theogn., Hdt., Dem.; ἐπᾱράομαι (ρᾰ Mel.), Soph., Eur., Hdt., Plat., Isoc., Mel.; ἐπεύχομαι, c. dat. pers., Æsch., Plat., Æschin.; κᾰτεύχομαι, c. dat. pers. or c. gen., Æsch., Soph., Plat.; ἐφυμνέω, Soph.

IMPRECATED, caused or invoked by imprecations (of a calamity), ἀρᾱτός, ή, όν, Soph.

IMPRECATION, ἀρά, ἡ (ᾱρ Hom., ᾰρ Trag.), Hom., Trag.; εὐχή, ἡ, Eur.

Uttering imprecations, ἀραῖος, α, ον, and ος, ον, c. dat. of him against whom, Æsch., Soph., Plat.

IMPREGNABLE, ἀνάλωτος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἄληπτος, ον, Thuc.; [ἄμαχος, ον, Hdt.]

[IMPREGNATE, TO, ὀχεύω (e. g., τὴν ἵππον), Hdt., Plat.; ὀχεύομαι (pass.), Arist.; (the cultivated *fig*), ἐρινάζω, Theophr.; also ψηνίζω.]

[IMPREGNATION (act of impregnating), ὀχεία, ἡ, Xen.; (pass. as result), πλῆσμα, τό, Arist.]

IMPRESS, TO, τῠπόω, Plat.; ἐνσημαίνω (a thing on another), c. dat. of the latter, Plat.; ἐκμάσσω, fut. -ξω, Plat.

Newly impressed, νεοχᾰ́ρακτος, ον, Soph.

IMPRESSION, AN, τύπος, ὁ, Æsch., Eur., Plat., Lys.; ὑπογρᾰφή, ἡ, Æsch.; χᾰρακτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Eur., Plat., Isoc.; ἔκμακτρον, τό, Eur.; κόμμα, ᾰτος, τό (of a coin), Ar.; ἐκμᾰγεῖον, τό, Plat.

To make an impression (on one's hearers), ἐκπλήσσω, aor. 2 pass. -επλήγην, but more usu. in Att. -επλάγην, Thuc.

I know that they (sc. the speeches) *make the greatest impression on the minds of their hearers*, γινώσκω . . . ὅτι . . . οὗτοι μάλιστα ἐνδύονται ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀκουόντων (ἐνδύομαι, pass., c. perf. act. ἐνδέδῡκα, and aor. 2 ἐνέδυν), Xen.

To take an impression of, ἀπομάσσω (so as to copy it), and mid., no pass., Ar., Plat.

The taking of an impression, ἐξόμορξις, εως, ἡ, Plat.

The materials (wax or clay) *for taking an impression with*, ἐκμᾰγεῖον, τό, Plat.

IMPRESSIVE, καταπληκτῐκός, ή, όν, Macho.

IMPRINT, TO, ἐξομόργνῡμαι, mid., Plat.; χᾰράσσω, Anth.

To imprint upon, ἐπιβάλλω, perf. -βέβληκα, no aor. 1, c. dat., Isoc.

Newly imprinted, νεοχᾰ́ρακτος, ον, Soph.

IMPRISON, TO, δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, etc., Æsch., Thuc., Xen., Dem., Æschin.; κᾰτᾰδέω, Hdt., Thuc.; εἵργω, and in pres. and imperf. act. εἱργνῡ́ω, Xen., Andoc., Lys.; ἀποτίθημι (aor. 1 act. -έθηκα, pass. -ετέθην) εἰς δεσμωτήριον, Lycurg.

And at first he is imprisoned by the Ephori, καὶ ἐς μὲν τὴν εἱρκτὴν ἐσπίπτει τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν Ἐφόρων, Thuc.

IMPRISONMENT, εἱργμός, ὁ, Dem. *Vid.* PRISON.

IMPROBABLE, ἄλογος, ον, Dem.

IMPROBABLY, ἀλόγως, Plat.

IMPROPER, πᾰρᾰ́τροπος, ον, Pind.; ἀπρεπής, ές, Thuc., Plat., Isoc.; δυσπρεπής, ές, Eur. *Vid.* WRONG.

IMPROPERLY, ὑπὲρ αἶσαν, Hom.; παρ' αἶσαν, Pind.; παρὰ μοῖραν, Hom.; ἀπρεπέως, h.; ἀσχημόνως, Plat.; κακοσχημόνως, Plat.

To behave improperly, ἀσχημονέω, only act., Eur., Xen., Plat., Dem.

IMPROPRIETY, ἀπρέπεια, ἡ, Plat.; ἀσχημοσῠ́νη, ἡ, Plat.

IMPROVE, TO, neut., ἐπῐδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, Thuc., Isoc.; εἶμι (part. ἰών, infin. ἰέναι, imperf. ᾔειν) ἐπὶ τὸ βέλτῑον, Xen.; μεταπίπτω βελτίονα (sc. πράγματα), Eur.

It is natural that, after going on ill, the cities should improve (should have a change for the better) . . . *for as, while a man is alive, there is hope that he may improve, after having fared ill* . . ., etc., ἐκ μὲν τοῦ κακῶς πράττειν τὰς πόλεις μεταβολῆς τυχεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον εἰκός ἐστιν . . . ὥσπερ γὰρ ἀνθρώπῳ ζῶντι μὲν ἐλπὶς ἐκ τοῦ κακῶς πρᾶξαι μεταπεσεῖν, Lycurg.

To improve, act., αὐξάνω, fut. αὐξήσω, etc., Eur., Plat.

IMPROVEMENT, αὔξησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.; ἐπῐ́δοσις, ἡ, Isoc.

IMPROVIDENCE, IMPRUDENCE, ἀφρᾰδία, ἡ, Hom., Theogn.; ἀφροσῠ́νη, ἡ, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἀβουλία, ἡ, Omn. Att., Hdt.; ἀλογία, ἡ, Thuc., Isoc., Dem. *Vid.* FOLLY.

IMPROVIDENT, IMPRUDENT, ἀφρᾰδής, ές, Hom.; ἄβουλος, ον, Soph.; κᾰκόφρων, ὁ καὶ ἡ, gen. -ονος, Soph., Eur.; ἄλογος, ον, Thuc., Isoc., Dem.; ἀλόγιστος, ον, Thuc., Xen.; ἀπρονόητος, ον, Xen.; ἀπρόσκεπτος, ον, Dem. *Vid.* FOOLISH.

IMPRUDENTLY, ἀφρᾰδέως, Hom.; ἀπροβούλως, Æsch.; ἀπροβουλεύτως, Plat.; ἀλόγως, Plat.; ἀλογίστως, Thuc., Plat.

IMPUDENCE, ἀναίδεια, ἡ, and in Hom. ἀναιδείη, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; θρᾰ́σος and θάρσος, τό, Hom., Trag., Hdt., Plat., Æschin.; θρᾰσῠ́της, ητος, ἡ, Thuc.; ἀναισχυντία, ἡ, Xen., Plat., Lys., Dem.; θρᾰσυστομία, ἡ, Mel.

Not with excessive impudence, μὴ λίαν ἄνω βλέφαρα πρός τ' ἀναιδὲς ἀγαγών, Eur.

IMPUDENT, κῠ́νεος, α, ον, compar. κύντερος, superl. κύντᾰτος, Hom., Hes., h., Eur.; κῠνώπης, ου, ὁ, and fem. κυνῶπις, ῐδος, ἡ, Hom.; fem. also κῠνᾰ́μυια, Hom.; θρᾰσύς, εῖα, ύ, Omn.; ἀναιδής, ές, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; θρᾰσῠ́μυθος, ον, Pind.; θρᾰσῠ́στομος, ον, Æsch.; κυνοθρᾰσής and κῠνοθαρσής, ές, Æsch., Theoc.; κῠνόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἀναίσχυντος, ον, Eur., Xen., Isæ., Æschin.; λᾰ́μῠρός, ά, όν (of speech, etc.), Xen.; μοθωνικός, ή, όν, Ion.

An impudent fellow, μόθων, ωνος, ὁ, Ar.

To be impudent, behave impudently, ἀναιδεύομαι, mid., Ar.; ἀναισχυντέω, only act., Xen., Antipho, Isæ.

[*He is impudent enough to do*, etc., ἀναισχυντέω, c. part., e. g., ποιῶν, Ar.]

To be exceedingly impudent, ὑπεραναιδεύομαι, Ar.

IMPUDENTLY, ἀναιδῶς, Soph., Eur., Xen., Dem.

To speak impudently, θρᾰσυστομέω, only act., Æsch., Soph.

IMPUGN, TO, κᾰθάπτομαι, mid., no pass. in this sense, c. acc., or c. gen., Hom., Hes., Thuc., Plat. *Vid.* TO ATTACK.

IMPULSE, ὁρμή, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἔσις, εως, ἡ, Plat.; [ὁλκή, ἡ, Plat.; *with one impulse*, μιᾷ ὁρμῇ, Xen.]

Attempts are made on the impulse of the moment, δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίγνονται, Thuc.

[*One feels an impulse to*, ὁρμὴ ἐπιπίπτει τινί, c. infin., Thuc.]

IMPUNITY, ἄδεια, ἡ, Hdt., Thuc., Lys., Dem.

With impunity, adj., ἄκλαυστος, ον, Soph.; χαίρων, ουσα, ον (ἀπαλλάσσω, etc.), οντος, etc., Soph., Ar., Hdt., Xen., Dem.; also χαιρήσων, ουσα, ον, Ar.; ἀκόνδῠλος, ον, Luc.

With impunity, adv., νήποινον, Hom.; νήποινα, Xen.; νηποινί, Plat., Dem.; ἀνᾱτεί, Trag., Plat.; ἀζημίως, Philem.

Not with impunity, κλάων, ουσα, ον, οντος, etc., Soph., Eur.

Do you think that you will always say these things with impunity? ἦ καὶ γεγηθὼς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς; Soph.

If these deeds of violence are to be done by her with impunity, εἰ ταῦτ' ἀνατεὶ τῇδε κείσεται κράτη, Soph.

You shall not lecture me with impunity, κλάων φρένωσεις, Soph.

To escape with impunity (only in fut.), κᾰτᾰπροΐξομαι, Att. προΐξ., sometimes c. gen. of the person offended, Ar., Hdt.

IMPURE, ἄναγνος, ον, Trag.; ὑπόκηρος, ον, Hipp.; μιαρός, ά, όν, Plat.

[IMPURITY, ἀκαθαρσία, ἡ, Dem.; ἀνεπιπληξία, ἡ, Plat.] *Vid.* POLLUTION.

IMPUTATION, αἰτία, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Dem. *Vid.* BLAME, ACCUSATION.

Lying under this imputation, φέρων τήνδε βάξιν, Soph.

I incur the imputation of folly, μωρίαν ὀφλισκάνω, Eur.

For I shall incur the imputation of cowardice and baseness, καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κακὴν κεκτήσομαι, Eur.

IMPUTE, TO, ἀνάπτω, only act. in this sense, sine cas. pers., or c. εἰς and acc., Hom., Eur.; ἀνᾰτίθημι, aor. 1 act. ἀνέθηκα, pass. ἀνετέθην, c. dat., Hom., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; προστίθημι, Eur.; τίθημι, c. gen. pers., Dem.; ἀνᾰφέρω, fut. ἀνοίσω, aor. 1 ἀνήνεγκα, aor. 2 ἀνήνεγκον, aor. 1 pass. ἀνηνείχθην, c. dat. or c. prep. εἰς or ἐπί and acc., etc., Eur., Dem., Æschin.; ἐπῐφέρω, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπᾰνᾰφέρω, Plat., Dem.; καταιτιάομαι, c. acc. of the imputation, sine cas. pers., Thuc.; κᾰτᾰλογίζομαι, perf. pass. in both pass. and act. sense, aor. 1 pass. in pass. sense

only, c. πρός and acc. pers. or c. dat., Dem., Æschin. *Vid.* To ATTRIBUTE.

And let no one impute this as a virtue to you, μηδ' ἐν ἀρετῇ τοῦθ' ὑμῶν μηδεὶς καταλογιζέσθω, Æschin.

Imputing to the gods the great iniquity of the deeds which are being done, μεγάλην δὲ Θεοῖς ἀγνωμοσύνην εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων (εἰδότες, part. of οἶδα), Soph.

To be imputed to, 'ἀνήκω, no mid. or pass., rare except in pres. and imperf., c. εἰς and acc., Antipho.

One must impute, 'ἀνᾰθετέον, Plat.

IN, εἰνί, Hom.; εἰν, ἐνί, Omn. poet., though *rare* in Trag.; ἐν (c. dat. in all forms), Omn.; μετά, c. dat. or c. acc., as, *in the hands*, μετὰ χερσί and μετὰ χεῖρας; also c. gen., as, *in any manner*, μεθ' ὁτουοῦν τρόπου, Hom., Soph., Thuc., Xen.; 'ἀνά, c. acc., as, *in one's mind, in one's mouth*, etc., ἀνὰ θυμόν, ἀνὰ στόμα, Hom., Xen.; κατά, as κατὰ θυμόν, or (to be wounded) *in the breast*, κατὰ στῆθος, etc.; ἐπί, c. gen. or c. dat., as, *in peace* (in the time of peace), ἐπ' εἰρήνης; *in the time of the Medes*, ἐπὶ Μήδων ἀρχόντων; *in the night*, ἐπὶ νυκτί; *in the mind*, ἐπὶ φρεσί; *in all things*, ἐπὶ πᾶσι; also c. acc., as, *in columns twenty-five deep*, ἐπ' ἀσπίδας πέντε καὶ εἴκοσιν; also c. gen., *in threes—in fours*, ἐπὶ τριῶν—ἐπὶ τεσσάρων, Hom., Omn. Att. prose, Hdt.; διά, c. gen., as, *to take in one's hand*, διὰ χερῶν λαβεῖν; *to cherish in one's heart*, διὰ στέρνων ἔχειν, Soph.; *if I had been in anger*, εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἧκον; *in pity*, δι' οἴκτου; *in fear*, διὰ φόβου (εἰμί); also in of time, *in the eleventh year*, δι' ἑνδεκάτου ἔτους, Soph., Hdt., Thuc., Xen.; πρός, c. acc., as, *in anger*, πρὸς ὀργήν, Ar.

To be in, ἔνειμι (εἰμί), Omn.; in 3d sing. pres. ἔνι often for ἔνεστι, Eur., Dem.

To be in (circumstances or feelings, as in perplexity, in fear, etc.), ἐνέχομαι, pass., chiefly in pres. and imperf. ἐνειχόμην, Eur., Hdt., Plat.

INABILITY, 'ἀμηχᾰνία, ἡ, Æsch., Eur., Hdt.; 'ἀδῠνᾰμία, ἡ, Xen.

INACCESSIBLE, 'ἀμιχθᾰλόεις, εσσα, εν, Hom.; ἄβᾰτος, η, ον, and ος, ον, Pind., Trag., Hdt., Xen.; δύσβᾰτος, ον, Xen., Plat.; δυσπρόσβᾰτος, ον, Thuc.; δυσείσβολος, ον, Eur., Thuc.; δυσπρόσοδος, ον (of places or people), Thuc., Xen.

INACTION, INACTIVITY, νωχελίη, ἡ, Hom.; ἕδρα, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ῥαθῡμία, ἡ, Eur., Xen.; ῥαστώνη, ἡ, Thuc. *Vid.* INDOLENCE.

The advantages which have been lost through inactivity, τὰ κατερρᾳθυμημένα, Dem.

INACTIVE, ἀεργός, όν, contr. (as always in Att.) ἀργός, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ῥάθῡμος, ον, Soph., Eur., Isoc.; μᾰλᾰκός, ή, όν, Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* INDOLENT.

INACTIVELY, ῥαθύμως, Plat.

INADEQUACY, ἔνδεια, ἡ, Thuc., Xen.

INADEQUATE, βρᾰχύς, εῖα, ύ, Pind.; 'ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Thuc. *Vid.* DEFICIENT.

INADEQUATELY, ἐνδεῶς, compar. ἐνδεεστέρως and -ερον, Plat.

INADVERTENCE, 'ἀφῠλαξία, ἡ, Xen., Antipho. *Vid.* CARELESSNESS.

INADVERTENTLY, 'ἀφῠλάκτως, Xen.

INANIMATE, ἄψῡχος, ον, Soph., Eur., Xen., Dem.

INANITY, κενότης, ητος, ἡ, Plat.

INAPPLICABLE, 'ἄχρεῖος, α, ον (more usu. ος, ον), Omn.; 'ἀνωφελής, ές, Trag., Thuc., Xen.; 'ἀνωφέλητος, ον, Æsch., Soph., Xen. *Vid.* USELESS.

INARTICULATE, 'ἄσημος, ον, Hdt.; [ἀγράμματος, ον, Arist.; ἄναρθρος, ον, not before Plut.]

[*Speaking inarticulately*, ψελλός, ή, όν, Arist.]

[*To speak inarticulately*, ψελλίζω, Arist., and mid., Plat.]

[INARTIFICIAL, ἀνεπιτήδευτος, ον, Dion.; *inartificially*, ἀνεπιτεχνήτως, Plut.]

INASMUCH AS, ὅσσον, Hom.; ὡς δή, 'ἅτε δή, οἷα δή, Omn. Att.; ὅσα, Omn. Att. prose.

To pardon me, inasmuch as I am compelled to act thus, ξύγγνοιαν ἴσχειν ὡς βιάζομαι τάδε, Soph.

INATTENTION, 'ἀμέλεια, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; 'ἀμελία, ἡ, Eur.; [ἀνεπιστασία, ἡ, Plat.] *Vid.* CARELESSNESS.

INATTENTIVE, 'ἀφρόντιστος, ον, Soph., Xen., Theoc.; [ἀνεπίστατος, ον, Polyb.; ἀνεπίστρεπτος, ον, Artem.; *to be inattentive*, ἀνεπιστρεπτέω, Epict., Diog. L.]

I desire you to be silent, and not to be inattentive, σιγᾶν κελεύω, μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν, Soph.

[INATTENTIVELY, ἀνεπισκέπτως, Hdt.]

INAUDIBLE, 'ἀνήκουστος, ον, Arist.; [ἀνεπάϊστος, ον, Ath.]

INAUGURATE a statue (one must), 'ἱδρῡτέον, Ar.

INAUSPICIOUS, πᾰραίσιος, ον, Hom.; πᾰρορνις, ῑθος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; δύσορνις, Æsch., Eur.

Inauspicious (of words), δύσφημος, ον, Hes., Eur.; κᾰκόφᾰτις, εως, only fem., Æsch.; κᾰκορρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; πᾰλίμφημος, ον, Eur.

Inauspicious (of sacrifices), 'ἄθῠτος, ον, Eur., Dem. *Vid.* ILL-OMENED.

INCALCULABLE, ἄσκοπος, ον, Soph.; 'ἀνήρῑθμος, ον, Æsch., Soph.; 'ἀνᾰρῐθμος, ον, Pind., Soph.; 'ἀνᾰρῐ́θμητος, ον, Soph., Hdt.; ἀνεξεύρετος, ον, Thuc. *Vid.* INNUMERABLE.

INCANTATION, ἐπαοιδή, ἡ, Att. ἐπῳδή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen.; ἐπηλῠσίη, ἡ, h.

One who uses incantations, ἀοιδός, ὁ, Soph.; ἐπῳδός, ὁ, Eur.

Used as an incantation (of words), ἐπῳδός, όν (sometimes c. gen. of the thing to be charmed), Æsch., Plat.

To utter incantations, κᾰταείδω, contr. (as usu. in Att.) κᾰτάδω, Eur., Hdt.; ἐπαείδω, Æsch., Xen., Plat.

To overpower by incantations, κᾰτᾰθύομαι, mid., Theoc.

One must use incantations, ἐπαστέον, Plat.

INCAPABLE, ἀτελής, ές, sine cas., Pind.; 'ἀδῠ́νᾰτος, ον, c. infin., Thuc., Æschin. *Vid.* UNABLE.

I am incapable of doing, δρᾶν ἔφυν ἀμήχανος, Soph.

INCAPACITATE, TO, πηρόω, Plat., Arist.

INCAPACITY, 'ἀμηχᾰνία, ἡ, Æsch., Eur., Hdt.

INCARCERATE, TO, δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, etc., Æsch., Thuc., Xen., Dem., Æschin. *Vid.* To IMPRISON.

INCARCERATION, δεσμός, ὁ, plur. δεσμοί and δεσμά, Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* IMPRISONMENT.

INCAUTIOUS, 'ἀφῠ́λακτος, ον, Thuc., Xen., Dem.; 'ἀπερίσκεπτος, ον, Thuc.

INCAUTIOUSLY, 'ἀπερισκέπτως, compar. -τότερον, Thuc.; 'ἀφῠλάκτως, Xen.

INCAUTIOUSNESS, ἀφῠλαξία, ἡ, Xen., Antipho.

To be incautious, 'ἀφῠλακτέω, only act., Xen.

INCENDIARY, AN, καυτήρ, ῆρος, ὁ (not used, however, quite in our sense), Pind. *Vid.* To BURN.

INCENSE, θύος, τό, Hom., Hes., Æsch.; θύα, τά, Pind.; θῡμίᾱμα, ᾰτος, τό, Soph., Ar., Hdt.

An incense offering, ἐπῐθῡμίᾱμα, ᾰτος, τό, Soph.

The burning of incense, 'ὑποθῡμίᾱμα, ᾰτος, τό, Hipp.

To burn incense, or *to burn as incense*, θῡμιάω, only act., Pind., Hdt.; ἐκθυμιάω, Eur.

An incense burner, or *vessel to burn incense in*, θῡμιᾱτήριον, τό, Hdt., Lys., Andoc.

Consuming incense, θυηφάγος, ον (of fire), Æsch.

Smelling of incense, θυήεις, εσσα, εν, Hom., h.; θυόεις, εσσα, εν, Hom., h., Eur.; θυώδης, ες, Hom., h., Eur., Theoc.

INCENSE, TO, ἐριδμαίνω, only pres. act., Hom.; ἐρέθω, only pres. act., Hom.; χολόω, Hom., Soph.; ὀργαίνω, no perf., no pass., no mid., but the active voice is sometimes used in pass. sense, Soph., Eur.; ὀξῡ́νω, Soph.; πᾰροξῡ́νω, Eur., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* To ENRAGE, To EXASPERATE.

INCENSED, περῐ́θῡμος, ον, Æsch. *Vid.* ANGRY.

I have incensed my husband more than I ought to have done, μᾶλλον ἢ χρῆν ἤλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν (ἤλασ' for ἤλασα, aor. 1 from ἐλαύνω, "to drive"), Eur.

INCENTIVE, AN, κέντρον, τό, Pind., Trag., Plat.; ὁρμητήριον, τό, Xen., Isoc.; 'ὑπέκκαυμα, ᾰτος, τό, Xen.

INCESSANT, 'ἄληκτος and ἄλληκτος, ον, Hom., Soph.; 'ἄλίαστος, ον, Hom., Eur.; οὐκ ἐπιεικτός, όν, Hom.; ἀζηχής, ές, Hom.; 'ἀδῐνός, ή, όν, Hom.; 'ἀκόρεστος, ον, Æsch., Eur.; 'ἀκόρητος, ον, Æsch.; 'ἄπαυστος, ον, Trag., Thuc.; σῠνεχής, ές, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐνδελεχής, ές, Plat., Isoc. *Vid.* CEASELESS, ENDLESS, EVERLASTING.

INCESSANTLY, 'ἀεί, and in Hom. often αἰέν, also ἀέ, Pind., Omn.; ἀσπερχές, Hom.; ἔμπεδον, Hom.; ἀσκελές, Hom.; ἀσκελέως, Hom.; νωλεμές, Hom., Ap. Rh.; νωλεμέως, Hom., Ap. Rh.; ἐμμενές, Hom.; 'ἄλαστον, Hom.; "ἄμοτον (of being angry, etc.), Hom., Hes., Ap. Rh.; ἀζηχές, Hom.; 'ἀδῐνῶς, 'ἀδῐνόν, 'ἀδῐνά, Hom.; ἐμμενέως, Hes.; συνεχές, συνεχέως (ῠ, but also poet. (not Att.) ῡ, and contr. as always in Att. σῠ́νεχῶς), Hom., Hes., Pind., Eur., Ar., Hdt., Thuc.; ἐνδελεχῶς, Plat. *Vid.* CONTINUALLY, ALWAYS, etc.

INCH, AN, δάκτῠλος, ὁ (not above seven tenths of our inch), Alcæ., Hdt.

[*To retreat disputing every inch*, ἐπὶ πόδα ἀναχωρέω, Xen.]

An inch long or *wide*, etc., δακτῠλιαῖος, α, ον, Hipp.

INCIDENT, AN, πᾰ́θος, τό, Plat., Arist.; [πάθημα, τό, Arist.] *Vid.* EVENT.

INCIDENTAL, τῠχών, οῦσα, όν, Plat.; [πάρεργος, ον, Plat.]

INCIDENTALLY, τῠχόντως, Arist.; ἐν πᾰρᾰδρομῇ (of any observation made incidentally, *obiter*), Arist.; [ἐν παρέργῳ, Thuc.; *to relate incidentally*, παραδιηγέομαι, Arist.]

INCISION, ἐπῐτομή, ἡ, Æschin.; χᾰραγμός, ὁ, Theoph.

[INCISORS, πριστῆρες ὀδόντες, Anth.]

INCITE, TO, ἐπισπέρχω, only pres. and imperf., Hom., Æsch., Thuc., Ap. Rh.; ἐπείγω, Hom., Soph., Thuc.; ὁρμάω, Omn.; ὄρνῡμι, poet. pres. infin. ὀρνύμεν and ὀρνύμεναι, imperf. ὤρνυον, fut. ὄρσω, aor. 1 ὦρσα, and poet. ὄρσασκον (Hom.), fut. mid. ὀροῦμαι, aor. 2 ὠρόμην, 3d sing. usu. sync. ὦρτο, and part. sync. ὄρμενος, 2d perf. ὄρωρα, pluperf. ὠρώρειν, all in pass. sense, Omn. poet.; ὀρῑνω, only in pres. and imperf., aor. 1 act. and pass., Hom., Pind., Ap. Rh.; ἐφίημι (ῐη Ep., though Homer has often ῑ, ῑη Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -ήκα, Hom., Hdt.; ἀνίστημι (aor. 2, perf., and pluperf. act. always used in pass. sense, Hom., Hdt., Thuc.; ὁρμάω, Omn.; ἐφορμάω, Hom., Soph., Hdt.; ἐξορμάω, Eur., Thuc., Xen.; ἐγείρω (aor. 2 mid. often sync. ἐγρόμην in Hom., ἠγρόμην Att., in pass. sense, though not quite in this signification), Omn.; ὀτρῡνω, poet. fut. (not Att.) often ὀτρῠνέω, only act. in this sense, Hom., Pind., Trag.; ἐποτρύνω, Hom., Soph., Hdt., Thuc.; ἐξοτρύνω, Æsch., Eur., Thuc.; θήγω, Pind., Trag., Xen.; αἴρω, Soph., Eur.; ἐξαίρω, Theogn., Soph., Eur.; ἐπαίρω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐξᾰγω, aor. 2 ἐξήγᾰγον, Theogn., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἐκκᾰλέω, fut. -καλέσω, Att. καλῶ, poet. (not Att.) also often καλέσσω, aor. 1 poet. ἐκάλεσσα, etc., perf. -κέκληκα, Trag., Dem., Æschin.; ὀξῡνω, Soph.; πᾰροξῡνω, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem. *Vid.* TO EXCITE, TO URGE.

One must incite, ἐγερτέον, Eur.; κῑνητέον, Plat.

INCITEMENT, δέλεαρ, ᾰτος, τό, Plat. *Vid.* INCENTIVE.

[INCITING, παρορμητικός, ή, όν, Plut.; *fit for inciting*, παροξυντικός, ή, όν, Xen., Dem.]

INCLEMENCY, χᾰλεπότης, ητος, ἡ, Thuc., Isoc.

Inclemency (of the seasons), ἀμηχᾰνία, ἡ, Hes. *Vid.* SEVERITY.

INCLEMENT, χᾰλεπός, ή, όν, Omn. *Vid.* SEVERE.

INCLINATION (of the mind), ἰθύς, ἡ, only in acc., Hom.; λῆμα, ᾰτος, τό, Pind., Æsch., Eur.; ὁλκή, ἡ, c. gen. of that to which one inclines, Plat.

[*To have every inclination*, πᾶσαν προθυμίαν ἔχω, c. inf., Plat.]

Inclination (of any thing), νεῦσις, εως, ἡ, Arist.; ἔγκλῐσις, εως, ἡ, Arist.

The inclination of a scale, ῥοπή, ἡ, Trag., Plat.

Inclination to one side, περίῤῥεψις, εως, ἡ, Hipp.

A mutual inclination of two lines (so as to form an angle), πᾰράλλαξις, εως, ἡ, Theoph.

INCLINE, TO, act. (i. e., to bend in any direction), κλίνω (esp. down), aor. 1 pass. Ep. often ἐκλίνθην for ἐκλῐθην, Hom., Soph.; ῥέπω, Æsch.

To incline or dispose a person to such and such conduct, ἐξᾰγω, aor. 2 -ήγᾰγον, Theogn., Eur., Thuc., Plat.; ἐνᾰγω, Hdt.; πᾰράγω, usu. of inclining to evil, Theogn., Soph., Thuc., Plat.; προβῐβάζω, Xen.

To incline to one side, παρεγκλίνω, Arist.

To incline down, κᾰτᾰκλίνω, Hom., Ar., Plat.; ἐπιῤῥέπω, Theogn.; καταῤῥέπω, Soph.

To incline, intrans., or *to be inclined*, ῥέπω (lit., and metaph. of the mind), sine cas. or c. prep. ἐπί or εἰς, Hom., Pind., Trag., Plat., Isoc., Dem.; νεύω (ἀπό τινος εἴς τι), Thuc., Plat., Arist.; φέρω, fut. οἴσω, more usu. οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον (as an opinion inclines), c. prep., e. g., πρός or εἰς and acc., Hdt., Thuc., Plat.

To incline, intrans. (as the mind or a person is inclined), φύομαι, pass., c. perf. act. πέφῡκα, and aor. 2 ἔφυν, c. infin., or c. ἐπί and dat., or c. πρός and acc., Soph., Eur.; ἐπῐνεύω, c. εἰς and acc., Ar.; κλίνομαι, mid. and pass., Xen.; ἐγκλίνομαι, c. πρός or ἐπί and acc., Ar.; ἀποκλίνω, c. εἰς and acc., Plat., Dem.; ἐκκλίνω, c. εἰς and acc., Arist.

My mind inclines or *is inclined*, etc., θῡμὸς ἐπέσσῠται, Hom.; θυμὸς ἐπιτρέπεται, Hom.

To incline (intrans.) *toward*, ἐπιῤῥέπω, c. dat., Hom.; ἐπῐκλίνω, c. πρός and acc., Eur.; προσγίγνομαι, c. dat., Hdt.

INCLINED, συγκλῑνής, ές, c. ἐπί and dat., Æsch.; κᾰτάντης, ες (of affairs), c. πρός and acc., Eur.

Inclined (in mind), προνωπής, ές, c. εἰς and acc., Eur.; προπετής, ές, c. ἐπί or πρός and acc., Eur., Xen., Plat.

If you are inclined, εἰ βουλομένῳ σοί ἐστιν, Plat.

Whom he suspected of being inclined to revolt, τοὺς ὑπώπτευε μάλιστα ἐς ἐπανάστασιν, Hdt.

Easily inclined to anger, ὀξύῤῥοπος πρὸς τὰς ὀργάς, Plat.

Inclined, with a disposition inclined toward, adv., προπετῶς, Xen.

INCLUDE, TO, συντῐθημι, aor. 1 pass. συνετέθην, Eur.; συμπερῐλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, perf. pass. -είλημμαι, etc., Plat., Phil. ap. Dem.; συγκᾰτᾰρῐθμέω, Arist.

To include (as one term includes another), συνεπιφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνείχθην, Arist.

One must include, συμπερῐληπτέον, Theoph.

INCOHERENT, ἀσύνδετος, ον, Xen.; ἀσύναπτος, ον, Arist.

INCOMBUSTIBLE, ἄκαυστος, ον, Arist.

INCOME, λῆμμα, ᾰτος, τό, Sapph., Plat., Isoc., Dem.; πρόσοδος, ἡ, Omn. Att. prose; τὰ προσιόντα, Ar., Lys.; ἐπῐκαρπία, ἡ, Plat., Dem., Arist.; λῆψις, εως, ἡ, Plat.; [ἀνακομιδή, ἡ, Arist.] *Vid.* REVENUE.

INCOMMENSURABLE, INCOMMENSURATE, ἀσύμμετρος, ον, c. dat. of that with which, Plat.; ἀσύμβλητος, ον, Arist.

INCOMMENSURATENESS, ἀσυμμετρία, ἡ, Plat.

INCOMMODE, TO, ἐνοχλέω, usu. c. dupl. augment ἠνώχλουν, ἠνώχληκα, etc., Ar., Xen., Plat., Dem.

INCOMMODIOUS, ἀνεπῐτήδειος, ον, Isoc. *Vid.* INCONVENIENT.

INCOMPARABLE, ἀσύγκρῐτος, ον, Anth.

INCOMPATIBLE, ἄμικτος, ον, c. dat., Thuc., Dem.; ἀλλότριος, α, ον, c. gen. or c. dat., Plat., Isoc.

INCOMPETENT, ἠλῐθιος, α, ον, Hdt., Xen., Plat. *Vid.* UNFIT.

INCOMPLETE, ἡμῐτελής, ές, Hom., Xen., Isoc.; ἀτελής, ές, Hom., Soph., Xen.; ἀτέλεστος, ον, Hom.; ἀδιέργαστος, ον, Isoc.; ἡμίεργος, ον, Hdt.; ἡμιγενής, ές, Plat.

INCOMPLETENESS, ἀτέλεια, ἡ, Theoph.

INCOMPREHENSIBLE, ἀμήχᾰνος, ον, Hom., Plat.; δύσκρῐτος, ον, Æsch., Soph.; δύσευρετος, ον, Æsch.; ἀσημος, ον, Trag., Hdt.; ἀκίχητος, ον, Æsch.; ἀτέκμαρτος, ον, Pind., Æsch., Ar., Hdt., Xen., Plat.; ἀσᾰφής, ές, Thuc.; δυσκᾰτᾰμᾰθητος, ον, Plat., Isoc.; δυστόπαστος εἰδέναι (of Jupiter), Eur.; [ἀδιανόητος, ον, Plat.]

INCOMPREHENSIBLY, δυσκᾰτᾰμᾰθήτως, Isoc.; ἀτεκμάρτως, Xen.; [ἀδιανοήτως, Plat.]

INCONCEIVABLE, ἄσκοπος, ον, Soph. *Vid.* INCOMPREHENSIBLE.

[INCONCEIVABLENESS, ἀνεπινοησία, ἡ, Sext. Emp.]

INCONCEIVABLY, ἀμηχᾰνως, Plat.; [*inconceivably more*, ἀμηχάνῳ ὅσῳ πλέονι, Plat.]

INCONCLUSIVE, ἀσυλλόγιστος, ον, Arist.

INCONCLUSIVELY, ἀσυλλογίστως, Arist.

INCONGRUOUS [ἀνάρμοστος, ον, Hdt.]; ἀκατάλληλος, ον, Arist.

INCONSIDERABLE, ἄκιδνος, η, ον, esp. in compar., Homer; βρᾰχύς, εῖα, ύ, compar. βρᾰχῠτερος and βρᾰχίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), Soph., Eur., Thuc., Xen., Lys.; ὁ τῠχών (τυχοῦσα, etc., usu. of people in pl.), Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἄδοξος, ον, Dem.; [ἀναξιόλογος, ον, Diod.]

INCONSIDERABLENESS, ἀδοξία, ἡ, Thuc.

INCONSIDERATE, ἄσκοπος, ον, Hom.; ἄβουλος, ον, Soph.; ἀγνώμων, ον, Soph.; ἄσκεπτος, ον, Plat.; ἀπρόσκεπτος, ον, Dem.; ἀπρονόητος, ον, Xen.; ἄλογος, ον, Thuc., Isoc., Dem. *Vid.* IMPRUDENT, RASH.

INCONSIDERATELY, ἀπροβούλως, Æsch.; ἀβούλως, superl. -ότατα, Eur., Hdt.; ἀσκέπτως, Thuc., Dem.; ἀπερισκέπτως, Thuc.; εὐχερῶς, Plat., Dem., Æschin.; ἀπρονοήτως, Xen.; [ἀνεπιλογίστως, Plat.] *Vid.* IMPRUDENTLY, RASHLY.

INCONSIDERATENESS, ἀπροβουλία, ἡ, Plat. *Vid.* RASHNESS, IMPRUDENCE.

INCONSISTENT, ἀσύμμετρος, ον, sine cas., Xen., Plat.; ἀλλοῖος, α, ον, Plat., Dem.; διᾰφέρων, ουσα, ον, c. gen., Thuc.; ἀσύμφωνος, ον, c. dat., Plat.; ἀνομολογούμενος, η, ον, Plat.; ἀεικής, ές, sine cas., Æschin.

Thinking that what was said was inconsistent, ἡγησάμενος οὐ συνᾴδειν τὰ λεγόμενα, Xen.

INCONSISTENTLY, ἀσυμφώνως, Plat.

INCONSTANCY, χᾰλῑφροσῠνη, ἡ, Hom.; μεταβουλία or μεταιβολία, ἡ, Simon.

INCONSTANT, χᾰλῑφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀεσίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀλλοπρόσαλλος, only masc. (epith. of Mars), Hom.; κουφόνοος, ον, contr. ους, ουν, Æsch., Soph.; ἔμπληκτος, ον, Soph.; μετᾰβουλος, ον, Ar.; ἄπιστος, ον, Plat.; ἀβέβαιος, ον, Dem.; πᾰλίμβολος, ον, Plat., Æschin. *Vid.* FICKLE, CHANGEABLE.

INCONSTANTLY (with an inconstant mind, or with inconstant conduct), ἀβεβαίως, Menand.

INCONTESTABLE, ἀκᾰτᾰβλητος, ον, Ar. *Vid.* IRREFUTABLE.

It is incontestable, οὐκ ἔνι στᾰσις, Æsch. *Vid.* TO DENY.

INCONTINENCE, ἀκρᾰτεια, ἡ, Plat., Arist.; ἀκρᾰσία, ἡ, Xen., Arist.

INCONTINENT, ἀκρᾰτής, ές, often c. gen., either of the passion which is not restrained (e. g., ἀκρ. ὀργῆς, Thuc.), or of the object desired (e. g., ἀκρ. κέρδους, Arist.), Æsch., Thuc., Xen., Arist.

To be incontinent, ʼἀκρᾰτεύομαι, mid., no pass., Arist.

INCONTINENTLY, ʼἀκρᾰτῶς, c. πρός and acc. of the object, Plat.

INCONTROVERTIBLE, ʼἀνέλεγκτος, ον, Plat.; δυσέλεγκτος, ον, Plat.; ἀνεξέλεγκτος, ον, Thuc., Antipho; δῠσεξέλεγκτος, ον, Plat.; ʼἀμετάπτωτος, ον, Plat.

INCONTROVERTIBLY, ἀνεξελέγκτως, Xen.

INCONVENIENCE, ʼἀχρηστία, ἡ (for any particular purpose), Plat.

INCONVENIENT, ʼ̆ἄχρηστος, ον, c. dat., or c. εἰς or πρός and acc., Eur., Hdt., Thuc.; ʼἀσύμφορος, ον, Eur., Thuc., Dem.; ʼἀπρόσφορος, ον, c. dat., Eur.; ʼἀνεπῐτήδειος, ον, Hdt., Xen., Plat.; δύσχρηστος, ον, Xen., Dem.; δυσχερής, ές, Dem. *Vid.* UNPLEASANT, USELESS.

INCONVENIENTLY, ʼἀκαίρως, Æsch.; ἀνεπιτηδείως, compar. -ότερον, Plat.; ʼἀχρήστως, Dem.

INCORPORATE, TO, συσσωμᾰτοποιέω, Arist.

Incorporating you in a connection of kindred, ἐς τὴν συγγένειαν οἰκειοῦντες.

INCORPOREAL, ʼἀσώμᾰτος, ον, Plat.

INCORRECT, μᾰ́ταιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Hdt., Plat. *Vid.* FALSE, WRONG.

INCORRECTLY, μᾰ́την, Soph.

INCORRIGIBLE, ἀνῑ́ᾱτος, ον, Plat.; [ἀνεπανόρθωτος, ον, Plut.]

INCORRIGIBLY, ἀνῑᾱ́τως, Plat.; [ἀνηκέστως, Æsch.]

INCORRUPTIBLE, ʼἀδιάφθορος, ον, Plat.; ἄφθαρτος, ον, Arist.

Incorruptible (with gifts), ʼἀδώρητος, ον, h.; ʼἄδωρος, ον, c. gen. of the bribe, Thuc.; ἀδωροδόκητος, ον, Æschin.; ʼἀδέκαστος, ον, Arist.; ἀδωροδόκος, ον, Anth.

INCORRUPTIBLY, ʼἀδωροδοκήτως, Dem.

INCREASE, ὄφελμα, ᾰτος, τό, Soph.; προσφορά, ἡ, Soph.; αὔξησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.; ἐπῐ́δοσις, εως, ἡ, Xen., Plat., Isoc., Dem.; αὔξη, ἡ, Plat.; αὔξημα, ᾰτος, τό, Hipp.

[*To ask for an increase of pay*, προσαιτέω μισθόν, Xen.]

INCREASE, TO, act., ἀέξω, only pres. and imperf. (also fut. ἀεξήσω, etc., Anth.), Hom., Pind., Soph., Eur.; αὐξᾰ́νω, fut. αὐξήσω, aor. 1 ηὔξησα, etc., Omn.; αὔξω, only pres. and imperf., Hes., Pind., Soph., Eur.; ἀλδαίνω, no mid. or pass., Hom., Æsch.; ὀφέλλω, in this sense rare except in pres. and imperf. (also aor. opt. 3d sing. ὀφέλλειεν, Hom.), Hom., Hes., Pind., Æsch.; ἐξοφέλλω, Hom.; πιαίνω, aor. 1 act. ἐπίᾱνα, Pind., Æsch.; πᾰχύνω, Æsch., Plat.; ʽὑποτείνω, Soph.; ἐπαυξάνω, Thuc., Xen., Dem.; ἐπαύξω, Xen.; ἐναυξάνω, Xen.; σύναυξάνω, Xen.; σύναύξω, Xen.; ἐπῐβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, etc., Plat.; ἐπιτείνω, Plat.; συμπληθύω, Hdt.; συμπληθύνω, Xen.

To increase, intrans., ἀλδήσκω, only pres. and imperf act., Hom.; ὀφέλλομαι, pass., Hom., Æsch.; so also the mid. and pass. voices of most of the preceding active verbs; πληθύω, Æsch., Soph., Plat.; ἔπειμι, pres. infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. ἐπῄειν, and poet. ἐπῄϊα, Att. -ῇα (esp. of a storm), Hes., Xen.; θᾰ́λλω, only act., fut. θᾰλῶ and θαλλήσομαι (both rare), no aor. 1, aor. 2 ἔθᾰλον (rare), perf. τέθηλα, part. τεθηλώς, fem. τεθᾰλυῖα, neut. τεθηλός, Soph., Eur.; ἐπῐδῐ́δωμι, aor. 1 -έδωκα, mid. and pass. not used in this sense, Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; αἴρομαι, pass., Thuc.; [πλέων (neut. ον) γίγνομαι, Hdt.]

To increase (intrans.) *at the same time*, συμπροαυξᾰ́νομαι, pass., Hipp.

To increase (act.) *beforehand*, προαυξᾰ́νω, Hipp.

To increase (intrans.) *besides*, προσαυξάνομαι, pass., Theoph.

Calculated to increase, act., αὐξητῐκός, ή, όν, Arist.

INCREDIBLE, ʼἄπιστος, ον, Archil., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ʼἀπῐ́θᾰνος, ον, Xen., Plat., Æschin.; ʼἀμήχᾰνος, ον, Plat.

The incredible nature of the charge, ἡ τῆς αἰτίας ʼἀπῐθᾰνότης, Æschin.

INCREDIBLY, ʼἀπίστως, Thuc.; ʼἀμηχᾰ́νως, Plat.

INCREDULITY, ʼἀπιστία (ῐα, but ῑα also, Theogn.), ἡ, Hes., Theogn., Eur., Thuc., Xen., Dem., Æschin.

INCREDULOUS, ἄπιστος, ον, Hom., Hdt., Thuc., Plat., Dem.

INCREDULOUSLY, δυσπίστως, Plat.

[INCRUSTATION, *salt-*, ἁλμυρίς, ίδος, ἡ, Hipp.; ἅλμη, ἡ, Hdt.]

INCULCATE, TO, ἐπᾴδω, contr. for ἐπαείδω, fut. -ᾴσομαι, Plat.

INCUMBENT—*but it is incumbent on you, oh Vulcan*, "Ηφαιστε, σοὶ δὲ χρή, Æsch. *Vid.* OUGHT, DUTY.

INCUR, TO, ἐφέπω, imperf. ἐφεῖπον, aor. 2 ἐπέσπον, infin. ἐπισπεῖν, other tenses rare, Hom.; κτάομαι, mid., c. perf. pass. κέκτημαι, and sometimes ἔκτημαι in act. sense, aor. 1 pass. ἐκτήθην, in pass. sense, Soph., Eur.; ῥίπτω (of incurring danger), Eur.; ὀφλισκᾰ́νω (blame, etc., *not* danger), fut. ὀφλήσω, no aor. 1, aor. 2 ὦφλον, perf. ὤφληκα, no mid. or pass., c. dat. or c. πᾰρά and dat., or c. πρός and acc., or c. πρός and gen. of the person in whose eyes one incurs a reproach, etc., Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.; ἀλφάνω, aor. 2 ἦλφον, no other tenses, Eur.; μεθίημι (ῐ Hom., ῑ Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. -έηκα (in this sense, however, used only once in aor. 1), Eur.; ἀντῐλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἐλᾰβον, perf. -είληφα, c. acc. of the fault the reproach of which is incurred, Thuc.; ἐπᾰ́γομαι, mid., aor. 2 ἐπηγᾰγόμην, Xen.; πᾰρᾰβᾰ́λλομαι, mid., Thuc.; ὀφείλω, Lys.; ἄνειμι, pres. infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν, c. εἰς and acc., Plat.; ἔρχομαι, fut. ἐλεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἤλῠθον, sync. as always in Att. ἦλθον, perf. ἐλήλῠθα, c. εἰς and acc., Plat.

To incur besides, προσοφλισκάνω, Dem., Æschin.; ἐπῐδέχομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Dem.

Self-incurred, ἐπακτός, όν, Soph., Eur.

INCURABLE, "ἄπρακτος, ον (of grief), Hom.; ʼἀνήκεστος, ον, Hom., Trag., Omn. Att. prose, Hdt.; νήκεστος, ον, Hes.; ʼἀμήχᾰνος, ον, Soph.; δῠσῑ́ᾱτος, ον, Æsch., Eur., Plat.; ʼἀνῑ́ᾱτος, ον, Plat., Dem., Æschin.; ʼἀσύστᾰτος, ον, Æsch.; δῠσᾰπάλλακτος, ον, Soph.; δυσθερᾰ́πευτος, ον, Soph.; δύσκηλος, ον, Æsch.; ʼἀβοήθητος, ον, Hipp.; ʼἀθερᾰ́πευτος, ον, Luc.

[*To be incurable*, ἀνιάτως ἔχω, Plat.]

INCURABLY, ἀνηκέστως, Hdt.; ʼἀνῑᾱ́τως, Plat.

INCURSION, AN, ἐπῐδρομή, ἡ, Hdt., Thuc.; κᾰτᾰδρομή, ἡ, Thuc., Xen., Lys.; ἐμβολή, ἡ, Xen.; ἐπιδρομία, ἡ, Ap. Rh. *Vid.* INVASION.

To make an incursion, κᾰτᾰθέω, fut. -θεύσομαι, no perf. or aor., no mid. or pass., sometimes c. acc. of the country into which, Thuc., Xen. *Vid.* TO INVADE.

INDEBTED, ʽὑπόχρεως, ὁ καὶ ἡ, Ar., Isæ., Dem. *Vid.* DEBT, TO OWE.

INDECENCY, ʼἀκοσμία, ἡ, Eur., Plat.; ἀπρέπεια, ἡ, Plat.; βδελῠρία, ἡ, Andoc., Isæ., Dem.; ἀσχημοσύνη, ἡ, Plat.

INDECENT, INDECOROUS, ʼἄκοσμος, ον, Hom.; ἀπρεπής, ές, Thuc., Plat., Isoc.; δυσπρεπής, ές, Eur.; ἀσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Plat. *Vid.* SYN. 88.

INDECENTLY, INDECOROUSLY, ʼἀπρεπέως, contr. ἀπρεπῶς, h.; ἀσχημόνως, compar. -μονέστερον, superl. -μονέστατα, Plat.

To be indecent, to behave indecently, indecorously, ʼἀκοσμέω, only act., Soph., Plat.; ἀσχημονέω, Eur., Xen., Plat., Dem.

[INDECISIVE, ἀμφισβητήσιμος, ον, Plat.]

INDEED, ἤτοι, Hom.; ῥα, Hom., Trag. (chiefly in chor.); ἄρα, Eur.; μέν, Omn.; μήν (usu. with some other particle), Omn.; δή, Omn. (μήν is properly of a *future* intention, δή of a past action, though these niceties are not always strictly observed); τοι, enclit., *in prose* usu. joined with some other particle, Omn.

Indeed (i. e., truly, really), ἐτεόν, Hom., Ar., Plat., Theoc. *Vid.* TRULY.

Indeed? ʼἀληθες; Soph., Eur., Ar. (in ironical questions).

Who indeed (answering to the Latin *quippe qui*), ὅς γε, Soph., Plat.

Ay, indeed (in answer), μὲν οὖν, after some other word, Ar.

In deed (opp. to *in word*). *Vid.* DEED.

INDEFATIGABLE, ʼἀτειρής, ές, Hom.; "ἄκμητος, ον, Hom.; ἀκμής, -ῆτος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Hom., Soph.; ʼἀκᾰμας, -αντος, only masc., Hom., Pind.; ἄῤῥηκτος, ον, Hom.; ʼἀκᾰ́μᾰτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; ʼἀμόγητος, ον, h.; "ἄκναμπτος, ον, Pind.; "ἄκμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen. of the weapon with which, Æsch.; ʼἄκοπος, ον, Xen.

Of indefatigable foot, ʼἀκᾰ́μαντόπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, etc., Pind.

Indefatigable in battle, ʼἀκᾰμαντομᾰ́χης, ου, ὁ, Pind.; ʼἀκᾰμαντοχάρμης, ὁ, Pind.

Indefatigable with the spear, ʼἀκᾰμαντολόγχης, ου, ὁ, Pind.

INDEFENSIBLE (of a place), ʼἀφῠ́λακτος, ον, Eur.

INDEFINITE, ἀόριστος, ον, Plat., Dem.

INDEFINITELY, ἀορίστως, Plat.

INDEFINITENESS, ἀοριστία, ἡ, Arist.

INDELIBLE, ʼἄνιπτος, ον, Æsch.; δύσνιπτος, ον, Æsch.; δῠσέκνιπτος, ον, Plat.; ʼἀνεξᾰ́λειπτος, ον, Isoc.; δευσοποιός, όν, Plat., Dinarch.; [ἀνέκπλυτος, ον, Plat.]

INDELICACY, ʼἀγροικία, ἡ, Plat. See RUDE, COARSE.

INDEMNITY, ʼἄδεια, ἡ, Hdt., Thuc.

INDEMONSTRABLE, ἀναπόδεικτος, ον, Plat.

INDEPENDENCE, αὐτονομία, ἡ, Thuc., Isoc.

INDEPENDENT, αὐτόνομος, ον, Soph., Hdt., Omn. Att. prose; ʼἄναρκτος, ον, Æsch., Thuc.; αὐτάρκης, ες, Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; ἐλεύθερος, α, ον, and ος, ον, Eur., Thuc.,

Xen., Plat.; αὐτόπολις, ὁ καὶ ἡ, neut. ι, gen. εως, etc. (of a state), Thuc.; ἀβασίλευτος, ον, Thuc., Xen.; αὐτόδικος, ον, Thuc.; αὐτοκράτωρ, ὁ καὶ ἡ, gen. ορος, Thuc., Xen., Plat.; ἀνεπίτακτος, ον, Thuc.; ἀδέσποτος, ον, Plat., Arist. *Vid.* FREE, and SYN. 207.

To be independent, αὐτονομέομαι, mid., Thuc.

INDEPENDENTLY, ἐλευθέρως, Hdt., Isoc.

INDESCRIBABLE, ἀθέσφατος, ον, later (as in Ap. Rh.) ος, η, ον, Hom., Hes., Eur., Ap. Rh.; ἄφατος, ον, Pind., Soph., Ar., Hdt.; ἀδιήγητος, ον, Xen.; ἀμήχανος, ον, Plat.

INDESCRIBABLY, ἀμηχάνως, Plat.

INDESTRUCTIBLE, ἄτειρής, ές, Hom.; ἄλυτος, ον, Hom., Æsch., Arist.; ἀδιάφθορος, ον, Plat.; ἀνώλεθρος, ον, Plat.; ἀμετάστατος, ον, Plat.; ἀδιάλυτος, ον, Plat.; ἄφθαρτος, ον, Arist.

INDESTRUCTIBLY, ἀλύτως, Plat.

INDETERMINATE, ἀόριστος, ον, Plat., Dem. *Vid.* INDEFINITE.

INDICATE, TO, σημαίνω, Omn.; μηνύω (ῠ before a short syll., ῡ before a long one), fut. -ύσω, etc., Pind., Soph., Ar., Thuc., Plat.; ὑποσημαίνω, Thuc. *Vid.* TO SHOW, and SYN. 161.

INDICATION, σῆμα, ατος, τό, Hes.; τεκμήριον, τό, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Andoc. *Vid.* SIGN, and SYN. 369.

[INDICATIVE, *giving* or *affording indications*, προσημαντικός, ή, όν, c. gen., Ath.; ἐνδεικτικός, ή, όν, Galen.] *Vid.* SIGNIFICANT.

[*Indicative mood*, ἡ ὁριστική (sc. ἔγκλισις), Gram.]

INDICT, TO, εἰσαγγέλλω, c. acc. or c. περί and gen., c. dat. or c. εἰς and acc. of the tribunal before which, Plat., Antipho, Dem.; γράφομαι, mid., c. acc. pers., c. gen. of the offense, or c. acc. and infin. (Ar. uses also γράφω, act.), in pass. usu. of the person indicted, but sometimes of the indictment brought, c. dat. pers. against whom, Ar., Plat., Dem., Æschin.; λαγχάνω (fut. λήξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλαχον, perf. εἴληχα) ἔγκλημα, or λαγχάνω δίκην, c. dat. pers. against whom, Dem. *Vid.* TO ACCUSE.

[*To indict in turn*, ἀνθυπάγω, Thuc.]

One must indict, κατηγορητέον, c. gen., Isoc.

INDICTED, ἔγκλητος, ον, Arist. *Vid.* ACCUSED.

INDICTMENT, AN, εἰσαγγελία, ἡ, Lys., Dem., Isoc.; γραφή, ἡ, Lys., Antipho, Andoc., Dem.; ἀντιγραφή, ἡ, Plat., Arist.; ἀπογραφή, ἡ, Lys.; ὑπογραφή, ἡ, Plat.; λῆξις, εως, ἡ (as respects the prosecutor, not as respects the defendant indicted), Plat., Isæ., Æschin.; ἔγκλημα, ατος, τό, Dem., Æschin. *Vid.* ACCUSATION, and SYN. 179.

INDIFFERENCE, ῥαθυμία, ἡ, Eur., Thuc.; ἀῤῥωστία, ἡ, Thuc., Dem.; ῥᾳδιουργία, ἡ, Xen.; ψυχρότης, ητος, ἡ, Dem.; ἀκήδεια, ἡ, Ap. Rh.; [ἀμέλεια, ἡ, Thuc.; *toward one*, c. gen. or περί c. gen., Plat.] *Vid.* CARELESSNESS.

With indifference, μαλακῶς, Thuc.

INDIFFERENT, ἀμβλύς, εῖα, ύ, Thuc.; ἄῤῥωστος, ον, Thuc.; μαλακός, ή, όν, Thuc.; ψυχρός, ά, όν, Xen., Plat.; [ἀμφιδέξιος, ον, Poet. ap. Plut.] *Vid.* CARELESS.

Indifferent to, ἄσκοπος, ον, c. gen., Æsch.

Indifferent (i. e., unimportant), ἀδιάφορος, ον, Arist. *Vid.* UNIMPORTANT.

So indifferent to most people is the search after truth (i. e., such an object of indifference is . . .), οὕτως ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας, Thuc.

Being indifferent about dying, τοῦ θανεῖν ἄφροντις ὤν (ἄφροντις, -ιδος), Eur.

It is indifferent, ἀμφιδεξίως ἔχει, Æsch.

An indifferent workman in making devices for shields, σημάτουργὸς εὐτελής, Æsch. *Vid.* CARELESS, BAD.

To be indifferent, ἀφροντιστέω, c. gen. of the object about which, no mid. or pass., Xen.; μαλακίζομαι, pass., Xen.; [ἀναισθήτως ἔχω, Isoc.

To be indifferent to, to see with indifference, περιοράω, no aor. 1 or perf., aor. 2 περιεῖδον, Omn. Att.

Are ye indifferent that Jupiter has caused me grief? ἦ οὔνεσθ' (from ὄνομαι, poet. οὖν., fut. ὀνόσσομαι for ὀνόσομαι, aor. ὠνοσάμην and ὠνόμην) ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔθηκεν, Hom.

INDIFFERENTLY, ὁμοίως, Soph., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* EQUALLY.

INDIGENCE, ἀχρημοσύνη, ἡ, Hom., Theogn., Soph.; πενία, ἡ, Omn. *Vid.* POVERTY.

INDIGENOUS, ἰθαγενής, ές, Æsch., Hdt.; παλαίχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Epigr. ap. Æschin.; αὐθιγενής, ές, Eur., Hdt.; αὐτόχθων, ον, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; γηγενής, ές, Hdt.

INDIGENT, ἄκληρος, ον, Hom.; πτωχός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Æsch., Soph., Xen.; πενιχρός, ά, όν, Hom., Theogn., Pind., Ar.; πένης, ὁ καὶ ἡ, gen. -ητος, compar. -έστερος, Omn. Att., Hdt. *Vid.* POOR.

INDIGESTIBILITY, ἀπεψία, ἡ, Arist.

INDIGESTIBLE, βαρύς, εῖα, ύ, Xen.

INDIGESTION, δυσπεψία, ἡ, Mach. ap. Ath.

INDIGNANT, TO BE, ἀλαστέω, only act., Hom.; ἄγαμαι, fut. ἀγάσομαι, poet. ἀγάσσομαι, aor. 1 ἠγασάμην (poet. σσ, also 2d pers. pl. pres. ἀγάασθε, infin. ἀγάασθαι, Hom.), c. dat. of the cause, or c. περί and gen., Hom.; νεμεσίζομαι, mid., c. dat., Hom.; νεμεσάω and νεμεσσάω, only act., c. dat., Hom., Hes., Plat., Dem.; ὀχθέω, only in aor. 1 act., Hom.; ἀσχαλάω, only pres. act., and ἀσχάλλω, only pres. and imperf. act., sine cas. or c. dat., or c. gen., or c. acc., or c. ἐπί and dat., or (as often) c. part., Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; φθονέω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; μέμφομαι, mid., c. dat. pers., Eur.; ἀγανακτέω, c. dat., or c. acc., or c. prep. (e. g., ὑπέρ or περί c. gen., ἐπί c. dat., πρός c. acc.), or c. part., Ar., Plat., Isoc.; δυσφορέω, c. acc., or c. ἐπί and dat., Trag., Hdt., Xen., Isoc.; περιημεκτέω, c. gen. or c. dat., Hdt.; δυσανασχετέω, c. acc., Thuc.; δυσχεραίνω, aor. 1 ἐδυσχέρανα, c. gen. or c. dat., or c. περί and gen., or c. ἐπί and dat., etc., Xen., Plat., Isoc., Dem.; χαλεπῶς φέρω (fut. οἴσω, oftener οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον), Thuc.; πικρῶς φέρω, Eur.; so δεινῶς φέρω, δεινῶς ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), Hdt., Xen.; δεινὸν ποιέω, oftener ποιέομαι, mid., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; χαλεπῶς ἔχω, sometimes c. dat., Xen. *Vid.* SYN. 3.

To be indignant with, to share a person's indignation, συνασχαλάω, c. dat. of the cause, Æsch.

It was natural that they should be more indignant, χαλεπώτερον εἰκότως ἔμελλον οἴσειν, Thuc.

INDIGNATION, νέμεσις, and poet. (not Att.) νέμεσσις, εως, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Hdt.

There is no ground for indignation, οὐ νέμεσις, Hom.

Calculated to cause indignation, νεμεσητός and νεμεσσητός (not Att.), ή, όν, Hom., Tyrt., Soph., Plat.

Apt to feel indignation, νεμεσητικός, ή, όν, Arist.

INDIGNITY, ὕβρις, εως, ἡ, Omn. *Vid.* INSULT.

INDIRECT, σκολιός, ά, όν, Hom., Hes., Theogn., Pind., Plat.; πλάγιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Eur., Xen. *Vid.* CROOKED.

INDIRECTLY, σκολιῶς, Plat.

INDISCREET, κακόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur.

INDISCRETION, δυσβουλία, ἡ, Æsch., Soph.

INDISCRIMINATE, ἄκρἴτος, ον, Hom.; ἀκρἴτόφυρτος, ον, Æsch.; σύμφυρτος, ον, Eur. *Vid.* CONFUSED.

INDISCRIMINATELY, συγκεχυμένως, Arist. *Vid.* CONFUSEDLY.

INDISPENSABLE, ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Pind., Omn. Att. *Vid.* NECESSARY.

INDISPENSABLY, ἀναγκαίως, Trag., Hdt., Thuc., Antipho.

INDISPOSED (in health), ἀσθενής, ές, Pind., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* SICK.

Indisposed (i. e., unwilling, q. v.), ἀέκων, ουσα, ον, contr. (as always in Att.) ἄκων, etc., Hom., Trag., Hdt., Thuc., Lys., Dem.

More indisposed (to do any thing), ἀῤῥωστότερος, α, ον, c. εἰς and acc., Thuc.

To be indisposed (in health), νοσέω, Omn. Att., Hdt.

To be indisposed (i. e., to be unwilling), ἀβουλέω, Plat., Dem.

INDISPOSITION, νόσος, poet. νοῦσος, ἡ, Omn.

The rest of the allies labored under an indisposition to serve, οἱ ἄλλοι σύμμαχοι ἐν ἀῤῥωστίᾳ ἦσαν τοῦ στρατεύειν, Thuc.

INDISPUTABLE, ἀναμφισβήτητος, ον, Thuc., Xen., Lys., Isæ.; ἀναμφίλογος, ον, Xen.; εὐομολόγητος, ον, Plat.

INDISPUTABLY, ἀναμφισβητήτως, Plat., Isoc.

INDISSOLUBLE, ἄλυτος, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph., Plat.; δύσλυτος, ον, Æsch.; ἀδιάλυτος, ον, Plat.; δυσεξήνυστος, ον, Eur.; ἀνυπέρβλητος, ον (of friendship), Xen.

INDISSOLUBLY, δυσεκλύτως, Æsch.; ἀλύτως, Plat.

INDISTINCT, ἀκριτόμυθος, ον (of dreams), Hom.; ἄκρἴτος, ον, Hom., Hipp.; ἄσπετος, ον (of sound, voice, etc.), h.; ἀσαφής, ές, Soph., Eur., Thuc., Xen., Æschin.; ἀσήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; ἄσημος, ον, Trag., Hdt.; ψελλός, ή, όν (of sounds, statements), Æsch.; μέλας, μέλαινα, μέλαν, gen. μέλανος, μελαίνης, etc. (of voice), Arist.; ἀμυδρός, ά, όν (of half-effaced characters), Thuc., Plat.

But night, because it is dark, is more indistinct (i. e., makes us see more in-

distinctly, ἡ δὲ νύξ, διὰ τὸ σκοτεινὴ εἶναι, ἀσαφεστέρα ἐστίν, Xen.

Indistinctly, ἀσάφως, Thuc.

Indistinctness, ἀσάφεια, ἡ, Plat.

Individual, ἴδιος, α, ον, Thuc., Isoc.; [ἀμέριστος, ον, Plat.]

Individual, an, ἰδιώτης, ου, ὁ, Thuc.

Each individual wishing to be able to speak, αὐτὸς εἰπεῖν ἕκαστος βουλόμενος δύνασθαι, Thuc.

But I can not state the number accurately, either of individual states, or of all together, ἀριθμὸν δὲ γράψαι, ἢ καθ' ἑκάστους ἑκατέρων, ἢ ξύμπαντας, οὐκ ἂν ἐδυνάμην ἀκριβῶς, Thuc.

Individually, ἰδίᾳ, Xen.

Indivisible, ἀμερής, ές, Plat.; ἀμέριστος, ον, Plat.; ἄτμητος, ον, Plat.; ἄτομος, ον, Plat.; ἀχώριστος, ον, Plat.; ἀδιαίρετος, ον, Arist.; [ἀμεριαῖος, α, ον, Chrysipp.]

Indolence, ἀεργία (ῐ poet.), ἡ, Hom., Hes.; ἀεργείη, ἡ, Bion; ἀργία, ἡ, Soph., Eur., Plat., Lys., Dem., Æschin.; ῥᾳθυμία, ἡ, Eur., Xen., Lys.; ῥαστώνη, ἡ, Thuc., Dem.; νωθρότης, ητος, ἡ, Plat., Arist.; βλᾱκεία, ἡ, Xen.; ἀπονία, ἡ, Xen.

To lose through indolence, καταρρᾳθυμέω, no mid., in pass. also of the things so lost, Xen., Dem.

Indolent, νωθής, ές, Hom., Eur., Plat.; ἀεργός, όν, and contr. (as always in Att.) ἀργός, sometimes c. gen. of the occupation neglected, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; βρᾰδύς, εῖα, ύ, compar. βρᾰδύτερος and βρᾰδίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), also βράσσων (only in Hom.), superl. βρᾰδύτᾰτος, βράδιστος, and (in Hom.) βάρδιστος, Hom., Eur., Xen.; κακός, ή, όν (for compar. and superl. see the word under Bad), Omn.; ἄμοχθος, ον, Pind., Soph., Xen.; ῥᾴθυμος, ον, Soph., Eur., Plat., Isoc.; βλάξ, gen. βλᾱκός, ὁ καὶ ἡ, superl. βλᾱκίστᾰτος, Xen., Plat.; βλᾱκικός, ή, όν, Xen.; νωθρός, ά, όν, Plat.; μᾰλᾰκός, ή, όν, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἄπονος, ον, Xen., Plat.; ἀπράγμων, ονος, ὁ, Thuc., Xen. *Vid.* Lazy.

To be indolent, μεθίημι (θῐ Hom., but sometimes θῑ, θῑ Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, sometimes c. infin. of the occupation neglected, only act. in this sense, Hom., Tyrt.; μᾰλᾰκίζομαι, pass., Thuc.; τρῠφάω, Plat.; ῥᾳθυμέω, Xen., Dem.; ῥαστωνεύω, Xen.; ῥᾳδιουργέω, Xen.; μῑσοπονέω, Plat.; μαλθᾰκίζομαι, pass., Plat.; βλᾱκεύω, Xen.; μᾰλᾰκύνομαι, pass., Xen.; νυστάζω, fut. -άσω and -άξω, Ar., Plat.; λαγγάζω, fut. -άσω, Antiph.; (none of the above active verbs except μεθίημι have any middle or passive voice).

Indolently, ῥᾳθύμως, Plat.; ἀργῶς, Dem.; βλᾱκικῶς, Ar.

Indubitable, ἀναμφισβήτητος, ον, Thuc., Xen., Dem.; ἀναμφίλογος, ον, Xen.; [ἀνενδοίαστος, ον, Luc.]

Indubitably, ἀναμφισβητήτως, Plat., Xen., Dem.; ἀναμφιλόγως, Xen.

Induce, to, ἄγω, aor. 2 ἤγᾰγον, fut. mid. sometimes in pass. sense, Eur., Plat.; ἐξάγω, Theogn., Eur., Thuc., Plat.; πᾰράγω, usu. in a bad sense, "inducing to evil courses," but not always, Theogn., Soph., Thuc., Plat.; προάγω, Thuc., Plat.; ὑπάγω (with some notion of treachery), Eur.; ἐνάγω, Hdt.; ἐπισπάω, fut. -σπᾰσω, Thuc., Xen., Plat.; προβιβάζω, fut. -άσω, Att. -βιβῶ, ᾷς, ᾷ, Xen.; μειλίσσω, fut. -ξω (by coaxing means), Ap. Rh.

To induce a person contrary to his previous intention, περιτρέπω, perf. act. -τέτροφα, pass. -τέτραμμαι, aor. 1 -ετρέφθην, etc., Plat. *Vid.* To persuade.

To be induced, ἕλκομαι, imperf. εἱλκόμην, perf. pass. εἵλκυσμαι, etc., Pind.; ἐφέλκομαι, Thuc.

Inducement, πρόφᾰσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.; [παραμυθία, ἡ, Plat.] *Vid.* Cause.

Induction, ἐπᾰγωγή, ἡ, Arist.

To make an induction, ἐπάγομαι, mid., c. aor. 1 pass. in pass. sense, aor. 2 mid. ἐπηγᾰγόμην, Arist.

Inductive, ἐπακτικός, ή, όν, Arist.

Inductively, ἐπακτικῶς, Arist.

Indulge, to, ἀνίημι (νῐ Hom., but often also νῑ; νῑ Att., but also νῐ Ar.) (2d sing. pres. ἀνίεις, Hom., 3d sing. imperf. ἀνίεσκε, Hes.), aor. 1 ἀνῆκα, poet. (not Att.) ἀνέηκα (Hom., however, also has fut. ἀνέσω, aor. 1 opt. ἀνέσαιμι, and aor. 2 subj., 3d sing. ἀνήῃ for ἀνῇ), sine cas., Hom.; χᾰρίζομαι, mid., fut. -ίσομαι, Att. -ιοῦμαι, perf. pass. both in act. and pass. sense, c. dat. of the passions indulged, etc., Pind., Soph., Eur., Plat., Xen.; φιλοφρονέομαι, mid., c. dat., Plat.; ἡσσάομαι, pass., c. gen., Plat., Isoc.

One must indulge, χαριστέον, Plat., Isoc.

Indulgence (in the way of making allowance for errors), αἴδεσις, εως, ἡ, Dem.

Indulgence of one's passions, ἧσσα, ἡ, Plat.

Not to give foolish indulgence to your vain anger, θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά, Soph.

Indulgencies (i. e., luxuries), τὰ μᾰλᾰκά, Xen.

Indurate, to, σῠνίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 in act. sense, aor. 2, perf., and pluperf. act. in pass. sense, Xen. *Vid.* To harden.

Induration, σκληρότης, ητος, ἡ, Plat., Antipho, Theoph. *Vid.* Hardness.

Industrious, φῐλόπονος, ον, Soph., Xen., Plat., Isoc.; ἐργᾰτις, ἴδος, ἡ, Soph., Arist.; λῑπᾰρής, ές, Plat.; ἐργᾰτικός, ή, όν, Plat.; φιλεργός, όν, Dem.; ἀσκητικός, ή, όν, Plat.; ἀνῠσίεργος, ον (ᾰν, but poet. ᾱν), Theoc.; ἐργᾰτίνης, ου, only masc., Theoc.

To be industrious, φιλοπονέω, only act., Xen., Plat., Isoc.

Industriously, φῐλοπόνως, Xen., Dem.

Industry, φῐλεργία, ἡ, Xen., Dem.; φιλοπονία, ἡ, Xen., Plat., Isoc.; ἐργασία, ἡ (opp. to ἀργία), Xen.

Inebriate, to, μεθύσκω, fut. -ύσω, Plat.

Inebriated, μεθυπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Call. *Vid.* Drunk.

Inebriety, μέθη, ἡ, Plat., Dem. *Vid.* Drunkenness.

Ineffable, ἀθέσφᾰτος, ον (but in Ap. Rh. ος, η, ον), Hom., Hes., Eur., Ap. Rh.; ἄφᾰτος, ον, Pind., Soph., Ar., Hdt. *Vid.* Indescribable.

Ineffaceable, ἀνεξάλειπτος, ον, Isoc. *Vid.* Indelible.

Ineffectual, κενός, ή, όν, poet. (not Att.) also κεινός and κενεός, Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen., Dem.; ἀνεμώλιος, ον, Hom.; ἀποφώλιος, ον, Hom., Eur.; ἅλιος, α, ον, Hom., Soph.; μᾰταιος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.; ἄκραντος, ον, Pind., Æsch.; ἀτελής, ές, Pind., Thuc., Andoc., Dem.; ἄπρακτος, ον, Pind., Dem. *Vid.* Vain.

Ineffectually, ἅλιον, Hom.; ἁλίως, Soph.; ἄλλως, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; μάψ, Hom.; μᾰτην, h., Pind., Trag., Xen., Plat., Isoc.; ματαίως, Eur. *Vid.* In vain.

[Inefficacious, ἀνενεργής, ές, Theophr.; ἀνενέργητος, ον, Sext. Emp.]

[Inefficacy, ἀνενεργησία, ἡ, Sext. Emp.]

Inelegance, ἀκοσμία, ἡ, Eur., Plat.

Inelegant, ἀκόσμητος, ον, Plat.

[Inelegantly, ἀγλαφύρως, Ath.]

Ineloquent, ἄγλωσσος, ον, Pind.; ἀκομψος, ον, Eur.

Inequality, ἀνῑσότης, ητος, ἡ, Plat.; ἀνομοιότης, ητος, ἡ, Plat.; σκολιότης, ητος, ἡ, Hipp.; τὸ ἄνισον, Arist.

Inestimable, πάντῑμος, ον, Soph.

Inevitable, ἀμήχᾰνος, ον, Hom., Trag., Xen.; ἄφυκτος, ον, Pind., Trag., Dem., Æschin.; οὐ φευκτός, ή, όν, Soph.; δυσᾰπάλλακτος, ον, Isoc.; [ἀνέκδρομος, ον, Anth.]; (as a consequence), ἀναγκαῖος, α, ον, sometimes ος, ον, Plat.

It is inevitable that . . . such should be, ἀνάγκη . . . γίγνεσθαι, Plat.

Inexhaustible, ἄβυσσος, ον, Æsch.

Inexorable, ἀδᾰμαστος, ον, Hom.; ἀκήλητος, ον, Hom., Theoc.; ἀκῑχητος, ον, Æsch.; ἀπᾰρᾰμῡθος, ον, Æsch.; δυσπαραίτητος, ον, Æsch.; δυσπᾰρήγορος, ον, Æsch.; ἄτεγκτος, ον, Trag.; ἀπᾰραίτητος, ον, Lys., Dem.

Inexorably, ἀπᾰραιτήτως, Thuc.; [ἀμεταπείστως, Epicur.]

Inexpedient, ἀσύμφορος, ον, sine cas. or c. dat., Hes., Eur., Thuc., Dem.; ἀλλοῖος, α, ον, opp. to συμφέρων, Dem. *Vid.* Useless.

Inexperience, ἀϊδρεία, Ep. ἀϊδρείη, ἡ, Hom.; ἀπειρία, ἡ, Eur., Thuc., Xen.; ἀπειροσύνη, ἡ, Eur., Dem.; ἀήθεια, ἡ, Thuc.; ἀνεπιστημοσύνη, ἡ, Thuc.

Inexperienced, ἀδαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hdt.; ἄϊδρις, εως, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀπείρητος, ον, c. gen. of the matter, Hom., Pind.; ἄπειρος, ον, sine cas. or c. gen., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἄϊστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Plat.; ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀγύμναστος, ον, Xen. *Vid.* Ignorant.

Inexperienced, adv., ἀπείρως, Isoc.

Inexpiable, δυσκάθαρτος, ον, Soph.

Inexplicable, δύσφραστος, ον, Plat.; ἀδιεξῑτητος, ον, Arist.

Inexpressible, ἀθέσφᾰτος, ον, but in Ap. Rh. ος, η, ον, Hom., Hes., Eur., Ap. Rh.; ἄφραστος, ον, h., Æsch.; ἄφᾰτος, ον, Pind., Soph., Ar., Hdt.; ἀδιήγητος, ον, Xen., Dem.

[Inexpressive, ἄλογος, ον, Soph.]

Inextinguishable, ἄσβεστος, ον, Hom., Pind., Æsch., Hdt.

Inextricable, ἀμήχᾰνος, ον, Æsch., Eur., Xen.; δύσλῠτος, ον, Æsch., Eur.; ἄλῠτος, ον, Soph.; ἀτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; δυσεκπέρατος, ον, Eur.

Inextricably, δυσλῠτως, Xen.

[Infallibility, ἀνεξαπατησία, ἡ, Epict.]

Infallible, νημερτής, ές, Hom.; ’ἀνεξαπάτητος, ον, Arist.; [ἀμετάπταιστος, ον, Galen.]

Infallibly, ἀσφαλῶς, Æsch.

Infamous, ’ἄτῖμος, ον, Hom., Trag., Thuc., Xen., Dem.; αἰσχρός, ά, όν (but in Anth. also ός, όν), compar. αἰσχίων (ῑ Att., ĭ elsewhere), superl. αἴσχιστος, Omn.; δύσφημος, ον (of reputation), Pind.; κάκόδοξος, ον, Theogn., Eur., Xen.; μιἄρός, ά, όν, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; δυσκλεής, ές, Trag., Xen.; ’ἄναγνος, ον, Trag., Antipho; ἐπίρρητος, ον, Xen.; περῐβόητος, ον, Lys., Dinarch.; ’ἄμικτος, ον (only of persons), Dem.; ’ἀκἄθαρτος, ον, Plat.

To be infamous, κἄκοδοξέω, only act., Xen.

Infamously, αἰσχρῶς, Omn.; δυσκλεῶς, Soph., Eur.; περιβοήτως, Dem.

Infamy, ἀτῖμία (μĭ, but also poet. μῑ), ἡ, Hom., Tyrt., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; δύσκλεια, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; κἄκοδοξία, ἡ, Xen., Plat.; μιἄρία, ἡ, Xen., Antipho, Isæ.; αἶσχος, τό, Plat.; ’ἀκἄθαρσία, ἡ, Dem.

To punish with infamy (ἀτιμία), ’ἄτῖμόω, Hdt., Xen., Lys., Dem., Æschin.; ’ἄτῖμάζω, Xen.

Infancy, νηπιέη, ἡ, Hom.; νηπιότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* Childhood.

From infancy, ἐκ γαστρός, Theogn.; [ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, Plut.]

Memorials of infancy, σπάργἄνα, τά, Soph.

Infant, an, βρέφος, τό, Hom., Pind., Anac., Æsch., Eur., Xen.; σπαργανιώτης, ου, ὁ, h. *Vid.* Child, and Syn. 348.

Having an infant, ’ὑπόπορτις, ιος (Att. εως), ἡ, Hes.; ’ὕπαρνος, ον, Eur.

[Infanticide, παιδοφονία, ἡ, Plut.; παιδοκτονία, ἡ, Philo.]

Infantine (of, or belonging to, or being an infant), νήπιος, α, ον, and ος, ον (often also as subst.), Hom., Eur., Antipho, Plat.; νηπἴάχος, ον, Hom., Ap. Rh.; νηπΰτιος, α, ον, Hom., Ar. *Vid.* New-born.

Infantry, πρῠλέες, οἱ, Hom., Hes.; πεζοί, οἱ, often also sing. of a single infantry soldier, also ὁ πεζός (sc. στρατός), or τὸ πεζόν (for "the infantry"), Hom., Hdt., Xen.; τὸ πεζἴκόν, Xen.; ὁπλῖται, οἱ (opp. to ἱππεῖς), Plat.; πεζέταιροι (a sort of guards in the Macedonian army), Dem.

An infantry soldier (see above), πεζοβόας, ου, ὁ, Pind.; πεζομάχης, ου, ὁ, Pind.

A light-infantry soldier, γυμνής, ῆτος, ὁ, oftener in pl. of the whole body, Eur., Hdt., Xen.; γυμνήτης, ου, ὁ, Xen.

The body of light infantry, γυμνητία, ἡ, Thuc.; οἱ ψῖλοί, Thuc., Xen.

Infantry mixed with cavalry, ’ἅμιπποι, οἱ, Thuc., Xen.

A commander of infantry, πέζαρχος, ὁ, Xen.

Belonging to or fit for infantry, πεζικός, ή, όν, Thuc., Xen., Plat.; ὁπλῖτἴκός, ή, όν, Xen.

Belonging to light infantry, γυμνητἴκός, ή, όν, Xen.

To serve in the infantry, πεζεύω, Arist.

Infatuated, ’ἄνολβος, ον, Soph. *Vid.* Foolish.

Infatuated, πἄρἄ'φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

Infatuation, πἄρἄνοια, ἡ, Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem. *Vid.* Folly.

Infect, to — *and you shall not infect me with your jolly*, μηδ' ἐξομόρξει μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί, Eur.

[Infected, ἀνάπλεως, ων (fem. also -πλέα), c. gen., Plat.]

[*To be infected*, ἀναπίμπλαμαι, c. gen., *with*, Thuc., Plat.]

[Infectious, ἀναπληστικός, ή, όν, Arist.]

Infelicity, ἀνολβία (βĭ, but also βῑ poet.), ἡ, Hes.; δυσδαιμονία, ἡ, Eur., Andoc. *Vid.* Unhappiness.

Infer, to, στάθμόομαι, mid., no pass., Hdt. *Vid.* To conclude.

Inference, ἐπῐλογος, ὁ, Hdt.; ’ὑποδοχή, ἡ, Dem.

Inferior, δεύτερος, α, ον, c. gen. or c. μετά and acc., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἐπῐδευής, ές, c. gen., Hom.; ὕστερος, α, ον, sine cas. or c. gen., Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc.; ἥσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Omn.; ἐλάσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Omn. Att.; ὁ ὄπισθεν, Soph.; καταδεής, ές, Isoc., Dem., Æschin.; ὑποδεέστερος, α, ον, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ’ἀπηλλαγμένος, η, ον, c. gen., Hdt. *Vid.* Less, Worse.

Inferior, adv., ὑποδεεστέρως, Thuc., Antipho; ’ὑποδεέστερον, Isoc.; καταδεέστερον, Xen., Isoc.; καταδεεστέρως, Isoc., Lycurg., Dem.

To be inferior to, δεύομαι, often c. gen. as to the matter in which one is inferior, fut. δευήσομαι, no other tense, Hom.; ἐπιδεύομαι, Hom.; εἴκω, only pres. and imperf., c. dat. pers., c. dat., or c. acc., or c. gen. of the matter in which, Omn.; λείπομαι, pass., c. gen., Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; ἡσσάομαι, pass., Eur., Xen.; ἐλλείπομαι, Plat.; ὑστερέω, c. gen., Plat.; ὑστερίζω, Xen., Isoc.; ἐλασσόομαι, pass., c. gen., Dem.

And being inferior to his brother Meleager in wisdom, γνώμην δ' ἀδελφοῦ Μελεάγρου λελειμμένος, Eur.

Lest he be esteemed inferior to you, μὴ δεύτερα σεῖο φέρηται, Mosch.

Infernal, νέρτερος, α, ον, and ος, ον, Hom., Trag.; χθόνιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Soph., Hdt.; Ταρτἄρειος, α, ον, Eur.; ὑποταρτἄριος, ον, Hom., Hes.; Ταινἄριος, α, ον, Ap. Rh.

The infernal gods, οἱ ἔνερθε ϑεοί, Hom.

In the infernal regions, νέρθε or -θεν, also νέρθε γῆς, Trag.

Infidelity, ’ἀπιστία (ĭα, but also poet. ῑα), ἡ, Theogn., Eur., Thuc., Xen., Dem. (of course, however, not used by classical authors in our sense).

Infinite, ’ἀπειρέσιος, α, ον, Hom.; ’ἀπερείσιος, ον (only used, however, by Hom. of large ransom), Hom.; ἀπείρῐτος, ον, Hom., Hes.: ’ἄπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch.; ’ἄπειρος, ον, Hom., Pind., Eur., Hdt., Plat.; μῡρίος, α, ον, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat., Theoc.; ’ἀπέραντος, ον, Pind., Eur., Ar., Thuc., Plat.; ’ἀπέρἄτος, ον, Æsch.; μῡριοπληθής, ές, Eur.

Infinite (of time), μυριετής, ές, Æsch., Plat.

Infinitely, μῡρίῳ, with a comparative adj., also μύριον, Plat. *Vid.* Very.

[Infinitesimal, πολλοστημόριος, α, ον, Arist.]

Infinity, ’ἀμετρία, ἡ, Plat.

Infirm, ’ἄβληχρός, ά, όν, Hom.; ’ἀφαυρός, ά, όν, Hom., Soph.; ἀσθενής, ές, Pind., Omn. Att.; βἄρύς, εῖα, ύ, Soph. *Vid.* Weak.

Infirmary. *Vid.* Hospital.

Infirmity, ἀσθένεια, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* Weakness.

Inflame, to, ϑάλπω, with love, etc., Æsch., Soph.; ἐξοπτάω, with love, etc., Soph.; so ζωπῠρέω, Æsch., Eur., Ar.; μαίνω, only in aor. 1 ἔμηνα, Eur., Ar.; φλέγω, Soph., Ar., Plat.; ϑέρω, only pres. and imperf., Call.; φλεγμαίνω, Plat.

To inflame together, at the same time, συνεκπῠρόω, Plat.

Inflamed, φλογοειδής, ές, Hipp.; φλογώδης, ες, Hipp.; [(of a wound), πυρετώδης, ες, and πυρώδης, ες, Hipp.]

To be inflamed, μαίνομαι, perf. μέμηνα in pass. sense, aor. 2 ἐμάνην, other tenses rare, c. dat. of the cause, or c. ἐπί and dat., or c. ὑπό and gen., etc., Hom., Trag., Hdt., Plat.; καίομαι, pass., perf. κέκαυμαι, aor. 2 ἐκάην (with any passion), etc., Pind., Eur.; φλέγω, intrans., also φλέγομαι, pass., Æsch., Ar., Plat.; ἐφάπτομαι, pass., Eur.; ἐξάπτομαι, Plat.; πἄρἄπίμπρἄμαι, Xen.

To be much inflamed, ὑπερφλεγμαίνω, Hipp.; ἀγριαίνω, Med.

To be inflamed at the same time, σῠνεκφλεγμαίνω, Theoph.; συγκαίω, intrans., fut. -καύσω, Hipp.

Inflammable, καύσῐμος, η, ον, Xen., Plat.

Inflammation, φλόγωσις, εως, ἡ, Thuc.; φλέγμανσις, εως, ἡ, Hipp.; φλεγμἄσία, ἡ, Hipp.; φλογμός, ὁ, Hipp.

To suffer under inflammation, ἐπῐφλεγμαίνω, Hipp., Arist. *Vid.* To be inflamed.

Inflammatory, πῠρῐκαυστος, ον (of diseases), Plat.; φλεγμἄτοειδής, ές, Hipp.; φλεγμἄτώδης, ες, Hipp.; καυστικός, ή, όν (of a person or a constitution), Hipp.

[*To become inflammatory* (of sickness), παροξύνομαι, Med.]

Inflate, to, φῡσάω, lit. and metaph., Ar., Hdt., Xen., Dem.; ἐξανεμόω (lit. and metaph.), Eur., Hipp.

To be inflated (with pride), ’ἀνἄφῡσἄομαι, Xen.

[Inflection (in grammar), κίνησις, εως, ἡ, Gram.; πάθος, τό, Gram.; πτῶσις, ἡ, Gram.]

[(Words) *with unlike inflections*, ἀνομοιόπτωτος, ον, Gram.]

Inflexibility, ’ἀκαμψία, ἡ, Arist.

Inflexible, ’ἀκήλητος, ον, Hom.; ’ἄκαμπτος, ον, Pind., Æsch.; ἄγναμπτος, ον, Æsch.; ’ἀτενής, ές, Æsch., Ar.; ’ἀπἄρἄμῡθος, ον, Æsch.; ’ἀκίνητος, ον, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ’ἄτεγκτος, ον, Trag.; ’ἀτελεύτητος, ον, Soph.; εὐθῠπορῶν, οῦσα, οῦν, contr. from -έων, etc. (of fate), Æsch.; ’ἀμετάστροφος, ον, Plat.; ’ἀμετάστἄτος, ον, Plat.; ’ἀμετἄ'κλαστος, ον Xen.; ’ἀπαραίτητος, ον, Lys., Dem.; ’ἀκλῐνής, ές, Plat.

Inflict, to, ἐπῐβάλλω, no aor. 1, perf. act. -βέβληκα, etc., c. dat. of the person on whom, c. acc. of the infliction, Hom., Soph., Ar., Xen., Dem.; ἐπῐτίθημι, aor. 1 act. -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, etc., c. dat. pers., etc., Hom., Eur., Hdt., Dem.; ἐμβάλλω, Pind., Soph., Eur., Xen.; προστίθημι, Æsch., Eur., Hdt.; ἐπισκήπτω, Æsch.; ἐγκἄτασκήπτω, Æsch.; ’ἀναστρέφω, Eur.; ἐπιρρίπτω, aor. 2 pass. -ερρίφην, Æsch.; ἐπιρρέπω, rare except in pres. and imperf., Æsch.; ἐρείδω, sine cas.

pers., perf. pass. ἐρήρεισμαι, Eur.; λαμβάνω, fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, poet. (not Att.) ἔλλᾰβον, perf. εἴληφα, sine cas. pers., Eur., Lys., Isoc.; προστρίβω, oftener in mid. and pass., c. dat. pers., Æsch., Ar., Antipho, Dem.; ἐπισμάω, c. dupl. acc., Ar.

Newly inflicted, νεότομος, ον (of a wound), Æsch., Soph.

Infliction, an, πρόστριμμα, ᾰτος, τό, Æsch.

Influence, βᾰρος, τό, Eur.; ἀξίωσις, εως, ἡ, Thuc.; ῥοπή, ἡ, Dem.

Under the influence of corruption, χρήμασι νικώμενος, Thuc.

To have influence, δύναμαι, mid., fut. δυνήσομαι, also c. aor. 1 pass. ἐδυνήθην (often in Att. ἠδυνήθην, and imperf. ἠδυνάμην), sine cas., or c. παρά and dat., c. dat. of the means to which the influence is owing, Eur., Hdt., Thuc., Lys.

To lose one's influence, ἐπιλύομαι, mid., Lys.

Influence, to, πείθω, Xen.

To be influenced by (esp. by feelings, etc.), κρᾰτέομαι, pass., c. ὑπό and gen., Xen.

Being mainly influenced by a wish that they (the accusations) *might not be true*, μεῖζον μέρος νέμοντες τῷ μὴ βούλεσθαι ἀληθῆ εἶναι, Thuc.

Influential (having influence with), πῐθᾰνός, ή, όν, c. dat., Thuc.; δυνᾰμενος, η, ον, c. παρά and dat., Thuc., Hdt.

Influx, ἐπιῤῥοή, ἡ, Æsch., Eur., Plat.

Infold, to, περιπτύσσω, fut. -ξω, Soph., Eur., Ap. Rh.

Any thing closely infolding, ἀγκοῖναι, αἱ, Hom.; ἀγκᾰλη, ἡ, Æsch.

Inform, to, ἐξαγγέλλω, c. dat., Hom., Soph., Hdt., Xen., Plat., Dem.; εἰσαγγέλλω, c. πρός and acc., Xen.; κατεῖπον, no other tense except aor. 1 κατεῖπα, augm. in all the moods, Eur.; ἀνᾰδῐδάσκω, fut. -ξω, Thuc.

To inform against, give information of, μηνύω, fut. -ῡσω, in pass. also of the matter revealed, sometimes c. κατά and gen. pers., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat., Lys., Antipho; κᾰτᾰμηνύω, c. gen. pers., sometimes c. acc. rei (not with both at once), Xen., Lys.; κᾰτεῖπον, c. gen., Antipho, Dem.; κᾰτᾰγορεύω, c. acc. rei, Ar., Thuc., Xen.; φαίνω, in pass. of the person or thing informed against, Ar., Xen., Dem.; σῡκοφαντέω (esp. falsely or frivolously), sometimes c. dupl. acc., Ar., Xen., Dem.; διᾰβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, etc., Thuc.; ἀποφαίνω, Antipho; ἐνδείκνῡμι, also in pass. of the person informed against, Plat., Andoc., Lys., Dem.; ἀπογρᾰφω, c. acc. pers., or c. acc. of the action commenced or information laid, Andoc., Antipho; ἀπογραφὴν ποιέομαι, Dem. *Vid.* To accuse.

To be informed against, φαντάζομαι, pass., Ar.

Information, μάθησις, εως, ἡ, Soph., Xen. *Vid.* News, Knowledge.

To give information beforehand, προμηνύω, Soph.

He extorted from the captives thirty minæ by his informations, παρὰ τῶν αἰχμαλώτων . . . τριάκοντα μνᾶς ἐσυκοφάντησε, Lys.

There is plenty of information about the country, πολλὴ περῐφᾰνεια τῆς χώρης ἐστί, Hdt.

You did not avail yourselves of the information which we each time gave you, οὐ περὶ ὧν ἐδιδάσκομεν ἑκάστοτε τὴν μάθησιν ἐποιεῖσθε, Thuc.

In order that no information might get abroad of their proceedings, τοῦ μὴ ἐξάγγελτοι γενέσθαι, Thuc.

[*To gain* or *get information*, μάθησιν ἐκμανθάνω or ἄρνυμαι, Soph., Eur., also followed by περί c. acc., Plat.]

Secret information in war, ἐξαγγελία, ἡ, Xen.

Information against (legal), ἔνδειξις, εως, ἡ, Plat., Andoc., Dem.; μήνῡμα, ᾰτος, τό, Thuc.; φᾰσις, εως, ἡ, Dem.; ἐπαγγελία, ἡ, Dem., Æschin.

A false information, σῡκοφαντία, ἡ, Ar., Xen., Lys., Dem.; σῡκοφάντημα, ᾰτος, τό, Æschin.

A laying of an information, μήνῡσις, εως, ἡ, Plat.

A reward for information, μήνῡτρον, τό, in Att. usu. in pl., h., Thuc., Andoc., Lys.

Conveying information, ἐξαγγελτῐκός, ή, όν, Arist.

Informer, an, μηνῡτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; φραστήρ, ῆρος, ὁ (of news, etc.), Xen.

An informer (one who brings information in war), ἐξάγγελος, ὁ, Thuc.

An informer (i. e., one who lays information), μηνῡτής, οῦ, ὁ (also in good sense, like μηνῡτήρ, Eur.), Thuc., Antipho, Lys., Dem.; σῡκοφάντης, ου, ὁ, esp. with a notion of the information being false or frivolous, Ar., Xen., Dem.; fem. σῡκοφάντρια, Ar.

Like an informer, σῡκοφαντῐκός, ή, όν, Dem.; σῡκοφαντώδης, ες, Lys.

Like an informer, adv., σῡκοφαντῐκῶς, Isoc.

Infraction, σύγχῠσις, εως, ἡ, Thuc.

Infrequency, σπᾰνις, εως, ἡ, Eur., Dem. *Vid.* Rarity.

Infrequent, σπᾰνιος, α, ον, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* Rare.

Infringe, to, συγχέω, fut. -χεύσω, aor. 1 σῠνέχευα or -έχεα, perf. pass. -κέχῠμαι, etc., Hom., Eur., Thuc., Dem., Antipho; πᾰρᾰβαίνω, fut. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, opt. -βαίην, etc., fut. act. and aor. 1 act. not used in this sense, no pass., Æsch., Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem.; πᾰρᾰθραύω, perf. pass. -τέθραυσμαι, Plat. *Vid.* To transgress.

Infuse, to, ἐγχέω, fut. -χεύσω, aor. 1 -έχευα and -έχεα, perf. pass. -κέχῠμαι, etc., Hom., Eur., Hdt., Xen.; εἰσχέω, Eur.; εἰσίημι (ῐη Ep., ῑη Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, Hdt. *Vid.* To pour.

Infused, ἔγχῠτος, ον, Hipp.

Infusing, an, ἔγχῠσις, εως, ἡ, Plat.

Infusion, an, ἔγχῠμα, ᾰτος, τό, Galen; [πλῦμα, ᾰτος, τό, Hipp.]

Ingenious, πολῠ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (only of persons), Hom.; τεχνήεις (of things made), εσσα, εν, Hom.; πολῠμήχανος, ον (of persons), Hom.; ἀλφηστής, οῦ, only masc. (of men), Hom., Æsch., Soph.; πολῠτέχνης, ου, only masc., Sol.; εὐμήχᾰνος, ον, Æsch., Ar., Plat., Arist.; εὐπᾰλᾰμος, ον, Æsch., Ar.; εὔπορος, ον, Eur., Ar., Xen., Plat.; μηχᾰνόεις, εσσα, εν, Soph.; παντοπόρος, ον, Soph.; μηχᾰνοδίφης, only masc., Ar.; φρενοτέκτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; τεχνικός, ή, όν, Plat., Isoc.; εὑρετῐκός, ή, όν, Plat.; μηχανῐκός, ή, όν, Xen.; μηχᾰνητῐκός, ή, όν, Xen.; εὔτεχνος, ον, Hipp. (of things), Anth.

An ingenious man, μηχᾰνιώτης, ου, ὁ, h.

Ingeniously, τεχνῐκῶς, Xen.

Ingenuity, πολῠμηχᾰνία, ἡ, Hom.; εὐμηχᾰνία, ἡ, Pind.; πολῠτεχνία, ἡ, Plat.

Ingenuous, γενναῖος, α, ον, and Att. ος, ον, Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat.

Ingenuous (i. e., candid), ἁπλόος, η, ον, contr. οῦς, ῆ, οῦν, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.

Ingenuously, ἁπλῶς, Thuc., Xen., Dem. *Vid.* Candidly.

Ingenuousness, γενναιότης, ητος, ἡ, Eur., Thuc.; i. e., candor (q. v.), ἁπλότης, ητος, ἡ, Xen., Plat.

Inglorious, ἀκλεής, ές, and (in Hom.) ἀκληής, poet. acc. ἀκλέᾶ sometimes for ἀκλεᾶ, contr. from ἀκλεέα, Hom., Eur., Hdt.; δυσκλεής, ές, Hom.; νώνυμνος, ον, Hom., Hes., Pind.; νώνῠμος, ον, Hom., Hes., Soph., Ap. Rh.; ἄπυστος, ον, Hom.; ἀνώνῠμος, ον, Hom., Pind., Hdt., Dem.; ἄτῑμος, ον, Omn.; ἄῤῥητος, η, ον, and ος, ον, Hes.; ἄφᾰτος, ον, Hes.; ἐπῐ́κρῠφος, ον, Pind.; ἀκήρυκτος, ον, Eur., Æschin.; ἄδοξος, ον, Xen., Isoc.

Ingloriously, ἀκλεῶς and (in Hom.) ἀκλειῶς, Hom., Eur., Hdt.

[Ingot (of gold and silver, brick-shaped), πλίνθος, ἡ, Polyb.]

Ingrain into, to, τρῑβομαι, mid., c. dat., Æsch.; ἐγχρώννῡμι, perf. pass. -κέχρωσμαι, c. dat., Arist.

Ingrained, δευσοποιός, όν, Plat., Dinarch.

To be ingrained into, σκῑρόομαι, pass., c. εἰς and acc., Sophron.

If you wish, then, that deeply-dyed wickedness should be ingrained in the city, εἰ μὲν οὖν ἐγγενήσεσθαι βούλεσθε δευσοποιὸν ἐν τῇ πόλει πονηρίαν, Dinarch.

Ingrate, ἀχᾰριστος, ον, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem. *Vid.* Ungrateful.

Ingratiate, to (one's self with), θερᾰπεύω, Thuc. *Vid.* To court.

Ingratitude, ἀχᾰριστία, ἡ, Xen., Plat.; [ἀγνωμοσύνη, ἡ, Soph.]

A favor that meets with ingratitude, χάρις ἄχαρις, Æsch.

Ingress, εἴσοδος and ἔσοδος, ἡ, Hom., Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* Entrance.

Inhabit, to, ἀναστρέφομαι, pass., c. fut. mid., c. acc. or c. ἐν and dat., Hom., Eur.; νέμω (in Hom. and Hes. only in mid.), no pass., Omn. poet., Hdt., Thuc.; ἀμφῐνέμομαι, Hom.; ναιετάω, only pres. and imperf., also poet. imperf. ναιετάεσκον, Hom., Hes., Pind., Ap. Rh.; ναίω, only pres. and imperf. act., aor. 1 mid. ἐνασσάμην, and aor. 1 pass. ἐνάσθην, Omn. poet.; οἰκέω (and pres. οἰκείω, Hes.), Omn.; ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω and σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, infin. σχεῖν, etc., perf. ἔσχηκα (not common in this sense), aor. 1 pass. ἐσχέθην, etc., Omn.; ἐναυλίζω, Soph.; ἐνναίω, Eur., Soph., Ap. Rh.; ἐνέζομαι, fut. -εδοῦμαι, Æsch.; ἐνοικέω, Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτοικέω, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; οἰκετεύω, Eur.; οἰκίζομαι, mid. and pass., Eur.; παροικέω, Isoc.

To inhabit this land, ἐν γῇ τῇδ' ἀναστρέφειν πόδα, Eur.

To make to inhabit, ναίω, only in aor. 1 ἔνασσα, c. dat. pers., acc. of the habitation, Hom., Pind.

INHABITANT, AN, ἔνοικος, ὁ καὶ ἡ, sometimes c. dat. of the habitation, Trag., Thuc., Xen., Plat.; ἄποικος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; οἰκιστήρ, ῆρος, ὁ, Pind., Æsch.; οἰκιστής, οῦ, ὁ, Isoc.; οἰκητής, οῦ, ὁ, Soph., Plat.; οἰκητήρ, ῆρος, ὁ, Soph.; οἰκήτωρ, ορος, ὁ, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; κάτοικος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Arist.; ἔννομος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἔνεδρος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; κτίτης, ου, ὁ, Eur.; κωμήτης, ου, ὁ, Eur.; ἐνναέτης, ου, ὁ, Dem., Ap. Rh., Anth.; fem. ἐνναέτις, ιδος, Ap. Rh.

To place as an inhabitant in, to bring as an inhabitant to, οἰκίζω, sometimes c. acc. loci, Pind., Soph., Eur.; εἰσοικίζω, Eur., Hdt., Æschin.; ἐνοικίζω, Æsch., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* TO SETTLE.

A new inhabitant or *an inhabitant of a new house*, νέοικος, ὁ καὶ ἡ, Epich.; νεοκάτοικος, ὁ καὶ ἡ, Eupol.

An ancient inhabitant, πἄλαίχθων, χθονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

INHABITED, ἐξοικήσιμος, ον, Soph.; οἰκητός, ή, όν, Soph.

To be inhabited, ναίω, only pres. and imperf., Hom., Soph.; ναιετάω, Hom.; περῖναιετάω (in the neighborhood), Hom.; περιναίομαι, pass., Æsch.; ἐξοικέομαι, Thuc.; κατοικέω, Plat.

INHABITING, adj., ἐγχώριος, α, ον, and ος, ον, sine cas., sometimes as subst., Trag., Hdt.; ἔγχωρος, ον, Soph.; ἐνδόμῠχος, sine cas., Soph.

INHABITING, AN, [οἴκησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.]; ἐνοίκησις, εως, ἡ, Thuc.

A previous inhabiting, προενοίκησις, εως, ἡ, Thuc.

INHALE, TO, πνέω, and Ep. πνείω, fut. πνεύσομαι, more usu. πνευσοῦμαι, sine cas., Hom., Soph. *Vid.* TO BREATHE.

INHARMONIOUS, σκληρός, ά, όν, Hes., Hdt.; δυσκέλἄδος, ον, Hes., Æsch., Eur.; ἀνάρμοστος, ον, Plat.

INHERENT—*to be inherent in*, ἐμφύομαι, c. perf. act. ἐμπέφῡκα, pluperf. and aor. 2 ἐνέφυν, c. dat., Eur., Xen.; ἐγγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐνεγενόμην, c. dat. or c. ἐν and dat., Eur., Hdt., Dinarch.

INHERIT, TO, λαγχάνω, fut. λήξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλἄχον, perf. εἴληχα (and in Hom. λέλογχα), perf. pass. εἴληγμαι, no other pass. tense, c. acc. or c. gen., Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen.; πἄρἄλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλἄβον, poet. (not Att.) -έλλἄβον, perf. -είληφα, Eur., Plat.; δέχομαι, Thuc.; κληρονομέω, c. gen. or c. acc., Plat., Isoc., Isæ., Dem.

INHERITANCE, κλῆρος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Isæ.; κληρονομία, ἡ, Isoc., Dem.

The entire inheritance, παγκληρία, ἡ, Æsch., Eur.; πάγκληροι δόμοι, Eur.; [οἶκος, ὁ, Hdt.]

Half the inheritance, ἡμῖκλήριον, τό, Dem.

Right of inheritance as next of kin, ἀγχιστεία, ἡ, Dem.

To claim the right of inheritance as being next of kin, ἀγχιστεύω, only act., c. dat. of the deceased to whom the claimant is heir, Isæ.

Having a rich inheritance, ἔγκληρος, ον, Eur.

Possessed or *acquired by inheritance*, ἔγκληρος, ον, Eur.

INHERITOR, AN, κληρονόμος, ὁ καὶ ἡ, Plat., Isoc., Dem. *Vid.* HEIR.

INHIBIT, TO, κωλύω (ῡ generally, sometimes ῠ), fut. -ύσω, fut. mid. sometimes in pass. sense, c. gen. rei, or c. ἀπό and gen., or c. μή and infin., or c. τό and infin., or c. infin. by itself, c. acc. pers. (always except when c. acc. rei), sometimes also c. dupl. acc., Pind., Hdt., Omn. Att. *Vid.* TO FORBID, TO HINDER.

INHOSPITABLE, ἀμιχθἄλόεις, εσσα, εν, Hom., h.; ἄξενος, and poet. ἄξεινος, ον, Hes., Pind., Soph., Eur.; φῠγόξενος, ον, Pind.; ἐχθρόξενος, ον, Æsch., Eur.; ἀπόξενος, ον, Soph.; ἄμικτος, ον, Soph., Eur., Isoc.

INHUMAN, ἀμείλῐχος, ον, Hom., Pind., Æsch.; σχέτλιος, α, ον, and ος, ον, Omn.; ὠμός, ή, όν, Trag., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* CRUEL.

INHUMANITY, ὠμότης, ητος, ἡ, Eur., Hdt., Isoc. *Vid.* CRUELTY.

INHUMANLY, ὠμῶς, Thuc., Xen. *Vid.* CRUELLY.

INIMICAL, δύσνοος, ον, contr. -ους, -ουν, c. dat. or c. ἐς and acc., etc., Soph., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* HOSTILE.

INIMITABLE, ἀμίμητος, ον, Plat.

[INIMITABLY, ἀμιμήτως, Plut.]

INIQUITOUS, αἴσῠλος, ον (only of actions), Hom.; so ἀήσυλος, ον, Hom.; κἄκοῦργος, ον (of persons), Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; πάγκἄκος, ον, superl. παγκἄκιστος, Theogn., Soph., Eur. *Vid.* WICKED.

INIQUITOUSLY, παγκάκως, Æsch.; κακούργως, Antipho. *Vid.* WICKEDLY.

INIQUITY, κἄκότης, ητος, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Hdt., Plat.; πονηρία, ἡ, Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* WICKEDNESS.

To practice iniquity, κἄκουργέω, only act., Xen., Plat. *Vid.* TO SIN.

INITIATE, TO, μυέω, often, esp. in pass., c. acc. of the mysteries into which, mid. voice not used, Ar., Hdt., Plat., Andoc., Dem.

To be initiated, ἐποπτεύω, only act., sine cas., Ar., Plat.; τελέομαι, pass., perf. τετέλεσμαι, etc., c. acc. of the mysteries, or c. dat. of the god presiding over the mysteries, Ar., Hdt., Xen., Plat.

[*One who initiates into the mysteries*, μυσταγωγός, ὁ, Strab.; fem. μύστις, ιδος, Anacreont.]

One who is initiated, μύστης, ου, ὁ, sometimes used as adj., Eur., Ar., Xen., Æschin., Mel.; [fem. μύστις, ιδος, Anth.]

Newly initiated, νεοτελής, ές, Plat.

Receiving the initiated, μυστοδόκος, ον, Ar.

INITIATION, τελετή, ἡ, Hdt., Plat., Isoc., Andoc., Dem.; τελεσφορία, ἡ, Ap. Rh., Call.; [μυσταγωγία, ἡ, Plut.]

INJECT, TO, ἐμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, c. dat. of the thing into which, or c. εἰς and acc. (not used, however, exactly in our sense), Omn. *Vid.* TO THROW.

INJOIN, TO. *Vid.* TO ENJOIN.

INJUDICIOUS, ἄφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Omn.; ἄβουλος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* FOOLISH.

To be injudicious, γνώμης ἁμαρτάνω (fut. ἁμαρτήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἥμαρτον, perf. ἡμάρτηκα, no mid. voice, pass. often of the action done, only in pres., perf., or aor. 1), Thuc.

INJUDICIOUSLY, ἀβούλως, superl. ἀβουλότατα, Hdt.; ἀφρόνως, Soph., Xen.

INJUDICIOUSNESS, ἀφροσῠνη, ἡ, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἀβουλία, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Æschin. *Vid.* FOLLY.

INJUNCTION, συνθεσία, ἡ, Hom.; πρόσταγμα, ἄτος, τό, Plat., Isoc., Dem. *Vid.* COMMAND.

INJURE, TO, χράω, only pres. and imperf. act., c. dat., Hom.; ἴπτομαι, mid., no pass., Hom.; ἀάω, only in aor. 1 ἄασα, contr. ἆσα, Hom.; τρώω, in pres. act. of general injury, Hom., Call.; τῐτρώσκω (properly of personal injuries, but also used generally), fut. τρώσω, aor. 1 ἔτρωσα, perf. pass. τέτρωμαι, etc., Hom., Eur., Thuc., Plat.; σίνομαι, and in Hdt. σινέομαι, only pres. and imperf. mid., also poet. imperf. σινεσκόμην, no pass., Hom., Hes., Hdt., Xen., Plat.; πημαίνω, fut. mid. in pass. sense, Hom., Hes., Trag., Hdt., Plat.; βλάπτω, aor. 2 pass. ἐβλἄβην, Omn. post Hom. (used also in Hom., only not exactly in the sense of injuring), κἄκόω, Omn. Att., Hdt.; λῡμαίνομαι, mid., perf. pass. λελύμασμαι, both in act. and pass. sense, pres. also sometimes in pass. sense, no other pass. tense except aor. 1, Omn. Att., Hdt.; κηραίνω, only in act., Æsch.; κἄκουργέω, only act., Æsch., Xen., Plat.; ἐκλωβάω, Soph.; ζημιόω, Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἀδῐκέω, fut. mid. sometimes in pass. sense, Eur., Ar., Omn. Att. prose, Hdt.; ἐλασσόω, Thuc., Isoc., Lys., Dem.; κἄκοποιέω, only act., Xen.; ἰάπτω, and in pass., but no mid., Theoc., Ap. Rh., Mosch. *Vid.* SYN. 275.

To injure besides, προσκἄκόω, Hipp.

To join in doing injury, σῠνἄδῐκέω, c. dat. of one's companions, Thuc., Xen., Plat., Isoc., Dem.

To injure at the same time, σῠνεπῐβλάπτω, Arist.

To injure first, προᾰδῐκέω, Æsch.

To be injured, ἀπολωβάομαι, Soph.

INJURER, AN, λῡμεών, ῶνος, ὁ, Soph., Eur., Xen., Isoc.; ἀλάστωρ, ορος, ὁ, Soph., Eur.; λῡμαντής, οῦ, ὁ, Soph.; λῡμαντήρ, ῆρος, ὁ, Xen.

One who does petty injuries, μῑκρᾰδῐκητής, οῦ, ὁ, Arist.

INJURIOUS, δηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Hom., Hdt.; ἀεικής, ές, sine cas., Hom.; ἄδῐκος, ον, Hes., Hdt., Omn. Att.; λῡμαντήριος, α, ον, c. gen., Æsch.; ἀνωφέλητος, ον, Æsch.; ἀνωφελής, ές, Thuc., Xen.; κἄκοποιός, όν, Pind., Arist.; ἀλῡσῐτελής, ές, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἀσύμφορος, ον, Thuc.; ἐπιζήμιος, ον, Thuc., Xen., Isoc.; ἀνεπῐτήδειος, ον, often c. πρός and acc., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ζημιώδης, ες, Plat.; ἀλῐτήριος, ον, c. gen., Dem. *Vid.* PERNICIOUS.

INJURIOUSLY, ἀεικές, Hom.; ἀεικέως, contr. as always in Att. ἀεικῶς, Simon., Soph.; ἀδίκως, h., Plat., Hdt.

INJURY, ἀεικείη, ἡ, contr. (as always in Att.) αἰκεία (of injurious treatment), Hom., Trag., Lys., Dem.; so αἴκισμα, ἄτος, τό, Eur., and αἰκισμός, ὁ, Dem. (*vid.* INSULT); δήλημα, ἄτος, τό, Hom., Æsch., Soph.; πῆμα, ἄτος, τό, Omn. poet.; πημονή, ἡ, Trag., Thuc.; πημοσῠνη, ἡ, Æsch., Eur.; λύμη, ἡ, Trag., Hdt., Xen., Plat.; σῖνος, τό, Æsch., Isoc.; ζημία, ἡ, Soph., Eur., Xen., Plat.; βλάβη, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; βλἄβος, τό, Eur., Hdt., Xen., Plat.; δήλησις, εως, ἡ, Hdt.; τραῦμα, ἄτος, τό (esp. of injuries received by ships), Hdt.

Doing no injury to, ἀπήμων, ονος,

ὁ καὶ ἡ, sometimes c. gen., Hom., Eur.; ἀβλἄβής, ές, Æsch., Plat.

A doing injury, κἄκουχία, ἡ, c. gen., Æsch.; κακοποιΐα, ἡ, Isoc.

Doing no injury, adv., ἀβλἄβέως, h.

Receiving no injury from, ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Æsch.

They were less exposed to injury from their neighbors, ἀληπτότεροι ἦσαν τοῖς πέλας, Thuc. *Vid.* UNHURT.

To one's own injury, ἀλῡσῐτελῶς, Xen.

Exposed to injury or *to injustice*, εὐάδῐκητος, ον, Antiph.

INJUSTICE, ἀδῐκία, ἡ, Eur., Hdt., Plat., Dem.; ἀδῐκημα, ἄτος, τό, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀνομία, ἡ, Antiph.; ἀνεπιείκεια, ἡ, Dem.; στρεψοδῐκοπᾰνουργία, ἡ, Ar. *Vid.* SYN. 31.

INK, ὑπόσφαγμα, ἄτος, τό, i. e., the ink-like liquor of the cuttle-fish, Hippon.; μέλαν, ἄνος, τό, Plat., Dem.; μελαντηρία, ἡ, Arist.

[*The ink-bag* (of the cuttle-fish), μήκων, ωνος, ἡ, also ὁ, Æl., Ath.]

INKSTAND, AN, μελανδόκον ἄγγος, τό, Anth.; [μελανδόκος κίστη, ἡ, Anth.]

INLAID, δαιδάλεος, α, ον (and ος, ον, Anth.), Hom., Eur. (used, however, by Eur. rather of embroidery); δαίδᾰλος, η, ον, Hom., Pind., Æsch. (of embroidery rather by Æsch.); ποικῐλος, η, ον, Hom., Hes.; κολλητός, ή, όν, Hdt.

To be inlaid, ἐπῐκεράννῠμαι, in 3d pl. perf. pass. poet. ἐπικεκράανται, c. dat. of the material with which, Hom.

INLAND, μεσόγαιος, Att. μεσόγειος, α, ον, and ος, ον, also μεσόγεως, ων, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀνᾰμεσος, ον, Hdt.; ὑπερθᾰλασσῐδιος, ον, Hdt.; χερσαῖος, α, ον, and ος, ον, Plat.; ἀθᾰλασσος, ον, Menand.

The inland parts, τὰ ὄρθια, Hdt.; ἡ μεσογεία, Thuc., Xen.

Built inland, ἀνῳκισμένος, η, ον, Thuc.

Teribazus was inland with him, Τηρίβαζος ἄνω παρ' αὐτῷ ἦν, Xen.

From the inland parts of the country, ἄνωθε or -θεν, Thuc.

To go inland, ἀνᾰβαίνω, fut. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, part. -βάς (fut. and aor. 1 act. not used in intrans. sense), Hdt., Xen.; ἐπᾰνᾰβαίνω, Thuc.

INLAY, TO, δαιδάλλω, Hom., Pind.; δαιδᾰλόω, Pind.; κολλάω, Pind.

INLET, AN, στόμα, ἄτος, τό, Hom., Pind., Soph., Xen. *Vid.* ENTRANCE.

INLY, ἔνδον, Omn. *Vid.* WITHIN.

INMATE, AN, ἔνοικος, ὁ καὶ ἡ, sometimes c. dat., Trag., Thuc., Xen., Plat.; ἐνναέτης, ου, ὁ, Dem., Ap. Rh.; ἐνναέτις, ῐδος, ἡ, Ap. Rh. *Vid.* INHABITANT.

INMOST, μῠχιος, α, ον, Hes., Æsch., Ap. Rh.; μῠχᾰτος, η, ον, Eur., Ap. Rh., Call.

In the inmost corner (to sit, etc.), μῠχοίτατος, η, ον, Hom.

The inmost place or *nook*, μῠχός, ὁ, Omn.

To the inmost place, μῠχόνδε, Hom.

From the inmost place, μῠχόθε or -θεν, Æsch.

INN, AN, πανδοκεῖον, τό, Ar., Dem., Æschin.; κᾰτᾰγώγιόν, τό, Thuc., Xen., Plat.; κᾰτᾰγωγή, ἡ, Hdt., Xen., Plat.; [ξενόστασις, εως, ἡ, Soph.]

INNATE, ἐμφυής, ές, Pind.; σύμφῠτος, ον, Pind., Plat., Lys.; ἐγγενής, ές, Pind., Soph.; συγγενής, ές, Pind., Æsch.; ἔμφῠτος, ον, Soph., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἐντετοκώς, υῖα, ός, Ar.

The innate spirit of his race, τὸ συγγενές, Pind.

To be innate, ἐμφύομαι, pass., c. aor. 2 act. ἐνέφυν, and perf. and pluperf. act. ἐμπέφῡκα, -κειν, part. ἐμπεφῡκώς, ότος, etc., poet. (not Att.) often ἐμπεφυώς, ῶτος, c. dat. or c. ἐν and dat., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἐγγίγνομαι, mid., fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, 2d perf. ἐγγέγονα, poet. more usu. ἐγγέγαα, part. -γεγαώς, υῖα, ός, gen. -γεγαῶτος, etc., Att. -γεγώς, -γεγῶσα, etc., also perf. pass. -γεγένημαι, c. dat. or c. ἐν and dat., Eur., Hdt., Xen.

INN-KEEPER, AN, πανδοκεύς, ὁ, Plat.; πανδοκεύτρια, ἡ, Ar.

The trade of an inn-keeper, πανδοκεία, ἡ, Plat.; πανδόκευσις, εως, ἡ, Plat.

To receive as an inn-keeper does, πανδοκεύω, c. acc. of the guests, Hdt., Plat.

INNOCENCE, ἀβλᾰβία, ἡ, h.; ἀκᾰκία, ἡ, Dem.

INNOCENT, ἀναίτιος, α, ον, and ος, ον, sometimes c. dat. of those in whose opinion one is innocent, often c. gen. of the crime, Hom., Hes., Trag., Hdt., Xen.; ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sine cas., Hom.; ἀκᾰκητα (Ep. for ἀκακήτης), only in nom., Hom., Hes.; ἀβλᾰβής, ές, Æsch., Plat.; ἄκᾰκος, ον, Æsch.; ἀκᾰκης, ου, only masc., Æsch.; ἀθῷος, ον (esp. in legal sense, unaccused or unconvicted), often c. gen., Eur., Ar., Lycurg., Dem.; ἀκέραιος, ον, Eur.; ἀνᾰμάρτητος, ον, Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἀνεύθῡνος, ον (esp. in legal sense), Arist.

To be innocent of, ἀπογίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. pass. -γεγένημαι, c. gen., Thuc., Antiph.

INNOCENTLY, ἀνᾰμαρτήτως, Xen., Isoc., Dem.

INNOVATE, TO, ἐπῐκαινόω, Æsch.; καινοτομέω, only act., Ar., Plat., Dem.; καινόω, Thuc.; νεοχμόω, Hdt.; νεωτερίζω, fut. -ίσω, Att. -ιῶ, Omn. Att. prose; καινουργέω, only act., Xen.; νεωτεροποιέω, only act., Hipp.

INNOVATION, νεωτεροποιΐα, ἡ, Thuc.; νεωτερισμός, ὁ, Plat., Dem.; καινοτομία, ἡ, Plat.; καινουργία, ἡ, Isoc.

To make innovations, νεώτερόν τι ποιέω, Hdt., Xen.; νεώτερα πράγματα πράσσω, Lys., Hdt.; καινοτομέω, Plat.; [νεοχμόω, Hdt.; νεωτερίζω, Thuc., Dem.; followed by περί τινων, ἔν τινι, or περί τι, Thuc., Dem., Plat.]

To desire innovations, νεωτέρων ἐπιθυμέω πραγμάτων, Xen.

INNOVATOR, AN, νεωτεροποιός, ὁ καὶ ἡ, Thuc.

INNUMERABLE, ἀπειρέσιος, ον, Hom., Hes., Soph.; ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἄσπετος, ον, Hom.; ἄκρῐτος, ον, Hom.; ἀνᾰρῐθμος, ον, Pind., Trag., Xen.; ἀνήρῐθμος, ον, Æsch., Soph.; ἀνᾰρῐθμητος, ον, Pind., Eur., Xen., Plat., Isoc.; μῡρίος, α, ον, Omn. poet., Xen., Plat. (but rare in Att. prose); ἀλόγιστος, ον, Soph.; ἄφραστος, ον, Æsch.; ἀτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἀμέτρητος, ον, Eur.; μῡριοπληθής, ές, Eur.; ψαμμᾰκόσιοι, αι, α, only in pl. (as the sand), Eupol.; νήριθμος, ον, Theoc.; νήρῐτος, ον, Ap. Rh.

Innumerable years, μυριετὴς χρόνος, Æsch.

Innumerable times, μῡριάκις, Ar., Plat.

INOFFENSIVE, ἀνᾰμάρτητος, ον, Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.

INOFFENSIVELY, ἀναμαρτήτως, Xen., Isoc., Dem.; ἀνεπαχθῶς, Dem.

INOPPORTUNE, ἄκαιρος, ον, Theogn., Æsch., Eur., Thuc., Dem., etc. *Vid.* UNSEASONABLE.

INOPPORTUNELY, ἀκαίρως, Æsch. *Vid.* UNSEASONABLY.

INORDINATE, ἀμέτρητος, ον, Hom., Pind., Eur., Ar.; περισσός, ή, όν, Hes., Theogn.; ἄμετρος, ον, Simon., Xen., Plat.; ὑπέρμετρος, ον, Xen., Plat.; σφοδρός, ά, όν, Thuc., Xen., Plat. *Vid.* EXCESSIVE.

INORDINATELY, περιώσιον and περιώσια, Hom., h., Ap. Rh.; ὑπερμέτρως, Eur.; ἐσχᾰτως, Xen. *Vid.* EXCESSIVELY.

INORDINATENESS, ὑπερβολή, ἡ, Soph., Eur., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* EXCESS.

INQUIRE, TO, ἐρέω, only pres. act., Hom.; ἐξερέω, Hom.; ἐρεείνω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom.; ἐξερεείνω, Hom., h.; μεταλλάω, only act., Hom., Pind.; ἔρομαι, mid. and poet. (not Att.) εἴρομαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2 ἠρόμην, no other tenses, Hom., Pind., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ἐξέρομαι, Hom., Soph., Ap. Rh.; πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι, sometimes also in Att. πευσοῦμαι, aor. 2 ἐπῠθόμην, opt. Ep. πεπυθοίμην, perf. pass. in act. sense πέπυσμαι, 2d sing. πέπῠσαι, and in Hom. πέπυσσαι, c. acc. or c. gen. of the subject of the inquiry, Hom., Ar., Hdt., Plat.; ἐρωτάω, in Hom. also εἰρωτάω, Omn.; ἐξερωτάω, Pind., Eur.; ἐξερευνάω, Soph.; μαστεύω, no mid. or pass., Hes., Eur., Xen.; ἱστορέω, Trag., Hdt.; ἐξιστορέω, sometimes c. dupl. acc., Æsch., Eur., Hdt.; ζητέω, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; ἐξετάζω, Soph., Thuc., Xen., Plat., Dem.; σκοπέω, only pres. and imperf., Soph., Plat.; διᾰπυνθάνομαι, mid., Plat. *Vid.* TO ASK, TO EXAMINE, and SYN. 226.

To inquire strictly, ἀνᾰμανθᾰνω, fut. -μαθήσομαι, aor. 2 -ἐμᾰθον, perf. -μεμάθηκα, Hdt.

To inquire first, προᾰνακρίνω, Arist.

To inquire besides, ἐπῐδίζημαι, only pres. and imperf., Hdt.

To inquire into. Vid. TO INVESTIGATE.

Inquiring one's self, and procuring inquiries to be made by others, σκοπῶν καὶ σκοπούμενος ὑπ' ἄλλων, Plat.

One must inquire, ἐρωτητέον, Arist.

One must inquire besides, ἐπιζητητέον, Arist.

Not inquired into, ἀβᾰσᾰνιστος, ον, Antipho.

INQUIRER, AN, ζητητής, οῦ, ὁ, Plat., Lys., Andoc.

INQUIRY, AN, ζήτημα, ἄτος, τό, Eur., Plat.; ζήτησις, εως, ἡ, Thuc., Plat., Isoc., Æschin.; ἐξέτᾰσις, εως, ἡ, Xen., Plat., Isoc.; πύστις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; ἱστορία, ἡ, Hdt., Plat., Arist.; μάσμα, ἄτος, τό, Plat., Cratin.

A judicial inquiry, γνῶσις, εως, ἡ, Xen., Dem.

A scientific inquiry, σκέψις, εως, ἡ, Plat.; μέθοδος, ἡ, Plat.

A continual inquiry, ἀειλογία, ἡ, Dem.

Belonging to inquiry, ἱστορῐκός, ή, όν, Plat.

Used in inquiry (of a species of argument, etc.), ἐξεταστῐκός, ή, όν, Arist.

[*To learn by inquiry*, ἀναπυνθάνομαι, Xen.; ἐκπυνθάνομαι, Hom., Trag.; καταμανθάνω, Hdt., Plat.]

Fond of inquiring into, inquisitive, ζητητῐκός, ή, όν, c. gen., used in a good sense, Plat.; [πολυπράγμων, ον (i. e., meddling), Isoc.]

INQUISITOR, AN, μαστευτής, οῦ, ὁ, Xen.; (esp. by torture), βασανιστής, οῦ, ὁ, Isoc.

INROAD, κατᾰδρομή, ἡ, Thuc., Xen., Lys.; ἐμβολή, ἡ, Xen. *Vid.* INCURSION.

[*To make an inroad in turn*, ἀντεμβάλλω, Xen.]

INSANE, λυσσητήρ, ῆρος, ὁ, only masc., Hom.; λυσσώδης, ες, Hom.; μαινόλης, ου, ὁ, fem. μαινόλις, ῐδος, acc. ιν, Sapph., Æsch.; πάρᾰφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur., Plat.; δύσφορος, ον, Soph.; δυσλόγιστος, ον, Soph.; φρενομᾰνής, ές, Æsch.; πάρᾰφορος συνέσεως, Plat. *Vid.* MAD.

When his mother hears that he is insane, μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα φρενομόρως ἀκούσῃ, Soph.

INSANELY, φρενομόρως, Soph.

INSANITY, μανία, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; λύσσα, ἡ, Trag., Ar., Xen., Plat.; πλᾰνος φρενῶν, Eur. *Vid.* MADNESS.

INSATIABILITY, ἀπληστία, ἡ, Eur., Plat., Isoc., Dem.

INSATIABLE, ἄᾰτος, and contr. ᾆτος, ον, often c. gen. of the object pursued, Hom., Hes., Ap. Rh.; ἄλαστος, ον, Hom.; ἀκόρητος, ον, c. gen., Hom.; ἀκόρετος, ον, c. gen., Æsch., Soph.; ἀκόρεστος, ον, Æsch., Eur.; also superl. ἀκορεστάτος, Soph.; ἄπληστος, ον, Trag., Hdt., Xen., Dem.; ἄπαυστος, ον, Thuc.; κατᾰκορής, ές, Plat.

INSATIABLY, ἄμοτον, Hom., Hes., Ap. Rh.; ἀπλήστως, Xen.; κατακορῶς, Dem.

INSCRIBE, TO, γρᾰ́φω, Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἐπιγρᾰ́φω, c. acc. of the thing on which the inscription is made, or c. ἐπί and acc., or sometimes c. dat., Hom., Hdt., Thuc., Dem.; ἀνᾰγρᾰ́φω, Omn. Att. prose, Hdt.

To inscribe besides, προσεγγρᾰ́φω, Hdt.

INSCRIPTION, AN, γράμμα, ἄτος, τό, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; γρᾰφή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπῐ́γραμμα, τό, Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ἐπῐγρᾰφή, ἡ, Thuc.; ὑπόγραμμα, τό, Lycurg.

INSCRUTABLE, ἀφᾰνής, ές, Sol., Eur.; ἀδιερεύνητος, ον, Plat.

[INSCRUTABLY, ἀνερεύνητα, Eur.]

INSECTS, ἔντομα, τά, Arist.

INSECURE, ἐπῐκίνδῡνος, ον, Omn. Att. prose, Hdt.

INSECURITY, κίνδῡνος, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* DANGER.

INSENSATE, ἄφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Trag., Thuc., Xen.; ἄνοος, ον, contr. (as in Att. always) ἄνους, ουν, compar. ἀνούστερος, etc., Hom., Æsch., Soph., Plat. *Vid.* FOOLISH, MAD.

INSENSIBILITY, ἀναισθησία, ἡ, Plat., Isoc., Dem.; ἀναλγησία, ἡ, Dem., Arist.

INSENSIBLE, ἀνάλγητος, ον, Soph., Thuc.; ἀναίσθητος, ον, often c. gen., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἀμβλύς, εῖα, ύ, Thuc.

To be insensible, ἀναισθητέω, only act., Dem.; [ἀναισθήτως ἔχω, Isoc.]

INSENSIBLY, ἀναλγήτως, Soph.; ἀναισθήτως, Xen., Isoc., Dem.

INSEPARABLE, ἀδιᾰ́κρῐτος, ον, Hipp., Arist.

INSERT, TO, ἐνᾰ́ρω or ἐπᾰ́ρω, aor. 1 act. -ῆρσα, 2d perf. -ᾰ́ρηρα in pass. sense, Hom.; πᾰρείρω, only act., Xen.; ἐπᾰ́γομαι, mid., aor. 2 ἐπηγᾰγόμην, Xen.; ἐπεμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hdt., Plat.; παρεμβάλλω, Dem. *Vid.* TO PUT IN.

To insert instead, ἀντεγγρᾰ́φω, Dem.; ἀντεπιγρᾰ́φω, Dem.

To insert before, προεμβάλλω, Arist.

One must insert, ἐπεμβλητέον, Plat.

To be inserted, παρεμπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Arist.

INSERTION, ἐμβολή, ἡ, Plat.; ἔνθεσις, εως, ἡ, Plat.

INSIDE, ἔνδον, Omn. *Vid.* WITHIN.

INSIDIOUS, δόλιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Soph., Eur., Ar.; δολερός, ά, όν, Soph., Hdt., Xen., Plat.; ἐπῐ́βουλος, ον, Æsch., Xen., Plat., Lys.; δῐπλόος, η, ον, contr. -πλοῦς, -πλῆ, -πλοῦν, Pind., Xen. *Vid.* CUNNING, TREACHEROUS.

INSIDIOUSLY, ἐξ ἐπιβουλῆς, or μετ' ἐπιβ., Thuc., Plat.

INSIGNIFICANCE, σμῑκρότης, ητος, ἡ, Plat., Isoc.

INSIGNIFICANT, ἐλᾰχύς, εῖα, ύ, compar. ἐλάσσων, superl. ἐλᾰ́χιστος, h.; εὐτελής, ές, Æsch., Plat.; φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Soph., Eur., Ar., Thuc., Plat., Dem. *Vid.* TRIFLING, TRIVIAL.

Though they are insignificant people, ὄντες οὐδένες, Eur.

You considered all these things as insignificant (or easily to be borne), πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ ἔθου (2d sing. aor. 2 mid. of τίθημι), Soph.

With insignificant preparation, φαύλως, Eur.

INSINCERE, ὑδᾰρής, ές (of friendship), Æsch.; ἄπιστος, ον, Omn.; κίβδηλος, ον, Trag.

You are insincere, and do not yourself believe what you say, ἄπιστός γε . . . εἶ σαυτῷ, Plat.

INSINCERITY, ἀπιστία (ῐα, but also ῑα poet.), ἡ, Soph., Xen., Plat.

INSINUATE, TO, ὑπαινίσσομαι, mid., fut. -ῐ́ξομαι, pass. rare except in perf. and aor. 1, Dem.

[*To insinuate one's self into* (i. e., slip in secretly), παρεισδύομαι (with perf. and aor. 2 act.), Hipp.]

To insinuate one's self into the favor of, ὑπέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, c. acc. pers., Ar., Plat., Andoc., Dem.

Making insinuations, adv., πᾰρᾰβλήδην, Hom.; πᾰραίβολα, h.

INSINUATING, θερᾰπευτῐκός, ή, όν, sine cas. (c. gen. pers., Plat.), Xen.

[INSIPID (of taste), μωρός, ά, όν, Diosc.]

INSIST, TO, ἰσχῡρίζομαι, mid., Thuc., Plat.

INSOLENCE, ὕβρις, εως, ἡ, Omn.; τρῠφή, ἡ, Eur., Ar., Plat., Isoc., Dem.; ἀσέλγεια, ἡ, Plat., Dem., Æschin.; ὑπερηφᾰνία, ἡ, sometimes c. gen. of that toward which it is shown, Xen., Plat., Dem.

INSOLENT, ὑπερμενέων, ουσα, ον, Hom.; ὑπερφίᾰλος, ον, Hom., Pind.; ὕβρις, εως, ὁ καὶ ἡ, no compar., Hes.; ὑβριστής, οῦ, only masc., no compar., Hom., Soph.; ὕβριστος, η, ον, Ar., Pherecr., Hdt., Plat.; ὑβριστῐκός, ή, όν, Xen., Plat., Dem.; σοβᾰρός, ά, όν, Ar., Dem.; σοβάς, ᾰ́δος, ἡ, Eupol.; ἀσελγής, ές, Isæ., Dem., Æschin. *Vid.* ARROGANT.

An insolent person, ὑβριστής, οῦ, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen., Lys., Æschin.

To be insolent, behave or *treat insolently*, ὑβρίζω, fut. -ῐ́σω, also ὑβριοῦμαι (Ar.), in pass. usu. of the person treated with insolence, c. acc., sometimes c. dupl. acc., Omn.; καθῠβρίζω, Soph.; ἐξυβρίζω, Soph., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; ἐγκᾰθυβρίζω, Eur.; τρῠφάω, sine cas., Eur., Dem.; ἐπηρεάζω, fut. -ᾰ́σω, sine cas. or c. acc., Xen., Antipho, Lys., Dem.; ἀσελγαίνω, only pres. and imperf. act., Plat., Andoc., Dem. *Vid.* TO INSULT.

An insolent action, ὕβρισμα, ἄτος, τό, Eur., Hdt., Xen.; ὑβρισμός, ὁ, Æsch.; τὰ ἠσελγημένα, Dem.

INSOLENTLY, πρὸς κόρον, Æsch.; ἀσελγῶς, Ar., Isoc., Dem.; ὑβριστῐκῶς, Xen., Plat., Dem.

INSOLUBLE, ἄτηκτος, ον, Plat.

INSOLVENCY, ἀποκοπὴ χρεῶν, Andoc.

INSOLVENT, ἀνεσκευασμένος, η, ον, Dem.; ὑπέρχρεως, ων, Dem. *Vid.* BANKRUPT.

INSOMUCH AS, ὥστε, Omn.

INSPECT, TO, ἐποπτεύω, rare except in pres. and imperf. act., Hom., Hes., Pind., Æsch., Plat.; ἐφοράω, fut. (borrowed from ὄπτομαι) ἐπόψομαι, and Ep. ἐπιόψομαι, perf. ἐφεώρακα, no aor. 1, aor. 2 ἐπεῖδον, infin. ἐπῐδεῖν, etc., c. acc., sometimes c. περί and acc., Omn.; ἐφορεύω, only act., Æsch.; ἐπισκοπέω, all tenses except pres. and imperf. borrowed from -σκέπτομαι, perf. pass. -έσκεμμαι, both in act. and pass. sense, Æsch., Hdt., Xen.; ἀνασκοπέω, Ar.

INSPECTION, κᾰτασκοπή, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἐπίσκεψις, εως, ἡ, Xen., Plat.

INSPECTOR, AN, σκοπός, ὁ καὶ ἡ, Hom.; κᾰτάσκοπος, ὁ καὶ ἡ, Thuc.; ἔφορος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; [ἐπιμελητής, οῦ, ὁ, Dem.]

An inspector of works, ἀρχῐτέκτων, ονος, ὁ, Hdt., Dem.

[*An inspector of weights and measures*, μετρονόμος, ὁ, Dinarch.]

INSPIRATION, ἐπίπνοια, ἡ, Æsch., Plat.; κατοκωχή, ἡ, Plat.; [θεοπνευστία, ἡ, Eccl.]

INSPIRE, TO, ἐνίημι (ῐη Hom., ῑη Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, c. acc. of the feeling, dat. pers., sometimes c. acc. pers., dat. of the feeling, Hom., Eur.; ἐμπνέω, poet. (not Att.) ἐμπνείω, fut. ἐμπνεύσω, no mid. or pass., c. acc. of the feeling, etc., dat. pers., Hom., Xen.; ἐντίθημι, aor. 1 -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι (rare), aor. 1 pass. -ετέθην, Theogn., Eur., Xen., Plat.; ἐμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Antipho; κᾰταπνέω, Æsch., Eur.; προσπνέω, Soph.; ἐπιπνέω, Plat.; ἐπουρίζω, fut. -ῐ́σω, no mid. or pass., Æsch.

He inspired them with great hopes for the future, ἐς ἐλπίδας γε αὐτοὺς οὐ μικρὰς περὶ τῶν μελλόντων καθίστη, Thuc.

And he inspired all the host of the Greeks with confidence, θάρσος δ' ἐνῶρσε παντὶ Δαναϊδῶν στρατῷ, Eur.

To be inspired as a feeling is (into

a person), ἐνστάζομαι, pass., perf. ἐνέσταγμαι, c. dat. pers., Hom.

To be inspired (as a person is), θυΐω, only pres. act., h.; ἐνθουσιάω, no mid., Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἐνθουσιάζω, fut. -ἄσω, Plat., Arist.

INSPIRED (of persons), θεόφορος, ον, Æsch.; θεοφόρητος, ον, Æsch.; ἔνθεος, ον (of the person), c. dat. of the inspirer, or c. prep. ἐκ, πρός, etc., c. gen., sometimes c. gen. of the power inspired, sometimes c. πρός and acc. of that for which one is inspired with a wish, sometimes also of the feeling or gift with which a person is inspired, Trag., Xen., Plat.; θερμόνοος, ον, contr. -νους, -νουν, Æsch.; ἐνθρίακτος, Soph.; δρομάς, ἄδος, ἡ, Eur.; μαντῐπολος (with a spirit of prophecy only), ὁ καὶ ἡ, Eur.; φοιβόλαμπτος (Ion. for -ληπτος) (with a spirit of prophecy), Hdt.; ἐνθεάζων, ουσα, ον, Hdt.; ἐπίπνοος, ον, Plat.

INSTABILITY, ἀβεβαιότης, ητος, ἡ, Polyb.

INSTALLATION, θρόνωσις, εως, ἡ, Plat.

INSTALLMENT, AN, κἄτἄβολή, ἡ, Dem.

To pay by installments, κατὰ χρόνους ἀποδίδωμι (aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc.), Thuc.

That they might be allowed to pay it by installments, ὅπως ταξάμενοι ἀποδῶσιν, Thuc.

INSTANCE, AN, πἄρἄδειγμα, ἄτος, τό, Soph., Ar., Thuc., Lys., Dem. *Vid.* EXAMPLE.

The other instances are so many, τοσαῦτ' ἐστι τἄλλα, Dem.

For instance, αὐτίκα, Ar., Plat., Dem.; γοῦν (never the first word in the sentence), Thuc.; οἷον, Plat., Dem.

INSTANT, ἄοκνος, ον, Soph.

INSTANT, AN, ἀκἄρὴς χρόνος, ἀκάρὲς χρόνου, Ar. *Vid.* MOMENT.

INSTANTANEOUS, αἰψηρός, ά, όν, Hom. *Vid.* IMMEDIATE.

INSTANTLY, ἐμμἄπέως, Hom.; αἶψα, Hom., Pind., Æsch.; ἄφαρ, Omn. poet.; αὐτίκα, Omn.; εὐθύς, εὐθέως, Omn. post Hom.; εὐθύ, Eur.; πἄρἄχρῆμα, sometimes παρ. εὐθύς, Omn. Att. prose, Hdt. *Vid.* IMMEDIATELY.

INSTEAD OF, ἀντί c. gen., sometimes (only in Hdt.) c. infin., Omn.; ὑπέρ, poet. (not Att.) ὑπείρ, Thuc., Xen.; [*instead* is sometimes expressed by pres. or 2d aor. part. act. of μεταβάλλω, Plat.]

INSTIGATE, TO, πείθω, aor. 2 Ep. πέπῐθον, redupl. through all the moods, Omn.; ὄρνῡμι, poet. infin. pres. ὀρνῦμεν and ὀρνῦμεναι (neither in Att.), imperf. also ὤρνυον, fut. ὄρσω, aor. 1 ὦρσα, and poet. ὄρσασκον (Hom.), no perf. act., fut. mid. in pass. sense ὀροῦμαι, so aor. 2 ὠρόμην, part. sync. ὄρμενος, Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; ἐφίημι (ῐη Hom., ῑη Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, Hom., Hdt.; ἀνίημι, Hom., Hdt., Xen.; ἀνίστημι, fut. -στήσω, etc. (aor. 2, perf., and pluperf. act. always in pass. or intrans. sense), Hom., Hdt., Thuc.; ὁρμάω, Omn.; ἐφορμάω, Hom., Soph., Hdt.; ἐξορμάω, Eur., Thuc., Xen.; ἐγείρω, aor. 2 mid. usu. sync. ἐγρόμην, Hom. (in pass. sense, though not quite in this sense), Omn.; ἐπεγείρω, Hom., Sol., Soph., Plat., Lys.; ἀνεγείρω, Hom., Pind.; ὀτρύνω, poet. fut. (not Att.) often ὀτρῠνέω, only act. voice in this sense, Hom., Pind., Trag.; ἐποτρύνω, Hom., Soph., Hdt., Thuc.; ἐξοτρύνω, Æsch., Eur., Thuc.; θήγω, Pind., Trag., Xen.; ἐκκἄλέω, fut. -κἄλέσω, Att. often -καλῶ and mid. -καλοῦμαι, poet. (not Att.) often -καλέσσω, etc., perf. -κέκληκα, Trag., Dem., Æschin.; ἐλαύνω, fut. ἐλᾰσω, Eur.; κελεύω, perf. pass. κεκέλευσμαι, Thuc.; πἄρἄκελεύω, often c. dat. pers., c. infin. or c. ὅπως, Thuc., Plat. *Vid.* TO URGE, TO EXCITE.

Calculated to instigate, παρακελευστικός, ή, όν, c. ἐπί and acc., Plat.

INSTIGATED, ἐγκέλευστος, ον, Xen.

INSTIGATION, παρακέλευσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.

INSTILL, TO, ἐνστάζω, fut. -ξω, chiefly in pass., c. dat. pers. into whom, Hom., Ar., Hdt.

[INSTINCT, ὁρμή, ἡ—*The first instinct of animals is for self-preservation*, ὁρμὴ ἡ πρώτη τοῖς ζώοις σύνεστιν ἐπὶ τὸ τηρεῖν ἑαυτά, Suid., from Chrysipp. ap. Diog.; *the instinct of revenge*, ἀμυντικὴ ὁρμή, Plut.]

INSTINCTIVE, ἔμφῠτος, ον, Soph., Hdt., Plat.; ἐγγενής, ές, Soph.

INSTITUTE, TO, ἵστημι, only in pres., imperf., fut., and aor. 1 act. (aor. 2, perf., and pluperf. act. used in pass. sense, perf. part. ἑστηκώς, υῖα, ός, and ἑστώς, ῶσα, ός), Pind., Soph., Eur., Hdt.; τίθημι, aor. 1 ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην (esp. in Att. of instituting laws), Omn.; ἱδρύω (also ῠ in Hom.), Trag., Hdt., Thuc.

To institute in (any place), ἐγκἄθίστημι (sometimes also in pres. ἐγκἄθιστἄνω), c. acc. rei, dat. loci (the latter often understood), Eur., Thuc., Lys., Dem.

One must institute, κἄταστἄτέον, Xen., Plat.

INSTITUTION, κἄτάστἄσις, εως, ἡ, Æsch., Ar., Xen.

Institution (i. e., custom instituted), νόμισμα, ατος, τό, Trag., Plat.

INSTRUCT, TO, πῑνύσσω, only pres. and imperf. act., Hom.; so πῑνύσκω, Æsch., Call.; δῐδάσκω, fut. -ξω, aor. 1 also ἐδῐδάσκησα, often c. dupl. acc., Omn.; ἐκδῐδάσκω, fut. also ἐκδῐδασκήσω, Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat.; παιδεύω, Omn. Att.; εἰσηγέομαι, mid., c. dat., Thuc., Isoc. *Vid.* TO TEACH, and SYN. 174.

One must instruct, δῐδακτέον, Plat.; παιδευτέον, Plat.

INSTRUCTION, παίδευσις, εως, ἡ, Ar., Hdt., Xen., Plat.

Instructions given to an embassador, γράμμἄτα, τά, Dem.

A giving instruction, ὁμῑλία, ἡ, Xen. *Vid.* TEACHING.

INSTRUCTOR, AN, δῐδάσκἄλος, ὁ, h., Thuc., Xen., Plat., Dem.; παιδευτής, οῦ, ὁ, Plat. *Vid.* TEACHER.

What can be acquired by instruction, δῐδακτός, ή, όν, and ός, όν, Pind., Soph., Plat.; παιδευτός, ή, όν, Plat.

INSTRUMENT, ὅπλα, τά, Hom.; ἔντος, τό, usu. pl. (used also of musical instruments), Hom., Pind., Æsch.; πείρἄτα, τά, dat. pl. πείρασι, Hom.; ὄργᾰνον (also of musical instruments), τό, Trag., Plat., Æschin.; πἄλἄμη, ἡ, Eur.; ἄθλημα, ἄτος, τό, Theoc.

[*Instrument-maker*, ὀργανοποιός, ὁ καὶ ἡ, Diod.]

[*Making of instruments*, ὀργανοποιΐα, ἡ, Plat.]

INSTRUMENTAL, αἴτιος, α, ον, c. gen., Eur., Isoc.; μεταίτιος, α, ον, and ος, ον, c. gen., Æsch., Eur., Hdt.; ὀργᾰνῐκός, ή, όν, Arist.

Instrumental music (without singing), ψῑλὴ μουσική, Arist.; ψιλὴ κῐθἄρῐσις (on the harp), ψιλὴ αὔλησις, (on the flute), Plat.

An instrumental performer (who does not sing), ψῑλοκιθἄριστής, οῦ, ὁ (on the harp), Chares.

The being an instrumental performer (without singing), ψῑλοκῐθἄριστική, ἡ, Philochor.

[*Instrumentally, by way of instruments*, ὀργανικῶς, Arist.]

INSUFFERABLE, ἄτλητος, ον, Pind., Æsch., Soph.; δύστλητος, ον, Æsch.; ἄφερτος, ον, Æsch.; ἀφόρητος, ον, Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; δύσοιστος, ον, Æsch., Soph. *Vid.* INTOLERABLE.

INSUFFICIENCY, ἔνδεια, ἡ, Thuc., Xen.

INSUFFICIENT, ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Thuc.; ἐνδεής, ές, Soph., Hdt., Thuc., Isoc., Plat.; ἐπῐδεής, ές, Plat.

To be insufficient, ἐνδεῖ, impers., fut. -δεήσει, aor. 1 -εδέησε, no other tenses, Plat., Dem.

INSUFFICIENTLY, ἐπῐδεῶς, Plat.; ἐνδεῶς, compar. ἐνδεεστέρως and -έστερον, Plat., Dem.

INSULAR, ἁλῐπλοος, ον, Hom.; ἀμφῐρῠτος and ἀμφίρρῠτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Soph., Hdt.; ἀμφίἁλος, ον, and Dor. ἄμπἄλος, ον, Hom., Pind., Soph., Xen., Theoc.; περίρρῠτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Alcman, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; περῐκλυστος, η, ον, and ος, ον, h., Æsch., Eur.; ἁλιερκής, ές, Pind.; ἀμφῐθάλασσος, ον, Pind., Xen.; ἀμφῐκλυστος, ον, Soph.; νησιώτης, ου, masc., and fem. νησιῶτις, ῐδος, Pind., Trag., Hdt.; νησαῖος, α, ον, Eur.; νησιωτῐκός, ή, όν, Eur., Hdt., Thuc.; περῐκῡμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; περίρροος, ον, contr. -ρους, -ρουν, Hdt.

INSULATE, TO (by letting water in all round), περῐλιμνάζω, Thuc.

INSULT, ἀεικείη, and contr. (as always in Att.) αἰκεία, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Lys., Dem.; λώβη, ἡ, Hom., Soph., Eur.; ὕβρις, εως, ἡ, Omn.; κερτομία (only of verbal insult), ἡ, Hom.; κερτόμησις, εως, ἡ, Soph.; αἴκισμα, ἄτος, τό, Æsch., Eur.; λύμη, ἡ, Æsch., Hdt.; ὑβρισμός, ὁ, Æsch.; ὕβρισμα, ἄτος, τό, Eur., Hdt., Xen.; προπηλἄκισμός, ὁ, Hdt., Plat., Dem., Æschin.; προπηλἄκῐσις, εως, ἡ, Plat.; ἐπήρεια, ἡ, Thuc., Dem., Arist.; ἐπηρεασμός, ὁ, Arist.; αἰκισμός, ὁ, Dem.

Free from insult, ἀλοίδορος, ον (i. e., from the insult of reproach), Æsch.

Free from insult, adv., ἀνῠβριστί, Anac.

INSULT, TO, λωβάομαι, mid. and pass., Hom., Hdt., Plat.; λωβεύω, only act., Hom.; λωβητὸν τίθημι (aor. 1 ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην), Hom.; κερτομέω, rare in act. except in pres. and imperf., in pass. also in perf. (only of verbal insults), Hom., h., Soph., Eur.; ἐπῐκερτομέω, Hom.; ἀεικίζω, fut. -ίσω and -ιῶ, contr. (as always in Att.) αἰκίζω (in Att. more usu. in mid. than in act.), aor. 1 mid. poet. ἀεικισσάμην (in pass. the most usual tense is aor. 1), Hom., Trag., Xen.; ἀτῑμάω, Hom., Pind., Soph.; ἀτῑμάζω, fut. -ἄσω, Hom., Trag., Hdt., Xen., Dem.; ὑβρίζω, c. acc., sometimes c. εἰς or ἐπί and acc., sometimes c. acc. cognate, sometimes c. dupl. acc., Omn.; ἐφυβρίζω, c. acc. or c. dat., Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; λοιδορέω (only of verbal insult), in act. c. acc., in mid. c. dat., Pind., Eur., Ar., Xen., Plat. Dem.; ἀτῑμόω, Æsch., Eur.; κἄθῠβρίζω, c. acc., or c. gen., or c. dat., Soph., Eur., Hdt.; ἐνῠβρίζω

(esp. in any particular circumstances), Soph., Eur., Ar.; ἐπεμβαίνω, fut. -βή σομαι, aor. 2 -έβην, perf. -βέβηκα, no other tenses in this sense, c. dat., Soph., Eur.; προσεμβαίνω, c. dat., Soph.; προπηλᾰκίζω, fut. -ῐσω (Att. sometimes -ιῶ), Soph., Ar., Thuc., Xen., Andoc., Dem.; κηλῑδόω, only act., Eur.; κῠδάζω, chiefly in pres., more usu. in mid. and pass. than in act., Æsch., Soph., Epich., Ap. Rh.; ἐπεμπηδάω, c. dat., Ar.; σκιμᾰλίζω ("the quantity of σκι is not determined," LIDD. and Sc.), only act., Ar.; ὕβρισμα τίθεμαί (τινα), mid., Eur.; τυντλάζω, only act., Sosip.; ἐπηρεάζω, fut. -ᾰσω, no mid. but pass., c. dat., Xen., Dem.; πᾰροινέω (in a drunken frolic), usu. c. dupl. augment ἐπαρων., only act., Dem.; ἐλαύνω, fut. ἐλᾰσω, all tenses from this fut., Dem.

Seizing the opportunity to insult, ἐπεμβαίνων τῷ καιρῷ, Dem.

To insult very much, περιῠβρίζω, Ar., Hdt.

To insult besides, προσυβρίζω, προσεπηρεάζω, Arist.

INSULTED λωβητός, ή, όν, Hom., Soph.; αἰκιστός, ή, όν, Soph.

To be insulted, ἐνᾰσελγαίνομαι, only pres. and imperf. pass., Ar.; πλημμελέομαι, pass., Dem.; σκορᾰκίζομαι, Dem.

INSULTER, AN, λωβητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; λωβητής, οῦ, ὁ, Ar.; ὑβριστής, οῦ, ὁ, Hom., Ar., Xen.; ὑβριστήρ, ῆρος, ὁ, Mel.

INSULTING, ἀεικής, ές, contr. (as sometimes in Att.) αἰκής (not, however, used by the Tragedians actively in this sense, but rather as *shameful*); κερτόμιος, ον (only of words), Hom., Soph.; κέρτομος, ον, Hom., Eur.; ὕβριστος, η, ον, Ar., Pherecr.; ὑβριστῐκός, ή, όν, Xen., Plat., Dem.; προπηλᾰκιστῐκός, ή, όν, Dem. *Vid.* INSOLENT.

Insulting me, πλῠνόν με ποιῶν, Ar.

INSULTING, AN, ἀτῑμωσις, εως, ἡ, Æsch.

INSULTINGLY, ἀεικελίως, Hom.; ὑβριστῐκῶς, Xen., Plat., Dem.; προπηλακιστῐκῶς, Dem. *Vid.* INSOLENTLY.

INSUPERABLE, ἀμήχανος, ον, Hom., Æsch., Soph., Dem.; ἄμᾰχος, ον, Pind.; ἄπορος, ον, Pind., Eur., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* IMPOSSIBLE, DIFFICULT.

INSUPPORTABLE, ἀάσχετος, ον, Hom.; ἀβίωτος, ον (of life), Eur., Ar.; so ἀβίοτος, ον, Eur. *Vid.* INTOLERABLE.

[*Life is insupportable*, ἀβίωτον ζῆν, Plat.]

INSURMOUNTABLE, ἄμᾰχος, ον, Pind.

INSURRECTION, ἐπᾰνάστᾰσις, εως, ἡ, c. dat., or c. ἐπί and dat. of the ruling power against which, etc., Hdt., Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* REBELLION.

INTEGRAL, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, Omn. *Vid.* ENTIRE.

INTEGRITY, ὁλότης, ητος, ἡ, Arist.

Integrity (i. e., honesty, q. v.), χρηστότης, ητος, ἡ, Eur.

INTEGUMENT, σκέπασμα, ᾰτος, τό, Plat. *Vid.* COVERING.

INTELLECT, νόημα, ᾰτος, τό, Hom., Theogn.; νόος, contr. νοῦς (the more usual form in Trag., though not invariable), Omn.; φρήν, φρενός, ἡ, Omn. poet., Plat., Lys., Andoc., Dem., but not very common in prose; διᾰνοια, ἡ, Xen., Plat. *Vid.* MIND.

INTELLECTUAL, νοερός, ά, όν, Plat.; νοητῐκός ή, όν (esp. of a person), Arist.; διᾰνοητῐκός, ή, όν, Plat.; λογῐκός, ή, όν, Arist.

INTELLIGENCE (i. e., understanding, q. v.), γνώμη, ἡ, Theogn., Omn. Att.

Intelligence (i. e., news), ἀκουή, ἡ, Hom.; κληδών, όνος, ἡ, Ep. also κλεηδών and κληηδών, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Andoc.; πευθώ, ἡ, Æsch.; πύστις, εως, ἡ, Æsch., Eur.; ἐξαγγέλματα, τά, Eur. *Vid.* NEWS.

INTELLIGENT, σῠνετός, ή, όν, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ὀξῠφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ὀξύς, εῖα, ύ, Thuc., Plat.

INTELLIGIBLE, εὐμᾰθής, ές, Æsch., Soph., Xen.; εὐξῠμβλητος, ον (of a prophecy), Æsch.; γνωστός, ή, όν, Soph., Plat.; σῠνετός, ή, όν, Eur., Hdt.; εὐσῠνετος, ον, Eur.; ληπτός, ή, όν, Plat.; γνώρῐμος, η, ον, and ος, ον, Dem.

INTELLIGIBLY, σῠνετῶς, Eur.

INTEMPERANCE, ἀκολᾰσία, ἡ, Thuc., Plat., Arist.; ἀκρᾰτεια, ἡ, Plat.; ἀκρᾰσία, ἡ, Xen., Isoc., Arist.; ἀμετρία, ἡ, Plat.

Intemperance of passion, ὀργῆς ἀπαιδευσία, Thuc.

[*Intemperance in drinking*, πολυποσία, ἡ, Hipp.]

INTEMPERATE, ἀκόλαστος, ον, Plat., Arist.; ἀκρᾰτής, ές, often c. gen. either of the passion not restrained or of the object pursued, Æsch., Xen., Æschin., Arist.; ἄμετρος, ον, Xen., Plat.

[*Intemperate in drinking*, πολύποτος, ον, Hipp., Arist.]

To be intemperate, ἀκολασταίνω, only pres. and imperf. act., Ar., Plat.; ἀκρατεύομαι, mid., Arist.; ἀκρᾰτέω, only act., Hipp.; [(*in drinking*), πολυποτέω, Hipp.]

INTEMPERATELY, ἀκολάστως, compar. -οτέρως, Xen., Plat., Isoc.; ἀκρᾰτῶς, Plat.

[*Drinking intemperately*, ἀβλεμέως πίνων, Panyas.]

INTEND, TO, φρονέω, Hom., Soph., Xen.; μητιάω, only pres. and imperf. act. and mid., usu. in the poetic forms μητιόων, etc., for μητιάων, μητιάασθαι for μητιᾶσθαι, etc., Hom., Ap. Rh.; μήδομαι, mid., Hom., Pind., Æsch., Soph.; μενοινάω, Hom., Pind., Soph.; νοέω (pluperf. pass. 3d sing. ἐνένωτο in act. sense, Hdt.), Hom., Theogn., Hdt., Soph., Xen.; βούλομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Att. also fut. βουλήσομαι, and perf. pass. βεβούλημαι, aor. 1 ἐβουλήθην and ἠβουλήθην in act. sense, Omn.; τεκμαίρομαι, mid., h.; ἐννοέω, c. aor. 1 pass. in act. sense, Soph., Eur., Plat.; ἐπῐνοέω, c. aor. 1 pass. in act. sense, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Antipho; διανοέομαι, mid., aor. 1 pass. in both act. and pass. sense, Hdt., Omn. Att. prose; ἰθῡω, rare in pres., only act. voice, Hdt.; ἐπῐβουλεύω, c. infin. or c. ὅπως, Hdt., Xen.; ἐπέχω, imperf. ἐπεῖχον, fut. ἐφέξω, no aor. 1, aor. 2 ἐπέσχον, infin. ἐπισχεῖν, etc., perf. ἐπέσχηκα, Hdt.; ἐπιβάλλομαι, mid., no aor. 1, Dem.; αἱρέω, aor. 2 εἷλον, Dem.; εἶναι ἐν διᾰνοίᾳ, ἔχειν διᾰνοιαν, c. infin., or c. τοῦ and infin., or c. ἐπί and dat., Thuc., Isoc.

To intend beforehand, προνοέω, aor. 1 pass. in act. sense, Eur., Plat., Lys., Antipho.

And he cherishes intentions equal to those of the gods, μέμονεν δ' ὅγε ἶσα θεοῖσι, Hom.

INTENDANT, AN, κατάσκοπος, ὁ, Thuc. *Vid.* INSPECTOR.

INTENSE, σύντονος, ον, Eur.

INTENSELY, συντόνως, Plat.

INTENSITY, συντονία, ἡ, Plat.

INTENT, ἀτενής, ές, Hes., Pind., Æsch.; ἐκτενής, ές, Æsch.; σπουδαῖος, α, ον, Xen., Plat.; προσεκτῐκός, ή, όν, Xen.

To be intent, ἐντείνομαι, pass., also (more seldom) ἐντείνω, act., c. εἰς and acc., Eur., Xen.; ἐπιτείνομαι, Xen.; σπουδάζω, perf. pass. in both act. and pass. sense, Omn. Att.; [προσέχω τὸν νοῦν, *upon*, c. dat., or πρός, c. dat., Xen.]

INTENTLY, συντετᾰμένως, Ar., Plat.; διατετᾰμένως, Arist.; σπουδαίως, Hdt., Xen., Plat.; ἀσκαρδᾰμυκτεί (of a person looking), Xen.

Looking intently, ἀσκαρδᾰμυκτος, ον, Ar.

INTENT, INTENTION, βουλή, ἡ, Hom., Trag., Hdt., Dem.; βούλευμα, ᾰτος, τό, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; νόος, contr. νοῦς, ὁ (the most usual but not invariable form in Trag.), Hom., Eur., Thuc., Xen.; ἔννοια, ἡ, Eur., Plat.; διᾰνοια, ἡ, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἐπῐνοια, ἡ, Eur., Ar., Thuc.; φρόνησις, εως, ἡ, Soph.; φρόνημα, ᾰτος, τό, Hdt.; νόημα, ᾰτος, τό, Soph.; διᾰνόησις, εως, ἡ, Plat.; προαίρεσις, εως, ἡ, Lys., Isoc., Dem., Æschin.; ψυχῆς ἐπῐταξις, εως, ἡ, Plat.; [(esp. unfulfilled), μέλλησις, εως, ἡ, Thuc.]

To depart from the intention of doing, or *to intend not to do*, ἀπογιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, perf. -έγνωκα, c. τοῦ and infin., or c. μή and infin., Xen., Dem.

INTENTIONAL, ἑκών, -οῦσα, -όν (only of the agent), Omn.; ἑκούσιος, α, ον, and ος, ον (both of the agent and of the deed), Omn. Att.

INTENTIONALLY, ἑκουσίως, Eur.; ἐξ ἑκουσίας, Soph.; καθ' ἑκουσίαν, Thuc.; ἑκουσίᾳ, Dem.; εἰς παρασκευήν, Eur.; ἀπὸ παρασκευῆς, Thuc.; ἐκ παρασκευῆς, Lys., Antipho; κατὰ προαίρεσιν, Lycurg.; ἐκ προαιρέσεως, Dem.

INTER, TO, θάπτω, fut. θάψω, perf. τέτᾰφα, perf. pass. τέθαμμαι, aor. 1 ἐθάφθην, not so common as aor. 2 ἐτᾰφην, etc., Omn.; κᾰτᾰθάπτω, Hom., Lys., Isoc.; κᾰτᾰτίθεμαι, mid., aor. 2 part. often sync. κατθέμενος, Hom. *Vid.* TO BURY.

INTERCALARY, ἐμβόλῐμος, ον, Hdt.

Without counting the intercalary month, ἐμβολίμου μηνὸς μὴ γινομένου, Hdt.

INTERCALATE, TO, ἐπεμβάλλω, no aor. 1 act., perf. ἐπεμβέβληκα, Hdt.; ἐπᾰγω, aor. 2 ἐπήγᾰγον, Hdt.

INTERCALATION, ἐμβολή, ἡ (used generally of any insertion), Plat.

INTERCEDE, TO, ἀπολογέομαι, mid., c. ὑπέρ and gen., Xen.; εἶπον, no other tense (in this sense), augment continued through all the moods, c. ὑπέρ and gen., Xen. *Vid.* TO SPEAK, TO ENTREAT, TO MEDIATE.

To intercede for, ἐξαιτέομαι, mid., c. acc., Lys.; παραιτέομαι, mid., c. acc. or c. περί and gen., Hdt., Xen.; [προηγορέω, c. gen., Xen.]

INTERCEPT, TO, ἀμφῐτέμνω, perf. -τέτμηκα, no aor. 1 act., aor. 2 -έτᾰμον, Hom.; περιτέμνομαι, poet. -τάμνομαι, mid. and pass., aor. 1 pass. -ετμήθην, etc., Hom., Xen.; ὑποτέμνομαι, Xen.; ἀποκλείω, sometimes c. gen. of the road from which, perf. pass. -κέκλεισμαι, Eur., Hdt., Xen.; συγκλείω, Thuc.; ἀποφράσσω, fut. -ξω, Thuc.; ἀπολαμβάνω, fut. -λήψομαι,

no aor. 1, aor. 2 -ἔλαβον, perf. -εἴληφα, pass. -είλημμαι, etc., Hdt., Thuc., Plat.; πἄρἄλαμβἄνω, Hdt.

INTERCEPTING, AN, ἀπόληψις, εως, ἡ, Thuc.

INTERCESSION, ἐξαίτησις, εως, ἡ, Dem.; [παραίτησις, εως, ἡ, Dem.; προηγορία, ἡ, Luc.]

INTERCESSOR, AN, διαλλακτής, οῦ, ὁ, Eur., Thuc.; [προήγορος, ὁ, LXX.] *Vid.* MEDIATOR.

INTERCHANGE, διαλλἄγή, ἡ, Eur.; διάλλαγμα, ἄτος, τό, Eur.; μεταλλἄγή, ἡ, Soph., Plat.; συναλλἄγή, ἡ, Eur. *Vid.* EXCHANGE.

INTERCHANGE, TO, ἀμείβω, c. acc. of the thing given, gen. of the thing taken in exchange, or c. ἀντί and gen. of the latter, c. πρός and acc. pers., Hom., Pind., Eur.; ἀντἄμείβω, in mid. also c. dat. pers., Archil.; διἄμείβω, Eur., Plat.; μετἄμείβω, sometimes also c. dat. of the thing taken in exchange, Pind., Eur.; ἀλλάσσω, fut. -ξω, c. acc. of the thing given in exchange, c. gen., or c. ἀντί and gen., or c. dat. of the thing taken in exchange, c. dat. pers., or c. πρός and acc., Omn. Att.; ἀνταλλάσσω, oftener in mid., Æsch., Eur., Dem.; διαλλάσσω, Eur., Xen., Plat.; μεταλλάσσω, Ar., Plat.; σὔναλλάσσω, Dem.; μεταλαμβάνομαι, Thuc. *Vid.* TO EXCHANGE.

[*You interchanged pledges with me*, πιστὰ ἔδωκάς μοι καὶ ἔλαβες παρ' ἐμοῦ, Xen.]

INTERCOURSE, ἐπἴμιξις, εως, ἡ, Theogn.; μῖξις, ἡ, Hdt.; κοινωνία, ἡ, Pind., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ὁμῑλία, ἡ, c. gen. or c. dat., or c. πρός and acc. of the person with whom, Omn. Att., Hdt. (also *intercourse with me*, ἡ ἐμὴ ὁμιλία, Ar.); σὔνουσία, ἡ, Soph., Ar., Xen., Plat.; σὔναλλἄγή, ἡ, Eur.; ἐπιμιξία, ἡ, c. dat., c. πρός and acc., or c. πἄρά and acc., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἔντευξις, εως, ἡ, c. gen. or c. dat., or c. πρός and acc., Plat., Isoc., Æschin., Arist.; κοινωνήματα, τά, Plat.; συμβόλαιον, τό, Eur.

Want of intercourse, ἀμιξία, ἡ, c. gen., Thuc.

To have intercourse, μίγνῦμαι, pass., or poet. pres. μίσγομαι, aor. 2 ἐμἴγην, c. dat., or c. ἐς or πρός and acc., Hom., Hdt., Thuc., Xen.; συμμίγνῦμι, poet. (not Att.) often συμμίσγω, also συμμιγνύω, Xen., often also in pass., c. dat. or c. πρός and acc., Theogn., Eur., Hdt., Xen.; συμπροσμίγνῦμι, c. dat., Plat.; προστρίβομαι, pass., c. dat., Æsch.; προσδιατρίβω, c. dat., Plat.; σὔναλλάσσω, fut. -ξω, and in pass., sine cas. or c. dat., Soph., Eur.; ἐναλλάσσομαι, pass., c. dat., Thuc.; σύνειμι (εἰμί), c. dat., or c. μετά and gen., or c. σύν and dat., Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; σὔνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλὔθον, sync. as always in Att. -ῆλθον, perf. -ελήλὔθα, c. dat., or c. εἰς or πρός and acc., Soph., Xen.; ἐπἴμίγνὔμαι, c. dat., or c. πἄρά and acc., Hom., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐντυγχἄνω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1, perf. -τετὔχηκα, aor. 2 -ἔτὔχον, c. dat., more rarely c. gen., Xen., Plat., Dem.; κοινωνέω, c. dat., Plat.; πλησιάζω, c. dat. (only of sexual intercourse), Isoc.

To cause to have intercourse, συμμίγνῦμι, c. acc. of the one party, dat. of the other, h., Pind.

INTERDICT, TO, κωλύω (ῡ, but sometimes ῠ), fut. -ύσω, etc., fut. mid. sometimes in pass. sense, c. infin., or c. τό and infin., c. μή and infin., c. τοῦ and infin., c. gen. rei, or c. ἀπό and gen., Pind., Hdt., Omn. Att.; ἀπἄγορεύω, c. dat. pers. or sine cas. pers., c. μή and infin. rei, or c. ὅπως μή, Hdt., Plat., Dem., Æschin. *Vid.* TO FORBID.

One must interdict, κωλῦτέον, Xen.

INTERDICTED, ἀπόρρητος, ον, Soph.

To be interdicted, ἀπερέομαι, in perf. pass. ἀπείρημαι, of the thing interdicted, Hdt.

INTERDICTING, AN, ἀπόρρησις, εως, ἡ, Plat.; ἀπόρρημα, ἄτος, τό, Plat.

INTEREST (i. e., advantage, q. v.), ὄφελος, τό, Omn.

Interest of money, τόκος, ὁ, Pind., Ar., Xen., Plat., Lys., Isoc.

Compound interest, τόκοι τόκων, Ar., ἐπιτοκία, ἡ, Philo; [ἀνατοκισμός, ὁ, only in Cic.]

At interest (of money), στἄσἴμος, η, ον, oftener ος, ον, Sol.; ἐνεργός, όν, Dem.

Producing no interest, ἀργός, ἡ, όν, better ός, όν, Dem.; ἄτοκος, ον, Plat., Dem.

To lend at interest, δἄνείζω ἐπὶ τόκῳ, Plat.; ἐνεργὸν (ἀργὔριον, etc.) ποιέω, ἐνεργὸν καθίστημι (not in aor. 2, perf. or pluperf. act., which are only used in intrans. or pass. sense), Isoc., Dem.

[*To put capital out at interest*, προσμισθόω ἀφορμήν, Dem.]

[*To get a loan on interest*, δανειζόμενος λαμβάνω (aor. ἔλαβον), i. e., ἀργύριον, Xen.]

To produce interest, τοκοφορέω, Dem.

To have an interest in—or else he has some private interest in the matter, ἢ ἰδίᾳ τι αὐτῷ διαφέρει, Thuc.

Regarding only their own individual interest, τὸ ἐφ' ἑαυτῶν μόνον προορώμενοι, Thuc.

For he said that it was not words that cemented connections, but a community of interests, οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν, ἀλλὰ τὸ ταὐτὰ συμφέρειν, Dem.

To be in the interest of (any one), πράσσω, c. dat., or c. μετά and gen., Isæ., Dem.; σπουδάζω, c. πρός and acc., Dem.; ὑπάρχω, only pres. and imperf. act. in this sense, c. dat., Dem.; θεράπεύω, Thuc., Xen.

For I will speak for your interest, and not for my own, πρὸς σοῦ γὰρ οὐδ' ἐμοῦ φράσω, Soph.

To be interested in, to take an interest in, ἐπιμέλομαι and ἐπιμελέομαι, c. gen., Xen.

INTERFERE, TO, ἐμβαίνω, fut. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, subj. 3d sing. poet. ἐμβήῃ, no other tenses in this sense, Hom.; κοινωνέω, c. περί and acc. rei, Plat.

To interfere unduly in, πολυπραγμονέω, c. περί and gen., Isoc.

[*To interfere in the affairs of Italy*, περιεργάζομαι τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, Polyb.]

[*Interference in other people's affairs*, περιεργία, ἡ, Theophr.]

INTERIM, *in the interim*, ἐν μέσῳ, Eur. *Vid.* MEANWHILE.

INTERIOR, ὁ, ἡ, τὸ ἔνδον, Eur. *Vid.* WITHIN.

[*To go up into the interior* (of the country), ἄνειμι (εἶμι), Hdt.] *Vid.* INLAND.

[*The interior* (of land), ἡ μεσογαία, Hdt.; μεσογεία, Thuc.]

INTERLACED, *foot interlaced with foot* (of warriors in close combat), ποὺς ἐναλλαχθεὶς ποδί, Eur.

INTERLOCUTOR, ῥητήρ, ῆρος, ὁ, Hom. *Vid.* SPEAKER.

INTERLUDE, AN, ἐπεισόδιον, τό, Cratin.

INTERMARRIAGE, ἐπῐγἄμία, ἡ, Xen., Lys., Dem.

[*The right of intermarriage* (between states), ἐπιγαμία, ἡ, Xen., Dem.]

INTERMARRY, TO. *Vid.* TO MARRY.

[INTERMEDDLE, TO (in other people's affairs), περιεργάζομαι, Dem.] *Vid.* TO MEDDLE.

To intermeddle with, προσάπτομαι, mid., c. gen. rei, Æschin.

[INTERMEDDLING (in other people's affairs), περιεργία, ἡ, Theophr.]

INTERMEDIATE, ἀνἄμεσος, ον, Hdt.

INTERMENT, τἄφος, ὁ, Omn.; τἄφή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen., Æschin.; ἀναίρεσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat., Dem. *Vid.* BURIAL.

INTERMINABLE, ἀνήνυστος, ον, Hom.; ἀπειρέσιος, Hom., Hes., Soph.; ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch.; ἀπέραντος, ον, Pind., Eur., Ar., Thuc., Plat.; ἄπειρος, ον, Pind., Eur., Hdt., Plat.; ἀτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἀνἄρῐθμητος, ον, Soph.; ἀνήρῐθμος, ον, Æsch., Soph. *Vid.* ENDLESS.

INTERMINABLY, ἄλληκτον for ἄληκτον, Hom.

INTERMINGLE, TO, μίγνῦμι, often also pres. and imperf. μίσγω, ἔμισγον (poet. including Trag.), aor. 2 pass. ἐμῐγην, Omn.; ἀνἄμίγνῦμι, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; συμμίγνῦμι (also used intrans. of people intermingling in fight, in a crowd, in friendship, etc.), h., Sapph., Pind., Omn. Att. *Vid.* TO MIX.

One must intermingle, συγκρᾶτέον, Plat.

INTERMINGLED, πάμμικτος, ον, Æsch.

INTERMISSION, ἀνἄπαυσις, εως, ἡ, Pind., Thuc., Xen.; λῆξις, εως, ἡ, Æsch. *Vid.* CESSATION.

Without intermission, σὔνεχῶς, Thuc. *Vid.* CONTINUALLY.

INTERMIT, TO, παύω, Hom., Hes., more usu. mid. and pass. in intrans. sense, fut. παύσομαι and πεπαύσομαι, perf. πέπαυμαι, but aor. 1 more usu. ἐπαύσθην, Omn.

[INTERMITTENT *fever*, διαλείπων πυρετός, ὁ, Hipp.; πυρετὸς περιοδίζων, Galen.]

INTERMIXTURE, κρᾶσις, εως, ἡ, Æsch., Xen., Plat. *Vid.* MIXTURE.

INTERNAL, οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Thuc.; ὁ, ἡ, τὸ ἔνδον, Eur.

They were all internally pleased, πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη, Hom.

INTERNECINE (war), ἀκήρυκτος, ον, Xen.

INTERPOLATE, TO, ἐμποιέω, c. εἰς and acc., Hdt.; πἄρεγγρἄφω, Plat., Æschin.; πἄρεμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, etc., Dem.

INTERPOLATED, ἐμβόλῐμος, ον, Arist.

INTERPOLATION, πἄρεμβολή, ἡ, Æschin.

[*Like* or *of the nature of an interpolation*, παρεμβολοειδής, ές, Gram.]

INTERPOSE, TO, act., ἐμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Xen., Plat. *Vid.* TO PUT IN.

To interpose, intrans., μετέρχομαι, mid., fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλὔθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλὔθα, sine cas., or c. dat., or c. μετά and acc. of those among whom, Omn.

INTERPRET, TO, κρίνομαι, mid., Hom.; κρίνω, Æsch., Hdt., Dem.;

ὑποκρίνομαι, Hom., Theogn., Ap. Rh.; τεράζω, only pres. act. (only of interpreting omens, etc.), Æsch.; ἑρμηνεύω, Soph., Eur., Xen., Plat.; προφητεύω, Hdt.; συμβάλλω, no aor. 1, perf. βέβληκα, etc., Eur.; διἄπορθμεύω (from one language into another), only act., Plat.; διἄλαμβἄνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλἄβον, perf. -είληφα, perf. pass. εἴλημμαι, etc. (of interpreting laws, etc.), Lys.; [ἀναδιδάσκω, Ar.] *Vid.* To EXPLAIN.

To interpret clearly, σαφηνίζω, fut. -ῐ́σω, Att. also -ιῶ, Æsch., Xen.

INTERPRETATION, ἑρμήνευμα, ἄτος, τό, Eur.; ἑρμηνεία, ἡ, Plat.; διερμήνευσις, εως, ἡ, Plat.; [in Gram. μετάληψις, εως, ἡ.]

Of or *belonging to interpreting, skillful in interpreting*, ἑρμηνευτῐκός, ή, όν, Plat.

INTERPRETER, AN, ὑποφήτης, ου, ὁ, esp. of the will of the gods, etc., Hom., Theoc., Ap. Rh.; so προφήτης, ὁ, Æsch., Ar., Plat.; ἑρμηνεύς, έως, ὁ, Pind., Æsch., Hdt., Xen., Plat.; κρῐτής, οῦ, ὁ, Æsch.; ὑποκρῐτής, ὁ, Plat.; ἑρμηνευτής, οῦ, ὁ, Hdt., Plat., Isæ.; ὑποφήτωρ, ορος, ὁ, Ap. Rh.

To be an interpreter, προφητεύω, c. gen. (sc. Θεοῦ), Eur.

[INTERREGNUM, μεσοβασιλεία, ἡ, Plut.; *of* or *relating to an interregnum*, μεσοβασίλειος, ον, Dion. H.]

[INTERREX, μεσοβασιλεύς, έως, ὁ, Plut.; ἀντιβασιλεύς, ὁ, Dion. H.]

INTERROGATE, TO, ἔρομαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2 ἠρόμην, in Hom. also εἴρομαι, εἰρήσομαι, etc., c. acc. pers., sometimes also c. acc. rei, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., also ἐρέω, only pres. act., Hom.; ἐξέρομαι, and in Hom. ἐξείρ., etc., c. acc. pers., sometimes c. gen., Hom., Soph., Ap. Rh.; ἐρεείνω, only pres. and imperf. act., and once in mid., c. acc. pers., sometimes c. dupl. acc., Hom.; ἐξετάζω, sometimes c. dupl. acc., Soph., Eur., Dem. *Vid.* To QUESTION, and SYN. 226.

One must interrogate, ἐξεταστέον, Plat.; ἐρωτητέον, Arist.

INTERROGATION, AN, INTERROGATORY, AN, ἐρώτημα, ἄτος, τό, Thuc., Plat.; ἐρώτησις, εως, ἡ, Plat., Xen., Isoc. *Vid.* QUESTION.

INTERRUPT, TO, ὑποβάλλω, poet. ὑββάλλω (not Att.), sine cas. or c. dat. pers., sometimes c. acc. of what is said by way of interruption, Hom., Dem., Æschin.; ὑποκρούω, c. acc. pers., Ar.; ἀποσχίζω, c. acc. pers., gen. of what he was saying, Ar.; ὑπολαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλἄβον, perf. -είληφα, Xen.; ἐπῐλαμβάνομαι, mid., Plat.; ἀντῐλαμβάνομαι, mid., c. gen., Plat.; πἄρἄπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, c. dat., Plat.; διἄκόπτω, Arist.; διἄλείπω, c. acc. of the thing which one is doing one's self, or in perf. -λέλοιπα, c. part., Isoc., Æschin.

INTERRUPTING, adv., ὑποβλήδην, Hom.

INTERSECT, TO, διάλαμβἄνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλἄβον, perf. -είληφα, Hdt., Xen., Plat.; δῐχοτομέω, Plat., Arist.; διασχίζω, Xen., Plat. *Vid.* To DIVIDE.

INTERSECTION, δῐχοτομία, ἡ, Arist.

INTERSPERSE, TO, διασπείρω, Soph., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; κἄτασκεδάννῡμι, fut. -σκεδἄσω, Att. often -σκεδῶ, ᾶς, ᾶ, Ar., Xen., Dem.; συγκεράννυμι, fut. -κεράσω, poet. (not. Att.) sometimes -κεράσσω, perf. pass. κέκρᾱμαι, etc., Eur., Thuc., Plat., Dem.

INTERSTICE, AN, διάστημα, ἄτος, τό, Plat.; μετόρχιον (between rows), Arist.

To weave with interstices, διῐ́σταμαι, mid., in aor. 1 διεστησάμην (as spiders weave cobwebs), Theoc.

INTERTWINE, TO, διαπλέκω, h., Pind. *Vid.* To TWINE.

INTERTWINED, ἀμφῐ́πλεκτος, ον (of wrestlers struggling with one another), Soph.; περίπλεκτος, ον (of dancers' feet), Theoc.

To be intertwined (esp. of wrestlers), συμπλέκομαι, pass., Eur., Hdt.

INTERVAL, AN, διάστημα, ἄτος, τό, Plat.; [τὸ μεταίχμιον (prop. between two armies), Hdt.; *an interval* (of rest) *from*, μεταπαυσωλή, ἡ, c. gen., Hom.]

INTERVALS, AT, ἀμβολἄδην (LID. and Sc., however, interpret the word differently), Pind.; διὰ χρόνου, or after an interval, Soph., Thuc., Xen.

At intervals of five years, δι' ἔτους πέμπτου, Ar.

At intervals of three days, διὰ τρίτης ἡμέρας, Hdt.

At intervals of ten battlements, διὰ δέκα ἐπάλξεων, Thuc.

At equal intervals, or *after an equal interval*, δι' ἴσου (sc. χρόνου), Xen.

After an interval, χρόνου ἐγγενομένου, Thuc.

After an interval of three years, διαλιπόντων ἐτῶν τριῶν, Thuc.

After a long interval, διὰ πολλοῦ, Hdt., Plat.; also ἐπισχών (part. aor. 2 of ἐπέχω), agreeing with nom. case to the verb, Æschin.; so διἄλῐπών, Isæ.; πολὺν χρόνον διαλιπών, Isoc., etc.

After a short interval, διἄλιπὼν μικρόν, Æschin.

After the interval of a day, διαλιπούσης ἡμέρας, Thuc.

INTERVENE, TO, διέχω, imperf. διεῖχον, fut. διέξω, no aor. 1, aor. 2 διέσχε, infin. διασχεῖν, etc., Soph.; διαφύομαι, in aor. 2 διέφυν, Hdt.; διαλείπω, esp. in aor. 2 act. (also in aor. 1 pass., Isoc.), Thuc.; διέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Hdt.; ἐγγίγνομαι, fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, and pass. -γεγένημαι, Hdt., Thuc.; διἄγίγνομαι, Lys., Isæ.; [μεταίχμιον εἶναι, Æsch.]

[*The intervening time*, ὁ μεταξὺ χρόνος, Dem., Xen.: *the intervening country*, ἡ ἐν μέσῳ χώρα, Xen.]

[INTERVIEW, *a personal interview* (opp. to letter), ἡ κατὰ πρόσωπον ἔντευξις, Plut.]

INTERWEAVE, TO, ἐγκἄτἄπλέκω, Xen., προσῠφαίνω, c. dat., Plat.

They were interwoven with one another, ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπἄμοιβαδίς, Hom.

INTESTATE, ἀδιἄθετος, ον, Plat.

INTESTINE, ἐπῐδήμιος, ον, Hom.; ἔμφῡλος, ον, Sol., Hdt.; ἐμφύλιος, ον, Æsch., Theoc.; ἔνδημος, ον, Æsch.

INTESTINES, ἔντερον, τό, usu. in pl., Hom., Æsch., Ar., Xen., Plat.; σπλάγχνον, τό, usu. in pl., Hom., Pind., Trag., Plat., Æschin. *Vid.* ENTRAILS.

INTIMACY, οἰκειότης, ητος, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; σῠνήθεια, ἡ, Xen., Isoc., Æschin.; χρεία, ἡ, Antipho; χρῆσις, εως, ἡ, Isoc.; ὁμῑλία, ἡ, Dem.

INTIMATE, σῠνήθης, ες, Hes., Plat., Isoc.; οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, c. dat., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.

To be intimate with, μίσγομαι, pass., Hom.; πλησιάζω, no mid. (but Eur. has aor. 1 pass., though not quite in this sense), c. dat., Soph., Xen., Plat., Isoc., Dem.; συγκεράννῡμαι, pass., perf. -κέκραμαι, also in mid. and with acc. φιλίαν, also in pass. of the intimacy formed, c. dat. pers., Hdt., Xen.; συζεύγνῡμαι, pass., aor. 2 σῠνεζῠ́γην, Xen.; χράομαι, contr. άει in ῇ, mid., c. perf. pass. κέχρημαι, in act. sense, and aor. 1 ἐχρήσθην in act. sense (but not exactly in this sense), c. dat., Xen.; εἰσοικειόομαι, pass., sine cas., Xen.; [οἰκείως ἔχω πρός, c. acc., Thuc.; οἰκείως διάκειμαι, c. dat., Xen.; ἐν πείρᾳ τινὸς γίγνομαι, Xen.; ὁμιλέω, c. dat., Hdt.; μετά, c. gen., or πρός c. acc., Plat.]

For he was still intimate with Theramenes, ἔτι γὰρ οἰκείως ἐχρῆτο τῷ Θηραμένει, Xen.

He was intimate with me, γνωρίμως μέν μοι εἶχε, Dem.

INTIMATE, TO, ἐνσημαίνω, Xen., Isoc. *Vid.* To TELL, To INFORM.

INTIMATELY, οἰκείως, Thuc., Xen., Isoc.

INTIMATION, ἔνδειξις, εως, ἡ, Plat., Andoc., Dem.

INTIMIDATE, TO, ἐκπλήσσω (and in pres. act. ἐκπλήγνῡμι), aor. 2 pass. -επλήγην and -επλἄγην (only the latter in Trag.), Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; κατἄπλήσσω, Hom., Thuc., Isoc.; φοβέω, Omn.; ἐκφοβέω, Æsch., Eur., Thuc., Plat., Æschin. *Vid.* To FRIGHTEN.

INTIMIDATED, φοβερός, ά, όν, Thuc.; περῐ́φοβος, ον, Æschin., Thuc., Xen., Plat.; περῐθαμβής, ές, Ap. Rh. *Vid.* FRIGHTENED.

INTIMIDATION, ἔκπληξις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Antipho. *Vid.* FEAR.

INTO, εἰς or ἐς, c. acc., Omn. *Vid.* To.

He advanced farther into Greece, ἐσωτέρω τῆς Ἑλλάδος προέβαινε, Hdt.

INTOLERABLE, ἀάσχετος, ον, Hom.; οὐκ ἐπιεικτός, όν, Hom.; ἄλαστος, ον, Hom., Trag.; ἀμέγαρτος, ον, Hom.; οὐκ, οὐκέτι, οὐδἄμῶς ἀνασχετός, όν, poet. also ἀνασχετός (not Att.), Hom., Trag., Hdt., Thuc.; δύσλοφος, ον, Theogn., Æsch.; ἄτλητος, ον, Pind., Æsch., Soph.; ἀπροσόρᾰτος, ον, Pind.; ἀτόλμητος, ον, Pind.; δύσφορος, ον, Pind., Æsch., Soph.; δύστλητος, ον, Æsch.; δῠ́σοιστος, ον, Æsch., Soph.; ἄφερτος, ον, Æsch.; ἀφόρητος, ον, Æsch., Thuc., Xen., Dem.; δυσκόμιστος, ον, Soph., Eur.; ἀσύστᾰτος, ον, or Att. ἀξύστατος (of grief), Æsch.; οὐ μέτριος, α, ον, Trag.; δυσἄνεκτος, ον, Xen.; δυσάσχετος, ον, Ap. Rh.

You would be intolerable if you were prosperous, εἴης φόρητος οὐκ ἂν εἰ πράσσοις καλῶς, Æsch.

INTONATION, τόνος, ὁ, Xen., Plat. *Vid.* TONE.

INTOXICATE, TO, μεθύσκω, fut. μεθύσω, etc., c. dat. or c. gen. of the liquor, no perf. act. or pass., aor. 1 pass. ἐμεθύσθην, Hdt., Xen., Plat.

INTOXICATED, κάτοινος, ον, Eur.; μέθυσος, η, ον, also ος, ον, Ar.; πἄροίνιος, ον, Ar.; πάροινος, ον, Lys.; ἐξῳνωμένος, η, ον, Eur. *Vid.* DRUNK.

To be intoxicated, μεθύω, only pres. and imperf. act., c. gen., or c. dat., or c. prep., e. g., ὑπό and gen. of the liquor or cause, Omn. *Vid.* DRUNK.

[INTOXICATING, μεθυστικός, ή, όν, Arist.]

INTOXICATION, μέθη, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Plat., Antipho, Dem.; οἰνοφλῠγία, ἡ, Xen., Arist.; μέθυσις, εως, ἡ, Theoc. *Vid.* DRUNKENNESS, and SYN. 298.

INTRACTABLE, ἀμήχανος, ον, Hom., Eur.; δυςπρόσοιστος, ον, Soph.; κεράςβολος, ον, Plat.

[INTRANSITIVE, ἀδιαβίβαστος, ον, Gram.; *an intransitive verb*, ἀμετάβατον ῥῆμα, Gram.]

INTRENCH, TO, περιτᾰφρεύω, Xen.

INTRENCHMENT, τάφρος, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen. *Vid.* TRENCH.

INTREPID, ἀδεής, ές, and poet. (not Att.) ἀδειής, Hom., Thuc., Plat., Dem.; ὑπερδεής, ές, acc. sing. masc. poet. ὑπερδέᾶ for ὑπερδεᾶ, Hom.; ἄταρβής, ές, sometimes c. gen. of danger, Hom., Soph.; ἄτρομος, ον, Hom.; ἀτάρβητος, ον, Hom., Soph.; ἀδείμαντος, ον, Pind.; ἄφοβος, ον, Pind., Soph., Eur., Xen.; ἄτρεστος, ον, Trag., Plat.; ἀφόβητος, ον, c. gen. of danger, Soph.; ἀφοβόσπλαγχνος, ον, Ar.; ἀνέκπληκτος, ον, Xen., Plat. *Vid.* BRAVE.

INTREPIDITY, ἀτρεμία, ἡ, Pind.; ἀφοβία, ἡ, Plat.; [ἀνεκπληξία, ἡ, Plat.] *Vid.* BRAVERY.

INTREPIDLY, ἀτρέστως, Æsch.; ἀδεῶς, Hdt., Plat.; ἀφόβως, Xen.; ἀρρικτί, Call. *Vid.* BRAVELY.

INTRICACY, περιπλοκή, ἡ, Eur.

INTRICATE, πολύπλοκος, ον, Eur., Ar., Xen.; περϊπεπλεγμένος, η, ον, Plat.; ἄπορος, ον, Lys., Antipho; [ἀγκύλος, η, ον (of style), Luc.]

INTRIGUE, παρασκευή, ἡ, Antipho.

INTRIGUE, TO, πολυπραγμονέω (i. e., in state affairs), Hdt., Xen., Æschin.; σκευωρέομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense of "effecting by intrigue," Dem.

INTRIGUER, AN, ἐπϊβουλευτής, οῦ, ὁ, c. gen. of the person or thing against whom or which, Soph.

INTRIGUING, δολοπλόκος, ον, Sapph.; πολύπλοκος, ον, Ar.

INTRINSIC, ἐγγενής, ές, Pind., Soph.

INTRODUCE, TO, εἰσάγω, aor. 2 -ήγᾰγον (of persons or measures, etc.), Omn.; ἐπεισάγω, Plat.; προσάγω, Thuc., Lys. (at court), Xen.; παρεισάγω, Isoc.; προεισάγω, Hdt., Thuc.; ἐπειςφρέω, c. dat. only act., c. dat. of the person to whom, or the place into which, Eur.; εἰσηγέομαι, mid., Hdt.; εἰσίημι (ῑη Ep., ῐη Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, Xen.; εἰσάφίημι, Xen.; προξενέω, c. dat. pers. to whom, Dem.; συνίστημι, only in pres., imperf., fut. and aor. 1, c. dat. pers. to whom, Xen., Plat.; κᾰτᾰδείκνῡμι (of introducing rites and ceremonies, etc.), c. dat., Dem., Æschin.; [προξενέω, c. acc. et dat., Dem.; *one as teacher*, προξ. τινὰ διδάσκαλον, Plat.]

To introduce (a statement) *improperly into an argument about other matters*, πᾰρεμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, c. dat., Æschin.

[*To introduce a custom*, νομίζω, usu. perf. act., Hdt.]

INTRODUCED, ἐπακτός, ή, όν, Soph., Eur., Hdt., Thuc.

To be introduced, καθίσταμαι, c. aor. 2 act., and perf., and pluperf. act., c. ἐπί and acc., Hdt.

Corn is introduced to those in the island, σῖτος ἐσπλεῖ τοῖς ἐν τῇ νήσῳ (εἰςπλέω, fut. -πλεύσομαι, aor. 1 -έπλευσα, perf. -πέπλευκα), Thuc., so Dem.

INTRODUCTION, προςᾰγωγή, ἡ, Hdt., Xen.; κᾰτάστᾰσις, εως, ἡ, Hdt.; εἰσᾰγωγή, ἡ, Isæ.; ὁδοποίησις, εως, ἡ (of new customs, etc.), Arist.; [(to a book or subject), προοίμιον, τό, Pind., Xen., etc.; προέκθεσις, εως, ἡ, Polyb.]

A means of introducing the enemy, ἐπεισαγωγὴ τῶν πολεμίων, Thuc.

The introduction into a statement of matter foreign to the subject, πᾰρεμβολή, ἡ, Æschin.

A letter of introduction, συστατική (subaud. ἐπιστολή), Diog., etc.

INTRUDE ON, TO, intrans., εἰσποιέω ἐμαυτόν, c. dat., Plat., Dinarch., Dem.

INTRUST, TO. *Vid.* TO ENTRUST.

INUNDATE, TO, κατακλύζω, fut. -ύσω, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ἐπικλύζω, h., Eur., Thuc., Æschin.

INUNDATION, ἐπιῤῥοή, ἡ, Æsch., Eur.; ἐπίκλῠσις, εως, ἡ, Thuc.; κατακλυσμός, ὁ, Plat., Dem.

INURE, TO, ἐθίζω, augmented tenses εἰθ., c. acc. pers. and infin., or c. dupl. acc., Eur., Omn. Att. prose. *Vid.* TO ACCUSTOM.

INUTILITY, ἀχρηστία, ἡ, Plat. *Vid.* USELESSNESS.

INVADE, TO, ἔπειμι, pres. part. -ιών, infin. -ιέναι, imperf. -ῄειν, Ep. -ῄια, 3d plur. (Hom.) ἐπήϊσαν and ἐπῆσαν, also fut. mid. ἐπιείσομαι, and aor. 1 ἐπιεισάμην (fut. and aor. only Epic), c. acc. or c. dat., or c. ἐπί and acc., etc., Hom., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπιστρᾰτεύω, c. acc., or c. dat., or c. prep., Soph., Hdt., Xen., Andoc.; εἰςβάλλω, c. εἰς and acc., or sine cas., sometimes εἰςβάλλω στρατιὰν εἰς, no aor. 1, perf. -βέβληκα, only act. voice in this sense, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐμβάλλω, c. εἰς and acc., Hdt., Xen.; ἐπειςβάλλω, Thuc.; ἐπῐφοιτάω, Thuc.; ἐπέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, c. dat. or c. acc., or c. prep., Thuc., Xen.; ἀποβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, perf. -βέβηκα, fut. and aor. 1 act. not used in this sense, no mid. in this sense, nor pass., c. εἰς and acc., Lys., Dem.

To join in an invasion, σῠνειςβάλλω, sometimes c. dat. pers., c. acc. (or c. prep.) of the country invaded (see above), Thuc., Xen., Dem.; συνεμβάλλω, c. εἰς and acc., Xen., Dem.; συγκαταθέω, fut. -θεύσομαι, no aor. or perf., no pass. voice, Xen.

To invade in retaliation, ἀντεμβάλλω, Xen.

Difficult to invade, δυσέμβολος, ον, Xen., Arist.; [δυσείσβολος, ον, Eur.; superl. -ώτατος, Thuc.]

INVADER, AN, ἐπῐμολος, ον (as adj.), Æsch.

But I beholding the army of the Greeks, the invader of the land, Ἐγὼ δὲ γῆς ἔφεδρον Ἀργείων στρατὸν λεύσσων, Eur.

INVALID, ἄκῡρος, ον (of laws, etc.), Omn. Att. prose.

INVALUABLE, πάντιμος, ον, Soph.

INVARIABLE, ἀσφᾰλής, ές, Soph.; ἀκίνητος, ον, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἀμετάστροφος, ον, Plat.; ἀμετάκλαστος, ον, Xen.; ἀνᾰμάρτητος, ον, Xen.; ἄτροπος, ον, Theoc.

INVARIABLY, ἀκῑνήτως, Plat., Isoc.; ἀμετᾰκινήτως, Isoc., Arist.; ἀνᾰμαρτήτως, Xen.

INVASION, εἰςβολή, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπῐδρομή, ἡ, Eur., Hdt., Thuc.; ἐμβολή, ἡ, Xen.; ἐπᾰγωγή, ἡ, with reference to the invaders, Thuc.; ἀπόβᾰσις, εως, ἡ, Isoc. (all these words are used, not with a gen. of the country invaded, but c. εἰς and acc., or some similar construction); ἔφοδος, ἡ, Thuc.

Exposed to invasion, εὐέμβολος, ον, Arist.

INVECTIVE, ὄνειδος, τό, Omn. *Vid.* REPROACH.

INVEIGH AGAINST, TO, ἔγκειμαι, imperf. ἐνεκείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses, c. dat., Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* TO ATTACK, TO REPROACH.

INVEIGLE, TO, ψῡχᾰγωγέω, Xen., Plat., Isoc., Dem.; δελεάζω, Xen., Isoc., Dem. *Vid.* TO ALLURE.

INVEIGLING, subst., ψῡχᾰγωγία, ἡ, Plat.

Calculated to inveigle, ψῡχᾰγωγῐκός, ή, όν, Arist.

INVENT, TO, εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, no aor. 1, aor. 2 εὗρον, perf. εὕρηκα, perf. pass. εὕρημαι, aor. 1 εὑρέθην, Att. often ηὑρέθην, fut. mid. sometimes in pass. sense, Omn.; ἐφευρίσκω, Pind., Soph., Plat.; ἐξευρίσκω, Æsch., Soph., Hdt.; πᾰρευρίσκω, Hdt.; ἐκμαίομαι, only in aor. 1, mid., 3d sing. indic. ἐκμάσσατο, h.; μήδομαι, mid., no pass., Æsch.; κτίζω, fut. κτίσω, aor. 1 poet. (not Att.) κτίσσα for ἔκτῐσα, Soph.; διαζητέω, Ar.; (as a fable), μῡθολογέω, Plat.; [(of poetic invention), ποιέω, Hdt.; (tell untruly), πλάσσω, Dem.] *Vid.* TO DISCOVER, TO FIND OUT.

To invent stories, ὑποβάλλομαι, mid., no aor. 1 nor perf. mid., Soph.; πλάσσω, fut. πλᾰσω, Hdt., Xen.; λογοποιέω, Thuc., Xen., Lys., Andoc.

To invent besides, ἐπεξευρίσκω, Hdt.; παρευρίσκω, Hdt.

What can be invented, εὑρετός, ή, όν, Soph., Xen.

INVENTION, AN, εὕρημα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; εὕρεμα, τό (not so good as foregoing), Anth.; εὕρεσις, εως, ἡ, Plat.

[*To speak from invention*, πλάσας λέγω, Hdt.]

INVENTIVE, πολῠμήχᾰνος, ον, Hom., h.; μηχᾰνόεις, εσσα, εν, Soph.; εὐπᾰλᾰμος, ον, Æsch., Ar., εὐμήχᾰνος, ον, Æsch., Ar., Plat., Arist.; εὔπορος, ον, Eur., Ar., Xen., Plat.; εὑρετῐκός, ή, όν, Plat.; πόριμος, ον, Plat.; μηχᾰνῐκός, ή, όν, Xen.; μηχᾰνητῐκός, ή, όν, Xen. *Vid.* INGENIOUS.

[INVENTIVENESS, πολυμηχανία, ἡ, Hom., Plut.] *Vid.* INGENUITY.

INVENTOR, AN, ἀλφηστής, οῦ, ὁ, Hom.; εὑρέτης, ου, ὁ, Plat., Isoc.; εὑρέτις, ῐδος, ἡ, Soph.; καινοποιητής, οῦ, ὁ, Xen.

INVENTORY, AN, ἀπογρᾰφή, ἡ, Dem.; ἀπόφᾰσις, εως, ἡ, Dem.

To take an inventory, ἀπογρᾰφω, Hdt., Xen., Lys., Dem.; ἀπᾰρῐθμέω, Xen.

To cause an inventory to be taken, ἀπογρᾰφομαι, mid., c. acc. of the things inserted, Lys.

To be put down in an inventory, ἀποφαίνομαι, pass., Lys.

[INVERSION, ἀντιμετάστᾰσις, εως, ἡ, Dion. H.]

INVERT, TO, μεταστρέφω, Plat.

INVERTED, ὑπερβᾰτός, ή, όν, Plat.

In inverted order, ὑπερβᾰτῶς, Arist.

INVEST, TO, στέφω, Eur.

To invest a person with power, with the sovereignty, etc., (τυραννίδα) τινὶ περιβάλλω (no aor. 1, perf. -βέβληκα), Eur., Hdt.; so περιτῐθημι (aor. 1 -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην), Hdt., Thuc., Xen.

[*To be invested with*, περιβέβλημαι

(perf. pass. of περιβάλλω), c. acc., Hdt.]

To invest (a place), [ἀμφιμάχομαι, Hom.]; περῐκᾰθημαι, imperf. -εκαθήμην, Hdt., Dem.; προσκᾰθέζομαι, c. acc., Thuc.; περῐκᾰθέζομαι, fut. -εδοῦμαι, no aor., Dem. *Vid.* To BESIEGE.

INVESTIGATE, TO, ἐξετάζω, Theogn., Hdt., Omn. Att.; ἐξελέγχω, perf. pass. -ελήλεγμαι, Pind., Æsch., Soph.; ἐρευνάω, Soph., Eur., Hdt., Dem.; ἐξερευνάω, Soph.; διεξερευνάω, Pind., Xen., Plat.; σκοπέω (only pres. and imperf. from σκοπέω), fut. and aor. 1 (borrowed from σκέπτομαι) σκέψομαι, ἐσκεψάμην, and perf. pass. ἔσκεμμαι in act. sense, Omn. Att.; περισκοπέω, Soph.; διασκοπέω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.: ἀνᾰθρέω, no mid. or pass., Eur., Thuc.; διαθρέω, Ar.; δοκῐμάζω, Hdt., Omn. Att. prose; διάζητέω, Ar., Plat.; ἀναζητέω, Hdt., Omn. Att. prose; ἀνᾰκρίνω, Hdt., Thuc., Isoc., Dem.; ἀνᾰμανθάνω, fut. -μᾰθήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έμᾰθον, perf. -μεμᾰθηκα, sine cas., Hdt.; διᾱπραγμᾰτεύομαι, mid., Plat.; [ἀνιστορέω, Soph.; ἀναπυνθάνομαι, Hdt.; (analytically), ἀναλύω, Arist.]

To investigate minutely, carefully, ἀκρῑβόω, Eur., Xen., Isoc., Arist.; διᾱκριβόω, Xen., Plat., Isoc., Arist.; μῑκρολογέομαι, mid., no pass., Xen., Lys.; ἀκριβολογέομαι, mid., Dem.

To investigate along with, σῠνεπισκοπέω, Xen., Plat.; συνδιασκοπέω, Plat.; συνδιέξειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν, Xen.

To investigate besides, προσεξετάζω, Dem.

To investigate the nature of things, φῠσιολογέω, Arist.

To investigate previously, προεξερευνάω, contr. προὐξ., Eur.

One must investigate, ἐξεταστέον, Plat.

Difficult to investigate, δυσεξερευνητός, όν, Arist.

INVESTIGATION, AN, ἀνᾰκρῐσις, εως, ἡ, poet. ἄγκρῐσις, Æsch., Xen., Plat., Dem.; ζήτημα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Plat.; κατασκοπή, ἡ, Thuc.; ἐξέτᾰσις, εως, ἡ, Plat., Dem.; ἐξετασμός, ὁ, Plat.; ζήτησις, εως, ἡ, Thuc., Plat., Isoc., Æschin.; ἀναζήτησις, ἡ, Plat.

A judicial investigation, εὐθύνη, ἡ, oftenest in pl., Lys., Dem., Æschin.

A philosophical investigation, φιλοσοφία, ἡ, Plat.; πραγμᾰτεία, ἡ, Plat.

A subject for philosophical investigation, φῐλοσόφημα, ᾰτος, τό, Arist.

INVESTIGATOR, AN, κᾰτάσκοπος, ὁ, Thuc.; ζητητής, ὁ, Plat.

One who investigates previously, προεξερευνητής, οῦ, ὁ, contr. προυξ. (of reconnoitring parties, etc.), Eur.

[INVESTMENT (of a town, etc.), προσεδρεία, ἡ, Thuc.]

INVETERATE, πᾰλίγκοτος, ον, Sapph., Pind.; πᾰλῐνορσος, ον, Æsch.; ἐγχρονισθείς, εῖσα, έν (of disease), Plat.; ἐγκᾰτᾰγεγηρᾰκώς, κυῖα, κός, Dinarch.; [δυσάλθητος, ον (of disease), Q. Sm.]

To become inveterate, ἐνσκιρρόομαι, pass., Xen.; ἐγχρονίζομαι, pass., Plat.; ἐπῐχρονίζω, act. and pass., Arist.; ἐγκαταγηράσκω, fut. -γηρᾱσομαι, aor. 1 -εγήρᾱσα and -εγήρᾱνα, perf. -γεγήρᾱκα, Dinarch.

INVIDIOUS, ἐπίφθονος, ον, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.

INVIDIOUSLY, ἐπιφθόνως, Thuc., Xen.

INVIGORATE, TO, ἀρθρόω, Theogn.; ἐπιρρώννῡμι, perf. pass. -έρρωσμαι, Soph., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπισχύω (ῡ except in Anth.), Xen.; κρᾰτύνω, Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* To STRENGTHEN.

INVIGORATING, γυιαρκής, ές, Pind.; ἀεξῐγυιος, ον, Pind.; ἀρκεσίγυιος, ον, Antiph.

INVINCIBLE, ἄαπτος, ον, Hom., Hes.; ἀμαιμᾰκετος, ον, Hom., Hes., Pind., Soph.; ἀδᾰμαστος, ον, Hom.; ἀδμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἄδμητος, ον, Hom., Soph.; ἀνίκητος, ον, Hes., Pind., Soph., Eur., Xen.; ἄμᾰχος, ον, Pind., Trag., Hdt., Dem.; ἀμᾰχετος, ον, Æsch.; ἀμᾰχητος, ον, Soph.; δύσμᾰχος, ον, Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc.; δυσπολέμητος, ον, Æsch., Isoc., Dem.; ἀδᾰμᾰτος, ον (ἀδ. poet.), Soph., Theoc.; ἀδήρῑτος, ον, Æsch.; ἀτρίακτος, ον, Æsch.; ἀπρόσμαχος, ον, Soph.; ἀπᾰλαιστος, ον, Pind.; δυσάλωτος, ον, Æsch.; ἀπόλεμος, ον, Æsch.; ἄθραυστος, ον, Eur.; ἀήσσητος, ον, Thuc., Plat.; ἄληπτος, ον, Thuc.; ἀνάλωτος, ον (of a city), Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἀνῠπέρβλητος, ον, Xen., Isoc., Dem.; ἀνῠπόστᾰτος, ον, Xen., Isoc., Dem.; ἀᾱτος, ον, Ap. Rh.

INVIOLABILITY, ἀσυλία, ἡ, Æsch.

INVIOLABLE, ἀᾱτος, ον (of the Styx, as an inviolable oath), Hom.; ἄσῡλος, ον (of a person seeking refuge), Eur., Plat.; ἀσύλητος, ον, Eur.

INVIOLABLY, ἀβλᾰβῶς, Thuc.

INVIOLATE, ἀκέραιος, ον, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἀβλᾰβής, ές (of treaties, etc.), Thuc.

INVISIBLE, ἄϊστος, ον, ἀΐδηλος, ον, Hes.; ἀφᾰνής, ές, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ἄδηλος, ον, Soph., Xen.; ἄσκοπος, ον, Soph.; ἄφραστος, ον, Soph.; ἀόρᾱτος, ον, Plat., Xen.; ἀειδής, ές, Plat.; νήλευστος, ον, Theoc.

INVITATION, κλῆσις, εως, ἡ, Xen., Dem.; πρόκλησις, ἡ, Thuc.

Without invitation, αὐτεπάγγελτος, ον (i.e., self-invited), Thuc.

INVITE, TO, κᾰλέω, fut. καλέσω, Ep. often καλέσσω, etc., Att. καλῶ, perf. κέκληκα, etc., perf. pass. opt. κεκλῄμην, ῇο, ῇτο, Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; κῐκλήσκω, only pres. and imperf., Hom., Ar.; πᾰρᾰκᾰλέω, Eur., Xen., Æschin.; προκαλέω, Thuc., Plat.; ἐπῐκαλέω, Hdt.; κᾰτᾰκᾰλέω, Thuc.; συγκαλέω, Xen.; προσπᾰρᾰκᾰλέω, Thuc.

To invite (allies), ἐπᾰγομαι, mid., Thuc.

To join in inviting, συνεπᾰγω, aor. 2 -ήγᾰγον, Thuc.

To invite at the same time, συμπᾰρᾰκᾰλέω, Xen., Plat.

To invite on the other hand (in opposition), ἀντῐπᾰρᾰκᾰλέω (to a course of proceeding), c. εἰς and acc., Thuc.

To invite in turn or *in return*, ἀντῐκαλέω, Xen.

To invite to come from a place, ἐξάγω, c. ἐκ and gen., Thuc.

INVITED, κλητός, ή, όν, Hom.

To be invited, ἀκουάζομαι, only pres. and imperf., c. gen. of the feast to which, Hom.

INVOCATION, κληδών, όνος, ἡ (Ep. also κληηδών and κλεηδών), Æsch.; ἀνᾰκλησις, εως, ἡ, Thuc.; ἐπᾰγωγή, ἡ, Plat.

Invocation of the gods, ἐπῐθειασμός, ὁ, Thuc.

INVOKE, TO, κῐκλήσκω, only pres. and imperf., Hom., Trag.; κέλομαι, fut. κελήσομαι, aor. 2 ἐκεκλόμην, c. acc., sometimes c. dat., Hom., h., Soph.; ἐπῐκέλομαι, Hom., Æsch.; κᾰλέω, fut. κᾰλέσω, Ep. also καλέσσω, Att. κᾰλῶ, perf. κέκληκα, etc., perf. pass. opt. κεκλῄμην, ῇο, ῇτο (often used by Hom. in the general sense of calling, inviting, etc.), Pind., Trag., Hdt.; ἐπῐκᾰλέω, Hom., Hdt., Xen.; ἐπῐβοάομαι, mid., Ep. fut. also -βώσομαι, Hom., Eur., Hdt., Thuc.; βοάω, Pind., Eur.; ἀνᾰκᾰλέω, poet. (not Att.) also ἀγκᾰλέω, Trag., Ap. Rh.; κᾰτᾰκᾰλέω, Thuc.; ἀπῠω, Pind., Æsch., Eur.; αὐδάω, Pind., Soph., Eur.; ἐπαυδάομαι, mid., Soph.; κηρύσσω, c. dat. or c. acc., Æsch., Eur.; πᾰρᾰκέλομαι, Ap. Rh.; ἐπικλείω, only pres. act., Ap. Rh.

To invoke the gods, θεοκλῠτέω, sometimes c. acc., Æsch., Eur.; ἐπῐθειάζω and ἐπῐθεάζω, Thuc., Plat.

To invoke as a witness, μαρτῠρομαι, Trag., Dem., Hdt.; ἐπιμαρτύρομαι, Ar., Xen., Dem.

Archidamus proceeded to invoke as witnesses the gods and native heroes, ἐς ἐπιμαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ ἡρώων τῶν ἐγχωρίων Ἀρχίδαμος κατέστη.

[*To invoke again and again*, ἀνακαλέω, Hdt., Eur.]

One must invoke, πᾰρᾰκλητέον, Plat.

INVOKING, INVOCATORY, θεόκλῠτος, ον, Æsch.

To begin by invoking, φροιμιάζομαι, mid., c. acc., Æsch.

INVOLUNTARY (of actions), ἀκούσιος, ον, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem., Antipho; ἀεκούσιος, ον, Soph., Hdt.; ἄκων, ουσα, ον, οντος, etc., contr. from ἀέκων (used rarely, however, of actions), Soph.

Involuntary (of people), ἀέκων, ουσα, ον (see above), Hom., Hdt.; ἄκων, Omn. *Vid.* UNWILLING.

INVOLVE, TO, περῐβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, c. acc. pers., dat. of the situation, Eur., Antipho, Dem.; προσμίγνῡμι (aor. 2 pass. -εμίγην), c. dat. pers., acc. of the situation, Æschin.; ἐνζεύγνῡμι, Æsch.; σῠνάπτω, c. acc. pers., εἰς and acc. of the situation, or c. acc. of the situation, dat. pers., Eur.; εἰσκῠλίω, fut. -ίσω, c. εἰς and acc. of the situation, Ar.; ἐγκᾰτειλέω, Arist.

To involve together with others (as companions), συνεπισπάομαι, mid., c. dat. of the accomplices, Dem.

To be involved in, σῠνειμι (infin. -εῖναι), c. dat., Hom., Soph., Ar.; ἀντῐτυγχᾰνω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1, aor. 2 -έτῠχον, perf. -τετῠχηκα, c. gen., Pind.; εἰσβαίνω, only in pres. and imperf., fut. -βήσομαι, perf. -βήβηκα, and aor. 2 -έβην, c. acc., Æsch., Soph.; σῠνίσταμαι, pass., c. perf., pluperf. (part. συνεστηκώς, υῖα, ός, also συνεστώς, ῶσα, ός, gen. ῶτος, etc.), and aor. 2 act., c. dat., Soph., Hdt., Thuc.; σῠνοικέω, c. dat., Soph., Eur.; συζεύγνῠμαι, pass., aor. 2 συνεζύγην, c. dat., Eur.; συγκεράννυμαι, pass., perf. συγκέκρᾱμαι (also συγκεκραμένα ἄλγη, *the griefs in which one is involved*), Æsch., Soph., Ar.; πρόσκειμαι, -εκείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses, c. dat., Soph., Eur.; ἔγκειμαι, Soph., Eur.; ἐμπλέκομαι, pass., Soph., Eur., Plat., Isoc.; συμφέρομαι, pass., aor. 1 -ηνείχθην, c. fut. mid. σῠνοίσομαι, c. dat., Hdt.; ἐκκῠλίομαι, pass., c. εἰς and acc., Xen.

To be involved in the ruin of others, συγκᾰθέλκομαι, pass., imperf. -ειλ-

κόμην, aor. 1 -ειλκύσθην, etc., c. dat., Æsch.

The fate in which I am involved, δαίμων ᾧ συνεζύγην, Eur.

Involved in, ἀντῐτῠχών, οῦσα, όν, όντος, etc., c. gen., Pind.; σῠνεστώς, ῶσα, ός, ῶτος, etc., c. dat., Thuc.; περῐπετής, ές, c. dat., Dem.; ἐμβεβηκώς, υῖα, ός, ότος, etc., c. ἐν and dat., Dem.

[INVOLVED (of style), πολύκωλος, ον, Dem. Phal.]

INVULNERABLE, ˈἄτρωτος, ον, Pind., Æsch., Eur.; ἄρρηκτος, ον, Pind., Soph.

[INWARD, μύχιος, α, ον, Hes., Anth.] Vid. INTERNAL.

Inward, ἔσω and εἴσω, Omn.

IONIAN—*in Ionian fashion*, ˈΙαστί, Plat.; ˈΙωνῐκῶς, Xen.

IRASCIBLE, ὀξύς, εῖα, ύ, Hom., h., Soph., Plat.; ὀξῠθῡμος, ον, Æsch., Eur.; ὀξυκάρδιος, ον, Æsch., Ar. Vid. PASSIONATE.

IRASCIBILITY, τὸ ὀξῠθῡμον, Eur.; ὀξύθυμον φρόνημα (ᾰτος, τό), Eur.; ὀργῐλότης, ητος, ἡ, Arist.

IRE, χόλος, ὁ, Omn. poet., Hdt.; θῡμός, ὁ, Hom., Omn. Att.; ὀργή, ἡ, Omn. Att. Vid. ANGER.

IREFUL, κοτήεις, εσσα, εν, Hom.; ἐπῐκοτος, ον, Pind., Æsch. Vid. ANGRY.

IRIS, AN, ˈἀγαλλίς, ῐδος, ἡ, h.

IRKSOME, λῡπηρός, ά, όν, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc.; λῡπρός, ά, όν, Æsch., Eur.; ἐπαχθής, ές, Plat., Isoc., Dem., Æschin. Vid. TROUBLESOME.

IRON, σίδηρος (in pl. of pieces of iron), ὁ, Omn.; ˈἀδᾰμας, αντος, ὁ, Hes., Pind.

Iron, adj., σῐδήρεος, α, ον, Att. contr. sometimes σιδηροῦς, ᾶ, οῦν, also Ep. σῐδήρειος, Omn.; σῐδηρίτης, ου, only masc. (of war), Pind.; ˈἀδᾰμάντῐνος, η, ον, Pind., Æsch.; αὐτοσίδηρος, ον, Eur.

Made of iron, bound with iron, μελάνδετος, ον, Hom., Æsch., Eur.; σῐδηροδέτης, Bacchyl.; σιδηρόδετος, ον, Hdt.; σῐδηρόνωτος, ον, Eur.; ˈἀδᾰμαντόδετος, ον, Æsch.

Heavy with iron, σῐδηροβρῑθής, ές, Eur.

With a mixture of iron in it, ˈὑποσίδηρος, ον, Plat.

Wholly made of iron, ὁλοσίδηρος, ον, Antiph.

Any instrument made of iron, σῐδήριον, τό, Hdt., Thuc.

A lump of iron (prop. *red-hot*), μῠδρος, ὁ, sometimes used as an ordeal, Æsch., Soph., Hdt.

To cover with iron, σῐδηρόω, Thuc.

Not of iron, ˈἀσίδηρος, ον, Eur.

Producing iron, σῐδηρομήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; σῐδηροφόρος, ον, Ap. Rh.

Sharpening iron, σῐδηροβρώς, -βρῶτος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Soph.

Working in iron, σῐδηρεία, ἡ, Xen.

A worker in iron, σῐδηρεύς, έως, ὁ, Xen.; σῐδηροτέκτων, ονος, ὁ, Æsch.; σῐδηρουργός, ὁ, Theoph.

IRONICAL, εἴρων, ωνος, only masc. (of persons), Arist.; εἰρωνικός, ή, όν, Plat.

IRONICALLY, εἰρωνῐκῶς, Plat.

To speak ironically, εἰρωνεύομαι, mid., Plat., Dem.

IRONY, εἰρωνεία, ἡ, Plat., Arist.

IRRADIATE, TO, ἐπῐλάμπω, Ap. Rh. Vid. TO ILLUMINATE.

IRRATIONAL (of persons), ˈἄνοος, ον, contr. (as always in Att.) ἄνους, ουν, compar. ἀνούστερος, etc., Hom., Æsch., Soph., Plat.; ˈἄφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, neut. ον, Hom., Trag., Thuc., Xen.; ˈἀφραδής, ές, Hom.; πᾰρᾰφρων, ον, Soph.; [ἀγνώμων, ον, Æschin.]

Irrational (of actions or persons), ˈἄλογος, ον, Eur., Thuc., Isoc., Dem. [(also of quantities), Math.]; ˈἀλόγιστος, ον, Eur., Thuc., Dem.

IRRATIONALLY, ἀφρᾰδέως, Hom.; ἀφρόνως, Soph., Xen.; ˈἀλόγως, Soph.; ˈἀλογίστως, Thuc., Plat.

IRRECLAIMABLE, ˈἀνῑᾱτος, ον, Plat.

IRRECONCILABLE, ἄσπονδος, ον, Æsch., Eur., Dem.; ἀδιάλλακτος, ον, Dem.; ἄσπειστος, ον, Dem.; δυσδιάλῠτος, ον, Arist.

IRRECONCILABLY, ˈἀκᾰταλλάκτως, Dem.; [ἀδιαλλάκτως, Dion. H.]

IRREFRAGABLE, ˈἀκᾰτᾰβλητος, ον, Ar.; ˈἀνεξέλεγκτος, ον, Thuc., Antipho; ˈἀμετάπτωτος, ον, Plat.; ˈἀνέλεγκτος, ον, Plat.; δῠσέλεγκτος, ον, Plat.

[IRREFRAGABLY, ἀμεταπτώτως, Plut.]

IRREFUTABLE, *vid.* IRREFRAGABLE.

IRREGULAR, ˈἀνώμᾰλος, ον, Eur., Plat.; δύστακτος, ον, Plat.; [(of the pulse), παράρρυθμος, ον, Galen.]

An irregular ode, καμπῠλον μέλος, Simon.

IRREGULARITY, πᾰρᾰνομία, ἡ, Thuc.; ˈἀνωμᾰλία, ἡ, Isoc., Æschin.; ˈἀνωμᾰλότης, ητος, ἡ, Plat.

IRREGULARLY, ˈἀνωμᾰλως, Isoc.

IRRELEVANT, ἀπροσδιόνῡσος, ον, Plut.

IRRELIGION, ˈἀσέβεια (also ἀσεβία, Eur.), ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; δυσσέβεια and δυσσεβία, ἡ, Trag. Vid. IMPIETY.

IRRELIGIOUS, ˈἀσεβής, ές, Pind., Trag., Xen., Dem.; ˈἀνόσιος, ον, Trag., Hdt., Xen., Plat. Vid. IMPIOUS.

IRRELIGIOUSLY, ˈἀνοσίως, Eur., Dem.

To be irreligious, behave irreligiously, ˈἀσεβέω, no mid., but pass. (of actions done irreligiously), Æsch., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Æschin.

IRREMEDIABLE, ˈἀνήκεστος, ον, Omn.; ˈᾰπρακτος, ον, Hom.; δῠσῑᾱτος, ον, Æsch., Eur., Plat.; ˈἀμήχᾰνος, ον, Hom., Æsch., Eur.; δῠσεκπέρᾰτος, ον, Eur.

IRREMEDIABLY, ˈἀνηκέστως, Hdt.; ˈἀνῑᾱτως, Plat., Dem.

IRREMOVABLE, ἔμπεδος, ον, Omn. poet.; ἀμετᾰκίνητος, ον, Plat. Vid. IMMOVABLE.

IRREMOVABLY, ˈἀμετᾰκῑνήτως, Isoc.

IRREPARABLE, ˈἄπρακτος, ον, Hom. Vid. IRREMEDIABLE.

[*To do irreparable injury to one*, ποιέω ἀνήκεστα κακά, c. acc. pers., Xen.]

IRREPROACHABLE, ˈἀμώμητος, ον, Hom., Hes., Archil.; ἀμύμων, ον, Hom.; ˈἄμωμος, ον, Æsch., Hdt.; ˈἄμομφος, ον, Æsch.; ἄψεκτος, ον, Theogn.; ἀψεγής, ές, Soph.; ˈἄμεμπτος, ον, Æsch., Eur., Xen., Plat., Dem.; ἀνεπίληπτος, ον, Eur., Thuc.; ἀνεπίκλητος, ον, Xen.; ˈἀνέγκλητος, ον, Xen., Isoc., Dem.; ˈἀνεπῐτίμητος, ον, Isoc., Dem.; ˈἀνεξέλεγκτος, ον, Xen., Dem. Vid. BLAMELESS, and SYN. 65.

IRREPROACHABLY, ἀμέμπτως, Soph., Xen., Plat.; ˈἀνᾰμαρτήτως, Xen., Isoc., Dem.; ˈἀνεγκλήτως, Dem.; ˈἀνεπῐλήπτως, Xen.

IRRESISTIBLE, ἄσχετος, ον, and ἀάσχετος, ον, Hom.; [ἀμαιμάκετος, ον, Hom., Hes., Pind., Soph. (poetic word)]; δυσπᾰλής, ές, Æsch.; δυσπᾰλᾰμος, ον, Æsch.; δυσπᾰλαιστος, ον, Æsch., Eur., Xen.; ἀδήρῑτος, ον, Æsch.; ˈἄμᾰχος, ον, Pind., Eur., Hdt.; πάμμᾰχος, ον, Æsch., Plat.; δυσπολέμητος, ον, Æsch., Isoc., Dem.; ˈἀπρόσοιστος, ον, Æsch.; ˈἄπορος, ον, Eur., Hdt.; ˈἄφυκτος, ον, Pind., Trag., Plat., Æschin.; ˈἀνῠπόστᾰτος, ον, Xen., Isoc., Dem.

IRRESISTIBLY, ἀσχέτως, Plat.

IRRESOLUTE, πλαγκτός, ή, όν, and ός, όν, Æsch.; αἰωρούμενος, η, ον, Soph.; ˈἄπορος, ον, Soph., Thuc. Vid. DOUBTFUL.

To be irresolute, ἠερέθομαι, only in 3d pl. pres. and imperf., Hom.; ἐν ἀπόρῳ, or ἐν ἀπόροις εἰμί, Thuc., Xen. Vid. TO DOUBT.

IRRESOLUTION, ˈἀπορία, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

IRRESPECTIVE, ˈἀπερίοπτος, ον, c. gen., Thuc.

IRRESPONSIBLE, ˈἄκρῐτος, ον, Æsch.; ˈἀνεύθῡνος, ον, Hdt., Thuc., Lys., Dem.; ˈἀνῠπεύθῡνος, ον, Ar., Plat.

IRRETRIEVABLE, ˈἀσύστᾰτος, ον, Æsch. Vid. INCURABLE.

IRRETRIEVABLY, ˈἀνηκέστως, Hdt.

IRREVERENCE, ˈἀλογία, ἡ, c. gen. of that for which, Hdt.

IRREVERENT, ὀλῐγωρος, ον, Xen., Plat., Isoc., Dem.

IRREVERSIBLE, ˈἀνεξᾰλειπτος, ον, Isoc.

IRREVOCABLE, ˈἀνήκεστος, ον, Thuc.; [ἀμετάκλητος, ον, Polyb.]

IRRIGATE, TO, ἄρδω, only pres. and imperf. act. and pass., Hdt.; ἀρδεύω, Æsch. Vid. TO WATER.

IRRIGATION, ˈὕδρεία, ἡ, Plat.; ˈὕδρευσις, εως, ἡ, Theoph.; [(by canals), ὀχεταγωγία, ἡ, Plat.; ὀχετεία, ἡ, Arist.]

IRRITABILITY, ὀργῐλότης, ητος, ἡ, Arist.

IRRITABLE, ὀξῠθῡμος, ον, Æsch., Eur.; ὀξῠχολος, ον, Soph.; θυμοειδής, ές, Plat., Xen.; θυμώδης, ες, Arist.; [ὀργίλος, η, ον, Xen., Dem.] Vid. PASSIONATE.

IRRITATE, TO, ἐρέθω, only in pres. and imperf. act., Hom., Ap. Rh.; ἐρεθίζω, Hom., Ar., Hdt., Xen. (also in Trag., only not quite in this sense); ἐξερεθίζω, Pind.; ἐριδμαίνω, only pres. and imperf. act., Hom.; θήγω, Æsch., Xen.; κνίζω, fut. -ίσω, and in Pind. -ίξω, Pind., Soph., Eur., Ar., Hdt.; κῑνέω, Trag., Xen., Dem.; συνθήγω, Eur.; ὀργίζω, Soph.; ὀργαίνω, only act. voice, sometimes in pass., c. dat. of the cause, Soph., Eur.; ὀξύνω, Soph., Hdt.; πᾰροξύνω, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ˈἀγριόω, Eur.; ˈἀνερεθίζω, Xen.; ˈἀκονάω, Xen. Vid. TO PROVOKE, TO EXASPERATE.

One must irritate, ἐρεθιστέον, Plat.

IRRITATION, παροξυσμός, ὁ, Dem.; [ἀγανάκτησις, εως, ἡ, Thuc., Plat.]

[*To have a feeling of irritation*, ἀγανακτέω, Plat.]

IRRUPTION, κᾰτᾰδρομή, ἡ, Thuc., Xen., Lys.; ἐπῐδρομή, ἡ, Hdt., Thuc.; ἐπῐδρομία, ἡ, Ap. Rh.

[*To make an irruption*, εἰσβάλλω, intrans., Xen.]

ISLAND, AN, νῆσος, ἡ, Omn.; νησίδιον, τό, Thuc.; νησή, ἡ, Call.; ἀγχίᾰλος, ἡ, Æsch.

A little island, *vid.* ISLET.

[*Of or belonging to an island*, νησιωτικός, ή, όν, Hdt., Thuc., Eur.; νησαῖος, α, ον, Eur.; also νησιώτης, fem. -ῶτις, as adj., Hdt., Thuc.; and

νησίτης, fem. νησῖτις, ιδος, Anth.] *Vid.* INSULAR.

[*To make into an island*, νησοποιέω, Œnom.; *to be* or *form an island* (intrans.), νησίζω, Polyb.]

[*Island-like*, νησοειδής, ές, Strab.]

An island prince, νησίαρχος, ὁ, Antiph.

ISLANDER, AN, νησιώτης, ου, ὁ (used sometimes as adj.), fem. νησιῶτις, ῐδος, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Isoc.

[ISLET, AN, νησίδιον, τό, Thuc.; νησίς, ῖδος, ἡ (ῐ in gen., Anth.), Hdt., Thuc.; νησύδριον, τό, Xen.]

[ISOLATE, TO, μονόω, mostly in pass., Hom., Hdt., Plat.]

ISOSCELES, ἰσοσκελής, ές, Plat., Arist.

ISSUE (i. e., event), διέξοδος, ἡ, Hdt.; τὸ ἐκβάν, άντος, Dem.; τὸ μέλλον, Thuc. *Vid.* EVENT.

Issue (i. e., offspring, q. v.), γόνος, ὁ, Hom., Trag., Hdt.; παιδὸς βλάσται, Soph.

But Archippus joined issue on the ground that the Hermes was sound and whole (joined issue and said that . . ., etc.), ὁ δὲ Ἄρχιππος ἠντιδίκει (imperf. 3d sing. from ἀντῐδῐκέω), ἦ μὴν τὸν Ἑρμῆν ὑγιᾶ τε καὶ ὅλον εἶναι.

ISSUE, TO, ἐξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Omn.; ἐκβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, perf. and pluperf. -βέβηκα, -βεβήκειν, fut. and aor. 1 act. never used in intrans. sense, Omn.; [(of springs), ἀναδίδωμι, intrans., Hdt.] *Vid.* TO COME FORTH.

[*To issue* (v. act.) an order, etc., προστάσσω, Hdt.; ἐπιστέλλω, Thuc., Xen., Plat.] *Vid.* TO ENJOIN.

ISTHMUS, AN, ἰσθμός, ὁ (but of the Isthmus of Corinth, ἡ), Pind., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; δειράς, ἄδος, ἡ, Pind.

Like an isthmus, ἰσθμώδης, ες, Thuc.

Of an or esp. *of the Isthmus*, Ἰσθμιάς, άδος, only fem., Pind.; Ἴσθμιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Soph., Eur.

At the Isthmus, Ἰσθμοῖ, Simon., Pind.; Ἰσθμόθι, Anth.

From the Isthmus, Ἰσθμόθε or -θεν, Anth.

The Isthmian games, αἱ Ἰσθμιάδες; Pind.; τὰ Ἴσθμια, Ar., Xen.

IT. *Vid.* HE.

ITCH, THE, κνύος, τό, Hes.; ψώρα, ἡ, Hdt., Plat.; ψῶζα, ἡ, Eupol.

To have the itch, ψωράω, only act., Plat.; ψωριάω, Hipp.

Having the itch, ψωρᾰλέος, α, ον, Xen.; ψωρός, ά, όν, Diosc.

ITCH, TO, κνησιάω, only act., Ar., Plat.; κᾰτᾰκνίζομαι, pass., Ar.; [ὀδάξω, act., Xen., pass., Hipp., and ὀδαξάομαι, Diod.; ἀδάξομαι, Hipp.]

ITCHING, κνησμώδης, ες, Hipp.

ITCHING, AN, κνισμός, ὁ, Soph., Ar.; κνῆσις, εως, ἡ, Plat.; ξυσμός, ὁ, Hipp.; [ὀδαξησμός, ὁ, Hipp.; ἀδαγμός, ὁ, Soph.]

ITINERANT, πλαγκτός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Æsch., Eur., Ap. Rh.; πλανητός, ή, όν, Plat. *Vid.* WANDERING.

ITSELF. *Vid.* HIMSELF.

IVORY, ἐλέφας, αντος, ὁ, Hom., Hes., Pind., Plat., Dem.

Ivory (adj.), ἐλεφάντῐνος, η, ον, Alcæ., Ar., Plat.

Inlaid with ivory, ἐλεφαντόδετος, ον, Eur., Ar.

IVY, κισσός, ὁ [Att. κιττός (of three kinds, two *climbing*, μέλας and λευκός, and one *creeping*, also called ἕλιξ, Theophr.)], h., Soph., Eur., Xen., Plat.; κορυμβίας, ου, ὁ, Theophr.

A low ground ivy, χᾰμαίκισσος, ὁ, Diosc.; χαμαιλεύκη, Diosc.

Of ivy, κίσσῐνος, η, ον, Eur.

Fond of ivy, κισσοχᾰρής, ές, Orph.; *fond of wearing ivy*, φιλοκισσοφόρος, ον, Eur.

Crowned with ivy, κισσοκόμης, ου, only masc., h.; κισσοφόρος, ον, Simon., Pind.; κισσοδέτης, ου, only masc., Pind.; κισσεύς, ὁ, Æsch.; κισσοστεφής, ές, Anac.; κισσοχαίτης, ου, ὁ, Pratinas; κισσοστέφᾰνος, ον, Anth.

Decked with ivy, κισσωτός, ή, όν, Anth.

Planted with ivy, κισσήρης, ες, Soph.; κισσοφόρος, ον, Eur.

To crown with ivy, κισσόω, Eur.

To wear a garland of ivy, κισσοφορέω, Anth.

Wreathed with ivy, κισσόπλεκτος, ον, Antipho.

With garments trimmed with ivy, κισσοχῐ́των, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Orph.

J.

JACK (a Jack of all trades), πένταθλος, ὁ, Xen., in a good sense, Plat.

JACKAL, A, θώς, θωός, ὁ, sometimes ἡ, Hom., Hdt.

JACKANAPES, A, κέρκωψ, -ωπος, ὁ, Æschin.

JACKDAW, A, κολοιός, ὁ, Hom., Pind., Arist.; κορώνη, ἡ, Hes., Ap. Rh.

A leader of jackdaws, κολοίαρχος, ὁ, Arist.

JACKET, A, ἄλλιξ, ῐκος, ἡ, Call.

[JACKSTONES, πεντάλιθοι, or better πεντέλιθοι, οἱ, in phrase *to play at jackstones*, πεντελίθοις παίζω, Ar.; πεντελιθίζω, Hermipp.]

JADED, ὑπέρκοπος, ον, Arist. *Vid.* TIRED.

[JAGGED (of rocks, etc.), ὀκριόεις, εσσα, εν, Hom., Æsch.; (like a saw), πρῑονωτός, ή, όν, Ar., Arist.]

JAIL. *Vid.* GAOL.

[JANITOR, πυλωρός, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur.; θυρωρός, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Æsch.; *to be janitor*, πυλωρέω, Luc.; θυρωρέω, Luc., Plut.] *Vid.* DOORKEEPER.

[*Janitor's lodge*, πυλών, ῶνος, ὁ, Luc.]

JANUARY, Ληναιών, ῶνος, ὁ, Hes.; Γᾰμηλιών, ῶνος, ὁ (began about the middle of our January), Att.

JAR, TO, μῡκάομαι, mid., c. aor. 2 act. ἔμῠκον, perf. μέμῡκα (as a shield struck by a spear), Hom.; παρανευρίζομαι, pass. (as a string out of tune), Arist.

[JARRING, ἀμφίλογος, ον, Soph., Eur.; ἀμφίλεκτος, ον, Eur.]

JAR, A, ἀμφῐφορεύς, ὁ, Hom.; πῐθος, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; κέρᾰμος, ὁ, Hom., Hdt.; ἄγγος, τό, Hom.; κῠτος, τό, Trag., Plat.; ἀμφορεύς, ὁ, Thuc.; κεράμιον, τό, Hdt., Xen. *Vid.* SYN. 357.

[*A little jar*, ἀμφορείδιον, τό, Ar.; ἀμφορίσκος, ὁ, Dem.]

A jar of water, πλημοχοή, ἡ, Eur.

A jar of oil, φρέαρ, ᾰτος, τό, Ar.

A jar of wine, στάμνος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Hermipp.; στάμνιον, τό, Ar.; σταμνᾰριον, τό, Eupol.

[*Jar-shaped*, πιθίτης, ὁ, fem. -ῖτις, ιδος, Diosc.]

JASPER, ἴασπις, ῐδος, ἡ, Plat.

[*To be like jasper*, ἰασπίζω, Diosc.]

JAUNDICE, THE, ἴκτερος, ὁ, Hipp.

The black jaundice, μελαγχολία, ἡ, Hipp.

To have the jaundice, ἰκτερόομαι, pass., Hipp.; μελαγχολάω, Plat., Dem.

Having the jaundice, ἰκτερώδης, ες, Hipp.; ἰκτεριώδης, ες, Hipp.

To look as if one had the jaundice, κιβδηλιάω, only act., Arist.

JAVELIN, A, αἰγᾰνέα, ἡ, Hom.; ἄκων, οντος, ὁ, Hom., Pind.; ἀκόντιον, τό, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; βέλος, τό, Hom., Trag., Hdt., Thuc.; βέλεμνον, τό, Hom., Anac., Æsch., Eur.; στόχασμα, ᾰτος, τό, Eur.; παλτόν, τό, Æsch., Xen.; ξυστόν, τό (prop. *shaft*), Eur., Xen.; ἀγκῠλη, ἡ, Eur. *Vid.* DART, SPEAR, and SYN. 52.

A javelin with two points, ἀμφώβολος, ὁ, Eur.

A javelin with a strap by which to throw it, μεσάγκῠλον, τό, Eur.

To throw a javelin, ἀκοντίζω, fut. -ίσω, no mid., but pass. of the person hit, sometimes c. acc. or c. dat. of the javelin, sometimes c. gen. of the object aimed at, or c. ἐπί and dat., or ἐς or κατά and acc., c. acc. of the object hit, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen.

To contend in throwing the javelin, or *to practice it*, διᾰκοντίζομαι, fut. -ίσομαι, Att. -ιοῦμαι, Xen.

Throwing the javelin, ἀκοντιστύς, ύος, ἡ, Hom.; ἀκοντισμός, ὁ, Xen.; ἀκόντῐσις, εως, ἡ, Xen.

You are the most skillful in throwing the javelin, ἥμασιν ἔπλευ ἄριστος, Hom.

Skillful in throwing the javelin, ἤμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀκοντιστῐκός, ή, όν, Xen.

One who throws a javelin, ἀκοντιστής, οῦ, ὁ, Hom., Æsch., Thuc.; ἀκοντιστήρ, ῆρος, ὁ, Eur.

The distance to which one can throw a javelin, ἀκόντισμα, ᾰτος, τό, Xen.

JAW, A, πᾰρήιον, τό, Hom.; γένυς, υος, ἡ, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; γαμφηλαί, αἱ, only pl., Hom.; γνᾰθμός, Hom., Eur.; γνάθος, ἡ, Trag., Hdt., Xen., Dem.; σιᾱγών, όνος, ἡ, Soph., Hipp. *Vid.* SYN. 153.

With terrible jaws, αἰνογένειος, ον, Call.

[*Having teeth in both jaws*, ἀμφώδων, οντος, ὁ καὶ ἡ, Arist.]

JAY, A, κίσσα, ἡ, Ar.

JEALOUS, ζηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Call.; φῐλότῑμος, ον, Eur., Plat.; ζηλότῠπος, ον, Ar.; ὕποπτος, ον, Thuc.

To be jealous, φιλονεικέω, c. aor. 1 pass. in the same sense, no mid. nor other pass. tense, Ar., Xen.

JEALOUSLY, ὑπόπτως, Dem.

JEALOUSY, ζῆλος, ὁ, Eur.; ζηλοσύνη, ἡ, h.; τὸ ὕποπτον, Thuc.; φῐλοτιμία, ἡ, Dem.; ζηλοτῠπία, ἡ, Æschin. *Vid.* SUSPICION, and SYN. 238.

To be regarded by any one with jealousy, ἐπιφθόνως διάκειμαι, c. dat. pers., Thuc.; ὑπόπτως διάκειμαι, or ὑπ. ἔχω, Thuc., Xen.

An object of jealousy to, ὕποπτος, ον, c. dat., Xen.

JEER, A, JEERING, κερτομία, ἡ, Hom.; κερτόμησις, εως, ἡ, Soph.; ὀμφᾰκες, αἱ, Plat. (Com.); χλευᾰσία, ἡ, Dem.; χλεύασμα, ᾰτος, τό, Dem.; σκῶμμα, ᾰτος, τό, Ar., Dem., Æschin.; σκωμμᾰτιον, τό, Ar.; τωθασμός, ὁ, Arist.; (esp. at public festivals), πομπεία, ἡ, Dem.

JEER, TO, κερτομέω, only pres. and imperf. act. and perf. pass., Hom., Soph., Eur.; σκώπτω, fut. σκώψομαι, no other mid. tense, no perf., no pass., c. acc. or c. εἰς and acc., Eur., Ar., Hdt., Plat., Æschin.; ἀποσκώπτω, Plat.; ἐπισκώπτω, Ar., Xen., Plat.; τωθάζω, fut. -ᾰσω and -ᾰσομαι, no other mid. tense, but also in pass. voice, Ar., Hdt., Plat.; κωμῳδέω, Lys.; χλευάζω, no mid. or pass., Dem.; διαχλευάζω, Dem.; πομπεύω, Dem.; ἐπιστοβέω, only pres. and imperf. act., Ap. Rh.

JEERING, κερτόμιος, ον (of words, or anger prompting words), Hom., Soph.; κέρτομος, ον, Hes., h.

JEERER, A, χλευαστής, οῦ, ὁ, Arist.

One fond of jeering, φιλοσκώπτης, ου, ὁ, Arist.

Fond of jeering, φῐλοκέρτομος, ον, Hom.; φῐλοσκώμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.

JEJUNE, ἰσχνός, ή, όν, Ar., Plat.

JEJUNENESS, ἰσχνότης, ητος, ἡ, Arist.

JEOPARDIZE, TO, κινδυνεύω, c. dat., also in pass., no mid., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* TO ENDANGER.

JEOPARDY, κίνδῡνος, ὁ, Omn. *Vid.* DANGER.

JEST, A, χλεύη, ἡ, h.; σκῶμμα, ᾰτος, τό, Arist., Xen., Plat., Dem., Æschin.; σκωμμᾰτιον, τό, Ar.; κωμῴδημα, ᾰτος, τό, Plat.

Elegant jesting, χαριεντισμός, ὁ, Plat.

A thing done jestingly, a jest carried into execution, χᾰρῖτια, ἡ, Xen.

Coarse jests, τρῐβολεκτρᾰπελα, τά, Ar.

JEST, TO, σκώπτω, fut. σκώψομαι, no other mid. tense, no perf. act., no pass. voice, Eur., Ar., Xen.; πᾰρᾰσκώπτω, h.; ἐπισκώπτω, Ar., Xen., Plat.; ἀποσκώπτω, Plat.; χλευάζω, no mid. or pass., Ar., Arist.; χαριεντίζομαι, mid., fut. -ῐσομαι, Att. -ιοῦμαι, Plat.; ἐρεσχελέω (opp. to speaking seriously), only pres. and imperf. act., Plat.

To jest with, προσπαίζω, fut. -παίξομαι, but aor. 1 -έπαισα, perf. pass. -πέπαισμαι, c. dat. or c. prep., Xen., Plat.

JESTER, A, σκωπτόλης, ου, ὁ, Ar.; γελοῖος, ὁ, Eur.; γελωτοποιός, ὁ, Xen., Plat.

JET, γᾰγάτης, ου, ὁ, Orph.

JEWEL, A, λῐθος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Hdt.

JEWELED (set with jewels), διᾰλιθος, ον, Menand.

JINGLING, κωδωνόκροτος, ον, Soph., Eur.; *with jingling harness*, κωδωνοφᾰλᾰρόπωλος, ον, Ar.

JOCOSE, γελοῖος, α, ον (Ep. also γελοίιος), Eur., Xen.; γελωτοποιός, όν, Æsch.

JOCOSENESS, γελωτοποιΐα, ἡ, Xen.

JOCUND, φαιδρός, ά, όν, Trag., Ar., Xen. *Vid.* CHEERFUL.

JOG, TO, *vid.* TO NUDGE.

JOIN, TO, act., ἄρω, not used in pres., imperf. ἀρᾰρισκον, no fut. or aor. 1, aor. 2 ἤρᾰρον (once or twice used in pass. sense), perf. ἄρηρα, part. ἀρηρώς, fem. ἀρᾰρυῖα, etc. (properly in pass. sense, but once or twice in act.), pluperf. ἠρήρειν in pass. sense (Hes. has aor. 1 mid. ἀρσᾰμενος, and Hom. aor. 1 pass. ἤρθην), c. acc. of the thing joined, also c. acc. of the thing to which (most verbs of this sense have the same construction), Hom., Hes., Pind., Eur., Ap. Rh.; ἁρμόζω, Hom., Pind., Soph., Eur.; συνᾰγω, aor. 2 σῠνήγᾰγον (in Hom. esp. c. μάχην, etc., of joining battle), Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat.: ζεύγνῡμι, aor. 2 pass. ἐζῠγην, Omn.; σῠναρμόζω, Sol., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; σῠνάπτω, Eur., Ar., Xen., Plat.; συμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Eur., Ar.; συζεύγνυμι, Eur., Hdt., Xen.; ἐγκαταζεύγνυμι, Soph.; πᾰραζεύγνυμι, Eur., Dem.; σῠναρτάω, Eur.; διᾰσεύω (one person to another), Eur.

To join, intrans. (as a person joins another, or joins a party), μίγνῡμαι, and in pres. often μίσγομαι, pass., c. fut. mid. μίξομαι, aor. 2 pass. ἐμίγην, c. dat. or c. εἰς (when one joins numbers), also c. ἐν and dat., Hom., Pind.; συμβάλλω (esp. of joining to fight) (once also in aor. 2 mid., Hom.), c. dat. or c. πρός and acc., Soph., Hdt., Xen.; σῠνάπτω, c. dat. or c. εἰς and acc., Eur.; προστῐθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, also προστίθημι ἐμαυτόν, c. dat., Hdt., Thuc., Dem.; προστάσσω (fut. -ξω) ἐμαυτόν, c. dat., Hdt.; προσγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and -γεγένημαι, perf. part. often sync. -γεγώς, ῶσα, ός, c. dat., Hdt.; προσχωρέω, c. dat. or c. πρός and acc., Thuc., Xen.; προσπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, c. dat., Xen.; συντῐθεμαι, mid., c. dat., Xen.; συνίσταμαι, pass. c. perfect, pluperfect, and aor. 2 act., sine cas., Thuc., Isoc.; συντάσσομαι, pass., Plat.; συμφέρομαι, fut. συνοίσομαι, aor. 1 συνηνείχθην, c. dat., Ap. Rh.; ἀρθμέω, Ap. Rh.

To join (in an undertaking), συλλαμβᾰνομαι, mid., fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ελᾰβόμην, c. gen. of the undertaking, c. dat. of the companion, Soph., Ar., Hdt. *Vid.* TO CO-OPERATE.

[*To join in an alliance with*, προσχωρέω τινὶ ἐς ξυμμαχίαν, Thuc.]

[*To join battle*, etc., *with*, ὁμόσε εἶμι or χωρέω, c. dat., Att.]

He has not joined the army, οὐ συνήθροισται στρατῷ, Eur.

Come now, join us, and join your hand to mine, ἰδοὺ σύναπτε, καὶ συνωρίζου χέρα, Eur.

About to join in a feast with his young son, κοινῇ συνάψων δαῖτα παιδὶ τῷ νέῳ, Eur.

One must join, συναρμοστέον, Plat.

JOINED, σύγκρᾱτος, ον, Eur.; σῠνᾰρηρώς, υῖα, ός, Ap. Rh.

To be joined, ἀρθμέω (of friends), Hom.: σῠζυγέω, Æsch.; συνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Soph., Hdt., Plat.; σύγκειμαι, Soph.; ὑποζῠγόομαι, pass., c. πρός and acc., Hipp.

Strongly joined, ἐεργμένος, η, ον, Hom.

Joined at both sides, ἀμφίζευκτος, ον, Æsch.

We joined Proxenus, συνεμίξαμεν Προξένῳ, Dem., so Xen.

They sailed toward them, and joined them, ἔπλευσαν παρ' αὐτοὺς καὶ ξυνεμίχθησαν, Thuc.

JOINING, ζευκτήριος, α, ον, c. gen., Æsch.

Joining in the attack which these men are making on me, συνεπιβάντες τῇ τούτων ἐπιθέσει, Antipho.

A joining, ζεῦξις, εως, ἡ, Hdt.; σύζευξις, ἡ, Plat.; [(esp. wood-work), πῆξις, εως, ἡ, Plat.; (place of joining), πρόσφῠσις, εως, ἡ (τοῦ ἰσχίου), Hipp.]

A natural joining, σύμφῠσις, εως, ἡ, Hipp.

A place where any thing is joined, συμβολή, ἡ, Xen., Plat.

JOINT, A (of the body), ἅψος, τό, Hom.; ἄρθρον, τό, Soph., Eur., Plat.; συγκαμπή, ἡ, Xen.; γίγγλῠμος, ὁ, Arist.

I am relaxed as to my joints, λέλυμαι μελέων σύνδεσμα (heterocl. pl. from σύνδεσμος), Eur.

A joint (of a plant), συζῠγία, ἡ, Theoph.

A joint (in carpenter's work, etc.), ἁρμονία, ἡ, Hom., Hdt.; ἁρμός, ὁ, Soph., Eur.; ἅρμοσμα, ᾰτος, τό, Eur.; γίγγλῠμος, ὁ, Xen.

[*Without joints*, ἄναρθρος, ον, Plat.; also of fat men, where the joints are not seen, Hipp.; (of plants), ἀγόνατος, ον, Theophr.]

With but one joint, μονόκαμπτος, ον, Arist.; μονοκόνδῠλος, ον, Arist.

A division by joints, διάρθρωσις, εως, ἡ, Arist.

To put together by joints (as an animal is), διαρθρόω, Plat.; προσαρθρόω, Hipp.

A fastening by joints, προσάρθρωσις, εως, ἡ, Hipp.

[*Stiff-joint* (a disease), ἀγκύλωσις, ἡ, Med.]

[*In joints* (of meat), μεληδόν, Posidon.]

JOINT, adj., συζῠγιος, α, ον, Eur.; σύζῠγος, ον, Æsch. *Vid.* UNITED.

JOINTLY, ὁμοῦ, Omn. *Vid.* TOGETHER.

JOIST, A, δόκος, ἡ, Hom., Eur., Ar., Thuc. *Vid.* BEAM.

JOKE, TO, ἐπῐκερτομέω, only pres. and imperf. act., c. acc. of the person on whom, Hom., Hdt., Theoc.; παίζω, fut. -ξω, sometimes c. πρός and acc., Eur., Hdt., Xen.; ἐμπαίζω, Hdt.; ἐπῐτωθάζω, Plat.; διασκώπτομαι, mid., Xen. *Vid.* TO JEST.

[*To joke in earnest*, σπουδῇ χαριεντίζομαι, Plat.]

JOKE, A, χλευή, ἡ, h.; σκῶμμα, ᾰτος, τό, Ar., Xen., Plat., Dem., Æschin.; σκωμμᾰτιον, τό, Ar.; κωμῴδημα, ᾰτος, τό, Plat.; [χαριτία, ἡ, Xen.]

For a joke (to do any thing, etc.), ἐπὶ γέλωτι, Hdt.

To make a joke of any one, γέλωτα ποιέω, c. ἐκ and gen. pers., Xen.; γέλωτα ποιέομαι, mid., and γέλωτα τίθεμαι, mid., c. acc. pers., Hdt.

It is a good joke, no bad joke, οὐκ ἀγέλοιον, Henioch.

Fond of jokes, φῐλογέλοιος, ον, Arist.

JOLLILY, ἱλᾰρῶς, Xen.

JOLLITY, εὐφροσῠνη, ἡ, Hom., h.

JOLLY, ἱλἄρός, ά, όν, Ar., Xen. *Vid.* MERRY.

JOSTLE, TO, ὠθέω, imperf. ἐώθεον (and in Hom. ὤθεσκον), fut. ὠθήσω and ὤσω (the remaining tenses generally derived from the latter), augmented tenses always ἑω., aor. 1 act. ἔωσα, and in Hom. ὤσασκον, aor. 1 pass. ἐώσθην, etc., Omn.; ὠστίζομαι, Ar. *Vid.* TO PUSH.

To jostle aside, πἄρεκθλίβω, Arist.

[JOT, A, ἰῶτα, τό, N. T.]

JOURNAL, A, ἐφημερίς, ἴδος, ἡ, Plut., Arr.

JOURNEY, A, ὁδός, ἡ (sometimes, but rarely, οὐδός, only in Hom., Hdt.), Omn.; κέλευθος, ἡ, pl. αἱ, and also τὰ κέλευθα, Hom., Soph., Eur.; στόλος, ὁ, Omn. post Hom.; ὁδοιπορία, ἡ, h., Hdt., Xen.; πορεία, ἡ, Æsch., Xen., Plat., Isoc.; ἤλῦσις, εως, ἡ, Eur.; βἄδος, ὁ, Ar.

A journey up, ἄνοδος, ἡ, Hdt., Xen.; [ἀνάβασις, εως, ἡ, Xen.]

A day's journey, δρόμος ἡμέρας, Hdt.; [*a three days' journey*, τριῶν ἡμερῶν ὁδός, Hdt.]

A day's journey for a horse, ἵππου δρόμος ἡμέρας, Dem.

Either he is gone out on a journey to procure food, ἢ 'πὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν, Soph.

A prosperous journey, εὐοδία, ἡ, Æsch.

Of or *belonging to a journey*, ὅδιος, ον (esp. of omens), Æsch.

Money for a journey, or *food* or *any thing required for a journey*, ἐφόδιον, τό, oftenest in pl., Ar., Hdt., Thuc., Xen.

To equip for a journey, ἐφοδιάζω, Hdt.

[JOURNEY, TO, ὁδοιπορέω, Hdt., Soph., etc.] *Vid.* TO TRAVEL, and SYN. 113.

JOURNEYMAN, A, χειροτέχνης, ου, ὁ, Thuc.

JOY, χάρμα, ἄτος, τό, Omn. poet.; εὐφροσύνη, ἡ, Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur., Xen.; γηθοσύνη, ἡ, Hom., h., Ap. Rh.; ἥβη, ἡ, Pind., Eur.; τέρψις, εως, ἡ, Hes., Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc.; χἄρά, ἡ, Trag., Ar., Xen., Plat.; χαρμονή, ἡ, Soph., Eur., Xen., Plat.; ἡδονή, ἡ, Omn. Att., Hdt.; χαιρηδών, όνος, ἡ, Ar. *Vid.* PLEASURE, and SYN. 391.

Exceeding joy, περῐχάρεια, ἡ, Plat.; [τὸ περιχαρές, Thuc.]

Joy beforehand, προήσθησις, εως, ἡ, Plat.

Oh, the joy to get . . ., etc., φεῦ λαβεῖν . . ., κ. τ. λ., Soph.

[*Festive joy*, ἀγλαΐα, ἡ, Pind.]

[*Kill-joy of a banquet*, δαιτὸς ἀνίη (Ep. for ἀνία), Hom.]

[*To wish one joy*, χαρὰν λέγω τινί, Ar.]

JOYFUL, εὔφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Eur.; γηθόσῠνος, ον, sometimes c. dat. of the cause, Hom.; ἀσπἄσιος, α, ον, and ος, ον, Hom.; ἄσμενος, η, ον, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; 'ἀδᾰ'κρῠτος, ον, Hom., Pind., Soph.; ἄδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; [χαρμόσῠνος, η, ον, Hdt.]; εὐγηθής, ές, Eur.; εὐγήθητος, ον, Eur.; λαμπρός, ά, όν, Xen.; φαιδρός, ά, όν, Eur., Dem.

Very joyful, περῐχἄρής, ές, Soph., Hdt., Thuc., Xen.; περιγηθής, ές, Ap. Rh.

To be joyful, χαίρω, fut. χαιρήσω, poet. infin. (not Att.) κεχαρησέμεν, also Ep. 3d sing. fut. mid. κεχἄρήσεται, no aor. 1 act., perf. κεχἄρηκα, part. κεχαρηώς (not Att.), aor. 1 mid. (only Ep.) ἐχηράμην, and aor. 2 mid. (only Ep.) κεχἄρόμην, 3d pl. opt. κεχαροίατο, also perf. pass. κεχάρημαι, Ep. κέχαρμαι, Att. aor. 2 ἐχἄρην, sometimes c. acc. of the cause, or c. prep., e. g., ἐπί and dat., Omn. *Vid.* TO REJOICE.

JOYFULLY, ἀσπἄσίως, Hom., Æsch.; φἴλως, Hom., Æsch., Thuc.; ἀσμένως, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; [χαρᾷ or χαρᾶς ὕπο, Trag.]

JOYLESS, 'ἄτερπος, ον, Hom.; 'ἄτερπής, ές, Hom., Æsch., Thuc.; 'ἀκῐθἄρις, εως, ὁ καὶ ἡ, neut. ι, Æsch.; ἀβάκχευτος, ον, Eur.

JOYOUS, χαρμόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, h. *Vid.* JOYFUL.

Sounding joyously, εὔφθογγος, ον, Æsch.

JUDGE, A, ἵστωρ, ορος, ὁ, Hom.; δῐκασπόλος, ὁ, Hom.; κρῐτής, οῦ, ὁ, Omn. post Hom.; νεμέτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; βρἄβεύς, ὁ, Soph., Eur.; δῐκαστής, οῦ, ὁ, Hdt., Xen., Isoc., Dem.; βρἄβευτής, οῦ, ὁ (of a contest), Plat., Isæ., Dem. [so ῥαβδοῦχος, ὁ, Plat.; and ἀγωνοθέτης, ὁ, Xen.]; γνωριστής, οῦ, ὁ, Antipho; ἐπιστάτης, ου, ὁ, Andoc.; γνώμων, ονος, ὁ (of what is to be done, not a judicial judge), Thuc.; so ἐπιγνώμων, ὁ, Ar. *Vid.* SYN. 27.

A fellow-judge, συνδικαστής, Ar.

To appoint (any one) a judge, κἄθίζω (τινὰ) δικαστήν, Plat., Dem.

Of or *belonging to a judge* or *to judging*, δῐκαστῐκός, ή, όν, Ar., Xen., Plat.; δῐκασπόλος, ον, Ap. Rh. *Vid.* JUDICIAL.

JUDGE, TO, δῐκάζω, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κρίνω, Omn. Att.; προκρίνω, Xen., Isoc.

To judge (i. e., to form an opinion), στᾰθμάομαι, mid., Hdt. *Vid.* TO THINK.

To have a share in judging (generally, and esp. as assessor to a judge), συνδῐκάζω, Plat., Lys.

To help to judge between, σῠνεπῐκρίνω, Plat.

To be one's own judge, αὐτογνωμονέω, only act., Xen.

To judge of a person by his face, or *of any thing by its outward appearance*, φυσιογνωμονέω, c. acc., Dem., Arist.

To judge beforehand, προκᾰτᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, imper. -γνωθι, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι (not judicially), Thuc.

To judge unfavorably of, in any sense, in respect of character, success, etc., καταγιγνώσκω (*vid.* foregoing), c. gen., Thuc., Xen.

No one ever yet voluntarily incurred danger, judging that he should not succeed in his design, οὐδεὶς πω καταγνοὺς ἑαυτοῦ μὴ περιέσεσθαι τῷ βουλεύματι ἦλθεν ἐς τὸ δεινόν, Thuc.

One must judge, κρῐτέον, Plat.

A sign by which to judge, γνώμη, ἡ, Theogn.; γνῶμα, ἄτος, τό, Soph., Hdt.; 'ὑπόνοια, ἡ, Eur.

The faculty of judging, κρῐτήριον, τό, Plat.

Easy to be judged, εὔκρῐτος, ον, Æsch.

Judged beforehand, προεγνωσμένος, η, ον, Dem.

A matter to be judged, κρῖμα, ἄτος, τό, Æsch.

JUDGMENT, δίκη, ἡ, in pl. (of judicial judgments), Hom., Hes.; κρίσις, εως, ἡ, Omn. post Hom.

Judgment (not judicial), γνώμη, ἡ, Theogn., Hdt., Omn. Att.; διάγνωσις, εως, ἡ, Eur.

Right judgment, εὐδοξία, ἡ, Plat.

Error of judgment, δόξης 'ἁμαρτία, Thuc.

Corruption of judgment, κᾰκοδῐκία, ἡ, Plat.

To the best of one's judgment, ἀπὸ γνώμης, Æsch.; γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ, Dem.

[*To act without judgment*, ἀγνωμονέω, Xen.]

[*To give unjust judgment*, παραγιγνώσκω, Xen.]

In the judgment of Darius, παρὰ Δαρείῳ κριτῇ, Hdt.

The judgment-seat, κρῐτήριον, τό, Plat. *Vid.* TRIBUNAL.

A judgment (i. e., anger of the gods shown by some misfortune), νέμεσις, εως, ἡ, no pl., Hdt.

JUDICATURE, THE, δῐκαστήριον, τό, Ar., Plat.

JUDICIAL, δῐκᾱνῐκός, ή, όν, Ar., Plat., Isoc.

JUDICIOUS, γνωμονῐκός, ή, όν, Xen., Plat. *Vid.* WISE, PRUDENT.

JUDICIOUSLY, φρονῐ́μως, Eur., Xen., Plat.

JUG, A, πρόχοος, contr. πρόχους, ὁ, Hom., Hes., Soph., Eur., Xen.; προχοΐς, ἴδος, ἡ, Xen.; προχόη, ἡ, Ap. Rh.

JUGGLE, TO, μἄγεύω, only act., Eur.; θαυμᾰτουργέω, only act., Xen., Plat.; γοητεύω, only act., Plat., Dem.; μαγγᾰνεύω, only act., Dem.; ψηφοπαικτέω, only act., Lys.

JUGGLE, A, JUGGLING, γοητεία, ἡ, Plat., Dem.; γοήτευμα, ἄτος, τό, Plat.; θαυμᾰτοποιΐα, ἡ, Plat., Isoc.; θαυμᾰτουργία, ἡ, Plat.; μαγγἄνεία, ἡ, Plat.; μαγγᾰ́νευμα, ἄτος, τό, Plat.

JUGGLER, A, γόης, ητος, ὁ, Eur., Plat., Dem.; μἄγος, ὁ, Soph., Eur., Plat., Æschin.; θαυμᾰτοποιός, ὁ, Plat., Dem.; ψευδουργός, ὁ, Plat.; ψηφοπαίκτης, ὁ, Eudox.; θαυμᾰτουργός, ὁ, Ath.; [ἀγύρτης, ὁ, Soph., Plat.]

JUGGLERY, *vid.* JUGGLE.

JUGULAR—*the jugular vein*, φλέψ (φλεβός) σφᾰγῖτις (ἴδος, ἡ), Arist.

JUICE, ὀπός, ὁ (prop. of the fig-tree, but also of any tree, when it is cut), Hom., Soph.; γάνος, τό, Æsch., Eur., Ar.; κηκίς, ἴδος, ἡ, Æsch.; ῥοή, ἡ, Eur.; χῡλός, ὁ, Cratin., Plat., Hipp.; χῡμός, ὁ, Plat.; χῡμίον, τό, Sotad.; [ὄπισμα, ατος, τό, Diosc.; (of any thing pressed out), πίεσμα, τό, Diosc.]

With thick juices, πἄχῠ́χῡλος, ον, Theoph.

To extract juice, ὀπίζω, Theoph.

An extracting of juice, ὀπισμός, ὁ, Theoph.

JUICELESS, 'ἄχῡμος, ον, Arist.

JUICY, ἔγχῡμος, ον, Plat., Arist.; διἄχῡλος, ον, Arist.

[JUJUBE, ζίζυφον, τό, Geop.]

JULY, 'Ἑκατομβαιών, ῶνος, ὁ, called at Sparta 'Ἑκἄτομβεύς (began about the middle of July), Arist.

JUMP, TO, ἅλλομαι, mid., aor. 2 3d sing. often sync. ἆλτο, 3d sing. subj. (not Att.) sometimes ἄλεται, Hom., h., Eur., Thuc.; πηδάω, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; θρώσκω, fut. θορούμαι, aor. 2 ἔθορον, no other tenses, Hom., Trag. *Vid.* TO LEAP, and SYN. 356.

To jump (as a fish), πάλλω and -ομαι, mid., Hom., Eur., Hdt.

[*To jump about, up and down* (for joy), ἀνορχέομαι, Eur.]

To jump back, ἀπορούω, Hom.

To jump down, κατεφάλλομαι, Hom.; κατᾰθρώσκω, also in Hdt. c. acc. of the thing from which, Hom., Hdt.

To jump from, or *down from*, ἐκπηδάω, Soph., Hdt., Xen.

To jump in, or *into*, εἰσθρώσκω, c. acc. or c. εἰς and acc., Hom., Æsch.; ἐπενθρώσκω, c. dat. or c. ἐπί and acc., Æsch., Soph.

To jump over, διασεύομαι, only in 3d sing. διέσσῠτο, c. gen., Hom.; διᾰπηδάω, c. acc., Æsch., Ar., Xen., Dem.

To jump up, ἀνᾰπηδάω, Hom., Ar., Hdt., Æschin.

To jump up at, προσάλλομαι, c. acc., Xen.

JUMP, A, ἅλμα, ἄτος, τό, Hom., Pind., Soph., Eur.; πήδημα, ἄτος, τό, Æsch. *Vid.* LEAP.

JUNCTION, σῠνεοχμός, ὁ, Hom.; σύζευξις, εως, ἡ, Plat.; σῠναψις, εως, ἡ, Plat.; σῠνᾰφή, ἡ, Ar.

JUNCTURE, καιρός, ὁ, Omn. Att.; ἀκμή, ἡ, Omn. Att. *Vid.* CRISIS.

JUNE, Σκῐροφοριών, ῶνος, ὁ, also Σκιρρ. (began about the middle of June), Antipho.

JUNIOR. *Vid.* YOUNG.

JUNIPER (the tree), κέδρος, ἡ, Theoph.; ἄρκευθος, ἡ, Theoph.

The juniper-berry, κεδρίς, ἴδος, ἡ, Ar.; ἀρκευθίς, ἴδος, ἡ, Theoph.

[*The red juniper* (with pointed leaves), ὀξύκεδρος, ἡ, Theoph.]

JURISDICTION—*an action within the jurisdiction of the court*, δίκη εἰσαγώγῐμος (ον), Lys., Dinarch., Dem.

To have jurisdiction, κῡριεύω—*let the presidents have jurisdiction to the extent of a fine of fifty drachmæ* (i. e., to impose a fine not exceeding fifty drachmæ), κυριευέτωσαν οἱ ἔφεδροι μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν, Lex ap. Æschin.

JURISPRUDENCE, νόμος, ὁ, Omn.; [ἡ νομική (sc. ἐπιστήμη), no good auth.] *Vid.* LAW.

[*A jurist, jurisconsult*, νομικός, ὁ (trained in law), Alex., Plat.]

JUROR, A, δῐκαστής, οῦ, ὁ, Xen.

The juror's fee, τριώβολον, τό, Ar.

JURY, GRAND. The ἀνᾰ́κρῐσις (poet. also ἄγκρῐσις) was an investigation preparatory to trial, in order to determine whether the action would lie, something like our examination before the grand jury (the parties before the grand jury ἀνακρίνονται—the grand jurors ἀνακρίνουσι τὴν δίκην or τοὺς ἀντιδίκους—the cause ἀνακρίνεται πρός τινι—*before* any one), Antipho, Isæ., Dem.

JUST, αἴσῐμος, η, ον, and ος, ον, Hom., Æsch.; ἰθύς, εῖα, ύ, Hom., Hes., Theogn., Pind.; δῐκαιος, α, ον (also in Trag. sometimes ος, ον), Omn.; ἐπιεικής, ές, Hom., Soph., Eur., Thuc., Plat., Isoc., Dem.; ἰθῠδίκης, ου, ὁ (only of persons), Hes.; ἀτρεκής, ές, Pind.; ἀρχεδίκης, ὁ (only of persons), Pind.; δῐκαιόπολις, εως, ὁ καὶ ἡ (epith. of a state), Pind.; ἔνδῐκος, ον, Pind., Trag., Plat.; ἔννομος, ον, Pind., Trag., Thuc., Xen., Æschin.; εὐθῠ́δῐκος, ον, Æsch.; ἴσος (ῐ Att., ῑ Hom., ῐ once in Hes., elsewhere ῑ), Soph., Plat.; ὀρθοδίκης, ὁ, Pind.; ὀρθοδίκαιος, ον, Æsch.; ὀρθός, ἡ, όν, Hdt., Plat.; νόμῐμος, η, ον, Xen., Antipho. *Vid.* SYN. 177.

Exceedingly just, ὑπέρδῐκος, ον, Pind., Soph.

Just in all things, πάνδῐκος, ον, Æsch., Soph. *Vid.* JUSTICE.

It is just that I should be delivered from these evils, δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν, Soph., so Hdt.

A just action, δικαίωμα, ἄτος, τό, Arist.; δῐκαιοπρᾱ́γημα, ἄτος, τό, Arist.

Just, adv., σχεδόν τι, Soph., Plat.

Just (of time), ἀρμοῖ, Æsch. *Vid.* LATELY.

Only just, ὅσον ὅσον, Ar.; ὅσον . . . μόνον, divided by the verb, Thuc., Plat.

Just so (in answers), κομῐδῇ μὲν οὖν, Plat. *Vid.* NEARLY, EXACTLY.

JUSTICE, εὐδῐκία, ἡ, Hom., Ap. Rh.; δῐκη, ἡ, Omn.; δῐκαιοσῠ́νη, ἡ, Theogn., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; τὸ ἐπιεικές, Soph.; ἐπιείκεια, ἡ, Eur., Thuc., Isoc., Dem.; δῐκαιότης, ητος, ἡ, Xen., Plat.; δῐκαιοπρᾱγία, ἡ, Arist. *Vid.* SYN. 178.

Fond of justice, φῐλοδῐ́καιος, ον, Arist.

The goddess Justice, Θέμις, ἡ, gen. (Hom.) Θέμιστος, acc. Θέμιστα, Att. Θέμῐδος, acc. Θέμιν, voc. Θέμι (often used in nom. simply for what is just, and, as if indecl., sometimes in Att. even with neut. article, τὸ θέμις, τὸ μὴ θέμις, etc.), Hom., Trag., Xen., Plat.; Ἀτρέκεια, ἡ, Pind.

A court of justice, δικαστήριον, τό, Ar., Hdt., Plat., Isoc.; τὸ δεῖγμα τῶν δικῶν, Ar.

To hold a court of justice, κᾰθίζω δικαστήριον, Ar. *Vid.* COURT.

JUSTIFIABLE, δῐ́καιος, α, ον, and sometimes Trag. ος, ον, Omn. *Vid.* JUST.

JUSTIFIABLY, δῐκαίως, Soph., Thuc. *Vid.* JUSTLY.

JUSTIFICATION, δῐκαίωμα, ἄτος, τό, Thuc., Isoc.; δῐκαίωσις, εως, ἡ, Thuc., Lys. *Vid.* DEFENSE.

JUSTIFY, TO, δῐκάζω, in prose more usu. -ομαι, mid., c. perf. and pluperf. pass., Eur., Dem.; διαδικαιόω, Thuc.

JUSTLE, TO, *vid.* TO JOSTLE.

JUSTLY, ἰθύ, superl. ἰθῠ́ντᾰτα, Hom.; δῐκαίως, compar. -ότερον, superl. -ότατα, Soph., Thuc., Andoc., Dem.; ἐνδίκως, superl. -ώτατα, Æsch., Soph., Plat.; ἱκνεομένως, Hdt.; ἐν δίκῃ, σὺν δίκῃ, Pind., Æsch., Soph.; κατὰ δίκην, Eur.; μετὰ δίκης, Plat.

Very justly, ὑπερδίκως, Æsch.

To think justly, δικαιόω, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc.

To act justly, ὀρθόομαι, pass., Æsch.; δῐκαιοπρᾱγέω, Arist.

They act most justly if they are distrustful of their successes, δίκαιοί εἰσι καὶ ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπρᾱγίαις, Thuc.

JUT OUT, TO, προέχω, often contr. προὔχω, imperf. προεῖχον, fut. προέξω, no aor. 1, aor. 2 προέσχον, infin. προσχεῖν, etc., perf. προέσχηκα, προε. never contracted in the augmented tenses, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἀνέχω, Hdt., Dem.; ἐξᾰνέχω, c. gen. of that from which, Ap. Rh.; πρόκειμαι, imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι, c. ἐν and dat., Xen. *Vid.* TO PROJECT.

JUTTING OUT, προβλής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Ap. Rh.; ἔξοχος, ον, Pind.

Any thing jutting out, πρόβλημα, ἄτος, τό, c. gen. of that into which, Soph. *Vid.* PROJECTION.

JUVENILE, νεᾱνῐκός, ή, όν, and fem. νεᾱνίς, ἴδος, Eur., Ar., Plat., Lys., Dem.; νεοπρεπής, ές, Plat. *Vid.* YOUTHFUL.

K.

KEEL, δρύοχοι, οἱ (properly the props on which the keel is laid), Hom., Ar.; στεῖρα, ἡ, Hom., Ap. Rh.; τρόπις, ἴδος, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt.; ὅλκιον, τό, Soph.; τροπιδεῖον, τό, Plat.; στέρευμα, ἄτος, τό, Theoph.; ὁλκεῖον and ὁλκήιον, τό, Ap. Rh.

With good keel, εὐστείρη, only fem., Ap. Rh.; τετροπισμένος, η, ον, Hipp.

To lay the keel, τίθημι (aor. 1 ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην) δρυόχους, Ar.; καταβάλλομαι (no aor. 1 mid) τροπιδεῖον, Plat.

KEEN, δρῑμύς, εῖα, ύ, Hom., Hes., Eur., Xen., Plat.; ὀξύς, εῖα, ύ, Hom., Pind., Eur., Hdt., Plat.; θηκτός, ή, όν, Æsch., Eur.; [(of perception), ὀξυήκοος, ον, Plat.]

Keen (of words, reproof, etc.), κερτόμιος, ον, Hom., Soph.; κέρτομος, ον, Hes. *Vid.* SHARP.

[*Keen as a razor*, ξῠρήκης, ες, Xen.]

KEENLY, δρῑμύ, Plat.

KEENNESS, ὀξῠ́της, ητος, ἡ, Plat., Dem.; δρῑμῠ́της, ητος, ἡ, Plat.

KEEP, TO, φῠλάσσω, Omn.; ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, also σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα, aor. 1 pass. ἐσχέθην, also aor. 2 poet. ἔσχεθον, Omn.; σώζω, perf. pass. σέσωσμαι (also in Hom. fut. σαώσω, aor. 1 ἐσάωσα, aor. 1 pass. ἐσαώθην, pres. part. nom. pl. masc. σώοντες, and poet. imperf. σώεσκον; Theogn. and Tyrt. have also 3d sing. and pl. pres. act. indic. σαοῖ, σαοῦσι), (esp. laws, etc.), Omn.; διασώζω, Hdt., Omn. Att. prose.

To keep, intrans. (as wine keeps, etc.), μένω, Polyb.; [παραμένω, Strab.] *Vid.* TO LAST.

Which they crossed, with difficulty keeping their heads above water, ὃ μόλις ὑπερέχοντες ἐπεραιώθησαν, Thuc.

To keep from (as to keep a man from work), ἐξίλλω (or -είλλω), only pres. act., c. acc. pers., gen. rei, Dem.

[*To keep* or *hold in* (horses), ἀνέχω, Hom.] *Vid.* TO CHECK.

To keep together, act., σῠνέχω, Omn.; κᾰτέχω, Xen.

To keep together, intrans., συμμένω, Dem.

To keep (i. e., rear, etc., as to keep horses, etc.), τρέφω, fut. θρέψω, aor. 2 ἔτρᾰφον, perf. τέτροφα, both in act. and pass. sense, perf. pass. τέθραμμαι, aor. 1 pass. ἐθρέφθην, fut. mid. sometimes in pass. sense, Omn.

To keep as a treaty, etc., τηρέω, Isoc., Dem.

To keep (an oath, promise, etc.), ἐμπεδόω (with and without ὅρκον), Eur., Xen., Plat.; ἐξεμπεδόω, Xen.

To keep off, to keep away, ἔργω (in Hom. usu. ἐέργω, in Att. εἴργω), fut. mid., sometimes in pass. sense, perf.

pass. and pluperf. ἔεργμαι, ἐέργμην, 3d pl. ἔρχᾰται, ἔρχατο (in Hom., not in Att.), aor. 2 εἰργᾰθον, Hom. Trag., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἀπέργω (in Hom. also ἀποέργω, and in aor. 2 ἀποεργᾰθον), c. gen. of the thing from which, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ʼἀπέχω, c. gen. rei, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ἀμύνω, Hom.

To keep off (water, etc., but also weapons), στέγω, Pind., Æsch., Ar., Thuc.; ἀποστέγω, in general sense, Æsch.; so ʼἀποσοβέω, Ar.; [παροικοδομέω (by a wall or bank across), Dem.] *Vid.* To WARD OFF.

To keep off, intrans., διέχω, Theogn.

To keep out, κᾰτᾰκωλύω ἔξω, Xen.

To keep back, ἐρητύω (ῠ, but ῡ before σ, or before a long syll.), Hom., Soph., Eur.; ἀναστέλλω, Hipp., Thuc.; ἀπερητύω, Ap. Rh. *Vid.* To RESTRAIN.

To keep back at the same time, σῠνᾰνέργω, Arist.

To keep up with, ὁμαρτέω, c. dat., Hom.

To keep secret, στέγω, only act., Soph., Eur., Thuc., Plat.

[*To keep time*, ὁμοχρονέω, absol., also c. dat., Luc.]

[*To keep as a concubine*, παλλακεύομαι, mid., c. acc., Hdt.]

To keep (i. e., have) *one's mouth quiet*, etc., φρουρέω (εὔφημον στόμα, etc.), Eur.

To keep (i. e., continue) *doing*, etc., διατελέω, fut. -τελέσω, only act. in this sense, c. partic. in nom., or c. adj. part. ὤν being understood, Thuc., Xen., Plat.; διαγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. γεγένημαι and γέγονα, same construction as prec., Xen.; ἔχω, itself in part. c. verb (e. g., *you keep trifling*, φλυᾱρεῖς ἔχων), Plat., Ar.

One must keep, φῠλακτέον, not, however, used quite in this sense, Æsch., Eur., Xen., Plat.

One must keep together, σῠνεκτέον, Xen.

Able to keep, σωστῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

Calculated to keep together, σῠνεκτικός, ή, όν, Xen.

What will not keep (of fruit), δυσθησαύριστος, ον, Plat.

Taking care to keep, φῠλᾰκῐκός, ή, όν, c. gen., Plat.

Keeping Mount Ida on the left, τὴν ʼΊδην λαβὼν ἐς ἀριστερὰν χέρα, Hdt.; so λαβὼν ἐν δεξιᾷ, *on the right*, Thuc.

Keeping Rhœteum on the left, ἐν ἀριστερῇ ἀπέργων Ῥοίτειον, Hdt.

A place or *means for keeping secure*, τήρησις, εως, ἡ, Thuc.

The keeping (or *maintaining*) *of any animals*, τροφή, ἡ, Pind., Hdt.

To aid in keeping down, σῠγκᾰτέχω, Plat.

To be kept, φῠλακτέος, α, ον, Soph.

To be well kept (of horses, etc.), εὐωχέομαι, pass., c. fut. mid. in pass. sense, Xen.

They kept up the battle, μάχην ἔχον, Hes.

He kept a Persian table, τράπεζαν Περσικὴν παρετίθετο, Thuc.

KEEPER, A, φύλαξ, ἄκος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Eur. *Vid.* GUARD.

KERNEL, A, κόκκων, ωνος, ὁ (esp. of a pomegranate), Sol.; κόκκος, ὁ, Hdt.; πῡρήν, ῆνος, ὁ, Hdt., Theoph.

With large kernel, μεγᾰλοπύρηνος, ον, Theoph.

With small kernel, μῑκροπύρηνος, ον, Theoph.

With no kernel, ʼἀγῐγαρτος, ον, Theoph.

To pick out the kernel, κοκκίζω, Ar.

KESTREL, A, κερχνηΐς, ΐδος, and contr. -νῇς, -νῇδος, ἡ, Ar.; κεγχρηΐς, ΐδος, ἡ, Arist.

KETTLE, A, λέβης, ητος, ὁ, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; χαλκεῖον, τό, Hdt., Xen., Plat.

A kettle with three legs, τρίπους, -ποδος, ὁ, Hom., Soph.

KEY, A, κλείς, κλειδός (also in Hom. usu. κληΐς, ῖδος, ἡ), Hom., Pind., Æsch., Eur., Ar., Andoc., Dem.; κλειδίον, τό, Ar.; βᾰλᾰνᾰ́γρα, ἡ (lit. a hook with which to pull out the peg which fastened the door), Hdt.; κλάξ, ᾱκός, ἡ, Theoc.

The key of a musical instrument, κᾰνών, όνος, ὁ (of a flute), Anth.

A false key, πᾰρᾰκλείδιον, τό, Plat. (Com.)

Seeing that the place (Messene) *was the key of Sicily*, ὁρῶντες προσβολὴν ἔχον τὸ χωρίον τῆς Σικελίας, Thuc.

A keeper of the keys, κλειδοῦχος, ὁ, Æsch., Eur.

To be keeper of the keys, κλειδουχέω, Eur.

KIBE, A, χίμετλον, τό, Ar.

KICK, A, or KICKING, λάκτισμα, ἄτος, τό, Æsch.

KICK, TO, ποδὶ πλήσσω (fut. -ξω), Hom.; λακτίζω, -ίσω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat.

To kick against, ἀντῐλακτίζω, c. dat., Ar.

To kick away, διαλακτίζω, Theoc.

[*To kick one out of* (a place), ῥαθαπυγίζω τινὰ ἔκ τινος, Ar.]

To kick out, or *put out so as to kick*, ἐκλακτίζω (σκέλος), Ar.

[*To kick up sky high*, σκέλος οὐράνιον ῥίπτω or ἐκλακτίζω, Ar.]

KICKING, adj. (i. e., apt to kick), λακτιστής, οῦ, only masc., Xen.

KID, A, ἔρῐφος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Theoc., Anth.

Of kid, ἐρῐ́φειος, ον, Xen., Pherecr.

KIDNAP, TO, [ἀναρπάζω (of slave dealers), Hom.]; ἀνδραποδίζομαι, also in pass., fut. mid. in both act. and pass. sense, Hdt., Xen.

KIDNAPPER, A, ἀνδρᾰποδιστής, οῦ, ὁ, Lys., Andoc.

KIDNAPPING, ἀνδρᾰπόδῐσις, εως, ἡ, Xen.; ἀνδρᾰποδισμός, ὁ, Plat.

KIDNEY, A, νεφρός, ὁ, usu. in pl., Ar., Plat.

Of the kidneys, νεφρίδιος, α, ον, Hipp.

Like a kidney, νεφροειδής, ές, Arist.; νεφρώδης, ες, Arist.

Disease in the kidneys, νεφρῖτις, ῐδος, ἡ, Thuc.

[*Affected with disease in the kidneys*, νεφριτικός, ή, όν, Med.]

About the kidneys (parts of the body, fat, etc.), ἐπῐνεφρῐ́διος, ον, Hom.; [*the fat of the kidneys*, τὸ νεφρίδιον, Hipp.]

KILL, TO, φένω, only in aor. 2, act. ἔπεφνον, and 3d sing. and pl. perf. pass. πέφᾰται, πέφανται, and 2d and 3d sing. paulo-post fut. pass. πεφήσεαι, πεφήσεται, Hom.; καταφένω, only in aor. 2 act., Hom., Pind., Soph.; ἐναίρω, mostly of killing in battle (also ἐνν., h.), only pres., fut. and aor. 2 act., pres. and aor. 1 mid., Hom., Pind., Soph., Eur.; κᾰτεναίρω, only mid. in Hom., Hom., Soph.; ἐξεναίρω, Hes.; ἐναρίζω, fut. -ξω (but aor. 1 act. ἠνᾰ́ρῐσα, Anth.), Hom., Pind., Æsch., Soph.; ἐξενᾰρίζω, Hom.; δᾰμάω, fut. ᾰσω, often Ep. -άσσω, perf. pass. δέδμημαι, pluperf. ἐδεδμήμην, aor. 1 ἐδμήθην and ἐδαμάσθην, aor. 2 ἐδᾰ́μην, Ep. subj. often δαμείω, and Ep. infin. δαμήμεναι, Hom., Æsch., Eur.; ἐξᾰνύω, fut. -ῠσω, Hom., Eur.; δαΐζω, fut. -ΐξω, Hom., Eur., Ap. Rh.; αἱρέω, aor. 2 εἷλον, Hom.; καθαιρέω, Hom., Soph., Eur., Xen.; δηιόω, and contr. δηόω (Ap. Rh. has aor. 2 ἐδήιον), Hom., Ap. Rh.; ὀλέκω, only pres. and imperf. (the latter never has the augment), Hom., Æsch., Soph. (only in chor.); κεραΐζω, only pres. and imperf., Hom., Pind., Hdt.; κτείνω, fut. κτενῶ, but in Hom. always κτενέω, aor. 1 ἔκτεινα, aor. 2 ἔκτᾰνον, Ep. part. κτανεών, also aor. 2 3d sing. and pl. ἔκτα and ἔκταν (Hom. and Trag.), infin. κτᾰ́μεν and κτᾰ́μεναι (not Att.), part. κτάς (also Att., chiefly found in the compound words), subj. 1st pl. κτέωμεν, Hom., aor. mid. in pass. sense, infin. κτάσθαι, part. κτᾰ́μενος, Hom. and Att. (Hom. has also aor. 1 pass. ἐκτάθην in 3d pl. poet. ἐκτάθεν, and pres. subj. act. κτείνωμι), no perf., or very rare in the simple verb, but in the compounds ἀπέκτονα and κατέκτονα are found in the best prose writers, Omn.; κατακτείνω, also poet. (not Att.) κακτείνω, Hom., Hes., Trag., Hdt., Xen.; ἀποκτείνω, Hom., Æsch., Hdt., Plat., Xen.; σφάζω, fut. -ξω (only of killing with a weapon), Omn.; δηλέομαι, mid., no pass. tense except perf., Hom., Hdt., Theoc., Ap. Rh.; ὄλλῡμι, also in Archil. ὀλλύω, poet. imperf. (not Att.) ὀλέεσκον, fut. ὀλέσω, Att. ὀλῶ, poet. (not Att.) ὀλέσσω (in aor. 1 σ never doubled except when the augment is omitted), no perf. act. or rare in the simple verb, but ἀπολώλεκα is found, no pass., but mid. in pass. sense in fut., aor. 2 ὠλόμην, and perf. ὄλωλα, Omn. poet.; ἀπόλλῡμι, Omn.; φθίνω, fut. φθίσω, aor. 1 ἔφθισα (ῑ Ep., ῐ Att.), no other act. tense in this sense except once ἔφθιον in Hom., in pass. ἐφθίμην, infin. φθίσθαι, part. φθίμενος, subj. φθίωμαι, opt. φθίμην (only indic. and part. in Att.), no other pass. tense, no mid., Hom., Pind., Trag.; πέρθω, no perf. act., aor. 2 ἔπρᾰθον, poet. infin. (not Att.) also πραθέειν, fut. mid. in pass. sense, Pind., Æsch., Soph.; σφάλλω, Pind.; καίνω, no aor. 1, aor. 2 ἔκᾰνον, and perf. κέκονα, no mid. or pass., Æsch., Soph., Xen.; κᾰτᾰκαίνω, Soph., Xen.; κᾰτενᾰρίζω, perf. pass. κατηνάρισμαι, aor. 1 -ίσθην, Æsch., Soph.; κείρω, aor. 1 ἔκερσα, and aor. Æol. 3d sing. κέρσειεν, perf. pass. κέκαρμαι, etc., fut. rare in any voice, Æsch., Soph.; φονεύω, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτᾰφονεύω, Eur., Hdt.; κοιμίζω, Soph., Eur.; νοσφίζω, also νοσφ. βίου, c. acc. pers., Æsch., Soph.; ἀποσφάζω (only with weapons), Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; κατασφάζω, Trag., Hdt.; πράσσω (a very rare use, only once in imperf. act., aor. 2 never found), fut. πράξω, etc., Æsch.; ἐκπράσσω, Soph.; θᾰνᾰτόω, Æsch., Hdt., Xen., Plat.; ʼἀνᾱλόω, also in pres. ἀνᾱλίσκω (the more usu. pres. form), Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ʼἀναιρέω, Æsch., Plat.; φθείρω, Trag.; πορθέω, Eur.; ʼἀπολωτίζω, Eur.; διαϊστόω, only act., Soph.; θερίζω, aor. 1 contr. also ἔθρῐσα, Æsch.; εὐνάζω, Soph.; κᾰτευνάζω, Soph., Eur.; κᾰτεργᾰ́ζομαι, mid., augmented tenses in εἰργ., perf. pass. in both act. and pass. sense κατείργασμαι, aor. 1 only in pass. sense, Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἀποφθίνω, Soph.; καταστορέννῡμι, fut. -στορέσω, Att.

also -στορῶ and καταστρώννῡμι, fut. στρώσω (also pres. in Hom. καστόρνῡμι), perf. pass. from -στρώσω, etc., but aor. 1 pass. also -εστορέσθην, Eur., Hdt., Xen.; διεργάζομαι, Hdt.; ἐκκόπτω, Hdt.; ἀποκτίννῡμι, also ἀποκτιννύω, only pres., Xen., Plat., Lys.; διαφθείρω, Hdt.; διᾰχράομαι, mid., c. acc. in this sense, Hdt., Thuc., Xen., Æschin.; κᾰτᾰχράομαι, Hdt.; κᾰτᾰβάλλω (also in Hom. καββ.), no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hdt., Xen.; ἐκ ποδῶν ποιοῦμαι, Xen.; ῥαίω, Ap. Rh. *Vid.* Syn. 302.

To kill one's self, ἀποσφάζομαι, mid., Xen.

To kill (an animal), κόπτω (not with a knife, but when the animal is knocked down), Hom., Xen.; βουθῠτέω, only act., Soph., Eur., Ar.; ἱερεύω (esp. as a victim), Hdt.

To kill again (the dead), ἐπεξεργάζομαι, Soph.; ἐπικτείνω, Soph.

To kill besides, προσᾰπόλλῡμι, Hdt., Plat.; προσαποκτείνω, Xen.

To kill (a person) *over* (any thing), ἐπισφάζω, c. acc. pers., dat. rei, Eur., Xen.; ἐπῐκᾰτασφάζω, Hdt.

To kill in retaliation, ἀντᾰποκτείνω, Æsch., Eur., Hdt.; ἀντᾰπόλλῡμι, Eur.

To kill with, together, etc., συγκᾰτακτείνω, Soph., Eur.; συγκᾰτεργάζομαι, Eur.; συμφονεύω, Eur.; συνδαΐζω, Soph.; συσφάζω, Eur.; σῠνᾰπόλλῡμι, Hdt., Thuc.; συναποκτείνω, Antipho, Æschin.

To kill secretly (make away with), ἀφᾰνίζω, Hdt., Thuc., Xen.

To kill by treachery, δολοφονέω, Eur.

To kill men, ἀνδροκτονέω, only act., Æsch.; βροτοκτονέω, only act., Æsch.; ἀνθρωποσφᾰγέω, Eur.

To kill one another, ἀλληλοκτονέω, only act., Hipp.

I will first kill you, πάρος τοι δαίμονα δώσω, Hom.

For no man shall kill me contrary to fate, οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ ἄϊδι προϊάψει, Hom.

And to kill myself, διά τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοτον, Eur.

Whom bloody Mars did not kill, ὃν . . . φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν (lit., did not receive as his guest), Soph.

Killed, πτώσῐμος, ον, Æsch.; σφακτός, ή, όν, Eur.

To be killed, ἁλίσκομαι, esp. in aor. 2 ἑάλων, Ep. subj. ἁλώω, infin. ἁλῶναι, part. ἁλούς, Hom.; πίπτω, fut. πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπεσον, perf. πέπτωκα, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; κᾰτᾰπίπτω, poet. aor. 2 κάππεσον, Hom.; κοιμάομαι, pass., Soph.; διαπράσσω, intrans., Trag. *Vid.* To die, To perish, To fall.

To be killed beforehand, προᾰνᾰλίσκομαι, in aor. 1 pass. προαναλώθην, Thuc.

Or must I be killed by the sword? ἢ διὰ σιδήρου πνεῦμ' ἀπορρῆξαί με δεῖ; Eur.

And a few of their men were killed, καὶ ἄνδρες τέ τινες ἀπέθανον αὐτῶν ὀλίγοι, Thuc.

And the sharp spear quivering in his entrails killed him, ἐν δέ οἱ ἔγχος Νηδυΐοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λῦε γυῖα, Hom.; so also *to kill*, λύω γούνατα, and *to be killed*, γυῖα λέλυνται, λέλυντο, λύντο, and λῦτο γούνατα, etc., all in Hom.

Whom Mars with the brazen shield killed, χάλκασπις ᾧ πότμον μὲν Ἄρης ἔμιξε, Pind.

And he killed Ægisthus, θῆκέ τ' Αἴγισθον ἐν φοναῖς, Pind.

And time killed them, being throttled (lit., made them expire or breathe forth their lives from their vast limbs: of the serpents slain by the infant Hercules), Ἀγχομένοις δὲ χρόνος ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων, Pind.

He killed Iphigenia, διήμησ' Ἰφιγόνης παρῆδα, Eur.

You, oh dear Pallas, who killed the dragon with stones, φίλα Παλλάς, ἃ (for ἣ) δράκοντος αἷμα λιθόβολον κᾰτειογάσω (aor. 1 mid. 2d sing.), Eur.

They killed one another, μόρον κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν χεροῖν, Soph.

Who . . . killed their enemies, ὣ (dual nom.) τοῖσιν ἐχθροῖς . . . προυστήτην φόνου, Soph.

But iron slaughter killed him, φόνος δέ νιν σιδηρόφρων ξυνῆψε γᾷ (i. e., caused him to be buried), Eur.

Newly killed, πρόσφᾰτος, ον, Hom.; νεόκτονος, ον, Pind.; νεοσφᾰγής, ές, Soph., Eur.; νεόκμητος, ον, Eur.

Killed by the hand, χειροδάϊκτος, ον, Soph.

Killed in battle, δαϊκτᾰμενος, η, ον, Hom.; ἀρηΐφᾰτος, ον, Hom.; ἀρείφᾰτος, ον, Eur.

Mutually killed, killed by one another, αὐτοδάϊκτος, ον, in pl., Æsch.

Killed by one's own hand (suicidally), αὐτόχειρ (epith. of death or slaughter so caused, and once of the person so killed), Soph., Eur.; αὐτοσφᾰγής, ές, Eur.

Spoils of those who are killed, βροτόφθορα σκῦλα (τά), Ar.

Blood of one who is killed, ἀνδρόφθορον αἷμα, Soph.

Killer, a, φονεύς, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Antipho; ὀλετήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Alcman; fem. ὀλέτειρα, h.; σφᾰγεύς, έως, ὁ (also of the weapon which kills), Soph., Eur., Xen., Dem.; δαϊκτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; αὐτόχειρ, ειρος, Soph., Dem.

A killer of men, ἀνδροφόντης, ου, ὁ, Æsch.; λᾱοδάμας, αντος, ὁ, Æsch.

Killing, or *killing men*, adj., ἀνδρειφόντης, ου, ὁ, only masc., Hom.; ἀνδροφόνος, ον (also killing her husband), Hom., Pind., Eur.; βροτολοιγός, ον, Hom., Æsch.; δᾰμᾰσίμβροτος, ον, Simon., Pind.; ἀνδροφθόρος, ον, Pind.; ἀνδροδάμας, αντος, ὁ καὶ ἡ (also of killing her husband), Pind.; ἐνᾰρίμβροτος, ον, Pind.; ἀνδροκτόνος, ον, Soph., Eur., Hdt.; ἀνδροθνής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἀνδροκμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἀνδροδάϊκτος, ον, Æsch.; ἀνθρωποκτόνος, ον, Eur.; βροτοφθόρος, ον, Æsch.; βροτοκτόνος, ον, Eur.; ἐνᾰροκτάντας, ου, only masc., Æsch.

Killing double or *two*, δίκρᾰτής, ές, Soph.

Killing in requital, ἀντικτόνος, ον, Æsch.

Killing by treachery, δολοφόνος, ον, Æsch.

Killing many, πολυκτόνος, ον, Æsch., Eur.; πολῠκανής, ές, c. gen. of what is killed, Æsch.

Killing, a, subst., διαφθορά, ἡ, Soph. *Vid.* Slaughter.

[Kiln—*a brick-kiln*, πλινθεῖον, τό, Lys., Ar.]

Kin, Kindred, subst. (both the relationship and the persons related), συγγένεια, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.

Nearness of kindred, ἀγχιστεία, ἡ, Ar., Plat., Isoc., Dem., Isæ. *Vid.* Relationship.

[*Near of kin*, ἀγχίσπορος, ον, c. gen. to whom, Æsch., Plat.]

A next of kin, ἀγχιστεύς, ὁ, Hdt.; ὁ ἄγχιστα, and ὁ ἄγχιστα προσήκων (-ουσα, gen. -οντος, -ούσης, etc.), Hdt.

To be next of kin, ἀγχιστεύω, c. dat. of him to whom, only act., Isæ.

Jupiter who presides over kindred, σύναιμος Ζεύς, Soph., Eur.

Kind, Kindly, ἀκᾰκήτης, ου, only masc., poet. nom. ἀκᾰκητᾰ, Hom.; ἀγανός, ή, όν, Hom.; εὔθῡμος, ον, Hom.; ἵλᾱος, ον, also sometimes in Att. ἵλεως, ων, Hom., Pind., Soph.; ἐνηής, ές, Hom., Hes., Ap. Rh.; ἤπιος, α, ον, and in Att. ος, ον, Hom., Hes., Soph., Eur., Thuc., Plat.; πρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (only of persons), Hom., Pind., Trag.; also fem. πρόφρασσα, Hom.; μειλίχιος, α, ον, Hom., Hes., Pind.; μείλῐχος, ον, Hom., Hes., Pind., Ap. Rh.; προσηνής, ές, Pind., Thuc.; ἀκᾰκης, ου, only masc., Æsch.; πρευμενής, ές, Æsch., Eur.; φῐλόφρων, ον, Pind., Æsch., Eur., Xen.; εὔκολος, ον, Ar.; ἀκᾰκήσιος, ον, Call. *Vid.* Syn. 151.

Kind, subst., ἰδέα, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Thuc. *Vid.* Sort.

Land where the rent is paid in kind, ἐπῐμορτος γῆ, Sol.

Kindle, to, αὔω, only pres. act., Hom.; δαίω, only pres. and imperf. act., pass. also c. aor. 2 mid. subj. 3d sing. δάηται, Hom., 2d perf. in pass. sense, and pluperf. δέδηα, ἐδεδήειν (not Att.), also perf. pass. δέδαυμαι (only once in Simon.), Hom., Simon., Æsch., Soph.; ἐνδαίω, Pind.; ἀνᾰκαίω, fut. -καύσω, perf. rare, aor. 2 pass. -εκάην, Hom., Hdt.; ἐπικαίω, h.; ἅπτω, and in pass., esp. in perf. pass., mid. not used in this sense, except fut. mid. once in pass. sense (and in comp. Lys. has ἐνάψασθαι), Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ἐνάπτω, Ar.; αἴθω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom., Trag., Hdt., Xen., Ap. Rh.; ἀναίθω, Eur.; ἀναιθύσσω, only pres. act., Soph., Eur.; ἀνᾰφλέγω, only pres. and imperf. act., Eur.; πυρσεύω, only pres. and imperf. act., Eur.; ἐξεγείρω, perf. pass. -εγήγερμαι, Ar.; ἐναύω, Hdt., Xen., Dinarch. *Vid.* Syn. 273.

To be kindled, ἐφάπτομαι, pass., Eur. *Vid.* To burn.

Easily kindled, εὔφλεκτος, ον, Xen.

Kindling a fire, εὔπρηστος, ον (of bellows), Hom.

Kindler, a, *wood* (or other material) *for kindling*, πῠρεῖα, τά, poet. (not Att.) πῠρήϊα, τά, h., Soph., Plat.; ζώπῠρον, τό, Plat.

[*A kindling*, πύρωσις, εως, ἡ, Theoph.; *light wood for kindling*, ὕλη πρὸς πύρωσιν, Id.]

Kindliness, φῐλοφροσύνη, ἡ, Hom., Xen., Plat.; [ἀγᾰνοφροσύνη, ἡ, Hom.]

Kindly (adj.), *vid.* Kind.

Kindly, ἐνδῠκέως, Hom., Pind.; προφρονέως, Hom.; προφρόνως, Pind., Æsch.; πρευμενῶς, Æsch.; ἠπίως, Soph., Dem.; φιλοφρόνως, Hdt., Xen., Plat.; [ἀγανῶς, Anacr.; χαριέντως, Isoc.]

To treat kindly in return, ἀντῐχᾰρίζομαι, Hdt., Xen.

[*To be kindly disposed toward*, προσφιλῶς ἔχω, c. dat., Xen.]

Kindness, ἐνηεία, ἡ, Hom.; πρευμένεια, ἡ, Eur.; χρηστότης, ητος, ἡ, Isæ. *Vid.* Service.

A kindness, χάρις, ῐτος, acc. ιν, ἡ, Omn.; *kindnesses*, τὰ εὖ πεπονθότα, Æschin.

A previous kindness, προὐπαρχή, ἡ, Arist.

To be kind, behave kindly, do a kindness to, receive kindly, ἀγᾰπάζω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom.; ἀμφᾰγᾰπάζω, Hom.; χᾰρίζομαι, mid., fut. -ῐσομαι, Att. -ιοῦμαι, perf. pass. κεχᾰρισμαι in both act. and pass. sense of the kindness done, c. dat. pers. toward whom, sometimes c. acc. of the kindness done, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; φιλοφρονέομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, c. dat. or c. acc., Hdt., Xen.; [ἀνδάνω, fut. ἁδήσω, etc., c. dat., Hdt.]

To do a previous kindness, προὐπάρχω, no perf. act., no mid. or pass., Isoc.

[*Disposed to return a kindness*, ἀντευεργετικός, ή, όν, Arist.]

[*To return a kindness*, ἀνθυπουργέω, Hdt.; c. χάριν et dat., Soph.]

KINDRED, adj., ἔμφῡλος, ον, Hom., Soph., Æsch., Hdt.; ἐμφύλιος, ον (esp. of wars, etc.), Pind., Æsch., Soph., Theoc.; συγγενής, ές, Omn. post Hom.; ὁμαίμιος, ον, Pind.; ὅμαιμος, ον, Æsch., Hdt.; ὁμαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Soph., Hdt.; κοινός, ή, όν, Pind., Soph.; κοινότοκος, ον, Soph.; αὐτογενής, ές, Æsch.; γενέθλιος, ον, Eur.; ἐγγενής, ές, Soph., Eur.; οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ὁμογενής, ές, Soph., Eur.; ὁμόπτερος, ον, Æsch., Eur.; σύγγονος, ον, Pind., Æsch., Eur.; ὁμόσπορος, ον, Æsch.; σύναιμος, ον, Soph.; προσκηδής, ές, Hdt.; σύμφῡλος, ον, c. dat., Plat. *Vid.* SYN. 339.

In a kindred manner or *spirit*, ἐγγενῶς, Soph.

KINE, κτῆνος, τό, more usu. pl., h., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* CATTLE.

KING, A, κρείων and κρέων, οντος, ὁ, Hom., Pind., Æsch.; ἄναξ, ἄνακτος, voc. ἄνα (only used in addressing gods, *never to men*) (Damm says ἄναξ is θεία λέξις, a title especially belonging to the gods; Isoc., the only Att. prose writer who has it, uses it for the son of a king), Omn. poet., Isoc.; μέδων, οντος, ὁ, Hom.; κοίρᾰνος, ὁ, Hom., Pind., Trag.; βᾰσῐλεύς, έως, ὁ, Omn.; μόναρχος, ὁ, Theogn., Æsch., Hdt., Thuc., Isoc.; πάλμυς, υος, ὁ, Hippon.; τῠραννος, esp. of an absolute monarch, and esp. in Att. of those who obtained the kingdom in some irregular way, not by inheritance, Omn. post Hom.; σκοπός, ὁ, Pind.; ἀνάκτωρ, ορος, ὁ, Æsch., Eur.; ἀρχηγέτης, ου, ὁ, Æsch., Soph.; ἀρχηγός, ὁ, Æsch.; βάλήν, ὁ, only in nom., Æsch.; ἡγεμών, όνος, ὁ, Soph.; αἰσυμνήτης, ου, ὁ, Arist.; ἐσσήν, ῆνος, ὁ, Call. *Vid.* SYN. 117.

King (only applied to gods), μεδέων, οντος, ὁ, as protecting places, c. gen., sometimes c. dat., even in such expressions as Ἴδηθεν μεδέων, *king of Ida*, Hom., h., Pind.

Oh king, ὦ βᾶ (said to be for βασιλεῦ), Æsch.

King of kings, ὕπᾰτος κρειόντων, Hom.; [*King of kings and Lord of lords*, Βασιλεὺς βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων, N. T.]

To be a king, ἀνάσσω, fut. -ξω, often c. gen. or c. dat. of the kingdom or people over whom, Hom., Pind., Trag.; βᾰσῐλεύω, often c. gen. or c. dat., Omn.; ἐμβᾰσῐλεύω, Hom., Hes., Theoc.; τύραννέω and τυραννεύω, Sol., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; [μοναρχέω, Pind., Hdt., Plat.]; σκηπτροφορέω, only act., Mel. *Vid.* TO REIGN, TO RULE.

[*Without a king*, ἀβασίλευτος, ον, Thuc., Xen.]

Acting in place of the king, *vid.* VICEROY.

KINGDOM, A, μοναρχία, ἡ, Trag., Xen., Plat., Isoc.; τῠραννίς, ῐδος, ἡ (esp. of a power not constitutional—used only of the power, not of the country where the power is exercised), Omn. post Hom.; ἀναξία, ἡ, Æsch.; βασιλεία, ἡ, Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* SYN. 101.

KINGFISHER, A, κηρύλος, ὁ, Alcman, Arist.; ἀλκυών, όνος, ἡ, Arist.; ἀλκυονίς, ῐδος, ἡ, Ap. Rh.

KINGLY (of, or belonging to, or suitable to a king), βᾰσῐλειος, α, ον, also poet. (not Att.) βᾰσῐλήϊος, and in Att. sometimes ος, ον, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; fem. βασιληΐς, ῐδος, Hom., Hes., Eur.; βᾰσῐλίς, ῐδος, Eur.; βᾰσῐλῐκός, ή, όν, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; τῠραννος, ον, Trag., Thuc.; τῠραννῐκός, ή, όν, Æsch., Eur., Xen., Dem.; μόναρχος, ον, Pind.; μοναρχῐκός, ή, όν, Plat.

More kingly, most kingly, βᾰσῐλεύτερος, βᾰσῐλεύτατος, Hom.

KINSMAN, KINSWOMAN, A, γνωτός, γνωτή (probably, however, used only of brothers and sisters), Hom.; [ἀγχίστορος, ὁ, ἡ, Æsch., Plat.]

KINSMEN, KINSFOLK, ἐμφύλιοι, οἱ, Plat. *Vid.* RELATION.

[*Kinsmen only in name*, ὀνόματι μόνον προσήκοντες, Plat.]

Murdering one's kinsmen, αὐτοδάϊκτος, ον, Æsch.; αὐτοκτόνος, ον, Eur.; so αὐτόχειρ, -χειρος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, used also of the murder, αὐτόχειρ φόνος, αὐτόχειρ μίασμα, etc., and of the victim, e. g., the messenger brings word, "Hæmon is dead and he is fallen;" αὐτόχειρ; the chorus asks, "By his own hand, or by his father's?" Soph., Eur.

KISS, TO, κῠνέω, fut. κύσω, aor. 1 ἔκῠσα, and poet. σσ, also κυνήσομαι, Eur., no mid. except that fut., no pass., Hom., Eur., Ar., Arist., Theoc.; φῐλέω (Hom. has also pres. infin. φῐλήμεναι, imperf. φῐλέεσκον, and Sapph. 1st sing. pres. φίλημι, 2d sing. φίλησθα; Hom. has also aor. 1 mid. ἐφῑλάμην, used in pass. sense by Ap. Rh.), fut. mid. sometimes in pass. sense, Hom., Æsch., Soph., Ar., Xen., Plat.; κᾰτᾰφιλέω, Xen.

I did not kiss my sister, οὐ κασιγνήτη στόμα συνῆψα, Eur.

[*To kiss the hand to* one (as mark of obeisance), προσκυνέω, absol. et c. acc., Hdt.] *Vid.* OBEISANCE.

To kiss with a loud smack, ποππυλιάζω, Theoc.

I have not learned to kiss roughly, but to press the lips civilly, οὐ μεμάθηκα Ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστυκὰ χείλεα θλίβειν, Theoc.

KISS, A, φῐλημα, ᾰτος, τό, Trag., Xen., Omn.

KISSING—*a game at kissing*, κῠνητίνδα παιδιά, ἡ, Crates.

Kissing him, ἀμφῐπίπτων στόμᾰσιν (ἀμφιπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα), Soph.

And kissing your father, καὶ πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰών, Eur.

Fond of kissing, φῐλητῐκός, ή, όν, Arist.

KITCHEN, A, ἰπνός, ὁ, Ar.; ὀπτάνιον, τό, Ar.

KITE, A, τρίορχος, ὁ, Simon., Ar.; τριόρχης, ου, ὁ, Ar.; ἰκτῖνος, ὁ, Ar., Hdt., Xen., Plat.

KNAPSACK, A, δορός, ὁ, Hom.; πήρα, ἡ, Hom., Ar.; κώρῠκος, ὁ, Hom., Antiph.; κίβισις, εως, ἡ, Hes.; θῠλᾰκος, ὁ, Ar., Hdt., Plat.; πηρίδιον, τό, Ar.; γῠλιος, ὁ, Ar.; κωρῠκίς, ῐδος, ἡ, Ar., Epich.

A knapsack of sheepskin, ᾠα, ἡ, Hermipp.

KNAVE, A, κόβᾱλος, ὁ, Ar.; μάσθλης, ητος, ὁ, Ar.; τρίβων, ωνος, ὁ, Ar.; μαστῑγίας, ου, ὁ, Soph., Ar., Plat. *Vid.* ROGUE.

To be a knave, κᾰκοποιέω, Ar.; πονηρεύομαι, mid., Arist.

KNAVERY, κόβᾰλα, τά, Ar.; κοβᾰλίκευμα, ᾰτος, τό, Ar.; κᾰκούργημα, ᾰτος, τό, Plat., Dem.; [πανουργία, ἡ, Trag., Ar., Lys., Plat.; πονηρία, ἡ, Æsch., Lys., Plat.]

KNAVISH, κᾰπηλος, ον, Æsch.; γλοιός, ά, όν, Ar.; μοχθηρός, ά, όν, Eur., Ar., Thuc., Xen., Isoc.; κᾰπηλῐκός, ή, όν, Anth.; [πανοῦργος, ον, Trag., Ar.; πονηρός, ά, όν, Trag. and Att. prose.]

A knavish trick, πονήρευμα, ᾰτος, τό, Dem.; πονηρίαι, αἱ, Dem.; [πανούργημα, ατος, τό, Soph.; πανουργίαι, αἱ, Soph., Ar.]

KNAVISHLY, κᾰπηλῐκῶς, Ar.

[*To deal knavishly*, πονηρεύομαι, Arist.]

KNEAD, TO, μάσσω, fut. -ξω, Soph., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; ἀνᾰμάσσω, Ar.; διᾰμάσσω, Ar.; φῡράω, Hdt., Thuc., Plat.; φύρω, Thuc., Xen.

To knead beforehand, προφῡράομαι, mid. and pass., Ar.

[*Kneaded*, μακτός, ή, όν, Antyll.; *dough ready kneaded*, σῖτος μεμαγμένος, Thuc.]

Well kneaded, τρισκοπᾰνιστος, ον, h.

Well kneaded previously, προφῡρητός, ή, όν, Hipp.

[*A kneading*, φύρᾱσις, εως, ἡ, Aretæ.]

KNEADING-TROUGH, A, μάκτρα, ἡ, Ar.; κάρδοπος, ἡ, Ar., Plat.; ἐλυμος, ὁ, Ar.; [μαγίς, ίδος, ἡ, Cratin.]

KNEE, A, γόνυ, τό, gen. γόνᾰτος, γούνατος, and γουνός, etc. (only γόνᾰτος in prose), Omn.; ἐπῐγουνίς, ῐδος, ἡ, Ap. Rh.

The hinder part or *hollow of the knee*, κώληψ, ηπος, ἡ, Hom.; ἰγνύη, ἡ, Hom.; ἴγνυς, υος, ἡ, acc. ἴγνυν and ἴγνυα, h., Theoc.

On the knee, adj. (as a child), ἐπιγουνῐδιος, ον, Pind.

On the knee, adv. (kneeling, falling, etc.), πρόχνυ, Hom.; γνύξ, Hom.; ὀκλᾰδόν, Ap. Rh.; ὀκλάξ, Ap. Rh.

KNEE-PAN, THE, μῠλη, ἡ, Hipp., Arist.

KNEEL, TO, ὀκλάζω, fut. -ᾰσω, Mosch.; [γονυπετέω, N. T.]

KNEELING, γονῠπετής, ές, Eur.; γόνατα (τά) τιθείς, εῖσα, N. T.

Kneeling on the ground (of Polyxena), καθεῖσα (aor. 2 part. nom. sing. fem. of καθίημι (ῑ Att., ῐ elsewhere), aor. 1 -ῆκα) πρὸς γαῖαν γόνυ, Eur.; γόνυ γαίᾳ τίθημι (aor. 1 act. -έθηκα, pass. -ετέθην), Eur.

In kneeling posture, *vid.* ON THE KNEE.

KNOCK-KNEED, γονῠκροτος, ον, Anac., Arist.

KNIFE, A, μᾰχαιρα, ἡ, Hom., Eur., Hdt., Plat., Dem.; κοπίς, ῐδος, ἡ,

Eur., Ar.; σιδήριον, τό, Hdt.; [dim., μαχαίριον, τό, Xen.]

A knife for sacrifice, σφἄγεύς, ὁ, Eur.; σφἄγίς, ἴδος, ἡ, Eur.

A shoemaker's knife, τομεύς, ὁ, Plat.

[*A knife for paring the nails*, ὀνυχιστήριον, τό, Posidipp.]

[*Without a knife*, ἀμάχαιρος, ον, Pherecr.]

KNIGHT, A, ἱππεύς, έως, ὁ, Omn.; ἱππότης, ου, ὁ, often in Hom. ἱππότἄ, often as adj. with ἀνήρ, λαός, etc., Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen. *Vid.* HORSEMAN.

The body of knights, τὸ ἱππῐκόν, Hdt., Xen.; ἱππάς, ἄδος, ἡ, Isæ.

All the knights, πᾶσα ἵππων ἄμβασις (poet. for ἀνἄβᾰσις, εως, ἡ), Soph.

Belonging to a knight, ἱππῐκός, ή, όν, Xen.

Like a most accomplished knight, ἱππικώτατα, Xen.

To be a knight, ἱππεύω, Eur., Hdt., Xen., Lys.; εἰς ἱππάδα τελέω (with reference to the Athenian rank of ἱππεύς), Isæ.

KNIT, TO, κρέκω, only pres. and imperf. act., Eur. *Vid.* TO WEAVE.

To knit the brows, τὰς ὀφρῦς ἀνασπάω (fut. -σπἄσω), Dem.; τὰς ὀφρῦς σῠνάγω (aor. 2 -ήγἄγον), Soph.

KNOB, A, τύλος, ὁ, Xen.

With hard knobs, τῠλωτός, ή, όν, Hdt.; τετῠλωμένος, η, ον, Hdt.

KNOCK, TO (at doors), ἀράσσω, fut. -ξω, Anac., Eur., Ar.; κόπτω, Ar., Xen.; κρούω, perf. pass. κέκρουσμαι, Ar., Plat., Xen.; πᾰτάσσω, fut. -ξω, Ar.; θυροκοπέω, only act. (esp. in a drunken or riotous manner), Ar., Antiph.

[*To knock on the door* (on the inside when one is coming out), ψοφέω τὰς θύρας, Heliod.]

[*To knock* (intrans.), πατάσσω, as "*my* (seated) *heart knocks at my ribs*" (Shaks.), κραδίη στέρνοισι πατάσσει, Hom.]

To knock out, ἐκκόπτω (a person's eye), Ar., Dem.; ἐξαράσσω (the obstinacy out of a person, etc.), c. acc. rei, gen. pers., Ar.

[*To knock out in return*, ἀντεκκόπτω, Dem.]

To knock down, ῥάσσω, Dem.

To be knocked about (as a man in a storm, an army, etc.), σποδέομαι, Æsch., Eur.

Knocking down (as a blow or a weapon), προπρηνής, ές, Hom.

KNOCKER, A, ῥόπτρον, τό, Eur., Lys.

We gladly put our hands to the knocker, ῥόπτρων χέρας ἡδέως ἐκκρημνάμεσθα, Eur.

KNOCK-KNEED, βλαισός, ή, όν, Hipp., Arist. *Vid.* KNEE.

[KNOLL, A, μαστός, ὁ, Pind., Xen.]

KNOT, A, ἅμμα, ἄτος, τό, Eur., Hdt., Xen.; κάθαμμα (metaph. λόγου), τό, Eur.; σύναμμα, τό, Arist.; στραγγἄλίς, ἴδος, ἡ, Strattis, Pherecr.

A knot (in a piece of wood, etc.), σπεῖρα, ἡ, Theoph.; συστροφή, ἡ, Theoph.

A knot (of men, etc.), σύστἄσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Xen.

Knot (in the hands, etc.), τύλος, ὁ, Xen.

KNOT, TO, ἅπτω, only act. in this sense, Eur. *Vid.* TO TIE.

KNOTTY (of roots of trees), σῠνεστραμμένος, η, ον, Theoph.; [(of imperfect shoots), ὀζώδης, ες, Theoph.]

Knotty—with thirty knots, τριακονθάμμᾰτος, ον (of a rope, etc.), Xen.

Without knots, ἀνάμμᾰτος, ον, Xen.

KNOW, TO, ἐπίσταμαι, 2d sing. ἐπίστᾰσαι and ἐπίστα, fut. ἐπιστήσομαι, aor. 1 pass. ἠπιστήθην, in act. sense (both forms in Att.), c. acc., sometimes c. περί and gen., often c. part., Omn.; μανθάνω, esp. in past tenses, aor. 2 ἔμᾰθον, perf. μεμάθηκα, Omn.; γιγνώσκω, fut. γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔγνων, perf. ἔγνωκα, perf. pass. ἔγνωσμαι, etc., Omn.; ἀνἄγιγνώσκω, Hom.; δάομαι, not found in pres., but in fut. δαήσομαι, perf. δεδάηκα and δέδαα, also δεδάημαι, aor. 2 pass. in act. sens. ἐδάην, subj. δαῶ (in Hom. also δαείω), infin. δαῆναι (in Hom. also δαήμεναι), Hom., Pind., Trag.; οἶδα, perf., pluperf. ᾔδειν, Att. ᾔδη (in Hom. also ἠείδειν, in imperf. sense), 2d sing. οἶσθα (in Hom. also οἶδας, in Att. Com. οἶσθας), 1st pl. οἴδᾰμεν, also ἴσμεν (in Hom. usu. ἴδμεν), 2d pl. οἴδατε, ἴστε, 3d pl. οἴδᾱσι, imper. ἴσθι, opt. εἰδείην, subj. εἰδῶ (Hom. also ἰδέω), infin. εἰδέναι (in Hom. also ἴδμεν and ἴδμεναι), part. εἰδώς, εἰδυῖα, etc. (fem. in Hom. in dat. pl. sometimes ἰδυίῃσι), 3d pl. pluperf. also ᾖσαν, Eur., ἴσαν, Hom., fut. εἴσομαι (also εἰδήσω, Hom.), no other tenses, c. acc., sometimes c. gen., esp. in perf. part. when it means skillful in, Omn.; ἴσημι (but also ῑ Theoc. only in pres. act.), pl. ἴσἄμεν, contr. (as always in Att.) ἴσμεν (see preced. word), ἴσᾰτε, contr. (more usu.) ἴστε, 3d pl. ἴσᾱσι, part. ἴσας, Hom., Pind., Eur., Omn. Att. prose, Theoc.; κάτοιδα, Trag., Xen.; σύνοιδα, Æsch., Xen., Plat.; δίοιδα, Soph., Eur., Plat., Ap. Rh.; ἔξοιδα, Soph., Eur.; πυνθάνομαι, mid., fut. πεύσομαι, sometimes also in Att. πευσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἐπῠθόμην, c. perf. pass. in act. sense πέπυσμαι, 2d sing. πέπῠσαι, also Ep. πέπυσσαι, and pluperf. ἐπεπύσμην, also in poet. pres. often πεύθομαι, esp. of knowing by asking, by hearing news, etc.), c. acc. or c. gen., Omn.; κοννέω, only pres. act., Æsch.; ἱστορέω (prop. to know by inquiry), Trag., Hdt.; σῠνίημι (ῑη Att., though Ar. has ῐη, ῐη elsewhere), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, Theogn. has pres. infin. συνιεῖν, and Hes. συνῑέμεν, and Pind. aor. 2 infin. συνέμεν, Eur., Hdt., Xen.; ἐξεπίσταμαι, Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.; ἐκμανθάνω, esp. in the past tenses, Trag., Hdt., Plat.; σῠνίσημι, Eur., Plat., Isoc.; διαγιγνώσκω, Soph.; γνωρίζω (chiefly in the sense of recognizing persons), Soph., Eur., Dem.; κᾰτᾰμανθάνω, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἐκδάομαι, only in aor. 2 ἐξεδάην, Ap. Rh.

[*To know again*, ἀναγιγνώσκω, Hom.]

To know beforehand, προδάομαι, only in aor. 2 προδάην, Hom., Ap. Rh.; προγιγνώσκω, h., Eur., Thuc.; προαισθάνομαι, fut. -αισθήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ησθόμην, Thuc.; προδιᾰγιγνώσκω, Thuc.; προεπίσταμαι, Xen., Plat.; προέχω, imperf. -εῖχον, fut. -έξω, aor. 2 -έσχον, perf. -έσχηκα (a very rare use), Hdt.; πρόοιδα, Arist.; προγνωρίζω, Arist.

To know exactly, διἄκρῑβόω, Xen., Plat., Isoc., Arist.

To know exactly beforehand, προεξεπίσταμαι, contr. προυξ., Æsch.

To know too late, μεταγιγνώσκω, Æsch.

To know besides, πρόσοιδα, Plat.; προσεπίσταμαι, Plat.

To know above or *better than all men*, περίοιδα, Hom.

To know as well as another, συνεπίσταμαι, Plat.

I know your disposition, ἀνεμετρησάμην τὰς σὰς φρένας, Eur.

You scarcely know me, δυσμαθεῖς ἐμέ, Æsch.

Of all the men whom I have ever known, τῶν ἐγὼ ἐς διάπειραν ἀπῑκόμην (Ion. for ἀφικόμην, aor. 2 from ἀφικνέομαι), Hdt.

Ye surpassing the people in knowledge, ὑμεῖς περιφρονοῦντες ἱστορίᾳ τὸν δῆμον, Æschin.

To be known, διαείδομαι, mid., fut. 1 διαείσομαι in pass. sense, Hom.

To be publicly known, δημοσιόομαι, pass., Plat.

Your name is widely known among all men, πολὺ τὸ σὸν ὄνομα διήκει πάντας, Soph.

I know the arguments are conceited, τοῖς λόγοις σύνοιδα οὖσιν ἀλαζόσιν, Plat.

To make known, μηνύω (ῠ except when before a long syll.), h., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; φρἄδάζω, fut. -ἄσω, aor. 1 poet. ἐφρἄδασσα, Pind.; δηλόω, Æsch., Soph., Thuc.; γνωρίζω, Æsch., Ar. *Vid.* TO REVEAL.

Not to know, to do any thing without knowing it, λήθω and λανθάνω (the most usu. form of pres. in prose, though λήθω also is found in Xen.), esp. in aor. 2 ἔλᾰθον, and perf. λέληθα, c. part. (sometimes, but not so frequently, λανθάνω is put in the part. and the other verb in the tense intended), Omn.; [ἀγνοέω, Hdt.; ἀμφιγνοέω, imperf. with double augm. ἠμφεγνόουν, Plat.; *they knew not what they were about*, ἠμφεγνόουν ὅ τι ἐποίουν, Xen.]

One must know, ἰστέον, Plat.; γνωστέον, Plat.; γνωριστέον, Arist.

I do not know how to (do some sinful thing), ἔφυν ἀμήχανος, Soph.

KNOWING, φράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ (esp. knowing a person), Hom., Orac. ap. Hdt.; ἵστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, sine cas. or c. gen., Hom., Hes., Soph., Eur., Plat.; ἴδρις, εως, ὁ καὶ ἡ, sine cas. or c. gen., or c. infin., Hom., Hes., Pind., Trag.

Knowing rightly, ὀρθοδαής, ές, c. infin. how to do any thing, Æsch.

Knowing too well, ὑπερίστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

Capable of knowing, γνωριστῐκός, ή, όν, Plat.; γνωστῐκός, ή, όν, Plat.

[*Not knowing how to*, ἀνεπιστήμων, ον, c. infin., Xen.]

Knowingly, εἰδότως, Æschin.

KNOWLEDGE, φρόνις, εως, ἡ, Hom.; ἐπιστήμη, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; σοφία, ἡ, Eur., Xen., Plat.; ἱστορία, ἡ (esp. of the knowledge gained by inquiry), Eur., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; μάθησις, εως, ἡ, Eur., Plat.; γνῶσις, εως, ἡ, Plat., Æschin.; γνώρῐσις, εως, ἡ, Plat.; δαημοσύνη, ἡ, Ap. Rh.

Means of knowledge or *of knowing*, διάγνωσις, εως, ἡ, Eur.

A knowledge or *knowing beforehand*, προδιάγνωσις, εως, ἡ, Hipp.

A knowledge of any unfavorable circumstances, κᾰτάγνωσις, εως, ἡ, as, *By reason of his knowledge of their weakness*, διὰ κατάγνωσιν ἀσθενείας, Thuc.

Without the knowledge of, ἀγνώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, c. dat. pers. without whose knowledge one acts, Eur.

Without the knowledge of, adv., λάθρα (ᾰ h., ᾱ Trag.), Ep. λάθρη, Hom., h., Soph., Eur., Hdt., Xen.; νόσφι or νόσφιν, c. gen., h.

KNOWN, γνωτός or γνωστός, ή, όν,

Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.; φᾰνερός, ά, όν (esp. of a person being known to have done so and so), Eur., Hdt., Plat., Antipho.

Well known, πολύγνωτος, ον, Pind.; γνώριμος, η, ον, more usu. ος, ον, Plat., Dem.; [(by report), πολυθρύλητος, ον, Plat.; (of a place), ἀναμφισβήτητος, ον, Xen.]

[*To make known*, μηνύω, fut. -ύσω, Pind., Soph., Eur., Hdt.] *Vid.* To DISCLOSE.

Universally made known, βεβοημένος, η, ον, Hdt.

Easy to be known, εὔγνωστος, ον, Soph., Eur., Xen., Æschin.; γνωστός, ή, όν, Soph., Plat.

What may be made known or *divulged*, ἔκφορος, ον, sometimes c. πρός and acc. pers. to whom, Eur., Plat.

Not easily known (of a person)—*very difficult to be known by any one but by his parent*, πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυςμαθὴς ἰδεῖν, Eur.

Means of making known, δήλωμα, ᾰτος, τό, Plat.

KNUCKLE, A, κόνδῠλος, ὁ, Ar., Dem.

With dirty knuckles, ῥῠποκόνδυλος, ον, Archil., Plat. (Com.)

L.

LABOR, μόγος, ὁ, Hom., Soph.; κάμᾰτος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur.; πόνος, ὁ, Omn.; μόχθος, ὁ, Hes., Pind., Trag., Xen.; ἐργασία, ἡ, h., Pind., Xen.; μόχθημα, ᾰτος, τό, always in pl., Trag.; σπουδή, ἡ, Eur.; τᾰλαιπωρία, ἡ, Hdt.; διᾰπόνημα, ᾰτος, τό, Plat.

One must go through needless labor, περιεργαστέον, Antipho.

Much labor, πολῠπονία, ἡ, Plat.

[*Lost labor*, ματαιοπονία, ἡ, Strab., Luc.]

Living by labor, ἀποχειροβίωτος, ον, Hdt.

Fit for labor, πονητῐκός, ή, όν, Arist.

Without labor, ἄπονος, ον, compar. ἀπονέστερος and ἀπονώτερος (of persons doing or things procured), Simon., Pind., Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; ἄμοχθος, ον (of persons and of things), Soph., Xen.

Without labor, adv., ἀμογητί, Hom.; ἀμοχθί, Æsch.; ἀπονητί, Hdt.; ἀπόνως, Hdt., Thuc., Xen.

Causing labor, κᾰμᾰτώδης, ες, Hes., Pind.; δυςπόνητος, ον, Æsch.

Labor (i.e., travail), ὠδίς, ῖνος, ἡ, Omn. poet., Plat.; τόκος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt.; λόχος, ὁ, Æsch.; λοχεία, ἡ, Eur., Plat.

An easy labor, τὸ ὠκῠτόκον, Hipp.; εὐτοκία, ἡ, Call.

A bad labor, δυςτοκία, ἡ, usu. in pl., Arist., Call.

To be in labor, ὠδίνω, only act., sometimes c. acc. of the child, Hom., Eur., Ar., Plat.

To have an easy labor, εὐτοκέω, Hipp.

To have a difficult labor, δυςτοκέω, Plat., Arist.

Aiding in a hard labor, μογοστόκος, ον, Hom., Theoc.

Making labor easy or *quick*, ὠκῠτόκος, ον, Poet. ap. Plat.; ὠκυτόκιος, ον (of medicine), Ar.

Having an easy labor, εὔτοκος, ον, Arist.

Having a bad labor, δύστοκος, ον, Eur.

LABOR, TO, πένομαι, only pres. and imperf. mid., Hom., Hes.; πονέω, also -ομαι, mid., c. perf. pass. and pluperf. pass. in act. sense (the act. voice is not found till after Hom.), pass. also sometimes in aor. 1, "to be gained by labor," Omn.; ἀθλεύω, more usu. ἀεθλεύω, only act., Hom.; ἀθλέω, only act., Hom., Soph., Eur., Plat.; ἐργάζομαι, mid., augmented tenses εἰργ., perf. pass. εἴργασμαι, both in act. and pass. sense, pluperf. pass. and fut. 1 pass. in pass. sense, Omn.; κάμνω, fut. κᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔκᾰμον, in Hom. often κέκᾰμον, subj. κεκάμω, etc., perf. κέκμηκα, part. κεκμηκώς, also sync. κεκμηώς, gen. -ῶτος and -ότος (the sync. form not Att.), act. and mid., no pass., Omn.; μογέω, only act., Hom., Hes., Theogn.; μοχθέω, Hom., Trag., Thuc., Xen.; ποιπνύω, esp. of laboring in haste (ῠ before a short syll., ῡ before a long one), only pres. and imperf. act., Hom., Pind.; ἐποίχομαι, mid., only pres. and imperf. (lit., to go about one's labor), sine cas. or c. acc. of the labor, Hom.; μοχθίζω, only act., Theogn., Pind., Ap. Rh.; διᾰπονέω, Xen., Plat., Isoc., Arist.; πῐτῠλεύω, only act., Ar.; κᾰτεργάζομαι, Hdt.; διᾰτείνομαι, mid. and pass. in act. sense, Xen., Plat., Dem., Theoc.; πραγμᾰτεύομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass. in act. sense, sometimes also in pass. sense, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἐπεντείνω, only act., sine cas., Ar. *Vid.* SYN. 361.

To labor at or *about*, ἀμφῐπένομαι, c. acc., Hom.; ἀμφῐπονέομαι, mid., Hom.; ἐπιῤῥώομαι, mid., c. dat., Hom.; ἐπῐθερᾰπεύω, c. acc., Thuc.; [(so as to bring it about), πραγματεύομαι ἐπί c. dat., or ὅπως τι γένηται, Xen.]

To labor anxiously, διασπουδάζομαι, mid., perf. pass. in either act. or pass. sense, Dem.; ἐπῐφῐλοπονέομαι, mid., c. dat., Xen.

To labor much, ὑπερπονέω, Xen.

To labor a point excessively (in debate, in arguing), ὑπερδιατείνομαι, Dem.

To labor in behalf of, for, ὑπερμᾰχομαι, fut. -μαχοῦμαι, c. acc. of what is done, Soph.; ὑπερκάμνω, c. gen. pers., Eur.; προκάμνω, c. gen., Soph.; προπονέω, Xen.; ὑπερπονέομαι, mid., c. gen. pers., Soph.

To labor before, προκάμνω, Theogn., Thuc.; προμοχθέω, Eur.; προπονέω, Xen.

To labor with, συμμοχθέω, c. dat., Eur.; συμπονέω, c. dat. pers., c. acc. rei, or sometimes c. dat., Trag., Xen., Dem.; συνεπιπονέω, Xen. *Vid.* To CO-OPERATE.

To gain by labor, also *to avert by labor*, and sometimes simply *to labor*, ἐκμοχθέω, Æsch., Eur.; ἐκπονέω, Eur.

To waste one's labor, to labor in vain, περιεργάζομαι, mid., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; κενοπονέω, Chrysipp.; [ματαιοπονέω, Polyb.; Prov. συνάγω τοῦ Ὄκνου τὴν θώμιγγα, Paus.]

One must labor, μοχθητέον, Soph., Eur.; σπουδαστέον, Eur.; πονητέον, Plat., Isoc.

LABORER, A, θής, θητός, ὁ, Hom., Hes.; ἔρῐθος, ὁ καὶ ἡ (when used in fem., however, esp. of weavers, and by Soph. metaph. of a spider), Hom., Soph., Dem., Theoc.; χερνήτης, ου, ὁ, Æsch.; ἐργάτης, ου, ὁ, Soph., Hdt., Xen.; πένης, ητος, ὁ, Hdt.; ἐργαστήρ, ῆρος, ὁ, Xen.; ἐρῑθάκίς, ίδος, ἡ, Theoc. *Vid.* SYN. 258.

Of or *belonging to a laborer*, θητῐκός, ή, όν, Arist.; θῆσσα, only fem., Eur.

To be a laborer, θητεύω, only act., Hom., Eur., Hdt.

The being a laborer, or *the condition of a laborer*, θητεία, ἡ, Soph., Isoc.

LABORIOUS, δυςπονής, ές (of toil), Hom.; δύςπονος, ον, Soph.; ἐπῐπονος, ον (of toil or of man), Soph., Eur., Thuc., Xen., Lys; πολῠπονος, ον, Æsch., Eur.; δυςπόνητος, ον (of any thing acquired by labor, or of the fate or deity which inflicts labor), Æsch., Soph.; πολῠμοχθος, ον (of persons), Soph.; φῐλόπονος, ον (of persons), Xen.; φῐλεργός, όν (of persons), Dem.; so πολυεργός, όν, Theoc. *Vid.* INDUSTRIOUS, DIFFICULT.

LABORIOUSLY, ἐπῐπόνως, Thuc., Xen.

LABYRINTH, A, λᾰβῠρινθος, ὁ, Hdt., Plat., Call.

Like a labyrinth, λαβυρινθώδης, ες, Arist.

LACED (tight), διεσφηκωμένος, η, ον (i.e., looking like a wasp about the waist), Ar.

LACERATE, TO, δρύπτομαι, mid., no pass. (esp. of tearing one's own cheeks or those of others), Hom., Eur., Xen.; ἀποδρύπτω and ἀποδρῠφω, also in pass., Hom.; περῐδρύπτω, Hom.; δάπτω, Pind., Æsch., Soph.; δαρδάπτω, only act., Hom., Ar.; διᾰδάπτω, Hom., Soph.; ἀμύσσω, fut. -ξω, Hom., Æsch., Hdt., Theoc.; ἐπιῤῥήγνῡμι, aor. 2 pass. -ερράγην, Æsch.; σπᾰράσσω, Æsch., Eur., Plat., Dem.; κνάπτω, Æsch., Soph., Cratin., Plat.; κρεοκοπέω, Æsch., Eur.; διαξαίνω, Ar. *Vid.* To TEAR.

LACERATED, κατεῤῥᾰκωμένος, η, ον, Soph.

LACERATION, ἀμυγμός, ὁ, Æsch.; ἀμῠχή, ἡ, Hipp.

LACK, ἀπορία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.; σπᾰνις, εως, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys., Dem.; ἔνδεια, ἡ, Thuc., Xen., Dem. *Vid.* WANT, NEED.

LACK, TO, δεύομαι, fut. δευήσομαι, no aor., c. gen., Hom.; δέω, fut. δεήσω, aor. 1 ἐδέησα, and in Hom. once δῆσα, c. gen., Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; much more usu. δέομαι, mid., c. aor. 1 pass. ἐδεήθην in act. sense, c. gen., Trag., Thuc., Xen., Dem.; σπᾰνίζω, also pass. voice in act. sense, c. gen., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ὑστερίζω, c. gen., Isoc., Dem. *Vid.* To WANT, To NEED.

LACONIC, σύντομος, ον, Æsch., Soph., Thuc. *Vid.* SHORT.

LACONICALLY, συντόμως, Æsch., Soph., Plat.

LAD, A, μειράκιον, τό, Ar., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; μειρᾰκύλλιον,

τό, Ar., Dem.; μειρακίσκος, ὁ, Plat. *Vid.* Syn. 348.

Ladder, a, κλῖμαξ, ἄκος, ἡ, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Theoc.; κλῖμακτήρ, ῆρος, ὁ, Eur.; κλῖμάκιον, τό, Ar.; ʼἀποβᾰ́θρα, ἡ, Soph., Hdt., Thuc.; βᾰ́θρον, τό, Hdt.; ʼἀνᾰβᾰθμός, ὁ, Hdt.; κρῶσσαι, αἱ, Hdt.; βωμῖδες, αἱ, Hdt.; ʼἀνᾰβᾰ́θρα, ἡ, Luc.

The steps of a ladder, ἐνήλατα, τά, also used for the shafts of a ladder, Eur.

And an armed man is bringing a ladder against the tower of the enemy, ἀνὴρ δ' ὁπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις Στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, Æsch.

Ladle, a, οἰνοχόη, ἡ (prop. for wine, but also generally), Hes., Eur., Thuc.; κύᾰθος, ὁ, Anac., Xen.

A ladle (for soup), ζωμήρῠσις, εως, ἡ, Philem. Jun.

Lady, a, ʼἄνασσα, ἡ, Hom., Pind., Isoc.; γῠνή, ἡ, gen. γυναικός, dat. γυναικί, etc., voc. γύναι, Trag., Theoc.; δέσποινα, ἡ, Trag., Theoc.

Lag, to, ʽὑπολείπομαι, pass., Xen. *Vid.* To loiter.

Laggard, a, ἐφολκός, ὁ, Ar.

Lair, a, εὐνή, ἡ, Hom.; ξῠ́λοχος, ἡ, Hom., Ap. Rh.

Lake, a, λίμνη, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; λιμνίον, τό, Arist.

Like a lake, λιμνώδης, ες, Thuc., Arist.

[*To form a lake*, λιμνάζω, Arist.; *the river* (overflows and) *forms a lake* or *sea*, ὁ ποταμὸς πελαγίζει, Hdt.]

Of or *belonging to a lake*, λιμναῖος, α, ον, Hdt., Arist.

Dwelling on or *near a lake*, λιμνήτης, ου, ὁ, and fem. λιμνῆτις, ῐ́δος, Theoc., Anth.

Bred in lakes, λιμνοφυής, ές (of rushes, etc.), Anth.

From the lake, λίμνηθεν, Ap. Rh.

Lamb, a, ἔρση, ἡ, Hom.; ἔμβρυον, τό, Hom.; ἀρνός, τῆς, and sometimes τοῦ (no nom. sing.), dat. ἀρνί, etc., Hom., Eur.; also ἀρνός, ὁ, nom., Æsop; ἀρνίον, τό, Ar.; ἀμνός, ὁ, also ἡ, Ar., Theoc. [also ἀμνίς, ἡ, Theoc.]; ἀμνάς, ἄδος, ἡ, v. l., Theoc.; ἀμνή, ἡ, Orph.

Lambs born in the middle of the season, μέτασσαι, αἱ, Hom.

A lamb old enough to be eaten, φᾰγῖλος, ὁ, Arist.

Of or *belonging to a lamb*, ἄρνειος, α, ον, Soph., Orac. ap. Hdt.; ἄμνειος, α, ον, Theoc.

A lamb's skin, ἀρνᾰκίς, ῐ́δος, ἡ, Ar., Plat.

[*A lamb's-wool cloak*, ἀμνεία χλαῖνα, ἡ, Theoc.]

Having a lamb at its foot, ʽὑπόῤῥηνος, ον, Hom.; ʽὕπαρνος, ον, Eur.; ἀμνοφόρος, ον, Theoc.

[Lambkin, a, ἀμνίον, τό, Hermipp.; ἀρνίον, τό, Lys.]

Lame, ἀμφῐγυήεις, ὁ, Hom.; κυλλοποδίων, ωνος, ὁ (only as epith. of Vulcan), Hom.; χωλός, ή, όν, Hom., Soph., Eur., Xen., Plat.; γυιωθείς, εῖσα, έν, Hes.; οὐκ ἔχων βάσιν, Soph.; γυιός, ή, όν, Call., Anth.; κυλλός, ή, όν, Hipp.

[*Lame in both feet*, ἀμφιγυήεις, ὁ, Hom.; ἀμφίχωλος, ον, Anth.]

[*Very lame*, πρόχωλος, ον, Luc.]

Making lame, χωλοποιός, όν (of Euripides representing characters as cripples), Ar.

To be lame, χωλεύω, and pass., Hom., Xen., Plat.; χωλαίνω, only act., Plat.

To be rather lame, ʽὑποχωλαίνω, Hipp.

Lame, to, γυιόω, Hom., Hes.; χωλόω, Hipp.; ʼἀποχωλόω, Thuc.; ʼἀποχωλεύω, Xen.; [πηρόω, usu. c. τὸ σκέλος, Hipp.]

Lameness, χωλεία, ἡ, Plat.; χώλωμα, ἄτος, τό, Hipp.; [ἀναπηρία, ἡ, Cratin., Arist.]

Lament, to, στενᾰ́χω, only pres. and imperf. act., once also in mid., no pass., Hom., Æsch., Soph.; στενᾰχίζω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Hes.; ʼἀναστενᾰ́χω, Hom.; ʼἀναστενᾰχίζω, Hom.; μῐνῠρίζω, only pres. and imperf. act., Hom.; ʼᾰχεύω, only pres. act. part., sometimes c. gen., Hom., Hes.; οῐ̈ζύω (ῡ Hom., but also ῠ Ap. Rh.), fut. -ῠ́σω, no mid. or pass., Hom., Ap. Rh.; μῠ́ρομαι, mid., only pres. and imperf. (except in Mosch., who has also aor. 1), Hom., Hes., Ap. Rh., Bion, Mosch.; κωκύω, only act. (ῠ before a vowel, ῡ before a consonant, in Bion also ῡ before a vowel), Hom., Æsch., Soph., Ar., Bion; γοάω, pres. infin. poet. (not Att.) γοήμεναι, poet. imperf. also ἔγοον and γοάασκον (the Attic writers use only mid., Æsch. has the passive once), Hom., Trag.; θρηνέω, Hom., Trag., Plat., Isoc.; οἰμώζω, fut. οἰμώξομαι, no other mid. tense, no pass. tense except aor. 1, Hom., Theogn., Trag., Xen., Dem.; ὀδῠ́ρομαι, usu. only pres. and imperf. mid. (Hom. has also aor. 1 mid., and Hdt. the poet. imperf. ὀδυρεσκόμην), no pass., Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; ὀλοφῠ́ρομαι, only pres., and imperf., and aor. 1 mid. (Thuc. has also aor. 1 pass. in act. sense), c. dat., Hom., Trag., Thuc., Plat.; κλαίω, fut. κλαύσομαι, and sometimes Att. κλαυσοῦμαι, also Att. κλαήσω, perf. pass. κέκλαυμαι, Omn.; πενθέω, 3d dual poet. (not Att.) πενθείετον, and pres. infin. πενθήμεναι, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat., Lys.; στένω, only pres. and imperf. act., c. acc., sometimes c. gen., sometimes also c. dat., often c. prep. (e. g., ʽὑπέρ and gen., ἐπί and dat., etc.), Hom., Trag.; στενάζω, fut. -άξω, no aor. 2, no perf., no mid. or pass., Trag., Dem.; ἀναστένω, Trag.; ἀναστενάζω, Trag., Hdt., Xen., Æschin.; καταστένω, c. acc., or c. gen., or c. prep., Soph., Eur.; ἀνοιμώζω, Æsch.; ἐποιμώζω, Æsch.; ἐξοιμώζω, Soph.; ʼἀποιμώζω, Trag., Antipho; κατοιμώζω, Eur.; ʽὑποδύρομαι, Trag., Hdt., Plat.; ʼἀποκωκύω, Æsch.; ἐπῐκωκύω, Soph.; ʼἀνᾰκωκύω, Soph.; δύρομαι, mid., no pass., Æsch., Eur.; κᾰτολοφῠ́ρομαι, Eur., Xen.; βαῠ̈́ζω, fut. -ῠ́ξω, no mid. or pass., Æsch.; βοάω, aor. 1 Ep. ἔβωσα (Hdt. also has aor. 1 pass. ἐβώσθην, though not in this sense), Trag.; ʼἀνᾰβοάω, and contr. ἀμβοάω, Æsch., Eur.; κᾰτᾰθρηνέω, Eur.; αἰάζω, only pres. act., Æsch., Bion; ἐξαιάζω, Eur.; ἐπώζω, only pres. act. (lit., to cry ὦ over, as οἰμώζω is to say οἴμοι, and αἰάζω to say αἲ αἴ), Æsch.; ἐρέσσω, fut. -έσω, Æsch.; κείρομαι, mid. (i. e., to cut one's hair as a sign of grief), Eur., Æschin.; κόπτομαι, mid. (lit., to beat the head or the breast), Æschin., Eur., Ar., Hdt., Plat.; ʼἀποκόπτομαι, Eur.; κᾰτᾰκόπτομαι, Eur.; ἐπῐκόπτομαι, Eur.; ʼἀνολολύζω, fut. -ξω, only act., Soph.; ἀνοτοτύζω, fut. -ξω, only act., Soph.; ἐποτοτύζω, c. acc. of what is uttered, Eur.; θρέομαι, only pres. and imperf. mid., not contracted, Æsch., Eur.; ἀποκλαίω, Æsch., Soph., Ar., Hdt.; ʼἀνᾰκλαίω, Soph., Hdt., Antipho; κατᾰκλαίω, Eur., Ar.; θρηνῳδέω, Eur.; δακρύω, Æsch., Ar.; κᾰτᾰδᾰκρύω, Eur., Xen.; κῐνῠ́ρομαι, only pres. and imperf. mid., Ar., Ap. Rh., Bion; ʼἀνευφημέω, sine cas., Soph., Eur., Plat.; κατοικτίζομαι, fut. -ῐ́σομαι, and Att. sometimes -ιοῦμαι, c. aor. 1 pass. in act. sens., Æsch., Hdt.; ἰαχέω (ᾰ, but sometimes in Att. also ᾱ), only act., Eur.; ʼἀνολοφῠ́ρομαι, Thuc., Xen., Plat.; ʼἀπολοφῠ́ρομαι, Xen., Andoc.; ʼἀνοδῠ́ρομαι, Xen.; κᾰτοδῠ́ρομαι, Plat.; διοδῠ́ρομαι, Dem.; ʼἀποκείρομαι, Isæ.; κᾰτᾰπενθέω, Anth.; ἀναστονᾰχέω, Orph.; ἰαλεμίζω, Call. *Vid.* To weep, and Syn. 290.

To lament with or *at the same time*, συμπενθέω, Æsch., Eur., Lycurg., Dem.; ἐπαιάζω, Bion.

To lament afterward, μεταστένω, c. acc. rei, Hom., Æsch., Eur.; μεταστονᾰχίζω, Hes.

To lament around, ἀμφῐκῐνῠ́ρομαι, Ap. Rh.

[*To lament piteously*, οἰμώζω σμερδαλέον, ἐλεεινά, Hom.; *to lament aloud*, οἰμ. μεγάλα, μακρά, Ar.]

To cease to lament for, ἀποκηδεύω, only act., c. acc. pers., Hdt.

Uttering a lamentable note, τὴν φώνην οἰκτροχοοῦντες, Ar.

Lamenting Adonis (lit., cutting their hair over Adonis), κειράμενοι χαίτας ἐπ' ʼΑδώνιδι, Bion.

One must lament, στενακτέον, Eur.

Lamentable, οἰκτρός, ά, όν, compar. -ότερος, etc., but also superl. οἴκτιστος, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.; πολῠδᾰκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch., Eur.; πολῠδᾰ́κρῡτος, ον, Hom., Æsch.; πολῠδᾰ́κρυος, ον, Tyrt.; πολύστονος, ον, Hes., Trag.; πολῠκώκῡτος, ον, Theogn.; πολῠ́κλαυτος, η, ον, and ος, ον, h., Æsch., Eur.; κλαυτός or κλαυστός, ή, όν, Æsch., Soph.; πάγκλαυτος or πάγκλαυστος, ον, Æsch., Soph.; δύστονος, ον, Æsch.; δυσδᾰ́κρῡτος, ον, Æsch., Mel.; εὐδάκρυτος, ον, Æsch.; αἰακτός, ή, όν, Æsch.; οἰμωκτός, ή, όν, Ar.; ἀξιόθρηνος, ον, Eur.; ἀξιοπενθής, ές, Eur.; μεγαλόστονος, ον, Æsch.; πανδᾰ́κρῡτος, ον, Trag.; πολῠ́θρηνος, ον, Æsch.; πολυπενθής, ές, Æsch. *Vid.* Grievous, Miserable.

Lamentably, οἰκτρῶς and οἰκτρά, superl. οἴκτιστα, Hom., Soph., Lys.; ὀδυρτά, Ar.

Lamentation, ἰᾰχή, ἡ, Hom., Æsch.; γόος, ὁ, Hom., Trag., Ap. Rh.; στονᾰχή, ἡ, Hom., Pind., Soph., Eur.; στόνος, ὁ, Hom., Trag.; κωκῡτός, ὁ, Hom., Pind., Trag.; οἰμωγή, ἡ, Hom., Trag., Thuc., Xen., Plat.; θρῆνος, ὁ, Omn.; πένθος, τό, Omn.; αἴαγμα, ἄτος, τό, Eur.; βοή, ἡ, Eur.; θρήνημα, ἄτος, τό, Eur.; ἰάλεμος, ὁ, Æsch., Eur.; κομμός, ὁ, Æsch., Bion; κώκῡμα, ἄτος, τό, Trag.; ὄδυρμα, ἄτος, τό, Trag.; ὀδυρμός, ὁ, Æsch., Eur., Plat., Isoc.; οἶκτος, ὁ, Æsch., Eur., Dinarch.; οἰκτισμός, ὁ, Æsch., Xen.; οἴκτισμα, ἄτος, τό, Eur.; οἴμωγμα, ἄτος, τό, Æsch., Eur.; οἰμωγμός, ὁ, Soph.; πένθημα, ἄτος, τό, Æsch.; ὀλοφυρμός, ὁ, Ar., Thuc.; ὀλόφυρσις, εως, ἡ, Thuc.; στεναγμός, ὁ, Pind., Æsch., Soph., Plat.; στένᾰγμα, ἄτος, τό, Soph., Eur.; θρηνῳδία, ἡ, Plat.; κᾰκομέλετος ἰά, Æsch. *Vid.* Grief.

Shall I not tear my hair? shall I not beat my head in token of lamentation? (lit., shall I not put on my head the lamentable noise of beating of my hand?), οὐ σπαράξομαι κόμαν; οὐκ ἐπιθήσομαι ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χερὸς ὀλοόν; Eur.

Lamentation for one's own distress, γόος αὐτοπήμων, also γόος αὐτόστονος, Æsch.

A lamentation made by only one person, μονόκλαυτος θρῆνος, Æsch.

Tears of miserable lamentation, δάκρυα δυςδάκρυτα, Mel.

Full of the sound of lamentation, ἀντῐ́δουπος, ον, Æsch.

LAMENTED, TO BE, ποθεινός, ή, όν, c. dat. of the manner, Eur.

Much lamented, ὀξύκώκῡτος, ον, Soph.

LAMENTER, A, θρηνητήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; θρηνητής, οῦ, ὁ, Æsch.; πενθητήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., fem. πενθήτρια, Eur.

LAMENTING (lamenting bitterly), ἀμφῐδρῠφής, ές (lit., tearing both one's cheeks), Hom.; ἀμφῐ́δρῠφος, ον, Hom.; στονόεις, εσσα, εν, Hom., Pind., Soph.; ὀλοφυδνός, ή, όν, Hom., Pind.; βοᾶτις, ῐδος, ἡ, only fem. (of a voice, etc.), Eur.; δυςβάϋκτος, ον, Æsch.; δυςθρήνητος, ον, Soph.; 'ἄγαστόνος, ον, Æsch.; ὀξῠ́γοος, ον, Æsch.; πάνδυρτος, ον, Æsch., Soph.; πανόδυρτος, ον, Eur., Mel.; πολῠ́κλαυτος, ον, Emped., Eur.; πάγκλαυτος or πάγκλαυστος, ον, Soph.; οἰκτρόγοος, ον, Plat. *Vid.* SAD.

Fond of lamenting, φῐλαίακτος, ον, Æsch.; φῐλόδυρτος, ον, Æsch.; φῐλοίκτιστος, ον, Soph.; θρηνητῐκός, ή, όν, Arist.; ὀλοφυρτῐκός, ή, όν, Arist.; φῐλοθρηνής, ές, Mosch.

Fond of lamenting, uttering lamentations, adv., φῐλοστόνως, Æsch.

LAMP, A, λῠ́χνος, ὁ, pl. masc. and neut., Hom., h., Eur., Thuc., Xen., Lys.; λαμπάς, άδος, ἡ, Trag., Ar., Xen., Plat.; λαμπτήρ, ὁ, Eur.; λυχνίον, τό, Antiph.; λυχνῐ́διον, τό, Ar.; στίλβη, ἡ, Ar., Plat. *Vid.* TORCH, and SYN. 309.

A lighting of lamps, λυχνοκαΐα, ἡ, Hdt.

A lamp-stand, λῠχνοῦχος, ὁ, Ar.; [*a wooden lamp-stand*, ξυλολυχνοῦχος, ὁ, Alex.]

[*A night lamp*, νυκτολαμπίς, ῐδος, ἡ, only Gloss.]

To carry lamps, λῠχνοφορέω, Ar.

A maker of lamps, λῠχνοποιός, ὁ, Ar.

A seller of lamps, λῠχνοπώλης, ου, ὁ, Ar.

Without a lamp, ἄλῠχνος, ον, Eur.

LAMPOON, A, ἴαμβοι, οἱ, Plat., Mel.

LAMPOON, TO, ἰαμβίζω, only act., Arist.

LAMPREY, A, μύραινα, ἡ, Epich., Ar.; σμύραινα, ἡ, Plat. (Com.), Arist.

LANCE, A, δόρυ, τό, gen. δόρατος, also Ion. δούρατος (once in Trag.), also δουρός (not in Trag.) and δορός (the usu. Attic form), dat. δόρατι, δούρατι, δουρί, and δορί, also δόρει (Soph.), dual only Ep., pl. δόρατα, δούρατα, δοῦρα, also δόρη (Eur.), etc., Omn.; ἔγχος, τό, Omn. poet.; λόγχη, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* SPEAR, and SYN. 52, 186.

LANCE, TO, σχάζω, fut. -ᾰσω, Xen., Hipp.; σχάω, Ar.; ἀποσχάζω, Hipp.; ἀποσχάω, Hipp.; κατασχάω, Hipp.; κατασχάζω, Theoph.

LANCER, A, αἰχμητής, οῦ, ὁ, Hom. *Vid.* SPEAR.

[LANCET, A, φλεβοτόμον (sc. σμιλίον), τό, Luc.]

LAND, 'ἄρουρα, ἡ, Hom., Pind.; δῆμος (of a district), ὁ, Hom.; δάπεδον, τό, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; βῶλος, ἡ (when broken into lumps, by plow, etc.), Hom., Soph.; γοῦνος, ὁ (esp. cultivated lands, thence often used for the lands of a people), Hom., Hes., Pind., Hdt.; χέρσος, ὁ καὶ ἡ (as opposed to sea), no pl., Hom., Pind., Soph., Eur.; χθών, χθονός, ἡ, no pl., Omn. poet.; αἶα, ἡ (opp. to sea), no pl., Hom., Trag.; γαῖα, ἡ (opp. to sea), also often in pl., Omn. poet.; so γῆ, ἡ, very rare in pl., Omn.; οὖδας, εος, τό, no pl. (as opp. to water, also of a district), Hom., Æsch., Eur.; χῶρος, ὁ, Hes., Soph., Xen.; γάπεδον, τό, Pind., Æsch.; γύης, ου, ὁ, usu. in pl. (of lands), Trag.; γεωπέδιον, τό, Att. γήπεδον, often in pl., Hdt.; ἔδᾰφος, τό, in pl., Isæ. *Vid.* COUNTRY, and SYN. 149.

Dry land (opp. to sea), τρᾰφερή, ἡ, Ion. for τραφερά, Hom., h., Ap. Rh.; ξερὸν ἠπείροιο, Hom.; ξερόν, τό, Anth.; τὸ ξηρόν, Hdt., Thuc.; ἡ ξηρά, Xen.

The main land of Europe, χέρσος Εὐρώπα, Pind.

A piece of enclosed land, τέμενος, τό (esp. sacred to the gods), Hom., Pind., Soph., Xen., Antipho, Dem., etc.; [ὀργάς, ἄδος, ἡ (esp. to Ceres and Proserpina), Paus., Plut.]

Arable land, 'ἄρουρα, ἡ (see above), Hom., Hes., Trag., Hdt., Thuc.; 'ἄροσις, εως, ἡ, Hom.; 'ἄροτος, ὁ, Æsch.; 'ἄρωμα, ᾰτος, τό, Soph., Ar.; πόλος, ὁ, Xen.

[*Overseer* or *superintendent of the public lands*, ἀγρονόμος, ὁ, Plat.]

[*Meadow land* (with water and trees), ὀργάς, ἄδος, ἡ, Eur., Xen., Anth.]

Grass land, νομός, ὁ, Hom., h.; νέμος, τό, Hom., Soph.; νομή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* PASTURE.

Native land, *vid.* COUNTRY.

To measure land, γεωμετρέω, only act., Xen., Plat.

The measuring of land, γεωμετρία, ἡ, Hdt., Plat., Xen.

A measurer of land, γεωμέτρης, ου, ὁ, Plat.

Rich in land, rich in the treasures of the land, πλουτόχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; [πολύπλεθρος, ον, Luc.]

To land, χέρσονδε, Hom.

From land, χερσόθεν, Pind., Eur.

By land (to go, etc., not by sea), πεζῇ, Hdt., Thuc., Xen.; *to go by land* (opp. to sailing), πεζεύω, only act., Xen., Isoc.; πεζοπορέω, only act., Xen.; βᾰδίζω, only act., Dem.

LAND, adj. (belonging to, living on land, opp. to aquatic), ἐπῐ́γειος, ον, Plat.; ξηροβᾰτῐκός, ή, όν, Plat., Arist.; ξηροτροφῐκός, ή, όν, Plat.: [πεζευτικός, ή, όν, Arist.]

Coming by land, fighting on land, etc., πεζός, ή, όν, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; πεζῐκός, ή, όν, Xen.; in both the preceding senses χερσαῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.

[*Land forces*, οἱ πεζοί, Hom.; οἱ πεζεύοντες, Arist.]; ὁ πεζὸς στρατός, and τὸ πεζόν, Hdt.; τὸ πεζῐκόν, Xen.

A commander of land forces, πεζονόμος, ὁ, Æsch.; πέζαρχος, ὁ, Xen.

[*A land fight*, πεζομαχία, ἡ, Hdt.; *to fight a land fight*, πεζομαχέω, Hdt.]

Landed (of property), ἔγγειος, ον, sometimes ἔγγαιος, α, ον, Xen., Plat., Dem.

To borrow on landed security, ἐγγείων τόκων δανείζομαι, Dem.

Belonging to the land (i. e., native population, etc.), ἔγγαιος, ον, Æsch.

Off land (of wind, etc.), 'ἀπόγαιος, ον, also 'ἀπόγειος, ον, and 'ἀπόγεος, ον, Arist.

[*To get clear of land* (of a ship), ἀνοίγω or -οίγνυμι, fut. -οίξω, Xen.]

Keeping near land, πρόςγειος, ον, Arist.

A land battle, πεζομᾰχία, ἡ, Hdt., Thuc.

To fight by land, πεζομαχέω, only act., Ar., Hdt., Thuc., Isoc., Lycurg.

LAND, TO, act., ἐκβάλλω, and in mid., no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hom., Hdt.; ἐκβαίνω, only in fut. and aor. 1 act. ἐκβήσω, ἐξέβησα, Hom., Eur.; προσέχω and προσίσχω, imperf. -εῖχον, fut. -έξω, perf. -έσχηκα, aor. 2 -έσχον, infin. -σχεῖν, etc., only act., sometimes also of bringing the ship to land, c. acc. of the ship, Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἀποβαίνω, only in aor. 1 act., Hdt.; ἐκβῐβάζω, Thuc., Xen.; 'ἀποβῐβάζω, Hdt., Thuc., Xen.

To bring (a ship) *to land*, εἰσελαύνω, fut. -ελᾰσω, etc., pres. infin. poet. -ελάαν (not Att.), perf. pass. -ελήλᾰμαι, etc., Hom.; κέλλω, aor. 1 κέλσα, sometimes c. ἐν and dat. of the land, Hom., Æsch.; ἐπῐκέλλω, sometimes c. dat. of the land, Hom.; κᾰτάγω, aor. 2 act. κατήγᾰγον, etc., Hdt., Xen., Dem.; κᾰτίσχω, only pres. and imperf., Hdt.

To land, intrans., ἐκβαίνω, fut. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ἀποβαίνω, also in aor. 1 mid. ἀπεβησάμην, and another aor. form ἀπεβησόμην, sometimes in prose ἀπ. ἐς τὴν γῆν, etc., sometimes c. gen. of the ship, Hom., Hdt., Thuc.; κᾰτᾰ́γομαι, pass., Hom., Soph., Hdt.; ἐπῐκέλλω, aor. 1 -κελσα, only act., Hom.; προσέχω, Hdt.; 'ἀποβῐβάζομαι, pass., Hdt.

To come to land (as a ship does), κατέχω, fut. καθέξω, etc., Hdt., Thuc., Xen., Antipho; ἐπικᾰτᾰ́γομαι, pass., Thuc. *Vid.* TO LAND (intrans.) above; see also TO PUT IN.

To draw (vessels) *to land*, 'ἀνᾰβῐβάζω, Xen.

To leave on dry land, χερσεύω, only act., Eur.

Easy to land on, εὐᾰπόβᾰτος, ον, Thuc.

Difficult to land on, δυςέμβᾰτος, ον, Thuc.

LANDING, A, ἔκβᾰσις, εως, ἡ, Æsch.; πᾰ́ρηξις, εως, ἡ, Æsch.; ἀπόβᾰσις, εως, ἡ, Thuc.; κᾰτᾰγωγή, ἡ, Thuc.

A landing-place, ἔκβᾰσις, εως, ἡ, Hom., Xen.; 'ἀπόβᾰσις, ἡ, Thuc.; κᾰ́ταρσις, εως, ἡ, Thuc.

[*To serve as a general landing-place*, ἐν προσβολῇ εἶναι, Thuc.]

LANDLESS, 'ἀκλήρος, ον, Hom.; [χώρας ἀκλήρωτος, Pind.]

One who is nearly landless, γεωπείνης, ου, ὁ, Hdt.

LANDLORD, A, στᾰθμοῦχος, ὁ, Æsch.; [(who hires and underlets), ναύκληρος, ὁ, Sann.]

[LANDLOUPER, μετανάστης, ου, ὁ, Hom., Hdt.]

LANDOWNER, A, γημόρος, and sometimes γᾱμόρος, ὁ, Æsch., Hdt., Plat.; γεωμόρος, ὁ, Plat.

To be a landowner, γηοχέω, only act., Hdt.

Landmark, a, ὅρος, ὁ, Ion. οὖρος, Hdt.; στήλη, ἡ, Xen. *Vid.* Boundary.

Lane, a, λαύρα, ἡ, Hom., Pind., Ar., Hdt.; στενωπός, ἡ, Soph., Plat.

Language, γλῶσσα, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; φάτις, εως, ἡ, Æsch.; φώνη, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; διάλεκτος, ἡ, Ar.

To use a language, γλῶσσαν νομίζω, only act., Hdt.; γλῶσσαν ἵημι (ῑη Att., ῐη elsewhere), aor. 1 ἧκα, poet. (not Att.) ἕηκα, Hdt., Thuc.

Correctness of language, ὀρθολογία, ἡ, Plat.

Speaking the same language, ὁμόγλωσσος, ον, sometimes c. dat. of the nation resembled, Hdt., Xen.; ὁμόφωνος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Plat.

To speak the same language, ὁμοφωνέω, sometimes c. dat., Hdt.; ὁμολογέω, c. dat., Hdt.—*but these cities speak by no means the same language as those formerly mentioned, but they speak the same language as one another*, αὗται δὲ αἱ πόλιες τῇσι πρότερον λεχθείσῃσι ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν οὐδέν, σφὶ δὲ ὁμοφωνέουσι, Hdt.

Using the same language as one another, κατὰ ταὐτὰ διαλεγόμεναί (sc. πόλιες) σφι, Hdt.

Speaking two languages, δῐγλωσσος, ον, Thuc.

Speaking a foreign language, βάρβᾰρος, ον, Pind., Hdt., Omn. Att.; βαρβᾰρόφωνος, ον, Hom.; ἄγλωσσος, ον, Soph.

Languid, ὑγρός, ά, όν, Soph., Eur.; ἀβληχρός, ά, όν, Ap. Rh.; [(of music), χᾰλᾰρός, ά, όν, Plat.]

To be languid, ἀτονέω, only act., Arist.; ἐξᾰτονέω, Arist.

To show languor and indifference in action, ἐκλύομαι, pass., perf. -λέλῠμαι, Dem.

Languish, to, χᾰλάω, fut. -ᾰσω, Plat.

Languishing (of looks, love, etc.), ὑγρός, ά, όν, h.

Languor, ἔκλῠσις, εως, ἡ, Dem.

Causing languor, παντογήραος, ον, contr. -ρως, -ρων (of sleep), Soph.

Lank, ἀραιός, ά, όν, and ός, όν, Hom., Soph. *Vid.* Thin.

Lantern, a, ἰπνός, ὁ, Ar.

Lap, to, λάπτω, only act., Hom.

Lap—*the lap of victory*, Νίκης γούνατα, τά, from γόνυ, gen. γόνατος, γούνατος, γουνός, etc. (see under Knee), Pind.

Lapidary, a, λῐθοξόος, ὁ, Anth.

Lapis Lazuli, κύᾰνος, ὁ, Plat., Theoph.

[Lapwing, the, χαραδριός, ὁ, Ar., Plat.]

Lapse (of time), ῥοή, ἡ, Pind.

[Lard (hog's), ἀλοιφή, ἡ, Hom.]

Large, ἀναιδής, ές, Hom.; περίμετρος, ον, Hom.; πηγός, ή, όν, Hom.; πλᾰτύς, εῖα, ύ, Hom., Hes., Soph., Xen.; πᾰχύς, εῖα, ύ, compar. -ῠτερος, superl. -ῠτᾰτος, also πάσσων, πᾰχιστος, Hom., Hes.; ἐκτᾰδιος, η, ον (of any thing spread out, or capable of being spread out, wide), Hom.; τροφόεις, εσσα, εν, Hom.; τρόφις, εως, ὁ καὶ ἡ, neut. ι, Hom., Hdt.; μέγας, μεγάλη, μέγα, all cases except nom., acc. and voc. masc. and neut. from μεγᾰλος (Æsch. once has voc. sing. masc. μέγᾰλε), compar. μείζων, superl. μέγιστος, Omn.; ἀμφῐλᾰφής, ές, Pind., Æsch., Hdt., Plat.; μεγᾰλοκευθής, ές (of a room), Pind.; μᾱκρός, ά, όν, compar. -ότερος, -ότᾰτος, also μάσσων, μήκιστος, Soph., Isoc., Dem.; εὐμεγεθής, ές, Ar.; δόκῑμος, ον (of a river), Hdt.; πάμπολυς, παμπόλλη, πάμπολυ, Ar., Plat.; παμπληθής, ές, Isoc.; πολυαρκής, ές, Hdt.; χειροπληθής, ές (lit., large enough to fill the hand), Xen., Theoc.; χειροπληθιαῖος, α, ον, Theoph.; ἁμαξιαῖος, α, ον (lit., enough to fill a cart), Xen., so ἁμαξοπληθής, ές, Eur.; τρῐχοίνῑκος, ον (lit., enough to fill three quart measures), Ar.; πολυαῦλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ (of a field, lit., with many furrows), Anth.

Very large, ὑπέρογκος, ον, Xen., Dem.; περίογκος, ον, Arist.

Looking large, μεγᾰλόσχημος, ον, Theoph.

Large and coarse (of fruit), φαύλιος, α, ον, Teleclid.

As large as, ἰσόμοιρος, ον, c. gen., Soph.; ἰσομέτρητος, ον, c. dat., Plat.; ἰσομεγέθης, ες, Xen.

Many times larger, πολλᾰπλάσιος, α, ον, and ος, ον, c. ἤ, ἤπερ, or c. gen., Thuc., Plat., Isoc., Antipho.

To be large (as a woman with child), σπαργάω, only act., Plat.

To be very large, ὑπερογκόω, Hipp.

[*To be* or *run at large*, περιτρέχω, Lys.]

Largely, μεγᾰλως, Hom., Eur., Hdt., Xen.; μεγᾰλωστί, Hom., Hdt.; *more largely*, μειζόνως, Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc.

Largeness, μέγεθος, τό, Omn.; μῆκος, τό, Soph.; πλᾰτῠτης, ητος, ἡ, Xen.

[Largesses (scattered among the people), προχύται, αἱ, Plut.]

Lark, a, κόρῠδος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Plat. (Com.); κορῠδαλλός, ὁ, Theoc.; κορυδαλλίς, ἴδος, ἡ, Theoc.

Larkspur, δελφίνιον, τό, Diosc.

Larva (the larva of a bee or wasp), σχᾰδών, όνος, ἡ, Arist.; [(of a silkworm), νεκύδαλος, ὁ, Arist.]

Larynx, the, λᾰρυγξ, υγγος, more rarely ῠγος, ὁ, Eur., Ar., Arist.

Lascivious, μάχλος, ον, Hes.; μάργος, η, ον, and ος, ον, Theogn.; μᾰνιόκηπος, ον (of women), Anac.; μανδᾰλωτός, ή, όν, Ar.; φῐλανδρος, ον (only of women), Plat.; φῐλοίφης, ου, ὁ, Theoc.; φῐλόλαγνος, ον, Hipp. *Vid.* Wanton.

Lasciviousness, μαχλοσύνη, ἡ, Hom., Hes., Hdt.; μαργότης, ητος, ἡ, Eur.; μαργοσύνη, ἡ, Ap. Rh.

Lash, ἱμάσθλη, ἡ, Hom.; ἱμάς, άντος, ὁ, Hom.; μάστιξ, ῑγος, ἡ, Pind. *Vid.* Whip.

[*To do any thing under the lash*, ὑπὸ μαστίγων ποιῶ τι, Xen.]

Lash, to, μαστίω, lit. (μαστίομαι, mid., metaph. as a beast lashes his sides with his tail), no fut. or pass., Hom.; μαστιάω (of a beast), only in pres. part. μαστιόων, Hes.; [(of fish), περιῤῥαπίζω (τῇ οὐρᾷ), Plut.] *Vid.* To Flog.

Lass, a, νεανίς, ἴδος, ἡ, Hom., Soph., Eur.; κόρη and κούρη, ἡ, Omn. *Vid.* Girl.

Lasso, a, σεῖρα, ἡ. *Vid.* Hdt., vii., 85.

Last, δεύτᾰτος, η, ον, Hom.; ὀπίστατος, η, ον (i. e., most behind), Hom.; νέᾰτος, and Ep. νείᾰτος, η, ον, Hom., Soph.; πῠμᾰτος, η, ον, Hom., Hes., Soph.; ὕστᾰτος, η, ον, Hom., Trag., Xen., Dem.; ὑστᾰτιος, α, ον, Hom.; λοῖσθος, ον, also superl. λοισθότᾰτος, Hom., Hes., Soph., Eur.; λοισθήϊος, η, ον, Hom.; λοίσθιος, α, ον, Pind., Æsch., Soph.; ἔσχατος, η, ον, Soph., Eur., Hdt., Plat.; τέλεος and τέλειος, α, ον, and ος, ον, Soph.; τέρμιος, α, ον, Soph.; ὕπᾰτος, η, ον, Soph.; τελευταῖος, α, ον, Omn. Att., Hdt.

The last of all, πᾰνύστᾰτος, η, ον, Hom., Soph., Eur., Æschin.; πανυστάτιος, α, ον, Call., Anth.; πᾰνέσχατος, ον, Ap. Rh.

About the last, περιέσχᾰτος, ον, Hdt.

The last day of the month, μηνῶν φθινὰς (gen. ἄδος) ἡμέρα, Eur.

Last, adv., πῠμᾰτον and πύματα, Hom., Hes.; ὕστατον and ὕστατα, Hom., Eur.; ὑστάτιον, Hom.; λοίσθιον, Soph.

At last, μήκιστα, Hom.; τέλος, or τὸ τέλος, or εἰς τέλος, Trag., Hdt., Plat., Xen.; τελέως or τελείως, Æsch.; τελευταῖον, Plat.; χρόνῳ or ἐν χρόνῳ, Soph., Eur., Hdt., Xen.; πέρας, Æschin.

At last (to do a thing at last, etc.), τελευτάων (part. from τελευτάω), Plat.

And at last they become ridiculous, τελευτῶντες δὲ καταγέλαστοι γίγνονται, Plat.

For the last time, πᾰνύστᾰτον and πανύστᾰτα, Soph., Eur.; ἔσχατον, Soph., Plat.

At last, τελευτάων, ουσα, ον, with another verb, e. g., *at last they got tired*, τελευτῶντες ἔκαμνον, Thuc.; sometimes the other verb also is in the participle, e. g., *at last having bound him*, τελευτῶν δήσας, Lys.

Last, a (for shoes), κᾱλᾰπους, -ποδος, ὁ, Plat.

Last, to, μένω, fut. Ep. also μενέω, no mid. or pass., Hom., Pind., Æsch., Xen.; ἐμμένω, Thuc.; συμμένω, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; διᾰμένω, Xen., Dem.; χρονίζω, also in aor. 1 pass., Æsch., Andoc.; ἀντέχω, imperf. ἀντεῖχον, fut. ἀνθέξω, no aor. 1, perf. ἀντέσχηκα, aor. 2 ἀντέσχον, infin. ἀντισχεῖν, etc., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; σῠνίσταμαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., Hdt.; ἐπῐτείνομαι, pass., Xen. *Vid.* To continue, To endure.

To last (of any thing which is being gradually consumed, as food, etc.), διαρκέω, fut. -έσω, Æsch., Plat. *Vid.* To suffice.

To last as long as, ἁμιλλάομαι, mid., c. aor. 1 pass., c. dat., Eur.

And they say that this alone lasts a man his life, μόνον δὲ τοῦτό φασ' ἁμιλλᾶσθαι βίῳ, Eur.

Lasting, ἔμπεδος, ον, Omn. poet.; πᾰρᾰμονος, ον, also poet. πάρμονος, Pind.; πᾰρᾰμόνῐμος, η, ον, and ος, ον (poet. fem. παρμονίμα), Pind., Plat.; χρόνιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Eur., Ar., Thuc., Plat.; πολῠχρόνιος, ον, h., Hdt., Xen., Plat., Call.; βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; μόνῐμος, η, ον, Eur., Thuc., Plat.; ἀρχαῖος, α, ον (i. e., which shall become ancient), compar. -ότερος, also -έστερος, Soph.; ἔμμονος, ον, Xen., Plat.

Lasting only a short time, μῐνυνθᾰδιος, α, ον, Hom.; ὀλῐγοχρόνιος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Hdt., Plat.

Lastingly, ἔμπεδον, Hom.; ἐμπεδέως, Simon. Amorg.; ἐμπέδως, Æsch., Soph.; πᾰρᾰμόνῐμον, and syn. παρμόνῐμον, Theogn.; βεβαίως, Æsch., Eur., Thuc., Xen.

Lastly (in the last place), τελευταῖον, τὸ τελευταῖον, τὰ τελευταῖα, Hdt., Plat.

Latch, a, ἐπισπαστήρ, ῆρος, ὁ, Hdt.

Late, ὄψῐμος, η, ον, Hom., Xen.; ὄψιος, α, ον, compar. ὀψιαίτερος, -αίτατος, Pind., Xen., Plat.; χρόνιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Trag., Thuc.; βρᾰδύς, εῖα, ύ, compar. βραδῠ́τερος and βρᾰδίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), also in Hom. βράσσων, superl. βρᾰδῠ́τᾰτος, βράδιστος, and in Hom. βάρδιστος, Soph., Thuc.; ὑστερόπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, etc., Ar.

Avenging late, ὑστερόποινος, ον, Æsch.; ὑστεροφθόρος, ον, Soph.

The late king, μᾰκᾰρίτης (ου) βᾰσῐλεύς, Æsch.; so μακάριος, Plat.

To be accomplished late, ὀψῐτέλεστος, ον, Hom.

Born late, ὀψῐ́γονος, ον, Hom., h., Hdt., used as compar. (born later), Æsch.

Sitting up late, going to bed late, ὀψῐ́κοιτος, ον, Æsch.

Late (of fruit or flowers, i. e., bearing or blooming late), ὀψῐφόρος, ον, Theoph.; ὀψιανθής, ές, Theoph.

[*Late to learn, in learning*, ὀψῐμαθής, ές, Isoc., Plat.; c. gen., *too late to learn* (a thing), Plat.]

Coming late, σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολών, Soph.

Late (adv.), and *too late*, ὀψέ, often c. gen. (e. g., *late in the day*, ὀψὲ τῆς ἡμέρας), Omn.

[*Until late*, ἕως ὀψέ, εἰς ὀψέ, Thuc.; *it was getting late*, ὀψὲ ἐγίνετο, and *it was late*, ὀψὲ ἦν, Xen.; *it is late in the day*, τῆς ὥρας γίγνεται ὀψέ, Dem.]

Too late, μεθύστερον, Soph.

To be late, to be too late, to be later than, ὑστερέω, only act., often c. gen. of those before, sometimes c. gen. or c. dat. of the object or person whom one has failed to serve (e. g., *those who came too late to join Demosthenes*, τοὺς τῷ Δημοσθένει ὑστερήσαντας, Thuc.; *since he had come too late to save Mitylene*, ἐπειδὴ τῆς Μιτυλήνης ὑστερήκει, Thuc., etc.), Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ὑστερίζω, only act., c. gen. or sine cas., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ὀψίζω, and pass., no mid., Xen.

Though marching till very late in the day, καίπερ μάλα ὀψίζων, Xen.

[*To be in the streets late at night*, ὀψίζομαι ἐν ταῖς ὁδοῖς, Lys.]

To bloom or *shoot late*, ὀψιβλαστέω, Theoph.

It ought to have been done long ago, but even now it is not too late, πάλαι μὲν ἔδει, διαφεύγει δ᾽ οὐδὲ νῦν, Dem.

Lately, πρώην (ῳ Theoc.), also contr. πρῶν, Call., Hom., Xen., Theoc.; νέον, Hom., Soph., Ap. Rh.; νεωστί, Soph., Hdt.; νεόθεν, Soph.; πρόσφᾰτον, Pind.; πᾰλαι, Æsch., Xen.; ἁρμοῖ, Æsch.; ἄρτι, Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἀρτίως, Soph., Eur., Xen., Plat., Ar.; ἔναγχος, Xen., Plat., Lys., Isoc.

Very lately, ὑπογυιότατα, Dem.

Lateness, ὀψιότης, ητος, ἡ, Theoph.

Latent, κρῠφαῖος, α, ον, Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat.; κρυπτός, ή, όν, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* Secret.

Later, ὕστερος, α, ον, Omn.; κᾰτώτερος, α, ον, Call.

Later (adv.), ὕστερον, latest ὕστατον, ὕστατα, Omn. *Vid.* Last.

[*Later in the night*, πρόσω τῆς νυκτός, Hdt.; *in later time, at a later period*, ὀψιαίτερον, Plat.]

Lateral, πλᾰ́γιος, α, ον, and ος, ον, Thuc., Xen., Plat.

Laterally, ἐκ πλαγίου, εἰς πλάγιον, κατὰ πλάγια, Thuc., Xen. *Vid.* Side.

Lathe, a, τόρνος, ὁ, Æsch.

[Laticlave (of Roman senators, etc.), ἡ πλατύσημος, Epict.; ἡ πλατ. ἐσθής, Hdn.; and ὁ πλατ. χιτών, Diod.]

Latitude, εὖρος, τό (not in our sense though), Hom., Hdt., Xen. *Vid.* Breadth.

Latter, the latter, ὁ δέ answering to ὁ μέν, sometimes answering to οὗτος μέν (fem. αὕτη, neut. τοῦτο), Omn. *Cf.* Former.

This latter, οὗτος δέ, answering to ὁ μέν, Omn. Att.

Laud, to, αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, perf. pass. only ᾔνημαι, but aor. 1 ᾐνέθην, Hom., Pind., Trag., Hdt., Plat., rare, however, in prose; ἐπαινέω, Omn. *Vid.* To praise.

Laudable, αἰνητός, ή, όν, Pind.; αἰνετός, ή, όν, Anth.; ἐπαινετός, ή, όν, Plat., Arist.; ἀξιέπαινος, ον, Xen. *Vid.* Praised, Praiseworthy.

Laudably, εὖ, Omn. *Vid.* Well.

Laudatory, ἐπαινετῐκός, ή, όν, Arist.

Laugh, to, and to Laugh at, γελοιάω, only pres. and imperf. act., Hom., h.; γελάω, fut. -γελᾰ́σω, more usu. γελᾰ́σομαι, Dor. γελάξω, aor. 1 ἐγέλᾰσα, often poet. ἐγέλασσα, etc., c. dat. of the cause, or c. ἐπί and dat., sometimes c. gen., sometimes c. acc. of any thing laughed at, Omn.; ἐκγελάω, Hom., Xen.; καγχαλάω, only pres. act., Hom.; κᾰχάζω, only act., Anac., Soph., Ar., Theoc.; προσγελάω, Eur., Ar., Hdt.; διάγελάω, Eur., Xen.; ἐγγελάω, c. dat. or c. acc., or c. κατά and gen., Soph., Eur.; ἐπεγγελάω, Soph., Xen., Æschin.; ἐπῐγελάω, Xen., Plat.; ἀναγελάω (esp. *to laugh loud*), Xen.; καταγελάω, c. gen., or c. dat., or c. acc., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat., Isoc., Lys., Dem.; ἐγκατιλλώπτω, only act., c. dat., Æsch.; ἐκκαγχάζω, Xen.; ἀνᾰκαγχάζω (esp. *to burst out laughing*), Plat.; δῐᾰμειδιάω, Plat. *Vid.* To smile, and Syn. 143.

[*To laugh in one's sleeve*, λάθρια γελάω, Theoc.]

To laugh with, συγγελάω, c. dat., Eur.

To wish to laugh, γελᾰσείω, only pres. act., Plat.

To be laughed at, γέλωτα ὀφλισκάνω (fut. ὀφλήσω, aor. 2 ὦφλον), Eur.

[*Not to be laughed at*, ἀγέλαστος, ον, Æsch.]

Laughable, γελαστός, ή, όν, Hom.; γελωτοποιός, όν, Æsch.; γελοῖος, α, ον, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem. *Vid.* Ridiculous, and Syn. 144.

Laughing, fond of laughing, φῐλομμειδής, ές, Hom., Hes.; ἡδῠ́γελως, ὁ καὶ ἡ, neut. ων, h.; γελᾱνής, ές, Pind.; φιλόγελως, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. ωτος, Plat., Arist. *Vid.* Smiling.

Laughing out of season, ἀχρειόγελως, ὁ καὶ ἡ, neut. ων, Cratin.

[*He will make himself a laughing-stock*, ὀφλήσει (ὀφλισκάνω) γέλωτα, c. παρά c. dat., or πρός c. acc., Plat.]

[*Not laughing*, ἀγέλαστος, ον, h.]

Laugher, a, γελαστής, ὁ, Soph.; ἐγγελαστής, ὁ, Eur.

Laughter, γέλως, ὁ, gen. γέλωτος, also Att. γέλω, dat. γέλωτι, also γέλῳ (even in Hom.), acc. Ep. also γέλον, etc., Omn.; κᾰχασμός, ὁ, Ar.; γελαστύς, ύος, ἡ, Call.

To cause laughter, γελωτοποιέω, Xen., Plat.

One who causes laughter, γελωτοποιός, ὁ, Xen., Plat.

[*Without laughter*, ἀγελαστί, Plat.]

Launch, to, ἐνίημι (ῐη Ep., ῑη Att.), pres. infin. -ιέναι, also Ep. -ιέμεν and -ιέμεναι, imperf. -ίην and ίουν, fut. -ήσω, aor. 1 -ῆκα, poet. also (not Att.) -έηκα, Hom.; κᾰτερύω and κατειρύω, all augmented tenses -ειρ., fut. -ῠ́σω, aor. 1 -ῠσα, and poet. -υσσα, Hom., Hdt.; κᾰθέλκω, imperf. καθεῖλκον, fut. -ελκῠ́σω, aor. 1 -είλκῠσα, etc., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.

To launch a ship for one's self, ἐρύομαι, mid., and pass. of the ships simply "to be launched," Hom.

To launch with a view of trying, ἀνᾰπειράομαι, mid., Dem.

A launch, the act of launching, καθελκυσμός, ὁ, Mosch. ap. Ath.

Laurel, δᾰ́φνη, ἡ, Hom., Hes., Soph., Eur., Theoc., Ap. Rh.

Producing laurel, δαφνοφόρος, ον, Æsch.; δᾰφνώδης, ες, Eur.

Of laurel, δᾰ́φνῐνος, η, ον, Call.

Like laurel, δαφνοειδής, ές, Hipp.

Fond of the laurel, φῐλόδᾰφνος, ον, Eur.

Wearing crowns of laurel, δᾰφνηφόρος, ον, Æsch., Eur.

Lave, to, λούω, Hom., Hes., Trag., Xen., Plat.

Lavish, ἀφειδής, ές, c. gen., Æsch.; προετῐκός, ή, όν, c. gen., Xen., Plat., Arist.

To be lavish, ἀφειδέω, only act., c. gen., Soph., Eur., Thuc., Lys.

Lavishly, ἀφειδῶς, Hdt., Dem.

To contribute lavishly, φιλοτιμέομαι, mid., c. aor. 1 pass. in active sense, c. πρός and acc. of the object, Lycurg.

Lavishness, ἀφειδία, ἡ, Plat. *Vid.* Liberality.

Law, ὁσία (of divine law), ἡ, Hom., Pind., h., Ar., Hdt.; θεσμός, ὁ, pl. οἱ, often Hom. also θεσμά, τά, Hom., Æsch., Soph., Xen., Plat., Dem.; θέμις, ἡ, gen. θέμιστος, Hom., θέμῐδος, Att., acc. θέμιν, usu., however, confined to nom. (Æsch. has acc. twice and Soph. once, Hom. has pl. θέμιστες, Pind. dat. θέμισσιν), Hom., Hes., Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.; νόμος, ὁ, Omn. post Hom.; τεθμός, ὁ, Pind.; τέθμιον, τό, Pind.; στᾰ́θμη, ἡ, Pind.; θέσμιον, τό, most usu. in pl., Trag., Hdt., Lycurg.; κύρια, τά, Soph., Dem.; νόμῐμον, τό, most usu. in pl., Trag., Xen., Isoc.; νομοθέτημα, ᾰτος, τό, Plat.; σύγγραμμα, ᾰτος, τό, Plat. *Vid.* Syn. 334.

[*Things ordained by the law of nature* (divine) *and of man* (human), τὰ ὅσια καὶ τὰ δίκαια, Plat.; so also ὅσια καὶ νόμιμα, Ar.]

Unwritten law, ῥήτρα, ἡ, Tyrt.

A good system of law, εὐνομία, ἡ, Hom., h., Theogn., Pind., Xen., Plat.

Of or *concerning law*, δῐκαστῐκός, ή, όν, Xen.

The profession of the law, ἡ δῐκαστῐκή, Plat.

Skilled in law, δῐκᾱνῐκός, ή, όν, Ar., Xen., Plat., Isoc.; νομικός, ή, όν, Plat.

[*To substitute a new law* (for an old one), ἀντεισφέρω νόμον, Dem.]

To declare the law, θεμιστεύω, only pres. act., Hom., Eur., Ap. Rh.

According to divine law, ὁσίως, Eur., Thuc., Xen., Isoc.

[*A transgression of the law*, παρανόμημα, ατος, τό, Thuc.; ἀνόμημα, τό, Diod.]

Unprovided for by express law, 'ἀνομοθέτητος, ον, Plat.
Obedience to the law, εὐνομία, ἡ, Soph.
Guardianship of the law, νομοφῠλᾰκία, ἡ, Plat.
[*A teacher of the law*, νομοδιδάσκαλος, ὁ, N. T.; *the committee to revise the laws*, οἱ Νομοθέται, Oratt.]
Disputed or *liable to be disputed at law*, ἐπίδῐκος, ον, Isæ., Dem.
Submitting themselves and their affairs to law, δωσίδῐκος, ον, or δοσιδ., Hdt.
When the law courts are open (of a day or a month), δῐκᾰσῐμος, ον, Plat.
To go to law, or *to be at law*, δῐκάζομαι, c. perf. pass. in act. or intrans. sense, sometimes c. acc. cogn. (δίκην), c. dat. pers., or c. πρός and acc., sometimes also c. gen. of the ground of action, Thuc., Xen., Lys., Antipho, Dem.; διᾰδῐκάζομαι, Xen., Plat., Dem.; προςδῐκάζομαι, Dem.; δικαιολογέομαι, mid., sine cas. pers., Æschin., Lys.; ἀμφιςβητέω, c. dat. pers., or c. πρός and acc., etc., Lys.; διᾰδῐκᾰσίαν ποιέω, Dem.
Law business, πραγμάτιον, τό, Ar.; πράγμᾰτα, τά, Lys., Antipho; πραγματεία, ἡ, Isoc.
Bad laws, δυςνομία, ἡ, Hes., Sol.; κᾰκονομία, ἡ, Xen.
To have good laws, εὐνομέω, more usu. in pass. c. fut. mid., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.
To make laws, τίθημι (also poet. pres. and imperf. (not Att.) τιθέω, ἐτίθεον, aor. 1 act. ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην), c. acc. νόμον, θεσμόν, etc., Æsch., Eur., Plat., Dem.; διᾰτίθεμαι, mid., Plat.; δεσμοποιέω, sine cas., Eur.; νομοθετέω, also in pass. of the state which has the laws given, or of the laws which are made, Plat.; κᾰτᾰνομοθετέω, Plat.; διανομοθετέω, c. acc. (νόμον), and -ομαι, mid., sine cas., Plat.
To make additional laws, ἐπῐνομοθετέω, Plat.
To transgress the laws, πᾰρᾰνομέω, Xen. *Vid.* TO TRANSGRESS.
One must make laws, νομοθετητέον, Plat.
The making of laws, νόμων θέσις (εως, ἡ), Plat.; νομοθεσία, ἡ, Plat.; νομοθέτησις, εως, ἡ, Plat.; ἡ νομοθετῐκή, Plat.
Giving laws, δῐκασπόλος, with or without ἀνήρ, Hom.; θεσμοφόρος, ον, Ar., Hdt.
Upholding the laws, θεμισκόπος, ον, Pind.; θεμιστοπόλος, ον, h.; θεμιστοῦχος, ον, Ap. Rh.
A guardian of the laws, νομοφύλαξ, ἄκος, ὁ, Plat.
Contrary to the laws, θύραζε τῶν νόμων, Eur.
Having bad laws, κᾰκόνομος, ον, Hdt.
Having the same laws, ὁμόνομος, ον, Plat.
LAWFUL, δίκαιος, α, ον, in Att. sometimes ος, ον, Omn.; ἔννομος, ον, Pind., Omn. Att.; νόμῐμος, η, ον, Pind., Eur., Xen.; θεμῐτός, ἡ, όν, h., Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; θεμιστός, ἡ, όν, Æsch.; θεμιστεῖος, α, ον, Pind.; θέσμιος, α, ον, and ος, ον, Trag., Hdt.; ὅσιος, α, ον, according to *divine* law (used by Thuc. and Plat. as opp. to δίκαιος, according to *human* law), Pind., Eur., Hdt., Thuc., Plat.
A lawful wife, γνησία γυνή, Xen.
It is lawful, ἔστι, c. infin., Hom., Eur., Xen., Dem.; ἔξεστι, imperf. ἐξῆν, etc., part. ἐξόν, used oftener in acc. abs. than in gen., Hdt., Omn. Att.
LAWFULLY, θεμίστως, Æsch.; νομίμως, Xen., Plat.
LAW-GIVER, A, νομοθέτης, ου, ὁ, Thuc., Xen., Plat., Isoc., Dem.; νομογρᾰφος, ὁ, Plat.
[*To be a law-giver*, νομοθετέω, Plat.]
To be a joint law-giver, συννομοθετέω, Plat.
Fit for or *belonging to a law-giver*, νομοθετῐκός, ἡ, όν, Plat.
LAWLESS, 'ἀθεμίστιος, ον, only in neut. pl., Hom.; 'ἀθέμιστος, ον, Hom., Hdt.; 'ἄθεμις, ῐτος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Eur.; 'ἀθέμῐτος, ον, Antipho; ἐξαίσιος, ον, Hom.; ἀπᾰλᾰμος, ον (ᾰπ., but also ᾱπ., metri gratiâ), Hes.; 'ἀπᾰλαμνος, ον, Theogn., Sol., Pind.; ἀϊδροδίκης, ου, ὁ, Pind.; 'ἄδῐκος, ον, Hes., Omn. Att., Hdt.; ἔκδῐκος, ον, Trag.; 'ἄνομος, ον, Soph., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; [ἀνομοθέτητος, ον, Plat.]
A man of lawless conduct, 'ἀθεμίστια εἰδώς, Hom.
LAWLESSLY, 'ἀδίκως, h., Plat., etc.; ἐκδῐκως, Trag.; 'ἀθέτως, Æsch.; 'ἀνόμως, Eur., Thuc., Isoc.
To act lawlessly, 'ἀνομέω, Hdt.
LAWLESSNESS, 'ἀνομία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Isoc.; πᾰρᾰνομία, ἡ, Isoc.; [τὰ ἄνομα, Hdt.; ἀναρχία, ἡ, Thuc.]
LAWSUIT, A, δίκη, ἡ, Thuc., Plat., Lys., Dem.; διᾰδῐκᾰσία, ἡ, Xen., Plat., Dem.; [πραγματεία, ἡ, Isoc.] *Vid.* ACTION.
[*A petty lawsuit*, πρᾰγμάτιον, τό, Ar.]
To engage in a lawsuit, δίκην εἰσᾰγω (aor. 2 εἰσήγᾰγον), Lys.; [προσδικάζομαι, Dem.]
To avoid a lawsuit, φῠγᾰδῐκέω, only act., Dem.
The parties in a lawsuit, οἱ ἀντίδῐκοι, Plat.; οἱ ἀντιδῐκοῦντες (pres. part. of ἀντιδικέω), Plat.
To get up lawsuits, δῐκοῤῥᾰφέω, only act., Ar.
[LAWYER, A, σύνδικος, ὁ, Plat.; συνήγορος, ὁ, Plat., Dem.; νομικός, ὁ, N. T.] *Vid.* ADVOCATE.
LAX, ἄῤῥωστος, ον, Thuc.
LAXITY, LAXNESS (of disposition, conduct, etc.), ἔκλῠσις, εως, ἡ, Dem.
LAY, A, οἴμη, ἡ, Hom.
The lays of heroes, κλέα (τὰ) ἀνδρῶν, Hom.; so κλεῖα, τά, Hes. *Vid.* SONG.
LAY, TO, κλίνω, aor. 1 pass. ἐκλῐθην, and Ep. ἐκλίνθην, c. dat. of the thing on which another thing is laid, or c. πρός and acc., Hom., Hes., Trag.; τᾰνύω, fut. -ῠσω, aor. 1 -ῠσα, often poet. -υσσα (of laying a table, or laying a man in the dust, etc.), Hom.; τίθημι, aor. 1 ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην, pres. and imperf. also τιθέω, ἐτίθεον, Hom. (not Att.), Omn. *Vid.* TO PLACE.
To lay (eggs), ᾠοτοκέω, Emped., Arist.; τίκτω, fut. τέξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔτεκον, perf. τέτοκα, Hdt., c. ᾠόν, Ar.; ἐντίκτω, Hdt.
To lay (a foundation, etc.), βάλλομαι, mid., no aor. 1, Pind.; 'ὑφαίνω, Call.; ὑποδέμω, Hdt.
To lay (any thing as a wager), ἐρείδω, perf. pass. usu. ἐρήρεισμαι, c. acc. of the stake, Theoc.
To lay aside, 'ἀποῤῥίπτω, Hom., Pind.; ἐξᾰμείβω, Eur. *Vid.* TO GIVE UP.
To lay by, lay up, κᾰτᾰτίθημι, and mid. (the latter most usu. in prose), Hom., Hes., Hdt., Thuc., Xen., Antipho, Dem.; ἀποτίθημι, Hom., Xen., Plat., Dem.; ἐξαίρετον ποιέομαι (esp. for a particular emergency), Thuc.; ἐξαίρετον ψηφίζομαι, Andoc.; περιποιέω, and mid., Xen., Isæ.; προςπεριποιέω, Dem.; προθησαυρίζω, Arist.
To lay by (so as to hide), κατορύσσω, Dem.
To lay before (a person, so as to explain to him), πᾰρᾰτίθημι, c. dat., Xen.; παρίστημι, not in act. sense in perf., pluperf., or aor. 2 act., Dem.
To lay down (a road), κᾰτᾰτίθημι, Pind.
To lay down (as a position in arguing, etc.), τίθημι, Isoc.; ὑποτίθημι, Plat., Isoc., Dem.; διεῖπον, augment in all the moods, perf. διείρηκα, Plat., Dem.
[*To lay down beside*, παρακατακλίνω, c. acc. et dat., Æschin.]
[*To lay hold of*, καταλαμβάνω, Hom., Eur., Hdt., Thuc.] *Vid.* TO SEIZE.
To lay out (for burial), περιστέλλω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat.; προτίθημι, and in mid., Eur., Hdt., Thuc., Lys., Dem.
To lay on or *upon* (i. e., hands, etc., on any one or on any thing), ἰάλλω, only in pres., imperf., and aor. 1 act., c. ἐπί and acc., or c. ἐπί and dat. of that on which, Hom.; ἐπιάλλω, c. dat. of that on which, Hom., Ar.; ἐφίημι (ῐη Ep., ῑη Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα (aor. 2 subj. ἐφείω, Hom.), Hom.; ἐπῐφέρω, fut. ἐποίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, c. dat. or c. prep., Hom., Soph., Plat., Dem.; προςφέρω, Pind., and late prose; προςβάλλω, no aor. act., perf. -βέβληκα, c. dat. of the object on which, Eur.; ἐπιβάλλω used also for *laying a fine on*, c. dat., Hom., Ar., Xen., Dem.; ἐμβάλλω, Eur.
I have heard of one woman of those of former time having laid hands upon her dear children, μίαν δὴ κλύω, μίαν τῶν πάρος Γυναῖκ' ἐν φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις, Eur.
To lay on besides, προςεπῐτίθημι, Hipp.
To lay (a hand) *in* (a lap), περῐκᾰτᾰβάλλω, poet. περικαββάλλω, Ap. Rh.
To lay (eggs) *beforehand*, προαποτίκτω, Arist.; προεκτίκτω, c. gen. of that before which, Arist.
To lay (eggs) *beforehand in . . .*, προεντίκτω, Arist.
One must lay down, θετέον, Plat.
To be laid down (as a law), κεῖμαι, imperf. ἐκείμην, fut. κείσομαι, no other tenses, Eur., Thuc., Andoc., Dem.
To be laid down (as a principle), ὁμολογέομαι, pass., Plat.; ὑπόκειμαι, 3d sing. often as impersonal "it is laid down," Hdt., Plat., Dem. *Vid.* TO ADMIT.
To be laid by or *laid up* (as a treasure, etc.), κεῖμαι, Hom., Eur., Hdt., Thuc.; 'ἀνᾰκειμαι, sync. also ἄγκειμαι (esp. as sacred), Pind., Plat.; κᾰτᾰκειμαι, Hes.; 'ἀπόκειμαι, Xen., Plat., Isoc., Dem.
To be laid upon, ἐπῐκειμαι, sine cas., or c. dat., Hom., Theoc.
[*To be laid on* (of plates of metal on ivory), περίκειμαι, Thuc.]
That must be laid down, θετέος, α, ον, Plat.
Laying aside your bitter anger, ὀργῆς ἐξανεὶς κακῆς, Eur.

A laying out (for burial), πρόθεσις, εως, ἡ, Plat., Dem.

[*A laying of eggs*, ᾠοτοκία, ἡ, Arist.; *laying eggs*, ᾠοτόκος, ον, Arist.]

LAYER, A (of metal, etc.), οἶμος, ὁ (κυάνοιο), Hom.; πτύξ, πτῠχός, ἡ, Hom.; ἐπῐβολή, ἡ, Thuc.

In layers, λεπῠριώδης, ες (of an onion or bulb), Arist.; λεπῠρώδης, ες, Theoph.; [πτυχώδης, ες, Arist.]

Composed of only one layer, μονόλοπος, ον, Theoph.

LAZILY, ἀσπουδί, Hom.; κἄτεβλᾰκευμένως, Ar.; ἀσυντόνως, Xen.; ἀνῐδρωτί, Xen.; ἀγεννῶς, Dem.; ῥᾱθύμως, Plat.

LAZINESS, νωχελία, ἡ, Hom.; ῥᾱθῡμία, ἡ, Eur., Xen., Lys.; ῥαστώνη, ἡ, Thuc., Dem.; ῥᾳδιουργία, ἡ, Xen., βλᾰκεία, ἡ, Xen.; νωθρότης, ητος, ἡ, Plat., Arist. *Vid.* INDOLENCE.

LAZY, νωθής, ές, Hom., Eur., Plat.; ἀεργός, όν, and contr. (as always in Att.) ἀργός, όν, also ή, όν, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; βρᾰδύς, εῖα, ύ, compar. βρᾰδύτερος and βρᾰδίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), also (only in Hom.) βράσσων, superl. βραδύτατος and βράδιστος, also (in Hom.) βάρδιστος, Hom., Eur., Xen.; κἄκός, ή, όν (compar. -ώτερος, Hom., Theoc., but not Att.), more usu. compar. κακίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάκιστος, Hom., Eur., Xen.; ῥάθῡμος, ον, Soph., Eur., Plat., Isoc.; νωχελής, ές, Eur., Hipp.; βλάξ, ὁ καὶ ἡ, gen. βλᾶκός, superl. βλᾰκίστατος, Xen., Plat.; βλᾰκικός, ή, όν, Xen.; μᾰλᾰκός, ή, όν, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; νωθρός, ά, όν, Plat.; βᾰρῠγουνος, ον, Call.; βᾰρῠγούνᾰτος, ον, Theoc. *Vid.* INDOLENT.

Lazy (i. e., unwilling to rise early in the morning), φίλῠπνος, ον, Theoc.

To be lazy, ἀποκηδέω (of animals), only act., Hom.; μεθίημι (ῐη Ep., ῑη Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, only act. in this sense, Hom., Tyrt.; νυστάζω, only act., Ar., Plat.; λαγγάζω, only act., Xen.; ῥᾰθυμέω, only act., Xen., Dem.; ῥᾳδιουργέω, only act., Xen.; ῥαστωνεύω, only act., Xen.; τρῠφάω, only act., Plat.; βλᾰκεύω only act. (Lucian has also mid. "to lose by laziness"), Xen.; μᾰλᾰκίζομαι, pass., Thuc.; μαλθᾰκίζομαι, pass., Plat.; μᾰλᾰκύνομαι, pass., Xen.

One must be lazy, μαλθᾰκιστέον, preceded by negative, and μαλθακιστέα, Ar., Plat.

LEAD, μόλῐβος, ὁ, Hom.; μόλυβδος, ὁ, Theogn., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

A piece of lead (esp. used to sink a fishing-line or net), μολύβδαινα, ἡ, Hom., Plat.; μολυβδίς, ῐδος, ἡ, also of a *leaden bullet*, Soph., Xen.

[*Lead* (for sounding), καταπειρατηρία, ἡ, Hdt.]

[*A lead-pencil*, χρωστὴρ (ῆρος) μόλυβος, ὁ, Anth.; μόλυβδος, ὁ, Anth.]

[*Lead-work*, μολύβδωμα, ατος, τό, Callix.: *plates of lead*, χάρται μολύβδινοι, Joseph.]

A lead pipe, μολύβδιον, τό, Hipp.

[*White-lead*, ψιμύθιον, τό, Ar., Plat.; *to paint with white-lead*, ψιμυθιόω, Lys.]

To be loaded with lead (of dice), μολυβδόομαι, pass., Arist.

To melt lead, μολυβδοχοέω, Ar.; [*to melt like lead, to become lead*, μολυβδόομαι, pass., Diosc.]

Like lead, μολυβδοειδής, ές, Hipp., Diosc.; μολυβδώδης, ες, Diosc.

Lead-colored, μολυβδόχροος, ον, contr. -χρους, -χρουν, Diosc.; [μολυβδοφανής, ές, Alex. Mynd.]

[*Yellow ore of lead*, μολύβδαινα, ἡ, Diosc.]

LEAD, TO, ἄρχω, only act. in this sense, usu. c. gen., sometimes c. dat., or c. ἐν and dat. (to be the leader among), or sine cas., Hom., Eur., Plat.; ἄγω, aor. 1 infin. (in Hom. only) ἄξέμεν and ἀξέμεναι, the aor. 1 is rare, aor. 2 ἤγᾰγον, ἄγᾰγε, etc., perf. ἀγήοχα (rare), fut. 1 mid. sometimes in pass. sense, Omn.; ἀνᾰγω, Hom., Hdt., Thuc.; ἀγῑνέω, pres. infin. poet. (not Att.—indeed, the word is not Att.) ἀγῑνέμεναι, poet. imperf. ἀγίνεσκον, no mid. or pass., Hom., h.; ἡγέομαι, mid., no pass. in pass. sense, but perf. pass. in act. sense, c. gen. pers. or c. dat., often c. dat. pers. and acc. of the road on which, sometimes even c. acc. pers. and gen. of the road on which, or occupation in which, dat. pers. sometimes understood, Omn.; ἐξηγέομαι, Hom., h., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἡγεμονεύω, c. gen. pers., sometimes (but very rarely) c. dat., often c. acc. of the road, etc., Hom., Hes., Plat., Dem.; ἡγηλάζω, only pres. act. (used also of "leading a life"), Hom., Ap. Rh.; ὑφηγέομαι, Eur., Thuc., Xen., Plat.; προηγέομαι, Hdt., Xen.; ἐξυφηγέομαι, Soph.; ἀφηγέομαι, Xen.; πορεύω, Pind., Soph., Eur., Thuc.; κἄθηγέομαι (esp. of leading a colony), Thuc.; ἐφοδόω, Æsch.; ὁδηγέω, as a guide does, only act., Æsch., Eur.; προτάσσομαι, pass., sine cas., i. e., "to take the lead," Æsch. *Vid.* SYN. 8.

To lead (as a road leads), φέρω, fut. οἴσω, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐκφέρω, Plat.; ἀναφέρω, Xen.; ἄγω, c. εἰς, ἐπί, c. acc., Soph., Plat., Xen.

He encamped against the city by the upper gates, which lead to Potidæa, κατὰ τὰς ἄνω πύλας, ἣ ἐπὶ Ποτιδαίας ἔρχονται, προσεκάθητο τῇ πόλει, Thuc.

To lead (an army) *across*, διάγω, Hom., Hdt., Xen.; διᾰβῐβάζω, sometimes c. dupl. acc., Hdt., Xen., Plat.

To lead (a life), πέσσω, fut. πέψω, etc., Pind.; διάγω, h., Ar., Xen.

[*To lead alongside* (as a horse), παρέλκω, Hdt.]

To lead away, ἀπᾰγω (in Att. prose esp. of leading away to prison or to punishment), Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ὑπᾰγω, and sometimes simply "to lead," Hom., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἀπαίρω, only of leading away troops, an army, a fleet, etc., Hdt., Thuc., Xen.; so ἀπελαύνω, fut. -ελᾰσω, from which fut. all other tenses are derived, perf. -ελήλᾰκα, no aor. 2, Hdt.; ἀπᾰνίστημι, only in pres., imperf., fut., and aor. 1 act.; perf., pluperf., and aor. 2 act. only used in pass. sense, Hdt., Thuc.

To lead away from a subject, ἀποπλᾰνάω, c. acc. pers., c. ἀπό and gen. rei, Æschin.

To lead away by deceit, ἐκκλέπτω, Hom., Æsch., Soph., Xen.

To lead away from the right way, πᾰράγω, Pind., Trag., Thuc., Plat., Dem.; πλανάω, Hdt. *Vid.* TO MISLEAD.

To lead away with, συνᾰπᾰγω, Xen.

To lead back, ἀπᾰγω (also ἀπάγω ὀπίσω, Hdt.), Hom.; κἄτᾰγω, Trag., Thuc., Xen., Dem.; κἄτᾰγῑνέω, Hdt.; ἀνᾰγω, Plat., Dem.; ἐπανάγω, Thuc., Xen., Dem.

To lead by or *past*, πᾰράγω, c. acc. of the place by which, Trag., Hdt., Thuc., Xen.

To lead by the side (as a led horse, etc.), παρέλκω, imperf. -εῖλκον, fut. -ελκῠσω, aor. 1 -είλκῠσα, etc., Hdt.

To lead down, κἄτᾰγῑνέω, Hom.; κἄτᾰγω, Hom., Pind., Eur., Xen.

To lead forth, to lead out, ἐξᾰγω, often c. gen. of the place from which, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπεξᾰγω, Thuc.; ἐξελαύνω, Hdt.

To lead forth in advance of, προεξᾰγω, c. gen. of that before which, Thuc.

To lead on, induce, ἐνᾰγω, Hdt., Isæ.; ἐπισπάω, fut. -σπᾰσω, Plat.

To lead on, προβιβάζω, Soph., Ar., Xen., Plat.; προᾰγω, Hdt., Thuc., Xen.

To lead on against, ἐφηγέομαι, c. dat. pers., ἐπί and acc. rei, Hom., Dem.; ἐπᾰγω, c. dat. rei or c. prep., Omn.; προσᾰγω, c. dat., Eur., Thuc., Xen.; προσβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, c. dat., Æsch.; ἐπελαύνω, Hdt.

To lead out against, ἀντῐπᾰρᾰγω, Xen.

To lead round, περιᾰγω, Thuc., Xen.; συμπεριᾰγω, Xen.

To lead to, into, εἰσᾰγω or ἐσᾰγω, c. acc. pers., εἰς and acc. of the place, or c. dat. of the place, sometimes c. dupl. acc., Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; εἰσᾰνᾰγω, Hom.; ἐπῐβάσκω (into evils), c. gen. rei, Hom.; εἰσπορεύω, c. adv. loci (e. g., οἴκαδε), Eur.; ἐμβιβάζω, c. εἰς and acc., Eur., Dem.; ἐμβάλλω (as a guide leads enemies into . . .), c. εἰς and acc. of the place or danger, etc., Xen.

[*To lead up*, ἀνάγω, Hes., Soph., Hdt.; *to lead up against*, ἀντανάγω, Hdt.]

To lead together, σῠνάγω, Hom., Eur.

[*To lead by the nose*, τῆς ῥινὸς ἕλκω, Luc.]

To lead like a child, παιδᾰγωγέω, only act., Soph., Eur.

To lead an old man, γεροντᾰγωγέω, only act., Soph.

To lead by the hand, χειρᾰγωγέω, Anac.

To be led on or *led away*, ἕλκομαι, pass., Xen., Plat.

One must lead, ἡγητέον, c. gen., Xen.

Easy to lead, or *to be led any way*, εὐπᾰράγωγος, ον, Ar., Plat.

LEAD, THE, *leadership*, ἡγεμονία, ἡ, Omn. Att. prose; [προστασία, ἡ, Thuc.]

LEADEN, μολύβδῐνος, η, ον, Cratin., Arist.; μολυβδέος, έα, έον, contr. -δοῦς, ῆ, οῦν, Theoph.

LEADER, A, ἀγός, ὁ, Hom., Pind., Æsch.; ἀρχός, ὁ, often also ἀρχὸς ἀνήρ (ᾱ Hom., ᾰ Att.), Hom., Pind.; ἔξαρχος, ὁ, Hom., Eur., Dem.; σημάντωρ, ορος, ὁ, Hom., Hes., h., Hdt.; ἡγεμών, όνος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἡγήτωρ, ορος, ὁ, Hom.; ἡγεμόνευμα, ᾰτος, τό, Eur.; ἄκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; βρᾰβεύς, ὁ, Æsch.; στᾰσίαρχος (of any company or band), ὁ, Æsch.; πρωράτης, ου, ὁ, Soph.; προστᾰτης, ου, ὁ, Omn. Att.; ἡγητήρ, ῆρος, ὁ, Soph.; ἡγητής, οῦ, ὁ, Æsch.; ὑφηγητής, ὁ, Soph.; προηγητής, ὁ, Soph.; προηγητήρ, ὁ, Eur.; ποδᾱγός, ὁ (i. e., a guide, q. v.), Eur.;

χορηγός, ὁ (prop. a leader of a chorus, and thence generally a leader), Soph., Eur., Plat.; so κορυφαῖος, ὁ, Ar., Hdt., Plat., Dem.; μοιρηγέτης, ου, ὁ, Ap. Rh.; fem. στρατηγίς, ίδος, Ar. *Vid.* SYN. 117.

Inasmuch as ye are the leaders of Greece, ὅσῳ προέστατε (contr. for προεστήκατε, 2d pl. perf. act. of προΐστημι) τῆς Ἑλλάδος, Hdt.

LEADING (belonging to the lead or to a leader, like a leader, etc.), ἡγεμονικός, ή, όν, Plat.

To join in leading, συνεξάρχω, c. dat. of what is led, Plat.

Like a leader, etc., adv., ἡγεμονικῶς, Isoc.

Hearing that he . . . was one of the most leading men of those in the main land, πυνθανόμενος . . . δύνασθαι ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἠπειρωτῶν, Thuc.

LEADING, A, ἀγωγή, ἡ, Omn. Att.; ὑπαγωγή, ἡ, Xen.

A leading out or *forth*, ἐξαγωγή, ἡ, Xen.

LEADERSHIP, THE, προστασία, ἡ, Thuc.

LED (a horse, camel, etc.), σειραφόρος, ον, Æsch., Eur., Hdt.; σειροφόρος, ον, Eur.; σειραῖος, α, ον, Soph.

[*Capable of being led, easily led*, ἀγώγιμος, ον, Eur., Plut.]

LEAF, A, κόμη, ἡ, Hom., Pind.; πέταλον, τό, Hom., Hes., Pind., Eur., Xen.; πέτηλον, τό, Hes.; φύλλον, τό, Omn.; φόβη, ἡ, Soph., Eur.; πτέρον, τό, Soph.; φύλλιον, τό, Plat. (Com.); θρίον, τό, Theoc.; χαίτη, ἡ, Theoc.; [πέτασος, ὁ (a broad umbellated leaf), Theoph.]

[*A leaf* (of a writing-tablet, etc.), πιττάκιον, τό, Polyb.; *a leaf* (of paper), χάρτης, ου, ὁ, Hero.]

A narrowness of leaf, στενοφυλλία, ἡ, Theoph.

To clothe with leaves, φυλλόω, Hipp.

To shed its leaves, καταφυλλοροέω, only act., Pind.; φυλλοβολέω, Ar., Call., Theoph.; φυλλοροέω, Xen., Pherecr., Arist.

A shedding of its leaves, φυλλόρροια, ἡ, Theoph.; φυλλοβολία, ἡ, Theoph.

To be full of leaves, κομάω, only act., h., Arist., Ap. Rh.; φυλλοφορέω, only act., Theoph.

To run to leaf, φυλλομανέω, only act., Theoph.

With many leaves, leafy, ἀκριτόφυλλος, ον, Hom.; ἀμφίκομος, ον, Hom.; εἰνοσίφυλλος, ον, Hom.; δασύς, εῖα, ύ, Hom.; εὔφυλλος, ον, Pind., Eur.; φυλλοφόρος, ον, Pind.; κομήτης, ου, ὁ (of a wand with ivy leaves bound round it), c. dat., Eur.; βαθύκομος, ον, Ar.; φυλλόκομος, ον, Ar.; πολύφυλλος, ον, Eupol.; βαθύφυλλος, ον, Mosch.; εὐπέταλος, ον, Ar., Mel.; φυλλικός, ή, όν, Theoph.; φυλλώδης, ες, Theoph.

With few leaves, ὀλιγόφυλλος, ον, Theoph.; μανόφυλλος, ον, Theoph.

With one leaf, μονόφυλλος, ον, Theoph.; *with three leaves*, τριπέτηλος, ον, h.; *with five leaves*, πεντάφυλλος, ον, Theoph.; *with a hundred leaves*, ἑκατοντάφυλλος, ον, Theoph.

With green leaves, χλωρόκομος, ον, Eur.

With dark leaves, μελάμφυλλος, ον, Anac., Pind., Soph.; μελάνδρυος, ον, Æsch.; μελαμπέταλος, ον, Eur.

With regular leaves, ταξίφυλλος, ον, Theoph.

With long leaves, τανύφυλλος, ον, Hom., Theoc.

[*With small leaves*, μικρόφυλλος, ον, Diosc.]

With thin, delicate leaves, ἁβροκόμης, ου, ὁ, Eur.; λεπτόφυλλος, ον, Theoph.

With large leaves, μεγαλόφυλλος, ον, Theoph.

With broad leaves, πλατύφυλλος, ον, Arist., Theoph.

With fleshy leaves, σαρκόφυλλος, ον, Theoph.

With curly leaves, οὐλόφυλλος, ον, Theoph.; σκολιόθριξ, gen. σκολιότριχος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Mel.

With hairy, woolly leaves, τριχόφυλλος, ον, Theoph.

With prickly leaves, φυλλάκανθος, ον, Theoph.

With sword-shaped leaves, σπαθόφυλλος, ον, Theoph.

With leaves at the extremities, ἀκρόκομος, ον, Eur.

With many leaves (of a book or writing), πολύθυρος, ον, Eur.

[*With pointed leaves*, ὀξύφυλλος, ον, Diosc.; *with umbellated leaves*, πετασώδης, ες, Phan.]

Shaking, scattering the leaves (as a storm does), ἐννοσίφυλλος, ον, Simon.

Covered with leaves, φυλλόστρωτος, ον, also dat. φυλλόστρωτι, Eur., Theoc.; φυλλόσκεπος, ον, Theoph.

Made of leaves, φύλλινος, η, ον, Theoc.

A bed of leaves, φυλλάς, άδος, ἡ, Soph., Hdt., Bion.

Eating leaves, φυλλοτρώξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, Antipho.

Shedding its leaves, φυλλοβόλος, ον, Theoph.

LEAFLESS, ἄφυλλος, ον, Hom., Eur.; πανάφυλλος, ον, h.; ἀφύλλωτος, ον, Soph.; ἀπέτηλος, ον, Anth.

LEAGUE, A, συνωμοσία, ἡ, Thuc., Plat.; συμμαχία, ἡ (in time of war), Hdt., Thuc.; [ὁμαιχμία, ἡ, Thuc.] *Vid.* ALLIANCE.

A league (i. e., the parties composing the league), τὸ συνώμοτον, Thuc.; τὸ συμμαχικόν, Hdt., Thuc.

[*To form a league*, ὁμαιχμίαν συντίθεμαι, *with* (one), τινί, *against* (one), πρός τινα, Hdt.]

To league together, σύνομνυμι, sometimes in pres. and imperf. -νύω, -νυον, fut. -ομόσω, all tenses from this fut., perf. -ομώμοκα, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Dem.; [ὁμογνωμονέω, Thuc., Xen.]

LEAK, A, ἄντλος, ὁ, Æsch., Eur.

LEAK, TO, παραχαλάω, fut. -άσω, only act., Ar.; ἄντλον δέχομαι (mid. c. perf. pass. δέδεγμαι in act. sense), Æschin.

Emptying the leak, ἄντλον εἴργων ναός, Eur.

LEAN, ἰσχνός, ή, όν, Ar., Plat.; σκελετός, ή, όν, Plat. (Com.); ἄσαρκος, ον, Arist.; σκελιφρός, ά, όν, Hipp. *Vid.* THIN.

To make lean, ἰσχναίνω, aor. 1 ἴσχνανα, only act., Æsch., Eur., Ar., Hdt.; [παρισχναίνω, Arist.]

Calculated to make lean, ἰσχναντικός, ή, όν, Arist.

To be lean, σκέλλομαι, pass., c. perf. act. ἔσκληκα, Ap. Rh.

LEAN, TO, act. κλίνω, c. acc. of the thing placed, c. dat. of that *against* which it is placed, or (esp. in pass.) c. ἐς and acc., aor. 1 pass. ἐκλίθην and poet. (not Att.) ἐκλίνθην, Hom., Hdt.; προσκλίνω, Hom., Pind.; ἀνακλίνω, c. πρός and dat., Hom.; προκλίνω, c. ἐς and acc., Soph.; ἐπικλίνω, c. dat., Plat.; ἐρείδω, perf. pass. ἐρήρεισμαι, 3d pl. Ep. ἐρηρέδαται, pluperf. ἠρηρείσμην, 3d pl. Ep. ἐρηρέδατο, c. πρός or εἰς and acc., or c. ἐπί and dat., sometimes c. dat., sometimes c. ἐπί and gen., Hom., Tyrt., Trag., Plat., Theoc.

To lean, intrans., or *to lean on*, σκηρίπτομαι, only pres., sine cas., Hom.; σκήπτομαι, mid. and pass., c. dat., Hom., Dem., Ap. Rh.; ἀμφίκειμαι, -εκείμην, fut. κείσομαι, c. ἐπί and dat., Soph.; διερείδομαι, mid., c. dat., Eur., Ar.; ἀπερείδομαι, c. dat., Xen., Plat.; ἐπερείδομαι, c. dat., Eur.; καταστηρίζομαι (fut. act. -ίξω), pass., c. ἐπί and dat., Eur.; ἐπιστηρίζομαι, Arist.; ἐγκλίνομαι, mid. and pass., c. dat., Xen.; ἐπιχρίμπτομαι, pass., Ap. Rh.

Leaning on your elbow, πῆχυν ἐρείσας, Eur.

To lean back (as rowers do), ἀντιβαίνω, only in aor. 2 act. ἀντέβην, perf. -βέβηκα, Ar.; ἀναπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Xen.

Leaning toward (of high lands), ἐπιπρηνής, ές, Ap. Rh.

[*A leaning on* or *toward*, *vid.* INCLINATION; *a leaning back*, ἀνάκλισις, ἡ, Hipp.]

LEAP, TO, θρώσκω, fut. θοροῦμαι, aor. 2 ἔθορον, no other tenses, Hom., Trag.; ἅλλομαι, mid., aor. 1 ἡλάμην, aor. 2 3d sing. often sync. ἆλτο, 3d sing. subj. sometimes ἅλεται for ἅληται (aor. 2 part. in compounds often -άλμενος), Hom., h., Eur., Thuc.; πηδάω, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; πάλλω, and -ομαι mid. (as a dying fish leaps about quivering), Hom., Eur.; so ἀναπάλλομαι, Hom.; σκιρτάω, no mid., Eur., Ar., Plat.; ἀσκαρίζω, only act., Cratin.; κουφίζω ἅλμα (ἅτος, τό), κουφίζω πήδημα (ἅτος, τό), Soph., Eur.; [(as a frog), ὀκλαδιστὶ πηδάω, Babr.] *Vid.* SYN. 356.

To leap back, ἀπορούω, Hom.

To leap down, to leap from, to leap out of, ἀπαΐσσω (ᾱ Hom., except in ὑπαΐξει, ᾰ Trag., but ἀΐσσω is very seldom used as trisyll. in Att., where it is usu. ᾄσσω), fut. -ξω, aor. 1 poet. (not Att.) -αΐξασκον, used also in aor. 1 mid. and aor. 1 pass. in act. sense, Hom.; ἀποθρώσκω, Hom.; ἐξορούω, Hom.; ἐξάλλομαι, Hom., Soph., Ar., Xen.; ἐκθρώσκω, c. gen. of the place from which, Hom., h.; καταθρώσκω, sometimes c. acc. of the place from off which, Hom., Hdt.; κατεφάλλομαι, aor. 2 part. κατεπάλμενος, c. ἐκ and gen., Hom., Ap. Rh.; ἀφάλλομαι, Æsch., Ar.; καθάλλομαι, Xen.; ἐκπηδάω, Soph., Hdt., Xen.; καταπηδάω, c. gen., Xen.

To leap on or *into*, εἰσθρώσκω, Hom., Æsch.; ἐνθρώσκω, c. dat., Hom., Pind.; ἐπιθρώσκω, c. dat., or c. gen., or sine cas., Hom., Hes., Eur.; ἐνορούω, c. dat. or sine cas., Hom.; ἐφάλλομαι, also in aor. 2 part. ἐπιάλμενος, c. dat. or c. ἐς and acc., Hom., Pind.; εἰσάλλομαι, c. acc. or c. εἰς and acc., or c. ἐπί and dat., Hom., Pind., Soph., Hdt., Xen.; μετάλλομαι, only in aor. 2 part., Hom.; ἐνάλλομαι, Æsch.; ἐπενθρώσκω, c. dat. or c. ἐπί and acc., Æsch., Soph.; ἀναθρώσκω (as to leap on a horse), c. ἐπί and acc., Hdt., Xen.; ἐμπηδάω, c. dat., Hdt.; ἐπιπηδάω, Ar., Plat.; εἰσπηδάω, Xen., Dem.; [παραπηδάω (of hounds), Xen.; προσπηδάω, c. πρός et acc., Andoc.]

To leap up, ἀναπηδάω, Hom., Ar., Hdt., Æschin.; [ἀνορούω, Hom., Pind.]; ἀνεφάλλομαι, Pind.; ἀνάλλομαι, Ar.

To leap over, διασεύομαι, only in 3d sing. aor. sync. διέσσυτο, c. gen., Hom.; ὑπερθρώσκω, c. acc., some-

times c. gen., Hom., Æsch., Eur.; διαπηδάω, c. acc., Æsch., Ar., Xen., Dem.; διάλλομαι, c. acc., Xen.

To leap round, ἀμφιθρώσκω, Ap. Rh.

To leap up at, προσάλλομαι, Xen.

LEAP, A, ἅλμα, ἄτος, τό, Hom., Pind., Soph., Eur.; πήδημα, ἄτος, τό, Trag.; ἐκπήδημα, τό, Æsch.; σκίρτημα, ἄτος, τό, Æsch., Eur.

LEAPING, ἅλσις, εως, ἡ, Arist.; πήδησις, εως, ἡ, Plat.; ἐκπήδησις, ἡ, Plat.

LEAPER, A, σκιρτητής, ὁ, Mosch.

Skillful as a leaper, good at leaping, ἴξἄλος, ον (of a goat), Hom.; ἁλτἴκός, ή, όν, Xen.; πηδητἴκός, ή, όν, Arist.

LEARN, TO, δάομαι, not used in pres., but only in fut. δαήσομαι, perf. δεδάηκα, δέδαα, and δεδάημαι, all three in act. sense, and usu. confined to their particip., aor. ἐδάην, subj. δάω, and Ep. δαείω, infin. δαῆναι, Ep. δαήμεναι, also infin. mid. δεδάασθαι (the Attics only use the aor.), sometimes c. gen. of the teacher, Hom., Pind., Trag.; δἴδάσκομαι, pass., perf. δεδίδαγμαι, etc., also in aor. 1 mid. ἐδιδαξάμην, c. acc. or sometimes c. gen. of the thing learnt, Hom., Soph., Eur., Hdt., Theoc.; μανθἄνω, fut. μᾰθήσομαι, Dor. μᾰθεῦμαι, for μαθοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔμᾰθον, perf. μεμᾰθηκα, no mid. except fut., Omn.; πυνθάνομαι, mid., and poet. (including Trag.) πεύθομαι, fut. πεύσομαι, sometimes (rarely) πευσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἐπῠθόμην, perf. pass. πέπυσμαι, 2d sing. πέπῠσαι, poet. (not Att.) πέπυσσαι in act. sense—to learn by inquiry, to learn news of, etc., c. acc. of the news learnt, sometimes c. gen. of any person or thing whom the news learnt concerns (e. g., *to learn news of one's father — of the battle*, πυνθ. πατρός, πυνθ. μάχης, etc.), c. gen. of him from whom one learns the news, or c. ἐκ or ἀπό, or πρός or παρά and gen., Omn.; ἐκμανθἄνω, Trag., Hdt., Plat., Dem., Æschin.; κᾰτᾰμανθάνω, Hdt., Xen., Plat.; ἐκδἴδάσκομαι, Soph.; ἀνἄπυνθάνομαι, Hdt., Xen.; κατανοέω, Thuc., Plat.; αἰσθάνομαι, mid. (of learning by one's own perception, not being taught by others), fut. αἰσθήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ᾐσθόμην, Eur., Hdt., Thuc., Plat.; [(by hearsay), παραλαμβάνω, c. acc. foll. by παρά c. gen., Hdt.]

That he may learn, ἵν' εἰδῇ . . ., Eur.

To learn with any one, συμμανθάνω, c. dat. of the companion, Soph., Xen.

To learn besides, προςμανθάνω, Æsch., Ar.; ἐπἴμανθάνω, Hdt., Thuc., Xen.; προςπυνθάνομαι, Arist.

To learn beforehand, προμανθάνω, Pind., Soph., Eur., Thuc.; προδἴδάσκομαι, Thuc.

To learn afterward, ἐπἴμανθάνω, Thuc.

To learn instead, μετᾰμανθάνω, Æsch., Ar., Hdt., Plat.; ἀντἴμανθάνω, Ar.

To learn better (i. e., become wiser), μεταμανθάνω, Ar., Plat.

To learn more, be more learned than, περιφρονέω (or ὑπερφρονέω, for the reading is doubtful), c. gen. or c. acc. of the rival (the reading is again doubtful), c. dat. of the branch of learning, Æschin.

One must learn, μαθητέον and μαθητέα, Hdt., Xen., Plat.

One must learn besides, προςμαθητέον, Xen.

[*Eager to learn*, μαθητικός, ή, όν, c. gen., Plat.]

LEARNED, πολυίστωρ, ορος, ὁ, Vit. Hom.; πολῠμᾰθής, ές, Ar., Xen., Plat., Isoc.; πολυήκοος, ον, c. gen. of the branch of knowledge, or c. ἐν and dat., Plat.; πολῠγράμμᾰτος, ον, Arist.

To be learned, μαθητέος, α, ον, Hdt.

Having just learned, ἀρτἴμᾰθής, ές, c. gen., Eur.

Having learned in childhood, παιδομαθής, ές, Hipp.

Having learned late, ὀψἴμᾰθής, ές (i. e., too old to learn, slow in learning), c. gen., Xen., Plat., Isoc.

A learned man, λόγιος, ὁ, Pind.

Easy to be learned, εὐμαθής, ές, Æsch., Soph., Xen.

[*That may be learned*, μαθητός, ή, όν, Xen., Plat., c. dat., e. g., *whatever can neither be learned by men*, ὅσα δὲ ἀνθρώποις οὔτε μαθητά, Xen.]

LEARNING, μᾰθος, τό, Alcæ., Æsch.; μᾰθησις, εως, ἡ (as act and result), Soph., Eur., Theoc., Xen., Plat.; [(as result), μάθημα, ατος, τό, Thuc., and παίδευσις, εως, ἡ, Plat.]

For by his natural abilities, and without having improved them either by early learning or by subsequent study . . ., οἰκείᾳ γὰρ συνέσει, καὶ οὔτε προμαθὼν ἐς αὐτὴν οὔτ' ἐπἴμαθών . . ., Thuc.

Great learning, πολῠμᾰθία, ἡ, Plat.

Branches of learning (any thing which may be learned), μᾰθημα, ἄτος, τό, Soph., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; διδασκάλια, τά, Hdt.; παίδευμα, ἄτος, τό, Dem.

Quick in learning, εὐμαθής, ές, Plat., Dem.

Quickness in learning, εὐμᾰθεια and εὐμᾰθία, ἡ, Plat.

Learning quickly, εὐμᾰθῶς, compar. -θέστερον, Plat., Æschin.

Fond of learning, φἴλομᾰθής, ές, sometimes c. gen., Xen., Plat., Isoc.; μᾰθητἴκός, ή, όν, Plat.; μᾰθημᾰτἴκός, ή, όν, Plat.

To be fond of learning, φἴλομᾰθέω, only act., Plat.

Fondness for learning, φἴλομᾰθεια, ἡ, Plat.

[*Without learning*, ἀγράμματος, ον, Plat.]

LEARNER, A, μᾰθητής, οῦ, ὁ, Ar., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.

A fellow-learner, συμμαθητής, ὁ, Plat.

LEASH, A (to hold dogs in), ἀγκῦλη, ἡ, Xen.; ἱμάς, άντος, ὁ, Xen.; κῠνοῦχος, ὁ, Anth.

LEAST, ὀλἴγιστος, η, ον, Hom., Hes., Plat.; ἠβαιός, ά, όν, always c. neg., Hom.; ἐλᾰχιστος, η, ον, h., Eur., Omn. Att. prose; ὀλἴγοστός, ή, όν, Soph.; μεῖστος, η, ον, Bion; [πολλοστός, ή, όν, Plat.] *Vid.* LITTLE.

In the least, ἠβαιόν (always cum neg.), Hom.; ἥκιστα, Omn. Att.; ἐλᾰχιστον and ἐλᾰχιστα, Xen., Plat.; ὀλἴγιστα, Plat.

Not in the least, οὐδ' ἐπὶ σμῑκρῶν λόγων, Soph.; οὐδ' ἂν στρῑβἴλἴκίγξ, Ar.; οὐδὲν ἀτεχνῶς, Plat.; οὐδὲ ὁπωστιοῦν, Xen., Plat.

If one dozes the least, κἂν ἄχνην κᾰτᾰμῠσῃ, Ar.

The least bit, ὅσον, Ar.; ὅσον . . . μόνον (with the main word between), Thuc., Plat.

At least, περ (enclitic, usu. with a verb in this sense in Hom., in Att. usu. with an adv. or conj., ὅταν περ, ὅθεν περ, etc., or with an adj. οἷός περ, etc.), Hom., Soph.; μὲν δή, Hom., etc.; γε, enclitic, Omn.; ἀλλά, and sometimes ἀλλά γε, or γε ἀλλά, Hom., Soph., Plat.; [(in affirmation), πάντως and πάντως γε μήν, Plat., Ar.]

LEATHER, δέρμα, ἄτος, τό, Hom., Ar.; σκῦτος, τό, Hom., Ar., Xen.; χόριον, τό, Theoc.; [μάσθλημα, ατος, τό, Ctes.] *Vid.* SKIN, and SYN. 164.

[*Sole leather*, παλινδορία, ἡ, Plat. (Com.)]

A leather garment, or any thing made of leather, διφθέρα (sometimes also leather itself), ἡ, Ar., Hdt., Thuc., Plat.; σπολάς, ἄδος, ἡ, Soph., Ar., Xen.; σκῦτάριον, τό, Anaxil.

Like leather, σκῦτώδης, ες, Arist.

A leather-seller, βυρσοπώλης, ὁ, Ar.

A leather-cutter, σκῦτοτόμος, ὁ, Hom.

[*Made of raw leather*, ὠμόβυρσος, ον, Plut.]

Preparing leather, δερματουργικός, ή, όν, Plat.

The trade or work of leather-cutting, σκῦτοτομία, ἡ, Plat.

LEATHERN, δερμᾰτῖνος, η, ον, Hom., Hdt., Xen., Isoc.; σκῦτῖνος, η, ον, Ar., Hdt., Xen.; εὔρῖνος, ον, poet. ἐΰῤῥῖνος, Ap. Rh.

[LEAVE, ἐξουσία, ἡ, Plat.] *Vid.* PERMISSION.

[*To obtain leave*, παραιτέομαι, c. infin., Hdt.]

Having obtained leave from the magistrates, παρέμενος μὲν τοὺς ἄρχοντας, Plat.

To take leave of, ἀσπάζομαι, mid., Eur., Xen.; [ἀγαπάω, Ap. Rh.]

LEAVE, TO, νοσφίζομαι, mid., fut. -ἴσομαι, aor. 1 part. poet. νοσφισσάμενος, also aor. 1 pass. in act. sense, c. gen. or c. acc., Hom., h., Archil., Soph.; ἐρωέω, only act., usu. not of leaving persons or places, but of leaving an occupation (battle, toil, etc.), c. gen., Hom.; μεθίημι (ῐη Hom., ῑη Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα (only of leaving persons), often, esp. c. adj., of leaving one in such and such a condition, c. acc., Hom., Eur.; ἀνίημι, Hom., Soph., Eur., Hdt.; ἀφίημι, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; λείπω, perf. λέλοιπα, perf. pass. λέλειμμαι, etc., etc., aor. 1 act. not used, Omn.; καταλείπω, Omn.; ἀπολείπω, Omn.; προλείπω, Omn. poet., Thuc., Lycurg., Dem.; ἐκπρολείπω, Hom., Theoc.; ἐπἴλείπω, Hom., Xen., Plat.; ὑπολείπω, esp. in pass. of being left behind, c. gen. of those that leave one (λείπω itself and most of its compounds have frequently this construction), Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Antipho, Dem.; ἐγκᾰτᾰλείπω, Hes., Thuc., Plat., Antipho, Dem.; ἐκλείπω, sometimes c. εἰς and acc. of the place to which one goes, having left another, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐλλείπω, Soph., Eur., Xen., Plat., Ap. Rh.; πᾰρᾰλείπω, Thuc., Xen.; μετᾰλείπω, Philemon; κᾰτᾰπρολείπω, Ap. Rh.; κενόω (only of leaving a place), Eur., Xen.; ὁρίζομαι, pass., c. ἐκ and gen. (ματρὸς ἐκ χερῶν), Eur.; ἐκλιμπάνω, only pres. and imperf. act., Eur.; ἀμείβω, only act. in this sense, no aor. 2 (only of leaving a place), Soph., Eur., Plat.; ἀπαλλάσσομαι, pass. and mid. (of leaving a place), c. gen., Hdt., Xen., Plat.; ὑπερβαίνω, only pres., imperf., perf. -βέβηκα, and aor. 2 -έβην, c. gen. of leaving a house, Eur.; ἐρημόω (of leaving a place), Pind., Æsch., Eur., Xen.

To leave in haste, ἐκθρώσκω, fut. -θοροῦμαι, aor. 2 -έθορον, no other tenses, c. gen., Soph.

To leave (a teacher or a school, etc.), ἀποπηδάω, c. gen., or c. ἀπό and gen., Xen., Plat.; ἀποφοιτάω, c. παρά and gen., sometimes also c. πρός and acc. of a new teacher to whom one goes, having left the old one, Plat., Lys., Dinarch.

To leave with a person, πᾰρᾰκᾰτᾰλείπω, c. dat. pers., Thuc.

To leave besides, to leave behind one as a legacy, προσκᾰτᾰλείπω, Thuc.; [καταλείπω, Hom., Ar., Plat., Isæ.]

To leave by will, δῐᾰτίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Lys., Isæ., Dem., Æschin.

To leave in company, all to leave, συγκαταλείπω, Thuc.

To leave instead, ἀντῐκᾰτᾰλείπω, Plat.

To leave out of the question, ἀποτέμνω, no aor. 1 act., perf. -τέτμηκα, Plat.

To leave undone, προΐεμαι, mid., Plat.

To leave for another to do, πᾰρίημι, c. dat. pers., Eur.

To leave alone, μονόω, and poet. μουνόω (not Att.), in pass. often c. gen. of him by whom one is left, Hom., Eur., Thuc., Xen., Ap. Rh.

To leave alone (i. e., disregard, not trouble, etc.), ἐάω, fut. ἐάσω, etc. (augment. tenses in ει.), Hom., Soph., Plat., Antipho.

Leave her alone, ye servants, φθείρεσθε τῆσδε δμῶες, Eur.

Leave me alone, ἔα με, Soph.; so Hdt., Dem.

To leave off, λήγω, only act., sine cas. or c. gen., often c. part., Omn.; μετᾰλήγω, Hom., Ap. Rh.; [παύομαι, c. gen., Hom., etc., also c. part., e. g., παύομαι ποιῶν, Hom., Hdt., Att.; ἀναπαύομαι, Thuc.]; ἀπαλλάσσομαι, pass., c. fut. and aor. 1 mid., c. gen. or c. part., Trag., Plat.; ἀφίημι, c. acc., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; διαμεθίημι, esp. in aor. 2 -μετέθην, Eur.; ἀφίσταμαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., c. gen. or c. infin., Eur.; ἐπέχω, imperf. ἐπεῖχον, fut. ἐφέξω, no aor. 1, aor. 2 ἐπέσχον, imper. ἐπίσχες, etc., also in aor. 2 mid., c. gen., or c. infin., or c. part., Eur., Ar., Xen., Thuc. *Vid.* To cease.

And at last, out of weariness, even the relatives left off their lamentations for the dead, καὶ τὰς ὀλοφύρσεις τῶν ἀπογιγνομένων τελευτῶντες καὶ οἱ οἰκεῖοι ἐξέκαμνον, Thuc.

To make to leave off, πᾰρᾰλύω, only act., c. acc. pers., gen. rei, Thuc.

To leave unburied, ἐᾶν ἄταφον, Soph.

The disease seems not likely to leave me at peace, οὐκ ἀγύμναστόν μ' ἐᾶν ἔοικεν ἡ νόσος, Soph.

If the king would leave the Greek cities independent, εἰ αὐτονόμους ἐῴη βασιλεὺς τὰς Ἑλληνίδας πόλεις, Xen.

But leave them to perish (let them, may they perish), τούσδε δ' ἔα φθῐνύθειν, Hom.

What fate do I leave myself? τίν' ὑπολείπομαι τύχην; Eur.

They having left for the Peloponnesus, αὐτῶν ἐκλελοιπότων ἐς Πελοπόννησον, Hdt.

One must leave, λειπτέον, Eur., Plat.

Leaving, ἄφορμος, ον, c. gen., Soph.

Leaving as an inheritance, πᾰράδοσις, εως, ἡ, Thuc.

The second day after leaving Athens he reached Sparta, δευτεραῖος ἐκ τοῦ Ἀθηναίων ἄστεος ἦν ἐν Σπάρτῃ, Hdt., and so Xen.

Leaving, a, ἔκλειψις, εως, ἡ, Hdt.; ἀπόλειψις, ἡ, Xen.; κατᾰλειψις, ἡ, Plat.

A being left behind, ὑπόλειψις, εως, ἡ, Theoph.

Leaven, ζύμη, ἡ, Arist.

Without leaven, ἄζῡμος, ον, Plat.

Leavened, ζῡμίτης, ου, ὁ, Xen.; ζῡμώδης, ες, Arist.

[Lectern, a, ἀναγνωστήριον, τό, Hesych.; ἄμβων, ωνος, ὁ, Sozom., Paul. Sil.]

[*To go up into the lectern*, ἀμβωνίζομαι, i. e., ἐπὶ τὸν ἄμβωνα ἀναβαίνω, Eccl.]

Lecture, a, σχολή, ἡ, Plat.; ἀκρόᾱσις, εως, ἡ, Æschin.; [ἀνάγνωσμα, ατος, τό, Luc.]

Lecture, to, ἀποστοματίζω, only act., c. dat., Plat.

[Lecturer, a, ἀναγνωστής, οῦ, ὁ, Plut., Cic.]

Led, *vid.* at end of To lead.

Leech, a, βδέλλα, ἡ, Hdt., Theoc.

A leech (metaph. of a man, a parasite), βδελλολᾰρυγξ, υγγος, ὁ, Cratin.

Leek, a, γήτειον, τό, Ar.; γήθυον, τό, Ar.; πρᾰσον, τό, Ar., Theoph.

Like a leek, πρασοειδής, ές, Hipp.

Of the color of a leek, πρᾰσῐνος, ον, Arist.; πρᾰσιος, ον, Plat.; πρασσαῖος, α, ον (name of a frog), h.

Eating leeks, πρασσοφᾰγος, ον, for πρᾰσοφ., h.

A grub which destroys leeks, πρᾰσοκουρίς, ῐδος, ἡ, Strattis, Arist.

Lees (wine lees), τρύξ, τρῠγός, ἡ, Archil., Anac., Ar., Hdt., Thuc.; πηλός, ὁ, Soph.; ὑποστᾰθμη, ἡ, Plat., Hipp.

Of lees, τρῠγῐκός, ή, όν, Ar.

Leeward, ὑπήνεμος, ον, Xen.

We sat under the lee, καθήμεθ' . . . ὑπήνεμοι, Soph.

On the leeward side, ἐκ τοῦ ὑπηνέμου, Xen.

Left, ἀριστερός, ά, όν, Hom., Soph., Xen., Dem.; σκαιός, ά, όν, Hom., Hes., Æsch., Soph., Plat.; εὐώνῠμος, ον, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; λαιός, ά, όν, Æsch., Eur.

On the left, λαιᾶς χειρός, Æsch.; πρὸς λαιᾶ χερί, Eur.; ἐπ' ἀριστερά and ἐπ' ἀριστερὰ χειρός, Hom.; ἐξ ἀριστερᾶς, Soph.; ἐς ἀριστεράν, ἐν ἀριστερᾷ, ἐξ ἀριστερῆς χειρός, or ἀριστερῆς χειρός without prep., Hdt.

To the left of us, ἐν ἀριστερᾷ ἡμῶν, Xen., etc.

(In military movements) *on the left*, ἐπ' ἀσπίδα, Xen.; *to the left*, παρ' ἀσπίδα, Xen.

Leg, a, σκέλος, τό, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; πούς, ποδός, ὁ, also of the leg of a table, etc., Hom., Eur., Xen.; κνήμη, ἡ, Hom., Eur., Hdt., Xen., Dem., Theoc.; κῶλον, τό, Trag., Plat.; σκελίσκος, ὁ, Ar.

[*A wooden leg*, ξύλινος πούς, Hdt.]

[*The middle of the leg*, μεσοκνήμιον, τό, Strab.]

[*The leg of a compass*, ὀβελίσκος, ὁ, Ar.]

The small bone of the leg, περόνη, ἡ, Xen.

Legs, the, γυῖα, τά, Hom., Eur.

With two legs (i. e., walking, not crawling), δῐβᾰμος, ον, Eur.

Dragging their legs heavily, εἰλῐποδες, ποδος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Eupol., Theoc.

With small thin legs, κᾰκοσκελής, ές, Xen.; μῑκροσκελής, ές, Arist.; κᾰκόκνημος, ον, Theoc.

With stout legs, πᾰχῠκνημος, ον, Ar.; ὑπερσκελής, ές, Plat.

With long legs, μᾰκροσκελής, ές, Æsch.

With red legs, φοινῑκοσκελής, ές, Eur.

With bad legs, κᾰκοσκελής, ές, Xen.

Crossing his legs (of a narrow-chested horse), ἐπαλλάξ, Xen.

[*To have one's legs crossed, to sit cross-legged*, ἴσχω τὼ πόδε ἐναλλάξ, Ar.]

With brazen legs, χαλκοσκελής, ές, Soph.

With three legs (of a table, etc.), τρισκελής, ές, Cratin.

Any thing standing on three legs, τρῐπους, ποδος, ὁ, Xen.

Legacy, a, δόσις, εως, ἡ, Isæ.

A legacy (i. e., any thing left behind), λείψᾰνον, τό, Eur., Mel.

Legal, νομῐκός, ή, όν, Plat., Arist.; δῐκαιος, α, ον, and ος, ον (opp. to *equitable*, ἐπιεικής), Hdt. *Vid.* Lawful.

Legally, νομίμως, Xen., Plat., Isoc.

Legate, a, πρέσβυς, only pl. in prose, Æsch., Ar., Omn. prose. *Vid.* Ambassador.

Legatee, a, κληρονόμος, ὁ καὶ ἡ, Plat., Isoc., Dem. *Vid.* Heir.

Legend, a, μῦθος, ὁ, Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc.; μῡθολόγημα, ᾰτος, τό, Plat.

Learned in legends, μῡθολογῐκός, ή, όν, Plat.

Celebrating legends, μῡθοπλόκος, ον, Sapph.; μυθοποιός, όν, Plat.

A teller of legends or *legendary stories*, μῡθολόγος, ὁ καὶ ἡ, Plat.

Legendary, πᾰλαίφᾰτος, ον, Hom.; μῡθῐκός, ή, όν, Plat.; μῡθώδης, ες, Thuc.

Legendary, adv., μῡθῐκῶς, Arist.

To relate legendary stories, μῡθολογέω, also in pass. of the stories so related, Plat., Isoc., Dem.

One must tell legendary stories, μῡθολογητέον, Plat.

Legendary lore, μῡθολογία, ἡ, Plat.

Legible, εὐανάγνωστος, ον, Arist.

Legislation, νομοθεσία, ἡ, Plat.; νομοθέτησις, εως, ἡ, Plat.; ἡ νομοθετική, Plat. *Vid.* Law.

Legislative, νομοθετῐκός, ή, όν, Plat.

Legislator, a, νομοθέτης, ου, ὁ, Omn. Att. prose: νομογρᾰφος, ὁ, Plat.; [νόμων ποιητής, or simply ποιητής, ὁ, Plat.]

To be a legislator, νομοθετέω, Plat. *Vid.* Law.

Legitimacy, γνησιότης, ητος, ἡ, Arist.

Legitimate, ἰθᾱγενής, ές, Hom.; γνήσιος, α, ον, Hom., Soph., Eur., Ar., Isoc., Dem.; νόμῐμος, η, ον, and ος, ον, Eur.

Legitimately, γνησίως, Isoc. *Vid.* Lawfully.

Leguminous *plants*, *vid.* Pulse.

Leisure, σχολή, ἡ, Pind., Omn. Att., Hdt.; ἡσῠχία, ἡ, Thuc., Xen.; ἀργία, ἡ, Plat.

A love of leisure, ἀπραγμοσῠνη, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Dem.

Want of leisure, ἀσχολία, ἡ, Pind., Thuc., Xen.

[*A life of leisure*, ὀλιγοπραγμοσύνη, ἡ, Plut.]

And do not let us decide in a hurry in one brief day, but at leisure, μηδ' ἐπειχθέντες ἐν βραχεῖ μορίῳ ἡμέρας

. . . βουλεύσωμεν, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν, Thuc.

To leave a person no leisure to do . . ., ἀσχολίαν τινὶ πᾰρέχω, c. τοῦ and infin., sometimes c. τῷ and infin., or εἰς τὸ μή and infin. (πᾰρέχω, imperf. πᾰρεῖχον, fut. πᾰρέξω, no aor. 1, aor. 2 πᾰρέσχον, infin. παρασχεῖν, perf. πᾰρέσχηκα), Xen., Plat.

To have leisure, σχολάζω, only act., sometimes c. dat., or c. πρός and acc. of any purpose or occupation for which, Ar., Thuc., Xen., Plat., Dem.; [*for* any thing, προσευκαιρέω, c. dat., Plut.]

To spend one's leisure in, ᾽ἀποσχολάζω, c. ἐν and dat., Arist.

One having leisure, ἀργός, οῦ, c. gen. of what one has leisure from, Eur.; ᾽ἀπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Thuc., Xen., Dem.; σχολαστῐκός, ή, όν, Arist.

At one's leisure, ἕκηλος, η, ον, Hom.

Having no leisure, ἄσχολος, ον, Plat.

LEISURELY (i. e., doing any thing in a leisurely manner, or of the thing done, done in a leisurely manner), σχολαῖος, α, ον, Thuc., Xen.; ἥσυχος, ον, Xen.

Leisurely, in a leisurely manner, adv., σχολαίως, compar. σχολαιότερον and σχολαίτερον, superl. σχολαιότατα and σχολαίτατα, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; σχολῇ, Theoc., Andoc.

LEND, TO, δᾰνείζω (mid. not used in this sense), c. εἰς and acc. of the security on which, c. ἐπί and dat. of the interest for which, Ar., Xen., Plat., Dem.; εἰσδανείζω, Plat.; κῐ́χρημι, aor. 1 ἔχρησα, no other tenses in this sense, Ar., Hdt., Xen., Dem.; προΐεμαι, mid., aor. 1 -ηκάμην, Plat.; ἐκδίδωμι, aor. 1 act. -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Dem.

To lend at interest, τοκίζω, Dem.

To lend on bond, συμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Isoc., Dem.

To lend on mortgage, ᾽ὑποτίθεμαι, mid., aor. 1 ὑπεθηκάμην, Dem.; ᾽ἀποτῑμάομαι, mid., also in pass. of the property mortgaged, Dem.

To lend besides (at interest), προσμισθόω, Dem.

To lend on property already encumbered or mortgaged, ἐπῐδᾰνείζω, Dem., Arist.

You would lend an ear to my words, καί κεν ἐμῶν ῥημάτων . . . ὑπεῖχες οὖας, Simon.

For I will not lend myself to your husband so as to plan treachery, οὐ γὰρ ἐμπλέκειν πλοκὰς ἐγὼ παρέξω σῷ πόσει τοὐμὸν δέμας, Eur.

LENDING, A, δᾰνεισμός, ὁ, Eur., Plat.

LENGTH, μῆκος, τό, Omn.; μέτρον (of a road or journey), τό, Hom.; πλῆθος, τό (of time), Soph., Thuc., Plat., Isoc.; μᾶ'κρος, τό, Ar.

[*Of like* or *equal length* (in prosody), ὁμοιόχρονος, ον, Dion.]

To come or *to stand within a spear's length*, εἰς δορὸς τάξιν μολεῖν, or στῆναι, Eur.

To go great lengths in, πρόσω ἐλαύνω (for tenses see v. under TO DRIVE), c. gen., Xen., Plat.

LENGTH, AT (to speak, etc.), διηνεκέως, contr. διηνεκῶς, Hom., Æsch., Ap. Rh.; [μακράν, Æsch.; μῆκος (adv.), Soph., opp. to σύντομα.]

Tell me, not at length, but briefly, εἰπέ μοι, μὴ μῆκος ἀλλὰ σύντομα, Soph.

At length (of time), τέλος, τὸ τέλος, or εἰς τέλος, Trag., Hdt., Plat., Xen.; χρόνῳ, ἐν χρόνῳ, σὺν χρόνῳ, χρόνῳ ποτέ, Soph., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* AT LAST.

[*Now, at length*, ἤδη ποτέ, Hom., etc.]

To speak at length, μᾰκρηγορέω, only act., Æsch., Eur., Thuc.; μᾰκρολογέω, pres. opt. μᾰκρολογοίην, Xen., Isoc., Dem.

To speak at length, to relate or *explain at some length*, μηκύνω, c. acc. (also c. λόγους), or c. περί and gen., Thuc., Plat.

[*Speaking at great length, lengthy speaking*, μακρολογία, ἡ, Plat.]

LENGTHEN, TO, μηκῡ́νω, Pind., Omn. Att., Hdt.; τείνω, Æsch., Eur.; ᾽ἀπομηκῡ́νω, Plat.; ἐπεκτείνω, Arist.; μακροποιέω, Arist.; [(in pronunciation), παρατείνω, Gram.]

[LENGTHENING, A (in pronunciation), προσχηματισμός, ὁ, and παραγωγή, ἡ, Gram.]

LENGTHINESS (of speech or phrase, etc.), ᾽ὑπεροχή, ἡ, Plat.; [μακρολογία, ἡ, Plat.]

[LENGTHWISE, ἐπὶ τὰ μακρότερα, Hdt.]

LENIENT, συγγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, often c. gen., Eur., Xen., Plat.; συγγνωμονῐκός, ή, όν, Arist.

[LENITIVE, παραλεαντικός, ή, όν, Diph. Siphn.]

LENITY, συγγνώμη, ἡ, Hdt., Plat.

LENT, δεδᾰκεχρημένος, η, ον, Dem.

[LENT, νηστεία, ἡ, in classical writers *a fast* in general, Hdt., etc.; τεσσαρακοστὴ νηστεία, ἡ, Eccl.]

LENTIL, φᾰκός, ὁ, Sol., Hdt., Hipp.

A decoction of lentils, φᾰ́κιον, τό, Hipp.

Like lentils, φακώδης, ες, Hipp.

Of the color of lentils, ὑποφᾰκώδης, ες, Hipp.

LEOPARD, A, πόρδᾰλις, εως, ὁ καὶ ἡ, Hom.; πάρδᾰλις, εως, ἡ, Hdt., Xen.; [πάρδος, ὁ, Æl.]

A leopard's skin, παρδᾰλέη, ἡ, Hom., Pind., Hdt.

Borne by leopards, παρδᾰλήφορος, ον, Soph.

[*Leopard-like*, παρδαλώδης, ες, Ath.]

LEPROSY, λέπρα, ἡ, Hdt.; λεύκη, ἡ, Hdt., Plat.; [ἀλφός, ὁ, Hes., Hipp.]

To have leprosy, λεπράω, only act., Hipp.

[LEPROUS, ἀλφώδης, ες, Galen.]

LESS, μείων, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen.; ᾽ὑπολίζων, ον (only in size), Hom.; ἐλάσσων, ον, Omn.; ἥσσων, ον, Omn.; μειότερος, α, ον, Ap. Rh.; ὀλίζων, ον, Call.; βρᾰχῠ́τερος, α, ον (as opp. to πλέων), Thuc. *Vid.* LITTLE.

Less than ten years, ἔλασσον δέκα ἔτη, Plat.

To consider of less value, περὶ ἐλάσσονος ποιέομαι, Hdt.

Less, adv., ἧσσον, Omn. Att.; μειόνως, Soph.; ἔλασσον, Soph., Plat.; ἐλασσόνως, Antipho; also the neut. sing. acc. of the preceding adjectives.

Much less, μὴ ὅτι, Xen.; μή τί γε and μή τί γε δή, Dem.

LESSEN, TO, μῐνῠ́θω (also intrans.), only pres. and imperf. act., imperf. poet. μινύθεσκον, Hom., Hes.; παραιρέω, act., c. gen., mid. -ομαι, c. acc., Thuc., Dem.; ἐλασσόω, Plat., Lys., Isoc.; μειόω, Xen. *Vid.* TO DIMINISH.

One must lessen, ᾽ἀφαιρετέον, c. gen., Plat.

To be lessened, [*to become less*, μινύθω, Hom.; μειόομαι, Plat.]; ἀποστενόομαι, pass. (of eyes from the swelling of a face), Theoc.

LESSENING, A, μῑνῠ́θησις, εως, ἡ, Hipp.; μείωσις, ἡ, Arist. *Vid.* DIMINUTION.

LESSON, A, μᾰ́θος, τό, Alcæ., Æsch.; μᾰ́θημα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; παίδευμα, ᾰτος, τό, Soph., Xen., Plat., Isoc., Dem.; δῖδαγμα, ᾰτος, τό, Eur., Xen.; ἐπῐ́δειγμα, ᾰτος, τό, Xen.

A lesson (i. e., a warning not to repeat such and such conduct), σωφρόνισμα, ᾰτος, τό, Æsch.

It will be a lesson to us, διδασκᾰ́λίαν παρέξει, Thuc.

[LESSOR, πωλητής, οῦ, ὁ (prop. of the taxes at Athens), Antipho.]

LEST, μή, usu. followed by aor. 1 or 2 subj. after a verb in pres. or fut. (in Hom. also after aor. imper.), followed by opt. when the word preceding is in the past tense, but sometimes by pres. subj. (in Trag. "a subjunctive follows μή even when preceded by a past tense, contrary to Dawes's rule, either when the matter is still in existence at the time when we are speaking and likely to continue to exist, or when we wish to speak with greater force and energy;" ELLENDT, following PORSON, who thus speaks of Dawes's canon, "but the Tragedians do not seem to have observed this rule in all cases"), also with past tense in indic. to express a past action, Omn.; μή is often also joined with other particles with the same construction, μήπως, μήπου, Omn.; μὴ οὐ, Omn. Att., Hdt.; ὅπως μή (DAWES denied that ὅπως μή was ever used with any tense except aor. 2 or indic. fut.; but this is doubted now, or rather denied), Omn. Att.

Lest at all, μή τι, Hom., Æsch.

Lest at any time, μήποτε, Omn.

Lest in any way, μήπως, Hom.

LET, TO, ἐφίημι (ῐη Hom., ῑη Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα (aor. 2 subj. ἐφείω, only in Hom., who also has 3d sing. imperf. ἐφίει), often also mid., but not pass., c. dat. pers., c. infin., or c. acc. rei, Hom., Æsch., Soph., Xen.; ἐάω, also poet. (not Att.) εἰάω, augmented tenses εἰ., Omn. *Vid.* TO PERMIT.

To let alone, not trouble, disregard, etc., ἐάω, Omn.

[*To let* (a person or thing) *go* (renounce), χαίρειν ἐάω or κελεύω, c. acc., Hdt., etc.; *to let* (it) *go* or *slip*, προΐημι, Dem.]

[*To let* (one) *be* so and so, προΐημί τινα, c. part., Thuc.]

[*To let* (one) *come to the fire*, προσίημί τινα εἰς τὸ πῦρ, Xen.]

To let down, κᾰθίημι, sometimes c. gen. of the place whence, Hom., Eur., Thuc.; συγκᾰθίημι, Eur., Plat.; ἐγκᾰθίημι, Ar.; πᾰρᾰκᾰθίεμαι, mid., Eur.

To let down by a rope, κᾰθῑμάω, chiefly in pres., Ar.

[*To let in* (water), παραχαλάω, Ar.] *Vid.* TO LEAK.

To let out (sail, rope, etc.), ἐξίημι, Pind., Eur.; ἐκφρέω (of letting a man out), Ar.

To let on hire, μισθόω, c. dat. pers., c. acc. rei, gen. of the price, Ar., Hdt., Dem.; ἐκμισθόω, Xen., Lys., Æschin.; ᾽ἀπομισθόω, Thuc., Lys., Dem.

To let out (esp. to let out the revenue, etc., to a contractor), ᾽ἀποδίδομαι, mid., aor. 1 -εδωκάμην, Thuc., Andoc., Dem.; ἐκδῖδωμι (esp. of any job which is given to a tradesman to

do by contract), Hdt., Dem.; πωλέω, Æschin.

To let one's self down (i. e., condescend), συγκᾰθίημι ἐμαυτόν, Plat.

[*Not let out* (of a house), ἀμίσθωτος, ον, Dem.]

LETHARGIC—*rather lethargic*, ὑποκᾰρώδης, ες, Hipp.

LETHARGY, λήθαργος, ὁ, Hipp.

LETTER, A (of the alphabet), γράμμα, ᾰτος, τό, Soph., Hdt., Xen.; σύνθημα, ᾰτος, τό (when written), Soph.

[*One who does not know his letters*, ἀναλφάβητος, Philyll.]

A letter (i. e., an epistle), βῐ́βλος, ἡ, Æsch., Hdt.; ἐπιστολή, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem., Isoc.; δέλτος, ἡ, Eur.; γραφή, ἡ, Thuc.; γράμμα, ᾰτος, τό, Hdt., Thuc., Xen.

Having written in a folded letter many deadly things, γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά, Hom.

Writing in a folded letter, ἐν δέλτου πτυχαῖς γράψας, Eur.

In this letter which you saw me opening and sealing in the darkness of the night, εἰς τήνδε δέλτον ἣν κατ' εὐφρόνης σκίαν λύοντα καὶ ξυνδοῦντα μ' εἰσεῖδες, Eur.

[*A letter-carrier*, βιβλιοφόρος, ὁ, Polyb.] *Vid.* POSTMAN.

Letters (i. e., literature), μουσική, ἡ, Plat.

[*A man of letters*, μουσικός, ὁ, Ar.]

LETTUCE, θρῖδαξ, ᾰκος, ἡ, Hdt.; θριδακίνη (ρῐ, but ρῑ in Eubul., which passage, however, MEINEKE considers corrupt; Draco, however, calls θρίδαξ ῑ), Amphis; θρῐδᾰκῑνίς, ίδος, ἡ, Strattis.

Of lettuce, θρῐδᾰκῖνος, η, ον, Luc.

LEVEL, λευρός, ά, όν, Hom., Æsch., Eur.; ὁμᾰλός, ή, όν, Hom., Thuc., Xen., Plat.; ὁμᾰλής, ές, Xen., Plat.; 'ἄπεδος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; ἰσόπεδος, ον (ῑ Ep., ῐ Att.), Hdt.; ἐπῐπεδος, ον, Xen.; 'ἀφελής, ές, Ar. *Vid.* EVEN.

LEVEL, A, 'ἰσόπεδον, τό, Hom. *Vid.* PLAIN.

A level (i. e., a surveyor's instrument), στᾰφύλη, ἡ, Hom.

LEVEL, TO, λεαίνω, Ep. also λειαίνω, and Ep. fut. λειανέω (of roads or rough places), Hom., Theogn., Plat.; ὁμᾰλίζω, Isoc., Arist.

LEVER, A, μοχλός, ὁ, Hom., Æsch., Eur.

The fulcrum of a lever, 'ὑπομόχλιον, τό, Arist.

To move by means of a lever, μοχλέω (so as to throw down), Hom.; μοχλεύω, Eur.; 'ἀνᾰμοχλεύω (so as to open gates), Eur.

To aid in moving by means of a lever, σῠνεκμοχλεύω, Ar.

To force one's way out with levers, ἐκμοχλεύω, Ar.

To act as a lever, 'ὑπομοχλεύω, Hipp.

A moving by means of a lever, μόχλευσις, εως, ἡ, Hipp.; [μοχλεία, ἡ, Plut.]

One who uses a lever, μοχλευτής, οῦ, ὁ, Ar.

LEVERET, A, λᾰγιον, τό, Xen.

LEVITY, χᾰλιφροσῠνη, ἡ, Hom.

To be full of levity, χᾰλιφρονέω, only pres. act., Hom.

Full of levity, behaving with levity, χᾰλίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

LEVY, TO (troops), 'ᾰγείρω, perf. pass. ἀγήγερμαι, 3d pl. poet. ἀγηγέρᾰται, etc., Hom.; 'ἄθροίζω, Thuc., Xen.; συλλέγω, Xen. *Vid.* TO COLLECT, TO ASSEMBLE, TO ENLIST.

To levy (troops) *on* (a people), προστάσσω, fut. -ξω, c. acc. of the troops, dat. of the people, Hdt.

To levy (money), πράσσω, fut. -ξω, usu. c. dupl. acc., also c. acc. rei, παρά and gen. pers., in pass. more usu. of the people from whom the money is levied than of the money itself, Pind., Hdt., Omn. Att. *Vid.* TO EXACT.

They levied on them forty ships, according to the ability of the cities, κατὰ πόλεις ἐπήγγελλον τεσσαράκοντα νεῶν πλῆθος, Thuc.

[*Newly levied*, νεοσύλλογος, ον, Polyb.]

LEVYING, A (of troops), "ἄθροισις, εως, ἡ, Eur., Thuc.; συλλογή, ἡ, Xen.

A levying of war, σῠνᾰγωγὴ τοῦ πολέμου, Thuc.

A levying (of money), πρᾶξις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* EXACTION.

Levying on the allies their proportion of troops, στρατιὰν ἐπαγγέλλων ἐς τοὺς συμμάχους, Thuc.

LEWD, λάγνος (usu. of men), Criti., Arist.; [μάχλος, ον (of women), Hes.] *Vid.* WANTON, LASCIVIOUS.

[*A lewd fellow*, ψωλός, ὁ, Ar.]

LEWDNESS, [μαχλοσύνη, ἡ (prop. of women, Hom., Hes., Hdt.; μαργότης, ητος, ἡ, Eur.; μισητία, ἡ, Ar.]; λαγνεία, ἡ, Xen.

[LEXICON, λεξικόν, τό, Phot.] *Vid.* DICTIONARY.

[LEXICOGRAPHER, λεξικογράφος, ὁ, Et. Mag.; λεξικός, ὁ, Jo. Gaz.]

LIABLE (to be called to account, to action, prosecution, etc.), 'ὑπόδῐκος, ον, c. gen. of the cause, also of the penalty incurred, c. dat. of the person to whom, either of the agent or of the deed, Æsch., Plat., Isoc., Andoc., Dem.; 'ὑπέγγυος, ον (used in a more extended sense generally as responsible), Æsch., Eur., Hdt.; ἔνοχος, ον, Plat., Isoc., Antipho, Dem.; 'ὑπεύθῡνος, ον, c. gen. or c. dat., Æsch., Ar., Lycurg., Dem.

To be liable, ἐνέχομαι, imperf. ἐνειχόμην, fut. ἐνέξομαι, aor. 2 ἐνεσχόμην (to misfortune, to the law, etc.), c. dat., Eur., Plat., Lys., Dem.

But our power is less liable to this, ἡ δὲ ἡμετέρα δύναμις ἧσσον ἂν τοῦτο πάθοι, Thuc.

For they know that they live liable to every variety of fortune, ἐν πολυτρόποις γὰρ ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες, Thuc.

LIAR, A, ψεύστης, ου, ὁ, Hom., Pind., Soph., Hdt., Plat.; fem. ψεύστρια); ψευδής, έος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Thuc.; [ψευδὴς ἀνήρ, ὁ, Hdt.]; ψευδῶν 'ἄναξ (-ακτος, ὁ), Eur.; ψευδᾰποφάσκων, οντος, ὁ, Arist.

LIBATION, A, χοή, ἡ (esp. of libations to the dead), Hom., Trag., Hdt., Xen.; λοιβή, ἡ, Hom., Pind., Soph., Eur., Plat.; σπονδή, ἡ, Omn.; πέλᾰνος, ὁ, Æsch., Eur., Plat.; στέφος, τό, Æsch.; λίψ, λῐβός, ὁ, Æsch.; λουτρον, τό, in pl. only, Soph., Eur.; χῠ'τλα, τά, Ap. Rh.; ἐπῐλοίβη, ἡ, Orph.

To pour a libation, offer a libation, σπένδω, fut. σπείσω, etc., aor. 1 poet. σπείσασκον (not Att.), perf. pass. ἔσπεισμαι, used both in act. and pass. sense, Omn.; ἀποσπένδω, Hom., Eur., Plat., Antipho; λείβω, no perf. or aor. 2, aor. 1 only in Hom., usu. c. acc. of the materials of which the libation consists, c. dat. of the god to whom, etc., Hom., Trag.; ἐπῐλείβω, Hom.; 'ἀπολείβω, Hes.; ἐκσπένδω, Eur.

To pour a libation over, ἐπισπένδω, c. dat. or c. prep. ἐπί and gen., κατά and gen., etc., Æsch., Eur., Hdt.; ἐπιστέφω χοάς, c. dat., Soph.

To join in a libation, συσπένδω, Dem., Æschin.

To pour libations over the burnt sacrifices, δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι (aor. 2 infin. act. from καθίημι, aor. 1 καθῆκα), Eur.

I pour over you a libation of my tears, Δακρύοις κατασπένδω σε, Eur.

Fit for libations, σπονδήσῐμος, ον, Philem.

Full of libations (a vessel), χοήρης, ες, Eur.

Fond of libations, employed in libations, φῐλόσπονδος, ον, Æsch.

To whom no libation is offered, ἄσπονδος, ον, Eur.

Sharing in a libation, ὁμόσπονδος, ον, c. dat. of the companion, Hdt., Dinarch., Dem.; σύσπονδος, ον, Æschin.

The right of beginning the libation, σπονδαρχία, ἡ, Hdt.

LIBERAL, ἄφθονος, ον, compar. ἀφθονέστερος (of the giver or of the gift), Hes., h., Pind., Eur., Xen., Dem., Æschin.; ἐλευθέριος, ον, Plat., Xen., Lys., Arist.; ἐλεύθερος, α, ον, and ος, ον, Soph., Hdt.; εὐδᾰπᾰνος, ον, Hdt. *Vid.* GENEROUS.

LIBERALITY, πολῠδωρία, ἡ, Xen.; φιλανθρωπία, ἡ, sometimes c. gen. of the person toward whom, Xen., Æschin.; ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, Plat., Arist.; 'ἀφειδία, ἡ, Plat.; φῐλοτῑμία, ἡ, Dem., Æschin.

LIBERALLY, ἀφθόνως, Plat.; ἐλευθερίως, Xen.; 'ἀφειδῶς, Hdt.

LIBERATE, TO, λύω (ῠ properly, but sometimes ῡ in arsis, in compounds ῡ), fut. λύσω, perf. pass. λέλῠμαι, often c. gen. of the thing from which, Omn.; ἐκλύω, c. gen., sometimes c. dat., Hom., Trag., Xen.; ἐλευθερόω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem. *Vid.* TO FREE, TO DELIVER.

LIBERTINE, A, 'ἄσωτος, ὁ, Soph., Dem. *Vid.* PROFLIGATE.

LIBERTINISM, 'ἀσωτία, ἡ, Plat., Isoc.

LIBERTY, ἐλευθερία, ἡ, Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.

One's personal liberty, σῶμα, ᾰτος, τό, Lys., Antipho.

To take liberties with, ἕλκω, imperf. εἷλκον, fut. ἑλκῠσω, aor. 1 εἵλκυσα, etc., Lys.

LIBRARY, A, βιβλιοθήκη, ἡ, Cratin. jun.

LICENCE, ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, Plat.; ἐξουσία, ἡ, Xen., Dem.

Licence of speech, παῤῥησία, ἡ, Eur., Plat., Isoc., Dem.

To indulge in licence, ἐλευθερόομαι, pass., Plat.

LICENSE, TO, ἐάω, augment, ει., Omn. *Vid.* TO PERMIT.

LICENTIOUS, μάργος, η, ον, Att. also ος, ον, Theogn., Æsch., Eur.; 'ἀκρᾰτής, ές, Æsch., Xen., Æschin., Arist.; 'ἀκόλαστος, ον, Hdt., Plat., Arist.; 'ἄτακτος, ον, Plat., Critias; εὐχερής, ές, Dem. *Vid.* PROFLIGATE.

A licentious man, 'ὑβριστής, οῦ, ὁ, sometimes used adjectively, Ar., Xen., Dem.

LICENTIOUSLY, 'ἀκολάστως, Xen., Isoc.; 'ἀκρᾰτῶς, Plat.; εὐχερῶς, Plat., Dem.

LICENTIOUSNESS, "ὕβρις, εως, ἡ, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Dem.; μαργότης, ητος, ἡ, Soph., Eur.; εὐχέρεια, ἡ, Æsch., Æschin.; 'ἀκολᾰσία, ἡ, Thuc., Plat., Isoc., Dem.; ἐξουσία, ἡ, Thuc.; 'ἀκρᾰσία, ἡ, Xen., Isoc., Arist.;

'ἀταξία, ἡ, Plat.; 'ἀνεπῐπληξία, ἡ, Plat.; μαργοσύνη, ἡ, Ap. Rh.

Lick, to, λιχμάω, but much oftener -ομαι, mid., no pass., Eur., Ar., Theoc.; 'ἀπολιχμάομαι, mid., Hom.; λιχμάζω, fut. -ᾰσω, only act., Hes., Mosch.; λείχω (Hes. has gen. masc. part. λελειχμότος), only act., Hes., Æsch., Ar., Hdt.

To lick up, 'ἀνᾰλείχω, Hdt.; διᾰλείχω, Ar.

To lick round, περῐλείχω, Ar.; περιλιχμάομαι, Plat.

One who is glad to lick up the scraps of a feast (i. e., a beggar), δαιτῶν 'ἀπολῡμαντήρ, ῆρος, ὁ, Hom.

Lictor, a, ῥαβδοφόρος, ὁ, Polyb.; ῥαβδοῦχος, ὁ, Polyb.

The lictor's office, ῥαβδουχία, ἡ, Plut.

To be a lictor, ῥαβδουχέω, Plut.

Lid, a, κρήδεμνον, τό, Hom.; πῶμα, ᾰτος, τό, Hom., Hes.; ἐπῐθημα, ᾰτος, τό, Hom., Hdt. *Vid.* Cover.

To furnish or *cover with a lid*, πωμάζω, Arist.; περῐπωμάζω, Theoph.; πᾰρᾰπωμάζω, Arist.; περιπωματίζω, Theoph.

A making of lids, ἐπῐθημᾰτουργία, ἡ, Plat.

Lie, a, ψεῦδος, τό, Omn.; ψῦθος, τό, Æsch.; ψευδολογία, ἡ, Isoc., Dem.; ψεῦσμα, ᾰτος, τό, Plat.; πλάσμα, ᾰτος, τό, Dem.

Fond of lies, apt to tell lies, φῐλοψευδής, ές, Hom., Plat.

Fondness for lies, φῐλοψευδία, ἡ, Hipp.

[*To tell lies*, ψεῦδος, ψεύδη φημί, Hom., ἐρέω, Hom., Antipho, and λέγω, Soph.; ψευδῆ λέγω, Æsch., Antipho.] *Vid.* To lie.

Lie, to (i. e., to speak falsely), ψεύδομαι, mid., pass. sometimes of what is falsely said, esp. in perf. pass., Omn.; κᾰταψεύδομαι, sometimes c. gen. of the person against whom or to whose injury the lies are told, Eur., Ar., Plat., Antipho, Dem.; ψευδηγορέω, only act., Æsch.; ψευδοστομέω, only act., Soph.; ψευδολογέω, only act., Isoc., Æschin.; ἐκκλέπτω λόγον, Soph.; οὐδὲν λέγω, Ar., Plat.

To tell a lie in addition, ἐπιψεύδομαι, Xen.; ἐπῐκᾰτᾰψεύδομαι, Hdt., Thuc.

To join in a lie against a person, συγκαταψεύδομαι, c. gen., Æschin.; συνεπιψεύδομαι (simply), sine cas., Call.

Lie, to (lie down), ἐπῐκλίνομαι, aor. 1 poet. (not Att.) -εκλίνθην, for -εκλίθην, Hom., Soph., Eur., Hdt.; 'ἀνᾰκλίνομαι, Hom.; 'ὑποκλίνομαι, Hom.; κᾰτᾰκλίνομαι, Ar., Xen., Plat., Andoc., Dem.; κείω, only in pres. part. act., Hom.; κεῖμαι, 2d sing. κεῖσαι, 3d pl. poet. (not Att.) κείᾰται, κέαται, and κέονται, so 3d pl. imperf. κείατο, κέατο, 3d sing. imperf. poet. (not Att.) also κέσκετο, infin. poet. (not Att.) often κέεσθαι, subj. κέωμαι, fut. κείσομαι, Dor. κεισεῦμαι (κεῖμαι being in reality an old perf. pass. like ἧμαι), Omn.; 'ἀνᾰκειμαι, Hom.; κᾰτᾰκειμαι, Hom., Hes., Pind., Hdt., Xen., Plat.; κατᾰκείω, poet. κακκείω, Hom.; λέγομαι, mid. and pass., esp. in fut. and aor. 1 mid., pluperf. pass. in imperf. sense, 3d sing. ἔλεκτο, imper. λέξο and λέξεο, Hom., Hes.; κᾰτᾰλέγομαι, also with infin. καταλέχθαι, part. καταλεγμένος, Hom., Hes.; ὁρμέω, Æsch.; ἐκτείνομαι, pass., Soph.; κᾰτᾰβάλλομαι, mid. and pass., perf. pass. -βέβλημαι, c. εἰς and acc. of that in which, Theoc.

To lie on or *in*, ἔγκειμαι, c. dat., Hom., Hes., Xen.; ἐπῐκειμαι, c. dat. or c. ἐπί and dat., or c. ἐπί and gen., Hom., Hes., Theogn., Eur., Xen.; περῐκειμαι, c. dat., Hom.; ἐγκᾰτᾰκειμαι, Theogn., Ar.; ἐγκᾰτᾰκλίνομαι, Ar.; ἐγκᾰτᾰλέγομαι, Ap. Rh.

To lie on, or *in front of*, πρόκειμαι, c. gen., sometimes (simply to lie) sine cas., Soph., Eur., Hdt., Xen.

To lie near, close to, πᾰρᾰκειμαι, c. dat., Soph.; πρόσκειμαι, c. dat., Soph., Eur., Ar.

To lie with, to lie by the side of, πᾰρᾰλέγομαι, c. dat., Hom., h., Ap. Rh.; πᾰρᾰκᾰτᾰλέγομαι, 3d sing. pluperf. sync. παρκᾰτέλεκτο, c. dat., Hom.; σύγκειμαι, c. dat., Soph.; συγκᾰτᾰκειμαι, Plat.; πᾰρᾰκᾰτᾰκειμαι, c. dat., Xen.; συγκλίνομαι, pass., c. dat., Eur., Hdt.; πᾰρᾰκλίνομαι (sometimes also of places lying near one another), Arist., Call.

To lie imbedded in, λοχεύομαι, pass., Ar.

To lie under, 'ὑπόκειμαι, c. dat., Thuc., Plat., Isoc., Æschin.

To lie off (a place), 'ὑπεραιωρέομαι, pass., c. gen., Hdt.

To lie at full length, ἐπέχομαι, mid., imperf. ἐπειχόμην, fut. ἐφέξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐπεσχόμην, part. ἐπισχόμενος, etc., Hes.

To lie in wait for, ἐφεδρεύω, only act., c. dat., Eur., Thuc. *Vid.* Ambush.

Lie down in . . ., χῠ'τλασον σεαυτὸν ἐν . . ., Ar.

To make to lie down, λέγω, only in aor. 1 act., Hom.; κλίνω, Eur. *Vid.* To lay.

A lying down, κλῐσις, εως, ἡ, Eur.

Lying under this imputation, φέρων τήνδε βάξιν, Soph.

Lieutenant, a, 'ὕπαρχος, ὁ, Eur., Xen.; 'ὑποστρᾰτηγος, ὁ, Xen.

A lord lieutenant, νομάρχης, ου, ὁ, Hdt.; νόμαρχος, ὁ, Arist.

To be a lieutenant to a superior officer, 'ὑποστρᾰτηγέω, only act., c. dat., Xen.

Lord lieutenancy, a, νομαρχία, ἡ, Diod.

Life (i. e., lifetime, course of life, etc.), αἰών, ῶνος, ὁ καὶ ἡ (never fem. in prose), (also acc. αἰῶ, Æsch.), no pl. in this sense, Hom., Pind., Trag., Hdt.; βίος, ὁ, no pl., Omn.; βίοτος, ὁ, no pl., Hom., Trag.; βιοτή, ἡ, no pl., Hom., Trag., Hdt., Xen., Dem.; βιότης, ητος, ἡ, no pl., h.; ζωή, ἡ, Hom., Pind., Trag., Hdt. *Vid.* Syn. 123.

Life (i. e., the principle of life), ψῡχή, ἡ, Omn.; θῡμός, ὁ, Hom., Æsch., Eur.; πνοή, ἡ, in pl., Eur.

Life is no longer granted to me, οὐκέτι μοι φῶς, οὐδ' ἀελίου τόδε φέγγος, Eur. *Vid.* To live.

To come to life again, to bring back to life, vid. To live again.

Preferring your life to my own, ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς καταστήσασα φῶς τόδ' εἰσορᾶν (σε), Eur.

The principle of (vegetable) *life*, τὸ φῠτῐκόν, Arist.

Way of life, means of living, βίοτος, ὁ, Hom.; ζωή, ἡ, Hom.; βίος, ὁ, Soph., Eur.; δίαιτα, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; τροφή, ἡ, also ἡ τροφὴ βίου, Soph., Plat.; διᾰτρῐβή, ἡ, Ar., Xen., Dem., Æschin.; διαίτημα, ᾰτος, τό, Thuc., Xen.; διάγωγή, ἡ, in pl., Plat., Isoc.

The daily life of a man, πολῑτεία, ἡ, Dem.

A scanty means of living, βιότιον, τό, Ar.

A miserable life, κακοζοΐα, ἡ (poet. for -ζωΐα), Sapph.

[*An active bustling life*, πολυπραγμοσύνη, ἡ, Plat.; *a quiet retired life*, ὀλιγοπραγμοσύνη, ἡ, Plut.]

(He said) *that he had opposed him in some trifles only, and not in any matter concerning the safety of his life*, καὶ ἅμα, αὐτὸς μὲν ἐκείνῳ χρείας τινός, καὶ οὐκ ἐς τὸ σῶμα σώζεσθαι ἐναντιωθῆναι, Thuc.

To lead a life, βίον νομίζω, Æsch. *Vid.* To live.

[*To lead an easy, lazy life*, ῥᾳδιουργέω, Xen.]

Giving life, φερέσβιος, ον, Hes., h., Emped., Æsch., Ap. Rh.; βιόδωρος, ον, Æsch., Soph.; βιοδότης, ου, ὁ, Plat.

For you have given me life, σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο (2d sing. aor. 1 mid. from βιόω), Hom.

Nourishing life, βιοθρέμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; βιοτήσιος, ον, Ap. Rh., fem. βιοθρέπτειρα, Orph.

Giving the freshness or *vigor of life*, ζωθάλμιος, ον, Pind.

With three lives, τρισσόζωος, ον, Æsch.

Fond of life, φῐλόψῡχος, ον, Eur., φῐλόζωος, ον, Eur., Arist.

Fondness for life, φῐλοψῡχία, ἡ, Hdt., Plat.

To be fond of life, φῐλοψῡχέω, only act., Tyrt., Eur., Lys., Dem.

One must be or *ought to be fond of life*, φῐλοψῡχητέον, c. neg. (for all these words refer to behaving with cowardice from an undue love of life), Plat.

Deprived of the means of life, βιοστερής, ές, Soph.

Lifeless, 'ἀκήριος, ον, Hom.

Lifeless (i. e., nearly dead), ἡμῐθνής, -θνῆτος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Thuc. *Vid.* Dead.

Lift, to, ἀγκάζομαι, mid., no pass. (only of lifting in one's own hands or arms), Hom.; βαστάζω, fut. -ᾰσω, but aor. 1 pass. ἐβαστάχθην, Hom., Pind., Trag.; 'ἀνέχω, and in pres. 'ἀνίσχω, imperf. 'ἀνεῖχον and ἄνισχον, fut. ἀνέξω and ἀνασχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἀνέσχον, part. ἀνασχών, perf. ἀνέσχηκα, aor. 2 poet. ἀνέσχεθον (also in Eur.), (Hom. has also 3d sing. pres. indic. act. ἀνέχησι, as if from ἀνέχημι), Hom., Soph., Eur.; αἰωρέω, Hom., Pind.; ἀείρω, Hom., Pind., Hdt., and contr. αἴρω (only used in mid. in this form by Hom., and then not exactly in this sense), Æsch., Soph., Ar., Thuc., Xen.; 'ἀναείρω, Att. 'ἀναίρω, Hom., Eur.; ἐπαείρω, Att. ἐπαίρω, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; συναείρω, Hom.; ἐξαείρω, Att. ἐξαίρω (of which Hom. also uses the mid. as in αἴρω), Hom., Pind., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπᾰναίρω, Soph., Xen.; διαίρω, Xen., Arist.; κομίζω, fut. κομίσω, Att. κομιῶ, mid. κομίσομαι, Att. κομιοῦμαι, Omn.; κωχεύω, Soph.; κουφίζω, Soph., Eur., Plat.; ἐπῐκουφίζω, Soph., Xen.; 'ἀνᾰκουφίζω, Soph., Eur., Xen.; ἐπῐβαστάζω, Eur.; ἀερτάζω, only act., Ap. Rh.

[*To lift cattle* (i. e., to carry off and steal), βοῦς περιτέμνομαι, Hom.]

To lift on high, μετεωρίζω, Ar., Thuc., Xen., Plat.; μεταρσιόω, Hdt.; μετεωροποιέω, Hipp.

To lift (a hand) *against*, ἀνταίρω, Ion. ἀνταείρω, c. acc. of the hand, which is, however, often understood, c. dat. or c. πρός and acc. of the adversary, Hdt., Thuc., Xen.

[*To lift up the head*, ἀνακύπτω, Hdt., Xen.]

To lift out of, ἐξίσχω, only pres. and imperf., c. gen. or c. ἐκ and gen., Hom.

To lift up a little, 'ὑπεκφέρω, fut. -εξοίσω, aor. 1 -εξήνεγκα, aor. 2 -εξήνεγκον, Hom.

To lift over, ὑπεραίρω, Plat.

To lift up the voice, ὀρθιάζω, only act., c. dat. of what is uttered, Æsch.; ἐπορθιάζω, c. dat. or c. acc. of what is uttered, sometimes also c. dat. of any one or any thing spoken against, Æsch.; ἐξορθιάζω, Æsch.

[*To lift up the voice to sing*, ἀναβάλλομαι ἀείδειν, Hom.]

To be lifted up (of the mind), ἠερέθομαι, only in 3d pl. pres. and imperf., Hom.

Lifting up, adv., ἀέρδην and ἄρδην, Trag.

A lifting up (of hands in prayer), ὑπτίασμα, ατος, τό, Æsch.

[*A lifting up* (of the voice), ἀναβολή, ἡ, Pind.]

LIGAMENT, A, LIGATURE, σύνδεσμος, ὁ, pl. τὰ σύνδεσμα, Eur., Thuc., Plat. *Vid.* BAND.

LIGHT, φάος, contr. φῶς, φωτός, also in Hom. φόως (Hom. never uses φῶς, and forms the cases only from φάος; Trag. use φάος and φῶς, only φῶς in Att. prose, except that Xen. once has φάους), no pl. in this sense; αὐγή, ἡ, Hom., Xen., Plat.; αἴγλη, ἡ, prop. daylight, then any light, Hom., Pind., Soph., Eur.; φέγγος, τό (esp. daylight, though according to Hesych. φῶς is properly *daylight* and φέγγος *moonlight*, but is never so used in Trag., though it is by Xen., Plat.), h., Pind., Trag., Xen., Plat.; σέλας, αος, τό, dat. σέλαϊ and σέλα, no pl. except in Anth., Omn. poet., Plat.; λαμπάς ἄδος, ἡ, of the sun or lightning, Soph., Eur.; ὄμμα, ατος, τό, Pind., Æsch., Soph. *Vid.* SYN. 245.

A quivering, twinkling light (as of the stars), ῥιπή, ἡ, Soph.

To the light, φόωσδε, Hom.

Giving light, φαινολίς, ἡ, only fem. and only nom. (of morning), h., Soph.; φαεσφόρος, ον, Æsch., Eur., Ap. Rh.; φωσφόρος, ον, Eur.; φαναῖος, α, ον, Eur.; σελασφόρος, ον, Æsch.; λαμπαδοῦχος, ον (of day), Eur.

Giving a fearful light, αἰνολαμπής, ές, Æsch.

Having two lights (as a lamp), δίπυρος, ον, Ar.

A giving or *bringing of light*, φαεσφορία, ἡ, Call.

To give light, φαίνω (of carrying a torch before any one), c. dat., Hom.

To reflect light, etc., *vid.* TO REFLECT.

In order that it (the sun) *may as far as possible give light to the whole heaven*, ἵνα ὅτι μάλιστα εἰς ἅπαντα φαίνοι τὸν οὐρανόν, Plat. *Vid.* TO SHINE.

Having no light, 'ἀπολάμπετος, ον, h.; 'ἀλαμπής, ές, Soph.

Lighted up (with torches), λαμπάς, ἄδος, only fem., Soph.

LIGHT, TO, 'ἀνᾰφαίνω, aor. 2 poet. -φάνεσκον, used in intrans. sense, so also 2d perf. -πέφηνα (which is sometimes also used in act. sense), aor. 1 pass. poet. (not Att. also -φαάνθην for -εφάνθην, Hom.; δαίω, only pres. and imperf. act., in pass. pres. imperf. (no other tenses in Att.), also perf. pass. δέδαυμαι (only once in Simon.), also aor. 2 mid. 3d sing. subj. δάηται, and 2d perf. and pluperf. δέδηα, ἐδεδήειν, all in pass. sense, Hom., Trag.; 'ἀνᾰδαίω, sync. ἀνδαίω, Æsch.; ἅπτω, act. and pass., mid. never used in this sense except (once) fut. mid. in pass. sense, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; 'ἀνάπτω, Eur., Hdt., Xen., Æschin.; ἀντῐφλέγω, Pind.; ἀναφλέγω, Eur.; λάμπω, act., Eur., pass. *to be lit up*, Hom., Hes., Eur., Xen.; ἐναύω, only pres. act., Hdt., Xen. *Vid.* SYN. 273.

[*To light one's self a fire*, ἀνακαίομαι, Hdt.]

To light (i. e., to give light to a place), 'ὑπαυγάζω, only act., Ap. Rh.

To light a person to a place, πᾰρᾰφαίνω, c. ἐς and acc. of the place, Ar.

To light in turn, ἀντῐλάμπω, Æsch.

The lighting (or *time of lighting*) *the lamps*, 'ἀφή, ἡ, Hdt.

To light upon, ἐπῐβαίνω (on a time or a place), not in fut. or aor. 1 act., perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, part. -βάς, Hom., Pind.; ἐπῐπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, c. εἰς and acc., Isoc. *Vid.* TO MEET, TO FIND.

LIGHT, adj., φαέθων, οντος, only in masc. sing., Hom., Hes., Soph., Eur. in chor.; λευκός, ή, όν, Hom., Pind., Soph., Eur.; λαμπρός, ά, όν, Omn.; φαεινός, ή, όν, and after Hom. φαεννός, Hom., Pind., Trag. *Vid.* BRIGHT.

Light, adj. (in weight), πτερόεις, όεσσα, όεν, fem. sometimes contr. in Att. πτεροῦσσα, Hom., Hes.; ἐλᾰφρός, ά, όν, and ός, όν, Hom., Pind., Eur., Hdt., Plat., also of food, Arist.; κοῦφος, η, ον, Omn.; ἀήσυρος, ον, Æsch.; εὐάγκᾰλος, ον, i. e., easily borne in the arms, Æsch., Eur.; εὔφορος, ον, lit. (also metaph. of labor), Pind., Xen.; 'ἀβρῑθής, ές, Eur.; [(of punishment), μαλακός, ή, όν, Thuc.; (of the pulse), ἀβαρής, ές, Galen.] *Vid.* SYN. 297.

Light (of soil), λεπτός, ή, όν, Xen.

Light (i. e., active, of persons), εὔογκος, ον, Eur.

Light (i. e., unimportant), ῥᾴδιος, α, ον, and ος, ον, Eur. *Vid.* TRIFLING.

Light (as the bit of a bridle), λεῖος, α, ον, and ος, ον, Xen.

Light (of sleep), ἐγέρσῐμος, ον, Theoc.

Light—inspiring him with light-headed madness, ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν, Eur.

To make light of, ῥᾳδίως φέρω (fut. οἴσω, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον), ῥᾷστα φέρω, ὡς ῥᾷστα φέρω, Trag., Thuc., Plat.; ῥᾳθύμως φέρω, Plat.; ῥᾳδίως 'ἀνέχομαι, mid., imperf. ἀνειχόμην, fut. ἀνέξομαι or 'ἀνασχήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἀνεσχόμην, oftener ἠνεσχόμην, sometimes sync. ἠνσχόμην, Eur., Xen., Plat.; φαύλως φέρω, φαύλως κρίνω, Æsch., Eur.; δι' οὐδενὸς ποιέομαι, Soph.; παρ' οὐδὲν τίθεμαι, mid., Æsch.; παρ' οὐδὲν ἄγω, Soph.; [παροράω (e. g., τοὺς νόμους), Antipho.]

Not to make light of, οὐχ 'ἁπλῶς φέρω, Eur.

Because he made light of what had happened to him, ὅτι πρᾴως λέγοι τὸ αὑτοῦ πάθος, Xen.

For the injury to me of this accusation tends not to a light evil, οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, Soph.

It would be a light matter for them to kill their husbands, παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν ἂν ὀλλύναι πόσεις, Eur.

LIGHT-ARMED, ψῑλός, ή, όν, Ar., Omn. Att. prose; εὐσταλής, ές (τῇ ὁπλίσει), Thuc., Xen.

A light-armed soldier, γυμνής, ῆτος, ὁ, usu. in pl., Eur., Hdt., Xen.; γυμνήτης, ου, ὁ, Xen.; λῐθοβόλος, ὁ, Thuc., Plat.; πελταστής, οῦ, ὁ, Eur., Thuc., Xen. *Vid.* SYN. 156.

The body of light-armed troops, ἡ γυμνητία, Thuc.; τὸ πελταστικόν, Xen.; οἱ πελταστικοί, Plat.; τὸ ψιλόν, Xen.; [δύναμις ψιλή, Arist.]

[*Light-armed cavalry, the light horse*, ψιλοὶ ἱππεῖς, Plut.; πελτοφόροι ἱππεῖς, Polyb.]

Belonging to light-armed troops, γυμνητικός, ή, όν (of arms, etc.), Xen.

Like a most skillful light-armed soldier, πελταστικώτατα, Xen.

To overrun with light-armed troops, κᾰτᾰπελτάζω, Ar.

LIGHTEN, TO, TO MAKE LIGHT, act., κουφίζω (very often also intrans., *to be light*), also pass., but no mid., Hes., Soph., Eur., Plat., Dem.; 'ἀποκουφίζω, Eur.; 'ἀνᾰκουφίζω, esp. in pass., Eur.; ἐπῐκουφίζω, Eur.; ἐλᾰφρίζω, Mosch.

To hold out hope to a person so as to make his evils light, ἐξευμαρίζομαι ἐλπίδα, Eur.

To lighten (i. e., flash as lightning), ἀστράπτω, Hom., Soph., Æsch.; στράπτω, only act., Soph., Ap. Rh.

To lighten (i. e., to hurl lightning, as God does), κᾰταστράπτω, Soph.

LIGHT-HEARTED, ῥᾰ́θυμος, ον, Plat.

To be light-hearted, ῥᾳθυμέω, Plat.

[LIGHT-HOUSE, φάρος, ὁ, Anth.; φρυκτώριον, τό, Hdn.]

LIGHTLY, ἐλᾰφρῶς, Hom., Pind.; κούφως, superl. κουφότατα, Æsch., Eur., Thuc., Xen., also *with a light heart*, Eur., Hdt.

To speak lightly, πᾰραυδάω, only act., Hom.; πρᾴως λέγω, Xen.

To be lightly spoken of, φλαύρως ἀκούω, Hdt.

LIGHT-MINDED, κοῦφος, η, ον, Pind., Soph., Plat.; κουφόνοος, ον, contr. -νους, -νουν, Æsch., Soph. *Vid.* FICKLE.

LIGHTNESS, κουφότης, ητος, ἡ, Plat.; ἐλᾰφρότης, ητος, ἡ, Plat.

LIGHTNING, ἀστεροπή, ἡ, Hom., Pind.; στεροπή, ἡ, Hom., Hes., Pind., Trag.; σέλας, αος, τό, dat. σέλαϊ and σέλα (no pl. except in Anth.), also σέλας Διός, σέλας ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Hom., Soph., Hdt.; πῦρ, πῠρός, τό (no pl.), also πῦρ Διός, Hom., Pind., Soph.; Διὸς βέλος, τό, Pind.; ἀστρᾰπή, ἡ, Trag., Ar., Hdt., Xen.; λαμπάδες κεραύνιαι, Eur. *Vid.* SYN. 285.

Hurling lightning, ἀργῐκέραυνος, ον, Hom.; ἀστεροπητής, ου, ὁ, Hom., Soph.; φοινῑκοστερόπης, ου, ὁ, Pind.

To hurl lightning, *vid.* TO LIGHTEN.

To carry lightning, ἀστρᾰπηφορέω, Ar.

Of lightning, loaded with lightning, ἀστρᾰπηφόρος, ον (of fire), Eur.; ἀστραπαῖος, α, ον (of a storm), Arist.

A lightning-maker, Στερόπης, ου, ὁ (name of a Cyclops), Hes.

He who collects the lightning, στεροπηγερέτης, ου, ὁ, Hom.

To destroy by lightning, ἐκβροντάω, Æsch.

To be struck by lightning, ἐμβροντάομαι, pass., Xen.

Struck by lightning, ἐμβρόντητος, ον, esp. in the sense of astonished (thunder-struck), Ar., Xen., Dem.

Not struck by lightning, 'ἀκέραυνος, ον, Æsch.

LIKE, 'ἀλίγκιος, α, ον, c. dat., Hom., Æsch.; ἐνᾰλίγκιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Ap. Rh.; εἰκε-

λος, η, ον, Hom., Hdt.; ἴκελος, η, ον, Hom., Hes., Pind., Hdt.; ἐπιείκελος, ον, Hom., Hes.; ὁμοῖος, ον (μοιῦ before a long syll.), Hom., Hes.; ὅμοιος, α, ον, and ος, ον, c. dat., sometimes c. gen., Omn. [that in which likeness consists in acc., or with prep., ἔν τινι, πρός τι.; like as, ὁμ. followed by οἷος or ὥσπερ, Hom., Xen.]; ἴσος, η, ον, Hom., ἴσος Att., ἶσος elsewhere (Æsch. once has ἴσος, also ἔισος Hom.), compar. ἰσαίτερος, superl. -τατος, c. dat., sometimes (rarely) c. gen., often with ὡς, ὥσπερ, ἅτε, or καί (and this is a frequent construction of ὁμοῖος also), Omn.; προσφερής, ές, Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; πρόσφορος, ον, Eur.; ἐμφερής, ές, Æsch., Soph., Hdt., Xen.; εἰκαστός, ή, όν, Soph.; σύμμετρος, ον, Æsch.; προσεμφερής, ές, Eur., Hdt., Xen.: προσόμοιος, ον, Eur., Plat., Dem.; ὁμοιοπρεπής, ές, Æsch.; ὁμόστολος, ον, Æsch.; ὁμόπτερος, ον, Æsch., Eur.; προσείκελος, η, ον, and ος, ον, Hdt.; συγγενής, ές, Ar., Plat.; ὁμογενής, ές, Arist.; ἐπίδηλος, ον, Ar.; ὁμοιειδής, ές, Isoc.; ὁμοιοσχήμων, ον, Arist.; ὁμοσχήμων, ον, Theoph.; ὁμόρυθμος, ον, Hipp.; ἀδελφός, ή, όν, c. gen., Soph., Plat.

[*To entertain like sentiments with you*, γνώμαις χράομαι ὁμοίαις καὶ σύ, Hdt.]

Like in disposition, ὁμοήθης, ες, Plat., Arist.; ὁμήθης, ες, Ap. Rh.

Nearly like, πἄρόμοιος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; [παραπλήσιος, α, ον, Hdt.]

Like-minded, κοινόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

[*Of like manners and life*, ὁμοιότροπος, ον, Thuc.; *of like race* or *kind*, ὁμοιογενής, ές, and ὁμογενής, ές, Arist.; and similarly ὁμοιο- in composition.]

[*To return like for like*, τὸ ὁμοῖον ἀνταποδίδωμι (in good sense), Hdt.; τὴν ὁμοίαν δίδωμι, ἀποδίδωμι or ἀνταποδίδωμι (in bad sense), Hdt.]

[*Such things and the like of them*, τοιαῦτα καὶ παραπλήσια, Thuc.]

For there is nothing like hearing the law itself, οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου, Dem.

Like Ixion, ἐν τρόποις Ἰξίονος, Æsch.; *like brass*, χαλκοῦ τρόπον, Æsch., so Hdt.

For it was not like Cyrus (to do so and so), οὐ γὰρ ἦν πρὸς τοῦ Κύρου τρόπου, Xen.

Being honored by the people like his father Agnon, τιμώμενος ὑπὸ τοῦ δήμου κατὰ τὸν πατέρα Ἄγνωνα, Xen.

Like, prep., κατά, c. acc., Hom., Ar., Hdt.

Like, adv., δέμας, c. gen. (like the Latin *instar*), Hom., Soph.; δίκην, c. gen., Pind., Æsch., Soph., Plat.; ἄγχι, superl. ἄγχιστα, c. dat., Pind. [and ἀγχοτάτω c. gen., Hdt.]; ἴσον and ἴσα (for quantity, see above, under ἴσος), often ἴσα καί, Hom., Soph., Thuc., etc.; ὁμοῖον and ὁμοῖα, same construction as ὁμοῖος (see above), Soph., Eur., Hdt.; ὁμοίως, Omn. Att.; ἐγγύς, c. gen., Thuc., Plat.; εἰκόνα, c. gen., Plat.; προσομοίως, Plat.; πἄνομοίως, Hipp.; ἰκέλως, Hipp.

Nearly like, παρομοίως, Arist.; παραπλήσια, Hdt.

Like as, ὡσεί, Hom., Soph., Theoc.; ὥστε, Omn. *Vid.* As.

In like manner, ὡσαύτως, sometimes c. καί, sometimes c dat., Soph., Eur., Hdt., Xen.

Y

He who has understanding, but can not clearly explain himself, is like as if he had not devised any thing, ὅ τε γὰρ γνοὺς καὶ μὴ σαφῶς διδάξας ἐν ἴσῳ καὶ εἰ μὴ ἐνεθυμήθη, Thuc.

Like as ivy clings to the oak, so will I cling to her, ὁποῖα κισσὸς δρυός, ὅπως τῆσδ' ἕξομαι, Eur.

To be like, ἔοικα, perf. in pres. sense, part. ἐοικώς, also in Hom. εἰοικώς (rare), also εἰκώς (the more usu. form in Att., though ἐοικώς is used by Trag., Hdt. has also οἰκώς), 2d dual sync. ἔϊκτον, and pluperf. ἐΐκτην, Hom., 1st pl. perf. sync. ἔοιγμεν, Soph., 3d pl. perf. sync. εἴξασι, Eur., also 3d sing. ᾔκεν or εἶκεν, Ar., and infin. εἰκέναι, Ar., and, in compounds, Eur., pluperf. ἐῴκειν in imperf. sense (Hom. has also 3d sing. pluperf. pass. ἤϊκτο and ἔϊκτο, as Eur. has 2d sing. perf. pass. of the compound προσήϊξαι), c. dat. pers., c. acc. of the point in which, Omn.; προσέοικα (see above), Eur., Ar., Plat., Isoc.; ἐπέοικα, Hom., Lycurg.; ἰνδάλλομαι, only in pres. and imperf., c. dat., Hom., Pind., Ar., Plat., Arist., Theoc.; πρέπω, rare except in pres. and imperf. act., though both Æsch. and Plat. have fut. and aor. 1, c. dat. or c. ὡς, Pind., Æsch., Soph., Eur.; προσείδομαι, pass. pres., Æsch.; συμφέρω, also in pass., c. fut. mid. σὔνοίσομαι, aor. 1 συνήνεγκα, aor. 2 συνήνεγκον, c. dat., Soph., Hdt.; φαντάζομαι, pass., c. dat., Æsch.; προσχωρέω, c. dat. or c. prep., Hdt.; τείνω, c. πρός and acc., Plat.; σὔνεξομοιόομαι, pass., Theoph. See next word.

To make like, to liken, ἴσκω, only pres. and imperf. act., also ἐΐσκω, Hom.; ὁμοιόω, Eur., Thuc., Plat., Isoc., Dem.; ἐξομοιόω, Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἀφομοιόω, Plat.; προσομοιόω, Dem.; εἰκάζω, Eur., Hdt., Dem.; ἐξεικάζω, Æsch., Eur., Xen.; προσεικάζω, Æsch., Xen., Æschin.; προσφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, c. dat., in pass. also c. εἰς and acc., Pind., Hdt.; πελάζω, Orac. ap. Hdt.; πἄρἴσόω, Plat.

To think like, to liken, ἴσκω and ἐΐσκω, Hom.; ὁμοιόω, esp. in aor. 1 pass., infin. poet. ὁμοιωθήμεναι in mid. sense, "to liken one's self to," Hom.; εἰκάζω, Æsch., Ar., Hdt. *Vid.* To compare.

A making like, being like, or *likening*, ὁμοίωσις, εως, ἡ, Plat.; πἄρομοίωσις, ἡ, Arist.

Any thing made like, ὁμοίωμα, ἄτος, τό, Plat.

Like, to, στέργω, 2d perf. act. ἔστοργα in Hdt., perf. pass. ἔστεργμαι, Æsch., Soph., Hdt., Plat. *Vid.* To love.

I should like to ask them, ἡδέως ἂν αὐτῶν πυθοίμην, Isoc.

Likely (what is likely), εἰκός, ότος, τό, also compar. εἰκότερον, Omn. Att., Hdt.; ἐπίδοξος, ον (of men or things), c. infin., Hdt., Plat., Isoc., Antipho; [πιθανός, ή, όν, Hdt.]

To be likely, ἔοικα, very often 3d sing. as impers. in pres. sense, Trag., Xen., Dem.; as, *it is likely*, ὡς ἔοικε, Trag. *Vid.* To seem, To be probable.

You are likely to have heard it, μέλλετ' ἀκουέμεν, Hom.

And some were likely to be wrong, καὶ ἔμελλον οἱ μέν τινες ἁμαρτήσεσθαι, Thuc.

As is likely, in all likelihood, κατὰ τὸ εἰκός, ἐκ τοῦ εἰκότος, τῷ εἰκότι, παντὶ τῷ εἰκότι, Hdt., Thuc.

Likely, adv., εἰκότως, Æsch., Eur., Thuc., Dem.

Very likely it is, κινδυνεύει εἶναι, Xen.; so Plat.

Liken, to, *vid.* To make like, To think like.

Likeness (i. e., resemblance), ὁμοιότης, ητος, ἡ, Plat., Isoc.; εἰκών, όνος, ἡ, Isoc.; [ὁμοιοσχημοσύνη, ἡ, Arist.]

Likeness (i. e., representation), εἴδωλον, τό, Eur., Hdt., Isoc., Æschin.; ὁμοίωμα, ατος, τό, Plat. *Vid.* Image.

Likewise, καί, Omn. *Vid.* Also.

Lily, a, λείριον, τό, h., Ap. Rh.; κρίνον, τό, also irreg. pl. κρίνεα, dat. κρίνεσι, Ar., Cratin., Hdt.; σίδη, ἡ, Theoph.; [σοῦσον, τό, ap. Ath.]

Like a lily, λειριόεις, εσσα, εν, Hom.

Made of lilies, σούσῐνος, η, ον, Hipp.

Limb, a, ῥέθος, τό, usu. pl., Hom., Theoc.; μέλος, τό, Hom., Hes., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἄψος, τό, Hom., Ap. Rh.; γυῖον, τό, usu. in pl. (always in pl. in Hom.), Hom., Pind., Æsch., Eur., Ap. Rh.; κῶλον, τό, Trag., Plat., Arist.; ἄρθρον, τό, Soph., Eur., Plat. *Vid.* Syn. 324.

With young limbs (i. e., strong), νεόγυιος, ον, Pind.

With small limbs, μῑκρομελής, ές, Arist.

[*With beautiful limbs*, ἀγλαόγυιος, ον, Pind.]

[*Limbless*, or *weak in limbs*, ἄγυιος, ον, Hipp.]

Strengthening the limbs, γυιαρκής, ές, Pind.; ἀρκεσίγυιος, ον, Antipho.

Relaxing the limbs, λῡσῐμελής, ές (death, sleep, etc.), Hom., Hes., Sapph., Eur.

Conquering the limbs, γυιοδάμας, ου, ὁ καὶ ἡ, Pind.

Devouring the limbs, γυιοβόρος, ον (care, etc.), Hes.

Weighing down the limbs, γυιοβἄρής, ές, Æsch.

To cut limb from limb, ἀρτἄμέω, only act., Eur.; διαρτἄμέω, Æsch., Anaxand.; διαρτάζω, only act., Æsch.

Limb by limb (to cut to pieces, etc.), μελεϊστί, Hom., Ap. Rh.; διαμελεϊστί (ᾰ, but ᾱ poet.), Hom.; [κατὰ μέλεα, Hdt.]

Limit, a, ὅρος, ὁ, Eur., Hdt., Plat., Dem.; τέρμα, ἄτος, τό, Theogn., Æsch., Soph.; σημεῖον, τό, Xen., Dem. *Vid.* Boundary.

[*To prescribe as limit of life to one*, οὖρον τῆς ζόης τινὶ προτίθημι, Hdt.; gen. *to fix* or *prescribe as limit*, ὅρον πήγνυμι, προγράφω, Lycurg., Thuc., Dem.]

Limit, to, ὁρίζω, in pass., Thuc.; κἄτἄκλείω, perf. pass. κἄτἄκέκλεισμαι, Andoc., Dem.

To be limited, περἄτόομαι, pass., Arist.

It is not in our power to limit our sway to what we choose to rule over, οὐκ ἔστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι ἐς ὅσον βουλόμεθα ἄρχειν, Thuc.

Limitation—*the statute of limitations*, τῆς προθεσμίας νόμος, Dem.

The time appointed by the statute of limitations, προθεσμία, ἡ, Dem.

Limner, a, γρἄφεύς, ὁ, Eur., Andoc., Dem. *Vid.* Painter.

Limp, to, σκάζω, fut. σκᾰσω, only act., Hom.; ἐπισκάζω, Ap. Rh.; σκιμβάζω, Ar.

LIMPET, A, λεπάς, άδος, ἡ, Ar.

LIMPID, ἀργυροδίνης, ου, ὁ, Hom.; ἀργυροειδής, ές, Eur.; ἀργυρορρύτης, ου, ὁ, Eur. *Vid.* CLEAR.

LIMPING, ἔρρων, ουσα, ον, etc., Hom.

LINCH-PIN, [περόνη, ἡ, Parthen.; παραξόνιον, τό, late Gloss.]; pl. ἀξόνων ἐνήλατα, τά, Eur.

LINDEN-TREE, THE, φίλυρα, ἡ, Hdt.

Like or *of the linden-tree*, φιλύρινος, η, ον, Ar.

LINE, A, γραμμή, ἡ, Pind., Eur., Ar., Xen., Plat., Theoc.

[*A straight, right line*, ὀρθή, ἡ, Arist.]

A line (i. e., a verse), στίχος, ὁ, Ar., Plat.

A line (i. e., a string), λίνον, τό (esp. for fishing), Hom.; μήρινθος, ἡ (for any purpose), Hom., Ar., Theoc.; σμήρινθος, ἡ, Plat.; ὁρμιά, ἡ (of horse-hair), Eur., Plat. (Com.), Theoc.

A line of men (reapers, plowmen, etc.), ὄγμος, ὁ, Hom., h., Theoc.

A line of troops, τάξις, εως, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.

The lines (of an encamped army, etc.), ἀποτείχισμα, ἄτος, τό, Thuc.; τὰ σημεῖα, Xen.

[*To draw lines around a city* (military), περιτειχίζω τὴν πόλιν κύκλῳ, Thuc.]

In lines, γραμμοειδῶς, Arist.

In line (military), μετωπηδόν (of ships), Hdt., Thuc.; ἐπὶ φάλαγγος, opp. to ἐπὶ κέρως, in column (of ships), Xen.; of ships only, κατὰ μίαν ναῦν, Thuc.

Arrayed in line, κατὰ μίαν ναῦν τεταγμένοι, Thuc.

Sailing by in line, κατὰ μίαν παραπλέοντες, Thuc.

To break the line (in naval tactics), διεκπλέω, fut. -πλεύσομαι, aor. 1 -έπλευσα, Hdt., Thuc.

The breaking the line, διέκπλοος, contr. -πλους, ὁ, Hdt., Thuc.

Consisting of five lines, πεντέγραμμος, ον, Soph.

In many lines, πολύστοιχος, ον (of teeth), Arist.

Marked with many lines, πολύγραμμος, ον, Arist.

Marked with crooked lines, σκολιόγραμμος, ον, Arist.

LINEAGE, γένος, τό, Omn.; αἷμα, ἄτος, τό, Hom., Pind., Æsch., Soph. *Vid.* FAMILY.

LINEAL—*a lineal descendant*, ἔκγονος, ὁ, Omn. *Vid.* DESCENDANT.

LINEN, λίνον, τό, Hom., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Xen.; ὀθόνη, ἡ, in pl. esp. of linen garments, Hom.; σινδών, όνος, ἡ, Soph., Hdt., Thuc.; βύσσος, ἡ, Theoc.

[*Linen* (made) of raw flax, ὠμόλινον, τό, Cratin.]

Linen garments, λίνα, τά, Æsch. See above.

[*Linen bandages*, ὀθόνια, τά, Hipp., Ar.]

Linen, adj., βύσσινος, η, ον, Soph., Eur., Hdt.; λίνεος, α, ον, contr. λινοῦς, ῆ, οῦν, Eur., Hdt., Plat.; λινόδεσμος, ον, Æsch.; λινόδετος, ον, Eur.; λινορράφής, ές, Soph.; λινόκροκος, ον, Eur.; μιτώδης, ες, Soph.; σινδονυφής, ές, Philoxen.

Destroying linen, λινοφθόρος, ον, Æsch.

[LINEN-DRAPER, ὀθονιοπώλης, ου, ὁ, only late Gloss.]

LINGER, TO, διατρίβω, Thuc., Xen., Dem., Æschin.; ἐνδιατρίβω, Thuc., Xen., Plat., Dem. *Vid.* TO LOITER, TO DELAY.

Nor do I counsel you to let your eyes linger on beautiful things, οὐδέ γέ σοι συμβουλεύω . . . ἐν τοῖς καλοῖς ἐᾶν τὴν ὄψιν ἐνδιατρίβειν, Xen.

LINK, A, δεσμός, ὁ, pl. δεσμοί and δεσμά, Hom., Eur., Thuc. *Vid.* CHAIN.

LINK, TO, δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, perf. pass. δέδεμαι, etc., Omn. *Vid.* TO BIND.

LINT, ὀθόνια, τά, Ar.; ξύσματα τῶν ὀθονίων, Hipp.; μότος, ὁ, Galen.

A lint dressing, μότωμα, ἄτος, τό, Hipp.

[*To dress a wound with lint*, μοτόω, Med.]

The act of dressing a wound with lint, μότωσις, εως, ἡ, Hipp

LINTEL, ὑπερθύριον, τό, Hom., Hes.; ὑπέρθυρον, τό, Hdt.

LION, A, λίς, only nom. and acc. λῖν (also nom. pl. λίες, Euphor.), Hom., Eur., Thuc.; λέων, λέοντος, ὁ (dat. pl. also λείουσι, Hom.), Hom., Æsch., Soph., Ar., Hdt., Xen., Plat.

Of or *belonging to a lion*, λεόντειος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Theoc., Epicharm.

Like a lion, λεοντώδης, ες, Plat.; [ἀντιλέων, οντος, ὁ, Ar.]

Of a lion's nature, λεοντοφυής, ές, Eur.

A lion's skin, λεοντέη, contr. λεοντῆ, ἡ, Ar., Hdt., Plat.; λειοντῆ, ἡ, Anth.

Subduing lions, λεοντοδάμας, αντος, ὁ, Pind.

Slaying lions, λεοντοφόνος, ον, Anth.

With lion's feet (of tables, vases, etc.), λεοντοβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; λεοντόπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ (of the Sphinx), Eur.

Lion-hearted, θυμολέων, οντος, ὁ, Hom.

Fighting with lions, λειοντομάχης, ου, ὁ, for λεοντ., Theoc., so λειοντοπάλης, ου, ὁ, Anth.

Drawn by lions, λεοντόδιφρος, ον, Anth.

Eaten by lions, λεοντόχορτος, ον, Æsch.

Wearing a lion's skin, λεοντόχλαινος, ον, Anth.

[*To beard the lion in his den*, ξυρεῖν ἐπιχειρέω λέοντα, Plat.]

[*To show one the lions*, περιηγέομαί τινι πάντα, Hdt.] *Vid.* TO LIONIZE.

LIONESS, A, λέαινα, ἡ, Soph., Ar., Hdt.

LIONIZE, TO (strangers), [ξεναγέω, act., Luc.]; ξεναγέομαι, in pass. of the visitor, Plat.

LIP, A, χεῖλος, τό, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat., Dem., Bion; χελύνη, ἡ, Ar.

[*Lip-screw* (for torture), χειλοστρόφιον, τό, Synes.]

The joining of the lips, συγχειλίαι, αἱ, Arist.

[*Parched lips*, ἀνειμένα χείλεα, Theoc.]

With thin lips, λεπτοχειλής, ές, Arist.

With thick lips, παχύχειλος, ον, Arist.

To bite the lips at (as a sign of displeasure), μυάω, only act., c. dat., Ar.

LIQUEFACTION, σύντηξις, εως, ἡ, Theoph. *Vid.* MELTING.

LIQUID, ὑγρός, ά, όν, Omn.; χυτός, ή, όν, Pind.; διερός, ά, όν, Ar., Ap. Rh.; πλάδαρώδης, ες, Hipp.

Liquid, subst., χυμός, ὁ, Soph.; χύμα, ἄτος, τό, Arist.

[*A thick liquid* (as oil, honey, etc.), πέλανος, ὁ, Æsch., Eur.]

To be liquid, ὑγραίνομαι, pass., Plat.; ὑγρορροέω, only act., Arist.

[*Liquidation* (of debt), διάλυσις, εως, ἡ (χρεῶν), Plat.]

LIQUOR, ἕρσα or ἔρση, poet. ἔρσα, ἐέρση, ἡ, Pind.; δρόσος, ἡ, Trag., Ar.; γάνος, τό, with some epithet or quasi epithet to explain it (e. g., water, κρηναῖον γάνος, Æsch.; wine, γάνος ἀμπέλου, Æsch., etc.), Æsch., Eur.

The liquor of the vine, σπονδὴ ἀμπέλου, Soph.

LISP, TO, τραυλίζω, only act., Ar., Arist.; ψελλίζω, act. and mid., Plat., Arist.

LISPING, adj., τραυλός, ή, όν, Hdt.; ψελλός, ή, όν, Arist.

Lisping a little, ὑπότραυλος, ον, Hipp.

LISPING, A LISP, τραυλότης, ητος, ἡ, Arist.; ψελλότης, ητος, ἡ, Arist.

LIST, A, κατάλογος, ὁ, Thuc., Xen., Plat., Dem.; διάγραμμα, ἄτος, τό, Dem.; σανίς, ίδος, ἡ (esp. of lists suspended on tablets in public places) (σανίς properly meaning *a board*), Isoc., Lys.; so σανίδιον, τό, Lys.

The lists in which combatants fought, etc., ἀγών, ῶνος, ὁ, Hes., Pind., Hdt., Thuc.

To make out a list of, ἀποφέρω, fut. ἀποίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, c. acc., Dem.

To enter in a list, and give in, ἐπιγράφομαι, mid., Dem.

LISTEN, TO, ἀκούω, fut. ἀκούσομαι, aor. 1 ἤκουσα, perf. ἀκήκοα, no pass. tense, no mid. except fut. and imperf. (this latter very rare), usu. c. gen. of the person speaking, c. acc. of the thing spoken or sound uttered (the gen. person often preceded by ἐκ, ἀπό, παρά, πρός, and often understood), sometimes c. gen. rei (in which case the gen. pers. is never expressed), rarely c. dat. pers., Omn.; ὑπακούω, Hom., h., Eur., Ar., Thuc., Plat.; ἐπακούω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; εἰσακούω, sometimes (as, indeed, most words under this head) in the sense of listening to, i. e., obeying, Hom., h., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπαΐω (ᾰ usu. in Hom., though not always, ᾱ usu. in Trag., yet sometimes ᾰ), also contr. ἐπάω, only pres. and imperf. act., c. acc. or c. gen., Æsch., Eur.; εἰσαΐω, Theoc. *Vid.* SYN. 48.

To listen to and approve (as a god hears prayers, etc.), δέχομαι, mid., c. perf. pass. δέδεγμαι, imper. often δέξο, and part. often δέγμενος, also 3d sing. pluperf. often δέκτο, infin. often δέχθαι (these abbreviated forms not in Att.), also paulo-post fut. δεδέξομαι (only in Hom.), all in act. sense, Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἐνδέχομαι, Eur.; ὑποδέχομαι, Hes., Lys.

Ye listen to (i. e., adopt the advice of) *demagogues*, προχειρίζεσθε δημαγωγούς, Isoc.; so χράομαι, mid. (contr. άει into ῃ), Æschin.

Listening to (taking the advice of) *Demosthenes*, Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος, Æschin.

You would listen to my words, καί κεν ἐμῶν ῥημάτων . . . ὑπεῖχες οὖας, Simon.

[*To listen in turn*, ἀντακούω, Æsch., Xen.]

[*Not to listen to*, ἀνηκουστέω, c. gen., Hom., c. dat., Hdt.]

[*To listen attentively*, παρέχω τὰ

ὦτα, Plat.: *to listen to one's advice* (i. e., obey), πείθομαι, c. dat., Hom., sometimes c. gen., Hdt.]

To listen furtively, ὠτᾰκουστέω, only act., Hdt., Xen., Dem.

LISTENER, A, κατήκοος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.

An underhand listener, ὠτᾰκουστής, οῦ, ὁ, Arist.

Listening to (lit., also as being guided by), κατήκοος, ον, c. gen. (also c. dat., Anth.), Soph., Plat.

LISTLESS, μεθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀμελής, ές, Thuc., Plat., Dem. *Vid.* CARELESS.

LISTLESSNESS, μεθημοσῠ́νη, ἡ, Hom.; [ἄλυς, υος, ὁ, Hipp., Plut.] *Vid.* CARELESSNESS.

[LITANY, λιτανεία, ἡ, Eccl.]

LITERAL, κύριος, α, ον, and ος, ον (of the meaning of words, etc.), Arist.

LITERATURE, ἡ μουσῐκή, Plat., Isoc.

A love of literature, φῐλολογία, ἡ, Plat., Isoc.

Fond of literature, φῐλόλογος, ον, Plat.

As many, therefore, as are versed in the writings of the ancients, and are devoted to literature, ὅσοι μὲν οὖν γραφάς τε τῶν παλαιτέρων ἔχουσιν, αὐτοί τ᾽ εἰσὶν ἐν μούσαις ἀεί, Eur.

LITHARGE, λῐθάργῠρος, ἡ, Arist., Diosc.

Like or *of litharge*, λιθαργῠ́ρῐνος, η, ον, Arist.; [λιθαργύρεος, α, ον, Stesich.; λιθαργῠροφᾰνής, ές, Diosc.]

LITIGATE, TO, δῐᾰδῐκάζομαι, c. περί and gen. rei, c. πρός and acc. of the adversary, Xen., Plat., Dem. *Vid.* TO GO TO LAW.

LITIGATION, πραγμᾰτεία, ἡ, Isoc.; δῐᾰδῐκᾰσία, ἡ, Plat. *Vid.* LAW, LAWSUIT.

[*Vexatious, protracted litigation*, παλινδικία, ἡ, Plut.]

LITIGIOUS, φῐλόδῐκος, ον, Lys., Dem.; [πολύδικος, ον, Strab.; παλίνδικος, ον, Crates.]

To be litigious, φιλοδῐκέω, only act., Thuc.; πολῠδῐκέω, only act., Plat.

LITTER, A (to carry people in), φορεῖον, τό, Dinarch.

[*A litter* (carried by eight bearers), ὀκτώφορος, ὁ or ἡ, only in Cic.]

A bearer of a litter, δῐφροφόρος, ὁ, Ar.

To be carried in a litter, δῐφροφορέομαι, pass., Hdt.

Litter (i. e., straw laid down, etc.), ὑπόστρωμα, ᾰτος, τό, Xen.

Litter (i. e., refuse), συρφετός, ὁ, Hes., Call.; σύρματα, τά, Ar.; σύρφαξ, ᾰκος, ὁ, Ar.

Mixed up in the litter, συρμᾰτίτης, ου, ὁ, Theoph.

LITTLE, τυτθός, ή, όν (but in Hom. ός, όν), no compar., Hom., Æsch., Theoc., Ap. Rh.; παῦρος, ον, Hom., Hes., Pind., Eur.; μῑκρός and σμῑκρός, ά, όν, compar. μικρότερος, etc., more usu. ἥσσων, ἐλάσσων, μείων, superl. ἐλᾰ́χιστος (*vid.* LESS, LEAST), Omn.; ὀλῐ́γος, η, ον, compar. ὀλίζων (not before Call., though Hom. has ὑπολίζων), superl. ὀλῐ́γιστος, Hom., Plat., etc. (esp. of number, but also of size), Omn.; ἠβαιός, ά, όν, only c. neg. οὐδ᾽ ἠβαιός, etc., Hom.; βαιός, ά, όν, no compar., Pind., Trag.; βρᾰχύς, εῖα, ύ, compar. βρᾰχῠ́τερος, βραχίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), and βράσσων, superl. βραχῠ́τᾰτος and βρᾰ́χιστος, Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen., Lys.; παυρῐ́διος, α, ον (only of time), no compar., Hes.; ἀήσῠρος, ον, Æsch.; ᾽ᾰ́κᾰρής, ές, Ar., Plat.; εὔογκος, ον (of a person), Eur.; ᾽ᾰκᾰριαῖος, α, ον, Dem.: μίκκῠλος, ον, Mosch. *Vid.* SYN. 326.

So little, τυννός, ή, όν, Theoc.; τυννοῦτος, ον, also τυννουτοσί, ουί, Ar.

How little? interrog., ποστός; ποστή; ποστόν; Xen.

How little, indef., ὅσσιχος, η, ον, Theoc.

Very little, πολλοστός, ή, όν, Xen., Plat., Isoc., Dem.

Little, adv., ἠβαιόν, always c. neg. οὐδ᾽ ἠβαιόν, etc., Hom.; ἦκα, Hom., Hes., also superl. ἥκιστα, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ὀλῐ́γον, Hom., Xen., Plat., but in Att. prose more usu. ὀλίγῳ, Thuc., Xen., Plat.; μίνυνθα, Hom.; βαιόν, Soph.; ᾽ᾰ́χνην, Ar.; σμῑκρῶς, Plat.; ἠρέμα and ἠρέμας, Plat. *Vid.* LESS, LEAST.

For a little while, ἐπ᾽ ὀλίγον, Thuc., Plat.; τυτθόν, Bion.

As little as possible, ὡς ἥκιστα, Thuc.

By little and little, κατ᾽ ὀλίγον, Plat.; also with pl. κατ᾽ ὀλίγους, Plat.

In little pieces (to break a thing), κατὰ μικρόν, Xen.

However little, ὁσονοῦν, Hdt.

[*Within a little*, ὀλίγου δεῖν, ὀλίγου, Plat.; *he wanted little of doing*, ὀλίγου ἐδέησε ποιεῖν, Hdt.]

[*To open the door a little*, παρακλίνω θύραν, Hdt.; παρακλίνω τῆς αὐλείας, Ar.]

To think little of, ἐν σμικρῷ ποιέομαι, mid., Soph.; παρὰ μικρὸν ποιέω, παρὰ μ. ἡγέομαι, mid., with perf. pass. in act. sense, Isoc. *Vid.* TO DISREGARD.

To have too little of any thing, μειονεκτέω, c. gen., Xen.

A having too little, μειονεξία, ἡ, Xen.

[*Disposed to take too little*, μειονεκτικός, ή, όν, Hierax.]

LITTLENESS, μῑκρότης or σμῑκρότης, ητος, ἡ, Plat., Isoc.; ὀλῐγότης, ητος, ἡ, Plat.

Littleness of mind, μῑκροψῡχία, ἡ, Plat.; μῑκρολογία, ἡ, Plat.

LIVE, TO, πνέω, Ep. also πνείω, fut. πνεύσομαι, also πνευσοῦμαι, aor. 1 ἔπνευσα, Hom., Soph.; βέομαι and βείομαι, only pres. in pres. and fut. sense, Hom.; δέρκομαι, chiefly in pres. part. δερκόμενος, and aor. 2 pass. part. δρακείς, Hom., Pind.; βιόω, fut. βιώσομαι, aor. 1 ἐβίωσα, aor. 2 ἐβίων, other tenses rare (Hdt. has also a pres. mid., and Dem. has perf. pass., both indic. and part. as impersonal), Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ζάω, contr. άει in ῇ, also ζώω (in pres. and imperf., Hom., Pind., Soph. in chor.), pres. infin. also ζόειν (Simon. Amorg.), fut. ζήσω and ζήσομαι (the only mid. tense), aor. 1 and perf. rare, Omn.; ναίω, with esp. reference to the place where, only pres. and imperf. act., also aor. 1 mid. ἐνασσάμην, and aor. 1 pass. ἐνάσθην, c. dat. or c. acc. of the place, or c. prep., Omn. poet.; εἰμί, imper. ἴσθι, poet. (not Att.) ἔσο or ἔσσο, subj. ὦ, poet. (not Att.) ἔω and εἴω, opt. εἴην (2d pl. sync. also εἶτε, Hom.), poet. (not Att.) ἔοιμι, infin. εἶναι, poet. (not Att.) ἔμεν, or ἔμμεν, or ἔμεναι, or ἔμμεναι, imperf. ἦν, poet. (not Att.) ἔην, more usu. as 3d sing. than as 1st, sometimes also ἤην, and in 1st sing. ἤμην, 2d sing. ἦσθα, Hom., Trag.; also poet. (not Att.) ἔησθα, 3d sing. ἦ, also ἦν, poet. (not Att.) also ἔην, and ἤεν, and ἤην, 3d pl. ἦσαν, poet. (not Att.) also ἔσαν, and in Hom. also εἴατο, also imperf. ἔσκον, ἔσκες, etc., Hom., and Æsch. in chor., fut. ἔσομαι, poet. (not Att.) ἔσσομαι, 3d sing. poet. (not Att.) also ἐσσεῖται, sync. (as always in Att.) ἔσται, part. ὤν, poet. (not Att.) ἐών, Omn.; βιοτεύω, only act., Pind., Eur., Thuc., Xen.; ἡμερεύω, only act., Soph., Eur.; τρέφομαι, pass., perf. τέθραμμαι, aor. 1 ἐθρέφθην, Soph., Eur., Ar.; οἰχνέω, poet. (not Att.), imperf. also οἴχνεσκον, only act., Soph.; διᾰφέρω and -ομαι, mid., esp. in fut. διοίσω and διοίσομαι, aor. 1 act. -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, etc., often c. acc. βίον, αἰῶνα, etc., Soph., Eur., Hdt.; διᾰπλέκω, often c. acc., Pind., Ar., Hdt., Plat.; διαιτάομαι, pass., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; αὐλίζομαι, mid., c. aor. 1 pass., Eur., Hdt.; σκηνάομαι, mid., c. perf. pass. (esp. with reference to the place where), Ar., Thuc., Plat.; διᾰτρίβω, only act., Ar., Plat., Dem.; ἀναστρέφομαι, pass., Eur., Xen.; περάω, fut. -ᾱσω, only act. in this sense, Orac. ap. Xen.; φέρβομαι, only pres. and imperf., Ap. Rh. *Vid.* TO DWELL, and SYN. 124.

To live (i. e., to be alive), φρονέω, only act. in this sense, Hom., Æsch., Plat.; βλέπω, no perf., only act. in this sense, Trag.

(Verbs of *seeing* are constantly used by the poets for living, often with the addition of φάος, etc. Pindar says, *Living in safety*, δρακεὶς ἀσφαλές. Sophocles says, *If they did not love him while alive, they would lament him dead*, εἰ βλέποντα μὴ ᾽πόθουν θανόντ᾽ ἂν οἰμώξειαν. Euripides says, *Every man, even a slave, is pleased to live*, πᾶς ἀνήρ, κἂν δοῦλος ᾖ τις, ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν—*She who was alive not long ago*, ἣ φάος τόδε οὔπω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέρκετο—*And if I were arguing while she still lived*, καὶ (εἰ) τῆσδ᾽ ὁρώσης φέγγος ἠγωνιζόμην—*But if I live through meeting with some other preserver*, εἰ δ᾽ ἄλλου τυχὼν Σωτῆρος αὐγὰς εἰσορῶ—*Whom I wish to live no less than myself*, ὃν οὐδὲν ἧσσον ἢ μὲ φῶς ὁρᾶν θέλω, so also he uses φῶς λεύσσειν, ἥλιον βλέπειν, βλέπειν φάος.) *Vid.* LIFE, and SYN. 124.

To live (esp. as a free citizen or in a free state), πολῑτεύομαι, mid. c. perf. and aor. 1 pass., Eur., Xen., Dem.

To live all one's life, καταζάω, sometimes c. acc. cognat., Eur., Plat.; διαζάω, poet. (not Att.) -ζώω, in pres., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Ap. Rh.; διαβιόω, Eur., Xen., Plat., Isoc.; καταβιόω, Plat.; διάγω, more usu. with acc. δ. βίον, δ. αἰῶνα, etc., Trag., Hdt., Xen., Dem.; διαγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, c. part., Ar., Thuc., Xen.

To live upon, διᾰτρέφομαι, pass., c. dat. or c. ἀπό and gen., Thuc., Xen.

To live with, or *to live together*, ὁμῑλέω, c. dat., Hom., Trag., Thuc., Xen., Dem.; σύνειμι, Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; συζάω, Æsch., Plat., Dem.; συνοικέω, c. dat., h., Trag., Thuc., Xen., Isoc.; συνναίω, only pres. and imperf., c. dat., Æsch., Soph.; συμβιόω, Plat., Isoc.; συνδιατρίβω, Xen., Plat., Isoc.; συνδιαιτάομαι, Thuc., Plat.; συνδιάγω, Arist.; ἐξομῑλέω, Xen.

To live in different places (scattered about in villages, etc.), διοικέω, Xen., Plat.

To live again, ᾽ᾰνᾰβιόω, Ar., Plat.; ἀναβιώσκω, only pres. and imperf., Plat. (N.B., both words are used also in act. sense in mid. voice, "to bring to life again," Plat.)

To live far off, ᾽ἀποικέω, sometimes c. gen. of the place from which, Eur., Thuc., Xen.

[*To live in public*, ἐν φανερῷ ἀναστρέφομαι, Xen.]

[*To live sumptuously*, ζάω δαψιλῶς, Xen.]

To live with previously, προσῠνοικέω, Hdt.

But if your father Timocritus were still alive (lit., were still warmed by the vigorous sun), εἰ δ' ἔτι ζαμενεῖ Τιμόκριτος ἁλίῳ σὸς πατὴρ ἐθάλπετο, Pind.

He put the children to live with these women (lit., he caused their life to be), τὴν δίαιταν ἐποιήσατο τῶν παίδων παρὰ ταύτῃσι τῇσι γυναιξί, Hdt.

It is not well for you to live away from your friends in the crowd of the army, οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι στρᾰτοῦ, Eur.

Enough to live upon, ὅσον ᾽ἀποζῆν, Thuc.

One must live, βιωτέον, Plat.; διᾰβιωτέον, Plat.; θρεπτέον (with reference to the means of living), c. ἀπό and gen., Xen.

Disgrace under which no one can live, ἄβιος αἰσχύνη, Plat.

One who lives with, σῠνοικήτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; συνοικητήρ, ῆρος, ὁ, Simon. Amorg.

To make to live with or *together*, σῠνοικίζω, Thuc., Xen., Isoc.

Terrible to live with, δῠσόμῑλος, ον, Æsch.

LIVABLE (worth living for, to be endured by living men), βιώσῐμος, ον, Soph., Eur., Hdt.; βιωτός, ή, όν, Soph., Ar., Xen., Plat., Dem.; ἀξιοβίωτος, ον, Xen.

Not livable, ᾽ἀβίωτος, ον, Eur., Ar., Plat., Æschin.; ᾽ἄβιος, ον, Emped.

LIVING, διερός, ά, όν, Hom.

The living, οἱ ἐνθάδε (opp. to οἱ κάτω, *the dead*, lit., those below), Pind., Soph.; οἱ ἄνωθε or ἄνωθεν, Æsch.

Living a hard life, κᾰκόβιος, ον, Hdt., Xen.

Living with, σύννομος, ον, Soph., Eur., Plat.; σύντροφος, ον, c. dat. or sine cas., Soph.; σῠ́νοικος, ον, c. gen. or c. dat., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Lycurg.

A living with, σῠνοικία, ἡ, Æsch.; σῠνοίκησις, εως, ἡ, Plat.

Living in the same way, ὁμοιόβιος, ον, Arist.

Living in the water, ἐν ὕδατι δίαιταν ποιούμενος, Hdt.

Way of living, διᾰτρῐβή, ἡ, Isoc. *Vid.* LIFE.

LIVELIHOOD, βίοτος, ὁ, Hom.; ζωή, ἡ, Hom.; βίος, ὁ, Hes., Pind., Hdt., Thuc. *Vid.* SYN. 123.

A poor livelihood, βιότιον, τό, Ar. *Vid.* LIFE.

[LIVELONG—*the livelong day*, πανημέριος χρόνος, Eur.]

LIVELY, ᾽ἀτᾰλός, ή, όν, Hom., Hes.; ᾽ἀτᾰλὰ φρονέων, ουσα, ον, Hom., Hes.; ψῡχῐκός, ή, όν, Alex.; ζωτικός, ή, όν, Plat.

LIVER, THE, ἧπαρ, ᾰτος, τό, no pl., Hom., h., Soph., Eur., Plat.; ἡπᾰ́τιον, τό, Ar.

An inspecting of the liver, ἡπατοσκοπία, ἡ, Hdt.

Ill of a liver complaint, ἡπᾰτῐκός, ή, όν, Diosc.

LIVID, πελιδνός or πελιτνός, ή, όν, Soph., Alex., Thuc.; πελιός, ά, όν, Dem.; fem. πελιάς, ἄδος, Hipp.

Rather livid, ὑποπέλιδνος, ον, Hipp.

A livid spot, πελίωσις, εως, ἡ, Hipp.; [μέλασμα, ατος, τό, Hipp.]

To be livid, πελιαίνομαι, pass., Hipp.; πελῐδνόομαι, pass., Arist.

[LIVIDNESS, πελιδνότης, ητος, ἡ, Med.; πελίδνωσις, εως, ἡ, Med.; (a livid spot), πελίωμα, ατος, τό, Hipp., Arist.]

LIZARD, A, σαύρα, ἡ, Æsch., Hdt.; ἀσκᾰλᾰβώτης, ου, ὁ, Ar.; σκᾰλᾰβώτης, ου, ὁ, Menand.; κροκόδειλος, ὁ, Hdt.; γαλεώτης, ου, ὁ, Ar.

A water lizard, κόρδῠλος, ὁ, Arist.

A sort of lizard with copper-colored stripes, χαλκίς, ῐ́δος, ἡ, Arist.

Like a lizard, σαυροειδής, ές, Arist.

Lo! ᾽ἰδοῦ, Soph., Eur.; ἤν, often ἢν ἰδοῦ, Eur., Ar.; ἠνίδε, Theoc., Call. *Vid.* BEHOLD.

LOAD, A, ἄχθος, τό, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; βᾰ́ρος, τό, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* BURDEN.

LOAD, TO, βᾰρύνω, Hom.; νηέω, fut. νηήσω, aor. 1 ἐνήησα, also in aor. 1 mid., no other tense except imperf. act., no pass., Hom.; ἐπινηνέω, only pres. and imperf. act., c. gen. of the load, or c. acc. of the load, gen. of the thing loaded, also perf. pass. ἐπινένημαι, c. gen. of the load, Hom., Ar., Hdt.; γεμίζω, c. gen. of the load, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.; βρῑ́θω, esp. in aor. 1 ἔβρῑσα, Pind., Æsch.

To be loaded, ἄχθομαι, pass., c. fut. ἀχθέσομαι, aor. 1 pass. ἠχθέσθην, but in this sense rare except in pres. and imperf., Hom.; βρῑ́θω, pres. act. and pass. and perf. βέβρῑθα, Hom., Hes., Æsch., Plat.; γέμω, only pres. act., c. gen., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.

To be loaded (as dice are), μολυβδόομαι, pass., Arist.

[LOAF (of bread), ἄρτος, ὁ, Xen.; *the feast of great loaves*, μεγαλάρτια, τά, Ath.]

LOAMY, μελάγγαιος, ον, and μελάγγειος, ον, and Att. μελάγγεως, ων, Hdt., Theoph.; μελάμβωλος, ον, Anth.

LOAN, A, δᾰ́νεισμα, ᾰτος, τό, Thuc.; δᾰ́νειον, τό, Dem., Arist.; ἔκδοσις, εως, ἡ, Dem.; δᾰ́νος, τό, Call.

To procure a loan, δάνεισμα ποιέομαι, Med.; [δανειζόμενος λαμβάνω (aor. 2 ἔλαβον), i. e., ἀργύριον, Xen.] *Vid.* TO LEND.

[*To get a new* or *additional loan*, προσδανείζομαι, Xen., Plat.]

LOATHE, TO, μῠσάττομαι, rare except in pres., Eur., Xen. *Vid.* TO HATE.

LOATHING, *vid.* DISGUST.

LOATHSOME, μῠσᾰρός, ά, όν, Eur., Hdt.

[*Any thing loathsome*, μύσος, τό, Trag.]

LOBE, A (of the ear or of the liver, etc.), λοβός, ὁ, Hom., h., Æsch.; [πτερύγωμα, ατος, τό (of the ear), Galen; (of the lungs), πτέρυξ, ῠγος, ἡ, Hipp.]

LOBSTER, A, κᾰρῐ́ς, gen. ῐ̄δος, ἡ, Ar., Cratin., Alex., Eubul.; κᾱρίδιον, τό, Arist.; [ἀστακός, ὁ, Epich.; κάμμᾰρος, ὁ, Epich., Sophr.]

LOCK, A, κλείς, κλειδός, ἡ, Ep. κληΐς κληῗδος, etc.; Simon. has gen. κλαΐδος, Æsch., Eur.; κατακλείς, ἡ, Ar.

A lock of hair, κουρά, ἡ, Æsch.; μαλλὸς πλοκᾰ́μων, Eur.; [μάλιον, τό, Anth.] *Vid.* HAIR, CURL.

[*Locks of a canal*, ὀχετογνώμονες, οἱ, Abyden.]

LOCK, TO, κλείω, fut. κλείσω, Ep. κληΐσω, etc., Dor. κλαξῶ, perf. pass. κέκλεισμαι, etc., Omn. *Vid.* TO SHUT.

To lock (as soldiers lock their shields together when close), συγκλείω τὰς ἀσπίδας, etc., Xen.

A locking together (of men in close ranks), σύγκλεισις, εως, ἡ, Thuc.

LOCOMOTION, κίνησις, εως, ἡ, Plat.

LOCUST, A, ᾽ἀκρίς, ῐ́δος, ἡ, Hom., Ar.; μάσταξ, ᾰκος, ἡ, Soph.; ἀττέλᾰβος, ὁ, Hdt., Arist.; πάρνοψ, οπος, ὁ, Arist.

A locust trap, ἀκρῐδοθήρα, ἡ, Theoc.

[LODGE, A (janitor's), πυλών, ῶνος, ὁ, Luc.]

LODGE, TO (with), καταλῡ́ω, fut. -λύσω, only act., c. παρά and acc. or dat., Thuc., Dem.; συσκηνέω or συσκηνόω, only act., c. dat., Xen.; κᾰτᾰ́γομαι, pass., c. εἰς and acc., or c. παρά and dat., Eupol., Plat., Dem.; παρασιτέω, only act., c. dat., Plat.

[*To lodge guests* or *strangers*, ξενοδοκέω, Hdt.]

LODGER—*a fellow-lodger*, σῠνέστιος, ὁ καὶ ἡ, c. gen. or c. dat., Soph., Plat.

[LODGING—*lodging for strangers*, ξενόστασις, εως, ἡ, Soph.] *Vid.* INN.

Bad lodging, δυσαυλία, ἡ, Æsch.

Making bad lodging, δύσαυλος, ον, Soph.

LOFTINESS, ῠ̔́ψος, τό, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* HEIGHT.

Loftiness of style, ὄγκος, ὁ, Arist.

LOFTY, αἰπήεις, εσσα, εν, Hom.; αἰπός, ή, όν, Hom.; αἰπεινός, ή, όν, Hom., Eur.; αἰπύς, εῖα, ύ (neither this nor any of the preceding words have any compar. or superl.), Hom., Soph.; ἀπήωρος, ον (of the branches of trees), Hom. *Vid.* HIGH.

Built in a lofty situation, αἰπῠ́νωτος, ον, Æsch.

LOG, A, φῑτρός, ὁ, Hom.; ξῠ́λον, τό, Omn.; κᾶλον, τό, in pl., h.; στέλεχος, τό, Ar., κορμός, ὁ, Hdt.

LOGIC, λογῐκὴ ἀπόδειξις, εως, ἡ, Arist.; λογῐκὸς συλλογισμός, Arist.

The logic of probabilities, ἡ διᾰλεκτῐκή, Arist.

LOGICAL, λογικός, ή, όν, Arist.

LOGICALLY, λογῐκῶς, Arist.

LOIN, ὀσφῦς, ῠος, ἡ, Æsch., Ar., Hdt., Xen.; ψόα, and ψοία, and ψύα, ἡ, usu. in pl., Hipp.

LOITER, TO, μᾰτᾰ́ω, only act., Hom., Æsch.; μένω, only act., Hom., Xen.; ἐρῠ́κομαι, in pres., Hom.; κᾰθέζομαι, fut. καθεδοῦμαι, no other tenses except imperf., Hom., Dem.; λογγάζω, only act., Æsch.; σχολάζω, only act., Æsch., Eur.; κατασχολάζω, Soph.; μέλλω, in poet. only pres. and imperf., in prose also aor. 1 ἐμέλλησα and ἠμέλλησα, in this sense followed by infin. pres., not by infin. fut., Omn. Att.; διᾰ́γω, aor. 2 διήγᾰγον, etc., Thuc.; στραγγεύομαι, mid., Ar.; βλᾰκεύω, only act., Xen. *Vid.* TO DELAY.

One must loiter, μελλητέον, Eur., Plat.; ῐ̔δρῡτέον, Soph.

LOITERER, A, μελλητής, οῦ, ὁ, Thuc.

LOITERING, A, μέλλησις, εως, ἡ, Thuc. *Vid.* DELAY.

This is no time for loitering, οὐχ ἕδος, Hom.; οὐχ ἕδρας ἀκμή, Soph.; οὐχ ἕδρας ἀγών, Eur.

LONE, LONELY, οἰοπόλος, ον (of persons or places), Hom., Pind., Ap. Rh.; οἰονόμος, ον (only of places), Simon.; οἰόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (of places), Æsch.

LONG, τᾰναός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Eur.; τᾰνῠηκής, ές (prop. only of a weapon, but also generally of things, not of time), Hom.; ταναηκής, ές (only of weapons), Hom.; δο-

λιχός, ή, όν, Hom., Pind., Æsch., Xen., Plat.; πολύς, πολλή, πολύ, all cases (except masc. and neut. nom. and acc. sing.) from πολλός (Hom. has also πολλός and πολλόν, also gen. sing. masc. and neut. πολέος, nom. pl. masc. πολέες, πολεῖς, gen. πολέων, dat. πολέσι, πολέσσι, also πολέεσσι, Hes.; Hom. and Hes. have also πουλύς, ὁ καὶ ἡ, neut. πουλύ, acc. fem. πουλύν—this form not in any other cases; Æsch. also has πολεῖ, Soph. πολλόν, and Æsch. πολέα, pl. neut. in chor., and Eur. πολέων and πολέσι in chor.), compar. πλέων and πλείων (Ep. nom. and acc. pl. masc. and fem. also πλέες and πλέας), superl. πλεῖστος (esp. of time), Omn.; μᾰκρός, ά, όν, compar. μακρότερος and μάσσων, superl. μακρότατος and μήκιστος, Omn.; δηρός, ά, όν, Trag.; δᾱρός (of time only), Hom., Eur.; σπῐδιος, α, ον, Æsch.; μᾱκιστήρ, ῆρος, ὁ (of a speech), Æsch.; μύριος, α, ον (of time), Pind., Soph.; so μυριετής, gen. έος and ου, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Plat.; μᾰκραύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; σχοινοτενής, ές, Pind; μᾰκρόπνοος, ον, contr. -πνους, -πνουν (of life), Eur.; μακροβίοτος, ον (of life or time), Æsch.; so μακραίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Soph.; συχνός, ή, όν (of time only), Hdt., Plat.; εὐμήκης, ες, Xen.; μακροφυής, ές (in shape), Arist.

[*Long* is expressed in compound words by μακρο-, and the compound form is usu. given under the second word, as *long-necked*, δολιχαύχην, ὁ καὶ ἡ, Hom., *vid.* NECK, etc.]

Rather long, ῠπόμᾰκρος, ον, Ar.

Very long, περῐμήκης, ες, Hom., Ap. Rh.; ῠπερμήκης, ες, Pind., Æsch., Hdt.; πᾰλιμμήκης, ες, Æsch.; παμμήκης, ες, Soph., Plat.; πολλοστός, ή, όν (of time), Ar., Dem.

As long as, ῐσομήκης, ες, c. dat., Plat., Arist.

As long as (in point of time), ὅσος, η, ον, Omn.

So long, τόσος, η, ον, Omn. poet.

After a long time, for a long time, χρόνιος, α, ον, and ος, ον, Omn. poet., Thuc., Plat.

You have become a foreigner from being long among foreigners, βεβαρβάρωσαι χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις, Eur.

But it is long since I have had a man to eat, χρόνιος δ' εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς, Eur.

Long-lived, of long duration, δηναιός, ά, όν, Hom., Æsch., Ap. Rh., Theoc.; βιοθάλμιος, ον, h.; μᾰκραίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; μᾰκρόβιος, ον, Hdt., Arist.

Long-legged, taking long steps, τᾰναύπους, gen. -ποδος, ὁ καὶ ἡ, Hom., h.; τᾰνύπους, Soph.; [μακροβάμων, ον, Arist.; μακροσκελής, ές, Æsch., Arist.]

Long-necked, γῠλιαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Ar.

A head as long as eleven couches, ἐνδεκάκλινος κεφαλή, Telecl.

A long-cherished wish, μακρὸν ἐέλδωρ, Hom.

Pruned so as to leave the branches long, μακρότομος, ον, Theoph.

Long, adv. (of time, lasting long), δηθά, Hom., Ap. Rh.; δήν (esp. of living long), Hom.; δηρόν, in Trag. δαρόν, very often implying "too long," sometimes also δ. χρόνον, Hom.; μᾰκράν, Soph.; δηναιόν, Ap. Rh.

Long ago, δήν, Hom.; πᾰλαί, Hom., Trag., Thuc., Xen.; τρῐπᾰλαι, Ar.; τετράπᾰλαι, Call.; δωδεκάπᾰλαι, Ar.

Not long ago, ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολύς, Dem.

Long after, ἑκάς, Pind.; διὰ μᾰκροῦ, Eur., Plat.

Not long after, οὐχ ἑκὰς χρόνου, Hdt.; [οὐ διὰ μακροῦ, Plat.] *Vid.* LATE.

For a long time, ἐς μᾰκρόν, Pind.; [*for no long time*, οὐκ ἐς μακρόν, Pind.]

[*After a very long time*, πολλοστῷ χρόνῳ, Dem.]

How long? ποσσῆμαρ; Hom.; [πόσον τινὰ χρόνον; Soph.]

How long is it since? ποστὸν δὴ ἔτος ἐστὶν ὅτε; c. indic., Hom.

How long ago did Laius die? πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λάϊος χρόνον Ἄφαντος ἔρρει; Soph.

Who was alive not long ago, ἢ φάος τόδε Οὔπω χρόνον παλαιὸν ἐξεδέρκετο, Eur.

This long time, πᾶρος and τὸ πάρος, Hom.

As long as (in point of time), εἰσόκε or -κεν, c. subj., or c. opt., or c. fut. indic., Hom.; ὄφρα, smts. ὄφρατε, usually c. indic., smts. c. subj., smts. c. ἄν, κε, or κεν and subj. (Hom. once has ὄφρα κε with indic.), often answered by τόφρα (see below, *So long*), Hom., Theogn., Æsch., Soph.; ἕως, also poet. (not Att.) εἵως, ἕως often as monosyll., also in Hom. ἕῶς, c. indic., c. ἄν and subj., or c. opt., often answered by τόφρα or τέως (see below), Omn.; ὡς ἄν, c. subj., Soph.; ὅσον and ὅσον χρόνον, Xen.; μέχρι περ ἄν, c. subj., Plat.

As long as (provided that), εἰ. *Vid.* IF.

Reveal it, as long as you do not speak with a view to gain, κίνει, μόνον δὴ μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων, Soph.

As long as they were victualed for, χρόνος ὅσου σῖτος ἦν, Xen.

So long, τόφρα, sometimes τόφρα δέ, answering to ὄφρα or ἕως, Hom.; so τέως and τείως, Hom.

No longer, οὐκέτι, Omn.; μηκέτι, Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen.; [οὐκέτι πέρα, Xen.]

Alas me! what will become of me in the long run? Ὤ μοι, ἐγὼ δειλὸς τί νύ μοι μήκιστα γένηται; Hom.

In a long time, σύρδην, Æsch., Eur.

[*A long way* (adv. = *far*), μακράν, e. g., πτέσθαι, Soph.; ἰέναι, Xen., etc.] *Vid.* FAR.

[*The long and the short of the matter*, ἡ περιβολὴ τοῦ λόγου, Isoc.]

[LONG, TO, LONG FOR, μέμαα, perf. in pres. sense from unused μάω, c. infin. or c. gen., Hom.; μενεαίνω, c. infin., Hom., c. gen., Hes.] *Vid.* TO DESIRE.

[LONGED FOR, ποθεινός, ή, όν, Trag.] *Vid.* DESIRABLE.

LONGEVITY, μᾰκροβιότης, ητος, ἡ, Arist.

[LONGING, A, πόθος, ὁ, Omn.] *Vid.* DESIRE, and SYN. 225.

[*To look with longing eyes at*, ὀφθαλμιάω, c. acc., Polyb.]

LONG-SUFFERING, μᾰκροθῡμία, ἡ, Menand.

[*Long-suffering* (adj.), μενετός, ή, όν, Ar.; μακρόθῦμος, ον, LXX.; *to be long-suffering*, μακροθυμέω, N. T.]

[LONG-WINDED, TO BE (in speaking), μακρηγορέω, Thuc.]

[LONG-WINDEDNESS (in speaking), μακρηγορία, ἡ, Pind.]

LOOK, TO, δενδίλλω, only pres. act., Hom., Ap. Rh.; σκέπτομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Hom., Xen.; δέρκομαι, aor. 2 ἔδρᾰκον, and pass. ἐδρᾰκην, aor. 1 ἐδέρχθην, perf. δέδορκα, all in act. sense (no other tense except imperf.), and imperf. poet. δερκεσκόμην (not Att.), Omn. poet.; εἰσδέρκομαι, Hom., Eur.; καταδέρκομαι, c. acc. or c. εἰς, Hom., Soph.; προσδέρκομαι (in Hom. often ποτῐδ.), Hom., Trag.; διοπτεύω, Hom., Soph.; λεύσσω, only pres. and imperf. act., Omn. poet.; αὐγάζω, and mid., no pass., Hom., Hes., Soph., Eur.; ὁράω, imperf. Att. ἑώρων, perf. ἑώρᾱκα, also in Att. Com. ὥρακα or ἑόρᾱκα, no other act. tenses derived from ὁράω (Sapph. has also pres. act. ὅρημι, and Hom. 2d sing. pres. mid. indic. ὅρηαι), fut. ὄψομαι, fut. pass. ὀφθήσομαι, perf. pass. ὦμμαι, aor. 1 ὤφθην, aor. 2 act. εἶδον, 'ἰδέ, etc., mid. εἰδόμην, etc., also perf. ὄπωπα, and pluperf. ὠπώπειν (not found in prose), Omn.; βλέπω, no mid. or pass., Pind., Hdt., Omn. Att.; σκοπέω, only pres. and imperf. (other tenses borrowed from σκέπτομαι, see above), Pind., Soph., Eur., Xen.; ἀφοράω, Ar., Hdt., Plat., Dem.; θεάομαι, mid., perf. pass. in act. sense, but aor. 1 pass. in pass. sense, Eur., Ar., Thuc., Plat.

To look at, λάω, only pres. and imperf. act., Hom.; λεύσσω, c. acc., sometimes c. ἐν and dat., Omn. poet.; εἰσᾰνεῖδον, in part. εἰσᾰνῐδών, Hom., so ἐπεῖδον, Thuc.; εἰσοράω, Hom., Pind., Trag., Xen.; προσοράω, Hom., Soph., Eur., Xen.; ἐνοράω, c. dat., Xen.; προσβλέπω, Trag., Xen., Dem.; εἰσβλέπω, c. acc. or c. εἰς and acc., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἐμβλέπω, c. dat. or c. εἰς and acc., rarely c. acc., and only in Anth., Soph., Xen., Plat., Dem.; ἐπῐβλέπω, c. acc., or c. εἰς or ἐπί and acc., Plat., Dinarch.; ἀποβλέπω, Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἀνᾰβλέπω, c. dat., Eur.; μετᾰβλέπω, Ap. Rh.; εἰσαυγάζω, Anth. *Vid.* TO SEE, TO BEHOLD, and SYN. 343.

To look round, to look round at or *for*, παπταίνω, no mid. or pass., sine cas., Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; ἀποπαπταίνω, Hom.; περῐμαιμάω, 3d pl. poet. also -μαιμώωσι, part. -μαιμώων, etc., sine cas., Hom.; μεθέπω, imperf. μεθεῖπον, fut. μεθέψομαι, aor. 2 μετέσπον, part. μετασπών, also aor. 2 mid., no other tenses, c. acc., Hom.; ὀπιπτεύω, only act., c. acc., Hom., Hes.; παμφᾰλάω, only pres. and imperf. act., sine cas., Anac., Hippon.; μεταυγάζω, Pind.; περῐβλέπω, Soph., Eur., Ar., Xen.; περισκοπέω, tenses except imperf. from -σκέπτομαι (see above), Soph., Thuc., Plat.; περιπαπταίνω, Mosch.

To look straight at, ἀντῐδέρκομαι, Eur.; ἀντιβλέπω, c. dat., also εἰς c. acc., Xen., Dem., Æschin.; [ὀρθοῖς ὄμμασι ὁράω, Soph., Xen.]; διαβλέπω (or straight before one), Plat.

[*To look straight before one*, εἰς τὸ πρόσθεν μόνον ὁράω, Plat.]

[*To look* (one) *in the face*, ἀναβλέπω, πρός c. acc., Xen.; ἀντιβλέπω, c. dat., Xen.]

To look forward, προοράω, Hom., Thuc., Xen.

To look at besides, προσλεύσσω, Soph.; προσεπιβλέπω, Arist.

To look askance at (esp. with anger or fear, etc.), πᾰρεμβλέπω, c. εἰς and acc., Eur.; ῠποβλέπω, Eur., Ar., Plat.

To look down at, καθοράω, and in

mid., Hom., Eur., Hdt., Xen.; 'ὑπερ-οράω, Hdt.; κᾰτᾰθεάομαι, Xen.

To look over (i. e., watch, preside over, etc.), ἐποπτεύω, only act., Hom., Hes., Pind., Æsch., Plat.

To look sideways at, πᾰρᾰβλέπω, Ar.; πᾰροράω, Xen., Arist.

To look up at, 'ἀνᾰβλέπω, Eur., Xen.; 'ἀνᾰθρέω, only act., Eur.; 'ἀνᾰκύπτω, only act., c. πρός and acc., Eur.

To look up to (esp. with respect, etc.), 'ἀποβλέπω, Xen.

To look into, κᾰτᾰβλέπω, Call.

To look on (as a spectator), περισκοπέω, Thuc.

To look on (i. e., to be unconcerned at), περιοράω, usu. c. acc. of participle, Thuc., Plat., Isoc., Dem.

To look away, 'ἀφοράω, Xen.

To look out (reconnoitring, etc.), σκοπιάζω, and mid., Hom., Theoc.; διασκοπιάομαι, mid., Hom.

To look to (i. e., depend upon), ὁράω c. πρός and acc., Xen.; ἀποβλέπω, Eur., Xen.

[*To look to* (i. e., beware), ὁράω, followed by εἰ, also by μή, Omn. Att.; προσκοπέω, c. acc., Hdt.; *to look to it that . . .*, προσκ. ὅτι, and *that not*, μή, Thuc., etc.] *Vid.* TO BEWARE.

And look to yourself, that you receive no hurt on the way, πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ, Æsch.

To look for (i. e., expect), ὁράω, c. πρός and acc., Eur.; [προσδοκάω, Trag., Hdt., Plat.] *Vid.* TO EXPECT.

To look in a particular direction (as a house *looks* south, etc.), τρέπομαι, pass., perf. τέτραμμαι, aor. 1 ἐτρέφθην, etc., c. πρός and acc., Hom., Hes., Hdt., Thuc.; βλέπω πρός, Soph., Xen.; ὁράω πρός, Xen.; 'ἀνᾰπετάννῠμαι (pass., perf. 'ἀνᾰπέπτᾰμαι) πρός, Xen.; ἀποκλίνω πρός, Hdt.

For some had gone toward Caria to look out for the Phœnician ships, ἔτυχον γὰρ αἱ μὲν ἐπὶ Καρίας ἐς προσκοπὴν τῶν Φοινισσῶν νεῶν οἰχόμεναι, Thuc.

How do I look? τί φαίνομαι; Eur.

[*To look sour*, ὀρίγανον βλέπω, Ar., or ὄμφακας βλέπω, Prov.]

[*To look daggers*, πυρρίχην βλέπω, Ar.]

Looking all round, ὄμμ' ἀναστρέφων κύκλῳ, Eur.

Menicles looked out a wife for me, ἐσκόπει Μενικλῆς γυναῖκά μοι, Isæ.

One must look, βλεπτέον, Eur., Plat.; ἐπῐβλεπτέον, Arist.

One must look round, ὄμμα διοιστέον, Eur.

One who looks through, διόπτης, ου, ὁ, Ar.

[*A looking back*, ἀνάβλεμμα, ατος, τό, Xen.]

LOOK! ἰδοῦ, ἰδέ, Soph., Eur. *Vid.* BEHOLD.

LOOK, A, ὄψις, εως, ἡ, Pind., Eur., Thuc.; δέργμα, ατος, τό, Æsch., Eur.; βλέμμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur., Ar.; βλέπος, τό, Ar.; ἀντῐβλεψις, εως, ἡ, Xen.; ἐπῐβλεψις, ἡ (or a looking into), Arist.; περῐβλεψις, ἡ, Arist.

LOOKING-GLASS, A, εἴσοπτρον, τό, Pind.; κᾰτοπτρον, τό, Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἔνοπτρον, τό, Eur.

LOOK-OUT, A, *one who looks out*, ὀπτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Æsch., Soph.; πρῳράτης, ου, ὁ (on board ship), Xen.; so πρῳρεύς, Xen., Dem. *Vid.* TO RECONNOITER, A SCOUT.

A look-out (i. e., a place from whence to look out), σκοπιά, ἡ, Hom., Hes., Soph., Eur., Xen., Plat.; [περιωπή, ἡ, Hom., Plat.]; σκοπή, ἡ, Æsch.

To be a look-out man, πρῳρᾱτεύω, only act., Ar.

LOOM, A, ἱστός, ὁ, Hom., Hes., Eur., Xen., Plat.

The beams in the loom, κελέοντες, οἱ, Theoc.

Stretched on the loom, ἱστότονος, ον, Ar.

To work at the loom, ἱστουργέω, only act., Soph.

Working at the loom, ἱστουργία, ἡ, Plat.

[LOOP, A, ἀγκύλη, ἡ, Eur., Xen.]

[LOOP-HOLE, A, παρείσδῠσις, εως, ἡ, Plut.]

LOOSE, χᾰλᾰρός, ά, όν, Ar., Thuc., Xen.; [μαδαρός, ά, όν, Arist.; μᾱνός, ή, όν, Emped., Hipp., Plat.; ψαφαρός, ά, όν, Æsch., Hipp., Plat. (Com.); χαῦνος, η, ον, and ος, ον, Plat., etc.; πλαδαρός, ά, όν, Hipp.]

Loose (of the texture of a garment), 'ἀπᾰγής, ές, Hdt.

Loose (of limbs, i. e., not closely knit), εὔλῠτος, ον, Arist.

Loose (i. e., not solid), πλοώδης, ες, Hipp.

Loose (in the bowels), λᾰπᾰρός, ά, όν, Hipp.

To be loose (in the bowels), λᾰπάζομαι, pass., Hipp.

[*Loose* (i. e., unbound), ἄδετος, ον, Hipp.]

LOOSE, or LOOSEN, TO, 'ἀνίημι (ῑη Att., ῐη elsewhere), imperf. ἀνίην, and in 2d and 3d sing. ἀνίεις, ἀνίει (also in Hes. ἀνίεσκον), fut. ἀνήσω (but also in Hom. ἀνέσω), aor. 1 ἀνῆκα, poet. (not Att.) also ἀνέηκα (also in Hom. opt. ἀνέσαιμι), aor. 2 not used in indic., but opt. ἀνείην, subj. ἀνῶ (3d sing. poet. (not Att.) ἀνήῃ for ἀνῇ, infin. ἀνεῖναι, etc., perf. pass. ἀνεῖμαι, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἐφίημι, Æsch., Eur., Plat.; ἀφίημι, Hom., Soph., Thuc., Plat.; καθίημι, Eur., Xen.; λύω (ῠ, but smts. ῡ in arsis, i. e., in the first syll. of a dactyl or spondee, or last of an iambic, in compounds ῠ), fut. λύσω, perf. pass. λέλῠμαι, etc., 3d sing. and pl. pluperf. often (in Hom.) λῦτο and λύντο (Hom. has 3d sing. perf. pass. opt. λελῦτο, Pind. has imper. pres. act. λῦθι), often c. gen. of what from, or c. prep., Omn.; 'ἀνᾰλύω, poet. also ἀλλύω, Hom., Pind.; κᾰτᾰλύω, Hom.; ἀπολύω, Omn.; ἐκλύω, c. gen., smts. c. dat., Omn.; 'ὑπολύω, Hom., Ar., Ap. Rh.; 'ὑπεκπρολύω, Hom.; διᾰλύω, Eur., Thuc.; 'ἀναγνάμπτω (of loosening a chain or a knot), Hom.; χᾰλάω, and in pass., rarely if ever in mid., fut. -ᾰσω, h., Trag., Xen., Plat.; χᾰλαίνω, only pres. act., Hes.; ἐξανίεμαι, mid., Eur.; σχάζω, fut. σχᾰσω, only act., Ar.; ἐπῐλύω, Theoc. *Vid.* TO RELEASE.

To let loose — they let loose bitter strife, ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν, Hom.

[*To become loose*, χαλάω, Alcæ., Eur., Xen.]

To let loose upon, σκήπτω, c. εἰς and acc., also in mid., but not in pass., Æsch., Eur.; προσβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, c. dat. of the thing to be attacked, Dem. *Vid.* TO SET ON.

Easy to loose (of dogs in the slips), εὔλῠτος, ον, Xen.

One must loose, λῠτέον, though hardly in this sense, Plat.

LOOSELY, λελῠμένως, Hipp.

Loosely (to argue, etc.), μαλακῶς, Arist.

LOOSENESS, χᾰλᾰρότης, ητος, ἡ, Xen.; [χαυνότης, ητος, ἡ, Xen.]

Looseness (in the bowels), λᾰπᾰρότης, ητος, ἡ, Hipp.

[LOOSENING, A, ἄνεσις, εως, ἡ, Plat.]

LOP, TO, τέμνω, perf. τέτμηκα, Hom., Xen. *Vid.* TO CUT.

LORD, μέδων, οντος (only of gods), ὁ, Hom.; μεδέων, οντος (of the gods as lords of any place or art, etc.), ὁ, c. gen., but in Pind. c. dat., Hom., Hes., h., Pind., Eur.; 'ἄναξ, ακτος, ὁ, Hom., Soph., Isoc.; ἀνάκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; κοίρᾰνος, ὁ, Hom., Pind., Trag.; δεσπότης, ου, ὁ, Pind., Omn. Att.; κύριος, ὁ, Pind.; κοιρᾰνίδης, ου, ὁ, Soph. *Vid.* SYN. 117.

To be lord, κοιρᾰνέω, only pres. act., Hom.; μέδω, only in pres. act., c. gen. of the place over which, Alcæ., Sapph. *Vid.* TO RULE, TO PRESIDE.

[*Of or belonging to a lord*, ἀνακτόριος, α, ον, Hom.]

[LORD, THE, ὁ Κύριος, N. T.]

[*Of or belonging to the* LORD, Κυριακός, ή, όν, N. T.]

[*The* LORD'S *supper*, τὸ Κυριακὸν δεῖπνον, N. T.; *the* LORD'S *day*, ἡ Κυριακὴ ἡμέρα, N. T.; *the* LORD'S *house*, τὸ Κυριακόν, Eccl.]

LORDLY, 'ἀγέρωχος, ον, Hom., Pind.

In a lordly manner, 'ἀγαυρῶς, superl. -ότατα, Hdt.

LORE, σοφία, ἡ, Omn. *Vid.* LEARNING.

LOSE, TO, ὄλλῡμι, fut. ὀλέσω, poet. (not Att.) ὀλέσσω, and Att. ὀλῶ, fut. mid. ὀλοῦμαι in pass. sense, aor. 1 ὤλεσα, often poet. (not Att.) ὄλεσσα, no perf. act. or pass., 2d perf. ὄλωλα in pass. sense, aor. 2 mid. ὠλόμην in pass. sense, but this sense, *to lose*, is almost confined to aor. 1 act., Hom.; 'ἀπόλλῡμι, also perf. act. ἀπολώλεκα, also pres. act. ἀπολλύω, also aor. 2 mid. poet. (not Att.) ἀπολεσκόμην in pass. sense, Hom., Eur., Plat.; 'ἀβροτάζω, fut. -άξω, no other tense, c. gen. (of losing one's companion in the dark), Hom.; ἀφίημι (ῑη Att., ῐη elsewhere), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, Hom., Eur., Hdt., Xen.; 'ἁμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσομαι, aor. 2 ἥμαρτον, and in Hom. ἤμβροτον, perf. ἡμάρτηκα, no other tenses, c. gen., Hom., Eur.; 'ἀφᾰμαρτᾰνω, Hom.; στέρομαι, fut. στερήσομαι, perf. pass. in act. sense ἐστέρημαι, aor. 1 ἐστερήθην in act. sense (these, however, are rather pass., from στερέω, *to deprive*, q. v.), aor. 2 pass. ἐστέρην, no other tenses, c. gen., rarely c. acc., Hes., Eur., Hdt., Plat.; ἤμπλᾰκον, only aor. 2, c. gen., Eur.; ἐκπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, no mid. or pass., c. gen., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ἐκβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Soph., Ar.; 'ἀποβάλλω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; μεταβάλλω, Thuc., Xen.; διακναίω, and perf. pass. διακέκναισμαι in act. sense, Eur., Ar.; 'ἀποτυγχάνω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1, aor. 2 -έτῠχον, perf. -τετῠχηκα, c. gen., Xen., Plat.; 'ἀπολείπομαι, pass., c. gen. (of losing an opportunity), Dem.; ἐλασσόομαι, pass., c. acc. (of losing something of one's rights, etc.), Dem.

(In the attempt) *they lost their lives*, τὸν βίον ἀφῃρέθησαν, Plat.

Opportunities of many great actions have been lost to (or thrown away by) *the city*, πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ προεῖνται τῇ πόλει, Dem.

He lost none of his army, ἀπεγίγνετο μὲν οὐδὲν τοῦ στρατοῦ, Thuc.

To lose besides, προσἄποβάλλω, Ar., Xen.; προσκἄτἄλείπω, Thuc.

He loses the thread of his argument, ἐκπίπτει ἐκ τοῦ λόγου, Æschin.

For it would be a fine thing if . . . I were to lose my daughter her son, χάριεν γὰρ εἰ . . . τῇ θυγατρὶ τὸν παῖδα 'ἄποβουκολήσαιμι, Xen.

[*To lose heart*, ἀναπίπτω, perf. -πέπτωκα, Dem.] *Vid.* To BE FAINT-HEARTED.

To be lost, οἴχομαι, only pres. in this sense, Hom.; διαῤῥέω, fut. -ρυήσομαι, perf. -εῤῥύηκα, aor. 2 pass. -εῤῥύην, no other tenses, Soph., Ar., Dem.; ἀποίχομαι, only pres. in this sense, Eur.; διαφθείρομαι, pass. (as ships are lost), Hdt., Isoc.; σὔνεκπίπτω, Demad.

Callicratidas falling into the sea was lost, Καλλικρατίδας ἀποπεσὼν ἐς τὴν θάλατταν ἠφανίσθη, Xen.

To be lost beforehand, προἄπόλλὕμαι, pass., c. 2d perf. -όλωλα, Dem.

LOSS, χῆτος, τό, no pl., Hom., h., Hdt., Plat.; κάκότης, ητος, ἡ, sine cas. (esp. in battle), Hom., Hdt.; 'ἀκέρδεια, ἡ, Pind., ζημία, ἡ, sine cas., Soph., Eur., Xen., Plat., Arist.; 'ἀποβολή, ἡ, Plat., Isoc.; ἐκβολή, ἡ, Plat.; ἀπώλεια, ἡ, Arist.; [ἀνάλωμα, ατος, τό, Æsch.: ὄλεθρος, ὁ (e. g., χρημάτων), Thuc.]

Without loss, ἀζήμιος, ον, Hdt.

To be at a loss, 'ἀμηχἄνέω, only act., Soph., Thuc., Xen.; 'ἀπορέω, Omn. Att. *Vid.* To BE PERPLEXED, TO DOUBT.

They were at a loss what to do under the existing circumstances, ἐν ἀπόρῳ εἴχοντο θέσθαι τὸ παρόν, Thuc.

LOT, A, κλῆρος, ὁ, Omn.; λάχος, τό, Theogn., Pind., Æsch., Soph.; πάλος, ὁ (only of a lot in casting lots), Pind., Trag., Hdt.; so κύάμος, ο, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Andoc.

[*Lot* (in life), μοῖρα, ἡ, Hom.]

A portion obtained by lot, λῆξις, εως, ἡ, Hdt., Plat.

To fall to the lot of, παραγίγνομαι (for tenses see v. under To BE), c. dat., Isoc.; [περιήκω, c. acc., Hdt.]

To cast lots, to choose by lot, πάλάσσομαι, only in perf. pass. πεπάλαγμαι, in act. sense, usu. π. κλήρῳ, Hom., Ap. Rh.; πάλλω, and mid., in pass. of the lots which are drawn or cast, Hom., Soph.; κληρόω, and mid., in pass. only of what is chosen or obtained by lot, Æsch., Eur., Hdt., Plat., Lys., Dem.: ἀποκληρόω, Hdt., Thuc., Andoc., Dem.; διἄκληρόω, Thuc., Xen.

To be chosen by lot, κυἄμεύομαι, pass., Dem.

They arranged them by lot, κλήροις ἔπηλαν αὐτούς, Soph.

He made them cast lots, διεκλήρωσεν αὐτούς, Xen.

To embrace in one lot, συγκληρόω, Plat.

To distribute by lot, διἄπάλλω, Æsch.; διἄκληρόω, Æsch., Plat.

To decide by lot, διἄκαυνιάζω (which should do so and so), Ar.

To obtain by lot, λαγχάνω, fut. λήξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλἄχον, perf. λέλογχα and εἴληχα, also λέλἄχα, Emped., perf. pass. εἴληγμαι, no other tenses, Omn.; 'ἄπολαγχάνω, Hdt., Plat.; [μείρομαι, in the perf. form ἔμμορα, c. gen., Hom.; Hes., only in 3d sing.; in Ap. Rh. a 2d sing. ἔμμορες.]

Chosen by lot, κυἄμόβολος, ον, Soph.; κυἄμευτός, ή, όν, Xen.; κληρωτός, ή, όν, Plat., Isoc.

A choosing by lot, κλήρωσις, εως, ἡ, Eur., Plat.

A rethrowing of the lots, ἄμπἄλος, for 'ἀνἄπαλος, Pind.

Distributing by lot, κλάριος, ον, Æsch.

A vase for casting lots in, κληρωτήριον, τό, Ar.

Without casting lots, 'ἀκληρωτί, Lys.

[*Without lot in any thing*, ἄμμορος, ον, c. gen., Hom.; ἄμοιρος, ον, Æsch.]

To be unlucky in drawing lots, δυσκληρέω, only act., Plat.

[*A lot of ground for building*, οἰκόπεδον, τό, Xen.]

LOTTERY—*it is a perfect lottery how it will turn out*, ὁποτέρως ἔσται ἐν ἀδήλῳ κινδυνεύεται, Thuc.

LOTION, A (a cooling lotion), ψῦγμα, ἄτος, τό, Hipp.

LOTUS, THE, λωτός, ὁ, Hom., Hdt.

Of lotus, λώτἴνος, η, ον, Theoc.

Bearing lotus, overgrown with lotus, λωτόεις, εσσα, εν, gen. masc. contr. λωτεῦντος, Hom.; λωτοτρόφος, ον, Eur.

Eating lotus, λωτοφἄγος, ον, Hom., Hdt., Plat.

LOUD, 'ἀδἴνός, ή, όν, Hom.; ὑψηχής, ές, Hom.; βάρύς, εῖα, ύ, Hom.; πολυηχής, ές, Hom.; ἐριβρεμέτης, ου, only masc. (of persons), Hom.; ἐρίγδουπος, ον (of persons), ἐρἴδουπος, ον (of things—the sea, the shore, etc.), Hom.; ἐρἴμῦκος, ον, Hom., Hes.; ἠερόφωνος, ον (of persons), Hom.; ἠπῦτης, only in poet. form ἤπυτα, ὁ (of persons), Hom.; λἴγύς, εῖα, ύ, Hom., Æsch., Ap. Rh.; λἴγὔρός, ά, όν, Hom., Pind., Eur., Arist.; πολύς, πολλή, πολύ, all cases (except nom. and accus. masc. and neuter sing.) from πολλός (for other forms, see under LONG), Hom.; κελἄδεινός, ή, όν, Hom., Pind., Ap. Rh.; κελαδῆτις, ἴδος, only fem., Pind.; βἄρύκτὔπος, ον, Hes., h., Pind.; ἐρισμἄράγος, ον, Hes.; ἐρισφἄράγος, ον, h.; ἐρἴβρύχης, ου, only masc., Hes.; ἐρἴβρὔχος, ον, h.; ἐρἴβρομος, ον, h., Pind., Anac.; ἐρίκτυπος, ον, Hes.; πολὔκροτος, η, ον, and ος, ον, h.; φαεινός, ή, όν, Pind.; ὑπερμήκης, ες, Pind.; 'ἀγάφθεγκτος, ον, Pind.; βἄρυόπης, ου, only masc. (of persons), Pind.; βἄρὔβόας, ου, only masc., Pind.; βἄρύγδουπος and βαρὔδουπος, ον, Pind., Mosch.; βαρυσφἄράγος, ον, Pind.; βἄρύφθογγος, ον, h., Pind.; ἐρἴβόας, ου, ὁ, Pind.; ἐρἴκλάγκτης, ου, only masc., Pind.; γεγωνός, όν, compar. in Anth., Æsch., Antipho; ἄρσην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Ar.; εὐήχητος, ον, Eur.; πολυήχητος, ον, Eur.; ὑπέρτονος, ον, Æsch.; βἄρὔβρομος, ον, Eur.; ὀξὔπλήξ, -πλῆγος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; εὔκομπος, ον, Eur.; ὄρθιος, α, ον, and ος, ον, Trag., Plat.; λαμπρός, ά, όν, Eur., Plat.; βἄρυηχής, ές, Ar.; ἔμφωνος, ον (of persons), Xen.; so μεγάλόφωνος, ον, Dem., and ὑψόφωνος, ον, Hipp.; ὑπέρλαμπρος, ον, Dem.; κἄπὔρός, ά, όν, Theoc., Mosch.; ἐρἴμύκης, ου, only masc., Call.; μεγἄλόβρομος, ον, Orph. (scarcely any of the preceding words have any compar. or superl.)

A loud voice, τοναία, ἡ, Alex.

A loud cry, ὀρθίασμα, ἄτος, τό, Ar.

To be loud, πρέπω, only act., Pind.

LOUDLY, λίγα, Hom., Ap. Rh.; λἴγέως, Hom., Ap. Rh.; μέγα and μεγάλα, Hom.; ὄρθια, Hom.; ὄρθιον, Pind., Æsch.; οὖλον, Hom.; οὖλα, Call.; μἄκρόν, Hom.; μἄκρά, Hom., Antipho; 'ἁδρόν, Antiph.; παμμεγεθές, Æschin.

Falling loudly, κἄνἄχής, ές, Æsch.

To speak loudly, shriek loudly, etc., λἴγαίνω, only act., Hom.; ὀρθιάζω, only act., Æsch.; ἐπορθιάζω, sometimes c. dat. of some one against whom, Æsch.; ἐπορθοβοάω, Eur.; μηκύνω βοήν, Soph.

LOUDNESS, βἄρὔτης, ητος, ἡ, Plat.; [(of voice), μεγαλοφωνία, ἡ, Hipp.]

LOUNGE, TO (in the public square), 'ἀγοράζω, only act in this sense, sine cas., or c. εἰς and acc., Ar., Thuc.

LOUNGER, A, 'ἀγοραῖος, ὁ, Ar., Plat.

LOUSE, A, φθείρ, φθειρός, ὁ καὶ ἡ, Ar., Hdt.

[*A wood-louse*, ὄνος, ὁ, Arist., Theoph.; ὀνίσκος, ὁ, Galen.]

To eat lice, φθειροτρἄγέω, only act., Hdt.

Hunting lice, φθειριστἴκός, ή, όν, Plat.

LOUSY, φθειρώδης, ες, Arist.

LOVE, Ἔρος, ὁ, only nom. and acc. sing., Hom., Hes., Theogn., Soph., Eur.; Ἔρως, ωτος, ὁ, Omn. (the preceding are the only names personified as the god of Love); 'ἵμερος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Soph., Ar., Hdt.; φἴλότης, ητος, ἡ, Omn. poet., Plat., Lys., Andoc.; πόθος, ὁ, Hes., Soph., Eur., Theoc.: φἴλία, ἡ, Theogn., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; κὔπρις, ἴδος, ἡ (prop. the name of Venus), Eur., Ar.; στέργηθρον, τό, Æsch., Eur.; στοργή, ἡ, Philem., Mel.; φίλτρον, τό, in pl., Eur.; φἴλησις, εως, ἡ, Arist.; 'ἀγἄπησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* SYN. 225.

Reciprocal love, ἀντέρως, ωτος, ὁ, Plat.; ἀντἴφἴλησις, εως, ἡ, ἀντἴφἴλία, ἡ, Arist.

Violent love, φιλεραστία, ἡ, Plat.

Brotherly love, φιλαδελφία, ἡ, Alex.

An object of love, ἔρως, ωτος, ο, Pind.; 'ἀγἄπημα, ἄτος, τό, Cratin.; ἐρωτὔλος, ὁ, Theoc., fem. ἐρωτίς, ἴδος, Theoc.; [παιδικά, τά, Thuc., Xen.]

A love charm, φίλτρον, τό, Trag., Xen., Theoc.; στέργημα, ἄτος, τυ, Soph.

A charm by which to see whether one is loved by a person at a distance, τηλέφἴλον, το, Thuc.

[*Love-feasts*, ἀγάπαι, αἱ, N. T.]

Of or *belonging to* or *subject to love*, ἐρωτἴκός, ή, όν, Thuc., Plat.

Of love, etc., adv., ἐρωτἴκῶς, Thuc., Plat., Dem.

To persuade (a man to do a thing) *for wages or for love*, πείθειν ἢ δώροις ἢ χάρισιν, Plat.

A verse to love, ἀστεργἀνωρ, ορος, ἡ (only of women), Æsch.; δὔσέρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Lys., Theoc.

Dissolving love, διαλυσἴφἴλος, ον, Anth.

Love-sick, πολύφιλτρος, ον, Theoc.

Love-songs, ἐρωτὔλα, τά, Bion.

One must love, φἴλητέον, Soph., Arist.

LOVE, TO, 'ἀγἄπάζω, only pres. act. in this sense, Hom.; 'ἀγἄπάω, only act. (properly "rather of *regard* than of *affection*," LIDD. and SC.), Hom., Eur., Xen., Plat.; φἴλέω (besides the reg. tenses, Sapph. has φίλημι in 1st sing., and 2d sing. φίλησθα; Hom. has pres. infin. φιλήμεναι, imperf. φιλέεσκον, and aor. 1 mid. ἐφἴλάμην, φῖλαι, etc.), fut. mid. sometimes in pass. sense, Omn.; ἔρἄμαι, 2d pl. poet. (not Att.) also ἐράασθε, imperf. ἠράμην, aor. 1 mid. ἠρἄσάμην, poet. also ἠρασσάμην, also aor. 1 pass. ἠράσθην, fut. ἐρασθήσομαι, both in act. sense, c. gen., Hom., Sapph., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Theoc.; ἐράω, only in pres. and imperf. act. and pass. (except

once in pres. mid., Theoc.), c. gen., sometimes c. acc. cognat. (ἐρᾶν ἔρωτα, etc.), Hdt., Omn. Att.; στέργω, 2d perf. ἔστοργα, in pass. voice rare except in pres., Hdt., Omn. Att.; ἀσπάζομαι, mid., Xen., Plat.; ἐπῐτύφομαι, pass. perf. ἐπιτέθυμμαι, c. gen., Ar.; ἀνέρᾰμαι, Andoc.; φῐλοστοργέω (esp. of parental, fraternal, filial love), only act., Plat.; προσκαίομαι, pass. perf. προσκέκαυμαι, aor. 2 προσεκάην, c. dat., Xen.; περῐδαίομαι, pass., only pres., c. dat., Ap. Rh.; ὀπτάομαι ἐξ Ἀφροδῖτης, Theoc.

To love exceedingly, ὑπερφῐλέω, Ar., Xen.; ὑπερᾰγᾰπάω, Dem.; μαίνομαι, fut. μᾰνήσομαι and μᾰνοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἐμᾰνην, perf. μέμηνα and μεμᾰνημαι, c. ἐπί and dat., Theoc.; ἐπῐμαίνομαι, c. dat., Ar., Mosch.

To share love (to love the same object as another), συμφῐλέω, Soph.; ἀντεράω, c. gen. of the object loved, c. dat. of him who shares the feeling, Eur.; so σῠνεράω, Eur.

To cease to love, ἀποστέργω, Theoc.

To love in return, ἀντεράω, Æsch., Xen.; ἀντῐφῐλέω, Xen.; συνεράω, in pass., Bion.

LOVELY, LOVED, ἀγᾰπητός, ή, όν, Hom., Pind., Plat.; ἐρᾰτός, ή, όν, sometimes c. dat. of those by whom one is loved, Hom., Theogn., Tyrt., Pind., Eur.; ἐρᾰτεινός, ή, όν, Hom., h., Pind.; ἐπήρᾰτος, ον, Hom., Hes., Æsch.; ἱμερτός, ή, όν, Hom., Simon., Sol., Pind.; ἱμερόεις, εσσα, εν, Hom., Pind., Theoc.; ἐρόεις, εσσα, εν, Hes., h.; εὐήρᾰτος, ον, Pind.; ἐράσμιος, α, ον, and ος, ον, Anac., Æsch., Plat., Xen.; ἐραστός, ή, όν, Plat.; ἐπαφρόδῖτος, ον, Hdt., Xen.

Very lovely, μεγήρᾰτος, ον, Pind.

Much loved, πολυήρᾰτος, ον, Hom., Hes., h., Sol.; πολυζήλωτος, ον, Eur.; πολύζηλος, ον, Soph.; πολυέραστος, ον, Xen.; πολῠθεστος, ον, Call.

To be loved, στερκτός, ή, όν, Soph.; φιλητός, ή, όν, Arist., ἀγαπητέος, α, ον, Plat.

LOVER, A, φῐλήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἐραστής, οῦ, ὁ, Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.; ἀΐτης, ου, ὁ, Ar., Theoc.; εἴσπνηλος, ὁ, Theoc.

One who loves in return, ἀντεραστής, ὁ, Xen.

A joint lover of . . ., σῠνεραστής, ὁ, Xen.

Suited for lovers, φῐλοτήσιος, α, ον, or ος, ον, Theogn., Soph., Ar.; φῐλέραστος, ον, Mel.

LOVING, εὐφῐλής, ές, c. gen., Æsch.

Loving (i. e., inclined to love), φῐλέρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Mel.

Loving the same woman, ὁμόδουλος, c. gen., Mel.

Loving violently, δῠσέρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Eur., Xen., Lys.

LOVINGLY, φῐλως, Eur.; φῐλίως, Plat.

LOW, χθᾰμᾰλός, ή, όν, Hom., Xen., Isoc., Ap. Rh., Theoc.; τᾰπεινός, ή, όν, Pind., Eur., Hdt., Xen., Dem.; βρᾰχύς, εῖα, ύ, compar. βρᾰχῠτερος and βρᾰχίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. βρᾰχῠτᾰτος and βρᾰχιστος (of a wall), Thuc.; ἥμενος, η, ον (of a place), Theoc.; χαμαίζηλος, ον, Arist.

Low (of musical notes), βᾰρύς, εῖα, ύ, Plat.; [(of sounds), πρᾶος, εῖα, ον, Xen.]

Low (of price), ὀλίγος, η, ον, Dem.

Low (i. e., mean, vulgar), χᾰμηλός, ή, όν, Pind.; φορτῐκός, ή, όν, Ar., Plat., Arist.; [ἀγοραῖος, α, ον, Ar., Arist.; (low minded), ἀνδραποδώδης, ες, Plat.]

[*Low fellows*, οἱ ἀγοραῖοι, Ar.]

Low born, κακός, ή, όν, compar. κᾰκώτερος (not in Att.), also more usu. κᾰκίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάκιστος, also χείρων, χείριστος, and (in Hom. only) χερείων, χερειότερος, Hom., Soph., Xen.; δυσγενής, ές, Eur., Lycurg.; ἀγενής and ἀγεννής, ές, Soph., Ar., Hdt., Plat.

Growing low (of plants), χᾰμαίζηλος, ον, Arist.; χᾰμαίκαυλος, ον, Theoph.

Low, adv. (only of situation), κᾰτω, compar. κατωτέρω, superl. κατωτάτω, Hes., Soph., Ar., Hdt., Thuc.; τᾰπεινῶς, in any sense, Xen., Isoc.

The river being low, κοῖλος ὢν ὁ πότᾰμος, Thuc.

Low (i. e., in a mean, vulgar way), φορτῐκῶς, Plat., Isoc.

In a way suited to a low-born man, ἀγεννῶς, Eur.

Speaking low, with a low voice, ἄπυστα φωνῶν, Soph.

To use low (i. e., vulgar) *language*, ἐξ ἁμαξουργοῦ λέγω, Ar.

Fond of low company, ζοφοδορπῐδας, ου, ὁ, Alcæ.

Low birth, δυσγένεια, ἡ, Soph., Eur., Plat.; ἀγένεια, ἡ, Arist.

To be low (i. e., ignoble, etc.), ἀδοξέω, and mid., Eur., Xen.

LOWER, ἐνέρτερος, α, ον, Hom.; νέρτερος, α, ον, Æsch.

LOWER, TO, ὑφίημι (ῑη Att., ῐη elsewhere) (esp. of lowering masts, sails, etc.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) also -έηκα, perf. pass. ὑφεῖμαι, Hom., h., Soph., Ar., Hdt., Plat.; [καθίημι (εἰς νῆας), of sails, Hom.]; κᾰτᾰβαίνω, in pres. act., or in fut. or aor. 1 (no other tense in act. sense), Pind.

I must now lower my sails (i. e., be more humble), νῦν μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ, Soph.

LOWEST, νέᾰτος, also νειᾰτος, η, ον, Hom., Eur., Plat., Ap. Rh., fem. νείαιρα, Hom., Eur.; ἔσχᾰτος, η, ον, Soph., Theoc.; κᾰτώτᾰτος, η, ον, Hdt., Xen.

The lowest steps, ἄκραι βᾰθμίδες, Pind.

The lowest people, οἱ χείριστοι, Xen., Lys.

Not one of the lowest of that nation in point of birth, γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις, Soph.

LOWLY, βαιός, ά, όν, Soph. *Vid.* HUMBLE.

LOWNESS, τᾰπεινότης, ητος, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.

Lowness (of voice), βᾰρῠτης, ητος, ἡ, Plat.

LOW, TO, μῡκάομαι, mid., perf. μέμῡκα, also aor. 2 act. ἔμῠκον, no pass., Hom., Æsch., Eur., Theoc.

LOWING, μῡκάς, ᾰδος, ἡ, only fem., Soph.; μυκητής, οῦ, only masc., Theoc.

LOWING, A, μῡκηθμός, ὁ, Hom., Æsch., Ap. Rh.; μῡκημα, ᾰτος, τό, Eur., Ap. Rh.; μῡκή, ἡ, Ap. Rh.

[LOWLANDERS, THE, οἱ πεδιακοί (in Athens a division of the people), Arist.]

LOWLANDS, *vid.* PLAIN.

LOYAL, πιστός, ή, όν, Xen.

LOYALTY, πιστότης, ητος, ἡ, Xen.

LUCERNE, πόα Μηδῐκή, ἡ, Ar.

LUCID, λαμπρός, ά, όν, Omn. Att.

Lucid (of arrangement of arguments, etc.), ἀκρῑβής, ές, Arist. *Vid.* CLEAR.

LUCIDLY, ἀκρῑβῶς, Hdt. *Vid.* CLEARLY.

LUCIFER, Φωσφόρος ἀστήρ (ἔρος, ὁ), Ar.

LUCK, τῠχη (most usually of good luck), ἡ, Omn. post Hom.

Oh! my ill luck, τῆς τύχης, Xen.

If you wish to claim it at law, do so, and good luck to you, εἰ μὲν σὺ βούλει ἐπιδικάζεσθαι, ἔχε τύχῃ ἀγαθῇ, Andoc., so Ar.

A piece of good luck, ἕρμαιον, τό, Soph., Plat.

LUCKILY, αἰσίως, Eur.; εὐτῠχῶς, Æsch., Soph., Xen.

LUCKLESS, δυστῠχής, ές, Trag., Isoc., Dem. *Vid.* UNLUCKY.

LUCKY, αἴσιος, α, ον, and ος, ον (of persons or of things bringing luck, not of persons enjoying it), Hom., Pind., Soph., Eur., Xen.; εὐτῠχής, ές (of persons and things), Omn. Att., Hdt. *Vid.* FORTUNATE.

To be lucky, εὐτῠχέω, pres. opt. often εὐτῠχοίην, only act., Pind., Hdt., Omn. Att.; [(of dice), εὖ πίπτω, used metaph., Æsch., Soph.] *Vid.* TO BE FORTUNATE.

You may think yourself very lucky in being only punished with exile, πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιουμένη φυγῇ, Eur.

[*At a lucky moment*, εἰς καλόν, Xen.]

LUCRATIVE, κερδᾰλέος, α, ον, Æsch., Ar., Hdt., Xen. *Vid.* GAIN.

LUCRATIVELY, κερδᾰλέως, Thuc.

LUCRE, κέρδος, τό, Omn.

LUCUBRATION, διᾰτρῐβή, ἡ, Æschin. *Vid.* STUDY.

LUDICROUS, γελαστός, ή, όν, Hom.; γελοῖος, α, ον, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem. *Vid.* RIDICULOUS.

Very ludicrous, ὑπεργέλοιος, ον, Dem.

Fond of the ludicrous, φῐλογέλοιος, ον, Arist.

LUG, TO, ἕλκω, imperf. εἷλκον, fut. ἑλκῠσω, aor. 1 εἵλκυσα, perf. pass. εἵλκυσμαι, etc., Omn. *Vid.* TO DRAG.

LUGGAGE, σκεῦος, τό, usu. in pl., Ar., Xen., Dem.

LUGUBRIOUS, θρηνώδης, ες, Plat. *Vid.* SAD, MOURNFUL.

LUKEWARM, ψῡχρός, ά, όν, and metaph. of persons, feelings, etc., Xen., Plat.; [μετάκερᾶς, ᾶτος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Philyll., Amphis; ἀλυκρός, ά, όν, Nic.]

[*Lukewarmness, lukewarm water*, μετακέρασμα, τό, Hipp.; (metaph.), *lukewarmness in battle*, μειλιχίη πολέμοιο, Hom.]

LULL, A, γᾰλήνη, ἡ, Hom., Pind., Trag., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* CALM.

LULL, TO, κοιμάω, only act. in a general sense, in pass. c. fut. and aor. 1 mid. only in the particular sense of being lulled to sleep, Omn.; εὐνάω, like κοιμάω, Hom., Hes., Soph.; κᾰτευνάω, Soph.; εὐνάζω, fut. -ᾰσω, Soph.; κοιμίζω, Soph., Thuc., Plat.; γᾰληνίζω, no pass., but sometimes used in intrans. or pass. sense, Eur., Alex., Hipp.; διᾰγᾰληνίζω, Ar. *Vid.* TO CALM, TO APPEASE.

To lull to sleep, λέγω, only in aor. 1 act. ἔλεξα, Hom. *Vid.* TO SLEEP.

[LUMBER, γρῡμέα, ἡ, Sotad.]; *lumber-room*, γρυτοδόκη, ἡ, Anth.

LUMINARY, A, φάος, τό, contr. φῶς, φωτός (both forms Att.), Omn. *Vid.* LIGHT.

LUMINOUS, φαεινός, ή, όν, Hom., Pind., Trag.; εὐφεγγής, ές, Æsch., Ap. Rh.; λαμπρός, ά, όν (lit. and metaph.), Omn. Att. *Vid.* BRIGHT.

LUMP, A, τρῠφος, τό, Hom., Hdt.; χόνδρος, ὁ, Ar., Hdt.; θρόμβος, ὁ, Hdt.

But he charged for the whole time

in the lump, συλλήβδην δὲ πάντος χρόνου ἐλογίζετο, Lys.

LUNACY, πᾰράνοια, ἡ, Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; [σεληνιασμός, ὁ, Diosc.] *Vid.* MADNESS.

LUNAR (belonging to the moon), σεληναῖος, α, ον, Orac. ap. Hdt.; [σεληνιακός, ή, όν (e. g., μήν, month), Plut.]

LUNATIC, πᾰρᾰ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Plat.; [σεληνιαζόμενος, η, ον, N. T.] *Vid.* MAD.

LUNCHEON, ἄριστον (ᾰ Hom., ᾱ Att., but in Hom. it is rather breakfast), τό, Æsch., Eur., Thuc., Dem.; δειελίη, ἡ, Call.

To eat luncheon, δειελιάω, only in aor. 1 act. part., Hom.; ἀριστάω, only act., Ar., Xen.; ἀριστοποιέομαι, mid., Thuc., Xen., Dem.

Without luncheon, ἀνάριστος, ον, Xen.

LUNGE, TO (with a weapon), ὀρέγνῠμαι and ὀρέγομαι, mid., often c. gen. of the object at which, Hom.

LUNGS, THE, πνεύμων, ονος, ὁ, usu. in pl., Hom., Trag., Ar., Plat. [(in Hom. only sing., in Trag. only pl.)]; πλεύμων, ονος, ὁ, usu. in pl., Plat.

Like the lungs, πλευμονώδης, ες, Arist.

With good lungs, εὔπλευρος, ον, Arist.

Of or *belonging to the lungs*, πνευμονῐκός, ή, όν, Arist.

A disease of the lungs, πλευμονίς, ῐ́δος, ἡ, Hipp.; [πνευμονία, ἡ, Plut.]

Inflammation of the lungs, περιπλευμονία, ἡ, Plat., Hipp.

[*To be affected with inflammation of the lungs*, περιπλευμονιάω, Hipp.]

[*Affected with inflammation of the lungs*, περιπλευμονικός, ή, όν, Hipp.]

To have a disease of the lungs, πλευμάω, only act., Hipp.

[LURCH—*to leave in the lurch*, προΐημι, c. acc., Thuc.] *Vid.* TO ABANDON.

LURE, A, δέλεαρ, ᾰτος, τό, Eur., Xen., Plat.

LURE, TO, δελεάζω, no pass., Xen., Isoc., Dem.

LURK, TO, κᾰτᾰδύομαι, pass., c. perf. act. καταδέδῠκα, and aor. 2 κᾰτέδυν, Xen., Plat. *Vid.* AMBUSCADE.

LURKING, ὑφειμένος, η, ον, Soph.

LURKING-PLACE, A, ἐνέδρα, ἡ, Thuc., Xen., Plat.; εἰλῠός, ὁ, Xen., Ap. Rh.

LUSCIOUS, μελιηδής, ές, Hom., Alcæ., Pind. *Vid.* SWEET.

LUST, μαχλοσύνη, ἡ, Hom., Hes., Hdt.; λᾰγνεία, ἡ, Xen.; μῑσητία, ἡ, Ar.; μαργότης, ητος, ἡ, Eur.

[*Unnatural lust*, πασχητιασμός, ὁ, Luc.]

LUSTFUL, μᾰ́χλος, ον, Hes.; λάγνος, ον, Critias, Arist.; ἀνδρομανής, ές, Eur. *Vid.* LEWD, WANTON.

LUSTILY, τᾰλαύρῑνον, Hom.; κρατερῶς, Hom.

[LUSTRAL *water*, *vid.* WATER; *a vessel for lustral water*, περιῤῥαντήριον, τό, Hdt.]

LUSTRE, αὐγή, ἡ, Omn.; αἴγλη, ἡ, Hom., Pind., Soph.; λαμπρότης, ητος, ἡ, Thuc., Xen. *Vid.* BRIGHTNESS.

LUSTROUS, ἀγλαός, ή, όν, and ός, όν, Omn. poet.; αἰγλήεις, εσσα, εν, and contr. αἰγλᾶς, gen. αἰγλᾶντος, etc., Hom., Pind., Eur. *Vid.* BRIGHT.

LUSTY, ἴφθῑμος, η, ον, and ος, ον, Hom.; τᾰλαύρινος, ον, Hom., Ar.; κρᾰτύς, only in masc., Hom.; κρατερός and καρτερός, ά, όν, Omn. poet. *Vid.* STOUT, STRONG.

LUTE, A, λύρα, ἡ, Omn. poet. post Hom., Xen., Plat. *Vid.* LYRE.

LUXURIANCE (of growth in plants), εὐβλαστία, ἡ, Theoph.

LUXURIANT, ἡβάων, fem. ἡβώωσα, etc., Hom.; τηλεθάων, fem. always τηλεθόωσα, for τηλεθάουσα, Hom.; βᾰθύς, εῖα, ύ, compar. βαθῠ́τερος and βαθίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. βαθῠ́τατος and βάθιστος, Hom., Tyrt., Æsch., Eur.; εὐανθής, ές, Hom., Pind., Ar.; μᾰ́χλος, ον, Æsch.; τρόφῐμος, η, ον, and ος, ον, Theoph.; εὐβλαστής, ές, Theoph.; ὑπερβλαστής, ές, Theoph.; ἁβρόπλουτος, ον, Eur.

To be luxuriant, ὑπερβλαστάνω, fut. -βλαστήσω, no aor. 1, aor. 2 -έβλαστον, perf. -εβλάστηκα and -βεβλάστηκα, Theoph.; εὐβλαστέω, Theoph.; ὑβρίζω, Theoph.; τρᾰγάω (esp. in the way of running to leaf), Arist., Theoph.

LUXURIATE, TO, χλῐδάω, only act., Æsch. *Vid.* TO REVEL.

LUXURIOUS, θᾰ́λεια, only fem. (only of feasts, etc.), Hom., Anac., Pind., Soph.; λῡδοπᾰθής, ές, Anac.; χλῐδᾰνός, ή, όν, Æsch., Eur.; εὔθοινος, ον (esp. in eating), Æsch.; so εὐτρᾰ́πεζος, ον, Eur., and ἁβρόδαις, αιτος, ὁ καὶ ἡ, Archestr.; τρυφερός, ά, όν, Eur., Ar., Thuc.; ὑγρός, ά, όν (of a way of life), Alex.

A luxurious disposition, γλῠκῠθῡμία, ἡ, Plat.

[*Luxurious living*, ἁβροδίαιτα, ἡ, Æl.] *Vid.* LUXURY.

LUXURIOUSLY, τρῠφερῶς, Arist.

To live luxuriously, χλίω, only pres. act., Æsch.; τρῠφάω, only act., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; χλῐδάω, only act., Æsch., Eur., Ar.; διᾰθρύπτομαι, pass., aor. 2 διετρύφην, etc., Æsch., Xen.; Σῠβᾰρίζω (but also ῡ in arsis), Ar.; εὐπᾰθέω, only act., Hdt., Plat.; ἡδῠπᾰθέω, only act., Xen.; διᾰτρυφάω, Plat.; ἐντρῠφάω, Plat.; χλῐδαίνομαι, pass., Xen.

LUXURY, ἁβροσύνη, ἡ, Sapph., Eur.; χλῐδή, ἡ, Trag., Hdt., Xen., Plat.; χλῐ́δημα, ᾰτος, τό, Eur.; τρῠφή, ἡ, Eur., Ar., Plat., Isoc., Dem.; ἡδυπάθεια, ἡ, Xen.; εὐπάθεια, ἡ, Xen.; ὑγρότης, ητος, ἡ, Crobyl.

Luxuries, εὐπάθειαι, αἱ, Xen.; τὰ μᾰλᾰκά, Xen.

LYCEUM, THE, Λῠ́κειον, τό, Ar., Xen.

LYCHNIS (a plant), λῠχνίς, ῐ́δος, ἡ, Theoph.

[LYING, ψευδής, ές, Hes., Trag., Att. prose; ψευδολόγος, ον, Ar.] *Vid.* LIAR, TO LIE.

[*Lying softly*, μαλακεύνητος, ον, Strab.] *Vid.* TO LIE.

LYMPH, ἰχώρ, ῶρος, ὁ, acc. by apocope ἰχῶ, no pl., Plat., Arist.

To be full of lymph, ἰχορῤοέω, only act., Hipp.

LYMPH-LIKE, ἰχωροειδής, ές, Hipp.; ἰχωρώδης, ες, Arist., Hipp.

LYNX, A, λύγξ, gen. λυγκός and λυγγός, ὁ, h., Eur., Xen., Arist.

LYNX-LIKE, λύγκειος, α, ον, Anth.

LYRE, A, κῐ́θᾰρις, ιος, Att. εως, ἡ, Hom., Pind., Ar.; φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur., Ar.; κῐθᾰ́ρα, ἡ, h., Anac., Eur., Ar., Hdt., Plat.; λῠ́ρα, ἡ, Omn. poet. post Hom., Xen., Plat.; βάρβῐτος, ἡ, smts. ὁ, Anac., Eur., Ar., Theoc.; χέλυς, υος, ἡ, h., Æsch., Eur.; πηκτίς, ῐ́δος, ἡ, Pind., Soph., Ar.; λῠ́ριον, τό, Ar.; ξόᾰνον, τό, Soph. (The writer in Smith's Dict. of Antiq. (in v. *Lyra*) considers λύρα, κιθάρα, and φόρμιγξ nearly, if not quite the same instrument originally; but about the time of Pindar an alteration was introduced, both instruments having by this time seven strings, but the λύρα having a fuller-sounding bottom, and being considered a more manly instrument. The λύρα was held in an upright position between the knees; the κιθάρα rested on the knees. They were played with the fingers as well as with the plectrum.) *Vid.* HARP, and SYN. 317.

The music of the lyre, κρεκτὸς νόμος, Æsch., Soph.; in pl. κροτητὰ πηκτίδων μέλη, Soph.

The bridge of a lyre, κέρας, κέρᾱτος, τό (Hom. has also dat. pl. κέρᾰσι), pl. κέρᾰᾰ, contr. κέρᾱ, Soph.

The frame of the lyre, ἄντυξ, ῠγος, ἡ.

The cross-bar at the top of the lyre, ζῠγόν, τό, Hom.

The horns or *curved points at the top of the lyre*, πῆχυς, εως, ὁ, Hdt.

That part of the lyre where the strings are fastened, τὸ χορδοτόνον, Arist.

A player on the lyre, κῐθᾰριστής, οῦ, ὁ, Hes., h., Xen., Plat.; κῐθᾰρῳδός, ὁ, Hdt., Plat.; φορμικτής, οῦ, ὁ, Pind., Ar.

To play on the lyre, κῐθᾰρίζω, no mid., pass. of the music played, only in Plut., Hom., Hes., h., Eur., Xen.; φορμίζω, fut. -ίσω, Dor. -ίξω, only act., Hom., Ap. Rh.; βαρβῐτίζω, only act., Ar.; κῐθᾰρῳδέω, only act., Plat.

To play the lyre among, ἐγκῐθᾰρίζω, c. dat., h.

The playing, art of playing, skill in playing, etc., *on the lyre*, κίθᾰρις, ιος, Att. εως, ἡ, Hom.; κῐθᾰριστύς, ύος, ἡ, Hom.; κῐθᾰ́ρῐσις, εως, ἡ, Plat.; κῐθᾰρῳδία, ἡ, Plat.; κιθαρισμός, ὁ, Call.

The science of playing the lyre, ἡ κῐθᾰριστική, Plat.

That which is played on the lyre, κῐθᾰ́ρισμα, ᾰτος, τό, Plat.

One must play on the lyre, κῐθᾰριστέον, Plat.

Accompanied by the lyre, φορμικτός, ή, όν, Soph.

Accompanied by various notes of the lyre, ποικῐλοφόρμιγξ, ιγγος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

With beautiful lyre, εὔλῠρος, ον, Eur., Ar.

Skillful with the lyre, κῐθᾰριστῐκός, ή, όν, Plat.

Most skillful with the lyre, κιθαραοιδότατος, η, ον, Ar.

Belonging to playing on the lyre, κῐθᾰρῳδῐκός, ή, όν, Plat.

With golden lyre, χρῡσολῠ́ρης, ου, ὁ καὶ ἡ, Ar.

Sovereign, lord of the lyre, ἀναξῐφόρμιγξ, ιγγος, ὁ καὶ ἡ, epith. of song, Pind.

Fond of the lyre, φῐλοφόρμιγξ, ιγγος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; φῐλόλῠρος, ον, Epich.; φῐλοβάρβῐτος, ον, Critias.

Under the lyre, or *under the strings of the lyre*, ὑπολῠ́ριος, ον, Ar.

Suited to the lyre, ἀντῐ́λῠρος, ον, Soph.

Unsuited to the lyre, ἀκῐ́θᾰρις, ὁ καὶ ἡ, neut. ι, gen. εως, Æsch.; ἀφόρμικτος, ον, Æsch.; δυσφόρμιγξ, ιγγος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἄλῠρος, ον, Soph., Eur.

A maker of lyres, λῠροποιός, ὁ, Plat.

The trade or *art of making lyres*, ἡ λῠροποιητῐκή, Plat.

A buying of lyres, λῠρωνία, ἡ, Ar.
LYRIC, λῠρῐκός, ή, όν, Anac.
Lyric poetry, ᾠδή, ἡ, Plat.; λύρα, ἡ, Plat.; μέλος, τό, Plat.; [*a lyric poem*, φορμικτόν, τό (sc. μέλος), Soph.]
[*To make lyric poems*, μελοποιέω, Ar.]
A lyric poet, μελοποιός, ὁ, Ar., Plat.; [ἡ μελοποιός, Luc.] *Vid.* POET.

M.

[MACCARONI, πολφός, ὁ, usu. pl., Ar., Metag.]
MACE, A, κορύνη (ῠ Hom., ῡ afterward), ἡ, Hom.; ῥόπᾰλον, τό, Hom.
MACE-BEARER, A, or one who fights with a mace, κορῠνήτης, ου, ὁ, Hom.
MACHINATION, τέχνη, ἡ, Soph., Hdt., Thuc., Dem.; μηχᾰνή, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; τέχνημα, ἄτος, τό, Trag.; ἐπῐτέχνησις, εως, ἡ, Thuc.
To employ machinations, τεχνάζω, Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.
One must employ machinations, τεχναστέον, Arist.
MACHINE, A, μηχᾰνή, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.
[*A machine for hauling up ships*, or *across land*, ὁλκός, ὁ, Thuc.]
MACHINIST, A, μηχᾰνοποιός, ὁ, Ar., Xen., Plat.
To be a machinist, μηχᾰνοποιέω, Hipp.
MAD, ἠλεός, ή, όν, Hom.; λυσσητήρ, ῆρος, only masc., Hom.; λυσσώδης, ες, Hom.; μαινάς, ἄδος, ἡ, only fem., Hom., Soph., Eur.; μάργος, η, ον, and ος, ον, Hom., Æsch., Eur., Plat.; μαινόλης, ου, masc., fem. μαινόλις (not used in gen.), Sapph., Æsch.; ἐμμᾰνής, ές, Trag., Hdt.; θεομᾰνής, ές, Æsch., Eur.; φρενομᾰνής, ές, Æsch.; φρενόπληκτος, ον, Æsch.; πᾰράκοπος, Æsch., Eur., Ar.; πᾰρᾰ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Plat.; πᾰρᾰφρόνῐμος, ον, Soph.; ἐπῐβρόντητος, ον, Soph.; μανιάς, ἄδος, prop. only fem., but also neut., Soph., Eur.; λυσσάς, ἄδος, ἡ, only fem., Eur.; μᾰνῐκός, ή, όν, Ar., Xen., Plat.; μᾰνιώδης, ες, Eur., Thuc.; οἰστροπλήξ, -πλῆγος, ὁ καὶ ἡ (lit., excited by the gad-fly to madness), Trag.; νοσῶν (fem. νοσοῦσα, etc.) μάτην, Soph.; μᾰνίας ἔποχος (lit., liable to the imputation of madness), ον, Eur.; ἔξεδρος (ον) φρενῶν, Eur.; πᾰρᾰπλήξ, ῆγος, ὁ, ἡ, Ar., Hdt., Xen., Dem.; ἀκρομᾰνής, ές, Hdt.; ἐμβρόντητος, ον, Xen.; θεοβλᾰβής, ές, Hdt.; πᾰρᾱρος, ον, Theoc.; λυσσᾰλέος, α, ον, Ap. Rh.; λυσσομᾰνής, ές, Anth.
Rather mad, ὑπόμαργος, ον, Hdt.
Half mad, ἡμῐμᾰνής, ές, Æschin.
A mad woman, μαινάς, ἄδος, ἡ, Hom., h., Æsch., Eur.
MAD, TO BE, διαφθείρομαι, mid. and pass., esp. in 2d perf. διέφθορα and διέφθαρμαι, sometimes διέφθαρμαι φρένας, Hom., Eur., Dem.; μαίνομαι, perf. pass. μεμᾰ́νημαι, aor. 2 pass. ἐμᾰ́νην, fut. mid. μᾰνοῦμαι, perf. μέμηνα (this latter in pres. sense) (Bion also has aor. 1 act. ἔμηνα in intrans. sense), Omn.; πᾰρᾰφρονέω, also poet. (not Att.) πᾰραιφρονέω, only act., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc., Theoc.; ἐπῐμαίνομαι, Æsch.; ἐκμαίνομαι, Hdt.; δαιμονάω, only act., Eur., Xen.; κᾰκοδαιμονάω, Ar., Xen.; οἰστρέω, intrans., also pass., no augment, Æsch., Eur., Plat.; πᾰρᾰνοέω, only act., Eur., Ar., Lys., Isæ.; διᾰφοιβᾰ́ζομαι, pass., Soph.; πᾰρᾰπαίω, only pres. act. in this sense, Æsch., Ar., Plat.; ἐκμαργόομαι, pass., Eur.; λυσσαίνω, only act., only pres. and imperf., c. dat. of the cause, Soph.; λυσσάω, only act., Soph., Plat.; κᾰτᾰμαργάω, only act., Hdt.; ὑοσκυᾰμάω, only act., Pherecr.; ἐλλεβοριάω, only act., Callias, Hipp.; ἠλαίνω, only pres. and imperf., Call.
You are mad, and you were beside yourself before, μέμηνας, ἤδη καὶ πρὶν ἐξέστης φρενῶν, Eur.
To be rather mad, ὑπομαίνομαι, Hipp.; ὑποκῑνέω, Plat.
To be very mad, ὑπερμαίνομαι, Ar.
To be mad in company with, συννοσέω, Eur.
[*To look mad*, μανικόν τι βλέπω, Ar.]
To madden, to drive mad, ἀνᾰβακχεύω, only act., Eur.; ἀνᾰβακχιόω, only act., Eur.; οἰστρέω, usu. in aor. 1 act. or pass., no augment, Soph., Eur., Plat.; ἀνοιστρέω, Eur.; πᾰρᾰκόπτω, Eur., Hipp.; μαίνω, only in aor. 1 ἔμηνα, Eur., Ar.; ἐκμαίνω, usu. in aor. 1, Soph., Eur.; ἐξίστημι, only in pres., imperf., fut., and aor. 1 act. (perf., pluperf., and aor. 2 act. only in pass. sense), also ἐξίστημι φρενῶν, ἐξ. τοῦ φρονεῖν, Eur., Xen., Isoc., Dem.
[*To be driven mad by* one, μαίνομαι ὑπό, c. gen., Hdt.: *to be maddened* or *mad with pleasure*, μαίνομαι ὑφ' ἡδονῆς, Soph.]
These things make men mad, ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους ἑαυτῶν (like our "drives men beside themselves"), Dem.
I have driven mad, and excited to rush out of the house, all the women of the Cadmeans, πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων ὅσαι γυναῖκες ἦσαν ἐξέμηνα δωμάτων, Eur.
MADDENING, ἠλεός, ή, όν, Hom.; μαινάς, ἄδος, ἡ, Pind.; φρενοπληγής, ές, Æsch.; λυσσώδης, ες, Soph., Eur.; βλαψῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Euphor.
MADDER (the plant), ἐρευθέδᾰνον, τό, Hdt.
MADE, *vid.* TO MAKE.
MADLY, φρενομόρως, Soph.; βλαψῐφρόνως, Æsch.; μᾰνῐκῶς, Xen., Plat.
MADNESS, μᾰνία, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; λύσσα, ἡ, Trag., Ar., Xen., Plat.; πᾰρᾰκοπή, ἡ, Æsch.; πᾰρᾰ́νοια, ἡ, Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; οἶστρος, ὁ, Soph., Eur.; ἄλη, ἡ, Eur., Plat.; λύσσημα, ἄτος, τό, Eur.; φοῖτος φρενῶν, Æsch.; τὸ διαφθᾰρὲν φρενῶν, Eur.; νόσος (ἡ) φρενῶν, Æsch.; νόσος θεία, Soph.; λυσσώδης νόσος, Soph.; νόσος μᾰνίας, Soph.; πλᾰ́νος φρενῶν, Eur.; κᾰκοδαιμονία, ἡ, Ar., Xen., Dem.; πᾰρᾰφροσῠ́νη, ἡ, Plat.; θεοβλᾰ́βεια, ἡ, Æschin.
MADREPORE, κογχῠλίας, ου, ὁ, Ar.; λίθος κογχυλιάτης, ου, Xen.
MAGAZINE, A, σκευοθήκη, ἡ, Æsch., Æschin.; ἀποθήκη, ἡ, Thuc.; τᾰμιεῖον, τό, Thuc., Xen., Plat., Isoc.; στοά or στοιά, ἡ, Ar.
MAGIAN, A, Μᾰ́γος, ὁ, Hdt.
The theology of the Magi, μᾰ́γεία, ἡ, Plat.
MAGIC, ἡ μᾰγευτῐκή, Plat.; μαγεία, ἡ, Theoph.
Not needing the aid of magic, ἄδολος, ον, Pind.
To practice magic, μᾰγεύω, only act., Eur.
Magic rites, magic spells, μᾰγεύματα, τά, Eur.
[*Magic circle* (in which spirits are conjured up), ψυχομαντεῖον or -πομπεῖον, τό, Plut.]
[MAGICAL, *of* or *relating to magic*, μαγικός, ή, όν, Pseudo-Phoc.]
MAGICIAN, A, μᾰ́γος, ὁ, Soph., Eur., Hdt., Plat., Æschin.
MAGISTRACY, τέλος, τό, Pind., Hdt., Omn. Att.; ἀρχή, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Dem.
The assembled magistracy, αἱ συναρχίαι, Arist.
MAGISTRATE, A, στρᾰ́τηγός, ὁ, Soph.; Ἄρχων, οντος, ὁ, Lys. *Vid.* SYN. 117.
The magistrates, τὰ κοινά, Hdt.; τὰ τέλη, Thuc., Xen.; οἱ ἐν τέλει, οἱ μάλιστα ἐν τέλει, οἱ ἐν τέλει ὄντες, οἱ ἐν τέλει βεβῶτες (perf. act. nom. pl. masc. of βεβώς, βεβῶσα, sync. for βεβηκώς, βεβηκυῖα, perf. part. of βαίνω), οἱ τὰ τέλη ἔχοντες, Soph., Eur., Thuc., etc.
Such is the decision of these magistrates of the Thebans, τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει, Æsch.
They determined that the magistrates going down to the camp should decide with reference to the business, ἔδοξεν αὐτοῖς . . . τὰ τέλη κᾰτᾰβᾰ́ντας ἐς τὸ στρατόπεδον βουλεύειν πρὸς τὸ χρῆμα, Thuc.
The magistrates promised, τὰ τέλη ὑπέσχοντο, Thuc. (in the one passage a masc. part. agreeing with τὰ τέλη, in the other a pl. verb).
The magistrates do not meet, ἀρχαιρεσίη οὐ συνίζει, Hdt.
The house for the magistrates, ἀρχεῖον, τό, Hdt., Xen.
MAGNANIMITY, μεγᾰληνορία, ἡ, Pind.; μεγᾰλοψῡχία, ἡ, Xen.; μεγᾰλογνωμοσῠ́νη, ἡ, Xen.; μεγᾰλόνοια, ἡ, Plat.
MAGNANIMOUS, μεγᾰλήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind.; μεγᾰ́θῡμος, ον, Hom., Hes., Dem.; ὑπέρθῡμος, ον, Hom., Hes., Pind.; μεγᾰλόσπλαγχνος, ον, Eur.; μεγᾰλήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; μεγᾰλόψυχος, ον, Isoc., Arist.; μεγᾰλογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.; μεγᾰλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.; μεγᾰλόθῡμος, ον, Plat.; περίσπλαγχνος, ον, Theoc.
MAGNET, A, Λῡδία λίθος, ἡ, Soph.; Μαγνῆτις (ἴδος, ἡ) λίθος, Eur.; λίθος Ἡρᾰκλεία, ἡ, Plat.; Ἡρακλειῶτις λίθος, ἡ, Plat.
MAGNIFICENCE, ἁβροσῠ́νη, ἡ, Eur.; μεγᾰλοπρέπεια, ἡ, Hdt., Plat., Isoc.; τὸ διᾰπρεπές, Thuc.; λαμπρότης, ητος, ἡ, Dem.
MAGNIFICENT, μεγᾰλοσχήμων, ον, Æsch.; λαμπρός, ά, όν, Pind., Soph., Hdt., Xen., Isoc.; μεγᾰλεῖος, α, ον, Xen.; μεγᾰλοπρεπής, ές, Hdt., Xen., Plat., Isoc.
To be magnificent, λαμπρύνομαι, pass., Eur., Ar., Thuc.
MAGNIFICENTLY, λαμπρῶς, superl. -ότατα, Xen.; μεγαλείως, compar.

μεγαλειοτέρως, Plat.; μεγαλοπρεπῶς, and Ion. -πέως, compar. -έστερον, superl. -έστατα, Hdt., Xen., Plat.; μεγᾰλωστί, Hdt.; διαπρεπῶς, Dem.

Magnificently built, 'ἀγακτῐμενος, η, ον, Pind.

MAGNIFY, TO, αὔξω and αὐξάνω, fut. αὐξήσω, only act. in this sense, Pind., Trag.; μεγᾰλύνω, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; σεμνόω, Hdt.; σεμνύνω, Plat., Dem.

[MAGNILOQUENCE, μεγαληγορία, ἡ, Xen.]

[MAGNILOQUENT, μεγαληγόρος, ον, Æsch., Xen., Longin.]

MAGNITUDE, μέγεθος, τό, Omn.; πλῆθος, τό, Hdt.; ὄγκος, ὁ, Xen., Plat.

MAID, A, MAIDEN, παρθενῐκή, ἡ, Hom., Hes.; παρθένος, ἡ, Omn.; κόρη, and poet. (including Trag.) κούρη, ἡ, Omn.; παῖς, παιδός, ἡ (in nom. often πάϊς, Hom., also acc. πάϊν, Ap. Rh.), Omn.; πῶλος, ἡ, Eur.; κορίσκη, ἡ, Plat. (Com.); κόριον, τό, Ar., Dem., Theoc.; κοράσιον, τό, Plat. *Vid.* GIRL, and SYN. 348.

A lady's maid, θαλαμηπόλος, ἡ, Hom.; κομμώτρια, ἡ, Ar., Plat.

A bridesmaid, θαλαμηπόλος, ἡ, Æsch. *Vid.* BRIDE.

[*Old-maidish*, πολυπαρθένευτος, ον, late, Schol.]

[*Son of a maid*, παρθενίας, ου, ὁ, Arist.]

A maid servant, δμωή, ἡ, Hom., Trag., Xen.; δμωΐς, ΐδος, ἡ, Æsch., Eur.; ἀμφῐπολος, ἡ, Hom., Eur. *Vid.* SERVANT.

A happy maiden, εὐπάρθενος, ἡ, Eur.

[*To remain a maiden*, παρθενεύομαι, Hdt.]

Of a slaughtered maiden, παρθενόσφᾰγος, ον, Æsch.

The blood of the neck of the beautiful maiden, αἷμα καλλιπαρθένου δέρης, Eur.

Not a maiden, 'ἄπάρθενος, Eur., Theoc.

A pretended maiden, ψευδοπάρθενος, ἡ, Hdt.

Having beautiful maidens, καλλῐπάρθενος, ον, Eur.

Consisting of three maidens, τρῐπάρθενος, ον, Soph., Eur.

Belonging to, appropriated to maidens, πωλῐκός, ή, όν, Æsch.

A seducer of maidens, παρθενοπῖπης, ου, ὁ, Hom.

[*The maidens' apartments*, παρθενών, ῶνος, ὁ, Trag.]

MAIDEN, adj., ἀδμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Soph.; ἄδμητος, ον, Æsch., Soph.; 'ἄλεκτρος, ον, Soph.; 'ἄνανδρος, ον, Trag.; 'ἀνάνδρωτος, ον, Eur.; ἄζυξ, ὕγος, ἡ. *Vid.* VIRGIN.

MAIDENHOOD, παρθενία, ἡ, Pind., Æsch., Eur., Plat., Call.; παρθενεία, ἡ, Eur.; παρθένευμα, ἄτος, τό, Eur.; ὀπώρα, ἡ, Æsch.

MAIDENLY, παρθένιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Eur.; παρθενεῖος, ον, Pind., Æsch., Eur.

MAIL, *vid.* ARMS, ARMOR.

[*A shirt of mail*, ἁλυσιδωτὸς θώραξ, Polyb.]

MAIM, TO, πηρόω, Ar., Hipp., Dem.; 'ἀνᾰπηρόω, Plat.

MAIMED, κολοβός, όν, sometimes c. gen. of the maimed part, Xen., Plat.; χωλός, ή, όν, Plat.; 'ἀνᾰπηρος, ον, Plat., Anth.; πηρός, ά, όν, c. dat. of the maimed part, Anth.

To be maimed, χωλεύομαι, Plat.

A maiming or *a being maimed*, πήρωσις, εως, ἡ, Plat., Hipp.; πήρωμα, ἄτος, τό, Arist.

MAIN, μέγιστος, η, ον, Omn. *Vid.* IMPORTANT.

The main part, πλῆθος, τό, Dem.

The main land, ἤπειρος, ἡ, Omn. *Vid.* CONTINENT.

[*With might and main*, ποδὶ καὶ χειρὶ καὶ πάσῃ δυνάμει, Æschin.]

MAINLY, τὸ μέγιστον, Thuc. *Vid.* CHIEFLY.

MAINTAIN, TO, 'ἀνέχω, pres. also ἀνίσχω, also 3d sing. ἀνέχησι (Hom.), imperf. ἀνεῖχον, fut. ἀνέξω and -σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἀνέσχον, infin. ἀνασχεῖν, etc., also poet. (even in Trag.) ἀνέσχεθον, perf. ἀνέσχηκα, in all senses — to maintain people — to maintain war, justice—to maintain a thing in such and such a condition, etc., Hom., Thuc.; ἐρύομαι, and poet. εἰρύομαι, augmented tenses εἰρ., mid., fut. -ῦσομαι, poet. -ύσσομαι, etc. (of maintaining laws), Hom.; so περιστέλλω, Dem. (of maintaining people, feeding them, etc.); βόσκω, no perf. or aor., Hom., Soph., Eur., Thuc.; διοικέω (of maintaining an establishment of servants, etc.), Dem. *Vid.* TO SUPPORT.

To maintain (i. e., assert strenuously), 'ἀπομαρτῠρομαι, mid., no pass., Plat.; διαβεβαιόομαι, mid., no pass., Dem. *Vid.* TO AFFIRM, TO INSIST.

MAINTENANCE, τροφή, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Plat., ἐφόδιον, τό, Dem., Æschin., Arist.

A public maintenance, σίτησις, εως, ἡ, Ar., Plat., Dem.

MAJESTIC, γεραρός, ά, όν, Hom.; σεμνός, ή, όν, Omn.; γεράσμιος, ον, Eur.; σεμνότιμος, ον, Æsch.

MAJESTY, σεμνότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc.; [μεγαλειότης, ητος, ἡ, Ath., N. T.; *the royal majesty*, ἀνάστημα βασιλικόν, Diod.]

[*Majesty of style*, ὄγκος, ὁ, Arist.]

MAJORITY, A, οἱ πλείονες, Hom., etc.; τὸ πλῆθος, Hdt.; οἱ πλεῖστοι or πλεῖστοι, Xen.

There was a great majority who thought the truce had been broken, πολλῷ πλείους ἐγένοντο οἷς ἐδόκουν αἱ σπονδαὶ λελύσθαι, Thuc.

And what these men, being the majority, carried, ἃ δ' οὗτοι πλείους ὄντες ἐνίκων, Dem.

Comparing us with the majority who had already submitted, πρὸς τὸ πλεῖον ἤδη εἶκον, Thuc.

The majority of the citizens, τὸ πλέον τῶν πολιτῶν, Thuc.

[*The vote* or *opinion of the majority*, ἡ νικῶσα γνώμη, Thuc.]

To attain one's majority, ἔφηβος γίγνομαι (fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γέγονα, part. γεγονώς, υῖα, ός, also γεγώς, γεγῶσα), Lycurg.; εἰσέρχομαι (fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα) εἰς ἐφήβους, Xen.

Until I should attain my majority, ἕως ἐγὼ ἀνὴρ εἶναι δοκιμασθείην, Dem. *Vid.* (To become) A MAN.

The majority of the people (i. e., of the assembly of the people), δήμου κρατοῦσα χείρ, Æsch.

MAKE, TO, κάμνω, esp. in aor. 2 ἔκᾰμον, also poet. κέκᾰμον, redupl. continued in all the moods, Hom., Ap. Rh.; ἀσκέω, Hom.; 'ἄρω (of any thing which is put together), not used in pres. or regular imperf., poet. imperf. 'ἀρᾰρισκον, aor. 2 ἤρᾰρον (sometimes used in pass. sense), also aor. 1 act. ἦρσα, and mid. ἠρσάμην, aor. 1 pass. ἤρθην, 2d perf. ἄρηρα (in pass. sense, though once or twice used in act. sense), part. ἀρηρώς, 'ἀρᾰρυῖα, etc., Hom., Hes.; so πήγνῡμι (of any thing fastened together, houses, ships, carriages, etc.), aor. 2 pass. ἐπάγην, 2d perf. πέπηγα in act. sense, Hom., Hes., Hdt., Plat.; ἐγκᾰτᾰτῐθεμαι, mid., aor. 2 sync. ἐγκατθέμην, Hom.; τῐτύσκομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; πονέομαι, only mid., Hom.; τεχνάω, Hom., Xen.; τεκταίνομαι, mid. (also act. τεκταίνω, in Ap. Rh., and τεκταίνομαι, pass., Dem.), Hom., h., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; τεύχω, aor. 2 τέτυκον, and mid. τετῠκομην, only Ep., no other aor. 2, perf. act. τέτευχα, both in act. and pass. sense, pass. τέτυγμαι (but 3d pl. perf. pass. τετεύχαται, and pluperf. τετεύχατο, Hom., Hes.), paulo-post fut. τετεύξομαι, fut. mid. sometimes in pass. sense, Omn. poet.; ποιέω (perf. pass. πεποίημαι, used in act. sense, Xen., Dem.), Omn.; τίθημι, aor. 1 act. ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην, esp. of appointing (as we say "make" a commander, etc.), or rendering (as we say "make" happy, etc.), or of making laws, Omn. poet., Xen., Plat.; τέμνω, perf. τέτμηκα, no aor. 1 (of making a treaty or a road), Hom., Eur., Hdt., Thuc.; μηχᾰνάομαι, only mid., Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ἐπῐτεύχω, Pind.; κᾰτᾰτῐθημι, Pind.; ἐργάζομαι, mid., augmented tenses εἰρ., perf. pass. εἴργασμαι in both act. and pass. sense, Pind., Ar., Thuc.; μήδομαι, only mid., Simon.; ἐκπράσσω, Æsch., Eur.; ἐκποιέω, Hdt.; σῠναρμόζω, Æsch., Eur., Xen.; συντῐθημι, Eur., Hdt., Plat., Dem.; κᾰτεργάζομαι, Hdt.; ἀπεργάζομαι, Xen. *Vid.* SYN. 361.

To make (a bed), στορέννῡμι, also sync. στόρνυμι, metath. στρώννυμι, fut. στορέσω and στρώσω, Att. στορῶ, aor. 1 ἐστόρεσα and ἔστρωσα, perf. pass. ἔστρωμαι, etc., aor. 1 ἐστορέσθην, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.

To make (i. e., appoint), ἵστημι, Soph.; καθίστημι, sometimes c. inf. of what the person appointed is to do, Omn. Att.

To make with the hands, χειρουργέω, Plat.

To keep making, ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, perf. ἔσχηκα, aor. 2 ἔσχον (of keeping on making a noise, etc.), Hom.

To make or *render a person such and such, in such a condition*, etc., τεύχω, Hom.; τίθημι, Omn.; κτίζω, fut. κτίσω, aor. 1 poet. ἔκτισσα for ἔκτῐσα, Æsch.; πᾰρέχω and mid., no pass., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ἀποφαίνω, Pind., Xen., Plat.; διορίζω, only act., Soph.; πᾰρᾰσκευάζω, Xen., Plat.; διᾰτῐθημι, Isoc., Dem.; ἀποδείκνῡμι, Xen., Lys.; 'ἀποδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Isoc.; 'ἀποτελέω, fut. -τελέσω, Plat., Isoc.

To make . . . in . . ., ἐμποιέω, Hom., Hes.

To make a person weep, κᾰθίζω τινὰ κλαίοντα or κλαίειν, Xen., Plat.

He makes two evils out of one, δύ' ἐξ ἑνὸς κακὼ συνάπτει, Eur.

It makes a man, from having been great, of no importance (i. e., makes him to live as a poor man), τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισε, Eur.

To make finely, ξύω (of embroidered work, etc.), Hom.

To make beforehand, προποιέω, Hdt.

To make (of dress) *by putting things together*, συστολίζω, only act., Eur.

To make laws, νομοθετέω, Plat. *Vid.* LAW.

To make quickly, τᾰχύνω, Soph.
To make up (a soft voice, etc.), φῡράομαι, mid., Ar.
To make up (medicines), τρίβω, Ar., Plat.
[*To make up* (a story, etc.), πλάσσω, Soph., Dem., etc.] *Vid.* To INVENT, FORGE.
[*To make up* (as result, in arithmetic, etc.), παρέχομαι, c. acc., Xen.]
[*To make for* (i. e., to be favorable to), ποιέω εἰς, c. acc., Thuc.]
One must make, ποιητέον, Hdt.
Made, ποιητός, ή, όν, Hom., Theogn.; τυκτός, ή, όν, Hom., Ap. Rh., Theoc.; σύμπηκτος, ον, Hdt., Ar.; (as a bed, etc.), στρωτός, ή, όν, Hes., Eur.
To be made, ποιητέος, α, ον, Hdt., Xen., Isoc.
Well made, τεχνήεις, εσσα, εν, Hom.; εὐεργής, ές, Hom.; εὔτυκτος, ον, Hom.; εὐποίητος, ον, Hom.; μορόεις, εσσα, εν, Hom.; εὔπηκτος, ον, Hom., Theoc.; εὐπᾰγής, ές, Eur., Xen., Theoc.; τεχναστός, ή, όν, Arist.; (as a bed is well made, etc.), εὔστρωτος, ον, h.
To be well made, συνάρω, only in perf. σῠνᾰρηρα, h.
To be made, συνίσταμαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., Eur., Plat.
The Sphinx with ambiguous song made us turn our attention to what was before us, disregarding what was out of sight, Ἡ ποικιλῳδὸς Σφὶγξ τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν, μεθέντας ἡμᾶς τ' ἀφανῆ προσήγετο, Soph.
Made by hand, χειροποίητος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Dem.
Newly made, νεότευκτος, ον, Hom.; νεοτευχής, ές, Hom., Theoc.; νεουργός, όν, Plat.
A thing made, ὄργᾰνον, τό, c. gen. of the maker, Eur.; γέννημα, ἄτος, τό, Plat.
MAKER, A, δημιοεργός (Hom. contr. δημιουργός), ὁ, Eur., Xen., Plat., Æschin., Arist.; τέκτων, ονος, ὁ, Hom., Pind., Trag.; ποιητής, οῦ, ὁ, Xen., Plat.
A joint maker, συνδημιούργος, ὁ, Plat.
MAKING, A, ποίησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐργασία, ἡ, Dem.; γένεσις, εως, ἡ, Plat.; γέννησις, εως, ἡ, Plat.; πῆξις, εως, ἡ, Plat.; δημιουργία, ἡ, Plat.
Making things, ὄργᾰνος, η, ον (epith. of the hand), Eur.
Making all things, παντελής, ές, Æsch.; πάντεχνος, ον, Æsch.
Capable of making, ποιητῐκός, ή, όν, c. gen., Plat., Arist.
MALADY, A, νόσος, ἡ, and poet. (not Att.) νοῦσος, ἡ, Omn. *Vid.* SICKNESS.
MALCONTENT, δύσκολος, ον, Eur., Xen., Plat., Dem. *Vid.* DISCONTENTED.
MALE, ἄρσην, ενος, ὁ καὶ ἡ, τὸ ἄρσεν, Omn.; ἀρσενογενής, ές, Æsch.; ἀῤῥενωπός, όν, Plat.; ἀῤῥενόμορφος, ον, Orph.
MALEDICTION, ἀρά (ᾰρ Hom., ᾱρ Trag.), ἡ, Hom., Trag., Dem.; κᾰτευγμα, ἄτος, τό, Æsch., Eur. *Vid.* CURSE.
MALEFACTION, κᾰκουργία, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* CRIME.
MALEFACTOR, A, κακοῦργος, ὁ, Thuc., Antipho. *Vid.* CRIMINAL.
MALEVOLENCE, ἐπῐχαιρεκᾰκία, ἡ, Arist.
MALEVOLENT, ἐπῐχαιρέκᾰκος, ον, Anaxand.

MALFORMATION, αἰσχρότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* DEFORMITY.
Laboring under malformation, ἔξαρθρος, ον, Hipp.; ἐξηρθρωμένος, η, ον, Arist. *Vid.* DEFORMED.
MALICE, κᾰκοεργία (Hom. contr. κᾰκουργία), ἡ, Thuc., Xen.
To bear malice, μνησῐκᾰκέω, only act., sometimes c. dat. of the person against whom, Ar., Xen., Hdt., Isoc.
[*Bearing malice*, μνησίκᾰκος, ον, Arist.] *Vid.* MALICIOUS.
By malice prepense, ἐκ προβουλῆς, Antipho; ἐκ προαιρέσεως, κατὰ προαίρεσιν, Lycurg., Dem.
Free from malice, ἄκᾰκος, ον, Dem.
MALICIOUS, ἀσῠφηλος, ον (not of persons), Hom.; κᾰκομήχᾰνος, ον (only of persons), Hom.; κᾰκόχαρτος, ον, Hes.; κᾰκοῦργος, ον, Soph., Plat., Dem.; κᾰκοήθης, ες, Ar., Plat., Dem.
To be malicious, κᾰκοφρονέω, only act., Æsch.
MALIGN, TO, *vid.* To TRADUCE.
[MALIGNANT, *vid.* MALICIOUS; (of ulcers), θηριώδης, ες, Diosc.]
MALIGNITY, κᾰκοήθεια, ἡ, Plat., Isoc., Dem.
MALLEABLE, σφῠρήλᾰτος, ον, Æsch.
MALLET, A, σφῦρα, ἡ, Hom., Hes., Ar. *Vid.* HAMMER.
MALLOW, A, μᾰλᾰχη, ἡ, Hes., Mosch.; μολόχη, ἡ, Epich., Antipho; *marsh mallow*, ἀλθαία, ἡ, Theoph.
MALTREAT, TO, *vid.* To MISUSE.
MALVERSATION (to be found guilty of malversation), εὐθύνας ὀφλισκάνω (fut. ὀφλήσω, perf. ὤφληκα, aor. 2 ὦφλον, no other tenses), Dem.
To be acquitted of malversation, εὐθύνας ἀποφεύγω, εὐθ. διαφεύγω, Plat.
To acquit a person of malversation, ἀπολύω τινὰ τῆς εὐθύνης, Ar.
To impute malversation to any one, ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, aor. 2 ἦλθον) (lit., to demand a person's accounts with the intention of founding a charge of malversation on them), Dem. *Vid.* ACCOUNT.
MAMMA, μαμμία, ἡ, Ar.; μάμμα, ἡ, Pherecr., Anth.
MAMMIFORM, μαστοειδής, ές, Arist.
MAN, φώς, φωτός, ὁ, Omn. poet.; ἀνήρ (ᾰ except in trisyll. cases, ἀνέρος, etc., when it is always ᾱ, and in Trag., who always have ἀνήρ in sing., Soph. has ἀνέρες, ἀνέρων in chor.), man, i. e., not woman, Omn.; βροτός, ὁ, man, i. e., not brute, Omn. poet.; so ἄνθρωπος, ὁ, Omn.; ἄρσην, ενος, ὁ, opp. to θῆλυς, Æsch. *Vid.* SYN. 74.
Men, μέροπες, οἱ, Æsch., Eur.; σπαρτοί, οἱ, Æsch.
A little man, ἀνδρίον, τό, Ar.; ἀνδρᾰριον, τό, Ar.; ἀνθρωπᾰριον, τό, Ar.; ἀνθρωπίσκος, ὁ, Eur., Plat.; ἀνθρώπιον, τό, Eur., Xen.
A man (at chess, draughts, etc.), ψῆφος, ἡ, Ath.
Abstract man, αὐτοάνθρωπος, ὁ, Arist.
Man by man, ἀνδρᾰκάς, Hom.; ὀρχηδόν, Hdt.
Of or *belonging to man*, ἀνθρώπειος, α, ον, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ἀνθρώπῐνος, η, ον, Ar., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἀνθρωπῐκός, ή, όν, Plat. *Vid.* HUMAN, MANLY.
As men do, ἀνθρωπῐνως (to err, etc.), Thuc.; ἀνθρωπείως, Thuc.
Men and all, αὔτανδρος, ον (of a ship), Thuc.
Composed of men (as a crowd, etc.), ἀνδρόμεος, α, ον, Hom.; ἀνδρῐκός, ή, όν, Xen.

Abounding in brave men, εὐήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; εὔανδρος, ον, Tyrt., Pind., Eur.
Consisting of many men, πολῠχειρ, χειρος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.
Abundance of good men, εὐανδρία, ἡ, Xen.; πολῠχειρία, ἡ, Thuc., Xen.
Prosperous for men, εὔανδρος, ον, Æsch.
Empty of men, κένανδρος, ον, Æsch., Soph.; ἄνανδρος, ον, Æsch., Soph.
Want of men, κενανδρία, ἡ, Æsch.
Instead of a man, ἀντήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ (of the ashes of the dead, which are all that remain of a man), Æsch.
Loving men, φῐλάνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; φῐλανδρος, ον, Æsch., Soph., Plat.; φῐλάνθρωπος, ον, Æsch., Xen., Isoc.
Love of men, φῐλανδρία, ἡ, Eur.
Hating men, στῠγάνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; φυξάνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἀστεργάνωρ, ορος (of a maiden who shuns wedlock), Æsch.
Like a man, ἀνθρωποειδής, ές, Æsch., Hdt.
Of man's nature, ἀνθρωποφυής, ές, Hdt.
A multitude of men, ἀρσενοπληθὴς ἑσμός, Æsch.
As high as a man, ἀνδρομήκης, ες, Xen.
A man's apartment, ἀνδρών, ῶνος, ὁ, Æsch., Eur., Xen.; ἀνδρεών, ῶνος, ὁ, Hdt.; ἀνδρωνῖτις, ῐδος, ἡ, Xen., Lys.
Made by men, ἀνδρόκμητος, ον, Hom.
To become a man, ἡβάω, also in pres. Ep. opt. often ἡβώοιμι, part. fem. ἡβώωσα, only act., Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐφηβάω, Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ἀνδρόομαι, pass., Hdt.; ἀπανδρόομαι, Eur.; ἐξανδρόομαι, Eur., Ar., Hdt.; ἡβάσκω, only pres. act., Eur., Xen.; ἀνδρίζομαι, pass., Ar.; ἥβης μέτρον ἱκνέομαι (aor. 2 ἱκόμην, ῑ by augment), Hom.; ἐκ παίδων ἀπαλλάσσομαι, pass., Æschin.
To act like a man, ἀνθρωπεύομαι, mid., Arist.; ἀνδρίζομαι, pass., Plat.
One must be a man, act like a man, ἀνδριστέον, Plat.
The science of supporting men, ἀνθρωπονομική, ἡ, Plat.
To fill (an island, etc.) *with men*, εἰσανδρόω, Ap. Rh.
MAN, TO (a ship, etc.), πληρόω (also c. ἀνδρῶν), Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐκπληρόω, Hdt.; προσπληρόω, Thuc., Xen.
To man one's own ships, ἐπῐπληρόομαι, mid., Thuc.
To man completely, συμπληρόω, Hdt., Thuc., Xen.
To man in opposition (to another state), ἀντῐπληρόω, Thuc., Xen.
MANAGE, TO, διέπω, imperf. διεῖπον, aor. 2 διέσπον, no pass., no mid. in this sense, Hom., Pind., Æsch., Hdt.; κομίζω (of managing property, business, etc.), Hom.; πορσαίνω, fut. poet. πορσᾰνέω, no perf. or aor., no mid. or pass., h., Ap. Rh.; τᾰμιεύω, Pind., Ar., Xen., Lys., Dem.; νέμω, Hdt., Trag.; οἰκέω (of managing affairs, a house, a state, etc.), Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem., used also in intrans. or pass. sense, Plat.; διοικέω, Omn. Att. prose; προΐσταμαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., c. gen., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; πράσσω, Eur., Xen., Plat., Dem.; διαπράσσω, Hdt., Plat., Dem.; διατίθημι, aor. 1 act. -έθηκα, pass.

-ετέθην, etc., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; μετᾰχειρίζω, pass. not used in this sense, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; διᾰχειρίζω (often used esp. of managing the property of another), Xen., Plat., Lys., Dem., Æschin.; διᾰτᾰμιεύω, Plat.; πρῠτᾰνεύω, Dem.; ἐπιστᾰτέω, c. gen., Isoc.

To manage (an oar, a weapon, etc.), κρᾰτύνω, only act., c. gen., Soph.; ἀνάσσω, c. gen., also in pass. of the instrument, Soph., Eur.

To manage along with, to assist in managing, etc., συνδιαχειρίζω, Hdt.; συσπουδάζω, Xen.; συνδιοικέω, Isæ., Dem.; συμμεταχειρίζομαι, mid., Isæ.

To manage beforehand, προδιοικέομαι, mid., also pass., Dem., Æschin.

To manage properly, κᾰτορθόω, Isoc.

One must manage, ἐπιστατητέον, c. gen., Xen.

I could not manage to subdue Venus by these means, τοισίδ' οὐκ ἐξήνυτον Κύπριν κρατῆσαι, Eur.

To be managed, διαπονέομαι, pass., Æsch.; προσφέρομαι, pass., aor. 1 προσηνείχθην, Plat.

[*The state is badly managed*, ἡ πόλις κακῶς οἰκεῖ, Plat.]

MANAGEABLE, εὐαρκτος, ον, Æsch.; εὐμετᾰχείριστος, ον, Thuc., Xen., Plat., Isoc.; [χειροήθης, ες, Hdt., Xen.]

More manageable, ῥάων, ον, Dem.

MANAGEMENT, διᾰχείρῐσις, εως, ἡ, Thuc.; διοίκησις, εως, ἡ, Xen., Plat., Isoc., Dem.; οἰκονομία, ἡ, Xen., Plat.; τᾰμιεία, ἡ, Xen., Plat.

They ordered him to take the management of affairs, διεκελεύοντο ἀνθάπτεσθαι τῶν πραγμάτων, Thuc.

MANAGER, A, τᾰμίας, ου, ὁ, Omn.; ἐπῐμελητής, οῦ, ὁ, Xen., Plat., Dem.; οἰκονόμος, ὁ, Xen., Plat., Arist.; αἰσυμνήτης, ου, ὁ, Theoc.

MANAGING, τελεσφόρος, ον, c. gen., Æsch.

Able to manage, skillful in managing, ἐπῐμελητῐκός, ή, όν, Xen.; οἰκονομῐκός, ή, όν, Xen., Plat.

MANDATE, A, ἐντολή, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; πρόσταγμα, ᾰτος, τό, Plat., Isoc., Dem. *Vid.* COMMAND.

MANDRAKE, μανδρᾰγόρας, ου, ὁ, Plat., Hipp.

[*Flavored with mandrake*, μανδραγορίτης, masc., Diosc.]

MANE, A, χαίτη, ἡ, Hom., Eur., Xen.; ἔθειραι, αἱ, Hom., Theoc.; λοφιά, ἡ, Hom., Hdt., Arist.; φόβη, ἡ, Soph., Eur. *Vid.* SYN. 294.

Having a thick mane, ἠϋγένειος, ον, Hom.; εὔθριξ, gen. εὔτρῐχος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; λασιαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; χαιτήεις, εσσα, εν, Ap. Rh.

With tawny mane, πυρσόκορσος, ον, Æsch.

With white mane, λευκόθριξ, -τρῐχος, ὁ καὶ ἡ, Call.

To have a long mane, κομάω, Hom.

MANES, THE, Δαίμονες, οἱ, Hes., Theogn., Plat.; νέρτεροι, οἱ, Æsch.

MANFULLY, ἀνδρῐκῶς, Plat.; ἀνδρώδως, superl. ἀνδρωδέστατα, Xen., Isoc.

MANGE, ψώρα, ἡ, Hdt., Plat.

To have the mange, ψωράω, only act., Plat.

MANGER, A, κάπη, ἡ, Hom.; φάτνη, ἡ, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat.

At the manger, ἐπῐφατνίδιος, ον, Xen.

MANGLE, TO, κνάπτω, only pres. and imperf. act. and pass., Æsch.; [ἀμύσσω, Hom., Hdt.]

[MANGLING, A, ἀμυγμός, ὁ, Æsch.]

MANGY, ψωρᾰλέος, α, ον, Xen.; λεπρός, ά, όν, Ar.

MANHOOD, ὀπώρα, ἡ, Pind.; ἡλῐκία, ἡ, Thuc., Xen., Plat.;—[ἀνδρεία, ἡ, Hdt.] *Vid.* MANLINESS.

To arrive at manhood, γενειάω, only act., Hom., Ar., Plat.; γενειάσκω, only pres. and imperf. act., Xen., Plat.; γενειάζω, only act., Theoc.; [ἀνδρίζομαι, Ar.; ἀνδρόομαι, Hdt., Hipp.]

Having arrived at manhood to no purpose, μάτην εἰς ἄνδρα γενειῶν, Theoc.

[*Near manhood*, πρόσηβος, ον, Xen.]

MANIAC, A, μαινάς, άδος, ἡ, only fem., Hom., h., Æsch., Eur. *Vid.* MAD.

MANIFEST, ἐναργής, ές, Hom., Hes., Æsch., Soph., Plat., Isoc., Dem.; δῆλος, η, ον, and ος, ον (also δέελος, Hom.), Omn.; διᾰπρῠσιος, α, ον, h.; φᾰνερός, ά, όν, and ός, όν, Pind., Omn. Att., Hdt.; ἐπίδηλος, ον, Theogn., Ar., Hdt., Xen.; ἔνδηλος, ον, Soph., Ar., Thuc., Xen., Plat.; προῦπτος, ον, Trag., Thuc.; ἐκφᾰνής, ές, Æsch., Plat.; ἐμφᾰνής, ές, Omn. Att.; διᾰφᾰνής, ές, Soph., Æschin.; περῐφᾰνής, ές, Soph., Ar., Lys., Dem.; προφᾰνής, ές, Plat.; λαμπρός, ά, όν, Æsch., Soph., Thuc., Xen.; πρόδηλος, ον, Hdt.

Being manifest, ἐμποδὼν ὤν, Andoc.

Very manifest, εὔδηλος, ον, Æsch., Ar., Xen., Plat.

Manifest at the same time, συμφᾰνής, ές, Arist. *Vid.* EVIDENT.

To be manifest, ἐπῐπρέπω, only act., Hom., Pind., Theoc.; φαίνομαι, pass., c. fut. mid., Omn.

To make manifest, δηλόω, Omn. Att., Hdt. *Vid.* TO SHOW.

MANIFESTLY, ἐναργέως, Att. ἐναργῶς, Æsch., Hdt., Dem., Æschin.; ἐμφᾰνῶς, Trag., Thuc., Xen., Dem.; περῐφᾰνῶς, Soph., Ar., Thuc.; διᾰφᾰνῶς, Thuc., Xen., Plat.; φανερῶς, Omn. Att.; ἐνδήλως, superl. ἐνδηλότατα, Thuc.; λαμπρῶς, Thuc.; ἐκ προδήλου, Hdt.

He will manifestly die, περῐφαντος θανεῖται, Soph.

MANIFOLD, παντοῖος, α, ον, Omn.; παντοδᾰπός, ή, όν, h., Æsch., Hdt., Plat., Isoc.; πολῠτροπος, ον, Thuc., Ap. Rh.; πολῠμορφος, ον, Arist.; πολῠφυής, ές, Theoph.; [πολλαπλοῦς, ῆ, οῦν, Plat.]

In manifold ways, παντοδᾰπῶς, Plat.

MANIKIN, A, ἀνθρώπιον, τό, Eur., Xen., Dem.; ἀνθρωπίσκος, ὁ, Eur., Plat. *Vid.* MAN.

[MANIPULATION (of a surgeon), χείριξις, εως, ἡ, Hipp.]

[MANKIND, ALL, πᾶν τὸ ἀνθρώπινον, Hdt.] *Vid.* MAN.

MANLINESS, ἠνορέη, ἡ, Hom., Pind.; ἀγηνορία, ἡ, Hom.; εὐηνορία, ἡ, Pind., Eur.; εὐανδρία, ἡ, Eur., Andoc.; ἀνδρία, ἡ, Omn. Att., Hdt.; ἀνδρειότης, ητος, ἡ, Xen.; ἀνδρᾰγᾰθία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.

MANLY, ἀνδρόβουλος, ον, Æsch.; ἀνδρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; ἀνδρεῖος, α, ον, Omn. Att., Hdt.; ἀνδρῐκός, ή, όν, Xen., Plat., Lys.; ἀνδρώδης, ες, Isoc.

Of manly beauty, ἀρρενωπός, όν, Plat.; ἀρρενόμορφος, ον, Orph.

Making manly, εὐήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

In a manly manner, ἀνδριστί, Ar., Theoc.; ἀνδρείως, superl. -ότατα, Thuc., Plat. *Vid.* MANFULLY.

To make manly, ἀνδρίζω, Xen.

[MANNA, μάννα, ἡ, Hipp., LXX.; *the Persian manna*, τὸ ὕον μέλι, Polyæn.]

[*Like manna*, μαννώδης, ες, Hipp.]

MANNER, τρόπος, ὁ, Omn. post Hom.; μορφή, ἡ, Soph., Eur.; σχῆμα, ᾰτος, τό, Eur., Xen., Plat.; ῥῠθμός, ὁ, Æsch., Eur.

Manner (of a person), ἦθος, τό, Hes., Omn. Att.

Manner (of life), σχέσις, εως, ἡ, Dem.

Bad manners, κᾰκοήθεια, ἡ, Xen.

Of bad manners, κᾰκοήθης, ες, Ar., Plat.

Of like manners, ὁμότροπος, ον, sometimes c. dat., also c. gen., Pind., Hdt., Æschin.; ὁμοιότροπος, ον, Thuc.; ὁμοήθης, ες, Plat., Arist.

In like manner, ὁμοιοτρόπως, Arist.

[*In no manner*, οὐδαμᾶ, Ion. οὐδαμῆ, Hdt., also οὐδαμῶς: *in no other manner*, ἄλλως οὐδαμῶς, Hdt.]

[*Nearly in the same manner as*, παραπλήσια, c. dat., also παραπλησίως καί, Hdt.]

[*In this manner*, οὕτως, Hom., etc.] *Vid.* SO, THUS.

In what manner? vid. HOW.

MANNERLY, ἀστεῖος, α, ον, and ος, ον, Plat.

MANŒUVRE, τέχνη, ἡ, Omn.; τέχνασμα, ᾰτος, τό, Ar., Xen. *Vid.* TRICK.

A counter-manœuvre (mil.), ἀντῐτέχνησις, εως, ἡ, Thuc.

MANSION, A, οἶκος, ὁ, Omn. *Vid.* HOUSE.

MANSLAUGHTER, *vid.* SLAUGHTER, MURDER.

[*Convicted of manslaughter*, ἀνδροφόνος, ον, Lys.]

MANTLE, A, χλαῖνα, ἡ, Hom., Trag., Theoc.; φᾶρος, τό (ᾱ Hom., but also ᾰ Hes., ᾶ Trag., though in nom. and acc. sing. and pl. they oftenest use ᾰ), Omn. poet.; χλᾰνίς, ῐδος, ἡ (made of finer materials), Simon., Menand., Hdt., Dem.; πέπλος, ὁ, pl. οἱ and τά, Soph., Eur., Theoc. *Vid.* CLOAK, and SYN. 394.

MANUFACTURE, ἐργᾰσία, ἡ, Plat.

MANUFACTURE, TO, κᾰτεργάζομαι, mid., perf. pass. both in act. and pass. sense, all augmented tenses κατειργ., Hdt., Dem.; χειρουργέω, only act., Plat.; δημιουργέω, and pass., but not mid., Plat. *Vid.* TO MAKE.

MANUMIT, TO, *vid.* TO FREE.

MANURE, TO, κοπρίζω (i. e., with dung), Hom.

Requiring manure, φῐλόκοπρος, ον, Theoph.

MANY, πολύς, πολλή, πολύ, all cases except nom. and acc. masc. and neut. sing. from πολλός (Hom. uses also nom. and acc. sing. masc. and neut. πολλός, πολλόν; for other forms, *vid.* LONG), compar. πλέων and πλείων, superl. πλεῖστος, Omn.; σῠχνός, ή, όν, no compar., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; many compounds of πολύς are used merely as = to the simple word—πολυπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, in pl. (of diseases), Pind.; πολύανδρος, ον (of men), Æsch.; so πυκνόπτερος, in pl. (of birds), Soph.

Many together, σύμπολλοι, αι, α, Plat.; συμπλέονες, α, Arist.

Very many, ὑπέρπολυς, -πόλλη, -πολυ, no compar., Æsch., Xen., Dem.: πάμπολυς, usu. in pl., Ar., Plat.: παμπληθής, ές, Xen., Plat., Isoc., Dem.

As many as, how many, indef., ὁσσάτιος, α, ον, Hom., Ap. Rh.; ὅσος, and poet. ὅσσος (sometimes, but rarely, in Att.), η, ον, usu. in pl., Omn.; neut. ὅσα πολλά, Hes.; ὅσος περ, Hdt.; ὁπόσος, and Ep. ὁππόσος, usu. in pl., Omn.; ὁποστός, ή, όν, Xen., Plat.; ὁποστοσοῦν, Dem.

As many times, however many, ὁποσαπλασιοσοῦν, Arist.; ὁσαπλάσίων, ον, Arist.

He relates how many generations after Hercules he was, ἀπομνημονεύεται ὁποστὸς ἀφ' Ἡρακλέους ἐγένετο, Xen.

As many as (i. e., equal in number to), ἰσοπληθής, ές, sometimes c. dat., Thuc., Xen.; ἰσάριθμος, ον, c. dat., Plat.

How many? interrog., πόστος, η, ον; Hom.; πόσος, η, ον; Trag., Xen., Plat., Æschin.

How many years is it since? πόστον δὴ ἔτος ἐστὶν ὅτε; Hom.

How many times? how many fold? ποσαπλάσιος, α, ον; Plat.

So many, τόσος, poet. τόσσος, η, ον, Omn.; τοσόσδε (the most common form in prose), Omn.; τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο (and more usu. in Att. τοσοῦτον, poet. τοσσοῦτος, etc.), stronger than τόσος, Omn.

In many ways, πολλαχῇ, Æsch., Soph., Xen., Plat.; πολλαχῶς, Isoc., Dem.; πλεοναχῶς, Arist.

In as many ways as, ὁσαχῇ and ὁσαχῇπερ, Plat.; ὁσαχῶς, Arist.

In how many ways? ποσαχῶς; Arist.

Too many to count, μάσσων ἀριθμοῦ, Pind.

In many places, πολλαχοῦ, Eur., Xen., Plat.; πολλαχόθι, Xen.

To many places, πολλαχόσε, sometimes c. gen., Thuc., Xen.

From many places, πολλαχόθε or θεν, Thuc., Plat., Lys.; [πλεοναχόθεν, Arist.]

[*In as many places as*, ὁσαχοῦ, Dem.]

Many times, πολλάκις, and poet. πολλάκι, Omn. *Vid.* OFTEN.

[*As many times as*, ὁσάκις, Ep. ὁσσάκι, Hom., Lys., Plat.; ὁποσάκις, Xen.]

The government of many, πολυκοιρανία, ἡ, Hom.; πολυαρχία, ἡ, Thuc., Xen.

MAP, A, περίοδος, ἡ, Ar., Hdt.; πίναξ, ἄκος, ὁ (χάλκεος), Hdt.; κύρβεις, αἱ, Ap. Rh.

MAPLE (the tree), σφένδαμνος, ἡ, Theoph.

Of maple, σφενδάμνινος, η, ον, Ar.

MAR, TO, κολούω, Hom., Æsch., Ar., Thuc.; μαραίνω, Soph. *Vid.* TO INJURE.

MARBLE, λίθος, ἡ, Pind.; [μάρμαρος, ὁ, Theoph.; μ. λίθος, Strab.]

Marble, of marble, adj., μαρμάρινος, η, ον, Theoc.

[*A marble ball*, ἀκταία, ἡ, Clearch.]

[MARCH (the month), ἐλαφηβολιών, ῶνος, ὁ (beginning about the middle of March.)]

MARCH, TO, κίνυμαι, only pres. and imperf., Hom.; στείχω, only act., no perf., Hom., Eur.; στρατεύω, and mid., no pass. in this sense, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πορεύομαι, pass., c. fut. mid., Xen.; ἐλαύνω, fut. ἐλάσω, aor. 1 and other tenses from this fut., perf. ἐλήλακα, Xen.; πεζεύω (of Xerxes crossing the Hellespont), Isoc.

To march in battle array, στοιχέω, Xen.

To march in close order, συσπειράομαι, pass., Dem.

To march against, ἐπιστρατεύω, c. dat., sometimes c. acc. or c. ἐπί, or εἰς and acc., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐπελαύνω, c. dat. or c. prep.; ἀντιπρόσειμι, part. -ιών, imperf. -ήειν, Thuc.; ἀντιπορεύομαι, Xen.

[*To march away*, ἀνασκευάζομαι, Xen.; ἀναζεύγνυμι, Hdt.]

To march down, κάθίεμαι, pass. perf. καθεῖμαι (or μεθίεμαι, as DINDORF reads), Æsch.

To march all over, μετακιάθω, only pres. and imperf. act., Hom.

To march into, εἰσελαύνω, c. εἰς and acc., Xen.

To march out, ἐξάγω, aor. 2 ἐξήγαγον, Hom., Xen.; ἐξελαύνω (pres. infin. oftener -ελάαν, Hom.), Hom., Hdt., Xen.; ἐκστρατεύω (also in perf. pass. *to have marched—to be in the field*), Thuc., Xen.; ἔξειμι (infin. -ιέναι, see above), Thuc., Xen.; ἐξορμάομαι, pass., Xen.

To march out against, ἐπεξάγω, Thuc.; [ἐπέξειμι, Hdt.; ἀντεπέξειμι, Thuc., Xen.; ἀντεπεξελαύνω or ἀντεπεξέρχομαι, Thuc.; ἀντεξάγω, Polyb.]

To march on, προσελαύνω, Xen.

To march through, διέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ήλυθον, sync. -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, sine cas. or c. acc., Thuc., Xen.; διεξέρχομαι, Xen.

[*To march side by side*, ἀντιπάρειμι, Xen.]

One must march, στρατευτέον, Xen.

One must march out, ἐξακτέον, Xen.

A march, ὁδός, ἡ, Hom., Soph., Hdt.; πορεία, ἡ, Thuc.

A march out against, ἐπέξοδος, ἡ, sine cas., Thuc.

A day's march, σταθμός, ὁ, Xen.

A marching by land (opp. to transporting troops by sea), ὁδοιπορία, ἡ, in pl., Hdt.

In marching order, εὔζωνος, ον, Xen.

[MARCHES, THE (border districts), μεθόρια, τά, Thuc., Xen.; γῆ πειραική, ἡ, Thuc.]

MARE, A, θήλεια or θῆλυς ἵππος, ἡ, Hom.

Milking mares, ἱππημολγός, όν, Hom., Hes.

Cheese of mare's milk, ἱππάκη, ἡ, Æsch.

MARGIN, κράσπεδον, τό, Eur., Ar., Xen.; (of a cliff), στεφάνη, ἡ, Hom.; (of a river, etc.), χεῖλος, τό, Hom., Hdt., Thuc. *Vid.* EDGE.

[*A marginal note*, παραγραφή, ἡ, Isoc.; παρασημείωσις, ἡ, Ptol.]

MARINE, ἅλιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Trag.; θαλάσσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* SEA.

A marine, ἐπιβάτης, ου, ὁ, Hdt., Thuc., Xen.

The complement of marines on board a ship, τὸ ἐπιβατικόν, Arist.

To be a marine, ἐπιβατεύω, Hdt.

MARINER, A, ναύτης, ου, ὁ, Omn. *Vid.* SAILOR.

MARITIME, πόντιος, α, ον, and ος, ον, h., Pind., Æsch., Soph.; (i. e., near the sea, of places), ἀγχίαλος, ον, Hom., Æsch., Soph. *Vid.* SEA.

MARJORAM, ἀμάρακος, ὁ, and ἀμάρακον, τό, Pherecr., Theoph.; σάμψυχον, τό, Mel.

Of marjoram, ἀμαράκινος, η, ον, Antiph.

MARK, A, σῆμα, ἄτος, τό, Hom.; σημεῖον, τό, Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; χάραγμα, ἄτος, τό (of a wound), Soph.; τύπος, ὁ, Soph., Plat.; χαρακτήρ, ῆρος, ὁ, Trag., Hdt., Plat.; (by which any thing may be known), γνῶμα, ἄτος, τό, Soph., Hdt.; γνώρισμα, ἄτος, τό, Soph.; τεκμήριον, τό, Trag., Andoc. (*vid.* TOKEN); (to aim at), τέρμα, ἄτος, τό, Hom.; σκοπός, ὁ, Æsch., Soph., Xen., Antipho. *Vid.* SYN. 154, 369.

[*A critical mark*, of punctuation, etc. (properly on the margin), παραγραφή, ἡ, Arist.]

To hit the mark, σκοποῦ ἄντα τυγχάνω (fut. τεύξομαι, aor. 2 ἔτυχον), Pind. *Vid.* TO HIT.

[*To go wide of* or *beside the mark*, παραλλάσσω τοῦ σκόπου, Plat.]

MARK, TO, ὑποσκάπτω (of marking out any thing on the ground, as a space to be leaped over, etc.), Pind.; σημαίνομαι, mid., also in pass., Xen., Plat., Dem.; ἐπισημαίνω (as a disease does), Eur., Thuc.; ὁρίζω (of any thing marked out by boundaries, etc., also in mid. to mark out for one's self), Soph., Eur., Hdt.; so τεκμαίρω, Plat.; διαλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔλαβον, perf. -είληφα (of the boundaries themselves), Dem.; [(prop., by drawing lines around), περιγράφω, Hdt.]

To mark off (land, etc.), τέμνω, perf. τέτμηκα, Hom.

To mark out (work to be done), διατεκμαίρομαι, mid., Hes., Ap. Rh.

MARKED (with wounds), ἐσφραγισμένος, η, ον, Eur.

MARKER, A (of game), σκοπός, ὁ, Xen.

MARKING, A, ἐπισήμανσις, εως, ἡ, Arist.

MARKET, A, ἀγορά, ἡ, Hom., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πρατήριον, τό, Hdt.; δεῖγμα, ἄτος, τό (i. e., a place where things are exposed for sale), Xen.

A clerk of the market, ἀγορανόμος, ὁ, Ar., Lys., Dem.

To be a clerk of the market, ἀγορανομέω, Diod.

The office of clerk of the market, ἀγορανομία, ἡ, Arist.

Belonging to the market, ἀγοραῖος, ον (esp. of people who frequent the market as loungers, etc.), Hdt., Xen., Arist.

[*The market people*, οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς, Xen.; ὁ ἀγοραῖος ὄχλος, Xen.]

To frequent the market, to market, ἀγοράζω (either of buying or selling there, the latter most usu. in act., the former in mid., or of lounging about in it), Ar., Hdt., Thuc., Xen.

One who frequents the market, ὀψονόμος (i. e., one who watches the price of provisions), ὁ, Sophilus.

To be such a frequenter of the market, ὀψονομέω, only act., Critias.

[*To hold a market for* one, *to furnish* one *a market*, ἀγορὰν παρέχω, παρασκευάζω, c. dat., Thuc., Xen.]

[*To come to market* (i. e., for a sale of goods), ἔρχομαι (aor. 2 ἦλθον) εἰς ὤνιον, Theogn.]

[*Market wares*, τὰ ὤνια, Xen.]

MARQUE (letters of marque), σῦλα, σῦλα, Lys., Dem.; v. LIDD. and SC. in voc.

MARRIAGE, εὐνή, ἡ, Hom., Pind., Eur.; γάμος, ὁ, Omn.; γαμήλευμα, ἄτος, τό, Æsch.; νυμφεῖον, τό, Soph.; νύμφευμα, ἄτος, τό, Soph., Eur.; εὔνημα, ἄτος, τό, Eur.; ζώνη (only with reference to the woman), ἡ, Eur.; λέχος, τό (with esp. ref. to the woman), Soph., Eur.; λέκτρον, τό, Pind., Trag.; ὑμέναιος, ὁ, Soph., Eur.; λέκτρων νυμφευτήρια, τά, Eur.; συνοίκησις,

εως, ἡ, Hdt., Plat.; κῆδος, τό, Thuc.; σύνερξις and σύν. γάμων, Plat. *Vid.* SYN. 140.

A sham marriage, ψευδονύμφευτος γάμος, Eur.

A lately-contracted marriage, ἀρτιζυγία, ἡ, Æsch.

The marriage ceremony, λουτροφόρος χλιδή, Eur.

You have contracted an unhappy marriage, ὑμέναιον ἄνορμον εἰσέπλευσας (lit., you have sailed into a marriage which is but a bad harbor), Soph.

Belonging to marriage, εὐναῖος, ον (of a marriage, consort, etc.), Æsch., Eur.; γᾰμήλιος, ον, Æsch., Eur., Isæ., Dem.; γᾰμῐκός, ή, όν, Thuc., Plat.; γάμιος, α, ον, Mosch.

The marriage bed, φῠτάλμια λέκτρα, τά, Eur.

Marriage gifts, ἕδνα, and Ep. ἔεδνα, τά, Hom., Pind., Æsch., Eur., Ap. Rh.

A marriage feast, γάμος, ὁ, Hom., Xen., Isæ.

To seek in marriage, μνηστεύω, Omn. *Vid.* To WOO.

He chose the marriage with Helen, εἵλετο τὴν οἰκειότητα τὴν Ἑλένης, Isoc.

To feast as at a marriage, γᾰμῐκῶς ἑστιάω, Arist.

The sacrifice before marriage, προτέλεια, τά, also πρ. γάμων, Sapph., Plat.

A negotiator of a marriage, νυμφευτής, ὁ, Plat.

Presiding over marriage, τέλειος or εος, α, ον, Pind., Æsch., Ar.

Bringing happiness in marriage, εὔλεκτρος, ον, Soph.

Desirous of marriage, φῐλόγᾰμος, ον, Eur.

Arising from an unhappy marriage, ἀνύμφευτος, ον (of the offspring), Soph.; κᾰκόνυμφος, ον, Eur.

Connected by marriage, σύγγᾰμος, ον, Eur.; προσκηδής, ές, c. dat., Hdt. *Vid.* CONNECTION.

[*Not sought in marriage*, ἀμνήστευτος, ἡ, Eur.]

[(Prosecution) *for putting off marriage too long*, ὀψιγαμίου γραφή, Plut.]

And do not, by a new marriage, bring in a step-mother over these my children, καὶ μὴ 'πιγήμῃς τοῖσδε μητρυιὰν τέκνοις, Eur.

To abstain from marriage, γάμων ἀποζεύγνυμαι, pass., in aor. 2 ἀπεζύγην, Eur.

It was natural for Pandion to give his daughter in marriage (lit., to arrange his daughter's marriage), εἰκὸς τὸ κῆδος Πανδίονα ξυνάψασθαι τῆς θυγατρός, Thuc.

For him the goddesses prepared a marriage, τῷ . . . θεαὶ γάμον ἐμνήστευσαν, Ap. Rh.

One must give in marriage, ἐκδοτέον, Ar.

A giving in marriage, ἔκδοσις, εως, ἡ, Plat., Dem. *Vid.* BETROTHAL.

MARRIAGEABLE, ἐπῐγᾰμος, ον, Hdt., Dem.; [ἀνδρὸς ὡραία (of a maiden), Hdt.]

To be marriageable (of a girl), κνᾰμίζομαι, pass., Ar.; παρανδρόομαι, pass., Hipp.

Marriageable age, ἀκμαὶ γάμων, Soph.; ἡλῐκία, ἡ, Isoc., Dem.

A marriageable maiden, νύμφα, ἡ, Hom.; νύμφη, ἡ, Hom., Hes.

MARRIED, σύγγᾰμος, ον, Eur.; σύζυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; συνδυάς, άδος, only fem., Eur.; ἀνδροτῠχής, ές (of life, only with reference to the wife who has obtained a husband), Æsch.

Thrice married, τρῐγαμος, ον, Stesich.

Lately married, νεόγᾰμος, ον, Æsch., Eur., Hdt., Xen.; νεόζυγος, ον, Eur.; νεοδμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; νεόδμητος, ον, Eur.; νεόζυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Ap. Rh.; ἀρτῐγᾰμος, ον, Anth.

Unhappily married, πῐκρόγᾰμος, ον, Hom.; δύσνυμφος, ον, Eur.; δύσγᾰμος, ον, Eur.; δυσπᾰρευνος, ον (of the marriage or marriage-bed), Soph.

About to be married, μελλόγᾰμος, όν, Soph., Theoc.; μελλόνυμφος, ον (of the bride), Soph.; μελλόποσις, εως (of the husband), Soph.

We were princes, and I married into a royal house, ἦμεν τύραννοι, κ' εἰς τύραννʼ ἐγημάμην, Eur.

To be married to, συνοικέω, c. dat., Hdt., Plat., Isoc.; [νυμφεύομαι, c. dat., also παρά c. dat., Eur.]

Having been long married, χρόνιʼ ἔχων εὐνήματα, Eur.

Orontes, who had married the king's daughter, Ὀρόντης, ὁ τὴν βασιλέως θυγατέρα ἔχων, Xen.

[MARROW, μυελός, ὁ, Hom.; and so metaph., *the marrow* of any thing, Eur., τὸ ὀστεογενές, Plat.]

[*Full of marrow*, μυελόεις, εσσα, εν, Hom.; μυέλῐνος, η, ον, Anth.; πολυμύελος, ον, Hipp.]

[*Like marrow*, μυελώδης, ες, Arist.; *producing marrow*, μυελοτρεφής, ές, Timoth.]

MARRY, TO (i. e., wed), γᾰμέω, act. of the man who marries a wife, mid. of the wife, as also aor. 1 pass. (Theoc.), fut. γαμέσω, Att. γαμῶ, and mid. (only in Hom.) γαμέσσομαι, Att. γαμοῦμαι, aor. 1 ἔγημα, perf. γεγάμηκα, aor. 1 mid. ἐγημάμην, aor. 1 pass. ἐγαμέθην (Theoc.), often c. acc. cogn., Omn.; ἄγομαι, mid., and sometimes ἄγω, act., aor. 2 ἤγᾰγον (of the husband, like the Latin *duco*), Hom., Æsch., Eur., Hdt.; ἐσάγω, Hdt.; ὀπυίω, only pres. and imperf., act. of the husband, pass. of the wife, Hom., Hes., Pind., Plat.; μνηστεύω, Theogn., Theoc.; πελάζω, fut. πελᾰσω, Att. πελῶ, aor. 1 ἐπέλασα, and Ep. ἐπέλασσα, aor. 1 pass. ἐπελάσθην and ἐπλάθην (both forms in Att.), c. gen., or c. dat., or c. prep. (in the two passages actually used in this sense it governs a dat.), Pind., Æsch.; κηδεύω, Æsch., Eur.; νυμφεύω, act., mid., and pass., Soph., Eur., Isoc.; ζεύγνῡμι, and mid., Soph., Eur.; γάμον λαμβᾰνω, fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα, c. gen., Eur.; σῠνάπτω γάμον, c. dat., Eur.; συνάπτω λέκτρα, Eur.; συνάπτω κῆδος, Eur.; λέκτρων ἐς συναλλαγὰς ἔρχομαι, fut. ἐλεύσομαι, aor. 2 ἤλῠθον, sync. ἦλθον (as always in Att.), perf. ἐλήλυθα, Eur.; ἁρμόζομαι, pass., Hdt. *Vid.* SYN. 139.

But do you, my son, marry her yourself, Ἀλλʼ αὐτός, ὦ παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος, Soph.

To marry (one husband) *after* (another), ἐπῐγᾰμέω, c. acc. of the new husband, dat. of the former, Eur.

To marry (i. e., to give in marriage), γᾰμέομαι, in fut. mid. γαμέσσομαι, Hom., also γαμέω, in aor. 1 ἐγάμησα, Menand.; δᾰμάω (fut. δᾰμᾰσω, etc.) ἀνδρί (of course only of the woman), Hom.; νυμφεύω, Pind., Eur.; κηδεύω, Eur.; μνηστεύω, Eur.; ἁρμόζω, Pind., Hdt.; ἐκδῐδωμι, aor. 1 act. ἐξέδωκα, perf. pass. ἐκδέδομαι, etc., c. dat. or c. εἰς, Eur., Hdt., Thuc., Plat.; συνοικίζω, Eur., Hdt., Plat.; συνδυάζω, Plat.; δῐατῐθημι, aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, Xen., Isæ. *Vid.* To BETROTH.

Peleus himself will then get me a wife, Πηλεὺς θήν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός, Hom.

He bade him marry his children to a boar and a lion, Ἔχρησε . . . κάπρῳ λέοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμους, Eur.

MARSH, A, ἕλος, τό, Hom., Hdt., Thuc., Ap. Rh.; λίμνη, ἡ, Omn.; ἑλεσπίς, ῐδος, ἡ, Ap. Rh.; τέλμα, ᾰτος, τό, Hdt., Xen., Plat.

A salt marsh, λιμνίον, τό, Arist.; λιμνοθᾰλασσα, ἡ, Arist.

A marsh formed by floods, προλιμνάς, άδος, ἡ, Arist.

To become a marsh, λιμνόομαι, pass., Theoph.

Of or *belonging to marshes*, λιμναῖος, α, ον, Hdt.; λιμνάς, άδος, only fem., Theoc.; τελμᾰτιαῖος, α, ον, Arist.; τελμᾰτώδης, ες, Arist.

Living in marshes, ἕλειος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur., Ar., Thuc.; λιμνήτης, ου, ὁ, fem. λιμνῆτις, ῐδος, Theoc.

A dweller in a marsh, ἑλειοβάτης, ου, ὁ, Æsch.; ἑλειονόμος, ὁ, Anth.

Growing in marshes, ἑλεόθρεπτος, ον, Hom.; εἰλῐτενής, ές, Theoc.; λιμνοφυής, ές, Anth.

Rejoicing in marshes, λιμνόχᾰρις, ῐτος, ὁ καὶ ἡ, acc. ιν (name of a frog), h.

Near a marsh, προσελώδης, ες, Arist.

MARSHAL, TO, ἀμφιέπω and ἀμφέπω, only pres. and imperf. act. without augm., Hom., Pind.; διέπω, Hom., Pind., Æsch.; κορύσσω, only pres. and imperf. in this sense, Hom., Hes., Pind., Eur.; κοσμέω, Hom., Eur., Hdt., Xen.; δῐακοσμέω, Hom., Thuc., Xen.; ἵστημι, aor. 2, perf., and pluperf. act. not used in act. sense, Hom., Xen.; τάσσω, Hdt., Omn. Att.; δῐατάσσω, Ar., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* To ARRAY.

MARSHALED, TO BE, διευκρῐνέομαι, pass., Xen.

MARSHY, λιμνώδης, ες, Thuc.; ἑλώδης, ες, Arist.

A marshy field by the side of a river, εἰαμενή, also c. gen. ἕλεος, or c. gen. of the name of the river, Hom., Theoc., Ap. Rh.

MART, A, ἐμπόριον, τό, Ar., Hdt., Thuc., Xen.

MARTEN, A, ἴκτις, ῐδος, ἡ, Ar., Arist.

Of marten fur, κτίδεος, α, ον, Hom.

MARTIAL, φῐλόμᾰχος, ον, Pind., Æsch. *Vid.* WARLIKE.

[MARTYR, A, μάρτῠρ, υρος, ὁ καὶ ἡ, Eccl.]

[*To be a martyr*, μαρτῠρέω, Eccl.]

[*Of* or *for a martyr*, μαρτῠρῐκός, ή, όν, Eccl.; *like a martyr*, μαρτυρικῶς, Eccl.]

MARVEL, A, θαῦμα, ᾰτος, τό, Omn. *Vid.* A WONDER.

MARVEL, TO, θαυμάζω, Omn. *Vid.* To WONDER.

One must marvel, θαυμαστέον, Eur.

MARVELOUS, θαυμᾰσιος, α, ον, h., Pind., Ar., Plat., Dem.; τερᾰτωπός, όν, h.; ἄφραστος, ον, h., Soph.; πᾰρᾰδοξος, ον, Xen., Plat., Isoc., Lycurg., Dem.; ἄφᾰτος, ον, Ar.; ὑπερφυής, ές, Hdt., Plat., Isoc., Lys., Dem.; τερᾰτώδης, ες, Ar., Xen.; τερᾰτόλογος, ον, Plat. *Vid.* WONDERFUL.

A marvelous story, πᾰρᾰδοξολογία, ἡ, Æschin.

Marvelously, ἐκπάγλως, ἔκπᾱγλον, ἔκπᾱγλα, Hom., Soph.; ὑπερφυῶς, Ar., Plat.

Masculine, ἄρσην, ενος, ὁ καὶ ἡ, τὸ ἄρσεν, Omn.; [(in grammar), ἀρρενικός, ή, όν, Plut.]; in sense of bold, *vid.* Manly.

Of masculine disposition or *manners* (of a woman), φῐλανδρος, ον, Soph.

Mask, a, προσωπῐδιον, τό, Ar.; πρόσωπον, τό, Dem.; προσωπεῖον, τό, Luc.

A mask-maker, σκευοποιός, ὁ, Ar.

Mason, a, λᾱτῠπος, ὁ, Soph., Hipp. *Vid.* Stone-mason.

Masonry (i. e., the trade), λῐθοτομία, ἡ, Theoph.

Mass, a (of people, etc.), ὄγκος, ὁ, Soph., Hdt., Xen., Plat.; ὄχλος, ὁ, Plat.; ἄθροισμα, ἄτος, τό, Plat. *Vid.* Crowd.

[*A red-hot mass* (of metal), μύδρος, ὁ, Trag.]

In large masses, ἀθρόος, α, ον, Xen.

[*The mass of an army*, τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ, Hdt.; *to be drawn up in mass*, ἐν πλαισίῳ τέταγμαι (from τάσσω), Xen.]

Massacre, a, φόνος, ὁ, Omn. *Vid.* Slaughter.

Massacre, to, ἀπόλλῡμι, fut. -ολέσω, also poet. -ολέσσω, fut. mid. Att. -ολοῦμαι, usu. in pass. sense, aor. 1 act. -ώλεσα, when without augment often -όλεσσα, perf. -ολώλεκα, 2d perf. -όλωλα in pass. sense, also aor. 2 mid. in pass. sense -ωλόμην, no pass. except pres. and imperf., Omn. *Vid.* To kill.

Massive, ἀμφῐλᾰφής, ές, Hom., Pind., Æsch., Hdt.

Mast, a, ἱστός, ὁ, Hom., Pind., Eur., Xen.; ἱστάριον, τό, Menand.

The mast-head, καρχήσιον, τό, Pind., Eur.

[*The lower part of a mast*, ὀρθίαξ, ᾶκος, ὁ, Epich.]

A hole to receive the mast, ἱστοδόκη, ἡ, Hom., ἱστοπέδη, ἡ, Hom.

A plank with a hole in it to receive the mast, μεσόδμη, ἡ, Hom.

Master, a, ἄναξ, ακτος, ὁ, Hom.; βᾰσῐλεύς, έως, ὁ, Hom., Pind.; κύριος, ὁ, Pind., Trag., Thuc., Xen., Plat.; δεσπότης, ου, ὁ, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; δεσπόσῠνος, ὁ, Tyrt.; δεσποτίσκος, ὁ, Eur.

Master (of one's self, of what depends on one's self, i. e., one's own opinion, etc.), αὐτοκρᾰτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Thuc.

Master (of a family), τέλεος or τέλειος ἀνήρ (gen. sync. ἀνδρός, etc.), ὁ, Æsch.; [(of the house), ἄναξ οἴκοιο, Hom.]

A master (i. e., a skillful person in any thing), ἀθλητής, οῦ, ὁ, Plat., Dem.

[*Master of one's art*, μεγαλότεχνος, ὁ, Arist.]

Master, i. e., able to restrain, or able to manage (fortune, his passions, etc.), τᾰμίας, ου, ὁ, Theogn., Thuc.; κρείσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Thuc., Xen., Plat.

Master (i. e., teacher, q. v.), τέκτων, ονος, ὁ (esp. in athletic exercises), Pind.; παιδευτής, ὁ, Plat.

Master (as a husband is of a wife), καρτερός, ὁ, Theoc.

Of or *belonging to a master*, ἀνακτόριος, α, ον, Hom.; δεσπόσῠνος, η, ον, and ος, ον, h., Pind., Æsch., Soph.; δεσπόσιος, ον, Æsch.; δεσποτῐκός, ή, όν, Xen., Plat.

Like a master, κῡρίως, Æsch., Isoc.; δεσποτικῶς, Xen., Isoc.

To be master of, κρᾰτῡνω, c. gen., Soph.; κρᾰτέω, c. gen., Thuc., Xen.; ἐπῐκρᾰτέω, c. gen., Hdt.; κῡριεύω, c. gen., Xen.; (i. e., to understand), δεσπόζω, only act., c. gen., Æsch.

Loving one's master, fond of having a master, φῐλοδέσποτος, ον, Theogn., Hdt.

[*Without a master*, ἀδέσποτος, ον, Plat.]

Masterly, ἀγωνιστῐκός, ή, όν, Plat.

[*In masterly style*, ἀγωνιστικῶς, Arist.]

Mastery, κρᾰτος, τό, Omn.; [τὸ ἀγωνιστικόν, Hipp.] *Vid.* Power, Victory.

To be fond of having the mastery, φιλοδεσποτεύομαι, pass., Anaxil.

[*To get the mastery*, νικάω, absol., Hom., Thuc., Plat., Xen.]

Mastic-tree, the, σχῖνος, ἡ, Hdt., Mel.; μαστῐχη, ἡ, Theoph.

The berry of the mastic-tree, σχῖνις, ῐδος, ἡ, Theoph.

Of mastic wood, σχίνῐνος, η, ον, Diosc.

Prepared with mastic, μαστῐχῐνος, η, ον, Diosc.

[*Mastic oil*, μαστιχέλαιον, τό, Diosc.]

Mastiff, a, Μολοσσικὸς κύων, gen. κῠνός, Ar.

Mat, a, ταρσός, ὁ, Hom., Hdt.; φορμός, ὁ, Hdt.; ῥίψ, ῥῑπός, ἡ, Hdt.; ῥῖπος, τό, Hdt.; σάμαξ, ἄκος, ὁ, Chion.

A mat of rushes or *reeds*, κάννα, ἡ, Ar.; ψίᾰθος, ἡ, Ar.; dim. ψιάθιον, τό, Philem.

Like mats, φορμηδόν, Thuc.

Match, *vid.* Contest.

[*A boxing-match*, μάχη πυκτική, Plat.]

Match for, a, ὁμοῖος, α, ον, sometimes ος, ον, c. dat., sometimes (but not in Hom.) c. gen., Hom., Eur., Hdt., Xen.; ἀξιόμᾰχος, ον, c. dat., Hdt., Thuc.; [παρόμοιος, α, ον, and ος, ον, c. dat., or πρός c. acc., Hdt., Thuc.; ἀντίπᾰλος, ον, c. dat., Thuc.]; ἐνάμιλλος, ον, c. dat., or c. πρός and acc., Plat., Isoc.; ἐφᾰμιλλος, ον, c. dat., Xen., Isoc.; ἄρκιος, ον, c. dat., Theoc. *Vid.* Equal.

We are a match for the enemy, ἀρκοῦμεν πρὸς τοὺς πολεμίους, Thuc.

[*A match for men* (of an Amazon), ἀντιάνειρα, ἡ, Hom.]

As a match for, ἐνᾰμίλλως, Isoc.

Match, to (one thing with another), συμβᾰλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hom., Hdt.; σῠνᾰγω, aor. 2 -ήγᾰγον, Æsch.; συμφέρω, fut. σῠνοίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνείχθην, Æsch.

To match one's self with, or *to be a match for* (in any respect), ἰσοφᾰρίζω, only pres. and imperf. act., c. dat., Hom., Hes.; ἰσόομαι, pass. (ῑ Hom., ῐ Att., ῑ elsewhere), Hom., Soph., Plat.; πᾰρισόομαι, pass., Hdt., Theoc.

Ill-matched, ἄδικος, ον (of horses), Xen.

[*Well-matched* (as a marriage), ὁμαλὸς γάμος, Plat.]

[*A good match* (of a marriage), καλὸν νύμφευμα, τό, Eur.]

[Matches (prop. wood rubbed together to produce fire), πυρεῖα, τό, Hom., Plat.]

Match-maker, a, προμνήστρια, ἡ, Eur., Ar., Plat.; προμνηστρίς, ῐδος, ἡ, Xen.

To be a match-maker, προμνάομαι, mid., Xen., Plat.

[Match-making, ἡ προμνηστική, Plat.]

Of or *belonging to match-making*, προμνηστῐκός, ή, όν, Plat.

Mate, a, *vid.* Companion.

Shipmates, νᾱὸς κοινόπλους ὁμῑλία, Soph.

Material (i. e., consisting of matter), ἔνῠλος, ον, Arist.; ὑλῐκός, ή, όν, Arist.

Material (i. e., important), σπουδαῖος, α, ον, Pind., Hdt., Isoc., Dem.

Material, subst., ὕλη, ἡ, Soph.; σκεῦος, τό, usu. in pl., Thuc., Dem.; ὄργᾰνον, τό, Plat.

Materially, πολύ, Omn. *Vid.* Much.

Maternal, μητρώϊος, Hom., contr. μητρῷος, α, ον, Trag., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; μητρῐκός, ή, όν, Arist. *Vid.* Mother.

[Maternally, μητρικῶς, Dion.]

[Mathematical, μαθηματικός, ή, όν, Arist.]

[Mathematically, μαθηματικῶς, Arist.]

Mathematician, a, μᾰθημᾰτῐκός, ὁ, Arist.

Mathematics, μάθημα, ᾰτος, τό, usu. in pl., Plat., Arist.; ἡ μᾰθημᾰτῐκή, Arist.

Matricidal, μητροκτόνος, ον, Æsch., Eur.; μητροφόνος, η, ον, and ος, ον, Æsch.; μητροφθόρος, ον, Anth.

Matricide, a, μητρᾰλοίας, ου, ὁ, Æsch., Plat., Lys.; μητροφόνος, ὁ, Æsch.; μητροκτόνος, ὁ, Æsch., Eur.; μητροφόντης, ου, ὁ, Eur.

To be a matricide, μητροκτονέω, only act., Æsch., Eur.

[Matricide (the act), μητροκτονία, ἡ, Plut.]

Matrimonial, γᾰμήλιος, ον, Æsch., Eur., Isæ., Dem. *Vid.* Marriage.

Matrimony, γᾰμήλευμα, ᾰτος, τό, Æsch. *Vid.* Marriage.

Matron, μητήρ, ἡ, μητέρος, contr. μητρός (the only form in strict Attic, but Soph. has μητέρες in chor.), acc. sing. and pl. not contracted, usu. in pl., Soph. *Vid.* Woman.

Matted, ταρσώδης, ες, Theoph.

To be matted, ταρσόομαι, pass., Theoph.

Matter, ὕλη, ἡ, Arist.

Matter (i. e., an affair, q. v.), χρῆμα, ᾰτος, τό, Omn. post Hom.; λόγος, ὁ, Soph., Hdt., Plat.

Mixed with foul matter, μιξόπῡος, ον, Hipp.; ὑπόπῡος, ον, Arist.

Full of matter, πάμπῡος, ον, Hipp.

For a small matter, ἔπους σμικροῦ χάριν, Soph.

In this matter, ἐνταῦθα, Soph.

[*It is no matter*, οὐδὲν πρᾶγμά ἐστι, Plat.]

That is another matter, ἄλλος λόγος, Plat.

My child, what is the matter? τέκνον, τί πάσχεις; Eur.

Matter (i. e., discharge from a sore), πῦον, τό, Hipp.; [νοσηλεία, ἡ, Soph.]

Mattock, a, γενηΐς, ίδος, contr. γενῇς, ῇδος, ἡ, Soph.; δῐκελλα, ἡ, Trag., Æschin.; σμῐνύη, ἡ, Ar., Xen., Plat.; σμῐνύς, ύος, ἡ, Ar. *Vid.* Pick-axe.

Mattress, a, στῐβάς, ἀδος, ἡ, Ar., Hdt., Xen.

MATURE, ’ἀκμαῖος, α, ον, Æsch. *Vid.* RIPE.

MATURITY, ὡραιότης, ητος, ἡ, Xen., Arist.

To come to maturity, πᾰρᾰγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and -γεγένημαι, Hdt.

MAXIM, A, γνώμη, ἡ, Arist. *Vid.* SAYING.

A laying down of maxims, γνωμολογία, ἡ, Arist.

To lay down maxims, γνωμολογέω, Arist.

To invent new maxims, γνωμοτῠπέω, Ar.

One must lay down maxims, γνωμολογητέον, Arist.

One who invents or *coins new maxims*, γνωμοτῠ́πος, ὁ, Ar.

Fond of or *clever at coining new maxims*, γνωμοτῠπῐκός, ή, όν, Ar.

MAY, Θαργηλιών, ῶνος, ὁ, began about the middle of May.

May (I may, you may, etc.), ἔξεστι, imperf. ἐξῆν, part. ἐξόν when used absolutely, oftener in nom. than gen., c. dat. pers., Hdt., Omn. Att.

MAYOR, A, πολιᾱνόμος, ὁ, Dio C.

To be mayor, πολιᾱνομέω, Plat.

MAZE, A, λᾰβῠ́ρινθος, ὁ, Hdt., Plat., Call.

MAZY, λᾰβῠρινθώδης, ες, Arist.; [(of the dance), οὖλος, η, ον, Call.]

[*A mazy pattern*, μαίανδρος, ὁ, Strab.]

MEAD, οἰνόμελι, ῐτος, τό, Mel.; [μελίκρᾱτον, τό, Hipp.; μελίτειον, τό, Plut.]

MEAD, A, or MEADOW, πῖσος, τό, only in pl., Hom., h., Ap. Rh.; λειμών, ῶνος, ὁ, Omn. poet., Xen., Plat.; νέμος, τό, Hom., Soph.; λεῖμαξ, ἄκος, ὁ, Eur.; πόα, ἡ, Xen.; ἑλεσπίς, ίδος, ἡ, Ap. Rh.

A water meadow, εἰᾰμενή, ἡ, Hom., Theoc., Ap. Rh.

From the meadow, λειμῶνοθε and -θεν, Hom., Theoc.

Of or *belonging to a meadow*, λειμώνιος, α, ον, Æsch., Soph., Theoc.; λειμωνιάς, άδος, ἡ, Soph., Ap. Rh.; ἕλειος, ον, and α, ον, Eur., Ar.

With rich meadows, βᾰθῠ́λειμος, ον, Hom.; βᾰθῠλείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; εὐλείμων, ον, Hom.; εὔλειμος, ον, Eur.

Surrounded by meadows, λεχεποίης, ου, masc., and λεχεποίη, fem. (of a town or river with grassy banks), Hom., Orac. ap. Hdt.

MEAGRE, ἰσχνός, ή, όν, Ar., Plat.

In a meagre way, ἰσχνῶς, Lycurg.

MEAL, ἀκτή, ἡ, Hom.; ’ἄθᾰρα, ἡ, Ar.; ’ἄλημα, ᾰτος, τό, only metaph., Soph. *Vid.* SYN. 60.

Wheat meal, ’ἄλευρον, τό, usu. pl., Hdt., Plat.

Barley meal, ἄλφῐτον, τό, usu. pl., Hom., Ar., Thuc., Xen., Plat.; κρίμνον, τό, Hipp.

[*Meal-tub* (barley), ἀλφιτήριον ἀγγεῖον, τό, Antiph.]

Very fine meal, παιπᾰ́λη, ἡ, Ar.; πᾰλημᾰ́τιον, τό, Ar.; πᾰ́λη, ἡ, Hipp.

A cake of meal, ’ἄμῠλος, ὁ, Ar., Theoc.

The making of meal, ἀλφιτοποιῐ̈́α, ἡ, Xen.

Made of meal, σητᾰ́νειος, α, ον, and σητάνιος, α, ον, Hipp.

Like meal, κριμνώδης, ες, Ar.

Fed on meal, παιπᾰληφάγος, ον, Hippon.

A mealman, ἀλφῐτᾰμοιβός, ὁ, Ar.

The market for meal, ἀλφιτόπωλις (ἴδος) στοά, ἡ, Ar.

To fill with meal, διαλφῐτόω, Ar.

Producing much meal, πολυάλφῐτος, ον, Theoph.

MEAL, A, δεῖπνον, τό, Hom.; τρᾰ́πεζα, ἡ, Soph., Hdt., Xen. *Vid.* SYN. 93.

A sham meal, ψευδόδειπνον, τό, Æsch.

Meal time, δειπνηστός, ὁ, Hom.

[*To take one's meals at the house of*, παρασιτέω, c. dat., Plat.]

To make a meal on, δειπνέω, c. acc., or c. ’ἀπό and gen., Hom., Hes., Ar.

Being at meals, ἐν σίτῳ ὤν, Xen.

[*The public meals* (of the Cretans, etc.), τὰ ἀνδρεῖα, Alcm.]

MEAN, ἀεικέλιος, α, ον, and ος, ον, also contr. αἰκέλιος, Hom., Hes., Theogn.; ἀεικής, ές, Hom.; τᾰπεινός, ή, όν, Pind., Eur., Thuc., Hdt., Xen., Plat.; φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Eur., Thuc., Xen.; μῑκρόλογος, ον, Dem., Plat.; δουλοπρεπής, ές, Hdt., Xen., Plat.; μῑκροπρεπής, ές, Arist.

Mean (only of persons), ’ἀνελεύθερος, ον, Æsch., Plat., Lys., Æschin., Dem.; γλίσχρος, α, ον, Plat., Dem.; ’ἀδόκῐμος, ον, Plat.; μῑκρόψῡχος, ον, Isoc., Dem.; [’ἀγέννητος, ον (of birth), Soph.; ἀγοραῖος, α, ον, Ar., Arist.]

[*Mean* (opposed to extreme), μέτριος, α, ον, Plat.]

To be mean, to act meanly, μῑκρολογέομαι, Luc., Plut. (used in Xen. only not in a bad sense).

One must (not) *be mean*, (οὐ) μικρολογητέον, Plut.

To be too mean, μειόνως ἔχω (imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), Soph.

Rather mean, ’ὑπόφαυλος, η, ον, and ος, ον, Hipp.

MEANLY, ταπεινῶς, Xen., Isoc.; φαύλως, Dem.; ’ἀνελευθέρως, Xen.; γλίσχρως, Xen., Plat.

MEANNESS, φαυλότης, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; τᾰπεινότης, ητος, ἡ, Plat.

Meanness (of spirit), ’ἀνελευθερία, ἡ, Plat.; μικροψῡχία, ἡ, Isoc., Dem.; [μικροπρέπεια, ἡ, Arist.]

MEAN, THE, subst., μέτρον, τό, Pind., Soph., Plat.; τὸ μέσον, Pind., Æsch., Eur., Arist.; μεσότης, ητος, ἡ, Plat., Anth.; [*the means* (in Geometry), τὰ μέσα, Eucl.]

MEANS (to do any thing), πεῖραρ, ᾰτος, τό, Pind.; μηχᾰνή, ἡ, Pind., Æsch., Hdt., Thuc.; πόρος, ὁ, Æsch., Eur., Ar., Hdt., Xen., Dem., Plat.; μέτρον, τό, in pl., Pind.; ὁδός, ἡ, Soph., Hdt.; ’ἀφορμή, ἡ, c. gen., or c. εἰς and acc., Xen., Isoc., Dem.; [παρασκευή, ἡ, Hdt., Thuc.]

Easy means, εὐπορία, ἡ, c. gen., or c. εἰς and acc., Omn. Att. prose.

By all means, παντὶ τρόπῳ, Æsch.; ἐκ παντὸς τρόπου, Xen., Isoc.; παντοίᾳ τέχνῃ, Ar.; παντᾰ́πᾱσι or -σιν (chiefly in answer), Xen., Plat.; so παντελῶς, Plat.; [πάσῃ μηχανῇ, Plat.]

By every means in one's power, πανταχῇ, Æsch., Soph., Hdt.; παντοδᾰπῶς, Hdt., Plat.; [παντάπασί γε, Xen.; παντάπασι μὲν οὖν, Plat.; πάντως γε μήν, Ar., Plat.]

By no means, μηδεμίᾳ τέχνῃ, Hdt.; μηδένα τρόπον, Xen.; μηδ’ ἐξ ἑνὸς τρόπου, Isoc.; [μηχανῇ μηδεμίᾳ, Thuc.]

By no means (i. e., not at all), πάντως οὐ, Hom.; οὐδᾰμῶς, Hdt., Plat.; μηδᾰμῶς, Trag., Hdt.; οὐ μάλα τι, Hdt. *Vid.* NOT.

There are no means by which, οὐκ ἔσθ’ ὅπου, Soph.

By fair means, πρὸς χάριν, Soph.

By means of, *vid.* BY.

To try every means, πάντα κινέω πέτρον, Eur.

The Scythians tried every means in their power to persuade the Ionians, παντοῖοι ἐγένοντο Σκύθαι δεόμενοι ’Ιώνων.

MEAN, TO (i. e., intend, to say, etc.), λέγω, Trag., Hdt.; αὐδάω, Eur.; ἐθέλω, fut. ἐθελήσω, aor. 1 ἠθέλησα, no other tenses except imperf., Hdt.; δηλόω, Thuc.; βούλομαι, fut. βουλήσομαι, perf. βεβούλημαι, aor. 1 ἐβουλήθην, Att. also ἠβουλήθην, Plat.

To mean (as words, etc., do), δῠ́ναμαι, fut. δυνήσομαι, aor. 1 mid. ἐδυνησάμην (the more common aor. in Att. is ἐδυνήθην or ἠδυνήθην), Hdt., Thuc., Plat., Dem.; νοέω, Ar., Plat.; ἐννοέω, Plat.; σημαίνω, Plat.

What do you mean by this? πῶς τοῦτο λέγεις; Plat.

What evil do you mean in saying this? πόθεν τοῦτ’ ἐξεσήμηνας κακόν; Soph.

This is what your bringing us before a few means, τοῦτο φρονεῖ ὑμῶν ἡ ἐς τοὺς ὀλίγους ἀγωγή, Thuc.

A jest means the same, ταὐτὸν ἀρκεῖ σκῶμμα, Plat.

MEANING, νόος, contr. νοῦς, ὁ, Hdt.; γνώμη, ἡ, Thuc.; (of a passage or a word), ὁδός, ἡ, Ar.; δῠ́νᾰμις, εως, ἡ, Lys., Plat.; διᾰ́νοια, ἡ, Plat.

A secret meaning, ’ὑπόνοια, ἡ, Xen., Plat.

Deliberate meaning (opp. to *anger*), γνώμη (opp. to ὀργή), ἡ, Soph.

The established meaning of words with reference to deeds, ἡ ἀξίωσις τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ ἔργα, Thuc.

He answered . . . meaning that . . ., ἀπεκρίνατο . . . δήλωσιν ποιούμενος, ὅτι . . ., Thuc.

MEANTIME, MEANWHILE, μεσσηγύς, Hom.; τόφρα, Hom.; τέως, often as monosyll. (Ep. also τείως, once τειῶς), Hom., Hdt., Isæ., Lys.; μεταξύ, often c. part., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; τὰ μεταξὺ τούτων, Soph.; διὰ μέσου, Hdt.; μέσφα, Call.

MEASLES, χᾰ́λαζα, ἡ, Hdt.

To have the measles, χαλαζάω, Ar., Arist.

MEASLY, χᾰλαζώδης, ες, Arist.

MEASURE, μέτρον, τό (often used to imply full measure), Omn.

[*The full measure* (of any thing), πλήρωμα, ᾰτος, τό, Hdt.]

Legal measure, νόμισμα, ᾰτος, το, Ar.

[*To give measure for measure*, μετρέω τὴν ἴσην, Paus.]

An inspector of measures, μετρονόμος, ὁ, Dinarch.

[*Using* or *cheating with false measures*, παρακρουσιχοίνικος, ον, Comic.]

To get good measure from one's neighbor, and to give him good measure, εὖ μὲν μερεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ’ ἀποδοῦναι, Hes.

Having a common measure, σύμμετρος, ον, Arist.

Beyond all measure, adj., ’ὑπέρμετρος, ον, Eur., Plat.; ἔκμετρος, ον, Soph.

Beyond measure, adv., ’ὑπερμέτρως, Eur. *Vid.* EXCESSIVELY.

[*In due measure*, μετρίως, Thuc.]

MEASURE, TO, μετρέω, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; διαμετρέω, Hom., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἐκμετρέω, Soph., Eur., Xen.; ’ἀνᾰμετρέω, Ar., Hdt., Plat.; κᾰτᾰμετρέω, Hdt., Xen.; στᾰθμάω, Pind., Eur., Ar.

To measure by, or *by the standard of another thing*, παραμετρέομαι, mid.,

Plat.; [also μετρέω, παρά c. acc., Dem.]

[*To measure over again*, ἀναμετρέω, Hipp.; also c. ὁδόν, to return the same road one came by, Hom.

To measure out (i. e., to allot), ἐπῐμετρέω, Hes., Hdt.; [μετρέω, c. acc. et dat., Dem.; ἀναμετρέω, Eur.]

[*To measure one's self with*, ἀντιάω, c. gen., Hom.] *Vid.* To MATCH ONE'S SELF.

One must measure, μετρητέον, Plat.

Measured or *capable of being measured*, μετρητός, ή, όν, Eur., Plat.; διᾰμετρητός, ή, όν, Hom.; στᾰθμητός, ή, όν (esp. by some standard), Plat.

A measured distance, μέτρημα, ᾰτος, τό, Eur.

To have measured out to one's self, μετρέομαι, mid., Hes.; διαμετρέομαι, Hdt., Xen., Dem.

To be measured out with or *together, so as to be exactly equal*, συμμετρέομαι, pass., Soph., Thuc.

MEASURER, A, μετρητής, οῦ, ὁ, Plat.

MEASURES (i. e., conduct of a person, a minister, etc.), ἔργον, τό, Omn.; [*one's public measures*, τά τινι πεπολιτευμένα, Dinarch.; *the measures of government*, τὰ πολιτεύματα, Plat.] *Vid.* CONDUCT.

A measure decided on or *discussed by a council*, βούλευμα, ᾰτος, τό, Omn. Att. pr.

MEASURING, MEASUREMENT, A, μέτρησις, εως, ἡ, Hdt., Xen.; συμμέτρησις, ἡ, Thuc.

[*An instrument for measuring distances*, ὁδόμετρον, τό, Math.]

Skillful in measuring, μετρητῐκός, ή, όν, Plat.

The art of measuring, ἡ μετρητῐκή, Plat.

MEAT, ἐδητύς, ύος, ἡ (as opposed to drink), Hom., Ap. Rh.; σῖτος, ὁ (either generally as opp. to drink, or of bread as opp. to animal food—only of *human* food), Omn.; κρέας, ᾰτος, τό, pl. κρέᾰτα, more usu. κρέᾱ, gen. κρεᾰτων, more usu. κρεῶν, also Ep. κρειῶν, dat. κρέᾰσι, also poet. κρέεσσι (not Att.), Omn.; ἔδεσμα, ᾰτος, τό, usu. in pl., h., Xen., Plat.

A small piece of meat, κρεάδιον, τό, Ar., Xen.

Boiled meat, ὄψον (also generally "meat"), τό, Hom., Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat.

[*Meat and drink*, σῖτα καὶ ποτά, Hdt.; σιτία καὶ ποτά, Plat.]

Eating meat (i. e., animal food), κρευβότος or κρεοβρότος, ον, Æsch.; κρεοφᾰγος, ον, Hdt.; ζωοφᾰγος, ον, Arist.

An eating of meat, ζωοφαγία, ἡ, Arist.

To eat meat, ζωοφᾰγέω, only act., Arist.

To distribute meat, κρεᾱνομέω, Isæ.

One who distributes the meat, κρεᾱνόμος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

MECHANIC, A, βᾰναυσος, ὁ, Arist. *Vid.* ARTISAN.

The life or *trade of a mechanic*, βᾰναυσία, ἡ, Hdt., Plat.

MECHANICAL, βᾰναυσος, ον (of trade, etc.), Soph., Plat., Arist.; βᾰναυσικός, ή, όν, Xen.

MECHANICS — *the science of mechanics*, ἡ μηχᾰνική, Arist.; [τὰ μηχᾰνικά, Arist.]

MEDDLE WITH, TO, ἐπιψαύω, c. gen., Pind., Soph.; προσάπτομαι, mid., no pass. in this sense, c. gen., Æschin.; [ἀνθάπτομαι, c. gen., Hdt.]

To meddle in, ἀπαντάω, c. dat., Dem.

To allow Philip to meddle with these matters, τὸ τὸν Φίλιππον ἐπιστῆσαι τοῖς πράγμασι τούτοις, Dem.

[*A meddling with other people's business*, ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ἡ, Plat.; ἀλλοτριοπρᾱγία, ἡ, Plut.]

MEDDLESOME, πολῠπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; [περίεργος, ον, Isoc.]

[*To be meddlesome*, πολυπραγμονέω, Plat.; πραγματοκοπέω, Polyb.]

Not meddlesome, ἀπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Thuc., Plat., Dem.

A being not meddlesome, ἀπραγμοσύνη, ἡ, Ar.

MEDDLESOMENESS, πολῠπραγμοσῠνη, ἡ, Ar., Thuc., Plat.

MEDIATE, TO (between others), ἐπιδιᾰκρίνω, Plat.; κᾰταρτίζω, c. acc. of quarrel so terminated, Hdt.; [μεσιτεύω, Polyb.]

MEDIATION, δίαιτα, ἡ, Soph. *Vid.* ARBITRATION.

MEDIATOR, διαλλακτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Hdt.; διαλλάκτης, ου, ὁ, Eur., Thuc., Dem.; κᾰταρτιστήρ, ῆρος, ὁ, Hdt.; μέσος δίκαστής, Thuc.; μεσῐδιος, ὁ, Arist.; [μεσίτης, ὁ, Polyb., fem. μεσῖτις, Luc.]

We being mediators and mediating between you, διαιτητῶν ἡμῶν συμβῐβαζόντων εἰς τὸ μέσον, Plat. *Vid.* ARBITRATOR.

MEDIATORY, διαλλακτῐκός, ή, όν, Dion. H.

MEDICAL, φαρμᾰκευτῐκός, ή, όν, Plat.; ἰᾱτρῐκός, ή, όν, Hipp.

To be under medical care, ἰᾱτρεύομαι, pass., Plat.

MEDICATE, TO, φαρμᾰκόω, Pind.; φαρμάσσω, fut. -άξω, Æsch., Plat.

MEDICINAL, φαρμᾰκώδης, ες, Arist.

Medicinal or *medical treatment*, φάρμαξις, εως, ἡ, Plat.; ἰᾱτρεία, ἡ, Arist.

MEDICINE, φάρμακον (μᾰ, but μᾱ in some *Ionic* poets), τό, Omn.; νωδῠνία, ἡ, in pl., Pind.; ἴᾱμα, τό, Æsch., Hdt.; φαρμάκιον, τό, Plat.

The using medicine, φαρμᾰκεία, ἡ, Hipp.; φαρμᾰκευσις, εως, ἡ, Plat.

To administer medicine, φαρμᾰκεύω, c. acc. pers., in pass. of the person to whom it is administered, or who takes it, Eur., Plat., Hipp.; φαρμάσσω, Plat., Ap. Rh.

To sell medicine, φαρμᾰκοπωλέω, Ar.

A seller of medicines, φαρμᾰκοπώλης, ου, ὁ, Ar.

To take medicine, φαρμᾰκοποτέω, Theoph.

A taking of medicine, φαρμᾰκοποσία, ἡ, Xen., Plat., Hipp.

One who compounds medicines, φαρμακοτρῐβης, ου, ὁ, Dem.

The art of medicine, ἰᾱτορία, ἡ, Soph.; ἡ ἰᾱτρῐκή, Hdt., Plat.

Skillful in medicine, πολῠφάρμᾰκος, ον, Hom., Sol., Ap. Rh.; ἰᾱτρῐκός, ή, όν, Hdt., Xen., Isoc., Plat.

Neglect of medicine, ἀθερᾰπεία, ἡ, Arist.

MEDICINER, A, φαρμᾰκεύς, έως, ὁ (usu., however, in bad sense as poisoner, etc.), Soph.; so φαρμακός, ὁ, Hippon. *Vid.* PHYSICIAN.

[MEDIMNUS, A, μέδιμνος, ὁ, Hdt., Att.]

MEDIOCRE, μεσήεις, εσσα, εν, Hom.

MEDIOCRITY, μέσον, τό, Pind., Æsch., Eur., Arist.; τὸ μέτριον, Soph., Xen.

Men of mediocrity compared with men of genius, οἱ φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ξυνετωτέρους (ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις), Thuc.

MEDITATE, TO, βυσσοδομεύω, only pres. act., sometimes c. acc. of the subject, Hom., Hes.; φρονέω, only act., Omn.; προςλέγομαι, mid., Hes.; καλχαίνω, only pres. act., Soph., Eur.; φροντίζω, Theogn., Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.; ἐπῐδοιάζω, only act., Ap. Rh. *Vid.* TO CONSIDER.

A place in which to meditate, φροντιστήριον, τό, Ar.

One must meditate, φροντιστέον, Eur.

MEDITATION, φροντίς, ίδος, ἡ, Omn. post Hom.; σύννοια, ἡ, Hdt., Isoc., Plat. *Vid.* THOUGHT, CONSIDERATION.

MEDITATIVE, σύννοος, ον, contr. -νους, -νουν, Isoc.

MEDITATOR, A, φροντιστής, οῦ, ὁ, sometimes even c. acc. of the subject on which, Plat.

MEDITERRANEAN, μεσόγειος, α, ον, and ος, ον, also -γαιος, α, ον, and ος, ον, also μεσόγεως, ων, Hdt., Thuc., Plat.

MEDLAR, A (the tree), μεσπῐλη, ἡ, Theoph.

A medlar (the fruit), κοδῠμᾰλον, τό, Alcman; μέσπῐλον (also the tree), τό, Amphis, Eubul.; σητᾰνιον, τό, Theoph.

Like a medlar, μεσπιλώδης, ες, Theoph.

MEEK, μαλθᾰκός, ή, όν, Hom., Pind., Trag., Plat.; πρᾱΰς, εῖα, ύ, also masc. and neut. πρᾶος, πρᾶον, pl. nom. masc. πρᾶοι and πραεῖς, but neut. only πραέα (except in Arist.), gen. πραέων, dat. masc. and neut. πράοις and πραέσι, acc. πράους and πραεῖς, compar. πραΰτερος and πραότερος, h., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat.; πρευμενής, ές, Æsch., Eur.; ἐλᾰφρός, ά, όν, Isoc. *Vid.* GENTLE.

Making meek, ἄχολος, ον, Hom.

MEEKLY, ἐλᾰφρῶς, Pind.

MEEKNESS, ἀχολία, ἡ, Lys.; [πραότης, ητος, ἡ, Plat.]

MEET, πρόσφορος, ον, c. dat., sometimes c. gen., Pind., Trag., Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* FIT.

MEET, TO, συμβάλλομαι, mid., fut. συμβλήσομαι, also aor. 2 mid. συνεβᾰλόμην (peculiar Epic forms -εβλήμην, ηο, ητο, etc., part. -βλήμενος, in this tense esp. of meeting in battle, sometimes with μάχεσθαι), Hom.; συμβάλλω, act., c. dat., or πρός and acc., Æsch., Soph., Xen.; ὁμηρέω, only act., c. dat., Hom.; ὁμῑλέω, only act., c. dat., Hom.; κύρω and κῠρέω (the more usu. form in Att.), fut. κύρσω and κυρήσω, etc., no pass., mid. κύρομαι (only once in Hom.), no other mid. tense, c. gen., or c. dat., or (when of meeting with, finding, etc.) c. acc., or c. ἐπί and dat., Omn. poet., Hdt.; ἐπῐκυρέω, fut. -ύρσω and -ῠρήσω, c. gen. or c. dat., Hom., Pind.; συγκυρέω, c. dat. or c. prep., Hom., Soph., Eur., Hdt.; ἐγκυρέω, c. dat., very rarely c. gen., Hom., Hes., Pind., Soph., Hdt.; ὁμαρτέω, only act., c. dat., Hom.; ἄντομαι, only pres. and imperf., c. dat. or c. gen., Hom., Pind.; ἀντῐβολέω, only act. (in Att. sometimes c. dupl. augm. ἠντεβ.), c. dat., Hom.; ἀντάω, only act., c. dat. or c. gen., sometimes c. acc. of meeting with any thing, fate, etc., Hom., Pind., Trag., Hdt.; ἀντιάω (in Hom. always in lengthened form, e. g., ἀντιάαν, ἀντιόων, etc.), fut. ἀντιᾰσω, only act., except once in mid. (Hom.), c. gen. or c. acc., Hom., Hdt.; ἐπαντιάω,

h.: σῠναντάω, Hom., Eur., Ar., Xen.; σῠνάντομαι, Hom., Pind., Eur., Call.; σῠνελαύνω, fut. -ελᾰσω, perf. -ελήλᾰκα, etc. (of two persons meeting, esp. in battle, not of one person meeting another), Hom.; σύνειμι, pres. part. συνιών (often even in Hom. ξυνιών), infin. συνιέναι, poet. σύνῐμεν, only pres. and imperf., Hom., Pind., Thuc., Plat., Lycurg.; συμπίπτω, in either sense, sine cas. or c. dat., fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, only act., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; σῠνίσταμαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act. (of two persons meeting, etc.), Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; so συντρέχω (of two persons, esp. in battle), fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δεδρᾰμηκα, no other tenses, Hom., Soph., Eur., Hdt., Lycurg.; ὑπαντιάζω, c. dat. or c. acc., Hom., Pind., Æsch., Hdt., Xen.; τυγχάνω, fut. τεύξομαι, aor. 2 ἔτῠχον (subj. τύχωμι, Hom.), also Ep. (not Att.) aor. 1 ἐτύχησα, no other tense in this sense, c. gen., Omn. poet., Hdt., Plat.; ἀντῐκύρω, only in aor. 1 -έκυρσα, c. dat., Pind., Soph.; ἀντιάζω, c. acc., Pind., Æsch., Soph., Hdt.; συναντιάζω, Soph.; ὑπαντάω, c. gen. or c. dat., Pind., Soph.; ἀπαντάω, c. dat., sometimes also c. εἰς or ἐπί and acc. of the place whither one goes to meet a person, Eur., Thuc., Xen.; ἐνέχομαι, pass., imperf. ἐνειχόμην, rare in other tenses, c. dat., Pind.; συμβολέω, only act., c. dat., Æsch.; προσπίπτω, c. dat., Soph., Æschin.; προστυγχάνω, c. gen., Soph., Thuc., Plat.; συντυγχάνω, c. dat., Soph., Ar., Hdt., Xen., Dem.; περῐτυγχάνω, c. dat., Thuc., Xen., Plat., Isoc., Lys.; ἐντυγχάνω, c. dat., sometimes c. gen., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπιτυγχάνω, c. dat., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; ἐμμίγνῡμι, c. dat., Soph.; σῠνέρχομαι, sometimes c. dat., but oftener of two or more people meeting together, sine cas., often c. εἰς and acc. of the place to which, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλυθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; so συγχωρέω, Eur.; παραπίπτω, sine cas., Hdt., Xen., Lys.; περῐπίπτω, Hdt., Thuc.; συγγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and -γεγένημαι, c. dat., Hdt., Thuc., Plat.; συμμίγνῡμι, c. dat., or c. πρός and acc. (esp. of meeting in battle) (often σ. μάχῃ or εἰς μάχην), Hdt., Thuc., Xen.; παραβάλλω, c. dat., Plat.; ἀνᾰμίγνῠμαι, pass., Dem.; σῠνάγω, aor. 2 -ήγᾰγον, Theoc.; ἀβολέω, Ap. Rh.; σῠνῐκνέομαι, fut. -ίξομαι, no aor. 1, aor. 2 -ικόμην (ῐ except in indic., where it is ῑ by the augment.), perf. -ῖγμαι (of many people meeting together), Theoph.; συνάπτω πόδα, σ. ἴχνος τινί, Eur.; εἰμι ὁμόσε, θέω (fut. θεύσομαι) ὁμόσε, c. dat., Thuc., Xen. *Vid.* Syn. 236.

To meet with (such and such a fortune, etc.), κύρομαι, mid., only pres., c. dat., Hom.; προσκῠρέω, c. acc., Soph.; διᾰχράομαι, contr. ᾱει in ῃ, mid., c. perf. pass. -κέχρημαι in act. sense, c. dat., Hdt.

To meet (in society), συναλλάσσω, sine cas. or c. dat., Soph.

To meet (as a council does), σῠνίζω, fut. -ιζήσω, Hdt. *Vid.* To assemble.

To meet at the same time, συναπαντάω, Arist.

To meet early or *before, to go forward to meet*, προαπαντάω, Thuc.

To sail to meet (as an enemy), ἀντανάγομαι, Mel., Thuc.

[*To go forth to meet*, προαπαντάω, c. dat., Thuc.]

And no one dared to go to meet the man, κ' οὐδεὶς ἐτόλμα τ' ἀνδρὸς ἀντίον μολεῖν, Soph.

To cause to meet, συμβάλλω, perf. -βέβληκα, no aor. 1 act., Hom., Hdt.

One must meet, σῠνεστέον, c. dat., Plat.

A person whom one meets, adv., ὁ ἐμποδών, Hdt.

Meeting, ἄντιος, α, ον, c. gen., sometimes (more rarely) c. dat., Hom., Pind., Eur., Hdt.; σῠνορμάς, ᾰδος, ἡ, only fem., sine cas., Simon.; σύνδρομος, ον, sine cas., Pind.; συνδρομάς, ᾰδος, ἡ, only fem. (of the Symplegades), Eur.; προστῠχής, ές, c. dat., Plat.; σῠνοχωκώς (of round shoulders), Hom.

Meeting, a (as of two rivers, roads, etc.), σῠνεσις, εως, ἡ, Hom.; σῠνοχή, also ξῠνοχή, Hom., Ap. Rh.; συμβολή (or of people or enemies), Æsch., Hdt., Xen.; of persons, ἀπάντημα, ᾰτος, τό, Eur.; σῠνάντησις, εως, ἡ, Eur.; συγγένησις, εως, ἡ, Plat.

A meeting (i.e., the body who meet), σῠνουσία, ἡ, Soph., Hdt., Plat., Isoc.; σῠνοδος, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.; σύλλογος, ὁ, Eur., Hdt., Omn. Att. prose.

Melancholy, subst., δυσθῡμία, ἡ, Soph., Eur., Plat. *Vid.* Sadness.

Melancholy, adj., δύσθῡμος, ον, Soph., Xen., Plat.; βᾰρύψῡχος, ον, Soph.; μελαγχολῐκός, ή, όν, Plat.; βᾰρῠφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Theoc., Ap. Rh.; δυσθῡμῐκός, ή, όν, Arist.; (of circumstances), ὑπεραλγής, ές, Soph.; περιαλγής, ές, Plat. *Vid.* Sad.

To be melancholy, δυσθῡμαίνω, only pres. act., h.; δυσθῡμέω, only act., Eur., Hdt.; χολάω, only act., Ar.; μελαγχολάω, Ar., Hipp.

[Melee, χεῖρες, sometimes c. νόμος or δίκη, Hom., Hdt., Thuc., etc.; *to perish in a mêlée*, ἐν χειρῶν νόμῳ ἀπόλλῠμαι, Hdt.] *Vid.* Fight.

[Melilot, μελίλωτον, τό, Cratin.; *made of melilot*, μελιλώτῐνος, η, ον, Pherecr.]

Mellifluous (of sounds), μελῐγηρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Hom., h., Pind.; μελῐγλωσσος, ον, Bacchyl., Æsch., Ar.; μελίρροθος, ον, Pind.; μελίκομπος, ον, Pind.; μελίπνοος, ον, contr. -πνους, -πνουν, Theoc. *Vid.* Sweet.

Mellow, πέπων, ὁ καὶ ἡ, Soph., Ar., Hdt., Xen. *Vid.* Ripe.

Mellow, to, πέσσω, fut. -ψω, etc., Hom. *Vid.* To ripen.

[Mellowing, a, πέπανσις, εως, ἡ, Arist.]

Melodious, [μελίγηρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Hom., h., Pind., Plat.; μελῳδός, όν, Eur.]: καλλῐβόας, ου, ὁ καὶ ἡ, Simon.; εὐήχης, ες, Pind., Eur., Call.; εὐήχητος, ον, Eur.; εὐκέλᾰδος, ον, Eur., Ar., Call.; εὐεπής, ές, Xen.; εὐμελής, ές, Arist. *Vid.* Sweet.

Melodiously, λῐγα, Hom. *Vid.* Sweetly.

Melody, μέλος, τό, Omn. post Hom.

To raise a melody, μελοτῠπέω, Æsch.

[Melon, a, σίκυος πέπων, ὁ, Hipp., Plat. (Com.), Arist., also πέπων alone, Ath.; μηλοπέπων, ονος, ὁ, Galen; *a watermelon*, ἀγγούριον, τό, late.]

Melt, to, act., τήκω, aor. 2 pass. ἐτᾰκην, also 2d perf. τέτηκα in pass. or intrans. sense, also pass., but no mid., Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; κᾰτᾰτήκω, Hom., Xen., Theoc.; ἐκτήκω, Eur., Ar.; συντήκω, Plat., Xen.; διᾰτήκω, Ar., Xen.; κᾰτᾰχέω, fut. -χεύσω, aor. 1 -έχευα and -έχεα, perf. pass. -κέχῠμαι, etc., Hdt.; συγχωνεύω (esp. of metals), Dem., Lycurg.; so κᾰτᾰχωνεύω, Dem., Dinarch.; μέλδω, only pres. and imperf., Call.

To melt around, περιτήκω, Plat.

To melt, intrans. or pass., μέλδομαι, only pres. and imperf., Hom.; ῥέω, fut. ῥεύσομαι (more usu. in Att. ῥυήσομαι), aor. ἐρρύην, perf. ἐρρύηκα, Soph.; πᾰραρρέω, Xen.; χέομαι, pass., perf. κέχῠμαι, etc., Xen., Plat.; διᾰχέομαι, Xen.; ἀποτήκομαι, pass., Hdt.; μᾰδάω, only act., Theoph.

[*To melt into tears*, μύρομαι, Hom., Hes.]

[*To melt away to nothing*, ἄδηλον ῥέω, Soph.]

Able to melt, τηκτῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

Melted, τηκτός, ή, όν, Eur.

They melted tin, and covered (any thing) *with a coat of it*, κασσιτέρῳ περιέτηκόν (τι), Plat.

To pour on when melted, ἐπῐτήκω, c. acc. of the thing poured, dat. of that on which, Hdt.

Easily melted, εὔτηκτος, ον, Arist.

Not melted, ἄτηκτος, ον, Plat.

Melting, a, σύντηξις, εως, ἡ, Theoph.

A mould or *pit for melting metals in*, χόᾰνος, ὁ, Hom.

Member, a, μέλος, τό, Omn. *Vid.* Limb.

[*The virile member*, πέος, τό, Ar.; πόσθη, ἡ, Ar.]

Membrane, a, μήνιγξ, ιγγος, ἡ, Hipp., Arist.; ὑμήν, ένος, ὁ, Arist., Call.; ὑμένιον, τό, Arist.

Membranous, ὑμενοειδής, ές, Arist.; ὑμενώδης, ες, Arist.

To become membranous, ὑμενόομαι, pass., Hipp.

Memoir, a, λόγος, ὁ, Hdt., Xen., Plat., Dem. *Vid.* Account, History.

Memorable, ἀείμνηστος, ον, Theogn., Soph., Eur., Isæ.

Memorably, ἀειμνήστως, Æschin.

Memorandum, a, μνημόσῠνον, τό, Ar.; ὑπόμνημα, ᾰτος, τό, Thuc., Plat., Dem.

To make memoranda of, δελτόομαι, mid., Æsch.

Memorandum-book, a, δέλτος, ἡ, Æsch., Soph., Plat.; [πινάκιον, τό, Plat.]

Memorial, a (i.e., a thing to cause recollection), μνῆμα, ᾰτος, τό, Hom., Pind., Æsch., Soph.; μνημεῖον, Ion. also μνημήϊον, τό, Pind., Trag., Hdt., Xen., Isoc.; μνημόσῠνον, τό, Ar., Hdt., Thuc.; ὑπόμνημα, ᾰτος, τό, Thuc., Plat., Isoc., Dem.; μνήμη, ἡ, Plat.

A memorial (i.e., a paper containing statements), γρᾰφή, ἡ, Thuc.; γραμμᾰτεῖον, τό, Dem.

Memory, μνημοσύνη, ἡ, Hom., Pind.; μνῆστις, εως, ἡ, Hom., Simon., Soph., Hdt., Theoc.; μνῆμα, ᾰτος, τό, Theogn., Pind.; μνήμη, ἡ, Theogn., Hdt., Omn. Att.; μνεία, ἡ, Soph., Eur., Plat., Isoc.

[*Artificial memory*, (τέχνημα) μνημονικόν, Plat.]

Which write thou in thy memory (lit., in the mindful tablets of your mind), ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν, Æsch.

From memory, μνημονῐκῶς (to speak, etc.), Dem., Æschin.; διὰ στόμᾰτος, Xen., Plat.; [μνήμης ὕπο, Soph.]

[*As far back as the memory of man reaches*, ἐφ' ὅσον μνήμη ἀνθρώπων ἐφικνεῖται, Xen.]

Having a good memory, μνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat.; ἀναμνηστῐκός, ἡ, όν, Arist.

Of or *belonging to memory*, μνημονῐκός, ἡ, όν, also having a good memory, Ar., Xen., Plat.

MENACE, ἀπειλή, ἡ, Hom. *Vid.* THREAT.

MENACE, TO, ἀπειλέω, in pass. of the persons menaced, c. dat. pers., c. acc. of the evil, or c. infin., or c. conjunct., ὅτι, . . . ὡς, etc., Omn. *Vid.* TO THREATEN.

[MENAGERIE, A, θηριοτροφεῖον, τό, only in Hortens. ap. Varr.]

MEND, TO, ἀκέομαι, mid., also poet. (not Att.) ἀκείομαι, esp. in part., fut. ἀκέσομαι (no pass. except in Paus.), Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ἐξᾰκέομαι, Plat.

[*To mend shoes*, νευροραφέω, Plat., Xen.]

MENDACIOUS, ψευδής, ές, Omn. *Vid.* FALSE.

MENDACIOUSLY, ψευδῶς, Eur., Thuc., Isoc.

MENDACITY, φιλοψευδία, ἡ, Hipp.

MENDER, A, ἀκεστής, οῦ, ὁ, Xen.

[*A mender of shoes*, νευρορράφος, ὁ, Ar., Plat.] *Vid.* COBBLER.

MENDICANT, A, δέκτης, ου, ὁ, Hom.; fem. δέκτρια, Archil. *Vid.* BEGGAR.

A mendicant priest, μητρᾰγύρτης, ὁ (prop. of Cybele), Arist.

To be a mendicant priest, μητρᾰγυρτέω, only act., Antipho. *Vid.* TO BEG.

[MENDING, A (of shoes), παλίμπηξις, εως, ἡ, Theoph.]

Concerning mending, ἀκεστῐκός, ἡ, όν, Plat.

MENIAL, δουλῐκός, ἡ, όν, Xen., Dem.; θητῐκός, ἡ, όν, Dem., Arist.; in fem. only θῆσσα, Eur. *Vid.* SERVILE.

MENIAL, A, διάκονος, ὁ, Trag., Hdt., Xen., Dem. *Vid.* SERVANT.

[MENSES, THE, *menstrual discharges* (of women), τὰ ἐμμήνια, Hipp.; τὰ μηνιαῖα, Plut.]

[MENSURATION, ἡ μετρητική, Plat.]

MENTION, μνήμη, ἡ, Hdt., Isoc.; ὑπόμνησις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; ὑπόμνημα, ᾰτος, τό, Thuc., Xen.; μνεία, ἡ, Plat., Isoc., Æschin.

[*To make mention of*, μνήμην ποιέομαι, c. gen., Hdt.]

[*To make no mention of*, ἀμνημονέω, c. gen., Eur., Thuc.]

He is but a dull man who makes no mention of Hercules, κωφὸς ἀνήρ τις ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ πᾰρᾰβάλλει, Pind.

MENTION, TO, ἔπω, only in aor. 1 εἶπα, and aor. 2 εἶπον, Omn.; ὀνομαίνω, only act., no perf., Hom., h.; μιμνήσκομαι, fut. μνήσομαι, more usu. μεμνήσομαι, perf. and pluperf. pass. in act. sense μέμνημαι, ἐμεμνήμην, but esp. in this sense, aor. 1 mid. ἐμνησάμην, and pass. ἐμνήσθην in act. sense, c. gen. (sometimes in Thuc. c. περί and gen.), also c. εἰς and acc. of the person to whom, Hom., h., Tyrt., Soph., Thuc., Xen.; ὑπομιμνήσκω, fut. ὑπομνήσω, etc., no perf. act., also ὑπομιμνήσκομαι, c. gen., also c. acc., Æsch., Xen., Dem.; πᾰρᾰμιμνήσκομαι, c. gen., Soph., Hdt.; ἐπῐμιμνήσκομαι, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat., Isæ.; κλῄζω, fut. -σω, but in Pind. κλεΐξω, Æsch., Eur.; ἐπῐφωνέω, Soph.; κᾰτερέω, pres. only in fut. sense, perf. κατείρηκα, fut. pass. κατειρήσομαι, other tenses rare, Eur., Hdt.; πᾰρᾰφέρω, fut. πᾰροίσω, aor. 1 παρήνεγκα, aor. 2 παρήνεγκον, Soph., Eur., Hdt., Dem., Æschin.; ἀποφαίνω, Hdt., Xen., Dem.; μνημονεύω, c. acc. or c. gen., Xen., Plat.; διειμι, pres. part. διιών, imperf. διῄειν, fut. διείσομαι, Dem.; διέξειμι, Plat.; μνήμην ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, perf. ἔσχηκα, aor. 2 ἔσχον), c. gen., Hdt.

To mention beforehand, προμηνύω, ῡ Att., ῠ elsewhere (esp. in the way of giving information to magistrates), Soph.

One must mention, ὑπομνηστέον, Arist.

Worth mentioning, ἀξιᾰφήγητος, ον, Hdt.; ἀξιόλογος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀξιομνημόνευτος, ον, Xen.; ἀξιᾰκουστος, ον, Xen.; ἀξιακρόᾰτος, ον, Xen.

MENTIONED, TO BE, φᾰτειός, ά, όν, c. neg., Hes.; φᾰτός, ἡ, όν, Hes., Pind., Ar.

MERCANTILE, ἐμπορῐκός, ἡ, όν, Ar., Plat., Dem.; ἐμπορευτῐκός, ἡ, όν, Plat.; ἀγοραστῐκός, ἡ, όν, Plat.

MERCENARIES, THE, τὸ ξενῐκόν, Ar., Thuc., Xen. (since the mercenaries were in all cases foreign soldiers); [οἱ μισθοφόροι, Thuc.; τὸ μισθοφορικόν, Plut.]

[*Leader of a body of mercenaries*, ξενᾱγός, ὁ, Thuc.]

To maintain mercenaries, ξενοτροφέω, Thuc., Isoc., Dem.

The maintaining of mercenaries, ξενοτροφία, ἡ, Hyperid.

To enlist mercenaries, ξενολογέω, Isoc., Dem.

An enlisting of mercenaries, ξενολογία, ἡ, Arist.

To command mercenaries, ξενᾱγέω, sometimes c. gen. of the troops, Xen., Dem.

A commander of mercenaries, ξενᾱγός, ὁ, Thuc., Xen.

MERCENARY, ὑπάργῠρος, ον, Pind.; μισθωτός, ἡ, όν (esp. of soldiers), Hdt., Thuc., Isoc., Isæ.; so μισθοφόρος, ον, Ar., Thuc., Xen., Dem.; [μισθαρνικός, ἡ, όν, Arist.]

Mercenary (only of soldiers), ξένος, η, ον, Thuc., Xen., Dem.; ξενῐκός, ἡ, όν, Ar., Thuc., Xen., Isoc., Dem.

To be a mercenary, ξενιτεύομαι, mid., Isoc.

A mercenary trade, μισθωτική, ἡ, Plat.; μισθαρνητική, ἡ, Plat.; μισθαρνῐκή, ἡ, Arist.

MERCHANDISE, ὁδαῖα, τά (i. e., the object of a voyage), Hom.; φορτίον, τό, Hes., Ar., Hdt.; ἐμπολή, ἡ, Pind., Soph., Ar.; ἐμπόλημα, ᾰτος, τό, Eur.; ἐμπορία, ἡ, and ἐμπόρια, τά, Xen.; ἐμπόρευμα, ᾰτος, τό, Xen.; ἀγόρασμα, ᾰτος, τό, Dem.

MERCHANT, A, πρακτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; φορτηγός, ὁ, Simon., Æsch.; ἔμπορος, ὁ, Simon., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc.

To be a merchant, ἐμπορεύομαι, mid., Thuc., Xen., Dem.

MERCHANT-SHIP, A, ὁλκάς, ᾰδος, ἡ, Simon., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; στρογγύλη ναῦς (gen. νεώς, also νᾱός, Trag.), Thuc., Hdt.; γαῦλος, ὁ, Ar., Hdt.; πλοῖον φορτηγικόν, τό, Thuc.; πλοῖον ὁλκᾰδῐκόν, τό, Arist.

Belonging to a merchant-ship, φορτηγῐκός, ἡ, όν, Dionys. (Com.)

The cargo of a merchant-ship, τὰ γαυλῐκὰ χρήματα, Xen.

Sailing in a merchant-ship, στρογγῠλοναύτης, ου, ὁ, Ar.

MERCIFUL, [ἐλεήμων, ονος, ὁ, ἡ, Hom., Ar., Dem.]; φῐλοικτίρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Plat.; οἰκτίρμων, Theoc.

MERCILESS, νηλής, ές, Hom., Pind., Æsch., Eur.; νηλεής, and poet. (not Att.) νηλειής, ές, Hom., Hes., h., Soph., Ap. Rh.; ἀνοικτίρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; ἀνάλγητος, ον, Soph.; ἀνηλέητος, ον, Æschin., Lycurg. *Vid.* PITILESS.

MERCILESSLY, νηλεῶς, Æsch.; νηλειῶς, Ap. Rh.; ἀνηλεῶς, Andoc.; [ἀνελεημόνως, Antipho.]

MERCURY (the plant), λινόζωστις, εως, ἡ, Hipp., Arist.

MERCY, οἶκτος, ὁ, Omn. *Vid.* PITY.

It is like a mercy of God, θείᾳ τινὶ ἔοικεν εὐεργεσίᾳ, Dem.

At the mercy of, ἐπί, c. dat., Xen.

He is at the mercy of the last speaker, ἐστὶ τοῦ λέγοντος, Soph.

MERE, κενός, ἡ, όν, Eur., Dem.; [ψιλός, ἡ, όν, Dem., Plat.]

These are not mere words, my father, but terrible deeds, ταῦτ' οὐκ ἀριθμός ἐστιν, ὦ πάτερ, λόγων, Ἀλλ' ἔργα δεινά, Soph.

MERELY, μόνον, Omn.; ἄλλως (used in a depreciatory sense), Dem. *Vid.* ONLY.

MERETRICIOUS, πορνῐκός, ἡ, όν, Anth.

MERIDIAN, THE, [ὁ μεσημβρινός (i. e., κύκλος), Strab.; μεσουράνημα, ᾰτος, τό, Sext. Emp., Plut.]

To be in the meridian (of heavenly bodies), μεσουρᾰνέω, only act., Arist.

[*The sun's place in meridian*, μεσουράνησις, εως, ἡ, Strab.]

MERIT, ἀρετή, ἡ, Omn. *Vid.* GOODNESS.

I say that it would not unjustly be considered a merit of theirs, οὐκ ἀδίκως τούτοις φημὶ ἂν εἶναι ὑπόλογον, Lys.

To claim the merit of what has been done, ἐπιγράφω ἐμαυτὸν ἐπὶ τὸ γιγνόμενον, Æschin.

According to merit, ἀριστίνδην, Isoc., Dem.

MERIT, TO, δίκαιός εἰμι, c. infin., Soph., Hdt., Dem. *Vid.* TO DESERVE.

MERITORIOUS, ἄξιος, α, ον, Omn. *Vid.* GOOD.

MERRILY, ἱλᾰρῶς, Xen.

[MERRIMENT, ἀγλαΐα, ἡ, in pl., Hes.] *Vid.* JOY, GAYETY.

MERRY, τερπνός, ἡ, όν, Anac.; γελᾰνής, ές, Pind.; γελοῖος, α, ον, Eur.; ἱλᾰρός, ά, όν, Ar., Xen., Mel. *Vid.* JOYOUS.

To make merry, be merry, εὐθῡμέω, only act., Eur.; εὐπᾰθέω, only act., Hdt.; ἐν εὐπᾰθείῃσι εἰμί, Hdt.

MESENTERY, μεσέντερον, τό, Arist.; μεσεντέριον, τό, Arist.

MESH, A, ἁψίς, ῖδος, ἡ, Hom.; βρόχος, ὁ, Xen.

[MESOCOLON, μεσόκωλον, τό, Hipp.]

[MESOLABE, A, μεσολάβιον or -βον, τό, Math.]

MESS, A (i. e., company who eat together), συσσῑτία, ἡ, also συσσίτια, τά, Ar., Xen., Plat., Isoc.; συσκήνιον, τό, usu. in pl., Xen.; ἑταιρία, ἡ, Dosiades ap. Ath.

MESS WITH, TO, or *to mess together*, συσκηνέω or συσκηνόω, only act., c. dat., Xen.; συσσῑτέω, only act., Ar.,

Plat., Lys., Dem.; ὁμοσῑτέω, c. dat., Hdt.

Messing apart, ἀπόσκηνος, ον, Xen.

MESSAGE, A, ἀγγελία, ἡ, Hom., Hes., Pind., Soph., Hdt., Thuc.; σκῠτάλη, ἡ (prop. a message or dispatch sent by the magistrates at Sparta to their officers abroad, thence used generally), Pind., Thuc., Xen.; φήμη, ἡ, Æsch., Soph.; ἄγγελμα, ἄτος, τό, Eur., Thuc.

To go on a message, to announce as a message, etc., ἀγγέλλω, in pass. of the message given or announced, Omn.; διᾱκονέω, Lys.

To send a message or *messenger, to give notice by a message*, etc., διαγγέλλω, Xen., Dem.

A going on a message, διᾱκονία, ἡ, Thuc.

MESSENGER, A, ἄγγελος, ὁ καὶ ἡ, Omn.; μετάγγελος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; διάκονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Thuc.; πομπός, ὁ καὶ ἡ, Soph.; ἀγγελῐᾰφόρος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.; ἀγγελιώτης, ου, ὁ, h.; fem. ἀγγελιῶτις, ῐδος, Call.

One's own messenger, αὐτόστολος, ὁ, Soph.; αὐτάγγελος, ὁ, Thuc.

A fellow-messenger, σῠνάγγελος, ὁ, Hdt.

A false messenger, ψευδάγγελος, ὁ, Hom.; ψευδαγγέλης, ὁ, used as adj., Ar.

Called by a messenger, ὑπάγγελος, ον, Æsch.

MESSMATE, A, σύσσῑτος, adj. and subst., as adj. ος, ον, Theogn., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; συνδαίτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; σύνδειπνος, adj. and subst., as adj. ος, ον, Eur., Xen.; συντρᾰπεζος, adj. and subst., as adj. ος, ον, Eur., Xen.; ὁμοτρᾰπεζος, ὁ, sometimes c. dat., Hdt., Xen., Plat.; ὁμόσῑτος, c. μετά and gen., Hdt.; σύσκηνος, subst. and adj., as adj. ος, ον, Thuc., Xen.; ἐνδῑφριος, ον, Xen.; fem. συσκηνήτρια, Ar.

To be a messmate, ὁμοσκηνόω, c. dat., Xen.; συνδειπνέω, Xen.

A being messmates, συσκηνία, ἡ, Xen.; ὁμοσκηνία, ἡ, Xen.

MESS-ROOM, A, συσσίτιον, τό, Eur., Plat.

METAL (a lump of metal), μῠδρος, ὁ, Æsch., Hdt.; [μέταλλον is never used in Greek in signif. of *metal*, but only of *mine* or *quarry*].

METALLIC, μεταλλευτῐκός, ή, όν, Plat.

METAMORPHOSE, TO, μεταπλάσσω, fut. -πλᾰσω, Plat. *Vid.* To TRANSFORM.

METAMORPHOSIS, μετᾰμόρφωσις, εως, ἡ, Luc.

METAPHOR, A, μετᾰφορά, ἡ, Arist.; μεταφορὰ ὀνομάτων, Æschin.; ῥῆμα μετεσχηματισμένον, Plat.

To employ metaphor, μεταφέρω, fut. μετοίσω, aor. 1 μετήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Arist.

Clever at metaphor, μεταφορῐκός, ή, όν, Arist.

[METAPHORICALLY, μεταφορικῶς, Plut.]

[METAPLASM, μεταπλασμός, ὁ, Gram.]

[METATHESIS, μετάθεσις, εως, ἡ, Gram.]

METE, TO, μετρέω, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem. *Vid.* To MEASURE.

[METEOROLOGER, A, μετεωρολόγος, ὁ, Plat.]

METEOROLOGICAL (skillful in meteorology), μετεωρολογῐκός, ή, όν, Plat.

METEOROLOGY, μετεωρολογία, ἡ, Plat.

[METEORS, τὰ μετέωρα, Plat.]

METHOD, ὁδός, ἡ, Soph., Hdt., Plat., Arist.; μέθοδος, ἡ, Plat., Arist.; παρασκευή, ἡ, Plat.

[METHODICAL, μεθοδικός, ή, όν, Polyb.]

[METHODICALLY, καθ' ὁδόν, Plat.]

To treat methodically, μεθοδεύω, Diod.

One must go to work methodically, μεθοδευτέον, Arist.

[METONYMY, μετωνυμία, ἡ, Vit. Hom.]

METRE, τόνος, ὁ, Hdt.; μέτρον, τό, Xen., Plat., Isoc.

[*Without metre*, ἄμετρος, ον, Dion.; *in all kinds of metre*, πάμμετρος, ον, Diog. L.; *consisting of many metres*, πολύμετρος, ον, Ath.]

METRICAL, ἔμμετρος, ον, Arist., Plat.; [μετρικός, ή, όν, Gram.]

METROPOLIS, μητρόπολις, εως, ἡ (but the Greeks did not use the word exactly in our sense), Pind., Soph., Hdt., Thuc.

[METROPOLITAN, A (in church), μητροπολίτης, ὁ, Eccl.]

MIDDAY, μεσημβρία, ἡ, Archil., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; στᾰθερὸν ἦμαρ (ἄτος, τό), Ap. Rh.; [ἡμέρα μεσοῦσα, Hdt.; μέσον ἦμαρ, τό, Hom.; τὸ μεσηγὺ ἤματος, Theoc.]

Exact midday, σταθερὰ μεσημβρία, ἡ, Plat.

At midday (doing any thing, etc.), ἔνδῖος, ον, Hom., Theoc., Ap. Rh., Call.

Midday, adj., μεσημβρῐνός, ή, όν (Æsch., Ar., Ap. Rh.), for μεσημερῐνός, Plat.

MIDDLE, *in the middle*, μέσᾰτος, Ep. μέσσᾰτος, η, ον, Hom., Ar.; μέσος, poet. (including Trag.) also μέσσος, η, ον, often c. gen. of that which a thing is in the middle of, Omn.; μεσόπορος, ον, Eur.; μεσήρης, poet. μεσσήρης, ες, Eur.; μεσαίτερος, μεσαίτᾰτος, Hdt., Plat.; μεσσᾰτιος, α, ον, Call.

In the middle, μεσηγύ, Ep. μεσσηγύ and μεσσηγύς, often c. gen., Hom., Hes., h., Theoc., Ap. Rh.; μέσον, Hom.; μέσα, Eur.; μέσοι, Alcæ.; μεσσόθι, Hes., Ap. Rh.; [μεταξύ, Omn.; often c. part., *in the middle of*, Hdt., etc.]

The altar in the middle of the house, ἑστία μεσόμφαλος, Æsch.

From the middle, μεσσόθεν or -θε, Plat. (quoting Parmenid.), Ap. Rh.

Held by the middle, μεσσοπᾰλής, ές (of a spear poised before being thrown), Hom.; μεσολᾰβής, ές (of a whip firmly held), Æsch.

To reach the middle, μεσόω, sometimes c. gen. or c. acc., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Æschin.

[*To seize by the middle*, μεσοσυλλαβέω, Alex. Aphr.]

[*Middle age*, ἡ καθεστηκυῖα (sc. ἡλικία), like Lat. *constans ætas*, Thuc.; *persons of middle age*, οἱ καθεστηκότες, Hipp.]

Middle-aged, μεσαιπόλιος, ον, Hom.; μέτασσαι, only pl. fem. (of lambs between early and late), Hom.; ἔξηβος, ον, Æsch.; μεσόκοπος, ον, Cratin.; μεσοπόλιος, ον, Æsop; [μεσῆλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, Artem.]

A middle condition, μεσότης, ητος, ἡ, Plat., Arist.; μετριότης, ητος, ἡ, Arist.

[MIDDLEMOST, μεσαίτατος, η, ον, Hdt.]

MIDDLING, μεσήεις, εσσα, εν, Hom.; [μέτριος, α, ον, Trag., Plat.]

MIDNIGHT, ἀσάλπιγκτος ὥρα, Soph.; μέσαι νύκτες, Xen., Plat.; [μεσονύκτιον, τό, Hipp., Arist.]

Of or *belonging to midnight*, μεσονύκτιος, ον, Anac., Arist.

[*At midnight*, ἐν μέσῳ νυκτῶν, Xen.]

MIDRIFF, THE, πρᾰπῐδες, αἱ, Hom.; φρήν, φρενός, ἡ, Hom., Æsch., Plat.; διᾰφραγμα, ἄτος, τό, Plat.; ὑπόζωμα, ἄτος, τό, Arist.

[MIDST—*in the midst of*, μετά, c. gen. or dat., Hom., etc.; μεταξύ, c. part., Hdt., Xen., Plat., etc.; *into the midst of*, μετά, c. acc., Hom., etc.]

MIDSUMMER, σταθερὸν θέρος, τό, Antim.; [θέρος μεσοῦν, Thuc.]

MIDWAY (between two shores), μέσακτος, ον, Æsch.; [*between* (prop. between two armies), μεταίχμιος, ον, Æsch., Arist.]

To stand midway, μεσεύω, Arist.

MIDWIFE, A, μαιεύτρια, ἡ, Soph.; μαῖα, ἡ, Plat.; ὀμφᾰλητόμος, ἡ, Hipp.; ἀκεστρίς, ῐδος, ἡ, Hipp.

To be a midwife, μαιεύομαι, mid., also in pass. of the child brought into the world, Plat.

[*A midwife's wages* or *fee*, μαίωτρα, τά, Luc.]

A child brought into the world by a midwife, μαίευμα, ἄτος, τό, Plat.

MIDWIFERY, μαιεία, ἡ, Plat.; ὀμφᾰλητομία, ἡ, Plat., Hipp.; [ἡ μαιευτική, Plat.]

Belonging to midwifery, μαιευτῐκός, ή, όν, Plat.

MIEN, σχῆμα, ἄτος, τό, Æsch., Soph., Xen., Plat.

MIGHT, ἄν, with opt. either by itself, as, *this might be*, τοῦτο γένοιτ' ἄν, or with ὅπως, ὡς, ὄφρα, etc., as, *they covered the prows . . . with hides that the hand . . , might slip*, τὰς πρώρας . . . κατεβύρσωσαν, ὅπως ἂν ἀπολισθάνοι . . . ἡ χείρ, etc. (Thuc.), sometimes c. part., as, *though I might have much to say*, πόλλ' ἂν ἔχων εἰπεῖν (Dem.), Omn.

MIGHT, βία, ἡ, Omn.; κάρτος, τό, Hom.; κρᾰτος, τό, Omn.; ἀλκή, ἡ (Hom. and Theogn. have also a dat. ἀλκί), Omn.; βρῑμη, ἡ, h., Ap. Rh. *Vid.* STRENGTH.

With all one's might, ἄρδην, Soph.; κατὰ τὸ δυνατόν, Thuc.; κατὰ κράτος, Xen.

MIGHTILY, κρατερῶς, Hom.; σφόδρα, Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἐρρωμένως, Æsch., Plat., Isoc.; ἐγκρατῶς, Thuc.; ἰσχῡρῶς, Thuc., Xen.

MIGHTY, ὑπερμενέων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Hom.; ὑπερμενής, ές, Hom., Hes.; ὑπερμενέτης, ου, ὁ, only masc., h.; ὑπέροχος, and poet. (not Att.) ὑπείροχος, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur.; ὑπερφίᾰλος, ον, Hom., Pind.; δεινός, ή, όν, Hom., Æsch.; εὐρυσθενής, ές, Hom., Pind.; ἐρισθενής, ές, Hom., Hes., Pind.; ἱερός (ῐ, but in Hom. often ῑ in arsis), α, ον, sometimes ος, ον, contr. (as usu. in Att.) ἱρός (of an army or a wave), Hom., Eur.; ὄβρῐμος, η, ον, and ος, ον, Omn. poet.; κρᾰτερός, and poet. καρτερός, ά, όν, Omn. poet., Plat.; κρᾰτύς, positive, only masc., and only Hom., but superl. κράτιστος (also metath. κάρτιστος, Hom.), Omn.; μέγας, μεγάλη, μέγα, all cases (except nom. and acc. sing. masc. and neut.) from μεγάλος (Æsch. also has voc. sing. masc. μεγάλε), compar. μείζων, superl. μέγιστος, Omn.; εὐρῠβίας, ου, only masc., Hes., h., Pind.; μεγασθενής, ές, Pind., Æsch.; μεγᾰλοσθενής, ές, Pind.; παγκρᾰτής, ές,

Pind., Trag.; παμβίας, ου, only masc., Pind.; βιατής, οῦ, only masc. (only of persons), Pind.; περισθενής, ές, Pind.; πολῠκρᾰτής, ές, Æsch.; δεξιόσειρος, ον (of Mars), Soph. *Vid.* STRONG, BRAVE.

MIGRATE, TO, μετᾰχωρέω (of birds and men), Ar., Thuc.; ἀνοικίζομαι, mid. and pass., Ar., Thuc.; ἀπᾰνίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Thuc.; μεταλλάσσω τόπον, Plat.; [μεταπορεύομαι, Plat.] *Vid.* To EMIGRATE.

MIGRATION, μετᾰνάστᾰσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.; [μετοικία, ἡ, Thuc.; μετάβασις, εως, ἡ, Plut.; μεθίδρυσις, εως, ἡ, Strab.]

Little subject to migration, ἀστᾰσίαστος, ον (of Attica), Thuc.

MIGRATORY, ἐκτοπιστῐκός, ή, όν, Arist.

[MILCH-ewes, ὄϊες ἀμελγόμεναι γάλα, Hom.]

MILD, ἀγᾰνός, ή, όν, Hom., Pind., Æsch.; ἤπιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Trag., Thuc., Plat.; μειλῐχιος, α, ον, Hom., Hes., Ap. Rh.; μείλῐχος, ον, Hom., Hes., Pind.; μᾰλᾰκός, ή, όν, Hom., Pind., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; μαλθᾰκός, ή, όν, Hes., Trag., Plat.; πρᾱΰς, εῖα, ύ, also masc. and neut. πρᾶος, πρᾶον, pl. nom. masc. πραεῖς and πρᾶοι, but neut. only πραέα, gen. πραέων, dat. masc. and neut. πράοις and πραέσι, acc. masc. πράους and πραεῖς, compar. πραΰτερος and πραότερος, h., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat.; εὐμᾰρής, ές, Soph.; μέτριος, α, ον, and ος, ον, Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* SYN. 151.

Of mild disposition, ἀγᾰνόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Ar.; πρᾱΰμητις, ιος, Att. εως, ὁ καὶ ἡ, Pind.; μᾰλακογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Making mild, μᾰλᾰκός, ή, όν (of spells), Pind.

MILDLY, ἠπίως, Soph., Dem.; ἀγᾰνῶς, compar. -ώτερον, Eur., Ar.; πράως, Xen., Plat., Isoc.; εὐοργήτως, Thuc.; μετρίως, Xen.; μειλιχίως, Ap. Rh.; [μαλθακῶς, Æsch., Soph., compar., Plat.]

More mildly, πρᾳόνως, Ar.

MILDNESS (of persons), ἀγᾰνοφροσύνη, ἡ, Hom.; ἐπιείκεια, ἡ, Eur., Thuc., Isoc.; εὐοργησία, ἡ, Eur.

Mildness (of any person or thing), πρᾳότης, ητος, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Arist.

MILDEW, ἐρῡσίβη, ἡ, Plat.

MILDEWED, ἐρῡσῑβώδης, ες, Arist.

[MILE, μίλιον, τό (the Roman mile, a little less than ours), Polyb.]

[*To measure off by miles*, μιλιάζω, Polyb.; *a measuring off by miles*, μιλιασμός, ὁ, Strab.]

[*Milestone*, μιλιάριον, τό, late.]

MILITARY, στρᾰτιῶτις, ῐδος, ἡ, only fem., Æsch.; στρᾰτεύσῐμος, ον (age, etc.), Xen.; στρᾰτιωτῐκός, ή, όν, Xen. *Vid.* WARLIKE.

The age of military service, τὰ στρατεύσιμα ἔτη, Xen.

MILK, γλᾰ́γος, τό, Hom.; γάλα, τό, gen. γάλακτος, and (Pherecr.) γάλᾰτος, Hom., Eur., Ar., Xen., Plat.; πηγαὶ οὐρείων ἐκ μόσχων, Eur.

[*Milk of a ewe, ewe's milk*, γάλα ὄϊον, Hipp.]

[*Sour* or *curdled milk*, ὀξύγαλα, τό, Strab.]

Of milk, made of milk, ἀμολγαῖος, α, ον, Hes.

Full of milk (of pails), περῐγλᾰγής, ές, Hom.

Giving much milk, πολῠγᾰ́λακτος, ον, Arist.

Giving no milk, ἀγᾰ́λακτες, οἱ, αἱ, only pl., Call.

Fed on milk, γλακτοφάγος, ον, Hom., Hes.; γαλακτοπότης, ου, ὁ, only masc., Eur., Hdt.; γᾰλᾰθοθρέμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Antiph.

Like milk, γᾰλακτώδης, ες, Diphil.

Of the color of milk, γᾰλακτόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Philyll.

A milk-pail, πέλλα, ἡ, Hom., Theoc.; γαῦλος, ὁ, Hom.; ἀμόλγιον, τό, Theoc.; ἀμολγεύς, ὁ, Theoc.

MILK, TO, ἀμέλγω, no perf. in any voice, Hom., Ar., Hdt., Theoc.; προσαμέλγω, in pass., Theoc.: βδάλλω, in mid. also of the animal, Plat.; ἀθέλγω, Hipp.

To milk into, ἐνᾰμέλγω, c. dat., Hom.

MILKING, ἄμελξις, εως, ἡ, Pind.

MILKY, γᾰλάκτῐνος, η, ον, Anth.

MILL, A, μύλη, ἡ, Hom., Ap. Rh.; μῠλών, ῶνος, ὁ, Eur., Thuc., Lys., Dem.; ἀλετών, ῶνος, ὁ, Alex.

A hand-mill, χειρομῠ́λη, ἡ, Xen.

Ground or *bruised in a mill*, μῠλήφᾰτος, ον, Hom., Ap. Rh.

[*To condemn to the mill* (punishment of a slave), εἰς μυλῶνα καταβάλλω (aor. 2 -έβαλον), Eur.; *to be condemned to the mill*, εἰς τὸν μυλῶνα ἐμπίπτω (aor. 2 -έπεσον), Lys.]

[MILLEFOIL (a plant), πταρμική, ἡ, Diosc.]

MILLER, A, ἀλετρίς, ῐδος, ἡ, Hom., Ar.; ἀλφῐτεύς, ὁ, Hyperid.; [μυλωθρός, ὁ, Dinarch., Dem.; μυλεργάτης, ὁ, Anth.]; ἀλφῐτᾰμοιβός, ὁ, Ar.; ἀλφῐτοπώλης, ου, ὁ, Nicoph.

MILL-STONE, A, μῠ́λαξ, ᾰκος, ὁ, Hom.; μυλοειδὴς πέτρος, Hom.; λίθος μῠλίας (gen. ου), Pind.; μῠ́λη, ἡ, Ar.; μῠ́λος, ὁ, Anth.; [μυλακρὶς λᾶος, ἡ, Anth.]

The upper mill-stone, ἀλέτης ὄνος, Xen.

[*The nether mill-stone*, ἡ μύλη, Ar.; also αἱ μύλαι, Arist.]

MILLEPEDE, A, σκολοπένδρα, ἡ, Arist.

MILLET, κέγχρος, ὁ καὶ ἡ, Hes., Hdt., Xen.; μελῐ́νη, ἡ, Soph., Hdt., Xen.

Like millet, κεγχρώδης, ες, Hipp.

[MIME, μῖμος, ὁ, a drama, Plut.; also an actor of same, Dem.]

MIMIC, A, μῑμητής, οῦ, ὁ, Plat., Isoc. *Vid.* IMITATOR.

MIMIC, TO, μῑμέομαι, mid., no pass., Omn. poet., Hom. *Vid.* To IMITATE.

MIMICRY, μίμησις, εως, ἡ, Ar., Thuc., Plat. *Vid.* IMITATION.

MINATORY, ἀπειλητῐκός, ή, όν, Xen., Plat. *Vid.* THREATENING.

MINCE, TO, χορδεύω (metaph.), Ar.; κᾰτᾰχορδεύω, Hdt.

To mince (as we say "to make mince-meat" of a person), μυττωτεύω, Ar.; κᾰτᾰμυττωτεύω, Ar.

To mince (i. e., walk with mincing gait), σαυλόομαι, Eur.

MINCE-MEAT, μυττωτός, Ar.; περῐ́κομμα, ᾰτος, τό, in pl., Ar., Alex., Metagen.; περικομμᾰ́τιον, τό, in pl., Ar.

I will make mince-meat of you, περικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω, Ar.

MINCINGLY, σαῦλα, h.

MIND, THE, νόημα, ᾰτος, τό, Hom., Theogn.; νόος, contr. νοῦς, ὁ, Omn.; πρᾰπίς, ῐδος, ἡ, rare in sing., more usu. in pl., Hom., Pind., Æsch., Eur.; φρήν, φρενός, ἡ, Omn. poet., Plat., Lys., Andoc., Dem. (not common, however, in prose); θῡμός, ὁ, Omn. (θυμός strictly refers more to the mind as displayed in its feelings, νόος, φρήν, etc., as displayed in its intellectual faculties); γνώμη, ἡ, Theogn., Hom., Att.; διᾰ́νοια, ἡ, Æsch., Omn. Att. prose; φρόνημα, ατος, τό, Trag., Hdt., Plat., Dem.; λῆμα (esp. the disposition or inclination of mind), ᾰτος, τό, Pind., Æsch., Eur., Hdt.; ψῡχή, ἡ, Hdt., Plat.; φροντίς, ῐδος, ἡ, Soph., Eur.; λογισμός, ὁ, Dem. *Vid.* SYN. 335.

Weighing on one's mind (so as to cause anxiety, repentance, etc.), ἐνθῡ́μιος, ον, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Antipho.

Agitating the mind, φρενοπληγής, ές, Æsch.

Injuring the mind, φρενοδᾱλής, ές, Æsch.

[*Of one* or *the same mind, like-minded* (with one), ὁμογνώμων, ον, c. dat., Thuc., Xen.; *to be of the same mind*, ὁμογνωμονέω, Thuc., ὁμονοέω, Thuc.; ὁμονοητικῶς ἔχω, Plat.]

[*In one's right mind*, νοήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.] *Vid.* SANE.

[*To put a thing into one's mind*, ἐπὶ νόον ποιέω τινί, Hdt.; *to change one's mind*, μεταβουλεύομαι, Hdt.; μεταβάλλομαι, Thuc.]

To change one's mind, ἀπογιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων -γνωθι, etc., perf. act. -έγνωκα, pass. -έγνωσμαι, c. τοῦ and infin. of what one had intended to do, Xen.

[*To be minded* so and so, νοέω, c. adv. or neut. adj., as, *to be right-minded*, ἐσθλὰ νοέω, Hom., etc.; *to be minded* to do, νοέω, c. inf., Hom., Hdt.]

[*To have a mind* to do, μέλλω, usu. c. fut. inf., Hom., etc.]

MIND, TO, μετᾰτρέπομαι, mid., c. gen., Hom., Ap. Rh.; ἐντρέπομαι, mid., c. gen., Soph., Plat. *Vid.* To REGARD.

Do you mind your own business, σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πρᾶσσε, Soph.; so Xen., Plat., Dem.

Those who talk nonsense, and those who mind them, οἱ φλυαροῦντες καὶ οἱ πειθόμενοι τούτοις, Isoc.

Never mind, ἄμελει, Ar., Xen.

Never mind it, ἔασον αὐτὸ χαίρειν, Plat.

Do not mind me, ἐν παρέργῳ θοῦ με, Soph.

MINDFUL, μνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, often c. gen., Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat.; μνήστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; δελτογράφος, ον, Æsch.

Very mindful, πολυμνήστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; πολύμνηστος, ον, Æsch.; εὔμνηστος, ον, Soph.

One who is mindful, μνηστήρ, ῆρος, ὁ, Pind.

MINE, ἐμός, ή, όν, often used objectively, as, *respect for me*, ἐμὴ αἰδώς (Æsch.); *calumnies uttered against me* or *by me*, διαβολὴ ἐμή, or διαβολαὶ ἐμαί (Eur., Thuc., Plat.), Omn.; ὅς, ἥ, ὅν, Hom., Ap. Rh., Mosch.; ἁμός, ή, όν, Trag.; σφέτερος, α, ον, Theoc.

MINE, A (mil.), ὑπόνομος, ὁ, Thuc., Xen.

Mines leading to the wall, ὀρύγματα ὑπόγαια φέροντα ἐς τὸ τεῖχος, Hdt.

To dig a mine, ὀρύσσω, c. acc., Thuc.; γεωρῠχέω, sine cas., Hdt.

To countermine, ἀντορύσσω, sine cas., Hdt.

MINE, A, ἀργύρου γενέθλη, Hom.; μέταλλον, τό, Hdt., Xen., Dem.; μεταλλεῖον, τό, Plat.

Of or *belonging to a mine* or *to min-*

ing, μεταλλϊκός, ή, όν, Dem.; μεταλλευτικός, ή, όν, Arist.

MINE, TO, μεταλλεύω, Plat.

To open a new mine, καινοτομέω, Xen.

To mine into one's neighbor's shaft, ἐπῐκᾰτᾰτέμνω, perf. -τέτμηκα, Dem.

Places where mines have been worked, τὰ κατατετμημένα, Xen.

MINER, A, μεταλλεύς, έως, ὁ, Plat.; [*for gold*, χρυσωρύχος, ὁ, Strab.]

MINING, μεταλλεία, ἡ, Plat.; [ἡ μεταλλευτική, ἡ, Arist.]

To be got by mining, μεταλλευτός, ή, όν, Arist.

MINGLE, TO, act., μίγνῡμι, and in pres. and imperf. often μίσγω (not in Att. prose), aor. 2 pass. ἐμΐγην, fut. mid., sometimes in pass. sense, c. acc. of one thing mingled, c. dat. of the other, Omn.; ἀνᾰμίγνυμι, Hom., Soph., Eur., Hdt.; μετᾰμίγνυμι, Hom.; ἐπῐμίγνυμι, Pind.; κεραίω, only fut. act., Hom.; κεράννυμι and κεραννύω (Alcæ., Com.), fut. κεράσω, Att. κερῶ, perf. κέκρᾰκα, κέκρᾱμαι, etc., Omn.; ἐπικεράννυμι, aor. 1 also ἐπέκρησα, Hom. *Vid.* TO MIX, and SYN. 325.

To mingle with, intrans., μίγνῠμαι and μίσγομαι, c. ἐς and acc. or c. dat., Hom.; ἐπῐμίγνυμαι and -μίσγομαι, c. dat. or c. πρός or παρά and acc., Hom., Thuc., Xen., Plat., Dem.

To mingle with or *to mingle together*, συμμίγνυμι, h., Sapph., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Plat., Dem.; συγκᾰτᾰμίγνυμι, Eur., Plat.; συγκεράννυμι, Eur., Thuc., Plat., Dem.; συμφύρω, Eur.

MINGLED, σύμμικτος, ον, Hes., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; πάμμικτος, ον, Æsch.; συμμῐγής, ές, Æsch., Soph., Plat., Ap. Rh.; παμμῐγής, ές, Æsch.; ἐμπεφυρμένος, η, ον (esp. in confusion), Æsch.; σύμφυρτος, ον, Eur.; μῐγάς, άδος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; περῐπεπλεγμένος, η, ον, Xen.

Mingled, adv. (in a mingled manner), ἀνᾰμιγδα, Soph.; ἄμμῐγα, Soph.; ἀνᾰμιγα, Soph.; φύρδην, Æsch., Xen.; σύμμῐγα, Hdt.; ἀνᾰμίξ, Hdt., Thuc. *Vid.* MIXED.

To be mingled in a crowd, ἀνᾰμίγνῠμαι, pass., Soph., Xen., Dem.

MINGLING, A, σύμμιξις, εως, ἡ, Plat.; σύγχυσις, εως, ἡ, Hipp.; ἀνάμιξις, ἡ, Theoph. *Vid.* MIXING.

MINISTER, A, πρόσπολος, ὁ καὶ ἡ, Trag.

The minister in a temple, ἄοζος, ὁ, Æsch.

To be a minister (in a temple), ἀοζέω, Æsch.

MINISTER, TO, ἐπαρκέω, fut. -έσω, no pass. in this sense, c. acc. rei, sometimes c. gen. (which construction rather implies the ministering or giving *a share* of), Æsch., Eur., Xen., Plat., Dem.

To minister to, θεραπεύω, Omn. *Vid.* TO SUPPLY, TO SERVE.

MINISTRATION, διᾱκονία, ἡ, Omn. Att. prose.

MINSTREL, A, ἀοιδός, ὁ (sometimes ἀοιδὸς ἀνήρ), Hom., Pind., Trag., Hdt.; μουσόπολος, ὁ, Eur.; ὑμνήτης, ου, ὁ, Hdt.

MINSTRELSY, ἀοιδή, ἡ, Hom., Plat. *Vid.* SONG.

MINT, μίνθα, ἡ, Hippon.; κᾰλᾰμίνθη, ἡ, Ar.; σῐσύμβριον, τό, Ar., Cratin.; σΐσυμβρον, τό, Mel.

Of mint, σῐσύμβρῐνος, η, ον, Antiph., Theoc.

MINUTE, μῑκρός, ά, όν, also in Att. often σμῑκρός, ά, όν, compar. ἐλάσσων, superl. ἐλᾰ́χιστος, etc., etc., Omn. (*vid.* LITTLE); i. e., exact, ἀκρῑβής, ές, Eur., Ar., Omn. Att. prose.

["*A minute philosopher*," μεριμνοφροντιστής, οῦ, ὁ, Ar.]

One who is too minute about particulars, μῑκρολόγος, or σμικ., ὁ, Isoc., Dem.

To be too minute about particulars, μῑκρολογέομαι, or σμικ., mid., Cratin., Xen., Lys.

A being too minute about particulars, μῑκρολογία, or σμικ., ἡ, Plat.

MINUTELY, ἀκρῑβῶς, Æsch., Isoc., Dem. *Vid.* EXACTLY.

MINUTENESS, ἀκρίβεια, ἡ, Isoc., Arist.

MIRACLE, A, θαῦμα, ατος, τό, Omn.; [(wrought), παραδοξοποιΐα, ἡ, Eccl.] *Vid.* WONDER.

[*Performing miracles*, παραδοξοποιός, όν, and *to perform miracles*, παραδοξοποιέω, Eccl.]

MIRACULOUS, θαυμαστός, ή, όν, h., Pind., Soph., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ὑπερφυής, ές, Ar., Plat. *Vid.* WONDERFUL.

MIRACULOUSLY, θαυμᾰσίως, Ar., Plat., Dem.; ὑπερφυῶς, Ar., Plat. *Vid.* WONDERFULLY.

MIRE, βόρβορος, ὁ, Æsch., Ar. *Vid.* MUD.

MIRROR, εἴσοπτρον, τό, Pind.; κᾰ́τοπτρον, τό, Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἔνοπτρον, τό, Eur.

MIRTH, εὐφροσύνη, ἡ, Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur., Xen.; χᾰρά, ἡ, Trag., Ar., Xen., Plat.; περίχᾰρεια, ἡ, Plat. *Vid.* JOY.

MIRTHFUL, εὔφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Eur.; περῐχᾰρής, ές, Soph., Hdt., Plat., Isoc.; φῐλοκῡδής, ές, Eur.; εὐγηθής, ές, Eur.; εὐγήθητος, ον, Eur.; φῐλογηθής, ές, Æsch.

MIRY, βορβορώδης, ες, Plat. *Vid.* MUDDY.

MISADVENTURE, ἀτῠ́χημα, ατος, τό, Hdt., Isæ., Dem., Æschin.

MISANTHROPE, A, μισάνθρωπος, ὁ, Anth.

To be a misanthrope, μῑσανθρωπέω, Diog. L.

MISANTHROPICAL, μισάνθρωπος, ον, Plat.

MISANTHROPY, μισανθρωπία, ἡ, Plat., Dem.

MISAPPLY, TO, πᾰραιρέω, aor. 2 παρεῖλον, c. εἰς and acc. of the object to which, Eur.; μετᾰφέρω, fut. μετοίσω, aor. 1 μετήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνείχθην, other tenses rare, c. εἰς or ἐπί and acc., Dem.

MISAPPREHENSION, πᾰρᾰσύνεσις, εως, ἡ, Hipp.

MISBEHAVE, TO, ἀκοσμέω, only act., Soph., Plat.; ῥᾳδιουργέω, only act., Xen.

To misbehave (esp. as soldiers mutinying, etc.), κᾰκόνομαι, pass., Xen.

MISBEHAVIOR, ἀκοσμία, ἡ, Eur.

For if I nourish those akin to me in misbehavior, εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει ἄκοσμα θρέψω, Soph.

MISBELIEF, ἀπιστία, ἡ (ΐα, but also ῐα Theogn., not applied exactly in our sense), Theogn., Soph., Plat., Xen.

[MISCALCULATE, TO, ἀλογέομαι, Polyb.; (on purpose), παραλογίζομαι, Dem.]

MISCARRIAGE, τρωσμός, ὁ, Hipp.; ἔκτρωσμος, ὁ, Arist.; [ἀποφθορά, ἡ, Hipp.]

Miscarriage (metaph. of an undertaking), ἀτῠ́χημα, ατος, τό, Xen., Antipho, Isæ., Dem.; ἀποτῠχία, ἡ, Dinarch. *Vid.* FAILURE.

MISCARRY, TO, ἀμβλίσκω, only pres. and imperf. act., Plat.; ἐκτῐτρώσκω, fut. ἐκτρώσω, Hdt.

To miscarry (metaph. of an enterprise), διᾰπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Æschin.

To miscarry (of those engaged in an enterprise), ἁμαρτᾰ́νω, fut. ἁμαρτήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἥμαρτον, poet. (not Att.) also ἤμβροτον, only in indic., perf. ἡμάρτηκα, Omn.; ἀποτυγχᾰ́νω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1, aor. 2 -έτῠχον, sometimes c. gen. of the enterprise in which, Anac., Xen., Plat., Dem. *Vid.* TO FAIL.

To make to miscarry, ἐξαμβλόω, Eur., Ar., Plat.

MISCARRYING, ὠμοτόκος, ον (of labor, ὠδίς), Call.

MISCELLANEOUS, παμμῐγής, ές, Æsch.; πάμμικτος, ον, Æsch.

MISCHIEF, κᾰκοῤῥᾰφία, ἡ, Hom.; κᾰκόν, τό, Omn.; κᾰκοπραγμοσῠ́νη, ἡ, Dem.; σῐνᾰμωρία, ἡ, Arist. *Vid.* INJURY.

MISCHIEVOUS, ἀσπούδαστος, ον (of a deed, etc.), Eur.; σῐνᾰ́μωρος, ον, c. gen. of that to which, Hdt.; κᾰκοπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen., Isoc.

For the mischievous brutes are eating the shoots of the olive, τᾶς γὰρ ἐλαίας τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα, Theoc.

[MISCONCEIVE, TO, παρεκδέχομαι, M. Anton.]

MISCONDUCT, ἀείκεια, ἡ, Hom.; κᾰκία, ἡ, Lys.; κᾰκουχία, ἡ, Plat. *Vid.* FAULT.

MISCONSTRUCTION, misunderstanding, ἀγνωμοσῠ́νη, ἡ, Xen.

MISDEED, A, κᾰκούργημα, ατος, τό, Plat., Antipho.

MISER, A, ἰξός, ὁ, Eur.; κῠμῑνοπρίστης, ου, ὁ, Arist.; κῠμῑνοπριστοκαρδαμογλῠ́φος, ὁ, Ar.; φῐλάργῠρος, ὁ, Anth.

MISERABLE, ὀϊζῡρός, and Att. οἰζῡρός, ά, όν, compar. -ώτερος, superl. -ώτατος, Hom., Hes., Ar., Plat., μέλεος, α, ον, and ος, ον, Hes., Trag.; λῠγρός, ά, όν, Omn. poet.; λευγᾰλέος, α, ον, Hom., Hes., Theogn., Ap. Rh.; δύστηνος, ον, Hom., Pind., Trag., Dem.; οἰκτρός, ά, όν, compar. -ότερος, superl. -ότατος, also οἴκτιστος (Hom.), Omn.; αἰνοπᾰθής, ές (only of persons), Hom.; ἀμέγαρτος, ον, Hom., Hes., Æsch.; δύσμορος, ον, Hom., Trag.; δύσμοιρος, ον, Soph.; δυσάμμορος, ον, Hom.; ἄποτμος, ον, Hom., Æsch., Eur.; ἀμφῐδρῠφής, ές (only of persons), Hom.; so ἀμφῐ́δρῠφος, ον, Hom.; δειλός, ή, όν, Hom., Hes., Eur.; ἐλεεινός, and more usu. in Att. (esp. in Trag.) ἐλεινός (also in h.), ή, όν, Hom., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; τᾰλᾰπείριος, ον (only of persons), Hom.; τᾰ́λᾱς, τάλαινα, τάλᾰν, gen. τάλᾰνος, ταλαίνης, etc. (voc. τάλᾰν, in Att. also τάλας; Ar. has τάλας, fem., and Theoc. has τᾰ́λᾰς), Omn. poet., Xen., Plat.; ἄμμορος, ον, also ἄμορος, Hom., Pind., Soph.; ἀμέγαρτος, ον, Hom., Hes., Æsch., Eur., Ar.; ἐπισμῠγερός, ά, όν, Hes.; τλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ (only of persons), Theogn., Trag., Ar., Xen.; δυστλήμων, ὁ καὶ ἡ, h.; ἐμπεδόμοχθος, ον (of persons), Pind.; δυηπᾰθος, ον, h.; δυηπᾰθής, ές, Ap. Rh.; ἄθλιος, α, ον, and ος, ον, Trag., Dem.; δῠσάθλιος, ον, Soph.; τᾰλαίπωρος, ον, Pind., Trag., Plat., Dem.; τᾰλαίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur.; τᾰλᾰκάρδιος, ον, Soph.; σχέτλιος, α, ον, and ος, ον, Trag.; τλησῐκάρδιος, ον, Æsch.; δύς-

ποτμος, ον, Æsch., Eur.; δυστᾰ́λας, αινα, ᾰν, Soph., Eur.; ἔμμοχθος, ον (of life), Eur.; ἔποικτος, ον, Æsch.; ἐποίκτιστος, ον, Æsch.; πολῠ́θρηνος, ον, Æsch.; μελεοπαθής, -ές (of persons), Æsch.; μελεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (of persons), Eur.; μελεόπονος, ον, Æsch.; μογερός, ά, όν, Trag., Ar., Ap. Rh.; μοχθηρός, ά, όν, Soph., Hdt., Plat.; ἄζηλος, ον, Æsch., Soph.; ἀλάστορος, ον, Soph.; αἰανής, ές, Pind., Æsch., Soph.; δυσαιανής, ές, Æsch.; ἄνολβος, ον, Trag., Hdt.; δῠσαίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ (of men or life), Soph., Eur.; δείλαιος, α, ον, Trag., Ar., Lys., Æschin.; ἄχορος, ον, Trag.; ἀχόρευτος, ον, Soph., Eur.; δᾱ́ϊος, also contr. δᾷος, α, ον, Trag.; δῠ́ϊος, α, ον, Æsch.; δῠ́σαλγής, ές, Æsch.; δῠ́σδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Trag., Plat., Andoc.; δῠ́σπέρᾰτος, ον (of life), Eur.; κᾰκόβιος, ον, Xen.; ἀνόλβιος, ον, Hdt.; ἀζήλωτος, ον, Plat.; κακοπάθητῐκός, ή, όν, Arist.; δύσσοος, ον, Theoc.; σμῠγερός, ά, όν, Ap. Rh.; ταλαός, ά, όν, Ap. Rh.; μεγᾰ́λοιτος, ον, Theoc.

Very miserable, thoroughly miserable, πολῠ́τλητος, ον, Hom.; πᾰνᾰ́ποτμος, ον, Hom.; τρῐ́σοΐζῠρος, ον, Archil.; τρῐ́τᾰλας, αινα, αν, Eur.; τρῐ́σάθλιος, ον, Soph.; πᾰ́νώλης, ες, Æsch., Soph.; πανδᾰ́κρῡτος, ον, Trag.; παντλήμων, ον (only of persons), Soph., Eur.; πᾰνάθλιος, α, ον, Trag.; παντάλας, αινα, αν, Æsch., Eur.; πολύμοχθος, ον, Soph., Eur.; πολῠ́πονος, ον, Pind., Trag.; πολῠτλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ar. *Vid.* UNHAPPY.

To be miserable, ὀϊζῠ́ω, only act., Hom., Ap. Rh.

To make miserable, δυάω, only pres. act., Hom. *Vid.* TO AFFLICT.

MISERABLY, λῠγρῶς, Hom.; λευγᾰλέως, Hom.; οἰκτρῶς, superl. οἴκτιστα, Hom., Soph., Lys.; στῠγερῶς, Hom., Soph.; ἐπισμῠγερῶς, Hom., Ap. Rh.; κᾰκῶς, compar. κᾰ́κιον (ῐ Att., ῐ elsewhere), superl. κᾰ́κιστα, Omn.; δυσπότμως, Æsch.; δυσμόρως, Æsch.; ἀθλίως, Eur.; τλημόνως, Eur.; δείλᾰκρα, Ar.; χᾰλεπῶς, Plat.; ἐλεινῶς, Dem.; τᾰλαιπώρως, Ar., Thuc.; κᾰκοπᾰθῶς, Arist.; σμῠγερῶς, Ap. Rh.

MISERLY, φιλάργυρος, ον, Soph., Xen., Plat., Theoc.

MISERY, βούβρωστις, εως, ἡ (esp. the misery caused by want), Hom.; ὀϊζῠ́ς, and Att. οἰζῠ́ς, ῠος, ἡ, Hom., Æsch., Eur.; δῠ́η, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Ap. Rh.; κᾰκότης, ητος, ἡ, Hom., Pind., Soph., Hdt.; πῆμα, ᾰτος, τό, Omn. poet.; ἀνολβία (ῐα poet.), ἡ, Hes.; δᾱνότης, ητος, ἡ, Soph.; τῠ́χη, ἡ, Eur.; ἀθλιότης, ητος, ἡ, Plat.; δυσδαιμονία, ἡ, Eur., Andoc.; δυηπᾰθία, ἡ, Ap. Rh.

Causing misery to the sons of Priam, δῠ́σεδρος Πρῐᾱμίδαισιν, Æsch.

Born to misery, κηρῐ́τρεφής, ές, Hes.

New to misery, καινοπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

A cry of misery, κᾰκόγλωσσος βοή, Eur.

Tears of misery, δάκρυα δυσδᾰ́κρῡτα, Mel.

MISFORTUNE, ἀμμορία, ἡ, Hom.; πῆμα, ᾰτος, τό, Omn. poet.; κᾰκόν, τό, Omn.; πένθος, τό, Pind., Eur., Hdt.; τλημοσύνη, ἡ, h.; πάθος, τό, Omn. Att., Hdt.; δυστῠχία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; δῠ́σημερία, ἡ, Soph.; δυσπραξία, ἡ, Trag., Isoc., Andoc.; κλαῦμα, ᾰτος, τό, Ar.; πταῖσμα, ᾰτος, τό, Hdt., Æschin.; σφάλμα, ᾰτος, τό, Hdt., Thuc.; δυσπρᾱγία, ἡ, Antipho; πωρητῠ́ς, ῠος, ἡ, Antim.; ἀτῠχία, ἡ, Xen., Antipho, Dem., Æschin.; ἀτῠ́χημα, ᾰτος, τό, Isæ., Dem., Æschin.; δυστῠ́χημα, ᾰτος, τό, Plat., Lys., Æschin.; βᾰρῠδαιμονία, ἡ, Antipho.

Misfortunes, τὰ ἔμπᾰλιν, Æsch.; [(by euphem.), νεώτερα, τά, Hdt., Theoc.]

Causing misfortune, βᾰρῠδότειρα (Μοῖρα), only fem., Æsch.

Remembering misfortune, μνησῐπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

A train of misfortunes lasting through many years, ἐνιαυτῶν πολλῶν ἀκαιρία, Plat.

MISGUIDED, δυσλόγιστος, ον, Soph.

MISINFORMATION, ψευδαγγελία, ἡ, Xen.

MISLEAD, TO, πᾰρᾰτροπέω, only act., Hom.; ἀάω, only in aor. 1 ἄᾰσα, also ἀάσα, also ἆσα, also ᾆσα, aor. 1 mid. ἀᾰσᾰ́μην, also ἀᾱσᾰ́μην in pass. sense, also aor. 1 pass. ἀάσθην, Hom.; πλάζω, fut. πλάγξω, Hom.; πᾰρᾰπλάζω, Hom., Pind., Eur.; πᾰρεξᾰ́γω, aor. 2 -ήγᾰγον, Hom.; πᾰράγω, aor. 2 -ήγᾰγον, Pind., Trag., Thuc., Plat., Dem.; πλᾰνάω, Soph.; πᾰρασπάω, fut. -ᾰ́σω, Soph.; ἀνᾰσειράζω, Eur.; πᾰρᾰτρέπω, perf. -τέτροφα and -τέτρᾰφα, pass. -τέτραμμαι, aor. 1 -ετρέφθην, Plat., Theoc.; πᾰρᾰκρούω, perf. pass. -κέκρουσμαι, Plat.; πᾰρᾰφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνείχθην, Plat.; διᾰβάλλω, and mid., not pass. in this sense, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Ar., Hdt., Plat.

To mislead (i. e., to drive out of their track, as storms drive ships), ἀποσφάλλω, Hom., Dem.

Easy to mislead, εὐπᾰράγωγος, ον, Plat.; εὐπᾰρᾰ́πειστος, ον, Xen.

MISLEADING, A, πᾰρᾰγωγή, ἡ, Hdt.

MISMANAGED, TO BE, ἐξᾰμαρτᾰ́νομαι, pass., perf. -ημάρτημαι, Xen., Plat.

MISMANAGEMENT, ἁμάρτημα, ᾰτος, τό, Plat., Dem.

MISPLACE, TO, ἀλλοτριονομέω, Pind.

MISRECKON, TO, πᾰρᾰλογίζομαι, mid., Dem.

MISRECKONING, A, διᾰμαρτία, ἡ, Thuc.

MISREPRESENT, TO, διᾰβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hdt., Thuc., Lys., Dem.; διαστρέφω, perf. act. -έστροφα, pass. -έστραμμαι, aor. 1 pass. -εστρέφθην, Dem.; [ψεύδομαι, c. acc., Thuc.]

To be liable to be misrepresented, εὐδιαβόλως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, perf. ἔσχηκα, aor. 2 ἔσχον), Plat.

Easily misrepresented, εὐδιάβολος, ον, Plat.

MISREPRESENTATION, διαβολή, ἡ (esp. to the prejudice of some one), Hdt., Thuc., Plat., Lys., Dem. *Vid.* CALUMNY.

MISS, TO, δεύω, only in aor. 1 act. ἐδεύησα in this sense, c. infin., Hom.; ἀβροτάζω, fut. -ξω, c. gen., only act. (as one misses one's way or one's companions), Hom.; πᾰρᾰπλάζομαι, pass., aor. 1 παρεπλάγχθην, sine cas. (of an arrow), Hom.; ἁμαρτᾰ́νω, fut. ἁμαρτήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἥμαρτον, also in Hom. ἤμβροτον, perf. ἡμάρτηκα, only act. in this sense, c. gen., Omn.; ἀφᾰμαρτάνω, Hom., Antipho, Dem.; ἀλάομαι, pass., c. gen., Pind.; ἀπλᾰκέω, only in aor. ἤπλᾰκον in this sense, c. gen., Pind., Trag.; ἀπορρίπτω, aor. 1 poet. also ἀπέριψα for ἀπέρριψα, c. acc. of the thing shot, gen. of the object, Pind.; πλᾰνάομαι, pass., c. gen., Pind.; διᾰμαρτάνω, Thuc., Xen., Plat., Dem.; πᾰρᾰμαρτάνω, Ar.; ἀποτυγχᾰ́νω, fut. -τεύξομαι, aor. 2 -ετῠ́χον, pass. -τετῠ́χηκα, c. gen. or sine cas., Anac., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* SYN. 62.

To miss as one misses what has been lost, ποθέω, fut. -ήσω and -έσω, Omn.; ἐπιζητέω, Hdt.

To cause to miss, πᾰρασφάλλω (c. acc. of the missile, gen. of the object), Hom.

MISSHAPEN, ἄωρος, ον, Hom.; ἀσύμμετρος, ον, Xen.; ἀσύντακτος, ον, Xen.; [ἄμορφος, ον, Hdt.]

[*To make misshapen*, ἀμορφύνω, Antim.]

MISSILE, adj., ἔκλῠτος, ον, Eur.

MISSILE, A, βέλος, τό, Omn.

MISSING, pass. (soldiers after a battle), ἀφᾰνής, ές, Thuc.

Missing, act., ἄστοχος, ον, c. gen. of the object, Plat.

Not missing (his object), ἀνᾱπλᾰ́κητος, ον, Soph.

MISSION, A, ἀποστολή, ἡ, Eur.; πέμψις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.; ἔκπεμψις, ἡ, Thuc.

One sent on a mission, ἀπόστολος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.

MISSPEND, TO, πᾰρᾰνᾱλίσκω, fut. πᾰρᾰνᾱλώσω, Dem.; πᾰρᾰνᾱλόω, Antipho.

MISSTATE, TO, διαστρέφω, Dem. *Vid.* TO MISREPRESENT.

MIST, A, ἀήρ, ἀέρος, ἡ, Hom.; ἀχλῠ́ς (ῡ, but ῠ Anth.), ῠος, ἡ, Hom., Æsch.; ὀμῑ́χλη, ἡ, Hom., Æsch., Xen., Plat., Arist.

[*Without mist*, ἀνόμιχλος, ον, Arist.]

MISTAKE, A, πταῖσμα, ᾰτος, τό, Theogn., Dem.; πλημμέλεια, ἡ, Plat.; τὸ ἀγνοούμενον, Dem.; πᾰρᾰ́κρουσις, εως, ἡ, Arist.

[*To do a thing by mistake*, ἀγνοῶν πράττω τι, Xen.]

MISTAKE, TO, ἀλύω (ῠ Hom., ῡ Att., ῠ elsewhere), only pres. and imperf. act., sine cas., Hom.; ἁμαρτᾰ́νω, fut. ἁμαρτήσομαι, no aor. 1, perf. ἡμάρτηκα, aor. 2 ἥμαρτον, also in Hom. ἤμβροτον, no mid., but perf. and aor. 1 pass. of the mistake committed, often c. gen., Soph., Hdt., Thuc.; διαμαρτάνω, Xen.; ἀποτυγχᾰ́νω, fut. -τεύξομαι, perf. -τετῠ́χηκα, aor. 2 -ετῠ́χον, other tenses rare, only act., Xen., Plat.; πλημμελέω, only act. in this sense, Eur., Xen., Plat., Dem. *Vid.* SYN. 62.

To mistake one person for another, ἀλλογνοέω, aor. 1 ἀλλόγνωσα, c. acc., Hdt.

MISTAKEN, TO BE, ψεύδομαι, pass., often c. gen. or c. περί and gen., or c. ἐν and dat., or c. acc. of the matter in which, also c. gen. of the opinion or hope entertained, sometimes (very rarely) c. dat., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; διαψεύδομαι, Xen., Isoc., Dem.; ἀποσφάλλομαι, pass., c. gen. (γνώμης, φρενῶν, ἐλπίδος, etc.), Æsch., Eur.; [πταίω, c. ἐν et dat., Thuc., Dem.; *in judgment about a thing*, πταίω τῇ διανοίᾳ περί τι, Plat.] *Vid.* TO BE DECEIVED.

They who think this are quite mistaken, οὐδὲν λέγουσιν οἱ οὕτως ὑπολαμβάνοντες, Plat.

[*Mistaken*, ἀγνοητικός, ή, όν, Arist.; ἡμαρτημένος, η, ον, Plat.]

He is greatly mistaken, οὐκ ὀρθῶς σκοπεῖ, Thuc.

Much mistaken, πολὺ τῆς ἀληθείας ἀπολελειμμένος, Hdt.

MISTLETOE, ὕφεαρ, ᾰτος, τό (esp. on pine-trees), Theoph.; ῑ̓ξός, ὁ, Eur.

Bearing mistletoe, ἰξοφόρος, ον, Soph.

MISTRESS, δέσποινα, ἡ, Omn.; δεσπότις, ῐδος, ἡ, Soph., Eur., Plat.; δεσπότειρα, ἡ, Soph.; μεδέουσα (of an art), ἡ, Eur.; κῡρία, ἡ, Isoc.

The mistress of the house, οἰκέτις, ῐδος, ἡ, Theoc.; [οἰκουρός, ἡ, Trag.; οἰκοδέσποινα, ἡ, Phintys.]

My mistress, ἡ ἐμὴ κεκτημένη, Ar.

MISTRUST, ἀπιστία (sometimes ῑα poet.), ἡ, Hes., Theogn., Plat.

MISTRUST, TO, ἀπιστέω, c. acc., more usu. c. dat., sometimes also c. acc. of the matter concerning which, also c. infin., or c. μή and infin., or c. μή or μὴ οὐ and subj., Hom., Soph., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* TO DOUBT, TO DISBELIEVE.

MISTRUSTFUL, ἄπιστος, ον, Hom., Æsch., Thuc., Plat.

MISTRUSTFULLY, ἀπίστως, Thuc.

MISTY, ἀχλυόεις, εσσα, εν, Epigr. ap. Hdt.; ἀχλυώδης, ες, Arist.; δυσαίθριος, ον, Eur.; [ὀμιχλοειδής, ές, Epicur.; ὀμιχλώδης, ες, Tim. Locr.]

MISUNDERSTAND, TO, παρασκοπέω, only pres. and imperf., c. gen., Æsch.; πᾰρᾰνοέω, Plat.; πᾰρᾰκούω, perf. pass. -ήκουσμαι, Plat.

MISUNDERSTANDING, πᾰρᾰσῠ́νεσις, εως, ἡ, Hipp.

Misunderstandings, ἀγνωμοσύναι, αἱ, Xen.

MISUSE, TO, πᾰρᾰχράομαι, contr. άει in ῇ, c. gen. or c. acc. (c. dat. only in Polyb. or Diod.), Hdt.

Of which you have misused one, ὧν τὴν μίαν παρεῖλες, Eur.

[MITE, A, πολλοστημόριον, τό, Arist.]

MITIGATE, TO, ἐπῐκουφίζω, c. gen., Eur. *Vid.* TO RELIEVE.

MITIGATION, ἀνᾰκούφῐσις, εως, ἡ, Soph. *Vid.* RELIEF.

MITRE, A, μῐ́τρα, ἡ (of course, however, the dress mentioned under this name bore no resemblance to what we understand by it), Pind., Eur., Ar., Hdt.

To wear a mitre, μῐτροφορέω, Ar.

Wearing a mitre, μῐτρηφόρος, ον, Hdt.

MIX, TO, κεραίω, only pres. act., Hom.; κιρνάω and κίρνημι, only pres. and imperf. act. and pass., pres. infin. poet. κιρνάμεν, Hom., Pind., Ar., Hdt.; ἀνᾰκίρναμαι, mid., Soph., Eur.; κῠκάω, Hom., Ar., Plat.; ἐγκῠκάω, Hom., Ar.; ἀνακυκάω, Ar.; κεράννῡμι and κεραννύω (Alcæ., Com.), fut. κερᾰ́σω, Att. κερῶ, perf. κέκρᾱκα, κέκρᾱμαι, etc., Omn.: ἐπῐκεράννῡμι, aor. 1 also ἐπέκρησα, Hom.; ἀνᾰκεράννῡμι, Hom., Ar.; συγκεράννῡμι, aor. 1 pass. also συνεκεράσθην, Omn. Att., Hdt.; μίγνῡμι, aor. 2 pass. ἐμίγην, fut. mid. smts. in pass. sense, etc., etc., also pres. μίσγω (not in Att. prose), c. acc. of the thing mixed, dat. of the other, Omn.; μετᾰμίγνῡμι and μεταμίσγω, Hom.; συμμίγνῡμι, h., Sapph., Pind., Æsch., Eur., Plat., Xen., Lys., Dem.; πᾰρᾰμίγνῡμι, Ar., Hdt.; ἐπῐμίγνῡμι, Pind.; ὑπομίγνῡμι, Plat.; ἀνᾰμίγνῡμι, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; κᾰτᾰμίσγομαι, mid., h.; κᾰτᾰμίγνῡμι, Arist., Xen., Dem.; φῡ́ρω, Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur., Plat. *Vid.* TO MINGLE, and SYN. 325.

To mix in with, ἐγκεράννῡμι, Hom., Plat.; ἐπεγκεράννῡμι, Plat.; ἐγκίρνημι, Alcæ., Pind.; ἐγκᾰτᾰμίγνῡμι, Isoc.

To mix first, προσυμμίγνῡμι, Hdt.

[*To mix again*, ἀναφυράω, Theoph.]

To mix, intrans. (as liquids mix), συντρέχω, fut. -δραμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δέδρομα and -δεδρᾰ́μηκα, c. dat., Soph.

To mix with (in society, in friendship, etc.), [μίγνῠμαι, pass., or (poet. and Ion.) μίσγομαι, c. dat., or ἐν c. dat., Hom.; προσμίγνυμι, c. dat., Trag., Xen.; in hostile signif., c. dat., or πρός c. acc., Thuc.]; συμμίγνῡμι, c. dat., or c. πρός and acc., Theogn., Eur., Hdt., Xen., Plat.; φῡ́ρομαι, pass., Plat.

One must mix, μικτέον, Plat.; συγκρᾰτέον, Plat.

Hard to mix, δύσμικτος, ον, Plat.; πάμμικτος, ον, Æsch.

MIXED, μικτός, ή, όν, Ar., Plat.; [μιγάς, ᾰ́δος, ὁ καὶ ἡ, Isoc.]

To be mixed, ὑποκίρναμαι, Arist.

To be mixed up and spoilt, φορῡ́νομαι, pass., Hom.

Newly mixed, νεοκράς, ᾱτος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

In a mixed manner, mixed with, etc., μίγδα, c. dat., Hom.; μῖγα, c. dat., Pind.; μίγδην, h., ἄμμῖγα, Soph.; ἀνᾰ́μιγδα, Soph.; ἀνάμῖγα, Soph.; σύμμῖγα, Hdt.; ἀνᾰμίξ, Hdt., Thuc.; φύρδην, Æsch., Xen.; μεμιγμένως, Arist.

MIXING, A, κρᾶσις, εως, ἡ, Æsch., Pind., Plat.; σύγκρασις, Eur., Thuc., Plat.; κᾰτᾰκέρᾰσις, ἡ, Arist.; μῖξις, εως, ἡ, Plat.; κῠ́κησις, εως, ἡ, Plat.

[*Not mixing*, ἀνεπίμικτος, ον, Strab.]

MIXTURE, A, κῠκεών, ῶνος, ὁ, acc. κυκεῶνα (shortened in Hom. κυκεῶ and κυκειῶ) (made of meal, cheese, wine, sometimes also with the addition of honey and drugs), Hom., h., Plat.; μετακέρασμα, ᾰτος, τό, Hipp.; [μῖγμα, τό, Anaxag.]

A thick mixture, ἀνᾰθόλωσις, εως, ἡ, Plat.

[*Without mixture of*, ἄμικτος, ον, c. gen., Plat.]

[MNEMONICS, τὰ μνημονικά, Arist.]

MOAN, MOANING, A, στόνος, ο, Hom., Æsch., Soph., Call.; στονᾰχή, ἡ, Hom., Pind., Soph., Eur.; μυγμός, ὁ, Hom.; στεναγμός, ὁ, Pind., Æsch., Soph., Plat.; στέναγμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur. *Vid.* GROAN.

MOAN, TO, στένω, only pres. and imperf. act., Hom., Trag.; στενάχω, only pres. and imperf. act., Hom., Trag.; στενᾰχίζω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Hes.; στενάζω, fut. στενάξω, only act., Trag., Dem.; μύζω, Æsch. *Vid.* TO GROAN.

MOAT, A, ὄρυγμα, ᾰτος, τό, Thuc.

MOB, A, πλῆθος, τό, Omn.; ὄχλος, ὁ, Omn. post Hom.; συρφετός, ὁ, Plat.; [ὅμῑλος, ὁ (rare in Att. prose), Hdt.]

I bore illustrious children, not to be classed among the mob, but the chiefs of the Phrygians, ἀριστεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα, οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως ἀλλ' ὑπερτάτους Φρυγῶν, Eur.; ἀριθμός is used too in this sense of a single person—*knowing that your son is not one of the common mob*, εἰδὼς μὲν οὐκ ἀριθμὸν . . . τὸν σὸν παῖδα, Eur.

[*Suited to the mob*, ὀχλικός, ή, όν, Plut.; *reviling the mob*, ὀχλολοίδορος, ον, Timon.; *of the nature of a mob*, ὀχλώδης, ες, Plat.]

[*A leader of the mob*, ὀχλαγωγός, ὁ, Joseph.; *a flatterer of the mob*, ὀχλοκόπος, ὁ, Polyb.]

[*Using mob-law*, χειροδίκης, ου, ὁ, Hes.]

[*To excite the mob to sedition*, ὀχλαγωγέω, Polyb.; *to court the mob*, ὀχλοκοπέω, Plut.]

[*Mob-rule, mobocracy*, ὀχλοκρατία, ἡ, Polyb.]

MOBILITY, εὐκῑνησία, ἡ, Artemon.

MOCK, TO, κερτομέω, no mid., though there is pass., Hom., Soph., Eur.; λωβεύω, only act., Hom.; ἐψιάομαι, mid., c. dat., Hom.; καθεψιάομαι, mid., c. gen., Hom.; κᾰτᾰγελάω, fut. -ᾰ́σω, c. gen., or c. dat., or c. acc., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Plat.; ἐγγελάω, c. dat., or c. acc., or c. κατά and gen., Soph., Eur.; ἐγκᾰτιλλώπτω, only act., c. dat., Æsch.; σκώπτω, c. acc. or c. prep. εἰς or πρός and acc., or sine cas., Eur., Ar., Hdt., Plat., Æschin.; παίζω, fut. παίξομαι, but aor. 1 ἔπαισα, c. πρός and acc., Eur., Plat.; κᾰτᾰπαίζω, c. gen., Ar.; προσπαίζω, c. acc., Plat.; χλευάζω, Ar., Dem.; διαχλευάζω, Dem.; ἐγχαίνω, only act., c. dat., Ar., ἐγχάσκω, only pres. act., c. dat., Ar.

MOCKER, A, γελαστής, οῦ, ὁ, Soph.; ἐγγελαστής, ὁ, Eur.; χλευαστής, οῦ, ὁ, Arist.; [μωκός, ὁ, Arist.]

A mocker (i. e., an imitator), fem. ἐπῐκοκκάστρια, ἡ, Ar.

MOCKERY, κερτομία, ἡ, usu. in pl., Hom.; κερτόμησις, εως, ἡ, Soph.; γέλως, ὁ, gen. -ωτος and -ω, dat. -ωτι and -ῳ, acc. -ωτα, -ων, and -ω, no pl., Omn.; κᾰτάγελως, ὁ, Æsch., Ar., Dem.; κᾰτᾰχήνη, ἡ, Ar.; λάσθη, ἡ, Dem.; χλευᾰσία, ἡ, Dem.; χλευασμός, ὁ, Dem.; μῶκος, ὁ, Poet. ap. Ath.

MOCKING, κερτόμιος, ον (never of persons) (Soph. has it, however, of the disposition), Hom., Soph.; so κέρτομος, ον, Hes., h., Eur., Hdt.

Speaking falsely and mocking, ψευδῆ λέγων τε καὶ μάτην ἐγκερτομῶν, Eur.

MODE, τρόπος, ὁ, Omn. post Hom.; προσθήκη (esp. a mode of doing any thing), ἡ, Dem. *Vid.* MANNER.

The mode of a proposition, πρόσθεσις, εως, ἡ, Arist.

MODEL, A, πᾰράδειγμα, ᾰτος, τό, Hdt., Plat., Isoc.; τῠ́πος, ὁ, Plat.

That the master ought to be able . . . concerning all other matters, himself to be so perfect a model (lit., to afford himself such a model) *that those formed on his model, and able to imitate him* . . ., δεῖν . . . τὸν διδάσκαλον . . . οἷόν τ' εἶναι . . . περὶ τῶν λοιπῶν τοιοῦτον αὑτὸν παράδειγμα παρασχεῖν, ὥστε τοὺς ἐκτυπωθέντας καὶ μιμήσασθαι δυναμένους . . ., Isoc.

MODEL, TO, ἐκτῠπόω, Plat., Xen.; [(metal, wax, etc.), μαλάσσω, Plat.]

[*To model after*, προσεικάζω, c. acc. et dat., Plat.]

[*Modeled after*, ἀντίμῑμος, ον, c. dat., Ar.]

MODELER, A, [(in clay or wax), πλάστης, ὁ, Plat.; fem. πλάστις, ιδος, Æl.]; (in wax), κηροπλάστης, ου, ὁ, Plat.

MODERATE (of persons only), σώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (also in Hom. σαόφρων), Omn.; σωφρονῐκός, ή, όν, Xen., Plat.; δῐ́καιος, α, ον, and ος, ον, Thuc.

Moderate people (i. e., neither very

good nor very bad), οἱ μεταξύ, Plat.; [*the moderate party*, οἱ διὰ μέσου, Thuc.]

Moderate (of persons and things), μέτριος, α, ον, and ος, ον, Hes., Omn. Att., Hdt.; ἐπιεικής, ές, Omn. Att.; μέσος, η, ον, Thuc., Xen., Plat.; σωφρονητικός, ή, όν, Xen.; σὕνεσταλμένος, η, ον (of a man's disposition or desires), Isoc.; οὐχ ὑπερβἄλών, Pind.

Moderate (of things only), εὔκρας, gen. εὐκρᾶτος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἔμμετρος, ον, Xen., Plat.; σύμμετρος, ον, Xen., Isoc.

To be moderate, σωφρονέω, only act., Trag., Xen., Plat., Dem.; σωφρονίζω, Eur.; μετριάζω, only act., Soph., Thuc., Plat., Dem.

[*To have moderate desires*, μετρίων δέομαι, Hdt.]

MODERATE, TO, κοιμίζω, Eur., Plat.; σωφρονίζω (esp. pride, etc.), Eur., Antipho, Dem.; συστέλλω, Plat.; μειόω, Xen.; μετριάζω, Plat.

[*To moderate* (intrans.), of weather, πραΰνομαι, Hdt.]

MODERATELY (with moderation, in a moderate degree, etc.), σωφρόνως (of people or their conduct), Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; σωφρονἴκῶς, Ar.; ἐπιεικῶς, Hdt.; μετρίως, Hdt., Thuc., Plat.; μέτριον and μέτρια, Thuc., Xen., Plat.; μέσως, Eur., Thuc., Isoc.; ἐμμέτρως, Plat.; ἡσύχως (of acting or thinking), Xen.

Speaking moderately, μετριολόγος, ον, Arist.

MODERATION, σωφροσὕνη, ἡ, also in Hom. σαοφροσύνη (of persons or their conduct), Hom., Theogn., Eur., Xen., Plat., Dem.; καιρός (not of persons, but esp. of actions, etc.), ὁ, Hes., Theogn., Pind., Æsch., Xen.; μέτρον, τό, Pind., Soph., Plat.; ἐπιείκεια (of persons or their actions), ἡ, Eur., Thuc., Isoc.; μετριότης, ητος, ἡ, Thuc., Xen., Plat.; ἡσὕχιότης, ητος, ἡ, Lys.; μεσότης, ητος, ἡ, Plat.; ἐμμετρία, ἡ, Plat.

[*Moderation in eating*, ὀλιγοσιτία, ἡ, Arist.; *in drinking*, ὀλιγοποσία, ἡ, Hipp.]

An act of moderation, σωφρόνημα, ᾰτος, τό, Xen.

Without moderation, contrary to moderation, καιροῦ πέρα, Æsch.; ὑπὲρ καιρόν, Xen.

To be a partner in moderation, συσσωφρονέω, Eur.

MODERATOR, A, σωφρονιστής, οῦ, ὁ, Thuc.; σωφρονιστήρ, ῆρος, ὁ, Plat.

MODERN, καινός, ή, όν, Omn. Att., Hdt. *Vid.* NEW.

MODEST, αἰδοῖος, α, ον, also in Plat. ος, ον, compar. -ότερος, superl. -έστατος, Hom., Pind., Æsch., Plat.; αἰδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.; αἰσχυντηλός, ή, όν, Plat., Arist.; αἰσχυντηρός, ά, όν, Plat.

Modest (i. e., not conceited, not boastful), ἄκομπος, ον, Æsch.; ἀκόμπαστος, ον, Æsch.; ἄτῦφος, ον, Plat.

Of modest countenance, μετωποσώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

MODESTLY, αἰδοίως, Hom.; σεσωφρονισμένως, Æsch.; αἰσχυντηλῶς, Plat.

MODESTY, αἰδώς, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Plat.; σεμνότης, ητος, ἡ, Eur.; σωφροσὕνη, ἡ, Plat.; τὸ αἰσχυντηλόν, Plat.

Modesty (i. e., absence of conceit), ἀτῦφία, ἡ, Menand.

MODIFY, TO, μετᾰβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* TO ALTER, TO MODERATE.

MODULATE, TO, ἁρμόζω (in Att. prose written ἁρμόττω), Pind., Plat.

MODULATION, ἁρμονία, ἡ, h., Pind., Æsch., Soph., Plat. *Vid.* TUNE, HARMONY.

MOIETY, ἥμἴσυ, τό, Omn. *Vid.* HALF.

MOIST, νότιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur.; ὑγρός, ά, όν, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; διερός, ά, όν, Pind., Æsch., Ap. Rh.; νοτερός, ά, όν, Soph., Eur., Plat.; [πάρυδρος, ον, Arist.] *Vid.* WET.

Rather moist, ὕφῦγρος, ον, Arist.

To be moist, ὑγρώσσω, only pres. act., Æsch.; πλᾰδάω, Ap. Rh.

MOISTEN, TO, βρέχω, also in pass., but not in mid., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat.; τέγγω, no perf. in any voice, Pind., Trag.; ὑγραίνω, Eur., Xen., Plat.; ἀφῦγραίνω, Arist.; νοτίζω, no mid., though there is pass., Æsch., Plat.; κᾰταστάζω, fut. -άξω, only act., Soph., Eur.; ἰκμαίνομαι, mid., no pass., Ap. Rh.; [ἀναδεύω, Theoph.]

To moisten beforehand, προϋγραίνω, Hipp.

To moisten too much, ὑπερυγραίνω, Hipp.

[*Much-moistened*, πολύβροχος, ον, Diosc.]

MOISTENING, ὑγροβόλος, ον, Eur.

MOISTURE, ἰκμάς, άδος, ἡ, Hom., Ar., Hdt.; ὑγρότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Plat.; νοτίς, ίδος, ἡ, Eur., Plat.; πλάδος, τό, Hipp.; ὑγρᾰσία, ἡ, Hipp.; ὑγρηδών, όνος, ἡ, Hipp.; ὕγρασμα, ᾰτος, τό, Hipp.; [νοτερόν, τό, Plat.]

Causing moisture, ἰκμαῖος, α, ον (epith. of Jupiter), Ap. Rh.

[*Without moisture*, ἄνικμος, ον, Arist.]

MOLE, A, σκάλοψ, οπος, ὁ, Ar.

MOLEST, TO, τᾰράσσω, fut. mid. sometimes in pass. sense, Omn.; ὀχλέω, Æsch., Soph., Hdt. *Vid.* TO TROUBLE.

MOLESTATION, τᾰρᾰχή, ἡ, Plat.

MOLLIFY, TO, πρᾱΰνω, Hes., h., Trag., Xen., Plat.; μᾰλάσσω, Soph., Eur.; μαλθάσσω, Æsch., Eur. *Vid.* TO APPEASE, TO SOFTEN.

[MOLLUSCA, μαλάκια, τά, Arist.]

[MOLOSSUS (in prosody), μολοσσός, ὁ, Gram.]

MOMENT (i. e., importance, q. v.), ῥοπή, ἡ, Xen., Isoc., Dem.

MOMENT, A—*having waited a moment*, διᾰλἴπὼν ἀκᾰρῆ (sc. χρόνον), Ar.

In a moment, ἐν ἀκαρεῖ χρόνου, Ar.

The vision passes away in a moment, βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον, Æsch. in chor.

Just for a moment, ὅσον ὅσον στἴλην, Ar.

[*At this very moment*, νῦν δή, τὸ νῦν δή, Plat.; νῦν γε, τὰ νῦν γε, Soph., Plat.; νυνί, Ar., Dem.]

At the moment when we were born, ἅμα γιγνόμενοι (we did so-and-so), Plat.

The moment summer began, τοῦ θέρους εὐθὺς ἀρχομένου, Thuc.

MOMENTARY, ὁ, ἡ, τὸ πᾰραυτίκα, Thuc., Xen.

MOMENTOUS, σπουδαῖος, α, ον, compar. -ότερος and -έστερος, Pind., Hdt., Isoc., Dem. *Vid.* IMPORTANT.

MONARCH, A, μόναρχος, and Ion. μούναρχος, ὁ, Theogn., Æsch., Hdt., Thuc., Isoc. *Vid.* KING.

An absolute monarch, παμβᾰσἴλεύς, ὁ, Arist.

MONARCHICAL (of or belonging to a monarch), μόναρχος, ον, Pind.; μοναρχἴκός, ή, όν, Plat.

MONARCHY, μοναρχία, ἡ, Trag., Xen., Plat., Isoc.

An absolute monarchy, παμβᾰσἴλεία, ἡ, Arist.

An hereditary monarchy, βᾰσἴλεία (opp. to τυραννίς), ἡ, Thuc.

[MONASTERY, μοναστήριον, τό, Eccl.; μάνδρα, ἡ, Eccl.]

MONEY, χρήματα, τά, Omn.; ἄργὔρος, ὁ, Soph., Eur.; δᾰπᾰ́νη, ἡ, Thuc.; ἀργὔρίδιον (speaking contemptuously), τό, Isoc. *Vid.* GOLD, SILVER, and SYN. 89.

Coined money, νόμισμα, ᾰτος, τό, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.

Coined gold, χρῡ́σιον, τό, Ar., Lys., Isæ.

Coined silver, ἀργὔ́ριον, τό, Omn. Att. prose.

The public money, τὸ κοινόν, Ar., Dem.

Small money (change), κέρματα, τά, Ar., Dem.

I had not the ready money, ἐμοὶ μὲν οὐκ ἔτυχε παρὸν ἀργύριον, Dem.; [οὐκ εἶχον τὸ παραυτίκα τἀργύριον καταβαλέσθαι, Luc.]

Without money, ἀνάργὔρος, ον, Plat., Lys.; ἄχρῡσος, ον, Plat.

Not consisting of money (punishment or reward), ἀποχρήμᾰτος, ον, Æsch.

Bought for money, ἀργῠρώνητος, ον, Æsch., Hdt., Dem.

To collect money, ἀργῠρολογέω, only act., sometimes c. acc. of those from whom, or c. ἐκ and gen., Thuc., Xen., Æschin.; ἀργὔρίζομαι, mid., no pass., Dinarch.

To make money, χρημᾰτίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, c. ἀπό or ἐκ and gen. of the means, Thuc., Plat., Isoc., Dinarch.; πλεονεκτέω, Isoc.

One must make money, χρημᾰτιστέον, Xen.

Money making, πλεονεξία, ἡ, Isoc.

To work for money, do any thing for money, ἐργολᾰβέω, only act., Dem., Æschin.

Songs aiming at getting money, ἀοιδαὶ ἀργυρωθεῖσαι, Pind.

Rewarded with money, ἀργυρωθείς, εῖσα, έν, Pind.

To turn into money, sell for money, ἐξαργὔρόω, Hdt.; ἐξαργὔρίζω (neither in pass.), Thuc., Isæ., Dem.

Money-making, adj., χρημᾰτιστἴκός, ή, όν, Plat.; χρηματοποιός, όν, Ar., Xen.

The collecting of money, ἀργῠρολογία, ἡ, Xen.

A collector of money, ἀργυρολόγος, ὁ, also as adj. ος, ον, Ar., Thuc.

MONEY-CHANGER, A, λἴτροσκόπος, ὁ, Soph.; ἀργὔρᾰμοιβός, ὁ, Plat., Theoc.; [κολλυβιστής, οῦ, ὁ, Lys.; τραπεζίτης, ου, ὁ, Lys., Dem.]

The trade of a money-changer, ἡ νομισματοπωλἴκή, Plat.

MONITOR, A, εἰσηγητής, οῦ, ὁ, Thuc., Æschin.

[MONK, μονᾰχός, ὁ, Anth.; μοναστής, οῦ, ὁ, Eccl.]

MONKEY, A, πἴθων, ωνος, ὁ, Pind.; πίθηκος, ὁ, Archil., Æsop, Ar., Plat., Æschin.

A long-tailed monkey, κῆβος, ὁ, Arist.

Like a monkey, πἴθηκοειδής, ές, Arist.; πἴθηκώδης, ες, Arist.

To eat monkeys, πἴθηκοφᾰγέω, only act., Hdt.

To behave like a monkey, play monkey tricks, πἴθηκίζω, Ar.; ὑποπἴθηκίζω, Ar.

A playing of monkey tricks, πιθηκισμός, ὁ, Ar.

[MONOCHORD, μονόχορδον, τό, Arist. Quint.]

MONODY, A, μονῳδία, ἡ, Ar., Plat.

To sing a monody, μονῳδέω, Ar.

[MONOLITHAL, μονόλιθος, ον, Hdt.]

[MONOMETER, A, μονόμετρος, ὁ, Gram.]

MONOPOLY, μονοπωλία, ἡ, Arist.

A right of monopoly, μονοπώλιον, τό, Hyperid.

[MONOSTROPHIC, μονοστροφικός, ή, όν, Gram.]

MONOSYLLABIC, μονοσύλλἄβος, ον, Anth.

MONOTONOUS, μονόφωνος, ον, Theoph.

[MONOTONOUSLY, μονοτόνως, Longin.]

[MONOTONY, μονοτονία, ἡ, Quintil.]

MONSTER, A, πέλωρ, τό, only nom. and acc., Hom., h., Ap. Rh.; πέλωρον, τό, Hom., Hes., Ap. Rh.; τέρας, ἄτος, Ep. -αος, τό, nom. pl. τέρᾰτᾰ, Ep. τέρᾰᾰ and τέρᾱ, gen. τεράων, τερέων, and τερῶν (only used by Trag. in nom. and acc. sing.), Omn. poet., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; κνώδᾰλον, τό, Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; θρέμμα, ἄτος, τό, Æsch., Soph.; θήρ, θηρός, ὁ, Trag.; θηρεία βία, Soph.; δεῖμα, ἄτος, τό, Eur.; φάσμα, ἄτος, τό, Soph.

A sea monster, κῆτος, τό, Hom., Eur., Hdt.

A devouring monster, φάλαινα, ἡ, Ar.

Of or *belonging to monsters*, κήτειος, α, ον, Mosch.

Full of sea monsters, πολῠκήτης, ες, Theoc.

MONSTROUS, ἀλλόκοτος, ον, Ar., Thuc., Plat.; τεράστειος and τεράστιος, α, ον, and ος, ον, Theoph.; [πελώριος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Pind. (rare in Trag.), and late prose: πέλωρος, α, ον, and ος, ον, Hom., h., Hes.] *Vid.* WONDERFUL, EXTRAORDINARY.

MONSTROUSLY, ἀλλοκότως, Plat.

MONTH, μήν, μηνός, ὁ, Hom., Soph., Hdt., Thuc., etc.; μείς, μηνός, ὁ (Ion. for μήν, LIDD. and SCOTT), Hom., Hes., Pind., Hdt., Plat.; σελήνη, ἡ, Eur. The names of the months were, at Athens, Ἑκᾰτομβαιών, ῶνος, ὁ (this began the Attic year about the middle of July, lasting, of course, to the middle of August, and consisted of 30 days); Μετᾰγειτνιών (of 29 days); Βοηδρομιών (30 days); Πυᾰνεψιών (29 days); Μαιμακτηριών (30 days); Ποσειδεών (29 days)—this was also repeated as an intercalary month every second year; Γαμηλιών (30 days); Ἀνθεστηριών (29 days); Ἐλᾰφηβολιών (30 days); Μουνῠχιών (29 days); Θαργηλιών (30 days); Σκῐροφοριών or Σκιῤῥοφοριών (29 days).

The beginning of the month, νεομηνία (contr. νουμηνία), ἡ, Pind., Ar., Thuc., Xen., Dem.; Hom. and Hes. divide the month into two portions—*the first half of the month*, μὴν ἱστᾰμενος, *the last half*, μὴν φθίνων (οντος); but among the Athenians the month was divided into three parts—*the first part of the month*, μὴν ἱστᾰμενος, or μὴν ἀρχόμενος, or μὴν εἰσιών (όντος), *the second*, μὴν μεσῶν (οῦντος), *the third*, μὴν φθίνων (οντος); *the second day of the month* was δευτέρα (sc. ἡμέρα) ἱσταμένου, etc.; *the twentieth day* of the month was εἰκάς (άδος, ἡ); and *the twenty-first* sometimes was called πρώτη ἐπὶ εἰκάδι, or was reckoned backward from the last day of the month, and called ἐνάτη or δεκάτη φθίνοντος, according as the month had 29 or 30 days; so Thuc. has "*On the twenty-seventh day of Artemisium*" (a Spartan month answering to Ἐλαφηβολιών), Ἀρτεμισίου μηνὸς τετάρτῃ φθίνοντος; *the last day of the month* was called ἕνη καὶ νέα, Ar., Dem.

Of three months, lasting three months, etc., τρῐμηνος, ον, Soph., Hdt., Æschin.

Of four months, etc., τετρᾰμηνος, ον, Thuc.

Of six months, ἕκμηνος, ον, Soph., Plat., Arist.

Of eight months, eight months old, in the eighth month, etc., ὀκτᾰμηνος, ον, Xen.

Of nine months, etc., ἐννεᾰμηνος, ον, Hdt.

Of ten months, etc., δεκᾰμηνος, ον, Xen., Theoc.

Of twelve months, etc., δωδεκᾰμηνος, ον, and poet. δυωδεκᾰμηνος, ον, Hes., Pind.

Lasting through all months, πάμμηνος, ον, Soph.

As many months old as, ὁποσᾰμηνος, ον, Hipp.

MONTHLY, μηνιαῖος, α, ον, Æsch.; ἔμμηνος, ον (also lasting a month), Soph., Plat.; [adv., ὅσοι μῆνες, Hom.; κατὰ μῆνα, Ar., Dem.; κατὰ μῆνα ἕκαστον or κατὰ μῆνας, Plat.; ἑκάστου μηνός, Plat.; τοῦ μηνὸς ἑκάστου, Ar.; τοῦ μηνός, Ar., Xen.]

[*Interest a drachma per mina monthly* or *per month*, τόκον δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς, Æschin.]

Monthly sacrifices, ἐπῐμήνια, τά, Hdt.

MONUMENT, A, μνῆμα, ἄτος, τό, Omn.; μνημεῖον, τό, Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; ἐπίστημα, ἄτος, τό, Plat.

To raise a monument of song to your country, σεῦ πάτρα . . . ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον (for Μουσεῖον), Pind.

A monument of the marriage of the Nereid (Thetis), ἑρμήνευμα Νηρῆδος γάμων, Eur.

MOOD (i. e., disposition, q. v.), ὀργή, ἡ, Omn. post Hom.; νόος, νοῦς, ὁ, Omn.

[*Mood* (of a verb), ἔγκλισις, εως, ἡ, Theodos.; *the indicative mood*, ἡ ὁριστική (sc. ἔγκλισις), Gram.; *the imperative mood*, ἡ προστακτική, Gram., and τὸ προστακτικόν, Diog. L.; *the optative mood*, ἡ εὐκτική and τὸ εὐκτικόν, Gram.; *the subjunctive*, ἡ ὑποτακτική and τὸ ὑποτακτικόν, Gram.; *the infinitive*, ἡ ἀπαρέμφατος, Gram.]

MOODY, δύσοργος, ον, Soph.

MOON, THE, μήνη, ἡ, Hom., Hes., Pind., Æsch.; σελήνη, ἡ, Omn.; σεληναία (only once in chor. in Trag.), ἡ, Emped., Eur., Ar.; Ἱλάειρα, ἡ, Emped.; μηνάς, άδος, ἡ, Eur.; νυκτὸς ὀφθαλμός, ὁ, Pind., Æsch.; νυκτὸς ὄμμα (ἄτος, τό), Æsch.; νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφᾰρον, Eur.

The full moon, ἡ πανσέληνος, Æsch., Soph., Hdt., Æschin.

The new moon, or *the time of new moon*, νεομηνία, contr. νουμηνία, ἡ, Pind., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

[*Used at the new moon*, νουμήνιος, ον, Luc.]

[*One who celebrates the new moon*, νουμηνιαστής, ὁ, Lys.]

Of or *belonging to the full moon*, or *at the full moon* (of time, evenings, etc.), διχόμηνος, ον, h.; διχόμηνις, ἴδος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Ap. Rh.; πανσέληνος, ον, Omn. Att., Hdt.

A golden tablet round as the full moon, χρῦσις πανσέληνος, Hermip.

MOONLESS, σκοτομήνιος, ον, Hom.; ἀσέληνος, ον, Anac., Thuc.

MOONLIGHT, adj., σεληναῖος (epith. of night), α, ον, Orac. ap. Hdt.

MOOR, A, ἕλος, τό, Hom., Hdt., Thuc., Ap. Rh.

MOOR, TO, ὁρμίζω, often used in mid., c. εἰς or πρός and acc. of the place where, or c. adv. of place (e. g., οἴκᾰδε), Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* To ANCHOR.

[*To moor in front of*, προορμίζω (ναῦν) πρό, c. gen., Thuc.]

MOORED, TO BE, ὁρμέω, and in mid. sometimes c. εἰς and acc. or c. πρός and dat., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ὁρμίζομαι ἐν, παρά or ὑπό c. dat., Xen.

MOORING-STONES, εὐναί, αἱ, Hom., Hes.; λογγᾰσια, τά, Æsch.; λίθος εὐναίης, Ap. Rh. *Vid.* ANCHOR.

MOP, A, κόρημα, ἄτος, τό, Ar.

[MOPE, TO, μακκοάω, Ar.; *moping*, μεμακκοηκώς, Ar.]

MORAL, δίκαιος, α, ον, and ος, ον, Omn.

Belonging to, concerning morals, ἠθικός, ή, όν, Arist.

MORALITY (moral character), ἦθος, τό, Plat., Arist.

MORBID, νοσερός, ά, όν, Eur. *Vid.* DISEASED.

MORE, adj., πλείων and πλέων, ον, Omn.; ὑπέρτερος, α, ον, Soph. *Vid.* MANY.

Many times more, πολλᾰπλάσιος, α, ον, and ος, ον, c. ἤ or ἤπερ, sometimes c. gen., Hdt., Thuc., Plat., Isoc., Antipho; [*infinitely more than*, μυριοπλασίων, ον, followed by gen., or ἤ, Xen.]

More, adv., πλέον or πλεῖον, Omn.; πλεῖν, Ar.; ἐπὶ πλέον, Hdt.; ἐς πλέον, Soph.; ἐπὶ πλείω, Soph.; μᾶλλον, Omn.; also μάλιστα, c. gen. or c. ἤ, Eur., Ap. Rh.; μᾶσσον, and pl. μάσσω, Æsch.; μειζόνως, Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; περιώσιον, c. gen., h., Pind.; πέρᾱ, sine cas. or c. gen., Soph., Eur., Thuc., Isæ., Dem.; also compar. περαιτέρω, Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc.; περισσά or -ττά, Plat.; εἰς ὑπερβολήν, c. gen., Eur., Dem.; ὑπέρτερον, Soph.; ὑπέρ, c. acc., Xen.; διαφερόντως, c. gen., Xen., Plat.; κρεισσόνως, Antipho. *Vid.* MANY, MUCH.

[*To demand more* (pay), προσαιτέω (μισθόν), Xen.]

Much more—it is difficult (to do so and so) *in peace, much more in an enemy's country*, etc., χαλεπὸν καὶ ἐν εἰρήνῃ . . . ἤ που δὴ ἐν πολεμίᾳ, κ. τ. λ., Thuc.

[*Neither more nor less*, οὔτε μεῖζον, οὔτε ἔλαττον, Hdt.; (*be the same*) *more or less*, καὶ πλεῖον ἔτι τούτου καὶ ἔλασσον, Hdt.; *but what is more*, τὸ δὲ πλέον (πλεῖον), Hdt.; *what more?* (= of what use?), τί πλέον; *more and more*, μᾶλλον μᾶλλον, Att.; ἐπὶ πλέον (πλεῖον), Hdt.; *nothing more than others*, οὐδὲν περιττότερον τῶν ἄλλων, Plat.]

[*More than*, παρά, c. acc., as *to labor more than the rest*, παρὰ τοὺς ἄλλους πονέω, Hdt.]

And because of the storm it was impossible to sail at all, much more to take up the men, διὰ τὸν χειμῶνα οὐδὲ πλεῖν, μὴ ὅτι ἀναιρεῖσθαι τοὺς ἄνδρας δυνατὸν ἦν, Xen.

No more, οὐκέτι, Omn.; μηκέτι, Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen.

[*By how much more . . ., by so much*

more, ὅσῳ . . . , τοσούτῳ or τόσῳ, usu. with comparatives, Xen.]

To grasp at more, to have more, πλεονεκτέω, fut. -ήσω and -ήσομαι, sine cas. or c. gen. rei, or c. gen. pers. dat. rei, Xen., Plat., Dem.

If they be in summer, the leader ought to be seen to be exposed to more of the heat, and if they be in winter, of cold, ἢν μὲν ἐν θέρει ὦσι, τὸν ἄρχοντα δεῖ τοῦ ἡλίου πλεονεκτοῦντα φανερὸν εἶναι, ἢν δὲ ἐν τῷ χειμῶνι, τοῦ ψύχους, Xen.

One must (not) *grasp at more*, (οὐ) πλεονεκτητέον, Plat.

One who grasps at more, πλεονέκτης, ου, ὁ, sometimes as adj. with superlative πλεονεκτίστατος, Hdt., Thuc., Xen.

MOREOVER, αὖ, never the first word in a sentence, Hom., Soph., Thuc.; πρὸς τούτοις, Hom., Hdt.; τοίνῡν, never the first word in a sentence, Soph., Plat.; ἔτι, Æsch., Soph., Plat., Xen., Dem.; προσέτι, Dem.; πρός, Dem.

MORNING, ἠοίη, ἡ, Hom.; ἠρῐγένεια, ἡ, Hom., Theoc.; ἠρῐγενής, ές, Ap. Rh.; Ἠώς, ἡ, gen. Ἠόος, Ἠοῦς, etc. (though even Hom. never has the uncontracted forms), Att. Ἕως, gen. Ἕω, etc. (Eur. has Ἑώς once in chor.), Omn.

Morning, in the morning, etc., adj., ἠοῖος, α, ον, Hom.; ἠῷος, α, ον, Hes., h.; ἑῷος, α, ον, Trag.; ἑώϊος, α, ον, Ap. Rh.; ἑωθῐνός, ή, όν, Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen.

In the morning, adv., ἠῶθεν, Hom.; ἦρι, usu. c. μάλα, Hom., Ap. Rh.; ἕωθεν, Ar., Xen., Plat.; ἐξ ἑωθῐνοῦ, Ar., Xen.; [τὸ ὄρθριον, Hdt.; πρωῒ ἔτι τῆς ἡμέρας, Hdt.]

Very early in the morning, ἠῶθι πρό, Hom.

Toward morning, adj., ὑπηοῖος, α, ον, Hom., Ap. Rh.

Toward morning, adv., τὸ προσηῷον, Dor. ποταῷον, Theoc.; τὸ πρόςορθρον, Theoc.

[*The morning twilight*, ἡ ἀμφιλύκη νύξ, Hom.]

Good morning, Ion, τὸν Ἴωνα χαίρειν, Plat.

MOROSE, τρᾱχύς, εῖα, ύ, Sol., Pind., Æsch., Plat.; στῠγνός, ή, όν, Æsch., Eur., Xen.; ἀπροσήγορος, ον, Soph.; ἀπροσόμῑλος, ον, Soph.; δῠσάρεστος, ον, Eur., Xen., Isoc.; δύσκολος, ον, Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; βᾰρύς, εῖα, ύ, Soph.; χᾰλεπός, ή, όν, Ar., Xen., Isoc.; μέρμερος, ον, Plat.

MOROSELY, δυσκόλως, Xen., Isoc., Dem.

MOROSENESS, χᾰλεπότης, ητος, ἡ, Plat., Isoc.

MORROW, THE, αὔριον, τό, often also ἡ (sc. ἡμέρα), no other case except nom. and acc., Omn.; ἐσαύριον or εἰσαύριον, Eur., Ar.

MORSEL, A, ἄκολος, ὁ, Hom.; ψωμός, ὁ, Hom., Xen.; ψώμισμα, ατος, τό, Arist.; ἀκᾰρές, and ἀκᾰρῆ neut., no other case, being the acc. of ἀκᾰρής, "too small to be cut," Ar.

MORTAL, βρότεος (only of men), α, ον, Hom., h., Pind., Æsch.; βρότειος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur.; βροτήσιος, α, ον, Hes., Alcman, Pind., Eur.; βροτός, όν, Pind.; θνητός, ή, όν, and ός, όν, Omn.; κατᾰθνητος, ον, Hom., h.; θνητογενής, ές, Soph., Eur.; ἡμέριος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; ἐφημέριος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Ar.; θνητοειδής, ές, Plat. *Vid.* SYN. 74.

Mortal (of a wound), καίριος, α, ον, Æsch., Eur., Hdt., Xen.; θᾰνᾰσῐμος, ον, Eur.; μορτός, όν, Call.

MORTAL, A, βροτός, ὁ, but once ἡ in Hom., Omn. poet., Hdt.

Mortals, ἐφήμεροι, οἱ, Pind., Æsch.

MORTALITY — *and this caused the greatest mortality*, καὶ τὸν πλεῖστον φθόρον τοῦτο ἐποίει, Thuc.

MORTALLY, καιρίως, Æsch.; θᾰνᾰσίμως, Antipho.

MORTAR, τέλμα, ατος, τό, Hdt.

MORTAR, A, ὅλμος, ὁ, Hes.; ἴγδις, εως, ἡ, Solon; ἴγδη, ἡ, Hipp.; θυεία, ἡ, Ar.

A stand for a mortar, ὑφόλμιον, τό, Ar.

[*One who makes mortars*, ὁλμοποιός, ὁ, Arist.]

[*Mortar* (as military engine), of course no precise term; nearest, perhaps, παλίντονα, τά, sending stones like bombs, opposed to εὐθύτονα, τά, shooting point blank, Math.]

MORTGAGE, A, ἀποτίμημα, ατος, τό, Isæ., Dem.; [indicated by the Greeks by a stone slab set up on the property, ὅρος, or pl. ὅροι, Dem.; *to take a mortgage on a house*, ὅρον, ὅρους τίθημι (infin. τιθέναι), ἐφίστημι (fut. -στήσω, 1 aor. -έστησα) ἐπὶ τῆς οἰκίας or τὴν οἰκίαν, Dem.; *to pay off, remove a mortgage*, ἀναιρέω (aor. 2 -εῖλον), ἀφαιρέω ὅρον or ὅρους, Oratt.]

MORTGAGE, TO, ἀποτιμάω, act. "to borrow on mortgage," mid. "to lend on mortgage," pass. of the property mortgaged, sometimes c. gen. of the price, sometimes c. πρός and acc., Dem.; ὑποτίθημι, aor. 1 act. -έθηκα, in mid. "to lend on mortgage," "have mortgaged to one," Dem.

To borrow on mortgage of landed property, ἐγγείων τόκων δανείζομαι (mid.), Dem.

To mortgage farther, προσορίζομαι, mid., no pass., c. gen. of the price, Dem.

MORTGAGED, ὑπώβολος, ον, Pherecr.

Not mortgaged, ἄστικτος, ον, Lys.

[*Having one's house mortgaged to the amount of* 2000 *drachms*, δισχιλίων ὡρισμένος τὴν οἰκίαν, Dem.]

Tables set up on a mortgaged property to serve as a memorial of the debt, ὅροι, οἱ, Isæ., Dem.

MORTGAGEE, A, ὁ θέμενος, Plat.

MORTGAGER, A, ὁ θείς, gen. θέντος, Plat.

One who has mortgaged all his property, στιγμᾰτίας, ου, ὁ, Cratin.

MORTGAGING, A, ἀποτίμησις, εως, ἡ, Dem.

MORTIFICATION (of a wound, wounded limb, etc.), σηπεδών, όνος, ἡ, Hipp.; σφάκελος, ὁ, Hipp.

Mortification (i. e., vexation, q. v.), ἀχθηδών, όνος, ἡ, Æsch., Thuc.

MORTIFY, TO, intrans. (of a wound, etc.), σήπομαι, pass., esp. in aor. 2 ἐσάπην, and 2d perf. σέσηπα, Hdt., Plat.; ἀποσήπομαι, Xen.; σφακελίζω, Hdt.

To mortify (i. e., to vex, to annoy, q. v.), λῡπέω, Omn. post Hom.

MOSS, μνῐον, τό, Nicander.

Moss growing on trees, ὕπνον, τό, Theoph.

MOSSY, μνιόεις, εσσα, εν, Ap. Rh.; [μνιᾰρός, ά, όν, Anth.]

MOST, πλεῖστος, η, ον, Omn.

Most, adv., πλεῖστον and πλεῖστα, often in Att. τὸ πλεῖστον, τὰ πλεῖστα, Omn.; μάλιστα (often added to superl. by poet., as ἔχθιστος μάλιστα, etc.), Omn.; τὰ πρῶτα, Eur.

I prove that the Mitylenæans have injured you the most that ever one city did, ἀποφαίνω Μιτυληναίους μάλιστα δὴ μίαν πόλιν ἠδικηκότας ὑμᾶς, Thuc.

Hercules has married the most women that ever one man did, πλείστας ἀνὴρ εἷς Ἡρακλῆς ἔγημε δή, Soph.

Fifty at most, πεντήκοντα μάλιστα, Thuc., etc.

Three talents at most, μάλιστα τρία τάλαντα, Dem.

As well affected to your democracy as the most friendly to it, εὔνους τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ τοῖς μάλισθ' ὁμοίως, Dem.

MOSTLY, *for the most part*, τὰ μάλιστα, ἐς τὰ μάλιστα, ἐς μάλιστα, Hdt.; τὸ πλέον, Hdt.; τὰ πολλά, Xen.; ὡς ἐπὶ πολύ, Hdt.; ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, Xen.; ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος, Plat.

MOTE, A (in a sunbeam), ἐπηλίς, ίδος, ἡ, Soph.; ξύσματα, τά, pl., Arist.

MOTH, A, σής, ὁ, gen. σεός, and in Menand. σητός, Pind., Ar., Menand.; πῡραύστης, ου, ὁ, Æsch.; τρῐχόβρως, ωτος, ὁ, Ar.

MOTHER, A, μαῖα, ἡ (usually, and in Hom. always, a term of endearment to one who is not really one's mother), Hom., Trag.; τοκάς, άδος, ἡ, Hom., Eur.; μήτηρ, έρος, contr. (as always in Att. *prose*) μητρός, acc. sing. and pl. never contracted, dat. pl. μητράσι, Omn.; γενέτειρα, ἡ, Pind., Eur.; βοῦς, gen. βοός (even of a woman), ἡ, Pind.; τεκνογόνος, ἡ, Æsch.; παιδοτρόφος, ἡ, Eur.; παιδουργία, ἡ, Soph.; μητρῷον δέμας, τό, only nom. and acc., Eur.; μητρῴα ἄρουρα, ἡ, Soph.; γεννήτειρα, ἡ, Plat.; μαμμία, ἡ (used by a child calling its mother), Ar.; μάμμα, ἡ, Pherecr.

Mother (applied to a country), μητρόπολις, εως, ἡ, Soph.; μαῖα, ἡ, Soph.

Having lately become a mother, νεοτόκος, ον, Eur.

Mother of all things, παμμήτειρα, ἡ, h.; παμμήτωρ, ορος (used also by Soph. -μητήρ), ἡ, Æsch., Soph.

Never having been a mother, ἀνειλείθυια, ἡ, Eur.

A common mother (of two children), συγγενέτειρα, ἡ, Eur.

An aged or ancient mother, πᾰλαιομήτωρ, ορος, ἡ, Eur.; προμήτωρ, ορος, ἡ, Eur.

A cruel mother, δυσμήτωρ, ορος, ἡ, Æsch.; μήτηρ ἀμήτωρ, Soph.

An unhappy mother, δυσμήτηρ, έρος, ἡ, Hom.

An unhappy mother of a noble son, δῠσᾰριστοτόκεια, ἡ, Hom.

Unhappy in being a mother, αἰνοτόκεια, ἡ, Mosch.

The mother state, the mother city, μητρόπολις, εως, ἡ, Pind., Soph., Hdt., Thuc., Xen.

[*Mother earth*, μαῖα γαῖα, ἡ, Æsch.; γῆ μήτηρ, ἡ, Æsch.]

A step-mother, ἐκῡρά, ἡ, Hom.; μητρυιά, ἡ, Hom., Hes., Eur., Hdt., Lys., Isæ.

A mother-in-law, πενθερά, ἡ, Dem.

On the mother's side, from one's mother, etc., μητρόθε or -θεν, Hom., Trag., Ar.

Any relation on the mother's side, μήτρως, gen. ωος and ω, Hom., Pind., Hdt.

A mother's father, μητροπᾰτωρ, ορος, ὁ, Hom., Hdt.

A mother's mother, μητρομήτωρ, ορος, ἡ, Pind.

A mother's sister, μητροκᾰσιγνήτη, ἡ, Æsch.

A mother's brother, μητρᾰδελφεός, ὁ, Pind.

Of or *belonging to a mother, motherly*, μητρώιος, Hom. contr. μητρῷος, ᾱ, ον, Trag., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; μητρῐκός, ή, όν, Arist.

Tending mothers, μητροπόλος, ἡ (epith. of Ilithyia), Pind.

Received by the mother, μητρόδοκος, ον, Pind.

Born of the same mother, ὁμογάστριος, ον, sometimes c. gen. of one's brethren, etc., Hom.; ὁμομήτριος, α, ον, Ar., Hdt., Plat., Xen.; ὁμομήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Orph. ap. Plat.

Born of a mean mother, 'ᾰμήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

Slaying one's mother, μητροφόνος, η, ον, and ος, ον, Æsch.; μητροκτόνος, ον, Æsch., Eur.

One who slays his mother, μητρᾰλοίας, ου, ὁ, Æsch., Plat., Lys.; μητροφόντης, ου, ὁ, Eur.

To slay one's mother, μητροκτονέω, Æsch., Eur.

Given to Hector to be his wife and the mother of his children, δάμαρ δοθεῖσα παιδοποιὸς Ἕκτορι, Eur.

To be full of mother (of old wine), λεπράω, Ar.

Mother of pearl, βέρβερι, εος, τό, Ath.; ὄστρᾰκον, τό, in pl., Philo.

MOTHERLESS, μονομήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; 'ᾰμήτωρ, ὁ καὶ ἡ, Hdt.

MOTHERLY, see above.

[*Motherly* (adv.), *in a motherly way*, μητρικῶς, Dion. H.]

MOTION, κῑνηθμός, ὁ, Pind.; κίνησις, εως, ἡ, Plat.; κίνημα, ᾰτος, τό, Arist.; μετᾰκίνημα, ατος, τό, Hipp.

Quick motion, ἐρωή, ἡ (of any thing, but esp. of any weapon thrown, etc.), Hom., Ap. Rh.; ἀϊκή, ἡ, Hom.; ῥῑπή, ἡ (usu. of things thrown, of winds, waves, wings, etc., but sometimes also of men, etc.), Omn. poet.; μαρμᾰρῠγή, ἡ (esp. of any twinkling motion), Hom., h.; 'ᾰμᾰρῠγή, ἡ, h., Ap. Rh.; ῥόμβος, ὁ, Pind.; 'ᾰμιλλα, ἡ, Æsch.; 'ᾰμᾰρυγμα, ᾰτος, τό, Ap. Rh., Theoc.

A sliding, noiseless motion (of oars, etc.), πᾰρᾰγωγή, ἡ, Xen.

A constant motion, σάλευσις, εως, ἡ, Arist.

Perpetual motion, τὸ ἀεικίνητον, Philo.

[*To put in motion*, παρορμάω, Xen.; ἀναπάλλω, Eur., also ἀμπ., Ar.] *Vid.* TO MOVE.

MOTION, A (made in any assembly), εἰσήγημα, ᾰτος, τό, Æschin.

MOTIONLESS, 'ᾰκίνητος, ον, Hes., Pind., Soph.; ἐλῑνύων, ουσα, ον (sometimes of things incapable of motion), Pind.

In a motionless manner, 'ᾰκῑνήτως, Isoc. *Vid.* IMMOVABLY.

A being motionless, ἀκινησία, ἡ, Arist.

MOTIVE, A, προαίρεσις, εως, ἡ, Dem.

[MOTLEY—*to put on* or *wear motley*, ἄνθινα ἐνδύνω (fut. -δύσω, aor. 1 -έδυσα), Diog. L.]

MOTTLED, ποικῐλος, η, ον, Hom., Eur.; κατάστικτος, ον, Soph., Eur.; ποικῐλόστικτος, ον, Arist. *Vid.* DAPPLED.

MOULD or MOULDINESS, ἄζα, ἡ, Hom., Theoc.; εὐρώς, ῶτος, ὁ, Theogn., Simon., Eur., Plat.; λάπη, ἡ, Æsch.

MOULD, A (for bread, cakes, etc.), πλᾰθᾰνον, τό, Theoc.

MOULD, TO, πλάσσω, fut. πλᾰσω, Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; 'ᾰνᾰπλάσσω, Plat.; μεταπλάσσω, Plat.; χαλκεύω, Pind.; ὀργάζω (of clay), Soph., Ar., Plat.; τῠπόω, Plat.; ἐκμάσσω, fut. -ξω, Plat.

To mould (a man) *to one's will*, ἐπῐχαλκεύω, Ar.

MOULDED (made in a mould), πλαστός, ή, όν, Hes., Plat.; ἔγχῠτος, ον, Hipp., Menand.

Easy to be moulded (lit. or metaph.), εὔπλαστος, ον, Plat., Arist.

Well moulded, πλαστῐκός, ή, όν, Plat.

MOULDER, A, πλαστής, οῦ, ὁ, Plat., Anth.

MOULDER, TO, μῠδάω, only act., Soph.

MOULDERING (mouldy-looking), εὐρώεις, εσσα, εν, Hom., Hes., Soph.; μῠδᾰλέος, α, ον, Ap. Rh.

MOULDING, A (a wavy moulding), κῦμα, ᾰτος, τό, Æsch.

MOULDING, A, τῠπωσις, εως, ἡ, Theoph.; πλάσις, εως, ἡ, Emped.

Skillful in moulding, πλαστῐκός, ή, όν, Plat., Xen.

MOULT, TO, πτεροῤῥοέω and πτεροῤῥυέω, only act., Ar., Plat.; of the feathers which are shed in moulting, ἐκρέω, fut. -ρεύσομαι, perf. -ερῤύηκα, Ar.

MOUND, A, 'ᾰκρα, ἡ, Hom., Eur.; κολώνη, ἡ, Hom., Soph.; κολωνός, ὁ, Hom., Xen.; ἕρμα, ᾰτος, τό, Soph.; χῶμα, ᾰτος, τό, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ὄχθος, ὁ, Æsch., Xen.; ἀκτή, ἡ, Æsch., Soph.; χόος, contr. χοῦς, ὁ, Hdt., Thuc.; 'ᾰνᾰβολή, ἡ, Xen.; γῆ ἀμβολάς (άδος), ἡ, Xen.

To raise a mound, χώννῡμι, c. acc. of what is raised, sometimes sine cas., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; συγχώννυμι and συγχόω, Hdt., Xen.; διαχώννυμι and -χόω, Hdt.; ἐκχώννυμι, Hdt.

To raise a mound against, προσχώννῡμι, and in imperf. pass. προσεχούμην (of the wall against which the mound was raised), Thuc.

[*A mound raised against a place*, πρόσχωσις, εως, ἡ, Thuc.]

The raising of a mound, χῶσις, εως, ἡ, Thuc.

MOUNT, A, *vid.* MOUNTAIN.

MOUNT, TO, βαίνω, only in aor. 1 mid. ἐβησάμην, Hom.; 'ᾰνᾰβαίνω, fut. mid. 'ᾰνᾰβήσομαι, aor. 1 mid. ἀνεβησάμην, aor. 2 act. ἀνέβην, perf. ἀναβέβηκα, fut. 1 and aor. 1 act. never used in intrans. sense, Hom., Hdt., Xen., Plat.; ἐμβαίνω, perf. part. often ἐμβεβαώς, υῖα, ός, gen. ῶτος, etc., c. dat., or c. acc., or c. ἐν and dat., or c. εἰς and acc., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Lys.; εἰςᾰνᾰβαίνω, Hom.; 'ῠπερβαίνω, aor. 2 3d sing. subj. poet. (not Att.) ὑπερβήῃ, c. acc. or c. gen., Hom., Eur., Hdt., Thuc.; ἐπῐβαίνω (Hom. uses ἐπεβησόμην as aor. mid., not ἐπεβησάμην), oftenest c. gen., also c. dat. (the usage of Thuc.) and c. acc., Hom., Hes., Hdt., Thuc.; ἐπᾰνᾰβαίνω, Ar., Hdt., Xen.; προςᾰνᾰβαίνω, Plat. (Com.), Xen.; 'ῠπεραίρω (esp. of scaling walls), Xen.; 'ῠπερᾰκρίζω, Xen.; ἔπειμι, infin. ἐπιέναι, part. ἐπιών, imperf. ἐπῄειν (Hom. has also fut. ἐπιείσομαι, aor. 1 part. ἐπιεισάμενος), esp. of mounting the rostra to speak, or the stage, Xen.

To make or *cause to mount*, ἀναβαίνω, in fut. act. 'ᾰνᾰβήσω, and aor. 1 ἀνέβησα (and generally the fut. and aor. 1 act. of βαίνω and those compounds which are given above), also ἀνεβησάμην (this, however, is very rare) (also of going on ship-board), Hom., Pind., Hdt.; 'ᾰνᾰβῐβάζω, c. ἐπί and gen. or acc. of the thing mounted, Hdt.; ἐμβιβάζω, c. εἰς and acc., Thuc., Xen., Plat.; ἐπαναβιβάζω, Thuc.; 'ᾰνᾰβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, c. ἐπί and acc., Xen.

One who mounts, ἀμβᾰτης, poet. for 'ᾰνᾰβᾰτης, ου, ὁ, Eur.; ἐπεμβάτης, ὁ, Eur.

Difficult to mount, δῠςάμβᾰτος, ον, Simon.

MOUNTAIN, A, ὄρος, and poet. οὖρος, τό (the latter in Trag. only in chor.) (Hom. uses ὄρεσφι for gen. and dat. sing. and pl.), Omn.; κολώνη (of Athos), ἡ, Ap. Rh. *Vid.* HILL.

The foot of a mountain, 'ῠπώρεια, ἡ, Hom., Hdt., Plat., Ap. Rh.

[*To make a mountain of a molehill*, ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιέω, Prov., Luc.]

Of or *belonging to mountains, fond of mountains*, etc., ὄρειος, and poet. οὔρειος (also in Trag.), α, ον, and ος, ον, h., Pind., Trag., Xen.

[*A mountain stream*, χειμάῤῥους, ου, ὁ, Plat.] *Vid.* TORRENT.

To drive to the mountains, 'ῠπεξᾰκρίζω, only act., c. πρός and acc., Eur.

Ranging the mountains, dwelling in the mountains, ὀρεσῐ́τροφος, ον, Hom.; ὀρεσκῷος, ον, Hom., Hes.; ὀρέστερος, α, ον, Hom., Soph., Eur.; ὀρειάς, άδος, ἡ, only fem., Hom., h.; ὀρεσσῐνόμος, ον, Hes.; ὀρείκτῐτος, ον, Pind.; ὀρειλεχής, ές (of a wild beast), Emped.; ὀρειμελής, ές, Emped.; ὀρειβᾰτης, ου, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur., Ar.; ὀρεσσῐβάτης, ὁ, Soph.; οὐρῐβᾰτης, ὁ, Eur.; ὀρῐβάτης, ὁ, Ar.; ὀρειδρόμος, ον, Eur.; ὀρεινόμος, ον, Eur.; ὀρέσκοος, ον, Æsch., Eur.; οὐρειθρεπτος, ον, Eur.; οὐρεσῐβώτης, ου, ὁ καὶ ἡ, Soph.; οὐρειδρόμος, ον, Eur.; ὀρεσσῐγονος, ον, Ar.; ὀρείπλαγκτος, ον, Arist.; ὀρειφοίτης, ου, ὁ, Phanocl.; ὀρῐτρεφής, ές (of a tree), Ap. Rh.; οὐρεσῐφοιτος, ον, Mel.; οὐρεσῐφοίτης, ου, ὁ, fem. -φοῖτις, ῐδος, Anth.

Dashing among the mountains (of water), ὀρότῠπος, ον, Æsch.

[MOUNTAINEER (adj.), ὀρεινός, ή, όν, Xen.; *the mountaineers*, οἱ ὀρεινοί, Xen.; *life of a mountaineer*, ὀρειβασία, ἡ, Æl.]

MOUNTAINOUS, πολῠ́κνημος, ον, Hom.; ὄρειος and οὔρειος, α, ον (the latter not in Att. prose), h., Pind., Trag., Xen., Plat.; ὀρεινός, ή, όν, Hdt., Xen.; ὀρόχθειος, ον, Æsch.; ὀρειάς, άδος, ἡ, Anth.

MOUNTEBANK, A, 'ᾰγύρτης, ου, ὁ, Soph., Eur., Plat., fem. ἀγύρτρια, Æsch.

MOUNTED ON, ἔποχος, ον, c. gen. or c. dat., Æsch., Xen.

MOUNTING, A, 'ᾰνᾰβᾰσις, poet. ἄμβᾰσις, εως, ἡ, Xen.

Mounting on horseback, νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες, Hom.

[*Skilled in mounting* (on horseback), ἀναβατικός, ή, όν, Xen.]

MOURN, TO, 'ᾰχεύω and 'ᾰχέω, both confined to pres. part. act., Hom.; 'ᾰχομαι, mid., Hom.; πενθέω, Omn.; γοάω, pres. infin. Ep. γοήμεναι, imperf. poet. ἔγοον and γοάασκον (none of these forms in Att., only mid. and pass. in Trag.), Hom., Trag., Xen.; ἀλγέω, Omn.; 'ᾰχνάσδημι, Alcæ. *Vid.* TO GRIEVE, TO LAMENT.

To mourn with or *together*, συμπεν-

θέω, sine cas. or c. dat., Æsch., Eur., Lycurg., Dem.

To cease to mourn, ἀποκηδεύω, only act., c. acc. of the cause, Hdt.

MOURNER, A, γόης, ητος, ὁ, Æsch.; πενθητήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; fem. πενθήτρια, Eur.

[*The hired mourners*, οἱ μισθουμένοι (προπέμπουσι), Plat.]

MOURNFUL (esp. of lamentations, etc.), στονόεις, εσσα, εν, Hom., Pind., Soph.; γοερός, ά, όν, Æsch., Eur., Ap. Rh.; γοεδνός, ή, όν, Æsch.; πενθητήριος, α, ον, Æsch.; κήδειος, α, ον, Æsch., Eur.; ἄστονος, ον, Æsch.; ἀγάστονος, ον, Æsch.; δύσθροος, ον, Pind., Æsch.; δυσθρήνητος, ον, Soph., Eur.; αἴλῐνος, ον, Eur.; θρηνώδης, ες, Plat.; γοώδης, ες, Plat. *Vid.* SAD.

MOURNFULLY, αἴλῐνα, Call., Mosch.

MOURNING, κῆδος, τό, Hom., Pind., Plat.; κουρά, ἡ (i. e., cutting of hair), Eur.; κομμός, ὁ (i. e., beating of the breast), Æsch., Bion. *Vid.* LAMENTATION.

Mourning, adj. (of people), στυγνός, ή, όν, Mosch. (*vid.* SAD); (of garments), πενθηρός, ά, όν, Anaxil. *Vid.* "BLACK GARMENTS."

To wear mourning, καταμιαίνομαι, pass., Hdt.

Being in mourning for her brother who was dead, (ἐξαγαγὼν) πενθικῶς ἔχουσαν τοῦ ἀδελφοῦ τεθνηκότος, Xen.

Wearing mourning, κυᾰνόπεπλος, ον (ῡ poet.), h.; ἄπεπλος φᾱρέων λευκῶν, Eur.

The knife with which to cut the hair in token of mourning, σίδηρος κούρῐμος, Eur.

MOUSE, A, μῦς, μυός, acc. μῦν, ὁ, h., Æsch., Æsop, Hdt., Xen., Dem.; σμίνθος, ὁ, Æsch.

The house-mouse, μῦς ὀροφίας (ου), opp. to μῦς ἀρουραῖος, *the field-mouse*, Ar.

A shrew-mouse, μῡγάλῆ, ἡ, Hdt., Arist.; μῡγάλέη, ἡ, Nicand.

[*Mouse-like*, μυώδης, ες, Plut.]

[*A mouse-trap*, μυάγρα, ἡ, Anth.; *the catch of a mouse-trap*, ῥόπτρον, τό, Archil.; ἀναδίκτης (poet. ἀνδ.), ὁ, Call.; *a mouse-catcher*, μυοθήρας, ὁ, Arist.; *to catch mice*, μυοθηρέω, Strab.]

To run about like a mouse, μυσπολέω, only act., Ar.

[*Mouse-ear* (a plant), μυοσωτίς, ίδος, ἡ, Diosc.]

Killing mice, or *referring to the slaughter of mice*, μυοκτόνος, ον, h.

MOUSER, A, μυοθήρας, ου, ὁ, Arist.

MOUTH, A, μάσταξ, ᾰκος, ἡ, Hom.; γένυς, υος, acc. υν, ἡ, Hom., Eur., Xen.; στόμα, ᾰτος, τό, Omn.; στόματος ἄρθρα (τά), Eur.; (of any place), στόμωμα, ᾰτος, τό, Æsch.; στόμιον, τό, Soph., Eur., Plat.; (of a harbor), ἐσχατιά, ἡ, Hom.; (of a river), προχοή, ἡ, most usu. in pl., Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; προστόμιον, τό, Æsch.; ἐκβολή, ἡ, Hdt., Thuc.; εἰσβολή, ἡ, Hdt.

An open mouth, χάσμα, ᾰτος, τό, Eur.

Shutting your mouths, συνθέντες ἄρθρα στόματος, Eur.

By word of mouth, ἀπὸ γλώσσης, Hdt., Thuc.

To have (a phrase, etc.) *continually in one's mouth*, ἀνὰ στόμ' ἀεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν, Eur.

[*With open mouth* (in wonder, etc.), κεχηνώς, υῖα, ός, Ar.]

With open mouth (i. e., greedily), χανδόν, Hom.

With small mouth, μῑκρόστομος, ον, Arist., Hipp.; σύστομος, ον, Arist.

With large mouth, μεγᾰλόστομος, ον, Arist.

With a one-sided mouth (of a horse), ἑτερόγνᾰθος, ον, Xen.

With a good mouth (of a dog), εὔστομος, ον, Xen.

With a hard mouth, ἄστομος, ον, Æsch., Soph.; δυσκᾰθεκτος, ον, Xen.

[*Loud-mouthed* (noisy), μεγαλόφωνος, ον, Dem.]

Mouth to mouth (of a kiss), σύστομος, Telecl.

[*With double mouth* or *opening*, ἀμφίστομος, ον, Hdt.]

[*A false* or *blind mouth* (of a river), ψευδόστομα, ατος, τό, Strab.]

With five mouths (of a river), πεντάστομος, ον, Hdt.

With seven mouths, ἑπτᾰροος, ον, contr. -ρους, -ρουν, Æsch.

Not able to hold with one's mouth (of hounds), ἄστομος, ον, Xen.

Furnished with mouths of terrible vipers against me, δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη, Eur.

To give one a good mouth (metaph. from breaking a horse), στομόω, Ar.

To make mouths, διαμυλλαίνω, only act., Ar.; [χείλεσι μυχθίζω, Theoc.]

To open the mouth, χαίνω, fut. χᾰνοῦμαι and (according to BUTTMANN, who reads so in h.) χήσομαι, aor. 2 ἔχᾰνον, perf. κέχηνα (the pres. and imperf. more in use is χάσκω, for χαίνω occurs only in late authors), Hom., Anac., Solon, Soph., Eur., Plat., Xen.; ἀναχαίνω, Ar. *Vid.* TO GAPE.

MOUTH, TO (i. e., use big words, etc.), στομφάζω, -ᾰσω, only act., Ar.

One who mouths, στόμφαξ, ᾰκος, ὁ, Ar.

MOUTHFUL, A, μάσταξ, ᾰκος, ἡ, Hom., Theoc.; ἔνθεσις, εως, ἡ, Ar.

MOUTH-PIECE, A (to blow a pipe with), φορβειά, ἡ, Soph., Ar.; γλῶσσα, ἡ, Æschin.; [(worn by public criers), ἀνάδειγμα, τό, Anth.]

Equipped with a mouth-piece (of a flute-player), ἐμπεφορβιωμένος, η, ον, Ar.

MOVABLE, ἀγώγῐμος, ον, Eur., Xen., Plat.; κῑνητός, ή, όν, Plat.; εὐκίνητος, ον, Plat.; εὐμετᾰκίνητος, ον, Arist.; [περιφορητός, όν, Hdt.]

MOVABLES, σκεῦος, τό, usu. in pl., Omn. Att. prose.

MOVE, TO, act., αἰόλλω, only pres. act., Hom.; κῠκλέω (esp. in a circle or with circular motion), Hom., Soph., Eur., Ar.; ὀχλίζω, esp. in aor. Æol. 3d pl. ὀχλίσσειαν (the only part used in Hom.), Hom., Ap. Rh.; νωμάω, Omn. poet.; κῑνέω, Omn.; τᾰράσσω, Pind.; κλίνω (aor. 1 pass. ἐκλίνθην, Hom., for ἐκλῐθην), Soph.; σπέρχω, Eur.; [ἀναπάλλω, Eur.]

To move by entreaty, κᾰτᾰκλάω, fut. -κλᾰσω (Hom. has it only in aor. 1 pass.), Hom., Plat.; κάμπτω, Pind., Æsch., Thuc., Plat. *Vid.* TO BEND.

To move (to pity, laughter, etc.), προᾰγω, aor. 2 προήγᾰγον, Hdt., Xen., Lycurg.

To move (great weights), μοχλεύω, Eur., Hdt.

To move (a bill, etc., in the senate), γράφω, c. acc. or abs., Dem. *Vid.* TO PROPOSE.

To move forward, προκῑνέω, Xen.

To move quickly, ἑλίσσω, augment εἱ-, Eur.; ἐρέσσω, fut. -έσω, Trag.

To move gently, ὑποκῑνέω, Hom., Ar., Hdt., Xen., Plat.

To move together, συγκῑνέω, Arist.; συνεπικρᾰδαίνω (with a vibrating motion), c. dat. of that with which, Xen.

To move, intrans., εἶμι, pres. infin. ἰέναι, part. ἰών, imperf. ᾔειν, ᾖια, and Att. ᾖα (used by Hom. even of the motion of inanimate things), Omn.; λιάζομαι, mid., c. aor. 1 pass., Hom., Eur.; ἐκφορέομαι (as soldiers, etc.), mid., Hom.; ἀΐσσω (ᾱ Hom., ᾰ Trag., but they oftener use ᾄσσω), also mid. and pass., esp. in aor. 1 (Hom.), Trag. only use mid. or pass. once, and then in pres., Hom., Pind., Trag.; διώκω πόδα (of a person moving, i. e., going), Æsch.; κῑνέομαι, mid. and pass., Xen.; διᾰκῑνέομαι, Hdt.; ἐνδῑνέω, only act., Theoc. *Vid.* TO GO.

[*To move away* (to another place), μετανίσταμαι, Hdt.; (of an army), ἀναζεύγνυμι, fut. -ζεύξω, Hdt.]

To move vigorously, ῥώομαι, mid., Hom.; ἐπιῤῥώομαι, Hes.

To move rapidly, σπέρχω, and pass., Hom., Eur.; ἐπαΐσσω, mid., c. gen., or c. dat., or c. acc. (all in Hom.) of the object toward or against which, in Soph. c. ἐς and acc., Hom., Soph., Plat. *Vid.* TO RUSH.

To move easily in (as the limbs of a warrior in well-fitting armor), ἐντρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδρᾰμον, Hom.

To move together or *along with*, ὁμοπολέω, Plat.; συγκινέομαι, pass., Arist.

To move to and fro, παρενσᾰλεύω, only act., Ar.

[*To move differently, take back a move* in chess, ἀνατίθεμαι, mid., ap. Hdt., fig., Xen.]

One must move, κινητέον, Plat.

Calculated to move, κινητῐκός, ή, όν, c. gen., Xen., Arist.

Moving quickly, αἰόλος, η, ον, Hom., Æsch.

Moving easily, εὐᾰγητος, ον (but the meaning is disputed), Ar.

MOVED, TO BE (by a consideration), ὑπᾰκούω, c. gen., Xen.; ἐπαίρομαι, pass., c. dat., Thuc.

To be moved to tears, τέγγομαι, pass., only pres. and imperf., Æsch., Eur., Ar., Plat.

What must be moved, κῑνητέος, α, ον, Plat.

Easily moved (as troops), ἐξᾰγώγῐμος, ον, Lycurg.

Much moved, πολῠκίνητος, ον, Arist.

Difficult to be moved, δυσκίνητος, ον, Plat.

So as to be difficult to be moved, δυσκῑνήτως, Plat.

A difficulty of moving or *of being moved*, δυσκινησία, ἡ, Arist.

What ought not to be moved, ἀκίνητος, ον, Hdt., Plat.

Any thing which is moved about, κίνυγμα, ᾰτος, τό, Æsch.

MOVEMENT, A, κινηθμός, ὁ, Pind.; κίνησις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Plat.; κίνημα, ᾰτος, τό, Arist.

A violent movement (of persons), πυῤῥῐχη, ἡ, Eur.

[*Measured movement* (of oars, etc.), πίτυλος, ὁ, Trag.]

MOVER, A, κινητής, οῦ, ὁ, Ar.; (i. e., one who makes a motion in an assembly), εἰσηγητής, οῦ, ὁ, Thuc., Æschin.

MOW, TO, ἀμάω (ᾱ Hom., ᾰ Att.), Omn. poet.; θερίζω, aor. 1 act. contr. ἔθρῐσα for ἐθέρῐσα, Æsch., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat.; τέμνω, no aor. 1 act., perf. τέτμηκα, Xen. *Vid.* TO REAP.

To mow down (in battle), ἐπῐκείρω, aor. 1 ἐπέκερσα, Hom.

To mow down in passing, πᾰρᾰθρίζω, sync. for πᾰραθερίζω, Ap. Rh.

To mow off, ἐξαμάω, Trag.; ἐκθερίζω, Eur., Dem.

Mower, a, ’ᾱμητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; θεριστής, ὁ, Xen., Dem., Arist. *Vid.* Reaper.

One who mows late in the day, ὀψαμάτης, ου, ὁ, voc. ὀψᾰμᾱτᾰ, Theoc.

Much, adj., πολύς, πολλή, πολύ, properly all cases (except nom. and acc., sing., masc., and neut.) from πολλός (Hom. uses also nom. sing. πολλός, πολλόν, and acc. πολλόν, which is found also in Soph.; Æsch. has also dat. πολεῖ in chor.; in pl. Hom. has πολέες, πολεῖς, and Æsch. neut. πολέα, in chor. used adverbially, gen. πολέων, also in Eur. in chor., and πολλάων only fem., dat. πολέσι, also in Eur. in chor., πολέσσι and πολέεσσι, acc. πολέας, πολεῖς; Hes. also has πουλύς, Hom. πουλύ and πουλύν, the latter in fem.), Omn.

Very much, ὑπέρπολυς, -πόλλη, -πολυ, Æsch., Xen., Dem. *Vid.* Many, Great.

Much, adv., πολύ, Omn.; πολλά, Hom., Eur.; πολλόν, Hom., Hes., Soph., Hdt.; πολέα, Æsch.; πολλῷ, Xen.; ἐπὶ πολύ, Xen.; μέγα, comp. μεῖζον, superl. μέγιστον and μέγιστα, Hom., Eur.; μᾰ́λα, compar. μᾶλλον, superl. μᾰ́λιστα, Omn.; λῑ́ᾱν, Hom., Pind., Trag.; ’ᾰ́γᾱν (also ’ᾰ́γᾰν, Anth.), Trag., Hdt.; μᾰκρῷ, Soph., Hdt.; πᾰρᾰ́πολύ, Thuc.; πᾰ́μπολυ, Plat., Dem.; σῠχνῷ, with a compar. adj., Plat., Dem.; περιπολλόν, Ap. Rh. *Vid.* Greatly, Very.

As much as, adj., ὅσος, and poet. (including Trag.) ὅσσος, η, ον, Omn.

As much as, adv., ὅσον, and poet. ὅσσον, Omn.; ὅσονπερ, Soph.

As much as any people in the world, ὅμοια τοῖσι μάλιστα, Hdt.

[*As much as possible*, or *as one possibly can*, ὡς μάλιστα, or ὅσον δύναται μάλιστα, Hdt., etc.]

So much, adj., τόσος, and poet. τόσσος (including Trag. in chor.), η, ον, Omn.; τοσόσδε, and poet. (not Trag.), τοσσόσδε, ήδε, όνδε, Hom., Trag., Plat.; τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, and τοσοῦτον, poet. (not Att.) also τοσσοῦτος, Omn. *Vid.* So great.

So much, adv., τόσον, and poet. τόσσον, Hom., Soph., etc.; τοσόνδε, Hom.; τόσως, Eur.; τόσῳ, Plat.; τοσοῦτο, and poet. (not Trag.) τοσσ., and τοσοῦτον and τοσσ., Hom., Xen., Plat.; τοσούτῳ, Xen., Plat.; τοσσῆνον, Theoc.

[*Not* (to seek, etc.) *too much of any thing*, prov., the Latin *ne quid nimis*, μηδὲν ἄγαν, Theogn., Pind.]

How much? interr., πόσος, η, ον; Æsch., Soph., Plat.

How much? (i. e., at what price?), πόσου; Plat., Xen.

How much, indef., ὅσος, and poet. (including Trag.) ὅσσος, η, ον, Omn.

Mucilaginous, μυξώδης, ες, Arist.

Mucus, μύξα, ἡ, in pl., Hes.; κόρυζα, ἡ, Hipp.

Discharging mucus, μυξοποιός, όν, Hipp.

Charged with, full of mucus, ’ὑπόμυξος, ον, Hipp.

Mud, ’ῑλύς, ύος, ἡ, Hom., Hdt.; ἄσις, εως, ἡ, Hom.; πηλός, ὁ, Æsch., Hdt., Xen., Plat.; βόρβορος, ὁ, Æsch., Ar.; θολός, ὁ, Arist.

A dweller in mud, βορβοροκοίτης, ου, ὁ, h.

A stirrer up of mud, βορβοροτᾰ́ραξις, εως, ὁ, Ar.

A walker in mud, πηλοβᾰ́της, ου, ὁ, h.

[*Mud-treaders* (thick-soled shoes), πηλοπατίδες (ἀρβύλαι), Hipp.]

To fill with mud, κατῑλῡ́ω, only act., Xen.

Muddy, ’ᾱσώδης, ες, Æsch.; βορβορώδης, ες, Plat.; πηλώδης, ες, Plat.; θολώδης, ες, Arist.; ’ῑλυόεις, εσσα, εν, Ap. Rh.

To be muddy, βορβορόομαι, pass., Arist.

To make muddy, θολόω, Antiph.; ’ᾰνᾰθολόω, Arist.

A making muddy, θόλωσις, εως, ἡ, Arist.

Mulberry-tree, the, σῡκᾰ́μῑνος, ἡ, sometimes ὁ, Amphis, Theoph.; μορέα, ἡ, Nicand.

The mulberry (the fruit), μόρον, τό, Æsch., Soph.; σῡκᾰ́μῑνον, τό, Amphis, Eubul.

[*Like the mulberry* or *mulberry-tree*, συκαμῑνώδης, ες, Phanias.]

Of or *belonging to the mulberry-tree*, σῡκᾰμίνῐνος, η, ον, Sotad.

[*Mulberry-jam*, συκαμίνῐνον τρίμμα, τό, Sotad.]

Mulct, a, τῑμή, ἡ, Hom.; προστίμημα, ᾰτος, τό, Dem. *Vid.* Fine.

Mulct, to, τιμάω, c. dat. pers. gen. pœn., Plat., Dem. *Vid.* To fine.

Mule, a, ἡμίονος, ἡ, sometimes ὁ, Hom., Pind., Hdt., Xen., Plat.; ὀρεύς, more usu. poet. οὐρεύς, ὁ, Hom.

Of or *belonging to mules*, ἡμιόνειος, α, ον, Hom.; ἡμιονῐκός, ή, όν, Xen.; ὀρῐκός, ή, όν, Plat., Isæ., Æschin.

Mule, adj., *a mule breed* (i. e., one engendered between two different species), κοινογενὴς φῠ́σις (εως, ἡ), Plat.

A breeding of such animals, κοινογονία, ἡ, Plat.

Muleteer, a, ὀρεωκόμος, ὁ, Ar.; ὀρεοκόμος, ὁ, Xen., Plat.; [ἀστραβηλᾰ́της, ου, ὁ, Luc.]

Mullet, a, τρίγλα or τρίγλη, ἡ, Epich.; λῑνεύς, ὁ, Callias.

Red mullet, ἐρῠθρῖνος, ὁ, Arist.

Multifarious, παντοῖος, α, ον, Hom., Hes., Pind., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; παντοδᾰπός, ή, όν, h., Æsch., Hdt., Plat., Isoc. *Vid.* Various.

Multifariously, παντοίως, Hdt., Plat.; παντοδαπῶς, Plat.

Multiform, παντόμορφος, ον, Soph., Hipp.; [πολύμορφος, ον, Arist.]

[Multiformity, πολυμορφία, ἡ, Longin.]

Multiplication, πολλαπλᾰσίωσις, εως, ἡ, Plat., Arist.

Multiplicity, πλῆθος, τό, Omn.

Multiply, to, act., ἀλδαίνω, only act., Æsch.; πολλᾰπλᾰσιόω, Plat.

To multiply, intrans., πληθύω, only pres. and imperf. act., Æsch., Plat.

Multitude, πληθύς, ἡ, gen. -ύος, dat. πληθυῖ, no pl., Hom., Ap. Rh.; πλῆθος, τό, Omn.; ὅμῑλος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ὄχλος, ὁ, Omn. post Hom.; πλήρωμα, ᾰτος, τό, Eur.

Multitude (of men), ἀνδροπλήθεια, ἡ, Æsch.; πολῠχειρία, ἡ, Thuc., Xen.

Multitude (of any thing), χρῆμα, ᾰτος, τό, c. gen. of the subject, Eur., Ar., Hdt., Xen., Theoc.

The multitude, οἱ πολλοί, Omn. Att.; οἱ πλέονες, poet., also πλείονες, Hom., Eur., Hdt., Thuc.; τὸ πολύ, Eur., Xen.; τὸ πολλόν, Hdt.

The whole multitude, παμπληθία, ἡ, Soph.

A fickle multitude, ῥυᾰ́χετος (a Lacedæmonian word), ὁ, Ar.

With the whole multitude, παμπληθής, ές, Xen., Plat., Isoc., Dem.

With the whole multitude, adv., παμπληθεί, Plat.

Multitudinous, ἀθρόος, α, ον, sometimes ος, ον (Hom. never uses the sing.), Pind., Thuc., Hdt. *Vid.* Numerous.

Mumble, to (of an old man), μαστᾰρύζω, only pres. act., Ar.; [(of a child), ψελλίζω, Arist., -ομαι, Plat.]

[Mumbling, a, ψελλισμός, ὁ, Plut.; ψελλότης, ητος, ἡ, Arist.]

Mummery, γοητεία, ἡ, Plat.

[Mummy, σκελετόν, τό (sc. σῶμα), Plut.; also ὁ σκελετός, Phryn. (Com.).]

Munch, to, ἐπεγκάπτω, Ar. *Vid.* To devour.

Munificence, πολῠδωρία, ἡ, Xen. *Vid.* Liberality.

Munificent, μεγᾰλόδωρος, ον, Ar. *Vid.* Liberal.

[*A munificent present*, μεγαλοδωρέα, ἡ, Luc.]

Munition, ἔρυμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* Fortification.

Murder, ἀνδροκτᾰσία, ἡ, Hom., Æsch.; φονή, ἡ, Omn. poet.; φόνος, ὁ, Omn.; αἷμα, ᾰτος, τό, Trag., Dem.; σφᾰγή, ἡ, Trag., Dem.; αὐτοχειρία, ἡ, Plat.

The murder of kindred, αὐτουργία, ἡ, Æsch.

Willful murder, βούλευσις, εως, ἡ, Dem.

Treacherous murder, δολοκτᾰσία, ἡ, Ap. Rh.

The guilt of murder, μιαιφονία, ἡ, Dem.

Laws relating to murder, φονικοὶ νόμοι, Dem.

A prosecution for murder, φονῐκὴ δίκη, ἡ, Antiph., Æschin.

Murder, to, κτείνω, Omn.; μιαιφονέω, only act., c. acc. or sine cas., Eur., Plat., Isoc. *Vid.* To kill, To slay.

He was murdered, ἄφαντος ἔῤῥει θανασίμῳ χειρώματι, Soph.

He would never have said that I had murdered Laius, τὰς ἐμὰς οὐκ ἄν ποτ’ εἶπε Λαΐου διαφθοράς, Soph.

Murderer, a, φονεύς, έως, ὁ, Omn.; πᾰλαμναῖος, ὁ, Trag.; αὐτόχειρ, -χειρος, ὁ, Soph., Eur., Xen., Dem.; αὐθέντης, ου, ὁ, Eur., Hdt., Thuc., Antipho; αὐτοέντης, ὁ, Soph.; αὐτοφόντης, ου, ὁ, Eur.; σφᾰγεύς, ὁ, Dem.

The first murderer, πρωτοκτόνος, ὁ, Æsch.

An unnatural murderer, ’ᾰπόφονος φόνος, ὁ, ’ᾰπόφονον αἷμα, τό, Eur.

Murderess, a, ἀνδρολέτειρα, ἡ, Æsch.; [*of her children*, παιδολέτειρα, ἡ, Eur.]

Murderous, ἀνδροφόνος, ον, Hom., Pind., Eur.; μιαιφόνος, ον, Hom., Trag.; αἱμᾰτόεις, εσσα, εν, Hom., Æsch.; φοίνιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Soph.; φόνιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Trag.; αἱματηρός, ά, όν, Trag.; ἀνδροδάϊκτος, ον, Æsch.; ἀνδροκτόνος, ον, Trag., Hdt.; ἀνδροκμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἀνδροθνής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἀνδροφθόρος, ον, Pind., Soph.; ἀνθρωποκτόνος, ον, Eur.; αὐθέντης, Æsch., Eur.; αὐτόχειρ, gen. -χειρος, Soph., Eur., Dem.; πολῠφόνος, ον, Eur.; φονῐκός, Thuc., Plat.

Murderous toward one's own kindred, αὐτοκτόνος, ον, Eur.; αὐτοφόνος, ον, Æsch.

Murderously treating one's own kindred, αὐτοφόνως, Æsch.

MURKY, ἐρεβεννός, ή, όν, Hom.; δνοφερός, ά, όν, Hom., Theogn., Pind., Eur.; 'ἀλάμπετος, ον, Soph. *Vid.* DARK.

MURMUR, A, θρῦλος, ὁ, h.; θόρυβος, ὁ, Soph., Eur., Xen., Plat.; θρόος, contr. θροῦς, ὁ, Thuc., Xen.

MURMUR, TO, τρύζω, only pres. and imperf. act., Hom., Theoc.; ἐπιμύζω, fut. -ξω, no mid. or pass. (esp. in a discontented manner), Hom.; βρέμω, only in pres. and imperf. act., Pind.; θορυβέω, often c. dat. of him against whom, or c. πρός and acc., Thuc., Xen., Plat., Dem.; 'ἀναθορυβέω, Xen., Plat.; 'ἀναβορβορύζω, fut. -ξω, only act., Ar.; 'ἀναγρύζω, fut. -ξω, only act., Ar.

To murmur against, ῥοθέω, only act., c. dat., Soph.

MURRAIN, A, λοιμός, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc. *Vid.* PLAGUE.

[*A murrain on thee*, ἀπόλοιο, Ar.]

MUSCLE, A, ἴς, ἡ, usu. in pl. ἶνες, Hom., Hes., Pind., Ar., Plat., Arist.; μυών, ῶνος, ὁ, Hom., Theoc., Ap. Rh.; [μῦς, ὁ, Theoc., Med.]

A muscle (fish), χηράμβη, ἡ, Archil.; κόγχος, ὁ, Æsch.; κόγχη, ἡ, Ar., Xen., Arist.; χοιρίνη, ἡ, Arist.; [μύαξ, ἄκος, ὁ, Xenocr.; μῦς, ὁ, Æsch., Philyll.]

[*The small sea-muscle*, μυΐσκη, ἡ, Xenocr.; *the giant muscle*, πελωρίς, ίδος, ἡ, Ath.]

A muscle-shell, κογχύλιον, τό, Hdt.

MUSCULAR, νεόγυιος, ον, Pind.; [μυώδης, ες, Plut.] *Vid.* STRONG.

[*Not muscular, wanting muscle*, ἄμυος, ον, Hipp.]

MUSE, A, Μοῦσα, ἡ, Omn.

Of or *belonging to the Muses*, Μούσειος, α, ον, Pind., Eur. (For other compounds and derivatives, *vid.* Appendix.)

The muse of a hare, πόρος, ὁ, Xen.; πάρᾰδρομον, τό, Xen.

[MUSE, TO, ὁρμαίνω, intr., Hom.]

MUSEUM, THE (in Athens), μουσεῖον, τό, Paus.

MUSHROOM, A, μύκης, ου and ητος, ὁ, Epich., Antipho; also applied to the snuff of a candle, as we, too, say, Ar.; βωλίτης, ου, ὁ, Galen.

[(Made) *of mushrooms*, μυκήτινος, η, ον, Luc.]

MUSIC, κῆλα, τά, Pind.; μέλος, τό, Eur., Plat.; μοῦσα, ἡ, Plat.; μουσική (esp. lyric poetry set to music), ἡ, Hdt., Plat., Isoc.; μελοποιΐα, ἡ, Arist.

Music (of stringed instruments), κρεγμός, ὁ, Epich., Ap. Rh.

A sound of music, ψαλμός, ὁ, Pind., Æschin.

A piece of music, κροῦμα, ἄτος, τό (esp. for the lyre), Plat.

[*A music-stool*, δίφρος περίακτος, Artemo.]

The science of music, ἁρμονική, ἡ, Euclid.; μελοποιΐα, ἡ, Plat.

Of or *belonging to music, skillful in music*, μουσικός, ή, όν, Hdt., Thuc., Plat., Xen.

Bad taste in music, ὑμομουσία, ὁ, Plat.

To set to music, ἐντείνω, and ἐντ. εἰς κιθάρισμα, etc., Plat.

Venting itself in music, μουσοποιός, όν, Eur.

[*Musical*, μελῳδός, όν (of birds), Eur.; ᾠδικός, ή, όν, Arist.]; *most musical of birds*, ἀοιδοτάτη ὄρνις, Eur.; ἀοιδ. πετεηνῶν, Theoc.

A place for music or *song*, μουσεῖον, τό, Eur., Ar., Plat.

MUSICALLY, ᾠδικῶς, Ar.

MUSICIAN, A, μουσικός, ὁ, Plat.

[MUSK, μόσχος, ὁ, Aet.]

MUSLIN, σινδών, όνος, ἡ, Soph., Hdt., Thuc.

Of muslin, 'ἀμόργινος, η, ον, Ar.: σινδονυφής, ές, Philox.

MUST is often rendered by the verbal adj. — act. in -έον, sometimes in -έα, c. dat. pers. (which, however, is often understood)—*one must not conquer women by force*, οὐ σθένει νικητέον γυναῖκας, Eur.—pass. -έος, -έα, -έον—*to learn what must be done*, ἐκμαθεῖν τι πρακτέον, Soph.; also δεῖ, impers., opt. δέοι, infin. δεῖν, part. δέον, imperf. ἔδει, c. acc. pers. and infin., or c. dat. pers. (much more rarely), also (once or twice in Trag.) c. acc. pers., c. ὅπως and fut. indic. of the verb, Omn.; χρή, opt. χρείη, subj. χρῇ, infin. χρῆναι, and in Trag. χρῆν, imperf. ἐχρῆν and χρῆν (the latter more common in Att.), c. acc. pers. and infin., very rarely c. dat. pers., Omn.; χρεών, oftenest as a verb, ἐστί being understood, and sometimes expressed, sometimes as a participle, ὄν being understood, cum. accus. pers. (often understood) and infin., Theogn., Pind., Omn. Att., Hdt.

I must have been hated, μέλλω ἀπέχθεσθαι, Hom.

It must have been a god who commanded you . . ., κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλε δαίμων, Hom.; so Soph.—NEOP. "*I never saw him, but I heard he was still alive.*"—PHIL. "*He must be, for* . . ."—ΝΕΟΠ. Οὐκ εἶδον αὐτόν, ἠσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν.—ΦΙΛ. ἔμελλ', ἐπεὶ . . ., Soph.

These things must be so, οὐ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν, Soph.

He must be . . ., οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν . . ., Soph.

It must be so, πῶς οὐχὶ γίγνεται, Æsch.; so πῶς γάρ; lit., "for how" (can it help being so)—*I fear lest some affliction be come from God, for that must be the case if, now that he is relieved, he is no more cheerful than when he was sick*, δέδοικα μὴ 'κ Θεοῦ πληγή τις ἥκῃ, πῶς γάρ, εἰ πεπαυμένος μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται, Soph.

I altogether must, I absolutely must, πολλή μ' 'ἀνάγκη, or πολλή 'στ' ἀνάγκη, or πολλή γ' ἀνάγκη; *you must*, πολλή σ' ἀνάγκη, etc., c. infin., Soph., Eur., Plat.; so πᾶσ' ἀνάγκη, Soph., ἀνάγκη μεγάλη, Isæ., Dem., ἐν ἀνάγκῃ ἐστί, Lys.

For I must obey, οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον, Ar.

[*I must absolutely turn him out of doors*, οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας, Ar.]

MUSTACHES, 'ὑπήνη, ἡ, Æsch., Ar.; μύσταξ, ἄκος, ὁ, Strattis; τὰ 'ὑπόρρινα, Ctes.

MUSTARD, νᾶπυ, [υος, τό, Ar., Eubul., Theoph.; σίνᾶπι, εως, τό, Anaxipp.; σίνᾶπυ, υος, τό, Diocl.; Ion. σίνηπυς, acc. υν, ὁ, Nic.]; also σίνηπι, ιος, Arist.

To apply a mustard-plaster to a person, σινηπίζω, c. acc. pers., Xenarch.

MUSTER, TO, ἐξετάζω, Eur., Thuc., Xen., Dem.; 'ἀριθμὸν ποιέω and ποιέομαι, mid., Hdt., Xen.

To pass muster, δοκιμάζομαι, pass., c. infin. of the service to be discharged (e.g., ἱππεύειν), Lys.

MUSTER, THE, ἐξέτασις, εως, ἡ, Thuc., Xen.; δοκιμασία, ἡ, Xen.

[MUSTERING, A, ἄγερσις, εως, ἡ, (i.e., στρατιῆς), Hdt.]

MUSTER-ROLL, THE, κατάλογος, ὁ, Thuc., Xen.

MUSTY, μυδαλέος, α, ον, Ap. Rh.

MUTABILITY, ἀλλοίωσις, εως, ἡ, Plat.

MUTABLE, 'ἀκατάστατος, ον, Dem. *Vid.* CHANGEABLE.

MUTATION, ἀλλαγή, ἡ, Soph., Plat. *Vid.* CHANGE.

MUTE, ἄναυδος, ον, Hom., Æsch.; 'ἀναύδητος, ον, Soph.; ἔλλοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, Hes.; ἐλλός, ή, όν, Soph.; 'ἄφωνος, ον, Theogn., Æsch.; 'ἀφώνητος, ον, Soph.; 'ἀκραγής, ές, Æsch. *Vid.* SILENT, DUMB.

Partly mute, 'ὑπάφωνος, ον, Hipp.

A being mute, 'ἀφωνία, ἡ, Plat. *Vid.* SILENCE, DUMBNESS.

MUTELY, 'ἄφωνα, Æsch.; ἀφώνως, Soph. *Vid.* SILENTLY.

MUTILATE, TO, αἰσχύνω, Hom.; μασχαλίζω (esp. a dead body), Æsch., Soph.; περικόπτω, Thuc., Plat., Lys., Dem.; 'ἀκρωτηριάζω, Hdt., Xen., Dem.; λωβάομαι, mid. and pass., Hdt., Plat.; αἰκίζομαι, mid. and pass., Lys.; διαφθείρω, Hdt.; [μασχαλίζω, Æsch., Soph., Ap. Rh.]

MUTILATION, 'ἀκρωνία (in a very doubtful passage), ἡ, Æsch.; λώβη, ἡ, Hdt.; περικοπή, ἡ, Thuc., Andoc.; κολόβωσις, εως, ἡ, Arist.

MUTINEER, στασιώτης, ου, ὁ, Thuc.

MUTINOUS, στασιώδης, ες, Xen.

MUTINY, στάσις, εως, ἡ (though scarcely exactly what we usually mean), Xen.

MUTTER, TO, τρύζω, only pres. and imperf. act., Hom.; τονθορύζω, fut. -ξω, only act., Ar., τονθορυγέω, Pherecr.; γρύζω, fut. -ξω, only act., Ar., Isæ.; 'ἀναγρύζω, Ar., Xen.; μύζω, fut. -ξω, only act., Æsch.; [μυλαλέω, Hippon.]

MUTTERED, γρυκτός, ή, όν, Ar.

MUTTERING, A, μυγμός, ὁ (stage direction in Eumen.), Æsch.

MUTUAL—*mutual fear*, ἀντίπαλον δέος, Thuc.

Mutual slaughter, ἀλληλοφονία, ἡ, Pind.; ἀλληλοφθορία, ἡ, Plat.

Prepared for (engaged in) mutual slaughter, ἀλληλοφόνος, ον, Pind., Æsch., Xen.

MUTUALLY—*in this matter let us mutually yield to one another, I to you, and you to me*, ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι, σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμοί, Hom.

They mutually slew each other, μόρον κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν χεροῖν, Soph.

MUZZLE, A, καρδοπεῖον, τό, Ar.; πανσικάπη, ἡ, Ar.; κημός, ὁ, Xen.

MUZZLE, TO, στομόω, Æsch., Hdt.; κημόω, Xen.

MY, ὅς, ἥ, ὅν, Hom., Ap. Rh., Mosch.; ἐμός, ή, όν, Omn. *Vid.* MINE.

MYRIAD, A, μυριάς, άδος, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Isoc.

A myriad (of men), μυριοστύς, ύος, ἡ, Xen.

MYRRH, σμύρνα, ἡ, Soph., Eur., Hdt.; [μύρρα, ἡ, Ath.]

Of myrrh, σμυρναῖος, α, ον, Mel.

MYRTLE, μύρτος, ἡ, Pind., Ar., Theoc.; μυρσίνη, ἡ, Archil., Pind., Eur., Hdt., Plat.

A myrtle with small berries, μικρόμυρτος (used as adj.), ος, ον, Theoph.

[*The prickly myrtle*, ὀξυμυρσίνη, ἡ, Diosc.]

A myrtle berry, μύρτον, τό, Ar., Plat.; [μυρτίς, ἡ, Diphil.]

A myrtle grove, μυρσῐνεῖον, τό, Alex.; μυῤῥινών, ῶνος, ὁ, Ar.

Of myrtle, μυρσινοειδής, ές, h.; μύρτῐνος, η, ον, Eubul.; μύρσῐνος, η, ον, Call.

[*Flavored with myrtle*, μυρσινίτης, ὁ (e. g., οἶνος), Diosc.]

[*Myrtle oil*, μυρσινέλαιον, τό, Diosc.]

MYSELF, αὐτός, ή, ό, Omn.; τοὐμὸν δέμας, Eur.; σῶμα τοὐμόν, Eur.; ἐμὸν κάρα, Eur. *Vid.* SELF, PERSON.

Of myself, ἐμαυτοῦ, fem. ἐμαυτῆς, only gen., dat., and acc. sing., Omn.

To myself, ἑοῖ αὐτῇ, Ap. Rh.

MYSTERIOUS, ἄῤῥητος, ον, Eur., Hdt., Xen., Dem.

MYSTERY, μυστήριον, τό, Omn. Att., Hdt.

Sacred mysteries, ὄργια, τά, h., Trag., Hdt.; μυστῐκά, τά, Thuc.

[*The greater mysteries*, τὰ μεγάλα μυστήρια, Ar., Plat.; *the lesser mysteries*, τὰ μικρὰ μυστήρια, Plat.]

The most sacred mysteries, ἐποπτῐκά, τά, Plat.

Of or *belonging to mysteries*, μυστηριῶτις, ῐδος, ἡ (σπονδὴ μ., a truce during the mysteries at Eleusis), Æschin.

Used in the mysteries, ὀργιαστῐκός, ή, όν, Arist.

Receiving the mysteries (of a temple), μυστοδόκος, ον, Ar.

To celebrate mysteries, ὀργιάζω, only act., sometimes c. acc. of the mysteries, also c. dat. of the god in whose honor they are celebrated, Eur., Plat.

To initiate into mysteries, μυέω, more usu. in pass., c. acc. of the mysteries, Ar., Hdt., Plat., Andoc., Dem.

To be initiated into mysteries, τελέομαι, pass., c. dat. or c. acc., Ar., Hdt., Plat., Xen.; ἐποπτεύω, Ar., Plat.

One who is initiated into mysteries, μύστης, ου, ὁ καὶ ἡ, Eur., Ar., Xen., Æschin.; fem. μύστις, Anth.

MYSTIC, μυστῐκός, ή, όν, Æsch., Ar., Hdt., Thuc.; μυστηρῐκός, ή, όν, Ar.; τελεστῐκός, ή, όν, Plat.

MYTHOLOGICAL, MYTHIC, μῡθώδης, ες, Thuc.; μῡθῐκός, ή, όν, Plat.; μῡθολογῐκός, ή, όν, Plat.

A mythological story, μῦθος, ὁ, Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; μῡθολόγημα, ᾰτος, τό, Plat.

A teller of mythological stories, one learned in mythology, μῡθολόγος, ὁ, Plat.

To tell a mythological story, or *as a mythological story*, μῡθολογέω, also in pass. of the tale so told, Plat., Isoc., Dem.

One must tell as a mythological story, μυθολογητέον, Plat.

MYTHOLOGICALLY, MYTHICALLY, μυθικῶς, Arist.

MYTHOLOGY, μῡθολογία, ἡ, Plat.

N.

[NABOB, A (person of great wealth), πολυχρηματίας, ὁ, Diog. L.]

NAIAD, A, Νηΐς, ΐδος, ἡ, also νύμφη νηΐς, Att. ναΐς, Hom., Eur., Xen.; Νηϊάς, άδος, ἡ, Att. Ναϊάς, usu. in pl., Hom., Eur.

NAIL, A (of man or animal), ὄνυξ, ῠχος, ὁ, Hom., Hes., Trag., Hdt., Plat.

To mark with the nails, ὀνῠχογραφέω, only act., Hipp.

With his nails pared, ὠνῠχισμένος, η, ον, Cratin.

[*Having long nails*, ἔχων τοὺς ὄνυχας μεγάλους, Theoph.]

[*To cut* or *pare one's nails*, ὀνυχίζομαι, Cratin.]

A nail (of iron, etc.), βλῆτρον, τό, Hom.; γόμφος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Hdt., Ap. Rh.; ἧλος, ὁ, Hom., Pind., Xen., Plat.; ἡλίσκος, ὁ, Ar.

To drive in like a nail, πασσᾰλεύω, Æsch.

Fastened by nails, πολῠγομφος, ον, Hes., Æsch.; εὔγομφος, ον, Eur.; γομφόδετος, ον, Æsch.; γομφοπᾰγής, ές (of the long words of Æschylus), Ar.

With three nails, τρῐγομφος, ον, Soph.

With brazen nails, χαλκεόγομφος, ον, Simon.

NAIL, TO, γομφόω, Æsch.; ἐφηλόω, Æsch.

To nail to, προσπασσᾰλεύω, c. dat. of the thing to which, or c. πρός and dat., Æsch., Hdt., Menand.; προσηλόω, c. dat. or c. πρός and acc. Plat., Dem.

[*To nail up* (so as to obstruct), προσηλόω, Dem.]

NAKED, γυμνός, ή, όν, sometimes c. gen. of the covering wanted (all words in this sense admit this construction), Omn.; γυμνάς, άδος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; γυμνής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Plat.; ψῑλός, ή, όν, Hom., Soph., Hdt., Xen., Lys.; ᾽ἄπεπλος, ον, Pind.; ᾽ἀφαρής, ές, Euphoris.

To make naked, γυμνόω, sometimes c. gen. of the garment, etc., Hom., Tyrt., Eur., Hdt., Plat.; ᾽ἀπογυμνόω, Hom., Hes., Xen. *Vid.* TO STRIP.

[NAKEDLY, ψιλῶς, Plat.]

NAME, ὄνομα, Ep. also οὔνομα, ᾰτος, τό, Omn.; ἐπίκλησις, εως, ἡ (esp. as an additional name for distinction's sake, etc.), Hom., Hdt., Thuc.; κληδών, όνος, Æsch.; φᾰτις, εως, ἡ, Æsch.; πρόσρημα, ᾰτος, τό, Plat., Dem.; προσηγορία, ἡ, Isoc., Dem.; κλῆσις, εως, ἡ, Plat.

A coaxing name, also *a fair name for something bad*, ὑποκόρισμα, ᾰτος, τό, Alex., Æschin.; ᾽ὑποκορισμός, ὁ, Arist.

Other stars having the name of planets, ἄλλα ἄστρα ἐπίκλην ἔχοντα πλανητά, Plat.

An additional name, ἐπωνυμία, ἡ, Æsch., Hdt., Thuc., Plat.

Similarity of name, σύνωνῠμία, ἡ, Arist.

A variety of names, πολυωνῠμία, ἡ, Call.

By name, κλήδην, Hom.; ὀνομᾰκλήδην, Hom.; ἐξονομακλήδην, Hom.; ὀνομαστί, Hdt., Thuc., Xen., Antipho; ὠνομασμένως, Arist.; ἐπῐκλην, Plat.

Again he spoke with encouragement to each individual of the trierarchs, both exhorting them by the names of their fathers, and addressing themselves by name, αὖθις τῶν τριηράρχων ἕνα ἕκαστον ἀνεκάλει, πατρόθεν τε ἐπονομάζων, καὶ αὐτοὺς ὀνομαστί . . ., Thuc.

To invent new names, ὀνομᾰτοποιέω, Arist.

Calling it Argos after the name of his own native country, ὁμώνυμον τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι Ἄργος ὀνομάσας, Thuc.

Having a good name, εὐώνῠμος, ον, Hes., Pind.

Having a bad name or *an ill-omened name*, δῠσώνῠμος, ον, Hom., Soph., Eur., Ap. Rh.; δυσηχής, ές, Hom., h.

Having many names, worshiped under many names, πολυώνῠμος, ον, h., Soph., Ar., Plat., Theoc., Call.

Having the same or *a similar name*, ὁμώνῠμος, ον, sometimes c. dat., Hom., Æsch., Thuc., Plat., Xen.; σύνώνῠμος, ον, Æsch., Eur.

Having one common name, σύνώνῠμος, ον, in pl., Ar.

One who invents new names, ὀνομᾰτουργός, ὁ, Plat.

NAME, TO, ὀνομαίνω, only act., no perf., Hom., Hes., h., Hdt.; ἐξονομαίνω, Hom.; ὀνομάζω, Omn.; ἐξονομάζω, Hom., h.; προσονομάζω, Hdt.; ἐπονομάζω (also esp. of giving an additional name to), Eur., Hdt., Thuc., Plat.; κῐκλήσκω, only pres. and imperf., Hom., Trag.; κᾰλέω, fut. κᾰλέσω, Ep. also καλέσσω, and Att. καλῶ (and mid. καλοῦμαι), perf. κέκληκα, perf. pass. opt. κεκλήμην, ῇο, ῇτο, etc., Omn.; κέλομαι, mid., no fut. in this sense, aor. 2 ἐκεκλόμην, no pass., Pind.; προσᾰγορεύω, Æsch., Xen.; Plat.; φθέγγομαι, mid., Plat.; κλείω and κλέω, only pres. and imperf. act., Ap. Rh. *Vid.* SYN. 277.

To name anew, changing the name, calling by a new name, ἀντονομάζω, Ar., Thuc.; μετονομάζω, Hdt., Thuc.; μετᾰκλείω, only pres. and imperf. act., Ap. Rh.

[*But his name was changed to Battus*, or *he was named anew Battus*, Βάττος δὲ μετουνομάσθη, Hdt.]

One must name, ὀνομαστέον, Plat.; ἐπονομαστέον (esp. with an additional name), Plat.

NAMED (having a name), ἐπώνυμος, ον, Hom., h., Soph.; ὀνομαστός, ή, όν, often c. neg. of things not to be named, *infanda*, Hom., Hes., Pind., Eur., Hdt.

Named, adv., φερωνύμως, Arist.

Named after, ἐπώνῠμος, ον, c. gen., sometimes c. dat. or c. ἐπί and gen., Hom., Pind., Trag., Hdt., Dem., Æschin.; ἐπῳδός, όν, c. gen., Eur.

Rightly named, ὀρθώνῠμος, ον, Æsch.; ἐπώνῠμος, ον, Eur.

Falsely named, ψευδώνῠμος, ον, Æsch.

Falsely named, adv., ψευδωνῠμως, Æsch.

Not to be named, ᾽ἀνωνόμαστος, ον, Eur.

NAMELESS, νώνῠμος, ον, Hom., Æsch., Soph., Ap. Rh.; ᾽ἀνώνῠμος, ον, Hom., Pind., Eur., Hdt., Plat.; νώνυμνος, ον, Hom., Hes., Pind.

NAMER, A, ὀνομᾰτοθέτης, ου, ὁ, Plat.; ὀνόματος θέτης, Plat.

NAMESAKE, A, ᾽ἰσώνῠμος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; ὁμώνυμος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Plat.; αὐτεπώνυμος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

NAMING, A, ὀνομᾰσία, ἡ, Plat.; ὀνόματος θέσις (εως, ἡ), Plat.

Skillful in naming, ὀνομᾰστῐκός, ή, όν, Plat.

NAP (down), λᾰ́χνη, ἡ, Hom.; κροκύς, ύδος, ἡ, Hdt.

[NAP, TO, νυστάζω, Xen.]

NAPE, THE (of the neck), ἰνίον, τό, Hom.

[NAPHTHA, ἡ and τὸ νάφθα, Plut.]

NAPKIN, A, χειρόμακτρον, τό, Soph., Hdt., Xen.; ἡμιτύβιον, τό, Ar.; σωδάριον, τό, Hermipp.; ἐκμᾰγεῖον, τό, Plat.

NARCISSUS, A, νάρκισσος, ὁ καὶ ἡ, h., Soph., Theoc.

NARCOTIC, ὑπνῐκός, ή, όν, Hipp.

NARRATE, TO, λέγω, Hom., Hes., Pind., Æsch.; ἐξηγέομαι, mid., no pass., Soph., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* TO RELATE.

NARRATION, A, ἀπόδειξις, εως, ἡ, Hdt., Thuc. *Vid.* STORY.

NARRATOR, A, ἐξηγητής, οῦ, ὁ, Hdt., Plat.

NARROW, λεπτός, ή, όν, Hom.; ἀραιός, ά, όν, and ός, όν, Hom., Hes., Xen.; στεινωπός, όν, Hom.; στενῠγρός, ή, όν, Simon.; στενός, Ion. στεινός, ή, όν, compar. -ότερος, but also -ώτερος, Arist., Omn. Att., Hdt.; στενοφυής, ές, Alex.; στενόπορος, ον (of a district, either narrow in itself, or having narrow passes), Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ταινιώδης, ες, Hipp.

Narrow in space, στενόχωρος, ον, Theoph.; στενοχωρής, ές, Arist.

Running to a narrow point, σύστενος, ον, Antim.

A narrow place, στεῖνος, τό, Hom.

A narrow way, στεινωπός, ή, Hom.; στεῖνος ὁδοῦ, Hom.

In a narrow strait, ἐν ὀλίγῳ, Thuc.

To be narrow, στείνομαι, pass., only pres. and imperf., Hom.

To pass through a narrow passage, διαυλωνίζω (of the breath), only act., Arist.

NARROW, TO, σῠνᾰ́γω, aor. 2 σῠνήγᾰγον, Hdt.

NARROWLY (to watch, etc.), ἀκρῑβῶς, Xen.

Narrowly (to escape, etc.), μόγις, Omn.; σπουδῇ, Hom.; σὺν πολλῇ σπουδῇ, Xen.; σχολῇ, Soph., Eur., Xen., Plat., Andoc. *Vid.* SCARCELY, NEARLY.

He narrowly escaped being stoned, μικρὸν ἐξέφυγε τὸ μὴ καταπετρωθῆναι, Xen.

NARROWNESS, στενότης, ητος, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Lys.

Narrowness (of mind), βρᾰχῠ́της, ητος, ἡ (γνώμης), Thuc.

A narrowness of space, στενοχωρία, ἡ, Thuc.

NASTINESS, ἀκαθαρσία, ἡ, Plat., Dem.

NASTURTIUM, κάρδᾰμον, τό, Ar., Xen.

NASTY, δυσπῑνής, ές, Soph.

NATAL, γενέθλιος, ον, Æsch.

NATION, A, φῦλον, τό, Hom., Trag., Xen.; λαός, Att. also λεώς, ὁ, Pind., Trag., Plat.; ἔθνος, τό, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; γένος, τό, Æsch., Soph., Hdt., Xen. *Vid.* PEOPLE, COUNTRY.

Of one, of the same nation as, ὁμόδημος, ον, sine cas. or c. dat., Pind.; ὁμοεθνής, ές, Hdt.

NATIONAL, ἔνδημος, ον, Thuc.

It is your national right, πάτριον ὑμῖν ἐστίν, Thuc.

NATIVE, πᾰτρῷος, α, ον, and ος, ον, contr. (as always in Att., also in Theogn., Pind., etc.), πᾰτρῷος, α, ον (of country, law, etc.), Omn.; so πᾰ́τριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Omn. Att.; fem. πᾰτρίς, ίδος (of country, city, etc.), Hom., Hes., Pind., Eur.; ἔνδημος, ον (of persons), Hes., Theogn.; ἐπῐχώριος, α, ον, and ος, ον (of customs, etc.), Pind., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; πρόσχωρος, ον, Soph., Dem.; ἐγχώριος, α, ον, and ος, ον (of persons and of customs), Pind., Trag., Hdt.; ἔγχωρος, ον, Soph.; χθόνιος, α, ον, and ος, ον, Soph.; ἔγγαιος, ον, Æsch.; ἰθᾰγενής, ές, Æsch.; αὐτόχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ (of persons), Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; so αὐθιγενής, ές, Eur., Hdt.; so ἐγγενής, ές, Trag.; and ἐγγενέτης, ου, Hdt. *Vid.* COUNTRY.

One's native place, πᾰτρίς, ίδος, ἡ, Omn. *Vid.* COUNTRY.

Calling it Argos after the name of his own native country, ὁμώνυμον τῃ ἑαυτοῦ πατρίδι Ἄργος ὀνομάσας, Thuc.

NATIVE, A, χωρίτης, ου, ὁ, Æsch., Soph. See above.

NATIVITY, γένεσις, εως, ἡ, Hdt., Xen., Plat. *Vid.* BIRTH.

[*The art of casting nativities*, ἡ περὶ πίνακα μέθοδος, Plut.]

[NATRON, νίτρον, τό, Hdt., and Att.] *Vid.* NITRE.

NATURAL, σύμφῠτος, ον, Pind., Æsch., Eur., Plat., Lys., Æschin.; σύγγονος, ον, Pind., Æsch.; σύντροφος, ον, sometimes c. gen. of that to which, Soph., Plat.; συγγενής, ές, Pind., Æsch.; φυσῐκός, ή, όν, Xen.; συγγενῐκός, ή, όν, Alex.

Natural (i. e., reasonable, to do so and so), δίκαιος, α, ον, Thuc.

Natural (of any representation), i. e., like nature, like truth, πῐθᾰνός, ή, όν, Xen.

But this is neither reasonable nor natural, ἀλλ' οὔτ' εὔλογον οὔτ' ἔχον ἐστὶ φύσιν τοῦτό γε, Dem.

Natural (i. e., not artificially made), αὐτοφυής, ές, Hes., Thuc.; αὐτόφῠτος, ον (of wounds, sores, etc.), Pind.; αὐτόκτῐτος, ον, Æsch.; αὐτόκτιστος, ον, Soph.; αὐτόμορφος, ον, Eur.; ἰθᾰγενής, ές (of some of the mouths of the Nile, as opp. to ὀρυκτός, dug out), Hdt.; αὐτοπόνητος, ον (of honey), Anth.; αὐτοπᾰγής, ές, Anth.

A natural death, αὐτόμᾰτος θᾰ́νᾰτος, Dem.

To die a natural death, θανεῖν ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, Hdt.

NATURALLY, εἰκότως, Æsch., Eur., Thuc., Dem.; πεφῡκότως, Arist.

Naturally (i. e., without a teacher), προῖκα, Soph.

They should naturally be most distrustful of prosperity, δίκαιοί εἰσι καὶ ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις, Thuc.

But (it is reasonable for us to feel) that if we submit to others, even what we have acquired will naturally be diminished, ἄλλων δ' ὑπακούσασι (εἰκὸς γνῶναι) καὶ τὰ προσκεκτημένα φιλεῖν ἐλασσοῦσθαι, Thuc.

NATURE, φῠ́σις, εως, ἡ, Omn.

In a state of nature, οὐλοφυής, ές, Emped.

Nature (i. e., natural qualities of mind or body), φυή, ἡ, Pind.

By nature, φῠ́σιν, Æsch.; τὴν φύσιν, Xen.; κατὰ φύσιν, Hdt.; ἐκ φύσεως, Æschin.; φύσει, Xen.

It is contrary to nature, οὐκ ἔχει φύσιν, Plat.

It is contrary to my nature to do . . ., δρᾶν ἔφυν ἀμήχᾰνος, Soph.

By nature, adj., φῠτάλμιος, ον, Soph.

Of the same nature as, ὁμοφυής, ές, c. dat., Plat.

Of double nature, διφυής, ές, Soph., Hdt., Isoc.

To be by nature, φύομαι, pass., c. aor. 2 act. ἔφυν, and perf. πέφῡκα, Ep. also πέφυα, part. πεφυκώς, ότος, Ep. also πεφυώς, ῶτος, and pluperf. ἐπεφύκειν, in Hom. always πεφύκειν, no pass. tenses beyond pres. and imperf. (and they are very rare except in Hom. and Hdt., as πέφυκα has always a present sense), usu. c. infin., also c. ἐπί and dat., or c. πρός and acc. of what one is naturally inclined to, Omn.

For that is its nature, πέφυκε γὰρ τοιοῦτον, Xen.

For it is the nature of men to be influenced by these motives, πεφύκασι γὰρ ὑπὸ τούτων κρατεῖσθαι, Xen.

To inquire into the nature of, φῠσιολογέω, c. acc., Arist.

One who inquires into the nature of things, φῠσιολόγος, ὁ, Arist.

[*The laws of nature*, τὰ ἐκ θεοῦ ἀναγκαῖα, Xen.]

NAUGHTILY, κᾰκῶς, compar. κᾰ́κιον (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κᾰ́κιστον and κᾰ́κιστα, Omn. *Vid.* WICKEDLY.

NAUGHTINESS, κᾰκότης, ητος, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Hdt., Plat. *Vid.* WICKEDNESS.

NAUGHTY, κακός, ή, όν, compar. κᾰκώτερος (never in Att.), also κᾰκίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κᾰ́κιστος, also χείρων, χείριστος, etc. (*vid.* BAD, WORSE), Omn.

[NAUSEA, ναυτία (Ion. -σία), ἡ, Arist., Galen; *to have a feeling of nausea*, ναυτιάω, Ar., Plat.]

NAUSEOUS, [ναυτιώδης, ες, Plut.]; *rather nauseous*, ὑπᾰσώδης, ες, Hipp.

NAUTICAL, ναυτῐκός, ή, όν, Omn. Att., Hdt. *Vid.* NAVAL.

Nautical (i. e., skillful in nautical matters), θᾰλάσσιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Thuc.

NAUTILUS, A, ναυτῐ́λος, ὁ, Arist.

NAVAL, νήϊος, α, ον, sometimes ος, ον (also νᾱ́ϊος in Soph., Eur., though Æsch. uses νήϊος also), Hom., Pind., Trag.; ναυτῐ́λος, ον, Æsch., Eur.; ναυτῐκός, ή, όν, Omn. Att., Hdt.; ναύκληρος, ον (of an oar, etc.), Eur.; so ναύπορος, ον, Eur.

Naval (of men, troops, etc.), ναυβᾰ́της, ου, only masc., Æsch., Eur.

For in that case in vain should we have the greatest naval population of the Greeks, μάτην γὰρ ἂν ὧδε πάραλον Ἑλλήνων στρατὸν πλεῖστον εἴημεν κεκτημένοι, Hdt.

[*A naval expedition*, ναυστολία, ἡ, Eur.]

Naval power, τὰ ναυτῐκά, Xen. *Vid.* MARINE, SHIP.

NAVE, THE (of a wheel), πλήμνη, ἡ, Hom., Hes., Plat.

The hole in the nave, σῦριγξ, ιγγος, ἡ, Trag.

NAVEL, THE, ὀμφᾰλος, ὁ, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.

Like a navel, ὀμφᾰλώδης, ες, Arist.

NAVIGABLE, πλώσῐμος, ον, Soph.; πλωτός, ή, όν, Hdt., Ap. Rh.; ναυσῐπέρᾱτος, ον, Hdt.; ναυσῐ́πορος, ον, Xen.

[*To be navigable*, ἀναπλέομαι, Polyb.]

NAVIGATE, TO, πλέω, fut. πλεύσομαι, more usu. πλευσοῦμαι, aor. 1 ἔπλευσα, perf. πέπλευκα (Hom. uses also as pres. πλείω and πλώω, imperf. ἔπλων: even the Attic writers seldom or never use this word in a contracted form, except in cases where the contraction is into ει: Xen. has

also perf. pass. πέπλευσμαι of what is sailed across), Omn. *Vid.* To SAIL.

NAVIGATION, ναυτῐλία, ἡ, Hom., Hes., Pind., Hdt., Xen., Plat.

Navigation (the science of navigation), ἡ ναυτῐκή, Arist.; τὰ ναυτικά, Plat.

As navigation advanced, πλωϊμωτέρων ὄντων, Thuc.

Navigation advanced among, πλωϊμώτερα ἐγένετο παρά, c. acc., Thuc.

Ignorant of navigation, ἀθάλάσσωτος, ον, Ar.

NAVIGATOR, A, ναύτης, ου, ὁ, Omn. *Vid.* SAILOR.

NAVY, A, στόλος, ὁ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; στρᾰτὸς ναυτικός, or στρᾰτός, with some other epithet to show the nature of the force, Æsch., Eur., Thuc.; [τὸ ναυτικόν, Hdt., Thuc.]

[*A navy-yard*, νεώριον, τό, Thuc., Ar.]

NAY, οὐ, before a vowel οὐκ, before an aspirate οὐχ, Omn. *Vid.* NO.

[*Nay truly* or *verily*, οὐ μὲν or οὐ μὲν δή, Hom.; *nay rather*, οὐ μεν οὖν, Ar., Plat.; *nay more*, καὶ μήν, Hom., etc.]

NEAR, πᾰρέξ, sine cas., Hom.; ἀγχῐμολον, ἐξ ἀγχῐμόλου or οιο, Hom.; ἀγχόθι, c. gen., Hom.; ἀγχοῦ, c. gen. or c. dat., Hom., Pind., Soph., Hdt.; ἄγχι, superl. ἄγχιστα, ἄγχιστον, ἀγχοτᾰτω (and in Eur. ἀγχῠτατα), c. gen. (as always in Trag.) or c. dat. (which latter usu. precedes the prep.), Hom., Pind., Æsch.; ἔμπλην, c. gen., Hom., Hes.; περί, c. acc., Hom., Hdt.; πρός, Dor. προτί or ποτί (both in Hom.), c. gen., or c. dat., or (when of time) c. acc., Hom., Soph., Hdt., Xen.; ἀμφί, sine cas. or c. acc., Hom. (of number), c. acc., Xen.; πᾰρά, c. gen., or c. dat., or sine cas., Hom., Pind., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; πᾰραστᾰδόν, sine cas., Hom., Theogn., Æsch., Theoc.; σχεδόν, c. gen., or c. dat., or sine cas., Hom., Hes., Pind., Eur., Hdt., Plat., Dem.; σχεδόθεν, c. gen., or c. dat., or sine cas., Hom., Ap. Rh.; ἐπισχεδόν, c. gen. or c. dat., Hom., Ap. Rh.; πέλας (superl. πελαστᾰτω, Hipp.), c. gen. or c. dat., Omn.; ἆσσον, c. gen. or sine cas., Omn., also compar. ἀσσοτέρω, Hom., superl. ἄσσιστα, Æsch., ἐγγύς (only positive in Hom.), compar. ἐγγῠτέρω, superl. ἐγγυτᾰτω and ἐγγυτᾰτα (and in Hipp. ἔγγιστα), c. gen., or c. dat., or sine cas., Omn.; ἐγγῠθι, c. gen., or c. dat., or sine cas., Hom., Hes.; ἐγγῠθεν, Hom., Æsch., Eur.; σύνεγγυς, c. gen. or c. dat., Thuc., Xen., Arist.; πᾰρεγγυς, c. gen., Arist.; πλησίον, compar. πλησιαιτέρω, c. gen. or c. dat., Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Isoc., Dem.; ἐμπελᾰδόν, c. dat., Hes.; ἴκταρ, c. gen., Hes., Æsch., Plat.; ὁμοῦ, c. gen. or c. dat., Soph., Ar., Plat.; πᾰραυλον, sine cas., Soph.; εἰς χεῖρα, c. dat., Eur.; ἐπὶ ταῖς θύραις, Xen., Dem.; ἀγχόθεν, Hdt.

For he is near enough to be heard, ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν, Soph.

Nearer to, δι' ἐλάσσονος, c. dat., Thuc.

Near or *nearly* (i. e., almost), ὀλίγου, Hom., Thuc., Xen., Plat., Lys.; μόνον οὐ, Xen., Plat.; παρ' ἐλάχιστον, Dem.; [παρὰ μικρόν, Eur.; ὅσον οὐ or ὁσόνου, Thuc.]

He was near coming, τυτθὸν ἐδεύησεν ἱκέσθαι, Hom.

I am nearly having, ὀλίγου δέω ἔχειν, Isoc.

They were near being, μικροῦ ἔδεον εἶναι, Xen.

I was near being put to death without being tried, παρὰ μικρὸν ἐδέησα ἀκριτὸς ἀποθανεῖν, Isoc.

Though I very nearly reached Athens itself, μοὶ ὀλίγον ἀπολιπόντι ἐς αὐτὰς Ἀθήνας ἀπικέσθαι, Hdt.

I had nearly omitted, μικροῦ γε παρῆλθον, Dem.

So that the city was very nearly taken, ὥστε παρὰ μικρὸν ἐλθεῖν ἀνδραποδισθῆναι τὴν πόλιν, Isoc.

I am nearly weeping, ὀλίγου δέω δακρῦσαι, Plat.; so Dem., Æschin.

When he had nearly been stoned, αὐτοῦ ὀλίγου δεήσαντος καταλευσθῆναι, Xen.

But these things are not so, nor nearly so, ἔστι δ' οὐχ οὕτω ταῦτ' ἔχοντα, οὐδ' ὀλίγου δεῖν, Dem.

This was very near destroying the Platæans, τοῦτο . . . τοὺς Πλαταιέας . . . ἐλαχίστου ἐδέησε διαφθεῖραι, Thuc.

They showed them the children . . . nearly equal, etc., ἐπεδείκνυσαν αὐτοῖς παῖδας οὐ πολλοῦ δέοντας ἴσους εἶναι, Xen.

They make nearly as many laws as there are months, ὅσοι μῆνες μικροῦ δέουσι νομοθετεῖν, Dem.

Δέω is sometimes left out, as (the horse) *nearly threw him*, μικροῦ ἐκεῖνον ἐξετραχήλισεν, Xen.:—

He nearly lost his life, παρὰ μικρὸν ψυχὴν ἦλθεν διακναῖσαι, Eur.:—

He was so near danger, παρὰ τοσοῦτον ἦλθε κινδύνου, Thuc.:—

For they were perpetually near either to escaping or to perishing, ἀεὶ γὰρ παρ' ὀλίγον ἢ διέφευγον ἢ ἀπώλλυντο, Thuc.:—

So near was he falling, παρὰ τοσοῦτον ἐγένετο αὐτῷ μὴ περιπεσεῖν, Thuc.:—

I was near being conquered, εἰς ὀλίγον ἀφικόμην νικηθῆναι, Thuc.:—

With reference to the war impending, and all but present, ἐς τὸν μέλλοντα καὶ ὁσόνου παρόντα πόλεμον, Thuc.; so Eur., Xen.:—

The waves bore them on to the island near death, τοὺς μὲν νῆσόνδε παρὲξ ὀλίγον θανάτοιο κύματα . . . φέρον, Ap. Rh.

NEAR, adj., πλησίος, α, ον, c. gen. or c. dat., compar. πλησιέστερος, -τατος, Hom., Trag., Xen.; κεκλῐμένος, η, ον, c. dat., Hom.; ἀγχῐθῠρος, ον, Theogn.; ἀγχῐγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἀγχηρής, ές, Soph.; ἀγχιτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur., Xen.; πρόχειρος, ον, c. dat., Soph.; πᾰραυλος, ον, Soph.; προσήμενος, η, ον, c. dat., Æsch.; ἀγχῐπολις, and poet. ἀγχίπτολις, εως, ὁ καὶ ἡ (near the city), Soph.; so ἀστῠγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ὑπόγυος and ὑπόγυιος, ον (of *things* which come first to hand), Plat., Isoc., Dem.; ἀγχίγυος, ον, Ap. Rh.; ἀγχῐπορος, ον, Anth.; ἀγχίρροος, ον, contr. -ρους, -ρουν (of a river), Ap. Rh.

Nearer, nearest, ἀγχότερος, α, ον, Eur., Hdt.; ἄγχιστος, η, ον, Soph., Eur.; ἐγγῠτερος, ἐγγῠτατος, Thuc., Xen., Plat., Lys. *Vid.* NEIGHBORING.

Near by sea, ἀγχῐπλοος, ον, contr. -πλους, -πλουν, Eur.

Fighting near (to one another, of the combatants), ἀγχέμᾰχος, ον, Hom., Hes.

Arms fit for fighting near, ἀγχέμαχα ὅπλα, Xen.

To be near, πᾰρίστᾰμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., no perf. pass., c. dat., Hom., Pind., Trag., Plat., Isoc., Dem.; πᾰρειμι, infin. -εῖναι, c. dat., Omn.; ὑπάρχω, only act., no perf., c. dat., Pind., Trag., Thuc., Xen., Plat.; σῠνάπτω, only act. in this sense, Pind., Æsch., Hdt.; πρόσκειμαι, imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses, c. dat., Soph., Eur., Ar.; πᾰρᾰκειμαι, Soph.; πλησιάζω, c. gen. or c. dat., Soph., Xen.; πᾰραυλίζω, only act., Eur.; ἀγχιστεύω (*in prose*, esp. of being a near relation), c. dat. or c. gen., Eur., Isæ.; ἐπῐκλῖνομαι, pass., c. dat., Eur., Ap. Rh.; προσκᾰθημαι, c. dat., Hdt.

To come near to, πλησιάζομαι, pass., c. dat., Eur. *Vid.* To APPROACH.

To bring near, πελάζω, fut. πελᾰσω, Att. πελῶ, aor. 1 ἐπέλᾰσα, and poet. (not Att.) ἐπέλασσα (also aor. 1 mid., 3d pl. poet. πελᾰσαίατο in act. sense, Hom.), perf. pass. πέπλημαι, also aor. sync. ἐπλήμην, 3d sing. πλῆτο, 3d pl. ἔπληντο and πλῆντο, in pass. sense (only in Hom.), c. dat., Omn. poet.; ἐπιπελάζω, c. dat., Eur.; πλησιάζω, c. dat., Xen.

NEAR-SIGHTED, *vid.* SHORT-SIGHTED.

NEAT, γλᾰφῠρός, ά, όν, Theoc., Arist.; [χαρίεις, εσσα, εν, Ar.]

NEATLY, γλᾰφῠρῶς, Alex.; [χαριέντως, Plat.]

NEATNESS, ἀφέλεια, ἡ, Antipho.

NECESSARILY, ἀναγκαίως, Trag., Hdt., Thuc., Antipho; ἐπαναγκές, Plat., Dem.

NECESSARIES, τὰ ἐπῐτήδεια, Hdt., Thuc., Dem.; τὰ δέοντα, Xen.; τὰ ἀναγκαῖα, Xen.

With all necessaries, σὺν πᾶσι χρήεσσι (dat. poet. from χρέος), Ap. Rh.

In want of daily necessaries, ἐνδεὴς τῶν καθ' ἡμέραν, Isoc.

NECESSARY, ἀναγκαῖος, α, ον, and in Att. sometimes ος, ον, Pind., Omn. Att.

What is necessary, τὸ κᾰτεπεῖγον (οντος), Xen., Isoc.

It is necessary, χρή, opt. χρείη, subj. χρῇ, infin. χρῆναι, and in Trag. χρῆν, imperf. ἔχρην and χρῆν (the latter the most common in Att.), Omn.; χρεών, as a verb, ἐστί being understood, or as a participle, ὄν being understood, Theogn., Pind., Omn. Att. *Vid.* MUST.

It is very necessary, πολλὴ 'στ' ἀνάγκη, c. infin., Trag.; πᾶσ' ἀνάγκη, Trag.

NECESSITATE, TO, ἀναγκάζω, Soph., Xen., Plat. *Vid.* To COMPEL.

NECESSITY, ἀνάγκη, ἡ, Omn.; χρεώ and χρειώ, ἡ, Hom., Ap. Rh.; χρεία, ἡ, Eur., Xen., Antipho, Dem.

There is no means of escaping from Fate and necessity, οὐκ ἔστι μοίρας τοῦ χρεών τ' ἀπαλλαγή, Eur.

[*Necessity is the mother of invention*, χρεία διδάσκει, κἂν βραδύς τις ᾖ, σοφόν, Prov.]

[*Urgent necessity*, χρειὼ ἀναγκαίη, Hom.; πολλὴ or πᾶσ' ἀνάγκη, Trag.]

NECESSITOUS, πτωχός, ή, όν, Hom., Æsch., Soph., Xen.

NECK, THE, αὐχήν, ένος, ὁ (used also metaph. of a neck of land), Hom., Trag., Hdt., Xen.; ἴς, ἰνός, ἡ, Hom.; δείρη, and Att. more usu. δέρη, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen.; δειράς, άδος, ἡ, Soph.; τρᾰχηλος, ὁ, pl. τὰ τρᾰχηλα, Eur., Hdt., Xen., Plat., Call.

A neck of land (or of a bottle or wine-skin), ποδεών, ῶνος, ὁ, Hdt.

The back of the neck, λόφος, ὁ, Hom., Soph.

Of or *belonging to the neck*, αὐχένιος, α, ον, Hom.

Going through the neck (of the spinal marrow), διαυχένιος, ον, Plat.

With long neck, δουλῐχόδειρος, ον, Hom.; δολιχαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; τᾰναόδειρος, ον, Ar.; γῠλιαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; μᾰκραύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Hipp., Arist.; μᾰκροτρᾰχηλος, ον, Anth.

With long and bending neck, μᾰκροκαμπῠλαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Epich.

With short neck, βρᾰχῠτρᾰχηλος, ον, Plat.

With bull neck, βουσαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Xenarch.

With snake-like neck, ὀφιόδειρος, ον, Orac. ap. Arist.

With high neck, ἐριαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ὑψαύχην, Plat.

A carrying the neck high, ὑψηλαυχενία, ἡ, Xen.

With shaggy neck, λάσιαύχην, h., Ar., Theoc.

With beautiful or *variegated neck*, ποικῐλόδειρος, ον, Alcæ., Hdt.

With twisted neck, στρεψαύχην, Theomp. (Com.)

[*Without neck*, ἀναύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Emped.]

On the neck, adj., ἐπαυχένιος, ον, Pind.; ἀμφῐλοφος, ον, Soph.

On the neck, adv., κᾰτᾰλοφᾰδῖα (so marked metri gratiâ), Hom.

To break a person's neck, ἐκτρᾰχηλίζω, c. acc., Ar.

NECKLACE, A, ἴσθμιον, τό, Hom.; ὅρμος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat.; ὑποθῠμίς, ἴδος, ἡ (esp. of flowers), Sapph., Alcæ., Anac.; δέραιον, τό, Eur.; περιαυχένιον, τό, Hdt.; περιδέραιον, τό, Ar.; στρεπτός, ὁ, Hdt., Xen.; ὑποδερίς, ἴδος, ἡ, Ar., Arist.

Wearing a necklace, στρεπτοφόρος, ον, Hdt.

NECROMANCER, A, ψῡχᾰγωγός, ὁ, Eur.

To bring up (the dead) *like a necromancer*, ψῡχᾰγωγέω (τοὺς τεθνεῶτας), Plat.

NECTAR, νέκταρ, ἄρος, τό, Hom., Hes., Pind. (who consider nectar the drink of the gods, and ambrosia their food), Sapph., Alcman (who consider nectar *the food*).

Of nectar, νεκτᾰρεος, α, ον, Hom.

Dropping nectar, νεκταροστᾰγής, ές, Eubul.

NEED, χρεώ, and poet. χρειώ, Hom., Eur., Ap. Rh.; χρεία, ἡ, Omn. Att.; χρέος, τό, Ep. also χρεῖος, only sing. in this sense, no dat., Eur., Ar. *Vid.* WANT.

I have no need of this honor, οὔτι με ταύτης χρεὼ τιμῆς, Hom.

I have need of it, ἐμὲ δὲ χρεὼ γίγνεται αὐτῆς, Hom.

But what need have you of me? ἀλλὰ τίς χρεία σ' ἐμοῦ; Eur.

Nor had he any need to embark in the swift ships, οὐδέ τί μιν χρεὼ Νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν (for -βαίνειν), Hom.

In time of need, ἐς δέον, Soph.

[*To do one's need*, χέζω, fut. χεσοῦμαι, aor. 1 ἔχεσα, perf. κέχοδα, Ar.]

Friends in need are friends indeed, *vid.* FRIENDS.

NEED, TO, χᾰτέω, c. gen., only pres. act., Hom.; χᾰτίζω, only act., except one doubtful pass. in Æsch., c. gen., Hom., Hes., Pind., Eur.; χράομαι, only in perf. κέχρημαι, c. gen., Hom., Soph., Eur.; χρῄζω, in Hom. and Hdt. also χρηΐζω, only pres. and imperf. act., c. gen., rarely c. acc., Hom., Hes., Trag., Hdt., Xen.; προσχρῄζω, c. gen., Soph.; δεύομαι, mid., fut. δευήσομαι, c. gen., Hom.; δέω, c. gen., only pres., Hom. (the word occurs in Att., but not exactly in this sense), more usu. δέομαι, fut. δεήσομαι, no aor. 1 mid., aor. 1 pass. in act. sense ἐδεήθην, but seldom used beyond pres., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; προσδέομαι, Thuc., Xen., Plat., Lys., Theoc. *Vid.* TO WANT.

I have need, δεῖ, opt. δέοι, subj. δέῃ, infin. δεῖν, part. δέον, imperf. ἔδει, fut. δεήσει, aor. 1 ἐδέησε, but the pres. is the most usual tense, c. acc., sometimes, but rarely, c. dat. pers. c. gen. rei, sometimes c. infin., sometimes c. ὅπως and fut. indic., sometimes the thing wanted is, as it were, the nom. to the verb, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἐνδεῖ, Xen.; χρή, c. acc. pers. gen. rei, Hom.

I have still need, προσδεῖ, the same construction, Thuc., Plat.; προσδεῖται, Plat.

NEEDFUL, δέον, οντος, only neut., often used as nom. abs., Omn. Att., Hdt. *Vid.* NECESSARY.

NEEDLE, A, βελόνη, ἡ, h., Æschin.; ῥᾰφίς, ἴδος, ἡ, Archipp.

NEEDLESS, περισσός, ή, όν, Soph., Xen.

NEEDY—*having need of*, χρεῖος, ον, c. gen., Æsch., Eur. *Vid.* POOR.

NEFARIOUS, πανοῦργος, ον (of persons), Soph.; so πᾰνοῦργος, ον, Æsch., Eur., Ar. *Vid.* WICKED.

Nefarious deeds, ἔργ' ἄνεργα, Eur.

NEFARIOUSLY, πᾰνούργως, Ar., Plat.

NEGATION, ἄρνησις, εως, ἡ, Trag., Dem. *Vid.* DENIAL.

NEGATIVE (of propositions), στερητῐκός, ή, όν, sine cas. or c. gen., Arist.

[NEGATIVELY, ἀναιρετικῶς, Diog. L.]

NEGLECT, ἀκομιστίη (ῑ metri gratiâ), ἡ, Hom.; ἀμέλεια, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἀμελία, ἡ, Eur.; ἀθερᾰπευσία, ἡ, Plat.; λῐγωρία, ἡ, Hdt., Thuc.; ἀκήδεια, ἡ, Emped., Ap. Rh.; ἀκηδία, ἡ, Hipp.: πᾰρεσις, εως, ἡ, Hipp.; ἀτημελία, ἡ, Ap. Rh.

To treat with neglect, ἐν ἀμελίᾳ κᾰτᾰτίθεμαι (mid. aor. 1 -εθηκάμην), Xen.; ἐν ὀλῐγωρίᾳ ποιέομαι, c. acc., also εἰς ὀλῐγωρίαν τρέπομαι, c. gen. (pass.), Thuc.

One must neglect, ὀλῐγωρητέον, c. gen., Isoc.; παρετέον, c. neg., Plat.; ὑπεροπτέον, Isoc.

NEGLECT, TO, ἀθερίζω, c. acc., later c. gen., only act., Hom., Ap. Rh.; ἀλογέω, only act. in this sense, sine cas. or c. gen., Hom., Hdt.; ἀκηδέω, only act., c. gen., Hom.; μεθίημι (ῐ Hom., but more usu. ῑ where the metre admits it, ῑ Att.), fut. -ήσω, aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, only act. in Hom., but also mid. in Trag., no pass., c. gen. or c. infin., Hom., Tyrt., Trag., Ar., Hdt., Xen.; πᾰρίημι, c. acc., sometimes c. gen., Pind., Trag., Hdt., Xen., Dem.; ἀφίημι, c. acc., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; προΐεμαι, mid. and pass., in perf. part. προειμένος, and aor. 1 προεθείς (both in pass. sense), Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἀλέομαι, aor. 1 mid. ἠλευάμην, also 2d pl. imper. ἀλέασθε, opt. 3d sing. ἀλέαιτο, infin. ἀλέασθαι, no other tenses, Hes.; ἀμελέω, c. gen., sometimes c. acc. (in Hom. usu. c. neg.), Hom., Trag., Plat., Dem.; πᾰρᾰμελέω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; κᾰτᾰμελέω, c. gen. or sine cas., Soph., Xen., Isoc.; ἀπορρίπτω, Æsch.; ἐξωριάζω or εὐωρ., only act., Æsch.; ὀλῐγωρέω, c. gen. or sine cas., Thuc., Xen., Plat.; πᾰρολῐγωρέω, c. gen., Plat.; κᾰτολῐγωρέω, c. gen., Lys.; κᾰτηλογέω, c. gen. or c. acc., Hdt.; κᾰτᾰβλᾰκεύω, Xen.; ὑπεροράω, imperf. -εώρων, fut. ὑπερόψομαι, no aor. 1, aor. 2 ὑπερεῖδον, part. ὑπερῐδών, Hdt., Thuc., Lys., Isoc.; κᾰτᾰβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, Isoc. *Vid.* TO DESPISE.

NEGLECTED, ἀκηδής, ές, Hom.; ἀκήδεστος, ον, Hom.; ἀμέριμνος, ον, Soph.; ἀθερᾰπευτος, ον, Xen.; ἀμελής, ές, Xen.; ἀπημέλητος, ον, Xen.; ἀτημελημένος, η, ον, Hdt.

To be neglected or *done neglectfully*, ἐξαργέομαι, pass., Soph.

Neglected (of sacred rites), ἄπῠρος, ον, Æsch.; ἀνοργίαστος, ον, Ar.

NEGLECTEDLY, ἀκηδέστως, Hom.

NEGLECTFUL, ἀκηδής, ές, c. gen., Hom., Hes.; ἄσκοπος, ον, Æsch.; ἀμελής, ές, Thuc., Plat., Dem.; ὀλῐγωρος, ον, c. gen., Hdt., Dem.

[*To be neglectful of*, ἀμελέω, c. gen., Hom.] *Vid.* TO NEGLECT.

NEGLECTFULLY, ὀλῐγώρως, Xen., Plat., Isæ.; ἀτημελήτως, Xen.; (both words, esp. with ἔχω or διάκειμαι, *to be neglectfully disposed*).

NEGLIGENCE, μεθημοσῠνη, ἡ, Hom.; [ἀμελετησία, ἡ, Plat.] *Vid.* CARELESSNESS.

NEGLIGENT, μεθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀμελής, ές, Plat. *Vid.* CARELESS.

[*To be negligent*, ἀμελῶς ἔχω, Xen.] *Vid.* TO NEGLECT.

NEGLIGENTLY, ἀκηδέστως, Hom.; ἀμελῶς, Thuc. *Vid.* CARELESSLY.

NEGOTIATE, TO, πράσσω, c. dat., or c. πρός or εἰς and acc. of those with whom, Thuc., Xen.; διᾰπράσσομαι, mid., Xen.; χρημᾰτίζω, Thuc., Xen., Isoc.; σῠναλλάσσω (esp. of money matters), c. dat. pers., acc. rei, Dem.; [(a bargain), for one, προπολέω, Plat.]

To negotiate as an ambassador (i. e., effect by negotiation), πρεσβεύω, c. acc. rei, Andoc.

To negotiate through a herald, ἐπῐκηρῡκεύομαι, mid., no pass., c. dat. pers. or c. prep., Ar., Hdt., Thuc.

To negotiate at the same time, συνδιᾰπράσσομαι, Xen.

NEGOTIATION, λόγος, ὁ, Thuc.

The negotiation we opened by heralds with the Lacedæmonians, ἐπῐκηρυκεία ἡμῖν πρὸς Λακεδαιμονίους, Dem.

To open a negotiation, λόγους προσφέρω (fut. προσοίσω, aor. 1 προσήνεγκα, aor. 2 προσήνεγκον, aor. 1 pass. προσηνείχθην, no other tenses), c. dat., Thuc.

[*The negotiations* of an ambassador, τὰ ἑαυτῷ πεπρεσβευμένα, Dem.]

NEGOTIATOR, A, πρεσβύς, ὁ, in sing. only in Æsch., Ar., in pl., Omn. Att. prose. *Vid.* AMBASSADOR.

[*Negotiator* (of a marriage), νυμφευτής, οῦ, ὁ, Plat.; νυμφαγωγός, ὁ, Plut.]

NEGRO, A, μελάμβροτος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

The land of negroes, γῆ μελάμβροτος, Eur.

NEIGH, TO, χρεμετίζω, only act., Hom., Hdt., Plat.; χρεμίζω, only act., Hes.; φθέγγομαι, mid., no pass., Hdt.; χρεμετάω, Call.; ἐπῐχρεμέθω, only pres. and imperf. act., Ap. Rh.

NEIGHBOR, A, γείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., but oftener c. dat. of those to whom, Omn. poet.; ἀγυιᾶτις,

ἴδος, ἡ, only fem., Pind.; πελάτης, ου, ὁ, Æsch.; ἔποικος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; πλησίος, ὁ, Hom., Hdt.; ὁ πλησίον, Theogn., Eur., Plat., Theoc.; πλησιόχωρος, ὁ, Ar., Hdt.; πάροικος, ὁ, Sapph.; πρόσοικος, ὁ, Thuc.; [ἀγχίγυος, ὁ καὶ ἡ, Ap. Rh.] *Vid.* SYN. 142.

[*A next-door neighbor*, ἀγχίθυρος ναίοισα, Theoc.]

A bad neighbor, κακογείτων, ὁ καὶ ἡ, Soph., Call.

A being a neighbor, παροίκησις, εως, ἡ, Thuc.; γειτονία, ἡ, Plat.; γειτνίασις, εως, ἡ, Arist.

Neighbors, περικτίονες, οἱ καὶ αἱ, Hom., Pind., Thuc.; περιναιέται, οἱ, Hom., Ap. Rh.; περικτίται, οἱ, Hom., Ap. Rh.; ἀμφικτίονες, οἱ, Pind.; ἀμφιπερικτίονες, οἱ, Theogn.; ὁ πέλας, ἡ πέλας, oftenest in pl., Trag., Hdt., Isoc. See below.

Without any neighbors, ἀγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur.

NEIGHBORHOOD, THE, a neighboring place, etc., γειτόνημα, ατος, τό, Alcman, Plat.; ἡ περιοικίς, ίδος (γῆ understood), Thuc.; τὸ ὅμορον, Thuc.

[*Being in this neighborhood*, περὶ ταῦτα τὰ χωρία ὤν, Xen.]

NEIGHBORING, γείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, no compar. or superl., c. gen. or c. dat., Pind., Æsch., Eur., Xen.; [ἀγχιγείτων, ον, Æsch.; ἀγχιτέρμων, ον, Soph., Eur., poet., but also in Xen.]; ἀστυγείτων (of cities, or the people of a neighboring state, not of people in the same street, etc.), Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; so ἀγχίπολις, poet. ἀγχίπτολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Soph.; πρόσχωρος, ον, c. gen. or c. dat., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; πάροικος, ον, c. gen. or c. dat. (used even of a river), Trag., Hdt.; συμπάροικος, ον, Eubul.; σύγκληρος, ον, Eur.; πρόσουρος, ον, Soph., Hdt.; πρόσορος, ον, Xen.; ὅμαυλος, ον, Soph.; ὁμότοιχος, ον, c. gen. of houses or their inhabitants, Æsch., Antipho, Plat., Isæ.; σύγχορτος, ον (only of lands), Eur.; προσεχής, ές, c. dat., Hdt.; ὅμορος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; πρόσοικος, ον, Hdt., Thuc., Plat.; περίοικος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; περιοικίς, ίδος, ἡ (of cities, etc.), Hdt., Thuc., Xen.; προσήμενος, η, ον, c. dat., Æsch.; ὁμούριος, ον, Ap. Rh. *Vid.* NEAR, and SYN. 142.

To be neighboring, to be a neighbor, γειτονέω, only act., Æsch., Plat.; ἀστυγειτονέομαι, pass. (of states), Æsch.; γειτνιάω, only act., Ar., Dem.; παραυλίζω, only in pres. part. act., Eur.; προσοικέω, c. dat. or c. acc., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; παροικέω, c. dat., Thuc., Xen.; παραναίομαι, mid., aor. 1 παρενασσάμην, c. dat., Call.

NEIGHING, A, φρύαγμα, ατος, τό, Æsch., Soph.; χρεμετισμός, ὁ, Ar.

NEITHER, οὐδέ, usu. answered by a second οὐδέ, Omn.; οὔτε, usu. with a second οὔτε ("οὐδέ . . . οὐδέ marks a stronger opposition than οὔτε . . . οὔτε; farther, the δέ in οὐδέ gives it rather a distinctive force, while the τε in οὔτε makes it simply connective," LIDD. and SC.), οὔτε is sometimes followed by τε (Hom.), or by δέ (Hdt.), often by οὐ (Eur., Hdt.), sometimes even the first οὔτε is omitted (Pind.), neither οὐδέ nor οὔτε are used before imperatives, Omn.; μηδέ, followed by μηδέ, sometimes by μήτε, but not in Att., Omn.; μήτε, followed by μήτε, or by τε, or by μηδέ, Omn. (On the difference between compounds of οὐ and of μή, see NOT.)

In neither way, in neither case, οὐδετέρως, Plat.; οὐδέτερα, Plat.; μηδετέρως, Arist.

To neither side, οὐδετέρωσε, Hom.; μηδετέρωσε, Thuc.

Neither, adj. (of two), οὐδέτερος, α, ον, Hes., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; μηδέτερος, α, ον, Xen., Plat.

[NEOPHYTE, A, νεόφυτος, ὁ, N. T.]

NEPHEW, A, ἀδελφιδέος, contr. ἀδελφιδοῦς, ὁ, Hdt., Thuc.

NEPOTISM, τὸ φιλοίκειον, Philo.

NEREID, A, Νηρεΐς, ΐδος, ἡ, usu. in pl., Hom., Hes., Pind.; Νήρη, Alcæ. *Vid. Appendix of Proper Names.*

NERVE, A, νεῦρον, τό, usu. in pl., Hom., Ar., Plat., Dem.

NERVE, TO, νευρόω, Alciph.; *it nerves the tongue*, ἀρθροῖ γλῶσσαν, Theogn.

NERVELESS, ἔκλυτος, ον, Eur.; ἄναρθρος, ον, Soph. *Vid.* WEAK.

NERVOUS (sinewy), νευρώδης, ες, Arist.

[*A nervous person*, ἀγωνιάτης, ὁ, Diog. L.]

NEST, A, οἰκίον, τό, Hom.; δόμος, ὁ, Hom., Lycurg.; σκήνημα, ατος, τό, Æsch.; λέχος, τό, Æsch., Soph.; εὐνή, ἡ, Soph.; εὐναία, ἡ, Eur.; κοίτη, ἡ, Eur.; νεοσσιά, ἡ, Ar., Hdt., Xen., Plat.; καλιά, ἡ, Theoc.

A vulture's nest, γυπάριον, τό, Ar.

An anxiety for its young that makes the parent bird keep the nest, πόνος ὀρταλίχων δεμνιοτήρης, Æsch.

A bee's or *wasp's nest*, ἀνθρήνιον, τό, Ar.

A wasp's nest, σφηκία, ἡ, Soph., Eur., Ar. *Vid.* WASP.

To build a nest, νεοσσεύω, Arist.; νεοττιὰν ποιέομαι, Arist.

To build a nest in, ἐννεοσσεύω, c. dat., Ar., Plat.

A building of nests, σκηνοπηγία, ἡ, Arist.

Hostile to the nest or *to the nestlings*, λεχέων or λεχαίων (a new conjectural reading) δυσευνάτωρ, Æsch.

NESTLING, A, νεοσσός, ὁ, Hom., Soph., Ar.; νεοσσίον, Att. -ττίον, τό, Ar., Arist.

NET, A, ἕρκος, τό, Hom., Pind., Æsch., Soph., Ar.; δίκτυον, τό, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; ἀμφίβληστρον, τό, Hes., Æsch., Soph., Hdt.; γάγγαμον, τό, Æsch.; ἄγρευμα, ατος, τό, Æsch.; ἀρκύς, ύος, ἡ, Trag., Xen.; σκευή, ἡ, Pind.; ἄρκυσμα, ατος, τό, Æsch.; ἀρκύστατον, τό, Æsch., Soph.; λίνον, τό, Æsch., Theoc.; βόλος, ὁ, Eur., Orac. ap. Hdt.; πάγη, ἡ, Soph., Hdt., Xen., Plat.; θήρατρον, τό, Xen.; πλεκτή, ἡ, Plat.; πλέγμα, ατος, τό, Xen.; λαβύρινθος, ὁ, Theoc.; σαγήνη, ἡ, Luc. *Vid.* SYN. 180.

Nets, σπεῖραι δικτυόκλωστοι, Soph.

A fine net (for birds), νεφέλη, ἡ, Ar.

The edge of a net, ἀκρολίνιον, τό, Xen.

The upper part of a net, σαρδόνιον, τό, Xen.

A piece of wool fastened to the edge of a net, μαστός, ὁ, Xen.

The cord at the top of a net, ἐπίδρομος, ὁ, Xen.

The cord round the top of a net to close it, περίδρομος, ὁ, Xen.

A line of nets, ἀρκυστασία, ἡ, Xen.; ἀρκυστάσιον, τό, Xen.

A line of poles with nets, στοῖχος, ὁ, Eur., Xen.

A contrivance against an enemy like a net, ἀρκυστάτη μηχανή, ἡ, Eur.

Calamity caused by nets, ἀρκύστατος πημονή, ἡ, Æsch.

Belonging to hunting with nets, ἑρκοθηρευτικός, ή, όν, Plat.

To watch nets, λινοπτάομαι (properly ῐ, but ῑ l. c.), only mid., Ar.

A watcher of nets, ἀρκυωρός, ὁ, Xen.

NETTLE, A, ἀκαλήφη, ἡ, Ar.; κνίδη, ἡ, Theoc.

[NEUTER, οὐδέτερος, α, ον—*the neuter gender*, τὸ οὐδέτερον, Gram.; *in the neuter gender*, οὐδετέρως, Ath.]

NEUTRAL—*they who are* or *were neutral*, οἱ διὰ μέσου, Xen.

To be neutral, μεσεύω, only act., Xen.; ξύμμαχοι εἶναι μηδετέρων, Thuc.

["*Neutral ground*," τὸ μεταίχμιον, Hdt.]

NEUTRALITY, ἡσυχία ὥστε μηδετέροις ἀμύνειν, Thuc.

To preserve a neutrality, ἐκποδὼν στῆναι ἀμφοτέροις, Thuc.

And preserve a strict neutrality, καὶ ἐστὲ μηδὲ μεθ' ἑτέρων, δέχεσθε δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ μηδ' ἑτέρους, Thuc.

NEUTRALIZE, TO—*for disobeying in small matters neutralizes your former kindness*, τὸ γὰρ σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν, Soph.

NEVER, οὔποτε, sometimes separated, οὐ . . . ποτε, Omn.; οὐδέποτε, Omn.; μήποτε, also "so that never," in which case it governs a subjunctive mood, Omn.; μηδέποτε, Hes., Ar., Plat., Isoc.; οὐπώποτε (only of the past), Hom., Soph., Xen., etc.; so οὐδεπώποτε, Soph., Xen., Plat.

[*Never will I follow you*, οὔ σοι μὴ μεθέψομαί ποτε, Soph.]

You shall never marry her while she still lives, ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς, Soph.

NEVERTHELESS, ὅμως, Omn.; καὶ ὥς, Hom., Att.; ἔμπης, Hom.; ἔμπας, Pind., Soph., Æsch.; ἔμπαν, Pind.; ἔμπα, Pind., Soph.; ὁμοίως, Eur., Xen.; πλήν, Soph., Xen., Isoc.; καὶ ἔπειτα, often contr. κἄπειτα, Eur., Ar., Plat., Æschin.; καὶ εἶτα, contr. κᾆτα, Plat.; μέντοι, never the first word in the sentence, Thuc.; οὐ μὴν ἀλλὰ . . . γε, and οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ . . . γε, Plat.; μέντοι, Xen.

NEW, νηγάτεος, α, ον, Hom., h., Ap. Rh.; νεός, ά, όν, Omn.; νεοκράς, -κρᾶτος, ὁ καὶ ἡ (of a new friend), Æsch.; νεοχμός, όν, Trag., Hdt.; νεόκοτος, ον, Æsch.; νεόρτος, ον, Soph.; νεωρής, ές, Soph.; νεανίας, ου, only masc., Eur., Ar.; νεάγγελτος, ον (of a report, etc.), Æsch.; ποταίνιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Soph.; πρόσπαιος, ον, Æsch.; πρόσφατος, ον, Æsch., Soph., Lys., Dem.; καινός, ή, όν, Omn. Att., Hdt.; παρθένος, fem. (of an unlaunched ship), Ar.; ὑπόγυιος, ον (of milk), Hipp. *Vid.* SYN. 332.

New and beautiful, νεοσίγαλος, ον, Pind.

To speak of old things as if they were new, τὰ παλαιὰ καινῶς διελθεῖν, Isoc.

[*What is there new?* τί νέον; Æsch.]

[*A new-comer*, νέηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hdt., Plat.]

In a new fashion, καινοπρεπεστέρως, Arist.

An inventor of new things, καινοποιητής, οῦ, ὁ, Xen.

To be new, νεάζω, only pres. act., Æsch.

To make new, use as new, invent new, have any thing new, καινίζω, only act., Trag.; καινοτομέω, Ar., Xen., Plat.

To speak new (strange) *words*, καινουργέω λόγον, Eur.

NEW-BORN, νηγενής, ές, Att. νεᾶγ., Hom., Eur.; νεογενής, ές, Æsch., Plat. *Vid.* BORN.

NEWLY, καινῶς, Plat.; [νεόθεν, Soph.; νέον and τὸ νέον, Hom., etc.]

Newly made, νεότευκτος, ον, Hom.; νεοτευχής, ές, Hom., Theoc.; πρωτοπᾶγής, ές, Hom.; καινοπηγής, ές, Æsch.; καινοποιηθείς, εῖσα, έν, Soph.; ἀρτῐπᾶγής, ές, Theoc.; ἀρτῐτομος, ον, Ap. Rh.; νεουργός, όν, Plat.

Newly mixed (of poison), ἀρτῐ'χριστος, ον, Soph.

Newly suffered, καινοπᾰθής, ές, Soph.

Newly acquired (riches), ἀρτῐ'πλουτα (χρήματα), Eur.

NEWNESS, καινότης, ητος, ἡ, Thuc., Isoc.

NEWS, 'ἀκουή, ἡ, Hom.; κλέος, τό, only sing. in this sense, and only in nom. and acc., Hom., Pind., Æsch.; κληδών, όνος, ἡ (in Hom. also κληηδών and κλεηδών), Hom., Æsch., Soph., Hdt., Andoc.; ἀγγελία, ἡ, Hom.; βᾶξις, εως, ἡ, Æsch., Soph.: πύστις, εως, ἡ, Æsch., Eur.; πευθώ, ἡ, Æsch.; μῦθος, ὁ, Soph.; ἄγγελμα, ἄτος, τό, usu. in pl., Eur.; ἠχώ, ἡ, Hdt.; τὰ εἰσαγγελλόμενα, Thuc.

The news of you, ὀμφὴ σή, Soph.

The news of this came to the city, τοῦτ' ἐκηρύχθη πόλει, Soph.

Before any news of us can come, πρὶν ἐκπύστους γενέσθαι, Thuc.

A messenger of bad news, ἄγγελος κακῶν ἐπῶν, Soph.

What is the news? τί καινόν; Dem.

Good news, εὐαγγέλιον, τό, Luc.

Let me have a reward for my good news, εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω, Hom.

We have already, twice after such actions, sacrificed in thanksgiving for good news, ἐπὶ τοσαύταις πράξεσιν εὐαγγέλια μὲν δὶς ἤδη τεθύκαμεν, Isoc.; so Ar., Xen.

Then they crowned me for my good news, εἶτ' ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια, Ar.

To bring good news, εὐαγγελίζομαι, mid., Ar., Lycurg., Dem.

Bringing good news, εὐάγγελος, ον, Æsch., Eur.

Bringing bad news, κᾰκάγγελος, ον, Æsch.

To bring bad news, κᾰκαγγελέω, Trag. ap. Dem.

Caused by bad news, κᾰκάγγελτος, ον, Soph.

One of whom no news has been or can be heard, ἄϊστος, ον, Hom.; 'ἄπυστος, ον, Hom.

In order that no news might be heard of their doings, τοῦ μὴ ἐξάγγελτοι γίγνεσθαι, Thuc.

NEWS-MONGER, A, λογοποιός, ὁ, Theoph.

NEWS-MONGERING, λογοποιία, ἡ, Theoph.

NEWT, A, σκορδῦλος or κορδύλος, ὁ, Arist.

NEXT, adj., ἄγχιστος, η, ον, Soph.; σῠνεχής, ές, c. dat., Hdt. *Vid.* NEAREST.

Next (of time), *the next day, the next night*, etc., ἐπιών, οῦσα, όν, όντος, etc. (when the Trag. use this word they use a periphrasis for ἡμέρα, e.g., ἡ 'πιοῦσα λαμπὰς θεοῦ, Pors.), Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἰών, ἰοῦσα, ἰόν, Eur.; ἐπιγιγνόμενος, ἐπιγενόμενος, η, ον, Hdt., Thuc.; ὕστερος, α, ον, Hdt.

They spoke next, διαδεξάμενοι ἔλεγον, Hdt.

To speak next, ἐκδέχομαι εἰπεῖν, Plat.

Assyria, which is next to Persia, ἐκδεχομένη ἀπὸ τῆς Περσικῆς 'Ασσυρίη, Hdt.

The next day, ὑστεραία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; [ἡ ἄλλη, Xen.; *on the next day*, τῇ ἄλλῃ, Xen.]

On the next day (of those who do any thing then), δευτεραῖος, α, ον, Xen.

And it was decided to defer the business till the next assembly, ἔδοξε δὲ ἀναβαλέσθαι ἐς ἑτέραν ἐκκλησίαν, Xen.

Wishing to compass what was the next best measure to this, βουλόμενος τὰ ἐπὶ τούτοις παρασκευάζειν, Thuc.

For that is the next best thing, δευτέρα γὰρ ἡ χάρις, Eur.

Next (in the next place, etc.), adv., δεύτερον, and τὸ δεύτερον, also in Att., Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; αὖ, Hom., Eur.; αὖθις, Æsch., Xen.; ἑξῆς, often c. gen., Æsch., Ar., Xen., Plat.; ἔπειτα, Omn. Att.; ἑπομένως, Arist.; ἐπισχερώ, c. gen., Ap. Rh.

Next to, πᾰρά, c. gen., or c. dat., or sine cas., Omn. *Vid.* NEAR.

To be next to, ἔχομαι, mid., imperf. εἰχόμην, fut. ἕξομαι, c. gen., Hdt., Thuc., Xen.; δέχομαι, mid., perf. pass. δέδεγμαι, in act. sense, Hdt.; ὑποδέχομαι, Hdt.

In the next place, ἔπειτα, Thuc., Dem.; εἶτα, Dem.

NIBBLE, TO, 'ἀποτρώγω, fut. -τρώξομαι, aor. 2 -ἔτρᾰγον, no other tenses, Ar.; πᾰρᾰτρώγω, c. gen., Ar.; παρεσθίω, fut. -έδομαι, aor. 2 -έφᾰγον, no other tenses, c. gen., Ar.; περιεσθίω, Luc.

To nibble round, περιτρώγω, Ar.

NICE, λᾰρός, ά, όν, compar. λᾰρώτερος (of eatables, or things pleasing to the smell), Hom., Mosch.; ἀστεῖος, α, ον, and ος, ον (of persons), Ar., Plat.; χαρίεις, εσσα, εν (of things), Ar.

[*You're a nice young man*, χρηστὸς εἶ, Plat.; *what a nice man!* ὡς ἀστεῖος ὁ ἄνθρωπος, Plat.]

NICETY, 'ἀκρίβεια, ἡ, Antipho. *Vid.* EXACTNESS.

[*To a nicety*, εἰς ὄνυχα, Galen.]

NICK—*in the nick of time*, εἰς ἀρτίκολλον, Æsch.; εἰς δέον, Soph.

He comes in the nick of time, ἀρτίπους θρώσκει, Soph.; [ἀκμαῖος ἔμολε, Soph.]

NICKNAME, A, ἐπίκλησις, εως, ἡ (not contemptuous), Hom., Hdt., Thuc. *Vid.* NAME.

NICKNAME, TO, ἐπικᾰλέω, fut. -έσω, poet. (not Att.) often -έσσω, etc., perf. -κέκληκα, etc., Xen. *Vid.* TO NAME.

NIECE, A, 'ἀδελφῐδέη, contr. -δῆ, ἡ, Ar., Hdt.

NIGGARD, A, ἰξός, ὁ, Eur.; [κίμβιξ, ῐκος, ὁ, Arist.] *Vid.* MISER.

NIGGARDLY, γλισχρός, ά, όν, Dem.; ἀνελεύθερος, ον, Ar. *Vid.* COVETOUS.

NIGH, ἐγγύς (only positive in Hom.), compar. ἐγγῠτέρω, superl. ἐγγυτᾰτω and ἐγγυτᾰτα (and in Hipp. ἔγγιστα), c. gen., or c. dat., or sine cas., Omn. *Vid.* NEAR.

Well-nigh, μόνον οὐ, Plat. *Vid.* NEARLY.

NIGHT, νύξ, νυκτός, ἡ, Omn.; εὐφρόνη, ἡ, Hes., Pind., Trag., Hdt.; ὄρφνη, ἡ, Theogn., Pind., Eur., Ap. Rh.; νυκτὸς 'ἀμολγός, ὁ, Hom., Æsch.; νυκτὸς κᾰτάστᾰσις (εως, ἡ), Eur.; νυκτὸς ἄντυξ (ῠγος, ἡ), Theoc.

The dead of night, τὸ ἡσῠχάζον τῆς νυκτός, Thuc.

All night, adv., παννύχιον, Hom.; πάννῠχα, Soph., Hdt.; [ἀνὰ νύκτα, Hom.]

All night, adj., πάννῠχος, ον, Hom., Trag., Hdt., Ap. Rh.; παννῠ́χιος, α, ον, and Att. ος, ον, Hom., Hes., Soph., Eur., Ap. Rh.; πανεύφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Cratin.

The same night, αὐτονῠχί, Hom., Ap. Rh.

The night watches, νύκτες, αἱ, Pind.; νῠχεύματα, τά, Eur.

It was the third watch of the night, τρῐχὰ νυκτὸς ἔην, Hom.

Of or belonging to night, during night, nightly, etc., ἔννῠχος, ον, Hom., Pind., Trag.; ἐννύχιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur.; νῠ́χιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Trag.; νύκτερος, ον, Trag.; νυκτερῐνός, ή, όν, Ar., Thuc., Xen., Plat., Æschin.; νυκτερείσιος, ον, Ar.; νυκτωπός, όν (of divination from dreams appearing at night), Eur.; ἀκρόνῠχος, ον, Theoc.

By night, adv., νύκτωρ, Hes., Soph., Eur., Xen., Plat., Lys.; [νυκτός also, and νυκτί, Hdt., Att.]

[*During the night*, νύκτα, and διὰ νύκτα, Hom., Att.]

Appearing by night, νυκτῐφαντος, ον, Eur.

Shining by night, νυκτῐλαμπής, ές, Simon.

Roaring by night, νυκτῐβρομος, ον, Eur.

Solemnized by night, νυκτῐσεμνος, ον, Æsch.

Hidden by night, νυκτῐκρῠφής, ές, Arist.

Feeding by night, νυκτῐνόμος, ον, Arist.

Wandering by night, νυκτῐπόλος, ον, Eur.

Making to wander by night, νυκτῐπλαγκτος, ον, Æsch.

Coming by night, νυκτῐφοιτος, ον, Æsch.

Watching by night, νυκτῐφρούρητος, ον, Æsch.

A night watcher, νυκτοφῠλαξ, ἄκος, ὁ, Xen.

To pass the night, to encamp for the night, etc., αὐλίζομαι, mid., c. aor. 1 pass., Hom., Thuc., Xen.; ἐναυλίζομαι, sine cas., also c. acc. (νύκτα), Hdt.; νῠχεύω, only act., Eur.; νυκτερεύω, only act., Xen., Æschin.

To do any thing all night, to last all night, παννυχίζω, Pind., Ar.

To celebrate a nightly festival, παννῠχίζω, c. dat. of the deity in whose honor, Ar.

A nightly festival, παννῠχίς, ῐδος, ἡ, Eur., Hdt., Plat.

To assemble by night, νυκτηγορέω, and mid., Æsch., Eur.

An assembly by night, νυκτηγορία, ἡ, Eur.

A battle by night, νυκτομᾰχία, ἡ, Hdt., Thuc.

[*A night-journey*, νυκτοβαδία or -βατία, ἡ, Hipp.; *a night-voyage* νυκτίπλοια, ἡ, Strab.]

To travel by night, νυκτοπορέω, only act., Xen.

To watch by night, νυκτοφῠλᾰκέω, only act., Xen. *Vid.* TO WATCH.

[*To watch the livelong night*, νύκτα φυλάσσω, Hom.]

Hunting by night, νυκτερεία, ἡ, Plat.

One who hunts or *fishes by night*, νυκτοθήρας, ου, ὁ, Xen.; νυκτερευτής, οῦ, ὁ, Plat.

Fit for night hunting, νυκτερευτῐκός, ή, όν (of a hound), Xen.

[*To throw the mantle of night over*, ἀμφικαλύπτω νύκτα, c. dat., Hom.]

NIGHTINGALE, A, ἀηδών, όνος, η, sometimes in Att. ὁ, gen. contr. ἀηδοῦς (Soph.), Omn.; ἀηδονίς, ἴδος, ἡ, Eur., Theoc.; ἀηδονῐδεύς, ὁ, Theoc.; ᾽ἀδονίς, ἴδος, ἡ, Mosch.

Of a nightingale, ἀηδόνιος, ον, Æsch., Ar.; [ἀηδόνειος, ον, Nicoch.]

NIGHT-JAR, A, κῠμινδις, εως, ὁ, Hom.; χαλκίς, ἴδος, ἡ, Hom.; νυκτῐκόραξ, ᾰκος, ὁ, Arist.

[NIGHT-MARE, ἐφιάλτης, ὁ, Phryn., Strab.; πνιγαλίων, ωνος, ὁ, Themiso.]

NIGHT-SHADE, στρῠ῀χνος, ὁ καὶ ἡ, Theoph.; τρῠ῀χνος, ὁ, Theoc.

NIGHT-STOOL, A, σκᾰφιον, τό, Ar.; σκωρᾰμίς, ίδος, ἡ, Ar.; [δίφρος ὀπήεις, ὁ, Hipp.]

NIMBLE, ἐλᾰφρός, ά, όν, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat.; δεξιόγυιος, ον, Pind. *Vid.* ACTIVE.

NIMBLENESS, ἐλᾰφρότης, ητος, ἡ, Plat.

NIMBLY, ἐλᾰφρῶς, Xen. *Vid.* ACTIVELY.

NINE, ἐννέᾰ, οἱ, αἱ, τά, Omn.

The number nine, a body of nine, ἐννεάς, ᾰδος, ἡ, Theoc.

Nine years (a period), ἐνναετηρίς, ίδος, ἡ, Plat.

Lasting nine years, nine years old, ἐννέωρος, ον, Hom.; ἐνναέτηρος, ον, Hes.; ἐνναετής, ές, Hes.; ἐννεάκυκλος, ον, Antim., Call.

For nine years, adv., εἰναετές, Hom.; ἐνναετές, Hes.

To be nine years old, ἐνναετίζω, only act., Call.

Lasting nine months, nine months old, ἐννᾰμηνος, ον, Hdt.

Worth nine oxen, ἐννεᾰβοιός, όν, Hom.

With nine heads, ἐννεᾰκέφᾰλος, ον, Alcæ.

Nine cubits long, ἐννεᾰπηχυς, ὁ καὶ ἡ, gen. εως, Hom.

Made of nine threads, ἐννεᾰλῐνος, ον, Xen.

With nine lives, ἐννεάψῡχος—of the dog (as we say of the cat), ἐννεάψῡχος ὁ κύων (a Greek proverb).

With nine notes, ἐννεάφωνος, ον (of the pipe), Theoc.

Nine times, εἰνᾰκις, Hom.; ἐννᾰκις, Anth.

For nine days, ἐννῆμαρ, Hom.; *for nine nights*, εἰνάνυχες, Hom.

On the ninth day, ἐνᾰταῖος, α, ον, Thuc.

With nine couches, ἐννεᾰ´κλινος, ον, Phryn. Com.

NINEFOLD, ἐννεαπλᾰσιος, α, ον, Ibyc. ap. Ath.

NINE HUNDRED, ἐνακόσιοι, αι, α, Thuc.

NINE THOUSAND, ἐννεᾰχῑλοι, αι, α, Hom.

NINETEEN, ἐννεᾰκαίδεκα, οἱ, αἱ, τά, Hom., etc.

Nineteen months old, ἐννεᾰκαιδεκᾰμηνος, ον, Anth.

The nineteenth, ἐννεᾰκαιδέκᾰτος, η, ον, Anth.

NINETIETH, ἐνενηκοστός, ή, όν, Xen.

NINETY, ἐνενήκοντα, οἱ, αἱ, τά, Hom., etc.; ἐννήκοντα, οἱ, αἱ, τά, Hom.

NINTH, THE, ἔνᾰτος, also Ep. εἰνᾰτος, η, ον, Hom., Isæ., Æschin.

NIP, TO (as cold does), ἀποκαίω, perf. pass. -κέκαυμαι, aor. 2 -εκάην, Xen.

NIPPLE, A, τιτθίον, τό, Ar.

NITRE, λίτρον, τό, Hdt., Plat.; [νίτρον, τό, Hdt., Att.; *like nitre*, νιτρώδης, ες, Arist.]

NO, οὐ, before a consonant οὐκ, before an aspirate οὐχ, also in poet. (including Trag.) οὐχί, Omn. (when foll. by a particle οὔ loses its accent, as, *no, indeed*, οὐ μέντοι, Plat.); ἥκιστα (esp. in answers), Soph., Eur., Plat.; πῶς γάρ; (lit., "no," for "how can it be?" etc.), Plat. *Vid.* NOT, NONE.

[*No indeed, no truly*, οὐ μέντοι, Plat.; οὐ δῆτα, Æsch., etc.; οὐ μέν, not foll. by δέ, οὐ μὲν δή, Hom.; *no indeed, not by Jupiter*, μὰ τὸν Δία οὐ τοίνυν, or οὔτοι μὰ τὸν Δία, Ar.; *no, nor yet*, οὐδέ after a clause beginning with a negative, Thuc., etc.]

[*No farther, no longer*, οὐκέτι, Omn.]

No, I thank you, κάλλιστα, Ar.

In no place, to no place, etc., *vid.* NOWHERE.

By no means, in no manner, οὔπως, Omn.; οὐδέν, Omn.; οὐδᾰμῶς, Hdt., Plat.; οὐδᾰμᾶ, Soph., Hdt., Xen.; μηδᾰμῇ, and Ion. μηδᾰμᾶ, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Dem. (μηδαμᾶ has α elided as if short, Æsch.); μηδᾰμῶς, Trag., Hdt., Plat., Antipho; μηδαμοῦ, Æsch, Soph.; μηδέν, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

NOBILITY, εὐγένεια, ἡ, Æsch., Eur., Xen., Plat.

The nobility, *vid.* THE NOBLES.

NOBLE, ᾽ᾰμύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ᾽ᾰγαυός (only of persons), Hom., Pind.; ᾽ᾰγήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Hom., Pind., Æsch.; κρείων, fem. κρείουσα, no neut., also κρέων, Hom., Pind., Ap. Rh.; δῖος, α, ον (used even of a horse by Hom.), often c. gen. (as δῖα θεάων, etc.), Hom., Hes., Pind., Soph., Eur.; εὐγενής, ές, Ep. also εὐηγενής and ἠῠγενής (only of persons), Omn.; γενναῖος, α, ον, and ος, ον, Omn.; ἴφθῑμος, η, ον, and ος, ον, Hom.; ὑπερφίᾰλος, ον (rarely, however, for it is usu. in a bad sense), Hom.; κῠδρός, ά, όν, Hom., h.; κῠδᾰλῐμος, ον, Hom.; ἐσθλός, ή, όν, Hom., Soph., Eur.; ᾽ᾰγᾰθός, ή, όν, compar. κρείσσων, ᾽ᾰμείνων, βελτίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), and Ep. φέρτερος, superl. ᾽ᾰριστος, κρᾰτιστος, βέλτιστος, and Ep. φέρτατος and φέριστος (see other compar. under *Good*, but the others are hardly used in this sense), Omn. (esp. Omn. poet.); καλός, ή, όν (ᾱ Hom., but ᾰ also Hes., ᾰ always Att., ᾰ elsewhere), compar. καλλίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάλλιστος, Omn.; κῡδνός, ή, όν, Hes.; κῡδῐμος, ον, h., Pind.; εὐανθής, ές (of a person's mind), Pind.; δόκῐμος, ον, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; πρωτόγονος, ον (of persons or families), Soph.; γεννᾰδας, ου, ὁ (of persons), Ar., Plat.; γνήσιος, α, ον, Eur.; ἐπῐφᾰνής, ές, Xen., Lys.; ᾽ὑπερήφανος, ον (of an action), Plat. *Vid.* SYN. 212.

Very noble, ᾽ὑπερευγενής, ές, Arist.

Noble-looking, ἐλεύθερος, α, ον, and ος, ον, Xen.

Carrying himself nobly (of a horse), ἐλευθερουργός, όν, Xen.

To be noble, μεγαλύνομαι, only pres. and imperf., Æsch.

Noble-minded, μεγᾰθυμος, ον, Hom., Hes., Dem.; μεγᾰλόψῡχος, ον, Isoc., Arist. *Vid.* MAGNANIMOUS.

NOBLES, THE, οἱ δοκοῦντες, Eur.; οἱ δῠνάσται, Hdt.; οἱ βέλτιστοι, Xen.; [οἱ ἀμείνονες, Plat.]

NOBLENESS, εὐγένεια, ἡ, Eur.; γενναιότης, ητος, ἡ, Eur., Xen.

NOBLY, κᾰλῶς, Omn.; γενναίως, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; εὐγενῶς, Eur.; γενναιοπρεπῶς, Ar.; γνησίως, Isoc.

NOBODY, οὔτις, ὁ καὶ ἡ, gen. οὔτινος, etc., Hom., Hes., Æsch. (N.B. Hom., when he makes Ulysses give it as his name, makes acc. οὖτιν, so does Eur.); οὐδείς, οὐδεμία, gen. οὐδενός, οὐδεμιᾶς, etc., Omn.; μηδείς, μηδεμία (once, too, in pl. μηδένες, Xen.), Omn. *Vid.* NONE.

Nobodies (as we say in contempt), οὐδένες, Eur.; so οὐτῐδᾰνός, ή, όν, sing. and pl., Hom.

You, being a nobody, opposed me on behalf of one who is nobody, οὐδὲν ὢν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ, Soph.

Nobody will deny this, οὐκ ἔστιν ὃς τάδ᾽ ἀντερεῖ, Soph.

NOCTURNAL, ἔννῠχος, ον, Hom., Pind., Trag.; ὀρφναῖος, α, ον, Æsch. *Vid.* NIGHTLY.

NOD, A, νεῦμα, ᾰτος, τό, Æsch., Thuc., Xen.

Causing to nod, νυστακτής, οῦ, ὁ (of sleep), Ar.

[*Nodding*, νυστακτής, ὁ (as adj.), Ar.]

NOD, TO, νευστάζω, only pres. and imperf. act., Hom., Theoc.; νεύω, only act., sometimes c. dat. or c. acc. of the head, etc., sometimes c. dat. of the person to whom, or c. εἰς and acc. (very often implying assent), Hom., Pind., Trag., Plat.; κᾰτᾰνεύω, Hom., Pind., Hdt., Plat.; ἐπῐνεύω, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat., Antipho, Theoc.

To make by a nod a sign to a person to do a thing, ἐκνεύω, c. acc. pers. and infin., Eur.

NOISE, μόθος (of horses or battle), ὁ, Hom.; ὀρῡμαγδός, ὁ, Hom., Hes., Simon.; βρόμος, ὁ, Hom., Simon., Pind., h., Æsch., Eur.; πᾰτᾰγος, ὁ (esp. of any thing rattling or clashing, as of arms, also of waves or teeth), Hom., Pind., Trag.; δοῦπος, ὁ, Hom., Trag., Thuc., Xen., Ap. Rh.; κτῠπος, ὁ, Hom., Trag., Xen., Plat.; κᾰνᾰχή, ἡ (prop. of metal, arms, etc., also of footsteps, teeth, even of musical instruments), Hom., Hes., Pind., Soph.; κλαγγή, ἡ, Hom., Trag., Xen.; βοή, ἡ (prop. of the voice, but also of musical instruments and of the sea), Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; θρόος ὁ (only of voices), Hom., Pind., Thuc.; ὅμᾰδος, ὁ (esp. made by men, also the noise of battle, once of a storm), Hom., Hes., Pind., Eur.; κέλᾰδος, ὁ, Hom., Pind., Trag.; κόμπος, ὁ (of the stamping of feet or clanging of metal), Hom., Eur.; φλοῖσβος, ὁ (of men or battle, in Trag. of sea), Hom., Æsch., Soph.; ψόφος, ὁ, h., Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ὄτοβος, ὁ, Hes., Æsch., Soph.; θρῦλος, ὁ (esp. of men), h.; θόρῠβος, ὁ (only made by men, etc.), Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; κελᾰδημα, ᾰτος, τό, Eur., Ar.; κτῠπημα, ᾰτος, τό, Eur.; ῥόθος, ὁ Æsch.; ᾽ᾰκουσμα, ᾰτος, τό, Xen. *Vid.* SOUND, and SYN. 248.

Subterraneous noises, βούμῡκοι, οἱ, Ar.

Empty noise, ψολοκομπία, ἡ, Ar.; [κενὸς ψόφος, ὁ, Eur.]

The noise of beating the breast with the hands, χερόπληκτοι δοῦποι, Soph.

To make a noise, κτῠπέω, aor. 2 ἔκτῠπον, always pass. in same sense,

Hom., Hes., Soph., Eur., Ar., Plat.; κλάζω, fut. κλάγξω, perf. κέκλαγγα (and in Ar. κέγκλαγχα) and κέκληγα (esp. in part. κεκληγώς, also part. κεκλήγων), aor. 2 ἔκλᾰγον, only act., Hom., Hes., h., Pind., Trag., Xen.; 'ἀνᾰβρᾰχω, only in aor. 2 'ἀνέβρᾰχον, Hom.; δουπέω, perf. δέδουπα (Hom. also has aor. 1 ἐγδούπησα), only act. (except aor. pass. in Anth.), Hom., Eur., Xen.: ἐπιγδουπέω, Hom.; ἐπικτῠπέω, Ar.; θορῠβέω (esp. of men), Ar., Xen., Isoc., Dem.; πᾰτᾰγέω, only act., Soph., Ar., Theoc.; ψοφέω, only act., Soph., Eur., Xen., Plat., Lys.; ῥοθέω, only act., Æsch., Soph.; 'ὑποθορῠβέω, Thuc.; βοὴν κρέκω (only pres. and imperf., even of birds flapping their wings), Ar. *Vid.* To SOUND.

To make a noise in opposition, ἀντῐπᾰτᾰγέω, Thuc.

To make a slight noise, ὑποψοφέω, Hipp.

With a noise, κλαγγηδόν, Hom.; κᾰνᾰχηδά, Hes.

The making a noise, ψόφησις, εως, ἡ, Cratin.

Able to make a noise, ψοφητῐκός, ή, όν, Arist.

Fond of noise, φῐλόκροτος, ον, h.

Afraid of noise, ψοφοδεής, ές, Plat.

[*To be noised abroad*, διαθρῡλέομαι (usu. in perf. and pluperf. pass.), Xen.; *this is already noised abroad*, δι' ὄχλου ἤδη τοῦτό γε, Dion. H.]

NOISELESS, ἄψοφος, ον, Soph., Eur.; ἀψόφητος, ον, Soph.; 'ἀδούπητος, ον, Anth. *Vid.* QUIET.

NOISELESSLY, ἀψοφητί, Plat.

NOISOME, κάκοσμος, ον, Æsch., Soph.; δῠσώδης, ες, Soph., Hdt., Thuc., Arist., Theoc.; δῠσοδμος, ον, Hdt.

NOISY, αὐίᾰχος, ον, Hom.; ἄβρομος, ον, Hom.; κελᾰδεινός, ή, όν, Hom., Pind.; βρόμιος, α, ον, Pind., Eur.; ψοφώδης, ες, Arist.; 'ἀσίγητος, ον, Call.; περιβόητος, ον, Plat.

A noisy person, κώδων, ωνος, ὁ, Ar.; συρβηνεύς, ὁ, Cratin.

[NOMAD, νομάς, άδος, ὁ, ἡ, Pind., Æsch., etc.; *nomads, nomad tribes*, οἱ νομάδες, Hdt.]

[NOMADIC, νομᾰδικός, ή, όν, Polyb.]

[NOMAD-LIKE, νομαδικῶς, Strab.]

[NOME (an Egyptian district), νομός, ὁ, Hdt.; *chief of a nome*, νομάρχης, ὁ, Hdt.; νόμαρχος, ὁ, Arist.]

[NOMENCLATOR, A, ὀνομακλήτωρ, ορος, ὁ, Luc.]

NOMINAL, ὀνομᾰτώδης, ες, Arist.

NOMINATE, TO, ὀνομάζω, Omn. *Vid.* To NAME.

[*A nominating*, ἀνάδειξις, εως, ἡ, Plut.]

NOMINATION, ὀνόμᾰτος θέσις (εως, ἡ), Plat.

NOMINATIVE CASE, THE, ἡ ὀνομαστική (sc. πτῶσις), Gramm.; [τὸ ὀρθοπτωτόν, and ἡ (πτῶσις) ὀρθή, Gramm.]

NONE, οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν (rare beyond sing. in the general sense, though Xen. has pl.), Omn.; οὔτις, ὁ καὶ ἡ, neut. οὔτι, gen. οὔτινος, etc., Hom., Hes., Æsch.; μηδείς, μηδεμία, μηδέν (pl. masc. in Xen. and Plat.), often divided by ἄν, etc., as μηδ' ἂν εἷς, Omn.; μήτις, neut. τι, Hom.; οὐδαμός, ή, όν, but in pl. masc. usu. οὐδᾰμοί, Hdt.; μηδαμός, ή, όν, usu. only in masc. pl. μηδᾰμοί, Hdt.; μηδοστισοῦν, in neut. μηδοτιοῦν, Theogn.

NON-APPEARANCE — *an action brought on account of the non-appearance of a witness*, λῐπομαρτῠρίου δίκη, Dem.

NON-INTERCOURSE, 'ἀμιξία, ἡ, sometimes c. gen. of those with whom, Hdt., Thuc., Isoc.

NONSENSE, φλυᾱρία, ἡ, Ar., Plat., Dem.; λῆρος, ὁ, Ar., Plat., Dem.; φλύος, τό, Archil.; φλήνᾰφος, ὁ, Menand.; "ὕθλος, ὁ, Plat., Dem.

To talk nonsense, ληρέω, Soph., Ar., Plat., Dem.; πᾰρᾰληρέω, Ar., Hdt., Plat., Dem.; φλυᾱρέω, Ar., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; 'ὑθλέω, Ar.; μωρολογέω, Archest.; (none of these words have any mid. or pass.)

A talking nonsense, πᾰρᾰλήρησις, εως, ἡ, Hipp.

One who talks nonsense, φλυᾱρός, ὁ, Plat.

NONSENSICAL, ληρώδης, ες, Plat., Arist.

NONSENSICALLY, ληρωδῶς, Hipp.

NOOK, A, μῠχός, ὁ, Hom., Pind., Trag., Thuc., Xen., Æschin. *Vid.* CORNER.

NOON, μεσημβρία, ἡ, Archil., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; μέσση ἀκτίς (ῖνος, ἡ), Soph.; μέσαι βολαί, Eur.; μεσοῦσα ἡμέρα, Hdt., Xen.; 'ἀκμάζουσα ἡμέρα, Hdt.; τὸ μεσηγὺ ἤμᾰτος, Theoc.; ἔνδιον ἦμαρ, Ap. Rh.; τὸ ἔνδιον, Call.

[*High noon*, σταθερὰ μεσημβρία, ἡ, Plat.; *'tis high noon*, μεσημβρία ἵσταται, Plat.]

At noon, ἔνδῖος, ον, Hom., Theoc., Ap. Rh.

At noon, or *of* or *belonging to noon*, μεσημβρῐνός, ή, όν, Æsch., Ar., Ap. Rh.; μεσημερῐνός, ή, όν, Plat.; μεσημέριος, ον, Theoc.

To pass the noon, μεσημβριάζω, only act., sine cas., Plat.; μεσημβριάω, only in pres. act., Ap. Rh.

NOOSE, A, βρόχος, ὁ, Omn.; ἐώρα, ἡ, Soph.; ἅμμα, ᾰτος, τό, Eur.; ἕρκος, τό, Hdt.; ἀρπεδόνη, ἡ, Xen.: [ἀγκύλη, ἡ, Eur., Xen.; πάγη, ἡ, Hdt.]

With many nooses, πολῠβροχος, ον, Eur.

NOR, οὐδέ, answering οὐδέ or οὐκ, sometimes answering οὔτε, sometimes following a negative compound (e. g., *a coast untrodden and not inhabited*, ἀκτή, . . . ἄστειπτος οὐδ' οἰκουμένη, Soph.), Omn.; οὔτε answering οὔτε or οὐκ, or sometimes οὐδέ, but not in Att. (the first negative is sometimes, though rarely, omitted), Omn.; μηδέ answering μηδέ or μή, or sometimes μήτε, esp. used with imperatives (which οὐδέ and οὔτε are not), Omn.; μήτε answering μήτε or μή, sometimes μηδέ (but not in Att.), Omn.

NORTH, THE, βορέας, ου, ὁ (Ion. βορῆς, έω, Hdt.), Hom., Eur., Hdt., Thuc.; ἄρκτος, ἡ, also in pl., Hdt., Plat.

Who were at anchor in Malea, north of the city, οἱ ὥρμουν ἐν τῇ Μᾰλέᾳ πρὸς βορέαν τῆς πόλεως, Thuc.

The north wind, βορέας, ου, ὁ, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; βορρᾶς, οῦ and ᾶ, ὁ, Thuc., Xen.

The northeast wind, Καικίας, ου, ὁ, Ar.; Στρῡμονίας, ου, ὁ (this, perhaps, was N.N.E.), Hdt.

The north star, ἄρκτος, ἡ, Hom., Eur.; 'ἅμαξα, ἡ, Hom.

Exposed to the north, πρόσβορρος, ον, Eur.; προσβόρειος, ον, Arist., Theoph.

Rather exposed to the north, 'ὑποπᾰρᾰβορρος, ον, Theoph.

NORTHERLY (of or belonging to the north), βορραῖος, α, ον, Æsch., Xen.; βόρειος, α, ον, and ος, ον, Soph., Hdt.; βορεάς, ᾰδος, ἡ, Æsch.

NOSE, THE, ῥίς, ῥῑνός, ἡ, Hom., Hes., Soph., Xen., Plat., Dem.; μυκτήρ, ῆρος, ὁ, usu. in pl., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ῥύγχος, τό, Ar., Theoc.; ῥύγχιον, τό, Ar.; μυξωτήρ, ῆρος, ὁ, usu. pl., Hdt., Hipp. *Vid.* SYN. 367.

The passage of the nose, ὀχέτευμα, ᾰτος, τό, Arist.

The part under the nose, 'ὑπορρίνιον, τό, Hipp.

With sharp nose, ὀξύρριν, ῑνος, ὁ καὶ ἡ (of the power of smelling), Hipp.

With bad nose (i. e., with no or defective power of smell), 'ἄρις, ῑνος, ὁ καὶ ἡ (of hounds), Xen.; 'ἄρῑνος, ον, Xen.

[*Without nose*, ἀμύκτηρ, ηρος, ὁ καὶ ἡ, Strab.]

Hook-nosed, γρῡπός, ή, όν, Xen., Plat.; ἐπῐγρῡπος, ον, Plat.

A being hook-nosed, γρυπότης, ητος, ἡ, Xen.

Snub-nosed, σῑμός, ή, όν, Hdt., Xen., Theoc.; σῑμοπρόσωπος, ον, Plat.; [ἀνάσῑμος, ον, Ar.]

A being snub-nosed, σῑμότης, ητος, ἡ, Xen., Plat.

Sounding from the nose, μυκτηρόκομπος, ον, Æsch.

To wipe one's nose, 'ἀπομύσσομαι, mid., fut. -μύξομαι, Ar., Xen.

One must blow one's nose, 'ἀπομυκτέον, c. dat. pers., Eur.

To bleed at the nose, μυκτηρίζω, Hipp.

To turn up the nose in a sneering way, μυκτηρίζω, Lys.

[*To lead by the nose*, τῆς ῥινὸς ἕλκω, Luc.]

The nose-band (of a bridle), φῑμός, ὁ, Æsch.

NOSTRILS, THE, ῥῖνες, αἱ, Hom., Hes., Soph., Xen.; μύξαι, αἱ, Soph.; μυκτῆρες, οἱ, Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἀντηρῐδες, αἱ, Eur.; μυξωτῆρες, οἱ, Hdt. *Vid.* NOSE.

NOT, οὐ, before a consonant οὐκ, before an aspirate οὐχ, also οὐχί, Omn.; μή "used in cases where the negation depends on some previous condition, either expressed or implied, while οὐ denies absolutely and independently, so that μή expresses *subjectively* that one *thinks* a thing *is not*, οὐ *objectively* that it *is not*—the same is the distinction between the compounds of μή and οὐ," LIDD. and SC. (μή comes esp. after all conditional and contingent conjunctions, εἰ, ὅτε, ἐάν, ὅταν, etc., after final conjunctions, ὡς, ὅπως, ὥστε, ἵνα, etc., followed by an opt. if the preceding verb be in the past tense, by a subj. if the preceding verb be in the pres. or fut., according to Dawes's canon, but the subj. is sometimes used where strictly the opt. would be expected; μή is used after ὅστις (οὐ very rarely, though it is not unfrequently used after ὅς); μή is used in commanding (never οὐ by itself) with imper. if the verb be in pres. tense, sometimes c. infin., with subj. if the verb be in either aorist, often used with part., when it is equal to εἰ μή and indic., or καίπερ μή (e.g., *I should be wicked if I were not to do* . . ., κακὸς μὴ δρῶν ἂν εἴην . . ., Soph.); used also with ἦ in asking questions when a negative answer is expected (in Att. ἦ is sometimes omitted), while after ἦ οὐ an affirmative answer usually follows), Omn. The two are often joined, οὐ μή strengthening the negation, usu. c. fut. indic., but also c. aor. subj., usu.

in a sort of fut. sense (when with fut. the clause is interrog.); μὴ οὐ meaning either *lest not*, or coming after verbs of delaying, doubting, denying, etc., c. infin., also after all words implying a negative (as, I shall *not* come to such a pass *as not to die well*, . . . ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν, Soph.), as words of fear, shame, etc. (e. g., αἰσχρὸν . . . μὴ οὐ, Plat.); when μὴ οὐ is followed by infin. τό is often set before μὴ οὐ, Omn. Att., Hdt.

Surely not, οὐ νυ, Hom.; πῶς γάρ, Plat.; μὴ γάρ, Eur., Plat.

Not at all, οὔπως, Hom.; οὔτοι, Omn.; πώμᾰλα, Ar., Plat., Dem.; ἀρχήν, with neg. οὐ or μή, or μηδέ, or οὐδείς, etc., Soph., Hdt., Xen.

That not, after verbs of taking care, etc., μή, Omn.

Not even, μηδέ, Hom.

Do not . . . (of one entreating), μὴ δή . . ., Hom.

Is it not? ἦ γάρ . . .; Plat.

Not yet, οὔπω, Omn.; μήπω, Hom., etc.

Not only not, οὐχ ὅπως, Soph., Xen., Isoc., Dem.; μὴ ὅπως, c. indic., Xen.; μὴ ὅτι, Plat., Æschin.

Not only if, μὴ (γὰρ) ὅτι (εἰ), Xen., Æschin.

For not only if any thing of this has been done by me, but if . . ., μὴ γὰρ ὅτι εἰ πέπρακταί μοί τι τούτων ἀλλ' εἰ . . ., Æschin.

Then . . . not, οὐμενοῦν, Ar., Plat.

NOTABLE, ἐπίσημος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Lycurg. *Vid.* NOTORIOUS.

NOTABLY, περιβοήτως, Dem., Æschin.

NOTARY, A (a public one), δημόσιος, ὁ, Dem.; ἱερομνήμων, ονος, ὁ, Arist.; [ἀναγραφεύς, έως, ὁ, Lys.]

NOTCH, A, ἔντμημα, ἄτος, τό, Xen.; ἐντομή, ἡ, Arist.

The notch in an arrow, γλῠφίδες, αἱ, Hom., Hdt., Ap. Rh.

NOTCH, TO, ἐντέμνω, no aor. 1 act., perf. -τέτμηκα (hardly, however, used actually in this sense), Æsch., Hdt.

[NOTCHED, χαρακτός, ή, όν, Hipp.]

NOTE, A (in music, etc.), τόνος, ὁ, Xen., Plat.; κροῦμα, ἄτος, τό (on any instrument, esp. on a stringed instrument), Ar.

The high notes, ὑπερβολαῖοι, οἱ, Pherecr.

Having seven notes (of a lyre, etc.), ἑπτά'γλωσσος, ον, Pind.; ἑπτάκτῠπος, ον, Pind.; ἑπτάφθογγος, ον, Eur.; ἑπτᾰτονος, ον, Eur.

[*In the same note* (in music), ὁμόφωνος, ον, Arist.]

[*Of many notes*, πολύφωνος, ον (of birds), Arist.]

To play a wrong note (esp. on the lyre), θρυλίζω, only act., h.

An epistolary note, ἐπιστολή, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* LETTER.

A marginal note or *comment*, πᾰρᾰγρᾰφή, ἡ, Isoc.

[*A note of hand*, χειρογράφημα, ατος, τό, and χειρόγραφον, τό, late; *to give a note of hand*, χειρογραφέω, Pandect.]

NOTE, TO, δελτόομαι, mid., no pass., Æsch.; σημαίνομαι, mid., Hdt.

To note or *make notes in going on*, πᾰρᾰσημαίνω, Arist.

NOTE-BOOK, A, δέλτος, ἡ, Trag., Ar., Plat.

NOTHING, οὐδέν, Omn. *Vid.* NONE.

[*A mere nothing* (lit. and fig. of a worthless person), τὸ μηδέν, Hdt.]

[*That the rest of the army was a mere nothing*, τὸ ἄλλο στράτευμα οὐδὲν εἶναι, Xen.]

You not only would not give it to any one for nothing, οὐδενὶ ἂν μὴ ὅτι προῖκα δοίης, Xen.

[*To come to nothing*, ἀμαυρόομαι, Hes.]

To think nothing of, εἰς οὐδὲν τίθεμαι (mid.), Æsch.; οὐδᾰμοῦ λέγω, οὐδᾰμοῦ νομίζω, Æsch., Soph. *Vid.* TO DESPISE.

To be good for nothing, εἰμὶ οὐδᾰμοῦ, Xen.

But cowards are in all cases good for nothing, δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ, Eur.

NOTHINGNESS, οὐδενία, ἡ, Plat.

NOTICE, ἐπιστροφή, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.

To speak at only a few days' notice, ἐξ ὀλίγων ἡμερῶν λέγειν, Lys., also ἐξ ὀλίγου, Lys.

[*At short notice*, διὰ βραχείας μελλήσεως, Thuc.; δι' ὀλίγης παρασκευῆς, Thuc.]

To take notice (euphemism for to punish), ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι, Dem.

Lest any notice be taken of it, ὅπως μή τις ἐπιστροφὴ γένηται, Thuc.

They took no notice of him, ἀλογίῃς ἐνέκυρσε (aor. 1 of ἐγκύρω) πολλῆς, Hdt.

[*Beneath* or *unworthy of notice*, οὐδενόσωρος, ον, Hom.]

A public notice, προγρᾰφή, ἡ (written and put up somewhere), Xen.; so πρόγραμμα, ἄτος, τό, Dem.; πρόρρησις, εως, ἡ, Arist., in pl., Antipho.

To put up a public notice, προγρᾰφω, sometimes c. acc. of the matter given notice of, Ar., Dem., Æschin.

To give notice to, ἐπαγγέλλω, Dem.

[*To give public notice* (by herald), προκηρυκεύομαι, περί c. gen., Andoc., also πρός c. acc., Æschin.]

NOTICE, TO, ἐπῐφράζομαι, mid., fut. -φρᾰσομαι, poet. σσ, etc., Hom.; ἐπιστρέφομαι, mid., c. aor. 2 pass. in act. sense, c. gen., or c. ἐπί and dat., Theogn., Soph., Dem.

[*To notice* (a thing) *in one*, παροράω, c. acc. et dat., Ar.]

NOTIFICATION, πᾰράγγελμα, ἄτος, τό, Æsch. *Vid.* ANNOUNCEMENT.

NOTIFY, TO, σημαίνω, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; [ἀναδείκνυμι, Xen.] *Vid.* TO ANNOUNCE.

NOTION, γνώμη, ἡ, Omn. Att. *Vid.* OPINION.

NOTORIETY, κλέος, τό, only sing. (rare, however, in bad sense), Pind., Eur. (in good sense), Omn. *Vid.* FAME.

NOTORIOUS, γνώρῐμος, η, ον, rarely ος, ον, Hom., Xen., Plat., Dem.; 'ἀνᾰπυστος, ον, Hom., Hdt.; ἀοίδῐμος, ον, in bad sense only in Hom.; in good sense, Pind., Eur., Hdt.; ὀνομαστός, ή, όν, Pind., Hdt.; 'ἀρίζηλος, ον, Hom.; 'ἀρῐδηλος, ον, Tyrt.; ἐπῐσημος, ον (esp. in a good sense), Soph., Eur., Hdt., Thuc., Lycurg.; περῐσημος, ον, Eur., Mosch.; περῐφόρητος, ον, Anac.; περῐβόητος, ον (in both good and bad sense), Thuc., Lys., Dinarch., Dem.; περίβλεπτος, ον, Eur., Xen.; εὔδηλος, ον, Xen.; φλεγῠρός, ά, όν, Cratin.; πολῠθρῠλητος, ον, Plat.; περῐπυστος, ον, Ap. Rh.

To be or *to become notorious*, λαμπρύνομαι, pass., Eur.

NOTORIOUSLY, περιβοήτως, Dem., Æschin.

NOTWITHSTANDING, ὅμως, Omn. *Vid.* NEVERTHELESS.

NOUGHT—*to set at nought*, οὐδᾰμοῦ λέγω, οὐδᾰμοῦ νομίζω, Æsch., Soph. *Vid.* NOTHING.

[*Nought* (in arithmetic), οὐδέν, Math.]

NOUN, A, ὄνομα, ἄτος, τό, Plat., Arist.

[*Common noun*, προσηγορία, ἡ, Diog.]

NOURISH, TO, ἀλδαίνω, only act., Hom., Æsch.; ἀέξω, only pres. and imperf. (except in Anth., where are fut. ἀεξήσω, aor. 1 -ησα), Hom., Pind., Soph., Eur.; βόσκω, only pres. and imperf. in any voice, Hom., Trag., Hdt., Thuc.; τρέφω, fut. θρέψω, perf. τέτροφα, in both act. and pass. sense, perf. pass. τέθραμμαι, aor. 1 ἐθρέφθην, but aor. 2 ἐτράφην more commonly, fut. mid. sometimes in pass. sense, Omn.; 'ἀνᾰτρέφω, Æsch., Ar., Xen.; ἄρδω, rare in this sense, except in pres. and imperf. act., Pind., Eur.; ἀλδήσκω, only in pres. act., Theoc. *Vid.* TO REAR.

To nourish (as food does), i. e., to be nutritious, φλεγμαίνω, only act., Hipp.

To nourish at the same time or *together with*, συντρέφω, more usu. in pass., sine cas. or c. dat., Eur., Xen., Plat.; συμπᾰρᾰτρέφω, Xen.

Nourished together with, σύντροφος, ον, sine cas. or c. dat., Soph., Xen.

Nourishing life, φῠσίζοος, ον (of the earth, etc.), Hom., Hes., Æsch.; σύντροφος ζώης, Xen.

Nourishing all things or *many things*, πολῠφορβος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes.; παμβώτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, fragm., Hom.; fem. πουλῠβότειρα (for πολυβ.), Hom., Hes.; πολῠβοσκος, ον, Pind.; πολῠβοτος, ον, Æsch.; πολῠθρέμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; παντοτρόφος, ον, Æsch.; παμβῶτις, ῐδος, ἡ, voc. παμβῶτι, only fem., Soph.; παντρόφος, ον (of an animal rearing her young, etc.), Æsch., Mel. *Vid.* NUTRITIOUS.

NOURISHMENT, τροφή, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Plat., Xen.; διᾰτροφή, ἡ, Xen.; τροφεῖα βίου, Soph.; τὰ θρεπτήρια, Soph.

Good nourishment, εὐτροφία, ἡ, Plat.

NOVEL, νεόκοτος, ον, Æsch.; ἀήθης, ες, Æsch., Soph.; καινός, ή, όν, Omn. Att., Hdt.; ποταίνιος, α, ον, and ος, ον, Soph. *Vid.* NEW.

NOVELTY, ἀήθεια, ἡ, h.; καινότης, ητος, ἡ, Thuc., Isoc.; τὸ καινότομον, Arist.

NOVEMBER, Μαιμακτηριών, ῶνος, ὁ (began about the middle of November).

NOVICE, A, πρωτόπειρος, ὁ καὶ ἡ, Alex.; [fem. μελλιέρη, ἡ, Plut.]

NOW, νῦν, Omn.; νυ, enclit., Hom., Hes.; ἤδη, Omn.; δή, never the first word in a sentence, Hom., Eur., Thuc., Xen.; ἄρτι (esp. "exactly now," "even now," "now first"), Pind., Æsch., Eur., Xen.; joined νῦν ἄρτι, Plat.; ἐνταῦθα, Xen., Plat.; νυνί, Thuc., Xen.

[*Now . . . now*, ὅτε μέν . . . ὅτε δέ, Att., in Hom. ὅτε μέν, sometimes followed by ἄλλοτε or ἄλλοτε δέ; also ποτὲ μέν . . . ποτὲ δέ, Plat., also followed by αὖθις δέ or ἐνίοτε δε, Plat.]

Now, as *come now*, etc., νῦν, enclit., usu. with an imper., as ἄγε νυν, or with a word equal to an imper., as εἶά νῦν, δεῦρο νῦν, also c. interr., as τίς νυν (in Hom. also νυ, but not in Att.), Omn. poet., but rare in Comedy.

Just now, νῦν δή, and sometimes νῦν by itself, Plat., Dem.

Before now, ἤδη.

Now then (do so and so, if you dare, after what I have said, etc.), πρὸς ταῦτα, Soph.

[*Now and then*, ἔσθ' ὅτε, ἔστιν ὅτε, Hdt., Att.]

Until now, δεῦρ' ἀεί, Eur.

NOWHERE, οὔπυθι, Hom.: οὐδᾰμοῦ, Omn. Att., Hdt.; οὐδᾰμόθι, Hdt.; οὐδᾰμῇ, Hes.; μηδᾰμοῦ, Æsch., Xen., Plat.; μηδᾰμῇ, Xen.: these words are sometimes followed by gen. of the place, e. g., *nowhere in the world*, οὐδαμοῦ γῆς, Hdt.; [μηδαμοῦ τῶν ὄντων, Plat.]; *nowhere in Europe*, οὐδαμόθι τῆς Εὐρώπης, Hdt.

[*Nowhere else*, μηδαμοῦ ἄλλοθι, Plat.]

From nowhere, οὐδαμόθεν or -θε, Xen., Plat.; μηδαμόθεν or -θε, Xen., Plat.

From nowhere else, μηδαμόθεν ἄλλοθεν, Plat.

To nowhere, nowhither, οὐδετέρωσε (of two ways), Hom.; οὐδαμόσε, Thuc., Plat.; μηδαμοῖ, Xen.; μηδαμόσε, Plat.

[*To nowhere else, to no other place*, μηδαμόσε ἄλλοσε, Plat.]

NOWISE, οὔτῃ, Hom.; οὐδέτῃ, Hom.; οὔπως, Hom.; οὔτοι, Omn.; οὐδέν, Hom., Soph., Eur., Xen.; οὐδᾰμᾶ, Hes., Hdt., Omn. Att.; οὐδᾰμῶς, Trag., Hdt., Xen., Plat.; οὐδᾰμοῦ, Soph., Plat.; μηδᾰμῇ, esp. with imper., Æsch., Soph., Hdt.; μηδᾰμοῦ, Æsch., Soph.; μηδᾰμῶς, Trag., Hdt. See the difference between οὐ and μή under NOT.

NOXIOUS, λῡγρός, ά, όν, Hom., Pind., Soph., Eur.; πολῡπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, h., Pind., Ap. Rh.; πολῠσῐνής, ές, Æsch. *Vid.* PERNICIOUS.

NOZZLE, THE (of a lamp), μυκτήρ, ῆρος, ὁ, Ar.

NUDGE, TO, νύσσω, fut. -ξω, only act., Hom.; ἐξαγκωνίζω, only act., Ar.

NUDITY, γυμνότης, ητος, ἡ, LXX.

NULL, ᾽ἄκῡρος, ον, Thuc., Plat., Dem.

NULLIFY, TO, συγχέω, fut. -χεύσω, aor. 1 σύνέχευα and συνέχεα, perf. pass. συγκέχῠμαι, etc., Soph. *Vid.* TO ANNUL.

NULLITY, *vid.* NOTHING.

NUMB, TO, ναρκᾶν ποιέω, Plat.; συμπεδάω, Xen.

To be numb, ναρκάω, Hom., Bion; μαλκιάω, Æsch.

So that my hand became numbed in your garment, "Ωστ' ἐνθἀνεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν (aor. 2 from ἐνθνήσκω), Eur.

NUMBER, ᾽ἄρῑθμός, ὁ, Omn.; ᾽ἄρῐθμημα, ἄτος, τό, Æsch.

A number (i. e., a great number), πλῆθος, τό, Thuc., Xen.

A body of the allies, six thousand in number, ἐς ἑξακισχιλίους δὲ τὸ σύνταγμα τῶν ξυμμάχων, Xen.

An even or *round number*, ᾽ἀπαρτῐλογία, ἡ, Hdt.

In immense numbers, ᾽ἀμήχᾰνοι τὸ πλῆθος, Xen.

Neither first nor second, nor any number whatever, οὐ πρῶτος, οὐδὲ δεύτερος, οὐδ' ὁποστοσοῦν, Dem.

It is stated what number of generations after Hercules he was, ἀπομνημονεύεται ὁποστὸς ἀφ' Ἡρακλέους ἐγένετο, Xen.

Of the same number as, ᾽ἰσοπληθής, ές, sine cas. or c. dat., Thuc., Xen.; so ᾽ἰσάρῑθμος, ον, Plat.

NUMBERLESS, ἄκρῐτος, ον, Hom.; ᾽ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἄσπετος, ον, Hom.; ᾽ἀπειρέσιος, α, ον, Hom., Hes., Soph.; ᾽ἀνήρῐθμος, ον, Æsch., Soph.; ᾽ἀνάρῐθμος, ον, Pind., Trag., Xen.; ᾽ἀνάρῐθμητος, ον, Pind., Eur., Xen., Plat., Isoc.; νήριθμος, ον, Theoc. *Vid.* INNUMERABLE.

NUMBING, ναρκώδης, ες, Hipp.

NUMBING, A, νάρκωσις, εως, ἡ, Hipp.

NUMBNESS, νάρκη, ἡ, Ar., Plat., Arist.; μάλκη, ἡ, Nicand.

NUMERATION, ᾽ἀρῐθμησις, εως, ἡ, Hdt. *Vid.* COUNTING.

NUMERICAL, ᾽ἀρῐθμητῐκός, ή, όν, Plat.

NUMERICALLY, ἀριθμῷ, Hdt.

NUMEROUS, ταρφειός, only in fem. pl., Hom.; ταρφύς, εῖα, ύ (but in Æsch. also ύς, ύ), Hom., Hes., Æsch.; πολυσπερής, ές, Hom., Hes.; πολύς, πολλή, πολύ (see πολύς, under MANY, for irreg. cases), compar. πλέων and πλείων, superl. πλεῖστος, Omn.; ᾽ἀθρόος, α, ον, rarely ος, ον, Pind.; ἑκᾰτόμπους, only in pl. ἑκατόμποδες, ὁ καὶ ἡ, Soph.; παμπληθής, ές, Plat.; περιώσιος, ον, Ap. Rh. *Vid.* MANY.

[NUN, μονάστρια, ἡ, Eccl.; in strict Greek perhaps παλλάδες, αἱ (virgin priestesses), Strab.]

NUPTIAL, κουρίδιος, α, ον, Hom., Ap. Rh.; νυμφεῖος, α, ον, Pind., Soph., Eur.; νυμφότῑμος, ον (of a song, etc.), Æsch.; νύμφιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Eur.; νυμφῐκός, ή, όν, Trag., Plat. *Vid.* BRIDAL.

[*Nuptial rites*, νυμφεῖα, τά, Soph.]

NUPTIALS, γᾰμος, ὁ, Omn. *Vid.* MARRIAGE.

NURSE, A, τῐθήνη, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Plat.; τῐθηνός, ἡ, Pind.; τροφός, ἡ (also ὁ when necessary), often used of a country, etc., Omn.; μαῖα, ἡ, Hom., Soph., Eur.; κουροτρόφος (esp. of a country, or of a deity, not of persons), ὁ καὶ ἡ, usu. ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur., Ar.; τροφεύς, ὁ καὶ ἡ (sometimes of a country), Æsch., Soph.; θρέπτειρα, ἡ, Eur.; τίτθη, ἡ, Ar., Plat.; θρεπτήρ, ῆρος, ὁ, Mel. *Vid.* SYN. 383.

A nurse's office, τιτθεία, ἡ, Dem.

NURSE, TO, τῐθηνέομαι, mid., h., Xen.; τιτθεύω, Dem., Arist.

To nurse an invalid, νοσηλεύω, only act. in this sense, Isoc.

NURSING, A, τῐθήνησις, εως, ἡ, Plat.

A nursing of an invalid, νοσοτροφία, ἡ, Plat.

Repaying you by support, in return for your trouble in nursing me, πόνων τιθηνοὺς ἀποδιδοῦσά σοι τροφάς, Eur.

A nursing mother, μητροπόλος (epith. of Ilithyia), Pind.

NURSLING, A, θρέμμα, ᾰτος, τό, Soph., Plat.; ᾽ἀνᾰθρεμμα, τό, Theoc.; τῐθήνημα, ᾰτος, τό, Chærem. ap. Ath.

NURTURE, θερᾰπεία, ἡ, Plat.; θερᾰπευμα, ᾰτος, τό, Plat.

Good nurture, εὐτροφία, Plat.

NUT, A, κάρυον, τό, Ar., Xen.

A filbert nut, κ. Ποντῐκόν or κ. λεπτόν, Diosc.

A walnut, κάρυον, τό, Epich.; κάρ. βᾰσῐλῐκόν or κάρ. Περσῐκόν, Diosc.

A chestnut, κάρυον, τό, Xen.; κ. Εὐβοϊκόν, Theoph. *Vid.* CHESTNUT.

NUT-CRACKER, A, κᾰρυοκᾰτάκτης, ου, ὁ, Pamphil. ap. Ath.

NUTRITIOUS, εὐτρᾰφής, ές, Æsch.; αὔξῐμος, ον, Xen.; τρόφῐμος, η, ον, and ος, ον, Theoph.; πολῠνοστος, ον, Hipp.; αὐξῐτροφος, ον, Orph.

Not nutritious, ᾽ἄτροφος, ον, Theoph.

NYLGHAU, A, ἱππέλᾰφος, ὁ, Arist.

NYMPH, A, νύμφη (νύμφᾰ, Hom.), ἡ, Omn. poet., Xen., Plat. *Vid. Appendix.*

Of, or *belonging*, or *sacred to the nymphs*, νυμφαῖος, α, ον, Eur.

[*Nymph-born*, νυμφαγενής, ές, Telest.]

[*Temple* or *grove of the nymphs*, νυμφαῖον, τό, Plut.]

O.

O, ᾽Ω, Omn.

O or *oh* (an expression of wishing, *oh that*, etc.), αἰ γάρ, αἰ γὰρ δή, c. opt., sometimes c. infin. by ellipse, Hom.; αἴθε, c. opt., Hom., Theoc.; εἰ, oftener εἰ γάρ, c. opt., Hom., Soph.; εἴθε, c. opt., also c. indic. of past tenses of things which have not been or could not be, Hom., Æsch., Xen.

To cry oh, ὤζω, only pres. and imperf. act., Æsch.

OAK, AN, φηγός, ἡ, Hom., Hes., Soph., Theoph.; δρῦς, δρυός, ἡ, acc. δρῦν (Hes. once has gen. δρῦός), nom. and acc. pl. often contr. δρῦς for δρύες and δρύας, Omn.

[*The holm oak*, πρῖνος, ἡ, Hes., Ar.]

An old hollow oak, σάρωνίς, ίδος, ἡ, Call.

Heart of oak, τὸ μέλαν δρυός, Hom.; μελάνδρυον, τό, Theoph.

The fruit of the oak, φηγός, ἡ, Ar., Plat.

Of or *belonging to oak, oaken*, δρῦῐνος, η, ον, Hom., Eur., Theoc.; φήγῐνος, η, ον, Hom.; φηγῐνέος, α, ον, Anth.; [πρίνῐνος, η, ον, Hes., Ar., Diosc.]

[*Tough as oak*, πρινώδης, ες, Ar.; πρῖνῐνος, η, ον, Ar.]

Covered with (*bearing*) *oak*, δρυογόνος, ον, Ar.

An oak coppice, δρυμός, ὁ, pl. οἱ and τά (in sing. ῡ, in pl. ῠ when neut., though also ῡ, Orph., ῡ when masc.), Hom., Trag., Orph.

OAR, AN, πηδόν, τό, Hom., Ap. Rh.; ἐρετμόν, τό (acc. pl. smts. ἐρετμούς, Orph.), Hom., Eur.; ἐλᾰτη, ἡ, Hom., Eur., Ap. Rh.; κώπη (prop. the handle of the oar), ἡ, Omn.; κώπιον, τό, Ar.; πλᾰτη, ἡ, Trag.; ταρσός, ὁ, pl. also τὰ ταρσά, Orph. (properly the blade of the oar), Eur., Hdt., (used also for the whole line of oars on one side of a vessel), Thuc.; κορμὸς ναυτῐκός, ὁ, Eur.; θᾰλᾰμία, ἡ, Ar. *Vid.* SYN. 305.

Having oars, ἐπήρετμος, ον, Hom.; κωπήρης, ες, Æsch., Eur., Thuc.; κᾰτήρης, ες, Hdt.

Having oars on both sides, ἀμφιέλισσα, only fem. (epith. of a ship), Hom.; ἀμφήρης, ες, Eur.; ἀμφηρῐκός, ή, όν, Thuc.

Having long oars, δολῐχήρετμος, ον (either of a ship or of a seafaring people), Hom.

With two oars, δῐκωπος, ον, Eur.; δίκροτος, ον, Xen.

With oars urging on the ship on both sides, δικρότοισι κώπαις, Eur.

With twenty oars, εἰκόσορος, ον, poet. ἐεικ., Hom., Simon., Dem.

With fifty oars, πεντηκόντορος, ον, often ἡ πεν. as subst., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

With many oars, πολύκροτος, ον, Anac.; πολῠκωπος, ον, Soph.

With as many oars as, ἰσήρετμος, ον, c. dat., Eur.

With white (*foaming*) *oars*, λευκήρετμος, ον, Eur.

Employed at the oar, ἐπήρετμος, ον, Hom.; κωπήρης (epith. of χείρ), Eur.

Fond of the oar, φῐλήρετμος, ον, Hom.

With one bank of oars, μονόκροτος, ον, Xen.

With three banks of oars, τρίσκαλμος, ον, Æsch.; τριήρης, ες (very often as subst.), Thuc., Xen., Dem., etc.

With five banks of oars, πεντήρης, ες, Hdt.

With many banks of oars, πολύζῠγος, ον, Hom.; πολῠκλήϊς, ῖδος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes.

The noise of oars, πῐτῠλος, ὁ, Æsch., Eur.

To furnish with oars, ἐρετμόω (of the sailors), Eur.

OASIS, AN, ὄᾰσις, εως, ἡ, Hdt.

OATH, AN, ὅρκιον, τό, Omn. poet., Hdt., Thuc.; ὅρκος, ὁ, Omn.; ὅρκωμα, ἄτος, τό, Æsch.; ὁρκωμόσια, τά, Plat.

A faithful oath, εὐόρκωμα, τό, Æsch.

Faithfulness to an oath, εὐορκία, ἡ, Pind.

An oath taken by each side, διωμοσία, ἡ, Lys., Antipho.

To take an oath (*vid.* TO SWEAR), ὅρκιον δίδωμι (aor. 1 ἔδωκα), Hom., Eur.; ὅρκιον τέμνω, no aor. 1 act., perf. τέτμηκα, etc.), Hom.; ὅρκον δέχομαι (mid. perf. δέδεγμαι in act. sense), Æsch.; ὅρκον ἀποδίδωμι, Dem.; ὅρκιον ποιέομαι (mid.), Hdt.; ὅρκιον ἔπορον (no tense but aor. 2), Ap. Rh.

An oath by the gods, ὅρκος θεῶν, Hom.; ὅρκος μάκάρων, Hom.

And do thou both take an oath to us by the gods, καὶ σὺ ἡμῖν θεῶν τε πιστὰ ποίησον, Xen.

[*To put* one *upon his oath*, ὅρκους ἐπελαύνω or προσάγω, c. dat., Hdt.]

[*To bind themselves mutually by oath*, ὅρκους δίδωμι (aor. 2 infin. δοῦναι) καὶ δέχομαι (aor. 1 infin. δέξασθαι), Hdt.]

That the suitors should take an oath to one another, μνηστῆρας . . . ὅρκους σύνάψαι, Eur.

To administer an oath, exact an oath from, ὅρκον αἱρέομαι (mid., aor. 2 εἱλόμην, ἑλοῦ, etc.), c. gen. pers. or c. dat., Hom.; ὅρκους προσάγω (aor. 2 προσήγᾰγον), c. dat. pers., Hdt.; ὅρκους ἐπελαύνω (fut. ἐπελᾰσω, etc.), c. dat., Hdt.; ὅρκον λαμβάνω (fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλαβον), Eur.; ὅρκοις περῐβάλλω, c. acc. pers., Eur.

To bind by an oath, πιστόομαι ὑφ' ὅρκον (mid.), Soph.; πιστόω ὅρκοις, Thuc.; ὁρκόω, Ar., Thuc., Isæ.; ἐν ὅρκοις ζεύγνῠμαι (mid.), Eur.

If you are willing, O sailors, to bind yourselves (lit., to be bound) *by an oath to me that you will bring me back home safe*, εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται, Ὅρκῳ πιστωθῆναι ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν, Hom.

To break an oath, ὅρκιον ψεύδομαι, mid., Hom.; ὅρκιον συγχέω (aor. 1 act. σῠνέχευα and συνέχεα, perf. pass. συγκέχῠμαι), Hom., Eur.; ὅρκιον κᾰτᾰπᾰτέω (in tmesis), Hom.; ὅρκιον δηλέομαι, mid., Hom.; ἐκλείπω ὅρκον, Eur.; ὅρκον παραβαίνω (fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, part. -βάς), Eur.

He did not break his oaths, οὐκ . . . ὅρκων ἀφεῖλε πίστιν, Eur.

To write oaths in sand, ὅρκους εἰς ὕδωρ γράφω, Soph.

To keep an oath, ὅρκιον φῠλάσσω, Hom.; ὅρκῳ ἐμμένω, Eur.; ἐμπεδόω ὅρκον (sometimes even ἐμπεδόω by itself), Eur., Xen., Plat.; ἐμπεδορκέω, only act., Hdt., Xen.; εὐορκέω, Thuc., Xen., Isoc., c. acc. of the thing sworn by, Eur.

An oath is kept, ὅρκος μένει, Eur.

[*To say with an oath*, εἶπον ὀμόσας, Plat.; εἶπον ἐπομόσας, Hdt., Xen.]

Of or *belonging to oaths, presiding over oaths, sworn by, invoked in an oath*, ὅρκιος, α, ον, more usu. ος, ον, Soph., Eur., Thuc.

Secured to a person by another's oath, ἔνορκος, ον, Soph., Plat., Dem., Æschin.

She tells the youth under the seal of an oath, δι' ὅρκων παιδὶ σημαίνει, Eur.

Keeping an oath, εὔορκος, ον, Hes., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Dem.

It is consistent with a person's oath for him to do . . ., εὔορκόν ἐστι, c. dat. pers. and infin., Thuc.

In accordance with an oath, adv., εὐόρκως, Æsch.

Bound by an oath, ἔξορκος, ον, Pind.; ἔνορκος, ον, Soph., Thuc., Xen., Æschin.; ἐνώμοτος, ον, Soph.; διώμοτος, ον, Soph.; ὅρκιος, α, ον, more usu. ος, ον, Soph.

Bound together by an oath, σύνορκος, ον, Xen.

Not established by oath, ἀνώμοτος, ον, Antipho, Dem.

Without an oath, ἀνωμοτί, Hdt.

The officer who administers an oath, ὁρκωτής, οῦ, ὁ, Xen., Antipho.

OATS, αἰγῐλωψ, ωπος, and poet. οπος, ὁ (a species of wild oats), Theoph.; (the food of horses among the Greeks was a sort of coarse barley and rye, κριθή, or κρῖ and ζειά.)

OBDURACY, σκληρότης, ητος, ἡ, Plat.

OBDURATE, σκληρός, ά, όν, Soph., Ar., Plat. *Vid.* OBSTINATE.

OBDURATELY, σκληρῶς, Eur., Ar.

OBEDIENCE, πεῖσα, only in dat. sing. πείσῃ, Hom.; πειθαρχία, ἡ, Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc.; πειθώ, ἡ, Xen.; ἀκρόασις, εως, ἡ, Thuc.

In obedience to what law now do I say this? τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω; Soph.

OBEDIENT, ἀντᾰπᾰμειβόμενος, η, ον, c. dat., Tyrt.; ἀτᾰλός, ή, όν, c. dat., Pind.; πεισῐχᾰλῖνος, ον, Pind.; εὐπειθής, ές, c. gen. or c. dat., Æsch., Eur., Xen., Plat.; πείθαρχος, ον, Æsch.; ὑπήκοος, ον, c. gen. or c. dat., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; κᾰτήκοος, ον, c. gen. or c. dat., Soph., Hdt., Xen., Plat.; πιστός, ή, όν, Xen.; πῐθᾰνός, ή, όν, Xen.; θερᾰπευτικός, ή, όν, sine cas. or c. gen., Xen.; εὐήνιος, ον, Plat.; ἐπῐπειθής, ές, Arist.; πειθαρχῐκός, ή, όν, Arist.; εὐήκοος, ον, Arist.; ὑπᾰκουός, όν, c. gen., Ap. Rh.

Obedient to men, πειθάνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

OBEDIENTLY, εὐηνίως, Plat.

OBEISANCE, προσκῠνησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* HOMAGE.

To do obeisance to, προσκῠνέω, fut. -ήσω, more usu. -ήσομαι, also aor. 1 poet. προσέκῠσα, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.

OBELISK, AN, ὀβελός, ὁ, Hdt.; [also as critical mark, Luc.; ὀβελίσκος, ὁ, only in Plin.]

OBESITY, πιότης, ητος, ἡ, Arist. *Vid.* FAT.

OBEY, TO, ἕπομαι, imperf. εἱπόμην, no aor. 1, aor. 2 ἑσπόμην, imper. σπέο, poet. (not Att.) σπεῖο, also 3d sing. ἑσπέσθω, and subj. ἕσπωμαι, etc., but in the compounds all moods of aor. 2, except indic., always begin with σπ, not εσπ, c. dat., very rarely c. acc., Hom.; ἐφέπομαι, c. dat., Hom., Soph., Eur.; ἀκούω, fut. ἀκούσομαι, most usual perf. ἀκήκοα, perf. pass. ἤκουσμαι, c. gen., Hom., Soph., Eur., Xen.; ἐπᾰκούω, c. gen. or c. dat., Hes., Hdt.; εἰσακούω, c. gen., or dat., or acc., Hdt., Xen.; κᾰτᾰκούω, c. gen. or c. dat., Hdt., Plat., Dem.; ὑπακούω, c. gen. or c. dat., Hdt., Thuc.; ὑπείκω, and in Hom. ὑποείκω, fut. -ξω and -ξομαι, no pass., c. dat., Hom., Æsch., Eur., Plat., Ap. Rh.; πείθομαι, mid. and pass., aor. 2 mid. ἐπῐθόμην, in Hom. also πεπιθόμην, esp. in opt. (HERMANN and ELLENDT say that πιθοῦ, aor. 2 imper., implies a more instant obedience than πείθου, imper. pres.); Pind. has also aor. 2 act. part. πιθών and πεπῐθών in this sense, perf. pass. πέπεισμαι, imper. πέπεισθι, Æsch.: these tenses, with fut. mid. and aor. 1 pass., are the only tenses used in this sense, except fut. πῐθήσω, and aor. 1 ἐπίθησα (Hom. and Pind., not Att.), c. dat., rarely c. gen., Omn.; ἐπῐπείθομαι, Hom.; κλύω, only pres. and imperf. act., c. gen. or c. dat., Hes., Theogn., Soph.; ἐπᾰΐω, also contr. ἐπᾴω, only pres. and imperf. act., c. gen., Æsch.; πειθαρχέω, mid. only in Hdt., no pass., c. dat. or sine cas., Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ὑπεικᾰθω, only in aor. 2, c. dat., Soph., Plat.; ἀκροάομαι, mid., no pass., c. gen., Thuc.; ἀκολουθέω, no pass., c. dat., Dem.; ἐπακολουθέω, Dem.; δουλεύω, c. dat., Plat.

He obeyed, ἐν πείσῃ μένε, Hom.

And he obeyed, οὐδ' ἀπίθησε (lit., he did not disobey), Hom.

One must obey, πειστέον, c. dat., Soph., Eur., Xen., Plat.; ὑπεικτέον, Soph., Plat.; ὑπᾰκουστέον, Plat.

OBJECT, AN, σκοπός, ὁ, Æsch., Soph., Xen., Antipho; ὅρος, ὁ, Dem.

(Troy) *an object for the fire of the enemy*, πυρὶ μέλουσαν δαΐῳ, Eur.

Are ye roaming about with any particular object, or without an object? ἦ τι κατὰ πρῆξιν ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε; Hom.

Those who live for the (sole) *object of amassing money*, οἱ ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶντες, Dem.

Hercules starting off on another object, σπουδὴν ἐπ' ἄλλην Ἡρακλῆς ὁρμώμενος, Eur.

Nor did they succeed in any of the other objects of their expedition, οὐδ' ἄλλο προυχώρει αὐτοῖς οὐδὲν ὧν ἕνεκα ἐστράτευσαν, Thuc.

It would be a great object to the king, ὁ βασιλεὺς περὶ παντὸς ἂν ποιήσαιτο, Xen.

They speak with a view to their own private objects, ἕνεκα τῶν αὐτοῖς ἰδίᾳ

διαφόρων λέγουσι, Xen.; so τὰ ἴδια συμφέροντα, Lys.

He has some private object, ἰδίᾳ τι αὐτῷ διαφέρει, Thuc.

All these reports have this object, αὗται αἱ ἀγγελίαι τοῦτο δύνανται, Thuc.

OBJECT, TO (in the way of reproach, faults to any one, etc.), προφέρω (also in 3d sing. pres. act. προφέρησι, Hom.), fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, no. mid. or pass. in this sense, c. acc. rei, dat. pers., Hom., Hdt., Isoc., Dem., Æschin.; ἐμφέρω, Soph.; μέμφομαι, mid., same construction, Eur., Hdt.; ἀντῐλέγω (in every sense), same construction, only act., Thuc.; [ὀνειδίζω, c. acc. et dat., to one that, ὀνειδίζω τινὶ ὅτι, Hom., Hes., Hdt., Plat.; ἀντιδιαλέγομαι, Chrysip.]; μεμψῐμοιρέω, only act., same construction, Dem.; ἐπῐτῑμάω, c. acc. rei, dat. pers., or c. dat. pers. and ὡς, Plat., Isoc., Dem.

To object (i. e., be unwilling to do, etc.), μελεδαίνω, only pres. and imperf. act., c. infin., Theogn.; ἀφίσταμαι, pass., c. fut. mid., aor. 2 act., and perf. and pluperf. act., c. gen., Thuc.

To object (i. e., raise objections in arguing, etc.), ὑπαντάω, only act., c. dat., Eur.; ἐνίστᾰμαι, sine cas. or c. dat., Isoc., Arist.; διᾰφέρομαι, mid., sine cas., Dem.; ἅπτομαι, mid., no pass., c. gen., Plat.

To object beforehand, προενίστᾰμαι, Arist.

To object in reply, ἀντῐτίθημι, aor. 1 -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, Thuc.; ἀνθῠποβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Æschin.

To hear what he objects to in the argument, ἀκοῦσαι τί αὖ ὅδε ἐγκαλεῖ τῷ λόγῳ, Plat.

One must object beforehand, προενστᾰτέον, sine cas. or c. dat., Arist.

OBJECTION, ἔγκλημα, ἅτος, τό, Plat.; ἀντῐληψις, εως, ἡ, Plat.: ἀντῐλογία, ἡ, Ar.; ἔνστᾰσις, εως, ἡ, Arist.

If there were no objections, εἴ τι μὴ ἀποκωλύοι, Thuc.

If you have no objection, εἰ ὑμῖν μή τι διαφέρει, Plat.

To be liable to the same objection, ταὐτὸν ἔγκλημα ἔχω, Plat.

OBJECTIONABLE, προσάντης, ες, Eur., Hdt.

OBJURGATION, ἐπῐληψις, εως, ἡ, Isoc. *Vid.* REPROOF.

OBLATION, ἀνᾰθημα, ἅτος, τό, Omn. Att. *Vid.* OFFERING.

OBLIGATION (i. e., kindness done), ὑπούργημα, ἅτος, τό, Hdt., Xen., Andoc.

Wishing to lay up a store of obligation (toward himself) *with the Persian* (as we should say, "wishing to lay the Persian under obligations to him"), ἀποθήκην μέλλων ποιήσεσθαι ἐς τὸν Πέρσεα, Hdt.

To lie under an obligation, ὀφείλω, no perf., c. infin. or c. acc., Thuc., Xen.; ἀντοφείλω, Thuc.

Who were under some obligation to them (cities), αἵ τινές σφι προηδέατό κού τι (for προῄδηντο, 3d pl. pluperf. pass. of προαιδέομαι), Hdt.

Who is my benefactor among the Greeks, to whom I am under obligation? τίς ἐστι Ἑλλήνων εὐεργέτης, ᾧ ἐγὼ προαιδοῦμαι; Hdt.

[OBLIGE, TO, χαρίζομαι, c. dat., Hom., Hes., Hdt., Att.; χάριν φέρω, τίθεμαι, νέμω, δράω, Hom., etc.]

OBLIGING, εὐχερής, ές, Soph.; ῥᾴδιος, α, ον, and ος, ον, Eur., Dem. *Vid.* KIND.

OBLIQUE, δόχμιος, α, ον, Hom., Eur.; λοξός, ή, όν, Tyrt., Theogn., Eur.; λέχριος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; πλάγιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐγκάρσιος, α, ον, Thuc.

[*Oblique cases* (in grammar), πτώσεις πλάγιοι, Dion. H.]

OBLIQUELY, λῐκρῐφίς, Hom.; ἐγκαρσίως, Thuc.; λεχρίς, Ap. Rh.

[OBLIQUENESS, *obliquity*, παραβολή, ἡ, Plut.]

OBLITERATE, TO, ἀφᾰνίζω, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἐξᾰλείφω, perf. pass. ἐξᾰλήλιμμαι (not, however, in this sense), Eur., Ar., Thuc., Plat.; ἐκτήκω, perf. ἐκτέτηκα, in pass. sense, Æsch., Ar.; ἐκνίπτω, Eur., Plat., Dem.; διασκᾰρῖφάομαι, mid., no pass., Isoc.; [ἀναξύω, Antipho.]

What can be obliterated, ἐκπλῠτος, ον, Æsch., Plat. *Vid.* EFFACEABLE.

OBLIVION, λήθη, ἡ, Omn. *Vid.* FORGETFULNESS.

OBLIVIOUS, ἀμνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sine cas. or c. gen., Pind., Æsch., Eur., Antipho. *Vid.* FORGETFUL.

OBLONG, ἑτερομήκης, ες, Xen.; προμήκης, ες, Plat.

[OBLONG, AN (figure, body, etc.), πλαίσιον, τό (of troops), Xen.]

OBLOQUY, ὄνειδος, τό, Omn. *Vid.* REPROACH.

OBNOXIOUS, ἐπίφθονος, ον, Æsch., Eur., Thuc. *Vid.* HATED.

[OBOL, AN, ὀβολός, ὁ, Ar.]

OBSCENE, ἀπρεπής, ές, Thuc., Plat., Isoc.

[*An obscene writer*, ἀναισχυντογράφος, ὁ, Polyb.]

OBSCENITY, ἀπρέπεια, ἡ, Plat. *Vid.* INDECENCY.

Obscenity (of language), αἰσχρορρημοσύνη, ἡ (scarcely, however, used in so strong a sense as the English word), Dem.

[OBSCURATION (of the sun), ἀμαύρωμα, ατος, τό, Plut.; (of the moon), περισκιασμός, ὁ, Plut.]

OBSCURE, ἄφαντος, ον, Hom., Pind., Æsch.; ἀμαυρός, ά, όν, Hom., Trag., Xen.; ἄφᾰτος, ον, Hes.; ἀίδηλος, ον, Hes.; ἄδηλος, ον, Hes., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ψεφηνός, όν, Pind.; ἀφᾰνής, ές, Hdt., Omn. Att.; ἄσημος, ον (also of speeches, etc.), Trag., Hdt.; ἀγνώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Soph.; ἄδοξος, ον, Xen.; ἀμαυρόβιος, ον, Ar. *Vid.* IGNOBLE.

Obscure (of speeches, oracles, reports, etc.), ἀσᾰφής, ές, Soph., Eur., Thuc., Xen., Æschin.; ἐπάργεμος, ον, Æsch.; δύσκρῐτος, ον, Æsch., Soph., Dem.; δυστέκμαρτος, ον, Æsch., Eur., Isoc.; ἄσκοπος, ον, Æsch., Soph.; δυστόπαστος, ον, Eur.; ἐρεμνός, ή, όν, Soph.; πᾰρῳδός, όν (αἴνιγμα), Eur.; σκότιος, α, ον, and ος, ον, Ar.; ἀμῠρός, όν, Plat.; ἀπόκρῠφος, ον, Xen.; σκοτεινός, ή, όν, Plat.; σκοτώδης, ες, Plat. *Vid.* DARK.

An obscure saying, μαντεία, ἡ, Plat.

OBSCURE, TO, μαυρόω, Hes., Theogn., Æsch.; ἀμαυρόω, Hes., Pind., Eur., Hdt.: τῡφλόω, Pind.; κνεφάζω, only act., Æsch.

OBSCURELY, δυσκρίτως, Æsch., Eur.; ἀσᾰφῶς, Thuc.; ἀδήλως, superl. -ότατα, Thuc.; σκοτεινῶς, Plat.

[*To speak obscurely* (of philos.), ψελλίζω, Arist.]

OBSCURITY, ἀφᾰνεια, ἡ, in any case, Pind., Thuc.; ἠλῠγη (of a lawsuit), ἡ, Ar.; ἀσᾰφεια, ἡ, Plat.; (of rank), ἀγνωσία, ἡ, Plat.; ἀδοξία, ἡ, Thuc., Plat.; (of birth), ἀγένεια, ἡ, Arist.

OBSEQUIES, κτέρεα, τά, Hom., Ap. Rh.; κτερίσματα, τά, Soph., Eur. *Vid.* FUNERAL.

OBSEQUIOUS, ἄρεσκος, η, ον, Arist.

To be obsequious to, and so to gain over, ἐκθερᾰπεύω, Æschin.

OBSEQUIOUSNESS, ἀρέσκεια, ἡ, Theoph.

OBSERVABLE, ἐπῐφᾰνής, ές, Hdt. *Vid.* REMARKABLE.

OBSERVANCE (i. e., respect), ἐντροπή, ἡ, c. gen., Soph.; in any sense, θερᾰπεία, ἡ, Thuc., Xen.

OBSERVANT, θερᾰπευτῐκός, ή, όν, c. gen., Xen.

Observant (of men), βροτοσκόπος, ον, Æsch.

OBSERVATION (i. e., watching), πᾰρᾰφῠλᾰκή, ἡ, Hipp.; [νώμησις, ἡ, Plat.; ἀνάθρησις, εως, ἡ, Timon.]

[*Want of observation*, ἀνεπισκεψία, ἡ, Arist.]

OBSERVE, TO (i. e., to watch, take notice of, etc.), φράζομαι, mid., aor. 1 mid. often poet. (not Att.) ἐφρασσάμην, also aor. 1, pass. in act. sense, Hom., Pind., Eur., Hdt.; φῠλάσσω (and still more commonly "to keep," of oaths, laws, etc., also perf. pass. in act. or intrans. sense, *to be observant*), Hom., Pind., Soph., Xen., Isoc.; τηρέω (like φυλάσσω), fut. mid., sometimes in pass. sense, but no pass. voice, h., Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; νωμάω, no pass., Eur.; κατοπτεύω, Soph., Xen.; ἐνοράω, fut. ἐνόψομαι, aor. ἐνεῖδον, infin. ἐνίδεῖν, etc., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰρᾰδοκέω, only act., Eur., Hdt.; φρουρέω (like φῠλάσσω), Soph.; ἐννοέω, c. gen., Xen.; κᾰτοπτεύω, only act, Soph., Xen.; παρατηρέω, Xen., Isoc.; κᾰτᾰφράζομαι, in aor. 1 pass. in act. sense, Hdt.; ἀμφιδοκεύω, only act., Bion; [ἀναθρέω, Eur.]

To observe as a spy, κᾰτᾰμανθᾰνω, fut. -μᾰθήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έμᾰθον, perf. -μεμᾰθηκα, Hdt.

To observe (i. e., see), μιμνήσκομαι, in 3d sing. perf. pass. subj. μεμνέῳτο in act. sense, c. gen., Hom.

To observe, i. e., to keep (oaths, laws, etc.), ἐμμένω, only act., c. dat., Soph., Hdt., Thuc.; ἐπῐμένω, Xen.; ἐπῐβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, perf. -βέβηκα (fut. act. and aor. 1 act. not used in this sense), c. gen., Soph.; θερᾰπεύω, Hdt.; θρησκεύω (esp. with religious strictness), only act., Hdt.; [ἄγω (σπονδάς, κ. τ. λ.), Thuc.]

The laws which they observed, νόμοι οἷς ἐχρῶντο, Thuc.

To observe besides, προσεννοέω, Xen., Arist. *Vid.* TO PERCEIVE.

One must observe, φῠλακτέον, Æsch., Xen., Plat.; φῠλακτέα, Eur.; κᾰτᾰνοητέον, Plat.; τηρητέον, Plat.

What must be observed, φῠλακτέος, α, ον, Soph.

[OBSERVER, παρατηρητής, οῦ, ὁ, Diod.]

[OBSIDIAN, ὀψιανὸς λίθος, ὁ, Arr.]

OBSOLETE, πᾰλαιός, ά, όν, Æsch., Soph.; σαπρός, ά, όν, Ar.; ἀρχαιότροπος, ον, Thuc.; ἕωλος, ον, Dem.; (of laws, etc.), ἄκῡρος, ον, Thuc., Plat., Dem., etc.

To grow obsolete, ἀποσβέννῡμαι, pass. perf. -έσβεσμαι, etc., Xen.; πᾰλαιόομαι, pass., Plat., Arist.

A being obsolete, or nearly so, πᾰλαιότης, ητος, ἡ, Eur., Plat.

[*An obsolete phrase*, ῥῆμα ἀνακεχωρηκός, Dion. H.]

OBSTACLE, AN, ἔχμα, ἅτος, τό,

Hom.; ἐναντίωμα, ἄτος, τό, Thuc. *Vid.* HINDERANCE.

OBSTINACY, φῐλοτῑμία, ἡ, Hdt., Plat.; φῐλονεικία, ἡ, Thuc., Plat.; δῠσᾰπαλλαξία or δῠσᾰπαλλακτία, ἡ, Plat.; [ἀγνωμοσύνη, ἡ, Hdt.]

OBSTINATE, στερεός, ά, όν, Hom.; ἀτειρής, ές, Hom., Theoc.; ἀμήχᾰνος, ον, Hom.; στεῤῥός, ά, όν, Æsch., Eur.; στερεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; πᾰλιντρῖβής, ές, Soph., Simon. Amorg.; ἀκίνητος, ον, Soph.; ἄτεγκτος, ον, Trag., Ar.; δυστρᾰπελος, ον, Soph.; περισκελής, ές, Soph.; δύστροπος, ον, Eur., Dem.; οἰοβότης φρενός (gen. of φρήν), Soph.; ἀτενής, ές, Ar.; ἀτεράμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; φῐλόνεικος, ον, Xen., Plat.; ἀντίτῠπος, ον (used also of a hardly-fought battle), Xen., Plat.; δῠσᾰνᾰπειστος, ον, Plat.; δῠσᾰπότρεπτος, ον, Xen.; δυσπειθής, ές, Xen., Plat.; δύσπειστος, ον, Xen., Arist.; καρτερός, ά, όν, c. πρός and acc., Plat.; ἐνστᾰτῐκός, ή, όν (used even of beasts), Arist.

And not to be too obstinate, καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν, Soph.

An obstinate disposition, ὁ αὐτοδὰξ (adv.) τρόπος, Ar.

To be obstinate, ἄγαν τείνω (only in act. voice used intrans.), Soph.; φῐλονεικέω, only act., Thuc., Plat.

OBSTINATELY, στερεῶς, Hom.; στεῤῥῶς, Xen.; δυσπείστως, Isoc.

OBSTREPEROUS, ἄβρομος, ον, Hom. *Vid.* NOISY.

OBSTRUCT, TO, ἐμποδίζω, c. acc. pers., sometimes c. dat., c. μή and infin., or c. τοῦ and infin., Æsch., Soph., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἐνίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., c. dat., Thuc., Plat., Dem. *Vid.* TO HINDER.

OBSTRUCTION, ἐμπόδισμα, ἄτος, τό, Plat.

[*An* (unnatural) *obstruction* (in the bowels), περιφίμωσις, εως, ἡ, Medic.]

OBSTRUCTIVE, ἐμπόδιος, ον, c. dat. pers. or c. gen., c. τοῦ μή and infin. of any thing to be done, Hdt., Thuc., Plat.

OBTAIN, TO, μείρομαι, only in pres. and aor. 2 ἔμμορον, Hom., Hes., Ap. Rh.; κῠρέω and κύρω (the latter very rare, and only poet.), imperf. ἐκύρουν and ἔκῡρον, aor. 1 ἐκύρησα and ἔκυρσα, c. gen., also c. acc., Trag., Hdt.; ἐπῐκῠρέω, imperf. ἐπέκῡρον, aor. 1 ἐπεκύρησα and ἐπέκυρσα, only act., c. dat. or c. gen., Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh.; κτάομαι, mid., perf. pass. in act. sense both κέκτημαι and ἔκτημαι opt. κεκτῴμην, aor. 1 pass. in pass. sense, Omn.; ἐπικτάομαι, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; λαγχᾰνω, fut. λήξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰχον (and in Hom. λέλᾰχον and ἔλλᾰχον), perf. εἴληχα, also λέλογχα (3d pl. also λελᾰχᾱσι, Emped.), perf. pass. εἴληγμαι, no other pass. tense, c. acc. or c. gen., Omn.; τυγχᾰνω, fut. τεύξομαι, aor. 2 ἔτῠχον, other tenses except imperf. not used in this sense, c. gen., sometimes (in Att.) c. acc., also often c. gen. pers., or c. ἐκ and gen. pers. from whom the thing is obtained, Omn.; προςτυγχάνω, c. gen., Soph.; ἐπιψαύω, only act., Pind.; ἀπολαγχᾰνω, Eur., Hdt., Plat.; εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, no aor. 1, aor. 2 εὗρον, perf. εὕρηκα, pass. εὕρημαι, aor. 1 pass. εὑρέθην (aor. 1 mid. ηὑράμην, Anth.), fut. mid. εὑρήσομαι, sometimes in pass. sense (if then it be not paulo-post fut.), Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; κομίζομαι, mid., Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen.; ἐκλαγχᾰνω, Eur., Ar.; ἐπῐτυγχάνω, c. gen., Xen., Isoc., Dem.; κᾰτᾰτυγχᾰνω, Dem.; ἀποφέρομαι, mid., fut. ἀποίσομαι, Eur.; ἄπειμι, part. ἀπιών, imperf. ἀπῄειν, c. ἐπί and acc., Xen. *Vid.* SYN. 236.

To obtain in return, ἀντῐτυγχάνω, c. gen., Theogn., Thuc.

To obtain by lot after, ἐπῐλαγχᾰνω, Dem., Æschin.

To obtain beforehand, προλαγχᾰνω, Ar.; προλαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ελᾰβον, perf. -είληφα, Lys., Dem.

To obtain by entreaty, πᾰραιτέομαι, mid., Eur., Ar., Hdt.; ἐξαιτέομαι, sometimes c. acc. of the person from whom, Eur.

To obtain by legal claim, ἐπῐδῐκάζομαι, mid., Isæ.

Able to obtain, κτητῐκός, ή, όν, c. gen., Isoc.

Likely to obtain his request, πρακτῐκός, ή, όν, Xen.

One must obtain, κτητέον, Plat.

They said that the Lacedæmonians had obtained all that they wanted from the king, ἔλεγον ὅτι Λακεδαιμόνιοι πάντων ὧν δέονται πεπραγότες εἶεν παρὰ βασιλέως, Xen.

What may be obtained, is obtained, κτητός, ή, όν, Hom., Eur., Plat., Isoc.

OBTAINING, AN, ἐπῐτευξις, εως, ἡ, Plat., Isoc.

An obtaining by entreaty, πᾰραίτησις, εως, ἡ, Plat., Dem.

The art of obtaining, ἡ κτητῐκή, Plat.

OBTRUDE, TO, ὠθέω, imperf. ἐώθουν, fut. ὠθήσω, also ὤσω, aor. 1 ἔωσα, aor. 1 pass. ἐώσθην, etc.; also *to obtrude one's self*, ὠθέομαι, pass., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* TO THRUST.

OBTUSE, κωφός, ή, όν, Pind., Soph., Plat.; ἀμβλύς, εῖα, ύ (generally, and in math. of angles), Plat. *Vid.* BLUNT.

[*An obtuse angle*, ἀμβλεῖα γωνία, ἡ, Plat.; *obtuse-angled*, ἀμβλυγώνιος, ον, Polyb.]

[*An obtuse-angled triangle*, ἀμβλυγώνιον τρίγωνον, Eucl.]

OBVIATE, TO, ἀποτρέπω, perf. -τέτροφα and -τέτρᾰφα, perf. pass. -τέτραμμαι, aor. 1 -ετρέφθην, Æsch., Xen.

OBVIOUS, φᾰνερός, ά, όν, and ός, όν, Pind., Omn. Att., Hdt. *Vid.* EVIDENT.

OBVIOUSLY, φᾰνερῶς, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.

OCCASION, καιρός, ὁ, Omn. post Hom.; ἀφορμή, ἡ, c. gen. or c. dat., Eur., Isoc. *Vid.* OPPORTUNITY.

To watch occasions, καιροφῠλᾰκέω, c. acc., Dem.

OCCASION, TO, ποιέω (οἱ sometimes, esp. in Com.), Omn.; προςβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, etc., c. acc. rei, dat. pers., Pind., Trag., Hdt. *Vid.* TO CAUSE.

OCCASIONALLY, ἔστιν ὅτε, Pind., Soph., Xen. *Vid.* SOMETIMES.

[OCCIPUT, ὀπισθοκέφαλον, τό, late; ὀπισθόκρᾱνον, Niceph.]

OCCULT, κρυπτός, ή, όν, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* SECRET.

OCCUPATION, ἀσχολία, ἡ, Pind., Thuc., Xen., Plat.

A person's occupation or trade, etc., πραγμᾰτεία, ἡ, Plat., Dem.

A previous occupation (of a country), προενοίκησις, εως, ἡ, Thuc.

OCCUPY, TO, ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω and (esp. in Hom.) σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, infin. σχεῖν, etc., perf. ἔσχηκα, aor. 1 pass. ἐσχέθην, etc., Omn.; κατέχω, Omn.; νέμω, and mid. νέμομαι (as always in Hom. and in prose), no pass. (esp. of occupying land), Hom., Hes., Pind., Trag., Hdt., Thuc.; δέχομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense (only as employment occupies one), Pind.; ἐπέχω, Hdt., Thuc., Xen.

To occupy (esp. of occupying countries, posts in war, houses, etc.), ἐπιστρωφάομαι, mid., Æsch.; ἀπολαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ελᾰβον, perf. -είληφα, perf. pass. -είλημμαι, etc., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτᾰλαμβάνω, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; συγκᾰτᾰλαμβάνω, Thuc.; ἐποικέω, sometimes even c. dat. of the enemy, as a position against whom the place is occupied, Thuc.; κρᾰτέω, c. gen., Xen.; ἁρπάζω, fut. -ᾰσω, Xen.; ἐπῐλαμβάνομαι, mid., c. dat., Plat.

To occupy (as a feeling occupies one), ἀγρέω, only act., Sapph.

To occupy (as the first settlers), κᾰταφθᾰτέομαι, mid., Æsch.

To occupy (another person) *with business*, ἀσχολίαν μηχᾰνάομαι, mid., c. dat. pers., Xen.

To occupy one's self or *be occupied in* (any business, etc.), χέομαι, pass. perf. κέχῠμαι, etc., c. ἐν and dat., Pind.; ἐνέχομαι, pass. (also by any feeling, etc.), Eur., Hdt., Plat.; δίεπομαι, mid., imperf. διεπόμην, no aor. 1, aor. 2 διεσπόμην, c. dat., Eur.; τρίβομαι, mid. and pass., c. dat. or c. prep., Theogn., Hdt.; ὁμῑλέω, c. dat., Ar., Thuc., Plat.; ἀντέχομαι, mid., c. gen., Thuc., Xen., Isoc.; κᾰλινδέομαι, pass., c. ἐν and dat., or c. περί and acc., Xen., Isoc.; συνδιᾰτρίβω, c. dat., Isoc.; ἔχω διὰ χειρός, μετὰ χεῖρας, ἐν χερσί, c. acc. of the business, Hdt., Thuc.; [ἀμφί τι ἔχω, Xen.]

They were occupied with the harvest, ἐν καρποῦ συγκομιδῇ ἦσαν, Thuc.

To be occupied (as a post in war), ἁλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἑάλων, infin. ἁλῶναι, part. ἁλούς, Xen.

To be constantly occupied (with business, etc.), τευτάζω, c. περί and acc., Plat.

OCCUR, TO (as an idea occurs to a person), εἰςέρχομαι, fut. εἰςελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 εἰςήλῠθον, sync. (as always in Att.) εἰςῆλθον, perf. εἰςελήλῠθα, c. dat. or c. acc., Æsch., Hdt., Plat.; ἐπέρχομαι, c. dat., Soph., Hdt., Plat., Dem.; πᾰρίστᾰμαι, pass., c. aor. 2, perf., and pluperf. act., c. dat., Soph., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; ἔπειμι, infin. ἐπιέναι, part. ἐπιών, imperf. ἐπῄειν, c. dat., Xen., Plat.; εἴςειμι, also 3d sing., both pres. and imperf. often used as impers., c. dat., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; προςπίπτω, Hdt.

It occurs, εἰςπίπτει, aor. 2 εἰσέπεσε, c. dat., Thuc.

To occur (as circumstances do), γίγνομαι, mid., fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γέγονα, also perf. pass. γεγένημαι, and fut. 1 pass. γενηθήσομαι, Omn. *Vid.* TO HAPPEN.

It has just occurred to me, ἦλθε δ' ἄρτι μοι γνώμης ἔσω, Eur.

OCCURRENCE, AN, συντῠχία, ἡ, Theogn., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat. *Vid.* EVENT.

[*A chance, every-day occurrence*, προστυχόν, τό, Plat.]

OCEAN, Ὠκεᾰνός, ὁ, Omn. poet., Hdt.

To the ocean, Ὠκεᾰνόνδε, h.

[*By, on*, or *near the ocean*, παρωκεάνιος, α, ον, Plut.]

An ocean nymph, Ὠκεᾰνίνη, ἡ, Hes.; Ὠκεανίς, ἴδος, ἡ, Pind.

OCHRE, ὤχρα, ἡ, Arist.; [(red), μίλτος, ἡ, Hdt.]

[OCTAHEDRON, ὀκτάεδρον, τό, Tim. Locr.]

[OCTAVE—*to play in the octave*, μαγαδίζω, Arist.]

OCTOBER, Πυᾰνεψιών, ῶνος, ὁ (began about the middle of October).

OCTOGENARIAN, ὀγδωκονταέτης, masc., Simon., Mimnerm.; [ὀγδοηκοντούτης, Luc.]

OCULAR—*I know by ocular demonstration*, ἀπ' ὀμμάτων πεύθομαι (no aor. 1, aor. 2 ἐπῠθόμην, fut. πεύσομαι, perf. pass. in act. sense πέπυσμαι, pluperf. ἐπεπύσμην), Æsch.

[OCULIST, ὀφθαλμικός, ὁ, Galen; ὀφθαλμόσσοφος, ὁ, Luc.]

ODD (not even), περισσός, ή, όν, Epich., Plat.; σκᾰληνός, ή, όν, Plat.; [ἀνάρτιος, ον, Plat.];—(not usual), ἀήθης, ες, Æsch., Soph.

An odd number of times, περισσᾰκις, Plat.

ODE, AN, ὕμνος, ὁ, Omn.; ὕμνων πτῠχαί, Pind.; ᾠδή, ἡ, h., Soph., Plat.

An ode sung at a festival, κῶμος, ὁ, Pind.

ODIOUS, ἄτερπος, ον, Hom.; δυσώνυμος, ον, Hom., Soph., Eur., Ap. Rh.; δύσχιμος, ον, Æsch., Eur.; κᾰτάμεμπτος, ον, Soph.; ἀξιόμῑσος, ον, Æsch.; εὐμίσητος, ον, Xen. *Vid.* HATEFUL.

ODOR, ὀδμή, also ὀσμή, ἡ (the latter the most usual form in Att. prose), Omn.

ODORIFEROUS, εὐώδης, ες, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat.; εὔοδμος, ον, Pind., Theoc. *Vid.* FRAGRANT.

ODYSSEY, THE, Ὀδυσσεία, ἡ, Xen.

ŒCONOMY, οἰκονομία, ἡ, Xen., Plat., Dinarch. *Vid.* ECONOMY.

[ŒCUMENICAL, οἰκουμενικός, ή, όν, Eccl.]

[ŒSOPHAGUS, οἰσοφάγος, ὁ, Arist.]

OF (i. e., about, concerning), περί, c. gen., Omn.; ἐπί, c. dat., Plat.; ἀμφί, c. gen., Pind., Hdt.; also *of great value*, περὶ πολλοῦ, Hdt.; *of greater value*, περὶ πλείονος, Thuc.

The friends of, the troops of such a one, οἱ περί, c. acc., Xen.

Made of wood, ἀπὸ ξύλου πεποιημένα, Hdt.

Of one's own accord, ἐφ' ἑαυτοῦ, Plat.

No one of men, οὐδεὶς ἐπ' ἀνθρώπων = οὐδεὶς ἀνθρώπων, Soph.

[*To give of one's means*, παρ' ἑαυτοῦ διδόναι, Hdt.; so *of one's self*, παρ' ἑαυτοῦ, Plat.]

Of or *belonging to me*, παρ' (for παρὰ) ἐμοί = ἐμός, Xen.

I never repented of having been silent, οὐδέποτε μετεμέλησέ μοι σιγήσαντι, Plat.

OFF, ἐκποδών, Omn. Att.

Take yourself off, ἄπᾰγε σεαυτὸν ἐκποδών, Ar. *Vid.* AWAY, TO DEPART.

He made a sign to us to stand off, ἐξένευσ' ἀποστῆναι πρόσω, Eur.

The sea-fight of Lesbos, ἡ ναυμαχία περὶ Λέσβον, Xen.

[*To be badly off*, κακῶς πάσχω, Hom., etc.]

OFFAL, τρᾰχήλια, τά, Ar., Hipp.

OFFENCE, μήνῑμα, ᾰτος, τό, Hom., Eur., Plat., Antipho; χρέος, poet. χρεῖος (not Att.), τό, no dat. in any number, Theogn., Soph.; [ἀμπλάκημα, ατος, τό, Æsch.; ἀμπλακία, ἡ, Lyric., Eur.]; βλᾰβή, ἡ, Xen.; πρόσκρουσμα, ᾰτος, τό, Dem. *Vid.* ERROR.

[*To give offence to*, προσκρούω, c. dat., Dem.] *Vid.* TO OFFEND.

To speak at all so as to give offence, πρὸς ὀργήν τι ἀντειπεῖν, Thuc.

Without giving offence, ἄλῠπος, ον, Xen., Dem., Æschin.

Void of offence, ἀναμάρτητος, ον, Omn. Att. pr. *Vid.* INNOCENT.

Without giving offence, adv., ἀλύπως, Xen., Isoc.

He gave no offence, ἀνεμέσητον ἦν αὐτῷ, Æschin.

This gave no offence, τοῦτο ἀνεμέσητον, Plat.

OFFEND, TO, ἀάομαι, esp. in aor. 1 mid. ἀᾰσάμην, and aor. 1 pass. (in act. sense) ἀάσθην, Hom.; βλάπτω, aor. 2 pass. ἐβλᾰβην, Xen.; προσκρούω, c. dat., Dem.; προσίστᾰμαι, pass., c. aor. 2, perf., and pluperf. act., c. dat., Dem.; i. e., to be offensive, ἀκοσμέω, only act., sine cas. pers., sometimes c. περί and acc. of the matter in which, Soph., Plat.

OFFENDED WITH, TO BE, διαβάλλομαι, pass., perf. -βέβλημαι, c. dat. or c. πρός and acc., Thuc., Dem., Andoc.; δυσᾰνασχετέω, c. acc., Thuc.; δυσᾰρεστέω, c. dat., Dem.

OFFENDER, AN, ἀλείτης, ου, ὁ, Hom.

OFFENSIVE, δυσᾰνάσχετος, ον, Ap. Rh.

Offensive (in mil. tactics)—*a general skillful in defensive and offensive operations*, στρᾰτηγὸς ἀσφᾰλὴς καὶ ἐπῐθετῐκός, Xen.

And receive us both as friends, but neither of us in an offensive alliance, δέχεσθε δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ μηδ' ἑτέρους, Thuc.

[*To make an offensive and defensive alliance*, ξυμμαχίαν ποιέομαι ὥστε τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους νομίζειν, Thuc.]

OFFER, TO, δίδωμι, aor. 1 act. ἔδωκα, perf. pass. δέδομαι, etc., Omn.; προτείνω, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Antipho; προέχομαι, mid., imperf. -ειχόμην, no aor. 1, aor. 2 -εσχόμην, -εσχοῦ, etc., Thuc.; προΐσχομαι, Ap. Rh.; παρέχω, Hom., etc.

They immediately put Salæthus to death, though he made considerable offers (to induce them to spare him), τὸν μὲν Σάλαιθον εὐθὺς ἀπέκτειναν, ἔστιν ἃ παρεχόμενον, Thuc.

To offer (peace, etc.), προκαλέομαι, mid., fut. -έσομαι, Ep. -έσσομαι, Att. -οῦμαι, c. acc. pers. and acc. rei, or ἐς and acc. rei, Ar., Thuc., Plat., Dem.; [προτείνω, Hdt., Xen.; προτίθεμαι, Hdt.]

[*To offer violence to* one, προσφέρω τινὶ ἀνάγκην, βίαν, Hdt.]

To offer (victims, gifts, etc.) *to the gods*, ἀνᾰτίθημι, in perf., poet. (not Att.) often -ετίθεον for -ετίθην, aor. 1 -έθηκα, perf. -τέθεικα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 pass. -ετέθην, etc., Hes., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; θύω (ῡ, except in trisyll. cases of part., e. g., θύων, θύοντος; Eur. also has θῠειν, and Pind. θῠων, ἔθῠε, esp. of offering burnt-offerings), Omn.; ἔρδω, in this sense only in pres. and imperf., poet. (not Att.) imperf. ἔρδεσκον (no other is used by Hom.), Hom., Hes., Hdt., Xen.; κᾰθᾰγνίζω, Eur.

To offer a new sacrifice, καινοτομέω, c. acc. (καινὰς τελετάς), Ar.

[*To offer up in sacrifice whole*, ὁλοκαυτόω, c. acc., Xen.; *to offer a burnt-offering*, ὁλοκαυτέω, Xen.]

To offer, intrans. (as an opportunity offers, etc.), πᾰρᾰπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Eur., Thuc., Xen., Dem.; πᾰρᾰτυγχᾰνω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1 in this sense, aor. 2 -έτῠχον, perf. -τετύχηκα, Thuc.

OFFERED (as an opportunity, etc.), πᾰρᾰδοθείς, εῖσα, έν, Eur.; πᾰρᾰπεπτωκώς, υῖα, ός, Plat., Dem.

To be offered, κρεμάννῠμαι or κρέμᾰμαι, aor. 1 pass. ἐκρεμάσθην, Pind.

Seeing an opportunity offered to his sword of striking a blow, πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδών, Eur.

OFFERING, AN (esp. to the gods), ἄγαλμα, ᾰτος, τό (i. e., a votive offering), Hom.; ἱερήϊον for ἱερεῖον (esp. to the dead), Hom.; θῦμα, ᾰτος, τό, Trag., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; ἀνᾰθημα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Omn. Att. prose; πέλᾰνος (a sort of half-liquid cake), ὁ, Æsch., Eur.; καλλίστευμα, ᾰτος, τό, Eur.; θῠλημα, ᾰτος, τό, in pl., Ar., Pherecr.; πρόσευγμα, ᾰτος, τό, Eubul.

[*To offer up thank-offerings*, χαριστήρια θύω, ἀποδίδωμι, Polyb.]

[*Burnt-offering*, ὁλόκαυτον, τό, LXX.]

An offering made or *poured forth with one's own hand*, χείρωμα, ᾰτος, τό, Æsch.

[*Drink-offerings* (of honey), μελίσπονδα, τά, Plut.]

OFF-HAND, πᾰρᾰχρῆμα, Xen., Dem.

[*To get up a speech off-hand*, μελετάω ἐπὶ τῶν καιρῶν, Dem.]

OFFICE, χρέος, poet. (not Att.) χρεῖος, τό, no dat. in any number, Pind., Æsch., Soph.; τέλος, τό, Pind., Hdt., Omn. Att.; τῑμή, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; ἀρχή, ἡ, Omn. Att. prose, Hdt.; ἀρχίδιον (used also of an *inferior* office sometimes), τό, Ar., Dem.; ἐξουσία, ἡ, Plat., Arist.

A public office (imposed on a citizen by the state), λειτουργία, ἡ (at Athens the χορηγία, τριηραρχία, etc., came under this head; it may be applied to the office of sheriff of a county or mayor in England, as being expensive, and such as can not be avoided), Lys., Dem., Antipho.

Those in office, οἱ ἐν τέλει βεβῶτες (nom. pl. perf. part. contr. from βαίνω), Soph., Thuc., Dem. *Vid.* MAGISTRATE.

To serve a public office (any of those which came under the head of λειτουργία), λειτουργέω, Xen., Andoc., Dem.

OFFICER, AN (of any public body, etc.), ὑπηρέτης, ου, ὁ (answering to the Latin *apparitor*), Xen., Plat., Dem.

Without having a proper officer appointed to it, ἄναρχος, ον, Xen.

Obedience to your officers, τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι, Thuc.

OFFICIATE, TO, διᾱκονέω, sometimes c. acc. of the matter in which, Eur., Xen., Dem.

OFFICIOUS, πολυπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Lys., Isoc.

To be officious, πολῠπραγμονέω, only act., Ar., Xen., Plat., Isoc.

OFFICIOUSNESS, πολῠπραγμοσῠ́νη, ἡ, Ar., Thuc., Xen., Lys.; [περιεργία, ἡ, Theoph.]

[OFFSHOOT or OFFSET, παραφυάς, άδος, ἡ, Arist.; τὸ παραφυές, Arist.]

OFFSPRING, γονή, ἡ, Hom., Trag., Plat., Dem., Æschin.; γόνος, ὁ, Hom., Trag., Hdt.; θάλος, τό, Hom., Pind., Eur.; γένος, τό, Hom., Tyrt., Eur., Hdt., Xen.; τόκος, ὁ, Hom., Trag., Plat.; γενεά, ἡ, Pind., Hdt.; γένεθλον, τό, Simon., Trag.; γενέθλη, ἡ, Soph.; ὠδίς, ῖνος, ἡ, Pind., Æsch., Eur.; σπέρμα, ἄτος, τό, Pind., Trag., Thuc., Plat.; φῖτῡμα, ἄτος, τό, Æsch.; φύστις, εως, ἡ, Æsch.; λόχευμα, ἄτος, τό, Eur.; βλάστημα, ἄτος, τό, Æsch., Eur.; βλάστημος, ὁ, Æsch.; βλαστός, ὁ, Soph.; παίδων βλάσται, αἱ, Soph.; σπορά, ἡ, Soph., Eur.; κῦμα, ἄτος, τό, Æsch., Ap. Rh.; στάχυς, υος, ὁ, Eur.; ἀπορρώξ, ῥῶγος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; φῖτυ, τό, Eupol.; ’ἀποβλάστημα, τό, Plat.; φῠτόν, τό, Theoc.; in pl. νέποδες, οἱ, Theoc., Ap. Rh., Call.

The offspring of bulls, γοναὶ ταύρων = ταῦροι, Æsch.

Unborn offspring, φέρμα, ἄτος, τό, Æsch.

OFTEN, θἄμά, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; πολλἄκις, and poet. often πολλἄκῐ (not in prose), Omn.; ταρφέα, Hom., Ap. Rh.; θἄμάκις, Pind.; θἄμῐνά, Pind., Xen.; πολλά, Soph., Xen.; πολλἄχῆ, Hdt.; πολλἄχοῦ, Hdt., Plat.; πῠκνά, Xen., Isoc.

Very often, μῡριάκις, Ar., Plat.; πολλοδεκάκις, Ar.; πλειστάκις, Xen., Plat.

As often as, ὁσάκις, or poet. ὁσσάκις or ὁσσάκι, Hom., Xen., Plat.; ἐπειδή, c. opt., Xen., Plat.; ὁποσάκις, sometimes c. ἄν, Xen., Plat.

[*As often as possible*, ὅτι πλειστάκις, Xen.; ὡς πλειστάκις, Plat.]

So often, τοσάκις and τοσάκι, Hom.; τοσαυτάκις, Xen., Plat., Andoc.

How often? ποσάκις; and poet. ποσσάκις; and ποσσάκῐ; Plat., Call.

OFTENER, πλεονάκις, Xen., Plat.

[OH! OH! (exclam. of surprise), ὅ, ὅ, ὅ, Ar.; (of pain, grief), οἴ, οἴ, Soph.: *oh me, oh wretched me*, οἴ μοι, οἴ μοι τάλας, Trag.]

OIL, ἔλαιον, τό, Hom., Xen.; ’ἄλειφαρ, ἄτος, τό, Hom., Hdt.; ἄλειφα, only nom. and acc. neut., Æsch., Call.; ἐνάλειμμα, ἄτος, τό, Arist.

[*Oil* (from unripe olives), ἔλαιον ὠμοτριβές, Theoph.; ἔλαιον ὀμφάκινον, Diosc.; ὀμφάκιον, τό, Diosc.]

[*Sweet* or *scented oil*, μύρον, τό, Archil., Hdt.; *of sweet oil*, μυρηρός, ά, όν, Æsch.]

[*Without oil*, ἀνέλαιος, ον, Theoph.]

Producing much oil, πολυέλαιος, ον, Xen.

To yield but little oil, ὀλῐγελαιόω, Theoph.

Soaked in or *stained with oil*, ἐλαιοπῐνής, ές, Hipp.

A seller of oil, ἐλαιοπώλης, ου, ὁ, Dem.

An oil-press, ἐλαιουργεῖον, τό, Arist.

An oil flask, ὄλπις, ιος and ῐ́δος, ἡ, Sapph., Theoc.; ὄλπη, ἡ, Theoc.

OIL, TO (i.e., anoint with oil), ἐλαιόω, Pind., Soph.

To oil with oil unmixed with water (as wrestlers oiled their bodies), ξηραλοιφέω, Soph., Æschin.

OILILY, λῖπα, usu. in Hom. in the phrase λίπ’ ἐλαίῳ, Hom., Hes., Thuc.

OILINESS, λῐπᾰρότης, ητος, ἡ, Arist.; λίπασμα, ἄτος, τό, Hipp.

OILY, ἐλαιήεις, εσσα, εν, Soph.; ἐλαιηρός, ά, όν, Plat., Ap. Rh.; λῐπώδης, ες, Hipp.

OINTMENT, ’ἄλοιφή, ἡ, Hom., Plat.; ’ἄλειφαρ, ἄτος, τό, Hom., Hdt.; ’ἄλειφα, only nom. and acc. neut., Æsch., Call.; ἄλειμμα, ἄτος, τό, Plat.; μύρον, τό, Archil., Soph., Eur., Hdt., Plat.; μύρωμα, ἄτος, τό, Alcæ., Ar.; μῠρῐ́διον, τό, Ar.; χρῖσμα, ἄτος, τό, Æsch., Xen., Theoph.; ψαγδάν, ᾶνος, ἡ, Eubul.; ψάγδη, ἡ, Eupol.; χρῖμα, ἄτος, τό, Call.

The market for ointments, μύρον, τό, Ar., Pherecr.

A box for ointment, ’ἀλάβαστρος, Ar., Hdt., Theoc., Call.; σμηματοφορεῖον, τό, Ar.; ’ἀλἄβάστιον, τό, Eubul.

Of ointment (i.e., containing ointment), μῠρηρός, ά, όν, Æsch., Ar.

Applied as an ointment, ἔγχριστος, ον, Theoc.

To rub with ointment, μῠρίζω, Alcæ., Ar.

Fond of ointment, φῐλόμῠρος, ον, Alex.

A boiling or *preparing of ointments*, μυρεψία, ἡ, Arist.

The art of preparing ointments, ἡ μῠρεψῐκή, Lys., Arist.

Belonging to or *skillful in preparing ointments*, μυρεψῐκός, ή, όν, Hipp.; μυρεψός, όν, Critias, Arist.

A dealer in ointments, μῠροπώλης, ου, ὁ, Xen., Lys.

OLD, πᾰλαιγενής, ές, Hom.; πᾰλαιός, ά, όν (αῐ sometimes in Att.), compar. -αιότερος, also -αίτερος, etc., Omn.; πρέσβυς, compar. πρεσβῠ́τερος, superl. πρεσβύτατος, and poet. πρέσβιστος (only compar. and superl. used in prose, the positive never in this sense), Omn.; γέρων, οντος, ὁ καὶ ἡ, τὸ γέρον, no compar. or superl., Omn.; γεραιός, ά, όν (αῐ often in Att.), compar. -αίτερος, superl. -αίτατος, Hom., Pind., Trag., Thuc., Xen.; γηραιός, ά, όν, and ός, όν, Hes., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; γερᾰρός, ά, όν, Æsch.; γηρᾰλέος, α, ον, Pind., Æsch., Anth.; fem. γραία, Hom., Trag., Theoc.; fem. πρέσβειρα, h., Eur., Ap. Rh.; πᾰλαίγονος, ον, Pind.; δηναιός, ά, όν, Æsch.; μᾰκραίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; πᾰλαιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (only of men), Æsch.; πολιός, ά, όν, and ός, όν (used even of things, reports, etc.), Æsch., Eur., Plat.; πᾰλαιᾶ ἔντροφος ἡμέρᾳ (of men), Soph.; πᾰλαιογενής, ές, Ar.; πᾰλαιόγονος, ον, Plat. (Com.); πρεσβυγενής, ές, Cratin.: ἄβολος, ον (of a horse, lit., with the mark out of his mouth), Plat. *Vid.* ANCIENT, and SYN. 98.

Very old, τρῐγέρων, οντος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; πολῠγήραος, ον, contr. -ρως, -ρων, Asius, Plat.; παμπάλαιος, ον, Plat., Arist.; βᾰθῠγήρως, ων, Anth.

Too old for, ’ὑπερήμερος, ον, c. gen., Anaxand.

[*To become old*, παλαιόομαι, Plat.]

Quickly growing old, τᾰχῠγήρως, ων, Hipp.

['*Tis an old saw*, τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ, Æsch.]

Being men of old standing (as to family), ἐόντες ἄνδρες δόκιμοι ἀνέκαθεν, Hdt.

[*From of old*, ἐκ παλαιοῦ, Hdt. ἐκ προγόνων, Plat.]

Old age, γῆρας, τό, gen. -αος, dat. -αϊ, contr. (as always in Att.) γήρως, γήρᾳ, no pl., Omn.; ἡλῐκία, ἡ, Hom., Plat., Æschin.; πᾰλαιὰ ἡμέρα, Soph.; τὸ πᾰλιν νεότητι, Pind.

Extreme old age, τὸ ’ὑπεργήρων, Æsch.

A happy old age, εὐγηρία, ἡ, Arist.

The imbecility of old age, πᾰλαιότης, ητος, ἡ, Æschin.

[*Free from old age*, ἀγήραος, ον, contr. -ρως, -ρων, Hom., Pind., Trag.]

An old man, γέρων, οντος, ὁ, Omn.; πρέσβυς, ὁ (rare as subst. except in acc. and voc.), Trag.; πρεσβῠ́της, ου, ὁ, sometimes as adj. (e. g., with πατήρ, etc.), Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat., Antipho, Æschin.; γερόντιον, τό, Ar. *Vid.* SYN. 147.

Ridiculous names for *an old man*, σορός, ἡ (lit., a bier), Ar.; τύμβος, ὁ (lit., a tomb), Ar.; τρύξ, τρῠγός, ἡ (lit., dregs of wine), Ar.; σορέλλη, ἡ, Ar.

An active old man, ὠμογέρων, ὁ, Hom.

Like an old man, or *like that of an old man*, ’ἰσόπρεσβυς, υ (of strength), Æsch.; πρεσβῠτῐκός, ή, όν, Ar., Plat., Isoc.

A body of old men, πρέσβος, τό, Æsch.

A council of old men, γερουσία, ἡ, Eur., Dem.

An old woman, γραῦς, gen. γρᾱός, ἡ (also in Hom. γρηύς, γρηός, etc.), sometimes as adj. (i. e., with γυνή, etc.), Omn.; γραῖα, ἡ, Hom., Æsch., Eur.; πρέσβις, εως, ἡ, Æsop; πρεσβῦτις, ῐ́δος, acc. also ιν, Æsch., Eur., Æschin.; [πρεσβῦτις ἄνθρωπος, Lys.]

An old woman (in ridicule), γρᾱΐδιον, τό, Ar.; σοροδαίμων, ονος, ἡ, Ar.

His very old mother, παλαιᾷ μὲν ἔντροφος ἀμέρᾳ λευκῷ δὲ γήρᾳ μάτηρ, Soph.

And respect your old mother, αἴδεσαι δὲ μητέρα πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, Soph.

He is old (as we say, advanced in years), πρόσω μὲν ἤδη βίοτος, Eur.

Belonging to old men, γεροντῐκός, ή, όν, Plat.

Receiving the old, πρεσβῠτοδόκος, ον, Æsch.

To guide or *to teach an old man*, γεροντᾰγωγέω, only act., Soph., Ar.

An old mother, πᾰλαιομήτωρ, ορος, ἡ (of an ancestress), Eur.

To be old, πρεσβεύω, only act. in this sense, Soph., Plat.

[*To be* (so many) *years old*, εἰμί, c. gen., Xen., etc.; e. g., *he was thirty years old*, ἦν τριάκοντα ἐτῶν, Xen.]

To grow old, γηράσκω, fut. γηρᾱ́σομαι, aor. 1 ἐγήρᾱσα, but Att. ἐγήρᾱνα (Hom. has also 3d sing. imperf. ἐγήρα, and aor. 1 part. γήρας), Hom., Hes., Trag., Xen.; κᾰτᾰγηράσκω (besides the tenses of the simple verb, Plat. has also fut. act. κᾰτᾰγηράσω), Hom., Hes., Eur., Ar., Plat., Isoc.; ’ἀπογηράσκω (aor. 1 part. ἀπογήρας used even by Alex.), Theogn., Alex.; ἐγγηράσκω, Thuc.; πᾰρηβάω, Æsch., Hdt., Thuc.

[*To begin to grow old, to be getting old*, παρηβάω, Hdt., Thuc.]

To grow old together with, συγγηράσκω, Eur., Hdt., Isoc.; συγκᾰτᾰγηράσκω, Hdt., Isæ.

To grow old before the time, προγηράσκω (τοῦ χρόνου), Hipp.

To live to old age, διαγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, part. -γεγονώς, and contr. -γεγώς, -γεγῶσα, gen. -γεγῶτος, etc., also -γεγένημαι, Æschin.

A growing old, γήρανσις, εως, ἡ, Arist.

A growing old together, συγκᾰτᾰγήρᾱσις, εως, ἡ, Plat.

To make to grow old, γηράσκω, only in aor. 1 ἐγήρᾱσα, Æsch.

Which can not grow old, ʼἀγήραος, ον, contr. (as always in Att. and sometimes in Hom.) ʼἀγήρως, ων, acc. sing. sometimes ἀγήρω for -ων, Hom., Hes., h., Pind., Trag.; ʼἀγήραντος, ον, Simon.; ʼἀγήρᾰτος, ον, Eur., Xen., Plat.

To repeat old stories, use old arguments, ἀρχαιολογέω, Thuc.

A repetition of old stories, old arguments, ἀρχαιολογία, ἡ, Plat.

Older, προγενέστερος, α, ον, superl. -έστατος, Hom., h.; προτερηγενής, ές, Call.; [*to be older than*, πρεσβεύω, c. gen., Hdt.]

Of the former family Artabazanes was the eldest, τῶν μὲν δὴ προτέρων ἐπρέσβευε ʼΑρτᾰβαζάνης, Hdt.

Old-fashioned, ἀρχαῖος, α, ον, Æsch., Dem.; ἀρχαιότροπος, ον, Thuc.; ἀρχᾰϊκός, ή, όν, Ar.; Κρονῑκός, ή, όν, Ar.

To be old-fashioned, Κρονίων ὄζω (lit., to smell of the time of Saturn), Ar.

Old-fashionedness, ἀρχαιότης, ητος, ἡ, Plat.

Oldish, ʽὑποπρεσβῠ́τερος, α, ον, Ar.

Oleander, an, νήριον, τό, Diosc.; [νῆρις, ιος, ἡ, Nic.; ῥοδοδάφνη, ἡ, Diosc.]

Olfactory, ὀσφραντῐκός, ή, όν, Arist. *Vid.* Smelling.

[Oligarch, an, ὀλιγάρχης, ὁ, Dion. H.]

Oligarchical, ὀλῐγαρχῐκός, ή, όν, Omn. Att. prose; δῠναστευτικός, ή, όν, Arist.

Oligarchically, ὀλῐγαρχῐκῶς, Plat.

Oligarchy, an, ὀλῐγαρχία, ἡ, Omn. Att. prose; δῠναστεία, ἡ (opp. to ʼἰσονομία), Thuc.

[*An oligarchy of wealth*, πλουτοκρατία, ἡ, Xen.]

Favoring an oligarchy, οἱ ὀλῐ́γοι, Thuc.; ὀλῐγαρχῐκός, ή, όν, Plat., Lys.

To be ruled by an oligarchy, ὀλῐγαρχέομαι, pass., Thuc., Xen., Plat., Isoc.

Olive, an (the fruit), ἐλαία and ἐλάα, ἡ (ᾱᾱ Att., ᾰᾰ elsewhere), Ar., Dem.; στρᾰ́βηλος, ὁ (not exactly the same sort as ἐλαία), Pherecr.

An olive (another sort), γεργέρῑμος, ἡ, Call.

An olive (another sort, small), πῐ́τῠρις, εως, ἡ, Call.

Pressed olives, στέμφῠλον, τό, Ar.

[*Without olives*, ἀνέλαιος, ον, Theoph.]

Made of olive wood, ἐλᾱ́ϊνος, η, ον, Hom.; ἐλᾱΐνεος, α, ον, Hom.

An olive gatherer, ἐλαιολόγος, ὁ, Ar.

Eating wild olive-berries, κοτῑνοτρᾰ́γος, ον, Ar.

Olive boughs or *garlands* (borne by suppliants), θαλλός, ὁ, Æsch., Eur., Æschin.; also θαλλὸς ἐλαίας, Plat.

Bearing olive boughs or *garlands*, θαλλοφόρος, ον, Ar.

Having the upper part like an olive, ἐλαιόπρωρος, ον, Arist.

Of an olive complexion, μελῐ́χλωρος, ον, Plat., Theoc.

[*Olive lees*, ἀμόργης, ου, ὁ, Arist.]

Olive-tree, an, ἐλαία and ἐλάα, ἡ (ᾱᾱ Att., ᾰᾰ elsewhere), Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen., Lys., Dem.; ἐλαΐς, pl. ἐλᾰ́δες, αἱ, Ar.

A sacred olive-tree, μορία, ἡ, usu. in pl., Ar., Lys.

Guardian of the sacred olive-trees, Μόριος, ὁ (epith. of Jupiter), Soph.

A wild olive-tree, φῠλία, ἡ, Hom.; κότῑνος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Ap. Rh.; ἔλαιος, ὁ, Soph., Pind.

A small or *young olive-tree*, ἐλᾰ́διον, τό, Alciph.

The trunk of an old olive-tree, σηκός, ὁ, Lys.

An olive-tree which has been burned, πυρκαΐα, ἡ, Lys.

Planted with olives, ἐλαιήεις, εσσα, εν, Anth.

To cultivate olives, ἐλᾱΐζω, Ar.

Bearing olive-trees, ἐλαιόφῠτος, ον, Æsch.; ἐλαιοφυής, ές, Eur.; ἐλαιοφόρος, ον, Eur.

Gum from the olive-tree, ἐλαιόμελι, ῐτος, τό, Diosc.

[Olympiad, an, ὀλυμπιάς, ἄδος, ἡ, Att.]

Olympic games, the, ʼΟλυμπιάς, ἄδος, ἡ, Pind., Hdt., Dem. *Vid.* Olympia, in Appendix.

Having gained a victory at the Olympic games, ʼΟλυμπιάδα ἀνελόμενος, Hdt.; so νικάω ʼΟλυμπιάδα, Hdt., and ʼΟλύμπια ἀναιρέω, etc., Hdt.

Often gaining the golden leaves of the Olympic olives, θαμὰ . . . ʼΟλυμπιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν χρυσέοις μιχθείς, Pind.

Conquering in the Olympic games, ʼΟλυμπιόνῑκος, ον, Pind., Xen.

A conqueror in the Olympic games, ʼΟλυμπιονίκης, ου, ὁ, Pind., Xen.

Omen, an, φήμη, ἡ, Hom., Trag., Xen., Plat., Isoc.; κληδών (also in Hom. κλεηδών and κληηδών), όνος, ἡ (esp. that contained in any word or sound), Hom., Æsch., Soph., Hdt.; οἰωνός, ὁ (esp. one drawn from birds), Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ὄρνις, ὁ καὶ ἡ, gen. ὄρνῑθος, acc. ὄρνῑθα and ὄρνιν (Hom. uses ὄρνῐς, Trag. ὄρνῐς, ὄρνῐν, Ar. usu. ὄρνῑς, ῑν), Hom., Pind., Trag., Plat.; οἰώνισμα, ᾰτος, τό, Eur.; οἰωνιστήριον, τό, Xen.; πτέρον, τό, Soph.; σύμβολον, τό, Archil., Æsch.; σύμβολος, ὁ, Æsch., Xen.; σημεῖον, τό, Soph., Xen., Plat.

Agis thinking it an omen from the gods, ὁ ʼΆγις θεῖον ἡγησάμενος, Xen.

A good omen, εὐορνῑθία, ἡ, Soph.

Words of good omen, εὐέπεια, ἡ, Soph.; ἐπῐφημίσμᾰτα, τά, Thuc.; σεμνά, τά, Æsch.

Of good omen, αἴσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Eur., Xen.; ἐναισῐ́μος, ον, Hom., Ap. Rh.; ἐναίσιος, ον, Soph.; δεξιός, ά, όν, Hom., Æsch., Eur., Xen., Ap. Rh.; διαδέξιος, ον, Hdt.; εὐώνῠμος, ον, Pind., Plat.; εὔφημος, ον (esp. of sounds), Trag.: εὔσημος, ον, Soph., Eur.; χρηστός, ή, όν, Hdt.

Of good omen (adv.), ἐναισῐ́μως, Æsch.; εὐφήμως, h., Æsch., Plat., Dem.

Words of bad omen, δυσφημία, ἡ, Soph.

Of bad omen, ʼἀριστερός, ά, όν, Hom.; πᾰραίσιος, ον, Hom.; δύσφημος, ον (of sounds), Hes., Eur.; σκαιός, ά, όν, Pind., Soph., Hdt.; κᾰκορρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ (of words or sounds), Æsch.; so κᾰκόφᾰτις, εως, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; πᾰ́ρορνις, ῑθος, ὁ καὶ ἡ (of a voyage), Æsch.

One who gives omens to, is an omen to, προδέκτωρ, ορος, ὁ, Hdt.

Regardful of omens, φῐλομαντευτής, οῦ, ὁ, Plat.

An interpreter of omens, οἰωνιστής, οῦ, ὁ, Hom., Hes.; οἰωνοθέτης, ου, ὁ, Soph. *Vid.* Soothsayer.

To look for omens, ὀσσεύομαι, mid., Ar.

To take omens from, to look on as an omen, οἰωνοσκοπέω, only act., Eur.; οἰωνίζομαι, mid., Xen.

To shun as a bad omen, οἰωνίζομαι, mid., Dem.

To obtain good omens, καλλιερέω, and mid., but no pass., Hdt., Xen., Dem., Æschin.

To give good omens, be full of good omens (of the sacrifice), καλλιερέω, no pass., Hdt., Xen.

To sacrifice with good omen, καλλιερέω, no pass., c. acc., Ar., Theoc.

To speak words of good omen, εὐφημέω, only act., Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; εὐστομέω, only act., Æsch., Ar.

To speak words of bad omen, δυσφημέω, only act., Soph.

To sound full of good omen, εὐφημέω, Æsch.

To speak words of (either good or bad) *omen*, ἐπιφημίζομαι, mid., Hdt.

Omission, πᾰρᾰ́λειψις, εως, ἡ, Plat.

To atone for or *remedy a sin of omission*, ʼἀφοσιόομαι, mid., Plat.

Omit, to, ʽἁμαρτᾰ́νω, fut. ἁμαρτήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἥμαρτον, also Ep. ἤμβροτον, perf. ἡμάρτηκα, no mid., but pass., c. gen., Hom.; πᾰρίημι (ῐη Ep., ῑη Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, perf. pass. πᾰ́ρειμαι, etc., Pind., Trag., Hdt., Xen., Dem.; μεθίημι, Eur.; λείπω, Isoc., Dem.; πᾰρᾰλείπω, perf. act. -λέλοιπα, pass. -λέλειμμαι, etc., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐπῐλείπω, Plat.; ἐλλείπω, Eur., Xen., Plat., Ap. Rh.; ʼἀφαιρέω, no aor. 1 act. or mid., aor. 2 ἀφεῖλον, aor. 1 pass. ἀφῃρέθην, Xen., Dem.; παρέξειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν, no other tenses, Plat.; πᾰρᾰβαίνω, fut. act. and aor. 1 act. not used in this sense, fut. πᾰρᾰβήσομαι, aor. 2 πᾰρέβην, part. -βάς, perf. παραβέβηκα, no pass., Dem., Dinarch.; ἀπολείπομαι, mid., Dem.; (in speaking), ἀμνημονέω, c. gen., Eur., Thuc.; ʽὑπερβαίνω, Hdt., Plat., Isoc., Dem.; πᾰρέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ῆλθον, Dem.

I did not omit, οὐ με παρέβη, Eur.

One must omit, πᾰρᾰλειπτέον, Xen., Isoc.

Omitted, to be, πᾰρευτρεπῐ́ζομαι, pass., Eur.

Omnipotent, παγκρᾰτής, ές, Pind., Trag.; πᾰ́ναλκής, ές, Æsch.; πανταρχής, ές, Æsch., Ar.; πᾰ́νταρχος, ον, Soph.

Omniscient, πᾰ́νσοφος, ον, Trag., Plat.; παμμῆτις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Simon.; παντόσοφος, ον, Plat. (Com.) *Vid.* Wise.

[Omnivorous, παμφάγος, ον, Alcm., Arist.

On (as clothes are on, etc.), περί, c. dat., Omn.; ἀμφί, c. dat., Hom., Eur.; prep. sometimes left out, and the noun is put in dat., as, *he has on his limbs*, ἔχει κώλοισιν, Æsch.

On (of position, as any one thing is *on* another), ἐπί, c. dat., Omn.; ἐν,

and poet. ἐνί, also εἰν (both in Trag., but the latter very rare in *iambics*), c. dat., Omn.; ἀνά, c. dat., Ep. and Lyr.; πρός, c. dat. (esp. when motion is implied, e. g., when one thing is thrown on another), Hom., Xen.; κἄτά, c. gen. of throwing or pouring any thing on, Hom., Ar., Xen.; ὑπέρ, c. gen. of places built on the sea, etc., Pind., Eur.

On (of time), ἐπί, c. dat., Hom., Xen.; μετά, c. acc., Hdt., Plat.; ἐν, etc., c. dat., Omn.; κατά and acc., Omn. Att.; but the prep. is very usu. omitted, and the noun put in the dat.; also, when the time mentioned is a day, it is often rendered by adj. in -αῖος, agreeing with the doer, e. g., *they arrived in Attica on the third day after leaving Sparta*, τριταῖοι ἐκ Σπάρτης ἐγένοντο ἐν τῇ Ἀττικῇ, Hdt. *Vid.* DAY.

On (as on oath, etc.), ἐπί, c. gen., Dem.

On (as on condition, etc.), ἐπί, c. dat., Thuc.

On (as a person swears *on* the Bible, etc.), κατά, c. gen., Thuc.

On (with verb of motion), κατά, c. acc., as, he struck him *on the shield*, etc., κατ' ἀσπίδα, Hom., *on his track*, κατ' ἴχνος, Soph.

On, as to live *on* (on the produce of, etc.), ἀπό, c. gen., Soph.

[*On* (i. e., about), περί, e. g., *to write on* a subject, περί τινος, Hdt., Xen.]

To be on (as clothes, a garland, or any thing which is attached to another, as a handle *on* a thing, etc.), πρόσκειμαι, imper. -κεῖσο, imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses, c. dat., Hom.; περίκειμαι, Hom., Pind., Thuc.; ἐπενήνοθε, 3d. sing., no other part used, c. dat., once c. acc., Hom.; κἄτενήνοθε, used even with a pl. nom., Hes., h.; ἔπειμι, c. dat., in prose usu. c. ἐπί and dat., Omn.; ἐφεδρεύω (of a vessel borne on the head), Eur.; ἔνειμι, c. dat. (as a carving on a pillar), Hdt.

To come on (as a storm comes on people, etc.), ἐπῐγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and -γεγένημαι, c. dat., Hdt. *Vid.* TO COME.

ONCE, ἅπαξ, Omn.; εἰσάπαξ, Æsch., Eur., Hdt., Plat. *Vid.* FORMERLY.

[*Once* (i. e., at some time), ποτέ, Hom., etc.]

Once for all, κἄθάπαξ, Hom.

ONCE, AT, ἅμα, Omn.; [ὁμοῦ, Hom., etc.; ἁμαρτῇ, Hom.]; ἐξαυτῆς, Theogn.; αὐτόθε or -θεν, Hdt., Thuc.; εὐθύς, Thuc.; αὐτίκα, Xen.

All at once, ἁπαξάπαντες, -άπασαι, -άπαντα, Ar.

All at once, adv., ἤλῐθα, Ap. Rh.

So as to tell all at once, ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει, Soph.

At once the brother and the father, ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, Soph.

ONE, ὁμός, ή, όν, pl. only in neut., Hom., Hes.; εἷς, μία, ἕν, gen. ἑνός, μιᾶς, ἑνός, etc., Omn. (Hom. also sing. fem. ἴα, and dat. sing. neut. ἰῷ); μονόστολος, ον, Eur.

The one, answering to *the other*, ὁ μέν, ans. to ὁ δέ, Omn.; [ὁ μέν, sometimes followed by other words, as ἄλλος δέ, ἕτερος δέ, Hom., etc.]; ἕτερος, α, ον, answered by ἕτερος, sometimes by ἄλλος, Hom., Xen., Plat.; ἄλλος, η, ο, answered by ἄλλος, Xen.

By the advice of Gylippus and Hermocrates, and one or two more, τοῦ τε Γυλίππου τοῦ τε Ἑρμοκράτους καὶ εἴ του ἄλλου πειθόντων, Thuc.

One another, ἀλλήλων, Omn.

Abandoning all things one after another, προϊέμενος καθ' ἓν ἕκαστόν πάντα, Dem.

At one time one, at one time the other, τοτ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἅτερος ..., Soph.

[*One and another*, ὁ καὶ ὁ, Dem.; ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα, Dem.]

[*On the one hand ..., on the other*, τὰ μέν ..., τὰ δέ, Hom., Att.; τοῦτο μέν ..., τοῦτο δέ, or ταῦτα μέν ..., ταῦτα δέ, Hdt., Att.]

One of the two, δυεῖν τὸ ἕτερον, Plat.

One (i. e., any one), answering to the French *on*, τὶς, neut. τὶ, Omn., e. g., *whatever one says or does*, ὅσα λέγει τις ἢ πράσσει τις, Soph.; so Thuc., etc.

One (speaking contemptuously), τὶς, enclit., e. g., *there was one Thersites*, Θερσίτης τις ἦν, Soph.

Every one, πᾶς τις, Eur.

Some one, εἷς τις, Soph.

Of but one kind, μονόκωλος, ον, Arist.

Inhabited by but one person, μονόρρῠθμος, ον, Æsch.

To be occupied about one business only, μονοπραγμᾰτέω, only act., Arist.

To be of one mind, ὁμονοέω, Isoc. *Vid.* TO AGREE.

[*It is all one to us*, ὁμοῖον ἡμῖν ἐστι, Hdt.]

ONEROUS, ἐπαχθής, ές, Ar., Thuc., Plat. *Vid.* BURDENSOME.

ONE'S SELF, αὐτός, ή, ό, Omn. *Vid.* SELF.

To be one's self, ἔνδον γίγνομαι (fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γέγονα, part. γεγονώς, and Att. γεγώς, ῶσα, gen. -ῶτος, also γεγένημαι), Æsch.; ἔνδον ἐμαυτοῦ εἰμί, ἔνδον ἑαυτοῦ ὤν, etc., Antipho.

By one's self, vid. ALONE.

Not being yourself, σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὤν, Eur.; ἐντος εἰμί, Dem.; ἐντος ἐμαυτοῦ γίγνομαι, Hdt.

ONION, AN, κρόμυον, τό, Hom.; κρόμμυον, τό, Ar., Hdt., Xen.

Like onions, κρομυώδης, ες, Diosc.

ONLY, μόνος, η, ον, and poet. μοῦνος (not in Att. prose), Omn., superl. μονώτατος, Ar., Lycurg., Theoc.; οἶος, η, ον, Hom., Pind., Soph.

Only-begotten, μονογενής and μουνογενής, ές, Hes., Æsch., Eur., Hdt., Ap. Rh., fem. μουνογένεια, Ap. Rh.

Only, μόνον and μοῦνον (not in Att. prose), Omn.; μόνως, Thuc., Xen.; οἷον, Æsch.; μονᾰχοῦ, Plat.

[*I will mention their names only ...*, ἔξω ἢ τὰ ὀνόματα μόνον, Hdt.]

[*Only so far as*, ὅσον μόνον, Thuc., Plat.; or μόνον ὅσον, Plat.; also εἰ μὴ ὅσον, Hdt., Xen.; *only just a moment*, ὅσον ὅσον στίλβην, Ar.]

In one way only, μονᾰχῇ, Xen., Plat.; μονᾰχῶς, Arist.

In which way only, ἧπερ μονᾰχῇ, Xen.

Not only, μὴ ὅτι, followed by ἀλλὰ καί or ἀλλ' εἰ, Xen., Æschin.; οὐ μόνον, Lys., foll. by ἀλλὰ καί.

Not only not, οὐχ ὅπως, followed by ἀλλά or ἀλλὰ καί, Soph., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; μὴ ὅτι, followed by ἀλλά and neg., Lycurg., Isæ.

I am not brotherless, only that I never see my brother, οὐκ ἐγὼ ἀνάδελφός εἰμι, πλὴν ὅσ' οὐχ ὁρῶσά νιν, Eur.

[ONOMATOPŒIA, ὀνοματοποίησις, and -ποιΐα, ἡ—*to form words by onomatopœia*, ὀνοματοποιέω, Arist.; *forming a word by onomatopœia*, ὀνοματοποιητικός, ή, όν, and -ποιός, όν, Ath.; ὀνοματουργός, όν, Plat.]

ONSET, AN, ὁρμή, ἡ, Hom.; προτέλεια, τά, Æsch.; σύρραξις, εως, ἡ, Arist. *Vid.* ATTACK.

[*To make an onset*, προσφέρομαι, Hdt.] *Vid.* TO ATTACK.

ONWARD, πρόσω, Ep. πρόσσω, Att. also πόρρω and πόρσω, compar. προσωτέρω, superl. -τάτω, also προσώτατα (Hdt.), Att. also sometimes πορρωτέρω, -τάτω (Pind. has also πόρσιον, πόρσιστα), Omn. *Vid.* FORWARD.

ONYX, AN, Σαρδῷος ὄνυξ, gen. -ῠχος, ὁ, Luc.; ὀνύχιον, τό, Theoph.

[*Made of onyx*, ὀνύχῐνος, η, ον, Diosc.; *of the onyx kind*, ὀνυχίτης, ὁ, fem. ὀνυχῖτις, Diosc.]

OOZE, TO, στάζω, only act., Trag., Hdt.

To ooze through, διᾰπῑδύω, Arist.; [ὀπίζομαι, Diod.] *Vid.* TO DROP.

OPAL, ὀπάλλιος, ὁ, Diosc.

OPEN (i. e., not shut), ἄκλειστος, Ep. also ἀκλήϊστος, ον, Eur., Thuc., Call.; ἀνᾰπεπταμένος, η, ον (prop. of doors, eyes, etc., but also of the sea, and of impudence), Hdt., Xen., Plat., Dem.; [ἀνερρωγώς, υῖα, ός, Arist.]

Open (i. e., not concealed), ἀμφᾰδιος, α, ον, Hom.; φᾰνερός, ά, όν, and ός, όν, Eur., Dem.

Open (of a plain, or a place on a plain), εὐδείελος, ον, Hom.; ἄερκτος, ον, Lys.

[*Open on all sides*, ἀμφίσωπος, ον, Æsch.]

Open (of a boat), ἀστέγαστος, ον (i. e., undecked), Antipho.

Open (of the air), καθᾰρός, ά, όν, Plat.

Of any thing in the open air, ἀκᾰλῠφής, ές, Soph.; αἴθριος, ον, Cratin.

The open air, αἶθρος, ὁ, Hom.; αἰθρία, ἡ, Xen.

(When it was not decided), *but while the event was still open*, ἀλλ' ἔτι κοινῆς τῆς τύχης οὔσης, Isoc.

Keeping open house, ἀναπεπταμένην ἔχων τοῖς φίλοις τὴν οἰκίαν, Ath.

OPEN, TO, act., ἀνᾰκλίνω, aor. 1 pass. -εκλῐθην, and Ep. -εκλίνθην (of doors, etc.), Hom., Eur.; ἀνίημι (ῐη Ep., ῑη Att.), fut. ἀνήσω (but also Hom. ἀνέσω), aor. 1 ἀνῆκα, poet. (not Att.) also -ίηκα (Hom. has also aor. 1 opt. ἀνέσαιμι), perf. pass. ἀνεῖμαι, etc., Hom., Eur., Xen.; πετάννῡμι, fut. πετᾰσω, aor. 1 poet. also ἐπέτασσα, perf. pass. πέπτᾰμαι (more rarely πεπέτασμαι), Hom.; ἀνᾰπετάννῡμι, poet. also ἀμπετάννυμι (in Pind. also ἀναπίτνημι, poet. infin. ἀναπιτνάμεν), Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen.; λύω (ῠ, though ῡ sometimes in arsis, and in compounds ῠ), fut. λύσω, perf. pass. λέλῠμαι, Hom., Eur., Thuc.; οἴγνῡμι and οἴγω, fut. οἴξω, etc., aor. 1 often trisyll. ὤϊξα, so imperf. pass. ὠΐγνυντο (not so in Att.), Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur.; ἀνοίγνῡμι and ἀνοίγω, Ep. also ἀναοίγ., imperf. ἀνέῳγον, aor. 1 ἀνέῳξα, perf. ἀνέῳγα, pass. ἀνέῳγμαι, Omn.; διοίγνῡμι and διοίγω, Soph., Eur., Ar., Plat.; ἐξᾰνοίγνῡμι and -γω, Ar.; διανοίγνῡμι and -γω, Plat., Arist.; χᾰλάω, fut. -ᾰσω, Eur., Xen.; διᾰχᾰλάω, Eur.; ἀναπτύσσω, fut. -ξω (sometimes of opening one's mind, as ἀναπτ. φρένα, Eur.), Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἀνᾰμοχλεύω (only of doors), Eur.; ἀνᾰδείκνῡμι (only of doors), Soph.; δια-

πτύσσω, Soph., Eur., Plat.; διέλκω, imperf. -είλκον, fut. -ελκύσω, etc. (of opening one's eyes), Plat.

To open (a mouth), ἀναστομόω, c. acc., Eur.; λύω, Eur.; διαίρω, Dem.

To open (a body), ἀνασχίζω, Hdt.; ἀνᾰτέμνω, no aor. 1 act., perf. -τέτμηκα, Hdt.; [(of fish), παρασχίζω, Comic.]

To open (a letter or a seal), ἐξελίσσω, augm. εἰ., Eur.; περιαιρέομαι, aor. 2 -ειλόμην (e. g., βιβλίον), Hdt.

To burst open, ἐπιρρήγνῡμι and ἐπιρρήσσω, Ep. imperf. -ρήσσεσκον, Hom., Soph.; ἀναρρήγνῡμι, Eur.

To open secretly, ὑπᾰνοίγνῡμι or -οίγω, Ar., Ephipp., Dem.

To open a little, ajar, πᾰρᾰκλίνω, Ar., Hdt.; πᾰροίγνῡμι, c. gen. or c. acc., Eur., Ar.; πᾰρᾰνοίγνῡμι or -οίγω, Dem.

To open a case (as an orator does before judges), εἰσᾰ́γω (aor. 2 εἰσήγᾰγον) δίκην, Æsch., Dem.

[*To open the eyes again* (after fainting), ἀναδέρκομαι, aor. ἀνέδρακον, Hom.]

To open (intrans.), *to be open*, διίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., perf. part. διεστηκώς, also διεστώς, ῶσα, ός, gen. -ῶτος, etc., Hom., Soph., Hdt.; πίτνᾰμαι, pass., Eur.; χασμάομαι, mid., Alex.; [χαίνω, Hom.; χαλάω (e. g., πύλαι), Xen.]

The spring opens, ἔαρ ὑποφαίνει, and mid. ὑποφαίνεται, Xen.

He did not open his mouth, οὐ διῆρε τὸ στόμα, Dem.

The Greeks opening their line, οἱ Ἕλληνες διαστάντες, Xen.

To open into (as one sea into another), σῠνᾰναστομόομαι, pass., c. dat., Arist.

One must open, ἀνοικτέον, Eur.

OPEN-HANDED, *vid.* LIBERAL.

OPENING, AN (the act), ἄνοιξις, εως, ἡ, Thuc.; ἀνάπτυξις, εως, ἡ, Arist.

An opening (of pleadings, etc.), εἰσᾰγωγή, ἡ, Plat., Isæ.

An opening or *chasm* (q. v.), χάσμα, ᾰτος, τό, Hes., Eur., Hdt., Plat.; ἀναπτῠχή, ἡ, poet. ἀμπτ., Soph., Eur.

[*With double opening*, ἀμφίστομος, ον, Hdt.] *Vid.* MOUTH.

OPENLY, ἀμφᾰδόν, Hom.; ἀμφᾰδά, Hom.; ἀμφᾰδίῃ, Hom.; ἀνᾰφανδόν, Hom., Hes., Plat.; ἀμφανδόν, Pind.; ἀναφανδά, Hom., Ap. Rh.; ἐξᾰνᾰφανδόν, Hom.; ἐνωπῇ, Hom.; φανερῶς, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ἐμφᾰνῶς, Ion. ἐμφανέως, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐν τῷ ἐμφᾰνεῖ, Thuc.; ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς, Hdt.; κᾰτ' ὄμμα, Eur.; ἀντῐκρῠς, Æsch., Ar., Thuc., Dem.; ἐμποδών, Ar.; ἀπᾰρᾰκᾰλύπτως, Plat.; ἀποκεκᾰλυμμένως, Isoc.; ἀπροφᾰσίστως, Thuc., Xen.; ἀποπεφασμένως, Dem.; ἐπῐφᾰνῶς, Thuc.; ἐκ τοῦ προφανοῦς, Thuc.; ἐκ τῆς ἰθείης, Hdt.

(To say) *openly*, ἀπὸ γλώσσης, Pind.; ἐπιρρήδην, Ap. Rh.

Disposed to speak openly, παρρησιαστῐκός, ή, όν, Arist.

OPENNESS, παρρησία, ἡ, Eur., Plat., Isoc., Dem.

To speak with openness, παρρησιάζομαι, mid., also in pass., Xen., Plat., Isoc., Æschin.

One who speaks with openness, παρρησιαστής, οῦ, ὁ, Arist.

OPERATE, TO, ἐργάζομαι, mid., augmented tenses εἰργ., also perf. pass. εἴργασμαι, in both act. and pass. sense, fut. 1 pass. always in pass. sense, Omn. *Vid.* TO ACT.

[*To operate* (of a surgeon), χειρίζω, Hipp.]

OPERATION, ἔργον, τό, Omn. *Vid.* ACTION.

[*A* (surgical) *operation*, χείριξις, εως, ἡ, Hipp.]

OPERATIVE, AN, ἐργάτης, ου, ὁ (esp. in Greek of an agricultural laborer), Soph., Eur., Hdt., Xen.

OPERATIVE, adj., ἐργαστῐκός, ή, όν, sine cas. or c. gen., Xen., Plat.

OPHTHALMIA, ὀφθαλμία, ἡ, Ar., Xen., Plat.

To suffer under ophthalmia, ὀφθαλμιάω, only act., Ar., Hdt., Xen., Plat.

OPINE, TO, νομίζω, Omn. Att.; δοξάζω, Æsch., Soph., Plat., Isoc.

OPINION, δόξα, ἡ, Omn.; γνῶμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; γνώμη, ἡ, Omn. Att.; γνωμίδιον, τό, Ar.; δόκησις, εως, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἀξίωσις, εως, ἡ (of a person, or that such and such a thing ought to be done), Thuc.; ὑπόνοια, ἡ, c. gen. of the subject, Thuc.; διᾰ́νοια, ἡ, Hdt.; δόγμα, ᾰτος, τό, Plat.; δόξασμα, ᾰτος, τό, Thuc., Plat.; οἴησις, εως, ἡ, Plat.; ὑπόληψις, εως, ἡ, Plat.; γνῶσις, εως, ἡ, Isoc.; δόκος, ὁ, Xenophan., Call.

Grounds for an opinion, γνῶμα, ᾰτος, τό, Soph., Hdt.

Bearing . . . (a device on a shield) . . . *a token to guide our opinion as to what the city shall suffer*, φέρων . . . ὑπόνοιαν ἡμῖν οἷα πείσεται πόλις, Eur.

It is my opinion, δοκεῖ μοι (pronoun sometimes understood), imperf. ἐδόκει, aor. 1 ἔδοξε, Omn. Att.

As is my opinion, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, Omn. Att. But for the indic. the infin. is sometimes put, e. g.: EL. "*Persuaded by whom of her friends? who advised this?*" (lit., to whom did this seem good?)—CHRYS. "*By some nocturnal vision, in my opinion.*"—ΗΛ. Ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ' ἤρεσεν;—ΧΡΥΣ. Ἐκ δείματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί, Soph.; and so Hdt., etc.

In my opinion, ἐν ἐμοί, Soph.; παρ' ἐμοί, Hdt.; ἐμὴν γνώμην, Ar.

I am rather of this opinion, ταύτῃ μᾶλλον τῇ γνώμῃ πλεῖστός εἰμι, Hdt.

He was decidedly of opinion, πλείστη αὐτῷ ἡ γνώμη ἦν, Hdt.

I am of the same opinion as before, and have not changed it, ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι, καὶ οὐκ ἐξίσταμαι, Thuc.

This was my previous opinion, ταῦτα προυδέδοκτο, Plat.

He will not change your opinion, οὔ σε παρασπάσει γνώμης (lit., drag you from your opinion), Soph.

And since I have changed my opinion thus, ἐπεί τε οὕτω μετέδοξε, Hdt. *Vid.* TO CHANGE.

If I say any thing contrary to your opinion, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω, Soph.; so ἐκτὸς γνώμης, Soph.

(Γνώμη is also often used with adverbs of place, e. g., *what is your opinion?* ποῦ γνώμης ποτ' εἶ; Soph.; *I know not to what opinion to turn*, οὐκ ἔχω ποῖ γνώμης πέσω, aor. 2 subj. from πίπτω, Soph.; so ὅποι γνώμης φέρομαι, Soph.)

A wrong opinion, ἑτεροδοξία, ἡ, Plat.

A bad opinion (of any one), κᾰτάγνωσις, εως, ἡ, Thuc.

To have a wrong opinion, ἑτεροδοξέω, only act., Plat.

To have a bad opinion of, καταγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, etc., c. gen., Thuc., Isoc., Dem.

Having previously formed the unfavorable opinion of us that our virtues are inferior to your own, προκαταγνόντες ἡμῶν τὰς ἀρετὰς ἥσσους εἶναι ὑμετέρων, Thuc.

Acting on one's own opinion, μονόψηφος, ον, Pind., Æsch.

Single in one's opinion, μονόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

One who is of the same opinion, ὁμογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. dat., Thuc., Xen., Lys., Dem.

Of the same opinion, adv., ὁμογνωμόνως, Isoc., Lycurg.

To be of the same opinion as another, ὁμογνωμονέω, only act., c. dat., Xen., Dem., Æschin.; ὁμοδοξέω, c. dat., Plat. *Vid.* TO AGREE.

To bring over to one's own opinion, ὁμογνώμονα ποιέω, and -ομαι, mid., Xen.

Opposed in opinion to, ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. dat., Soph.

One who has (only) *an opinion* (no certain knowledge), δοξαστής, οῦ, ὁ, Plat.

Forming, proceeding on opinion, δοξαστῐκός, ή, όν, Plat., Arist.

Which is matter of opinion, δοξαστός, ή, όν, Plat.

Teaching (mere) *opinions* (opp. to accurate knowledge), δοξοπαιδευτῐκός, ή, όν, Plat.

To deliver one's opinion, βουλεύω, and mid. (esp. in council), Xen.; γνώμην ἀποφαίνομαι, mid., Eur., Hdt.; γνώμην τίθεμαι, Ar., Dem.; γνώμῃ τίθ. (where, however, ELMS. reads γνώμην), Soph.; γν. προτίθεμαι, Thuc.

OPIUM, μηκώνιον, τό, Theoph.

OPPONENT, AN, ἀντᾰγωνιστής, ὁ, Eur., Xen.; [ἀντίδικος, ὁ, Æsch., esp. in a lawsuit, Plat.] *Vid.* ENEMY, ADVERSARY.

OPPORTUNE, καίριος, α, ον, and ος, ον, Trag., Xen., Plat.; εὔκαιρος, ον, Soph., Plat.; ἀκμαῖος, α, ον (of one who does a thing), Soph.; σύμμετρος, ον, Soph. *Vid.* SEASONABLE.

OPPORTUNELY, καιρίως, Æsch.; εὐκαίρως, Xen., Isoc., Dem.; συμμέτρως, Eur. *Vid.* SEASONABLY.

OPPORTUNITY, καιρός, ὁ, Omn. post Hom.; ἀκμή, ἡ, often c. gen. of what for, Trag.; οὖρος, ὁ, Soph.; εὐκαιρία, ἡ, Plat., Isoc.; ἀφορμή, ἡ, Xen., Isoc., Dem.

Any opportunity accidentally offering itself, τὸ πᾰρᾰτυγχάνον (οντος), τὸ πᾰρᾰτῠχόν, Thuc.

There is an opportunity, πᾰρέχει, imperf. πᾰρεῖχε, aor. 2 παρέσχε, part. παρασχόν (the latter often used in nom. abs. with adv., e. g., *when there is a good opportunity*, εὖ παρασχόν, etc.), Pind., Hdt., Thuc.; ἀκμάζει, used, however, with the nom. of the matter for which there is opportunity, Æsch., Xen.: πάρεστι, Æsch., Omn. Att. pr.; ὑπάρχει, Eur., Thuc., Plat.

What is it the opportunity for which now presses you? τί δ' ἐστιν οὗ σοι καιρὸς ἀντιλάζυται; Eur.

With few opportunities, ὀλῐγόκαιρος, ον, Hipp.

To be quick in seizing an opportunity, ὀξυλᾰβέω, only act., sine cas., Xen.

Having watched their opportunity during the gymnopædiæ of the Lacedæmonians, τηρήσαντες αὐτὰς τὰς γυμνοπαιδίας τῶν Λακεδαιμονίων, Thuc.

Attacks were made whenever there was an opportunity, προςβολαὶ ἐγίγνοντο ὅπῃ παρείκοι, Thuc.

OPPOSE, TO, ἀντῐφερίζω (in battle), c. dat., Hom.; ἀντιάω (always used by Hom. in a lengthened form, e. g., pres. infin. ἀντιάαν, part. ἀντιόων, etc.), c. gen., Hom.; ἀντῐφέρομαι, pass., c. dat., Hom.; ᾽ἀνίστᾰμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., c. dat., Hom., Æsch.; ἀνθίσταμαι, c. dat., Hom., Æsch., Thuc., Xen.; ἀντᾰνίσταμαι, c. dat., Soph.; ἐνίσταμαι, c. dat. pers., sometimes c. ὅπως μή and verb of the thing to be done, Thuc., Plat., Isoc.; ᾽ἀνᾰμένω, only act., Pind.; ἀντῐτείνω, c. dat. and sine cas., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἀντῐβαίνω, c. dat., Æsch.; ᾽ἀπαντάω, no pass., fut. ᾽ἀπαντήσω, in prose more usu. -σομαι (esp. of opposing in battle), c. dat., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἐναντιόομαι, pass. c. fut. mid., c. dat., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; ἀντιόομαι, c. dat., Hdt.; ἀντιπράσσω, only act., Hdt., Xen., Dem., Æschin.; ἀντισπεύδω, only act., c. πρός and acc., Antipho; ἀντιστᾰτέω, only act., c. dat., Hdt., Plat.; ἀνταγωνῐ́ζομαι, mid., c. dat., Hdt., Thuc., Xen.; ἀντῐκόπτω (of measures), Xen. *Vid.* TO RESIST.

To be opposed (in politics), ἀντιστασιάζω, c. dat. or sine cas., Xen.

To oppose by assertion, ἀντῐλέγω, c. dat. pers. or c. πρός and acc., c. μή, and infin. of the thing denied, or c. ὡς οὐκ and indic., sometimes c. ὡς and the verb of what is affirmed in opposition, or c. acc., often sine cas., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

To oppose (act.) *one thing to another*, ἀντῐτάσσω, c. acc. and dat., or c. πρός and acc. of the latter, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

To be opposed (in logic), ἀντῐδιαιρέομαι, pass., Arist.

To publish a play in opposition to, ἀντῐδῐδάσκω, fut. -ξω, Ar.

Opposed to, προσάντης, ες, c. πρός and acc., Xen.; ἀντίξοος, ον, Hdt. See next words.

OPPOSING, ἀντίβιος, only in dat. pl. ἀντιβίοις ἐπέεσσι, Hom.

OPPOSITE, ἀντίος, c. gen. or c. dat., Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen.; ἐναντίος, α, ον, c. gen. or c. dat., Omn.; ὑπεναντίος, ον, c. dat., Hes., Thuc.; ἀντῐ́πρωρος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἀντήρης, ες, c. dat., Soph., Eur.; ἀντῐ́πορος, ον (esp. of countries), sine cas. or c. gen., Æsch., Eur., Xen.; ἀντῐπρόσωπος, ον, c. dat., Xen.; ἀντῐ́πους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, Plat.; περαῖος, α, ον, Hdt.

And these accounts are very opposite to what I heard, etc., καὶ πολὺ οἱ λόγοι οὗτοι ἀντίοι εἰσὶν ἢ οὓς ἐγὼ . . . ἤκουον, Xen.

The opposite country or coast, ἀντῐπεραία, ἡ, Hom.; περαία, ἡ, Hdt., Ap. Rh.; ἀντίπορθμα, τά, Eur.; τὸ ἀντιπέρας (see below, *Opposite*, adv.), Xen.; ἀντιπέρη, only in acc., Mosch.

[*The opposite side*, τὸ πέραν (e. g., τοῦ ποταμοῦ), Xen.]

[*To convey across to the other side* or *country*, περαιόω, Thuc.]

The opposite party (in political divisions), οἱ ἀντῐπολῖτευόμενοι, Dinarch.

One of the opposite party, ἀντιστασιώτης, ου, ὁ, Hdt., Xen.

To be opposite to (of one row, or things in one row opposite to those in another), ἀντιστοιχέω, only act., c. dat., Xen.

To be stationed opposite (of fleets or armies), ἀντῐκᾰθέζομαι, fut. -εδοῦμαι, Thuc.; ἀντῐκᾰθημαι, Hdt., Xen.; ἀντῐκᾰθίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Thuc., Xen.; ἀντιστρᾰτεύομαι, mid., c. dat., Xen.; ἀντιστρατοπεδεύω, more usu. -ομαι, mid., c. dat., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.

Opposite, in opposition, etc., adv., ἄντα, c. gen., Hom.; ἄντην, Hom.; ἀντῐκρῠ́, c. gen. or sine cas., Hom.; ἀντίον, c. gen., Hom., Hdt.; ἀντία, Hom., Pind.; κᾰτεναντίον, c. gen. or c. dat., Hom., Hes., Hdt.; κᾰτάντηστιν, Hom.; κᾰτενῶπα, c. gen., Hom.; ἔναντα, c. gen., Hom., Pind., Soph., Eur.; ἀντῐβίην, c. dat. (of enemies, etc.), Hom.; ἐναντῐ́βιον, Hom., Ap. Rh.; πέραν (only of places), c. gen. or sine cas., also adjectively (e. g., *the opposite land*, ἡ πέρας γῆ), Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; so ἀντῐπέρας, Thuc., Xen., and κᾰταντῐπέρας, Xen.; κᾰταντίον, c. gen. or c. dat., Soph., Hdt.; ᾽ἀπαντίον, Hdt.; ἀπεναντίον, Hdt.; ᾽ἀπαντικρύ, Xen.; ἐξ ἐναντίου, Xen.; ἐξ ἐναντίας, Hdt., Thuc.; κατὰ τἀναντία, Plat.; κατ᾽ ᾽ἰθύ, Hdt.; κᾰταντικρύ, c. gen. or sine cas., Thuc., Xen.; κᾰτέναντα, Plat.; διαστᾰδόν, c. dat., Ap. Rh.

And let no one think the opposite, μηδέ τῳ δόξῃ πᾰ́λιν, Æsch.

Being come to the age opposite to youth, ἥκων νεότητι τὸ πᾰ́λιν, Pind.

From the opposite side, πέρᾱθεν, Eur., Hdt., Xen.; περᾰ́τηθεν, Ap. Rh.; περαιόθεν, Ap. Rh.

From the opposite side to that on which, etc., ἐκ τοὔμπαλιν ἤ, Thuc.

[*Diametrically opposite*, πᾶν μὲν τοὐναντίον, Xen.]

[*To lie right opposite to*, ἀντιπαράκειμαι, c. dat., Polyb.]

Having its gates opposite, ἀντῐ́πυλος, ον, c. dat., Hdt.

OPPOSITION, OPPOSITENESS, ἐναντιότης, ἡ, Plat.

Opposition (the act), ἐναντίωσις, εως, ἡ, Thuc.

Opposition in political parties, ἀντίστᾰσις, εως, ἡ, Plat.

The cause of opposition, τὸ ἀντίξοον, Hdt.

To set up in opposition to, ἀντῐ́τεχνος εἶναι, c. dat. of the rival (poet., etc.), Plat.

OPPRESS, TO, βᾰρῠ́νω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; κᾰτεπείγω, Hom., Dem.; τρίβω, Eur., Hdt.; πιέζω, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Lys., Isoc.; ἐπιζᾰρέω, only acc., Eur.; κᾰτᾰδῠναστεύω, Xen.

To oppress very much, ᾽ὑπερβιάζομαι, mid., Thuc.

OPPRESSED, TO BE, βιάζομαι, pass., Soph., Thuc.; συνέχομαι, pass., imperf. -ειχόμην, other tenses rare, Æsch., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; ᾽ἀναγκάζομαι, pass., Soph.

OPPRESSION, βία, ἡ, Omn.; *insolent oppression*, ὕβρις, εως, ἡ, Omn.

OPPRESSIVE, βᾰρύς, εῖα, ύ, Omn.; βίαιος, α, ον, Thuc.; λῡπηρός, ά, όν, Thuc.; ἐπαχθής, ές, Thuc., Isoc., Dem.

Oppressive toward the people, δημοβόρος, ον, Hom.; δημοφάγος, ον, Theogn.

OPPROBRIOUS, ὀνείδειος, ον, only of words, Hom. *Vid.* REPROACHFUL.

OPPROBRIUM, ὄνειδος, τό, Omn. *Vid.* REPROACH.

OPTATIVE MOOD, THE, *vid.* MOOD.

[OPTICAL, ὀπτικός, ή, όν, Arist.]

OPTICS, ὀπτῐκά, τά, Arist.

The science of optics, ἡ ὀπτική, Arist.

OPTION, αἵρεσις, εως, ἡ, Hdt., Plat., Dem. *Vid.* CHOICE.

OPTIONAL, ἐθελούσιος, α, ον, Xen.

OPULENCE, πλοῦτος, ὁ, Omn. *Vid.* RICHES.

OPULENT, ᾽ἀφνειός, ά, όν, and ός, όν, also ἀφνεός (the only form in Trag., though Thuc. has ἀφνειός), Hom., Theogn., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; πλούσιος, α, ον, Omn. post Hom. *Vid.* RICH.

OR, ἤ, Omn.; ἠέ, Hom.; ἤτοι, most usually followed by ἤ (once in Pind. after ἤ), Pind., Æsch., Soph., Thuc.

ORACLE, AN (i. e., the place where prophetic answers were given), μαντεῖον, τό, Ep. also μαντήϊον, Æsch., Hdt.; χρηστήριον, τό, Hes., h., Æsch., Hdt.

An oracle (i. e., the answer given), ὀμφή, ἡ, Hom., Soph., Eur.; θεοπροπία, ἡ, Hom., Ap. Rh.; θεοπρόπιον, τό, Hom., Hdt., Ap. Rh.; θέσφᾰτον, τό, nearly always in pl., Hom., Pind., Trag.; φήμη, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc.; ἔπος, τό, Hom., Soph., Hdt.; μαντεῖον, and Ep. μαντήϊον, τό, Omn.; μάντευμα, ᾰτος, τό, Hes., Pind., Soph., Eur.; χρηστήριον, τό Pind., Trag., Thuc., Xen., Lycurg.; χρησμός, ὁ, Sol., Pind., Hdt., Trag., Thuc., Æschin.; χρησμῳδία, ἡ, Æsch., Plat.; πῡθόκραντον, τό, Æsch.; λόγιον, τό, Eur., Hdt., Thuc.; θέμις, ἡ, esp. in dat. pl. θέμισσιν, Pind.; χρῆσις, εως, ἡ, Pind.; μαντεία, ἡ, Soph., Eur., Xen., Isoc., Dem.

An oracle of the dead, νεκυομαντεῖον, τό, Hdt.

Of or *belonging to an oracle, oracular*, θεόπροπος, ον, Hom.; θεμιστός, ή, όν, Pind.; μαντεῖος, α, ον, and ος, ον, and Ep. μαντήϊος, Pind., Trag.; μαντῐκός, ή, όν, Trag.; χρηστήριος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur.; χρησμῳδός, όν, Soph., Plat., Dem.; Πῡθόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Soph.; μαντόσῠνος, η, ον, Eur.

Predicted by an oracle, θέσφᾰτος, ον, Trag.; μαντευτός, ή, όν, Eur., Xen.; Πυθόχρηστος, ον, Æsch.

The art of oracular divination, ἡ μαντική, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* DIVINATION, PROPHECY.

Banished by decree of an oracle, Πῡθοχρήστης, ου, only masc., Æsch.; Πῡθόχρηστος, ον, Eur.

To deliver an oracle, predict or *command by the voice of an oracle*, etc., θεοπροπέω, only act., Hom., Ap. Rh.; χράω (Ep. also χρείω), άει contr. in ῃ, no perf. act., in pass. of the oracle or answer delivered, sometimes of those who receive the answer, aor. 1 pass. ἐχρήσθην, Omn. poet., Hdt., Thuc., Lycurg.; μαντεύομαι, mid., perf. pass. both in act. and pass. sense, aor. 1 pass. only in pass. sense, Hom., Pind., Trag., Hdt., Plat., Æschin.; θεμιστεύω, only act., c. acc. of the answer, etc., h., Lycurg.; χρησμῳδέω, only act., sine cas., Ar., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* TO PROPHESY.

To consult an oracle, χράομαι (and χρείομαι, Ap. Rh.), mid., usu. c. dat., Hom., h., Eur., Thuc., Isoc.; μαντεύομαι, mid., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; χρηστηριάζομαι, mid., c. dat. or sine cas., Hdt., Xen.

To consult an oracle on behalf of a person, ὑπερμαντεύομαι, mid., c. gen. pers., Eur.

The right of consulting the oracle first, προμαντεία, ἡ, Hdt.

A messenger sent to consult an oracle, θεόπροπος, ὁ, Hom., Æsch., Hdt.; Θεωρός, ὁ, Soph.

The interpreter or *deliverer of an oracle*, χρησμολόγος, ὁ, Soph., Hdt., Thuc., Xen.; χρησμῳδός, ὁ, Plat.

[*To speak like an oracle* (i. e., authoritatively), ὡς ἐκ τρίποδος λέγω, prov., Ath.]

[ORACULARLY, μαντικῶς, Ar.]

ORALLY, ἀπὸ στόμᾰτος, Xen., Plat. *Vid.* MOUTH.

ORATION, AN, λόγος, ὁ, Xen., Plat., Isoc., Dem.; λογῐ́διον, τό, Ar., Isoc.; λογᾰ́ριον, τό, Dem.; ῥητορεία, ἡ, Isoc.

One who writes orations for others to speak, λογοποιός, ὁ, Plat.; λογογρᾰ́φος, ὁ, Plat., Dem.

The writing of orations for others to speak, λογογρᾰφία, ἡ, Dem.

Skillful in dressing up an oration, λογοδαίδᾰλος, ον, Plat.

ORATOR, AN, ἀγορητής, οῦ, ὁ, Hom.; ῥήτωρ, ορος, ὁ, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; δημηγόρος, ὁ, Xen., Plat.; ῥητορῐκός, ὁ, Plat., Isoc.

[*The public orators* (at Athens), οἱ παριόντες, Andoc., etc.]

To be an orator, ῥητορεύω, only act., Plat., Isoc.

ORATORICAL (of or belonging to an orator), δημηγόρος, ον, Æsch., Eur.; δημηγορικός, ή, όν, Xen., Plat., Arist.; ῥητορῐκός, ή, όν, Plat.

ORATORICALLY, ῥητορῐκῶς, Plat., Æschin.

ORATORY, ἀγορητύς, ύος, ἡ, Hom.; ῥητορεία, ἡ, Plat.; ἡ ῥητορῐκή, Plat.

Forensic oratory, ἡ δικᾰνῐκή, Plat.

[ORATORY, AN (place for prayer), προσευκτήριον, τό, Philo; προσευχή, ἡ, Joseph., N. T.]

ORB, AN, κῠ́κλος, ὁ, pl. κύκλοι and κύκλα, Trag., Plat.; ἄντυξ, ῠ́γος, ἡ (of the moon), Mosch.

With golden orb, χρῡσεόκῠκλος, ον, Eur.

[*The bright orb of the sun*, λαμπρὸς ἡλίου κύκλος, Soph.; *the orb of the full moon*, πανσέληνος κύκλος, Eur.]

ORBICULAR, κυκλοτερής, ές, Hom., Hes., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* ROUND.

ORBIT, AN, ὄγμος, ὁ, h.; περίοδος, ἡ, Xen.; φορά, ἡ, Plat.; πόλος, ὁ, Plat.

ORCHARD, AN, ὄρχος, ὁ, Hom., Hes., Ar., Xen.; ὄρχᾰτος, ὁ, Hom. *Vid.* GARDEN.

ORCHESTRA, AN, ὀρχήστρα, ἡ, Plat., Isoc., Æschin.

[ORCHIS, ὄρχις, ιος and εως, ὁ (a plant), Diosc.]

ORDAIN, TO, ἐπῐτέλλω, no perf. act., Hom., Pind.; διατάσσω, Hes.; γρᾰ́φω (as fate does), Pind.; πᾰραγγέλλω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἀναιρέω, aor. 2 ἀνεῖλον, Xen., Plat. *Vid.* TO APPOINT, TO ORDER.

As it was ordained for him . . ., ὥς οἱ διέκειτο, Hes.

ORDEAL, AN—*and we were ready even to go through the ordeal of taking up hot pieces of iron in our hands*, ἦμεν δ' ἑτοῖμοι καὶ μύδρους αἴρειν χεροῖν, Soph.

ORDER, τάξις, εως, ἡ, Omn. Att.

Order (i. e., good order), κόσμος, ὁ, Omn.; εὐνομία, ἡ, Hom., Hes., Pind., Xen., Plat., Dem.; εὐθημοσύνη, ἡ, Hes., Xen.; ῥυθμός, ὁ, Æsch., Eur.; εὐκοσμία, ἡ, Eur., Xen., Plat., Æschin.; μοῖρα εὔνομος, Pind.; κοσμιότης, ητος, ἡ, Ar., Plat., Isoc.; εὐταξία (esp. of military discipline, also generally), ἡ, Thuc., Xen., Plat.; εὐρῠθμία, ἡ, Plat.

Any regular order or *arrangement of place*, συστοιχία, ἡ, Arist.

Order of battle, διᾰ́κοσμος, ὁ, Thuc.

[*To change one's order of battle*, μετατάσσομαι, Xen.]

And what is disorderly must always cause trouble till it be reduced to order, ἃ δ' ἂν ἀσύντακτα ᾖ, ἀνάγκη ταῦτα ἀεὶ πράγματα παρέχειν ἕως ἂν χώραν λάβῃ (lit., till they take their proper place), Xen.; so, *follow in your appointed order*, ἕπεσθε ἐν τῇ ῥηθείσῃ χώρᾳ, Xen.

Want of order, κᾰκοθημοσῠ́νη, ἡ, Hes.; ἀταξία, ἡ (esp. among troops), Hdt., Thuc. *Vid.* DISORDER.

Difficult to reduce to order, δυσκᾰτάστᾰτος, ον, Xen.

ORDER, IN, ἐπιστᾰδόν, Hom., Ap. Rh.; ἐπισχερώ, Hom.; ἑξῆς, Ep. also ἑξείης, Hom., Æsch., Eur., Ar., Omn. Att. prose; ἐφεξῆς, Eur., Hdt., Xen., Plat.; στοιχηδόν, Arist.; κατὰ τὸ στοιχοῦν, Arist.

In order, adj. (i. e., one before another), προμνηστῖνοι, -ναι, etc., Hom.

In order (to do so and so, to such and such an end, etc.), ἕνεκα, Ep. also εἵνεκα, ἕνεκεν, and εἵνεκεν, c. gen., often after its case in Hom., often c. τοῦ and infin., Omn. The Attic writers also very commonly omit the preposition, and put τοῦ and the infin. by itself.

A setting in order, διᾰκόσμησις, εως, ἡ, Plat.; κᾰτᾰκόσμησις, ἡ, Plat.

To be in order, εὐνομέομαι, pass., Omn. Att. prose; εὐτακτέω, only act., Thuc., Xen.

That I may put the things in the house in order, ὡς ἐγὼ . . . τᾄνδον ἐξαρκῆ τιθῶ, Soph.

ORDER, AN (i. e., command, q. v.), ἐφετμή, ἡ, usu. pl., Hom., Pind., Æsch., Eur.; πρόσταγμα, ᾰτος, τό, Plat., Isoc., Dem.; δήλωσις, εως, ἡ, Plat.; in pl. τὰ ἐπεσταλμένα (with reference to the person on whom the orders are laid), Æsch., Thuc., Dem.; τὰ ἐπιστᾰλέντα, Thuc.; [(military) orders, παραγγελλόμενα, τά, Thuc.; προσταχθέντα, τά, Hdt.]

A previous order, πρόρρησις, εως, ἡ, Thuc., Plat.

ORDER, TO (i. e., command), κελεύω, c. acc., sometimes c. dat. pers. and infin. when the thing to be done is expressed—that is, always in the acc. with all these words, perf. pass. κεκέλευσμαι, etc., Omn.; ἐπιστέλλω, rarely c. acc., more usu. c. dat. pers., often esp. of *sending* orders, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; προστάσσω, c. dat., Omn. Att., Hdt.; διαγγέλλω, Eur.; διᾰκελεύομαι, mid., also pass. in pass. sense, c. dat., Hdt., Thuc., Plat.; πᾰρᾰκελεύομαι, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* TO COMMAND, TO BID.

To order beforehand, προεῖπον, προεῖπε, etc., c. dat. or c. acc. pers., no other tense, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; προερέω, esp. in perf. pass. προείρημαι, pluperf. -ήμην, and aor. 1 προερρήθην, Hdt., Xen.; προυξεφίεμαι, mid., imperf. -εφιέμην, c. dat. pers., Soph.; προᾰγορεύω, c. dat., Hdt.

To order things, to order different people to provide things, περιαγγέλλω, c. acc. of the things, c. κατά and acc. of the different people to whom the orders are sent, Thuc.

To order repeatedly, τεύταζω, only act., Pherecr.

One must order, προστακτέον, c. ὅπως, Plat.; διακελευστέον, Plat.; ἐπιστᾰτητέον, Plat.

To order (i. e., set in order, arrange), κοσμέω (esp. of ordering soldiers, etc., but also generally), Hom., Pind., Eur., Xen., Plat.; κᾰτᾰκοσμέω, Hom.; διακοσμέω, Hom., Hdt., Thuc.; so τάσσω (used also in sense 1 of commanding), Omn.; εὐθετίζω, only act., Hes.; ἐξευτρεπίζω, Eur.; παρευτρεπίζω, Eur.; διαστᾰθμάομαι, mid. (esp. of what has been previously not in order), Eur.; πᾰρᾰκαττύω (like a cobbler), Ar.; εὐθημονέομαι, mid., no pass., Plat.; διασκευωρέω, Plat.

[*To order (one's) house*, οἰκονομέω οἰκίαν, Plat.]

ORDERED, πρόῤῥητος, ον (of the thing), Soph.

Well-ordered (i. e., arranged), κᾰτηρτημένος, η, ον, Hdt.

ORDERLY, εὔνομος, ον, Pind., Æsch., Plat; κόσμιος, α, ον, Soph., Xen., Plat., Lys., Isoc., Dem.; εὐθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; εὔτακτος, ον, Ar., Thuc., Xen.; εὔρῠθμος, ον, Plat.; εὐκρῑνής, ές, Hdt.; (of a man), κεκοσμημένος, η, ον, Plat.

Orderly, adv. (i. e., in an orderly manner), δικαίως, Hom.; εὐκόσμως, Hom., Hes., Xen.; εὐτάκτως, Æsch., Ar., Xen., Dem.; κοσμίως, Ar., Plat., Isoc.; εὐρῠ́θμως, Eur., Isoc.; κόσμῳ, Hom., Pind.; σὺν κόσμῳ, Thuc.; κατὰ κόσμον, Hom.; τεταγμένως, Xen., Plat., Isoc.; ἀταράκτως, Xen.

To be orderly, εὐτακτέω, Xen.

ORDINANCE, AN, πρόσταγμα, ᾰτος, τό, Plat., Isoc., Dem.; πρόσταξις, εως, ἡ, Plat., Lys.

A preliminary ordinance (of the senate, not become a law till it was formally passed), προβούλευμα, ᾰτος, τό, Dem.

ORDINARY, σύντροφος, ον, Thuc.; ἐπιπόλαιος, ον, Isoc., Dem.; ὁμᾰλός, ή, όν, Theoc. *Vid.* USUAL, CUSTOMARY.

ORDINARILY, εἰωθότως, Soph.

ORDURE, κόπρος, ἡ, Hom., Xen.; μίνθος, ὁ, Com.

ORE, μέταλλον, τό. *Vid.* METAL.

ORGAN, AN, ὄργᾰνον, τό (both as a musical instrument and organ of sense), Æsch., Plat.

ORGANIZATION, σύνταξις, εως, ἡ, Dem.

ORGANIZE, TO, συντάσσω, Dem.; [ὀργανόω, Sext. Emp.]

ORGIES, ὄργια, τά, Eur.

To celebrate orgies, ὀργιάζω, Eur., Plat.; also with τελετήν or ἱερά, Plat.

Used in orgies, ὀργιαστῐκός, ή, όν, Arist.

ORICHALC, ὀρείχαλκος, ὁ, Hes., h., Stesich., Plat., Ap. Rh.

Of orichalc, ὀρειχάλκῐνος, η, ον, Plat.

ORIENT, ORIENTAL, ἠοῖος, η, ον, Hom., Hdt.; ἑῷος, α, ον, Soph., Xen. *Vid.* EASTERN.

ORIFICE, πῠ́λη, ἡ, Emped., Eur., Plat.

[ORIGAN, ὀρίγανον, τό, Theoph.; ὀρίγανος, ἡ, Ar.]

ORIGIN, γένεσις, εως, ἡ, Hom., Hdt.; πηγή, ἡ, Æsch., Plat.; βλάστη, ἡ, Soph.; ῥίζα, ἡ, Eur.; σπέρμα, ᾰτος, τό, Thuc.

[*Having same origin*, ὁμόγονος, ον, Plat.; ὁμογενής, ές, Eur.]

ORIGINAL, πρώταρχος, ον, Æsch.;

πρωτόγονος, ον, Eur.; πρωτογενής, ές, Plat.

ORIGINALLY, πρῶτον and πρῶτα, and poet. (including Trag.) τὸ πρῶτον, τὰ πρῶτα, Omn.; ἐξ ἀρχῆς and ἀπ' ἀρχῆς, Hom., Soph., Thuc.; ἀρχήν, Hdt.; 'ἀνέκᾰθεν, Hdt.

Do you not know that Pelops was originally of barbarian blood? οὐκ οἶσθα . . . 'Αρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον; Soph.

ORNAMENT, AN, 'ἄνᾰθημα, ᾰτος, τό, Hom.; κόσμος, ὁ, Omn.; 'ἄγαλμα, ᾰτος, τό, Hom., Alcæ., Pind., Æsch.; ἀγλάϊσμα, ᾰτος, τό, Trag.; σχῆμα, ᾰτος, τό, Eur.; πρόσχημα, τό, Soph., Plat.; χρῶμα, ᾰτος, τό (used also for ornaments in speaking, etc.), Plat.; κόσμημα, ᾰτος, τό, Plat., Xen.; καλλώπισμα, ᾰτος, τό, Plat.; καλλωπισμός, ὁ, Plat.

Some sort of ornaments for women, κᾰλῠκες, αἱ, Hom.

ORNAMENT, TO, ἐπασκέω, Hom., Pind.; κοσμέω, Omn. post Hom. *Vid.* TO ADORN.

ORNAMENTAL, ἀγλαός, ή, όν, Hom., Pind.

ORPHAN, adj., ὀρφᾰνός, ή, όν, and ός, όν, sometimes c. gen. of the parents, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.; ὀρφᾰνῐκός, ή, όν, Hom., Plat., Dem.; 'ἀπᾰτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur., Plat.

I will entreat you to take care of my orphan children, σε . . . αἰτήσομαι τέκν' ὀρφανεῦσαι τἀμά, Eur.

ORPHAN, AN, subst., ὀρφᾰνός, ὁ καὶ ἡ, Isoc., Dem.

To be an orphan, ὀρφᾰνεύομαι, pass., c. fut. mid., Eur.; ὀρφᾰνίζομαι, pass., Soph.

To make orphan, 'ἀπορφᾰνίζω, Æsch.

To take care of orphans, ὀρφᾰνεύω, Eur.

A guardian of orphans, ὀρφᾰνιστής, οῦ, ὁ, Soph.; ὀρφᾰνοφῠλαξ, ᾰκος, ὁ, Xen.

An orphan family, πατροστερὴς γόνος, Æsch.

[ORPHAN-ASYLUM, AN, ὀρφανοτροφεῖον, τό, Pandect.]

ORPHANHOOD, ὀρφάνευμα, ᾰτος, τό, Eur.; ὀρφανία, ἡ, Plat.; [ὀρφανικὴ τύχη, Plat.; (poet.) ἦμαρ ὀρφανικόν, Hom.]

[ORTHODOX, ὀρθόδοξος, ον, Eccl.]

To be orthodox, ὀρθοδοξέω, only act., Arist.

[ORTHODOXY, ὀρθοδοξία, ἡ, Eccl.]

[ORTHOEPY, ὀρθοέπεια, ἡ, Plat.]

[ORTHOGRAPHY, ὀρθογραφία, ἡ, Gram.]

[ORTHOTONE, ὀρθότονος, ον, Gram.]

ORTOLAN, AN, κύγχρᾰμος, ὁ, Arist.

OSCILLATE, TO, ταντᾰλίζω, Anac.; τᾰλαντεύω, Arist.

OSIER, AN (twig), λῠγος, ἡ, Hom., Arist.; [οἶσος or οἰσός, ὁ, Theoph.] *Vid.* WILLOW.

[*Of osier,* οἰσῠϊνος, η, ον, Hom., Thuc.]

OSPREY, φήνη, ἡ, Hom., Ar., Arist.; 'ἁλιαίετος, ὁ, Eur., Ar.

OSTENSIBLY (with reference to the agent), δῆθεν, Dem.

OSTENSIVE, δεικτῐκός, ή, όν, Arist.

OSTENTATION, ὄγκος, ὁ, Soph.

OSTENTATIOUS, ὑβρισμένος, η, ον, Xen.; 'ἀλαζονῐκός, ή, όν, Xen.; βᾰναυσος, ον, Arist.

[OSTEOLOGY, ὀστεολογία, ἡ, Galen.]

OSTRACISM, τὰ ὄστρᾰκα, Plat. (Com.); ὀστρᾰκισμός, ὁ, Arist.

To look ostracism at a person, ὀστρᾰκίνδα βλέπω, Ar.

OSTRACIZE, TO, ὀστρᾰκίζω, Thuc., Andoc.

OSTRICH, AN, στρουθός, ἡ, Ar., Xen.; στρουθὸς κατάγαιος, Hdt.; στρουθὸς μέγας, Xen.

OTHER, ἄλλος, η, ο, sometimes c. gen. (e. g., *nor is there any other land,* οὐδέ τις ἄλλη . . . γαιάων, etc., Hom.), Omn.; ἕτερος, α, ον, Hom., Ar.

The other, ἕτερος, α, ον, Omn.; often answered by ἕτερος, e. g., *the father granted one thing and refused the other,* ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε, Hom.; often answered by ἄλλος, e. g., *who cherishes one thing in his mind and says another,* ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ βάζει, Hom.; sometimes answering ἄλλος, e. g., τότ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἅτερος, Soph.

The other, answering *the one,* ὁ δέ, answering ὁ μέν, Omn. *Vid.* ONE.

From the other side, ἑτέρωθε or -θεν, Hom., Lys., Theoc.

Of another sort, ἀλλοῖος, α, ον, Hom., Eur., Hdt., Thuc.

Belonging to another, ἀλλότριος, α, ον, Omn.; θῠραῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur.

From any other place, ἄλλοθεν (often with some other word, e. g., *from some other place,* ἄλλοθέν ποθεν, *from whatever other place,* ἄλλοθεν ὁποθενοῦν, Plat.; *from no other place,* οὐδᾰμόθεν ἄλλοθεν, etc.), Omn.

One from one place, another from another, ἄλλοθεν ἄλλος, Hom., Eur., etc.

In another place, ἄλλοθι (also with other words, οὐδᾰμοῦ, etc.—see prec. word), Hom., Eur., Thuc., Plat.; so ἑτέρωθι, Hom., Plat., Antipho. *Vid.* ELSEWHERE.

To another place, ἄλλοσε, often with other words, e. g., *to many other places,* ἄλλοσε πολλᾰχόσε, Plat.; so ἀλλ. οὐδαμόσε, etc. (see prec.), Hom., Eur., Xen., Plat.; ἑτέρωσε, Hom., Plat.; ἄλλῠδις, always with ἄλλος, Hom.

At another time, ἄλλοτε, Omn.; often answering another word, as, *at one time . . . at another,* ἄλλοτε . . . ἄλλοτε; so ὅτε μὲν . . . ἄλλοτε δέ, or τότε μέν . . . ἄλλοτε δέ, or ποτὲ μέν . . . ἄλλοτε δέ; also ἄλλοτε μέν answered by τότε δέ; sometimes the first ἄλλοτε is omitted, e. g., *and I lie at one time on the shore, at another in the surf of the sea,* κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλῳ, Eur.; *sometimes one and sometimes the other,* ἄλλοτε ἄλλος, Æsch., etc., etc.

OTHERWISE (in any other way, etc.), ἄλλως, Omn.; ἑτέρως (i. e., in the other of *two* ways), Hom., Plat., Isoc.; [ἄλλῃ, Hom., Hdt.; ἀλλοίως, Plat.]; ἑτέρηφι, Hes.; ἑτέρᾳ, θατέρᾳ, Soph., Ar.; *in some other way,* ἄλλως πως, Xen.

No otherwise, περισσότερον οὐδέν, c. gen. or c. ἢ εἰ, Plat.

[*Otherwise they would not have sent me,* οὐ γὰρ ἄν με ἔπεμπον, Xen.]

OTTER, AN, ἔνῠδρις, ιος or ῐδος, ἡ, Hdt.; σαθέριον, τό, Arist.

OUGHT, I, ὀφέλλω, only pres. and imperf. act., Hom.; ὀφείλω, esp. in aor. 2 ὤφελον, usu. expressing a wish that such and such a thing had been done, often with ὡς (e. g., how you ought to have perished there, i. e., how I wish you had . . ., ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι, Hom.), sometimes in part. ὀφείλων (Eur., Thuc.), Hom., Eur., Thuc., Dinarch.; μέλλω, Soph., Xen.; χρήζω, only pres. and imperf., Soph.

One ought, impers. δεῖ, imperf. ἔδει, part. δέον, no other tense in this sense, c. acc. pers., very rarely c. dat., c. infin. of what is to be done, sometimes c. ὅπως and indic., Omn.; χρή, subj. χρῇ, opt. χρείη, infin. χρῆναι, sometimes χρῆν (esp. in Att.), imperf. ἔχρην and χρῆν (the latter common in Trag.), (the imperf. usu. implies that the thing which ought to have happened or to have been done has *not*), c. acc. pers. and infin., Omn.; also, *you ought not to be silent,* οὐ χρῆσθα σιγᾶν, Ar. *Vid.* IT BECOMES.

He who ought (not), (οὐδὲν) προσήκων, c. infin., Æsch.

[OUNCE, AN (Lat. *uncia*), ὀγκία, ἡ, Epich.; οὐγγία or οὐγκία, ἡ, only late, Poll.]

OUR, ἡμέτερος, α, ον, Omn.; ἡμετέρειος, α, ον, Anac.; ἁμός, ή, όν, Hom., Pind., Trag.; σφέτερος, α, ον, Xen.; ἑός, ή, όν, Ap. Rh.

Of or *belonging to us two,* νωΐτερος, α, ον, Hom.

OURSELVES, *vid.* SELF.

Let us hide ourselves, κρύψωμεν δέμας, Eur.

OUT OF, ἐκ, before a vowel ἐξ, c. gen., Omn.; ἐκτός, c. gen., Hom., Trag., Plat.; ἔκτοσε, c. gen., Hom.; ἔκτοσθε or -θεν, c. gen., Hom.; πᾰρέκ or παρέξ, c. gen., Hom., Hes.; θῠραζε, c. gen., Hom.; ἔξω, c. gen., Hom., Æsch., Xen., etc. *Vid.* OUTSIDE.

Out of, ἐξώπιος, ον, c. gen., Eur.

Out of doors, θῠραῖος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph.

Living out of doors, "ἄγραυλος, ον, Hom., Hes.

Out of the way, ἐκποδών, abs., or c. gen., or c. dat., Omn. Att.

OUTBID, TO, ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, sine cas. or c. acc., Hdt., Thuc., Lys., Andoc.

OUTCAST, AN, ἐκβολή, ἡ, Eur.; κάθαρμα, ᾰτος, τό, Ar., Dem.

OUTCRY, AN, κᾰτᾰβοή, ἡ, c. gen. of the person against whom it is raised, Thuc.

To raise an outcry against, καταβοάω, c. gen., Thuc.

OUTDO, TO, ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, c. acc., rarely c. gen., Omn.; 'ὑπερβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, perf. -βέβηκα, 3d pl. sometimes -βεβάᾱσι and -βεβᾶσι, infin. -βεβάμεν, part. -βεβαώς, υῖα, and -βεβώς, -βεβῶσα (these forms not in prose), fut. and aor. 1 act. not used in this sense, no pass., Theogn., Plat.; 'ὑπερτείνω, c. gen. or c. acc., Dem., Arist.; ὑπερακοντίζω, Ar., Diphil.; 'ὑπεραίρω, Dem. *Vid.* TO SURPASS.

To be outdone, ὑπερέχομαι, imperf. -ειχόμην, Plat.

OUTERMOST, "ἄκρος, α, ον, Hom.; πῠμᾰτος, η, ον, Hom.; ἔσχατος, η, ον, often c. gen., Omn. *Vid.* LAST.

OUTFIT (i. e., money given for an outfit), κᾰτάστᾰσις, εως, ἡ, Lys., Eupol.

OUTFLANK, TO, περιέχω, imperf. -εῖχον, aor. 2 -έσχον, only act., Thuc.; 'ὑπερέχω, sine cas. or c. gen., Thuc., Xen.; ὑπερτείνω, Xen.; ὑπερφᾰλαγγέω, only act., c. gen., Xen.; [ἀντιπαραθέω, Xen.; περικεράω, Polyb.]

Outflanking the right wing of the Athenians with their own left, κατὰ μὲν τὸ δεξιὸν τῶν 'Αθηναίων ὑπερσχόντες αὐτοὶ τῷ εὐωνύμῳ, Thuc.

OUTLANDISH, ὑπερόριος, α, ον, and ος, ον, Æschin. *Vid.* FOREIGN.

OUTLAW, AN, ἄπολις, gen. ἴδος, dat. ἄπολι, acc. -λιν, Soph., Eur., Xen., Dem.; ἄτῑμος, ον, Plat.

[*Outlawed*, ἀγώγῐμος, ον, Xen.]

[OUTLAY, ἀνάλωσις, εως, ἡ, Theogn.]

OUTLET, AN, στόμα, ἄτος, τό, Hom., Hdt., Xen.; ἔξοδος, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen.; διέξοδος, ἡ, Hdt., Thuc., Plat.; ἐκβολή, ἡ, Hdt.; (for water), ἀπόῤῥῠσις, εως, ἡ, Ath.

An outlet (for ships, etc.), ἔκπλοος, contr. ἔκπλους, ὁ, Thuc., Xen.

Having no outlet, ἀνέκβᾰτος, ον, Thuc.

OUTLINE, AN, τῠ́πωμα, ἄτος, τό, Eur.; τῠ́πος, ὁ, Plat., Isoc.; περιήγησις, εως, ἡ, Hdt.; περῐγρᾰφή, ἡ, Plat.

A sort of outline of knowledge, τυπώδης μάθησις, εως, ἡ, Arist.

To draw an outline of, περῐγρᾰ́φω, Ar., Hdt., Arist.

To give an outline of (describing), περιηγέομαι, mid., Plat.

[*Outlined*, μονόγραμμος, ον, Epicur.]

OUTLIVE, TO, περιγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. γέγονα, 1st and 3d pl. sync. often -γέγᾰμεν, -γεγάᾰσι, part. -γεγονώς, also γεγαώς, υῖα and γεγώς, ῶσα, etc., also -γεγένημαι, c. gen., Hdt., Thuc.; περῐφεύγω (of men who have been attacked by a disease outliving it), Plat., Dem. *Vid.* TO SURVIVE.

One who has outlived (beauty, etc.), ἔξωρος, ον, c. gen., Æschin.

OUTNUMBER, TO, περιέχω, imperf. -εῖχον, aor. 2 -έσχον, infin. -σχεῖν, etc., sine cas., only act., Thuc.; περισσεύω, only act., c. gen., Xen.

OUTPOST, AN, φυλακτήριον, τό, Thuc., Xen.; προφῠλᾰκή, ἡ, Xen.; οἱ προφύλᾰκες, Xen.

OUTRAGE, AN, λώβη, ἡ, Hom., Soph., Eur., Plat.; ἀεικείη, ἡ, Hom., Hdt.; αἰκεία, ἡ, Æsch., Soph., Lys., Dem.; αἴκισμα, ἄτος, τό, Æsch., Eur.; αἰκισμός, ὁ, Dem. *Vid.* INSULT.

OUTRAGE, TO, ἀεικίζω, Hom.; αἰκίζω, more commonly -ομαι, mid. (the act. is only found once), also in pass., often c. dupl. acc. both of pers. and of the manner of the outrage, Omn. Att.; λωβάομαι, mid., also pass., Hom., Hdt.; λῡμαίνομαι, mid, c. perf. pass. λελύμασμαι in act. sense, pass. also in pass. sense, c. acc., sometimes c. dat., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; πᾰρᾰνομέω, c. περί or εἰς and acc., Hdt., Thuc., Lys. *Vid.* TO INSULT, and SYN. 275.

OUTRAGED, λωβητός, ή, όν, Hom., Soph.

OUTRAGEOUS, ἀεικής, ές, Hom.; λωβήεις, εσσα, εν, Ap. Rh.

OUTRIDER, AN, ἀκόλουθος, ὁ (the attendants in ancient times, however, were on foot), Thuc., Xen.

[OUTRIGGER, AN (of a horse driven alongside of the regular pair), παρήορος, ὁ, Hom.; παράσειρος, ὁ, Themist.]

OUTRUN, TO, φθάνω (ᾰ Hom., ᾰ Att.), fut. φθήσομαι, aor. 1 ἔφθᾰσα, aor. 2 ἔφθην, subj. φθῶ, and in compounds φθαίω, infin. φθῆναι, part. φθάς, and aor. mid. part. φθᾰ́μενος, Dor. fut. and aor. 1 φθάξω, ἔφθαξα, often with some addition, as ποσί, τάχει, etc., Hom., Trag., Hdt., Xen.: παραφθάνω, Hom.; πᾰ́ρέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, Hom., Xen.; προθέω, fut. -θεύσομαι, Xen.; ὑπεκπροθέω, Hom., Xen.; πᾰρᾰτρέχω, fut. -θρέξομαι and -δρᾰμοῦμαι, aor. 1 -έθρεξα (a very rare tense), aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δέδρομα and -δεδρᾰ́μηκα, Hom., Ar.; πᾰρᾰμείβομαι, mid., Pind., Plat.; προτρέχω, c. gen., Xen., Isoc.; ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Soph., Xen.; παραθέω, Xen.; ὑπερθέω, Plat.; ἀπολείπω (so as to leave behind), perf. -λέλοιπα, Xen.

OUTSAIL, TO, ἐκπλέω, c. acc. of the other ships, c. εἰς and acc. of the place whither, Thuc.

OUTSIDE, ἔξω, sine cas., also c. gen. in Att., with compar. ἐξωτέρω, and superl. -τάτω, Omn.; ἐκτός, sine cas. or c. gen., Omn.; ἔκτοθι, c. gen., Hom., Ap. Rh.; θῠ́ρᾱθε and -θεν, Hom., Soph., Eur.; θύρηφι, Hom.; θύραζε, sometimes c. gen., Hom., Eur.

From outside, ἔκταθε or -θεν, also ἔκτοσθε or -θεν, Hom., Trag.; ἔξωθε or -θεν, Omn. Att.

To outspread, outstretch, etc., *vid.* TO SPREAD, TO STRETCH, etc.

OUTSTRETCHED, προβόλαιος, ον (of a spear), Theoc.

OUTSTRIP, TO, προλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, c. acc. pers., often c. gen. of the road in which (τῆς φυγῆς, τῆς ὁδοῦ, etc.), Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* TO OUTRUN.

OUTWARD, ἔξω, Omn.

OUTWEIGH, TO, κᾰτᾰβρίθω, in pres. act., Theoc.—*for* (he said) *that he by valiant service would outweigh the accusation* (against him), ἔργῳ γὰρ ἀγαθῷ ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας στρατευσάμενος, Thuc.

OUTWIT, TO, παρέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, no pass., Hom., Hes.; παραλογίζομαι, Isoc. *Vid.* TO DECEIVE.

[*An outwitting*, παραλογισμός, ὁ, Menand.]

OUTWORK, AN, προτείχισμα, ἄτος, τό, Thuc.; [προπολεμητήριον, τό, Diod.]

OVAL, ᾠοειδής, ές, Arist.; ᾠώδης, ες, Arist.

OVEN, AN, κρῑβᾰνος, ὁ, Ar., Hdt.; κρῑβᾰνον, τό, Pherecr.; πνιγεύς, έως, ὁ, Ar.

Baked in an oven, κρῑβανωτός, ή, όν, Alcman, Ar.; κρῑβᾰνίτης, ου, only masc., Ar.

OVER, ὑπέρ, and Ep. ὑπείρ, c. gen. or c. acc., Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen.; ἐπί, c. gen. (esp. of being set over any business, etc.), of position, c. dat. or c. acc., Omn.

And they wear white woolen garments over these, ἐπὶ τούτοισι δὲ εἰρίνεα εἵματα λευκὰ ἐπαναβληδὸν φορέουσι, Hdt.

Over (of moving, traveling over, etc.), διά, c. gen., Hom., Æsch.; κατά, c. gen., as, *darkness came over his eyes*, κατ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς, Hom.; *dung was spread over the cave*, κόπρος κατὰ σπείους (gen. of σπέος) κέχυτο, Hom., or c. acc. (as, *coming over the sea*, ἐρχόμενος κατὰ πόντον, Hom.), Xen.

[*To cross over into Asia*, πέραν εἰς τὴν Ἀσίαν διαβῆναι (from διαβαίνω), Xen.] *Vid.* ACROSS.

Over against, *vid.* OPPOSITE.

To be set over, ἐφίστᾰμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., perf. act. part. ἐφεστηκώς, υῖα, ός, and contr. ἐφεστώς, ῶσα, ός, gen. ῶτος, ώσης, etc., c. dat., sometimes c. gen., or c. ἐπί and gen., Omn. Att., Hdt.; ἔπειμι, infin. -εῖναι, etc., c. dat., Æsch., Hdt.; ἐπιστᾰτέω, only act., c. dat. or c. gen., Soph., Plat.; ἐπῐτάσσω, in pass., Thuc.

To remain over (as a surplus), περισσεύω, Xen.; περίειμι, Plat.

What is over (as a surplus, q. v.), τὸ περισσόν, Xen.

[*Over and above, left over*, περιλιπής, ές, Plat.; περίλοιπος, ον, Thuc.]

OVERAWE, TO, φοβέω, Omn. *Vid.* TO FRIGHTEN.

OVERBEARING, ὑπέρβιος, ον, Hom., Pind.

OVERBEARINGLY, ὑπέρβιον, Hom.

OVERBOARD—*to throw overboard*, κατακρημνίζω, Xen.

To fall overboard, ἐκπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Xen.

OVERBURDEN, TO, ὑπερπληρόω, Xen.

[OVERCAREFUL, περίεργος, ον, Lys.]

OVERCOME, TO, δαμάω, fut. -ᾰ́σω, aor. 1 often ἐδάμασσα for -ᾰσα, aor. 2 ἔδαμον, perf. δέδμηκα, etc., also pres. and imperf. δαμνάω, poet. imperf. δάμνασκον (this form not used in mid. or pass.), and δάμνημι, mid. and pass. -ᾰμαι, also aor. 1 pass. ἐδαμάσθην, Hom., Pind., Trag.; νῑκάω, Omn.; ὑπερτρέχω, in aor. 2 -έδρᾰμον, Eur. *Vid.* TO CONQUER, TO SUBDUE.

To overcome (of overcoming calumnies, etc.), πᾰρέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Dem.

To be overcome, ὑπεργάζομαι, pass., augmented tenses -ειργ., Eur.; πίπτω ὑπό, c. gen., Hdt.

To be overcome (by a feeling, sleep, love, etc.), ἁλίσκομαι (ᾰ, except once in Hom.), fut. ἁλώσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἑάλων, infin. ἁλῶναι, part. ἁλούς, perf. ἑάλωκα, all in pass. sense, Æsch., Soph., Xen.; [νικάομαι, c. dat. rei, e. g., ὕπνῳ, but c. gen. pers., or ὑπό c. gen., Trag.]

One must overcome, νῑκητέον, Eur.

[OVERDO, TO, περισσὰ μηχανάομαι, Hdt.]

OVERFLOW, TO, act., ἐπῐκλύζω, fut. ύσω, h., Thuc., Æschin., Theoc.; κυλίνδω, in pres., Æsch.; ἐπῐκᾰτᾰκλύζω, Hdt.; ὑπερβαίνω, fut. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, fut. act. and aor. 1 act. not used in this sense, no mid. or pass., Hdt.; ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hdt.; ἀνᾰβαίνω, c. ἐς and acc., Hdt.; ὑπολαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, Hdt., Xen.

To overflow, intrans., πελᾰγίζω, Hdt.; ὑπεραίρω, Dem.; πλημμῡρέω, Hipp., Mel.; πλημμύρω, Ap. Rh.; λιμνάζω, Arist.; ὑπερχέομαι, pass., perf. -κέχῠμαι, etc., Arist.

To be overflowed, πελᾰγίζω, only act., Hdt.

Love overflowing my soul subdued it, Ἔρος . . . με . . . θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσε, Hom.

OVERFLOW, AN, πλημμυρίς, ἴδος, ἡ (ῠ also in Hom.), Æsch., Eur.; ἐπίχῠσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* FLOOD.

[OVERFLOWING, AN, παρέκχῠσις, εως, ἡ, Polyb.]

OVERGROWN, ὑπερφυής, ές, Æsch.

OVERHANG, TO, ἐπῐκρέμᾰμαι, pass., aor. 1 -εκρεμάσθην, h.

OVERHANGING, ἐπηρεφής, ές, Hom., Theoc.; κατηρεφής, ές, Hom.

OVERHEAR, TO, πἄρἄκούω, c. acc. rei, gen. pers., Plat.

OVERHUNG, κἄτηρεφής, ές, Hom.; ἐπηρεφής, ές (in Ap. Rh. c. dat. of the thing by which), Hes., Ap. Rh.

OVERJOYED, περῐχἄρής, ές, Soph., Hdt., Thuc., Plat.; περιγηθής, ές, Ap. Rh.

OVERLABOR, TO, ὑπερπονέω, Xen.

[OVERLAP, TO, παραλλάσσω, Hdt.]

OVERLAY, TO, καλύπτω, Omn. *Vid.* TO COVER.

OVERLEAP, TO, ὑπερτελέω, fut. -έσω, only act., Æsch.; παραπηδάω, Æschin.

OVERLEAPING, ὑπερτελής, ές, sine cas. or c. gen., Æsch.

OVERLOAD, TO, ὑπεργεμίζω, Xen.

OVERLOADED, ὑπεραχθής, ές, Theoc.

OVERLOOK, TO (i. e., watch over, etc.), ἐφοράω, augmented tenses ἐφεωρ., only pres. and imperf. in this sense, Hom., Sol., Trag., Hdt., Xen., Dem.; ἐποπτεύω, only act., Hom., Hes., Pind., Æsch., Plat.; ἐπιστἄτέω, c. dat., Soph.

To overlook (i. e., neglect, disregard), (often also through neglect to permit), περιοράω, fut. περιόψομαι, aor. 2 περιεῖδον, imper. περῐῐδε, etc. (this aor. 2 only in act.), usu. c. acc. rei, much more rarely c. infin., often c. acc. of the doer and participle, Soph., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; παροράω, also c. perf. pass. παρεώρᾶμαι, also aor. 1 pass. παρώφθην, Xen., Antipho, Dem.: ὑπεροράω, Hdt., Thuc., Lys.; ἐπεῖδον, aor. 2 (see above), Isoc.; πἄρἄθεωρέω, Dem. *Vid.* TO DISREGARD.

One must overlook (i. e., disregard), πἄροπτέον, Dem.; περιοπτέον, Xen.

OVERLOOKED (i. e., omitted, disregarded), ἐκλῐπής, ές, Thuc.

What may be overlooked, περιοπτέος, c. part. or c. infin., Hdt.

OVERLOOKING, ἐπόψιος, ον, epith. of the gods, Soph., Ap. Rh.

But if the one saw the eye (of the other) *overlooking the edge of the shield*, εἰ δ' ὄμμ' ὑπερσχὸν ἴτυος ἄτερος μάθοι, Eur.

OVERMATCH, TO, ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, etc., Hes., Pind., Soph., Eur., Plat. *Vid.* TO EXCEL, TO CONQUER.

OVERMUCH, περῐπολλόν, Ap. Rh. *Vid.* TOO MUCH.

OVERPLUS, THE, τὸ περισσόν, Xen. *Vid.* SURPLUS.

OVERPOWER, TO, βιάω, and mid., no pass., Hom.; βιάζω, more usu. mid., also pass., Hom., Pind.; νῑκάω, Omn. *Vid.* TO SUBDUE.

To be overpowered by an opposite faction, καταστασιάζομαι, pass., Xen., Dem.

OVERREACH, TO, βιάζομαι, mid., c. acc. pers. and acc. of the matter in which; also ψεύδεσσι βιάομαι, Hom.; ὑποσκελίζω, Plat., Dem.; [περιέρχομαι, Hom., etc.; περισοφίζομαι, Ar.] *Vid.* TO CHEAT.

[*To be overreached by*, πλεονεκτέομαι ὑπό, c. gen., Dem.]

OVERRULE, TO, περίειμι, c. gen., Dem.

OVERRUN, TO, κἄτἄτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, no pass., c. acc., Thuc., c. gen., Theoc.; ἐπιτρέχω, Hdt.; καταθέω, fut. -θεύσομαι, no aor., no perf., no pass., Thuc., Xen.

OVERSEER, AN, ἐπίσκοπος, ὁ, Hom., Ar., Plat.; ἐπιστἄθμος, ὁ, Isoc.

[*Overseer of public lands*, ἀγρονόμος, ὁ, Plat.; *overseer of slaves*, perh. μαστιγοφόρος, ὁ, Thuc., or μαστιγονόμος, ὁ, Plut.]

OVERSET, TO, τῑνάσσω, fut. -ξω, Hom.

OVERSHADOW, TO, σκιάω, Hom., Ap. Rh.; κατασκιάω, Hom.; σκιάζω, Hom., Soph., Eur., Xen.; κατασκιάζω, Hes., Soph., Plat.; ἐπισκιάζω, Hdt. *Vid.* TO SHADE.

To hold any thing out so as to overshadow something with it, κατασκιάζω, Eur.

OVERSHADOWED, κἄτάσκιος, ον, Hes., Æsch., Soph., Hdt.; συσκιάζων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Eur.

OVERSHOOT, TO, ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hom.; ὑπεράκοντίζω, Ar.

OVERSIGHT, AN, πταῖσμα, ἄτος, τό, Theogn., Plat.; πἄρόρᾶμα, τό, Longin., Plut.

OVERSPREAD, TO, ἐπῐτρέχω, fut. -δραμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -ἐδρᾰμον, perf. -δέδρομα, no pass., Hom.

OVERSTEP, TO, προβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην (sometimes προύβην), perf. -βέβηκα, fut. and aor. 1 act. not used in this sense, Pind.; ὑπερβαίνω, Eur.; [παρεκβαίνω, Arist.]

[OVERSTRAINED (of a speech), περισσός, ή, όν, Æschin.]

OVERTAKE, TO, μάρπτω, also aor. 2 μέμαρπον, ἔμαπον and μέμᾰπον (the redupl. continued through the moods), also perf. part. μεμαρπώς (none of these irreg. tenses in Att.), no mid. or pass. (sometimes c. ποσί), Hom., Hes., Archil., Trag.; λαμβᾰνω, fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα, Hom., Soph., Xen.; κῐχάνω (Att. also κιγχᾰνω), pres. used only in indic., opt. κῐχείην, subj. κῐχείω, infin. κῐχῆναι, part. κῐχείς, imperf. ἐκίχην, also ἐκίκεον and ἔκῐχον, fut. mid. κῐχήσομαι, aor. 1 ἐκῐχησάμην, no pass. (only pres. indic., fut., and aor. 2 ἔκῐχον, used in Trag.), c. acc., more rarely c. gen., Hom., Archil., Trag.; λαγχάνω, fut. λήξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰχον, perf. λελογχα (as punishment does), Pind.; περιέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, no pass., Hdt.; ἐπῐκἄτἄλαμβᾰνω, Thuc., Xen., Plat.; μεταδιώκω, Hdt.; ἐπῐλαμβάνω, Thuc.; κἄτἄλαμβᾰνω, Hdt., Xen.; ἅπτομαι, mid., no pass. in this sense, Xen.; αἱρέω, aor. 2 εἷλον, Lys.; περῐκἄτἄλαμβᾰνω, Theoph.

We were unable to overtake him, ὑστέρῳ ποδὶ ἐλειπόμεσθα, Eur.

[OVERTAKEN, μεταδίωκτος, ον, Hdt.]

OVERTAKING, AN, περῐκἄτᾰληψις, εως, ἡ, Theoph.

OVERTHROW, AN, ἀνᾰτροπή, ἡ, Æsch.; καταστροφή, ἡ, Æsch.; ἀνάστᾰσις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Dem.

Easy to overthrow, εὐκἄτᾰλῠτος, ον (of a government, etc.), Xen.

OVERTHROW, TO, ἀλᾰπάζω (esp. of cities), fut. -ξω, only act., Hom., Æsch.; ἐξαλαπάζω (also of ships, and in Theoc. of people), Hom., Theoc.; κἄτᾰβάλλω (also Ep. in some tenses καββ.), no aor. 1, perf. -βέβληκα, etc., Hom., Pind., Hdt., Thuc., Xen.; ἐρείπω, perf. pass. ἐρήριμμαι, pluperf. 3d sing. (in Hom.) ἐρέριπτο, aor. 1 ἠρείφθην, etc., Hom., Pind., Soph., Hdt., Xen., Æschin.; ἐκστρέφω (as a storm does a tree, c. gen. of the place where it stood), Hom.; ἐξαναστρέφω, perf. -έστροφα, pass. -έστραμμαι, aor. 1 -εστρέφθην, etc., Æsch., Soph.; κἄταστρέφω, perf. pass. sometimes in act. sense, usu. in pass. sense, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀνᾰτρέπω, perf. act. -τέτροφα and -τέτρᾰφα, pass. -τέτραμμαι, aor. 1 -ετρέφθην, etc., Æsch., Soph., Hdt., Plat.; κἄτᾰκλίνω (of overthrowing a tyrant), aor. 1 pass. poet. -εκλίνθην for -εκλῐθην, Theogn.; κἄταρρέπω, no perf., only act., Soph.; κἄταρρίπτω, poet. (not Att.) imperf. also -ρίπτασκον, aor. 1 pass. -ερρίφθην, aor. 2 -ερρῐφην (Pind. has perf. pass. -ρέριμμαι), Æsch.; ἐκθαμνίζω, Æsch.; κατερείπω, Hdt.; καταστορέννῡμι, fut. -στορέσω (Att. -στορῶ), also -στρώσω, perf. pass. -έστρωμαι, aor. 1 -εστρώθην, and sometimes -εστορέσθην, Hdt.; ἐκτείνω, Eur.; ἀναχαιτίζω, Dem.; καταλῠω, fut. -λύσω, perf. pass. -λέλῠμαι, etc. (of overthrowing any form of government), Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* TO CONQUER.

And the naval battle coming on, this overthrew the city, μετὰ δὲ ταῦτα, ἡ ναυμαχίη ὑπολαβοῦσα, ἐς γόνυ τὴν πόλιν ἔβαλε, Hdt.

To be overthrown, πίπτω, fut. πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπεσον, perf. πέπτωκα, c. ὑπό and gen., Hdt.

And the land of Asia is overthrown, Ἀσία δὲ χθὼν . . . ἐς γόνυ κέκλιται, Æsch.

[*Overthrowing*, ἀνατρεπτικός, ή, όν, Plat.]

To join in overthrowing, συγκαθαιρέω, aor. 2 -εῖλον, Thuc.

OVERTOP, TO, ὑπερβάλλω, no aor. 1, aor. 2 poet. infin. ὑπερβαλέειν, perf. -βέβληκα, Hom.; ὑπερέχω, poet. (not Att.) also ὑπειρ., imperf. -εῖχον, aor. 2 -έσχον, part. -σχών, etc., also Ep. -έσχεθον, Hom., Hdt., Xen.

Menelaus overtopped them by (the height of) *his broad shoulders*, Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους, Hom.

OVERTURE, AN, λόγος, ὁ, Thuc., Dem.; [(in music), προοίμιον, τό, Pind.]

They made overtures to the generals, λόγους προσέφερον τοῖς στρατηγοῖς, Thuc.

He also made overtures to the Hellenes, παρέσχε δὲ λόγον ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, Thuc.

OVERTURN, TO, ἀνᾰστρέφω, perf. -έστροφα, pass. -έστραμμαι, aor. 1 -εστρέφθην, etc. (either a carriage or a constitution, etc.), Hom., Isoc.; καταστρέφω, h., Ar.; τῑνάσσω, fut. -ξω, Hom.; τρέπω, Æsch.; ὑπτιόω, Æsch.; σφάλλω, Pind.; στρέφω, Eur.; εἰς ἀναστροφὴν δίδωμι (aor. 1 ἔδωκα, perf. pass., δέδομαι, etc.), Eur.; ἀπόλλῡμι (of a constitution), fut. -ολοῦμαι, aor. 1 -ώλεσα, poet. often -εσσα in moods which have not the augment, perf. 2 -όλωλα, aor. 2 mid. -ωλόμην, both these always in pass. sense, Xen.; περιτρέπω, Plat.; ἀνᾰτρέπω (sometimes of a ship), Archil., Soph., Plat., Dem.; καταλῠω (of a government), fut. -λύσω, perf. pass. -λέλῠμαι, etc., Omn. Att. prose, Hdt. *Vid.* TO OVERTHROW.

One must overturn, ἀναστρεπτέον, Isoc.

OVERTURNED, ὕπτιος, α, ον (of a ship or a person in a carriage), Soph.

To be overturned, ἀνᾰκυμβᾰλιάζω, only pres. and imperf. act., Hom.

OVERTURNING, AN, κἄτᾰλῠσις, εως,

ἡ (of a form of government), Thuc., Plat., Andoc. *Vid.* To OVERTHROW.

To aid in overturning, συγκαταλύω, Thuc., Lys., Æschin.; συγκαθαιρέω, aor. 2, -εῖλον, Thuc.

OVERVALUE, TO, ὑπερτῑμάω, Soph.

[OVERWEENING, ἀγέρωχος, ον, Archil., Alcæ.] *Vid.* HAUGHTY.

OVERWHELM, TO (as grief does the mind), πῠκάζω, Hom.; so βιάω, Hom.; κᾰτᾰκλύζω, c. gen. or c. dat., Eur.; ἐπῐκλύζω, Eur., Theoc., Ap. Rh.; ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Eur.; κᾰτᾰχώννῡμι, Ar., Hdt., Plat.; βαπτίζω (metaph. with questions), Plat.

You overwhelm insolence, τιθεῖς (2d sing. pres. indic. of τίθημι) ὕβριν ἐν ἄντλῳ, Pind.

OVERWHELMED, ὑπέραντλος, ον, Eur.

[OVERWROUGHT, περισσός, ή, όν (of a speech, etc.), Eur., Æschin.; περίεργος, ον, Plut.]

OWE, TO, ὀφέλλω, only pres. and imperf., no mid., but also pass. of the debt owed, Hom.; ὀφείλω, fut. ὀφειλήσω (but rare in this sense except in pres. and imperf. act. and pass.), Omn.

To owe previously, προοφείλω, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.

To continue to owe, ἐποφείλω, aor. 1 ἐπωφείλησα, Thuc.

To owe as a requital, ἀντοφείλω (of kindness, etc.), Thuc.

To owe besides, προσοφείλω, Thuc., Xen., Dem.

To be owed on security, ἐνοφείλομαι, Dem.

OWL, AN, γλαύξ, γλαυκός, ἡ, Soph., Ar.; ἐλεᾶς, ᾶντος, ὁ, Ar., Arist.

A screech owl, σκώψ, σκωπός, ὁ, Hom.

A horned owl, ὦτος, ὁ, Arist.

Of the owl species, γλαυκώδης, ες, Arist.

OWN—*one's own*, φῐλος, η, ον (only in positive), Hom.; οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, Ep. also οἰκήϊος, α, ον, Omn. post Hom.; ἴδιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Omn. Att. *Vid.* MINE, YOURS, HIS.

With one's own hand (doing any thing, etc.), αὐτόχειρ, ειρος, ὁ, ἡ, Trag., Dem.

Himself with his own hand, αὐτὸς αὐτουργῷ χερί, Soph.

Killing with his or her own hand, αὐτοκτόνως, Æsch., Eur.

To add other things besides of my own, from my own property, ἔτ' οἴκοθεν ἀλλ' ἐπιθεῖναι, Hom.

Having it of our own, οἴκοθεν ἔχοντες, Lys.; so Eur., Ar.

And in the case of all men, it can excite no jealousy for them to provide for their own safety, πᾶσι δὲ ἀνεπίφθονον τὴν προσήκουσαν σωτηρίαν ἐκπορίζεσθαι, Thuc.

Of one's own account, ἰδίᾳ, Ar.

Of one's own doing, by one's own means, ἔνδοθεν, Æsch., Soph.

To claim as one's own, to make one's own, οἰκειόομαι, mid., Hdt.; ἐξιδιόομαι, mid., Xen., Isoc.

[*One's own affairs, one's own property*, τὰ οἰκεῖα, Hdt., Xen.; τὰ οἰκεῖα τὰ ἑαυτοῦ, Lys.]

[*An attending to one's own affairs*, οἰκειοπρᾱγία, ἡ, Plat.]

OWN, TO (i. e., to have), ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, Omn.: σφετερίζω, act., oftener -ομαι, mid., Æsch., Xen., Plat., Dem. *Vid.* To HAVE.

To own (i. e., to confess), ὁμολογέω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* To ACKNOWLEDGE, To CONFESS.

OWNER, AN, σημαντήρ, ῆρος, ὁ, Ap. Rh. *Vid.* POSSESSOR.

[*Without owner*, ἀδέσποτος, ον, Plat.]

OX, AN, βοῦς, ὁ, gen. βοός, and in Æsch. βοῦ, acc. βοῦν, βόα only in Anth., etc. (Hom. always adds an epith. to distinguish the male from the cow, e. g., βοῦς ἄρσην, βοῦς ταῦρος), Omn.; ταῦρος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Isoc.; καρταίπους, ποδος, ὁ, Pind.; βοΐδιον, τό, Ar., Dem.; βοάριον, τό, Ar. *Vid.* BULL, CATTLE.

Of or belonging to oxen, βόειος and βόεος, α, ον, Hom., Eur., Hdt.; ταύρειος, α, ον, and ος, ον, Hom., Trag.

A slaughter of oxen, φόνος βούτης (gen. ου, only masc.), Eur.

Of young oxen, πωλῐκός, ή, όν, Alcæ. (Com.)

Drawn by oxen, βοεικός, ή, όν, Thuc., Xen.

Like an ox, with an ox's head, βούπρωρος, ον, Soph.; ταυρόκρᾱνος, ον, Eur.; ταυρόμορφος, ον, Eur.; ταυρόκερως, ων, Eur.

Born of an ox (of bees, according to the fable in Virgil), βοηγενής, ές, Mel.; βουγενής, ές, Call.

The head of an ox, βουκεφᾰλεῖον, τό, Lys.

[*Worth an ox*, ἀντίβοιος, ον, Soph.]

Worth four oxen, τεσσαράβοιος, ον, Hom.; τετραβόειος, ον, Call.

Worth nine oxen, ἐννεᾰβοιος, ον, Hom.

Worth a hundred oxen, ἑκατόμβοιος, ον, Hom., etc.

Producing fat oxen (as a pasture, etc.), ἀλφεσίβοιος, ον, Æsch.

Rich in oxen, πολῠβούτης, ου, only masc., Hom., Hes.

To tend oxen, βουκολέω, only act. in this sense, Hom., Soph.

One who tends oxen, βουκόλος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Theoc.; ἐπῐβουκόλος, ὁ, Hom.; βουβότης, ου, ὁ, Pind.; βουφορβός, ὁ, Eur.; βούτης, ου, ὁ, Æsch., Eur.; βουπελᾰτης, ου, ὁ, Ap. Rh. *Vid.* HERDSMAN.

A driving of oxen, βοηλᾰσία, ἡ (in Hom. of driving them away, i. e., stealing them), Hom., Anth.

To drive oxen, βοηλᾰτέω, only act., Ar.

Tormenting oxen (of the gad-fly), βοηλᾰτης, ου, ὁ, Æsch.; βουσόος, ον, Call.

Tormenting oxen (of hot weather), βουδόρος, ον, Hes.

To plow with oxen, βοωτέω, only act., Hes.

A man who plows with oxen, βουκαῖος, ὁ, Theoc.

A slaying or sacrificing of oxen, βουθῠσία, ἡ, Pind.; βοοκτᾰσία, ἡ, Ap. Rh.

A festival with sacrifice of oxen, βουφόνια, τά, Ar.

Belonging to the sacrifice of oxen, βούθῠτος, ον, Trag., Ar.

Slaying oxen, or causing the death of oxen (sometimes of a feast, etc.), βουφόνος, ον, h., Simon., Æsch.; ταυροφόνος, ον, Pind., Theoc.; ταυροκτόνος, ον, Soph.; ταυροσφᾰγος, ον, Soph.; βουτύπος, ον, Ap. Rh.

To slay oxen or sacrifice them, βουφονέω, only act., Hom.; βουθῠτέω, only act., Soph., Eur.; βουσφᾰγέω, only act., Eur.; ταυροκτονέω, only act., Æsch., Soph.; ταυροσφᾰγέω, Æsch.

Eating oxen, βουφάγος, ον, Simon.; ταυροφάγος, ον, Soph., Ar.; βουθοίνης, ου, ὁ, Anth.

A stealer of oxen, βοόκλεψ, επος, contr. βοῦκ., ὁ, Soph.

Carving oxen, βουπλάστης, ου, ὁ (epith. of a sculptor), Anth.

Large enough to pierce an ox (of a spit), βουπόρος, ον, Eur., Hdt.

OX-DRIVER, AN, βοηλᾰτης, ου, ὁ, Plat., Lys.

OX-EYED, βοῶπις, ῐδος, only fem., Hom.

OX-GOAD, AN, βουπλήξ, ῆγος, ἡ, Hom.

OX-HIDE, AN, βοεία, ἡ, Hom.

An undressed hide, ὠμοβοέη, ἡ, Hdt.

A strap of ox-leather, βοεύς, ὁ, Hom.

Made of untanned ox-hide, ὠμοβόεος or -ειος, α, ον, Hdt., Xen.; ὠμοβόϊνος, η, ον, Hdt., Xen.

Made of five ox-hides, πεντεβόειος, ον, Sapph.; *of seven*, ἑπτᾰβόειος, ον, Hom.

Glue made out of bull's hides, ταυρόδετος κόλλα, Eur.

OX-PASTURE, AN, βουβόσιον, τό, Call.

Affording pasture for oxen, βούβοτος, ον, Hom.; βουβότης, ου, only masc., Pind.; βούχῑλος, ον, Æsch.

Affording pasture for oxen during the summer, βουθερής, ές, Soph.

OX-STALL, AN, βούστᾰσις, εως, ἡ, Æsch.; βουστᾰθμον, τό, Eur.; βουκολία, ἡ, Hdt.; βοόστᾰσις, εως, ἡ, Call.; βόαυλος, ὁ, Theoc.; βόαυλον, τό, Ap. Rh.; βοαύλιον, τό, Orph.

OX-STEALING, adj., βοοκλόπος, ον, Orph.

[OXYMEL, ὀξύμελι, ιτος, τό, Lys.]

[OXYMORON, ὀξύμωρον, τό, Gram.]

[OXYTONE, ὀξύτονος, ον, Gram.; *to mark as oxytone*, ὀξυτονέω, Id.]

OYSTER, AN, τῆθος, τό, Hom.; ὄστρεον, τό, Plat.

An oyster kept in a pond, λιμνόστρεον, τό, Arist.

Of the oyster species, ὀστρεώδης, ες, Arist.

OYSTER-SHELL, AN, ὄστρᾰκον, τό, h. *Vid.* SHELL.

P.

PACE, βῆμα, ᾰτος, τό, Xen.

To keep pace with, ἕπομαι, imperf. εἱπόμην, aor. 2 ἑσπόμην, ἑσποῦ, etc., c. dat., Hom.

PACIFIC, ἥσῠχος, ον, compar. -ώτερος, etc., but more usu. -αίτερος, -αίτατος, Hes., Trag., Xen., Plat. *Vid.* QUIET.

PACIFICATION, διαλλᾰγή, ἡ, Eur., Hdt., Xen., Isoc., Dem.

PACIFY, TO, ἀνᾰπαύω, Xen.; ἀπαλλάσσω, fut. -ξω, Andoc.

[*To be pacified*, ἄπειμι τῆς ὀργῆς, ὀργὴν χαλάω, Ar.]

PACK, A (of hounds), κυνηγέσιον, τό (applied by Arist. even to a pack of wolves hunting), Hdt., Xen., Arist.

PACK, TO (baggage, etc.), 'ἄρω, aor. 1 ἦρσα, aor. 2 ἤρᾰρον, used sometimes in pass. sense, Hom.; συσκευάζομαι, mid. and pass., Thuc., Xen., Plat.; ἀνασκευάζω, and mid. of packing up one's own baggage, Thuc.; ἐπισκευάζω, Xen.; 'ἀναζεύγνῡμι, aor. 2 pass. -εζῠ́γην, Xen.

To pack (an audience, a jury, etc.), πᾰρασκευάζω (δικαστήριον), mid., Lys.; πᾰραγγέλλω, Dem.

PACK-ASS, A, κανθήλιος and κανθ. ὄνος, ὁ, Ar., Xen., Plat.; κάνθων, ωνος, ὁ, Ar.

PACKED (an audience, etc.), παρακελευστός, ή, όν, Thuc.

Easily packed in small compass, εὔθετος, ον, Æsch.

PACKING-UP, A, συσκευᾰσία, ἡ, Xen.

PAD, A (for carrying burdens on), τῠλεῖον, τό, Soph.; τῠ́λη, ἡ, Ar.

PADDING (to improve the figure), σωμᾰ́τιον, τό, Plat. (Com.)

PÆAN, A, Παιήων, ονος, ὁ, Hom.; ἰὴ παιήων, h.; παιάν, ᾶνος, ὁ, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Lys., Dem.; παιών, ῶνος, ὁ, Æsch.; κέλᾰδος παιώνιος, Æsch.; the cry was, 'Ιὼ Παιάν, Soph.; 'Ιὴ Παίηον, Call.

Like a Pæan, παιᾶνις, ἴδος, ἡ, Pind.

To sing a pæan, παιᾱνίζω, only act., Æsch., Xen., Plat., Dem.; παιωνίζω, only act., Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Xen.

A singing of the pæan, παιωνισμός, ὁ, Thuc.

[PÆON, A (in prosody), παιών, ῶνος, ὁ, Gram.; *composed of pæons*, παιωνικός, ή, όν, Gram.]

PAGE, A, δέλτος, ἡ, Ar.; [πλευρά, ἡ, Anth.]

PAGEANT, A, θέᾱμα, ᾰτος, τό, Omn. Att. *Vid.* SPECTACLE.

PAIL, A, κρωσσός, ὁ, Trag.; κάδος, ὁ, Anac., Soph., Ar., Hdt., Plat., Dem.

A milk pail, πέλλα, ἡ, Hom., Theoc.

PAIN, ὀδῠ́νη, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Plat.; 'ἄχος, τό, Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen.; ἄλγος, τό, Hom., Trag., Xen.; ἀλγηδών, όνος, ἡ, Eur., Hdt., Xen.; πόνος, ὁ, Æsch., Soph., Thuc., Xen.; λῦπη, ἡ, Soph., Eur.; κόπος, ὁ, Soph.; 'ἀνάγκη, ἡ, Soph., Eur.; τᾰλαιπωρία, ἡ, Thuc.; ἄλγημα, ᾰτος, τό, Dem.; ὀδῠ́νημα, ᾰτος, τό, Hipp. *Vid.* SYN. 338.

Great pain, περιωδῠνία, ἡ, Plat., Hipp.

To be in pain, ἀλγέω, Hom., Æsch., Ar., Hdt., Thuc.; ἄχθομαι, only pres. and imperf. in this sense, c. acc. of the injury, Hom.; πονέω, and -ομαι, pass., Anac., Pind., Soph., Ar., Xen., Antipho; ὀδῠνάομαι, pass., Soph., Ar., Plat. (*vid.* TO PAIN). *Vid.* TO SUFFER.

To be in great pain, 'ὑπερωδῠνέω, Hipp.; περιωδῠνέω, Hipp.; περιωδῠνάομαι, pass., Hipp.

To have a slight pain, 'ὑπαλγέω, Hipp.

Suffering pain, ὀδῠνοσπάς, άδος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἔνθηρος, ον, Soph.

Suffering great pain, περιώδῠνος, ον, Dem., Hipp.

Free from pain, νώδῠνος, ον, Pind.; 'ἀνώδῠνος, ον, Soph.; 'ἄνοσος, ον, Eur.

Freedom from pain, νωδυνία, ἡ, Theoc.

Not causing pain, 'ἀνώδῠνος, ον, Soph.

[*Without the pains of old age*, ἄλυπος γήρως, Soph.]

To forbid on pain of death, θανάτου ζημίαν ἐπιτίθεμαι or προτίθημι (aor. 1 -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 pass. -ετέθην), θανάτου ζημίαν τάσσω, c. dat. of the action or crime, Thuc., Dem.

PAIN, TO, λῡπέω, Omn. post Hom.; ἀλγῠ́νω, Trag., Xen.; ὀδῠνάω, Eur., Ar. *Vid.* TO HURT.

PAINFUL, ἀλεγεινός, ή, όν, Hom.; ἀργᾰλέος, α, ον, Hom., Tyrt., Soph., Ar., Xen.; ἀλγῑνόεις, εσσα, εν, Hes.; ἀλγεινός, ή, όν, Æsch., Eur., Thuc.; πονηρός, ά, όν, Theogn., Æsch.; δυσώδῠνος, ον, Soph.; ἐπίπονος, ον, Soph., Eur., Thuc., Xen.; μοχθηρός, ά, όν, Æsch.; μογερός, ά, όν, Soph., Eur., Ap. Rh.; ὀδῠνηρός, ά, όν, Pind., Eur., Ar., Plat., Dem.; ἐπώδῠνος, ον, Ar.

More painful, most painful, ἀλγίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), ἄλγιστος, Hom., Trag.

Very painful, περιώδῠνος, ον, Æsch., Plat.; πολῠ́πονος, ον, Soph.; πολυώδυνος, ον, Theoc.

PAINFULLY, ἀλγεινῶς, Soph.; ἐπιπόνως, Thuc., Xen.

PAINS (i. e., diligence), σπουδή, ἡ, Omn.

To take pains, πονέω, often c. acc. of the thing done or made with pains, Hom., Hes., Pind., Eur., Xen.; σπουδάζω, Eur., Plat.; σπουδὴν ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), σπουδὴν ποιέομαι, σπ. τίθημι (aor. 1 ἔθηκα), c. gen. of the object for which, or matter in which, or c. prep., Pind., Eur., Hdt., Lys., Isoc. *Vid.* TO LABOR.

[*To take pains to no purpose, to have one's labor for one's pains*, πλίνθους πλύνω, Parœm.]

PAINS-TAKING, φῐλόπονος, ον, Soph., Xen., Dem. *Vid.* DILIGENT.

PAINT, φῦκος, τό (esp. that laid on the face), Theoph.; (for the eyes), ὑπόγραμμα, ᾰτος, τό, Ar.; [(general term), χρωμάτιον, τό, Anth.]

PAINT, TO, γρᾰ́φω, Æsch., Eur., Ar., Hdt.; ἐγγράφω, Hdt.

To paint (esp. to paint living objects), ζωγρᾰφέω, also in pass., Xen., Plat.; ζῷα γράφομαι, mid., Hdt.

To paint under the eyes, 'ὑποχρίω, c. dat. of another person, -ομαι, mid. of one's self, Xen.

To paint on or *in*, ἐνζωγρᾰφέω, Plat.

[*To paint red*, μιλτόω, Hdt.]

[*To paint one's face with white-lead*, ψιμυθιόομαι τὸ πρόσωπον, Lys.]

PAINTED, γραπτός, ή, όν, Eur.

Painted (of women in dressing), ἐξηνθισμένος, η, ον, Ar.

Newly painted (a room, etc.), νεόγραπτος, ον, Theoc.; νεόγρᾰφος, ον, Mel.

PAINTER, A, γρᾰφεύς, ὁ, Eur., Andoc., Dem.

A painter (esp. from life), ζωγρᾰ́φος, ὁ, Hdt., Xen., Plat., Dem., Anth.; ζωογρᾰ́φος, ὁ, Theoc.

A portrait painter, εἰκονογράφος, ὁ, Arist.

PAINTING, A, ζωγρᾰ́φημα, ᾰτος, τό, Plat. *Vid.* PICTURE.

A painting (the act) *of the eyelids*, ὑπογρᾰφή, ἡ, Xen.

Skillful in painting, ζωγρᾰφῐκός, ή, όν, Plat.

Of or *belonging to painting*, γραφῐκός, ή, όν, Plat.

The art of painting, 'Ροδία τέχνη, Anac.; ζωγρᾰφία, ἡ, Plat.; ἡ γρᾰφική, Plat.

PAIR, A, ζεῦγος, τό, Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Plat.; σῠνωρίς, ἴδος, ἡ, Æsch., Soph., Ar., Plat.; συζῠγία, ἡ, Eur., Plat.

A miserably small pair, ζευγᾰ́ριον, τό, Ar.

A pair of brothers, 'ἀπήνη ὁμόπτερος, Eur.

[*A pair of mules*, ὀρικὸν ζεῦγος, Plat.]

In pairs, σύνδυο, h., Xen.; κᾰτὰ ζῠγά, Theoc.; [ἀδελφός, ή, όν, Xen.]

Harnessed in pairs, δίζῠγες, οἱ καὶ αἱ, Hom.

Disposed to live in pairs, συνδυαστῐκός, ή, όν, Arist.

PAIR, TO, act. (dogs, in order to breed from them), σκῠλᾰκεύω, Xen.

PAIRING, A (of competitors by lot), σύλληξις, εως, ἡ, Plat.

PALACE, A, αὐλή, ἡ, Hom., Æsch.; οἰκίον, τό, Hom., Hdt.; μέλᾰθρον, τό, Æsch., Eur.; βασίλειον, τό, usu. in pl., Hdt., Xen., Isoc.; ἀρχεῖον, τό, Xen.

PALÆSTRA, THE, πᾰλαίστρα, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Xen., Lys., Æschin.

PALANQUIN, A, φορεῖον, τό, Dinarch.

A palanquin-bearer, διφροφόρος, ὁ, Ar., Strattis.

To be carried in a palanquin, διφροφορέομαι, pass., Hdt.

PALATE, THE, ὑπερῴα, ἡ, Hom.; οὐρᾰνός, ὁ, Arist.

PALE, χλωρός, ά, όν, Hom., Hes., Æsch., Eur.; ὠχρός, ά, όν, Eur., Ar., Plat.; λευκός, ή, όν, Ar., Xen.; ὠχρόμμᾰτος, ον, Arist.; ἔνωχρος, ον, Arist.; ἔξωχρος, ον, Arist.; 'ὑδᾰτόχλωρος, ον, Hipp.; χλοιώδης, ες, Hipp.

Rather pale, 'ὑπολευκόχρως, gen. -ωτος, ὁ καὶ ἡ, Hipp.; ὑπόχλωρος, ον, Hipp.; ὕπωχρος, ον, Hipp.; 'ὑπόχλοος, ον, Call.

One who is pale, ὠχρίας, ου, only masc., Ar.

To be or *to become pale*, ὠχράω, only act., Hom.; ὠχριάω, Sapph.; χλωραίνομαι, pass., Soph.; χλωριάω, Hipp.

PALE, A, σκόλοψ, οπος, ὁ, Hom., Eur., Hdt., Xen.; χᾰ́ραξ, ᾰκος, ὁ, Ar., Dem.; χᾰρᾰ́κωμα, ᾰτος, τό, Xen., Dem. *Vid.* PALISADE.

PALENESS, ὦχρος, τό, Hom.; ὠχρότης, ητος, ἡ, Plat.; χλόος, ὁ, Ap. Rh.

PALFREY, A, ἀστρᾰ́βη, ἡ (or rather a mule, or perhaps an ass so used), Lys. *Vid.* HORSE.

[PALIMPSEST, A, παλίμψηστον, τό, Plut.]

PALINODE, A, πᾰλῐνῳδία, ἡ, Plat. *Vid.* RECANTATION.

To sing a palinode, πᾰλῐνῳδέω, only act., Plat. *Vid.* TO RECANT.

PALISADE, A, σκόλοπες, οἱ, Hom., Eur., Xen.; σταυρός, ὁ, oftenest in pl., Hom., Hdt., Thuc., Xen.; σταύρωμα, ᾰτος, τό, Thuc., Xen.; σταύρωσις, εως, ἡ, Thuc.; φράγμα, ᾰτος, τό, Hdt., Plat.

A place fortified by a palisade, χᾰρᾰ́κωμα, ᾰτος, τό, Xen.

PALISADE, TO, or fortify with palisades, σταυρόω, Thuc.; διασταυρόω (esp. by drawing a palisade across), Thuc.; προσταυρόω (esp. by drawing a palisade in front of), Thuc.; προσσταυρόω, Thuc.; χᾰρᾰκόω, Æschin.,

Antipho, Arist.; [περιχαρακόω, Æschin.; περισταυρόω, Thuc.]
PALISADING, A (i.e., an erecting of a palisade), χᾰρἄκισμός, ὁ, Pherecr.; [χαράκωσις, εως, ἡ, Lycurg.]
PALLADIUM, A, Παλλάδιον, τό, Ar., Hdt. *Vid.* MINERVA, in Appendix.
PALLET, A, ἀσκάντης, ου, ὁ, Ar.; χαμεύνη, ἡ, Trag.; χαμεύνιον, τό, Plat. *Vid.* BED.
PALLIATE, TO, μειόω, Xen.
PALM, A, φοίνιξ, ῑκος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Eur., Hdt., Xen.
The fruit of the palm, φοινῑκοβάλᾰνος, ἡ, Polyb.
A palm grove, φοινῑκοῦς, οῦντος, ὁ, Diod.
Made from the palm-tree, φοινίκῐνος, η, ον, Antipho, Ephipp.; φοινῑκήϊος, η, ον, Hdt.
PALM, THE (of the hand), θέναρ, ἄρος, τό, Hom.; ἀγοστός, ὁ, Hom., Ap. Rh.; [παλάμη, ἡ, Hom.]
[*Palm* (as measure), παλαιστή, ἡ, Cratin.]
[*Of a palm long*, etc., παλαιστιαῖος, α, ον, Hdt.]
PALMA CHRISTI, THE, σιλλῐκύπριον, τό, Hdt.; κροτών, ῶνος, ὁ, Theoph., Hipp.; (berry), κίκι, τό, Hdt.
PALPABLE, ἑτοῖμος, η, ον, in Att. usu. ος, ον, Hom. *Vid.* EVIDENT.
PALPABLY, λαμπρῶς, Æsch. *Vid.* EVIDENTLY.
PALPITATE, TO, πᾰτάσσω, fut. -ξω, Hom.; ἀσπαίρω, rare except in pres. and imperf. act., Hom., Æsch., Eur., Antipho; πάλλω (in Hom. only πάλλομαι), Hom., h., Soph.; ἀσπᾰρίζω, Arist.
PALPITATION, παλμός, ὁ, Hipp.; ἄλμα, ἄτος, τό, Hipp.
[PALSY, παράλυσις, εως, ἡ, Med.; *to be palsied*, παραλύομαι, Arist.]
PALTRY, δείλαιος, α, ον (αἳ in Ar.), Æsch., Soph.; φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Eur., Thuc., Xen.
PAMPERED, TO BE, τρῠφάω, only act., Eur., Ar., Plat., Isoc.; χλῐδαίνομαι, pass., Xen.
PAN, A, κεράμιον, τό, Hdt., Xen.; ἄγγος, τό, Hom. *Vid.* POT.
PANACEA, A, πᾰνάκές, also π. φάρμακον, τό, Call.; πᾰνάκεια, ἡ (in Ar. also personified as the goddess of healing), Ar., Call.
PANCAKE, A, τηγᾰνίτης ἄρτος, Hippon.
[PANCRATIAST, A, παγκρατιαστής, ὁ, Plat.; *the pancratiast's art*, ἡ παγκρατιαστικὴ τέχνη, Plat.]
PANCRATIUM, THE, παγκράτιον, τό, Pind., Hdt., Xen., Æschin.
To contend in the pancratium, παγκρᾰτιάζω, Xen., Plat., Isoc., Æschin.
One who contends in the pancratium, παγκρᾰτιαστής, οῦ, ὁ, Plat., Xen.
Skillful in, suited to the pancratium, παγκρᾰτιαστῐκός, ή, όν, Plat., Arist.
[PANDECTS, THE, Πανδέκται, οἱ, late.]
PANDER, A, μαστροπός, ὁ, Ar., Xen.; προᾰγωγός, ὁ, Ar., Xen., Æschin.; προμνήστρια, ἡ, Eur., Plat., Ar.
PANDER, TO, μαστροπεύω, only act., Xen.
PANDERING, μαστροπεία, ἡ, Xen.; προᾰγωγεία, ἡ, Xen., Plat.
PANEGYRIC, καύχη, ἡ, Pind.; ἔπαινος, ὁ, Thuc., Plat.; [πανηγυρικὸς (sc. λόγος), ὁ, Isoc.] *Vid.* PRAISE.
[*To deliver a panegyric*, πανηγυρίζω, Isoc.]
PANEGYRICAL, πᾰνηγῠρῐκός, ή, όν, Isoc.
PANEGYRIZE, TO, αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, perf. pass. ᾔνημαι, aor. 1 ᾐνέθην, Hom., Pind., Trag., Hdt., Plat. (rare in Att. prose); ἐπαινέω, Omn. Att., Hdt. *Vid.* TO PRAISE.
PANIC, A, φόβος, ὁ, Omn.; [πᾱνικόν, τό (sc. δεῖμα), Polyb.; πανικὸς θόρυβος, Diod.; ταραχαί, αἱ, Plut.] *Vid.* FEAR.
PANNIERS, κανθήλια, τά, Ar.
Carrying panniers, κανθήλιος, ὁ, Ar.
PANOPLY, πᾰνοπλία, ἡ, Ar., Thuc., Plat., Isoc.; [in pl. ἀμφιβλήματα πάνοπλα, Eur.]
Armed with a panoply, πᾰνοπλος, ον, Æsch., Eur.
PANT, TO, φῡσιάω, Hom., Æsch., Soph.; ἀσπαίρω, rare except in pres. and imperf. act., Hom.; ἀσθμαίνω, only pres. and imperf., Hom., Pind., Æsch.; ἀπασπαίρω, Eur.; [(with eagerness), μαιμάω, Hom.]
To pant against, κᾰτασθμαίνω (as a horse against the bridle), c. gen., Æsch.
Panting excessively, ὑπέρασθμος, ον, Xen.
PANTHER, A, πανθήρ, ῆρος, ὁ, Hdt., Xen., Arist.; [πάρδαλις, εως, Ion. ιος, ἡ (also πόρδ., Hom., Att.]
PANTILE, A, κερᾰμίς, ῐδος, also ῑδος, ἡ, Ar., Thuc.
PANTING, A, ἆσθμα, ἄτος, τό, Hom., Pind., Æsch.
[PANTOMIME, A (actor), παντόμῑμος, ὁ, Suet.; προδείκτης, ὁ, Diod.]
[*Pantomimic dance*, ὄρχημα, ατος, τό, Xen.; ὄρχησις, εως, ἡ, Hdt., etc.]
[PANTRY, A, ὀψοθήκη, ἡ, late.]
PAPA, πάππας, ου, ὁ, voc. πάππᾰ, Hom., Ar.; παππίας, ου, ὁ, Ar.; παππῐ́διον, τό, Ar.; ἀπφάριον, τό, Xenarch.; ἀπφύς, ὁ, Theoc.; ἄππα, voc., Call. (Scarcely any of these words are used in gen. or dat.)
To call papa, παππάζω, only pres. and imperf. act. (in Ar. in the sense of coaxing, and so gaining one's point, implied), Hom., Ar.; [πάππαν καλέω, Ar.]
PAPER, βῐ́βλος, ἡ, Hdt., Plat.; [χάρτης, ου, ὁ (prop. a leaf), Diosc.; *superfine royal paper*, χάρται βασιλικοί, χάρτης λεπτότατος τῶν βασιλικῶν καλουμένων, Hero; πάπυρος, ὁ καὶ ἡ (prop. material *papyrus*), Theoph.]
[*A sheet of paper*, χάρτη, ἡ, Plut.; χαρτίον, τό, late; *thick, coarse paper*, χαρτίον δασύ, Plut.]
Paper armies (i.e., armies only formidable on paper), ἐπιστολιμαῖοι δυνάμεις, Dem.
PAPERS, γράμμᾰτα, τά, Ar., Plat., Dem.; χάρται, οἱ, Plat. (Com.)
[*A case for papers*, χαρτοφυλάκιον, τό, late.]
[PAPER-DEALER, A, χαρτοπράτης, ου, ὁ, and χαρτοπώλης, ὁ, late.]
PAPYRUS, βῐ́βλος, ἡ, Æsch., Hdt.; [πάπυρος, ὁ καὶ ἡ, Theoph.]
Made of papyrus, βύβλῐνος, η, ον, Hom., Hdt.
PARABLE, A, λόγος, ὁ, Arist.
[PARABOLA, A, παραβολή, ἡ, Math.]
[PARADIGM, παράδειγμα, τό, Gram.]
[PARADISE, παράδεισος, ὁ, LXX.]
PARADOXICAL, πᾰρᾰ́δοξος, ον, Xen., Plat., Dem.
PARADOXICALLY, πᾰρᾰδόξως, Æschin.
PARAGRAPH, A, κῶλον, τό, Arist.
With long paragraphs, μᾰκρόκωλος, ον, Arist.
[PARALLAX, παράλλαξις, εως, ἡ, Math.]
PARALLEL, πᾰράλληλος, ον, Arist.; [*to* or *with*, π. c. dat., Polyb.]
[*The parallel lives* (of Plutarch), οἱ παράλληλοι βίοι, Plut.]
Parallel lines, αἱ παράλληλοι (sc. γραμμαί understood), Arist.
[*Bounded by parallel lines*, παραλληλόγραμμος, ον, Strab.]
Parallel, adv., παραλλήλως, Arist.; [ἐκ παραλλήλου, Plut.]
To be parallel, σῠνεπῐτείνω, intrans., Arist.
To make in parallel lines (of two armies), ἐπῐπάρειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν and -ῄα, contr. -ῇα, no other tenses, Xen.; ἀντῐπάρειμι, Xen.
[PARALLELEPIPED, παραλληλεπίπεδον, τό, Eucl., Plut.]
[PARALLELISM, παραλληλία, ἡ, late; (in grammar), παραλληλότης, ἡ, Apollon.]
[PARALLELOGRAM, παραλληλόγραμμον, τό, Eucl.]
[PARALYSIS, παράλυσις, εως, ἡ, Med.]
[PARALYTIC, παραλυτικός, ή, όν, N. T.]
PARALYZED, TO BE, πᾰρᾰλύομαι, pass., perf. -λέλῠμαι, lit., Arist., metaph., Hdt., Lys.
[*Paralyzed in one side*, παραπληκτικός, ή, όν, Hipp.]
PARAMOUNT—*the king would think it a paramount object*, ὁ βασιλεὺς περὶ παντὸς ἂν ποιήσαιτο, Xen.
PARAMOUR, A (of the man), ἀνήρ, gen. ἀνέρος, Att. ἀνδρός, dat. pl. ἀνδράσι (opp. to πόσις), Soph.; μοιχός, ὁ, Plat.
A paramour (of the woman), παλλᾰκίς, ίδος, ἡ, Hom.; παλλᾰκή, ἡ, Hdt., Plat. *Vid.* CONCUBINE.
PARAPET, A, ἀμβολάς, ᾰ́δος, ἡ, Xen.
[PARAPHRASE (of an author), μεταβολή, ἡ, Gram.]
PARAPHRASE, TO, ἐντείνω, sometimes c. εἰς and acc., Plat.; [μεταφράζω, Plut.]
[PARAPHRASING, A, μετάφρασις, εως, ἡ, Plut.]
PARASANG, πᾰρᾰσάγγης, ου, ὁ, Hdt., Xen.
PARASITE, A, ἀείσῑτος, ὁ, Epich.; πᾰρᾰ́σῑτος, ὁ, Antiph.; ψωμοκόλαξ, ᾰκος, ὁ, Ar.; ψωμοκόλᾰφος, ὁ, Diphil.; βδελλολᾰ́ρυγξ, υγγος, ὁ, Cratin.; συγκᾰτᾰνευσῐφᾰ́γος, ὁ, Crates; τᾰγηνοκνῑσοθήρας, ου, ὁ, Eupol.; βωμολόχος, ὁ, Ar., Arist.; πτερνόκοπις, εως, ὁ, Menand.
A pompous parasite, σεμνοπᾰρᾰ́σῑτος, ὁ, Alex.
To be a parasite, ψωμοκολακεύω, only act., Philippid.
[*To play the parasite*, παρασῑτέω, Axion., Diphil.]
[PARASITIC, παράσῑτος, ον, Com.]
PARASOL, A, σκιᾰ́δειον, τό, Ar.; σκιάδιον, τό, Strattis; θολία, ἡ, Theoc.
PARCEL, A, ἀγκᾰλίς, ῐδος, ἡ, Nicostr.
PARCH, TO, φρῡ́γω, Theoc.; [ξηραίνω, Hdt.]
PARCHED (of lips), ἀνειμένος, η, ον, Theoc.
[*Parched up*, ξηρός, ά, όν, Hdt.] *Vid.* DRY.
PARCHING (of thirst), πολυκαγχής, ές, Hom.
[PARCHING, A, ξήρανσις, ἡ, Plut.]
[PARCHMENT, μεμβράνα, ης, ἡ, N. T.]
PARDON, συγγνώμη, ἡ, Omn. Att.,

Hdt.; συγγνοία, ἡ, Soph.; συγγνωμοσύνη, η, Soph.; αἴδεσις, εως, ἡ, Dem.

To beg pardon, παρίεμαι, mid., c. gen. pers., Eur.

PARDON, TO, συγγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, etc., also aor. 2 opt., 3d sing., συγγνοῖτο, Æsch. (3d sing. pres. pass. often used impers. c. dat. pers.), c. dat. pers., acc. of the fault, rarely also c. dat. pers. and dat. of the fault, Omn. Att.; χᾰλάω, fut. -ᾰ́σω, c. dat. pers., Æsch., Eur.; δίδωμι, aor. 1 ἔδωκα, perf. pass. δέδομαι, etc., c. dat. pers., acc. of the fault, Eur., Dem.; αἰδέομαι, mid., esp. in aor. 1 ᾐδεσάμην, not in pass., c. dat. pers., Plat., Dem.; πᾰρίεμαι (ῐ Ep., ῑ Att.), mid., Ar. *Vid.* TO FORGIVE.

One must pardon, συγγνωστέον, c. dat., Plat.

Inclined to pardon, συγγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Eur., Xen., Plat.; συγγνωμονῐκός, ή, όν, Arist.

Not pardoning, ἀσυγγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Dem.

PARDONABLE, συγγνωστός, ή, όν, Soph., Eur.; συγγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Thuc.

PARE, TO, περῐτέμνω, no aor. 1 act., perf. -τέτμηκα, Hes., Hdt.

[*To pare one's nails*, ὀνυχίζομαι, Cratin.]

PARENT, A, τοκεύς, ὁ, rare in sing., pl. in Hom. τοκῆες, Att. τοκεῖς, Omn. (except the orators, in whom the word does not occur) γονεύς, ὁ, rare in sing., Hes., Omn. post Hom.; ὁ τεκών, ἡ τεκοῦσα, in pl. of both, οἱ τεκόντες, c. gen. (of course also c. acc.), Trag.; τεκνογόνος, ὁ, Æsch.; οἱ γειναμενοι, Hdt., Xen.; οἱ φύσαντες, Eur.; οἱ γεννήσαντες, Xen. *Vid.* FATHER, MOTHER.

I who had no parents, ὃς οὔτε βλάστας πω γενεθλίους πατρὸς οὐ μητρὸς εἶχον, Soph.

My parents, ὧν ἔφυν ἄπο, Soph.

Parent of excellent children, ἀριστογόνος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

To be a parent, or *to be parent of*, lit. and metaph., τίκτω, fut. τέξομαι, and Ep. τεκοῦμαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἔτεκον, perf. τέτοκα (Hes. has aor. 1 mid. ἐτεξάμην, aor. 2 ἐτεκόμην, rare but in Æsch.), Omn.; φῠτεύω, Hes., Soph., Eur., Hdt., Plat., Lys.; προφυτεύω, Soph.; φύω, Soph. *Vid.* TO BEGET, TO BRING FORTH.

One who has both parents alive, ἀμφῐθᾰλής, ές, Hom.

Born of noble parents, ἀριστότοκος, ον, Eur.

To cherish one's parents in their old age, γηροβοσκέω, no mid., but also pass. of the parents who are so cherished, Eur., Ar.; so γηροτροφέω, Plat., Lys., Isoc., Isæ.

One who cherishes his parents in their old age, γηροβοσκός, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur., Xen.; γηροτρόφος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Dem.

PARENTAL, as *a parental curse*, γενέθλιος ἀρά, Æsch.

PARENTHESIS, A, παρένθεσις, εως, ἡ, Gram.

In a parenthesis, ἐν τῷ μέσῳ, Gram.

A parenthesis (i. e., a parenthetical observation), παρενθήκη, ἡ, Hdt.

PARENTHETICAL, παρένθετος, ον, Gram.

[PARENTHETICALLY, παρεμβατικῶς, Gram.]

PARHELION, A, πᾰρήλιος, ὁ, Arist.

PARING, A, ἀπόκνισμα, ατος, τό, Ar.

[PARISYLLABIC, ἀνεπέκτατος, ον, Gram.]

PARK, A, πᾰράδεισος, ὁ, Xen.

PARLEY WITH, TO, λόγους προσφέρω (fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον), c. dat., Thuc.; [λόγους ἀντιβάλλω, Luc.]

PARLIAMENT, βουλή, ἡ, Omn. Att. prose.

A member of Parliament, πρόβουλος (i. e., a deputy appointed to deliberate on state affairs), Ar., Hdt., Lys.; so συγγρᾰφεύς, ὁ, Thuc.

[PARODIST, A, παρῳδός, ὁ, Ath.]

PARODY, A, παρῳδία, ἡ, Arist.

[*In the way of parody*, παρῳδικός, ή, όν, Dion.]

[PARODY, TO, παρῳδέω, Ath.]

[PARŒMIAC, A, παροιμιακός, ο (sc. στίχος), Gram.]

[PARONOMASIA, παρονομασία, ἡ, Cic.]

[PAROTID GLAND, THE, παρωτίς, ίδος, ἡ, Galen.]

[PAROXYTONE, παροξύτονος, ον, Gram.]

PARRICIDAL, πᾰτροκτόνος, ον, Æsch., Soph.; πατροφόντης, ου, ὁ, Soph.; πᾰτροφόνος, ον, Plat.

[PARRICIDE (act), πατροκτονία, ἡ, Plut.]

PARRICIDE, A, πᾰτροφονεύς, ὁ, Hom.; πᾰτροφόνος, ὁ, Eur.; πᾰτροφόντης, ου, ὁ, Soph.; πᾰτροκτόνος, ὁ, Soph.; πᾰτρᾰλοίας, ου, ὁ, Ar., Plat., Lys., Dem.

To be a parricide, πατροκτονέω, only act., Æsch.

PARROT, A, βίττᾰκος, ὁ, Eubul.; ψιττάκη, ἡ, Arist.

PARRY, TO, ἀποσείομαι, mid., Ar.; [παρακρούω, c. acc. et dat., Plut.]

PARSIMONIOUS, φειδωλός, ή, όν, Hes., Ar., Plat.; εὐτελής, ές, Pind., Thuc., Xen.

PARSIMONIOUSLY, εὐτελῶς, Xen.

PARSIMONY, φειδώ, ἡ, Hom., Hes., Eur.; φειδωλή, ἡ, Hom., Sol.; φειδωλία, ἡ, Ar., Plat.

PARSLEY, σέλῑνον, τό, often in pl., Hom., Pind., Hdt., Mosch.; a coarser sort, ἱπποσέλῑνον, τό, Pherecr., Theoph.

[*Pot-parsley*, ἀγγειοσέλῑνον, τό, Anacr.]

[*Mountain-parsley*, ὀρεοσέλῑνον, τό, Diosc.; *rock-parsley*, πετροσέλῑνον, τό, Diosc.]

PARSNIP, A, στᾰφῠ́λῑνος, ὁ καὶ ἡ, Hipp.; [κερασκόμη, ἡ, Diosc.]

PART, μοῖρα, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; μέρος, τό, Omn. post Hom.; μερίς, ίδος, ἡ, Plat., Dem.; μόριον, τό, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.

Part (i. e., duty), μέρος, τό (e. g., it is my part, for my part, etc., τοὐμὸν μέρος, τὸ σὸν μέρος, etc.), Soph., Eur., Isoc.

I will not fail for my part (lit., my part shall not be weary), οὐ καμεῖ τοὐμὸν μέρος, Soph.; τάξις, εως, ἡ, Dem.

Part is often left out, as, *for Pylos is a part of what was formerly Messenia*, ἔστι γὰρ ἡ Πύλος τῆς Μεσσηνίδος ποτὲ οὔσης γῆς, Thuc., esp. when τι is expressed and followed by a genitive, e. g., *you ought to take care . . . lest any part of what there ought to be be wanting to you*, χρή σε σκοπεῖσθαι . . . μήποτε ἐπιλίπῃ τι ὑμᾶς ὧν δεῖ ὑπάρχειν, Xen. (and so Omn. Att.); also esp. when the meaning is "it is the part of" (i. e., the duty of), which is rendered by ἐστι and gen., e. g., *it is not a woman's part*, οὔτοι γυναικός ἐστι, Æsch. (so Thuc. and Omn. Att.); also by πρός c. gen., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., e. g., *it is not the part of a skillful surgeon to lament . . .*, οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θρηνεῖν, Soph.

The chief part, πρεσβεῖον, τό, Soph.

A very small part, ever so small a part, πολλοστημόριον, τό, Thuc.

Consisting of large parts, μεγαλομερής, ές, Plat.

Largeness of parts, μεγᾰλομέρεια, ἡ, Plat.

Consisting of small parts, μῑκρομερής, ές, Plat.

Smallness of parts, μῑκρομέρεια, ἡ, Arist.

Consisting of many parts, πολῠμερής, ές, Plat., Arist.

Consisting of like parts, ὁμοιομερής, ές, Arist.

To take another's part (be in another's interest), φρονέω τά . . ., c. gen. pers., or c. πρός and acc., Hdt., Xen.

As many as survived of the Platæans who had taken their (the Lacedæmonians) *part*, ὅσοι τὰ σφέτερα φρονοῦντες Πλαταιέων περιῆσαν, Thuc.

The good-will on the part of the allies, εὔνοια ἡ παρὰ τῶν συμμάχων, Isoc.

PART, TO, act. (i. e., to separate, q. v.), ἀποκρίνω, Hom., Hdt., Thuc.

To part (i. e., to divide, to distribute, q. v.), διᾰμοιράω, fut. -άσω, Hom., Ap. Rh.; διαιρέω, aor. 2 διεῖλον, Hom., Hes., Eur., Omn. prose.

To part, intrans., δῐΐσταμαι, pass., c. aor. 2, perf., and pluperf. act., perf. part. -εστηκώς, υῖα, etc., and sync. -εστώς, ῶσα, gen. ῶτος, etc., Hom., Soph., Hdt.; [περισχίζομαι (ἔνθεν καὶ ἔνθεν), Plat.]

They parted (of two combatants after fighting), διέτμᾶγεν (3d pl. aor. 2 pass. from διατμήσσω), Hom.; διέτμᾰγον, Ap. Rh. *Vid.* TO SEPARATE.

PARTAKE, TO, ἀντάω, c. gen. or acc. rei, only act., Hom., Soph.; κοινωνέω, only act., c. gen. rei, dat. pers., either often understood, also c. περί and acc. rei, Trag., Plat., Dem.; κοινόομαι, mid., c. dat. pers., gen. rei, also often c. acc. rei, once in Eur. in aor. 1 pass., c. dat. rei (τῷδ' ἐκοινώθην λέχει), Eur., Thuc., Plat.; ἀντιλαμβάνομαι, Thuc.; συμμετίσχω, only pres., Soph., more usu. συμμετέχω, imperf. -εῖχον, fut. συμμεθέξω and συμμετασχήσω, no aor. 1, aor. 2 -μετέσχον, part. -μετασχών, etc., perf. -μετέσχηκα, no mid. or pass., c. dat. pers., gen. or acc. rei, Eur., Xen., Plat. *Vid.* TO SHARE.

One must partake, μεθεκτέον, c. gen., Thuc., Plat.; μεταληπτέον, c. gen., Plat.

PARTAKER, A—*a partaker of* or *in*, ξῡνήων, ονος, ὁ, Hes., Pind.; ξῠνάν, ᾶνος, ὁ, Pind.; μέτοχος, ὁ, Eur., Thuc., Plat.; σύμπλοος, contr. -πλους, ὁ, Soph.; μερίτης, ου, ὁ, Dem.

PARTAKING OF, ἔμμορος, ον, c. gen., Hom.; ἔγκληρος, ον, c. gen., Soph.; μέτοχος, ον, c. gen., Eur., Hdt., Lys., Antipho, Dem.; μετᾰ́κοινος, ον, c. gen., Æsch.; μεθεκτικός, ή, όν, Arist.

Partaking of (in a deed), μεταίτιος, α, ον, and ος, ον, c. gen., Æsch., Soph., Hdt.

Capable of partaking of, μεταληπτῐκός, ή, όν, Plat.

Not partaking of, ἀμέτοχος, ον, Thuc. *Vid.* WITHOUT.

[*A partaking of*, μετοχή, Hdt.] *Vid.* PARTICIPATION.

PARTIAL (toward a person), εὐμενής, ές, c. dat. or c. prep., Omn. post Hom.

Partial (of a judge, etc.), ἄδῐκος, ον, Hes., Omn. Att.

PARTIALITY, χᾰρις, ἡ, gen. -ῐτος, acc. -ῐτα and -ιν, Plat., Theoc.

[*Partiality for* one, προσπάθεια, πρός c. acc., Dicæarch.]

PARTIALLY (i. e., with partiality), ἑτεροζήλως, Hes.; ἀνῑσως, Dem.

Partially (i. e., in part), μέρος τι, Thuc.; κατὰ μέρος, Plat.

PARTICIPATE IN, TO, μετέχω, imperf. -εῖχον, fut. μεθέξω and μετασχήσω, no aor. 1, aor. 2 μετέσχον, part. μετασχών, etc., perf. μετέσχηκα, c. dat. pers., c. gen. or c. acc. rei, Theogn., Hdt., Omn. Att. *Vid.* TO PARTAKE.

PARTICIPATION, κοινωνία, ἡ, Pind., Eur., Plat., Dem., Æschin.; ξῠνωνία, ἡ, Archil.; μετουσία, ἡ, Ar., Xen., Dem., Æschin.; μετοχή, ἡ, Hdt., Plat.; μετάληψις, εως, ἡ, Plat.; μέθεξις, εως, ἡ, Plat.; μετάσχεσις, εως, ἡ, Plat.; συμμέθεξις, ἡ, Arist.

PARTICIPLE, A, μετοχή, ἡ, and τὸ μετοχικόν, Gram.

[PARTICLE, ξύσμα, τό, in pl., Arist.; ψηγμάτιον, τό, Plut.]

Composed of small particles, λεπτομερής, ές, Arist.

[*Particle* (in grammar), παραθήκη, ἡ, Longin.]

PARTI-COLORED, ποικῐλος, η, ον, Hom., Hes., Eur., Hdt., Xen.; [ἀνθοφυής, ές, Anth.]

PARTICULAR, ἴδιος, α, ον, and ος, ον, Ar., Hdt., Plat.

[*Particular* (histories), ἐπὶ μέρους (συντάξεις), Polyb.] *Vid.* SPECIAL.

Particular (i. e., precise, etc., of a person), ἀκρῑβής, ές, Eur., Thuc., Plat.

In some particular way, ἰδίως, Plat.

PARTICULARITY, ἀκρίβεια, ἡ, Plat.

PARTICULARLY, μάλιστα, Omn.; ἔκκρῐτον, Eur.

PARTISAN, A (i. e., one of a political party), μῠθητής, οῦ, ὁ, Anac.; στᾰσιώτης, ου, ὁ, Thuc., Plat.

[*A partisan* (a broad-pointed spear), πλατύλογχον, τό, Strab.]

[PARTISANSHIP, προστασία, ἡ, Dem.]

PARTITION, A, διάφραγμα, ἄτος, τό, Thuc.; νύσσα, ἡ, Bion.

[*Partition-wall*, μεσότοιχος, ὁ, Eratosth.; μεσότοιχον, τό, N. T.]

PARTLY, μέρος τι, Thuc.; *partly . . . partly*, τὸ μέν and τὰ μέν, answered by τὸ δέ and τὰ δέ respectively, Omn. Att.; τοῦτο μέν, answered by τοῦτο δέ, or by ἔπειτα δέ, or by δέ only or τὸ δέ, and sometimes the answering words are understood, Soph., Hdt., Isoc.; πῂ μέν answered by πῂ δέ, Xen.; ἅμα μεν . . . ἅμα δέ, Plat.

PARTNER, A, κοινών, ῶνος, ὁ, Pind., Xen.; [ξῠνήων, ονος, ὁ, Hes.]; κοινωνός, ὁ, c. gen. or c. dat., pers., Æsch., Soph., Xen., Dem.; ὁμόκληρος, ὁ, Pind.; ὁμέστιος (lit., living in the same house), ὁ, Soph.; συλλήπτωρ, ορος, ὁ, Æsch., Eur., Plat., Antipho; σύννομος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Æsch., Plat.

PARTNERSHIP, κοινωνία, ἡ, Pind., Eur., Plat., Dem., Æschin.; ξυνωνία, ἡ, Archil. *Vid.* PARTICIPATION.

PARTRIDGE, A, πέρδιξ, ῑκος, ὁ καὶ ἡ, Archil., Soph., Epich.; περδίκιον, τό, Eubul.; κακκάβιον, τό, Eubul.; κακκάβη, ἡ, Ath.

Of or *belonging to a partridge*, περδῑκικός, ή, όν, Ar.

To make a noise like a partridge, κακκαβίζω, Arist.

To escape like a partridge, ἐκπερδῑκίζω, Ar.

[*Keeping* or *rearing partridges*, περδικοτρόφος, ον, Strab.]

[*A partridge-catcher*, περδικοθήρας, ὁ, Æl.]

PARTURITION, τόκος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt. *Vid.* TRAVAIL.

PARTY, A (political), μερίς, ῐδος, ἡ, Plat.; προαίρεσις, εως, ἡ, Dem.; πᾰράταξις, εως, ἡ, Dem., Æschin. *Vid.* FACTION.

To form a party, παρασκευάζομαι, mid., sine cas., sometimes c. acc. of those brought to join it, Andoc., Dem.

To win over from a party, make (a person) *desert his party*, ἀφίστημι, in aor. 1 ἀπέστησα, c. acc. pers. gen. of the party, Thuc.

To be of a person's party, φρονέω τά, c. gen. pers., or c. πρός and acc. pers., or c. possessive adjective (e. g., *the cities are inclined to our party*, τὰ ἡμέτερα φρονοῦσιν αἱ πόλεις, Xen.), Hdt., Xen.

Those of the party of Androclides and Ismenias, οἱ ταὐτὰ γιγνώσκοντες Ἀνδροκλείδα τε καὶ Ἰσμηνίᾳ, Xen.

[*To attach one's self to one's party*, τῆς προαιρέσεώς τινος ἔχομαι, Dem.; προσπίπτω τινί, Xen.]

To act from party spirit, φῐλονεικέω, Thuc., Plat.

[*To be a party to a suit at law*, ἀντιδικέω, Lys., Plat.]

[*The parties in a lawsuit*, οἱ ἀνταγωνιζόμενοι, Xen.; οἱ ἀντίδικοι and οἱ ἀντιδικοῦντες, Plat.]

[*Party-wall, having* or *separated by a party-wall*, ὁμότοιχος, ον, Isæ.]

[PARVENU, A, νεόπλουτος, ὁ (as adj. ος, ον), Dem., Arist.]

PASS, TO, or PASS BY, intrans., πᾰράκίω, only pres. and imperf., Hom.; πᾰρειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν and ῄια, contr. ᾖα, Hom., Eur., Thuc., Xen.; παρελαύνω, fut. -ελᾰσω, from which fut. come all the remaining tenses (also pres. infin. often -ελάαν in Hom., imper. -έλα, Pind., Eur., imperf. -έλαον, -έλων, Hom., Ap. Rh., fut. also -ελῶ, Att., -ελόω, Hom.), aor. 1 poet. often -ασσα for ᾰσα, perf. -ελήλᾰκα, pass. -ελήλαμαι, but in aor. 1 -ηλᾰθην, Hom., Hes., Xen.; παρὲξ ἐλαύνω, Hom., and in one word, Hdt.; πᾰρέρχομαι, mid., fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, no other tenses, no pass., Omn.; πᾰροίχομαι, fut. -οιχήσομαι, no aor., perf. -ῴχημαι and -οίχωκα, no other tenses, c. gen. or c. acc., often sine cas. (of persons or of events), Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; παραστείχω, only act., c. acc. or c. dat. h., Æsch., Soph.; πᾰράνίσσομαι, h., Ap. Rh.; παρεξέρχομαι, c. acc., Hdt.; παρεκπεράω, fut. -ᾰσω, Æsch.; παραμείβω, more usu. -ομαι, mid., Soph., Eur., Hdt., Xen.; παρέξειμι, Hdt.; πᾰράφέρομαι, pass., no perf., aor. 1 παρηνείχθην, Xen.; πᾰρεξᾰμείβω, in tmesis, Ap. Rh.; παραμετρέω, Ap. Rh.; πᾰροδεύω, only act., Theoc.

To pass stealthily by, παραδύω, only in aor. 2 πᾰρέδυν, or perf. -δέδῡκα, Hom.

To pass over, across, πράσσω, fut. -ξω, Hom.; διᾰπράσσω, c. gen., Hom.; παρεξέρχομαι, c. gen., Hom.; περαιόομαι, pass. in act. sense, c. fut. mid., no pass. in pass. sense (Thuc. has act. περαιόω also in this sense), Hom., Hdt., Thuc., Xen.; περάω, fut. -ᾱσω, Ep. imperf. περάασκον, Omn. poet., Hdt., Xen.; ὑπερβαίνω, fut. -βήσομαι (no fut. act. nor aor. 1 in this sense), aor. 2 ὑπερέβην, perf. -βέβηκα, 3d pl. often -βεβᾶσι and βεβᾶσι, infin. Ep. also -βεβᾰμεν, part. also -βεβαώς, υῖα, and -βεβώς, -βεβῶσα, gen. -βεβῶτος, etc. (these irreg. forms, except -βεβᾶσι and -βεβώς, are not found in Trag., and not even these in Att. prose), c. acc., sometimes c. gen., Hom., Eur., Thuc., Xen.; ἀμείβω and -ομαι, mid., but no pass. in this sense, Hom., Æsch., Eur., Hdt.; ἔπειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν and ῄια, contr. ᾖα, also Ep. fut. ἐπιείσομαι, and Ep. aor. ἐπιεισάμην (never in Att.), Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; μετρέω, Hom., Ap. Rh.; διᾰβαίνω, Hom., Thuc., Xen.; ἐκδιαβαίνω, Hom.; μετᾰβαίνω, Hom., Æsch., Hdt., Plat., Antipho; ἐκπεράω, Hom., Æsch., Eur., Xen.; διᾰπεράω, Æsch., Eur., Xen.; διᾰνύω, fut. -ῠσω, aor. 1 poet. also -υσσα, only act., Hes., Ap. Rh.; διαστείβω, rare except in pres., Pind.; διαστείχω, Eur.; ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, c. acc., sometimes c. gen., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; διᾰβάλλω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἐξᾰμείβω, also mid., but no pass., Æsch., Eur., Xen.; ὁρίζω, no pass. in this sense, Æsch., Eur.; μέτειμι (-ιέναι), Ar., Ap. Rh.; ὑπερέρχομαι, Xen.; διᾰβᾰδίζω, Thuc.; διᾰκομίζομαι, pass., Thuc., Plat., Andoc.; διᾰπεραιόομαι, pass., Thuc.; διελαύνω, Xen.; διεξελαύνω, Hdt.; παραλλάσσω, fut. -ξω, Hdt., Xen.; διέρπω, imperf. -εῖρπον, fut. -ερπῠσω, aor. 1 -είρπῠσα, etc., Soph.; ἐξᾰνῠτω, fut. -ῠσω, Eur.; πορθμεύω and -ομαι, pass., but no mid., Eur., Hdt., Plat.; διαμείβω, and mid., c. acc., sometimes c. gen., Æsch., Eur.; διεκπεράω, Æsch., Eur., Hdt.; διαπορεύομαι, pass., c. fut. mid., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; διάλλασσω, Xen.; πείρω, Ap. Rh.

To pass over to, εἰσπεράω, c. acc., Hes.

To pass before others, προδιᾰβαίνω, Hdt., Xen.

To pass on, παραβαίνω, Hdt. *Vid.* TO PROCEED.

To pass in return or *in imitation of* (into Asia, in retaliation for Xerxes's invasion of Europe, etc.), ἀντῐδιᾰβαίνω, Xen.

To pass rapidly, πᾰραΐσσω (ᾰ rarely, Att. -ᾴσσω), fut. -ξω, Hom.

To pass over (i. e., omit), ἐάω, augmented tenses εἰ., fut. -ᾱσω, Soph., Thuc., Dem.; πᾰρᾰλείπω, Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; παραμείβομαι, mid., Hdt.; παρέξειμι (-ιέναι), Plat.; ὑπερβαίνω, c. acc., sometimes c. gen., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; ἀμνημονέω, Isoc.

To pass (time, life, etc.), διάγω, aor. 2 -ήγᾰγον, only act. in this sense, h., Trag., Hdt., Xen., Dem.; διοιχνέω, only pres., Æsch.; ἐκπληρόω, Eur.; ἐξαίρω, Soph.; διαφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, no perf., also -ομαι, pass., aor. 1 -ηνείχθην, no other tenses except fut. mid., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἀντλέω, Eur.; τρίβω, Soph., Eur., Ar., Dem.; ἐκτρίβω (esp. implying a sense of passing unhappily), Soph.; διατελέω, fut. -έσω, Xen.;

διατρίβω, Hdt.; διἄγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, part. -γεγονώς and -γεγαώς, -υῖα (not Att.), contr. -γεγώς, ῶσα (common in Att.), also -γεγένημαι, Xen., Plat.; διαπλέκω, Hdt., Plat.; διαπλέω, fut. -πλεύσομαι, Plat.; διεξέρχομαι, also of time itself and things done in past time, Hdt., Dem.; so, too, διέρχομαι, Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; ποιέομαι (of a short time, e. g., νύκτα), Thuc.

Those who pass their time in the courts of justice, οἱ περὶ τὰ δικαστήρια καλινδούμενοι, Isoc.; καλινδέομαι is also used c. ἐπί and gen. of the place where, Isoc., or c. ἐν and dat. of the occupation in which, as ἐν τῷ πειρᾶσθαι, Xen.

Those who pass their time in philosophical pursuits, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν διατρίψαντες, Isoc.

You will pass a miserable life, λυπρὸν ἀντλήσεις βίον, Eur.

Nor ought you to pass the time in childish amusements, οὐδέ τί σε χρὴ νηπιάας ὀχέειν, Hom.

To pass the time in quiet, etc., ἡσυχίαν ἔχω, ἡσ. ἄγω, Hdt., Lys., Isoc.

To pass sentence, *vid.* To PRONOUNCE.

One must pass over, let pass unnoticed, ἐατέον, Dem.

The existing time always passed to me in expectation of death, ὁ προστατῶν χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην, Soph.

A vote has been passed, ψῆφος ἐκράνθη, Eur.

PASS, TO, intrans., as time itself does, or as things done are past, εἶμι, infin. ἰέναι, part. ἰών, imperf. ᾔειν, ᾖα, contr. ᾖα, no other tenses, pres. usu. in fut. sense, Hom.; προτέτυγμαι, perf. of προτυγχάνω, Hom.; πἄρήκω, Pind.; προβαίνω, only in pres. aor. 2 προέβην, also προὔβην, and perf. -βέβηκα, Theogn., Hdt., Xen.; διοίχομαι, Hdt.; ἐκγίγνομαι, Hdt.; διέρχομαι (esp. of a truce which has expired, etc.), Hdt., Thuc., Dem.; ἐπενήνοθεν, in pluperf. sense, Ap. Rh.

To pass on, act., or *make to pass*, πἄρἄπέμπω, Hom.; διαπορεύω, Xen.; περάω (of making one's own foot pass), so that περάω πόδα = βαίνω, Eur.; so ὑπερτείνω, Eur.

To pass on (of passing any thing on which is given from one to another in succession), διἄδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Xen., Plat., Dem.

To pass on (esp. as a watchword or word of command, etc.), πἄραγγέλλω, Æschin., Xen.; παρεγγυάω, Eur., Xen.; ἀντἄποδίδωμι, Xen.

[*To pass around* (in drinking) *the cups*, περιελαύνω τὰς κύλικας, Xen.]

To pass (a thing through one's fingers), διαβῡνέομαι, mid., Hdt.

To let pass (an observation so as to admit it, or an opportunity so as to let it slip and lose it, or to allow a competitor in a race to pass), πἄρίημι (ῑ Ep., ῐ Att.), aor. 1 act. παρῆκα, perf. pass. παρεῖμαι, aor. 1 παρείθην, Pind., Trag., Hdt., Xen., Dem.; παρεξίημι, Hdt.

Let that pass, ἔα τοῦτο χαίρειν, Plat.

[*To pass from this part of the subject* (when enough has been said), ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, Att.]

One must pass over (i. e., omit), παραλειπτέον, Xen., Plat., Isoc.

One must let pass, πἄρετέον, Plat.

A letting pass, πἄρεσις, εως, ἡ, Hipp.

Difficult to pass, δύσβἄτος, ον, Xen., Plat. *Vid.* IMPASSABLE.

Things are come to this pass, δεῦρο ἐξοκέλλεται, Æsch.

Matters will come to this pass, εἰς τοῦτο περιστήσεται τὰ πράγματα, Dem.

[*It has come to that pass that* . . ., εἰς τοῦτο προβέβηκε ὥστε . . ., c. indic., Plat.]

What must be passed (as a river), διἄβἄτέος, α, ον, Xen.

To be passed (through any thing, as the rudder through the keel of a ship), διαβῡ́νομαι, pass., only pres. and imperf., Hdt.

But when the Greeks perceived that they were intending to depart, and passing the word to one another, ἐπεὶ δὲ ἐγίγνωσκον αὐτοὺς οἱ Ἕλληνες βουλομένους ἀπιέναι, καὶ διαγγελλομένους, Xen.

Passing through, διαειμένος, η, ον, c. gen., Ap. Rh.

PASS, A (i. e., an entry into a country, etc.), στεινωπός, and Att. στενωπός, ἡ, Hom., Soph., Plat.; στεῖνος, τό, Hom.; στενά (τὰ), Hdt., Isoc.; εἰσβολή, ἡ, Hdt., Thuc.; ἐμβολή, ἡ, Xen.; ἐκβολή, ἡ, Hdt.; πύλαι, αἱ, Hdt., Xen. *Vid.* PASSAGE.

Having narrow passes, στενόπορος, ον, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

PASSABLE, περᾶτός, ή, όν, Pind., Hdt.; περάσῐμος, ον, Eur.; βἄτός, ή, όν, Soph., Xen.; διἄβἄτός, ή, όν, and ός, όν (esp. of a river), Hdt., Thuc., Xen.; βάσῐμος, ον, Xen., Dem.; πορεύσῐμος, η, ον, and ος, ον, Xen., Plat.; ἀμεύσῐμος, ον, Ap. Rh.; [ὁδεύσιμος, ον, Strab.]

Easily passable, εὔπορος, ον, Æsch., Thuc., Xen., Plat.; εὔβἄτος (ον) περᾶν, Æsch.; εὐδιάβἄτος, ον, Xen.; εὐδίοδος, ον, Arist.

PASSAGE, A (nearly all the following words express either the act of passing or the way by which), πόρος, ὁ, Omn.; πορθμός (esp. by water), ὁ, Soph., Eur.; πόρθμευμα, ἄτος, τό, Æsch.; πέρᾶσις, εως, ἡ, Soph.; δίοδος, ἡ, Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Æschin.; ἔξοδος, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen.; πάροδος, ἡ, Thuc., Xen., Lys., Isoc.; διέξοδος, ἡ, Hdt., Thuc., Plat.; διάβἄσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.; ὑπερβολή, ἡ, Xen.; διἄδρομή, ἡ, Xen.; ἐξήλῠσις, εως, ἡ, Hdt.; διήλῠσις, ἡ, Ap. Rh.; πλόος, contr. πλοῦς (only for ships), ὁ, Lys.; so ἔκπλοος, -πλους, ὁ, Thuc., Xen.; πἄρἄ́πλοος, -πλους, ὁ, Thuc., Xen.

A passage wide enough for two ships, δυοῖν νεοῖν διάπλους, Thuc.

A passage for waters to escape, ἔκροος, contr. -ρους, ὁ, Hdt.; διέκροος, ὁ, Hdt.; ἐκροή, ἡ, Plat.

A passage out, for ships, ἔκπλοος, ους, ὁ, Xen.

The difficult passage across the river, ἡ διὰ τὸν ποταμὸν δυσχωρία, Isoc.

But if the rivers, too, will not allow us a passage across, εἰ δὲ μήθ' οἱ ποταμοὶ διήσουσι, Xen.

An underground passage, διῶρυξ, ὕχος, ἡ, Hdt.; [ὄρυγμα, ἄτος, τό, Hdt.]

A passage (in a book, etc.), χωρίον, τό, Hdt., Lycurg.; ῥῆσις, εως, ἡ, Ar.; γράμμα, ἄτος, τό, Thuc.

[*Passage-money*, ναῦλον, τό, and ναῦλος, ὁ, Ar., Xen., Dem.; ὁδοιπόριον, τό (to ship-master), Hom.; πορθμεῖον, τό, Luc.]

To give a passage, διεξίημι, aor. 1 -ῆκα, Hdt.

To open or *force a passage for itself* (of a flood, a river, etc.), ὁδοποιέω, Dem.

The army effected a passage, στρατὸς ἤνυσεν περᾶν, Æsch.

Sacrifices before effecting a passage, τὰ διἄβἄτήρια, Thuc., Xen.

PASSENGER, A (i. e., on board ship), ἔμπορος, ὁ, Hom.; ἐπειςβἄτης, ου, ὁ, Eur.; περίνεως, ὁ, Thuc.

PASSER-BY, A, πἄροδίτης, ου, ὁ, fem. πἄροδῖτις, ιδος, ἡ, Anth.

PASSING, A (of life, etc.), τρῖβή, ἡ, Æsch., Soph., Ar.

A passing over, πἄραλλἄγή, ἡ, Plat.; μετἄβἄσις, εως, ἡ, Antipho.

A difficulty of passing, στενοχωρία, ἡ, Xen.

PASSION (i. e., feeling), πάθος, τό, Thuc., Plat., Dem., Arist.

Passion (i. e., anger), θῡμός, ὁ, Omn. *Vid.* ANGER.

[*The passion of love*, etc., ἐρωτικὸν πάθος, τό, κ. τ. λ., Plat.]

[*In a violent passion*, περιοργής, ές, Thuc.]

[*To represent passion*, παθαίνομαι, Dion. H., Plut.]

Under the influence of passion, in a passion, ὀργῶν (from ὀργάω), Thuc.; [ὀργῇ, Hdt., Att.; δι' ὀργῆς, κατ' ὀργήν, μετ' ὀργῆς, πρὸς ὀργήν, Att.; ὀργίλως, Dem.]

PASSIONATE, ὀξύς, εῖα, ύ, compar. -ὕτερος, etc., Hom., h., Soph., Plat.; ὀξῠκάρδιος, ον, Æsch., Ar.; ὀξῠ́χολος, ον, Soph.; ὀξῠ́θῡμος, ον, Æsch., Eur.; δύσοργος, ον, Soph.; ἀκρᾶχολος, ον, Ar., Plat., Dem.; διάπῡρος, ον, Plat.; ὀργῖλος, ον, Xen., Dem.; θῡμοειδής, ές, Xen., Plat.; θῡμώδης, ες, Arist.; θῡμῐκός, ή, όν, Arist.; ὀργὴν ἄκρος.

To be passionate, ὀξῠθῡμέω, Eur.; ἀκρᾶχολέω, only act., Plat.

PASSIONATELY, ὀξέως, Thuc.; ὀργίλως, Xen.

PASSIONATENESS, ὀξῠθῡμία, ἡ, Eur.; ὀργῖλότης, ητος, ἡ, Arist.

PASSIVE, παθητῐκός, ή, όν, Arist.; [*the passive voice*, ὁ παθητικός, and *in the passive*, παθητικῶς, Gram.]

[PASSOVER, THE, πάσχα, τό, LXX., N. T.; *to keep the Passover*, πασχάζω, Eccl.]

PASSPORT, A, σφρᾶγίς, ῖδος, ἡ, Ar.

PAST (of time, generations, etc.), πἄροιχόμενος, η, ον, Pind., Hdt.; πἄρελθών, οῦσα, όν, Soph., Plat.

Past tenses, *vid.* PRETERITE.

The past, τὸ πρίν, Soph.; ὁ παρελθὼν χρόνος, Soph.; τὸ παρελθόν, Xen.; [τὰ παροιχόμενα, Hdt.; τὰ προϋπάρξαντα, Dem.]

[*In time past*, ἐν τῷ παρελθόντι, Xen.]

Past the age of youth, ἀτεμβόμενοι νεότητος, Hom.

PASTERN, A, μεσοκῠ́νιον, τό, Hipp.

PASTIME, διἄτρῖβή, ἡ, Ar., Æsch.; δ. χρόνου, Soph.; διἄγωγή, ἡ, Arist.

A public pastime, δήμωμα, ἄτος, τό, Stesich. *Vid.* SPORT.

PASTORAL, νομάς, ἄδος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Æsch., Eur., Hdt.; βουκολῐκός, ή, όν (esp. of poetry or music), Theoc. *Vid.* SHEPHERD.

Pastoral poetry, βουκολῐκὴ μοῦσα, Theoc.

To sing or *to write pastorals*, etc., βουκολιάζω, Theoc.

One who sings or *writes pastorals*, βουκολιαστής, οῦ, ὁ, Theoc.

PASTRY, φύρᾶμα, ἄτος, τό, Mnesim.; [πέμματα, τά, Hdt.]

[*Pastry-cook*, πεμματουργός, ὁ, Luc.]

PASTURE, φορβή, ἡ, Hom.; νέμος, τό, Hom., Soph.; νομός, ὁ, Hom., h.; βοτάνη, ἡ, Hom., Pind., Eur., Plat.,

Theoc.; νομή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen.

A joint pasture, συννομή, ἡ, Plat.

Pasture for oxen, βουβόσιον, τό, Call.

A coast affording pasture for oxen, βούνομος ἀκτή, Soph.

Headlands or *hills* . . ., βουβόται (from βουβότης) πρῶνες, Pind.

A meadow . . ., βούχιλος λειμών (ῶνος, ὁ), Æsch.

A meadow affording pasture for oxen in the summer, βουθερὴς λειμών, Soph.

A land affording pasture to goats and oxen, γῆ αἰγίβοτος καὶ βούβοτος, Hom.

[*Woodland pasture*, νομὸς ὕλης, Hom.]

Pasture for horses, ἱπποφόρβιον, τό, Eur.

Rich pasture, εὐφορβία, ἡ, Soph.; εὐβοσία, ἡ, Arist.

Affording pasture, φορβάς, ἄδος, ἡ, Soph.; φορβαῖος, α, ον, Call.

Affording rich pasture, εὔβοτος, ον, Hom., Plat.; εὔχορτος, ον, Arist.

Affording pasture for sheep, μηλόβοτος, ον, Pind., Æsch., Lycurg.

A mutual right of pasture, ἐπῐνομία, ἡ, Xen.

At pasture (of herds), βούνομος, ον, Soph.

Enjoying rich pasture, εὔχῑλος, ον, Xen.; εὔβοτος, ον, Theoc.

To pasture or *drive to pasture*, νέμω, and in mid. of the cattle or flocks which are driven to pasture, and therefore feed or pasture themselves, pass. rare, Hom., Eur., Hdt., Plat.; νομεύω, only act., Hom., Plat.; προσνέμω, Eur.; διανέμω, Plat., Dem.; χῐλόω, Xen.

To use land for pasture for their flocks, νέμω, Thuc.

Pat, to, κἄταψήχω, Eur.; καταψάω, Ar., Hdt., Xen.; ψηλἄφάω, Xen.

Pat, a, or Patting, ψηλάφημα, ἄτος, τό, Xen.

Paternal, πᾰτρῴιος, α, ον, Hom., Hes., Hdt., contr. πατρῷος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Pind., Omn. Att.; πᾰ́τριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Omn. Att.; πᾰτρῐκός, ή, όν, Eur., Ar., Omn. Att. prose. *Vid.* Father, and Syn. 350.

Path, a, ’ἄταρπός, ἡ, Hom.; ’ἀταρπῑτός, ἡ, Hom.; ’ἄτρᾰπός, ἡ, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀτρᾰπῑτός, ἡ, Hom.; πᾰ́τος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; πόρος, ὁ, Hom., Pind., Soph.; ὁδός, ἡ (and in Hom., though very rarely, οὐδός), Omn.; στῐ́βος, ὁ, h., Soph., Eur., Hdt.; τρῐ́βος, ὁ καὶ ἡ, h., Eur., Hdt., Xen.; δίοδος, ἡ, Æsch., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* Road, Way, and Syn. 337.

To make a path, γεφῡρόω κέλευθον, Hom.; [*for one's self*, ὁδοποιέομαι, Dem.]

Having seven (i. e., innumerable) *paths*, ἑπτᾰ́πορος, ον (of the stars), h.

Pathetic, πᾰθητῐκός, ή, όν, Arist.

Pathetically, πᾰθητικῶς, Arist.

Pathless, ’ᾰ́πορος, ον, Eur., Thuc., Xen., Plat.; ’ᾰ́τρῐβής, ές, Thuc.

Among pathless brambles, ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις, Theoc.

Pathology, ἡ πᾰθολογῐκή, Galen.

To write on pathology, παθολογέω, Galen.

Patience, τλημοσύνη, ἡ, Archil.; καρτέρησις, εως, ἡ, Plat.; καρτέρημα, ἄτος, τό, Plat.; καρτερία, ἡ, Xen., Plat., Isoc.; ‘ῠπομονή, ἡ, Plat.

[*Want of patience* (or *endurance*), μαλακία, ἡ, Arist.]

Patient, τᾰλᾰπενθής, ές, Hom.; τλητός, ή, όν, Hom.; τολμήεις, εσσα, εν, Hom.; τᾰλᾰσῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes.; τᾰλᾰ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; τλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen.; τᾰλᾰκάρδιος, ον, Hes.; τλησῐκάρδιος, ον, Æsch.; τλήθῡμος, ον, Pind., Anth.; καρτερός, ά, όν, Xen.; καρτερῐκός, ή, όν, Xen., Plat., Arist.; μενετός, ή, όν, Ar., Thuc.

To be patient, bear patiently, τλάω (but this word is never found in pres., τέτληκα being used in pres. sense), fut. τλήσομαι, aor. 1 ἐτᾰ́λᾰσα and -ασσα, aor. 2 ἔτλην, imper. τλῆθι, also τέτλᾰθι, opt. τλαίην and τετλαίην, infin. τλῆναι, τετλᾰ́ναι, τετλᾰ́μεν, and τετλᾰ́μεναι, part. τλάς, perf. τέτληκα, part. usu. τετληώς for -ηκώς, Hom.; ’ἀνέχομαι, mid., imperf. ἀνειχόμην, sometimes ἠνειχόμην, fut. ἀνέξομαι and ἀνασχήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἀνεσχόμην, in Att. more usu. ἠνεσχόμην, also by sync. ἠνσχ., c. acc. of the calamities endured, also c. dat., or c. gen., or sine cas., often c. part., Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; καρτερέω, only act. (except in phrase found below), Soph., Eur., Thuc., Plat., Isoc., Æschin.; στέργω, only act., c. acc. or c. dat., Trag., Hdt., Plat., Isoc., Lys., Dem.; ὑπομένω, only act., Omn. Att. prose.—"*But be patient.*"—Hipp. "*I have been patient long enough.*"—'Αλλὰ καρτέρει.—'ΙΠΠ. Κεκαρτέρηται τάμά, Eur.

Patient, a—*going with the physicians to some of their patients*, μετὰ τῶν ἰατρῶν εἰςελθὼν παρά τινα τῶν καμνόντων, Plat.

Patiently, τλημόνως, Æsch., Eur.; εὐλόγως, Eur.; καρτερούντως, Plat.

One must bear patiently, στερκτέον, c. dat., Dinarch.

To be endured patiently, ’ἀγᾰπητός, ή, όν, Andoc.

[Patriarch, a, πατρίαρχος, ὁ, LXX.]

[Patriarchal, πατριαρχικός, ή, όν, Eccl.]; *to be under a patriarchal form of government*, πᾰτρονομέομαι, pass., Plat.

[Patrician, a (the Roman *patricius*), πατρίκιος, ὁ, Dion.]

[Patrimony (one's), ἡ τοῦ πατρὸς μοῖρα, Dem.; τὰ πατρῷα, Arist.]

Patriotic, φῐλόπολις, and poet. φῐλόπτολις, εως and ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Æsch., Eur., Thuc., Plat., Isoc.

Patrol, a, περῐ́πολος, ὁ, usu. pl., Ar., Thuc., Xen., Æschin.

An inspector of patrol, περῐπόλαρχος, ὁ, Thuc.

The patrol station or *guard-house*, περιπόλιον, τό, Thuc.

Patrol, to, περιπολέω, only act., Xen.

Patron, a, ἀρχέπολις, εως, ὁ καὶ ἡ (as a god or nymph is of a city), Pind.; πρόξενος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur.; προστᾰ́της, ου, ὁ (esp. in prose the patron of the μέτοικοι, etc., answering to the Roman *patronus*), Soph., Ar., Lys., Isoc., Dem.; [later (as Roman *patronus*), πάτρων, ωνος, and πάτρωνος, ου, ὁ, Plut.]

To choose a patron, προστᾰ́την γράφομαι, mid., Ar.; also pass. προστάτου γράφομαι in paulo-post fut., Soph.; προστάτην ἔχω, Ar.

To live under a patron's protection, ἐπὶ προστάτου οἰκέω, Lys. *Vid.* Protector.

To be a patron of, προξενέω, only act., c. gen., Eur., Ar., Xen., Dem., προστᾰτέω, no mid., but also pass., c. gen., Ar.

[Patronage (Latin *patronatus*), πατρωνία, ἡ, Plut.; προστασία, ἡ, Plut.]

[Patronize, to, προξενέω, c. gen., Ar.]

[Patronymic, a, πατρωνῠμία, ἡ, Eust.]

[*Patronymic*, πατρωνῠμικός, ή, όν, Sext. Emp.]

Pattern, a, ἐκδῐ́δαγμα, ἄτος, τό, Eur.; δεῖγμα, ἄτος, τό, Ar., Isoc.; πᾰρᾰ́δειγμα, ἄτος, τό, Plat., Isoc., Dem.; τῠ́πος, ὁ, Plat.

[*To hold up as a pattern*, παραδείκνυμι, Plat.]

Paucity, ὀλῐγότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* Fewness.

Paunch, a, γαστήρ, ἡ, gen. -έρος, sync. γαστρός, etc., Omn.; νηδύς, ἡ, Hom.; of a dead animal (for food), μήτρα, ἡ, Ath. *Vid.* Belly.

Pause, a, ’ᾰ́νᾰπαυσις, εως, ἡ, poet. also ᾰ̄μπαυσις, Pind., Thuc., Xen. *Vid.* Cessation.

Pause, to, παύω (Soph. even has παύεσκον, poet. imperf.), Hom., Hes., Ar.; more usu. παύομαι, mid. and pass., c. gen. of the matter in which, Omn. *Vid.* To cease.

Pave, to, στορέννῡμι, sync. στόρνυμι, metath. στρώννυμι, fut. στορέσω, Att. στορῶ, also στρώσω, etc., perf. pass. ἔστρωμαι, aor. 1 ἐστρώθην and ἐστορέσθην, Hdt.

To pave the way (metaph.), προοδοποιέω, c. dat. pers. for whom, Arist.

Paw, a, πούς, ποδός, ὁ, Omn. *Vid.* Foot.

Paw, to, γλᾰ́φω ποσσί, Hes.

Pawing, a, σκαρθμός, ὁ, Ap. Rh.

Pawn, a (or security given), ’ᾰ́ποτίμημα, ἄτος, τό, Isæ., Dem. *Vid.* Security, Pledge.

Pawn, to, ‘ῠποτῐ́θημι, aor. 1 act. -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, Isoc., Dem., Æschin.; ’ᾰ́ποτῑμάω, also pass. of the property pledged, Dem.

To receive in pawn, ἀποτῑμάομαι, mid., Dem.

Pawning, a, ’ᾰ́ποτίμησις, εως, ἡ, Dem.

Pay, μισθός, ὁ, Omn.; μισθᾰ́ριον, τό, Ar.; μίσθωμα, ἄτος, τό, Hdt., Dem.; μισθοφορά, ἡ (strictly the receipt of pay), Ar., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* Syn. 327.

[*A month's pay*, μηνὸς μισθός, Thuc.]

Full pay, μισθὸς ἐντελής, Xen., Dem.

Additional pay (to make up a deficiency), προσκᾰ́τᾰ́βλημα, ἄτος, τό, Dem.

Double pay, δῐμοιρία, ἡ, Xen.

One must keep in pay, μισθοφορητέον, c. acc., Thuc.

To serve for pay, to receive pay, μισθοφορέω, only act., c. dat. of the employer, sometimes also c. acc. of the pay, Ar., Xen., Lys., Dem., Æschin.; μισθαρνέω, Soph., Plat., Isoc., Dem.

Receiving pay, μισθοφόρος, ον, Ar., Thuc., Xen., Isoc., Dem.

Receiving full pay, ἐντελόμισθος, ον, Dem.

Without pay, ’ᾰ́μισθος, ον, Æsch., Soph.

Without pay, adv., ’ᾰ́μισθί, Eur., Dem.

[*To pay wages*, μισθοδοτέω, c. dat. pers., Xen.]

[*A paying of wages*, μισθοδοσία, ἡ, Thuc.]

A working for pay, μισθαρνία, ἡ, Dem.

The trade of one who works for pay, ἡ μισθαρνητική, Plat.; μισθαρνικὴ ἐργασία, Arist.

PAY, TO, ἀφίσταμαι, in aor. 1 mid., Hom.; ἀποδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Hom., Pind., Xen., Dem.; τελέω, fut. -σω, etc., Hom., Pind., Ar., Plat., Dem., Æschin.; τίνω (ῑ Ep., ῐ Att.), fut. τίσω, etc. (esp. of paying in return or recompense, or as a penalty), Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; φέρω, fut. οἴσομαι (sometimes used in pass. sense, Hom. never has fut. act. indic., but he has imper. οἶσε, and he and Pind. have infin. οἰσέμεν, οἰσέμεν, οἰσέμεναι, in aor. sense), aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον (Hom. has also 3d sing. φέρησι), Hom., Thuc., Xen., Plat., Isæ.; κατατίθημι, aor. 1 act. -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, etc., Pind., Soph., Ar., Hdt., Plat., Dem.; ἐκτίνω, and Ep. ἐκτίω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἀποτίνω (esp. of paying a fine), Hdt., Xen., Lys., Dem.; καταβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Eur., Plat., Isoc., Dem.; ἀποφέρω (esp. of taxes), Hdt., Thuc., Xen.; so προσφέρω, Xen.; ἐπιτελέω (esp. of taxes), Hdt., Xen.; ἀποτελέω, Xen.; ἀριθμέω, Xen., Dem.; ἀπαριθμέω, Xen.; ἐξαριθμέω, Dem.; ἀπάγω, aor. 2 -ήγαγον (only of paying money, and esp. of tribute), Thuc., Xen.; ἀπαγινέω, only pres. and imperf., Hdt.; λύω, fut. λύσω, perf. pass. λέλυμαι, Xen.; διαλύω (though the simple verb has always ῠ, except once or twice in arsis), sometimes c. acc. of him who receives the payment, Hdt., Dem.; ὑποτελέω, Hdt., Thuc., Isoc., Dem.; διαφέρω, Lycurg.; ἀναλίσκω, fut. -λώσω, etc., Dem.; τίθημι, Dem.

To pay (honor, etc.), νέμω, Æsch., Soph., Dem.

To pay tribute, τελεσφορέω, Xen.

To agree to pay, τάσσομαι, mid., absol. or c. infin. of verb, Hdt., Thuc.

To pay (a price) *for*, ἀντιδίδωμι, c. gen. of the thing bought, c. acc. of the price, Eur.; so ἀντιτίθημι, Eur.

To pay beforehand, προδίδωμι, Xen.; προτελέω, Xen.; προεισφέρω (esp. of taxes and similar payments), Dem.

To pay besides, προσκατατίθημι, Ar., Plat.; προσαποτίνω, Plat.; προσεκτίνω, Plat.; προσαποδίδωμι, Dem.; προστελέω, Thuc., Xen.

To pay wages, μισθοδοτέω, Xen.

To take care that (such and such) *a sum is paid*, ἐφοδιάζομαι, mid., Xen.

[*To make* (one) *pay up*, πράττω (τινὰ) ἀργύριον, Xen.]

I entreat you, therefore, to aid me in making my debtors pay what my father left to me, δέομαι οὖν ὑμῶν συνεισπρᾶξαι μοι τοὺς ὀφείλοντας ἅ μοι ὁ πατὴρ κατέλιπεν, Dem. *Vid.* To EXACT.

To be paid (of the person receiving the money), κομίζομαι, mid. (esp. of a debt due to one), Plat., Isoc., Dem.; τελέομαι, pass., Dem.; ἀφίσταμαι in aor. 1 mid., Dem.

One must pay, ἀποδοτέον, Plat.; ἀποτιστέον, Xen.; οἰστέον, Isoc.

One must pay besides, προσαποδοτέον, Arist.

PAYING—*a failure in paying on the proper day*, ὑπερημερία, ἡ, Dem.

To aid in paying, συνεκτίνω, Plat., Dem.; συνεισφέρω (of a tax), Xen.

PAYMASTER, A, μισθοδότης, ου, ὁ, Xen., Plat., Æschin.

PAYMENT, φορά, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Lys.; ἀποφορά, ἡ, Hdt., Andoc.; ἀπαγωγή, ἡ (esp. of tribute), Hdt.; ἀπόδοσις, εως, ἡ, Plat., Isoc.; ἔκτισις, εως, ἡ, Plat., Andoc., Dem.; ἔκτισμα, ατος, τό, Plat.; διάλυσις, εως, ἡ, Plat.; καταβολή, ἡ, Dem.

The day of payment on my part being about to expire, μελλούσης ἤδη μοι ἐξήκειν τῆς ὑπερημερίας, Dem.

To give (goods, a slave, etc.) *in payment* (not having money), ἐναποτιμάω, Dem.

I begged him to extend the day of payment, ἐδεόμην αὐτοῦ ἀναβαλέσθαι τὴν ὑπερημερίαν, Dem.

They entered the vessel, having seized it in consequence of the expiration of the day of payment, ἐνεβάτευον εἰς τὴν ναῦν εἰληφότες τῇ ὑπερημερίᾳ, Dem.

PEA, A, πίσος, ὁ, Ar.

Chick pea, ἐρέβινθος, ὁ, Hom., Ar., Plat.

Made of pease, πίσινος, η, ον, Ar., Antipho.

[*Pea-soup*, ἔτνος πίσινον, Comic.]

PEACE, εἰρήνη, ἡ, Omn.; ἡσυχία, ἡ, Thuc., Xen., Isoc.; σύναλλαγή, ἡ (after war), Thuc., Xen.; so διάλυσις, εως, ἡ, also δ. πολέμου, and (between litigants) δ. δίκης, Thuc., Isoc., Dem., Æschin. *Vid.* also SYN. 200.

To make peace, σπένδομαι, fut. σπείσομαι, perf. pass. ἔσπεισμαι, in both act. and pass. sense, c. dat. pers., or c. πρός and acc., also σπ. εἰρήνην, or σπ. νεῖκος, Eur., Hdt., Thuc., Isoc.; συναλλάσσομαι, pass., c. πρός and acc. pers., Thuc.; καταλύω, oftener -ομαι, mid., or κ. πόλεμον, etc., perf. pass. -λέλυμαι, etc., Hdt., Thuc., Xen.

PEACEFUL, ἀθέρμαντος, ον, Æsch.; εἰρηναῖος, α, ον, Hdt., Thuc.; ἥμερος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Isoc., Dem.; εἰρηνικός, ή, όν (also as conducive to peace), Plat., Isoc.; μισοπόρπαξ, ακος, ὁ (lit., hating shields), Ar.

To be peaceful, live peaceably, εἰρηνεύω, Plat.

To be peaceably disposed, ἀπολέμως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), Plat.

PEACEFULLY, εἰρηναίως, Hdt.; εἰρηνικῶς, Xen., Isoc.

PEACE-MAKER, A, εἰρηνοποιός, ὁ καὶ ἡ, Hdt.

PEACH, A, μῆλον Περσικόν, τό, Diosc.

PEACH-TREE, A, μηλέα Περσική, ἡ, Theoph.

PEACOCK, A, ταῶς, gen. ταῶ, etc., also ταών, ῶνος, ὁ, Ar., Æsop.

PEAK, A, κάρηνον, τό (not by itself, but with the name of the mountain, etc.), Hom.; κορυφή, ἡ, Hom., Eur., Thuc., Xen.; ῥίον, τό, Hom., h.; ἄκρα, ἡ, Hom., Eur., Hdt.; λόφος, ὁ, Hom., Pind., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀκρωτήριον ὄρεος, Hdt. *Vid.* MOUNTAIN, HILL.

With two peaks, δίλοφος, ον, Soph.; δικόρυφος, ον, Eur.

PEAKED, φοξός, ή, όν, Hom.

PEAR, A, ὄγχνη, ἡ, Hom.; ὄχνη, ἡ, Theoc.; ἄπιον, τό, Theoc.; φωκίς, ίδος, ἡ, Theoph.

A wild pear, ἄχερδος, ἡ, Soph.; ἀχράς, άδος, ἡ, Ar.

PEARL, A, μαργαρίτης, ου, ὁ, Theoph.; [μαργαρῖτις, ιδος, ἡ, Isid., also μαργαρῖτις λίθος, Androsth.; μάργαρον, τό, Anacreont.]

[*Pearl-like*, μαργαρώδης, ες, Theodor.]

[*Pearl-oyster*, μάργαρος, ὁ καὶ ἡ, Æl.]

PEAR-TREE, A, ὄγχνη, ἡ, Hom.; ἄπιος, ἡ, Ar., Theoph.

PEASANT, A, ἀγροιώτης, ου, ὁ, Hom.; ἀγρότης, ου, ὁ, Hom., Eur.; ἀγρώστης, ου, ὁ, Soph., Eur.

A female peasant, ἀγροιῶτις, ιδος, ἡ, Sapph.

PEBBLE, A, ψηφίς, ῖδος, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ψῆφος, ἡ, Pind., Omn. Att. (though mostly used in Att. with reference to the use it was put to of a ballot ball); τρόχμαλος, ὁ, Theoph. *Vid.* STONE, and SYN. 314.

Like a pebble, ψηφοειδής, ές, Theoph.

With dark pebbles, μελαμψηφίς, ῖδος, ὁ καὶ ἡ, Call.

PEBBLY (full of many pebbles), πολυψηφίς, ῖδος, ὁ καὶ ἡ, Orac. ap. Hdt., Plat.; πολύστιος, ον, Call.; ψηφοειδής, ές, Theoph. *Vid.* STONY.

[PECK, A, μόδιος, ὁ (the Roman *modius*), Dinarch.; ἑκτεύς, ὁ, Ar.]

PECK, TO, δάκνω, fut. δήξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔδακον, perf. δέδηχα, pass. δέδηγμαι, etc., Hom., Ar., Xen., etc.; πελεκάω, Ar.; ἀποπελεκάω, Ar. *Vid.* To BITE.

PECTORAL, στηθικός, ή, όν, Arist.

PECULATION, κλοπή, ἡ, Antiph., Lys.; [νοσφισμός, ὁ, Plut.] *Vid.* To EMBEZZLE.

PECULIAR, ἐξαίρετος, ον, Pind., Æsch., Thuc., Dem.; ἴδιος, α, ον, and ος, ον, Ar., Hdt., Plat.; οἰκεῖος, α, ον, Hdt.

Peculiar (of a peculiar sort), ἰδιογενής, ές, Plat.

PECULIARITY, ἰδιότης, ητος, ἡ, Xen., Plat.

PECULIARLY, ἔκκριτον, Eur.

PECUNIARY, χρηματικός, ή, όν, Plut.

They imposed a pecuniary fine on him, ἐζημίωσαν χρήμασιν, Thuc. *Vid.* MONEY.

PEDAGOGUE, A, παιδαγωγός, ὁ, Eur., Hdt., Plat. *Vid.* TUTOR.

[PEDANTIC, ὀψιμαθής, ές, Polyb.]

PEDESTAL, A, βωμός, ὁ, Hom.; βάθρον, τό, Æsch., Hdt., Xen.; βάσις, εως, ἡ, Plat.

A pedestal (of a statue), στυλοβάτης, ου, ὁ, Plat. (Com.)

PEDIGREE, A, πατρία (on the father's side), Hdt. *Vid.* FAMILY.

The making out a pedigree, γενεαλογία, Plat., Isoc. *Vid.* GENEALOGY, etc.

To trace a person's pedigree, γενεαλογέω, only act., c. acc. either of the pedigree or of the person, Hdt., Xen., Plat.

To trace a pedigree in opposition to another, ἀντιγενεαλογέω, Hdt.

[*Without pedigree*, ἀγενεαλόγητος, ον, N. T.]

PEEL, λόπος, ὁ, Hom.; λέπυρον, τό, h.; λεπύριον, τό, Arist., Theoc., Hipp.; λέμμα, ατος, τό, Ar., Plat.; λοπίς, ίδος, ἡ, Ar.; λεπίς, ίδος, ἡ, Ar.

Peel (of fruit), περικάρπιον, τό, Arist., Theoph.

PEEL, TO, λέπω, no perf., only act. in this sense, Hom.; περιλέπω, Theoph.; λεπίζω, Antiph., Theoph.; φλοίζω, Theoph.

To peel gradually, ὑπολοπάω, Theoph.

PEELING, A, φλοϊσμός, ὁ, Theoph.

PEEP, TO, παρακύπτω, only act. (lit., to stoop down on one side for the

purpose of peeping; also metaph. to peep out, of hope, etc.), Ar.

To peep into or *over*, i. e., project over, ὑπερκύπτω (in this sense, c. gen.), h., Plat., Nicostr.

To peep out (i. e., to be visible), προκύπτω, only act., Ar.

[*To peep out of the corner of the eye*, παραβλέπω ϑατέρῳ, Ar.]

PEEP-HOLE, A (in a shield, for the warrior to see his enemy, etc.), κέγχρωμα, ᾰτος, τό, Eur.

PEERLESS, ἀσύγκρῐτος, ον, Anth.

PEERS, THE, οἱ ὁμότῑμοι (the chief nobles among the Persians), Xen.; [οἱ ὅμοιοι, Xen.]

PEEVISH, δύσκολος, ον, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; δύσᾰρεστος, ον, Eur., Isoc.; [ἀγανακτητικός, ή, όν, Plat.]

Peevish assertions, δυσχεράσματα, τά, Plat.

PEEVISHLY, δυσκόλως, Xen., Isoc., Dem.

PEEVISHNESS, δυσκολία, ἡ, Ar., Xen., Plat.

PEG, A, πάσσᾰλος, ὁ (dat. also πασσαλόφι or -φιν, Hom., and even in Att. Com.), Hom., Pind., Eur., Hermipp.; ἁρμός, ὁ, Eur., Lycurg.; πάσσαξ, ᾰκος, ὁ, Ar.

An oaken peg, ἔνδρυον, τό, Hes.

A peg to fasten nets, ἀποσχᾰλῐδωμα, ᾰτος, τό, Xen.

A peg to fasten a door, βᾰλᾰνος, ἡ, Thuc., Ar.

A peg by which the strings of the lyre are fastened or *turned*, κόλλοψ, οπος, ὁ (metaph. also κ. ὀργῆς), Hom., Ar., Plat.

PEG, TO, πασσᾰλεύω, Æsch.

Pegged down, πασσᾰλευτός, ή, όν, Æsch.

PELICAN, A, πελεκῖνος, ὁ, Ar.; πελεκάς, -ᾶντος, ὁ, Ar.; πελεκάν, ᾶνος, ὁ, Arist. (the bird, however, meant under these names was probably some European bird, and not the real Oriental pelican.)

[PELLITORY (a plant), περδίκιον, τό, Theoph.]

PELL-MELL, ἀγχιστῖνοι, αι, α, Hom.; [μιγάς, ὁ καὶ ἡ, Isoc.; (adv.), ἀναμίξ, Hdt.]

PEN, A, δόναξ, ᾰκος, ὁ, Anth.

A pen or *pencil*, γρᾰφίς, ῐδος, ἡ, Plat.

Making a pen, δονᾰκογλῠφος, ον, Anth.

PEN, TO, ἐρχᾰτάομαι, only mid., pres., and imperf., Hom. *Vid.* TO COOP.

To pen (i. e., to write, q. v.), γρᾰφω, Omn.

PENAL, ζημιώδης, ες, Plat.

PENALTY, A, ϑωή, ἡ, Hom.; ϑωιή, ἡ, Archil.; ποινή, ἡ, Hom., Hes., Pind., Trag., Xen.; τῑμή, ἡ, Hom.; ζημία, ἡ, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐπῐτίμια, τά, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.; τίμημα, ᾰτος, τό, Ar., Plat., Æschin.; ἔκτισμα, ᾰτος, τό, Plat.; ἐπῐβολή, ἡ, Lys., Dem., Æschin.; ὄφλημα, ᾰτος, τό, Isæ., Dem.

To affix (such and such) *a penalty to*, ζημίαν ποιέω, Xen.; ζημίαν τάσσω, Thuc.; ζ. ἐπιτίθημι or ζ. προστίθημι (aor. 1 act. -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην), c. dat. of the offence, Omn. Att.; ζ. προεῖπον, no other tense, augment in all moods, Isoc.; [προτίθημι (e. g., ϑάνατον) ζημίαν, Thuc.]

To be affixed (as a penalty), ἐπῐκειμαι, Hdt., Isoc.; *death is affixed as a penalty*, ϑάνατος ζημία ἐπίκειται, Hdt.

To be liable to, to incur, to be convicted in a penalty, ζημίαν ὀφλισκάνω, fut. ὀφλήσω, aor. 2 ὦφλον, often c. gen. of the offence, Andoc., Dem.; ζημίᾳ περιπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Isæ.

To pay a penalty, ζημίαν ἀποτίνω (ῐ Ep., ῑ Att.), fut. -τίσω, etc., Hdt.; ζ. ἐκτίνω, Isoc.; ζ. φέρω (fut. οἴσω, no perf., aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον), Dem.; ζ. λαμβάνω, fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα, Dem.

A right of imposing penalties, ζημίωμα, ᾰτος, τό, Plat.

One who estimates, apportions penalties, τιμητής, οῦ, ὁ, Plat.

[PENCIL, A, γραφεῖον, τό, Hipp., Mach.]

[*Lead-pencil*, χρωστὴρ μόλυβδος, ὁ, Anth.; *a round lead-pencil*, κυκλομόλιβδος, ὁ, Anth.]

PENDANT, A—*with three pendants* (of an ear-ring, etc.), τρῐ́γληνος, ον, Hom.

PENDULOUS, κᾰτήορος, ον, Eur., Ap. Rh. *Vid.* HANGING.

PENETRABLE, δῐῐ̈κός, όν, Arist.

PENETRATE, TO, περαίνω, Æsch., Arist.; διέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, no pass., c. acc., sometimes c. gen., Soph., Eur.; διαΐσσω (ᾱ Ep., ᾰ Att.), but more usu. in Att. -ᾴσσω, c. acc. or c. gen., Soph.; ἐνέχω, imperf. ἐνεῖχον, fut. ἐνέξω or ἐνσχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἐνέσχον, perf. ἐνέσχηκα, c. εἰς and acc. of the place into which, Xen.; δῐῐσχᾰνω, only pres. and imperf. (of penetrating darkness, etc.), Ap. Rh. *Vid.* TO PIERCE.

PENETRATING, διανταῖος, α, ον (of a blow or grief, etc.), Æsch., Eur. *Vid.* PIERCING.

PENETRATION, ὀξῠ́της, ητος, ἡ, Plat.

PENINSULA, A, χερσόνησος, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.; χερόνησος, ἡ, Ap. Rh.

A dweller in a peninsula, χερσονησίτης, ου, ὁ, Xen.

PENINSULAR (like a peninsula), χερσονησοειδής, ές, Hdt.

[PENIS, THE, πέος, τό, Ar.; πόσθη, ἡ, Ar.]

PENITENCE, μετάγνοια, ἡ, Soph.; μετᾰνοια, ἡ, Thuc., Xen., Antipho. *Vid.* REPENTANCE.

PENITENT, μετᾰμελητῐκός, ή, όν, Arist.

[PENITENTIARY, A, σωφρονιστήριον, τό, Plat.]

PENNANT, A, σημεῖον, τό, Hdt., Xen.

PENNILESS, ἀχρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Solon, Eur. *Vid.* POOR.

PENNY, A, ὀβολός, ὁ (it was, however, rather more than three halfpence English), Xen., Dem.

A three-penny piece, τριώβολον, τό, Ar., Xen.

PENNYROYAL, γλήχων, ωνος, ἡ, acc. γλήχωνα and γλήχω, h., Ar.

PENSIVE, σύννοος, ον, contr. -νους, νουν, Isoc.

[PENTAGON, πεντάγωνον, τό, Plut.]

[PENTAGONAL, πενταγωνικός, ή, όν, and πεντάγωνος, ον, Plut.]

[PENTAMETER, πεντάμετρος, ὁ, Gram.]

[PENTATEUCH, THE, πεντάτευχος, ὁ, Eccl.]

[PENTECOST, πεντηκοστή, ἡ, LXX., N. T.]

[PENTHEMIMERAL, πενθημιμερής, ές, Gram.; *the p. pause*, τὸ πενθημιμερές, Id.]

[PENULT, THE, PENULTIMA, ἡ παραλήγουσα (sc. συλλαβή), Apoll.; παράληξις, εως, ἡ, Hdn.; *to have the penult in* . . ., παραλήγω or -ομαι εἰς . . ., Hdn.]

[*With the penult long*, μακροπαράληκτος, ον, Gram.; *to have the penult long*, —— ληκτέω, Id.]

PENURIOUS, γλίσχρος, α, ον, Dem.; [μικρολόγος, ον, Dem.]

PENURIOUSLY, γλίσχρως, Plat.

PENURIOUSNESS, γλισχρότης, ητος, ἡ, Arist.

PENURY, πενία, ἡ, Omn.

PEONY, A, παιωνία, ἡ, Theoph.

PEOPLE, THE, λᾱός, ὁ, Att. also λεώς (the only form in Att. prose), (of the whole nation, etc.), Omn. poet., Plat.; δῆμος, ὁ (of the whole people, but in Att. prose, etc., esp. of the people or commons, opp. to the nobles, used also by Homer in this sense of a single citizen), Omn.; στρᾰτός, ὁ, Pind., Æsch., Soph. *Vid.* SYN. 169.

The people (in a ridiculous or coaxing expression), δημῐ́διον, τό, Ar.; δημᾰκίδιον, τό, Ar.

The people, τὸ πλῆθος, esp. = δῆμος, the commons, but also of the whole nation, opp. to δῆμος (in the sense of the mob), Soph., Eur., Thuc., Xen., Andoc.

The whole people, πρόπας στόλος, Soph.

The common people, οἱ φαῦλοι, Eur.; οἱ τῠχόντες (aor. 2 part. of τυγχᾰνω), Plat., Isoc.; ἀγελαῖοι ἄνθρωποι, Plat.

PEOPLE, τις, in sing. and pl., Omn.; *thus the people will say*, ὥς ποτέ τις ἐρέει, Hom.; λέγει τις, Thuc.; *those who wish to praise people*, οἱ εὐλογεῖν τινας βουλόμενοι, Isoc.; *for people guard against those who are more powerful*, τὸν γὰρ προύχοντά τις ἀμύνεται, Thuc.

One of the people, δημότης, ου, ὁ (opp. to a noble), sometimes δημ. ἀνήρ, etc., Ar., Hdt., Xen., Dem.; δημοτῐκός, Xen., Dem.

Whoever of the people he saw, ὅν τινα ἴδοιτο δημόθεν, Ap. Rh.

The whole people, πανδημία, ἡ, Æsch., Plat.

At the expense of the people, δημόθεν, Hom.

Of or *belonging to the people*, δήμιος, ον, Hom., Æsch.; δημόσιος, α, ον, Eur., Hdt., Thuc., Dem., Æschin.; δημόθροος, ον, contr. -ους, ουν (prop. spoken by the people, but also generally), Æsch.; so δημορρῐφής, ές, Æsch.; δημόκραντος, ον (prop. effected by the people, but also generally), Æsch.; so δημόπρακτος, ον, Æsch.; δημοτελής, ές (esp. of festivals, etc., celebrated by the people), Hdt., Thuc., Dem.; δημώδης, ες, Plat.

Existing among the people, μεταδήμιος, ον, Hom.; ἐπῐδήμιος, ον, Ap. Rh.

Uttered by the people, δημόθροος, ους (of curses, reports, etc.), Æsch.

Good for the people, δημωφελής, ές, Plat.; δημοτῐκός, ή, όν, Xen.

Conveying the people (of a bridge or a road), λᾱοφόρος, ον, Hom., Theoc.; λᾱοπόρος, ον, Æsch.

Full of people (as a street), λεωφόρος, ον, Hdt., Plat.

Cherishing, supporting the people, λᾱοτρόφος, ον, Pind.

Belonging to the people in quantities, δημιοπληθής, ές, Æsch.

[*Of the same people*, ὁμοεθνής, ές,

Hdt.; (more widely), ὁμόφῦλος, ον, Polyb.]

Friendly to the people, φῐλόδημος, ον, Ar.

A friend of the people, δημεραστής, οῦ, ὁ, Plat.

Pleasing the people, δημοτερπής, ές, Soph.

One who seeks to gratify the people, δημοχᾰριστής, οῦ, ὁ, Eur.

Exciting the people, λᾱοσσόος, ον, Hom.

Crowded by people, λᾱόσσοος, ον, Pind.

Protecting the people, δημοῦχος, ον, Soph.

Oppressing the people, δημοβόρος, ον, Hom.; δημοφᾰγος, ον, Theogn.

Suffered by the people, λᾱοπᾰθής, ές, Æsch.

Worshiped by the people, λᾱοσεβής, ές, Pind.

Ruining the people, λᾱοφθόρος, ον, Theogn.

Slaying the people, λᾱοφόνος, ον, Theoc.

Of or *belonging to the whole people*, or *consisting of the whole people*, πανδήμιος, ον (of a common beggar), Hom.; πάνδημος, ον, Soph., Eur., Plat., Arist.

With the whole people, πανδημία, Æsch.; πανδημεί, Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.

A leader of the people, δημᾰγωγός, ὁ (usu. in a bad sense, of one who does so by evil acts, but not always so), Ar., Omn. Att. prose.

To lead the people, δημαγωγέω, almost (but not quite) always in a bad sense, only act., sometimes c. acc., Ar., Xen., Isoc., Dem.

To cheat the people, δημίζω, only act., Ar.; κρουσῐδημέω, only act., Ar.

A leading of the people, or *the conduct of those who seek* (by bad arts) *to lead the people*, δημαγωγία, ἡ, Ar., Arist. *Vid.* DEMAGOGUE.

To harangue the people, δημηγορέω, sometimes c. acc. of the speech, sometimes c. πρός and acc. of the people, Ar., Plat., Dem. *Vid.* TO SPEAK, ORATOR, etc.

PEOPLE, TO, κτίζω, fut. κτῐσω, aor. 1 Ep. often κτίσσα for ἔκτῐσα, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Isoc.; οἰκίζω, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* TO COLONIZE.

To be thickly peopled, συνοικέομαι, pass., Xen.; [πολυανδρέω, Thuc.]

[*Thickly peopled* or *full of people*, πολυάνθρωπος, ον, Thuc.]

[*Thinly peopled*, ὀλιγάνθρωπος, ον, Xen.; *to be thinly peopled*, ὀλιγανδρέω, Plut.]

[PEOPLING, A (act.), οἴκισις, εως, ἡ, Thuc.]

PEPPER, πέπερι, τό, gen. ιος or ῐδος, Antipho, Eubul.

[*To be or taste like pepper*, πεπερίζω, Diosc.]

[PEPPER-CORN, A, πεπέριον, τό, Ath.]

PERAMBULATE, TO, περιπατέω, Ar., Xen., Plat., Dem. *Vid.* TO WALK.

PERCEIVABLE, αἰσθητός, ή, όν, Plat.; νοητός, ή, όν (only by the intellectual faculties), Plat.

PERCEIVE, TO, γιγνώσκω, fut. γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔγνων, perf. act. ἔγνωκα, pass. ἔγνωσμαι, c. acc., sometimes c. gen., often c. part., Omn.; ἐπῐγιγνώσκω, Hom., Pind., Æsch., Andoc.; ἀΐω (ᾰ Hom., ᾱ Trag., except in chor.), only pres. and imperf. act., augment ᾱ (prop. only of hearing, but also of seeing), usu. c. gen. rei, sometimes c. acc., always c. gen. pers. when expressed at all, Hom., Pind., Soph., Eur.; κλύω (prop. of hearing, but also generally), only pres. and imperf., imper. κλῦθι, also κέκλῦθι, c. gen. or c. acc., Hom., Hes.; σῦνῑ́ημι, aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, also (besides the reg. forms) pres. infin. συνιεῖν and συνιέμεν, pres. imper. 2d sing. συνίει, 3d pl. imperf. σύνιεν (Hom. usu. writes the word ξυν. even when the metre does not require it; Pind. also has aor. 2 infin. ξυνέμεν—none of these irreg. forms in Att.), c. gen. or c. acc., Omn. poet.; φράζομαι, mid. and pass. in act. sense, Hom., Pind., Eur.; ἐπῐφράζομαι, Hom.; νοέω, Omn. poet., Xen., Plat.; εἰσνοέω, Hom., Ap. Rh.; συντίθεμαι, mid., Hom., Pind.; ἐπαΐω, c. acc., or c. gen., or c. part., Pind., Ar., Hdt.; αἰσθάνομαι, mid., fut. αἰσθήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ᾐσθόμην, c. gen. or c. acc., often c. part., Omn. Att.; μανθάνω, fut. μᾰθήσομαι, Dor. also μᾰθεῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔμᾰθον, sometimes poet. (not Att.) ἔμμᾰθον, perf. μεμᾰθηκα, Omn. Att., Hdt.; ἐννοέω, Eur., Hdt., Xen., Plat.; ὁράω, only pres. in this sense, prop. of sight, but also generally, Soph., Eur.; also κᾰθοράω, Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; so δέρκομαι, in perf. δέδορκα, Æsch.; κᾰταισθάνομαι, Soph.; διαισθάνομαι, Plat.; ἐπαισθᾰνομαι, Trag., Dem.; πᾰραισθάνομαι, Xen., Theoc.; ἅπτομαι, mid., no pass. in this sense, c. gen., Soph., Plat.; κᾰτᾰνοέω, Omn. Att. prose, Hdt.; ἐπῐνοέω, Plat.; κᾰτᾰμανθᾰνω, Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ὀσμάομαι, mid. (prop. by smell, but also generally), c. gen., Soph.; ὑποφράζομαι, Ap. Rh. *Vid.* TO HEAR, SEE, FEEL, etc.

[*Not to perceive*, ἀγνοέω (usu. c. neg.), Hom.]

To perceive beforehand or *before*, προνοέω, act., c. acc., also mid. c. gen., Hom., Eur., Plat.; προαισθάνομαι, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; προσυνίημι, Hipp.

To perceive besides, προσνοέω, Xen.; προσαισθάνομαι, Arist.

One must perceive, κᾰτᾰνοητέον, Plat.

PERCEPTION, νόημα, ατος, τό, Hom.; αἴσθησις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat.; αἴσθημα, ᾰτος, τό, Eur.; νόησις, εως, ἡ, Plat.; κᾰτᾰνόησις, ἡ, Plat.; κατανόημα, ᾰτος, τό, Plat.; σκέψις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* SYN. 335.

[*Objects of perception*, τὰ νοούμενα, Plat.]

The power of perception in the mind, φαντᾰσία, ἡ, Ar., Plat.

A want of perception, a not perceiving, ἀγνωσία, ἡ, Eur., Thuc.

Having a quick perception, εὐαίσθητος, ον, Plat.

To have a quick perception of, εὐαισθήτως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), c. gen. or c. περί and gen., Plat.

PERCEPTIVE (having perception), αἰσθητῐκός, ή, όν, Plat., Arist.; νοητικός, ή, όν, Arist.

PERCH, A (the fish), πέρκη or πέρκα, ἡ, Ath.; [*a young* or *little perch*, περκίδιον, τό, Comic.]

A perch (for fowls to rest on), πέταυρον, τό, Ar.; πέτευρον, τό, Theoc.

PERCHANCE, *vid.* PERHAPS.

If perchance, εἰ πολλᾰκις, c. indic., ἐὰν or ἂν πολλάκις, c. subj., Plat.

Lest perchance, μὴ πολλάκις, c. subj., Thuc.

PERCUSSION, πληγή, ἡ, Omn. *Vid.* BLOW.

PEREGRINATION, ἐκδημία, ἡ, Eur., Plat. *Vid.* TRAVEL.

PEREMPTORY, δεσποτῐκός, ή, όν, Plat.

PEREMPTORILY, δεσποτῐκῶς, Isoc. *Vid.* POSITIVELY.

PERENNIAL, ἀέναος, ον, Simon., Pind., Xen., Plat. *Vid.* EVERLASTING.

PERFECT, τέλεος, α, ον, and ος, ον, also τέλειος (the former the most common, esp. in Att. prose), Omn.; παντελής, ές, Æsch., Soph., Plat., Isoc.; ἐκτελής, ές, Æsch., Eur.; ἐντελής, ές, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Dem.; κᾰτηρτῡκώς, υῖα, ός, etc., Æsch.; τετρᾰγωνος, ον (lit., square), of a man, Simon.; ὅλος, η, ον, Hdt.; ἀποτετελεσμένος, η, ον, Xen.; [(in its kind, ἄμεμπτος, ον, Xen.]

Perfect in itself, αὐτοτελής, ές, Arist.

[*The perfect tense*, ὁ παρακείμενος (sc. χρόνος), Gram.]

PERFECT, TO, τελέω, fut. -έσω, aor. 1 poet. (not Att.) often -εσσα, Omn.; ἐξεργάζομαι, mid., c. perf. pass. ἐξείργασμαι in both act. and pass. sense, augment εἰρ., Eur., Thuc., Plat.; ἀποπληρόω, Plat.; ἐπιτελειόω, Arist. *Vid.* TO COMPLETE.

To be perfect, ἀκρῑβόομαι, pass., Ar.; ἀπακριβόομαι, Plat., Isoc.

PERFECTION, τελειότης, ητος, ἡ, Plat.

To bring to perfection, ἐκπονέω, Eur., Thuc.

To be brought to perfection, τελεσιουργέομαι, pass., Arist.; αὐξάνομαι, pass. perf. ηὔξημαι, etc., Dem.

PERFECTLY, παντελῶς, and Ion. παντελέως, Soph., Hdt., Plat.; τελείως and τελέως, Hdt., Xen., Isoc. *Vid.* COMPLETELY.

PERFIDIOUS, ἄπιστος, ον, Hom., Soph., Eur., Hdt.; δόλιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Soph., Eur., Ar.; δολιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur.; δολερός, ά, όν, Soph., Hdt., Xen., Plat.; fem. δολῶπις, ῐδος, ἡ, Soph.; δῐπλόος, contr. δῐπλοῦς, ῆ, οῦν, Pind., Xen.; σαθρός (of words and deeds, not of men), ά, όν, Eur., Hdt.; ἐπῐβουλος, ον, Æsch., Plat., Xen., Lys.

PERFIDIOUSLY, λᾰθρη, Hom.; αὐτομόλως, Soph.

PERFIDY, δόλος, ὁ, Hom., Eur., Xen.; ἐπῐβουλία, ἡ, Pind.; ἀπιστία, ἡ, Soph., Xen., Isoc., Andoc.; ἀπιστοσύνη, ἡ, Eur.; προδοσία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἐπῐβουλή, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Dem.

PERFORATE, TO, πείρω, Hom., Hes., Archil.; τρῡπάω, Hom., Soph., Xen., Plat., Æschin. *Vid.* TO PIERCE.

PERFORATION, τρύπημα, ᾰτος, τό, Ar., Eubul. *Vid.* HOLE.

PERFORM, TO, κραίνω, Ep. fut. mid. infin. κρᾰνέεσθαι in pass. sense (Hom. also generally uses the word in the lengthened form κραιαίνω, ἐκραίαινον, ἐκρήηνα, etc.—never so in Att.), Hom., Pind., Trag.; τελέω, fut. -έσω, aor. 1 often poet. (not Att.) -εσσα, etc., Omn.; ἐκτελέω (Ep. imperf. also ἐξετέλειον), Hom., Pind., Soph., Hdt.; ποιέω, Omn.: πράσσω, c. acc. (in Ep. also in *present tense*, when it implies completion, c. gen.), Omn.; ῥέζω, also ἔρδω (used also esp. of performing sacrifices), fut. ῥέξω and ἔρξω, aor. 1 ἔρεξα and ἔρρεξα, perf. ἔοργα, ἐόργειν, aor. 1 pass. the only pass. tense, no mid., Omn. poet., Plat.; τέλλω, Pind.; ἐργάζομαι, mid., augment εἰρ.

perf. pass. both in act. and pass. sense, Soph., Eur., Thuc., Xen.; κατεργάζομαι, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἀπεργάζομαι, Ar., Xen., Plat.; περάω, fut. -άσω, Æsch.; κᾰτᾰτίθημι, aor. 1 act. -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, etc. (esp. of performing a promise), Pind., Soph.; λύω, fut. λύσω, perf. pass. λέλυμαι (of performing the commands of God, etc.), Soph.; ἐκπονέω, Eur.; διαπονέομαι, mid., Xen., Isoc.; ἀποτελέω, Hdt., Xen.; χειρουργέω (esp. of performing acts of violence), Thuc., Antipho, Æschin.; ἀφοσιόομαι, mid. (esp. an oath, or the command of an oracle), Hdt.; ἐπῐτελέω, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; συντελέω, Plat.; πορσύνω, Ap. Rh. *Vid.* To do, To accomplish, etc.

One must perform, ποιητέον, Hdt., Thuc.

To aid in performing, συμπράσσω, absol., or c. dat. pers., c. acc. rei, or c. prep., Trag., Thuc., Xen., Lys., Isoc.; συμπονέω (same construction), Trag., Xen., Dem.; σύνεπῐτελέω, Xen.; συγχειρουργέω, Isæ. *Vid.* To co-operate.

To be performed, ποιητέος, α, ον, Hdt., Xen., Isoc.; ἁλώσιμος, ον, Soph.

Performance, δρησμοσύνη, ἡ (of sacrifices), h.; πρᾶξις, εως, ἡ, Pind., Æsch., Plat., Dem.; ἔργον, τό, Thuc.

Performer, a, πρακτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ῥεκτήρ, ῆρος, ὁ, Hes.; πράκτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Antipho; ἐργάτης, ου, ὁ, Soph.

A performer (i. e., an actor. q. v.), ὑποκρῐτής, οῦ, ὁ, Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.

Perfume, μύρον, τό, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.

A perfume box, ἀλάβαστρος or -τρον, Call.

A perfume seller, μῠροπώλης, ου, ὁ, Xen., Lys.; [fem. μυρόπωλις, ιδος, Ar.]

To sell perfumes, μῠροπωλέω, only act., Ar.

A perfume shop, μύρον, τό, Ar., Pherecr.; μυροπωλεῖον, τό, Lys., Dem.

Fond of perfumes, φῐλόμυρος, ον, Alex.

Perfumed, μῠρόχριστος, ον, Eur.; μυρόῤῥαντος, ον, Mel.; μῠροφεγγής, ές, Mel.

Perhaps, ἴσως, often ἄν and opt., Omn. Att., Hdt.; τάχ' ἄν, c. opt., sometimes c. indic., often alone in answers (in Plat. often joined to ἴσως in any order, τάχ' ἴσως ἄν, τάχ' ἂν ἴσως, or ἴσως τάχ' ἄν), ἄν sometimes omitted, *but very rarely*, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.: τῠχόν, Xen., Isoc.

Perhaps they escape the notice . . ., κινδυνεύουσι λεληθέναι . . ., Plat.

Peril, κίνδῡνος, ὁ, Omn. post Hom. and Hes.; ἄρκυες, αἱ, Eur. *Vid.* Risk, Danger.

Perilous, σφᾰλερός, ά, όν, Eur., Xen.; ἐπῐκίνδῡνος, ον, Hdt., Thuc., Plat., Lys., Dem. *Vid.* Dangerous.

Perilously, ἐπικινδύνως, Thuc., Xen.

Period, a, περίοδος, ἡ, Pind., Plat., Isoc., Dem.; (a fixed, limited period), ὥρα, ἡ, Hom., etc. *Vid.* Time.

[Periodic (of style), ἀγκύλος, η, ον, Dion.]

Periodical, ὥριος, ον, Hes., Pind.; [περιοδικός, ή, όν, Plut.]

[Periodically, περιοδικῶς, Plut.]

The Peripatetic *philosophers*, οἱ ἐκ (or ἀπὸ) τοῦ Περιπάτου, Ath.; [οἱ Περιπατητικοί, only in Cic.]

Periphery, *vid.* Circumference.

Periphrasis, περῐφρᾰσις, εως, ἡ, Plut.

[Periphrastically — *to be expressed p.*, περιφράζομαι, Plut.]

Perish, to, φθῐ́ω, only pres. and imperf. act., Hom.; φθίνω (ῑ Ep., ῐ Att.), fut. and aor. 1 act. not used in this sense, fut. φθίσομαι (ῑ Ep., ῐ Att.), perf. pass. ἔφθιμαι, pluperf. ἐφθίμην, opt. φθίμην, φθῖο, φθῖτο, subj. φθίωμαι (these moods not found in Att.), Hom. also has subj. φθίομαι, φθίεται, φθιόμεσθα, infin. σθαι, part. φθίμενος, Omn. poet.; φθῐνύθω, only pres. and imperf. act., Hom.; ἀποφθίνω, Hom., Pind., Soph.; ἀποφθινύθω, Hom.; ὄλλῠμαι, mid., fut. ὀλοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ὠλόμην, perf. ὄλωλα (also in Hom. θυμὸν, ψυχὴν ὄλλῡμι, usu. in aor. 1 ὤλεσα), Omn. poet.; ἀπόλλυμαι, Omn.; ἐξαπόλλυμαι, sometimes c. gen. of the place *out of which*, Hom., Æsch., Hdt.; ἐξόλλυμαι, Soph., Eur.; κᾰτόλλυμαι, Æsch.; διόλλυμαι, Trag., Plat.; ἔῤῥω, fut. ἐῤῥήσω, aor. 1 ἤῤῥησα, only act., Hom., Trag., Plat.; βίου μεθίσταμαι, pass. c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Eur.; διαπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα (esp. of things), Plat. *Vid.* To die.

To perish besides, προσᾰπόλλυμαι, Hdt., Thuc., Lys., Dem.; προσδιαφθείρομαι, Isoc.

[*To perish in turn*, ἀνταπόλλῠμαι, Eur.]

To perish together or *with*, σύνόλλυμαι, sine cas. or c. dat., or c. σύν and dat., Eur.; σύνᾰπόλλυμαι, Hdt., Thuc., Plat., Lys.; συμπᾰρᾰπόλλυμαι, Dem.; συνδιαφθείρομαι, pass., Isoc.; συμφθείρομαι, Arist. *Vid.* To be killed, To be destroyed.

They perished, γλυκὺν ἐξεκένωσαν θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνῶ Ἀχέροντος (lit., they emptied out their dear life into the wide boat of hateful Acheron, i. e., into Charon's boat), Theoc.

To have perished, οἴχομαι, perf. ᾤχημαι and ᾤχωκα, but used esp. in pres. tense and past sense, Hom., Trag.; διοίχομαι, Trag., Plat.

Perishable, σαθρός, ά, όν (of fame), Pind.; ἐπῐκηρος, ον, Plat., Arist.; φθαρτός, ή, όν, Arist. *Vid.* Mortal.

[Peristaltic, περισταλτικός, ή, όν (e. g., δύναμις), Galen.]

[Peritoneum, περιτόναιον or περιτόναιος ὑμήν or χιτών, Galen.]

Periwinkle, a (shell-fish), νηρείτης, ὁ, Arist.; ἀνᾰρίτης, ὁ, Epich., Ibyc.

Breeding periwinkles, νηριτοτρόφος, ον, Æsch.

Perjure, to (one's self), ἐπιορκέω, only act., sine cas., sometimes c. acc. of the thing sworn by, Hom., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἐπίορκον ὄμνυμι (fut. ὀμόσω, Att. ὀμῶ, mid. ὀμοῦμαι, etc., perf. ὀμώμοκα), Hom., Hes.; ψεύδομαι, mid., perf. and pluperf. pass. either in act. or pass. sense; also ψεύδομαι ὅρκια, Hom., Hes., Eur., Thuc., Xen.; ψευδορκέω, only act., Ar.; ψευδομαρτῠρέω, Plat.

To perjure one's self (in a matter), ἐνεπιορκέω, sine cas., Æschin.

To gain by perjuring one's self, κᾰτεπιορκέομαι, mid., Dem.

Perjured, ἐπίορκος, ον, Hom., Hes., Eur., Ar., Hdt., Xen.; ψεύδορκος, ον, Eur.; ψευδόρκιος, ον, Hdt.

Perjury, ἐπιορκία, ἡ, Xen., Dem.

Perjury (before a court of justice), ψευδομαρτῠρία, ἡ, Andoc., Lys., Dem.

[*To convict one of perjury*, ψευδομαρτυριῶν αἱρέω (2d aor. εἷλον) τινά, Oratt.; *to be convicted of perjury*, ψευδομαρτυριῶν ἁλίσκομαι (2d aor. act. ἑάλων, infin. ἁλῶναι), Oratt.; *to bring charge of perjury against one*, ψευδομαρτυριῶν ἐπισκήπτομαί τινι, Dem.; *an action for perjury*, ψευδομαρτυρίου δίκη, Att. law.]

To commit perjury against (sometimes so as to procure conviction), καταψευδομαρτυρέω, c. gen.; sometimes in pass. of the person testified against, Xen., Plat., Isoc., Dem.

A prosecution for perjury, τὰ ψευδομαρτῠ́ρια, Plat., Dem.

Permanence, μονή, ἡ, Plat.

Permanent, μόνῐμος, ον, Eur., Thuc., Plat.; πᾰρᾰμόνῐμος, η, ον, and ος, ον, also poet. παρμόνιμος, Pind., Plat.; διᾰτελής, ές, Plat. *Vid.* Lasting.

Permanently, παρμόνῐμον, Theogn.; μονίμως, Arist.

Permission, ἐλευθερία, ἡ, Plat.; [ἐξουσία, ἡ, Plat.; συγχώρησις, εως, ἡ, Plat.; συγχώρημα, ατος, τό, Polyb.]

[*Without permission*, μὴ πείσας, Plat.]

Permit, to, προθέω, only pres. act., c. dat. pers. and infin., Hom.; ἐάω, augment ει. (Hom. also uses pres. εἰάω, εἰῶ), fut. ἐάσω, fut. mid. sometimes in pass. sense, imper. ἔα, often used as monosyll., Omn.; ἐφίημι (ῑη Ep., ῐη, Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα (Hom. also has 3d sing. imperf. ἐφίει, and aor. 2 subj. ἐφείω), also ἐφίεμαι, mid., aor. 2 ἐφείμην, etc., no pass. in this sense, c. dat. pers., acc. rei, or infin., Hom., Trag., Xen.; προΐημι, imperf. προΐειν, εις, ει, Att. and Hom. (Hom. also has προΐει as 3d pres. sing., and h. has opt. προΐοι), c. acc. pers., often c. acc. of part., Pind., Thuc., Xen.; μεθίημι, Soph., Eur., Hdt.; ἀφίημι, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; πᾰρίημι, Soph., Eur., Plat.; ἀνίημι, c. dat., Xen.; προσίεμαι, mid., Xen.; ἐπιτρέπω, perf. -τέτροφα, pass. -τέτραμμαι, aor. 1 -ετρέφθην, c. dat., Hom., Ar., Thuc., Xen.; περιοράω, pres., and imperf. -εώραον, no aor. 1 act. or mid., fut. περιόψομαι, aor. 2 περιεῖδον, infin. περιιδεῖν, etc., perf. περιεώρακα, c. acc., often c. part., also c. infin., etc., Soph., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem., Æschin.; [παραδίδωμι, c. dat. et infin., Hdt.; παρέχω, c. dat. et infin., Hdt.]; πᾰρείκω, rare except in pres. and imperf. act. in this sense, Eur., Plat.; πᾰρᾰχωρέω, only act., c. dat. pers. and infin., Plat.

[*It is permitted*, παρέχει, Hdt.; ἔξεστι, Trag., Hdt., Thuc.]

One must permit, ἐᾱτέον, Plat.; ἐπῐτρεπτέον, Hdt., Xen.; περιοπτέον, Xen.

What must be permitted, ἐᾱτέος, α, ον, Eur., Hdt.; περιοπτέος, α, ον, c. infin., or c. part., Hdt.

Pernicious, ἀτάρτηρός, ά, όν, and ός, όν, Hom., Theoc.; λῠγρός, ά, όν (very rarely of persons), Hom., Pind., Soph., Eur.; δηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sine cas. or c. gen., Hom., Hdt.; [οὔλιος, α, ον, Hom., Hes., Pind.; ἀνήκεστος, ον, Soph.]; λῡμαντήριος, α, ον, sometimes c. gen., Æsch.; ἀτηρός, ά, όν, sometimes c. πρός and acc., Trag., Plat.; ἄσωτος, ον, Æsch.; λωβητός, ή, όν, Soph.; φθαρτῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.;

δυσπᾰλής, ές, Ap. Rh. *Vid.* Injurious.

Pernicious to the citizens, πολῑτοφθόρος, ον, Plat.

Very pernicious, πολῠπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, h., Pind., Ap. Rh.; πολῠσῑνής, ές, or πολῠσῑνος, ον, Æsch.

Perniciously, λῡγρῶς, Hom.

Peroration, ἐπῐλογος, ὁ, Arist.

[Perpendicularly — *the rock rises perpendicularly*, ἀναδέδρομε πέτρη, Hom.]

Perpetrate, to, ποιέω, Omn.; κτίζω, Soph.; χειρουργέω (usu. in bad sense), Thuc., Antipho, Æschin. *Vid.* To do.

Perpetrator, a, αὐτόχειρ, ὁ, ἡ, Soph. *Vid.* Doer.

Perpetual, ἄλληκτος, ον, Hom., Soph.; ἀΐδιος, ον, Hes., h., Thuc., Plat.; ἄπαυστος, ον, Soph., Thuc.; πάμμηνος, ον, Soph.; αἰώνιος, α, ον, and ος, ον, Plat.; διηνεκής, ές, Plat. *Vid.* Everlasting.

Perpetually, ἀεί (also in Hom. αἰεί, and often αἰέν, also ἀέν, Pind., αἰές and ἀές, Dor.), Omn.; διηνεκῶς, Æsch. *Vid.* Always.

Perpetuate, to, Perpetuity—*I will perpetuate the law—I will establish the law in perpetuity*, θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον, Æsch.

Perplex, to, πλάζω, fut. πλάγξω, Hom.; πᾰρᾰπλάζω, Hom.; πεῤῥιτροπέω, only act., h.; ἀπαιολάω, only act., Eur.; σφάλλω, Hdt.; ἐς ἀπορίαν κᾰθίστημι, perf., pluperf., and aor. 2 used in pass. sense, Thuc.; πᾰρᾰποδίζω, Plat.

Perplexed, ἀμήχᾰνος, ον, often c. infin. of what is to be done (in prose only of circumstances), Hom., Soph., Eur., Xen., Plat.; ἄπορος, ον (both of people and circumstances), Soph., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

To be perplexed, ἀμηχᾰνέω, only act., sometimes c. acc. of the cause, or c. περί, etc., Trag., Thuc., Xen.; ἀπορέω, no mid., but also pass. in the matter about which a person is perplexed (the pass. only in prose), Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἀλάομαι, only pres. and imperf., Soph.; ἀμηχᾰνως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1 act., aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), Æsch.; ἀλυκτάζω, only pres. and imperf. act., Hdt.; πλᾰνάομαι, pass., Hdt., Plat.; πεπλᾰνημένως ἔχω, Isoc.; ἀπειλέομαι (pass.) εἰς ἀπορίαν, Hdt.; ἐν ἀπορίᾳ ἐμπίπτω (fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα), Plat.; ἐς ἄπορον ἥκω, Eur.; ἐν ἀπόροις εἰμί, Xen.; ἀπόρως ἔχει μοι, Antipho. *Vid.* To doubt.

My heart is perplexed, δαΐεται ἦτορ, Hom.; κᾰτᾰδάπτεται ἦτορ, Hom.

They were perplexed to know how to manage present circumstances, ἐν ἀπόρῳ εἶχον θέσθαι τὸ παρόν, Thuc.

But their father Tyndarus was perplexed at the matter, τὸ πρᾶγμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδάρεῳ πατρί, Eur.

Perplexedly, ἀμηχάνως, Æsch., Eur.; ἀπόρως, superl. -ώτατα, Plat., Lys., Antipho; πεπλᾰνημένως, Isoc.

Perplexing (see above), also δύσβᾰτος, ον, Pind.; δυσάγκρῐτος, ον, Æsch.; ἄφραστος, ον, Soph.; ἀσύμβλητος, ον, and ἀξύμ., Soph.

Perplexity, ἀμηχᾰνία, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Æschin.; ἀπορία, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; σάλος, ὁ, Alcman; δίνη, ἡ, Æsch.; πλᾰνημα, ᾰτος, τό, Soph.; τὸ δυσμᾰθές, Eur. *Vid.* Doubt, Difficulty.

To be free from perplexity, εὐπορέω, only act., Antipho.

Freedom from perplexity, εὐπορία, ἡ, Xen.

Persecute, to, ἐλαύνω, fut. ἐλᾰσω, Att. also ἐλῶ, perf. ἐλήλᾰκα, etc. (Hom. also uses pres. ἐλάω), Soph., Eur., Plat., Dem. *Vid.* To oppress, etc.

Persecution, διωγμός, ὁ, Eur.; δίωγμα, ᾰτος, τό, Plat.; διωκτύς, ύος, ἡ, Call.

Perseverance, λῐπᾰρία, ἡ, Hdt.; σῠνέχεια, ἡ, Dem.

Persevere, to, λῐπᾰρέω, no mid., often c. part. (esp. in entreating, also pass. of the person perseveringly entreated), Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; καρτερέω, rare except in act. (once in pass., *I have persevered* or *been patient long enough*, κεκαρτέρηται τᾰμά, Eur.), Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; διᾰκαρτερέω, sometimes c. εἰς and acc. of the person in whose behalf, Hdt., Xen., Isoc., Lycurg.; ἐγκαρτερέω, sometimes c. dat. of the business, Thuc., Xen.; προσκαρτερέω, Xen.; διᾰμένω, c. part., or c. dat., or c. ἐν or ἐπί and dat., Xen., Isoc., Dem.; πᾰρᾰτείνομαι, pass., Thuc.; διᾰτελέω, fut. -έσω, c. part., Xen., Plat., Dem.; ἐπῐπονέω, Xen., Plat.; κᾰτέχω, imperf. -εῖχον, fut. κᾰθέξω and κατασχήσω, no aor. 1, aor. 2 κατέσχον, perf. κατέσχηκα, Isoc.; προσταλαιπωρέω, c. dat., Ar., Thuc.; χρονίζω, Plat.

He persevered in his attempt on Potidæa, προσεῖχε τῇ Ποτιδαίᾳ, Hdt.

One must persevere, λῐπᾰρητέον, Xen.

Persevering, λῐπᾰρής, ές, c. περί and gen., or πρός and acc., etc., Soph., Ar., Plat.; σῠνεχής, ές, Eur., Xen.

To join in persevering, συνδιαμένω, Xen.

Perseveringly, λῐπᾰρῶς, Plat.

Persist, to, ἰσχῡρίζομαι, mid. (esp. in affirming), sometimes c. acc. of the statement, or c. ὡς or ὅτι, etc., Thuc., Xen., Plat., Dem.; δῐϊσχυρίζομαι, Plat., Andoc., Lys.; ἵστημι, in aor. 2 act., Xen.; διᾰκαρτερέω, c. μή and infin., Arist. *Vid.* To persevere.

I persist in my opinion, ἐγὼ ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ, Thuc.

And always persisting in his opinion, ἀεί τε τῆς αὐτοῦ γνώμης ἐχόμενος, Thuc.

One must persist, ἰσχῡριστέον, Plat.

Person (i. e., appearance), φυή, ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur., Theoc.; εἶδος, τό, Hom., Soph.; δέμας, τό, only nom. and acc. sing., Hom., Pind., Trag., Ap. Rh.; σῶμα, ᾰτος, τό, Xen., Plat., Dem.; δομή, ἡ, Ap. Rh.

Person (i. e., man or woman), κεφαλή, ἡ, as, *O Teucer, dear person*, Τεῦκρε, φίλη κεφαλή, Hom.; *Hercules*, βίη Ἡρακληείη, Hom.; so δέμας, Trag.; μητρῷον δέμας = μήτηρ, Æsch., Soph.; Ἠλέκτρας δέμας = Ἠλέκτρα, Eur.; also κάρα neut., only nom., acc., and voc., Trag., e. g., Ἰσμήνης κάρα = Ἰσμήνη, Soph.; so εἶδος Ἠλέκτρας = Ἠλέκτρα, Soph.; also parts of the person, ὄμμα νύμφης = νύμφη, Soph.; ποὺς πατρός = πατήρ, Eur.; ἥδε χείρ = ἐγώ, Soph., σῶμα τοὐμόν, Eur.; so κρέας, τό, Ar., and (in Satyric drama) Soph.

They are worse treated as to their persons, τοῖς σώμασι δεινότερα πάσχουσι, Isoc.

Do not abandon us who are exposing ourselves to individual danger in our own persons, μὴ πρόησθε ἡμᾶς ἴδιον μὲν τὸν κίνδυνον τῶν σωμάτων παραβαλλομένους, Thuc.

[*Person* (in grammar), πρόσωπον, τό, Gram.]

[*To do* (a thing) *in the person of, to personate* (one) *in doing*, ἐν τῷ προσωπείῳ (τινὸς) ποιέω (τι), Plut.]

Personal property, ἀφᾰνὴς οὐσία, Lys.

Personate, to, μῑμέομαι, mid., Xen.

[Personification, προσωποποιΐα, ἡ, Vit. Hom.]

[Personify, to, προσωποποιέω, Diod.]

Perspicacious, ὀξύς, εῖα, ύ, Plat.

Perspicacity, ὀξῠτης, ητος, ἡ, Plat.

Perspicuity, περιφᾰνεια, ἡ, Dem.

Perspicuous, λαμπρός, ά, όν, Trag., Thuc., Xen. *Vid.* Clear.

Perspicuously, λαμπρῶς, Æsch., Thuc., Antipho; τορῶς, Æsch., Eur.

Perspiration, ἱδρώς, -ῶτος, dat. -ῶτι, etc., but also dat. ἱδρῷ, acc. ἱδρῶ, rare in pl., Hom., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem. *Vid.* Sweat.

Promoting perspiration, ἱδᾰλιμος, ον, Hes.; ἱδρωτῐκός, ή, όν, Hipp.

Subject to perspiration, εὔϊδρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Hipp.

Perspire, to, ἱδρόω, Hom., Xen., Arist.

Persuadable, στρεπτός, ή, όν, Hom.; εὐπῐθής, ές, Æsch.; εὐπειθής, ές, sometimes c. gen. of the persuader, Æsch., Eur., Xen., Plat.; μετᾰπειστος, ον, Plat.; εὔπειστος, ον, Arist.; εὐμετᾰπειστος, ον, Arist.

Not persuadable, δυσπᾰρᾰβουλος, ον, Æsch.

Persuade, to, πᾰρᾰπᾰφίσκω, only in aor. 2 πᾰρήπᾰφον (with an idea of deceit or cunning used), Hom.; πᾰραυδάω, c. acc. rei, Hom.; παρεῖπον (ᾰ, but Ep. sometimes ᾱ, because of the digamma), only aor. 2, augment in all the moods (sometimes with an idea of deceit, but not always), Hom., Æsch.; πείθω, fut. πείσω, etc., 2d perf. πέποιθα used in pass. sense (Hom. also has πεποίθεα, and 1st pl. sync. ἐπέπιθμεν; Æsch. has imper. perf. pass. πέπεισθι; Hom. often has aor. 2 act. πέπῐθον in subj. and opt., *not* in indic., redupl. in all the moods, and so too aor. 2 mid.; also another fut. πιθήσω, aor. 1 ἐπῐθησα, in pass. sense in Hom., Pind., Æsch.; πεπῐθήσω in act. sense, Hom.), Omn.; πᾰρᾰπείθω, aor. 2 παρπέπῐθον and παραιπέπῐθον (not in Att.) (often with an idea of deceit implied), Hom., Eur.; ἐκπείθω, Soph., Eur.; ἀνᾰπείθω, Hdt., Thuc., Xen., Æschin. [*to persuade one of a thing*, c. dupl. acc., Ar.]; μετᾰπείθω (so as to change a person's previous intention), Ar., Xen., Plat., Lys., Dem.; τρέπω, perf. τέτροφα, perf. pass. τέτραμμαι, aor. 1 ἐτρέφθην, c. acc. pers., infin. of what is to be done, Hom., Pind.; προτρέπω, Thuc.; προᾰγω, aor. 2 -ήγᾰγον, Theogn., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; προσᾰγομαι, mid., Eur.; προσβῐβάζω (esp. to bring over to another opinion), Ar., Plat.; ἐπαίρω, Soph., Ar., Xen., Isoc.; ἀνᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, aor. 1 act. only in Hdt., aor. 2 -έγνων, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, Hdt.; ἐπισπάω, fut. -σπᾰσω, Thuc., Xen., Plat.; πᾰρασκευάζω, Xen.; προμνάομαι, mid., c. dat. pers. and infin., Plat.; ψῡχᾰγωγέω, no perf. in any voice, Xen.,

Plat., Isoc.; πᾰρᾰτροπέω (esp. to change a person's intention), Ap. Rh.

To join in persuading, συμπείθω, Thuc., Xen., Lycurg., Æschin.; σῠνᾰναπείθω, Thuc., Isoc.

One must persuade, πειστέον, Plat.

PERSUADING, A, πᾰρᾰγωγή, ἡ, Plat.

Persuading mortals, πεισῐ́βροτος, ον, Æsch.

Persuading all people, very persuasive, παμπειθής, ές, Pind.

PERSUASION, πάρφᾰσις, εως, ἡ, Hom.; πειθώ, ἡ (often used as the goddess of persuasion), Hes., Pind., Trag., Xen., Isoc., Dem.; πᾰρᾰμῡθία, ἡ, Plat.; ψῡχᾰγωγία, ἡ, Plat.; [ἡ πειστική, Plat.]

Persuasion (i. e., belief), πίστις, εως, ἡ, Pind., Soph., Eur., Xen., Dem. *Vid.* To BELIEVE.

[*Open to persuasion*, μετάπειστος, ον, Plat.] *Vid.* PERSUADABLE.

PERSUASIVE, εὐπειθής, ές, Æsch.; πειστήριος, α, ον, Eur.; ἀνᾰπειστήριος, α, ον, Ar.; πῐθᾰνός, ή, όν, sometimes c. infin. of what is to be done, Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat., Dem.; προσᾰγωγός, όν, Thuc.; πειστῐκός, ή, όν, Xen., Plat.; πιστευτῐκός, ή, όν, Plat.; συμβουλευτῐκός, ή, όν, Plat.; ψῡχᾰγωγῐκός, ή, όν, Arist.

Not persuasive, ἀπειθής, ές, Theogn.

[*The persuasive art*, ἡ ψυχαγωγική (i. e., rhetoric), Plat.]

PERSUASIVELY, πῐθᾰνῶς, Ar., Plat.

PERSUASIVENESS, πῐθᾰνότης, ητος, ἡ, Plat.; πῐθᾰνουργῐκή, ἡ, Plat.

PERT, ἀμετροεπής, ές, Hom.; λᾰ́βρος, ον, also α, ον, Theogn., Pind., Soph.

To be pert, λᾰβροστομέω, only act. pres. and imperf., Æsch.

One who is pert, λαβρᾰγόρας, ου, ὁ, Hom.

PERTAIN, TO, ὑπάρχω, only act., no mid. or pass., in 3d pers. often as impers., c. dat., Hdt., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* To BELONG.

PERTINACIOUS, δύστροπος, ον, Eur., Dem. *Vid.* OBSTINATE.

PERTINACIOUSLY, στεῤῥῶς, Xen.

PERTINACITY, δυσᾰπαλλακτία or -ξία, ἡ, Plat.

PERTINENT, καίριος, α, ον, Trag., Xen., Plat. *Vid.* REASONABLE, SUITABLE.

PERTINENTLY, καιρίως, Æsch.

PERTLY, λᾰ́βρως (not used, however, exactly in this sense), Theogn., Æsch.

PERTNESS, στόμαργος γλωσσαλγία, ἡ, Eur.

PERTURBATION, ἀνᾰκίνησις, εως, ἡ, Soph. *Vid.* AGITATION.

PERUSE, TO, ἀνᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, Pind., Ar., Thuc., Xen. *Vid.* To READ.

PERVADE, TO, διέξειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν and -ῄια, contr. -ῄα, no fut., c. διά and gen., Thuc.; διέρχομαι, mid., fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλυθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, no pass., c. acc., sometimes c. gen., Thuc., Xen.; διεξέρχομαι, c. acc. or c. gen., Plat.

PERVERSE, ἁμαρτῐ́νοος, ον, contr. -νους, -νουν, Hes.; πᾰρᾰ́τροπος, ον (of actions), Pind.; δύστροπος, ον, Eur.; διάστροφος, ον, Æsch., Soph.; δύσκολος, ον, Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; φῐλᾰ́βουλος, ον, Mel.

To be perverse, δυσκολαίνω, only act., Ar., Xen., Plat.

PERVERSELY, δυσκόλως, Xen., Isoc., Dem.

PERVERSENESS, δυσκολία, ἡ, Ar., Plat.

PERVERSION, στροφή, ἡ, Ar.

PERVERT, TO, πᾰρᾰκλῐ́νω, aor. 1 pass. poet. sometimes -εκλίνθην for -εκλῐ́θην, Hes., Arist.; πᾰρασπάω, fut. -σπᾰ́σω, Soph.; παρατρέπω, Hdt.; μεταστρέφω, Plat.; πᾰραστρέφω, Arist.; διαστρέφω, Isæ., Arist.; πᾰρᾰ́γω, aor. 2 -ήγᾰγον, Plat., Isæ.; μετᾰφέρω, fut. μετοίσω, oftener μετοίσομαι, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνείχθην, Æschin.

[PESSARY, A, πρόσθεμα, ατος τό, Hipp.; πρόσθετον, τό, Hipp.; πεσσός, ὁ, Cels.]

[*To apply a pessary*, προσθετέω, Hipp.]

PEST, PESTILENCE, λοιμός, ὁ, Æsch., Soph., Hdt., Thuc. *Vid.* PLAGUE.

PESTER, TO, *vid.* To ANNOY.

PESTILENT, PESTILENTIAL, νοσώδης, ες, Eur., Plat., Isoc.; νοσηρός, ά, όν, Xen.; νοσημᾰτώδης, ες, Arist.; λοιμώδης, ες, Thuc.; λοιμῐκός, ή, όν, Hipp.

PESTLE, A, ὕπερος, ὁ, Hes., Hdt.; τριπτήρ, ῆρος, ὁ, Ar.; δοίδυξ, ῠκος, ὁ, Ar.; λάκτις, εως, ἡ, Call.; [ἀλετρίβανος, ὁ, Ar.]

Of the shape of a pestle, ὑπεροειδής, ές, Hipp.

PET, A, τηλῠ́γετος, ὁ (of a spoilt child), Hom.; κτίλος, ὁ, Pind.; τραπεζεύς, ὁ (of a dog, etc.), Hom.

Petted by the children, εὐφῐλόπαις, παιδος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

PETAL, A, πέτᾰλον, τό, Hom., Hes., Pind., Eur., Xen.; πέτηλον, τό, Hes. *Vid.* LEAF.

With dark petals, μελαμπέτᾰλος, ον, Mel.

With delicate petals, εὐπέτᾰλος, Ar., Mel.

With three petals, τρῐπέτηλος, ον, h.

[PETALISM (banishing by olive leaves, at Syracuse), πεταλισμός, ὁ, Diod.]

PETITION, A, αἴτησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Antipho. *Vid.* REQUEST.

A petition (i. e., a document containing a petition), ἱκετεία, ἡ, Philo (used in a general sense by the purest Attic writers).

PETRIFIED, TO BE, λῐθόομαι, pass., Arist.

PETTICOAT, A, βρᾰ́κος, τό, Sapph., Theoc. *Vid.* GOWN.

PETTIFOGGER, A, γλισχραντῐλογεξεπῐ́τριπτος, ὁ, Ar.; πραγμᾰτοδίφης, ου, ὁ, Arist.

[*A knavish pettifogger*, περίτριμμα δικῶν or ἀγορᾶς, Ar., Dem.]

PETTINESS, μῑκρολογία, ὁ, Plat.

PETTY, στενός, ή, όν, Plat.; μῑκρολόγος, ον (only of persons), Plat., Isoc., Dem. *Vid.* SMALL.

PETULANCE, ἀσέλγεια, ἡ, Plat., Isæ.

PETULANT, ἀσελγής, ές, Isæ., Dem.

PETULANTLY, ἀσελγῶς, Dem.

To behave petulantly, ἀσελγαίνω, Plat., Dem.

[PEW (in church), τόπος, ὁ, Inscr. (in mosque of St. Sophia, τόπος Θεοδοσίας τῆς εὐδόξου πατρικίας).]

PHALANX, A, πύργος, ὁ, Hom.; φᾰ́λαγξ, αγγος, ἡ, Hom., Xen., Dem.

In phalanx, φᾰλαγγηδόν, Hom.

To fight in phalanx, φᾰλαγγομᾰχέω, only act., Xen.

Fighting in (or against) *a phalanx*, φαλαγγομᾰ́χης, ου, ὁ, Anth.

PHANTOM, A, εἴδωλον, τό, Hom., Soph.; φάσμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur., Hdt.

PHARMACEUTICAL, φαρμᾰκευτῐκός, ή, όν, Plat. *Vid.* MEDICAL.

PHARMACY, φαρμᾰκεία, ἡ, Plat., Hipp.

PHEASANT, A, φᾱσιᾱνός, ὁ, Mnesim.; τᾰτῠ́ρας or -ος, ὁ, Pamphil.

[PHENOMENA, τὰ μετέωρα, Plat.; φαινόμενα, τά, Polyb.]

PHILANTHROPICAL, φῐλάνθρωπος, ον, Æsch., Xen., Isoc.

PHILANTHROPICALLY, φῐλανθρώπως, Dem.

[*To act philanthropically*, φιλανθρωπεύομαι, πρός c. dat., Dem.]

PHILANTHROPY, φῐλανθρωπία, ἡ, Xen., Plat., Dem., Æschin.

PHILOLOGICAL, φῐλόλογος, ον (often used in masc. as subst., but not quite in our sense of the word), Plat.

PHILOLOGY, φῐλολογία, ἡ (not quite in our sense), Plat.

PHILOMEL, Φῐλομήλα, ἡ, Luc. *Vid.* NIGHTINGALE.

PHILOSOPHER, A, σοφιστής, οῦ, ὁ, Xen., Plat.; φροντιστής, οῦ, ὁ, Xen.; φῐλόσοφος, ὁ, Ar., Xen., Plat.; μεριμνοφροντιστής, ὁ, Ar.

PHILOSOPHICAL, φῐλόσοφος, ον, Plat.

A subject for philosophical investigation, φῐλοσόφημα, ᾰτος, τό, Arist.

PHILOSOPHICALLY, φῐλοσόφως, Isoc.

PHILOSOPHIZE, TO, φῐλοσοφέω, only act. in good authors, Thuc., Xen., Plat., Isoc., Dem.

To philosophize very much, ὑπερφῐλοσοφέω, Hipp.

To join in philosophizing or *in philosophical investigation*, σῠμφῐλοσοφέω, Arist.

One must philosophize, φῐλοσοφητέον, Plat., Isoc.

PHILOSOPHY, σοφία, ἡ, Eur., Xen., Plat.; φῐλοσοφία, ἡ, Xen., Plat., Isoc., Dem.

PHILTER, A, φίλτρον, τό, Pind., Trag., Xen., Dem., Theoc. *Vid.* CHARM.

PHLEBOTOMIZE, TO, φλεβοτομέω, and in pass. of the patient, Hipp.

PHLEBOTOMY, φλεβοτομία, ἡ, Hipp.

PHLEGM, φλέγμα, ᾰτος, τό, Hdt., Plat.; λᾰ́πη, ἡ, Hipp., Diphil.

PHŒNIX, A, φοίνιξ, ῑκος, ὁ, Hes., Hdt.

PHRASE, A, λέξις, εως, ἡ, Plat., Arist.

PHRENSY, μᾰνία, ἡ, Pind., Omn. Att., Hdt. *Vid.* MADNESS.

PHYSIC, φάρμακον, τό (μᾰ almost always, but μᾱ Hippon.), Omn.; φαρμᾰ́κιον, τό, Plat. *Vid.* MEDICINE.

Physic (i. e., the art of curing), ἰᾱτορία, ἡ, Soph. *Vid.* HEALING.

PHYSICAL, φῠσῐκός, ή, όν, Xen., Arist.

PHYSICIAN, A, ἰᾱτρός, ὁ (ῑ, but also ῐ Att.), Omn.; ἰᾱτήρ, ῆρος, ὁ (ῑ, but ῐ Anth.), Hom., Pind., Soph.; ἰᾱτρόμαντις, εως, ὁ, Æsch., Ar.; παιάν, ᾶνος, ὁ, Æsch., Eur.; παιών, ῶνος, ὁ, Æsch., Soph.; ἀκέστωρ, ορος, ὁ, Eur. (also ἀκεστήρ, ῆρος, ὁ, and ἀκεστής, οῦ, ὁ, Soph., Xen., but these two forms are not actually found applied to physicians, but to menders of clothes, etc.); σάκτας, ου, ὁ (a Bœotian word), Stratis.

PHYSIOGNOMIST, A, φῠσιογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Arist.; φῠσιγνώμων, ὁ, Theoc.

To be a physiognomist, φῠσιογνωμονέω, c. acc. of the person so judged of, Dem.

PHYSIOGNOMY, φῠσιογνωμονία, ἡ, Arist.

PHYSIOLOGIST, A, φῠσιολόγος, ὁ, Arist.

[PIAZZA, παστάς, άδος, ἡ, Xen.]

PICK, TO, δρέπω (esp. of flowers, etc., but also generally), also mid., but no pass., Hom., h., Pind., Eur., Hdt., Plat. (*vid.* TO GATHER or TO PICK OUT); λέγω, perf. pass. also εἴλεγμαι, Hom., Pind., Eur., Dem.; προλέγω, Hom., Pind.; ἐκλέγω, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀπολέγω, Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτᾰλέγω, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; κρῑ́νω (aor. 1 pass. only ἐκρίνθην for ἐκρῐ́θην, Hom.), Omn. poet., Plat.; ἐκκρίνω, Soph., Thuc.; προκρίνω, Eur., Thuc., Xen., Plat., Isæ.; λωτίζομαι, mid., no pass., Æsch.; προσεξαιρέομαι, mid., aor. 2 -ειλόμην, Hdt. *Vid.* TO CHOOSE, TO SELECT.

To pick out the best, ἀκροθῑνιάζομαι, mid., no pass., Eur.

To pick out the delicate bits, προτενθεύω, only act., Ar.

To pick up, [ἀναλέγω (aor. inf. ἀλλέξαι, poet.), of arms, etc., Hom.]; *for one's self*, ἀναλέγομαι, mid., Hdt.; (shipwrecked men, etc.), ἀναιρέομαι, mid., aor. 2 -ειλόμην, Xen.

To pick at (a hole, so as to widen it), διαλέγω, c. acc., Ar.

One must pick out, ἐκκρῐτέον, Plat.; ἐξαιρετέον, Xen.

PICKED (i. e., picked out as the best), ἐξαίρετος, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; κρῐτός, ή, όν, Hom., Pind., Soph.; ἔκκρῐτος, ον, Trag., Plat.; λογάς, ἄδος, ὁ καὶ ἡ, no neut., Eur., Hdt., Thuc.; λεκτός, ή, όν, Hes., Æsch., Soph.; ἐπίλεκτος, ον, Xen.; ἔκλεκτος, ον, Plat.; ἀπόλεκτος, ον, Thuc., Xen.

PICKING (things out as well as one can), λογάδην, Thuc.

The pickings, λώτισμα, ἄτος, τό, in pl., Eur. *Vid.* THE FLOWER.

To have good pickings, ἐκκαρπόομαι, mid., c. perf. pass., sometimes even c. acc. of those out of whom., Thuc., Dem.

PICK-AXE, A, [μάκελλα, ἡ, Hom., Æsch., Luc.; μακέλη, ἡ, Hes., Theoc.; ὄρυξ, υγος, ὁ, Anth.]; ἄμη, ἡ, Ar., Xen.; σμῑνύη, ἡ, Ar., Plat.

PICKLE, γάρος, ὁ, Æsch., Soph.; ἅλμη, ἡ, Ar.; ὀξάλμη, ἡ, Ar.; τάρῑχος, τό, Dem.

Of or *belonging to pickle*, τᾰρῑχηρός, ά, όν, Arist.

PICKLE, TO, τᾰρῑχεύω, Hdt., Xen., Plat.; ἁλμεύω, Diosc.

PICKLE-JAR, A, ὕρχα, ἡ, Ar.

PICKLED, ἁλμάς, ἄδος, only fem. (of olives), Ar.; ὀξωτός, ή, όν, Ar.

[PICKLING, A, ἅλμευσις, εως, ἡ, Diosc.]

PICKPOCKET, A, βᾰλαντιητόμος, ὁ, Ar.; βᾰλαντιοτόμος, ὁ, Plat., Æschin.

To be a pickpocket, βᾰλαντιοτομέω, only act., Plat.

PICNIC, A, ἔρᾰνος, ὁ, Hom., Ar., Call.; σύνδειπνον, τό, Ar., Plat.

Contributions to a picnic, συμβολή, ἡ, Xen., Eubul.

A contributor to a picnic, ἐρᾰνιστής, οῦ, ὁ, Ar.

To join a picnic, συνδειπνέω, Xen.

PICTURE, A, γρᾰφή, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Xen.; γράμμα, ἄτος, τό, Plat., Theoc.; πῐ́ναξ, ἄκος, ὁ, Theoph.; πῐνάκιον, τό, Isoc., Theoph.

A picture of living animals or *men*, ζωγρᾰ́φημα, ἄτος, τό, Plat.

A picture on the ceiling, ἐγκουράς, ἄδος, ἡ, Æsch.

[PIDDLE, TO, οὐρέω, fut. -ήσομαι, Hes., Hdt., Ar.; *to piddle upon*, προσουρέω, c. dat., Dem.]

PIECE, A, τρῡ́φος, τό, Hom., Hdt.; κᾰ́ταγμα, ἄτος, τό, Soph.; (small), μόριον, τό, Hdt. *Vid.* PART, FRAGMENT.

A piece on a chess-board, λῐ́θος, ὁ καὶ ἡ, Theoc.

(The word *piece* is often left out in Greek, e. g., *it is impossible, and a piece of great folly to think* . . ., ἀδύνατον, καὶ πολλῆς εὐηθείας ὅστις οἴεται . . ., Thuc.)

(Such things) *fall to pieces of their own accord*, τὰ τοιαῦτα . . . περὶ αὑτὸ καταρρεῖ, Dem.

PIED, ποικίλος, η, ον, Hom., Hes., Eur.; στικτός, ή, όν, Soph., Eur. *Vid.* DAPPLED.

PIER, A, χηλή, ἡ, Thuc.; χῶμα, ἄτος, τό, Dem.

PIERCE, TO, τορέω, aor. 2 ἔτορον, and aor. 1 ἐτόρησα, no other tenses, only act., Hom., h.; ἀντῐτορέω, c. gen., Hom.; δίειμι, in aor. 1 mid. διεισάμην, c. gen., Hom.; δηιόω and δηόω, only of piercing arms or enemies, Hom.; διασεύομαι, only in 3d sing. pluperf. pass. or aor. sync. διέσσῠτο, c. gen., rarely c. acc., Hom.; δαΐζω, fut. -ξω, etc., Hom., Pind.; νύσσω, fut. -ξω, only act., Hom., Ap. Rh.; περάω, fut. -ᾱ́σω, c. διά and gen., Hom.; ἐκπεράω, Hom.; περονάω, Hom.; πείρω, Hom., Hes., Archil.; ἀναπείρω, Hom.; τετραίνω, fut. τετρᾰνῶ and τρήσω, perf. pass. τέτρημαι (Call. also has imperf. pass. τετρηνόμην), Hom., Hdt., Xen., Call.; τρῡπάω, Hom., Soph., Xen., Plat., Æschin.; ἀμφῐκῠλίω, only in aor. 1 -ῖσα, Pind.; διαρρήγνῡμι, aor. 2 pass. διερρᾰ́γην, Soph.; εἰσδύω and -ομαι, mid., aor. 2 εἰσέδυν, Soph., Xen.; διάσσω, fut. -ξω, only act. (as pain does), c. gen. or c. acc., Soph.; διέρχομαι, mid., no pass., fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, c. gen., more usu. c. acc., Soph.; εἰσῐκνέομαι, fut. -ίξομαι, no aor. 1, aor. 2 -ῐκόμην, -ῐκοῦ, Æsch.; ἀκοντίζω, Eur.

To pierce at the side, παρακεντέω, Theoph.

PIERCED, εὔτρητος, ον, Hom., Hes.; ἀμφῐτρής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό (of a rock with a hole in each side), Soph., Eur.; διᾰ́τορος, ον, Soph.; [ἀμφίτρητος, ον, Anth.]

To be pierced, ἐρείκομαι, only pres. pass., c. περί and dat. of the instrument, Hom.

Having pierced it, and stuck it upon a great pole, ἐπὶ ξύλου μεγάλου ἀναπείρας (of a criminal's head), Hdt.

PIERCING, πῐκρός, ά, όν (not only of weapons or wounds, but also of sounds and lamentations, etc.), Hom., Æsch., Soph.; ἐχεπευκής, ές (of weapons), Hom.; so περῐπευκής, ές, Hom.; ὀξύς, εῖα, ύ, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Ap. Rh.; διαπρῡ́σιος (esp. of sounds), h., Soph., Eur.; διανταῖος, α, ον (of wounds and grief), Æsch., Eur.; and so διαβόρος, ον, Soph.; τορός, ά, όν, Æsch.; διατόρος, ον, Æsch.; κᾰ́τοξυς, Ar.

To drive out by piercing, ἐκτορέω, h.

PIERCINGLY, διαπρῡ́σιον, Hom., Ap. Rh.

PIETY, εὐσεβία, ἡ, Theogn., Pind., Soph., Eur.; εὐσέβεια, ἡ, Omn. Att.; ὁσιότης, ητος, ἡ, Xen., Plat.; θεοσέβεια, ἡ, Xen.; θεούδεια, ἡ, Ap. Rh.

PIG, A, χοῖρος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hippon., Soph., Ar., Xen., Plat., Dem.; ὗς, ὑός, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch., Hdt., Xen., Æschin., Theoc.; σῦς, συός, ὁ καὶ ἡ, Eur., Xen.; ὑῐ́διον, τό, Xen.; χοίριον, τό, Ar.; χοιρῐ́διον, τό, Ar., Plat.; δέλφαξ, ἄκος, ὁ καὶ ἡ (esp. a young pig), Epich., Hdt., Arist.; δελφᾰ́κιον, τό, Ar.

Like a pig, fit for a pig, συῐκός, ή, όν, Xen.

To grow up to be a pig, δελφᾰκόομαι, pass., Ar.

A pig-dealer, χοιροπώλης, ου, ὁ, Ar.

A pig-sty, σῠφεός and συφειός, ὁ, Hom.; χοιροκομεῖον, τό, Ar.

A pig-skin, φορίνη, ἡ, Hipp.

A herd of pigs, σῠβόσῐον, τό, Hom.; συοφορβεῖον, τό, Arist.

Of or *belonging to pigs*, χοίρεος and χοίρειος, α, ον, Hom., Ar., Xen.; ὕειος, α, ον, Ar., Plat.; σύειος, α, ον, Xen.

A keeper of pigs, ὑφορβός, ὁ, Hom.; σῠβώτης, ου, ὁ, Hom., Hdt., Plat. *Vid.* SWINEHERD.

Slaying or *in any way relating to* or *proceeding from the slaughter of pigs*, χοιροκτόνος, ον, Æsch.; συοκτόνος, ον, Call.

A slaughter of pigs, συοκτᾰσία, ἡ, Mel.

PIGEON, A, περιστερά, ἡ, Soph., Ar., Hdt., Xen.; φάσσα, ἡ, Ar., Plat., Theoc.; οἰνάς, ἄδος, ἡ (of a dark wine-color), Ar. *Vid.* DOVE.

A pigeon-house, περιστερεών, ῶνος, ὁ, Plat.; περιστερών, ῶνος, ὁ, Æsop.

Feeding pigeons, πελειοθρέμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ar.

Killing pigeons, φασσοφόνος, ον, Hom.

[*Pigeon's-milk*, Prov., ὀρνίθων γάλα, Ar.]

PIGMY, A, πυγμαῖος ἀνήρ (ᾰ except in trisyll. cases, also ᾱ in arsis in Hom.), gen. ἀνέρος, sync. (as always in Att.) ἀνδρός, etc., Hom., Hdt.

PIKE, A, ἔγχος, τό, Omn. poet. *Vid.* SPEAR.

[PILASTERS, παραστάδες, αἱ, Cratin.] *Vid.* PILLAR.

PILE, A (i. e., a stake, q. v.), σταυρός, ὁ, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; (i. e., a heap, q. v.), ὄγκος, ὁ, Hdt.

[(Cloth) *with raised pile*, ἱμάτιον ἀνάτριπτον, Diosc.]

PILE, TO, νάσσω, only actually found in aor. 1 ἔναξα, and perf. pass. νένασμαι, in pass., c. gen. of what the pile is composed, Hom., Ar.; νηέω, no perf., no pass., but also mid., sometimes c. gen. of the material with which a thing is piled up or loaded, Hom., Hdt., Ap. Rh.; νέω, fut. νήσω, perf. pass. νένημαι and νένησμαι, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; ἀμάω, Ap. Rh. *Vid.* TO HEAP.

To pile (arms), τίθεμαι, mid., aor. 1 ἐθηκάμην, aor. 2 more usu. ἐθέμην, Hdt., Thuc., Xen., Lys.

To pile on, ἐπινηνέω, c. gen. of the thing on which, Hom., Ar.

To pile near, παρανηνέω, Hom., Ap. Rh.; ἐπῐπαρανέω, Thuc.

[*To pile up around*, περινέω, c. acc. et dat., also acc. c. περί τι, Hdt.]

Piled up, νητός, ή, όν, Hom.

PILFER, TO, πᾰρᾰκλέπτω, Ar. *Vid.* TO STEAL.

Pilferer, a, λωποδύτης, ου, ὁ, Ar., Lys., Antipho, Dem.

Pillage, ἁρπαγή, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Isoc.

Pillar, a, κίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; στήλη, ἡ, Hom., Pind., Soph., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; στῦλος, ὁ, Æsch., Soph., Hdt.; ὀρθοστάτης, ου, ὁ, Eur.: i. e., a support, metaph. ἕρμα, ᾰτος, τό, Hom., Simon.; ἔρεισμα, ᾰτος, τό, Pind., Soph.; (pointed), ὀβελός, ὁ, Hdt.

With pillars around, ἀμφικίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; περικίων, ὁ καὶ ἡ, Eur.; περίστῡλος, ον, Eur., Hdt.

With upright pillars, ὀρθόπτερος, ον, Soph.

With beautiful pillars, εὔστῡλος, ον, Eur.; εὐκίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

Pillory, a, ξύλον, τό, Ar., Hdt., Dem.; κλοιός, ὁ, Eur., Xen.; κύφων, ωνος, ὁ, Ar., Cratin.; [(with five holes, for head, arms, and legs), πεντέσυριγγον ξύλον, Ar.]

To put in the pillory, δέω (τινα) ἐν τῷ ξύλῳ or τοῖς ξύλοις, Andoc., Hdt.; δέω κλοιῷ, Eur.

One who has been in the pillory, κύφων, ωνος, ὁ, Archil.

Pillow, a, κώδιον, τό, Ar., Plat.; κωδάριον, τό, Ar.; (for the head), προσκεφάλαιον, τό, Ar.; ὑποκεφάλαιον, τό, Hipp.; πρόσκρᾶνον, τό, Theoc.

Pilot, a, κυβερνητήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Pind.; κυβερνήτης, ου, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ναύκληρος, ὁ, Æsch., Eur., Dem.; οἰᾰκοστρόφος, ὁ, Pind., Æsch.; οἰᾰκονόμος, ὁ, Æsch.; πρυμνητής, οῦ, ὁ, Æsch.; ναοφύλαξ, ᾰκος, ὁ, Soph.; ἰθυντήρ, ῆρος, ὁ, Ap. Rh. *Vid.* To steer.

Skillful as a pilot, κυβερνητικός, ή, όν, Plat.

The art or *business of a pilot*, ἡ κυβερνητική, Plat.

[Pimp, προαγωγός, ὁ, Xen.] *Vid.* Pander.

[*Wages* or *hire of a pimp*, μαυλιστήριον, τό, Hippon.]

Pimpernel, κόρχορος, ὁ, Ar.

Pimple, a, φλύκταινα, ἡ, Thuc.; φλυκτίς, ίδος, ἡ, Hipp.; φλυκταινίς, ίδος, ἡ, Hipp.; φλυκταινίδιον, τό, Hipp.; χάλαζα, ἡ, Arist.; ὀλοφυγδών, όνος, ἡ, Theoc.

To be covered with pimples, χαλαζάω, only act., Ar., Arist.; χαλαζόομαι, pass., Arist.; φλυκταινόομαι, pass., Hipp.

Pimply (covered with pimples), φλυκταινοειδής, ές, Hipp.; χαλαζώδης, ες, Arist.

Pin, a, ἐνετή, ἡ, Hom.

A pin (to fasten the ropes round a ship with), περόνη, ἡ, Ap. Rh.

Not a pin, οὐκ ἄκαρές, οὐδ' ἀκαρῆ, Ar.

But the villages in which they encamped belonged to Parysatis, having been given her for pin-money, Αἱ δὲ κῶμαι, ἐν αἷς ἐσκήνουν, Παρυσάτιδος ἦσαν, εἰς ζώνην δεδομέναι, Xen.

Pin, to, περονάω, and in mid. to pin (a garment) on one's self, Hom.

To pin on, ἐμπερονάω, Hermipp.

Pincers, θερμαστρίς, ίδος, ἡ, Arist.; λαβίς, ίδος, ἡ, Hipp.

Pine, a, ἐλάτη, ἡ, Hom., Eur., Plat.; πίτυς, υος, ἡ, Hom., Æsch., Hdt., Xen., Plat.; πεύκη, ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur., Plat.; πτεῖρα δρῦς (δρυός), Soph.; δαΐς, ίδος, usu. contr. δᾴς, δᾳδός, ἡ (esp. of the wood after the tree is cut down), Thuc., Xen.

Of pine, ἐλάτινος, η, ον, Hom., Eur.; ἐλάτινος, η, ον, Eur.; πεύκινος, η, ον, Soph., Eur.; πευκήεις, εσσα, εν, Eur.; πιτύινος, η, ον, Alex.

Pine, to, τήκομαι, pass., no perf. pass. nor aor. 1, aor. 2 ἐτάκην, perf. in use τέτηκα, also fut. mid. τήξομαι, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Theoc.; κατατήκομαι (in Theoc. even with acc. of the cause, sc. ἔρωτα), Hom., Ar., Xen., Theoc.; ἐκτήκομαι, Eur.; ἐντήκομαι, Soph.; συντήκομαι, Eur., Xen., Plat.; τρύχομαι, pass., rare except in pres. and imperf., Hom., Theogn., Soph., Ar.; λείβομαι, pass., only pres. and imperf., Eur., Ar., Plat.; ὑποφθείρομαι, pass., Hipp.

Pining for love, τηξίποθος, ὁ καὶ ἡ, Crates.

A pining away, τηκεδών, όνος, ἡ, Hom.; σύντηξις, εως, ἡ, Hipp.

Pinion, a, πτέρον, τό, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat. *Vid.* Wing.

Pinion, to, δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, etc., Hom., Æsch., Thuc., Dem., etc. *Vid.* To bind.

Pink, λευκέρυθρος, ον, Arist.

The Pinna Marina, πίννα and πίννη, ἡ, Cratin.

Pinnace, a, κέλης, ητος, ὁ, Hdt., Thuc., Xen.

Pinnacle, a, ἀετός, ὁ, Ar.

Kings are set on the highest pinnacle of fortune, τὸ ἔσχατον κορυφοῦται βασιλεῦσι, Pind.

Pint, a, κοτύλη, ἡ (about half a pint), Ar., Thuc., Plat.; [(dry measure), ξέστης, ὁ (very nearly), Galen.]

[*A three-pint measure* (liquid), μάρις, εως, ὁ, Arist.]

Holding three cotylæ, τρικότυλος, ον, Ar.

Pioneer, a, ὁδοποιός, ὁ, Xen.

Pioneer, to, ὁδοποιέω, Xen., Dem. *Vid.* Road.

Pious, θεουδής, ές (only of persons), Hom., Ap. Rh.; ὅσιος, α, ον, Omn. post Hom.; εὐσεβής, ές, Theogn., Pind., Hdt., Omn. Att.; θεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (only of persons), Pind.; ὀπιζόμενος, η, ον (only of persons), Pind.; θεοσεβής, ές, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; θεοσέπτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; εὔσεπτος, ον, Soph.; δεισιδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.; φιλόθεος, ον, Arist.

To be pious, εὐσεβέω, sometimes c. acc. of him toward whom, also, though rarely, in pass. of the person reverenced, Theogn., Trag., Xen., Plat., Isoc., Antipho; ἁγιστεύω, only act., Eur., Plat.

Piously, εὐαγέως, h., Ap. Rh.; εὐσεβέως, Att. -βῶς, Pind., Soph., Xen., Dem.; ὁσίως, Eur., Thuc., Xen., Isoc.; θεοσεβῶς, Xen.

Pipe, a (sort of flute), σῦριγξ, ιγγος, ἡ, Omn. poet., Plat.; κάλαμος, ὁ, Pind., Eur.; δόναξ, ακος, ὁ, Dor. also δῶναξ, Pind., Æsch., Theoc.; φυσαλίς, ίδος, ἡ, Ar.; φυσητήριον, τό, Ar. *Vid.* Flute.

A pipe (for water), ὑπόνομος, ὁ, Xen., Arist.

A blow-pipe, φυσητήρ, ῆρος, ὁ, Hdt.

By pipes (for water, etc.), ὑπονομηδόν, Thuc.

The sound of a pipe, σύριγμα, ᾰτος, τό, Eur., Ar.; συριγμός, ὁ, Xen.

The gentle sound of a pipe, ὑπόροφος βοά, Eur.

Like the sound of a pipe, συριγμᾰτώδης, ες, Arist.

Played on the pipe, καλαμόεις, εσσα, εν, Eur.; καλαμόφθογγος, ον, Ar.

Pipe, to, συρίζω, fut. -ξω, more usu. -ξομαι, no other mid. tense, no pass., no perf., Æsch., Eur., Theoc.; αὐλέω, Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat.; ποππύζω, only act., no perf. (of unskillful playing), Theoc.

[*To pipe* (as young birds), πιππίζω, Ar.]

Pipe-clay, μόροχθος, ὁ, Diosc.

Piper, a, ἰυκτής (Dor. ἰυκτά), οῦ, ὁ, Theoc.; συρικτής, οῦ, ὁ, Arist. *Vid.* Flute-player.

Piping, a, or playing on the pipe, ῥοῖζος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ῥοίβδησις, εως, ἡ, Eur.; αὔλησις, εως, ἡ, Plat.

[Piquant, ἁλμυρός, ά, όν, Plut.]

Piracy, ληϊστύς, ύος, ἡ, Hdt.; ληστεία, ἡ, Thuc., Xen., Plat.; τὸ ληστικόν, Thuc. *Vid.* Plunder.

Got by piracy, ληϊστός, ή, όν, Hom.; λεϊστός, ή, όν, Hom.

Pirate, a, ληϊστήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ληΐστωρ, ορος, ὁ, Hom.; ληϊστής, οῦ, ὁ, h., Hdt., Att. ληστής, οῦ, ὁ, Soph., Eur., Thuc., Xen.; περίδινος, ὁ, Plat.; [πειρατής, οῦ, ὁ, Polyb., Plut.; (land), ὁδουρος, ὁ, Eur.]

A band of pirates, ληστήριον, τό, Xen., Æschin.

[*A pirate's nest* or *rendezvous*, πειρατήριον, τό, Plut.]

To be a pirate, ληΐζομαι, mid., fut. ληΐσομαι, also λῃίσσομαι, aor. 1 ἐληϊσάμην, poet. (not Att.) ληισσάμην, Att. also ἐλησάμην, act. doubtful, but pass., esp. in perf. λέλησμαι (Eur.), and aor. 1 ἐληΐσθην (Ap. Rh.), to be carried off by pirates, often c. acc. of what is carried off, Hom., Hes., Simon., Eur., Hdt., Thuc., Lys.; ληστεύω, only act. till late times, Thuc., Dem.; [πειρατεύω, Strab.]

A pirate (i. e., piratical vessel), ληστρίς, ίδος, ἡ, Dem., pl. ληστρικά, Simon.

Chased by pirates, ληστοδίωκτος, ον, Xen.

Piratical, ληστικός, ή, όν, Thuc., Plat.; ληστρικός, ή, όν, Thuc., Dem.

Piratically, ληστικῶς, compar. -ώτερον, Thuc.

Pirouette, a, στρόβιλος, ὁ, Ar.

Pish, βοῖ, Ar.; αἰβοῖ, Ar.

[Pistachio, the (tree), πιστάκη, ἡ, Aleiph.; (the fruit), πιστάκια, τά, Nic.]

Pit, a, λάκκος, ὁ (esp. for making wine in), Hdt., Xen., Dem.; βάραθρον, τό (esp. for throwing criminals into), Ar., Xen., Plat., Dem.; ὄρυγμα, ᾰτος, τό, Hdt., Lycurg., Dinarch.; φάραγξ, αγγος, ἡ, Thuc.; σιρός, ὁ (esp. to keep corn in), Eur., Dem.

[*A salt-pit*, ἁλὸς μέταλλον, Hdt.]

Pit (of fruit), *vid.* Stone.

Pitch, πίσσα, ἡ, Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Dem., Theoc.

A mixture of pitch and wax to pay ships with, μάλθα, ἡ, Hippon.

Of pitch (arising from pitch), πισσήρης, ες (of flame), Æsch.

Covered with pitch, πίσσινος, η, ον, Ar.; πισσωτός, ή, όν, Theoph.

To extract pitch from fir by burning, πισσοκαυτέω πεύκην, Theoph.

Smeared with pitch (in a sort of tunica molesta), πισσοκώνητος, ον (sc. μόρον, of the death of a person so treated), Æsch.

[*Flavored with pitch* (of wine), πισσίτης, ὁ, Diosc.]

Like pitch, πισσώδης, ες, Arist.

[*To be like pitch*, πισσίζω, Diosc.]

A pitch plaster, πισσήρης, εος, ὁ, Hipp.

To use a pitch plaster, πισσοκοπέω, Alex.

[*To make pitch*, πισσουργέω, Dion. H.]

To pitch, or *cover with pitch*, or *seal a bottle with pitch*, κατᾰπισσόω, Ar., Plat.; πισσοκοπέω, Theoph.

[*One who pitches ships*, ὁλκαδοπιττωτής, ὁ, ap. A. B.]

PITCH, A (i. e., height, extremity) —*to such a pitch*, ἐς τοσοῦτο, or ἐς τοσοῦτον, c. gen., Soph., Hdt., Dem.

They would not have arrived at such a pitch of insolence, οὐκ ἂν ἐς τόδε ἐξύβρισαν, Thuc.

To what a pitch of infamy are you bringing me, οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις, Soph.

PITCH, TO (a camp), πήγνῡμι, Plat., Andoc. *Vid.* TO PLACE.

PITCHER, A, κάλπις, ἴδος, ἡ, acc. ἴδα and ιν, Hom., h., Pind., Eur., Ar.; ἀμφορεύς, ὁ, Hom., Simon.; ἀμφῐφορεύς, ὁ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀμφορείδιον, τό, Ar.; ἀμφορίσκος, ὁ, Dem. *Vid.* SYN. 357.

To carry a pitcher, ἀμφορεᾰφορέω, Ar.

[*Carrying pitchers*, ἀμφορεᾰφόρος, ον, Menand.]

PITCHFORK, A, δίκελλα, ἡ, Æsch.; θρῖναξ, ᾰκος, ὁ, Ar.

PITEOUS (i. e., pitiable), ἐλεεινός, also ἐλεινός, ή, όν (the only Att. form), Hom., h., Soph., Eur., Xen., Plat.; οἰκτρός, ά, όν, compar. -ότερος, superl. -ότατος, also in Hom. οἴκτιστος, Omn.; μεγᾰλόστονος, ον, Æsch.; ἔποικτος, ον, Æsch.; ἐποίκτιστος, ον, Æsch. *Vid.* MISERABLE.

Piteous (of a glance, etc., exciting pity), φίλοικτος, ον, Æsch.

Piteous (i. e., feeling pity), ἐλεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Ar., Lys., Isoc.; φιλοικτίρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Plat. *Vid.* COMPASSIONATE.

PITEOUSLY, ἐλεεινά, Hom.; ἐλεόν, Hes.; ἐλεινῶς, Soph., Ar., Dem.; οἰκτρῶς, and superl. in Hom. οἴκτιστα, Hom., Soph., Eur., Lys.

[*Wailing piteously*, οἰκτρόγοος, ον, Plat.]

A speaking piteously, ἐλεεινολογία, ἡ, Plat.

PITFALL, A, ὀρκάνη, ἡ, Eur.

PITH, ἐγκέφᾰλος, ο, Xen.; μήτρα, ἡ, Theoph.

PITHY (of expressions), στρογγῠλος, η, ον, Ar., Plat.

PITIABLE, *vid.* PITEOUS.

PITILESS, νηλής, ές, Hom., Pind., Trag.; νηλεής, ές, Hom., Soph., Ap. Rh.; νηλειής, ές, Hes., h., Ap. Rh.; ἀκήλητος, ον, Hom.; ἀνήμερος, ον, Æsch.; ἀνοικτίρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; ἀνάλγητος, ον, Soph.; ἄνοικτος, ον, Eur., Ar.; ἀνηλέητος, ον, Lycurg., Æschin. *Vid.* CRUEL.

PITILESSLY, ἀκηδέστως, Hom.; νηλεῶς, Æsch.; ἀναλγήτως, Soph.: ἀνηλεῶς, Andoc.; ἀνοικτίστως, Antipho; ἀνελεημόνως, Antipho.

Punishing pitilessly, νηλεόποινος, ον, Hes.

PITY, ἐλεητύς, ύος, ἡ, Hom.; ἔλεος, ὁ, Hom., Eur., Plat., Antipho, Dem.; οἶκτος, ὁ, Omn.; οἰκτιρμός, ὁ, Pind.; κατοίκτῐσις, εως, ἡ, Xen.; ἐλεημοσύνη, ἡ, Call. *Vid.* COMPASSION, and SYN. 206.

An object of pity, ἔλεος, ὁ, Eur.

PITY, TO, ἐλεαίρω, only pres. and imperf. act., Hom., Ar.; ἐλεέω, no mid., but also pass., Hom., Soph., Xen., Plat., Dem.; ὀλοφῡ́ρομαι, mid., no pass., c. acc. or c. gen., Hom.; οἰκτείρω, no mid., but also pass., no fut., no perf., though there is aor. 1, Omn.; ἐποικτείρω, Soph.; κατοικτείρω, Soph., Eur., Hdt., Xen.; οἰκτίζω, Trag., Thuc., Xen., Dem.; ἐποικτίζω, Soph.; κατοικτίζω, Trag.; οἰμώζω, fut. -ξω, only act., no perf., Soph., Eur.; κατελεέω, Plat., Lys.; ἐν οἴκτῳ προτίθεμαι, mid. (aor. 1 -εθηκάμην, aor. 2 sometimes προυθέμην for προεθ.), Æsch.; δι' οἴκτου λαμβάνω (fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα), Eur.

Pitying you so much, σὲ τοσοῦτον οἶκτον περιβαλών, Eur.

To pity in return, ἀντοικτείρω, Eur.; ἀντοικτίζω, Thuc.

To pity together, σῠνοικτίζω, Xen.

To be moved to pity, ἐπικλάομαι, pass., perf. -κέκλασμαι, etc., also ἐπ. τῇ γνώμῃ, Thuc.

To pity my condition, δι' οἴκτου τὰς ἐμὰς λαβεῖν τύχας, Eur.

PIVOT, A, στρόφιγξ, ιγγος, ὁ, Eur., Plat., Pherecr.

PLACABLE, ἀκεστός, ή, όν, Hom.; γναμπτός, ή, όν, Hom.; στρεπτός, ή, όν, and ός, όν, Hom.; πᾰράρρητος, ον, Hom.; πᾰραιτητός, όν, Plat.; εὐπᾰρᾰμῡ́θητος, ον, Plat.; εὐκᾰτάλλακτος, ον, Arist.; κᾰταλλακτῐκός, ή, όν, Arist.

PLACARD, TO (any one as infamous), ἀναγράφω ἐν στήλαις, Andoc.

A person placarded, στηλίτης, ου, ὁ, Isoc., Dem.

PLACE, A, χῶρος, ὁ, Omn.; χώρα, ἡ, Omn.; χωρίον, τό, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; τόπος, ὁ, Omn. Att.

A place (i. e., an office), ἀρχή, ἡ, Omn. Att. prose.

A convenient place (to do any thing), καιρός, ὁ, Thuc.

In its place, κατὰ χώραν, Ar., Hdt., Xen.

Out of its place, ἐξ ἕδρας, Eur.

If you had been in my place (to Alcmena), τὰς ἐμὰς τύχας λαβοῦσα, Eur.

Belonging to a place, ἔντοπος, ον, Soph., Plat.; ἐντόπιος, ον, Plat.

[*Chief* or *highest place*, προεδρία, ἡ, Hdt.; τὸ πρωτεῖον, Dem., etc.; τὰ πρωτεῖα, Plat.]

[*Occupying the chief place*, πρόεδρος, ον, usu. as subst., Thuc.]

[*To have* or *hold the chief place*, πρωτεύω, Xen.; *in*, c. dat., *among*, παρά or ἐν c. dat., Xen.; also c. gen., Xen.]

[*To give place*, παραχωρέω, c. dat., Plat.] *Vid.* TO YIELD.

A dweller in a place, χωρίτης, ου, ὁ, Æsch.

Love of a place, φῐλοχωρία, ἡ, Ar.

To love a place, χωροφιλέω, only act., Antipho.

To do a thing in an improper place, τὸν τόπον (τινὸς) μεταφέρω (fut. μετοίσω, aor. 1 μετήνεγκα, aor. 2 μετήνεγκον, part. μετενεγκών), Æschin.

[*To have no place in one's esteem*, μηδαμοῦ παρά τινι εἰμι, Xen.]

At or *in as many places as*, ὁποσᾰχῇ, Xen.: ὁσᾰχοῦ, Dem.

In any place, που (enclit., never the first word in a sentence), Omn. *Vid.* WHERE, ANY WHERE, EVERY WHERE, NOWHERE, etc.

In one place . . . in another place, ἔνθα μὲν . . . ἔνθα δέ, Xen.

From any place, ποθέν, Omn.

From the place from which, ὅθεν, Omn. *Vid.* WHENCE.

To which place, οἷ, sometimes c. gen., Trag., Hdt., Plat. *Vid.* WHITHER.

PLACE, TO, ἵζω, only in aor. 1 εἷσα, infin. Ep. also ἕσσαι for ἕσαι, aor. mid., esp. of placing temples, etc., i. e., building them (in which sense Ap. Rh. has fut. mid.), Hom., Theogn., Pind., Soph., Hdt., Thuc.; ἵστημι, aor. 2, perf., and pluperf. act. used always in pass. sense (*vid.* TO STAND), Omn.; τίθημι, aor. 1 act. ἔθηκα (aor. 1 mid. never used except in indic. and part., and never in Attic), aor. 1 pass. ἐτέθην (Hom. has not the pass.), Hom. also has infin. pres. act. τιθήμεναι and τιθέμεν, imperf. ἐτίθεον, 2d sing. pres. and imperf. τίθησθα, also aor. 2 subj. θείω for θῶ, and 1st pl. θείομεν, infin. θέμεν and θέμεναι for θεῖναι, etc.; Pind. also has 2d pres. indic. τιθεῖς, and Mimn. 3d sing. τιθεῖ, Omn.; καθεῖσα and mid., Hom., Pind., Anac.; κᾰθίστημι, Hom., Soph., Eur., Thuc.; κᾰθίζω, fut. κᾰθῐσω, Dor. καθίξω, aor. 1 ἐκᾰθισα (in Ar. also -ῖσα, Ep. -ισσα), Hom., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; μεθίημι (ῐη Ep., ῑη Att.), aor. 1 -ῆκα, Soph.; καταχωρίζω (esp. of placing soldiers, etc.), Xen. *Vid.* TO PUT.

To place (one thing) *against* (another), προσκλίνω, aor. 1 pass. Ep. -εκλίνθην for -εκλίθην, c. acc. and dat., Hom.

To place by or *near*, πᾰρᾰτίθημι (often παρτ., poet.), Hom., Hes., Eur., Xen., Dem., Isoc.; πᾰρᾰκᾰτᾰβάλλω, also poet. -καββ., no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hom.; προσίστημι, Eur.; πᾰρίσταμαι, mid., Xen., Dem.; πᾰρᾰκᾰθίστημι, Dem.; πᾰρᾰκᾰθίζω, Plat.

To place among, πᾰρεμβάλλω, Plat.; πᾰρᾰκᾰτᾰτίθεμαι, also poet. παρακάτθ., Ap. Rh.

To place around, περιΐστημι, c. acc. or c. dat., or c. περί and acc., Eur., Hdt., Xen., Plat.; περιστῐχίζω, Æsch.; περιστίζω, fut. -ξω, c. κατά and acc., Hdt.; [περιτίθημι, acc. and dat., or περί τι, Hdt., Plat.; esp. *to place around the head*, περιτίθημι περὶ τὴν κεφαλήν, Plat.]

To place before a person, ἐπῐπροϊάλλω, only pres., imperf., and aor. 1 act., c. acc. rei, dat. pers., Hom.

To place before (as a defence or a temptation), προτείνω, c. gen. of that before which, Æsch., Soph.

To place in front (of battle, etc.), προϊστημι, Hom.; προτάσσω, c. gen. of that in front of which, Xen., Andoc.

[*To place before* or *beside* one (a table, meal, etc.), προτίθημι (δαῖτά τινι), Hom., Hdt., Soph.; παρατίθημι, Hom., Hdt., Ar., Lys., Xen.; εἰς τὸ πρόσθεν τινὸς τίθημι (generally), Plat.]

To place over, in authority, ἐφίστημι, c. dat., or c. ἐπί and gen., dat. or acc., Æsch., Hdt., Xen., Dem.; προΐστημι, c. gen., Plat.

To place in or *on*, ἐπιβαίνω, only in fut. act. -βήσω, and aor. 1 -έβησα, c. gen., Hom.; ἐφεῖσα, infin. ἐφέσσαι, also mid., aor. 1 mid. in tmesis ἐπὶ . . . ἑεσσάμην, also fut. ἐφέσσομαι, c. dat., Hom.; ἐπῐτίθημι, c. gen., or c. dat., or c. ἐπί and gen., etc., Omn.; ἐγκατατίθημι, Hom.; ἐντίθημι, Omn.; ἐνίστημι, c. εἰς and acc., or ἐν and dat., or c. dat., Hdt., Xen., Ap. Rh.; ἐφίστημι, c. dat., or c. ἐπί and dat., or c. ἐπί and gen., etc., Thuc., Xen., Plat., Dem.; περικατατίθημι, Ap. Rh.; ἐγκᾰτᾰναίω, aor. 1 -ένασσα (only of persons), c. dat. of place, Ap. Rh.

To place near previously for one's own use, προπαραβάλλομαι, mid., Thuc.

To place under, ὑποτίθημι, c. dat. or c. ὑπό, Hom., Eur., Xen., Plat.
To place in different places, διαρμόζω, Eur.; διατίθημι (esp. things in their *proper* places), Hdt., Xen.; δῐΐστημι, Plat.
[*To place differently*, ἀνατίθεμαι, Hdt.; μετατίθημι, Thuc.]
To place outside, ἐκτίθημι, Hom.
To place together, συντίθημι, Eur., Hdt., Xen., Plat.
To place on one side, παρατίθεμαι, mid., Xen.
To place in safety, κᾰτᾰτίθεμαι, mid., Thuc., Xen., Dem.
I place confidence in God, τῷ Θεῷ πίστιν φέρω, Soph.
To be placed, κεῖμαι, ἐκείμην, imper. κεῖσο, etc., fut. κείσομαι, no other tenses, Hom., Eur., Thuc.; κάθημαι, ἐκαθήμην, imper. κάθησο, etc., fut. καθήσομαι, no other tenses (esp. of a statue), Plat.
To give place, παραχωρέω, c. dat. pers., sometimes c. gen. of the place, Ar., Xen., Isoc. *Vid.* To YIELD.
One must place, θετέον, Plat.
One must place in front, προτακτέον, Xen.
PLACED, θετός, ή, όν, Eur.
To be placed, θετέος, α, ον, Plat.
PLACEMAN, A, μισθαρχῐδης, ου, ὁ, Ar.
PLACID, ἀγᾰνός, ή, όν, Hom., Pind., Trag.; μείλῐχος, ον, Hom., Hes., Pind.; μαλθᾰκός, ή, όν, Hes., Trag., Plat. *Vid.* MILD.
PLACIDITY, πρᾳότης, ητος, ἡ, Thuc., Xen., Plat.
PLACIDLY, ἀγᾰνῶς, Eur., Ar.; μετρίως, Xen.
PLACING, A, θέσις, εως, ἡ, Pind., Plat.
PLAGUE, A, λοιμός, ὁ (used also metaph. of persons), Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; λῦμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; φθόρος, ὁ (even of a woman, ἡ φθόρος), Ar., Dem.; ὄλεθρος, ὁ (esp. of persons), Hdt., Dem.
[*Plague take you* or *plague on you*, οὐκ εἰς ὄλεθρον; Soph.; οἴμωζε, Ar.; ἀπόλοιο, Ar.]
PLAGUE, TO, λῡπέω, Omn. post Hom.
PLAICE, A, ψαινίς, ίδος, ἡ, Epich.; [ψῆσσα, Att. ψῆττα, Ar., Plat.]
PLAIN (i. e., level, of country, etc.), λεῖος, α, ον, Hom., Hes., Hdt., Xen.; πεδιάς, ᾰδος, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Plat.; πεδῐνός, ή, όν, Hdt., Xen.; ἄπεδος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; ἀφελής, ές (in every sense, of a field, a man, speech, etc.), Ar., Dem., Arist.
Plain (i. e., simple, artless), λῑτός, ή, όν, Xen., Arist., Call.; προσεσταλμένος, η, ον, Plat.
Plain (i. e., clear, of discourse, etc.), τορός, ά, όν, Æsch.; [περιφανής, ές, Oratt., Soph.] *Vid.* CLEAR.
Plain (of garments, i. e., not embroidered), λεῖος, α, ον, Thuc.
PLAIN, A, πεδίον, τό, Omn.; πέδον, τό, no pl., Hom.; ἰσόπεδον, τό, Hom.; γύᾰλον, τό, Hes., Pind., Trag.; πλάξ, πλᾰκός, ἡ (also of the sea), Pind., Trag.; ἄπεδον, τό, Hdt.; τὸ ἴσον (ῐ Ep., ῑ Att.), Xen.; νῶτον γαίας, ν. χθονός (also of the plains of the sea, ν. θαλάσσης), Hom., Pind., Eur.
To the plain, πεδίονδε, Hom.; πέδονδε, Hom.
Surrounded by a plain, ἀμφῐπεδος, ον, Pind.
Having a large or *deep plain*, βᾰθυπέδιος or βᾰθύπεδος, ον, Pind.
Situated on a plain, ὑποπλᾰκιος, α, ον, Hom.; πεδιάς, ᾰδος, ἡ (of a wood or an army), Soph.
Dwelling on a plain, πεδιονόμος, ον, Æsch.; πεδιακός, ή, όν, only in pl., Arist.
A hare bred on the plain, πεδινὸς λᾰγώς, Xen.
[*The party of the plain* (a political division in Athens), οἱ πεδιακοί, Arist.; οἱ ἐκ τοῦ πεδίου, Hdt.; οἱ πεδιεῖς, Plut.]
[*The plain of ocean*, πόντιον ἄλσος, Æsch.]
PLAINLY (to speak, etc.), ἀπηλεγέως, Hom.; τορῶς, Æsch., Eur.; κᾰθᾰρῶς, Ar.; ἀρῐφρᾰδέως, Theoc.
Plainly (to see, etc.), ἐμφᾰνῶς, Trag., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* CLEARLY.
PLAINNESS, ἀφέλεια, ἡ, Antipho.
PLAIN-SPOKEN, εὐθῠγλωσσος, ον, Pind.
PLAINTIFF, THE, ὁ διώκων, οντος, Æsch., Hdt., Dem.; ἀντῐδικος, ὁ, Ar.; ὁ γραψάμενος, Ar.
PLAINTIVE, κῐνῠρός, ά, όν, Hom.; αἴλῐνος, ον, Eur. *Vid.* MELANCHOLY, TO LAMENT.
Very plaintive, πάνδυρτος, ον, Æsch., Soph.; πᾰνόδυρτος, ον, Eur., Mel.
PLAINTIVELY, αἴλῐνα, Call., Mosch.
PLAIT, TO, πλέκω, Hom., Eur., Hdt., Xen.; διαπλέκω, h.; κᾰτᾰπλέκω, Hdt.; συμπλέκω, Eur., Thuc., Plat.; ἐμπλέκω, Arist.; χηλεύω, Eupol.
PLAITED, πλεκτός, ή, όν, Hom., Hes., Trag., Xen.; χηλῐνός, ή, όν, Anac.; χηλευτός, ή, όν, Hdt.; σύμπλεκτος, ον, Mel.
Well plaited, εὐπλεκής and ἐϋπ., ές, Hom.; εὔπλεκτος, ον, and ἐϋπλ., Hom., Eur.
Closely plaited, οὖλος, η, ον, Stesich.
Plaited work, πλόκᾰνον, τό, Plat.
PLAITING, πλέξις, εως, ἡ, Plat.
Fit for plaiting, πλόκῐμος, ον, Theoph.
Occupied in plaiting, πλεκτῐκός, ή, όν, Plat.
PLAN, A, μῆτις, ἡ, gen. ιος, and Att. ῐδος (Hom. has dat. μήτῑ, acc. μῆτιν), Hom., Æsch., Soph.; μῦθος, ὁ, Hom.; μῆδος, τό, rare except in pl. (esp. of clever plans), Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh.; δήνεα, τά, no sing., Hom., Ap. Rh.; βουλή, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Xen., Dem.; βούλευμα, ᾰτος, τό, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; μηχᾰνή, ἡ (esp. in bad sense, of cunning, artful plans), Hes., Trag., Plat.; ἐνθύμημα, ᾰτος, τό, Soph., Xen.; ἐπῐνοια, ἡ, Ar., Xen.; ὑπόθεσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* CONTRIVANCE, INTENTION, and SYN. 131.
Plans laid down, ῥητά, τά, Thuc.
A plan (i. e., a drawing), διάγραμμα, ᾰτος, τό, Xen., Plat.
[*Plan* (i. e., model, q. v.), παράδειγμα, ατος, τό, Hdt.]
[*Plan* (of life, selected), προαίρεσις, εως, ἡ (i. e., τοῦ βίου), Dem.]
But on that plan, if that plan be adopted, ἐκείνως, Thuc.
[*Without plan*, ἀμέθοδος, ον, Longin.]
PLAN, TO, τῐτύσκομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; μητιάω, only pres. and imperf. act. and mid., usu. in lengthened form μητιόων, μητιάασθε, etc., Hom., Ap. Rh.; μητίομαι, fut. -ίσομαι, only mid., Hom., Pind., Ap. Rh.; μήδομαι, mid., no pass., often c. acc. also of the person with reference to whom any thing is planned, or c. ἐπί and dat. in Att., Hom., Pind., Trag., Ap. Rh.; βυσσοδομεύω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes.; μέδομαι, mid., fut. μεδήσομαι, no tenses beyond, no pass., Hom.; βουλεύω, perf. pass. either in act. or pass. sense, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; μηχανάω, act. only in pres., and never in prose (perf. pass., however, used in pass. sense, and occasionally in act. sense, both in prose and poetry), more usu. μηχᾰνάομαι, mid. (esp. in bad sense, of planning mischief with cunning, etc.), Omn. [(constr., τί τινι, *against* one, Hom., τι ἐπί τινι, Hom., Hdt., τι εἴς τινα and πρός τινα, Hdt., ἐπί τινα, Xen.; *for* a thing, εἴς or πρός τι, Plat., Xen., ἐπί τινι, Hdt.; also followed by ὅπως c. fut. indic. or subj., Plat.)]; ἀνᾰφροντίζω, Pind.; πράσσω, fut. -ξω, Soph., Xen., Andoc., Dem.; ἐπινοέω, aor. 1 pass. often in act. sense, Hdt., Thuc., Plat.; ἐννοέω, Xen., Plat.; ἐνθῡμέομαι, mid., perf. pass. and aor. 1 pass. in act. sense, Thuc., Plat., Antipho; δοξάζω, fut. -ᾰσω, Thuc. *Vid.* TO CONTRIVE, TO DEVISE.
To plan together, συμβουλεύω, Thuc.; σῠναρτῡνομαι, mid., Ap. Rh.
To plan in opposition, form plans to counteract, ἀντεπῐβουλεύω, Thuc.
One must plan, μηχανητέον, Plat.
Full of plans, μητιόεις, εσσα, εν, Hom., Hes.
Forming great plans, μεγᾰλόμητις, ιος or ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; μεγᾰλοπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.
PLANE, A (in geometry), ἐπίπεδον, τό, Plat.
A carpenter's plane, ξυήλη, ἡ, Xen.
[*The iron of the carpenter's plane*, ξίφαι, αἱ, late.]
PLANE, TO, ξέω, fut. ξέσω, and Ep. ξέσσω, only act., Hom., Ap. Rh.; ἀμφιξέω, Hom.; ξύω, fut. ξύσω, only act., Hom., h., Xen.
PLANE-TREE, A, πλατᾰνιστος, ἡ, Hom., Hdt.; πλᾰτᾰνος, ἡ, Ar., Xen., Plat.
[*Like a plane-tree*, πλατανώδης, ες, Plut.]
A grove of plane-trees, πλατανιστοῦς, οῦντος, ὁ, Theogn.
PLANED, ξεστός, ή, όν, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen., Ap. Rh.; ξυστός, ή, όν, Hdt.
Well planed, εὔξεστος, η, ον, and ος, ον, also poet. ἐΰξ., Hom.; εὔξοος, ον, and poet. ἐΰξ., Hom.
PLANET, A, πλᾰνης, ητος, ὁ, and πλ. ἀστήρ (-έρος), Xen., Arist.
PLANK, A, πῖναξ, ᾰκος, ὁ, Hom.; ἐπηγκενίς, ῐδος, ἡ, only in pl. (of the planks of a ship), Hom.; δόρυ, τό, gen. δόρᾰτος, poet. (not Att.) δούρατος, also δουρός, Att. δορός, dat. δόρατι, etc. (δούρᾰτι occurs even in Soph. in chor.), also δόρει (Soph.), pl. δόρατα, poet. (not Att.) δούρατα, δοῦρα, also once δόρη (Eur.), Hom., Pind., Trag.
Of the thickness of a plank, πῐνᾰκιαῖος, α, ον, Hipp.
Like planks, πῐνᾰκηδόν, Ar.
Made of planks, δορῠπᾰγής, ές, Æsch.
PLANNED, βουλευτός, ή, όν, Æsch.
PLANT, A, φυτόν, τό, Omn. poet., Hdt., Xen., Dem.; πόα, ἡ, Pind.; φῠτευμα, ᾰτος, τό, Pind., Soph., Plat.; φυτευτήριον, τό (esp. in a nursery), Xen., Dem.; φῠτᾰλιά, ἡ, Ap. Rh.
Rearing plants, φῠτοτρόφος, ον, Ap. Rh.

PLANT, TO, ῥιζόω (either the plants themselves, or of the ground planted with them), in prose also metaph. (of planting a tyranny, etc.), Hom., Hdt., Xen.; φῠτεύω (of the plants or the land), often metaph., Omn.; διαφῠτεύω, Ar.; ὀρύσσω, fut. -ξω, perf. ὀρώρῠχα, Xen.; τίθημι, aor. 1 act. ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην, Xen.; metaph. (of planting a colony, a city, etc.) κτίζω, fut. κτίσω, aor. 1 poet. often κτίσσα (not Att.), Omn.; κᾰτοικίζω (also of implanting hopes in the breast), Hdt., Omn. Att.

[*To plant* (the foot) *firmly*, ἀντερείδω (βάσιν), Soph.]

[*To plant* (ladders) *firmly against* (the wall), προσερείδω (κλίμακας τῷ τείχει), Polyb.]

To plant along with, συμφυτεύω, Pind.

To plant in, ἐμφυτεύω, c. dat., Plat.

To plant round, περῐφυτεύω, Plat.

To plant upon or *over*, ἐπῐφυτεύω, Ar.

To plant under, ὑποφυτεύω, Theoph.

PLANTED, φῠτευτός, ή, όν, Plat.

Planted round, περίστοιχος, ον, Dem.

Not planted, ἀφῠ́τευτος, ον (of a district), Xen.

PLANTATION, A, φῡτᾰλιά, ἡ, Hom.

PLANTING, φῠτεία, ἡ, Xen., Plat.

Planting in, ἐμφῠτεία, ἡ, Arist.

PLASH, A (plashing sound [of waves), πάταγος, ὁ, Hom., Pind.]; (prop. of oars, then of any thing falling, as tears, etc.), πῐτῠλος, ὁ, Æsch., Eur.

PLASH, TO, κᾰχλάζω, only act. (of waves, or wine poured into a cup, etc.), Pind., Æsch., Eur., Theoc.; [παταγέω, Theoc.]

PLASTER, A, κᾰτᾰ́πλασμα, ᾰτος, τό, Ar.; [μάλαγμα, τό, Theoph.; πιττάκιον, τό (prop. a pitch-plaster), Dinoloch.]

[*Like a plaster* (emollient), μαλαγματώδης, ες, Gal.]

PLASTER, TO, ἐξᾰλείφω, perf. pass. ἐξᾰλήλιμμαι, Thuc.; σῠνᾰλείφω, Theoph., Arist.; κᾰτᾰπλάσσω, fut. -ᾰσω, Ar., Hdt.; ἐπῐπλάσσω, c. acc. of what is plastered on, c. ἐπί and acc. of that on which, Hdt., Arist.; περῐχρίω, Hipp.; περιπλάσσω, Plat.

To plaster (with any thing white), λευκόω, Plat.

PLASTERED (spread as a plaster), κᾰτᾰ́πλαστος, ον, Ar.

Newly plastered, νεηλῐφής, ές (of a house), Arist.

[*Not plastered*, ἀνεπίπλαστος, ον, Diog.]

[PLASTIC, πλαστικός, ή, όν, Plat.; *the plastic arts*, αἱ πλαστικαὶ τέχναι, Plat.]

PLATE, A, πῐναξ, ᾰκος, ὁ, Hom., Ar.; ἄβαξ, ακος, ὁ, Cratin. *Vid.* DISH.

A plate (i. e., a layer), πτύξ, πτῠχός, ἡ, Hom.

Gold and silver plate, χρῡσώματα καὶ ἀργῠρώματα, Lys.

[*A chest for plate*, χρῡσωμᾰτοθήκη, ἡ, Callix.]

PLATFORM, A, σᾰνίς, ίδος, ἡ, Hom.; ἴκρια, τά, Ar., Hdt.; βῆμα, ᾰτος, τό, Dem.

PLAUSIBILITY, εὐπρέπεια, ἡ, Thuc.; πῐθᾰνότης, ητος, ἡ, Plat.

PLAUSIBLE, πῐθᾰνός, ή, όν, Eur., Hdt., Plat., Dem.; εὐπρόσωπος, ον, Eur., Xen., Dem.; εὐπρεπής, ές, Eur., Thuc.; ἐπιεικής, ές, Hdt., Thuc.; εὐπροφᾰ́σιστος, ον (of a speech or excuse, not of a person), Thuc.

Plausible speeches, οἱ καλοὶ λίαν λόγοι, Eur.

To make plausible, ἐπῐλεαίνω, Hdt.; [πιθανολογέω, Arist.]

PLAUSIBLY, εὐπρεπῶς, Ion. also -πέως, compar. -έστερον, -έστατα, Eur., Thuc., Æschin., Hdt.; πῐθᾰνῶς, Ar., Plat.

PLAY, TO, νηπιᾰχεύω, only pres. and imperf. act. (as a child), Hom.; ἀθύρω, only pres. and imperf., sometimes c. acc. of the things done in play, also of playing on an instrument, c. κατά and gen., Hom., Pind., Anac.; παίζω, fut. παίξομαι, aor. 1 ἔπαισα, perf. pass. πέπαισμαι, aor. 1 ἐπαίχθην, sometimes c. dat. of what at (e. g., *at ball*, π. σφαίρῃ, Hom.), or c. πρός and acc., sometimes c. περί and gen. of the stake for which, sometimes (but rarely) of playing on an instrument, Omn.; διαπαίζω, Plat.; δημόομαι, mid., no pass., Pind., Plat.

To play on an instrument, see above; also μέλπομαι, only pres. and imperf. mid., often c. part. (i. e., κιθαρίζων, etc.) or c. acc. of the tune (μέλπω, act., c. dat. of the instrument, only in Anth.), Hom.; κρέκω, only pres. and imperf. act., c. dat. or c. acc. of the instrument, or c. acc. of the tune, Ar., Anth.; ψάλλω (only of playing on stringed instruments), sometimes in pass. of the instrument, no mid. (absol. and c. τὴν λύραν), Hdt., Plat., Arist.

Playing on an instrument, ψαλμός, ὁ, Pind., Æsch.; παῖγμα, ᾰτος, τό, Eur.

To play together or *to play with*, συμπαίζω, sometimes c. dat. or σύν and dat., or sine cas., Anac., Soph., Ar., Hdt., Theoc.; ἀντῐπαίζω (of playmates), Xen.; προσπαίζω, c. dat., Xen.

[*To play a trick*, πανουργέω or πανουργίαν π., περί c. acc., about a thing, Dem.] *Vid.* TRICK.

PLAY (i. e., amusement, sport), παιγμοσύνη, ἡ, Stesich.; παιδιά, ἡ, Æsch., Eur., Ar., Omn. Att. prose; ἄθυρμα, ᾰτος, τό, Eur.; παιγνία, ἡ, Hdt.; παίγνια, τά, Theoc.

A play (i. e., drama, q. v.), δρᾶμα, ᾰτος, τό, Ar., Plat., Dem.

The play of the features, etc., ἀμᾰ́ρυγμα, ᾰτος, τό, Theoc., Ap. Rh.

One must play, παιστέον, Plat. (Com.).

PLAYER, A, συμπαίστωρ, ορος, ὁ, Xen.; συμπαιστής, οῦ, ὁ, Plat.; συμπαικτής, οῦ, ὁ, Mel.; συμπαίστρια, ἡ, Ar.

[*Player* on the flute, μελικτής (Dor. -κτάς), ὁ, Theoc., Mosch.; ψάλτης, ὁ, Plut.; female, ψάλτρια, ἡ, Plat.]

PLAYFELLOW, A, συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, Xen.

[*One's playfellows*, ὁμηλικία, ἡ, Hom.]

PLAYFUL, παιγνιήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.; παιγνιώδης, ες, Xen.; παιδῐκός, ή, όν, Plat.; παιδιώδης, ες, Ion, Arist.

PLAYFULLY, παιδῐκῶς, Plat.

PLAYFULNESS, κουροσύνη, ἡ, Theoc.; [παιγνιῶδες, τό, Xen.]

PLAYTHING, A, ἄθυρμα, ᾰτος, τό, Hom.; παίγνιον, τό, Plat., Ar.; μείλιον, τό, usu. in pl., Ap. Rh.

PLEA, A, ἀπολογία, ἡ, Thuc., Xen., Dem.; (i. e., a pretence), πρόφᾰσις, εως, ἡ, Theogn., Hdt., Omn. Att. *Vid.* APOLOGY.

[*Plea* (defendant's reply in writing), ἀντιγραφή, ἡ, Lys.]

[*A special plea, to put in a special plea*, παραγραφὴν παραγράφομαι, Dem.]

PLEAD, TO, δῐκάζω, sometimes c. acc. of the crime defended, but more usu. in prose δῐκάζομαι, mid., c. perf. and pluperf. pass. in act. sense, sometimes c. dat. of the person against whom, Hom., Eur., Dem.; δίκας λέγω, Isoc.; ἀπολογέομαι, c. ὑπέρ and gen., Plat.; δῐκολογέω, Arist.

To plead for, ὑπερδῐκέω, only act., c. gen., Æsch., Plat.; σῠνηγορέω, c. dat. or c. ὑπέρ and gen., Ar., Plat., Isoc., Dem., Æschin. *Vid.* TO ADVOCATE.

To plead in reply, ἀντῐγρᾰ́φομαι, mid., Isæ., Dem.; ἀντῐδῐκέω, Lys., Isæ., Dem.

[PLEADER, A, ἀγωνιστής, ὁ, Plat.]

PLEADING, δῐκολογία, ἡ, Arist.

Pleading (i. e., the speech of a lawyer), ἀκρόᾰσις, εως, ἡ, Æsch.

Pleading their kindred, ξυγγένειαν προϊσχόμενοι, Thuc.

Pleading against your father, διὰ δίκας ἰὼν πατρί, Soph.

[*Skilled in pleading*, δικανικός, ή, όν, Xen.; συνδικεῖν επιστάμενος, Xen.]

Pleadings preparatory to trial, ἀνᾰ́κρῐσις, εως, ἡ, poet. also ἄγκρῐσις, Æsch., Plat., Isæ.

PLEASANT, ἐπιήρᾰνος, ον, Hom.; θῡμᾰ́ρης, ες, Hom.; πολῠγηθής, ές, Hom., Hes., Pind.; θῡμηδής, ές, Hom., Æsch., Ap. Rh.; μενοεικής, ές, Hom., Ap. Rh.; κᾰτᾰθύμιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Theogn., Hdt., Antipho; ἐραννός, ή, όν, Hom., Simon.; χᾰρίεις, εσσα, εν, Omn. poet., Xen., Plat.; ἡδύς, ἡδεῖα, ἡδύ (but Hom. has also ἡδύς as fem.; Theoc. uses ἡδέα as acc. sing., masc., and fem.), compar. ἡδίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. ἥδιστος, Omn.; γλῠκύς, εῖα, ύ, compar. -ῠ́τερος, superl. -ῠ́τᾰτος, also -ίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), and -ιστος (Xen. also has γλύσσων), Omn. poet., Hdt., Xen.; φῐλος, η, ον, compar. φιλίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. φίλιστος, also φίλτερος and φίλτατος, also φιλαίτερος and φιλαίτατος (Xen., Call.), also φιλώτερος (Call.), Omn. poet.; ἀρᾱρώς, υῖα, ός, gen. ότος, etc., necessarily c. dat., Hes.; τερπνός, ή, όν, compar. -ότερος, superl. -ότατος (but in Call. also τέρπνιστος and τερπνίστατος), Omn. post Hom.; ἐπίηρος, ον, Emped.; ἄρμενος, η, ον, Pind.; ἐπῐτερπής, ές, h., Plat., Arist.; εὐτερπής, ές, Pind.; ἀρεστός, ή, όν, Soph., Hdt., Xen., Lys.; προσφῐλής, ες, Trag., Xen., Plat., Isoc.; χαρτός, ή, όν, Archil., Soph., Eur., Plat.; ἐπῐ́χαρτος, ον, Æsch., Soph., Thuc., Plat.; ἐπῐτήδειος, ον, Eur.; εὔχᾰρις, ὁ καὶ ἡ, τὸ εὔχᾰρι, gen. -ῐτος, acc., masc. and fem. -ιτα and -ιν, Xen., Plat.; εὐχᾰ́ριστος, ον, Hdt.; χᾰρῐ́τόεις, εσσα, εν, Anac.; ἡδῠ́πνοος, ον, contr. -πνους, -πνουν, no compar., Soph., Eur.; πότῐμος, ον (of a discourse), Plat.

Faster than was pleasant, θᾶσσον ἢ καθ' ἡδονὴν ποδός, Soph.

To be pleasant, χᾰρίζομαι, esp. in perf. pass. part., c. dat. of him to whom, Hom., Eur., Xen., Plat., Dem.

Intended to be pleasant, χᾰρίσιος, ον (of a gift), Call.

PLEASANTLY, PLEASINGLY, θῡμήρες, Hom.; ἡδύ, Hom.; ἡδέως, Soph., Eur., Xen.; τερπνῶς, Theogn., Soph.; φῐλως, Æsch., Eur.; ἀρεσκόντως, Eur., Xen., Plat.; παγκᾰ́λως, Eur.; κεχᾰρισμένως, Isoc.

[PLEASANTRY, χαριτία, ἡ, Xen.]

PLEASE, TO, ἦρα φέρω (fut. οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον), c. dat., Hom.; ἦρα ἐπιφέρω, Hom., ἐπίηρα φέρω, Hom., Soph., Ap. Rh.; κυδαίνω, no perf., no mid. or pass., Hom.; ὀνίνημι, fut. ὀνήσω, no perf. act., no imperf. act., though there is imperf. mid. ὠνινάμην, aor. 2 mid. ὠνήμην, ησο, ητο, imper. ὄνησο, opt. ὀναίμην, infin. ὄνασθαι, but part. ὠνήμενος (Xen. has also aor. 1 pass. ὠνήθην), Hom., Hes., Eur., Xen., Plat.; ἄρω, only in aor. 2 ἤραρον, Hom., Soph.; ἁνδάνω, imperf. ἥνδανον (also Hom. ἑήνδ.), aor. 2 ἕαδον (and Hom. εὔαδον), no other tenses, no pass., mid. only in Anth., c. dat., Hom., Pind., Eur., Hdt., Plat, ἐφανδάνω, also ἐπιανδάνω, Hom.; εὐφραίνω, Omn.; τέρπω, aor. 2 mid. in Hom. (esp. of pleasing one's self or being pleased) τεταρπόμην, redupl. in all its moods, aor. 2 pass. subj. also τραπείω (Hom.), metath. for ταρπείω, Ep. for ταρπῶ, also infin. ταρπήμεναι for ταρπῆναι, in pass. and mid. often c. gen. of that with which one is pleased, but also c. dat., very rarely c. acc., Omn.; ἀρέσκω, fut. ἀρέσω, mid. poet. often ἀρέσσομαι (not Att.), so aor. 1 mid., aor. 1 pass. ἠρέσθην, used sometimes in act. sense, c. dat., sometimes c. acc., Omn.; σαίνω, no perf., no mid., though Æsch. has pass., Soph., Eur.; προσσαίνω, Æsch.; προσίεμαι (ῑ Att., ἴ elsewhere), Ar., Hdt.; συναρέσκω, Xen., Dem.; συνανδάνω, only in aor. 2 συνεύαδον, Ap. Rh.; ἡδέως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω or σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), Eur.; ἀρεσκόντως ἔχω, Eur. *Vid.* SYN. 90.

To please a person more, be more pleasing to a person, εὐαρεστοτέρως διάκειμαι (fut. -κείσομαι), c. dat., Xen.

To act so as to please all, πᾶσι κατὰ νόον ποιέειν, Hdt.

To be pleased, γάνυμαι, only pres. imperf. and Ep. fut. γανύσσομαι (also perf. pass. part. γεγανυμένος, d. l. Anac.), c. dat. of the cause, or c. gen., or c. ἐπί and dat., or ὑπό and gen., Hom., Eur., Ar., Plat.; ἐπιτέρπομαι, mid. and pass., Hom., h., Pind.; ἥδομαι, no fut. mid., aor. 1 ἡσάμην, only once in Hom., more usu. aor. 1 pass. ἥσθην, fut. ἡσθήσομαι, c. dat. of the cause, sometimes c. acc., rarely c. gen., Omn.; θυμηδέω, only act., Simon. Amorg.; θυμαρέω, Theoc.; ἡδέως ἔχω, Eur.; ἐν ἡδονῇ ἔχω, c. acc. of the cause, Thuc. *Vid.* TO REJOICE.

PLEASURE, ἦδος, τό, only nom. and acc. sing.; τερπωλή, ἡ, Hom., Theogn., Archil.; χάρμα, ατος, τό, Omn. poet.; τέρψις, εως, ἡ, Hes., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; χάρις, ιτος, ἡ, acc. -ιτα and -ιν, poet. dat. also χάρισσι (not Att.), Pind., Soph., Eur., Ar., Xen., Plat.; ὄνησις, εως, ἡ, Sapph., Trag., Plat.; ἡδονή, ἡ, Omn. Att., Hdt.; ἑορτή, ἡ, Æsch., Thuc., Plat.; φιληδία, ἡ, Ar.; ἡδυπάθεια, ἡ, Xen. *Vid.* SYN. 391.

They altered . . . at their pleasure, ἀντήλλαξαν . . . τῇ δικαιώσει, Thuc.

To do or say any thing with the mere object of giving pleasure (to another, or sometimes to one's self), δράω or λέγω καθ' ἡδονήν, or πρὸς ἡδονήν, sometimes c. gen. of the party to be pleased, Eur., Thuc., etc.; ἐν ἡδονῇ, Thuc.; so πρὸς χάριν, and often sine prep., *for my pleasure, for your pleasure*, ἐμὴν χάριν, also τὴν ἐ. χ., etc., Soph., Eur.

And to say that they will do every thing which may be (lit., which are) *a pleasure to the Scythians*, εἰπεῖν τε . . . ὡς πάντα ποιήσουσι τὰ Σκύθῃσί ἐστι ἐν ἡδονῇ, Hdt.

An object of pleasure, τρύφημα, ατος, τό, Eur.

Fond of pleasure, φιλήδης, ές, Arist.

PLEASURE-GROUND, *vid.* PARK.

PLEBEIAN, adj., ἀγοραῖος, ον, Ar., Plat.

PLEBEIAN, A, δημότης, ου, ὁ, sometimes δ. ἀνήρ, etc., Soph., Ar., Hdt., Xen. *Vid.* PEOPLE.

PLECTRUM, THE, πλῆκτρον, τό, h., Pind., Eur.

PLEDGE, A (i. e., promise, etc.), τέκμωρ, τό, indecl., Hom.; πίστις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πίστευμα, ατος, τό, Æsch.; πίστωμα, ατος, τό, in pl., Æsch.; πιστά, τά, Æsch., Eur., Xen.

A pledge (esp. of things deposited or held as security for the performance of a promise), ἐγγύη, ἡ, Hom., Æsch., Plat., Antipho, Dem.; ῥύσιον, τό, Solon, Æsch., Soph.; σύνθημα, ατος, τό, Soph.; ἐνέχυρον, τό, Hdt., Xen., Plat., Antipho; ὑποθήκη, ἡ, Dem.; ἀρραβών, ῶνος, ὁ, Isæ.; μεσεγγύημα, ατος, τό, Æschin.; μεσεγγύωμα, ατος, τό, Isoc.; παρακαταθήκη, ἡ, Dem. *Vid.* PROMISE.

A certain pledge (or promise), βεβαιότης, ητος, ἡ, Thuc.

A pledge of friendship, δεξίωμα, ατος, τό, Soph.; i. e., a die cut in two, one piece being kept by each party, λίσπη, ἡ, Plat.

Pledge me your hand, ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν, Soph.

But do what you promised me (or consented to), *giving me the pledge of taking my hand* (lit., touching my hand), ἃ δ' ἤνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγών, . . . ταῦτ' ἐμοὶ πρᾶξον, Soph.

[*In* or *as pledge*, ὅμηρος, ον, Hdt., Thuc.]

To seize as a pledge, προσενεχυράζω, Dem.

The pledges we trusted (i. e., the promises confirmed by the giving of hands), δεξιαὶ ᾗς ἐπέπιθμεν, Hom.; so *to give and receive a pledge*, δεξιὰν δίδωμι καὶ λαμβάνω, Xen.; [δίδωμι καὶ λαμβάνω τὰ πιστά, Xen.]

And some bringing them pledges from the king, καὶ δεξιὰς ἔνιοι παρὰ βασιλέως φέροντες, Xen.

Those who keep no pledges, οἷσιν οὔτε βωμός, οὔτε πίστις, οὔτ' ὅρκος μένει, Ar.: "βωμός is the pledge of an oath taken over a sacrifice, πίστις the pledge of giving the hand, ὅρκος the pledge of a solemn promise" (PORSON).

PLEDGE, TO (i. e., pledge one's faith, promise solemnly), πιστόομαι, esp. in aor. 1 mid. and aor. 1 pass., but in pres. mid. and pres. act. to receive a pledge from a person, or to bind him to one's self by pledges, c. acc. pers., Hom., h., Soph., Thuc.; ἐγγυάομαι, mid., augm. ἠγγ., more usu. ἐνεγ., Lys., Antipho, Dem.

To pledge (i. e., deposit as a pledge), ἐνεχυράζομαι, mid., Ar.; μεσεγγυάω, Plat., Lys.

To pledge (i. e., drink the health of), δεικανάομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; δειδίσκομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; δείκνυμαι, mid., c. perf. and pluperf. pass., 3d pl. δειδέχαται and δειδέχατο in act. sense (some refer these forms to δέχομαι), Hom.

[*To pledge one's health in a goblet of wine*, προπίνω τινὶ φιάλην, Xen.] *Vid.* TO DRINK TO.

To take a pledge from, ἐνεχυράζω, c. gen. pers. (in pass. of the thing pledged, rare), Lys., Æschin., Dem., also in mid., c. gen. of what the pledge is security for, Ar.

[*To hold the land as pledge*, τὴν γῆν ὅμηρον ἔχω, Thuc.]

To be pledged, ὑπόκειμαι, imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses, c. gen. of the sum for which, Isæ., Dem.

PLEDGING, A, ἐνεχυρασία, ἡ, Plat., Dem.

Pledging them in many a deep draught, πυκνὴν ἄμυστιν δεξιούμενοι, Eur.

PLEIAD, A, Πληϊάς, άδος, ἡ, usu. pl., Hom., Hes.; Πλειάς, άδος, ἡ, usu. in pl., Æsch., Eur., Dem.; Πελειάς, άδος, ἡ, usu. pl., Pind., Eur.

PLENARY, ἐντελής, ές, Omn. Att. *Vid.* COMPLETE.

PLENIPOTENTIARY, αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ (e. g., πρεσβεῖς), Ar., Thuc., Xen., Lys., Æschin.; κύριος, ὁ, Xen.

And let those who come come with full powers as plenipotentiaries, οἱ δὲ ἰόντες τέλος ἔχοντες ἰόντων, Thuc.

PLENITUDE, τελειότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* COMPLETENESS.

PLENTEOUS, PLENTIFUL, ἀμφιλαφής, ές, Hom., Pind., Æsch., Hdt.; ἀδινός, ή, όν, Hom., Pind., Soph., Ap. Rh.; ἀθέσφατος, ον, and later η, ον, Hom., Ap. Rh.; βαθύς, εῖα, ύ, compar. -ύτερος, also -ίων (ῑ Att., ἴ elsewhere, also βάσσων, Epich.), Hom., Epich., Eur., Xen.; πολύς, πολλή, πολύ, oblique cases, except nom. and acc. masc. and neut. sing., from πολλός (for other forms *vid.* MANY), compar. πλέων and πλείων, superl. πλεῖστος, Omn.; ἄφθονος, ον, Omn. post Hom.; εὔπορος, ον, Hdt., Thuc., Isoc.; δαψιλής, ές, Hdt. *Vid.* ABUNDANT.

PLENTEOUSLY, PLENTIFULLY, εὐπόρως, Thuc., Xen., Dem.; ἀφθόνως, Plat.

PLENTEOUSNESS, PLENTY, περιουσία, ἡ, Ar., Omn. Att. prose; εὐπέτεια, ἡ, Hdt., Xen.; εὐπορία, ἡ, Xen.

I have plenty to say, εὐπορῶ ὅ,τι λέγω, Plat. *Vid.* TO HAVE ABUNDANCE, TO BE ABUNDANT.

[*Horn of plenty*, κέρας Ἀμαλθείας, Anacr.]

To have plenty of, εὐπορέω, c. gen., Xen., Plat., Dem.; περίεστι, impers. c. dat. pers., Dem.

[PLETHORA, πληθωρή, ἡ, Med.]

[PLETHORIC, πληθωρικός, ή, όν, Galen.]

PLEURISY, πλευρῖτις, ιδος, ἡ, Ar., Hipp.

Suffering from pleurisy, περιπλευριτικός, ή, όν, Hipp.

PLIABLE, εὐστρεφής, ές (Ep. ἐϋστρ.), Hom.; εὔστροφος, ον (Ep. ἐϋσ.), Hom.; καμπύλος, η, ον, Hom., Æsch., Plat.; εὐκαμπής, ές, Hom., h.; εὔγναμπτος, ον (Ep. ἐϋγ.), Hom. *Vid.* TO BEND.

PLIANCY, ὑγρότης, ητος, ἡ, Xen.

PLIANT, γναμπτός, ή, όν, Hom.; στρεπτός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Eur.; ὑγρός, ά, όν, Pind., Eur., Xen., Plat., Theoc.; ἕλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Eur.; λαγαρός, ά, όν, Xen.

[PLIGHT—*to be in evil plight*, κακῶς πάσχω, Hom., etc.; *to be in sorry plight*, πονηρῶς διατίθεμαι, Dem.]

[PLINTH, πλίνθος, ἡ, Polyb.; *to make in form of a plinth*, πλινθεύω, Ar.]

PLOT, A, ἐπιβουλή, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἐπιβούλευμα,

ἄτος, τό, Thuc.; ἐπῐβούλευσις, εως, ἡ, Thuc.; πᾰρασκευή, ἡ, Antipho.
The plot of a play, μῦθος, ὁ, Arist.

PLOT, TO, μηχᾰνάομαι, Omn.; ἐπῐβουλεύω, c. dat. of that against which, sometimes c. dat. of the object to be gained by plotting (e.g., *to plot to gain the sovereignty*, ἐπ. τυραννίδι), Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* TO CONTRIVE.
To have plotted your death, ῥάψαι μόρον σοι, Eur.
To plot previously against, προεπιβουλεύω, c. dat., Isæ.
To join in plots against, σῠνεπῐβουλεύω, c. dat., Isæ.
Freedom from plots or *from being plotted against*, τὸ ἀνεπῐβούλευτον, Thuc.

PLOTTER, A, ἐπῐβουλευτής, οῦ, ὁ, c. gen. of that against which, Soph.

PLOTTING, ἐπῐβουλος, ον, Æsch., Xen., Plat.

PLOW, A, ἄροτρον, τό, Hom., Hes., Trag., Hdt., Xen.
The plow tail or *handle*, ἐχέτλη, ἡ, Hes., Ap. Rh.
The pole of the plow, ἱστοβοεύς, ὁ, Hes.
The plow stock (in which the share is fixed), ἔλῠμα, ἄτος, τό, Hes.
The plow-share, εὐλᾰκα, ἡ, Thuc.; [ὕννις, ἡ, Plut., Anth.; ὕνις, ἡ, Babr.]
The bent yoke of the plow, κύφων, ωνος, ὁ, Theogn.
The plow-share beam, γύης, ου, ὁ, Hes.

PLOW, TO, ἀρόω, fut. -όσω, etc., also pres. infin. act. ἀρώμεναι (Hes.), Ep. perf. pass. part. ἀρηρόμενος (also in Hdt.), Omn. poet., Hdt., Xen., Dem.; κᾰτᾰρόω, Ar.; πολέω, rare except in pres. and imperf., and in this sense only act., Hes.; so πολεύω, Soph.; βοωτέω, only pres. act., Hes.; τέμνω, no aor. 1 act., perf. act. τέτμηκα, etc., Æsch.; ὑπεργάζομαι, mid., perf. pass. both in act. and pass. sense, Xen.; ἀλοκίζω, Ar.; εὐλάξω, fut., no other tense, Orac. ap. Thuc.; κᾰταστρέφω, perf. act. -έστροφα, pass. -έστραμμαι, aor. 1 -εστράφθην, Xen.; λαιοτομέω, only act., sine cas., Theoc.; φάράω, Call.; ἀροτριάω, Call.; ἀροτρεύω, Orph.
To plow fallow land, νεάω, c. acc. of the land, or absol. sine cas., Ar., Theoph.; ὑπονεάζω, Theoph.
[*To plow round*, περιαρόω, Plut.]
Hard to plow, δῠσήροτος, ον, Call.

PLOWED, TO BE, νεάομαι, pass., only pres. and imperf., Hes.; αὐλᾰκίζομαι, pass., esp. in perf. part., Pratin.
Well plowed, εὐάροτος, ον, Ap. Rh.
Thrice plowed, τρῐπολος, ον, Hom., Hes.
Four times plowed, τετρᾰπολος, ον, Theoc.
Fit to be plowed, ἀρώσῐμος, ον, Soph.
Plowed land, ἄρουρα, ἡ, Hom., Pind., Soph., Hdt. *Vid.* FIELD.
[*A new-plowed land*, νεωμένη, ἡ, Hes.]
[*A fresh-plowed fallow*, μαλακὸς νειός, Il.]

PLOWING, ἄροτος, ὁ, also used often for the proper season for plowing, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt.
The plowing of fallow land, νέᾰτος, ὁ, Xen.; [νέᾰσις, εως, ἡ, Theoph.]
Plowing, adj., γεωμόρος, ον (of an ox), Ap. Rh.; γεωτόμος, ον, Anth.

PLOWMAN or PLOWER, A, ἀροτήρ, ῆρος, ὁ (used also of the cattle employed in plowing, and so are most of the subsequent words), Hom., Hes., Hdt.; ἀρότης, ου, ὁ, Pind., Hdt., Call., Anth.; ἀροτρεύς, ὁ, Dem., Theoc.; ἀοοτρευτήρ, ῆρος, ὁ, Anth.; αὐλᾰκεργᾰτης, ου, ὁ, Anth.
One who plows early, πρωτηρότης, ου, ὁ, Hes.
One who plows late, ὀψᾰρότης, ου, ὁ, Hes.
One who plows with oxen, βουκαῖος, ὁ, Theoc.

PLUCK, TO, δρέπω, rarely if ever in pass., though mid. is common, Hom., h., Pind., Eur., Hdt., Plat.; ἀποδρέπω, Hes., Pind.; ἀμέργω, Sapph., Eur., Theoc.; ἀποτρίβω, Theoc.
To pluck out, ἐκτίλλω, Anac., Dem.; ἐκκοκκίζω, Ar.; πᾰρᾰτίλλω (esp. hair), Ar.; ὑποτίλλω, Theoph.
[*To pluck off wool*, νακοτιλτέω, Archipp.]
To pluck off the outside from, περῐτίλλω, c. acc. of the thing stripped, Ar., Hdt.
To pluck out besides, προσεκτίλλω, Ar.
To pluck the flower of (misery), ἀνθεμίζομαι, mid., Æsch.
To be plucked or *fleeced*, πτεροῤῥοέω, Ar.
[*Fresh-plucked*, νεότομος, ον, Eur.]

PLUG, A, χείμᾰρος, ὁ (in the bottom of a ship), Hes.

PLUM, A, κοκκύμηλον, τό, Hippon.; [προῦμνον, τό, Galen.]

PLUMAGE, πτερά, τά, Hom., etc.; πτῖλον, τό, Soph.; πτέρωσις, εως, ἡ, Ar.
Of the same plumage, ὁμόπτερος, ον, Æsch., Ar.; ὁμοιόπτερος, ον, Arist.

PLUMB-LINE, A, στᾰθμή, ἡ, Hom., Soph., Xen., Plat.; κᾰνών, όνος, ὁ, Eur.

PLUME, A, λόφος, ὁ, Hom., Tyrt., Trag., Hdt., Xen.; χαίτωμα, ἄτος, τό (the plumes in the ancient helmets were usually of horse-hair), Æsch. *Vid.* CREST.
A triple plume, τρῐλοφία, ἡ, Ar.
Waving the plume in his helmet, κορῠθαιόλος, ον, Hom.; δοχμολόφος, ον, Æsch.
With high plumes, εὔπτερος, ον, Ar.; ἀερσῐλοφος, ον, Ap. Rh.
With three plumes, τρῐκορυς, ῠθος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; τρῐκόρῠθος, ον, Eur.
[*To strut in borrowed plumes*, ἀλλοτρίοις πτεροῖς ἀγάλλομαι, Luc.]
A plume case, λοφεῖον, τό, Ar.
To sell plumes, λοφοπωλέω, Ar.
A plume maker, λοφοποιός, ὁ, Ar.
To plume one's self on, ἁβρῠνομαι, mid., c. dat., Eur. *Vid.* TO EXULT, TO PRIDE ONE'S SELF.

PLUMP, εὔσαρκος, ον, Amphis, Xen., Hipp.; κῠδώνιος, ον, Ar.; πολύτροφος, ον, Theoph.

PLUMPNESS, εὐσαρκία, ἡ, Xen.; [πολυσαρκία, ἡ, Xen.]

[PLUM-TREE, A, προύνη, ἡ (esp. the wild), Theoph.; προῦμνος, ἡ, Galen.]

PLUNDER, subst., ληΐς, ΐδος, ἡ (esp. cattle, but also generally), Hom., Æsch., Xen., Ap. Rh.; λεία, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἁρπάξᾰγος, ἡ (only of the deed), Hes.; ἁρπᾰγή, ἡ (either of the deed or the booty acquired), Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Isoc.; διαρπᾰγή, ἡ, Hdt.; ἅρπαγμα, ἄτος, τό (only of the booty), Æschin.; ἅρπασμα, ἄτος, τό, Plat. *Vid.* BOOTY, and SYN. 311.
By plunder, ἁρπάγδην, Ap. Rh.
To live by plunder, ἁρπαγῇ χράομαι (contr. άει in ῇ), Hdt.
To carry off as plunder, ἀείρω, Hom.; ἄγω, aor. 2 ἤγᾰγον (esp. of living plunder, captives, cattle, etc.), Hom., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; φέρω, fut. οἴσομαι (also in Hom. and Pind. imper. οἶσε, infin. οἴσειν, οἰσέμεν, and οἰσέμεναι), aor. 1 ἤνεγκα, Ep. ἤνεικα, aor. 2 ἤνεγκον, Ep. ἤνεικον, aor. 1 pass. ἠνείχθην, aor. 1 and 2 mid. never in Att. prose (esp. of inanimate plunder), Omn.; ἄγω καὶ φέρω are very commonly used together for carrying off all sorts of plunder (usu. in that order, much more rarely φέρω καὶ ἄγω), sometimes even c. acc. of the country plundered—*Dercyllidas continued plundering Bithynia of every thing in* (perfect) *security*, ὁ Δερκυλλίδας ἀσφαλῶς φέρων καὶ ἄγων τὴν Βῐθῡνίδα . . . διετέλει, Xen.

PLUNDER, TO, ἀλᾰπάζω, fut. -άξω, no perf., no mid. or pass., Hom., Æsch.; εἰσᾰλᾰπάζω, Hom.; ἐξᾰλᾰπάζω, Hom.; κεραΐζω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom., Pind., Hdt.; σῡλάω, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ληΐζομαι, mid., fut. -ίσομαι, often poet. (not Att.) -ίσσομαι, so aor. 1 ἐληισσάμην, Att. also ἐλῃσάμην, often (and usu. in Hom.) c. acc. of the plunder carried off, and sine cas. of the place plundered (Thuc. once has act. ληΐζω, and Eur. often has perf. pass. λέλῃσμαι of the plunder carried off), Hom., Hes., Simon., Eur., Hdt., Xen.; ἐκπορθέω, Eur., Thuc., Lys., Æschin.; λεηλᾰτέω, only act., c. acc. either of the place or the booty, Eur., Hdt., Dem.; λᾰπάζω, fut. -ξω, only act., no perf., Æsch.; ἁρπάζω, fut. -άξω and -άσω (the latter the only Att. form), perf. pass. ἥρπαγμαι and ἥρπασμαι, etc., either of the place plundered or of the booty obtained, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Dem.; διαρπάζω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys., Dem.; ἀναρπάζω, Eur., Dinarch.; βλίττω, fut. βλῐσω, only act., Ar.; ληστεύω, only act., Thuc.; καρπόομαι, mid., no pass., Xen., Isoc., Dem.; ἐκκοκκίζω, Ar.; διαφορέω, Hdt., Dem.; ἀμπελουργέω, only act., Æschin.; ἐκκεραΐζω, Call. *Vid.* TO RAVAGE, and SYN. 96.
And he plundered the country, καὶ τὴν χώραν λείαν ἐποιεῖτο, Thuc.
And the rest of the Barcæans she gave up to plunder to the Persians, τοὺς δὲ λοιποὺς τῶν Βαρκαίων ληΐην (Ion. for λείαν) ἐκέλευσε θέσθαι τοὺς Πέρσας, Hdt.
He plundered the temples of every thing, τὰ ἱερὰ . . . κενὰ πάντων ἀπέδειξε, Xen.

PLUNDERER, A, ληΐστωρ, ορος, ὁ, Hom.; ληιστήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ληιστής, οῦ, ὁ (Att. λῃστής), h., Omn. Att., Hdt.; σῡλήτωρ, ορος, ὁ, Æsch., fem. σῡλήτειρα, Eur.

PLUNDERING, adj., ἀργῠροστερής, ές, epith. of life (of robbers), Æsch.

PLUNGE, TO, intrans., διαῤῥιπτέω, only act., Xen.
To plunge (a sword) *into*, etc., act., μεθίημι (ῐ Hom., ῑ Att.), aor. 1 μεθῆκα, Ep. also μεθέηκα (Hom. uses also pres. 2d and 3d sing. μεθιεῖς, μεθιεῖ, and imperf. μεθίεις, μεθίει, also aor. 2 subj. act. μεθείω for μεθῶ), c. εἰς and acc. or ἔσω and gen., Eur.
To plunge (another) *into* (a line of conduct, etc.), ἐνσείω, c. acc. pers., dat. rei, Soph.
To plunge (a city into confusion), προκαθίημι, c. εἰς and acc., Dem.

PLURAL, πληθυντικός, ή, όν, Gram. [*The plural number*, ὁ πληθυντικὸς ἀριθμός, Gram.]
PLURALITY, πλῆθος, τό, Omn. *Vid.* MULTITUDE.
PLY, TO (an oar, etc.), νωμάω, Hom.; ἑλίσσω, fut. -ξω, augm. εἱλ., Soph.
PNEUMATIC, πνευμᾰτῐκός, ή, όν, Theoph.
POACHER, A, νυκτερευτής, οῦ, ὁ, Plat.
POACHING, νυκτερεία, ἡ, Plat.
Fit for poaching (of a dog), νυκτερευτῐκός, ή, όν, Plat. (N.B.—the verb νυκτερεύω also exists in Xen., but it is not used actually in this sense).
[POD, A, περικάρπιον, τό, Theoph.; περιοχή, ἡ, Theoph.]
POEM, A, ποίησις, εως, ἡ, Thuc., Plat., Isoc.; ποίημα, ᾰτος, τό, Plat., Isoc., Æschin.
An epic poem, ἔπος, τό, Pind., Ar., Hdt.
A poem on sacred occasions (either in praise of gods or heroes, or an occasion of victories at the games, or marriages), ὕμνος, ὁ, Omn.
A lyric poem, ᾠδή, ἡ, Plat. (esp. that of the chorus in the Greek tragedy); μέλος, τό, Plat. *Vid.* POETRY, ODE, HYMN, etc.
POET, A, ἀοιδός, ὁ, Hom., Pind., Trag., Hdt.; Πιερῐδων ἀροτήρ (ῆρος, ὁ), Pind.; μουσοπόλος, ὁ, Eur.; ποιητής, οῦ, ὁ, Omn. Att. prose, Hdt.; μουσοποιός, ὁ καὶ ἡ, Hdt.
An epic poet, ἐποποιός, ὁ, Hdt., Arist.
A dramatic poet, δῐδάσκᾰλος, ὁ, Ar.
A lyric poet, ὑμνοπόλος, ὁ, Simon., Emped.; ὑμνοποιός, ὁ, Eur.; ὑμνοθέτης, ου, ὁ, Mel.; μελοποιός, ὁ, Ar., Plat.; μελῳδός, ὁ, Plat.; μουσῐκός, ὁ, Plat.
The poet Orpheus, γῆρυς Ὀρφεία, ἡ, Eur.
A beggarly poet, πτωχόμουσος, ὁ, Arist.
To be a poet, write poetry, μουσοποιέω, only act., Soph.
To be a lyric poet, μελοποιέω, Ar.
Fond of poets, φιλοποιητής, οῦ, ὁ, Plat.
[POETESS, A, μουσοποιός, ἡ, Hdt.; ποιήτρια, ἡ, Ath., Luc.]
POETICAL, ῥαψῳδός, όν, Soph.; ποιητῐκός, ή, όν, Plat., Isoc.
[*The poetical faculty*, ποίησις, εως, ἡ, Hdt.]
POETICALLY, ποιητῐκῶς, Plat., Dem.
[*To represent poetically*, ποιέω, c. acc., Lycurg.]
POETRY, ποίησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Plat., Isoc.
Epic poetry, ἐποποιΐα, ἡ, Hdt.; ψιλὴ ποίησις, Plat.; ψῑλομετρία, ἡ, Arist.
[*Lyric poetry*, μουσική, ἡ, Hdt.]
[*To write poetry*, μουσοποιέω, Soph.; *writing poetry*, μυσουργός, όν, Xen.]
Scraps of poetry, ἐπύλλια, τά, Ar.
[*The art of poetry*, ποίησις, εως, ἡ, Hdt.; ἡ ποιητική (sc. τέχνη), Plat.]
POINT, A, αἰχμή, ἡ, Hom.; ἀκωκή, ἡ, Hom.; στόμα, ᾰτος, τό (of a spear), Hom.; ἄκμή, ἡ, Pind., Soph.; γλωχίν, ῖνος, ἡ, Soph., Anth.; γλώσσημα, ᾰτος, τό (of a dart), Æsch.; γνάθος, ἡ, Æsch.; πλῆκτρον, τό, Soph., Eur.; ἄρδις, εως, ἡ, Hdt.; στόνυξ, ὕχος, ἡ, Ap. Rh.
The turning or *balancing point* (of life and death, ruin and safety, etc.), ῥοπή, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Plat., Isoc.
A point (in mathematics), στιγμή, ἡ, Arist.
[*A point* (in punctuation), παραγραφή, ἡ, Arist.]
I am on the point of seeing, ἐπ' ἀκμῆς εἰμι ἰδεῖν, Eur.
I am at the point of death, ῥοπὴ βίου μοι, Soph.
And he was on the point of being trampled down by the Persian cavalry, αὐτίκα δὲ μάλα ἤμελλε συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου, Æschin.
To the point, πρὸς λόγον, Plat.
To keep (an adverse arguer) *to the point*, εἰσελαύνω (fut. εἰσελάσω, etc., perf. -ελήλᾰκα) . . . εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους, also εἰς τὸν τοῦ πράγματος δρόμον, Æschin.
Up to this point, ἐνταῦθα, c. gen., Plat.
On many points, πλεονᾰχῇ, Plat.
With brazen point, χαλκογλώχιν, ῖνος, ὁ καὶ ἡ, Hom.
With a point at both ends, ἀμφῐγυος, ον, Hom.
With a long point, τᾰνῠγλώχιν or -ις, gen. ῖνος, Hom., Simon.; τᾰνυήκης and τᾰναήκης, ες, Hom.
With a short point, βραχῠσῐδηρος, ον, Pind.
[*With a broad point*, πλατύλογχος, ον, Ar.]
[*Without point*, ἀνηκίδωτος, ον, Æsch.]
[*Brought to a point*, εἰς ὀξὺ ἀφιγμένον, Hdt.]
POINT, TO, ἀκονάω, Xen., Dem. *Vid.* TO SHARPEN.
To point at (in sign of contempt, etc.), δακτῠλοδεικτέω, only act., Dem.
POINTED, ἀκαχμένος, η, ον, Hom.; ἀκρόπορος, ον, Hom.; ὀξύς, εῖα, ύ, Hom.; αἰχμητής, οῦ, ὁ (of the thunder-bolt), Pind.; λογχωτός, όν, Eur.
To be pointed, λογχόομαι, pass., Arist.
Pointed in front (of an oar), πρoήκης, ες, Hom.
Pointed at (i. e., illustrious), δακτῠλόδεικτος, ον, Æsch.
[POINTEDNESS (of acute angles), ὀξῠτης, ητος, ἡ, Plat.]
POINT OUT, TO, φράζω, only act. in this sense, Hom., Pind., Æsch., Hdt., Xen.; δείκνῡμι, also pres. and imperf. δεικνύω, ἐδείκνυον (not Att.), Ep. 3d sing. pres. also δείκνυ, Omn.; ἐνδείκνῡμι, Pind., Soph., Isoc., Plat.; δηλόω, Soph.; ἀποφαίνω, Att. perf. pass. -πέφασμαι, Thuc., Xen., Dem. *Vid.* TO SHOW.
To point out together, συνεμφαίνω, Theoph.
POISE, TO, πάλλω, no perf. act., Hom., Pind., Soph., Eur., Plat.; ἀνᾰπάλλω, aor. 2 act. part. ἀμπεπᾰλών, Hom.; διᾰτείνομαι, mid., Hdt., Xen. *Vid.* TO BRANDISH.
POISON, φάρμᾰκον (but ᾱ also in some old *Ionic* poets), τό, Hom., Eur., Thuc., Xen.; φαρμᾰκιον, τό, Plat.; ἰός, ὁ, Pind., Trag., Ap. Rh.
The garment poisoned by the blood of the Lernæan hydra, βᾰφαὶ ὕδρας, Eur.
Containing poison, φαρμᾰκῖτης, οῦ, ὁ (of a ring), Eupol.
POISON, TO, κᾰτᾰφαρμάσσω, Hdt.
To suffer from poison, φαρμᾰκάω, only act., Dem.
POISONER, A, φαρμᾰκεύς, ὁ, Soph., Plat.
POISONOUS, σηψεδᾰκής, ές (of a serpent's bite), Plat.
POKE, TO (coals, etc.), σκᾰλεύω, Ar.
To poke about, go poking, pottering about, κυπτάζω, Ar., Plat.
POKER, A—*a man who looks as if he had swallowed a poker*, ὁ τὴν δοκὸν φέρων, Arist.
[POLAR STAR, THE, πόλος, ὁ, Eratosth.]
POLE, THE (of heaven, etc.), πόλος, ὁ, Eur., Plat., Ap. Rh.
POLE, A, κᾰμαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ (either of a spear, etc., or to prop vines), Hom., Hes., Æsch., Eur.; δόρυ (of a spear or standard), τό, gen. δόρᾰτος, poet. (not Att.) δούρᾰτος, also δουρός, Att. δορός, dat. δόρατι, etc. (δούρατι occurs even in Soph. in chor.), also δόρει (Soph.), pl. δόρᾰτα, poet. (not Att.) δούρατα and δοῦρα, also once δόρη (Eur.), Hom., Xen.
A pole of a carriage, ῥῡμός, ὁ, Hom., Hdt.
A peg at the end of the pole for fastening the harness, ἕστωρ or ἕκτωρ, ορος, ὁ, Hom.
A punt-pole, κοντός, ὁ, Hom., Eur.; πλῆκτρον, τό, Soph., Hdt.
A pole for vines, χᾰραξ, ακος, ὁ, Ar., Thuc.
Having three poles, τρίῤῥῡμος, ον, Æsch.
Having four poles, τετράῤῥῡμος, ον, Xen.
POLE-AXE, A, κέστρα, ἡ, Soph. *Vid.* AXE.
POLE-CAT, A, γᾰλέη, contr. γαλῆ, ἡ, Ar., Hdt.
POLE-STRAP, A, μέσᾰβον, τό, Hes.
POLICE, THE, οἱ περῐπολοι, Epich., Ar., Thuc.
The head or *inspector of police*, περῐπολάρχης, ου, ὁ, Thuc.; ἀστῠνόμος, ὁ, Plat., Isoc., Dem.
The being inspector of police, ἀστῠνομία, ἡ, Arist.
To be inspector of police, ἀστῡνομέω, only act., Dem.
The police station, περῐπόλιον, τό, Thuc.
POLICY (general), πολῑτεία, ἡ, Ar., Xen., Dem.; [προαίρεσις, εως, ἡ, Dem.]
By advances of policy rather than of strength, γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ ἢ ἰσχύος, Thuc.
POLISH, στιλβηδών, όνος, ὁ, Theoph.
POLISH, TO, λεαίνω, Ep. also λειαίνω, Ep. fut. λειᾰνέω, Hom.; ξέω, fut. ξέσω, Ep. also ξέσσω, etc., Hom., Ap. Rh.; λαμπρῡνω and -ομαι, mid. (of polishing one's own armor), Xen.
To polish all round, ἀμφιξέω, Hom.; περιξέω, Theoc.
POLISHED, ξεστός, ή, όν, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen., Ap. Rh.; λευρός, ά, όν, Pind.; λίσπος, η, ον (of a tongue), Ar.; [ξυστός, όν, Hdt., Ar.]
Well polished, εὔξεστος, and Ep. ἐΰξ., η, ον, and ος, ον, Hom.; εὔξοος, ον, and Ep. ἐΰξ., Hom.; πολύξεστος, ον, Soph.
Polished all round, περίξεστος, ον, Hom.
Not well polished, ἀνεπίξεστος, ον, Hes.
[*Act of polishing*, ξεστουργία, ἡ, Diod.]
POLITE, ἀστεῖος, α, ον, and ος, ον, Ar., Xen., Plat., Dem.; χᾰρίεις, εσσα, εν, Plat., Isoc.
POLITELY, χαριέντως, Isoc.
POLITIC, φρόνῐμος, ον, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* PRUDENT.
POLITICAL, πολῑτῐκός, ή, όν, Thuc., Xen., Plat.

Politics (the science), ἡ πολῑτική, Plat.; [(state of affairs), τὰ πολιτικά, Thuc.]

To meddle with politics, πολῑτεύομαι, mid., Thuc., Plat., Æschin.

If we change our politics (as a state), ἢν μεταβάλωμεν τὴν πολιτείαν, Isoc.

My politics reduced Philip to this state, εἰς ταῦτα κατέστησε Φίλιππον ἡ ἐμὴ πολιτεία, Dem.

For it follows of necessity that similar events must continually result from the same politics, ἀνάγκη γὰρ ἐκ τῶν αὐτῶν πολιτευμάτων καὶ τὰς πράξεις ὁμοίας ἀεὶ καὶ παραπλησίας ἀποβαίνειν, Isoc.

[Polity (civil), πολιτεία, ἡ, Plat.]

Poll-tax, a, ἐπῐκεφάλαιον, τό, Arist.

Pollute, to, μιαίνω, Omn.; κᾰτᾰμιαίνω, Pind., Plat.; χραίνω, Trag., Plat., λῡμαίνομαι, mid., c. perf. pass. λελύμασμαι in act. sense, but pres. pass. also and aor. 1 pass. in pass. sense, Æsch., Eur., Xen., Dem., συμφθείρω, Eur.; κᾰθᾰγίζω, Soph.; χρώζω, Eur.

Polluted, μιᾰρός, ά, όν, Hom., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; μῠσᾰρός, ά, όν, Eur., Hdt.; προστρόπαιος, ον, Æsch., Eur., Antipho, ἐξᾰγιστος, ον, Dem.

Pollution, μίασμα, ᾰτος, τό, Trag., Plat., Antipho, Dem., μῠ́σος, τό, Trag.; μῠ́σαγμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ἄγος, τό, rare except in sing., Soph., Hdt., Thuc.; μιᾰρία, ἡ, Xen., Antipho, Isoc.

Things which it is pollution to speak of, ἃ ἐξάγιστα, Soph.

One who is a pollution, μιάστωρ, ορος, ὁ, Trag.

To expel as a pollution, ἐξᾰγίζω, Æsch.

[*Involuntary pollution* (at night), ὀνειρωγμός, ὁ, Arist.]

[Polygamy, πολυγαμία, ἡ, Eccles.]

[*To live in polygamy*, πολυγαμέω, Eccl.]

[Polygon, πολύγωνον, τό, Eucl.]

[Polyglot (*speaking many languages*), πολύγλωσσος, ον, Lyc., Luc.]

Polygonal (like a polygon), πολῠ́γωνος, ον, Arist.; πολυγωνοειδής, ές, Arist.

[Polyhedral, πολύεδρος, ον, Plut.]

[Polyptote, a, πολύπτωτον, τό, Longin.]

Polypus, a, πολῠ́πους, -ποδος, acc. -πουν, ὁ καὶ ἡ, also poet. (not Att.) πουλῠ́πος, and in Att. Com. πολῠ́πος, Hom., Theogn., Ar., used also of the excrescence on the nose, Hipp.; ὀσμῠ́λη, ἡ, and ὄσμῠλος, ὁ, Arist.; ὀσμύλιον, τό, Ar.; ὀσμυλίδιον, τό, Ar.; ὄζολις, ῐδος, ἡ, Arist., ὄζαινα, ἡ, Call.

Like a polypus, πολῠποδώδης, ες, Arist.

Polysyllabic, πολυσύλλᾰβος, ον, Luc.

Pomegranate, a, ῥοιά, ἡ (both of the tree and of the fruit), Hom., h., Ar., Hdt.; ῥοά, ἡ, Ar., Plat.; ῥοΐδιον, τό, Att. ῥοίδ., Menand.; σίδη, ἡ, Emped., Hipp.; σίβδη, ἡ, Call.

Pomegranate peel, σῐ́διον, τό, Ar.

Of the color of a pomegranate, σιδιοειδής, ές, Hipp.

Pomp, ἀγλαΐα, ἡ, Hom.; παρασκευή, ἡ, Xen.; πρότᾰσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* Splendor.

Pompous, σοβᾰρός, ά, όν, Ar., Dem.; ὀγκώδης, ες, Dem.; [ὀγκηρός, ά, όν, Dem. Phal.]

To be pompous, "ὑπερσεμνῠ́νομαι, mid., Xen.

Pompously, σοβᾰρῶς, Ar.; ὀγκηρῶς, compar. ὀγκηρότερον, Xen.

Pond, a, λάκκος, ὁ, Hdt.; τῖφος, τό, Theoc.

Ponder, to, βυσσοδομεύω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes.; φρονέω, Omn.; ὁρμαίνω, Hom. *Vid.* To think, To meditate.

[*To ponder over*, ἀναπεμπάζομαι, Plat.]

[*To ponder well on a thing*, εὖ περισκοπέω, c. acc., Hdt.; *to ponder beforehand*, προεννοέω, Artem.]

One must ponder, φροντιστέον, Eur.

Ponderous, βᾰρύς, εῖα, ύ, Hom., Trag., Hdt., Xen.; ἐμβρῑθής, ές, Hes., Æsch., Plat. *Vid.* Heavy.

[Pondweed (a plant), ποταμογείτων, ονος, ἡ, Diosc.]

Poniard, a, ἐγχειρῐ́διον, τό, Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* Dagger.

Pontiff, a, ἱερεύς, ὁ, and Ion. ἱρεύς (found in Hom., but not Att.), Hom., Pind., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* Priest.

Pontificate, ἱερωσῠ́νη, ἡ, Hdt., Plat., Dem.

Pony, a, ἱππᾰ́ριον, τό, Xen.; πώλιον, τό, Ar., Andoc.

Pool, a, λίμνη, ἡ, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; τέλμα, ᾰτος, τό, Ar.

Of or *belonging to a pool*, λιμναῖος, α, ον, Hdt., Arist.; τελμᾰτιαῖος, α, ον, Arist.

Poop, the, πρύμνα, ἡ, Omn.; πρύμνη, ἡ, Soph., Ar. *Vid.* Stern.

Fastened to or *belonging to the poop*, πρυμνήσιος, α, ον, Eur.

Poor, ἀκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; "ἄκληρος, ον, Hom.; 'ἀλήϊος, ον (esp. as having no land), Hom.; κεχρημένος, η, ον, Hom., Hes.; χρηΐζων, Att. χρῄζων, ουσα, ον, οντος, etc., Hom., Hes.; πτωχός, ή, όν, and ός, όν (of those so poor as to beg, etc.), Hom., Æsch., Soph., Xen.; πενῐχρός, ά, όν, Hom., Theogn., Pind., Ar., Plat.; 'ἀβούτης, ον, only masc. (i. e., without oxen), Hes.; χερνήτης, ου, only masc., Simon.; ὀϊζῡρός, Att. οἰζ. (also οἰζῡρός, Ar.), ά, όν, compar. -ώτερος, Hes., Hdt.; 'ἀχρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ (i. e., without money), Solon, Eur.; 'ἀχρήμᾰτος, ον, Æsch., Hdt.; πένης, ητος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό (prop. poor, so as to be forced to labor, but also generally), rare in neut., no neut. pl., compar. πενέστερος, sometimes c. gen., Omn. Att., Hdt.; χρεῖος, ον, Æsch., Eur.; χερνής, ῆτος, only masc., Eur.; 'ἄδουλος, ον (i. e., without slaves), Eur.; "ἄπλουτος, ον, Soph.; ἀσθενής, ές, Eur., Hdt., Xen., Lys.; βιοστερής, ές, Soph.; λῑπερνής, ῆτος, sometimes έος, only masc., Archil., Cratin.; "ἄχρῡσος, ον (i. e., without gold), Plat.; 'ἀνάργῠρος, ον (i. e., without silver), Plat.; κᾰτᾰδεής, ές, c. gen., Plat.; 'ἀμῠ́κητος, ον (i. e., without cattle), Anth. *Vid.* Syn. 353.

Poor (i. e., not very good), φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Eur., Thuc., Dem.

Poor fellow, ὦ δειλᾰκρίων, Ar.

Very poor, ὑπέρπτωχος, ον, Arist.

A poor man, πένης, ητος, ὁ, Omn. Att.; χερνήτης, ου, ὁ, Æsch.

The class of the poor, τὸ χερνητικόν, Arist.

To be poor, πένομαι, only pres. and imperf. mid. (prop. to be poor as a laborer, but also generally), Hom., Theogn., Eur., Thuc., Xen., Plat.; πτωχεύω, only act., Plat.; καταδεεστέρως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), Xen.; [πενητεύω (poet.), Pseudo-Phoc., c. gen., Emped.; ἐν πενίᾳ εἰμί, γίγνομαι, Plat.] *Vid.* To want.

To be poor (with another in a thing), συμπένομαι, c. dat. pers., gen. rei, Plat.

To be poorer than, μειονεκτέω, only act., c. gen., Xen.

[Poor-house, a, πτωχοδοχεῖον, τό, late.]

Poorly, πενῐχρῶς, Arist.; καταδεῶς, compar. καταδεεστέρως, Dem.

Poorly (i. e., not well done, etc.), φαύλως, Dem.

Poorness, 'ἀκληρία, ἡ, Soph. *Vid.* Poverty.

Poorness (i. e., want of goodness, in soil, etc.), φαυλότης, ητος, ἡ, Plat.

[Pop up, to, ἀνακύπτω, Ar., Plat.]

Poplar, a, αἴγειρος, ἡ, Hom.

[*A poplar-grove*, αἰγειρών, ῶνος, ὁ, Strab.]

The white poplar, 'ἀχερωΐς, ΐδος, ἡ, Hom.; λεύκη, ἡ, Ar., Dem.

Made of white poplar, λεύκῐνος, η, ον, Arist.

Poppy, a, μήκων, ωνος, ἡ, Hom., Hdt.

Like a poppy, μηκωνίτης, ου, ὁ, Hipp.

Poppy juice, μηκώνιον, τό, Theoph.; ὄπιον, τό, Diosc.

Poppy seed, μήκων, ωνος, ἡ, Thuc.

Of or *belonging to a poppy*, μηκωνῐκός, ή, όν, Theoph.

Prepared with poppy, μηκωνίς, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Alcman.

Populace, the, πλῆθος, τό, Thuc.; ὄχλος, ὁ, Xen., Plat. *Vid.* People, and Syn. 169.

Popular (i. e., belonging to, among the people), ἐπῐδήμιος, ον, Hom.; ἐπίδημος, ον, Soph.; ἔνδημος, ον, Æsch., Thuc.

Popular (i. e., beloved by the people), ἡδῠ́πολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Soph.; δημοτερπής, ές, Plat.; εὔχᾰρις, ι, gen. ῐτος, Xen.

Popular (i. e., uttered by the people), δημόθροος, -οον, cont. ους, ουν, Æsch.

Anarchy supported by popular clamor, δημόθρους ἀναρχία, ἡ, Æsch.

Popularity, χάρις, ἡ, gen. ῐτος, acc. ῐτα and ιν, Thuc., Dem.

And in some other respects also the Athenians did not study popularity in their rule any longer as they had done, ἦσαν δέ πως καὶ ἄλλως οἱ Ἀθηναῖοι οὐκέτι ὁμοίως ἐν ἡδονῇ ἄρχοντες, Thuc.

[*A popularity hunter*, ὀχλοκόπος, ὁ, Polyb.; *to be madly fond of popularity*, ὀχλομανέω, Plut.]

Popularly (i. e., kindly, as a popular man would do), δημοτικῶς, Dem.

Populous, εὐναιετάων, ουσα, ον, οντος, etc., Hom.; εὐναιόμενος, η, ον, Hom.; πολύανδρος, ον, Æsch.; πολυάνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; πολυάνθρωπος, ον, Thuc., Xen., Dem.; συχνός, ή, όν, Plat.; μυρίανδρος, ον, Isoc.

To be populous, πολυανδρέω, only act., Thuc.

Not populous, ὀλῐγάνθρωπος, ον, Xen.

Populousness, πολυανθρωπία, ἡ, Xen.

A not being populous, ὀλῐγανθρωπία, ἡ, Thuc., Xen., Plat.; ὀλιγανδρία, ἡ, Plut.

Porch, a, παστάς, άδος, ἡ, Hdt., Xen. *Vid.* Portico.

Porcupine, a, ὕστριξ, ἴχος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Arist.

Pore, a, πόρος, ὁ, Plat.; σῆραγξ, αγγος, ἡ (of a sponge, etc.), Plat.

Pork, χοίρεα, τά, Hom.; κρέα χοίρεια, τά, Ar., Xen.

Porous, πολύτρητος, ον, Hom.; σομφός, ή, όν, Arist., Hipp.; σομφώδης, ες, Theoph.; σηραγγώδης, ες, Hipp.

Porousness, χαυνότης, ητος, ἡ, Xen.; σομφότης, ητος, ἡ, Arist.

Porridge, κυρβαίη μᾶζα, h.; πόλτος, ὁ, Alcman; ἄθάρα, ἡ, Ar.; ἔτνος, τό, Ar.; φάκῆ, ἡ, Ar.; φάκέα, ἡ, Euphro; λέκῖθος, ὁ, Pherecr.; πολφός, ὁ, Ar.; ῥόφημα, ἄτος, τό, Hipp.

[*Poor, mean porridge*, πολτάριον, τό, Diosc.]

A porridge seller, λεκῖθόπωλις, ἴδος, ἡ, Ar.

Port, λῖμήν, ένος, ὁ, Omn.; ὅρμος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἐπῐδρομή, ἡ, Eur. *Vid.* Harbor.

The port of a bridle-bit, ἐχῖνος, ὁ, Xen.

To put into port, κάταίρω, Thuc.; [προσβάλλω ἐς τὸν λιμένα, Thuc.]

To bring into port, κἄτἄγω, aor. 2 -ήγἄγον, also in pass. to be brought (i. e., to come) into port, either of the ships or the crews, Hom., Soph., Hdt., Xen., Dem. *Vid.* Harbor.

Port dues, τὰ ἐλλῖμενῖκά, Plat.; τὸ ἐλλῖμένιον, Arist.

To collect or *exact port dues*, ἐλλιμενίζω, Ar.

The collector of port dues, ἐλλιμενιστής, ὁ, Dem.

Portable, εὐβάστακτος, ον, Hdt.; ἄγώγῖμος, ον, Xen., Plat.; μεταφόρητος, ον, Arist.

Portal, πύλη, ἡ, Omn. *Vid.* Gate.

Portend, to, ὄσσομαι, only pres. and imperf. mid., no augment, Hom.; προσημαίνω, Eur., Hdt., Xen., Æschin.; προφαίνω, Soph.; προδείκνῦμι, Hdt.

Portent, a, τέρας, τό, gen. -ἄτος, Ep. αος, pl. τέρἄτἄ, also Ep. τέρἄἄ and τέρᾱ, Omn. poet., Hdt., Plat.; θαῦμα, ἄτος, τό, Omn.

Portentous, θαυμάσιος, α, ον, h., Pind., Soph., Hdt., Plat., Xen., Dem.; τεράτώδης, ες, Ar., Xen., Plat.

One who observes portents, τεράτοσκόπος, ὁ, Plat.

Porter, a (i. e., doorkeeper), πῡλωρός, and Ep. πυλαωρός, ὁ, sometimes also ἡ, Hom., Trag., Hdt., Ap. Rh.; πῡλάρτης, ου, ὁ, Hom.; θῡρωρός, ὁ, Sapph., Æsch., Hdt., Plat., Xen.; στροφαῖος, ὁ (epith. of Mercury), Ar.

A porter (i. e., a carrier of burdens), φορεύς, ὁ, Hom.

Portico, a, αἴθουσα, ἡ, Hom.; πἄραστάδες, αἱ, Eur., Xen.; στοά, ἡ, Ar., Omn. Att. prose; πρόστωον, τό, Plat.; παστάς, άδος, ἡ, Hdt., Xen.

Portion, a, κλῆρος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Plat., Dem.; ἀπορρώξ, -ῶγος, ἡ, Hom.; μοῖρα, ἡ, Hom.; μέρος, τό, Pind., Hdt., Omn. Att.; μερίς, ίδος, ἡ, Dem.; λάχος, τό (esp. one obtained by lot), Pind., Æsch., Soph., Xen.; so λῆξις, εως, ἡ, Plat.; τμῆμα, ἄτος, τό, Plat. *Vid.* Syn. 328.

A portion for a bride, ἕδνον, Ep. also ἔεδνον, τό, usu. in pl., Hom., Eur., Ap. Rh. *Vid.* Dowry.

[*To get a portion of*, μερίζομαι, c. gen., Isæ.; *to have as one's portion*, νέμομαι, mid., Hom., Hes., Hdt., Thuc.]

Portion, to (i. e., to divide), δᾰτέομαι, only pres. and imperf. mid., Hom., Pind., Hdt.; διαδᾰτέομαι, Hom., Hes.; μερίζω, Xen., Plat., Dem. *Vid.* To divide.

To portion, i. e., endow (a daughter, etc.), ἑδνόω, and Ep. ἐεδνόομαι, mid., no pass., Hom., Theoc.; ἑδνάομαι, mid., no pass., Eur.

To aid in portioning, σὔνεκδῐδωμι, c. acc. of the daughters, c. dat. of the parent whose means are assisted, Lys., Dem.

Portly, σεμνός, ή, όν, Eur., Ar., Plat.

In a portly manner, σεμνῶς, Xen.

[Portmanteau, a, ἱματιοφορίς, ἴδος, ἡ, late.]

Portrait, a, ζωγράφημα, ἄτος, τό, Plat., [μῑμηλὴ εἰκών, ἡ, Plut.] *Vid.* Picture.

A portrait painter, ζωγράφος, ὁ, Hdt.; ζωογράφος, ὁ, Theoc.

To paint portraits, ζωγραφέω, Xen., Plat.

The art of portrait painting, ζωγραφία, ἡ, Xen., Plat.

Portray, to, διἄκρῖβόω (with an idea of exactness implied), Simon.; εἰκάζω, Eur., Hdt., Xen.; ἐντῠπόομαι, mid., Arist.

The art of portraying, ἡ εἰκαστῐκή, Plat.

Position, θέσις, εως, ἡ, Plat., Arist.

Position in life, τάξις, εως, ἡ, Æsch., Plat., Isoc., Dem.

A proper position, χώρα, ἡ, Xen.

To change one's position (intrans., as soldiers do, etc.), μετατάσσομαι, mid. and pass., Xen.

Matters are in this position, τὰ πράγματα οὕτως ἔχει, Plat., so Omn. Att.

Positive, αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Thuc.; θετῐκός, ή, όν (of a law), Arist.

Positive slavery, ἄντικρυς δουλεία, Thuc.

Positive democracy, ἁπλῆ δημοκρατία, Plat.

To be positive (of one making an assertion), ἰσχῡρίζομαι, mid., Thuc.; βεβαιόομαι, mid., Plat.

Positively, διηνεκέως (to say, etc.), Hom.; ἀντικρύ, Hom.; ἄντῐκρυς, Æsch., Thuc., Dem.; ἁπλῶς, Æsch., Eur., Dem.; βεβαίως (to know, etc.), Dem.; ἐπιρρήδην (to say, etc.), Ap. Rh.

Possess, to, ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω and σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα (not used till post Hom.), aor. 1 pass. ἐσχέθην (also post Hom., and not in prose), Omn.; κάτέχω, Omn.; νέμω, more usually νέμομαι, mid. (esp. of possessing lands), Hom., Hes., Pind., Trag., Hdt., Thuc.; πάομαι, never in pres., but in perf. pass. in act. sense πέπᾶμαι, fut. mid. πάσομαι, and aor. 1 ἐπᾱσάμην, Theogn., Solon, Pind., Æsch., Eur., Ar., Xen., Theoc.; κέκτημαι, ἐκεκτήμην (perf. and pluperf. of κτάομαι), also Ep. ἔκτημαι (also in Æsch. and Plat.), Omn.; δεσπόζω, only act., Eur. *Vid.* To have.

Possessed, κτητός, ή, όν, Hom., Hes., Eur., Plat.

Possessed of (i. e., possessing), ἐπαμμένος, η, ον, c. gen., Hdt.

Possessed by, ἐπήβολος, ον (by disease, etc.), c. gen., Æsch., Hdt.; κάτοχος, ον (by sleep, etc.), c. gen., Soph.

Capable of being possessed, κατοκώχῐμος, ον, c. ἐκ or ὑπό and gen. c. dat., Arist.

Possessed (by an evil spirit, etc.), κἄκοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Antipho.

The being possessed (by an evil spirit), κἄκοδαιμονία, ἡ, Ar., Xen., Dem.

The being possessed by a spirit (not evil, e. g., by the Muses), κατοκωχή, ἡ, c. ἀπό and gen., Plat.

To be possessed (by an evil spirit, etc.), κἄκοδαιμονάω, only act., Ar., Xen.; κἄκοδαιμονέω, only act., Isoc., Dem.

To be possessed (by any feeling, etc.), κατέχομαι, pass., Plut.

Possession, κτέἄτα, τά, almost always in dat. pl. poet. κτεάτεσσιν, Hom., Pind., Eur. (in chor.); κτέανον, τό, usu. in pl., Omn. poet.; κτῆμα, ἄτος, τό, Omn.; κτῆσις, εως, ἡ, Hom., Soph., Hdt., Xen., Plat.; κτέρας, τό, only nom. and acc. sing., Hom.; κτῆνος, τό, Æsch.; ἕξις, εως, ἡ, Plat.; [μετουσία, ἡ, Xen.]

To take possession of, ἐμβᾰτεύω (by a sort of execution), c. εἰς and acc., Dem.

To get, to keep possession of, μάρπτω (Ep. aor. 2 ἔμᾰπον, μέμᾰπον and μέμαρπον), only act., Soph.; κρᾰτῡνω, only act. in this sense, c. gen., Soph.; κρᾰτέω (esp. of places taken in war, etc.), c. gen. or c. acc., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐπῐκρᾰτέω, c. gen. or c. acc., Thuc., Plat.; [περιλαμβάνω, Isæ.; περιποιέομαι, c. acc., Isoc.]

One who gives possession of, κτεάτειρα, ἡ, c. gen., Æsch.

The whole of one's possessions, παμπησία, ἡ, Æsch.

Of or *belonging to possessions, protecting one's possessions*, etc., κτήσιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph., Antipho, Dem.

Possessor, a, δεσπότης, ου, ὁ, Pind., Æsch., Xen.; more usu. the participle of some verb, e. g., ὁ ἔχων, ὁ κεκτημένος. *Vid.* To possess.

Possible, δῠνᾰτός, ή, όν, Omn. Att., Hdt.; οἷός τε, with or without ἐστί, Omn. Att.

As (much) *as possible, as* (well) *as possible*, etc., ὅτι, Ep. ὅττι, c. superl., either adj. or adv., Hom., Xen., c. compar., e. g., *as quickly as possible*, ὅτι θᾶσσον, Theoc., so Hdt.; ὡς, c. superl., either adj. or adv., e. g., *as good as possible*, ὡς ἄριστος; *as well as possible*, ὡς κάλλιστα, etc., Omn. Att.; also c. superl. and verb, e. g., *as much as I possibly can*, ὡς δύναμαι μάλιστα, Plat., or without the adj., e. g., *as well as he possibly could*, ὡς ἐδύνατο, Xen.; ὅπως, c. superl., Theogn., Æsch.; ᾗ, c. superl., Xen.; ὡς ἀνυστόν, Xen.; *the most moderate possible*, ἡ ἀνυστὸν μετριώτατος, Xen.

As well as possible, ἐνδεχομένως, Dem.

To be possible, usu. impers., *it is possible*, ἐστί, Omn.; ἔνεστι, often also ἔνι for ἔνεστι, part. ἐνόν, often in nom. abs., Hom., Eur., Xen., Isoc., Dem.; ἔξεστι, Omn. post Hom.; πάρεστι, Omn. Att., and πάρα for πάρεστι, Trag.; πἄρείκει, Soph., Thuc., Plat.; ὑπάρχει, Soph., Eur., Thuc.; ἐγγίγνεται, fut. ἐγγενήσεται, aor. 2 ἐνεγένετο, no other tenses, Hdt., Thuc., Antipho, Isoc.; οἷόν τέ ἐστι (ἐστί also is often understood), also οἷά τε ἐστί and γίγνεται, Hdt., Soph., Plat.; ἐνδέχεται, Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐγχωρεῖ, Antipho.

It is not possible, οὐκ ἐθέλει, Xen.; [*that*, οὐκ ἔσθ' ὅπως . . ., Att.; *it is*

not possible but that, οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ . . ., Att.]

It will not be possible for him, οὐ οἱ ἄρκιον ἐσσεῖται, Hom.

By every possible means, ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, Xen.

[*By what possible arguments?* τίσι ποτὲ λόγοις; Xen.]

Such punishments as it is possible to inflict, αἱ ἐνδεχόμεναι τιμωρίαι, Lycurg.

POSSIBLY, ἴσως, often c. ἄν and opt., Omn. Att., Hdt. *Vid.* PERHAPS.

Uti POSSIDETIS—*ye being allowed to treat on the basis of "uti possidetis,"* ἔχοντες ὧν κρατεῖτε, Thuc.

It seemed advisable to the Lacedæmonians to adhere to the "uti possidetis," ἔδοξε Λακεδαιμονίοις ἐπὶ τῆς αὐτῶν μένειν ἑκατέρους, ἔχοντας ἅπερ νῦν ἔχομεν, Thuc.

POST, A, στήλη, ἡ, Hom., Soph., Lys.; σταθμός, ὁ, pl. σταθμοί and σταθμά (both as a post or pillar, also a post or stage in traveling), Hom., Eur., Ar., Hdt.

A post (on a race-course, as στήλη is used by Soph.), *the turning post*, νύσσα, ἡ, Hom., Plat.; καμπτήρ, ῆρος, ὁ, Arist.

A post (i. e., esp. a fortified post, position for soldiers, etc.), χωρίον, τό, Thuc., Xen., Isoc.

[*Post* (near one), παράστασις, εως, ἡ, Xen.]

POST (station), *vid.* STATION.

POST, TO (i. e., to put up as a public notice), πἄραγρἄφω, Plat., Dem.

To post (i. e., to placard a man's name as being infamous), ἀνἄγρἄφω ἐν στήλαις, Andoc.

To post (troops), τάσσω, Omn. Att., Hdt. *Vid.* TO STATION.

[*To post one's self in front of*, προτάσσω (ἐμαυτὸν) πρό c. gen., Andoc.]

[*To post side by side* (in battle order), παρατάσσω, Hdt.]

POSTED (as infamous), στηλίτης, ου, ὁ, Isoc., Dem.

POSTERIOR, ὕστερος, α, ον, Omn. *Vid.* SUBSEQUENT.

POSTERITY, οἱ ἐπίσποροι, Æsch.; οἱ μεθύστεροι, Æsch.; οἱ ἔπειτα, Æsch.; οἱ ἐπιγιγνόμενοι, Hdt., Xen.; οἱ ἐπόμενοι, Plat.; οἳ μετόπισθεν ἔσονται, Hom.

To leave to posterity, ἐς τὸ ἔπειτα καταλιπεῖν, Thuc.

[POSTERN, A, πυλίς, ἴδος, ἡ, Hdt., Thuc., Dem.]

POST-HORSE, A, ἱππών, ῶνος, ὁ, Xen.

POSTHUMOUS (of a child), ὀψίγονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

[POSTING, *post-riding*, ἀγγαρήιον (Ion. for -ειον), τό, Hdt.]

POSTMAN, A, δρομοκήρυξ, ῦκος, ὁ, Æschin.; [βιβλιοφόρος, ὁ, Polyb.]

POSTPONE, TO, μηκύνω, Pind.: *I postpone answering you for three days*, ἀναβάλλομαί τοι ἐς τρίτην ἡμέρην ἀποκρινέεσθαι, Hdt.

POSTSCRIPT, A, ἐπἴλογος, ὁ, Arist.

POSTULATE, A, ὁμολόγημα, ἄτος, τό, Plat.; αἴτημα, ἄτος, τό, Arist.

POSTURE, A, σχῆμα, ἄτος, τό, Plat.

[*Upright posture*, ὀρθότης, ητος, ἡ, Xen.; *in an upright posture*, ὀρθοστάδην, Æsch., Luc.]

To put one's self into a posture, σχημἄτοποιέομαι, mid., Xen.

A putting one's self into a posture, σχημἄτισμός, ὁ, Plat.

POT, A, κέρἄμος, ὁ, Hom., Hdt.; χῦ'τρα, ἡ, Ar., Xen., Plat.; χῦτρίδιον, τό, Ar.; χῦτρίς, ἴδος, ἡ, Hdt.; κεράμιον, τό, Hdt., Xen.; [(prop. of copper), χαλκεῖον, τό, Hdt., Plat.]

A pot to catch fish, like an eel-pot, etc., κύρτη, ἡ, Hdt., Plat.; πλεκτή, ἡ, Plat.; γυργἄθός, ὁ, Arist.

A pot with feet, χυτρόπους, ποδος, ὁ, Hes.; χυτροπόδιον, τό, Hippon.

Of or *belonging to pots*, χῦ'τρειος, α, ον, Ar.; χυτρεοῦς, οῦν, Ar.

Made of four pots, τετράχῦτρος, ον, h.

To expose in a pot, χῦτρίζω, Soph., Ar.

POTASH, λῖ'τρον, τό, Hdt., Plat.

Of potash, λῖτρώδης, ες, Plat.; νῖτρώδης, ες, Arist.

POTATION, A, πόμα, ἄτος, τό, Pind., Hdt.

POT-BELLIED, γάστρων, ωνος, ὁ, Alcæ., Ar.; γαστρώδης, ες, Ar.; προγάστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Antipho: πῑθόγαστρος, ον, Euthyd.

POTENT, ἰσχῡρός, ά, όν, Alcæ., Hdt., Omn. Att. *Vid.* STRONG.

[POTSHERD, ὄστρακον, τό, Lys.]

POTTER, A, κεράμεύς, ὁ, Hom., Hes., Plat.; χῦτρεύς, ὁ, Plat.; ἰπνοπλἄθος, ὁ, Plat.

The trade of a potter, κεράμεία, ἡ, Plat.

To make like a potter, to be a potter, κεράμεύω, only act., Ar., Plat.

A potter's shop, κεράμεῖον, τό, Æschin.

Potters' earth, κέρἄμος, ὁ, Plat.; γῆ κεράμῖτις, ἴδος, Plat.; κέρἄμίς, ῖδος, or ἴδος more usu., or κ. γῆ, or in Com. κ. γαῖα, Plat., Eubul.

[POUCH, A (of leather, for food, etc.), πήρα, ἡ, Hom., Ar.; μάρσιππος, ὁ, Xen.; *a little pouch*, μαρσίππιον, τό, Hipp.]

POULTERER, A, ὀρνῑθοκάπηλος, ὁ, Critias; πῑνἄκοπώλης, ου, ὁ (lit., one who has a board of little birds for sale), Ar.

POULTICE, A, μάλαγμα, ἄτος, τό, Theoph.

[POULTRY, ἀγέλη ᾠοτόκος, Anth.]

[*Poultry house* or *yard*, ὀρνιθοβοσκεῖον, τό, only in Varro.]

[*Poultry-market*, ἀλεκτρῠοπωλητήριον, τό, Phryn. (Com.)]

POUNCE UPON, TO—*as the dark eagle pounces on a flock of winged birds*, ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἴθων Ἔθνος ἐφορμᾶται, Hom.; [οἰμάω, fut. -ήσω, Hom.]

Like an eagle which pounces down on the plain, ὥστ' αἰετὸς . . . ὅστ' εἶσιν πεδίονδε, Hom.

POUND, A, μνᾶ, gen. μνᾶς, ἡ (the μνᾶ was very nearly = our pound; it was more than 15 oz.), Hdt., Xen.

Weighing a pound, μνᾶαῖος and μναϊαῖος, α, ον, Xen., Arist.; μναῖος, α, ον, Arist.

POUND, TO, τρίβω, Hom., Ar.; ἀλοάω, Ep. also ἀλοιάω, Hom., Ar., Xen., Plat.; λεαίνω, Ep. also λειαίνω, Hdt.; κἄτἄσώχω, only act., Hdt.; ἐρείκω, Ar., Arist.

POUNDED, κἄτέρεικτος, ον, Ar.; κοπτός, ή, όν, Cratin.

POUR or POUR FORTH, TO, act., προΐημι (ῐ Hom., ῑ Att.), aor. 1 προήκα, Ep. προέηκα (Hom. and h. also use 3d sing. pres. indic. προΐει, opt. προΐοι, imperf. προΐειν, εις, ει), esp. as a river pours its waters into the sea, Hom., Hes., Eur.; λείβω (esp. of pouring libations, or shedding tears), no perf., nor any tense derived from it, Hom., Pind., Trag., Xen.; εἴβω (only of tears), only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Soph.; σπένδω, fut. σπείσω, aor. 1 ἔσπεισα, and Ep. σπείσασκον (prop. only of pouring libations, but after Hom. generally, even of pouring forth song), c. acc., sometimes also c. dat., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; χέω (also in Hes. χείω), fut. χεύσω, aor. 1 ἔχευα, also more usu. (esp. in Att.) ἔχεα, perf. act. rare, perf. pass. κέχῠμαι, etc. (Hom. also has fut. χεύω, and 3d sing. and pl. aor. sync. in pass. sense χῦτο, χύντο, if this is not rather pluperf. pass.; Hom. also has aor. 1 mid. in pass. sense), Omn.; προχέω, Hom., Hes., h., Pind., Eur., Hdt., Ap. Rh.; κἄτἄχέω, often metaph. of song, reproaches, etc., sometimes c. dat. of the thing over which, Hom., Hes., Pind., Eur., Plat., Dem.; ὑπολείβω, Æsch.; ὑποκἄτἄχέω, sync. ὑποκαχέω, Sapph.; ἐξαντλέω (lamentations), Eur.; ὑδραίνω, Eur.; ἀνἄφέρω, fut. ἀνοίσω, aor. 1 ἀνήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον (of tears), Æsch.; ἐκφῡσάω (as a river does), Æsch.; ἀποχεύομαι, only pres. mid., Eur.; ἐκπροΐημι, Eur.; κἄτασπένδω, Eur., Ar., Hdt.; στάζω, fut. -ξω, Hom., Pind., Æsch., Eur.; κἄταστάζω, Eur.; ῥέω, in imperf., Eur.; ἐξεράω, Dem.; ἀναῤῥαίνω (as a fountain does water), Arist.; καταπροχέω, Ap. Rh.

To pour down (as wine down one's throat), καθίημι, c. acc. and gen., Hom.

To pour around, ἀμφιχέω, c. acc., sometimes c. dat., Hom.; περιχέω, also in pres. mid. περιχεύομαι, c. dat. (in pass. when spoken metaph. of a crowd around a person), c. dat. or acc. (see below), Hom., Hdt.

To pour in or *into*, ἐγχέω, Hom., Eur., Hdt., Xen.; εἰσχέω, Hom., Eur.; ἐπικεράννῡμι, fut. -κεράσω, aor. 1 also -έκρησα, perf. pass. ἐπικέκρᾶμαι, 3d pl. ἐπικεκράανται (of that which has any thing poured on it), Hom.; ἐπεγχέω, Æsch., Eur.; εἰσίημι (esp. of a river), Hdt.; ἐγκἄνάσσω, fut. -ξω, no perf., no mid. or pass. (esp. of pouring wine in), Ar.

To pour in besides, παραχέω, Hdt.; παρεγχέω, Arist.; προσεγχέω, Arist.

To pour over, ἐπιχέω, c. dat., Hom., Theogn., Pind., Xen.; ἐπιπροχέω, metaph. of lamentations, h.; καταντλέω, c. gen., Ar., Plat.

To pour on one's self, προσχέομαι, mid., Arist., Hipp.

To pour in besides, ἐπἄφύσσω, fut. -ῠ́σω, Hom.

To pour wine, οἰνοχοέω, imperf. ᾠνοχ. and ἐωνοχ., no perf., no mid. or pass., Hom., Xen.

To pour wine in, ἐνοινοχοέω, Hom.

To pour out, ἐκχέω, Hom., Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἐκπροχέω, Anth.

To pour out gently, ὑπεκχέω, Ap. Rh.

To pour out besides, προσκαταχέω, Hipp.

To pour over at the same time, συγκἄτασκεδάννῡμι, fut. -σκεδάσω, c. dat., Xen.

To pour together, συγχέω, Hom., Plat.; συλλείβω, Arist.

POUR, TO, intrans. (as a crowd, as darts, etc.), ῥέω, fut. ῥεύσομαι, also Att. ῥυήσομαι, aor. 2 pass. ἐῤῥύην, perf. ἐῤῥύηκα, Hom., Æsch., Eur.; χέομαι, pass., c. aor. mid. sync. 3d pl. ἔχυντο (if it is not rather pluperf. pass. for ἐκέχυντο), Hom., and the passive voice of most of the compounds of χέω in their respective senses (see above), e. g., *they gladly*

poured into the city, ἀσπασίως ἐσέχυντο ἐς πόλιν, Hom.

POURING, A (or the thing poured), χύσις, εως, ἡ, Æsch.

A pouring forth, διάχυσις, εως, ἡ, Plat.; ἔκχυσις, ἡ, Arist.

What is poured over, κατάχυσμα, ατος, τό, Ar., Dem.

Poured three times (of libations), τρίσπονδος, ον, Soph.

POURINGLY, κατἄχύδην, Anac.

POUT, TO, μυχθίζω, only act., Theoc., Mel.; προμυλλαίνω, only act., Hipp.

POVERTY, ἀχρημοσύνη, ἡ, Hom., Theogn., Soph.; βούβρωστις, εως, ἡ, Hom.; πενία, ἡ, Omn.; χρησμοσύνη, ἡ, Tyrt.; χρεία, ἡ, Soph., Ar.; ἀμηχανία, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ἀκληρία, ἡ, Soph.; ἀχρημάτία, ἡ, Thuc.; βίου ἀσθένεια, ἡ, Hdt., Dem. *Vid.* WANT.

POWDER, κόνις, εως, ἡ, Omn. poet. *Vid.* DUST.

To beat or *dash to powder*, σποδέω, Æsch., Eur., Ar.

POWER, κάρτος, τό (this form not in pl.), Hom., more usu. κράτος, τό, Omn.; δύνἄμις, εως, ἡ, Omn.; γέρας, αος, τό, Hom., Æsch., Eur., Hdt.; δύνἄσις, εως, ἡ, Pind., Soph., Eur.; ἀρχή, ἡ (esp. of the power of rulers), Pind., Hdt., Omn. Att.; κορυφή, ἡ (i. e., supreme power), Pind., Æsch.; δυναστεία, ἡ (esp. of rulers), Soph., Omn. Att. prose; ἐξουσία, ἡ (authority or license), Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἰσχύς, ύος, ἡ (prop. of bodily strength, but also generally), Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat., Dem.; so ῥώμη, ἡ, Eur., Xen.; κῦρος, τό, Æsch., Hdt., Plat.; κύρια, τά (esp. of lawful power), Æsch.; σθένος, τό, Soph.; μέγεθος, τό, Eur.; ἐπἴκρἄτεια, ἡ, Xen. *Vid.* SYN. 191.

And let those who come come with full powers (as plenipotentiaries), οἱ δὲ ἰόντες τέλος ἔχοντες ἰόντων, Thuc.

Absolute power (not necessarily of a sovereign), μοναρχία, ἡ, Eur., Xen.; [οὐσία ἀνεπίληπτος, Dion.]

Men in power, οἱ ἐν τέλει βεβῶτες, Soph.; οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν, Thuc., Dem.; τὰ κύρια, Dem. *Vid.* MAGISTRATES.

To be in power, ἔχω τὰ πράγματα, Thuc.

[*To seize the power* (in the state), καταλαμβάνω τὰ πράγματα, Thuc.]

In the power of, πρός, c. gen., Hom.; ὑπό, c. dat., Hom., Hdt., Plat., Soph., etc.; ἐν χειρί or χερσί τινος, Hom.; ἐν, c. dat., Soph.; ἔνερθε or -θεν, c. gen., Soph.; ἐπί, c. dat., Soph., Hdt., Thuc.; παρά, c. dat., Soph., Hdt., Plat.

These things are in the power of the gods, ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, Hom.

To have in his own power, δι' ἑαυτοῦ ἔχειν, Dem.

He thought that the attempt was in his own power, τὴν ἐπιχείρησιν ἐφ' ἑαυτῷ ἐνόμιζεν εἶναι, Thuc.

To be in the power of, εἰμί, fut. ἔσομαι, poet. ἔσσομαι (not Att.), also 3d sing. Hom. ἐσσεῖται, c. gen., Æsch., Soph., Plat.; ἀκολουθέω, c. dat., Dem.; εἰς χεῖρας (τινὶ or τινὸς) ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, aor. 2 ἤλὔθον, sync. in Att. ἦλθον, perf. ἐλήλυθα), Xen.; εἰς χ. ἱκνέομαι (aor. 2 ἱκόμην), Xen.

Those in one's power, οἱ ὑπὸ χεῖρα, Dem.; [*to get in one's power*, ὑποχείριόν τινα λαμβάνω (aor. ἔλαβον), Eur., Lys.; *to have in one's power*, ὑποχ. τινα ἔχω, Thuc., Xen.]

[*To fall into the power of ...*, εἰς χεῖρας ἔρχομαι (aor. 2 ἦλθον), ἱκνέομαι (aor. 2 ἱκόμην), c. dat., Xen.]

It is in the power of, ἔξεστι, part. ἐξόν, often acc. abs., c. dat., Omn. post Hom.; so πάρεστι, Æsch., Soph., Hdt., Thuc.

It being in the power of, παρεστηκός, c. dat., Thuc.; πἄρἄτὔχόν, c. dat., Thuc.; ὑπάρχον, Thuc.

While the adoption of a wise decision is still in the power of both parties, ἕως ἔτι αὐθαίρετος ἀμφοτέροις ἡ εὐβουλία, Thuc.

To put in the power of, ἐγχειρίζω, c. dat., Isæ., Dem.

To put the city in the power of the enemy, τὴν πόλιν ἐς τοὺς πολεμίους ἀνῶσαι (aor. 1 infin. of ἀνωθέω), Thuc.

In another's power, χείριος, α, ον, Soph., Eur.; [ὑποχείριος, ον, also α, ον (c. dat.), Hdt., Æsch., Xen., etc.]

Having power over or *to do*, κύριος, α, ον, sometimes ος, ον, c. gen., sometimes c. infin., Pind., Omn. Att.; αὐτοκρἄτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., or c. infin., Dem.

Having equal power, δἴκρἄτής, ές (of the Atridæ, etc.), Soph.; so δίσκηπτρος, ον, Æsch.; δἴθρονος, ον, Æsch.; δισσάρχης, ου, ὁ καὶ ἡ, Soph.

Fond of power, φἴλαρχος, ον, Plat.

Belonging to the chief power, ἡγεμονικός, ή, όν, Plat.

Belonging to the chief power, adv., ἡγεμονικῶς, Isoc.

To the best of one's power, κατὰ τὸ δυνατόν, Thuc.; εἰς δύναμιν, Xen.; κατὰ κράτος, Plat., Xen.

Of extended power, εὐρυσθενής, ές, Hom., Pind.; εὐρὔκρείων, οντος, only masc., Hom.; εὐρὔμέδων, οντος, only masc., Pind.

POWERFUL, δεινός, ή, όν, Hom., Æsch., Thuc., Xen., Plat., Dem.; δὔνἄτός, ή, όν, Pind., Hdt., Omn. Att.; ἐσθλός, ή, όν, Hes.; ἰσχῡρός, ά, όν, Alcæ., Eur., Hdt., Xen.; μέγας, μεγἄλη, μέγα, all cases except nom., and acc., and voc. masc. and neut. from μεγάλος (Æsch. has also voc. masc. μεγάλε), compar. μείζων, superl. μέγιστος, Omn.; μεγασθενής, ές, Pind., Æsch.; μεγἄλοσθενής, ές, Pind.; ἐγκρἄτής, ές, sine cas., or c. gen., Soph., Thuc.; ὀχῡρός, ά, όν, Æsch.; πολυκρἄτής, ές, Æsch. *Vid.* MIGHTY.

All powerful, παγκρἄτής, ές, Pind., Trag.; πἄναλκής, ες, Æsch.

More powerful, κρείσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Eur., Thuc., Xen.; ὑπέρτερος, α, ον, Eur.

Those who are more powerful, οἱ ὑπερσχόντες, Æsch.

To be powerful, δὔνἄμαι, 2d sing. δὔνἄσαι (even in Soph. in anapæst, and in Dem.), more usu. Att. δύνα, imperf. ἐδὔνάμην, Att. also ἠδυνάμην, fut. δὔνήσομαι, aor. 1 ἐδυνησάμην, also aor. 1 pass. ἐδὔνάσθην, ἐδυνήθην, and in Att. often ἠδὔνήθην, Omn.; κρἄτέω, often c. gen. of those among whom, sometimes c. dat., Omn.; βρἴθω, only act. in this sense, Pind., Soph., Eur.; ἰσχύω (ῡ except in Anth., where it is sometimes ῠ), only act., Pind., Omn. Att.; σθένω, only pres. and imperf. act., Eur.; κἄτἄκρἄτέω, Hdt., Plat.; δυναστεύω, only act., Hdt., Thuc., Isoc.; ἐπἴπολάζω, rare except in pres. and imperf. act., Isoc., Dem.

To be powerful among, ἐνδυναστεύω, c. dat., Æsch., Plat.

POWERFULLY, δὔνἄτῶς, Hdt., Æschin.; ἐγκρἄτῶς, Thuc., Arist.

POWERLESS, ἄκικυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch.; ἀσθενής, ές, Æsch., Soph.; ἀκρἄτής, ές (rarely used, however, in this sense), Soph.; ἀκρἄτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; ἀδὔνἄτος, ον, Hdt., Thuc., Plat.; ἄκυρος, ον (esp. of laws or tribunals), Thuc., Plat., Dem. *Vid.* WEAK.

[POZZUOLANA, ἀμμοκονία, ἡ, Strab.]

PRACTICABLE, ἔμπρακτος, ον, Pind.; πόρἴμος, ον, Ar.; δὔνἄτός, ή, όν, Isoc.

[*It is practicable*, παρείκει, c. dat., Thuc.; *so far as practicable*, καθ' ὅσον παρείκοι, Plat.; *by such means as were found practicable*, κατὰ τὸ ἀεὶ παρεῖκον, Thuc.]

PRACTICAL, πρακτἴκός, ή, όν, Xen., Plat.

[*Practical science*, ἡ πρακτική, Plat.]

PRACTICE, ἐπἴτήδευσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat.; ἄσκησις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Isoc., Dem.; μελέτη, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Isoc.; μελέτημα, ἄτος, τό, Eur., Xen.; παρασκευή, ἡ, Xen., Plat., Isoc.; πἄρασκεύασμα, ἄτος, τό, Xen.; τρἴβή, ἡ, Xen., Plat.; γυμνάσία, ἡ, Plat., Arist.; κὔλίνδησις, εως, ἡ, Plat.; παιδεία, ἡ, Plat.; χειρουργία, ἡ (as opp. to theory), Plat. *Vid.* SYN. 103.

Diligent practice in any thing, φἴλοπονία, ἡ, c. gen., Dem.

To be acquired by practice, *vid.* PRACTICED.

[*By want of practice*, ἐν τῷ μὴ μελετῶντι, Thuc.]

[*Want of practice*, ἀμελετησία, ἡ, Plat.]

PRACTICE, TO, μελετάω, c. acc. or c. infin., rarely c. dat., h., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; τρίβομαι, pass., c. ἀμφί and dat., Theogn.; νομίζω, c. infin., or c. acc., or c. dat. (not, however, of practicing with a view to attain proficiency, but only in the sense of doing habitually, etc.), Pind., Hdt., Thuc.; ἀσκέω, Pind., Trag., Hdt.; ἐπασκέω, Ar., Hdt., Æschin.; ἐπἴτηδεύω (in pass. also of the persons who are practiced in such and such a pursuit, c. πρός and acc.), Soph., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀνἄπειράομαι, mid., Thuc.; χορεύω, c. ἐν and dat., Plat.; γυμνάζομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass. of the person who practices or is practiced, c. πρός or περί and acc., or c. ἐν and dat., Thuc., Xen., Plat.; διαμελετάω, Plat.; ἐκμελετάομαι, Antipho; ἐμπορεύομαι, mid. (of practicing a manner of life), Eur.; ἐκπονέω, Xen.; διοικέομαι, mid., Dem.; ἐνεργάζομαι, mid., augment ειρ., perf. pass. -είργασμαι, in act. sense, c. acc., or c. πρός and acc., Isoc.; γεωργέω, only act. in this sense, Dem.

Practicing a life of plunder, ἀργυροστερῆ βίον νομίζων, Æsch.

To practice previously, προμελετάω, Ar., Xen., Plat.; προενεργέω, Arist.

To practice an art, φἴλοτεχνέω, only act., Plat.; [μεταχειρίζομαι c. acc., e. g., μουσικήν, ἰατρικήν, Plat.]

To practice with, συνασκέω, Isoc., Dem.

[*To practice upon* one, πράττω πρός or εἴς τινα, Thuc.]

One must practice, ἀσκητέον, Xen., Plat.; γυμναστέον, Xen., Plat.; ἐπἴτηδευτέον, Plat.; μελετητέον, Plat.

PRACTICED, or that may be learned by practice, ἀσκητός, ή, όν, Simon., Xen., Plat.; μελετητός, ή, όν, Plat.

To be practiced, ἀσκητέος, α, ον, Xen.

He had most especially practiced horsemanship, πολὺ μάλιστα αὐτῷ ἐμεμελήκει ἱππικῆς, Xen.

PRACTICER, A, ἀσκητής, οῦ, ὁ, Xen., Plat.

A diligent practicer, ἀθλητής, οῦ, ὁ, Dem.

PRACTICES (i. e., habits), ἐπιτήδευμα, ἄτος, τό, Omn. Att. prose.

[PRACTICING (diligently), μελετηρός, ά, όν, Xen.]

[PRAIRIE, πεδίον μέγα καὶ ψιλόν, Hdt.; τὰ ψιλά (sc. χωρία), Xen.]

PRAISE, αἶνος, ὁ, Hom., Pind., Hdt.; ἔπαινος, ὁ, Simon., Pind., Hdt., Omn. Att.; κόμπος, ὁ, Pind.; εὐλογία, ἡ, Pind., Eur., Ar., Thuc., Lycurg.; εὐφημία, ἡ, Pind., Dinarch.; ἐπῐκώμιον, τό, Pind.; ἐγκώμιον, τό, Ar., Plat., Dem., Æschin., Arist.; αἴνη, ἡ, Hdt.; ἐπαίνεσις, εως, ἡ, Eur.; εὐηγορία, ἡ, Call.

Subordinate or *secondary praise*, πᾰρέπαινος, ὁ, Plat.

Praise is offered to the victors at Olympia, αἶνος ἄγκειται Ὀλυμπιονίκαις, Pind.

Of or *belonging to praise*, ἐπικώμιος, ον (of songs, etc.), Pind.; ἐγκώμιος, ον, Pind.

PRAISE, TO, αἰνίζομαι, only pres. mid. (Anth. also has pres. act.), Hom.; αἰνέω, fut. -ήσω and -έσω, so aor. 1, perf. pass. only ᾔνημαι, but aor. 1 ᾐνέθην (Pind. also has pres. αἰνείω, and Hes. αἴνημι), Hom., Hes., Pind., Trag., Hdt., Plat.; ἐπαινέω, Pind., Omn. Att.; ἐπαίνημι, Simon.; αὐξᾰνω, also αὔξω, fut. αὐξήσω, etc., Pind., Soph.; αἴρω, Eur.; εὐλογέω, Trag., Isoc.; ζηλόω, Soph., Eur.; εὐηγορέω, Pind.; εὐφημέω, Xen.; ἐγκωμιάζω, Hdt., Plat., Dem., Æschin.; εὖ λέγω, Æsch.; δείκνυμι ἐγκώμιον, c. κατά and gen., Dem.; ὑμνέω, Thuc.; κᾰτάρδω, only pres. act., Ar.

To join in praising, σῠναινέω, Æsch., Xen., Plat.; σῠνεπαινέω, Xen.

To praise besides, προσεπαινέω, Æschin.

To praise too much, ὑπερεπαινέω, Ar., Hdt., Plat., Isoc., Æschin.

To praise in return, ἀντεπαινέω, Xen.

To praise beforehand or *previously*, προεπαινέω, Thuc.

One must praise, ἐπαινετέον, Plat.; ὑμνητέον, Plat.

PRAISED, ὑμνητός, ή, όν, Pind.; αἰνετός, ή, όν, Anth.

Much praised, πολύαινος, ον, Hom.; εὐαίνητος, ον, Pind.; πολυαίνητος, ον, Eur.; πολυέπαινος, ον, Xen.

Not praised, ἀνεγκωμίαστος, ον, Isoc.

PRAISER, A, ἐπαινέτης, ου, ὁ, Thuc.

Fond of praising, ἐπαινετῐκός, ή, όν, Arist.

PRAISEWORTHY, ἀμεμφής, ές, Hom.; ἀξιέπαινος, ον, Xen.; ἐπαινετός, ή, όν, Plat.

PRANCE, TO, φρῐμάσσομαι, mid., Hdt., Theoc.; γαυριάομαι, pass., Xen.; μετεωρίζω τὰ σκέλη, Xen.

PRANCING, ὄρθιος, α, ον, and ος, ον, Pind.; μετέωρος, ον, Xen.; σοβᾰρός, ά, όν, Xen.

PRATE, TO, TO PRATTLE, κωτίλλω, only pres. and imperf. act., sometimes even c. acc. of a person who is wearied by another's prating, Hes., Theogn., Soph., Theoc. *Vid.* TO CHATTER.

[*To prate at random*, παραλαλέω, Menand.]

[PRATER, A—*a tedious, long-winded prater*, μακροφλυᾱρήτης, ὁ, Anth.]

PRATING, κωτῖλος, η, ον, Theogn., Soph.

Prating, subst., στωμῠλία, ἡ, Ar.

PRAWN, A, κᾱρίς, ῖδος, ἡ, Ar., Cratin., Alex.

PRAY, TO, εὐχετάομαι, only pres. and imperf. mid., c. dat. of the deity to whom, Hom.; εὔχομαι, mid., c. pluperf. pass. ηὔγμην in act. sense (3d sing. perf. pass., however, in pass. sense, e. g., *I have prayed with moderation*, ἐμοὶ μετρίως εὖκται, Plat.: Hom. never uses the augment; the Attics usually do, but not always), c. dat. of the deity, or c. acc., or c. πρός and acc., c. acc. of the object, or c. infin., c. dat. of any one on whose behalf prayer is offered, or c. ὑπέρ and gen., Hom.; λῐτᾰνεύω, in augmented tenses usu. ἐλλιτ., only act., c. acc. of the deity, etc., Hom., Pind., Xen., Plat.; λίσσομαι, and Ep. pres. also λῐτομαι (also in Ar.), fut. λίσομαι, aor. 1 Ep. often ἐλλῐσάμην for ἐλισ., aor. 2 ἐλιτόμην, also Ep. imperf. λισσεσκόμην, c. acc. pers. (when a person prays *by a thing*, i. e., in the name of a thing or person, or invoking the thing or person, the thing by which is put in the gen., or with ὑπέρ and gen., or, esp. in Trag., with πρός and gen., e. g., *I entreat ye by Olympian Jupiter*, etc., Λίσσομαι . . . Ζηνὸς Ὀλυμπίου . . ., Hom.), Omn. poet., Hdt., Plat.; ἐπεύχομαι, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; ἀράομαι (ᾱρ. Hom., ᾰρ. Att.), c. acc. or c. dat., Hom., Trag., Hdt.; ἐθεσσάμην, aor. 1 mid., no other tense, Hes., Pind., Ap. Rh.; ἐξεύχομαι, Æsch., Eur.; κᾰτεύχομαι, Trag., Hdt.; προσεύχομαι, c. dat., rarely c. acc., Omn. Att., Hdt., also c. dat. et infin., Plat.; προστρέπω, only act. in this sense, Soph., Eur.; λῐταίνω, only pres. and imperf. act., Eur.; ἀντιάζω, only act., Soph., Eur. (When a person prays another in the name of, invoking any thing, the verb *to pray* is often understood, e. g., *do not, I pray you by the gods, bring yourself to abandon me*, μή, πρός σε θεῶν, τλῇς με προδοῦναι, Eur.)

To pray at the same time for, *to pray in concert with another*, συγκᾰτεύχομαι, c. dat. of one's companion, Soph.; σῠνεπεύχομαι, Thuc.; σῠνεύχομαι, c. dat. of one's companion, or c. μετά and gen., also c. dat. of him on whose behalf one prays, Eur., Xen., Plat., Dem.

To pray again, ἀνεύχομαι, Plat.

Prayed for (of objects), εὐκτός, ή, όν, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem., Isoc.; εὐκταῖος, α, ον, Plat.

Much prayed for, τρίλλιστος, ον, Hom.; πολυεύχετος, ον, h.; πολύευκτος, ον, Æsch., Xen.

A thing prayed for, εὖχος, τό, Hom., Pind.

Prayed to, εὐκταῖος, α, ον, Soph.; ἀραῖος, α, ον, and ος, ον, Soph.; ἀνταῖος, α, ον, Ap. Rh.

Much prayed to, πολύλλιστος, ον, sometimes even of the temple, Hom., Ap. Rh.; πολύλλῐτος, ον, Call.

PRAYER, ἀρά (ᾱρ, Hom., ᾰρ, Att.), Hom., Hdt.; εὐχωλή, ἡ, Hom., Hes., Hdt.; λῐτή, ἡ, Hom., Pind., Trag., Hdt.; εὐχή, ἡ, Omn.; ἐφετμή, ἡ, in pl., Pind.; εὖγμα, ἄτος, τό, Æsch., Soph.; κᾰτευγμα, τό, Æsch., Soph.; κᾰτευχή, ἡ, Æsch.; προστροπή, ἡ, Trag., Æschin.; εὐκταῖα, τά, Æsch., Soph.; ἐπευχή, ἡ, Plat.; [ἀντιβολία, ἡ, Thuc.; ἀντιβόλησις, εως, ἡ, Plat.] *Vid.* SYN. 237.

Of or *belonging to prayer*, εὐκταῖος, α, ον, Æsch., Ar., Plat.

To recall a prayer (to pray that what one has prayed for may not be granted or may be taken away), ἀπεύχομαι, Eur.; ἀνεύχομαι, Plat.

Prayers to the gods, ἀνταῖα θεῶν, Æsch.

To offer prayers, εὐχὰς ἀνέχω, imperf. ἀνεῖχον, aor. 2 ἀνέσχον, ἀνασχών, c. dat., Soph.

PRAYING, λῐτός, ή, όν (of sacrifices, songs, etc.), Pind.; λῐτᾰνος, η, ον, Æsch. *Vid.* SUPPLIANT.

Not praying, ἄνευκτος, ον, poet. ap. Plat.

PREAMBLE, A, προοίμιον, contr. also poet. φροίμιον, τό, Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc.

[*To make a preamble*, προοιμιάζομαι, c. redupl. πεπρο., Xen., Plat., Arist.]

PRECARIOUS, ἀκροσφᾰλής, ές, Plat.; ἐπισφᾰλής, ές, Plat., Dem.

PRECAUTION, φροντίς, ῐδος, ἡ, Omn. post Hom.; μέριμνα, ἡ, Omn. poet. post Hom., Plat.; ἐπῐμέλεια, ἡ, usu. in sing., Omn. Att. prose. *Vid.* CARE.

To take precautionary measures, προκαταλαμβάνω, c. μή, Thuc.; [παραφυλάσσω, c. περί et acc., Plat.; *to take* or *exercise precaution*, προνοέω, absol., Thuc.]

PRECEDE, TO, προέχω, often contr. προὔχω, fut. only προέξω, no aor. 1, imperf. προεῖχον, aor. 2 προέσχον, infin. προσχεῖν, etc., c. gen., Hom., Hdt., Xen., Plat.; προοίχομαι, fut. -οιχήσομαι, perf. -οίχημαι and -οίχωκα, sine cas., Xen.; ὀγμεύω, only act., c. dat. (of preceding a person in a straight line, metaph. from mowers who mow in a line one before the other), Xen.; προκᾰτᾰθέω, fut. -θεύσομαι, no aor. (with an idea of haste), Xen.; προᾰνᾰφέρομαι, pass., c. gen., Arist.

To precede in crossing a place, etc., προδιᾰβαίνω, fut. -βήσομαι (fut. act. and aor. 1 not used in this sense), aor. 2 -έβην, perf. -βέβηκα, Xen.

To precede (i. e., have the start of a person), ὑπεκφέρω, aor. 1 ὑπεξήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, fut. ὑπεξοίσω, Hdt.

To precede (i. e., have precedence of), πρεσβεύω, and mid. c. gen., pass. not used in this sense, Plat.

To precede (i. e., happen previously, etc.), προγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and γεγένημαι (used esp. in participles), Thuc., Xen., Dem.

[PRECEDENCE, προεδρία, ἡ (prop. of seat at theatre), Ar.; (of speaking first in a lawsuit), πρωτολογία, ἡ, Demad.]

[*To take precedence of*, πρεσβεύω, c. gen., Plat.; (at table), προκατάκειμαι and προκατακλίνομαι, Luc.]

[PRECEDENT, παράδειγμα, ατος, τό, Plat.]

[PRECEDING, πρότερος, α, ον, Omn.; πρόσθεν, ὁ, ἡ, τό, Xen.] *Vid.* BEFORE.

PRECEPT, A, ἄκουσμα, ἄτος, τό, Plat., Isoc.; δῐδαγμα, ἄτος, τό, Xen.; πᾰράγγελμα, ἄτος, τό, Xen.; ὑποθήκη, ἡ, Isoc.

PRECEPTOR, A, δῐδάσκᾰλος, ὁ, h., Plat.; παιδευτής, οῦ, ὁ, Plat.

PRECINCT, A (sacred), ἄλσος, τό, Hom., Pind., Æsch., Soph.; τέμενος, τό, Omn.; [περίβολος, ὁ, Plut.]

Belonging to a sacred precinct, τεμένιος, α, ον, Soph.

Containing a sacred precinct, τεμενοῦχος, ον, Pind.

To consecrate as a sacred precinct, τεμενίζω, Plat.

PRECIOUS, ἐρίτιμος, ον (only of *things*), Hom., Ar.; τίμιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Trag., Xen., Æschin.

Very precious, πρότιμος, ον, Plat. *Vid.* VALUABLE.

PRECIPICE, A, κρημνός, ὁ (in Hom. only of steep banks), Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Æschin.; ἀγμός, ὁ, Eur.

From a precipice, κρημνόθεν, Orph.

To throw or drive over a precipice, κρημνίζω, Eur.; κατακρημνίζω, Xen.

Haunting precipices, κρημνοβάτης, ου, ὁ, Anth.

Speaking precipices (i. e., big words), κρημνοποιός, ὁ καὶ ἡ, Ar.

PRECIPITATE, θερμόβουλος, ον (chiefly of persons), Eur., Ar.; ἐξαίσιος, ον (of flight, etc.), Xen. *Vid.* RASH, HASTY.

PRECIPITATE, TO, ταχύνω, Soph., Eur. *Vid.* TO HASTEN.

PRECIPITATELY, προπετῶς, Xen., Isoc.

PRECIPITATION, προπέτεια, ἡ, Dem. *Vid.* RASHNESS.

PRECIPITOUS, αἰγίλιψ, ἴπος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Hom.; προαλής, ές (sometimes even of water falling down a precipice), Hom., Ap. Rh.; βαθύκρημνος, ον, Pind.; ἀπόκρημνος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; κρημνώδης, ες, Thuc.

To be precipitous, ἀνατρέχω, in perf. ἀναδέδρομα (also fut. -δραμοῦμαι, aor. 2 -έδραμον), Hom.

PRECISE, ἀτρεκής, ές, Pind., Eur., Hdt.; ἀκριβής, ές, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat., Isoc. *Vid.* EXACT.

PRECISELY, ἀκριβῶς, Æsch., Isoc., Dem.

PRECISION, ἀκρίβεια, ἡ, Isoc., Antipho.

To speak with precision, ψήφοις or ἐν ψήφῳ λέγω, Æsch.; ἀκριβολογέομαι, mid., Plat.

PRECLUDE, TO, ἀποκωλύω, fut. -ύσω, c. gen. or c. infin., or c. μή and infin., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* TO HINDER.

PRECOCIOUS, προθαλής, ές, h.; προφερής, ές, Plat., Æschin.

[PRECONCEPTION, πρόληψις, εως, ἡ, Polyb.; *to form a preconception of*, πρόληψιν ἔχω, c. gen., Polyb.]

PRECONDEMN, TO, προκαταγιγνώσκω (for tenses, see TO KNOW); *not precondemning me as having done wrong*, μηδὲν προκατεγνωκότες ὡς ἀδικῶ, Æschin.

PRECONSIDER, TO, προσκοπέω, all tenses except pres. and imperf. borrowed from προσκέπτομαι, perf. pass. -έσκεμμαι sometimes in act. sense, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; προνοέω, aor. 1 pass. sometimes in act. sense, Eur., Plat., Lys., Dem.; προβουλεύω, Hdt., Thuc., Xen.

PRECONSIDERED, προπεφρασμένος, η, ον, Hes., Ap. Rh.

PRECURSOR, A, πρόδρομος, ὁ, Xen., Plat.

PREDATORY, ληστικός, ή, όν, Thuc.

PREDECESSOR, A, ὁ προγεγονώς, Hdt.; in pl. οἱ προγεγενημένοι, Isoc. *Vid.* TO PRECEDE.

PREDESTINATE, TO, ἐπικλώθω, and mid. (of predestinating a lot to a person, in pass. of the fate predestined to him), Hom., Æsch., Plat.

PREDETERMINED, TO BE, προδοκέομαι, pass., esp. in perf. προδέδογμαι, and pluperf., c. dat. pers., Thuc., Plat.

PREDICAMENT, A, κατηγορία, ἡ, Arist.

A predicament (i. e., condition, q. v.), συντυχία, ἡ, Theogn., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.

[*To be in a sad predicament*, κακῶς πάσχω, Hom., etc.]

PREDICATE, TO, κατηγορέω, c. gen. of the subject, Arist.

To predicate besides, προσκατηγορέω, c. dat. of the subject, Arist.

[*To predicate conversely*, ἀντικατηγορέω, Arist.]

PREDICATE, THE, τὸ κατηγορούμενον, Arist.; κατηγόρημα, ατος, τό, Arist.

PREDICT, TO, προθεσπίζω, only act., Æsch.; προλέγω, Æsch., Soph., Hdt., Plat.; προυννέπω, Trag. for προενέπω, only pres. act., Æsch. *Vid.* TO PROPHESY.

One must predict, μαντευτέον, Eur., Plat.

PREDICTION, μαντήϊον, Hom. for μαντεῖον, τό, Omn. Att., Hdt., πρόρρησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* PROPHECY.

PREDISPOSE, TO, προβιβάζω, fut. -άσω, Att. προβιβῶ, Xen.

[PREDISPOSITION, προδιάθεσις, εως, ἡ, Sext. Emp.]

PREDOMINANCE, ὑπεροχή, ἡ, Plat.; ὑπερβολή, ἡ, Plat.

PREDOMINATE, TO, ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, etc., Æsch., Eur., Thuc., Plat.; ὑπερέχω (Ep. also ὑπειρέχω), imperf. -εῖχον, aor. 2 ὑπερέσχον (part. ὑπερσχών), and Ep. -έσχεθον, c. gen. of any thing over which, or c. acc., Theogn., Æsch., Eur., Xen., Plat. *Vid.* TO PREVAIL.

PRE-EMINENCE, ἀριστεία, ἡ, Soph., Plat.: ὑπεροχή, ἡ, Isoc.; τὰ πρωτεῖα, Dem. *Vid.* EXCELLENCE.

PRE-EMINENT, ἔξοχος, ον, Hom., Pind., Trag.; ἐκπρεπής, ές, Hom., Pind., Æsch., Eur.; ὑπέραλλος, ον, Pind.; περισσός, ή, όν, Eur.; ὑπερβεβλημένος, η, ον, Eur., Plat. *Vid.* EXCELLENT.

PRE-EMINENTLY, ἔξοχα, Hom.; ἐξόχως, Pind., Eur.; ἐκπρεπῶς, superl. ἐκπρεπέστατα, Xen.

To be pre-eminent, ἀνήκω ἐς τὰ μέγιστα (ἀρετῆς, etc.), Hdt.; ἀνήκω πρόσω (ἀρετῆς, etc.), Hdt. *Vid.* TO EXCEL.

PRE-EXIST, TO, προϋπάρχω, no aor. 1 nor perf., no mid. or pass., Thuc., Dem.; προγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and -γεγένημαι, Hdt., Thuc., Plat.

PREFACE, A, προοίμιον, and contr. φροίμιον (not contr. in prose), τό, Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc.; [προέκθεσις, εως, ἡ, Polyb.]

To make a preface, to say by way of preface, προοιμιάζομαι, and Trag. φροιμιάζομαι, mid., also pass. of what is said, Æsch., Eur., Xen., Plat., Arist.; προεκτίθεμαι, mid., Arist.; [*prefix a preface to*, προτίθημι προοίμιον, c. gen., Plat.]

To be spoken as preface, προερέομαι, pass., only in perf. προείρημαι, and aor. 1 προερρήθην, part. προρρηθείς, etc., Æschin.

PREFER, TO, βούλομαι, fut. βουλήσομαι, perf. pass. βεβούλημαι (in act. sense), also aor. 1 ἐβουλήθην, Att. also ἠβουλήθην, usu. c. infin. and ἤ, followed by the rejected alternative also in infin., sometimes merely c. infin., sometimes c. acc. rei (in Att. also c. μᾶλλον or πρότερον and gen.), Hom., Æsch., Soph., Xen., Plat.; προβούλομαι, in perf. προβέβουλα, c. acc. and gen., Hom.; ἐθέλω, sine cas., Hom.; αἱρέομαι, mid., aor. 2 εἱλόμην, ἑλοῦ, etc., c. acc. and gen., or c. acc. and πρό, or ἀντί and gen., or c. μᾶλλον and gen., sometimes c. infin. or c. infin. and ἤ, Pind., Soph., Hdt., Xen., Plat.; προαιρέομαι, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; προτίω, f. -τίσω, Æsch., Soph.; προτιμάω, Æsch., Soph., Hdt., Omn. Att. prose: (προτ. εἶναι . . . ἤ . . ., Hdt.); προτίθημι, aor. 1 -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, Soph., Eur., Hdt.; προλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλαβον, perf. -είληφα, Soph.; κρίνω, c. acc. or c. infin., sine cas. of the rejected alternative, Æsch., Xen., Plat.; πρεσβεύω, sine cas. of the thing to which, Æsch., Plat.; προκρίνω, c. acc. and gen., etc., etc., Eur., Hdt., Xen., Isoc.; ἀνθαιρέομαι, c. acc. and gen., Eur., c. acc., Plat.; ἀσπάζομαι μάλιστα, c. gen., Eur.; θέλω, fut. θελήσω, sine cas., Eur.; δέχομαι, mid., perf. pass. δέδεγμαι in act. sense, c. infin., or infin. and ἤ, or μᾶλλον and gen., or μᾶλλον and infin. and ἤ, Thuc., Xen., Plat., Lys.; ἄρνυμαι (only pres. and imperf. mid.), μᾶλλον, Plat.; ἀξιόω μᾶλλον, Lys.

Do not prefer your opinion (lit., what you say) *to mine*, μὴ 'πίπροσθε τῶν ἐμῶν τοὺς σοὺς λογους θῇς, Eur.

He would prefer to every thing, περὶ πάντος ἂν ποιήσαιτο, Xen.

Inclined to prefer, προαιρετικός, ή, όν, c. gen., Plat.

One must prefer, προαιρετέον, Xen., Plat.; προτιμητέον, Plat.; προτακτέον, Æschin.

Being preferred, πρόκριτος, ον, Plat; [προαιρετός, ή, όν, Arist.]

[*To be preferred to public honors*, προτιμάομαι ἐς τὰ κοινά, Thuc.]

PREFERABLE, αἱρετός, ή, όν, usu. in compar. or superl., Hdt.; προαιρετός, ή, όν, Arist.

To be preferable, πρεσβεύω, sometimes c. gen., Trag., Plat.

PREFERENCE, προτίμησις, εως, ἡ, Thuc.; αἵρεσις, εως, ἡ, Plat.; προαίρεσις, ἡ, Isoc., Arist.; πρόκρισις, εως, ἡ, Plat.

[*In preference to* (προαιρέομαι), πρό c. gen., Hdt., Att.] *Vid.* BEFORE.

[PREFERRING, προαιρετικός, ή, όν, c. gen., Plat.]

PREFIX, TO, προτίθημι, aor. 1 act. προέθηκα, aor. 1 pass. προετέθην, often contr. προυτέθην, Plat.

PREGNANCY, κύησις, εως, ἡ, Plat.; σύλληψις, εως, ἡ, Arist.

PREGNANT, ὑποκυσαμένη, Hom., Hes.; ἔρμα λαβοῦσα, Æsch.; ἐρίκυμων, ονος, ἡ, Æsch.; ἐγκύμων, ἡ, sometimes c. gen., Eur., Xen., Plat., Arist.; ἔγκυος, ον, Hdt.; ἐπίτεξ, -τεκος, ἡ, Hdt.

To be pregnant, κυέω, no mid., sometimes c. acc. of the offspring conceived, also pass. of the offspring, Hom., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat.; κύω, aor. 1 act. not used in this sense, though aor. 1 mid. is, Hes., Theogn., Xen., Lys.; κυΐσκομαι, pass., only pres. and imperf., Hdt., Plat.; κυοφορέω, Hipp. ὑπὸ ζώνῃ τίθεμαι, mid., h.; ὑπὸ ζώνην φέρω (fut. οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, aor. 1 pass. ἠνέχθην), Æsch.; ἐντὸς ζώνης τρέφω (fut. θρέψω, perf. τέτροφα, perf. pass. τέθραμμαι, etc.), Æsch., ὑπὸ ζώνης

φέρω, Eur.; ὑφ' ἥπατος φέρω, Eur.; ἐν γαστρὶ φέρω, Plat.

To make pregnant, ὑπεμβρυόω, only act., Soph.

Apt to become pregnant, συλληπτῐκός, ή, όν, Arist.

PREJUDGE, TO, προκᾰτᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έγνων, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι (esp. of forming a previous *unfavorable* judgment), Thuc.; προλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ελᾰβον, perf. -είληφα, Dem.; [προδοξάζω, Plat.]

[*To prejudge one* (guilty) *of murder*, προκαταγιγνώσκω φόνον τινός, Oratt.]

PREJUDICE (i. e., injury, q. v.), βλᾰβή, ή, Omn. Att., Hdt.

Thinking that he will create a prejudice against me in the minds of all who hear him, ἡγούμενος . . . φθόνον ἅπασι τοῖς ἀκούουσιν ἐμποιήσειν, Isoc.

PREJUDICE, TO, βλάπτω, aor. 2 pass. ἐβλᾰβην, Omn. post Hom., who, however, uses the word, though not quite in this sense. *Vid.* TO INJURE.

PREJUDICIAL, ’ἀλῡσῐτελής, ές, Xen., Plat., Dem.; ἀπεπιτήδειος, ον, Hdt. *Vid.* INJURIOUS.

[PRELIMINARY CONTEST, A, προαγών, ῶνος, ὁ, Ar., Plat., Dem.; *a preliminary investigation* (in a prosecution for murder), προδικασία, ἡ, Antipho.]

PRELUDE, A, ’ἀνᾰβολή, also poet. ἀμβολή, ἡ, Pind., Ar.; προοίμιον, contr. φροίμιον (not in prose), τό, Pind., Æsch., Eur., Plat., Isoc.; προκώμιον, τό, Pind.; προᾰγών, ῶνος, ὁ, Plat., Dem., Æschin.; τὸ ἐνδόσῖμον, Arist.

[*A prelude on the flute*, προαύλιον, τό, Plat.; *to play a prelude on the flute*, προαυλέω, Arist.]

In a prelude, by way of prelude, ἀμβολᾰδην, h., Pind.

To say by way of prelude, προαναβάλλομαι, Ar., Isoc. *Vid.* PREFACE.

PRELUDE, TO, ’ἀνᾰβάλλομαι, mid., no aor. 1, Hom., Pind., Ar., Theoc.; ’ἀνᾰκρούομαι, mid., contr. ἀγκρούομαι, Theoc.

One must prelude, φροιμιαστέον, Arist.; προᾰγωνιστέον, Plat.

PREMATURE (born prematurely), ἠλῐτόμηνος, ον, Hom.: [(of fruits), πρόδρομος, ον, Theoph.]

To be premature, προᾰκμάζω, Hipp.

PREMEDITATE, TO, προνοέω, more usu. in Att. -ομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, Hom., Eur., Xen., Plat., Hdt.; προβουλεύω, Hdt., Thuc., Xen.

One must premeditate, προνοητέον, Xen.

PREMEDITATION, πρόνοια, ἡ, Soph., Hdt., Plat., Dem.; προβουλή, ἡ (esp. of ill deeds done by premeditation), Antipho; βούλευσις, εως, ἡ, Dem.

PREMISE, A, πρότᾰσις, εως, ἡ, Arist.; [*the premises*, τὰ προηγούμενα, Polyb.]

Belonging to a premise, προτᾰτῐκός, ή, όν, Arist.

Belonging to a premise, adv., προτᾰτῐκῶς, Arist.

PREMISE, TO, ὑποτῐ́θημι, aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, Plat., Æschin.; προοιμιάζομαι, mid., Plat.; ’ὑπεῖπον, only aor. 2 act., augment in all the moods, Dem.; [προδιηγέομαι, Hdt., Dem.; προεῖπον, Æschin.]

To be premised, προείρημαι (perf. pass. of προερέω), Æschin.

PREMIUM, A, μισθός, ὁ, Omn. *Vid.* REWARD.

PREOCCUPY, TO, προκᾰτᾰλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ελᾰβον, perf. -είληφα, Thuc., Xen., Isoc., Æschin.; προκᾰτέχω, fut. -καθέξω or -κατασχήσω, imperf. -κατεῖχον, aor. 2 κατέσχον, infin. -κατασχεῖν, etc., Thuc., Xen.

To ascend so as to preoccupy, προαναβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, perf. -βέβηκα, fut. and aor. 1 act. not used in this sense, Thuc.

PREORDAIN, TO, προερέω, used mostly in fut. sense, aor. 2 προεῖπον, perf. προείρηκα, pass. προείρημαι, aor. 1 προερρήθην, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; προτάσσω, Soph. *Vid.* TO ORDER.

PREPARATION, παρασκευή, ἡ, Eur., Omn. Att. prose; κατασκευή, ἡ, Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; [(opening the way), ὁδοποίησις, εως, ἡ, Arist.; ἀνακῑνήσεις, αἱ, Plat.]

Counter or *mutual preparation*, ἀντῐπᾰρασκευή, ἡ, Thuc.

PREPARE, TO, ’ἀλεγῡ́νω (esp. of preparing a feast), only act., Hom.; ἀμφιέπω, Att. ἀμφέπω, no augment in Hom., only pres. and imperf., Hom.; ἀμφιπονέομαι, mid., Hom.; πένομαι, only pres. and imperf. mid., Hom., Hes.; πορσῡ́νω, Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen.; ὅπλομαι, only pres. mid., Hom.; ὁπλίζω, more usu. -ομαι, mid., fut. -ῐ́σω, aor. 1 poet. often -ισσα, also in pass. of a person who is prepared for . . ., Hom., Æsch., Eur.; ἐφοπλίζω, Hom.; ὁπλέω, only pres. and imperf. act., Hom.; ’ἄρω, aor. 1 ἦρσα, aor. 2 ἤρᾰρον, redupl. in all the moods, used sometimes in pass. sense by Hom., perf. ’ἄρηρα, part. ’ἀρᾱρώς, ’ἀρᾰρυῖα, in pass. sense, but used once or twice by Hom. and Pind. in act., Hom., Pind., Eur.; ἀρτῡ́νω, imperf. ἤρτυνον and ἤρτυον, aor. 1 ἤρτυνα, in Hdt. also ἤρτῡσα (Soph. also has fut. ἀρτῡ́σω of preparing meat), Hom., Hdt.; ἐντῡ́νω and ἐντύω, imperf. ἤντυνον and -υον, all other tenses from -ύνω, used also of preparing a person or urging him to do a thing, c. acc. pers. and infin. (but none of the preceding words are ever followed by an infin. of any action which the doer *prepares to perform*, only c. acc. of the thing which he prepares), Hom., Hes., Theogn., Pind., Eur.; ἐπεντῡ́νω, Hom., Soph., Ap. Rh.; μέδομαι, only pres. and imperf. mid. and fut. μεδήσομαι, c. gen., Hom.; κοσμέω, Hom., Pind., Soph., Xen., Plat.; λεαίνω, Ep. also λειαίνω, and Ep. fut. λειανέω (only of preparing a road, lit., leveling or smoothing it), Hom.; στέλλω, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; ὁρμάω, c. infin. more usually than c. acc. (often of preparing a person to do so and so), Hom., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; μηχανάω, rare in act., and only in pres., oftener -ομαι, mid., perf. pass. in pass. sense, sometimes also in act., Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat.; τιτύσκομαι, only pres. and imperf. mid., Hom., Ap. Rh.; ἑτοιμάζω, aor. 1 Ep. also -ασσα for -ᾰσα, in mid. sometimes c. infin., Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπαρτῡ́νω and -ύω, h.; ἐξαρτῡ́νω and -ύω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; σκευάζω, h., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; παρασκευάζω (perf. pass. sometimes in act. sense), Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπισκευάζω, Ar., Thuc.; κᾰτασκευάζω, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; πυκάζομαι, mid., Æsch.; εὐτρεπίζω, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἐκπονέω, Xen., Plat.; προπονέω, Theoph.; σκευοποιέω, only act., Alex.; προχειρίζομαι, mid. and pass., Ar., Dem.; ἀρτίζομαι, mid., Theoc.

To prepare for one's self, ἐπῐπᾰρασκευάζομαι, mid., Xen.

To prepare at the same time, συσκευάζω, Ar., Thuc., Xen., Plat., Dem.

To prepare before, previously, προκόπτω, Eur.; προπᾰρασκευάζω, Thuc., Plat., Isæ.; προκατασκευάζω, Xen.; προθεραπεύω, Plat.

To prepare for one's self beforehand, προετοιμάζομαι, mid., Hdt.

To prepare besides, προςκᾰτασκευάζω, Dem., Arist.; προςπαρασκευάζω, Dem.

To prepare in, ἐνσκευάζω, Ar.

To prepare (with some alteration of what has been), μετασκευάζω, Xen.

To make counter-preparations against, ἀντιπαρασκευάζομαι, mid., c. perf. pass., c. dat., Thuc.

One must prepare, σκευαστέον, Ar.; παρασκευαστέον, Xen., Plat.; κατασκευαστέον, Xen., Plat.

PREPARED, TO BE (of a person about to do a thing), στεῦται, 3d pl. στεῦνται, imperf. στεῦτο, no other persons, or tenses, or moods, Hom., Æsch.; διασκευάζομαι, mid. and pass., Thuc., Xen., Dem.; παρασκευάζομαι, pass., c. fut. part., Plat.; ἀρτάομαι, pass., c. infin. or c. ἐς and acc., Hdt.; παρατάσσομαι, pass., Plat.

To be well prepared, εὐσκευέω, only act., Soph.

To be prepared beforehand (of a thing), προφῡράομαι, pass., Ar.

Any thing prepared, πᾰρασκεύασμα, ἄτος, τό, Xen.

What can be prepared, σκευαστός, ή, όν, Plat.; παρασκευαστός, όν, Plat.

Without being prepared, without any preparation, ἄσκευος, ον, c. gen., Soph.

I am prepared for every thing, πάντα προσδόκητά μοι, Æsch.

PREPARING, A (the act), σκευᾰσία, ἡ (esp. of food), Plat.: [(for battle), ὅπλῐσις, εως, ἡ, Thuc.]

Preparing, adj., παρασκευαστῐκός, ή, όν, c. gen., Xen.

To aid in preparing, συμπαρασκευάζω, Xen., Isoc., Dem.

PREPAY, TO, *vid.* TO PAY BEFOREHAND.

[PREPENSE—*with malice prepense*, κατὰ προαίρεσιν, Lycurg.]

PREPONDERANCE, ῥοπή, ἡ, Soph., Eur., Xen., Isoc., Dem.

PREPONDERATE, TO, βρίθω, only act., Hom., Pind., Soph.; νῑκάω, Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; ῥέπω, only pres., imperf., and fut. act., Hom., Ar., Hdt., Plat.; κρατέω, c. gen. or sine cas., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* TO PREVAIL.

PREPOSITION, A, πρόθεσις, εως, ἡ, Gram.; [προθετικὸν μόριον, Id.]

[PREPOSITIVE, προτακτικός, ή, όν; *prepositive article*, τὸ ἄρθρον προτακτικόν, Gram.]

PREPOSSESS, TO, προλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ελᾰβον, perf. -είληφα, Dem.

PREPOSTEROUS, ’ἄτοπος, ον, Thuc., Xen., Plat., Dem.

PREPOSTEROUSLY, ’ἀτόπως, Thuc.

PREPOSTEROUSNESS, ’ἀτοπία, ἡ, Ar.

PREROGATIVE, θέμιστες, αἱ, only pl., Hom.; γέρας, αος, τό, pl. γέρατα and γέρα, Hom., Thuc.; [πρεσβεῖα, τά, Plat.]

But before that there were heredit-

ary monarchies with settled prerogatives, πρότερον δὲ ἦσαν ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι πατρικαὶ βασιλεῖαι, Thuc.

PRESAGE, A, [οἰωνός, ὁ, Hom., Hes., Hdt., Att.]; θέσπισμα, ἄτος, τό, Trag., Hdt.

PRESAGE, TO, ὄσσομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; προτιόσσομαι, Hom.; μαντεύομαι, mid., Plat.; ἀπομαντεύομαι, Plat. *Vid.* TO FOREBODE.

PRESCRIBE, TO, ἐξηγέομαι, mid., no pass., Æsch., Soph., Xen., Plat., Dem.; ὑπογρᾰ́φω, Plat.; [παρακελεύομαι, c. acc. et dat., Hdt.]

PRESCRIBED—*a prescribed time*, προθεσμία, ἡ, Plat., Dem., Æschin.

PRESCRIPTION, A, σύγγραμμα, ἄτος, τό, Xen.

[PRESCRIPTIVE, νόμῐμος, η, ον, also ος, ον, Eur., Plat.]

PRESENCE, πάρουσία, ἡ, Trag., Thuc., Dem.

In any one's presence, ἀντίος, α, ον, c. gen., Hom.; (to be), ἐν ὀφθαλμοῖς—*into any one's presence* (to come), ἐς ὀφθαλμούς—*out of any one's presence* (to go or to be), ἐξ ὀφθαλμῶν, Hom., Hdt., Xen.

[*To summon one into one's presence*, καλέω τινὰ εἰς ὄψιν, Hdt.]

Presence of mind, σύλλογος ψυχῆς, Eur.; τὸ φρόνῐμον, Xen.; ἀγχίνοια, ἡ, Plat.

Having presence of mind, ἀγχῐ́νοος, ον, contr. -νους, -νουν, Hom., Plat.

PRESENT (here present), ὅδε, ἥδε, τόδε, Hom., Trag.; also ὅ . . . ὅδε, this person present (i. e., I myself), Trag.; καθεστηκώς, υῖα, ός, contr. καθεστώς, ῶσα, ός, gen. ῶτος, etc. (of circumstances, not of persons), Soph., Hdt., Xen., Isoc.; so ἐνεστηκώς, contr. ἐνεστώς, Xen., Isoc., Æschin.; so παρπόδιος, ον, for πᾰρᾰπόδιος, Pind.; παρακείμενος, η, ον, Pind., Plat. *Vid.* TO BE PRESENT.

The present time, ὁ ζῶν καὶ πἄρὼν χρόνος, Soph.; τὸ πᾰρόν, Thuc.; τὸ αὐτῐ́κα, Thuc.; [ὁ νῦν χρόνος, ἡ νῦν ἡμέρα, and τὸ νῦν, Att.]

Up to the present time, εἰς τὸ παρῆκον τοῦ χρόνου, Plat.

Not understanding either the present or the future, οὔτ' ἐνθάδ' ὁρῶν οὔτ' ὀπίσω, Soph.

For the present, τὸ παραυτῐ́κα, Hdt.

Present circumstances, παρουσία, ἡ, Soph.; τὰ νῦν ἑστῶτα, Soph.; τὰ ὑπάρχοντα, Xen., Dem.; τὰ ἐνεστηκότα πράγματα, Xen.; τὰ καθήκοντα, Hdt.; τὰ πᾰρᾰχρῆμα (opp. to τὰ μέλλοντα), Thuc.; τὰ πᾰρᾰτυγχάνοντα, Thuc., Xen.

[*Present pleasures*, αἱ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἡδοναί, Xen.]

She advises you what is best in your present circumstances, τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει, Æsch.

The present danger, τὸ αὐτίκα δεινόν, Thuc.

The present glory, ἡ παραυτίκα λαμπρότης, Thuc.

[*Men of the present*, οἱ νῦν ἄνθρωποι, Att.]

To be present, ἀντῐβολέω, only act., c. gen. or c. dat. of the thing at which, Hom.; πᾰ́ρειμι, infin. -εῖναι, sine cas. or c. dat., Omn.; πάρα, often used for πάρειμι, πάρεστι, παρῆν, etc., Hom., Hes., Æsch., Soph.; παραγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and -γεγένημαι, sine cas. or c. dat. (and this is the general construction of words in this sense), Hom., Æsch., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; πᾰρᾰτυγχᾰ́νω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔτῠχον, perf. -τετῠ́χηκα, Hom., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; πᾰρίσταμαι, pass., c. aor. 2, and perf. and pluperf. act., Æsch., Soph., Ar., Xen., Dem.; μίγνῡμαι, pass., aor. 2 ἐμίγην, c. ἐν and dat., Pind.; ὑπάρχω, only act. (oftener of circumstances than of persons), Pind., Soph., Thuc., Xen.; συμβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, perf. -βέβηκα, fut. and aor. 1 act. not used in this sense, c. dat., Soph., Eur.; πρόσειμι (-εῖναι), Soph., Eur., Xen., Isoc., Dem.; πλησιάζω, only act. (of persons), Soph.; πᾰραστατέω, only pres. and imperf. act. (only of persons, esp. as an assistant), Æsch., Soph.; συμπαραστατέω, Æsch., Ar.; so συμπαρίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Soph.; προστᾰτέω, Xen.; πρόκειμαι, imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses (of circumstances only), Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ὑπόκειμαι, Isoc., Dem.; ἐπῐπᾰ́ρειμι, Thuc., Xen.; ἀπαντάω, only act., c. πρός and acc., Plat.; ἐπιδημέω, only act. (only of persons), c. dat., or c. εἰς and acc., Dem.; ἐντυγχάνω, Xen.; περῐτυγχάνω, Andoc.

To be present at the same time, συμπάρειμι, Xen., Dem.

To cause to be present, συμπαρίστημι, in pres., fut., and aor. 1 act. only, Pind.

PRESENT, A, δῶρον, τό, Omn. *Vid.* GIFT.

[*Making great presents*, μεγαλόδωρος, ον, Ar.]

PRESENT, TO, δῐ́δωμι, aor. 1 act. ἔδωκα, perf. pass. δέδομαι, etc., c. acc. rei, dat. pers., Omn.; δωρέω, c. acc. of the gift, dat. pers., or c. dat. of the gift, acc. pers. (as we say "to present one with"), Hes., Pind., more usu. δωρέομαι, mid. with the same construction, pass. (esp. in perf. and aor. 1) either of the gift or of the person presented with the gift, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat.; παρίστημι, Dem. *Vid.* SYN. 175.

To present, i. e., to hold out (one's hand, one's ear to a speaker, etc.), ἐπέχω, imperf. ἐπεῖχον, fut. ἐφέξω, aor. 2 ἐπέσχον, infin. ἐπισχεῖν, etc., Hom., Eur., Plat.; προνέμω, Æsch.

To present (a view of a subject, etc.), παρίστημι, aor. 2 (perfect in pass. sense), Dem.

To present (arms), προβάλλομαι, mid., no aor. 1, Xen.

To present (a person to a deity as a votary, etc.), προτελίζω, Eur., Cratin.

[*To present itself* (be near at hand), παρατυγχάνω, Thuc.; (occur), παραπίπτω, Thuc., etc.] *Vid.* TO OCCUR.

One who presents (people to a king, as a master of the ceremonies), ἐσαγγελεύς, ὁ, Xen.

PRESENTED (i. e., held out, as a weapon, etc.), ὀρεκτός, ή, όν, Hom.

PRESENTIMENT, A, προαίσθησις, εως, ἡ, Plut.

To have a presentiment, προαισθάνομαι, mid., fut. -αισθήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ησθόμην, Thuc., Xen., Isoc., Dem.

One who has a correct presentiment, μάντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Soph.

PRESERVATION (i. e., safety), σωτηρία, ἡ, Omn. Att., Hdt.

Preservation (i. e., a keeping safe), περῐποίησις, εως, ἡ, Plat.

PRESERVATIVE (i. e., calculated to preserve), φῠλακτήριος, α, ον, Plat.; φῠλακτικός, ή, όν, c. gen., Arist.

PRESERVATIVE, A, φυλακτήριον, τό, Dem.

PRESERVE, TO, φῠλάσσω, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; σόω, only pres. act., Hom.; σώω, only pres. and imperf., Hom., Ap. Rh.; σαόω, never in 1st sing. pres., only in 3d sing. and pl. pres. and 2d sing. imper., fut. σαώσω, also aor. 1 act., and pass. and fut. mid. (σάω also occurs as 2d sing. pres. imper. and 3d sing. imperf.), Hom., h., Tyrt., Theogn., Call.; σώζω, perf. pass. σέσωσμαι and σέσωμαι (the latter only in Att. prose), aor. 1 ἐσώθην, etc., Omn.; ἀποσώζω, sometimes c. gen. of the evil from which, Soph., Hdt., Xen., Dem.; διασώζω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; διᾰφῠλάσσω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐπιῤῥύομαι, mid., Æsch.; περιποιέω, Hdt.; ὀρθόω, Soph.; κᾰτέχω, fut. καθέξω, no aor. 1, imperf. κατεῖχον, aor. 2 κατέσχον, infin. κατασχεῖν, perf. κατέσχηκα (only of preserving what one has), Xen. *Vid.* TO SAVE, TO PROTECT, TO KEEP.

To preserve (meat, etc.), τᾰρῑχεύω, Hdt., Xen., Plat.; προταριχεύω, Hdt.

To preserve at the same time, together with, etc., συνδιασώζω, Thuc., Plat., Dem.

PRESERVED, TO BE, διᾰφῠλακτέος, α, ον, Xen.

PRESERVER, A, σωτήρ, ῆρος, ὁ, sometimes c. gen. of the evil from which, Omn. post Hom., fem. σώτειρα, Pind., Eur., Ar., Hdt., Plat., Lycurg.

PRESIDE OVER, TO, ἐπιστᾰτέω, only act., c. gen. or c. dat., Pind., Æsch., Soph., Xen., Isoc., Dem.; προστᾰτέω, c. gen., Eur., Xen.; ἀνάσσω, c. gen., sometimes c. dat., but not exactly in this sense, and only of places wherein, Eur.; προΐσταμαι, pass., c. aor. 2 act. προὐστην (often also προύστην), and perf. act., c. gen., Hdt., Thuc., Xen.; προκάθημαι, imperf. -εκαθήμην, fut. -καθήσομαι, c. gen., Plat.; [(in the assembly), προεδρεύω, Æschin.]

One must preside over, ἐπιστατητέον, c. gen., Xen.

PRESIDENCY, προεδρία, ἡ, Ar., Hdt.; πρῠτᾰνεία, ἡ, Lys., Dem.

PRESIDENT, ἐπιστάτης, ου, ὁ, Eur., Xen., Dem.; πρῠ́τᾰνις, εως, ὁ, Pind., Æsch., Eur., Xen., Dem.; πρόεδρος, ὁ (esp. in public assemblies), Thuc., Dem.

To be president, πρῠτᾰνεύω, only act. in this sense, sine cas. or c. dat., h., Plat., Isoc., Dem.; προεδρεύω, only act., Æschin.

[*To appoint* or *name one president of the senate* (*princeps senatus* in Rome), προγράφω τινὰ τῆς βούλης, Plut.]

[PRESIGNIFY, TO, προσημαίνω, Hdt.]

PRESS, A, ἶπος, ὁ καὶ ἡ, Archil., Pind.; τροπήϊον, τό, Hippon.; [πιεστήριον, τό, Diosc.]

The top of a wine-press, ὅρος, ὁ, Æsch.

PRESS, TO, πιέζω, in every sense, Omn.; ἐπείγω, Hom., Pind., Soph., Thuc.; ἴπτομαι, mid., no aor. 1, no pass. (of pressing enemies hard), Hom.; ἐρείδω, both act. and intrans., perf. pass. ἐρήρεισμαι, pluperf. ἠρηρείσμην, Hom., Pind.; νάσσω, aor. 1 ἔναξα, perf. pass. νένασμαι (of any

thing pressed close together), Hom., Ar.; ἐπῐβρίθω, perf. -βέβρῑθα in pass. sense, Hom., Pind.; ἐπιπιέζω, Hom., Ap. Rh.; προςπιέζω, Æsch., Ar.; σῠνέχω, imperf. συνεῖχον, aor. 2 συνέσχον, Pind.; σάττω, fut. -ξω, Xen.; προσάττω, Eur.; πῐλόω, Ar.; ἐμπῐλέω, Plat.; πῐλέω, Ap. Rh.; ἐξῐπόω, Arist.

To press (cheese), ἐξᾰμέλγω, Eur.

To press (soldiers or sailors into the service), ἀνᾰβῐβάζω, Xen.

[*To press back*, ἀναπιέζω, Hipp.]

[*To press against* or *upon*, προςπιέζω, c. acc. et πρός c. acc., Arist.; *to press forcibly against*, προσαπερείδομαι, πρός c. acc., Arist.]

To press together, συμφράσσω, fut. -ξω, Hdt., Xen.; σῠνωθέω, imperf. σῠνεώθεον, fut. συνωθήσω and συνώσω, perf. pass. -έωσμαι, aor. 1 -εώσθην, etc., Xen., Plat.; συνθλῖβω, Plat.; συμπιέζω, Xen., Plat.; συμπῑλέω, Plat.

To press into, εἰςμάσσομαι, fut. -ξομαι, mid., c. εἰς and acc., Theoc.

To press all round (so as to press close), ἀμφῐπιέζω, Theoc.

To press out, ἐκπιέζω, Hipp.

To press or *press on* (intrans., as men in a crowd or in battle), ἐπῐβρίθω, Hom.; ἐγχρίμπτομαι, pass., Hom.; πρόσκειμαι, imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses (also of pressing with argument or entreaty, or as a calamity presses), c. dat., rarely c. acc., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἔγκειμαι, Hdt., Thuc., Xen.; ἐπίκειμαι, Eur., Hdt., Thuc., Xen.

One must press (soldiers into the service), ἀνᾰβῐβαστέον, Xen.

PRESSED, πιεστός, ή, όν, Arist.

Pressed (of soldiers, etc.), ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Hom.; ἀναγκαστός, ή, όν, Thuc.

Any thing which is pressed, πίεσμα, ατος, τό, Hipp.

To be pressed in a narrow place, στείνομαι, only pres. and imperf., Hom.

To be pressed hard (in battle), προςβιάζομαι, pass., Thuc.

But he went to that part of his army which was hard pressed, ἀλλ' ᾤχετ' ἐς τὸ κάμνον οἰκείου στρατοῦ, Eur.

But the young men being pressed for time, ἐκκληϊόμενοι δὲ τῇ ὥρῃ οἱ νεανίαι, Hdt.

PRESSING, A, PRESSURE, πίεσις, εως, ἡ, Arist.; συμπίεσις, ἡ, Plat.; πίλησις, εως, ἡ, Plat.; πίλωσις, ἡ, Theoph.; πιεσμός, ὁ, Hipp.

PRESUME, TO, πλεονάζω, sometimes c. dat. of what gives rise to presumption, only act., Thuc., Dem., Isoc.; ἀλαζονεύομαι, mid., Xen., Isoc.

To presume (i. e., to suppose, q. v.), οἶμαι, only in 1st sing. pres. also οἴομαι (rare in Trag.), fut. οἰήσομαι, aor. 1 pass. in act. sense ᾠήθην (Hom., who never uses the Att. forms, also uses οἴω, more usu. ὀΐω, and mid. ὀΐομαι, aor. 1 ὠϊσάμην or ὀϊσ., also aor. 1 pass. ὠΐσθην or ὀϊσθ. in act. sense), Hom., Trag., Xen., Plat.

PRESUMPTION, ὑπερηφᾰνία, ἡ, Xen., Plat., Dem., Æschin.

Presumption (i. e., supposition), ὑπόθεσις, εως, ἡ, Plat.

To act with presumption, καταφρονέω, Thuc. *Vid.* TO BE PROUD.

PRESUMPTUOUS, ἀτάσθᾰλος, ον, Hom., Hes., Hdt., Æschin.; ὑπερηνορέων, ουσα, ον, Hom., Ap. Rh.; ὑπερφίᾰλος, ον, Hom., Pind., Ap. Rh.; ὑπέροπλος, ον (superl. ὑπεροπληέστατος, Ap. Rh.), Hom., Hes., Pind., Ap. Rh.; ὑπέρκοπος, ον, Æsch., Soph.; ἀλάζων, Ar., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* ARROGANT.

PRESUMPTUOUSLY, ὑπεοφιάλως, Hom.; ὑπερκόπως, Æschin.; μεγᾰλοφρόνως, Xen., Plat.

PRETENCE, πρόφᾰσις, εως, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; λόγος, ὁ, Theogn., Hdt.; σχῆμα, ᾰτος, τό, Thuc., Dem.; ὄνομα, ᾰτος, τό, Thuc.; εἰρωνεία, ἡ, Dem.; προςποίημα, ᾰτος, τό, Arist.

But since you can make no pretence to a character for justice, ἐπεὶ δὲ δικαιοσύνης οὐδὲν ὑμῖν προςήκει, Xen.

PRETEND, TO, σκήπτω, more usu. σκήπτομαι, mid., c. acc., or c. infin., or c. ὅτι, no pass., Eur., Plat., Dem., Lys.; προςποιέομαι, mid., no pass., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; προφᾰσίζομαι, mid. and pass., Thuc., Plat.; σχηματίζομαι, mid. and pass. in act. sense, Plat.; ὑποκρίνομαι, mid., c. infin., Dem.

He pretended to go to Lemnos, εἴσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον, Hom.

I pretend to be, τάσσω ἐμαυτὸν εἶναι, Dem.

To pretend to a thing, i. e., claim it, προςποιέομαι, mid., no pass., c. acc. or c. gen., Ar., Thuc., Isæ.; μετᾰποιέομαι, c. gen., Thuc.; ἀντῐποιέομαι (esp. to excellence, glory, etc.), c. gen. or c. infin., Xen., Plat., Isoc., Dem.

To pretend falsely, κλοτοπεύω, only pres. act., sine cas., Hom.; ζηλοτῠπέω, c. acc., only act., Æschin.

To pretend not *to be*, etc., οὐ or μὴ δοκέω, fut. δόξω, ἔδοξα, also δοκήσω, ἐδόκησα, etc. (these latter forms not in prose), no perf. act., Eur., Ar., Hdt., Xen.

PRETENDED, ἐπακτός, όν, Eur.; προςποίητος, ον, Plat., Dem.

PRETENDEDLY, πρόφᾰσιν, Hom., Ar., Hdt., Thuc.; προςποιήτως (opp. to "in reality," τῷ ὄντι), Plat.; [πλαστῶς, Plat.]

PRETENDER, A, ἀλαζών, όνος, ὁ, Xen., Isoc., Æschin.

PRETENDING TO, προςποιητῐκός, ή, όν, c. gen., Plat.

PRETENSION, προςποίησις, εως, ἡ, Thuc.

Pretension (i. e., a vain manner), σχημᾰτισμός, ὁ, Plat.

[*The* PRETERITE *tense*, ὁ παρακείμενος χρόνος, Gram.; ὁ παρῳχημένος (sc. χρόνος), Id.]

PRETERMIT, TO, ἐλλείπω, Eur., Xen., Plat. *Vid.* TO OMIT.

PRETERNATURAL, ὑπερφυής, ές, Æsch., Ar., Hdt., Plat., Dem.

PRETERNATURALLY, ὑπερφυῶς, Ar., Plat.

PRETEXT, A, ἐπισχεσία, ἡ, Hom.; πρόφᾰσις, εως, ἡ, Hom., Theogn., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πρόσχημα, ᾰτος, τό, Soph., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; [προςποίημα, ατος, τό, Arist.]; σκῆψις, εως, ἡ, Trag., Hdt., Dem.; ἔφεξις, ἡ, Ar.; ἀφορμή, ἡ, Eur.; ἐφόδιον, τό, Dem.; προχᾰνη, ἡ, Call.

To find a pretext for attacking you, ἔς σε προφάσιος ἐπιλᾰβέσθαι, Hdt.

[*Under the pretext*, ὀνόματι or ἐπ' ὀνόματι, Thuc.]

[*To use* or *put forward as a pretext*, προβάλλω, Thuc.; προέχω (with or without πρόφασιν), Hdt.] *Vid.* TO PRETEND.

PRETTILY, καλῶς (ᾱ Ep., but also ᾰ Hes., ᾰ Att., ᾰ elsewhere), Omn.

PRETTY, καλός, ή, όν (ᾱ Ep., but also ᾰ Hes., ᾰ Att., ᾰ elsewhere), compar. καλλίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάλλιστος, Omn.; [χαρίεις, εσσα, εν, Att.]

[*It would be a pretty thing!* χάριεν γάρ (ironically), Xen.]

PREVAIL, TO, βρίθω, only act. in this sense, Hom., Pind., Soph., Eur.; κρᾰτέω, c. gen. or c. dat. of that over or among which, often sine cas. (of an argument, an opinion, a report, etc.), Omn.; ἐπῐκρᾰτέω, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτᾰκρᾰτέω, Hdt.; ῥέπω, only act., Hom., Ar., Hdt., Plat.; νῑκάω (and in Theog. νίκημι), Omn.; ἐκνῑκάω, Thuc.; ἐπαρκέω, fut. -έσω, only act., Soph.; κᾰτέχω, imperf. κατεῖχον, fut. καθέξω and κατασχήσω, no aor. 1, aor. 2 κατέσχον, infin. κατασχεῖν, perf. κατέσχηκα, Theogn., Thuc., Andoc.; ἐπέχω (esp. as weather does, etc.), Hdt., Thuc., Dem.; πληθῡ'ω, and mid., only pres. and imperf. (as a report does, or a majority, etc.), Æsch., Soph.; ἀριστεύω, only act., Hdt.; ἐνδῠναστεύω, c. ὥστε, Xen.; ἐπιπολάζω, only act., Arist.

To prevail on (by entreaty, etc.), ἐκπονέω, Eur.

To prevail over, περῐγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and γεγένημαι, c. gen., Hom., Hdt., Omn. Att. prose; περίειμι (-εῖναι), Thuc., Xen., Dem.

He who does not prevail (in argument), ὁ μὴ τυχὼν γνώμης, Thuc.

But tell us how the end is determined, which way the majority of the people prevail, ἐνίσπε δ' ἡμῖν ποι κεκύρωται τέλος, Δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύεται, Æsch.

And the custom prevails extensively, καὶ τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ προβαίνει, Æschin.

To be prevailed upon (by entreaty), δαμάομαι, aor. 1 pass. ἐδμήθην, Hom.; πείθω, c. acc., Hom., etc.

What measures those men prevailed to carry, ἃ οὗτοι ἐνίκων, Thuc.

[*The prevailing opinion*, ἡ νικῶσα γνώμη, Thuc.]

PREVENT, TO, τρέπω, perf. act. τέτροφα and τέτραφα (Dinarch.), perf. pass. τέτραμμαι, aor. 1 ἐτρέφθην, Hom., Hes.; παύω, no perf. act., Hom., Thuc.; ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω and σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, c. τοῦ μή and infin., Hom., Pind., Eur., Xen.; εἴργω (in Hom. usu. ἔέργω), aor. 2 εἴργᾰθον, Trag., fut. mid. sometimes in pass. sense, c. gen. or c. infin., or c. μή and infin., or c. τοῦ μή and infin., or c. ὥστε μή and infin., Omn.; ἀπείργω, Eur., Xen., Dem.; κωλύω (ῡ, but sometimes ῠ before a vowel), fut. mid. sometimes in pass. sense, c. gen., or c. ἀπό and gen., or c. infin., or c. τό or τοῦ μή and infin., Pind., Hdt., Omn. Att.; ἐξῐάομαι, mid., no pass., Eur. *Vid.* TO HINDER, and SYN. 304.

To prevent their being so much injured by evil-doers, εἴ πως ἧσσον ἀδικοῖντο ὑπὸ κακούργων, Thuc.

One must prevent, εἱρκτέον, Soph.; κωλῠτέον, Xen.

To be prevented, ἀποστερέομαι, pass., c. μή and infin., Antipho.

PREVENTER, A, κωλῠτής, οῦ, ὁ, Thuc. *Vid.* HINDERER.

PREVENTION, κώλῡσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* HINDERANCE.

PREVENTIVE, κωλῠτῐκός, ή, όν,

c. gen., Xen.; διᾰκωλῡτῐκός, ή, όν, Plat.

Preventive of evil, ἀλεξῐκάκος, ον, Hom.

PREVENTIVE, A, κώλῡμα, ᾰτος, τό, Thuc.; ἀλεξητήριον, τό, Xen.

PREVIOUS, πρότερος, α, ον, Omn. *Vid.* BEFORE.

If, then, he varies at all from his previous story, εἰ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου, Soph.

PREVIOUSLY, πρότερον, Omn.; τέως, Hdt., Xen., Dem.; [πρόσθεν, τὸ πρόσθεν, or in one word τοπρόσθεν, Hom., Att.; προτοῦ, Hdt.]

PREY, κύρμα, τό, only nom. and acc. sing., Hom.; ἕλωρ, τό, in this sense only nom. and acc. sing., in Hom. also pl. ἕλωρα, Æsch. (N.B.—this and the prec. word are often used together, ἕλωρ καὶ κύρμα, Hom.), Hom., Æsch., Soph., Ap. Rh.; ἑλώριον, τό, sing., Ap. Rh., pl., Hom.; ἄγρα, ἡ, Hom., Hdt., Xen.; θήρα, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Xen.; ἄγρευμα, ᾰτος, τό, Eur., Xen.; ἕλκημα, ᾰτος, τό, Eur.; ἁρπᾰγή, ἡ, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; βόσκημα, ᾰτος, τό, Æsch.; διαφθορά, ἡ, c. dat. of the destroyer, Soph.; θήρευμα, ᾰτος, τό, Eur.

To prey upon, δάπτω, Hom., Pind., Æsch., Soph.; δαρδάπτω, only pres. and imperf., Hom. *Vid.* TO DEVOUR.

PRICE, ὦνος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; τῑμή, ἡ, h., Hdt., Plat., Lys., Dem.; τῖμος, ὁ, Æsch.; μισθός, ὁ, Eur., Hdt.

A fair price, ἰσωνία, ἡ, Ar.; ἀξία, ἡ, Hdt., Xen., Dem.

At what price? πόσου; Xen., Plat. *Vid.* HOW MUCH?

I would not buy . . . at any price, οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου, Soph.

To raise the price, ἀνᾰτῑμάω, Hdt.; πλειστηριάζω, no pass., Plat. (Com.), Lys.

To state as of such and such a price, to fix a price on, ποσόω, Theoph.

That on this account the Thebans had set a price upon his head, διὰ τοῦτ' αὐτῷ τοὺς Θηβαίους χρήματα ἐπικεκηρυχέναι, Dem.; so in pass., *a price was set upon his head*, ἐπικεκήρυκται χρήματ' αὐτῷ, Dem.

[*To bring a good price*, ἀλφηστεύω, Hippon.]

[PRICK, A, νύγμα, ᾰτος, τό (also νύχμα), Aretæ., Epicur.; νυγμός, ὁ, Diod.]

PRICK, TO, νύσσω, fut. -ξω, Hom., Ar.; στίζω, fut. -ξω (esp. for the purpose of marking), Ar., Hdt., Æschin.

To prick the ears, οὖς (gen. ὠτός, etc., also Ep. οὔᾰτος, etc.) ὀρθὸν ἵστημι (only in pres., fut. and aor. 1 act.), Soph.; σῠνᾰ́γω (aor. 2 -ήγᾰγον) ὦτα, Xen.; so ἐπῐκλῑ́νω, Xen.

To prick (as any feeling pricks the mind), κνίζω, fut. -ῐ́σω, Pind., Soph., Eur., Hdt.

[PRICKET, A (a stag in his second year), πατταλίας, ὁ, Arist.]

[PRICKING, νυγματώδης, ες, Arist.]

PRICKING, A, στιγμός, ὁ, Æsch.

PRICKLE, A, ἄκανθα, ἡ, Hom., Hdt., Theoc.

[*Covered with prickles*, ἀμφάκανθος, ον, Ion.]

PRICKLY, ἀκανθώδης, ες, Hdt., Arist.

To be prickly, πᾰρᾰκανθίζω, Theoph.

PRIDE, φρόνημα, ᾰτος, το, Trag., Thuc., Xen., Isoc.; φρόνησις, εως, ἡ, Eur.; μεγᾰληνορία, ἡ, Eur.; αὐθᾱδία, ἡ, Trag.; αὐθάδεια, ἡ, Plat., Isoc., Dem.; τὸ γαῦρον, Eur.; ὄγκος, ὁ, Soph., Eur., Isoc.; ἁβροσῠ́νη, ἡ, Hdt.; μεγᾰλοφροσῠ́νη, ἡ, sometimes c. gen. of the cause, Hdt., Antipho.

Pride (in any thing), φῐλοτῑμία, ἡ, c. ἐπί and dat., Plat.

[*Pride of family*, μεγαλοφροσύνη γένους, Antipho.]

A cause of pride, γαύρωμα, ᾰτος, τό, Eur.

One must pride one's self on, φρονητέον, c. dat., or c. ἐπί and dat., Xen.

To give way to pride, αἴρω ὄγκον, Soph.

To puff up with pride, ὀγκόω, Soph., Eur., Ar., Xen.

To pride one's self on, ἐπᾰγάλλομαι, only pres. and imperf., c. dat., or c. ἐπί and dat., Hom., Xen.; χλῐδάω, only act., c. ἐπί and dat., Soph.; ἁβρῠ́νομαι, pass., c. dat., Æsch., Eur.; τρῠφάω, only act., Eur., Ar., Dem.; γαυρόομαι, pass., c. dat., or c. ἐπί and dat., Eur., Xen.; γαυριάω, only act., c. dat., Dem., Theoc.; καλλωπίζομαι, pass., Plat., Arist.; καλλῠ́νομαι, pass., c. εἰ, Plat.; φιλοτῑμέομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, c. ἐπί and dat., Xen., Plat., Lys., Isoc.; μέγα φρονέω ἐπί, c. dat., Xen. *Vid.* TO EXULT.

PRIEST, A, ἀρητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ἱερεύς, also Ep. and Ion. ἱρεύς, ὁ, Hom., Pind., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; νηοπόλος, ὁ, Hes.; ὀργειών, ῶνος, ὁ, Antim., poet. acc. ὀνας, h.; ὀργεών, ῶνος, ὁ, Æsch., Isæ.; γερᾰραί, only pl., Æsch.; μηλοθῠ́της, ου, ὁ, Eur.; πρόπολος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Ar., Hdt.; πρόσπολος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur.; ἱεροφάντης, ου, ὁ, Hdt., Isæ.

The priest who slew the victim, θυοσκόος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Eur.; ἄοζος, ὁ, Æsch.

The priest (at Lacedæmon) *who kept the sacrificial fire*, πυρφόρος, ὁ, Xen.

The priest who declares the oracle, ὑποφήτης, ου, ὁ, Hom., Ap. Rh., Theoc.

The chief priest, ἀρχιερεύς, ὁ, Hdt.

An under priest, ὑποζᾰ́κορος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.

[*A begging priest*, ἀγερσικύβηλις, ὁ, Cratin.]

PRIESTESS, A, ἱρέα, ἡ, Pind.; ἱέρεια, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἱερία, ἡ, Soph., Eur.; κλειδοῦχος, ἡ, Æsch.; ἀρήτειρα, Ap. Rh., Call.; λήτειρα, Call.; μελισσονόμος, ἡ, in pl., Ar.; γερᾰραί, αἱ, only pl., Dem.

[*One who has been priestess*, *ex-priestess*, παριέρη, ἡ, Plut.]

[*A probationary priestess*, μελλιέρη, ἡ, Plut.]

To be a priest or *priestess*, *to act as a priest*, κλειδουχέω, only act., c. gen. of the god, Eur.; ἱερόομαι, mid., c. perf. pass., Thuc.; ἱεράομαι, mid. and pass., sometimes c. gen. of the god, sometimes c. acc. cognat. (i. e., of the office), Hdt., Thuc., Æschin.; θεοπολέω, only act., Plat.

PRIESTHOOD, THE, ἱερωσῠ́νη, ἡ, Hdt., Plat., Dem.; ἱερᾱτεία, ἡ, Arist.

Belonging to the priesthood, ἱερᾱτῐκός, ή, όν, Arist.

PRIMARILY, πρῶτον, Omn. *Vid.* FIRST.

PRIMARY, πρῶτος, η, ον, Omn.; [(of first causes), πρωτουργός, όν, Plat.] *Vid.* FIRST.

PRIME, THE, μέτρον, τό, Hom., Solon; ἄωτος, ὁ, and later ἄωτον, τό, not in pl., Hom., Pind., Æsch.; ἀκμή, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen.

The prime of life, ἡλικία, ἡ, Pind., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; πρώτη ἡλικία, ἡ, Pind.; ὥρα, ἡ, Æsch., Ar., Plat. *Vid.* FLOWER.

The prime of my intellect, φρενῶν τὰ πρῶτα, Hdt.

In the prime (esp. of life), ὡραῖος, α, ον, Hes., Pind., Ar., Xen., Plat., Lys.; ἀκμαῖος, α, ον, Æsch.; ὡρῐκός, ή, όν, Ar.

To be in the prime, ἀκμάζω, only act., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; [ὥραν ἔχω, Trag.]

[*Past one's prime*, παρῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, Plut.]

[*To be past one's prime*, παρηβάω, Hdt., Thuc.; παρακμάζω, Xen.]

PRIMEVAL, ὠγῠ́γιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Emped., Pind., Trag.; παμπᾰ́λαιος, ον, Plat. *Vid.* ANCIENT.

PRIMITIVE, ἀρχαῖος, α, ον, Pind., Hdt., Omn. Att.

[PRIMITIVE, A (opp. to derivative), πρωτόθετον, τό, and πρωτότυπον, τό, Gram.]

[PRIMOGENITURE (the right of), πρωτοτοκεῖα, τά, LXX.; *to give the rights of primogeniture*, πρωτοτοκεύω, c. acc., LXX.]

PRINCE, A, κρείων and κρέων (the only Att. form), οντος, ὁ, Hom., Pind., Æsch.; πρόμος, ὁ, Hom., Trag.; ἀριστεύς, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur.; βᾰσῐλεύς, ὁ, Hom., Hes., Pind.; πολίαρχος, ὁ, Pind., Eur.; ἀρχέλᾱος, ὁ, Æsch.; also ἀρχέλας, ὁ, only in nom., Ar.; ἀρχή, ἡ, Æsch.; κοιρᾰνίδης, ου, ὁ, Soph.; ἄκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; ἀρχηγός, ὁ, Æsch., Eur.; ὁ τῑμώμενος, Eur.; ὁ τετῑμημένος, Xen.; ἄναξ, ακτος, ὁ (used as the title of the younger son of a king), Isoc.

PRINCELY, αἰσῠητήρ, ῆρος, ὁ (of a youth), Hom.; ἀρχέτης, ου, ὁ (of a throne), Eur. *Vid.* ROYAL.

PRINCESS, A, βᾰσῐ́λεια, ἡ, Hom., Trag.; βᾰσῐ́λη, ἡ, Pind., Soph.; βᾰσῐλίς, ῐ́δος, ἡ, Soph., Eur.; δέσποινα, ἡ, Pind.; τῠ́ραννος, ἡ, Eur.; βᾰσῐ́λιννα, ἡ, Menand.; βασῐ́λισσα, ἡ, Arist., Theoc.

PRINCIPAL, πρῶτος, η, ον, Omn.; μέγιστος, η, ον, Omn. *Vid.* CHIEF.

The principal (of money), τὸ ἀρχαῖον, Ar., Dem.; τὸ κεφᾰ́λαιον, Plat., Dem.

PRINCIPALLY, μᾰ́λιστα, Omn.; τὸ μέγιστον, Thuc.; προηγουμένως, Theoph.

PRINCIPLE, A, ὅρος, ὁ, Plat.; ὑπόθεσις, εως, ἡ (esp. of conduct, etc.), Isoc., Dem.

On this principle, ταύτῃ, Plat.

On what principle? κατὰ τί; Plat.

It being an invariable principle that the weaker people should be governed by the more powerful, ἀεὶ καθεστῶτος τὸν ἥσσω ὑπὸ τοῦ δυνατωτέρου κατείργεσθαι, Thuc.

First principles, ἀρχαί, αἱ, Plat.

I acting on such principles as these, τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι, Soph.

PRINT, A (i. e., impression, q. v.), ὑπογρᾰφή, ἡ, Æsch.; χᾰρακτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Eur., Plat., Isoc.

PRIOR, πρότερος, α, ον, c. gen., sometimes c. ἤ (than), Omn.

[PRISM, A (in geometry), πρίσμα, ατος, τό, Eucl.]

PRISON, A, κέρᾰμος, ὁ, Hom.; εἱρκτή, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; εἱργμός, ὁ, Plat.; δεσμωτήριον, τό, Hdt., Thuc., Dem.; δεσμός, ὁ, pl. δεσμοί and δεσμά, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; δῐκαιωτήριον, τό, Plat.; οἴκημα, ᾰτος, τό, Dem.; οἰκίσκος, ὁ, Dem.; ἀνᾰ́κεῖον (as a house of correction), τό, Lys., Dem.; τὸ ἀναγκαῖον, Xen. *Vid.* SYN. 165.

The public prison, τὸ δημόσιον, Thuc.

To lead away (to prison), ἀπᾰ́γω, aor. 2 -ήγᾰγον, c. εἰς and acc., Dem.

To be thrown into (prison), ἐμπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, c. εἰς and acc., Dinarch.

[*A prison-bird*, πεδότριψ, ὁ (good for nothing but to wear out fetters), Luc.]

PRISONER, A, δέσμιος, ὁ, Soph., Eur.; δεσμώτης, ου, ὁ, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Dem., fem. δεσμῶτις, ἴδος, ἡ, Soph.

A fellow-prisoner, συνδεσμώτης, ου, ὁ, Thuc., Plat.

A reward for taking prisoner (i. e., for not killing), ζωάγρια, τά, Hom.

To take prisoner, ζωγρέω (of captives in war, opp. to slaying them), only act., Hom., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; so ζωγρίᾳ αἱρέω (aor. 2 εἷλον, infin. ἑλεῖν) and ζωγρίᾳ λαμβάνω (fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα), Hdt.; ζωὸν ἀνᾰ́γω, aor. 2 -ήγᾰγον, Hom.

To keep as prisoners (without any idea of ill usage), δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, δέδεμαι, etc., Thuc.

PRISTINE, ἀρχαῖος, α, ον, Pind., Hdt., Omn. Att. *Vid.* ANCIENT.

PRIVACY, ἐρημία, ἡ, Eur.

PRIVATE, ἴδιος, α, ον, and ος, ον, Omn.; οἰκεῖος, α, ον, Theogn., Hdt.

Private life, a private condition, ἰδιωτεία, ἡ, Xen., Plat.; ὁμῑλία, ἡ (opp. to public life, πολιτεία), Thuc.

For a man who is thriving in his private circumstances, καλῶς μὲν γὰρ φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ' ἑαυτόν, Thuc.

To pass a private life, be a private person, ἰδιωτεύω, only act., Xen., Plat., Isoc., Æschin.

A private person, ἰδιώτης, ου, ὁ (used by Xen. even of a *private* soldier), Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.

Belonging to a private person, ἰδιωτικός, ή, όν, Hdt., Xen., Plat., Æschin.

PRIVATEER, A, λῃστρῐκὴ τριᾱκοντόρος (i. e., with thirty oars), Thuc.; λῃστρὶς (ἴδος) ναῦς, Dem.; in pl. τὰ λῃστρικά, Simon.

The sending out privateers, λῃστῶν ἐκπομπαί, Thuc.

PRIVATELY, ἰδίᾳ, Eur., Xen.; ἰδίως, Plat.

PRIVATION, στέρησις, εως, ἡ, Thuc., Plat.; ἀποστέρησις, ἡ, Thuc., Plat.

PRIVATIVE, στερητῐκός, ή, όν, sine cas. or c. gen., Arist.; ἀποστερητῐκός, ή, όν, Ar.

PRIVILEGE, γέρας, αος, τό, pl. γέρᾱτα and γέρα, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Æschin.; θέμιστες, αἱ, Hom.

An especial privilege, ἐξαιρετόν, c. dat., Lys.

[*This one alone has the special privilege of doing what he will*, τούτῳ μόνῳ ἐξαιρετόν ἐστι ποιεῖν ὅ,τι ἂν βούληται, Lys.]

Though it was not an ancient privilege of the Eleans, καίπερ οὐκ ἀρχαίου Ἠλείοις ὄντος, Xen.

[*To give one as a privilege*, πρεσβεῖα δίδωμί τινί τι, Plat.]

PRIVILY, κρύβδην, Hom., Ar., Plat., Dem., Æschin.; κρυφῇ, Pind., Soph., Xen.; λᾰ́θρῃ, Hom., h., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; λάθρᾰ, h.; λάθρᾱ, Soph., Eur., Plat. *Vid.* SECRETLY.

PRIVY, A, ἰπνός, ὁ, Ar.; κοπρών, ῶνος, ὁ, Ar., Dem.; ἄφοδος, ἡ, Ar.

PRIVY TO, ἴστωρ, ορος, ὁ, ἡ, Eur.; σῠνίστωρ, ὁ, ἡ, Æsch.

To be privy to, σύνοιδα, perf., no pres. in this sense, infin. συνειδέναι, etc., pluperf. συνῄδειν, fut. συνείσομαι and συνειδήσω (rare), no other tenses, sometimes c. dat. of the person to whose plans one is privy, c. acc. of the plans, etc., Soph., Eur., Hdt., Xen.; σῠνΐσημι, only pres. act., 1st pl. sync. σύνισμεν, imper. σύνισθι, Eur., Xen., Isoc.; συνεπίσταμαι, Xen.

PRIZE, A, γέρας, αος, τό, pl. γέρᾰτα, also γέρᾰ, Hom., Pind.; ἄεθλον, τό, Hom.; ἄεθλον, τό, Hom., Pind., Soph., Eur.; ἆθλον, τό, Soph., Hdt., Omn. Att. prose; ἀεθλονῑκία, ἡ, Pind.; ἔπᾰθλον, τό, Eur.; ἐπῐνίκιον, τό, only in pl., Soph.; νῑκητήριον, τό, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; στέφᾰνος, ὁ, Pind., Soph., Thuc.; στεφᾰ́νωμα, ᾰτος, τό, Eur.; πῡρᾰμοῦς, οῦντος, ὁ (lit., a sort of cake), Ar.; ἀγώνισμα, ᾰτος, τό, Ar., Thuc.; in pl. τὰ ἠγωνισμένα, Eur.

The prize of valor, ἀριστεῖα, τά (sing. only once in Hdt.), Soph., Hdt., Xen., Plat.; καλλιστεῖα, τά, Soph.

Of or *belonging to, contending for*, or *being the prize*, ἀέθλιος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Anth.

Gaining the prize, ἀεθλοφόρος, ον, and contr. ἀθλ., Hom., Pind., Hdt.

Contended for, worthy of being contended for as the prize, ἀμφῐνεικής, ές, Æsch., Soph.; ἀμφῐνείκητος, ον, Soph.

To give as a prize, κᾰτᾰτίθημι, aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, c. acc. of the prize, Hom.

[*A prize-essay*, ἀγώνισμα, ατος, τό, Thuc.]

PROBABILITY, εἰκός, ότος, τό, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.

In all human probability, ἀνθρωπείως, Thuc.

PROBABLE, πῐθᾰνός, ή, όν, Eur., Hdt., Plat.

It is probable, ἔοικε, part. εἰκός (the part. often used without ἐστί, e. g., *as it is probable*, ὡς εἰκός, etc.), Hdt., Omn. Att.

To make probable, πῐθᾰνόω, only act., Arist.

To use probable arguments, πῐθᾰνολογέω, only act., Arist.

A using of probable arguments, πῐθᾰνολογία, ἡ, Arist.

PROBABLY (with probability), εὐλόγως, Æsch.; ἐοικότως, Æsch., Hdt.; εἰκότως, Æsch., Eur., Thuc., Isoc.; οἰκότως (Ion.), Hdt.

PROBE, A, μήλη, ἡ, Hipp.

To put in as a probe, καταμηλόω, Ar.

PROBE, TO, μηλόω, Hipp.

PROBING, A, μήλωσις, εως, ἡ, Hipp.

PROBITY, δίκη, ἡ, Omn.; δῐκαιοσύνη, ἡ, Theogn., Hdt., Xen., Isoc., Dem.; χρηστότης, ητος, ἡ, Eur. *Vid.* JUSTICE.

PROBLEM, A, πρόβλημα, ᾰτος, τό, Plat.

Belonging to a problem, προβλημᾰτῐκός, ή, όν, Arist.

PROBLEMATICAL, ἀφᾰνής, ές, Soph., Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* UNCERTAIN.

PROBOSCIS, A, προβοσκίς, ἴδος, ἡ, Polyb.

PROCEED, TO, ἐλαύνω, fut. ἐλάσω, Att. ἐλῶ, ἐλᾷς, etc., also ἐλόω (Hom.), etc., perf. ἐλήλᾰκα, etc., also pres. imper. 2d sing. ἔλα (Pind., Eur.), infin. ἐλάαν (Hom.), imperf. ἔλων, 3d sing. ἔλαεν (Hom., Ap. Rh.), Hom.; ὄρνυμαι (of matters rather than of persons), chiefly in pres., imperf., aor. 2, 3d sing. sync. ὦρτο, and part. sync. ὄρμενος, Hom., Pind., Æsch., Soph.; προβαίνω, fut. προβήσομαι, aor. 2 προέβην, often προύβην, perf. προβέβηκα, part. -βεβηκώς, υῖα, ός, gen. ότος, etc., and sync. -βεβώς, ῶσα, etc., fut. act. and aor. 1 act. not used intrans., Omn.; στείχω, only act., no perf., Omn. poet., Hdt.; προέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, contr. sometimes προυλ., Omn. Att. prose, Hdt.; διεξέρχομαι, Thuc., Plat.; περαίνω, only act., Eur.; ὑπᾰ́γω, aor. 2 -ήγᾰγον, Ar., Xen.; χωρέω (esp. as matters do), Thuc.; βᾰδίζω, only act. in any sense (as the matter, the argument proceeds, the plaintiff proceeds against the defendant, etc.), Dem. *Vid.* TO GO, TO ADVANCE, and SYN. 113.

To proceed (as a song proceeds), βίβάω, only pres. act., Pind.

To proceed (with a speech), ἐπιλέγω, Lys.

[*To proceed to* (a topic), ἀναβαίνω, πρὸς c. acc., Xen.]

To proceed (to a pitch of . . .), ἐπεξέρχομαι, c. ἐς or c. adv. (as, *to this pitch*, ὧδ' ἐπεξ.), Soph., Hdt.

To proceed on the way, πρὸ ὁδοῦ γίγνομαι (fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, etc.), Hom.; ὁδοποιέομαι, mid., Plat.

To proceed from, ἐκποτέομαι, mid., c. gen., Hom.

Well, to proceed (colloquially), εἶεν, Æsch., Eur., Xen., Antipho, Dem.

One must proceed, βᾰδιστέον, Soph.

PROCEEDING, A, ἔργον, τό, Omn. *Vid.* AFFAIR.

[PROCELEUSMATIC, A (in prosody), προκελευσματικός, ὁ, Dion. H.]

[PROCESS—*in process of time*, χρόνου προβαίνοντος, Hdt.; προϊόντος τοῦ χρόνου, Hdt.; χρόνου προελθόντος, Plat.]

PROCESSION, A, πομπή, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πόμπευσις, εως, ἡ, Plat.; ἔξοδος, ἡ, Ar., Hdt., Lys.; πρόσοδος, ἡ, Ar., Xen., Dem.; ἔλᾱσις, εως, ἡ, Xen.

A procession of thanksgiving to the gods, προσόδιον, τό, Soph., Ar.

Fit for (*belonging to*) *a procession*, πομπῐκός, ή, όν, Xen.

To go in procession, πέμπομαι, pass., Hdt.

To go in festive procession, κωμάζω, only act., Plat.

To lead a procession, πομπεύω, only act., c. acc. πομπήν, Dem.

To accompany in a procession, συμπομπεύω, c. dat. of the companion, Æschin.

One who marches in procession, πομπεύς, ὁ, Thuc.

A vessel employed in processions, πομπεῖον, τό, used also of the place where such vessels are kept, Andoc., Dem.

PROCLAIM, TO, ἀγγέλλω, Omn.; ἐπαγγέλλω, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀπαγγέλλω (Simon. has fut. ἀπαγγελέω), Omn.; κηρύσσω, fut. -ξω, Omn.; ἐκκηρύσσω, Soph., Eur.; ἀνᾰκηρύσσω, Soph., Hdt., Thuc.; ἐπῐκηρύσσω (also of proclaiming a person as king), Æsch., Hdt., Xen., Lys., Dem.; εἰσκηρύσσω, Soph.; ἐνίπτω, only act. (Hom. has aor. 2 ἠνίπᾰπον and ἐνένιπτον, but not in this sense, no other aor. 2), no aor. 1 or perf., Pind.; ἀνέπω, only used in aor. 2 ἀνεῖπον, augment through all the moods, Pind., Eur., Ar., Thuc., Xen.; προεῖπον, in the

case of proclaiming war against any one, c. dat. pers., acc. rei, in the case of proclaiming any one as guilty of murder, etc., c. dat. pers., gen. of the crime, or c. dat. pers. and ὅτι or ὡς, Soph., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐξενέπω, only pres. and aor. 2 act., Pind.; διᾰβοάω, Æsch., Thuc.; κηρῡκεύω, Æsch., Eur., Plat.; πᾰραγγέλλω, Xen., Æschin.; προᾰγορεύω, Thuc., Xen., Plat., Dem.; 'ἀνᾰγορεύω, Plat., Dem.; ἐπᾰνᾰγορεύω, Ar.; ἐπῐκηρῡκεύομαι, mid., Ar.; κᾰτᾰκηρύσσω, Xen. *Vid.* SYN. 287.

To proclaim loudly, λιγαίνω, only pres. and imperf. act., Hom.; γέγωνα, perf. in pres. sense, also infin. γεγωνεῖν, imperf. ἐγεγώνεον, imper. γέγωνε, 3d sing. γεγωνείτω, also aor. 1 infin. γεγωνῆσαι, Hom., Pind., Æsch., Eur.

To proclaim in answer, ἀντῐκηρύσσω, Eur.

To proclaim beforehand, προκηρύσσω, Soph., Xen., Æschin., Isæ.; προσημαίνω, Eur., Hdt.; προαγγέλλω, Xen.

PROCLAIMED, TO BE, 'ἀναῤῥέομαι, only in aor. 1 ἀνεῤῥήθην, Xen., Æschin.

To cause to be proclaimed, προκηρῡκεύομαι, mid., Andoc., Æschin.; [προαγορεύω, Hdt.]

PROCLAMATION, ἀγγελία, ἡ, Pind.; κηρῡκευμα, ᾰτος, τό, Æsch.; κήρυγμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; 'ἀνάῤῥησις, εως, ἡ, Dem., Æschin.; πρόῤῥησις, ἡ, Dem.; 'ἀνᾰγόρευσις, εως, ἡ, Dem.

To forbid by proclamation, 'ἀποκηρύσσω, c. μή and infin., Xen.

[*To make proclamation of murder against one*, προεῖπον φόνου τινί, Dem.]

[*War begun without proclamation*, πόλεμος ἀκήρυκτος, Hdt.; π. ἀνεπάγγελτος, Polyb.]

PROCONSUL, A, ἔπαρχος, ὁ, Diod.; ἀνθῠπᾰτος, ὁ, Polyb.

[*To be proconsul*, ἀνθυπατεύω, Plut.]

PROCONSULAR, ἀνθῠπᾰτος, ον, Dion. H.; [ἀνθυπατικός, ή, όν, Plut.]

[PROCONSULATE, ἀνθυπατεία, ἡ, Dio C.]

PROCRASTINATE, TO, ἀναβάλλομαι, mid., no aor. 1, Hom., Pind., Hdt., Thuc., Dem.

PROCRASTINATING, ἀμβολιεργός, όν (of a person), Hes.

PROCRASTINATION, 'ἀνᾰβολή, poet. ἀμβολή, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; [μελλησμός, ὁ, Epicur.]; διατρῐβή, ἡ, Thuc.; ἀμβολία, ἡ, Ap. Rh. *Vid.* DELAY.

PROCREATION (of children), παιδοποιΐα, ἡ, Plat., Isoc., Æschin.; παιδουργία, ἡ, Plat.; παιδογονία, ἡ, Plat.; [παιδοποίησις, εως, ἡ, Plat.]

PROCURABLE, κτητός, ή, όν, Hom., Pind., Eur., Isoc.

Easily procurable, εὔπορος, ον, Eur., Ar., Xen., Plat.

PROCURE, TO, κτάομαι, mid., perf. pass. κέκτημαι and ἔκτημαι in act. sense, aor. 1 pass. in pass. sense, Omn.; εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, no aor. 1 act. in good authors, perf. εὕρηκα, aor. 2 εὗρον, perf. pass. εὕρημαι, aor. 1 εὑρέθην, and Att. ηὑρ., fut. mid. sometimes in pass. sense (also an aor. 1 mid. ηὑράμην, Anth.), Omn.; ἐξευρίσκω, Soph.; 'ἀνύω and 'ἀνῠτω, fut. -ῠσω, etc., Æsch., Soph., Plat.; μηχᾰνάομαι, mid., perf. pass. in both act. and pass. sense, Soph.; πορίζω, Eur., Ar., Omn. Att. prose; ἐπᾰγομαι, mid., aor. 2 -ηγᾰγόμην (esp. for one's self), Thuc.; παρασκευάζω, more usu. in mid. and pass., Isæ., Dem.; κατασκευάζω (usu. by unfair means), Dem.; προφέρω, fut. προοίσω, oftener προοίσομαι, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, act. and mid., no pass., Xen., Plat. *Vid.* TO OBTAIN, TO GET.

To procure for one's self, προσφέρω, Soph.

To procure besides, προσδιᾰπράσσομαι, mid., Xen.

[*Able to procure*, ποριστικός, ή, όν, Arist.]

One must procure, κτητέον, Plat.

PROCURED—*difficult to be procured*, δυσεύρετος, ον, Xen.; 'ἄπορος, ον, Plat.

PROCURER, A (in a bad sense), προσᾰγωγεύς, ὁ, Dem.; [προαγωγός, ὁ, Ar., Æschin.;—(in a good sense), παρασκευαστής, οῦ, ὁ, Plat.; ποριστής, ὁ, Thuc.]

PROCURING, A, ἐπίκτησις, εως, ἡ, Soph., Arist.; λῆψις, εως, ἡ, Soph., Plat.; πᾰρεξις, εως, ἡ, Hipp. *Vid.* ACQUISITION.

To aid in procuring, συμπορίζω, Thuc., Isoc.

Skillful in procuring, κτητῐκός, ή, όν, c. gen., Isoc.

Skill in procuring, ἡ κτητῐκή, Plat.

PRODIGAL, 'ἀφειδής, ές, Æsch.; προετικός, ή, όν, Xen., Plat., Arist.

PRODIGAL, A, φῐλᾰνᾰλώτης, ου, ὁ, Plat.; [οἰκοφθόρος, ὁ, Eur., Plat.]

PRODIGALITY, 'ἀσωτία, ἡ, Arist.

PRODIGALLY, 'ᾰτᾰμιεύτως, Plat.

PRODIGIOUS, πέλωρος, ον, Hom., Hes., h.; πελώριος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur.; τερᾰτώδης, ες, Ar., Xen., Plat.; [οὐρανομήκης, ες, Ar.] *Vid.* WONDERFUL.

PRODIGY, A, πέλωρον, τό, Hom., Hes.; πέλωρ, τό, only nom. and acc. (only of living monsters, which is also the use of the preceding word except in one instance), Hom., h.; τέρας, τό, gen. ᾰτος and αος, pl. nom. τέρᾰτᾰ, also τεράᾰ and τέρᾱ, Omn. poet., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; φάσμα, ᾰτος, τό, Pind., Eur., Hdt. *Vid.* WONDER.

To interpret prodigies, τεράζω, only pres. act., Æsch.

To talk prodigies, τερᾰτεύομαι, mid., Ar.; τερᾰτολογέω, Arist.

A telling or *talking of prodigies*, τερᾰτολογία, ἡ, Isoc.

Of which prodigies are told, τερᾰτόλογος, ον, Plat.

PRODUCE, subst., καρπός, ὁ, Pind., Eur., Hdt., Xen.; γέννημα, ᾰτος, τό, Soph., Plat.; φέρμα, ᾰτος, τό, Æsch.; τέκνωμα, ᾰτος, τό, Æsch.; σπόρος, ὁ, Soph.; ἐκφόρια, τά Hdt.

PRODUCE, TO, ἀλφᾰνω, aor. 2 ἦλφον, no other tenses (as a thing sold produces its price, etc.), Hom.; φαίνω, Hom., Eur.; 'ἀνᾰτέλλω, poet. also ἀντ., no mid., though there is pass., Hom., Pind., Soph.; φύω, fut. φῡσω, aor. 1 ἔφῡσα in act. sense, aor. 2 ἔφυν, and perf. πέφῡκα, and pluperf. in pass. sense, Omn.; φέρω, fut. οἴσω, oftener οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, Hom. ἤνεικα, aor. 2 ἤνεγκον, Hom. ἤνεικον, aor. 1 pass. ἠνείχθην, fut. mid. sometimes in pass. sense (Hom. also has 3d sing. pres. act. φέρησι, as if from φέρημι, 2d pl. imper. φέρτε, also fut. imper. οἶσε, and infin. οἰσέμεν, and οἰσέμεναι), Omn.; τρέφω, fut. θρέψω, perf. τέτροφα, perf. pass. τέθραμμαι, aor. 1 ἐθρέφθην, Hom., Pind., Æsch., Xen.; φῠτεύω, Hom., Pind., Soph.; τίκτω, fut. τέξω, more usu. τέξομαι, also poet. (not Att.) τεκοῦμαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἔτεκον, perf. τέτοκα, pres. mid. and aor. 1 mid. ἐτεξάμην, only poet. (Hes., Æsch.), perf. pass. and aor. 1 τέτεγμαι and ἐτέχθην, only late, Trag., Ar., Hdt., Xen., Plat.; ἐντίκτω, Eur., Ar., Plat.; βλαστέω, in pres. act., Æsch.; 'ἀνᾰπέμπω, no perf., Pind.; 'ἀνίημι (ῐ Ep., ῑ Att.), fut. ἀνήσω, aor. 1 ἀνῆκα, and poet. (not Att.) ἀνέηκα (Hom. has also fut. ἀνέσω, and aor. 1 opt. ἀνέσαιμι), sometimes c. gen. of that from which one produces a thing (e. g., ἀν. γῆς καρπόν), h., Æsch., Soph.; ἐξᾰγω, aor. 2 -ήγᾰγον, Soph.; προφῠτεύω, Soph.; προσφέρω, Hdt., Xen., Dem.; κᾰτᾰβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα (of any thing producing income), Hdt.; 'ἀνᾰδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc. (esp. as the earth produces fruit), Hdt., Thuc., Xen.; so 'ἀποδίδωμι, Hdt.; so ἐκφέρω, Hdt.; 'ἀποδείκνῡμι, Hdt.; ἐκφύω, Dem., Arist.; ἐναπεργάζομαι, mid., augment. -ειργ., perf. pass. -είργασμαι, in both act. and pass. sense, Plat.; γεννάω, Plat., Arist.

To produce (esp. of producing witnesses, proof, etc.), πᾰρᾰγω, Hdt., Plat., Lys., Dem.; 'ἀνᾰβιβάζω, Isæ., Dem.; πᾰρᾰλαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, Dem.

To produce abundantly, πολυχοέω, only act., Arist.

To produce together, at the same time, συναποτίκτω, Plat.; συγγεννάω, Plat.

To produce besides, προσεπῐγεννάω, Theoph.

[*To produce in a straight line*, παρατείνω, Plat.]

PRODUCING, A, γέννησις, εως, ἡ, Eur., Plat.; γέννημα, ᾰτος, τό, Plat.

A producing abundantly, πολυχοΐα, ἡ, Theoph.

A means of producing, φάρμᾰκον, τό, c. gen., Eur., Plat.

Producing but little, ὀλῐγόχοος, ον, contr. -χους, -χουν, Arist., Theoph.

Producing quickly, τᾰχῠγόνος, ον, Theoph.

[PRODUCT—*which is the product of two numbers*, ὁ ὑπὸ δύο ἀριθμῶν περιεχόμενος, Eucl.]

PRODUCTION, γένεσις, εως, ἡ, Plat.; φορά, ἡ, Plat. *Vid.* PRODUCING.

Quick production, τᾰχῠγονία, ἡ, Arist.

PRODUCTIVE, ἐνεργός, όν, Xen., Dem.; ποριστῐκός, ή, όν, c. gen., Xen., Plat.; ποιητῐκός, ή, όν, c. gen., Plat., Arist.

[*Productive* (yielding revenue), προσοδικός, ή, όν, Strab.]

Very productive, παμφόρος, ον, Æsch., Hdt., Xen., Plat.; πολυφόρος, ον, Plat.; παντοφόρος, ον, Arist.; εὔφορος, ον, Arist.; πολῠνοστος, ον, Theoph. *Vid.* FRUITFUL.

To be productive, πολῠκαρπέω, Arist.; [πολυφορέω, Theoph.]

[*Not productive*, ἀγέννητος, ον, Theoph.; *not productive of*, ἄγονος, ον, c. gen., Plat.]

PRODUCTIVENESS, πολῠκαρπία, ἡ, Xen.; [πολυφορία, ἡ, Xen.]

PROEM, A, προοίμιον, poet. also φροίμιον, τό, Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc.

PROFANATION, μίασμα, ᾰτος, τό, Trag., Plat., Antipho, Dem.; 'ἄγος, τό, Soph., Hdt., Thuc. *Vid.* POLLUTION.

PROFANE, ἀθέμιστος, ον (usu. of people), Hom., Hdt.; ἄθεμις, ῐτος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Eur.; ἀθέμῐτος, ον, Hdt., Antipho; [ἀνόσιος, ον, Hdt., Æsch., Eur.; ἀμύητος, ον, Andoc., Lys., Plat.]; βέβηλος, ον (prop. of places, but also of people), Trag., Plat.; ὅσιος, α, ον (i. e., not consecrated), opp. to ἱερός, ά, όν (things sacred and profane, ἱερὰ καὶ ὅσια), Ar., Thuc., Plat. *Vid.* IMPIOUS, and SYN. 268.

PROFANE, TO, κᾰθᾰγίζω, Soph. *Vid.* TO POLLUTE.

PROFANELY, ἀνοσίως, Eur., Dem.; [*to act profanely*, ἀνοσιουργέω, Plat.; *acting profanely*, ἀνοσιουργός, όν, Plat.]

[PROFANENESS, ἀνοσιότης, ητος, ἡ, Plat.; ἀνοσιουργία, ἡ, Plat.]

PROFESS, TO, ἐπαγγέλλω, and more usu. -ομαι, mid., c. acc. or c. infin., Ar., Xen., Plat., Dem.; ὑπισχνέομαι, also ὑπίσχομαι, fut. ὑποσχήσομαι, aor. 2 ὑπεσχόμην, no aor. 1, no pass., c. acc. or c. infin., in Plat. esp. of professing (i. e., professing to teach) a branch of knowledge, Hdt., Xen., Plat.; κᾰτεπαγγέλλομαι, mid., Dem., Æschin.

To profess (to do so and so), προσποιέομαι, Plat.

To profess one's self an ally, ἀποδεικνύναι αὐτὸν σύμμαχον, Dem.

PROFESSED — *a professed enemy*, ἀποδειχθεὶς ἐχθρός, Dem.

PROFESSION, A, ἐπάγγελμα, ᾰτος, τό, Plat.

A profession (i. e., regular employment, etc.), διᾰτρῐβή, ἡ, Ar., Xen., Isoc., Dem.

Of the same profession, ὁμότεχνος, ον, Plat.

To be of no profession, ἰδιωτεύω, only act., Plat.

A person of no profession, ἰδιώτης, ου, ὁ, Thuc., Plat.

Making or *apt to make rash professions*, ἐπαγγελτῐκός, ή, όν, Arist.

PROFFER, TO, προτείνω, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Antipho. *Vid.* TO OFFER.

PROFICIENCY, ἐπιστήμη, ἡ, Soph., Thuc., Plat., Lys. *Vid.* SKILL.

PROFICIENT, A, σοφιστής, ὁ, Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.

You are a great proficient in pastoral poetry, τᾶς βωκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο μοίσας, Theoc.

PROFILE, IN, κατὰ γρᾰφήν, Plat.

PROFIT, κέρδος, τό, Omn.; ἐπικέρδια, τά, Hdt.; ὠφέλεια and ὠφελία, ἡ, Omn. Att., Hdt.; πρόσοδος, ἡ (arising from any business), Omn. Att. prose; κάρπωσις, εως, ἡ (or the deriving of profit), Xen.; ἔργον, τό, Isæ., Dem.; ἐπῐκαρπία, ἡ, Isoc., Andoc. *Vid.* GAIN, ADVANTAGE.

[*To remain over as profit*, προσπεριγίγνομαι, Dem.]

PROFIT, TO, act., ὠφελέω, c. acc., sometimes c. dat., Hdt., Omn. Att.; ἐπωφελέω, Soph., Eur., Xen., Plat. *Vid.* TO ADVANTAGE.

To profit by, ἀπολαύω, c. gen., sometimes c. part., Ar., Dem., Æschin.

PROFITABLE, κερδίων, ον (ῑ Att., ῐ elsewhere), κέρδιστος, not always in compar. or superl. sense, Hom., Pind., Æsch., Soph.; κερδᾰλέος, α, ον, Æsch., Ar., Hdt., Xen.; σύμφορος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ὠφέλῐμος, η, ον, and ος, ον, Eur., Thuc., Plat.; λῡσῐτελής, ές, Xen., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* ADVANTAGEOUS.

To be profitable, συμφέρω, fut. συνοίσω, aor. 1 συνήνεγκα, aor. 2 συνήνεγκον, c. dat., often c. prep. (e. g., εἰς or ἐπί) and acc. of the object for which, Omn. Att.

PROFITABLY, κερδᾰλέως, Thuc.

PROFLIGACY, ἀσωτία, ἡ, Plat., Isoc.

PROFLIGATE, ἄσωτος, ον, Soph., Dem.; φιλᾰσωτος, ον, Mel.

To be profligate, ἀσωτεύομαι, mid., Arist.

PROFLIGATELY, ἀσώτως, Isoc., Dem.

PROFOUND, βᾰθύς, εῖα, ύ, Omn.

Profound (of man, or the mind of man), αἰπύς, εῖα, ύ, Hes., h.; βᾰθύφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; βυσσόφρων, ον, Æsch.; βᾰθύβουλος, ον, Æsch.; δαυλός, όν, Æsch.; δάσκιος, ον (of a contrivance), Æsch.

Profound (of sleep), ἀδῐνός, ή, όν, Ap. Rh. *Vid.* DEEP.

PROFOUNDLY, ἀδῐνά, Hom.; ἀδινῶς, Hom.

PROFUSE, προετικός, ή, όν, Xen., Plat., Arist.

PROFUSELY, ἀφειδῶς, Hdt.

PROFUSION, PROFUSENESS, ἀφειδία, ἡ, Plat.

PROGENITOR, A, πρόγονος, ὁ, more often in pl., Pind., Omn. Att.; προπᾰτωρ, ορος, ὁ, Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.

PROGENY, γένος, τό, Hom., Tyrt., Eur., Hdt., Xen.; σπέρμα, ᾰτος, τό, Pind., Trag., Plat. *Vid.* OFFSPRING.

PROGNOSTIC, A, προγνωστῐκόν, τό, Hipp.

PROGNOSTICATE, TO, προθεσπίζω, only act., Æsch. *Vid.* TO FORETELL.

PROGNOSTICATION, μάντευμα, ᾰτος, τό, Hes., Pind., Soph., Eur.; [πρόδηλωσις, εως, ἡ, Plut.] *Vid.* PROPHECY.

[PROGRAMME (public notice in writing), πρόγραμμα, ατος, τό (Dem., Plut.), Luc.]

PROGRESS, πρόοδος, ἡ, Xen.; προσχώρησις, εως, ἡ, Plat.

Successful progress (of affairs, etc.), εὔροια, ἡ, Plat.

To make progress in a furrow, ἀποτρώγω (aor. 2 ἀπέτρᾰγον) τᾶς αὔλακος, Theoc.

If you think that you will make more progress with me, εἴ τι μᾶλλον οἴεσθε μετ' ἐμοῦ εὐπορήσειν, Plat.

They made no progress in ruining you, οὐδὲν προύκοπτον εἰς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς, Xen.

He made no progress in subduing them, οὐδὲν προύργου ἐποίησε πρὸς τὸ τούτους καταπολεμῆσαι, Xen.

[*Progress in the opposite direction*, προκοπὴ παλίντροπος, Polyb.]

PROGRESS, TO, προβαίνω, fut. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, aor. 2 προέβην, and Att. often προύβην, fut. act. and aor. 1 never used intrans. (Hom. also has redupl. part. προβῐβάς, also προβιβῶν, ῶντος), Omn.: προκύπτω, Eur., Xen. *Vid.* TO ADVANCE.

PROGRESSION, *vid.* GEOMETRICAL.

PROHIBIT, TO, κωλύω (ῠ, but most usu. ῡ), fut. -ύσω, etc., fut. mid. sometimes in pass. sense, c. gen. rei, or c. ἀπό and gen., or c. μή and infin., or c. τό and infin., or c. infin. by itself, sometimes c. dupl. acc., Pind., Hdt., Omn. Att.; ἀπενέπω and ἀπεννέπω, only pres. act., c. acc. pers., c. acc. rei, or c. μή and infin., Trag. *Vid.* TO FORBID.

One must prohibit, κωλυτέον, Xen.

PROHIBITED, ἀπόρρητος, ον, Soph.

PROHIBITION, ἀπόρρησις, εως, ἡ, Plat., Dem.; ἀπόρρημα, ᾰτος, τό, Plat.

PROJECT, TO, ἔχω, only in pres. and aor. 2 ἔσχον, Hom.; [προέχω (contr. προὔχω, Hom.), Hom., Hdt., Thuc.]; ἐξέχω, Ar., Plat.; ἐξίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Arist.; ἐπιπροέχομαι, mid., imperf. -ειχόμην, Ap. Rh.; εἰσᾰνέχω, Ap. Rh.

To project out of, ἀπογεισόω, c. gen. or c. prep., Xen., Arist.

To project up out of, ὑπερέχω (poet. also ὑπειρ.), c. gen., Hdt., Thuc., Xen.

To project over, ὑπεραιωρέομαι, pass., c. gen., Hdt.; ὑπερᾰκρίζω, only act., c. gen., Eur.; ὑπερτείνω, c. gen., Thuc., Xen.; ὑπερκύπτω, Nicost.

To project (i. e., to plan, q. v.), ἐννοέω, Xen., Plat.

PROJECTING, ὑπέροχος, ον, poet. ὑπειρ., Ap. Rh.; [ὀκριοειδής, ές, Hipp.]

Projecting (of tusks), χαυλιόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ (also of the animal who has projecting tusks), Hes., Hdt.

A projecting over, ὑπεραιώρησις, εως, ἡ, Hipp.

PROJECTION, A, πρόβλημα, ᾰτος, τό, Soph.; πρόβολος, ὁ, Dem.; [τὸ προέχον (τινός), Thuc.]

PROJECTOR, A, μηχανορράφος, ὁ, Soph., Eur.; ἐξηγητής, οῦ, ὁ, Dem.

PROLIFIC, πολῠκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Emped.; πολῠγονος, ον, Æsch., Hdt.; πολῠτόκος, ον, Hipp., Arist.; πολῠχοος, ον, contr. -χους, -χουν, Arist., Theoph.

To be prolific, πολῠτοκέω, Arist.

A being prolific, πολῠγονία, ἡ, Plat.

PROLIX, μακρός, ά, όν, compar. -ότερος, superl. -ότᾰτος, also poet. μάσσων, μήκιστος, Omn.; πρόλεσχος, ον (of a person), Æsch.; ἔφολκος ἐν λόγῳ, Æsch.; μακιστήρ, ῆρος, ὁ (of a discourse), Æsch.; πολῠλογος, ον, Xen., Plat. *Vid.* LONG.

To be prolix, μᾰκρηγορέω, only act., Æsch., Eur., Thuc.; μηκύνω, sometimes c. acc. of the subject on which, also μ. λόγον, Soph., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; μᾰκρολογέω, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἀπομηκύνω λόγον, Plat.; ἀποτείνω λόγον, Plat.

PROLIXITY, μᾰκρηγορία, ἡ, Pind.; μακρολογία, ἡ, Plat.; πολῠλογία, ἡ, Plat.

PROLOGUE, A, πρόλογος, ὁ, Ar., Arist.

PROLONG, TO, ἐντᾰνύω, fut. -ῠσω (poet. also -ύσσω), Pind.; ἐκτείνω, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.; μηκύνω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀπομηκύνω, Plat.; [(a line, trench, etc.), παρατείνω, Plat.; προσεκβάλλω, Strab.] *Vid.* TO LENGTHEN.

[PROLONGED, παμμήκης, ες, Plat. (e. g., λόγος).] *Vid.* VERY LONG.

PROMENADE, A (place to walk in), περῐπᾰτος, ὁ, Xen.

PROMINENT, ἐπῐπόλαιος, ον, Xen. *Vid.* PROJECTING.

[*Prominent* (of eyes), μετέωρος, ον, Xen.; προπαγής, ές, Luc.]

PROMISCUOUS, σύμμῐκτος, ον, Hes., Soph., Hdt., Thuc.; πάμμικτος, ον, Æsch.; συμμῐγής, ές, Soph., Plat., Ap. Rh.; παμμῐγής, ές, Æsch.; μῐγάς, ᾰδος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; συγκλύς, ῠδος, ὁ καὶ ἡ (of men only), Thuc., Plat.; ἐπῐκοινος, ον (of intercourse, etc.), Hdt.

PROMISCUOUSLY, ἐπῐμίξ, Hom.;

μίγδα, Hom., h.; μίγα, Pind.; ἀνά-μιγδα, Soph.; ἄμμιγα, Soph., Ap. Rh.; ἀνάμιξ, Hdt., Thuc., Xen.; σύμμιγα, Hdt.; φύρδην, Æsch., Xen.; χύδην, Plat., Isoc.; ἐπίκοινα, Hdt.

PROMISCUOUSNESS, σύμμιξις, εως, ἡ, Plat.

PROMISE, A, ἔπος, τό, Hom.; μῦθος, ὁ, Hom.; σύνημοσύνη, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ἐγγύη, ἡ, Hom., Æsch., Antipho, Dem.; ὑποσχεσία, ἡ, Hom., Ap. Rh., Call.; ὑπόσχεσις, εως, ἡ, Hom., Æsch., Omn. Att. prose; πιστόν, τό, in pl., Trag., Hdt., Xen.; χρέος, τό (a promise made being a debt), Pind.; πίστις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐπάγγελμα, ἄτος, τό, Isoc., Dem.

To perform a promise, ὑπόσχεσιν ἀποδίδωμι, Thuc.

Your broken promise, ἡ ψευσθεῖσα ὑπόσχεσις, Thuc.

PROMISE, TO, ὀνομαίνω, only act., no perf., c. fut. infin. (and this is a common construction of most of the following verbs), Hom.; ὀνομάζω, Hom.; ὑφίστἄμαι, mid., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Hom., Æsch., Eur., Thuc., Lys., Dem.; ἐγγυάομαι, mid. (pass. not used in this sense, except of a maiden who is promised, i. e., betrothed), Hom., Pind., Ar., Xen., Dem.; ὑποδέχομαι, mid., perf. pass. and aor. 1 pass. in act. sense, c. fut. infin., rarely c. pres. infin., also c. ἦ μήν, and fut. indic., Hom., h., Hdt., Thuc.; ὑπισχνέομαι, also pres. poet. and Hdt. ὑπίσχομαι (not in Att. prose), fut. ὑποσχήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ὑπεσχόμην, perf. pass. ὑπέσχημαι, and plu perf. ὑπεσχήμην, in act. sense, sometimes c. aor. infin., also c. ἦ μήν and fut. infin., sometimes c. infin. pres., Omn.; κἄτἄνεύω, only act., Hom., Pind., Ar., Hdt., Plat., Bion; νεύω, h., Soph., Eur.; ἐπῖνεύω, Eur.; ἐπαγγέλλω, oftener -ομαι, mid. (as always in prose), Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; φημίζω, only act., Eur.; ἐπῖφημίζω, Eur.; κἄταινέω, fut. -έσω and -ήσω, Soph., Eur.; ἐξαγγέλλομαι, mid., c. pres. infin., Eur.; πἄρεγγυάω, Soph.; ἀνἄδέχομαι, Hdt., Xen.; ὑποτείνω, Ar., Hdt., Thuc.; προσομολογέω, Dem.

They immediately put Salæthus to death, though he made considerable promises (or offers, to induce them to spare him), τὸν μὲν Σάλαιθον εὐθὺς ἀπέκτειναν ἔστιν ἃ παρεχόμενον, Thuc.

To promise beforehand, προϋπισχνέομαι, Xen.

To promise solemnly, πιστόομαι, pass. and mid., Hom., h., Eur.—PHIL. "*Promise me solemnly*" (i. e., give me your hand).—NE. "*I do promise you to remain.*"—ΦΙΑ. ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν.—NE. ἐμβάλλω μένειν, Soph.

To bind with promises, πιστόομαι, mid., c. ὑπό and gen. of the promise or oath, Soph.

[PROMISSORY NOTE, A, ἀνομολόγημα, ατος, τό, Inscr.]

PROMONTORY, A, ῥίον, τό, Hom., Ap. Rh.; πρών, πρωνός, ὁ (Hom. has also nom. pl. πρώονες), Hom., Pind., Trag.; πρηών, -ῶνος and -όνος, ὁ, Hes., Call.; ἄκρα, ἡ, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἄκρον, τό, Hom., Hdt.; ἀκρωτήριον, τό, Pind., Thuc.; ἀγκών, ῶνος, ὁ, Ap. Rh.

With three promontories, τρῐγλωχίς, ῖνος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό (epith. of Sicily), Pind.

PROMOTE, TO (an object, etc.), σπεύδω, Eur., Thuc., Xen., Lycurg.

To promote (a person, etc.), αὐξάνω, and poet. pres. αὔξω, fut. αὐξήσω, etc., no perf. act., but perf. pass., etc., aor. 2 act. ηὖξον (not, however, used exactly in our sense), Pind., Trag., Plat.; so αἴρω, Soph., Eur., Thuc.

To join in promoting, συμπροθῡμέομαι, mid., Thuc., Xen.; συμπορσύνω, Hipp., Ap. Rh.

PROMOTER, A (of a plan, etc.), κῑνητής, οῦ, ὁ, Ar.

PROMOTION, αὔξησις, εως, ἡ (not, however, quite in our sense), Hdt., Thuc.

PROMPT, ὀτρηρός, ά, όν, Hom., Ar., Ap. Rh.; ἑτοῖμος, η, ον, and ος, ον, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἄοκνος, ον, Soph., Hdt., Thuc., Xen.; πρόθῡμος, ον, Omn. Att., Hdt.; ἀπροφάσιστος, ον, Thuc., Xen., Dem. *Vid.* EAGER.

To be prompt, ὁρμαίνω, only act., no perf., no aor. 2, Pind.; προθῡμέομαι, mid., c. aor. 1 and fut. 1 pass., Omn. Att., Hdt.

One must be prompt, προθῡμητέον, Plat.

PROMPT, TO (i. e., suggest what is to be said), ὑποβάλλω, poet. also ὑββ., Xen., Plat.

PROMPTED, ὑπόβλητος, ον (of what is said), Soph.; ἐγκέλευστος, ον (of the person prompted to do so and so), Xen.

PROMPTING, A, ὑποβολή, ἡ, Xen. *Vid.* SUGGESTION.

PROMPTLY, ὀτρἄλέως, Hom., Ap. Rh.; προθύμως, Æsch., Eur., Plat., Isoc.; ἀόκνως, Plat. *Vid.* EAGERLY.

PROMPTNESS, PROMPTITUDE, προθῡμία, ἡ (ῐ of course, but also ῑ Hom.), Omn.; ὁρμή, ἡ, Thuc., Plat.; τἄχος, τό, Xen.; ἑτοιμότης, ητος, ἡ, Dem.; ἀοκνία, ἡ, Hipp.

PROMULGATE, TO, ἀνἄκηρύσσω, Soph., Hdt., Xen., Antipho. *Vid.* TO PUBLISH.

PROMULGATED, βέβηλος, ον, Eur.

PRONE, [πρηνής, ές (Dor. and Att. πρανής), Hom., Hes.]; προνωπής, ές, c. εἰς and acc., Eur.; προπετής, ές, c. prep., Xen., Plat.; εὐκἄτάφορος, ον, Arist.; εὐκίνητος, ον, Arist.

To be prone, φύω, only in perf. or aor. 2 ἔφυν, c. infin., c. ἐπί and dat., or c. πρός and acc. (the latter rare), Omn. Att.; ἀποκλίνω, c. εἰς or πρός and acc., Plat., Dem.; [προπετῶς ἔχω, Xen.]

PRONENESS, εὐχέρεια, ἡ, c. gen. of the thing to which, Plat. *Vid.* INCLINATION.

[PRONG (of a pitchfork, etc.), ὀδούς, όντος, ὁ, late; *a two-pronged mattock*, δίκελλα, ἡ, Trag.; *a five-pronged fork*, πεμπώβολον, τό, Hom.]

PRONOUN, A, ἀντωνῦμία, ἡ, Gram.

[*Reflexive pronoun*, ἀντανακλαστικὴ ἀντωνυμία, Gram.]

PRONOUNCE, TO, ἐκβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hom., Æsch., Hdt., Plat.; φθέγγομαι, mid., no pass., Trag., Hdt., Xen., Plat.; ἀποκλάζω, fut. -κλάγξω, etc., Æsch. *Vid.* TO UTTER.

To pronounce (i. e., to say that a thing is so and so), ἀποκἄλέω, fut. -έσω, perf. -κέκληκα, Eur. *Vid.* TO CALL.

To pronounce (sentence as a judge), δῐκάζω (δίκην), Plat. *Vid.* TO JUDGE, TO CONDEMN.

Sentence of death will be pronounced against them, ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται, Æsch.

You now are pronouncing sentence of banishment from the city upon me, νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοί, Æsch.

PRONUNCIATION, γλῶσσα, ἡ, Hdt.

Correct pronunciation, ὀρθοέπεια, ἡ, Plat.

[*Imperfect pronunciation* (of a child), ψελλότης, ητος, ἡ, Arist.]

PROOF, ἔλεγχος, ὁ, Pind., Soph., Eur., Thuc., Lys., Dem.; τεκμήριον, τό, Omn. Att., Hdt.; σημεῖον, τό, Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; βάσἄνος, ἡ, Soph., Xen., Plat., Dem.; δεῖγμα, ἄτος, τό, Eur., Xen., Isoc., Dem.; πἄράδειγμα, τό, Thuc.; μαρτῠριον, τό, Hdt., Thuc., Xen.; ἀγώνισμα, ἄτος, τό, Antipho.

Proof (i. e., trial, as we say "to put to the proof," etc.), πεῖρα, ἡ, Hom., Omn. Att.

[*Proof against all argument*, ἀνάλωτος, ον, Plat.]

Like a proof, τεκμηριώδης, ες, Arist.

To make proof of, εἰς πεῖραν (c. gen.) ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἤλῠθον, sync. as always in Att. ἦλθον, perf. ἐλήλυθα), Eur.; πεῖραν (c. gen.) λαμβάνω (fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλἄβον, perf. εἴληφα), Eur., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* TO PROVE.

To be brought to the proof (of boasted excellence, etc.), εἰς πεῖραν ἔρχομαι, Thuc.

PROP, A, ἔχμα, ἄτος, τό, Hom., Ap. Rh.; ἀντηρίς, ίδος, ἡ, Eur., Thuc., Xen.; βάκτρευμα, ἄτος, τό, Eur.; ἔρεισμα, ἄτος, τό, Pind., Trag., Plat., Theoc.; ὑπέρεισμα, τό, Arist.; ὄχμα, τό, Call.

[*A prop* (for vines), κάμαξ, ακος, ὁ, Hom., Hes.; χάραξ, ακος, ὁ, also ἡ, Ar., Thuc.]

PROP, TO, ἀντερείδω, perf. pass. -ερήρεισμαι, Xen. *Vid.* TO SUPPORT.

[*To prop up all around*, περιστηρίζω, Hipp.]

PROPAGATE, TO, σπείρω, Soph., Ar., Hdt., Xen.; διασπείρω, Xen.

PROPAGATION, σπόρος, ὁ, Hdt., Plat.; [(of doctrines, etc.), παράδοσις, εως, ἡ, Plat.]

PROPAGATOR, A, σπορεύς, ὁ, Xen.

PROPEL, TO, προωθέω, imperf. προεώθεον, fut. -ωθήσω and -ώσω, aor. 1 προέωσα, etc., Xen., Plat.; προβιβάζω, Xen., Plat.

PROPENSITY, λῆμα, ἄτος, τό, Pind., Æsch., Eur. *Vid.* INCLINATION.

PROPER, ἄξιος, α, ον, Omn.; δίκαιος, α, ον, and ος, ον, Omn.; κἄθήκων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Soph., Xen., Dem., Æschin.; προσήκων, ουσα, ον, Omn. Att.; ἱκνούμενος, η, ον, Hdt., Lex ap. Dem., Arist.; οἰκεῖος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Plat., Dem. *Vid.* RIGHT, SEASONABLE.

[*Proper* (of words, in proper sense), οἰκεῖος, α, ον (e. g., ὄνομα), Arist.]

[PROPERISPOME (in accentuation), προπερισπώμενος, η, ον, Gram.]

PROPERLY, εὖ, Omn.; κατ' αἶσαν, Hom.; κατὰ μοῖραν, Hom.; ἐν μοίρᾳ, Hom.; κατὰ κόσμον, Hom.; κόσμῳ, Pind.; κατὰ χρέος, h.; κῡρίως, Soph., Dem.; οἰκείως, Thuc., Xen.; ἱκνουμένως, Hdt.; ἀξιολόγως, Xen.; δεόντως, Plat.; κατὰ τρόπον, Plat., Isoc.

PROPERTY, οἶκος, ὁ, Hom., Hdt., Xen., Dem.; οὐσία, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Oratt.; πἄρουσία, ἡ, Menand.; τὰ ὑπάρχοντα, Thuc., Xen., τὰ ἐνῠπάρχοντα, Plat.; κτῆμα, ἄτος, τό (of *personal* property, opp. to ἀγρός, *real* property; also of property in kind, stock, etc., opp. to χρή-

ματα, money), Plat., Isæ.; πᾶμα, ἄτος, τό, Theoc.

Property (in logic), ἴδιον, τό, Arist.

Foreign property, ἔγκτημα, ἄτος, τό, Dem.

A little property, οὐσίδιον, τό, Nicom.

Of one's own property (to give or to have, etc.), οἴκοθεν (δίδωμι, ἔχω, etc.), Hom., Ar., Lys.

Belonging to, being one's own property, κτητός, ή, όν, Hom., Hes., Eur., Plat.; κτήσιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph.

The right of holding property in a foreign country, ἔγκτησις, εως, ἡ, Xen., Dem.

To possess property in a foreign country, ἐγκτάομαι, perf. pass. in act. sense ἐγκέκτημαι, Hdt., Dem.

A government on the basis of property, τῑμοκρᾰτία, ἡ, Plat., Arist.; τῑμαρχία, ἡ, Plat.

Of or belonging to a government on the basis of property, τῑμοκρᾰτικός, ή, όν, Plat.

PROPHECY, θεοπροπία, ἡ, Hom., Ap. Rh.; θεοπρόπιον, τό, Hom., Hdt., Ap. Rh.; ὀμφή, ἡ, Hom., Soph., Eur.; μαντοσύνη, ἡ (the art rather than the prediction itself), Hom., Pind., Eur., Ap. Rh.; μαντεῖον, Ep. also μαντήϊον, τό, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; μαντεία, ἡ, h., Soph., Eur., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; μάντευμα, ἄτος, τό, Hes., Pind., Soph., Eur.; θέσπισμα, ἄτος, τό, Trag., Hdt.; φᾰτις, εως, ἡ, Soph.; ὑμνῳδία, ἡ, Eur. *Vid.* ORACLE.

True prophecy, ὀρθομαντεία, ἡ, Æsch.

The art of prophecy, ἡ μαντῐκή, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.

Author of prophecy, πᾰνομφαῖος, only masc., Hom., Simon.

PROPHESY, TO, θεοπροπέω, only pres. act., Hom., Ap. Rh.; μαντεύομαι, mid., c. perf. pass. and aor. 1 in pass. sense (Xen. once has μαντεύω, act.), Hom., Pind., Trag., Hdt., Plat., Æschin.; χράω, contr. άει in ῇ, also Ep. pres. χρείω, fut. χρήσω, etc., mid. not in this sense, but pass. of the prophecy given, perf. κέχρημαι, aor. 1 ἐχρήσθην, Omn. poet., Hdt., Thuc., Lycurg. (rare in Att. prose); χρῄζω, Eur.; περάζω, only pres. act., Æsch.; θεσπίζω, Trag., Hdt.; θεσπιῳδέω, only act., Æsch., Eur., Ar., Plat.; μαντῐπολέω, only act., Æsch.; ὑμνῳδέω, only act., Eur.; χρησμολογέω, only act., Ar.; βακίζω (like Bacis, an ancient soothsayer), only act., Ar.; προφητεύω, only act., Eur.; [προαγορεύω, Xen.; προμαντεύομαι, Hdt.]

To prophesy on (i. e., as a priestess sitting on a tripod), ἐπῐθεσπίζω, c. dat., Hdt.

One must prophesy, μαντευτέον, Eur., Plat.

PROPHET, A, θεοπρόπος, ὁ, Hom.; μάντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Omn.; προφήτης, ου, ὁ, Pind., Æsch., Eur., Hdt.; πρόμαντις, ὁ καὶ ἡ (esp. of the priestess at Delphi), Trag., Hdt., Thuc.; τερᾰτασκόπος, ὁ, Plat. *Vid.* SOOTHSAYER.

An uninspired prophet, one who prophesies from his own mind or judgment, θῡμόμαντις, ὁ, Æsch.

A true prophet, ὀρθόμαντις, ὁ, Pind.

A false prophet, ψευδόμαντις, ὁ, Æsch., Soph., Hdt.

A venerable prophet, σεμνόμαντις, ὁ, Soph.

An excellent prophet, ἀριστόμαντις, ὁ, Soph.

A famous prophet, κλυτόμαντις, ὁ, Pind.

A prophet of ill, κᾰκόμαντις, ὁ, Æsch.

A prophet to the army, στρᾰτόμαντις, ὁ, Æsch.

The first prophet, πρωτόμαντις, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

To be a prophet, προφητεύω, augm. προεφ., only act., sometimes c. gen. of the god whose prophet the person is, Pind., Eur., Hdt., Plat.

To be a prophet of God, προφητεύω Θεοῦ, Eur.

PROPHETESS, A, προφῆτις, ῐδος, ἡ, Eur., Plat.; [πρόμαντις, ιος, ἡ, Hdt.]

PROPHETIC (belonging to a prophet or to prophecy), θεοπρόπος, ον, Hom., Soph.; μάντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Pind., Soph.; μαντεῖος, α, ον, and ος, ον (in Pind. μαντήϊος), Pind., Trag.; μαντῐκός, ή, όν, Trag., Hdt., Xen., Plat.; μαντῐπολος, ὁ καὶ ἡ (esp. of persons), Eur.; μαντόσυνος, η, ον, Eur.; θεσπέσιος, α, ον, and ος, ον, Æsch.; θεσπιῳδός, όν, Trag.; τερασκόπος, ον, Trag.; ἔνολμος (i. e., sitting on a tripod), Soph.; fem. θεσπιέπεια (of the rock at Delphi), Soph.; χρηστήριος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur.

Falsely prophetic, ψευδόφημος, ον, Soph.

Uttering prophetic song, μουσόμαντις, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

PROPHETICALLY, μαντῐκῶς, Ar.; [προφητικῶς, Luc.]

PROPINQUITY (esp. of kin), ἀγχιστεία, ἡ, Plat.

PROPITIATE, TO, μειλίσσω, fut. -ξω, Hom., Ap. Rh.; ἱλάσκομαι (also ῐ, Hom.), fut. ἱλᾰσομαι, poet. also ἱλάσσομαι, mid., no pass., Hom., Hes., Pind., Xen., Plat., Ap. Rh.; ἱλάομαι, mid., no pass., Hom., Ap. Rh.; ἱλέομαι, mid., no pass., Æsch.; ἐξιλάσκομαι, Hdt., Xen.; ἐκθύομαι, mid., Eur.; εὐμενίζομαι, Xen.

Propitiate now these deities with purification, θοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων, Soph.

[PROPITIATION, μείλιγμα, ἄτος, τό, in pl., Æsch.; μειλικτήριον, τό, in pl., Æsch.]

PROPITIATORY, ἀγᾰνός, ή, όν, Hom.; μειλίχιος, α, ον, Hom., Hes., Soph.; μειλικτήριος, ον, Æsch.; κηλητήριος, ον, Eur.

A propitiatory sacrifice, μείλιγμα, ἄτος, τό, Æsch.; μείλικτρον, τό, Ap. Rh.

A propitiatory gift, μείλιον, τό, usu. in pl., Ap. Rh., Anth.

PROPITIOUS, δεξιός, ά, όν (prop. of omens, etc.), Hom., Æsch.; ἐπῐδέξιος, ον, Hom., Pind., Æsch., Plat.; αἴσιος, α, ον, and ος, ον (of things, omens, etc.), Hom., Pind., Soph., Eur.; ἵλᾱος, ον, Att. also ἵλεως, ων, Hom., Pind., Æsch., Soph., Ar., Hdt., Xen., Dem.; ἀτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Æsch.; ἀπήμαντος, ον, Æsch.; εὔπομπος, ον, Æsch., Soph.; εὐήμερος, ον, Soph.; εὔανδρος, ον (of events), Æsch.; λευκόπεπλος, ον (of events or days), Hippon.; so λευκός, ή, όν, Æsch., Soph.; εὐαντής, ές, Ap. Rh.

To be propitious, ἱλήκω, only pres. act., Hom., Anth.

Be thou propitious, ἵληθι, Hom.; ἵλᾰθι, Theoc.

[PROPOLIS (of bees), πρόπολις, εως, ἡ, Diosc.]

PROPORTION, λόγος, ὁ, Hdt., Xen., Plat.; ἀνᾰλογία, ἡ, Plat., Dem., Arist.; ἀνᾰλογισμός, ὁ, Dem.

Good proportion, καιρός, ὁ, Hes., Theogn., Pind.; μέτρον, τό, Pind., Æsch.; συμμετρία, ἡ, Plat., Isoc.; εὐρῡθμία, ἡ, Plat., Isoc.

In proportion to, ἀντί, c. gen., Xen.; κατὰ τὴν ἀξίαν, Dem.; κατὰ λόγον, Hdt.

In proportion as, ὅσῳ, answered by τόσῳ or τοσούτῳ, Hes., Hdt., Xen.; ὅσῳ περ, Soph.

PROPORTIONATE, PROPORTIONAL, σύμμετρος, ον, Eur., Plat., Isoc.; μέτριος, α, ον, and ος, ον, sometimes c. dat., Eur., Plat.; ἔμμετρος, ον, Xen., Plat.; ἀνᾰλογος, ον, Plat., Arist.; ἄξιος, α, ον, sometimes c. gen., Thuc., Dem.; ἀκόλουθος, ον, c. gen. or c. dat., Plat., Lys.

[*A mean proportional*, μεσόγραφον, τό, Anth.]

Well-proportioned, εὔμετρος, ον, Æsch., Theoc.; εὔρῡθμος, ον, Ar., Xen., Plat.

PROPORTIONATELY, συμμέτρως, Eur., Xen., Plat.; ἀξίως, Thuc., Xen.; ἀνᾰλόγως, Luc.

In good proportions, εὐρύθμως, Eur.

PROPOSAL, A, λόγος, ὁ, Omn.; [πρόκλησις, εως, ἡ, Thuc.]

And I make the fairest possible proposal among friends, καὶ τὴν ἐν φίλοις δικαιοτάτην ὑπόθεσιν ἐγὼ ὑποτίθεμαι, Xen.

PROPOSE, TO, τίθημι, aor. 1 act. ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην (esp. of proposing as a prize, sometimes τ. ἐς μέσον), Hom., Hdt., Dem.; ὑποτείνω (as a prize), Pind.; προτίθημι, augmented tenses sometimes also προυτ., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐκτίθημι, Soph., Dem.; ὑφίστημι, aor. 2 and perf. act. only used in pass. sense, Soph.; προΐσχω, Hdt.; προβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, also perf. pass., sometimes in act. sense in mid. and pass. (esp. of proposing a person to fill an office, and of being so proposed), Ar., Hdt., Thuc., Plat.; εἰσηγέομαι, usu. c. acc., sometimes c. infin., sometimes c. περί and gen. (to make a proposition concerning), Thuc., Plat., Isoc.; ἐνᾰγω, aor. 2 -ήγαγον, Thuc.; ἐπᾰγω (esp. of proposing measures to be adopted, etc.), Thuc., Xen., Dem.; προκᾰλέομαι, mid., fut. -έσομαι, poet. also -έσσομαι, Thuc.; προσφέρω, fut. προσοίσω, aor. 1 προσήνεγκα, aor. 2 προσήνεγκον, aor. 1 pass. προσηνείχθην, sometimes c. dat. pers. to whom the proposal is made, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; προφαίνω (esp. of a prize), Xen.; προτείνω, Eur.; ὑποτείνομαι, mid. (esp. as a question), Plat.; ὑποτίθεμαι, mid., Xen., Plat., Æschin.

To propose (esp. of proposing a law, decree, etc.), εἰσφέρω, Hdt., Thuc., Plat., Dem.; πᾰρᾰφέρω, Antipho; γράφω, Xen., Dinarch., Dem.

To propose instead, ἀντῐπροβάλλομαι, mid., Plat.; esp. a new law in abrogation of an old one, παρεισφέρω, Dem.

You propose to me a bitter choice, πικρὰν αἵρεσίν μοι καθίστης, Eur.

One must propose, εἰσηγητέον, Thuc.

To be proposed (as a prize or a contest, etc.), κεῖμαι, ἐκείμην, fut. κείσομαι, no other tenses, Hom., Soph.; πρόκειμαι, Hes., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; ὑπόκειμαι, Pind., Isoc., Dem.

PROPOSER, A, εἰσηγητής, οῦ, ὁ, Thuc.

PROPOSING, A (of a candidate for election), προβολή, ἡ, Plat.

PROPOSITION, A, λόγος, ὁ, Plat.; εἰσήγησις, εως, ἡ, Thuc.; εἰσήγημα, ἄτος, τό, Isoc., Æschin.

A proposition (in logic), πρότἄσις, εως, ἡ, Arist.

A proposition instead (in opposition), ἀντῐπροβολή, ἡ, Plat.

Belonging to a (logical) *proposition*, προτᾰτῐκός, ή, όν, Arist.

Belonging to a (logical) *proposition*, adv., προτᾰτῐκῶς, Arist.

PROPOUND, TO (as a question), ὑποτείνομαι, mid., Plat. *Vid.* TO PROPOSE.

PROPRÆTOR, A, ἔπαρχος, ὁ, Plut.

PROPRIETOR, A, ὁ κεκτημένος, ἡ κεκτημένη, Soph., Ar.

PROPRIETY, κόσμος, ὁ, Omn.; εὐκοσμία, ἡ, Eur., Xen., Plat.; τὸ κοσμέον, Soph.; κοσμιότης, ητος, ἡ, Ar., Plat., Isoc.; ἁρμονία, ἡ, Pind.; εὐπρέπεια, ἡ, Plat.

Want of propriety, ἀκοσμία, ἡ, Soph., Plat.

PROROGUE, TO, ʼἀνᾰβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, etc., Thuc. *Vid.* TO ADJOURN.

[PROSAIC, πεζός, ή, όν, Plat.; ἄμετρος, ον, Dion.]

PROSCRIBE, TO, ἀποσημαίνω, Xen.; στηλίτην τινὰ ʼἀνᾰγρᾰ́φω, Isoc., Dem.; [προγράφω (τινὰ φυγάδα), Polyb.]

[PROSCRIBED, THE, οἱ προγεγραμμένοι, Polyb.]

PROSE, ʼἴδιοι λόγοι, οἱ, Plat.; λόγοι, οἱ, Arist.; λόγος ψῑλός, Plat.

Writing in prose, λογογρᾰφία, ἡ, Plat.

In prose, πεζῇ, Plat.; χύδην, Plat.; ʼἰδίᾳ, Plat.; κᾰτᾰλογάδην, Plat., Lys., Isoc.

Writing prose, λογογρᾰ́φος, ὁ καὶ ἡ, Arist.; [πεζογράφος, ὁ, Diog. L.]

Rules for prose composition, ʼἀνάγκη λογογρᾰφῐκή, Plat.

PROSECUTE, TO, διώκω, c. acc. pers., c. gen. of the crime, or c. prep. (e. g., ἕνεκα or περί) and gen., also c. acc. cogn. (e. g., δίκην διώκω), Æsch., Hdt., Antipho, Dem.; ἐπεξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. -ῆλθον (as always in Att.), perf. -ελήλῠθα, c. dat. pers., sometimes c. acc. of the crime (also ἐπ. δίκην), Thuc., Plat., Antipho, Dem., Æschin.; ἐπέξειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν, c. dat. pers., gen. of crime, or c. ὑπέρ and gen., also c. acc. pers., sometimes c. dat. of the crime, and no case of the person, Eur., Plat., Antipho, Dem., Æschin.; ἐγκᾰλέω, fut. -κᾰλέσω, perf. ἐγκέκληκα, c. dat. pers., acc. of the crime, or c. dat. pers. and infin., or c. dat. pers. and ὅτι, Soph., Thuc., Plat., Dem.; δικάζομαι, mid. (no pass. in this sense), c. dat. pers., gen. of the crime (also δικ. δίκην τινί or πρός τινα), Thuc., Lys., Dem.; εἰσᾰ́γω, aor. 2 -ήγᾰγον, Plat., Isoc., Dem.; εἰσαγγέλλω, Lys., Antipho, Dem.; ἐπισκήπτομαι, mid., c. dat. pers., or c. εἰς and acc., c. gen. of the crime (no pass. in this sense), Plat., Isæ., Lys., Æschin.; γρᾰ́φομαι, mid., c. acc. pers., gen. of the crime, often c. infin. of the crime, often also γρ. τινὰ γραφήν (Ar. also has γράφω), Ar., Plat., Dem., Æschin.; μετέρχομαι (of prosecuting a business, prosecuting an accusation, etc., but also of prosecuting a criminal, in which sense it sometimes governs dupl. acc.), Æsch., Eur., Plat., Lycurg., Antipho. *Vid.* TO ACCUSE.

To prosecute again, ἐπιδιώκω, Isæ.

Prosecuting him on many counts, πολλὰς γραφὰς διώξας, Antipho.

To aid or *join in prosecuting*, συνδιώκω, Lex ap. Dem.

PROSECUTION, γρᾰφή, ἡ, c. gen. of the crime, sometimes c. πρός and acc. of the judges before whom, Lys., Antipho, Dem., etc.; προβολή, ἡ (or rather a vote of the assembly directing a prosecution to be commenced), usu. in pl., Xen., Isoc., Dem., Æschin.; ἐπίσκηψις, εως, ἡ, Plat., Isæ., Dem.; δίωξις, εως, ἡ, Dem.

To undergo a prosecution, εἰσέρχομαι γραφήν, Dem.; γραφὴν φεύγω, Dem.

To succeed in a prosecution, γραφὴν αἱρέω, aor. 2 εἷλον, Dem.

A prosecution will lie for . . ., γραφή ἐστι, c. gen. of the crime, Dem. *Vid.* INDICTMENT, etc.

PROSECUTOR, THE, ὁ γραψάμενος, Ar.; ὁ διώκων, οντος, Æsch., Hdt., Dem.

[PROSELYTE, A (prop. to Judaism), προσήλυτος, ὁ καὶ ἡ, N. T.]

[PROSODY, ἡ μετρική (sc. τέχνη), Arist.]

PROSOPOPŒIA, προσωποποιία, ἡ, Vit. Hom.

PROSPECT, A, ὄψις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Plat. *Vid.* VIEW.

PROSPECTIVE, προνοητικός, ή, όν, Xen.

PROSPER, TO, intrans., ʼἀρετάω, only pres. act., Hom.; τυγχάνω (esp. in a request, or an object aimed at, usu. of persons, but also once in Hom. of things), fut. τεύξομαι, aor. 1 ἐτῠ́χησα (not Att.), aor. 2 ἔτῠχον, Hom., Pind., Plat.; θάλλω, fut. rare, no aor. 1, aor. 2 ἔθᾰλον (doubtful), perf. τέθηλα, part. τεθηλώς, fem. τεθᾰλυῖα, etc., Hes., Pind., Soph., Xen., Plat.; εὐτῠχέω, only act., Pind., Hdt., Omn. Att.; εὐροέω, only act., Æsch.; εὐθηνέω, no mid., but pass. once in Dem., Æsch., Hdt., Xen., Dem.; εὐημερέω, only act., Soph., Æschin., Arist.; εὐδαιμονέω, only act., Omn. Att.; κᾰτουρίζω (esp. in the end of any thing), only act., Soph.; εἰμὶ εὐβόλως ἔχων, Æsch.; ἡδέως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, perf. ἔσχηκα, aor. 2 ἔσχον), Eur.; προχωρέω and εὖ προχωρέω (of affairs only), Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτορθόω, and pass., Eur., Hdt., Thuc., Isoc., Dem.; ὀρθόομαι, Hdt.; εὖ πράσσω, κᾰλῶς πράσσω, Omn. Att.; εὐπορέω, sometimes c. gen. of the matter in which one is prosperous, rarely in pass., no mid., Thuc., Xen., Plat., Arist.; εὐπρᾱγέω, only act., Thuc., Xen.; εὖ ἥκω and εὖ ἥκω τοῦ βίου, Hdt. *Vid.* TO SUCCEED, TO BE FORTUNATE.

Orestes, for he was prospering, ʼΟρέστης, ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων, Æsch.

To continue to prosper (through one's life, etc.), intrans., διευτυχέω, Dem.

To prosper together, intrans., σῠνευτῠχέω, Eur.

To prosper, act. (i. e., to make to prosper), ἀέξω, only pres. and imperf. (except in Anth., where occur fut. ἀεξήσω, and aor. 1), Hom., Pind., Soph., Hdt.; ἐπαέξω, Hom.; ὀφέλλω, rare except in pres. and imperf., Hom., Æsch.; ὀρθόω (also pass. as in the other words, to be made to prosper, i. e., to prosper, intrans.), Trag., Hdt., Thuc., Plat., Antipho; οὐρίζω, only act., Æsch., Soph.; εὐοδόω, Soph.

One who makes to prosper, ὀρθωτήρ, ῆρος, ὁ, Pind.

Making to prosper, οὐριοστάτης, ου, ὁ, Æsch.

Making a house or *family to prosper*, οἰκωφελής, ές, Theoc.

PROSPERITY, θαλία, ἡ, Hom.; ὄλβος, ὁ, Omn. poet., Hdt., Xen.; εὐδαιμονία, ἡ, h., Pind., Hdt., Omn. Att. prose; οὖρος, ὁ (lit., a fair wind), Pind., Æsch., Soph.; εὐτῠχία, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; εὐτῠ́χεια, ἡ, Soph.; εὐπραγία, ἡ, Pind., Thuc., Xen., Plat.; εὐπραξία, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; εὔσοια, ἡ, Soph.; εὔπραξις, εως, ἡ, Æsch.; εὐεστώ, ἡ, Æsch., Hdt.; εὐημερία, ἡ, Pind., Eur.; ζῆλος, ὁ, Soph.; ζήλωμα, ᾰτος, τό, in pl., Eur.; τὰ ἐξογκωμένα, Eur.; ʼἀγᾰθὰ πράγματα, τά, Thuc.; εὔροια, ἡ, Plat. *Vid.* HAPPINESS.

And they have arrived at great prosperity, ἐπί τ' εὐμήκεις ἥκουσι τύχας, Eur.

PROSPEROUS, ὄλβιος, α, ον, and ος, ον (compar. ώτερος, etc., but Call. has also irreg. superl. ὄλβιστος), Omn. poet., Hdt., Plat.; εὐτῠχής, ές, Omn. post Hom.; εὐδαίμων, ον, Hes. and Omn. post Hom.; εὐθᾱλής, Dor. for εὐθηλής, ές, Pind., Eur., Ar.; εὐήμερος, ον (sometimes even of a day, not of persons), Soph., Ar., Plat.; δακτῠλόδεικτος, ον, Æsch.; οὔριος, α, ον, and ος, ον (of events, etc., not of persons), Trag., Thuc., Xen., Plat.; ὀρθός, ή, όν (not of persons), Eur.; εὔροος, ον, contr. -ρους, -ρουν (not of persons), Plat. *Vid.* HAPPY, FORTUNATE, and SYN. 232.

A man who is prosperous in his private circumstances, καλῶς μὲν φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ' ἑαυτόν, Thuc.

Think thou that this city, though it has been prosperous (lit., has run with a fair wind), *will hereafter in time fall to the bottom*, Ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ, ποτὲ ʼΕξ οὐρίων δραμοῦσαν (acc. fem. sing. aor. 2 part. of τρέχω, fut. δρᾰμοῦμαι) ἐς βύθον πεσεῖν, Soph.

PROSPEROUSLY, εὖ, Omn.; εὐτῠχῶς, Æsch., Soph., Xen.; εὐδαιμόνως, Eur., Ar., Plat.; ὀλβίως, Soph.; δι' ὀρθῆς, Soph.; κατ' ὀρθόν, Soph.; τυχηρῶς, Ar.; κᾰλῶς, compar. κάλλιον (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάλλιστα, Omn. Att. *Vid.* FORTUNATELY.

PROSTITUTE, A, μῠσᾰ́χνη, ἡ, Archil.; [μισήτη, ἡ, Archil.]; πόρνη, ἡ, Ar., Xen., Dem.; πορνῐ́διον, τό, Ar.; ἑταίρᾱ, ἡ, Ar., Hdt., Xen.; [παιδίσκη, ἡ, Hdt.; πορνεύτρια, ἡ, Ar.]

[*A common prostitute*, χαμαιτύπη, ἡ, Menand.]

[*To keep prostitutes*, πορνοβοσκέω, Ar.]

To be a prostitute, πορνεύομαι, pass., Hdt., Dem., Æschin.; ἑταιρέω, only act., Andoc., Æschin.

PROSTITUTE, TO, κᾰτᾰπορνεύω, Hdt.; προᾰγωγεύω, Ar., Xen., Æschin.

PROSTITUTION, ἑταιρεία, ἡ, Andoc.; ἑταίρησις, εως, ἡ, Dem., Æschin.

[*A house of prostitution*, πορνεῖον, τό, Ar., Antipho.]

PROSTRATE, TO, προπετής, ές, sometimes c. gen. of the thing on which, Soph., Eur. *Vid.* TO FALL.

To prostrate one's self before, προσπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, no mid. or pass., c. dat. of the person or thing before which, or c. πρός and acc., or even c. acc., Soph., Eur., Hdt.; προσκυνέω, fut. -ήσομαι, aor. 1 προς-

ἐκῦσα, no mid. or pass., c. acc. of him before whom, Æsch., Soph., Hdt., Plat.; [προκαλινδέομαι, Isoc.; or προκυλινδέομαι, Dem.]

PROSTRATED, TO BE (by disease, etc.), πᾰρᾰτείνομαι, pass., Plat.

PROSTRATION (as a mark of homage), προσκῠ́νησις, εως, ἡ, Plat.; [προκῠ́λισις, εως, ἡ, Plat.]

PROSYLLOGISM, A, προσυλλογισμός, ὁ, Arist.

To use a prosyllogism, προσυλλογίζομαι, mid., Arist.

One must use a prosyllogism, προσυλλογιστέον, Arist.

[PROTASIS (of a sentence, etc.), πρότᾰσις, εως, ἡ, Gram.]

PROTECT, TO, ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω and σχήσω, aor. 2 ἔσχον, Hom.; περῐβαίνω, fut. -βήσομαι, no aor. 1 in this sense, perf. -βέβηκα, aor. 2 -έβην, part. -βάς, no mid. or pass., c. gen. or c. dat., Hom.; [ἀμφιβαίνω, Hom.]; ἐρύομαι (ῠ, but sometimes ῡ, augmented tenses εἰρ.), fut. ἐρῠ́σομαι, poet. also ἐρύσσομαι and εἰρύσ., etc., also aor. 2 mid. sync., not in first person, but 2d sing. ἔρῡσο, 3d sing. ἔρῡτο or εἴρῡτο, also perf. pass. εἴρῡμαι, infin. ἔρυσθαι in act. sense, Hom.; ῥύομαι (ῠ, but also ῡ in arsis), pres. opt. 3d sing. ῥύοιτο (ῡ even in thesis, ῡ fut. and aor. 1, though Hom. has once ῥῠσάμην), aor. 2 infin. sync. ῥῦσθαι, c. gen. of the danger, or c. prep., or c. infin. (e. g., ῥ. θανεῖν), Hom., Pind., Trag., Hdt.; λαγχᾰ́νω (esp. in aor. 2 ἔλᾰχον, poet. also ἔλλαχον, and perf. λέλογχα in pres. sense) (esp. of a deity, who has received such and such a place as his portion to protect it), only act., h., Pind., Eur., Plat.; ἀμφιέπω and ἀμφέπω, only pres. and imperf. act., Pind.; ὑπερστᾰτέω, only act., c. gen., Æsch.; ἐπισκοπέω, Soph., Eur.; προΐστᾰμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., augmented tenses often προυστ. for προεστ., c. gen., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; στέγω, sometimes c. gen. of the danger from which, Soph., Plat.; ἐπιστᾰτέω, c. gen., only act., Plat. *Vid.* TO DEFEND.

To be protected by, to have before one as a protection, προβάλλομαι, pass. (esp. in perf.) προβέβλημαι, c. acc., Xen., Dem.

PROTECTING, προστᾰτήριος, α, ον, Æsch., Soph.; ἀλεξητήριος, α, ον, Æsch., Eur.

Protecting from ruin, ἀλεξῐκᾰ́κος, ον, Hom.; ἀλεξιᾰ́ρη, only fem., Hes.

Protecting men, ἀλεξῐ́μβροτος, ον, Pind.; ἀλέξανδρος, ον, Simon.

Protecting cities, ἐρυσίπτολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Hom., h.; ῥῡσῐ́πολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἀστῡνόμος, ον, Æsch.; ἀστύοχος, ον, Anth.

Protecting a country, γαιήοχος, ον, Æsch., Soph.

Protecting altars, ῥῡσῐ́βωμος, ον, Pind.

Protecting a chariot, ῥυσῐδῐ́φρος, ον, Pind.

PROTECTION, A, ἀρωγή, ἡ, Hom., Trag.; ἕρκος, τό, with gen. either of the person protected or of the danger warded off, Hom., Eur., Hdt.; [ἀμφίβᾰσις, εως (Ep. and Ion. ιος), ἡ, Hom.]; ἐρυσμός, ὁ, h.; ῥῦμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.; μοχλός, ὁ, c. gen. of the evil, Soph.; ἔπαλξις, εως, ἡ, Æsch., Eur.; ἐπῐκούρησις, εως, ἡ, c. gen. of the evil, Eur., Plat.; ἐπῐκούρημα, ᾰτος, τό, Xen.

Being a good protection, εὐσκέπαστος, ον, Thuc.

Under the protection of, ὑπό, c. acc., Hdt.

PROTECTIVE, *vid.* PROTECTING.

PROTECTOR, A, ἐπῐτῑμήτωρ, ορος, ὁ, Hom.; σωτήρ, ῆρος, ὁ, Omn. post Hom.; φῠ́λαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ, Hes., Eur.; προστᾰ́της, ου, ὁ, Æsch., Soph.; ῥῠ́σιος, ον, Æsch.; ἐπίκουρος, ον, sometimes c. gen. of the evil from which, Soph., Xen.; ἐπιστᾰ́της, ου, ὁ, Soph., Plat.; πρόξενος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur.; βοηθόος, ὁ καὶ ἡ, Call.

A protector of the people, δημοῦχος, ὁ, Soph.

A protector of suppliants, ἀφίκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; προσίκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.

A protector of a house, προσθόδομος, ὁ, Æsch.

PROTECTRESS, σώτειρα, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Plat.

PROTEST, TO, μαρτύρομαι, mid., no pass., sometimes c. acc. of that against which, Ar., Thuc., Plat.; διᾰμαρτῠ́ρομαι, Xen., Plat., Dem.

To protest against Philip's doing this, διαμαρτύρασθαι Φιλίππῳ ταῦτα μὴ ποιεῖν, Æschin.

PROTESTATION, μαρτῠρία, ἡ, Xen.

[PROTOTYPE, πρωτότῠπον, τό, only late.]

PROTRACT, TO, ὀφέλλω, only pres. and imperf., and aor. Æol. 3d sing. ὀφέλλειεν, Hom.; πᾰρέλκω, imperf. παρεῖλκον, fut. πᾰρελκῠ́σω, etc., Hom.; ἕλκω, Hdt.; μηκῠ́νω, Soph., Hdt., Thuc., Plat.; πᾰρᾰτείνω, Thuc., Xen.; διακρούομαι, mid., perf. pass. -κέκρουσμαι, Dem.

PROTRACTED, TO BE, χρονίζομαι, pass., Æsch., Andoc.; ἀνᾰπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Dem.

We bear witness that that cause has been already protracted eight years, μαρτυροῦμεν . . . ἤδη τῇ κρίσει ἐκείνῃ διαγεγονότα ἔτη ὀκτώ, Dem.

PROTRUDE, TO, ἐξίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Arist.

PROTUBERANCE, ἀνοίδησις, εως, ἡ, Arist.

PROUD, ὑπερηνορέων, οντος, ὁ, etc., Hom., Ar.; ὑπερφίᾰλος, ον, Hom., Pind., Ap. Rh.; ὑπέροπλος, ον (superl. in Theoc. ὑπεροπληέστᾰτος), Hom., Hes., Pind., Ap. Rh.; ὑπερήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Hes., Eur.; ἀγαυρός, ά, όν, Hes.; μεγαλήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Pind.; περῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ὑψῐ́φρων, ον, Pind.; ὑπέρφρων, ον, Trag.; ὑψηλόφρων, ον, Eur.; αἰπεινός, ή, όν (of language), Pind.; σεμνός, ή, όν, Soph., Eur.; μεγᾰλεῖος, α, ον, Xen.

Over proud, ὑπέραυχος, ον, Æsch., Xen.

Proud of, ἐξωγκωμένος, η, ον, c. dat., Hdt.

A proud man, φρονημᾰτίας, ου, ὁ, Ar.

Proud men, οἱ πνέοντες μεγάλα, Eur.

To be proud, μεγᾰλίζομαι, pass., Hom.; ἀγλαΐζομαι, Hom.; σφρῐγάω, only act., Æsch., Eur.; πυργόομαι, pass., Æsch., Eur.; ὑψαυχέω, only act., Soph.; μέγα φρονέω, only act., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ὀγκόομαι, pass., Soph., Eur., Xen.; σεμνῠ́νομαι, mid., sometimes c. dat. of the cause, or c. ἐπί and dat., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; θρύπτομαι, pass., c. fut. mid., aor. 2 pass. ἐτρῠ́φην, Ar., Xen., Plat.; κομάω, Ar.; μέγα φῡσάω, Eur.; φῡσάομαι, pass., sometimes c. ἐπί and dat. of the cause, Xen., Dem.; μεγᾰλοφρονέω, Plat.; χαυνόομαι, Arist.; σεμνόομαι, pass., Callias.

To be proud of, ἀγάλλομαι, pass., only pres. and imperf., c. dat., sometimes c. ἐπί and dat., Hom., Hes., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; κυδιάω, only pres. act., c. dat., Hes.; αὐχέω, only act., c. ἐπί and dat., h.

To be over proud, ὑπερφρονέω, only act., sometimes c. dat. of the cause, Æsch., Hdt.; ὑπεραυχέω, Thuc.

They are prouder than the people, φρονοῦσι δήμου μεῖζον, Eur.

To make proud, φῡσάω, Dem.; [χαυνόω, Plat.]

PROUDLY, ὑπερφιᾰ́λως, Hom.; ὑπέρφρονα, Soph.; μεγαλοφρόνως, Xen., Plat.

PROVE, TO (i. e., demonstrate), προσφύω, not in perf. or aor. 2, only act., Æsch., Ar.; ὑφηγέομαι, mid., Æsch.; κᾰτηγορέω, c. acc. or c. gen., only act. in this sense, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.; μαρτῠρέω, Æsch., Soph., Xen. Plat.; δείκνῡμι, Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; δηλόω, Omn. Att., Hdt.; ἐλέγχω, Eur., Thuc., Isoc., Antipho; ἐνδείκνῡμι, Eur., Xen., Plat.; ἐπῐδείκνυμι, Ar., Plat.; ἐξετάζω, Eur., Dem.; μηνύω, Eur., Xen., Antipho; φαίνω, Plat.; ἀποφαίνω, Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἀποσημαίνομαι, mid., Hdt.; ἐξελέγχω, Thuc.; κᾰτᾰδείκνυμι, Hdt.; τεκμηριόω, Thuc.; πᾰρίστημι, only in fut. or aor. 1 act., Xen., Lys.; ἀναγκάζω, Plat.; διδάσκω, fut. -ξω (poet. also διδασκήσω), Xen., Æschin.; συμβῐβάζω, Arist.

To prove clearly, διᾰσᾰφέω, Eur., Thuc., Plat.; ἐμφᾰνίζω, Dem.

To prove besides, προσᾰποφαίνω, Plat.; προσᾰναγκάζω, Plat.; προσεπῐδείκνυμι, Plat.

To prove on the other hand, ἀντᾰποφαίνω, Thuc.

[*To prove in answer*, ἀνταποδείκνυμι, Xen.]

To endeavor to prove on the other hand, ἀντεπιχειρέω, Arist.

To prove beforehand, προᾰποδείκνῡμι, Isoc.

To produce evidence or *arguments in order to prove*, τεκμηριόω, c. acc. of the argument, etc., Thuc.

This proves nothing, τοῦτο εἰς οὐδὲν ἀνήκει, Hdt.

To prove (i. e., to try, test), πειράζω, c. gen., Hom.; πειρητίζω, only act., c. gen., Hom.; πειράω and mid., c. gen., Hom., Æsch., Hdt.; εἰς πεῖραν (τινὸς) ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἤλῠθον, sync. as always in Att. ἦλθον, perf. ἐλήλῠθα), Eur.; διαπειράομαι, Hdt., Plat., Dinarch., Dem.; διᾰκωδωνίζω, Lys., Dem. *Vid.* TO TRY.

One must prove, δεικτέον, Xen.; κᾰτηγορητέον, Plat.

One must prove besides, προσδεικτέον, Arist.

The art of proving (i. e., of trying), ἡ πειραστική, Arist.

PROVED, TO BE (to be so and so), ὁράομαι, esp. in aor. 1 and fut. 1 pass. ὤφθην, ὀφθήσομαι, Eur., Plat.

Capable of being proved, δεικτός, ή, όν, Arist.; εὐέλεγκτος, ον, Plat.

Difficult to be proved, δυσᾰπόδεικτος, ον, Xen.

[*Not proved*, ἀναπόδεικτος, ον, Lycurg.]

PROVERB, A, λόγος, ὁ, Pind., Soph., Plat.; μῦθος, ὁ, Æsch.; πἄροιμία, ἡ, Æsch., Soph., Ar., Plat.; ἔπος, τό, Ar., Hdt.; pl. τὰ δημοσιούμενα, Arist.

To be a proverb, πἄροιμιάζομαι, pass., Plat., Arist.

To render proverbial, make a proverb of, pass into a proverb, πἄροιμιάζομαι, mid., Plat.

A speaking in proverbs, γνωμολογία, ἡ, Arist.

If, as the proverb is, they neither know, etc. . . ., ἂν καί, τὸ λεγόμενον, μήτε . . . ἐπίστανται, Plat.

One must speak in proverbs, γνωμολογητέον, Arist.

A proverb hunter, γνωμῐδιώτης (or -διώκτης), ου, ὁ, Cratin.

PROVERBIAL, πἄροιμιώδης, ες, Plut.; πἄροιμιἄκός, ή, όν, Plut.

[*To become proverbial*, παροιμιάζομαι, Plat., Arist.]

To use a proverbial expression, πἄροιμιάζομαι, mid., Plat.; γνωμολογέω, Ar.

PROVIDE, TO, πἄρέχω (Hom. has also πᾱρέχω once), imperf. πἄρεῖχον, fut. πἄρέξω and παρασχήσω, perf. πἄρέσχηκα, no aor. 1, aor. 2 πἄρέσχον, Ep. also πἄρέσχεθον, aor. 2 mid. Ep. παρεχεσκόμην, no pass., Omn.; πορσύνω, Ep. fut. also πορσῠνέω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ἐπαρκέω, fut. -έσω, c. acc. rei (also c. gen. once in Eur.), c. dat. rei (the acc. pers. being understood), Æsch., Eur., Xen., Plat., Dem.; πορίζω, Eur., Ar., Omn. Att. prose; ἐκπορίζω, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Andoc.; πορεύω, only act. in this sense, Eur.; κἄτασκευάζω, Hdt., Xen.; διοικέω, Dem. *Vid.* TO SUPPLY, and SYN. 175.

To provide in addition, προσπἄρέχω, Thuc., Plat.; προσπορίζω, Xen., Dem.; προσευπορέω, Dem.

To provide beforehand, προπαρέχω, Xen.; [προπαρασκευάζομαι, Thuc., Xen.]

To provide in turn, ἀντῐπἄρέχω, Thuc.

To provide for or *to provide against* (events, etc.), [μέδομαι, c. gen., Hom.; ἀμφιπονέομαι, Hom.; προμηθέομαι, c. gen., Hdt.; ὑπέρ or περί, Plat.]: προσκοπέω, fut. προσκέψομαι, aor. 1 προεσκεψάμην, also perf. pass. προέσκεμμαι, and pluperf. in act. or in pass. sense, sometimes c. μή and infin. (of providing against), Soph., Eur., Theoc.; προοράω, oftener -ομαι, mid., fut. προόψομαι, aor. 2 προεῖδον, infin. προϊδεῖν, etc., perf. pass. προεώρᾱμαι, c. acc., or c. gen., or c. μή or ὅπως μή, Hdt., Thuc., Lys., Dem.; θεραπεύω, Soph., Thuc.; προνοέω, oftener -ομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, c. gen., or c. prep. περί, ὑπέρ, etc., c. gen., or c. ὅπως, etc., Thuc., Xen., Lys. *Vid.* TO TAKE CARE.

One must provide, πἄρεκτέον, Xen.

One must provide for or *against*, προοπτέον, c. gen., Hdt.; προνοητέον, Xen.

Able to provide, πόρῐμος, ον, c. dat. pers., sometimes c. acc. rei, Æsch., Ar., Plat.; ποριστῐκός, ή, όν, c. gen., Xen., Plat.

To be provided with, κατασκευάζομαι, pass., c. dat., Thuc.; [παρασκευάζομαι, in perf. pass., c. acc., Plat.]

To be abundantly provided with, προευπορέομαι, pass., Dem.

What must be provided for or *against*, περιοπτέος, α, ον, Thuc.

Reveal them, provided only that you do not speak for bribes, κίνει, μόνον δὲ μὴ κέρδεσιν λέγων, Soph.

Easily provided, εὔπορος, ον, Eur., Ar., Xen., Plat.

Well provided (i. e., having plenty), πόρῐμος, ον, Thuc.

To aid in providing, συμπαρασκευάζω, Xen., Isoc., Dem.; συμμηχἄνάομαι, mid., Xen.; σῠνἄνᾱλίσκω, fut. -λώσω (esp. of money), Xen.

To aid in providing means, συμπροξενέω, c. ὡς, only act., Eur.; σῠνεπιμελέομαι, mid., c. ὅπως, Xen.

PROVIDED THAT, εἰ. *Vid.* IF.

PROVIDENCE, πρόνοια, ἡ (of Divine Providence, θεοῦ πρ., θεία πρ.), Eur., Plat.

Divine Providence, θεία τῠ́χη, Soph., Hdt.; θεία μοῖρα, Plat.

By Divine Providence, θείως, Hdt.

PROVIDENT, προνοητῐκός, ή, όν, Xen.; προορᾰτῐκός, ή, όν, Arist. *Vid.* PRUDENT.

[*To be provident*, προοράω, Hdt.]

PROVIDER, A, ποριστής, οῦ, ὁ, Ar., Thuc., Dem.; παρασκευαστής, οῦ, ὁ, Plat.

One who provides for the expense of any thing, χορηγός, ὁ, Dem., Æschin.

PROVINCE, A, νομός, ὁ (esp. in Egypt), Pind., Hdt.

Commander of a province, νομάρχης, ου, ὁ, Hdt.; νόμαρχος, ὁ, Arist.; [μεριδάρχης, ου, ὁ, LXX., Joseph.]

PROVISION, ἐπῐμέλεια, ἡ, Omn. Att. prose. *Vid.* CARE.

Provision for any thing (in a general way), διοίκησις, εως, ἡ, Lex ap. Dem.

Provisions, σῖτος, ὁ, pl. τὰ σῖτα (always for men), Omn.; so σιτίον, usu. in pl., Ar., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; σίτησις, εως, ἡ, Hdt.; ἐπῐσῐτισμός, ὁ, Xen., Dem.; [τὰ ἀναγκαῖα, Xen.; παραπομπή, ἡ, Xen.; (of an army), ὀψωνιασμός, ὁ, Menand.] *Vid.* FOOD.

Money for provisions (given to the soldiers), σιτηρέσιον, τό, Xen., Dem.

Sufficiency of provisions, σῖταρκία, ἡ, c. gen. of the time they were to last, Arist.

Carrying provisions, σῖτἄγωγός, όν, Hdt., Thuc., Xen., Andoc.

To cheat in buying provisions, ὑποψωνέω, Ar.

PROVISION, TO (men, etc.), σιτοποιέω, c. dat., mid. to obtain provisions, Xen.; [ὀψωνιάζω, Diod.]

To be provisioned (a garrison, etc.), σιτοδοτέομαι, pass., Thuc.

PROVOCATION, ἐρέθισμα, ἄτος, τό (esp. to pleasant things), Ar., Critias; πἄροξυσμός, ὁ, Dem.

[PROVOCATIVE (of certain medicines), ἀμυκτικός, ή, όν, Med.]

PROVOCATIVE, A, ἐπῐθύμημα, ἄτος, τό, Xen.

PROVOKE, TO, ἐρίθω, only pres. and imperf. act., Hom., Æsch.; ἐρεθίζω (only act., Hom.), Hom., Ar., Hdt., Xen.; ὀρίνω, Hom., Æsch.; χολόω, Hom., Soph.; ἐριδμαίνω, only pres. act., Hom.; ἐξερεθίζω, Pind.; κνίζω, fut. -ῐ́σω, Pind., Hdt.; θήγω, Æsch., Xen.; κῑνέω (any sort of feeling), Trag., Xen., Dem.; ὀξύνω, Soph., Hdt.; ὀργαίνω, no perf., no mid. or pass., act. sometimes used in pass. sense, Soph., Eur.; ὀργίζω, Ar., Plat.; ἐξοργίζω, h., Xen., Plat.; πἄροξῠ́νω, Eur., Thuc., Xen., Dem.; [ἀγριόω, acc. et dat., *against one*, Eur.]; ἀκονάω, Xen. *Vid.* TO EXCITE.

One must provoke, ἐρεθιστέον, Plat.

To be provoked, συνθήγομαι, pass., Eur.; [ἀγριαίνω, c. dat., Plat.; ὀξυθυμέομαι, c. dat., Ar.]

PROW, THE, πρῴρα, ἡ, Omn.; πρῴρη, ἡ, Hom.; also νηὸς πρῴρη, Hom.; στόλος, ὁ, Æsch.

From the prow, πρῴραθεν or -θε, Pind., Thuc., Theoc.

With dark prow, κυᾰνόπρῳρος, ον, Hom.; κυανοπρῴρειος, ον, Hom.; κυανέμβολος, ον, Eur.

With handsome prow, εὔπρῳρος, ον, Eur.: καλλῐ́πρῳρος, ον, Eur.; ποικῐλόστολος, ον, Soph.

With the prow turned toward the enemy, ἀντῐ́πρῳρος, ον, Hdt., Thuc., Xen.

[*With prows joined* (side by side), μετωπηδόν, Hdt.]

[*With high prow*, ἀνάστειρος, ον, Polyb.]

A man who stands on the prow to look out, πρῳρᾰ́της, ου, ὁ, Xen.; πρῳρεύς, ὁ, Xen.

To stand on the prow to look out, πρῳρᾰτεύω, Ar.

PROWESS, ῥηξηνορία, ἡ, Hom.; ἀρετή, ἡ, Omn. *Vid.* STRENGTH, BRAVERY.

PROXIMATE, *vid.* NEAR.

PROXIMITY, ἀγχιστεία, ἡ (esp. of kin), Ar.

PRUDENCE, φρόνις, εως, ἡ, Hom.; σωφροσύνη, Ep. also σαοφροσύνη, ἡ, Hom., Theogn., Eur., Xen., Plat., Dem.; ἐπῐφροσύνη, ἡ, Hom.; φραδμοσῠ́νη, ἡ, Hes., h.; εὐλᾰ́βεια, ἡ, poet. (not Att.) also εὐλᾰβίη, ἡ, Theogn., Soph., Eur., Plat., Dem.; εὐβουλία, ἡ, Trag., Plat., Dem.; γνώμη, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen.; προμήθεια, and poet. προμηθία, ἡ, Trag., Hdt., Plat.; πρόνοια, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; φρόνησις, εως, ἡ, Xen., Isoc.; εὐλογιστία, ἡ, Plat. *Vid.* WISDOM.

PRUDENT, ἐπιφρονέων, ουσα, gen. οντος, etc. (only of persons), Hom.; ἐχέφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (only of persons), Hom.; περῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (only of persons), Hom., Hes.; so ἀρτῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Eur.; so δαΐφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Ap Rh.; so ἐπῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; so πολῠ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; so φρᾰδής, ές, Hom.; so νοήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; so πῐνυτός, ή, όν, Hom., Solon, Pind.; βᾰθύς, εῖα, ύ, compar. -ῠ́τερος, also βαθίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), Hom., Pind., Æsch., Hdt.; πευκᾰλῐμος, η, ον (esp. of the mind), Hom., Hes.; πῠκῐνός, ή, όν, Hom., Hes., Pind., Soph.; πῠκνός, Hom., Pind., Eur., Plat.; πῑκῐμήδης, ες, Hom., h.; πῠκῐνόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hes., h.; ὑγιής, ές (esp. of advice, etc.), Hom., Soph., Eur., Simon., Thuc., Plat.; σώφρων, Ep. also σαόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, etc., Omn.; πολῠφρᾰδής, ές, Hes.; εὔβουλος, ον, Theogn., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Andoc., Isoc.; πρόνοος, contr. πρόνους, ὁ καὶ ἡ (of persons only), Æsch., Soph., Hdt.; προσκόπος, ον, Pind.; σῠνετός, ή, όν, Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen.; φρόνῐμος, ον (also η, ον, Plut.), Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc.; προμηθεύς, fem., Æsch.; φράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Orac. ap. Hdt.; προμηθής, ές, Thuc.; εὐλᾰβής, ές, Plat., Dem.; προνοητῐκός, ή, όν (either of persons or actions), Xen.; σύννοος, contr. σύννους, Arist.; εὐλόγιστος, ον, Arist.; πολῠφράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ap. Rh. *Vid.* WISE.

Prudent and kind, ἐὐφρονέων, ουσα, Hom.

One must be prudent, εὐλαβητέον, Plat.

To be prudent, φρονέω, only act., Omn.; σωφρονέω, only act., Trag., Xen., Plat., Dem.; εὐλᾰβέομαι, mid., Trag., Xen., Plat., Dem.; προμηθέομαι, mid., Æsch., Hdt., Plat.; ὑγιαίνω, only act., Theogn., Ar., Hdt., Plat.

PRUDENTLY, πῠκα, Hom.; φρονούντως, Æsch., Soph.; φρονίμως, Eur., Xen., Plat.; εὐλαβῶς, Eur., Plat.; σωφρόνως, Æsch., Eur., Hdt., Plat.; εὐγνωμόνως, Eur., Xen.; διεσκεμμένως, Xen.; ἐχόντως, Plat.; νοῦν ἐχόντως, Plat.; λόγον ἐχόντως, Isoc.; προμηθῐκῶς, Ar. *Vid.* WISELY.

PRUNE, TO, ἀποτέμνω, no aor. 1, perf. -τέτμηκα, c. gen. of the thing pruned, c. acc. of the part cut away (not used exactly in our sense), Plat.

PRY INTO, TO, ὑπερκύπτω, only act., h., Plat. *Vid.* TO PEEP.

[PSALM, A, ψάλμα, ᾰτος, τό, and ψαλμός, ὁ, Eccl.]

[*Singing psalms*, ψαλμῳδός, όν, and ψαλμολόγος, ον, Eccl.]

[*A singing of psalms*, ψαλμῳδία, ἡ, Eccl.]

[*To sing psalms*, ψαλμῳδέω and ψαλμολογέω, Eccl.]

[PSALMODY, ψαλμῳδία, ἡ, Eccl.]

PSALTERY, A, ψαλτήριον, τό, Arist.; [νάβλα, ἡ, Soph. (LXX.); also νάβλας, c. gen. νάβλα, Philem.; *player on the psaltery*, ναβλιστής, ὁ, Euphor.]

[PSHAW, ψό, Soph.]

PTISAN, πτῐσάνη, ἡ, Ar., Hipp.

PUBERTY, ἡλῐκία, ἡ, Pind., Eur., Xen., Plat.

One of the age of puperty, ἔφηβος, ὁ καὶ ἡ, Xen., Lycurg., Dem.; πρόσηβος, ὁ καὶ ἡ, Xen.; μειρᾰκιον, τό, Ar., Plat.

To arrive at the age of puberty, μειρᾰκιόομαι, mid., Xen.; ἀνηβάω, Call.

PUBLIC, ἀμφάδιος, α, ον (i. e., publicly known), Hom.; δήμιος, ον, Hom.; πανδήμιος, ον, Hom.; πάνδημος, ον, Soph., Eur., Plat.; δημόσιος, α, ον, Ar., Hdt., Omn. Att. prose; δημοτῐκός, ή, όν, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; δημοτελής, ές, Hdt., Thuc., Dem.; ἐπίσκηνος, ον (i. e., before the tent), Soph.; πολῑτῐκός, ή, όν (of honors, etc.), Xen., Isoc.

Public property, ξῠνήϊα, τά, Hom.

Any thing belonging to the public (esp. any public building, as a prison, a treasury, etc.), δημόσιον, τό, Ar., Hdt., Thuc., Dinarch.; τὸ κοινόν, τὰ κοινά (of the public treasury, the public money, in pl. even of the public officers), Ar., Hdt., Thuc., Dem.

Any public servant, crier, clerk, executioner, etc., δημόσιος, ὁ, Ar., Hdt., Dem.

A public service or *duty*, λειτουργία, ἡ, Lys., Antipho.

To perform public duties, discharge public offices, λειτουργέω, only act., Xen., Andoc., Dem.

To be a public man, or *to receive any salary as a public officer*, etc., δημοσιεύω (only act. in this sense), Ar., Plat.

To appear in public, ἀναστρέφομαι (pass.) ἐν μέσῳ, Plat.; so, *to bring forward in public*, ἐς τὸ μέσον φέρω, Hdt.; *to speak in public*, ἐς τὸ μέσον λέγω, Hdt.

[*To sit in public*, προκαθίζω (ἐς θρόνον), Hdt.]

To spend all one's substance in discharging public offices, κᾰτᾰλειτουργέω, Dem.

They have benefited it by their public virtues rather than injured it by their private vices, κοινῶς μᾶλλον ὠφέλησαν ἢ ἐκ τῶν ἰδίων ἔβλαψαν, Thuc.

PUBLICAN, A, τελώνης, ου, ὁ, Ar., Æschin.

PUBLICITY, περῐφάνεια, ἡ, Dem.

PUBLICLY, ἀμφᾰδόν, Hom.; ἀμφᾰδά, Hom.; ἀμφᾰδίην, Hom.; ἀμφᾰδην, Archil.; φᾰνερῶς, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Dem.; ἐμφᾰνέως, contr. ἐμφᾰνῶς (as always in Att.), Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* OPENLY.

Publicly alleged, δηλᾰδή, Hdt.

PUBLISH, TO (i. e., to make known), ἀνᾰκηρύσσω, Soph., Hdt., Xen., Antipho; προαγορεύω, Hdt.; ἐκμαρτῠρέω, Eur.; περῐφέρω, fut. περιοίσω, aor. 1 περιήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνείχθην, Plat.; δημεύω, Plat.; διαδίδωμι, aor. 1 act. -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Isoc.

To publish (of publishing a book), ἐκδίδωμι, Isoc.; ἐκφέρω, Plat.

PUBLISHED (i. e., universally known), βέβηλος, ον, Eur.

To be published, διᾰδοτέος, α, ον, Isoc.

PUERILE, παιδᾰριώδης, ες, Plat. *Vid.* CHILDISH.

PUERILITY, νηπιάα, ἡ, Hom.

PUFF, TO (in any sense), φῡσάω, Hom., Eur., Ar., Hdt., Dem. *Vid.* TO BLOW.

To puff up (with pride), ἐπῐκουφίζω, Theogn.; χαυνόω, Eur., Plat.; ἐκχαυνόω, Eur.; τῡφόω, Hdt.; [ὀγκόω, Ar.]

To be puffed up, ἀνᾰφῡσάομαι, pass., Xen.; [ὀγκόομαι, Trag.]

To puff off (i. e., extol), πυργόω, Menand.; ἀνᾰπλάσσω, fut. -πλᾰσω, Demad.

[PUFFED UP, ὀγκηρός, ά, όν, Xen.; ὠγκωμένος, η, ον, ἐπί c. dat., *on account of*, Xen.]

PUFFING, φῡσασμός, ὁ, Arist.

PUFFING, A (from hard toil), ποίφυγμα, ᾰτος, τό, Æsch. *Vid.* BLOWING, PANTING.

PUFFY, πεφῡσημένος, η, ον, Xen.

[PUGILIST, πυγμάχος, ὁ, Hom.; but usu. πύκτης, ὁ, Xen., Plat., etc.] *Vid.* BOXER.

PUGNACIOUS, μᾰχητῐκός, ή, όν, Plat.; ὀξῠχειρ, -χειρος, ὁ καὶ ἡ, Lys., Theoc.

[*To be pugnacious*, ἀγωνιστικῶς ἔχω, Plut.]

PUGNACIOUSLY, μαχητῐκῶς, Plat.

PUISSANT, μεγασθενής, ές, Pind., Æsch. *Vid.* POWERFUL.

PULL, TO, ἐρύω, fut. ἐρῠσω (Ep. also ἐρύσσω), aor. 1 εἴρυσα, also mid., aor. 2 sync. 3d sing. εἴρῡτο, no pass. in this sense, Hom.; ἑλκέω, imperf. εἵλκεον, Hom.; ἕλκω, imperf. εἷλκον, fut. ἑλκῠσω, aor. 1 εἵλκῠσα, etc., Omn.; σπᾰω, fut. σπᾰσω, etc., Hom., Trag., Xen., Plat.; ψάλλω (of pulling hair, or of pulling a bowstring), Æsch., Eur.; ἐπισπάω, Eur., Hdt., Xen., Dem.

To pull (an oar), ἐμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, c. dat., Hom., Pind.; ἕλκω (see above), Hdt.

To pull down, κᾰτᾰβάλλω (Ep. also καββ.), Hom., Hdt., Thuc.; κατασπάω, Soph., Thuc., Xen.; κᾰτᾰσπᾰράσσω, Ar.; ἀποσύρω, Thuc.; καθαιρέω, aor. 2 -εῖλον, lit. or metaph. (of power, etc.), Thuc.

To pull down (esp. houses, walls, etc.), διαιρέω, aor. 2 διεῖλον, Thuc., Xen., Dem.; ἀποσκευάζω, Lycurg.

To pull up, ἀνασπάω, Hdt., Xen.; ἀνακλάω, fut. -κλᾰσω, Thuc.

To pull against, ἀνθέλκω, sometimes c. dat., Thuc., Plat.

To pull out, ἐξείρω, esp. in aor. 1 act., Ar.; ἐκκᾰλᾰμάομαι, mid., Ar.

To pull off (esp. hair), τίλλω, Hom., Æsch., Ar., Hdt.; ἀποτίλλω, Ar., Hdt.; παρατίλλω, Ar.; ἀπολωτίζω, Eur.; ὀλόπτω, and mid., but no pass., Call., Anth.

To pull to pieces, διᾰσύρω (lit., also metaph. of pulling a person's character to pieces, etc.), Isoc., Dem., Æschin.; κᾰτᾰκνίζω, Isoc.

To pull (a door) *to, so as to shut it*, ἐπερύω, Hom.; ἐπισπάω, Xen.

To join in pulling down, συγκαθαιρέω, Thuc.

He had been pulled down by the journey, ἐκεκάκωτο ὑπὸ τῆς πορείας, Xen.

PULLING, A, or BEING PULLED, ἑλκηθμός, ὁ, Hom.; [(with the fingers, as a bowstring), ψαλμός, ὁ, Eur.]

Pulling, adv., ἑλκηδόν, Hes.

PULLEY, A, τροχῐλέα or τροχῐλία, ἡ or τά, Ar., Plat., Arist.

PULMONARY, πνευμονῐκός, ή, όν, Arist.

[*Pulmonary disease*, πνῆσις, εως, ἡ, Med.] *Vid.* CONSUMPTION.

PULPIT, A, βῆμα, ᾰτος, τό, Xen., Orat.; λῖθος, ὁ, Ar.; [ἄμβων, ὁ, Paul. Sil.]

A pulpit (on the stage), ὀκρῖβας, αντος, ὁ, Plat.

[PULSATION, ἅλμα, ατος, τό, Hipp.; πηδηθμός, ὁ, Hipp.]

PULSE, ὄσπριον, τό, Hdt., Xen.; χέδροπες, οἱ, Ar.; χέδροπα, τά, Theoph.; ὄροβος, ὁ, Theoph.

Like pulse, ὀροβιαῖος, α, ον, Theoph.; χεδροπώδης, ες, Phanias.

To eat pulse, ὀσπριοφᾰγέω, only act., Hipp.; ὀροβοφᾰγέω, Hipp.

PULSE, THE, τὰ σφύζοντα, Plat.; φλεβοπᾰλία, ἡ, Democ.; οἱ παλμοί, Philo.

[PULSE-LIKE, παλμώδης, ες, Hipp.]

PULVERIZE, TO, ἀμᾰθῡνω (only, however, applied to destroying cities or men), only act., Hom., Æsch., Theoc.

PUMICE-STONE, κίσηρις, εως, ἡ, Ar., Alex.

Like pumice-stone, κισηροειδής, ές, Theoph.

PUMP, A, κηλώνειον, τό, Ar., Hdt.

PUN, TO—*punning on his name*, παραγραμματίζων αὐτόν, Diog. L.

PUNCH, αὐτοκάβδᾰλοι, οἱ (a sort of buffoons who spoke extempore), Semus ap. Ath.

PUNCH, A, τέρετρον, τό, Hom.

[*To punch* in the side (of boxers), παρορύσσω, Diog. L.]

PUNCTUAL, ἀκρῑβής, ές, Omn. Att. *Vid.* EXACT.

PUNCTUATE, TO, διαστίζω, fut. -ξω, Arist.

PUNCTURE, A, τρύπημα, ᾰτος, τό, Ar., Eupol.

PUNGENCY, δρῑμύτης, ητος, ἡ, Theoph.

PUNGENT, πῐκρός, ά, όν, Hom.; δρῑμύς, εῖα, ύ, Xen.; ὀξύς, εῖα, ύ, Hipp., Plat.

[*Not pungent*, ἄδηκτος, ον, Diosc.]

PUNISH, TO, τίνῠμαι (ῑ Ep., ῐ Att.), only pres. and imperf. mid., Hom., Eur.; τίνομαι (ῑ Ep., ῐ Att. and Pind.), mid., fut. τίσομαι, c. acc. pers., gen. of the crime when expressed, sometimes c. dupl. acc., sometimes also c. dat. of the punishment, or even c. acc.

(rarely), Hom., Theogn., Pind., Trag.; ἀποτίνομαι, Hom., Eur., Xen.; ἀντιτίνομαι, smts. c. gen. of the crime, acc. of the punishment, Æsch., Eur.; ἐκτίνομαι, Eur.; ’ἀποινάομαι, mid., Eur.; κολάζω, fut. -ἄσω, Omn. Att.; ἐπεξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλυθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, c. dat. or c. acc., Eur.; μετέρχομαι, smts. c. dupl. acc., Æsch., Eur.; μέτειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν, pres. indic. usu. in fut. sense, smts. c. acc. of the punishment, Æsch., Soph., Thuc.; ’ἀπευθύνω, Eur.; τιμωρέω, pass. only in Hdt., and then not of the person punished, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ζημιόω, fut. mid. often in pass. sense, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐποπτεύω, only act., Æsch.; εἰσοράω, in pres. act. (of a deity only, who of course punishes what he sees wrong), Soph.; ἀντῖτιμωρέομαι, mid., Eur., Thuc.; ’ἀμύνω, more usu. -ομαι, mid., sometimes (but rarely) in pass., Thuc., Xen., Plat., Isoc., Antipho; δῐκαιόω, Hdt.; ἐπῐτίθημι (aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην) δίκην, c. dat., Hdt.; ’ἰθύνω, Hdt.; ἐπιζημιόω, Xen.; προςζημιόω, Plat., Isoc.; δῐκην or δίκας λαμβάνω (fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα), Lys.

One must punish, κολᾰστέον, Xen.; τιμωρητέον, Isoc.

To punish beforehand, προτῑμωρέομαι, mid., Thuc.

Punished, πᾰλίντῐτος, ον, Hom.

To be punished, suffer punishment, τίνω (ῑ Ep., ῐ Att., fut. τίσω, etc.), δίκην, ποινάς, etc., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἀποτίνω, c. acc. of the punishment or c. acc. of the crime, Hom., Æsch., Hdt., Xen., Lys., Dem.; so ἀντῐτίνω, Theogn., Soph.; ἐκτίνω δίκην, Eur., Hdt.; ἀποδίδωμι δίκην, c. gen. of the crime, Hom.; δίκας λαμβᾰνω (fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα), (not nearly so common a use of the phrase as to exact punishment), Eur., Dem.; δίκας δίδωμι (aor. 1 ἔδωκα, perf. pass. δέδομαι), sometimes c. ὑπό and gen. of him who punishes, Soph., Hdt., Plat., Orat.; δίκην ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, perf. ἔσχηκα, aor. 2 ἔσχον), Antipho; δίκην ὑπέχω, Soph.

What must be punished, κολαστέος, α, ον, Plat.

Punisher, a, κολαστής, οῦ, ὁ, Trag., Plat.; ἐπῐτῑμητής, οῦ, ὁ, Soph., Eur. *Vid.* Avenger.

Punishing, ποίνῐμος, ον, Soph.; τελεσφόρος, ον, Soph.

Punishing severely, βᾰρύδῐκος, ον, Æsch.

Punishing pitilessly, νηλεόποινος, ον, Hes.

Fit for punishing, κολαστῐκός, ή, όν, Plat.

To join in punishing, συγκολάζω, Plat.

Punishment, δίκη, ἡ, Omn.; τίσις, εως, ἡ, Hom., Soph., Eur., Plat.; θέμις, ἡ, in acc., Æsch.; μισθός, ὁ, Soph.; τῑμωρία, ἡ, Eur., Ar., Xen., Isoc., Dem.; ποινή, ἡ, seldom absolutely, usu. with some word of inflicting or suffering, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ζημία, ἡ, Omn. Att.; κόλασμα, ἄτος, τό, Eur., Xen.; κόλᾰσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.; κἄκωσις, εως, ἡ, Xen.; κολαστήριον, τό, Xen.; τίμημᾰ, ἄτος, τό, Ar., Plat.; τῑμώρημα, ἄτος, τό, Plat.; τιμώρησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* Penalty.

Legal punishment, τὰ ἐπαίτια, Dem.

A punishment not to be paid in money, ζημία ’ἀποχρήμᾰτος, Æsch.

Sharing in the punishment, συντελής, ές, Æsch.

Liable to punishment, ’ὑπέγγυος, ον, sometimes c. dat., Eur., Hdt.; ἐπιζήμιος, ον, Plat.

[*Without punishment*, νηποινεί or -νί, Plat.]

To inflict an additional punishment, προςτῑμάω (in pass. also of that which is awarded as an additional punishment), Plat., Dem.; προςζημιόω, Plat.

To estimate a punishment at (as an accuser does, who charges the defendant with having incurred such and such a penalty, or as the judge does who awards it), τῑμάομαι, mid., c. acc. of the sentence, dat. of the criminal, Ar., Plat., Lys., Dem.

To estimate the punishment at less (as the defendant does, who pleads that even if guilty the penalty is less severe than that claimed by the accuser), ὑποτῑμάομαι, Xen.; ἀντῐτῑμάομαι, Plat., Dem.

You are suffering calamity as a punishment for having slain your mother, ἀντῐποίνους τίνεις μητροφόνους δύας, Æsch.

[Punning, παρονομασία, ἡ, Quintil.]

Punt, a, πλοῖον κοντωτόν, Diod.

Punt-pole, a, κοντός, ὁ, Hom., Luc.; [πλῆκτρον, τό, Hdt., Soph.]

Puny, μῑκρός, ά, όν, Omn. *Vid.* Little.

Pup, to, τίκτω, fut. τέξω, more usu. τέξομαι, also poet. (not Att.) τεκοῦμαι, no aor. 1, perf. τέτοκα, aor. 2 ἔτεκον, Omn. *Vid.* To bring forth.

Pupil, a, παίδευμα, ἄτος, τό, Eur., Plat.; μᾰθητής, ὁ, Ar., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ὁμῑλητής, οῦ, ὁ, Xen.; σὕνουσιαστής, οῦ, ὁ, Xen.; ὁ συνών, Xen.; φοιτητής, οῦ, ὁ, Plat.; φοιτάων, οντος, contr. -τῶν, τῶντος, ὁ, Isoc.

At all events, you charge none of your pupils any money for attendance, οὐδένα γ’ οὖν τῆς συνουσίας ἀργύριον πράττει, Xen.

A fellow-pupil, συμμαθητής, ὁ, Plat.

To be a pupil of, ὁμῑλέω, only act., c. dat., Xen.; φοιτάω, c. εἰς and acc., Xen.; συνδιᾰτρίβω, c. dat., or c. μετά and gen., Xen., Plat.; σὕνειμι (-εῖναι), c. dat., Xen., Plat.

To wish to be a pupil, μᾰθητιάω, Ar.

Pupil, the (of the eye), κόρη, ἡ, Soph., Eur.

Puppet, a, [νευρόσπαστα ἀγάλματα, pl., Hdt.]; νευρόσπαστα, τά, Xen.; (of a man, sneeringly), ἀνδριάς, άντος, ὁ, Dem.; θαῦμα, ἄτος, τό, Philo; [ἀνδριαντίσκος, ὁ, Plut.]

[*A wax puppet*, πλαγγών, όνος, ὁ, Call.]

A puppet showman, νευροσπάστης, ου, ὁ, Arist.; θαυμᾰτοποιός, ὁ, Philo.

Puppy, a, σκύλαξ, ἄκος, ὁ καὶ ἡ, most usu. ἡ, Omn.; σκῠλᾰκιον, τό, Xen., Plat.; κῠνίσκη, ἡ, Ar.

Of a puppy, σκῠλᾰκειος, α, ον, Hipp.

The nature of a puppy, τὸ σκυλακῶδες, Xen.

[Purchasable, ὠνητός, ή, όν, *for money*, χρήμασιν, Thuc.]

Purchase, a, ὠνή, ἡ, Eur.; [ἀγορᾰσία, ἡ, Teleclid.; ἀγόρᾰσις, εως, ἡ, Plat.]

Purchase, to, πρίᾰμαι, only in aor. ἐπριᾰμην, c. gen. of the price (in Hom. also c. dat.), c. dat. of the person from whom, or c. prep. ἐκ or παρά and gen., Hom., Pind., Soph., Ar., Thuc., Xen., Dem.; ὠνέομαι, mid., imperf. ἐωνούμην, other mid. tenses rare, perf., and pluperf., and aor. 1 pass. in pass. sense, c. gen. of the price, c. acc. of the person from whom, or c. prep., Hes., Hdt., Omn. Att. *Vid.* To buy.

Purchaser, a, ὠνητής, οῦ, ὁ, Xen., Plat.

Pure, ’ἁγνός, ή, όν, often c. gen. of that from which one is pure, Omn.; ’ἀκηρᾰσιος, ον, Hom.; ’ἀκήρᾰτος, ον, Omn. poet., Hdt., Xen.; κᾰθᾰρός, ά, όν, sometimes c. gen., Omn.; ’ἄκρᾱτος, ον, Hom., Trag., Xen.; εὐκρῐνής, ές (of air), Hes.; ’ἀμίαντος, ον, sometimes c. gen., Theogn., Pind., Æsch., Plat.; ’ἄδολος, ον, Æsch., Eur.; ’ἀκέραιος, ον, Eur., Thuc., Dem.; ’ἀκραιφνής, ές, Eur., Thuc.; ὅσιος, α, ον, Soph.; Eur.; παρθένος, only fem. (epith. of a soul or a fountain, etc.), Æsch., Eur.; εὔζωρος, ον, Eur.; δῐιπετής, ές (of air), Eur.; ’ἄμικτος, ον, Plat.; ’ἀμῐγής, ές, Plat., Arist.; ἀσκηθής, ές, Antim.; ’ἄβᾰτος, ον (of a soul), Plat.; εἰλῐκρῐνής, ές, Plat., Isoc. *Vid.* Syn. 11 and 18.

To be pure, κᾰθᾰρεύω, only act., Xen., Plat.; [ἁγνιεύω, absol., Æsch.; *from*, c. gen., Dem.]

I keep my mouth pure, ὁσιόομαι στόμα, Eur.

Purely, κᾰθᾰρῶς, Hes., h., Hdt., Xen.; ’ἁγνῶς, Hes., h.; ἀμίκτως, Plat.

Purely flowing, ἁγνόρῠτος, ον, Æsch.

Purgation, ’ἀποκᾰθαρσις, εως, ἡ, Xen.

Purgative, κᾰθαρτῐκός, ή, όν, Hipp.

Purge, to, ἐξομόργνῠμαι, mid., Eur.; κᾰθαίρω, Hipp.; ’ὑποκενόω, Hipp. *Vid.* To purify.

Purged violently, ’ὑπέρῑνος, ον, Hipp.

Purging, adj., ’ὑπήλᾰτος, ον (of medicines), Hipp.

Purging, subst., κᾰθαρσις, εως, ἡ, Hipp.; ’ἀποκάθαρσις, εως, ἡ, Thuc.; ’ὑπερῐνησις, εως, ἡ, Hipp.

Excessive purging, ὑπερκάθαρσις, εως, ἡ, Hipp.

Purification, ’ἄγνισμα, ἄτος, τό, Æsch.; καθαρμός, ὁ, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.; κᾰθαρσις, εως, ἡ, Hdt., Plat.; περῐκαθαρμός, ὁ, Plat.; [in pl. ἁγνεῖαι, Isoc.]

Purification by means of holy water, χέρνιψ, ῐβος, ἡ, usu. in pl., Eur.; [(fumigation with sulphur), περιθείωσις, εως, ἡ, Plat.]

One needing purification, ἱερῖτις, ῐδος, only fem., Æsch.

Purified (of metal), πᾰνεφθος, ον, Hes.

Purified ground, κᾰθαρμα, ἄτος, τό, Ar.

What one can be purified from, κᾰθάρσιος, ον, Æsch.

I have been purified in this way, ταῦτ’ ἀφιερώμεθα, Æsch.

Purifier, a, κᾰθαρτής, οῦ, ὁ, Soph., Ar., Plat.; [ἁγνίτης, ὁ, Paus.]

Purify, to, κᾰθαίρω, sometimes c. gen. of the impurity or crime from which, in pass. sometimes c. acc. of that from which one is purified, Omn.; ἐκκᾰθαίρω, Hom., Æsch., Hdt., Plat.; ’ἀποκαθαίρω, Ar., Xen., Plat.; ’ἀνᾰκᾰθαίρω (esp. in mid. of one's self),

Plat.; ἀπολῡμαίνομαι, mid. (esp. one's self), Hom.; νίζω, fut. -ψω, etc. (esp. by washing), Soph.; ὁσιόω, Eur., Dem.; ἀφοσιόω, Hdt., Plat., Dem.; ἁγνίζω, fut. -ῐσω, Soph.; ἀφαγνίζω (esp. in mid. to purify one's self), Eur.; κᾰθᾰγνίζω (esp. by burning), sometimes c. acc. of what is offered as a purifying sacrifice, Eur.; ἁγνεύω, Antipho; ἐξοργιάζω (the soul from passion, etc.), Arist.; εἰλῐκρῐνέω, Arist. *Vid.* SYN. 16.

To purify by magic, περιμάσσω, fut. -ξω, Menand.

PURIFYING, κάθάρσιος, ον, Trag., Hdt.; καθαρτικός, ή, όν, Plat.

To sprinkle purifying water, χερνίπτομαι, only mid., Eur.

PURITY, ἁγνεία, ἡ, Soph.; ἅγνευμα, ᾰτος, τό, Eur.; κᾰθᾰρότης, ητος, ἡ, Plat.; [(freedom from mixture), ἀμιξία, ἡ, Theoph.] *Vid.* SYN. 15.

PURL, TO (of a brook), λᾰλάζω, Anac.

PURLOIN, TO, ὑπεξαιρέω, aor. 2 -εῖλον, Dem. *Vid.* TO STEAL.

PURPLE, φοίνιξ, ῑκος, ὁ, Hom.; πορφύρα, ἡ, Æsch., Soph., Hdt., Plat., Isoc.; πορφύριον, τό, Arist., Theoph.; ὄστρεον, τό, Plat.; ὄστρειον, τό, Plat.

Purple, adj., κυᾰνεος, α, ον (ῠ, but usu. ῡ poet.), Hom., Hes., Simon., Pind., Arist.; ἁλῐπόρφῠρος, ον, Hom.; πορφῠρεος, Att. πορφυροῦς, ᾶ, οῦν, Omn. poet., Hdt., Xen.; φοίνιξ, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. φοίνῑκος, also fem. poet. φοίνισσα, Hom., Pind., Eur., Ap. Rh.; φοινικόεις, εσσα, εν (ῑ, but poet. ῐ), Hom., Hes.; φοινῑκέος, α, ον, and contr. οῦς, ῆ, οῦν, Pind., Hdt., Xen.; φοινῑκάνθεμος, ον (epith. of spring), Pind.; ἁλουργής, ές, Æsch., Plat.; ἁλουργός, όν, Plat.; (dyed in purple), πορφῠρόβαπτος, ον, Plat. (Com.). *Vid.* RED.

Rather purple, ὑποπόρφῠρος, ον, Arist.

All purple, παμπόρφῠρος, ον, Pind.; ὁλοπόρφῠρος, ον, Xen.

[*Mixed* or *shot with purple*, μεσοπόρφῠρος, ον, Plut.]

A purple garment, ἁλουργίς, ῐδος, ἡ, Ar., Anth.; πορφῠρίς, ῐδος, ἡ, Xen.

A garment with a purple border, περίνησον, τό, Antipho; [περιπόρφυρος, ἡ, Polyb.]

[*Edged with purple*, περιπόρφῠρος, ον, Crates, Polyb.]

[*The purple border* (of the Roman toga), ἡ πορφύρα, Polyb.]

A wearer of purple, φοινῑκιστής, οῦ, ὁ, Xen.

[*To dye purple*, πορφῠρεύω, Philost.]

A purple dyer, πορφυρεύς, έως, ὁ, Hdt.; [πορφυροβᾰφος, ὁ, Ath.]

Belonging to a dyer of or *fisher for purple*, πορφῠρευτικός, ή, όν, Eur.

A seller of purple, ἁλουργοπώλης, ου, ὁ, Arist.; [πορφυρόπωλις, ἡ, N. T.]

The trade of a seller of purple, ἁλουργοπωλῐκή, ἡ, Isæ.

[*A dye-house for purple*, πορφύρειον, τό, and πορφυροβαφεῖον, τό, Strab.]

Spread with purple, πορφῠρόστρωτος, ον, Æsch.

To grow purple, πορφύρω, only act., Theoc.

[PURPLISH, ὑποπόρφῠρος, ον, Arist., Anth.]

[*To be purplish*, πορφῠρίζω, Diosc.]

PURPORT, THE, δῠνᾰμις, εως, ἡ, Plat., Lys.

PURPOSE, A, προαίρεσις, εως, ἡ, Isoc., Dem., Lys., Arist.; προβουλή, ἡ, Antipho. *Vid.* INTENTION.

Deliberate purpose, γνώμη, ἡ, esp. in such phrases as *with deliberate purpose*, ἀπὸ γνώμης, *without deliberate purpose*, οὐ γνώμῃ τινί, Trag.

On purpose, of set purpose, κᾰτὰ πρᾶξιν, Hom.; ἐπῐτηδές, Ar., Hdt., Thuc., Lys.; ἐξεπῐτηδές, Ar., Dinarch.; ἐκ προνοίας, Eur., Hdt., Plat., Antipho, Dem.; ἐκ προαιρέσεως, κατὰ προαίρεσιν, Lycurg., Dem.; [ἐκ or ἀπὸ παρασκευῆς, Lys., Thuc.]

For the purpose of . . ., ἐπὶ τῷ . . ., c. infin., Thuc.

To speak to the purpose, προσφυέως λέγω, Hdt.

What he says is nothing to the purpose, οὐδὲν λέγει, Hdt., Plat.

[*It's nothing to the purpose*, οὐδὲν προὔργου ἐστίν, Andoc.]

[*To do something to the purpose*, προὔργου τι δράω or ποιέω, Ar., Xen.]

PURPOSE, TO, *vid.* TO INTEND.

PURSE, A, ἀρῠβαλλος, ὁ, Stesich.; βᾰλάντιον, and poet. βαλλάντιον, τό, Simon., Ar., Plat.

To have a common purse, κοινοθῠλᾰκέω, only act., Ar.

[PURSLANE, ἀνδράχλη or -άχνη, ἡ, Theoph., Diosc.]

PURSUE, TO, ὁμαρτέω, only act. and mid., Hom., Æsch.; ὀπάζω, only act. in this sense, Hom., Eur.; μεθορμάομαι, in aor. 1 pass., Hom.; δίομαι, only pres. and imperf. mid., c. acc., or c. ἐπί or μετά and acc., Hom., Æsch.; μετοίχομαι, only pres. and imperf., Hom.; μετέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. as always in Att. -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, Hom., Eur., Hdt., Plat., Æschin.; μέτειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν, aor. 1 -ῄια (esp. in the sense of pursuing to punish or to revenge, or in Plat. as one pursues a profession or a subject in conversation), Hom., Trag., Thuc., Plat.; μετακιάθω (ῐ poet.), only pres. and imperf. act., Hom.; μεθέπω, imperf. μεθεῖπον, aor. 2 only poet. μετέσπον, part. μετασπών, no aor. 1, no perf., no pass., c. dat., Hom., Pind., Soph.; ἐφέπω, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen.; ἐνδίημι, only in 3d pl. imperf. act. ἐνδίεσαν, Hom.; διώκω, Att. aor. 2, also διώκᾰθον not in indic., sometimes c. gen. of the ground across which, Omn.; μετᾰμαίομαι, mid., only pres. and imperf., Pind.; πρόσκειμαι, c. dat., Hdt.; κῡνηγετέω, only act., Trag.; μετᾰδίομαι, Æsch.; θηρεύω, Pind., Æsch., Eur., Plat., Isoc., Æschin.; θηράω, Trag., Xen., Plat.; ἐκκῡνηγετέω, Eur.; ἐγχρίμπτομαι, pass., c. dat., Eur.; μετανίσσομαι, only pres. and imperf. mid., Eur., Ap. Rh.; ὀριγνάομαι, mid., c. gen., Eur.; καταδιώκω, Thuc., Xen.; μεταδιώκω, Hdt., Xen., Plat.; ἀποδιώκω, Thuc., Xen.; ἐπῐδιώκω, Hdt., Lys.; ἐπακολουθέω, c. dat., Thuc., Xen.; μετᾰθέω, fut. -θεύσομαι, no aor. 1, no pass., Plat.; προπέμπω, Xen. *Vid.* TO FOLLOW, and SYN. 204.

To pursue (as one pursues a profession, etc.), μεταχειρίζομαι, mid., Xen., Plat.; [μέτειμι, Plat.; ὁμιλέω, c. dat., Thuc.; πράσσω, Att.]

To pursue as an avenger, ἐλαστρέω, Eur.

One must pursue, διωκτέον, Plat.

To pursue far, to advance to a distance in pursuit, προδιώκω, Thuc., Xen.

[PURSUED, μεταδίωκτος, ον, Hdt.]

To be pursued together with, συγκαταδιώκομαι, Thuc.

What must be pursued, διωκτέος, α, ον, Ar., Hdt., Xen.; διωκτός, ή, όν, Soph., Arist.

PURSUER, A, *one who pursues*, κυνηγέτης, ου, ὁ, c. ἀμφί and dat. of the object, Pind.; ὀπαδός, ὁ, used sometimes as adj., ός, όν, Soph.

A troop of pursuers, διωγμός, ὁ, Eur.

PURSUING, μετᾰδρόμος, ον, c. gen., Soph.

Pursuing terribly, δεινόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

To join in pursuing, συνδιώκω, Thuc.

PURSUIT, ἰωκή, ἡ, Hom.; also acc. sing. fem. ἰῶκα, Hom.; ἰωχμός, ὁ, Hom., Hes.; διωγμός, ὁ, Æsch., Eur., Xen.; δίωγμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur., Plat.; δίωξις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Arist.; μεταδρομή, ἡ, Eur., Xen.

PURSUIT, A (i. e., occupation), τρῐβή, ἡ, Æsch.; διᾰτριβή, ἡ, Ar., Plat., Æschin.; ἐπῐτήδευμα, ᾰτος, τό, Thuc., Plat.; ἐπῐμέλεια, ἡ, Xen.; ἐπῐμέλημα, ᾰτος, τό, Xen.; πραγματεία, ἡ, Plat.

[PURULENT, πυοειδής, ές, Med.]

PURVEY, TO, ὀψωνέω, Xen. *Vid.* TO PROVIDE.

PURVEYING, A, ὀψωνία, ἡ, Cratin.

PURVEYOR, A, ὀψώνης, ου, ὁ, Ar.; ἀγοραστής, οῦ, ὁ, Xen.

[*The business of a purveyor*, ὀψωνητική, ἡ (τέχνη), Ath.]

[PUS, πῦον, τό, Hipp.] *Vid.* MATTER.

PUSH, TO, ὠθέω, imperf. ἐώθεον, also Ep. ὤθεσκον, fut. ὠθήσω, more usu. ὤσω, all other tenses from this latter, all augmented tenses Att. ἐω., Hom. ἐω. or ὠ., also Ep. aor. ὤσασκον, Omn.; βάλλω, no aor. 1 act., perf. βέβληκα, Hom.; σκηρίπτομαι, only pres. mid., sine cas., Hom.; ἐλαύνω, fut. ἐλᾰσω, also Att. ἐλῶ, ἐλᾷς, etc., perf. ἐλήλακα, Tyrt.; συνωθέω, Xen., Plat.; ῥάσσω, fut. -ξω, Dem.

To push against, intrans., ἐρείδω, c. dat., Hom.

[*To push aside*, παρωθέω, Eur., Xen.]

To push away, ὑπωθέω, Hom.; ἀπωθέω, c. gen. of that from which, or c. ἐκ or ἀπό and gen., Hom., h., Soph., Thuc., Plat.; περιωθέω, Thuc., Plat., Dem.

To push away by degrees, ὑποπαρωθέω, Isæ.

To push about (wine, etc.), περιελαύνω, Xen.; περισοβέω, Menand.; [(persons), περιωθέω, Dem.]

To push back, ἀνακόπτω, Hom.; μετοχλίζω, Hom.; ἀνᾰκλίνω, Hom., Hdt.

To push down, κᾰτωθέω, Hom.; διωθέω, Hdt.; ὑποτύπτω, Ar., Hdt.

To push forward, προωθέω, Plat.

To push in, intrans., σύνωθέω, Arist.

To push off (from shore), ἀνωθέω, Hom.; ὠθέω παρέξ, Hom.

To push out (as a wasp pushes out a sting), ἐξείρω, esp. in aor. 1, Ar.

[*To be pushed out*, περιωθέομαι, ἐκ c. gen., Thuc.]

To push off or *out at the side*, παρεξωθέω, Arist.

To push toward, προσωθέω, Theoph.

PUSHING, A, ὠθισμός, ὁ, Thuc., Xen.; σύνωσις, εως, ἡ, Plat.

A pushing forward, πρόωσις, εως, ἡ, Arist.

[*A pushing back*, ἀνάκρουσις, εως, ἡ, Thuc.]

PUSILLANIMITY, μᾰλᾰκία, ἡ, Thuc.; δειλία, ἡ, Thuc.; μῑκροψῡχία, ἡ, Isoc., Dem.

PUSILLANIMOUS, μῑκρόψῡχος, ον, Isoc., Dem., Arist.

PUSTULE, A, φλύκταινα, ης, ἡ, Thuc.

Full of pustules, φλυκταινοειδής, ές, pass., Hipp.

To be covered with pustules, φλυκταινόομαι, pass., Hipp.

PUT, TO, ἰάλλω, no perf., only act., Hom.; ἕω, only in aor. 1 εἷσα, infin. Ep. also ἕσσαι for ἕσαι, Hom., Theogn., Pind., Soph., Hdt., Thuc.; ἵστημι, aor. 2, perf. and pluperf. act. used always in pass. or intrans. sense, Omn.; τίθημι, aor. 1 ἔθηκα, perf. τέθεικα, etc. (very rare), aor. 1 pass. ἐτέθην (Hom. has not pass.) (Hom. has also infin. pres. act. τιθέμεναι and τιθέμεν, also imperf. ἐτίθεον, etc., 2d sing. pres. and imperf. τίθησθα, also aor. 2 subj. θείω for θῶ, and θείομεν for θῶμεν, infin. θέμεν and θέμεναι, etc.; Pind. and Mimnerm. also have 2d and 3d sing. τιθεῖς, τιθεῖ), Omn. *Vid.* TO PLACE.

To put down, κᾰτᾰτίθημι, Omn.; κάθίημι (ῐη Ep., ῑη Att.), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) also -έηκα, perf. pass. καθεῖμαι, Soph., Eur., Thuc., Isoc.

To put down (in an account), ἐγγρᾰ́φω, Ar., Isæ., Dem.; ἐπᾰνᾰφέρω, fut. ἐπανοίσω, aor. 1 ἐπανήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Dem.

To put down (a form of government or a ruler), κᾰτᾰλῡ́ω, fut. -λύσω, perf. pass. -λέλῠμαι, etc., in the case of a ruler c. acc. pers. and c. gen. of his power, Hdt., Thuc., Lys.

To put down into, εἰσκᾰτατίθημι, poet. aor. ἐσκάτθετο, Hes.

That we may put down the arrogance of the Peloponnesians, ἵνα Πελοποννησίων στορέσωμεν τὸ φρόνημα, Thuc.

To put away, μεθίημι (ῐη Ep., ῑη Att.) (Hom. has also 2d and 3d sing. pres. μεθιεῖς, μεθιεῖ, 2d and 3d sing. imperf. μεθίεις, μεθίει, infin. μεθιέμεν, μεθιέμεναι, aor. 2 subj. μεθείω, infin. μεθέμεν; Hdt. uses fut. mid. in pass. sense; Ap. Rh. has imperf. μεθίεσκον), c. acc., mid. (which never occurs in Hom.), c. gen., Hom., Soph., Eur.

To put away (one's wife), *vid.* TO DIVORCE.

To put by a person or thing as a guard, παραζεύγνῡμι, c. acc. and dat., Eur.

To put forth (as a tree does leaves, etc.), φύω, only pres., fut. and aor. 1 (aor. 2, perf., and pluperf. always in pass. sense, no perf. pass.), Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; ἀνέχω and ἀνίσχω, imperf. -εῖχον, no aor. 1, aor. 2 -έσχον (part. -σχών) and -έσχεθον, perf. ἀνέσχηκα, Eur.

To put forth (strength), ἐπερείδω, Hom. *Vid.* TO EXERT.

To put forth or forward, προτίθημι, sometimes c. gen. of that in front of which, Soph., Eur.; ἐξείρω, esp. in aor. 1 (as a wasp does its sting, etc.), Ar., Hdt.; προβάλλομαι, mid., no aor. 1, also perf. pass. προβέβλημαι in act. sense (esp. as a defence, as one puts forward a shield, etc.), Ar., Xen., Dem.; ἐμπᾰρέχω, Thuc.; προΐσταμαι, mid., aor. 2 act. and perf. and pluperf. act. in pass. sense (esp. of persons who are put forward as leaders, etc.), perf. part. προεστηκώς, υῖα, ός, also contr. προεστώς, ῶσα, gen. -ῶτος, -ώσης, etc., Thuc., Xen., Plat., Antipho, Dem.; προτάσσω (as a spokesman), Thuc.; προκᾰθίημι (esp. of putting forth some one to say . . . or do . . .), Dem.; προτείνω (esp. as a pretext), Arist.; (as an argument or pretext), προύχομαι, mid., Thuc., and προΐσχομαι, Hdt.

To put in, εἰσβαίνω, only in fut. act. εἰσβήσω, and aor. 1 εἰσέβησα or ἐσέβ., Hom.; so ἐμβαίνω, Hom., Eur., Hdt.; ἐμβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, c. dat., Hom., Pind., Xen., Dem.; παρεμβάλλω, Dem.; ἐντίθημι, often c. dat., Hom., Theogn., Eur., Xen., Dem.; εἰστίθημι, sometimes c. dupl. acc., Eur., Hdt., Xen.; εἰσβῐβάζω, Hdt., Thuc., Xen.; ἐμβῐβάζω, Att. fut. also ἐμβῐβῶ, -βᾷς, Thuc., Xen., Æschin.

To put in privily, ὑπενδύω, not in aor. 2 nor perf., Alex.

To put in besides, πᾰρεμβάλλω, Ar.; προσεμβάλλω, Plat.

To aid in putting in, σύνεμβάλλω, Ar.

To put in, intrans. (as ships do into port, etc.), εἰσελαύνω, fut. -ελάσω, pres. infin. Ep. also -ελάαν, c. acc., sometimes c. adv. of place, Hom., Ap. Rh.; προσέχω, and pres. προσίσχω, imperf. προσεῖχον, no aor. 1, aor. 2 προσέσχον, part. προσχών, often also π. ναῦν, c. acc., or c. dat., or c. ἐς and acc., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ὁρμίζομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; προσβάλλω, c. ἐς and acc., Thuc.; ἔχω, c. κατά and acc., Thuc.; κᾰταίρω, c. εἰς and acc., Thuc.; εἰσκέλλω, c. dat. (of the ship), Ar.; προσφέρομαι, pass., aor. 1 προσηνεί χθην, c. εἰς and acc., Xen.; πᾰρᾰπλέω, fut. -πλεύσομαι, and Att. often πλευσοῦμαι, aor. 1 -έπλευσα, etc., Xen.

To be put in (esp. into a ship), εἴσκειμαι, fut. -κείσομαι, no aor., Thuc., Hdt.

To put before a person, πᾰρᾰβάλλω, c. dat., Hom., Xen., Æschin.; παρατῐ́θημι (Ep. 3d sing. pres. παρτιθεῖ, etc., and in tmesis 3d sing. imperf. πὰρ δ' ἐτίθει, etc.) (esp. of putting food before a person, or, in prose, of putting a statement before one), c. dat. pers., Hom., Xen.

To put on (generally), ἐπελαύνω, Hom.; ἐπερύω, fut. -ύσω, aor. 1 -είρυσα, poet. also -υσσ., Hom.; βάλλω, c. dat., Hom., Soph., Eur.; πᾰρᾰκᾰτᾰβάλλω, Ep. sync. also παρκα. or παρακαββ., Hom.; ἐπεμβάλλω, Hes., Soph.; ἐμβάλλω, Eur., Xen.; ἀμφῐτίθημι (esp. of putting an article of dress on another, or on a part of the person), c. dat. of that on which, in pass. of the garment put on, Hom., Eur.; περῐτίθημι, more usu. mid. of putting on one's own clothes, Hom., Pind., Eur., Xen., Hdt.; ἐπῐτίθημι, often also mid. of clothes, Hom., Eur., Thuc., Plat.; προστίθημι, Hom., Eur., Thuc.; περιχέω, Ep. also -χεύω, fut. -χεύσω, aor. 1 -έχευσα, more usu. -έχευα and -έχεα, perf. pass. -κέχῠμαι, etc. (esp. of putting melted metal on any thing), c. dat., Hom.

To put on (clothes), δύω and δύνω, imperf. ἔδῡνον, fut. δύσομαι, aor. 2 act. ἔδυν, imper. δῦθι, subj. δύω, etc., aor. 1 mid. ἐδυσάμην, also 2d and 3d sing. ἐδύσεο, or δύσεο, ἐδύσετο, etc. (Hom. also has part. δυσόμενος in pres. sense), no other tenses in the simple verb in this sense, in the compound verbs also perf. -δέδῡκα (-δύω, but mid. δύομαι, Ap. Rh.), Trag. only use aor. 2 act. in this sense, Hom., Æsch., Eur., Ap. Rh.; καταδύω and -δύνω, Hom.; ἐνδύω and ἐνδύνω (in aor. 1 act. also to put clothes on another, c. dupl. acc.), Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat., Xen., Theoc.; ἀμφιδύομαι, mid., c. dat. of one's limbs, Soph.; ἀμφῐβάλλω, act., of putting clothes on another, c. ἀμφί and acc., or c. dat., mid. of putting clothes on one's self, act. also of putting clothes on one's self, but *rare*, Hom., Pind., Trag.; ἐπῐβάλλομαι, mid., c. dat. of one's limbs, Hom., Eur.; περῐβάλλομαι, mid., c. perf. pass., Hom., Eur., Hdt., Plat.; ἀνᾰβάλλομαι, mid., Ar., Plat.; ἐπαναβάλλομαι, Ar.; δέομαι, pass., perf. δέδεμαι, etc. (esp. of gloves, gaiters, shoes, or any thing which is tied on), Hom.; δυοπᾰλίζω, fut. -ίξω, only act., Hom.; ἕννῡμι, fut. ἕσω, and poet. ἕσσω, aor. 1 ἕσσα, infin. ἕσαι (of putting clothes on another), c. dupl. acc., more usu. mid., c. perf. pass. εἷμαι, imper. ἕσσο, in act. sense of putting on one's own clothes (Ep. also 3d sing. pluperf. ἕεστο, aor. 1 ἑέσσατο, esp. used in aor. 1 mid., and in compounds in aor. 1 and perf.), Hom., Pind., Soph.; ἀμφιέννῡμι, in act. c. dupl. acc., or c. acc. of the garment and dat. pers., more usu. mid., c. perf. pass., augm. usu. ἠμφ. (no augm. in Hom.), perf. pass. ἠμφίεσμαι, Hom., Æsch., Ar., Xen., Plat.; ἐπιέννῡμι, more usu. mid., etc., Hom., Pind., Hdt., Xen., Ap. Rh.; περιέννῡμι, etc., Hom., Hes., Sapph.; ἐφαρμόζω, c. dat. of one's body, Hes.; στέλλομαι, mid., Eur.; ἀμφιστέλλομαι, Theoc.; περιαμπέχω and -ίσχω, aor. 2 περιημπέσχον, c. gen. acc., also mid. of putting on one's self, Ar., Plat.; προσάπτω (on another), c. dat. pers., Eur.; ἐξάπτω, in act. c. dat. of the person or limb on which, or c. ἀμφί and dat., in mid. c. gen. of the limbs, Eur.; περιάπτομαι, mid., Plat.; προσαμφιέννῡμι, c. dupl. acc., Ar.; περῐδέομαι, mid. and pass., Ar., Hdt., Plat.; ἐπερύομαι, augm. ἐπειρ., Hdt.

To put on (of shoes), ὑποδέομαι, mid. and pass., c. acc., sometimes sine cas., Ar., Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* TO WEAR, TO CLOTHE.

He put on (lit., he got into) *his saffron-colored swaddling clothes*, κροκωτὸν σπάργᾰνον ἐγκατέβα, Pind.

[*To put* (a hat or cap) *on* one, περιτίθημί τινι (κυνεήν), Hdt.; π. πῑλίδιον περὶ τὴν κεφαλήν, Plat.]

[*To put on* as an apron, προζώννῡμαι, Pherecr.]

[*To put dishonor upon* one, περιτίθημι ἀτιμίαν τινί, Thuc.]

To be put on or over, πρόσκειμαι, c. dat., Plat.

To put on under, ὑποδύνω, c. acc. and dat., Ar., Hdt.

To put on besides, ἐπενδύω, Hdt.

To put on an appearance, τίθεμαι (mid.) πρόσοψιν, Pind.

To put on one side, παρᾰτῐ́θημι, Xen.

To put off (i. e., delay, defer, q. v.), διᾰτρίβω, Hom., Ar., Plat.; διάγω, aor. 2 -ήγᾰγον, sometimes c. acc. of persons who (i. e., whose requests or affairs) are put off, Thuc., Xen.; παρωθέομαι, mid., imperf. παρεωθεόμην, fut. -ωθήσομαι and -ώσομαι, aor. 1 παρεωσάμην, Plat.; ἐκκρούω, Dem.; [ἀναμένω, Xen., Dem.]

To put off (a garment), ἀποῤῥίπτω (Ep. aor. act. also -ρίπτασκον, aor. 2 pass. -ερῤίφην), Hom., Pind.; ἀφοπλίζομαι, mid. (only of arms), Hom.; ἀποδύομαι and -δύνομαι, mid., c. aor. 2 act. -έδυν, c. acc., sometimes c. gen. (Ar.), Hom., Ar., Hdt.; ἐκδύομαι and -δύνομαι, mid., pass. also of the clothes put off, Hom., Ar., Hdt., Xen.; ἐξαποδύνω, Hom.; ἀποτίθεμαι, mid. (of putting off clothes or any thing else), Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat.

To put off at the same time, συνεκδύομαι, Hdt.

To put out (eyes, etc.), ἐξορύσσω, fut. -ξω, Hdt.; ἐκκεντέω, Arist.

To put out (fire), σβέννῡμι, fut. σβέσω and (more rarely) σβήσομαι, perf. act. ἔσβηκα, and aor. 2 ἔσβην in pass. sense, Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Plat. *Vid.* To EXTINGUISH.

[*To put out* (to sea), ἀνάγω, absol., also c. ναῦν, Hdt.; αἴρω, fut. ἀρῶ, aor. 1 ἦρα, etc. (also in aor. pass., Hdt.), acc. or c. ναυσίν, Æsch., Thuc.; ἀπαίρω (intrans.), Hdt., Thuc., Xen.; *from . . . to . . .*, μεθορμίζομαι ἐκ or ἀπό . . ., εἰς . . ., Hdt.] *Vid.* To SAIL.

To put over, ὑπερτίθημι (esp. as one appoints a person to take care of, etc.), c. dat. rei, Pind.; ἐφίστημι, only in pres., fut. and aor. 1 act., aor. 2 and perf. (part. -εστηκώς, υῖα, ός, contr. also -εστώς, ῶσα, ός, gen. ῶτος, etc.) in pass. sense, c. dat. or c. ἐπί and acc., sometimes c. gen., Trag., Hdt., Xen., Plat., Dem. *Vid.* To SET OVER.

To put over (so as to conceal), περιπλάσσω, fut. -πλάσω, c. dat., Menand.

To put (one's leg) *over a horse's side*, ὑπερβαίνω, only in aor. 1 ὑπερέβησα, c. ἐπί and acc., Xen.

To put (horses) *to* (a chariot), τῑτύσκομαι, mid., only pres. and imperf., c. ὑπό and dat., Hom.

[*To put to*, προσάγω, c. acc. et dat., Hdt.; προσβάλλω, c. acc. et dat., or acc. et πρός τι, Trag., Plat.]

[*To put to the door*, προστίθημι θύρας, Hdt.; θύραν, Lys.]

[*To put the horse to the mare*, ὀχεύω τὴν ἵππον, Hdt., Plat., Arist.]

To put round, περιβάλλω, c. gen., or c. dat., or c. acc. of that round which, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; προσπεριβάλλω (esp. walls round a city), Thuc., Plat., Isoc.; περιτίθημι, c. dat., or c. περί and acc. of that round which, Hdt., Thuc., Plat.; φράσσω, fut. -ξω, c. dat., Æschin.

To put together, to put with, συντίθημι, Omn. Att., Hdt.; σῠναρμόζω, Eur., Plat.; σῠνάπτω, Trag., Hdt., Plat. *Vid.* To JOIN.

[*To put together* (a speech, etc.), πλέκω (λόγους, κ. τ. λ.), Plat.]

To put together beforehand, προσυμβάλλω, Hipp.

To be well put together, σῠνάρηρα, part. -αρηρώς, fem. -ᾰρᾰρυῖα, h.

To put under, ὑφίημι, c. dat., Hom., Xen., Theoc.; ὑποβάλλω, Ep. sync. also ὑββάλλω, Hom., Eur., Xen., Isoc.; ὑφίστημι, only pres., fut. and aor. 1 active are used in the active sense, while the aor. 2, perfect and pluperfect active in passive sense, Pind., Hdt., Xen.

To put up (people into a carriage, etc.), ἀνᾰβῐβάζω, Xen.

To put up (to sale, as an auctioneer does), ἀνίστημι, only in pres., fut., and aor. 1, Hdt.; ἀνακηρύσσω, Hdt.

To put up with (i. e., submit to, q. v.), τλάω (see tenses under To ENDURE), Omn. poet., Xen.; εἴκω, Hom., Thuc.

I think it more advantageous for us to put up with being injured, ξυμφορώτερον ἡγοῦμαι ἑκόντας ἡμᾶς ἀδικηθῆναι, Thuc.

To put into a person's mind, ἐνὶ φρεσὶ νόημα ποιέω, Hom.

But may some god put in your minds (to do) *thus*, Σφῶιν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν, Hom.

What necessity, my son, made you put in here? τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγε χρεία; Soph.

One must put, θετέον, Plat.

One must put in, ἐμβλητέον, Plat.; καταβλητέον (seeds), Arist.

One must put round, περιβλητέον, Arist.

Put on (as a garment), ἔνδῡτος, ον, Æsch.; ἐνδῠτήριος, α, ον, Soph.; ἐνδυτήρ, ῆρος, ὁ, Soph.; ἀμφῐβολος, ον, Eur.

Put on (as any thing), περῐθετος, η, ον, and ος, ον, Ar.; πρόσθετος, ον (of false hair), Xen.; περῐβλητος, ον, Mel.

To be put under, ὑποβλητέος, α, ον, Xen.

PUTTING, A, θέσις, εως, ἡ, Pind., Plat.

A putting on, ἐπιβολή, ἡ, Thuc.

A putting off, *vid.* DELAY.

A putting down (of governments, etc.), κατᾰλῠσις, εως, ἡ, Thuc., Plat., Andoc.

[*A putting out* (to sea), ἀναγωγή, ἡ, Thuc.; ἀνάπλοος, ὁ, Polyb.]

[*A putting to* a thing, πρόσθεσις, c. gen. πρός c. acc., Plat.]

For, putting all these things together, I have hopes of my return, ἅπαντα γὰρ Συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν νόστον ἐλπίζω λαβεῖν, Eur.

PUTREFACTION, σῆψις, εως, ἡ, Arist.

Causing putrefaction by its bite, σηπεδᾰκής, ές, Plat.

PUTREFY, TO, neut., σήπομαι, perf. σέσηπα, aor. 2 ἐσάπην, Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* To ROT.

Inclined to putrefy, εὔσηπτος, ον, Arist.

A putrefying sore, σήψ, σηπός, ὁ καὶ ἡ, Hipp.

PUTRID, σᾰπρός, ά, όν, Theogn., Hippon., Ar., Dem., Theoph.

PUZZLE, TO, ἐς ἀπορίαν κᾰθίστημι, only pres., fut. and aor. 1 act. in act. sense, aor. 2, perf. and pluperf. in pass. sense, Thuc. *Vid.* To PERPLEX.

PYGMY, πυγμαῖος, α, ον, Hom.; *the pygmies*, οἱ πυγμαῖοι, Hom., Arist.

Like pygmies, πυγμαῖος, α, ον, Arist.

[PYLORUS (lower orifice of the stomach), πυλωρός, ὁ, Galen.]

PYRAMID, A, πῡρᾰμίς, ίδος, ἡ, Hdt., Xen., Anth.

PYRAMIDAL, πῡρᾰμοειδής, ές, Arist.

[*To assume a pyramidal form*, πυραμιδόομαι, Arist.]

[PYRE (funereal), πυρκαϊά, ἡ (also πυρκαιά, Eur.), Hom., Eur., Arist.; πυρά, ἡ, Hom., Soph., Hdt.]

[*To raise* or *construct a funereal pyre*, πυρὰν συννέω (Ion. -νήω and -νηέω), fut. -νήσω, Hdt.]

[*To light, set fire to the funereal pyre*, πυρὰν ἅπτω, Hdt.]

[PYRRHIC, A (foot in verse), πυῤῥίχιος (πούς), Gram.; *in the P. measure*, πυῤῥιχιακός, ή, όν, and adv. -ῶς, Id.]

Q.

QUACK, A, ἀγύρτης, ου, ὁ, Soph., Plat.; fem. ἀγύρτρια, Æsch.; [μάγος, ὁ, Soph.; ἀνίατρος, ὁ, Hipp.]

Of or *belonging to*, or *like a quack*, ἀγυρτικός, ή, όν, Plut.

[QUADRAGESIMA (Sunday), τεσσαρακοστή, ἡ, Eccl.]

QUADRANGULAR, τετρᾰγωνος, ον, Hdt., Thuc., Xen.

QUADRATURE, τετρᾰγωνισμός, ὁ, Arist.

[QUADRIENNIAL FESTIVAL, A, τετραετηρίς, ίδος, ἡ, Horap.]

QUADRILATERAL, τετρᾰπλευρος, ον, Anth.

QUADRUPED, adj., τετρασκελής, ές, Trag.; τετράορος, ον, also contr. τέτρωρος, ον, Soph.; τετρᾰβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; τετρᾰπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, etc., Hdt., Thuc., Xen., Plat.

To be a quadruped, τετρᾰποδίζω, only act., Arist.

QUADRUPLE, τετρᾰπλάσιος, α, ον, Plat.

QUADRUPLY, τετρᾰπλῆ, Hom.

QUÆSTOR, A (at Rome), τᾰμίας, ου, ὁ, Dion. H.

To be quæstor, τᾰμιεύω, only act., Plut.

Belonging to a quæstor or *to the quæstorship*, ταμιευτικός, ή, όν, Plut.

QUÆSTORSHIP, THE, τᾰμιεία, ἡ, Plut.

QUAFF, TO, πίνω fut. πίομαι, Att. also πιοῦμαι (neither in Trag.), aor. ἔπιον, imper. πίε, etc. (in Att. Com. also πῖθι), perf. πέπωκα, pass. πέπομαι, etc., Omn. *Vid.* To DRINK.

QUAIL, A, ὄρτυξ, ῠγος, ὁ, Epich., Ar., Hdt., Xen.; ὀρτῠγιον, τό, Eupol., Antiph.

A quail coop, ὀρτῠγοτροφεῖον, τό, Plat. (Com.)

Fond of quails, φῐλόρτυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Plat.

Keeping quails, ὀρτῠγοκόμος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; ὀρτυγοτρόφος, ὁ καὶ ἡ, Plat.

[*To keep* or *rear quails*, ὀρτυγοτροφέω, M. Anton.]

A catcher of quails, ὀρτῠγοθήρας, ου, ὁ, Plat.

[*Quail mania, madness for quails*, ὀρτῠγομανία, ἡ, Chrysipp.]

QUAIL, TO, πτήσσω, fut. -ξω, perf. ἔπτηχα, part. sync. πεπτηώς, gen. ῶτος, etc., Hom., Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.; κᾰταπτήσσω (also aor. 2 κατέπτην, and aor. 2 part. καταπτᾰκών), Hom., Hes., Æsch., Dem.; ὑποπτήσσω, sometimes c. dat. of that before which, or c. acc., Hom., Æsch., Eur., Xen.

QUAKE, TO, τῑνάσσομαι, pass., Hes., Ap. Rh.

To quake (as the ground does under the tramp of soldiers), καρκαίρω, only pres. and imperf. act., Hom. *Vid.* To TREMBLE.

And the earth seemed to quake, χθονὸς δὲ νῶτ' ἔδοξε σεισθῆναι σάλῳ, Eur.

QUALIFICATION, τίμημα, ᾰτος, τό, Plat.

Because he had not the requisite qualification to entitle him to contend in the games, κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως, Thuc.

The qualification (of an assertion by saying so and so), πᾰράφθεγμα, ᾰτος, τό, Plat.

To qualify an assertion (add or say besides as a qualification of an assertion), πᾰραφθέγγομαι, mid., Plat.

QUALITY, ποιότης, ητος, ἡ, Plat., Arist.

The category of quality, τὸ ποῖον, Arist.

[QUALMISH, TO BE, ναυσιάω, Att. -τιάω, Plat.]

[QUALMISHNESS, ναυσία, Att. -τία, ἡ, Hipp.]

QUANTITY, ἀρῐθμός, ὁ, Omn.; δύνᾰμις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.; [χείρ, ἡ (like Lat. *manus*), Hdt., Æsch., Eur.; ποσότης, ητος, ἡ, Polyb.]

The category of quantity, τὸ πόσον, Plat.

[*A great quantity*, πολυπλήθεια, ἡ, Arist.]

[*Quantity* (of syllables), χρόνος, ὁ, Gram.]

[*Of unequal quantity*, ἀνομοιόχρονος, ον, Gram.]

QUARREL, A, ἔρις, ἡ, gen. ῐδος, acc. ῐδα and ιν, Omn.; νεῖκος, τό, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat., Isoc.; μάχη, ἡ, Hom., Plat.; τᾰρᾰχή, ἡ, Eur.; κρίσις, εως, ἡ, Hdt., Plat. *Vid.* ENMITY, and SYN. 223.

My quarrel with you, νεῖκος τὸ σόν, Eur.

A cause of quarrel, ἔρισμα, ᾰτος, τό, Hom.; νεῖκος, τό, Soph.

Ending quarrels, λῡσῐμᾰχος, η, ον, Ar.

QUARREL, TO, μάρνᾰμαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; μᾰχομαι, pres. part. Ep. also μαχειόμενος and μαχεούμενος, fut. μαχέσομαι (Ep. also μαχέσσ., Att. μαχοῦμαι), Hom.; κρίνομαι, mid. and pass., Hom., Hes., Eur., Ar., Hdt., Thuc.; νεικέω, Ep. also νεικείω, fut. -έσω, poet. -έσσω, etc., only act., c. dat., Hom., Hdt.; ἐχθοδοπέω, c. dat., only act., Hom.; ἐρῐδαίνω, no perf., only act., Hom., Call., Ap. Rh.; ἐρίζω, Hom., Pind., Soph., Hdt., Thuc.; δηριάομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; διίσταμαι, esp. in aor. 2 act. and imperf. act., Hom., Thuc., Dem.; κοτέω, and mid., fut. -έσω, poet. -έσσω, etc., c. dat., Hes.; δῐχοστᾰτέω, only act., c. πρός and acc., Eur.; ἐριστὰ πλάθω, only pres., c. dat., Soph.; νεῖκος τίθεμαι, mid., c. dat., Eur.; νεῖκος ἔχω (imperf. εἶχον, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), c. πρός and acc., Eur.; ἔριν or ἔχθραν συμβάλλω, no aor. 1, perf. συμβέβληκα, Eur.; ἔχθραν σῠνάπτω, c. dat., Eur.; διαφέρομαι, pass., Hdt., Thuc., Antipho, Plat.; προσκρούω, c. dat., Plat., Dem.

To quarrel with a friend, ζῠγομᾰχέω, c. dat., Dem.

[*To quarrel for*, ἀμφιλέκτως εἶμι, c. dat., Æsch.]

But why have you quarreled with this man? σὺ δὲ τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφῖξαι; Eur.

When they have quarreled, ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν, Eur.

To join in quarreling with, συμφιλονεικέω, c. dat., Plat.

To cause to quarrel, συμβάλλω, Xen.; συμβάλλω ἔχθραν, c. dat. of the two parties, Eur.; διίστημι, in pres., fut. or aor. 1 act., Ar., Hdt.

Making Agatho and me quarrel, διαβάλλων ἐμὲ καὶ Ἀγαθῶνα, Plat.

Of a quarrel, in a quarrel, ἐριστός, ή, όν, Soph.

Blood shed in an unholy quarrel, δυσέριστον αἷμα, Soph.

QUARRELER, A, νεικεστήρ, ῆρος, ὁ, c. gen. of the adversary, Hes.

QUARRELING, δι' ἔχθρας μολών, c. dat., or δι' ἔχθρας ἀφιγμένος, c. dat., Eur.

QUARRELSOME, δύσηρις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Pind., for δύσερις, Plat., Isoc.; φῐλόνεικος, ον, Pind., Xen., Plat., Lys.; πολῠνεικής, ές, Æsch.; βουλόμᾰχος, ον, Ar.; φῐλᾰπεχθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Lys., Isoc., Dem.; μᾰχητῐκός, ή, όν, Arist.; φίλερις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, Arist.; φῐλεχθής, ές, Theoc.; [ὀξύχειρ, -χειρος, ὁ καὶ ἡ, Lys.; πληκτικός, ή, όν, Arist.]

Quarrelsome speeches, λόγοι κατατεινόμενοι, Eur.

A quarrelsome person, φῐλεριστής, οῦ, ὁ, Alex.

In a quarrelsome manner, φῐλᾰπεχθημόνως, Plat.

To make quarrelsome speeches (of two persons), συμβάλλω ἔπη κακά, Soph.

To be quarrelsome, φῐλονεικέω, only act., Omn. Att. prose.

QUARRELSOMENESS, φιλονεικία, ἡ, Omn. Att. prose; φῐλᾰπεχθημοσύνη, ἡ, Isoc., Dem.

[QUARRIED, ὀρυκτός, ή, όν, Arist.]

QUARRY, A (of stone), λῐθοτομία, ἡ, usu. in pl., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

[*Marble quarries*, λευκοῦ λίθου μέταλλα, Strab.]

[QUARRY, TO, ὀρύσσω or -ττω, fut. -ξω, Hdt.]

Quarrying stone in the mountains, ὀρειτῠπία, ἡ, Hipp.

One employed in quarrying stone in the mountains, ὀρειτῠπος, ὁ, Anth.; ὀρεοτῠπος, ὁ, Theoph.

QUART, A, χοῖνιξ, ῐκος, ἡ (in dry measure), Hdt., Thuc., Xen.

QUARTER, A, τεταρτημόριον, τό, Hdt.

A quarter of a city, φάρσος, τό, Hdt.

The different quarters of heaven, αἱ ὧραι (τοῦ οὐρανοῦ), Hdt.

A soldier's quarters, σκήνωμα, ᾰτος, τό, usu. in pl., Xen.; στᾰθμός, ὁ, Xen.; [*the quarters of the heavy-armed* (in a camp), ὅπλα, τά, Xen.]

Miserable quarters, δυσαυλία, ἡ, Æsch.

To take up one's quarters, καταστρατοπεδεύομαι, mid., Xen.; ἔπαυλιν ποιέομαι (mid.), Plat.

To move one's quarters, ἐξαυλίζομαι, pass., c. εἰς and acc., Xen.

To dispose (troops) *in quarters*, εὐνάζω, Eur.; κατευνάζω, Eur.

To give no quarter, οὐδένα ζωγρέω—μηδᾰμῇ, μηδαμῶς ζωγρέω, Plat.; [*to ask no quarter*, οὐδέν τινος παρίεμαι, Plat.]

[*To come to close quarters*, ἀφικνέομαι (aor. ἀφικόμην) εἰς ὠθισμόν, Hdt.]

From all quarters, adj., παντοδᾰπός, ή, όν, Hdt., Xen., Isoc.

From all quarters, adv., πάντοθεν, Hom., Pind., Soph., Dem., Theoc. *Vid.* EVERY WHERE.

From many quarters, πλειστᾰχόθεν, Ar.

The hind quarter (of an animal), κωλῆν, ῆνος, ὁ, Eur.; κωλῆ, ἡ, Ar., Xen.

QUARTERED, TO BE, σκηνέω, no pass., once in mid., c. acc. of the habitation erected for quarters, Thuc., Xen.

QUARTER-MASTER, A, ἐπίσταθμος, ὁ, Isoc.

QUASH, TO, ἀναιρέω, aor. 2 ἀνεῖλον, Dem.

QUAY, A, κρηπίς, ῖδος, ἡ, Hdt.

QUEEN, A, ἄνασσα, ἡ, Omn. poet.; ἄναξ, ακτος, ἡ, Pind.; βᾰσῐλεια, ἡ, Hom., Trag.; βᾰσῐλίς, ῐδος, ἡ, Soph., Eur., Plat.; βᾰσῐλισσα, ἡ, Xen., Isoc., Theoc.; βᾰσῐλιννα, ἡ, Menand.; πότνια, ἡ, almost always c. gen. of some art, etc., over which (e. g., π. βελέων, π. θηρῶν), Hom., Pind., Eur.; μεδέουσα, ἡ, c. gen. of some place presided over, only applied to deities, Hes., h., Eur., Ap. Rh.; ἡγεμών, όνος, ἡ, Pind.; τῠραννος, ἡ, Eur.; παμβᾰσῐλεια, ἡ, Ar., Ap. Rh.; ἡγεμόνη, ἡ, Call.

QUEEN BEE, THE, μήτρᾱ, ἡ, Arist.

QUEER, ἄτοπος, ον, Eur., Ar., Plat.

QUELL, TO, χειρόω, more usu. mid. and pass. than act., Omn. Att., Hdt.; κᾰτᾰπολεμέω, Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* TO SUBDUE.

QUENCH, TO, σβέννῡμι, fut. σβέσω, more rarely σβήσομαι, aor. 1 Ep. ἔσβεσσα for ἔσβεσα, aor. 2 ἔσβην, and perf. ἔσβηκα in pass. sense, no perf. pass., aor. 1 ἐσβέσθην (only Anth.), no mid. except fut. as above, Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Plat.; κατασβέννῡμι, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; ἀποσβέννῡμι, fut. mid. sometimes in pass. sense, Eur., Xen., Plat.; ἀκέομαι, pres. part. Ep. ἀκειόμενος, fut. ἀκέσομαι, Att. ἀκοῦμαι (of quenching thirst), Hom., Pind.; μᾰραίνω, Hom., h., Soph. *Vid.* TO EXTINGUISH.

QUERULOUS, φῐλαίακτος, ον, Æsch.; μῐνῠρός, ά, όν, Æsch.; ὀδυρτικός, ή, όν, Arist.; [μεμψίμοιρος, ον, Isoc.] *Vid.* TO COMPLAIN, TO LAMENT.

QUERULOUSLY, φιλοστόνως, Æsch.

[QUERULOUSNESS, μεμψιμοιρία, ἡ, Arist.]

QUEST, ζήτησις, εως, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* SEARCH.

[*In quest of*, μετά, c. acc., Hom., etc.]

QUESTION, A, ἀνᾰκρισις, εως, ἡ (poet. also ἄγκρισις), Hdt., Isoc.; ἐρώτησις, εως, ἡ, Xen., Plat., Isoc.; ἐρώτημα, ᾰτος, τό, Thuc., Plat.; πύστις, εως, ἡ, Thuc., Plat.

A question (i. e., a questionable or doubtful point), σκέμμα, ᾰτος, τό, Plat.; ἀμφισβήτημα, ᾰτος, τό, Plat.; ἀπόρημα, ᾰτος, τό, Plat.; ἀπορία, ἡ, Arist.

[*It admits of question*, ἀμφισβήτησιν ἔχει, Arist.]

To repeat a question, ἐπᾰνᾰδῐπλάζω, Æsch.

To be always asking questions, τίζω, only pres. and imperf. act., Ar.

To put the question (as the president of an assembly does), ἐπιψηφίζω, sometimes c. acc. of the question put, sometimes c. εἰς and acc. of the assembly, sometimes c. dat. of the author of the question, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπᾰγω (aor. 2 ἐπήγαγον) τὴν ψῆφον, Thuc.; προτίθημι (aor. 1 act. προέθηκα, pass. προετέθην), Dem. *Vid.* VOTE.

To put the question again, ἀναψηφίζω, Thuc.

A question is raised, ἀπορεῖται, Arist.; ἐπιζητεῖται, Arist.

(In questions the Greeks use ἆρα

when the answer is doubtful, but the fear of a negative preponderates; when an affirmative answer is expected, ἆρ' οὐ; when a negative answer is expected, ἆρα μή; ἆρ' οὖν was originally a negative question implying an affirmative, but afterward was used both neg. and affirm.; ἆρά γε makes the question more definite, Omn. Att.; ἦ, Hom., Soph., Xen.; ἦ ῥα, properly marking the *first* of a series of questions (not always), Pind., Soph.; ἦ γάρ, implying an affirm. answer, Soph., Plat.; so ἦ γάρ οὐ, Plat.; ἦ καί, Soph.; ἦ οὖν, Soph., Xen.; ἦ που, Soph., Eur., Plat.; ἦ μή, Soph., Dem.; ἦ μήπου, expecting a neg. answer, Hom.; μῶν, usu. expecting a neg. answer, but sometimes only doubtingly, and with an affirm. answer, Soph., Eur., Plat.; μῶν οὐ requires an affirm. answer, Æsch., Soph.; μή, expecting an affirm. answer, Æsch.; so οὐ, esp. with fut. (e. g., *will you not be silent?* οὐ σῖγ' ἀνέξει;), Soph.; [οὔκουν (used when the question is inferential, and an affirmative answer expected), Trag., Plat., etc.]; πότερον and πότερα, used both in direct and indirect questions, Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat.; δήπου, implying an affirm. answer, Soph.; οὐ δήπου, implying a neg. answer, Ar.)

QUESTION, TO, μεταλλάω (only of questioning people), Hom.; ἔρομαι (also Ep. εἴρομαι), fut. ἐρήσομαι (Ep. also εἰρ.), aor. 2 ἠρόμην, no other tenses (pres. not in Att., nor in Hom. except in form εἰρ.), (only of questioning people), Hom., Sapph., Pind., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; so ἐρέω, only pres. act. in this sense, Hom.; ἐξέρομαι, c. gen. or c. acc., Hom., Soph.; διεξερέομαι, only pres. mid., Hom.; ἐρεείνω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom.; ἐξερεείνω, Hom., Ap. Rh.; [ἐρωτάω, Hom., Antipho, Eur., Xen.]; κρίνω, Soph.; ἱστορέω, Eur., Hdt., Xen.; ἐλέγχω, perf. pass. ἐλήλεγμαι (of questioning statements as well as people), Trag., Xen.; ἐξετάζω (even by torture), Soph., Plat., Dem.; ἐξερωτάω, Eur.; ᾽ἀνᾰκρίνω, Hdt., Isoc. *Vid.* TO ASK, and SYN. 226.

To question again, ἐπανέρομαι (Ion. εἰρ.), Att. only in aor. 2, Æsch., Hdt., Plat., Æschin.; ἐπᾰνερωτάω, Xen., Plat.

To question closely, διερωτάω, Xen., Plat., Dem.

One must question, ἐρωτητέον, Arist.

QUESTIONABLE, ἀμφισβήτητος, ον, Thuc.; ἀμφισβητήσῐμος, ον, Isoc., Dem.; [ἀντίλεκτος, ον, Thuc.] *Vid.* DOUBTFUL.

QUESTIONER, A, ἐξεταστής, οῦ, ὁ, Æschin.

QUIBBLE, A, σόφισμα, ᾰτος, τό, Ar., Dem.; σκινδᾰλᾰμος, usu. in pl., Ar.; σκᾰρῑφισμός, ὁ, Ar.; σκᾰλᾰθυρμᾰτιον, τό, Ar.; πᾰρᾰγωγή, ἡ, Dem.; [παραλογισμός, ὁ, Lycurg.]

QUIBBLE, TO, σοφίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, aor. 1 pass. (though not actually used in *this* sense) in pass. sense, Eur., Plat., Dem.; διᾰσοφίζομαι, Ar.; λεπτουργέω, Eur.; γλωσσοστροφέω, only act., Ar.; λεπτολογέω, only act., Ar.; στενολεσχέω, only act., Ar.

To quibble on words, ὀνόματα θηρεύω, Plat.

QUIBBLING, subst., λεπτολογία, ἡ, Hermipp.

Quibbling, adj., λεπτολόγος, ον, Ar.

QUICK, αἰψηρός, ά, όν, Hom.; θοός, ή, όν, Hom., Pind., Trag.; ὀξύς, εῖα, ύ, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; τᾰχύς, compar. τᾰχῠτερος, also θάσσων (in late Att. also τᾰχίων), superl. τάχιστος, Omn.; εὔστροφος, ον, Eur., Plat. *Vid.* SWIFT.

[*Quick* (of perception), ὀξύς, εῖα, ύ (also of passion), Hom., c. infin., or εἰς c. acc., Att.; ὀξυήκοος, ον, Plat.] *Vid.* ACUTE, PASSIONATE.

Quick with the hand, τᾰχῠχειρ, χειρος, ὁ καὶ ἡ, Critias; [ὀξύχειρ, ὁ καὶ ἡ (i. e., quarrelsome), Lys., Theoc.]

[*To be quick of hearing*, ὀξὺ ἀκούω, Hom.]

You can not be too quick in clothing yourself with this, φθάνοις δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖσδε συγκρύπτων δέμας, Eur.; so Plat., Hdt.

QUICK, THE—*for this cuts one to the quick*, ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο, Soph.; so Xen.; [*the pang thrills to the quick*, ὁ πόνος δύεται εἰς ὄνυχα, Anth.]

QUICKEN, TO, ὀτρύνω, Hom. *Vid.* TO HASTEN.

QUICKLY, θοῶς, Hom., Æsch.; τᾰχέως, Hom., Hes., Xen., etc.; τᾰχύ, compar. θᾶσσον, superl. τάχιστα and ταχύτατα, Omn.; τάχα, Omn.; ὀξύ, Hom.; ὀξέα, Hom.; ὀξεῖα, Hes.; αἶψα, Hom., Pind., Sapph., Æsch.; ὀτρᾰλέως, Hom., Ap. Rh.; ὦκα, Hom., Ap. Rh.; τᾰχος, Æsch.; ἀπὸ τάχους, διὰ τάχους, [διὰ ταχέων], ἐν τάχει, σὺν τάχει, κατὰ τάχος, Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen.

As quickly as possible, ὅ,ττι τάχιστα, Hom.; ὡς τάχιστα, Omn. Att.; ὅπως τάχιστα, ὅσον τάχιστα, Æsch., Soph.; ἢ τᾰχος, Pind.; ὅσον τάχος, Soph., Ar.; ὡς τάχος, Soph.

As quickly as they could, ὡς εἶχον τάχους, Thuc., Dem.

Equally quickly, ὁμοιοτᾰχῶς, Arist.; ὁμοταχῶς, Arist.

Moving quickly, αἰόλος, ον, Hom.

QUICKNESS, τᾰχος, τό, Omn.; τᾰχῠτης, ητος, ἡ, Hom., Pind., Hdt., Plat.; ὀξῠτης, ητος, ἡ, Plat.; τὸ ὠκύ, Eur. *Vid.* SWIFTNESS.

Quickness in working, ταχυεργία, ἡ, Xen.

QUICKSET, ᾽ἄχερδος, ἡ, more rarely ὁ (a prickly shrub used for a hedge, like our quickset), Hom.

[QUID, A, μάσημα, ᾰτος, τό, Antipho, Theoph.]

QUIET, ἡσῠχία, ἡ, Omn.; γᾰλήνη, ἡ, Æsch., Soph.; ἠρεμία, ἡ, Xen., Dem.; ἡσῠχιότης, ητος, ἡ, Plat.; ᾽ἀκῑνησία, ἡ, Arist.

A being or *becoming quiet*, ἠρέμησις, εως, ἡ, Plat.

Quiet, εὔκηλος, η, ον, more usu. ος, ον, Hom., Hes., h., Soph. (in the foregoing writers always of persons—of things, times, etc., in), Theoc., Ap. Rh.; ἕκηλος, ον, usu. of persons (not always), Hom., h., Pind., Æsch., Soph., Theoc.; ἡσῠχιος, α, ον, more usu. ος, ον, Hom., Pind., Hdt., Thuc., Antipho; ἥσῠχος, ον, compar. ἡσυχαίτερος, etc., also -ώτερος, Hes., Omn. Att.; ἡσῠχῐμος, ον, Pind.; ἡσυχαῖος, α, ον, Soph., Eur., Xen., Plat.; ἄψοφος, ον, Soph.; ἀψόφητος, ον, sometimes c. gen. of any noise, etc., Soph.; κᾰτασταής, ᾶσα, άν, ἀντος, etc., Æsch.; νήνεμος, ον, Eur.; κωφός, ή, όν, Xen.; ᾽ἀθόρῠβος, ον, Plat.; ἠρεμαῖος, α, ον, compar. ἠρεμαίτερος and ἠρεμέστερος, Xen., Plat., Arist.

Very quiet, πάνεύκηλος, ον, Ap. Rh.

To be quiet, ἀτρεμέω, only act., Hes., Hdt., Xen.; ἀτρεμίζω, only act., Theogn., Hdt., Antipho; ἡσυχάζω, only act., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Isoc.; ᾽ἀνᾰκωχεύω, Soph., Hdt.; ἠρεμέω, only act., Xen., Plat.; ἠρεμίζω, Xen., Plat.; ἡσυχίαν ἔχω (imperf. εἶχον, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα) and ἡσ. ἄγω (aor. 2 ἤγᾰγον), Hdt., Thuc., Xen., Lys.; δι' ἡσυχίης εἰμί, Hdt.; ἀτρεμίαν ἔχω, Xen.

To be quieted, to become quiet, καθίσταμαι (esp. in aor. 2 and perf. act.), Ar., Hdt., Xen., Lys.

Will you not be quiet? οὐ σῖγ' ἀνέξει; Soph.

QUIET, TO, διᾰπαύω, Xen.; κᾰτευκηλέω, only act., Ap. Rh.; ἡσῠχάζω, Plat. *Vid.* TO CALM.

QUIETER, A, παυστήρ, ῆρος, ὁ, Soph.

QUIETLY, ἦκα, Hom., Hes.; σιωπῇ (only of persons), Hom., Pind., Eur., Xen.; ἀτρέμα, and before a vowel ἀτρέμᾰς (only of persons), Hom., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἡσῠχίως, h.; ἡσῠχῇ, Pind., Eur., Plat.; ἡσῠχως, compar. -αίτερον, superl. -αίτατα, Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἠρέμα, and before a vowel ἠρέμας, Ar., Xen., Plat.; ἠρεμαίως, also compar. ἠρεμεστέρως, Xen.; ἠρεμαῖα, Plat.; ἐν ἡσῠχῷ, Soph.; ᾽ἀθορῠβως, Eur.; ἕκηλα, Soph.; σῖγα (only of persons), Æsch., Soph., Ar.; ἀψοφητί, Plat., Dem.; εὐκήλως, Ap. Rh.

QUILL, A, πτῖλον, τό, Ar.; καυλός (πτεροῦ), ὁ, Plat.

[*A quill* (for striking the lyre), πλῆκτρον, τό, h., Pind., Eur., Plat.]

QUINCE, A, στρουθίον, τό, Theoph.; μῆλον Κῠδώνιον, Diosc.

[*Made of quince*, μήλινος, η, ον, Theoph.]

[*Of the color of quince*, μηλινοειδής, ές, Theoph.]

[*To be of a quince color*, μηλίζω, Diosc.]

[*A quince-cake*, μηλοπλακοῦς, οῦντος, ὁ, Galen.]

QUINCE-TREE, THE, μηλέα Κυδωνία, ἡ, Diosc.

QUINQUENNIAL, πενταετηρίς, ἴδος, ἡ, Pind.; πεντέτης, ες, Ar.; [πενταετηρικός, ή, όν, Plut.]

[*A quinquennial festival*, πεντετηρίς, ἴδος, ἡ, Pind., Hdt.]

QUINQUENNIALLY, πεντάετες, Hom. (used, however, as lasting five years).

QUINTAIN, THE. The κώρῠκος (ὁ) was a bag of sand to be struck by the athletes, and the game was called κωρῠκομᾰχία (ἡ), very like the English quintain, Poet. ap. Arist., Hipp.

[QUINTUPLE, πενταπλάσιος, α, ον, Hdt., Arist.]

QUIT, TO, κᾰτᾰλείπω, Ep. sync. also καλλείπω, Omn. *Vid.* TO LEAVE.

[QUITE, ἀντικρύ, Hom.; ἄντῐκρῠς, Att.] *Vid.* COMPLETELY.

[*Quite a simpleton*, παντάπασι βλάξ, ὁ, Xen.]

[QUITTANCE, ἄφεσις, ἡ, Dem.; ἀνταποχή, ἡ, only late.]

QUIVER, A, φᾰρέτρα, ἡ, Hom., Anac., Pind., Eur., Xen., Plat.; φᾰρετρεών, ῶνος, ὁ, Hdt.; φαρέτριον, τό, Mosch.; ἔλῠτρον, τό, Soph., Ar.; ᾽ἰοδόκη, ἡ, Ap. Rh.; ὀϊστοδόκη, ἡ, Ap. Rh.; βελέμνων κᾰτᾰκλῃίς, ῖδος, ἡ, Call.

Quiver-bearing, φαρετροφόρος, ον, Mel.

With beautiful quiver, εὐφᾰρέτρης, ου, ὁ, Soph.

With wide quiver, εὐρῠφᾰρέτρης, ου, ὁ, Pind.

Quiver, to, κρᾰδαίνομαι, only pres. pass. (of a dart when it sticks in the ground), Hom.; πάλλομαι (of a person, or a heart, with fear, etc.), chiefly in pres. and imperf., Hom., h., Orac. ap. Hdt.; πάλλω, act., only pres. and imperf. in this sense, Soph., Eur.; [μαιμάω (with eagerness), Hom., Orac. ap. Hdt., rare in Trag.]; ἐμπάλλομαι (of light), Ap. Rh.

To make to quiver, ἐλελίζω, fut. -ξω, Hom., Pind.

Quivering (of an eye, lip, etc.), ʼᾰμᾰρυγμα, ἄτος, τό, Theoc., Ap. Rh.; [ἀμαρυγὴ (χείλεος), Theoc.]

To sing with a quivering voice, ἐλελίζομαι, mid., Eur., Ar.

[Quixotic, μεγαλόψῡχος, ον, in Plat.]

Quoit, a, δίσκος, ὁ, Hom., Pind., Eur.; σόλος, ὁ, Hom., Ap. Rh. *Vid.* Syn. 182.

A throwing of a quoit, δίσκημα, ἄτος, τό, Soph.

The distance to which one can throw a quoit, δίσκουρα, τά, Hom.; δίσκου οὖρα, τά, Hom.

To throw a quoit, δισκέω, only act., Hom., Pind.; δισκεύω in pass. (metaph. of one hurled down), Eur.

Like a quoit, δισκοειδής, ές, Diog. L.

Quoit-thrower, a, δισκοβόλος, ὁ, Luc.

Quote, to, προφέρω, fut. προοίσω, aor. 1 προήνεγκα, aor. 2 προήνεγκον, aor. 1 pass. προηνείχθην, Thuc.; προσφέρω, Dem.; προβάλλομαι, mid., no aor. 1, Plat., Dem.; ἐπᾰ́γομαι, mid., aor. 2 ἐπηγᾰγόμην, Plat.; πᾰρᾰτίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Plat.; ἐκφέρω, Xen.

[(Words) *quoted above* or *previously*, τὰ προεκκείμενα, Ath., Longin.]

[Quotidian, ἀμφημερινός, ή, όν, Hipp., and ἀμφήμερος, ον, Soph., both used of fever.] *Vid.* Fever.

R.

Rabble, a, κολοσυρτός, ὁ, Ar.; συρφετός, ὁ, Plat.; ὄχλος, ὁ, Xen., Plat.

[*Of the rabble*, ἀγελαῖος, α, ον, Plat.; ὀχλικός, ή, όν, Plut.] *Vid.* Mob.

Rabid, λυσσώδης, ες, Hom.; λυσσητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; λυσσάς, ᾰ́δος, ἡ, Eur.; λυσσᾰλέος, α, ον, Ap. Rh. *Vid.* Mad.

Race (i. e., family, body of people, etc.), φῦλον, τό, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.; γενέθλη, ἡ, Hom.; φύτλη, ἡ, Pind.; ἔθνος, τό, Pind., Soph., Eur., Xen., Plat.

Race (i. e., stock of which one is descended), αἷμα, ἄτος, τό, Hom., Pind., Æsch., Soph.; ῥίζα, ης, ἡ, Æsch., Eur.; ῥίζωμα, ἄτος, τό, Æsch.; σπορά, ἡ, Eur.; γένεσις, εως, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; οἶκος, ὁ, Hdt. *Vid.* Syn. 146.

Race (in either of the above senses), γένος, τό, Omn.; γόνος, ὁ, Hom., Æsch., Hdt.; γενεά, ἡ, Omn. poet., Xen., Plat.; γένεθλον, τό, Æsch., Eur.; γονή, ἡ, Trag.; γέννα, ἡ, Pind., Æsch., Eur., Plat., Isæ.

Race (i. e., contest of speed), ʼᾰγών, ῶνος, ὁ, Omn.; δρόμος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Ar., Xen.; τρόχος, ὁ, Eur.; δίωγμα, ἄτος, τό, Eur.

Of the same race, ὁμόφῡλος, ον, Eur., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; ὁμοεθνής, ές, Hdt.

Friendship with those of the same race, φῐλία ὁμόφῡλος, ἡ, Eur.

Protecting those of the same race, worshiped by those of the same race, ὁμόφῡλος, ὁ καὶ ἡ (of the gods), Plat.

To make distinctions of race, φῡλοκρῐνέω, only act., Thuc.

A horse-race, ἱπποδρομία, ἡ, Pind., Ar., Thuc., Xen., Æschin.

A chariot-race, ʼᾰματροχιά, ἡ, Call.; [ἁρματοδρομία, ἡ, Strab.]

They made a race to Ægina, ἅμιλλαν ἤδη μέχρι Αἰγίνης ἐποιοῦντο, Thuc.

To drive a race, διᾰδῐφρεύω, Eur.

A runner in a race, στᾰδιοδρόμος, ὁ, Simon.; σταδιοδρόμης, ου, ὁ, Ar.

Victorious in the horse-race, κρᾰτήσιππος, ον, Pind.

Victorious in the foot-race, κρᾰτησίπους, -ποδος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

[*To conquer in the foot-race*, ποσὶ νικάω, Hom.]

The prize for being first in the chariot-race, ʼᾰρισθᾰρμᾰτον γέρας (gen. αος, nom. pl. γέρᾰτα, also γέρᾰ), Pind.

A song in celebration of victory in a horse-race, τὸ Καστόρειον, Pind.; ἱππῐκὸς νόμος, Pind.

Race, to, ἀντῐθέομαι, fut. -θεύσομαι, Hdt.; ἀνθᾰμιλλάομαι, mid., c. aor. 1 pass. in the same sense (used also of ships striving to get to land), Plat., Xen.; στᾰδιοδρομέω (of running in the public races), Dem.

Race-course, a, δρόμος, ὁ, Hom., Hdt.; ἱππόδρομος, ὁ, Hom., Eur., Xen., Plat.; στᾰ́διον, τό, Pind., Hdt., Xen., Plat.; τρόχος, ὁ, Eur.; ἅμμος, ἡ, Xen.

Having a beautiful race-course, καλλιστᾰ́διος, ον, Eur.

Race-horse, a, κέλης, ητος, ὁ, Hom., Pind., Hdt., Plat.; ἀέθλιος ἵππος, Theogn.; μοναμπῠκία, ἡ, Pind.; μονάμπυξ, ῠκος, ὁ καὶ ἡ, also μονάμπυξ πῶλος, Eur.; [ἀγωνιστὴς ἵππος, Plut.; ἁμιλλητήριος ἵππος, Aristid.]

Rack, a, τροχός, ὁ, Ar., Lys., Andoc., Antipho, Dem.

Rack, to, στρεβλόω, fut. mid. sometimes in pass. sense (lit. and metaph.), Ar., Plat., Lys., Antipho. *Vid.* To torture.

[Racking (of pain), ὀστεοκόπος, ον, Theoph.]

Radiance, αἴγλη, ἡ, Hom., Pind., Soph. *Vid.* Brightness.

Radiant, λαμπρός, ά, όν, Omn.; παμφαής, ές, Trag.; παμφεγγής, ές, Soph. *Vid.* To shine.

Radiate, to, λάμπω, perf. λέλαμπα, no perf. pass., Omn. poet., Xen., Plat.

Radical, *vid.* Root.

Radish, a, ῥᾰφᾰ́νη, ἡ, h.; ῥᾰφᾰνίς, ῐδος, ἡ, Ar.; ῥᾰφᾰνίδιον, τό, Plat. (Com.)

Like a radish, ῥᾰφᾰνώδης, ες, Theoph.; ῥᾰφᾰνῑδώδης, ες, Theoph.

Raft, a, σχεδία, ἡ, Æsch., Xen.; θῦρα, ἡ, Hdt.

Rafter, a, in pl. ʼᾰμείβοντες, οἱ, Hom.; στρωτήρ, ῆρος, ὁ, Ar. *Vid.* Beam.

Rag, ῥᾰ́κος, τό, Hom., Soph., Eur., Hdt., Isoc.; τρῦχος, τό, Soph., Eur., Ar.; λᾰκίσμᾰτα, τά (πέπλων), Eur.; λᾰκίδες, αἱ (πέπλων), Ar.; ῥᾰ́κιον, τό, most usu. in pl., Ar.; ῥᾰκώματα, τά, Ar.; τρῡχίον, τό, Hipp.

A sewer together of rags, ῥᾰκιοσυρραπτᾰ́δης, ου, ὁ, Ar.

Rage, μένος, τό (esp. warlike rage), Hom., Pind., Trag.; λύσσα, ἡ (in Hom. esp. of warlike rage, in Trag. esp. of that caused by the gods), Hom., Trag., Ar., Plat.; θῡμός, ὁ (esp. of passionate rage), Omn.; μαργότης, ητος, ἡ, Soph. *Vid.* Anger.

Rage, to, μενεαίνω, only pres., imperf., and aor. 1 act., sometimes c. dat. of the enemy against whom, Hom., Eur.; μαργαίνω, only pres. act., ἐπί c. dat., Hom.; ʼᾰλύσσω, only pres. act., Hom.; μαιμάω, Ep. 3d pl. μαιμώωσι, Ep. part. μαιμώων, only act., no perf., sometimes c. gen. of the object to be attained, Hom., Æsch., Soph., Theoc.; ʼᾰνᾰμαιμάω (of fire), Hom.; κορύσσομαι, pass. (of fire, the sea, etc.), Hom., Theoc., Ap. Rh.; μαίνομαι, fut. μᾰνήσομαι and μανοῦμαι, perf. μέμηνα and μεμᾰ́νημαι (only in Theoc.), aor. 2 ἐμᾰ́νην, no other tenses except aor. 1 act. ἔμηνα and mid. ἐμηνάμην, Theoc. (and in comp. Hom.), c. dat. or c. ἐπί and dat. of the object for or against which, Omn. poet., Xen., Plat., Isoc., Dem.; μάω, only in perf. 3d sing. μέμαε, 2d dual μέμᾰτον, pl. μέμᾰμεν, μέματε, μεμάασι, 3d sing. imper. μεμάτω, 3d pl. pluperf. μέμᾰσαν, part. μεμαώς (usu. ᾰ μεμαῶτος, sometimes μεμᾰότος, etc.), Hom., Theoc.; ἐπῐμαίνομαι, Æsch.; μαργόομαι, pass., Pind.; μαργάω, only act., Æsch., Eur.; οἰστράω or -έω, also in aor. 1 pass., no mid., Trag., Plat.; ἡβάω, only act., Eur.

To rage against, ἐπιῤῥοθέω, only act., Soph.

The war raged, πόλεμος δέδηε, Hom.

To rage up and down, go up and down raging, περιμαίνομαι, Hes.

To make to rage, μαίνω, only in aor. 1 ἔμηνα, Eur., Ar.; οἰστρέω, Eur.

Raging, μαινόλης, ου, ὁ, Sapph.; μαινόλις, ἡ, Æsch.; μαινάς, ᾰ́δος, ἡ, Soph.; οἰστροπλήξ, πλῆγος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ποτνιάς, ᾰ́δος, only fem. pl., Eur. *Vid.* Mad, Furious.

[*Raging* (of a torrent), χειμαρρώδης, ες, Strab.; (of disease), ἄγριος, α, ον, Soph.]

Ragged, τρῡχηρός, ά, όν, Eur.; ῥᾰκόδῡτος, ον, Eur.; [ῥακόεις, εσσα, εν, Anth.]

A ragged garment, λαῖφος, τό, Hom.; ῥάκος, τό, Hom.

[Rail, a, or Railing, δρύφακτον, τό, or -τος, ὁ, usu. pl. (of the railing inclosing court of justice), Ar., Xen., in genl., Polyb.]

Rail, a (a landrail), κρέξ, κρεκός, ἡ, Ar.; ὀρτῡγομήτρα, ἡ, Cratin.

Rail, to, νεικέω, Ep. pres. also νεικείω, fut. -έσω, no perf., poet. imperf. νείκειον, νείκεσκον, and νεικείεσκον, aor. 1 Ep. νείκεσσα, for ἐνείκεσα, Hom., Hes. *Vid.* To revile.

RAILING, A, νεῖκος, τό, Hom., Trag., Xen., Plat.

RAIN, νοτία, ἡ, in pl., Hom.; ὄμβρος, ὁ, Omn. (and ὄμβρος Διός, Hom., Hes.); ὕδωρ, τό (ῠ, but Ep. also ῡ in arsis), gen. ὕδᾰτος (Ep. dat. also ὕδει), Hom., Pind., Hdt., Thuc., Plat.; also ὕδατα οὐράνια, Pind.; ὑετός, ὁ, Hom., Hes., Ar., Thuc., Xen., Plat., Antipho; διόσδοτον γάνος, Æsch.; ψᾰκάς, ἄδος, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen. ("ψακάς is properly a drizzling shower, ὑετός a heavy shower, ὄμβρος lasting rain," LID. and Sc.); ὕσματα, τά, Hipp.

Small rain, ὑδάτιον, τό, Theoph.

A violent shower of rain, ὑπερομβρία, ἡ, Arist.; [ὄμβρος λάβρος, Hdt.]

And there was heavy rain, καὶ ὕδωρ πολὺ ἦν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Xen.

Whenever it was rainy weather, ὁπότε χειμὼν εἴη νοτερός, Thuc.

Want of rain, ἀνομβρία, ἡ, Arist.

Wanting rain, ἄβροχος, ον, Eur.; ἄνομβρος, ον, Hdt.

Fond of rain, φῐλόμβριος, ον, Plat.; φίλομβρος, ον, Mel.

Nourished by rain, διϊπετής, ές (of rivers, etc.), Hom., Hes.

Bringing rain, ὀμβροφόρος, ον, Æsch.; ὑέτιος, α, ον, Arist., Theoph.; ἰκμαῖος, ὁ (epith. of Jupiter), Ap. Rh.

Sounding with rain, ὀμβροκτύπος, ον, Æsch.

RAIN, TO, ὕω (ῡ), fut. ὕσω, no perf., though there is aor. 1 pass. ὕσθην of the place which is rained upon, no other pass. tense except pres., no mid., Hom., Hes., Hdt., Xen.: ὀμβρέω, only act., Hes.; ψᾰκάζω, only act., Ar., Nicoph.

To rain upon, ἐξεπομβρέω, Soph.; ἐπιψᾰκάζω or ἐπιψεκ., c. dat. or c. prep., Ar., Theoph.; ἐφύω, c. dat., also pass. of the place rained on, Xen., Theoph.

[*It rains loaves of bread*, ψακάζει ἄρτοισι, Nicoph.]

RAINBOW, A, ἶρις, ἴδος, ἡ, acc. ἴδα and ιν, Hom.

[RAIN-CLOUD, A, ὄμβριον νέφος, τό, Ar.; *rain-water*, ὕδωρ ὄμβριον, Hdt.]

[*A tank of rain-water*, ὄμβρημα, τό, LXX.]

RAINY or RAIN- (as adj.), ἔφῠδρος, ον, Hom.; ὑγρός, ά, όν (esp. of winds bringing rain), Hom., Hes.; ὀμβρηρός, ά, όν, Hes.; ὄμβριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Soph., Ar., Hdt.; νότιος, α, ον, Att. freq. ος, ον, Pind.; δύσομβρος, ον, Soph.; νοτερός, ά, όν, Thuc.

RAISE, TO, κορύσσω (esp. as wind, etc., raises the sea), Hom.; κορθύνω and κορθύω, only pres. and imperf. act. and pass., and aor. 1 act. ἐκόρθῦνα, like prec., also of Jupiter raising his anger, Hom., Hes., Ap. Rh.; ὀφέλλω, no perf., no mid., pass. only in pres. (only of raising so as to increase the strength or prosperity of any person or state), Hom., Hes., Pind., Æsch.; ὀρθόω (also metaph. of raising a song), Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat., Dinarch.; ἀείρω (often metaph. of raising a shout or song), no perf. act. or pass., though there is aor. 1 pass. ἠέρθην, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt.; ἀναείρω, Hom.; αἴρω, Hom., Æsch., Soph., Ar., Thuc., Xen.; ἐπαείρω, Hom.; ἐπαίρω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐγείρω, perf. ἐγήγερκα (esp. the sleeping, often metaph. of song, etc., in Call. also of raising, i. e., erecting a house), Hom., Pind., Trag., Cratin., Call.; ἀνεγείρω, Hom., Pind., Ar.; ἵστημι, only pres., fut. and aor. 1 act. in act. sense, aor. 2, perf. and pluperf. act. in pass. sense, Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Dem.; ἀνίστημι, Omn.; αἰωρέω, never metaph., Pind.; ἐξαίρω, Soph., Thuc., Xen.; ἀνάγω, aor. 2 -ήγᾰγον, Soph., Eur.; ἐξεγείρω (esp. the dead), Æsch., Eur.; ἀνακουφίζω, Soph.; ἐξᾰνίστημι, Soph., Eur., Dem.; δονέω (only metaph. of song, etc.), only act., Pind.; so πᾰραιθύσσω, only act., Pind.; ἀνιμάω, Theoph., Xen.; ὀρθεύω, Eur.; ἐπᾰνᾰτέλλω, only act., also sync. ἐπαντ., Eur.; συναίρομαι, mid. (esp. of raising one's weapon), Eur.; πυργόω, esp. metaph., Eur., Ar.; μετεωρίζω, Ar., Thuc., Xen., Plat.; μεταρσιόω, Hdt.; ἐρέθω, only pres. and imperf. act., only metaph., Theoc. *Vid.* TO LIFT.

To raise the head, ἀνᾰκύπτω, perf. -κέκῡφα, only act., Ar., Hdt., Xen., Plat.

[*To raise in prayer to the gods*, θεοῖσι (χεῖρας) ἀνέχω, Hom.]

To raise (a road), ἀνᾰχώννῡμι, Dem.

To raise (a wall, etc.) *higher than it was before*, ἐξαίρομαι, mid., Hdt.

[*To raise* (troops), ἀνίστημι, Thuc.] *Vid.* TO LEVY.

[*To raise by a lever*, ἀναμοχλεύω, Eur.]

To raise with, to raise at the same time, συνεπαίρω, Xen.; συμμετεωρίζω, Hipp.

I raised a tomb over my mother, μητέρ' ἐξώγκουν τάφῳ, Eur.

To be raised at the same time, σῠναιωρέομαι, pass., Plat.

One must raise, ἐγερτέον, Eur.

[*Raised on high*, μετέωρος, ον, Hdt.]

RAISIN, A, ἀστᾰφίς, ἴδος, ἡ, Hdt., Plat.; στᾰφίς, ἴδος, ἡ, Theoc.

[*Raisin-wine*, πάσσος οἶνος, Polyb.]

Made of raisins, σταφιδευταῖος, α, ον, Hipp.; στᾰφίδιος, ον, Hipp.

RAISING, A, ἄρσις, εως, ἡ, Arist.

RAKE, A, ἁρπᾰγη, ἡ, Eur.; [ἀγρίφη, ἡ, Anth.]

RALLY, TO, ἀναστρέφω, both in act. sense of the general, and intrans. sense of the troops, Thuc., Xen.; συλλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἔλᾰβον, perf. συνείληφα, Hdt., Plat.

To rally (intrans.), σῠνᾰγείρομαι, pass. (even of a single person), Plat.; ἀναστρέφομαι, pass., Xen.

To rally (i. e., banter, joke), ἀποσκώπτω, only act., Plat.

Time to rally, ἀναστροφή, ἡ, Xen.

Having a rallying point, ἔχοντες πρὸς ὅ,τι χρὴ στῆναι, Thuc.

RAM, A, κτίλος, ὁ, Hom.; ἀρνειός, ὁ, Hom.; κρῑός, ὁ (also of a battering ram, and of the sign of the zodiac Aries), Hom., Soph., Hdt., Xen. *Vid.* SHEEP.

A battering ram, ἐμβολή, ἡ, Thuc.

Like a ram, κριηδόν, Ar.

Using battering rams, κρῑοφόρος, ον, Diod.

RAM, TO, ὠθέω, augment ἐωθ., fut. ὠθήσω and ὤσω (all subsequent tenses from the latter), imperf. Ep. also ὤθεσκον, Hom., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* TO PUSH.

RAMBLE, A, πλᾰνη, ἡ, Æsch.; πλᾰνος, ὁ (esp. of rambling of the mind, in which case φρενῶν or φροντίδος is sometimes added), Soph., Eur.

RAMBLE, TO, περῐπλᾰνάομαι, pass., Hdt., Xen. *Vid.* TO WANDER.

[*To ramble in speaking*, πλανάομαι ἐν λόγῳ, Hdt.]

RAMIFICATION, τμῆσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* BRANCH.

[RAMPANT (of animals), ὄρθιος, α, ον, Pind.]

RAMPART, A, προμᾰχών, Ion. also προμᾰχεών, ῶνος, ὁ, Hdt., Xen. *Vid.* BATTLEMENT.

[*The rampart* (in a Roman camp, Lat. *vallum*), χαράκωμα, ατος, τό, Polyb.; χάραξ, ακος, ὁ, Id.]

[*To make a rampart* (for the camp), χαρακοποιέομαι, App.; *the making a rampart*, χαρακοποιΐα, ἡ, Polyb.]

RANCID, σᾰπρός, ά, όν, Ar., Dem.

RANCOR, κᾰκουργία, ἡ, Thuc., Xen. *Vid.* MALICE.

RANCOROUS, κᾰκόχαρτος, ον, Hes. *Vid.* MALICIOUS.

RANDOM, AT, μάψ, Hom.; μαψῐδίως, Hom.; ἄλλως, Hom.; μάτην, Soph., Eur., Hdt., Xen.; εἰκῇ, Trag., Xen., Plat., Dem.; ἀσάφῶς, Thuc., Xen.; αὐτοκαβδάλως, Ar.; ἠλεμάτως, Ap. Rh., Call.

At random, adj., προπετής, ές, Pind.; μαψῐδιος, ον, Eur., Thuc.

To act or *speak at random*, εἰκοβολέω, only act., Eur., Ar.

[*Speaking at random*, ἁμαρτοεπής, ές, Hom.; ματαιολόγος, ον, Telest.]

RANGE (i. e., space in which to range), νομός, ὁ, Hom., Hes.

The range of shot, φορά, ἡ, Antipho.

The range of a quoit, οὖρα (τά) δίσκου, Hom.

RANGE, TO, φοιτάω, Hom., Soph., Eur., Ap. Rh.; [μεταθέω (e. g., τὰ ὄρη), Xen.]

RANK, σᾰπρός, ά, όν, Ar., Dem.

Rank (i. e., row, etc.), στίχες, αἱ, also in gen. sing. στιχός, τῆς, Hom., Pind., Æsch., Eur., Ar.; στίχος, ὁ, Æsch., Xen.; τάξις, εως, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; ζῠγόν, τό, Thuc.

Rank (in life), ἀξίωμα, ᾰτος, τό, Eur., Thuc.; μέρος, τό, Thuc.; τάξις, εως, ἡ, Isoc., Dem.; [*the first, chief rank*, τὰ πρωτεῖα, and also sing., Dem.]

Rank (i. e., high rank), ἐντῑμότης, ητος, ἡ, Arist.

The highest rank in the city, τὸ πρῶτον πόλεος ζῠγόν, Eur.

Of rank (i. e., of high rank), ἔντῑμος, ον, Xen., Plat.

To rank (among), συντελέω, fut. -έσω, c. εἰς and acc., Isoc., Dem.; [*to rank before*, πρεσβεύω, c. gen., Plat.] *Vid.* PRECEDENCE, and TO PRECEDE.

To rank as a slave, ἐν ἀνδρᾰπόδων χώρᾳ εἰμί, Xen.

RANKLE, TO, φλεγμαίνω, only act., Ar., Plat.

RANSACK, TO, διερευνάω, Plat. *Vid.* TO SEARCH.

RANSOM, ἄποινα, τά, Hom., Pind., Æsch., Hdt.; ποινή, ἡ, Hom.; λῠτρον, τό, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

A fixed ransom, ῥητὸν ἀργύριον, Thuc.

Without ransom, ἀπρίᾰτος, ον, Hom.; ἀνᾰποινος, ον, Hom.

RANSOM, TO (i. e., release for ransom), ἐρύομαι, mid., fut. -ῡσομαι, aor. 1 εἰρῡσάμην, Hom.; λῠτρόω, c. gen. of the price given, Plat., Dem., Arist.; ἀπολῠτρόω, Plat., Dem.; ἀντῐλυτρόω, Arist.

To ransom (i. e., to redeem with ransom), λύομαι, mid., sometimes also λύω, act. to release from ransom (λύω, but sometimes ῡ in arsis, in compounds ῠ), fut. λύσω, perf. pass. λέλῠμαι, aor. 1 ἐλῠθην, etc., and pass. of the person released, Hom., Xen., Dem.; so ἀπο-

λύομαι, mid., and act. ἀπολύω, Hom., Thuc., Xen.; 'ἀποινάομαι, mid., no pass., Eur.; ἀμείβω, Eur.

To exact ransom, 'ἀποινάω, Dem.

One must ransom, λῦτρωτέον, Arist.

RAPACIOUS, ἅρπαξ, ἄγος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, superl. ἁρπᾰγίστᾰτος, Ar., Xen., Plat. (Com.) *Vid.* COVETOUS.

RAPACITY, ἁρπᾰγή, ἡ, Xen.

RAPE, A, ἁρπᾰγή, ἡ, Solon, Æsch., Eur., Æschin.; 'ἀναρπᾰγή, ἡ (esp. of Helen), Eur.

A rape (in legal language), "ὕβρις, εως, ἡ, Isoc., Lys., Dem.

RAPID, λαιψηρός, ά, όν, Hom., Pind., Eur.; ποδήνεμος, ον, Hom.; ὠκύς, εῖα, ύ, Ep. fem. also ὠκέα, compar. -ῠτερος, superl. -ῠτατος, also ὠκίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), ὤκιστος, Omn. poet.

Rapid (of a river), 'ἀγάῤῥοος, ον, Hom.

Rapid (of wind), ἀργεστής, οῦ, ὁ, Hom.

RAPIDITY, τᾰχῠτής, ῆτος, ἡ, Hom., Pind., Hdt., Plat.; ὠκῠτης, ητος, ἡ, Pind., Plat. *Vid.* SWIFTNESS.

RAPIDLY, ῥίμφα, Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh.; κραιπνῶς, Hom.; κραιπνά, Hom. *Vid.* SWIFTLY.

RAPINE, ἅρπαξ, ἄγος, ἡ, Hes.; ἁρπᾰγή, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* PLUNDER.

RAPTURE, περῐχάρεια, ἡ, Plat. *Vid.* JOY.

RAPTUROUS, περῐχᾰρής, ές, Soph., Hdt., Thuc., Plat.

RAPTUROUSLY, ἀσπᾰσίως, Hom. *Vid.* GLADLY.

RARE, σπαρνός, ή, όν, Æsch., Call.; σπᾰνιος, α, ον, Eur., Hdt., Omn. Att. prose.

RARELY, σπᾰνίως, Xen. *Vid.* SELDOM.

RARITY, σπᾰνις, εως, ἡ, Soph., Eur., Lys., Dem.

RASCALLY, περῐπόνηρος, ον, Ar. *Vid.* WICKED.

RASH, ἄσκοπος, ον, Hom.; σχέτλιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Eur., Dem.; θρᾰσύς, εῖα, ύ, Omn.; τολμήεις, εσσα, εν, superl. also τολμήστατος, Hom., Pind., Soph.; θερμός, ή, όν, Æsch., Soph., Ar., Antipho; τολμηρός, ά, όν, Eur., Thuc., Lys., Antipho, Bion; μάταιος, α, ον, and ος, ον, Trag.; θερμοεργός, όν, and contr. θερμουργός, όν, Æsch., Xen.; θερμόβουλος, ον, Eur., Ar.; 'ἄβουλος, ον, Soph.; 'ἴτης, ου, ὁ καὶ ἡ, Ar., Plat.; 'ἴτᾰμός, ή, όν, Ar., Plat., Dem.; 'ἀλόγιστος, ον, Thuc., Plat.; ἀνόητος, ον, Thuc., Xen.; ἀπρονόητος, ον, Xen.; ἀσκεπτος, ον, Plat.; ἔμπληκτος, ον, Plat.; προπετής, ές, Anth.

Rash in speaking, θρᾰσύστομος, ον, Æsch.

Rash in action, θρᾰσύχειρ, χειρος, ὁ καὶ ἡ, Anth.

RASHLY, μάψ, Hom.; μαψῐδίως, Hom.; ἐμπλήγδην, Hom.; μάτην, Soph., Eur., Hdt., Xen.; 'ἀπροβούλως, Æsch.; θρᾰσέως, compar. θρᾰσύτερον, Thuc.; ἀσκέπτως, Thuc., Dem.; ἀπερισκέπτως, compar. -ότερον, Thuc., Isoc.; 'ἀβούλως, Hdt.; ἐμπλήκτως, Thuc., Isoc.; ἀπρονοήτως, Xen.; 'ἴτᾰμῶς, Dem.; προπετῶς, Xen., Isoc.

RASHNESS, θρᾰσος and θάρσος, τό, Omn.; θρᾰσύτης, ητος, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Dem.; 'ἄνοια, ἡ, Eur., Thuc., Xen.; 'ἀβουλία, ἡ, Pind., Soph., Eur., Hdt., Antipho, Æschin.

[RASPBERRY-BUSH, βάτος 'Ιδαία, ἡ, Diosc.]

[RASP, A, ξυήλη, ἡ, Xen.]

RASPED — *a rasped roll*, κνηστὸς ἄρτος, Ath.

[RAT, TO (of changing sides), ἀναπαριάζω (lit., *to change sides like the Parians*), Ephor.]

RATE, A, τέλος, τό, Ar., Plat., Dem. *Vid.* TAX.

RATE, TO, τῑμάω, Plat., Lys., Dem.; τελέω, fut. -έσω, c. εἰς and acc. of the class among which, or c. acc. of the sum at which, Ar., Xen., Plat., Isæ. *Vid.* TO ASSESS.

To rate, νεικέω, Ep. pres. also νεικείω, Ep. imperf. νείκειον, νείκεσκον, and νεικείεσκον, fut. νεικέσω, poet. also -έσσω, etc., only act., Hom., Hdt. *Vid.* TO REPROACH.

RATHER, μᾶλλον, superl. μάλιστα (μάλιστα used also for μᾶλλον, c. ἤ or c. gen., Eur., Ap. Rh.), Omn.; πλέον, poet. also πλεῖον, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; πρό, c. gen., Pind., Soph., Hdt.; πρόσθεν, c. gen. or c. ἤ, Eur., Xen., Plat.; πᾰρος, c. gen., Eur.; πᾰροιθε or -θεν, Eur.; [also by πρό in compos., followed by ἤ, e. g., προτιμάω καθαρὸς εἶναι ἢ εὐπρεπέστερος, Hdt.]

Nay rather, μὲν οὖν, Æsch., Ar.

All would pray rather to be swift as to their feet than rich in gold and raiment, Πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι Ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε, Hom.; so, *hasty rather than wise*, ταχύτερος ἢ σοφώτερος, Hdt.; *willing to serve you rather than wise*, πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα, Eur. (Medea).

RATIFICATION, κύρωσις, εως, ἡ, Thuc.

RATIFIED, κύριος, α, ον, and ος, ον, Eur., Plat., Dem.

RATIFY, TO, κῡρόω, Ar., Hdt.; ἐπῐκῡρόω, Soph., Thuc., Xen., Dem.; κᾰτᾰκῡρόω, in pass., Soph.; ἐμπεδόω, Eur., Xen., Plat.; ἐχέγγυον ποιέω, Eur.; βεβαιόω, Thuc., Plat., Dem.; ἐπῐχειροτονέω (as the people in public assembly), Dem.

To refuse to ratify, καταψηφίζομαι, Dem.

RATIO, A (in mathematics), λόγος, ὁ, Plat.

[*Equality of ratios*, ἀναλογία, ἡ, Plat.]

RATIONAL, εὔλογος, ον (of a device, etc., not of a person), Æsch., Thuc., Plat.; εὐλόγιστος, ον (of a person), Arist.

RATIONALLY, νουνεχῶς (of a person), Arist.; νουνεχόντως, Isoc.

RATIONS (of soldiers), σῖτάρχημα, ᾰτος, τό, Antipho; [μέτρημα, τό, Polyb.] *Vid.* FOOD.

RATTLE, A, or rattling noise, κτῠπος, ὁ, Hom., Æsch., Xen.; 'ἄρᾰβος, ὁ, Hom.; δοῦπος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; πᾰτᾰγος, ὁ, Omn. poet.; κροτησμός, ὁ, Æsch.; κρότος, ὁ, Eur.; 'ἄραγμός, ὁ, Æsch., Eur.; 'ἄραγμα, ᾰτος, τό, Eur.

A rattle (instrument to rattle), κρόταλον, τό (used also of a noisy fellow), h., Pind., Eur., Ar., Hdt.; [πλαταγή, ἡ, Arist.]

A rattle (i. e., a noisy fellow), κρότημα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.

RATTLE, TO, 'ἄρᾰβέω, only act., Hom.; δουπέω, perf. δέδουπα (in aor. 1 also to make a rattling noise with, c. dat. of the instrument), only act., Hom., Xen.; ἔβρᾰχον, only aor. 2 act., Hom.; 'ἀνέβραχον, Hom.; ᾰῦτέω, only pres. and imperf. act., Hom.; κλάζω, fut. κλάγξω, only act., Hom., Æsch., Xen.; κονᾰβέω, only in aor. 1 act., Hom.; κονᾰβίζω, only pres. and imperf. act., Hom.; λάσκω, aor. 2 ἔλᾰκον (the only tense used in this sense), Hom., Æsch.; κτυπέω, only act. (except in Ar., who has mid.), no perf., aor. 2 ἔκτῠπον, Hom., Soph., Eur.; ἐπῐκροτέω, only act., Hes.; πᾰτᾰγέω, only act., Ar., Theoc.; ἀσφᾰρᾰγέω, only act., Theoc.; ψοφέω, Eur., Ar.; ἐπιψοφέω, Call.; κροτέομαι, pass., Ap. Rh.

To rattle, to cause to rattle, κροτᾰλίζω, only pres. and imperf. act., Hom.; κροτέω, Hom.; κᾰτᾰκρούω, Plat.; κατακροταλίζω, Call.

They rattled their shields against their spears, ἐδούπησαν ταῖς ἀσπίσι πρὸς τὰ δοράτια, Xen.

To be overturned with a rattle, 'ἀνᾰκυμβᾰλιάζω, only pres. and imperf. act., Hom.

RATTLING, κροτητός, ή, όν, Soph.

RAVAGE, TO, δηλέομαι, mid., no pass. except perf., Hom., Hdt.; πέρθω, aor. 2 ἔπρᾰθον, no perf., fut. mid. usu. in pass. sense, also in Hom. infin. aor. mid. sync. πέρθαι in pass. sense, Omn. poet., Thuc.; πορθέω, Omn.; σίνομαι, only pres. and imperf. mid. (Orph. also uses it as pass.), Hom., Hdt., Xen.; σῑνέομαι, only pres. and imperf. mid., Hdt.; δῃόω, Trag., Ar., Thuc., Lys.; τρίβω, Eur.; ἁρπάζω, fut. ἁρπάξω, and (as always in Att.) ἁρπᾰσω or ἁρπᾰσομαι, Xen., Dem.; ἀναρπάζω, Eur.; σῠναρπάζω, Eur.; φθείρω, Hdt., Thuc., Xen.; τέμνω, no aor. 1 act., perf. τέτμηκα, etc., Thuc., Xen., Lys., Andoc.; διᾰπορθέω, Thuc.; κᾰκουργέω, Thuc.; κᾰτᾰσύρω, Hdt.; κείρω, Hdt., Thuc.; ληῑζω, much more usu. ληῑζομαι, mid., fut. -ίσομαι, etc., also aor. 1 Ep. ληϊσσάμην, Att. also ἐλῃσάμην (in aor. 1 esp. c. acc. of what is carried off, no pass. except perf. λέλησμαι, of what is carried off), Hdt., Thuc., Xen., Andoc.; διᾰσύρω, Dem.; περικόπτω, no perf. act., Dem.; σῑνᾰμωρέω, Hdt. *Vid.* TO WASTE, TO PLUNDER, and SYN. 96.

RAVAGER, A, πορθήτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; πορθητής, οῦ, ὁ, Eur.

RAVAGING, A, κᾰκουχία, ἡ, Æsch.; τμῆσις, εως, ἡ, Plat.

RAVE, TO, λυσσάω, only act., Soph., Plat.; λυσσαίνω, only pres. and imperf. act., c. dat. of the object at which, Soph. *Vid.* TO RAGE.

To rave in one's talk, πᾰρᾰλέγω, Hipp.

Causing to rave, μαινάς, ᾰδος, ἡ, Pind. *Vid.* MADDENING.

RAVEN, A, κορώνη, ἡ, Hom., Hes., Ap. Rh.; κόραξ, ᾰκος, ὁ, Theogn., Pind., Hdt., Lys.; κορᾰκῖνος, ὁ, Ar.; κορᾰκῑνίδιον, τό, Pherecr.; κορακίας, ου, ὁ, Arist.

Like a raven, κορακοειδής, ές, Arist.; κορακώδης, ες, Arist.

RAVENOUS, κοιλογάστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; [ὀξύπεινος, ον, Arist.]

RAVINE, A, χᾰρᾶδρα, ἡ, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; φάραγξ, αγγος, ἡ, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.; διασφάξ, ᾰγος, ἡ, Hdt.

Full of ravines, φαραγγώδης, ες, Arist.

To be full of ravines, χαραδρόομαι, pass., Hdt.

[*A country broken by ravines*, χώρα κεχαραδρωμένη, Hdt.]

RAVING, subst., λύσσα, ης, ἡ, Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat.; λύσσημα, ᾰτος, τό, Eur. *Vid.* MADNESS.

Raving, adj., μαινόλης, ου, ὁ,

Sapph., fem. μαινόλις, Æsch.; μαινάς, άδος, ἡ, Soph., Eur.; πἄρἄκοπος, ον, and π. φρενῶν, Æsch., Eur. *Vid.* MAD.

RAVISH, TO, ἁρπάζω, fut. -άξω and (as always in Att.) -ἄσω, Eur.; πορθέω, Eur.; κᾰταισχῡ́νω, Lys., Dem.; ὑβρίζω, c. acc., more usu. c. εἰς and acc., Lys., Dem.

To ravish (i. e., to please exceedingly), εὐφραίνω, Omn.; τέρπω, aor. 2 mid. Ep. τεταρπόμην (redupl. through all the moods) in pass. sense, Omn. *Vid.* TO PLEASE.

RAVISHER, A, ὑβριστής, οῦ, ὁ, c. gen. or c. εἰς and acc., Lys.

RAVISHMENT, τέρψις, εως, ἡ, Hes., Pind., Æsch., Eur., Plat.; περιχάρεια, ἡ, Plat. *Vid.* JOY.

RAW, ὠμός, ή, όν, Hom., Xen.

Raw (of hides), ἀδέψητος, ον, Hom.

Eating raw flesh, ὠμηστής, οῦ, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Æsch., Plat.; ὠμοφάγος, ον, Hom., h., Thuc.; ὠμόσιτος, ον, Æsch., Eur.; ὠμοβρώς, -βρῶτος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur.; ὠμόβορος, ον, Ap. Rh.

Eaten raw, ὠμόφἄγος, ον, Eur.

[*To eat, devour* (one) *raw* (of savage cruelty), ὠμὸν κατέφαγόν (τινα), ὠμὸν βέβρωθά (τινα), Hom.; ὠμοῦ ἐσθίω (τινός), Xen.]

Torn to pieces raw, ὠμοσπάρακτος, ον, Ar.

To place raw pieces (of victims, in order on the altar, etc.), ὠμοθετέω, and mid., no pass., Hom.

[RAW-HEAD (bugbear, q. v.), μορμώ, ἡ, Ar.]

RAWNESS, ὠμότης, ητος, ἡ, Arist.

RAY, A, ἀκτίς, ῖνος, ἡ, Hom., Pind., Trag., Plat.; λαμπτήρ, ῆρος, ὁ, Eur.

The rays of the sun, τόξα ἡλίου, ἡλ. τοξεύματα, Eur. *Vid.* BEAM.

[RAYLESS, ἀναύγητος, ον, Æsch.]

RAZE, TO, ἀμᾰθῡ́νω, only act., Hom., Æsch.; κᾰτασκάπτω, aor. 2 pass. κατεσκάφην, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; κᾰθαιρέω, aor. 2 καθεῖλον, Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἀπορρήγνῡμι, aor. 2 pass. -ερράγην, Thuc.; διασκάπτω, Lys.; πρηνίζω, fut. -ίσω and -ίξω, Euphorion.

Having razed the city, κατασκαφὰς πόλει θέντες (the seven chiefs against Thebes), Æsch.

To join in razing or *to raze at the same time*, συγκατασκάπτω, Eur., Andoc.

RAZING, A, κᾰτασκᾰφή, ἡ, Æsch.; κᾰθαίρεσις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Dem.

RAZOR, A, ξῠρόν, τό, Hom., Theogn., Trag., Hdt.; μάχαιρα, ἡ, Ar.; μᾰχαιρίς, ίδος, ἡ, Ar.; ψαλίς, ίδος, ἡ, Anth.

To carry a razor, ξῠροφορέω, Ar.

[*Death or life stands on a razor's edge* (i. e., hangs on a thread), ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς ὄλεθρος ἠὲ βιῶναι, Hom.; so ἐπὶ ξυροῦ τῆς ἀκμῆς, prov. of critical position, in Simon., Hdt.; ἐπὶ ξυροῦ, Æsch., Soph., Theoc.]

RAZOR-CASE, A, ξῠροδόκη, ἡ, Ar.

REACH, TO, μίσγομαι, pass., only pres. and imperf., c. dat., Hom.; μίγνῡμαι, pass., c. dat., Hom.; ἐφάπτομαι, only mid. in this sense, c. gen., Hom., Pind.; ἐπαυρίσκω, fut. ἐπαυρήσομαι, aor. 2 ἐπηῦρον (as a person reaches his enemy with a weapon), Hom.; ἐξῐκνέομαι, fut. ἐξίξομαι, aor. 2 ἐξῑκόμην (ι being lengthened by the augm.), imper. ἐξῐκοῦ, etc., no other tenses, c. acc., or c. πρός or ἐς and acc., sometimes c. dat. (Ar. of news reaching a person), Hom., Pind., Trag., Ar., Hdt., Xen.; ἐφῐκνέομαι, c. gen., or c. acc., or c. ἐς and acc., Hom., Hdt., Xen., Isoc.; ἐπέχω, imperf. ἐπεῖχον, fut. ἐφέξω, no aor. 1, aor. 2 ἐπισχον, c. acc. or sine cas. of any thing reaching, extending, or being extended over any space, Hom., Hdt., Thuc.; κῐχάνω (Att. pres. also κιγχάνω), pres. used only in indic., Ep. opt. κῐχείην, subj. κιχείω, infin. κιχῆναι, part. κιχείς, imperf. ἐκῐχεον and ἐκίχην, aor. 2 ἔκιχον, fut. κῐχήσομαι, aor. 1 ἐκιχησάμην, no pass. (pres. mid. part. κιχήμενος (esp. of an arrow reaching its mark, etc.), only pres. indic., fut. and aor. 2 used in Trag.), c. acc., rarely c. gen., Hom., Pind., Trag.; μάρπτω, no perf., no mid., no pass., aor. 2 (Ep.) μέμαρπον, ἔμᾰπον, and μέμᾰπον, the redupl. through all the moods, also part. μεμαρπώς (none of these irreg. tenses in Att.), Hom., Hes., Archil., Trag.; κῠρέω, imperf. ἐκύρουν and ἔκῠρον, fut. κῠρήσω and κύρσω, so aor. 1, c. dat., or c. ἐπί and dat., or c. gen., Hom., h., Soph.; ἅπτομαι, mid., no pass. in this sense, c. gen., sometimes c. dat., Pind., Soph., Eur., Xen.; ψαύω, no perf. act., c. gen., Pind., Eur., Mel.; ὁμῑλέω, only act., c. dat., Pind., Hdt.; προσπέτομαι, only in aor. προσεπτάμην, also aor. προσέπτην (of sound or of misfortune, etc.), Trag.; προσῐκνέομαι, c. acc., or c. ἐπί and acc., or c. gen., Æsch., Ar.; περιβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, part. -βάς, perf. -βέβηκα, part. sync. also -βεβώς, -βεβῶσα, etc., fut. act. and aor. 1 act. not used in this sense (as sound reaches), c. dat., Soph.; λαμβάνομαι, mid., fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐλᾰβόμην, c. gen., Thuc.; ἀντῐλαμβάνομαι, c. gen., Thuc.; διϊκνέομαι, Thuc., Ap. Rh.; τείνω, Hdt., Plat.; κατατείνω, Hdt.; διήκω, no aor., no perf., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰθήκω, c. ἐς or ἐπί and acc., Hdt., Thuc.; παρήκω, Thuc., Xen.; προσήκω, c. ἐπί and acc., Xen.; ἀνήκω, Hdt.; παρέρχομαι, c. εἰς c. acc., Hdt., Dem.; τείνω (as a district reaches), Plat.; ἀνατείνω, Hdt.; διέχω (of a district, etc.), Hdt., so εἰσέχω, c. εἰς and acc., Hdt.; καθίεμαι, pass., perf. καθεῖμαι, pluperf. ἐκαθείμην (esp. of any thing, mountains or walls, etc., reaching *down* to the sea), c. prep. and acc., Thuc., Plat.; ἀνᾰπετάννῡμαι, pass., perf. ἀναπέπταμαι (of a district), Ap. Rh.

To reach (intrans.) *up to*, ἀνατείνω, c. εἰς and acc., Hdt.; ἀνήκω, Hdt.

To reach (as a person does with his hand), ὀρέγνῡμι and ὀρέγω (esp. in mid.), also aor. 1 pass. in the same sense, c. gen. of the object which one reaches at, sometimes c. infin., no pass. in pass. sense, Hom., Hes., Eur., Thuc., Plat.; ἐπορέγομαι, Hom., Ap. Rh.

The javelin men were not able by darting to reach the slingers, οἱ ἀκοντισταὶ βραχύτερα ἠκόντιζον ἢ ὡς ἐξικνεῖσθαι τῶν σφενδονητῶν, Xen.

Then they reached the wall, ἔπειτα προσέμιξαν τῷ τείχει, Thuc.

It reaches a point beyond my strength, μεῖζον ἀνήκει ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν, Soph.

Punishments (get more severe, and) *for the most part reach the point of becoming capital*, (ζημίαι) ἐς τὸν θάνατον αἱ πολλαὶ ἀνήκουσι, Thuc.

Out of reach of your voice, λελειμμένος λόγου, Soph.

[*Out of reach*, ἀνέφικτος, ον, Luc.]

Within reach, κᾰτάληπτος, ον, Thuc.

To be within reach, ἐν καταλήψει εἰμί, Thuc.

While a wise decision is within the reach of both, ἕως αὐθαίρετος ἀμφοτέροις ἡ εὐβουλία, Thuc.

REACHING, ἐπίσκοπος, ον, c. gen., Soph.

READ, TO, ἀνᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, in act. and pass. sense, no aor. 1 act., aor. 2 -έγνων, -γνωθι, etc., perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, etc., Pind., Ar., Thuc., Xen.; διαναγιγνώσκω, Isoc.; ἐπῐλέγω, Hdt.; ἀννέμω for ἀνᾰνέμω, Theoc.

To read over or *out loud*, ἐπᾰνᾰγιγνώσκω, Lys.; [ἀναλέγω, Call.]

To read in public (esp. an accusation or defence), πᾰρᾰνᾰγιγνώσκω, Dem.

[*To read and explain*, ἀνελίσσω, Xen., Plat.; προαναγιγνώσκω, Plut.]

To read side by side with another paper, so as to compare them, πᾰρᾰνᾰγιγνώσκω, Plat., Isoc., Dem.

To read one thing after another, ὑπᾰνᾰγιγνώσκω, Isæ., Æschin.

[*To unfold* or *unroll for reading*, ἀναπτύσσω, Hdt.]

Easy to be read, εὐᾰνάγνωστος, ον, Arist.

Any thing read aloud, ἀνάγνωσμα, ἄτος, τό, Dion. H., Luc.

[*Unable to read* or *write*, ἀγράμματος, ον, Plat.]

[READER, A, ἀναγνώστης, ου, ὁ, Plut.]

READILY, προθύμως, Hdt.; ἑτοίμως, Thuc., Xen., Plat.; προχείρως, Plat.; ἐξ ἑτοίμου, ἐξ ἑτοιμοτάτου, Xen., Plat., Isoc.

READINESS, ἑτοιμότης, ητος, ἡ, Dem.; [προθυμία, ἡ, Hom., etc.; *to do*, c. infin., Hdt.]

Readiness of comprehension, etc., ὀξῠ́της, ητος, ἡ, Plat.; ἀγχίνοια, ἡ, Plat.

READING, A, ἀνάγνωσις, εως, ἡ, Plat.

[*Fond of reading*, ἀναγνωστικός, ή, όν, Plut.]

[*Much* or *extensive reading*, πολυαναγνωσία, ἡ, Ath.]

READING-DESK, *vid.* LECTERN.

READY, ἑτοῖμος, η, ον, and ος, ον, in Att. prose, c. dat. or c. πρός or εἰς and acc., or c. infin., Omn.; ὑποχείριος, ον, in Hdt. also α, ον, ἐπαρτής, ές, Hom.; ἄρμενος, η, ον, Hes., Theogn.; εὔτῠκος, ον (esp. of persons), Æsch., Theoc.; εὐτρεπής, ές, Eur., Xen.; ἄρτιος, α, ον (esp. of persons), Hom.; ὑπόγυιος or ὑπόγυος, ον, Isoc., Dem.; [πρόχειρος, ον, Trag., Thuc.; ῥᾴδιος, α, ον, Dem.]; εὔτυκτος, ον (only of things), Hdt. *Vid.* WILLING.

And Gnathæna was very ready with her repartees, σφόδρα δ' ἦν εὔθικτος πρὸς τὰς ἀποκρίσεις ἡ Γνάθαινα, Ath.

It is ready, ἐν ἑτοίμῳ ἐστί — ἐξ ἑτοίμου ἐστί, Xen., Theoc.

To be or *lie ready*, πᾰρᾰ́κειμαι, also Ep. πάρκ., imperf. -εκείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses, Hom., Æschin.; πρόκειμαι, Hom., Hdt.; κατασκευάζομαι, Xen.; ἀναρτάομαι, pass., Hdt.; [παρασκευάζομαι in perf. pass., εἰς, ἐπί or πρός τι, Hdt., Xen.; *to be ready to*, παρεσκ., ὡς c. fut. part., Hdt., Thuc., also without ὡς, Hdt., also by ὥστε c. infin., and by ὅπως c. fut. indic., Hdt., Xen., Plat.]

To get ready, κατασκευάζω, Xen.; πᾰραρτάομαι, mid. (both of getting ready, i. e., equipping another, and of getting one's self ready), Hdt. *Vid.* To PREPARE.

[*To have* or *hold ready*, παρασκευάζω, Lys.; πρόχειρον ἔχω τι, Thuc.]

REAL, ἔτῠμος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Æsch., Eur.; ἐτήτῠμος, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph., Theoc.; γνήσιος, α, ον, Pind., Dem.; ἀληθής, ές, Omn. Att.; βλέπων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Æsch.; ἄδολος, ον, Ar.; ἀκᾰτάψευστος, ον, Hdt.; γόνῐμος, η, ον, and ος, ον, Plat.; εἰλῐκρῑνής, ές, Plat., Isoc. *Vid.* SYN. 53.

Real property, φᾰνερὰ οὐσία, ἡ, Lys.; φανερόν, τό, Dinarch.

REALGAR, σανδᾰράκη, ἡ, Arist., Theoph.

REALITY, ὕπαρ, indecl. (lit., a waking dream), Hom., Pind., Æsch., Plat.; τὰ ὄντα, Xen., Plat.; ὑπόστᾰσις, εως, ἡ (opp. to mere appearance), Arist.

In reality, ἐν ταῖς πράξεσι, Plat.

REALLY, ἐτεόν (in Att. esp. in ironical questions), Hom., Ar., Plat.; ἐτητῠ́μως, Soph., Eur.; γνησίως, Eur., Plat., Isoc., Dem.; ὄντως, Eur., Ar., Xen., Plat.; δικαίως, Soph., Plat.; αὐτόχρημα, Ar.; ἀκιβδήλως, Isoc.; ὕπαρ, Plat.; τῷ ὄντι, Xen., Plat.; ἀληθῶς, Thuc., Plat.; ἀληθές (esp. in ironical questions), Soph., Ar.; ὀρθῶς, Plat.

REANIMATE, TO, ἀναζωπῠρέω, Xen., Plat.

REANIMATED, TO BE, ἀναφέρομαι, pass., aor. 1 ἀνηνειχθην, Pind.; ἀναρρώννῡμαι, Thuc.

REAP, TO, ἀμάω (ᾰ, but usu. ᾱ Hom., ᾰ Att.), Omn. poet., Hdt.; ἐξαμάω, Trag.; τρῠγάω, Hom., Hes., Ar., Hdt., Xen.; θερίζω, fut. -ίσω, aor. 1 act. sync. ἔθρῐσα, very rare in pass., Æsch., Soph., Ar., Hdt., Plat.; τέμνω, no aor. 1 act., perf. τέτμηκα, etc., Xen.

To reap (consequences), καρπόομαι, mid., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.

To reap advantage from, ἐκκαρπόομαι, mid., c. perf. pass., Thuc., Dem.

But you seem to me to have reaped the opposite fruit from your wisdom, σὺ δέ μοι δοκεῖς τἀναντία τῆς σοφίας ἀπολελαυκέναι, Xen.

Such advantage have you reaped from your benevolent disposition, τοιαῦτ' ἀπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου, Æsch.

[*They have reaped a good harvest*, καλῶς ἤμησαν, Æsch.]

REAPER, A, ἀμητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ἔριθος, ὁ, Hom.; θεριστής, οῦ, ὁ, Xen., Dem., Arist.; κᾰλᾰμευτής, οῦ, ὁ, Theoc.

REAPING, adj., καλαμητόμος, ον (of a sickle), Ap. Rh.; στᾰχυητόμος, ον, Anth.

Reaping (subst.) or *reaping time*, ἄμητος, ὁ, Hom., Hdt.

[*A reaping-hook*, ἀμητικὸν δρέπανον, τό, Æl.]

[REAPPEAR, TO, ἀναφαίνομαι, Hdt.]

REAR, A, σφᾰδασμός, ὁ (not, however, actually used of a horse), Plat.

REAR, THE, νῶτον, τό, Thuc.; οὐρά, ἡ, Xen.; τὸ ὄπισθε or -θεν, Xen.

Those who are in the rear, οἱ ὄπισθε or -θεν, Xen.

The rear-guard, οἱ ὀπισθοφῠ́λᾰκες, Xen.

To be in the rear, be the rear-guard, ὀπισθοφυλᾰκέω, Xen.

A commander of the rear-guard, οὐρᾱγός, ὁ, Xen.

The command of the rear-guard, ὀπισθοφῠλᾰκία, ἡ, Xen.

And he himself planned to cover the rear on the retreat with three hundred picked men, so as to resist and repel the first ranks of the enemy if they pressed upon him, καὶ αὐτὸς λογάδας ἔχων τριακοσίους τελευταῖος γνώμην εἶχεν ὑποχωρῶν τοῖς τῶν ἐναντίων πρώτοις προσκεισομένοις ἀνθιστάμενος ἀμύνεσθαι, Thuc.

To get the river in one's rear, ὄπισθεν ποιήσασθαι τὸν ποταμόν, Xen.

[*To the rear*, ἐπὶ or κατ' οὐράν, Xen.; *in rear*, ἐπ' οὐρᾶ, Xen.]

[*To get round* or *take one in the rear*, περίειμι κατὰ νώτου τινί, Thuc.]

[*To follow in one's rear*, κατ' οὐράν τινος ἕπομαι, Xen.]

One's rear-rank man, ἐπιστᾰ́της, ου, ὁ, Xen.; [ὁ κατ' οὐράν, Xen.]

REAR, TO (as a horse), ἀνεπάλλομαι, mid. (see tenses under To LEAP), Hom.; σφᾰδᾰ́ζω, only act., Trag., Xen.; ἀνᾰχαιτίζω (and throw the rider), Eur.; ἐξάλλομαι, mid., Xen.; ὀρθὸς ἵσταμαι, c. perf., pluperf., and aor. 2 act., Hdt.

REAR, TO (i. e., to bring up), ἀτῐτάλλω, only act., no perf., Hom., Hippon., Theoc.; ἀλδαίνω, only act., no aor. 1 nor perf., Hom., Æsch.; τρέφω, fut. θρέψω, perf. τέτροφα, used both in act. and pass. sense, perf. pass. τέθραμμαι, aor. 1 ἐθρέφθην, but more usu. aor. 2 ἐτρᾰ́φην, Omn.; κουρίζω, only act., Hes.; ἐκτρέφω, Hes., h., Soph., Eur., Xen.; ἀνατρέφω, Æsch.; προστρέφω, Æsch.; παιδεύω, Soph.; παιδοτροφέω, Ar.

To rear among, μετᾰτρέφω, c. dat., Ap. Rh.

To rear with, συντρέφω, esp. in pass., c. dat., Eur., Xen., Plat.; συνεκτρέφω, Eur., Plat., Andoc.

To rear in, ἐντρέφω, c. dat., Hes., Eur., Xen., Plat.

Calculated to rear, θρεπτήριος, ον, Æsch.; θρεπτῐκός, ή, όν, c. gen., Plat.

Any thing reared, θρέμμα, ᾰτος, τό, Soph., Xen., Plat.; βόσκημα, ᾰτος, τό, c. gen. of the hand which has reared it, Eur.; τροφή, ἡ, Soph., Eur., Plat.

Reared together, ὁμότροφος, ον, h., Hdt., Plat.

Reared with, σύντροφος, ον, sine cas. or c. dat., Soph., Eur., Hdt., Xen.

Reared in, ἔντροφος, ον, c. dat., Soph., Eur.

REARER, A, τροφός, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur., Plat.; τροφεύς, ό, sometimes ἡ, Trag., Antipho; θρέπτειρα, only fem., Eur.; θρεπτήρ, ῆρος, ὁ, Mel.

REARING, adj., παιδοτρόφος, ον, Simon., Soph., Eur.

REARING (of a horse), ὀρθοπλήξ, πλῆγος, ὁ καὶ ἡ, Ar.

Not rearing, ἀσφάδαστος, ον (used, however, metaph., and not of horses, ll. cc.), Æsch., Soph.

REARING, A, τροφή, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Xen.; ἐκτροφή, ἡ, Eur., Arist.; παιδεία, ἡ, Æsch.; παιδοτροφία, ἡ, Plat.; θρεπτήρια, τά, Soph.; [ἀναγωγή, ἡ, Theoph.]

A rearing singly, μονοτροφία, ἡ, Plat.

Rewards for rearing, θρέπτρα, τά, Hom.; θρεπτήρια, τά, Hes., h.; τροφεῖα, τά, Æsch., Eur., Plat., Lys., Isoc.

Offered as a reward for rearing, θρεπτήριος, ον, Æsch.

REARGUE, TO, ἀνᾰμᾰ́χομαι, fut. -μαχέσομαι or -μαχήσομαι, Att. more usu. -μαχοῦμαι, Plat.

REARRANGE, TO, μετᾰκοσμέω, Arist.

REARRANGING, A, μετακόσμησις, εως, ἡ, Plat.

REASON (the faculty), νόος, contr. νοῦς, ὁ, Omn.; νόημα, ᾰτος, τό, Hom., Theogn., Xen., Plat.; νόησις, εως, ἡ, Plat.; φρόνημα, ᾰτος, τό, Trag., Plat.; διᾰ́νοια, ἡ, Æsch., Eur., Omn. Att. prose; φροντίς, ίδος, ἡ, Soph., Eur.; γνώμη, ἡ, Theogn., Omn. Att.; νοΐδιον, Att. νοίδιον, τό, Ar.; τὸ λογιστῐκόν, Plat. *Vid.* SYN. 335.

Reason (either the faculty of reason or a reason alleged), λόγος, ὁ, Omn. Att.; λογισμός, ὁ, Xen., Plat., Isoc., Dem.

For any good reason, ἐπὶ βελτίονι λόγῳ, Thuc.

So that you may appear to pride yourself on them with reason, ἵνα δοκῇς δικαίως ἐπ' αὐτοῖς μέγα φρονεῖν, Xen.

Our ancestors then had many reasons to . . ., πολλὰ μὲν οὖν ὑπῆρχε τοῖς ἡμετέροις προγόνοις, c. infin., Lys.

Reason (i. e., cause), αἰτία, ἡ, Pind., Omn. Att. *Vid.* CAUSE.

It stands to reason, ὁ λόγος αἱρεῖ, Hdt.

Endowed with reason, ἔλλογος, ον, Arist.

[*Want of reason*, ἀλογία, ἡ, Thuc.]

Without reason, *vid.* UNREASONABLE.

REASON, TO, λογίζομαι, mid., c. perf. pass. in mid. sense, Hdt., Plat., Isoc.

REASONABLE (of a man, i. e., endowed with reason), λογιστῐκός, ή, όν, Xen.

Reasonable (of a word or deed, i. e., founded on, accordant with reason), εὔλογος, ον, Æsch., Thuc., Plat., Dem.

Reasonable (of a man, i. e., who will yield to reason, or of a pretext, argument, etc.), ἐπιεικής, ές, Hom. (only in neut.), Soph., Hdt., Thuc., Plat., Isoc.

What is reasonable, τὸ εἰκός, gen. -ότος, Soph., Eur., Thuc., Dem., Æschin.

REASONABLY, εἰκότως, Æsch., Eur., Thuc., Dem.; ἐοικότως or οἰκότως, Hdt.; εὐλόγως, Æsch., Ar., Plat.; ἐπιεικῶς, Plat., Isoc.; δικαίως, Thuc., Dem.

They may reasonably be most distrustful of . . ., δίκαιοί εἰσι ἀπιστότατοι εἶναι, Thuc.

REASONING, λογισμός, ὁ, Xen., Plat.; ἀνᾰλογισμός, ὁ, Thuc., Xen.

REASSURE, TO — *and when, on the other hand, they were alarmed without reason, he reassured them*, καὶ δεδιότας αὖ ἀλόγως ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν, Thuc.

[REBAPTIZE, TO, ἀναβαπτίζω, Eccl.]

[REBAPTISM, ἀναβάπτισις, ἡ, and ἀναβάπτισμα, τό, Eccl.]

REBEL, A (against the throne), θρόνων ἐπᾰνάστᾰσις, εως, ἡ (res pro pers.), Soph.

REBEL, TO, στᾰσιάζω, only act., c. dat., or c. ἐπί and dat., Hdt., Xen.; ἐπᾰνίσταμαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., c. dat., Hdt., Thuc.; ἀνίσταμαι, c. dat., Æsch.

REBELLION, ἐπᾰνάστᾰσις, εως, ἡ,

sometimes c. dat. of the power against which, or c. ἐπί and dat., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.

To excite to rebellion, ἀνίστημι, in pres., imperf., fut., and aor. 1 act. (other act. tenses only in pass. sense), Hom.

REBOUND, TO, ἀποπλάζομαι, pass., esp. in aor. 1 ἀπεπλάγχθην (as an arrow from armor), Hom.

REBOUNDING, adv., πᾰλιντῠπές, Ap. Rh.

REBUILD, TO, ὀρθόω, Eur.; ἀνορθόω, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἐπᾰνίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, the other act. tenses in pass. sense, Ar., Plat.; ἀνᾰπλάσσω, fut. -πλάσω, Hdt.; ἀνοικοδομέω, Thuc., Xen., Lycurg.; ἐποικοδομέω, Xen., Dem.

Pulled down and rebuilt, πᾰλῐναίρετος, ον, Pind.

REBUILDING, A, ἀνάστᾰσις, εως, ἡ, Dem.

REBUKE, A, ἐνῑπή, ἡ, Hom., Pind.; ἐπίληψις, εως, ἡ, Isoc. *Vid.* BLAME.

REBUKE, TO, ἐπῐτῑμάω, Isoc.; ἐπιπλήσσω, c. dat., Isoc. *Vid.* TO BLAME.

RECALL, TO, ἀνᾰκᾰλέω, poet. also ἀγκ., fut. -καλέσω, Att. also -καλῶ, perf. -κέκληκα, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀποκαλέω, Hdt., Xen.; μετᾰκαλέω, Thuc., Æschin.; κᾰτᾰγω, aor. 2 κατήγᾰγον (esp. from banishment), Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀπάγω, Eur., Thuc.; ἀναστρέφω, perf. act. -έστροφα, pass. -έστραμμαι, aor. 1 -εστρέφθην (in the simple verb Hom. has also aor. στρέψασκον), Soph.; ἀποστρέφω, Xen.; κατᾰδέχομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Xen., Andoc., Dem., Æschin.

To recall (a general), ἀποστράτηγον ποιέω, Dem.

The greater part of the captains of the triremes having taken an oath to procure their recall, τῶν τριηράρχων ὀμόσαντες οἱ πλεῖστοι κατάξειν αὐτούς, Xen.

To recall to recollection (a prophecy by bringing it to pass), ἀνᾰκομίζομαι, mid., Pind.

RECALLED, TO BE, παρακαλέομαι, pass., Thuc.

That can be recalled, πᾰλῐνάγρετος, ον, Hom., Hes.

Easy to be recalled, εὐᾰνάκλητος, ον (of dogs), Xen.

RECANT, TO, πᾰλῐνῳδέω, only act., Plat.; [μετατίθεμαι, Plat.]

RECANTATION, A, πᾰλῐνῳδία, ἡ, Plat., Isoc.

RECAPITULATE, TO, ἀναμιμνήσκω, fut. ἀναμνήσω, poet. also ἀμμνήσω, etc., only act. in this sense, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; πᾰλιλλογέω, only act., Hdt.; ἀνομολογέομαι, Plat. *Vid.* TO REPEAT.

RECAPITULATION, πᾰλιλλογία, ἡ, Arist., Theoph.

RECEDE, TO, εἴκω, only pres., imperf., and fut. act. in this sense, often c. gen. of the place whence, sometimes c. dat. of the person before whom, Hom., Soph., Eur., Hdt., Dem. *Vid.* TO RETREAT.

RECEIPT, A (i. e., prescription), σκευᾰσίαι, αἱ, Alex.

A receipt (i. e., an acknowledgment of money paid), ἄφεσις, εως, ἡ, Dem.

To give a receipt (to expunge a creditor's name from one's books), ἀπογρᾰφω, c. acc. of the debt, Dem.; ἐν ἀπογρᾰφῇ ποιέω, Dem.

RECEIVE, TO, αἴρομαι, mid. (esp. of a wound), Hom.; ἀνᾰκομίζω, Hom.; ἄρνυμαι, only pres. and imperf. mid., Hom., Soph.; μείρομαι, only in perf. ἔμμορα, aor. 2 ἔμμορον (usu. with a notion of receiving one's due), c. acc. or c. gen., Hom., Hes., Ap. Rh.; δέχομαι, mid., c. perf. pass. δέδεγμαι, pluperf. ἐδεδέγμην, Hom. (sometimes in Hom. in the 3d sing. δέκτο, 2d sing. imper. δέξο, infin. δέχθαι, part. δέγμενος, without redupl.), also paulo-post fut. δεδέξομαι, all in act. sense, c. dat. of the person from whom, or sometimes c. gen., or c. prep. ἐκ or παρά, etc., c. gen., Omn.; ἀποδέχομαι, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐκδέχομαι, Hom., Hes., Æsch., Dem.; πᾰρᾰδέχομαι, Hom., Pind., Eur., Xen., Dem.; ἀνᾰδέχομαι, Hom., Eur.; ὑποδέχομαι, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen., Dem.; προσδέχομαι, Hdt., Omn. Att.; κᾰτᾰδέχομαι, Plat.; λαμβᾰνω, fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, poet. also ἔλλαβον (not Att.), perf. εἴληφα, etc., Omn.; ἐκλαμβάνω, Soph., Eur., Isoc., Lys.; ὑπολαμβάνω, Hdt., Xen.; φέρω, fut. οἴσω, more usu. οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, Omn.; κομίζω, oftener -ομαι, mid., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; λαγχάνω (esp. by lot or fate, then generally), fut. λήξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰχον, Ep. ἔλλᾰχον, perf. λέλογχα (also λέλᾰχα, Emped.), perf. pass. εἴληγμαι, c. acc. or c. gen., Omn., κῠρέω, fut. κῠρήσω and κύρσω, etc., no perf., no mid. or pass., c. gen., more rarely c. acc., Trag., Hdt.; τυγχάνω, c. acc., more usu. c. gen., fut. τεύξομαι, aor. 1 ἐτύχησα, aor. 2 ἔτῠχον, Pind., Hdt., Omn. Att.; ἀπολαμβάνω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀπολάζῠμαι, Eur.; ἁρπᾰλίζω, only act., of receiving people, Æsch.; πᾰρεισδέχομαι, Soph.; μεταχειρίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Plat. *Vid.* SYN. 308.

To receive in one's house, ἑστιάω, augm. εἱστ., Eur., Lys.; κομίζω, Eur.; πανδοκεύω, only act., Hdt., Plat.

To receive back (esp. from exile), κᾰτᾰδέχομαι, Xen., Andoc., Dem.

To receive one's share, διαμετρέομαι, Hdt., Xen., Dem.; διᾰλαμβάνω, Lys., Dem., Æschin.

To receive in return, ἀντῐδέχομαι, Æsch., Eur.; ἀντῐλαμβάνω, Eur., Thuc., Xen.; ἀπολαμβάνω, Isoc.; ἀντᾰπολαμβάνω, Plat., Dem.; ἀντῐλάζῠμαι, Eur.; (benefits or injuries), ἀντῐπάσχω, fut. -πείσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έπᾰθον, perf. -πέπονθα, no pass., Soph.

To receive from some one else (esp. as a successor), πᾰρᾰλαμβάνω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; διᾰδέχομαι, Hdt., Lys., Antipho, Dem.

[*To receive* (guests) *hospitably*, ξενίζω, Hom., etc.] *Vid.* TO ENTERTAIN.

To receive besides, προσλαμβάνω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.

To receive with, together, at the same time, etc., συνᾰπολαμβάνω, Xen.

I have received your letter, ἐκομισάμην τὴν παρ' ὑμῶν ἐπιστολήν, Phil. ap. Dem.

And all the ships received the same pay, νῆές τε αἱ πᾶσαι τὸν αὐτὸν μισθὸν ἔφερον, Thuc.

One must receive, ληπτέον, Xen.; παραδεκτέον, Plat.; ὑποδεκτέον, Plat.

To be received, προσδεκτέος, α, ον, Plat.; παραδεκτέος, α, ον, Plat.

A thing received in the hand, δεξίωμα, ᾰτος, τό, Eur.

RECEIVER, A (esp. of taxes), ἀποδεκτήρ, ῆρος, ὁ, Xen.; ἀποδέκτης, ου, ὁ, Dem.

RECEIVING, A, λῆψις, εως, ἡ, Plat.; κᾰτᾰδοχή, ἡ, Plat. *Vid.* RECEPTION.

A receiving back, ἀντίληψις, εως, ἡ, Thuc.

Receiving all, or *many people* or *things*, πολῠδέγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ (epith. of Pluto), h.; so πολῠδέκτης, ου, ὁ, h.; πανδοκος, ον, Pind., Æsch., Soph.

RECENT, νεᾱρός, ά, όν, Soph., Eur.; ὑπόγυιος and ὑπόγυος, ον, Isoc., Dem. *Vid.* NEW.

[*Most recent*, νέατος, η, ον, Soph., Eur.]

RECENTLY, ὑπογυίως, superl. -ότατα, Dem. *Vid.* LATELY.

RECEPTACLE, A, δοχή, ἡ, Eur., Plat.; ἀγγεῖον, τό, Xen.; στέγαστρον, τό, Antipho; [(for vessels), ἀγγοθήκη, ἡ, Ath.]

RECEPTION, δέξις, εως, ἡ, Eur.; πρόσδεγμα, ᾰτος, τό, Soph.; ὑποδοχή, ἡ (either of friends in hospitality or of enemies in a warlike sense), Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; ἐπῐδοχή, ἡ, Thuc.

[*To grant a reception to* (an embassy, etc.), προσδέχομαι, c. acc., Hdt.]

Our reception by Philip, ἔντευξις ἡ Φιλίππου, Æschin.

RECESS, A, κευθμών, ῶνος, ὁ, Hom., Pind., Trag.; κευθμός, ὁ, Hom.; κεῦθος, τό, Hom., Hes., Pind., Trag.; κεῦθμα, ᾰτος, τό, Theogn.; μῠχός, ὁ, Omn.; λιμήν, ένος, ὁ, Trag.; δοχή, ἡ, Eur., Plat.; ὑποδοχή, ἡ, Arist.

From a recess, μῠχόθεν, Æsch.

To a recess, μῠχόνδε, Hom.

The recesses of the earth, γῆς πτῠχαί, Plat.

The inmost recesses of the soul, ἄκρος μυελὸς ψῡχῆς, Eur.

With seven (i. e., many) *recesses*, ἑπτᾰμῠχος, ον, Call.

RECIPROCAL, [ἀμοιβαῖος, α, ον, Emped., Hdt., Ap. Rh.]; *reciprocal fear*, ἀντῐπᾰλον δέος, Thuc. *Vid.* MUTUAL.

RECIPROCATE, TO, *vid.* LIKE (to return for like), TO ALTERNATE.

[RECIPROCITY, ἀντιπεπονθός, τό, Arist.]

RECITAL, A, ἀκρόᾱμα, ᾰτος, τό, Æschin.

RECITE, TO, κᾰτᾰλέγω, Xen.; ὑμνέω, Plat.; διᾰτῐθημι, aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, Plat.; ῥαψῳδέω, Plat., Isoc., Lycurg.; ἐπαινέω, fut. -έσω and -ήσω, but most usu. -έσομαι, aor. 1 -ήνησα, Plat.

Recited poems, ῥαπτὰ ἔπεα, Pind.

RECITER, A, ῥαψῳδός, ὁ, Hdt., Xen., Plat.

Of or *belonging to a reciter*, or *to recitation*, ῥαψῳδικός, ή, όν, Plat.

RECITING, A, or RECITATION, ῥαψῳδία, ἡ, Pind.

[RECK, TO—*naught of*, οὐδὲν προτιμάω, c. gen., Trag.] *Vid.* TO REGARD.

RECKLESS, [ἀναιδής, ές, Hom., Pind., Soph.]; πᾰρᾰβολος, ον, Ar.; ῥᾳδιουργός, όν, Arist.; παντοποιός, όν, Theoph.

RECKLESSLY, ῥᾳδίως, Eur., Plat.; εὐχερῶς, Dem.; [μαψιδίως, Hom.; παραβόλως, Menand.; ἀναιδῶς, Att.]

The landing was made recklessly, ἀφειδὴς καθειστήκει ὁ κατάπλους, Thuc.

[*To act recklessly*, ῥᾳδιουργέω, Xen.]

RECKLESSNESS, εὐχέρεια, ἡ, Æsch.

RECKON, TO, λέγω, Hom., Pind.; ἀρῐθμέω, Hom., Hdt., Xen., Dem.;

λογίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, and sometimes in pass., also pres. and aor. 1 pass. in pass. sense (in every meaning of the English word; when used for "to reckon on doing," etc., it is followed by fut. infin.), Eur., Ar., Hdt., Omn. Att. prose; [ἀναριθμέομαι, Dem.]; διαριθμέω, Eur.; κᾰτᾰλογίζομαι, Xen. *Vid.* To COUNT, To CALCULATE.

To reckon (i. e., consider, q. v.), ἐναριθμέω, Soph.

To reckon besides, προςλογίζομαι, Hdt., Lys.

To reckon among, ἐγκρίνω, c. εἰς and acc., Plat., Dem.; ἐγκᾰταλογίζομαι, c. εἰς and acc., Isæ.

One must reckon, λογιστέον, Plat.

One must reckon besides, προςλογιστέα, Hdt.

To be reckoned among, κοσμέομαι, pass., c. εἰς, Hdt.; ἐξετάζομαι εἰς τῶν . . ., Dem.

RECKONER, A, λογιστής, οῦ, ὁ, Ar., Plat., Dem.

RECKONING, λογισμός, ὁ, Eur., Omn. Att. prose. *Vid.* CALCULATION.

RECLAIM, TO, 'ᾰπαιτίζω, only act., Hom.; 'ᾰπαιτέω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Andoc.

To reclaim (i. e., to reform, q. v.), 'ᾰνορθόω, Plat.; ἐπᾰνορθόω, Ar., Isoc.

To reclaim (land), ἐξημερόω, Hdt.

One must reclaim, ἀπαιτητέον, Arist.

RECLAIMED, TO BE (i. e., corrected), ἐπᾰνορθωτέος, α, ον, Plat.

RECLINE, TO, ἀνᾰκλῖνομαι, pass., aor. 1 poet. (not Att.) ἀνεκλίνθην for -εκλῐθην, Hom.; κᾰτᾰκλῖνομαι, Ar., Xen., Plat., Andoc., Dem. *Vid.* To LIE.

[*To recline by the side of* (at meals), παρακατάκειμαι, Xen.]

RECOGNIZANCE, ἐγγύη, ἡ, Plat., Orat. *Vid.* BAIL.

RECOGNIZE, TO, 'ᾰνᾰφράζομαι, poet. ἀμφρ., Hom.; ἐπιφράζομαι, c. aor. 1 pass. in act. sense, no pass. in pass. sense in this or prec., Hom.; γιγνώσκω, fut. γνώσομαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἔγνων, γνῶθι, etc., perf. ἔγνωκα, perf. pass. ἔγνωσμαι, etc., Hom.; ἐπῐγιγνώσκω, Hom., Soph., Plat.; 'ᾰνᾰγιγνώσκω, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen.; γνωρίζω, perf. ἐγνωρ., Soph., Eur., Thuc., Plat., Dem.; ἀναγνωρίζω, Plat.

[*To recognize before*, προγνωρίζω, c. acc. et gen., Arist.]

Through fear I did not recognize your face, but now I know you, ἔκ τοι δείματος δυςγνωσίαν εἶχον προσώπου, νῦν δὲ γιγνώσκω σε δή, Eur.

One must recognize, γνωστέον, Plat.; γνωριστέον, Arist.

Easily recognized, ἀρῐφρᾰδής, ές, Hom.; ἀρίγνωτος, η, ον, and ος, ον, Hom.; εὐμᾰθής, ές, Soph.; γνώρῐμος, η, ον, and ος, ον, Xen.

Not to be recognized, ἀεικέλιος, α, ον, and ος, ον, Hom.; 'ᾰσημος, ον, Æsch.

RECOGNITION, 'ᾰνάγνωσις, εως, ἡ, Hdt.; γνῶσις, ἡ, Thuc.; ἀναγνώρῐσις, εως, ἡ, Plat.

[RECOIL, A (of the waves), ἀνακοπή, ἡ, Plut.]

RECOIL, TO, χάζομαι, mid., fut. χᾰσομαι, poet. also χάσσ., so aor. 1, sometimes c. gen. of that from which, Hom.; ἀναχάζομαι, Hom., Xen.; 'ᾰνᾰχάζω, in pres. act., Xen.; ἀφίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., often c. gen., Hom., Pind., Eur.

RECOILING (on one's head), of fate, justice, etc., πᾰλίρροος, ον, contr. -ους, -ουν, Eur.

[RECOILING, A, ἀντανακοπή, ἡ, Arist.]

RECOLLECT, TO, μιμνήσκομαι (also in pres. μνάομαι, Hom., fut. μνήσομαι, so aor. 1, also perf. pass. in act. sense μέμνημαι, also paulo-post fut., aor. 1 ἐμνήσθην, and 1st fut. pass., no pass. tense in pass. sense, perf. pass. has usu. pres. sense (also 2d sing. μέμνῃ, Hom., opt. μεμνῴμην, ῷο, ῷτο, Hom., Soph.; Hdt. has imper. μέμνεο), usu. c. gen., sometimes c. acc., or c. prep. ἀμφί and dat., περί and gen., Omn.; νοέω, Soph. *Vid.* To REMEMBER.

One must recollect, μνημονευτέον, Plat.

RECOLLECTION, μνήμη, ἡ, Theogn., Omn. Att.; 'ἀνάμνησις, εως, ἡ, Plat., Lys., Æschin.; ὑπόμνησις, ἡ, Xen.

RECOMMEND, TO, αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, perf. pass. usu. ᾔνημαι, but aor. 1 ᾐνέθην, c. acc. or c. infin. of what is to be done, Hom., Æsch., Plat.; ἐπαινέω, fut. Att. most usu. -έσομαι, only c. acc., not c. infin., Omn.; πᾰραινέω, c. acc. or c. infin., c. dat. pers. to whom the advice is offered, Pind., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Isoc.; συμπᾰραινέω, Soph., Ar.; πᾰρεγγυάω (esp. of recommending a friend to another's notice), only act., Hdt.; παραγγέλλω, Hdt.; συμβουλεύω, Isoc.; κελεύω, perf. pass. κεκέλευσμαι, Dem.; σῠνίστημι, only pres., imperf., fut. and aor. 1 in act. sense, Isoc., Dem.; προςσυνίστημι, Dem. *Vid.* To PRAISE, To ADVISE.

To join in recommending, συνᾰγορεύω, c. acc., or c. infin., or c. ὡς, Thuc., Xen.

[*To recommend one as teacher*, προξενέω τινὰ διδάσκαλον, Plat.]

RECOMMENDATION (i. e., praise, q. v.), ἔπαινος, ὁ, Simon., Pind., Hdt., Omn. Att.

Recommendation (i. e., advice, q. v.), πᾰραίνεσις, ἡ, c. gen. either of the person or of the thing advised, Æsch., Hdt., Thuc.

RECOMPENSE, ποινή, ἡ, Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur.; 'ᾰμοιβή, ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur.; μισθός, ὁ, Omn.; [ἀντιδωρέα, ἡ, Arist.] *Vid.* To REWARD.

[*Without recompense*, προῖκα, Ar., Plat.]

RECOMPENSE, TO, 'ᾰμείβομαι, mid., no pass. in this sense, c. acc. pers. (very rarely c. dat.), c. dat. of the reward, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἀντῐδωρέομαι, mid., no pass., c. acc. pers., dat. of the reward, Eur., Hdt., Plat.

RECONCILE, TO, διαλλάσσω, c. acc. of the one, dat. of the other, or c. acc. of the one, πρός and acc. of the other, or simply c. acc. (esp. in pl., e. g., διαλ. ἐχθρούς), sometimes c. gen. of the previous enmity, fut. mid. in pass. sense (so too aor. 1 act., Theoc.), Æsch., Eur., Ar., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; καταλλάσσω, esp. in pass., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτᾰδιαλλάσσω, Ar.; σῠναλλάσσω, Thuc., Xen.; συλλῡ'ω, only act., Soph.; διᾰλῡ'ω, constr. like διαλλάσσω, fut. -λῡσω, perf. pass. -λέλῠμαι, etc., Eur., Xen., Lys., Dem.; συμβῐβάζω, fut. -ᾰσω, Att. also -βῶ, -βᾷς, etc., Hdt., Thuc.; σῠνίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 in act. sense, aor. 2 act., and perf. and pluperf. act. in pass. sense, Thuc., Xen., Isoc.; σῠνᾰγω, aor. 2 συνήγᾰγον, Plat., Dem.; σῠναιρέω, aor. 2 συνεῖλον, c. acc. of the one, dat. of the other, only act., Thuc.

RECONCILED, TO BE, σπένδομαι, pass. (of being reconciled to calamities, etc.), c. dat., Eur.; ἀπαλλάσσομαι, pass., Plat., Dem.

Immediately there was a report reiterated in our ears that you and your husband were reconciled from your previous quarrel, δι' ὤτων εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος, Σὲ καὶ πόσιν σὸν νεῖκος ἐσπεῖσθαι (perf. pass. of σπένδομαι) τὸ πρίν, Eur.

If they are not reconciled, ἐὰν μὴ . . . ἀπαλλάττωνται πρὸς ἀλλήλους (c. gen. of the previous quarrel), Plat.

Being reconciled, ἡδεσμένος, η, ον, Dem.

RECONCILER, A, διαλλακτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Hdt.; διαλλακτής, οῦ, ὁ, Eur., Thuc., Dem.

RECONCILIATION, διαλλᾰγή, ἡ, sometimes c. πρός and acc., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; σῠναλλᾰγή, ἡ, Thuc., Xen.; κᾰταλλᾰγή, ἡ, sometimes c. gen. of the previous quarrel, Æsch., Ar., Dem.; σύμβᾰσις, εως, ἡ, Eur.; διᾰλῠσις, εως, ἡ, Dem.

With words of reconciliation, likely to promote reconciliation, λόγου συναλλᾰγή, Soph.

Inclined to reconciliation, κᾰταλλακτῐκός, ή, όν, Arist.

RECONCILING—*to aid in*, συνδιαλλάσσω, Dem.; συνδιαλύω, Dem.

RECONNOITRE, TO, ἐπιπωλέομαι, Ep. imperf. also -πωλεσκόμην, only pres. and imperf. mid., Hom.; σκοπιάζω, only pres. and imperf. act., Hom., also mid., Theoc.; προεξερευνάω, contr. προυξ, Eur.; διερευνάω, Xen.; προερευνάομαι, mid., Xen.; προκᾰθοράω, in fut. προκᾰτόψομαι, Hdt.; σκοπεύω, only act., Xen.; κατασκοπέω, all tenses (except pres. and imperf.) from -σκέπτομαι, e. g., fut. κατασκέψομαι, Eur., Thuc., Xen.; προσκέπτομαι, Theoph.

RECONNOITRER, A, σκοπός, ὁ, Hom., Trag., Thuc., Xen.; πρόσκοπος, ὁ, Xen.; κᾰτάσκοπος, ὁ, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; προεξερευνητής, οῦ, ὁ, contr. προυξ., Eur.; διερευνητής, ὁ, Xen.; πρόδρομος, ὁ, Hdt.; μαστήρ, ῆρος, ὁ, Ap. Rh. *Vid.* SCOUT.

RECONNOITRING, A, or RECONNAISSANCE, κᾰτασκοπή, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen.; προσκοπή, ἡ, Thuc.

A leader of a reconnoitring party, σκοπάρχης, ου, ὁ, Xen.

RECONSIDER, TO, 'ᾰνᾰλογίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Thuc.; ἐπιδιαγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, -γνωθι, etc., perf. act. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, Hdt.; 'ᾰνᾰπολέω, poet. also ἀμπ., Pind., Plat.; ἀναπεμπάζομαι, mid., no pass., Plat.; ἐπανασκοπέω, all tenses (except pres. and imperf.) borrowed from -σκέπτομαι, Plat.; ἀναριθμέομαι, Plat.

To reconsider so as to change one's mind, γνωσῐμᾰχέω, only pres. act., Eur., Ar.

RECONSIDERATION, 'ᾰνᾰλογισμός, ὁ, Thuc., Xen.

RECORD, A, 'ᾰνᾰγρᾰφή, ἡ, Xen., Plat.; [*the public records*, αἱ ἀναγραφαί, Plut.]

The record office, τὸ δημόσιον, Dem.; [*record office*, γραμματοφυλάκιον, τό, Plut., and -κεῖον, τό, Id., Sext. Emp.]

[*A record* (a sort of calendar), παράπηγμα, τό, Cic.; *a chronological record*, παράπηγμα ἱστορικόν, Diod.]

[*A keeper of records*, χαρτοφύλαξ, ἄκος, ὁ (late), Suid.]

They have traveled out of the record to make a long defense, ἔξω τῶν προκειμένων πολλὴν τὴν ἀπολογίαν ἐποιήσαντο, Thuc.

RECORD, TO, δελτόομαι, mid., Æsch.; ἀνᾰγρᾰ́φω, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; μνημονεύω, Thuc.; διαμνημονεύω, Thuc., Xen., Antipho. *Vid.* TO RELATE.

[RECORDED, ἀνάγραπτος, ον, Thuc.]

To have one's name recorded besides, προσαναγρᾰ́φομαι, pass., Lycurg.

RECOUNT, TO, διέξειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν and ῄα, no other tenses, no mid. or pass., Hdt., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* TO RELATE.

RECOURSE — *to have recourse to*, ἀπαντάω, c. ἐπί and acc., Dem.; ἀποχωρέω, c. εἰς and acc., Dem.

RECOVER, TO (i. e., get back), κομίζομαι, mid. (in Att. prose esp. of recovering a debt), fut. -ῐ́σομαι, also Dor. -ίξομαι, Pind., Eur., Ar., Thuc., Plat., Dem.; ἀνᾰκομίζομαι, Eur., Xen., Dem.; ἀνακτάομαι, mid., c. perf. pass. -κέκτημαι (more rarely -έκτημαι) in act. sense, Æsch., Hdt., Thuc.; ἀνᾰσώζω, Hdt., Xen.; ἀπολαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἀνᾰλαμβᾰ́νω, Hdt., Thuc., Xen.; ἀποδέχομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Hdt.

To recover (i. e., cause to recover, the sick, etc.), ἀνίστημι, only pres., imperf., fut. and aor. 1 act. in act. sense, aor. 2, perf. and pluperf. in pass. sense, Xen., Plat.

To recover, intrans. (as a sick or wounded person, etc.), ἀναπνέω, Ep. also -πνείω, also contr. ἀμπν., fut. -πνεύσω, etc., only act., Hom., Soph., Hdt., Xen.; ἀνᾰφέρω (see below), fut. -οίσω, aor. 1 ἀνήνεγκα, aor. 2 ἀνήνεγκον, Hdt., Dem.; ἀναζωπῠρέομαι, pass., Xen.; ῥᾴζω, fut. -ῐ́σω, only act., Xen., Plat., Dem.

To recover from a disease, ἐκ νόσου ἰσχύω (ῡ except in Anth.), Xen.; νόσον ἀποφεύγομαι (2d perf. -πέφευγα and πέφυγμαι, in act. sense), Dem.; [ἀνίσταμαι ἐκ νόσου, Plat.]

To recover (in mind), *come to one's self*, ἐντὸς ἐμαυτοῦ, ἐν ἐμαυτῷ, etc., ἐν σαυτῷ, etc., γίγνομαι (fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γέγονα, part. γεγονώς, υῖα, ός, more usu. in Trag. γεγώς, γεγῶσα, gen. γεγῶτος, etc.), Soph., Hdt., Xen.; and without prep., e. g., *when the mind recovers*, ὁ νοῦς ὅταν αὑτοῦ γένηται, Soph.; ἐμαυτὸν ἀναλαμβάνω, Isoc., Æschin.

And not to give them time to recover themselves, καὶ μηκέτι δοῦναι αὐτοῖς ἀναστροφήν, Xen.

This first recovered the city after its disasters, ἐκ πονηρῶν τῶν πραγμάτων γενομένων τοῦτο πρῶτον ἀνήνεγκε τὴν πόλιν, Thuc.

The city had just recovered from the plague, ἡ πόλις ἄρτι ἀνειλήφει ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς νόσου, Thuc.

They recovered from the disaster, ἀνέλᾰβον τὸ τραῦμα, Hdt.

Their ancient excellence recovers its strength, ἀρχαῖαι ἀρεταὶ ἀμφέροντ' (ἀλλασσόμεναι) σθένος (where it is doubted whether ἀμφέροντ' is for ἀναφέροντι (Dor. for ἀναφέρουσι), or for ἀναφέρονται or -το), Pind.

[RECOVERABLE (of money), πράξιμος, ον, Polyb.]

RECOVERING, θῡμηγερέων, ουσα, gen. οντος, etc., Hom.

RECOVERY OF, A (means of recovering, etc.), ἀποδοχή, ἡ, Thuc.; ἀνᾰ́ληψις, εως, ἡ, Plat.; κομῐδή, ἡ, Dem.; ἀνᾰκομῐδή, ἡ, Dem.

A recovery (from fatigue, etc.), ἀνάπνευσις, εως, ἡ, Hom.; [ἀναψυχή, ἡ, c. gen., Eur.]

[*Recovery of breath*, ἀναπνοή, ἡ, Pind., Plat.; *they recovered breath*, ἀμπνοὰν ἔστᾱσαν, Pind.]

[*To be beyond hopes of recovery*, ἀβιώτως ἔχω, Plut.]

RECREATION, διᾰτρῐβή, ἡ, Dem., Æschin.; [ἄνεσις, εως, ἡ, Plat.; ἀνάπαυσις, εως, ἡ, Plat., Xen.]

RECRIMINATE, TO, ἀντεγκαλέω, fut. -έσω, perf. -κέκληκα, Isoc., Dem. *Vid.* TO ACCUSE.

[RECRUIT (a new), νεοκατάγραφος, ὁ, App.; νεοστράτευτος, ὁ, App.]

[*To recruit one's strength*, προσαναλαμβάνω, Polyb.]

[RECTANGLE, A, ἑτερόμηκες, τό, Eucl.]

RECTANGULAR, ὀρθογώνιος, ον, Tim. Locr.; προμήκης, ες, Plat.; [ἑτερομήκης, ες, Xen.]

[RECTANGULARITY, ὀρθογωνία, ἡ, Archyt.]

RECTIFY, TO, κᾰτευθύνω, Plat. *Vid.* TO RIGHT, TO CORRECT.

RECTILINEAR, εὐθῠ́γραμμος, ον, Arist.

RECTITUDE, ὀρθότης, ητος, ἡ, Ar., Plat.

RECUMBENT, *vid.* TO LIE.

RECUR, TO (as a disease), πᾰλινδρομέω, only act., Hipp. *Vid.* TO RETURN.

RECURRENCE (of a disease), πᾰλινδρομή, ἡ, Hipp.; πᾰλινδρομία, ἡ, Hipp.

RECURRENT, ὑποτροπῐκός, ή, όν, Hipp.; [(of the tide), παλινδρομικός, ή, όν, Strab.]

RED, φοίνιξ, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, gen. φοίνῑκος, also fem. poet. φοίνισσα, ης, Hom., Pind., Eur., Ap. Rh.; φοινῑκόεις, εσσα, εν, Hom., Hes.; φοινός, ή, όν, Hom.; φοίνιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Æsch.; φοινήεις, εσσα, εν, Hom.; αἴθων, ωνος, only masc. (of fire, metal, etc.), Hom., Pind., Soph.; δαφοινός, όν, Hom., h., Æsch., Eur.; δαφοινεός, όν, Hom., Hes.; ἐρῠθρός, ά, όν, Hom., Æsch., Hdt., Xen.; φοινίκεος, contr. also -κοῦς, Pind., Hdt., Xen., Ap. Rh.; μιλτόπρεπτος, ον, Æsch.; μιλτώδης, ες, Eubul.; πυρσός, ή, όν, afterward πυῤῥός, ά, όν, Æsch., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Theoc.; φοινικοῦς, οῦσα, οῦν, Ar., Arist.; φοινῑκοφαής, ές, Eur.; κᾰρῠκῐνος, η, ον, Xen.; σανδᾰράκινος, η, ον, Hdt.; πύῤῥῐχος, η, ον, Theoc.; ἐρευθήεις, εσσα, εν, Ap. Rh.

Red (of the Red Sea), φοινῑκόπεδος, ον, Æsch.; ἐρῠθρός, ά, όν, Pind., Dem.

Painted red, μιλτοπᾰ́ρῃος, ον (of ships), Hom.; so φοινῑκοπᾰ́ρῃος, ον, Hom.; φοινῑκόβαπτος, ον, Æsch.; μιλτηλῐφής, ές, Hdt.

Woven in red wool, φοινῑκόκροκος, ον, Pind.

With red hair, πυῤῥόθριξ, gen. -τρῐχος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; πυῤῥότριχος, ον, Theoc.

Red-crested, φοινῑκόλοφος, ον, Eur., Theoc.

Red-legged, φοινῑκοσκελής, ές, Eur.

Red-beaked, φοινῑκόρυγχος, ον, Arist.

To make red, ἐρεύθω, chiefly in pres., act., or pass., Hom., Theoc., Ap. Rh.; ἐρῠθαίνω, Hom., Ap. Rh.; φοινίσσω, fut. -ίξω, act. sometimes in pass. sense, also pass., no mid., Soph., Eur., Orac. ap. Hdt., Theoc.; πυρσαίνω (esp. with some dye), only act., Eur.; μιλτόω (esp. with paint, etc.), Ar., Hdt.

To grow red, πυῤῥόομαι, pass., Arist.; πορφύρω, only act., Theoc.

RED, subst., φοίνιξ, ῑκος, ὁ, Hom., Eur. *Vid.* PURPLE.

A red dye, σανδᾰράκη, ἡ, Arist.

A red cloth, cloak, curtain, flag, etc., φοινικίς, ῐ́δος, ἡ, Ar., Xen., Lys., Æschin.

Clothed in red, φοινῑκείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Epich.

A weaver of red, φοινῑκιστής, οῦ, ὁ, Xen.

[RED-BIRD, A, πορφυρίς, ῐ́δος, ἡ, Ar.; πυῤῥαλίς, ίδος, ἡ, Arist.]

RED-CAP, A (a bird), κεβλήπῠρις, εως, ἡ, Ar.

REDDISH, ὑπέρῠθρος, ον, Thuc., Plat.; ὑπόπυῤῥος, ον, Arist.

REDEEM, TO, λύομαι (ῠ, but ῡ also in arsis), mid., perf. pass. λέλῠμαι (of redeeming prisoners, a mortgaged estate, etc.), Hom., Æsch., Xen., Lys., Dem.; (prisoners only), ἀνίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, aor. 2, perf. and pluperf. in pass. sense, Æschin.

To redeem (a tax, etc.), πρίαμαι, only in aor. 1 ἐπριᾰ́μην, Æschin. *Vid.* TO RANSOM.

One must redeem, λῠτρωτέον, Arist.

Which may be redeemed, λῠ́σῐμος, ον, Plat.

REDEEMER, A, λῠτήρ, ῆρος, ὁ, Eur. *Vid.* DELIVERER.

REDEMPTION, λύσις, εως, ἡ, Hom., Theogn., Pind., Soph., Plat. *Vid.* DELIVERANCE.

[REDISTRIBUTE, TO, ἀναδαίω, Thuc.]

[REDISTRIBUTED, ἀνάδαστος, ον, Plat.]

[REDISTRIBUTION, ἀνανομή, ἡ, Eur.; ἀναδασμός, ὁ, Dem.]

REDNESS, ἐρῠ́θημα, ᾰτος, τό, Eur., Thuc., Xen.; πυῤῥότης, ητος, ἡ, Arist.; ἔρευθος, τό, Ap. Rh.

REDOLENT, εὔοδμος, ον, Pind., Theoc.

REDOUBLE, TO, ἀνᾰδῐπλόω, Xen. *Vid.* TO DOUBLE, TO REPEAT.

REDRESS, ἄκος, τό, Hom., Æsch., Eur., Hdt. *Vid.* REMEDY.

REDRESS, TO, ἀκέομαι, mid., no pass., Ep. pres. part. also ἀκειόμενος, fut. ἀκέσομαι, and Att. ἀκοῦμαι, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.

REDSTART, A (a bird), φοινίκουρος, ὁ, Arist.

REDUCE, TO, ὑπᾰ́γω, aor. 2 ὑπήγᾰγον, Hdt., Thuc.; ὑποζεύγνῡμι, aor. 2 pass. -εζῠ́γην, Plat.; προσβιβάζω, fut. -ᾰ́σω, Att. -ῶ, Plat. *Vid.* TO SUBDUE.

To reduce (an enemy's power, etc.), κᾰθαιρέω, aor. 2 -εῖλον, aor. 1 pass. -ηρέθην, Hdt., Thuc.

To reduce (from a high condition, from high spirits, etc.), ἰσχναίνω, aor. 1 ῐ́σχνᾱνα, no perf., only act., Æsch., Eur., Ar., Hdt.

[*To reduce under one's sway*, ποιέομαι ὑφ' ἑαυτῷ, Hdt.]

[*To reduce into syllables*, προσβιβάζω ἐς συλλαβάς, Plat.]

One must reduce, καθαιρετέον, Thuc.

REDUCED, TO BE, καθαιρετέος, α, ον, Thuc.

Capable of being reduced, καταληπτός, ή, όν, Thuc.
REDUCTION (of a city), καταστροφή, ἡ, Hdt., Thuc. *Vid.* CAPTURE.
REDUNDANCY, περισσότης, ητος, ἡ, Isoc.
REDUNDANT, περισσός, ή, όν, Æsch., Soph., Xen. *Vid.* SUPERFLUOUS.
RE-ECHO, TO, ἀντηχέω, only act., Eur.; ἀντιφθέγγομαι, mid., Eur.
RE-ECHOING, ἀντίδουπος, ον, Æsch.; [ἀμφίπαλτος, ον, Anth.]
[RE-ECHOING, A, ἀντήχησις, εως, ἡ, Plut.]
REED, A, δόναξ, ἄκος, ὁ, Omn. poet.; κάννα, ης, ἡ, Ar., Pherecr.; κἄλἄμος, ὁ, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* RUSH.
A bed of reeds, δονἄκεύς, ὁ, Hom.
Full of reeds, πολυηλἄκἄτος, ον, Æsch.; κἄλἄμώδης, ες, Arist.
Made of reeds, κἄλἄμινος, η, ον, Hdt.
Produced by a reed, κἄλἄμόεις, εσσα, εν (of a sound), Eur.
Covered with reeds, κἄλἄμοστεφής, ές, h.
With beautiful reeds, καλλίδοναξ, ἄκος, ὁ καὶ ἡ, Eur.
REEF, A (of rock), ἕρμα, ἄτος, τό, Anac., Æsch., Eur., Hdt., Thuc. (*vid.* ROCK); (of a sail), ϑρίος, ὁ, Ar.
To proceed letting out every reef, ἄκροισι λαίφους κρασπέδοις ὑπεκδραμεῖν, κ. τ. λ., Eur.; so ἄκροισι χρώμενος τοῖς ἱστίοισι, Ar.
To let out every reef, ἐξίημι (Att. 3d pl. ἐξἴᾶσι) πάντα κάλων, Eur., Ar.
REEKING (of a bloody weapon), νεόῤῥαντος, ον, Soph.
REEL, TO, δινέομαι, Plat.; [(from drink), μεθυσφαλέω, Opp.]
[*To reel off* (thread), ἀναπηνίζομαι, Arist.]
[RE-ELECTED, παλιναίρετος, ον, Eupol.]
[REELING (from wine), μεθυσφαλής, ές, Anth.; παράφορος, ον, Plat.]
RE-ESTABLISH, TO, ὀρθόω, Soph., Eur., Thuc., Plat.; ἐξορθόω, Soph., Plat.; ἀνορθόω (usually with dupl. augm., e. g., ἠνώρθουν), Soph., Hdt., Plat.; ἐξἄνορθόω, Eur.; ἐπἄνορθόω, Thuc.; ἀποκἄτορθόω, Arist.; ἀντικἄθίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, aor. 2, perf. and pluperf. in pass. sense, Thuc.
To unite or *aid in re-establishing*, σὔνεπἄνορθόω, Xen., Dem.; συγκἄτορθόω, Isoc.
RE-ESTABLISHMENT, διόρθωσις, εως, ἡ, Arist.; πἄλἴνίδρὔσις, εως, ἡ, Hipp.
[REFECTORY, ὀψοπώλιον, τό, Jo. Lyd.]
REFER, TO, act., ἀναρτάω, c. dat., or c. εἰς and acc. of that to which, Eur.; ἀνἄφέρω, fut. ἀνοίσω, aor. 1 ἀνήνεγκα, aor. 2 ἀνήνεγκον, no perf., aor. 1 pass. ἀνηνείχθην (no other pass. tense, except pres. and imperf., same construction), Eur., Hdt., Dem. (construc., τι εἰς τινα, Hdt.; τι ἐπί τινα, Æschin.; τί τινι, Eur.; ἔς τινα περί τινος, Hdt.); ἐπἄνἄφέρω, Ar., Plat., Dem.; καταφέρω, Dem.; ἐπῐτρέπω (esp. for decision, etc.), c. dat. of the referee, Thuc., Dem.; so ἀποδίδωμι, aor. 1 act. -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., c. εἰς and acc. of the referee, c. περί and gen. of the matter, Isoc.; so ἐφίημι, aor. 1 act. ἐφῆκα, Dem.; ἀνάγω, aor. 2 ἀνήγἄγον (esp. of referring any thing to a cause, etc.), Plat., εἰς ἄρχοντας, Dem.; ἐπἀνάγω, c. εἰς and acc., Plat., Arist.
To refer a matter to mutual friends, ἐν τοῖς φίλοις διαδῐκάζομαι, mid., Dem.
To refer, intrans. (i. e., to have reference to), φέρω, c. ἐς and acc., Hdt. *Vid.* TO RELATE.
To whom the law refers, ὁ νόμος πρὸς οὓς διωρίσθη, Dem.
One must refer, ἐπῐτρεπτέον, Hdt.
REFERENCE, ἐπῐτροπή, ἡ (for decision, etc.), Thuc., Dem.; ἀνἄφορά, ἡ, Dem., Æschin.; ἐπαναφορά, ἡ, Andoc.
To make reference, *vid.* TO REFER.
With reference to, περί, c. gen., Omn.; πρός, c. acc., Eur., Thuc., Plat.
[REFERRED TO, ἀνοιστός, όν (for decision), εἴς τινα, Hdt.; ἀνηρτημένος, η, ον (εἰς ϑεόν), Plat.]
REFINE, TO (metals), ἕψω, fut. ἑψήσω, also imperf. ἔψεον, Pind.
To refine (i. e., to dispute too accurately), κομψεύω, only act., Soph., Ar., Plat.; λεπτουργέω, only act., Eur., Plat.; λεπτολογέω, only act., Ar.; καταλεπτολογέω, Ar.; διἄκρῑβόω, Plat., Isoc.
REFINED (metals), πάνεφθος, ον, Hes.; ἄπεφθος, ον, Theogn., Hdt.
Refined (language, arguments, etc.), κομψός, ή, όν, Eur., Ar., Plat.; κἄτεῤῥῑνημένος, η, ον, Ar.
Refined (of persons), φῐλόκαλος, ον, Xen., Plat., Isoc.; [χαρίεις, εσσα, εν (esp. οἱ χαρίεντες, opp. to coarse, vulgar), Isoc.]
REFINEMENT, εὐμουσία, ἡ, Eur., Plat.; κομψότης, ητος, ἡ, Plat.
To cultivate refinement, φῐλοκἄλέω, only act., Thuc.
[*Want of refinement*, ἀμουσία, ἡ, Eur., Plat.]
[*Without refinement*, ἄμουσος, ον, Plat.]
REFIT, TO, act., ἐπισκευάζω, Thuc., Andoc. *Vid.* TO REPAIR.
REFITTING, A, also *materials for refitting*, ἐπισκευή, ἡ, Thuc., Dem.
REFLECT, TO (i. e., consider, q. v.), ἐνθῡμέομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass. in mid. sense, Omn. Att. prose.
To reflect (i. e., to reflect light), ἀνταυγέω, only act., Eur., Chærem.; [ἀντιλάμπω, Æsch.]
One must reflect, ἐνθῡμητέον, Dem. *Vid.* TO CONSIDER.
REFLECTED, TO BE (of light), ἀνἄκλάομαι, pass., perf. -κέκλασμαι, Arist.
Water in which objects are reflected, ὕδωρ παρεμφαινόμενον, Arist.
REFLECTION, λογισμός, ὁ, Eur., Thuc., Xen., Plat.; σκέμμα, ἄτος, τό, Plat.; νόησις, εως, ἡ, Plat.
Reflection (of light), ἀνταύγεια, ἡ, Xen.; ἀνἄκλᾰσις, εως, ἡ, Arist.; ἔμφᾰσις, εως, ἡ (esp. in water), Arist.; [ἀντίλαμψις, εως, ἡ, Plat.; ἀντανάκλασις, εως, ἡ, Plut., also of sound, Id.]
REFLECTING (i. e., apt to consider, etc.), προνοητῐκός, ή, όν, Xen.
Reflecting (i. e., reflecting light), ἀνταυγής, ές, Ar.; ἐμφᾰνής, ές, Plat.
[REFLECTOR (copper), concave, χαλκεῖον, τό, Xen.]
REFLEX, πᾰλίντροπος, ον, Æsch., Soph.
[REFLEXIVE (in grammar), αὐτοπαθής, ές, Gram.; ἀντανακλώμενος, η, ον, Apoll.; *a reflective pronoun*, ἡ ἀντανακλαστικὴ ἀντωνυμία, Gram.]
REFLUENT, ἀψόῤῥοος, ον, Hom.
REFLUX, ἀνάῤῥοια, ἡ, Arist.
Reflux (of a flood), ἀνἄπωτις, εως, ἡ, poet. also ἄμπ., Pind.
REFORM, TO, μεταῤῥῠθμίζω, Hdt., Xen., Plat.; (in a bad sense), μεθίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, aor. 2, perf. and pluperf. in pass. sense, Thuc.; ἀντῐμεθίστημι, Ar., Thuc.; νεωτερίζω, only act., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐπἄνορθόω, Isoc. *Vid.* TO CORRECT, TO INNOVATE.
Not by means of those who abide by existing institutions, but of those who reform them and are ever bold to change what is not well, οὐ διὰ τοὺς ἐμμένοντας τοῖς καθεστῶσιν, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐπανορθοῦντας καὶ τολμῶντας ἀεί τι κινεῖν τῶν μὴ καλῶς ἐχόντων, Isoc.
REFORM, REFORMATION, ἐπἄνόρθωσις, εως, ἡ, Xen., Plat., Dem.; (esp. political), νεωτερισμός, ὁ, Plat.
REFORMER, A, νεωτεριστής, οῦ, ὁ, Plat.
REFRACTORY, ἀντῐτῠπος, ον, Plat. *Vid.* OBSTINATE.
REFRAIN, TO, ἀπέχω, imperf. ἀπεῖχον, fut. ἀφέξω, no aor. 1, aor. 2 ἀπέσχον, part. ἀποσχών, etc., more often -ομαι, mid. (as always in Hom.), c. gen. (only poet.), or c. μή and infin., or c. τὸ μή and infin., or c. τοῦ and infin., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys., Æschin. *Vid.* TO ABSTAIN.
One must refrain, ἀφεκτέον, Xen., Isoc.; ἐπισχετέον, Plat.
REFRESH, TO, ψῡχω, aor. 2 pass. ἐψῠγην, Soph., Alex., Ap. Rh.; ἀναψῡχω, sometimes c. gen. of the toil after which, Hom., Eur., Hdt., Xen.; ἱδρῶτα or ἱδρῶ ἀποψῡχομαι, pass., Hom.
[REFRESHER, A, ἀναψυκτήρ, ῆρος, ὁ, Eur.]
[REFRESHING, A, ἀνάψυξις, εως, ἡ, Strab.; ἀνάληψις, εως, ἡ, Polyb.]
REFRESHMENT, ὄνειαρ, ἄτος, τό, Hes.
[REFRIGERATOR, A, ψυχεῖον, τό, Semus.]
REFT, *vid.* BEREAVED.
REFUGE, φύξῐμον, τό, Hom.; λῐμήν, ένος, ὁ, Æsch.; ἀποστροφή, ἡ, often c. gen. of the evil from which, Trag., Thuc., Xen.; ἀφορμή, ἡ, Eur.; κἄτἄφῠγή, ἡ, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἀποφῠγή, ἡ, Thuc., Plat.; κρησφῠγετον, τό, Hdt.; ὑποδοχή, ἡ, Xen., Plat.; [ἀναχώρησις, εως, ἡ, Thuc., Plat.]
To take refuge, φεύγω, perf. πέφευγα, etc., fut. mid. (more usu. than act.) φεύξομαι, Att. also φευξοῦμαι, Omn. *Vid.* TO FLEE.
To flee to as a refuge, μεθορμίζομαι, mid., Eur.
REFUGEE, A, φῠγάς, ἄδος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Omn. Att.
A body of refugees, φῠγή, ἡ, Thuc., Xen., Æschin.
Of, or *belonging to*, or *suited to a refugee*, φῠγἄδῐκός, ή, όν, Thuc., Isoc.
REFULGENCE, αἴγλη, ἡ, Hom., Pind., Soph. *Vid.* BRIGHTNESS.
REFULGENT, φαεινός, ή, όν, or φαεννός (not Ep.), Omn. poet.
REFUSAL, ἀπόφᾰσις, εως, ἡ, Thuc.
To give a positive refusal, ἀπισχῠρίζομαι, only mid., Thuc.
REFUSE, συρφετός, ὁ, Hes.; φορῠτός, ὁ, Ar.; ἀργέλοφοι, οἱ, Ar.; κάθαρμα, ἄτος, τό, Æsch., Eur., Ar., Dem.; ἀποκάθαρμα, τό, Arist.; σάρος, ὁ, Call.; πίτῡρα, τά, Hipp.; περίσσωμα, τό, Plut.

REFUSE, TO, μεγαίρω (to refuse to do or to give), no perf., only act., except in Anth., c. acc., sometimes c. gen. of the thing refused, or c. infin., c. dat. pers., Hom.; so φθονέω, c. dat. pers., c. acc. or infin. of the thing, or c. part., only act. in this sense, Hom., Pind., Æsch., Xen.; 'ἀναίνομαι, mid., no fut., aor. 1 ἠνηνάμην, no pass., c. infin. rei or c. acc. (in which construction it is used of refusing with an idea of rejecting a gift, etc.), Hom., Theogn., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.; 'ἀπαναίνομαι, Hom., Pind., Æsch.; 'ἀνἄνεύω (to do or to grant), c. acc. or c. infin., only act., Hom., Hdt., Xen.; ἀπεῖπον, and Ep. sometimes ἀποειπον (in Hom. even ἀπŏεῖπον), no other tense in this sense (except fut. act. ἀπερέω, and aor. 1 mid. ἀπειπάμην, Hdt.), Hom., Hdt., Thuc., Plat.; ἀρνέομαι, mid., c. aor. 1 pass. in mid. sense, c. infin., or c. τό and infin., or c. acc., Omn.; μελεδαίνω (to do), only pres. act., Theogn.; ἀπόφημι, no perf., aor. 1 rare, only act. in this sense, Soph., Xen., Plat., Arist.; οὔ φημι, aor. 1 ἔφησα, no perf., only act., Æsch., Hdt., Æschin.; ἐναντιόομαι, pass., c. fut. mid., c. τὸ μὴ οὐ and infin., Æsch.; 'ἀπαυδάω, only act., c. dat. pers., Eur.; 'ἀπομάχομαι, fut. -μαχέσομαι, contr. -μαχοῦμαι, c. acc. of what is to be done, Hdt.; ἀπωθέομαι, mid., imperf. ἀπεωθεόμην, fut. ἀπωθήσομαι and ἀπώσομαι, aor. 1 ἀπεωσάμην (esp. of refusing gifts, alliance, etc.), Thuc., Hdt., Plat.; διωθέομαι, Hdt., Plat. *Vid.* SYN. 95.

I will not refuse (to trust) *my body to the ground*, τὸ σῶμα . . . οὐκ ἀπιστήσω χθονί, Eur.

REFUSED, TO BE, ἀπαρνέομαι (of a thing), Soph.

To whom nothing is refused, ᾇ οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει, Æsch.

REFUTATION, ἔλεγχος, ὁ, Hdt., Thuc., Plat.; λὕσις, εως, ἡ, Arist.

[*By way of refutation*, ἀνασκευαστικῶς, Arist.]

[REFUTATIVE, ἀναιρετικός, ή, όν, Arist.]

REFUTE, TO, ἐλέγχω, perf. pass. ἐλήλεγμαι, no perf. act., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat.; διελέγχω, Plat.; ἀπελέγχω, Arist.; 'ἀνἄτρέπω, perf. -τέτροφα, perf. pass. -τέτραμμαι, aor. 1 -ετρέφθην, Ar.; 'ἀμῦνομαι, mid., Isoc.; ἀποτρίβω, Æschin.; λύω, fut. λὕσω, perf. pass. λέλὕμαι, Arist.; διωθέω, imperf. διεώθεον, fut. -ωθήσω and -ώσω (other tenses from the latter), Dem.; 'ἀναιρέω, aor. 2 ἀνεῖλον, aor. 1 pass. ἀνῃρέθην, Plat., Arist., Dem.

One must refute, ἐλεγκτέον, Plat.; ἐξελεγκτέον, Plat.

Calculated to refute, refutatory, ἐλεγχοειδής, ές, Arist.; 'ἀναιρετἴκός, ή, όν, c. gen., Arist.

Easy to be refuted, εὐεξέλεγκτος, ον, Plat.; εὐέλεγκτος, ον, Arist.

What can not be refuted, ἀνεξέλεγτος, ον, Thuc., Antipho.

So as not to be refuted, ἀνεξελέγκτως, Xen.

REGAIN, TO, 'ἀνἄλαμβἄνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έλἄβον, perf. -είληφα, etc., Hdt., Thuc., Xen.; ἀνακτάομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Æsch.; ἀνακομίζομαι, Eur. *Vid.* TO RECOVER.

[*To regain courage*, ἀνατολμάω, Plut.]

[*Means of regaining*, ἀνάληψις, εως, ἡ, Plat.]

REGAL, βἄσἴλειος, α, ον, and ος, ον (Ep. also βἄσἴλήϊος), Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* ROYAL.

REGALE, TO, act., ἑστιάω, augm. εἱστ., fut. mid. in pass. sense, Eur., Ar., Plat., Antipho. *Vid.* TO FEAST.

REGARD, ὤρα, ἡ, Hes., Soph., Hdt., Theoc.; χώρα, ἡ, Theogn.; ἐπιστροφή, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; σπουδή, ἡ, Xen., Ar., Antipho. *Vid.* RESPECT, LOVE.

For whom he has no regard, Οὗ μέλει χώραν μηδεμίαν ϑέμεναι, Theogn.

Ye have shown this regard for the dead, πρὸ τοῦ ϑανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν, Soph.

They slew the men without regard to age, ἐφόνευον τοὺς ἀνθρώπους, φειδόμενοι οὔτε πρεσβυτέρας οὔτε νεωτέρας ἡλικίας, Thuc.

REGARD, TO, ἐμπάζομαι, only pres. and imperf. mid., c. gen., rarely c. acc., Hom.; 'ἀλέγω, only pres. act., usu. c. neg., c. gen. or c. acc., Hom., Pind., Æsch.; 'ἀλεγίζω, only pres. act., always c. neg., c. gen., Hom.; ὄθομαι, only pres. and imperf. mid., always c. neg., c. gen., Hom., Ap. Rh.; μετἄτρέπομαι, mid., c. gen., Hom., Ap. Rh.; ἐντρέπομαι, c. gen., Soph., Plat.; ἀμφέπω (also in Hom. ἀμφιέπω, only pres. and imperf. without augment, Hom., only pres., Att.), Hom., Pind., Soph., Eur.; φρονέω (only of having regard in one's mind, not of showing it by one's conduct), Hom.; ὠρεύω, only act., Hes.; ἐποπτεύω, only act., Pind.; βλέπω, only act., no perf., Ar.; περιβλέπω, Soph.; μεταστρέφω, Eur.; προτῑμάω (of regarding so as to honor greatly), Æsch., Eur., Ar., Dem.; φροντίζω, c. gen. or c. prep., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; εἰσεῖδον, aor. 2, part. εἰσἴδών, Eur.; περιοράομαι, c. gen. (a rare use, for generally it means to disregard), Thuc.; σταθμάομαι, mid., no pass., Plat.; φὔλάσσω, Call. *Vid.* TO RESPECT, TO LOVE, TO CONSIDER.

And I indeed do not regard it, κἀμοὶ μὲν οὐδὲν πρᾶγμα, Eur.

One who regards, ἐποπτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.

REGARDLESS, ἄσκοπος, ον, Æsch.; 'ἀπερίοπτος, ον, Thuc.

REGARDLESSLY, 'ἀπεριόπτως, Thuc.

REGENCY, ἐπιτροπαία ἀρχή, ἐπιτ. βἄσἴλεία, Hdt.

[REGENERATE, TO, ἀναγεννάω, N. T.]

[REGENERATION, ἀναγέννησις, εως, ἡ, Eccl.; παλιγγενεσία, ἡ, N. T.]

[REGENERATIVE, ἀναγεννητικός, ή, όν, Iambl.]

REGENT, A, ἐπίτροπος, ὁ, Hdt.

To be regent, ἐπιτροπεύω, c. acc. of the country governed or of the prince in whose stead one is regent, only act., Hdt., Thuc.

REGICIDE, adj., τὕραννοφόνος, ον, Anth.; τὕραννοκτόνος, ον, Luc.

REGIMENT, A, τάγμα, ἄτος, τό, Xen.; τάξις, εως, ἡ, Xen.

REGION, A, χῶρος, ὁ, Omn.; χώρα, ἡ, Omn.; χωρίον, τό, Hdt., Xen.; αἰθήρ, -έρος (in Hom. always ἡ, in Att. prose ὁ, in Trag., etc., ὁ καὶ ἡ), Eur. *Vid.* COUNTRY.

Belonging to the region, ἐγχώριος, ον, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἐπἴχώριος, ον, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.

REGISTER, A, ἀπογρἄφή, ἡ, Plat., Dem.; γραμμἄτεῖον, τό, Isoc.; ἀνάγρἄφή, ἡ, Dem.; διάγραμμα, τό, Dem.; πίναξ, ἄκος, ὁ, Dem.

The register on which citizens were entered when they came of age, τὸ ληξιαρχἴκὸν γραμματεῖον, Dem., Æschin.

REGISTER, TO, 'ἀπογρἄφω, Hdt., Xen., Dem.; πἄρἄγράφω, Plat., Dem.; ἐγγράφω, often c. εἰς and acc. of the register, Plat., Isæ., Dem., Æschin.; ἐπἴγράφω, esp. in mid., to register one's self, or procure one's self to be registered, Andoc., Isoc., Dem.

To register besides, προσἄπογράφω, Lys.

To register unfairly, πἄρεγγράφω, Æschin.; [*to register one's self falsely*, παραγράφω ἑαυτόν, Dem.]

To register again, μετεγγράφω, Ar.

REGISTERED, ἀνάγραπτος, ον, Thuc.

I am registered among the citizens, εἰς ἀστοὺς τελῶ, Dem.

Not registered, 'ἄγρἄφος, ον, Thuc.

Unfairly registered, πἄρέγγραπτος, ον, Æschin.

REGISTRAR, A, κἄτἄλογεύς, ὁ, Lys.; 'ἀναγραφεύς, ὁ, Lys.

REGISTRATION, A, ἐπιγρἄφή, ἡ, Isoc.; ἐγγραφή, ἡ, Dem.

[*An illegal* (secret) *registration*, παρεισγραφή, ἡ, Plut.]

REGRESS, κἄθοδος, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* RETURN.

REGRET, ποθή, ἡ, Hom.; πόθος, ὁ, Omn.

[*Full of regrets*, μεταμελείας μεστός, Plat.; μεταμελητικός, ή, όν, Arist.]

Of or *proceeding from regret* (of tears), ποθεινός, ή, όν, Eur.

REGRET, TO, ποθέω, pres. infin. Ep. also ποθήμεναι, fut. ποθήσω and ποθέσομαι, aor. 1 act. ἐπόθησα and -εσα, perf. πεπόθηκα, etc., but aor. 1 pass. ἐποθέσθην, rare in mid., Hom., Trag., Ar., Xen., Isoc.

REGRETTED, ποθεινός, ή, όν, and ός, όν, Pind., Eur., Plat.; ποθητός, ή, όν, Anth.

Much regretted, τρἴπόθητος, ον, Bion.

REGULAR, κῦριος, α, ον, and ος, ον (esp. of appointed times, assemblies, etc.), Pind., Ar., Hdt., Dem.; so τέθμιος, α, ον, Pind.; κἄθήκων, ουσα, ον, gen. οντος, etc., Soph., Dem., Æschin.; τεταγμένος, η, ον, Isoc.; ἐγκὔκλιος, ον, i. e., regularly occurring (duties, occurrences, etc.), or happening to each in turn, Isoc., Dem., Arist.; [(of the pulse), εὔρυθμος, ον, Galen.]

The regular garrison, ἡ ἴση φρουρά, Thuc.

[*The regular physicians* (opp. to quacks), οἱ μεθοδικοί, Galen.]

REGULARLY, τεταγμένως, Xen., Plat., Isoc.

REGULATE, TO, διἄκοσμέω, Hom., Hdt., Thuc.; διοικέω, Omn. Att. prose; νέμω, Thuc.; τίθεμαι, mid., Thuc.; συντάσσω, Plat.; κἄνονίζω, Arist. *Vid.* TO GOVERN, TO ARRANGE.

One must regulate, συντακτέον, Luc.

REGULATING, A, διακόσμησις, εως, ἡ, Plat.

REGULATION, A, νόμος, ὁ, Omn. *Vid.* LAW.

REGULATOR, A, κοσμητής, οῦ, ὁ, Epigr. ap. Æschin.

REHEARSAL, A, διδασκἄλία, ἡ, Xen., Plat.

REHEARSE, TO (before another), 'ὑπεῖπον, only aor. 2, augment in all

the moods, Eur., Ar.; [μελετάω, Arist.]

Reign, to, κραίνω, sometimes c. gen. of the dominions over which, only act. in this sense, also κ. σκῆπτρα (Soph.), Hom., Soph.; ἀνάσσω, c. dat., c. gen., or c. prep. μετά and dat., or ἐν and dat., mid. rare, pass. of the dominions ruled, or sometimes of the power exerted (e. g., σκῆπτρον ἀνάσσεται, Soph.), no aor. or perf. in any voice, Omn. poet.; βᾰσῐλεύω, no mid. (pass. of the dominions), c. dat., or more usu. c. gen., Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐμβασιλεύω, sometimes c. gen., Hom., Hes., Theoc.; τῠραννέω and τῠραννεύω, fut. τῠραννήσομαι in pass. sense, Solon, Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; σκηπτοφορέω, only act., Mel. *Vid.* To rule.

Reigning rightfully, θεμισκρέων, οντος, ὁ, Pind.

Rein, a, εὔληρα, τά, Hom.; ἥνια, τά, Hom., Pind.; ἡνία, ἡ, usu. in pl., Pind., Trag., Xen., Plat.; ἱμάς, άντος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Xen.; ῥῦτά, τά, Hes.; ῥῦτήρ, ῆρος, ὁ, Soph., Ap. Rh.; ἱπποδέτης, ου, ὁ, Soph.; ἱππόδεσμα, τά, Eur.; ἱππῐκὰ πηδάλια, τά, Æsch.; ῥῦτάγωγεύς, ὁ, or rather the rope of a horse's halter, Xen. *Vid.* Bridle.

A long rein, παρηορία, ἡ (properly for the παρήορος), Hom.

To give rein to, χᾰλάω, fut. -ᾰσω, c. dat., Eur.

Giving the rein to the horses, πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας, Eur.

And to give him the rein, εἶξαί τέ οἱ ἥνια χερσίν, Hom.; [χαλινοὺς δίδωμι, Xen.]

With loose rein (to gallop, etc.), ἀπὸ ῥῦτῆρος, Soph.

Obeying the rein, πειθῐχᾰλῖνος, ον, Pind.; φῐλήνιος, ον, Æsch.; [πειθήνιος, ον, Plut.]

With golden reins, χρῡσήνιος, ον, Hom., Pind., Soph.

With embroidered reins, ποικῐλήνιος, ον, Pind.

Rein in, to, act., κᾰτέχω, and Ep. pres. κᾰτίσχω, imperf. κατεῖχον, fut. κᾰθέξω, no aor. 1, perf. rare, aor. 2 κᾰτέσχον (part. κατασχών), also poet. κατέσχεθον, aor. 2 mid. sometimes used in pass. sense, Hom., Soph., Eur. *Vid.* To restrain.

Reinforce, to, βοηθέω, c. dat., Thuc., Xen.

Reinforcement, a, βοήθεια, ἡ, Thuc., Xen.

The troops composing a reinforcement, οἱ βοηθοί, Thuc., Xen.

He waited for the reinforcements, τὴν μείζω παρασκευὴν περιέμενεν, Thuc.

As the Athenians also were sending for reinforcements, ὡς καὶ τῶν Ἀθηναίων ἐπιμεταπεμπομένων, Thuc.

Reinstate, to, *vid.* To restore.

[*To reinstate a citizen* (in his rights) *on his return from exile*, ὁσιόω τινὰ κατιόντα, Dem.]

Reiterate, to, ἀνᾰπολέω, poet. also ἀμπ., Pind., Soph., Plat. *Vid.* To repeat.

Reject, to, ἀναίνομαι, mid., Hom., Eur., Dem.; ἀπᾰναίνομαι, mid., aor. 1 pass. ἀπανηνάσθην, Hom., h., Pind., Æsch.; ἀποπτύω (ῠ, but also ῡ Hes.), fut. -πτῡσω, etc., Hes., Trag.; πτύω, Soph.; ἀπωθέω, imperf. ἀπεώθεον, fut. -ωθήσω and -ώσω, all other tenses from this last, augmented tenses all -εωθ. (Hom. has also imperf. ὤθεσκον of the simple verb), Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; πᾰρωθέω, Eur., Xen.; περιωθέω, Thuc., Arist.; διωθέω, usu. in mid., Hdt., Thuc., Isoc.; ἀπορρίπτω, also poet. (not Att.) ἀπορίπτω, aor. 2 pass. -ερρῐ́φην, Pind., Soph., Xen.; ἀπορριπτέω, Xen., Dem.; ἐκβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, etc., Soph., Eur., Plat., Antipho, Dem.; ἀποστρέφομαι, pass. in act. sense, esp. in aor. 2, c. fut. mid. (esp. of rejecting persons), Soph., Eur., Xen.; so, too, ἀποστρέφω, Xen.; ἀπολακτίζω, Æsch.; ἀποτίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Eur.; ἀποτρέπομαι, mid., Eur.; ἀπερέω, more usu. ἀπερῶ in fut. sense, perf. ἀπείρηκα, mid., fut. ἀπεροῦμαι, perf. pass. ἀπείρημαι, no other tense, Hdt.; ἀπαρνέομαι, mid., aor. 1 pass. in act. sense, 1st fut. pass. in pass. sense, Thuc.; ἀποδοκῐμάζω, Hdt., Xen., Isoc., Dem.; ἀποκρίνω (esp. as not genuine), Plat. *Vid.* Syn. 95.

To reject with scorn, λακτίζω, Eur.

To reject by vote, ἀποχειροτονέω, Ar., Dem.; ἀποψηφίζομαι, mid., also pass. in pass. sense, Xen., Plat., Dem., Æschin.; καταψηφίζομαι, Dem.

One must reject, ἀπωστέον, Eur.; ἀποδοκιμαστέον, Xen.; ἐξαιρετέον, Plat.

Rejection, ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, Thuc.

Rejoice, to, ἀγλαΐζομαι, mid., Hom., Pind.; γάνῠμαι, c. dat. or c. gen., or c. prep. ὑπό and gen., or ἐπί and dat. of the cause, etc., only pres., and imperf. and fut. (not Att.) γανύσσομαι, Hom., Æsch., Eur., Plat.; γελάω, fut. -ᾰσω, Hom., Hes., h., Soph.; γηθέω, perf. γέγηθα (the only tense used in Att. except once pres. part. act.), no pass., though there is mid., often c. acc. of the cause, Hom., Pind., Trag., Dem.; εὐφραίνομαι, pass., c. fut. mid., Hom., Pind., Soph., Xen., Plat., Dem.; ἀγάλλομαι, pass., only pres. and imperf., c. dat., or c. ἐπί and dat., Hom., Hes., Eur., Hdt., Thuc.; χαίρω, fut. χαιρήσω (also Ep. infin. κεχᾰρησέμεν), no aor. 1 nor aor. 2 act., perf. κεχᾰ́ρηκα, Ep. part. also κεχαρηώς, also perf. pass. κεχᾰ́ρημαι, pluperf. 3d pl. κεχάρηντο, paulo-post fut. κεχᾰρήσομαι, aor. 2 pass. ἐχᾰ́ρην, also Ep. aor. 1 mid. ἐχηράμην, and Ep. aor. 2 κεχᾰρόμην, redupl. in all the moods, Att. perf. pass. κέχαρμαι only in part. (also c. θυμῷ, ἐν θυμῷ, φρένα or φρεσίν, Hom.), Omn.; ἥδομαι, no fut. mid., aor. 1 ἡσάμην (very rare), more usu. aor. 1 pass. ἥσθην, fut. ἡσθήσομαι, c. dat. of the cause, sometimes c. acc., rarely c. gen., Omn.; γάνόομαι, pass., Anac., Ar., Plat. *Vid.* To please, To be pleased.

To rejoice excessively, ὑπερχαίρω, Eur., Xen.; ἐκχέομαι, pass., perf. ἐκκέχῠμαι, Ar.; ὑπερήδομαι, Hdt., Xen.

To rejoice at, ἀμφῐγηθέω, h.; ἐπῐγηθέω, Æsch.; [χαίρω, c. dat., Hom., etc.; in Att. also ἐπί τινι, and in Trag. ἔν τινι, also c. part., as, *I rejoice at having heard*, χαίρω ἀκούσας, Hom., etc.]; ἐπῐχαίρω, sometimes c. acc. of the cause, Soph., Ar., Dem., Ap. Rh.; σῠνήδομαι, c. dat. or c. prep., Soph., Eur., Hdt., Plat., Xen., Antipho, Isoc.

To rejoice with, συγχαίρω, c. dat., Anac., Æsch., Ar., Xen., Plat.; ἀντῐχαίρω, c. dat., Soph.; συγγηθέω, Eur.

To rejoice beforehand, προχαίρω, Plat.

Rejoicings, χαρμόσῠνα, τά, Hdt. *Vid.* Joy.

Being a subject for rejoicing, ἐπίχαρτος, ον, Æsch., Thuc., Dem.; εὐγήθητος, ον, Eur. *Vid.* Pleasant.

Rejoin, to, ἀντῐλέγω, Thuc. *Vid.* To answer.

Rejoinder, a, ὑπόληψις, εως, ἡ, Isoc. *Vid.* Answer.

Rekindle, to, ἐκζωπῠρέω, Arist.; [ἀναφλέγω, Eur.; ἀναρριπίζω, Antipho.]

Relapse, a, ὑποτροπιασμός, ὁ, Hipp.

Causing a relapse, ὑποστροφώδης, ες, Hipp.

Relapse, to, ὑποτροπιάζω, only act., Hipp.

Relate, to, μῡθολογεύω, only act., no perf., Hom.; μῡθέομαι, Ep. 2d sing. μυθεῖαι and μύθεαι, also imperf. μυθεσκόμην (not in Att.), Hom., Æsch., Soph., Ap. Rh.; ἐνέπω, and poet. ἐννέπω (the only form in Trag., the pres. only of this form is in use), aor. 2 ἔνισπον, no other tenses in this sense, Omn. poet.; πῐφαύσκω, only pres. and imperf., act. and mid., Hom., h., Æsch.; so πῐφάσκομαι, mid., Hes.; λέγω, Omn.; κᾰτᾰλέγω, Hom., Xen.; ἀγγέλλω, Omn.; ἀναγγέλλω, Æsch., Thuc., Xen.; ἐπέρχομαι, mid., no pass., fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, Hes., Eur., Hdt., Thuc.; γηρύομαι, mid., Hes.; γεγωνίσκω, only pres. and imperf. act., Æsch.; γέγωνα, perf., with pres. sense, imper. γέγωνε, 3d sing. γεγωνείτω, also infin. aor. 1 γεγωνῆσαι, also fut. γεγωνήσω, also infin. as if of pres. γεγωνεῖν, also Ep. imperf. ἐγεγώνεον, Æsch., Eur.; δηλόω, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; μηνύω (ῠ except before a long syll.), fut. -ῡσω, etc., Soph., Eur.; ἀνηγέομαι, mid., no pass., Pind., Hdt.; ἀφηγέομαι (with perf. pass. in pass. sense, Hdt.), Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἐξηγέομαι, Soph., Hdt., Xen., Plat.; μυθεύω, Eur.; ἀνέρχομαι, Eur.; ἀποφαίνω, Hdt., Xen., Dem.; μῡθολογέω, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἀπομνημονεύω, Plat.; ὑδέω and ὑδέω, only pres. and imperf., Call., Ap. Rh.

To relate fully, διαφράζω, fut. -ᾰσω, Ep. aor. 2 also διαπέφρᾰδον, Hom., Ap. Rh.; διεῖπον, also Ep. διαεῖπον, aor. 2 act., augment in all moods, no other tenses, Hom., Soph.; δῐϊκνέομαι, fut. -ίξομαι, no aor. 1, aor. 2 -ῑκόμην, -ῐκοῦ, etc., Hom.; περαίνω, aor. 1 ἐπέρᾱνα, Æsch., Eur.; διέρχομαι, Pind., Æsch., Thuc., Plat.; διεξέρχομαι, Hdt., Plat.; διηγέομαι, Ar., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; διαγγέλλω, Eur., Thuc., Xen.; διέξειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν and -ῄια, Hdt., Xen., Isoc., Dem., Æschin.

To relate previously, προᾰφηγέομαι, Ion. προαπ., Hdt.; προδιηγέομαι, Hdt., Dem.

To relate in regular order, or *without stopping*, στοιχηγορέω, only act., Æsch.

To relate incidentally, πᾰρᾰδιηγέομαι, Arist.

One must relate, ἀνοιστέον, Soph., Eur.; δηλωτέον, Isoc.; μῡθολογητέον, Plat.

Easy to be related, εὐμνημόνευτος, ον, Plat., Dem.

Relate, to (e. g., to have relation or reference to), φέρω, fut. οἴσω, more usu. οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, c. ἐς and acc., Hdt.; [(οὕτω) περί τινα or τι ἔχω, Hdt.]

Relation, a, or Relating, ἔκλογος, ὁ, Æsch.; ἀφήγημα, ᾰτος, τό,

Hdt.; ἀφήγησις, εως, ἡ, Hdt.; ἐξήγησις, ἡ, Thuc.; διήγησις, ἡ, Plat., Dem., Arist.; διέξοδος, ἡ, Plat.

Relation to (as having relation to, etc.), ἀναφορά, ἡ, Arist.

A relation (kinsman), subst. and adj., συγγενής, ές, Omn. post Hom.; σύγγονος, ον, c. gen. or c. dat., Pind., Eur.; ὁμόγονος, ον, c. gen. or c. dat., Pind., Plat.; ὁμογενής, ές, Eur.; οἱ προσήκοντες, c. dat., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; also (more rarely) ὁ προσήκων, c. dat., Hdt., Isoc.; ὁ ὁμόθεν, Eur.; ὅμαιμος, ον, Eur., Hdt.; ὁμαίμων, ον, Hdt., Eur.; ἀγχίσπορος, c. gen., Æsch.; ἀγχιστεύς, ὁ, Hdt.; οἱ ἀναγκαῖοι, Xen., Plat., Orat.; οἱ ἐν γένει, Soph. *Vid.* Syn. 339.

A relation by marriage, κηδεμών, όνος, ὁ, Eur., Ar.; κηδεστής, οῦ, ὁ, Ar., Plat., Lys., Dem.; κήδευμα, ατος, τό, Soph., Eur.; κηδευτής, οῦ, ὁ, Arist.

One's nearest relation by marriage, κήδιστος, ὁ, Hom.

To be a relation of, or *to be related to*, ἀγχιστεύω, only act., c. dat., Eur., Isæ.; προσήκω or γένει προσήκω, c. dat. pers., Eur., Xen.; προσέχομαι, imperf. -ειχόμην, no other tense, Thuc.; ὁμολογέω κατ' οἰκειότητα, c. dat. pers., Hdt.

Because Polybus was no relation to you, ὁθοὔνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει, Soph.

He was no relation to Tereus, προσῆκεν οὐδὲν Τηρεῖ, Hdt.; so Isoc.

A body of relations, συγγένεια, ἡ, Eur., Plat.; ὁμόσπορον ἔθνος, Pind.

Collateral relations (of a person who has no descendants to be his heirs), χηρωσταί, οἱ, Hom., Hes. *Vid.* Kindred.

Like relations, συγγενῶς, Eur.; συγγενικῶς, Dem.

Attached to one's relations, φιλοκηδεμών, όνος, ὁ καὶ ἡ, Xen.

Relationship, συγγένεια, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἀγχιστεῖα, τά, Soph.; ἀγχιστεία, ἡ, Plat., Isoc., Dem.; οἰκειότης, ητος, ἡ, Hdt., Omn. Att. prose; τὸ οἰκεῖον, Thuc.; τὸ συγγενές, Æsch., Soph., Thuc.; ἀναγκαιότης, ητος, ἡ, Lys.; [ἀνάγκη, ἡ, Andoc., Lys.]

Relationship by marriage, κῆδος, τό, Trag., Hdt., Thuc.; κήδευμα, ατος, τό, Eur., Plat.; πηοσύνη, ἡ, Ap. Rh.

According to nearness of relationship, ἀγχιστίνδην, Solon.

[Relative, ἀναφορικός, ή, όν, in grammar, Gram.]

Relative to, περί, c. gen., or c. dat., or c. acc., but most usu. c. gen., Omn. *Vid.* Concerning.

Relax, to, μεθίημι (ῐ Hom., but often also ῑ before ε, ῑ Att.), aor. 1 μεθῆκα, poet. also (not Att.) μεθέηκα, perf. pass. μεθεῖμαι (Hom. has also 2d and 3d sing. pres. indic. μεθιεῖς, μεθιεῖ, and imperf. μεθίεις, μεθίει, also infin. aor. 2 μεθέμεν, and subj. μεθείω), c. acc., or sometimes c. gen., Hom., Æsch., Eur.; ἀνίημι, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; παρίημι, Soph., Eur., Arist.; ὑφίημι, Eur., Hdt., Xen.; ἐξανίημι, trans. and intrans., Soph., Eur.; ἐπανίημι, intrans., Xen., Plat.; λύω (ῠ, but also Ep. ῡ in arsis, in compounds ῠ), fut. λύσω, perf. pass. λέλυμαι, etc., Hom.; διαλύω, Ar., Theoc.; ἐκλύω, Xen., Isoc., Dem.; χαλάω, fut. -ἄσω, also in pass., but rarely if ever in mid. (also intr. in act., to be or become relaxed, Hipp.), h., Trag., Xen., Plat.; ἀναχαλάω, ap. Stob.; παραχαλάω, trans. and intrans., Hipp.; μαλθακίζομαι, Plat.

To relax at the same time, συγχαλάω, Archyt.

[*To relax the bowels*, κοιλίην μαλθάσσω, Hipp.; κοιλίαν παρατείνω, Ath.]

One must relax, ἀνετέον, Plat.

Relaxation, ἄνεσις, εως, ἡ, Hdt., Plat.; [ἀνάπαυσις, εως, ἡ, Plat., Xen.; (of the pores), χάλασις, ἡ, Diosc.]

[Relaxed, ἀνετός, όν, Arist.; πάρετος, ον, Anth.]

Relaxing (the limbs), λυσιμελής, ές (as sleep, death, etc.), Hom., Hes., Sapph.

Relays, by (of horses), ἀναδεχόμενοι τοῖς ἵπποις, Xen.

Release, to, μεθίημι (ῐ Hom., but often also ῑ before ε, ῑ Att.), aor. 1 μεθῆκα, poet. also (not Att.) μεθέηκα, perf. pass. μεθεῖμαι (Hom. has also 2d and 3d sing. pres. indic. μεθιεῖς, μεθιεῖ, and imperf. μεθίεις, μεθίει, also infin. aor. 2 μεθέμεν, and subj. μεθείω), c. acc., mid. in Trag., also c. gen., Hom.; ἀφίημι (the Orators have irreg. imperf. ἠφίουν, ἠφίεις, etc., 3d pl. also ἠφίεσαν), c. acc., mid. in Trag., c. gen., sometimes also c. gen. of that from which, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; ἀνίημι, Hom., Soph., Eur., Hdt.; ἐξίημι, Eur.; λύω (ῠ, but also Ep. ῡ in arsis, in compounds ῠ), fut. λύσω, perf. pass. λέλυμαι, etc., Omn.; ἀναλύω, Hom., Eur.; ἀπολύω, Hom., Eur., Hdt., Thuc.; ἐκλύω, fut. most usu. -σομαι, mid., c. gen. of that from which, but sometimes also c. dat., Hom., Theogn., Trag., Xen.; ἐπιλύω, Xen., Plat.; παραλύω, c. acc. et gen., Hdt.; χαλάω, fut. -ἄσω, and pass., but rarely if ever in mid., Æsch.; λωφάω, Æsch., Emped.; ἐλευθερόω, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἐπανίημι, Xen.

To release (esp. to release for ransom), λυτρόω, c. gen. of the ransom, Plat., Dem.; ἀπολυτρόω, Plat., Dem.

To release a person from an oath, ἀφίημι ὅρκον τινί, Andoc.

One must release, ἀφετέον, Plat.

Releasing, a, λύσις, εως, ἡ, Hom., Theogn., Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.; ἐπίλυσις, ἡ, Æsch.; ἄφεσις, εως, ἡ, Plat., Phil. ap. Dem.; ἀνάλυσις, ἡ, Soph. *Vid.* Relief.

Relent, to, κάμπτομαι, pass., Æsch., Thuc., Plat.; μαλθακίζομαι, pass., Æsch., Eur.; μαλακίζομαι, pass., Thuc.; γνάμπτομαι, pass., Thuc.; ἐπικλάομαι, pass., perf. -κέκλασμαι, Thuc.

Relentless, ἀμείλιχος, ον, Hom., Pind.; ἄτεγκτος, ον, Trag., Ar.; ἀσυγγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Dem. *Vid.* Implacable.

Relentlessly, ἀπαραιτήτως, Thuc.

Reliance, πίστις, εως, ἡ, Eur.

Relics, κάλαμη, ἡ (lit., the stubble), Hom.

Relief (from evil, pain, etc.), τροπαία, ἡ, Æsch.; ἀνάλυσις, εως, ἡ, Soph.; ἀναψυχή, ἡ, Eur., Plat.; σχετήριον, τό, Eur.; ἔρεισμα, ατος, τό, Æsch.; ἀνακούφισις, εως, ἡ, Soph.; κουφότης, ητος, ἡ, Eur.; κούφισμα, ατος, τό, Eur.; κούφισις, εως, ἡ, Thuc.; ἄνεσις, εως, ἡ, Hdt.; λώφησις, εως, ἡ, Thuc.; ῥαστώνη, ἡ, Plat.

For this would be a relief from calamity, αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή, Æsch.

Relief from pain, νωδυνία, ἡ, Pind., Theoc. *Vid.* Rest, Remedy.

To procure relief (sacrifice, etc.), λωφήιος, α, ον, Ap. Rh.

A relief of soldiers, διαδοχή, ἡ, Xen., Dem.

The soldiers forming the relief, ἀμοιβοί, οἱ, Hom.; διάδοχοι, οἱ, Hdt., Thuc.

They kept watch by reliefs, relieving one another, οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, Hom.

Being divided into reliefs, κατ' ἀναπαύλας διῃρημένοι, Thuc.

[*Executed* or *worked in high relief*, ἔκτυπος, ον, Ion.; *worked in low relief*, πρόστυπος, ον, Plat.; ἀνάγλυφος, ον, late.]

[*To work in high relief*, ἐκτυπόω, Xen., Plat.; *in low relief*, προστυπόω, late.]

[*A figure in relief*, ἐκτύπωμα, ατος, τό, Plat.]

[*A modeling in relief*, ἐκτύπωσις, εως, ἡ, Aresas.]

Relieve, to, παύω, no perf. act., but pass. πέπαυμαι, aor. 1 ἐπαύθην, Att. more usu. ἐπαύσθην (Soph. has imperf. παύεσκον) (fut. mid. sometimes in pass. sense), c. gen. of the evils from which, Hom., Trag.; ἀναπαύω, Hom., Thuc., Xen., Dem.; μεθίημι (ῐ Hom., but often also ῑ, esp. before ε, ῑ Att.), aor. 1 μεθῆκα, Ep. μεθέηκα (Hom. has also 2d and 3d sing. pres. indic. μεθιεῖς, μεθιεῖ, and imperf. μεθίεις, μεθίει, also aor. 2 subj. μεθείω, and infin. μεθέμεν), c. gen. of the evil from which, Hom.; κουφίζω, Eur., Xen.; ἀνακουφίζω, Soph., Eur., Xen.; ἐπικουφίζω, Eur.; μαλάσσω, Soph., Eur.; ἀναψύχω, Eur.; λωφάω, Æsch.; μεθίστημι, only in pres., imperf., fut. and aor. 1 act., aor. 2, perf. and pluperf. act. in pass. sense, Soph.; ἐπιλύομαι, mid., c. acc. pers., c. τὸ μή and infin. of suffering, etc., Plat.; ἰάομαι (but ῐ, Anth.), Plat.; λωφέω, Ap. Rh. *Vid.* To help, and (of relieving pain) To assuage.

To relieve (as a guard), ἀμείβομαι, mid., sine cas., Hom.; διαδέχομαι, perf. pass. in act. sense, c. dat., Xen.

One who relieves, παυστήρ, ῆρος, ὁ, c. gen. of the evil, Soph.; ἀναψυκτήρ, ῆρος, ὁ, Eur.; ἐκδέκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.

Relieving (calculated to relieve), λυτήριος, α, ον, more usu. ος, ον, c. gen., sometimes even c. acc., Æsch., Soph.; λύσιμος, ον, Æsch.; πρόξενος, ον, c. gen., Æsch.; παυστήριος, ον, c. gen., Soph.; κουφιστικός, ή, όν, Arist.

To aid in relieving, συνεπικουρέω, c. dat., Xen.

The cities relieving one another in their occupation of the country, τῶν πόλεων κατὰ διαδοχὴν χρόνου ἐπιουσῶν τῇ χώρᾳ, Thuc.; so ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις, Dem.

Relieving from pain, ὀδυνήφατος, ον, Hom.; λυσίπονος, ον, Pind.; παυσίπονος, ον, Eur., Ar.; or from sorrow, παυσίλυπος, ον, Eur.; παυσανίας, ου, ὁ, Soph.

Religion, εὐσέβεια, ἡ (also poet. εὐσεβία), Omn. post Hom. *Vid.* Piety.

Religious, ὅσιος, α, ον (both of things and persons), Omn. post Hom.; εὐσεβής, ές (only of persons), Omn. post Hom. *Vid.* Pious.

Religious observance, θρησκεία, ἡ, Hdt.

To be religious, σέβω, rare except in pres., Thuc.

Religiously, εὐσεβέως, Att. -βῶς, Pind., Soph., Xen., Dem.

Relinquish, to, λείπω, perf. λέλοιπα; perf. pass. λέλειμμαι, etc., Omn. *Vid.* To leave.

One must relinquish, λειπτέον, Eur., Plat.

Relinquishment, ἀπόλειψις, εως, ἡ, Xen.

Relish, a (any thing eaten to add a relish), ὄψον, τό, Hom., Plat.; φάρμᾰκον, τό, Pind.

[*To eat as relish with bread*, ὀψοποιέομαι, Xen.]

Relish, to, εὐωχέομαι, mid., c. gen. or c. acc., no pass. in this sense, Xen., Plat.

Reluctance, ἐπίσχεσις, εως, ἡ, Hom.; [ὄκνος, ὁ, Hom., Trag., Thuc., Plat., also followed by infin., Xen.]

Without reluctance, ῥᾳδίως, Thuc.; οὐ χαλεπῶς, Thuc. *Vid.* Willingly.

Reluctant, ἀέκων, ουσα, ον, and contr. (as always in Att.) ἄκων, Omn.; [ὀκνηρός, ά, όν, Antipho, Thuc.] *Vid.* Unwilling.

[*To be reluctant*, ὀκνέω, Hom., Att.]

Reluctantly, ἀκουσίως, Eur., Thuc., Antipho; [ὀκνηρῶς, Xen.]

Rely, to, or to rely on, πιστόομαι, pass., Hom., Soph.; πέποιθα, c. dat., Hom.; πιστεύω, c. dat., also pass. of him who is relied on, Hdt., Omn. Att.; σφοδρῠ́νομαι, pass., c. dat., Æsch.; θρᾰσῠ́νομαι, mid. and pass., c. dat., or c. ἐπί and dat., Soph., Isoc.; θαρσέω, only act., c. dat., sometimes even c. acc., Eur., Hdt., Plat.; σκήπτομαι, mid. and pass., c. dat., Dem.; ἐπισκήπτομαι, Dem.; ἀπερείδομαι, mid. and pass., perf. pass. -ερήρεισμαι, c. ἐς and acc., Plat.; ἰσχῡρίζομαι, mid., c. dat., Plat., Dem., Isoc.; ἐνισχῡρίζομαι, c. dat., Dem.; διισχῡρίζομαι, Antipho, Æschin.; ἐπᾰνέχω, imperf. -εῖχον, fut. -έξω, aor. 2 -έσχον, infin. -σχεῖν, etc., c. ἐπί and dat., Dem.; πιστευτικῶς ἔχω, c. dat., Plat. *Vid.* To trust.

One must rely, πιστευτέον, Plat.

What may be relied on, ἐχέγγυος, ον, Eur., Thuc.

Relying on, θάρσῠνος, ον, c. dat., Hom.; πίσῠνος, η, ον, c. dat., Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; πιστός, ή, όν, Æsch., Soph.

Remain, to, κάθημαι, imperf. ἐκᾰθήμην (being really perf. and pluperf.), fut. καθήσομαι, no other tenses (only of persons), Hom.; μίμνω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes., Æsch., Eur.; μένω, Ep. fut. also μενέω, only act., Omn.; ἐπῐμίμνω, Hom.; ἐπιμένω, Hom., Xen., Plat.; ἐπᾰνᾰμένω, poet. ἐπαμμένω, Æsch.; κᾰτᾰμένω, Ar., Hdt., Xen., Dem.; διαμένω, Xen., Dem.; διᾰτρίβω, Thuc., Xen., Antipho.

To remain (i. e., to be left after something else, or out of a greater quantity), λείπομαι, pass. (3d sing. in Plat. often impers.), Hom., Hes., Hdt., Plat.; ὑπολείπομαι, and in a general sense, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Plat.; περῐλείπομαι, Eur., Hdt., Plat.; περισσεύω, only act., Hes., Thuc., Xen., Plat.; ὑπόκειμαι, imperf. -εκείμην (being really perf. and pluperf.), fut. -κείσομαι, no other tenses, Thuc., Dem.; περίειμι (-εῖναι), Thuc., Plat., Isæ., Dem.; περῐγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and -γεγένημαι, Xen., Isoc.; προσπεριγίγνομαι, Dem.; ὑπερβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, Xen.

To remain in, ἀντέχομαι, imperf. ἀντειχόμην, fut. ἀνθέξομαι, aor. 2 ἀντεσχόμην, no aor. 1, c. gen., Eur.; ἐμμένω, c. dat., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

To remain near, πᾰρᾰμίμνω, Hom.; πᾰρᾰμένω, and poet. sync. παρμένω, c. dat., Hom., Eur., Thuc., Xen., Dem.

To remain behind, ὑπομένω, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Plat.

To remain with, συνδιατελέω, fut. -έσω, Plat., Dem.

One must remain, μενετέον, Xen., Plat.

It remains for me to say, λοιπόν μοι εἰπεῖν, Plat.

Remainder, a, περίλειμμα, ᾰτος, τό, Plat.

They retreat to Athens with the remainder of the army, ἐς τὰς Ἀθήνας ἀναχωροῦσι τῷ περιόντι τοῦ στρατοῦ, Thuc.

Remaining, λοιπός, ή, όν, Omn. post Hom.; ἐπῐ́λοιπος, ον, usu. pl., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat., Dem.; ὑπόλοιπος, ον, Omn. Att. prose; περῐ́λοιπος, ον, Ar., Thuc.; κᾰτᾰ́λοιπος, ον, Plat., Arist.; πᾰρᾰ́λοιπος, ον, Arist.; ἔφεδρος, ον (only of a person), Soph.; περῐλῐπής, ές, Plat.

Remaining, a, μονή, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Plat.

A remaining with, or *steadfast to*, ἐμμονή, ἡ, c. gen., Plat.

Remark, to, κατᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έγνων, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, etc., Ar.; σημειόομαι, mid., Theoph.; παροράω (by the way), Xen.; something in one, c. acc. et dat., Hdt.

Remarkable, δόκῐμος, ον, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ἐπῐφᾰνής, ές, Hdt., Thuc.; ἐπίδηλος, ον, Xen. *Vid.* Illustrious.

A being remarked or *remarkable*, ἐπῐφᾰ́νεια, ἡ, Plat., Isæ.

Remarkably, δοκῐ́μως, Æsch., Xen.; ἐπῐφᾰνῶς, Isoc.

Remarking, a, σημείωσις, εως, ἡ, Hipp.

Remeasure, to, ἀνᾰμετρέω, Hom., Hdt.

Remediable, ἰᾱ́σῐμος, ον, Æsch., Pind.; ἰᾱτός, ή, όν, Pind., Plat.; ἀκεστός, ή, όν, Antipho.

Remedy, a, ἄκος, τό, often c. gen. of the disease or evil, Hom., Æsch., Eur., Hdt.; μῆχος, τό (*for* any thing, c. gen.), Hom., Æsch., Eur., Hdt., Ap. Rh.; φάρμᾰκον, τό (also μᾱ in some old Ion. poets, e. g., Hippon.), Omn.; ἄκεσμα, ᾰτος, τό, Pind., Æsch.; ἀντῐ́τομον, τό, prop. by cutting, h., Pind.; μῆχαρ, indecl., Æsch.; ἔμμοτον, τό, Æsch.; ἄκεστρον, τό, Soph.; ἀλέξημα, ᾰτος, τό, Æsch.; ἀνᾰφορά, ἡ, Eur., Dem.; ἴᾱσις, εως, ἡ, Soph., Plat., Antipho; ἴᾱμα, ᾰτος, τό, Æsch., Hdt., Plat.; [ἀλεξητήριον, τό, Hipp.; ἀλεξιφάρμᾰκον, τό, Plat., *against*, c. gen., Id.; ἀντίδοτον, τό, c. gen. of that *for* which, Anth.]

I have found a remedy for this calamity, εὕρημα δή τι τῆσδε συμφορᾶς ἔχω, Eur.

Desperate remedies, διακεκινδῡνευμένα φάρμακα, Isoc.

A remedy for pain, νωδῠνία, ἡ, or ἀνωδ., Pind.

Remedy, to, ἀκέομαι (Ep. pres. part. also ἀκειόμενος), fut. ἀκέσομαι (Att. ἀκοῦμαι), only mid. in good authors, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ἐξακέομαι, Xen.; ἰᾱ́ομαι (also ῐ Anth.), only mid., except aor. 1 pass., Hom., Trag., Thuc., Plat., etc. *Vid.* To cure.

To apply remedies to (a wound, etc.), ἀναψύχω, Hom.

To provide remedies for, ἀντῐτέμνω, no aor. 1 act., perf. -τέτμηκα, Eur.

One who can remedy, ἰᾱτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ἰᾱτρός, ο, Hom., Pind., Æsch., Eur., Plat., Antipho.

Remedying, νώδῠνος, ον, Soph.; ὀνήσῐμος, ον, Soph.

Remember, to, μνάομαι, mid., Ep. pres. part. also μνωόμενος, and imperf. ἐμνωόμην, also perf. pass. μέμνημαι in pres. sense, opt. μεμνῄμην, more usu. Att. μεμνῴμην, subj. μέμνωμαι, and aor. 1 ἐμνήσθην, fut. μνησθήσομαι, all in act. sense (perf. both in act. and pass. sense), c. gen., more rarely c. acc., also c. infin., often c. part., Hom.; μιμνήσκομαι, mid., with the tenses of μνάομαι, except imperf., Omn.; ἐπῐμιμνήσκομαι, c. gen., Hom., Soph., Hdt., Xen., Æschin.; ἀνᾰμιμνήσκομαι, Eur., Thuc., Xen., Dem.; μνήσκομαι, Anac.; ὑπομιμνήσκομαι, c. gen. or c. acc., Xen., Plat.; μνημονεύω, fut. mid. sometimes in pass. sense, c. acc. or c. infin., or c. conj. εἰ, ὅτι, etc., Omn. Att.; φῠλάσσομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Hes.; σῴζω, Soph., Eur., Plat.; ἀποσῴζω, Eur.; διᾰσῴζω, Xen.; ἐννοέομαι, mid., aor. 1 pass. in act. sense, Soph.; μνήμην τίθεμαι, mid., c. gen., Eur.; μνήμην ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον), c. gen., Eur.; διαμιμνήσκομαι, Xen.; διαμνημονεύω, Hdt., Xen., Dem., Æschin.; ἀνᾰλογίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Dem.

To remember also, at the same time, etc., συνδιαμνημονεύω, Dem., Æschin.; σῠνᾰνᾰμιμνήσκομαι, Plat.; συμμιμνήσκομαι, Dem.

To remember a thing against a person, ἀπομνημονεύω, c. acc. rei, dat. pers., Æschin.

One must remember, μνημονευτέον, Plat.

One who remembers, μνηστήρ, ῆρος, ὁ, Pind.; μνήστωρ, ορος, ὁ, Æsch.

Remembered, to be, *what can be remembered*, ἀναμνηστός, όν, Plat.; μνημονευτός, ή, όν, Arist.

Long to be remembered, πολύμνηστος, ον, Æsch.

Ever to be remembered, ἀείμνηστος, ον, and sometimes ος, η, ον, Theogn., Soph., Thuc., Isoc.

So as to be remembered, μνημονῐκῶς, Plat., Dem.

So as to be ever remembered, ἀειμνήστως, Æschin.

Easy to be remembered, εὐμνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.; εὐμνημόνευτος, ον, Arist.

Hard to be remembered, δυσμνημόνευτος, ον, Arist.

[Remembering (adj.), μνήμων, ον, c. gen., Hom., etc.] *Vid.* Mindful.

Remembering, a, Remembrance, μνήμη, ἡ, Omn. post Hom.; ἀνάμνησις, εως, ἡ, Plat., Lys., Dem.; μνημόνευμα, ᾰτος, τό, Arist. *Vid.* Memory.

Remembering miseries, μνησῐπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Remind, to, μιμνήσκω, fut. μνήσω, aor. 1 ἔμνησα, no perf., no mid. (for pass., *vid.* To remember), c. acc.

pers., gen. rei, Hom., Eur., Ap. Rh.; ʼἀνάμιμνήσκω (aor. Æol. poet. 3d sing. ἀμμνάσειεν, Pind.), sometimes c. dupl. acc., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat., Æschin.; ʽὑπομιμνήσκω, often c. dupl. acc., Hom., Omn. Att.; ἐπᾰνάμιμνήσκω, Plat., Dem.; διαμνημονεύω, c. dat. pers., acc. rei, Plat.; [νουθετέω, c. acc., Hdt., Trag.]

REMINDER, A (i. e., thing calculated to remind), ὑπόμνημα, ἄτος, τό, Thuc.; μνημόσῦνον, τό, Ar.

REMINDING, A, ʽὑπόμνησις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat.; [νουθέτησις, εως, ἡ, Eur., Eupol., Plat.] *Vid.* ADMONITION.

REMINISCENCE, ʼἀνάμνησις, εως, ἡ, Plat., Lys., Æschin. *Vid.* RECOLLECTION.

REMISS, ἐνδεής, ές, Soph., Thuc., Isoc.; ἀμβλύς, εῖα, ύ, Thuc., Xen.; ἄῤῥωστος, ον, Thuc.; ʼἄπρόθῦμος, ον, Hdt., Thuc.; ʼἄναπεπτωκώς, υῖα, ός, Dem.; [μεθήμων, ον, Hom., Anacreont.; μαλακός, ἡ, όν, περί c. gen., Thuc.]

[*To be remiss*, ἀνίημι, Hom., Hdt., Att.] *Vid.* TO RELAX.

REMISSLY, ʼἄπροθύμως, Plat.; [μαλακῶς, Thuc.]

Remissly (i. e., not at all), ʼἀνέδην, Soph.

REMISSNESS, τὸ ἀνειμένον, Thuc.; ἀῤῥωστία, ἡ, Dem.; [μεθημοσύνη, ἡ, Hom.]

REMIT, TO (punishment, etc.), ʼἀνίημι (ῐ Hom., but often ῑ in arsis, ῑ Att.), aor. 1 ἀνῆκα, Ep. also ἀνέηκα (not Att.), perf. pass. ἀνεῖμαι (Hom. also has 2d sing. pres. ἀνιεῖς, also imperf. 2d and 3d sing. ἀνίεις, ἀνίει, also ἀνίεσκον, also fut. ἀνέσω, and aor. 1 opt. ἀνέσαιμι), c. acc. of the punishment, dat. pers. [(e. g., *to remit the penalty of death to one*, ἀνίημι θάνατόν τινι)], Eur.; ἀφίημι, Ar., Xen., Dem.; πᾰρίημι, Lycurg.; ʼἀφαιρέω, aor. 2 -εῖλον, aor. 1 pass. -ηρέθην, c. dat. pers., or c. gen., Andoc., Dem.

REMNANT, A, λείψᾰνον, τό, Soph., Eur., Plat.; λεῖμμα, ᾰτος, τό, Hdt., Plat.; ʽὑπόλειμμα, τό, Theoph.

REMODEL, TO, μεταποιέω, Solon, Dem.; μεταῤῥῠθμίζω, Æsch., Hdt., Plat.; καινόω, Thuc.; [ἀναπλάσσω, Ar.]

REMONSTRANCE, αἰτία, ἡ (from a friend, opp. to κατηγορία, ἡ, from an enemy), Thuc.

REMORSE, οἶκτος, ὁ, Omn.; [μετάγνοια, ἡ, Soph.] *Vid.* PITY.

REMORSELESS, ʼἄνοικτος, ον, Eur., Ar. *Vid.* PITILESS.

REMORSELESSLY, ʼἀκηδέστως, Hom. *Vid.* PITILESSLY.

REMOTE, τηλεδᾰπός, ἡ, όν, Hom.; μᾰκρός, ά, όν, compar. -ότερος, superl. -ότατος, also μάσσων, μήκιστος, Omn.; τηλουρός, όν, Æsch., Eur., τηλορός, όν, Eur. *Vid.* DISTANT.

A remote place, ἐσχᾰτία, ἡ, Hom., Soph., Hdt., Dem.

REMOTELY, *more remotely*, ʼἀπωτέρω, Soph.

REMOTENESS, ἀπόστᾰσις, εως, ἡ, Xen., Plat.

REMOVABLE, περιαιρετός, ἡ, όν, Thuc.

REMOVAL (intrans.), μετάστᾰσις, εως, ἡ, Eur., Plat.; ʼἀνάστᾰσις, ἡ, Hdt., Thuc.; ʼἀπαλλαγή, ἡ, Plat.; περιαίρεσις, εως, ἡ, Thuc.; [μετοικία, ἡ, Thuc.; μετοίκησις, εως, ἡ, Plat.]

Removal, act., κίνησις, εως, ἡ, Plat.; μετακίνησις, ἡ, Thuc.

A removal, intrans. (from one house to another), διοίκῐσις, ἡ, Lys.

REMOVE, TO, act., ἀποκῑνέω, Hom.; μετοχλίζω, fut. -ίσω, poet. also -ίσσω, only act., Hom.; λύω (ῡ, but sometimes in Hom. ῡ in arsis, ῠ in compounds), fut. λῡ́σω, perf. pass. λέλῠμαι, Hom., Soph.; ʼἀποφέρω, fut. ἀποίσω, aor. 1 ἀπήνεγκα, Ep. ἀπήνεικα, aor. 2 ἀπήνεγκον, Ep. -ήνεικον, Hom., Hdt.; ἐκφέρω, Omn.; ʼἀνίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 in act. sense, aor. 2, perf. and pluperf. act., fut., and aor. 1 mid. in pass. sense (esp. of removing people), Hom., Soph., Hdt., Thuc.; ἀφίστημι, Æsch., Eur.; μεθίστημι, Eur., Hdt., Thuc.; ἐξανίστημι, Soph., Hdt.; μετᾰμείβω, c. gen. of the place whence, Pind.; μεταίρω, Eur.; ἐξαίρω, Soph.; ʼἀπαλλάσσω, Eur., Plat., Xen., Dem.; ἐξοικίζω, c. gen. or c. prep. of the place, Eur., Thuc., Plat.; μεθίημι (ῑη Ep., ῐη Att.), aor. 1 μεθῆκα, Ep. also μεθέηκα (Hom. also has 2d and 3d sing. pres. μεθιεῖς, μεθιεῖ, and imperf. μεθίεις, μεθίει, etc.), c. gen. of the place, Eur., Thuc.; ʼἀφῐδρῡ́ω, fut. -ῡ́σω, Eur.; ʼἀφᾰνίζω, Soph., Eur.; διορίζω, Eur., Isoc.; ʼἀνᾰτίθημι, aor. 1 act. -έθηκα, pass. -ετέθην, Soph.; ἀναιρέω, aor. 2 act. ἀνεῖλον, aor. 1 pass. ἀνηρέθην, Thuc., Xen., Dem.; ʼἀναζεύγνῡμι, aor. 2 pass. ʼἀνεζύγην (esp. of removing an army or a fleet), sometimes as if it were intrans. (στρᾰτόν, etc., being understood), Hdt., Thuc., Xen.; κῑνέω, Thuc.; μετᾰκινέω, Hdt., Xen.; μετᾰφέρω, fut. μετοίσω, more usu. -σομαι, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνέχθην, Thuc.; περιαιρέω, Hdt., Thuc., Plat.

To remove (esp. as a false impression from another's mind), ἐξαιρέω (for tenses see under TO TAKE), c. gen. pers., Plat.

To remove (people from a habitation), ἀνάστατόν τινα ποιέω, Hdt., Thuc.; ἀνάσπαστον ποιέω, Hdt.

To remove ships, μεθορμίζω, Xen.

To remove an officer by a vote, ἀποχειροτονέω, Dem.

To aid in removing, συνεξαιρέω, Eur., Hdt.

To remove out of the way, ἐκδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Eur.

To remove out of the way (i. e., put an end to, kill, q. v.), ἐμποδὼν ποιέομαι, Xen.

To remove privily, ὑπεκφέρω, Hom.; ʽὑπεξᾰ́γω, aor. 2 -ήγᾰγον, Hom., Hdt.; ʽὑπεξαιρέω, Soph., Thuc., Plat.; ʽὑπεκτίθημι, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Lys.; ʽὑπεκκομίζω, Hdt., Thuc., Xen.

To remove, intrans. (i. e., to remove one's self), μετᾰνίστᾰμαι, mid. and pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Soph., Hdt., Thuc.; μετακῠκλέομαι, mid., Plat.; and the mid. or pass. of most of the verbs given above in act. sense; [νοσφίζομαι, c. gen., Hom.; μετοικέω, ἐκ, *from*, εἰς, *to*, Lycurg., Thuc.] *Vid.* TO MIGRATE.

To remove (intrans.) *from one house to another*, διοικίζομαι, mid., c. εἰς, Lys.

Ye have removed to a distance the flame of calamity, ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος, Soph.

They did not remove them from the office of protecting the temple of Olympian Jupiter, τοῦ μέντοι προεστάναι τοῦ Διὸς τοῦ ʼΟλυμπίου ἱεροῦ οὐκ ἀπήλασαν αὐτούς, Xen.

I am greatly, and, indeed, wholly removed (from such a feeling), πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω.

Removed to a distance, ἔκθετος, ον, Eur.

REMUNERATE, TO, ʼἀμείβομαι, mid., Hom., Soph., Hdt., Xen., Dem. *Vid.* TO REQUITE.

REMUNERATION, ʼἀμοιβή, ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur. *Vid.* REWARD.

RENCONTRE, A, συμβολή, ἡ, Æsch., Hdt., Xen.; σῠ́νοδος, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.

REND, TO (esp. one's garments), κᾰτερείκομαι, mid., rare except in pres. and imperf., Sapph., Æsch., Hdt.; ῥήγνῡμι (of any thing), aor. 2 pass. ἐῤῥᾰ́γην, Æsch., Eur., Xen.; περιῤῥήγνυμι, Æsch., Dem.; περῐκᾰταῤῥήγνυμι, Xen. *Vid.* TO TEAR.

To be rent, φλάζω, only in aor. 2 ἔφλᾰδον, Æsch.

Rent asunder, διαῤῥώξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

RENDER, TO, ἐκπράσσω, Eur.; πᾰρέχομαι, mid., imperf. παρειχόμην, no aor. 1, aor. 2 παρεσχόμην, παρασχοῦ, etc. (Hom. also has παρεχεσκόμην), Thuc. *Vid.* TO MAKE.

[*To render one so and so affected*, παρασκευάζω τινά c. adj. or part.; e. g., *to render one well disposed*, π. τινὰ εὖ ἔχοντα, Xen.]

RENDEZVOUS, TO, συλλέγομαι, pass., c. εἰς and acc. of the place where, Thuc.

RENEW, TO, νεόω, Æsch.; ʼἀνᾰνεόομαι, mid., Soph., Eur., Thuc., Isoc., Dem.; ἐπανανεόομαι, Plat.; ʼἀνανεάζω, Ar.; ʼἀνᾰκαινίζω, Isoc.; νεοχμόω, Arist.

To renew a battle or *an argument*, ʼἀνᾰμᾰ́χομαι, fut. -μαχέσομαι or -μαχήσομαι, Att. -μαχοῦμαι, Hdt., Thuc., Xen., Plat.

RENEWAL, ʼἀνᾰνέωσις, εως, ἡ, Thuc.; [νεόχμωσις, εως, ἡ, Aretæ.]

RENNET, ὀπός, ὁ (being fig-tree juice used to make cheese, by causing the milk to curdle), Hom.; τᾰ́μῐσος, ἡ, Theoc.; [πυετία, ἡ, Arist.; πῦαρ, ατος, τό, Nic.]

Cheese made with ὀπός, τῡρὸς ὀπίας, ου, Eur.

RENOUNCE, TO, ἀπεῖπον, also Ep. ἀποεῖπον, aor. 2, augment in all moods, also aor. 1 ἀπεῖπα, more usu. mid. ἀπειπάμην, Hom., Theogn., Hdt., Thuc., Plat.; ἀπερέω, Att. ἀπερῶ, used as fut. of prec., Hdt.; ἀποῤῥίπτω, also poet. (not Att.) ἀπορίπτω, aor. 2 pass. ἀπεῤῥῐ́φην, Pind., Soph.; [ἀναίνομαι, Æsch., Eur., Dem.]; ʽὑπεξίσταμαι, mid., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., c. gen., Hdt.; χαίρειν λέγω, χ. κελεύω, χ. προεῖπον, χ. ἐάω (augm. εἰα.), Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat.; ἀφίσταμαι, pass., c. aor. 2, and perf. act., c. gen., Plat.

Do you renounce your friends in misfortune? ἀπαυδᾷς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς; Eur. (where, however, the Schol. says, βοηθεῖν is understood).

RENOVATION, νεόχμωσις, εως, ἡ, Aretæ.

RENOWN, κλέος, τό, only nom. and acc., Omn. *Vid.* GLORY.

RENOWNED, κλῠτός, ἡ, όν, and ός, όν, Hom., Pind., Soph., Eur.; εὔδοξος, ον, Pind., Omn. Att. *Vid.* FAMOUS.

RENT, λᾰ́τρον, τό, in pl., Æsch.; φορά, ἡ, Thuc.; ʼἀποφορά, ἡ, Xen., Arist.; μίσθωμα, ἄτος, τό, Isoc.; μίσθωσις, εως, ἡ, Isæ., Dem.; πρόσοδος, ἡ, Dem.

Rent for a house, ἐνοίκιον, τό, Isæ., Dem.; [στεγανόμιον, τό, Ath.]

To produce, bring in rent, μισθοφορέω, only act., Isæ.; [μίσθωσιν φέρω, Isæ.; *to pay rent*, μίσθωσιν ἀποδίδωμι, Dem.]

Rent, a, λᾰκίς, ἴδος, ἡ, Alcæ., Æsch.; λάκισμα, ἄτος, τό, Eur. *Vid.* Tearing.

Repair, to, ᾽ἀκέομαι, mid., Ep. pres. part. ἀκειόμενος, fut. ἀκέσομαι, Att. ἀκοῦμαι, no pass., Hom., Soph., Eur., Hdt.; ἐπισκευάζω, Thuc., Xen., Isoc., Andoc., Dem.; ᾽ᾰνῐάομαι, mid., Hdt.

To repair (esp. to repair evils or faults), ᾽ἀνᾰλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, Soph., Eur., Hdt., Dem.; ἀνατίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, sine cas., Thuc.; ᾽ἀνορθόω, Plat.

To repair beforehand, προκᾰταρτίζω, Hipp.

The art of repairing, ἡ ἀκεστική, Plat.

Repair, or Repairs, or materials for repairs, ἐπισκευή, ἡ, Hdt., Thuc., Dem.

Repairer, a, ἐπισκευαστής, οῦ, ὁ, Dem.

Reparable, ᾽ῑᾰ́σῐμος, ον, Plat.

Reparation, ᾽ἀνᾰ́ληψις, εως, ἡ, Thuc.

Repartee, a, ᾽ἀπόκρῐσις, εως, ἡ, Ath. (used by the poorest writers for "an answer"); [ἀστεῖόν τι, Ar.]

Repass, to, ᾽ἀνᾰμετρέω, Hom.

Repay, to, ᾽ἀμείβομαι, mid. (and in Trag., but very rarely, ἀμείβω), c. acc. pers., dat. rei, rarely c. dat. pers. or c. acc. rei, no pass. in this sense, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ᾽ἀποτίνω (ῑ Ep., ῐ Att.), fut. -τίσω, no pass. (but mid. in a sort of pass. sense, to exact or receive repayment, therefore to be repaid), Hom., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ᾽ἀποδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., c. acc. of what is paid, dat. pers., pass. not of the person, but of the sum, etc., repaid, Hom., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἀντᾰποδίδωμι, h., Isæ., Hdt., Thuc., Lys.; ἀντῐδίδωμι, Trag., Thuc., Xen. *Vid.* To requite, To pay.

One must repay, ἀντᾰποδοτέον, Arist.

Repayment, ἀμοιβή, ἡ, Hom.; ἀντᾰπόδοσις, εως, ἡ, Arist. *Vid.* Payment.

[*To obtain repayment*, ἀμοιβῆς κυρέω, and ἀμοιβὴν καρπόομαι, Eur.]

Repeal, subst., ᾽ἀκῡ́ρωσις, εως, ἡ, Dion. H.

Repeal, to, λύω (ῠ, but also ῡ, Ep. in arsis, in compounds ῠ), fut. -ῡ́σω, perf. pass. -λέλῠμαι, Hdt., Thuc., Isæ., Dem.; κᾰτᾰλύω, Hdt., Thuc., Dem.; κᾰθαιρέω, aor. 2 καθεῖλον, aor. 1 pass. καθῃρέθην, Thuc., Lys.; ἀναιρέω, Dem., Æschin.; ἀποδοκῐμάζω, Xen.; ᾽ἀποχειροτονέω, Dem.; μεταγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, -γνωθι, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, etc., Thuc.; ἄκῡρον ποιέω, ἄκ. τίθεμαι, mid. (aor. 1 ἐθηκάμην), Plat., Æschin.; ἀφαιρέομαι, mid., Andoc.; ᾽ἀπᾰλείφω, Æschin.; μεταίρω, Dem.

Repeat, to, ᾽ἀνᾰπολέω, poet. also ἀμπ., Pind., Æsch.; ἐπᾰνᾰπολέω, Plat.; ἀναστρέφω (c. πάλιν), Æsch., Plat.; ᾽ἀνᾰμετρέω, Eur.; ὑμνέω, Soph., Plat.; ᾽ὑπεῖπον, aor. 2, augment in all the moods, Eur., Ar.; ἐπᾰνᾰλαμβᾰ́νω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ελᾰβον, perf. -είληφα, Xen., Plat.; δῐλογέω, only act., Xen.; ἐπᾰνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, Plat.; ἐπᾰνακῠκλέω, Plat.; ἐπᾰνᾰδῐπλόω, Arist.; i. e., to keep on saying, urging, etc., ῥαψῳδέω, Dem.; [παλιλλογέω, Hdt.]

To do, or *say*, or *order repeatedly*, τευτάζω, c. acc. or infin., or c. prep., e. g., περί and acc., only act., Plat., Pherecr.

To repeat from beginning to end, περαίνω, Dem.

To repeat old stories, old arguments, ἀρχαιολογέω, Thuc.

[*To repeat aloud*, ἀνακαλέω, Plat.]

Repeating a thing over and over again, μαψῠλᾰ́κας, ου, ὁ, Sapph., Pind.

Often repeated, μῡριόλεκτος, ον, Xen.; πολῠθρῡ́λητος, ον, Plat.

Repel, to, ᾽ἄλαλκον, aor. 2, no other tense, indic. only found in 3d sing., c. dat. of the person or thing defended, more rarely c. gen., Hom.; ᾽ἀπᾰ́λαλκον, Hom.; ᾽ἀμῡ́νω, no perf., aor. 2 mid. ἠμῡνᾰθόμην, c. gen. of the person or thing defended, or c. dat., Hom., Pind., Trag.; ᾽ἀπᾰμῡ́νω, Hom., Hdt.; ᾽ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω, etc., no perf., also fut. mid. ἀλέξομαι, and aor. 1 ἠλεξάμην, no pass., Hom., Soph., Xen.; ἐρύκω, aor. 2 Ep. ἠρῠ́κᾰκον, no perf., c. dat. of that from which, or c. ἀπό and gen., Hom., Soph., Hdt., Xen.; ἀπερύκω, Hom., Soph., Hdt., Xen.; εἴργω, Ep. also usu. ἐέργω, fut. mid. sometimes in pass. sense, c. gen. of that from which, sometimes c. dat., Hom., Eur., Thuc., Xen.; ἀνείργω, Hom.; ᾽ἀπωθέω, imperf. ἀπεώθεον, and all augmented tenses, -εωθ., fut. -ωθήσω and -ώσω, the other tenses derived from this last, -έωσα, -έωσμαι, etc., c. gen. or c. prep., Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; διωθέω, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ᾽ἀνωθέομαι, mid., Hdt.; ᾽ἀνασχάζω, only act., Pind.; ᾽ἀνᾰκρούω, perf. pass. -κέκρουσμαι, Thuc.

To join in repelling, σῠνεπᾰμῡ́νω, Thuc.

[*To repel mutually*, ἀνταπωθέω, Arist.]

To be beforehand in repelling, προᾰμῡ́νομαι, mid., Thuc.

One must repel, ᾽ἀμυντέον, also ἀμυντέα, Ar.; ᾽ἀπωστέον, Eur.

Repent, to, μεταλγέω, only act., c. infin., Æsch.; μετᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, -γνωθι, etc., perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, etc., sometimes c. acc. (to repent and not do, μ. c. infin.; to repent and do, μ. c. μή and infin.), also μ. πάλιν, Soph., Eur., Plat.; μεταμέλομαι, mid., c. aor. 1 pass. μετεμελήθην in mid. sense, c. part., Thuc.; μετανοέω, Antipho; ἐπιστρέφομαι, pass., Dem.; also impers. μεταμέλει, fut. -μελήσει, no perf., c. dat. pers. et gen. rei, c. part., c. ὅτι, sometimes even c. nom. rei, part. pres. often abs., Æsch., Ar., Hdt., Xen., Plat.

You shall repent, he shall repent, κλαύσει, κλαύσεται, Eur., Ar., Dem.

I think you will repent of this, οἶμαί σοι ταῦτα μεταμελήσειν, Ar.

To proceed to lengths which one is likely to repent of, εἰς τὸ μεταμελησόμενον προϊέναι, Xen.

Apt to repent, μετᾰμελητῐκός, ή, όν, Arist.

I have repented, and am disposed to act in this manner, δόξα τῆδ᾽ ἐπεστράφη, Soph.

Not to be repented of, ᾽ἀμετᾰμέλητος, ον, Plat.

Repentance, μετᾰμέλεια, ἡ, Eur., Thuc., Xen.; μετάγνοια, ἡ, Soph.; μετᾰτροπή, ἡ, Eur.; μετᾰ́νοια, ἡ, Thuc., Xen., Antipho; μετᾰ́μελος, ὁ, Thuc.

Bringing repentance, μετᾰ́τροπος, ον, Hes.

[Repercussion, ἀντιτυπία, ἡ, Hermes.]

Repetition, δῐλογία, ἡ, Xen.; δῐπλᾰσιολογία, ἡ, Plat.; πῠ́κνωμα, ἄτος, τό, Plat.; ἐπᾰνᾰδῐ́πλωσις, εως, ἡ, Arist.; (of a story), ἐπῐδιήγησις, εως, ἡ, Arist.; παλιλλογία, ἡ, Arist.

[Repining (at one's lot), μεμψίμοιρος, ον, Isoc.]

Replace, to, ἀντῐπᾰρέχω, imperf. -εῖχον, perf. -έσχηκα, no aor. 1, aor. 2 -έσχον, Xen.; ἀντικαθίστημι, Thuc.

It is just, if we fail to convince you that you should replace us in the same condition in which we were before, and permit us . . ., δίκαιον, εἰ μὴ πείθομεν ἐς τὰ αὐτὰ καταστήσαντας . . . ἐᾶσαι ἡμᾶς . . ., Thuc.

Replenish, to, ᾽ἀνᾰπληρόω, Eur., Plat.

Replete, μεστός, ή, όν, c. gen., Omn. Att., Hdt.

Repletion, πληθώρη, ἡ, Hdt.; πλησμονή, ἡ, Hipp. *Vid.* Satiety, Fullness.

[Replication, ἀντιγραφή, ἡ, Lys., Hyperid.]

[*To put in a replication*, ἀντιγράφω, Isoc., Dem.]

Reply, a, ᾽ἀπόκρῐσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Isæ.; [(to a written work), ἀντιγραφή, ἡ, Plut.] *Vid.* Answer.

In reply, πᾰ́λιν, Xen.; ἀμειβόμενος, η, ον, Hom., etc.

Reply, to, ᾽ἀπᾰμείβομαι, mid., Hom., Xen. *Vid.* To answer.

Do you desire to speak, and, having spoken, to escape any reply? βούλει λέγειν τι, καὶ λέγων μηδὲν κλύειν; Soph.

To allege in reply, ἀντῐλέγω, Thuc.

Report, a, κληδών, όνος, ἡ (also Ep. κλεηδών and κληηδών), Hom., Æsch., Soph., Hdt., Andoc.; κλέος, τό, only nom. and acc., Hom., Pind., Æsch.; φῆμις, ιος, ἡ, Hom.; φᾰ́τις, εως, ἡ, Hom., Pind., Trag., Hdt., Ap. Rh.; φήμη, ἡ, Hes., Soph., Eur., Hdt., Isoc., Æschin.; λόγος, ὁ, Omn. post Hom.; ᾽ἀκοή, ἡ, Pind., Eur.; ᾽ἄκουσμα, ἄτος, τό, Soph.; βάξις, εως, ἡ, Trag.; αὐδή, ἡ, Soph., Eur.; ᾽ἀπαγγελία, ἡ (as a report of an ambassador, etc.), Thuc., Dem.

A false report, ψευδαγγελία, ἡ, Xen.

[*To spread false reports*, ψευδολογέω, Isoc., Æschin.]

[*Bringing a false report*, ψευδάγγελος, ον, Hom., Arist.]

As the report is about him, ὡς ἡ φάτις μιν ἔχει, Hdt.

To invent or *fabricate reports*, λογοποιέω, Thuc., Xen., Andoc., Lys.

The fabrication of reports, λογοποιία, ἡ, Theoph.

Report, to, ᾽ἀπόφημι, Hom.; ἀγγέλλω, Omn.; ᾽ἀπαγγέλλω, sometimes c. acc. of that of which report is made (e. g., ἀπ. τὴν πρεσβείαν, to make a report of an embassy), Omn.; διαγγέλλω, Thuc.; ἐξαγγέλλω, Dem.; ᾽ἀναγγέλλω, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; εἰσαγγέλλω, Thuc., Xen.; κᾰταγγέλλω (esp. of reporting any thing wrong, as accusing it), Xen.; προσαγγέλλω, Dem.; ᾽ἀνᾰφέρω, fut.

-οίσω, no perf., aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Hdt.; ἀφερμηνεύω, Plat. *Vid.* To RELATE.

To report (as a committee reports after investigation), εἰσφέρω (for tenses, see verb under To BEAR), Xen.

One must report, ἀνοιστέον, Soph., Eur.

REPORTED, TO BE, ἀποφέρομαι, pass., aor. 1 ἀπηνείχθην, Hdt.; κλῄζομαι, pass., Eur.; διαθρῡλέομαι, pass., Xen.; φᾰτίζομαι, only pres. and imperf., Ap. Rh.

REPORTER, A, ἄγγελος, ὁ, Omn.

REPOSE, *vid.* REST.

REPOSE, TO, act., τίθημι, aor. 1 act. ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην, Omn. *Vid.* To PLACE.

To repose, intrans., ἀνᾰπαύομαι, mid. and pass., Hom., Thuc., Xen. *Vid.* To REST.

REPOSITORY, A, ἀποθήκη, ἡ, Thuc.

REPOSSESS, TO, ἀνακτάομαι, mid., perf. pass. -κέκτημαι in act. sense, Hdt. *Vid.* To REGAIN.

REPREHEND, TO, αἰτιάομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass. in pass. sense, Hom., Hes., Ar., Thuc., Xen., Antipho. *Vid.* To BLAME.

REPREHENSION, κᾰτάμεμψις, εως, ἡ, Thuc. *Vid.* BLAME.

REPRESENT, TO (i. e., make out to be, state to be), ἀποφαίνω, Hdt., Xen., Dem.; ἀποδείκνῡμι, Eur., Lys.; κᾰτασκευάζω, Dem.; ποιέω (esp. in a set composition), Xen., Plat., one as being, c. acc. partic., Id.

To represent (by imitation or by painting, etc.), εἰκάζω, Eur., Hdt., Xen.; μῑμέομαι, mid., Xen., Plat., Arist.; πᾰρᾰδείκνῡμι, Plat.

To represent (i. e., be representative of, as an ambassador of a state, etc.), πᾰρέχομαι, mid., imperf. παρειχόμην, no aor. 1, aor. 2 παρεσχόμην, infin. παρασχέσθαι, etc., Hdt., Thuc.

The art of representing, ἡ εἰκαστική, Plat.

REPRESENTATION (i. e., imitation, portraiture, etc.), δείκηλον, τό, Hdt.; μίμησις, εως, ἡ, Plat., Arist.; ἀπεικᾰσία, ἡ, Plat.; ἀπείκασμα, ᾰτος, τό, Plat.; παράδειγμα, τό, Hdt.

REPRESS, TO, πιέζω, Pind.; σχάζω, only act., Pind., Eur.

REPRIMAND, A, αἰτία, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* BLAME.

REPRIMAND, TO, νουθετέω, Ar., Plat.

REPRISAL, A, ῥύσιον, τό, Soph.

Right of reprisal, σῦλαι, αἱ, Dem.

REPROACH, ἐλεγχεία, ἡ, Hom.; νέμεσις, ἡ, only nom. and acc. sing., Hom.; ἔλεγχος, τό, Hom., Hes., Pind.; ἐνῑπή, ἡ, Hom., Pind., Ap. Rh.; νεῖκος, τό, Hom., Pind.; ὄνειδος, τό, Omn.; ὁμοκλή, ἡ, Hom., h.; ὀνείδισμα, ᾰτος, τό, Hdt.; δέννος, ὁ, Hdt.; ἐπῐ́πληξις, εως, ἡ, Æschin.; λοιδορία, ἡ, Thuc., Antipho; λοιδόρησις, εως, ἡ, Plat.; μέμψις, εως, ἡ, Ar., Eur.

Worthy of reproach, ἐλεγχής, ές, superl. ἐλέγχιστος, Hom.

Without reproach, ἀλοίδορος, ον (doubtful whether in act. or pass. sense), Æsch.; in pass. sense, ἀλοιδόρητος, ον, Soph.; [ἀνέγκλητος, ον, Plat.; ἄμεμπτος, ον, Æsch.]

It is made a subject of reproach, ὀνειδίζεται, impers., Plat.

[*'Tis no reproach to any one*, ἀνεπίφθονόν ἐστιν πᾶσιν, Thuc.]

To fix a reproach on, ἐλεγχείην ἀνᾰτίθημι (aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην), c. dat., Hom.; ὄνειδος ἄγω, c. dat., Soph.

To bear a reproach, ὄνειδος ἀναιρέομαι, aor. 2 ἀνειλόμην, Soph.

I heaped all kinds of reproaches on them, ἤρασσον κακοῖς τοῖς πᾶσιν, Soph.; so ὀνείδεσιν ἤρασσον ἔνθεν κἄνθεν, Soph.

[*To heap reproaches in turn on one*, ἀντειπεῖν κακῶς τινα, Soph.]

To utter reproaches against a person (esp. in his absence), βλασφημέω, c. εἰς and acc., or κατά or περί c. gen., Plat., Isoc., Dem.

REPROACH, TO, προσβάλλομαι, poet. προτῐβ., mid., no aor. 1, Hom.; νεικέω, Ep. also νεικείω, fut. -έσω, Ep. also -έσσω, no perf., no mid. or pass., Hom., Ap. Rh.; ὁμοκλέω, only act., Ep. aor. 1 also ὁμοκλήσασκον, Hom.; ἐνίσσω, only pres. and imperf. act., Hom.; ἐνίπτω, in this sense only in pres. and 3d sing. aor. 2 ἐνένιπτε and ἠνίπᾰπε, Hom.; κᾰθάπτομαι, mid. (no pass.), c. acc., Att., also c. gen., Hom., Hes., Thuc., Plat.; ὀνειδίζω, c. acc. pers. or c. dat., often c. acc. of the fault, dat. pers., or sometimes c. εἰς and acc. pers., fut. mid. in pass. sense, Omn.; ἐπῐπλήσσω, only act. in this sense, c. acc. or c. dat. pers., also c. acc. rei, dat. pers., sometimes c. dat. rei, and no case of the person, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; ὀνοτάζω, only pres. and imperf. act. and mid., Hes., h., Æsch.; δεννάζω, only act., Theogn., Soph., Eur.; ἐξονειδίζω, Soph., Eur.; ἐλέγχω, only act. in this sense, Æsch., Soph., Xen.; ἐμφέρω, fut. ἐνοίσω, aor. 1 ἐνήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, c. acc. rei, dat. pers., Soph.; δυστομέω, only act., c. dupl. acc., Soph.; ὑμνέω, Æsch., Plat.; κᾰκίζω, Hdt., Thuc., Plat., Dem.; προπηλᾰκίζω, c. acc. of person or of fault, not both, Soph., Ar., Dem.

To reproach a man with his age, μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, Ar.

One must reproach, ὀνειδιστέον, Plat.

[*Not to be reproached*, ἀνεπιτίμητος, ον, Arist., c. gen., *for*, Dem.]

REPROACHFUL, ἀταρτηρός, ά, όν, also ός, όν (esp. of words), Hom.; so κερτόμιος, ον, Hom., Soph.; κέρτομος, ον, Hes.; so ὀνείδειος, ον, Hom.; ὀνειδιστήρ, ῆρος, ὁ, only masc., Eur.; λοίδορος, ον, Eur.

REPROBATE, πᾰνοῦργος, ον, Æsch., Eur., Ar., Dem.

REPROBATE, TO, μέμφομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, c. acc. pers. or c. dupl. acc., or c. acc. pers. and prep., or c. acc. pers. and gen. rei, or c. acc. rei, gen. pers., or c. dat. pers., Omn. post Hom. *Vid.* To BLAME.

REPROBATION, ψόγος, ὁ, Simon., Pind., Æsch., Eur., Thuc., Plat. *Vid.* BLAME.

REPROOF, ἐνῑπή, ἡ, Hom., Pind., Ap. Rh.; ὁμοκλή, ἡ, Hom., h., Ap. Rh.; ἐπίληψις, εως, ἡ, Isoc. *Vid.* BLAME.

REPROVE, TO, ἐνίπτω, in this sense only in pres. and 3d sing. aor. 2 ἐνένιπτε and ἐνίπᾰπε, Hom.; ἐπέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Eur.; λοιδορέω (even amicably), Isoc. *Vid.* To BLAME.

REPTILE, A, ὄρπετον, τό (Æol.), Sapph., Theoc.; ἑρπετόν, τό, Eur., Ar., Theoc.

REPUBLIC, A, πολῑτεία, ἡ, Xen., Isoc., Plat.

A republic (i. e., a republican form of government), δημοκρᾰτία, ἡ, Thuc., Arist.

REPUBLICAN, δημοκρᾰτικός, ή, όν, Plat., Arist.

REPUDIATE, TO, ἀφίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act. (perf. pl. sync. often ἀφέσταμεν, etc., and part. ἀφεστώς, ῶσα, etc.), and c. fut. mid., c. gen., Dem.

REPUGNANT, ἐναντίος, α, ον, c. gen. or c. dat., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.

REPULSE, A, πᾰλίωξις (ῐ, but ῑ poet.), εως, ἡ (including a pursuit of the attacking party), Hom., Hes.

REPULSE, TO, ἀποστυφελίζω, fut. -ίξω, Hom.; ἐρωέω, only act., no perf., Hom.; ὠθέω, imperf. ἐώθεον (all augmented tenses ἐωθ.), fut. ὠθήσω and ὤσω, the remaining tenses from the latter fut. (Hom. has also aor. poet. ὤσασκον, and imperf. ὤθεσκον), Hom., Eur., Thuc., Xen.; ἀπωθέω, esp. in mid., Hom., Hdt.; ἀλέξομαι, only pres. (or rather fut. in pres. sense) and aor. 1 ἠλεξάμην, Hom., Soph., Xen.; ἀφίστημι, esp. in aor. 1, act. and mid., Æsch., Eur.; ἀπελαύνω, fut. ἀπελᾰ́σω, etc., aor. 1 poet. ἀπέλασσα (not Att.) for ἀπήλασα, perf. -ελήλᾰκα, etc., Hdt., Xen.; ἀποκρούω, perf. pass. -κέκρουσμαι, Hdt., Thuc., Xen.; ἐκκρούω, Thuc., Xen.; ἀποκόπτω, no perf. act., Xen.; ἐκκόπτω, Xen.; ἀπομᾰ́χομαι, fut. -μαχέσομαι and μαχήσομαι, Att. -μαχοῦμαι, Xen.

One must repulse, ἀπωστέον, Eur.

REPULSED, TO BE, ἀποβιάζομαι, pass., Xen.

[REPULSION, ἀντέρεισις, εως, ἡ, Plut.; *mutual repulsion*, ἀντάπωσις, εως, ἡ, Plut.]

[REPULSIVE (disagreeable), ἀνήδυντος, ον, Arist.]

REPUTABLE, καλός, ή, όν (ᾱ Hom., ᾰ sometimes Hes., ᾰ Att., ᾱ elsewhere), comp. καλλίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάλλιστος, Omn.

REPUTATION, φῆμις, εως, poet. ιος, ἡ, Hom.; φᾰ́τις, εως, ἡ, Hom., Soph., Eur.; φήμη, ἡ, Pind., Thuc., Plat., Isoc., Æschin.; ἀκοά, ἡ, Pind.; δόξα, ης, ἡ (very seldom of *bad* reputation), Solon, Pind., Trag., Thuc., Xen., Plat.; ὄνειδος, τό (even in a good sense), l. c., Soph.; ἀξίωσις, εως, ἡ, Thuc.; ὄνομα, poet. οὔνομα (rarely, if ever, in Att.), ᾰτος, τό, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.

They have the reputation of being . . ., δόξαν ἔχουσιν εἶναι, Plat., or δ. ἔ. ὡς εἰσιν . . ., Dem.

The reputation of virtue, ἡ ἀξίωσις τῆς ἀρετῆς, Thuc.

To have the reputation (of being . . .), δοξόομαι, pass. (εἶναι . . .), Hdt.

A good reputation, εὐδοξία, ἡ, Pind., Eur., Xen., Isoc., Dem.; εὐδοκῐμία, ἡ, Plat.; εὐδοκῐ́μησις, εως, ἡ, Plat.

To have a good reputation, εὐδοκῐμέω, only act., Theogn., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; εὐδοξέω, only act., Eur., Xen., Dem.; ἀκοὰν ἡδεῖαν κλύω, Pind.

Being in high reputation among the citizens, ὢν ἐν ἀξιώματι ὑπὸ τῶν ἀστῶν, Thuc.

Being of great reputation among, ἐν αἴνῃ μεγίστῃ ἐὼν ἐν . . ., Hdt.

A person has a good reputation, φήμη ἀγαθὴ κατέχει τινά, Pind.

A person has a bad reputation, ἐχθρὰ φάτις κατέχει τινά, Pind.

Bad reputation, δύσκλεια, ἡ, Soph., Eur., Plat.

REPUTED, TO BE, δοκέω, Xen. *Vid.* To SEEM.

REQUEST, A, χρεία, Æsch., Thuc.;

χρησμοσύνη, ἡ, Hdt.; αἴτησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Antipho, etc.; αἴτημα, ατος, τό, Plat.; παραίτησις, εως, ἡ, Plat.

REQUEST, TO, αἰτέω, often c. dupl. acc., always c. acc. rei, sometimes c. prep. πρός or παρά and gen. pers., or c. acc. pers. and infin. rei, Omn. *Vid.* To ASK.

REQUIRE, TO, πᾰρᾰκᾰλέω, fut. -έσω, perf. -κέκληκα (esp. as a thing requires so-and-so), Xen.

To require (i. e., to want, q. v.), δέομαι (see tenses under To WANT), c. gen., Omn. Att.; προσδέομαι, c. gen., Plat.

It would require a long discourse to relate all these things clearly, μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς, Æsch.

To require still more, προσεπῐλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, Theoph.

When he required you, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ, Hom.

That which one is required to do, παρακαλούμενον, Phil. ap. Dem.

REQUISITE, ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Omn. *Vid.* NECESSARY.

REQUITAL, ἀμοιβή, ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur.; ἀντίποινα, τά, Eur.; ῥύσιον, τό (esp. of an injury), Soph.; ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, Arist.

But they, expecting to receive a requital for the benefits which they had previously conferred, οἱ δὲ κομιεῖσθαι προσδοκῶντες ὧν ἂν προὐπάρξωσιν, Isoc.

He has requited me with this cruel requital, κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδε μ' ἐξημείψατο, Æsch.

REQUITE, TO, ἀμείβομαι, mid., no pass., Hom., Soph., Hdt., Xen., Dem.; τίνω (ῑ Hom., ῐ post Hom.), fut. τίσω, etc., esp. c. acc. of the good or evil done in requital, c. dat. pers., in mid. sometimes c. acc. pers., dat. of what is done, no pass., Hom., Pind., Æsch., Soph.; ἀντᾰμείβομαι, Æsch., Ar.; ἐξᾰμείβομαι, Æsch.; ἀμύνω, and more usu. -ομαι, mid., pass. very rare, Soph., Thuc., Plat., Antipho, Dem.; ἐκτίνω, c. acc. of the benefit requited, Æsch., Plat.; ἀνταποδίδωμι, h., Hdt., Thuc., Isæ.; ἀντᾰμύνομαι, Soph.; ἀνθυπουργέω, c. acc. of what is done in requital, c. dat. pers., Soph., Hdt.; ἀντῐδράω, often c. dupl. acc., Soph., Eur., Plat., Antipho, Dem.; ἀντιτείνω, c. acc. of what is done in requital, c. ἀντί and gen. of the deed requited, Eur.; ἀντῐποιέω, c. dupl. acc., sometimes c. adv., Xen., Plat.; ἀλέξομαι, only pres. (or rather fut. in pres. sense), and aor. 1 ἠλεξάμην, Xen.

To requite a benefit, ἀντευεργετέω, Xen.; ἀντευποιέω, Plat., Isæ., Dem.

To receive in requital, ἀντῐλαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, Eur.

To receive a benefit in requital, ἀντευπάσχω, fut. -πείσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έπᾰθον, perf. -πέπονθα, Plat.

RESCIND, TO, μετᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έγνων, -γνῶθι, etc., perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, etc., Thuc.; καθαιρέω, aor. 2 καθεῖλον, aor. 1 pass. καθῃρέθην, Thuc., Lys.; ἀναιρέω, Orat.; ἐξαλείφω, Andoc.

RESCUE, TO, σώζω, aor. 1 pass. ἐσώθην (for other forms *vid.* To SAVE), c. gen. or c. prep., Hom., Soph., Eur., Xen.; ὑπεκσώζω, Hom., Æsch.; κομίζω, Pind.; ὑπεξερύομαι, mid., aor. sync. 3d sing. ὑπεξείρῡτο, Ap. Rh. *Vid.* To SAVE.

To aid in rescuing, σῠνᾰφαιρέομαι, mid., aor. 2 -ειλόμην, Thuc.

To come to the rescue, βοηθέω, Omn. Att.; [παραβοηθέω, Thuc.]

To join in coming to the rescue, συμβοηθέω, Thuc.

RESEMBLANCE, ὁμοιότης, ητος, ἡ, Plat., Isoc.; [ὁμορρυθμία, Ion. -ρυσμίη, ἡ, Hipp.; προσεμφέρεια, ἡ, Epicur.] *Vid.* LIKENESS.

What resemblance has this to independence? τί τοῦτο προσήκει τῇ αὐτονομίᾳ; Xen.

RESEMBLE, TO, εἴδομαι, mid., Ep. also ἐείδ., only in pres. and aor. 1 mid. εἰσάμην, Ep. also ἐεισ., c. dat., Hom., Pind., Æsch., Hdt.; εἰκάζομαι, pass., c. dat. or c. πρός and acc., Eur., Ar. *Vid.* To BE LIKE.

To make to resemble, ἀπεικάζω, Xen., Isoc.

RESEMBLING, *vid.* LIKE.

RESENT, TO, δυσφορέω, c. acc., or c. dat., or c. prep. (e. g., ἐπί), and dat., rare in mid., no pass., Trag., Hdt., Xen., Isoc.; δυσφόρως ἄγω (aor. 2 -ήγᾰγον), δ. ἔχω (imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον), Soph.

To cherish resentment, μνησῐκᾰκέω, only c. neg., sometimes c. dat. of the person against whom, c. gen. of the cause, Xen.

RESENTFUL, ἐπίκοτος, ον, Pind., Æsch., Soph. *Vid.* ANGRY.

RESENTFULLY, ὑπερκότως, Eur.

RESENTMENT, ὀργή, ἡ, Omn. Att. *Vid.* ANGER.

RESERVATION, κρύψις, εως, ἡ, Eur., Plat., Arist.

RESERVE (troops), ἔφεδρος, ον, Eur.

The reserve, οἱ ἐπῐτακτοι, Thuc.

The reserve cavalry, οἱ περισσοὶ ἱππεῖς, Xen.

RESERVE, TO, καταλείπομαι, mid., Xen.; [περιποιέω, c. acc. et dat., Isoc.]

To place (troops) *in reserve*, ἐπῐτάσσομαι, mid., Thuc., Xen.

To be kept as a reserve, ἀπόκειμαι, -εκείμην, fut. -κείσομαι, no other tenses, Xen., Plat., Isoc., Dem.

RESERVED (of a person), πεπῠκασμένος, η, ον, Hes.; κρυψίνοος, ον, contr. -νους, -νουν, Xen.; στεγᾰνός, ή, όν, Plat.

RESERVOIR, A (for water), δεξᾰμενή, ἡ, Hdt.; ἔλυτρον, τό, Hdt.; λίμνη, ἡ, Hdt.; [ἀγγεῖον, τό, Xen.]

RESIDE, TO, οἰκέω, act. and mid., also perf. and aor. 1 pass., usu. c. acc. of place, but also c. prep., Omn. *Vid.* To DWELL.

[*To reside abroad*, παρεπιδημέω, Polyb.] *Vid.* ABROAD.

RESIDENCE, οἴκησις, εως, ἡ (both of the place and of the act), Omn. Att.

[*Foreign residence*, ἀλλοδημία, ἡ, Hipp.; παρεπιδημία, ἡ, Plat.]

RESIDENT, A, οἰκήτωρ, ορος, ὁ, Trag., Hdt., Thuc., Xen.; οἰκητήρ, ῆρος, ὁ, Soph.; οἰκητής, οῦ, ὁ, Soph., Plat. *Vid.* INHABITANT.

RESIDUE, περίλειμμα, ατος, τό, Plat.; [τὰ περιττεύοντα, Xen.; τὸ περιττόν, Xen.]

RESIGN, TO, μεθίημι (ῑ Att., ῐ elsewhere), aor. 1 μεθῆκα, Ep. also μεθέηκα (Hom. also has 2d and 3d sing. pres. indic. μεθιεῖς, μεθιεῖ, and imperf. μεθίεις, μεθίει, aor. 2 subj. μεθείω, etc.), c. acc., in mid. c. gen., Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἀφίημι, Thuc. *Vid.* To GIVE UP.

Empire which it is no longer in your power to resign, ἀρχὴ ἧς οὐδ' ἐκστῆναι ἔτι ὑμῖν ἔστιν, Thuc.

RESIN, ῥητίνη, ἡ, Theoph.

RESINOUS, ῥητινώδης, ες, Hipp.

RESIST, TO, ἔχω, imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον, also poet. ἔσχεθον, c. acc., once c. dat., Hom.; ἀνθίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., and fut. and aor. 1 mid., c. dat., or c. πρός or εἰς and acc., Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; ἀντικαθίσταμαι, Thuc., Xen.; ἀντῐτείνω, c. dat., Pind., Eur., Hdt., Xen.; ἀντέχω, and pres. ἀντίσχω, fut. ἀνθέξω, etc., c. dat., or c. acc., or c. πρός and acc., or c. infin., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; βιάζομαι, pass., sine cas., Eur.; ἀντῐβαίνω, fut. mid. -βήσομαι, not in fut. or aor. 1 act., aor. 2 -έβην, part. -βάς, c. dat., or c. πρός and acc., Æsch., Soph., Hdt., Plat., Dem.; διᾰμᾰχομαι, fut. -μαχέσομαι and -μαχήσομαι, Att. -μαχοῦμαι, c. πρός and acc., or c. μή and infin., or c. τὸ μή and infin., Eur., Thuc., Xen.; ἀντᾰγωνίζομαι, mid., no pass. in this sense, c. dat., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀντᾰμύνομαι, no pass., Thuc.; ἀντιόομαι, pass., c. fut. mid., c. dat., Hdt.; ἀσπαίρω, only pres. and imperf. act., Hdt.; ἀνταίρω, c. dat., or c. πρός and acc., also in mid. ἀνταίρομαι χεῖρας, ὅπλα, etc., no pass., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; [ἀντικόπτω, Xen.]

To resist on terms of equality, ἀνταρκέω, fut. -έσω, only act., c. dat. or c. prep., Ar., Plat., Isoc.

Able to resist, αὐταρκής, ές, c. πρός and acc., Thuc.

RESISTANCE, ἐναντιότης, ητος, ἡ, Plat.; ἀντίστᾰσις, εως, ἡ, Plut.; [ἀλέξησις, ἡ, Hdt.; ἀντίκοψις, εως, Theoph.; ἀντίβασις, εως, ἡ, Plut.]

[*Without resistance*, ἀμαχεί, Thuc.]

RESISTIBLE, μάχητός, ή, όν, Hom.; ὑποστᾰτός, όν, Eur.

RESISTING, ἀντίτονος, ον, Plat.; [ἀντιβατικός, ή, όν, Plut., Gal.]

RESISTINGLY, ἀντῐβίην, c. dat., Hom.

RESOLUTELY, ἰθύς, εῖα, ύ (to determine, etc.), Hom.; ἀντικρύ, Hom.

RESOLUTION, βουλή, ἡ, Hom., Trag., Xen., Dem. *Vid.* DETERMINATION.

A resolution (i. e., vote, decree passed by an assembly, etc.), δόγμα, ατος, τό, Xen., Plat., Dem., Æschin.

And the Peloponnesian ships contributed in no slight degree to this violent resolution, καὶ προσξυνελάβοντο οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὁρμῆς αἱ Πελοποννησίων νῆες, Thuc.

RESOLVE, TO, μητιάομαι, only pres. and imperf. mid., Hom., Ap. Rh.; ψηφίζομαι, mid., Æsch., Hdt.; βούλομαι, fut. βουλήσομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass. in act. sense, Soph., Xen.; διανοέομαι, mid., aor. 1 pass. both in act. and pass. sense, Ar., Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* To INTEND.

To resolve on a matter by one's self, and to take it on one's self, ἐπ' ἐμαυτοῦ βάλλομαι (mid.)—ἐπὶ σφῶν αὐτῶν βάλλονται, etc., Hdt.

[*To resolve* (a syllogism), ἀναλύω, Arist.]

[*It was resolved*, ἔδοξεν, c. dat., Hdt., Thuc., Plat., Eur., Xen., etc.; ἐνίκησε (ἡ γνώμη), c. infin., Hdt.]

One must resolve, βουλευτέον and βουλευτέα, Soph., Thuc.

RESORT, A, ἐπιστροφή, ἡ, Æsch. *Vid.* HAUNT.

[*To make* (it) *a place of resort*,

προσφοιτάω, c. acc., Lys., c. πρός, Dem.]

RESORT, TO, φοιτάω, only act. (to a tutor), c. prep., Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; [προσέρχομαι and πρόσειμι, c. dat., Xen.]

One must resort, φοιτητέον, Plat.

They who form the court of last resort, οἱ τὸ πέρας ἔχοντες, Dinarch.

RESOUND, TO, ἔβρᾰχον, only aor. 2 act., Hom.; περιστονᾰχίζομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; ἰάχω (ᾰ, but also ᾱ Trag.), fut. ἰαχήσω, no perf., only act., Hom.; ἀμφῐμῡκάω, perf. -μέμῡκα, only act., Hom.; κτῠπέω, aor. 2 ἔκτῠπον, no perf., only act. (except in Ar., who has pass. in the same sense), Hom., Hes., Soph., Eur., Ar., Plat.; περιστοναχίζω, Hes.; ἐπιῤῥοθέω, only act., Æsch.; ἐπηχέω, Eur., Plat.; ἀντῐκλάζω, fut. -κλάγξω, perf. -κέκλαγγα, Eur.; ἀντιφθέγγομαι, mid., Pind., Eur.; ἐπικτῠπέω, Ar., Ap. Rh.; ἐπέβραχον, Ap. Rh. *Vid.* TO SOUND.

To resound around, περιστένω, only pres. and imperf. act., c. acc., h.; [περιψοφέω, Plut.]

RESOUNDING, ἀντίτῠπος, ον, Soph.

RESOURCE, ʼαποστροφή, ἡ, c. gen. of that which it is a resource against, or of that which can be provided, Trag., Hdt., Xen., Dem.; πᾰρασκευή, ἡ, Thuc.; ἀναφορά, ἡ, Dem.

[*The resources* (of a state), πόροι, οἱ, Xen.] *Vid.* REVENUE.

RESPECT, ʼάγη, ἡ, Hom.; αἰδώς, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Soph., Dem.; ἐντροπή, ἡ, Soph.; προμηθία, ἡ, and προμήθεια, ἡ, Eur., Hdt.

To feel respect for, show respect to, ἔχω προμηθίαν, c. gen., ἔχω ἐν προμηθίᾳ . . ., c. acc. (ἔχω, imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον), Eur., Hdt.; μοῖραν νέμω, c. dat., Soph.

To have more respect for, μοῖραν μείζονα νέμω, c. dat., Æsch.; μοῖραν ποιέομαι, c. acc., Soph.; ἐν μοίρᾳ ἄγω, c. acc., Hdt.

To have proper respect shown one, τὰ εἰκότα θαυμάζομαι, Thuc.

In respect of, περί, c. gen. or c. acc., Omn.; πρός, c. acc., very rarely c. gen., Hom., Eur., Thuc., Dem.; πρὸς λόγον or εἰς λόγον, Æsch., Dem.; εἰς, c. acc., Xen.

In every respect, πάντῃ, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat.; πανταχῇ, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc.; πανταχοῦ, Soph., Isoc.; πανταχῶς, Plat., Isoc., Dem. *Vid.* ALTOGETHER.

[*In no respect*, οὐδέν, Hom., Att.] *Vid.* NOT AT ALL.

RESPECT, TO, ʼαλέγω, only pres. act. and pass., c. gen. or c. acc., Hom., Pind., Æsch.; αἴδομαι, only pres. and imperf. mid., and αἰδέομαι, fut. -έσομαι, etc., also aor. 1 pass. in act. sense, ᾐδέσθην, Hom., Pind., Trag.; καταιδέομαι, Eur., Hdt., Xen.; πορσύνω, Pind.; ταρβέω, Æsch., Eur.; προμηθέομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, no pass. in pass. sense, c. gen., or c. acc., or c. prep. (e.g., ὑπέρ and gen., περί and acc.), Hdt.; ʼυπαιδέομαι, Xen.; αἰσχύνομαι, mid. and pass., Xen., Æschin.; διευλαβέομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, Plat.; ἐν τιμῇ ἄγομαι (mid., aor. 2 ἠγαγόμην), Hdt. See next word; see also TO REVERENCE.

To respect in turn, ἀνταιδέομαι, Xen.; ἀντασπάζομαι, Xen.

To abstain from out of respect, σεβάζομαι, mid., aor. 1 poet. σεβασσάμην for ἐσεβασάμην, c. acc., Hom.; σέβομαι, only pres. mid., c. infin. or c. acc., Æsch., Plat., Antipho.

RESPECTABLE, ἔντῑμος, ον, Soph., Eur., Plat., Xen., Isoc. *Vid.* HONORABLE.

Saying what any respectable man would never have ventured to say, εἰρηκὼς ἅ τις οὐκ ἂν ὤκνησε τῶν μετρίων ἀνθρώπων φθέγξασθαι, Dem.

RESPECTABLY, εὐσχημόνως, Xen.

RESPECTED, TO BE, νεμεσητός, ή, όν, poet. also νεμεσσητός, Hom.

RESPECTFUL, αἰδοῖος, α, ον (ος, ον, only in Plat.), compar. αἰδοιότερος, etc., also αἰδοιέστερος, etc., Hom., Æsch.; αἰδόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

RESPECTFULLY, αἰδοίως, Hom.

RESPIRATION, ʼανάπνευσις, εως, ἡ, Plat.; ἀναψυχή, ἡ, Plat. *Vid.* BREATHING.

[*Of* or *for respiration*, ἀναπνευστικός, ή, όν, Theoph.]

RESPITE, A (from evils, etc.), διᾰκωχή, ἡ, Thuc.; ʼάνεσις, εως, ἡ, Hdt.; [ἀνάπνευσις, ἡ, Hom.; ἀναψυχή, η, Plat.; ἀναφορά, ἡ, Eur.]

Respite from misfortune, σχολὴ κακοῦ, Soph.

RESPLENDENT, λῐπᾰρός, ά, όν, Omn. poet., Xen., Plat. *Vid.* BRIGHT.

RESPOND, TO, ʼαπᾰμείβομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, Hom., Xen. *Vid.* TO ANSWER.

[RESPONDENT, THE (in a discussion), ὁ προσδιαλεγόμενος, Plat.]

RESPONSE, ʼαπόκρῐσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* ANSWER.

RESPONSIBILITY—*but we who shall have the greater share of the responsibility for what happens either way*, οἵπερ δὲ καὶ τῶν ἀποβαινόντων τὸ πλέον ἐπ' ἀμφότερα τῆς αἰτίας ἕξομεν . . ., Thuc.

RESPONSIBLE, ʽυπέγγυος, ον, Æsch.; ʽυπεύθῡνος, ον, Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Antipho, Dem.; ʽυπαίτιος, ον, Xen.; ὑπόλογος, ον, Plat.

To be responsible for fortune, προσῠπέχω (in aor. 2 προσυπέσχον) τῆς τύχης, Dem.

RESPONSIVE, σύνῳδός, όν, c. dat., Eur.; ἀντίψαλμος, ον, Eur.; ἀντίφωνος, ον, Eur.

REST, ʼανάπνευσις, εως, ἡ, Hom.; παυσωλή, ἡ, Hom.; μετᾰπαυσωλή, ἡ (esp. for a short time), Hom.; ἐρωή, ἡ, Hom., Theoc., Mosch.; ʼανᾰπαυσις, εως, ἡ, Hom., Eur., Thuc., Xen.; ʼαναπνοή, also poet. ἀμπνοή, ἡ, Pind.; παῦλα, ἡ, Soph., Thuc., Plat.; ʼανᾰπαυλα, ἡ, Soph., Eur., Thuc.; ʼαναψῡχή, ἡ, often c. gen. of evils from which, Eur., Plat.; ῥαστώνη, ἡ, Xen., Lys.; διᾰπαυμα, ᾰτος, τό, Plat.; ἄμπαυμα, τό, Anth.

Rest (from evils, etc.), κᾰτᾰπαυμα, τό, c. gen., Hom.; σχολή, ἡ, c. gen., or c. ἀπό and gen., Xen., Plat.

Rest at intervals, διᾰνᾰπαυσις, εως, ἡ, Arist.

Suited for rest, ʼανᾰπαυστήριος, ον (of a chair, etc.), Hdt.

REST, A (for a spear), προβολή, ἡ, Xen.

REST, THE, ὁ ἄλλος (when taken by itself usu. in pl.), Omn.; ὁ λοιπός, Omn. post Hom.; ὁ ἐπῐλοιπος, Pind., Trag., Hdt., Plat.

REST, TO (act., i. e., cause to rest, give rest to), παύω, imperf. παύεσκον, even in Soph., no perf. act., often c. gen. of the toil from which, Omn.; ʼανᾰπαύω, Hom., Soph., Eur., Dem.; ʼαναψῡχω, Hom., Hdt., Xen.; ἰαύω, only pres. of resting a limb, Eur.; κάμπτω (of limbs), κ. γόνυ, γούνατα, χεῖρας, κῶλα, etc., Hom., Trag.; ἡσυχάζω, Plat.; κᾰτᾰλωφέω, c. ἐκ and gen., Ap. Rh.

Resting his head upon the table, τὴν κεφαλὴν ἐρείσας ἐπὶ τὴν τράπεζαν, Hdt.

To rest, intrans., ἀναπνέω, Hom., Hdt.; παύομαι, mid. and pass., often c. gen. of the toil from which, etc., Omn.; ʼανᾰπαύομαι, Hom., Thuc., Xen.; ἐκπαύομαι, Thuc.; διᾰπαύομαι (esp. for a while), Xen., Plat.; so διᾰνᾰπαύομαι, Plat.; λωφάω, often c. gen. of the toil, Hom., Æsch., Soph., Thuc., Plat.; κᾰτᾰλωφάω, c. gen., Ap. Rh.; ἐλῑνύω, often c. part., Pind., Æsch., Hdt., Theoc.; μετᾰκοιμίζομαι, pass., Æsch.; ἡσυχάζω, Æsch., Soph., Thuc., Isoc.; κάμπτω, Soph.; ʽυπνώσσω, only pres. act., Æsch.; ʼανᾰκωχεύω, only act., Hdt.; ῥᾴζω, Xen.; λωφέω, Ap. Rh.

And he will be glad to rest in his own stable, ἄσμενος δέ τ' ἂν σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ, Æsch.

To rest from (labor), ἀνέχω, imperf. ἀνεῖχον, no aor. 1, aor. 2 ἀνέσχον, c. gen., Soph.; σχολάζω, only act., c. ἀπό and gen., Xen.

To rest for a while, μετᾰπαύομαι, Hom.

To rest on, ἐγκλίνομαι, pass., aor. 1 poet. sometimes -εκλίνθην for -εκλῐθην, c. dat., Hom., Xen.; ἐπῐκλίνομαι, Thuc.

To rest a day after a journey, ἡμερεύω κέλευθον, Æsch.

To rest one's oars, καθίημι τὰς κώπας, Thuc.

RESTING-PLACE, A, ἐκτροπή, ἡ, Ar., Xen.; κᾰτᾰλῠσις, εως, ἡ, Eur., Plat.; κᾰτᾰγωγή, ἡ, Hdt., Plat.; κᾰτᾰγώγιον, Thuc., Xen., Plat.; [ἀνάπνευμα (poet. ἄμπν.), ᾰτος, τό, Pind.; ἀνάπαυλα, ης, ἡ, Eur., Ar., Plat.; ἀνάπαυμα, τό, Anth.]

A resting-place or *resting time*, ʼανᾰπαυστήριον, τό, Xen.

A resting-place for strangers, ξενόστᾰσις, εως, ἡ, Xen.

RESTITUTION, ἀπόδοσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; [ἀναγωγή, ἡ, Plat.]

[*To make restitution*, ἀνάγω (legal), Plat.; ἀναγωγὴν ποιέομαι, Plat.]

RESTIVE, μᾰχητῐκός, ή, όν, Plat.

To be restive, γοργόομαι, pass., Xen.

RESTIVENESS, ʽύβρις, εως, ἡ, Pind., Hdt.

RESTLESS, ʼακοίμητος, ον, Æsch.; δυσκᾰτᾰπαυστος, ον, Eur.; ʼανῐδρῡτος, ον, Eur.; ἀΐδρῡτος, ον, Ar.; ʼακᾰτάστᾰτος, ον, Dem.

To be restless (from grief, etc.), ὀρθρεύω, and mid., Eur.

RESTLESSLY, ἄμοτον, Hom.; ʼακᾰταστᾰτως, Isoc.

RESTORATION, ἀπόδοσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; ʼανᾰγωγή, ἡ, Plat.

RESTORATIVE, περιεστῐκός, ή, όν (of medicine), Hipp.; [ἀναληπτικός, ή, όν, Galen.]

RESTORE, TO, ʼαποδίδωμι, aor. 1 act. -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc. (Hom. also has 2d sing. pres. -διδοῖς, -διδοῖσθα, 3d sing. -διδοῖ, also imper. 2d sing. -δίδωθι, infin. -διδοῦναι, and fut. -διδώσω, so Pind., who also has 2d sing. imper. -δίδοι, Theoc. has part. -διδῶν—at least all these forms occur in the simple verb), Omn.; ʼανᾰδίδωμι, and poet. ἀνδίδωμι, Pind.; ʼαποφέρω, fut. ἀποίσω, aor. 1 ἀπήνεγκα, aor. 2 ἀπήνεγκον, Eur., Dem.

To restore what has fallen, etc., lit.

or metaph., ὀρθόω, Æsch., Soph., Hdt.; ἀνορθόω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; ἀνίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, Dem.; ἵστημι ὀρθόν, Pind.; ἀναφέρω, Thuc.

To aid in so restoring, σῠνᾰνίστημι, Xen.; συγκᾰτᾰγω, Ar., Æschin.

To restore (people to their country, etc.), ἀπονaίω, only in aor. 1 ἀπένασσα, Hom.; ἀνᾰγω, aor. 2 -ήγᾰγον (esp. of the dead to life), Hes., Eur.; κᾰτᾰγω (esp. of exiles), Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κᾰτοικίζω, Æsch.

One must restore, ἀποδοτέον, Plat.

RESTORED, ἀνᾰδοτος, ον, Thuc.

[*Restored* (to office, after being removed), παλιναίρετος, ον, Eupol.]

Not to be restored, δῠσαγκόμιστος, ον, Æsch.

To be restored (to one's former strength, etc.), ἀνᾰφέρομαι, pass., no perf., aor. 1 -ηνείχθην, Hdt., Dem.

The exiles who had been restored, οἱ κατελθόντες, Xen.

RESTORER, A, ἀποδοτήρ, ῆρος, ὁ, Epich.

A restorer (of what is fallen), ὀρθωτήρ, ῆρος, ὁ, Pind.

RESTRAIN, TO, ἰσχᾰνάω, only pres. and imperf. in any voice, Hom.; ἰσχάνω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes.; ἴσχω, only pres. and imperf., Hom., Trag., Thuc., Xen.; being another form of ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, also σχήσω (the more usual fut. in this sense), no aor. 1, aor. 2 ἔσχον (which is never found without the augment), and poet. (including Trag.) ἔσχεθον (this latter aor. has no part.), perf. ἔσχηκα, very rare, no perf. pass., aor. 1 pass. ἐσχέθην, often c. gen. of the thing from which, or c. τοῦ μή and infin., sometimes c. infin. alone, Omn. poet., Xen.; ἀνέχω, Hom., Dem.; κᾰτισχᾰνω, Hom.; κατέχω and κατίσχω, Omn.; ἐπέχω and ἐπίσχω, Hom., Hes., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.; λήγω, sometimes c. gen. of that from which, Hom.; ἐρητύω, Ep. aor. also ἐρητύσασκον, sometimes c. gen., etc., Hom., Soph., Eur.; ἐρῠκω, Ep. aor. 2 ἠρῠκᾰκον, Ep. infin. ἐρυκακέειν, Hom.; ἐρῠκᾰνω, only pres. and imperf., Hom.; ἐρῠκᾰνάω, only pres. and imperf., Hom.; κατερῠκω, Hom., Ar.; κατερυκᾰνω, Hom.; ῥύομαι, mid., esp. in aor. 1 ἐρρυσάμην, Hom., Pind.; εἴργω, Ep. usu. ἐέργω, fut. mid. sometimes in pass. sense, Ep. perf. pass. ἔεργμαι, 3d pl. ἔρχᾰται, etc., aor. 2 poet. εἰργᾰθον, Ep. ἐέργ., c. gen. of that from which, or c. prep., very rarely c. dat., sometimes c. infin., more usu. c. μή and infin., sometimes c. ὥστε μή and infin., or c. τὸ μὴ οὐ and infin., Hom., Omn. Att.; ἀνείργω, Hom., Xen., Dem.; ἀντισπάω, fut. -σπᾰσω, Æsch.; κρᾰτέω, c. gen. of the thing or person restrained, esp. passion, etc., more rarely c. acc., Eur., Plat., Xen., Isoc.; ἀντῐλαμβάνομαι, mid., fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ελᾰβόμην, c. gen., Xen.; πᾰρᾰκᾰτέχω, Thuc.; ἀναστέλλω, Thuc., Xen. *Vid.* SYN. 304.

The eyes can not restrain their tears, ὄμματ' οὐ στέγει δᾰκρυον, Eur.

One must restrain, εἰρκτέον, Soph.; ἀντῐληπτέον, Xen.

Able to restrain, ἐγκρᾰτής, ές, c. gen., Xen., Plat.; κᾰτᾰληπτικός, ή, όν, c. gen., Arist.

Unable to restrain, ἀκρᾰτής, ές, c. gen., Æsch., Thuc., Xen.; ἀκρᾰτωρ, ορος, ὁ, Soph.

RESTRAINED, TO BE, καταζεύγνῠμαι, pass., Hdt.

Easy to be restrained, κᾰθεκτός, ή, όν, Dem.; εὐκᾰθεκτος, ον, Xen.

Difficult to be restrained, δυσκάθεκτος, ον, Xen.

To be (i. e., *who must be*) *restrained*, καταλαμπτέος, Ion. for -ληπτέος, α, ον, Hdt.

RESTRAINT, κώλῡσις, εως, ἡ, Plat.; [*self-restraint*, μετριοπάθεια, ἡ, Plut.]

Without restraint, ἀνειμένως, Thuc., Isoc.; [ἀνέδην, Plat.]

Without restraint (adj.), ἀνειμένος, η, ον (perf. pass. part. of ἀνίημι), Soph.

RESTRICT, TO, κᾰτᾰκλείω, perf. pass. -κέκλεισμαι, Andoc., Dem.

RESTRICTION, ὅρος, ὁ, Plat.

RESULT, TO, ῥέπω, only act. in this sense, no perf., c. εἰς and acc. of the end in which, or c. dat., Trag.; ἀποβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, part. -βάς, etc., perf. -βέβηκα, pluperf. -εβεβήκειν, no other tenses in this sense, often c. adv. of motion to (e. g., οἷ, ὅποι, etc.), Hdt., Thuc., Isoc.; συμβαίνω, Omn. Att., Hdt.; προβαίνω, Eur.; ἀνᾰβαίνω, Hdt., Xen.; περῐγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and γεγένημαι, Xen., Dem.; ἐπιγίγνομαι, c. dat. of the matter from which, Hdt.; περίειμι (-εἶναι), Dem.; [*so that there resulted nothing to him except disgrace*, ὥστε μηδὲν ἄλλ' ἢ τὰς αἰσχύνας αὐτῷ περιεῖναι, Æschin.] *Vid.* TO TURN OUT.

To result unexpectedly by a change of circumstances (usu. for the worse), περιίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Thuc., Isoc., Dem.

RESULT, THE, πρᾶξις, εως, ἡ, Pind., Æsch.; διέξοδος, ἡ, Hdt.; τὰ ἀποβαίνοντα, τὸ ἀποβάν, Thuc.; τὸ ἐκβάν, Dem. *Vid.* END.

[RESULTS, πεπραγμένα, τά, Dem.]

The results of counsels, αἱ συμφοραὶ τῶν βουλευμάτων, Soph.

RESUME, TO, ἀνᾰλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἐλᾰβον, perf. -είληφα, Hdt.

One must resume, ἀνᾰληπτέον, Plat.

RESURRECTION, ἀνάστᾰσις, εως, ἡ, Æsch., N.T.

[RESURRECTIONIST (one who disinters bodies for sale), νεκρορύκτης, ὁ, Phlegon.]

RETAIL, TO, κάπηλεύω, Hdt., Plat.; πᾰλιγκαπηλεύω, Dem.; [πάλιν πωλέω, Plat.]

RETAILER, A, πᾰλιγκᾰπηλος, ὁ, Ar., Dem.; προπώλης, ου, ὁ, Ar.; παντοπώλης, ὁ, Anaxipp.; προπρᾰτήρ, ῆρος, ὁ, Lys.; προπρᾰτωρ, ορος, ὁ, Isæ.; [ἀγοραῖος, ὁ, Hdt., Xen.] *Vid.* SYN. 280.

The trade of a retail dealer, παντοπωλία, ἡ, Archipp.; πᾰράστᾰσις, εως, ἡ, Arist.

A retail shop, παντοπώλιον, τό, Plat.

RETAIN, TO, φῠλάσσω, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Plat. *Vid.* TO KEEP.

RETAKE, TO, ἀνᾰλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἐλᾰβον, perf. -είληφα, Hdt., Thuc., Xen.

RETALIATE, TO, ἀντῐδράω, often c. dupl. acc., Soph., Eur., Plat., Antipho, Dem.; ὁμοιόομαι, mid., Hdt.; ἀντιποιέω, Xen.; [*to retaliate on*, ἀνταδικέω, c. acc., Plat.] *Vid.* TO REQUITE, LIKE.

RETALIATED ON, TO BE, ἀντῐπάσχω, fut. -πείσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έπᾰθον, perf. πέπονθα, Thuc.

RETALIATION, ἀμοιβή, ἡ, Hom., Hes., Pind., Eur.; [τὸ ἀντιπεπονθός, Arist.]

RETALIATORY, ἀντῐποινος, ον, Æsch.

RETARD, TO, βρᾰδῡνω, Æsch., Soph. *Vid.* TO DELAY.

RETCH, TO, *vid.* TO BE QUALMISH.

RETENTION, κᾰθεξις, εως, ἡ, Thuc.; σχέσις, εως, ἡ, Hipp.

RETINUE, A, ὀπᾰδοί, οἱ, Æsch.; πομποί, οἱ (esp. on a journey), Soph.; [οἱ περί τινα, Att.]

RETIRE, TO, ἐρωέω, only act., no perf., often c. gen. of that from which (which construction is common to most words in this sense), Hom.; ὑπερωέω, Hom.; λιάζομαι, pass., Hom., χωρέω, sometimes even c. dat. of a person or enemy before whom one retires, Hom., Eur., Thuc.; ἀναχωρέω, Hom., Omn. prose; χάζομαι, mid., fut. χᾰσομαι, poet. χάσσ., etc., aor. 2 κεκᾰδόμην, Hom.; ἀναχάζομαι, Hom.; ἀποχάζομαι, Hom.; ὑποχάζομαι, Hom.; ἀναδύομαι, Hom.; εἴκω, only act., no perf., often c. dat. (esp. of a person), Omn.; μεθίστᾰμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Trag., Xen., Dem.; μετᾰχωρέω, Æsch., Xen.; πᾰρᾰχωρέω, Xen., Isoc., Dem.; ὑπεξᾰγω and ὑπ. πόδα, Eur., Hdt., Xen.; ὑπεξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, sometimes c. acc. of the person before whom, Eur., Thuc.; ὑπᾰγω, aor. 2 -ήγᾰγον, Ar., Hdt., Thuc.; ἀναστέλλω, also pass., Eur., Thuc.; ἐπᾰνᾰκρούομαι, mid. and pass., perf. pass. -κέκρουσμαι, Ar.; ὑπᾰνᾰκῑνέω, Ar.; ὑπεξέχω, Hdt.; ἀναῤῥώομαι, mid., Orph.

To retire for the purpose of deliberating, μεθίσταμαι, pass., c. aor. 2 act. μετέστην, Xen.

Will you not retire, οὐκ ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα, Soph.

To retire (as waters after a flood), ὑπονοστέω, Hdt., Thuc.

To retire with a roar (of waves), ἀνᾰροχθέω, Orph.

To retire slowly, ὑπεκχωρέω, sometimes c. dat. of him to whom place is given, Hdt., Plat.

To make to retire, ἀνᾰχωρίζω, Xen.

[*One must retire*, ἀναχωρητέον, Plat.]

[*Disposed to retire*, ἀναχωρητικός, ή, όν, Epict.]

[*A retired spot*, τόπος ἀνακεχωρηκώς, Theoph.]

RETIREMENT, RETIRING, ἀνᾰχώρησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.; [ἀναχώρημα, τό, Arist.]

RETORT, A, ὑπόληψις, εως, ἡ, Isoc.

RETORT, TO, ὑπολαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλαβον, perf. -είληφα, Thuc.; μεταστρέφω, Dem.; [ἀντιμέμφομαι (ὅτι), Hdt.]

One must retort, μεταστρεπτέον, Arist.

RETRACE, TO (the glories of a family, etc.), ἀνατρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, aor. 2 -έδραμον, Pind.

To retrace one's steps, βαίνω (only pres., imperf., fut. mid. βήσομαι, aor. 2 ἔβην, part. βάς, perf. βέβηκα, part. sync. also βεβώς, ῶσα, ῶτος, etc.) διαύλους, Eur.; δ. ἔμολον (only aor. 2), Eur.; κάμπτω διαύλου θᾰτερον κῶλον πάλιν, Eur.

[*Not to be retraced*, ἀνόστιμος, ον, Eur.]

Retract, to, ἰκνεύω, sine cas., Eur.; μετατίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην (*to r. and say it is*, μ. εἶναι; *to r. and say it is not*, μ. μὴ οὐκ εἶναι), Xen., Plat.; ἀνατίθεμαι, Xen., Plat.; ἀναδύομαι, mid., c. aor. 2 ἀνέδυν, and perf. act., Plat.; [παλινῳδέω, Plat.]

He can not, at least, retract this assertion, οὐκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐμβαλεῖν πάλιν, Soph.

And he retracted his words, πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον, Hom.

[Retractation, παλινῳδία, ἡ, Plat., Isoc.]

Retreat, a, ἀπαλλαγή, ἡ, also a way by which to retreat, Hdt.; ἀπάλλαξις, εως, ἡ, Hdt.; ἀναχώρησις, εως, ἡ, also a place of retreat, Hdt., Thuc., Dem., Æschin.; ἀποχώρησις, ἡ, Thuc., Xen., Lys.; ἀνάκρουσις, εως, ἡ, Thuc.; διάλυσις, εως, ἡ, Thuc.; ὑπαγωγή, ἡ, Thuc.; ἀπαγωγή, ἡ, Xen.; κατάφευξις, εως, ἡ, also of the place to which one can retreat, Thuc.; ἀνάδυσις, εως, ἡ, Plat.

Retreat, to, χάζομαι, mid., fut. χάσομαι, poet. χάσσ., etc., aor. 2 κεκαδόμην, sometimes c. gen. of that from which, Hom.; ἀποχάζομαι, Hom.; ἀναχάζομαι, Hom., Xen.; also ἀναχάζω, Xen.; ὑποχάζομαι, c. dat. of him before whom, Hom., Ap. Rh.; ἀνατρέχω, fut. -δραμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδραμον, perf. -δέδρομα, Hom.; ἀναδύομαι, 3d sing. sync. ἀνδύεται, mid., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Hom.; ὑποείκω, only act., no perf., c. gen. of that from which, Hom., Ap. Rh.; ὑποτρέω, fut. -τρέσω, poet. -τρέσσω, etc., no perf., sometimes c. acc. of that from which, Hom., Pind., Ap. Rh.; ἀπερωέω, c. gen., Hom.; ἀπέσσυμαι, only perf. and pluperf., Hom.; ἀναχωρέω, Hom., Xen., Dem., ἀποχωρέω, sometimes c. gen. or c. acc., Hom., Omn. Att. prose; ἐπαναχωρέω, Hdt., Thuc., Xen.; ἐξαναχωρέω, Hdt.; νίσσομαι, future νίσομαι, Eur.; ἀνακωχεύω, only act., Soph., Hdt.; ἀναστέλλομαι (especially or properly of ships), mid. and pass., Thuc.; so ἀνακρούομαι, mid. and pass., perf. pass. -κέκρουσμαι, also πρύμναν ἀνακ., or ἐπὶ πρύμναν ἀνακ., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; ἐξανακρούομαι, Hdt.; so πρύμναν κρούομαι, Thuc.; ἀναπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, only act., Thuc.; ἀναπηδάω, Xen.; ἀνάγω, aor. 2 -ήγαγον (esp. of a general, etc., στρατόν, etc., being understood), Xen.; ἀπάγω, Xen.; ἐπανάγω, Xen.; ἐκκλίνω, Xen.; ἄπειμι (-ιέναι), Xen.; ὑποφεύγω, Hdt., Thuc.

To retreat (slowly) *facing the foe*, ἀναχάζομαι ἐπὶ πόδα, Xen.; so ἐπὶ σκέλος ἀνάγω, ἐπὶ σκ. χωρέω, Eur., Ar.; ἐπὶ πόδα ἀνάγω, Xen.

To cause to retreat (as a general withdrawing his men), *to order a retreat*, ἀναχωρίζω, Xen.

To sound a retreat, ἀνακαλέομαι (mid.) τῇ σάλπιγγι, Xen.; [σημαίνω τῇ σάλπιγγι ἀνάκλησιν, Plut.]

Retrench, to (one's expenses), εἰς εὐτέλειαν συστέλλομαι (mid. and pass.), Thuc.

Retribution, τίσις, εως, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ὄπις, ἴδος, ἡ, acc. -ιδα and -ιν, Hom., Hes., Theoc.; παλίμποινον, τό, Æsch.; ποινή, ἡ, Eur.; νέμεσις, εως, ἡ, Soph., Eur., Hdt.; ἀμοιβή, ἡ, Hdt.

Retributive, ἀμοιβαῖος, α, ον, and ος, ον, Pind., Anth.

Retrieve, to, ἀναλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλαβον, perf. -είληφα, only act. except pres., imperf., and aor. 1 pass. and aor. 2 mid., Soph., Eur., Hdt.; [ἀνακτάομαι, Polyb.]

Having committed a base error, I will endeavor to retrieve it, ἁμαρτίαν αἰσχρὰν ἁμαρτὼν ἀναλαβεῖν πειράσομαι, Soph.; so Dem.

Retrieving, a, ἀνάληψις, εως, ἡ, Thuc.

Retrograde, παλίνορσος, ον, Hom., Ap. Rh.; ἄψορρος, ον, Hom., Soph.; παλίσσυτος, ον, Soph., Eur.

[Retrogression, ἀνάλυσις, εως, ἡ, Plut.]

[Retromingent, ὀπισθουρητικός, ἡ, όν, Arist.]

[Retrospect—*to take a retrospect* (*of past history*), προλαμβάνω, Isoc.]

Return, νόστος, ὁ, sometimes c. gen. of the place to which, Omn. poet.; κομιδή, ἡ (sometimes also "means of return"), Pind., Hdt., Ap. Rh.; ἀναστροφή, ἡ, Soph.; κάθοδος, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἄφοδος, ἡ, Hdt., Xen.; ἀποκομιδή, ἡ, Thuc.; ἀναχώρησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.; ἐπαναχώρησις, ἡ, Thuc.; ἄφιξις, εως, ἡ, Plat., Dem.; ἐπαναγωγή, ἡ, Plat.; ἐπάνοδος, ἡ, Plat.; ὑποτροπία, ἡ, Ap. Rh.; ἀνάκαμψις, εως, ἡ, Arist.

A safe return, σωτηρία, ἡ, Dem.; νόστιμος σωτηρία, Æsch.

An unhappy return, νόστος δύσνοστος, Eur.

Of or *belonging to a return*, νόστιμος, ον, Hom., Æsch., Eur.

[*A return love*, ἀντέρως, ωτος, ὁ, Plat.]

[*Without return*, ἄνοστος, ον, Hom.; ἀνέξοδος, ον, Theoc.]

Return, a (i. e., restoration), ἀπόδοσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Plat., Isoc.

A return or *account*, ἔλεγχος, ὁ, Thuc., Plat., Antipho. *Vid.* Account.

[*In return*, ἀντι- in comp., Omn.; *in return for*, ἀντί, c. gen., Trag., etc.]

[*To receive a like return from*, τὴν ὁμοίαν φέρομαι παρά, c. gen., Hdt.; *to owe a return of good* or *evil*, ἀγαθὸν or κακὸν ὀφείλω, c. dat., Plat.]

Return, to (i. e., come back, go back, or to return to), νέομαι, contr. νεῦμαι, also c. πάλιν, only pres., Hom.; ἀπονέομαι (ᾱ poet.), Hom.; νοστέω, Omn. poet., Plat.; ἀναμετρέω, only act., c. acc. of the place to which, Hom.; ἀνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλυθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, Hom., Soph., Eur.; λιλαίομαι, only pres., c. particle of motion to (e. g., φόωσδε), Hom.; τρέπομαι (mid. and pass.), πάλιν, τ. ὀπίσω, Hom.; κάτειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. κατῄειν and κατῇα, no other tenses, Hom., Æsch., Hdt., Xen., Lys., Isoc.; ἄνειμι, Hom., Hdt., Xen.; μεταστρέφομαι, pass., Hom., Hdt., Ap. Rh.; ὑποστρέφω, c. fut. mid., Hom., Hdt., Xen., Ap. Rh.; ἀναστρέφω, Xen.; κατέρχομαι, Omn. Att., Hdt.; ἐπανέρχομαι, Anac., Hdt., Thuc., Xen., Dem., Isæ.; ἀφικνέομαι, fut. ἀφίξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἀφικόμην (ῑ indic., ῐ the other moods), c. perf. pass. ἀφῖγμαι, Eur.; ἀνήκω, Plat.; ἐπανήκω, only act., no aor. or perf., Eur., Dem., Æschin.; ἀναχωρέω, Thuc., Theoc.; ἐπαναχωρέω, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐπάνειμι, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; κομίζομαι, pass., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀνακομίζομαι, Hdt., Thuc.; ἀνατρέχω, fut. -δραμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδραμον, perf. -δέδρομα (rare in prose), Hom.; ἀνακάμπτω, Hdt., Plat.; ἐπανακάμπτω, Arist.; ἄπειμι, Thuc., Xen.

Return! παλίσσυτος στεῖχε, Eur.

To return from, ἐξαπονέομαι (ᾱ poet.), Hom.; ἀπονοστέω, c. gen., or c. prep., or c. particle of motion from, Hom., Eur., Thuc., Xen.; ἐξάνειμι, c. gen., h.; ἀποχωρέω, Eur., Thuc., Xen.; ἀποτρέπομαι, mid. and pass., Thuc., Xen.; ἀποστρέφομαι, mid. and pass., Xen.; ἀποφέρομαι, pass., no perf., aor. 1 -ηνέχθην, Hdt.; ἀπάγομαι, pass. (esp. from prison), Antipho; ἀποκομίζομαι, pass., Thuc., Xen., Andoc.

To return with or *at the same time*, etc., συγκατέρχομαι, Lys.; συναναχωρέω, Plat.

To return safe, ἀνασώζομαι, pass., aor. 1 -εσώθην, c. εἰς and acc., Xen., Lys.

To go and return the same day, ἀπαυθημερίζω, Xen.

[*To return the same road one came*, ἀναμετρέω, Hom., Hdt.]

I return to the subject of . . ., ἀπανάγω ἐμαυτὸν ἐπὶ . . ., c. acc., Æschin.

To return (i. e., to give back), ἀποδίδωμι, aor. 1 act. -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Omn.; [(i. e., yield), ἀναφέρω, Xen.]

[*To return a kindness*, ἀντευεργετέω, Xen.]

To return like for like, vid. Like.

[*I return blow for blow*, παισθεὶς παίω, Æsch.]

To return (i. e., to requite), ἀμείβομαι, mid., c. acc. pers., more rarely c. dat., Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.

To return (i. e., give in a statement of), ὑποτιμάομαι, mid. (esp. of one's property), Arist.

Deprived of return, ἄνοστος, ον, Hom.; ἀνόστιμος, ον (also of a road from which there is no return), Hom., Eur.; ἀνέξοδος, ον (of Acheron, whence there is no return), Theoc.

Apt to return (of diseases), φιλυπόστροφος, ον, Hipp.; φιλυποστροφώδης, ες, Hipp.

In return (i. e., giving, etc.), ἔμπαλιν, Soph.

In return for, ἀντί, c. gen., Omn.

One must return, ἐπανιτέον, Plat.

Returned, to be—*to have one's name returned as . . .*, προσαποφέρομαι, pass., no perf., aor. 1 προσαπηνέχθην, Dem.

Returning, or Returned, ὑπότροπος, ον, Hom., h., Ap. Rh.; ἄψορρος, ον, Hom., Soph.; παλιμπλαγχθείς, εῖσα, έν, Hom.; νόστιμος, ον, Hom., Æsch., Eur.; παλίμπλαγκτος, ον (of a journey, etc.), Æsch.; παλίντροπος, ον, Soph.; παλίσσυτος, ον (of a journey), Soph., Eur. (of a person, Eurydice), Mosch.; παλίνορσος, ον, Ap. Rh.; παλίμπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, Mel.

Returning on one's self (fate, punishment, etc.), παλίρροος, ον, contr. -ους, ουν, Eur.

The sea returning violently, ἐπισπωμένη βιαιότερον ἡ θάλασσα, Thuc.

Not returning, ἀπερίτροπος, ον, Soph.

Returning, adv., ἄψορρον, Hom., Æsch., Soph.

[Returns (profits), πρόσοδοι, αἱ, Plat.] *Vid.* Profit.

Reveal, to, ἀναφαίνω, Hom.; ἐκφαίνω, Hom., Pind., Soph., Hdt., Xen.; μηνύω (ῠ, but ῡ before a long syllable, ῠ Att. always), h., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ἀνοίγω (also ἀναοίγω, Hom.), Trag.; ἀναπτύσσω,

fut. -ξω, Trag.; ἐκκᾰλύπτω, Æsch., Eur.; διακαλύπτω, Dem. *Vid.* To DECLARE.

REVEL, A, κῶμος, ὁ, h., Pind., Theogn., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; θίᾰσος, ὁ, Eur.; βάκχευσις, εως, ἡ, Eur.

REVEL, TO, κωμάζω, Omn. poet. post Hom., Xen., Plat., Dem.; θιᾰσεύω, only act. in this sense, Eur.

To revel in, χλῐω, only pres. act., Æsch.; χλῐδάω, only act., no perf., rare except in pres., Æsch.

REVELER, A, θιᾰσώτης, ου, ὁ, Eur., Xen., Isæ.; βαβάκτης, ου, ὁ (epith. of Pan), Cratin.; κωμαστής, οῦ, ὁ, Ar., Xen., Plat.

A troop of revelers, κῶμος, ὁ, Æsch., Eur.; θίᾰσος, ὁ, Eur., Plat., Dem.

A fellow-reveler, σύγκωμος, ὁ, Æsch., Eur., Ar.; συνθιασώτης, ὁ, Ar.

To rush in like revelers, ἐπεισκωμάζω, Plat.

REVENGE, τῑμωρία, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* VENGEANCE.

Deeds of revenge, ἄντιτα ἔργα, c. gen. of the cause, Hom.

REVENGE, TO, τίνομαι, mid. (ῐ Ep., ῑ elsewhere), fut. τίσομαι, etc., no pass. in this sense, c. acc., often c. dupl. acc., Hom., Soph., Eur.

To revenge one's self on, 'ἀμῡνομαι, mid., Thuc.; ἀντιτῑμωρέομαι, mid., Eur., Thuc., Xen.; προτιμωρέομαι, Plat. *Vid.* To PUNISH.

If you wish to revenge your friends, εἰ καὶ σοῖς φίλοις ἀμυναθεῖν θέλεις, Eur.

REVENGEFUL, ἔγκοτος, ον, Æsch.; μνησῐκᾰκος, ον, Arist.

REVENGER, A, 'ἀμύντωρ, ορος, ὁ, Eur. *Vid.* AVENGER.

REVENUE, πρόσοδος, ἡ, Hdt., Omn. Att. prose (also c. φόρων, Hdt.); λῆμμα, ᾰτος, τό, Antipho, Plat., Isoc., Dem.; λῆψις, εως, ἡ, Plat.; πόρος, ὁ, Xen.; χρημᾰτων σύνοδοι, αἱ, Hdt.; τὰ προσιόντα, Ar., Lys.; τὰ προσιόντα χρήματα, τὰ πρ. λήμματα, Ar., Lys.; ἀφορμή, ἡ, Xen.; [ἀνακομιδή, ἡ, Arist.]

[*Revenue from the mines*, πρόσοδος ἀπὸ τῶν μετάλλων, Hdt.]

REVERE, TO, σέβω and -ομαι, mid. (the more usu. form in Attic prose, and the only one in Hom.), σέβομαι in pass. sense rare, but found in Soph., who also with Plat. has aor. 1 pass. ἐσέφθην in act. sense; with this exception it is only found in pres. and imperf., Omn.; ὀπῑζομαι, only pres. and imperf. mid., c. acc., sometimes c. gen., Hom., h., Theogn., Pind.; ἐποπῑζομαι, Hom., h.; ἅζομαι, only pres. and imperf. mid., Hom., Soph.; αἴδομαι, only pres. and imperf. mid., also αἰδέομαι, fut. -έσομαι, also aor. 1 pass. ᾐδέσθην in act. sense, Hom., Pind., Trag.; ἐπαιδέομαι, Æsch., Plat.; κᾰταιδέομαι, Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἀγάζομαι, in part., Pind.; θερᾰπεύω, Hes., h., Hdt., Xen., Plat.; ταρβέω, Æsch.; αἰσχῠνομαι, pass., Æschin.; ὄπιν ἔχω, c. gen., Hdt. *Vid.* To RESPECT, To HONOR.

REVERENCE, σέβας, τό, only nom. and acc., Hom., h., Trag.; αἰδώς, ἡ, Hom., Pind., Trag., Plat., Antipho, Dem.; ὄπις, ῐδος, ἡ, acc. ῐδα and ιν, Pind., Mosch.; θερᾰπεία, ἡ, Xen., Plat., Isoc.; [(for the gods), ὁσιότης, ητος, ἡ, Plat.]

An object of reverence, σέβας, τό, also pl. σέβη, τά, only nom. and acc., Æsch., Eur.; πρέσβος, τό, Æsch.

Reverencing his hoary head, αἰδεσθεὶς ὄπιδα . . . . πολιοῖο γενείου, Mosch.

REVERENCER, A, θεραπευτής, οῦ, ὁ, Plat.

REVEREND, γερᾰρός, ά, όν, Hom.; αἰδοῖος, α, ον, only in Plat. ος, ον, compar. -ότερος, etc., also -έστερος, etc., Hom., Pind., Æsch., Plat.; σεμνός, ἡ, όν, Omn. post Hom.; ἱεροπρεπής, ές, Xen., Plat.

REVERENTIAL, αἰδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.

REVERENTIALLY, αἰδημόνως, Xen.

REVERSE, A (of fortune), μετᾰτρόπια, τά, Pind.; περιπέτεια, ἡ, Arist.; (i. e., disaster, q. v.), σφάλμα, ᾰτος, τό, Thuc.

There was a reverse of fortune, περιέστη or περιέστηκεν ἡ τύχη or τὰ πράγματα, Thuc., Plat., Isoc., Dem.

Meeting or *having met with no reverse*, ἀπαθής, ές, Thuc.

[REVERSE, THE, τὰ ἀντία, Soph.; τὰ ἐναντία, Hdt., Plat., Thuc., etc.]

REVERSE, TO, περιτρέπω, Plat.

To reverse the previous decree, μεταγνῶναι τὰ προδεδογμένα, Thuc.

REVERSED, REVERSE (fortune, etc.), περιπετής, ές, Eur., Hdt.; [ἀντίλογος, ον (of fortunes), Eur.]; (arms, etc., i. e., upside down), ὕπτιος, α, ον, Æsch., Ar., Thuc., Xen., Lys.

[REVERSELY, ἀνάπᾰλιν, Hipp., Plat.; ἀντεστραμμένως, Arist.; ἀναστροφάδην, Strab.]

REVERT, TO, ἐπᾰνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, Xen., Dem.; [ἀναχωρέω, c. ἐς c. acc., Hdt.]

REVIEW, A, ἐξέτᾰσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.

A fresh review, ἐπεξέτᾰσις, εως, ἡ, Thuc.

REVIEW, TO, ἐπισκοπέω, fut. -σκέψομαι, other tenses from this fut., Æsch., Hdt., Xen.; ἐξετάζω, Eur., Thuc., Xen.; θεωρέω, Xen.; πεμπάζομαι (of Proteus counting his seals), Hom.

REVIEWER, A (of troops), πεμπαστής, οῦ, ὁ, c. acc. of the troops or numbers reviewed, Æsch.

REVILE, TO, κερτομέω, only act., Hom., Soph.; [νεικέω (μύθω, ὀνειδείοις, etc.), Hom.]; λοιδορέω, act., c. acc., but mid. also c. dat., and so aor. 1 pass. in act. sense, Pind., Hdt., Omn. Att.; δεννάζω, only act., no perf., Theogn., Soph., Eur.; δυσφημέω, only act., Trag.; ἐπῐγλωσσάομαι, mid., c. gen. pers., c. acc. of what is said, no pass., Æsch., Ar.; ἐπιῤῥοθέω, only act., Soph.; κᾰκοῤῥοθέω, Eur., Ar.; κῡδάζω, most usu. in pass., Æsch., Soph., Epich., Ap. Rh.; κᾰκὰ λέγω, κᾰκῶς λέγω, c. acc. pers., Æsch., Soph., Hdt.; κᾰσαλβάζω, only act., Ar.; προπηλᾰκίζω, Soph., Ar., Thuc., Andoc., Dem.; σκερβόλλω, only pres. act., Ar.; ῥαπαίνω, Pherecr.; πλύνω, Ar., Dem.; πλυνὸν ποιέω τινά, Ar.; πολῑτοκοπέω, Plat. (Com.); διᾰλοιδορέομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, Hdt., Dem.; διᾰσύρω, Dem.; κᾰτᾰκερτομέω, Hdt. *Vid.* To REPROACH.

They reviled him with all sorts of abuse, ἤρασσον κακοῖς τοῖς πᾶσιν, Soph.; so 'ἀράσσω ὀνείδεσιν, Soph.

Not reviled, 'ἀλοιδόρητος, ον, Soph.

REVILING, λοίδορος, ον, Eur. *Vid.* REPROACHFUL.

Reviling, subst., λοιδορία, ἡ, Thuc., Antipho; λοιδόρησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* REPROACH, ABUSE.

REVISAL, A, ἐπᾰνόρθωσις, εως, ἡ, Dem.

REVISE, TO, ἐπανορθόω, Plat., Isæ.

REVISIT, TO, ἐπᾰνᾰθεάομαι, mid., Xen.

[REVIVAL, A, ἀναπνοή (poet. ἀμπν.), ἡ, Pind., Plat.]

REVIVE, TO, act., ζωγρέω, only act., no perf., Hom.; ζωπῠρέω, Æsch.; ἀναβιώσκομαι, mid., aor. 1 ἀνεβιωσάμην, Plat.

To revive, intrans., 'ἀνᾰθηλέω, only act., Hom.; 'ἀνᾰπνέω, fut. -πνεύσομαι, Att. also -πνευσοῦμαι, etc., Xen.; ἐξαναπνέω, Plat.; 'ἀνᾰβιόω, fut. -βιώσομαι, aor. 2 -εβίων, Plat.; ἀναβιώσκομαι, mid., Plat.; [ἀναψύχομαι, Plat.; ἀναῤῥώννυμαι, Thuc.; ἀναλαμβάνω, Thuc., Plat., Dem.]

They revived the accusation, πάλιν ἤγειρον τὸ πρᾶγμα, Isoc.

REVOKE, TO, 'ἀνᾰκαλέω, also poet. ἀγκ., fut. -έσω, perf. -κέκληκα, etc., more usu. in mid., Æsch., Thuc., Plat. *Vid.* To RECALL.

REVOLT, A, 'ἀπόστᾰσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Antipho; ἐπᾰνάστασις, ἡ, Thuc.

REVOLT, TO, 'ἀφίσταμαι, pass., c. fut. mid., aor. 2, perf. and pluperf. act., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; μεθίσταμαι, Thuc., Xen.

Those who revolt, and those from whom they revolt, οἵτε ἀφιστάμενοι καὶ ἀφ' ὧν διακρίνοιντο, Thuc.

To revolt against, ἐπᾰνίσταμαι, c. dat., Thuc.

To join in revolting, σῠνᾰφίσταμαι, c. dat., Hdt., Thuc.; συνεπᾰνίσταμαι, Hdt., Thuc.

To revolt beforehand, προαφίσταμαι, Thuc.

To cause to revolt, ἀφίστημι, only pres., fut., aor. 1 act., and mid., Omn. Att. prose; μεθίστημι, Xen.

To cause to revolt besides, προσαφίστημι, Thuc.

To cause to revolt at the same time, σῠνᾰφίστημι, Thuc.

One must revolt, ἀποστατέον (not, however, used actually in this sense), Plat.

[REVOLTING, ἀναίσχυντος, ον, Eur.] *Vid.* HORRIBLE.

REVOLUTION (of years, of the stars, etc.), περίοδος, ἡ, Pind., Xen., Plat.; στροφή, ἡ, Soph., Plat.; περιστροφή, ἡ, Soph.; περῐδρομή, ἡ, Eur.; κῠ'κλος, ὁ, pl. οἱ and τά, Eur., Hdt., Plat.; τρόχος, ὁ, Soph.; περιφορά, ἡ, Ar., Xen., Plat.; διέξοδος, ἡ, Soph., Hdt., Arist.; περιήλῠσις, εως, ἡ, Hdt.; περῐχώρησις, εως, ἡ, Anaxag.; 'ἀποκᾰτάστᾰσις, εως, ἡ, Plat.; περιάγωγή, ἡ, Plat.; ἐπανάκῠ'κλησις, εως, ἡ, Plat.

Revolution (in a state), μετάστᾰσις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Lys.; μετᾰβολή, ἡ, Thuc., Isoc.; μετᾰβᾰσις, εως, ἡ, Plat.; νεώτερα πράγματα, Hdt., Isoc., Lys.; [and so emphat., *the Revolution*, ἡ Μετάστᾰσις, Lys.]

The causing or *attempting to cause a revolution*, νεωτεροποιία, ἡ, Thuc.; νεωτερισμός, ὁ, Plat., Dem.

A conspiracy to effect a revolution, συνωμοσία νεωτέρων πραγμάτων, Thuc.

One who aims at revolution, νεωτεροποιός, ὁ, Thuc.

[REVOLUTIONARY, νεωτεροποιός, όν, Thuc.; *a revolutionary movement*, νεωτερισμός, ὁ, Plat.; in pl. τὰ νεώτερα, Hdt.]

REVOLUTIONIZE, TO, *to aim at revolution* or *at revolutionizing . . .*, νεωτερίζω, only act., Omn. Att. prose;

νεώτερα πράγματα πράσσω, Hdt.; νεώτερόν τι ποιέω, Xen.; νεωτέρων πραγμάτων ἐπιθυμέω, Isoc.; νεώτερα πράγματα ἐν τῇ πόλει γενέσθαι βούλομαι, Lys.; [ἀντιμεθίστημι, Ar.]

REVOLVE, TO, act. (in one's mind), βάλλω, no aor. 1, perf. βέβληκα, more usu. βάλλομαι, mid., Hom.; ἐπιδῖνέομαι, mid. (of the mind itself revolving considerations), Hom.; νωμάω, Hom.; στρέφω, Eur.; ἐρέσσω, fut. -έσω, Soph.; ἑλίσσω, also poet. εἱλίσσω, all augmented tenses εἱλ., fut. -ξω, Soph., Plat.; μεταστρέφω, Plat.; στρωφάω, Ap. Rh.; πορφύρω, only pres. and imperf., Ap. Rh. and (according to some) Hom. *Vid.* To CONSIDER.

[*To revolve* (mentally), ὁρμαίνω (κατὰ φρένα or κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἐνὶ φρεσί, ἀνὰ θυμόν), all in Hom.; περιφρονέω, Ar.] *Vid.* To CONSIDER.

To revolve, intrans. (esp. of the stars, etc.), στρέφω, Eur.; more usu. στρέφομαι, mid. and pass., Hom., Anac., Plat.; κυκλέω and -ομαι, pass., Soph.; ἀνακυκλέω, Plat.; ἐπῐκυκλέω, Soph.; περῐχωρέω, Anaxag.; περίειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν (of time), Hdt.; περιάγομαι, pass., Plat.; [περιφέρομαι (of the year), Hdt., also ἐν τῷ αὐτῷ κύκλῳ, Plat.; ἀναστρέφομαι, Xen.; ἀνακυκλέομαι, Plat., Arist.]

To revolve with, at the same time, σῠνᾰνᾰκυκλέομαι, pass., Plat.; συμπεριστρέφομαι, pass., Arist.

REVOLVING (as years, etc.), περιτροπέων, ουσα, ον, etc., Hom.; περιπλόμενος, η, ον, Hom., Hes.; περῐτελλόμενος, η, ον, Hom., Soph., Ap. Rh.; κῠλινδόμενος, η, ον, Pind.; ἰλλόμενος, η, ον, Soph.; κῠκλάς, ἄδος, ἡ, Eur.; περῐφερόμενος, η, ον, Hdt.; (of the constellations, the earth on its axis, etc.), στροφάς, ἄδος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; εἰλλόμενος, η, ον, Plat.

[*A revolving body*, περιφορά, ἡ, Plat.]

REWARD, A, μισθός, ὁ, Omn.; τῖσις, εως, ἡ, Theogn.; ἆθλον, and poet. (including Trag.) ἄεθλον, τό (the only form in Hom. and Pind.), Pind., Trag., Thuc.; ποινή, ἡ, Pind., Æsch.; ἄποινα, τά, Pind.; λῠ́τρον, τό, Pind.; λῠτήριον, τό, Pind.; στεφᾰ́νωμα, ᾰτος, τό, Eur.; τῑμή, ἡ, Soph., Plat.; μισθᾰ́ριον, τό, Ar.

A reward for saving life or *for bringing up*, ζωάγρια, τά, Hom., Hdt.; κόμιστρα, τά, Æsch.

A reward for bringing the dog, κῠνὸς κόμιστρα (τά), Eur.

A reward for a runaway slave, δούλου σῶστρα (τά), Xen.

A reward for giving information, μήνῡτρον, τό, in pl., Thuc.

[*To offer a reward* (for information), μήνυτρα κηρύσσω, Andoc.]

As a reward, equivalent to a reward, ἀντίμισθος, ον, Æsch.

They offered a reward to any one who should kill them, ἐπανεῖπον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι, Thuc.

To receive a reward, ἐπίηρα (τά) φέρομαι, mid., fut. οἴσομαι, aor. 1 ἠνεγκάμην, Ep. ἠνεικάμην, aor. 2 ἠνεγκόμην, Ap. Rh.

Bringing a reward, ποίνῑμος, ον, Pind.; [*as a reward*, ἀντίμισθος, ον, Æsch.]

REWARD, TO, ἀμείβομαι, mid., no pass., Hom., Soph., Hdt., Xen., Dem.; τῑμάω, Hdt., Xen. *Vid.* To REQUITE.

RHAPSODY, ῥαψῳδία, ἡ, Plat., but in our sense of the word only in Plut.

RHETORIC, ῥητορεία, ἡ, Plat.; ἡ ῥητορῐκή, Plat.; τὸ ῥητορῐκόν, Plat.

RHETORICAL, ῥητορῐκός, ή, όν, Plat., Isoc.

RHETORICALLY, ῥητορῐκῶς, Plat., Æschin.

RHETORICIAN, A, ῥήτωρ, ορος, ὁ, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem. *Vid.* ORATOR.

To be a rhetorician, ῥητορεύω, only act. of the person, Plat., Isoc.

RHEUM, κᾰτάρῤοος, -ῥους, ὁ, Plat.

RHEUMATIC, ῥευμᾰτώδης, ες, Hipp.

RHOMB, A, ῥόμβος, ὁ, Euclid.

RHYTHM, ῥῠθμός, ὁ, Xen., Plat., Isoc.

Good rhythm, εὐρῠθμία, ἡ, Plat., Isoc.

Bad rhythm, ἀῤῥῠθμία, ἡ, Plat.

RHYTHMICAL, εὔρυθμος, ον, Ar., Plat.; ῥυθμῐκός, ή, όν, Plat.

Not rhythmical, ἄῤῥῠθμος, ον, Plat.; ἀῤῥῠ́θμιστος, ον, Arist.

To be not rhythmical, ἀῤῥῠθμέω, only act.

RHYTHMICALLY, εὐρῠ́θμως, Isoc.

Not rhythmically, ἀῤῥῠ́θμως, Plat.

RIB, A, πλευρόν, τό, usu. in pl., Hom., Trag., Hdt.; πλευρά, ἡ, usu. in pl., Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.

The ribs of a ship, στᾰ́μῑνες, οἱ, Hom.; [οἱ νομεῖς (Ion. -έες), Hdt.]

A rib of beef, σχελίς, ἴδος, ἡ, Æsch., Ar., Pherecr.

Having seven ribs, ἑπτᾰ́πλευρος, ον, Pherecr., Arist.

[*Between the ribs*, μεσοπλεύριος, ον, Galen.]

RIBALD, εὐτρᾰ́πελος, ον, Isoc.

RIBALDRY, βωμολοχεύματα, τά, Ar.; εὐτρᾰπελία, ἡ, Plat., Isoc.; πομπεία, ἡ, Dem.; [ματαϊσμός, ὁ, Seleuc.]

To attack with ribaldry, πομπεύω, c. gen., Dem.

RICE, ὄρυζα [ης, ἡ, Diosc., Strab., and ὄρυζον, τό], Theoph.

Made of rice, ὀρίνδης, ου, ὁ, Soph.

[*To raise* or *grow rice*, ὀρυζοτροφέω, Strab.]

[*Rice cake* or *bread*, ὀρυζίτης πλακοῦς, ὁ, Chrysipp.]

RICH, μάκαρ, ᾰρος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Hom.; πίων, ον (esp. of land, then generally of places, houses, temples, etc., rarely of persons), also fem. πίειρα (only of places or soil, or a feast), no reg. compar., Ep. compar. πιότερος, etc., Hom., Æsch., Plat.; ἀφνειός, ά, όν, and ός, όν, compar. -ότερος and -έστερος, often c. gen. of the things in which, Hom., Hes., Thuc.; ἀφνεός, ά, όν, Theogn., Pind., Æsch., Soph., Hdt.; ὄλβιος, α, ον, and ος, ον (superl. ὀλβιστος, Call.), Omn. poet., Hdt., Plat.; πολῠ́κληρος, ον, Hom., Theoc.; πολῠπᾰ́μων, ονος, ὁ καὶ ἡ (only of persons), Hom.; πολυκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ (of persons only), Hom., Soph., Eur.; πολῠ́χρῡσος, ον, Omn. poet., Xen.; λῐπᾰρός, ά, όν (esp. in appearance), Hom., Hes., Pind., Eur., Xen., Plat.; πλούσιος, α, ον, often c. gen., Hes. and Omn. post Hom.; πολυκτέᾰνος, ον, Pind.; βᾰθύς, εῖα, ύ, compar. -ῠ́τερος, also βᾰθίων (ῐ Att., ῑ elsewhere), and Dor. βάσσων, superl. -ῠ́τᾰτος and -ιστος, Tyrt., Pind., Xen., Call.; εὐκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; εὐκτέᾰνος, ον, Æsch.; δακτῠλόδεικτος, ον, Æsch.; βᾰθῠ́πλουτος, ον, Æsch., Eur.; πᾰχύς, εῖα, ύ, compar. πάσσων (Hom.), superl. πᾰ́χιστος (Hom.), also reg. -ῠ́τερος, etc. (of people), esp. in pl. (the rich, οἱ παχεῖς), Ar., Hdt.; πολύολβος, ον, Eur.; πολύκτητος, ον, Eur.; ἄφθονος, ον (of life, or one's circumstances), compar. -έστερος, Æsch., Xen.; πόρῐμος, ον, Thuc.; εὔπορος, ον, Dem.; πολυάργῠρος, ον, Hdt.; μάκᾰριος, α, ον, Plat.; βᾰθυκτέᾰνος, ον, Anth. *Vid.* SYN. 359.

Rich in, μεστός, ή, όν, c. gen., Xen.; πλούσιος, α, ον, c. gen., Eur., Plat.

Rich in crops or *corn-fields*, πολῠλήϊος, ον, Hom.

Rich in flocks, πολύμηλος, ον, Hom., Hes.

Very rich, καλλῐ́πλουτος, ον, Pind.; ζᾰ́πλουτος, ον, Eur., Hdt.; ζᾰ́χρῡσος, ον, Eur.; εὔολβος, ον, Eur.; ὑπέρπλουτος, ον, Æsch., Plat.; χρήμασι ἀνήκων ἐς τὰ πρῶτα, Hdt.; χρημάτων εὖ ἥκων, Hdt.; ὑπερπλούσιος, ον, Arist.; [μεγαλόπλουτος, ον, Eubul.; παμπλούσιος, ον, Plat.]

The richest, οἱ τὰ πρῶτ' ὀλβισμένοι, Eur.

Rich in the treasures of the earth, πλουτόχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Rich for many generations, ἀρχαιόπλουτος, ον, Æsch., Soph., Lys.; πᾰλαιόπλουτος, ον, Thuc.

Newly rich, νεόπλουτος, ον, Ar., Dem.

A rich man, ἐχέτης, ου, ὁ, Pind.

A rich churl, πλούταξ, ᾰκος, ὁ, Eupol.

To be rich, πλουτέω, only act., c. gen. or c. dat., Omn. post Hom.

To be very rich, ὑπερπλουτέω, Ar.

[*To be* or *grow rich from the public purse*, πλουτέω ἀπὸ τῶν κοινῶν, Ar.]

RICHES, ἄφενος, τό, also in acc. ἄφενον, rare except in nom. and acc., no pl., Hom., Hes., Call., Anth.; ἄφνος, τό, Pind.; ὄλβος, ὁ, Omn. poet., Hdt., Xen.; πλοῦτος, ὁ, Omn.; χρήμᾰτα, τά, Omn.; νόμισμα, ᾰτος, τό, Eur.; ῥυηφενία, ἡ, Call.

Nursed in riches, ὀλβοθρέμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

Newly acquired riches, ἀρτῐ́πλουτα χρήμᾰτα, Eur.

Riches and health, πλουθῠγίεια, ἡ, Ar.

According to one's riches, πλουτίνδην, Arist.

Eager pursuit of riches, φῐλόπλουτος ἅμιλλα, ἡ, Eur. *Vid.* COVETOUSNESS.

Delighting in riches, πλουτογηθής, ές, Æsch.

A government of riches, πλουτοκρᾰτία, ἡ, Xen.

Giving riches, πλουτοδότης, ου, ὁ, Hes.; ὀλβοδότης, ου, ὁ, and fem. ὀλβοδότειρα, Eur.; ὀλβιόδωρος, ον, Eur.; ὀλβοφόρος, ον, Eur. *Vid.* To ENRICH.

Founder of the riches of a family, ἀρχέπλουτος καὶ κᾰταστᾰ́της δόμων, Soph.

A divider of riches, χρημᾰτοδαίτης, ου, ὁ, Soph.

With the golden riches of my dowry, ἕδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ, Eur.

RICHLY, εὖ, Omn.; πλουσίως, Eur., Hdt.; ἀφθόνως, Plat.

Richly (in appearance), λῐπᾰρῶς, Hom.

RICHNESS (esp. of soil), πῖαρ, τό, indecl., Hom., Ap. Rh.

RID, TO, ἐκκᾰθαίρω, c. gen. of the thing removed, Æsch., sometimes c. acc. when it is to get rid of, Æsch., Plat., Dem.; ἀνημερόω (a road of monsters, so as to make it safe), c. gen., Soph.

To get rid of, ἐξῐ́εμαι, mid., esp. in

aor. 1 (e. g., *they got rid of their desire*, ἐξ ἔρον ἕντο), Hom., Theogn.; ἀφίημι (ῐη Ep., ῑ Att.), aor. 1 ἀφῆκα, Ep. also ἀφέηκα, Att. imperf. ἠφίην and ἠφίουν, no pass. in this sense, Hom.; μεθίημι, c. acc. or c. gen., Hom., Eur.; ἐκκοκκίζω, Ar.; ᾽ἀφᾰνίζω, Hdt., Thuc., Xen.; ἀποπέμπομαι, mid., Hdt.; κᾰτᾰτίθεμαι, mid., aor. 1 κατεθηκάμην, Thuc., Plat.; ἐξορίζω, Plat., Dem.; ἀναλύω and -ομαι, Xen.; ᾽ἀπαλλάσσω (esp. of a person, as an accuser, or an adverse speaker, by frightening or corrupting him, or a creditor, etc.), Lys., Dem., also -ομαι, pass., c. fut. mid., c. gen., Omn. Att.

To wish to get rid of, ᾽ἀπαλλαξείω, only pres. act., c. gen., Thuc.

A getting rid of, ᾽ἀφᾰνῐσις, εως, ἡ, Ar.; δίωσις, εως, ἡ, Arist.

Easy to get rid of, εὐᾰπάλλακτος, ον, Xen., Arist.

Difficult to get rid of, δύσπεμπτος (ον) ἔξω, Æsch.

RIDDLE, A, γρῖφος, ὁ, Ar. *Vid.* ENIGMA.

To speak in riddles, αἰνίσσομαι, fut. -ίξομαι, pass., only in perf. and aor. 1, Theogn., Pind., Soph., Ar., Hdt., Plat.

One who speaks riddles, αἰνικτήρ, ῆρος, ὁ, Soph.

[RIDDLE, A (miner's sieve), σάλαξ, ακος, ὁ, Theoph.]

RIDE, TO, κελητίζω, only act., c. dat. of the horse, Hom.; ἱππεύω, sine cas., or c. ἐπί and gen., sometimes c. dat., no pass., but act. used (by Xen.) in pass. sense of the horse, Eur., Hdt., Xen., Lys.; ἱππάζομαι, mid., also pass., Hdt., Xen., Plat.; ἐλαύνω, fut. ἐλᾰσω, Att. sometimes ἐλῶ, ἐλᾷς, aor. 1 ἤλᾰσα, perf. ἐλήλᾰκα, pres. infin. Ep. ἐλάαν, Xen.; ἐξελαύνω, Thuc., Xen.; ὀχέομαι ἐφ᾽ ἵππων, Xen.; ἱππηλᾰτέω, only act., Ar.; τὴν ἱππᾰσίαν ποιέομαι, mid., Xen.

To ride on, ἐποχέομαι, pass., c. dat., Hom., Xen.

To ride against one another, ἀνθιππεύω, Xen.

To ride by, πᾰριππεύω, Thuc.; πᾰρελαύνω (ἐφ᾽ ἅρματος and ἐφ᾽ ἵππου), sometimes c. acc. of the horse, Xen.; πᾰρᾰκελητίζω, Ar.

To ride away, ἀφιππεύω, Xen.; ἀπελαύνω, Xen.

To ride down (i. e., trample on), κᾰθιππεύω, Eur.

To ride up, ῾ὑπελαύνω, Xen.

To ride in, ἐνιππεύω, Hdt.

To ride through, διελαύνω, Xen.

To ride toward or *forward*, προσελαύνω, sine cas. or c. dat., Hdt., Thuc., Xen.; προσιππεύω, Thuc.; προελαύνω, Xen.; [*to the van*, παρελαύνω εἰς τὸ πρόσθεν, Xen.]

To ride round, περιελαύνω, Hdt., Thuc., Xen.

To ride over, πᾰριππεύω, c. acc., Eur.

Lest he should ride after me, μὴ . . . με . . . μετέλθῃ πωλικοῖς διώγμασι, Eur.

To be ridden on (as ground, etc.), κᾰθιππεύομαι, pass., Hdt.

To make a person ride, ὀχέω, Ar., Xen.

One must ride, ἐλᾰτέον, Xen.

[*To ride at anchor*, ἐπ᾽ ἀγκυρῶν ὁρμίζομαι, Thuc.] *Vid.* TO ANCHOR.

RIDE, A, RIDING, ἵππευμα, ᾰτος, τό, Eur.; ἱππεία, ἡ, Eur., Xen.; ἱππᾰσία, ἡ, Ar., Xen.; ὄχησις (εως, ἡ) ἵππων, Plat.; ἐλᾰσία, ἡ, Xen.; ἔλᾰσις, εως, ἡ, Xen.

[*To take a ride* or *go a riding*, ὄχησιν ποιέομαι, Plat.]

Something to be ridden, ὄχημα, τό (κανθάρου, a riding beetle), Ar.

Of or *belonging to riding*, ἱππάς, ᾰδος, ὁ καὶ ἡ (of dress), Hdt.

Riding on, ἔφεδρος, ον, c. gen., Soph., Eur.

Skillful in riding, ἱππῐκός, ή, όν, Plat.

Very skillful in riding, πάνυ ἔποχος (ον), Xen.

Riding skillfully, ἱππῐκῶς, Xen.

Awkward in riding, ᾽ἄφιππος, ον, Plat.

Awkwardness in riding, ᾽ἀφιππία, ἡ, Xen.

Fit for riding (a horse), ἱππαστής, οῦ, ὁ, Xen.; ἱππαστός, ή, όν, Arist.

Fit for riding on (ground, a district, etc.), ἱππηλάσιος, α, ον, Hom.; ἱππήλᾰτος, ον, Hom.; ἱππάσῐμος, η, ον, Hdt., Xen.; εὐήλᾰτος, ον, Xen.

Unsuited for riding in, ᾽ἄφιππος, ον, Xen.; [ἄνιππος, ον, Hdt.]

RIDER, A (most of the following words, however, mean only a driver of horses in Homer, in whose time riding was very rare), ἱππηλᾰτης, ου, ὁ, Ep. nom. ἱππηλᾰτᾰ, Hom.; ἱππότης, ου, ὁ, Ep. nom. ἱππότᾰ, Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen.; ἐπιβήτωρ (ορος, ὁ) ἵππων, Hom.; ἱπποπόλος, ὁ, Hom.; ἱπποκέλευθος, ὁ, Hom.; ἱπποκορύστης, ου, ὁ, Hom.; ἱππεύς, ὁ, Omn.; ἡνίοχος, ὁ, Theogn.; ἱπποσόας, ου, ὁ, and fem. ἱπποσόα, Pind.; ἱππευτής, οῦ, ὁ, Pind., Eur.; ἱπποβᾰτης, ου, ὁ, Æsch.; ἐπεμβᾰτης, and ἐπ. ἵππων, Anac., Eur.; ἱπποδρόμος, ὁ, Hdt.; ᾽ἀνᾰβᾰτης, ου, ὁ, poet. ἀμβ., Xen.; ἱππᾰλῐδης, ου, ὁ, Theoc.; ἱπποδιώκτης, ου, ὁ, Theoc.; ἐπῐβᾰτης, ου, ὁ, Arist.

A fast rider, αἰολόπωλος, ὁ, Hom., Theoc.

A nation of riders, ἐλάσιππον ἔθνος, Pind.

[RIDER, A (an additional clause in an act), παράγραμμα, ατος, τό, Dem.]

RIDGE, A, λόφος, ὁ, Hom., Pind., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; δειράς, ᾰδος, ἡ, h., Pind., Soph., Eur., Ap. Rh.; δειραί, αἱ, Pind.; ῥᾱχία, ἡ, Soph.; ῥᾰχις, εως, ἡ, Hdt.; κέρας, τό, gen. κέρᾰτος, Att. κέρως, Xen.

Like a ridge, λοφώδης, ες, Arist.

RIDICULE, κᾰτᾰγελως, ωτος, ὁ, Æsch., Ar., Plat.

RIDICULE, TO, γελάω, fut. -ᾰσω, Ep. also -ᾰσσω, Dor. -ᾰξω, often c. gen., or c. ἐπί and dat., or c. acc., Omn.; ἐγγελάω, c. acc. or c. dat., or c. κατά and gen., Soph., Eur.; κᾰτᾰγελάω, c. acc., or c. gen., or c. dat., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; ἐγκᾰτιλλώπτω, c. dat., only act., Æsch. *Vid.* TO LAUGH.

To ridicule besides, προσεκχλευάζω, Dem.; προσχλευάζω, Polyb.

To ridicule previously, προδιᾰσύρω, Arist.

RIDICULER, A, γελαστής, οῦ, ὁ, Soph.; ἐγγελαστής, ὁ, Eur.

RIDICULOUS, γελαστός, ή, όν, Hom.; γελοῖος, α, ον, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; γελωτοποιός, όν, Æsch.; καταγέλαστος, ον, Ar., Hdt., Plat., Isoc.

Very ridiculous, παγγέλοιος, ον, Plat.; ῾ὑπεργέλοιος, ον, Dem.; ῾ὑπερκᾰτᾰγέλαστος, ον, Æschin.

[*To make one's self ridiculous*, ὀφλισκάνω γέλωτα, Plat.]

RIDICULOUSLY, γελοίως, Plat.; κᾰτᾰγελάστως, Xen., Plat., Æschin.

RIDING, *vid.* RIDE.

RIDING-SCHOOL, A, γυμνάσιον ἱππόκροτον, τό, Eur.

RIFLE, TO, διαρπάζω, fut. -άξω and (as always in Att.) -άσω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* TO PLUNDER.

RIFT, A, ἀγμός, ὁ, Eur. *Vid.* CLEFT.

RIFTED, διαῤῥώξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Eur.

RIGGING, τεύχεα, τά, Hom.; ὅπλα, τά, Hom., Hes., Hdt., Ap. Rh.; ἄρμενα, τά, Hes., Theoc.; ἔντεα νηός, Pind.

RIGHT, subst., θέμις, ἡ, Ep. gen. θέμιστος, etc., Att. θεμῐδος, acc. θέμιν, Hom., Trag., Xen., Plat., Dem.; often used indecl., as, *they say that it is right*, φασὶ θέμις εἶναι, Plat.; *what is not right*, τὸ μὴ θέμις, Æsch.; τὸ δέον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; αἶσα, ἡ, Hom.; δίκη, ἡ, Omn. *Vid.* JUSTICE.

Right, adj. (i. e., right, suitable, etc.), αἴσῐμος, η, ον, and ος, ον, Hom.; ἄρτιος, α, ον, Hom., Pind., Eur., Hdt., Dem.; δῐκαιος, α, ον, and ος, ον, Omn.; ἄξιος, α, ον, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ὡραῖος, α, ον, Eur.; προσήκων, esp. in neut. τὸ προσῆκον, τὰ προσήκοντα, Eur., Xen., Plat.; so δέων, ουσα, ον, Soph., Eur., Hdt., Xen., Thuc. *Vid.* BECOMING.

Right (i. e., correct), ὀρθός, ή, όν, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; βλέπων, of a soothsayer, he being Tiresias who was blind, Œdipus fears μὴ βλέπων ὁ μάντις ᾖ, Soph.

To be right (guess rightly, say rightly, etc.), τυγχάνω, fut. -τεύξομαι, aor. 2 ἔτῠχον, more rarely (and only poet.) aor. 1 ἐτύχησα, only act., Æsch., Soph.; κυρέω, imperf. ἐκῦρουν and ἔκῡρον, fut. κυρήσω and κύρσω, so aor. 1, no perf., only act., Æsch., Soph.; ὀρθόομαι, pass., Eur., Hdt.; κρᾰτέω, Plat.

Giving what name, O lady, to your grievous fate, shall I be right, τίνα τύχαν σέθεν βαρύποτμον, γύναι, προσαυδῶν τύχω; Eur.; so τί νιν προσείπω καὶ τύχω μάλ᾽ εὐστομῶν; Æsch.

Right (of the hand, or any part of the body on that side), δεξιός, ά, όν, Omn.; δεξῐτερος, α, ον, Hom., Pind.; δεξιώνῠμος, ον, Æsch.

On the right, to the right, adj., δεξιός, ά, όν, Omn.; ἐνδέξιος, ον, Hom., Eur.; ἐπῐδέξιος, ον, Hom., Plat.

Lying above one on the right, ὑπερδέξιος, ον, Xen.

The right hand, δεξιά, with and without χείρ, ἡ, Omn. *Vid.* HAND.

On the right, to the right, etc., adv., ἐπῐδέξια, Hom.; ἐπιδέξια χειρός, Pind., Theoc.; ἐνδέξια, Hom., Eur.; ἐπὶ δεξιόφιν, Hom.; χειρὸς εἰς τὰ δεξιά, Soph.; ἐπὶ δεξιὰ χειρός, Theoc.; ἐν δεξιᾷ, Hdt., Xen.; ἐπὶ or παρὰ or εἰς δόρυ, Xen.

I have a right to . . ., δίκαιός εἰμι, c. infin., Soph., Ar., Thuc., Plat.; ἄξιός εἰμι, c. infin., Thuc.; δικαίως ἄν, c. opt., Plat.

I think that I also have a right to obtain the same credit as they, ἡγοῦμαι κἀμοὶ προσήκειν τῆς αὐτῆς δόξης ἐκείνοις τυγχάνειν, Isoc.

The cities think that they have a right to treat their rulers as I might treat my servants, ἀξιοῦσιν αἱ πόλεις τοῖς ἄρχουσιν ὥσπερ ἐγὼ τοῖς οἰκέταις χρῆσθαι, Xen.

Who has a better right? τίς μᾶλλον ἐνδῐκώτερος; Æsch.

Having no right, ἄκῡρος, ον, c. infin. of doing any thing, or c. gen. of any thing over which, Xen., Plat.

To be right (in opinion), ὀρθοδοξέω, Arist.

To do right or *make right*, κατορθόω, and mid. and pass., Æsch., Dem.

To think right, ἀξιόω, Trag., Hdt., Thuc.; ἐπαξιόω, Soph.; δῐκαιόω, Soph., Eur., Hdt., Thuc.

It is right, χρή, opt. χρείη, subj. χρῇ, infin. χρῆναι, also χρῆν, imperf. ἐχρῆν and χρῆν (both Att.), c. acc. pers., rarely c. dat., Omn.; ἀρήγει, Pind.; ὀφείλει, Pind. *Vid.* IT BECOMES.

It being right, χρεών, Hdt.

RIGHT, TO (i. e., to set right, etc.), ὀρθόω, Æsch., Soph.; κᾰτορθόω, Trag., Dem.; ἀνορθόω, Eur., Plat.; ἐπᾰνορθόω, Isoc.; εὐθύνω, Solon, Plat.; ἀπευθύνω, Eur.; κᾰτευθύνω, Plat.; μεθαρμόζω, Soph.; κατευτρεπίζω, Xen.

We have got into the right way, εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν, Eur.

RIGHTEOUS, δίκαιος, α, ον, and ος, ον, Omn.; ὀρθός, ή, όν, Hdt. *Vid.* GOOD, JUST.

[*To judge righteous judgment*, κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζω, Hdt.]

RIGHTEOUSLY, δικαίως, Omn. Att.; ἐνδῐκως, Æsch., Plat.; [κατὰ τὸ ὀρθόν, Hdt.]

RIGHTEOUSNESS, δῐκαιοσύνη, ἡ, Theogn., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

[RIGHTFUL, νόμῐμος, η, ον, Pind., Xen.] *Vid.* LAWFUL.

RIGHTLY, εὖ, Omn.; κᾰτ' αἶσαν, Hom., Pind.; κᾰτὰ μοῖραν, Hom., Hes.; ἐν μοίρῃ, Hom.; πᾰρὰ στᾰθμην, Theogn.; κατὰ στάθμην, Theoc.; ὀρθῶς, Omn. Att.; ὀρθά, Soph.; πανδῐκως, Soph.; δῐκαίως, Omn. Att.; ἀξίως, Eur., Thuc., Xen.; χρεών, Thuc. *Vid.* WELL.

RIGHTNESS, ὀρθότης, ητος, ἡ, Ar., Plat.

RIGHTS (a person's rights), θέμιστες, αἱ, Hom.; γέρας, αος, τό, pl. γέρατα and γέρα (ᾰ Ep., ᾱ Att.), Ion. also γέρεα, Hom., Eur., Thuc.; δίκαιον, τό, Eur.; πρεσβεῖον, τό, Dem.

In possession of one's rights, ἐπίτῑμος, ον, Thuc., Xen., Dem.

A being in possession of one's rights, ἐπιτῑμία, ἡ, Dem.

RIGID, στερεός, ά, όν, Hom., Pind., Æsch., Soph.; στεῤῥός, ά, όν (esp. of necessity, etc.), Æsch., Eur.; ἄκαμπτος, ον, Pind., Æsch., Plat.; περισκελής, ές, Soph.

RIGIDITY, στερεότης, ητος, ἡ, Plat.; ἀκαμψία, ἡ, Arist.; (of manner, etc.), πῐκρία, ἡ, Dem.

RIGIDLY, στεῤῥῶς, Xen.

RIGOR, πῐκρότης, ητος, ἡ, Eur., Hdt., Isoc.; χαλεπότης, ητος, ἡ, Thuc. *Vid.* SEVERITY.

RIGOROUS, χᾰλεπός, ή, όν, Hom., Xen., Plat., Dem.; πῐκρός, ά, όν, Pind., Æsch., Soph., Xen., Antipho.

RIGOROUSLY, ἀκρῑβῶς, Thuc.; πῐκρῶς, Dem., Æschin.

RILL, A, λῐβάς, ἄδος, ἡ, also irreg. acc. λίβα, Trag.

RIM, A (of a shield or a wheel), ἴτυς, υος, ἡ, Hom., Hes.; ἄντυξ, ῠγος, ἡ (or of the front of a chariot), Hom.

A rim (of any thing), χεῖλος, τό, Hom., Hes., Thuc.; περῐ́δρομος, ὁ, Eur.

To be a rim to, surround as a rim does, στεφᾰνόομαι, pass., c. περί or ἀμφί and acc., or c. ἐπί and dat., sometimes c. acc., but rarely, Hom., Hes., h.

[*An iron-rimmed shield*, σάκος μελάνδετον, Æsch.]

[RIME, πάχνη, ἡ, Hom., Plat.] *Vid.* FROST.

RIND, A, λοπός, ὁ, Hom.; λεπίς, ίδος, ἡ, Ar.; λέπισμα, ἄτος, τό, Diosc.

With many rinds, πολῠ́λοπος, ον, Theoph.

RING, A, κρῐ́κος, ὁ, Hom., Hdt.

A ring (for a finger), δακτῠ́λιος, ὁ, Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; σφρᾱγίς, ῖδος, ἡ, Hdt.

A ring round the end of the spear where the head is joined to the shaft, πόρκης, ου, ὁ, Hom.

A ring on the scabbard of the sword to hang it by, ἀορτήρ, ῆρος, ὁ, usu. in pl., Hom.

[*Ring in a horse's head-stall* (to which the rein was fastened), ψάλιον, τό, Xen.]

That part of the ring (for the finger) *which holds the stone*, μάνδρα, ἡ, Plat.

A ring of people, κύκλος, ὁ, pl. οἱ and τά, Eur.

A ring (natural, i. e., in a shell, in a cow's horn, in a tree, etc.), ἕλιξ, ῐκος, ἡ, Ath.

The art or *trade of a ring engraver*, δακτῠλιογλῠφία, ἡ, Plat.

Rings for the reins to pass through, οἴᾱκες, οἱ, Hom.

To secure with rings, κιρκόω, Æsch.

A cutter of devices on rings, δακτῠλιογλῠ́φος, ὁ, Critias.

A man covered with rings (lit., wearing rings to the whites of his finger-nails *and long hair*), σφρᾱγῑδονυχαργοκομήτης, ου, ὁ, Ar.

RING, TO (as metal, etc., rings), ἀρᾰβέω, only act., Hom.; κομπέω, only act., Hom.; κονᾰβέω, only act., Hom.; κονάβῐζω, only act., Hom.; κλάζω, fut. κλάγξω, only act., Hom.; κᾰνᾰχέω, only act., Hom.; κᾰνᾰχίζω, only act., Hom., Hes.; ἰᾰ́χω, Hes.

To ring, cause to ring (as a person rings a coin to try it), κωδωνίζω, Ar.; ἀνακωδωνίζω, Ar.; κρούω, perf. pass. κέκρουσμαι, etc., Plat.

To ring (as one's ears do with a sound), ἐπῐβρομέομαι, only pres. and imperf. pass., Ap. Rh.

Failing to ring properly, κωφός, ή, όν, Hdt.

A ringing sound, κόμπος, ὁ, Hom., Eur.; κᾰνᾰχή, ἡ, Hom., Pind., Soph.

With a ringing sound, κᾰνᾰχηδά, Pind.

A voice ringing in one's ears, ἔναυλος φώνη, Plat.

RING-DOVE, *vid.* DOVE.

RINGLEADER, A, ἐξηγητής, οῦ, ὁ, Dem.; [στασίαρχος, ὁ, App.]

[RINGLET, A, βόστρυχος, ὁ (pl. in late poets also βόστρυχα, Anth.), Archil., Æsch.; ἀνέλιγμα χαίτης, Anth.] *Vid.* CURL, and SYN. 294.

[RINSE, TO, κλώζω, Xen.] *Vid.* TO WASH.

[*To rinse the throat*, ἀναγαργαρίζω, Hipp.]

RIOT, A, θόρῠβος, ὁ, Pind., Omn. Att. *Vid.* TUMULT.

Riot (i. e., licentiousness, q. v.), μαργότης, ητος, ἡ, Soph., Eur.

RIOTOUS (i. e., tumultuous, q. v.), τᾰρᾰχώδης, ες, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; [ὀχληρός, ά, όν, Plat.]

Riotous (i. e., licentious), μάργος, η, ον, and ος, ον, Theogn.

RIOTOUSLY, τεθορῠβημένως, Xen.

RIP, TO, διαφύσσω, fut. -ῠ́σω, poet. also -ύσσω (as a spear or a tusk rips a person up), Hom.; πᾰρασχίζω (prop. lengthwise), Hdt.; ἀνασχίζω, Hdt. *Vid.* TO TEAR, TO CUT.

To rip up old sores, πᾰλαιὰ ἀναδέρομαι (mid.), Ar.

RIPE, ἐκτελής, ές, Hes.; ὥριος, ον, Hes.; ὡραῖος, α, ον, sometimes c. gen. of that for which a person or thing is ready, or c. infin., Hes., Eur., Thuc., Xen., Plat., Lys.; [e. g., *a maiden ripe for marriage*, παρθένος γάμου ὡραία, Hdt.]; ἀκμαῖος, α, ον, Æsch.; πέπων, ὁ καὶ ἡ, gen. -ονος, compar. πεπαίτερος, etc., Soph., Ar., Hdt., Xen.; πέπειρος, α, ον, and ος, ον, sometimes c. dat. of that for which a person or thing is ripe, Soph., Ar., Anth.; ἁδρός, ά, όν, Hdt., Xen.; νόστῐμος, ον, Call.; πυρναῖος, α, ον, Theoc.

Over ripe, δρῠπεπής, ές, Ar.; φθῐνοπωρίς, ῐδος, only fem., Call.

RIPE, TO BE, μελαίνομαι (of grapes or any fruit which turns dark), pass., Hes.; γηράσκω, fut. -ᾰ́σομαι, aor. 1 ἐγήρᾱσα, and Att. ἐγήρᾱνα (Hom. also has 3d sing. imperf. ἐγήρα, and aor. 1 part. γήρας), Hom.; ἀκμάζω, only act., Thuc., Xen., Plat.; ἁδρόομαι, pass., Plat.; πεπαίνω, Ar., but more usu. -ομαι, pass., Hdt.; ὀργάω, Hdt., Xen.; παραγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and -γεγένημαι, Hdt.

To begin to be ripe, ὑποπερκάζω, only act., Hom.

RIPEN, TO (e. g., to make ripe), πέσσω, fut. πέψω (but only pres. act. used in Hom.), Hom.; πεπαίνω, aor. 1 -ᾱνα, Eur., Hdt., Xen.; ἁδρῠ́νω, Hdt., Xen.; ἐκπέσσω, Theoph.

RIPENESS, ἁδρότης, ητος, ἡ, Hom.; ἁδροσύνη, ἡ, Hes.; ἀκμή, ἡ, Soph., Eur., Xen.; ὡραιότης, ητος, ἡ, Arist.

RIPENING (i. e., calculated to ripen), πεπαντικός, ή, όν, c. gen., Hipp.

RIPENING, A, ἔκπεψις, εως, ἡ, Arist.; πέπανσις, εως, ἡ, Arist.

RIPPLE, A, φρίξ, ῑκός, ἡ, Hom.; φρίκη, ἡ, Eur.; γέλασμα, ᾰτος, τό, Æsch.

RISE, TO, ἵστᾰμαι, pres. and imperf. pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Hom.; ἀνίσταμαι (very often as a mark of respect or courtesy), Omn.; so ἐπᾰνίσταμαι, Hom., Ar., Dem.; so ἐξανίσταμαι, sometimes c. gen. of the place from which, sometimes c. dat. pers. in respect to whom, Pind., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; ὑπᾰνίσταμαι, Theogn., Ar., Hdt., Xen.; ὄρνῠμαι, mid., fut. ὀροῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ὠρόμην, 3d sing. ὤρετο, more usu. sync. ὦρτο, 3d pl. ὄροντο, also Ep. ὀρέοντο, imper. Ep. ὄρσο and ὄρσεο, also ὄρσευ, infin. Ep. ὄρθαι, part. ὄρμενος (both Ep. and Trag.), perf. ὄρωρα, also Ep. ὤρορα, pluperf. ὀρώρειν, and Ep. ὠρώρειν (generally, also esp. of rising from sleep, etc., also as noises, storms, etc., rise), Hom., Hes., Soph., Eur.; ἀνόρνυμαι, Hom.; ἀνήνοθε, only 3d sing. aor., Hom.; ὀρθόομαι, pass., Hom., Æsch.; ἀνορούω, only act., Hom., Xen.; ἀνᾰδύομαι (usu. ῡ, but in sync. ἀνδύομαι ῠ), mid., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., sometimes c. gen. of the place from which, or c. acc., Hom.; ἐξᾰνᾰδύομαι, Hom., Theogn.; ἀνᾰδύνω, only pres. and imperf. act., h.; ἀποθρώσκω, fut. -θορεῦμαι, aor. 2 -έθορον, no other tenses (as smoke, or as rocks, etc.), Hom., Hes.; ἀννέομαι, sync. for ἀναν., only pres. (of the sun), Hom.; ἄνειμι,

infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ήειν and -ῄα, and Ep. -ῄιον (esp. of the sun), Hom., Hdt.; so ἀνέχω (also pres. and imperf. of poet. ἀνίσχω), imperf. ἀνεῖχον, no aor. 1, aor. 2 ἀνέσχον, only act., Hom., Æsch., Hdt., Thuc.; τέλλω, only act. (of the sun or morning), also in Ap. Rh.; -ομαι, pass., Soph.; ᾽ἀνᾰτέλλω, also sync. ἀντ., and pres. pass. or mid. (as the sun, or as fire, or a river, or the hair on a young face, etc.), Pind., Soph., Hdt., Xen., Plat.; ἐπανατέλλω, sometimes c. gen. of the place whence, Æsch., Hdt.; ἐπῐτέλλομαι, mid., Hes., Theogn.; ῾ὑπερτέλλω, Eur.; ᾽ἀνέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Æsch.; αἴρω (of the sun), Soph.; ἐπαίρω, Ar., Hdt.; στηρίζω, fut. -ίξω, Eur.

To rise (as the wind), αὐξᾰνομαι, pass., aor. 1 ηὐξήθην, etc., Hdt.

To rise (as a river at its source, or the springs of a river), ἀναδῐδωμι, in pres. act., Hdt.; [(as a river, in becoming full), πληθύω, Hdt.]

To rise (as a flood), ᾽ἀνᾰβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, part. -βάς, perf. -βέβηκα, etc., fut. and aor. 1 act. not used in intrans. sense, Hdt.

To rise (as an island out of the sea, which has not previously existed, e. g., Delos), βλαστάνω, fut. βλαστήσω, aor. 1 not in good authors, aor. 2 ἔβλαστον, perf. ἐβλάστηκα, but pluperf. ἐβεβλαστήκειν, Pind.

[*To rise in smoke* or *vapor*, ἀναθυμιάομαι, pass., Arist.]

To rise (as prices), ἐπῐτείνομαι, pass., Dem.

To rise (as an article rises in price), ἐπῐτῑμάομαι, pass., Dem.; συντῑμάομαι, Dem.

To rise (as a bruise), ᾽ἀνᾰτρέχω, fut. -δραμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δέδρομα, Hom.

[*To rise in spirits*, ἀνακουφίζομαι, Xen.]

To rise against (esp. in revolt), ἐπᾰνίστᾰμαι, c. dat., Hdt., Thuc., Andoc.

To rise up against (resisting), ἀντᾰνίσταμαι, c. dat., Soph.; ἀνταίρω, Plat.

To rise up before, προανίσταμαι, Strattis.

To be the first to rise up against, προεξανίσταμαι, c. εἰς and acc., Hdt., Dem.

To rise in opposition (as a wall, etc.), ἀντάνειμι, Thuc.

To rise at (as a fish at a fly), ὀρέγομαι, mid., c. gen., Theoc.

To rise above, out of, etc., ὑπερέχω, Ep. also ὑπειρ., sometimes c. gen. (in Hom. also simply to rise, of a star), Hom., Eur., Hdt., Thuc., Plat.

To rise out of, ἐξανίημι, in pres., Ap. Rh.; ῾ὑπεξᾰνᾰβαίνω, Theoc.

To rise over (as a star over a place), ὑπεραντέλλω for ὑπερᾰνᾰτέλλω, c. gen., Ap. Rh.

To rise under, ἐξυπανίσταμαι, Hom.

To rise toward, προσαντέλλω for προσανατ., Eur.

To rise up to (as the sun, etc., up to heaven), εἰσάνειμι, Hom.

To rise at the same time, συνανίσταμαι, Xen.

To make to rise, ἀνίστημι, in pres., imperf., fut., and aor. 1 act., Omn. *Vid.* To RAISE.

To make to rise at the same time, σῠνᾰνίστημι, Xen.

[*To make to rise in vapor*, ἀναθυμιάω, Theoph.]

Apt to rise (as undigested food), ἐπῐπολαστῐκός, ή, όν, Arist., Hipp.

One must rise, ὑπᾰναστᾰτέον, Xen.

RISING, A, ᾽ἀνᾰτολή, sync. ἀντολή, ἡ (of the sun, a river, etc.), Hom., Trag., Hdt.; ἐπῐτολή, ἡ, Eur., Thuc., Alex.; ῾ὑπᾰνάστᾰσις, εως, ἡ (esp. from one's seat to show respect), Plat.; ἐπᾰνοδος, ἡ, Plat.; ᾽ἀνάσχεσις, εως, ἡ (of the sun), Arist.

A rising (of waters), πλήσμη, ἡ, Hes.

A rising (of undigested food on the stomach), ἐπῐπολασμός, ὁ, Arist., Hipp.

Rising ground, τὸ ὄρθιον, Xen.

Rising above, ὑπερτελής, ές, c. gen., Eur.

RISK, κίνδῡνος, ὁ, Omn. post Hom.

An action or *enterprise full of risk*, κινδύνευμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.

At one's own risk, ἐπῐκινδῡνως, Thuc.; ὑποθεὶς τὸν ἴδιον κίνδῡνον, Dem.

[*To run a fresh risk*, ἀνακινδυνεύω, Hdt.]

RISK, TO (or run a risk), [παραβάλλομαι (ἐμὴν ψυχήν), Hom., also c. κίνδυνον, Thuc.;] κινδῡνεύω, c. acc. or c. infin., no mid., but pass., Pind., Eur., Thuc., Plat., Dem., Æschin.; ἐπικινδῡνεύω, Dem.; κῠβεύω, Eur., Xen., Plat.; ᾽ἀποκινδῡνεύω, Omn. Att. prose, Hdt.; διακινδῡνεύω, Omn. Att. prose; also ῥίπτω κίνδῡνον (metaph. from throwing dice), Eur.; πᾰραρρίπτω (κίνδῡνον being understood), sine cas. or c. acc. of the thing risked, Soph.; ἀναρρίπτω (with and without κίνδ.), Hdt., Thuc.; κίνδῡνον ἀναβάλλω (no aor. 1 act., perf. -βέβληκα), Æsch.; παρακινδύνευσιν ποιέομαι, mid., Thuc.; [παρακινδυνεύω, Andoc., Plat.]

To risk first, προτολμάω, c. infin., Thuc.

To risk every thing, τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον τρέχω (fut. -δραμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον), Ar.

One must risk, or *must run a risk*, κινδῡνευτέον, Eur.; διακινδῡνευτέον, Plat.

There is a risk, κινδῡνεύει, impers., c. infin., Xen., Plat.

RISKING, A, ᾽ἀποκινδύνευσις, εως, ἡ, Thuc.; παρακινδύνευσις, ἡ, Thuc.

RITE, A, θεσμός, ὁ, Hom., Hdt.

A sacred rite, ὁσία, h., Eur.; ὄργια, τά (esp. the secret rites of Ceres, Bacchus, etc.), h., Trag., Hdt.; τελετή, ἡ, usu. in pl., Pind., Eur., Ar., Plat., Dem.; τέλος, τό, Trag.

To celebrate sacred rites, ὀργιάζω, sine cas. or c. acc. of the rites, only act., Eur., Plat.

Belonging to, used in sacred rites, ὀργιαστῐκός, ή, όν, Arist.

RIVAL, A, ἀντῐπᾰλος, ὁ καὶ ἡ, c. gen. or c. dat., Pind., Soph., Eur., Hdt.; παλαιστής, οῦ, ὁ, Æsch., Eur.; ἐνστάτης, ου, ὁ, Soph.; ᾽ἀγωνιστής, οῦ, ὁ, Hdt.; ἀνταγωνιστής, ὁ, Eur., Xen., Isoc., Dem., Æschin. *Vid.* SYN. 75.

A rival in love, ἀντεραστής, ὁ, Ar., Plat.; [ἀνταγωνιστὴς ἔρωτος, Eur.]

A rival author, or *rivals in any art*, ἀντῐτεχνος, ὁ, Ar., Plat.

The rival party, τὸ ἀντῐπᾰλον, Thuc.

[*Without a rival*, ἀνανταγώνιστος, ον, Thuc.]

To act as a rival, φῐλονεικέω, only act., Thuc., Xen., Plat.

RIVAL, TO, ἀντᾰγωνίζομαι, mid., c. dat., Hdt., Thuc., Xen., Andoc.; ἐξῐσόομαι, pass., c. dat., Thuc.; ἐπὶ τὸ ἀντῐπᾰλον ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἤλῠθον, sync. (as always in Att.) ἦλθον, perf. ἐλήλυθα, Eur.

To rival one another, to be rivals, ἀνθᾰμιλλάομαι, mid., Plat.

To rival in love, ἀντεράω, fut. -άσω, c. dat. of the person rivaled, c. gen. of the object, Eur.

RIVALING (inclined to rival, etc.), φῐλότῑμος, ον, c. πρός and acc. pers., c. ἐπί and dat. of the pursuit in which, or c. περί and gen., Æsch., Eur., Thuc., Plat.; φῐλόνεικος, ον, Xen.; ἐνᾰμιλλος, ον, c. dat., or c. πρός and acc., Plat., Isoc.; ἐφᾰμιλλος, ον, Xen., Plat., Dem.; ῾ἁμιλλητῐκός, ή, όν, Plat.; [ἀνθάμιλλος, ον, Eur.]

Rivaling, adv., ἐνᾰμίλλως, Isoc.

All rivaling one another in goodwill, εὐνοίας ἐφαμίλλου πᾶσι κειμένης, Dem.

RIVALRY, ἔρις, ῐδος, acc. ἴδα and ιν, ἡ, Omn.; σπουδή, ἡ, Eur., Hdt.; ᾽ἀγωνισμός, ὁ, Thuc.; φῐλονεικία, ἡ, Thuc., Xen., Plat.; φῐλοτῑμία, ἡ, Xen., Æschin.; [ἅμιλλα, ἡ, Hdt., Att.] *Vid.* SYN. 223.

An object of rivalry, adj., ἐφᾰμιλλος, ον, Dem.

In a spirit of rivalry, φῐλονεικως, sometimes c. πρός and acc., Xen., Plat.; φῐλοτίμως, Isoc.

To desire in rivalry, ἀντεπῐθῡμέω, c. gen. of the thing desired, Xen., Andoc.

To serve (as choregus) *in rivalry of another who is also serving*, ἀνθυφίσταμαι (χορηγός), Dem.

That he might excite them to rivalry in doing good to one another, ἵνα . . . ἐφάμιλλον ποιήσῃ τὸ ποιεῖν ἀλλήλους εὖ, Dem.

RIVER, A, ῥέεθρον, τό, Omn. poet., Hdt.; ῥεῖθρον, τό (far the more usual form in Trag., except in chor., though ῥέεθρον does occur in iambics), h., Trag., Thuc., Xen.; ῥόος, Att. also ῥοῦς, ὁ (but the uncontracted form the most common), Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ποτᾰμός, ὁ, Omn.; ῥέος, τό, only sing. nom. and acc., Æsch.; πόρος, ὁ, sometimes with the name of the river in gen., Pind., Æsch., Soph.; ῥεῦμα, ᾰτος, τό, Omn. Att., Hdt.

The river Simois, ὀχετοὶ Σιμούντιοι, οἱ, Eur.

To the river, ποτᾰμόνδε, Hom.

Of a river, on a river, etc., ποτᾰμιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Trag.; ποτᾰμῆτις, ῐδος, ἡ, Ap. Rh.

Near, in a river, etc., πᾰρᾰποτᾰμιος, ον, Eur., Hdt., Ar.

Built by a river, ἀχελωῖς, ῐδος, ἡ (ep. of a city), Æsch.

Proceeding from a beautiful river, καλλῐπότᾰμος, ον, Eur.

[*Washed by a river*, ποταμόκλυστος, ον, Strab.; *deposited by a river*, ποταμόχωστος, ον, Diod.]

Lying between two rivers, δῐπότᾰμος, ον, Eur. (μεσοποτάμιος only used of country between Euphrates and Tigris in this sense).

[*In the middle of a river*, μεσοποτάμιος, α, ον, Plut.]

RIVULET, A, ῾ὑδᾰτιον, τό, Plat.; [ποτάμιον, τό, and ποταμίσκος, ὁ, Strab.]

ROACH, A, βᾰτις, ῐδος, ἡ, Ar.

Looking for roaches, βᾰτῐδοσκόπος, ον, Ar.

ROAD, A, κέλευθος, ἡ, pl. αἱ and τά, Omn. poet.; ὁδός, ἡ, Ep. and Ion.

also, though rarely, οὐδός, Omn.; οἶμος, ὁ, Hes., Pind., Æsch., Eur., Plat.; ἀγυιά (Hom. also once has ἄγυιά), ἡ, Pind.; ὅδισμα, ἄτος, τό, Æsch.; πόρος, ὁ, Eur., Hdt.; δίοδος, ἡ, Ar., Hdt., Thuc., Xen.; τριμμός, ὁ, Xen. *Vid.* PATH, and SYN. 337.

A carriage road, ἁμαξιτός, ἡ, Hom., Theogn., Pind., Soph., Hdt., Xen.; also ἁμ. ὁδός, Pind.; [ἁμαξήρης τρίβος, Eur.]

A road by (a place), πάροδος, ἡ, Thuc., Lys., Isoc.

A road to, εἴσοδος, poet. also ἔσοδος, ἡ, Hom., Xen., etc. *Vid.* APPROACH.

Of, or *belonging to*, or *on the road*, *seen on the road*, etc., ὅδιος, ον, Æsch.; ἐνόδιος, poet. εἰνόδ., ον, Hom., Trag., Xen., Theoc.

A meeting of three roads, τρίοδος, ἡ, Theogn., Pind., Trag., Plat.

A watcher or *guard of the roads*, ὁδοφύλαξ, ἄκος, ὁ, Hdt.

To make a road, ὁδοποιέω, only act., sometimes c. acc. cognat., Xen., Dem.

The making a road, ὁδοποιία, ἡ, Xen.

A road maker, ὁδοποιός, ὁ, Xen.

A road surveyor, ὁδοποιός, ὁ, Æschin.

To raise a road, ἀναχώννυμι τὴν ὁδόν, Dem.

To forward any one on his road, προοδοποιέω, c. dat., Arist.

A good road, ἡμέρα ὁδός, Plat.

ROADSTEAD, A, ἐπιωγαί, αἱ, Hom.; [ναύσταθμον, τό, Thuc.] *Vid.* HARBOR.

ROAM, TO, ἠλάσκω, only pres. and imperf. act., Hom.; so ἠλασκάζω, Hom., h.; δινέομαι, pass., Hom., Pind.; διαφοιτάω, Ar., Hdt., Xen. *Vid.* TO WANDER.

To roam through, δίειμι, infin. διιέναι, part. διιών, imperf. διήειν and διῄα, fut. διείσομαι, no aor. 1, c. acc., Ar.

[*To cause to roam*, πλάζω, Hom.] *Vid.* TO WANDER.

A roaming about, ῥεμβίη, ἡ, Hipp.; ῥέμβος, ὁ, Hipp.; [πλάνη, ἡ, Hdt.]

ROAMER—*a fellow-roamer*, σύμπλᾰνος, ὁ, Mel.

ROAR, A, βοή, ἡ, Hom.; δοῦπος, ὁ (esp. of the sea), Hom., Ap. Rh.; ὀρῡμαγδός (of mountain torrent, etc.), ὁ, Hom., Simon.; πάτᾰγος, ὁ (esp. of the sea), Pind.; so φλοῖσβος, ὁ, Æsch., Soph.; στόνος, ὁ, Æsch., Soph.; μύκημα, ἄτος, τό, Æsch.; βρόμος, ὁ, Pind., Æsch., Eur.; βρύχημα, ἄτος, τό, Æsch.; φύσημα, ἄτος, τό (of the wind or sea), Eur.; βρυχή, ἡ, Ap. Rh.; ὠρυθμός, ὁ, Theoc.; κνυζηθμός, ὁ (of a lion), Ap. Rh.; [ψόφος (ἀνέμων, of winds), Plat.] *Vid.* SYN. 248.

ROAR, TO, βρύχω, only act., esp. in perf. and pluperf., Hom.; βρῡχάομαι, mid., Hom., Soph., Plat., Theoc.; ἐκβρῡχάομαι, Eur.; ἰάχω, fut. ἰᾱχήσω (in Trag. ᾱ sometimes) (as the sea does), Hom.; ἔβρᾰχον, only aor. 2 (as a river, or a wounded man), Hom.; βοάω, Hom., Æsch.; μῡκάομαι, mid., c. aor. 2 act. ἔμῡκον, and perf. μέμῡκα (as trees in a storm, or as thunder, etc.), Hom., Hes., Ar.; μορμύρω, only pres. and imperf. act. (as the sea), Hom., Ap. Rh.; ἀνᾰμορμύρω, Hom.; ἠπύω (ῠ, but ῡ Mosch.) (of the wind), Hom.; ἐρεύγω, only in aor. 2 ἤρῠγον, Hom., Theoc.; στένω (esp. of the sea), only in pres. and imperf. act., Hom., Æsch., Soph.; ῥοχθέω, only act., Hom., Ap. Rh.; ἐπιστονᾰχέω, Hom.; ἐπιστονᾰχίζω, and mid., Hes.; βρέμω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Trag.; ὠρύομαι, mid., Pind., Hdt., Theoc., Call.; ἀνᾰβρῡχάομαι, Plat.; ἐπιβρέμω, Hom., Eur., Ar.; ἐπιβρομέω, Ap. Rh.; αὔω, fut. ἀύσω (of the sea), Ap. Rh.; πᾰτᾰγέω, only act. (of the sea), Theoc.; ἐπιμύρομαι, mid., no fut., Ap. Rh.; [(of rivers), ψοφέω, Plat.]

To roar against, προσερεύγομαι, mid. (as the sea against a rock), Hom.

To roar against (i. e., demand with a roar that a punishment be inflicted on a person), ἐπιρροιζέομαι, mid., c. dat. pers., Æsch.

To roar beneath, ὑποβρέμω, Æsch.

To roar near, πᾰρᾰμῡκάομαι, Æsch.

To roar round, περιβρέμω, Ap. Rh.; περιβρομέω, Ap. Rh.

To roar in, ἐμβρέμομαι, mid., Hom.

To make to roar, ἐπιβρέμω (as wind makes fire roar), Hom.; κλάζω, fut. κλάγξω (as Jupiter makes thunder roar), so used in aor. 1, Pind.

ROARING, ROARING LOUDLY, ἀγάστονος, ον, Hom.; πολύφλοισβος, ον (of the sea), Hom., Hes., Archil.; ῥόθιος, α, ον, and ος, ον (of the sea), Hom., Eur.; βαρύκτῠπος, ον, Hes., h., Pind.; βᾰρύφθογγος, ον, Pind.; βαρυφθέγκτης, ου, only masc., Pind.; βᾰρύκομπος, ον, Pind.; ἐριβρύχης, ου, ὁ, Hes.; ἐρίβρῡχος, ον, h.; ἐρίβρομος, ον, h., Pind.; ἐριβρεμέτης, ου, ὁ, Pind.; ἁλίρροθος, ον (of a sea-beaten shore), Æsch., Eur.; ἁλιρρόθιος, α, ον, and ος, ον, Anth. *Vid.* LOUD.

Roaring by night, νυκτίβρομος, ον, Eur.

Roaring, adv., βρῡχηδόν, Ap. Rh.

Attended with roaring, μυκητίας, ου, ὁ (of an earthquake), Arist.

ROAST, TO, ὀπτάω, sometimes c. gen. of what is roasted (used also by Ar. metaph., as we say, "*to roast* a man"), Hom., Ar., Hdt., Xen., Plat.; φρῡ́γω, h., Thuc.; ἀνθρᾰκίζω, sometimes c. gen., Ar.; στᾰθεύω, only act., Ar.; φώγω and φώζω, Epich., Pherecr.; σποδίζω (in ashes), Plat.; σποδόω, Hipp. *Vid.* TO BAKE.

To roast besides, ἐποπτάω, Hom.

To roast a little, ὑποπτάω, Theoph.

ROAST, ROASTED, ὀπτᾰλέος, α, ον, Hom.; ὀπτός, ή, όν, Hom., Æsch., Eur., Ar., Plat.; στᾰθευτός, ή, όν, Æsch.; φρυκτός, ή, ον, Ar.

[*Roast-meat*, κρέα ὀπταλέα, Hom. (i. e., roasted); κρέα ὀπτανά (i. e., meat for roasting), Arist.]

ROASTING, subst., ὄπτησις, εως, ἡ, Arist.

Fit for roasting, ὀπτᾰνός, ή, όν, Arist.; ὀπτήσῐμος, ον, Eubul.

A vessel for roasting things, φρῡ́γετρον, τό, Polyzel.

ROB, TO, ἀπονοσφίζω, act., c. gen., pass. in pass. sense, c. acc., h., Soph.; λωποδῠτέω, only act., Ar., Plat. *Vid.* TO STEAL, TO PLUNDER.

ROBBER, A, ἅρπαξ, ᾰγος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Xen.; fem. σῡλήτειρα, Eur. *Vid.* THIEF.

A robber on the road, ὁδοῦρος, ὁ, Soph., Eur.

[*A fellow-robber*, συλλῃστής, οῦ, ὁ, Xen.]

ROBBERY, ἅρπαξ, ᾰγος, ἡ, Hes.; κλοπή, ἡ, Æsch., Eur., Plat.; κλωπεία, ἡ, Plat., Isoc.; λῃστεία, ἡ, Thuc., Xen., Plat.

Robbery of the dead, νεκροσῡλία, ἡ, Plat.

ROBE, A, ἑᾱνόν, also poet. εἱανόν, τό (esp. for goddesses or ladies), Hom., h., Ap. Rh.; ἑᾱνός, ὁ, Hom., Ap. Rh.; πέπλος, ὁ, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; πέπλωμα, ἄτος, τό, Trag.; στολή, ἡ, Soph., Eur.; στολίς, ἴδος, ἡ, Eur.; ξυστίς, ἴδος, ἡ (esp. a robe with a train, a robe of state), Ar., Plat.; κόλπος, ὁ, Theoc. *Vid.* GARMENT, and SYN. 394.

A long robe, ὀρθοστάδιον, τό, Ar.

A Persian robe, κάνδυς, υος, ὁ, Xen.

[*A robe with purple border* (toga prætexta), ἡ περιπόρφυρος (ἐσθής or τήβεννα), Polyb., Diod., Plut.]

With long, flowing robe, τᾰνύπεπλος, ον, Hom.

[*With loose robe*, χαλειμάς, άδος, ἡ, Æsch.]

With golden robe, χρῡσόπεπλος, ον, Anac., Pind.; χρῡσοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

With saffron robe, κροκόπεπλος, ον, Hom.

With spangled robe, ποικῐλείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, epith. of night, Æsch.

With white robe, λευκόπεπλος, ον, Corinn., Hippon.

With black robe, κυᾰνόπεπλος, ον, h.; μελάμπεπλος, ον, Eur.; μελαγχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ (used metaph. of the mind), Æsch. *Vid.* BLACK.

ROBUST, κρᾰτύς, only in masc. sing., compar. κρείσσων, superl. κράτιστος, and Ep. κάρτιστος, the positive only Hom., compar. and superl., Omn.; κρᾰτερός and καρτερός, ά, όν, Omn. *Vid.* STRONG.

ROBUSTNESS, σθένος, τό, Omn. *Vid.* STRENGTH.

ROCK, A, λᾶας, ὁ, gen. λᾶος (also λάου, Soph.), dat. λᾶϊ, acc. λᾶαν (and λᾶα, Call.), gen. pl. λάων, dat. λάεσι and λάεσσι, Hom.; σκόπελος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur.; σπῐλάς, ᾰδος, ἡ, Hom., Soph., Ap. Rh.; πέτρα, ἡ, Omn. poet., Xen., Plat., Isoc.; μάρμαρος, ὁ, also c. πέτρος, Hom.; λέπας, τό, only nom. and acc. sing., Simon., Æsch., Eur.; δειράς, ᾰδος, ἡ, h., Pind., Soph., Eur., Ap. Rh.; πέτρος, ὁ, Soph.; ἐρῖπνη, ἡ, Eur., Ap. Rh. *Vid.* SYN. 314.

A sunken rock, χοιράς, ᾰδος, ἡ (sometimes merely a rock), Archil., Pind., Æsch., Eur., Theoc.; ἕρμα, ἄτος, τό, Anac., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ἔρεισμα, ἄτος, τό, Theoc.

A hollow rock, σήραγξ, αγγος, ἡ, Plat.

A rock full of clefts, φάραγξ, αγγος, ἡ, Æsch.

Of or *belonging to a rock*, *frequenting rocks*, πετραῖος, α, ον (used also by Pind. as an epith. of Neptune, who clave the rocks of Tempe), Omn. poet.

On a great rock, μεγᾰλόπετρος, ον, Ar.

Thrown from a rock (a criminal), πετρορρῐφής, ές, Eur.

Roofed with rock, πετρηρεφής, ές, Æsch., Eur.

Made (as a chasm) *by tearing away a piece of rock*, λῐθοσπᾰδής, ές, Soph.

ROCK, TO, act., κῑνέω, Omn. *Vid.* TO MOVE.

[ROCK-ALUM, χαλκῖτις, ιδος, ἡ, Diosc.]

[ROCKET, A, perh. οἰστὸς πυρφόρος, ὁ, Thuc.]

ROCKY, κλωμᾰκόεις, εσσα, εν, Hom.; λῐθαξ, ἄκος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; πετρήεις, εσσα, εν, Hom., Pind.;

κρᾰναός, ή, όν (only of a district), Hom., Pind., Eur.; κρᾰταίλεως, ων, Æsch., Eur.; πετρήρης, ες, Soph.; πέτρινος, η, ον (used also of water dropping from a rock), Soph., Eur., Hdt.; πετρώδης, ες, Soph., Plat.; λεπαῖος, α, ον, Eur.; ἀντίπετρος, ον, Soph.

Rather rocky, ὑπόπετρος, ον, Hdt.

Rocky ground, φελλια, τά, Xen.

Rod, a, or Wand, κᾰνών, όνος, ὁ, Hom., Trag., Xen., Plat.; ῥάβδος, ἡ (in Hom. for fishing), Hom., Xen., Plat.; νάρθηξ, ηκος, ὁ, Xen., Arist.; [a little rod, ῥαβδίον, τό, Arist.]

A rod of office, βακτηρία, ἡ, Lys., Dem.

A rod to punish with, μάστιξ, ῑγος, ἡ, Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen.; ῥάβδος, ἡ, Xen., Plat.; νάρθηξ, ηκος, ὁ, Xen.

[A measuring rod, ὄργυια, ἡ, Hero.]

To beat with a rod, ῥαβδίζω, Ar., Pherecr.

Bearing a rod, ναρθηκοφόρος, ον, Xen.; ῥαβδοῦχος, ον, Ar., and of the Roman lictors, Polyb.; so ῥαβδονόμος, ον, Plut.

Roe, a, πρόξ, προκός, ὁ καί ἡ, Hom., Arist.; προκάς, άδος, ἡ, h.

Roe (of a fish), κέγχροι, οἱ, Hdt.

Having roe, ᾠοφόρος, ον, Arist.

Rogue, a, κύφων, ωνος, ὁ (lit., one who has been in the pillory), Archil.; μαστῑγίας, ου, ὁ (lit., one who has been whipped), Soph., Ar., Plat.; τρίμμα, ᾰτος, τό, Ar.; τρίβων, ωνος, ὁ, Ar.; ἐπίτριπτος, ὁ, Ar.; μάσθλης, ητος, ὁ, Ar.; τρῐπᾰνουργος, ὁ, Mel. Vid. Villain.

An impudent rogue, βαυκŏπᾰνοῦργος, ὁ, Ar.

Roguery, πονηρία, ἡ (in pl. roguish tricks), Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; μοχθηρία, ἡ, Xen., Plat. Vid. Villainy.

Roguish, μοχθηρός, ά, όν, Eur., Ar., Thuc., Xen., Isoc.; ἐπίτριπτος, ον, Soph.; [πανοῦργος, ον, Trag.]

A roguish trick, πονήρευμα, ᾰτος, τό, Dem.

Roguishly, μοχθηρῶς, Plat.

To behave roguishly, πονηρεύομαι, mid., Arist.

Roll, a (of bread), κόλλιξ, ῑκος, ὁ, Hippon., Ephipp.; κόλλᾰβος, ὁ, Ar.; κολλύρα, ἡ, Ar.

Eating rolls, κολλῑκοφάγος, ον, Ar.

A roll (i. e., muster-roll), λόγος, ὁ, Thuc.; κᾰτᾰλογος, ὁ, Thuc., Xen., Dem.

Roll, to, act., κῠλίνδω, in Ar. and Att. prose also κῠλινδέω, rare except in pres. and imperf. act. and pass., and aor. 1 pass. ἐκῠλίσθην, often c. dat. of that toward which a thing is rolled, Hom., Pind., Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc.; εἰλῡφάζω, only pres. act. (preceded by an open vowel in Hom. as having the F), Hom.; so εἰλῡφάω, Hom., Hes.; δῑνέω (esp. of rolling one's eyes), sometimes c. dat., Hom., Eur.; so τροχοδῑνέω, Æsch.; ἑλίσσω and εἱλ., all augm. tenses εἱ., fut. -ίξω, Pind., Æsch., Eur., Hdt.; ἀνᾰκῠκλέω, Eur.; μετᾰκῠλινδέω, Ar.; διακυλινδέω, Arist.; ὀρεχθέω (of the sea), Theoc.; κῠβιστέω (of a fish), Mosch.

To roll up, ἐντῠλίσσω, fut. -ίξω, Ar. Vid. To fold.

[To roll about, ἀμφικυλινδέω, fut. -ίσω, Pind.]

To roll away, ὀχλίζω, esp. in aor. Æol. or Ep. opt. 3d pl. ὀχλίσσειαν, Hom., Ap. Rh.; ἀνᾰκῠλίω, Alex.; μετακυλινδέω, Ar.

To roll out, ἐξᾰλίνδω, aor. 1 ἐξήλῖσα, perf. ἐξήλῖκα (only these two tenses), Ar.

To roll toward, προσκῠλίω, Ar.; ἐπῐκυλινδέω, Xen.

To roll into, εἰσκῠλίω, c. dat., Call.

To roll round, περιελίσσω, Hdt., Plat.; περικυλίνδω, aor. 1 -λῖσα, Ar.

To roll together, σῠνελίσσω and συνειλ., Eur., Arist.; συγκῠκλέω, Plat.

To roll, intrans., κῠλίνδομαι, pass. (see above), Hom., etc.; ἐλύομαι, only in aor. 1 pass. ἐλύσθην, Hom.; εἰλῡφάζω, Hes.; καλινδέομαι, Hdt., Thuc., Dem.

To roll round, ἀμφῐδῑνέομαι, pass., Hom.; περικυλινδέομαι, Plat.

To roll down, κᾰτᾰκῠλίνδομαι, also perf. pass. κατακεκύλισμαι, Hdt., Xen.

To roll on (of waves), προκυλίνδομαι, Hom., Ap. Rh.

To roll out, ἐκκῠλίνδομαι, pass., Hom., Soph.; ἐξᾰπλόομαι, h.

To roll along together, συγκῠλινδέομαι, Xen.

The Nile rolling over the land, Νεῖλος κυλίνδων γαῖαν, Æsch.

Roller, a, κύλινδρος, ὁ, Ap. Rh.

Rolling, a, κῠ́λῐσις, εως, ἡ, Arist.

Long rolling words, ἁλινδήθραι ἐπῶν, Ar.

Romance writer, a, μῡθολόγος, ὁ, Plat.

Weaving romances, μῡθοπλόκος, ον, Sapph.

Romantic (i. e., Quixotic), μεγᾰλόψῡχος, ον, Plat.

Rome, Ῥώμα, ἡ, Theoph., Erinna.

Roman, Ῥωμαῖος, α, ον, Plut.; Ῥωμαϊκός, ή, όν, Plut.

[Rood (measure), πλέθρον, τό (very nearly), Plat.]

Roof, a, μέλᾰθρον, τό, Hom.; τέγος, τό, Hom., Ar., Thuc., Xen., Dem.; ὀροφή, ἡ, Hom., Hdt., Xen., Plat., Lycurg.; ὄροφος, ὁ, Orac. ap. Hdt., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; στέγος, τό, Trag.; στέγη, ἡ, Æsch., Hdt.; στέγασμα, ᾰτος, τό, Plat.

[A vaulted roof, οὐρανός, ὁ, Matro.]

[The roof (of the mouth), οὐρανός, ὁ, Arist.; οὐρανίσκος, ὁ, Ath.]

[The wood-work of the roof, ὀροφαί, αἱ, Theoph.]

Fit for a roof, στεγᾰνός, ή, όν, Eur.; ἐρέψῐμος, ον, Plat.

With high roof, ὑψηρεφής, ές, Hom.; ὑψερεφής, ές, Hom., Ar.; ὑψόροφος, ον, Hom., Ap. Rh.

Near the roof, τέγεος, ον, Hom.

Living under the same roof, ὑπωρόφιος, ον, c. dat. of the companion, Antipho, Dem.

Roofed, ὑπόστεγος, ον, Emped.; στεγνός, ή, όν, Eur., Xen.; στεγᾰνός, ή, όν, Thuc., Call.

Roofless, ἀνόροφος, ον, Eur.

Room, χώρα, ἡ, Hom., Arist.

Plenty of room, εὐρυχωρία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.

There is room (to do or say so and so), παρέχει (ᾰ, Hom. has ᾱ once), Pind.

To make room for, ὑπείκω and ὑποείκω, no perf., c. dat., Hom.; πᾰρᾰχωρέω, c. dat., Isoc., Plat.

Room, a, τέγος, τό, Hom., Pind.; μέγᾰρον, τό, Hom., Pind., Ap. Rh.; δόμος, ὁ, Hom., Eur., Theoc.; οἶκος, ὁ, Omn.; οἴκημα, ᾰτος, τό, Hdt. (esp. store-room), Dem.; τέρεμνον, τό, Eur.; διαιτητήριον, τό, Xen.; στέγη, ἡ, Hdt. Vid. Syn. 340.

An upper room, ὑπερώϊον, τό, Hom.; ὑπερῷον, τό, Hom., Pind., Ar., Lys., Antipho.

A man's room, ἀνδρών, ῶνος, ὁ, Æsch., Eur., Hdt.; ἀνδρωνῖτις, ῐδος, ἡ, Xen., Lys.

A woman's room, γῠναικών, ῶνος, ὁ, Xen.; γυναικωνῖτις, ῐδος, ἡ, Lys.

A room for guests, ξενών, ῶνος, ὁ, Eur., Plat.

An inner room, μῠχός, ὁ, Hom.

To one's room, μέγᾰρόνδε, Hom.

To an inner room, μῠχόνδε, Hom.

From an inner room, μῠχόθεν, Æsch.

From an upper room, ὑπερωϊόθεν, Hom.

With but one room, μονόκωλος, ον, Hdt.

With high rooms, ὑψῐμέλᾰθρος, ον, h.

Roomy, εὐρῠ́χωρος, ον, Arist.

Roost, a, or Roosting-place, αὖλις, ῐδος, ἡ, acc. ιν, Hom.; εὐνή, ἡ, Soph.

Roost, to, εὐνάζομαι, pass., Hom.; αὖλιν ἔσειμι (infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν and -ῄϊα), Hom.

Root, a, πῠθμήν, ένος, ὁ, Hom.; and in arithmetic as the square or cube root, Plat.; ῥίζα, ἡ, Omn.; ῥίζιον, τό, At.; ῥίζωμα, ᾰτος, τό, Emped.

A root (of a mountain), πούς, ποδός, ὁ, Hom.; θέμεθλα, τά, Pind.

The square root, δῠ́νᾰμις, εως, ἡ, Plat.

Two is the square root of four, δύο δύναται τέσσαρα, Plat.

Length of root, μᾰκρορριζία, ἡ, Theoph.

By the roots, πρυμνόθεν, Æsch., Ap. Rh.; ῥίζηθεν, Ap. Rh.

With deep roots, βᾰθύρριζος, ον, Soph.; with large roots, μεγᾰλόρριζος, ον, Theoph.

With long roots, τᾰνύρριζος, ον, Hes.; μᾰκρόρριζος, ον, Theoph.

With fleshy roots, σαρκόρριζος, ον, Theoph.

With roots on the surface, μετεωρόρριζος, ον, Theoph.

With thick roots or many roots, πῠκνόρριζος, ον, Theoph.

With many roots, πολύρριζος, ον, Theoph.

With but one root, μονόρριζος, ον, Theoph.

With few roots, ὀλῐγόρριζος, ον, Theoph.

Without roots, ἄρριζος, ον, Arist.; ἀρρίζωτος, ον, Arist.

Under the roots, ὑπόρριζος, ον, Arist.

Rooted at bottom, ὑπόρριζος, ον, Theoph.

Growing straight from the root (of a flower), ῥιζοκέφᾰλος, ον, Theoph.

With matted roots, σύνταρρος, ον, Theoph.

Eating roots, ῥιζοφᾰ́γος, ον, Arist.

Torn up by the roots, προθέλυμνος, ον, Hom., Ar.; πρόρριζος, ον, Hom., Soph., Eur., Hdt., Andoc.; αὐτόπρεμνος, ον, Soph., Ar.

Torn up by the roots, adv., πρόρριζον, πρόρριζα, Æsch., Ar.

With leaves from the root, ῥιζόφυλλος, ον, Theoph.

The earth round the roots, ἔχματα γαίης, Ap. Rh.

[To take root (of plants), ἀντιλαμβάνομαι, Theoph.]

[A taking root, ἀντίληψις, εως, ἡ, Theoph.]

Root, to, act. (i. e., cause to take root), ῥιζόω; also -ομαι, pass. (to root, or to be rooted), no mid., Hom., Hdt., Xen., Plat.; κᾰτᾰριζόω, Plat.

To have matted roots, συνταῤῥόομαι, pass., Theoph.

To entwine its roots, συγκαρκῐνόομαι, pass., Pherecr.

To root up, ἐκπρεμνίζω, Dem.

To gather roots, ῥιζοτομέω, only act., Theoph.

Gathering roots, adj., ῥιζοτόμος, ον, Soph.

A gathering of roots, ῥιζοτομία, ἡ, Theoph.

A having many roots, πολυῤῥιζία, ἡ, Theoph.

Rooting, a, ῥίζωσις, εως, ἡ, Theoph.

Rope, a, μέρμις, ῑθος, ἡ, Hom.; μήρινθος, ἡ, Hom., Ar., Theoc.; ἱλλάς, ἄδος, ἡ, in pl., Hom.; πεῖραρ, ᾰτος, τό, in pl., Hom., h.; σειρά, ἡ, Hom., Hdt.; κάλως, ὁ, also Ep. κᾰλος, ὁ (Ap. Rh. has nom. pl. κάλωες, and Orph. dat. pl. κάλωσι), Hom., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Ap. Rh.; σπάρτον, τό, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; τόνος, ὁ, Æsch., Ar., Hdt., Xen.; χήλευμα, ᾰτος, τό, Soph.; πλεκτή, ἡ, Eur.; σπάρτη, ἡ, Ar.; σπάρτιον, τό, Ar.; κᾰλώδιον, τό, Ar.; τοπεῖον, Ep. also τοπήϊον, τό, Strattis, Archipp., Call.; σχοινίον, τό, Ar., Hdt., Dem.; σχοῖνος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.; περίστροφος, ὁ, Xen.; πλόκᾰμος, ὁ, Xen.; σχοινίς, ῐδος, ἡ, Theoc.; pl. σκεύη πλεκτά, Xen.

The ropes of a ship, πρότονοι, οἱ, Hom., Eur., Ap. Rh.; ὅπλον, τό, usu. in pl., Hom., Hes., Hdt., Theoc., Ap. Rh.; πούς, ποδός, ὁ, Hom., Soph., Eur., Ap. Rh.; τέθριος, ὁ, Ar.

An upper rope, ὑπέρα, ἡ, Hom.

The rope of a draw-well, ἱμονιά, ἡ, Ar., Alex.

A twisted rope, στροφεῖον, τό, Xen.

Tied by a rope, σειραῖος, α, ον, Soph., Eur.

Led by a rope, σειρᾱφόρος, ον, Æsch., Eur., Hdt.; σειροφόρος, ον, Eur.

[*A rope-dancer*, σχοινοβάτης, ου, ὁ, Maneth. (Juv. *schoenobates*); πεταυριστής, οῦ, or -τήρ, ῆρος, ὁ, Maneth.]

A dance on a rope, σχοινοβᾰτία, ἡ, Hipp.

Rope-seller, a, στύππαξ, ἄκος, ὁ, Ar.; στυππειοπώλης, ου, ὁ, Ar.

Rope-shop, a, σπαρτοπώλιον, τό, Menand.

Rose, a, ῥόδον, τό (Ap. Rh. has dat. pl. ῥοδέεσσι), h., Anac., Ar., Hdt., Dem.

Full of roses, φοινῑκόροδος, ον, Pind.; πολύῤῥοδος, ον, Ar.

A dog-rose, κυνόσβᾰτος, ἡ, Theoph.; κυνάκανθα, ἡ, Arist.

Rose-bush, a, ῥοδέα, contr. ῥοδῆ, ἡ, Archil.

Rose-colored, πορφύρεος, α, ον, Simon., Anac.; ῥοδόχροος, ον, contr. -χρους, ουν, Anac.; ῥοδόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Theoc.

To tinge with rose color, ῥοδίζω, Theoph.

Rose-garden, a, ῥοδωνία, ἡ, Dem.; ῥοδών, ῶνος, ὁ, Anth.

Rosy (of or belonging to, or abounding in roses, etc.), ῥοδόεις, εσσα, εν, Hom., Eur.; ῥόδινος, η, ον, Anac.; ῥόδεος, α, ον, Eur.; [(of lips, cheeks, etc.), πορφύρεος, α, ον, cont. -ροῦς, -ρᾶ, -ροῦν, Anacr., Simon., Phryn.]

With rosy arms, ῥοδόπηχυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Hes., h., Sapph., Theoc.

A rosy cheek, ῥοδόμηλον, τό, Theoc.

With rosy cheeks, κᾰλῠκῶπις, ῐδος, ἡ, h.

Rosy-fingered, ῥοδοδάκτῠλος, Hom., Hes.

Rostra, the, λίθος, ὁ, Ar.; βῆμα, ᾰτος, τό, Thuc., Dem.

Rot, to, act. (i. e., to make to rot), πύθω, no perf., and in pass. to be made to rot, i. e., to rot, intrans., Hom., Hes.; κᾰτᾰπύθω, Hom., h.; σήπω, and more usu. -ομαι pass. in pass. sense, aor. 2 pass. ἐσᾰπην, the most usu. tense, no perf. pass., perf. 2d σέσηπα in pass. sense, no mid., Hom., Hes., Æsch., Eur., Xen., Plat.; κατασήπω, and more usu. -ομαι, pass., Hom., Ar., Xen., Plat.

To rot (intrans.) *besides*, προσκᾰτᾰσήπομαι, Hipp.

Rotation—*coming in rotation* (offices, etc.), ἐγκύκλιος, ον, Isoc., Dem.; [*in rotation*, ἐκ περιόδου, Polyb.]

[Rote—*to learn by rote*, ἀναλαμβάνω, Plut.]

Rotten, σαπρός, ά, όν, Theogn., Ar., Dem., Hipp.; σαθρός, ά, όν, Pind., Eur., Plat., Dem.

Rotten (of ships), διάβροχος, ον, Thuc.

Rather rotten, ὑπόσαπρος, ον, Hipp.

Rottenly, σαθρῶς, Arist.

Rottenness, ἄζη, ἡ, Hdt.; σηπεδών, όνος, ἡ, Plat., Hipp.; σαπρότης, ητος, ἡ, Plat., Hipp.; σαπρία, ἡ, Hipp.

Rotunda, a, θόλος, ἡ, Hom., Plat., Dem.

[Rouge, παιδέρως, ωτος, ὁ, Alex.; φῦκος, εος, τό, Ar., Theoc.]

Rough, δασύς, εῖα, ύ, Hom., Simon., Hdt., Thuc., Xen.; τρᾱχύς, εῖα, ύ, Omn.; στυφλός, όν, Trag.; στυφελός, ή, όν, and ός, όν, Æsch., Ap. Rh.; ἄστρωτος, ον (of ground), Eur.; καρχᾰλέος, α, ον, Ap. Rh.; [χαλεπός, ή, όν (of ground), Thuc.; (i. e., scabby), ψωρός, ά, όν, Diosc.]

Rough to the taste, στρυφνός, όν, Xen., Plat.

With rough skin, τρᾱχυδέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Epich.

With rough shell, τρᾱχυόστρᾰκος, ον, Arist.

[*A rough customer* (in the games), τραχὺς ἔφεδρος, Pind.]

To make a rough computation, ἀπὸ χερὸς λογίζομαι, Ar.

To make rough, τρᾱχύνω, Plat., Arist., Ap. Rh.

Call me rough (if you like), *but . . .*, τράχῡνε . . . δ', Æsch.

To walk on rough ground, τρᾱχυβᾰτέω, only act., Hipp.

Roughly, τρᾱχέως, Hdt., Isoc.; στρηνές (of sounds), Ap. Rh.

Roughly (i. e., not accurately, as we say, to guess roughly), φαύλως, Ar., Plat.; πᾰχυλῶς, Arist.

Roughness, τρᾱχύτης, ητος, ἡ, Æsch., Xen., Plat.; τραχυσμός, ὁ, Hipp.; τράχυσμα, ᾰτος, τό, Hipp.; χαλεπότης, ητος, ἡ, Thuc., Plat.

Round, γυρός, ά, όν (esp. of a man with round shoulders), Hom.; τροχόεις, εσσα, εν, Hom.; εὐτρόχᾰλος, ον, Hom., Hes.; δινωτός, ή, όν, Hom., Ap. Rh.; εὔτροχος, ον, Ep. also ἐΰτ., Hom., Eur.; περίτροχος, ον, Hom., Ap. Rh.; εὔκῠκλος, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat.; κυκλοτερής, ές, Hom., Hes., Hdt., Xen., Plat.; περίδρομος, ον (either of any thing round in itself, or going round something else), Hom., Æsch., Eur.; τροχοειδής, ές, Theogn., Hdt.; κυκλωτός, ή, όν, Æsch.; κυκλόεις, εσσα, εν, Soph.; κύκλιος, α, ον, and ος, ον, Eur., Ar.; ἐγκύκλιος, ον, Eur., Æschin.; γογγύλος, η, ον, Æsch., Soph.; εὔτορνος, ον, Eur.; ἀμφίτορνος, ον, Eur.; περιηγής, ές (also of any thing lying around), Emped., Ap. Rh., Call.; στρογγύλος, η, ον (sometimes even of well-rounded phrases), Ar., Hdt., Xen., Plat.; σφαιροειδής, ές, Xen.; πανσέληνος, ον, Hermipp.; περιφερής, ές, Plat., Arist.; ἐπιστρόγγυλος, ον, Arist.

Small and round, μῑκρογλάφῠρος, ον, Arist.

Round about steps, ἴχνη περιφερῆ, Xen.

In round numbers, μάλιστα, Thuc.

To go the rounds, ἐφοδεύω, also in pass. of the posts visited in so doing, Ar., Xen.

One who goes the rounds, ἔφοδος, ὁ, Xen.; [περίοδος, ὁ, Æn. Pol.]

Round, a, κύκλος, pl. οἱ and τά, Omn. *Vid.* Circle.

A round spot, τροχός (γῆς), Plat.

Round, prep., περί, c. gen. only poet., c. dat. usu. of things very near, as of clothes, etc., round the body, but also more generally, and c. acc. of things at any distance, Omn.; ἀμφί, c. gen., Hdt., c. dat. (but more usu. c. acc.), Omn., but not very common in Att. prose; ἀμφίς, c. gen. or c. acc., very rarely c. dat., Hom.

Round, adv., ἀμφίς, Hom., Hes.; κυκλόσε (esp. after verbs of motion to), Hom.; κύκλῳ (in Hdt. even c. acc., as if it were prep., and in Xen. c. gen.), Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; κυκλόθεν, Lys.; πέριξ, Trag., Thuc., Plat., Xen.

Standing round, περιστᾰδόν, Hom., Eur., Hdt., Thuc.

Turning round in every direction, ἐπιστροφᾰδην, Hom.

Any thing going round another, περιβολή, ἡ, as a scabbard round a sword, Eur.—π. σκηνωμάτων = σκηνή, *a tent*, Eur.—π. ἑπτάπυργος, a wall with seven towers surrounding a city, Eur.; so περιπτυχὴ δόμων = δόμος—π. τειχέων = τεῖχος, Eur., Ar.

In all the sun goes round, ἐν ἡλίου περιπτυχαῖς, Eur.

Round, to, τορνόω, Hom.; τορνεύω (lit., and metaph. of verses, etc.), Ar., Plat.; γογγύλλω, pres. act., Ar.; γογγυλίζω, Ar.; [(as in a lathe), περιτορνεύω, Plat.]

To be round (placed round, etc.), περίκειμαι, -εκείμην, fut. κείσομαι, no other tense, c. dat. (as a wall, a case on any thing, a garland, etc.), Hom., Hes., Pind.; περιπέλομαι, and part. sync. περιπλόμενος, only pres. mid., c. acc., Hom. *Vid.* To surround.

To go round, move round, etc., κυκλέω, c. acc. of the thing surrounded (as the sea goes round the earth, Ὠκεανὸς κυκλεῖ χθόνα, Eur.), and in pass. c. acc., Soph., Hdt.; also c. acc. of the limbs one moves (or of any burden which is moved, in which way only it is used in Hom.), e. g., κυκλέω πόδα —κ. βάσιν—κ. ἐμαυτόν, Soph., Eur.; or (to look round) κυκλέω πρόσωπον—κ. ὄμμα, Eur., Ar.

[*To go round* (to visit) *the guards*, περίειμι τὰς φυλακάς, Hdt.]

[*To come round to one* (in turn), περίειμι εἴς τινα, Hdt.; περιέρχομαι εἴς τινα, Hdt.; (of time) *to come round*, περιέρχομαι, Xen.; περιτέλλομαι, Hom., etc.]

[*To ride round*, περιελαύνω (intr.), Hdt., Xen.; also c. ἵππῳ, Hdt.; περιιππεύω, Luc.]

To move or *whirl round*, act., κυκλόω, Pind., Eur.

Round, to be (i. e., circular), κυκλόομαι, pass., Eur., Hdt., Plat.; σφαιρόομαι, pass., Theoc.

[Rounded, ὀγκώδης, ες, Xen.; ἀμφίτορνος, ον, Eur.]

Rounding, A, or *making round*, στρογγύλωσις, εως, ἡ, Hipp.

Roundish, ὑποστρόγγυλος, ον, Theoph.

Roundness, στρογγυλότης, ητος, ἡ, Plat.; περιφερές, τό, Arist.

Rouse, to, ὄρνῡμι, and pres. and imperf. indic. ὀρνύω, ὤρνυον, fut. ὄρσω, aor. 1 ὦρσα, and Ep. ὤρσασκον, perf. ὄρωρα, also ὤρορα, pluperf. ὀρώρειν, and Ep. ὠρώρειν, and aor. 2 mid. ὠρόμην, 3d sing. often sync. ὦρτο, and part. often sync. ὄρμενος, in pass. sense, ὤρορε also in act. sense, pres. act. not used in Att., Hom., Æsch., Soph.; ἐρέθω (esp. of provoking to anger), only pres. and imperf. act., Hom., Ap. Rh., Theoc.; ἐρεθίζω, Hom., Æsch., Eur., Ar., Hdt.; ἐγείρω, pass. in this sense only in pres., Omn.; ἀνεγείρω, Hom., Pind., Xen. (in pass.); ὀρίνω, only pres., imperf., and aor. 1 act. and pass., Hom., Pind., Ap. Rh.; ἀνίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 in act. sense, aor. 2, perf., and pluperf. in pass. sense, Hom., Hdt., Thuc.; ὁρμάω, Omn.; θήγω, Pind., Trag., Xen.; κῑνέω, Æsch., Soph., Xen.; ἐκκῑνέω, Soph., Xen.; ἀνασοβέω, Plat. *Vid.* To excite.

To rouse (beasts) *out of* (lurking places), ἐξανίστημι, c. gen. of the place whence, or c. prep., Xen.

To rouse beforehand, προεγείρω, Arist.

[*To rouse up*, ἀνεγείρω, Hom.] *Vid.* To cheer.

[*To rouse to fury*, ἀναβακχεύω, Eur.]

One must rouse, κῑνητέον, Plat.

Easily roused, εὐπἄρόρμητος, ον, Arist.

Rousing, A, πἄρόρμησις, εως, ἡ, Xen.

Rout, A, φὕγή, ἡ, Omn.; τροπή, ἡ, Xen., and τ. μάχης, τ. δορός, Trag., Hdt. *Vid.* Flight.

Rout, to, κλίνω, Hom., Eur.; σκεδάννῡμι, fut. σκεδάσω, Att. σκεδῶ, esp. in pass., Thuc. *Vid.* To scatter.

Putting to the rout, adv., περῐτροπάδην, Ap. Rh.

Routed (of an army), διεσπασμένος, η, ον, Thuc.

Utterly routed, τετραμμένος παντρόπῳ φυγῇ, Æsch.

Rove, to, πλἄνάομαι, pass., c. fut. mid., Omn.; ἀλάομαι, pass., perf. ἀλἄλημαι, Hom. *Vid.* To wander.

Rover, A, ἀλήτης, ου, ὁ, Hom., Trag., Hdt., Isoc.

Row, A, στοῖχος, ὁ, Ar., Hdt., Thuc.; στῐ́χος, ὁ, Xen., Plat.; χορός, ὁ, Xen.

[*A row of trees* (set out), ὄρχος, ὁ, Hom., Theoph.]

[*A front row of seats* (in assembly), προεδρίαι, αἱ, pl., Hdt.]

In a row, adj., στοιχώδης, ες, Theoph.

In a row, adv., μεταστοιχί, Hom.; ἐνσχερῷ, Pind., Ap. Rh.

In three rows, τρίστοιχος, ον, Hom.

In three rows, adv., τριστοιχί, Hom., Hes.

[*Set round in rows*, περίστοιχος, ον, Dem.]

Row, to, ἀναρρίπτω (subaud. ἅλα), only act. in this sense, Ep. aor. also -ρίπτασκον, Hom.; ἐρέσσω, fut. -έσω, and poet. (not Att.) -έσσω, no perf. in any voice, Hom., Æsch., Soph.; ἐλαύνω (also Ep. ἐλ. πόντον), fut. ἐλάσω, etc., perf. ἐλήλακα, Hom., Thuc.; ἐλαστρέω, Hdt.; ῥοθιάζω, only act. (esp. referring to the sound of the oar), Cratin., Hermipp.

To row forward, προερέσσω, Hom.; προερύω, fut. -ύσω, aor. 1 -είρῠσα, and poet. -είρυσσα, sometimes π. ἐρετμοῖς, c. acc. of the ship, Hom.

To make to row, ἐρετμόω, Eur.

Rowed on both sides, ἀμφιέλισσα (ep. of ναῦς), Hom.

Well rowed, εὔζῠγος, ον, and Ep. ἐΰζ., Hom., εὔσελμος, ον, and Ep. ἐΰσσ., Hom., Eur.; εὐήρης, ες, Hom., Eur.; εὐήρετμος, ον, Soph., Eur.; εὔεδρος, ον, Theoc.

Rower, A, ἐρέτης, ου, ὁ, Hom., Æsch., Thuc., Dem.; πρόπολος, ὁ (being mentioned in the same sentence with ναῦς, ν. καὶ π.), Pind.; κώπης ἄνᾰξ, ακτος, ὁ, Æsch.; ἐρετμῶν ἐπιστάτης, ου, ὁ, Eur.; πρόσκωπος, ὁ, Thuc.; ὑπηρέτης, ου, ὁ, Dem.; in pl. οἱ ἐπὶ ζύγῳ, Æsch.

(There were three ranks of rowers in the Greek triremes: a rower of the uppermost rank, θρᾱνίτης, ου, ὁ, Ar., Thuc.; of the second, ζῠγίτης, ου, ὁ, Dem.; of the lowest, θἄλἄμίτης and θἄλἄμιος, ὁ, Thuc.; θἄλἄμαξ, ᾱκος, ὁ, Ar.)

[*The rowers amidships*, μεσόνεοι, Arist.]

Belonging to rowers or *to rowing*, ἐρετῐκός, ή, όν, Plat.

With three benches of rowers, τριήρης, ες, Thuc., Xen., etc.

With thirty benches of rowers, τριᾱκόντορος, ον, Hdt., Thuc.; τριακοντάζῠγος, ον, Theoc. *Vid.* Oar.

Rowing, εἰρεσία, ἡ, Hom., Soph., Hdt., Thuc.

Fit for rowing, εὐήρετμος, ον, Æsch.

Rowing one's self, αὐτερέτης, ου, ὁ, Thuc.

Rowlock, A, ἄσκωμα, ἄτος, τό, Ar.

Royal, βᾰσῐλήῐος, Hom., Ep. for βᾰσῐλειος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; also compar. βασιλεύτερος, superl. βασιλεύτᾰτος, Hom.; fem. βᾰσῐλη̃ΐς, ῐ̈δος, ἡ, Hom., Hes., Eur., and βᾰσῐλίς, ῐ̈δος, ἡ, Eur.; βᾰσῐλῐκός, ή, όν, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; τῠ́ραννος, ον, Trag., Thuc.; τῠραννῐκός, ή, όν, Æsch., Eur., Xen., Dem.; ἀρχῐκός, ή, όν, Æsch., Eur., Thuc., Xen.

Royalty, τυραννίς, ῐ̈δος, ἡ, Archil., Pind., Soph., Eur., Hdt., Isoc., Dem. *Vid.* Monarchy.

Rub, to, τρίβω, fut. mid. sometimes in pass. sense, sometimes c. dat. of that on which, Hom., Theogn., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; διᾰτρίβω, Hom.; ἐκτρίβω, Soph., Eur., Xen.; πἄρεκτρίβω, Arist.

To rub one's self, *one's own limbs*, θλίβομαι, mid., c. acc. of the limb, Hom.

[*To rub against* or *by the side of*, παρατρίβω (e. g., χρυσὸν χρυσῷ), Hdt.]

To rub against, intrans., προσκνάομαι, mid., c. dat., Xen.; προσἄνᾰτρίβομαι, mid., c. dat. (esp. so as to sharpen, metaph. one's wits, etc.), Plat.

To rub clean, διασμήχω, Ar.; [ἀνατρίβω, Xen.]

To rub down (a horse or any animal in the same way), ἀποτρίβω, Hom., Xen.; ψήχω, Ar., Xen., Call.

[*To rub one down* (i. e., give one a flogging), προστρίβομαι πληγάς τινι, Ar.]

To rub on or *in*, προσἄλείφω, c. dat. of that on which, Hom.; ἐντρίβω, c. dat., Ar., Xen., Dem.; ἐγχρώννῡμι, c. dat., Arist.; κᾰτᾰχρίω, Arist.

To rub gently, ὑποτρίβω, Hipp.

[*To rub well* (chafe), ἀνατρίβω, Hipp.]

To rub off (so as to destroy), ἀποτρίβω, Theoc.

To rub out (so as to efface, q. v.), ἐξαλείφω, perf. pass. -ἀλήλιμμαι, Eur., Ar., Thuc., Plat.

To rub together, συντρίβω, Plat.

Rubbed (newly rubbed), νεόσμηκτος, ον (of a breast-plate just cleaned), Hom.

Rubbed in, ἔγχριστος, ον (of ointment, etc.), Theoc.

Not rubbed off, ἄσμηκτος, ον, Pherecr.

Rubbing, A, τρῖβος, ἡ, Æsch.; τρίψις, εως, ἡ, Plat.

A rubbing in, ἔντριψις, εως, ἡ, Xen.

Rubbing down (a horse), ψῆξις, εως, ἡ, Xen.

Dry rubbing, ξηροτρῐβία, ἡ, Arist.

Rubbish, ἀφυσγετός, ὁ, Hom.; χλῆδος, ὁ, Æsch., Dem.; φορῠτός, ὁ, Ar.

Rubble (i. e., small stone to fill up walls with, etc.), χἄλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Thuc.

Rubbly, χἄλῐκώδης, ες, Theoph.

[Rubricate, to, μιλτόω, Hdt.]

Rudder, A, ἐφόλκαιον, τό, Hom.; οἰήιον, τό, Hom., Simon., Ap. Rh.; πηδάλιον, τό, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat.; οἴαξ, ᾱκος, ὁ, Trag., Plat.; πτέρυξ, ῠγος, ἡ, Soph.

Having a rudder, πηδάλιωτός, ή, όν, Arist.

Shaped like a rudder, πηδαλιώδης, ες, Arist.

Ruddle, μίλτος, ἡ, Ar., Hdt., Xen.; μίλθος, ἡ, Arist.

A quarry of ruddle, μιλτωρῠχία, ἡ, Amips.

Ruddy, φοινῑκόπεζα, only fem., Pind.; κροκοβᾰφής, ές (epith. of blood), Æsch.; ἐπίπυρρος, ον, Arist. *Vid.* Red.

A ruddy person, ἐρῠθρίας, ου, ὁ, Arist.

Rude, δυσπέμφελος, ον, Hes.; σκαιός, ά, όν, Soph., Eur., Plat., Lys., Dem.; ἀπαίδευτος, ον, Soph., Eur., Æschin.; ἄμουσος, ον, Eur., Xen., Plat., Æschin.; ἄγροικος, ον, Ar., Plat.; ἀγρεῖος, α, ον, Ar.; ἄγριος, α, ον, and ος, ον, Plat.; βάρβἄρος, ον, Ar., Dem.; ἀφελής, ές, Dem.

To be rude, ἀγροικίζομαι, mid., Plat.

To do rude things, σκαιουργέω, Ar.

Rudely, ἀφελῶς, Theogn.; ἀμούσως, Plat.; ἀγροίκως, compar. -οτέρως, Plat.

Rudeness, σκαιότης, ητος, ἡ, Soph., Hdt., Plat., Dem.; ἀμουσία, ἡ, Eur., Xen., Plat.; συηνία, ἡ, Pherecr.; ἀγροικία, ἡ, Plat.; ἀπαιδευσία, ἡ, Æschin.

Rudiment, παίδευμα, ἄτος, τό, Soph., Xen., Plat.

Rue, πήγᾰνον, τό, Ar.

[*Made of rue*, πηγάνῐνος, η, ον, Galen; *to be like rue*, πηγανίζω, Diosc.]

[*Garden rue*, πήγανον κηπευτόν, and *wild* or *mountain rue*, π. ὀρεινόν, Diosc.]

Rue, to, μεταγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έγνων, -γνωθι, etc., perf. -έγνωκα, Eur. *Vid.* To repent.

Ruffian, A, πᾰνοῦργος, ὁ, Eur.

To be a ruffian (to do in a ruffianly

way), πᾰνουργέω, Soph., Eur., Ar., Isoc., Dem.

RUFFIANLY, πᾰνοῦργος, ον, Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.

RUFFLE, TO, τᾰράσσω, fut. -ξω, Omn.

RUG, A, ῥῆγος, τό, Hom.; ῥέγος, τό, Anac.; στρωμᾰτεύς, ὁ, Antipho.

RUGGED, ὀκριόεις, εσσα, εν, Hom., Æsch.; τρᾱχύς, εῖα, ύ, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; παιπᾰλόεις, εσσα, εν, Hom., h., Ap. Rh.; στῠφελός, ή, όν, and ός, όν, Æsch.; κᾰταστύφελος, ον, Hes., h.; ὄκρις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; κᾰκόστρωτος, ον, Æsch.; χᾰλεπός, ή, όν, Thuc., Xen.; λεπράς, ᾰδος, ἡ (of a rock), Theoc.

Not rugged, ἀστῠφελος, η, ον, and ος, ον, Theogn.; κᾰταρρώξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

RUGGEDNESS, χαλεπότης, ητος, ἡ, Thuc.

RUIN, ἄτη, ἡ, Hom., Pind., Trag., Hdt.; ὄλεθρος, ὁ (often of persons who), Omn.; λῦμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur.; φθορά, ἡ, Omn. Att., Hdt.; διαφθορά, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* DESTRUCTION.

Utter ruin, πανωλεθρία, ἡ, Hdt., Thuc.

RUIN, THE (used of a person, i. e., the ruiner), λῡμεών, ῶνος, ὁ, Soph., Eur., Xen., Isoc.; λῡμαντής, οῦ, ὁ, Soph.; λῡμαντήριος, ὁ, Æsch.; λῡμαντήρ, ῆρος, ὁ, Xen.

The ruin or *ruiner of his family*, οἰκοφθόρος, ὁ, Plat.; οἰκότριψ, -τρῐβος, ὁ καὶ ἡ, Dem.

RUIN, TO, ὄλλῡμι, fut. ὀλέσω, Att. ὀλῶ, etc., aor. 1 ὤλεσα, poet. (not Att.) also ὄλεσσα, perf. ὀλώλεκα (aor. 2 ὠλόμην, mid., fut. ὀλοῦμαι, no aor. 1, perf. 2d act. ὄλωλα, all in pass. sense, no pass.), Omn. poet. except Ar.; ἀπόλλυμι, Omn.; διόλλυμι, Trag., Thuc., Plat., Isæ.; φθείρω, perf. ἔφθαρκα, 2d perf. ἔφθορα, in both act. and pass. sense, Omn.; διαφθείρω, Hom., Hdt., Thuc., Dem., Isoc.; ἐκφθείρω, Eur.; σφάλλω, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Æschin.; λῡμαίνομαι, mid. and pass., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Antipho; διεργάζομαι, mid., all augm. tenses -ειργ., perf. pass. in act. and pass. sense, aor. 1 pass. in pass. sense, Soph., Eur., Hdt.; ἐξεργάζομαι, Æsch., Eur., Hdt.; ἀποκᾰταρρήγνυμι, aor. 2 pass. -ερρᾰγην, Eur.; διαπορθέω, Æsch., Soph.; ἐξᾰνᾰλίσκω, fut. -ᾱλώσω, etc., perf. act. -ήλωκα and -εᾱλωκα, and aor. 2 -εάλων, part. -αλούς in pass. sense, perf. pass. -ήλωμαι, fut. mid. in pass. sense, Æsch., Plat., Dem., Æschin.; ἀνατρέπω, Hdt.

To ruin at the same time (to involve in the ruin), συνδιόλλῡμι, Eur.; συγκᾰτασκάπτω, aor. 2 pass. -εσκᾰφην, Eur.; προσδιαφθείρω, Soph.; προσδηλέομαι, mid., Hdt.

To ruin a family, οἰκοφθορέω, and pass., no mid., Hdt., Plat.

To plunge of one's own accord into ruin, ἐκτρᾰχηλίζομαι, pass., Dem.

To go to ruin (as houses, etc.), περικᾰταρρέω, fut. -ρεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ερρύην, perf. -ερρύηκα, Lys.

[*To ruin utterly*, ἀνήκεστα ποιέω, c. acc. pers., Xen.; in pass. ἀνήκεστα πάσχω, Thuc.]

RUINED, ἀτηρός, ά, όν, Theogn.; οὐλόμενος, η, ον, Eur.; ὀλέθριος, α, ον, and ος, όν, Soph.; [ἀνάστατος, ον, Hdt.]

Utterly ruined, πᾰνώλεθρος, ον, Trag., Hdt.; πᾰνώλης, ες, Æsch.; ἐξώλης, ες, Ar., Hdt., Dem.

Ruined beforehand, προώλης, ες, Dem.

To be ruined, ἔρρω, esp. in imper., expressing a wish (in Ar. also in fut. ἐρρήσω, with imper. sense), Hom., Trag., Xen., Plat.; ἐπῐτρίβομαι, Solon, Ar.; πορθέομαι, pass., Æsch.; ἐκπορθέομαι, Soph.; πίπτω, fut. πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπεσον, perf. πέπτωκα, Soph.; διαπράσσομαι, pass., Æsch., Eur.; διορύσσομαι, pass., Dem.

To be ruined besides, παραπόλλῠμαι, Ar., Dem.

All these things are totally ruined and destroyed, πάντα τάδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθορᾷ, Theogn.

RUINOUS (i. e., causing ruin), ὀλέθριος, α, ον, and ος, ον, sometimes c. gen. of what to, Omn. poet., Hdt., Plat.; ἀτηρός, ά, όν, Trag.; πᾰνώλεθρος, ον, Æsch., Hdt.; πᾰνώλης, ες, Soph.; ἐξώλης, ες, Ar., Dem.; [ἀνατρεπτικός, ή, όν, Plat.] *Vid.* PERNICIOUS.

Ruinous to the people, to men, λᾱοφθόρος, ον, Theogn.; ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Theogn.

Greatly ruinous, μεγᾰλᾱτος, ον, Æsch.

Almost ruinous, ὑπολέθριος, ον, Hipp.

RUINOUSLY, λῠγρῶς, Omn.

RUINS, ἐρείπια, τά, Eur., Hdt.

Falling down in ruins, ἐρειψῐμος, ον, Eur.

RULE (i. e., government), ἀρχή, ἡ, Pind., Omn. Att.; κρᾰτος, τό, Ep. also κάρτος, Omn.; δῠναστεία, ἡ, Soph., Omn. Att. prose; ἡγεμονία, ἡ, Omn. prose. *Vid.* SYN. 101.

Rule shared by many, πολῠκοιρᾰνίη, ἡ, Hom.

[*Rule of one, absolute rule*, μοναρχία, ἡ, Hdt.]

RULE, A (i. e., law), θεσμός, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Xen., Plat., Dem.

A rule (i. e., measuring instrument), στᾰθμη, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Xen., Plat.; κᾰνών, όνος, ὁ, Trag., Xen., Plat., Dem.; πῆχυς, εως, ὁ, Ar.

A rule of life, γνώμων, ονος, ὁ, Theogn.

He laid it down as a rule that a judge ought . . ., ἐκέλευε δεῖν τὸν δικαστήν, Xen.

By rule, according to certain rules of art, τεχνικῶς, Plat., Isoc.

RULE, TO, κραίνω, Ep. also κραιαίνω, and aor. 1 Ep. ἐκρήηνα, etc., but only pres. is found in this sense, only act., c. gen. once in Soph., c. acc., Hom., Soph.; κοιρᾰνέω, only pres. and imperf. act., sine cas. or c. gen., sometimes c. dat. or c. acc., often c. prep. ἀνά or κατά and acc. of the place where, Hom., Hes., Æsch., Ap. Rh.; κρᾰτέω, c. gen., sometimes c. dat. or c. prep., very rarely c. acc., Omn.; ἐπῐκρατέω, Hom., Æschin.; ἡγεμονεύω, c. gen., more rarely c. dat., only act. and pass., Hom., Thuc., Plat., Dem.; ἡγεμονέω, Plat.; ἡγέομαι, mid., c. perf. pass. (but not in this sense), no other pass. tense, c. gen. or c. dat., Omn.; ἀνάσσω, fut. -ξω, no aor. or perf., c. gen. or c. dat., Omn. poet.; ἄρχω, in this sense only act., c. fut. mid. (used also in pass. sense, I shall be ruled), c. gen. or c. dat., Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπάρχω, sine cas., Pind.; βᾰσῐλεύω, c. gen. or c. dat., Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; πρῠτᾰνεύω, c. dat., h.; δεσπόζω, c. gen. or (more rarely) c. acc., h., Trag., Hdt., Plat., Isoc.; θεμίζομαι, mid., c. acc., Pind.; νέμω, Pind.; κρᾰτύνω, c. gen. or c. acc., Trag.; πρεσβεύω, c. gen., Soph.; αἰσυμνάω, c. gen., Eur.; δύναμαι, fut. δυνήσομαι, perf. δεδύνημαι, c. gen., Eur.; μέδω, only in pres. act. (only of place), c. gen., Alcæ., Soph.; δεσποτέω, c. gen., Æsch., Eur., Plat.; τᾱγέω, c. gen., Æsch.; ἀπευθῡνω, Soph., Æschin.; προστᾰτέω, c. gen., no mid., though there is pass., Eur., Xen., Plat.; προστᾰτεύω, c. gen., Plat.; ἀρχηγετεύω, c. gen., Hdt.; δῠναστεύω, Hdt., Thuc., Isoc.; ἄγω, aor. 2 ἤγᾰγον, Thuc., Dem. *Vid.* TO GOVERN.

To rule together with, πᾰρᾰδῠναστεύω, Thuc.

[*To rule the hour* (in astrology, of a planet), ὡρονομέω, c. acc., Anth.]

To be ruled, ταμιεύομαι (of a country), Pind.; τᾱγεύομαι (esp. of being ruled or united under one ruler), Xen.

Ruling on high, ὑψῐμέδων, οντος, ὁ, Hom.

Ruling widely, εὐρῠκρείων, οντος, ὁ, Hom.; εὐρυσθενής, ές, Hom., Pind.; εὐρῠμέδων, οντος, ὁ, Pind.; fem. εὐρυᾰνασσα, Call.

Ruling a place, τόπαρχος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Skillful in ruling, fit to rule, ἀρχῐκός, ή, όν, Xen., Plat.

RULER, A, κρείων, οντος, ὁ, Hom.; μέδων, οντος, ὁ, Hom., more usu. μεδέων, and fem. μεδέουσα (only of places), once c. dat., Hom., Hes., Pind., Eur., Ar.; κοίρᾰνος, ὁ, Hom., Pind., Trag.; ἡγεμών, όνος, ὁ, Omn.; τᾰμίας, ου, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Lys., Isoc.; ταγός, ὁ (ᾱ Trag., and usu., but also ᾰ Hom.), Hom., Æsch., Soph., Xen.; τᾰγοῦχος, ὁ, Æsch.; τᾱγή, ἡ (res pro personâ), Æsch.; πρῠτᾰνις, εως, ὁ, Pind., Æsch., Eur.; ἀρχηγέτης, ου, ὁ, Trag.; ἀρχέτης, ου, ὁ, Eur.; ἀρχηγός, ὁ, Æsch., Eur.; στρᾰτηγός, ὁ, Soph.; ἄρχων, οντος, ὁ, Æsch., Soph., Lys.; δῠναστής, οῦ, ὁ, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat., Dem.; δῠνάστωρ, ορος, ὁ, Eur.; δῠνᾰτης, ου, ὁ, Æsch.; ἔφορος, ὁ, Trag.; κράντωρ, ορος, ὁ, Eur.; δίοπος, ὁ, Æsch., Eur.; πρόβουλος, ὁ, Æsch.; αἰσυμνήτης, ου, ὁ, Arist.; ἡγεμόνη, only fem., Call. *Vid.* SYN. 117.

Rulers, οἱ ἐφεστῶτες, Soph.; οἱ κρᾰτοῦντες (once in Eur. without the article), Trag. *Vid.* KING, GOVERNOR.

The rulers, τὸ τέλος, Æsch.; τὰ τέλη, Thuc., Xen.; οἱ ἐν τέλει, Soph., Thuc.; οἱ ἐν τέλει βεβῶτες, Soph.; οἱ τὰ τέλη ἔχοντες, Thuc.

Ruler of a city, ἀρχέπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Pind.

Ruler of a people, ἀρχέλᾱος, nom. contr. also ἀρχελᾶς, ὁ, Æsch., Ar.

Ruler of many, πολῠσημάντωρ, ορος, ὁ, h.; πολῠκοίρᾰνος, ὁ, Æsch.

Ruler of all, πάνταρχος, ον, Soph.; παντάρχης, ου, ὁ, Ar.

A joint ruler, σύνθρονος, ὁ, Mel.

RUMBLE, TO (in the stomach), τὴν γαστέρα διακορκορῠγέω, Ar.; [μύζω (ἐν τῇ γαστρί), Hipp.]

RUMBLING, A, κορκορῠγή, ἡ, Æsch., Ar.

A subterraneous rumbling, βούμῡκοι, οἱ, Arist.

RUMINATE, TO, ἀνᾰμᾰσάομαι, mid. (used also metaph., "to consider"), Ar.; μηρῡκάζω, only act., Arist.; [(later), μηρυκάομαι, Plut.; μηρυκίζω, Æl., Galen.]

RUMOR, κληδών (Ep. also κλεηδών and κληηδ.), ὄνος, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Andoc.; λόγος, ὁ, Omn. post Hom.; [(as sent from the gods), ὄσσα, ἡ, Hom.] *Vid.* REPORT.

RUMP, γλουτός, ὁ, Hom., Hdt., Xen.; πῡγή, ἡ, Archil., Ar.; πῡγίδιον, τό, Ar.; πρωκτός, ὁ, Ar.; ὄρρος, ὁ, Ar.

Of the rump, πῡγαῖος, α, ον, Hdt.

With white rump, πύγαργος, ον, Hdt., Arist.

RUN, A, or RUNNING, δρόμος, ὁ, Omn.; δρᾰ́μημα, τό, Trag., Hdt.

The distance one can run in a day, ἡμέρας δρόμος (of a vessel), Hdt.

The distance a horse can run in a day, ἵππου δρόμος ἡμέρας, Dem.

A running about, διᾰδρομή, ἡ, Æsch., Antipho.

A running away, δρασμός, ὁ, Æsch., Eur., Hdt., Æschin.; (of a horse with his rider), ἐκφορά, ἡ, Xen.

RUN, TO, ῥώομαι, mid., Hom.; τρωχάω, only act., Hom., Ap. Rh.; θέω, Ep. pres. also θείω, fut. θεύσομαι, Dor. also θευσοῦμαι, no aor., often (esp. in Ep.) c. gen. of the ground over which, Hom., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; τρέχω, fut. δρᾰμοῦμαι (in compounds also δραμῶ), aor. 2 ἔδρᾰμον, perf. δεδρᾰ́μηκα, and poet. δέδρομα (Hom. has also aor. θρέξασκον, fut. θρέξομαι and aor. 1 ἔθρεξα are hardly found in the simple verb, but they occur in the compounds; see below, s. v. ἀποτρέχω), Omn.; τροχάζω, only act., Eur., Hdt., Xen.; τροχίζω, only act., Arist. *Vid.* SYN. 384.

To whom I will run, ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα, Ar.

To run (as a sore does), κᾰταστάζω, fut. -ξω, Soph., Eur.; ὑποστάζω, Hipp.

To run after (in order to get), μετᾰτρέχω, c. fut. μεταθρέξομαι (c. παρά τινος), Ar., Plat. (Com.); (in chase), μεταθέω, Xen.

To run after and catch, ὑποτρέχω, Xen.

To run against, so as to attack, ὑποθέω, Pind.

To run away, off, out, etc., ἐκτρέχω, Hom., Ar., Thuc., Xen.; ἀποτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, also -θρέξω and -ομαι, Ar., Hdt., Xen., Plat.; ἀποδῐδρᾱ́σκω, fut. -δρᾱ́σομαι, no aor. 1, perf. -δέδρᾱκα, aor. 2 -έδρην, part. -δράς, sometimes c. acc., Hom., Soph., Hdt., Xen.; ἀποθέω, Hdt., Xen.; ἐκθέω (esp. of defenders running out of a town to make a sally), like ἐκτρέχω, Ar., Xen.; δρᾱπετεύω, sometimes c. acc. of the person from whom, Xen., Plat., Isoc., Dem.; διαδιδράσκω, Thuc. *Vid.* TO FLEE.

To run away with, συναποδιδράσκω, c. dat., Ar.

To attempt to run away, δρασκάζω, Lex ap. Lys.

To run back, ἀνατρέχω, Hom.; [(of a ship), παλινδρομέω, Vit. Hom.]

To run by, past, near, beside, etc., πᾰρᾰτρέχω, c. dat., Hom., Xen.; παραθέω, Xen., Plat.; παρεκθέω, Ap. Rh.; πᾰρᾰπᾰ́λλομαι, mid., c. dat., Eur.

To run before, forward, etc., προθέω, Ep. imperf. προθέεσκον, Hom., Hes., Xen., Plat.; ὑπεκπροθέω, Hom., Ap. Rh.; προτρέχω, Xen., Antipho; προκαταθέω, Xen.; προεκτρέχω, Theoph.

To run to, toward, etc., ἐπῐτρέχω, Hom., Xen.; ὑποτρέχω, Hom., Eur., Antipho, Æschin.; ἐπιθέω, Hdt., Xen.; εἰσθέω, Ar.; προσθέω, sometimes c. dat., Thuc., Xen.; προστρέχω, c. dat. or c. acc., Xen., Plat.; εἰστρέχω (sometimes of a ship), Thuc., Xen., Theoc.; προσπίπτω, c. dat., Xen.

To run down, κᾰτᾰτρέχω (sometimes as ships into harbor), Pind., Hdt., Xen.; so καταθέω (also of running a person or an argument down), Thuc., Xen., Plat.; [(also lit.), κ. ἀπὸ λόφων, Thuc.]

To run round, περῐδῑνέομαι, pass., Hom.; περῐθέω, Hom., Hdt., Xen., Plat.; ἀμφῐθέω, Hom.; ἀμφιτρέχω, Hom., Archil.; περῐτρέχω (often as things run round or seem to run round before the eyes of a drunken man), Theogn., Ar., Hdt., Xen., Plat., Lys.

To run through, run over, διατρέχω, c. fut. -θρέξομαι, and aor. 1 -έθρεξα, Hom., Ar., Xen., Plat., Call.; ἐπιτροχάω, c. dat., Ap. Rh.

To run over (in discourse), ἐπιτρέχω, Xen., Dem.; [(in a cursory way), παρατρέχω, Isoc.]

To run to and fro, run about, etc., διασπείρομαι, pass., Soph.; προφορέομαι, mid., Ar., Xen.; διᾰτρέχω, Ar., Theoc.; διαθέω, Thuc., Xen.

[*To start up and run*, ἀνατρέχω, Hdt.]

[*To run up*, ἀνᾰτρέχω (of plants, rocks, etc.), Hom., Hdt.; προστρέχω, Xen.]

To run under, ὑποτρέχω, h.; ὑποτροχάω, Mosch.

To run in (in a boat), *to run on board of*, ὑποπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, c. εἰς and acc., Thuc.

[*To run* (a boat) *ashore* or *aground*, ὀκέλλω (ναῦν), Hdt., Eur., Thuc.; intrans., *to run aground* (of a ship), ὀκέλλω, Thuc., Xen.]

To run into the fabulous, ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἐκνῑκάω, Thuc.

To run together, run with, etc., ἁματροχάω, only in pres. act. part., Hom.; συντρέχω (esp. of things running together so as to meet, as enemies in battle), when meaning in company with, c. dat., Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; συνθέω, Xen.; συμπᾰραθέω, Dem.; συνδιαθέω, Plat.; συντροχάζω, Mel.

To run on to the end with, σῠνεκπεράω, Xen.

To run a race, διᾰθέω, Plat.; στᾰδιοδρομέω, Dem.; ἀντῐθέομαι (with reference to one's competitors), Hdt.

[*To run for one's neck* or *life*, περὶ τοῦ παντὸς δρόμον θέω, Hdt.; τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον τρέχω (aor. ἔδραμον), Ar.]

To run a dead heat with, to come in first together with, συνεκπίπτω τῷ πρώτῳ, Hdt.

To run straight forward, ὀρθοδρομέω, Xen.

[*To run smoothly* (of the tongue in pronouncing liquids), ὀλισθάνω, Plat.]

To run fast, εὐδρομέω, Menand.

To run farther on, ἐπιπροθέω, Ap. Rh.

One must run about, περιθρεκτέον, Plat.

That can be run round, περίδρομος, ον, Hom.

Able to run far, μᾰκρόδρομος, ον, Xen.

Not inclined to run away, ἄδραστος, ον, Hdt.

RUNAWAY, A, δρᾰπέτης, ου, ὁ, often as adj., ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur., Hdt., Isoc., Dem.; fem. δρᾰπέτις, ἴδος, ἡ, Isoc., Mel.; δρῆστις, ἴδος, ἡ, Call.; δρᾰπετίδης, ου, ὁ, Mosch.

A runaway slave, δοῦλος ἀφεστώς, ῶτος, Lys.

RUNNER, A, τρόχις, εως, ὁ, Æsch.; δρομεύς, ὁ, Eur., Xen., Plat., Isoc.

A runner (i. e., a running footman), ἀκόλουθος, ὁ, Dem.

A runner of races, στᾰδιόδρομος, ὁ, Simon.; σταδιοδρόμης, ου, ὁ, Ar.

RUNNING, δρομάς, ᾰ́δος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur.; δρομαῖος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur., Ar., Xen.

Running (of water), νᾱμᾰτιαῖος, α, ον, Æschin., Theoph.

Running round, περῐ́δρομος, ον, Theogn., Æsch., Eur.

Running to and fro, διᾰ́δρομος, ον, Æsch.

Good at running, relating to running, etc., δρομῐκός, ή, όν, Xen., Plat., Dem.

Running well, adv., δρομῐκῶς, Plat.

Running well (of a song), εὐτρόχᾰλος, ον, poet. also ἔυτρ., Ap. Rh.

To keep up with a person running, σύνδρομά τινι πορεύομαι, Plat.

RUPTURE, A, ῥῆξις, εως, ἡ, Eur. *Vid.* TO BREAK.

RUPTURE, TO, ῥήγνυμι, aor. 2 pass. ἐρράγην (Hom. has also imperf. ῥήγνυσκον), Omn. poet., Xen., Plat., Dem. *Vid.* TO BREAK.

RURAL, ἀγρεῖος, α, ον, Leon. Tar. *Vid* COUNTRY.

[*The rural deities*, πεδιονόμοι (θεοί), Æsch.]

RUSH, A, θρύον, τό, Hom.; δόναξ, ᾰκος, ὁ, Hom., h., Pind., Eur.; σχοῖνος (in Hom. rather of a bed of rushes; used, also, for any thing made of rushes), ὁ (in later authors also ἡ), Hom., Pind., Ar., Hdt., Theoph.; βούτομον, τό, or βούτομος, ὁ, Ar., Theoc.; ὁλόσχοινος, ὁ, Æschin., Theoph.

A sharp-pointed rush, ὀξύσχοινος, ὁ, Theoph.

A bundle of rushes, σχοινία, ἡ, Theoph.

Any thing made of rushes, basket, etc., or *a bundle of rushes with the help of which boys used to learn to swim*, ῥίψ, ῥῑπός, ἡ, Hom., Ar., Hdt.

A bed of rushes, δονᾰκεύς, ὁ, Hom.

Made of rushes, σχοίνῐνος, η, ον, Eur.; σχοινότονος, ον, Hipp.

Abounding with rushes, βᾰθύσχοινος, ον, Hom.; δονᾰκοτρόφος, ον, Theogn., Eur.; δονᾰκόεις, εσσα, εν, Eur.; δονᾰκώδης, ες, Bacchyl.; δονᾰκόχλοος, ον, contr. -χλους, -χλουν, Eur.

A plaiter of rushes, σχοινοπλόκος, ὁ, Hipp.

[*Of plaited rushes*, μελαγκράνιος, ον, Philet.]

RUSH, A, ῥῑπή, ἡ, often with esp. reference to the sound, Hom., Pind., Trag.; φορά, ἡ, Plat.

RUSH, TO, θύνω, only pres. and imperf. act., Hom.; θῡνέω, only pres. and imperf. act., Hes.; οἰμάω, only act., Hom., Orac. ap. Hdt.; ῥώομαι, mid., Hom., Hes.; θύω, only act., Hom., Hes., Pind.; ὀρούω, only act. (Hes. and h. have pres. part. fem. sync. ὀροῦσα), Omn. poet.; σεύομαι, mid., no fut., aor. 1 ἐσσευάμην, aor. 2 sync. ἐσσύμην, ἔσσυο, etc., also perf. pass. in pres. mid. sense ἔσσῡμαι, aor. 1 ἐσύθην and ἐσσύθην (Soph. has also 3d sing. pres. σεῦται, Æsch. σοῦμαι, σοῦνται, etc.; also imper. σοῦ, σούσθω, σοῦσθε, Æsch., Soph., Ar.), Hom., Pind., Trag.; ὁρμάω, and -ομαι pass., c. fut. mid., sometimes c. gen. of that against which, Omn.; φέρομαι, pass.,

no perf., aor. 1 ἠνείχθην (not in Hom.), fut. mid. οἴσομαι sometimes in pass. sense, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἀΐσσω (ᾱ Hom., ᾰ Trag., but in Trag. nearly always ᾄσσω), fut. -ξω, also aor. 1 mid. ἀϊξάμην, and pass. ἠΐχθην, Hom., Pind., Soph., Eur., Plat.; παιφάσσω, only pres. and imperf. act., Hom., Ap. Rh.; φοιτάω, only act. (esp. as a mad person), Soph., Ap. Rh.; ἐμαυτὸν προωθέω, fut. -ωθήσω and -ώσω, aor. 1 -έωσα, and other tenses from -ώσω, augmented tenses -έω, Xen.

To rush forward, toward, etc., προσαΐσσω, c. acc., Hom.; ἐπισεύομαι, sometimes c. gen. of the ground across which, c. acc. of that toward which, or c. dat. when the object is attacked, Hom., Æsch., Eur.; ἐφορμάω, more usu. -ομαι, Hom., Pind., Eur.; προσφέρομαι, pass., Hdt., Xen.; εἰσορμάομαι, pass., Soph.; προσορμάω and -ομαι, pass., Xen.

To rush on, μετασεύομαι, Hom., Ap. Rh.; ἐπαιγίζω, only act. (of the wind), Hom.; ἐπόρνῦμαι, mid. and pass., aor. mid. sync. 3d sing. ἐπῶρτο, and part. sync. -όρμενος, c. dat., Hom.; ἐπορούω, c. dat., Hom.; ἐπιθύω (ῐ, but ῑ poet.), Hom.; ἐπιχράω, only pres. and imperf., c. dat., Hom.; ἐπαΐσσω, sometimes c. dat., Hom., Soph., Eur., Plat.; ἐπεισπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, c. dat., Soph., Eur., Xen.; ἐφορμαίνω, only act., no perf., Æsch.; ἐνάλλομαι, mid., Soph., Xen.; ἐσάσσω, Ar.; ἐπῐκλονέομαι, mid., Ap. Rh.; [ἀντέπειμι, c. dat., Thuc.]

To rush on in a race, ἐκφέρω, only pres. and imperf. in this sense, Hom.

To rush after, μετᾱΐσσω, always either itself in part. or with another verb in part., Hom.

To rush in, εἰσπαίω, Soph., Eur.; εἰσπίπτω, c. prep., sometimes c. dat., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπεισπηδάω, Xen., Dem.; ἐπεισκωμάζω (like revelers), Plat.; ἐνίημι (ῑη Trag., ῐη elsewhere), aor. 1 -ῆκα, Ep. -ἧκα, Xen.; ἐμβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, c. εἰς and acc., Lys.

To rush in with, συνεισπίπτω, Ar., Hdt., Thuc., Xen.

To rush forth into (battle), ἐκπαιφάσσω, Hom.

To rush out, ἐκσεύομαι, Hom., Ap. Rh.; ἐξᾱΐσσω (Att. usu. -ᾴσσω), Hom., Ar.

To rush through, διασεύομαι, c. acc. or c. gen., Hom.; διαιθύσσω, fut. -ξω, Bacchyl., Pind.; διάσσω, rarely διᾱΐσσω, c. acc. or c. gen., Trag., Hdt.

To rush back into, κᾰτᾰσεύομαι, Hom.

To rush down, κᾰθάλλομαι, mid., Hom.; κατορούω, h.; κᾰταιγίζω (of a storm), Æsch.; κᾰτᾱΐσσω, Ap. Rh.

To rush by, πᾰραΐσσω, Hom., Ap. Rh.

To rush on next to, μετεκφέρω, c. acc. of those preceding, Hom.

To rush on with, συμπαραφέρομαι, pass., Xen.; συνορούω, Ap. Rh.

To rush under or *from under*, ὑπᾱΐσσω, but also fut. ὑπᾰΐξω, Hom., Att. -ᾴσσω, sometimes c. gen. of that from under which, Hom., Soph.

RUSHING, ὄρμενος, η, ον, Hom., Æsch., Soph.; ἐπίσσῠτος, ον, sometimes c. acc. of the thing against which, Æsch., Eur.

Rushing back, πᾰλῐνόρμενος, ον, Hom.; πᾰλίνορσος, ον, Hom., Ap. Rh.

Rushing, adv., ἐσσῠμένως, Hom.; φορᾰ́δην, Soph., Eur.

Rushing back, μετᾱΐγδην, Ap. Rh.

A rushing sound (of wings), ῥύμη, ἡ, Ar.

Rushing together, σῠνᾱΐγδην, Hes.

RUST, ἄζα, ἡ, Hom.; εὐρώς, ῶτος, ὁ, Theogn., Simon., Eur., Plat.; ἰός, ὁ, Theogn., Plat.

Free from rust, ἀνίωτος, ον, Arist.

RUSTY, εὐρώεις, εσσα, εν, usu., however, metaph. of hell and other damp, dark places, Hom., Hes., Soph.

RUSTIC, ἀρουραῖος, α, ον, Æsch., Hdt., Thuc.; ἄγραυλος, ον, Eur.; ἄγροικος, ον, Ar., Plat.; βουκολῐκός, ή, όν, Theoc.

RUSTIC, A, ἀγρότης, ου, ὁ, Hom., Eur.; ἀγροιώτης, ου, ὁ, Hom.; fem. ἀγροιῶτις, ῐδος, Sapph.; ἀγροβότης, ου, ὁ, Soph., Eur.; ἀγρώστης, ου, ὁ, Soph., Eur.; ἀγροτήρ, ῆρος, ὁ, Eur.; fem. ἀγρότειρα, Eur.; χωρίτης, ου, ὁ, Xen.; ἀγρώτης, ου, ὁ, Theoc.; ἄγριος, ὁ, Mosch.; ἀγρότις, ιδος, ἡ, Ap. Rh. *Vid.* SYN. 22.

RUSTICALLY, χωρῑτῐκῶς, Xen.

RUSTLE, A, or *rustling motion*, κῐνᾰθισμα, ἄτος, τό, Æsch.; ῥοίζημα, ἄτος, τό, Ar.

A rustle, or *rustling noise*, ῥοῖβδος, ὁ, Soph., Ar.; ῥοῖζος, ὁ καὶ ἡ, Ap. Rh.; ψῐθῠρισμα, ἄτος, τό, Theoc.

RUSTLE, TO, κλάζω, fut. κλάγξω, perf. κέκλαγγα, only act. (esp. of the wind), Hom.; ὑποσῡρίζω, fut. -ίξω (of the air), Æsch.; ψῐθῠρίζω, only pres. and imperf. act. (as the trees do in a gentle wind), Ar.; [also ψαίρω, Luc.]

To make to rustle, ῥοιβδέω, only act., Æsch.

RUT, *vid.* TRACK.

[RUT, TO, ὀργάω, Arist.]

RUTHLESS, ἄνοικτος, ον, Eur., Ar. *Vid.* PITILESS.

[RUTHLESSLY, νηλεῶς and -ειῶς, Æsch.] *Vid.* PITILESSLY.

RYE, ζειά, ἡ, in pl., Hom.; ὄλῡρα, ἡ, usu. in pl., Hom., Hdt., Dem.

S.

SABBATH, THE, Σάββᾰτον, τό, with dat. pl. Σάββασι, Mel.

[*Before the Sabbath*, προσάββατος, ον, Nonn.; *the eve of the Sabbath*, προσάββατον, τό, N. T.]

SABBATICAL, Σαββᾰτῐκός, ή, όν, Mel.

SABRE, A, ἀκῑνᾰ́κης, ου, ὁ, but in Hdt. gen. -εος, Hdt.; μάχαιρα, ἡ, Xen. *Vid.* SWORD.

[*Wearing a sabre*, μαχαιροφόρος, ον, Hdt., Thuc.]

[*To fight with a sabre*, μαχαιρομαχέω, Polyb.]

[*Sabre-shaped*, μαχαιρωτός, ή, όν, Galen.]

SACERDOTAL, ἱερᾱτῐκός, ή, όν, Arist.

SACK, A, θῠλᾰκος, ὁ, Ar., Hdt., Xen., Plat.

SACK, TO (a city, etc.), ἀλᾰπάζω, fut. -άξω, only act., Hom., Æsch.; ἐξαλαπάζω, Hom.; πέρθω, Hom., Corinn., Pind., Æsch.; διᾰπέρθω, aor. 2 mid. διεπρᾰθόμην in pass. sense, Hom.; ἐκπέρθω, aor. 2 act. of getting plunder at the sack of a city, c. gen. of the city out of which, Hom., Æsch.; πορθέω, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; διαπορθέω, Hom., Trag. *Vid.* SYN. 291.

SACK, THE (of a town), ἅλωσις, εως, ἡ, Pind., Æsch., Soph., Hdt., Thuc.

SACKCLOTH (or a garment of sackcloth), τρῐμῖτον, τό, Cratin. Min.

SACRED, ἱερός, ά, όν, very rarely ός, όν (ῐ, but very often ῑ in arsis, also poet. ἱρός, ά, όν, Omn.; ἁγνός, ή, όν, Hom., Hes., Pind., Trag.; ἅγιος, α, ον, Hdt., Xen., Plat.; ἄβᾰτος, η, ον, and ος, ον, Soph.; θεσπέσιος, α, ον, also ος, ον, Eur.; ἀπόρρητος, ον, Eur., Dem. *Vid.* HOLY, and SYN. 268.

Sacred offices, ἔργα, τά, Hdt.

Sacred rites, θύεα, τά, Hom.; ἱερουργία, ἡ, Hdt., Plat.; ἁγιστεῖαι, αἱ, Plat., Isoc.

To perform sacred rites, ἁγιστεύω, only act., Plat.

You send round to all the shrines to have sacred rites performed, περίπεμπτα θυοσκῐνεῖς or θυοσκεῖς, Æsch.

SACREDLY, ἱερωστί or ἱρωστί, Anac.; ὁσίως, Plat.

SACREDNESS, ὁσιότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* HOLINESS.

SACRIFICE, A, ἑκᾰτόμβη, ἡ (prop. of a hundred oxen), Hom., Hdt.; ἱερά, τά (ῐ, but often ῑ in arsis), Omn.; θυσία, ἡ, h., Pind., Hdt., Omn. Att.; θῦμα, ἄτος, τό, Omn. Att.; χρηστήριον, τό, Pind., Soph.; θυτήριον, τό, Eur.; σφᾰγή, ἡ, Æsch., Eur.; πρόσφαγμα, ἄτος, τό (esp. the action), Æsch.; τὰ ἱερόθῠτα, Theopomp., Arist.; ἐπῐβώμιον, τό, Theoc. *Vid.* SYN. 266.

Burnt sacrifice, ἔμπῡρα, τά, Pind., Soph.

Preparatory sacrifice, προτέλεια, τά (esp. before marriage, also on other occasions), sometimes c. gen. of the object on behalf of which it is offered, Sapph., Æsch., Eur., Plat.; πρόθῠμα, ἄτος, τό, Eur., Ar.

Sacrifices at embarkation, ἐπῐβαθρα, τά, Ap. Rh.

Sacrifices for a safe journey, ἡγεμόσῠνα, τά, Xen.; [*for a safe voyage*, ἀναβατήριον (sc. ἱερόν), Plut.]

[*Sacrifices* (on ratifying a solemn treaty), ὁρκωμόσια, τά, Plat.]

The beginning of a sacrifice, κᾰτάργματα, τά, Eur.

Sacrifices of sheep, ἔντομα (τά) μήλων, Ap. Rh.

Fit for sacrifice, θῠσίμος, ον, Ar.

Of or *belonging to sacrifice*, βούθῠτος, ον, Trag., Ar.; θυστάς, ἄδος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Soph.

Arising from sacrifice, ἱερόθῠτος, ον (of smoke), Ar.

Receiving sacrifices, ἱεροδόκος, ον, Æsch.; δεξίμηλος, ον, Eur.; δεξίπῠρος, ον, Eur.

Abounding in sacrifices (whether causing them or receiving them), πολύθῠτος, ον, Pind., Soph., Eur.

Consuming sacrifices, θυηφάγος, ον (of flame), Æsch.

Fond of sacrifice, φιλόθῠτος, ον, Æsch.; φιλοθύτης, ου, ὁ, Ar., Antipho.

[*An altar for burnt sacrifices*, πυρά, ἡ, Hdt.] *Vid.* ALTAR.

To distribute the meat of a sacrifice, κρεᾱνομέω, only act., Isæ.

The city is full of sacrifices, θυηπολεῖται ἄστυ, Eur.

That ought not to be offered in sacrifice, ἄθῠτος, ον, Lys.

Not smelling of sacrifice, ἀκνίσωτος, ον, Æsch.

Sacrifices which have not been offered, ἄπῡρα ἱερά, Æsch.

Not having been used in sacrifice, ἀνεπίρρεκτος, ον (of new vessels), Hes.

SACRIFICE, TO, ἱερεύω and ἱρεύω, and mid., no pass., Hom.; ῥέζω, fut. -ξω, aor. 1 poet. also (not Att.) ἔρρεξα, no perf., Ep. imperf. ῥέζεσκον, no mid. nor pass. except aor. 1 ἐρέχθην, with or without acc. of the sacrifice, c. dat. of the god to whom (which case all other words in this sense govern), Hom., Pind., Soph.; ἔρδω (said to be only metath. for ῥέζω), fut. ἔρξω, aor. 1 ἔρξα, no other tenses in this sense, with or without acc. of the sacrifice, Hom., Hes., Hdt., Xen.; ἐπιρρέζω, Hom., Theoc.; θύω (generally ῡ, except in trisyll. cases of pres. part., but sometimes ῠ, e. g., θύων, ἔθῠε, Pind., θύειν, Eur.), fut. θύσω, perf. τέθῠκα, aor. 1 pass. ἐτύθην, Omn.; αὐερύω, fut. -ῠσω, aor. 1 -ῠσα, no other tenses (only of sacrificing animals), Hom., Pind.; σφάζω, fut. -ξω, Hom., Pind., Trag., Xen.; ἐκθύω, Soph., Eur.; θυηπολέω, and pass., no mid., Trag.; κᾰθοσιόω, Eur., Ar.; ἁγνίζω, Eur.; κᾰτᾰθύω, Hdt., Xen.; ἀποθύω, Xen.; ἱεροποιέω, only act., Plat., Antipho, Dem.; κᾰθᾰγίζω, Ar., Hdt., Plat.; ἐνᾰγίζω (esp. to the dead), Hdt., Isæ.; ἐντέμνω, no aor. 1 act., perf. -τέτμηκα (only of sacrificing animals), Ar., Thuc.; so ἔντομα ποιέω, Hdt.; κνῑσάω, only act., Orac. ap. Dem.; κᾰθιερεύω, Arist.; ὠμοθετέω (only of animals), Ap. Rh.; δαιτρεύω, only act., Ap. Rh. *Vid.* SYN. 260.

To sacrifice (the interests of a country, etc.), προπίνω, fut. -πίομαι, and sometimes Att. -πιοῦμαι, aor. 2 προέπιον, contr. προὔπιον, perf. pass. προπέπομαι, Æsch., Eur., Dem.

To sacrifice men, ἀνθρωποσφᾰγέω, Eur.

To sacrifice sheep, μηλοσφᾰγέω, only act., Soph., Eur., Ar.

To sacrifice oxen (or sometimes any other animal), βουθῠτέω, only act., Soph., Eur., Ar.

To begin a sacrifice, κᾰτάρχομαι, (sometimes simply to sacrifice), mid., c. perf. pass. in pass. sense, c. acc., also after Hom., c. gen., Hom., Eur., Hdt.

To sacrifice for, προθύω, c. gen. or c. ὑπέρ and gen. of him on behalf of whom, Eur., Ar.

To sacrifice beforehand, προσφάζω, Eur., Plat.; προθύω, Plat.

To sacrifice besides, ἐπῐθύω, Æsch., Ar.

To sacrifice with, together, etc., συνθύω, Eur.; σῠνιεροποιέω, c. dat. of the companion, Isæ.

To sacrifice or *perform sacred rites over*, ἐφᾰγιστεύω, only act., Soph.; ἐφαγνίζω, only act., Soph.; ἐπισφάζω, c. dat. of that over which, Eur., Xen.

One must sacrifice, θῠτέον, Ar., Plat.

Sacrificed to a god, θεόθῠτος, ον, Cratin.

Not sacrificed, or *improperly sacrificed* ἄθῠτος, ον, Eur., Dem.

Not sacrificing, ἄθῠτος, ον, Xen.

SACRIFICER, A, θῠτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Soph.; θυηπόλος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur., Ar.; ἱερουργός, ὁ, Call.; μηλοθύτης, ὁ, Eur. *Vid.* SYN. 267.

[SACRIFICIAL (for sacrifice), βούθυτος, ον (e. g., ἑστία), Soph., Ar.; μηλοθύτης, ου, ὁ (e. g., βωμός), Eur.] *Vid.* under SACRIFICE.

Sacrificial fires, σφᾰγαὶ πυρός, Æsch.

SACRIFICING, A, θυηπολία, ἡ, Ap. Rh.

An attendant at sacrifices, ἱεροκήρυξ, ῡκος, ὁ, Dem.

SACRILEGE, ἱεροσῡλία, ἡ, Xen., Plat., Isoc.

To commit sacrilege, ἱεροσῡλέω, sometimes c. acc. of the plunder sacrilegiously stolen, Ar., Plat, Antipho, Dem.

SACRILEGIOUS, ἱερόσῡλος, ον, Ar., Xen., Plat., Lys., Isoc.

SAD, λευγᾰλέος, α, ον, Hom., Hes., Theogn., Ap. Rh.; λῠγρός, ά, όν (only of things), Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Ap. Rh.; ὀλοφυδνός, ή, όν, Hom., Pind.; στονόεις, εσσα, εν, Hom., Pind., Æsch., Soph.; ἀνιᾱρός, ά, όν (ῑ Hom., ῐ Trag.), irreg. compar. ἀνιαρέστερος (usu. of things, of persons only in Xen.), Hom., Pind., Soph., Eur., Ar., Xen., Plat.; ἀλγῑνόεις, εσσα, εν (of things), Hes.; ἀλγεινός, ή, όν, compar. -ότερος, but also ἀλγίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), used in neut. sing. by Hom., superl. ἄλγιστος, used also in Hom. (of persons and things, but compar. and superl. only of things), Omn. Att.; δύσφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (only of persons), Pind., Trag.; ἰήϊος, α, ον, and ος, ον (of things only), Soph., Eur.; γοεδνός, ή, όν, Æsch.; γοερός, ά, όν, Æsch., Eur., Call., Ap. Rh.; ὀλόμενος, η, ον (only of things), Æsch.; ἄναυλος, ον (of a procession, etc.), Eur.; ἀκροπενθής, ές (of a person), Æsch.; μελαγχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ (of the mind), Æsch. *Vid.* GRIEVOUS, MOURNFUL.

[*Very sad*, περίλῡπος, ον, Isoc.]

To be sad, τετίημαι, except 2d dual τετίησθον, only in part. τετιημένος and τετιηώς, Hom. *Vid.* TO GRIEVE.

To look sad, συννεφέω, only pres. act., Eur.; σκῠθρά́ζω, only act., Eur.; σκῠθρωπάζω, Ar., Plat., Dem., Æschin.

To look sad with, συσκυθρωπάζω, Eur., Xen.

Sad-looking, σκῠθρωπός, ή, όν, and ός, όν, Æsch., Eur., Xen., Dem.; συννεφής, ές, Eur., Mel.

SADLY, λευγᾰλέως, Hom.; λῠγρῶς, Hom.; ἀλγεινῶς, Soph.; ἀνῑαρῶς, Soph.

Sadly looking, σκῠθρωπῶς, Xen.

SADNESS, ἄλγος, τό, Omn.; πένθος, τό, Omn.; ἄχος, τό, Omn. poet., Hdt., Xen.; λύπη, ἡ, Omn. post Hom.; δυσφροσύνη, ἡ, Hes.; ἄχθος, τό, Trag., Xen.; τὸ σῠνεστὼς (ῶτος) φρενῶν, Eur. *Vid.* GRIEF, and SYN. 338.

SADDLE, A, ἐφίππιον, τό, Xen.

A pack-saddle, ἀστρᾰ́βη, ἡ, Lys.; [στρωματοθήκη, ἡ, Nicet.]

A saddle-cloth, κάσας, ου, ὁ, Xen.

SADDLER'S SHOP, A, ἡνιοποιεῖον, τό, Xen.

SAFE, ἀσκηθής, ές, Hom., Ap. Rh.; ἀρτεμής, ές, Hom.; ἀσινής, ές, Hom., Æsch., Hdt.; εὐερκής, ές, Hom., Pind., Æsch., Plat.; ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sometimes c. gen. of the danger from which, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Plat.; σῶς, only in nom. and acc. σῶν, nom. and acc. pl. masc. σῶς, and neut. σᾶ, Hom., Soph., Eur., Plat., Dem., more usu. σόος, only in nom. and acc. sing. and pl., compar. σαώτερος, Hom., Hdt., and σῶος, only nom. sing. and pl., no compar., Thuc., Xen., Lys.; ἀπόρθητος, ον, Hom., Æsch., Eur., Hdt.; ἀσφᾰλής, ές, Omn.; ἀβλᾰβής, ές, Pind., Æsch.; ἀκίνδῡνος, ον, Pind., Eur., Thuc.; ἀκραιφνής, ές, Soph.; ἄδῃος, ον (esp. from enemies), Soph.; ἄσῡλος, ον, Eur., Plat.; ἀσύλητος, ον, Eur.; δυσάλωτος, ον, c. gen. of the danger or enemy, Soph.; σωτήριος, ον, Soph.; ἐχέγγυος, ον (of a person or a place), Soph., Eur.; ὀρθός, ή, όν (of a country or tower, etc., metaph. from a ship), Soph., Thuc.; βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Thuc.; ἐχῠρός, ά, όν (prop. of fortified places), Thuc., Xen.; ἀπᾰθής, ές, Thuc.; ἀνίπᾰφος, ον (of a deposit), Dem.; εὔσοος, ον, Theoc.

Not thinking it safe to say . . ., ἐν ἀδείῃ οὐ ποιεύμενοι τὸ λέγειν, Hdt.

Safe and sound, σῶς καὶ ὑγιής, Thuc.

A safe return home, σωτηρία οἴκαδε, Dem.

To bring safe to, σώζω, c. word of motion to (e. g., εἰς, δεῦρο, οἴκαδε, etc.), Eur., Plat.; ἀποσώζω, Xen.

To get safe to, ἀποσώζομαι, pass., perf. -σέσωσμαι, but aor. 1 -εσώθην, c. εἰς and acc., Hdt., Xen.; διασώζομαι, c. εἰς and acc., Thuc.

To make safe, ἡμερόω (as one makes a country or a road safe by destroying wild beasts or robbers), Pind., Æsch.; ἀνημερόω, c. gen. of the monsters destroyed, Soph.

SAFE, TO BE, θρᾰσύνομαι, pass., Æsch.; [(of places), ὀρθόομαι, Thuc.]

SAFE-CONDUCT, A, ἀσφᾰ́λεια, ἡ, Eur., Hdt.

Under the protection of a safe-conduct, ἔνσπονδος, ον, Eur.

SAFELY, ἀσφᾰλές, Hom.; ἀσφᾰλέως, Att. ἀσφαλῶς, Hom., Omn. Att.; ἀκινδύνως, Thuc.; [ἀνεπιλήπτως, Xen.; πεφυλαγμένως, Xen.]

For it seemed that they could safely do so, καὶ γὰρ ἄδεια ἐφαίνετο αὐτοῖς, Thuc.

[*He gets off safely*, χαίρων ἀπαλλάττει, Hdt.]

SAFETY, ἀπημοσύνη, ἡ, Theogn.; σωτηρία, ἡ, Omn. Att.; ἀσφᾰ́λεια, ἡ, Omn. Att.; ἀσῡλία, ἡ, c. gen. of the dangers from which, Æsch.; ἀβλᾰ́βεια, ἡ, Æsch.; βεβαιότης, ητος, ἡ, Thuc.; εὐέρκεια, ἡ, Plat.; ἀπημονία, ἡ, Call.; ἄδεια, ἡ, Hdt.

Thanksgiving or *thanksgivings for safety*, σῶστρα, τά, c. gen. of the object, Hdt.; σωτήρια, τά, Xen. *Vid.* TO SAVE.

In safety, ἐς ὀρθόν and κἀτ' ὀρθόν, Soph.; ἐκ τοῦ ἀκινδύνου, Thuc. *Vid.* SAFELY.

SAFFRON, κρόκος, ὁ, Ar. (also in Hom. and Soph. for the crocus).

Saffron, adj., κρόκεος, ον, Pind., Eur.; κροκήϊος, η, ον, h.; κροκωτός, ή, όν, Pind.; κροκόβαπτος, ον, Æsch.; κροκόεις, εσσα, εν, Eur., Theoc.

A saffron robe, κροκωτός, ὁ, Ar.; κροκωτῑδιον, τό, Ar.

To wear a saffron robe, κροκωτοφορέω, only act., Ar.

Wearing a saffron robe, κροκόπεπλος, ον, Hom., Hes.

SAGACIOUS, φρόνῐμος, ον, Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; ὀξῠ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ὀξύς, εῖα, ύ, Thuc., Plat.; στοχαστικός, ή, όν, Plat.; πολυγνώμων, ὁ καὶ ἡ, Plat. *Vid.* WISE, CLEVER.

SAGACIOUSLY, φρονἴμως, Eur., Xen., Plat.; στοχαστἴκῶς, Arist.

SAGACITY, ὀξὔτης, ητος, ἡ, Plat.; πολὔνοια, ἡ, Plat.

SAGE (the plant), σφᾰκος, ὁ, Ar.; ὅρμῖνον, τό, Theoph.

SAGE, σοφός, ή, όν, Omn. post Hom. *Vid.* WISE.

SAGELY, σοφῶς, Soph. *Vid.* WISELY.

SAIL, A, ἱστίον, τό, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen., Plat.; σπεῖρον, τό, Hom.; πτερόν, τό, in pl., Hes., Eur.; λαῖφος, τό, Alcæ., Trag.; ὀθόνη, ἡ, in pl., Mel.

To set, bend, spread sails, ἱστία τείνω, ἱστ. ἕλκω (imperf. εἷλκον, fut. ἑλκὔσω, etc.), ἱστ. ἀνᾰπετάννῡμι, poet. also ἀμπ. (fut. -ᾰσω), ἱστ. ἀνερύω (fut. -ὕσω, aor. 1 -είρὕσα), ἱστ. ἐντίθεμαι (mid., aor. 1 -εθηκάμην), all in Hom.; ἱστ. ἀείρομαι (mid.), Hdt., Ap. Rh.

To furl sails, ἱστ. μηρύομαι (mid., fut. -ύσομαι), ἱστ. στέλλομαι (mid.), ἱστ. κᾰθαιρέω (in aor. 2 κάθεῖλον, infin. καθελεῖν, ἱστίον rarely in sing. in these phrases), all in Hom.

Reefed sails, ἄκρα ἱστία, Ar.

[*To run with lowered sails*, πλέω ὑφειμένῃ (fig. of lowering one's tone), Soph.]

With sails, πτεροβήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Emped.; λἴνόπτερος, ον, Æsch.; λἴνορρᾰφής, ές, Æsch.

Under sail, ὑπόπτερος, ον, Pind.

With white sails, λευκόπτερος, ον, Eur.

With black sails, μελάγκροκος, ον, Æsch.

Wafting the sails, λἴνοπόρος, ον, Eur.

Filling or *swelling the sails*, πλησίστιος, ον, Hom., Eur.

[*Sail of a wind-mill*, ἀνεμούριον, τό, Hero.]

SAIL, TO, ποντοπορεύω, only act., Hom.; ποντοπορέω, only act., Hom.; ναυτίλλομαι, only pres. and imperf. mid., Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat.; πλώω, only pres., imperf., aor. 1 ἔπλωσα, and aor. 2 ἔπλων, part. πλώς (these aor. more in compounds than in the simple verb), Hom., Hdt.; πλέω (also pres. Ep. πλείω), fut. πλεύσομαι, oftener πλευσοῦμαι, aor. 1 ἔπλευσα, etc., no mid. except fut., no pass., Omn.; ἐλαύνω, fut. ἐλᾰσω, Att. ἐλῶ, etc., perf. ἐλήλᾰκα (Hom. has also pres. infin. ἐλάαν, Pind. and Eur. have imper. ἔλα, Hom. imperf. ἔλων, 3d sing. ἔλαεν, Ap. Rh.), Hom., Eur.; πλωΐζω, only pres. and imperf. act., Hes., Thuc., Plat.; ναυστολέω, Soph., Eur.; ναυσθλόομαι, mid. and pass., Eur., Ar.; πλοῖον ἀφίημι (ῑ Att., ῐ elsewhere), aor. 1 ἀφῆκα, Hdt.

To set sail, ἀνᾰγω, aor. 2 ἀνήγᾰγον, Hom., Thuc., Xen.; ἐξᾰνᾰγομαι, mid., Soph., Hdt., Thuc.; αἴρω, also αἴρω τὰς ναῦς, and αἴρω ταῖς ναυσίν, Thuc.; αἴρω στόλον, Æsch.

To sail away, ἀποπλέω, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ἀπαίρω, Hdt., Thuc., Xen.; μεθορμίζομαι, mid. and pass., Hdt., Xen., and metaph., Eur.; [νηῒ οἴχομαι (in signif. of perf.), Hom.; οἴχομαι πλέων, Hdt.]

To sail away secretly, ὑπεξᾰνᾰγομαι, pass., c. aor. 2, mid., Thuc.

You shall not sail away from the country, οὐ μὴ ναῦς ἀφορμίσει χθονός, Eur.

To sail against, ἀντᾰνᾰγω, more usu. -ομαι, sine cas., or ἀντ. ναυσί, Hdt., Thuc., Xen.; ἀντεκπλέω, Thuc.; [ἀντεπανάγομαι, πρός c. acc., Thuc.; προσπλέω, c. dat., Thuc.]

To sail back, ἀνᾰπλέω (often simply to sail), Hom., Hdt., Xen., Dem.; ἀποπλέω, Thuc., Xen.; ἐπαναπλέω, Hdt., Xen., Dem.; κᾰτᾰπλέω, Hdt., Andoc.

To sail before, προπλέω, and Ion. προπλώω, Hdt., Thuc.; προᾰνᾰγομαι, pass., Thuc.

To sail along, by, near, beyond, etc., πᾰρᾰπλώω, Hom.; πᾰρᾰπλέω, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; παρανέομαι, pres. in fut. sense, only pres. and imperf., Ap. Rh.; πᾰρεκνέομαι, Ap. Rh.; [παρακομίζομαι (e. g., τὴν Ἰταλίαν), Thuc.; *to a place*, ἐς τόπον, *toward a place*, ἐπὶ τόπου, Id.; *close by*, ἐν χρῷ παραπλέω, Thuc.]

To sail out, out of, ἐκπλέω, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.

To sail out with, σὔνεκπλέω, Hdt., Thuc., Lys., Dem.

To sail along on the other side, ἀντἴπᾰρᾰπλέω, Thuc.

To sail round, περἴπλέω, c. acc. (also c. κύκλῳ), Hdt., Thuc.

To sail to, toward, into, etc., καταπλέω (esp. toward land), Hom., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; εἰσπλέω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; προσπλέω, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐμπλέω, Hdt., Thuc., Xen.; ἐπεισπλέω, Thuc., Xen.; ἐπἴπλέω, and Ep. pres. ἐπιπλώω, c. acc., or c. dat., or c. prep., Hom., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπελαύνω, Hdt.

To sail over, ἐπιπλέω, Ep. pres. also ἐπιπλώω, Hom., Hdt.

To sail through, across, etc., διαπλέω, and Ep. διαπλώω, Plat., Lys., Ap. Rh.; διεκπλέω, and Ep. pres. διεκπλώω, Hdt., Thuc.

To sail with, συμπλέω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

To sail with (i. e., put to sea together), σὔνᾰνᾰγομαι, pass., Dem.

To sail in with, συνεισπλέω, Xen.

To sail with against, συνεπἴπλέω, Dem.

To sail with a fair wind, ἐπουρίζω, Ar.

To sail fast, τᾰχὔναυτέω, Thuc.

[*To sail up stream*, ἀναπλέω, Hom., Hdt.]

To sail down a stream, καταπλέω, Hdt.

One must sail, πλευστέον, Ar.

One must sail away, ἀποπλευστέον, Ar.

Room to sail, διᾰπλοος, ους, ὁ, Thuc.

They made all the naval people sail across (i. e., conveyed them across in boats), διάπλοον καθίστᾰσαν πάντα ναυτικὸν λεών, Æsch.

It became easier (or safer) *to sail to one another*, πλωϊμώτερα ἐγίνετο παρ' ἀλλήλους, Thuc.

Not yet sailed to (of a place), ἄπλευστος, ον, Xen.

SAIL-CLOTH, λἴνον, τό, in pl., Ar.; ὀθόνια, τά, Dem., in sing., Polyb.

SAILING, adj., ναύστολος, ον, Æsch.; [πλωτος, ή, όν, Hom., Hdt.; πλωάς (also πλοάς), ᾰδος, ἡ, Ap. Rh., Theoph.] *Vid.* SAILOR.

Sailing from, ἔξορμος, ον, c. gen., Eur.

Sailing for the first time or *in the first rank*, πρωτόπλοος, ον, contr. -πλους, ουν, Hom., Eur., Xen., Plat.

Skillful in sailing, πλωτἴκός, ή, όν, Plat.

Men now becoming more skillful in sailing, ἤδη πλωϊμωτέρων ὄντων, Thuc.

Accessible by sailing, προσπλωτός, ή, όν, Hdt.

Fit for sailing, πλόϊμος or πλώϊμος, ον (of a ship), Thuc., Æschin.

Fit for sailing on, πλώσἴμος, ον (of the sea), Soph.

Not fit for sailing on or *in* (both of ship and sea), ἄπλοος, ον, contr. -ους, -ουν, Thuc., Xen., Dem., Andoc.

Favorable for sailing (as a gale), πλευστἴκός, ή, όν, Thuc.

Favorably for sailing, πλευστἴκῶς, Arist.

SAILING, A, πλόος, πλοῦς, ὁ, Omn.; ναυτἴλία, ἡ, Hom., Hes., Pind., Hdt., Plat., ναυστολία, ἡ (esp. a naval expedition), Eur.; so ναυστόλημα, ᾰτος, τό, in pl., Eur.

A place to sail in, or *room to sail through, a fair wind for sailing, proper time for sailing*, etc., πλόος, πλοῦς, ὁ, Eur., Thuc., Antipho; [also ὁ πλωτός (the season for sailing), Heraclid.]

A sailing across, διάπλοος, ους, ὁ, Thuc.

[*A sailing along shore*, παρακομιδή, ή, Thuc.]

A sailing back, κᾰτᾰπλοος, ους, ὁ, Xen., Dem.; [ἀνάπλοος, ους, ὁ, Theoph.]

A sailing out, also *room to sail out*, ἔκπλοος, ους, ὁ, Æsch., Thuc., Xen.; ἐπέκπλοος, ους, ὁ, Thuc.

A sailing before, πρόπλοος, ους, ὁ, Thuc., Isoc.

A sailing round, περἴπλοος, ους, ὁ, Hdt., Thuc., Xen.

A sailing into, εἴσπλοος, ους, ὁ, Thuc., Xen.

A sailing away, ἀπόπλοος, ους, ὁ, Hdt.

A sailing under, ὑπόπλοος, ους, ὁ, Plat.

A sailing against (so as to attack), ἐπἴπλοος, ους, ὁ, Thuc., Xen.; ἐπίπλευσις, εως, ἡ, Thuc.; ἀντεξόρμησις, εως, ἡ, Thuc.

A sailing to land, κᾰτᾰπλοος, ους, ὁ, Thuc.

A sailing through, διέκπλοος, ους, ὁ (esp. in a naval battle, so as to break the enemy's line), Hdt., Thuc., Xen.

A favorable sail, εὔπλοια, ἡ, Hom., Æsch., Soph.

[*A sailing up stream*, ἀνάπλοος, ὁ, Hdt.]

A difficulty in sailing, ἄπλοια, ἡ, Æsch., Eur., Thuc.

A setting sail, ἀνᾰγωγή, ἡ, Dem.

SAIL-MAKER, A, σακχὔφάντης, ου, ὁ, Dem.

SAILOR, A, ἁλιεύς, ὁ, Hom.; ναύτης, ου, ὁ, Hom.; ναυτἴλος, ὁ, Æsch., Eur., Hdt.; ναυβᾰτης, ου, ὁ, sometimes used as adj. (with ἀνήρ, λεώς, etc.), Trag., Hdt., Thuc.; ναύκληρος, ὁ, Soph., Eur.; ἁλἴτὔπος, ὁ, Eur.; βαρῖβας, αντος, ὁ, Soph.; πλωτήρ, ῆρος, ὁ, Ar.; ναύτρια, fem., Ar.; ναυτίς, ἴδος, ἡ, Theopomp. (Com.); οἱ πλωτἴκοί, only in pl. in this sense, Plat.; πορθμεύς, ὁ, Theoc.; [ἁλιάδαι, ῶν, οἱ, only in pl., Soph.]

The whole crew of sailors, ναὸς κοινόπλους ὁμῖλία, Soph.

A sailor boy, ναυτοπαίδιον, τό, Hipp.

A fellow-sailor, συνναύτης, ου, ὁ, Soph., Eur., Plat.

Being a sailor, adj., ναυσἴφόρητος, ον, Pind.; ναυσἴπορος, ον, Eur.

[*Of* or *belonging to sailors*, ναυτικός, ή, όν, Hdt., etc.]

SAIL-PATCHER, A, ἱστιορρᾰφος, ὁ, Ar.

[SAINFOIN, πόα (ποία) Μηδική, ἡ, Ar.]

SAKE—*for the sake of*, ὑπέρ, c. gen., Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ἕνεκα, c. gen., Omn.; εἵνεκα, c. gen., Omn. poet.; ἕνεκεν, c. gen., Hom., Hdt., Eur.; εἵνεκεν, c. gen., Hom., Hdt.; χάριν, c. gen. (sometimes c. pron. poss., e. g., ἐμὴν χάριν, Eur.; σὴν χάριν, Xen.), Omn.; πρὸς χάριν, Soph.; πρός, c. gen., Soph.; αἰτίᾳ, Thuc.; ἦρα, c. gen., Call.

SALABLE, πρᾱ́σῐμος, ον, Xen., Plat.; πρᾱτέος, α, ον, Plat.

[SALACIOUS, ὀχευτικός, ή, όν, Arist.]

SALAD, φυλλάς, άδος, ἡ, Diphil.; ἀβυρτάκη, ἡ, Menand.; ἄστῡτις, ἴδος, ἡ, Ath.

SALAD, A, or SALAD-SAUCE MAKER, ἀβυρτᾰκοποιός, ὁ, Demetr.

SALAMANDER, A, σᾰλᾰμάνδρα, ἡ, Arist., Theoph.

[SAL AMMONIAC, ἀμμωνιακόν, τό, Diosc.]

SALARY, μισθός, ὁ, Plat., Orat.

SALE, A, πρᾶσις, εως, ἡ, Soph., Ar., Hdt., Plat., Æschin.; πώλησις, εως, ἡ, Xen. *Vid.* TO SELL.

A want of sale for, ἀπρᾱσία, ἡ, Dem.

A setting out for sale, διάθεσις, εως, ἡ, Isoc.

To put up to sale, ὑποκηρύσσομαι, mid., Plat., Æschin. *Vid.* TO SELL.

[*For sale*, ὤνιος, α, ον, Epich., Oratt., Plat., Xen.; πρᾱ́σιμος, ον, Plat., Xen.]

Put up for public sale, ὑπὸ τοῦ δημοσίου κηρυσσόμενος, Hdt.

SALESMAN, A, πρᾱτήρ, ῆρος, ὁ, Plat., Isæ.

SALLOW, χλωρός, ά, όν, Hom., Hes., Æsch., Eur.; [πάρωχρος, ον, Plut.] *Vid.* PALE.

[SALLOWNESS, ὠχρότης, ητος, ἡ, Plat.] *Vid.* PALENESS.

SALLY, A, ἐκβοήθεια, ἡ, Thuc.; ἔξοδος, ἡ, Thuc.; ἐπεκδρομή, ἡ, Thuc.; ἐκδρομή, ἡ, Xen.; προδρομή, ἡ, Xen. (in words πρόδρομαι λόγου), Plat.

The men to make a sally, οἱ πρόδρομοι, Hdt., Thuc.

SALLY, TO, ἐκθέω, fut. -θεύσομαι, no aor., Ar., Xen.; ἐκτρέχω, fut. ἐκδρᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δεδρᾰ́μηκα, Thuc., Xen.; ἐκβοηθέω, Thuc., Xen.; ἐκπηδάω, Xen.

To sally out against, ἀντέπειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν and -ῄια, no other tenses, c. dat., Thuc.; ἀντεπέξειμι, Thuc.; ἐπέξειμι, Thuc., Xen.; ἐπεκβοηθέω, Thuc.; ἐπεκθέω, Thuc.; ἐπεκτρέχω, Xen.; [ἀντεκτρέχω, Xen.]

To sally forth out of the line, προεκθέω, Thuc.

To sally out with or *at the same time*, etc., σῠνεκτρέχω, Xen.; σῠνεξορμάω, Xen.

SALT, ἅλς, ἁλός, ὁ, in sing. usu. for a grain of salt, or in Hdt. for rock-salt; in pl., salt as prepared for use, Hom., Ar., Hdt., Dem.

Rock-salt, ἀμμωνιᾰκόν, τό, Diosc.

Made of salt, ἅλῐνος, η, ον, Hdt.

Salt, adj., ἁλμῡρός, ά, όν, Hom., Eur.; ἁλμήεις, εσσα, εν, Æsch.; ἁλῠκός, ή, όν, Ar., Plat.; ἁλμώδης, ες, Xen.; ἁλμῡρώδης, ες, Hipp.; ἁλῠκώδης, ες, Hipp.

[*Salt works, a salt-pit*, ἁλοπήγιον, τό, Strab.; ἅλες, οἱ, Dion.]

[*Salt soil* or *land*, ἁλμυρίς, ἴδος, ἡ, Theoph.]

To be salt, ἁλμῡρίζω, Arist.

Salt meat, ἅλμια, τά, Menand. *Vid.* BRINE.

Any thing salt, salt-pickle, ἁλμῡρίς, ἴδος, ἡ, Theoph., Hipp.

[*To become salt*, ἁλμαίνομαι, Theoph.]

SALT, TO, ἁλίζω, Arist.; ἁλμεύω, Diosc.

SALT-CELLAR, A, ἁλιά, ἡ, Archipp., Call.

[*To scrape out the salt-cellar*, ἁλιὰν τρυπάω, Call.]

SALTED, ἁλμάς, άδος, ἡ, Ar.

Not salted, ἄναλμος, ον, Xen.

SALTISH, ὑφᾰλῐκός, ή, όν, Hipp.; [ἁλμυρώδης, ες, and ἁλμώδης, ες, Hipp.]

SALTNESS, ἁλμῠρότης, ητος, ἡ, Hipp.; (of soil), ἁλμυρίς, ἴδος, ἡ, Xen.; ἁλῠκότης, ητος, ἡ, Theoph.

SALUTARY, εὐεκτῐκός, ή, όν, Arist.

SALUTATION, ἀσπασμός, ὁ, Theogn., Plat.; ἄσπασμα, ᾰτος, τό, Eur.; πρόσφθεγμα, ᾰτος, τό, Soph.; πρόσρησις, εως, ἡ, Eur., Xen., Plat.; πρόσρημα, ᾰτος, τό, Plat.

An object of salutation, πρόσρησις, εως, ἡ, Plat. (Com.)

SALUTE, TO, ἀσπάζομαι, mid., no aor. 2, no pass., Hom., Trag., Xen., Lys., Isoc.; προσκῠνέω, fut. -ήσω, more usu. -ήσομαι, aor. 1 -ησα, also more usu. (esp. in poet.) προσέκῠσα, and pass., no mid., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; προσφθέγγομαι, mid., no pass., Eur.; προσεῖπον, only aor. 2 and aor. 1 πρόσειπα, augment in all the moods, Xen.; also πρ. χαίρειν, c. dat. pers., Xen.; προσᾰγορεύω χαίρειν, c. acc. pers., Ar., Plat.

To salute in turn, ἀντῐπροσεῖπον, Xen.; [ἀντιδεξιόομαι, Xen.]

One must salute, ἀσπαστέον, Plat.

SALUTING, adj., πρόσφθογγος, ον (of words), Æsch.

SALVAGE, σωτήρια, τά, Xen.; σῶστρα, τά, Hdt.

SALVATION, σωτηρία, ἡ, Omn. Att. *Vid.* TO SAVE.

SALVE, A, κηρωτή, ἡ, Ar.

SAME, THE, ὁμός, ή, όν, Hom., Hes.; ὅμοιος, α, ον, also (esp. in Att.) ος, ον, c. dat., or ὅμ. ὅς, ὅμ. καί, ὅμ. ὡς, ὥσπερ, etc., Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό (without the article only in Ion. poet.), often by crasis αὑτός, αὑτή, ταὐτό, and sometimes ταὐτόν, c. dat., in prose sometimes c. καί or ὥσπερ, Omn.; [often expressed by ὁμο- in compos., as, *to be of the same opinion*, ὁμοδοξέω, Plat., etc.]

It is the same as if he had not . . ., ἐν ἴσῳ εἰ καὶ μὴ (ἐνεθυμήθη), Thuc.

[*It is all the same to us*, ὁμοῖον ἡμῖν ἐστι, Hdt.]

Thinking that it was the same thing whether they respected them or not, κρίνοντες ἐν ὁμοίῳ καὶ σέβειν καὶ μή, Thuc.

It was all the same whether they drank much or little, ἐν ὁμοίῳ καθειστήκει τό τε πλέον καὶ ἔλασσον ποτόν, Thuc.

But whether you choose to praise or to blame me, it is all the same, σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις ὅμοιον, Æsch.

And I am still of the same opinion as before, καὶ νῦν ἔθ' αὑτός εἰμι τῷ βουλεύματι, Soph.

And my blood is from the same source as yours, γένος δέ μοι ἔνθεν ὅθεν σοι, Hom.

[*Of the same family* or *kind*, ὁμογενής, ές, Eur., Arist.; *of the same nature*, ὁμοφυής, ές, Plat.]

From the same place, the same origin, etc., ὁμόθε or -θεν, Hom., Hes., h., Xen.

To the same place, ὁμόσε, Hom.

In the same way, αὔτως, Hom., Ap. Rh.; ὡσαύτως, c. dat. or c. καί, sometimes in tmesis, "*and in the same way*," ὣς δ' αὔτως (the only form in which it occurs in Hom.), Hom., Soph., Hdt., Plat.

It comes to the same thing, τὸ αὐτὸ δύναται, ἴσον δύναται, Hdt.

SAMENESS, ταυτότης, ητος, ἡ, Arist.; [(of form), ὁμοειδία, ἡ, Dion. H.]

SAMPLE, A, ἐκδῐ́δαγμα, ᾰτος, τό, Eur.

[SANCTIFICATION, ἁγιασμός, ὁ, N. T.]

SANCTIFY, TO, ὁσιόω, Eur., Dem.; [ἁγίζω, Soph.; ἁγιάζω, LXX., N. T.]

SANCTION, ἔπαινος, ὁ, Simon., Pind., Omn. Att.

SANCTION, TO, αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, no perf. act., perf. pass. ᾔνημαι, aor. 1 pass. ᾐνέθην, etc., Pind., Æsch.; σῠναινέω, Æsch., Soph.; ἐπαινέω, Thuc., Xen.

SANCTITY, ὁσιότης, ητος, ἡ, Xen., Plat. *Vid.* HOLINESS.

[SANCTUARY, μέγαρον, τό, Hdt.; ἄδῠτον, τό, Hom., Hdt., Eur., Plat.; in LXX. and N. T. ἅγια, τά, and ἁγιαστήριον, τό, LXX.] *Vid.* SHRINE.

SAND, ἄμᾰθος, ἡ, Hom., Hdt.; ψάμᾰθος, ἡ, in pl. sometimes "grains of sand," Hom., Pind., Soph., Eur., Ap. Rh.; θίς, θῑνός, ὁ, Hom., ἡ, Trag. (esp. the sand of the sea), Hom., Soph., Ap. Rh.; ψάμμος, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Hdt.; ψάμμη, ἡ, Ar., Hdt.; ἄμμος, ἡ (not sea sand), Xen., Plat.; χεράς, άδος, ἡ (esp. that brought down by rivers), Pind., Ap. Rh.; πάλη, ἡ (esp. such as wrestlers sprinkle on their bodies), Pherecr.

[*Like the sand of the sea-shore for multitude*, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε, Hom.]

[*To twist a rope of sand*, ἐκ ψάμμου σχοινίον πλέκω, Aristid.]

SAND, TO (i. e., strew with sand), κᾰθαμμίζω, Arist.

To sprinkle one's self with sand, ἐγκονίομαι, mid., Xen.

[*Sand* (as adj.), ἀμαθῖτις, ἴδος, fem., Epich.]

SANDAL, A, πέδῐλον, τό, Hom., Pind., Eur., Hdt.; σάνδᾰλον, τό, h.; σανδᾰ́λιον, τό, Hdt.; σανδᾰλίσκος, ὁ, Ar.; εὐμᾰρίς, ἴδος (ᾰ, Anth.), acc. ίδα and ιν, ἡ, Æsch., Eur. *Vid.* SHOE.

With one sandal, μονοκρηπίς, ῖδος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; οἰοπέδῐλος, ον, Ap. Rh.; [μονοσάνδαλος, ον, Apollod.]

With new sandals, νεοκάττῡτος, ον, Strattis.

With golden sandals, χρῡσοπέδῐλος, ον, Hom., Hes., Sapph.; χρῡσεοσάνδᾰλος, ον, Eur.

With beautiful sandals, καλλῐπέδῐλος, ον, h.

Without sandals, ἀπέδῐλος, ον, Æsch.

[*Soft-sandaled*, ἁβροπέδιλος, ον, Mel.]

Fig-sandaled, σῡκοπέδῐλος, ον, Ar.

SAND-MARTEN, A, κύψελος, ὁ, Arist.

SANDY, ἠμᾰθόεις, εσσα, εν, Hom., Hes.; ψᾰμᾰθώδης, ες, h., Ap. Rh.; πολυψάμᾰθος, ον, Æsch.; ψάμμιος, α, ον, Æsch.; ψαμμώδης, ες, Hdt.; ὑπόψαμμος, ον, Hdt., Xen.; ὕφαμμος, ον, Theoph.; [ψάμμῖνος, η, ον, Hdt.]

Sane, ἀρτΐφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes.; ὑγιής, ές (esp. of the mind itself), Simon., Eur., Plat.; φρόνῐμος, ον, Soph.; φρενήρης, ες, Eur., Hdt.; φρενῶν ἐπήβολος (ὁ καὶ ἡ), Æsch.; νοήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.

To be sane, ὑγιαίνω, aor. 1 ὑγίᾱνα, only act., Theogn., Ar., Hdt.

Sanguinary, φοίνιος, α, ον (and ος, ον, Att.), Hom., Pind., Trag.; φόνιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Trag. *Vid.* Bloody, Bloodthirsty.

Sanguine, εὔελπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Thuc.

Sanity, ὑγίεια φρενῶν, ἡ, Æsch.

[Sans-souci, *palace of*, Ἀπρᾱγόπολις, εως, ἡ, Sueton.]

Sap, ὀπός, ὁ (esp. of the fig-tree, but also of any tree when cut), Hom., Soph.

Full of sap, πίειρα, fem., Hom.; πολύοπος, ον, Theoph.; [πολύχῡλος, ον, and -χῡμος, ον, Xenoc.]

[Sapling, a, ὄρπηξ, ηκος, ὁ, Hom., Theoc.]

Sapper, a, τᾰφρωρῠχος, ὁ, Diog. L.

Sapphire, a, σάπφειρος, ἡ, Theoph.

Of sapphire, σαπφείρῐνος, η, ον, Philostrat.

Sarcasm, κερτομία, ἡ, Hom.; κερτόμησις, εως, ἡ, Soph.

Sarcastic, κερτόμιος, ον (in Hom. only of speeches, and in neut. pl.), Hom., Soph.; κέρτομος, ον (in this sense only in neut. pl. of speeches, but found in other senses in sing., etc.), Hes., Eur.

Sardine, a (fish), σαργῖνος, ὁ, Epich., Arist.

Sardine stone, a, σάρδιον, τό, Ar., Plat.

Sardonic—*to laugh with a sardonic laugh*, σαρδάνιον μειδάω (fut. -ήσω), σ. γελάω (fut. -ᾰσω), etc., Hom., Plat., Mel.

[Sardonyx, Σαρδῷος ὄνυξ, ὁ, Luc.]

Sash, a, ζώνη, ἡ, Omn. *Vid.* Belt.

Sate, to, or Satiate, ἄω, only found in pres. infin. ἄμεναι, aor. 1 infin. ἆσαι, and mid. ἄσασθαι, also fut. mid. ἄσομαι, in pass. sense (or rather in mid. sense of satiating one's self, c. gen. of that with which one is satiated, which is the usual construction of these verbs), Hom.; ἄδην ἐλαύνω, fut. -ᾰσω, etc., c. acc. pers., gen. rei (only of a *bad* thing), Hom.; κορέννῡμι, fut. κορέσω, etc., perf. pass. κεκόρεσμαι and κεκόρημαι, aor. 1 only ἐκορέσθην, also perf. part. κεκορηώς, υῖα, ός, ότος, in pass. sense, Hom., Hes., Trag., Hdt., Xen.; ὑπερκορέω, Theogn.; ἐκπίμπλημι, Soph., Thuc. *Vid.* To satisfy.

Sated, to be, τέρπομαι, mid. and pass., esp. in aor. 2 pass. ἐτάρπην, subj. metath. τρᾰπείω for ταρπῶ, infin. ταρπῆναι and ταρπήμεναι, and aor. 2 mid. τεταρπόμην, redupl. through all the moods, c. gen., Hom.; ἀδέω, only in aor. opt. Æol. ἀδδήσειε, and perf. part. ἀδηκώς, c. dat., Hom.; σάττομαι, pass., Xen.; πίμπλᾰμαι, Trag., Plat.

When we are sated with war, ἐπεί κ' ἐῶμεν (or χ' ἐῶμεν) πολέμοιο, Hom.

Sated, Satiated, μεστός, ή, όν, c. gen., sometimes c. part., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; πλήρης, ες, c. gen., Soph., Hdt., Xen.; διάκορος, ον, Hdt., Xen.; διακορής, ές, Plat.; διαπεπλησμένος, η, ον, c. gen., Andoc.

Satiety, ἄδος, τό (prob. ᾰ, but the quantity is disputed; the word only occurs once in nom. sing.), Hom.; κόρος, ὁ, Omn.; πλησμονή, ἡ, Eur., Ar., Xen., Plat.; πλήρωμα, ᾰτος, τό, Eur.; πληθώρη, ἡ, Hdt.

To satiety, ἄδην, Ep. also ἄδδην, c. gen., sometimes c. part., Hom., Æsch., Hdt., Plat. *Vid.* Enough.

Satire, ἴαμβοι, οἱ, Plat., Mel.

Satirize, to, κωμῳδέω, Ar., Plat., Lys.; διακωμῳδέω, Plat., Arist.

Satisfaction, ποινή, ἡ, Hom.; δίκη, ἡ, Hdt.

To make satisfaction for, ποινὴν ἀποτίνομαι (mid., fut. -τίσομαι), c. gen. of the injury or the loss, Hom.; ποινὴν τίνω (fut. τίσω), c. gen. of the injury, c. dat. of the person to whom satisfaction is made, Hdt.

To demand satisfaction, αἰτέω δίκην or δίκᾱς, Hdt.

To receive satisfaction, δίκην or δίκᾱς ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω and σχήσω, no aor. 1 act., aor. 2 ἔσχον), Hdt.

To give and receive satisfaction, δίκᾱς δοῦναι καὶ δέξασθαι, Thuc.

To exact satisfaction, δίκην or ποινὴν λαμβάνω (fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα), Eur., Lys., etc.; [ἀναιρέομαι (aor. 2 ἀνειλόμην) ποινήν, c. gen. *for* a thing, Hdt.]

Satisfaction (i. e. the act of satisfying), πλήρωσις, εως, ἡ, Plat.

Satisfy, to, ἄρω, only in aor. 2 ἤρᾰρον, c. dat. of the means with which, Hom., Soph.; πίμπλημι, fut. πλήσω, etc., perf. pass. πέπλησμαι, etc., c. gen., Hom., Soph., Eur., Plat.; ἐμπίπλημι (μ being omitted because of the preceding μ; μ returns when the augment changes ἐμ. into ἐν., e. g., ἐνεπίμπλασαν), irreg. aor. 2 mid. opt. ἐμπλείμην in pass. sense, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἀρέσκω, fut. ἀρέσω, etc., fut. and aor. 1 more usu. mid. than act., no perf. act., but perf. pass. ἤρεσμαι, aor. 1 ἠρέσθην (the latter used both in act. and pass. sense), aor. 1 mid. ἠρεσάμην (*to satisfy one's self with*), c. acc. pers., Att. more usu. c. dat., c. gen. rei, sometimes even c. acc. rei, dat. pers., Hom., Hes., Theogn., Æsch., Soph., Thuc.; πληρόω, Soph., Eur., Plat.; ἀποπίμπλημι, Hdt.; ἀποπληρόω, Plat. *Vid.* To Sate.

No one is satisfied with prosperity, τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ πᾶσι βρότοισιν, Æsch.

Satisfying, πάγχορτος, ον (of food), Soph.

Satrap, a, σατρᾰπης, ου, ὁ, Xen.

To be a satrap, σατραπεύω, only act., c. acc. or c. gen. of the country over which, Xen.

Satrapy, a, σατρᾰπεία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.

Satyr, a, Σᾰτῠρος, ὁ, Ar., Lys.; Σατυρίδιον, τό, Strattis; Σᾰτῠρίσκος, ὁ, Theoc.

Satyric, Σᾰτῠρῐκός, ή, όν, Xen.

A chorus in a satyric drama, χόρος Σατυριστής, ὁ, Dion. H.

Satyrs, the, Σειληνοί, οἱ, h.

A dance of satyrs, σίκιννις, ῐδος, ἡ, Eur.

Sauce, ὄψον, τό, Hom., Pind., Xen., Plat.; ζωμός, ὁ, Ar.; ζωμίδιον, τό, Ar.; κᾰτᾰχυσμα, ᾰτος, τό, Ar.; κᾰτᾰχυσμᾰτιον, τό, Pherecr.; ἔμβαμμα, ᾰτος, τό, in pl., Xen.; κᾰρῡκη, ἡ, Ath.

A sour sauce, ἀβύρτᾰκος, ἡ, or ἀβυρτάκη, ἡ, Menand.; [ὀξυλίπαρον, τό, Sotad., Timocl.]

To make sauce, κᾰρῡκοποιέω, Ar.

To cook with sauce, κᾰρῡκεύω, Menand.

[*Hunger is the best sauce*, λιμῷ ὅσαπερ ὄψῳ διαχρῆσθε, Xen.; ἡ ἐπιθυμία τοῦ σίτου ὄψον, Xen.]

Without sauce, χῆρος, α, ον, and ος, ον, Sotad.

Sauce-maker, a, κᾰρῡκοποιός, ὁ, Achæ. ap. Ath.; ἀβυρτᾰκοποιός, ὁ, Demetr.

Saucer, a, ὀξῠβᾰφον, τό, Ar.; ὀξῠβάφιον, τό, Antipho.

Saucily, ὑβριστῐκῶς, Xen., Plat., Dem.

Sauciness, ὕβρις, εως, ἡ, Omn.

Saucy, ὑβριστῐκός, ή, όν, Xen., Plat., Dem.

Sausage, a, γαστήρ, έρος, sync. γαστρός, ἡ, Hom., Ar.; χορδή, ἡ, Ar.; χόρδευμα, ᾰτος, τό, Ar.; ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ, Ar.; φύσκη, ἡ, Ar.

To sell sausages, ἀλλαντοπωλέω, only act., Ar.

To make into sausages, χορδεύω, metaph., Ar.

Sausage-maker, a, ἀλλαντοποιός, ὁ, Diog. L.

Sausage-seller, a, ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, Ar.

Savage, ὠμηστής, οῦ, ὁ καὶ ἡ, Hom.; σχέτλιος, α, ον, rarely ος, ον, Hom., Eur., Hdt.; ἄγριος, α, ον, and ος, ον (ῐ, but when the ult. is also long Hom. uses ῑ sometimes), Hom., Soph., Hdt., Plat.; τρᾱχύς, εῖα, ύ, Pind., Æsch., Eur., Plat.; ἀνήμερος, ον, Æsch., Eur.; ἄμικτος, ον, Soph., Eur.; ἄσαντος, ον, Æsch.; οὐχ ὁμῑλητός, ή, όν, Æsch.; ἀπροσήγορος, ον, Soph.; ἀρρηνής, ές, Theoc.; ἄμοτος, ον, Theoc. *Vid.* Cruel.

Savage-looking, γοργωπός, όν, Æsch., Eur.; γοργώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; κῠνῶπις, ῐδος, ἡ, Eur.

[*Half-savage*, μεσάγριος, ον, or -άγροικος, ον, Strab.]

To be savage, ἀγριόομαι, pass., Soph.; ἐξαγριόομαι, Plat., Isoc., Æschin.; ἐκθηριόομαι, pass., Eur.

To look savage, ἐπισκῠθρωπάζω, only act., Xen.

To make savage, ἐξαγριαίνω, Plat.

Savagely, ἄγρια, Hom.; ὠμῶς, Thuc., Xen. *Vid.* Cruelly.

Savageness, ὠμότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Isoc.; ἀμιξία, ἡ, Isoc.

[Save (conj. and adv.), πλήν, Hdt., Att.; πλὴν ὅτι, Ar., etc.] *Vid.* Except, But.

Save, to, σώζω, aor. 1 pass. ἐσώθην for ἐσώσθην (Hom. and poets (not Att.) have also from σαόω (unused) pres. 3d sing. and pl. σαοῖ and σαοῦσι, imper. σάον, fut. σαώσω, aor. 1 ἐσάωσα, fut. mid. σαώσομαι, also aor. 1 pass. ἐσαώθην (which last tense occurs also in Att.); and from σώω, σώετε, σώοντες, imperf. σώεσκον, and infin. mid. σώεσθαι, also pres. subj. σόω, σόῃς, σόῃ), often c. ἐς and acc. of any place to which a thing is brought safe, etc., Omn.; ῥύομαι, mid., poet. imperf. ῥυσκόμην, aor. 1 ἐρρυσάμην, aor. 2 sync. 3d sing. ἔρῡτο and ἔρρυτο, pl. ῥύατο, infin. ῥῦσθαι (ῠ usually in pres., but also ῡ in arsis, opt. 3d sing. ῥύοιτο, ῡ fut. and aor. 1, though Hom. has also ῥῠσάμην), Hom., Pind., Trag., Hdt.; ἐκρύομαι, Eur.; κομίζω, Pind.; ἀνασώζω, Soph., Antipho; διασώζω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; περῐσώζω, Xen. *Vid.* To deliver, To preserve.

To save (money, etc., i. e., to keep safe, hoard, also generally to save), περιποιέω, Hdt., Thuc., Xen., Isæ.; ἐκ κινδύνων, Lys.

[*To save in addition*, προσπεριποιέω, Dem.]

To save from, ἐκσώζω, also in pass. c. acc. of the place to which one gets safe, c. gen. of the danger, Hom., Hes., Trag., Plat., Dem.; ὑπεκσώζω, Hom., Æsch.; ἀποσώζω, c. gen., Soph., Hdt., Xen., Dem.; ὑπεξερύομαι, in aor. 2 mid. sync. ὑπεξείρῡτο, Ap. Rh.; [περιποιέω, c. acc., ἐκ κακῶν, ἐκ κινδύνων, Hdt., Thuc., Lys.]

To save at the same time, to aid in saving, συσσώζω, Eur., Ar., Thuc., Plat., Isæ.; συνεκσώζω, c. gen. of the danger from which, Soph., Antipho; συνδιᾰφῠλάσσω, Lycurg.

To try to save, ἄρνῠμαι, only pres. and imperf. mid., Hom.

I wish that by such means I could save him from evil-sounding death, Αἲ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην νόσφιν ἀποκρύψαι, Hom.

One must save, σωστέον, Eur.; διασωστέον, Plat.

SAVING, σωτηρία, ἡ, Omn. Att., Hdt. *Vid.* SAFETY.

SAVING, A, keeping safe, περῐποίησις, εως, ἡ, Plat.

A reward for saving, i. e., delivering, κόμιστρον, τό, Æsch., Eur.; σῶστρα, τά (or a thanksgiving), Hdt.; σωτήρια, τά, Xen.

Saving, adj., σωτήριος, ον, c. gen., sometimes c. dat., Trag., Thuc., Xen.; σωστῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

Saving the city, σωσῐπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Ar.

Saving sailors, σωοναύτης, ου, ὁ (a name for harbors), Ap. Rh.

SAVIOR, A, σωτήρ, ῆρος, ὁ, often c. gen. of the dangers from which, Omn. post Hom.; fem. σώτειρα, Pind., Eur., Ar., Hdt., Plat., Lycurg.

SAVOR, κνῖσα, Ep. also κνίση, ἡ, Hom., Pind., Ar.

To fill with savor, κνισάω, Eur., Ar., Dem.

SAVORY, θύμβρα, ἡ, Theoph.

Eating savory, i. e., making a bad dinner, θυμβρεπῑδειπνος, ον, Ar.

To look as if you were eating savory, i. e., to make a wry face, θυμβροφᾰγον βλέπω, Ar.

SAVORY, κνισήεις, εσσα, εν, dat. sing. masc. contr. κνισᾶντι, Hom., Pind.; κνισωτός, ή, όν, Æsch.; πολύκνισος, ον, Ap. Rh.

SAW, A, πρίων, ονος, ὁ (Anth. also ῐ), Soph., Ar., Hipp.; [πριστήρ, ῆρος, ὁ, Aretæ.; dim. πρῑόνιον, τό, Math. Vet.]

[*Like a saw*, πρῑονοειδής, ές, Gal. (in adv. ὡς, Diosc.); πρῑονώδης, ες, Theoph. (ῐ Anth.); (jagged), πριονωτός, ή, όν, Ar.]

[SAW, A (i. e., saying), παροιμία, ἡ, Trag., Plat.] *Vid.* PROVERB.

[*Old saws*, ἔπεα πρόκλυτα, Hom.]

SAW, TO, πρίω, aor. 1 pass. ἐπρίσθην, Eur., Ar., c. δίχα, Thuc.; πρίζω, Plat.

To saw off, ἀποπρίω, Hdt.

To saw through, κατᾰπρίω, Hdt.; διαπρίω, Ar.

To saw out, ἐκπρίω, Thuc.

SAWDUST, [πρίσμα, ατος, τό, Theoph., Anth.; λεπὶς πρίονος, Heliod.; παράπρισμα, τό (only metaph.), Ar.]; *as you may see sawdust when wood is cut*, ὥστε πρίονος Ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου, Soph.

SAWN, πριστός, ή, όν, Hom., Eur.

Newly sawn, νεόπριστος, ον, Hom.

What is sawn out, ἔκπρισμα, ᾰτος, τό, Arist.

SAWYER, A, πρίων, ονος, ὁ, Ar.

SAY, TO, ἠμι, 1st sing. pres. only in Ar., 3d sing. ἠσί, imperf. 1st pers. ἦν, 3d ἦ, and in Plat. ἦν (in Plat. always separated from its nominative case, which follows it, by δ', e. g., *I said*, ἦν δ' ἐγώ—*he said*, ἦ δ' ὅς), Hom., Ar., Plat.; βάζω, rare except in pres. and imperf. act., except that Hom. once has 3d sing. perf. pass. indic. βέβακται, c. acc., but sometimes also c. dat. of what is said, Hom., Hes., Æsch., Eur.; μῡθέομαι, mid., no pass., 2d sing. pres. Ep. μῡθεῖαι and μύθεαι, Ep. imperf. μυθεσκόμην, Hom., Pind., Æsch., Soph., Ap. Rh.; πῑφαύσκω (but in act. sometimes ῐ in Ep.), only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Hes., h., Æsch.; αὐδάω, no perf. in any voice, usu. c. acc. of what is said, sometimes c. dupl. acc., Hom., Pind., Trag.; φημί, part. φάς, fut. φήσω, no perf. act., mid. only pres., imperf., and fut., pass. only in perf. πέφασμαι (not Att.), 3d sing. also πέφᾰται (Ap. Rh.) (Hom. also has 1st pl. pres. opt. sync. φαῖμεν for φαίημεν, subj. 3d sing. φήῃ for φῇ, 3d pl. imperf. ἔφᾰν for ἔφᾰσαν), Omn.; ἔκφημι, Hom.; ἀπόφημι, Hom.; φάσκω, only pres. and imperf. act., Hom., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Æschin.; εἴρω, in this sense only 1st sing. pres. act. and imperf. mid., 3d sing. and pl., Hom., who sometimes has Ep. pres. ἐρέω, fut. ἐρέω, Att. ἐρῶ, perf. εἴρηκα, perf. pass. εἴρημαι, and pluperf. εἰρήμην, aor. 1 ἐρρήθην, sometimes (not so well) ἐῤῥέθην, part. ῥηθείς, fut. pass. εἰρήσομαι, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; ἐξερέω, Hom., Soph., Eur.; φράζω, fut. φράσω, aor. 2 Ep. πέφρᾰδον, augment in all the moods, infin. also πεφραδέειν and πεφραδέμεν, also in indic. ἐπέφρᾰδον, mid. and pass. not used in this sense, Omn.; εἶπον, aor. 2, and aor. 1 εἶπα, augment in all the moods, no other tense, Omn.; ἐνίσπω, only pres., imperf., and Ep. fut. ἐνισπήσω (this fut. not in Att.), Hom., Hes., Æsch., Eur.; ἐνέπω and ἐννέπω (the latter the only form used by Trag. except in chor.), only pres., sometimes c. πρός and acc. pers., Hom., Pind., Trag.; πῑφάσκομαι, mid., only pres. and imperf., Hes.; λέγω, Omn.; ἐρεείνω, only pres. and imperf. act., h.; φημίζω, fut. -ῑσω, and poet. (not Att.) -ίξω, etc., also mid., no pass., Hes., Æsch.; ἐκφράζω, Æsch., Eur.; φθέγγομαι, mid., no pass., Pind., Æsch., Eur., Xen., Isoc.; λάσκω, only pres. and imperf. act., c. dupl. acc., Eur.; ἀποκλάζω, fut. -κλάγξω, only act., Æsch.; βαΰζω, only pres. (esp. sadly or reproachfully), Æsch., Ar.; γεγωνέω, pres. only imper. and infin., fut. γεγωνήσω, also aor. 1 infin. γεγωνῆσαι, and perf. γέγωνα, Æsch., Eur., Plat.; γηρύω (ῠ, but also ῡ Æsch.), Pind., Æsch., Eur.; θροέω, and mid., no pass., Trag.; θρῡλέω (esp. to say repeatedly), Eur., Plat., Isoc., Dem.; κατερέω, Eur., Hdt., Ar., Plat.; λᾰλέω, only act., Soph.; μυθεύω, Eur.; σημαίνω, Soph., Eur., Xen.; φᾰτίζω, no perf. in any voice, Soph., Ap. Rh.; ἐξᾰκοντίζω, Eur.; μυθίζω, Theoc. *Vid.* TO SPEAK, and SYN. 310.

To say against, ἐπηγορεύω, c. dat., Hdt.

[*To say aloud*, ἀνεῖπον, Pind., Att.] *Vid.* TO SPEAK OUT.

To say by the way, πᾰραφθέγγομαι, Isæ.

To say by way of addition, προστίθημι, Dem.

To say besides, ἐπῐλέγω (aor. 1 pass. in act. sense, Æsch.), Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπεῖπον, Æsch., Hdt., Thuc.; ὑπεῖπον, Ar., Thuc.; προσεῖπον, Plat.; πᾰραφθέγγομαι, Plat.; ἐπιφθέγγομαι, Plat.; προσεπῐλέγω, Theoph.

To say in reply, *vid.* TO ANSWER.

So to say, ὡς ἔπος εἰπεῖν, Plat.

What will you say next? ποῖ προβήσεται λόγος; Eur.

One must say, λεκτέον, Plat.; ῥητέον, Plat.; φᾰτέον, Plat.

Easy to say, εὔφραστος, ον, Arist.

I will report to you what he says, ἀπαγγελῶ ὑμῖν πάλιν τὰ παρ' ἐκείνου, Xen.

Said, what may be said, etc., λεκτός, ή, όν, Soph., Eur.

[*No sooner said than done*, αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην τετέλεστο δὲ ἔργον, Hom.]

As he, they said, δῆθεν, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

Having such things said to one about one's self, ἀκούσαντες περὶ σφῶν αὐτῶν τὰ τοιαῦτα, Plat.

He said all sorts of things, πάσας ἀφῆκε φωνάς, Dem.

What must be said, λεκτέος, α, ον, Xen., Plat.; ῥητέος, α, ον, Plat.

To be said (as a person is said to be), κλῄζομαι, pass., rare except in pres. and imperf., Soph., Eur.; κομπάζομαι, pass., Eur.

To be said (as a thing is said in a speech), διᾰδίδομαι, pass., perf. -δέδομαι, Isoc.

To be said (as a prevalent report or a common opinion), διᾰθρῡλέομαι, Xen., Isoc.

SAYING, A, μῦθος, ὁ, Omn.; λόγος, ὁ, Omn.; φᾰτις, εως, ἡ, Omn. poet., Hdt.; ῥῆμα, ᾰτος, τό, Theogn., Soph., Hdt., Xen.; ῥῆσις, εως, ἡ, Pind., Hdt.; βάξις, εως, ἡ, Trag.; φήμη, ἡ, Trag., Plat.; φθέγμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Plat.; ἀπόφθεγμα, ᾰτος, τό, Xen.; ῥημᾰτιον, τό, Ar.; ῥημᾰτίσκιον, τό, Ar.; λέξις, εως, ἡ, Isæ. *Vid.* SYN. 315.

The saying of Solon, τὸ τοῦ Σόλωνος, Hdt.

[*As the saying goes*, κατὰ τὴν παροιμίαν, Plat.]

[SCAB (over a wound), ἐσχάρα, ἡ, Hipp., Plat. (Com.), Arist.; ἐσχάρωμα, ατος, τό, Med.; *fit for forming a scab*, ἐσχαρωτικός, ή, όν, Galen.]

[*The formation of a scab*, ἐσχάρωσις, ἡ, Arist.]

[*To come to a scab*, ἐσχαρόομαι, Diosc.]

[SCAB, THE (disease), ψώρα, ἡ, Hdt., Plat., Comic.]

SCABBARD, A, κολεόν, τό, or κολεός, ὁ (always neut. in Hom.), Ep. also κουλεόν, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Theoc.; περιβολή, ἡ, Eur.

The rings on the scabbard, ἀορτῆρες, οἱ, Hom.

The ferule at the bottom of the scabbard, μύκης, ητος and ου, ὁ, Hdt.

SCABBY, λεπρός, ά, όν, Ar., Theoph., Hipp.; ψωραλέος, α, ον, Xen.

Rather scabby, ὑπόλεπρος, ον, Hipp.

SCAFFOLD, A, ἰκρία, τά, Hdt.; βάθρα, τά, Hdt.

SCALD, TO, κατακαίω, Ar.

SCALE, A (on fish, etc.), λεπίς, ῐδος, ἡ, Ar., Hdt.

A scale (on reptiles, *not* on fishes), φολίς, ῐδος, ἡ, Arist.

[*Without scales*, ἀλέπιστος, ον, Archestr.]

[*To be covered with scales*, λεπιδόομαι, Sext. Emp.]

[*Covered with scales*, λεπιδωτός, ή,

όν (of the crocodile, etc.), Hdt., Arist.]

A scale or *scales* (to weigh with), τάλαντον, τό, usu. in pl., Hom., Æsch.; πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, Soph., Ar., Plat.; στἄθμός, pl., οἱ καὶ τά, Ar.; τρῦτάνη, ἡ, Ar., Dem.; ζῦγόν, τό, Dem. *Vid.* SYN. 240.

A butcher's scales, κρεοστά'θμη, ἡ, Ar.

The fall or *turn of the scales*, ῥοπή, ἡ, Æsch., Soph., Plat.

To balance the scales, βρῖθω (τάλαντα), Æsch.

To incline as a scale, or *any thing weighed in a scale*, ῥέπω, no perf. (pass. only once in Æsch.), no mid., Hom., Trag., Ar., Plat., Dem.

That he might not make either party stronger by throwing himself into the scale, ὅπως μηδετέρους προσθέμενος ἰσχυροτέρους ποιήσῃ, Thuc.

Holding the scales, τᾰλαντοῦχος, ον, Æsch.

SCALE, TO (i. e., climb, q. v.), ὑπερβαίνω, only in pres., imperf., aor. 2 -έβην, part. -βάς, perf. -βέβηκα, part. -βεβηκώς, υῖα, ός, and contr. -βεβώς, ῶσα, ῶτος, etc., and fut. mid. -βήσομαι, c. acc., rarely c. gen., Hom., Eur., Hdt., Xen.; ὑπεραίρω, Xen.; ὑπερᾰκρίζω, Xen.

That may be scaled, ἐπῐ'δρομος, ον, Hom.; ὑπερβᾰτός, ή, όν, later ός, όν, Thuc.; [ἀναβατός (Ep. ἀμβ.), όν, Hom., Pind.]

[*To scale off* (as bones), λεπιδόομαι, Hipp.]

SCALENE, σκᾰληνός, ή, όν, Arist.

SCALLOP-SHELL, A, χηρᾰμίς, ῖδος, ἡ, Xen., Anth.; χηρᾰμύς, ὕδος, ἡ, Hipp.

SCALY, φολῐδωτός, ή, όν, or ός, όν (only of reptiles), Arist.; [λεπιδωτός, ή, όν, Hdt., Arist.]

With scaly surface, φολῐδώδης, ες, Hipp.

SCAMMONY, σκάμμωνία, ἡ, Theoph.

[SCAN, TO (i. e., measure by feet), ποδίζω, Gram.; βαίνω μέτρον, Dion.]

SCANDAL, *vid.* SLANDER.

SCANDALOUS, αἰσχρός, ά, όν (ός, όν only in Ath.), compar. αἰσχίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. αἴσχιστος, Omn. *Vid.* DISGRACEFUL.

[SCANNING, ποδισμός, ὁ, Gram.]

SCANTILY, φαύλως, Eur., Ar., Plat.; ἡμῐκάκως, Ar.

SCANTINESS, φαυλότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Plat.; [μανότης, ητος, ἡ, Plat., Theoph.] *Vid.* DEFICIENCY.

SCANTY, φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Eur., Ar., Plat.; σπάνιστός, ή, όν, Soph.; ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Thuc.; ἄπορος, ον, Plat.; [μᾱνός, ή, όν, Xen.; (of hair), ψεδνός, ή, όν, Hom., Anth.] *Vid.* DEFICIENT.

SCAPE-GOAT, A, φαρμᾰκός, ὁ καὶ ἡ, Ar., Lys.

SCAR, A, οὐλή, ἡ, Hom., Eur., Xen., Plat.

Scarred over, ὕπουλος, ον, Plat.

[*To be scarred over*, οὐλόομαι, Arist.]

A scarring over, σύνεπούλωσις, εως, ἡ, Arist.

SCARCE, ψεδνός, ή, όν, Hom.; σπάνιος, α, ον, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Æschin.

SCARCE, TO BE, σπᾰνίζω, Pind., Ar.; δι' ἀκρῑβείας εἰμί, Plat.

SCARCELY, σπουδῇ, Hom.; σὺν πολλῇ σπουδῇ, Xen.; τυτθόν, Hom.; τυτθά, Æsch.; μόγις, Hom., Hdt., Omn. Att.; μόλις, Omn. Att.; σχολῇ, Soph., Eur., Xen., Plat., Andoc.; χᾰλεπῶς, Eur., Hdt., Xen., Lys.; παρ' ὀλῖγον, Eur.; ἀγᾰπητῶς, Lys. *Vid.* HARDLY.

SCARCITY, σπᾰνις, εως, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Lys., Dem.; σπανιότης, ητος, ἡ, Isoc.

Scarcity (i. e., scarcity of food), σῑτοδεία, ἡ, Hdt., Thuc., Isoc., Dem.; σπᾰνοσιτία, ἡ, Xen. *Vid.* WANT.

To have a scarcity of, σπᾰνίζω, also pass. in act. sense, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

SCARE, TO, δειδίσσομαι, mid., no pass., c. ἀπό and gen. of that from which, sometimes c. infin. (e. g., to scare so as to cause to flee, δειδ. φεύγειν, Theoc.), in Att. prose δεδίσσομαι, fut. -ίξομαι, Hom., Plat., Dem., Theoc.; πτοέω, Ep. also πτοιέω, Hom., Æsch., Eur., Call.; διαπτοέω, Hom., Eur., Plat.; [μορμολύττομαι, Ar., Plat., Xen.]; σοβέω (esp. to scare birds), Ar., Menand. *Vid.* TO FRIGHTEN.

SCARECROW, A, φόβητρον, τό, Plat.; [πρίᾱπος, ὁ (as in Hor., Sat. i., 8, deus inde ego, furum aviumque Maxima formido).]

A scarecrow blown about by the air, αἰθέριον κίνυγμα, Æsch.

SCARF, A, χλᾰμύς, ὕδος, ἡ, Sappho, Xen.; χλᾰμύδιον, τό, Menand.

[SCARIFICATION, ἄμυξις, εως, ἡ, Antyll.; περιχάραξις, εως, ἡ, Med.]

[SCARIFY, TO, ἀμύσσω, Med.; περιχαράσσω, Med.]

SCARLET, ὑσγινοβᾰφής, ές, Xen. *Vid.* PURPLE.

SCARPANTO, Κάρπᾰθος, ἡ, also Κρᾰπᾰθος, Hom., h.

SCATTER, TO, πᾰλύνω, Hom., Soph.; πᾰλάσσω, fut. -ξω, Hom. χέω, Ep. pres. sometimes also χείω (Hes.), and in compounds χεύω (Hom.), fut. χεύσω, aor. 1 ἔχευα, Hom.; ἔχεα, Att. (also Hom.), perf. act. κέχῠκα (rarely, if ever, used), perf. pass. κέχῠμαι, aor. 1 ἐχῠθην, etc. (Hom. also uses aor. 1 mid. in pass. sense, and aor. 2 3d sing. and pl. χῦτο, χύντο, part. χῠμενος, also in pass. sense, if these are not rather from pluperf. pass. with the reduplication omitted), Hom.; ἀποχέω, Hom.; κεδάζω (esp. of scattering men or troops), only in aor. 1 act. poet. ἐκέδασσα, and pass. ἐκεδάσθην, Hom., Ap. Rh.; σκεδάννῡμι, fut. σκεδάσω, Att. σκεδῶ, -δᾷς, -δᾷ, etc., Omn.; ἀποσκεδάννῡμι, Hom., Soph.; διασκεδάννῡμι, Ep. pres. also διασκίδνημι, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; κᾰτασκεδάννῡμι, Ar., Xen., Dem.; ἐκσκεδάννῡμι, Ar.; συσκεδάννῡμι and -νύω, Ar.; σπείρω, Soph., Ar., Hdt., Xen.; διασπείρω, Soph., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; μεθίημι (ῑη Ep., ῐη Att.), aor. 1 μεθῆκα (Hom. also uses 2d and 3d sing. pres. μεθιεῖς, μεθιεῖ, imperf. μεθίεις, μεθίει, etc.) (esp. of scattering to the winds), Eur.; ἐκπετάννῡμι, fut. -πετᾰσω, Bion. *Vid.* TO SPRINKLE.

To scatter with fear, διαπτοέω, Ep. also -πτοιέω, Hom., Eur., Plat.

To scatter (a population), *make it live in scattered villages*, διοικίζω, Xen., Plat., Isoc., Dem.

To scatter about, περιχέω, Hdt.

To scatter beside, πᾰρασπείρω, Plat.

To throw down and scatter, διαρρίπτω, aor. 2 pass. -ερρῐφην, also διᾰρίπτω, also in pres. and imperf. διαρριπτέω, Ar., Xen.

To scatter out of, ἐκραίνω, aor. 1 ἐξέρρᾰνα, Eur.

SCATTERED, σποράς, ἄδος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Thuc.; σκεδαστός, ή, όν, Plat.

Or does he live in the islands scattered about? ἡ νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον; (lit., has he a scattered insular life?), Eur.

SCATTERED, TO BE, σκίδνᾰμαι, pass., only pres. and imperf., Hom., Hes., h., Hdt.; ἀποσκίδνᾰμαι, Hom., Hdt., Thuc., Ap. Rh.; διασπάομαι, pass., perf. -έσπασμαι (esp. of beaten troops), Thuc.; ἀποσπάομαι, Thuc.; κεδαίομαι, pass., Ap. Rh.

They were scattered, διέτμᾰγεν, 3d pl. aor. 2 pass. for διετμᾰγησαν from διατμήγω, Hom.

To be scattered under, ὑποχέομαι, pass., c. ὑπό and dat., Hdt.

To live scattered about in villages, διοικέω, Xen.

SCATTEREDLY, σποράδην, Thuc., Plat., Isoc.

SCATTERING, A, σκέδᾰσις, εως, ἡ, Hom.; διάρριψις, εως, ἡ, Xen.

A scattering of population, διοίκῐσις, εως, ἡ, Lys.

Scattering widely, πολυσπερής, ές, Emped.

SCENE, A, σκηνή, ἡ (though rather used of the whole stage than of "scenes" in our sense of the word), Plat., Dem.

The side scenes, πᾰρασκήνια, τά, Dem.

SCENIC, θεᾱτρῐκός, ή, όν, Arist.; σκηνῐκός, ή, όν, Plut.

SCENT, A, ἀῦτμή, ἡ, Hom.; ὀδμή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; ὀσμή, ἡ, Omn. Att. *Vid.* SMELL.

With a good scent, εὔρις, ὁ καὶ ἡ, gen. εὔρῑνος, Æsch., Soph., Xen.; ὕποσμος, ον, Arist.

Without scent, ἄρις, ἄρῑνος, ὁ καὶ ἡ, Xen.; ἄρῑνος, ον, Xen.

Carrying a bad scent (of ground), δύσοσμος, ον, Xen.

SCENT, TO, ῥῑνηλᾰτέω, only act., Æsch.; μαντεύομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Theoc.; [ὀσφραίνομαι, fut. ὀσφρήσομαι (metaph.), Ar.] *Vid.* TO SMELL.

SCEPTRE, A, σκηπτάνιον, τό, Hom.; σκῆπτρον, τό, Omn.; ῥάβδος, ἡ, Pind., Plat.; αἰχμή, ἡ, Æsch.

Swaying the sceptre, σκηπτοῦχος, ον, Hom., Eur.

Having two sceptres, δίσκηπτρος, ον (of the two Atridæ), Æsch.

Sitting on a sceptre (as the eagle on the sceptre of Jupiter), σκηπτοβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

The power of the sceptre, σκηπτουχία, ἡ, Æsch.

SCHEDULE, A, γράμμα, ἄτος, τό, Dem.; γραμμάτεῖον, τό, Isoc., Lys., Dem.; σύνταγμα, ἄτος, τό, Æschin.

SCHEME, A, βουλή, ἡ, Omn. *Vid.* PLAN.

A second scheme (when the first has failed), δεύτερος πλοῦς, Plat.

SCHEMER, A, ἐπιβουλευτής, οῦ, ὁ, Soph.

SCHOLAR, A, μᾰθητής, οῦ, ὁ, Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem. *Vid.* PUPIL.

SCHOLARSHIP, πολῠμάθία, ἡ, Plat. *Vid.* LEARNING.

SCHOOL, A, δῐδασκᾰλεῖον, τό, Soph., Thuc., Xen., Plat., Dem.; γυμνάσιον, τό, Ar., Xen., Plat.; παίδευσις, εως, ἡ (as Athens "the school" of Greece), Thuc.; παιδαγωγεῖον, τό, Dem.; σχολή, ἡ, Plut. *Vid.* SYN. 172.

[*A school for gymnastic training*, παλαίστρα, ἡ, Hdt.; γυμνάσιον, τό, Xen.] *Vid.* GYMNASIUM, and SYN. 155.

To go to school, φοιτάω, Ar., Dem.; also φ. εἰς διδάσκαλον, Xen., Plat.

To go to school with, to go to the

same school as, συμφοιτάω, sine cas. or c. dat., Ar., Xen., Plat., Dem.

To leave school, διδασκάλου 'ἄπαλλάσσομαι (esp. in aor. 2 pass. ἀπηλλάγην), Plat.

A going to school with, συμφοίτησις, εως, ἡ, Æschin.

[*A superintendent of schools*, παιδονόμος, ὁ (esp. in Doric states), Xen., Arist.]

[*To be superintendent of schools*, παιδονομέω, and *the office of superintendent of schools*, παιδονομία, ἡ, Arist.]

SCHOOL-FELLOW, A, συμφοιτητής, οῦ, ὁ, Xen., Plat.; συμμἄθητής, οῦ, ὁ, Plat.

[SCHOOL-HOUSE, παιδαγωγεῖον, τό, Dem.]

SCHOOLMASTER, A, γραμμᾰτιστής, οῦ, ὁ, Xen., Plat. *Vid.* TEACHER.

SCIATICA, ὀσφυαλγία, ἡ, Hipp.

To have sciatica, ὀσφυαλγέω, only act., Hipp.

Afflicted with sciatica, ὀσφυαλγής, ές, Æsch.

SCIENCE, μοῦσα, ἡ, Eur., Ar., Plat.; μουσῐκή, ἡ, Eur., Plat., Isoc.; μάθημα, ᾰτος, τό, Plat., Arist.; μάθησις, εως, ἡ, Plat.

Making a trade of science, μᾰθημᾰτοπωλῐκός, ἡ, όν, Plat.

SCIENCES, THE, ἐπιστῆμαι, αἱ, Plat.

Mother of all sciences, μουσομήτωρ, ορος, ἡ, Æsch.

[*The circle of the sciences* (as a course of general knowledge), ἐγκύκλιος παιδεία, ἡ, Plut., Ath., Quintil.]

SCIENTIFIC, μουσῐκός, ἡ, όν, Plat.

SCIENTIFICALLY, μουσικῶς, Plat.

That which is capable of being known scientifically, τὸ ἐπιστητόν, Plat.

SCIMITAR, A, μάχαιρα, ἡ, Pind., Hdt., Xen.; κοπίς, ῐ́δος, ἡ, Eur., Xen.; ἅρπη, ἡ, Eur.; δρέπᾰνον, τό, Hdt.; 'ἀκῑνάκης, ου, ὁ, Hdt. *Vid.* SWORD.

Wearing a scimitar, μᾰχαιροφόρος, ον, Æsch., Hdt., Thuc.

SCION, A (of a person), ὄζος, ὁ, Hom., Pind., Eur., Ap. Rh.

[SCISSORS, διπλῆ μάχαιρα (late), Poll.; ψαλίς, ῐ́δος, ἡ, Galen.]

SCOFF, TO, ἐπῐλωβεύω, only act., Hom.; κερτομέω, only act., Hom., h., Soph., Eur.; χλευάζω, sometimes c. acc., Ar., Dem. *Vid.* TO MOCK.

Scoffed at, ἐπῐ́μυκτος, ον, Theogn.

SCOFFER, A, χλευαστής, οῦ, ὁ, Arist.

SCOFFING, χλευᾰσία, ἡ, Dem.; χλευασμός, ὁ, Dem.

SCOLD, TO, νεικέω, Ep. also νεικείω, Ep. imperf. νεικείεσκον, fut. -έσω, poet. -έσσω, no perf., only act., Hom., Ap. Rh. *Vid.* TO REPROVE.

SCOPE (i. e., aim, object), σκοπός, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat.; προαίρεσις, εως, ἡ, Dem. *Vid.* AIM.

SCORBUTIC, ψωρᾰλέος, α, ον, Xen. *Vid.* SCURVY.

SCORCH, TO, περικαίω, fut. -καύσω, aor. 2 pass. -εκάην, Hdt.; περιφλύω, fut. -ῠ́σω, Ar.

SCORCHED, στᾰθευτός, ἡ, όν, Æsch.

To be scorched, περιφλεύομαι, pass., Hdt.; [περικαίομαι, Hdt.]

SCORCHING, ἀζᾰλέος, α, ον, Hes.; σείριος, α, ον, Hes.

SCORCHING, A, σύγκαυσις, εως, ἡ, Plat.

SCORE, A, εἴκοσι, also before a vowel -σιν (not Att.), Ep. also ἐείκοσι, Hom., Hdt., etc.

SCORN, κᾰτᾰφρόνησις, εως, ἡ, Thuc. *Vid.* CONTEMPT.

SCORN, TO, κᾰτᾰπᾰτέω, Hom. *Vid.* TO DESPISE.

SCORNFUL, ὀλῐ́γωρος, ον, Hdt., Isoc., Dem.

SCORNFULLY, ὑπέροπτα, Soph.; ὀλῐγώρως, Xen.

SCORPION, A, σκορπίος, ὁ, Æsch., Soph., Plat. (Com.), Dem.

Fighting with scorpions, σκορπιομάχος, ον, Arist.

Like a scorpion, σκορπιώδης, ες, Arist.

SCOUNDREL, A, πᾰνοῦργος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.

SCOUR, TO, ἀποκᾰθαίρω, Ar.; περιπλύνω, Dem. *Vid.* TO WIPE, TO CLEAN.

SCOURGE, A, μάστιξ, ῑγος, ἡ, Omn. *Vid.* WHIP.

SCOURGE, TO, ϑωμίζω, fut. -ξω, Anac.; μαστῑγόω, Hdt., Plat., Lys.; 'ἄπομαστῑγόω, Hdt.; μαστῑγέω, Hdt. *Vid.* TO WHIP, TO FLOG.

SCOURGED, TO BE, *who ought to be scourged*, etc., μαστῑγωτέος, α, ον, Ar.

To deserve to be scourged, μαστῑγιάω, only act., Eupol.

One who has been scourged, μαστῑγίας, ου, ὁ, Soph., Ar., Plat.; νωτοπλήξ, πλῆγος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Pherecr.

SCOURGER, A, μαστίκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.

SCOUT, A, σκοπός, ὁ, Hom., Trag., Thuc., Xen.; πρόσκοπος, ὁ, Xen.; κατάσκοπος, ὁ, Xen.; προεξερευνητής, οῦ, ὁ, contr. προυξ., Eur.; διερευνητής, ὁ, Xen.; προδιερευνητής, ὁ, Xen. *Vid.* TO RECONNOITRE, SPY.

To act as scout, προερευνάομαι, mid., Xen.

[SCRAMBLE UP, TO, ἀναῤῥιχάομαι, Hellan., Hipp.]

SCRAP, A [(of food, flesh, etc.), ψωμός, ὁ, Hom., Xen.]; 'ἄπότιλμα, ᾰτος, τό, Theoc.

SCRAPE, A—*we are in a scrape*, νῦν, ὡς μῦς, γεύμεθα πίσσας, Theoc.; so *he finds out he is in a scrape*, ἄρτι μῦς γεύεται πίσσης, Dem. (lit., the mouse finds out that it is pitch which he is eating).

[*To be out of the scrape*, ἔξω (c. gen.) πόδα ἔχω, Prov.]

SCRAPE, TO, κνάω, aor. 2 ἔκνην, Hom., Hdt.; ξύω, only act., Hom., h.; ἐπιξύω, Plat.; ξέω, fut. ξέσω, and poet. ξέσσω, only act., Hom.; ἐγξέω, Eur.

[*To scrape together*, ἀμάω, Ap. Rh.]

To scrape one's self clean, ἀποστλεγγίζομαι, mid. and pass., Xen.

To scrape off, ἀποξύω, in tmesis as ξύω ἄπο, h.; ἀποκνάω, Antipho.

SCRAPER, A (or knife for scraping), κνῆστις, εως, ἡ, Hom.

A scraper (or comb for scraping after bathing), ψήκτρα, ἡ, Soph., Eur.; στλεγγίς, ῐ́δος, ἡ, Ar., Xen., Plat.

SCRAPING, A (or thing scraped off), κνῆσμα, ᾰτος, τό, Xen.; κνίσμα, ᾰτος, τό, Plat.

SCRATCH, A, γραπτύς, ύος, ἡ, Hom.; 'ἀμῠχή, ἡ, Hipp.

SCRATCH, TO, γρᾰ́φω, Hom.; 'ἀμύσσω, fut. -ξω, Hom., Æsch., Hdt., Theoc.; κᾰταμύσσω, in mid., Hom., Hdt.; 'ἄπονυχίζω (with one's nails), Ar.; ψᾰθάλλω, only act., no perf., Plat. (Com.); τρίβω (esp. one's head), Æsch.; so κνάομαι, mid., sine cas., Theoc.

To scratch slightly, ὑπογλῠ́φω, Hipp.

To scratch up (as fowls scratch up the ground), διασκᾰρῑφάομαι, mid., Isoc.

To wish to scratch, κνησιάω, only act., Ar., Plat.

Scratched lately, νεότομος, ον, Æsch.

SCRATCHING, A, κνῆσις, εως, ἡ, Plat.

SCREAM, A, κλαγγή, ἡ, Hom., Eur.

SCREAM, TO, κλάζω, fut. κλάγξω, perf. κέκλαγγα, also κέκληγα (both in pres. sense), aor. 2 ἔκλᾰγον, only poet. (Hom. has also part. κεκλήγων), Hom., Hes., Soph.; μηκάομαι, mid., with perf. μέμηκα, in pres. sense, part. μεμηκώς, fem. μεμᾰκυῖα, imperf. ἐμέμηκον, aor. 2 ἔμᾰκον, no other tenses, Hom.; λάσκω, fut. λᾰκήσω, oftener λᾰκήσομαι, aor. 1 ἐλᾰ́κησα, aor. 2 ἔλᾰκον, perf. λέλᾱκα, part. λελᾱκώς, fem. λελᾰκυῖα, Hom., Æsch.; κλαγγάνω, only pres. and imperf., Soph.; διακράζω, fut. -ξω, only act., Ar.; φθέγγομαι, mid., Xen., Theoc.

To match in screaming, διακράζω, c. dat., Ar.

SCREAMING, adj., λᾰκέρυζα, also κελᾰ́ρυζα, only fem., Hes., Ar., Ap. Rh.

SCREECH, TO, κικκᾰβίζω, only act. (like a screech-owl), Ar. *Vid.* TO SCREAM.

SCREECH-OWL, A, κῐκῠμίς, ῐ́δος, ἡ, Call.

SCREEN, A, ἐπῆλυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; πρόβλημα, ᾰτος, τό, c. gen. of that before which (metaph. of a person), Soph.; [παραπέτασμα, ατος, τό, Plat.; προκάλυμμα, ατος, τό (lit. and metaph.), Thuc.; πρόσχημα, ατος, τό (metaph.), Thuc.; *a low screen*, παράφραγμα, ατος, τό, Plat.]

[*A screen* (for sides of ships), παράβλημα, ατος, τό, Xen.; παράῤῥυμα, ατος, τό, Xen.]

To put before one as a screen, κᾰτασκιάζω, Eur.; ἐπηλῠγάζω, c. dupl. acc., Plat.; προΐσταμαι, mid. (esp. metaph. of persons), Antipho, Dem.; [προκαλύπτομαι, Plat.; προβάλλομαι (metaph.), Thuc., Dem.]

[SCREW, κοχλίας, ου, ὁ, Geop.; ἕλιξ, ικος, ἡ, Math.; *the female screw*, περικόχλιον, τό, Schneid. Ecl. Phys.]

[*The screw of Archimedes*, κοχλίας, ὁ, Strab., Diod.]

SCREW UP, TO (the strings of an instrument), στρεβλόω, Plat.

Before their courage is screwed up, πρὶν συνταχθῆναι τὴν δόξαν, Thuc.

SCRIBBLE, TO, γρᾰ́φω, Omn. *Vid.* TO WRITE.

SCRIBE, A, γραμμᾰτεύς, ὁ, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; 'ἀνᾰγρᾰφεύς, ὁ, Lys.

To be a scribe, γραμμᾰτεύω, Thuc., Dem.

SCRIP, *vid.* BAG.

SCROFULA, *vid.* SCURVY.

SCROLL, A, δέλτος, ἡ, Soph., Eur., Ar., Plat.

[SCROTUM, ὄσχη, ἡ, Hipp.; πηρίν, ῖνος, ὁ, Nic.]

SCRUPLE, TO, ὀκνέω, Omn. *Vid.* TO HESITATE.

To have scruples, ἐνθυμιστὸν ποιέομαι, mid., Hdt.; ἐνθύμιον ποιέομαι, Thuc.

To give a person scruples about any thing, ἐνθύμιόν τι τῐ́θημι (aor. 1 ἔθηκα), c. dat. pers., Eur.

SCRUPULOUS, ὀκνηρός, ά, όν, Dem.

SCRUTINIZE, TO, 'ἀκρῑβόω, Eur., Xen., Isoc., Arist.; διακριβόω, Xen., Plat., Isoc., Arist.; 'ἀνᾰκρίνω, Hdt.,

Thuc., Isoc., Dem.; δοκιμάζω, Hdt., Omn. Att. *Vid.* To EXAMINE.

SCRUTINY, A, δοκιμᾰσία, ἡ, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ᾽ἀνᾰ́κρῐσις, εως, ἡ, poet. also ἄγκρισις, Xen., Plat., Dem.; εὐθύνη, ἡ, Dem., Oratt.

To submit to, to be bound to submit to a scrutiny, εὐθύνην δίδωμι (aor. 1 ἔδωκα), εὐθύνην ὀφλισκᾰ́νω, fut. ὀφλήσομαι, perf. ὤφληκα, no aor. 1, aor. 2 ὦφλον, Oratt.

To acquit any one after a scrutiny, εὐθύνης ᾽ἀπολύω, c. acc. pers., Ar.

To be acquitted after a scrutiny, εὐθύνην ἀποφυγεῖν or διαφ., Plat.; (εὐθύνη is, however, used most frequently in pl.)

[*To stand the test of close scrutiny*, ἀφικνεῖσθαι εἰς ὄνυχα, Plut.]

SCUFFLE, A, τᾰρᾰχή, ἡ, Eur.

SCULL, A, κρᾱνίον, τό, Hom., Pind., Eur., Plat., Arist.

Moved by two sculls (a boat), δίκωπος, ον, Eur.

SCULL-CAP, A, κᾰταῖτυξ, ῡγος, ἡ, Hom.

SCULPTOR, A, ᾽ἀγαλμᾰτοποιός, ὁ, Hdt.; λῐθουργός, ὁ, Arist.; ζωογλῠ́φος, ὁ, Mel.

A sculptor's shop, ἑρμογλῠφεῖον, τό, Plat.

SCUM, γραῦς, γρᾱός, ἡ, Ar.; ἐπάνθισμα, ᾰτος, τό, Hipp.

Scum (of persons), κάθαρμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur., Ar., Dem.; περῐ́τριμμα, ᾰτος, τό, Ar., Dem.; περίτηγμα, ατος, τό, Plut.

[SCURF, λέπιον, τό, Hipp.; (on the head), πίτυρα, τά, Hipp.; πιτυρίασις, ἡ, Hipp.]

[*Scurf-like*, πιτυρώδης, ες, Hipp.]

SCURRILITY, κᾰκολογία, ἡ, Hdt., Xen., Plat.

SCURRILOUS, κᾰκολόγος, ον, Pind., Arist.

SCURVY, λειχήν, ῆνος, ὁ, Æsch.; ψώρα, ἡ, Hdt., Plat.; ψῶζα, ἡ, Eupol.

To have the scurvy, ψωράω, only act., Plat.

Afflicted with scurvy, ψωρᾰλέος, α, ον, Xen.

SCYTHE, A, δρέπᾰνον, τό, Xen.

Armed with scythes, δρεπᾰνηφόρος, ον (of chariots), Xen.

SEA, ῾ῡγρά, ἡ, Hom., Ar.; λαῖτμα, τό, only in nom. and acc. sing., often λ. ἁλός, λ. θαλάσσης, Hom.; ἅλς, ῾ἁλός, ἡ, rarely, if ever, pl. in this sense, Hom., Pind., Trag.; θᾰ́λασσα, ἡ, Omn.; λίμνη, ἡ, Hom., Trag.; πόντος, ὁ, Omn. poet., Xen., Plat. (used also as pr. n., ὁ Πόντος, *the Euxine*); πέλᾰγος, τό (strictly being to θάλασσα as a part to the whole), sometimes π. ἁλός, π. θαλάσσης, π. πόντιον, etc. (also often metaph., as π. κακῶν, π. ἄτης, Trag.), Omn.; γλαυκή, ἡ, Hes.; πορθμός, ὁ, Pind.; οἶδμα, τό, also οἰδ. θαλάσσης, ῾ἅλιον οἶδ., etc., h., Pind., Soph., Eur.; ἄντλος, ὁ, Eur.; ποντία νοτίς (ῐδος, ἡ), Eur.; ῾ἁλίρρῠτον ἄλσος, πόντιον ἄλσος, Æsch.; δίνη, ἡ, Plat. *Vid.* SYN. 250.

Sea (metaph.)—*a sea of troubles*, κᾰκῶν κλῠ́δων (ωνος, ὁ), Æsch.; κλύδων συμφορᾶς, Soph.; κακῶν ἐπιρροή, ἡ, Eur.; [πέλαγος κακῶν, Æsch.]

At sea, ὕψι, Hom., Hes.

In the open sea, ἐν νοτίῳ, Hom.

Wishing to attack in the open sea, βουλόμενος ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ ἐπιθέσθαι, Thuc.

From the sea, ποντόθεν or -θε, Hom.; ἐξ ῾ἁλόθεν, Hom.

To the sea, ῾ἅλαδε, Hom.; πελᾰγόσδε, Ap. Rh.

To be at peace on the side of the sea, ἐν εἰρήνῃ ἐκ θαλάσσης εἶναι, Dem.

Of or *belonging to the sea*, *sea-* as adj., etc., ἅλιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Trag.; ἐνᾰ́λιος, Ep. also εἰνάλιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Trag., Ar.; ἔνᾰλος, ον, h., Eur.; θᾰλάσσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ἐνθαλάσσιος, ον (of a ship), Soph.; θᾰλασσαῖος, α, ον, Pind.; πόντιος, α, ον, and ος, ον, h., Pind., Trag.; fem. ποντιάς, άδος, ἡ, Pind., Eur.; πελᾰ́γιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Thuc., Xen.; fem. πελᾰγῖτις, ῐδος, ἡ, Mel.

Throw him into the sea, θᾰλάσσιον ἐκρίψατε, Soph.

Beyond the sea, ῾ὑπερπόντιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Soph.

Brought across the sea, πόντιος, α, ον, and ος, ον, Æsch.

Blowing from the sea, ῾ἁλιᾱής, ές, Hom.

Under the sea, ὑφᾰ́λος, ον, Soph.

By the sea, near the sea, on the sea-coast, etc., ἀγχῐ́ᾰλος, ον, Hom., h., Æsch., Soph.; ἔφᾰλος, ον, Hom., Soph.; πᾰράλιος, Ep. also παρρ., α, ον, and ος, ον, Trag., Thuc., Æschin., Ap. Rh.; πᾰ́ρᾰλος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc.; πᾰράκτιος, α, ον, Trag.; πᾰρᾰθᾰλάσσιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; πᾰρᾰθᾰλασσῐ́διος, ον, Thuc.; ἐπῐθᾰλάσσιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; ἐπιθαλασσῐ́διος, ον, Thuc., Xen.

Sea-beat, sea-girt, sounding with the noise of the sea (of shores, islands, etc.), ῾ἁλῐ́πλοος, ον, Hom.; ἀμφῐ́ρῠτος, also ἀμφίρρῠτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Soph., Hdt.; ἀμφίᾰλος, ον (ἄμπᾰλος also Theoc.), Hom., Pind., Soph., Xen.; περίρρῠτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; περῐ́κλυστος, η, ον, and ος, ον, h., Æsch., Eur.; πολῠ́κλυστος, ον, Hes., Ap. Rh.; ποντοτῐ́νακτος, ον, h.; ῾ἁλιερκής, ές, Pind.; ἀμφῐθᾰ́λασσος, ον, Pind., Xen.; ῾ἁλῐ́πληκτος, ον, Pind., Soph.; θᾰλασσόπληκτος, ον, Æsch.; ἁλῐ́τυπος, ον, Æsch.; ἁλικτῠ́πος, ον, Eur., Soph.; ῾ἁλίρρoθος, ον, Æsch., Eur.; ῾ἁλῐ́κλυστος, ον, Soph. (of a body), Ap. Rh.; ἀμφῐ́κλυστος, ον, Soph.; ῾ἁλίστονος, ον, Æsch.; ἀντῐπλήξ, πλῆγος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; περῐκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ναύπορος, ον, Æsch.; περίρροος, ον, contr. -ρους, -ρουν, Hdt.; ῾ἁλίζωνος, ον, Anth.; ῾ἁλῐ́βροχος, ον, Ap. Rh.; ῾ἁλῐπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Call.; ῾ἁλῐ́βρεκτος, ον, Anth.; ῾ἁλιηχής, ές, Musæ.

[*To be sea-girt*, περικλύζομαι, Thuc.]

Having the sea on both sides, δίπορος, ον (of the Isthmus), Eur.; [ἀμφίᾰλος, ον (like Horace's *bimaris*, of Corinth), Xen.]

Sea tossed, traversing the sea (of a ship, etc.), ποντοπόρος, ον, Hom., Soph., Eur.; fem. also ποντοπόρεια (name of a Nereid), Hes.; ναυσῐπόρος, ον (of men), Eur.; so ναυσῐφόρητος, ον, Pind., and ναυβᾰ́της, ου, ὁ, Æsch., Eur.; ῾ἁλῐ́πλαγκτος, ον (of a floating island), Soph.; ῾ἁλιήρης, ες (of an oar), Eur.; ῾ἁλῐ́δονος, ον, Æsch.; χᾰραξῐ́ποντος, ον, Simon.; θᾰλασσόπλαγκτος, ον, Æsch.; μιξοθᾰ́λασσος, ον, Orac. ap. Xen.; ῾ἁλῐ́τρῡτος, ον, Theoc.; ἁλίστρεπτος, ον, Anth.; θᾰλασσοπόρος, ον, Anth.

At sea (a ship), μετάρσιος, α, ον, and ος, ον, Hdt.; μετέωρος, ον, Thuc., Dem.; πελάγιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Thuc., Xen.

Used to the sea, θᾰ́λάσσιος, α, ον, and ος, ον, Thuc.

Unused to the sea, ᾽ἀθᾰλάσσωτος, ον, Ar.

The parts beyond the sea, τὰ ἀντῐπέραια, Hom.; τὸ ἀντῐπέρας (also ἡ ἀντ. Θράκη, etc.), Thuc.

Plundering the sea, κυμᾰτοφθόρος, ον (of an osprey, etc.), Eur.

Flowing into the sea, ῾ἁλῐμῡρήεις, εσσα, εν, Hom.

Roaring like the sea, ῾ἁλῐ́δουπος, ον, Orph.

Ruling the sea, ποντομέδων, οντος, ὁ, Pind., Æsch., Eur.; fem. θαλασσομέδουσα, Alcman.

Being master of the sea, θᾰλασσοκρᾰ́τωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Thuc., Xen.; ναυκρᾰ́τωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Thuc.; ναυκρᾰ́της, εος, ὁ καὶ ἡ, c. gen. (e. g., ν. τῆς θαλάσσης), Hdt.

To be masters at sea, ναυκρᾰτέω, no mid., but pass. also to be mastered at sea, Thuc., Xen.; θαλασσοκρᾰτέω, Hdt., Thuc., -ομαι, pass., Demetr. (Com.)

If they were superior at sea, ὄντες ναυκρᾰ́τορες, Hdt.

Living on the sea, θᾰλασσουργός, όν (as a fisherman), Xen.

To put to sea, ᾽ἀνᾰβαίνω, fut. ᾽ἀνᾰβήσομαι, aor. 2 ἀνέβην, and aor. 1 mid. ἀνεβησάμην, no fut. or aor. 1 act. in this sense, c. ἐς and acc. of the country which is the object of the voyage (more strictly to embark), Hom.; ᾽ἀνωθέω, fut. -ωθήσω and -ώσω, aor. 1 -ωσα, Att. -έωσα (lit., to push the ship off from the shore), Hom.; ἀναπλέω, Hom.; ᾽ἀνᾰ́γω, aor. 2 -ήγαγον, also -ομαι, mid., and aor. 1 pass. (the active form usually has acc. after it, e. g., ναῦν), Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπᾰνᾰ́γω, and -ομαι, mid., Hdt., Thuc., Xen.; αἴρω στόλον, Æsch.; αἴρω, sine cas., or more usu. c. dat. (e. g., ταῖς ναυσί), or c. acc. (e. g., τὰς ναῦς), (also in aor. 1 pass. ἠέρθην, Hdt.), Thuc.; ᾽ἀπαίρω, Thuc.; ἀναζεύγνῡμι τὰς ναῦς, Hdt.; ἐξορμέω, sine cas., Lycurg., Isæ.; ἐξορμίζω τὴν ναῦν, Dem. *Vid.* To SAIL.

To cross the sea, ποντοπορέω, only act., no perf., Hom.; ναυσθλόομαι, pass., Eur.; θαλασσοπορέω, only act., Call.

To get into the open sea, ἀνοίγω, aor. 1 ἤνοιξα, also ἀνέῳξα, Xen.

To be at sea, to remain at sea, μετεωρίζομαι, pass., Thuc.; θᾰλασσεύω (opp. to being in dock), Thuc.; πελᾰγίζω, and -ομαι, Xen.

To be, or *to anchor in the open sea*, ᾽ἀποσᾰλεύω, only act., Thuc.; ἀποσαλεύω ἐπ᾽ ἀγκύρας μετέωρος, Dem.

To carry by sea, ναυστολέω, Eur.

To go by sea, ναυστολέομαι, Eur.; ναυσθλόομαι, Eur.

To throw into the sea, ποντίζω, Æsch., Soph.; καταποντίζω, Lys., Dem.

To make into sea (what was land), θαλασσόω, Arist.; [*to make* or *form a sea* (of waters collected), πελαγίζω, Hdt.]

A putting to sea, ᾽ἀνᾰ́γωγή, ἡ, Thuc., Xen., Dem.

[*Sea-faring*, ναυσιφόρητος, ον, Pind.; ναυσιπόρος, ον, Eur.; ναυτικός, ή, όν, Æsch., Hdt.]

A sea-faring life, ναυκληρία, ἡ, Plat., Lys. *Vid.* SAILOR.

A throwing into the sea, κᾰτᾰποντισμός, ὁ, Isoc., Dem.

One who throws into the sea, κᾰτᾰποντιστής, ὁ, Isoc.

That which is thrown into the sea, πόντισμα, ἄτος, τό, Eur.

SEA-BORN, ἁλιοτρεφής, ές, Hom.; 'ἁλοσύδνη, only fem., Hom.; ἀφρογένεια, only fem., Hes.; ἀφρογενής, ές, Orph.

[SEA-COAST, παραλία, ἡ, Hdt.; πάραλος, ἡ, Thuc.; παραθαλαττία, ἡ (sc. γῆ), Xen.; παρωκεανῖτις, ιδος, ἡ, Polyb.]

[SEA-EAGLE, A, ἁλιάετος, poet. -αίετος, ὁ, Eur., Ar., Arist.]

SEA-FIGHT, A, ναυμᾰχία, ἡ, Omn. Att. prose, Hdt.

Of or *belonging to a sea-fight*, ναύμᾰχος, ον, Hom., Hdt.

To engage in a sea-fight, ναυμᾰχέω, only act., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

To maintain a sea-fight, διαναυμᾰχέω, Hdt., Thuc. *Vid.* TO FIGHT.

To wish to fight by sea, ναυμαχησείω, only pres. act., Thuc.

To fight by sea for, προναυμᾰχέω, c. gen., Hdt.

To fight by sea with, συνναυμᾰχέω, c. dat., Ar., Hdt., Thuc., Dem.

The loss of one's ship, the being taken in a sea-fight without a battle, ἀναυμάχητος ὄλεθρος, ὁ, Lys.

SEAL, A (animal), κῆτος, τό, Hom.; φώκη, ἡ, Hom., Ar., Hdt.; in pl., νέποδες, οἱ, Hom.

A seal (to seal with), σφρᾱγίς, ῖδος, ἡ, Theogn., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.

A seal (i. e., the impression made), σημαντήριον, τό, Æsch.; σήμαντρον, τό, Eur., Hdt., Xen.; σφρᾱγίς, ῖδος, ἡ, Soph., Eur.; σφρᾱγισμα, ἄτος, τό, Eur., Xen.; σφρᾱγῖδιον, τό, Ar.; σημεῖον, τό, Xen.

Breaking the seal, ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων, Eur.; σήμαντρ' ἀνείς, Eur.

The case round the seal affixed to public documents, κόγχη, ἡ, Ar.

A counterfeit seal, παρασημεῖον, τό, Plat. (Com.)

Having opened the seal, ἐξελίξας περιβολὰς σφρᾱγισμάτων, Eur.

You saw me opening and sealing (a letter), λύοντα καὶ ξυνδοῦντα μ' εἰσεῖδες (δέλτον), Eur.

SEAL, TO, σφρᾱγίζω, Æsch., Soph.; 'ἀποσφρᾱγίζω, Eur.; κᾰτασφρᾱγίζω, Æsch., Eur., Plat., Isoc.; σημαίνομαι, mid. and pass. in pass. sense, Xen., Plat., Dem.; κᾰτασημαίνω, sometimes with an idea of attestation to the sealed document, Ar., Xen., Plat.; παρασημαίνομαι, mid., sometimes of sealing up (an empty house, etc.), Dem.

To seal bottles, κᾰτᾰπισσόω, Ar.

Clay for sealing with, γῆ σημαντρίς (ῖδος), Hdt.

SEAM, A, ῥάφή, ἡ, Hom., Eur., Hdt.; ῥάμμα, ἄτος, τό, Pind.

SEAMAN, *vid.* SAILOR.

[*Of* or *belonging to a seaman*, ναυτικός, ή, όν, Hdt.]

[SEAMANSHIP, ναυτιλία, ἡ, Hom., Hes., Plat.; νηίη τέχνη, ἡ, Soph.; τὰ ναυτικά, Plat.; ναυτική, ἡ, Arist.]

[*Skilled in seamanship*, πλωτικός, ή, όν, Plat.]

SEA-MONSTER, A, μύραινα, ἡ, Æsch., Ar.

SEAR, TO, καίω, fut. καύσω, aor. 1 ἔκεα, Ep. also ἔκηα, Æsch., Hipp.

SEARCH, A, ἔρευνα, ἡ, Soph., Eur., Arist.; ζήτησις, εως, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Plat.; θήρα, ἡ, Plat.

A search for stolen goods, etc., φωρά, ἡ, h.

[*Good at search*, μαστήριος, α, ον, Æsch.]

SEARCH, TO, ἐρευνάω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Plat., Dem.; στῖβέω (esp. of searching ground, etc., by going all over it), Soph.; ἀναζητέω, Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* TO EXAMINE, TO SEEK, and SYN. 239.

[*To search out*, ἀναπυνθάνομαι, Hdt.; ἀνερευνάω, Plat.; ἀναζητέω, Dem.]

To search for a thief or *for stolen goods*, φωράω, Ar., Plat.

Difficult to search through, δυσδιερεύνητος, ον, Plat.

One must search, ἐρευνητέον, Xen.

SEARCHER, A, ζητητής, οῦ, ὁ, Plat.; [μαστήρ, ῆρος, ὁ, Soph., Eur.; fem. μάστειρα, Æsch.]

SEARCHING (as an investigation, etc.), 'ἀκρῖβής, ές, Dem.

[SEA-SICK, περιναύτιος or -σιος, ον, Diod.]

SEA-SICK, TO BE, ναυσιάω, only act., Ar., Plat.

SEA-SICKNESS, ναυσία, ἡ, Hipp.

SEASON, A, ὥρα, ἡ, Omn., *for* a thing, c. gen., Hom., etc.; ἦμαρ, ἄτος, τό, with an adjective, as, *the winter season*, ἦμ. χειμέριον; *the season of slavery*, δούλιον ἦμ., etc.; καιρός, ὁ (i. e., a season for doing any thing), Pind., Omn. Att.; so 'ἀκμή, ἡ, Trag. *Vid.* TIME.

A fine season, εὐετηρία, ἡ, Xen., Plat.

The favorable season for doing any thing, ὡραία, ἡ, Dem.

[*The fruits of the season*, καρποὶ ὡραῖοι, Hdt.; τὰ ὡραῖα, Thuc.]

At every season, πᾰνωρος, ον, Æsch.

Bringing in the seasons, ὡρηφόρος, ον, Æsch.

Of or *belonging to the seasons, happening at certain seasons*, etc., ὥριος, ον, Hom., Hes., Pind.

SEASON, TO, ἀρτύω, Soph., Pherecr.; χῡμίζω, lit. and metaph., Ar.; ἡδύνω, Xen., Plat., Arist.

SEASONABLE, ὥριος, ον (of fruits), Hom.; ὡραῖος, α, ον, Omn.; ἐναίσῖμος, ον, Hom.; καίριος, α, ον, only in Luc. ος, ον, Trag., Xen., Plat.; εὔκαιρος, ον, Soph., Plat.; ἐπῐκαιρος, ον, Pind., Soph., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; 'ἀκμαῖος, α, ον (of a person doing any thing), Soph.; ἐπῐκαίριος, ον, Xen.; ἔγκαιρος, ον, Plat. *Vid.* TIMELY.

Having a judgment always seasonable, τὴν δόξαν ἐπιτυχῆ τῶν καιρῶν ἔχοντες, Isoc.

SEASONABLE, TO BE, καιρὸν ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1 act., perf. ἔσχηκα, aor. 2 ἔσχον), Thuc.

SEASONABLENESS, ἐγκαιρία, ἡ, Plat.

SEASONABLY, ἀρτῐκολλα and εἰς ἀρτίκολλον, Æsch.; καιρίως, Æsch.; εἰς καιρόν, πρὸς καιρόν, καιρῷ, ἐν καιρῷ, σὺν καιρῷ, μετὰ καιροῦ, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; εἰς δέον or εἰς τὸ δ., ἐν δέοντι or ἐν τῷ δ., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ὡρῐκῶς, Ar.; εὐκαίρως, Xen., Dem.; ἐπικαίρως, Xen.

SEASONING, ἄρτῡμα, ἄτος, τό, Soph.; ἥδυσμα, ἄτος, τό, Ar., Arist.; ὄψον, τό, Plat., Xen.

The art of seasoning, ἡ ἡδυντῐκή, ἡ, Plat.

SEAT, A, θῶκος, also Ep. θόωκος, ὁ, Hom., Hdt.; θρόνος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat.; δῐφρος, ὁ, later ἡ, pl. in Call. also τά, Hom., Xen., Dem.; ἕδρα, ἡ, Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; θᾶκος, ὁ, Trag., Ar., Xen., Plat.; θάκημα, ἄτος, τό, Eur.; ἑδώλιον, τό, usu. in pl., Trag., Hdt.; ἕδρᾰνον, τό, in pl., Soph.; ἕδρασμα, ἄτος, τό, in pl., Eur.; δίφραξ, ἄκος, ἡ, h., Theoc.; βᾰθρον, τό, Soph., Eur.; κᾰθέδρα, ἡ, Xen.

A seat in the sun, ἐνθάκησις [ἡ] ἡλίου, Soph.

[*A seat to rest in*, θῶκος ἀναπαυστήριος, Hdt.]

A seat for rowers in a ship, ζῠγόν, τό, Hom., Æsch., Hdt.; σέλμα, ἄτος, τό, Trag.

The first or *front seats at the theatre*, πρῶτον ξύλον, Ar.

Having the first seat, πρωτόθρονος, ον, Call.

The front seat, or *seat of honor*, προεδρία, ἡ, Ar., Hdt., Xen., Dem.

A raised seat, or *seat of honor*, προεξέδρα, ἡ, Hdt.

[*Seat of learning*, παίδευσις, εως, ἡ, Thuc.] *Vid.* SCHOOL.

[*Chariot* or *carriage seat*, ἁμαξήρης θρόνος, Æsch.]

The seat (of a hare), στεγή, ἡ, Soph.; εὐνή, ἡ, Xen.

Having good seats (for rowers), εὔζῠγος, ον, Ep. also ἐΰζ., Hom.; εὔσελμος, Ep. also ἐΰσσελμος, ον, Hom.; εὔεδρος, ον, Xen.

Having a good seat (of a horseman), πᾰνυ ἔποχος, ον, Xen.

To fit with seats (ζυγά, for rowers), ζεύγνῡμι, Hes.

SEAT, TO, εἷσα, only in aor. 1, imper. εἷσον, infin. ἕσσαι, part. ἕσας, Hom.; καθεῖσα (in Anac. also -ἁμην, mid.), Hom.; ἵζω, only pres. and imperf., Hom., Æsch.; ἱζάνω, only pres. and imperf. act., sometimes used in pass. or intrans. sense, Hom.; καθίζω, also fut. -ἴσω, Dor. -ίξω, and aor. 1 ἐκᾰθῐσα, also καθῖσα, Ar.; ἐκάθισσα, Hom., often c. εἰς and acc. of the seat on which, Hom., Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen.; 'ἱδρύω (ῡ Att., ῠ Hom.), fut. -ῡσω, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; κᾰθιδρύω, Hom. For TO BE SEATED, *vid.* SIT.

[*To seat* (one) *beside one's self*, παρίζω, c. acc. et dat., Hdt.]

[*To seat one's self beside* another person, παρακαθίζομαι, c. dat. pers., Plat.; παρίζομαι, c. dat. pers., Hom., Hdt., Bion.]

To be seated on (as troops on a hill, etc.), ὑπερκᾰθημαι, imperf. -μην, fut. -θήσομαι, c. gen., Xen.

Seated on, ἔφεδρος, ον, c. gen., more rarely c. dat., Soph., Eur.

SEA-URCHIN, A, σπᾰτάγγη, ἡ, Ar.; σπᾰταγγος, ὁ, Arist.

SEA-WEED, φῦκος, τό, Hom., Alcman, Theoph., Arist.; φῦκιον, τό, usu. in pl., Plat., Arist., Theoc.; βρύον, τό, Hipp.

Full of sea-weed, φῡκιόεις, εσσα, εν, Hom.; φυκιώδης, ες, Arist.; βρυώδης, ες, Arist.

Eating sea-weed, φῡκιοφᾰγος, ον, Arist.

SEA-WOLF, A, λᾱ'βραξ, ἄκος, ὁ, Ar.

SEA-WORTHY, πλώϊμος or πλόϊμος, ον, Thuc., Æschin.

Not sea-worthy, 'ἄπλοος, ον, Thuc., Xen., Dem.

SECEDE, TO, 'ἀφίσταμαι, c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Xen., Isoc.; 'ὑπᾰφίστᾰμαι, Andoc.

SECESSION, 'ἀπόστᾰσις, εως, ἡ, Eur., Thuc.

SECLUDE, TO, ἀποκλείω, perf. pass. -κέκλεισμαι, Soph., Ar., Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* TO SHUT OUT.

SECLUSION, μόνωσις, εως, ἡ, Plat.

SECOND, δεύτερος, α, ον, Omn.

Second, adv., δευτέρως, Plat.

The second place or *rank*, τὰ δεύτερα, Hom., Hdt.; τὰ δευτερεῖα, Hdt., Plat.

In the second place (secondly), δεύτερον and τὸ δ., Soph., Eur., Xen.; ἔπειτα (answering to πρῶτον), Dem.

A second time, δεύτερα, Hom., Xen., and τὰ δ., Thuc.; τὸ δεύτερον, Eur., Hdt.

Second to, ὄπισθε or -θεν, c. gen., Soph. *Vid.* INFERIOR.

On the second day, δευτεραῖος, α, ον (used also simply as second when joined to ἡμέρα), Hdt., Xen., Isæ.

To play the second part, δευτεριάζω, only act., Ar.

[*To come off second best* (i. e., to be worsted), οὐ χαίρων ἀπαλλάσσω, Hdt., Xen.]

SECOND, TO (a speaker, etc.), συνηγορέω, only act., c. dat., Soph.; συνεῖπον, only aor. 2, augment in all the moods, c. dat., Xen., Isoc.; συνερέω, as fut. of συνεῖπον, perf. συνείρηκα, c. dat., Xen.

SECONDARY, ἕτερος, α, ον, Hom., Xen. *Vid.* SUBORDINATE.

To think secondary, δεύτερ' ἡγοῦμαι τὰ . . ., Soph.

To treat as secondary, πάρεργον ποιέομαι, or ἐκ παρέργου π., Thuc., Isoc., Dem.; πάρεργον νομίζω, Dem.

Thinking every thing else secondary to providing so many ships, νομίσας πάντα ὕστερα εἶναι τὰ ἄλλα πρὸς τὸ ναῦς τοσαύτας συμπαρακομίσαι, Thuc.

That every thing is secondary to (obeying) *your father's will*, γνώμης πατρῴας πάντ' ὄπισθεν ἑστάναι, Soph.

Thinking every thing secondary to . . ., ἅπαντ' ἐλάσσω νομίσαντες εἶναι τοῦ . . ., Dem.

[*A secondary matter*, πάρεργον, τό, Plat.]

SECOND-RATE (of a person), δευτερουργός, όν, Plat.

SECRET, κρυπτάδιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Æsch.; κρυπτός, ή, όν, Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; κρύφιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Soph., Eur., Thuc.; κρυφαῖος, α, ον, Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat.; ἐπίκρυφος, ον, Pind.; σκότιος, α, ον, and ος, ον (esp. of love, children, etc.), Hom., Eur.; ἄδηλος, ον, Hes., Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc.; λαθραῖος, α, ον, and ος, ον, Trag., Andoc.; ἄναυδος, ον (of a deed), Soph.; ἀπόρρητος, ον, Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἄρρητος, ον, Eur., Hdt.; ἀφανής, ές, Eur., Thuc., Xen.; ἄφραστος, ον, Hdt.; λάθριος, ον, Menand., Call.; φώριος, ον, Theoc.

To enjoin a person to keep secret, to tell under the seal of secrecy, ἐν ἀπορρήτοις ποιησάμενος λέγειν, Plat.

To keep secret, στέγω, Soph., Eur., Thuc., Plat.; σιγῇ στέγω, σ. καλύπτω, σ. ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, sometimes σχήσω, no aor. 1 act., aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα, aor. 1 pass. ἐσχέθην), σ. ὑφαιρέομαι (mid. aor. 2 ὑφειλόμην), Pind., Soph., Eur., Hdt.; σιωπάω, Eur., Isoc. *Vid.* TO CONCEAL.

[SECRET, A, ἀπόρρητον τό, Hdt., Xen., Ar.; μυστήριον, τό, Menand.; pl., Soph., Plat.]

To keep a secret, ἀπόρρητόν τι ποιέομαι, Hdt.

[*To confide* (to one) *as a secret*, ἐν ἀπορρήτῳ ποιέομαι, Xen.]

To be in the secret, μετέχω τοῦ λόγου, Hdt.

SECRETARY, A, γραμματιστής, οῦ, ὁ, Hdt., Plat.; γραμματεύς, ὁ, Ar., Thuc.; ἐπιστολεύς, ὁ (as a private secretary), Xen.; [(of a magistrate), ἀναγραφεύς, ὁ, Lys.; ἐπιστολογράφος, ὁ, Polyb.]

[*Secretary of war* (as state officer), perh. πολέμαρχος, ὁ, Hdt., Att.; *to be s. of war*, πολεμαρχέω, Hdt.; *the office* or *residence of s. of war*, πολεμάρχειον, τό, Xen.]

SECRETE, TO, κρύπτω, Ep. aor. act. κρύπτασκον, aor. 2 pass. ἐκρύφην, more usu. ἐκρύβην, etc., Omn. *Vid.* TO CONCEAL.

To help to secrete, συνεκκρίνω, Arist.

To be secreted together, συναποκρίνομαι, pass., Arist.

SECRETION, σύναγμα, ατος, τό, Hipp.

SECRETLY, κρυπτάδια, Hom.; κρυφηδόν, Hom.; κρύβδην, Hom., Ar., Plat., Xen., Æschin.; λάθρη, also λάθρα, h., and λάθρα, Att., Omn.; κρύβδα, Pind.; κρυφῇ, Pind., Soph., Xen.; κρυφίως, Eur.; λαθραίως, Æsch., Eur., Plat., Antipho; κρύφα, Thuc.; ἐξ ἀφανοῦς, Æsch.; ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, Thuc.; ἀφανῶς, Thuc., Xen., Isoc.; ἐν ἀποκρύφῳ, Hdt.; δι' ἀπορρήτων, ἐν ἀπορρήτῳ, Plat., Lycurg., Dem.; λεληθότως, Plat.; ἀδήλως, Thuc.

To do secretly, to go secretly, etc., κλέπτω—*they detected me letting myself down secretly to the ground with ropes*, μ' ἐφεῦρον . . . πλεκταῖσιν ἐς γῆν σῶμα κλέπτουσαν τόδε, Eur.

[*To arrest secretly*, ἐν ἀπορρήτῳ ξυλλαμβάνω, Andoc.]

[SECT, προαίρεσις, εως, ἡ, Plut., Luc.; αἵρεσις, εως, ἡ, Sext. Emp., Dion., N. T.]

SECTION, A, τμῆμα, ατος, τό, Plat.; [(of a book, etc.), περιοχή, ἡ, Dion.]

SECURE, ἀρρυσίαστος, ον, i. e., not liable to be carried off, Æsch.; ἀδεής, ές, Thuc., Plat., Dem. *Vid.* SAFE.

SECURE, TO, συνέχω, imperf. συνεῖχον, fut. συνέξω, perf. συνέσχηκα, no aor. 1 act., aor. 2 συνέσχον, infin. συσχεῖν, fut. mid. sometimes in pass. sense, as also aor. 2 mid. part., though rarely (as bands secure any thing), Hom.; συμπεραίνω, Eur.

To be secured (as a debt is) *on property*, ἐνοφείλομαι, Dem. *Vid.* To OWE.

SECURELY, *vid.* SAFELY.

SECURITY, ἄδεια, ἡ, Hdt., Thuc., Lys., Dem.; τὸ ἀδεές, Thuc.

Security, i. e., a certain assurance, βεβαιότης, ητος, ἡ, Thuc.

Security, i. e., any thing given as pledge for payment, ὁμηρεία, ἡ, Thuc., Plat.; παρακαταθήκη, ἡ, Dem. *Vid.* PLEDGE, BAIL.

Being a security, ὅμηρος, ον, Eur., Hdt., Thuc., Lys., Isoc.

To be a security, poet. also *to give as security*, ὁμηρεύω, only act., Eur., Æschin., Isæ.

[*To hold as security*, ὅμηρον ἔχω, Thuc.]

To seize as security, κατεγγυάω, Dem.

SEDATE, εὔκηλος, ον, later ος, η, ον, Hom., Soph., Eur., Plat., Dem. *Vid.* QUIET.

SEDATELY, ἡσύχως, superl. ἡσυχαίτατα, Æsch., Eur., Xen., Plat.

SEDENTARY, ἑδραῖος, α, ον, and ος, ον, Xen., Hipp., Anth.

[*Sedentary employment, trade*, τέχνη ἐπιδίφριος, Dion.]

SEDIMENT, παχύτης, ητος, ἡ, Hdt.; ὑπόστασις, εως, ἡ, Hipp.; ὑπόστημα, ατος, τό, Hipp.; (urinary), ψαμμώδεα, τά, Hipp.

Full of sediment, ὑπότρυγος, ον, Ar.

SEDITION, στάσις, εως, ἡ, Pind., Omn. Att.

A state of sedition, στασιωτεία, ἡ, Plat., Andoc.

A raising of sedition, στασιασμός, ὁ, Thuc.

To be torn by sedition, to join in sedition, στασιάζω, only act., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.

To join in sedition, συστασιάζω, Thuc., Lys.

To excite to sedition, διαστασιάζω, Arist.

SEDITIOUS, στασιωτικός, ή, όν, Thuc.; στασιαστικός, ή, όν, Plat., Æschin.; στασιώδης, ες, Xen.

A seditious person, an exciter of sedition, στασιώτης, ου, ὁ, Thuc., Plat.

SEDITIOUSLY, στασιαστικῶς, Dem.; στασιωτικῶς, Arist.

SEDUCE, TO (by argument, etc.), παραπείθω, aor. 2 Ep. παραιπέπιθον and παρπέπιθον, redupl. in all moods, Hom.; σπάω, fut. σπάσω, Soph.; ὑφαιρέω, aor. 2 ὑφεῖλον (of seducing allies, soldiers, etc.), Eur., Thuc.; so ὑπολαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1 act. or mid., perf. act. -είληφα, aor. 2 -έλαβον, Thuc.; κηλέω (esp. by bribes), Plat.; [παρατρέπω, Plat.; παραιρέομαι (to one's own side), Xen.]

To seduce (a woman), λωβάομαι, mid., Eur.; μοιχεύω, Ar., Plat., Lys.; μαστροπεύω, sometimes metaph. in a good sense, Xen.; ἐξαπατάω, Hdt.; διαφθείρω, Lys.

[*To try to seduce* (a woman), πειράω, c. acc., Xen.]

These men were seduced to trust him, οὗτοι πιστεύειν ὑπήχθησαν, Dem.

SEDUCER, A, φθορεύς, ὁ, Soph.; οἰκοφθόρος, ὁ, Eur.

SEDUCTION (of a woman), φθορά, ἡ, Lex ap. Æschin.

SEDUCTIVE, ἐπαγωγός, όν, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

SEE, TO, ἀθρέω (ᾱ Hom., ᾰ Trag.), no perf., only act., Hom., Soph., Eur. (more fully ὀφθαλμοῖς or ἐν ὀφθαλμοῖς, Hom.); εἰσαθρέω or ἐσαθ., Hom.; ὄσσομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Hes.; ἐπιόσσομαι, Hom.; προσόσσομαι, poet. προτιόσ., Ap. Rh.; νοέω, Hom., Hes., Xen.; εἶδον, aor. 2 from an unused pres., opt. ἴδοιμι, subj. ἴδω (Ep. also ἴδωμι), etc., also mid., mid. once in pass. sense (Ap. Rh.), no other tenses in this sense, Omn.; εἰσεῖδον, Hom., Eur., Ap. Rh.; ἐξεῖδον, Hom., Soph.; ἐπεῖδον, Hom., Eur., Hdt., Xen.; κατεῖδον, Hom., Trag., Thuc., Xen.; προσεῖδον, Hom., Pind., Trag., Xen.; προεῖδον, Hom., Hes., Eur.; παρεισεῖδον, Ar.; συνεῖδον, Xen., Plat., Isoc.; ὑπειδόμην, only in mid., Eur.; δέρκομαι, mid., aor. 2 ἔδρακον, perf. δέδορκα, also aor. 2 pass. ἐδράκην and aor. 1 pass. ἐδέρχθην in act. sense, Ep. imperf. mid. δερκεσκόμην, no fut. in either voice, Omn. poet.; καταδέρκομαι, Hom., Soph.; προσδέρκομαι (also ποτιδ., Hom.), Hom., Hes., Eur.; ἐπιδέρκομαι, Hes.; ἀντιδέρκομαι, Eur.; λεύσσω, only pres. and imperf. act., Omn. poet.; ἐπιλεύσσω, Hom.; εἰσλεύσσω, Soph.; προσλεύσσω, Soph.; ὁράω, imperf. ἑώραον, perf. ἑώρακα (also ἑόρακα, the more probable Attic, or at least Comic form,

Lidd. and Sc.), fut. (borrowed from ὄπτομαι) ὄψομαι, perf. pass. ἑώρᾱμαι and ὦμμαι, aor. 1 and fut. 1 pass. from this last perf., 2d perf. ὄπωπα in act. sense (this perf. not used in prose) (Sappho has 1st sing. pres. act. ὄρημι, and Hom. has 2d sing. pres. mid. ὄρηαι), Omn. (more fully ὀφθαλμοῖς or ἐν ὀφθαλμοῖς, Hom.); εἰσοράω, Hom., Pind., Trag., Xen.; καθοράω, Omn.; προσοράω, Omn.; ἐφοράω, also with aor. 1 mid. ἐποψάμην, Pind. (esp. as a superior or a protector, etc.), Omn.; ἀνοράω, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; ἀφοράω, Ar., Hdt., Plat.; περιοράω, Xen.; διοράω, Xen., Plat., Isoc.; αὐγάζω, and mid., no pass., Hom., Hes., Soph., Eur.; θηέομαι, mid., no pass. (esp. of seeing so as to admire), Hom., Hdt.; λάω, only pres. and imperf. act., Hom., h.; βλέπω, no perf., only act., Omn. post Hom.; ἀποβλέπω, Omn. Att.; προσβλέπω, Omn. Att.; εἰσβλέπω, Eur., Hdt., Xen.; ’ἀνᾰβλέπω, Hdt., Plat.; θεάομαι (also pres. θαέομαι, Pind., Theoc., and θάομαι, Theoc., Call.), mid., c. perf. pass. in act. sense, aor. 1 pass. in pass. sense, Pind., Hdt., Omn. Att.; ἐκθεάομαι, Soph.; καταθεάομαι (esp. from above), Xen.; ἐφορεύω (esp. as a superior or a protector), c. acc. or c. gen., only act., Æsch.; ὀπτεύω, only act., Ar.; διοπτεύω, Soph.; ἐπῐπαμφᾰλάω, only act., Ap. Rh. *Vid.* Syn. 343.

To see again, ἀναδέρκομαι, Hom.; ’ἀναβλέπω, Hdt., Plat.

To see before one, προλεύσσω, Soph.; προοράω (esp. to any distance), Thuc., Xen.

To see besides, προσκαθοράω, Plat.

To see from a distance, ἐξᾰπεῖδον, Soph.; ἐξοράω, Eur.

To see amiss, incorrectly, παροράω, Plat.

To see at the same time, συνθεάομαι, Xen.

To see in, ἐνεῖδον, c. dat. of that in which, Thuc., Xen., Plat.

To see at a glance, συνοράω, Xen., Plat., Dem.

To see through, διαδέρκομαι, Hom.

I wish to see, ὀψείω, only act., c. gen., Hom.

Entreating them not to see them destroyed, δεόμενοι μὴ σφᾶς περιορᾶν φθειρομένους, Thuc.

Going to the king to see if they could persuade him, πορευόμενοι ὡς βασιλέα εἴπως πείσειαν αὐτόν, Thuc.

One must see, θεᾱτέον, Plat.

Able to see, ὁρᾱτῐκός, ή, όν, Arist.

Terrible to see, δυσπρόσοπτος, ον, Soph.

Difficult to see (of fine nets), δῠσόρᾱτος, ον, Xen.

One who sees, κᾰτόπτης, ου, ὁ, Æsch., Eur., Ar.; ὀπτήρ, ῆρος, ὁ, Antipho.

Seed, σπέρμα, ᾰτος, τό, Omn.

Bearing seed, σπερμοφόρος, ον, Theoph.

With but little seed, ὀλῐγόσπερμος, ον, Arist.

With small seeds, μικρόσπερμος, ον, Theoph.

With much seed, πολύσπερμος, ον, Arist.

With hard seed, σκληρόκοκκος, ον, Antipho.

Producing seed quickly, τᾰχύσπερμος, ον, Antipho.

Of or from seed, σπερμᾰτῐκός, ή, όν, Theoph.

Left for seed, σπερματίας, ου, ὁ, Cratin.

To bear seed, σπερμοφορέω, only act., Theoph.; σπερμοφυέω, only act., Theoph.; σπερμογονέω, only act., Theoph.

To pick up seeds, σπερμολογέω, only act., Hipp.

Picking up seeds (as a bird), σπερμολόγος, ον, Ar.

Seedling, a, σπερμᾰτισμός, ὁ, Theoph.

Seedsman, a, σπερματοπώλης, ου, ὁ, Nicoph.

Seed-time, ἄροτος, ὁ, Hes., Soph.; σπορά, ἡ, Eur., Plat.; σπόρος, ὁ, Xen.

Seeing, a (act of), ὅρασις, εως, ἡ, Demad.; (capability or possibility of seeing), πρόοψις or πρόσοψις, ἡ, Thuc. *Vid.* Sight.

Gifts for seeing, ὀπτήρια, τά, Eur., Call.

Solon having set out on his travels for the sake of seeing the world, τῆς θεωρίης (Att. -ρίας) ἐκδημήσας ὁ Σόλων εἵνεκεν, Hdt.

Worth seeing, ἀξιοθέᾱτος, ον, Hdt., Xen.; περίσκεπτος, ου, Call.

Seeing much, πολῠδερκής, ές, Hes.

Seeing all things, πᾰνόπτης, ου, ὁ, Æsch., Eur.; παντόπτης, ου, ὁ, Æsch., Soph.; πανδερκέτης, ου, ὁ, Eur.; πανδερκής, έος, ὁ καὶ ἡ, etc., Anth.

Seeing acutely, εὐδρᾰκής, ές, Soph.; ὀξῠδερκής, ές, Hdt.

Far-seeing, πολυσκόπος, ον, Pind.; τηλεσκόπος, ον, Ar.

Seeing at a glance, συνοπτῐκός, ή, όν, Plat.

Not seeing, ’ἀθέᾱτος, ον, c. gen., Xen.

Seek, to, ἐρέω (a very rare use), only pres. in this sense, Hom.; μεθέπω, imperf. μεθεῖπον, aor. 2 μετέσπον, fut. μεθέψομαι, no other tenses, c. acc., sometimes c. dat. (though not in this sense), Hom.; μᾰτεύω, only act., Hom., Pind., Trag.; μαίομαι, only pres. and imperf. mid., Hom., Hes., Pind., Æsch., Soph.; μετέρχομαι, mid., fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, no pass., Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἐρευνάω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Dem.; δίζημαι, mid., only pres. and imperf. mid. (only once in Trag.), Hom., Æsch., Hdt., Ap. Rh.; ζητέω, Omn.; μαστεύω, only act., Hes., Pind., Æsch., Eur., Xen.; μάομαι, only pres. mid., Theogn., Soph.; θηράω (esp. with eagerness), Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; θηρεύω, Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat., Isoc.; προσπεύθομαι, mid., Soph.; ἐκπονέω, Eur.; δίζομαι, only pres. and imperf. mid., Ap. Rh. *Vid.* Syn. 239.

To go to seek (see μετέρχομαι above), μεθήκω, rare except in pres. and imperf. act., Eur.; μέτειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. μετῄειν and -ῄα, no other tenses, Ar., Hdt., Xen.; μετᾰκῑᾰθω, only pres. and imperf. act., Ap. Rh.

To seek on the other hand, ἀντιζητέω, Xen.; e.g., to seek one who is seeking one's self, ζητῶ τὸν ἀντιζητοῦντα, Xen.

To seek before, προζητέω, Arist.

[*To seek in marriage*, μνηστεύω, Hom., Hes., Eur., Xen.] *Vid.* To court.

One must seek, ζητητέον, Ar., Xen., Isoc.; θηρᾱτέον, Xen.

One must go and seek, μετιτέον, Ar.

Difficult to seek, δυσζήτητος, ον, Xen.

Sought, ζητητός, ή, όν, Soph.

To be sought, ζητητέος, α, ον, Soph., Ar., Plat.

To be sought anxiously, σπουδαστέος, α, ον, Xen.

A thing sought for, ζήτημα, ᾰτος, τό, Soph.

Seeker, a, μαστήρ, ῆρος, ὁ, Soph., Eur., Ap. Rh.; μαστευτής, οῦ, ὁ, Xen.; fem. μάστειρα, Æsch.

Seeking, a, ζήτησις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.; ’ἀναζήτησις, ἡ, Plat.; μαστύς, ύος, ἡ, Call.

Good at seeking, μαστήριος, α, ον, Æsch.

Seem, to, δοάσσομαι, only once in pres., usu. in 3d sing. aor. δοάσσατο, as impers., Hom.; δοκέω, fut. δόξω, aor. 1 ἔδοξα, also δοκήσω, from which are formed regularly aor. 1 act., perf., perf. pass., aor. 1 pass. (these latter forms not in prose) (3d sing. pres. and aor. 1 ἔδοξε often impers.), Omn.; φαίνομαι, pass., c. infin. or c. part. (the latter only when what seems is really the case), Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat.; ἰνδάλλομαι, only pres. and imperf., Hom., h., Plat.; ἔοικα (perf. of εἴκω), esp. in 3d sing. indic. as impers., Trag., Xen., Plat., Dem.; φαντάζομαι, pass., Plat.; κινδῡνεύω, only act., rare except in pres. in this sense, Xen., Plat. *Vid.* Syn. 183.

It seems to me, δοκεῖ ἐμοί, Soph.

For she is young as she seems by her garment and ornaments, νέα γὰρ ὡς ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει, Eur., so h.

It seems, then, that folly and madness are the same thing, ἀφροσύνη ἄρα καὶ μανία κινδῡνεύει τ' αὐτὸν εἶναι, Plat.

To seem also, to seem so to another, συνδοκέω, esp. in 3d sing. as impers., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.

To seem besides, προσδοκέω, Dem.

As it seems, ὡς ἔοικε, sometimes c. infin., as if ὡς were omitted, Soph.

Seeming, φαινόμενος, η, ον (opp. to ὤν, really being), Plat., Arist.

Seemingly, ἐοικότως, Æsch., Hdt.

[Seemly, προσήκων, ουσα, ον—*seemly conduct*, τὰ προσήκοντα, Xen.] *Vid.* Becoming.

Seen (what can be seen, etc.), θεᾱτός, όν, Soph., Plat.; ἐπόψῐμος, ον, Soph.; ὁρᾱτός, όν, Plat.

To be seen, διαείδομαι (α not cut off, because εἶδον in Hom. has Ϝ), sometimes c. gen. of the intervening space across which a thing is seen, Hom., Ap. Rh.

Having seen much, πολῠθεάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Plat.

What must or should be seen, θεᾱτέος, α, ον, Plat.

What can be seen at a glance, σῠνοπτος, ον, Arist.

Easily seen, εὐθεώρητος, ον, Arist.

Easily seen at once, εὐσῠνοπτος, ον, Isoc., Æschin.

Easily seen through, εὐδίοπτος, ον, Arist.

Seen afar, ἐπόψιος, α, ον, and ος, ον, Soph. *Vid.* Conspicuous.

Seer, a, μάντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Omn. *Vid.* Prophet.

[Seethe, to, ἀναβράσσω, Att. -ττω, Ar.; (in a close vessel), πνίγω, Hdt., Ar.] *Vid.* To boil.

[Seething, a, πνιγμός, ὁ, Theoph.]

Segment, a, τμῆμα, ᾰτος, τό, Plat.

Seize, to, αἴνῠμαι, only pres. and imperf. mid., c. acc. or c. gen., Hom., Hes.; αἱρέω, aor. 2 εἷλον, aor. 1 pass.

ῃρέθην, etc., Hom., Soph.; σῠναιρέω, Hom., Thuc.; ἀμφῐχέομαι, pass., perf. -κέχῠμαι, aor. 1 -εχῠθην, Hom.; μάρπτω, no perf., Ep. aor. 2 μέμαρπον, reduplication in all the moods, also ἔμᾰπον and μέμᾰπον, also irreg. perf. part. μεμαρπώς (none of these forms in Att.), Hom., Hes., Pind., Trag.; συμμάρπτω, Hom., Eur.; ἁρπάζω, fut. -άξω, also -ᾰσω (the only fut. in Att.), Omn.; ᾽ἀναρπάζω, Hom., Pind., Trag.; ᾽ἀφαρπάζω, Hom., Soph., Eur., Xen.; σῠναρπάζω, Soph., Eur., Xen.; λαμβᾰνω, fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, poet. also ἔλλᾰβον (not Att.), perf. εἴληφα, perf. pass. εἴλημμαι, sometimes in Att. also λέλημμαι, aor. 1 ἐλήφθην, sometimes c. gen. of that by which a person is seized (e. g., by the knees, γούνων), Omn.; κᾰτᾰλαμβάνω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; ἐπῐλαμβάνω (in the Orators also to seize goods by distress), Soph., Hdt., Thuc., Dem.; συλλαμβάνω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; πᾰρᾰλαμβάνω, Hdt., Xen.; διαλαμβάνω, Hdt.; λάζῠμαι and λάζομαι, only pres. and imperf. mid., Hom., h., Eur.; ἐπιλάζυμαι, Eur.; προλάζυμαι, Eur.; προσλάζυμαι, Eur.; ἀντῐλάζυμαι, c. gen., Eur.; ἐξαναρπάζω, Eur.; ἅπτομαι, mid., no pass. in this sense (esp. as pain, etc., seizes one), c. gen., Æsch., Soph., Thuc., Plat.; ἐφάπτομαι, Æsch., Soph., Plat.; ἀνθάπτομαι, c. gen., Soph., Eur.; κᾰθάπτομαι, Solon.; κρᾰτέω, c. acc. or c. gen., Soph. *Vid.* Syn. 308.

Seizing the opportunity, ἐπεμβαίνων τῷ καιρῷ, Dem.

To seize with the hand, δράσσομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense (used also metaph., e. g., of seizing hope, etc.), c. gen., rarely c. acc. (only in Hdt.), Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat., Theoc.

But seizing your garments with my hand (Electra loquitur), χεῖρα δ' ἐμπλέξασ' ἐμὴν (σχήσω σε, κ.τ.λ.), Eur.

To seize as one's own property, as one's slave, etc., ῥῡσιάζω, Eur.

To seize as a pledge, προσενεχυράζω, Dem.

To seize beforehand, προαρπάζω, Plat.

To seize (a town) *secretly*, ὑπολαμβάνω, Thuc.

To have one's goods seized for debt, ἐνεχῠράζομαι (pass.) τὰ χρήματα, Ar.

One must seize, ληπτέον, Ar.

Quick at seizing, ὀξῠλᾰβής, ές, Arist.

A grief seizing me by the infliction of the gods, πένθος θεόθεν καταληπτόν, Eur.

What may be seized, κᾰταληπτός, όν, Thuc.

One who seizes, ἐφάπτωρ, ορος, ὁ, Æsch.

Seizing, a (of property), λῆψις, εως, ἡ, Thuc.; ἐπίληψις, ἡ, Plat.; κᾰτάληψις, ἡ, Plat.

Seizure, a (of disease), ἀντίληψις, εως, ἡ, Thuc.

Right of seizure, σύλη, ἡ, and σῦλον, τό, usu. in pl., Lys., Dem., Arist.

To exercise the right of seizure against the Bœotians, σῦλα ποιεῖσθαι τοὺς Βοιωτούς, Lys.

Seldom, παῦρα, Hes.; παυράκι, Theogn.; ὀλῐγάκις, Eur., Thuc., Xen., Plat.; σπᾰνιον, Eur.; σπᾰνίως, Xen.; σπανίᾳ, Plat.; μᾰνάκις, c. gen. (e. g., μ. τῆς ἡμέρας), Plat. (Com.)

Seldom, adj., σπᾰνιος, α, ον, Eur., Hdt., Xen. *Vid.* Rare.

Select, to, ἐπιόψομαι, fut. mid., no other tense, Hom.; ἐξαιρέω, aor. 2 -εῖλον, perf. pass. -ῄρημαι, aor. 1 -ῃρέθην, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κρίνω, also -ομαι, mid. for one's self, aor. 1 pass. Ep. ἐκρίνθην for ἐκρῐθην, Omn. poet., Plat.; ἐκκρίνω, Soph., Thuc.; προκρίνω, Eur., Thuc., Xen., Plat., Isæ.; ἐκπροκρίνω, Eur.; λέγω, perf. pass. in this sense εἴλεγμαι, aor. 2 mid. sync. in pass. sense ἐλέγμην (Hom.), Hom., Pind., Eur., Dem.; προλέγω, Hom., Pind.; ἐκλέγω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ᾽ἀπολέγω, Hdt., Thuc., Xen.; διαλέγω, Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἐπῐλέγω, Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτᾰλέγω, Hdt., Xen.; ἀπομερίζω, Plat.; ἀποχωρίζω, Lys. *Vid.* To choose.

To select beforehand, προεκκρίνω, Hipp.

One must select, ἐξαιρετέον, Xen.; ἐκλεκτέον, Plat.

Selected, *fit to be selected, select*, ἐξαίρετος, ον, Hom., Pind., Æsch., Hdt., Thuc.; κρῐτός, ή, όν, Hom., Pind., Soph.; ἔκκρῐτος, ον, Trag., Plat.; λεκτός, ή, όν, Hes., Æsch., Soph.; ἐπῐλεκτος, ον, Xen.; ἔκλεκτος, ον, Plat.

Selection, ἔκλεξις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* Choice.

[*Selection* (of Scripture for reading on Sunday), περικοπή, ἡ, Eccl.]

Self, myself, yourself, etc., αὐτός, αὐτή, αὐτό, with or without ἐγώ, σύ, etc., Omn.

By himself, by one's self, etc., αὐτός, ή, ό, Hom., Ar., Hdt., etc.

One's very self, αὐτότᾰτος, η, ον, Ar.; also compar. αὐτότερος, α, ον, Epich.

(For *self* the Tragedians often use δέμας, indecl., usu. with possess. pronoun, as, *I* or *myself*, τοὐμὸν δέμας; *you* or *yourself*, τὸ σὸν δέμας, etc.; sometimes by itself, as, *let us hide ourselves in caves*, κρύψωμεν δέμας κατ' ἄντρα, Eur.; so also σῶμα τοὐμόν, Eur.; σῶμα τόδε, Eur.; σὸν κάρα, Eur.; Ἕκτορος κάρα, Eur.) *Vid.* Person.

Himself, ἑὰ κεφαλή, Pind.

Self-accomplishing, αὐτόκρᾱνος, ον, Æsch.

Self-acting, αὐτόμᾰτος, η, ον, Att. also ος, ον, Hom.

An acting of itself, αὐτοματισμός, ὁ, Hipp.

Self-called, *self-invited*, αὐτόκλητος, ον, Æsch., Soph.

Self-confidence, [μεγαληνορία, ἡ, Pind.]; *because they had no self-confidence*, διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι, Thuc.

[Self-confident, μεγαλήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Pind.]

Self-evident, αὐτόδηλος, ον, Æsch.

Self-existent, *self-growing*, αὐτοφυής, ές, Hes., Critias.

Self-founded, αὐτόρριζος, ον, Eur.

Self-incurred (i. e., brought on one's self), αὐθαίρετος, ον, Soph., Eur.

Selfish, φῐλαυτος, ον, Arist.

Selfishness, ᾽ἰδιοπρᾱγία, ἡ, Plat.

Self-possessed, ἔνδον ὤν, Antipho.

Self-possessed, to be, ἐμαυτοῦ γίγνομαι, σεαυτοῦ γίγνει, ἑαυτοῦ γίγνεται (fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γεγένημαι and γέγονα, part. γεγονώς, υῖα, ός, also sync. γεγώς, fem. γεγῶσα, gen. γεγῶτος, etc.), Æsch.; φρενῶν ἔνδον εἰμί, Eur.

Self-produced, αὐτόκτῐτος, ον, Æsch.; αὐτόκτιστος, ον, Soph.; αὐτόμορφος, ον, Eur.; αὐτοποιός, όν (of the Athenian olive), Soph.

Self-satisfied, αὐθάδης, ες, Xen.

Self-satisfied, to be, ᾽ἀγᾰπάω, Isoc.

Self-slain, or *self-slaying*, αὐτοδάϊκτος, ον, Æsch.; αὐτοφόνος, ον, Æsch.; αὐτοκτόνος, ον, Eur. *Vid.* Suicidal.

Self-taught, αὐτοδῐδακτος, ον, Æsch.

One self-taught in philosophy, αὐτουργὸς τῆς φιλοσοφίας, Xen.

Self-tormentor, a, αὐτοκάκος, ὁ, Theopomp. (Com.)

Self-will, αὐθάδεια, poet. αὐθαδία, ἡ, Trag., Plat., Arist.; αὐθάδισμα, ᾰτος, τό, Æsch.

Self-willed, αὐτόβουλος, ον, Æsch.; αὐτόγνωτος, ον, Soph.; αὐτᾰγητος, ον, Anac.; αὐθάδης, ες, sometimes c. gen. (e. g., αὐθ. φρενῶν), Æsch., Hdt., Eur., Thuc., Xen., Dem.; αὐθᾰδῐκός, ή, όν, Ar.; αὐθᾰδόστομος, ον, Ar.; ἰδιογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Arist.

In a self-willed manner, αὐθᾰδῶς, Ar.

To be self-willed, αὐθᾰδίζομαι, mid., Plat.; ᾽ἰδιοβουλεύω, Hdt.

Sell, to, περάω, fut. -ᾰσω, aor. 1 Ep. ἐπέρασσα, perf. pass. πεπέρημαι, no other tenses (properly to transport for the purpose of sale, rarely used of selling any thing but slaves or captives), sometimes c. acc. of the place to which, as, *and then he sold him to be taken to the well-built Lemnos*, καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον ἐϋκτιμένην ἐπέρασσε, but this acc. is more usually preceded by a prep., ἐς, or κατά, or πρός, or ἐπί, Hom.; so πέρνημι, Ep. imperf. πέρνασκον, only pres. and imperf. act. and pass. (but this verb is also used of selling other things), Hom., Pind., Eur., Ar.; πῐπράσκω, no fut. or aor. act., perf. act. πέπρᾱκα (the only act. tense except pres., and that rare), perf. pass. πέπρᾱμαι, aor. 1 ἐπράθην (the tenses most commonly used, and the only ones in Trag.), and paulo-post fut. πεπρᾱσομαι, all in pass. sense, c. gen. of the price (which is the construction of all verbs in this sense), Omn. Att., Hdt.; ἐμπολάω, ἠμπόλαον, etc., very rare in mid. (and then not in this sense, but in that of making money by traffic, in which sense Hom. once used it), also in pass., Soph., Ar., Isæ.; διεμπολάω, Soph., Eur., Ar.; ἐξεμπολάω, Soph., Hdt.; ᾽ἀπεμπολάω, Eur., Xen.; ὀδάω, Eur.; ἐξοδάω, Eur.; πωλέω, sometimes c. πρός and acc. of the person to whom, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀποδῐδωμι, aor. 1 -έδωκα (but more usu. in mid. than in act.), perf. pass. -δέδομαι, etc., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ᾽ἀγοράζω, only act. in this sense, Ar., Hdt., Thuc., Xen.; ἐξαργῠρόω, Hdt.; ἐξαργῠρίζω, and mid., no pass., Thuc., Isæ., Dem.; διαπωλέω, Xen.; ἐκπιπράσκω, Dem.; ἀπολύω, fut. -ῡσω, perf. pass. -λέλῠμαι, Antipho, Isæ.

To sell publicly, put up for sale, διατῐθεμαι, mid., Hdt., Xen., Dem.; ἀποκηρύσσω, fut. -ξω, Hdt., Lys., Dem.

[*To sell by retail*, παλιγκαπηλεύω, Dem.] *Vid.* To retail.

To sell real property, ᾽ἀφᾰνίζω (τὴν

οὐσίαν), Dem., Æschin.; ἀφανῆ (τὴν οὐσίαν) καθίστημι, only in pres., imperf., fut., and aor. 1 act., Lys.

[*To sell* (intr.), as, *how is corn selling?* πῶς ὁ σῖτος ὤνιος; Ar.]

Willing to sell, πωλητικός, ή, όν, c. gen., Plat.

SELLER, A, πώλης, ου, ὁ, Ar.; πρᾱτήρ, ῆρος, ὁ, Plat., Isæ.

A seller of every thing, παντοπώλης, ου, ὁ, Anaxipp.

A seller of goods of his own manufacture, αὐτοπώλης, ου, ὁ, Plat.

Of or *belonging to a seller of goods of his own manufacture*, αὐτοπωλῐκός, ή, όν, Plat.

[*A seller by retail*, παλιγκάπηλος, ὁ, Ar.] *Vid.* RETAILER.

SELLING, A, πρᾶσις, εως, ἡ, Soph., Ar., Hdt., Plat., Æschin. *Vid.* SALE.

A selling of every thing, παντοπωλία, ἡ, Archipp.

Sold, πρᾱτός, ή, όν, Soph.

What may be sold, is to be sold, πράσῐμος, ον, Xen.

What must be sold, πρᾱτέος, α, ον, Plat.

A thing sold, πώλημα, ᾰτος, τό, Xen.

A place where things are sold, πωλητήριον, τό, Xen. *Vid.* SHOP.

[SELVAGE (of cloth), παραίρημα, ατος, τό (only late), Poll.]

SEMBLANCE, μορφή, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* LIKENESS.

SEMICIRCLE, A, ἡμῐκῠ́κλιον, τό, Arist.

SEMINAL, σπερματῐκός, ή, όν, Theoph. *Vid.* SEED.

SENATE, βουλή, ἡ, Omn. *Vid.* COUNCIL.

[*To be a member of the senate*, βουλῆς εἰμι, Thuc.]

SENATOR, *vid.* COUNSELLOR.

SEND, TO, or SEND FORTH, ἰάπτω, only act. in this sense, Hom., Æsch.; προϊάπτω, only of sending people to death, to the shades below, c. dat. of the place whither, only act., Hom.; ἰάλλω, no perf., no mid. or pass., Hom., Æsch.; προϊάλλω, Hom.; ἵημι (ῑη Att., ῐη Ep., but often also ῑ, esp. before ε), aor. 1 ἧκα, Ep. ἕηκα (Hom. has also fut. ἀνέσω, aor. 1 ἄνεσα), imperf. ἵην and ἵουν, no perf., only act. in this sense, Hom., Æsch., Eur.; ἀνίημι, Hom., Soph., Eur., Thuc.; ἀφίημι, Att. prose imperf. ἠφίουν, Omn.; ἐξίημι, Hom., Eur., Hdt.; ἐξανίημι, Hom., Pind., Soph., Eur.; προΐημι, Ep. 3d sing. pres. indic. προΐει, opt. προΐοι, Hom., Eur., Xen.; πέμπω, perf. act. πέπομφα, perf. pass. πέπεμμαι, 3d sing. πέπεμπται (only in Æsch.), Omn.; προπέμπω, Omn.; προσπέμπω, Soph., Hdt., Thuc.; τοξεύω (of an arrow, or metaph. of a song), Pind.; μεθίημι, Soph., Eur.; στέλλω, Pind., Trag., Thuc., Xen.; προστέλλομαι, mid. and pass., Æsch., Soph.; ἐξορμάω, Æsch., Eur., Thuc.; σκήπτω, Æsch., Eur.

To send away, from, out of, etc. (see also above, the words compounded with ἐκ or ἀπό), ἐκπέμπω, c. gen., Omn.; ἀποπέμπω, Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀποπροΐημι, Hom.; ἀποικίζω (only of sending people away, and making them live at a distance), Hom., Soph., Eur.; so ἀπονάω, only in aor. 1 act. ἀπένασσα, mid. -ᾱμην, and aor. 1 pass. ἀπενάσθην, Hom., Eur.; ἀποστέλλω, c. gen., but in prose usu. simply to send, sine cas. of the place whence, Omn. Att.; ἐξαποστέλλω, Dem.; ἐκπορεύω, c. gen., Eur.

To send away privily, ὑπεκπέμπω, sometimes c. gen. of place, Eur., Thuc.

[*To send away in return*, ἀντεκπέμπω, Xen.]

To send against, ἐπισσεύω for ἐπισεύω, in this sense only in pres. and imperf. act., c. dat., Hom.; ἐφίημι, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐπιπροΐημι, Hom., Ap. Rh.; ἐπιάλλω, Hom., and Treaty in Thuc.; ἐπιπροϊάλλω, h.; ἐπῐπέμπω, c. dat., Eur., Plat.; ἐπεξελαύνω, fut. -ελάσω, etc., perf. -ελήλᾰκα, Xen.

To send about, in different directions, διαπέμπω, Ar., Hdt., Thuc., Xen.; περῐπέμπω, Hdt., Thuc.

To send down, κᾰθίημι, Hom., Eur., Thuc., Isoc.; κᾰτᾰπέμπω, Hes., Xen., Dem.

To send back, ἀνᾰπέμπω, Pind.; ἀποστέλλω, Soph., Eur., Dem.; ἀποπέμπω, Dem. (as answer to a message, etc.), ἀντῐπέμπω, Hdt.

To send into or *among*, ἐνίημι, c. dat. of those among whom, Hom., Æsch.

To send to, into, etc., εἰσπέμπω, c. acc. of the place or person to which, or c. dat. or c. prep., Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; εἰσίημι, Hdt.; ἐπεισφρέω, irreg. pres. part. also ἐπεισφρείς, as if from -φρημι, only act., c. dat., Eur.; ὑποπέμπω, in prose usu. with an idea of secrecy, Eur., Thuc., Xen.

To send on (esp. as the gods send punishments), ἐπῐπέμπω, c. dat. of those on whom, Eur., Xen., Plat., Lys., Dem.

To send on before, προαποστέλλω, Thuc.; προαποπέμπομαι, mid., Xen.; προεισπέμπω, Xen.; προμεθίημι, Ap. Rh.

To send besides, ἐπιπέμπω, Hdt., Thuc., Xen.; προσαποπέμπω, Ar.; προσαποστέλλω, Thuc.; προσεκπέμπω, Xen.; προσίημι, Xen.

To send by, through, etc., πᾰρᾰπέμπω, Hom., Soph., Thuc., Xen., Dem.; διίημι, sometimes c. gen. of that through which, Hom., Soph., Xen.

To send round (orders, a message, etc.), περιαγγέλλω, Hdt., Thuc.

To send word, ἐπιτίθημι, aor. 1 -έθηκα, c. ἐς and acc. of the place to which, Hdt.; ἐπιστέλλω, Eur., Thuc.

To send with, ὀπάζω (of sending an attendant with a person), aor. 1 mid. part. Ep. ὀπασσάμενος, Hom., Pind.; συμπέμπω, c. dat. of him with whom, Pind., Æsch., Eur., Xen.

To send together, at the same time, etc., σῠνίημι, Hom.; σῠνᾰποστέλλω, Thuc., Xen., Isæ.; σῠνᾰποπέμπω, Xen.; συνεκπέμπω, Xen., Plat., Isoc.

To send in turn, ἀντιπέμπω, Soph., Hdt., Thuc., Xen.

To send up, ἀνίημι, Æsch.; ἀνᾰπέμπω, Pind., Xen.; ἀνᾰβῐβάζω, Hdt., Thuc., Xen.

To send up in turn, ἀντᾰνᾰβῐβάζω, Xen.

To send for, μεταπέμπω, Eur., Ar., Thuc.; in prose more usually -ομαι, mid., Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; πέμπομαι, mid., Soph.; στέλλομαι, mid., Soph.; προσμεταπέμπομαι, mid., Thuc.; συγκομίζομαι, mid., Xen.; ἀνᾰκᾰλέω, fut. -κᾰλέσω, Att. -καλῶ, perf. -κέκληκα, Hdt., Xen.

To send for back, to send for besides, ἐπιμεταπέμπομαι, Thuc.

To send for out of, ἐκπέμπω, act. and mid., c. gen. of the place whence, Soph.

One must send, πεμπτέον, Xen.

SENDER, A, πομπός, ὁ, Æsch.

A sender up, ἀνᾰπομπός, ὁ, Æsch.

SENDING, A, πομπή, ἡ, Hom., Pind., Eur., Plat.; πέμψις, εως, ἡ, Hdt., Thuc.; ἐπῐπεμψις, ἡ, Thuc.

A sending out, away, etc., ἀποστολή, ἡ, Eur., Thuc.; ἐκπομπή, ἡ, Thuc., Plat.; ἔκπεμψις, εως, ἡ, Thuc.

A sending round (to different cities), διαπομπή, ἡ, Thuc.

A sending for, μετᾰ́πεμψις, εως, ἡ, Plat.

SENT, ἰαλτός, ή, όν, Æsch.; πόμπῐμος, η, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; πεμπτός, ή, όν, Thuc.

Sent for, μετᾰ́πεμπτος, ον, Hdt., Thuc., Xen.

Sent round, περῐ́πεμπτος, ον, Æsch.

Sent from afar, τηλέπομπος, ον, Æsch.

Sent secretly, ὑπόπεμπτος, ον, Xen.

What must be sent for, μεταπεμπτέος, α, ον, Thuc.

SENIOR, πρεσβύτερος, α, ον, Hom., Ar., Andoc., etc. *Vid.* OLD.

SENIORITY, πρεσβῠγένεια, ἡ, Hdt.

SENSATION, αἴσθησις, εως, ἡ, Eur.; πάθος, τό, Plat.

SENSE (i. e., faculty of perception), ψῡχή, ἡ, Hdt.; αἴσθησις, εως, ἡ, Plat.; φρόνησις, εως, ἡ, Xen., Plat., Isoc., Arist.

Sense (i. e., the act of perceiving, etc.), αἴσθημα, ᾰτος, τό, Eur.

Sense (i. e., good sense), νόος, νοῦς, ὁ, Omn.

(To give an account of a speech, not "totidem verbis," but) *adhering as closely as possible to the general sense of what was really said*, ἐχόμενος ὅτι ἐγγύτατα τῆς συμπάσης γνώμης τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, Thuc.

[*An organ of sense*, αἰσθητήριον, τό, Arist.]

Gifted with vigor or *acuteness of sense*, εὐαίσθητος, ον, Plat.

[*Want of sense*, ἀνοητία, ἡ, Ar.]

[*Without common sense*, ἀναίσθητος, ον, Thuc., Dem.]

SENSELESS, [ἀνοήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀνόητος, ον, Hdt., Soph., Att. prose]; ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Plat.; ἔξεδρος φρενῶν (of a speech), Soph. *Vid.* FOOLISH.

SENSELESS, TO BE, ἀγνωμονέω, only act., Xen.; [ἀνοηταίνω, Plat.]

SENSELESSLY, ἀγνωμόνως, Xen.; [ἀνοήτως, Ar., Plat.]

SENSELESSNESS, ἀγνωμοσῠ́νη, ἡ, Theogn., Soph., Hdt. *Vid.* FOLLY.

SENSES—*in one's senses*, φρενόθεν, Soph.

In his senses, ἔμφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (esp. of a wounded or dying man), Soph., Antipho; ἀρτῐ́φρων, ὁ καὶ ἡ (opp. to insane), Eur.

Being thoroughly in their senses, κάρτ' ἔχοντες εὖ φρενῶν, Eur.

I should then have been wholly out of my senses, μάταιος ἦν ἄρ' οὐδαμοῦ μὲν οὖν φρενῶν, Eur.

To be in one's senses (not mad or not dead), φρονέω, sometimes εὖ φρονέω, only act., Hom., Pind., Trag., Ar.; (not dead), σωφρονέω, only act., Æsch., Hdt.

To come to one's senses, ἀνᾰφρονέω, Xen.; ἔμφρων καθίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Soph.

Vigor of the senses, εὐαισθησία, ἡ, Plat.

SENSIBLE, ἔννους, ουν, Æsch., Soph., Plat., Lys., Dem.; σώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Hdt., Xen.

I think that he was sensible that things are the same . ., οἴομαι αὐτὸν ἐν-

νουν γεγονέναι ὅτι τὰ μὲν πράγματα ταὐτά ἐστι . . ., Lys.

SENSIBLY, νόῳ, Hom.; νουνεχόντως, Isoc., Menand.; λόγον ἐχόντως, Isoc.; [νουνεχῶς, Arist.]

SENSITIVE (to external impressions), εὐπᾰθής, ές, c. ὑπό and gen., or c. εἰς and acc., Arist., Theoph.

[SENSUAL, ἀνδραποδώδης, ες, Plat., Xen.; ἀκόλαστος, ον, Plat., Arist.] *Vid.* LICENTIOUS.

[*Sensual pleasures*, αἱ διὰ τοῦ σώματος, or περὶ τὸ σῶμα ἡδοναί, Xen.; αἱ σωματικαὶ ἡδοναί, Arist.]

SENTENCE, A, λόγος, ὁ, Plat., Arist.; ῥῆμα, ᾰτος, τό, Plat., Arist.

A sentence (i. e., decision, vote), ψῆφος, ἡ, Omn. Att.

Sentence of banishment, φυγή, ἡ, Æsch., Oratt.

Sentence of death, θάνατος, ὁ, Thuc.; to pass sentence of death, etc., *vid.* TO CONDEMN.

A sentence on a prisoner, δίκη, ἡ, Oratt. *Vid.* PUNISHMENT.

To give sentence, δίκην δικάζω, Plat.

Sentence of death shall be pronounced against them, ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται, Æsch.

A passing sentence, or *estimating the sentence*, τίμησις, εως, ἡ, Dem.

One who passes or *fixes the sentence*, τιμητής, οῦ, ὁ, Plat.

SENTENCE, TO, τῑμάω, c. dat. pers. acc. of the punishment, or more usu. gen. (e. g., τιμάω τινὶ θανάτου, δίκην being understood), Ar., Plat., Dem.

SENTENTIOUS, γνωμοτῡπος, ον, Ar.; [ἀποφθεγματικός, ή, όν, Plut.]

SENTIMENT, A, γνώμη, ἡ, Omn. Att.

[*Loftiness of sentiment*, μεγαλογνωμοσύνη, ἡ, Xen.; τὸ μεγαλογνῶμον, Xen.]

[*Of lofty sentiments*, μεγαλογνώμων, ον, Xen.]

SENTINEL, A, φῠλαξ, ᾰκος, ὁ, Hom., Eur., Ar., Xen.; φρουρός, ὁ, Eur.; τειχοφῠλαξ, ὁ (to protect a town or fortress), Hdt.; σκηνοφῠλαξ, ὁ (to protect a camp), Xen.; ναυφύλαξ, ὁ (on board ship), Ar.; σκοπός, ὁ, Xen.

To visit the sentinels, κωδωνοφορέω, only act., Ar.; τὸν κώδωνα παραφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνέχθην, Thuc.

SEPARABLE, εὐᾰπόλῠτος, ον, Arist.

SEPARATE, TO, ἐρῠκω, aor. 2 Ep. ἐρῠκάκον, no perf., only act., Hom.; διείργω, Ep. also διεέργω, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κρίνω, aor. 1 pass. Ep. ἐκρίνθην for ἐκρῐθην, Hom.; διᾰκρίνω, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; λύω, Omn.; διᾰλύω, Plat.; σχίζω, h., Æsch., Hdt., Plat.; ὁρίζω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; χωρίζω, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἐρητύω, Soph.; πᾰρᾰλῡ'ω, c. gen. of that from which (which is the construction also of many other verbs in this sense), Eur., Hdt.; διαζεύγνῡμι, aor. 2 pass. -εζῠγην, Eur., Xen., Dem., Æschin.; διαχωρίζω, Ar., Xen., Plat.; διέχω, imperf. διεῖχον, fut. διέξω and διασχήσω, no aor. 1, perf. διέσχηκα, aor. 2 διέσχον, Hdt.; ἐκκρίνω, Xen.; διασπάω, fut. -σπᾰσω, Thuc., Xen.; διχάζω, Xen., Plat.; διασπείρω, Hdt., Plat.; διίσταμαι, in aor. 1 mid., Plat.; δῐχαποιέω, Xen.

To separate from, ἀπείργω, Ep. also ἀπεέργω, c. gen. of that from which, or c. prep. (the same is the construction of all other verbs in this sense), Hom., Hdt.; ἀποκρίνω, Hom., Hdt., Thuc.; ἀπολῡ'ω, fut. -λῠσω, perf. pass. -λέλῠμαι, etc., Hom., Thuc.; 'ἄπονοσφίζω, h.; ἀποσχίζω, Hdt., Xen., Plat.; 'ἄποχωρίζω, Plat.; 'ἄφαιρέω, aor. 2 act. ἀφεῖλον, aor. 1 pass. ἀφῃρέθην, Xen.; ἀπαρτάω, Dem.

To separate, intrans., *they separated*, διέτμᾰγεν for -γησαν, Hom.; διέτμᾰγον, Ap. Rh.

To separate (intrans.) or *to be separated*, διέχω (see above), Theogn., Thuc., Xen.; δῐχάζω, Xen.

To be separated from, 'ἄπομείρομαι, in pres. and imperf., c. gen. of that from which, Hes.; ἀποζεύγνῠμαι, pass., aor. 2 -εζῠγην, Eur.; 'ἄποσπάομαι, pass., perf. ἀπέσπασμαι, Eur., Hdt., Xen.; ἀπορῥήγνῠμαι, pass., aor. 2 -εῤῥᾰγην, Hdt.

To be separated at once, συνδιᾰκρίνομαι, Arist.

SEPARATE, SEPARATED, ἀποδάσμιος, ον, Hdt.; ἀπομερισθείς, εῖσα, έν, Plat.; διάστᾰτος, ον, Menand.

My property is separate from that of Agamemnon, χωρὶς τἀμὰ κ' 'Αγαμέμνονος, Eur.

SEPARATELY, μουνάξ, Hom.; ἀμφίς, Hom.; δῐχα, Pind., Trag., Thuc., Xen.; χωρίς, Lys., Æschin.; διᾰκεκρῐμένως, Arist.

Consider separately, 'ἄπολᾰβὼν σκόπει, Plat.

Consider every particular by itself separately, ἕκαστον ἐφ' ἑκάστου σκοπεῖτε, Dem.

SEPARATION, διάστᾰσις, εως, ἡ, Hdt.; διᾰ'κρῐσις, εως, ἡ, Plat.; διᾰλῠσις, εως, ἡ, Plat.; χωρισμός, ὁ, Plat., Isoc.; διάζευξις, εως, ἡ, Plat.; διᾰχώρῐσις, εως, ἡ, Arist.

Separation from the body, διάζευξις τοῦ σώματος, Plat.

So the separation (of contending armies) *from one another took place*, οὕτω ἡ ἀπαλλαγὴ ἐγένετο ἀλλήλων, Thuc.

SEPTEMBER, βοηδρομιών, ῶνος, ὁ (began about the middle of our September).

SEPULCHRAL, ἐπῐτύμβιος, ον, Æsch., Soph.; τυμβήρης, ες, Soph., Ar. *Vid.* TOMB.

SEPULCHRE, τάφος, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* TOMB.

SEPULTURE, τάφος, ὁ, Omn. *Vid.* BURIAL.

SEQUEL, τέλος, τό, Omn.

SEQUENCE, διᾰδοχή, ἡ, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.

SERAPIS, Σᾰρᾱπις, ῐδος, ὁ, Call.

[SERE—*to be in the sere and yellow leaf*, παρακμάζω, Xen., Alex. (πρεσβύτερος καὶ παρηκμακώς), Arist.]

[SERENADE, A, νυκτερινὸν ἄεισμα, τό, ap. Ath.; παρακλαυσίθῠρον, τό (a lover's complaint sung at his mistress's door, as in Ar., Theoc.), Plut.]

SERENADE, TO, κωμάζω, c. acc. or c. ποτί (Æol. for πρός) and acc., Alcæ., Theoc.; ὑποκουρίζομαι, mid., sine cas., Pind.

SERENE, εὔκηλος, ον, Omn. poet.; γᾰληνός, όν, Eur.; εὔδιος, ον, compar. εὐδιαίτερος, Xen., Pind., Theoc.

SERENITY, εὐδία, ἡ, Pind., Æsch., Xen., Plat.

SERF, A, θής, θητός, ὁ, Hom.; pl. πενέσται, οἱ, Eur., Ar., Xen., Dem.

SERIES, στῐχες, αἱ, Pind.; συστοιχία, ἡ, Arist.

SERIOUS, ἐμβρῑθής, ές (only of circumstances), Æsch., Plat.; σπουδαῖος, α, ον (of men or things), Pind., Ar., Xen., Dem.; so 'ἄγέλαστος, ον, h., Æsch.; ἐσπουδασμένος, η, ον (only of persons), Hdt.; σπουδαστῐκός, ή, όν (only of persons), Plat.

To be serious, σπουδάζω, act. only of persons, pass. both of persons who are serious or earnest, and of the object which is seriously pursued, etc., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.

You asked me whether I was serious when I said . . ., ἤρου με εἰ σπουδάζων λέγοιμι . . ., Plat.

SERIOUSLY, σπουδαίως, Xen.; 'ἄγελαστί, Plat.

To speak seriously, σπουδαιολογέω, also pass. of the matter seriously discussed, Xen.

SERIOUSNESS, σπουδή, ἡ, Xen.; σπουδαιότης, ητος, ἡ, Plat.

SEROUS, 'ῐχωρώδης, ες, Hipp.

SERPENT, κνώδᾰλον, τό, Pind., Theoc.; ἀμφίσβαινα, ἡ, Æsch.; δρᾰκων, οντος, ὁ, Trag.; ἔχιδνα, ἡ, Trag., Hdt.; κῑνώπετον, τό (esp. a venomous one), Call. *Vid.* SNAKE.

A water serpent, "ῠδρος, ὁ, Hom.; μῠραινα, ἡ, Æsch., Ar.; σμῠραινα, ἡ, Plat. (Com.)

A poisonous serpent whose bite causes putrefaction, σήψ, σηπός, ὁ καὶ ἡ, Arist.

To become a serpent, metaph., ἐκδρᾰκοντόομαι, pass., Æsch.

[SERPENTINE, ὀφίτης λίθος, ὁ, Orph., Diosc.; fem. ὀφιῆτις πέτρα, Orph., Dion. P.]

SERRATED, πρῑονωτός, όν, Ar., Arist.

SERUM, ὀρός, ὁ, Plat.

SERVANT, A, δρηστήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; θεράπων, οντος, ὁ, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κόρος, Ep. κοῦρος, ὁ (esp. the servants at feasts or sacrifices), Hom.; δμώς, δμωός, ὁ, but rare in sing., Hom., Hes., Soph., Eur., Ap. Rh.; ἀμφίπολος, ὁ καὶ ἡ, but more usu. ἡ, Hom., Pind., Eur., Hdt.; οἰκεύς, ὁ (of course a house-servant), Hom., Soph., Lys.; πρόπολις, ὁ καὶ ἡ (esp. in a temple), h., Æsch., Eur.; πρόσπολος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur.; ἐπῐπολος, ὁ, Soph.; ὑπηρέτης, ου, ὁ, Omn. Att.; λᾰ'τρις, εως, ὁ, more rarely ἡ, Theogn., Soph., Eur.; διάκονος, ὁ, Trag., Hdt., Xen., Dem.; ὀπάων, ονος, ὁ, Trag., Hdt.; οἰκέτης, ου, ὁ, Eur. (a house-servant), Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; πενέστης, ου, ὁ, Eur.; λᾰ'τρευμα, ᾰτος, τό, Eur.; θέραψ, ᾰπος, ὁ, in pl., Eur.; θερᾰπευτής, οῦ, ὁ, Xen., Plat.; θερᾰπευτήρ, ῆρος, ὁ, Xen. *Vid.* SYN. 189.

A maid-servant (see above), δμωή, ἡ, Hom., Trag., Xen.; δρήστειρα, ἡ, Hom.; θεράπαινα, ἡ, Hom., Xen., Andoc., Dem.; θερᾰ'πνη, ἡ, h., Eur.; δμωίς, ῐδος, ἡ, Æsch., Eur., Ap. Rh.; 'ῠπηρέτις, ῐδος, ἡ, Eur., Plat.; οἰκέτις, ῐδος, ἡ, Soph., Eur.; θερᾰπαινίς, ῐδος, ἡ, Plat. *Vid.* SLAVE, and SYN. 256.

An under-servant, 'ὑποδμώς, ὁ, Hom.; 'ὑποδρηστήρ, ὁ, Hom; 'ὑποδιάκονος, ὁ, Posid.; ὑπόδοολος, ὁ, Theoph.

A fellow-servant, σύνδουλος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Hdt.

Belonging to a servant, λᾰ'τριος, α, ον, Pind.; λάτρειος, α, ον, Pind.; θεραποντίς, ῐδος, ἡ, Æsch.; οἰκετῐκός, ή, όν, Plat. *Vid.* SERVILE.

SERVE, TO, or *to be a servant*, ὑποδράω, only act., Ep. 3d pl. ὑποδρώωσι, c. dat., Hom.; πᾰραδράω, only act.,

c. dat., Hom.; ἀμφῐπολεύω, only act., c. dat. pers., c. acc. of the employment in which, Hom., Hdt.; θητεύω, sine cas. pers., only act., Hom., Eur., Hdt., Plat.; θεράπεύω, also, though rarely, -ομαι, mid., no pass., Omn.; λᾰτρεύω, c. dat., more rarely c. acc., Solon, Trag., Xen., Isoc.; δουλεύω, c. dat., only act., Omn. Att., Hdt.; διᾱκονέω, imperf. διηκόνουν, etc., c. dat. pers., sometimes c. acc. of the matter in which, Eur., Xen., Antipho, Lys., Dem.; ὑπηρετέω, c. dat. pers., sometimes c. acc. rei, Omn. Att.; προσπολέω, only act., c. dat., Eur.; βᾰλᾰνεύω, only act., Ar.; ὑποδρήσσω, only pres. act., c. dat., Ap. Rh.

To serve (i. e., be of service to), ὠφελέω, c. acc., sometimes c. dat., Omn. Att., Hdt.; ὑπουργέω χάριν, c. dat., Æsch.; χάριν τίθεμαι, mid., c. dat., Hdt. *Vid.* SERVICE.

To serve in the army, στρᾰτεύω, and mid., and perf., and aor. 1 pass., Pind., Hdt., Omn. Att.; στρᾰτόομαι, in aor. 1 pass., Æsch.

To be a fellow-servant with, συνδουλεύω, c. dat., Eur.

To serve in the army with, συστρᾰτεύω, c. dat., Hdt., Thuc., Xen., Lys., Isoc., Dem.

To live with and serve, πᾰρᾰδιᾱκονέω, c. dat., Ar.

To serve in turn, in requital, etc., ἀντῐδουλεύω, c. dat., Eur.; ἀντῐθερᾰπεύω, c. acc., Xen.; ἀνθῠπηρετέω, c. dat., Arist.

One must serve, ὑπηρετητέον, c. dat., Arist.

SERVICE (i. e., the condition of a servant, the doing a service, etc.), λᾰτρεία, ἡ, Æsch., Soph., Plat.; θητεία, ἡ, Soph., Isoc.; θερᾰπεία, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; ὑπουργία, ἡ, Soph.; ὑπηρεσία, ἡ, Ar., Plat., Xen.; διᾱκονία, ἡ, Thuc., Xen., Plat., Dem.; διᾱκόνησις, εως, ἡ, Plat.

Service (i. e., a kindness done, etc.), εὐεργεσία, ἡ, Hom., Hes., Hdt., Thuc., Plat.; ἔρᾰνος, ὁ, Eur., Isoc. (the remaining words, however, often have sense 1 also); δούλευμα, ᾰτος, τό, Eur.; θερᾰπευμα, ᾰτος, τό, Eur., Xen., Plat.; λᾰ́τρευμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.; ὠφέλεια, ἡ, Omn. Att.; ὠφέλημα, ᾰτος, τό, Trag., Xen.; ὑπούργημα, ᾰτος, τό, Hdt., Xen., Andoc.; ὑπηρέτημα, ᾰτος, τό, Soph., Plat., Antipho; προπόλευμα, ᾰτος, τό (metaph.), Eur.; εὐεργέτημα, ᾰτος, τό, Xen., Isoc.; διακόνημα, ᾰτος, τό, Plat.

To be at a person's service, ὑπάρχω, c. dat., only act., Dem.

The performing of service, δρηστοσῠ́νη, ἡ, Hom.; δρησμοσῠ́νη, ἡ, h.

A previous service, προῠ̈παρχή, ἡ, Arist.; τὸ προϋπηργμένον, Dem.

Fit for service (of an army, a soldier, a ship, etc.), κᾰθᾰρός, ᾰ́, όν, Hdt.; ἐνεργός, όν, Thuc.

Belonging to service, διᾱκονῐκός, ἡ, όν, Xen., Plat., Arist.

To do a service, be of service to, εὐεργετέω, c. acc. pers., sometimes c. dupl. acc., Omn. Att. *Vid.* TO SERVE.

All my money is at your service, σοὶ δὲ ὑπάρχει μὲν τὰ ἐμὰ χρήματα, Plat.

[*For one's service*, ἐπ' ὠφελείᾳ τινός, Plat.]

[*Called back to service* (Lat. *evocatus*), ἀνάκλητος, ὁ, Dio C.]

[*The temple service*, ἁγιστεία, ἡ, Isoc., Plat.; later, λειτουργία, ἡ, in LXX., and *public service* in Eccl.]

SERVICEABLE, ὑπουργός, όν, Xen.; ὑπηρετικός, ἡ, όν, Plat. *Vid.* USEFUL.

[*The serviceable part of an army*, ὅτι ὄφελος στρατεύματος, Xen.]

[SERVICEABLY, ὠφελίμως, Xen.] *Vid.* USEFULLY.

[SERVICE-TREE, THE, ὄα, ὄη, or οὖα, ἡ, Theoph.; *the service-berry* (sorb-apple), ὄον, τό, Plat.]

SERVILE, δούλιος, α, ον, Hom., Trag., Hdt.; δούλειος, α, ον, rarely ος, ον (Ep. also δουλήϊος), Hom., Pind., Trag., Hdt.; δουλικός, ἡ, όν, Xen., Dem.; πρόδουλος, ον, Æsch.; θῆσσα, only fem., Eur.; δουλοπρεπής, ές, Hdt., Xen., Plat.; πενεστῐκός, ἡ, όν, Plat.; θητῐκός, ἡ, όν, Dem., Arist. *Vid.* SLAVISH.

A servile existence, οἰκέτης βίος, Eur.

[*The servile caste*, τὸ πενεστικὸν ἔθνος, Plat.]

SERVILELY, δουλικῶς, Xen.; ἀνελευθέρως, Xen.; ἀνδραποδώδως, Xen.

SERVILITY, δουλοπρέπεια, ἡ, Plat.; ἀνελευθερία, ἡ, Plat., Lys.

SESAME, σήσᾰμον, τό, Hippon., Solon, Ar., Hipp.

Made of sesame, σησᾰ́μῐνος, η, ον, Xen.

A sesame cake, σησᾰμῆ, ἡ, Ar.; σησᾰμοῦς, οῦντος, ὁ, Ar.; σησᾰμίς, gen. ῐ̄δος and ῐδος, ἡ, Eupol., Antipho.

Sesame cheese, σησᾰμότῡρον, τό, h.

Like sesame, σησᾰμώδης, ες, Theoph.

Made of sesame and rue, σησᾰμορῡτοπαγής, ές, Philox.

SET, TO (i. e., make to sit), ἵζω, only pres. and imperf., Hom., Æsch.; κᾰθῐ́ζω, fut. -ῐ́σω, Dor. -ῐ́ξω, aor. 1 ἐκᾰ́θῐσα, also καθῖσα Att., ἐκᾰ́θισσα Ep., no perf. in any voice, c. εἰς and acc., or c. ἐπί and dat. of the seat on which, Hom., Eur., Ar., Hdt., Xen.; κλίνω, Hdt. *Vid.* TO SIT.

To set (i. e., to place), κᾰθίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, aor. 2, perf., and pluperf. in pass. sense, Omn.; τίθημι, aor. 1 act. ἔθηκα, perf. pass. τέθειμαι (rare), aor. 1 pass. ἐτέθην (Hom. has also 2d sing. pres. and imperf. τίθησθα, pres. infin. τιθήμεναι and τιθέμεν, also imperf. ἐτίθεον and τίθεσκον, aor. 2 subj. θείω for θῶ, also aor. 2 mid. opt. 3d sing. θεῖτο), Omn. *Vid.* TO PLACE.

To set (trinkets), εἴρω, perf. pass. ἔερμαι, Hom.

To set (as the sun), δύω (and in Æsch. pres. δῡ́νω), aor. 2 act. ἔδῡν, fut. δῠ́σομαι, aor. 1 mid. ἐδυσάμην, also Ep. aor. δυσόμην, Hom., Trag., Xen.; ἐπιδύω, Hom.; κᾰτᾰδύω, Hom., h.; φθίνω (ῑ Ep., ῐ Att.), only pres. and imperf., also φθῐ́μενος, perf. pass. used of the past night, Æsch., Soph.; κᾰτᾰφέρομαι, pass., aor. 1 -ηνέχθην, Arist.

To make to set, καταδύω, in aor. 1 act., Anth.

To set bones, ἐξευκρῑνέω, Hipp.; συνδιορθόω, Hipp.

[*To set* (teeth of a saw), χαράσσω, Hes., Arist.]

To set down (in a place), ἐξῐδρύω, Soph., Eur.

To set against one another (so as to make to fight), συμβάλλω, i.o aor. 1 act., perf. -βέβληκα, c. acc. of the two parties, Hom., Xen., Æschin.; σῠνελαύνω, fut. -ελᾰ́σω, etc., Hom.; σῠνίημι, aor. 1 συνῆκα, Ep. συνέηκα, c. infin. (e. g., σ. μάχεσθαι), Hom.; ἀνθίστημι, in pres., imperf., fut., and aor. 1 act., c. acc. of the one party, dat. of the other, Ar., Plat.; προσβάλλω, c. acc. of the one party, dat. of the other, Dem.; [ἀντικαθίστημι c. acc., πρός c. acc., Thuc.]

To set (one) *against* (the other) (in the way of counterbalancing or comparing), ἀντῐτίθημι, c. acc. of the one, dat. of the other, Hdt., Thuc.; παρατίθημι, mid., Plat., Dem.

[*To set firmly against*, ἀντερείδω, c. acc. et dat., Pind., Eur., Xen.]

Setting speech against speech, ἀντικατατείναντες λόγον παρὰ λόγον, Plat.

To set at (as a dog at a thing, etc.), σεύω, only pres. and aor. 1 ἔσευα, poet. ἔσσευα, c. ἐπί and dat., Hom.; ὄρνῡμι, fut. ὄρσω, aor. 1 ὦρσα, also Ep. aor. ὄρσασκεν, c. ἐπί and dat., Hes.; ἐπιρρῠ́ζω, fut. -ξω, only act., c. ἐπί and acc., Ar.; ἐπῐσίζω, fut. -σίσω and -σίξω, Ar.; [ἀνίημι, c. acc. et dat., Xen.; also gen., c. infin., Hom.]

[*To set beside* or *near*, παρακαθίζω, Plat.]

To set before (as meat before a person, etc.), προτῐ́θημι, c. dat. pers. before whom (in the case of meals), but c. gen. of any thing before which a thing is set as a veil or as a defence, Hom., Hes., Soph., Eur. (also as mark or prize), Hdt.; πᾰρᾰτῐ́θημι, Ep. imperf. in tmesis 3d sing. often πὰρ δ' ἐτίθει, c. dat. pers. (in mid. sometimes *to have set before one*), Hom., Eur., Thuc., Lys., Dem.; [προεκτίθημι, c. acc. et dat., Arist.]; προσφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνέχθην, c. dat. (in mid. to have set before one so as to eat), Soph., Xen., Plat., Æschin.; παραφέρω, Hdt., Xen.; παραφορέω, c. dat., Ar.

To set (a guard) *before*, προκαθίστημι, pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, perf., pluperf., and aor. 2 act. in pass. sense, Thuc., Xen.

[*To set before* (as example), παραδείκνυμι, Hdt.]

To set on or *place* (one thing on another), ἐφεῖσα, only aor. 1 act., aor. 1 mid. and fut. mid. ἐφέσσομαι, c. dat. or c. gen., Hom.; ἐπῐτῐ́θημι, c. dat. of that on which, sometimes c. gen., Hom., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.

They set a price on Epialtes's head, ἐπεκήρυξαν ἀργύριον ἐπὶ Ἐπιάλτῃ, Hdt.; so ἐπικηρύσσω χρήματά τινι, Dem.

To set over (esp. as ruler, etc.), ἐφίστημι, pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, perf., pluperf., and aor. 2 act. in pass. sense, perf. part. -εστηκώς, υῖα, etc., also (more usually) -εστώς, ῶσα, gen. ῶτος, etc., c. dat., or c. ἐπί and acc., more rarely c. gen., Trag., Hdt., Xen., Plat., Dem.; προῑ̈́στημι, c. gen., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐπικαθίστημι, c. dat., Plat.

To be set over, ἐπιστατέω, c. gen. or c. dat., Soph., Plat., Isoc., Dem.

To set out (to go any where), intrans., ἐξορμάομαι, mid. and pass., Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἀπαίρω, also Ep. ἀπαείρω, act. and mid., no pass., Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* TO DEPART.

To set out beforehand, προεξορμάω, Xen.

[*To set up*, ὀρθόω, Hom., Eur., Thuc., Xen.; ἀνίστημι (a statue,

etc.), Hdt., Xen., Plat.; *to set up again*, ἀνορθόω, Hdt.;—*to be set up* (as a statue), ἀνάκειμαι, Dem.]

[*To set up as limits* or *boundaries for one's self*, ὁρίζομαι (στήλας, etc.), Xen.]

To set up in, ἀνέζω, only in aor. 1 part. ἀνέσας, c. ἐς and acc. (ἐς δίφρον, etc.), Hom.

To set up (as a man sets up a business), κατασκευάζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Lys., Isæ.

To set upon (i. e., attack, q. v.), ἐπιτίθεμαι, mid., c. dat., Xen.

To set to work at, ἐπαποδύομαι, mid., c. aor. 2 act. -έδῡν (lit., to strip and set to work at), c. dat., Ar.

[*To set on fire*, ἀναπυρόω, Arist.] *Vid.* To FIRE.

[*To set* (*poems*) *to music*, μελοποιέω, Ar.] *Vid.* MUSIC.

Set to (i. e., exert yourself), ἔρειδε, Ar.

To set at the same time with (intrans. of stars, etc.), συγκαταδύω, esp. in aor. 2 -έδῡν, Theoc.

Set apart, ἀπόθετος, ον, Dem.

[*Set against*, ἀντίπαλος, ον, c. dat. or gen., Eur.]

Well set on (as a person's head, etc.), ἀρθρώδης, ες, Xen.

[*Set in silver*, περιάργυρος, ον, Chares.]

In set terms, συντεταγμένως, Plat.

SETTING, A, i. e., placing, θέσις, εως, ἡ, Pind., Plat.

Setting out, σύνορμενος, η, ον, Æsch.

Setting (of sun, stars, etc.), δύσις, εως, ἡ, Æsch., Soph., Thuc., Ap. Rh.; δυσμή, ἡ (only of the sun), Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.

[*A setting out* (of a dinner, etc.), παράθεσις, εως, ἡ, Polyb.]

The setting of a ring, πυελίς, ίδος, ἡ, Ar., Lys.

Near setting (of the sun), καταφερής, ές, Hdt.

SETTLE, TO, act. (i. e., to place in a habitation or country), εἷσα, only aor. 1 act. in this sense, Hom.; ναίω, only in aor. 1 ἔνασσα or νάσσα, also aor. 1 pass. in pass. sense ἐνάσθην (also in Soph.), Hom., Pind.; καταναίω, in aor. 1 act. and mid., also aor. 1 pass. (and aor. 1 mid. in pass. sense in Ap. Rh.), Hes., Æsch., Eur., Ar., Ap. Rh.; οἰκίζω, Pind., Soph., Eur., Thuc.; κᾰτοικίζω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Isoc., Dem.; εἰσοικίζω, sometimes even c. acc. of the habitation in which, Eur., Hdt., Plat.; ἱδρύω (but also ῠ Hom., esp. in pass.), sometimes c. εἰς and acc. of the place in which, once (in Eur.) c. acc., Trag., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Æschin.; κᾰθιδρύω, Eur., Ar., Plat. *Vid.* To FOUND.

To settle in, act., ἐνοικίζω, c. dat., Æsch., Hdt., Thuc., Plat.; [(intrans.), μετοικέω ἐν c. dat., Lys.]

To settle near, act., παρακατοικίζω, Isoc.

To aid in settling, σύνίστημι, pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, perf., pluperf., and aor. 2 act. in pass. sense, Plat., Dem.; συγκᾰθίστημι, Thuc.

To settle, intrans. (i. e., to fix one's own habitation in), the mid. and pass. of most of the verbs given above, also ναίω, only pres., imperf., and aor. 1 pass. ἐνάσθην, c. acc. of the place where, or c. prep., sometimes (esp. in aor. 1 pass.) c. dat., Hom., Pind., Trag.; οἰκέω, Ep. pres. also sometimes οἰκείω, c. acc., but sometimes (and in Hom. always) c. dat., or c. prep. ἐν and dat., κατά and acc., etc., Omn.; μετοικέω, c. dat., or c. gen., or c. prep., Pind., Æsch., Eur., Lys., Æschin.; ἐποικέω, Eur., Xen., Plat.; κᾰτοικέω, pass., also in the same sense as the act., but sometimes also both act. and pass. in pass. sense of the place settled or inhabited, Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; ἀποικίζομαι, pass., Plat.; καθίσταμαι, pass., c. aor. 2 and perf. and pluperf. act., Hdt., Thuc. *Vid.* To DWELL, To INHABIT.

For I settled far from the habitations of men, τηλοῦ γὰρ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην, Eur.

To settle in, ἐνιδρύομαι, c. dat., Theoc.

[*To settle with* one *in*, προσσυνοικέω, Thuc.]

To settle near, παροικίζομαι, mid. and pass., Hdt., Call.

SETTLE, TO, intrans. (as undermined ground does), ἵζω, only pres. and imperf. act. and pass., Pind., Plat.; ἱζάνω, only pres. and imperf. act., Thuc.; ὑπονοστέω (of a stack of wood, or a river which has overflowed), Hdt., Thuc.

[*To settle on* (as dust, etc.), ἀμφιζάνω, Hom.]

To settle, act. (i. e., compose quarrels, etc.), διατίθεμαι, mid., Ar., Xen.

Settling doubtful points by judicial decision, δίκῃ διαλύοντες τὰ ἀμφίλογα, Thuc.

To settle their mutual differences by fair discussion, μετὰ λόγου διαλύσασθαι τὰ πρὸς ἀλλήλους, Isoc.

Having settled your affairs to your satisfaction, τὰ σαυτοῦ θέμενος εὖ, Eur. *Vid.* To ARRANGE.

That his differences with Hegesander should be settled, διαλυθῆναι τὰ πρὸς Ἡγήσανδρον, Æschin.

To settle (as a disease settles on some particular part), στηρίζω, fut. -ξω, c. εἰς and acc., Thuc.

SETTLED (i. e., agreed upon), ῥητός, ή, όν, Hom., Hdt., Thuc.; τακτός, ή, όν, Thuc., Plat.

Settled (i. e., firmly established), ἑδραῖος, α, ον, and ος, ον, Eur., Plat.

SETTLEDNESS (a being settled), ἀκινησία, ἡ, Arist.

SETTLER, A, ἔποικος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Soph., Thuc., Isoc.; μέτοικος, ὁ καὶ ἡ, sometimes c. gen. of the country in which, Omn. Att.; κληροῦχος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Thuc.; ἔπηλυς, ῠδος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.; ἐπινάστιος, ὁ καὶ ἡ, Ap. Rh. *Vid.* COLONIST, and SYN. 83.

A body of settlers, κληρουχία, ἡ, Thuc.

To be or to hold lands as a settler, κληρουχέω, only act., Hdt. *Vid.* To SETTLE.

The rights of settlers, μετοικία, ἡ, Xen., Lys.

A tax on settlers, μετοίκιον, τό, Plat., Lys., Dem.

SETTLING, A (in a place), μετοικία, ἡ, Æsch.; μετοίκησις, εως, ἡ, Plat.

SEVEN, ἑπτά, οἱ, αἱ, τά, Hom., etc.

The number seven, ἑπτάς, ἄδος, ἡ, Arist.

Seven times, ἑπτάκις and ἑπτάκι, Simon., Pind., Ar.; ἑβδομᾰκις, Call.

In seven parts, ἕπτᾰχα, Hom.

Lasting seven years, seven years old, etc., ἑπταέτης, ες, Hom., Plat.; ἑπτέτης, ες, Ar., Plat.; fem. ἑπτέτις, ἴδος, Arist.

A period of seven years, ἑπταετία, ἡ, Plat.

A period of seven days, ἑβδομάς, ἄδος, ἡ, Arist.

After seven months, born in the seventh month, etc., ἑπτᾰμηνος, ον, Hdt.

Having seven streams (of the Nile), ἑπτάρροος, ον, also ἑπτᾰρους, ουν, Æsch.

Having seven sounds (of a lyre), ἑπτᾰγλωσσος, ον, Pind.; ἑπτάφθογγος, ον, Eur.

Made of seven bulls' hides, ἑπτᾰβόειος, ον, Hom., Ar.; ἑπτᾰβοιος, ον, Soph.

Seven feet long, ἑπτᾰπόδης, ου, ὁ, Hom., Hes.; ἑπτᾰπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, Ar.

With seven gates, ἑπτᾰπυλος, ον, Hom., Pind., Soph.; ἑπτάστομος, ον, sometimes used as epith. of the gates themselves, Soph., Eur.

The seven outlets in the walls, ἑπτατειχεῖς ἔξοδοι, Æsch.

With seven paths, ἑπτᾰπορος, ον (used of the Pleiads, with seven paths, i. e., being seven in number, etc.), h., Eur.

With seven ribs, ἑπτᾰπλευρος, ον, Arist.

The expedition of the seven chiefs (against Thebes), ἑπτᾰλογχος στόλος, Soph.

SEVENFOLD, ἑπταπλᾰσιος, α, ον, Plat.

SEVEN HUNDRED, ἑπτακόσιοι, αι, α, Hdt., etc.

SEVENTEEN, ἑπτακαίδεκα (indecl.), Hdt., etc.

SEVENTEENTH, ἑπτακαιδέκᾰτος, η, ον, Hipp.

On the seventeenth day, ἑπτᾰκαιδεκαταῖος, α, ον, Hipp.

SEVENTH, ἑβδόμᾰτος, ον, Hom., Ap. Rh.; ἕβδομος, η, ον, Omn.

On the seventh day, ἑβδομαῖος, α, ον, Thuc., Xen.

SEVEN THOUSAND, ἑπτᾰκισχίλιοι, αι, α, Hdt.

SEVENTIETH, ἑβδομηκοστός, ή, όν, Hipp.

SEVENTY, ἑβδομήκοντα, Hdt.

[SEVENTY-SIXER, A (a soldier of '76), Μαραθωνομάχης, ου, ὁ, Ar.]

SEVENTY THOUSAND, ἑπτᾰκισμύριοι, αι, α, Hdt.

SEVER, TO, ἀποσχίζω, Hdt., Xen., Plat. *Vid.* To SEPARATE.

SEVERAL, πολύς, πολλή, πολύ, gen. πολλοῦ, πολλῆς, πολλοῦ, etc., pl. nom. πολλοί, πολλαί, πολλά, etc., Ep. nom. pl. masc. πολέες, πολεῖς, etc. (*vid.* πολύς, sub v. MANY), Omn.

[SEVERALLY, κατὰ μέρος and κατὰ μέρη, Plat.]

SEVERE, χαλεπός, ή, όν, Hom., Xen., Plat., Dem.; ὀξύς, εῖα, ύ (of pain, anger, etc., rarely of persons in this sense), Hom., Pind., Soph., Plat.; δρῑμύς, εῖα, ύ, Hes., Æsch., Eur., Ar., Plat.; πῐκρός, ά, όν, and ός, όν, Hom., Pind., Æsch., Soph., Antipho; στῠφελός, ή, όν, and ός, όν, Æsch.

Severe (of measures), νεώτερος, α, ον, usu. in positive sense, Pind., Thuc. *Vid.* HARSH.

To decide on severe measures respecting him, βουλεῦσαί τι ἀνήκεστον περὶ αὐτόν, Thuc.

SEVERELY, στυγερῶς, Hom.; χαλεπῶς, Hdt., Thuc.; πῐκρῶς, Dem.

SEVERITY, πικρότης, ητος, ἡ, Eur., Hdt., Isoc.; πικρία, ἡ, Dem.; χᾰλεπότης, ητος, ἡ, Thuc., Isoc.; δεινότης, ητος, ἡ, Thuc.

To act with severity toward him, νεώτερόν τι ποιεῖν ἐς αὐτόν, Thuc.; [χαλεπός εἰμι πρός, c. acc., Arist.]

To punish with severity those who revolt, ἀφισταμένους σφόδρα κολάζειν, Thuc.

[*The severity of the wind*, τὸ χαλεπὸν τοῦ πνεύματος, Xen.]

SEW, TO, ῥάπτω, aor. 2 pass. ἐῤῥάφην, Hom., Eur., Hdt., Xen., Dem.; συῤῥάπτω, Hes., Hdt., Plat.; καταῤῥάπτω, Æsch.

To sew into or *in*, ἐνράπτω, Eur., Hdt.; ἐγκᾰταράπτω, Xen.

To sew up, or *up again*, ἀποῤῥάπτω, Hdt., Æschin.

SEWED, ῥαπτός, ή, όν, Hom., Xen.

Well sewed, εὐῤῥᾰφής, ές, Hom.

To be sewed over with, to have something sewed over as a covering, καταῤῥάπτομαι, pass., c. dat. of the covering, Hdt.

SEWER, A, λαῦρα, ἡ, Ar.

SEWING, A, ῥαφή, ἡ, Plat.

SEX, γένος, τό, Eur., Ar., Hdt.; φῦλον, τό, Ar., Xen.

[SEXAGENARIAN, ἑξηκονταέτης, ες, Mimnerm., Hipp.]

[SEXTON (as having care of a temple), ναοπόλος, ὁ, Hes.; ναοφύλαξ, ακος, ὁ, Eur., Arist.; νεωκόρος, ο, Plat., Xen.]

SHABBINESS (i. e., meanness, q. v.), μῑκρολογία, ἡ, Plat.; [μικροπρέπεια, ἡ, Arist.]

SHABBY (esp. of people, i. e., mean), φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Eur., Ar., Thuc., Xen.; μῑκρολόγος, ον, Plat., Isoc., Dem.; μῑκροπρεπής, ές, Arist. *Vid.* MEAN.

SHACKLE, A, πέδη, ἡ, Omn. *Vid.* CHAIN, FETTER.

SHACKLE, TO, πεδάω, Hom., Pind., Æsch., Soph., Plat.; [ἐν πέδαις δέω (fut. δήσω), Hdt., Plat.; (the feet of horses), ποδίζω, Xen.]

SHADE, SHADOW, σκιά, ἡ, Omn.

The shades below, ἔρεβος, τό, no pl., Ep. gen. ἐρέβευσφι, Hom., Hes. *Vid.* HELL.

To the shades below, ἔρεβόσδε, Hom.

From the shades below, ἐρεβόθεν, Eur.; γῆθεν, Soph.

Those in the shades below, νέρτεροι, οἱ, Æsch.; ὑποχθόνιοι, οἱ, Hes., Eur., Plat.

Fond of shade, φιλόσκιος, ον, Theoph.

Giving shade, σκιερός, ά, όν, Hom., Pind., Eur.; κᾰτάσκιος, ον, Æsch., Ar.; ἡλιοστερής, ές, Soph.; ἐπίσκιος, ον, Soph.; ὑπόσκοπος, ον, Æsch.; ψυκτήριος, α, ον, Eur.

[*Cool shady places*, ψυκτήρια, τά, Hes.; ψ. ὑπόσκια, Æsch.; ψυκτῆρες, οἱ, Nic.]

To keep in the shade, σκιατροφέομαι, pass., Hdt., Xen.

But at present, I imagine, his success keeps all these practices of his in the shade, ἀλλ', οἶμαι, νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ τούτοις τὸ κατορθοῦν, Dem.

SHADE, TO, σκιάζω, Hom., Soph., Eur., Xen.; κᾰτασκιάζω, Hes., Soph., Plat.; σκιάω (only pass. in Hom.), Hom., Ap. Rh.; κατασκιάω, act., Hom.; συσκιάζω, no pass., but pres. act. used sometimes in pass. sense, Hes., Eur., Dem.; ἐπισκιάζω, Hdt.; σῠνηρεφέω, only pres. act., Eur.; ἐπισκοτέω, c. dat., only act., Isoc., Dem.; ὑποσκιάω, Ap. Rh.

To shade (in painting), ἀποχραίνω, aor. 1 act. -έχρᾱνα, Plat.

Holding one's hands so as to shade one's eyes, ὀμμᾰτων ἐπίσκιον (sc. ἄνακτα) χεῖρ' ἀντέχοντα κρατός, Soph.

To hold before one as a shade, κατασκιάζω, Eur.

He shaded Ctesippus so that he could not see, ἐπεσκότει Κτησίππῳ τῆς θέας, Plat.

[*To have the bright parts shaded with* or *off into*, περιμελαίνομαι τὰ λαμπρά, c. dat., Plut.]

SHADED, SHADY, κᾰτηρεφής, ές, Hom.; δάσκιος, ον, Hom., Æsch., Eur.; σκιόεις, εσσα, εν, Hom., Pind.; σκιερός, ά, όν, Hes., Xen., Plat.; ὑπόσκιος, ον, Æsch., Theoph.; κᾰτάσκιος, ον, Hes., Trag., Hdt.; βᾰθύσκιος, ον, h.; εὔσκιος, ον, Pind., Theoc., Xen.; εὐσκίαστος, ον, Soph.; πᾰλίσκιος, ον, h.; πᾰλίνσκιος, ον, Archil., Soph.; ἀνήλιος, ον, Trag.; ἄειλος, ον, Æsch.; σκιώδης, ες, Eur.; σύσκιος, ον, Xen., Plat.; συνηρεφής, ές, Hdt.; ἐπίσκιος, ον, Plat.; πολύσκιος, ον, Xen., Ap. Rh.

With shady leaves, σκῐᾰρόκομος, ον, Eur.

SHADELESS, ἄσκιος, ον, Pind.

SHADING, A, ὑποσκίασις, εως, ἡ, Hipp.

SHADOW, *vid.* SHADE.

To fight with a shadow, σκιᾱμᾰχέω, only act., Plat.

SHADOWY, σκιοειδής, ές, Ar., Plat.

SHAFT, A (of a spear, of an arrow, etc.), ξυστόν, τό, Hom., Eur., Hdt., Xen.; καυλός, ὁ, Hom., Xen.; κῆλον, τό, Hom., Hes.; ῥάβδος, ἡ, Xen.

[*An upright shaft*, ὀρθοστάτης, ου, ὁ, Eur.]

SHAGGY, λουθάς, ἄδος, ἡ, only fem., Hom.; δᾰσύς, εῖα, ύ, Hom., Hdt., Xen.; λᾰχνήεις, εσσα, εν, Hom., Pind.; λᾰσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Soph., Xen., Plat., Theoc.; τᾰνύθριξ, gen. -τρῐχος, ὁ καὶ ἡ, Hes.; ψᾰφᾰρότρῐχος, ον, h.; δαυλός, όν, Æsch.; δάσκιος, ον (of a beard), Æsch., Soph.; αὐτόκομος, ον, Ar.

[*Shaggy all round*, ἀμφίδᾰσυς, εια, υ, Hom.]

To grow shaggy, λᾰχνόομαι, pass., Solon.

SHAKE, TO, ἐλελίζω, fut. -ξω (in mid. of singers, i. e., of the nightingale, Eur.), Hom., h., Pind., Eur.; πελεμίζω, fut. -ξω, Hom., Hes., Pind.; κρᾰδάω, esp. as one who brandishes (q. v.) a weapon, only act., Hom.; κραδαίνω, only pres. act. and pass., Hom., Æsch., Eur.; δονέω, Hom., Pind., Æsch., Hdt., Xen.; τῐνάσσω, fut. -ξω, etc., Omn. poet.; διᾰτῐνάσσω, Hom., Eur.; ἀποτινάσσω, Eur.; ἀνᾰτῐνάσσω, Eur.; σείω, perf. pass. σέσεισμαι, Omn.; συσσείω, h.; προσείω, Eur., Plat.; κᾰτᾰσείω, Thuc.; διασείω, Hdt., Xen., Plat.; ὀρχέω, Plat.; συντῐνάσσω, Arist.; συγκραδαίνω, Arist.

To shake against (usu. so as to frighten), ἐπῐσείω, Ep. also ἐπισσείω, c. dat., Hom., Eur.

To shake out, ἐκσείω, Hdt.

To shake off, ἀπολακτίζω, Æsch.

To shake the head (as refusing), ἀνᾰνεύω, only act., Hom.

To shake hands with, δεξιόομαι, mid., smts. c. acc. pers., smts. also c. dat. pers., but then not quite in this sense, smts. c. dat. of the hands, Trag., Ar., Xen.; ἀντιδεξιόομαι, mid., Xen.

A vessel to shake things in, σείσων, ονος, ὁ, Alex.

SHAKEN, σειστός, ή, όν, Ar.; διάσειστος, ον, Æschin.

To be shaken, καρκαίρω, only pres. and imperf. act., Hom.; κῑνῠμαι, pass., only pres. and imperf., Hom.; κῑνέομαι, pass. (esp. by an earthquake), Hdt.; σᾰλεύομαι, pass., but more usu. σᾰλεύω, intrans., Trag., Xen., Isoc.

SHAKER, A (one who shakes), κῑνητήρ, ῆρος, ὁ, h., Pind.; τῑνάκτωρ, ορος, ὁ, Soph.; fem. τῑνάκτειρα, Æsch.

Shaker of the earth, Ἐννοσίγαιος, ὁ, epith. of Neptune, Hom.; Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ, Hom.; Ἐννοσίδας, ου, ὁ, Pind.; σεισίχθων, ονος, ὁ, Pind.; ἐλελίχθων, ον, sometimes c. gen. of the place where, Pind., Soph.

SHAKING, intrans. (i. e., being shaken), τανθᾰρυστός, ὁ, Theopomp. (Com.)

SHAKING, A, ἔνοσις, εως, ἡ, Hes., Eur.; σεισμός, ὁ (esp. of the earth), Soph., Eur., Hdt., Plat.

SHALLOW, λεπτοβᾰθής, ές, Æsch.; [ἀβαθής, ές, Sext. Emp.]; (of soil), λεπτόγεως, ων, Thuc.

SHALLOWS (in the sea, etc.), βραχέα, τά, Hdt., Thuc. *Vid.* SHOAL.

Frequenting the shallows, πᾰρᾰγειος, ον, Arist.

SHAM, προσποίητος, ον, Plat., Dem. *Vid.* PRETENDED.

[*Sham*, as adj., is often rendered by compounds with ψευδ- or ψευδο-, as, *a sham deserter*, ψευδαυτόμολος, ὁ, Xen., etc.]

[*A sham fight*, perh. σκιᾱμαχία, ἡ, Paus.; *a sham cavalry fight*, ἀνθιππασία, ἡ, Xen.]

SHAM, TO, ὑποκρίνομαι, mid., Dem. *Vid.* TO PRETEND.

SHAME, κᾰτήφεια, ἡ, Hom.; αἰδώς, ἡ, in a good sense (once in Hom. in bad sense = disgrace), Hom., Pind., Æsch., Plat.; αἰσχύνη, ἡ, in a bad sense, Soph., Eur., Plat., Dem. *Vid.* DISGRACE.

It is no shame (to do so and so), οὐ νέμεσις, οὔτις νέμεσις, Hom.

One who causes shame, κᾰτήφων, ονος, ὁ καὶ ἡ, in pl., Hom.

To feel shame, αἰδέομαι, mid., fut. αἰδέσομαι, etc., also aor. 1 pass. ᾐδέσθην in the same sense, often c. acc. pers. before whom, c. infin. at doing any thing, more rarely c. part., Hom., Pind., Soph., Plat., Dem.; αἰσχύνομαι, pass., c. fut. mid., c. acc. of the cause, or c. dat., or c. prep. ἐπί and dat., ἐν and dat., etc., sometimes c. acc. pers. before whom, sometimes c. part. (at doing a thing which, however, one does), or c. infin. (at doing a thing which therefore one does not do), Omn. *Vid.* ASHAMED.

SHAME, TO, αἰσχύνω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen. *Vid.* TO DISGRACE.

SHAMEFUL, αἰσχρός, ά, όν (ός, όν only in Anth.), compar. αἰσχίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. αἴσχιστος, Omn. *Vid.* DISGRACEFUL.

Is not it shameful that . . .? πῶς οὐ δεινὸν . . .; Xen., Dem.

SHAMEFULLY, αἰσχρῶς, Soph., Eur., Thuc., Dem. *Vid.* DISGRACEFULLY.

SHAMELESS, ἀδεής, ές, Ep. also ἀδδεής, Hom.; ἀναιδής, ές, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἀναίσχυντος, ον, Xen.; βδελῠρός, ά, όν, Ar., Dem., Æschin. *Vid.* IMPUDENT.

To be shameless, ἀναισχυντέω, only act., Xen.; ἀπᾰναισχυντέω, Dem.; βδελυρεύομαι, pass., Dem. *Vid.* IMPUDENT.

SHAMELESSLY, ἀναιδῶς, Soph., Eur., Xen., Dem.

SHAMELESSNESS, ἀναίδεια, ἡ, Ep. also ἀναιδείη, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; ἀναισχυντία, ἡ, Xen.; βδελῠρία, ἡ, Andoc., Isæ., Dem.

SHAM-FIGHT, A (of cavalry), ἀνθιππᾰσία, ἡ, Xen.

SHAPE, μορφή, ἡ, Pind., Trag.,

Hdt., Xen., Plat.; μόρφωμα, ἄτος, τό, Æsch., Eur.; ῥυθμός, ὁ, Eur., Alex., Hdt.

Of the same or *similar shape*, ὁμοσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Theoph.; ὁμοιοσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Arist.

Assuming countless shapes, μῡριόμορφος, ον, Anth.

SHAPE, TO, σχημᾰτοποιέω, Theoph.; ἀναπλάσσω, Plat. *Vid.* To FORM.

SHAPELESS, 'ἄμορφος, ον, Eur., Hdt., Plat.; δύςμορφος, ον, Eur.; δῦσειδής, ές, Soph., Hdt., Plat.

[SHAPELESSNESS, ἀμορφία, ἡ, Hermes.]

SHAPELY, εὐειδής, ές, Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat.; εὔμορφος, ον, Sapph., Æsch., Eur., Hdt.; μορφήεις, εσσα, εν, Pind.; πλαστικός, ή, όν, Plat.

SHARE, A, αἶσα, ἡ, no pl., Hom., Pind.; μοῖρα, ἡ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; κλῆρος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Plat., Dem.; μέρος, τό, Omn. post Hom.; λᾰχος, τό, Pind., Æsch., Soph., Xen.; μερίς, ἴδος, ἡ, Plat., Dem. *Vid.* SYN. 328.

An equal share, 'ἰσομοιρία, ἡ, Thuc.

A double share, δἴμοιρία, ἡ, Xen.

Having no share in, 'ἀπόκληρος, ον, c. gen., Pind.; 'ἀκλήρωτος, ον, Pind.; ἄκληρος, ον, c. gen., Æsch., Isæ.; 'ἄμοιρος, also poet. 'ἄμορος and ἄμμορος, ον, c. gen., Pind., Trag., Xen.; 'ἀμέτοχος, ον, c. gen., Thuc. *Vid.* WITHOUT, WANTING.

Many things fell to my share, μοὶ τύχε πολλά, Hom.

To have an equal share, 'ἰσομοιρέω, only act., c. gen. rei, c. dat. pers. or c. πρός and acc., Thuc., Xen., Isoc.

To have an equal share with the demigods, τοῖς ἰσοθέοις ἔγκληρα λαχεῖν, Soph.

To give a share of, λέλᾰχον, no other tense in this sense, and this only in subj., c. acc. pers., gen. rei, Hom.; προσκοινόω (some read προσκοινωνέω), c. dat. pers., c. ἀπό and gen. rei, Dem.

To demand a share, μεταιτέω, c. acc. or c. gen., Ar., Hdt., Dem.

One must give a share, μετᾰδοτέον, c. gen. rei, dat. pers., Xen., Plat.

Having a share, ἔγκληρος, ον, c. gen., Soph.; μέτοχος, ον, c. gen., Eur., Hdt., Plat.; ἐπίκοινος, ον, c. gen., Eur.

[*Having a share in common with*, μετάκοινος, ον, c. dat., Æsch.]

Having an equal share, ἰσόμοιρος, ον, c. gen. or c. dat. of the other sharer, Soph., Xen.

What share of the murder shall he have? ποῦ τετάξεται φόνου; Eur.

Belonging to one's share, μοίριος, α, ον, Pind.

SHARE, TO, μείρομαι, only in pres., or in 3d sing. perf. ἔμμορε, c. gen. or c. acc., Hom.; ἀντιάω, only pres. act. and mid., c. gen. or c. acc., Hom.; ἀντῐβολέω, only act., c. gen., Hom., Hes.; πορσύνω, only act. (esp. as a captive shares the bed of her master which she has previously arranged), Hom.; λαγχάνω, fut. λήξομαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἔλᾰχον (Ep. also ἔλλᾰχον), perf. εἴληχα, and poet. λέλογχα (Emped. has 3d pl. λελάχασι), perf. pass. in pass. sense εἴληγμαι (the only pass. tense), also imperf. act. once used in pass. sense by Hom., no mid., c. acc. or c. gen., Omn.; μετέχω, also poet. pres. μετίσχω, imperf. μετεῖχον, fut. μεθέξω and μετασχήσω, no aor. 1 act., aor. 2 μετέσχον, perf. μετέσχηκα, c. gen., very rarely c. acc., sometimes c. dat. pers. with whom, Theogn., Hdt., Omn. Att.; σῠναλλάσσομαι, pass., c. gen. rei, dat. pers., Soph.; μετᾰλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, poet. (not Att.) -έλλᾰβον, perf. -είληφα, etc., c. gen. or c. acc., Pind., Eur., Hdt., Xen., Dem.; μοιράομαι, mid., Æsch.; κοινωνέω, only act., c. gen. rei, dat. pers., Trag., Plat., Dem.; κοινόομαι, mid., c. gen. rei, sometimes c. acc., c. dat. pers., Eur., Thuc., Plat.; συμμετέχω and -μετίσχω, Soph., Eur., Xen., Plat.; μετᾰλαγχάνω, Eur., Plat.; ἀντῐλάζῠμαι, only pres. and imperf. mid., c. gen., Eur.; συμφέρω, fut. σῠνοίσω, aor. 1 συνήνεγκα, aor. 2 σῠνήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνέχθην (esp. of sharing toil, misfortune, etc.), c. gen. or c. acc., Eur., Xen.; so σῠναίρομαι, mid., c. gen. or c. acc., Eur., Thuc., Dem.; so σῠναντλέω, c. acc., Eur.; so συνδιαφέρω, Ar., Hdt.; so προσσυλλαμβάνομαι, mid., c. gen., Thuc.; προσκοινωνέω, c. gen., Plat.; συγκοινωνέω, c. gen., Isæ., Dem.; ἐπῐκοινωνέω, Plat.; κατακοινωνέω, Dem.; κατανέμομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass. in act. sense, Thuc., Plat., Isoc.; μερίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, sometimes c. πρός and acc. of the companion with whom, c. acc. or c. gen. rei, Isæ., Dem.; συνεπῐλαμβάνομαι, mid., c. gen., Hdt., Thuc.; ἐπῐδιαιρέομαι, mid., aor. 2 -διειλόμην, Hdt.; ἐπιξῡνόομαι, mid., Ap. Rh.; πορσαίνω (like πορσύνω above), only act., Ap. Rh.; μέτεστι, impers., c. dat. pers., gen. rei, also (esp. in Trag.) μέτα for μέτεστι, Omn. Att., Hdt.

To share the fortunes of a person, σῠνᾰγωνίζομαι, mid., c. dat. pers., Ar., Thuc.

To share in profit or loss, σῠνᾰπολαύω, c. gen., Arist.

One must share, μεθεκτέον, c. gen., Thuc., Plat.; μετᾰληπτέον, Plat.

Willing to share, μετᾰδοτῐκός, ή, όν, c. gen. rei, Arist.

What can be shared, μεθεκτός, ή, όν, Arist.

A giving a share, μετάδοσις, εως, ἡ, Xen.

Not shared with others, 'ἀκοινώνητος, ον, Eur.

SHARER, A, μέτοχος, ὁ, Eur., Thuc. *Vid.* PARTNER.

SHARING, adj., *vid.* HAVING A SHARE.

SHARING, A, μέθεξις, εως, ἡ, Plat.

SHARK, A, ζῠγαινα, ἡ, Epich., Arist.; λᾰμία, ἡ, Arist.; γᾰλεός, ὁ, Arist.

Like a shark, γᾰλεοειδής, ές, Arist.; γᾰλεώδης, ες, Arist.

SHARP, 'ἀκαχμένος, η, ον (only of weapons), Hom.; θοός, ή, όν, Hom., Ap. Rh.; εὐήκης, ες, Hom., Ap. Rh.; ἐχεπευκής, ές, Hom.; ὀξυόεις, εσσα, εν, Hom.; ὀξῠβελής, ές, Hom.; ὀξύς, εῖα, ύ (of any thing, weapon, person, pain, etc.), Hom., Pind., Eur., Hdt., Plat.; δρῑμύς, εῖα, υ (esp. of persons), Hom., Ar., Xen.; κερτόμιος, ον (only of words or anger), Hom., Soph.; so κέρτομος, ον, Hes.; ὀξῠτομος, ον, Pind.; τομός, ή, όν, Soph., Plat., Dem., Call.; θηκτός, ή, όν, Æsch., Eur.; τεθηγμένος, η, ον (esp. of words, a tongue, etc.), Æsch., Soph.; αὐτόθηκτος, ον, Æsch.; ὀξῠπευκής, ές, Æsch.; ὀξῠθηκτος, ον, Eur.; ὀξύστομος, ον, Eur.; ὀξῠπρωρος, ον, Æsch.; ἀντῐκεντρος, ον (of grief, reproaches, etc.), Æsch.; κεντροδήλητος, ον (of grief), Æsch.; κούρῐμος, ον, Eur.; ξυρήκης, ες, Eur., Xen.; κρᾶναός, ή, ον (of a nettle), Ar.; τρᾱχύς, εῖα, ύ (of a bridle-bit), Xen.; σύνοξυς, υ, Theoph.

With sharp spines, ὀξῠτορος, ον, Mel.

SHARPEN, TO, θοόω, Hom.; θήγω, Hom., Æsch., Eur.; 'ἀποξῡνω, Hom.; χᾰράσσω, Hes.; θηγᾰνω, only pres. and imperf. act., Æsch.; ἐξᾰποξῠνω, Eur.; 'ἀκονάω, Xen., Dem.; πᾰρᾰκονάω, Ar., Xen.

SHARPENED—*newly sharpened*, νεηκής, ές, Hom.; νεηκονής, ές, Soph.; νεοθήξ, -θῆγος, ὁ καὶ ἡ, Sapph., Anth.; νεοθηγής, ές, Ap. Rh.; νεόθηκτος, ον, Ap. Rh.

[SHARPENING (of appetite), ἀναστομωτικός, ή, όν, Diosc.]

[*A sharpening of the appetite*, ἀναστόμωσις, εως, ἡ, Ath.]

Sharpening steel, χαλκοδᾰμας, -αντος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; σῐδηροβρώς, -ῶτος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

[SHARPER, A (in the law courts, etc.), περίτριμμα δικῶν or ἀγορᾶς, Ar., Dem.]

SHARPLY, ὀξύ and ὀξέα, Hom.: ὀξεῖα, Hes.; ὀξέως, Thuc.; ῥίμφα, (to shoot, etc.), Pind.

SHARPNESS, ὀξῠτης, ητος, ἡ, Plat., Dem.

Sharpness (of a bridle-bit), τρᾱχῠτης, ητος, ἡ, Xen.

[*Sharpness of the voice*, ὀξυφωνία, ἡ, Arist.]

SHARP-SIGHTED, εὔσκοπος, ον (Ep. also ἐΰσ.), Hom., Theoc.; εὐδρᾰκής, ές, Soph.; ὀξῠδερκής, ές, Hdt.; ὀξυωπής, ές, Arist.; ὀξυωπός, όν, Arist.; εὐωπός, όν, Arist.

To be sharp-sighted, ὀξῠδερκέω, only act., Arist.; ὀξὺ βλέπω, no perf., Plat.

SHARP-SIGHTEDNESS, ὀξυωπία, ἡ, Arist.; διευτέρευμα, ἄτος, τό, Arist.; [ὀξυδερκία, ἡ, Galen; and -δορκία, ἡ, Diosc.]

SHATTER, TO, διᾰπᾰλύνω, Eur.; συντριαινόω, prop. with a trident, but also generally, Eur., Plat. (Com.); συντρίβω, Thuc., Plat., Æschin.

SHATTERED, TO BE (as a ship in a storm), ἐρέχθομαι, only pres. and imperf. pass., Hom.

SHAVE, TO, κείρω, Hom., Pind., Eur., Hdt., Theoc.; ξυράω, or better ξῠρέω, Soph., Ar., Hdt., Plat.; ὑποξυρέω, Archil.; 'ἀποσκῠθίζω, Eur., Ar.

To shave all round, περιξυρέω, Hdt.

To shave close, clean, ἀποξῠρω, Ar.; ἀποξῠρόω, Hdt.

[*To shave one's head*, ξυρέομαι τὴν κεφαλήν, Hdt.; *to get shaved*, ξύρομαι, Plut.; Prov., *it shaves close*, ξυρεῖ ἐν χρῷ, Soph.]

SHAVED (as a person's head or hair), κούριμος, ον, Æsch., Eur.; ἐγκεκαρμένος, η, ον, Eur.; (as a person), ἐκκεκαρμένος, η, ον, Soph.

Shaved all round, τροχοκουράς, ἄδος, ὁ καὶ ἡ, Chœril.

Close-shaven, ξυρήκης, ες, Eur.

SHAVED, TO BE, σκῠθίζομαι, pass., Eur.

SHAVING, κουρά, ἡ, Soph., Eur., Hdt.; also (that which is shaved off), κουρά, ἡ, Æsch.; [περίτμημα, ατος, τό, Plat.]

SHAWL, A, πέπλος, ὁ, Hom., Eur., Xen.

A small shawl, ἡμῐδῐπλοίδιον, τό, Ar.

SHEAF, A, δράγμα, ἄτος, τό, Hom., Xen.; 'ἄμαλλα, ἡ, Soph.; κώμυς, ῡθος, ἡ (esp. of hay), Theoc.

To collect into sheaves, δραγμεύω, Hom.; ποιολογέω, Theoc.

One who binds in sheaves, ἀμαλλοδετήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, Theoc.

Bands for binding into sheaves (often used for the sheaves themselves), ἐλλεδᾰνοί, οἱ, Hom., Hes., h.

The sheaf of a pulley, τροχᾰλία, ἡ, Arist.

Like the sheaf of a pulley, τροχᾰλώδης, ες, Orib.

Shear, a, or Shears, ψᾰλίς, ίδος, ἡ, Anth.

With a mouth like a pair of shears, ψᾰλιδόστομος, ον, h.

Shear, to, πέκω, and poet. pres. πείκω, Hes., Simon., Theoc.; πεκτέω, Ar.; ἀποκείρω, Eur., Xen.; ποκίζομαι, mid., Theoc.; νᾰκοτιλτέω, Archipp.

Sheared, νᾰκότιλτος, ον, Cratin.

Newly shorn, νεόποκος, ον, Soph.

Shearer, a, νᾰκοτίλτης, ου, ὁ, Philem.

Shearing, a, πόκος, irreg. acc. pl. also πόκας, ὁ, Ar.

Sheath, a, περῐβολή, ἡ, Eur. *Vid.* Scabbard.

A sword sheathed (in a person's body), ἔγχος περῐπετές, Soph.

[*A sheath* (of a beetle's wings), ἔλῠτρον, τό, Arist.]

[*Without sheath* (of wings), ἀνέλυτρος, ον, Arist.]

Sheathing (for a ship's bottom), χέλυσμα, ἄτος, τό, Theoc.

Shed (as blood), χῠτός, ή, όν, Æsch.

Newly shed, νεοκόνητος, ον, Soph.; [νεόσφακτος, ον, e. g., αἷμα, Arist.]

Shed, to (esp. tears), εἴβω, only pres. and imperf. act., mid., and pass., Hom., Hes., Soph.; κᾰτείβω, Hom.; βάλλω, no aor. 1 act., perf. βέβληκα, Hom., Eur.; ἐκβάλλω, Hom.; λείβω (esp. tears), chiefly in pres. and imperf. act., pass. and mid., in mid. sometimes c. dat. of the tears, Hom., Trag., Xen.; χέω (Ep. pres. sometimes χείω), fut. χεύσω, aor. 1 ἔχευα, Att. ἔχεα, perf. act. rare, perf. pass. κέχῠμαι, etc., Omn.; κᾰτᾰχέω, Omn.; στάζω, fut. -ξω, no pass., but act. sometimes in intrans. or pass. sense, Omn. poet.; τέγγω, Pind., Soph.; ἀνᾰπετάννῡμι, fut. -πετᾰσω, etc., perf. pass. -πέπτᾰμαι (of shedding light over . . .), Sapph.; μεθίημι (ῑ Att., ῐ elsewhere), aor. 1 μεθῆκα, Ep. μεθέηκα (Hom. also has 2d and 3d sing. pres. μεθιεῖς, μεθιεῖ, imperf. μεθίεις, μεθίει, etc.), Eur., Hdt.; σκεδάννῡμι, fut. σκεδάσω, Att. σκεδῶ, etc. (of shedding light), Æsch.; δεύω, only act. (of shedding blood), Soph.; δρέπομαι, mid. (of shedding blood), Æsch.; ἐλαύνω, fut. ἐλᾰσω, Att. sometimes ἐλῶ, perf. ἐλήλακα, etc. (ἐς γαῖαν δάκρυ), Eur.; στᾰλάσσω, Eur.; προᾰγω, aor. 2 -ήγᾰγον, Eur.; στᾰλάω, only act., Anth. *Vid.* To pour.

To shed (tears) *in sympathy*, ἀντᾰφίημι (for tenses, see under To send), Eur.

It is a fearful thing for the blood of the gods to be shed by man, θεῶν αἷμα πίτνειν φόβος ὑπ' ἀνέρων, Eur.

To shed upon (esp. metaph., as to shed beauty, grace, etc., on), κᾰτᾰχέω, c. dat. of that on which, or c. prep. (e. g., ἐπί and dat.), Hom.; ἀνᾰπάσσω, fut. -ᾰσω, only act., c. dat., Pind.; προσστάζω, c. dat., Pind.; ἐπιστάζω, c. dat., Pind.; ἐμβάλλω, c. dat., Eur.

Shedding, a, ἐκβολή, ἡ, Eur.

Sheep, a, ἀρνειός, ὁ, sometimes ἀρν. ὄϊς, Hom.; ἀρνός, τοῦ καὶ τῆς, dat. ἀρνί, etc., only the oblique cases sing., without nom., all dual and pl. cases, Hom., Eur., Hdt.; μῆλον, τό, Omn. poet.; ὄϊς, ὄϊος, dat. rare, acc. ὄϊν, etc., dat. pl. οἴεσι, and Ep. ὀΐεσσι, sometimes ὄεσσι, Att. usu. οἶς, οἰός, nom. pl. οἶες, and contr. οἶς, dat. οἰσί, etc., ὁ καὶ ἡ (Hom. sometimes uses Att. gen.), Omn.; πρόβᾰτον, τό only in pl., Hom., Hes., h., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; βοτόν, τό, Æsch., Soph.; ποίμνη, ἡ, Eur.; προβᾰτιον, τό, Ar., Xen., Plat.; οἶυς, ῐδος, ἡ, Theoc. *Vid.* Syn. 10.

Of or *belonging to sheep*, ἄρνειος, α, ον, Orac. ap. Hdt., Soph., Xen.; μήλειος, α, ον, and ος, ον, Eur., Hdt.; οἴεος, α, ον, Hdt.; ὄϊος, α, ον, Hipp.; μηλογενής, ές, Philox.

Fit for feeding sheep (land), μηλόβοτος, ον, Pind., Æsch., Isoc., Lycurg.

To turn the country into a sheep-walk (i. e., to lay it waste), τὴν χώραν ἀνεῖναι μηλόβοτον, Isoc.

Rich in sheep, πολύαρνος, ον, irreg. dat. πολύαρνι, Hom.; εὔμηλος, ον, Hom., Pind., h.; πολῠμηλος, ον, Hom., Hes., Pind., Eur.; πολύῤῥην, ηνος, ὁ καὶ ἡ, not found in nom. sing., Hom., Ap. Rh.; πολῠπρόβᾰτος, ον, Hdt., Xen.; εὔῤῥην, Ap. Rh.; εὔῤῥηνος, ον, Ap. Rh.

Rearing, breeding sheep, μηλοτρόφος, ον, Archil., Æsch.

Receiving sacrifices of sheep, μηλοδόκος, ον, Pind.; πολῠμηλος, ον (of the altar), Eur.

Sacrificing sheep (of an altar, etc.), μηλοθῠτης, ου, ὁ, Eur.

To sacrifice sheep, μηλοσφᾰγέω, only act., Soph., Eur., Ar.

From whence one can watch sheep (of a hill), μηλόσκοπος, ον, h.

A judge of sheep, προβᾰτογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

A dealer in sheep, προβᾰτοπώλης, ου, ὁ, Ar.

[*The art of breeding sheep*, ἡ προβατευτική, Xen.]

Sheepskin, a, ἀρνᾰκίς, ῐδος, ἡ, Ar., Plat.; μηλωτή, ἡ, Philem.; ῥηνῑκή, ἡ, Hipp.

Any thing made of sheepskin, ᾠᾶ, ἡ, Pherecr., Hipp.

Sheer, εἰλῐκρῐνής, ές, Xen., Plat. *Vid.* Pure.

Sheet, a, φᾶρος, τό (ᾱ always Hom., but φᾰρος, Trag.), Hom., Soph.

[*Sheet* (of paper, etc.), χάρτης, ου, ὁ, Diosc.; χαρτίον, τό, and χάρτη, ἡ, Plut.]

A sheet (i. e., of a sail in a ship), πούς, ποδός, ὁ, chiefly in pl., Hom., Soph., Eur., Ap. Rh.; [ποδεών, ῶνος, ὁ, Luc.]

[*To slack away, let go the sheets*, παριέναι τοῦ ποδός, Ar.; χαλᾶν πόδα, Eur.; *to haul close the sheets*, τείνειν πόδα, Trag.]

In a sheet of fire, πῦρὶ κᾰτᾰδρομος, Eur.

Shell, a, ὄστρᾰκον, τό, h., Æsch.

A shell (of an egg), λεπίς, ίδος, ἡ (ᾠοῦ), Ar.

[*Shell* (of fruit), περικάρπιον, τό, Arist.; περιοχή, ἡ, Theoph.]

With a hard shell, κρᾰταιρῖνος, ον, Orac. ap. Hdt.; σκληρόστρᾰκος, ον, Arist.

With rough shell, τρᾱχυόστρᾰκος, ον, Arist.

With smooth shell, λειόστρᾰκος, ον, Arist.

Shelter, a, εἶλαρ, τό, only nom. and acc., c. gen. of what is protected, or c. gen. of the evil from which, Hom.; ἰωγή, ἡ, Hom.; σκέπας, αος, τό, only nom. and acc. pl. σκέπᾰ, Hom., Hes., h.; σκέπη, c. gen. of the evil from which, Hdt., Xen., Plat.; σκέπασμα, ἄτος, τό, Plat.; ἀλέα, Hes.

[*Shelter from rain*, ἀλέα ὑετοῦ, Hes.; *shelter from wind*, ἀλεξανεμία, ἡ, Polyb.]

The want of shelter, τὸ ἀστέγαστον, Thuc.

Fond of shelter, φῐλόσκεπος, ον, Theoph.

Shelter, to, σκεπάω, only pres. act., c. gen. of the evil from which, Hom., Theoc.; στέγω, and mid., no pass. in this sense, act. c. acc. pers., c. gen. of the evil, mid., c. acc. of the evil and no case of the person, Pind., Soph., Plat.; σκεπάζω, Xen.; προστέλλω, Thuc. *Vid.* To defend, and Syn. 301.

Giving shelter (from the wind), ἀλεξάνεμος, ον, Hom.; (from the cold), ἀλεξαίθριος, ον, Soph.; (from death), ἀλεξῐμορος, ον, Soph.

[*To shelter one's self under* or *behind* (lit. and metaph.), προβάλλομαι, Xen., Dem.]

Sheltered (of a place), εὐήνεμος, ον (from the wind), Soph., Eur.; ὑπήνεμος, ον, Soph., Theoc.; εὐδιεινός, όν, Xen.; ἄκλυστος, η, ον, and ος, ον (prop. from the waves), Eur.

Sheltering — *sheltering mortals*, ἀλεξίμβροτος, ον, Pind.

Like a bird sheltering yourself under my wings, Νεοσσὸς ὡσεὶ πτέρυγας εἰσπιτνῶν ἐμάς, Eur.

The art of sheltering, ἡ στεκτική, Plat.

Shelving (of a coast, etc.), πᾰρᾰπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

Shepherd, a, βώτωρ, ορος, ὁ, Hom.; ἐπῐβώτωρ, ὁ, Hom.; βοτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Trag.; μηλοβοτήρ, ὁ, Hom., Ap. Rh.; νομεύς, ὁ, Hom., Soph., Xen., Plat.; σημάντωρ, ορος, ὁ, Hom.; ποιμήν, ένος, ὁ, Omn.; ἐπῐποιμήν, ὁ καὶ ἡ, Hom.; οἰοπόλος, ὁ, h.; μηλοβότης, ου, ὁ, Pind., Eur.; ποιμᾰνωρ, ορος, ὁ, metaph., Æsch.; ἐρρηνοβοσκός, ὁ καὶ ἡ, Soph.; νομάς, ᾰδος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; μηλονόμης, ου, ὁ, Eur.; μηλονόμος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἀμορβός, ὁ, Opp.; μήλων ὀπάων (ονος, ὁ), Pind.; σημαντήρ, ῆρος, ὁ, Ap. Rh.

Without a shepherd, ἀσήμαντος, ον, Hom.

Of or *belonging to a shepherd*, νόμιος, α, ον, and ος, ον, h., Pind., Ap. Rh.; ποιμένιος, α, ον, Eur.; ποιμενῐκός, ή, όν, Plat., Call.; ποιμνῑτης, ου, ὁ, Eur.; νομευτῐκός, ή, όν, Plat.

The shepherd's art, ἡ νομευτική, Plat.; [ἡ ποιμενική, Plat.; προβατεία, ἡ, Plut.]

To be a shepherd, to tend as a shepherd, ποιμαίνω, only act. in this sense, c. acc. of the flocks, or c. ἐπί and dat., Hom., Hes., Eur., Plat., Theoc.; νομεύω, only act., Theoc.

Shield, a, αἰγίς, ίδος, ἡ, Hom.; βοάγριον, τό, Hom.; βοεία, ἡ, Hom.; βοῦς, βοός, ἡ, acc. βοῦν, Hom.; ῥῑνόν, τό, Hom.; ῥῑνός, ὁ, Hom. (all the above six words refer to the fact that the ancient shields were made of bull's hide); λαισήιον, τό (of a lighter sort), Hom., Hdt.; σάκος, τό, Omn. poet.; ἀσπίς, ῐδος, ἡ, Omn.; ἀσπίδος γαστήρ, gen. γαστέρος, sync. γαστρός, ἡ, Tyrt.; ἴτυς, υος, ἡ (prop. the edge of the shield), Hes., Eur., Hdt., Xen.; πρόβλημα, ἄτος,

τό, Hdt.; προβ. σώματος, Æsch.; τὰ ὅπλα, Xen. *Vid.* SYN. 104.

A small, light shield, πέλτη, ἡ, Eur., Xen., Plat.

A wicker shield, ἰτέα, ἡ, Eur.; γέῤῥον, τό, Hdt., Xen.

The handle of a shield, πόρπαξ, ᾰκος, ὁ, Soph., Eur.

Armed with shield, τᾰλαύρῑνος, ον (of stiff bull's hide), Hom., Ar.; ἀσπῐδιώτης, ου, ὁ, Hom., Anac., Theoc.; ἀσπιστής, οῦ, ὁ, Ep. gen. pl. ἀσπιστάων, Hom., Eur.; σακέσπαλος, ον, Hom., Æsch.; φερεσσᾰκής, ές, Hes.; ἀσπίστωρ, ορος, ὁ, Æsch.; ἀσπῐδηφόρος, ον, Æsch., Eur.; ἀσπῐδίτης, ου, ὁ, Soph.; ἀσπῐδοῦχος, ον, Soph., Eur.; ἀσπῐδοφέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἀσπιστήρ, ῆρος, ὁ, Soph., Eur.; φέρασπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; σακεσφόρος, ον, Soph., Eur.; ὑπασπιστήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; ὑπασπιστής, οῦ, ὁ, Eur.; (many of the above words may be used as substantives.)

Under a shield, ὑπασπῐ́διος, ον (of other armor, or of duty, etc.), Soph., Eur.

Armed with a light wicker shield, γεῤῥοφόρος, ον, Xen.

A man armed with the light shield called πέλτη, πελταστής, οῦ, ὁ, Eur., Omn. Att. prose; πελτοφόρος, ου, ὁ, Xen.

The force of πελτασταί, ἡ πέλτη, Eur.; τὸ πελταστῐκόν, Xen.

Skillful in the use of the πέλτη, πελταστῐκός, ή, όν, Xen., Plat.

With golden shield, χρῡσαιγίς, ῐ́δος, ὁ καὶ ἡ, Bacchyl.; χρύσασπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

With brazen shield, χάλκασπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Soph., Eur.

With white shields, λεύκασπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Trag., Xen.

With black shields, κυᾰναιγίς, ῐ́δος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; μελᾰναιγίς, ῐ́δος ὁ καὶ ἡ, Æsch.

With small shield, μίκρασπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Plat.

Eight thousand men bearing shields, ἀσπὶς ὀκτᾰκισχῑλίη, Hdt., Xen.

Sounding with the shield, ἀσπῐδόδουπος, ον, Pind.

To wear a shield, ἐνασπῐδόομαι, pass., Ar.

Wearing a shield, adv., ὑπασπῐ́δια, Hom.

To wear a πέλτη, πελτάζω, only act., Xen.

To take up one's shield, πορπᾱκίζομαι, mid., Ar.

To keep shields close together, συνασπῐδόω, Xen.

Hating the (handle of the) *shield,* μῑσοπόρπαξ, ᾰκος, ὁ, Ar.

Throwing away one's shield, ῥίψασπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Plat.; ἀσπῐδᾰποβλής, ῆτος, ὁ, Ar.

To throw away one's shield, φυλλοῤῥοέω (only act.) ἀσπίδα, Ar.

A shop for shields, ἀσπῐδοπηγεῖον, τό, Dem.

Piercing shields, ῥῑνοτόρος, ον, Hom., Hes.

SHIELD-BEARER, A, ὑπασπιστής, οῦ, ὁ, Eur., Hdt., Xen.

To be another's shield-bearer, ὑπασπίζω, only act., c. dat. of the master, Pind., Eur.

SHIFT, A, ἐντροπία, ἡ, h. *Vid.* CONTRIVANCE.

SHIFT, TO (i. e., cause to move), αἰόλλω, only pres., Hom.; μετᾰβῐβάζω, Ar., Xen.; [*to* another, περιΐστημί τι εἴς τινα, Dem.] *Vid.* To MOVE.

[*To shift a ship's cargo,* μετεντίθημι and μετεξαιρέομαι γόμον, Dem.]

To shift, intrans., ῥέπω, only act., Pind.

[*To shift to the other side,* μετακλίνομαι, Hom.]

[SHIFTING, A, μετάβᾰσις, εως, ἡ, c. εἰς, Antipho.]

SHIFTY (of a man), πολλαπλόος, contr. -οῦς, ῆ, οῦν, Plat.

SHIN, THE, ἀντῐκνήμιον, τό, Ar., Xen., Arist.; κερκίς, ῐ́δος, ἡ, Ap. Rh.

SHINE, TO, φάω, only in 3d sing. imperf. φάε, Hom., Hes.; γᾰνάω, only act., pres. and imperf., Hom., h.; στίλβω, only pres. and imperf. act., Hom., h., Eur., Ar.; μαρμαίρω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes., Alcæ., Æsch., Eur.; φαέθω, only in pres. act. part., Hom., Soph., Eur.; φαείνω, only pres. act., Hom., Hes.; poet. for φαίνω, Hom., Æsch., Eur., Plat., Theoc.; λαμπετάω, only pres. act., Hom., Hes., Ap. Rh.; λάμπω, also sometimes pres. and imperf. pass. and mid. and fut. mid., perf. λέλαμπα, Omn. poet., Xen.; ἀπολάμπω, Hom.; ἐπῐλάμπω, sometimes c. acc. of the place on which, Hom., h., Hdt., Xen.; παμφαίνω, Ep. 3d sing. παμφαίνῃσι, part. παμφαίνων, and poet. παμφᾰνόων, only pres. act., Hom., Hes., Ap. Rh.; κᾰταστίλβω, h.; δέρκομαι, only in perf. δέδορκα, Pind.; ἀστράπτω, act., no pass. or mid. except pluperf. pass. 3d sing. ἤστραπτο, Trag., Xen.; ἐκλάμπω, Trag., Hdt., Xen., Plat.; κᾰτᾰλάμπω, sometimes c. gen. of the place on which, also pass. of the place which is shined on, Eur., Xen., Plat.; μαρμᾰρίζω, only act., Pind.; σελᾰγέω, and more usu. -ομαι, pass., only pres. and imperf., Eur., Ar.; φέγγω, and -ομαι, pass., only pres. and imperf., Ar., Ap. Rh.; προσλάμπω, Plat.; διᾰλάμπω, Ar., Xen., Isoc.; ὑπολάμπω, Hdt., Xen., Ap. Rh.; ἀνᾰλάμπω, Xen.; ἀντῐλάμπω, Xen.; φωτίζω, only act., Theoph.; ἀπαυγάζω, only act., Call.; ἐπῐφαύσκω, only pres. act., Arist.; διαγλαύσσω, only pres. act., Ap. Rh.

To shine forth (as the sun), ἐξέχω, imperf. -εῖχον, etc., but rare except in pres. act., Ar., Dem.

To shine with, ἀποστίλβω, c. gen., Hom.

To shine through, διαστῐ́λβω, Ar., Anth.; δῐϊσχᾰ́νω, only pres. and imperf. act., sine cas., Ap. Rh.

To shine on at the same time, σῠνεπῐλάμπω, Thuc.

To shine on or *around,* κᾰταιθύσσω, fut. -ξω, only act., Pind.

To make to shine, λάμπω, Eur.; λευκαίνω, Eur.; στίλβω, Eur.

To make to shine on, ἐπῐλάμπω, c. dat. of that on which, Pind.

SHINGLE, A, θίς, θῑνός, ἡ, Soph.; κᾰ́χληξ, ηκος, ὁ, Thuc.; ῥᾰχία, ἡ, Thuc.

SHINING, λαμπρός, ά, όν, Omn.; λαμπάς, ᾰ́δος, ἡ, as fem. adj., Soph.; φαεσίμβροτος, ον, Hom., Hes., Eur.; φαιδιμόεις, εσσα, εν, Hom.; φαίδῐμος, η, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Soph.; καλλῐλαμπέτης, ου, ὁ, Anac.; καλλῐφεγγής, ές, Eur.; φωτεινός, ή, όν, Xen.; ἡδῠφαής, ές, Anth. *Vid.* BRIGHT.

SHININGLY, λαμπρῶς, Isoc.

SHIP, A, ναῦς, gen. νεώς, Ep. νηός, also in Trag. νᾱός, dat. νηΐ, and Trag. νᾱΐ, acc. ναῦν, Ep. νῆα, and once in Hom. νέα as a monosyllable, pl. ναῦς, Ep. and Att. prose νῆες, Trag. νᾶες, gen. νεῶν, Ep. νηῶν, Trag. also νᾱῶν, dat. ναυσί, Ep. also νήεσσι and νέεσσι (also Ep. gen. and dat. ναῦφι and ναῦφιν), acc. ναῦς, Ep. νῆας and (more rarely) νέας, nom. and acc. dual never used, Omn.; ἄκᾰτος, ἡ, more rarely ὁ (only in Hdt.), Theogn., Pind., Eur., Hdt.; δόρυ, τό, gen. δόρᾰτος, contr. δορός (the only form in Trag.), also Ep. δούρᾰτος and δουρός, so dat. δόρᾰτι, etc. (δούρᾰτι occurs once in Soph. in chor.), Trag. also δόρει, pl. nom. δόρατα, Ep. δούρατα, Trag. also δόρη, etc., Pind., Trag.; ὄχημα, ᾰτος, τό, c. epith. (e. g., ὄχ. νᾱός, ὄχ. λῑνόπτερον, etc.), Trag.; ὄχος, ὁ, Æsch.; τρόπις, ῐδος, ἡ, Soph., Eur.; πλοῖον, τό, Æsch., Hdt., Omn. Att. prose; πρύμνα, ἡ, Eur.; πρῴρα, ἡ, Eur.; σκάφος, τό, Æsch., Soph., Ar., Hdt., Thuc., Dem.; ἐλᾰ́τη, ἡ, Eur.; ναυκληρία, ἡ, Eur.; δῐ́πλαξ, ᾰκος, ἡ, Æsch.; βᾶρις, ῐδος, ἡ, Eur.; νᾱΐα ἀπήνη, Eur.; νεὼς πῐ́τῠλος, Eur.; ἀκᾰ́τιον, τό, Thuc.; ναυκλήριον, τό, Dem.; πλᾰ́τη, ἡ, Eur. *Vid.* SYN. 331.

I have never yet embarked on board a ship, αὐτὴ μὲν οὔπω ναὸς εἰσέβην σκάφος, Eur.

A small swift ship, κέλης, ητος, ὁ, Hdt., Thuc., Xen.

A ship of war, μᾰκρὸν πλοῖον, Isoc., Lycurg.; μακρὰ ναῦς, Hdt.

A guard-ship, ναῦς προφῠλᾰκίς (ῐδος), Thuc.

A merchant-ship, ὁλκάς, ᾰ́δος, ἡ, Simon., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; στρογγῠ́λη ναῦς, Hdt., Thuc.; [πλοῖον στρογγύλον, Xen.]

And, indeed, my well-rowed ship is at hand, καὶ μὴν νεώς γε πίτυλος εὐήρης πάρα, Eur. (πίτυλος being literally *the plash made by the oars*).

Of or *belonging to a ship,* νήϊος, η, ον, later ος, ον (Trag. νᾴος, α, ον, more usually), Hom., Trag.; νηΐτης, ου, ὁ (of an expedition consisting of ships), Thuc.; ναύκληρος, ον, Soph.; ναύπορος, ον (of an oar, like prec.), Eur.

Belonging to a merchant-ship, ὁλκᾰδικός, ή, όν, Arist.

Destroyed as a ship, ἄναυς, gen. ἄνᾱος, ὁ καὶ ἡ, i. e., ships which are no longer ships, νᾶες ἄνᾱες, Æsch.

Conducting a ship, ναυσῐ́πομπος, ον (as a breeze), Eur.; ναυσῐπόρος, ον (as an oar), Eur.

To be approached by ships, ναύπορος, ον, Æsch.

Powerful in ships, πολῠναύτης, ου, ὁ, Æsch.; ναυκρᾰ́τωρ, ορος, ὁ, Hdt., Thuc.

Guarded by ships, ναύφρακτος, ον, Æsch., Eur., Ar.

Famous for ships, ναυσικλειτός, ή, όν, Hom., h.; ναυσῐκλυτός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Pind.

Saving ships, νηοσσόος, ον, Ap. Rh.

Detaining ships, πρυμνοῦχος, ον, Eur.; fem. ἐχενηΐς, gen. νηΐδος, contr. νῇδος (of a gale), Æsch.

A captain of a ship, ναύκληρος, ὁ, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ναυκρᾰ́τωρ, ορος, ὁ, Soph.

A sentry on board ship, ναυφῠ́λαξ, ᾰκος, ὁ, Ar.

Deserting one's ship, λῑπόναυς, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; λῑπόνεως, ων, Dem.; λῑποναύτης, ου, ὁ, Theoc.

To put on board ship, to carry in a ship, φορτίζομαι, mid., Hes.; ναυστολέω, also in pass. (c. fut. mid.) "to be carried," i. e., to go (*vid.* To SAIL), Soph., Eur.

SHIP-BUILDER, A, ναυπηγός, ὁ, Thuc., Xen.

To build ships, ναυπηγέω, also more usu. in mid. "for one's self," in aor. 1 pass. of the ships built, Ar., Omn. Att. prose, Hdt.; ναῦς γλύφω, Ar. *Vid.* TO BUILD.

To build ships besides, προσναυπηγέω, Hdt.

To build ships in, ἐνναυπηγέω, c. dat., Thuc.

To build ships in opposition, ἀντϊναυπηγέω, Thuc.

SHIP-BUILDING, ναυπηγία, ἡ, Eur., Hdt., Thuc.; ἡ ναυπηγική, Arist.

Belonging to ship-building, fit for ship-building, ναυπηγήσϊμος, η, ον, and ος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.

SHIPMATE, A, συνναυβᾰτης, ου, ὁ, Soph.; συνναύτης, ου, ὁ, Soph., Eur., Plat.; σύμπλοος, contr. -ους, ὁ καὶ ἡ, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem., Antipho.

Of or *belonging to shipmates*, συμπλοϊκός, ή, όν, Arist.

SHIP-OWNER, A, ναύκληρος, ὁ, Hdt., Xen.

To be a ship-owner, ναυκληρέω, only act., sometimes c. acc. of the ship, Xen., Dem.

SHIP-OWNING, A, ναυκληρία, ἡ, Plat., Andoc.

Belonging to the trade of ship-owning, ναυκληρϊκός, ή, όν, Plat.

[SHIP-TIMBER, νήϊον δόρυ, τό, Hom.; νήϊα ξύλα, Hes.] *Vid.* TIMBER.

SHIPWRECK, A, ναυᾱγία, ἡ, Pind., Eur., Ar., Hdt., Dem.; ναυφθορία, ἡ, Anth. *Vid.* WRECK.

The lamentable shipwreck, ναυσίστονος ὕβρις (εως, ἡ), Pind.

SHIPWRECKED, ναυᾱγός, όν, oftenest as subst., Simon., Eur., Hdt., Xen.

Belonging to shipwreck or *to shipwrecked people*, ναύφθορος, ον, Eur.

To be shipwrecked, ναυᾱγέω, only act., Æsch., Hdt., Dem.

SHIRK, TO, ἀποκάμνω, fut. -κᾰμοῦμαι, no aor. 1, perf. -κέκμηκα, c. acc. or c. infin., only act., Soph., Xen.; ἀποκάμπτω, only act., c. infin., Eur.; ἀποτρέπομαι, mid. and pass., perf. pass. -τέτραμμαι, aor. 1 -ετρέφθην, c. ἐκ and gen., Thuc.; διαδύω, and pres. mid., fut. -δύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έδῡν, perf. δέδῡκα, no pass., Ar., Hdt., Plat., Lys., Dem.; ἀναδύομαι, mid., sometimes sync. ἀνδ., Xen., Dem.; ἀποδειλιάω, only act., c. gen. or c. infin., Xen., Plat.; ἀπολείπομαι, pass., c. gen., Isoc. *Vid.* TO AVOID.

Not shirking any thing, οὐκ ἀποστερῶν ἐμαυτὸν οὐδενός, Antipho.

One who shirks the business of the state, διᾰδρᾱσϊπολίτης, ου, ὁ, Ar.

SHIRKING, A, ἀποτροπή, ἡ, Thuc.; ἀπόκνησις, εως, ἡ, Thuc.

SHIRT, A, χϊτών, ῶνος, ὁ, Hom., Hdt.; [ὑπένδυμα, ατος, τό, Anth.; ὑπενδύτης, ὁ, Strab.]

SHIVER, TO (with cold), ῥῑγόω, often contracted into ω and ῳ for ου and οι, only act., Hom., Ar., Hdt., Plat.; φρίσσω, fut. -ξω, perf. πέφρῑκα, with irreg. part. πεφρίκων, only act., Hes.; ἐνρῑγόω, Ar.

To shiver a little, ὑποπεριψύχω, only act., Hipp.

To cause to shiver, φρίσσω (as cold rain does), Pind.

SHIVER, TO, act., i. e., to shatter, κεάζω, fut. -ᾰσω, aor. 1 ἐκέᾰσα and -ασσα, chiefly used in aor. 1 act. and pass., Hom.; ἐρείκω, perf. pass. ἐρήριγμαι (not poet.), aor. 2 act. ἤρϊκον in pass. sense, Hom., Hes., Æsch.; σκεδάννῡμι, fut. σκεδάσω, Att. σκεδῶ, Æsch. *Vid.* TO BREAK.

SHIVERED, TO BE, διακναίομαι (pass. of a spear), Æsch.

[*To be shivered against*, προσκλάομαι, Xen.]

SHIVERING, A (from cold), φρίκη, ἡ, Plat., Hipp.; φρῖκος, τό, Hipp.

SHOAL, A, τενᾰγος, τό, Pind., Hdt., Thuc., Xen., Ap. Rh.; in pl. βρᾰχέα, τά, Hdt., Thuc.

Of shoals, τενᾰγώδης, ες, Ap. Rh.

SHOCK, A, ὁρμή, ἡ, Hom., Pind.

With violent shocks, ὠστης, ου, ὁ (of an earthquake), Arist.; so παλμᾰτίας, ου, ὁ, Arist.

With many shocks, πολυάϊξ, ᾶϊκος, ὁ καὶ ἡ (of battle), Hom.

SHOE, A, ὑπόδημα, ἄτος, τό, Hom., Ar., Hdt., Xen.; ὑποδημᾰτιον, τό, Hipp.; ἀρβύλη, ἡ, Æsch., Eur.; ἐμβάς, ᾶδος, ἡ, Ar., Hdt., Isæ.; ἐμβᾰδιον, τό, Ar.; κάσσῡμα, ἄτος, τό, Ar.; ἔμβᾰσις (εως, ἡ) ποδός, Æsch.; ἐμβᾰτης, ου, ὁ, Xen.: ὑπόδεσις, εως, ἡ, Xen., Plat.; ἀρβῠλίς, ῖδος, ἡ, Theoc. *Vid.* SYN. 387.

A fur shoe, ἀσκέρα, ἡ, Hippon.

A felt shoe, ἀρτήρ, ῆρος, ὁ, Pherecr.

A light thin shoe, βλαύτη, ἡ, Hermipp., Anaxil., Plat.; βλαύτιον, τό, Ar.

A woman's thin shoe, in pl. περϊβᾰρῖδες, αἱ, Ar.; σχισταί, αἱ, Eupol.; ἁπλαῖ, αἱ, Dem.

A sort of slit or *slashed shoe*, πρόσχισμα, ἄτος, τό, Ar.

An Asiatic shoe, εὐμᾶρίς, ῖδος, ἡ, acc. ῖδα and ιν, Æsch., Eur.

Wooden shoes, κρούπᾰλα, τά, Soph.; κρούπεζαι, αἱ, Com. frag.

Wearing wooden shoes, κρουπεζοφόρος, ον, Cratin.

Shoes of undressed leather, καρβᾰτῖναι, αἱ, Xen.

To put on shoes, ὑποδέομαι, mid. and pass., fut. -δήσομαι, perf. pass. -δέδεμαι, etc., c. acc. or sine cas., sometimes c. dat. of the feet, Hom., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; ὑποδύω, in aor. 2 ὑπέδῡν, imper. ὑπόδῡθι, c. acc. of the shoes, Ar.

[*To put on another's shoes*, μεθυποδέομαι, Ar.]

To take off shoes, ἀπολύω (act. the shoes of another, mid. one's own), Ar., Plat.

To mend shoes, νευρορρᾰφέω, only act., Xen., Plat.

A mender of shoes, νευρορρᾰφος, ὁ, Ar., Plat.

SHOELESS, ἀπέδϊλος, ον, Æsch.; ἀνάρβῠλος, ον, Eur.; ἀνῠπόδητος, ον, Xen.; ἀπεδίλωτος, ον, Call.; ἀνάλϊπος, ον, Theoc.

SHOEMAKER, A, πίσυγγος, ὁ, Sapph., Alex.; σκῠτεύς, ὁ, Ar., Plat.; σκῠτοτόμος, ὁ, Ar., Plat., Xen.

To be a shoemaker, σκῠτοτομέω, only act., Ar., Plat.; σκῠτεύω, only act., Xen.

To sew like a shoemaker, κασσύω, only pres. in any voice, Ar., Pherecr., Plat.

Of or *belonging to a shoemaker* or *to shoe-making*, σκῠτοτομϊκός, ή, όν, Ar., Plat., Æschin.; σκῠτϊκός, ή, όν, Plat.

A shoemaker's shop, σκῠτοτομεῖον, τό, Lys.; [σκυτεῖον, τό, Teles.]

SHOE-MAKING, ἡ σκῠτική, Plat.; σκῠτευσις, εως, ἡ, Arist.; [σκυτεία, ἡ, Hipp.]

SHOE-STRING, A, ἱνία, ἡ, Ar.; [ἀναγωγεύς, έως, ὁ, Æl.]

SHOOT, A (of a tree, etc.), πτόρθος, ὁ, Hom., Eur.; ἔρνος, τό, Hom., Eur.; θαλλός, ὁ, Hom., Trag., Plat., Æschin.; ὅρπηξ, ηκος, ὁ, Hom., Theoc., Ap. Rh.; θᾰλος, τό (usu. metaph. of men), Hom., Pind., Eur.; μόσχος, ὁ, Hom.; ὄζος, ὁ, Hom., etc.; ἕλιξ, ϊκος, ὁ, Eur.; βλαστός, ὁ (often metaph.), Soph., Hdt., Xen.; βλάστη, ἡ (metaph.), Soph.; βλάστημα, ἄτος, τό (often metaph.), Æsch., Eur.; βλάστημος, ὁ, Æsch.; φίτυμα, ἄτος, τό (metaph.), Æsch.; φῖτυ, τό, Ar.; μασχάλη, ἡ, Theoph.; μασχαλίς (or the hollow under a shoot), ῖδος, ἡ, Theoph.; πᾰρᾰφυάς, ᾶδος, ἡ (esp. from the root) (*vid.* SUCKER), Arist.

A young green shoot, χλόη, ἡ, Hes., Eur., Xen.

A previous shoot, προβλάστημα, ἄτος, τό, Theoph.

Vigor of shoots, πολῠβλαστία, ἡ, Theoph.

SHOOT, TO (as branches, flowers, etc.), βρύω, only pres. and imperf. act., Hom., Soph., Xen.; βλαστᾰνω, fut. βλαστήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔβλαστον, perf. ἐβλάστηκα, but pluperf. ἐβεβλαστήκειν, Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἐπιβρύω, Theoc.

To shoot out from, ἐκβλαστάνω, c. gen. or sine cas., Eur., Plat.

To shoot up, ἀΐσσω (ᾱ Hom., ᾰ Trag., but in Trag. nearly always ᾄσσω), fut. -ξω, c. aor. 1, mid., and pass., Hom., Pind.; ἀνᾰτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἀνέδρᾰμον, perf. ἀναδέδρομα, Hom.; [(of growth), ἀναβαίνω, Hdt.; ἀναβλαστάνω, Theoph.]

To shoot up along with, σῠνεξορμάω, c. dat., Xen.; ὁμοβλαστέω, only act., Theoph.; σῠνᾰνᾰβλαστάνω, Theoph.

To shoot out before, προβλαστάνω, Theoph.

Shooting afresh, νεοθηλής, ές, Hom.

Shooting at the same time, ὁμοβλαστής, ές, Theoph.

SHOOT, TO (missile weapons), ἰάλλω, only pres., imperf., and aor. 1 act., Hom., Anac.; ὀϊστεύω (with an arrow), only act., c. acc., sometimes c. gen. of the object at which, Hom.; ἵημι (ῑη Att., ῐη Hom., but also often in Hom. ῑ, esp. before ε, in mid. and pass. always ῑ), aor. 1 ἧκα, Ep. ἕηκα, aor. 2 not used in sing. (and indeed in the simple verb but very rarely in pl.), also Ep. pres. infin. ἱέμεν and ἱέμεναι, imperf. ἵην, but more usu. ἵουν, esp. in 3d sing., Hom., Soph., Xen., Plat.; προΐημι, Hom., Xen.; ἀφίημι, Hom., Anac., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἀποπροΐημι, Hom.; ἐπϊπροΐημι, c. dat. of the object at which, Hom.; ἐφίημι, c. dat. of the object, Hom., Eur.; μεθίημι, Soph., Xen.; ἐπᾰφίημι, Xen.; τοξάζομαι, mid., no pass., c. gen. of the object, Hom.; ἐπιτοξάζομαι, c. dat. of the object, Hom.; ἀκοντίζω, c. gen. of the object, in pass. of the object shot at or shot, Hom., Eur., Thuc., Xen.; ἐξακοντίζω, Eur., Xen.; εἰσακοντίζω, c. acc. of the object, or c. εἰς and acc., Hdt., Thuc.; τοξεύω, c. gen. of the object, in pass. of the object shot or shot at, etc., Omn.; βάλλω, no aor. 1 act., perf. βέβληκα, perf. pass. Ep. βλήμενος, η, ον, sometimes, aor. 2d sing. opt. pass. Ep. βλεῖο, Omn.; πέμπω, rare in perf., Hes.; ἰάπτω, Æsch.; κᾰτᾰτοξεύω, Ar., Hdt., Thuc.; ἀποτοξεύω, metaph. of words, Plat.; προϊάλλω, Theoc.; ἰοβολέω, only act., Ap. Rh. *Vid.* SYN. 114.

To shoot through, διΐημι, c. gen. of

the object, Hom.; διοϊστεύω, c. gen., Hom.; διαρρίπτω, Ep. imperf. -ρίπτασκον, Hom.

To shoot away (all one's arrows), ἐκτοξεύω, Hdt., and simply to shoot, Xen.

To shoot in matches, διατοξεύομαι, mid., Xen.

To shoot in return, ἀντϊβάλλω, Thuc.; ἀντοϊστεύω, Xen.

To excel (a competitor) *in shooting*, περῐτοξεύω, c. acc. pers., Ar.; ὑπερᾰκοντίζω, Ar.

To shoot together, σῠνᾰκοντίζω, Antipho.

To be able to shoot as far as, to be within shot, διοϊστεύω—*near one another, and indeed you could shoot as far*, πλησίον ἀλλήλων, καί κεν διοϊστεύσειας, Hom.

To shoot (as pain), ἀΐσσω, nearly always ᾄσσω in Trag., fut. -ξω, Eur.

SHOOTER, A, τοξευτής, οῦ, ὁ, Hom.; ἀκοντιστής, οῦ, ὁ, Hom., Æsch., Hdt., Thuc.; ἀκοντιστήρ, ῆρος, ὁ, Eur. *Vid.* ARCHER.

SHOOTING, A, βολή, ἡ, Hom., Eur., Xen.; ῥῐπή, ἡ, Ap. Rh.

A shooting far, ἑκηβολία, ἡ, Hom.

Skill in shooting, χερὸς εὐστοχία, ἡ, Eur.

Shooting far, ἑκάεργος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Call.; ἑκᾰτηβόλος, ον, Hom.; ἑκᾰτηβελέτης, ου, ὁ, Hom., Hes.; ἕκᾰτος, fem. also ἑκᾰ́τη, Hom., h., Æsch.; ἑκηβόλος, ον, Hom., Trag.

Shooting a dart, ἀκοντοβόλος, ον, Ap. Rh.

Skilled in shooting, ἀκοντιστῐκός, ή, όν, Xen.

SHOOTING STARS, ἀστέρες διάσσοντες, Arist.; ἀστ. διαθέοντες, Arist.

SHOP, A, πωλητήριον, τό, Xen.; κᾰπηλεῖον, τό, Ar., Lys., Isoc.; ἐργαστήριον, τό, Dem.

A shop (for all kinds of things), παντοπώλιον, τό, Plat.

SHORE, ῥηγμίς, ῖνος, ἡ, Hom., Pind., Eur., Ap. Rh.; θίς, θῑνός, ἡ, Hom., Trag., Ap. Rh.; ἠϊών, όνος, ἡ, Att. sometimes ἠών, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen.; ἀκτή, ἡ, Hom., Pind., Trag., Xen., Lycurg.; αἰγιᾰλός, ὁ, Hom., Hdt., Thuc.; κρόκᾰλαι, αἱ, Eur. *Vid.* SYN. 51.

A steep or *rough shore*, ῥᾱχία, ἡ, Æsch., Thuc.

Of or *on the shore*, ἄκτιος, ον, Pind., Theoc.; ἐπάκτιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; πᾰράκτιος, α, ον, Trag.; αἰγιᾰλώδης, ες, Arist.

To put on shore, ἀποβῐβάζω, Plat. *Vid.* TO LAND.

To cast ashore, ἐκφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνέχθην, Eur.; ἐκφορέω, Hdt.

To be driven ashore (in a storm), ἐκβράσσομαι, only pres. and imperf. pass., Hdt.

SHORN, *vid.* TO SHEAR.

SHORT, ὀλῐ́γος, η, ον (of time or distance), no compar. or superl. in this sense), Hom., Xen., Isoc.; μῑκρός, Att. also σμῑκρός, ά, όν, compar. ἐλάσσων, μείων, and ἥσσων, superl. ἐλᾰ́χιστος and μεῖστος (the latter only in Bion), Omn.; παῦρος, α, ον (of time), Hes.; so παυρίδιος, α, ον, Hes.; βρᾰχύς, εῖα, ύ, compar. -ύτερος and -ίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. -ύτατος and -ιστος, Pind., Omn. Att., Hdt.; δάκτῠλος, ον (of a day, lit., only a finger's length), Alcæ.; βαιός, ά, όν (of time), Soph.; σύντομος, ον, Ar., Hdt., Thuc., Xen.; πήχυιος, α, ον, Mimnerm.; ἀκᾰριαῖος, ον, Dem.; εὐᾰνάπνευστος, ον (of a sentence which does not put you out of breath), Arist. *Vid.* SYN. 326.

Short of, ἐνδεής, ές, c. gen., Eur., Thuc.; ἐλλιπής, ές, c. gen., Thuc.

The short cuts (in a road), τὰ σύντομα, Hdt., Xen.

Lasting a short time, ὀλῐγοχρόνιος, ον, Theogn., Hdt., Xen., Plat.; βρᾰχῠχρόνιος, ον, Plat. *Vid.* SHORT-LIVED.

For a short time, τυτθόν, Bion.

In a short time, συλλήβδην, Theogn., Æsch., Isoc.; ἐν μῑκρῷ, Xen.

For a short time will exhibit lamentations, φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβὴ . . . κωκύματα, Soph.

In short (to speak, etc.), ἐν βραχεῖ, Soph.; ἐν βραχυτάτῳ, Xen.; ἔμβρᾰχυ, Ar., Plat.; ὡς εἰπεῖν λόγῳ, Hdt.; οὐ πολλῷ λόγῳ εἰπεῖν, Hdt.; ἐν ὀλίγῳ, Plat., Dem.; δι' ὀλίγων, Plat.; ὅλως, Dem.; ἁπλῶς and ἀπλῶς εἰπεῖν, Eur., Thuc., Isoc. *Vid.* TO SHORTEN.

And I say in short, συνελών τε λέγω, Thuc.

For a short time, μίνυνθα, Hom., Ap. Rh.; ἱμονιάν (lit., as long as a bucket takes to go down a well and come up again), Ar.

A short distance, ἠβαιόν, Hom.

At a short distance, δι' ὀλίγου, Æsch.

With a short passage, βρᾰχῠ́πορος, ον, Plat.

To fall short of, ἐλλείπω, c. gen., Æsch., Thuc., Plat.; ὑποκάμπτω, no perf., only act., c. acc., Æsch.; ἀπεῖπον, aor. 2 augment in all moods, c. perf. ἀπείρηκα, c. dat. of the particular in which, Dem.; ἐλασσόομαι, pass. (of one's professions), Isoc.; [μειονεκτέω, c. gen., Xen.; *in* a thing, τινί and ἔν τινι, Xen.; μειόομαι, c. gen., Xen.]

Three hundred short of ten thousand, τριᾱκοσίων ἀποδέοντα μύρια, Thuc.

To be short (of time), συντέμνω, Hdt.

SHORTEN, TO (sail), συστέλλω, Ar. *Vid.* TO FURL.

To shorten one's discourse, speak shortly, συντέμνω, no aor. 1 act., Eur.; also συντεμὼν φράζω, Eur.; συντέμνω λόγους ἐν βραχεῖ, Eur.

SHORT-LIVED, μῑνυνθᾰ́διος, α, ον, Hom.; ὠκῠ́μορος, ον, Hom.; ἐφημέριος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Pind., Æsch., Ar.; ἐφήμερος, ον, Pind., Eur., Thuc.; ἐφημερῐνός, ή, όν, Alex.; τᾰχῠ́ποτμος, ον, Pind.; τᾰχῠ́μορος, ον, Æsch.

SHORTLY, συντόμως, in every sense, Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc.

To answer shortly, συντέμνω τὰς ἀποκρῐ́σεις, Plat.

SHORTNESS, βρᾰχῠ́της, ητος, ἡ, Thuc., Xen.; ὀλῐγότης, ητος, ἡ (of time), Plat.

SHORT-SIGHTED, μυωπός, όν, Xen.; μυώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Arist.

[*To be short-sighted*, μυωπάζω, N. T.]

SHORT-SIGHTEDNESS, μυωπία, ἡ, Arist.

SHORT-WINDED, βρᾰχῠ́δρομος, ον, Xen.

SHOT (of a man), τοξευτός, ή, όν, Soph.

Not shot (of an arrow), ἄβλής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

To be shot from (as an arrow), ἐκφεύγω, c. gen. of whence (the hand, the bowstring, etc.), Hom.

SHOT, A, βολή, ἡ, Hom., Æsch., Thuc., etc.; βλῆμα, ᾰτος, τό, Hdt.

Within shot, μέχρι ἀκοντίου βολῆς, Thuc.; ἐκ τόξου ῥύματος, Xen.; ὅσον τόξευμα ἐξικνέεται, Hdt.

Out of shot, ὑπὲκ βελέων, Hom.; ἔξω βελῶν, Soph., Xen.

They went as far as a javelin's shot, Ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται . . . τόσσον ἐχώρησαν, Hom.

SHOULD, *vid.* WOULD.

SHOULDER, A, ὦμος, ὁ, Omn.; ἐπωμίς, ίδος, ἡ (strictly, the point of the shoulder), Eur., Xen., Arist.

The shoulder of a horse, ἀκρωμία, ἡ, Xen.

The shoulder blade, ὠμοπλᾰ́τη, ἡ, Xen., Theoc.

[*A shoulder-strap*, ἀναμασχαλιστήρ, ῆρος, ὁ, Philippid.]

On or *in any way concerning the shoulder*, even *thrown from the shoulder* (as a quoit), κατωμᾰ́διος, ον, Hom., Call.; ἐπωμᾰ́διος, ον, Theoc.

On, from, by moving the shoulder, etc., adv., κατωμᾰδόν, Hom., Ap. Rh.; ἐπωμαδόν, Ap. Rh.

To bare an arm to the shoulder, ἐξωμίζω, c. acc. of the arm, only act., Ar.

A garment which leaves the shoulder bare, ἐξωμίς, ίδος, ἡ, Ar., Xen.

Broad-shouldered, εὐρῠ́νωτος, ον, Soph.

Strong-shouldered, ὠμοκρᾰτής, ές, Soph.

The making ἐξωμίδες, ἐξωμιδοποιία, ἡ, Xen.

SHOUT, A, ἰυγμός, ὁ (ῑ Ep., ῐ Att.), Hom., Æsch., Eur.; ἀλᾰλητός, ὁ, Hom., Pind.; κέλᾰδος, ὁ, Hom., Soph.; εὐχωλή, ἡ (of triumph, etc.), Hom.; ἰαχή, ἡ (ᾰ, but in Trag. sometimes ᾱ), Hom., Pind., Æsch., Eur.; ἐνοπή, ἡ, Hom., Eur.; ἀϋτή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur.; ὀλολῡγή, ἡ (esp. of women invoking a god, usu. a cheerful shout), Hom., Eur., Hdt., Thuc.; βοή, ἡ, Omn.; ὁμοκλή, ἡ, h., Pind.; ἀλᾰλή, ἡ, Pind., Soph., Eur.; ἀμβόαμα, ᾰτος, τό, for ἀναβ., Æsch.; ὀλολυγμός, ὁ, Æsch., Eur.; ὀλόλυγμα, ᾰτος, τό, Eur.; ῥόθιον, τό, Ar.; ἐπῐβόημα, ᾰτος, τό, Thuc.; ἀνακέλαδος, ὁ, Eur.; ἰᾰ́χημα, ᾰτος, τό, Eur. *Vid.* SYN. 299.

With a shout, αὐτοβοεί, Thuc.

SHOUT, TO, ἰάχω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes.; ὁμοκλέω, only act., Ep. aor. ὁμοκλήσασκον, no perf., Hom., Soph.; ἀϋτέω, only pres. and imperf. act., sometimes c. acc. pers. to whom, Hom., Æsch., Eur.; αὔω, fut. ἀΰσω, aor. 1 ἤϋσα, only act., no perf., sometimes c. acc. pers., Hom., Æsch., Eur., Theoc.; ἠπύω, Att. more usu. ἀπύω, only act., no perf., usu. c. acc. pers., Hom., Pind., Eur.; ἐπηπύω, Hom.; κλάζω, fut. κλάγξω, perf. κέκλαγγα and κέκληγα (besides part. κεκληγώς, Hom. has also κεκλήγων), aor. 2 ἔκλᾰγον (Pind. has also part. κεχλᾰ́δων, said to be from χλάζω), Hom., Pind., Æsch., Eur.; ὀλολῠ́ζω, fut. -ξω, only act., except fut. mid., Hom., h., Æsch., Eur., Dem., Theoc.; βοάω, Ep. aor. 1 also ἔβωσα, aor. 1 pass. Ion. in pass. sense ἐβώσθην, Omn.; προβοάω, Hom., Soph.; φθέγγομαι, mid., no pass., Hom., Eur., Xen., Dem.; ἰαχέω (ᾰ, but Trag. sometimes ᾱ), only act., no perf., h., Trag., Ar.; ἀλᾰλάζω, fut. -άξω and -άξομαι, no other mid. tense, no pass. (prop. of a war-cry), Pind., Trag., Xen.; ἐπολολύζω, Æsch., Ar.; ἀνολολύζω, Trag.; ἐπορθιάζω, only pres. act., sometimes c. dat. of the cause, Æsch.; ἐπορθοβοάω, only act., Eur.

εὐφημέω, only act. (in triumph, etc.), Æsch., Ar.; λάσκω, fut. λᾰκήσομαι, aor. 1 ἐλᾰ́κησα, aor. 2 ἔλᾰκον, Ep. aor. 2 mid. λελᾰκόμην, perf. λέλᾱκα, part. λελᾱκώς, fem. λελᾱκυῖα, Trag., Ar.; ἀνᾰβοάω, Xen.; ἐμβοάω, Thuc., Xen.; ἐκβοάω, Xen.; ἀπολολύζω, Æsch.; ἀνορθιάζω, Andoc.; λᾰρυγγιάζω, only act., Dem.; λᾰρυγγιάω, only act., Anth.; ἀνιάχω, Ap. Rh.; ἀναΰω, Ap. Rh.

To shout in one's ears, κέλᾰδον δι' ὤτων ἐνσείω, Soph.

To shout at (esp. in applause, etc.), ἐπικελᾰδέω, only act., Hom.; ἐπιάχω, Hom., Ap. Rh.; ἐπευφημέω, Hom., Ap. Rh.; ἐπιῤῥοθέω, only act., Soph., Eur.; ἐπαῡτέω, Theoc., Call.; ἐπῐθορῠβέω (sometimes also in disapproval), Xen.

[*To shout aloud*, μακροφωνέω, Hipp.; as separately, μακρὸν ἀῡτέω, βοάω, in Hom.; ἀνορθιάζω, Andoc.; ἀναβοάω, Hdt.; ἀναβρυάζω (for joy), Ar.; (the battle shout), ἀναλαλάζω, Eur., Xen.]

To shout over (in triumph, etc.), ἐπεξιακχάζω, Æsch.; ἐπαΰω, c. dat. (Theoc. has aor. 1 imper. ἐπᾰ́ΰσον), Æsch., Theoc.

[*To shout in return, return a shout*, ἀνταλαλάζω, Æsch.]

To shout in unison, ἐπηχέω, only act., Eur.

To shout together, etc., συμβοάω, c. dat. of those who join in the shout, sometimes c. acc. of those shouted to, Xen.; σῠνᾰνᾰβοάω, Xen.; σῠνεκβοάω, Hipp.

To shout so as to cause fear to, διαῤῥοθέω, only act., c. dat. pers., Æsch.

To shout in honor of Bacchus, εὐάζω, only pres. and imperf., in mid. c. acc. of the god, no pass., Soph., Eur.

Loud shouting, βριήπυος, ον, Hom.; αὐίᾰχος, ον, Hom.; ἄβρομος, ον, Hom.

SHOVE, TO, ὠθέω, all augmented tenses, ἐώθ., fut. ὠθήσω and ὤσω, most of the remaining tenses from the latter fut., perf. pass. ἔωσμαι, etc., also Ep. imperf. act. ὤθεσκον, Omn. *Vid.* TO PUSH.

SHOVEL, A, ἄμη, ἡ, Æsch., Ar., Xen. *Vid.* SPADE.

SHOW, A, θέᾱμα, ᾰτος, τό, Trag., Plat.; φάσμα, ᾰτος, τό, Plat.

Which made a much greater show, ἃ πολλῷ πλείω τὴν ὄψιν παρείχετο, Thuc.

[*He makes a show of marching against Athens*, πρόσχημα μὲν ποιεύμενος ὡς ἐπ' Ἀθήνας ἐλαύνει, Hdt.]

SHOW, TO, φαίνω (besides the reg. tenses, Hom. has aor. 2 act. φᾰ́νεσκον, aor. 1 pass. ἐφαάνθην, and fut. pass. πεφήσομαι), aor. 2 act. not used, 2d perf. πέφηνα, in pass. sense, Omn.; ἐκφαίνω, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen.; προφαίνω, Omn.; πᾰρᾰφαίνω, Hes., Ar.; διᾰφαίνω, Pind., Theoc.; κᾰτᾰφαίνω, h., Pind., Hdt., Plat.; ἀνᾰφαίνω, poet. also ἀμφ., Omn.; ἐμφαίνω, Eur., Plat.; ὑποφαίνω, Dem.; πῐφαύσκω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Æsch.; δείκνῡμι, 3d sing. pres. δείκνυ sometimes (perf. act. only in Dem.), Omn.; ἀποδείκνῡμι, Omn. post Hom.; ἐνδείκνῡμι, Omn. post Hom.; ἀνᾰδείκνῡμι, Soph., Ar., Hdt., Xen.; ἐπῐδείκνῡμι, Omn. post Hom.; κᾰτᾰδείκνῡμι, Ar., Hdt., Plat.; πᾰρᾰδείκνῡμι, Isoc., Dem.; ἐκδείκνῡμι, Soph., Eur.; σημαίνω, Omn.; ἐνσημαίνω, Isoc.; δειδίσκομαι, only pres. and imperf. mid., h., Ap. Rh.; τεκμαίρω (esp. by a sign or token), only act. in this sense, Pind., Æsch.; δηλόω, Omn. Att., Æsop, Hdt.; ἐμφᾰνίζω, Eur., Xen., Dem.; διᾰσᾰφέω, Eur., Plat.; σᾰφηνίζω, Xen.; ὑποδηλόω, Ar.; δῐδάσκω, fut. -ξω, Xen.; δεικᾰνάω, only pres. and imperf. act. δεικανάασκον, Theoc.; ἐκπροφαίνω, Orph. *Vid.* TO DISPLAY, and SYN. 161.

To show (the qualities one has—virtue, weakness, etc.), ἐνδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. δέδομαι, etc., Eur., Ar., Hdt.

He will show his valor, ἣν ἀρετὴν διαείσεται, Hom.

How can I show you by my deeds how you have attached me to you? πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανὴς Ἔργῳ γενοίμην ὥς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ; Soph.

And do not show that you are weighed down by your present distresses, μήτε ἔνδηλοι ἔστε τοῖς παροῦσι πόνοις βαρυνόμενοι, Thuc.

To show one's self to be, ἐμαυτὸν παρέχω (e. g., εὐπειθῆ, *obedient*), σαυτὸν παρέχεις, etc. (imperf. πᾰρεῖχον, fut. πᾰρέξω, no aor. 1, aor. 2 παρέσχον, perf. παρέσχηκα), sometimes c. acc. of the quality exhibited instead of the personal pronoun and epithet, Pind., Eur., Xen., Plat., Lys., Æschin.; ἐξετάζομαι, pass. c. adj. or c. part., Eur., Dem.

To show clearly, διαδείκνῡμι, Hdt.

To show beforehand, προδείκνῡμι, Æsch., Soph., Thuc., Xen.; προσημαίνω, Eur., Hdt., Xen.; προδηλόω, Thuc.

To show besides, πᾰρεμφαίνω, Plat.; προσσημαίνω, Arist.; προσδείκνῡμι, Arist.

To show off, ἐνδείκνῡμαι, mid., Plat.; καλλωπῑζομαι, mid. and pass., Plat., Xen.

To show one's self off to, προσενδείκνῡμαι, mid., c. dat., Æschin.

To make a great show, ὑπερλαμπρύνομαι, mid., Xen.

To show by example, ὑποδείκνῡμι and (in pres. infin. and part.) -νύω, Xen., Isoc.

[*To show the way how . . .*, προστατέω, ὅπως . . ., Xen.]

To show in turn, in opposition, on the contrary, ἀντεπῐδείκνῡμι, Xen., Plat.; [ἀνταποφαίνω, Thuc.]

Calculated to show beforehand, προδηλωτῐκός, ή, όν, c. gen., Plat.

SHOWER, A, ψᾰκάς, ᾰ́δος, ἡ, Simon., Æsch., Eur., Xen.; χᾰ́λαζα, ης, ἡ (prop. of hail, often metaph.), Pind., Soph.; νιφάς, ᾰ́δος (prop. of snow, often metaph. of stones, etc.), Æsch., Eur. *Vid.* RAIN.

[*Spring showers*, νοτίαι ἐαριναί, Hom.]

SHOWING OFF, A, καλλωπισμός, ὁ, Xen.

A half-showing (as of the half-closed eyes of one dozing), ὑπόφᾰσις, εως, ἡ, Hipp.

SHOWN, TO BE, δεικτέος, α, ον, Xen.

SHOWY, λαμπρός, ά, όν, Pind., Soph., Eur., Xen., Isoc. *Vid.* SPLENDID.

SHRED, A, περῐ́τμημα, ᾰτος, τό, Plat.; pl. κοσκυλμᾰ́τια, τά, Ar.

SHREWD, πῑνῠτός, ή, όν, Hom., Pind., Sol.; πεπνυμένος, η, ον, Hom., Hes.; σοφός, ή, όν, Omn. post Hom. *Vid.* WISE, CLEVER.

SHREWDLY, σοφῶς, Soph.

SHREWDNESS, πῠκνότης, ητος, ἡ, Ar.: [ἀγχίνοια, ἡ, Plat.; πολύνοια, ἡ, Plat.]

[*Of much shrewdness*, πολυγνώμων, ον, Plat.] *Vid.* SHREWD.

SHRIEK, A, κωκῡτός, ὁ, Omn. poet.; κρῐγή, ἡ, Hippon.; ἰυγή, ἡ (ῑ Ep., ῐ Att.), Soph., Hdt.; ἰυγμός, ὁ (ῑ Ep., ῐ Att.), Æsch., Eur.; κώκῡμα, ᾰτος, τό, Trag.

SHRIEK, TO, κωκύω (ῠ, but in Bion ῡ), only act., Hom., Ar.; ἰύζω (ῑ Ep., ῐ Att.), fut. -ξω, only act., Æsch., Soph.; λῐγαίνω, Æsch. *Vid.* TO SCREAM.

To shriek (as a wounded animal), ἔβρᾰχον, only aor. 2, Hom.

To shriek around, ἀμφιᾰ́χω, in perf. part. ἀμφιᾰχώς, Hom.

To shriek over, κατολολύζω, fut. -ξω, only act., except fut. mid., c. gen., Æsch.

SHRILL, λῐγύς, εῖα, ύ, Hom., Trag., Plat.; λῐγῠρός, ά, όν, Hom., Hes., Pind., Eur., Plat., Arist.; λιγύφθογγος, ον, Hom., Theogn., Ar.; λιγυπνείων, ουσα, ον, οντος, etc., Hom.; λῐγύφωνος, ον, Hom.; ὀξύς, εῖα, ύ, Hom., Hes., Æsch., Plat.; λιγύπνοιος, ον, h.; ὀξῠ́βόας, ου, only masc., Æsch.; ὀξῠ́μολπος, ον, Æsch.; ὀξῠ́τονος, ον, Soph.; ὀξύφωνος, ον, Soph.; ὄρθιος, α, ον, Lyr., Trag.

SHRILLNESS, ὀξῠ́της, ητος, ἡ, Plat.; ὀξῠφωνία, ἡ, Arist.

SHRILLY, ὀξύ and ὀξέα, Hom.; ὀξεῖα, Hes.; ὀξέως, Thuc.; λῐγέως, Hom.; λῐ́γα, Hom.; λῐγῠρῶς, Theoc.; τορῶς, Eur.

Lamenting shrilly, ὀξῠ́γοος, ον, Æsch.

To cry or to utter shrilly, λῐγαίνω, only act. in good authors, Hom., Æsch., Bion; τορέω, fut. τετορήσω, no other tense in this sense, Ar.; τορεύω, c. acc., Ar.

SHRIMP, A, κᾱρίς, ίδος, and ῖδος, ἡ, Ar., Cratin., Alex., etc.; ὀξίς, ίδος, ἡ, Ar.; κραγγών, όνος, ἡ, Arist.

SHRINE, A, ναός, Att. also sometimes νεώς, ὁ, Omn.; ἄδῠτον, τό, Hom., Eur., Hdt., Plat.; ἄδῠτος, ὁ, h.; σηκός, ὁ, Soph., Eur.; σήκωμα, ᾰτος, τό, Eur.; μέγᾰρον, τό, only sing. in this sense, Hdt.

SHRINK, TO, i. e., become contracted, σῠνίζω, fut. συνιζήσω, no aor. or perf., only act., Plat., Arist.; σῠνιζᾰ́νω, only pres. and imperf. act., Theoc., Arist.

To shrink, or to shrink from, ἀποῤῥῑγέω, only in perf. ἀπέῤῥῑγα, c. infin., Hom.; ὀκνέω, Ep. pres. also ὀκνείω, only act., c. infin., sometimes c. acc., Omn.; κᾰτοκνέω, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἀποκνέω, Thuc., Plat., Dem.; φεύγω, c. infin., Eur.; ὀῤῥωδέω (through fear), Hdt.; πᾰροίχομαι, rare except in pres. and imperf. mid., c. gen., Æsch.; ὑποστέλλομαι, mid., Eur., Isoc., Dem.; χάζομαι, chiefly in pres. and imperf. mid., c. infin., Eur., Ap. Rh.; μεταχάζομαι, c. gen., Ap. Rh.; ἀφίσταμαι, mid., c. aor. 2 and perf. act., c. gen., Isoc. *Vid.* TO HESITATE, TO FEAR, and SYN. 390.

To shrink (from a blow), ὑποκῑνέω, sine cas., Ar.

I do not think that I ought to shrink from expressing my opinion as to what I think for your advantage, οὐ μὴν οἶμαι δεῖν . . . ὑποστείλασθαι περὶ ὧν ὑμῖν συμφέρειν ἡγοῦμαι, Dem.

One must shrink, ὀκνητέον, usu. c. neg., Plat.; ἀποκνητέον, c. neg., c. infin., Isoc.

SHRINKING, A, ἀπόκνησις, εως, ἡ, Thuc.

"*Shrunk shanks*," ἐπίῤῥικνα σκέλη, Xen.

SHRIVEL, TO, neut., συντρέχω, fut.

-δρᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δεδρᾰμηκα and -δέδρομα, Xen.; συσπειράομαι, pass., Plat.

SHRIVELED, ῥικνός, ή, όν, h., Call., Ap. Rh.; ἐπίρρικνος, ον, Xen.

SHRIVELED, TO BE, ῥῑκνόομαι, Arist.

SHRIVELING, A, ῥίκνωσις, εως, ἡ, Hipp.

SHROUD, A, σπεῖρον, τό, Hom.; φᾶρος, τό (φᾰ'ρος, most usu. ᾰ, Trag.), Hom.

[SHROUD, TO, ἀμφικαλύπτω, Hom., Eur.; περιπτύσσω, Soph., Eur.] *Vid.* TO COVER.

To shroud one's self in, ἐπιέννυμαι, fut. -έσομαι, poet. -έσσομαι, so aor. 1 -εσάμην, poet. -εσσάμην, c. acc., Hom., Pind., Xen.

SHROUDED, TO BE, *enveloped in a shroud*, συστέλλομαι, pass., Eur.

SHRUB, A, θάμνος, ὁ, Hom., Trag., Plat.; ὕλημα, ᾰτος, τό, Theoph.

SHRUBBERY, A, ἀνᾰδενδράς, ᾰ́δος, ἡ, Dem.

SHRUBBY (of the class of shrubs), ὑλημᾰτῐκός, ή, όν, Theoph.; φρῡγᾰνώδης, ες, Theoph.

SHUDDER, A, φρίκη, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Xen.

SHUDDER, TO, ῥῑγέω, perf. ἔρρῑγα, also irreg. part. Ep. ἐρρίγων, only act., sometimes c. acc. of that at which, sometimes c. infin. of that which one shudders to do, etc., Hom., Pind., Soph.; κᾰταρρῑγέω, Ap. Rh.; φρίσσω, fut. -ξω, perf. πέφρῑκα, irreg. part. (in Pind.) also πεφρίκων, only act., h., Æsch., Soph., Plat., Dem. *Vid.* SYN. 390.

To shudder at, καταστυγέω, aor. 2 -έστῠγον, fut. mid. in pass. sense, Hom. *Vid.* TO HATE.

Causing to shudder, ῥῑγεδᾰνός, ή, όν, Hom.

Without shuddering, ἀφρικτί, Call.

SHUFFLE, *vid.* PRETEXT.

[*No shuffling*, μή μοι πρόφασιν, Ar.]

SHUN, TO, [ἀλεείνω, c. acc., also c. infin., Hom.; ἀλύσκω, Hom., poet.]; ἀφίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf., and pluperf. act., c. gen., but sometimes c. dat. (of a person), Eur., Xen., Plat., Isoc.; ἐξίσταμαι, c. dat. or c. acc., Soph., Dem.; φείδομαι, mid., no pass. (of danger, etc.), c. gen., Xen.; ἐκκλίνω, only act. in this sense, c. acc., Plat.; πᾰρεκκλίνω, Arist.; ἐκτρέπομαι, mid., c. acc., Dem.

One who must be shunned, ἄμικτος, ον, Dem.

SHUT, κλειστός, Ep. also κληϊστός, ή, όν, Hom., Eur.

Shut up, κᾰτᾰ́φρακτος, ον (of a person, etc.), Soph.; ἐγκᾰτᾰ́κλειστος, ον, Eur.; κατάκλειστος, ον, Call.

SHUT, TO (a door, etc.), ἐπερύω, fut. -ύσω, aor. 1 poet. -υσσα, augment ει, no perf., only act., Hom.; ἐπῐτίθημι, aor. 1 act. -έθηκα, only act. in this sense, Hom.; συμπεραίνω, Eur.; βᾰλᾰνόω, Ar.; ἐπισπάω, fut. -ᾰ́σω, Xen.; προστίθημι (θύρας), Hdt. (θύραν), Lys.

[*To shut to the door in one's face with violence*, προσαράσσω τινὶ τὰς θύρας, Luc.]

To shut (any thing), σῠνείργω, Ep. συνεέργω, Ep. aor. 2 συνεέργᾰθον, Hom.; σῠνερείδω, perf. pass. -ερήρισμαι, Hom., Eur.; κλείω, fut. κλείσω, etc., perf. pass. κέκλεισμαι, but sometimes in Att. κέκλειμαι, Ep. fut. and aor. 1 κληΐσω, ἐκλήϊσα, etc., Omn.; ἐγκλείω, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem., Ap. Rh.; ἐπῐκλείω, Ar., Xen.; κᾰτᾰκλείω, Hdt., Thuc., Xen.; συγκλείω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem., Æschin.; ἐπιλάζῠμαι, only pres. and imperf. mid. (of shutting one's mouth), Eur.; θῠρόω (as if with doors), Ar., Xen.

To shut (the eyes), μῡ́ω, fut. μῡ́σω, c. acc. or sine cas., aor. 1 sometimes used intrans., no mid. or pass., Hom., Soph., Ar., Xen., Plat.; κᾰτᾰμύω, Xen.; σῠνάπτω, only act., Eur.

[*To shut off* (e.g., water by a wall, etc.), παροικοδομέω (ὕδωρ), Dem.]

To shut up (a house, etc.), εἴργω, Ep. ἐέργω, also Ep. imperf. ἐέργνυν, as if from -ῡμι, Hom.; πακτόω, Archil., Soph., Ar.; πτῠκάζω, Soph.

To shut up (roads, etc.), καταδέω, fut. -δήσω, perf. -δέδεκα, etc., Hom.

To shut (people, etc.) *up* (in any place), πτῠκάζω, Hom.; σῠνέργω, Ep. συνεέργω, Ep. aor. 2 συνεέργᾰθον, Hom.; ἐπικᾰτᾰκλείω, c. εἰς and acc. of the place where, Xen.

To shut up with, συγκαθείργω, Xen., Æschin.

To shut out from, εἴργω, Ep. also ἐέργω, Ep. imperf. ἐέργνῡμι, Att. pres. sometimes εἰργνύω, fut. mid. sometimes in pass. sense, Ep. perf. pass. 3d pl. ἔρχᾰται, pluperf. ἔρχατο and ἐέρχατο, c. gen., Omn.; ἀποκλείω, c. gen., Hdt., Thuc., Xen., Theoc. *Vid.* TO EXCLUDE.

To shut violently, ἐπᾰράσσω, fut. -ξω, Plat.

Two projecting abrupt coasts in it (the harbor) *shutting in the harbor*, δύο προβλῆτες ἐν αὐτῷ Ἀκταὶ ἀπορρῶγες λιμένος ποτῐπεπτηυῖαι (said to be from προσπτήσσω), Hom.

SHUT, TO BE (as doors), ζεύγνῠμαι, pass., Hom.; ἐπικλῑ́νομαι, pass. (this and prec. in perf. pass.), Hom.

To be shut up, ἐρχᾰτάομαι, only pres. and imperf. pass., Hom.

SHUTTING, A, κλῆσις, εως, ἡ, Thuc.

Shutting fast, ἐϋκλής, ῖδος, ἡ (of a door), Hom.; εὐερκής, ές, Hom.

The shutting of the gates against me, ἡ ἀπόκλεισις τῶν πυλῶν μου, Thuc.

SHUTTLE, A, κᾰνών, όνος, ὁ, Hom., Ar.; κερκίς, ίδος, ἡ, Hom., Soph., Eur., Plat.

SHY, πτωκάς, ᾰ́δος, ὁ καὶ ἡ, h., Soph.; [(of men and animals), ψοφοδεής, ές, Plat.]

[SHY, TO (of horses), πτύρομαι, c. dat. of that *at* which, Diod., Plut.]

Apt to shy (of a horse), ὑπόπτης, ου, ὁ, Xen.

SHY, TO BE, δῠσωπέομαι, pass., c. acc., or c. πρός and acc. of the person toward whom, Xen., Plat.

SIBYL, A, Σῐ́βυλλα, ης, ἡ, Ar.

To be like an old Sibyl, Σῐβυλλιάω, only act., Ar.

SICK, νοσερός, ά, όν, Eur.

To be sick, ἀλγέω, c. acc. of the part diseased, only act., Hom., Æsch., Ar., Hdt.; νοσέω, often c. acc. of the disease, sometimes c. dat., only act., Omn. Att., Hdt.; κάμνω, fut. κᾰμοῦμαι, no aor. 1, perf. κέκμηκα, aor. 2 ἔκᾰμον, c. gen. or c. dat., or c. acc. of the sickness, c. acc. of the part afflicted, only act., except fut. mid., Pind., Trag., Hdt., Plat.; σῠ́νειμι (-εἶναι) νόσῳ, Soph.; ἀσθενέω, only act., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀρρωστέω, only act., Xen., Dem.; ἐκνοσέω, Arist.; νοσάζομαι, pass., Arist.; νοσεύω, Hipp.; νοσηλεύω, Hipp.; ἀλυσθαίνω, Hipp.

To be sick at the stomach, ἐμέω, fut. ἐμέσω, also ἐμοῦμαι, except this fut. only act., Hom., Æsch., Ar., Hdt., Xen. *Vid.* TO VOMIT.

To wish to be sick, ἐμετιάω, only act., Arist.

To make one's self sick, ἐμετοποιέομαι, Hipp.

To be sick before, προκάμνω, Thuc.

To be sick with, συννοσέω, c. dat., Eur.

To be rather sick, ὑπονοσέω, Hipp.

To make sick, νοσίζω, only act., Arist.; νοσηλεύω, Anaxil.

To nurse when sick, νοσηλεύω, only act. in this sense, Isoc.

A nursing another when sick, νοσοτροφία, ἡ, Plat.

A falling sick, νόσανσις, εως, ἡ, Arist.

SICKENED AT, TO BE (people's manners, etc.), βδελύττομαι, only pres. and imperf., c. acc., Arist.

[SICKENING, ναυσιώδης, ες, Plut.]

SICKLE, A, δρεπᾰ́νη, ἡ, Hom., Hes.; δρέπᾰνον, τό, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἅρπη, ἡ, Hes., Soph., Ap. Rh.; αἰχμή, ἡ, Hes.

Like a sickle, δρεπανοειδής, ές, Thuc.

SICKLY, ἀσθενής, ές, Pind.; νοσώδης, ες, Plat.; ἄρρωστος, ον, Xen.; πονηρός, ά, όν (of a constitution), Plat.; νοσημᾰτώδης, ες, Arist.; νοσάκερός, ά, όν, Arist.

SICKNESS, νόσος, ἡ, Ep. also νοῦσος, Omn.; νόσημα, ᾰτος, τό, Trag., Thuc., Xen., Plat., Dem.; νόσευμα, ατος, τό, Hipp.; πᾰ́θη, ἡ, Hdt.; πόνος, ὁ, Thuc.; ἀσθένεια, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.; ἀρρωστία, ἡ, Xen.; ἀρρώστημα, ᾰτος, τό, Dem.

Sickness making a man keep his bed, μοῖρα δεμνιοτήρης, Æsch.

[*A lingering sickness*, μακρονοσία, ἡ, Diosc.; *to have a lingering sickness*, μακρονοσέω, Arr.]

[*Without sickness*, ἄνοσος, ον, Hom., Pind., Hdt., etc.; *a year free from sickness*, ἔτος ἄνοσον, Thuc.]

A bed of sickness, νοσερὰ κοίτη, Eur.

Sickness (i. e., vomiting), ἔμετος, ὁ, Hdt.; ἔμεσις, ἡ, Hipp.

To cause sickness, νοσοποιέω, Arist.

SIDE, A, πλευρά, ἡ, most usu. in pl., Hom., Trag., Hdt., Xen., Plat.; πλευρόν, τό, most usu. in pl., Hom., Trag., Hdt., Xen.; πλεύρωμα, ᾰτος, τό, Æsch.

The side of a ship, τοῖχος, ὁ, Hom., Ar., Thuc., Theoc.; πᾰ́ρηορία, ἡ, Ap. Rh.

The side of any thing (not of a man), *of a race-course*, etc., κῶλον, τό, Æsch., Hdt., Plat.

There are two sides to every question, πᾶσίν εἰσι πράγμασι καὶ λόγοις προσθῆκαι δύο, Dem.

From the side, on the side, πλευρόθεν, Soph.

On each side, ἀμφίς, Hom.; ἀμφοτέρωσε (esp. to each side), Hom.; ἀμφοτέρωθεν or -θε, Hom., Hdt.; ἀμφοτέρωθι, Xen.

On one side, ἑτέρωσε, Hom.

On one side and on the other, ἔνθεν καὶ ἔνθεν, or ἔνθεν μέν . . . ἔνθεν δέ . . ., Soph., Hdt., Thuc., Xen.

On both sides of the wheels, ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῶν τροχῶν, Xen.

On the side of (i. e., espousing the cause of, etc.), πρός, c. gen., Hom., Soph., Thuc., Hdt., Xen., etc.; μετά, c. gen., Soph., Thuc., Xen., etc.

[*To fight on the side of*, μάχομαι πρό τινος, Hom.; *to take our side, be on our side*, μεθ' ἡμῶν πράττω, Isoc.; μεθ' ἡμῶν εἰμι, etc.]

You chose the side of the Athenians, εἵλεσθε τὰ τῶν Ἀθηναίων, Thuc.

By the side (i. e., neither before nor behind), παρά, with verbs implying motion c. acc., with verbs implying rest c. dat., Omn.; παρβολάδην, Ap. Rh.

Descended from Jupiter, not only on the father's, but also on the mother's side, οὐ μόνον πρὸς πατρὸς ἀλλὰ καὶ πρὸς μητρὸς ἀπὸ Διὸς γεγονότες, Isoc.

Standing by the side, πἄραστᾰδόν, Hom., Theogn., Æsch., Theoc.

Under a person's side (so as to support him, or as escaping from under), ὕπαιθα, sine cas. or c. gen., Hom.

[*Inclined to one side*, ἑτερόῤῥοπος, ον, Hipp.]

[*Inclining first to one side, then to another*, ἀλλοπρόσαλλος, ὁ, Hom., Anth.]

Side by side, adj. (of ships), πρόκροσσαι, only fem., Hom., Hdt.

For they fought against them side by side, πρὸς μὲν γὰρ ἐκείνους μετ' ἀλλήλων ἐμαχέσαντο, Isoc.

Examine, then, your life and mine side by side, ἐξέτασον τοίνυν παρ' ἄλληλα τὰ σοὶ κἀμοὶ βεβιωμένα, Dem.

On both sides, ἀμφίλεκτος, ον, Æsch.; ἀμφίστομος, ον (as handles on a cup), Soph.

On all sides, ἀμφῐλᾰφής, ές, Æsch.

Coming from all sides, πολῠπλᾰνητος, ον (of blows), Æsch.

[*On the opposite* or *farther side of*, πέραν, c. gen. (usu. of intervening water), Hom., etc.]

[*The opposite side* (of a river), τὸ πέραν, Xen.]

Surrounding the sides, περίπλευρος, ον, Eur.

A placing side by side, πἄρᾰβολή, ἡ, Plat.

Having stalks at the side, πλᾰγιόκαυλος, ον, Theoph.

Having fruit at the side, πλᾰγιόκαρπος, ον, Theoph.

Armor for the side, πἄρᾰπλευρίδια, τά, Xen.

[*Coverings for the side* (of ships), παράῤῥυμα, τό, Xen.]

To smite the side, πλευροκοπέω, only act., Soph.

Striking the side, πλευροτῠπής, ές, Mel.

SIDEBOARD, A, κυλίκεῖον, τό, Ar.

[SIDELONG—*to give a sidelong glance at*, παρασκοπέω, c. acc., Plat.]

SIDEWAYS, λικρῐφίς, Hom.; πἄραντα, Hom.

[*To turn sideways* (of a sail), παραστέλλω, Heliod.]

Sideways, adj., πλᾰγιος, α, ον, and ος, ον, Thuc., Xen., Plat.

Going sideways, λοξοβάτης, ου, ὁ, h.

Turning himself sideways, δοχμωθείς, εῖσα, έν, Hes.

[*To look sideways at*, παροράω εἴς τινα, πρός τι, Xen.; in full, παροράω εἰς τὸ πλάγιον, Arist.]

To move (a fleet or army) *sideways*, ἀποσῑμόω, Thuc., Xen.

SIEGE, A, πολιορκία, ἡ, Omn. prose; ἐφέδρα, ἡ, Hdt.

To lay siege to, πολιορκέω, fut. mid. sometimes in pass. sense, Ar., Hdt., Thuc., Xen., etc. *Vid.* TO BESIEGE.

To take by siege, ἐκπολιορκέω, Thuc., Xen., Isoc.

To raise a siege, ἀπᾰνίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf., and pluperf. act., Thuc.; ἀπᾰνίστασθαι τὴν στρατιήν, Hdt.; ἀπαναστῆναι πολιορκέοντας, Hdt.

To make to raise a siege, ἀπᾰνίστημι, in pres., imperf., fut., and aor. 1 act., Thuc.

SIEVE, A, τηλία, ἡ, Ar.; κόσκῐνον, τό, Ar., Plat.; κινᾰχῠρα, ἡ, Ar.

[*A miner's sieve*, σάλαξ, ακος, ὁ, Theoph.]

SIFT, TO, λικμάω, Hom., Bacchyl., Xen.

Well sifted, σητᾰνειος and σητάνιος, α, ον, Hipp.

SIGH, TO, ἀναφέρω, only in aor. 1 mid. ἀνενεικάμην, Hom., Hdt.

SIGHT, ὀπωπή, ἡ (both the power of seeing and the thing seen), Hom.; so ὄψις, εως, ἡ, Omn.; so θέα, ἡ, Omn. Att., Hdt.; so πρόσοψις, εως, ἡ, Eur., Thuc.; so ὄμμα, ἄτος, τό, Soph., Eur., Plat.; ὠπή, ἡ, Ap. Rh.

A sight or *thing seen*, ὄψᾰνον, τό, Æsch.; θέᾱμα, ἄτος, τό, Omn. Att.; ὅρᾱμα, ἄτος, τό, Xen., Dem., Arist.; ὄμμα, τό, Soph., Plat.

Sight (i. e., the faculty of sight), ὅρᾱσις, εως, ἡ, Dem., Arist.

In one's sight, ἐν ὀφθαλμοῖς, Xen.; ἐς ὀφθαλμούς, after a verb of motion, Hom.

To come in sight, εἰς ὠπὴν ἱκέσθαι, Ap. Rh.; [εἰς ὄψιν τινὶ ἀφικέσθαι, Hdt.]

At first sight, ἀπ' ὄψεως (φιλέω), etc., Lys.

Glory in the sight of the Trojans, κλέος πρὸς Τρώων, Hom.

Unjust in the sight of the gods, ἄδικος πρὸς θεῶν, Thuc.

To keep an enemy in sight with one's own troops, ἀντῐπαρεξάγω, aor. 2 -ήγᾰγον, Phil. ap. Dem.

Out of sight, ἐξ ὀμμάτων, Eur.; ἐξ ὀφθαλμῶν, Hdt.

Putting or *leaving these things out of sight*, ταῦτα ἀφείς, Dem.

Out of sight of, ἐξώπιος, ον, c. gen., Eur.

To lose sight of land, γῆν ἀποκρύπτω, Plat.; so too Thuc.

To be restored to sight, ἐξομμᾰτόομαι, pass., Ar.

[*To recover one's sight*, ἀναβλέπω, Hdt., Plat.]

Weakness of sight, ἀμβλυωπία, ἡ, Plat., Hipp.; ἀμβλυωσμός, ὁ, Hipp.; ἀμβλυωγμός, ὁ, Hipp.

[*Loss of sight*, μαραυγία, ἡ, Archyt.]

Causing weak sight, ἀμβλωπός, όν (of tears), Æsch.

To have dim sight, ἀμβλυωπέω, only act., Xen., Hipp.; ἀμβλυώσσω, fut. -ξω, Plat., Hipp.

Far-sighted, πᾰναώπις, ἴδος, ἡ, Emped.

Sharp-sighted, ὀξῠδερκής, ές, Hdt.

To be sharp-sighted, ὀξῠδερκέω, only act., Arist.

Weak-sighted, ἀμβλυωπής, ές, Theoph.; ἀμβλυωπός, όν, Hipp.; ἀμβλωπής, ές, Theoph.

[*To be short-sighted*, ὁράω βραχύ τι, Plat.]

To go sight-seeing, ξενᾱγέομαι, mid. and pass., Plat.

SIGHTLESS, ἄδερκτος, ον, Soph. *Vid.* BLIND.

SIGN, A, σῆμα, ἄτος, τό, Omn. poet., Hdt.; τέρας, αος, τό, pl. τέρᾰτα, also Ep. τεράα and τέρᾱ, gen. τερέων, τερῶν, etc. (esp. of signs sent from heaven, whether as portents or not), Hom., Hes., Pind., Trag., Hdt.; τέκμωρ, τό, indecl., Hom.; τέκμαρ, τό, indecl., Hes., Pind., Æsch.; σύμβολον, τό, Theogn., Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.; συμβόλαιον, τό, Soph., Eur., Hdt.; σημεῖον, τό, Omn. Att.; τεκμήριον, τό (esp. by which one may conjecture something), Omn. Att., Hdt.; σύνθημα, ἄτος, τό, Soph., Eur., Hdt., Plat.; ὑπόδειγμα, ἄτος, τό, Xen.; δεῖγμα, τό, Anth. *Vid.* SYN. 369.

A sign made by a person (by nodding, etc.), νεῦμα, ἄτος, τό, Thuc.

To make a sign (to a person), νεύω, only act., Hom., Eur.; ἐκνεύω, Eur.; πῐφαύσκω, only pres. and imperf., Hom.

SIGN, TO, σημαίνομαι, mid., c. pass. in pass. sense, Xen., Plat., Dem.

To sign with, together, etc., συσσημαίνομαι, Dem.

[*To sign and seal*, παρασημαίνω (e. g., διαθήκας), Dem.]

SIGNAL, A, σημεῖον, τό, Hdt., Thuc., Xen., Andoc.

A signal agreed upon, ξύνθημα, ἄτος, τό, Thuc.

A signal-fire, φρυκτός, ὁ, Æsch., Thuc.; πομπὸν πῦρ (gen. πῠρός), τό, Æsch.; [πυρσός, ὁ (pl. τὰ πυρσά, poet.), Hdt.]

A giving of signals (by fire), φρυκτωρία, ἡ, Æsch., Soph.

To give a signal, make signal, σημαίνω, sometimes c. acc. of what, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; ὑποσημαίνω, Thuc.; διασημαίνω, Arist.; φαίνω (as a trumpet), c. acc. of the sound, Æsch.; αἴρω σημεῖον, Thuc., Xen.; ἀνᾰδείκνῡμι σημεῖον, Hdt.; πυρσεύω (by torches or fire), only act., Eur., Xen.

The signal was given, ἐσήμηνε, Hdt.

The approach of ships was signaled (by fires), ἐφρυκτωρήθησαν νῆες προσπλέουσαι, Thuc.

[*To make* or *give a signal for putting to sea*, ἀναδείκνυμι σημεῖον (Ion. σημήϊον) τινι ἀνάγεσθαι, Hdt.]

[*To give the signal for battle*, τὸ πολεμικὸν σημαίνω, Xen.]

To make signals underhand to the enemy, πᾰρᾰφρυκτωρεύομαι, mid., Lys.

SIGNALIZE, TO—*but above all, Brasidas signalized himself*, πάντων δὲ φανερώτατος ὁ Βρασίδας ἐγένετο, Thuc.

SIGNAL-MAN, A, φρυκτωρός, ὁ, Æsch.

The body of signal men, φρυκτωρία, ἡ, Ar.

SIGNET, A, σφρᾱγίς, ῖδος, ἡ, Theogn., Hdt., Omn. Att. *Vid.* SEAL.

SIGNIFICANCE, ῥοπή, ἡ, Xen., Isoc., Dem.

SIGNIFICANT, σημαντικός, ή, όν, Arist.; σημειώδης, ες, Theoph., Arist.

SIGNIFICATION, δῠνᾰμις, εως, ἡ, Plat., Lys. *Vid.* MEANING.

SIGNIFY, TO, σημαίνω, Æsch., Soph., Hdt., Xen.; ἐπισημαίνω, Xen., Plat.; ἐπιγνωρίζω, only act., Xen.

But what does it signify to you? τί δ' ὑμῖν διαφέρει; Dem.

SILENCE, σῑγή, ἡ, Omn.; σιωπή, ἡ (in Hom. only used in dat. sing.), Omn.; εὐφημία, ἡ, Soph., Ar.; εὔφημος βοή, Soph.; ἡσῠχία, ἡ, Hdt., Xen.; ἀφωνία, ἡ, Plat.; (deep, dead), ἀγρυξία, ἡ, Pind. *Vid.* SYN. 371.

Buried in silence, not spoken of, σιωπώμενος, Antipho.

[*To pass over in silence*, ἀμνημονέω, c. gen., Eur., Thuc., Lys.]

[*To take silence for consent*, τὴν σιγὴν συγχώρησιν τίθημι, Plat.]

SILENCE, TO, κατασιωπάω, Xen.; ἄγχω, Dem. (an adversary or accuser, by fear, bribes, etc.); ἀπαλλάσσω, fut. -ξω, Lys., Andoc., Dem.

Causing silence, ἄναυδος, ον, Æsch.

SILENT, ʼἀκέων, ὁ καὶ ἡ, also fem. ἀκέουσα, dual nom., masc., and fem. ἀκέοντε, no other cases, no pl., ἀκέων used even with a pl. verb (ἀκέων δαίνυσθε), Hom.; ʼἄνεως, only in nom. pl. ʼἄνεῳ, and once ἄνεῳ as nom. sing. fem., Hom.; ʼἄφωνος, ον, Theogn., Trag., Dem.; ʼἀφώνητος, ον, Soph.; ἄφθογγος, ον, h., Trag., Hdt., Plat.; ἄφθεγκτος, ον, Æsch., Plat.; ʼἀπόφθεγκτος, ον, Eur.; σῑγηλός, ή, όν, and ός, όν, Pind., Soph., Eur.; σιωπηλός, ή, όν, Eur.; ʼἀβἄκής, ές, metaph., Sapph.; εὔφημος, ον, Æsch., Soph., Ar.; ἥσῠχος, ον, Soph., Eur., Hdt.; σιωπηρός, ά, όν, Xen.; πάνεύκηλος, ον, Ap. Rh.

A grove where every one must be silent, ἄφθεγκτον νάπος, Soph.

Going silently, σῑγέρπης, ὁ, Call.

SILENT, TO BE, ʼἀβἄκέω, only in aor. 1 act., Hom.; σῑγάω (often c. acc. of the matter passed over in silence), pass. to be passed over in silence, but perf. pass. usu. in act. sense, Omn.; so σιωπάω, Omn.; σωπάω, Pind.; ʼἀβἄκίζομαι, mid., Anac.; διασιωπάω, Pind., Eur., Xen.; ʼἀποσιωπάω, Ar.; κἄτἄσιωπάω, Isoc., Dem.; κἄτἄσιγάω, Plat.; ʽὑποσῑγάω, Æschin.; ὑποσιωπάω, Æschin.; στόμα κοιμάω, στ. κλείω, στ. ἐπέχω (imperf. ἐπεῖχον, fut. ἐφέξω and ἐπισχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἐπέσχον), στ. δᾰ́κνω (fut. δήξομαι, perf. δέδηχα, aor. 2 ἔδᾰκον), Trag.; σιγᾷ βρέχομαι, Pind.; σιγὴν φῠλάσσω, Eur.

To be silent instead of boasting, σιγᾷ καύχημα καταβρέχω (lit., to steep boasting in silence), Pind.

To be silent about, ἐάω, augment ει, in pass. to be passed over in silence, Soph., Thuc., Dem.; ʼἀφᾰνίζω, Dem.

To be silent before, στόμα ὑπίλλω, c. dat. pers., Soph.

To be silent in turn, ἀντῐσιωπάω, Ar.

I must be silent about these things, περὶ τούτων εὔστομά μοι κείσθω, Hdt.

Be silent, σῑγῇ νῦν, Hom.; εὔστομ' ἔχε, Soph.; εὔφημα φώνει, Soph.; κοίμησον στόμα, Æsch.

Will you not be silent? οὐ σῑγ' ἀνέξει; Soph.

Thus he spoke, but they were all silent, Ὣς ἔφατ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, Hom.

Then all the rest were silent, ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, Hom.

One must be silent, σιγητέον, Eur.; κἄτἄσιωπητέον, Isoc.

SILENTLY, ʼἀκήν, Hom.; ἀκᾶ, Pind.; σῑγῇ, Hom., Pind., Soph., Hdt.; σῖγα, Æsch., Soph., Ar., Ap. Rh.; ἀλόγως, Soph.; ἀφώνως, Soph.; εὔστομα, Soph.

[SILK, βόμβυξ, υκος, ὁ, Alciphr.; (raw), μέταξα, ης, ἡ, late, Procop.]

SILK-WORM, A, βόμβυξ, ῠκος, ὁ, Arist.; βομβῠ́λιος, ὁ καὶ ἡ, Arist.; βομβύκια, τά, Arist.

The larva of the silk-worm, νεκῠ́δᾰλος, ὁ, Arist.

The cocoons of the silk-worm, τὰ βομβύκια, Arist.

SILL, *vid.* THRESHOLD.

SILLILY, εὐηθῶς, superl. -έστατα, Eur., Plat.; εὐηθικῶς, Plat.

SILLINESS, εὐηθία, ἡ, Æsch., Eur., Hdt.; εὐήθεια, ἡ, Thuc., Xen., Lys.; χαυνότης, ητος, ἡ, Plat., Arist. *Vid.* FOLLY.

SILLY, χαῦνος, η, ον, and ος, ον, Solon, Pind., Plat.; εὐήθης, ες, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κέπφος, ον, Ar.; φαῦλος, η, ον, Isoc.; ἀρχαῖος, α, ον (only of persons), Plat.; παιδαριώδης, ες, Plat.; εὐηθικός, ή, όν, Arist. *Vid.* FOOLISH, and SYN. 111.

Very silly, ὑπεραβέλτερος, ον, Dem.

[*A silly fellow*, ἀβελτεροκόκκυξ, υγος, ὁ, Plat. (Com.)]

To be silly, to behave sillily, ληρέω, only act., Soph., Ar., Plat.; σῐβυλλιάω (i. e., like an old woman), only act., Ar.; εὐηθίζομαι, pass., Plat.; μωραίνω, Xen.

To be rather silly, ʽὑποπᾰρᾰληρέω, Theoph.

To make silly, χαυνόω, Eur., Plat.

[SILT—*to silt up* (by deposits of mud, etc.), προσχώννυμι, Hdt.; προχώννυμι, Arist.]

SILVER, ἄργῠρος, ὁ, Omn.

Silver coin, ἀργῠ́ριον, τό, Ar., Hdt., Xen., Theoc.; ἀργῠρῐ́διον, τό, Ar., Isoc.

Silver ore, ἀργῠρῖτις, ῐδος, ἡ, Xen., Dem.

Silver plate, ἀργυρώματα, τά, Lys.

A silver cup, ἀργῠρίς, ῐδος, ἡ, Pind.

A silver mine, ἀργῠρεῖον, τό, Thuc., Xen., Isoc., Dem.

Silver, adj. (i. e., made of silver), ἀργῠ́ρεος, α, ον, contr. -οῦς, ᾶ, οῦν, Hom., Pind., Æsch., Hdt., Dem.; ἀργῠρεῖος, ον, Thuc., Xen.; ἀργῠρήλᾰτος, ον, Æsch., Eur.

Wholly of silver, πάνάργυρος, ον, Hom., Soph.

Studded with silver nails, etc., ἀργῠρόηλος, ον, Hom.

With silver sides, ἀργῠρότοιχος, ον, Æsch.

With silver legs, ἀργυρόπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, Xen.

Containing silver, ʽὑπάργῠρος, ον, Eur., Xen., Plat.

Rich in silver, πολυάργυρος, ον, Hdt.

Silvered over, ἐπάργυρος, ον, Hdt.

[*Cased* or *set in silver*, περιάργυρος, ον, Chares.]

Hired or *bought with silver*, ʽὑπάργῠρος, ον, Pind.; ἀργῠρώνητος, ον, Æsch.

Producing silver, ἀργῠρώδης, ες, Xen.

As valuable as silver, ἰσάργῠρος, ον (ῐ Att., ῑ Ep., ῐ elsewhere), Æsch.

Stealing silver, ἀργῠροστερής, ές, Æsch.

Shining like silver, ἀργῠροφεγγής, ές, Anth.

Rewarded or *aiming at being rewarded with silver*, ἀργυρωθείς, εῖσα, έν (of songs, etc.), Pind.

To bribe with silver, or *cover with silver*, κἄταργῠρόω, Soph., Hdt.

SILVERSMITH, A, ἀργυροποιός, ὁ, Anth.

SILVERY (of rivers), ἀργυροδίνης, ου, ὁ, Hom.; ἀργυρόριζος, ον, Stesich.; ἀργυροειδής, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἀργῠροῤῥύτης, ου, ὁ, Eur.

SIMILAR, ἀντίπλαστος, ον, Soph.; πᾰρᾰπλήσιος, α, ον, and ος, ον, compar. -αίτερος, etc., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; ὁμοιειδής, ές, Isoc.; ὁμοειδής, ές, Arist.; ὁμοεθνής, ές, c. πρός and acc., Arist. *Vid.* LIKE.

SIMILARITY, SIMILITUDE, εἰκών, όνος, ἡ, Ar., Plat., Arist. *Vid.* LIKENESS.

SIMILARLY, πάραυτα, Æsch.; εἰκότως, Æsch.; ὡσαύτως, sometimes c. dat., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ὁμοιότροπα, Thuc.; πᾰρᾰπλήσια, Hdt.; παραπλησίως, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ὁμοιοσχημόνως, Arist. *Vid.* LIKE.

SIMPLE, ʼἀβἄκής, ές, Sapph.; ʽἁπλοῦς, ῆ, οῦν, Trag., Thuc., Xen., Dem.; ʼἀμήχᾰνος, ον, Eur.; ʼἀκέραιος, ον, Eur.; λῑτός, ή, όν (of manner of life, or of the style of an author), Xen., Arist., Call.; (without admixture of others), ψιλός, ή, όν, Plat.

Simple (in a disparaging sense, as we say "simpleton"), κέπφος, ὁ, Ar.; εὐήθης, ες, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἡδύς, εῖα, ύ, Plat.; χρηστός, ή, όν, Plat. *Vid.* SYN. 244.

SIMPLETON, A, κοάλεμος, ὁ, Ar.; ἀμνοκῶν, οῦντος, ὁ, Ar.; ʼἀβελτεροκόκκυξ, ῠγος, ὁ, Plat. (Com.)

SIMPLICITY, ʽἁπλότης, ητος, ἡ, Xen., Plat.; εὐήθεια, poet. εὐηθία, ἡ, both in good and bad sense, Omn. Att.

Simplicity (i. e., in a disparaging sense), πᾰλαιότης, ητος, ἡ, Eur., Æschin.; χρηστότης, ητος, ἡ, Menand.; φαυλότης, ητος, ἡ, Xen. *Vid.* SILLINESS.

SIMPLY, ʽἁπλῶς, Thuc., Isoc.; [ἀνέδην, Plat.]

SIMULTANEOUS—*a simultaneous arrival*, κοινόπους παρουσία, Soph.

SIN, ἀμαρτωλή, ἡ, Theogn., Ar.; ἀμπλάκιον, τό, Pind.; ἀμπλᾰκία, ἡ, Pind., Æsch., Eur.; ἀμπλᾰκημα, ᾰτος, τό, Trag., Lycurg.; ʽἁμαρτία, ἡ, Omn. Att.; ʽἁμάρτιον, τό, Æsch.; ʽἁμάρτημα, ᾰτος, τό, Soph., Omn. Att. prose; ἐξᾰμαρτία, ἡ, Soph.; ἁμαρτωλία, ἡ, Eupol.; ʼἀλιτρία, ἡ, Soph., Ar.; ʽἁμαρτάς, ᾰ́δος, ἡ, Hdt.; ʼἀσέβημα, ᾰτος, τό, Thuc., Antipho; ʼἀλιτροσύνη, ἡ, Ap. Rh.; ʼἀλῐτημα, ᾰτος, τό, Anth.

SIN, TO, ʼἀλῐταίνομαι, pres. mid., c. aor. 2 act. ἤλῐτον, and mid. ἠλιτόμην, also part. pres. ἀλιτήμενος, as if from ἀλῐτημι, sometimes c. dat. or acc. pers. against whom, Hom., Hes., Æsch., Ap. Rh.; ἀάομαι, only in aor. 1 mid. ʼἀᾰσάμην, and pass. ʼἀάσθην in act. sense, Hom., h.; ʽἁμαρτᾰ́νω, fut. ἁμαρτήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἥμαρτον, Ep. also ἤμβροτον, perf. ἡμάρτηκα, no mid. except fut. above, but pass. (esp. perf. and aor. 1) of what is wrongly done, Omn.; ʼἀδῐκέω, fut. mid. sometimes in pass. sense, pass. usu. of the person sinned against, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; παραπλάζομαι, pass., aor. 1 -επλάγχθην, Pind.; ʼἀπλακέω, not used in pres., fut. ἀπλακήσω, aor. 2 ἤπλᾰκον, perf. pass. ἠπλάκημαι of the sin committed, no other tenses (some write it ἤμπλᾰκον, etc., when the first syllable is long), Pind., Trag.; ʼἀσεβέω, no mid., but also pass., Omn. Att., Hdt.; ʼἀσεπτέω, only act., Soph.; ἐξαμαρτάνω, Trag., Hdt., Xen., Plat.; θεοβλᾰβέω, only act., Æsch. *Vid.* SYN. 62.

Sinning against a friend, ʼἀλῐτόξενος, ον, Pind.

SINCE, ἐπεί (both in point of time and causally), Omn.; so ἐπειδή, Omn.; ἐπείπερ (in Hom. always divided), Hom., Soph., Eur.; ἐπειδήπερ, Ar.; ἐξ οὗ (only of time), Hom., Soph., Xen.; so ἀφ' οὗ, Soph.; ὡς (not of time), Omn.; ὅτε (only of time), Soph., Xen.; ὅτεγε, Hdt.; ἐξότε, Call., Ap. Rh.; ὁπότε γε, Xen.; ὅπου (not of time), Hdt., Xen., Antipho; so ὁπηνίκα, Dem.; so εἰ ἄρα, c. opt., Plat.; ὥστε, ὡς, or ἅτε joined c. part. and subst., Hdt., Att.

Neither before nor since, οὔτε πρότερον οὔθ' ὕστερον, Dem.

Since the time of, ἐξέτι, c. gen., Hom., Call.

SINCERE, ʼἀκίβδηλος, ον, Hdt.; ʼἀληθευόμενος, η, ον, Xen.; ʼἀληθευ-

τῐκός, ή, όν, Arist.; 'ἀδιάφθορος, ον, Dem.

Sincerely, ἀκιβδήλως, Isoc.

Sincerity, ἀλήθεια, ἡ, Omn. Att., Hdt.

Sinew, a, τένων, οντος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Call.; νεῦρον, τό, oftenest in pl. (often metaph.), Hom., Ar., Plat., Dem., Arist.; ἐπῐ́τονος, ὁ, Plat., Arist.; τόνος, ὁ, Hipp. *Vid.* Muscle.

Of sinews, νεύρῐνος, η, ον, Plat., Arist.

Sinewy, 'ῑνώδης, ες, Xen., Arist.; νευρώδης, ες, Arist.; νευροπᾰχής, ές, Arist.

Sinful, 'ἀλῐτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; 'ἀλῐτρός, όν, often in masc. as subst., sometimes c. dat. of the gods against whom, Hom., Theogn., Solon, Pind.; 'ἀλῐτήριος, ον, sometimes c. gen. of those against whom, Soph., Ar., Thuc., Dem.; ἀμπλᾰ́κητος, ον, c. dat. pers., Æsch.

Sing, to, μέλπω, and mid., no pass., no perf. (esp. of singing to music or singing in chorus), Omn. poet.; ἀείδω (ᾱ sometimes in arsis, Hom.), contr. ᾄδω (the uncontracted form very rare in iambics, though common in chorus of the Tragedians), Omn.; ὑμνέω, Ep. pres. also ὑμνείω, Hes. and Omn. post Hom.; ὑμνῳδέω, only act., Æsch., Plat.; μελίζω, only act., Pind., Æsch., Theoc.; κλάζω, fut. κλάγξω, aor. 2 ἔκλᾰγον, perf. κέκλαγγα and κέκληγα, only act., h., Æsch.; ἐπῐμέλπω, Æsch.; ἐπευφημέω (esp. in concert with another), only act., sometimes c. dupl. acc. both of what is sung and of the person in whose honor, Æsch., Eur.; εὐστομέω, only act., Soph.; λάσκω, in aor. 2 ἔλᾰκον, Eur.; ἐλελίζομαι, mid., Eur., Ar.; μῐνῠρίζω, only act., Ar., Plat.; μῐνύρομαι, only pres. and imperf. mid., Æsch., Soph., Ar.; μελοτῠπέω, only act., Æsch.; μελῳδέω, also pass., no mid., Ar., Plat.; μουσίζομαι, mid., Eur.; μολπάζω, Ar.; φωνέω, Theoc.; 'ἀνᾰμέλπω, Theoc. *Vid.* Syn. 28.

To sing of, celebrating, αὐδάω, Pind.; γηρύω (ῠ, but also ῡ, Æsch., Theoc.), aor. 1 pass. in act. sense, though not actually in this sense, Pind., Theoc.; ἐξᾴδω, Eur.; μολπάζω, only act., Ar.; μουσοποιέω, only act., Ar.

To sing among, μεταμέλπομαι, c. dat., h.

To sing in a person's honor, κωμάζω, c. dat., Pind.; προσπαίζω, c. acc. or c. dupl. acc., Plat.

To sing to, πᾰραείδω, c. dat., Hom.; κᾰταείδω, Att. κᾰτᾴδω (esp. by way of incantation), Eur., Hdt.; so ἐπαείδω, Att. ἐπᾴδω, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; προσαείδω, Ar., Theoc.

[*To sing to the accompaniment of the lyre*, μέλπομαι φορμίζων, Hom.]

[*To sing languishingly*, ἀναμινυρίζω, Prot.]

To sing before, προᾴδω, Æschin.

To sing with, σῠναείδω, Att. -ᾴδω, Æschin., Theoc.; συνεπαείδω, Att. -ᾴδω, Eur.; σῠνεπηχέω, Xen.; ὑπαείδω, Att. -ᾴδω (esp. as an accompaniment), c. dat., Ar., Call.

To sing in answer, ἀντικλάζω, c. acc. of what is sung, dat. of the previous singer, Eur.; ὑποφωνέω, Mosch.; ἀντᾴδω, Arist.

To sing between the acts, διᾴδω, Arist.

To sing for a prize, διαείδω, Theoc.

To sing in a plaintive manner, διᾰμινύρομαι, Ar.

To sing a solo, μονῳδέω, only act., Ar.

[*To begin to sing*, ἀναμέλπω, Theoc.]

To sing well, εὐμολπέω, only act., h.

[*To sing the battle song* or *pæan of victory*, παιανίζω and παιωνίζω, Æsch., Hdt., Thuc., Xen.]

To learn to sing, to practice singing, φωνασκέω, Dem.

Each sacred place resounded with song, ἀείδετο πᾶν τέμενος, Pind.

One must sing, ᾀστέον, Ar., Plat.

Singer, a, ἀοιδός, ὁ, Hom., Pind., Trag., Hdt.; ᾠδός, ὁ, Eur.; μελικτής, οῦ, ὁ, Theoc., Mosch.; μουσοεργός, Att. μουσουργός, ἡ, Xen., Hipp.

Singing — *fond of singing*, πολῠκώτῐλος, ον, Simon.; ἀοιδός, ὁ, esp. in superl. ἀοιδότατος, Eur., Theoc.; ᾠδικός, ή, όν, Arist.; φῐλάοιδος, ον, Theoc.; μελῳδός, όν, Eur.

Singing together, σῠνάοιδος, ον, Eur.

Singing many things, πολῠ́φημος, ον, Hom.

To end (one's life) *in singing*, ἐξᾴδω (βίον), as the swan, Plat.

Singing, a, μέλος, τό, Omn.; μελῳδία, ἡ, Eur.; μῐνῠ́ρισμα, ᾰτος, τό, Theoc. *Vid.* Song.

In a singing manner, ᾠδῐκῶς, Ar.

Singing girl, a, *vid.* Singer.

Singe, to, εὕω, Hom., Hes.; 'ἀφεύω, Ar.; περιφλεύω, Hdt.

A place for singeing pigs, εὕστρα, ἡ, Ar.

Single, μόνος, Ep. μοῦνος (used also in Trag.), η, ον, Omn.; μονόστολος, ον, Eur.; 'ᾰ́πλοῦς, ῆ, οῦν, Æsch., Thuc.; μονοφυής, ές, Hdt., Arist.; μονᾰδῐκός, ή, όν, Arist.; μονᾰχός, ή, όν, Arist.; μονήρης, ες, Hipp.

Singly, μουνάξ, Hom.

Harnessed singly, μονάμπυξ, ῠκος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

Singular, ἀήθης, ες, Æsch., Soph. *Vid.* Unusual.

Singular (of numbers in grammar), ἑνικός, ή, όν, Gram.

Sinister, σκαιός, ά, όν, Hom., Hes., Æsch., Soph., Plat. *Vid.* Left, Unlucky.

Sink, to, act., βάπτω, aor. 2 pass. ἐβᾰ́φην, Hom., Eur., Plat.; ποντίζω, Æsch.; κᾰτᾰδύω (ῠ, but sometimes ῡ), fut. -δῠ́σω, aor. 1 pass. -εδῠ́θην, only pres., fut. and aor. 1 act. in act. sense, Hdt., Thuc., Xen., Anth.; δύπτω, only pres. act., Ap. Rh.

To sink (intrans., as a scale), ἕζομαι, fut. ἑδρῠ́μαι, no aor., Hom.; (as a scale, or any thing in it), ῥέπω, only act., no perf., Hom., Ar., Plat.; (as any thing), κᾰτᾰδύω or -δῠ́νω, only in pres. act. and mid., imperf. act., fut. mid. -δύσομαι, aor. 2 -έδῡν, perf. -δέδῡκα, also irreg. aor. mid. κατεδῡσόμην (only Ep.), Hom., h., Thuc., Xen., Plat.; (as ground, etc.), ἵζω, only pres. and imperf. act. and mid., Pind., Plat.; καθίζομαι, Plat.; ἱζάνω, only pres. and imperf. act., Thuc.; (as a river), ἀπολείπω, perf. -λέλοιπα, Hdt.

[*To sink back*, ἀνακλίνομαι, Hom.]

I faint, and my limbs sink under me, προλείπω, λύεται δέ μοι μέλη, Eur.

To sink under fatigue, calamity, etc., ἀπεῖπον, aor. 2, augment in all the moods, perf. ἀπείρηκα, no other tenses in this sense, c. dat. or c. ὑπό and gen., Eur., Plat., Xen.

To sink into (as a feeling into one's heart), ἐντήκομαι, perf. ἐντέτηκα, etc., c. dat. pers., Soph.

Sinking backward, πᾰλίρροπος, ον, Eur.

Sunk, 'ὑποβρῠ́χιος, α, ον, and ος, ον, h., Plat., Hdt.

Sunk, adv., 'ὑπόβρῠχα, Hom., Hdt.

[*The army sank under its own mass*, ὁ στρατὸς αὐτὸς ὑπ' ἑωυτοῦ ἔπεσε, Hdt.]

Of a sunken, hollow appearance (as a man from hunger, or a road), λᾰγᾰρός, ά, όν, Ar., Xen.

To be of a sunken appearance, λᾰγᾰρίζομαι, mid., Ar.

Sinner, a, 'ἀλείτης, ου, ὁ, Hom., Ap. Rh.; 'ἀλῐτρός, ὁ, c. dat. of the gods against whom, Hom.

Sinuous, πολύγναμπτος, ον, Pind., Theoc.

Siphon, a, σῐ́φων, ωνος, ὁ, Hippon.

To draw wine with a siphon, σιφωνίζω, Ar.

[Sir, Sirrah (contemptuously), δαιμόνιε, Hom.; ὤνθρωπε, Plat., Ar.]

Siren, a, Σειρήν, ῆνος, ἡ, usu. in pl., Hom., Eur., Xen., Plat.

Sirius, Σείριος, ὁ, Hes.; Σ. κύων, gen. κῠνός, Æsch.

Sister, a, γνωτή, ἡ, Hom.; κᾰσιγνήτη, ἡ, Hom., Trag.; κᾰ́σις, εως, ἡ, Trag.; αὐτοκασιγνήτη, ἡ, Hom., Eur.; σύγκᾰσις, ἡ, Eur.; συγκασιγνήτη, ἡ, Eur.; ἀδελφεά, contr. ἀδελφή, ἡ (the latter the more usu. form in iambics), Pind., Soph., Eur.; ὅμαιμος, ἡ, Soph., Eur.; ὁμαίμων, ονος, ἡ, Soph.; ὁμόσπορος, ἡ, Trag.; σύγγονος, ἡ, Eur.; σύναιμος, ἡ, Soph.

[*Sisters by different mothers, but the same father*, ἀμφιμήτορες, αἱ, Æsch.]

To treat as a sister, call sister, etc., 'ἀδελφίζω, Isoc.

[*A sister's son*, ἀδελφιδεός, ὁ, Hdt.; *a sister's daughter*, ἀδελφιδῆ, ἡ, Lys.]

[*Murderer of a sister*, ἀδελφεοκτόνος, ὁ, ἡ (Ion.), Hdt.; ἀδελφοκτ., Plut.]

Sister-in-law, a, γᾰλόως, ἡ, Hom.; pl. εἰνατέρες, αἱ, Hom.

Sisterly (of or belonging to a sister), ἀδελφός, ή, όν, and ός, όν, Æsch., Eur.; αὐτᾰ́δελφος, ον, Soph.; φῐλᾰ́δελφος, ον, Soph.; αὔθαιμος, ον, Soph.; 'ἀδελφῐκός, ή, όν, Arist.

Sit, to, θαάσσω, only pres. and imperf. act., Hom.; ἑδριάομαι, mid., Hom., and ἑδριάω, act. (neither beyond the pres. and imperf.), Ap. Rh., Theoc.; ἱζάνω, only pres. and imperf. act., Hom.; κᾰθιζάνω, Hom., Æsch., Isoc.; ἵζω, only pres. and imperf., sometimes c. acc. of the seat, more usu. c. prep. ἐς and acc., ἐπί and gen., etc., also ἵζομαι, pass., Hom., Trag., Hdt., Plat.; κᾰθίζω, imperf. ἐκάθιζον, also aor. 1 ἐκάθῐσα and -ῖσα (Ar.), Ep. -ισσα when the penultima is long, also fut. mid. καθιζήσομαι, Hom., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Lys.; ἱδρύομαι (ῡ Eur., and so probably by nature, also ῠ Hom.), pass., Hom., Eur., Hdt.; κλίνομαι, pass., aor. 1 Ep. ἐκλίνθην for ἐκλῐ́θην; ἕζομαι, mid., only pres., imperf., and fut. ἑδοῦμαι, sometimes c. acc. of the place where, more usu. c. prep., Hom., Trag., Mimnerm.; κᾰθέζομαι, Omn.; ἧμαι, imper. ἧσο, etc., imperf. ἥμην (being in reality a perf. and pluperf.), Ep. 3d pl. εἵᾰται, εἵᾰτο, and ἕαται, ἕατο, Hom., Trag.; κάθημαι, opt. καθήμην, imperf. ἐκαθήμην, Omn.; θάσσω, only pres. and imperf. act., Soph., Eur.; θοάζω, only pres. and imperf. act., Æsch., Soph.; θᾰκέω, only act., sometimes c. acc. of the seat, Trag.; ὀκλάζω, only act., Soph.; 'ὑφιζάνω, Eur.

To sit at meals, κᾰτᾰ́κειμαι, imper. -κεισο, imperf. -εκείμην (being in

reality perf. and pluperf.), fut. -κείσομαι, no other tenses, Xen., Plat.; κᾰτᾰκλίνομαι, pass., Ar., Xen., Plat.

[*To sit at table*, περικάθημαι τραπέζῃ, Hdt.]

To sit at (meals), ἐφιζάνω, c. dat., Hom.

Whether he is standing or sitting, εἴτε . . . τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα, Æsch.

To sit among, μέθημαι, c. dat., Hom.; μεταΐζω, c. gen., Hom.

To sit apart, ἀποκάθημαι, Hdt.

To sit in or *on*, ἔνημαι, Hom., Eur., Theoc.; ἐγκάθημαι, Ar., Xen.; ἐνθᾰκέω, c. dat., Soph.; ἐγκαθίζω, act., c. dat., mid., c. εἰς and acc., Pind., Hdt.; ἐνίζω, c. acc. or c. dat., Eur., Plat.; ἐγκαθέζομαι, c. dat. or c. εἰς and acc., Ar.

To sit on (as a hen), ἐπῴζω, sine cas., Ar.; ἐπωάζω, sine cas., Arist.; ἐπῐκᾰθεύδω, only pres. and imperf., Arist.; ἐφεδρεύω, Arist.; ἐπικᾰθημαι, Arist.

To sit beside, by, near, πᾰρέζομαι, c. dat., Hom.; πᾰρημαι, c. dat., Hom., Eur.; πᾰρίζω and -ομαι, Hom., Hdt.; πρόσημαι, c. dat. or c. acc., Æsch., Soph.; προσίζω, c. acc. or c. περί and acc., Æsch., Eur., Plat.; προσθᾰκέω, c. acc., Soph.; προσκᾰθίζω, Plat.; προσεδρεύω, c. dat., Eur., Dem.; πᾰρεδρεύω, c. dat., Eur., Isoc.; πᾰρᾰκᾰθέζομαι, c. dat., Ar., Xen.; παρακάθημαι, c. dat., Ar., Thuc., Plat., Dem.; πᾰρᾰκᾰθίζομαι, Xen., Plat.; συμπαρακαθέζομαι, mid., c. μετά c. gen., Plat.; συμπᾰρᾰκᾰθίζομαι, Dem.; πᾰρᾰκᾰτᾰκειμαι (esp. at meals), Xen.; πᾰρᾰκλίνομαι, pass., Theoc.; παρεδρεύω, Eur.; παρεδριάω, Ap. Rh.

To sit by in a chariot, πᾰροχέομαι, pass., Xen.

To sit upon, ἔφημαι, c. gen., or c. dat., or c. acc., Hom., Trag.; ἐφιζάνω, c. dat., Hom.; ἐφίζω, c. dat., Hom., Pind., Æsch.; ἐφέζομαι, c. gen., c. dat., or c. acc., Hom., Pind., Æsch., Eur.; ἐπικάθημαι, c. dat., Ar., Hdt.; ἐπῐκᾰθίζω, Eupol.; προκαθίζω, c. acc., Eur.

To sit upon together with (as a hen), σῠνεπωάζω, Arist.

To sit before, προκαθίζω, and mid., Hom., Hdt.; προΐζομαι, mid., Hdt.

To sit before a town, besieging it, ἐπικάθημαι, c. dat., Thuc.; [προσκαθέζομαι (πόλιν), Thuc.; προσκάθημαι (πόλει), Hdt.]

To sit round, περῐκάθημαι, c. dat. or c. acc., Hdt.; περιίζομαι, Hdt.; ἀμφιζάνω (metaph.), c. dat., Hom.

To sit up, ἀνᾰκᾰθίζομαι, Xen., Plat.

[*To sit up at night over*, προσαγρυπνέω, c. dat., Plut.]

To sit with, together, etc., συνθᾰκέω, Eur.; συγκᾰθημαι, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; συγκαθέζομαι, Plat., Isoc., Dem.; συγκᾰτᾰκλίνομαι, pass., Ar.

To sit still (lead a sedentary life), ἠρεμίζω, only act. in this sense, Xen.

To make to sit, ἵζω, only pres. and imperf. act., Hom.; κᾰθίζω, fut. -ῐσω, Dor. -ίξω, aor. 1 ἐκάθῐσα, Ep. -ισσα, also Att. καθῖσα, Hom., Soph., Ar., Hdt., Thuc.; κᾰτᾰκλίνω, Hdt., Xen., Plat. *Vid.* To seat.

To make to sit apart, διᾰκᾰθίζω, Xen.

To make to sit by, πᾰρίζω, c. dat. of him by whom, Hdt.

One must sit, ἱδρῦτέον, Soph.

It is no time for sitting still, οὐχ ἕδος, Hom.; οὐχ ἕδρας ἀγών, Eur.; οὐχ ἕδρας ἀκμή, Soph.

Site, *vid.* Situation.

Sitter, a (next to), πᾰρᾰκλίτης, ου, ὁ, Xen.

Sitting, adj., ἔφεδρος, ον, c. gen. or c. dat. of that on which, Soph., Eur.

Sitting beside, πᾰρεδρος, ον, sometimes also as subst., c. dat., Pind., Soph., Eur., Hdt.

Sitting with, σύνθᾰκος, ον, c. dat. of one's companion, c. gen. of the seat on which, Soph., Eur.

Sitting together, ὁμόκλῑνος, ον, Hdt.

Sitting (as a hen), ἐπωαστῐκός, ή, όν, Arist.

Like a hen sitting on her nest, ὄρνις ὡς ὑφειμένη, Eur.

Sitting fast, ἑδραῖος, α, ον, Eur.

The sitting part (of a man), τὰ ἐφέδρᾰνα, Arist.

The back (of a horse) *on which one sits*, ἑδραία ῥᾰχις, Eur.

Easy to sit (of a horse), εὔεδρος, ον, Xen.

Sitting, a, θάκημα, ατος, τό, Soph.; ἕδρα, ἡ (esp. a sitting still, i. e., loitering), Soph., Eur., Hdt., Thuc.; so κᾰθέδρα, ἡ (of an army), Thuc.

A sitting (as a hen), ἐπώᾰσις, εως, ἡ, Arist.

A sitting at table, κᾰτᾰ'κλῐσῐς, εως, ἡ, Plat.

A sitting (of an assembly), θῶκος, ὁ, Hom.

To the sitting, θῶκόνδε, Hom.

To hold a sitting, ἕδραν ποιέω, Andoc.

A sitting on any thing, or *before a place, by way of siege*, ἐφέδρα, ἡ, Hdt., Plat.; ἐφεδρεία, ἡ, Arist.

A sitting by, προσεδρία, ἡ, Eur.

Situated, to be (of a city, etc.), ναίω, only pres. and imperf. act. in this sense, Hom., Soph.; ναιετάω, only pres. and imperf. act., Hom.; κᾰθημαι, imper. -ησο, etc., opt. καθήμην, imperf. ἐκαθήμην (being in reality perf. and pluperf.), no other tenses, Eur.; so κεῖμαι, κεῖσο, ἐκείμην, also fut. κείσομαι, Eur., Hdt., Thuc.; ἱδρύομαι, pass., esp. in perf. ἵδρῡμαι, Hdt., Thuc.; ἵσταμαι, pres. pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Thuc.; οἰκέω, Xen.

Situation, a, or Site (of a place), θέσις, εως, ἡ, Thuc.; οἰκόπεδον, τό (of a house), Xen., Æschin.

In a beautiful situation, ὑέστιος, ον, Call.

Six, ἕξ, Omn.

In six parts or *ways*, ἑξᾰχῆ, Plat.; ἑξαχῶς, Arist.

Six feet long, ἑξᾰπεδος, ον, Hdt.

Six cubits long, ἑξᾰπηχυς, εως, ὁ καὶ ἡ, etc., Hdt., Xen.

Six days, ἑξῆμαρ, Hom.

Six months old, lasting six months, etc., ἑξᾰμηνος, ον, Hdt., Xen.

For six years, six years old, lasting six years, etc., ἑξαέτης, ες, Hom.; fem. ἑξαέτις, ἴδος, Theoc.; ἑξέτης, ες, Hom., Plat.; fem. ἑξέτις, ἴδος, acc. -ῐδα and -ιν, Plat.

Six times, ἑξᾰκις and -κι, Pind., Plat.

Sixfold, ἑξᾰπλάσιος, α, ον, Hdt.

Six hundred, ἑξᾰκόσιοι, αι, α, Hdt.

Sixteen, ἑκκαίδεκα, Hdt.

By sixteens, σῠνεκκαίδεκα, Dem.

Sixteenth, ἑκκαιδέκᾰτος, η, ον, Hdt.

Sixth, ἕκτος, η, ον, Omn.

On the sixth day, ἑκταῖος, α, ον, Xen.

Six thousand, ἑξᾰκισχίλιοι, αι, α, Hdt.

Sixtieth, ἑξηκοστός, ή, όν, Hdt.

Sixty, ἑξήκοντα, Hom., etc.

Sixty times, ἑξηκοντᾰκις and -κι, Dem.

Sixty years old, lasting sixty years, etc., ἑξηκονταέτης, contr. ἑξηκοντούτης, ες, Solon, Plat.

More than sixty years old, ὑπερεξηκοντέτης, ες, Ar.

Sixty thousand, ἑξᾰκισμῠριοι, αι, α, Hdt.

Size, μέτρον, τό, Hom., Hdt.; μέγεθος, τό, whether large or small, though sometimes by itself of large size, Hdt., Xen., Plat.; ὄγκος, ὁ (of mass), Plat.; πλατύτης, ητος, ἡ, Xen.

[*In size*, μέγαθος and τὸ μέγαθος, Hdt.; τὸ μέγεθος, Plat.]

Skeleton, a, σκελετός, ὁ, Phryn. (Com.)

A skeleton figure (anatomical), κάνᾰβος, ὁ, Arist.

To become a skeleton, κᾰτασκελετεύομαι, pass., Isoc.

Skeptical, ἀπορητῐκός, ή, όν, Diog. L.; σκεπτῐκός, ή, όν, Diog. L.; ἐφεκτικός, ή, όν, Ar.

Sketch, a, περῐγρᾰφή, ἡ, Plat.; σκῐᾰγρᾰφημα, ᾰτος, τό, Plat.; σκιᾰγρᾰφία, ἡ, Plat., Arist.; σχῆμα, ᾰτος, τό, Plat.; τῠπος, ὁ, Plat., Isoc., Arist.; ὑπογρᾰφή, ἡ, Plat.

Sketch, to, σκιᾱγρᾰφέω, usu. in pass., Plat.; περῐγρᾰφω, Ar., Arist.; ὑπογρᾰφω, Plat., Isocrat.; ὑποτῠπόω, Arist.; metaph. (i. e., to give a general description of), περιηγέομαι, mid., Plat.

One must sketch out, περῐγραπτέον, Plat.

Skiff, a, σκᾰφος, τό, Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; πλοάριον, τό, Ar. *Vid.* Boat.

Skill, ἰδρεία, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ἰδρία, ἡ, Theoc.; σοφία, ἡ, Omn.; τέχνη, ἡ, Omn.; ἰδμοσῠνη, ἡ (esp. in pl.), Hes.; ἐπιστήμη, ἡ, Soph., Thuc., Plat., Lys.; ἐμπειρία, ἡ, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; εὐχέρεια, ἡ, Plat.; δαημοσῠνη, ἡ, Ap. Rh.

Skillful (most of the following words govern a gen. of the art in which), αἵμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; δῐδασκόμενος, η, ον, Hom.; δαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; εἰδώς, fem. Ep. also ἰδυῖα, Hom.; κλῠτοτέχνης, ου, ὁ, Hom.; ἐπῐ'κλοπος, ον, Hom.; ἵστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Soph., Eur., Plat.; ἐπιίστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἐπιστᾰμενος, η, ον, c. gen. or c. dat., Hom.; ἴδρις, ὁ καὶ ἡ, neut. ι, gen. εως, c. gen. or c. infin., Omn. poet.; σοφός, ή, όν, Omn. post Hom.; πολῠμητις, ὁ καὶ ἡ, gen. εως, h.; εὔχειρ, ὁ καὶ ἡ, gen. -χειρος (esp. in any manual art), Pind., Soph.; so χεριάρας, ου, ὁ, Pind.; ἔμπειρος, ον, c. gen., sometimes c. prep., e. g., περί c. acc. or c. gen., Omn. Att., Hdt.; ὀρθοδαής, ές, c. infin., Æsch.; ἐπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur., Thuc., Plat.; ἀκρόσοφος, ον, Pind.; ἄκρος, α, ον, Æsch., Soph., Hdt., Plat., Dem.; μουσῐκός, ή, όν, Eur., Plat.; τρῐβων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, c. gen. or c. acc., Eur., Hdt.; ἐντρεχής, ές, Plat.; ἀπηκρῑβωμένος, η, ον, c. ἐπί and dat., Isoc.; δεδαημένος, η, ον, Ap. Rh.; ἴδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Anth.; εὔτεχνος, ον, Hipp.

Skillful (as a workman), πολῠδαίδᾰλος, ον, Hom.; χειροτεχνῐκός, ή, όν, Ar.

Skillful (as a work), τεχνήεις, εσσα, εν, Hom.

A skillful man, θητήρ, ῆρος, ὁ, c. gen. of the art in which, Hom.; σοφιστής, οῦ, ὁ, c. gen., Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.; τεχνίτης, ου, ὁ, Xen.; ἐπιστάτης, ου, ὁ, Plat.

To be skillful, ἐπίσταμαι (esp. in pl.), Hom., Xen.; πειράομαι, esp. in perf. pass. πεπείρημαι (Ep.), Hom., Att.; σοφίζομαι, mid. and pass., c. gen., or c. ἐν and dat. of the art in which, Hes., Xen., Plat.; ἐπιφρονέω, only act., Plat.

Skillfully, εὖ, Omn.; ἐπισταμένως, Hom., h., Xen.; τεχνηέντως, Hom.; σοφῶς, Soph.; ἐμπείρως, Xen., Plat.; ἐπιστημόνως, Xen., Plat.; τεχνικῶς, Xen., Plat., Isoc.

Skim, to (i. e., to pass lightly over or through the air, the sea, etc.), νωτίζω, only act., Æsch.; ψαίρω, only act., Æsch.; διασκαίρω, only act., Ap. Rh.

To skim (cream off milk), ἀπαρύω, Hdt.

Skin, the, χροιά, ἡ (esp. of the *human* body), no pl., Hom., Theogn., Æsch., Eur., Ar., Plat.; χρώς, χρωτός, ὁ (Ep. also χρώς, χροός, etc., dat. and acc. sometimes χρῷ, χρῶ), no pl., Omn.; χρωτίδιον, τό, Cratin.; χρῶμα, ἄτος, τό, Hipp.; ῥῑνός, ὁ, also ἡ in Ap. Rh., pl. τὰ ῥ., Anth. (rarely the skin of a *dead* person), Hom., Hes., Soph., Eur., Ar.; δέρμα, ἄτος, τό (rarely of men, and usu. of the skin after it is stripped off the dead animal), Omn.; δορά, ἡ (only when stripped off), Theogn., Eur., Hdt.; so δέρος, τό, Soph.; δέρας, τό, only nom. and acc., Eur.; ἀπόδερμα, Hdt.; δέῤῥις, εως, ἡ, Thuc. (being a dressed skin, as opp. to διφθέρα, an undressed skin, though this latter is sometimes used too for dressed hides in Hdt., Thuc.); βύρσα, ἡ (only when stripped off), Eur., Ar., Hdt., Xen., Theoc.; ὁμοχροιία, ἡ, Hdt.; ἀσκός, ὁ, Ar., Hdt., Plat.; περίβολος, ὁ, in pl., Eur.; στέρφος, τό, Ap. Rh. *Vid.* Syn. 164.

A goat-skin, νάκη, ἡ, Hom.

A ram-skin, νάκος, τό, Pind., Hdt.

(For *Sheep-skin*, *Lion-skin*, etc., *vid.* Sheep, Lion, etc.)

A man's skin, ἀνθρωπῆτη, ἡ, Hdt.

Old wrinkled skin, σῦφαρ, τό, only nom. and acc., Call.

Thickness of skin, πᾰχυδερμία, ἡ, Hipp.

Made of skin, δερμάτῐνος, η, ον, Hom., Hdt., Xen.

Like skin, δερμᾰτώδης, ες, Ar.

With bright skin, λῐπᾰρόχροος, ον, Theoc.; λῐπᾰρόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Theoc.

With hard skin, ὀστρᾰκόδερμος, ον, h.; λῐθοῤῥῖνος, ον, h.; σκληρόδερμος, ον, Arist.

With rough skin, τρᾱχυδέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Epich.

With dark skin, κυᾰνόχροος, ον (ῠ, but also ῡ poet.), Eur.; κυανόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; μελᾰνόστερφος, ον, Æsch.

With various colored skin, ποικῐλοδέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ποικῐλόθριξ, ὁ καὶ ἡ, gen. ποικιλότρῐχος, Eur. *Vid.* Dappled.

With thick skin, πᾰχύδερμος, ον, Arist.

A garment made of skin, σίσυρνα, ἡ, Æsch., Hdt.; σίσυρα, ἡ, Ar.

Wearing a garment made of skin, σισυρνοφόρος, ον, Hdt.

To make the skin hard, ὀστρακόω τὸ δέρμα, Arist.

Skin, to, δέρω, Hom., Ar.; ἐκδέρω, sometimes c. acc. of the skin stripped off, Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἀποδέρω, Ar., Hdt., Xen.; πᾰρᾰδέρω, Hipp.; ἀπολέπω (with a whip), Eur.

[Skinflint, a, κυμινοπρίστης, ὁ, Alex.]

Skinned, δρᾰτός, ἡ, όν, Hom.

Skip, to, σκαίρω, only pres. and imperf. act., Hom. *Vid.* To leap.

Skirmish, a, ἀκροβολισμός, ὁ, Thuc., Xen.; ἀκροβόλῐσις, εως, ἡ, Xen.; ἀψῑμᾰχία, ἡ, Æschin.

Skirmish, to, ἀκροβολίζομαι, mid. (act. only in Anth.), Hdt., Thuc., Xen.

Skirmisher, a, ἀκροβολιστής, οῦ, ὁ, Xen.; in pl. ἔκδρομοι, οἱ, Thuc., Xen.

A skirmishing party, ἐκδρομή, ἡ, Thuc.

Skirt, ἐσχᾰτιά, ἡ (not of a garment), Hom., Hdt.; κράσπεδον, τό (of a garment, and metaph. of any thing, of an army, a country, etc.), Soph., Eur., Ar., Xen.; [(at bottom of a coat of armor), πτέρυγες, αἱ, Xen.]

Skirting (either of one place skirting or lying on the borders of another district, or of a person moving along a border), ἐσχᾰτόων, ωσα, etc., Hom.

[Skittish, δυςγάργαλις, ι (of a horse), Xen., Ar.]

Sky, the, αἰθήρ (ἡ in Hom., ὁ in Att. prose, elsewhere ὁ καὶ ἡ) (the upper sky), Omn.; ἀήρ (ᾱ, but also ᾰ Soph., ἡ Hom., Hes., ὁ post Hom.) (the lower sky), Omn. *Vid.* Air.

To extol to the skies, exalt to the skies, πρὸς οὐρᾰνὸν βιβάζω, Soph.; οὐρανόμηκες ποιέω, Isoc.

Belonging to the sky, αἰθέριος, α, ον, and ος, ον, Trag. *Vid.* Air.

She has flown up to the sky, αἰθερία ἀνέπτα, Eur.

[*To kick up sky-high*, σκέλος οὐράνιον ῥίπτω or ἐκλακτίζω, Ar.]

[Sky-blue, οὐρανοχρώματος, ον, Diph. Siphn.]

[Sky-light, a, ἀναφωτίς, ίδος, ἡ, Nicet.]

Slab, a, στήλη, ἡ (esp. one set up as a memorial in a public place with an inscription on it), Ar., Hdt., Thuc., Andoc.

Slack, χᾰλᾰρός, ά, όν, Ar., Thuc., Xen.; ἀνετός, ἡ, όν, Arist.; (opp. to elastic), πιλητός, ἡ, όν, Arist.

Rather slack, ὑποχᾰλᾰρός, ά, όν, Hipp.

[*To be or become slack*, χαλάω, Eur.] *Vid.* sq.

Slacken, to, act., χᾰλαίνω, only pres. and imperf. act., Hes.; χᾰλάω, fut. -ᾰσω, sometimes act. used in pass. or intrans. sense, h., Trag., Xen., Plat.; ἀποχᾰλάω, Ar.; λύω (but sometimes ῡ in arsis in Ep.), fut. λύσω, perf. pass. λέλῠμαι, etc. (Hom. often uses pluperf. pass. without the redupl., e. g., λύτο, λύντο, etc.; Pind. has imper. pres. act. λῦθι), Soph.; ἀνίημι (νῑ Ep., νῐ Att., though νῑ sometimes in Ar.), imperf. ἀνίην and ἀνίειν (the more usu. Att. form), also Ep. ἀνίεσκον, fut. ἀνήσω, aor. 1 ἀνῆκα, Ep. ἀνέηκα, but also Ep. fut. ἀνέσω, and Ep. aor. 1 opt. ἀνέσαιμι (Hom. has 2d sing. pres. act. ἀνιεῖς) (esp. of slackening reins, etc.), Soph.; μεθίημι, Soph., Eur. *Vid.* To loosen.

[Slackening, a, χάλασις, εως, ἡ, Plat.]

Slackness, χᾰλᾰρότης, ητος, ἡ, Xen.

[Slag (on surface of melted ore), πομφόλυξ, υγος, ἡ, Diosc.]

Slain, *vid.* sub To slaughter or To slay.

Slake, to, σβέννῡμι, fut. σβέσω, more rarely σβήσομαι, aor. 2 ἔσβην in pass. sense, Hom., Eur., Plat. *Vid.* To quench.

[Slam, to — *to slam the door in one's face*, προσαράσσω τινὶ τὰς θύρας, or εἰς τὸ μέτωπον τὴν θύραν προσαρ., Luc.]

Slander, διαβολία, ἡ (ᾰβ, but poet. ᾱβ), Theogn., Pind.; διᾰβολή, ἡ (δ. ἐμή, uttered *by* me, Eur., uttered *against* me, Plat.), Eur., Omn. Att. prose; κακὴ γλῶσσα, Pind.; βλασφημία, ἡ, Eur., Plat., Isoc., Dem., Æschin.; σῡκοφαντία, ἡ, Ar., Xen., Dem.; συκοφάντημα, ἄτος, τό, Æschin.; βασκᾰνία, ἡ, Dem.

Men living by slander, συκοφαντικῶς βεβιωκότες, Isoc.

Slander, to, διᾰβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; σῡκοφαντέω, Ar., Xen., Lys., Dem.; βλασφημέω, c. εἰς and acc., or κατά or περί and gen., Plat., Isoc., Æschin.; βασκαίνω, Isoc., Dem.

Slandered, to be, διαβολὴν ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1 act., perf. ἔσχηκα, aor. 2 ἔσχον), Xen.

Slanderous (slanderer), διᾰβολος, ον, Pind., Ar., Andoc.; ψῐθυρός, όν (of words, etc., also as subst.), Pind., Soph.; κακόθροος, ον, contr. -ους, -ουν, Soph.; βλάσφημος, ον, Dem.; βάσκᾰνος, ον, Ar., Dem.; σῡκοφαντῐκός, ἡ, όν, Dem.; ψιθυριστής, ὁ, N. T.

Slanderously, διαβόλως, Thuc.; σῡκοφαντῐκῶς, Isoc.

Slanting, Slantwise, δοχμός, ἡ, όν, Hom.; δόχμιος, α, ον, Hom., Eur.; λέχριος, α, ον, Hom., Eur.; πλᾰγιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; πᾰρᾰπλᾰγιος, ον, Theoph. *Vid.* Oblique.

Slanting, adv., λεχρίς, Ap. Rh.

Slap, a, ῥάπισμα, ἄτος, τό, Luc.

Slap, to, ῥαπίζω, Plat., Dem.; ῥᾰθᾰπῡγίζω, Ar.

Slate, a (to reckon on), ἀβᾰκιον, τό, Lys.

Slaughter, φονή, ἡ, Hom., Pind., Trag., Hdt.; φόνος, ὁ, Omn.; αἷμα, ἄτος, τό, Omn. poet.; σφᾰγή, ἡ, Trag., Xen., Isoc., Dem.; σφάγιον, τό, Eur.; Ἄρης, εος and εως, ὁ (ᾰ, but sometimes ᾱ, though rarely in Att.), Soph.; διᾰτομή, ἡ, Æsch.

Death by being slaughtered, σφάγιος μόρος, Soph.

Give the rein to slaughter, φόνιον ἐξίει (imper. poet. of ἐξίημι) κάλων (lit., let out the rope of slaughter), Eur.

Mutual slaughter, ἀλληλοφονία, ἡ, Pind.; ἀλληλοφθορία, ἡ, Plat.

[*Causing mutual slaughter*, ἀλληλοκτόνος, ον, Mosch.]

[*Engaged in mutual slaughter*, ἀλληλοφόνος, ον, Æsch., Xen.; αὐτοκτόνος, ον, Æsch., Eur.]

To wish for slaughter, φονάω, only act., Soph.

A victim destined for slaughter, φόνευμα, ἄτος, τό, Eur.

Polluted with much slaughter, πολύφθορος, ον, Æsch.; αἱμᾰτοστᾰγής, ές, Æsch.

In revenge for slaughter, ἀντίφονος, ον (of calamity, etc.), Æsch., Soph.

Of slaughter by kindred hands, αὐτόχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ (of slaughter it-

self, or of the pollution arising from it), Soph., Eur.

SLAUGHTER, TO, *vid.* TO SLAY.

SLAVE, A, ἀνδράποδον, τό, Hom., Thuc., Xen., Dem.; δοῦλος, ὁ, fem. δούλη (only fem. used in Hom.), Omn.; δούλευμα, ατος, τό, Soph., Eur.; δουλόσυνος, ὁ, Eur.; δουλάριον, τό, Ar.; παῖς, παιδός, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Ar., Xen., Isoc.; παιδίον, τό, Ar.; παιδάριον, τό, Xen.; κτῆμα, ατος, τό, Eur.; [οἰκέτης, ου, ὁ, Hdt., fem. οἰκέτις, ιδος, and οἰκέτις γυνή, Soph., Eur.] *Vid.* SYN. 189.

A female slave, κτητὴ γυνή (gen. γυναικός, voc. γύναι, etc.), Hes.; παιδίσκη, ἡ, Lys., Isæ.; *a favorite female slave*, ἅβρα, ἡ, Menand.

A slave bred in the house, θρεπτός, ὁ, fem. θρεπτή, Pherecr., Lys.; [οἰκότριψ, ῐβος, ὁ καὶ ἡ, Dem., Ar.; μόθαξ, ακος, and μόθων, ωνος, ὁ (Laconian), Phylarch., Xen.]

A willing slave, ἐθελόδουλος, ὁ, Plat.

Thrice a slave, τρίδουλος, ὁ, Soph.

A fellow-slave, ὁμόδουλος, sine cas. or c. gen., Eur., Xen., Plat.; σύνδουλος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Hdt.

A bad slave, κακόδουλος, ὁ, Cratin.; μαστιγίας, ὁ, Plat.

A runaway slave, θησειότριψ, -τρῖβος, ὁ, Ar.

A half slave, ἡμίδουλος, ὁ, Eur.

The body of slaves, τὸ δοῦλον, Eur.

As a slave, equal to a slave, instead of a slave, etc., ἀντίδουλος, ον, Æsch.

An enticing away of slaves, δουλαπατία, ἡ, Arist.

To be a slave, δουλεύω, often c. dat. of the master to whom, only act., Omn. Att., Hdt.; λατρεύω, c. dat. of the master, or sometimes c. acc., only act., Solon, Trag., Xen., Isoc.; θεραπεύω (esp. of being a slave to passions, appetites, etc.), c. acc., Thuc., Xen.

To be a slave to one's parents in return for the benefits received from them, ἀντιδουλεύω τοῖς τεκοῦσιν, Eur.

SLAVE-DEALER, A, ἀνδραποδώνης, ου, ὁ, Ar.; ἀνδραποδιστής, οῦ, ὁ, Xen., Lys., Isoc.; ἀνδραποδοκάπηλος, ὁ, Luc.

SLAVER, σίαλον, τό, Xen., Hipp.

SLAVER, TO, σιαλίζω, Hipp.; σιαλοχοέω, Hipp.

SLAVERY, εἵρερος, ὁ, Hom.; δουλοσύνη, ἡ, Hom., Pind., Solon, Eur., Hdt.; δουλεία, and poet. δουλία, ἡ, Omn. Att.; δούλευμα, ατος, τό, Eur.; ἀνδραποδισμός, ὁ, Thuc., Xen., Isoc. *Vid.* SYN. 188.

The fate of slavery, δούλιον ἦμαρ (ατος, τό), Hom.; ἀναγκαῖον ἦμαρ, Hom.; ἀναγκαία τύχη, Soph.

The yoke of slavery, ἀνάγκης ζυγόν, Eur.; so ζ. δουλείας, Soph.

He lives in slavery, δουλίῳ χρῆται ζυγῷ, Æsch.

They live in slavery, δοῦλον ἴσχουσιν βίον, Soph.

[*To sell* (freemen) *into slavery, to reduce to slavery*, ἀνδραποδίζω, Hdt., Att.]

[*A selling into slavery* or *reducing to slavery*, ἀνδραποδισμός, ὁ, Thuc.]

Willing slavery, ἐθελοδουλεία, ἡ, Plat.

SLAVISH (of or belonging to slaves or to slavery), δούλιος, α, ον, Hom., Trag., Hdt.; δούλειος, α, ον, and ος, ον, Ep. also δουλήϊος, α, ον, Hom., Pind., Eur., Hdt.; δοῦλος, η, ον, Trag.; δουλικός, ή, όν, Xen., Dem.; πρόδουλος, ον, Æsch.; δουλοπρεπής, ές, Hdt., Xen., Plat.; ἀνελεύθερος, ον, Æsch., Xen., Plat.; ἀνδραποδώδης, ες, Xen., Plat. *Vid.* SERVILE.

A slavish spirit, δουλοπρέπεια, ἡ, Plat.

Having slavish dispositions (lit., having the hair of slaves in their soul, i. e., coarse hair like that of slaves), ἀνδραποδώδη τρίχα ἐν τῇ ψυχῇ ἔχοντες, Plat.

SLAVISHLY, δουλικῶς, Xen.; ἀνελευθέρως, Xen.; ἀνδραποδωδῶς, Plat.

SLAY, TO, λύω γυῖα, λύω γούνατα, c. gen. pers., fut. λύσω, perf. pass. λέλυμαι, etc. (Hom. often has pluperf. pass. without redupl., e. g., λῦτο, λύντο, etc.), Hom.; φένω, only in aor. 2 ἔπεφνον (the only tense used in Att.), perf. pass. πέφαμαι (only in 3d sing. and pl.), and fut. pass. πεφήσομαι, Hom., Pind., Æsch., Eur.; κατάφένω, only in aor. 2, Hom., Pind., Soph.; κεραΐζω, only act., Hom., Pind., Hdt.; ἐναίρω (and ἐνναίρω, h.), only pres., fut. and aor. 2 act., pres. and aor. 1 mid. (mostly of killing in battle), Hom., Pind., Soph., Eur.; κατεναίρομαι, mid. (Soph. has also aor. 2 act. κατήνᾰρον), no pass., Hom.; αἱρέω, esp. in aor. 2 εἷλον, Ep. also ἕλον, Hom.; κάθαιρέω, Hom., Soph., Eur., Xen.; ὀλέκω, only pres. and imperf. act. and pass. (Trag. only in chor.), Hom., Æsch., Soph.; ὄλλῡμι, fut. ὀλέσω, Ep. -έσσω, Att. ὀλῶ, aor. 1 ὤλεσα, Ep. also ὄλεσσα, no aor. 2 act., perf. ὀλώλεκα (rare in the simple verb), (Hom. has also Ep. imperf. ὀλέεσκον, and Archil. pres. ὀλλύω), no pass., but mid. in pass. sense in pres., imperf., fut. ὀλοῦμαι, aor. 2 ὠλόμην, 2d perf. ὄλωλα, Hom., Hes., Pind., Trag.; ἀπόλλυμι, Omn.; κτείνω, fut. κτενῶ (but in Hom. always κτενέω), aor. 2 ἔκτᾰνον, Ep. part. also κτᾰνέων, also aor. 2 3d sing. and pl. ἔκτα and ἔκταν (Hom. and Trag.), infin. κτᾰμεν and κτάμεναι (not Att.), part. κτάς (also in Att., but chiefly in compound words), 1st pl. subj. κτέωμεν (Hom.), aor. mid. in pass. sense (if it be not rather perf. pass. with the augment omitted), infin. κτάσθαι, part. κτᾰμενος (Hom. and Att.), aor. 1 pass. ἐκτάθην, 3d pl. -θεν (only in Hom.), Omn.; κᾰτακτείνω, also poet. (not Att.) κακτείνω, Hom., Hes., Trag., Hdt., Xen.; ἀποκτείνω, Hom., Æsch., Hdt., Xen., Plat.; δαμάω, fut. -ᾰσω, Ep. often -ᾰσσω, perf. pass. δέδμημαι, pluperf. ἐδεδμήμην, aor. 1 ἐδμήθην and ἐδᾰμάσθην, aor. 2 pass. ἐδάμην, Ep. subj. often δαμείω, and infin. δαμήμεναι, Hom., Æsch., Eur.; δαΐζω, fut. -ίξω, Hom., Eur., Ap. Rh.; δηϊόω, and contr. δῃόω (Ap. Rh. has aor. 2 ἐδῄιον), Hom., Ap. Rh.; σφάζω, fut. -ξω (only of slaying with a weapon), Omn.; ἐνᾰρίζω, fut. -ίξω (but also aor. 1 ἠνάρῖσα, Anth.), Hom., Pind., Æsch., Soph.; ἐξεναρίζω, Hom.; κατεναρίζω, Æsch., Soph.; κόπτω ("in Hom. only of cattle when not stabbed with a knife, but knocked down with a mallet," LIDD. and SC.), Hom., Xen.; φονεύω, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ἐν φοναῖς τίθημι (aor. 1 act. ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην), Pind.; σφάλλω, Pind.; μίγνυμι πότμον, c. dat. pers., Pind.; πέρθω, no perf., aor. 2 ἔπρᾰθον, only pres. and imperf. pass., but fut. mid. also in pass. sense, and so sync., aor. mid. infin. πέρθαι, Pind., Soph., Eur.; καίνω, only in pres., imperf., and aor. 2 act., pres. and imperf. pass., and 2d perf. act. κέκονα (once only in Soph.), Trag., Xen.; κᾰτεργάζομαι, mid., augment ειργ., perf. pass. κατείργασμαι, both in act. and pass. sense, sometimes c. acc. cogn. (e. g., φόνον, αἷμα, etc.), Soph., Eur., Hdt.; θερίζω, aor. 1 sync. ἔθρῖσα, Æsch.; κᾰτευνάζω, Soph., Eur.; κοιμίζω, Soph., Eur.; κοιμάω, in pass., Soph.; κείρω, aor. 1 act. ἔκερσα and ἔκειρα, mid. ἐκερσάμην and ἐκειράμην, no perf. act., Æsch., Soph.; κᾰτᾰκαίνω, Soph., Xen.; καταφονεύω, Eur., Hdt.; κατασφάζω, Trag., Hdt.; ἀνᾱλίσκω, sometimes ἀνᾱλόω, Æsch., Eur., Thuc.; καταστορέννυμι, fut. -εστορέσω, also -στρώσω, aor. 1 usu. -εστόρεσα, but perf. pass. -έστρωμαι, Eur., Hdt., Xen.; νοσφίζω, c. acc. pers., also ν. βίου, c. acc. pers., Æsch., Soph.; φθείρω, Soph., Eur.; πράσσω (a rare usage), c. acc. pers., also π. φόνον, c. dat. pers., Pind., Æsch.; πορθέω, Eur.; πνεῦμα ἀπορρήγνυμι, c. gen. or c. dat. pers., Eur.; προΐσταμαι, in aor. 2 προύστην φόνου, c. dat. pers., Soph.; συνάπτω γῇ, c. acc. pers. (i. e., to cause to be buried), Eur.; κᾰτᾰχράομαι, mid., c. aor. 1 pass. -εχρήσθην in pass. sense, Hdt.; κᾰτᾰβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, Hdt., Xen.; ῥαίω, Ap. Rh. *Vid.* TO KILL, and SYN. 302.

To slay besides, προσᾰποκτείνω, Xen.; προσᾰπόλλῡμι, Hdt., Plat.

What valor is there in slaying the dead over again? τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν; Soph.

To slay on or *over*, ἐπισφάζω, c. dat. of that on which, Eur., Xen.; ἐπικᾰτασφάζω, c. dat., Hdt.

To slay with, together, etc., συνόλλῡμι, Eur.; σῠνᾰπόλλυμι, Hdt., Thuc., Plat., Lys.; συγκᾰτακτείνω, Soph., Eur.; συγκᾰτεργάζομαι, Eur.; συμφονεύω, Eur.; συνδαΐζω, Soph.; συσφάζω, Eur.; σῠνᾰποκτείνω, Antipho, Æschin.

To slay one another, αὐτοκτονέω, only act., Soph.; ἀλληλοκτονέω, Hipp.

To be slain, ἁλίσκομαι (ᾰ, but sometimes ᾱ), esp. in aor. 2 ἑάλων, Ep. subj. ἁλώω, part. ἁλούς, etc., Hom.; πίπτω, fut. πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπεσον, perf. πέπτωκα, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen. *Vid.* TO DIE.

And he was slain and many of the Chians, καὶ αὐτὸς ἀποθνήσκει καὶ τῶν Χίων πολλοί, Thuc.

To be slain beforehand, προᾰνᾱλίσκομαι, pass., perf. -ανάλωμαι, aor. 1 -ανᾱλώθην, Thuc.

Slain, πτώσῖμος, ον, Æsch.; σφακτός, ή, όν, Eur.; ἐρῑπείς, εῖσα, έν, Pind.

Slain in numbers, πολύφθορος, ον, Æsch.

Slain by the hand, χειροδάϊκτος, ον, Soph.

Slain by the sword, δορῑκμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; σιδηροκμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; δορῑπετής, ές, Eur.

Newly slain, πρόσφᾰτος, ον, Hom.; νεόκτονος, ον, Pind.; νεοσφαγής, ές, Soph., Eur.; νεόφονος, ον, Eur.; νεόκμητος, ον, Eur.; νεόσφακτος, ον, Arist.

Mutually slain, slain by a kindred hand, by one's own hand, etc., αὐτόκτονος, ον (sometimes epith. of the slaughter itself), Æsch.; αὐτοσφαγής, ές, Soph.; αὐτοδάϊκτος, ον, Æsch.

Of or *belonging to the slain*, βροτόφθορος, ον (of spoils), Ar.

Slaying men, ἀνδροφόνος, ον, Hom., Pind., Eur.; ἀνδροκτόνος, ον, Trag., Hdt.; ἀνδροδάϊκτος, ον, Æsch.; ἀνδροφθόρος, ον, Pind., Soph.; ἀνδροκμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ (of a weapon), Æsch.; ἀνδροδάμας, αντος, ὁ καὶ ἡ,

Pind.; ἀνθρωποκτόνος, ον, Eur.; λᾶοφόνος, ον, Theoc.

Slaying many, πολῠκᾰνής, ές, c. gen., Æsch.; πολυκτόνος, ον (of Helen, Venus, etc.), Æsch.

Slaying in return, ἀντικτόνος, ον, Æsch.

Slaying (men) *early in their youth*, ὠκῠμορος, ον, Hom.

Slaying one another, or *slaying one's own kindred*, αὐτοκτόνος, ον, Æsch., Eur.

Slaying one another or *one's own kindred*, adv., αὐτοκτόνως, Æsch.

SLAYER, A, ὀλετήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Alcman, fem. ὀλέτειρα, h.; φονεύς, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Plat.; σφᾰγεύς, ὁ (used even of a weapon sometimes), Soph., Eur., Xen., Dem.; αὐθέντης, ου, ὁ, Eur., Hdt., Thuc., Antipho.

A slayer of people, λᾱοδάμας, αντος, ὁ, Æsch.

SLEEK, λῐπᾰρός, ά, όν, Hom., Hes., Ar., Hdt., Xen.; φιᾰρός, ά, όν, Theoc., Call.; [πολύτροφος, ον, Theoph.; πίων, πῖον (of animals), Hom., etc.]

To be sleek, λῑπάω, only in Ep. pres. λῑπόων, Call.; στίλβω, only pres. and imperf. act., Eur.

SLEEP, ὕπνος, ὁ, Omn.; κοῖτος, ὁ, Hom., Eur., Hdt.; κῶμα, ᾰτος, τό, Omn. poet. except Trag.; ἄωρος, contr. ὦρος, ὁ, Sapph., Call.: κοίμημα, ᾰτος, τό, Soph.; κοίμησις, εως, ἡ, Plat.; καθῠπνωσις, εως, ἡ, Arist.

A light sleep, ἐγέρσῐμος ὕπνος, Simon., Theoc.

[*Calm, quiet sleep*, ὕπνος ἄναυδος, Hipp.]

[*Sleep that knows no waking*, ἀνέγερτος ὕπνος, Arist.]

In one's sleep, adj., ἐνύπνιος, ον, Æsch., Anth.

In one's sleep, adv., ἐνύπνιον, Hom.; ὄναρ, Trag., Plat.

[*In sleep and awake* (i. e., always), ὄναρ καὶ ὕπαρ, Democr.]

Fond of sleep, φίλῠπνος, ον, Theoc.

Causing sleep, ὑπνωτῐκός, ή, όν, Theoph.

A giver of sleep, ὑπνοδότης, ου, ὁ, Æsch., fem. ὑπνοδότειρα, Eur.

To have swollen eyes from being kept without sleep, κῠλοιδιάω, only act. (ὑπ' ἔρωτι), Theoc.

To resist sleep, ὑπνομᾰχέω, only act., Xen.

Causing all to sleep, παγκοίτης, ου, ὁ (of the grave), Soph.

Causing long sleep, τᾰνηλεγής, ές, Hom.

Causing eternal sleep, αἰέννυπνος, ον, Soph.

Causing miserable sleep, δῠσηλεγής, ές, Hom.

[*Banishing sleep*, ἄγρυπνος, ον, Arist.]

Fit to sleep on (bed, etc.), ἐνεύναιος, ον, Hom.; εὐνάσῐμος, ον, Xen.

[*An awakening from sleep*, ἀνάστασις ἐξ ὕπνου, Soph.]

SLEEP, TO, ἄω, only in aor. 1 ἄεσα (ᾰ, but ᾱ when the augment is used), and sync. ἆσα, Hom.; ὑπνώω, only pres. act., Hom.; δαρθάνω, only in aor. 2 act. ἔδρᾰθον, Hom.; καταδαρθάνω, aor. 2 sync. also κάδδρᾰθον, also κατέδαρθον, also aor. 2 pass. κατεδάρθην and κατεδράθην, and (in Plat.) perf. καταδεδάρθηκα, Hom., Pind., Ar., Plat., Lys., Ap. Rh.; ἀωτέω, only pres. act., Hom., Simon.; κνώσσω, only pres. and imperf. act., Hom., Pind., Anth.; λέγομαι, mid., with some forms called by some syncop. aor., if they are not rather perf. and pluperf. pass., e. g., 3d sing. indic. ἔλεκτο, imper. 2d sing. λέξο and λέξεο, Hom.; κᾰταλέγομαι, mid., also with infin. καταλέχθαι, and part. κᾰτᾰλέγμενος, Hom., Hes.; ἰαύω, only pres. act., Hom., Soph., Eur.; εὐνάομαι, pass., Hom., Hes., Soph.; κατευνάομαι, Hom.; εὐνάζομαι, pass. (also in Soph. act. used intrans.), Hom., Hes., Pind., Soph., Eur.; κατευνάζομαι, Hom., Ap. Rh.; βρίζω, fut. -ξω, no perf., only act., Hom., Æsch.; ἀποβρίζω, Hom., Call.; κεῖμαι, imper. κεῖσο, imperf. ἐκείμην (being in reality perf. and pluperf.), fut. κείσομαι, no other tenses, Omn. poet.; εὕδω, fut. εὑδήσω, no aor. or perf., Omn. poet., Xen., Plat.; κᾰθεύδω, imperf. καθηῦδον, more usu. ἐκάθευδον, Omn.; κοιμάομαι, pass., Hom., Hes., Eur., Xen., Plat.; κᾰτᾰκοιμάομαι (also act. used intrans. in Hdt.), Hom., Ar., Hdt.; κοιτάζομαι, mid., Dor. aor. 1 ἐκοιταξάμην for -ασάμην, Pind.; βαυβάω, only act., Soph., Eur.; ἐννῠχεύω, only act., Soph.; ὑπνώσσω, only pres. act., Æsch., Eur.; ὑπνόω, act. and pass., Eur., Hdt.; κᾰθυπνόω, Hdt., Xen.; ἀνᾰκοιμάομαι, Xen.; ἀποκοιμάομαι, esp. of getting a little sleep, Ar., Hdt., Xen.; κᾰτᾰκοιμίζω, Xen.; ἀνᾰπαύομαι, mid., Hdt., Xen.; νυστάζω, fut. -άσω and -άξω, only act., Ar., Xen., Plat.; κοιταῖος γίγνομαι (fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γέγονα, part. usu. in Att. γεγώς, ῶσα, gen. ῶτος, etc.), Dem.

To sleep alone, μονοκοιτέω, only act., Ar.

[*To sleep softly*, μαλακευνέω, Hipp.]

[*To sleep the sleep of death*, νήγρετον ὑπνόω, Anth.]

To sleep away from a place (away from one's quarters), ἐκκαθεύδω, Xen.; ἀποκοιτέω, Dem.; ἀποκοιμάομαι, pass., Plat.

To sleep among, in, on, etc., ἐνιαύω, c. dat., Hom.; ἐνεύδω, Hom.; ἐγκᾰθεύδω, Ar., Arist.; ἐγκᾰτᾰκοιμάομαι, pass., Hdt.

To sleep on, ἐπῐκᾰτᾰκοιμάομαι, c. dat., Hdt.; ἐπῐκᾰτᾰδαρθάνω, Thuc., Plat.

To sleep ill, δῠσῠπνέω, only act., Plat.

To go to sleep over, ἐπῐκοιμάομαι, pass., c. dat., Plat.

To sleep off care, ἀπομερμηρίζω, fut. -ίσω and -ίξω, only act., Ar.

To sleep first, προκαθεύδω, Ar.

To sleep in the open air, αἰθριοκοιτέω, only act., Theoc.

To sleep by (by the side of), πᾰρᾰδαρθάνω, c. dat., Hom.; πᾰρᾰκᾰτᾰλέγομαι, sync. παρκατ., c. dat., Hom.; πᾰρευνάζομαι, pass., c. dat., Hom.; παριαύω, Hom., Ap. Rh.; προσλέγομαι, c. dat., Hom.; προσκοιμίζομαι, pass., c. dat., Xen.

To sleep with or *together*, σῠνευνάζομαι, pass., c. dat., Pind., Soph., Hdt.; συγκοιμάομαι, pass., Trag., Hdt., Lys.; συγκλίνομαι, pass., Eur., Hdt.; σῠνεύδω, c. dat., Soph., Eur.; συγκᾰθεύδω, Æsch., Plat.; συγκᾰτᾰδαρθάνω, Ar.

One must sleep, καθευδητέον, Plat.

To cause to sleep, send to sleep, etc., λέγω (esp. in aor. 1), Hom., Hes.; κοιμάω, Hom., Æsch.; κοιμίζω, Soph., Eur., Xen.; κᾰτᾰκοιμάω, Soph., Hdt., Plat.; κατακοιμίζω, Plat.; εὐνάζω, and metaph. in the sleep of death, Soph., Ap. Rh.; κατευνάζω, Soph.; εὐνάω, Ap. Rh.

One who sleeps away from a place, ἀπόκοιτος, ὁ, Æschin.

SLEEPING, ἐπὶ βλεφάροις ὕπνον ἀνᾱλίσκων, Pind.

Sleeping by day, ἡμερόκοιτος, ον, Hes., Eur.

A sleeping together, συγκοίμησις, ἡ, Plat.

SLEEPLESS, ἄῠπνος, ον, Hom., Trag., Xen., Plat.; ἄγρυπνος, ον, Æsch., Plat.; ἀκοίμητος, ον, Æsch.; εὐνοῦχος, ον (epith. of ὄμμα), Soph.; πάνᾰγρυπνος, ον (of care), Mel.

To be sleepless, ἀγρυπνέω, only act., Xen.

SLEEPLESSLY, ἄβρίξ, Eur.

SLEEPLESSNESS, ἀγρῠπνία, ἡ, Hdt., Plat.; ἀϋπνία, ἡ, Plat.

SLEEPY, ὑπνώδης, ες, Eur., Plat.; ὑπνωτῐκός, ή, όν, Arist.

[*To be sleepy*, ὑπνώσσω, Æsch., Plat.; νυστάζω, Plat., Ar.]

SLEET, *vid.* SNOW.

SLEEVE, A, χειρίς, ίδος, ἡ, Hdt., Xen.; κόρη, ἡ (esp. a long sleeve), Xen.

With sleeves, χειρῑδωτός, όν, Hdt.

With two sleeves, ἀμφιμάσχᾰλος, ον, Ar.

[SLEIGHT—*sleight of hand*, μαγγανεία, ἡ, Plat.; ψηφοπαιξία, ἡ, late.]

[*One who uses sleight of hand*, ψηφοπαίκτης, ὁ, Eudox.]

SLENDER, ἀραιός, ά, όν (sometimes in Att. ός, όν, with ϝ in Hom.), Hom., Hes., Soph.; ῥᾰδινός, ή, όν, Hom., Hes., Theogn., Anac., Xen., Theoc. (also in Æsch., though not given in this sense); βρᾰδῐνός, ή, όν, Sapph.

SLICE, A, τόμος, ὁ, Ar.; χναυμάτιον, τό, Telecl.

SLIDE, TO, ὀλισθάνω, fut. ὀλισθήσω, aor. 2 ὤλισθον, other tenses rare, only act., Hom., Soph., Plat.

SLIGHT, ἀραιός, ά, όν, sometimes in Att. ός, όν, Hom., Hes., Soph.; λεπτός, ή, όν, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; μῑκρός, ά, όν, Omn.; λεπτόδομος, ον, Æsch.; μανός, ή, όν (ᾰ, but also in compounds ᾱ), Plat., Arist.; of a wound, an affliction, etc. (i. e., insignificant), εὐχερής, ές, Soph., Plat.; φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Eur. *Vid.* SMALL.

In no slight degree, οὐκ ἐλάχιστον, Thuc.

SLIGHT, A, or SLIGHTING, ὀλῐγωρία, ἡ, Hdt., Thuc., Isoc., Dem. *Vid.* CONTEMPT.

SLIGHT, TO, ἀθερίζω, fut. -ίσω, in Ap. Rh. also -ίξω, only act., c. acc., Hom., c. gen., Ap. Rh.; ἀγάζω, only act. in this sense, Æsch.; πᾰρωθέω, imperf. παρεώθουν, augmented tenses all -εω in Att., fut. -ωθήσω and -ώσω, the remaining tenses mostly from the latter, Eur.; ὑπερεῖδον, only aor. 2, part. -ιδών, etc., Hdt., Thuc., Xen.; ὑπεροράω, imperf. -εώραον, fut. ὑπερόψομαι, aor. 1 pass. ὑπερώφθην, other tenses rare, c. acc., more rarely c. gen., Hdt., Thuc., Antipho; ὀλῐγωρέω, only act., c. gen., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; παραθεωρέω, Dem.; πᾰρᾰχράομαι, mid., c. acc. or c. gen., Hdt.; ἐν εὐχερεῖ τίθημι, Soph.; φαύλως φέρω, φαύλως κρίνω, Trag.; ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιέομαι, c. acc., Thuc.; εἰς ὀλιγωρίαν τραπέσθαι, c. gen., Thuc.; παρ' ὀλίγον ποιέομαι, c. acc., Xen.; πᾰρατρέχω, fut. -δραμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δέδρομα, Theoc. *Vid.* TO DESPISE.

To slight a little, ὑποκᾰτᾰφρονέω, Hipp.

One must slight, ὀλῐγωρητέον, c. gen., Isoc.

[SLIGHTING, ὀλίγωρος, ον, Hdt.]
[SLIGHTINGLY, ὀλιγώρως, Plat.]
SLIGHT-LOOKING, μανώδης, ες, Arist.
SLIGHTLY, σμικρῶς, Plat.; φαύλως, Ar.; of wounds, afflictions, etc., εὐχερῶς, Plat.
[*Slightly*, ὀλίγον, Hom., Xen., etc., more usu. in Att. prose ὀλίγῳ, Plat., etc.] *Vid.* LITTLE.
SLIGHTNESS, μανότης, ητος, ἡ, Plat.
[SLIM, ῥαδῐνός, ή, όν, Hom., Hes., Xen., etc.] *Vid.* SLENDER.
SLIME, ἄσις, εως, ἡ, Hom. *Vid.* MUD.
SLIMY, ἀσώδης, ες, Æsch.; μυξώδης, ες, Arist.
SLING, A, σφενδόνη, ἡ, Hom., Archil., Æsch., Eur., Thuc., Xen.
The bullet thrown by a sling, σφενδόνη, ἡ, Xen.
SLINGER, A, σφενδονήτης, ου, ὁ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.
To be a slinger, σφενδονάω, also in pass. to be thrown (as) from a sling (metaph.), Eur., Xen.; ἀκροβολέω, Anth.
SLINGING, σφενδόνησις, εως, ἡ, Plat.
Of or *belonging to slinging*, σφενδονητῐκός, ή, όν, Plat.
SLIP, A, ὀλίσθημα, ατος, τό, Plat.; [(euphem. for failure, etc.), πταῖσμα, τό, Hdt.]
[*To make a slip*, πταίω, Thuc., Xen., Plat.] *Vid.* TO STUMBLE.
[SLIP, A (cutting of olive), χάραξ, ακος, ὁ, Theoph.]
SLIP, TO, ὀλισθᾰ́νω, fut. ὀλισθήσω, aor. 2 ὤλισθον, other tenses rare, Hom., Soph., Xen., Plat.; κᾰτολισθάνω, Ap. Rh. *Vid.* TO STUMBLE.
To slip away, ὑποδύομαι, mid. (ῡ Hom., but ῠ afterward), esp. in fut. and irreg. aor. ὑπεδυσόμην, c. gen., Hom., and in pres., Dem. (see below); ὑπεκδύομαι, c. aor. 2 act. ὑπεξέδυν, and perf. -δέδῠκα, c. acc., Eur., Hdt.; ὑπεκθέω, fut. -θεύσομαι, no aor. or perf., Emped.; ὑπᾰποκῑνέω, sine cas., Ar.; ὕπειμι (ἰέναι), Hdt.; ὑπορρέω, fut. -ῥυήσομαι, perf. -ἐρρύηκα, aor. 2 pass. -ἐρρύην, other tenses rare, Ar., Plat.; ὑπᾰποτρέχω, fut. -δραμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δεδρᾰ́μηκα, Ar.
To slip away one by one (as deserters), διᾰπέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Dem.
To slip off (as one's hand from its hold, or as escaping, etc.), ἐξολισθάνω, c. gen., Eur., Arist.; ἀπολισθάνω, Ar., Thuc.
[*To slip off* (as snow, etc.), παραρρέω, Xen.]
To slip into, ὑποδύνω, only pres. and imperf., c. acc., or c. ὑπό and acc., Hdt., more usu. ὑποδύομαι (δῡ Hom., but ῠ afterward), c. fut. mid., aor. 1 mid., aor. irreg. ὑπεδυσόμην, aor. 2 act. ὑπέδυν, and perf. act. -δέδῠκα, c. acc., or c. ὑπό and acc., or (whence to slip under) c. ὑπό and gen., Hom., Hes., Ar., Plat.; ὑπεισδύομαι, Hdt.; παρεισδύομαι, Hipp.; πᾰρᾰρέω, fut. -ῥυήσομαι, perf. -ἐρρύηκα, Dem.; πᾰρεισρέω, Arist.
To slip from under (as a horse from under his rider), ὑποδύνω, c. acc., Xen.
To slip out (lit., through a hole), ἐκτρῡπάω, Ar.
[*To slip about* (of a foot in a shoe), νέω, fut. νεύσομαι, Ar.]

[*To slip aside* (e. g., in plowing), παραπαίω, Theoph.]
To slip by (so as to pass stealthily), πᾰρᾰδύομαι, Hom.
To slip through a person's fingers, give the slip to, διολισθάνω, Ar., Plat.; διαφεύγω, perf. -πέφευγα, Dem., Æschin.
He was afraid the matter would slip through his fingers, ἐν φόβῳ ἦν μὴ . . . ἐκφύγοι τὰ πράγματ' αὐτόν, Dem.
One must slip away, ὑπᾰποκῑνητέον, Ar.
SLIP, TO, act. (dogs on their prey, and metaph. men on their enemies, etc.), ἀνίημι (νῑ Att., νῐ Hom., νῐ Ar.), Ep. 2d sing. pres. also ἀνιεῖς, imperf. ἀνίην and ἀνίειν (Att.), Ep. also ἀνίεσκον, fut. ἀνήσω, aor. 1 ἀνῆκα, Ep. ἀνέηκα (but Ep. also fut. ἀνέσω, and aor. 1 opt. ἀνέσαιμι), c. dat. of the prey on which, perf. pass. part. ἀνειμένος, but sine cas., Hom., Soph., Xen.; ἐπιλῡ́ω, fut. -λύσω, perf. pass. -λέλῠμαι, Xen.
To let slip (an opportunity), πᾰρίημι, Eur., Hdt., Thuc.; ἀφίημι, Hdt., Thuc., Dem., Dinarch.; προΐεμαι, mid., Lycurg., Dem.
To let a thing slip or *fall from one's hand*, προΐημι (see above) (opt. pres. προΐοι, h.), Hom.
Easy to let slip, εὔλῠτος, ον (of dogs), Xen.
A slipping off, παράπτωσις, εως, ἡ, Arist.
SLIPPER, A, βλαύτιον, τό, Ar.; Περσῐκή, ἡ, in pl., Ar.; ῥάδια, τά, Pherecr.
SLIPPERY (of a road, etc.), ἀρισφᾰλής, ές, Hom.; σφᾰλερός, ά, όν (of things or of people), Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; so ὀλισθηρός, ά, όν, Pind., Xen., Plat.
Slippery (i. e., tricky, knavish, of a person only), γλοιός, ά, όν, Ar.; [ὀλισθηρός, ά, όν, Plat., Anth.]
Making slippery, ὀλισθητῐκός, ή, όν, Hipp.
In a slippery manner, σφᾰλερῶς, Eur., Isoc.
[SLIT, A—*with wide slit*, πλατύσχιστος, ον, Theoph.]
SLIT, TO, τέμνω, no aor. 1 act. (perf. part. τετμηώς in Ap. Rh., in pass. sense), Omn. *Vid.* TO CUT.
SLOBBER OUT, TO (like a baby), ἀποβλύζω, only act., Hom.
SLOE, A, βρᾰβῠ́λον, τό, Theoc.
[SLOPE, A (upward), ἀνάκλῐμα, ατος, τό, Apoll.]
SLOPE, TO, κᾰτᾰ́κειμαι, imperf. -εκείμην (being in reality a perf. and pluperf.), fut. -κείσομαι (as ground), Pind.; κᾰτᾰκλίνομαι, pass., Ap. Rh. *Vid.* TO INCLINE.
SLOPING, ὕπτιος, α, ον (of Egypt), Hdt.; ἐπῐκλῑνής, ές, Thuc.; ἑτεροκλῑνής, ές, Xen.; κᾰτᾰφερής, ές, Xen.; παραπλάγιος, ον, Theoph.
Sloping toward the sea, ἁλὶ κεκλιμένος, Hom.
SLOPPY, ὑδᾰτώδης, ες, Thuc.
SLOTH, ῥαθῡμία, ἡ, Eur., Xen., Lys. *Vid.* LAZINESS.
SLOTHFUL, ἄμοχθος, ον, Pind.; νωθρός, ά, όν, Hipp., Plat.; ῥᾴθῡμος, ον, Soph., Eur., Plat., Isoc.; ἄνᾰρετος, ον, Soph.; ἀκίνητος, ον, Ar. *Vid.* LAZY.
To be slothful, μᾰλᾰκίζομαι, pass., Thuc.
SLOUGH (of a serpent), λεβηρίς, ῐδος, ἡ, Ar.
SLOW, βρᾰδύς, εῖα, ύ, compar. -ῠ́τερος, Ep. also βράσσων and βραδίων, superl. -ῠ́τατος, Ep. also βρᾰ́διστος and βάρδιστος, Omn.; νωθής, ές, Hom., Eur., Plat.; νωθρός, ά, όν, Hipp., Plat.; βᾰρύς, εῖα, ύ, Soph.; ὀκνηρός, ά, όν (only of persons), Pind., Thuc., Antipho; βρᾰδῠ́πους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, etc., Eur., Anth.; νωλεχής, ές, Eur., Hipp.; δύσφορος, ον, Xen., Plat.
[*Slow at learning*, δυσμαθής, ές, Plat.]
Slow to be accomplished, ὄψῐμος, ον, Hom.; ὀψῐτέλεστος, ον, Hom.
To make slow, βρᾰδῠ́νω, also mid. and pass. *to be slow*, and sometimes act. is used intrans., Trag., Plat.
[*To be slow*, νωθρεύομαι, Hipp., Hyperid.; νωθριάω, Diosc.]
I should have been slow to send for you to my house, σχολῇ σ' ἂν οἴκους εἰς ἐμοὺς ἐστειλάμην, Soph.
SLOWEST, THE, ἥκιστος, η, ον, Hom.
SLOWLY, βρᾰδέως, Thuc., Xen., Isoc.; διὰ χρόνου, Soph.; ἐμποδιζομένως, Plat.; ἀνίδρωτι, Xen.
Going slowly, βάδην, Hom., Æsch., Ar., Hdt., Xen.
SLOWNESS, νωλεχία, ἡ, Hom.; βρᾰδῠ́της, ητος, ἡ, Hom., Soph., Thuc., Xen., Isoc.; βράδος, τό, Xen.; σχολαιότης, ητος, ἡ, Thuc.
SLUGGISH, βληχρός, ά, όν, Pind. *Vid.* LAZY.
SLUGGISHNESS, βλᾱκεία, ἡ, Xen.; νώθεια, ἡ, Plat. *Vid.* LAZINESS.
SLUMBER, ὕπνος, ὁ, Omn. *Vid.* SLEEP.
SLUMBER, TO, εὕδω, fut. εὑδήσω, no aor. or perf., Omn. poet., Xen., Plat.; νυστάζω, Xen. *Vid.* TO SLEEP.
SLUR, TO, ἐπῐσύρω, only act. in this sense, Lys., Dem.
To do a thing for form's sake, and therefore to slur it, ἀφοσιόομαι, mid., Plat., Isoc., Isæ.
SLY, ἀλωπός, όν, Soph. *Vid.* CUNNING.
[SMACK, A, ψόφος φιλημάτων, Soph.]
[SMACK, TO (of loud kisses), ποππύζω, Anth.]
SMALL, μικρός, Att. often σμῑκρός, ά, όν, compar. μικρότερος, etc., more usu. ἥσσων, ἐλάσσων, or μείων, superl. ἐλᾰ́χιστος (*vid.* LESS, LEAST), Omn.; λεπτός, ή, όν, Hom., Hdt.; τυτθός, ή, όν, and ός, όν, only positive, Hom., Æsch., Theoc., Ap. Rh.; βαιός, ά, όν, no compar., Pind., Trag. *Vid.* LITTLE.
Very small, πάνσμικρος and πάμμικρος, ον, Plat., Arist.; πολλοστός, ή, όν, Plat.
Small (of a house), θλῑβόμενος, η, ον, Theoc.
Small (of flutes, i. e., with few holes), ἡμίοπος, ον, Anac., Æsch.
[*In small numbers*, κατ' ὀλίγους, Hdt., etc.]
SMALLER, ὑπολίζων, ον, Hom.
[*To make smaller*, μειόω, Xen.; *to become smaller*, μειόομαι, Plat.] *Vid.* TO DIMINISH.
In smaller masses, χᾰλῐκώδης, ες, Theoph.
[SMALLNESS, ὀλιγότης, ητος, ἡ, Plat.; μικρότης, ἡ (Att. σμικρ.), Plat., etc.]
SMART, TO—*to cause to smart*, δᾱ́κνω, fut. δήξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔδᾰκον, perf. δέδηχα, no mid., but pass. in pass. sense (lit. and metaph.), Hom., Eur., Ar., Xen.; ἐπῐδάκνω, Arist.
SMEAR, TO, χρίω, c. acc. of the thing smeared, dat. of the unguent

applied, etc., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἐπιχρίω, Hom.; ὑποχρίω, Hdt.; προσχρίω, Hipp.; 'ἀλείφω, perf. pass. 'ἀλήλιμμαι, Hom., Hdt., Xen., Plat.; ἐξᾰλείφω, Hdt., Plat.; κᾰτᾰλείφω, Arist.; ἐπῐπλάσσω, fut. -πλᾰσω, Hdt.; ἐμπλάσσω, Hdt.; χραίνω, Plat.; ὑπομάσσω, fut. -ξω, Theoc. *Vid.* To ANOINT.

To smear all round or *all over*, περῐπλάσσω, Plat.; περιχρίω, Hipp.

SMEARED, κεκλυσμενος, η, ον, Theoc.

SMELL (i. e., which can be smelt, whether good or bad), ὀδμή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; ὀσμή, ἡ, Omn. Att.

[*An intolerable smell*, ὀσμαὶ οὐκ ἀνεκτοί, Thuc.]

Smell (i. e., sense of smell), ὄσφρησις, εως, ἡ, Plat.

Strength of smell, πολυοσμία, ἡ, Theoph.

Having no smell, 'ἀνώδης, ες, Plat.; ἄνοσμος, ον, Hipp.; [ἄνοδμος, ον, Hipp.: ἄβρωμος, ον, Diph. Siphn.]

Producing a strong smell, πολύοσμος, ον, Theoph.

SMELL, TO, neut., πνέω, and Ep. pres. and imperf. πνείω, ἔπνειον, fut. πνεύσω, more usu. in Att. πνεύσομαι and πνευσοῦμαι, Hom., Soph.; ὄζω, fut. ὀζήσω, perf. ὄδωδα in pres. sense, c. gen. of that which causes the smell, Hom., Æsch., Ar., Xen., Plat., Lys., Theoc.; προσόζω, Ar.; ἐξόζω, Theoc.; ὀδμάομαι, Democr.

To smell at the same time, σῠνόζω, Arist.; συνεξόζω, Theoph.

A smell comes from Arabia, ἀπόζει τῆς 'Αραβίας, Hdt.

To smell, act., ὀσφραίνομαι, mid., fut. ὀσφρήσομαι, aor. 2 ὠσφρόμην (aor. 1 ὠσφράμην, only in Hdt.), no pass., c. gen., sometimes c. acc. cogn., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat.

[*To smell a smell, a perfume*, ὀσφραίνομαι ὀδμήν, Hdt.]

I smell meat, προσπνεῖ μοι κρεῶν, Ar.

SMELLING (i. e., what can be smelt), ὀσφραντός, ἡ, όν, Arist.; ὀσμητός, ἡ, όν, Theoph.

Sweet-smelling, εὐώδης, ες, Hom., Pind., Trag.; εὔοδμος, ον, Pind., Theoc.; [ὀσμώδης, ες, Arist., Theoph.]

Smelling acutely, good at smelling, act., ὀσφραντήριος, α, ον, Ar.; ὀσφραντῐκός, ἡ, όν, Arist.

[*That can not be smelt*, ἀνόσφραντος, ον, Arist.]

SMELT, TO, ἕψω, fut. ἑψήσω, no perf., no mid., but pass. also, Pind., Plat.; [περιτήκω, Hipp., Plat.]

[*To smelt ore*, μεταλλουργέω, Diosc.]

To smelt with, σῠνέψω, c. dat., Arist.

SMILE, A, μείδημα, ᾰτος, τό, Hes.

Smiles mingled with tears, κλαυσίγελως (gen. -ωτος and -ω), ὁ, Xen.

SMILE, TO, μειδάω, esp. in aor. 1 act., no mid. or pass., Hom., h., Ap. Rh.; μειδιάω, fut. -ᾱσω, only act., Hom., h., Sapph., Ar., Plat., Ap. Rh.; ἐπῐμειδάω, Hom.; ἐπιμειδιάω, Xen., Ap. Rh.; γελάω, fut. -ᾰσω, Dor. also -άξω, aor. 1 poet. often ἐγέλασσα (not Att.) for ἐγέλᾰσα, sometimes c. acc. of the object at which, or c. dat., more rarely c. gen., sometimes c. ἐπί and dat., often c. εἰ, etc., Omn.; 'ὑπογελάω, Plat. *Vid.* To LAUGH.

To smile at, προσγελάω, c. acc., Eur., Ar., Hdt., Æschin.; ἐπῐγελάω, c. dat., Ar.; ἐμμειδιάω, Xen.

SMILING, φῐλομμειδής, ές, Hom., Hes.; φαιδρός, ά, όν, Trag., Ar., Xen.; φαιδρωπός, όν, Æsch., Eur.; μειλῐχόμειδος, ον, Alcæ.; εὐμειδής, ές, Ap. Rh., Call.

SMITE, TO, κόπτω, Hom., Æsch. *Vid.* To STRIKE.

To smite so as to slay, πᾰτάσσω, Thuc.

SMITH, A, χαλκεύς, ὁ (used even of a goldsmith), Hom., Hdt., Xen., Plat.; χαλκοτῠπος, ὁ, Xen., Dem.; σῐδηροτέκτων, ονος, ὁ, Æsch.; σῐδηρεύς, ὁ, Xen.; σῐδηρουργός, ὁ, Theoph.

To be a smith, to make as a smith, χαλκεύω, sometimes c. acc. of the work done or metal wrought, also in pass. of the metal worked, etc., also in mid., Hom., Theogn., Soph., Ar., Xen., Plat.

The trade of a smith, χαλκεία, ἡ, Plat.; ἡ χαλκοτῠπῐκή, Plat.; ἡ χαλκουργῐκή, Arist.; σῐδηρεία, ἡ, Xen.

Belonging to a smith, or *to a smith's trade*, or *skillful as a smith*, χαλκευτῐκός, ή, όν, Xen.

SMITHY, A, χαλκεών, ῶνος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; χαλκεῖον, τό, Hdt., Plat.; σῐδηρεῖον, τό, Arist.

SMOCK-FROCK, A, κᾰτωνᾰκη, ἡ, Ar.

SMOKE, κᾰπνός, ὁ, Omn.; ψόλος, ὁ, Æsch.; λῐγνύς, ύος, ἡ (properly ῡ, but also ῠ) (esp. when mingled with flame), Æsch., Soph., Ar., Ap. Rh.; 'ἄχνη, ἡ, Æsch.; αἴθᾰλος, ὁ, Eur.

SMOKE, TO, intrans., 'ἀτμίζω, only act., Soph., Pherecr., Xen.; κᾰπνόομαι, pass. (esp. of a thing burning, and therefore smoking), Pind., Eur.; τῦφομαι, pass., perf. τέθυμμαι, aor. 2 ἐτῠφην, Eur., Ap. Rh.

To smoke, act. (i. e., make to smoke), κᾰπνίζω, Hom., Dem.; τῦφω, fut. θύψω (of smoking bees, Ar.), Soph., Ar., Hdt.; ἐντύφω (of smoking bees), Ar.; καπνιάω (of smoking bees), Ap. Rh.

SMOKELESS, 'ἀκᾰπνωτος, ον, Eur.

SMOKY, ψολόεις, εσσα, εν, Hom., Hes., Pind.; αἰθᾰλόεις, εσσα, εν, Hom., Hes.; δύσκᾰπνος, ον, Æsch.; αἰθᾰλεος, α, ον, Ap. Rh.; λιγνυόεις, εσσα, εν, Ap. Rh.

SMOOTH, λισσός, ή, όν, Hom., Ap. Rh.; fem. λισσάς, ᾰδος, ἡ, Æsch., Eur., Theoc., also λίς, only nom. (epith. of a rock), Hom.; λευρός, ά, όν, Hom., Pind., Æsch., Eur.; λεῖος, α, ον, and ος, ον (sometimes of words), Hom., Hes., Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ψῑλός, ή, όν (esp. of any thing shaved, hairless, etc.), Hom., Ar., Xen.; ὁμαλός, ή, όν, Hom., Att.; ἀστῠφελος, ον (of a road), Theogn.; λίσπος, η, ον (of a tongue), Ar.

[*Smooth* (of breathings, letters, etc.), ψῑλός, ή, όν, Gram.; *the smooth* (letters, mutes), τὰ ψιλά; *to write* or *mark with a smooth breathing*, ψιλόω, Gram.] *Vid.* BREATHING.

Rather smooth, ὑπόλισπος, ον, Ar.

With smooth bark, λειόφλοιος, ον, Theoph.

A smooth surface, λειμών, ῶνος, ὁ, Soph.

SMOOTH, TO, λεαίνω, poet. also λειαίνω, Ep. fut. λειᾰνέω, only act., Hom., Solon, Xen., Plat.; ἐπιλεαίνω, Hdt.; ξέω, ξέσω, Ep. also ξέσσω, no perf., only act. (of smoothing by polishing, scraping, etc.), Hom., Ap. Rh.

[*To smooth all around*, ἀμφιξέω, Hom.]

To smooth previously, προομᾰλύνω, Plat.

[SMOOTHED (with a plane), ξυστός, ή, όν, Hdt.]

SMOOTHLY, λείως, Plat.

SMOOTHNESS, λειότης, ητος, ἡ, Æsch., Xen., Plat.

SMOTHER, TO, πνίγω, fut. πνίξομαι, aor. 1 ἔπνιξα, no perf. in any voice, aor. 2 pass. and fut. 2 pass. the only pass. tenses, Ar., Hdt., Xen., Plat.; ἀποπνίγω, Ar., Hdt., Xen.; κᾰταπνίγω, Arist., Theoph.

SMOTHERING, πνῖγος, τό, Ar., Plat.; πνῖξις, εως, ἡ, Theoph.; κᾰτᾰπνιξις, ἡ, Arist.

SMOULDER, TO, σμῠχομαι, pass., no perf., aor. ἐσμῠγην, Hom.; τῠφομαι, Eur., Mosch.; 'ὑποσμῠχομαι, Ap. Rh.

To cause to smoulder (i. e., to burn), σμῠχω, in aor. 1, Hom.

SMOULDERING, ψολόεις, εσσα, εν, Hom., Hes., Pind.

SMUGGLE, TO, πᾰρεμπολάω, metaph., Eur.

SMUGGLER, A, φώρ, φωρός, ὁ, Dem.

SMUT, αἰθᾰλη, ἡ, Luc.

SMUTTY, αἰθᾰλόεις, εσσα, εν, Hom.

SNAIL, A, κόχλιον, τό, h.; φερέοικος, ὁ, Hes.; στρᾰβηλος, ὁ, Soph.; κοκκᾰλία, ἡ, Arist.; στρόμβος, ὁ, Arist.

A snail-shell, στρόμβος, ὁ, Arist., Theoc.

Like a snail, στρομβώδης, ες, Arist.

SNAKE, A, ὄφις, εως, ὁ, Omn.; ἑρπετόν, τό, Eur., Theoc. *Vid.* SERPENT.

Like a snake, ὀφεώδης, ες, Plat.

Abounding in snakes, ὀφιόεις, εσσα, εν ('ὀφ. poet.), Antim.

With snake-like neck, ὀφιόδειρος, ον, Orac. ap. Arist.

SNAKY, ὀφιώδης, ες (of the Gorgon), Pind.

SNAP, A (for a necklace, etc.), βᾰλᾰνος, ἡ, Ar.

SNARE, A, ἕρκος, τό, Hom., Pind., Eur., Ar., Hdt.; πᾰγίς, ῐδος, ἡ, h., Ar., Amphis; πᾰγη, ἡ, Æsch., Hdt., Xen., Plat.; 'ἄγρευμα, ᾰτος, τό, Æsch.; θήρᾱμα, ᾰτος, τό, Eur.; ἀρπεδόνη, ἡ, Xen.; πλέγμα, ᾰτος, τό, Xen.; [θήρᾰτρον, το, Xen.; (for birds), ὀρνιθοπέδη, ἡ, Anth.]

To fall into a snare, εἰς βόλον κᾰθίσταμαι (pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act.), Eur.

To be about to fall into a snare, εἰς βόλον ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἤλῠθον, sync. (as always in Att.) ἦλθον, perf. ἐλήλῠθα), Eur.

To lay snares for, ἐφεδρεύω, c. dat. pers., only act., Eur., Thuc. *Vid.* To LIE IN WAIT.

To have snares laid for one, κρυπτεύομαι, pass., no perf., etc., Eur.

SNARL, TO, ῥύζω, chiefly pres. and imperf. act., Ar., Hermipp.; so ῥάζω, Cratin.

To snarl at, metaph., 'ὑλακτέω, only act., Ar., Isoc.

Snarling words, 'ὑλάγμᾰτα, τά, Æsch.

SNATCH, TO, 'ἀνερείπομαι, mid., only in aor. 1, Hom., Hes.; ἁρπάζω, fut. -άξω and -ᾰσω (the only Att. form), Omn.; 'ἀναρπάζω, Hom., Pind., Xen.; κᾰθαρπάζω, sometimes c. gen. of that from which, Eur.

To snatch away or *away from*, ἐξερύω, fut. -ῠσω, augmented tenses -ειρ., c. gen. of that from which, Hom.; 'ἀφαρπάζω, c. gen., Soph.; ῥυσιάζω, c. gen., Æsch.

To snatch away in an underhand manner, 'ὑφαρπάζω, Ar., Xen., Plat.

SNEEZE, A, πταρμός, ὁ, Ar., Thuc., Hipp.

SNEEZE, TO, πταίρω, esp. in aor. 2, no perf., only act., Hom., Ar., Plat.; ἐπιπταίρω, Hom., Theoc.; πτάρνῠμαι, mid., Xen.

[*He made himself sneeze by tickling his nose*, τὴν ῥῖνα κνήσας ἔπτᾰρε, Plat.]

Going to sneeze, μελλέπταρμος, ον, Arist.

Causing to sneeze, πταρμικός, ή, όν, Hipp.

[SNIVEL, μύξα, ἡ, Hes.]

[SNIVELING, μυξοποιός, όν, Hipp.]

SNORE, A, φῡσίᾱμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ῥέγξις, εως, ἡ, Hipp.

SNORE, TO, ῥέγκω, and mid., no pass., no perf., Æsch., Ar.; ῥυγκιάω, Epich.

To snore a little, 'ὑπορέγχω, Hipp.

SNORT, A, φρύαγμα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph., Xen.; φύσημα, ᾰτος, τό, Xen.

SNORT, TO, μυχθίζω, only act., Æsch.; βρῑμάομαι, mid., Ar.; ἐμβριμάομαι, Æsch.; φῡσάω, Eur.; ῥέγχω, only act., Eur.

SNOUT, A, ῥύγχος, τό, Ar., Pherecr., Theoc.; ῥύγχιον, τό, Ar.

[*With broad snout*, πλατύῤῥυγχος, ον, Timocl.; *having sharp snout*, ὀξύῤῥυγχος, ον, Ath.]

SNOW, χιών, όνος, ἡ (ῐ, but Ep. also ῑ in arsis), Omn.; νῐφάς, ᾰδος, ἡ, acc. sing. also νῐφα, Hom., Hes., Æsch., Hdt.; νῐφετός, ὁ, Hom., Pind., Hdt.

SNOW, TO, νίφω, also more rarely mid., no perf., pass. of places snowed on, covered with snow, Hom., Æsch., Ar., Xen.; κᾰτᾰνίφω, sometimes c. acc. of the place on which, Ar.; ἐπῐνίφω, Xen.

It snows, χιονίζει, and imperf., smts. c. acc. of the country where, Hdt.

It snowed a little, 'ὑπένειφε, Thuc.

[*To be snowed on*, νίφομαι, Hdt., Xen.]

SNOW-BEATEN, SNOW-CAPPED, *vid.* SNOWY.

[SNOW-FLAKES, λεπίδες (sc. χιόνος), Theoph.; πηγυλίδες, αἱ, Orph.] *Vid.* FLAKE.

[SNOW-STORM, A, νιφάς, ᾰδος, ἡ, Hom.; νιφετός, ὁ, Hom., Pind., Hdt.]

A snow-storm, χιόνος βολή, Eur.

SNOW-WHITE, χιόνεος, α, ον (ῐ, but ῑ poet.), Asius; χιονόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Eur. *Vid.* WHITE.

SNOWY, νῐφόεις, εσσα, εν (of places covered with snow), Hom., Hes., Pind., Soph.; so 'ᾰγάννῐφος, ον, Hom.; νῐφάς, ᾰδος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; νῐφόβολος, ον, Eur., Ar.; νῐφοστῐβής, ές (of winter), Soph.; πολύνῐφής, ές, Eur.; χιονοβοσκός, όν (of places), Æsch.; so χιονοθρέμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; so χιονόκτῠπος, ον (lit., resounding with the noise of the fall of snow), Soph.; so χιονότροφος, ον, Eur.; so χιονώδης, ες, Eur.; so χιονόβλητος, ον, Ar.; νιφετώδης, ες, Arist.; χιόνεος, α, ον (ῑ poet.), Anth.; νιφοβλής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ (of places), Anth.

SNUBNESS, σῑμότης, ητος, ἡ, Plat.

SNUB-NOSED, σῑμός, ή, όν (sometimes also epith. of the nose), Hdt., Xen., Plat., Theoc.; σῑμοπρόσωπος, ον, Plat.; 'ᾰνᾰσῑμος, ον, Ar.

SNUFF (of a candle), μύκης, ητος, ὁ (esp. mushroom-shaped), Ar.

[SNUFF, TO (a candle), προμύσσω (τὸν λύχνον), Plut.]

SO, τώς, Hom., Hes., Æsch., Soph.; τοῖον, Hom.; ὧδε, Omn.; οὕτω and οὕτως [(used also in protestations, οὕτω, c. opt., Att., also in wishes, etc., with condition, *so may I prove victorious, as* ..., οὕτω νικήσαιμι, ὡς ..., Ar., etc.; in signf. *to such a degree*, and then apodosis often introduced by relative pronoun ὅς instead of ὥστε or ὡς, sometimes even without connecting particle, as, *their heads are so hard, you could scarcely break them with a stone*, κεφαλαί εἰσι οὕτω δή τι ἰσχυραί, μόγις ἂν λίθῳ παίσας διαῤῥήξειας, Hdt.)], Omn., strengthened οὑτωσί in Att.; ὥς, Omn. (but rare in Att. prose); ταύτῃ, Soph., Eur., Ar., Xen.; ὡδί, Ar., Plat.; τοιούτως, Antipho; τοίως, Ap. Rh.; ὅπως, only once, Eur. *Vid.* THUS.

So (i. e., in the same manner), αὔτως (often implying some contempt), Hom., Soph.; ὡσαύτως (in Hom. usu. in tmesis, ὡς δ' αὔτως), Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.

[*Even so* (in reply), ταῦτα δή, or ἦν ταῦτα, Ar., etc.]

[*So much on this head* or *for this* (in passing from one part of a subject), καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, Att.]

So (i. e., in that case, in that manner), ἐκείνως, Thuc.; κείνως, Hdt.

So as to, ὥστε, c. infin., sometimes c. indic. (the indic. is used when a result is represented as a fact, the infin. when the result is supposed to follow from the principal clause directly), or c. opt., or c. ἄν and opt. (to express a supposed consequence), Hom., Soph., Eur., Dem.

[*So-and-so* (i. e., such and such a person), ὅς καὶ ὅς (oblique cases from the article), Hdt.]

SOAK, TO, act., βρέχω, Eur., Plat.

To soak beforehand, προβρέχω, Arist., Hipp.

To soak through, intrans., διηθέω, only act., Hdt.

[*To be soaked with*, μεθύω, c. dat., Hom., Babr., Anth.]

SOAP, κῑμωλία γῆ, or κιμωλία, ἡ (used for soap in the baths), Ar.; ῥύμμα, ᾰτος, τό, Ar., Plat.; κονῖα, ἡ (powder used instead of soap), Ar., Plat.; σμῆμα, ᾰτος, τό, Antipho.

SOAP-WORT, στρουθίον, τό, Theoph.

SOAR, TO, ἠερέθομαι, only pres. and imperf. pass., Hom. *Vid.* TO FLY.

SOARING, ποτᾱνός, ή, όν, Pind., Æsch.; πτηνός, ή, όν, Pind.; ὑπόπτερος, ον (metaph. of the mind), Pind.

SOB, A, λύγξ, λυγγός, ἡ, Thuc., Hipp.

A sob (produced by violent exertion), ποίφυγμα, ᾰτος, τό, Æsch.

With sobs, λύγδην, Soph.

SOB, TO, λύζω, fut. -ξω, only act., no perf., Ar.

SOBER, νήφων, ουσα, ον, dat. pl. poet. also νήφοσι (used metaph. also of the mind), Theogn., Soph., Hdt., Xen.; ξηρός, ά, όν (esp. of a way of life), Ar.

A sober man, μετριοπότης, ου, ὁ, Xen.

To be sober, to live soberly, νήφω, only act., rarely beyond pres., Theogn., Archil., Soph., Hdt., Plat.

SOBERING, νηφαντῐκός, ή, όν, Plat.

SOBERNESS, νῆψις, εως, ἡ, Polyb. *Vid.* TEMPERANCE.

[SO CALLED, οὕτω λεγόμενος, καλούμενος, ὀνομαζόμενος, or sometimes simply the participle in agreement, e. g., *to the so-called Erythræan Sea*, ἐς τὴν καλουμένην 'Ερυθρὴν θάλασσαν, Hdt.]

SOCIABLE, ὁμῑλητός, ή, όν, Æsch.; ὁμῑλητῐκός, ή, όν, Isoc.

SOCIAL, κοινωνῐκός, ή, όν, Plat., Arist.; ὁμιλητικός, ή, όν, Isoc.

The manners of social life, ἀστῠνόμοι ὀργαί, Soph.

Not bound by social ties, 'ᾰφρήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

SOCIETY, ὁμῑλία, ἡ, c. dat., or c. gen., or c. πρός and acc. of those with whom, Omn. Att., Hdt.; σῠνουσία, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Isæ.; μετοικία, ἡ, Soph.

SOCK, A, ποδεῖον, τό, Critias.

SOCKET, A (of a limb), κοτῠλη, ἡ, Hom.; αὐλός, ὁ (of any thing), Hom., Xen.; ἄρθρον, τό, Soph., Hdt.; κοτῠληδών, όνος, ἡ, Ar.; στροφεύς, ὁ, Ar.; τόρμος, ὁ, Hdt.; [(of a ring), πυελίς, ῖδος, ἡ, Ar., Lys.; (in which a pivot works), ἐμπυελίδιον, τό, Hero.]

With a long socket, δολῐχαυλος, ον (of a spear), Hom.

SODA, λῖτρον, τό, Hdt., Plat.; νίτρον, τό, Hdt.

Of soda, λῑτρώδης, ες, Plat.; νιτρώδης, ες, Arist.

Made of bad soda, ψευδόλῑτρος, ον, Ar.

SODDEN, τετηκώς, υῖα, ός, Eur.; πνικτός, ή, όν, Antipho.

SOFT, 'ᾰπᾰλός, ή, όν, Hom., Æsch., Eur., Xen., Plat.; μαλθᾰκός, ή, όν, Omn. poet.; μᾰλᾰκός, ή, όν, Omn.; πέπων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Theoc.; χαῦνος, η, ον, and ος, ον, Plat.; [(of speech, manner, etc.), προσηνής, ές, Pind., Thuc.; (of flesh), πλαδαρός, ά, όν, Hipp.] *Vid.* GENTLE, and SYN. 321.

Soft (as hands not worn by toil), 'ᾰτριπτος, ον, Hom.

Soft (as ground not much trodden), 'ᾰσακτος, ον, Xen.

Soft (of beds), βᾰθύστρωτος, ον, Musæ.

Soft (being made so by boiling), τερᾰμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Theoph.

[*Soft* (of sound, etc.), πρᾶος, εῖα, ον, Hom., Xen.] *Vid.* LIGHT.

Rather soft, μαλθᾰκώδης, ες, Hipp.; ὑποπέπων, ον, Hipp.

To be soft, μᾰλᾰκιάω, only act., Xen.; μαλακύνομαι, Xen.

To become soft (as the ground in spring), χέομαι, pass., perf. κέχῠμαι, etc., Xen.

Soft-skinned, 'ᾰπαλόχροος, ον, contr. -ους, -ουν, with also irreg. gen. ἀπαλόχροος, dat. ἀπαλόχροϊ, Hes., h., Eur.

[*Soft-shelled*, μᾰλᾰκόστρακος, ον, Arist.]

SOFTEN, TO, τέγγω (esp. of softening persons, as warm water softens their limbs, music their heart, etc.), Pind., Eur.; μαλθάσσω, fut. -ξω (esp. as prayers do), Trag.; μαλάσσω, fut. -ξω (of persons and things), Soph., Eur., Ar., Xen., Plat.; κᾰτᾰτήκω, perf. -τέτηκα in pass. sense, Ar., Hdt., Xen.; θηλύνω (prop. of men, but also of things), Soph., Anth.; 'ᾰπᾰλύνω, Xen.; κᾰθέψω, fut. -εψήσω, no aor. or perf., Xen.; μᾰλᾰκύνω, Hipp.; πραΰνω, Xen.

To soften by working in the hand, δεψέω, only act., Hom., Hdt.

To soften beforehand, προμᾰλάσσω, Arist.

SOFTENED, TO BE (by prayers), μαλθᾰκίζομαι, pass., Eur.

That can be softened, μἄλακτός, ή, όν, Arist.

SOFTENING (calculated to soften), μἄλακτῐκός, ή, όν, c. gen., Hipp.; μαλθακτήριος, ον, Hipp.

Softening, subst., μώλῡσις, εως, ή, Arist.; μάλθαξις, εως, ή, Hipp.

[SOFTISH, μαλθακώδης, ες, Hipp.]

SOFTLY, τυτθόν (to speak), Hom.; μαλθάκῶς, Æsch., Soph.; μάλἄκῶς, Thuc.

Treading softly, μάλἄκαίπους, ὁ καὶ ή, gen. -ποδος, Theoc.

SOFTNESS, μἄλἄκία, ή, Omn. Att. prose; μαλθἄκία, ή, Plat.; ʽἄπἄλότης, ητος, ή, Xen., Plat.; μἄλἄκότης, ητος, ή, Plat.; μαλθἄκότης, ητος, ή, Hipp.; τερἄμότης, ητος, ή (esp. that produced by boiling), Theoph.

SOIL, TO, μιαίνω, Omn.; καταμιαίνω, Pind., Plat.; χραίνω, Trag., Plat.; καταχρώννῡμι, esp. in perf. pass. -κέχρωμαι, Eur.

SOIL, THE, οὖδας, οὔδεος, τό, no pl., Hom., Theoc.; πέδον, τό, no pl., Omn. poet.; γαῖα, ή, Omn. poet.; γῆ, ή, Omn. *Vid.* EARTH.

Attached to the soil (as a serf), ἐπἄρουρος, ον, Hom.

With black soil, μελάγγαιος, ον, Att. μελάγγεως, ων, Theoph.

SOJOURN, TO, μετοικέω, only act., c. gen. of the place where, or c. ἐν and dat., Æsch., Eur., Lys., Dem.; ἐπῐδημέω, only act., c. ἐν and dat., Xen., Plat.

SOJOURNER, A, μέτοικος, ὁ, Omn. Att.

SOJOURNING, A, μετοικία, ή, Æsch., Soph., Xen., Lys.; ἐπῐδημία, ή, Xen., Plat.; ἐπῐδήμησις, εως, ή, Plat.

A sojourning in a strange place, πἄρεπῐδημία, ή, Plat.

SOLACE, A, πἄρἄμῡθιον, τό, Soph., Thuc., Plat., Theoc. *Vid.* COMFORT.

SOLACE, TO, παραμῡθέομαι, mid., no pass., c. acc. or c. dat., Hom., Hdt., Omn. Att. *Vid.* TO COMFORT.

SOLAR, *vid.* SUN.

SOLDER, κόλλα, Ion. κόλλη, ης, ή, Hdt.

Solder for gold, χρῡσόκολλα, ή, Theoph.

SOLDIER, A, αἰχμητής, οῦ, ὁ, Ep. nom. also αἰχμητά, Hom.; μἄχητής, οῦ, ὁ, Hom., Pind.; πολεμιστής and πτολεμιστής, οῦ, ὁ, Hom., Pind.; ὁπλῑτης, ὁ (in prose limited to the heavy-armed troops, in contradistinction to the light troops), Pind., Omn. Att.; ὁπλῑτοπάλης, ου, ὁ, Æsch.; ὁπλοφόρος, ὁ, Eur., Xen.; ὁπλόμἄχος, ὁ, Xen.; ὁπλομἄχης, ου, ὁ, Plat.; στρἄτιώτης, ου, ὁ, Omn. Att. prose.

The soldiers, τὰ ὅπλα, Soph., Xen.; [(opposed to camp followers), οἱ μάχιμοι, Hdt.]

The common soldiers (opp. to the leaders), λᾱός, ὁ, usu. in pl., Hom.

A light-armed soldier, ψῑλός, ὁ, usu. in pl., Omn. Att. prose; γυμνής, ῆτος, ὁ, Eur., Hdt., Xen.; πελταστής, οῦ, ὁ (i. e., one armed with a light shield), Eur., Thuc., Xen.

The body of light-armed soldiers, ή γυμνητία, Thuc.; τὸ πελταστῐκόν, Xen.

A fellow-soldier, συστρἄτιώτης, ου, ὁ, Xen., Plat.; σὐνἄγωνιστής, οῦ, ὁ, Plat., Isoc.; σύμμἄχος, ὁ, Xen.

Of or *belonging to a soldier*, στρἄτιωτῐκός, ή, όν, Omn. Att. prose.

Belonging to a heavy-armed soldier, ὁπλῑτῐκός, ή, όν, Thuc., Xen., Plat.

Belonging to a light-armed soldier, πελταστῐκός, ή, όν, Xen., Plat.; γυμνητικός, ή, όν, Xen.

Belonging to a common soldier, ʽὑπηρετικός, ή, όν, Xen.

Belonging to a soldier, adv., *in a way suited to a good soldier*, etc., στρατιωτῐκῶς, Isoc.; πελταστῐκῶς, superl. -ώτατα, Xen.

Never having served as a soldier, ἀστρἄτευτος, ον, Ar., Æschin.

An avoidance of being a soldier, ἀστρἄτία, ή, Lys.

To be a soldier, στρἄτεύομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass., Pind., Ar., Hdt., Xen.; ὁπλομἄχέω, only act., Isoc.; τετρωβολίζω, only act., Theopomp. (Com.)

Fond of soldiers, φῐλοστρἄτιώτης, ου, ὁ, Xen.

And consider that willingness, and modesty, and obedience to your officers are the part of a good soldier, καὶ νομίσατε εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν τὸ ἐθέλειν καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι καὶ τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι, Thuc.

SOLE, μόνος, Ep. and Trag. also μοῦνος, η, ον, Omn.

[SOLE (a fish), ψῆσσα, Att. ψῆττα, ή, Ar., Plat.; dim. ψηττάριον, τό, Com.]

[*Like* or *resembling a sole*, ψηττοειδής, ές, Arist.]

SOLE, THE (of the foot), ταρσός, ὁ, Hom., Hdt.; [πέλμα, ατος, τό, Polyb., Æl.; (also *sole* of a shoe), Hipp.]

[*Leather for soles*, παλινδορία, ή, Com.]

SOLECISMS (to make), σολοικίζω, only act., Hdt., Dem.

SOLELY, μόνον, poet., also μοῦνον, Omn. *Vid.* ONLY.

SOLEMN, σεμνός, ή, όν, Omn.

Very solemn, περῐσεμνος, η, ον, Ar.

SOLEMNLY, σεμνῶς, Eur., Xen.

Solemnly spoken, σεμνόστομος, ον, Æsch.

SOLEMNNESS, σεμνότης, ητος, ή, Eur., Xen., Plat., Isoc.

SOLEMNIZE, TO (a festival, etc.), ʼἄγω, aor. 2 ἤγἄγον, only act. in this sense, Hdt., Thuc. *Vid.* TO CELEBRATE.

SOLICIT, TO, αἰτέω, c. acc. rei, παρά or πρός and gen. pers., sometimes c. dupl. acc., Omn.; μνάομαι, c. acc., Hdt.; προμνάομαι, mid., c. acc. pers., Xen. *Vid.* TO ASK.

SOLICITATION, αἴτησις, εως, ή, Hdt. *Vid.* ASKING.

SOLICITING—*fond of soliciting*, αἰτητῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

SOLICITOUS, πολὔφροντις, ῐδος, ὁ καὶ ή, Anac.; κηδόσὔνος, ον, Eur. *Vid.* ANXIOUS.

SOLICITUDE, φροντίς, ῐδος, ή, Theogn., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* ANXIETY, CARE.

SOLID, στερεός, ά, όν, Hom., Eur., Hdt., Plat.; στερεοειδής, ές, Plat.

Solid (of an argument), ἀπτώς, ῶτος, ὁ καὶ ή, Plat.

The measurement of solids, στερεομετρία, ή, Arist.

[*To make solid*, πήγνυμι, Æsch., Ar., Xen.; πυκνόω, Arist.]

SOLIDITY, στερεότης, ητος, ή, Plat.

SOLITARY, ἔρημος, η, ον, and ος, ον, Omn.; μόνος, η, ον, poet. and Trag. also μοῦνος (only of persons), Omn.; μονόζυξ, ὔγος, ὁ καὶ ή (only of persons), Æsch.; μονάς, ἄδος, ὁ καὶ ή (of persons and places), Æsch., Eur.; ʼἄγείτων, ονος, ὁ καὶ ή (i. e., without neighbors), Æsch., Eur.; μονότροπος, ον (only of persons), Eur.; so μονόστολος, ον, Eur.; μονώτης, ου, ὁ, and fem. μονῶτις, ῐδος, ή, Arist.; μονἄδῐκός, ή, όν (of animals), Arist.; μονἄχός, ή, όν, Arist.; μονιός, όν, and μούνιος, ον, Call., Anth.

Solitary (of a meal), μονοτρἄπεζος, ον, Eur.

To make solitary, μουνόω (μ. γενεήν, i. e., to keep a family several generations with only one child), Hom.

To be solitary, live a solitary life, χηρεύω, only act., Soph.; μονόομαι, pass. (both these words sometimes c. gen. of one's absent companions), Eur.

SOLITUDE, ἐρημία, ή, Soph., Eur., Thuc., Xen., Isoc.; μόνωσις, εως, ή, Plat.; ἡσὔχία, ή, Xen.

SOLO, A, μονῳδία, ή, Ar., Plat.

[*Solo on the flute*, μοναυλία, ή, Poll.; *to play a solo on the flute*, μοναυλέω, Plut.; *playing a solo on the flute*, μόναυλος, ον, Hedyl.]

To sing a solo, μονῳδέω, only act., Ar.

SOLSTICE, THE, ἡλίου τροπαί, αἱ, Hom., Hes., Thuc.

SOLUBLE (what can be solved), λὔτός, ή, όν, Plat., Arist.

SOLUTION, λὔσις, εως, ή, Arist. *Vid.* EXPLANATION.

[*Solution of a problem*, ἀνάλυσις, εως, ή, Plut.]

SOLVE, TO, λύω (ὔ, but also ῡ in arsis), perf. pass. λέλὔμαι, etc., Plat. *Vid.* TO EXPLAIN.

He who could solve the famous riddles, ὃς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ᾔδη (pluperf. of οἶδα), Soph.

One must solve. λὔτέον, Plat.

Calculated to solve, λὔτῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

So as to be solved, λυτῶς, Arist.

SOMBRE-LOOKING, αἰᾱνός, ή, όν, Soph.

SOME, τις, enclit., ὁ καὶ ή, neut. τι, gen. τινός, Ep. also τευ, Att. often του, dat. τινί, Ep. and Att. often τῳ (Hom. sometimes uses τῐς in arsis), often c. gen., as, *some god*, θεῶν τις, etc., Omn.; ἐστὶν ὅς, neut. ἐστὶν ὅ, pl. εἰσὶν οἵ, but also often ἐστὶν οἵ, neut. ἐστὶν ἅ, etc., Hom., Omn. Att., Hdt.; ἔνιοι, αι, α, Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.

Some (answered by *others*), οἱ . . . οἱ . . ., Hom., more usu. οἱ μέν . . ., αἱ μέν . . ., τὰ μέν . . ., answered by οἱ δέ, αἱ δέ, τὰ δέ, etc., Omn.; οἱ μέν answered by τινὲς δέ, Dem.

Not some and others not, but all, οὐχ ὁ μὲν, ὃδ' οὐ, ἀλλὰ πάντες, Hdt.

It is not some of them (i. e., of oracles) *only that are accomplished* (but all), συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν τὰ δ' οὔ, Æsch.

Some others, μετεξέτεροι, αι, α, Hdt.

Some one or other, ὃς καὶ ὅς, Hdt.

From some source or other, ʼἁμόθεν, Hom.; ἁμόθεν γε πόθεν, Plat.; ἔκποθεν, Ap. Rh.

[*From some place* or *other*, ποθίν, Hom.; *from some other place*, ἄλλοθέν ποθεν, Plat.]

In some particulars, ἐστὶν ἅ, Thuc.

SOMEHOW, πως, enclit. only when joined with some other word, e. g., *if somehow*, εἴ πως, *somehow so*, ὧδέ πως, τῇδέ πῃ, *some other way*, ἄλλως πως, etc., Omn.; *somehow or other*, ʼἁμωσγέπως, Ar., Plat., Lys.; ʼἁμηγέπη, Plat.; ἐστὶν ὅπως, Plat.; ἐστὶν ὅπῃ, Pind., Plat.

Somehow or other, ὁπωσοῦν, Xen.; ὁπωστιοῦν, Plat.

They would be willing to assist secretly, or openly, or, at all events, somehow or other, ἐθελήσειαν ἡμῖν κρύφα γε, ἢ φανερῶς, ἢ ἐξ ἑνός γε τοῦ τρόπου ἀμῦναι, Thuc.

SOMETIMES, ἄλλοτε, often ἄλλοτε μέν . . ., answered by ἄλλοτε δέ, sometimes by τότε δέ, Omn.; τότε μέν . . ., answered by τότε δέ, Omn.; ὅτε μὲν . . ., answered by ὅτε δέ, sometimes in Ep. by ἄλλοτε δέ, Omn.; ὅτε μέν . . ., answered by ἐνίοτε δέ, Plat.; [ποτὲ μέν . . ., ποτὲ δέ . . ., also foll. by ἐνίοτε δέ . . . or αὖθις δέ . . ., Plat.; ἦν ὁπότε (foll. by indic.), Xen.]; ἔστιν ὅτε or ἔσθ' ὅτε, Pind., Soph., Xen.; ἐνίοτε, Ar., Xen., Plat., Dem.

Some time or other, ποτε, enclit. after some other word, εἰ, etc., Omn.; ποθι, enclit. after some other word, as αἰ for εἰ, Hom.; πώποτε after εἰ, etc., Ar., Xen., Plat., Æschin.

But time reveals the wicked some time or other, κακοὺς δὲ θνητῶν ἐξέφην' ὅταν τύχῃ χρόνος, Eur.

SOMEWHERE, που, enclit., Omn.; ἔσθ' ὅπου or ἐστὶν ὅπου, Soph.; ἐνιᾰχῇ, c. gen. of place, Hdt.; ἐνιᾰχοῦ, Plat.; ἁμόθι (from a Lacedæmonian state paper), Thuc.; ἔστιν οὗ, Att.

SOMEWHITHER, ἐστὶν οἷ, ἐστὶν ὅποι, or ἔσθ' οἷ, etc., Att.

SON, A, κόρος, and poet. κοῦρος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur.; παῖς, ὁ, Ep. also πάϊς, gen. παιδός, etc., Ep. acc. also πάϊν (Ap. Rh.) and voc. πάϊ (Hom.); τόκος, ὁ, Hom., Trag., Plat.; υἱός, οῦ, ὁ, etc., also gen. υἱέος, dat. υἱέϊ (Att. υἱεῖ), acc. υἱέα, dual υἱέε, pl. υἱεῖς, etc. (of this form gen. and acc. sing., nom. and acc. pl., rarely, if ever, in Att.), Hom. also has gen. sing. υἷος, dat. υἷι, acc. υἷα, dual υἷε, etc. (Hom. also uses 'υἱός), Omn.; γόνος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Hdt.; γένεθλον, τό, Soph.; γενέτης, ου, ὁ, Soph., Eur.; ἶνις, ὁ, only nom. and acc. ἶνιν, Æsch., Eur.; πῶλος, ὁ, Æsch.; σκύμνος, ὁ, Eur.; κέλωρ, ὁ, only nom., Eur.; υἵδιον, τό, Ar. (besides these words, each proper name has a patronymic derived from it ending in ἴδης, ιάδης, ίων, είων, etc., as, *son of Peleus*, from gen. Πηλέως, Πηλεΐδης, Att. Πηλείδης, ου, ὁ, from Ion. gen. Πηληϊάδης, also Πηλείων, ωνος, all in Hom.; *son of Cronus*, Κρονίων and Κρονίδης, both in Hom.; also the word *son* is often left out, usu. after ὁ, as, *great glory to the son of Laertes*, τῷ Λαερτίου σέβας ὑπέρτατον, Soph.; but sometimes without ὁ, as, *Phalius, the son of Eratoclides*, Φάλιος Ἐρατοκλείδου, Thuc.) *Vid.* OFFSPRING, CHILD, and SYN. 386.

To be the son of, ἐκγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, aor. 2 -εγενόμην, perf. ἐκγέγονα, more usu. ἐκγέγαα, part. ἐκγεγαώς, υῖα, gen. ῶτος, etc., c. gen., rarely c. dat., Hom., Hdt.; εἰμί, c. gen., Omn.

The slayer of one's son, παιδοκτόνος, ον, Soph.

SON-IN-LAW, γαμβρός, ὁ, Hom., Xen.

SONLESS, 'ἄκουρος, ον, Hom.; 'ἄπαις, sometimes c. gen. (e. g., ἄπαις ἀρσένων παίδων), Trag., Hdt., Xen. *Vid.* CHILDLESS.

SONG, A, SONG, οἴμη, ἡ, Hom.; μολπή, ἡ (esp. when accompanied by dancing), Omn. poet.; ἀοιδή, ἡ, Hom., Pind., Soph., contr. ᾠδή, h., Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; ἔπος, τό (esp. accompanied by music, when the words are more important than the music), Hom.; μέλος, τό, Omn. post Hom.; αὐδή, ἡ, Pind.; ὕμνων δρόσος, ἡ, Pind.; ἐπέων οἶμος, Pind.; ἀοιδῆς οἶμος, h.; νόμος, ὁ, h., Æsch., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; ὕμνων πτῠχαί, αἱ, Pind.; μοῦσα, ης, ἡ, Pind., Soph., Eur.; φήμη, ἡ, Pind., Æsch.; ὄᾰρος, ὁ, most usu. in pl., Pind.: θεσμός, ὁ, Æsch., Plat.; κλαγγή, ἡ, Æsch., Soph.; μελύδριον, τό, Ar.; ἄεισμα, contr. (as always in Att.) ᾆσμα, ᾰτος, τό, Hdt., Xen., Plat.; μελῳδία, ἡ (esp. a lyric song), Plat.; μελίσκιον, τό, Antipho; ᾀσμός, ὁ, Plat. (Com.); μέλιγμα, ᾰτος, τό, Mosch.; μέλισμα, ᾰτος, τό, Theoc., Mel.

A song sung at banquets, σκόλιον, τό, Pind., Ar., Plat.

A song in praise of any thing, ἄωτος, ὁ, c. gen. (e. g., ἵππων, ἀρετῶν, etc.), Pind.

A song sung to an accompaniment, προσῳδία, ἡ, Critias.

A choral song, χορῳδία, ἡ, Plat.

Songs sung publicly, δαμώμᾰτα, τά, Ar. from Stesich.

A continued song (of a chorus), στᾰσις (εως, ἡ) μελῶν, Ar.; στᾰσῐμον, τό, Arist.

Raising a song to keep myself from sleep (lit., cutting out this remedy for sleep consisting of song), ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος, Æsch.

A subject of song, ἀοιδή, ἡ, Hom., Pind.

With song, μολπηδόν, Æsch.

Of song, μουσεῖος, Dor. μοισαῖος, α, ον, Pind.

Beginning the song, ἀρχεσίμολπος, ον, Stesich.

Loving song, fond of uttering song, etc., φῐλόμολπος, ον, Pind., Call.; φῐλησίμολπος, ον, Pind.; ἐρᾰσίμολπος, ον, Pind.; φῐλυμνος, ον, Anac.; φῐλῳδός, όν, Ar.

Famous in song, ἀοίδῐμος, ον, Hes., Pind., Eur.; πολύυμνος, ον, h., Eur.; πολυύμνητος, ον, Pind.

SONGSTER, A, or SINGER, μελοποιός, ὁ, Eur.; μελῳδός, ὁ, Eur.

SONG-WRITER, A, ᾠδοποιός, ὁ, Theoc.; in a contemptuous sense, ᾀσμᾰτοκάμπτης, ου, ὁ, Ar.

[SONG-WRITING, μελογραφία, ἡ, Anth.; *writing songs*, μελογράφος, ὁ, Anth.]

SOON, αἶψα, Hom., Pind., Æsch.; θοῶς, Hom.; τᾰχέως, Hom., Hes., Xen.; τᾰχύ, compar. θᾶσσον, superl. ταχῠτατα and τάχιστα, Omn.; τάχα, Omn.; ὀξύ and ὀξέα, Hom., Hdt.; ὀξέως, Att.; τᾰχος, Æsch.; οὐχ ἑκὰς χρόνου, Hdt. *Vid.* QUICKLY.

As soon as, ὅπως πρῶτα, c. opt., Hes.; 'ἅμα, c. dat., sometimes c. gen. abs. (e. g., *as soon as the news was told*, ἀγγελίας ἅμα ῥηθείσης), Thuc., Xen.; ἐπειδὰν τάχιστα, c. opt. or subj., Xen., Dem.: αὐτίκα τε . . . καί, Hdt.; so also, *and as soon as they determined on it they did it*, ὡς δέ σφι ἔδοξε καὶ ἐποίουν ταῦτα, Hdt. *Vid.* WHEN.

As soon as possible, ὅττι τάχιστα, Hom.; ὡς τάχιστα, Omn. Att.; ὅπως τᾰχιστα, ὅσον τᾰχιστα, Æsch., Soph.; ᾗ τᾰχος, Pind.; ὅσον τᾰχος, Soph., Ar.

As soon as they could, ὡς εἶχον τάχους, Thuc.

Too soon, πᾰρος, Hom.

You can not too soon (do so and so), οὐκ ἂν φθάνοις, c. part., Eur., Plat., Hdt.

Soon, adj., αἰψηρός, ά, όν, Hom. *Vid.* QUICK.

SOONER, adv., πάρος, Hom.; πρότερον, Soph., Hdt., Xen.; πρίν, Omn. *Vid.* BEFORE.

Sooner, adj., πρότερος, α, ον, Omn.; προτεραίτερος, α, ον, Ar.

No sooner is he brought out than he becomes . . ., οὐ φθάνει (for tenses, see the word under TO ANTICIPATE) ἐξαγόμενος καὶ εὐθύς ἐστι . . ., Xen.; so Dem.

But they no sooner heard of the war in Attica than they put aside every thing else and came to our assistance, οἱ δ' οὐκ ἔφθησαν πυθόμενοι τὸν περὶ τὴν Ἀττικὴν πόλεμον, καὶ πάντων τῶν ἄλλων ἀμελήσαντες ἧκον ἡμῖν ἀμυνοῦντες, Isoc.

SOOT, ψόλος, ὁ, Æsch.; ψόθοιος, ὁ, Æsch.; αἴθᾰλος, ὁ, Eur.; ἄσβολος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Hipp.

To cover with soot, ἀσβολάω, Plut.; ἀσβολόω, Anth.

A covering with soot, ἀσβόλησις, εως, ἡ, Æsop.

SOOTHE, TO, εὐνάω, Hom.; 'ἱλάσκομαι, mid., fut. ἱλάσομαι (Ep. also ἱλάσσομαι, when ι is used ῑ), Hom., Hes., Pind., Plat.; μειλίσσω, in mid. esp. by speaking soothing words (only mid. in Hom.), Hom., h., Eur., Theoc., Ap. Rh.; θέλγω, also pass., but no mid., Hom., Pind., Trag., Plat.; πρᾱΰνω, Hes., Trag., Xen., Plat., Isoc.; πᾰρᾰθέλγω, Æsch.; εὐνάζω, Soph.; μαλθάσσω, Soph.; συνθάλπω, no perf. in any voice, Æsch.; [παραμῡθέομαι (with words), Hdt., Ar.;] καταψήχω, Eur.; πᾰρευκηλέω, Eur.; σαίνω, Æsch.; ὑποσαίνω, poet. ὑποσσαίνω, Ap. Rh., Eur.

Any thing given to soothe, μείλιγμα, ᾰτος, τό, Hom., Æsch.

SOOTHED, TO BE (of pain), μῡ́ω, fut. μῡ́σω, only act., Soph.

Not to be soothed, 'ἄσαντος, ον, Æsch.

SOOTHER, A, θελκτήρ, ῆρος, ὁ, h.; θέλκτωρ, ορος, ὁ, Æsch., fem. εὐκηλήτειρα, Hes.

SOOTHING, ἤπιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Æsch., Soph., Hdt.; θελκτήριος, ον, in neut. often as subst., Hom., Æsch., Eur.; προσηνής, ές, Pind., Thuc.; κηλητήριος, α, ον, and ος, ον, Eur.; πρᾱϋντῐκός, ή, όν, Arist.

SOOTHSAYER, A, οἰωνιστής, οῦ, ὁ, Hom., Hes.; οἰωνοπόλος, ὁ, Hom., Æsch.; μάντις, εως, ἡ, Omn.; οἰωνῶν βοτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; οἰωνοθέτης, ου, ὁ, Soph.; οἰωνόμαντις, ὁ, Eur.; οἰωνοσκόπος, ὁ, Eur.; θυοσκόπος, ὁ, Eur.; χρησμολόγος, ὁ, Soph., Hdt.; χρησμῶν ᾠδός, ὁ, Eur.; χρησμῳδός, ὁ, Plat.; θουριόμαντις, ὁ, Ar. *Vid.* PROPHET.

SOOTY, αἰθᾰλόεις, εσσα, εν, Hom.; αἰθᾰλώδης, ες, Arist.; αἰθᾰλεος, α, ον, Ap. Rh.

SOP UP, TO, and eat, μυστῑλάομαι, c. gen., Ar.

SOPPED, ἔνθρυπτος, ον, Dem.

SOPHISM, A, σόφισμα, ᾰτος, τό, Ar., Dem.

SOPHIST, A, σοφιστής, οῦ, ὁ, Thuc., Plat., fem. σοφίστρια, Plat.

A great sophist, 'ὑπερσοφιστής, ὁ, Phryn. (Com.)

Of or belonging to a sophist, σοφιστῐκός, ή, όν, Xen., Plat.

SOPHISTICAL, ἐριστῐκός, ή, όν, Plat., Isoc., Arist.

[SOPHISTRY, ἀντιλογική, ἡ, Plat.; ἀντιλογικόν, τό, Plat.]

To use sophistry, σοφίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Ar., Hdt., Plat.

SOPORIFIC, 'ὑπνῐκός, ή, όν, Hipp.

SORBS, ὄον, τό, Plat.

SORCERER, A, ἐπῳδός, ὁ, Eur.; φαρμακεύς, ὁ, Soph., Plat.; φάρμακος (ᾰ, but also poet. ᾱ), ὁ, Hippon., Dem., fem. φαρμᾰκίς, ῐδος, ἡ, Ar., Dem.

A nation of sorcerers, φαρμᾰκοποιὸν ἔθνος, Æsch.

SORCERY, φαρμακεία, ἡ, Dem.

SORDID, ῥῠπᾰρός, ά, όν, Philetær.

SORDIDNESS, ῥῠπᾰρία, ἡ, Critias.

SORE, adj., ἑλκώδης, ες, Eur.

To rip up old sores, ἑλκοποιέω, Æschin.

SORE, A, ἕλκος, τό, Hom., Soph., Thuc., Xen.

SORREL, λάπᾰθον, τό, Theoph.; [ὀξαλίς, ίδος, ἡ, Diosc.]

[*Horse-sorrel* (a large kind), ἱππολάπαθον, τό, Diosc.]

SORROW, κῆδος, τό, Hom.; ἄχος, τό, Omn. poet., Hdt., Xen.; λύπη, ἡ, Omn. post Hom. *Vid.* GRIEF.

Causing sorrow, ἐχέστονος, ον, Theoc.

Removing sorrow, νηπενθής, ές, Hom.

Not causing sorrow, adv., ἀλῡπήτως, Plat.

SORROW, TO, ἄχθομαι, mid., fut. ἀχθέσομαι, no aor., c. dat. of the cause, or c. prep. ὑπέρ and gen., ἐπί and dat., etc., rarely c. acc., Omn. *Vid.* TO GRIEVE.

SORROWFUL, SORRY, πολῠπενθής, ές (of persons and things), Hom., Æsch.; πολύστονος, ον, Hom., Trag.; πῐκρός, ά, όν (only of events), Hom., Soph.; πενθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ (of persons only), Æsch.; πένθῐμος, ον (of persons and things), Æsch., Eur.; πενθήρης, ες, Eur.; στῠγνός, ή, όν, Æsch., Soph., Xen., Dem. *Vid.* GRIEVOUS, SAD.

SORROWFULLY, πῐκρῶς, Eur.; ἀχθεινῶς, Xen.

Approached sorrowfully, δύσβᾰτος, ον, Æsch.

SORROWLESS, λᾱθῐπονος, ον, Soph.; ἄλῡπος, ον, often c. gen., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; ἀλῡπητος, ον, Soph.

In a sorrowless way, without sorrow, ἀλύπως, Soph., Xen., Plat., Lys.

SORT, φῠσις, εως, ἡ, Soph.; εἶδος, τό, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

Of the same or *similar sort*, ὁμοεθνής, ές, Arist.; ὁμοειδής, ές, Arist.; ὁμοιογενής, ές, Arist.; [ὁμογενής, ές, Tim. Locr.; ὁμόφῡλος, ον, Xen.]

Of what sort? interrog., ποῖος; Omn.

Of what sort, indef., οἷος, Omn.; ποῖος, often ποῖός τις, Æsch., Xen.

[*Of many sorts*, πολυφυής, ές, Theoph.]

Of all sorts, παντοῖος, α, ον, Hom., Hes., Pind., Soph., Thuc., Xen., Plat.; παντοδᾰπός, ή, όν, h., Pind., Omn. Att.

[*Of a different sort*, ἀνομοιογενής, ές, Epicur.]

[*Out of sorts* (vulg.), πλημμελής, ές, Plat.]

SORT, TO, διᾰτίθημι, aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, Hdt., Xen.: διᾰτάσσω, Plat.

SOUL, THE, θῡμός, ὁ, Hom., Æsch., Eur.; ψῡχή, ἡ, Omn.; ψῡχάριον, τό, Plat.

[*Soul* (in sgnf. of person), ψυχή, ἡ, as, *many souls perished*, πολλαὶ ψυχαὶ ἔθανον, Ar.]

Of or *belonging to the soul*, ψῡχῐκός, ή, όν, Polyb.

Having a soul, ἔμψῡχος, ον, Plat.

High-souled, μεγᾰλόψῡχος, ον, Isoc., Arist.

High-souledness, μεγαλοψῡχία, ἡ, Isoc., Arist.

Overpowering the soul, ὑπέρψυχος, ον, Plat.

Destroyer of the soul, ψῡχοδαϊκτής, οῦ, ὁ, Anth.

Conductor of souls, ψῡχοπομπός, ὁ, Eur.

He reigns over all souls, πάμψῡχος ἀνάσσει, Soph.

[*With the whole soul*, ἐκ τῆς ψυχῆς, Xen.; *a whole-souled friend*, ἐκ τῆς ψυχῆς φίλος, Xen.]

[*To lead* or *conduct souls to the lower world*, ψυχαγωγέω, Luc.]

[*A conductor of souls* (to the lower world), ψυχοπομπός, ὁ, Eur., Luc.]

SOUND (of sleep), νήδῠμος, ον, Hom.; νήγρετος, ον, Hom.

Sound (of any thing, even advice), ὑγιής, ές, Hom., Simon., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ἐχέγγυος, ον, Eur.; ἐχῠρός, ά, όν, (esp. of reasons), Thuc.

Sound (i. e., whole, unimpaired), ἐξάντης, ες, Plat.; ὁλόκληρος, ον, Plat.

[*Safe and sound*, ὁλόκληρος καὶ ἀπαθής, Plat.]

[*Sound* (of limb), οὐλομελής, ές, Parmen.]

SOUND, A, ἀκουή, ἡ, Hom.; ἀκοή, ἡ, Hom.; ἐνοπή, ἡ, Hom., Eur.; αὐδή, ἡ, Hom., Eur.; ἰωή, ἡ, Hom., Hes., Soph.; κᾰνᾰχή, ἡ, Hom., Hes., Pind., Soph.; κόνᾰβος, ὁ, Hom., Æsch.; ἰαχή, ἡ (ᾰ, but Att. sometimes ᾱ), Hom., Pind., Æsch., Eur.; ἠχή, ἡ, Hom., Eur., Plat.; κέλᾰδος, ὁ, Hom., Pind., Eur.; κλαγγή, ἡ, Hom., Trag., Xen.; κτῠπος, ὁ, Hom., Trag., Thuc., Xen., Plat.; δοῦπος, ὁ, Hom., Trag., Xen.; βρόμος, ὁ, Omn. poet.; ὅμᾰδος, ὁ (esp. that made by men, or a crowd of men, or of battle, though also of other things, as of a tempest), Hom., Hes., Pind., Eur., Ap. Rh.; βοή, ἡ, Omn.; ψόφος, ὁ, h., Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ὄσσα, ἡ, Hes., h., Pind., Ap. Rh.; ὄτοβος, ὁ, Hes., Æsch., Soph.; ὁμοκλή, ἡ (prop. of the voice, also of music), Pind., Æsch.; so ὀμφή, ἡ, Pind.; so φθέγμα, ᾰτος, τό, Pind., Ar., Plat.; so φωνή, ἡ (of any thing, though rarely except of the voice), Soph., Eur.; so ἀῠτή, ἡ, Æsch., Eur.; so φθόγγος, ὁ, Soph., Eur., Xen., Plat.; ἠχώ, ἡ, Æsch., Soph.; ἤχημα, ᾰτος, τό, Eur.; κτῠπημα, ᾰτος, τό, Eur.; γήρῡμα, ᾰτος, τό, Æsch.; ἀλᾰλαγμός, ὁ (of music), Eur.

A regular sound (of oars, beating hands, etc.), πίτῠλος, ὁ, Æsch., Eur., Theoc.

A quivering sound (as of a lyre, the wind, etc.), ῥῑπή, ἡ, Pind., Trag.

Producing sounds, γηρῡγόνος, ον (of echo), Theoc.

Of mingled sound, μιξοβόας, ου, ὁ, Æsch.; μιξόθροος, ον, contr. -ους, -ουν, Æsch.

Of novel sound, νεήφᾰτος, ον, h.

SOUND, TO, ἠπύω, also ἀπύω (the more common form in Trag.), (prop. of the voice, but also of other things, wind, music, etc.), only act., Hom.; σμᾰρᾰγέω (esp. loudly), only act., Hom., Hes.; ἔβρᾰχον, aor. 2, no other tense, Hom.; κονᾰβέω, only act., Hom.; κονᾰβίζω, only act., Hom.; κελᾰδέω, only act., Hom., Pind., Eur.; δουπέω, perf. δέδουπα, aor. 1 Ep. also ἐγδούπησα, only act. in this sense, Hom., Eur.; λάσκω, fut. λᾰκήσω, and -ομαι, aor. 1 ἐλᾰκησα, aor. 2 ἔλακον, and Ep. mid. λελᾰκόμην, perf. λέλᾱκα, part. λελᾱκώς, fem. λελᾰκυῖα (of any sound, and esp. of the voices of animals), Hom., Hes., h., Æsch.; κτῠπέω, c. aor. 2 ἔκτῠπον, also pass. in the same sense, Hom., Hes., Soph., Eur., Ar.; μῡκάομαι, mid., c. aor. 2 act. ἔμῠκον, perf. μέμῡκα, Hom., Hes., Ar., Theoc.; κλάζω, fut. κλάγξω, perf. κέκλαγγα or κέκλαγχα, and Ep. κέκληγα (Hom. has also irreg. part. κεκλήγων, aor. 2 ἔκλᾰγον only in h.), Hom., Hes., h., Pind., Æsch., Xen.; ἰᾰχω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes.; ἰαχέω, and Trag. often ἰακχέω, only act., no perf., h., Trag., Ar.; βρέμω, only pres. and imperf. act., Simon., Pind., Æsch., Soph.; ἠχέω, and mid. and pass., no perf. in any voice (Ep. imperf. also ἤχεσκον), Hes., Soph., Eur., Hdt., Plat.; σμᾰρᾰγίζω, only pres. and imperf. act., Hes.; ὀτοβέω, only act., Æsch.; ψοφέω, only act., Soph., Eur., Xen., Plat., Lys.; χλάζω, only in perf. part. κεχλᾰδώς, υῖα, ός, Pind.; ἐπᾰνειμι (-ιέναι), (of the sound of music arising), Soph.; φθέγγομαι, mid., no pass., Eur., Xen., Plat.; φωνέω, only act., no perf., Eur.; κᾰνᾰχέω, only act., Ap. Rh.; ληκέω, only act., Theoc. *Vid.* TO RATTLE.

The flutes and lyres sounded, αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον, Hom.

To sound heavily, βομβέω, only act., no perf., Hom.

To sound clearly, loudly, λάμπω, only act., Soph.; πρέπω, only act., and rare except in pres. and imperf., Pind., Æsch.; ῥοθέω, only act., Æsch., Soph.

To sound around, περιηχέω, Hom.; περιῐάχω, and in Hes. περιᾰχω, Hom., Hes.; ἀμφᾰρᾰβίω, only act., Hom.; ἀμφῐμῡκάομαι, Hom.; ἀμφαῢτέω, Hom.; περιάγνῠμαι, pass., only pres. and imperf., Hom., Hes.; ἀμφικτυπέω, Soph.

To sound in addition, ἐπαῢτέω, Hes.

[*To sound together, in unison*, ὁμοφωνέω, Arist.]

To sound under, ὑπηχέω, Eur.

[*To sound in turn, in reply*, ἀνταύω, fut. -αῦσω, Pind.]

To cause to sound, ἠχέω, Pind., Æsch., Soph., Theoc.; κρέκω, only pres. and imperf. act., Ar.; δουπέω, in aor. 1 act., Xen.

To utter sounds (as birds, animals, or sometimes a musician), λᾰλέω, only act., Theoc., Mosch.

To cause to sound in tune, ὑποτοβέω, Æsch.

To cause to sound in answer, ἐπῐκλάζω, c. dat. of that in answer to which, Pind.; ἀντηχέω, Eur.

He made a sound on a conch, ἐγκαναχήσατο κόγχῳ, Theoc.

SOUND, TO (i. e., try a depth), κᾰθίημι (ῑ Att., ῐ elsewhere), Plat.; καθίημι κάλων, or καθ. καταπειρητηρίην, Hdt.

A sounding line, κᾰτᾰπειρητηρία, ἡ, Hdt.; κᾰλως, ὁ, Hdt.

SOUNDING, κελᾰδων, ουσα, ον, gen. -οντος, etc., Hom.; ἠχήεις, εσσα, εν, Hom.; βρόμιος, α, ον, Pind.; φωνήεις, εσσα, εν, gen. contr. sometimes φωνᾶντος, etc., Pind.; κᾰτηχής, ές, Theoc.

Sounding well, εὐήχης, ες, Pind., Eur., Call.; εὐήχητος, ον, Eur.

Sounding ill, with evil omen, etc., δυσηχής, ές, Hom., Anac., Ap. Rh.; δυσκέλᾰδος, ον, Hom., Hes., Eur., Ap. Rh.; δύσθροος, ον, contr. sometimes -ους, -ουν, Pind., Æsch.; δύσφᾰτος, ον, Æsch.

Sounding together or *with*, σύμφωνος, ον, sometimes c. gen. of that with which, more usu. c. dat., more rarely c. πρός and acc., h., Pind., Soph., Ar., Plat.; σύμφθογγος, ον, Æsch.

Sounding loudly, ὑψηχής, ές, Hom.; ἐρίγδουπος, ον, Hom.; βᾰρύγδουπος, ον, Pind.; βᾰρύδουπος, ον, Mosch.; βᾰρύκτῠπος, ον, Hes., h., Pind.; βά-ρῠ'βρομος, ον, Eur. *Vid.* Loud.

[*High-sounding words*, ψόφοι ῥη-μάτων, Ar.]

[Sounding, a, ψόφησις, εως, ἡ, Arist.]

Soundly, ὑγιῶς, compar. -έστε-ρον, etc., Plat., Dem.; καρτερῶς (of sleeping soundly), Hdt.; [so νήγρε-τον (εὕδειν), Hom.]

Soundness, 'ὑγίεια, ἡ (ᾰ, but also ᾱ, Ar.), prop. of bodily health, but also of the mind, etc., Pind., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat.

Soundness (of ships), ξηρότης, ητος, ἡ, Thuc.

Soup, ζωμός, ὁ, Ar., Plat.; ζώμευ-μα, ᾰτος, τό, Ar.

Soup-ladle, a, ζωμήρῠσις, εως, ἡ, Philem. Jun.

Sour, στρυφνός, όν (both of eata-bles and of temper), Ar., Xen., Plat.; αὐστηρός, ά, όν, Plat., Arist.; ὀξύς, εῖα, ύ, Plat., Hipp.; στῠφελός, ή, όν, and ός, όν, Mel.; τροπίας, ου, ὁ (of wine which has turned), Ar.; ὀμ-φᾰκίας, ου, ὁ, only masc. (only met-aph. of a bad-tempered man), Ar.; so ὀξίνης, ου, ὁ, Ar., Plat.

To be sour, ὀξύνομαι, pass., Arist.

To look sour, 'ὑπότριμμα βλέπω, Ar.; [ὄμφακας βλέπω, Prov.]

[*To taste sour*, ὀξίζω, Diosc.]

Source, a, πηγή, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; [κρου-νός, ὁ (the fountain-head), Hom.; κρήνη, ἡ, Hom., Thuc., etc.; πίδαξ, ακος, ἡ, Hom.] *Vid.* Syn. 354.

Sourness, αὐστηρότης, ητος, ἡ, Xen., Plat.; στρῠφνότης, ητος, ἡ, Arist.

South, or Southern, adj., μεσημ-βρῐνός, ή, όν (Call., however, has ῑ), Æsch., Thuc.; νότιος, α, ον, and ος, ον, Hdt.

To look south (of a house, etc.), 'ἱδρύομαι (but sometimes ῠ in Hom.) πρὸς μέσας βολὰς (ἡλίου under-stood), Eur.; also πρὸς ἡλίου βολάς, Eur.; πρὸς μεσημβρίαν βλέπω, Xen.

To lie south of, κεῖμαι πρὸς νότον, c. gen., Hdt.

Looking south, κᾰτᾰβορρος, ον, Plat., Arist.

At the extreme south, 'ὑπερνότιος, ον, Hdt.

The south wind, νότος, ὁ, Omn.

The southwest wind, Λίψ, Λιβός, ὁ, Hdt., Theoc.

The south-southwest wind, Λῐβόνο-τος, ὁ, Arist.; Λιβοφοίνιξ, ῑκος, ὁ, Arist.

The southeast wind, Εὖρος, ὁ, Hom., Arist.; Εὐρόνοτος, ὁ καὶ ἡ, Arist.

A summer with a south wind, θέρος νοτίζον, Arist.

[*A house with a southern exposure*, οἰκία πρὸς μεσημβρίαν ἀναπεπτα-μένη, Xen.]

South, the, μεσημβρία, ἡ, Hdt., Xen.; νότος, ὁ, Hdt.

[Southernwood, ἀβρότονον, τό, Diosc.]

Sovereign, a, βᾰσῐλεύς, ὁ, Omn.; τῠραννος, ὁ, Omn. post Hom.; πάν-αρχος, ὁ καὶ ἡ, Soph. *Vid.* King.

Sovereignty, τῠραννίς, ῐδος, ἡ, Pind., Archil., Hdt., Omn. Att.; τέρ-μα, τό, c. gen. of the country over which, Simon., Eur.; μοναρχία, ἡ, Trag., Xen., Plat., Isoc.; ἡγεμονία, ἡ, Thuc., Xen., Isoc.; βᾰσῐλεία, ἡ (hereditary sovereignty, opp. to τυ-ραννίς), Thuc.

Sow, a, ῠ̔ς, ὑός, ἡ, Hom., Æsch., Xen., Theoc., etc. *Vid.* Pig.

Sow, to, σπείρω, Hes. and Omn. post Hom.; κατασπείρω, Soph., Plat.; ἐπισπείρω, Hdt.; ἐνσπειρόω, Ap. Rh.; σπερμᾰτόω, Theoph.

To sow in winter, χειμοσπορέω, Theoph.

To sow thinly, μᾰνοσπορέω, The-oph.

To sow late, ὀψισπορέω, Theoph.

Sower, a, σπορεύς, ὁ, Xen.

Sowing, a, σπόρος, ὁ, Hdt., Plat.; σπορά, ἡ, Plat.; σπορητός, ὁ, Xen.

Sowing time, σπορά, ἡ, Eur. *Vid.* Seed-time.

A sowing after, or *second sowing*, ἐπισπορία, ἡ, Hes.

Sown, σπαρτός, ή, όν (actually used, however, only with reference to the men born of the teeth of the drag-on sowed by Cadmus), Pind., Æsch., Eur.; σπορητός, ή, όν (of land), Æsch.; σπορευτός, ή, όν, Theoph.

Self-sown, αὐτόσπορος, ον, Æsch.; αὐτοποιός, όν, Soph.; αὐτόμᾰτος, η, ον, and ος, ον, Hdt.

Fit to be sown, σπόρῐμος, ον (of land), Xen., Theoc.

Sown in winter, χειμόσπορος, ον, Theoph.

Well-sown, εὔσπορος, ον, Ar.

Newly sown, νεόσπορος, ον, Æsch.

Thinly sown, μᾰνόσπορος, ον, The-oph.

Sown late, ὀψίσπορος, ον, The-oph.

Sow-thistle, σόγχος and σόγ-κος, ὁ, Antipho, Theoph.

Like sow-thistle, σογκώδης, ες, The-oph.

[Space (capable of being measured in any direction), μέτρον, τό, Hom.; (a small part), μόριον, τό, Thuc.]

Space (i. e., plenty of space), εὐρῠ-χωρία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.

Space (i. e., a vacant space), διά-κενον, τό, Thuc., Plat.; διᾰλειμμα, ᾰτος, τό, Plat.

[*Infinite space*, χάος, τό, Hes., Ar.; (that which is around us), τὸ περιέ-χον, Anaxag.]

A space between rows, μετόρχιον, τό, Ar.

They marched, leaving a space be-tween each man, διέχοντες ἤεσαν, Thuc.

There was a space left, διελέλειπτο, Hdt.

Spacious, εὐρύς, εῖα, ύ, Omn.; μεγᾰλοκευθής, ές, Pind. *Vid.* Large, Wide.

Spade, a, λίστρον, τό, Hom., Mosch.; μᾰκελλα, ἡ, Hom., Æsch., Ar.; μᾰκέλη, ἡ, Hes., Theoc., Ap. Rh.; δῐκελλα, ἡ, Trag., Æschin.; γενηΐς, ῐδος, ἡ, contr. γενῇς, ῇδος, Soph.; 'ἄμη, ἡ, Ar., Xen.; σμῐνύη, ἡ, Ar., Xen., Plat.; σκᾰπᾰνη, ἡ, Theoc.; σκᾰφεῖον, τό, Hipp.

Span, a, δοχμή, ἡ, Ar.; σπῐθᾰμή, ἡ, Hdt., Plat.

Of a span, a span long, σπῐθα-μιαῖος, α, ον, Arist.

For a time a span long, πήχυιον ἐπὶ χρόνον, Mimnerm.

Three spans long, τρισπῐθᾰμος, ον, Hes., Xen.

Spangle, a, ποίκιλμα, ᾰτος, τό (in pl. of the stars), Plat.

Spangled — *spangled night*, ποικι-λείμων νύξ, Æsch.

The spangling stars, the spangled heaven, ἡ περὶ τὸν οὐρανὸν ποικιλία, Plat.

[*Star-spangled*, ἄστροισι μαρμαί-ρων, ουσα, ον, Æsch.]

Spar, a (to make oars of), κωπεύς, ὁ, Ar., Hdt., Andoc.

Spar, to, σκιᾰμᾰχέω, only act., Cratin.; χειρονομέω, only act., Plat.; προεξαγκωνίζω (or to square one's arms as if sparring), Arist.

[Spare, περισσός, ή, όν (Att. -ττός), Trag., Xen.] *Vid.* Super-fluous.

Spare, to, 'ἀπέχομαι, mid., im-perf. ἀπειχόμην, fut. ἀφέξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἀπεσχόμην, c. gen., when followed by a verb, c. μή and infin., more usu. c. τοῦ μή and infin., sometimes c. τὸ μή and infin., Hom., Thuc., Xen., Plat.; φείδομαι, mid., no pass. (both of sparing people and one's money), Ep. fut. also πεφῐδή-σομαι, and Ep. aor. 2 (there is no aor. 2 in Att.) πεφῐδόμην, c. gen., some-times c. infin. or c. μή and infin., Omn.; περῐφείδομαι, c. gen., Ap. Rh.; ἀφειδέω, only act., c. gen. (of sparing trouble — a rare usage, as it generally means exactly the contra-ry), Soph.; so ἀνίημι (ῑη Att., ῐη elsewhere), aor. 1 ἀνῆκα, Ep. ἀνέηκα, perf. ἀνεῖκα (also imperf. 'ἀνίειν, both Hom. and Att., Ep. imperf. also ἀνίε-σκον; Hom. also has fut. ἀνέσω, and aor. 1 opt. ἀνέσαιμι), c. acc., Xen.

To spare (i. e., forbear to use), ἀπο-τίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Plat.

To spare rather, a little, 'ὑποφείδο-μαι, c. gen., Xen.

Not to spare, 'ἀφειδέω, c. gen., Soph., Eur., Thuc., Lys.

One must spare, φειστέον, c. gen., Isoc.

Sparing (i. e., parsimonious), φει-δωλός, ή, όν, sine cas. or c. gen. of money, etc., Hes., Ar., Plat.; φειδός, ή, όν, Call.

Sparing, a, φειδώ, οῦς, ἡ (of peo-ple or money), Hom.; φειδωλή, ἡ, Hom., Solon.

Sparingly, φειδωλῶς, Plat.; με-τρίως, Hdt., Lys., Dem., Æschin.

To live sparingly, φείδομαι, mid., Lys., Dem.

Spark, a, σπινθήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Ar.; σπινθᾰρίς, ῐδος, ἡ, h.; σπινθά-ρυξ, ῠγος, ἡ, Ap. Rh.; φεψᾰλυξ, ῠγος, ὁ, Archil., Ar.; φέψᾰλος, ὁ, Ar.

Sparkle, to, μαρμαίρω, only pres. and imperf. act., Hom., Alcæ., Æsch., Eur.; 'ἀμᾰρύσσω, fut. -ξω, also pass. in the same sense, Hes., h., Ap. Rh.

His eyes sparkled, ὄσσε δεδήει, Hom.

Sparkling, αἴθοψ, οπος, ὁ (of wine), Hom.; μαρμᾰρεος, α, ον (of any thing), Hom., Hes., Ar.; [μαρ-μαρυγώδης, ες, Hipp.; ἀνταυγής, ές, Ar.]

With sparkling eyes, μαρμᾰρωπός, όν, Eur.

Sparkling, a, μαρμᾰρῠγή, ἡ, Hom., Plat.; 'ἀμᾰρῠγή, ἡ (but ῡ poet.), h., Ap. Rh.; 'ἀμᾰρυγμα, ᾰτος, τό, Ap. Rh.

Sparring, ἐτώσια χερσὶ προδει-κνύς, Theoc.

Sparrow, a, στρουθός, ὁ καὶ ἡ, Hom., Sapph., Hdt.; στρουθίον, τό, Anaxand.; στρουθᾰριον, τό, Eubul.; αἴγῐθος, ὁ, Arist.; 'ὑπολαΐς, ῐδος, ἡ, Arist.

[*A house-sparrow*, στρουθὸς πυρ-γίτης, ὁ, Galen.]

Spasm, a, σπᾰραγμός, ὁ, Æsch., Soph.; σφᾰκελος, ὁ, Æsch.; σπασ-μός, ὁ, Soph., Hdt.; σπάσμα, ᾰτος, τό, Plat.; σπᾰδών, όνος, ἡ, Hipp.

Spasmodic, σπασμᾰτώδης, ες, Arist.

SPATULA, A, σπᾰθίς, ίδος, ἡ, Ar.; ὑπᾰλειπτρίς, ίδος, ἡ, Hipp.; ὑπᾰλειπτρον, τό, Hipp.

SPEAK, TO, πιφαύσκω, and mid. (ῐ, but sometimes Ep. ῑ in act.), only pres. and imperf., Hom., Æsch.; ἐνδείκνυμαι, mid., Hom.; ἀγοράομαι, mid. (also ᾱ in arsis) (only once so in Hom.), no pass. (esp. of speaking in a public assembly), Hom., Hdt., Xen.; ἀγορεύω, rarely in mid., no pass., c. dat., or c. πρός and acc., sometimes c. dupl. acc. (e. g., *to speak ill of one*, κακόν τι ἀγ. τινά, Hom.; so too c. acc. pers., κακῶς ἀγ. τινά, Att.), Hom., Ar., Hdt., Thuc., Lys., Dem.; βάζω, only pres., imperf. act. and perf. pass. 3d sing. βέβακται (but in comp. the fut. is found), sometimes c. dupl. acc. of the thing spoken, and of the person to whom, Hom., Hes., Æsch., Eur.; μῦθον λάζομαι, only pres. and imperf., Hom.; αὐδάω, Hom., Pind., Trag.; φθέγγομαι, mid., no pass., Omn.; φημί, no perf. act., mid. only pres., imperf., and fut., pass. only perf. πέφασμαι, 3d sing. πέφᾰται, Ap. Rh. (only pres. and imperf. act. common in Att. prose; Hom. has also 1st pl. pres. opt. φαῖμεν for φαίημεν, 3d sing. subj. φήῃ for φῇ, 3d pl. imperf. ἔφᾰν for ἔφᾰσαν), Omn.; εἶπον, aor. 2, and aor. 1 εἶπα, augment in all the moods, Ep. often ἔειπον, ἔειπα, Omn.; εἴρω, very rare in pres., and only in 1st pers. sing., and only in Hom., fut. ἐρῶ, Ep. usu. ἐρέω, no aor. 1 act., perf. εἴρηκα, perf. pass. εἴρημαι, aor. 1 ἐῤῥήθην, and sometimes ἐῤῥέθην (the latter only in Arist.), paulo-post fut. εἰρήσομαι, no mid. in this sense, Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; φωνέω, no mid., very rare in pass., Omn. poet., Xen., Plat.; μῡθέομαι, mid., Ep. 2d sing. μυθεῖαι and μύθεαι, Ep. imperf. μυθεσκόμην, no pass., Hom., Pind., Trag.; φράζω, Ep. aor. 2 πέφρᾰδον and ἐπέφραδον, no mid. or pass. in this sense, Omn.; ἀπεῖπον, Ep. also ἀποεῖπον (even ō in arsis); ἐξεῖπον, Hom., Pind., Soph., Thuc., Dem.; ἐνέπω, often ἐννέπω (the only form in Trag.), only pres. act. and aor. 2 ἔνισπον, Hom., Hes., Pind., Trag.; λέγω, no perf. act. in this sense, perf. pass. λέλεγμαι, etc., fut. mid. often in pass. sense, Omn. post Hom.; φημίζω, no pass., but also mid., Hes., Æsch.; πῐφάσκομαι, only pres. and imperf. mid., Hes.; κᾰταυδάω, Soph.; θροέω, and mid., but no pass., Trag.; λᾰλέω, only act., Soph., Ar., Eupol., Theoc.; αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, perf. pass. ᾔνημαι, but aor. 1 ᾐνέθην, Æsch., Soph.; ἠπύω, no mid. or pass., Æsch.; μῡθόομαι, mid., Æsch.; μυθεύω, no mid., but also pass. to be spoken of, Eur.; διᾰμῡθολογέω, only act., Æsch.; διαλέγομαι, mid., c. aor. 1 and fut. 1 pass. (esp. in conversation), Hdt., Xen., Dem., Æschin.; φέρω, fut. οἴσω, more usu. οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, Æsch., Xen.; αὐδάζομαι, mid., Hdt.; ἴσκω, only in imperf. act., Theoc., Ap. Rh. *Vid.* SYN. 310.

And the disease did not go into Peloponnesus, at least not so as to be worth speaking of, καὶ (ἡ νόσος) ἐς μὲν Πελοπόννησον οὐκ ἐσῆλθεν, ὅτι καὶ ἄξιον εἰπεῖν, Thuc.

To speak again, παλινστομέω, only pres. act., Æsch.

To speak among, μετᾰφωνέω, c. dat., not so well c. acc., Hom., Ap. Rh.; μετεῖπον, Ep. also μετέειπον, c. dat., Hom.; μετᾰ́φημι, c. dat., Hom.; μεταυδάω, c. dat., not so well c. acc., Hom., Ap. Rh.; μετεννέπω, c. dat., Ap. Rh., Mosch.; πᾰρεννέπω, Ap. Rh.

To speak against, καταγλωττίζομαι, mid., c. acc. of what is said, c. gen. pers., Ar.; [ἀντιλέγω, c. dat., or πρός c. acc., or μή c. infin., Thuc., Xen.; ἀνταγορεύω, Pind.; ἀντεῖπον, c. dat., Æsch., or πρός c. acc., Xen.]

To speak besides, ἐπιφθέγγομαι, Æsch., Plat.

To speak afterward, μετεῖπον, Ep. also μετέειπον, Hom.

To speak before, previously, προδιαλέγομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, Isoc.; προκᾰτᾰτίθεμαι (mid.) λόγον (before doing any thing), Hdt.

To speak briefly, ἀποκορῠφόω, Hdt.

And to speak briefly, ὡς εἰπεῖν ἔπος (as telling bad news), Æsch.

To speak deceitfully, πᾰρᾰ́φημι, and sync. πάρφ., c. acc. of what is said, Pind.

[*To speak boldly* or *openly*, παῤῥησιάζομαι, c. acc. et dat., or πρός τινα, Plat.; *to speak boldly in turn*, ἀντιπαῤῥησιάζομαι, Plut.]

[*To speak correctly* (in pronunciation and language), ὀρθοεπέω, Dion. H.]

To speak a language, *vid.* LANGUAGE.

To speak for others, to be the spokesman, προηγορέω, c. gen. of the party for whom, only act., Xen.

To speak of, γηρύω (ῠ, but also ῡ, Æsch. and Theoc.), also mid., pass. very rare, Hes., h., Pind., Æsch., Eur., Theoc.; ψαύω, c. gen., no perf., only act., Soph.; ἐνδᾰτέομαι, mid., Soph.; ἐξᾰκοντίζω, only act. in this sense, Eur.; προσφωνέω, Æsch., Soph.; ἐπῐλέγω, Æsch., Hdt.

Speaking, as it seems to me, of the greatest and the least, δηλῶν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὰς μεγίστας καὶ ἐλαχίστας, Thuc.

To speak out plainly, loudly, etc., γέγωνα, perf. in pres. sense, also infin. γεγωνεῖν, imperf. ἐγεγώνεον, Ep. -νευν, also imper. γέγωνε (Eur.), aor. 1 infin. γεγωνῆσαι (Æsch.), and fut. γεγωνήσω (Eur.), Hom., Pind., Trag.; γεγωνίσκω, only pres. and imperf. act., Thuc.; ἐξαυδάω, Hom., Pind., Soph.; ἐξονομαίνω, only pres. and imperf. act., Hom., h.; ἐξονομάζω, only act., Hom., Eur.; ἀπερῶ, Ion. ἀπερέω, perf. not used in this sense, Hdt.; λάσκω, fut. λᾱκήσω, more usu. λακήσομαι, aor. 1 ἐλᾱ́κησα, aor. 2 ἔλᾰκον, perf. λέλᾱκα, part. λελᾱκώς, fem. λελᾰκυῖα, Trag., Ar.

To speak low, ὑποφθέγγομαι, mid., Plat.

To speak in public, to the people, etc., δημηγορέω, sometimes c. acc. of the speech, c. πρός and acc. pers., Ar., Plat., Dem.; [ἐς τὸ μέσον λέγω, Hdt.]

[*To rise to speak*, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα, Dem.]

To speak freely, without restraint, ἐλευθεροστομέω, only act., Æsch.; ἐξελευθεροστομέω, Soph.; πᾶσαν γλῶσσαν ἵημι (ῐη Att., ῑη Hom., who, however, often has ῐ metri gratiâ), imperf. ἵην and ἵουν, aor. 1 ἧκα, Ep. also ἕηκα, Soph.

To speak at great length, μᾰκρηγορέω, pres. opt. often μακρηγοροίην, only act., Æsch., Eur., Thuc.; μᾰκρολογέω, only act., sometimes c. acc. of the subject on which, Xen., Plat., Isoc., Dem.; μηκῡ́νω (abs.), or μηκ. λόγον or λόγους, Soph., Ar., Hdt., Plat.

To speak much, πολυστομέω, only act., Æsch.

To speak to, πᾰρᾰ́φημι, and sync. πάρφ., c. dat., Hom., Hes.

To speak all together, ὁμᾰδέω, only act., Hom., Ap. Rh.

To speak ill of, δυσφημέω, Trag.; ἐπῐδυσφημέω, Arist.

He had spoken ill of him, αὐτοῦ διαβόλως ἐμνήσθη, Thuc.

To speak words of good omen, εὐφημέω, only act., Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; εὐστομέω, only act., Æsch., Ar.

To speak speciously, make specious speeches, ἐκκομψεύομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Eur.; καλλιεπέομαι, mid., also in perf. pass. of the speeches plausibly made, Thuc., Plat.

But I am not eloquent to speak to the people, ἐγὼ δ' ἄκομψος εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον, Eur.

To speak what is pleasant to the people, not what is best, πρὸς ἡδονὴν δημηγορέω, Isoc.; κᾰτᾰχᾰρίζομαι, c. dat. expressed or understood, Isoc.

One must speak, λεκτέον, Xen., Plat.; ῥητέον, Plat.

Spoken, ῥητός, ή, όν, Trag., Plat.; πᾰραῤῥητός, ή, όν, Hom.; λεκτός, ή, όν, Soph., Eur.

To be spoken, ῥητορεύομαι (of a speech), Isoc.

What may be spoken, ὀνομαστός, ή, όν, Hom., Hes., Eur., Hdt., Ap. Rh.; φᾰτός, ή, όν, Hes., Pind., Ar.; φᾰτειός, ά, όν, Hes.

What must be spoken, ῥητέος, α, ον, Plat.; λεκτέος, α, ον, Plat.

What may not be spoken, ἄσπετος, ον, Hom., Soph., Eur.; ἀκῑ́νητος, ον, Soph. *Vid.* UNSPEAKABLE.

To be spoken to, to be comforted by being spoken to, εὐπροσήγορος, ον, Eur.

To be spoken to (i. e., affable, q. v.), or *actually spoken to, addressed*, προσήγορος, ον, c. dat. or c. gen., Soph., Plat.

Not to be spoken to, ἀπροσήγορος, ον, Soph.

A thing or *person to be spoken of*, φᾰ́τις, εως, ἡ, Pind., Soph.

SPEAKER, A, ἀγορητής, οῦ, ὁ, Hom.; ῥητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ῥήτωρ, ορος, ὁ, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.

A public speaker, δημηγόρος, ὁ, Xen., Plat. *Vid.* ORATOR.

[*A free, bold speaker*, παῤῥησιαστής, ὁ, Arist.]

SPEAKING (i. e., able to speak articulately), μέροψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; φωνήεις, gen. contr. φωνᾶντος, etc., Hes., Sapph., Pind., Xen., Plat.; προσήγορος, ον (of the prophetic oaks), Æsch.; so πολῠ́γλωσσος, ον, Soph.

To be prevented from speaking, ἀναρπάζομαι, pass., Lycurg.

Speaking with human voice, ἀνθρωπόγλωσσος, ον, Arist.

Speaking cunningly, trickily, ἀρτιεπής, ές, Hom.

Speaking hastily, forward to speak, πρόλεσχος, ον, Æsch.

Speaking sweetly, γλῠκῠ́μῡθος, ον, Mel.

Clever at speaking, λεκτῐκός, ή, όν, Plat.; ῥητορῐκός, ή, όν, Plat., Isoc.

Speaking cleverly, ῥητορῐκῶς, Plat., Æschin.

Leave to speak, the right of speaking,

λόγος, ὁ, Dem.; ῥήτρα, ἡ, Decret. Byz. ap. Dem.

The right of speaking first, πρωτολογία, ἡ, Dem.

Speaking, λέξις, εως, ἡ, Plat., Isoc., Isæ.; λόγος, ὁ, Xen., Isoc.

[*Speaking at length*, μακρολόγος, ον, Plat.]

Speaking long, μᾰκρηγορία, ἡ, Pind.; μακρολογία, ἡ, Plat.

The art of speaking, ἡ λεκτῐκή, Plat.; ἡ ῥητορῐκή, Plat.

[*The gift* or *faculty of* (public) *speaking*, ἀγορητύς, ἡ, Hom.]

SPEAKING-TRUMPET, A, ʼᾰνᾰδειγμα, ᾰτος, τό, Anth.

SPEAR, A, μελία, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ἐγχεία, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ἔγχος, τό, Hom., Tyrt., Pind., Trag.; αἰχμή, ἡ, Hom., Trag., Hdt.; δόρυ, gen. δόρᾰτος (rare in Att.), Ep. δούρατος, once in dat. δούρατι in Soph., also δουρός and δορός (the most common form in Trag.), dat. δόρατι, δούρατι, δουρί, and δορί (Trag. also δόρει), dual only Ep., pl. δόρᾰτα (found in Trag.), Ep. δούρατα and δοῦρα (Att. also δόρη), Omn.; λόγχη, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat.; κᾰμαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ, Æsch., Eur.; ὀξύα, ἡ, Archil., Eur.; ὅρπαξ, ᾱκος, ὁ, Eur.; ξυστόν, τό, Eur., Xen.; κρᾱνεία, ἡ, Eur.; αὐλῶπις, ῐδος, ἡ, Soph.; δοράτιον, τό, Hdt., Thuc., Xen.; πρόβολος, ὁ (esp. a hunting spear), Hdt.; so προβόλιον, τό, Xen.; προβόλαιος, ὁ, Orac. ap. Hdt. (προβόλαιον δόρυ, Theoc.); so σίγῠνος, ὁ, Ap. Rh.; σῐβύνη, ἡ, Mel.; σίβῠνης, ου, ὁ, Mel. *Vid.* SYN. 186.

A fishing spear, τριόδους, οντος, ὁ, Plat.

To come within a spear's throw, εἰς δόρυ or εἰς δόρατος πληγὴν ʼἀφῐκνέομαι (fut. ἀφίξομαι, aor. 2 ἀφικόμην, perf. pass. ἀφῖγμαι), Xen.

When they were a spear's throw off, ὅτε δὴ ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκές, Hom.

Of or *belonging to a spear*, λόγχῐμος, ον, Æsch.

To fight with the spear, αἰχμάζω, only act., Hom., Æsch., Soph.

Armed with a spear, ἐγχέσπᾰλος, ον, Hom.; ἐγχεσῐμωρος, ον, Hom.; ἐγχεσφόρος, ον, Pind.; ἐγχειβρόμος, ον, Pind.; εὐρυαίχμης, ου, ὁ, Pind.; δορυσσόος, ον, contr. also -σοῦς, οῦν, and in Æsch. once δορῠσόος, ον, Hes., Æsch., Soph., Thuc.; δορυσθενής, ές, h., Æsch.; κρατεραίχμης and καρτερ., ου, ὁ, Pind.; δορῐμαργος, ον, Æsch.; δορῐμᾰνής, ές, Æsch., Eur.; δορῐπαλτος, ον, Æsch.; λογχήρης, ες, Eur.; λογχοφόρος, ον, Eur., Ar., Xen.; αἰχμήεις, εσσα, εν, Æsch.; φερεμμελίης, ου, ὁ, Mimnerm.

Laboring with the spear, δορῐπονος, ον, Eur.

Illustrious with the spear, δουρικλειτός, όν, Hom.; δουρῐκλῠτός, όν, Hom.

Skilful with the spear, δορῐμήστωρ, ορος, ὁ, Eur.

With trusty spear, εὐμελίης, Ep. ἐϋμμελ., ου, ὁ, Hom.

With golden spear, χρυσόλογχος, ον, Eur., Ar.

With brazen spear, χαλκεγχής, ές, Eur.

With bloody spear, κελαινεγχής, ές, Pind.

Accompanied with noise of spear, δορίκτυπος, ον, Pind.

Shaken by the spear, δορῐτίνακτος, ον, Æsch.

Taken by the spear, δορίκτητος, ον, Hom., Eur., Ap. Rh.; δοριάλωτος, ον, and in Soph. δουριάλ., Soph., Eur., Hdt., Xen., Isoc.; δορίληπτος, ον, Trag.; δοριθήρᾱτος, ον, Eur.; αἰχμᾰλωτος, ον (rarely of any thing except prisoners), Eur., Hdt., Thuc., Xen.

Destroyed by the spear, δορῐλύμαντος, ον, Æsch.

Pierced by the spear, δουρῐπληκτος, ον, Æsch.

Slain by the spear, δορῐκᾰνής, ές, Æsch.; δορικμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ (esp. of the death of one so slain), Æsch.; so δορῐπετής, ές, Eur.

Wooed by the spear, δορίγαμβρος, ον, Æsch.

As thick as a spear, δορᾰτοπᾰχής, ές, Xen.

Making spears, λογχοποιός, όν, Æsch.

SPEAR-CASE, A, δουροδόκη, ἡ, Hom.; σῦριγξ, ιγγος, ἡ, Hom.

SPEAR-HEAD, A, κάμᾰκος γλώσσημα (ᾰτος, τό), Æsch.

SPEAR-HEADED, δορῐκρᾶνος, ον, Æsch.; λογχωτός, όν, Eur.

SPEARING—*fishing by means of spearing*, ἡ πληκτῐκή, Plat.

SPEAR-MAKER, A, δορυξόος, ὁ, Ar.

SPEARMAN, A, αἰχμητής, οῦ, ὁ, Hom., Pind.; αἰχμοφόρος, ὁ, Hdt.; ξυστοφόρος, ὁ, Xen.

[SPEAR-STAFF or SPEAR-SHAFT, ῥάβδος, ἡ, Xen.; ξυστόν, τό, Eur., Xen.]

SPECIAL, ῐδιος, α, ον, and ος, ον, Ar., Hdt., Plat.

A special meeting, one convened for a special purpose, σύγκλητος ἐκκλησία, Dem.

Set apart for special service, ἐξαίρετος, ον, Thuc., Andoc.

SPECIES, εἶδος, τό, Plat., Arist.; ʼῐδέα, ἡ, Plat., Arist.; [in logic, ὅρος, ὁ, Arist.]

SPECIFIC, ῐδιος, α, ον, and ος, ον, Plat., Arist.; εἰδοποιός, όν, Arist.

SPECIFY, TO, διορίζω, Hdt., Plat.

To specify besides, προσδιορίζω, Dem., Arist.

SPECIMEN, A, δεῖγμα, ᾰτος, τό, Ar., Xen., Isoc., Dem.; ἐπίδειγμα, τό, Xen., Plat.; πεῖρα, ἡ, Xen., Isoc.

[*To give a specimen of*, πεῖραν δίδωμι, c. gen., Xen.] *Vid.* TO DISPLAY, SHOW OFF.

SPECIOUS, εὐπρόσωπος, ον, Eur., Hdt., Dem.; εὐσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; εὐόφθαλμος, ον (even of things specious to hear), Arist.

SPECIOUSLY, εὐσχημόνως, Ar.

[SPECIOUSNESS, πιθανότης, ητος, ἡ, Plat.]

SPECK, A, στίγμα, ᾰτος, τό, Hes.

SPECTACLE, A, θέᾱμα, ᾰτος, τό, Omn. Att.; θέα, ἡ, Omn. Att.; ὄμμα, ᾰτος, τό, Soph., Plat.; ὄψις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; θεωρία, ἡ, Æsch., Soph., Xen., Plat., Dem.; ὅρᾱμα, ᾰτος, τό, Xen., Arist.

It is a spectacle (i.e., a warning), εἴσοψιν ἔχει, Eur.

Fond of spectacles, φῐλοθεάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Plat.; φῐλοθέωρος, ον, Alex., Arist.

SPECTATOR, A, κᾰτόπτης, ου, ὁ, Æsch., Eur., Ar.; ἐπόπτης, ὁ, Æsch.; θεᾱτής, οῦ, ὁ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Æschin.; θεωρός, ὁ, Æsch., Eur., Dem.

The spectators, οἱ θεώμενοι, Ar.

The spectators (at a theatre), τὸ θέᾱτρον, Ar., Hdt.

A fellow-spectator, συνθεατής, οῦ, ὁ, Plat., fem. συνθεάτρια, Ar.

The then spectators, οἱ συνθεώμενοι, Antipho.

To be a spectator, θεάομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Ar., Plat.

To go as a spectator, θεωρέω, only act., Ar., Hdt., Thuc., Xen.

A going as a spectator, θεωρία, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.

SPECTRE, A, φάσμα, ᾰτος, τό, Æsch.

SPECULATION, A (philosophical), σκέμμα, ᾰτος, τό, Plat.; σκέψις, εως, ἡ, Plat.

To waste time in idle speculations, ʼᾱεροματρέω, only act., Xen.; χρῡσοχοέω, only act., Plat.

SPEECH (i.e., the power of speech), φωνή, ἡ, Omn.; φθέγμα, ᾰτος, τό, Soph.; ἑρμηνεία, ἡ, Xen.; φθέγξις, εως, ἡ, Hipp.

SPEECH, A, ἔπος, τό, Hom., Soph.; μῦθος, ὁ, Omn. poet.; ῥῆσις, εως, ἡ, Hom., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; λόγος, ὁ, Hom., Theogn., Pind., Thuc., Plat.; φθέγμα, ᾰτος, τό, Pind., Soph., Eur., Plat.; βάγμα, ᾰτος, τό, Æsch.; φώνημα, ᾰτος, τό, Soph.; πρόσοδος, ἡ (i.e., a coming forth and speaking to the people), Isoc.

A speech in public, δημηγορία, ἡ, Plat.

A written speech, σύγγραμμα, ᾰτος, τό, Plat., Isoc.

Kind, well-omened speech, εὐέπεια, ἡ, Soph.

Liberty, freedom of speech, ʼῐσηγορία, ἡ, Hdt., Xen., Dem., Æschin.

The composing of speeches, δῐκογρᾰφία, ἡ, Isoc.

Frankness of speech, παῤῥησία, ἡ, Eur., Plat., Isoc.

To end a speech (lit., to descend from the rostra), κᾰτᾰβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, part. -βάς, no aor. 1 or fut. act. in this sense, Dem.

To polish up a speech, ʼᾰνᾰκᾰθαίρομαι λόγον, Plat.

Endowed with speech, φωνήεις, εσσα, εν, sometimes in oblique cases contr. φωνᾶντος for φωνήεντος, etc., Hes., Sapph., Pind., Xen., Plat. *Vid.* SPEAKING.

SPEECHLESS, ʼᾰναυδος, ον, Hom., Trag.; ʼᾰναύδητος, ον, Soph.; ἄφθογγος, ον, h., Theogn., Eur., Hdt.; ʼᾰφωνος, ον, Theogn., Trag., Dem., Æschin.; ἄστομος, ον, Soph.; ἄλογος, ον, Plat. *Vid.* DUMB.

Making speechless, ʼᾰναυδος, ον, Æsch.

SPEECHLESSNESS, ἀμφᾰσίη ἐπέων, Hom.; ʼᾰφᾰσία, ἡ, Eur., Ar., Plat.; [ἀναυδία, ἡ, Hipp.]

SPEED, τᾰχῠτης, ητος, ἡ, Hom., Pind., Hdt., Plat.; ὠκῠτης, ητος, ἡ, Pind., Plat.; ὁρμὴ ποδός, Eur.; δρόμος, ὁ, Hdt., Thuc. *Vid.* SWIFTNESS.

With all speed, πανσῠδίᾳ, Hom., Eur., Ap. Rh.; πανσῠδεί, Theoc., Xen.; πανσῠδίην, Ap. Rh.

Of equal speed with, ʼῐσόδρομος, ον, c. dat., sometimes c. gen., Plat., Arist.

The Athenians, sailing with all speed, οἱ ʼΑθηναῖοι κατὰ πόδας ἐπιπλεύσαντες, Thuc.; so κατὰ κράτος, Xen.

Every one of us should flee from intemperance with his utmost speed, ἀκολασίαν φευκτέον ὡς ἔχει ποδῶν ἕκαστος ἡμῶν, Plat.

To have equal speed with, ʼῐσοδρομέω, only act., c. dat., or c. παρά and gen., or πρός and acc., Arist.

SPEED, TO, intrans., σκιρτάω, Hom., Eur., Plat. *Vid.* TO HASTEN.

SPEEDILY, αἶψα, Hom., Sapph., Pind., Æsch.; τᾰχα, Omn. poet., Xen.,

Plat.; ὀξέως (in Hom. ὀξύ, ὀξέα), Att. *Vid.* Soon, Swiftly.

As speedily as possible, ὡς ἔχει ποδῶν, εἶχον ποδῶν, etc., Hdt.

Speedy, λαιψηρός, ά, όν, Hom., Pind., Eur.; θοός, ή, όν, Omn. poet.; τᾰχύς, εῖα, ύ, compar. τᾰχῠ́τερος, superl. -ῠ́τατος (not Att.), also τᾰχίων (rare in Att.), more usu. θᾶσσων, superl. τάχιστος, Omn. *Vid.* Swift, Quick.

Spell, a, φίλτρον, τό, Pind., Trag., Xen., Dem., Theoc. *Vid.* Charm.

Spend, to, ἀνᾱλίσκω, also pres. and imperf. ἀνᾱλόω, act. and pass., fut. ἀναλώσω, etc., Omn. Att.; τελέω, Ep. pres. also τελείω, fut. τελέσω, Ep. also τελέσσω, etc., Ar., Hdt., Xen.; δαπᾰνάω, Hdt., Thuc., Xen., Isæ.; κᾰτᾰδαπανάω, Hdt., Xen.; ἀναισιμόω, Hdt.; ἀπαναλίσκω, Thuc., Isoc.; κᾰταναλίσκω, Xen., Plat., Lycurg., Isæ.

To spend (time), τρίβω, Soph., Eur., Ar., Dem.; ποιέομαι, mid., Thuc. *Vid.* To pass.

To spend besides, προσᾰναισιμόω, Hdt.; προσᾰνᾱλίσκω, Plat., Dem.; προστελέω, Thuc.; ἐπαναλίσκω, Dem.

To spend first, προαναλίσκω, Thuc., Xen., Lys., Dem.

To spend gradually, ὑπαναλίσκω, Thuc.

To spend in vain, amiss, πᾰραναλίσκω, Dem.

To spend at the same time, σῠναναλίσκω, Dem.

To spend in (any place), ἐναποτίω, fut. -τίσω, Ar.

To spend (time) *in* or *on* (an occupation), ἐνδιᾰτρίβω, c. dat., or c. ἐν and dat., or c. περί and acc., Ar., Thuc., Xen., Dem.; ἐπῐδιατρίβω, Arist.; ἐνσχολάζω, only act. (in a place), Arist.

[Spender, a, ἀνᾱλωτής, οῦ, ὁ, Plat.]

Spending, a, ἀνάλωσις, εως, ή, Plat.

A spending of time, τρῑβή, ή, Æsch., Soph., Ar.; διᾰτριβή, ή, Soph., Eur., Thuc.

To afford means of spending, δαπᾰ́νην πᾰρέχω (imperf. παρεῖχον, fut. παρέξω, no aor. 1, aor. 2 πᾰρέσχον, perf. παρέσχηκα), c. dat. pers., Hdt.

Spendthrift, a, χρημᾰτοφθορῐκός, ὁ, Plat.

Spent, to be, ἀνᾱλωτέος, α, ον, Plat.

He spent seven months in Babylon, διῆγεν ἐν Βαβυλῶνι ἑπτὰ μῆνας, Xen.

What is spent, δαπᾰ́νη, ή, c. gen. of the object on which, Pind.; ἀνάλωμα, ᾰτος, τό, Æsch., Thuc., Plat.; ἀναισίμωμα, ᾰτος, τό, Hdt.

Sphere, a, σφαῖρα, ή, Plat.

Spherical, σφαιροειδής, ές, Plat.

Sphinx, a, Σφίγξ, ιγγός, ή, Hes., Soph., Eur.; ἀνδρόσφιγξ, ὁ, Hdt.

Spice, θυώματα, τά, Hdt.; ἄρωμα, ᾰτος, τό, Xen.

A spiced drink, τρίμμα, ᾰτος, τό, Sotad.; τριμμάτιον, τό, Sotad., Diphil.

Spider, a, ἀρᾰ́χνης, ου, ὁ, Hes., Pind., Eur.; ἀράχνη, ή, Æsch., Anth.; ἀραχναίη, ή, Anth.; φᾰ́λαγξ, αγγος, ή (esp. a venomous one), Ar., Arist.; φαλάγγιον, τό, Xen., Plat., Dem.

Of or *belonging to a spider*, ἀραχναῖος, α, ον, Anth.

Spike, a, σαυρωτήρ, ῆρος, ὁ (esp. at the end of a spear), Hom., Hdt.; στῠ́ραξ, ᾰκος, ὁ, Xen., Plat.; στῠρᾰ́κιον, τό, Thuc.

Spikenard, νάρδος, ή, Anth.

The oil of spikenard, τὰ νάρδινα, Antipho; [τὸ μύρον νάρδινον, Polyb.]

Anointed with spikenard, ναρδολῐπής, ές, Anth.

[*Producing spikenard*, ναρδοφόρος, ον, Diosc.]

Spill, to, ἐκχέω, fut. -χεύσω, aor. 1 -έχεα, perf. pass. -κέχῠμαι, Æsch., Eur., Plat.

Spin, to, νέω, fut. νήσω, etc., Hom. (only 3d pl. aor. mid.), Hes., Soph., Ar., Plat.; ἐπινέω, Hom.; κλώθω, Hdt.; ἐπῐκλώθω (esp. of the Fates spinning destinies for men), Hom., Æsch., Plat.; νήθω, Cratin., Plat.; τᾰλᾰσιουργέω, only act., Xen.

[*Unable to spin*, ἀνηλάκατος (γυνή), Matro.]

To spin out (an argument), κατάγω, aor. 2 -ήγαγον, Plat.; [μηκύνω (λόγον), Hdt.]

To spin round, act., στροβέω, fut. mid. in pass. sense, also act. sometimes in pass. or intrans. sense, Æsch., Ar.; βεμβῐκίζω (ἐμαυτόν), Ar.; so περῐδῑνέω (ἐμαυτόν), Æschin.

To spin round and round, intrans., βεμβῑκιάω, Ar.; περιδῑνέομαι, pass., Xen.; περιρροβέω, Plut.

Spinal, ῥᾰχίτης, ου, ὁ, Arist.

[*Spinal marrow*, μυελὸς νωτιαῖος, Plat.]

Spindle, a, ἄτρακτος, ὁ καὶ ή, Hdt., Plat.; κλωστήρ, ῆρος, ὁ, Theoc., Ap. Rh.

Spindle-tree, ἀτρακτυλλίς, ίδος, ή, Theoc.

Spine, the, ἄκνηστις, εως, ή, Hom.; ῥᾰ́χις, εως, ή, Hom., Trag., Xen., Plat.; ἄκανθα, ή, Eur., Hdt., Theoc.

Without a spine, ἀνᾰ́κανθος, ον, Hdt.

Spinner, a, ἔρῑθος, ὁ καὶ ή, Hes., Dem., Theoc.; ταλασιουργός, ὁ καὶ ή, Plat.

Spinning, a, νῆσις, εως, ή, Plat.; τᾰλᾰσία, ή, Xen., Plat.; τᾰλᾰσιουργία, ή, Plat.

The art of spinning, ἡ νηστική, Plat.

A spinning round (like a top), περιστροφή, ή, Plat.

Spinning, adj., εἰροκόμος, ον, Hom.

Skillful in spinning, εὐηλᾰκᾰ́τος, ον, Theoc.

Fond of spinning, φῐλέρῑθος, ον, Theoc.

Of or *belonging to spinning*, στημονητικός, ή, όν, Plat.; νηστῐκός, ή, όν, Plat.; ταλασιουργικός, ή, όν, Xen., Plat.; τᾰλᾰσήϊος, ον, Ap. Rh.

Spun, κλωστός, ή, όν, Eur.

Newly spun, νεόκλωστος, ον, Theoc.

Well spun, εὔνητος, Ep. ἐΰννητος, ον, Hom.; εὔκλωστος, ον, h.

Spiracle, a, φῡσητήρ, ῆρος, ὁ, Arist.; [ἀναφύσησις, εως, ή, Arist.]

[Spiral, κοχλιώδης, ες, Palaeph., Plut.; ἑλικοειδής, ές, Plut., Med.]

Spirit, πνεῦμα, ᾰτος, τό (used also as = disposition), Æsch., Soph., Plat., etc.; [ψυχή, ή, Omn.; also *the spirit* of an author, Dion. H.]

Spirit (i. e., courage, q. v.), μένος, τό, Hom., Æsch., Xen.; φρόνημα, ᾰτος, τό, Trag., Thuc., Xen.; φρόνησις, εως, ή, Eur.

A noble spirit, μεγαληνορία, ή, Pind.; μεγᾰλοφροσῠ́νη, ή, Plat.; μεγαλογνωμοσύνη, ή, Xen.

Since you ought not, oh Athenians, to decide private actions and public causes in the same spirit, ἐπεὶ οὐδ' ὑμᾶς, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν, Dem.

For they did not attend to the letter, but to the spirit of what he wrote, οὐ γὰρ οἷς ἐπέστελλε προσεῖχον τὸν νοῦν ἀλλ' ἃ φρονῶν ταῦτ' ἔγραφε συνῄδεσαν, Dem.

A man of high spirit, φρονημᾰτίας, ου, ὁ, Xen.

In good spirits, εὔθῡμος, ον, Pind., Xen. *Vid.* Cheerful.

In good spirits, adv., εὐθύμως, h., Æsch., Xen.

To be in good spirits, εὐθῡμέω, no mid., Eur.

A being in good spirits, εὐθυμία, ή, Xen.

Out of spirits, ἄθῡμος, ον, Omn.; δύσθῡμος, ον, Soph., Plat.

Out of spirits, adv., δυσθύμως, Polyb.

To be out of spirits, ἀθῡμέω, Omn. Att.; δυσθῡμέω, Eur., Hdt.

A being out of spirits, δυσθῡμία, ή, Trag.; ἀθῡμία, ή, Æsch., Thuc., Xen.

Full of spirit (of men alive and in their prime), ζαφλεγής, ές (also of horses, h.), Hom., h.

With more spirit, νεᾱρωτέρως (to speak, etc.), Isoc.

To be of such and such a spirit, πνέω, Ep. pres. also πνείω, fut. πνεύσω, more usu. πνεύσομαι, or Att. πνευσοῦμαι, no perf. act., used esp. in this sense in pres. part. act. c. acc., e. g., *the Greeks of warlike spirit*, μένεα πνείοντες Ἀχαιοί, Hom.; so Ἄρη πνέοντες, Æsch.; so Pind., Eur.; *he behaved like one of great spirit*, πολὺς ἔπνει, Dem.

Spirited, εὐγενής, ές, Theogn., Trag.; νεᾱνῐκός, ή, όν, Ar., Plat., Lys., Dem.; μεγᾰλόφρων, ονος, ὁ καὶ ή, Ar., Xen., Isoc.; μεγᾰλογνώμων, ονος, ὁ καὶ ή, Xen.; θυμοειδής, ές, Xen., Plat.; εὔθῡμος, ον (of a horse), Xen.; so εὐκάρδιος, ον, Xen.

Too spirited, ὑπέρθῡμος, ον, Xen.

To be spirited, εὐλημᾰτέω, only act., Æsch.; μεγᾰλοφρονέω, only act., Xen., Isoc.

Spiritedly, μεγαλοφρόνως, Xen., Plat.

Spiritless, ἀκήριος, ον, Hom.; ἄθῡμος, ον, Hom., Hdt., Xen.; ἀμβλύς, εῖα, ύ, Thuc.

To be spiritless, ἀθῡμέω, only act., Æsch., Soph., Thuc., Isoc.

One must (not) *be spiritless*, (οὐκ) ἀθῡμητέον, Xen.

Spiritlessly, ἀθύμως, Xen., Isoc.

Spiritlessness, ἀθῡμία, ή, Thuc.

[Spiritual, πνευματικός, ή, όν, Anth., Plut.]

Spit, a, ὀβελός, ὁ, Hom., Eur., Hdt.; ὀβελίσκος, ὁ, Ar., Xen.; σφᾰγεύς, ὁ, Eur.; ὀβελισκολῠ́χνιον, τό, Theopomp. (Com.)

A very large spit (big enough to roast an ox), ὀβελὸς or σφαγεὺς βούπορος, Eur., Hdt., Xen.

Spit, to (meat), πείρω (in full ὀβελοῖς), Hom.; ἀνᾰπείρω, Hom., Ar.

To spit, ἐρεύγομαι, mid., no aor. in this sense, Hom.; πτύω, fut. πτῠ́σω, Hom., Soph., Hdt., Xen., Theoc.

To spit up or *out*, ἀπεμέω, fut. -έσω and -εμοῦμαι, no pass., Hom.; ἐκπτύω, Hom., Ar.; ἀνεμέω, Hipp.

To spit on, κᾰτᾰχρέμπτομαι, mid., c. gen., Ar.; κᾰταπτύω, c. gen., Ar., Dem.; ἐπιπτύω, c. dat., Call.

[*To spit much*, πτυαλίζω, Hipp.]

To spit (to avert an omen), ἐπιφθύζω, fut. -ῠ́σω, only act., Theoc.

Spite, ἐπῐχαιρεκᾰκία, ή, Arist.

In spite of, παρὲκ νόον, c. gen., Hom.; ἀέκητι, c. gen., Hom.; βίᾳ, c.

gen., Trag., Hdt., Dem.; πρὸς βίαν, c. gen., Eur.

In spite of the king, βασιλέως ἄκοντος, Xen.

SPITEFUL, κἄκομήχἄνος, ον, Hom. *Vid.* MALICIOUS.

SPITTING, A, πτῦσις, εως, ἡ, Hipp.; πτυσμός, ὁ, Hipp.; πτυελισμός and πτυἄλισμός, ὁ, Hipp.

SPITTLE, πτύσμα, ἄτος, τό, Hipp.; πτύελον and πτύἄλον, τό, Hipp.

[*To have the mouth full of spittle*, πτυαλίζω (Ion. πτυελ.), Hipp.]

SPLASH, A, λἄταξ, ἄγος, ἡ (esp. the splash made by the drops of wine at the bottom of the cup when thrown into the basin in the κότταβος), Alcæ., Call.

[*To make a splash*, metaph. (of a swell), πλατυγίζω, Ar.]

SPLASH, TO (about in the water, as a goose does), πλἄτῠγίζω, also metaph., Ar., Eubul.

To splash (as any thing thrown up splashes a person), εἰςβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Soph.

SPLEEN, THE, σπλήν, σπληνός, ὁ, Ar., Hipp., Arist.

Of the spleen, σπληνίτης, ου, ὁ, Arist.

Suffering in the spleen, ὑπόσπληνος, ον, Hipp.

SPLENDID, ἀγλαός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Theogn., Pind., Eur.; σιγἄλόεις, εσσα, εν (of things only, not of persons or deeds), Hom., Ap. Rh.; φαεινός, ή, όν, sometimes in Pind. and Trag. φαεννός, ή, όν, Hom., Pind., Trag.; λαμπρός, ά, όν, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat., Isoc.; αἰγλήεις, εσσα, εν, Hom., Pind.; ἁβρός, ά, όν, (of things chiefly), Pind.; ἐναργής, ές, Pind.; πάμπρεπτος, ον, Æsch.; μεγαλοσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; εὐπρεπής, ές, Omn. Att.; μεγαλοπρεπής, ές, Hdt., Xen., Plat., Isoc.; κἄπἄνῐκός, ή, όν, Ar. *Vid.* HANDSOME, MAGNIFICENT.

A splendid thing, γλῆνος, τό, Hom.

To make splendid, λαμπρύνω, no mid., in pass. also to be splendid, Trag., Thuc., Xen. *Vid.* TO SHINE.

SPLENDIDLY, εὐπρεπῶς, Ion. εὐπρεπέως, compar. -έστερον, superl. -έστατα, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; μεγαλοπρεπῶς, Ion. -έως, Hdt., Xen., Plat., Isoc.; μεγαλείως, Xen.

SPLENDOR, αἴγλη, ἡ, Hom., Pind., Soph.; ἀγλαΐα, ἡ, Hom., Pind.; ἀκτίς, ῖνος, ἡ (not by itself, but the splendor of something), Pind.; so φέγγος, τό (also esp. of fortune), Pind., Ar.; εὐπρέπεια, ἡ, Thuc., Plat., Dem.; λαμπρότης, ητος, ἡ, Hdt., Xen.; [μεγαλοπρέπεια, ἡ, Hdt.]

Loving splendor, φῐλάγλαος, ον, Pind.

SPLENETIC, TO BE, σπληνιάω, only act., Arist.

SPLINT, A (for broken limbs), πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, Hipp.; νάρθηξ, ηκος, ὁ, Galen.

To bind with splints, ναρθηκίζω, Galen.

A binding with splints, ναρθηκισμός, ὁ, Galen.

SPLINTER, A, σχίζα, ἡ, Hom.; ἀγή, ἡ, Æsch., Eur.; σκινδἄλἄμος, ὁ, Ar.

To splinter, cause to splinter, θραύω, Pind., Trag., Xen.

To splinter off, act., ἀποσχίζω, Hom.

SPLIT, σχιστός, ή, όν, Soph., Plat.; ὁλόσχιστος, ον (all the way up), Plat.; [*split in two*, μεσοσχιδής, ές, Theoph.]

SPLIT, TO, act., σχίζω, fut. -ίσω, Ep. also -ίσσω, Hom., Hes., Pind., Soph., Hdt., Xen.; διασχίζω, Hom., Plat., Xen.; διατέμνω, no aor. 1 act., perf. -τέτμηκα, Hom., Æsch., Hdt., Plat.; [ἀνασχίζω, Hdt.] *Vid.* TO CLEAVE, TO CUT.

[SPLUTTER, TO, παφλάζω, Ar.]

[SPLUTTERING, A, παφλάσματα, τά, Ar.]

SPOIL, TO (an enemy), ἐνἄρίζω, fut. -ίξω (but aor. 1 ἠνάρισα, Anth.), Hom., Hes., Pind., Æsch.; ἐξεναρίζω, c. acc. of the man, or c. acc. of the spoils, Hom.; σῡλεύω, only act., Hom.; συλάω, c. acc. pers. or c. acc. of the spoils, or c. dupl. acc. or c. acc. of the spoils, ἀπό and gen. pers., Omn.; σκῡλεύω, c. acc. or c. dupl. acc., or c. acc. rei, gen. pers., only act., Hes., Eur., Hdt., Xen., Lys.; ἀφαιρέομαι, mid., no aor. 1, aor. 2 ἀφειλόμην, c. dupl. acc., or c. acc. rei, dat. pers., or c. acc. rei, πρός and gen. pers., Xen.; ἀποσκυλεύω, Theoc. *Vid.* TO PLUNDER.

To spoil (i. e., impair), ἀμενηνόω, only act., Hom.; φθείρω (3d pl. perf. pass. ἐφθάρᾰται even in Thuc.), Omn.

To spoil (a plan), ἐκχέω, fut. -χεύσω, aor. 1 -έχεα, perf. pass. -κέχῠμαι, Soph.

Like a spoiled child, τηλῠγετος ὥς, Hom.

SPOILS, ἔνἄρα, τά, Hom., Soph.; λάφυρα, τά, Trag., Xen.; σκῦλον, τό, more usu. in pl., Soph., Eur., Thuc.; σκύλευμα, ἄτος, τό, usu. in pl., Eur., Thuc.; ἄγρευμα, ἄτος, τό, Eur. *Vid.* BOOTY, PLUNDER.

Spoils taken from men, ἀνδράγρια, τά, Hom.—ΙΟΝ. "*Did he, then, marry you?*"—CRE. "*Yes, taking me as the spoils of war and the reward of his spear.*"—ΙΩΝ. Κἄτα σὸν γαμεῖ λέχος;—ΚΡΕ. Φερνάς γε πολέμου, καὶ δορὸς λαβὼν γέρας (φερνή being properly any thing brought as dowry by the wife), Eur.

Spoiling or wearing the spoils of the enemy, ἐναρφόρος, ον, Hes.

SPOILER, A, σῡλήτωρ, ορος, ὁ, Æsch.

SPOKE, A, κνημίς, ῖδος, ἡ, Lys.

With four spokes, τετρἄκνημος, ον, Pind.

With eight spokes, ὀκτἄκνημος, ον, Hom.

SPOKESMAN, A, κορῠφαῖος, ὁ, Dem., Arist.

To be spokesman, προηγορέω, Xen.; προηγέομαι, Xen.

They replied, and their spokesman was Clearchus, ἀπεκρίναντο, Κλέαρχος δ' ἔλεγεν, Xen.

SPOLIATION, ἁρπἄγή, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Isoc. *Vid.* RAPINE, PLUNDER.

SPONGE, A, σπόγγος, ὁ, Hom., Æsch., Ar.; σπογγιά, ἡ, Ar., Æschin., Arist.; σπόγγιον, τό, Ar.

SPONGE, TO, σπογγίζω, Ar., Dem.; περισπογγίζω (esp. all round), Hipp.

To sponge slightly, ὑποσπογγίζω, Hipp.

A diver for sponge, σπογγοκολυμβητής, οῦ, ὁ, Lycurg.; σπογγεύς, ὁ, Arist.; σπογγιεύς, ὁ, Theoph.

SPONGINESS, σομφότης, ητος, ἡ, Arist.

SPONGING—*belonging to sponging*, σπογγιστῐκός, ή, όν, Plat.

SPONGY, σπογγοειδής, ές, Hipp.; σπογγώδης, ες, Hipp.; σομφός, ή, όν, Arist., Hipp.; σομφώδης, ες, Theoph.

SPONSION, A, διεγγύησις, εως, ἡ, Dem. *Vid.* SURETY.

SPONSOR, A, ἐγγυητής, οῦ, ὁ, Hdt., Plat., Antipho.

SPONTANEOUS, αὐτόμἄτος, η, ον, and ος, ον (of the person or the action), Hom., Plat., Dem.; αὐτός, ή, ό (of persons only), Hom., Soph.; αὐτόρῠτος, ον (not of persons), Pind.; ἑκούσιος, α, ον, and ος, ον (of persons or actions), Soph., Eur., Thuc., Plat., Dem. *Vid.* WILLING.

SPONTANEOUSLY, ἑκουσίως, Eur.; ἐξ ἑκουσίας, Soph.; ἑκουσίᾳ, καθ' ἑκουσίαν (γνώμῃ sc. vel γνώμην understood), Thuc., Dem.; αὐτομἄτως, Hdt.; ἐκ or ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, Xen.

SPOON, A, τάρακτρον, τό (i. e., an instrument for stirring), Ar.; κύκηθρον, τό, Ar.; τορύνη, ἡ, Ar.; [κοχλιάριον, τό, Diosc.; μύστρον, τό, ap. Ath.; in earlier times μυστίλη, ἡ (prop. a piece of bread hollowed out), Ar., Pherecr.]

[*A dealer in (small) spoons*, μυστριοπώλης, ὁ, Nicoph.]

A piece of bread shaped like a spoon, μυστίλη, ἡ, Ar.

SPORT, ἄθυρμα, ἄτος, τό, Eur. *Vid.* PLAY.

A sport for, object of mockery to, μέλπηθρον, τό (of an unburied corpse a sport for the dogs), c. gen. or c. dat., Hom.; γέλως, gen. ωτος, and Att. sometimes ω, ὁ, so acc. γέλωτα, Ep. γέλω, Att. also γέλων, Eur., Dem.

[*In sport*, μετὰ παιδιᾶς, Thuc.; ἐν παιδιᾷ, Plat.]

[*To make sport of*, παίζω πρός, c. acc., Plat., Eur.] *Vid.* TO DERIDE.

SPORT, TO, ἀτάλλω, only pres. and imperf. act., Hom., Mosch.; παίζω, fut. παίξομαι, Att. sometimes παιξοῦμαι, aor. 1 ἔπαισα, perf. pass. πέπαισμαι, but aor. 1 ἐπαίχθην, Omn.; ἐμπαίζω, Soph., Eur.; ψιάζω, only act., Ar.; κουρίζομαι, mid., Ap. Rh. *Vid.* TO PLAY.

SPORTIVE, φῐλοπαίγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Ar., Plat.; [παιδικός, ή, όν, Plat., Xen.; παιγνιώδης, ες, Xen., Plut.]

[SPORTIVELY, παιδικῶς, Plat.]

[SPORTIVENESS, παιγνιῶδες, τό, Xen.]

SPOT, A, στίγμα, ἄτος, τό, Hes.; κηλίς, ῖδος, ἡ, Æsch., Soph., Xen., Antipho; φολίς, ίδος, ἡ, Ap. Rh.

SPOT, TO, στίζω, sometimes c. εἰς and acc., Simon., Xen. *Vid.* TO STAIN.

With black spots, μελἄνόστικτος, ον, Arist.

SPOTLESS, ἄσπῑλος, ον, Anth.

SPOTTED, αἰόλος, η, ον, Soph., Call.; στικτός, ή, όν, Trag.; κἄτάστικτος, ον, Soph., Eur.; βἄλιός, ά, όν, Eur. *Vid.* DAPPLED.

[*Spotted* (as the leopard), παρδαλωτός, ή, όν, Luc.]

SPOUSALS, *vid.* ESPOUSALS.

SPOUSE, A, ἄλοχος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Trag.; σύνευνος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Trag.; σύζυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ὅμηρος, ὁ καὶ ἡ, Eur. *Vid.* HUSBAND, WIFE.

SPOUT UP, TO, ἀνἄτρέχω, fut. -δρἄμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρἄμον, perf. -δέδρομα, Hom.; ἀνἄσεύομαι, esp. in ἀνεσσῠμην pluperf. pass., or, according to some, sync. aor. mid., Hom.; [ἀνακηκίω, only intr. in Hom.] *Vid.* TO GUSH.

[*To spout up* (trans.), ἀναβλύζω (e. g., ἔλαιον), Arist.; ἀνακηκίω, c. acc. in late Ep., Ap. Rh.]

[SPOUTING UP, A, ἀνάβλυσις, εως, ἡ, Arist.]

SPRAIN, A, στρέμμα, ἄτος, τό, Dem.

SPRAIN, TO, προσπταίω, Hdt.

SPRAINED, TO BE, σπάομαι, pass., perf. ἔσπασμαι, Hdt.; στρέφομαι, pass., perf. ἔστραμμαι, aor. 1 ἐστρέφθην, Hdt., Plat.

SPRAT, A, μαινίς, ἴδος, ἡ, Ar.; μαινίδιον, τό, Ar.; μαίνη, ἡ, Anth.

SPRAY, ἅλμη, ἡ, Hom.; ἄχνη, ἡ, Hom.

SPREAD, στρωτός, ή, όν (esp. as a bed), Hes., Soph., Eur.

Spread on (as a plaster), ἐπίπαστος, ον, Ar., Theoc.

Well spread, εὔστρωτος, ον, Ep. also ἐΰσ., h.

Any thing spread out, περῐπέτασμα, ᾰτος, τό, Menand.

SPREAD, TO, τῐταίνω, no perf. in any voice, Hom.; πετάννῡμι, fut. πετᾰσω, aor. 1 poet. often -ασσα (not Att.), no perf. act., perf. pass. πέπτᾰμαι, rarely πεπέτασμαι, but aor. 1 ἐπετάσθην, Hom., Ap. Rh.; another form is πί'τνημι, only pres. and imperf., Hom., Pind., Eur.; ἀνᾰπετάννυμι, sync. also ἀμπετ., also ἀναπίτνημι, Hom., Sapph., Pind., Hdt., Xen., Plat.; κᾰτᾰπετάννυμι, Hom., Eur.; ἐκπετάννυμι, Eur., Ar., Hdt.; διαπετάννυμι, Ar., Arist.; ἐμπετάννυμι, Xen.; στορέννῡμι, sync. στόρνυμι, also στρώννυμι, fut. στορέσω, Att. also στρώσω, and (though more in compounds than in the simple verb) στορῶ, etc., perf. pass. ἔστρωμαι, aor. 1 ἐστρώθην, sometimes also ἐστορέσθην, etc., Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; καταστορέννυμι, sync. also καστόρνυμι, Hom.; τείνω (esp. of sails, etc., often also intrans. of a district, etc.), Omn.; σπείρω (esp. of spreading reports, etc.), Soph.; so διασπείρω, Xen., Isoc.; σκεδάννῡμι, esp. in pass. (of reports, etc.), Hdt.; κατασκεδάννυμι, Plat.; so διᾰδίδωμι, aor. 1 -έδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., Xen.; so διαθροέω, Thuc., Xen.

To spread (a person's reputation), διᾰφορέω, Hom.; διᾰφέρω, fut. -οίσω and -οίσομαι, aor. 1 -ήνεγκα and -ήνεγκον, Pind., Isoc.

To spread around, ἀμφῐχέω, fut. -χεύσω, aor. 1 Ep. -έχευα, Att. -έχεα, perf. pass. -κέχῠμαι, pluperf. Ep. also ἀμφεχύμην, c. acc., Hom.; περῐπετάννῡμι (of a cloak, etc.), c. dat. of that around which, Eur., Æschin.; περῐτείνω, c. dat., or c. περί and acc., Hdt., Plat.; ἀμφῐπετάννυμι, Orph.; [περιχέω (of a crowd), Xen., Plat.]

To spread (a report) *among*, ἐνσπείρω, c. dat., Xen.

To spread before, προπετάννυμι, c. acc., and gen. of that before which, Xen.

To spread over, ἐπιέννυμι, only in aor. 1 ἐπίεσσα, c. dat. of that over which, Hom.; ἐπιπετάννυμι, Xen.; ἐπικίδνημι, only pres. and imperf. act. and pass., Hom., Orac. ap. Hdt.; ὑπερτείνω, c. dat. of that over which, or c. gen., sometimes act. used intrans., Æsch., Eur., Thuc., Xen.

To spread on, ἐπῐπάσσω, c. dat., or c. ἐπί and acc., Hom., Hdt., Plat.; ὑπᾰλείφω, Plat., Arist.

To spread under, ὑποχέω, Ep. aor. 1 -έχευα, etc., c. dat., or c. ὑπό and dat., Hom.; ὑποστορέννῡμι, -στόρνυμι, or -στρώννυμι, c. dat., Hom., Eur., Ar., Xen.; ὑποπετάννυμι, Hipp.; ὑποβάλλω, poet. sync. also ὑββ., no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, Xen.

To spread, intrans., πρόσω νέμομαι, mid., Hdt.

To spread as a report, as renown, etc., ἐφάλλομαι, in aor. sync. 3d sing. ἐπᾶλτο, c. ἐς and acc.; πλᾰνάομαι, pass., Soph.; ἕρπω, augmented tenses εἱρπ., fut. ἑρπῠσω, etc., Pind.; ὑφέρπω, Soph.; σκεδάννῡμαι, pass., Hdt.; χωρέω, Hdt., Xen.

The report spread, ὅσσα δεδήει, Hom.

To spread over or *among* (intrans., as a fire or an infection), ἐπινέμομαι, mid., c. acc., Hdt., Thuc.

[*To spread* (as a cancer or sore), νέμομαι, Hdt.; νομὴν ποιέομαι, Polyb.; πολυγονέομαι, Luc.]

To spread (esp. as a report) *among*, intrans., διέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, c. acc., Soph., Eur., Thuc., Xen.; διήκω, rare except in pres. and imperf. act., c. acc. or sine cas., Trag.; διαθέω, fut. -θεύσομαι, no aor. 1 (also as a feeling, fear, etc.), Xen.; ἐπιχέομαι, pass., Plat.

SPREADING (widely spreading), εὐρῠφυής, ές, Hom.; ἀμφῐλᾰφής, ές, Hom., Pind., Æsch., Hdt.

[SPREADING, A (of fire, sore, etc.), νομή, ἡ, Polyb.]

SPRIG, A, ῥάχος, ἡ, Soph.

SPRIGHTLINESS, φαιδρότης, ητος, ἡ, Isoc.

SPRIGHTLY, φαιδρόνους, ὁ καὶ ἡ, Æsch. *Vid.* CHEERFUL.

SPRING, ἔαρ, gen. ἔᾰρος, contr. ἦρος, etc. (only the contr. forms of oblique cases are found in Att. except once ἔαρος, Xen.; the nom. ἦρ is very rare, only in Alcman and Hipp.; Theoc. has also εἶαρ, εἴᾰρος), Omn.; ὥρα, ἡ, Hom., Ar., Xen., also εἴαρος ὥρη or ὥρη εἰαρινή.

Of or *belonging to spring*, ἐᾰρῐνός, ή, όν, sometimes ός, όν, sometimes contr. ἠρῐνός, Ep. also εἰαρινός, Omn.

[*The spring* or *spring-time* of life, ὥρα, ἡ, Att.]

To pass the spring, ἐᾰρίζω, Xen.

Meadows full of flowers in spring, λειμῶνες ἄνθεσιν ἐαριζόμενοι, Plat.

Flourishing in spring, ἐᾰροτρεφής, ές, Mosch.

SPRING, A (i. e., leap), οἷμα, ᾰτος, τό (of a beast on his prey), Hom.; ἅλμα, ᾰτος, τό, Hom., Soph., Eur.; πήδημα, τό, Trag.

Collecting himself for a spring, ἀθρόος, α, ον, Xen.

SPRING, A, or FOUNTAIN (q. v.), κρουνός, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Ar.; πηγή, ἡ (in Hom. usu. pl.), Hom., etc.; νᾶμα, ᾰτος, τό, Trag., Xen., Plat.; λῐβάς, ᾰδος, ἡ, Soph., Eur.; νασμός, ὁ, Eur. *Vid.* SYN. 354, and FOUNTAIN.

Spring water, κρηναῖον ὕδωρ, Hdt.

With many springs, πολῠ'κρουνος, ον, Anth.

A kind gift of a salt spring, δῶρον εὐθᾰλασσον, Soph.

[*Growing at* or *about a spring*, πιδακῖτις, ιδος, ἡ (e. g., βοταναί), Hipp.]

[*Springy, abounding in springs*, πιδακώδης, ες, Plut.]

SPRING, TO (i. e., leap), οἰμάω, only act., Hom., Orac. ap. Hdt.; θρώσκω, fut. θοροῦμαι, aor. 2 ἔθορον, no other tenses, Hom., Æsch., Soph.; ἀΐσσω (ᾱ Hom., though occasionally in compounds ᾰ, ᾰ Trag., but in Trag. more usu. ᾄσσω), also aor. 1 mid. and aor. 1 pass. in the same sense, Omn. poet., Plat. *Vid.* TO LEAP, and SYN. 356.

To spring up, ἀνᾰθρώσκω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen.; ἀνορούω, only act., no perf., Hom., Xen.; ἀνᾰπηδάω, only act., Hom., Ar., Hdt., Æschin.; ἀναΐσσω, Att. also ἀνᾴσσω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen.; ἀνᾰβέβρῠχα, no other tense (of water), Hom.; βλαστᾰνω, fut. βλαστήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔβλαστον, perf. ἐβλάστηκα, but pluperf. also ἐβεβλαστήκειν, only act. (of plants, metaph. of Delos out of the sea), Pind., Trag., Thuc., Xen.; ἀνᾰφύομαι, pass., c. aor. 2 act. ἀνέφυν, and perf. -πέφῠκα (of plants, hair, etc.), Hdt.; ἀνάλλομαι, Ar.; ἐξᾰνᾰτέλλω, Mosch.; ἀναβλύζω, fut. -ῠσω, only act. (of rivers), Theoc.

To spring up (as a startled hare), ὑπᾰνίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Xen.

To spring up into the air, ἐπαναρρίπτω, Xen.

[*To spring at* (as a dog), προσάλλομαι, Xen.]

To spring back, ἀπορούω, Hom.

To spring forth or *forward*, προθρώσκω, Hom., Ap. Rh.; διεξαΐσσω, Theoc., Arist.

To spring upon, ἐφάλλομαι, mid., aor. sync. part. ἐπάλμενος, Ep. also ἐπιάλμενος, also 3d sing. -ᾶλτο (if these are not rather perf. and pluperf. pass.), c. dat., Hom.; ἐπῐθρώσκω, c. gen. or c. dat., Hom., Eur.; πᾰρᾰπηδάω, sine cas., Xen.; [*upon horseback*, ἀναθρώσκω ἐπὶ ἵππον, Hdt., Xen.]

To spring out of (as any thing growing out of), ἐκφύομαι, perf. part. sync. ἐκπεφυώς, υῖα, gen. ῶτος, etc., Hom.

To spring from (as flowers, etc.), ἀποβλαστᾰνω, c. gen., Soph.; ἐκβλαστάνω, Plat.

To spring up again (as flowers, or as a town), ἀνᾰβλαστάνω, Hdt., Plat.

A race is sprung up, ῥίζωμ' ἀνεῖται, Æsch.

[*To make* or *cause to spring up*, ἀνίημι, h., Trag., Plat.; ἀνατέλλω, Hom., Pind.]

SPRINGING—*the active power of springing*, ἐλαφρὰ ὁρμὴ γονάτων, Pind.

[*Good at springing*, πηδητικός, ή, όν, Arist.]

SPRINGS, THE (of a carriage), αἰῶραι, αἱ, Plat.

SPRINKLE, TO, πᾰλάσσω, fut. -ξω, c. dat. of the thing with which, Hom., Hes.; πᾰλῡ́νω, Hom., Theoc., Ap. Rh.; πάσσω, fut. πᾰσω, but rare except in pres. and imperf., c. acc. of the liquor, etc., sprinkled, Hom., Ar., Theoc.; ἐπῐπάσσω, Hom., Hdt., Plat.; ἐμπάσσω, c. acc. of the place sprinkled, c. gen. of the thing with which, Plat.; διᾰπάσσω, Hdt.; κᾰτᾰπάσσω, Ar., Arist.; ῥαίνω, Ep. aor. 1 imper. ῥάσσατε, perf. pass. ἔρρασμαι, Ep. 3d pl. ἐρρᾰδαται, etc., c. acc. of the place sprinkled, c. dat. of the thing with which, or c. acc. of the thing, ἐς and acc. of the place, Hom., Pind., Trag., Ar.; ἐπιρραίνω, Arist., Theoc.; κατασκεδάννυμι, fut. -σκεδάσω, Att. also -σκεδῶ, ᾷς, ᾷ, Ar., Xen.; κᾰτάρδω, only pres. and imperf. (esp. metaph., e. g., with praise, etc.), Ar.; κονίω, esp. in perf. pass., Ar., Theoc.

To sprinkle (as the liquor, etc., itself does whatever it touches), εἰσβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, Soph.

[*To sprinkle with flour*, μολύνω ἀλεύρῳ, Sotad.]

To sprinkle all round, περῐπάσσω, Theoph.; (in the sacred rites), περιρραίνω, Ar.

To sprinkle besides, προσραίνω, Ar.

To sprinkle with water, ὑδραίνω, Eur.

To sprinkle with holy water, χερνίπτομαι, mid., Eur.

Sprinkled, κᾰτάπαστος, ον, Ar.; (i. e., besprinkled or specked with any thing), κεκονῑμένος, η, ον, Theoc.

To be sprinkled (as a place, etc.), παστέος, α, ον, Ar.

The parts (of the forum) *sprinkled with holy water*, (ἀγορᾶς) περιῤῥαντήρια, τά, Lex ap. Æschin.

Sprinkling, a, πᾰλαγμός, ὁ, Æsch.; περίῤῥανσις, εως, ἡ, Plat.

A vessel for sprinkling (esp. holy water), ἀποῤῥαντήριον, τό, Eur.; περιῤῥαντήριον, τό, Hdt.

[Sprout, a, ἄνθος, εος, τό, Hom.; μόσχος, ὁ, Hom.; ῥάδαμνος and ῥάδαμος, ὁ, Nic.]

Sprout, to, ἀνθέω, only act. (metaph. of the beard, etc.), Hom.; κορῡνιάω, only act., Hes.; ἐπανθέω, Ar.; ἀπανθιάω, only pres. and imperf. act., Ap. Rh.; ἐπιστᾰχύω, only pres. and imperf. act. (metaph. of the beard), Ap. Rh.

[Sprouting—*fresh sprouting*, νεοθηλής, ές, Hom., Hes.]

Spun, *vid.* To spin.

Spur, a, κέντρον, τό (lit. and metaph.), Hom., Pind., Trag., Xen., Plat.; μύωψ, ωπος, ὁ, Xen., Plat.

A spur (of a cock), πλῆκτρον, τό, Ar.

[*The spur* (of a mountain), πρόπους, -ποδος, ὁ, Polyb., Anth.]

On the spur of the moment, ἐξ ἐπῐδρομῆς, Plat.; [παραχρῆμα, Hdt., Lys.; also τὸ παραχρῆμα, Hdt.; ἐκ τοῦ παραχρῆμα, Dem.]

Having spurs (of male birds), πληκτροφόρος, ον, Arist.

Full of spurs (i. e., short, stumpy branches), ὀζώδης, ες, Theoph.

Not needing a spur, 'ἀκέντητος, ον, Pind.; 'ἄπληκτος, ον, Plat.

Spur, to, κεντέω, Ep. aor. 1 ἔκενσα, Hom.; μυωπίζω, Xen. *Vid.* To goad.

Spurge, τῐθῡμαλος, ὁ, pl. τά, Ar.

[*Purple spurge*, πεπλίς, ίδος, ἡ, Diosc.; πέπλιον, τό, Hipp.]

Spurious, νόθος, η, ον, and ος, ον, Hom., Soph., Hdt., Plat.; πᾰράσημος, ον, Æsch., Eur., Ar., Dem.; κίβδηλος, ον (prop. of money, then generally), Theogn., Eur., Hdt., Plat.

Spurn, to, λακτίζω, Hom., Pind., Æsch., Ar., Xen.

To spurn away, 'ἀπολακτίζω, Æsch.

Spurt out, to, ἐκπάλλομαι, in aor. mid. sync. ἔκπαλτο, Hom.; 'ἀνᾰκοντίζω, Hom.; 'ἀποπῡτίζω, Ar. *Vid.* To gush.

Sputter, to, 'ἀναπτῡ'ω, fut. -ῠσω, Soph.

[*To sputter* (as a lamp), πταίρω, Anth.]

Spy, a, διοπτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ὀπτήρ, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Xen.; ἐπίσκοπος, ὁ, c. gen., sometimes c. dat. of those against whom one is sent as a spy, Hom., Soph.; ὀπωπητήρ, ῆρος, ὁ, h.; κᾰτόπτης, ου, ὁ, h., Æsch., Eur., Hdt.; κᾰτοπτήρ, ὁ, Æsch.; διόπτης, ὁ, Eur.; κᾰτάσκοπος, ὁ, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰτήκοος, ὁ, Hdt.; διάγγελος, ὁ, Thuc. *Vid.* Scout.

Spy, to, or To be a spy, σκοπιάζω, and mid., no pass., sometimes c. acc. of what one discovers, Hom., Theoc.; διασκοπιάομαι, mid., Hom.; διοπτεύω, only act., Hom.; κᾰτοπτεύω, also in pass. of what is so observed, Soph., Xen.; κᾰτασκοπέω, fut., aor. 1, etc., -σκέψομαι, -εσκεψάμην, etc., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* To reconnoitre.

Spying, a, κᾰτᾰσκοπή, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen.

Squadron, a, τέλος, τό, Hom., Æsch., Thuc.; τάξις, εως, ἡ, Æsch., Soph., Xen.; 'ῑλη, ἡ, Soph., Xen.; συμμορία, ἡ (of ships), Xen.; [(of cavalry), οὐλαμός, ὁ, Polyb., Plut.] *Vid.* Troop.

By squadrons, 'ῑλᾰδόν, Hom., Hdt.

Squalid, αὐστᾰλέος, α, ον, and Ep. ἀϋστ., Hom., Theoc.; ψᾰφᾰρόχροος, ον, contr. -ους, -ουν, Eur.; [πιναρός, ά, όν, Eur., Anth.; πινώδης, ες, Hipp., Eur.]

Squalidity, 'ἀμορφία, ἡ, Eur.; 'ἀλουσία, ἡ, Eur., Hdt.

Squall, a (of wind), μαψαῦραι, αἱ, Hes., Call.; κᾰταιγίς, ῐδος, ἡ, Arist.

[*A squall coming down*, ἀνέμου κατιόντος, Thuc.]

Squander, to, διασπείρω, Soph.; 'ἀνᾱλίσκω, also in pres. and imperf. 'ἀνᾱλόω, fut. -ώσω, etc., Omn. Att. prose; τρίβω, Hdt.; 'ἀπόλλῡμι, fut. -ολέσω, Att. -ολῶ, etc., fut. mid. -ολοῦμαι, and aor. 2 -ωλόμην, and perf. -όλωλα in pass. sense, no pass. voice, Dem.; καταχορηγέω (esp. as choregus), Lys. *Vid.* To spend.

To squander in luxury, κᾰθηδυπᾰθέω, only act., Xen.

[*To squander one's property*, οἰκοφθορέω, Plat.]

[*Squandering one's property*, οἰκοφθορία, ἡ, Plat.]

Square, τετρᾰ́γωνος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἐγγώνιος, ον, Thuc.

Square (as a number), ἐπῐ́πεδος, ον, Plat.; 'ῐσόπλευρος, ον, Arist.

Not square (of numbers), ἑτερομήκης, ες, Plat.

Square, a, πλαίσιον, τό (esp. of the battle-array of an army), Thuc.; [πλαίσιον ἰσόπλευρον, Xen.]

[*To be drawn up in square*, πλαισίῳ τετάχθαι, Xen.]

A joiner's square, γωνία, ἡ, Plat.

Square, to, τετρᾰγωνίζω, Plat., Arist.

Squared, to be (of numbers, etc.), δῠναστεύομαι, pass., Plat.

Square-faced, τετρᾰγωνοπρόσωπος, ον, Hdt.

Squaring, a, or Making square, τετραγωνισμός, ὁ, Arist.

Squat, to, κᾰτᾰκλῐ́νομαι, pass. (of a hare in her form), Xen.; [ἀνακαθίζομαι, Xen.]

Squeak, to, τρίζω, rare except in pres., imperf., perf. τέτρῑγα, and pluperf., perf. part. nom. pl. masc. sometimes τετριγῶτες for -ότες, Hom., Hdt.; κᾰτᾰτρίζω, h.; κρίζω, aor. 2 ἔκρῐγον, perf. κέκρῑγα, Ar.; κοΐζω, fut. -ξω (like a little pig), Ar.

Squeeze, to, πιέζω, fut. -έσω, Ep. imperf. ἐπιέζευν for -ζον, Omn.; συμπιέζω, Plat. *Vid.* To press.

To squeeze out, ἐκμυζάω, Hom.; ἐκχῡλίζω, Arist.; ἐξοπίζω, Arist.; ἐκπιέζω, Hipp.

To squeeze out together, at the same time, σῠνεκθλίβω, Arist.

To be squeezed up, φορμοῤῥαφέομαι, Æschin.

Squeezing out, a, ἔκθλιψις, εως, ἡ, Arist.; ἐκπίεσις, εως, ἡ, Arist.; ἐκπιεσμός, ὁ, Arist.; [ἀνάθλασις, εως, ἡ, Hipp.]

Squill, a, σκίλλα, ἡ, Theogn.; σχῖνος, ἡ, Ar.

Like squills, σκιλλώδης, ες, Theoph.

[*Made of squills*, σκιλλῐτικός, ή, όν, Diosc.; σκίλλινος, η, ον, Diosc.]

Squint, a, ἴλλωσις, εως, ἡ, Hipp.

Squint, to, λοξόομαι, pass., Arist.

Squinting, παραβλώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἰλλός, ὁ, Ar.; στρᾰβών, ῶνος, ὁ καὶ ἡ, Com. Anon.

Squirt, to (into), εἰσηθέω, Hdt.

Stab, to, κεντέω, Ep. aor. 1 sometimes ἔκενσα, Soph., Eur., Thuc., Plat.

To stab at the same time, συγκεντέω, Hdt. *Vid.* To wound, To strike.

Stability, κᾰτάστᾰσις, εως, ἡ, Soph.; βεβαιότης, ητος, ἡ, Thuc., Plat.

Stable, βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Omn. Att., Hdt.

With stability, in a stable manner, βεβαίως, Æsch., Eur., Thuc., Xen.

Stable, a, σηκός, ὁ, Hom., Hes.; στᾰθμός, ὁ, pl. οἱ and τά, Hom., Hes., Pind., Trag., Xen.; φᾰ́τνη, ἡ, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat.; μάνδρα, ἡ, Soph., Theoc.; ἱππόστᾰσις, εως, ἡ, Eur., ἱππών, ῶνος, ὁ, Xen.; ἱπποστᾰ́σιον, τό, Lys.; αὔλιον, τό, Eur., Xen.

A stable for oxen, βόαυλος, ὁ, Theoc.; βόαυλον, τό, Ap. Rh.; βοαύλιον, τό, Orph.

To the stable, σταθμόνδε, Hom.

A cleaner of stables, σηκοκόρος, ὁ, Hom.

Stabled, στᾰτός, ή, όν, Hom.; τροφίας, ου, ὁ, Arist.

To be stabled, αὐλίζομαι, mid., c. aor. 1 pass., Hom., Hdt.

Staff, a, ῥάβδος, ἡ (of any sort, sometimes a staff of office), Hom., Xen., Plat.; σκηπᾰ́νιον, τό, Hom.; σκῆπτρον, τό, Hom., Æsch., Eur., Hdt.; σκίπων, ωνος, ὁ, Eur., Ar., Hdt.; βάκτρον, τό, Æsch., Theoc.; βάκτρευμᾰ, ᾰτος, τό, Eur.; βακτηρία, ἡ, Ar., Thuc., Xen., Lys., Dem.; βακτήριον, τό, Ar.; κορύνη, ἡ, Theoc.

A shepherd's staff, λᾰγωβόλον, τό, Theoc.

Bearing a staff of office, σκηπτοῦχος, ον, Xen.

[*To bear a staff of office*, ῥαβδουχέω, Hippias.]

Stag, a, ἔλᾰφος, ὁ, Hom., Eur., Xen. *Vid.* Deer.

A stag of the second year, παττᾰλίας, ου, ὁ, Arist.

Of stags, ἐλᾰ́φειος, α, ον, Arist.

Hunting or *slaying stags*, ἐλᾰφηβόλος, ον, Hom., h., Soph.; ἐλᾰφοκτόνος, ον, Eur.

Stag-hunting, ἐλᾰφηβολία, ἡ, Soph., Call.

Stage, the (generally), σκηνή, ἡ, Xen., Plat., Dem.

The stage (that part from which the actors spoke), θῠμέλη, ἡ, Pratinas; λογεῖον, τό, Plut.; [προσκήνιον, τό, Polyb.]

A stage to speak from, βῆμα, ᾰτος, τό, Thuc.

One who belongs to the stage, σκηνίτης, ου, ὁ, Isoc.

[*To mount, go upon the stage*, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα, Plat.]

[*To bring rival plays upon the stage*, ἀντιδιδάσκω, Ar.]

[Stage-directions, παρεπιγραφή, ἡ, and παρεγκύκλημα, ατος, τό, Schol. Ar.]

Stagger, to, act. (i. e., to make to stagger), σφάλλω, Xen.

To stagger, intrans., στροβέομαι, pass., Æsch., Ar.; πλᾰνάομαι, pass., Plat.; πᾰρᾰφέρομαι, pass., Plat.

Staggering, πᾰρᾰ́φορος, ον, Eur., Plat.

Stagnant, στᾰτός, ή, όν, Soph.;

στἄσῐμος, ον, Xen.; λίμνιος, α, ον, Arist.

STAGNATE, TO, λιμνάζω (of blood), only act., Arist.

STAGNATION, λιμνᾶσία, ἡ (of water), Arist.

STAIN, A, κηλίς, ῖδος, ἡ, Trag., Xen., Antipho; μίασμα, ᾰτος, τό (esp. metaph. of sin, etc.), Trag., Plat., Antipho, Dem.

[*Free from the stain of*, ἀμίαντος, ον, περί c. gen., Plat.]

STAIN, TO, μορύσσω, fut. -ξω, esp. in pass., Hom.; πᾰλάσσω, fut. -ξω, Hom., Hes., Ap. Rh.; μιαίνω, Omn.; φύρω, Hom., Æsch., Eur.; χραίνω, Æsch., Eur.; χρώζω, Plat.; ἀνθίζω, Arist.

To stain with blood, αἱμάσσω, Pind., Trag. *Vid.* TO BLOOD.

[STAINED (with blood), μιαρός, ά, όν, Hom.]

STAIR, A, βᾰθμίς, ῖδος, also ῐδος, ἡ, Pind., Mel.; βᾰθμός, ὁ, Soph.; ἀνᾰβαθμος, ὁ, Hdt.

A flight of stairs, κλῖμαξ, ᾰκος, ἡ, Hom., Eur.

STAKE, A, σκῶλος, ὁ, Hom.; σκόλοψ, οπος, ὁ, Hom., Eur., Hdt., Xen.; μοχλός, ὁ, Hom., Eur.; σταυρός, ὁ, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; χᾰραξ, ᾰκος, ὁ, Ar., Thuc., Xen.

A pointed stake, σφήξ, ηκός, ὁ, Pherecr.; σφηκίσκος, ὁ, Ar.

A fence of stakes, σταύρωμα, ᾰτος, τό, Thuc., Xen. *Vid.* PALISADE.

[*To fix on a stake*, ἀνασκολοπίζω, Hdt.] *Vid.* TO IMPALE.

Like a stake, σκολοπώδης, ες, Theoph.

The greatest interests of the city are at stake, τὰ μέγιστα κινδυνεύεται τῇ πόλει, Dem.

Having every thing at stake, περὶ τοῦ παντὸς ἤδη δρόμον θέοντες, Hdt.

Having more at stake, πλείω παραβαλλόμενοι, Thuc.

STAKE, TO (i. e., put down stakes in, etc.), σταυρόω, Thuc.

To stake (i. e., wager), περιδίδομαι, mid., aor. 1 -εδωκάμην, c. gen. of the thing staked, Hom.; [παραβάλλομαι, Hom., Hdt., Thuc., Xen.] *Vid.* WAGER.

I will stake my existence on the fact of them all receiving bribes, πάντες, ἢ ἐγὼ πάσχειν ὁτιοῦν τιμῶμαι, χρήματα λαμβάνουσιν, Dem.

[*To stake one's all*, εἰς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναῤῥίπτω, Thuc.; *to stake the fate of one's country on a single battle*, διὰ μιᾶς μάχης ἀναῤῥίπτω τὸν περὶ τῆς πατρίδος κύβον, Plut.; *I stake my head*, περιδίδομαι περὶ τῆς κεφαλῆς, Ar.]

STALACTITE, A, πῶρος, ὁ, Arist.

STALE (as an old story, etc.), πᾰλαιός, ά, όν, etc., Æsch., Soph., Plat.; ἕωλος, ον, Dem. *Vid.* OLD.

STALK, A, κᾰλᾰμη, ἡ, Hom., Hdt., Xen., Call.; πέτηλον, τό, Hes.; καυλός, ὁ, Ar., Ap. Rh.; ἀνθέριξ, ῐκος, ὁ, Hdt., Theoc.; [ἀνθέρικος, ὁ, Cratin.]

A stalk (of trees or fruit), μίσχος, ὁ, Theoph.

With one stalk, μονόκαυλος, ον, Theoph.

With few stalks, ὀλῐγόκαυλος, ον, Theoph.; ὀλῐγοκάλαμος, ον, Theoph.

With many stalks, πολῠκαυλος, ον, Theoph.

With stalks at the side, πλᾰγιόκαυλος, ον, Theoph.

With broad stalks, πλᾰτῠκαυλος, ον, Theoph.

With fine, thin stalks, λεπτοκᾰλᾰμος, ον, Theoph.

With large, thick stalks, μεγαλόκαυλος, ον, Theoph.; πᾰχῠκᾰλᾰμος, ον, Theoph.

[*Like stalks*, ἀνθερικώδης, ες, Theoph.]

[*Without stalks*, ἄμισχος, ον, Theoph.

To run to stalk, ἐκκαυλέω, only act., Arist.

To pull off at the stalk, or *stalk and all*, ἐκκαυλίζω, Ar.

STALKING-HORSE, A, πρόβλημα, ᾰτος, τό, Soph.

STALL, A, φᾰτνη, ἡ, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat. *Vid.* STABLE.

STALL-FED, σηκίτης, ου, ὁ, Theoc.

STALLION, A, ὀχεῖος ἵππος, Lycurg.; ὀχεῖον, τό, Arist.

STAMMER, TO, βαμβαίνω, only pres. act., Hom., Bion; βαττᾰρίζω, only act., Hippon.; πᾰφλάζω, Hipp.; πταίω, Arist.; βαμβακύζω, Hippon.; βαμβαλίζω, Arist.

[*To stammer slightly*, παραψελλίζω, Strab.]

STAMMERING, ἰσχνόφωνος, ον, Hdt.; ψελλός, ή, όν, Arist.

STAMP, A, or STAMPING (of feet), κόμπος, ὁ, Hom.

A stamp (or impression), χᾰρακτήρ, ῆρος, ὁ, Eur., Plat., Isoc.; κόμμα, ᾰτος, τό, Ar.

A bad stamp of man, ἀνὴρ πονηροῦ κόμματος, Ar.

[*To set a stamp upon*, χαρακτῆρα ἐπεμβάλλω, c. dat., Isoc.]

STAMP, TO, κροαίνω, only pres. act., c. gen. of the ground, Hom.; στείβω, rare beyond pres. and imperf. act., no perf., c. acc., Hom., Ap. Rh.

To stamp (coins), πλήσσω, in pass. of the impression, Æsch.; κόπτω, no perf. act., perf. pass. κέκομμαι, etc., Ar., Hdt.; χᾰράσσω, fut. -ξω, Anth.

[*To stamp falsely*, παρακόπτω, Diod.]

[*Stamped money*, νόμισμα χαραχθέν, Polyb.]

STANCH, TO, παύω, aor. 1 mid. in pass. sense, Hom.; προσίστημι (αἷμα), Hipp.

STANCHED, TO BE, τέρσομαι, only pres., imperf. and aor. pass. ἐτέρσην, infin. τερσῆναι and τερσήμεναι, Hom.

STAND, A (any raised place to stand on), βωμός, ὁ, Hom.

STAND, TO, στεῦμαι, only in 3d sing. στεῦται, and imperf. στεῦτο, Hom.; ἵσταμαι, pass., c. fut. and aor. 1 mid., also c. aor. 2 act., and perf. and pluperf. act., aor. 1 ἐστᾰθην (but usu. ᾰ), 3d pl. aor. 2 Ep. often ἔσταν, also Ep. aor. στάσκον, Ep. subj. often στήῃς, στήῃ, στείομεν, for στῇς, στῇ, στῶμεν, and infin. στήμεναι (none of these Ep. forms in Att.), perf. very often in sync. forms dual and pl. ἕστᾰτον, ἕστᾰμεν, ἕστᾰτε, and (in Hom.) ἕστητε, ἑστᾶσι, imper. ἕσταθι, opt. ἑσταίην, subj. ἑστῶ, infin. ἑστᾰναι, and (in Hom.) ἑστᾰμεν and ἑστάμεναι, part. ἑστώς, ῶσα, ός, gen. -ῶτος, etc., and (in Hom.) ἑσταώς, ἑσταότος, ἑσταότα, etc., Att. pluperf. often εἱστήκειν, Omn.; καθίσταμαι, Pind., Eur., Thuc., Xen.; στατίζω, and pass. in the same sense, Eur.

To stand (as promises, conditions, etc.), μένω, Eur., Hdt., Thuc.

To stand firmly, διαβαίνω, fut. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, poet. also sync. forms -βέβᾰμεν, -βεβάᾶσι, -βεβᾶσι, and part. Ep. -βεβαώς, υῖα, and in all poets -βεβώς, ῶσα, ῶτος, etc., aor. 2 -έβην, part. -βάς, no aor. 1 or fut. act. (i. e., with the legs asunder), Hom., Tyrt., Ar., Xen.; ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, but in this sense chiefly in pres., Hom., Plat.; ἐρείδομαι, mid. and pass., perf. pass. ἐρήρεισμαι, Hom., Æsch., Eur.; στηρίζω, fut. -ίξω, also mid. and pass. in the same sense, Hom., Hes.; ἀντερείδω, Xen.; βᾰσιν ἀντερείδω, Soph.

To stand firm (in battle, etc.), πᾰρᾰμένω, Ep. also sync. παρμένω, Hom.; ὑπομένω, Hom., Hdt., Thuc.; ὑφίστᾰμαι, Eur., Thuc., Xen.

To stand at or *around*, ἀμφίστᾰμαι, c. dat., Hom., Soph.; [περιΐσταμαι absol., but also c. acc., Hom., sometimes c. κύκλῳ added.]

To stand in, ἐνίστᾰμαι, c. dat., Eur., Hdt.

[*To stand before* (to defend), προβάλλομαι, in perf. προβέβλημαι c. gen., Dem.; *to have stand before one's self*, προβεβλῆσθαί τινα, Dem.; *before* (*at the head of*), προστατέω, Plat.]

To stand by or *near to*, πᾰρᾰβαίνω, c. dat., Hom., Hdt.; πᾰρίστᾰμαι (very often with an idea of helping), c. dat., Omn.; προσίσταμαι, c. dat., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Æschin.; προΐσταμαι, aor. 2 often προύστην, c. dat., sometimes (esp. when with the idea of aid implied) c. gen., Soph., Eur., Hdt., Dem.: παραστᾰτέω, only act., no perf., c. dat. (esp. as a helper), Trag.; συμπᾰρίσταμαι, c. dat., Soph.; συμπαραστᾰτέω, c. dat., Æsch., Ar.; παραγίγνομαι, Hes., Thuc.; συμπαραγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, c. dat., Dem.

To stand by (i. e., be faithful to), διαμένω, only act., c. dat., Xen.

To stand by (so as to cling to), ἀντέχομαι, mid., imperf. -ειχόμην, fut. ἀνθέξομαι, aor. 2 ἀντεσχόμην, c. gen., Pind., Soph., Hdt.

To stand with the feet closed, συμβαίνω, Xen.

[*To stand on guard*, προβάλλομαι, Xen., Dem.]

To stand up, ἀνίσταμαι, Hom., Eur., Plat.; ἐπανίσταμαι (esp. out of respect), c. dat. of those out of respect to whom, Hom., Ar., Xen., Dem.; ὑπᾰνίσταμαι, Theogn., Xen.

To stand against, ἀντιάω, only act., c. gen., Hom.; ἀνθίσταμαι, c. dat., sometimes c. πρός and acc., Hom., Æsch., Thuc., Xen.; ἐφίσταμαι, c. dat., Hom., Plat., Æschin.; προΐσταμαι, c. dat., Soph.; [ἀντικαθίσταμαι, Thuc.; ἀντέχω (intr.), c. dat., Hdt., Thuc., πρός c. acc., Thuc.]

To stand aside from, out of the way, ἐξίσταμαι, Soph., Eur., Ar., Hdt., Xen.; ἀφίσταμαι, usu. c. gen. or c. prep., Omn.

To stand together, σῠνίσταμαι, Hdt., Xen.

[*To stand side by side* (in battle order), παρατάσσομαι, Dem.]

To stand over, ὑπερίσταμαι (sometimes with an idea of defending), c. gen., Soph., Hdt.

To stand upon, ἐφίσταμαι, c. dat., sometimes c. ἐπί and acc., Hom., Hdt., Plat.; ἐπιβαίνω, c. gen., sometimes c. dat., or c. ἐπί and acc., Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐπεμβαίνω, c. gen., or c. dat., or c. acc., Omn. poet.; ἀντῐβαίνω, c. dat., Eur.; ἐπιστείβω, rare except in pres. and imperf., c. acc., Soph.; ἐξᾰνέχω (as a pillar on a tomb), c. dat., Theoc.

We take our stand on this argument, τοῖσιδ' ἕσταμεν λόγοις, Eur.

They show that they will not stand it, δῆλοι εἰσὶ μὴ ἐπιτρέψοντες, Thuc.

[*To stand upright* or *erect* (of persons), ὀρθοστατέω, Hipp.; ὀρθόομαι, Xen.; στῆναι (aor. 2 act. intrans. of ἵστημι) ὀρθός, ή, όν (of persons, the hair, etc.), Hom.]

To make to stand, ἵστημι, in pres., imperf., fut., and aor. 1 act., Omn. *Vid.* To PLACE.

A place where a person may stand before a great person, πᾰράστᾰσις, ἡ, Xen.

[*Standing* (erect), ὀρθός, ή, όν, Hom., etc.; ὄρθιος, α, ον, Att. ος, ον, Hdt.]

[*In a standing posture*, ὀρθοστάδην, Æsch., Luc.]

Standing upright, στᾰδαῖος, α, ον, Æsch.

Standing before, προστᾰτήριος, α, ον, Æsch., Soph., Dem.

Standing by, adv., πᾰραστᾰδόν, Hom., Theogn., Æsch., Theoc.

Standing round, περιστᾰδόν, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Ap. Rh.

STANDARD, A, σημεῖον, τό, Hdt., Xen.

A standard (i. e., criterion), ὅρος, ὁ, Plat.; (measure), μέτρον, τό, Plat.

STANDING, A, στάσις, εως, ἡ, Æsch., Xen., Plat.

A standing aside, ἔκστᾰσις, εως, ἡ, Arist.

[*To be of long standing* (of a debt), προοφείλομαι, Hdt., Thuc.]

STANZA, A, στῖχες, αἱ, Ath.

STAR, A, ἀστήρ, έρος, dat. pl. ἄστρᾰσι, ὁ, Hom., Æsch., Thuc.; ἄστρον, τό, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen.

[*The polar star*, πόλος, ὁ, Eratosth.]

The stars, οὐρᾰ́νια εἴδωλα, Ap. Rh.

Near the stars, ἀστρογείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Guided by the stars, ὕπαστρος, ον, Æsch.

[STARCH, ἄμυλον, τό, Diosc.]

STARE AT, TO, ὀπιπτεύω, only act., Hom.

STARLING, A, ψάρ, ψᾱρός, ὁ, Hom.; [ψάρος, ὁ, Arist.]

STARRY, ἀστερόεις, εσσα, εν, Hom.; ἀστεροειδής, ές, Eur.; πολύαστρος, ον, Eur.; ἀστερωπός, όν, Eur.; ἀστρωπός, όν, Eur.; ἀστροχῖτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Orph.; ἀστεροφεγγής, ές, Orph.; ἀστερόμμᾰτος, ον, Orph.

START, A, ὁρμή, ἡ, Hom., Xen.

Flying with a great start (of their pursuers), φεύγοντες ἐκ πολλοῦ, Xen.

[*To get a start*, προτερέω, Thuc.; προλαμβάνω (sometimes c. τῆς ὁδοῦ), Hdt., Xen.; *in running*, προλαμβάνω τῷ δρόμῳ, Xen.]

[*To give one some start*, πρόλημμα ποιέω, c. dat., Polyb.]

START, TO, intrans. (from fear), παρατρέω, fut. -τρέσω, poet. -τρέσσω (this verb never contracted except when the contraction is into ει), only act., Hom.; [(of timid horses), πτύρω, Diod.]

To start (i. e., set out), βαίνω, esp. in aor. 2 ἔβην (esp. in the phrase βῆ δ' ἰέναι), Hom.; αἴρω, only act. in this sense, Thuc.; ὁρμάομαι, pass., c. aor. 1 mid., Trag., Hdt., Thuc.; ἐφορμάω (of a ship), Xen.

[*To be ready to start*, ἐν ὁρμῇ εἰμι, Xen.]

To start too soon (in a race), προεξανίσταμαι, Hdt.

[*To start up*, ἀναΐσσω, Hom.; *out of sleep*, ἀνορούω ἐξ ὕπνου, Hom.] *Vid.* To SPRING.

STARTING (on an expedition), σῠνόρμενος, η, ον, Æsch.

Starting back, πᾰλίνορσος, ον, Hom.

Starting (as a wall or building when loose and about to fall), διᾰ́δρομος, ον, Eur.

STARTING-PLACE, A, βαλβίς, ῖδος, ἡ, Ar.; ὕσπληξ, ηγος, ἡ, Plat.; ὑσπλᾱγίς, ίδος, ἡ, Ar.; ὁρμητήριον, τό, Dem.

STARVATION, λῑμός, ὁ, sometimes ἡ, Omn.; λῑμοκτονία, ἡ, Plat. *Vid.* HUNGER.

STARVE, TO, act., λῑμοκτονέω, only act., Plat., Hipp.

They starved him into a surrender, λιμῷ ἐξεπολιόρκησαν, Thuc.

And she is starving herself to death, ἀσιτεῖ δ' εἰς ἀπόστασιν βίου, Eur.

[*To be almost starved*, κακῶς πεινάω, Hdt.]

STARVING, act., λῑμοθνής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

STATE, *vid.* CONDITION.

I am in this state of suffering, ἐνθάδε τοῦ πάθους κυρῶ, Soph.; so, *you show me into what state of misfortune I am plunged*, διδάσκεις μ' ἔνθα πημάτων κυρῶ, Eur.

We are in that state in which ..., ἐνταῦθ' ἵμεν, ἵν' ..., Soph.

Seeing the state in which the old woman was, ἰδὼν τὴν γραῦν ὡς διέκειτο, Dem.

I showed them the state in which the woman was, τὴν ἄνθρωπον ἐπέδειξα ὡς εἶχε, Dem.

STATE, A (i. e., country, etc.), πόλις, εως, ἡ, Omn.

STATE, THE, τὸ κοινόν, τὰ κοινά, Hdt., Xen.

Belonging to the state, πολῑτῐκός, ή, όν, Thuc., Xen., Plat., Isoc.

Belonging to a small state, μῑκροπολῑτῐκός, ή, όν, Ar.

An enemy to the state, μῑσόπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Ar.

Friendly to the state, φῐλόπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Pind., Æsch., Ar., Plat.

[*Affairs of state*, τὰ πολιτικά, Thuc., Plat., etc.; τὰ τῆς πόλεως, Plat.]

[*Guidance* or *management of the state*, προστατεία, ἡ, Xen.]

[*To sit in state*, προκαθίζω (ἐς θρόνον), Hdt.]

[*Of state, for state occasions*, adj., πομπικός, ή, όν, Xen.]

STATE, TO, λέγω, Omn. Att., Hdt. *Vid.* To SAY.

STATELY, ἀγήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; ἀγαυρός, ά, όν, Hes., Hdt.; κυδρός, ά, όν (of a horse), Xen.; τρᾰγῐκός, ή, όν, Ar., Plat.; ὑψαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ (of a tree or a horse), Eur., Plat.; [ὀγκηρός, ά, όν, Xen.]

STATELILY, τρᾰγῐκῶς, Plat.

STATEMENT, A, λόγος, ὁ, Omn.; διήγησις, εως, ἡ, Plat., Dem., Arist.; [(of a question for discussion), πρόθεσις, εως, ἡ, Arist.]

[*A counter-statement*, ἀντέμφασις, εως, ἡ, Strab.]

STATER, A, στᾰτήρ, ῆρος, ὁ, Hdt., etc.

STATESMAN, A, πολῑτῐκός, ὁ, Plat.

To be a statesman, to be occupied in state affairs, πολῑτεύομαι, mid., Dem.

STATESMANLIKE (of or concerning states or statesmen), πολῑτῐκός, ή, όν, Thuc., Plat.

In a statesmanlike manner, πολῑτῐκῶς, Isoc.

STATESMANSHIP, πολιτεία, ἡ, Dem.; προστατεία, ἡ, Xen.

STATICS, ἡ στᾰτῐκή, Plat.

STATION, A, φῠλᾰκή, ἡ (for soldiers to watch in, etc.), Hom., Xen.; τάξις, εως, ἡ (esp. military), Æsch., Soph., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; στᾰθμός, pl. οἱ and τά, Eur., Hdt., Xen.; στάσις, εως, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Xen., Dem.; [ὁρμητήριον, τό, Dem.]

[*A station-house* (of police), περιπόλιον, τό, Thuc.]

A naval station, ναύσταθμον, τό, usu. in pl., Eur., Thuc.; ναυκλήριον, τό, in pl., Eur.

STATION, TO, τάσσω, fut. -ξω, Omn. Att., Hdt.; προστάσσω, Trag., Thuc.; τίθημι, aor. 1 act. ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην, Hdt., Xen.; τᾰγεύω, Æsch.; χωρίζω, Xen.; καθίστημι (mid.), Xen.; ὑφίστημι, in pres., imperf., fut., and aor. 1 act., Xen.; κᾰταστρᾰτοπεδεύω (only military, even of stationing ships), Xen. *Vid.* To PLACE, To ARRAY.

To station ships, ναυλοχέω, only act., Eur.

To station (troops) *by the side of*, συγκᾰτᾰτάσσω, c. εἰς and acc. of the place where, Xen.

[*To station guards before the camp*, προκαθίσταμαι (mid.) φύλακας πρὸς στρατόπεδον, Xen.]

STATIONARY, ἀπλᾰνής, ές, Plat.

STATIONED, TO BE, ἱδρύομαι (ῡ, but also ῠ Hom.), pass., Thuc.; στρᾰτοπεδεύομαι, mid. (even of ships), Hdt.; ὑποκᾰ́θημαι, Hdt.; [προκαθίσταμαι, c. perf. and aor. 2 act., Thuc.]

To be stationed opposite, ἀντῐκᾰ́θημαι, imperf. -ήμην, no other tenses, Hdt., Xen.; ἀντῐκᾰθέζομαι, fut. -εδοῦμαι, no aor., Thuc.

STATU QUO—*to leave in statu quo*, ἐᾶν κατὰ χώραν, Thuc.

STATUARY (the art), ἀνδριαντοποιία, ἡ, Xen., Plat.

STATUARY, A, ἀγαλμᾰτοποιός, ὁ, Hdt., Plat.; ἀνδριαντοποιός, ὁ, Xen., Plat.; πλάστης, ου, ὁ, Plat., Anth. *Vid.* SCULPTOR.

To be a statuary, ἀνδριαντοποιέω, only act., Xen.

A statuary's shop, ἑρμογλῠφεῖον, τό, Plat.

STATUE, A, ἄγαλμα, ἄτος, τό, Pind., Hdt., Plat.; κολοσσός, ὁ, Æsch., Hdt., Theoc.; βρέτας, εος, τό, Æsch., Eur.; εἰκών, ἡ, gen. εἰκόνος and εἰκοῦς, acc. εἰκόνα, εἰκῶ, pl. εἰκόνες, εἰκοῦς, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἵδρῠμα, ἄτος, τό, Æsch.; τύπος, τό, Eur., Hdt.; ξόᾰνον, τό (esp. of a god), Eur., Xen., Ap. Rh.; ἀνδριάς, άντος, ὁ (only of human beings), Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἕδος, τό, Xen., Isoc.; ἀνδρείκελον, τό, Theoph. *Vid.* SYN. 198.

Heroes who have statues erected to them, ἥρωες ἱδρυμένοι, Lycurg.

Solon has a statue, Σόλων ἀνάκειται, Dem.; so Plat., Theoc.

To erect a brazen statue of a man, χαλκοῦν ἵστημί τινα, Dem.; so, *he had a marble statue erected to him*, λῐθίνος ἔστη, Hdt.; so perf. and pluperf. act., pres. and aor. 1 pass. of ἵστημι, Plat., etc.

STATURE, δέμας, τό, only nom. and acc. sing., Hom., Pind., Æsch.; φυή, ἡ, Hom., Eur., Theoc.; μέγεθος, τό, Hom., Æsch., Xen., Plat.; μορφῆς μέτρον or μέτρα, Eur.; ἡλῐκία, ἡ, Hdt., Dem.

STATUTE, A, θεσμός, ὁ; pl. οἱ, and, after Hom., also τά, Hom., Æsch., Soph., Xen., Plat., Dem. *Vid.* LAW.

STAUNCH, τλήθῡμος, ον (of a hound), Pind. *Vid.* STEADFAST.

STAY, A, or STAYING, μονή, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Plat.; [ἀνοκωχή (also ἀνακ.), ἡ, Thuc.]

[*Fore* or *main stay* (in a vessel), πρότονος, ὁ, usu. in pl., Hom., Eur.]

STAY, TO, intrans., μιμνάζω, only pres. and imperf. act., Hom.; μένω, and poet. (including Trag.) in pres. and imperf. μίμνω, only act., Omn.; ἐπῐμένω, and poet. -μίμνω, Hom., Xen., Andoc.; προσμένω and -μίμνω, Theogn., Pind., Trag.; ὑπομένω and -μίμνω, Hom., Eur., Thuc., Xen., Dem.; παραμένω, Hom., Æschin.; κᾰτᾰμένω and -μίμνω, Ar., Hdt., Xen.; κατέχω, in act. very rarely, more usu. κᾰτέχομαι, mid., esp. in aor. 2 κατεσχόμην, κατασχοῦ, etc., and in imperf. pass. κατειχόμην, Hom., Soph., Hdt., Thuc.; ἀνέχω, Thuc.; τρίβω, Æsch. *Vid.* To REMAIN.

To stay among, ὁμιλέω, Hom.; συμπαραμένω, c. dat., Thuc.

[*To stay at home*, μένω ἔντοσθε, Hes.; μ. κατ' οἶκον, Eur.; οἰκουρέω, Soph.; οἰκουρέω ἔνδον, Plat.]

To stay at a person's house, καταλύω, c. παρά and acc. pers. or c. dat., Thuc., Dem.

To stay, act., λήγω (*one's hands from slaughter*, etc., λ. χεῖρας φόνου), Hom.; κἄτέχω, imperf. -εῖχον, fut. καθέξω and κᾰτασχήσω, no aor. 1, aor. 2 κᾰτέσχον, infin. κᾰτασχεῖν, etc., perf. κατέσχηκα, Omn. *Vid.* To DETAIN.

One must stay, μενετέον, Xen., Plat.

One must stay behind the rest, ἀπολειπτέον, Xen.

STEADFAST, ἔμπεδος, ον, no compar., Omn. poet.; βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Omn. Att.; [μενεδήϊος, ον, Hom.; μενεπτόλεμος, ον, Hom.; μόνῐμος, ον (also η, ον), Plat., Xen.]; πᾰρᾰμόνῐμος, ον, sync. also παρμ., Pind., Xen., Plat.; πᾰρᾰμονος, ον, Pind., Xen.; ἀδᾰμάντῐνος, ον, Plat.; ὑποστᾰτῐκός, ή, όν (only of men), Arist. *Vid.* FIRM, STEADY.

STEADFASTLY, ἔμπεδον, Hom.; ἐμπεδέως, Simon. Amorg.; ἐμπέδως, Æsch., Soph.; βεβαίως, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; παρμόνῐμον, Theogn.; ἀδᾰμαντίνως, Plat.; σῠνεστηκότως, Arist. *Vid.* FIRMLY.

STEADFASTNESS, ἐπῐμονή, ἡ, Plat.

STEADILY, συντόνως, Plat.; στᾰσίμως, Plat.; ἀτᾰράκτως, Xen.; καθεστηκότως, Arist.

STEADINESS, βεβαιότης, ητος, ἡ, Plat.; στηριγμός, ὁ (of light), Arist.

STEADY, ἀκίνητος, η, ον, and ος, ον, Pind., Eur., Thuc., Xen., Dem.; μόνῐμος, ον, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἰσχῡρός, ά, όν, Plat.; στᾰσῐμος, ον, Plat.; ἀτᾰρακτος, ον, Xen., Plat.; ἀτᾰρᾰχος, ον, Xen., Arist.; ἀμετάστᾰτος, ον, Plat.; συντεταγμένος, η, ον (of a man), Xen. *Vid.* FIRM, STEADFAST.

Steady (of soldiers in battle), μενεπτόλεμος, ον, Hom.; μενεδήϊος, ον, Hom., Ap. Rh.; μεναίχμης, ου, ὁ, Anac.

To stand steady (esp. in battle), μένω, poet. pres. and imperf. also μίμνω (including Trag.), Hom., Tyrt., Eur., Thuc., Xen.

STEADY, TO, ἀνᾰκωχεύω, only act., Hdt.; [περιστηρίζω (by props), Hipp.]

STEAK, A, φλογίς, ῐδος, ἡ, e.g., κάπρου, Strattis; *beef-steaks*, φλογίδες ταύρου, Archipp.

STEAL, TO, κλέπτω, perf. act. κέκλοφα, pass. κέκλεμμαι, etc., no aor. 2 act., aor. 2 pass. ἐκλᾰπην, Omn.; ἐκκλέπτω, Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; διᾰκλέπτω, Hdt.; πᾰρᾰκλέπτω, Ar.; ἀποκλέπτω, h.; ὑφαιρέω, aor. 2 act. ὑφεῖλον, perf. pass. ὑφῄρημαι, but aor. 1 ὑφῃρέθην, Ar., Hdt., Lys., Dem.; περῐτρώγω, fut. -τρώξομαι, no aor. 1, aor. 2 -ἐτρᾰγον, no perf., rare except in act. and fut. mid., Ar.; ἀποβλίττω, fut. -βλῐσω, no perf., only act., Ar.; κλωπεύω, only act., Xen.; ὑπεξαιρέω, Dem.; ἀναρπάζω, fut. -άξω and (as always in Att.) -ᾰσω, Dem. *Vid.* SYN. 96.

To steal in retaliation, ἀντεκκλέπτω, Ar.

To aid in stealing, σῠνεκκλέπτω, Eur.

To steal clothes, λωποδῠτέω, only act. (metaph. also of stealing any thing), Xen., Dem., Arist.

To steal with, at the same time, συγκλέπτω, Antipho.

To steal away, intrans. (i.e., escape), ἀφέρπω, augmented tenses -ειρ., fut. -ερπῠσω, etc., Soph.; ποδοῖν κλοπὰν αἴρομαι, Soph.; διακλέπτομαι, in aor. 2 pass. διεκλᾰπην, Thuc.; ὑποδύομαι, pres. mid., Dem. *Vid.* To ESCAPE.

To steal over a person (as a feeling does), δῠνω, in pres. and imperf. act. also δύομαι (ῠ, but Ap. Rh. has ῡ, and others have ῡ in compounds), c. aor. 2 act. ἔδῡν, perf. δέδῡκα, no other tenses in this sense, Hom.; ὑποδύομαι, c. acc., more rarely c. dat., Hom., Æsch., Soph., Xen.

To steal in, πᾰρεμπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -ἐπεσον, perf. -πέπτωκα, Plat., Æschin.; [παραδύομαι, Plat.]

STEALER, A, κλέπτης, ου, ὁ (Ar. has also superl. κλεπτίστατος), Omn. *Vid.* THIEF.

A stealer of clothes, λωποδῠτης, ου, ὁ, Ar.

STEALING, κλοπή, ἡ, Æsch., Eur., Plat.; ὑφαίρεσις, εως, ἡ, Dem. *Vid.* THEFT.

Stolen, κλοπαῖος, α, ον, Æsch., Eur.; κλεμμᾰδιος, α, ον, Plat.

Stolen (i. e., secret), κλοπαῖος, α, ον, Plat.; φώριος, ον, Theoc.

STEALTH, or any thing done by stealth, κλοπή, ἡ, Eur., Æschin.

By stealth, λᾰθρῃ, also Ep. sometimes λάθρᾰ (Trag. λάθρᾰ), Hom., h., Trag., Hdt., Plat., Xen., Andoc.; λᾰθραίως, Æsch., Eur., Plat.; κλοπῇ, Soph., Eur.; ὑπὸ μάλης, Plat., Dem.

To do or say any thing by stealth, even *to suppress by stealth*, κλέπτω, Soph., Hdt., Dem.

To suppress by stealth, ἐκκλέπτω, Plat.; διᾰκλέπτω, Lys., Dem.

STEALTHILY—*one who does any thing stealthily*, κλοπεύς, ὁ, Soph.

STEALTHY, λᾰθραῖος, α, ον, and ος, ον, Trag., Andoc.; κλωπῐκός, ή, όν, Eur.; λᾰθριος, ον, Menand., Call.

STEAM, ἀτμός, ὁ, Æsch.; ἀτμίς, ίδος, ἡ, Hdt., Plat.

To emit steam, ἀτμίζω, only act., Xen.

STEEL, χάλυψ, ῠβος, ὁ, Æsch., Soph.; χᾰλῠβος, ὁ, Æsch.; τὸ χᾰλῠβδῐκόν, Eur.

Steel, adj. ἀδᾰμάντῐνος, ον, Pind., Æsch.; χᾰλυβδῐκός, ή, όν, Cratin.

STEEP, προᾰλής, ές, Hom.; αἰγίλιψ, ῐπος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀπορρώξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Xen.; αἰπεινός, ή, όν, Hom., Eur.; αἰπύς, εῖα, ύ (also esp. of cities built on steeps), Hom., Soph.; κᾰτᾰκρημνος, ον, h.; προσάντης, ες, Pind., Thuc., Xen., Plat.; κᾰτάντης, ες, Ar., Xen., Plat.; ἀπάντης, ες, Hdt., Plat.; ἀνάντης, ες, Hdt., Plat.; ἐπάντης, ες, Thuc.; κᾰταρράκτης, ου, ὁ, ἀμφῐκρημνος, ον, Eur.; ἀπότομος, ον, Soph., Hdt., Xen.; κᾰταρρώξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; ὄρθιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ὀρθόπους, ὁ καὶ ἡ, gen. -ποδος, Soph.; πρᾱνής, ές, Xen.

STEEP, A, αἶπος, τό, Æsch.

A steep bank, etc., κρημνός, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Thuc., Plat., Æschin.

[*To lead by a steep path*, κατ' ὄρθιον ἄγω, Xen.]

STEEP, TO, φύρω, Thuc.; βρέχω, Theoph.

STEER, A, μόσχος, ὁ, Eur., Hdt. *Vid.* CALF.

STEER, TO, κῠβερνάω, Hom., Pind., Xen., Plat.; [νωμάω (πηδαλίῳ, etc.), usu. metaph., Hom., Pind., Trag.]; οἰᾰκοστροφέω, only act., Æsch.

To steer toward, κᾰτίσχω, c. acc. of the ship, ἐς and acc. of the object, Hom., Hdt.; ἐπῐπροΐημι (ῐη Ep., ῑη Att.), aor. 1 -ῆκα, Ep. -έηκα, Ep. aor. 2 infin. ἐπιπροέμεν, sine acc. of the ship, c. dat. of the object, Hom.

One must steer, κυβερνητέον, Plat.

STEERAGE, A, οἰήϊον, τό, Hom., Simon., Ap. Rh.; πηδᾰλιον, τό, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* RUDDER.

Having a steerage at both ends, ἀμφῐπρυμνος, ον, Soph.

STEERER, A, κῠβερνητήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Pind.; κῠβερνήτης, ου, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* PILOT.

STEERING, εὐναῖος, α, ον (epith. of a rudder), Eur.

Steering one's self, αὐτοκυβερνήτης, ου, ὁ, Anth.

STEERING, A, κῠβέρνησις, εως, ἡ, Plat.

Skillful in steering, κῠβερνητῐκός, ή, όν, Plat.

The art of steering, ἡ κῠβερνητῐκή, Plat.

STEM, A, σπᾰθη, ἡ, Hdt.; στόλος, ὁ, Arist.; [(of a tree), πρέμνον, τό, h., Ar., Xen., Theoph.]

Like a stem, στελεχώδης, ες, Theoph.

With many stems, πολυστέλεχος, ον, Theoph., Anth.

[*Without stem*, ἄμισχος, ον, Theoph.]

[STENCH, ὀδμή, ἡ, Hom., Pind., Hdt.; δυσωδία, ἡ, Arist.; κακὴ ὀσμή, ἡ, Soph.; (of bad breath), ὄζη, ἡ, Celsus.] *Vid.* STINK.

[*To make a stench*, βδέω, Ar.]

STEP, A, πάτος, ὁ, Hom., Ar.; ἴθμα, ᾰτος, τό, only in pl., Hom., h.; ἴχνος, τό, Omn. poet., Xen., Antipho; ἴχνιον, τό, Hom., Ap. Rh.; βῆμα, ᾰτος, τό (used also of a step of stone, etc., to step upon), h., Soph., Eur., Xen.; βᾰσις, εως, ἡ, Trag.; ἤλῠσις, εως, ἡ, Eur.; πρόβημα, ᾰτος, τό, Ar. *Vid.* SYN. 122.

A step in dancing, σχῆμα, ᾰτος, τό, Eur., Ar.

A step toward an object, ἐπῐβᾰσις, εως, ἡ, Plat.

Moving with a slow step, βραδύπουν ἤλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα (of Hecuba), Eur.

[*To follow in the footsteps of*, εἰς ἴχνη ἰέναι, Ep. Plat.; κατ' ἴχνος διώκειν, Plat.]

[*Following in the footsteps of*, κατὰ πόδας, c. gen., Hdt.]

A step (of a ladder, etc.), βαθμίς, ῖδος and ἴδος, ἡ, Pind., Mel.; βαθμός, ὁ, Soph.; βάθρον, τό, Soph., Eur., Hdt.; βῆμα, ατος, τό, Soph.; κροσσαί, αἱ (of the steps or courses of the Pyramids), Hdt.

[*A flight of steps*, ἀναβαθμός, ὁ, Hdt.]

He alone still walks in his forefather's steps, μοῦνος ὅδε προτέρων τοκέων ἔτι θερμὰ κονίῃ Στειβόμενος κατύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη, Theoc.

[STEP, TO, βηματίζω, Æsop; *to step across*, διαβαίνω, fut. -βήσομαι, Hom.; *to step forward*, προβαίνω, Hom., etc.]

[*To step back*, ἀναποδίζω, Pythag., Luc.; ἀναχωρέω, Hom., Hdt., etc.]

[*A stepping back*, ἀναχώρημα, ατος, τό, Arist.]

[*Step by step*, βάδην; *to retire step by step*, βάδην ἄπειμι, ἀπέρχομαι, Hom., Xen.]

[*A false step*, πταῖσμα, ατος, τό, Theogn., Plut.; *to make a false step*, πταίω, fut, -αίσω, Thuc., etc.]

STEP-DAUGHTER, A, πρόγονος, ἡ, Isæ.

STEP-FATHER, A, ἑκυρός, ὁ (also ῡ Anth.), Hom.; μητρυιός, ὁ, Theopomp. (Com.)

STEP-MOTHER, A, ἑκυρά, ἡ, Hom.; μητρυιά, ἡ, Omn.

STEP-SON, A, πρόγονος, ὁ, Eur.

STERILE, ἄκαρπος, ον, Æsch., Eur. *Vid.* BARREN.

STERILITY, ἀκαρπία, ἡ, Æsch. *Vid.* BARRENNESS.

STERN, ἄγριος, α, ον, and ος, ον (Hom. has ῐ when the ultimate is long), Hom., Plat.; ἀμείλικτος, ον, Hom., Hes., Ap. Rh.; ἀμείλιχος, ον, Hom., Solon, Pind., Æsch.; χαλεπός, ή, όν, Omn.; σκληρός, ά, όν, Soph., Ar., Plat., Antipho; ὠμός, ή, όν, Soph.; δυσπρόσοιστος, ον, Soph.

STERN, THE, ἄφλαστον, τό, Hom., Hdt.; κόρυμβος, ὁ, pl. κόρυμβα, τά, Hom., Æsch., Eur.; πρύμνα, Omn.; also πρύμνη, ἡ, Soph., Ar.; πρύμνη ναῦς, Hom.; εὐθυντηρία, ἡ, Eur.

From the stern, πρύμνηθεν, Hom., Æsch., Eur.; πρυμνόθεν, Ap. Rh.

Of or *belonging to*, or *fastened to the stern*, or *coming from the stern*, πρυμνήσιος, α, ον, Eur.; πρυμνήτης, οῦ, ὁ (e. g., ἄνεμος, κάλως), Ap. Rh.

With a good stern, εὔπρυμνος, ον, Eur.

[*To row a boat astern*, πρύμναν κρούομαι or ἀνακρ., Thuc.]

[*Stern-cables* or *fastenings*, πρυμνήσια, τά (λύω, fut. λύσω, *to cast off*), Hom.]

[*Stern-foremost*, παλιμ-πρυμνηδόν, Eur.]

STERNLY, ἄγρια, Hes.; χαλεπῶς, Eur., Thuc.

Sternly (of looks), ὑπόδρα (ἰδεῖν), Hom.

STERNNESS, χαλεπότης, ητος, ἡ, Plat., Isoc.; φοβερότης, ητος, ἡ, Arist.

STEW, TO, ἕψω, imperf. Ion. also ἕψεον, fut. ἑψήσω, Hdt., Plat.; [(in a close vessel), πνίγω, Hdt.] *Vid.* TO BOIL.

STEWARD, A, ἐπίτροπος, ὁ, Hdt., Plat., Dem.; ταμίας, ου, ὁ, Hdt., Plat., Dem.

A steward of games, αἰσυμνήτης, ου, ὁ, Hom.; ἐπιστάτης, ου, ὁ, Xen., Plat.

To be a steward, ταμιεύω, Ar., Dem.; ἐπιτροπεύω, Xen.

Fit for steward, ἐπιτροπευτικός, ή, όν (of a man), Xen.

STEWARDSHIP, ταμιεία, ἡ, Xen., Plat.

[STEWED (in a close vessel), πνικτός, ή, όν, Antipho.]

STICK, A, ῥάβδος, ἡ, Hom., Xen.; δοκίς, ἴδος, ἡ, Xen. *Vid.* STAFF.

Dry sticks, κάρφος, τό (or perhaps straws), Æsch., Ar., Hdt.; φρύγανον, τό, usu. in pl. (esp. for fire-wood), Ar., Hdt., Thuc., Xen.

The gathering of dry sticks, φρυγανισμός, ὁ, Thuc.

A woman who picks up dry sticks, φρυγανίστρια, ἡ, Ar.

Made of dry sticks (as birds' nests), καρφηρός, όν (perhaps of straw), Eur.

[*To beat with a stick*, ῥαβδίζω, Ar., Pherecr.]

STICK, TO (one thing on another), προσμάσσω, fut. -ξω, c. acc. and dat., Ar.; περιστίζω, fut. -ξω, c. acc. of the place on which, c. dat. of the things stuck round, Hdt. *Vid.* TO FIX, TO FASTEN.

To stick in, ἐμπήγνυμι, c. dat., or c. εἰς and acc., Pind., Anth.

To stick or *stick to*, intrans., τρέφω, only in 2d perf. c. περί and dat., Hom.; ἀμφιζάνω, only pres. and imperf. act., c. dat., Hom.; ἔχομαι, mid., fut. ἕξομαι, imperf. εἰχόμην, no aor. 1, aor. 2 ἐσχόμην, c. gen., Hom., Eur., Thuc.; προσέχομαι, c. dat., Hom., Ar., Hdt.; ἀντέχομαι (esp. in the sense of pursuing an occupation, etc., constantly), c. gen., Pind., Soph., Hdt., Thuc.; προστήκομαι, pass., no perf. pass., but perf. προστέτηκα, and aor. 2 προσετάκην, c. acc., Soph.; προσμάσσομαι, pass., esp. in aor. 1 προσεμάχθην, and aor. 1 mid., c. dat., Soph., Theoc.; περιφύομαι, esp. in aor. 2 -έφυν, c. dat., Ar.; πρόσκειμαι, imperf. -μην, fut. -κείσομαι, no other tenses, c. dat., Eur., Ar.; ἔγκειμαι (either as a friend or an enemy), c. dat., Ar., Thuc., Theoc.; παρακολουθέω, c. dat., Dem.

To stick in, intrans., ἐμπήγνυμαι, pass., perf. ἐμπέπηγα, aor. 2 ἐνεπάγην, fut. πάγήσομαι, Ar.; ἀντεμπήγνυμαι, c. dat., Ar.

STICKILY, γλίσχρως, superl. -ότατα, Ar., Plat.

STICKING—*a sticking close to* (as of a man to a horse), πρόσφυσις, εως, ἡ, Xen.

STICKY, γλίσχρος, α, ον, Plat.; γλοιώδης, ες, Plat.

To be sticky, γλισχραίνομαι, pass., Hipp.

To make more sticky, προσγλισχραίνω, Hipp.

[*Not sticky*, ἄγλισχρος, ον, Hipp.]

STIFF, στερρός, ά, όν, and ός, όν (esp. as limbs are stiff with age), Ar.; σκληρός, ά, όν, Xen.; τετρηχώς, υῖα, ός, Ap. Rh.

STIFFEN, TO (i. e., grow stiff), πήγνυμαι, pass., c. perf. πέπηγα, aor. 2 ἐπάγην, fut. πάγήσομαι, Hom., Eur.; ναρκάω, in a state of torpor, etc., only act., Hom., Plat., Bion.

STIFFLY, στερρῶς, Xen.

STIFFNESS, νάρκη, ἡ, Ar., Arist.

STIFLE, TO, πνίγω, fut. πνίξομαι, also πνιξοῦμαι, fut. pass. πνιγήσομαι, aor. 2 pass. ἐπνίγην, Plat., Antipho.

STIFLING, πνιγηρός, ά, όν, Ar., Thuc.; πνιγώδης, ες, Hipp.

A stifling heat, sensation, etc., πνῖγος, τό, Ar., Thuc., Plat.

STIGMA, A, στίγμα, ατος, τό, Hdt., Plat. (Com.)

STIGMATIZE, TO, στίζω, fut. -ξω, Ar., Hdt., Æschin. *Vid.* TO BRAND.

STILL, εὔκηλος, η, ον, more usu. ος, ον, Hom., Hes., h., Soph., Theoc.; ἥσυχος, ον, compar. -αίτερος, -αίτατος, Hes., Omn. Att. *Vid.* QUIET.

Still, adv., ἔτι, Omn.; εἰσέτι, Theoc., Ap. Rh.; ἀκμήν, Xen.; [sometimes *still* is expressed by πρός in compos., e. g., *there is still need of*, προσδεῖ, c. gen., Thuc., etc.] *Vid.* NEVERTHELESS.

To stand still (of an army), ἡσυχίαν ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω and σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), Xen.

[*To be* or *keep still*, ἀνοκωχεύω, Hdt., Soph.] *Vid.* TO BE QUIET.

STILL, TO, ἡσυχάζω, Plat. *Vid.* TO CALM.

STILLNESS, ἡσυχία, ἡ, Omn.; ἀγρυξία, ἡ, Pind. *Vid.* QUIET.

[STILTS, κωλόβαθρον, τό, Artem.]

[*One that walks on stilts*, καλοβάμων, ονος, ὁ, Maneth.; καλοβάτης, ὁ, Id.]

[*To walk on stilts*, καλοβατέω, Porphyr.]

STIMULATE, TO, κνίζω, fut. -ίσω, Dor. -ίξω, Hom., Hdt., Theoc. *Vid.* TO EXCITE.

[STIMULATING—*fitted* or *adapted for stimulating*, παροξυντικός, ή, όν, Xen., Dem.]

STIMULUS, A, κέντρον, τό, Pind., Trag., Plat.; [ὁρμητήριον, τό, Isoc., Xen.]

STING, A (or wound caused by a sting), κέντρον, τό, Anac., Plat., Eupol., Arist.; κέντημα, ατος, τό, Æsch.; οἶστρος, ὁ, Soph., Eur.; οἴστρημα, ατος, τό, Soph.; ἄρδις, εως, ἡ, Æsch.; δῆγμα, ατος, τό (esp. of stings to the mind), Æsch., Soph., Xen.; ἐγκεντρίς, ἴδος, ἡ, Ar.; κατακέντημα, ατος, τό, Plat.

Having a sting, κεντρωτός, ή, όν, Arist.; ἔγκεντρος, ον, Arist.

Having a sting in the tail, ὀπισθόκεντρος, ον, Arist.

To be furnished with a sting, κεντρόομαι, pass., Plat.

Having a long sting, μακρόκεντρος, ον, Arist.

With a sharp sting, ὀξύστομος, ον, Æsch.

Having no sting, κόθουρος, ον, Hes.

STING, TO, δάκνω, fut. δήξομαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἔδακον, perf. δέδηχα, perf. pass. δέδηγμαι, etc. (lit. and metaph.), Hom., Hes., Anac., Eur., Hdt., Xen.; χρίω, fut. χρίσω, Æsch.; οἰστρέω, Soph., Eur., Plat.; οἰστροβολέω, only act., Mel.; κατακεντέω, Plat.; ὑπονύσσω, fut. -ξω, Theoc.

STINGING, δηκτήριος, ον, c. gen., Eur.; δηκτικός, ή, όν, Arist.

To be stung, feel stung, imperf. ὥδαξον, perf. ὥδαγμαι, Soph., Xen.

STINGINESS, γλισχρότης, ητος, ἡ, Arist.; κιμβεία, ἡ, Arist.; ἀνελευθερία, ἡ, Arist. *Vid.* PARSIMONY.

STINGY, γλίσχρος, α, ον, Dem.; ῥυπαρός, ά, όν, Philetær.; ἀνελεύθερος, ον, Ar. *Vid.* PARSIMONIOUS.

A stingy man, ἀδώτης, ου, ὁ, Hes.; κίμβιξ, ἶκος, ὁ, Arist.

STINK, A, ὀδμή, ἡ, Hom., Hdt.; δυσοσμία, ἡ, Soph.; δυσωδία, ἡ, Arist.; βρῶμος, ὁ, Diosc.

STINK, TO (as a goat), κιναβράω, only act., Ar. *Vid.* TO SMELL.

The blood of my father still stinks in the house, αἷμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας σέσηπεν, Eur.

[STINKARD, A, πόρδων, ωνος, ὁ, Epict.]

STINKING, κάκοσμος, ον, Æsch., Soph.; δυσώδης, ες, Soph., Hdt.,

Thuc., Theoc.; δύσοδμος, ον, Hdt.; ὀδμαλέος, α, ον, Hipp.

STINT, φθόνος, ὁ, Plat.

STINT, TO, φθονέω, c. dat. pers., gen. rei, Hom., Trag., Hdt., Plat. *Vid.* TO GRUDGE.

STIPULATE, TO, συντίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen. *Vid.* TO AGREE.

STIPULATION, συνθεσία, ἡ, Hom.; σύνθεσις, εως, ἡ, Plat.

STIR, TO, κυκάω, Hom., Ar., Plat.; κινέω, Soph., Xen.; τυρβάζω, fut. -ἄσω, Soph., Ar.

To stir (medicine, soup, etc.), τἄράσσω, fut. -ξω, Amips.; τορύνω, only act., Ar.

To stir (a fire), ὑποσκἄλεύω, Ar.

[*To stir up*, ἀνόρνυμι, fut. -όρσω, Pind.; ἀναταράσσω, Soph.; ἀνακινέω, Soph., Plat.; (disorder), ἀνατυρβάζω, Ar.] *Vid.* TO AROUSE, EXCITE.

To stir (intrans., in a matter), ὑποκινέω, Ar., Hdt.

A thing to stir with, κύκηθρον, τό, Ar. *Vid.* SPOON.

[STIRRING (of music), ὄρθιος, α, ον, as, *a stirring strain*, νόμος ὄρθιος, Hdt.; also ὄρθιος alone, Ar.]

A stirring up, κύκησις, εως, ἡ, Plat.

STITCH, TO, κασσύω, only pres. and imperf. in any voice, Ar., Plat., Pherecr.; [νευρορράφέω (prop. with sinews), as cobblers, Plat., Xen.]

STOCK, A, ῥίζα, ἡ, Omn.

A stock of a family, πῠθμήν, ένος, ὁ, Æsch.

[*A gazing-stock*, χάσμη, ἡ, Antip.]

[STOCKADE, σταύρωμα, ατος, τό, Thuc., Xen.]

[*To draw a stockade along* or *before*, προσσταυρόω, Thuc.; προσταυρόω, Thuc.]

STOCK-GILLIFLOWER, A, ἴον, τό, Hom., Pind.

STOCKING, A, ποδεῖον, τό, Phœnias ap. Ath.

STOCKS, ξύλον, τό, Ar., Hdt., Xen., Andoc.; ποδοκάκκη, ἡ, Lys., Dem., Plat. (Com.)

To put in the stocks, δέω (fut. δήσω, perf. δέδεκα) ἐν τῷ ξύλῳ, Hdt.

STOIC, A, Στωϊκός, ὁ, Diog. L.

STOICS, THE, οἱ ἀπὸ or ἐκ τῆς Στοᾶς, Ath.

STOMACH, THE, νηδύς, ύος, ἡ, Hom., Hes., Eur., Hdt.; γαστήρ, ἡ, gen. γαστέρος, sync. γαστρός, etc., Hom., Trag., Xen., Plat., Dem.; καρδία, ἡ, Thuc.; ἦτρον, τό, Xen., Dem.; ἠτριαῖον, τό, Ar.; κοιλία, ἡ, Hdt. *Vid.* SYN. 293.

With many stomachs, πολῠκοίλιος, ον, Arist.

[*The pit of the stomach*, προκάρδιον, τό, only late.]

STOMACHER, A, στρόφιον, τό, Ar.; μῐ́τρα, ἡ, Ap. Rh.

STONE, A, μάρμᾰρος, ὁ, Hom.; λᾱ̈́ιγξ, ιγγος, ἡ, Hom., Ap. Rh.; λᾶας, ὁ, gen. λᾶος, dat. λᾶϊ, acc. λᾶαν, gen. pl. λάων, λάεσι, Ep. λάεσσι (also Att. λᾶς, acc. λᾶν, Soph. has gen. λᾶου, and Call. acc. λᾶα), Hom., Soph., Eur., Call.; πέτρος, ὁ, Hom., Pind., Trag., Xen.; λῐθάς, ἄδος, ἡ, Hom., Æsch.; λίθος, ὁ, sometimes ἡ (esp. when a precious stone, or stone of any particular quality, e. g., a magnet, Λυδία λίθος, Soph.), Omn.; λῐθίδιον, τό, Plat.; λῐθάριον, τό, Theoph. *Vid.* SYN. 314.

A small stone, στία, ἡ, Ap. Rh.

A large stone, mill-stone, etc., μύλαξ, ἄκος, ὁ, Hom.

A round smooth stone, ὅλμος, ὁ, Hom.; ὀλοίτροχος, and poet. ὀλοοίτροχος, ὁ, Hom., Orac. ap. Hdt., Xen., Theoc.

A stone to be thrown or *hurled from a sling*, χερμάδιον, τό, Hom.; χερμάς, ἄδος, ἡ, Pind., Æsch., Eur.

A smooth flat stone, πλᾰτᾰμών, ῶνος, ὁ, h., Ap. Rh.

[*Without stones* (of land), ἄλιθος, ον, Xen.]

A stone (of fruit), γῐ́γαρτον, τό, Simon., Ar.; κόκκων, ωνος, ὁ, Solon; πῡρήν, ῆνος, ὁ, Hdt., Theoph.

[*Without* (seed) *stones* (of grapes), ἀγίγαρτος, ον, Theoph.]

Having stones (of fruit), πῡρηνώδης, ες, Arist.

Like a stone (to stand, etc.), λῐθίνως, Xen.

Of stone, made of stone, etc., λᾱ̈́ινος, η, ον, Hom., Soph., Eur.; λᾱ̈́ινεος, α, ον, Hom., Eur., Theoc.; λῐ́θεος, α, ον, Hom.; λῐ́θῐνος, η, ον, Pind., Hdt., Thuc., Xen.; πέτρῐνος, η, ον, Soph., Eur.; πετρώδης, ες, Soph., Plat.; πετραῖος, α, ον, Soph. *Vid.* ROCKY.

He is of stern disposition, with heart of stone, σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος, Æsch.

A death by being turned into stone, λίθινος θᾰ́νᾰτος, Pind.

Made of one (solid) stone, μονόλῐθος, ον, Hdt.

[*Entirely of stone* or *of massive stone*, ὁλόλιθος, ον, Strab.]

Inlaid with stone, λῐθοκόλλητος, ον, Hdt.

Built of stone, λῐθόδμητος, ον, Anth.

Paved with stone, λῐθόστρωτος, ον, Soph.

Like stone, λιθοειδής, ές, Plat.

A thing built of stone, τῠ́κισμα, ἄτος, τό, Eur.; λῐθολόγημα, ἄτος, τό, Xen.

[*Stone-work*, πετροποιΐα, ἡ, Callix.]

[*Stone* (of a ring), ψηφίς, ῖδος, ἡ, Longus; ψῆφος, ἡ, Anth.]

To be turned into stone, λιθόομαι, pass., Arist.

To carry stones, λιθοφορέω, Thuc.

To leave no stone unturned, πάντα κῑνῆσαι πέτρον, Eur., Plat.

To throw stones, λῐθάζω, Arist.

A thrower of stones, λῐθοβόλος, ὁ, Thuc., Plat.; πετροβόλος, ὁ, Xen.

A throwing of stones, πετροβολία, ἡ, Xen.

Belonging to the throwing of stones, λῐθόβλητος, ον, Anth.

[*An engine for throwing stones*, πετροβόλος, ὁ, Polyb.]

Hit by stones, λῐθόβολος, ον, Eur.

Made by tearing down stones, λῐθοσπᾰδής, ές (of a hole), Soph.

The art of polishing stone, ἡ λιθοτρῐβῐκή, Lys.

A stone in the bladder, λῐθίδιον, τό, Hipp.

STONE, TO, λεύω, Soph., Eur., Thuc.; κᾰτᾰλεύω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; πετρόω, Eur.; καταπετρόω, Xen.; λῐθάζω, fut. -ἄσω, Anaxand.

STONE, THE, λῐθίασις, εως, ἡ, Hipp.

To have the stone, λιθιάω, only act., Plat., Hipp., Arist.

STONED, TO BE, λεύσιμον δοῦναι δίκην, Eur.

May you be stoned to death, λᾱ̈́ινον ἕσσο χιτῶνα (ἕσσο, perf. pass. imper. of ἕννῡμι), Hom.

STONER, A, λευστήρ, ῆρος, ὁ, Eur.

STONING, A, λευσμός, ὁ, Æsch.; πέτρωμα, ἄτος, τό, Eur.; πέτρων βολή, Eur.; πετροβολία, ἡ, Xen.

Of or *belonging to stoning*, λεύσῐμος, ον (either of sentence to be stoned, death by stoning, the hand that stones, the curse that wishes a person should be stoned, etc.), Æsch., Eur.; δημόλευστος, ον (of death), Soph.; so λῐθόλευστος, ον, Soph.; so λῐθόβολος, ον, Eur.

Death by stoning, λευστὴρ μόρος, Æsch.; λῐθόβολον αἷμα, Eur.

Killing by stoning, λῐθοβόλος, ον, Ctesias.

STONE-CUTTER, A, STONE-MASON, A, λᾱτῠ́πος, ὁ, Soph., Hipp.; λῐθολόγος, ὁ, Thuc., Xen., Plat.; λῐθοτόμος, ὁ, Xen.; λῐθουργός, ὁ, Thuc., Arist.; λῐθοκόπος, ὁ, Dem.; λιθοξόος, ὁ, Anth.

Belonging to a stone-mason, λῐθουργός, όν, Thuc.

The trade of a stone-mason, ἡ λῐθουργῐκή, Lys.

A stone-mason's shop, λῐθουργεῖον, τό, Isæ.

STONE-QUARRY, A, λῐθοτομία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; λᾱτομία, ἡ, Anth.

STONY, λῐ́θαξ, ἄκος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; λῐθώδης, ες, Hdt., Xen., Plat.; πετρήεις, εσσα, εν, Hom., Hes. *Vid.* ROCKY.

With stony skin, λῐθόρρῑνος, ον, h.

To be stony at the sides, πᾰρᾰλῐθάζω, Hdt.

STOOL, A, δῐ́φρος, ὁ in Hom., later ἡ (Call. has pl. δίφρα, τά), Hom. *Vid.* SEAT.

A three-legged stool, σκολῠ́θριον, τό, Plat.; σκόλῠθρος, ὁ, Teleclid.

A low stool, χᾰμαίζηλος, ὁ, Plat.; also ἡ χαμαιζήλη, Hipp.

[*A revolving* (*music?*) *stool*, δίφρος περίακτος, Artemo.]

[*To go to stool*, χέζω, Ar.; *to desire to go to stool*, χεζητιάω, Ar.]

STOOP, TO, intrans., καταπτήσσω, fut. -ξω, no aor. 1 in this sense, aor. 2 κατέπτᾰκον, also κατέπτην, perf. κατέπτηχα, part. Ep. καταπεπτηώς, υῖα, gen. -ῶτος, etc. (esp. from fear or weakness), only act., Hom., Hes., Æsch., Dem.; πτώσσω, fut. -ξω, only act., Hom., Hes., Tyrt., Pind.; καταπτώσσω, Hom.; κλῑ́νομαι, pass., aor. 1 sometimes ἐκλίνθην for ἐκλῐ́θην, Hom.; πτήσσω, Pind., Trag., Xen.; νεύω, intrans., only act., Hom., Soph., Eur.; κύπτω, perf. κέκῡφα, only act., Hom., Ar., Hdt., Plat., Dem.; κᾰτᾰκύπτω, Hom.; ὑποκύπτω, sometimes c. acc. like νεύω, Ar., Xen.; ἐπῐκύπτω, Ar., Xen.; ἐγκύπτω, sometimes c. εἰς and acc. of any thing into which one looks by stooping, Ar., Hdt., Thuc.; so ἐπεισκύπτω, c. dat., Soph.; κυπτάζω, fut. -ἄσω, only act., Ar., Plat.

To stoop aside, πᾰρᾰκύπτω, sometimes c. ἐπί and acc. of any thing at which one is looking, Ar., Dem.

To stoop forward, προπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα (esp. as rowers), Hom.; προσκύπτω, Ar., Plat.; προνεύω, Xen., Plat.; προκύπτω, Ar.

To stoop down and creep through or *peep through*, διακύπτω, Ar., Hdt., Xen.

To stoop down (as a horse to let his rider mount), ὑποβιβάζομαι, mid., Xen.

To stoop and lean over (so as to peep into), ὑπερκύπτω, h., Plat.

To stoop under, ὑφιζάνω, only pres. and imperf. act. (as a warrior under his shield), c. dat., Eur.

To stoop (i. e., condescend), ἐμαυτὸν συγκαθίημι (aor. 1 -ῆκα), c. εἰς and acc., Plat.

To stoop and be round-shouldered, λορδόω, Hipp.

To stoop, act., ἐξερείπω, chiefly in aor. 2 ἐξήρῐπον, Hes.

STOOPING, κῡφός, ή, όν, Hom., Ar., Ap. Rh.; συγκεκᾰθῐκώς, υῖα, ός, Arist.; λορδός, ή, όν (esp. so as to become round-shouldered), Hipp.

Stooping, adv., κύβδα, Archil., Ar.; ἐγκλῐδόν, Ap. Rh.; νειόθι, Ap. Rh.

STOOPING, A, λόρδωσις, εως, ἡ (esp. of a habit of stooping in one's gait), Hipp.; ὑπόβᾰσις, εως, ἡ (of a horse, in order to let his rider mount), Xen.

STOP! ἐπίσχες, Trag., Dem.

STOP, A (in punctuation), πᾰρᾰγρᾰφή, ἡ, Arist.

To mark a full stop, στίζω, fut. -ξω, Anth.

STOP, A, or STOPPAGE, ἔμφραξις, εως, ἡ, Arist.; [παῦλα, ης, ἡ, Plat., Xen.]

[*A sudden stop*, ἀντίκρουσις, εως, ἡ, Arist.]

STOP, TO, act., βλάπτω, fut. mid. sometimes in pass. sense, no aor. 2 act., aor. 2 pass. ἐβλάβην, usu. c. gen. of the path in which, Hom., Æsch.; ἐρύκω, aor. 2 Ep. ἐρῠκᾰκον, Ep. infin. ἐρυκακέειν, no perf. in any voice, Hom., ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω, in this sense more usually σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον (opt. σχοίην, imper. σχές, infin. σχεῖν), and poet. (including Trag.) ἔσχεθον, perf. ἔσχηκα (rare), no perf. pass., aor. 1 pass. ἐσχέθην, often c. gen. of what from, Hom., Soph., Eur., Xen.; ἴσχω, only pres. and imperf. (being another form of ἔχω), used also intrans. by Æsch., Hom., Trag.; ἰσχᾰνάω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom.; ἰσχάνω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes.; ἵστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, Hom., Plat.; παύω, imperf. παύεσκον (even in Soph.), often c. gen. of the matter in which, also c. part. pres. of act from which, Omn.; ἀποπαύω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; ἀνᾰπαύω, Hom., Soph., Thuc., Xen.; κᾰθίστημι, Soph., Eur., Xen.; ἀνακωχεύω, only act., Soph.; ἐπῐλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, Ar., Hdt., Lys., Isæ.; ἀντικρούω, Plat.

Will ye not stop her mouth? οὐκ ἐφέξετε στόμα; Eur.

[*I'll stop your talking*, παύσω σε λαλοῦντα; *we will make our enemies stop laughing*, γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν, Soph.]

To stop (a man's mouth so as to prevent his speaking), ἀποκλείω, perf. pass. -κέκλεισμαι, Dem.

To stop (so as to put an end to) slaughter, insolence, etc., σβέννῡμι, fut. σβέσω, poet. σβέσσω (also in Plat. σβήσομαι), perf. act. ἔσβηκα, and aor. 2 ἔσβην in pass. sense, Soph., Eur.; ἀποσβέννῡμι, Soph., Xen., Plat.; ἀνᾰλῡ́ω, fut. -λύσω, perf. pass. -λέλῠμαι (as frost stops hunting), Xen.

To stop up (any aperture, entrance, etc.), βύω, fut. βύσω, perf. pass. βέβυσμαι, Ar.; ἐμβύω, Ar.; ἐπῐβύω, Cratin.; ἀποκλείω, Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐμφράσσω, fut. -ξω, Thuc., Xen., Plat., Dem.; ἐμπακτόω, Hdt. *Vid.* TO SHUT.

To stop, intrans., μένω, and poet. pres. and imperf. (including Trag.) μίμνω, Omn.; ἀναμένω, Hom. *Vid.* TO STAY.

To stop (i. e., desist, cease, q. v.), παύομαι, mid. and pass., fut. παύσομαι and πεπαύσομαι, perf. πέπαυμαι, but aor. 1 ἐπαύσθην, fut. παυσθήσομαι, c. gen. of what from, also c. partic., Omn.; ἀποπαύομαι, Hom., Soph., Hdt., Xen.; ἵσταμαι, c. aor. 2, perf. and pluperf., perf. act., and aor. 1 mid. (sometimes c. part., as οὐ στήσεται ἡμᾶς ἀδικῶν, Dem.), Hom., Soph., Xen., Plat., Dem.; ἰσχανάομαι, only pres. and imperf., Hom.; ἴσχομαι, Hom., Xen.; διᾰλείπω, esp. in perf. διαλέλοιπα, and aor. 2 διέλῐπον, often c. acc. of the time the cessation lasts, often c. part. of what one was doing, Ar., Isoc., Dem. *Vid.* SYN. 351.

To stop at a person's house, κᾰτᾰλύω, c. πᾰρά and acc. pers. or c. dat., Thuc., Dem.

One must stop, act., παυστέον, c. gen., Plat.

One who stops, is able to stop, act., παυστήρ, ῆρος, ὁ, Soph.

STOPPED, *vid.* CHOKED.

STORAX-TREE, THE, στῠ́ραξ, ᾰκος, ἡ, Hdt.

STORE, A, θησαυρός, ὁ, Hes., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen.; θησαύρισμα, ᾰτος, τό, Soph., Eur.; σίμβλος, ὁ, Ar.

A laying up in store, θησαυρισμός, ὁ, Arist.; ἀπόθεσις, εως, ἡ, Plat.

STORE, A (for sale of goods), *vid.* SHOP.

STORE, TO (to lay up in store), θησαυρίζω, Soph., Hdt., Xen., Plat.; ἀποτῐ́θημι, aor. 1 -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, Plat.; συγκομίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Xen.; τᾰμιεύω, Dem.; ὑποτῐ́θημι (esp. in one's memory), Dem.

To be in store for, ἐπανάκειμαι, c. dat., Xen.

Inclined to store, θησαυροποιός, όν, Plat.; θησαυριστῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

STORED UP, TO BE, κεῖμαι, imperf. ἐκείμην, imperat. κεῖσο, etc. (being really perf. and pluperf.), fut. κείσομαι, no other tenses, Hom., Eur., Hdt., Thuc.; κᾰτάκειμαι, Hes.; ἀνᾰ́κειμαι, poet. sync. also ἄγκειμαι, c. dat., Pind., Plat.; ἀπόκειμαι, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ὑπέκκειμαι, c. ἐς and acc. of the place where, Hdt., Thuc.

STORE-HOUSE, A, σκευοθήκη, ἡ, Æsch., Æschin.; ἀποθήκη, ἡ, Hdt., Thuc.; θησαυρός, ὁ, Hdt., Xen.; θησαύρισμα, ᾰτος, τό, Dem.

STORE-KEEPER, *vid.* RETAILER.

STORE-ROOM, A, οἴκημα, ᾰτος, τό, Dem.

STORK, A, πελαργός, ὁ, Ar., Plat.

A young stork, πελαργῐδεύς, ὁ, Ar.

STORM, A, ἄελλα, ἡ, Hom.; θύελλα, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Soph., Ap. Rh.; λαῖλαψ, ᾰπος, ἡ, Hom., Æsch.; χειμών, ῶνος, ὁ, Omn.; χεῖμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur., Ap. Rh.; χᾰ́λαζα, ἡ (prop. of hail, but also generally), Pind., Soph., Ar.; ὄμβρος, ὁ (prop. of rain, also metaph.), Pind., Soph., Hdt.; αἰγίς, ίδος, ἡ, Æsch.; κᾰταιγίς, Arist.: φύσημα, ᾰτος, τό, Eur.; ῥιπή, ἡ, Æsch.; σκηπτός, ὁ (often metaph.), Trag., Dem.; πρηστήρ, ῆρος, ὁ, Ar.; in pl. δύσομβρα βέλη, Soph.; κᾰτᾶιξ, ῐκος, ἡ, Ap. Rh.; χειμασία, ἡ, Arist.

[*A cold rain-storm*, χειμὼν νοτερός, Thuc.]

A storm (metaph. of war), νῐφάς, ᾰ́δος, ἡ, with or without πολέμου, Pind., Æsch.

A storm (of distress), ἀῑ̆ηρὰ ζάλη, Pind.; τρῐκῡμία, ἡ, c. gen. of the evil, Æsch., Plat.

Wrapped in black storms, μελᾰναιγίς, ῐ́δος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

To raise a storm, χειμάζω, fut. -άσω (lit. and metaph.), Soph., Xen.

There is a storm, χειμάζει, impers., Hdt.

To be caught in, exposed to a storm, driven by a storm, etc., χειμαίνομαι, pass. (lit. and metaph.), Pind., Hdt.; χειμάζομαι (lit. and metaph.), Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; [*by a storm of wind*, χειμάζομαι ἀνέμῳ, Thuc.]

To weather a storm in company, συγχειμάζομαι, mid., Ar.

STORM, TO (a city), ἀστῠδρομέω, c. acc., Æsch.

By storm, αὐτοβοεί, Thuc.; κᾰτὰ κρᾰ́τος, ἀνὰ κρᾰ́τος, Thuc.

But as they could not take the city by storm, τὴν δὲ πόλιν ὡς οὐκ ἐδύναντο ἑλεῖν προσβαλόντες, Thuc.

STORMLESS, ἀχείμαντος, ον, Alcæ.; ἀχείμᾰτος, ον, Æsch.; ἀνήνεμος, ον, c. gen. of the storm, Soph.

STORMY, ζαής, ές (of wind), Ep. acc. also ζαῆν, Hom.; so ζᾰχρηής, ές, Hom.; δυσπέμφελος, ον (of the sea, of a voyage, etc.), Hom., Hes.; δυσχείμερος, ον, Hom., Hes., Æsch., Eur., Ap. Rh.; χειμέριος, α, ον, and ος, ον, Hes., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; κυμᾰτίας, ου, ὁ (of the sea or the wind), Æsch., Hdt.; δῠσήνεμος, ον, Soph., Ap. Rh.; κυμᾰτοαγής, ές (metaph. of calamity), Soph.; δυσχείμων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Ap. Rh.; κῡμᾰτόεις, εσσα, εν (of the sea), Anth.

To be stormy, κῡμαίνω, only pres. and imperf. (of the sea, sometimes also metaph.), Hom., Pind., Æsch.; κῡμᾰτόομαι, pass., Thuc.; χειμαίνω, Leon. Tar.

To be stormy before, προχειμάζω, Arist.

STORY, A, λόγος, ὁ (esp. a true one), Omn.; μῦθος, ὁ (esp. a legendary one, both this and prec. also used generally), Omn.; ἔκλογος, ὁ, Æsch.; ἀφήγημα, ᾰτος, τό, Hdt.; ἀφήγησις, εως, ἡ, Hdt.; ἐξήγησις, ἡ, Thuc. *Vid.* RELATION, and SYN. 315.

A long story, ἀπόλογος, ὁ, Plat.

A telling of stories, μῡθολογία, ἡ, Plat.

To tell stories, μῡθολογέω, in pass. of the story told, Plat.

One must tell stories, μῡθολογητέον, Plat.

Inventing stories, μῡθοπλόκος, ον, Sapph.

A teller of stories, μῡθολόγος, ὁ, Plat.

STORY, A (in building), σέλμα, ᾰτος, τό, Æsch.

An upper story, ὑπερώϊον, and (as always in Att.) ὑπερῷον, τό, Hom., Pind., Ar., Plat. (Com.); διῆρες, τό, Eur.; διῆρες ὑπερῷον, Plat. (Com.)

Three stories high, τριώροφος, ον, Hdt.

Four stories high, τετρώροφος, ον, Hdt.

[*Of many, several stories*, πολύστεγος, ον, Strab.]

[*Of one story*, μονόστεγος, ον, Diod.]

STOUT, ἠΰς, only nom. and acc. masc. and neut., Hom.; ἐΰς, only nom. masc., gen. ἐῆος, and acc. ἐΰν, always of men (ἐῢ neut. of the valor, μένος of men), Hom.; τᾰλαύρῑνος, ον (of a warrior), Hom., Ar.; πᾰχύς, εῖα, ύ, compar. -ῠ́τερος, etc., but in Hom. πάσσων, πᾰ́χιστος, Hom.; στῐβᾰρός, ά, όν, rare except men or what concerns them, arms, etc., Hom.,

Hes., Ar.; στῐφρός, ά, όν, Ar., Xen. *Vid.* STRONG.

STOUT-HEARTED, σφενδάμνῐνος, η, ον, Ar.

STOUTLY, στῐβᾰρῶς (of things stoutly made), Hom.; τᾰλαυρῖνον (to fight, etc.), Hom.

STOUTNESS, πᾰχύτης, ητος, ἡ, Thuc., Hdt.; στιφρότης, ητος, ἡ, Timocl.

STOVE, A, λαμπτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.

STRAGGLE, TO, ἀποσκίδναμαι, pass., only pres. and imperf., Hom., Hdt., Thuc.; ἀποσκεδάννῠμαι, pass., perf. -εσκέδασμαι, etc., Xen. *Vid.* TO WANDER.

STRAGGLER, A, ἐφελκόμενος, ὁ, in pl., Hdt.; πρόδρομος, ὁ (esp. for the purpose of attacking), Thuc.

STRAGGLING (of a scattered army), διεσπαρμένος, η, ον, Thuc., Xen.; διεσπασμένος, η, ον, Thuc.

STRAIGHT, ἰθύς, εῖα, ύ, compar. -ύτερος, etc., superl. also -ύντατος (Hom.), Hom., Hes., Theogn., Hdt.; ὀρθός, ή, όν, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen.; εὐθύς, εῖα, ύ, Omn. post Hom.; ὄρθιος, α, ον, and ος, ον, Xen., Plat.; εὐθῠ́τομος, ον, Pind.; εὐθύωρος, ον, Xen.; εὐθυφερής, ές, Plat.; σχοινοτενής, ές, Hdt.; εὐθυντός, ή, όν, Arist.; ἀστρᾰβής, ές, Plat.; ἰθῠ́φερής, ές, Anth.; [also with ὀρθο- in compos., as, *with straight stalk*, ὀρθόκαυλος, ον, Theoph.]

I am come straight from the house, ἥκω ἀτενὴς ἀπ' οἴκων, Eur.

Going straight (as a spear), ἰθυπτίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

Blowing straight on, εὐθῠ́πνοος, ον, contr. -ους, -ουν, Pind.

Guiding straight, εὐθύπομπος, ον, Pind.

Straightforward (i. e., honest, etc.), εὐθύς, εῖα, ύ, Arist., Pind., Eur.; εὐθύπορος, ον, Plat.

[*Not in a straight line*, ἀνεύθυντος, ον, Arist.]

Straight, adv., ἰθύς, sometimes c. gen. of the place toward which, Hom.; ἰθύ, Hdt.; ἰθέως, Hdt.; ἄντα (of shooting straight at), c. gen. of the object, Hom., Pind.; εὐθύς, εὐθύ, εὐθέως, sometimes c. gen. of the place toward which, more usu. c. prep., h., Pind., Omn. Att.; ἀντῑκρυς (of going straight toward), Ar., Thuc.; ὀρθῶς, Plat.

Straightforward, ἀν' ἰθύν, Hom.; κατ' εὐθύ, Xen.; τὴν ἰθεῖαν, Hdt.; (i. e., in an honest manner), ἀμεταστρεπτεί, Plat.; ἐκ τῆς ἰθείας, Hdt.

Straight through, ἀντικρῠ', Hom.

To look straight at, ὀρθοῖς ὄμμασιν ὁράω, Soph.

To go straight forward, ἰθύω, only act., sometimes c. gen. of the object toward which, Hom., Pind., Hdt.; εὐθυπορέω, only act., Pind., Æsch.; εὐθυωρέω, only act., Arist.; ὀρθοβᾰτέω, only act., Anth.

[*To run straight forward*, ὀρθοδρομέω, Xen.]

A going straight forward, εὐθῠπορία, ἡ, Plat.; εὐθῠφορία, ἡ, Arist.

A straight course, εὐθυωρία, ἡ, Arist.

To aim straight, ὀρθόω, Soph.

To grow straight, ὀρθοφυέω, only act., Theoph.

Growing straight, ὀρθοφυής, ές, Theoph.

A growing straight, ὀρθοφυΐα, ἡ, Theoph.

To be straight (as a line), or *be aimed straight*, etc., ὀρθόομαι, pass., Soph.

STRAIGHTEN, TO (to make straight, or to keep straight, or aim straight), ἰθῠ́νω, no perf. in any voice, Hom., Theoph., Æsch., Eur., Hdt.; ἐξῐθύνω, Hom.; κᾰτῐθύνω, Hdt.; εὐθύνω, Plat.; κᾰτευθύνω, Plat.; [ὀρθόω, Soph., Arist.; ἀνορθόω, Plat.]

STRAIGHTNESS, ὀρθότης, ητος, ἡ, Xen.; εὐθῠ́της, ητος, ἡ, Arist.

STRAIGHTWAY, εὐθύς, Pind., Omn. Att.; ἄντικρυς, Plat., Lys.; ἰθείῃ τέχνῃ, Hdt. *Vid.* IMMEDIATELY.

[STRAIN, A, μέλος, τό, Hom., etc.; *a musical strain*, νόμος, ὁ, Æsch., Ar., Plat.]

STRAIN, TO (i. e., to filter), ἠθέω Plat.; σακκέω, Hdt.; σακκίζω, Theoph.; σάω, only in 3d pl. act., Hdt.

To strain (i. e., exert or stretch to the utmost), τᾰνύω, fut. -ῠ́σω, Hom.; τείνω, Hom., Trag., Xen., Plat.; ἐντείνομαι, mid. and pass., Plat., Æschin.

To strain (intrans., i. e., to exert one's self), τείνω, intrans., also -ομαι, pass., Pind., Soph.; ἐντείνομαι, mid. and pass., Eur.; ὀρέγομαι, c. gen., or c. infin., Hom.

STRAINER, A (or thing to strain through), σάκκος, ὁ, Hippon.; ἠθμός, ὁ, Eur., Arist.; τρῠ́γοιπος, ὁ, Ar.

STRAINING, A (i. e., filtering), ἤθισις, ἡ, Arist.

A straining (i. e., stretching tight, exerting much, etc.), τόνος, ὁ, Hdt., Dem.; διᾰ́τᾰσις, εως, ἡ, Plat.

[STRAIT, στενός, ή, όν (Ion. στεινός), Hipp., Trag., Plat.; στενόχωρος, ον, Hipp.] *Vid.* NARROW.

STRAIT, A, στεῖνος, τό (lit. and metaph.), Hom., h.

A strait (by sea), πορθμός, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; πόρος, ὁ, Hes., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; πύλαι, αἱ (usu. of sea, but also by land), Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; γνᾰ́θος, ἡ, Æsch.; αὐλών, ῶνος, ὁ, Æsch., Soph.; αὐχήν, ένος, ὁ, also αὐχ. πόντου, Æsch., Hdt.; δίαυλος, ὁ, Eur.; στενωπός, ἡ (by sea or land), Æsch.; στεινωπός, ἡ, and στ. ἁλός, Ap. Rh.; ἁλὸς μιξοδίαι, αἱ, Ap. Rh.

A strait (by land, i. e., a narrow passage), στενόπορος, ὁ, and στενόπορον, τό, Thuc., Hdt., Xen.

In a strait, ἐν ὀλίγῳ, Thuc.

[*To be in a strait*, ἐν ἀπόρῳ ἔχομαι or εἰμί, Hdt., Thuc., Xen.; ἀπορίῃ or ἐν ἀπορίῃσι ἔχομαι, Hdt.]

On the other side of the strait, ἀντίπορος, ον, Æsch., Eur.; ἀντίπορθμος, ον, Eur.

By a strait (built on or situated close to), στενόπορθμος, ον, Eur.; στενόπορος, ον, Eur.

The straits, τὰ στενά, Thuc.

STRAITS (metaph., i. e., distress), ἀνάγκης ζεῦγμα, ᾰτος, τό, Eur.

STRAND, A (of a rope), τόνος, ὁ, Xen.; λίνον, τό, Xen.

STRAND, THE, θίς, ὁ (in Call. ἡ), gen. θινός, etc., Hom., Trag., Ap. Rh., Call.; ἀκτή, Omn. poet., Xen., Lycurg. *Vid.* SHORE.

[STRANDED, ναυαγός, όν, Simon., Hdt., Eur., Xen.]

To be stranded, ἐξοκέλλω, and -ομαι pass., chiefly in pres., Æsch., Hdt. *Vid.* AGROUND.

STRANGE (of things), νεήφᾰτος, ον (of a sound), h.; περισσός, ή, όν, Soph., Eur., Isoc.; καινος, ή, όν, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; νέος, α, ον, Soph., Thuc.; νεόκοπος, ον, Æsch.; ξενικός, ή, όν, Hdt.; ἄτοπος, ον, Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem.; ἔκτοπος, ον, Plat.; καινοπᾰθής, ές (of any thing happening to man), Soph.; ὑπερφυής, ές, Plat., Lys., Isoc., Dem.; δυσχερής, ές, Dem.; παράδοξος, ον, Plat., Xen. *Vid.* WONDERFUL.

It would be strange, δεινὸν ἂν εἴη, Eur., Thuc., Xen.

Strange (of persons), ἀλλότριος, α, ον, Hom., Hdt.; ξένος, and Ion. and poet. (including Trag.) ξεῖνος, η, ον, Omn.; ἔπηλυς, ὁ καὶ ἡ, neut. ἔπηλυ, neut. pl. ἐπήλυδα, Æsch., Soph., Hdt., Dem.

[*Strange-looking*, ἀλλόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Eur.]

Something strange, νεώτερόν τι, Pind., Hdt., Thuc., Theoc.

A strange action or *way of acting*, ξένωσις, εως, ἡ, Eur.

STRANGELY, ὑπερφυῶς, Ar., Plat.; καινῶς, Plat.; ξένως, Plat.

STRANGENESS, ἀτοπία, ἡ, Ar., Thuc., Plat.

STRANGER, A, νέηλυς, ῠδος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hdt., Plat.; ξένος, and poet., including Trag., ξεῖνος, ὁ, Omn.; ἔπηλυς, ῠδος, ὁ καὶ ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Dem.; ἔποικος, ὁ, Soph.; ἐπηλῠ́της, ου, ὁ, Thuc.; ἐπήλῠτος, ὁ, Xen.

Strangers, ἄνδρες θῠραῖοι, Eur.; οἱ ἐκτός, Plat.

By no stranger's hand, οὐδένος πρὸς ἐκτοπου, Soph.

A stranger to (i. e., ignorant of), ξένος, ὁ, c. gen., Soph.

I am a stranger to the language spoken here, ξένως ἔχω τῆς ἐνθάδε λέξεως, Plat.

Cities frequented by strangers, πόλεις ἐπήλυδες, Dem.

Full of strangers, ξενόεις, εσσα, εν, Eur.

Aiding strangers, ξεναρκής, ές, Pind.

Honoring strangers, ξενότῑμος, ον, Æsch.

Deceiving strangers, ξενᾰπᾰ́της, and poet. ξειν., ου, ὁ, Pind., Eur.

A deceiving of strangers, ξενᾰπᾰτία, ἡ, Plat.

A devourer of strangers, ξενοδαίτης, ου, ὁ, Eur.

Murdering strangers, ξενοκτόνος, ον, Eur., Æschin.; ξενοφόνος, ον, Eur.; ξενοδαϊκτής, οῦ, ὁ, only masc., Eur.

To murder strangers, ξενοκτονέω, Ion. and poet. ξειν., only act., Eur., Hdt.; ξενοφονέω, Eur.

The murder of strangers, ξενοφονία, ἡ, Isoc.

A resting-place for strangers, ξενόστᾰσις, εως, ἡ, Soph.

To entertain or *lodge strangers*, ξενοδοκέω, poet. ξειν., also ξενοδοχέω, only act., Eur., Hdt.

One who entertains strangers, ξενοδόκος, poet. ξειν., ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes.

STRANGLE, TO, ἄγχω, Hom., Pind., Ar.; ἀπάγχω, Hom.; ἀποπνίγω, fut. -πνίξω, but oftener -πνιξοῦμαι, no perf. act. or pass., Ar., Hdt. *Vid.* TO CHOKE.

STRANGLING — *fit for strangling with*, ἀγχόνιος, α, ον, Eur.

STRANGULATION, ἀγχόνη, ἡ, Trag.

Marks of strangulation, ἀμῠχαί, αἱ, Dem.

[*Death by strangulation*, μόρος ἀγχονιμαῖος, ap. Euseb.]

STRANGURY, στραγγουρία, ἡ, Ar., Plat.

To suffer from strangury, στραγγουριάω, only act., Ar., Plat.

Liable to strangury, στραγγουρῐκός, ή, όν, Hipp.

STRAP, A, ὀχεύς, ὁ, Hom.; ἀορτήρ, ῆρος, ὁ, sometimes στρόφος ἀορτήρ, Hom.; βοεύς, ὁ, Hom.; γλωχίς, ῖνος, ἡ, Hom.; ἱμάς, ἄντος, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur., Xen.; μασχἄλιστήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Hdt.; ῥῡτήρ, ῆρος, ὁ (used in Homer for a trace), but also for a strap to flog with, Soph., Dem., Æschin.; χἄλῑνός, ὁ, pl. οἱ and τά, Eur.; βυρσίνη, ἡ, Ar.; ὄχἄνον, τό (esp. one to hold a shield by), Hdt.

Spare straps, περίζὔγα, τά, Xen.

STRATAGEM, A, δόλος, ὁ, Omn.; τέχνη, ἡ, Omn. poet.; ἀπάτη, ἡ, Thuc.; κλέμμα, ἄτος, τό, Thuc., Dem.

[*By stratagem*, μεμηχανημένως, Eur.]

STRAW, κἄλἄμη, ἡ, Hdt., Xen., Call.

[*A mere man of straw*, ἀνὴρ σύκινος (prov.), Theoc.]

Made of straw, καρφηρός, ά, όν, Eur.; καρφίτης, ου, ὁ, Anth. (both of birds' nests made of dry straws, twigs, etc.)

[STRAWBERRY, μῐμαικύλον, τό, Crates, Amphis, Theoph.; *the strawberry plant* or *tree* (the Latin *arbutus*), κόμἄρος, ἡ, Ar., Theoph.; also ὁ, Amphis.]

[*The wild strawberry-tree*, ἀνδράχλη or -νη, ἡ, Theoph.]

STRAW-YARD, A, χόρτος, ὁ, Hom.

STRAY, TO, ὁδοιπλἄνέω, only act., Ar. *Vid.* TO WANDER.

STRAYING, ὁδοιπλἄνής, ές, Anth.

[*Straying*, πλάνη, ἡ, Hdt.]

STREAK, A (in the sky), ῥάβδος, ἡ, Arist.

STREAKED, ῥαβδωτός, ή, όν, Arist.

STREAM, A, ῥοή, ἡ, Ep. gen. pl. often ῥοάων (often metaph. of the stream of affairs, etc.), Omn. poet., Plat.; ῥέεθρον and ῥεῖθρον, τό (the latter the only form in Att. prose), Omn.; ῥόος, and in Att. prose ῥοῦς, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κρουνός, ὁ, Hom., Pind., Soph., Eur.; χεῦμα, ἄτος, τό, Hom., Pind., Æsch., Eur.; ὀχετοί, οἱ, only pl. in this sense, Pind., Eur.; ῥεῦμα, ἄτος, τό, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ῥέος, τό, Æsch.; διαῤῥοαί, αἱ, Eur.; προχοαί, αἱ, Æsch., Ap. Rh.; νᾶμα, ἄτος, τό, Trag., Xen., Plat.; νασμός, ὁ, Eur.; λῐβάς, ἄδος, ἡ, Soph., Eur., Ap. Rh.; γάνος, τό, Eur.; ἀποῤῥοή, ἡ, Eur.; ἀπόῤῥοια, ἡ, Xen.; ἑσμός, ὁ (of milk), Eur.; δίνη, ἡ, Eur.; πηγή, ἡ (often metaph. of fire, etc.), Pind., Eur.; πρηστήρ, ῆρος, ὁ (of blood), Eur.; ῥύαξ, ἄκος, ὁ (esp. of fire, lava, etc.), Thuc., Plat., Lycurg.

A gentle stream, ὑπόχευμα, ἄτος, τό, Pind.

A stream of any thing poured out, χὔσις, εως, ἡ, Æsch.

Up stream, ἀνὰ ῥόον; *down stream*, κατὰ ῥόον, Hom., Hdt.

[*To go up stream*, ἀναπλέω, Hom.]

In streams (i. e., not in drops), ἄστακτος, ον, Eur.

In streams, adv., ἀστακτί, Soph., Plat.; ἀστἄγές, Ap. Rh.

STREAM, TO, χέομαι, pass., perf. κέχὔμαι, etc. (lit. and metaph. of a crowd, etc.), Hom.; προχέομαι, Hom. *Vid.* TO FLOW.

[STREAMLET, A, νᾰμάτιον, τό, Theoph., Phylarch.]

STREET, A, ἀγυιά, ἡ (-υιᾱ, except once in Hom. -υιᾰ), Omn.; ὁδός, ἡ, Soph., Thuc., Xen.; ῥύμη, ἡ, Ar.; [ἄμφοδος, ἡ, Ar., Hyperid.]

A narrow street, λαύρα, ἡ, Hom., Pind., Ar., Hdt.

[*Of* or *toward the street* (e. g., windows *looking to the street*), παρόδιος, ον (i. e., θυρίδες), Plut.]

With wide streets, εὐρυἄγυια, only fem., Hom.

[*Guardian of streets*, ἀγυιεύς, έως, ὁ, Eur.; ἀγυιάτης, ὁ, Æsch.]

[*To build in streets*, ἀγυιοπλαστέω, Lyc.]

STRENGTH, ἁδροτής, ῆτος, ἡ (only of persons), Hom.; ἁδροσύνη, ἡ (of ears of corn), Hes.; ἴς, ἰνός, ἡ, Hom., Hes., Pind.; κῖκυς, υος, ἡ, Hom., h., Æsch.; κάρτος, τό, Hom.; κράτος, τό, Omn.; μένος, τό (only of living things), Omn. poet., Xen., Plat.; σθένος, τό, Omn.; ἀλκή, ἡ, also Ep. dat. sing. (not Att.) ἀλκί, Omn. poet., Hdt., Thuc., Xen.; βία, ἡ, Omn.; δὔνἄμις, εως, ἡ, Omn.; ἰσχύς, ύος, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; ῥώμη, ἡ, Trag., Hdt., Thuc., Plat.; σφρῖγος, τό, Hermipp.; φλόξ, φλογός, ἡ (metaph. of calamity, of wine, etc.), Soph. (none of the preceding words have any plural in this sense). *Vid.* SYN. 191.

Of undiminished strength, ἐμπεδοσθενής, ές, Plat. *Vid.* STRONG.

[*Want of strength*, ἀνάλκεια, ἡ, Hom.] *Vid.* WEAKNESS.

[*Recovery of strength*, ἀνάκτησις, ἡ, Hipp.]

[*To regain strength*, ἀναῤῥώννυμαι, Thuc.; ἀναλαμβάνειν (aor. -έλαβον) ἑαυτόν, Thuc., Dem., also absol., Plat., Dem.] *Vid.* TO RECOVER.

STRENGTHEN, TO, ἀλδαίνω, only pres., imperf., and aor. 2 act., Hom., Æsch.; ἀέξω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom., Soph.; καρτύνομαι, mid., Hom., Theoc.; βριάω, only pres. act., Hes.; ἀρθρόω, Theogn.; ἐπιῤῥώννῡμι, Soph., Hdt., Thuc., Xen.; κρἄτύνω, Hdt., Thuc., Xen.; ἐπισχύω (ῡ, except in Anth.), only act., Xen.; ὀχῠρόω, and mid., no pass. (of strengthening a place with fortifications), Xen., Plat. *Vid.* STRONG.

To help to strengthen, to strengthen at the same time, συνεπισχύω, Xen.; συνισχυρίζω, Xen.

STRENGTHENED, TO BE (to become strong or stronger), ἰσχῡρίζομαι, pass., Xen.; ἁδρόομαι, pass., Plat.

STRENGTHENING—*strengthening the limbs*, ἀεξίγυιος, ον, Pind.; γυιαρκής, ές, Pind.; ἀρκεσίγυιος, ον, Antipho.

STRENUOUS, ἰσχῡρός, ά, όν, Alcæ., Hdt., Hom., Att. *Vid.* STRONG, ACTIVE.

STRENUOUSLY, ἰσχῡρῶς, Thuc., Xen.

STRESS—*to lay stress upon*, ἰσχῡρίζομαι, mid., c. dat., Isæ., Dem. *Vid.* TO RELY ON.

STRETCH, TO, τιταίνω (ῐ, but once ῑ in arsis, Hes.), no perf. in any voice, nor any fut., though there is aor. 1 ἐτίτηνα, Hom., Hes.; τἄνύω, fut. -ὔσω, and poet. often ὔσσω, etc., pass. often as mid. (i. e., ἐτἄνύσθη, *he stretched himself*), Hom., Hes.; ἐκτανύω, Hom., Pind., Æsch.; πίτνημι, only pres. and imperf. act. and pass., Hom., Pind., Eur.; πετάννῡμι, fut. πετάσω, aor. 1 often -ασσα, no perf. act., perf. pass. πέπτἄμαι, rarely πεπέτασμαι, but aor. 1 ἐπετάσθην, Hom., Orac. ap. Hdt., Ap. Rh.; τείνω (often intrans. of the geographical direction which a country takes, etc.), Hom., Hes., Trag., Xen., Plat.; ἐντείνω, Hom., Hes., Eur.; κἄτἄτείνω, Hom., Hdt., Xen., Dem.; κἄτἄτἄνύω, h.; ἐκτείνω, Æsch., Eur., Ar., Hdt., Xen.; διᾰτείνω, Hdt., Xen.; (in length), μηκύνω, Xen.; διἄπασσἄλεύω (on pegs, or by pegging down, as a hide for tanning, a carpet, etc.), Ar.; ἀναπετάννῡμι, Bion.

To stretch forth (a hand, a weapon, etc.), ὀρέγνῡμι, and pres. (not Att.) often ὀρέγω, and mid. ὀρέγομαι, etc., pass. rare except in aor. 1 ὠρέχθην, and poet. 3d pl. perf. and pluperf. ὀρωρέχἄται, ὀρωρέχἄτο, often c. gen. of that which one stretches toward, c. acc. of the hand, etc., stretched out, sometimes c. dat., c. dat. of the person to whom one stretches forth the hand, or c. πρός and acc., Omn. poet., Xen., Plat.; προτείνω, act., sometimes used intrans., Æsch., Eur., Xen., Plat., Dem.; ἐξἄκοντίζω, c. gen. of the object toward which (χέρας γενείου), Eur.; ἀΐσσω, more usu. ᾄσσω, fut. -ξω, Soph.; [ἀνατείνω, Xen.; *one's hands*, προΐσχομαι τὰς χεῖρας, Thuc.]

To stretch out at so as to try and reach, ὀριγνάομαι, mid., c. aor. 1, pass. in act. sense, Hes., Eur., Plat., Theoc.

To stretch over (as a covering, etc.), or *to stretch upon*, etc., ἐπεντἄνύω, Hom.; ἐπιτανύω, c. dat. of the thing over which, Hom.; ἐπιτείνω, c. dat., Hom., Hdt., Plat.; ἐπεντείνω, Soph.; ἐπανατείνω, Xen.; ἐντείνω, c. dat. or c. acc. of the thing covered, dat. of the thing which is stretched over it, Hdt.; ὑπερτείνω, c. gen. or c. dat. of the thing over which, Æsch., Eur., Hdt.

[*To stretch on the rack*, παρατείνομαι, Plut.]

To stretch round, περῐτείνω, c. dat. or c. prep., Hdt., Xen., Plat.

To stretch under, ὑποτείνω, c. dat., Thuc., Plat.

To stretch out beyond (intrans.), *reach farther than* (esp. in mil. so as to outflank), ὑπερτείνω, c. acc., or c. ὑπέρ and gen., Thuc., Xen.

[*To stretch out along* or *near*, παρατείνω, Hdt.; παρεκτείνω, Arist.; in intrans. signif., παρήκω, Hdt.; ἀντιπαρήκω, Arist.]

I am on the stretch as to my alarmed mind, ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα, Soph.

STRETCHED, τἄτός, ή, όν, Arist.

To lie stretched on the ground, ὀρεχθέω, only pres. and imperf. act., Hom.

Stretched at his length (of a slain man, etc.), πἄρήορος, ον, Hom., Æsch.

That can be stretched, ἐκτἄτός, ή, όν, Plat.

Prayers with stretched-out hands, χειρότονοι λῐταί, Æsch.

Stretched out, adv., ἐκτἄδην, Eur.

STRETCHED, TO BE, τάνυμαι, only pres. pass., Hom.

STRETCHING, A, διᾰτἄσις, εως, ἡ, Plat.; ἔκτασις, εως, ἡ, Plat.; ἔντασις, ἡ, Plat.; τἄνὔσις, εως, ἡ, Hipp.; συντονία, ἡ, Hipp.

A stretching forth, ὄρεγμα, ἄτος, τό, Æsch., Eur.; ἐπἄνἄτἄσις, εως, ἡ, Arist.

STREW, TO, στορέννῡμι, sync. στόρνυμι, also στρώννυμι, fut. στορέσω, Att. also στρώσω and (though more in compounds than in the simple verb) στορῶ, etc., perf. pass. ἔστρωμαι, aor. 1 ἐστρώθην, sometimes also ἐστορέσθην, etc., Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; καταστορέννυμι, also sync. καστόρνυμι, Hom.; χέω, and Ep. pres. χείω, fut. χεύσω, aor. 1 ἔχευα, Att. ἔχεα (found also in Hom.), no perf. act., perf. pass. κέχὔμαι, etc., pluperf. often without redupl., e. g., 3d sing. χὔτο, 3d pl. χύντο (some call this aor. mid. sync.) (Hom. uses aor.

1 mid. also in pass. sense), Hom., Æsch.; πάσσω, fut. πάσω (either of the thing strewed or of the place strewed with it), Hom.

To strew under, 'ὑποστορέννῡμι, c. dat., Hom., Eur., Ar., Xen., Orac. ap. Hdt.; ὑποπάσσω, Hdt.

To strew upon, ἐπιστορέννῡμι, c. dat., Hom.; ἐπιπάσσω, c. dat., or c. ἐπί and acc., Hom., Hdt., Plat.

STREWED, στρωτός, ή, όν, Soph.

[STRICKLE, ὁμαλιστήρ, ῆρος, ὁ, and ὁμαλίστρα, ἡ, only late, in Lexic.]

STRICT, χαλεπός, ή, όν, Eur., Hdt., Plat., Dem., Æsch.; 'ἀκρῖβής, ές, Eur., Thuc., Plat.; σύντονος, ον, Plat.

STRICTLY, ἀκρῖβῶς, Thuc.; συντόνως, Plat.; εἰς ἀκρίβειαν (to examine, etc.), Plat.

STRICTNESS, 'ἀκρίβεια, ἡ, Plat., Isoc.

STRIDE, A, ὄρεγμα, ἄτος, τό, Eur., Arist.

[*At full stride*, ἀμφιπλίξ, Soph.]

Who makes such vast strides, ὅστις τοῖα πέλωρα βιβᾷ, Hom.

Taking long strides, διᾶπεπλιγμένος, η, ον, Archil.; μᾶκροβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Arist.

STRIDE, TO, βῐβάω, only pres. and poet. imperf. act. ἐβῐβασκον, Hom., h.; βῐβημι, only in pres. part. act., Hom.; ὀρέγομαι and ὀρέγνῡμαι, mid., c. 3d pl. perf. and pluperf. pass. ὀρωρέχᾰται, ὀρωρέχᾰτο, Hom.; [ἀμφιπλίσσω, Incert. Poet.]

STRIFE, ἔρις, ἴδος, ἡ, acc. ἴδα and ιν, Omn.; νεῖκος, τό, Hom., etc. *Vid.* SYN. 223.

[STRIGIL (in baths), ξύστρα, ἡ, Luc., later term for the earlier στλεγγίς, Hipp., Plat.] *Vid.* SCRAPER.

STRIKE, TO, στῠφελίζω, fut. -ίξω, Hom., Pind., Soph.; 'ῑμάσσω, fut. -ᾰσω (with a whip, or as Jupiter strikes with a thunderbolt), Hom., h.; κόπτω, Hom., Æsch.; νύσσω, fut. -ξω, only act., Hom., Hes.; εἴλω, in this sense only in aor. 1 infin. ἔλσαι, Ep. ἔελσαι, part. ἔλσας (scarcely used without the weapon being expressed, e. g., κεραυνῷ), Hom.; θείνω, no perf. in any voice, Hom., Pind., Æsch., Theoc.; βάλλω, no aor. 1 act., perf. βέβληκα (rarely of striking with the hand or any thing held in it, but rather with any thing sent or hurled from it, as the sun strikes with its rays, a warrior with a dart, etc., also as sounds, smells, etc., strike), Hom., Soph., Xen.; προσβάλλω, Hom., Ar.; ἀμφῐβάλλω (as a sound does), Hom.; 'ἐμβάλλω, c. acc. of the instrument with which, dat. of the person struck, or c. εἰς and acc. pers., Hom., Eur.; πλήσσω, perf. πέπληγα, both in act. and pass. sense, aor. 1 pass. ἐπλήγην (but in compounds usu. ἐπλᾰγην), fut. pass. πληγήσομαι and πεπλήξομαι, aor. 1 pass. and 1st fut. pass. not used (Hom. also has irreg. aor. πέπληγον, mid. πεπληγόμην, redupl. in all the moods, also ἐπέπληγον), (lit., but still oftener metaph., as love, fear, etc., strike), sometimes c. dupl. acc., as, *and he struck him with his sword on the neck*, τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα (Hom.), sometimes c. acc. of the instrument with which, and ἐπί and acc. of the thing struck, Omn.; κᾰτᾰπλήσσω (Ep. aor. pass. also κατεπλήγην), Hom., Thuc., Xen., Isoc.; ἐπιπλήσσω, Hom.; ἐλαύνω, fut. ἐλάσω, Att. also ἐλῶ, ᾷς, ᾷ, etc., Ep. infin. pres. ἐλάαν (sometimes of striking the lyre), Hom., Eur., Ap. Rh.; τύπτω (besides the reg. tenses, Ar. has fut. τυπτήσω, in fact τύψω never occurs, though ἔτυψα is common enough), Omn.; ἐλελίζω, fut. -ίξω, Pind.; 'ἀράσσω, fut. -ξω, Pind., Trag.; παίω, fut. παίσω, more usu. παιήσω, aor. 1 only ἔπαισα, etc., sometimes c. acc. of the instrument, as π. ξίφος ἔσω λαιμῶν (into the throat), Trag., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; πᾰτάσσω, fut. -ξω, Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem.; κροτέω, Eur., Hdt.; κρούω, perf. pass. κέκρουσμαι, etc. (often with an idea implied of sound produced by the blow), Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Lys.; συμπᾰτάσσω, Eur.; κᾰθῐκνέομαι, fut. -ίξομαι, aor. 2 καθῑκόμην, (ῑ in indic., ῐ in other moods), (i. e., to reach so as to hit), Soph.; ἐπικρούω, Æsch.; σποδέω, Eur., Ar., Cratin.; φλάω, fut. -ᾰσω, Ar., Theoc.; κῠρηβάζω, fut. -ᾰσω, Ar.; 'ἀμύσσω, fut. -ξω, Theoc.; [ἐμπίπτω (as lightning), Xen.] *Vid.* SYN. 385.

To strike a lyre, κρέκω, only act., no perf. (also metaph. of striking the web in weaving), Sapph., Eur.; διώκω, Pind.; ἐξερεείνω, only pres. and imperf. (esp. as one who tries if it be in tune), h.; παραπαίω, Æsch.; [ψάλλω (τὴν λύραν), Plat.]

To strike a camp, ἀνίστημι (esp. in aor. 1) τὸ στρατόπεδον, Thuc.

To strike against, intrans., ἐπαυρίσκομαι, fut. ἐπαυρήσομαι, aor. 2 act. and mid. ἐπηῦρον and -όμην, c. gen., Hom.; προσπταίω, c. dat. or c. prep., Hdt., Xen., Dem.; προεμβάλλω, c. εἰς and acc., Hdt.; [προσβάλλω, Hdt., Thuc., Xen.]

To strike (one thing) *against* (another), ἐγχραύω, c. acc. of the one, εἰς and acc. of the other, Hdt.

[*To strike the foot* (toe) *against*, προσκόπτω τὸν δάκτυλον, Ar., in Xen., absol.; προσοκέλλω τὸν πόδα, Aretæ.]

To strike out, ἐκτῑνάσσω, fut. -ξω, Hom.

To strike out, intrans., as swimmers do, χερσὶ διερέσσω, fut. -έσω, Hom.

[*To lift up and strike together*, ἀνακροτέω, Ar., Æschin.]

To strike at (i. e., try to strike), ὀρέγομαι and ὀρέγνῡμαι, mid., c. gen., sometimes also c. acc. (esp. if one succeeds), Hom., Tyrt.

To strike back, 'ἀνᾰπαίω, Ar.

To strike down (esp. in battle), κᾰτᾰβάλλω, and Ep. sync. also καββάλλω, Hom., Hdt., Xen.; κατασποδέω, Æsch., Ar.; 'ὑποτύπτω, Ar., Hdt.

To strike all round (so as to see if it be sound), περῐκρούω, Plat.

To strike in return, ἀντῐτύπτω, Ar., Plat.

[*To strike up* (in music, etc.), ἀνακρούομαι, Theoc.; ἀναβάλλομαι, Pind., Ar.]

STRIKER, A (one who strikes with a stick), στῠφοκόπος, ὁ, Ar.

STRIKING, A, κόπος, ὁ, Æsch.

Striking afar, τηλεβόλος, ον, Pind.

A striking of the lyre, κρεγμός, ὁ, Epich., Ap. Rh.

STRUCK (as a lyre, or a tune on it), κρεκτός, ή, όν, Æsch.

First struck, πρωτόβολος, ον, Eur.

Well struck, εὔκοεκτος, ον, Ap. Rh.

[*Struck on all sides*, ἀμφίβολος, ον, Æsch.]

To have any thing which is sticking to one struck off, περῐκρούομαι, pass., Plat.

STRING, A, μήρινθος, ἡ, Hom., Ar., Theoc.; χορδή, ἡ, Hom., h., Pind., Eur., Plat.; νευρά, ἡ (esp. of a bow), Ep. gen. and dat. often νευρῆφι and νευρῆφιν, Hom., Hes., Pind., Soph., Eur., Xen., Ap. Rh.; νεῦρον, τό, Hom., Hes., Anac., Xen., Plat.; [μέρμις, ῑθος, ἡ, Hom.]; θώμιγξ, ιγγος, ὁ, Æsch., Hdt.; σμήρινθος, ἡ, Plat.; νευρειή, ἡ, Theoc.

A string (i. e., a set of things in a row, as a string of beads, etc.), ὁρμᾰθός, ὁ, Hom., Ar., Xen., Plat.; ὅρμος, ὁ, Pind.

The string of the lyre which is struck by the forefinger, or *the note produced by it*, λῐχᾰνός, ἡ, Arist.

The lowest string of a lyre (the ancients reckoned in the inverse way from the moderns, so that it would be the highest note according to our counting), ἡ νεάτη, Plat.; ἡ νήτη, Arist.

The lowest string but one, ἡ παρανήτη, Arist.

The highest string but one, ἡ πᾰρῠπάτη, Arist., ἡ παραμέση, Arist.

To have two strings to one's bow, ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὁρμέω, Dem.

A having many strings, πολῠχορδία, ἡ, Plat.

Having three strings, τρῐχορδος, ον, Anaxil.

Having many strings, πολῠχορδος, ον, Simon., Eur., Plat.

With good strings, εὔχορδος, ον, Pind.

Moved by strings (as puppets), νευρόσπαστος, ον, Hdt., Xen.

Drawn back on the string, νευροσπᾰδής, ές (of an arrow), Soph.

Delighting in the (bow) *string*, νευροχᾰρής, ές, Anth.

STRING, TO (a bow), ἐρύομαι, augmented tenses εἰρ., fut. -ῠσομαι, Ep. also -ύσσομαι, etc., Hom.; τᾰνύω, fut. -ῠσω, Hom.

To string together (beads, etc.), σῠνείρω, Ar.

[STRINGED INSTRUMENT, A, ψαλτήριον, τό, Arist.; ψαλτικὸν (ὄργανον), Ath.]

STRINGING, A (of a bow), τᾰνυστύς, ύος, ἡ, Hom.

STRIP, A (of land), ποδεών, ῶνος, ὁ, Hdt.

They acquired a strip of land, στενήν τινα . . . ἐκτήσαντο, Thuc.

A strip (of any thing), ῥάβδος, ἡ, Hom.; πᾰραίρημα, ἄτος, τό, Thuc.

[*To make strips of*, παραιρήματα ποιέω ἐκ c. gen., Thuc.]

A strip (of any thing which can be torn), ῥάκος, τό (of flesh, etc.), Æsch.

STRIP, TO, ἐξενᾰρίζω, fut. -ίξω (only of stripping an enemy of his arms), c. acc. pers. or c. acc. rei, Hom.; so σῡλάω, c. acc. or c. dupl. acc., Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Dem.; περῐδῠ'ω, fut. -ῠσω, no aor. 2 or perf. act., no mid. or pass., c. acc. pers. or c. acc. rei, Hom., Antipho; ἐκδῠ'ω, and in pres. and imperf. poet. (not Att. in this sense) ἐκδύνω, fut. -δῠσω, aor. 1 -έδῡσα, pass. of the garment stripped off, mid., c. acr. 2 act. ἐξ δῦν (to strip off from one's self, to strip one's self), Hom., Æsch., Ar., Hdt., Xen., Lys.; ἀποδύω, sometimes c. acc. rei, gen. pers., sometimes c. gen. of the garments, etc., Hom., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Lys.; γυμνόω, also pass. of the person stripped, Hom., Tyrt., Soph., Eur., Hdt., Plat.; ἀπογυμνόω, mid., to strip one's self, pass. of the person stripped, Hom., Hes., Ar., Xen.; ψῑλόω, Hdt., Thuc., Xen.; ἀποψῑλόω, Hdt.; περισπάω, fut. -σπᾰσω, Eur., Xen.; ἀμπελουργέω, Æschin. *Vid.* TO SPOIL.

To strip off or *off from*, περιλέπω,

only act. (e. g., τὸν φλοιόν), sometimes c. dupl. acc., Hom.; κἄτᾶδρέπω, Hdt.; περιαιρέω, aor. 2 act. -εῖλον, in pass. of the person stripped, c. acc. rei, aor. 1 pass. -ηρέθην, Plat., Demosth.; ἀποσκῦλεύω, c. acc. rei, gen. pers., Theoc.

To strip one's self (to work), ἐπαποδύομαι, mid., c. dat. of the work, Ar.

To strip one's self (as well as another, as two fighters do), πἄραποδύομαι, mid., Plat.

To strip of every thing, ἐπ' οὐδεῖ κἄθίζω, or ἐπὶ ξηροῖσι καθίζω, fut. -ἴσω, aor. 1 -ῖσα, h., Theoc.

But why, oh unwise woman, do you strip yourself of these things (to give them away)? τίδ', ὦ ματαία, τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας; Eur.

One must strip, act., ἀποδῦτέον, Plat.

STRIPE, A (i. e., blow), πληγή, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Ar., Thuc., Plat. *Vid.* BLOW.

[*To inflict stripes on*, πληγὰς δίδωμι, Ar.; πληγὰς μαστιγόω, c. dat., Plat.; *to receive stripes*, πληγὰς μαστιγόομαι, Plat.; λαμβάνω (aor. ἔλαβον), Thuc.]

STRIPE, A (i. e., a line of varied color), ῥάβδος, ἡ, Hom.

A purple stripe down the front of the tunic, ὄχθοιβος, ὁ, Ar.

With black stripes, μελᾰνόγραμμος, ον, Arist.

STRIPED, ῥαβδωτός, ή, όν, Xen.

STRIPPED, ψῑλός, ή, όν, sine cas. or c. gen., Hom., Soph., Hdt., Xen., Dem.; γυμνός, ή, όν, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Plat.; περιψῑλωθείς, εῖσα, έν, Hdt.; διάκεκαρμένος, η, ον, c. acc., Ar.

To be stripped of, περῐσῠλάομαι, pass., c. acc., Plat.

To be stripped, who must be stripped, γυμνωτέος, α, ον, Plat.

Newly stripped off, νεόδαρτος, ον (esp. of a skin), Hom.

[STRIPPING, A, παραίρεσις, εως, ἡ, c. gen., Thuc.]

STRIVE, TO, ἰθύω, only act., no perf., rare in pres., Hom., Hdt.; ἐπῑθύω, Hom.; μάρνᾰμαι, mid., only pres. and imperf., Pind., Eur.; [ματεύω, Pind., Æsch., Xen.]; μἄτεύω, c. acc. or c. infin. of the object, only act., Pind., Soph.; ἐπεντείνω, Ar.; σῠνᾰποβιάζομαι, mid., Arist.; διᾰπονέω, Xen., Plat., Isoc., Arist.; διᾰτείνομαι, mid. and pass., Xen., Plat., Dem., Theoc.; ἐπεντείνω, Ar.; ἀγωνιάω, only act., Arist. *Vid.* TO LABOR, TO BE EAGER.

To strive for, σπεύδω, c. acc. of the object, or c. infin., or c. ὡς or εἰς and acc., Pind., Trag., Thuc., Xen., Isoc.; σπουδάζω, Soph., Eur., Xen., Dem.; ἐπιτείνομαι, mid. and pass., c. εἰς and acc., Xen.

To strive against or *to strive with*, προσπᾰλαίω, only act., c. dat., Pind., Plat.; πολεμέω, c. dat., Soph., Eur.

One must strive, σπουδαστέον, Eur., Plat.; συντᾰτέον, Plat.

STRIVING, A, *vid.* STRUGGLE.

Worth striving for, ἀξιοσπούδαστος, ον, Xen.

STROKE, A, πληγή, ἡ (even of lightning), Hom., Hdt.; so too ῥάπισμα, τό (of fire, etc.), Antipho. *Vid.* BLOW.

The stroke of a boat (i. e., the leading rower), κελευστής, οῦ, ὁ, Eur., Thuc., Xen.

One well-kept stroke, σῠνεμβολή, ἡ, Æsch.

Keeping stroke, παγκρότως, Æsch.; ἐξ ἑνὸς ῥόθου, Æsch.; ἐνὶ πίτῠλω, Æsch.; ἀφ' ἑνὸς κελευσμᾰτος, Thuc.

STROKE, TO, κἄτᾶρέζω, and sync. καῤῥέζω, fut. -ξω, only act., no perf., Hom.; ἐπᾰφάω, c. acc. or c. gen., Æsch., Plat., Mosch.; κἄταψήχω, Eur.; κἄταψάω, Ar., Hdt., Xen.; ψηλᾰφάω, Xen.

STROKING, A, ψηλάφημα, ἄτος, τό, Xen.

STROLL, TO, πλᾰνάομαι, Eur., Xen., Bion. *Vid.* TO WANDER.

STROLLER, A, πλᾰνης, ητος, ὁ, Soph., Eur.; [περίπολις, εως, ὁ, ἡ, Phryn.]

STRONG, σθενᾰρός, ά, όν, Hom.; σῶκος, ου, ὁ, Hom.; πῠκῐνός, ή, όν (only of things strongly made), Hom.; so πῠκνός, ή, όν, Hom.; στῐβᾰρός, ά, όν, Hom., Hes., Ar.; ἀᾱγής, ές (of things), Hom.; ἄαπτος, ον (of men, etc.), Hom., Hes.; πηγός, ή, όν (of horses or waves), Hom.; βριᾰρός, ά, όν, Hom., Hes.; ἄλκῐμος, η, ον, and ος, ον (only of men, except once or twice of weapons), Hom., Pind., Soph., Eur., Ar., Hdt.; εὐπηγής, ές (of men), Hom.; εὔπηκτος, ον (of things), Hom.; ἴφθῐμος, η, ον, and ος, ον (of men, but also of a stream), Hom.; κρᾰτύς, only masc., and rare except in nom. (only of men or gods), Hom.; κρᾰταιός, ά, όν (only of men, or what belongs to them, as arms, etc.), Hom., Pind., Trag.; κρᾰταιγύᾰλος, ον (only of a breast-plate), Hom.; καρτερός, ά, όν, Omn.; metath. κρᾰτερός, ά, όν, compar. κρατερώτερος, superl. -ώτατος, also κρείσσων, κρᾰτιστος (this latter compar. and superl. also in prose, e. g., in Thuc., Xen.), Omn. poet.; ὄβρῐμος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Pind., Tyrt., Æsch., Eur., Ap. Rh.; ὀχῠρός, ά, όν, Hes., Æsch., Eur., Xen., Isoc.; ἰσχῠρός, ά, όν, Alcæ., Hdt., Omn. Att.; ζᾰμενής, ές, h., Pind.; στεῤῥός, ά, όν, and ός, όν, Æsch., Eur.; ἐγκρᾰτής, ές, Æsch., Soph., Xen.; ἀδᾰμάντῐνος, ον, Pind., Æsch., Plat.; ἀλκαῖος, α, ον (of men or weapons), Eur.; ἐρυμνός, ή, όν (esp. of fortified places), Hes., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; so ἐχῠρός, ά, όν, Thuc., Xen., Isoc.; δῠνᾰτός, ή, όν (esp. of men), Pind., Hdt., Thuc., Xen.; so ἐῤῥωμένος, η, ον, Hdt., Plat., Isoc.; πύργῐνος, η, ον (as a tower, of laws, etc.), Æsch.; εὔρωστος, ον, Xen., Isoc.; ῥωμᾰλέος, α, ον, Hdt.; σφοδρός, ά, όν, Xen.; στῐφρός, ά, όν, Ar., Xen., Arist.; στέρῐφος, η, ον (of things), Thuc.; so εὐπᾰγής, ές, Xen., Isoc.; ἰσχῠρικός, ή, όν (of man), Plat.; βᾰρύς, εῖα, ύ (of a smell), Hdt.; μαινόμενος, η, ον (of wine), Plat.; εὐσθενής, ές, Anth.

Strong (of a door), εὔγομφος, ον (i. e., well-nailed), Eur.

And you have learned to live under a system of law, not where every thing is done by the strong hand, ἐπίστασαι Νόμοις τε χρῆσθαι, μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν, Eur.

Very strong, μεγαλοσθενής, ές, h., Pind.; περισθενής, ές, Pind.; ὑπέρβιος, ον, Pind.; ὑπερίσχυρος, ον, Xen.; αἰνοβίας, ου, only masc., Anth.

To be strong, βριάω, only pres. act., Hes.; κῡμαίνω, only act., Pind.; σθένω, only pres. and imperf act., Trag., Ar.; εὐσθενέω, only act., Eur.; ἀκμάζω, only act., Eur., Thuc.; ἰσχύω (ῡ, except sometimes ῠ in Anth.), fut. -ύσω, etc., only act., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; εὐσωμᾰτέω (only of animals), Eur., Ar.; σωκέω, only pres. act., Æsch.; σφρῑγάω, Ar., Plat., Ap. Rh.; ῥώννῠμαι, pass., chiefly in perf. pass. ἔῤῥωμαι, and pluperf. in imperf. sense, Eur., Thuc., Xen., Plat.; ῥωμᾰλεόομαι, pass., Arist.

To be very strong, περισθενέω, only act., Hom.; ὑπερισχύω, Theoph.

To become strong, κἄτισχύω, Soph.; ἐνισχύω, Arist.

STRONG-HEARTED, καρτερόθῡμος, ον, Hom.

STRONG-HOLD, A, ἔρῠμα, ἄτος, τό, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἔχῠρον, τό, Thuc. *Vid.* FORT.

The strong-holds and fortified places, τὰ καρτερὰ καὶ τὰ τείχη, Thuc.

STRONG LANGUAGE, ὑπερβολή, ἡ, Isoc.

STRONG-LIMBED, καρτερόχειρ, χειρος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; νεόγυιος, ον, Pind.; θρᾰσῠγυιος, ον, Pind.; ὠμοκρᾰτής, ές (in the shoulders), Soph.

STRONGLY, πῠκα (only of things strongly made), Hom.; so πυκῐνῶς, Hom.; στῐβᾰρῶς, Hom.; κρατερῶς, compar. κρεισσόνως, superl. κράτιστα, Hom., Eur., Anth.; εὐρώστως, Xen.; ἐγκρᾰτῶς, Thuc.; ἐῤῥωμένως, Æsch., Plat., Isoc.; ἐχυρῶς (of places), Thuc.

[STROP (razor or knife strop), πίναξ, ακος, ὁ, Theoph. (Schneid.)]

[STROPHE, στροφή, ἡ, Dion.; *of unequal strophes*, ἀνομοιόστροφος, ον, Gram.]

STRUCTURE, A, οἰκοδόμημα, ἄτος, τό, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem. *Vid.* BUILDING.

STRUGGLE, A, δηϊοτής, ῆτος, ἡ (only of war, or of a struggle for life), Hom.; so μῶλος, ὁ, sometimes c. gen. of each combatant, Hom.; ἅμιλλα, ἡ, Pind., Hdt., Omn. Att.; πᾰλαισμα, ἄτος, τό, Æsch., Eur., Plat.; ἆθλημα, ἄτος, τό, Plat.; [ἀγωνία, ἡ, Hdt.; *a fierce struggle*, ὠθισμὸς πολύς (πολλός), Hdt.]

A close struggle (as of wrestlers), συμπλοκή, ἡ, Plat.

[*A struggle for life and death*, ἀγὼν περὶ τῆς ψυχῆς, Att.]

A struggle (between a disease and the constitution), συμπᾰράταξις, εως, ἡ, Hipp.

Without a struggle (i. e., unresistingly), ἀσφάδαστος, ον, Æsch., Soph.; (i. e., without meeting resistance, without a competitor, etc.), ἀνᾰγώνιστος, ον, Xen., Plat.; ἀνανταγώνιστος, ον, Thuc.

STRUGGLE, TO, ἀεθλεύω, and Att. ἀθλεύω, only act., Hom., Æsch.; ἀθλέω, only act., often c. acc. cogn., Soph., Eur., Plat.; λακτίζω (generally, and also esp. in the convulsions of death), Hom., Eur.; ἀσπαίρω, only act. (esp. in a fit, or in the convulsions of death), Hom., Æsch., Eur., Antipho, Hdt.; ἀπασπαίρω, Eur.; σπᾰδάζω, only act. (esp. in pain), Trag., Xen.; διᾰμᾰχομαι, fut. -μᾰχέσομαι, Att. -μαχοῦμαι, poet. -μαχήσομαι, c. dat. of that against which, or c. μή and infin. of what one wishes not to do or not to be, or c. ὅτι or ὅπως, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἁμιλλάομαι, mid., no pass., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἐξᾰμιλλάομαι, Eur.; ἀγωνίζομαι, mid., often c. acc. of that which is struggled against (e. g., *you will struggle against this charge of murder*, καὶ σὺ τόνδ' ἀγωνιεῖ φόνον, Eur.), pass., in aor. 1 "to be struggled against," in perf. "to be won by struggling," Eur., Thuc., Lys., Dem.; ἐξαγωνίζομαι, Eur.; λυγίζο-

μαι, pass., fut. act. -ίσω, but Dor. -ιξῶ (so Theoc. has aor. 1 pass. ἐλυγίχθην in intrans. sense), Theoc.

To struggle against, πάλαίω, c. dat. (esp. with a calamity or an enemy, etc.), no mid., in pass. "to be struggled with," Hes., Pind., Eur., Xen.; κἄτασθμαίνω, only pres. act. (as a horse against the bridle), c. dat., Æsch.; ἀνταγωνίζομαι, c. dat., Hdt., Thuc.

One must struggle, ἀγωνιστέον, Dem.

STRUNG (of a lyre), χορδότονος, ον, Soph.

STRUT, TO, βρενθύομαι, mid., Ar., Plat.; διἄβάσκω, only pres. and imperf. act., Ar.; σοβέω, only act., Dem.; ὑπτιάζω, only act., Æschin.

[STUB, TO—*to stub one's toe against*, προσπταίω, c. dat., or πταίω πρός, c. dat. or acc., Plat., Xen., Dem.] *Vid.* TO STRIKE AGAINST.

STUBBLE, κάλἄμη, ἡ, Hom., Anth.

STUBBORN, σκληρός, ά, όν, Eur., Ar. *Vid.* OBSTINATE.

STUBBORNLY, ʼἀδἄμαντίνως, Plat.

STUBBORNNESS, δυςἄπαλλαξία, ἡ, Plat.

STUCCO, κονίᾶμα, τό, Arist., Dem.

To cover with stucco, κονιάω, Arist., Dem.

STUCCOED, κονιᾶτός, ή, όν, Xen.

STUD, A, ἧλος, ὁ, Hom.

STUDDED, TO BE, πείρομαι, pass., esp. in perf., Hom.

[STUDENTS, οἱ ἀναγιγνώσκοντες, Plut.]

STUDIOUS, φῐλομἄθής, ές, sometimes c. gen., Xen., Plat.

Studious (i. e., anxious), ἐπἴμελής, ές, c. gen., Ar., Xen., Plat.

STUDIOUSLY, ἐπἴμελῶς, superl. -έστατα, Plat.

STUDIOUSNESS, STUDY, ἐπιτήδευσις, εως, ἡ, c. gen. of the object, sometimes c. εἰς and acc., Eur., Thuc., Plat.; ἐπἴμέλεια, ἡ, Xen., Isoc.; διἄτρῐβή, ἡ, Æschin.; [ἀνάγνωσις, εως, ἡ, Plut.]

Literary study, φιλοσοφία, ἡ, Plat., Isoc.

An object of study, ἐπῐτήδευμα, ἄτος, τό, Omn. Att. prose; ἐπἴμέλημα, ἄτος, τό, Xen.; μάθημα, ἄτος, τό, Plat.

An object of literary study, φιλοσόφημα, ἄτος, τό, Arist.

STUDY, A (i. e., room to study in), φροντιστήριον, τό, Ar.; [μουσεῖον, τό, Ath.]

STUDY, TO (in a literary sense), φιλοσοφέω, Xen., Plat., Isoc.

To study (i. e., attend to, occupy one's self in, etc.), ἐφάπτομαι, mid., c. perf. pass. in the same sense, c. gen., Pind.; σπεύδω, c. acc., or c. εἰς and acc., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; μελετάω, Omn. prose; ἐπιμέλομαι, c. gen., Xen., Plat.; ἐπιμελέομαι, mid., c. perf. pass., aor. 1 pass., and fut. 1 pass., c. gen., or c. acc., or c. prep. περί and acc. or gen., ὑπέρ and gen., Ar., Thuc., Xen., Plat.

He had much studied horsemanship, πολὺ μάλιστα ἐμεμελήκει αὐτῷ ἱππικῆς, Xen.

Studying virtue, μεμηλὼς ἀρεταῖς, Pind.

One must study, μελετητέον, Plat.; ἐπιτηδευτέον, Plat.

[STUFF, TO, or cram in, παραβύω and παρεμβύω, Luc.; νάσσω εἰς, Hippoloch.]

[*To stuff in beside*, παρασάττω, fut. -ξω, τι παρά τι, Hdt.]

To stuff in between, διαστοιβάζω, Hdt.

STUFFED, σακτός, ή, όν, Antipho.

STUFFING—*a ball of stuffing* (or forcemeat), θρῖον, τό, Ar.

[*To dress with stuffing*, ὀνθυλεύω, Diphil., Sotad.]

STUMBLE, A, πταῖσμα, ἄτος, τό (often metaph.), Theogn., Hdt., Dem.; σφάλμα, ἄτος, τό (often metaph.), Eur., Thuc., Dem.; πρόσπταισμα, τό, Arist.; περίσφαλσις, εως, ἡ, Arist.

STUMBLE, TO, πταίω, only act., no perf., sometimes c. πρός and dat., or c. πρός and acc., Omn. Att.; σφάλλομαι, pass. (both this and prec. often metaph.), Soph., Eur., Ar., Xen.

To stumble against, προσπταίω, c. dat., Pind., Ar., Xen., Dem.; προσκόπτω, c. dat., Ar., Xen.; περισφάλλομαι, Hipp.

[*To stumble upon* (a discovery, etc.), περιτυγχάνω, Hipp.]

STUMP, A, τομή, η, Hom., Thuc.; πρέμνον, τό, Ar.

STUNTED (esp. in horn, or tail, or ear), κολοβός, όν, sometimes c. gen., Plat., Arist.

To be stunted, κολοβόομαι, pass., Arist.

STUPEFIED (from a blow), μεθύων, ουσα, ον, οντος, Theoc.

To be stupefied (from a blow), ἀλλοφρονέω, only pres. act., Hom.

STUPEFY, TO, τύφω, fut. θύψω, perf. pass. τέθυμμαι, aor. 2 pass. ἐτῠφην, Ar.

STUPID, βρἄδύς, εῖα, ύ, compar. -ύτερος, etc., also βρἄδίων, also βράσσων (neither Att.), superl. also βράδιστος, and metath. βάρδιστος (neither Att.), Hom.; νωθής, ές, Hom., Æsch., Plat., Hdt.; ʼἄνοος, ον, more usu. contr. ʼἄνους, ουν, compar. ἀνούστερος, Hom., Æsch., Plat.; κωφός, ή, όν, Pind., Soph., Plat.; μωρός, ά, όν, Trag., Xen., Isoc.; ʼἀβέλτερος, ον, Eur., Ar.; φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Eur., Thuc., Xen.; ʼἀμἄθής, ές, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ʼἀσῠνετος, sometimes also ἀξῠνετος, ον, Eur., Hdt., Thuc.; ἀξῠνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; σκαιός, ά, όν, Soph., Eur., Plat., Lys., Dem.; πάχύς, εῖα, ύ, Ar., Hipp.; βλάξ, βλᾶκός, ὁ καὶ ἡ, compar. βλακώτερος, or perhaps βλακῐκώτερος (see next word), superl. βλᾶκίστἄτος, Xen., Plat.; βλᾶκῐκός, ή, όν, Xen., Plat.; ἀμβλύς, εῖα, ύ, Xen.; ʼἀπόπληκτος, ον, Hdt., Dem.; ʼἀναίσθητος, ον, Dem.; ʼἀφυής, ές, Xen., Plat.; δυςμἄθής, ές, Plat.; βρἄχυγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.; ἐνεός, ά, όν, Plat.; τετῠφωμένος, η, ον, Plat.; τῡφώδης, ες, Hipp. *Vid.* FOOLISH, and SYN. 111.

Rather stupid, ʽὑπάφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.

Brutally stupid, ὕειος, α, ον, Plat.; ὑηνός, ή, όν, Plat.

To be stupid, μακκοάω, only act., Ar.; βλᾶκεύω, only act., Xen.; τῡφόομαι, pass., Plat., Dem.; ʼἀμἄθαίνω, sometimes c. acc., or c. εἰς and acc., Plat.

To be brutally stupid, ὑηνέω, Plat.

STUPIDITY, ʼἄνοιἄ, ἡ, Omn. Att.; ἄγνοιἄ, ἡ, Omn. Att.; ἀγνωμοσύνη, ἡ, Theogn., Hdt.; σκαιότης, ητος, ἡ, Soph., Hdt., Plat., Dem.; σκαιοσύνη, ἡ, Soph.; ʼἀμἄθία, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Isoc.; ʼἀσῠνεσία, ἡ, Eur., Thuc., Xen.; ʼἀβελτερία, ἡ, Plat., Dem.; βλᾶκεία, ἡ, Xen., Plat.; δυςμἄθία, ἡ, Plat.; ἐμπληξία, ἡ, Æschin.; [ἀναισθησία, ἡ, Plat.; νώθεια, ἡ, Plat.]; κωφότης, ητος, ἡ, Dem., Arist. *Vid.* FOLLY.

Brutal stupidity, ὑηνία, ἡ, Ar.

STUPIDLY, σκαιῶς, Ar.; δυςμἄθῶς, Plat.; ʼἀμἄθῶς, Eur., Thuc.; τετῠφωμένως, Dem.

STUPOR, STUPEFACTION (from fever), τῦφος, ὁ, Hipp.

STURDY, πρίνῐνος, η, ον, Ar.; πρῑνώδης, ες, Ar.; στιπτός, ή, όν, Ar.

[STURGEON, A, ἀντακαῖος, ὁ, Hdt.; ἀκκιπήσιος, ὁ, Ath.]

[STUTTER, TO, παφλάζω, Hipp.; πταίω (sc. ἡ γλῶσσα), Arist.]

STY, A (for pigs), σὐφεός, ὁ, Hom.; συφειός, ὁ, Hom.; χοιροκομεῖον, τό, Ar.

To the sty, σὐφεόνδε, Hom.

[STYE, A (on the eyelid), κριθή, ἡ, Hipp.; ποσθία, ἡ, Galen.]

STYLE (of an author), λέξις, εως, ἡ, Plat.; [χαρακτήρ, ῆρος, ὁ, Dion. H.]

STYPTIC, στἄσῐμος (τοῦ αἵμἄτος), η, ον, and ος, ον, Hipp.

SUBDIVIDE, TO, κατακερμἄτίζω, usu. in pass., Plat.

SUBDUE, TO, αἱρέω, aor. 2 εἷλον, etc., perf. pass. ᾕρημαι, but aor. 1 ᾑρέθην (of places, towns, countries, etc., rather than of men), Hom., Xen.; δἄμάω, fut. -ἄσω, poet. (not Att.) also -άσσω, so too aor. 1, rare in perf. act., perf. pass. δέδμημαι, etc., aor. 2 pass. ἐδάμην, Hom., Æsch., Eur.; δἄμάζω, chiefly in pres. and aor. 1 pass. ἐδἄμάσθην, Hom., Pind., Trag., Xen.; νῑκάω, Omn.; στορέννῡμι, Thuc. *Vid.* TO CONQUER.

One must subdue, νικητέον, Eur.

SUBDUER, A, τριακτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; fem. δμήτειρα, Hom. *Vid.* CONQUEROR.

SUBJECT, A (of a poem, etc.), αἰτία, ἡ, Pind.

A subject (of a discussion), ὑπόθεσις, εως, ἡ, Xen., Isoc., Dem., Æschin.; τὸ προκείμενον, Plat.; [μετάδοσις, εως, ἡ, Plut.]

But wishing to lead you as far as possible away from the subject, βουλόμενος δʼ ὑμᾶς ὡς ποῤῥωτάτω ἀπάγειν τῶν πεπραγμένων, Dem.

A subject (of a prince), ὑπήκοος, ὁ, Thuc. See below, SUBJECT TO.

SUBJECT, TO, ʽὑποτίθημι, aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, c. dat., Pind., Plat.; ὑποβάλλω, also sync. poet. (not Att.) ὑββ., no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, etc., c. dat., Eur., Æschin.

SUBJECT TO, ʽὕποχος, ον, c. gen. or c. dat., Æsch., Xen., Dem.; ʽὑποχείριος, α, ον, more usu. ος, ον, c. dat., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.; κάτοχος, ον, c. dat., Eur.; ʽὑπήκοος, ον, c. gen. or c. dat., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; κἄτήκοος, ον, Hdt.; ἥσσων, ον (esp. of being subject to passions, feelings, etc.), c. gen., Xen.

[*Not subject*, ἀνάρκτος, ον, Thuc.]

To be subjects of, δἄμάομαι, pass., perf. δέδμημαι, etc., c. dat., or c. ὑπό and dat., Hom.; κἄτἄκούω, fut. -ἀκούσομαι, aor. 1 -ήκουσα, perf. -ἀκήκοα, only act. except fut. mid., c. dat., Hdt.; ὑπόκειμαι, imper. -κεισο, imperf. -εκείμην (being in reality perf. and pluperf.), fut. -κείσομαι, no other tenses, c. dat., Plat.

To become subject to, ὑποπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, c. ὑπό and acc., Isoc.

To be subject to (law, punishment, etc.), ἐνέχομαι, pass., c. fut. mid. in pass. sense, rare beyond pres., imperf., and fut., augmented tenses ἐνειχ., c.

dat., or c. ἐν and dat., Eur., Plat., Lys., Dem.

To be subject to (passions, etc.), πάσχω (see tenses under To SUFFER), Omn. Att.

[*To subject one's self to*, ὀφλισκάνω (2d aor. infin. ὀφλεῖν), e. g., γέλωτα, Plat.]

SUBJECTION—*we then became their allies, not with the view of effecting the subjection of the Greeks to the Athenians*, ξύμμαχοι μέντοι ἐγενόμεθα, οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει τῶν Ἑλλήνων Ἀθηναίοις, Thuc.

To bring into subjection to one's self, καταστρέφομαι, mid., perf. pass. in both act. and pass. sense, aor. 1 pass. in pass. sense, Hdt., Thuc., Dem.

Capable of being, easy to be reduced to subjection, κᾰτάληπτός, ή, όν, Thuc.

SUBJOIN, TO (in speaking), πᾰραφθέγγομαι, mid., no pass., Plat.; πᾰρᾰτίθημι, aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, Dem.; [(in writing, a clause to a law), παραγράφω, Dem.; παρεγγράφω, Plat.]

A word or *sentence subjoined*, πᾰράφθεγμα, ἄτος, τό, Plat.

SUBJUGATE, TO, κᾰταστρέφομαι, mid., c. pass., esp. in perf. κατέστραμμαι, and aor. 1 -εστρέφθην, in pass. sense, but perf. pass. also in act. sense, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; παρίσταμαι, mid., Soph., Hdt., Thuc. *Vid.* TO SUBDUE.

SUBJUGATION, κᾰταστροφή, ἡ, Thuc.

SUBJUNCTIVE MOOD, *vid.* MOOD.

[*In the subjunctive mood*, ὑποτακτικῶς, Gram.]

SUBLIME, ἄκρος, α, ον, Pind., Plat.; αἰπεινός, ή, όν, Pind.; μετάρσιος, ον, Eur.; μετέωρος, ον, Ar., Xen., Plat.; ὑψίπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος (of law), Soph.; καλλίπυργος, ον, Ar. *Vid.* LOFTY.

SUBLIMITY, ὕψος, τό, Longin.; [τὸ μεγαλότεχνον, Dion. H.]

SUBMERGE, TO, ποντίζω, Æsch. *Vid.* To SINK.

SUBMERGED, TO BE, ὑποκλύζομαι, pass., Ap. Rh.

SUBMISSION, ὕπειξις, εως, ἡ, Plat.

SUBMISSIVE, ὑφειμένος, η, ον, c. dat. of any one to whom, sometimes c. infin. of what one is submissive enough to do, Soph., Eur.; χειροήθης, ες, c. dat., Xen., Dem.; ὑπομονητικός, ή, όν, Arist.

SUBMISSIVELY, ὑφειμένως, Xen.

SUBMIT, TO, εἴκω, Ep. aor. also εἴξασκον, Att. aor. 2 also εἰκᾰθον (not used, however, in indic.), no perf., only act., c. dat., Omn.; ὑπείκω, and in Hom. usu. ὑποείκω (εἴκω in Hom. has Ϝ), Ep. fut. also εἴξομαι, otherwise only act., Hom., Æsch., Soph., Thuc., Plat., Dem.; ὑφίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., c. dat., sometimes c. infin. of what is to be done, etc., sometimes c. acc. of what one submits to (i. e., endures), Hom., Æsch., Eur., Xen., Dem.; πᾰρίσταμαι, pass., c. aor. 2 act., perf. and pluperf. act. and fut. mid., Hdt.; to misfortunes, hardships, etc., τλάω (see tenses under To ENDURE), Omn. poet., Xen.; ὑφίεμαι (ῑ Att.), pass., perf. ὑφεῖμαι, sometimes c. infin., Soph., Eur., Xen.; ὑποκύπτω, only act., c. dat., Hdt.; ὑπᾰκούω, fut. -ακούσομαι, aor. 1 -ήκουσα, perf. -ακήκοα, c. gen. or c. dat., Hdt., Thuc., Xen.; προσίεμαι, mid., only pres. and imperf., c. acc. (to a defeat, etc.), Xen.; ἐπῐβάλλομαι, mid., no aor. 1 (to slavery, etc.), Thuc. *Vid.* To YIELD.

Not inclined to submit (i. e., to wrong), ἄτλητῶν, οὖσα, οὖν, Soph.

SUBORDINATE, πάρεργος, ον, Plat.; ὁ ὑποκᾰτω, Arist.

[*To treat* or *regard a thing as subordinate*, ἐν παρέργῳ τι ποιέομαι, νομίζω, τίθεμαι (aor. inf. θέσθαι), Thuc., Xen., Dem.]

SUBORN, TO, ὑφίημι (ῑη Att., ῐη elsewhere), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, only act. in this sense, Soph., Plat.; κᾰτασκευάζω, Dem.

SUBORNED, ἐγκᾰθετος, ον, Plat., Dem.; κατεσκευασμένος, η, ον, Dem.

SUBPŒNA, TO, ἐκκλητεύω, Æschin.

SUBSCRIBE, TO, ὑπογρᾰφομαι, mid. (actually used, however, only in the peculiar sense of subscribing or endorsing an accusation), Dem.

SUBSCRIPTION, ὑπογρᾰφή, ἡ (esp. to an indictment), Plat.

SUBSEQUENT, ὕστερος, α, ον, often c. gen. of that which precedes, Omn.; ὑστεραῖος, α, ον, Hdt.; ἐπῐγιγνόμενος and ἐπιγενόμενος, η, ον, Hdt., Thuc.; ὁ ὄπισθε or -θεν, Hdt.

Subsequent to the birth, ὑστερογενής, ές, Arist.

SUBSEQUENTLY, ὕστερον, Omn.; ἔπειτα, Omn.; αὖθις, Soph.; κατόπισθε or -θεν, Hom., Theoc., Plat. *Vid.* AFTERWARD.

SUBSERVIENCY, ὑπουργία, ἡ, Soph.

SUBSERVIENT, ὑπηρετῐκός, ή, όν, c. dat. pers., c. εἰς and acc. of the purpose for which, Plat.

SUBSIDE, TO (as waters after a flood, etc.), ὑπονοστέω, only act., no perf., Hdt., Thuc.

SUBSIDENCE—*the subsidence of waters*, ἀνᾰπωτις, sync. ἄμπωτις, εως, ἡ, Pind.

SUBSIDY, A, δασμός, ὁ, Xen.

SUBSIST, TO, τρέφομαι, pass. perf. τέθραμμαι, aor. 1 ἐθρέφθην, etc., Soph., Eur., Ar.; διατρέφομαι, c. dat. of the means, or c. ἀπό and gen., Thuc., Xen. *Vid.* To LIVE.

To subsist (i. e., to be, q. v.), γίγνομαι (see tenses under To BE), Omn.

SUBSISTENCE, ζωή, ἡ, Hom.; βίοτος, ὁ, Hom., Trag. *Vid.* LIFE.

SUBSTANCE, οὐσία, ἡ (either of the substance of a thing or a person's substance, i. e., property), Soph., Hdt., Plat., Lys.; σῶμα, ἄτος, τό, Plat.; ὑπόστᾰσις (as opp. to mere appearance), ἡ, Arist.

SUBSTANTIAL, σωμᾰτοειδής, ές, Plat.; σωματώδης, ες, Theoph.; [οὐσιώδης, ες, Plut.]

To be substantial, σωμᾰτόομαι, pass., Arist.

A making substantial, σωμᾰτωσις, εως, ἡ, Theoph.

SUBSTANTIALLY, τῷ ὄντι, Xen., Plat. *Vid.* REALLY.

SUBSTANTIATE, TO, διᾰσᾰφέω, only act., Eur., Plat.

SUBSTITUTE, A, ὑπάλλαγμα, ἄτος, τό, Arist.

Song a substitute for sleep, ὕπνου ἀντίμολπον ἄκος, Æsch.

SUBSTITUTE, TO, ὑποβάλλω, Ep. sync. also ὑββ., no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, chiefly used in mid. and pass. (esp. of substituting one child for another), Eur., Ar., Hdt., Plat., Dem.; ἀντικᾰθίστημι, pres., imperf., fut., and aor. 1 act., also fut. and aor. 1 mid. in act. sense, aor. 2 act., and perf. and pluperf. act. in pass. sense, Hdt.; ὑφίστᾰμαι, mid., Xen.; μετᾰτίθημι, aor. 1 act. -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, Dem.; μεταστρέφω, τι ἀντί τινος, Plat.; ἀντεισᾰγω, aor. 2 -ήγᾰγον, c. ἀντί and gen. of the thing for which, Dem.; ἀντεισφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον (esp. of substituting one law or motion for another), Dem.

To substitute (in writing), ἀντεγγρᾰφω (one name or word for another), Dem.; ἀντεπιγρᾰφω, Dem.

To substitute (i. e., choose one person in the place of another who is dead or deposed from his office, etc.), ἀνθαιρέομαι, mid., aor. 2 -ειλόμην, perf. pass. -ῄρημαι, aor. 1 -ῃρέθην, Thuc., Xen.

SUBSTITUTION, ὑποβολή, ἡ, Plat.

SUBTEND, TO, ὑποτείνω, Ath.

SUBTERFUGE, A, πᾰρεύρεσις, εως, ἡ, Dem.

To use subterfuges, τεχνάζω, Ar., Hdt., Plat.

SUBTERRANEAN, κᾰταχθόνιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Ap. Rh.; ὑποχθόνιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Eur., Plat., Ap. Rh.; χθόνιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Pind., Trag.; ὑπόγειος, ον, Æsch., Hdt., Plat.; κατούδαιος, ον, h., Call.; κᾰτᾰγειος, ον, Xen., Plat.; κατάγαιος, ον, Hdt.

A subterranean passage, ὑπόγαιον ὄρυγμα (ἄτος, τό), Hdt.

SUBTLE, ποικῐλος, η, ον, Hes., Soph., Ar., Plat., Dem.; λεπτός, ή, όν, Eur., Ar., Plat., Antipho; λεπτολόγος, ον, Ar.

Over-subtle, περισσός, ή, όν, Æschin., Arist.

Rather subtle, ὑπολεπτολόγος, ον, Cratin.

SUBTLELY, ποικίλως, Soph.; σεσοφισμένως, Xen.; λεπτῶς, Plat.

SUBTLETY, λεπτότης, ητος, ἡ, Ar.; ποικῐλία, ἡ, Isoc., Dem. *Vid.* CUNNING.

To be subtle, act or *speak with subtlety*, etc., σοφίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, sometimes in pass., aor. 1 pass. in pass. sense, Soph., Eur., Plat., Dem.; ποικίλλω, Soph., Eur., Plat.; λεπτουργέω, only act., Eur., Plat.; λεπτολογέω, only act., Ar.

SUBTRACT, TO, ἀφαιρέω, aor. 2 -εῖλον, perf. pass. -ῄρημαι, aor. 1 -ῃρέθην, more usu. in mid. than act., c. dat. of that from which, or c. gen., or c. prep. ἐκ or ἀπό and gen., Omn.; περιαιρέω, Hdt., Thuc., Plat., Isoc. *Vid.* To TAKE AWAY.

SUBTRACTION, ἀφαίρεσις, εως, ἡ, Plat.; [ἀνταναίρεσις, εως, ἡ, Arist.]

SUBURB, A, προάστιον, τό, Pind., Soph., Eur.; προάστειον, τό, Omn. prose.

And afterward the suburb without the walls, being taken into the city, became densely populated, ὕστερον δὲ χρόνῳ καὶ ἡ ἔξω (ἡ πόλις ἡ ἐντός having been expressed in the first member of the sentence) προστειχισθεῖσα πολυάνθρωπος ἐγένετο, Thuc.

SUBURBAN, προάστιος, α, ον, Soph.; [προάστειος, ον, Plut.]

[SUBURBS, THE, περιοικίς, ίδος, ἡ, Thuc.; αἱ περιοικίδες κῶμαι, Polyb.]

SUBVERSION (of a government, etc.), ἀναστροφή, ἡ, Eur.; κᾰτᾰλῠσις, εως, ἡ, Thuc., Plat., Andoc.

SUBVERT, TO, κᾰτᾰλύω, Omn. Att.; ἀναστρέφω, perf. act. -έστροφα, pass. -έστραμμαι, aor. 1 -εστρέφθην, Isoc. *Vid.* To OVERTURN.

SUCCEED, TO (as a person in an undertaking, etc.), τελέω, fut. -έσω, c. infin., Hom.; τυγχᾰνω, fut. τεύξομαι, aor. 1 ἐτύχησα (only Ep.), aor. 2 ἔτυχον, perf. not used in this sense, sometimes c. gen. of the object, Hom., Trag., Hdt., Thuc., Dem.; εὐτῠχέω,

pres. opt. usu. εὐτῠχοίην, no mid., but sometimes in pass. of the undertaking, Omn. post Hom.; κατορθόω, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἐπῐτυγχᾰ́νω, Hdt., Xen., Plat., Æschin.; κᾰτᾰτυγχάνω, Dem.; κᾰτέχω, fut. καθέξω and κατασχήσω, imperf. κατεῖχον, aor. 2 -έσχον, no aor. 1, perf. κατέσχηκα, sine cas., Lys.; κατευτῠχέω, Arist.; εὖ πράττω, Xen.; προβαίνω, c. part. vel adv., Hdt., Plat.

To succeed (as the undertaking itself), συνθέω, fut. -θεύσομαι, no aor. or perf., c. dat. of the authors, Hom.; χωρέω, only act., Hdt., Antipho; ὀρθόομαι, pass., Hdt., Thuc.; προχωρέω, Hdt., Xen., etc.

But they neither succeeded in the taking of the city nor . . ., προυχώρει δὲ αὐτοῖς οὔτε ἡ αἵρεσις τῆς πόλεως, οὔτε . . ., Thuc.

To succeed (i. e., to come next), δέχομαι, mid., c. perf. pass. δέδεγμαι, Hom., Hes., Hdt.; ἐπῐγίγνομαι, mid., fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, also -γεγένημαι, Hom., Hdt., Thuc., Xen.; ὑπογίγνομαι, Hdt.; 'ἀμείβομαι, mid., Eur.

To succeed or *succeed to* (as an heir, etc.), διᾰδέχομαι, c. acc. of the inheritance, etc., c. acc. or c. dat. of the person to whom, or sine cas. (as, *each succeeding night*, νὺξ διαδεδεγμένη, Soph.), Soph., Eur., Hdt., Xen., Lys.; ἐκδέχομαι, c. acc. of the inheritance, Hdt.; ἐξᾰμείβω, and -ομαι, mid., no pass. in this sense (as one event succeeds another), in act. c. acc., in mid. c. gen., Eur.; 'ὑπολαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, c. acc. of the inheritance, Hdt.; πᾰρᾰλαμβάνω, Plat.; ὑφίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., perf. part. contr. often -εστώς, ῶσα, gen. -ῶτος, etc., for -εστηκώς, c. acc. pers., Plat.; ἐνίσταμαι (as a king to a throne), sine cas., Hdt.; ἀντῐκᾰθίσταμαι, sine cas., Hdt.

Likely to succeed, κᾰτορθωτῐκός, ή, όν, Arist.

SUCCEEDING—*succeeding well in*, εὖ φερόμενος, (η, ον), c. gen., Hdt.

Each succeeding . . ., ὁ ἀεί . . ., Omn. Att., e. g., *receive whatever is expedient in each succeeding thing that is said*, δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων, Soph.; *as each succeeding man entered*, ὁ ἀεὶ ἐντὸς γιγνόμενος, Thuc., etc.

SUCCESS, εὐτῠχία, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; εὐτῠ́χημα, ᾰτος, τό, Eur., Xen., Plat.; εὔπραξις, εως, ἡ, Æsch.; εὐπραξία, ἡ, Trag., Hdt., Thuc.; εὐπρᾱγία, ἡ, Pind., Thuc., Plat.; κᾰτόρθωσις, εως, ἡ, Arist.; φίλη πρᾶξις, Pind.; τὸ ὀρθούμενον, Thuc.

Bad success, 'ἀτῠχία, ἡ, Xen., Antipho, Dem.; 'ἀτῠ́χημα, ᾰτος, τό, Isæ., Dem.; 'ἀποτυχία, ἡ, Dinarch.; 'ἄπραξία, ἡ, Æschin. *Vid.* FAILURE.

If I meet with any success, ἤν τι ἀγαθὸν πράξω, Xen.

Thank-offerings for success, τελεστήρια, τά, Xen.

Arising from success in contests, εὐᾰ́γων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

[*To have good* or *ill success*, εὖ, κακῶς πράσσω (Att. -ττω), Hdt., Att.]

SUCCESSFUL, ἐπῐτυχής, ές, Æsch., Isoc.; εὐᾰ́θλος, ον (esp. in contests), Pind.; εὔαγρος, ον (lit., in hunting), Soph.; εὔροος, ον, contr. -ους, -ουν (esp. of actions), Plat.

Never having been unsuccessful, 'ἀπᾰθής, ές (of Nicias), Thuc.

SUCCESSFULLY, ἐπῐτυχῶς, Plat., Isoc.

SUCCESSION, διάδοχή, ἡ, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἐκδοχή, ἡ, Æsch., Eur., Æschin.; 'ἀνάδοχή, ἡ, Soph.; 'ἀμοιβή, ἡ (of things coming one after another), Plat.

A succession to a kingdom, ἔκδεξις τῆς βασιληΐης (Ion. for -λείας), Hdt.

Ripening in succession, διατρῠ́γιος, ον, Hom.

SUCCESSIVELY, ἑξῆς, Hom., Æsch., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat.; ἑξείης, Hom.; ἀμοιβηδίς, Hom.; ἐφεξῆς, Hdt. *Vid.* IN ORDER, IN TURN.

I kneel in succession after you, διάδοχόν σοι γόνυ τίθημι γαίᾳ, Eur.

SUCCESSOR, A, διάδοχος, ὁ, c. dat. pers., gen. rei, sometimes c. gen. pers., Trag., Hdt., Isoc.; ὁ ἐπιών, όντος, Soph.; ἔφεδρος, ὁ, Hdt.

SUCCINCT, σύντομος, ον, Æsch., Soph., Ar., Thuc., Xen. *Vid.* SHORT.

SUCCINCTLY, συντόμως, compar. -ώτερον, superl. -ώτᾰτα and -ωτάτως, Æsch., Soph., Plat., Isoc. *Vid.* BRIEFLY, CONCISELY.

SUCCOR, 'ἄρωγή, ἡ, sometimes c. gen. of that against which, Hom., Trag., Plat.; βοήθεια, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Dem. *Vid.* ASSISTANCE, HELP.

SUCCOR, TO, 'ἄρήγω, only act., no perf., c. dat., Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen. *Vid.* TO HELP, etc.

SUCCORY, κῐχώρια, τά, Ar.; [πικρίς, ίδος, ἡ, Arist., Theoph.]

SUCCULENT, διᾰ́χῠλος, ον, Arist.; [πολύοπος, ον, Theoph.]

SUCCUMB, TO, εἴκω, Ep. aor. also εἴξασκον, Att. aor. 2 also εἰκάθον (not used, however, in indic.), no perf. in this sense, only act., c. dat. or sine cas., Omn. *Vid.* TO YIELD.

SUCH, τοῖος, α, ον, properly to be answered by οἷος, α, ον, Ep. sometimes by ὁποῖος or ὁπποῖος, also by ὅς, ἥ, ὅ, more rarely by ὅπως, also very commonly without any corresponding relative, but itself referring to something which has gone before, sometimes c. infin. when ability to do any thing is implied (e. g., *we are not such as can ward it off*, i. e., we are not able to, ἡμεῖς δ' οὔ νύ τι τοῖοι ἀμυνέμεν, Hom.), often with another adj., Omn.; τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε (οῐ, esp. in Trag.), in prose generally used when what was done or said is to be detailed at length (e. g., *he spoke thus*, ἔλεξε τοιάδε, and then the speech is reported, Thuc., etc.), Omn.; τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, also τοιοῦτον (οῐ, esp. in Trag.), with stronger demonstrative signification than the two preceding words, usu. with a collateral notion of *so great*, but sometimes *so small*, in prose used esp. with reference to what has gone before (e. g., *after reporting their speech, Thucydides says, thus spoke the Corcyræans*, τοιαῦτα μὲν οἱ Κερκυραῖοι εἶπον, etc.), Omn.; τοιουτοσί, a more pointed form, Plat.; τοιουτότροπος, ον, Thuc., Xen.

Such (in point of age), τηλίκος, η, ον, Hom., Theogn.; τηλῐκόσδε, -ήδε, -κόνδε (also of such a size or power), Soph., Plat.; τηλικοῦτος, -καύτη, -κοῦτο (τηλικοῦτος also as fem., Soph.), often also merely τοῖος, α, ον, and used of things, Æsch., Soph., Plat., Isoc., Dem.; τηλικουτοσί, Ar.

Such (i. e., so great), τόσος, η, ον, Ep. τόσσος (and in Trag. chor.), Omn. poet., Hdt., Plat., Dem.; τοσόσδε, τοσήδε, -όνδε, Ep. also τοσσόσδε, etc. (the most usu. form in Att. prose), Omn.; τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, also τοσοῦτον (the most usu. form in Att.), Ep. also τοσσ., Omn.; τοσουτοσί, Plat.

Such (i. e., so little), τυννός, ή, όν, Theoc.; τυννοῦτος, ον, also τυννουτοσί, etc., Ar.

Such a one, such and such a person (i. e., some one or other), ὃς καὶ ὅς, Hdt.

Such, adv., τοῖον, Hom.; τοίως, Ap. Rh.; τοιούτως, Antipho. *Vid.* So.

Fond of such things, φῐλοτοιοῦτος, only masc., Arist.

To such a degree, *vid.* So.

SUCK, TO, θάομαι, mid., no pass., Hom., h., Call.; ἐξᾰμέλγω, c. acc. of the milk, Æsch.; ἕλκω, imperf. εἷλκον, and all augmented tenses, εἱ., fut. ἑλκῠ́σω, aor. 1 εἵλκῠσα, etc., no perf. act., perf. pass. εἵλκυσμαι, etc., c. acc. of the breast, etc., Eur.; θηλάζω, c. acc. of the breast, etc., Theoc.; 'ἱμάομαι, mid., c. acc. of the milk, Arist.

To suck up or *suck down* (as a whirlpool does), 'ἀνᾰβρόχω, only in aor. opt. ἀναβρόξειεν, and aor. 2 pass. part. neut. ἀναβροχέν, Hom.; 'ἀναρροιβδέω, Hom., Soph.; [(as a sponge), ἀναπίνω, Hipp.; (blood), ἀνασπάω, Æsch.] *Vid.* TO ABSORB.

SUCKED—*that has not sucked*, 'ἄθηλος, ον, Ar.

SUCKER, A (of a plant), μόσχος, ὁ, Hom.; μοσχίδιον, τό, Ar.; μόσχευμα, ᾰτος, τό, Theoph.; πᾰρᾰφυάς, άδος, ἡ, Arist.; πᾰρᾰ́φυσις, εως, ἡ, Arist.; παραβλάστημα, ατος, τό, Theoph.

Having many suckers, πολυμάσχᾰλος, ον, Theoph.

To plant suckers, μοσχεύω, Dem., Theoph.

A (blood) *sucker*, (αἵματος) σίφων, ωνος, ὁ, Mel.

SUCKING, γᾰλᾰθηνός, όν (i. e., living on nourishment so procured), Hom., Hes., Theoc.; so ἐπιμαστίδιος, ον, Trag.; ἐπῐμάστιος, ον, Ap. Rh.; ἐπῐτίτθιος, ον, Theoc.

SUCKLE, TO, θάομαι, mid., h.; θηλάζω, Plat., Lys.

One who suckles, θηλάστρια, ἡ, Soph.

SUCKLED, TO BE, εὐθηλέομαι, pass., Æsch.

SUDDEN, αἰφνῐ́διος, ον, Æsch., Thuc.; ἔμπαιος, ον, Æsch.; ἐξᾰπῐ́ναιος, ον, Xen.; ἐξαιφνίδιος, ον, Plat.; 'ὑπόγυος and ὑπόγυιος, ον, Xen., Isoc.; ὀξύρροπος, ον (of anger), Plat.; περιπετής, ές, Hdt., Eur.

[*Sudden change*, ἀγχίστροφος μεταβολή, Thuc.]

SUDDENLY, ἐξᾰπῐ́νης, Hom., Pind., Hdt., Thuc.; ἐξαίφνης, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen.; αἴφνης, Eur.; 'ἄφνω, Æsch., Eur., Thuc.; αἰφνιδίως, Thuc.; ἐξᾰπιναίως, Thuc., Xen.; ἐξ ὀλίγου, Theoc.; δι' ὀλίγου, Thuc.; ἐξ 'ὑπογυίου, Xen., Isoc., ἐξ ἐπῐδρομῆς, Plat., Dem. *Vid.* SYN. 109.

Those (cities, i. e.) *on which prosperity comes most suddenly and unexpectedly*, αἷς ἂν μάλιστα καὶ δι' ἐλαχίστου ἀπροσδόκητος ἀπραξία ἔλθῃ, Thuc.

SUDDENNESS, ἐπῐδρομή, ἡ, Plat., Dem.

SUDORIFIC, 'ἱδρωτῐκός, ή, όν, Hipp. *Vid.* SWEAT.

SUDS, χᾰλαίρῠπος, ὁ, and ον, τό, Cratin.

SUE, TO, εὔχομαι, mid., c. acc. or c. dat., Omn.

[*To sue for* (an office, etc.), μνάομαι, c. acc., Hdt.; μνηστεύω, c. acc., Isoc.]

To sue a person (i. e., bring an action against him), προσκάλέομαί (mid., fut. -καλέσομαι, Att. also -καλοῦμαι, perf. pass. κέκλημαι, etc.) τινα εἰς δἴκἄσίαν, Dem.; [τινα εἰς δικὴν ἄγω, Xen.] *Vid.* ACTION.

SUET, στέαρ, ᾱτος, τό, Hom.; στεάτιον, τό, Alex.

Producing much suet, στεᾱτώδης, ες, Arist.

SUFFER, TO, ὀϊζύω, Att. οἰζύω (ῠ, but ῡ in Ap. Rh.), c. acc., or more usu. sine cas., only act., no perf., Hom., Ap Rh.; μοχθίζω, c. dat. of the cause, only act., Hom.; μοχθέω, c. dat. causæ, sometimes c. acc. cogn., only act., Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; so μογέω, only act., Hom., Hes., Æsch., Eur.; πάσχω, fut. πείσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπᾰθον, perf. πέπονθα (Hom. has also Ep. perf. part. πεπᾰθώς, and 2d pl. indic. sync. πέποσθε, in a bad, or often (though not in Hom. or Hes.) in a good sense, often c. adv., e. g., εὖ, κἄκῶς, etc.), Omn.; πονέω, sine cas. or c. acc. cogn., Omn. post Hom. and Hes.; ἀτάομαι, pass., sine cas., Soph., Eur.; ὀδῠνάομαι, pass., sine cas., Soph., Ar., Plat.; τᾰλαιπωρέω, act., and also pass. in the same sense, no mid., sine cas., Eur., Ar., Thuc., Dem.; ὑπέχω, imperf. ὑπεῖχον, fut. ὑφέξω, aor. 2 ὑπέσχον (infin. ὑποσχεῖν, etc.), also poet. ὑπέσχεθον (in Att. only in the oblique moods), c. acc., Soph., Eur., Thuc., Dem.; κἄκοπᾰθέω, sine cas., only act., Thuc., Xen., Isoc., Antipho; ὀτλέω, only act., Call., Ap. Rh.; ὀτλεύω, only act., Ap. Rh. *Vid.* TO GRIEVE, TO ENDURE.

[*Not to suffer one to have*, οὐκ ἀνέχομαί τινα ἔχοντα, Hom., Hdt.]

They suffer great distress, συμφορῇ μεγάλῃ διαχρῶνται, Hdt.

To suffer pain, ἀλγέω, only act., c. dat. of the pain; when it is pain of body, more usu. sine cas., sometimes c. acc. of the part affected; when the pain is of the mind, c. dat. of the cause, or c. ἐπί and dat., or c. περί and gen., or περί and acc., or c. διά and acc., or c. gen. (rare), or c. acc. (rare), Omn.; καταλγέω, Soph.

To suffer one's fate, πότμον, μοῖραν, κακὰ, etc., ἀνᾰπίμπλημι (fut. ἀναπλήσω, etc.), Hom., Pind., and ἀναπίμπλημι, sine cas., Hdt.; ἀπολαύω, c. acc., Isoc.

To suffer punishment, τίνω (ῑ Ep., ῐ Att. and Pind.), fut. τίσω, usu. c. acc. of the punishment, sometimes c. dat., c. gen. of the offense, etc., sometimes the acc. of the punishment omitted, and the cause put in acc., only act. in this sense, Hom., Pind., Soph., Xen.; ἐκτίνω, Soph., Eur., Hdt., Plat., Lys.; ἀποτίνω, Soph., Eur., Hdt.; λαμβᾰνω, fut. λήψομαι, aor. 2 ἔλᾰβον, no aor. 1, perf. εἴληφα, Hdt. *Vid.* PUNISHMENT.

To suffer for, ἀποδίδωμι, aor. 1 act. -έδωκα, c. acc. of the crime, Hom.; [*to suffer for one's conduct*, ἀντιπάσχω, Xen.; *to suffer evil for evil*, ἀντιπάσχω κακά or κακῶς, Antipho.]

Doing a great deed which you shall suffer for with your head, ἔρδουσα μέγα ἔργον ὃ σῇ κεφαλῇ ἀνᾰμάξεις (from μάσσω), Hom.

I shall suffer, you shall suffer, etc., *for doing so and so*, κλάω, fut. κλαύσομαι, either in fut. with the participle of the other verb, or itself in part. with fut. of the other verb, or sometimes the other verb is omitted altogether, Eur., Ar., Dem.; κλαυσιάω, only pres., Ar.

If any one of them touches me he will suffer for it, κλάων τις αὐτῶν ἀρ' ἐμοῦ γε θίξεται, Eur.

[*To suffer instead of*, ἀντιπάσχω ἀντί, c. gen., Thuc.]

To suffer (i. e., to permit), ἐάω, Ep. also εἰάω, augmented tenses εἰ., fut. -ᾱσω, fut. mid. sometimes in pass. sense, 3d sing. pres. act. ἐᾷ and 2d sing. imper. ἔα often used as monosyll., Omn. *Vid.* TO PERMIT.

To suffer together with, σῠναλγέω, Soph., Eur., Plat.; σύνωδίνω, only pres. act., c. dat. of the suffering, Eur.; συντᾰλαιπωρέω, sometimes c. acc. rei, c. μετά and gen. of one's companion, Soph., Ar.; συνδιᾰτᾰλαιπωρέω, Plat.

To suffer in return for, ἀντἴπάσχω, both in good and bad sense, c. acc. of what is suffered, or c. adv. (i. e., εὖ, κακῶς, etc.), c. ἀντί and gen. of the thing previously suffered, more rarely c. gen., Soph., Omn. Att.

To suffer previously, προπάσχω, Soph., Hdt., Thuc., Xen., Antipho.

To suffer a little, ὑποπονέω, Hipp.

But I suffer the extreme of misery, γοεδνὰ δ' ἀνθεμίζομαι, Æsch.

One must suffer (i. e., permit), ἐᾱτέον, Plat.

What must be suffered, ἐᾱτέος, α, ον, Eur.

One who has suffered, πᾰθητός, ή, όν, Menand.

[SUFFERABLE, ἀνασχετός, όν (Ep. ἀνσχετός, usu. c. negat.), Hom., Theogn., Hdt.] *Vid.* ENDURABLE.

SUFFERING, ἀλγεινός, ή, όν, Soph. *Vid.* MISERABLE.

Suffering punishment with, συντελής, ές, Æsch.

Without suffering, ἀπᾰθής, ές, c. gen. of the good or evil, Pind., Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

SUFFERING, subst., ὀϊζύς, Att. οἰζύς, ύος, ἡ, Hom., Æsch., Eur.; πάθος, τό (not necessarily in a bad sense, though usually so), Omn. Att., Hdt.; so πάθη, ἡ, Pind., Soph., Hdt., Plat.; so πάθημα, ᾰτος, τό, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Antipho: τᾰλαιπωρία, ἡ, Thuc.; κακοπάθεια, ἡ, Thuc., Isoc., Antipho. *Vid.* GRIEF, PAIN, etc.

A suffering or *enduring*, πάθησις, εως, ἡ, Arist.

Caused by or *for suffering*, ἀντἴπᾰθής, ές, Æsch.

SUFFICE, TO, ἀρκέω, fut. -έσω, c. dat. of the purpose for which, or of the person to whom, only act., Omn. Att.; διαρκέω, Pind., Æsch., Xen., Isoc.; ἐξαρκέω, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; ἐπαρκέω, Solon; κᾰταρκέω, Soph., Eur., Hdt.; ἀπαρκέω, Trag.; αὐταρκέω, Thuc.; ἀντέχω, imperf. ἀντεῖχον, fut. ἀνθέξω, aor. 2 ἀντέσχον, Hdt.; ἀποχράω, fut. -ήσω, only act., Ar., Pherecr., Hdt.; κᾰτᾰχράω, Hdt.

It suffices, ἀρκεῖ, Soph.; ἀπαρκεῖ, Trag. (see above); ἀπόχρη (much more usually than the personal form above), infin. ἀποχρῆναι, more usu. ἀποχρῆν, imperf. ἀπέχρη, fut. ἀποχρήσει, aor. 1 ἀπέχρησε, c. dat. pers., Æsch., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; κατᾰχρη, Hdt.; ἀντἴχρη, Hdt.; ἔκχρη, Hdt.; ἀρκούντως ἔχει, Æsch., Eur., Thuc.

[*Let this suffice on this head*, ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, Att.]

SUFFICIENCY, ἱκᾰνότης, ητος, ἡ, Plat.; αὐτάρκεια, ἡ, Plat.

SUFFICIENT, μενοεικής, ές, Hom.; ἱκᾰνός, ή, όν, c. dat. of the purpose for which, or c. πρός and acc., etc., sometimes c. infin., c. dat. pers., Omn. Att.; ἐξαρκής, ές, Æsch., Soph.; αὐταρκής, ές, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Isoc., Dem.; διαρκής, ές, Thuc., Dem.; φερέγγυος, ον, Æsch.; πλήρης, ες, Hdt.; ἀξιόχρεως, ων, Thuc.; ἄξιος, α, ον, c. gen., Dem.; ἄρκιος, α, ον, and ος, ον, Ap. Rh., Theoc.

Sufficient for all, παντἄρκής, ές, Æsch.; πᾰναρκής, ές, Call.

SUFFICIENTLY, ἐπἴτηδές, Hom.; ἅλις, Omn.; ἀρκούντως, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Isæ., ἐπαρκούντως, Soph.; ἐξαρκούντως, Ar., Plat.; ἀποχρώντως, Thuc., Plat., Isoc.; ἱκᾰνῶς, Thuc., Plat.; διαρκῶς, Xen.; αὐταρκές, Dem.

SUFFOCATE, TO, πνίγω, Xen., Plat., Antipho.

SUFFOCATED, πνῑγώδης, ες, Hipp.

SUFFOCATING, adj., πνῑγηρός, ά, όν, Thuc.; πνῑγώδης, ες, Hipp.

SUFFOCATION, πνῖγος, τό, Ar., Thuc., Xen., Plat.; πνιγμός, ὁ, Xen., Hipp.; πνῖξις, εως, ἡ, Theoph.; πνίξ, πνῑγός, ἡ, Hipp.; πνῖγμα, ᾰτος, τό, Arist.

SUFFRAGE, ψῆφος, ἡ, Pind., Omn. Att., Hdt.

SUGGEST, TO, τίθημι, aor. 1 ἔθηκα, aor. 1 pass. ἐτέθην (ἐν φρεσί, etc.), Hom.; ὑποτίθημι, c. dat., also as frequently in mid., Hom., Hes., Eur., Thuc., Plat., Dem.; ὑποβάλλω, Ep. sync. also ὑββάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Hom., Plat., Isoc.; ἐμβάλλω, Eur., Xen., Plat.; ὑπέχω, imperf. ὑπεῖχον, fut. ὑφέξω, no aor. 1, aor. 2 ὑπέσχον, Att. imper. ὑπόσχες, Pind.; ὑποτείνω, Eur.; ὑπεῖπον, aor. 2, no other tense, augment in all the moods, Soph., Thuc.; ὑπᾰγομαι, mid., aor. 2 -ηγᾰγόμην, Eur., Xen.; λέγω, Xen. *Vid.* TO ADVISE.

SUGGESTED, ὑπόβλητος, ον, Soph.

To be suggested, ὑπόκειμαι, imperf. -εκείμην, imper. -κεισο (being really perf. and pluperf.), fut. -κείσομαι, no other tenses, Hdt.

SUGGESTION, ὑποθημοσῠνη, ἡ, Hom., Xen., Ap. Rh.; ὑποθήκη, ἡ, Hdt., Antipho; ὑποβολή, ἡ, Xen.

SUGGESTIVELY, ὑποβλήδην, Hom.

SUICIDAL, αὐτοσφᾰγής, ές, Soph.; αὐτόχειρ, χειρος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; αὐτοφόνος, ον, Æsch.; αὐτοκτόνος, ον, Æsch., Eur.

SUICIDALLY, αὐτοφόνως, Æsch.

SUICIDE, ἀπολακτισμὸς βίου, Æsch.

To commit suicide, αὐτοκτονέω, only act., Soph.; ἐμαυτὸν βιάζομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, Plat.

SUICIDE, A (i. e., one who kills himself), αὐτοφόντης, ου, ὁ, Eur.

SUIT, A (at law), ἀγών, ῶνος, ὁ, Dem., Æschin. *Vid.* ACTION.

[*To recommence a suit*, ἀναδικάζομαι, Isæ.]

To be cast in a suit, *vid.* TO BE CAST.

SUIT, A (for a bride), μνηστύς, ύος, ἡ, Hom.; μνήστευμα, ᾰτος, τό, Eur. *Vid.* TO WOO.

[*A complete suit of armor*, πανοπλία, ἡ, Thuc.]

SUIT, TO, intrans., ἁρμόζω, fut. -όσω (in Att. prose usu. ἁρμόττω), c. dat., or c. πρός or εἰς and acc., also in pass., Hom., Pind., Soph., Xen., Plat.; προσαρμόζω, c. dat., or c. πρός and acc., Xen., Plat.; ἐναρμόζω, c. dat., Ar., Plat.; σῠναρμόζω, Xen.; ἐφαρμόζω, Hom., Arist.; ἀπαρτίζω, c. πρός and acc., Arist.

To suit, act. (i. e., to make to suit),

ἁρμόζω (in Att. prose usu. written ἁρμόττω), c. dat., or c. prep. ἐπί, πρός, εἰς, etc., and acc., Hom., Pind., Trag., Plat.; προσαρμόζω, Eur., Xen., Plat.; ἐφαρμόζω, Hes., Soph., Xen. *Vid.* To FIT.

SUITABLE, ἐπιεικής, ές, esp. in neut., Hom.; ἐναίσιμος, ον, Hom.; ἄρτιος, α, ον, Hom., Pind., Eur., Dem.; ἄρμενος, η, ον, Hes.; ἁρμόδιος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Pind.; πρόσφορος, ον, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Dem.; εὐπρεπής, ές, Æsch., Eur., Hdt., Isoc.; συμπρεπής, ές, Æsch.; ἐπίσκοπος, ον, c. gen., Soph.; ἐπῐτήδειος, α, ον, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἀκόλουθος, ον, c. gen. or c. dat., Ar., Plat., Dem.; ἐμμελής, ές, sine cas., Ar., Plat.; οἰκεῖος, α, ον, sine cas., Hdt., Plat., Dem.; σῠνήθης, ες, sine cas., Thuc., Andoc.; προσφυής, ές, Plat.; ἔμμετρος, ον, sine cas., Plat.; ἐπῐτῠχής, ές, c. gen., Isoc.; μουσῐκός, ή, όν, sine cas., Plat.; ἐπήβολος, ον, c. gen. or c. dat., Theoc., Ap. Rh.; κᾰτᾰχείριος, ον, sine cas., Ap. Rh.

Suitable (i. e., proportionate), μέτριος, α, ον, and ος, ον, c. dat. or sine cas., Eur., Plat. *Vid.* FIT, BECOMING.

SUITABLENESS, ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* FITNESS.

SUITABLY, ἐναισίμως, Æsch., Eur.; εὐπρεπῶς, Ion. -πέως, compar. -έστερον, superl. -έστατα, Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; ἐμμελῶς, Ion. -λέως, Simon., Plat.; ἐπῐτηδείως, Hdt., Thuc.; προσφυέως, Hdt.; ἐμμέτρως, Plat.; μέτρια, Eur., Xen.; μετρίως, Hdt., Plat.; προσηκόντως, Thuc., Plat., Isoc.; πρεπόντως, Trag., Plat.; μουσῐκῶς, Plat.; σύναρμοττόντως, Plat.; κᾰταλλήλως, Arist.

[SUITE, A (body of followers), οἱ ἀμφί τινα, Hom., Hdt. (this usu. includes the person himself), Att.; also οἱ περί τινα (variously applied), Att.; (of flatterers), παραδρομή, ἡ, Posidon.] *Vid.* RETINUE.

SUITED TO, πρός, c. gen., Soph., Hdt., Thuc.

SUITOR, A, μνηστήρ, ῆρος, ὁ, Omn.

SULK, TO, δυσμεναίνω—*or (whether) he sat at home grieving, and grumbling, and sulking at the general happiness*, ἢ λυπούμενος καὶ στένων καὶ δυσμεναίνων ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς οἴκοι καθῆτο; Dem.

SULLEN, σκῠθρωπός, ή, όν, and ός, όν, Æsch., Eur., Xen., Dem.; σκυθρός, ά, όν, Menand.

To look sullen, σκῠθράζω, only act., Eur.; σκῠθρωπάζω, only act., Ar., Plat., Dem., Æschin.

SULLENLY, σκῠθρωπῶς, Xen.; ἀχᾰρίστως, Xen., Isoc.

SULLENNESS, φρενῶν τὸ συνεστός (gen. -ῶτος), Eur.

SULLY, TO, μορύσσω, fut. -ξω, Hom.; καταχρώζω and -χρώννυμι, Eur. *Vid.* To STAIN.

SULPHUR, θεῖον, θήϊον, and θέειον, τό, Hom.

To fumigate with sulphur, θειόω, Ep. θεειόω, Hom.

SULPHUREOUS, θειώδης, ες, Anth.

SULTRY, θερμός, ή, όν, Omn. *Vid.* HOT.

SUM, A, ἀρῐθμός, ὁ, Xen.

Large sums, πολλὰ χρήματα, Plat.; συχνὰ χρήματα, Plat.

SUM, THE (i. e., the total amount), τὸ κεφᾰλαιον (of any thing that has been said, rather than in an arithmetical sense), Pind., Thuc., Plat., Isoc., Dem.; so κορῠφή, ἡ, Pind., Plat.; so περῐβολή, ἡ, Isoc.

The sum (in arithmetic), δῠνᾰμις, εως, ἡ, Thuc.; πλήρωμα, ᾰτος, τό, Hdt.; κεφᾰλαίωμα, ᾰτος, τό, Hdt.

SUM UP, TO, ἀποκορῠφόω, Hdt.; κεφᾰλαιόω, and mid., no pass., Thuc., Plat.; συγκεφαλαιόω, oftener -ομαι, mid., Xen., Plat., Æschin.; ἀνᾰλογίζομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, but perf. pass. also with pres. pass. and aor. 1 pass. in pass. sense, Plat.; ἀναπεμπάζομαι, mid., no pass., Plat.

To sum up (as an orator recapitulating his arguments), ἐν κεφαλαίῳ, ἐν κεφαλαίοις, ἐπὶ κεφαλαίων εἶπον, ὑπομνάομαι ἐπανέρχομαι (fut. -ελεύσομαι, aor. 2 -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα), Thuc., Xen., Plat., Isoc., Dem.; [ἀνομολογέομαι, Plat.]

And to sum up all I say, ἓν δὲ ξυνελὼν λέγω, Thuc.

SUMACH-TREE, THE, ῥοῦς, ὁ καὶ ἡ, gen. ῥοῦ and ῥόος, Antipho.

SUMMER, θέρος, τό, Omn.; [θέρεος ὥρη, Hes.]; θερεία, ἡ, Pind., Hdt.; μᾰκρημερία, ἡ, Hdt.; ὥρα ἔτους, Thuc.; ὡραία, ἡ, Dem., Ap. Rh.

[*Midsummer*, μεσοῦν θέρος, Thuc.; *end of summer*, ὀπώρα, ἡ, Hom., etc. (*vid.* AUTUMN.)]

Of or *belonging to summer*, θερῐνός, ή, όν, Pind., Xen., Plat.; θέρειος, α, ον, Emped.

To pass the summer, θερίζω (in another sense Æsch. has aor. 1 sync. ἔθρῐσα), only act., Xen.

A light dress fit for summer, λῆδος, τό, Alcman; ληδάριον, τό, Ar.

Fit for summer, σειρῖνος, η, ον (of clothes), Lys.

SUMMING UP, A, συγκεφᾰλαίωσις, εως, ἡ, Plat.

SUMMIT, ἄκρις, ιος, ἡ, Hom.; ἄκρα, ἡ, Hom., Trag., Thuc.; κάρηνον, τό (only of a mountain), Hom.; κορῠφή, ἡ (lit. and metaph.), Omn.; ἀκρωνῠχία, ἡ (only of a mountain), Xen.; so ἀκρώρεια, ἡ, Xen.; metaph. (i. e., the highest excellence), ἄωτος, ὁ, Hom., Pind.; ἐσχᾰτία, ἡ, Pind. *Vid.* TOP, and SYN. 49.

Kings are at the summit of good fortune, τὸ ἔσχατον κορῠφοῦται βασιλεῦσι, Pind.

Having two summits, δῐλοφος, ον, Soph.; δικόρῠφος, ον, Eur.

SUMMON, TO, κῐκλήσκω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom., Trag.; κᾰλέω, fut. κᾰλέσω, Ep. -έσσω, Att. often καλῶ, and Att. mid. καλοῦμαι, perf. κέκληκα, pass. κέκλημαι, opt. κεκλήμην, κέκλῃο, etc., Omn.; πᾰρακᾰλέω, Eur., Ar., Thuc., Xen., Dem. (a witness), Lys.; ἀνακαλέω, Hdt., Dem.; μετᾰπέμπω, in prose more usu. -ομαι, mid., no perf., no pass., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; (esp. in law proceedings), προσκᾰλέομαι, mid., Ar., Hdt., Thuc., Lys., Dem.; κλητεύω (esp. as a witness), no mid. or pass., Dem. *Vid.* To CALL.

To summon by the voice of a herald, κηρύσσω, fut. -ξω, Hom., Soph., Ar., Thuc., Xen.

[*To summon in turn*, ἀντιπαρακαλέω, Plat.]

[*To summon* (one's partisans), παραγγέλλω, Dem.; *to summon to arms*, παραγγέλλω εἰς ὅπλα, Xen.]

One must summon, κλητέον, Plat.

SUMMONED, κλητός, ή, όν, Hom.; σύγκλητος, ον, Soph., Eur., Arist.; ἐπῐ́κλητος, ον, Hdt., Thuc.; μετάπεμπτος, ον, Hdt., Thuc., Xen.

Summoned by a messenger, ὑπάγγελος, ον, Æsch.

SUMMONER, A, κλητήρ, ῆρος, ὁ, Ar., Plat.

SUMMONS, A, κλῆσις, εως, ἡ, Ar., Dem., Æschin.; πᾰρᾰ́κλησις, ἡ, Thuc., Dem.; μετάπεμψις, εως, ἡ, Plat.

[*A (judicial) summons*, πρόσκλησις, εως, ἡ, Ar., Dem.]

A false endorsement of a summons, ψευδοκλητεία, ἡ, Andoc., Dem.

A witness to prove a summons, κλητήρ, ῆρος, ὁ, Ar.

SUMPTUOUS, πολῠδᾰ́πᾰνος, ον, Hdt., Xen.; δᾰπᾰνηρός, ά, όν, Xen.

SUMPTUOUSLY, δᾰπᾰνηρῶς, Xen.; πολυτελῶς, Xen.

More sumptuously, περισσότερον, Hdt.

SUMPTUOUSNESS, δᾰπᾰ́νη, ἡ, Æschin.; [μεγαλοπρέπεια, ἡ, Plat.]

SUN, THE, ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, Hom.; ὑπερίων, ονος, ὁ, Hom., h.; ὑπερῑονίδης, ου, ὁ, Hom., Hes., h.; ἠέλιος, ὁ, Hom., Hdt.; ἥλιος, ὁ, Omn.; σείριος, ὁ, Archil.; λαμπάς, άδος, ἡ, Soph.; λαμπρὸς μῠ́δρος, Eur.; Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, Æsch.; Φοῖβος, ὁ, Eur.; ἡμέρας βλέφᾰρον, Soph.; αἰθέρος ἀκᾰμᾰ́τον ὄμμα, Ar.

A stroke of the sun, ἀστροβολία, ἡ, Theoph.

The warmth of the sun, εἴλη, ἡ, Ar.; εἴλησις, εως, ἡ, Plat.

Shining like the sun, standing in the sun (as statues, etc.), ἀντήλιος, ον, Æsch., Eur.

[*Exposed to the sun*, προσήλιος, ον, Xen.] *Vid.* SUNNY.

To be in the sun, to live in the sun, ἡλιόομαι, pass., Xen., Plat., Arist.

To sun one's self, ἡλιάζομαι, pass., Arist.

To be like the sun, ἡλιάω, only act., Anac.

[*To sit in the sun*, ἀνηλιάζω, Ath.]

Of or *belonging to the sun*, ἡλιῶτις, ῐδος, ἡ (of a beam), Soph.

Fond of the sun, ἡλιομᾰνής, ές, Ar.

SUNBEAMS, αὐγαί, αἱ, Hom., Pind., Eur., Ar., Xen., Plat.; ἡλίου βολαί, αἱ, Eur. *Vid.* BEAM, RAY.

SUN-BURNT, ἡλιόκτῠπος, ον, Æsch.; ἡλιόκαυστος, ον, Theoc.

SUN-DIAL, A, στοιχεῖον, ου, τό (prop. the gnomon of the dial, or even the shadow cast by it), Ar.; [ὡρολόγιον σκιαθηρικόν, Plin.; σκιάθηρον, τό, Diog.]

To consult the sun-dial, σκιὰς γνωμᾰτεύω, Plat.

SUNDRY, παντοδᾰπός, ή, όν, h., Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc.

SUNKEN (of the stomach of a hungry man), σῑμός, ή, όν, Xen.

SUNLESS, ἀνήλιος, ον, Trag.; δῠσήλιος, ον, Æsch., Eur.

SUNLIGHT, αἴγλη, ἡ, Hom., Pind.

SUNNY, πρόσειλος, ον, Æsch.; ἡλιοστῐβής, ές, Æsch.; ἡλιόβλητος, ον, Eur.; εὐήλιος, ον, Eur., Ar., Xen., Antipho; εὔειλος, ον, Eur., Arist.; προσήλιος, ον, Xen.

With sunny weather, εὐηλίως, Æsch.

A sunny place, θειλόπεδον, τό, Hom.; ἡλιούμενον, τό, Xen., Arist.

SUNRISE, ἀναπτῠχαὶ ἡλίου, ἀν. οὐρᾰνοῦ, Soph., Eur.

[*At sunrise*, ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι, Hom., Hdt.; ἅμ' ἡμέρᾳ, Hdt.] *Vid.* DAWN.

SUNSET, δυσμή, ἡ, usu. in pl., Si-

mon., Pind., Trag., Xen., Plat. *Vid.* SETTING.

Before sunset, πρὶν Θεοῦ δῦναι σέλας, Eur.

SUP, TO, δορπέω, only act., Hom. *Vid.* TO DINE.

SUPERABUNDANCE, πολῦπληθία, ἡ, Soph., Dem.; ὑπεροχή, ἡ, Plat. *Vid.* ABUNDANCE.

SUPERABUNDANT, ζᾰπληθής, ές, Æsch.; ὑπερπληθής, ές Dem. *Vid.* ABUNDANT.

SUPERANNUATED, ἔξωρος, ὁ καὶ ἡ, Æschin.

SUPERB, μεγᾰλοσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; μεγαλοπρεπής, ές, Hdt., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* SPLENDID.

SUPERBLY, μεγαλοπρεπέως, Att. -πῶς, compar. -έστερον, superl. -έστατα, Hdt., Xen., Plat.

SUPERCARGO, A, ὁδαίων ἐπίσκοπος, Hom.

SUPERCILIOUS, ὑπέρφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Trag.; ὑπέραυχος, ον, Æsch., Xen.; ὑπεροπτῐκός, ή, όν, Dem.; καταφρονητῐκός, ή, όν, Arist.

[*A supercilious person*, ὀφρυανασπασίδης, ὁ, Epigr. ap. Ath.]

[*To be supercilious*, ὀφρυόομαι, Timon., Luc.]

SUPERCILIOUSLY, ὑπέροπτα, Soph.; ὑπεροπτῐκῶς, Xen.; καταφρονητῐκῶς, Xen., Plat.

SUPERCILIOUSNESS, ὑπεροψία, ἡ, Thuc., Isoc., Dem.

SUPERFETATION, ἐπῐκύησις, εως, ἡ, Hipp.

To be capable of superfetation, ἐπικυέω, only act., Hipp.; ἐπικυΐσκομαι, only pres. and imperf. mid., Hdt.

SUPERFICIAL, ἐπῐπόλαιος, ον, Isoc.; τῠπώδης, ες, Arist.

SUPERFICIALLY, πᾰρέργως, Plat.

[SUPERFICIES, περιφέρεια, ἡ, Plut.]

SUPERFLUITY, περιουσία, ἡ, Ar., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; περισσότης, ητος, ἡ, Isoc.

SUPERFLUOUS, περισσός, ή, όν, Æsch., Soph., Xen.; περισσεύων, ουσα, ον, οντος, etc., Soph.; περίεργος, ον, Plat., Isoc., Andoc., Dem.; πᾰρεργος, ον, Plat.; πᾰράζυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Arist.

Fond of superfluous words, λόγων πᾰρεργάτης (ου, ὁ), Eur.

[SUPERFLUOUSLY, ἐκ περιουσίας, Plat.]

SUPERHUMAN, ὑπερφυής, ές, Ar.

SUPERINDUCE, TO, προσεπισπάω, fut. -ᾰσω, Hipp.

SUPERINTEND, TO, ἐποπτεύω, only act., no perf., Hom., Hes., Pind., Æsch., Plat.; ἐφοράω, fut. ἐπόψομαι, Ep. also ἐπιόψομαι, aor. 1 mid. ἐποψάμην (only Pind.), imperf. -εώραον, perf. -εώρᾱκα, pass. only in pres. and imperf., mid. only in fut. and aor. 1 as above, Hom., Solon, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἐπισκοπέω, fut. -σκέψομαι, perf. pass. (in act. sense) -έσκεμμαι, Trag., Hdt., Xen., Plat.; ἐφίσταμαι, pass., c. fut. mid., aor. 2, perf. and pluperf. act., perf. part. ἐφεστηκώς, υῖα, ός, sync. often ἐφεστώς, ῶσα, gen. -ῶτος, etc., c. dat., or c. ἐπί and gen., Trag., Hdt., Xen., Plat.; ἐπιστατέω, only act., c. dat. or c. gen., Soph., Xen., Plat., Isoc.; ἐπῐμελέομαι, mid., c. perf., aor. 1 and fut. 1 pass., all in act. sense, c. gen., Xen.

To join in superintending, συνεφίσταμαι, Thuc.; συνεπιστατέω, only act., Plat.

SUPERINTENDENCE, ἐπῐμέλεια, ἡ, Xen.; ἐπίστᾰσις, εως, ἡ, Xen.

SUPERINTENDENT, ἐπίσκοπος, ὁ, Hom., Pind., Æsch., Ar., Plat.; ἐπῐμελητής, οῦ, ὁ, Ar., Xen., Plat., Dem.; ἐπόπτης, ου, ὁ, Dem.

SUPERIOR, SUPERIOR TO, ὑπέρτερος, α, ον, c. gen., also ὑπέρτᾰτος, η, ον (ὑπερώτατος, Pind.), Hom., Hes., Pind., Trag.; προφερής, ές, c. gen., also compar. and superl., Hom., Hes.; ὑπέροχος, ον, Ep. also ὑπείροχος, c. gen. or sine cas., Hom., h., Pind., Æsch., Soph., Hdt.; πέρροχος, ον, for περίοχος, Sapph.; κρείσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Omn. Att.; κᾰθῠπέρτερος, α, ον, c. gen., Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; πρότερος, α, ον, c. gen., c. dat. rei, or πρός and acc., Plat., Isæ.; προὔχων, Thuc. *Vid.* BETTER.

To have the advantage of superior numbers in battle, ἐκ τοῦ περιόντος ἀγωνίζεσθαι, Thuc.

Superior to, ὕπερθε or -θεν, c. gen., Eur.; κᾰθῦπερθε, Pind., Soph., Hdt.

To be superior or *superior to*, περίειμι (-εῖναι), sine cas. or c. gen., Hom., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; περῐγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα, part. -γεγονώς, υῖα, ός, and sync. -γεγώς, ῶσα, also -γεγένημαι, etc., c. gen., Hom., Thuc., Isoc., Dem.; προέχω, often contr. προύχω, imperf. προεῖχον, fut. προέξω never contracted, aor. 2 προέσχον, infin. προσχεῖν, etc., c. gen. or sine cas., only act., h., Soph., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ὑπερέχω, poet. also ὑπειρέχω (not Att.), aor. 2 poet. also ὑπερέσχεθον, sine cas. or c. gen., only act., Hom., Theogn., Xen.; ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Thuc.; ἐκνῑκάω, Eur.; πλεονεκτέω, only act., sine cas. or c. gen., Xen., Plat.; προήκω, sine cas., no aor. nor perf., only act., Thuc., Xen. *Vid.* TO EXCEL, TO SURPASS.

To be superior (i. e., more powerful), ἐπῐπολάζω, only act., Isoc., Dem.

SUPERIORITY, ὑπερβολή, ἡ, Eur., Isoc.; πλεονεξία, ἡ, Thuc., Xen., Isoc.; περιουσία, ἡ (in numbers or military force), Thuc.

[*You have a superiority in number of ships*, περιγίγνεται ὑμῖν πλῆθος νεῶν, Thuc.]

SUPERNATURAL, ὑπερφυής, ές, Æsch., Ar., Hdt., Plat., Lys.

SUPERNUMERARY, περισσός, ή, όν, Xen.

SUPERSCRIBE, TO, ἐπῐγράφω, c. dat., or c. ἐπί and acc., Thuc., Dem.

SUPERSCRIPTION, ἐπῐγραφή, ἡ, Isæ.; ἐπίγραμμα, ᾰτος, τό, Dem.

[*With false superscription*, ψευδεπίγραφος, ον, Polyb.]

SUPERSEDE, TO, παύω (when of superseding an officer, etc., c. acc. pers., gen. of the office), Hdt., Xen.

SUPERSTITION, δεισῐδαιμονία, ἡ, Polyb.

SUPERSTITIOUS, δεισῐδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Theoph.; ὄλολοι, οἱ, only pl., Theopomp. (Com.), Menand.

SUPERVENE, TO, προσεπιγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γεγένημαι and -γέγονα, part. -γεγονώς, υῖα, ός, and often sync. -γεγώς, ῶσα, Hipp.

SUPERVISE, TO, ἐποπτεύω, only act., Hom., Hes., Pind., Æsch., Plat. *Vid.* TO SUPERINTEND.

SUPINE, ὕπτιος, α, ον, not metaph., Ar., Hdt.: metaph., ἀπρόθῦμος, ον, Hdt., Thuc. *Vid.* INDOLENT.

SUPINELY, ἀπροθύμως, Plat.

SUPINENESS, ῥαστώνη, ἡ, Thuc., Dem.

SUPPER, δόρπον, τό, Hom., Æsch., Ap. Rh.; αἶκλον, τό, Ath.; τὸ δειλῐνόν, Ath.; ἑσπέρισμα, ατος, τό, Ath. *Vid.* DINNER, and SYN. 93.

A sham supper, ψευδόδειπνον, τό, Æsch.

Belonging to or *at supper*, προσδόρπιος, ον, Hom.

At or *after supper*, μεταδόρπιος, ον, Hom., Pind.

SUPPERLESS, ἄδειπνος, ον, Xen.

SUPPER-TIME, δορπηστός, ὁ, Ar., Xen.

SUPPLANT, TO, ὑποσκελίζω, Plat., Dem.

SUPPLE, γναμπτός, ή, όν, Hom.; ὑγρός, ά, όν, Pind., Eur., Xen., Plat., Theoc.; χᾰλᾰρός, ά, όν, Ar.; ὑγρομελής, ές (only of persons or animals), Xen.

To make supple, διᾰχᾰλάω, fut. -ᾰσω, Xen.

[SUPPLEMENT, A, προσθήκη, ἡ, Plat., Dem.; ἀναπλήρωμα, τό, Arist.; *to add a supplement*, προσγράφω, Dem.]

[SUPPLEMENTAL, πρόσγραφος, ον, Diod.; *s. conditions* (to a treaty), τὰ προσγεγραμμένα, Xen.]

SUPPLENESS, ὑγρότης, ητος, ἡ, Xen.

SUPPLIANT, A, ἐπιστάτης, ου, ὁ, Hom.; ἐφέστιος, ὁ, Hom., Æsch., Soph.; ἱκέτης, ου, ὁ, Omn.; fem. ἱκέτις, ἴδος, Æsch., Soph., Hdt.; ἵκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; ἱκτήρ, ῆρος, ὁ, Soph., Eur.; ἀφίκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; προσίκτωρ, ὁ, Æsch.; προστᾰτης, ου, ὁ, Soph.; προστρόπαιος, ὁ, Trag.; πρόστροπος, ὁ, Soph.; τὰ ῥύσια, Æsch.; ἱερῖτις, ἴδος, ἡ, Æsch.

A band of suppliants, προστροπή, ἡ, Æsch.

Protecting suppliants, ἱκετήσιος, α, ον, Hom.; ἱκτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; ἵκτιος, ον, Æsch.; ἱκέσιος, α, ον, and ος, ον, Trag.

SUPPLIANT, adj. (of or belonging to suppliants, etc.), λῖτός, ή, όν (of sacrifices, etc.), Pind.; λῖτᾰνος, η, ον, Æsch.; ἱκέσιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; λῐπᾰρής, ές, Soph.; (esp. borne by suppliants, as branches, etc.), ἱκτήρ, ῆρος, only masc., Soph., Eur.; ἱκετήριος, and sync. ἱκτήριος, α, ον, Æsch., Soph.

The branch borne by suppliants, ἡ ἱκετηρία, Eur., Ar., Hdt., Andoc.

SUPPLICATE, TO, ἱκετεύω, c. acc. pers., sometimes c. gen., no pass., mid. very rare, Omn.; ἐξικετεύω, Soph.; ἱκνέομαι, fut. ἵξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἱκόμην (ῑ in indic., ῐ in the other moods), Hom., Trag., Theoc.; λῐπᾰρέω, no mid., pass. rare, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc.; ἐπῐθοάζω, only act., Æsch., Eur.

To fall down before as a suppliant (and therefore), *to supplicate*, προπροκυλίνδομαι, pass., only pres., c. gen., Hom.; προσπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, only act. except fut. mid., c. acc. or c. dat., or c. πρός and acc., Trag., Ar.; προσπῐ́τνω, only pres. and imperf. act., c. acc. or c. prep., Soph., Eur.; προπίτνω, c. dat., Soph.; προστρέπω, and mid., no perf. nor pass. in this sense, often c. dupl. acc., Trag. *Vid.* TO ENTREAT.

SUPPLICATION, ἄφιξις, εως, ἡ, Æsch.; ἱκεσία, ἡ, Eur., Æschin.; ἱκετεία, ἡ, Thuc., Plat., Lys.; ἱκέτευμα, ᾰτος, τό, Thuc.; προστροπή, ἡ, Trag., Æschin. *Vid.* SYN. 237.

SUPPLICATION, A (i. e., a solemn procession to the temples for the purpose of supplication, like Livy's *Supplicatio*), πρόσοδος, ἡ, Ar., Xen., Dem.

Tokens of supplication, κηρύκια, τά, Dinarch.

Not making supplication, ἀνἰκέτευτος, ον, Eur.

SUPPLY, A, πᾰροχή, ἡ, Thuc.

SUPPLY, TO, πᾰρέχω (Hom. once has πᾱρέχω), imperf. παρεῖχον, fut. παρέξω and παρασχήσω, no aor. 1 act., aor. 2 παρέσχον, poet. also -έσχεθον, and mid. Ep. παρεχεσκόμην, perf. παρέσχηκα, also mid., no pass., Omn.; πορσύνω, Ep. fut. also πορσῠνέω, Hom., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; ἐπαρκέω, fut. -έσω, c. acc., more rarely c. gen., once c. dat., Æsch., Eur., Xen., Plat., Dem.; ἐξαρκέω, Xen.; κἴχρημι, only pres. and aor. 1 act. ἔχρησα in this sense, Ar., Hdt., Xen., Dem.; διᾱκονέω, Hdt., Plat., Dem.; ὑφίσταμαι, only in aor. 2 ὑπέστην, Eur.; ἀποδείκνῡμι, Xen.; ἐκπληρόω, Xen.; εὐπορέω, c. acc. or c. gen., Isæ., Dem.; πορίζω, Thuc., Plat.; ἀναπληρόω, Plat. *Vid.* TO PROVIDE, TO GIVE, and SYN. 175.

To supply besides, προσπορίζω, Xen., Dem.; προσπαρέχω, Thuc., Plat.

To supply in turn, ἀντἴπᾰρέχω, Thuc.

To supply previously, προπαρέχω, Xen.

[*To supply* (something not expressed), προσυπακούω, Plat.]

SUPPLIES, κομῐδή, ἡ, Hom.; τὰ ἐπιτήδεια, Thuc.; πᾰρᾰπομπή, ἡ, Xen.; ὀψωνιασμός, ὁ, Menand., Polyb.

A means of procuring supplies, κομῐδή, ἡ, Thuc., Isoc.

One who supplies all things, χορηγός, ὁ, Dem., Æschin.

[SUPPLYING (adj.), ποριστικός, ή, όν, c. gen., Plat.]

SUPPORT, τροφή, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.

SUPPORT, A, ἔχμα, ᾰτος, τό, Hom., Ap. Rh.; ἔρμα, ᾰτος, τό, Hom., Eur.; ἔρεισμα, ᾰτος, τό, Pind., Soph., Eur., Plat., Theoc.; ἵδρῡμα, ᾰτος, τό, Eur.; ὄχημα, ᾰτος, τό (used of Jupiter), Eur.; στήριγμα, ᾰτος, τό, Eur.; στήριγξ, ιγγος, ἡ, Xen.; ὄφελος, τό (only of persons), Æschin.; ἀντίληψις, εως, ἡ, Xen.

That he might both say and do every thing to support Philocrates, ἵν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει, Æschin.

SUPPORT, TO (as a prop, as one who prevents from falling), ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω and σχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, and poet. ἔσχεθον, only act. in this sense, Hom., Soph.; ἀνέχω, Ep. pres. 3d sing. ἀνέχησι, as if from ἀνέχημι, Hom.; ἐρείδω, perf. pass. ἐρήρεισμαι, pluperf. ἠρηρείσμην, Ep. 3d pl. ἐρηρέδαται, ἐρηρέδατο, Hom., Tyrt., Æsch., Theoc.; στηρίζω, fut. -ίξω, Hom., Hes., Eur.; νέμω, c. ἐπί and dat. of the props, Æsch.; κατέχω, only in aor. 2 κατέσχεθον, Æsch.; ὑπέχω, Hdt.; ὑποστεγάζω, fut. -ᾰσω, Æsch.; βαστάζω, fut. -ᾰσω, but aor. 1 pass. ἐβαστάχθην (even of supporting labor, etc., but for this tense see TO ENDURE), Æsch., Soph.; ἐπερείδομαι, mid., Eur.; ὑπερείδω, Plat.; ὀχέω, rare in the augmented tenses, Eur.; ἀντἴλαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, in act. c. acc., in mid. c. gen. (esp. of supporting one actually falling), Eur.

To support another's opinion, ἀλλοτρίαις γνώμαις ἐπιγράφομαι, mid., or c. ἐπί and acc., Dem., Æschin., Dinarch.

To support (i. e., retain) *a person* or *city* (in an opinion), διάγω, c. ἐν and dat., Isoc., Dem.

To support (i. e., prevent from starving), τρέφω, fut. θρέψω, perf. τέτροφα, pass. τέθραμμαι, aor. 1 ἐθρέφθην, Omn.; φέρβω, only pres. and imperf., Hes.; διατρέφω, Thuc., Xen.; ἐπιτρέφω, Hdt. *Vid.* TO MAINTAIN, TO NOURISH, TO FEED.

To support in turn (one's parents, etc.), ἀντἴτρέφω, Xen.

Assisting to support, σύντροφος, ον, c. gen., Xen., Plat.

SUPPORTER, A (i. e., a defender, etc.), ἀρωγός, ὁ, Hom.

A supporter (i. e., feeder), θρεπτήρ, ῆρος, ὁ, Mel.; fem. θρέπτειρα, Eur.

SUPPORTING — *supporting many*, πολὔβοσκος, ον, Pind.

SUPPORTABLE, ἀνεκτός, ή, όν, and ός, όν, Omn. *Vid.* TOLERABLE.

SUPPORTABLY, ἀνεκτῶς, Hom.

SUPPOSABLE, ὑποληπτός, όν, Arist.

SUPPOSE, TO, οἴομαι (Ep. often ὀΐομαι, also pres. and imperf. Att. contract. οἶμαι, ᾤμην; Hom. also has pres. act. οἴω, more usu. ὀΐω; never in Att. except once in Ar.), imperf. ᾠόμην, and Ep. ὠϊόμην, fut. οἰήσομαι, aor. mid. ὠϊσάμην, aor. 1 pass. (in act. sense) Ep. ὠΐσθην, Att. ᾠήθην (the Trag. only use pres., imperf., and aor. 1 pass.), Hom., Hes., Omn. Att.; ἐπαξιόω, Soph.; ὑπολαμβᾰνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; κᾰτεικάζω, fut. -ᾰσω, Hdt.; συννοέω, only act., Plat.; ὑποπτεύω, Xen. *Vid.* TO THINK.

To suppose besides, προσυπολαμβάνω, Arist.

I suppose, δήπου (sometimes as a question implying an expectation of an affirmative answer), Hom., Æsch., Soph., Ar., Thuc.; δή, Soph., Eur., Thuc., Dem.

One must suppose, ὑποληπτέον (i. e., take for granted as a supposition), Plat.; so ὑποθετέον, Plat.; μαντευτέον, Plat.; οἰητέον, Arist.

SUPPOSITION, A, ὑπόθεσις (i. e., position imagined for the sake of argument), Plat.; so ὑπόλημμα, ᾰτος, τό, Plat.; ὑποδοχή, ἡ, Dem.

SUPPOSITITIOUS, πλαστός, ή, όν, Soph.; ὑποβολἴμαῖος, ον, Hdt., Plat.; νόθος, η, ον, and ος, ον, Plat.

SUPPRESS, TO, ὑποστέλλομαι, mid., Eur., Plat., Isoc., Dem., Æschin.; ἀφᾰνίζω, Hdt., Thuc., Isæ., Dem.; κλέπτω, Antipho, Dem.; ἐκκλέπτω, Soph.; ἐπιλήθομαι, mid., Hdt.; ἐπἴλανθάνομαι, mid., fut. -λήσομαι, perf. -λέληθα and -λέλησμαι in act. sense, c. acc. or gen., Hdt., Æschin. *Vid.* TO CONCEAL.

SUPPRESSION, ἀφᾰνἴσις, εως, ἡ, Ar. *Vid.* CONCEALMENT.

[SUPPURATE, TO, πεπαίνομαι, Hipp.; πυοποιέω, Med.; πυοῤῥοέω, Hipp.; πυόομαι, Arist.; ἀνελκόω, Med.]

To suppurate a little, ὑποπυΐσκομαι, mid., only pres. and imperf., Hipp.

[*To cause to suppurate*, πυόω, Med., only in pass.]

[SUPPURATING, πυοποιός, όν, Med.]

SUPPURATION (about a place), περἴπύημα, ᾰτος, τό, Hipp.; ἀνέλκωσις, εως, ἡ, Hipp.

[*Preventing suppuration*, ἀνεκπὔητος, ον, Hipp.]

SUPREMACY, ἡγεμονία, ἡ, c. gen. of that over which, Thuc. *Vid.* POWER.

Of supremacy, suited for supremacy, etc., ἡγεμονἴκός, ή, όν, Plat.

Of supremacy, adv., ἡγεμονικῶς, Isoc.

SUPREME, ὕπᾰτος, η, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur., Dem.; ὑπέρτᾰτος, η, ον, Omn. poet.; πᾰνὔπέρτατος, η, ον, Anth.

[SURD (in mathematics), ἄλογος, ον, Math.]

SURE, σῶς, σῶν (of what will happen), Hom.; νημερτής, ές (of what is said), Hom.; πιστός, ή, όν, Omn.; τελήεις, εσσα, εν (of omens), h.; τελέεις, Tyrt.; βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Omn. Att. *Vid.* CERTAIN, FIRM.

It is sure to have been a god who commanded you . . ., κελευσάμεναι δέ σ' ἔμελλε δαίμων . . ., Hom.; so, "I heard he was alive." PHIL. "He was sure to be," ἔμελλε, Soph.

To be sure (i. e., to feel sure), πιστόομαι, pass., esp. in aor. 1, also in aor. 1 mid., Hom., Soph., Eur.; πιστεύω, Omn. Att. *Vid.* TO BELIEVE.

What is sure to be said, τὸ μέλλον ῥηθήσεσθαι, Æschin.

SURE-FOOTED, ἀπτώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; ἄπταιστος, ον, Xen.

SURELY, ἦ, Omn.; ἦπου, Hom.; θήν, often also ἦ θήν, Hom., Æsch.; δῆτα, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat.; οὖν, usu. with some other particle, ὥσπερ, γάρ, etc. (esp. in repetitions, e. g., *if he is, as he surely is, a god*, εἰ δ' ἔστιν, ὥσπερ οὖν ἔστι, θεός, Plat.; ἀμελεί, only in answer, often ironically, Ar., Plat.; [*surely not*, οὐ δή, sometimes in neg. interrog. οὐ δὴ φής; Hom.; *for surely not*, οὐ γὰρ δή, or δήπου, or δήπου γε, Soph., Plat.]

SURETY, βεβαιότης, ητος, ἡ, Thuc., Plat. *Vid.* CERTAINTY.

SURETY, A, ἐγγυητής, οῦ, ὁ, Hdt., Xen., Plat., Antipho; ἔγγυος, ον, ὁ, Xen., Arist.; [προστάτης, ὁ, Xen.; ὅμηρος, ὁ, ἡ, Hdt., Thuc.] *Vid.* BAIL.

To be surety, ἐγγυάομαι, mid., c. acc. of the person for whom, dat., or πρός and acc. of the person to whom the security is given, Plat., Dem.; [ἀναδέχομαι, c. dat. to whom, Thuc.]

To be surety for a debt, προσεγγυάομαι, c. gen. of the debt, Dem. *Vid.* TO BAIL.

SURF, ῥόθιον, τό, Æsch., Thuc.; ῥόθος, ὁ, Soph., Eur.; ῥᾱχία, ἡ, Æsch., Hdt.; κύμᾰτος ἀγή, Ap. Rh.

SURFACE, νῶτα, τά (of land or sea), Hom., Pind., Eur.; θέναρ, ᾰρος, το, Pind.; ἐπἴφάνεια, ἡ, Arist.; τὸ ἐπἴπολῆς, Plat.

To skim or *touch the surface of*, νωτίζω, only act., Æsch.

On the surface, ἐπἴπόλαιος, ον, Arist.; [(of roots), μετέωρος, ον, Theoph.]

On the surface, adv., ἐπἴπολῆς, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

To lie on the surface, ἐπιπολάζω, only act., Xen., Arist.

A being on, a rising to the surface, ἐπἴπόλᾰσις, εως, ἡ, Arist.; ἐπἴπολασμός, ὁ (of undigested food), Arist.

SURFEIT, A (esp. from wine), κραιπάλη, ἡ, Ar.; κάρος, τό, Arist.

A surfeit from any thing, πλησμονή, ἡ, Hipp.

To have a surfeit, κραιπᾰλάω, only act., Ar., Plat.

SURGE, THE, ζάλη, ἡ, Æsch., Soph.; [κύματος ἀγή, Ap. Rh.]

SURGEON, A, ἰᾱτήρ (ῑ, but also ῐ Anth.), ῆρος, ὁ, Hom., Pind., Soph.; ἰᾱτρός, ὁ (ῑ, also ῐ Att.), Omn.; ἰατρόμαντις, εως, ὁ, Æsch.; ἰατροτέχνης, ου, ὁ, Ar.; ἰατορίας χειροτέχνης (ου, ὁ), Soph.

Of, or belonging to, or *skillful as a surgeon*, ἰᾱτρῐκός, ή, όν, Hdt., Xen., Plat., Isoc.

A female surgeon, ἰάτρια, ἡ, Alex.

To treat as a surgeon, ἰᾱτρεύω, pass. of the patient, Plat.

SURGERY (the art), ἡ ἰᾱτρῐκή, Hdt.; ἰάτρευσις, εως, ἡ, Plat., Arist.; ἰατρεία, ἡ, Arist.

SURGERY, A (i. e., a surgeon's shop), ἰᾱτρεῖον, τό, Xen., Plat., Æschin.

SURLINESS, χαλεπότης, ητος, ἡ, Plat., Isoc.

SURLY, στῠγνός, ή, όν, Æsch., Eur., Xen. *Vid.* MOROSE.

SURMEH, στῖμις, εώς, ἡ, Antipho.

SURMISE, A, ὑπόνοια, ἡ, Dem.

SURMISE, TO, 'ὑπονοέω, Eur., Omn. prose; μαντεύομαι, Plat. *Vid.* TO SUSPECT.

SURMOUNT, TO, 'ὑπερβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, Hom., Æsch., Xen.; ὑπερθέω, fut. -θεύσομαι, no aor. 1, no pass., Æsch., Eur.; 'ὑπεραίρω, Xen.

SURNAME, ἐπῐ'κλησις, εως, ἡ, Hom., Hdt., Xen.; ἐπωνῠμία, ἡ, Æsch., Hdt., Thuc., Plat.; ἐφύμνιον, τό, Ap. Rh., Call.; [ἐπώνυμον, τό, Plut.; προσωνυμία, ἡ, Plut.; τὸ συγγενικὸν ὄνομα, Diod.]

SURNAME, TO, 'ἀνᾰκᾰλέω, fut. -έσω, Ep. also -έσσω, Att. -καλῶ, perf. -κέκληκα, etc., Soph.; ἐπῐκαλέω, Hdt., Xen.; 'ἀνᾰγορεύω, Xen.; [προσονομάζω, Plut.]

SURNAMED, ἐπώνυμος, ον, when applied to a person, c. gen. of what after, sometimes c. ἐπί and gen., more rarely c. dat., also of the name given, Omn. poet., Hdt.; ἐπωνῠ́μιος, α, ον, Pind., Hdt.

SURPASS, TO, καίνῠμαι, only pres. and imperf. mid., and perf. and pluperf. pass. in act. sense κέκασμαι, ἐκεκάσμην, Hom.; ἀποκαίνῠμαι, Hom.; πᾰρέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, Hom., Theogn., Eur., Ar.; νῑκάω (pres. act. also νίκημι, Theoc.), Omn.; 'ὑπερβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, c. acc., sometimes c. gen., Hes., Pind., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; 'ἀμεύομαι, mid., only in aor. 1, Pind.; 'ἀμείβομαι, mid., Pind.; πᾰρᾰμείβω, Soph.; πᾰρᾰλεύομαι, in pres., Pind.; 'ὑπερβαίνω, not in fut. or aor. 1 act., fut. mid. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, part. -βάς, etc., perf. -βέβηκα, 3d pl. sync. often -βεβάᾱσι and -βεβᾶσι, sync. infin. -βεβάμεν, sync. part. -βεβαώς, υῖα, ός, further sync. -βεβώς, ῶσα, ῶτος, etc. (these sync. forms chiefly poetic), Theogn., Plat.; ὑπερθέω, fut. -θεύσομαι, no other tenses except imperf., Eur.; ὑπερφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 ήνεγκον, but chiefly in pres. act. in this sense, c. gen., sometimes c. acc., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Isoc.; 'ὑπερφύομαι, in aor. 2 ὑπερέφῠν, Hdt.; κράτέω, c. gen., Xen.; 'ἀποκρᾰτέω, Hdt.; 'ὑπερπαίω, fut. -παιήσω, no perf., only act. in this sense, c. acc. or c. gen., Ar., Dem.; ὑπερτείνω, only act. in this sense, c. gen. or c. acc., Dem.; 'ὑπερπηδάω, Plat.; κᾰτᾰβρῑθω, perf. not in this sense, only act., Theoc.; περῐπέλομαι, esp. in aor. 2 περιεπλόμην, c. gen., Ap. Rh.; 'ὑπερπέλομαι, c. gen., Ap. Rh. *Vid.* TO EXCEL. TO CONQUER.

So great that no room was left to those who came after them to surpass them, τοσοῦτον ὥστε μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων ὑπερβολὴν λελεῖφθαι, Dem.

SURPASSED — *to be surpassed by*, ἀπολείπομαι, c. gen., Hdt.

SURPLUS, περιών, οῦσα, όν, gen. όντος, etc., most usu. in neut. as a subst., Thuc., Plat., Isæ., Dem.

SURPLUS, THE, τὸ περισσόν, Xen.; τὸ περισσεῦον, Xen.; [τὰ περιόντα, Plat.]

You have a surplus, περίεστιν ὑμῖν, c. gen. rei, Dem.

[*The surplus after paying expenses*, τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως, Dem.]

Such a surplus had Pericles, τοσοῦτον τῷ Περικλεῖ ἐπερίσσευσε, Thuc.

SURPRISE, A, mil., κλοπή, ἡ, Xen.

Taking them by surprise, 'ἀπροσδοκήτοις ἐπῐπεσών, Thuc.

The matter takes them by surprise, πρᾶγμα 'ἀφράκτοις προσπίπτει, Ar.

You will be taken by surprise, ἄφρακτοι ληφθήσεσθε, Thuc.

Expressions of surprise, ὢ πόποι, Hom.; πᾶπαῖ, Soph., Eur., Hdt.; παπαιάξ, Eur. (in Cycl.), Ar.

SURPRISE, TO, συσκευάζομαι, mid., Xen., Dem.

To occupy by surprise (a military post, esp. by night), κλέπτω, Xen.

SURRENDER, A, πᾰρᾰ́δοσις, εως, ἡ, Thuc.; ἔκδοσις, ἡ, Hdt.

SURRENDER, TO, act., ἐκδῐ́δωμι, aor. 1 act. -έδωκα, perf. pass. δέδομαι, etc., Trag., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἐνδίδωμι (used also intrans., as, a town surrenders), Eur., Thuc., Xen., Plat.; πᾰρᾰδίδωμι, Soph., Hdt., Thuc., Xen., Antipho; δῐ́δωμι, Dem.; ἔκδοτον ποιέω, Hdt., Isoc.; πᾰρίστᾰμαι, in fut. mid. πᾰραστήσομαι, and aor. 2 act. παρέστην, Hdt.; προσχωρέω, Xen.

SURRENDERED, 'ἀνᾰ́δοτος, ον, Thuc.; ἔκδοτος, ον, Eur., Hdt., Isoc., Dem.

SURREPTITIOUS, κλοπαῖος, α, ον (esp. of what is so obtained), Æsch., Eur., Plat.

SURREPTITIOUSLY, κλοπῇ, Soph., Eur.

SURROUND, TO (i. e., be round), ἀμφέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλυθα, c. acc. or c. dat., Hom.; ἀμφῐδῑνέομαι, pass., Hom.; ἀμφίσταμαι, mid., c. aor. 2 act., perf. and pluperf. act., 3d pl. perf. sync. ἀμφεστᾶσι, c. acc. or c. dat., Hom., Soph.; περιῐ́σταμαι, also c. aor. 1 pass. περιεστᾰ́θην (Call. has also ᾰ), c. acc., rarely c. dat., Omn.; ἀμφέπω, Ep. also ἀμφιέπω, only pres. and imperf. act. (only pres. in Trag.), Hom., Pind., Soph., Eur.; στέφω, Hom.; περιστέφω, Hom.; ἀμφιστέφω, c. dat., Hom.; στεφᾰνόομαι, pass., usu. c. prep. ἀμφί or περί and acc., sometimes c. acc. without prep. (but rarely so), Hom., Hes., h.; ἀμφῐβαίνω, fut. -βήσομαι (no fut. act. or aor. 1 in intrans. sense), aor. 2 -έβην, part. -βάς, perf. -βέβηκα, poet. sync. 3d pl. often -βεβάᾱσι and -βεβᾶσι, infin. sync. -βεβᾰ́μεν, part. sync. -βεβαώς, υῖα, further sync. -βεβώς, -ῶσα, etc., Hom., Æsch., Eur., Call.; ἀμπέχω, imperf. ἀμπεῖχον, pres. and imperf. also ἀμπίσχω, ἤμπισχον (only Att.) fut. ἀμφέξω, pres. mid. (in Ar.) also ἀμπισχοῦμαι, no aor. 1 nor perf., Hom., Trag.; περιέχω, aor. 2 mid. περιεσχόμην sometimes in pass. sense, Hdt., Xen., Lys., Plat., Ap. Rh.; πῠκάζω, Hes., Eur.; ἀμφιστεφᾰνόομαι, pass., h.; ἀμφῐτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δέδρομα, Pind.; ἀμφῐπολέω (esp. as a protector), only act., Pind.; ἀμφῐκρέμᾰμαι, pass., Pind.; κῠκλόω, more usu. in mid., also pass. in pass. sense, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; κῠκλέομαι, pass. in act. sense, Soph., Hdt.; ἐγκῠκλόομαι, pass. in act. sense, Eur., Ar.; περῐβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; περῐκῠκλέομαι, mid., Hdt.; περικῠκλόομαι, mid., Ar., Xen.; περῐλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, Hdt.; περιχέομαι, pass. perf. -κέχῠμαι, c. acc. or c. dat. (esp. as a crowd surrounds a man), Xen., Plat.; περιστεφᾰνόω, Ar., Hdt.; περιπτύσσω, fut. -ξω (take in flank), Xen.; περιστοιχίζομαι, mid., also pass. in pass. sense, Dem.; περῐκλείω, perf. pass. -κέκλεισμαι, Hdt., Thuc.; περίειμι (-εἶναι), c. dat., Thuc.; περιάγνῠμαι, only pres. and imperf., Ap. Rh.

To surround with, to put around so as to surround, ἀμφῐτῐ́θημι, aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, also Ep. imperf. act. -ετίθεον, ουν, etc., c. acc. rei, dat. pers., Hom., Eur.; ἀμφῐβάλλω, same construction, Hom., Soph., Eur.; περῐβάλλω, sometimes c. gen. pers. (but rarely so), Æsch., Eur., Thuc.; φράσσω, fut. -ξω, c. acc. pers., dat. rei (esp. so as to defend with walls, bulwarks, fences, etc.), Hom., Eur., Hdt., Xen.; περιῐ́στημι, c. dat. pers., acc. rei, only in pres., imperf., fut., and aor. 1 act., Eur., Hdt., Xen., Plat.

To add something to what exists so as to surround, προσπερῐβάλλομαι, mid., Dem.

To be divided so as to surround (as a branching river surrounds a district), περισχίζομαι, pass., Hdt.

To surround with a wall, περῐτειχίζω, Thuc., Xen., Dem.

To surround with a fence, περισταυρόω, Thuc., Xen. *Vid.* WALL, FENCE, etc.

[*To surround with water* (i. e., insulate), περιλιμνάζω, Thuc.; *to be surrounded with water*, περιῤῥέομαι, Xen.]

While the enemy surround the city, ἄστυ περιπλομένων δηΐων, Hom.

And when they completely surrounded and hemmed him in, ὡς δέ μιν περισταδὸν κύκλῳ κατεῖχον, Eur.

Difficult to surround, δυσπερῐ́ληπτος, ον, Arist.

SURROUNDED, δῑνωτός, ή, όν, Hom.; περῐ́φερής, ές, c. dat., Eur.; περίστᾰτος, ον, c. ὑπό and gen., Isoc.

[*Surrounded by a plain*, ἀμφίπεδος, ον, Pind.]

SURROUNDING, adj., ἀμφίδρομος, ον, Æsch., Soph.; περίδρομος, ον, Æsch., Eur.; πρόσεδρος, ον, Soph.; περίβολος, ον, Eur., Pherecr.; περίστοιχος, ον (i. e., planted around so as to surround), Dem.

Surrounding a city, ἀμφιτειχής, ές, Æsch.; ἀμφίπτολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

[*The surrounding country* (of any town or city), περιοικίς, ίδος, ἡ, Thuc.]

Any thing which surrounds, στεφᾰ́νωμα, ᾰτος, τό, c. gen. (e. g., στεφ. πύργων = πύργοι which surround the city), Soph.; so τειχέων περιπτῠχαί,

δόμων περιττ. = τείχη, δόμοι, etc., Eur., Ar.

SURROUNDING, A, κύκλωσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.; περῐκύκλωσις, ἡ, Thuc.; περίοδος, ἡ, Thuc.

SURVEILLANCE — *and he kept him under surveillance*, ὁ δ' ἐκεῖνον μὲν ἐν φυλακῇ ἀδέσμῳ εἶχεν, Thuc.

SURVEY, TO, ἐφοράω, imperf. ἐφεώραον, fut. ἐπόψομαι, Ep. also ἐπιόψ. (aor. 1 ἐποψάμην only in Pind.), aor. 2 ἐπεῖδον, ἔπῐδε, etc., pass. rarely beyond pres. and imperf., Hom., Pind., Trag., Thuc., Xen.; ἐφορεύω, only act., Æsch.; περισκοπέω, fut. -σκέψομαι, perf. -έσκεμμαι, in act. sense, Thuc.

SURVEYOR, A — *a city surveyor*, ἀστῠνόμος, ὁ, Plat., Isæ., Dem.

To be a city surveyor, ἀστῠνομέω, only act., Dem.

Of or *belonging to a city surveyor*, ἀστυνομῐκός, ή, όν, Plat.

A city surveyorship, ἀστῠνομία, ἡ, Arist.

SURVIVE, TO, ἔπειμι (-εἶναι), sine cas., Hom.; περιλείπομαι, pass., c. gen., Hom., Eur., Hdt., Plat.; περιγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and -γεγένημαι, c. gen. or sine cas., Hdt.; ἐπιζάω, contr. αει into η, fut. -ήσω, Ion. also ἐπιζώω, fut. -ώσω, sine cas. of any one whom one outlives, sometimes c. acc. of time, Hdt., Plat.; ἐπῐβιόω, fut. -ώσομαι, aor. ἐπεβίων, c. acc. of the time, Thuc., Dem.; περίειμι, sometimes c. dat. pers., Hdt.; περῐφεύγω (of surviving illness, danger, etc.), Plat., Dem.; παραμένω, Hdt.

To survive (a fixed period), ὑπεκτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, perf. -δεδρᾰμηκα, poet. -δέδρομα, Soph.

To cause to survive, περῐποιέω, Hdt.

That can not be survived, ἄβιος, ον, Plat.

SURVIVING, ὑπόλοιπος, ον, Hdt.

Surviving men (as glory, etc.), ὀπῐθόμβροτος, ον, Pind.

[SUSCEPTIBILITY, πείσεις, εων, αἱ, late phil., Philo, M. Anton.]

SUSPECT, TO, ὑποπτεύω, c. acc., sometimes c. εἰς and acc. pers., c. infin. rei, or c. ὡς or μή, etc., sometimes c. acc. pers., ἐς and acc. rei (e. g., *whom he chiefly suspected of being inclined to revolt*, τοὺς ὑπώπτευε μάλιστα ἐς ἐπανάστασιν, Hdt.), Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ὑπονοέω, c. acc. or c. gen. pers., sometimes c. acc. rei, εἰς and acc. pers., or c. acc. rei, dat. pers., etc., only act., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Andoc.; περῐβλέπω, Eur.; ὑποβλέπω, fut. usu. -βλέψομαι, no perf., Eur., Ar., Plat.; ὑπείδομαι, only pres. and imperf. mid., Eur.; ὑποτοπέω, also mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, Ar., Hdt., Thuc., Lys.; ὑποτοπεύω, only act., Thuc.; κᾰτᾰδοκέω, fut. -δόξω, no perf. act., aor. 1 pass. -εδόχθην, etc., c. acc. pers., sometimes c. dat., c. infin. rei, Hdt., Antipho; κᾰτᾰδοξᾰζω, Xen.; κᾰθῠποπτεύω, Arist.; ὑφοράομαι, mid., imperf. ὑφεωραόμην, fut. ὑπόψομαι, Xen.; ὑπόπτως ἔχω (imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον), c. πρός and acc., Dem.

To suspect (i. e., think), ὑπολαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, Xen.; ὑποσκέπτομαι, mid., Hipp.

I suspect it will happen, ἄπιστῶ μὴ (or μὴ οὐ) γένηται, Plat.

Oh, my friend, do not suspect me, ὦ φίλτατ', εἰς ὕποπτα μὴ μόλῃς ἐμοί, Eur.

SUSPECTED, TO BE, ἀνθῠποπτεύομαι, pass., Thuc.; ὑπόπτως ἔχω (imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον), or ὑπ. διάκειμαι, c. dat., Thuc., Dem.

To make suspected, ἀπίστους ποιέω τινάς, Hdt.

SUSPEND, TO, ἀνάπτω, Hom.; ἀνακρεμάννῡμι, fut. -ᾰσω, etc., Hom., Plat.; ἀρτάω, Eur., Hdt., Thuc. *Vid.* TO HANG.

To suspend (an officer, etc.), παύω, c. gen. of the office, Xen.

To suspend one's judgment, ἐπέχω, Hdt.

SUSPENSE, IN, ἄπήορος, ον (of persons), Pind.; μετέωρος, ον (of persons and of things), Thuc., Dem.

To be in suspense, ἠερέθομαι, only pres. and imperf., Hom.; αἰωρέομαι, pass., c. fut. mid., c. ἐν and dat., Thuc.; πέτομαι, aor. ἐπτόμην (infin. πτέσθαι) and ἐπτᾰμην, perf. πεπότημαι, c. dat., or c. ἐκ and gen., e. g., ἐλπίσιν or ἐξ ἐλπίδων, Pind., Soph.

To keep in suspense, ἀναπτερόω, Eur., Xen.

SUSPENSION, κρεμασμός, ὁ, Hipp. *Vid.* HANGING.

SUSPICION, ὑποψία, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Plat., Antipho, Dem.

A suspicion (i. e., an idea), ἐνθῡμία, ἡ, Thuc.; ὑπόνοια, ἡ, Dem.; ὑπονόημα, ᾰτος, τό, Hipp.

Free from suspicion, ἀνῠποπτος, ον, Thuc., Xen.; ἀνῠπονόητος, ον, Dem.

SUSPICIOUS (i. e., entertaining suspicion), δύςζηλος, ον, sometimes c. ἐπί and dat. of the object, Hom., Ap. Rh.; ὑπόπτης, ου, only masc., sometimes c. εἰς and acc., Soph., Thuc.; ὕποπτος, ον, c. gen., Eur., Thuc.

Suspicious (i. e., liable to suspicion), ὕποπτος, ον, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Antipho; κᾰτᾰμομφος, ον, Æsch.; ἐπίφθονος, ον, Eur.

Suspicious of ill, καχῠποπτος, ον, Ar., Plat., Arist.; κᾰχῠπότοπος, ον, Plat.

Our suspicious disposition, τὸ ἡμέτερον ὕποπτον, Thuc.

SUSTAIN, TO, ἐρείδω, perf. pass. ἐρήρεισμαι, pluperf. ἐρηρείσμην, etc., Hom., Tyrt., Æsch., Theoc. *Vid.* TO SUPPORT, TO ENDURE.

SUSTAINED (of style), σύντονος, ον, Pratin.

SUSTENANCE, τροφή, ἡ, Omn. Att.; δίᾰτροφή, ἡ, Xen. *Vid.* SUPPORT.

SUTURE, A, ῥαφή, ἡ, Eur., Hdt.

[*The suture of the skull*, τοῦ κρανίου τὸ πριονωτὸν μέρος, Arist.]

SWADDLING-CLOTHES, στρόφος, ὁ, h.; σπάργᾰνον, τό, usu. in pl., h., Pind., Æsch., Ar.

A child in swaddling-clothes, σπαργᾰνιώτης, ου, ὁ, h.

SWAGGER, TO (in walking), σαυλόομαι, pass., Eur., Ar.; διᾰσᾰλᾰκωνίζω, Ar.; [(generally), πλατυγίζω, Ar.]

SWAGGERING, σᾰλᾰκωνεία, ἡ, Arist.

SWALLOW, A, χελῑδών, όνος, ἡ (Simon. has voc. χελιδοῖ), Omn.; κωτῖλάς, ᾰδος, ἡ, Anac.

Of or *like a swallow*, χελῑδόνιος, α, ον, and ος, ον, Ar.

SWALLOW, TO, ῥοιβδέω, only act., Hom.; [ἀναρροιβδέω (of a whirlpool), Hom., Soph.]; ἀνᾰβρόχω, only in aor. ἀναβρόξειε, and aor. 2 pass. part. ἀναβροχείς, Hom.; so κᾰτᾰβρόχω, with aor. 1 part. καταβρόξας, Hom., Ap. Rh.; ἀμφῐχαίνω, esp. in aor. 2 act., Hom.; κᾰτᾰπίνω, fut. π.-ομαι, no aor. 1, aor. 2 κατέπιον, poet. sync. κάππιον, perf. -πέπωκα, perf. pass. -πέπομαι, etc. (esp. as the sea does ships, etc.), Hes., Theogn., Æsch., Hdt., Æschin.; ῥοφέω, fut. ῥοφήσομαι, no pass., Æsch., Soph., Ar., Xen.; κᾰταρροφέω, Xen.; κάπτω, only act., no perf., Ar.; ἀνᾰκάπτω, Ar., Hdt.; ἐγκάπτω, Ar.; ἀποβροχθίζω, only act., Ar.; κᾰτᾰβροχθίζω, Ar.; κᾰτασπάω, fut. -ᾰσω, Ar. *Vid.* TO EAT, TO DEVOUR.

To swallow greedily, ἐγχᾰρυβδίζω, Pherecr.

To swallow one's anger, θυμὸν or χόλον δᾰκνω (fut. δήξομαι, perf. δέδηχα, aor. 2 ἔδᾰκον), Ar., Ap. Rh.

Difficult to swallow, δυςκᾰτᾰποτος, ον, Arist.

SWALLOWING, A, κᾰτᾰποσις, εως, ἡ, Plat., Arist.; κᾰψις, εως, ἡ, Arist.; ἀνᾰκαψις, ἡ, Arist.; ῥόφησις, εως, ἡ, Arist.

SWAMP, A, ἕλος, τό, Hom., Hdt., Thuc., Ap. Rh. *Vid.* MARSH.

SWAMPY, λιμνώδης, ες, Thuc.

SWAN, A, κύκνος, ὁ, Omn.

Of or *belonging to swans*, *full of swans*, κύκνειος, α, ον, Soph., Eur.

With swan's wings (of Leda), κυκνόπτερος, ον, Eur.

Like a swan, κυκνόμορφος, ον, Æsch.

SWARM, A, φῦλον, τό, Hom., Hes.; ἔθνος, τό, Hom.; ἑσμός, ὁ, Æsch., Hdt., Plat.; σμῆνος, τό, Æsch., Xen., Plat.; ἀφεσμός, ὁ, Arist.

In swarms, βοτρῡδόν, Hom.

Producing swarms, ἑσμοτόκος, ον, Anth.

SWARM, TO, κλονέομαι, only pres. and imperf., Ap. Rh.

To swarm (as a place swarms with men), γαργαίρω, c. gen., only act., Ar., Cratin.

SWARTHY, μελαγχροιής, ές, Hom.; μέλαγχρος, ον, Alcæ.; μελαγχρώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; μελάγχροους, ουν, Hdt., Ap. Rh.; μελᾰνόστερφος, ον, Æsch.; κελαινόρῖνες, οἱ καὶ αἱ, only pl., Soph.; μελαγχρής, ές, Cratin., Antipho.

SWATHE, A, ὄγμος, ὁ, Hom.; κόρθυς, υος, ἡ, Theoc.; αὖλαξ, ᾰκος, ὁ, Theoc.

[*To mow down a swathe*, ὄγμον ἐλαύνω, Hom., also ᾄγω, Theoc.]

SWATHE, TO, σπαργᾰνίζω, Hes.; σπαργᾰνόω, Eur., Hipp.; σπαργᾰνάω, Plat.; σπάργω, only act., h.; σπειρόω, Call.

SWAY, δῠνᾰμις, εως, ἡ, Omn. *Vid.* POWER, DOMINION.

One who sways, ἡνίοχος, ὁ καὶ ἡ (of Minerva swaying her ægis), Ar.

SWAY, TO (a sceptre), ἀμφέπω, poet. also ἀμφιέπω, only pres. and imperf. act. (only pres. in Trag.) Pind., Soph.; κραίνω, Soph.; νέμω, Æsch., Soph.; μετᾰχειρίζω, Eur.

SWAYED — *the sceptre is swayed*, σκῆπτρον ἀνάσσεται, Soph.

He is swayed by the last speaker, ἐστὶ τοῦ λέγοντος, Thuc.

SWEAR, TO, ὄμνῡμι, pres. also ὀμνύω (never in Trag.), fut. ὀμοῦμαι, aor. 1 ὤμοσα, Ep. also ὄμοσσα, perf. ὀμώμοκα, pass. ὀμώμοσμαι, 3d sing. ὀμώμοται (Hom. uses pres. imper. ὄμνῠθι, Trag. ὄμνῡ: Hdt. has pres. part. pl. ὀμοῦντες), often c. acc. of the god, etc., by whom one swears (constr., *that one will do*, etc., c. inf. fut., Hom., Att., also c. inf. aor., c. vel sine ἄν, Hdt., Xen.; *that one has done*, etc., c. inf.

perf., Dem.; *to s. to one*, πρός c. acc., Hom., but usu. dat. pers. in Att.), Omn.; ἐπόμνῡμι, Omn.; σῠνόμνυμι (esp. of promising or threatening with an oath), Æsch., Soph.; ῠπόμνυμι (in prose, of taking an oath in order to bar future proceedings), Soph., Dem.; διόμνυμι, Soph., Eur., Lys., Plat., Antipho; κᾰτόμνυμι, sometimes c. gen. of any one against whom, in accusation of whom, one swears, Eur., Ar., Hdt., Dem.; ὅρκιον δίδωμι (aor. 1 ἔδωκα, perf. pass. δέδομαι), Hom., Eur.; so ὅρκιον ἔπορον (only used in aor. 2), Ap. Rh.; ὁρκωμοτέω, only act., Æsch., Soph.; ἔνορκον ποιέομαι (mid.), Plat.

To swear before, προόμνῡμι, Æsch., Plat., Dem.

To swear besides, προσόμνυμι, Xen.; σῠνεπόμνυμι, Ar., Xen.

To swear in excuse, denial, etc., ἀπόμνῡμι and -ύω, c. μή, c. ὡς οὐ, etc., Hom., Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἐξόμνῡμι, c. τὸ μή and infin., or c. μὴ οὐ and infin., or c. infin. by itself, Soph., Plat., Isæ., Dem.

To swear in turn, in contradiction, etc., ἀντόμνῡμι, Xen., Antipho, Isæ., Dem.; ἀνθῠπόμνυμι, Dem.

To swear truly, εὐορκέω, sometimes c. acc. of the god by whom, etc., Eur., Thuc., Xen., Isoc.; κᾰτευορκέω, Arist.

To swear falsely, ἐπιορκέω, only act., sometimes c. acc. of the gods by whom, Hom., Ar., Hdt., Xen., Dem.; ψευδορκέω, only act., Ar. *Vid.* To PERJURE, To FORSWEAR.

To swear falsely besides, προσεπιορκέω, Ar.

I swear by Jupiter, Ζεὺς ὀμώμοσται, Eur.; Ζῆνα ἐπώμοτον ἔχω, Soph.

Though I swore that I would not do so, δι' ὅρκων καίπερ ὢν ἀπώμοτος, Soph.

To swear a person (i. e., to administer an oath to), ὁρκόω, Ar., Thuc., Isæ., Lys.; ἐξορκόω, Hdt., Thuc.; ἐξορκίζω, Dem.

[*To make one swear that he will do* (so and so), ὁρκόω τινὰ ἦ μὴν ποιεῖν, Isæ.]

SWEARING—having sworn, διώμοτος, ον, Soph.; ἐπώμοτος, ον (of the person or the words of the oath), Soph.; ὅρκιος, α, ον, more usu. ος ον, Soph.

Swearing not to do, ἀπώμοτος, ον, Soph.

To be denied with swearing, ἀπώμοτος, ον, Soph.

Sworn by (as a god, etc.), ἐπώμοτος, ον, Soph.; ὅρκιος, α, ον, more usu. ος, ον, Soph., Eur., Thuc.

SWEARING, A, ὁρκωμόσια, τά, Plat.

A swearing against any one, κατωμοσία, ἡ, Hdt.

A swearing off, getting off by swearing, ἐξωμοσία, ἡ, Dem.

A swearing (i. e., administering an oath), ἐξόρκωσις, εως, ἡ, Hdt.

SWEAT, ἱδρώς, ῶτος, ὁ, Omn.; ἵδισις, εως, ἡ, Arist.

Without sweat, ἀνῐδρωτί, Hom., Plat.; ἀνῑδῖτί, Plat.

Without sweat, adj., ἀνίδρωτος, ον, Xen.; [ἄνιδρος, ον, Hipp.]

SWEAT, TO, ἰδίω, but also δῖ, only act., Hom., Ar., Arist.; ἱδρόω (with irreg. contraction into ω and ῳ for ου and οι, though Xen. has also the contraction into ου), only act., Hom., Xen., Arist.; ἀνῑδίω, Plat.; ἐν ὕδατι βρέχομαι, Hdt.

Causing sweat, ἰδᾰλιμος, ον, Hes.; ἰδρωτικός, ή, όν, Hipp.

To cause sweat, ἱδρωτοποιέω, only act., Arist.

A causing sweat, ἱδρωτοποιΐα, ἡ, Arist.

Apt to sweat, ἱδρώδης, ες, Hipp.

SWEEP, TO (a house, etc.), κορέω, fut. -ήσω, Hom., Ar., Dem.; σαίρω, only in pres., fut., and aor. 1 act. (of sweeping a house or sweeping away dust), Soph., Eur.

To sweep away, συμψάω, Ar., Hdt.; ἀνᾰκᾰθαίρομαι, mid., Plat.

To sweep off (as enemies from the deck of one's ship), ἀπᾰράσσω, fut. -ξω, Hdt., Thuc.

That a severe and sweeping measure had been passed, ὠμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι, Thuc.

[SWEEPING (of a robe), ποδήρης, ες, Eur., Xen.; *with sweeping robe* (of ladies), ἑλκεσίπεπλος, ον, Hom.]

SWEEPINGS, κόρημα, ᾰτος, τό, Ar.

SWEET (in a general sense), νήδυμος, ον (only of sleep), Hom.; so ἥδυμος, ον, compar. -έστερος, etc., Hes., h., Alcman, Simon.; ἡδύς, εῖα, ύ (Hom. also has ἡδύς once as fem.), acc. poet. often ἡδέα, both as masc. and fem. (not Att.), compar. ἡδίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. ἥδιστος, Omn.; γλῠκερός, ά, όν, Hom., Pind., Eur.; γλῠκύς, εῖα, ύ, compar. -ύτερος, etc., also γλῠκίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. γλύκιστος, Omn.; μελιηδής, ές, Hom., Pind., Alcæ.; μελῐφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Pind., Ap. Rh.; μελιγηθής, ές, Pind.; μελιτόεις, εσσα, εν, Pind.; μείλῐνος, ον, Eur.; γλῠκῠμείλῐχος, ον (of Venus), h.; γλῠκιος, ον, Arist.

Sweet (of oil), ἑδᾰνός, ή, όν, Hom., h.

Sweet (of sounds, voices, etc.), κάλλῐμος, ον, Hom.; λῐγύς, εῖα, ύ, Hom., Trag.; λῐγῠρός, ά, όν, Omn. poet., Plat.; λειριόεις, εσσα, εν, Hom., Hes.; ἡδυεπής, ές, Hom., Hes.; fem. ἡδυέπεια, Hes.; [μελίγηρυς, ὁ καὶ ἡ, Hom., h., Pind., Plat.; μελιτερπής, ές, Simon.; μελίγδουπος, ον, Pind.; μελίκομπος, ον, Pind.; μελίφθογγος, ον, Pind.]; ἡδῠγλωσσος, ον, Pind.; ἡδῠλογος, ον, Pind.; ἡδύπνοος, ον, contr. -πνους, -ουν, Pind., Soph.; ἡδυμελής, ές, Sapph., Pind., Soph.; ἡδῠθροος, ον, contr. -θρους, -ουν, Eur.; ἱμερόφωνος, ον, Sapph.; εὔφθογγος, ον, Eur., Call.; καλλίφθογγος, ον, Eur.; ἡδῠβόης, ου, only masc., Eur.; εὔγηρυς, -υος, ὁ καὶ ἡ, neut. υ, Ar.; λείριος, ον, Ap. Rh.; γλῠκῠμῠθος, ον, Mel.

Sweet to eat, λᾰρός, ά, όν, irreg. compar. -ώτερος, etc., but also -ότερος, etc., Hom., Simon.; ἡδύκρεως, ων (of animals), Arist.

Sweet to drink, ἡδῠποτος, ον, Hom.

Sweet to smell, εὔοδμος, ον, Pind., Theoc.; ἡδύοσμος, ον, Ar.; εὔπνοος, ον, contr. -ους, -ουν, Mosch.

(Philomel) *sweetest of birds*, ἀοιδοτάτη πετεηνῶν, Eur., Theoc.

Very sweet, παγγλῠκερος, ον, Ar.

Sweetly bitter, γλῠκῠπῐκρος, ον, Sapph.; ὀξῠγλυκυς, εια, υ, Æsch.

Fond of sweet things, φῐλόγλῠκος, ον, Arist.; φιλόγλυκυς, υ, Arist.

To be sweet, ἐγγλύσσω, only pres. act., Hdt.; γλῠκαίνομαι, pass., Xen., Mosch.

SWEETBREAD, πάγκρεας, ᾰτος, τό, Arist.

SWEETEN, TO, κᾰτᾰμελῐτόω, Ar.; [ἀναγλυκαίνω, Theoph., in pass.]

[SWEETENED—*not sweetened*, ἀνήδυντος, ον, Arist.]

SWEETHEART, ἐρωτίς, ῐδος, ἡ, Theoc.; ἐρωτῠλος, ὁ, Theoc.

SWEETLY, ἡδύ, Hom.; ἡδέως, Soph., Eur., Xen., Plat.

More sweetly, λᾱρότερον, Simon.

SWEETMEATS, τρᾰγήματα, τά, Ar., Xen.; πέμματα, τά, Hdt., Plat.; [νώγαλα, τά, Antipho, Ephipp.]

To eat sweetmeats, τραγημᾰτίζω, only act., Menand., Arist.

The eating of sweetmeats, τραγηματισμός, ο, Arist.

Fond of sweetmeats, φῐλοτρᾰγήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eubul.

SWEETNESS, γλῠκῠτης, ητος, ἡ, Hdt., Plat.

SWELL, THE (of a heavy sea), οἶδμα, ᾰτος, τό, Omn. poet.; σᾰλος, ὁ (irreg. pl. in Alcman σάλεσι), Soph., Eur.; κολόκῡμα, ᾰτος, τό, Ar.; κλῠδώνιον, τό, Thuc.

SWELL, TO (as the sea, etc.), κορύσσομαι, pass., Hom., Theoc., Ap. Rh.; κορῠφόομαι, pass., Hom.; κλύζω, fut. κλῠσω, more usu. in pass., Hom., Æsch.; κῡμαίνω, no mid., rare in pass., often metaph., Hom., Pind., Æsch.; κυμᾰτόομαι, pass., Thuc.

To swell (of any thing), οἰδάνω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom., Ap. Rh.; οἰδέω, only act., Hom., Ar., Plat., Theoc.; ἀνοιδέω, Eur., Hdt., Plat.; ἐξοιδέω, Eur.; ἐξογκόομαι, pass., Eur., Hdt.; σπαργάω, sometimes also metaph., Eur., Plat.; ἐκτῠφομαι, pass., esp. in aor. 2 ἐξετῠφην, Menand.; κολπόομαι, pass. (of a sail), Mosch.; οἰδαίνω, only pres. act., Ap. Rh.; [(of passion, desire), ὀργάω, Ar., Arist.; (of rivers), πληθύω, Hdt.]

To swell (as fruit does when ripe), ὀργάω, only act., Hdt., Xen.

And it (an olive-branch) *swells with white flowers*, καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ, Hom.

[*To swell with conceit*, ὀγκόομαι, Trag.; ὄγκον αἴρω, Soph.]

To swell a little, ὑποιδίω, Hipp.

To swell up from, ἐξᾰνοιδέω, c. gen., Arist.

To swell round, περιοιδάνω, Hipp.

To cause to swell, κορύσσω, fut. -ξω (of making the sea swell), Hom.; κολπόω (a sail), Mel.

[*And the wind swelled out the middle of the sail*, ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, Hom.]

SWELLING (the act), οἴδησις, εως, ἡ, Plat.; ἀνοίδησις, ἡ, Arist.; ἔπαρσις, εως, ἡ, Arist.; πρῆσις, εως, ἡ, Med.

A swelling round, περῐτᾰσις, εως, ἡ, Theoph.

Swelling, adj. (of the sea), πολῠκλυστος, ον, Hom.; οἰδμᾰτόεις, εσσα, εν, Æsch.; (of any thing), οἰδάλέος, α, ον, Archil.; περιτενής, ές, Hipp.; (of a horse's sides), ὀγκώδης, ες, Xen.

SWELLING, A, κονδῠλη, ἡ, Æsch.; οἴδημα, ᾰτος, τό, Dem., Hipp.; ἔξαρμα, ᾰτος, τό, Hipp.; [πρῆσμα, ατος, τό, Hipp.; μετεωρισμός, ὁ, Id.]

SWERVE, TO, κλίνομαι, pass., Ep. aor. 1 ἐκλίνθην for ἐκλῐθην, Hom.; [παρακλίνομαι, Hom., Æschin.]; ἐκκλίνω, c. ἀπό and gen. of that from which, Thuc., Xen.; πᾰρεκκλίνω (this and prec. only act.), Arist.; ἐξερωέω, c. gen. of the course out of which, only act., Hom., Theoc.

[*To cause to swerve*, παρακλίνω, Hes., Arist.]

SWIFT, διερός, ά, όν (of the human foot), Hom.; ἐπειγόμενος, η, ον, Hom.; λαιψηρός, ά, όν, Hom., Pind., Eur.; πολύσκαρθμος, ον, Hom.; εὔσκαρθμος, ον, Ep. ἐΰσ., Hom.; καρπᾰλῐμος, ον, Hom.; λᾶβρος, ον,

Hom., Pind., Eur.; κραιπνός, ή, όν, Hom., Pind., Æsch., Eur.; αἰψηρός, ά, όν, Hom.; θοός, ή, όν, Omn.; ὠκύς, εῖα, ύ, Ep. fem. also ὠκέα, compar. -ύτερος, superl. -ύτατος, also ὤκιστος, Omn. poet.; τάχύς, εῖα, ύ, compar. -ύτερος, etc., also θάσσων (in late Attic also ταχίων), superl. τάχιστος, Omn.; ὠκύπορος, ον, Hom., Pind., Æsch.; ὠκυπέτης, ου, ὁ (of birds, or even of horses), Hom., Hes., Eur., Ap. Rh.; ὠκύπτερος, ον (prop. of birds, but also of ships), Hom., Æsch.; αἰψηροκέλευθος, ον, Hes.; τροχἄλός, ή, όν, Hes., Eur.; σπερχνός, ή, όν, Hes., Æsch.; αὐρῖβάτης, ου, only masc., Æsch.; 'ἀκἄμαντόπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ (used even of lightning), Pind.; τἄχύπορος, ον, Æsch., Eur.; τἄχύῥροθος, ον, Æsch.; ταχύῥρωστος, ον, Soph.; ὠκῠδῖνητος, ον, Pind.; ὠκύ'δρομος, ον, Eur.; ὠκύθοος, η, ον, and ος, ον, Eur., Call.; ὠκύ'πλᾶνος, ον, Eur.; ταχῠβάτης, ου, only masc., Eur.; τάνῠ'δρομος, ον, Æsch.; πρόδρομος, ον, Æsch., Soph., Hdt.; λαβρόσῠτος, ον, Æsch.; κραιπνόσῠτος, ον, Æsch.; λαιψηρόδρομος, ον, Eur.; ἀελλάς, ἄδος, only fem., Soph.; ἀελλαῖος, α, ον, Soph.; ἠνεμόεις, εσσα, εν, Soph.; δρομαῖος, α, ον, and ος, ον, Eur., Ar.; αἰόλος, η, ον, Soph.; δρομάς, ἄδος, ὁ καὶ ἡ, used also even with neut. subs., Eur., Soph.; 'ἁμιλλητήρ, ῆρος, ὁ, only masc., Soph.; ὀξύς, εῖα, ύ, Thuc., Plat.; τἄχῖνός, ή, όν, Ap. Rh.; ταχῠβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Arist. *Vid.* SYN. 297.

Swift of foot (most of the following words are also used simply for swift), ποδήνεμος, ον, Hom.; ποδάρκης, ες, Hom., Pind; τάναύπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ὠκῠπους, neut. -ουν, Hom., Hes., Soph., Eur.; ἀερσῖπους, also ἀρσῖπους, ουν, Hom., h.; ποδώκης, ες (Ap. Rh. has superl. ποδωκηέστατος), Hom., Hes., Æsch., Soph., Thuc., Plat.; ἀελλόπος, ον, Hom.; ἀελλόπους, -ποδος, only in pl., h., Simon., Pind., Soph., Eur.; ταχύπτερνος, ον, Theogn.; ταχύπους, Eur., Ar.; καμψίπους, Æsch.; τάνύπους, Soph.; ὀξύπους, Eur.; χήλαργος, ον, Soph.; εὔπους, Xen.; ὀρσόπους, Anth.; ὠκῠπόδης, ου, only masc., Anth.

Swift of wing (most of these words also used generally for swift, and esp. applied to ships, their sails being like wings), τάνυπτέρυξ, ὔγος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; τάνῠσίπτερος, ον, Hom., Hes., h., Ar.; ὠκύπτερος, ον, Hom., Æsch.; τάνυπτέρῠγος, ον, Simon.; τάνύπτερος, ον, Hes., h., Pind.; πτερόεις, εσσα, εν, fem. contr. sometimes πτερῦσσα, Pind., Eur.; πτερῠγωκής, ές, Æsch.; τἄχύπτερος, ον, Æsch.; 'ὑπόπτερος, ον, Pind., Eur.

Swift (of a ship), ὠκύἄλος, ον, Hom., Soph.; τἄχυήρης, ες, Æsch.

Swift (of a river), ὠκύροος, ον, Hom.; ἀγάῥροος, ον, Hom.; ὠκῠρόης, ου, only masc., Eur.

Swift as the wind, 'ἀνεμώκης, ες, Eur.; 'ἰσάνεμος, ον, Eur.

Swift as a horse, ἄμιππος, ον, Soph.

SWIFTER, 'ἀ ράρτερος, α, ον, Hom.

SWIFTLY, κραιπνῶς, Hom.; κραιπνά, Hom.; καρπἄλίμως, Hom.; ὦκα, Hom., Ap. Rh.; ὠκέως, superl. ὤκιστα, Hom., Pind.; ῥίμφα, Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh.; θοῶς, Hom., Æsch.; τἄχέως, Hom., Hes., Xen.; τἄχύ, compar. θᾶσσον, superl. τάχιστα and τἄχύτατα, Omn.; τάχα, Omn.; ὀτρἄλέως, Hom., Ap. Rh.; αἶψα, Hom., Pind.; τάχος, Æsch.; ἀπὸ τάχους, διὰ τάχους, ἐν τάχει, σὺν τάχει, κατὰ τάχος, Pind., Æsch., Soph., Hdt., Xen.; ὀξύ, Hom., Hdt.; ὀξέως, Thuc.; λαιψηρά, Eur.; κατὰ πόδας, Thuc., Xen.; αἴγδην, Ap. Rh.; ἀπτερέως, Ap. Rh.

To go swiftly, 'ὑπερικταίνομαι, only pres. and imperf., Hom.

To sail swiftly, τἄχῠναυτέω, only act., Thuc.

I have come swiftly, δύσπνους ἱκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα, Soph.

Running swiftly, ὠκὺν πόδα τιθείς, Eur. *Vid.* TO HASTEN.

Swiftly shot (of an arrow), ὠκῠβολος, ον, Soph.

Bearing one swiftly, κραιπνοφόρος, ον, Æsch.; ὠκῠπομπος, ον, Eur.

Accompanying or *pressing on one swiftly* (as a pursuit), τἄχύπομπος, ον, Æsch.

Riding swiftly, αἰολόπωλος, ον, Hom., Theoc.

SWIFTNESS, ἀῖκή, ἡ (esp. of arrows), Hom.; τάχος, τό, Omn.; τἄχυτής, ῆτος, ἡ, Hom., Pind., Hdt., Plat.; ὠκῠτης, ητος, ἡ, Pind., Plat.; 'ἀμἄρῠγή, ἡ, Ar.; 'ἀΐξ, 'ἀῖκος, Ap. Rh.

Swiftness of foot, ποδώκεια, ἡ, Hom., Eur.; ποδωκία, ἡ, Æsch., Xen.; 'ἀκμὴ ποδῶν, Pind., Æsch.; τἄχῠδρομία, ἡ, Arist.

With equal swiftness, ὁμοιοταχῶς, Arist.

SWIM, TO, νήχω, and mid., no pass., Hom., Hes., Soph.; νέω, fut. νεύσομαι, and in Att. prose νευσοῦμαι, aor. 1 ἔνευσα, no perf. (Hom. has imperf. ἔννεον), Hom., Xen., Plat.; κολυμβάω, Plat.

To swim (as a person's head or eyes swim after a blow), στρεφεδῖνέομαι, pass., Hom.

To swim across, διἄνέω, c. acc. or sine cas., Hdt., Plat.

To swim away, ἀποκολυμβάω, Thuc.

[*To swim before*, προνήχομαι, Plut.]

To swim by or *past*, πἄρἄνήχομαι, mid., Hom.

To swim out of (esp. so as to escape by swimming), ἐκνέω, Eur., Thuc.; ἐκκολυμβάω, c. gen., Eur.

To swim round, περινέω, Arist.; [περινήχομαι, Plut.]

To swim toward or *to*, ἐπῐνήχομαι, mid., h., Call.; εἰσνέω, Thuc.; προσνέω, Thuc.; προσνήχομαι, mid., Call., Plut.

To swim with, συννήχομαι, mid., Ar.

One must swim, νευστέον, Plat.

Able to swim, νευστικός, ή, όν, Plat.

Unable to swim, 'ἀκόλυμβος, ον, h.

SWIMMER, A, κολυμβητήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; κολυμβητής, οῦ, ὁ, Thuc., Arist.

SWIMMING, νῆξις, εως, ἡ, h.; νεῦσις, εως, ἡ, Arist.; τὸ νηκτόν, Anacreont.

The art of swimming, ἡ κολυμβητική, Plat.

[*Swimming* (adj.), νηκτός, ή, όν, Anth., Plut.]

SWIMMING-BATH, A, κολυμβήθρα, ἡ, Plat.

SWINDLER, A, κύρμα, ἄτος, τό, Ar. *Vid.* A CHEAT.

SWINE, ῦς, ὁ καὶ ἡ, gen. ὑός, acc. ῦν, Omn. *Vid.* PIG.

Of or *belonging to swine*, χοίρειος, α, ον, Hom., Ar., Xen. *Vid.* PIG.

A herd of swine, συοφορβεῖον, τό, Arist.

A slaughter of swine, συοκτᾰσία, ἡ, Mel.

Slaying swine, συοκτόνος, ον, Call.

SWINEHERD, A, 'ὑφορβός, ὁ, Hom.; σῠφορβός, ὁ, Hom.; σῠβώτης, ου, ὁ, Hom., Hdt., Plat., fem. συβώτρια, Plat. (Com.); σῠβότης, ου, ὁ, Arist.; ὑοβοσκός, ὁ, Arist.

A swineherd's song, συοβαύβἄλος λόγος, Cratin.

SWING, TO, σφενδονάω, Eur.; 'ἀνἄκῖνέω, Hdt., Plat.; ἀνασείω, Hes., Thuc.; παρασείω (of swinging one's arms), Arist.

A swinging motion, τάλαντεία or ταντἄλεία, ἡ, Plat.; [(of the arms in walking), παράσεισμα, ατος, τό, Hipp.]

SWINISH, ὕειος, α, ον, Plat.; ὑηνός, ή, όν, Plat.

To be swinish, ὑηνέω, only act., Plat.

SWINISHNESS, ὑηνία, ἡ, Ar.; συηνία, ἡ, Pherecr.

[SWITCH, A, ῥάδιξ, ῖκος, ἡ, Nic.] *Vid.* ROD.

[SWIVEL, A (turning on a pivot), περίακτον (μηχάνημα), τό, Math.]

[SWOLLEN, ὀγκηρός, ά, όν, Arist.] *Vid.* TO SWELL.

Swollen (of a river), ὀπαζόμενος, η, ον, Hom.

A little swollen, ὑποιδαλέος, α, ον, Hipp.

SWOON, A, λῖποψῡχία, ἡ, Arist.; [ὀλιγοψυχία, ἡ, Hipp.]

SWOON, TO, ἀποψῠχω, only act., Hom.; ὡρᾱκιάω, only act., Ar.; ἐκθνήσκω, fut. -θανοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έθἄνον, perf. -τέθνηκα, Plat.; λῖποψυχέω, Thuc. *Vid.* TO FAINT.

SWOOP, A, οἶμα, ἄτος, τό, in pl., Hom.

SWORD, A, "ἄορ, τό, Hom., Hes.; φάσγἄνον, τό, Omn. poet.; ξίφος, τό, Omn. poet., Hdt., Xen.; μἄχαιρα, ἡ (prop., short and curved in opp. to ξίφος, which was straight), Pind., Eur., Hdt., Plat.; ἔγχος, τό, Soph.; κνώδων, οντος, ὁ, Soph.; σκαλμή, ἡ, Soph.; ξιφίδιον, τό, Ar., Thuc., Xen.; μἄχαίριον, τό, Xen.; ξῖρομἄχαιρα, ἡ, Theopomp. (Com.); βέλος, τό, Soph., Ar.; ἀκῖνάκης, ου, ὁ, and Ion. εος, ὁ (prop. a Turkish scimitar), Hdt., Xen.; so σάγἄρις, εως, ἡ, Hdt., Xen.; σπάθη, ἡ, Philem. *Vid.* SYN. 388.

[*The merciless sword*, νηλὴς χαλκός, ὁ, Hom.]

The perils of the sword, ἄρκυες [αἱ] ξίφους, Eur.

A drawn sword, ξίφος πρόκωπον, Æsch., Eur.

Like a sword, sword-shaped, ξιφοειδής, ές, Theoph.

Wearing a sword, μἄχαιροφόρος, ον, Æsch., Hdt., Thuc.; ξῐφηφόρος, ον, Eur.; ξιφήρης, ες, Eur.

With golden sword, χρῡσάωρ, ορος, ὁ, Hes., h., Pind.; χρῡσάορος, ον, Hom., h., Pind., Orac. ap. Hdt.

Wielding the sword, σῐδηρονόμος, ον, Æsch.

To pierce with the sword, περιβάλλω (no aor. 1 act., perf. -βέβληκα) χαλκεύματι, Æsch.

Appearing to smite me with a sharp sword, δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὀξὺ φάσγανον βαλεῖν, Eur.

Decided by the sword (battle, etc.), ξῐφηφόρος, ον, Æsch., Eur.

Sword in hand, πρόκωπος, ον, Æsch., Eur.

Drawing a sword, ξῐφουλκός, όν (of the hand), Æsch.

Slain by the sword, ξῐφοδήλητος,

ον (also of death so caused), Æsch.; σῐδηρόπληκτος, ον, Æsch.; σιδηροκμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Soph.
Slaying with the sword, ξῐφοκτόνος, ον, Soph., Eur.
A contest in which men fall by the sword, δοριπετὴς ἀγωνία, ἡ, Eur.
Being slain by the sword, ξιφέων ἐπίχειρα λαχών, Soph.
Making swords, ξῐφουργός, όν, Ar.; φασγᾰνουργός, όν, Æsch.
To dance with swords, ξῐφίζω, Cratin.
SWORD-DANCE, THE, ξιφισμός, ὁ, Ath.
[SWORD-FACTORY, A, μαχαιροποιεῖον, τό, Dem.]
[SWORD-FISH, THE, ξιφίας, ου, ὁ, Arist., Archestr.]
[SWORD-FLAG (a plant), ξιφίον, τό, Theoph.]
[SWORD-LIKE, ξιφοειδής, ές, Theoph.]
[SWORD-LILY, μαχαιρώνιον, τό, Diosc.]
SYBARITE—*to live like a Sybarite*, Συβᾰρίζω (ῡ in arsis), Ar.
SYLLABLE, A, συλλᾰβή, ἡ, Eur., Plat., Arist.
[*Of few syllables*, ὀλιγοσύλλαβος, ον, Dion.; *of one syllable*, μονοσύλλαβος, ον, Gram.; *of many syllables*, πολυσύλλαβος, ον, Luc.; *of one syllable more*, περισσοσύλλαβος, ον, Gram.; *to have one syllable more than*, περισσοσυλλαβέω, c. gen., Id.]
SYLLABLE, TO, συλλᾰβίζω, Plut.
SYLLOGISM, A, συλλογισμός, ὁ, Arist.
SYLLOGISTICAL, συλλογιστῐκός, ή, όν, Arist.
SYLLOGISTICALLY—*to be inferred syllogistically*, συλλογιστέος, α, ον, Plat.
SYLLOGIZE, TO, συλλογίζομαι, mid., Arist.
One must syllogize, συλλογιστέον, Arist.

SYLVAN, ὑλόκομος, ον, Eur. *Vid.* WOODY.
SYMBOL, A, ἑρμηνεία, ἡ, Plat. *Vid.* SIGN.
SYMMETRICAL, εὔμορφος, ον, Sapph., Æsch., Eur., Hdt.; σύμμετρος, ον, Plat.; εὔμετρος, ον, Theoc.
SYMMETRICALLY, συμμέτρως, Eur., Xen., Plat.
SYMMETRY, εὐμορφία, ἡ, Æsch., Eur., Xen., Plat.; συμμετρία, ἡ, Plat.; ῥυθμός, ὁ, Plat.
SYMPATHIZE WITH, TO, συμπράσσω, fut. -ξω, only act., c. σύν and dat., Eur.; συμπᾰθέω, only act., c. dat., Isoc., Arist.; συμπάσχω, fut. -πείσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έπᾰθον, perf. -πέπονθα, Plat.; ὁμοιοπᾰθέω, only act., c. dat., Arist.; σύνομοιοπαθέω, Arist.
To sympathize in indignation with, σὔνασχᾰλάω, c. dat., Æsch.
To sympathize in grief with, σῠναλγέω, c. dat. pers., sometimes c. acc. rei, Trag., Antipho, Dem.; συγκάμνω, fut. -κᾰμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έκᾰμον (Ep. also -κέκᾰμον, redupl. in all the moods), only act., c. dat., Trag.; συμπενθέω, only act., Æsch., Eur., Lycurg., Dem.; σῠνάχθομαι, mid., fut. -θέσομαι or -θήσομαι, also aor. 1 pass. -αχθέσθην, in the same sense, Hdt., Xen., Dem.; συλλῡπέομαι, pass., c. dat., Hdt., Antipho; συμπονέω, c. dat. pers., c. acc. or c. dat. of evils, Eur.
To sympathize in joy, συγχαίρω, fut. -χαιρήσω, aor. 2 pass. in the same sense σῠνεχᾰρην, Anac., Æsch., Ar., Xen., Plat.; συγγηθέω, perf. -γέγηθα, only act., c. dat., Eur.
To sympathize in hatred, σῠνέχθω, only act., Soph.
To sympathize in love, σῠμφῐλέω, Soph.
To make to sympathize in grief, συλλυπέω, Arist.
Sympathizing with, συμπᾰθής, ές, c. dat., Plat. (Com.), Arist.; ὁμοιοπᾰθής, ές, Plat.
SYMPATHY, συμπάθεια, ἡ, Polyb., in better authors τό and infin. *Vid.* TO SYMPATHIZE.
Where one can obtain the sympathy of those who hear, ὅπῃ μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ πρὸς τῶν κλυόντων, Æsch.
SYMPHONY, συμφωνία, ἡ, Plat., Arist.
SYMPTOM, A, σημεῖον, τό, Omn. Att. *Vid.* A SIGN.
SYMPTOMATIC, σημειώδης, ες, Arist., Theoph.
SYNAGOGUE, A, σῠνᾰγωγή, ἡ, N. T.
SYNALŒPHA, σῠνᾰλοιφή, ἡ, Gram.
SYNCOPE, συγκοπή, ἡ, Gram.
SYNOD, A, σῠνοδος, ἡ, Hdt., Thuc. *Vid.* ASSEMBLY.
SYNONYMS, τὰ ὁμώνῠμα, Plat.
SYNONYMOUS, σῠνώνῠμος, ον, Æsch., Eur.
To be synonymous with, σῠνωνῠμέω, c. dat., Ath.
SYNTAX, σύνταξις, εως, ἡ, Gram.
SYRIAN—*in Syrian language*, Σῠριστί, Xen.
SYRINGE, A, κλυστήρ, ῆρος, ὁ, Hdt.
SYSTEM, A, σύστημα, ᾰτος, τό, Plat., Arist.; περίοδος, ἡ, Plat.; κόσμος, ὁ, Plat.; μέθοδος, ἡ, Plat.
[*To live according to the prescribed system* (of diet, etc.), ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ περιόδῳ ζάω, Plat.]
[*To reduce to system*, ὁδοποιέω, c. acc., Arist.]
SYSTEMATIC, τεχνῐκός, ή, όν, Plat.; [μεθοδικός, ή, όν, Polyb.; (of history), πραγματικός, ή, όν, Polyb.]
[*To write* or *treat of* (a thing) *systematically*, πραγματεύομαι περί τι or τινος, Plat., Arist.]
SYSTEMATIZE, TO, ὁδοποιέω, only act., Arist.; τεχνολογέω, only act., Arist.

T.

[TABERNACLE, THE, σκηνή, ἡ, LXX., N. T.; *the feast of tabernacles*, ἡ ἑορτὴ τῶν σκηνῶν, LXX.; ἡ σκηνοπηγία, LXX.; ξυλοφόριος ἑορτή, Joseph.]
TABLE, A, τρᾰπεζα, ης, ἡ, Omn.
A table with three legs, τρίπους, ποδος, ὁ, Xen.; τρῐπόδιον, τό, Antipho.
A money-changer's table, ξύλον, τό, Dem.
The table of laws (at Athens), ἄξων, ονος, ὁ, Dem.
To put on a table, τρᾰπεζόω, Soph.
Fed at his master's table, τρᾰπεζεύς, ὁ (of a dog), Hom.
Bearing a table, τραπεζοφόρος, ον, Ar.
To lay a table, τραπεζοποιέω, Diphil.
Laying or *waiting at table*, τραπεζοποιός, όν, Antipho.
At table, ἐπῐτράπεζος, ον, Theoph.
[*Sitting at table with*, ὁμοτράπεζος, ον, c. dat., Hdt., Xen.]
Any thing put on the table, ἐπῐτρᾰπέζωμα, ᾰτος, τό, Plat. (Com.)
With well-spread table, καλλῐτρᾰπεζος, ον, Amips.
Keeping a mean table, μῑκροτρᾰπεζος, ον, Antipho.
TABLET, A, πίναξ, ᾰκος, ὁ, Hom., Simon., Æsch., Ar.; δέλτος, ἡ, Trag., Ar., Plat.; πεύκη, ἡ, Eur.; σᾰνίς, ῐδος, ἡ, esp. in pl., Eur., Ar., Andoc., Dem.; δέλτιον, τό, Hdt.; κήρωμα, ᾰτος, τό, Hdt.; κύρβεις, αἱ, Ar., Plat., Ap. Rh.; πῐνᾰκιον, τό, Ar., Plat., Dem.; πῐνᾰκίσκος, ὁ, Ar.; πῐνᾰκίσκιον, τό, Antipho; πινακίδιον, τό, Arist.; πύξιον, τό, Ar.; πυξίδιον, τό, Ar.; σᾰνίδιον, τό (esp. on which laws are inscribed), Æschin.; [(folding), πτυκτὸς πίναξ, ὁ, Hom.; πτυχαὶ βίβλων, Æsch.; γραμμάτων πτυχαί, Soph.]
A white tablet for public notices, λεύκωμα, ᾰτος, τό, Lys., Dem.
TACITLY, ἀλόγως, Soph.
TACITURN, ἄφωνος, ον, Theogn., Trag. *Vid.* SILENT.
TACK, A (of ships), ἐπιστροφή, ἡ, Thuc.
TACK, TO (ships), ἐπιστρέφω (τὰς ναῦς), Thuc.; [πλαγιόω, Xen.; πλαγιάζω (πρὸς τοὺς ἀντίους ἀνέμους), Luc.]
TACKLE, ὅπλον, τό, esp. in pl., Hom., Hes., Hdt., Ap. Rh.; ἔντεα, τά, Pind.
TACTICIAN, A, τακτῐκός, ὁ, Xen.; [ὁπλομάχος, ὁ, Teles.]
TACTICS, τὰ τακτῐκά, Xen.; [ὁπλομαχία, ἡ, Plat.]
TADPOLE, A, βάτρᾰχος γῠρῖνος, Plat.

TAIL, A, οὐρά, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; οὐραῖον, τό, Soph., Eur.; ὄρρος, ὁ, Ar.; πρωκτός, ὁ, Ar.; ὀρροπύγιον, τό (also the tail-feathers of a bird or the tail-fin of a fish), Ar., Arist.; κέρκος, ἡ, Ar., Plat., Arist.; ὁλκαία, ἡ, Ap. Rh.
Of a tail, οὐραῖος, α, ον, h.
Having a tail, κερκοφόρος, ον, Arist.
With a thick bushy tail, δασῠκερκος, ον, Theoc.; λόφουρος, ον, Arist.
With broad tail, πλᾰτῠκερκος, ον, Arist.
With docked or *blunted tail*, κεθοῦρος, ον, Hes.
Tail first, πῡγηδόν, Arist.
TAILLESS, ἄκερκος, ον, Arist.; λῑπουρος, ον, Call.; [ἀνορροπύγιος, ον, Arist.]
TAILOR, A, ἠπητής, οῦ, ὁ, h.; ἱμᾰτιοπώλης, ου, ὁ, Critias.
TAILORING, ἱμᾰτιουργική, ἡ, Plat.
TAINT, A, μίασμα, ᾰτος, τό, Trag., Plat., Dem. *Vid.* STAIN.
TAINT, TO, τρίβομαι, mid., Æsch. *Vid.* TO DEFILE.
TAKE, τῆ, Hom.
TAKE, TO, αἴνῠμαι, only pres. and imperf. mid., no augment, c. acc. or c. gen., in which latter case it means "to take some of," Hom., Hes., Ap. Rh.; κῐχάνω, all moods of pres. except the

indic. derived from κίχημι, e. g., opt. κιχείην, κιχῶ, or κιχείω Ep., κιχῆναι, κιχείς, imperf. ἐκίχην and ἐκίχουν, fut. -κιχήσομαι, aor. 1 ἐκῐχησάμην (of taking a city), Hom.; λάζομαι, mid., only pres. and imperf., Hom., Hdt., Theoc.; λάζῠμαι, only pres. and imperf. mid., h., Eur., Ar.; λαμβάνω, in every sense, fut. λήψομαι (Dor. also λαψεῦμαι), no aor. 1 act. or mid., aor. 2 ἔλᾰβον (Ep. also ἔλλᾰβον), perf. εἴληφα (Ion. also λελάβηκα), perf. pass. εἴλημμαι (Trag. also λέλημμαι: Hes. also has aor. 2 poet. λάβεσκον, and Hom. aor. 2 mid. λελαβόμην), aor. 1 pass. ἐλήφθην, c. acc., sometimes in mid. c. gen. of taking hold of, and even in act., c. gen. of any thing by which one takes hold (e. g., *he took hold of her by the wing*, τὴν μὲν πτέρυγος λάβεν, Hom.), Omn.; αἱρέω, aor. 2 act. εἷλον, perf. pass. ᾕρημαι, but aor. 1 ᾑρέθην, Omn.; 'ἀναιρέω, Hom., Pind., Soph.; 'ἀγρέω, only pres. act., Archil.; συλλαμβάνω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; 'ἀπολαμβάνω, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐςαείρομαι, mid., Theogn.; ὀρέγνῡμι or ὀρέγω, Eur.; 'ἀνᾰλαμβάνω, Hdt.; προςλαμβάνω, Trag., Xen.; ἐγκᾰτᾰλαμβάνω, Thuc., Xen., Dem., Æschin.; πᾰρᾰλαμβάνω (as wife, in pledge, etc.), Hdt., Thuc., Xen.; κρᾰτέω (only of taking a city, etc.), c. gen., Xen.

To take (to one's self, as a friend, a wife, etc.), προςτίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Soph., Hdt.

To take by force of arms, 'ὑπεροπλίζομαι, mid., aor. poet. -ωπλισσάμην, Hom.

As the guarding of the walls took some part of the heavy-armed force, ἀπαναλωκυίας (from ἀπαναλίσκω) τῆς φυλακῆς τῶν τειχῶν μέρος τι τοῦ ὁπλῑτικοῦ, Thuc.

[*To take one's meaning*, μανθάνω, Ar.] *Vid.* To UNDERSTAND.

To take prisoner, χειρόομαι, mid., also pass., Æsch., Eur., Xen.

To take alive, ζωγρέω, only act. and pass., Hom., Eur., Hdt., Plat.

They slew some, and some they took prisoners, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἐζώγρησαν, Thuc.

To take a thing well or *ill* (i. e., be pleased or displeased, q. v., at), εὖ or κακῶς φέρω, fut. οἴσομαι, aor. 1 act. ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, Hdt., Omn. Att.; [χαλεπῶς φέρω, Plat.; δεινὸν ποιέομαι, Hdt.]

To take away, 'ἀπαυράω, not in pres., only in imperf. ἀπηύρων, aor. 1 act. part. ἀπούρας, and aor. 1 mid. ἀπηυράμην, c. acc. pers. and acc. rei, sometimes c. dat. pers. or c. gen. pers., Hom.; 'ἀπαίνῠμαι, also Ep. ἀποαίνῠμαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; ἐξαίνῠμαι, Hom.; 'ἀφαιρέω, mid. more usu. than act., fut. mid. sometimes in pass. sense, c. dat. pers., sometimes c. gen., sometimes c. prep. ἐκ or ἀπό, or πρός and gen., in mid. often c. dupl. acc., Omn.; ἐξᾰφαιρέω, Hom., Soph.; πᾰραιρέω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; 'ἀναιρέω (esp. of taking away so as to destroy), Omn.; ἐξαναιρέω, h., Eur.; περιαιρέω, Hdt., Thuc., Plat., Isoc.; αἴρω, Eur.; ἀποστερέω, fut. mid. ἀποστερήσομαι, also ἀποστεροῦμαι, sometimes in pass. sense, c. acc., often c. dupl. acc. or c. acc. pers., gen. rei, Trag., Dem.; ἀπαίρω, Eur.; 'ὑποσπάω, fut. -ᾰσω, Eur.; 'ἀφορίζω, and mid., c. gen., Eur.; 'ὑφαρπάζω, fut. -άξω, Att. -ᾰσω (esp. in an underhand way), Ar., Xen., Plat.

[*To have taken away from*, περιαιρέομαι, c. acc., Dem.]

To take away from under, ὑφαιρέω, c. gen. of that from under which, or c. ἐκ and gen., etc., Pind., Soph., Plat., Æschin.

To take away before, προλαμβάνω, Eur., Æschin.

To take away besides, προςαφαιρέομαι, mid., Isæ., Dem.

To take away in retaliation, ἀνταφαιρέομαι, mid., Antipho.

To take besides, in addition, προςλαμβάνω, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἐπῐλαμβάνω, Lycurg., Arist.

To take beforehand, προαναιρέω, Isoc., Dem.

To take (*a city*), ἐκπολιορκέω, Thuc., Xen.

[*To take on board*, ἀναλαμβάνω, Hdt.]

To take down, κᾰθαιρέω (esp. of buildings), Hom., Eur., Omn. prose.

To take hold of, μάρπτω, no perf., aor. 2 Ep. ἔμᾰπον, μέμᾰπον, and μέμαρπον, redupl. in all the moods, also part. μεμαρπώς, c. acc., sometimes c. gen. of that part by which one takes hold of any thing, only act., Hom., Hes., Pind., Trag.; ὀρέγνῠμαι, in aor. 1 pass. in act. sense, c. gen., Eur.; ἀντῐλάζομαι, mid., c. gen., Eur.; προςλάζῠμαι, c. acc. or c. gen., Soph., Eur.; ἐπῐλαμβάνομαι, mid., c. gen., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀντιλαμβάνω, act., c. acc., mid., c. gen., Eur., Plat.

[*To take in*, χανδάνω, fut. χείσομαι, perf. κέχανδα, Hom., Theoc.] *Vid.* To CONTAIN.

[*To take in* (i. e., overreach), περιέρχομαι, c. acc., Hom.] *Vid.* To OVERREACH.

To take instead, ἀντιλαμβάνω, Thuc., Xen.; [(in exchange), μεταλαμβάνομαι, Thuc.]

To assist in taking, σύνεξαιρέω, Xen., Æschin.

To take medicine, πίνω (for tenses, see under To DRINK) φάρμακον, Plat.

To take off (from another), σῡλάω (esp. stripping, as a warrior does his slain enemy), c. dupl. acc., Hom., Pind., Trag., Plat., Dem.; 'ἀποδύω (ῠ, but mid. δῡ'ομαι), in pres., fut., and aor. 1, c. dupl. acc., or c. acc. rei, gen. pers., Hom., Hdt., Plat.; so ἐκδύω, Hom., Æsch., Dem.; (of taking off another's shoes), 'ὑπολῡ'ω, c. acc. pers., sine cas. rei, Ar., Plat.; [(something that is all round, e. g., hide, etc.), περιαιρέω, Plat.; (from the side), παραδύω (e. g., πηδάλια), Hdt.]

To take off (one's own clothes), ἀποδῡ'ομαι, mid., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., c. acc. or c. gen., Hom., Ar., Lys.; ἐκδύομαι, Hom., Ar., Hdt., Xen.; 'ὑπολῡ'ομαι, mid. (of one's shoes), Ar.; [*to take off one's ring*, σφρηγῖδα περιαιρέομαι, Hdt.]

To take off, take as one's own share, 'ἀπομείρομαι, Hes.

[*To take one's self off*, ἀνέρρω, Eupol.]

To take off (a person), *vid.* To IMITATE.

To take out, ἐξαιρέω (esp. with an idea of selecting as best), often c. gen. of that out of which, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ἐκλαμβάνω, Plat., Isoc.; ἐξίημι (ῐη Ep., ῑη Att.), aor. 1 -ῆκα, Ep. -έηκα, Hdt.

To take out for the purpose of counting (balls out of the ballot-box), ἐξεράω, fut. -ᾰσω, Ar.

To take part in (a work with another), συλλαμβάνω, c. dat. pers., gen. rei, or εἰς and acc., Eur., Ar., Hdt., Xen.; προςλαμβάνω, c. gen., Xen., Plat. *Vid.* To CO-OPERATE.

To take some of, 'ἀποπροαιρέω, c. gen., Hom.

To take up, ἀναιρέω, Hom., Pind., Soph.; σῠναίνῠμαι, Hom.; 'ἀνᾰλαμβάνω, Hdt., Xen.; ὑπολαμβάνω, Hdt., Thuc., Plat.; προςᾰγομαι, mid. (of pieces of wreck, etc.), aor. 2 -ηγαγόμην, Thuc.; προςαίρω, Pherecr. *Vid.* To RAISE.

To take up (as one singer takes up a song after another), 'ὑποδέχομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Æsch.

To take up (arms) *against*, ἐπαίρομαι, mid., Eur.; ἀνταίρω, Ion. and poet. (not Att.) also -αείρω, c. dat. pers., or c. πρός and acc., Hdt., Thuc., Xen.

[*To take up* (*money*) *on bottomry*, ναυτικὸν ἀναιρέομαι, Dem.; ναυτικὰ λαμβάνω, Xen.]

To take up in one's arms, προςπηχῡνομαι, mid., no pass., Call.; περῐπηχύνομαι, Call.

To take upon one's self, 'ἀνᾰλαμβάνω, Thuc. *Vid.* To UNDERTAKE.

To take upon one's self in addition, προςαναιρέομαι, mid., Thuc.; προςανᾰτῐθεμαι, mid., Xen.; προςαναλαμβάνω, Dem.

To take in an underhand manner, ὑπολαμβάνω, Thuc.

To take with one (esp. as an assistant), συλλαμβάνω, Eur.

To take together, at the same time, etc., συγκαταλαμβάνω, Xen.; συμπαραλαμβάνω, Plat.

If you will take my advice, ἐμοῖς χρώμενος βουλεύμασιν, Eur.

[*I take this on your word*, ταῦτά σοι πείθομαι, Plat.]

One must take, ληπτέον, Ar., Xen.; παραληπτέον, Dem.

One must take with one, together, etc., συλληπτέον, Eur.; συμπαραληπτέον, Xen.

One must take away, 'ἀφαιρετέον, Xen.

One must take part in, ἀντῐληπτέον, c. gen., Ar.

He took, γέντο, Hom.

TAKEN, ἐπῐλης, ῐδος, ἡ (of a city), Xen.

To be taken, ἁλίσκομαι (ᾰ, but once ᾱ in Hom.), fut. ἁλώσομαι, aor. 2 ἑάλων (Xen. has also ἥλων), ἁλοίην, ἁλῶ (Ep. also ἁλώω), ἁλῶναι, ἁλούς, perf. ἑάλωκα, no other tenses, Omn.

Being taken out of the class of beardless boys, σῡλᾱθεὶς 'ἀγενείων, Pind.

Taken or *which can be taken*, 'ἁλωτός, ή, όν, Soph., Thuc.; αἱρετός, ή, όν, Hdt.; αἱρέσιμος, ον, Xen.

Taken in war, αἰχμάλωτος, ον, Eur.

Desirable to be taken, αἱρετέος, α, ον, Xen.

Easy to be taken, εὔληπτος, ον, Thuc.; ἁλώσῐμος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; εὐαίρετος, ον, Xen.; εὐᾰλωτος, ον (of beasts), Xen.

That can be taken hold of, εὔληπτος, ον, Xen.; περιληπτῐκός, ή, όν (of loose skin), Arist.

That can be taken off, περιαίρετος, ον, Thuc.

That can be taken out, ἐξαίρετος, ον, Hdt.; ἐξαιρέσῐμος, ον (out of calculation), Arist.

Taken away (i. e., dead), 'ἀναρπασθείς, εῖσα, έν, Soph.

Not yet taken, 'ἀνάλωτος, ον, Thuc.

TAKER, A (of any thing on himself), δέκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.

One who takes part in any business, συλλήπτωρ, ορος, ὁ, c. gen. rei, Æsch., Eur., Plat.; fem. συλλήπτρια, Xen.

TAKING, A, λăβή, ἡ (of money), Æsch.; λῆψις, εως, ἡ, Thuc.; (esp. of a city, or any thing taken in war), ἅλωσις, εως, ἡ, Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; αἵρεσις, εως, ἡ, Hdt., Thuc., Xen.

Taking him by the foot, he threw him, ῥῖψε ποδὸς τετăγών, Hom.

Sail away, taking yourself off out of this land, ἔκπλει, σεαυτὸν συλλăβὼν ἐκ τῆσδε γῆς, Soph.

A taking alive, ζωγρία, ἡ, Hdt.

A taking out, ἐξαίρεσις, εως, ἡ, Hdt.

A taking away, ἄφαίρεσις, ἡ, Thuc., Plat., Arist.; ἀφαίρεσις, ἡ, Plat.

[*A taking away* (for burial), ἀναίρεσις, εως, ἡ, Eur.]

A taking hold of, ἐπῐλăβή, ἡ, Æsch.

A taking up (of a subject where another leaves it off), ὑπόληψις, εως, ἡ, Plat.

Relating to the taking (of a town, as news, a song of triumph, etc.), ἁλώσιμος, ον, Æsch.

TALE, A, ἔπος, τό, Hom.; αἶνος, ὁ, Hom., Æsch., Soph.; μῦθος, ὁ (esp. a poetic or mythic tale), Omn., opp. to λόγος, ὁ (a true or historic tale), Omn.; ἀπόλογος, ὁ, Plat., Arist.; μύθευμα, ἄτος, τό, Arist. *Vid.* SYN. 315, 329.

A secret tale, ὑπόφăτις, εως, ἡ, Æol.; ὑπόφαυτις (of slander), Pind.

An idle tale, λογοποίημα, ἄτος, τό, Antipho.

A teller of idle tales, λογοποιός, ὁ, Plat., Theoph.

To tell idle tales, λογοποιέω, only act., Thuc., Andoc., Lys.

The telling of idle tales, λογοποιΐα, ἡ, Theoph.

[TALE-BEARER, A, προσαγωγεύς, έως, ὁ, Plut.; προσαγωγίς, ίδος, ἡ, Arist.]

TALENT (i. e., ability), σῠνεσις, εως, ἡ, Pind., Eur., Omn. Att. prose; δεξιότης, ητος, ἡ, Ar., Hdt., Thuc.

TALENT, A, τάλαντον, τό, Hom., Xen., Dem., etc.

Half a talent, ἡμῐτăλαντον, τό, Hdt., Dem.

Two talents and a half, τρίτον ἡμιτάλαντον, Hdt.

Worth a talent, or *possessed of a talent*, τăλαντιαῖος, α, ον, Crates, Dem.

Worth three talents, τρῐτάλαντος, ον, Ar., Isæ.

TALISMAN, A, *vid.* CHARM.

TALK, λόγος, ὁ, usu. pl. in this sense, Omn.; λάλημα, ἄτος, τό, Eur., Mosch.; λăλία, ἡ, Ar., Æschin.

Silly talk, μωρολογία, ἡ, Arist.; περισσολογία, ἡ, Isoc.

The talk (i. e., the subject of conversation), φάτις, εως, ἡ, Pind.

[*The common talk*, ἔλλεσχος, ον, as adj., Hdt.; περιλεσχήνευτος, ον, Hdt.]

TALK, TO, κωτίλλω, only pres. act., Hes., Theogn., Soph., Theoc.; λăλέω, only act., Soph., Ar., Xen., Plat., Dem.; διăλăλέω, Eur.; θρῡλέω, in pass. also *to be constantly talked of*, Eur., Plat., Isoc., Dem.; μυθεύω, in pass. also *to be the subject of talk*, Eur.; μυθολογέω, Plat.; μῡθίζω, Theoc. *Vid.* SYN. 310.

To talk over (i. e., win over by talking), κωτίλλω, only pres. act., Theogn.

To talk loud, ἀπολῐγαίνω, only act., Ar.

To talk big, λαβρεύομαι, only mid., Hom.; λăβροστομέω, only act., Æsch.; σεμνομῡθέω, only act., Eur.; σεμνοκομπέω, only act., Æsch.; μεγάλως ἐγγλωσσοτῠπέω, Ar.; ὑψηλολογέομαι, only mid., Plat. *Vid.* TO BOAST, and BIG.

To talk idly, φλύω, fut. φλῠσω, only act., Æsch.; φλύζω, fut. φλῠσω, only act., Mel.; [μεταμώνια βάζω, Hom.]

[*To talk wildly* or *at random*, παραλέγω, Hipp.; παραλαλέω, Menand.]

To talk insolently, μάταιαν γλῶσσαν ἀπανθίζω, Æsch.

TALKATIVE, TALKING, ἀμετροεπής, ές, Hom.; πολῠμῡθος, ον, Hom.; πολυεπής, ές, Æsch.; λάβρος, ον, Theogn., Pind., Soph.; στόμαργος, ον, Trag.; πρόλεσχος, ον, Æsch.; λάλος, ον, compar. -ίστερος, etc., Eur., Ar.; ἀμφῐλăλος, ον, Ar.; λăλητῐκός, ή, όν, Ar.; ὀξῠλαλος, ον, Ar.; στομόδοκος, ον, Pherecr.; πολύλογος, ον, Xen., Plat.; στωμύλος, ον, Ar.; διηγητῐκός, ή, όν, Arist.; λάλιος, α, ον, Mel.; φῐλόμῡθος, ον, Arist.

Talking inconsiderately, ἀκρῐτόμῡθος, ον, Hom.

Talking fast, τăχῠγλωσσος, ον, Hipp.

To tease by talking, κωτίλλω, only pres. act., Soph.

For it is a comfort to women to be always talking of the present evils, ἐμπέφυκε γὰρ Γυναιξὶ τέρψις τῶν παρεστώτων κακῶν Ἀνὰ στόμ' ἀεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν, Eur.

For love of talking, γλώσσης χάριν, Hes., Æsch.

TALKATIVENESS, παγγλωσσία, ἡ, Pind.; γλωσσαλγία, ἡ, Eur.; πολῠλογία, ἡ, Xen., Plat.

TALKED—*to be commonly talked of*, διăθρῡλέομαι, pass., Xen.; διαβοάομαι, pass., Plat.; κῠλίνδομαι, pass., no perf., aor. 1 ἐκυλίσθην, Ar.

To be talked deaf, διαθρῡλέομαι, pass., Xen., Plat.

To be talked down, κăτăγλωττίζομαι, Ar.

Much talked of, περῐλεσχήνευτος, ον, Hdt.

What may not be talked of, ἄρρητος, ον, Soph., Eur., Dem.; ἀπόρρητος, ον, Eur. *Vid.* UNSPEAKABLE.

One who can be talked over, πăράρρητος, ον, Hom.

TALKER—*a great talker*, λαβρăγόρας, ου, ὁ (esp. one who talks big), Hom.; κόπις, εως, ὁ, Eur.; λάλημα, ἄτος, τό, Soph.; [prov., τρυγόνος λαλίστερος, Men.]

A heavy discordant talker, λăλοβăρῠπăρăμελορυθμοβάτης, ου, ὁ, Pratinas.

One who talks big, σεμνολόγος, ον, Dem.

TALKING, A, μυθολογία, ἡ, Plat.

TALL, περίμήκετος, ον (esp. of a tree), Hom.; περῐμήκης, ες, Hom., Hdt.; μăκρός, ά, όν, compar. -ότερος, -ότατος, also μάσσων (not Att.), superl. μήκιστος (also Att.), Hom., Soph.; βλωθρός, ά, όν (of a tree), Hom.; μăκεδνός, ή, όν (of a tree), Hom.; τăνῠφλοιος, ον, Hom.; τăναός, ή, όν, and ός, όν (of a tree), h.; τετράπηχυς, ὁ καὶ ἡ, neut. υ, gen. εος, Ar.; εὐμήκης, ες, Plat., Theoc.; τăνῠμήκης, ες, Anth. *Vid.* HIGH.

TALLER, TO BE, ὑπερέχω, aor. 2 ὑπερέσχον, part. ὑπερσχών (other tenses not so often used in this sense), Hdt.

To be head and shoulders taller, ὤμους ὑπειρέχω, Hom.

TALLNESS, μῆκος, τό, Hom., Xen.; μέγεθος, τό, Hom., Æsch., Xen., Plat. *Vid.* HEIGHT.

TALLY, A, σύμβολον, τό, Eur., Hdt., Plat.

TALON, A, πούς, ποδός, ὁ, Hom.; ὄνυξ, ῠχος, ὁ, Hom., Hes., Pind., Eur., Hdt.; χηλή, ἡ, Trag.

With crooked talons, γαμψώνυξ, ῠχος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch., Arist.; γαμψός, ή, όν, Ar.

TAMABLE, τῐθăσευτῐκός, ή, όν, Arist.

TAMARISK, THE, μῦρῖκη, ἡ, Hom., h., Hdt., Theoc.

Of the tamarisk, μυρῐκῖνος, η, ον, Hom.; μυρῑκίνεος, α, ον, Leon. Tar.

TAMBOURINE, A, ῥόμβος, ὁ, Ap. Rh.

TAME, ἥμερος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Hdt., Xen., Plat.; κτῐλος, ὁ καὶ ἡ, Hes.; τῐθăσός, όν, Soph., Plat.; ἄφοβος, ον, Soph.; χειροήθης, ες, Hdt., Xen.; πρᾶος, ον, only masc. and neut., also πραΰς, εῖα, ύ (the only fem. used is πραεῖα), Xen. *Vid.* SYN. 151.

Making tame, πρᾶος, ον (of a bridle), Pind.

TAME, TO, δăμάω and δăμάζω, fut. -ἄσω, Ep. often -άσσω, etc., aor. 2 ἔδăμον, perf. δέδμηκα, pass. δέδμημαι, aor. 1 pass. ἐδμήθην and ἐδαμάσθην (the latter most usu.), aor. 2 pass. ἐδάμην, Omn.; κτῐλεύω, Pind.; κτιλόω, Hdt.; ἡμερόω, Hdt., Plat.; ἀνημερόω, Soph.; τῐθăσεύω, Xen., Plat., Dem. *Vid.* SYN. 159.

To tame (one's enemies), καταδαμάζομαι, mid., Thuc.

To help to tame, σῠνημερόω, Theoph.

Newly tamed, νεοδμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, h.; νεοζῠγής, ές (esp. of animals taught to draw), Æsch.; νεόζυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

TAMELY (as, to bear tamely, etc.), εὐχερῶς, Dem.

TAMENESS, ἡμερότης, ητος, ἡ, Arist.; χειροήθεια, ἡ, Arist.

TAMER, A, δμητήρ, ῆρος, ὁ, h.; fem. δμήτειρα, Hom.; δăμαστήρ, ῆρος, ὁ, Alcman; ἀκεστήρ, ῆρος, ὁ (of a bridle), Soph.; τῐθăσευτής, οῦ, ὁ, Arist.

Tamer of horses, δαμάσιππος, ον, Stesich.

TAMING, A, δμῆσις, εως, ἡ, Hom.; τῐθăσεία, ἡ, Plat.

Skill in taming, the art of taming, ἡ χειρωτική, also τὸ χειρωτῐκόν, Plat.

TAMPER WITH, TO, πράσσω, fut. -ξω, c. ἐς and acc., Thuc.; διαπειράομαι, mid., c. gen., Plat.; [νεωτερίζω πρός, c. acc., Thuc.]

If there were no tampering with them in this quarter by means of bribes, εἴ τι μὴ σὺν ἀργύρῳ ἐπράσσετ' ἐνθένδε, Soph.

TAN, TO, βυρσοδεψέω, Ar.; σκῠλοδεψέω, Ar.; θρāνεύω, fut. mid. in pass. sense, Ar.

[TANGLED (lit. and met.), πολύπλοκος, ον, Plat., Xen.]

TANK, A, φρέαρ, Ep. also φρεῖαρ, gen. φρέᾶτος (but, except in Com., usu. ᾰ, Ep. φρείᾶτος), etc., Hom., Ar., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; φρεăτία, ἡ, Xen.

Belonging to a tank, φρεατιαῖος, α, ον, Theoph., Hermipp.

TANKARD, A, δέπας, αος, τό, pl. nom. δέπα, Hom. *Vid.* CUP.

TANNER, A, βυρσεύς, ὁ, Æsop; βυρσοδέψης, ου, ὁ, Ar.; σκῠλοδέψης, ὁ, Ar.; σκῠλόδεψος, ὁ, Dem.; σκῡτοδέψης, ὁ, Plat.

TANNING, ἡ δερμăτουργῐκή, Plat.

Belonging to tanning, σκῦτοδεψῐκός, ή, όν, Theoph.
TAP, TO (a barrel, etc.), 'ὑπᾰνοίγνῡμι, imperf. -ἀνεῴγ., Ephipp.
To tap at (a door), θρῠγᾰνάω, only act., Ar.
[*To tap* (one) *on the shoulder*, παρακροτέω (τινά) εἰς τὸν ὦμον, Luc.]
TAPER, ῥᾴδῐνός, ή, όν, Hom., Hes., h., Theogn., Xen.; [περιεπτισμένος, η, ον, Philost.]
TAPESTRY, κρεκᾰδια, τά, Ar.
TAR, πίσσα, ἡ, Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Dem. *Vid.* PITCH.
TARDILY, βρᾰδέως, Thuc., Xen.
TARDINESS, βρᾰδῠτής, ῆτος, ἡ, Hom., Soph., Thuc., Xen., Dem.
TARDY, βρᾰδύς, εῖα, ύ, compar. -ῠτερος, -ῠτᾰτος, also poet. (not Att.) βρᾰδίων and βράσσων, and superl. βρᾴδιστος and βάρδιστος, Omn. *Vid.* SLOW.
TARES, αἶρα, ἡ, Ar.
Of tares, αἰρώδης, ες, Theoph.; αἰρῐκός, ή, όν, Diosc.
TARGET, A, λαισήϊον, τό, Hom., Hdt.; 'ἰτέα, ἡ, Eur.; πέλτη, ἡ, Eur., Hdt., Xen.; γέῤῥον, τό, Hdt., Xen. *Vid.* SHIELD.
TARGETEER, A, πελταστής, οῦ, ὁ, Eur., Thuc., Xen.
Belonging to a targeteer, πελταστῐκός, ή, όν, Xen., Plat.
TARNISH, TO, 'ἀμέρδω, only act. in this sense, Hom.; καταχρώζω or -χρώννῡμι, Eur.; 'ἀφᾰνίζω, Thuc., Plat.; 'ἀμαυρόω, Arist. *Vid.* TO DEFILE, TO DIM.
TARRY, TO, μίμνω, only pres. and imperf. act., Omn. poet.; μένω, only act., Omn.; παραμίμνω, Hom. *Vid.* TO STAY, TO DELAY.
[TARRYING, A, μονή, ἡ, Hdt., Eur.]
[TART (of temper, etc.), ὀξίνης, ου, ὁ, Ar.] *Vid.* SOUR.
[TARTAR—*to catch a Tartar*, κορώνη σκορπίον (ἥρπασε), Anth.; μελαμπύγου τυγχάνω, Archil.]
TARTAREAN, Ταρτᾰρεῖος, α, ον, Eur. *Vid.* INFERNAL.
TASK, A, πρόβλημα, τό, Eur.; ἆθλος, ὁ, Hdt. *Vid.* WORK.
TASSEL, A, θῠσᾰνος, Ep. also θύσσᾰνος, ὁ, Hom., Hes., Pind., Hdt.
TASSELED, θυσσᾰνόεις, εσσα, εν, Hom.; θῠσᾰνωτός, ή, όν, Hdt.
TASTE, A, γεῦμα, ᾰτος, τό, Eur., Ar.
The taste (of a thing eaten), χῡμός, ὁ, Arist., Theoph.
The act of tasting, γεῦσις, εως, ἡ, Arist.
[*A natural taste* (for art), πάθος, τό, Dion.]
[*Men of taste*, οἱ χαρίεντες, Isoc.]
[*Without taste*, ἄμουσος, ον, Plat., Eur.]
TASTE, TO, γεύομαι, mid., c. pluperf. pass. ἐγεγεύμην in act. sense, c. gen. (c. acc. only in Anth.), Omn.; ἀπογεύομαι (also -γεύω, act., in Anth.), Xen., Plat.; πᾰτέομαι, pres. only in Hdt., the usu. tense aor. 1 mid. ἐπᾰσάμην, Ep. part. πασσάμενος (Hom. once has pluperf. pass. πεπάσμην in act. sense), c. gen., sometimes also c. acc., Hom., Hes., Soph., Hdt.
To taste (as a king's taster), ἀποῤῥοφέω, only act., c. gen., Xen.
To taste before, προγεύομαι, Arist.
To taste slightly, παραγεύομαι, c. gen., Antipho.
To make to taste, γεύω, c. acc. pers., gen. rei, sometimes c. dupl. acc., Eur.; 'ἀνᾰγεύω, Ar.
To give to be tasted beforehand, προγευμᾰτίζω, Arist.
One must make (a man) *taste*, γευστέον, c. acc. pers., gen. rei, Plat.
Belonging to taste, γευστῐκός, ή, όν, Arist.
TASTED (to be tasted), γευστός, ή, όν, Arist.
TASTER, A (i. e., thing to taste with), γευστήριον, τό, Ar.
TASTELESS, 'ἀπειρόκαλος, ον, Xen., Plat.
TASTELESSNESS, 'ἀπειροκᾰλία, ἡ, Xen.
TATTER, A, τρῦχος, τό, Soph., Eur., Ar.; τρῠχίον, τό, Hipp. *Vid.* RAG.
TATTOO, TO, στίζω, fut. -ξω, Hdt.
TATTOOED, ποικῐλος, η, ον, Xen.; [ἐστιγμένος, η, ον, Xen.]
Not tattooed, ἄστικτος, ον, Hdt.
TAUGHT, or that can be taught (of things), διδακτός, ή, όν, and ός, όν, Pind., Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; πᾰρᾰδοτός, ή, όν, Plat.; παιδευτός, ή, όν, Plat.
Who must or *ought to be taught*, παιδευτέος, α, ον, Plat.
Self-taught, αὐτοδῐδακτος, ον, Hom., Æsch.; αὐτόμᾰτος, η, ον, and ος, ον, Xen.
A self-taught philosopher, αὐτουργὸς τῆς φιλοσοφίας, Xen.
A thing taught, δῐδαγμα, ᾰτος, τό, Ar., Plat.; δῐδασκᾰλιον, τό, Hdt.; παίδευμα, ᾰτος, τό, Soph., Xen., Plat. *Vid.* LESSON.
TAUNT, A, κερτομία, ἡ, in pl., Hom.; κερτόμησις, εως, ἡ, Soph.; σκῶμμα, ᾰτος, τό, Ar., Dem., Æschin.
TAUNT, TO, λωβεύω, only act., Hom.; κερτομέω, no mid., but also pass., Hom., h., Soph., Eur.; προπηλακίζω, Dem. *Vid.* TO MOCK.
TAUNTER, A, χλευαστής, οῦ, ὁ, Arist.
TAUNTING (of words, etc.), κερτόμιος, ον, only pl., Hom., Soph.; κέρτομος, ον, in pl., Hes.
TAUTOLOGY, ἐπῐβολή, ἡ, Arist.
TAVERN, A, κᾰπηλεῖον, τό, Ar., Xen., Lys., Isoc.; οἴκημα, ᾰτος, τό, Isæ.
TAVERN-KEEPER, A, κᾰπηλος, ὁ, Lys.; fem. καπηλίς, ῐδος, ἡ, Ar.
The trade of a tavern-keeper, καπηλεία, ἡ, Plat.
To be a tavern-keeper, κᾰπηλεύω, only act., Hdt.
TAWNY, δᾰφοινός, όν, Hom., Hes., h., Eur.; πυρσός, ή, όν, Æsch., Eur., Hdt.; ξουθός, ή, όν, Trag.; ἐπίξανθος, ον, Xen.; πύῤῥῐχος, η, ον, Theoc.
With tawny mane, πυρσόκορσος, ον, Æsch.
With tawny back, πυρσόνωτος, ον, Eur.
TAX, A, τέλος, τό, Ar., Xen., Plat., Dem.; 'ἀποφορά, ἡ, Hdt.
[*Alien tax*, μετοίκιον, τό, Xen., Dem.; *to pay an alien tax*, προσφέρω μετοίκιον, Xen.]
A farmer of taxes, τελώνης, ου, ὁ, Ar., Æschin.
The employment of farmer or *collector of taxes*, τελωνία, ἡ, Dem.
Relating to taxes or *to the farming of them*, τελωνῐκός, ή, όν, Plat., Dem.
TAX-GATHERER, A, 'ἀποδεκτήρ, ῆρος, ὁ, Xen.; ἀποδέκτης, ου, ὁ, Dem.; εἰκοστολόγος, ὁ, Ar.; [πράκτωρ, ορος, ὁ, Dem.]
TEACH, TO, πῐνύσσω, only pres. act., sine cas. rei, Hom.; δάω, not used in pres., only in aor. 2 δέδαον, Hom., ἔδαον, Theoc., c. acc. pers., infin. rei, or c. dupl. acc., pass. only in perf. δεδάημαι, aor. 2 ἐδάην, fut. mid. in pass. sense δαήσομαι, also perf. δεδάηκα, part. δεδαηκώς, sync. δεδαώς, all in pass. sense, c. gen. of the person by whom one is taught, c. acc. rei or sine cas., once c. gen. rei, Hom., Pind., Theoc., Ap. Rh.; δῐδάσκω, fut. -ξω, etc., aor. 1 act. also ἐδιδάσκησα (Hes., h., not Att.), c. dupl. acc., sometimes c. acc. pers. and infin.—pass., "to be taught," also c. acc., sometimes c. gen.—mid., "to procure to be taught," but also often = act., Omn.; ἐκδῐδάσκω, Pind., Trag., Hdt., Xen., Plat.; φρενόω, sine cas. rei, Trag., Xen.; παιδεύω, c. acc. pers. and acc. rei, often also c. dat. rei, or c. ἐν and dat., or c. εἰς or περί and acc., or c. infin., sometimes c. acc. rei, sine cas. pers., Omn. Att.; ἐκμουσόω, Eur.; πῐνύσκω, only pres. act., Æsch., Call.; κᾰθηγέομαι, mid., sine cas. rei, Hdt.; ἐκμελετάω, sine cas. rei, Plat.; ἐμμελετάω, Plat.; παιδᾰγωγέω, only act., Plat.; so παιδοτρῐβέω, c. acc. pers. and infin., Dem.; ὑφηγέομαι, mid., c. acc. rei, Plat., Lys. *Vid.* SYN. 174.
To teach afresh, to teach one some new opinion, 'ἀνᾰπαιδεύω, Soph., Ar.; ἀναδῐδάσκω, Hdt., Thuc., Xen.
To teach besides, προσδῐδάσκω, Plat.; ἐπῐδιδάσκω, Xen.
To teach beforehand, προδῐδάσκω, Soph., Ar., Dem., Æschin.; προπαιδεύω, Plat.
To teach together, at the same time, etc., συμπαιδεύω, Xen.
One must teach, δῐδακτέον, Plat.; παιδευτέον, Plat.; προσθετέον, c. dat. pers., infin. rei, etc., Xen.
TEACHER, A, δῐδάσκαλος, ὁ, h., Omn. Att. prose; παιδευτής, οῦ, ὁ, Plat.; δίδαγμα, ᾰτος, τό, Eur. *Vid.* SYN. 173.
[*Under teacher*, ὑποδιδάσκᾰλος (prop. of a chorus), Plat.; χαμαιδιδάσκαλος, ὁ, Rhet.]
[*Teacher of gymnastics*, παιδοτρίβης, ου, ὁ, Antipho, Ar., Plat.]
[*A false teacher*, ψευδοδιδάσκαλος, ὁ, N. T.]
Like a skillful teacher, δῐδασκᾰλῐκῶς, Plat.
TEACHING, δίδαξις, εως, ἡ, Eur.; διδασκᾰλία, ἡ, Pind., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; δῐδᾰχή, ἡ, Hdt., Thuc., Plat.; παιδεία, ἡ, Ar., Thuc., Plat.; παίδευσις, εως, ἡ, Ar., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* EDUCATION.
Belonging to, skillful in teaching, etc., διδασκαλικός, ή, όν, Plat.; παιδευτῐκός, ή, όν, Plat.
The art of teaching, ἡ διδασκαλῐκή, Plat.; ἡ παιδευτική, Plat.
Previous teaching, προπαιδεία, ἡ, Plat.
TEAM, A, ζεῦγος, τό, Hom., Æsch., Hdt., Thuc., Isoc.; ἅρμα, ᾰτος, τό, Pind., Xen.; ὄχημα, ᾰτος, τό, Eur.
A wretched team, ζευγᾰριον, τό, Ar.
TEAR, A, δᾰ'κρυ, υος, τό, Omn. poet.; δᾰ'κρυον, τό, Omn.; δᾰ'κρῡμα, ᾰτος, τό, in pl., Æsch., Eur.; δακρύων ῆχη, ἡ, Soph.; δρόσος, ἡ, in pl., Soph.; λῐβος, τό, in pl., Æsch.; λῐβάδες (αἱ) δακρύων, Eur.; νάματα ὄσσων, Eur.; νότιοι πηγαί, Æsch.; ὀφθαλμότεγκτος πλημμῡρίς (ῐδος, ἡ), Eur.
Tears mixed with smiles, κλαυσίγελως, ωτος and ω, ὁ, Xen.
To shed tears, μύρω δάκρυσι, Hes. *Vid.* TO WEEP.

[*To shed tears in turn*, (δάκρυ) ἀνταφίημι, Eur.]

And he shed tears of blood upon the ground, αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε, Hom.

For my tears quickly rise, ταχεῖα γὰρ Νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων, Eur.

Pouring forth abundant tears, δάκρυ' ἀναπρήσας, Hom.

Causing sweet tears, γλῠκῠδᾰκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Mel.

Forcing out crocodile tears, 'ἀναγκόδᾰκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Causing tears, δακρυογόνος, ον, Æsch.; δακρυοπετής, ές, Æsch.

TEAR, TO (to tear to pieces, etc.), ἑλκέω, only act., very rare in pres., Hom.; ἕλκω, augmented tenses εἱλκ., fut. ἑλκῠσω, aor. 1 εἵλκυσα, perf. pass. εἵλκυσμαι, etc., Hom., Pind., Hdt.; 'ἀνέλκομαι, mid. (esp. of tearing one's hair), Æsch.; δαίομαι, in aor. 1 mid. ἐδᾰσάμην, Hom.; δάπτω (properly, like the preceding words, of tearing a dead body, esp. as wild beasts do, but also metaph. of conscience, etc.), no perf. in any voice, Hom., Pind., Æsch., Eur.; δαρδάπτω, only pres. act., Hom.; διαδάπτω, Hom., Soph.; δηϊόω and δηόω, Hom.; τίλλω (as a bird tears its prey, also of tearing the hair), Hom., Æsch., Hdt.; 'ἀμύσσω, fut. -ξω (sometimes metaph. of fear tearing the heart, etc.), Hom., Æsch., Hdt., Theoc.; δρύπτω (esp. of tearing one's cheeks in grief), sometimes in mid. (sine cas. of the cheeks), Hom., Eur., Xen.; καταδρύπτω, Hes.; σχίζω (as a beast does), Hes.; ἐρείκω, no perf. in any voice, Hom., Hes., Æsch.; κνάπτω, no perf. in any voice, Hom., Æsch., Soph., Cratin.; σπᾰράσσω, fut. -ξω (sometimes metaph. of tearing with words), Æsch., Eur., Plat., Dem.; διασπᾰράσσω, Æsch.; 'ἀνασπᾰράσσω, Eur.; σκύλλω, esp. in pass., Æsch., Mel.; ψάλλω (of tearing hair), Æsch.; 'ἀλοκίζω (of one's flesh in grief), Eur.; κρεοκοπέω, only act. (only of tearing bodies), Æsch., Eur.; διαμοιράω, Eur.; ἐπιρρήγνῡμι, aor. 2 pass. -ερρᾰγην, Æsch.; διᾰφορέω, Eur., Hdt.; διαξαίνω, Ar.; σπάω, fut. -ᾰσω, Soph., Eur., Ar.; διασπάω, Eur., Ar., Hdt., Xen., Dem.; ἀρτᾰμέω, only act. (as dogs tear bodies), Eur.; διαλαγχάνω, fut. -λήξομαι, no aor. 1, aor. 2 -έλᾰχον, Eur.; διαφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, aor. 1 pass. -ηνείχθην, Æsch., Eur.; χᾰράσσω, fut. -ξω, Pind., Æsch.; πᾰραρρήγνῡμι, Ar.; μοιράομαι, mid., no pass. in this sense, Ap. Rh.

Tearing my cheeks (in grief), τιθεῖσα ὄνυχα διὰ πᾰρηΐδων, Eur.; so, *tear your cheek* (lit., make your white nails bloody in your cheek), *and stain your skin with gore*, διὰ παρῆδος ὄνυχα λευκὸν αἱματοῦτε, χρῶτά τε φόνιον, Eur.

To tear away, off, from, etc., 'ἀπερύω, fut. -ῡσω, augment -ειρ., c. gen. of that from which, Hom.; 'ἀποσχίζω, Hom., Eur.; 'ἀφαρπάζω, fut. -άξω and -ᾰσω (the latter always in Att.), Hom., Eur., Xen.; ἀποσπάω, c. gen. of that from which, or c. ἀπό and gen., sometimes even c. dupl. acc., Pind., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; ἐξᾰνασπάω, Eur., Hdt.; 'ἀποσπᾰράσσω, Eur.; ῥυστάζω (of tearing people away from), Æsch.; so ὁρμάω, Eur.; παρασπάω, Theoph.; 'ἀπολωτίζω, Eur.; σπᾰδίζω, fut. -ίξω (of tearing off skin), Hdt.; περισπάομαι, mid. (from one's self), Xen.

To tear down, καθαρπάζω, Eur.; κᾰταρρήγνῡμι, Hdt., Xen., Dem., Æschin.

To tear out, ἐξερύω, Hom.; ἐξᾰμάω, Eur., Ar.

To tear open (a wound), ἐπᾰναρρήγνῡμι, Plat.; [ἀναξαίνω, Babr.]

To tear all round, περιᾰμύσσω, Plat.

To tear in two, διασχίζω (as the wind does a sail, etc.), Hom., Plat.

To tear up (esp. ground), διωθέω, augm. -εωθ., fut. -ώσω, as if from ὤθω, etc. (as a falling tree does), Hom.; γλᾰφω (as a lion does with his paws), Hes.

To tear up (trees), πᾰρᾰσῡρω, Ar.

Torn, ῥωγᾰλέος, α, ον, Hom.; λᾰκιστός, ή, όν (esp. of garments), Antipho.

Torn to pieces, διασπᾰρακτός, ή, όν, Eur.

To be torn, στημορρᾰγέω, only act. (of garments), Æsch.; κεδαίομαι, only pres. and imperf. pass., Ap. Rh.; παραρρήγνῡμαι, c. perf. act. -έρρωγα, Soph., Ar.

Easy to be torn off, εὐᾰπόσπαστος, ον, Arist.

Any thing which is torn, ἕλκημα, ἄτος, τό (esp. by beasts), c. gen. of the beasts, Eur.; σπάραγμα, ἄτος, τό, Soph., Eur.

Torn garments, πέπλων λᾰκίσματα (τά), Eur.

TEAR, A, or TEARING, 'ἀμυγμός, ὁ, Æsch.; 'ἄμυγμα, ἄτος, τό (this and prec. esp. of the hair or cheeks in grief), Soph., Eur.; τιλμός, ὁ (of hair), Æsch.; λᾰκίς, ἴδος, ἡ (esp. of garments), Alcæ., Æsch.; σπαραγμός, ὁ, Eur.; σπάραγμα, ἄτος, τό, Eur.; κᾰτᾰδρυμμα, ἄτος, τό, Eur.; 'ἀμῠχή, ἡ, Dem.; σπᾰδόνισμα, ἄτος, τό, Mel.

TEARFUL, δακρυόεις, εσσα, εν, Hom., Eur., Ap. Rh.; πολῠδᾰκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch., Eur.; πολῠδάκρῡτος, ον (but Hom. and Tyrt. have also ῠ before a long syll.), Hom., Tyrt., Æsch., Eur.; δᾰκρῡτός, ή, όν (esp. of events), Æsch., Eur., Mel.; πολυδάκρυος, ον, Tyrt.; πανδάκρυτος, ον, Soph.; ἀμφῐδάκρῡτος, ον (of events), Eur.; 'ὑπᾰφρος, ον (of an eye), Eur.; δακρύρροος, ον (only of persons), Eur.; δακρυσίστακτος, ον (ῥέος δ., *a flood of tears*), Æsch.; βᾰρῠδακρυς, Anth.

TEARFULLY, δακρυόεν, Hom.

TEARLESS, 'ἀδᾰκρῡτος, ον, Hom., Soph.; 'ἀδᾰκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; ἀρρᾰγής, ές, Soph.

TEARLESSLY, 'ἀδᾰκρῡτί, Isoc.

TEAT, A, θηλή, ἡ, Eur., Plat., Arist.; τιτθός, ὁ, Ar., Lys.; τιτθίον, τό, Ar.

TEDIOUS, ἐφολκός, όν (of a person), Æsch.; ἐπῐπονος, ον (of things), Soph., Thuc., Lys.; 'ἀμήρῡτος, ον (of old age), Ap. Rh.

[TEDIOUSNESS (in speaking), μακρηγορία, ἡ, Pind.; μακρολογία, ἡ, Plat.]

TEEM, TO, τίκτω, fut. τέξομαι, more rarely τέξω (only Ep.), also τεκοῦμαι, only poet. (not Att.), no aor. 1, aor. 2 ἔτεκον, perf. τέτοκα, Omn.; βρύω, only pres. and imperf., c. dat., in Att. oftener c. gen., Hom., Trag., Plat.; φλέω, in pres. part. act., Æsch.; [ὀργάω, Hdt., Theoph.] *Vid.* TO BRING FORTH.

[TEETH — *with the teeth*, ὀδάξ, Hom., Ar.] *Vid.* TOOTH.

[TEETHING, ὀδοντοφυΐα, ἡ, Med.]

[TEE-TOTALISM, ψυχροποσία, ἡ, Plut.]

[TEE-TOTALLER, A, ψυχροπότης, ου, ὁ, Plut.]

TELL, TO, εἶπον, and aor. 1 εἶπα, augment in all the moods, only act. in the simple verb, Omn.; 'ἀπεῖπον and ἀποεῖπον, Hom.; ἐξεῖπον, Hom., Pind., Soph., Thuc., Dem.; ἐνίσπω, fut. ἐνισπήσω, more usu. ἐνίψω, aor. 2 ἔνισπον, Hom., Hes., Æsch., Eur.; ἐνέπω and ἐννέπω (the latter the only form in Att.), only pres. act., Omn. poet.; εἴρω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom.; ἐρῶ (Ep. also ἐρέω) in fut. sense, perf. εἴρηκα, pass. εἴρημαι, pluperf. εἰρήμην, fut. pass. εἰρήσομαι, aor. 1 pass. ἐρρήθην, sometimes ἐρρέθην, part. -ρηθείς, no other tenses, Omn.; ἐξερέω, Hom., Soph.; ἐξᾰγορεύω, Hom., Hdt.; πιφαύσκω (ῐ, but sometimes ῑ Hom.), only pres. and imperf. act. and mid., Hom., h., Æsch., Ap. Rh.; φημί, imper. pres. mid. φάο, Hom., no perf. act., perf. pass. 3d sing. πέφᾰται, Ap. Rh., part. πεφασμένος, Hom. (in pres. act. Hom. has 1st pl. opt. φαῖμεν for φαίημεν, 3d sing. subj. φήῃ for φῇ, etc.), Omn.; ἔκφημι, Hom.; ἀγγέλλω (esp. as a messenger), Omn.; λέγω, Omn.; κᾰτᾰλέγω, Hom., Hdt., Xen.; ἐξαγγέλλω, Hom., Soph., Eur., Xen., Plat.; φράζω, Ep. aor. 2 πέφρᾰδον (redupl. in all the moods) and ἐπέφρᾰδον, no pass. in this sense, mid. in this sense only in Theoc., Omn.; ἐκφράζω, Æsch., Eur.; 'ἀπύω, fut. -ύσω, only act., Eur.; αἰνέω, fut. -έσω and -ήσω, perf. pass. only ᾔνημαι, but aor. 1 ᾐνέθην, Æsch., Soph.; κατεῖπον, Eur., Antipho, Hdt.; σημαίνω, Soph., Eur., Xen. *Vid.* TO SAY, TO RELATE.

To tell distinctly, entirely, the whole story, etc., διεῖπον, Hom., Soph.; διαφράζω, Hom., Ap. Rh.; διασημαίνω, Hdt., Xen.

Tell me every thing, διαπέραινέ μοι, Eur.

To tell correctly, διορθόω, Pind.

To aid in telling, to tell at the same time, etc., σῠνεῖπον, Eur.

To tell beforehand, προεῖπον (esp. in the sense of ordering, also of foretelling), c. dat. pers., sometimes, when it means to order, c. acc. pers., Omn.; προλέγω, Æsch., Hdt., Plat., Dem.; προδεικνῡμι, Æsch., Soph.

One must tell, φραστέον, Plat.

One who tells, φραστήρ, ῆρος, ὁ, Xen.

Newly told, νεάγγελτος, ον, Æsch.

That may easily be told, εὐμνημόνευτος, ον, Plat., Dem.

Painful to be told, δύσλεκτος, ον, Æsch.

TEMERITY, θρᾰσῠτης, ητος, ἡ, Omn. Att. prose. *Vid.* RASHNESS.

TEMPER, νόος, νοῦς, ὁ, Hom., Trag.; ὀργή, ἡ, Omn. post Hom.; τρόπος, ὁ, Omn. post Hom.; ῥῡθμός, ὁ, Theogn.

Suiting his temper to that of Tissaphernes, ἐπῐφέρων ὀργὰς Τισσαφέρνει, Thuc.

Submitting with good temper to the will of those more powerful, κούφως φέρουσα κρεισσόνων βουλεύματα, Eur.

[*Of a quick temper*, ὀξύθυμος, ον, Eur.] *Vid.* PASSIONATE.

TEMPER, TO (metals, etc.), φαρμάσσω, fut. -ξω, Hom.

To temper (things in general), κεράννῡμι, fut. κερᾰσω, perf. pass. κέκρᾱμαι, etc., Hom., Pind., Ar., Eur., Hdt., Plat.

TEMPERAMENT (a good temperament), εὐκρᾱσία, ἡ (σώμᾰτος), Arist.

TEMPERANCE, ἐγκράτεια, ἡ, Xen., Plat., Isoc., Dem.: σωφροσύνη, ἡ, poet. also σαοφ., Plat., Arist.; [(in drinking), ὀλιγοποσία, ἡ, Hipp.]

To be a partner in temperance, συσσωφρονέω, Eur.

TEMPERATE, ἐχέθῡμος, ον, Hom.; σώφρων, poet. also σαόφρων (not Att.), ονος, ὁ καὶ ἡ, Theogn., Omn. Att.; μέτριος, α, ον, and ος, ον, Eur.; Xen., Plat.; ἐγκρᾰτής, ές, Xen., Plat., Arist.; εὐδίαιτος, ον, Xen.; εὐκράς, ᾰτος, ὁ καὶ ἡ (not of persons), Eur., Plat.; κεκρᾱμένος, η, ον (of climate, etc.), Hdt., Xen., Plat.; εὔκρᾱτος, ον (of government, etc.), Arist.

To be temperate, σωφρονέω, only act., Trag., Hdt., Xen., Plat.; ἐγκρᾰτεύομαι, mid., Arist.

TEMPERATELY, σεσωφρονισμένως, Æsch.; σωφρόνως, Plat.; ἐγκρᾰτῶς, Plat., Arist.; μετρίως, Att.

TEMPERATURE (of climate), κρᾶσις, εως, ἡ, Eur.

A good temperature, ὡρῶν εὐκρᾱσία (ἡ), Plat.

TEMPERED (of iron), ὀπτός, ή, όν, Soph.

TEMPERING, A (of metals), βαφή, ἡ, Æsch., Soph., Arist.

Which will bear tempering, πολῠφόρος, ον (prop. wine, also metaph.), Ar.

TEMPEST, A, θύελλα, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Soph., Ap. Rh.; χειμών, ῶνος, ὁ, Omn. *Vid.* STORM.

[*To be tempest-tossed* (lit. and met.), χειμάζομαι, Thuc., Eur., Ar.]

TEMPESTUOUS, δυσχείμερος, ον, Hom., Hes., Æsch., Eur. *Vid.* STORMY.

TEMPLE, A, νᾱός, Ep. and Ion. νηός, Att. often νεώς, ὁ, Omn.; ἱερόν, τό (ῐ Att., ῑ some other poets in arsis, and even Eur. in chor.), Att. usu. ἱρόν, Omn. post Hom.; ἀνάκτορον, τό, Simon., Eur.; ἀνακτόριον, τό, Hdt.; ἵδρῠμα, ᾰτος, τό, Æsch., Eur., Hdt.; ἕδρα, ἡ, Pind., Æsch.; ἕδος, τό, Soph., Plat., Isoc., Lycurg.; μέλαθρον, τό, Eur.; ὄροφοι, οἱ, not absolutely, but c. gen. of the god, Eur.; σκηνὴ ἱερά, Eur.; μέγᾰρον, τό, Hdt.; τέγος, τό, Pind.; ἔδεθλον, τό, Ap. Rh. *Vid.* SYN. 330.

Who, praying for me, will enter the temple of the gods, Αἵ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα, Hom.

[*A temple* (common) *to all the gods*, πάνθειον, τό, Arist.]

The space before a temple, τέμενος, τό, Hom., Soph., Hdt.; προνᾱ̆ϊον, τό, Hdt.; προτεμένῐσμα, ᾰτος, τό, Thuc.

With a brazen temple, χαλκίοικος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Thuc.

With many temples, πολῠ́νᾱος, ον, Thuc.; πολῠμέλᾰθρος, ον, poet. πουλῠμ., Call.

[*Temple-building*, νᾱοποιός, όν, Arist.]

Busied about the temple, νᾱοπόλος, ον, Hes., Pind.

Guardian of the temple, νᾱοφῠ́λαξ, ᾰκος, ὁ, Eur., Arist.

Before a temple, πρόνᾱος, ον, Æsch.

To plunder a temple, νεωκορέω, c. acc., only act., Plat.

A keeper of a temple, νεωκόρος, ὁ καὶ ἡ, Xen., Plat.

[*One who serves in a temple*, πρόπολος, ὁ, Hdt.]

TEMPLES, THE (of the head), κόρσαι, αἱ, Hom.; κρότᾰφος, ὁ, nearly always in pl., Hom., Eur., Hdt., Theoc.

TEMPORARY, ὀλῐγοχρόνιος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Hdt., Plat.; μονόχρονος, ον, Aristippus.

TEMPT, TO, πειρητίζω, only pres. and imperf. act., c. gen., Hom.; πειράω, and mid., c. gen., Hom., Xen.; ὑπᾱ́γομαι, mid., Xen.

TEN, δέκα, Omn.

A number of ten, body of ten, etc., δεκάς, ᾰ́δος, ἡ, Hom., Æsch., Eur.

Ten times, δεκᾰ́κις, Hom., Xen.

[*Many tens of times*, πολλοδεκάκις, Ar.]

Lasting ten days, δεχήμερος, ον, Thuc., Plat.

Lasting ten years, ten years old, etc., δεκέτης, ου, ὁ, Soph., Eur., Plat.; fem. also δεκέτις, ῐδος, Ar., Plat.: δεκάσπορος, ον (of time), Eur.; δεκαετής, ές, Hdt., Æschin.; δεκαέτηρος, ον (of time), Plat.

Interest at ten per cent., τόκος ἐπῐδέκατος, Arist.

One of a company of ten soldiers, δεκᾰδεύς, ὁ, Xen.

A captain of ten soldiers, δεκάρχης, ου, ὁ, Hdt.; δεκᾰδάρχης, ὁ, Xen.

Consisting of ten tribes, δεκᾰ́φῡλος, ον, Hdt.

A government of ten rulers, δεκᾰδαρχία, ἡ, Isoc.

Worth, or *of the weight of, ten talents*, δεκᾰτᾰ́λαντος, ον, Ar., Æschin.

Worth ten minæ, δεκάμνοος, ον, contr. -ους, -ουν, Ar.

Ten feet long, δεκᾰ́πους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, Arist.

Ten fathoms long, δεκόργυιος, ον, Xen.

Ten cubits long, δεκάπηχυς, υ, Hes.

Ten acres large, δεκᾰ́πλεθρος, ον, Thuc.

TENACIOUS, ἀτενής, ές, Soph.

TENANT, μισθωτής, οῦ, ὁ, Isæ.; fem. μισθώτρια, Phryn. (Com.)

TENANTLESS, ἔρημος, η, ον, and ος, ον, often c. gen., Omn.

TEND, TO (i. e., to attend to), ἀμφῐπένομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; ἀμφῐπονέομαι, chiefly pres. and imperf. mid. (Archil. has aor. 1 pass.), Hom., Archil.; βουκολέω (to tend any animal), Hom.; ποιμαίνω, Hom., Hes., Eur., Plat.; ἐθείρω, in pres. act., Hom.; θερᾰπεύω, Omn.; ἀπφῐπολεύω, only pres. and imperf. act., c. acc., sometimes c. dat., Hom., Hes., h., Hdt.; ἀμφῐπολέω, only act., c. acc., sometimes c. dat., Pind., Soph.; κομέω, only act., Hom., Hes.; κομίζω, Hom., Pind., Æsch.; πορσύνω, no perf., only act., Ep. fut. also πορσῠνέω, Eur., Ap. Rh.; μοχθέω θερᾰπεύμασι, c. acc. pers., Eur.; μελεδαίνω, only pres. and imperf. act., Hdt.

TEND TO, TO, φέρω, fut. οἴσω and οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, c. ἐς and acc., Soph., Hdt., Xen., Antipho; ἥκω, c. adv. of place, οἷ, ὅποι, etc., Eur.; so τείνω, Plat.; συντείνω, c. εἰς and acc., etc., or c. infin., Eur., Xen., Plat., Dem.

These things do not tend to your glory, oh Lacedæmonians, οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τάδε, Thuc.

One who tends, θερᾰ́πευτής, οῦ, ὁ, Plat.; θερᾰπευτήρ, ῆρος, ὁ, Xen.

TENDENCY, ἀγωγή, ἡ, Plat.; [(of a falling body), πρόσνευσις, εως, ἡ, Ptolem.]

TENDER, ἀμᾰλός, ή, όν, Hom., Eur.; ἁπᾰλός, ή, όν, Hom., Æsch., Eur., Xen., Plat.; ἀτᾰλός, ή, όν, Hom., Hes., Pind.; θῆλυς, εια, υ (Hom. also uses θῆλυς as fem., so Hes. and Trag.), Hom., Hes., Soph., Eur.; τέρην, τέρεινα, τέρεν (irreg. comp. τερενώτερος, Sapph.), Omn. poet.; μᾰλᾰκός, ή, όν, Omn.; μαλθᾰκός, ή, όν, Hes., Pind., Trag., Plat.; ῥᾰδῐνός, ή, όν, Æsch.; τᾰκερός, ά, όν, Anac., Antipho, Dionys. (Com.); πλᾰδᾰρός, ά, όν, Ap. Rh. *Vid.* SYN. 321.

Very tender, πανάπᾰλος, ον, Hom.

To be tender, μᾰλᾰκιάω, only act., Xen.

To make tender, ἁπᾰλύνω, Xen.

[*To make* (meat) *tender by keeping*, προεωλίζω, Galen.]

TENDER, A (i. e., a small vessel attached to a large one), ναῦς ὑπηρετῐκή, Xen.; ὑπηρετῐκόν, τό (πλοῖον understood), Dem.

TENDER, TO, προτείνω, Æsch., Eur., Hdt., Xen., Isoc., Antipho. *Vid.* TO OFFER.

To tender (an oath, etc.), δῐ́δωμι, aor. 1 act. ἔδωκα, perf. pass. δέδομαι, etc., Isæ., Dem.

TENDERLY, μαλθᾰκῶς, Æsch., Soph.

TENDER-MINDED, ἀτᾰλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

TENDERNESS, ἁπᾰλότης, ητος, ἡ, Xen., Plat.

TENDER-SKINNED, τᾰκερόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Antipho.

TENDING, A, θερᾰ́πευμα, ᾰτος, τό, Eur., Plat.; θερᾰ́πεία, ἡ, Xen., Plat., Isoc.; παιδᾰγωγία, ἡ, Eur.

Belonging to tending, παιδᾰγωγῐκός, ή, όν, Plat.

TENDON, A, τένων, οντος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Call. *Vid.* SINEW.

TENDRIL, A, ἕλιξ, ῐκος, ὁ, Eur., Ar.; ἕλῐκος πλέγμα (ᾰτος, τό), Simon.; ὄστλιγξ, ιγγος, ὁ, Theoph.; [οἰναρίς, ἡ (of the vine), Hipp.; οἴναρον, τό, Xen.]

TENEMENT, A, οἶκος, ὁ, Omn. *Vid.* HOUSE.

TENET, A, δόξα, ἡ, Omn. *Vid.* OPINION.

TENFOLD, δεκᾰπλάσιος, ον, Plat., Dem.; δεκᾰπλόος, ον, contr. -πλοῦς, -πλοῦν, Dem.

TENOR, τόνος, ὁ, Pind. *Vid.* COURSE.

[TENSE, χρόνος, ὁ, e. g., *present tense*, ὁ χρόνος ἐνεστώς, *the perfect*, ὁ χρ. παρακείμενος, *the future*, ὁ μέλλων, all in Gram.]

TENSION, διᾰτᾰσις, εως, ἡ, Plat.

Violent tension, συγκᾰτᾰ́τᾰσις, εως, ἡ, Hipp.

TENT, A, κλῐσία, ἡ, Hom., Trag.; σκηνή, ἡ, Omn. Att.; στέγη, ἡ, Soph.; σκήνωμα, ᾰτος, τό, Eur., Xen.; περῐβολαὶ σκηνωμάτων, Eur.; σκηνῐ́διον, τό, Thuc.

The general's tent, στρᾰτηγεῖον, τό, Æsch.

To the tent, κλισίηνδε, Hom.

From the tent, κλισίηθεν, Hom.

Before the tent, ἐπίσκηνος, ον, Soph.

Under the tent, σκηνῆς ὕπαυλος, Soph.

The guard of a tent, σκηνοφῠ́λαξ, ᾰκος, ὁ, Xen.

To pitch a tent, live in a tent, etc., σκηνόω, only act., Xen., Dem.; σκηνέω, perf. pass. in the same sense, Ar., Thuc., Xen.; διασκηνέω, Xen.

To pitch tents at a distance from each other, διασκηνόω, Xen.

To bring into one tent, συγκᾰτασκηνόω, Xen.

To live in the same tent, συσκηνέω, only act., Xen.; συσκηνόω, Xen.; ὁμοσκηνόω, c. dat. of one's comrade, Xen.

To separate, so that each goes to his own tent, διασκηνάω, Xen.

Living in the same tent, σύσκηνος, ον, Thuc., Xen.

A living in the same tent, ὁμοσκηνία, ἡ, Xen.

One must pitch tents apart from each other, διασκηνητέον, Xen.

Tentative, πειραστικός, ή, όν, Arist.

Tenth, δέκᾰτος, η, ον, Hom., etc.

A tenth part, δεκατημόριον, τό, Plat.

Tenth, a (a tax of such value), δεκάτη, ἡ, Lys., Isæ., Dem.

Paying a tenth, δεκᾰτηφόρος, ον, Call.

To collect a tenth, sometimes even *to offer a tenth*, δεκᾰτεύω, in the latter case c. dat. of the god to whom, in the former c. acc. of those from whom the tax is exacted, Hdt., Xen., Dem.

A collector of the tenth, δεκᾰτηλόγος, ὁ, Dem.

The tenths-office, δεκᾰτευτήριον, τό, Xen.

On the tenth day, δεκᾰταῖος, α, ον, Plat.

In the tenth month, lasting ten months, ten months old, δεκᾰμηνος, ον, Hdt., Xen., Theoc.

Ten thousand, δεκᾰχῑλιοι, αι, α, Hom.; μῡριοι, αι, α, Omn., very rarely in sing., e. g., *ten thousand cavalry*, ἵππος μυρία, Hdt., so Xen.; μυριοπληθής, ές, Eur.

The ten thousandth, μῡριοστός, ή, όν, Plat.

A body of ten thousand, μῡριοστύς, ύος, ἡ, Xen.

With ten thousand armed men, μῡριοτευχής, ές, Eur.

Ten thousand-fold, μῡριοπλᾰσίων, ον, c. gen. or c. ἤ, Xen.; μυριοπλάσιος, ον, Arist.

A captain of ten thousand, μῡριόνταρχος, ὁ, sometimes -ριοντ., Æsch.

Tepid, θερμός, ή, όν, Omn. *Vid.* Warm.

Term, a, ὄνομα, ᾰτος, τό (esp. a technical term), Xen., Plat.

A term (of a proposition), ὅρος, ὁ, Arist.; so in mathematics, Eucl.; ἔσχᾰτα, τά, Arist.; [*the middle term* (in logic), τὸ μέσον, Arist.; *the mean terms* (in Geom.), τὰ μέσα, Eucl.]

[*Terms of surrender* (in war), ὁμολογία, ἡ, Hdt., Thuc., etc.]

[*To come to terms with*, ὁμολογέω, c. dat., Hdt.; *on certain conditions*, ἐπί τισι, Hdt., Thuc.; *to come to terms of surrender*, ὁμολογίαν ποιέομαι, ὁμολογίᾳ χράομαι, ἐς ὁμολογίαν προσχωρέω, Hdt., of the vanquished; *to propose terms*, ἐς ὁμολογίαν προκαλέομαι, of the conqueror, Hdt.]

[*To be on bad terms with*, χαλεπῶς ἔχω, διάκειμαι, c. πρός c. acc., Plat., Xen.]

Terminable, κᾰτᾰλῠσῐμος, ον, Soph.

Terminate, to, λύω (ῠ, rarely ῡ in the simple verb, ῠ in compounds), fut. λύσω, perf. λέλῠκα (rare), perf. pass. λέλῠμαι, etc. (Hom. often uses pluperf. pass. without redupl., e. g., λύτο, λύντο; he also has 3d sing. perf. pass. opt. λελῦτο for λελύοιτο; Pind. has pres. act. imper. λῦθι), Hom., Pind., Soph., Eur., Xen., Dem.; παύω, no perf. act., no aor. 2, c. acc. rei, sometimes c. gen., pass. and mid. not used in quite this sense, Omn.; τελευτάω, c. acc., sometimes c. gen., Omn.; διαλύω, Eur., Omn. Att. prose; κᾰτᾰλύω, Eur., Thuc., Xen.; ἀπαλλάσσω, fut. -ξω, Eur.; καταλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έλᾰβον, perf. -είληφα, perf. pass. -είλημμαι, etc., Hdt. *Vid.* To end.

To assist in terminating, συνδιαλύω, Isoc.

Termination, τέλος, τό, Omn.; τέρμα, ᾰτος, τό, Omn. poet., Hdt., Xen.; διάλῠσις, εως, ἡ, Eur., Thuc., Plat., Dem.; κατάλυσις, ἡ, Thuc., Xen., Isoc.; ἀπαλλᾰγή, ἡ, Thuc. *Vid.* End.

[Terrace (with colonnade), in Roman villas, ξυστός, ὁ, Vitruv. (Xen., Plut.)]

Terrestrial, χθόνιος, α, ον, and ος, ον, Omn. poet. post Hom., Hdt., Plat.; ἐπιχθόνιος, ον (esp. of living beings), Hom.; ἔγγειος, ον, Plat. *Vid.* Earth.

Terrible, σμερδνός, ή, όν, Hom., Æsch.; σμερδᾰλέος, α, ον, Hom., Ar.; βλοσῠρός, ά, όν, and ός, όν, Hom., Hes., Æsch., Ap. Rh.; αἰνός, ή, όν, Hom., Pind., Trag.; ἔκπᾰγλος, ον, Hom., Trag., Pind., Xen.; σχέτλιος, α, ον (ος, ον also in Eur.), Hom., Soph., Eur., Xen., Dem., Æschin.; δεινός, ή, όν, Omn.; φοβερός, ά, όν, Omn. Att.; ἀπότροπος, ον, Pind., Æsch., Soph.; τροπαῖος, α, ον, Eur.; ἐπῐφοβος, ον, Æsch.; μέλας, μέλαινα, μέλαν, gen. μέλᾰνος, μελαίνης, etc., Æsch., Eur.; δύσχῑμος, ον, Æsch., Eur.; αἰνολαμπής, ές, Æsch.; αἰᾱνής, ές, Pind., Æsch., Soph.; αἰᾱνός, ή, όν, Æsch., Soph.; βᾰρῠταρβής, ές, Æsch.; ἔμφοβος, ον, Soph.; ἀπεύχετος, ον (of calamities only), Æsch.; so ἄπευκτος, ον, Æsch.; ἀστεργής, ές, Soph.; ἀποτῐβᾰτος, ον, for ἀπρόσβατος, Soph.; φρικώδης, ες, Eur., Dem., Andoc.; ἐκπληκτικός, ή, όν, Thuc., Xen.

Terrible in mind, βλοσυρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Terrible to look at, βλοσυρῶπις, ῐδος, ἡ, only fem., Hom.; δεινώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

A sight too terrible to look at, κρεῖσσον θέᾱμα δεργμάτων, Eur.

Very terrible, πάνδεινος, ον, Plat., Dem.

Most terrible, ῥίγιστος, η, ον, Hom.

Terribleness, δεινότης, ητος, ἡ, Thuc., Plat.

Terribly, σμερδᾰλέον, Hom.; σμερδνόν, Hom.; αἰνῶς, Hom., Hdt.; δεινῶς, Soph., Eur., Xen.

More terribly, ῥίγιον, superl. ῥίγιστα, Hom.

Terrify, to, ταρβέω, Hom.; ἐκπλήσσω, aor. 2 pass. -επλήγην and -επλᾰγην (only the latter in Trag.), Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; φοβέω, Omn. *Vid.* To frighten.

Territory, Territories, γαῖα, ἡ, Omn.; χθών, ονός, ἡ, Omn. poet.; οἱ ὅροι, Ep. οὖροι (lit., the boundaries), Pind., Omn. Att.; τὰ ὅρια, Omn. Att.; τὰ ὁρίσματα, Eur., Hdt.

Terror, δειμός, ὁ, Hom., Hes.; δέος, τό, no pl., Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen., Plat.; δεῖμα, ᾰτος, τό, Hom., Trag., Hdt., Thuc.; φόβος, ὁ, Omn. *Vid.* Fear.

Terse, σύντομος, ον, Trag., Æschin. *Vid.* Short.

[*Terse* (of style), ἀγκύλος, η, ον, Dion. H.]

Tersely, σῠνεστραμμένως, Arist.

Tertian fever, a, τρῑταῖος, ὁ, Plat.

Like a tertian fever, τρῑταιοφυής, ές, Hipp.

Caused by tertian fever, τρῑταιογενής, ές, Hipp.

Tesselated — a stone for tesselated work, ἀβᾰκίσκος, ὁ, Moschio ap. Ath.

Test, a, βᾰσᾰνος, ἡ, Theogn., Pind., Soph., Plat.; τεκμήριον, τό, Eur.; διάγνωσις, εως, ἡ, Eur.; δοκῐμιον, τό, Plat.

Test, to, πᾰρᾰτρῑβω, Theogn., Hdt.; δῐκαιόω, Æsch.; δοκῐμάζω, Hdt., Xen., Plat., Isoc.; βᾰσᾰνίζω, Omn. Att. prose; παρεξετάζω, Dem. *Vid.* To try, To examine.

One must test, βασανιστέον (not, however, actually used in this sense), Dem.

Tested, to be, βασανιστέος, α, ον, Plat.

Testaceous, ὀστρεΐνος, η, ον, Plat.; ὀστρᾰκηρός, ά, όν, Arist.

Testament, a, διᾰθήκη, ἡ, Ar., Lys., Isæ., Dem. *Vid.* Will.

Testator, a, διᾰθετήρ, ῆρος, ὁ (not, however, actually used in this sense), Plat.

Tester, a (of a bed), σκηνή, ἡ, Dem.

Testicle, a, ὄρχις, ιος and εως, ὁ, usu. in pl., Hdt., Hipp., Xen.; [ὀρχίπεδα, τά, Ar.]

Testify, to, μαρτῠρέω, Pind., Omn. Att.; ἐκμαρτυρέω, sometimes c. εἰς or πρός and acc. of the judge, etc., before whom, Æsch., Dem., Æschin.; ἐπιμαρτυρέω, Plat. *Vid.* To witness.

To testify against, κᾰτᾰμαρτῠρέω, c. gen. or c. prep., pass. either of the person testified against or of the evidence given, Omn. Oratt.

To testify besides, προσμαρτῠρέω, Isæ., Dem.; προσδιαμαρτυρέω, Isæ., Æschin.

To join in testifying, συμμαρτῠρέω, Arist.

Testily, δυσκόλως, Xen., Isoc., Dem.

Testimony, μαρτῠρία, ἡ, Hom., Hes., Xen., Plat., Isoc., Dem.; μαρτῠριον, τό, Pind., Æsch., Omn. Att. prose; μαρτῠρημα, ᾰτος, τό, Eur.; ἐπῐμαρτῠρία, ἡ, Thuc.

[*Counter testimony*, ἀντιμαρτύρησις, ἡ, Sext. Emp.]

Testiness, δυσκολία, ἡ, Ar., Xen., Plat.

Testy, δύσκολος, ον, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; χαλεπός, ή, όν, Ar., Xen., Plat. *Vid.* Peevish.

To be testy, δυσκολαίνω, only act., sometimes c. dat. of the cause, Ar., Xen., Plat.

[Tête-à-tête, a, perh. ἡ κατὰ πρόσωπον ἔντευξις, after Plut.]

Tetrachord, the, τετρᾰχορδον, τό, Arist.

Of the tetrachord (of sound), τετρᾰγηρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Terpander.

Tetrameter, τετράμετρος, ον, Ar., Xen.

Tetrarchy, a, τετραρχία, ἡ, Eur., Dem.

Texture, πλοκή, ἡ, Plat.

Even texture, εὐθῠπλοκία, ἡ, Plat.

Of fine texture, εὔπηνος, ον, Eur.; [πολύπηνος, ον, Eur.; ἁβρόπηνος, ον, Lyc., v. l., Æsch.]

Than, ἠΰτε (only once), Hom.; ἤ, Omn.; ἤπερ, Hom., Hdt. (after adjectives in the compar. degree ἤ is generally omitted, and the following noun put in the genitive case); [smts. πλήν, *except* (q. v.), is used instead of ἤ, e. g., οὐδὲν ἄλλο πλὴν . . ., *no other than*, Soph.]

For nothing is more shameless than the vile stomach, οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο ἔπλετο, Hom.

Thank, to, εὐχᾰριστέω, c. dat., Lex ap. Dem.

No, I thank you, ἐπαινῶ, Ar.; γενναῖος εἶ, Ar.; κάλῶς, esp. in superl. κάλλιστα, Ar., or πάνυ καλῶς, Ar.

For I think I shall not be without

thanks both from you and from all Greece, οἶμαι γὰρ οὐκ ἀχαρίστως μοι ἕξειν, οὔτε πρὸς ὑμῶν, οὔτε πρὸς τῆς Ἑλλάδος ἁπάσης, Xen.

THANKFUL, εὐχάριστος, ον, Xen.; εὐχάρῐτος, ον, Arist.

To be thankful, ἀγᾰπάω, only act. in this sense, Dem.

THANKLESS (esp. of a favor done, etc.), ἄχᾰρις, ι, Æsch., Eur., Hdt.; ἀχάριστος, ον, Eur., Hdt., Lys.; ἀχάρῐτος, ον, Hdt.

To be thankless, ἀχαριστέω, Xen.

THANKLESSLY, ἀχᾰρίστως, Xen.

THANKLESSNESS, ἀχᾰριστία, ἡ, Plat.

THANK-OFFERINGS, χαριστήρια, τά, Xen.

[*To offer up thank-offerings*, χαριστήρια θύω, ἀποδίδωμι, Polyb.]

THANKS, χάρις, ῐτος, acc. ῐτα and ιν, ἡ, Omn. *Vid.* GRATITUDE.

[*Thanks to one for* . . ., χάρις τινὶ ὅτι . . ., Xen.]

THAT (i. e., in order that), the general rule for all words of this sense is that laid down by Dawes, that when ὄφρα, ἵνα, ὅπως, ὡς μή are preceded by a verb in a *past* tense, the verb which follows them is put in the *optative* mood; when the verb which precedes them is in the *present* or *future* tense, then the verb which follows them is in the *subjunctive*. This rule is subject to some modifications, of which the principal are these: sometimes the present is used for a past tense; on the other hand, sometimes, though the first verb is in a past tense, yet the object aimed at is present or future. In these cases the mood of the second verb is regulated by the *sense*, not by the form of expression. Sometimes we find both *subjunctive* and *optative* following "that" in one sentence. In these cases the subj. denotes the *immediate*, the opt. the *more remote* object, as in Thuc., iii., 22, *The Platæans held up torches*, ὅπως ἀσαφῆ τὰ σημεῖα τῆς φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις ᾖ, καὶ μὴ βοηθοῖεν, *that the signs might be unintelligible to the enemy, and that, consequently, they might not bring assistance.* (See "Theatre of the Greeks" on Dawes's Canon VI., ed. iv., p. 501-5; JELF, Gr. Gram., § 806.) They are all occasionally found with ἄν (or in Epic poetry κεν), except ἵνα, which is never used so; ὄφρα, Hom., Pind.; ὡς, Omn.; ὅπως, Ep. also ὅππως, sometimes also c. fut. infin., Omn.; ἵνα, Omn.

That, declaring a fact or reason, after verbs of telling, knowing, etc., ὅτι, Ep. also ὅττι; in Hom. always c. indic., in Attic c. indic. or c. opt., Omn.; ὡς, c. indic. or opt., Omn.; ὁθούνεκα, usu. c. indic., sometimes c. opt., Trag.

After verbs of knowing, telling, etc., "that" is often omitted, the noun put in the accus. and the verb in the infin., as in Latin. It is also often rendered by a participle, as, *I never repented that I had been silent*, οὐδέποτε μετεμέλησέ μοι σιγήσαντι, Plat.; *and I am glad that you are prosperous*, χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα. When this participle refers to the nominative case of the verb it is put in the nominative: *But when she perceived that she was injured by her husband*, ἐπεὶ δ' ὑπ' ἀνδρὸς ᾔσθετ' ἠδικημένη, Eur.

That (after verbs of fearing), *that not*, μή, Omn.; ὅπως μή (according to DAWES only with aor. 2, or, where the metre will not allow this, with fut. indic.; but this rule is not invariable, for the aor. 1 is also found after ὅπως μή), Trag.

So that (either as a condition or a consequence), ὥστε, c. indic., c. opt., c. ἄν and opt., or c. infin. (the indic. implies a more improbable consequence than the opt., see JELF, Gr. Gram., § 866), Omn. Att. When an event is expressed which is past happening, and therefore impossible, ὡς, ὅπως, or ἵνα are used with the past tenses in the indic., when "so that" might be almost changed into "in which case:" *Why did you not take and slay me at once, so that I might never have shown myself to men?* τί μ' οὐ λαβὼν ἔκτεινας εὐθύς, ὡς ἔδειξα μήποτε ἐμαυτὸν Ἀνθρώποισι; Soph.

It can not be that I would (or will) *say pleasant falsehoods*, οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλά, Æsch.

For it can not be but that this is Orestes who is addressing me, οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ὅδ' οὐκ Ὀρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ, Soph.

THAT, pron., ἐκεῖνος, η, ο, and poet. (including Trag.) κεῖνος, Omn.

That, as relat., *vid.* WHO.

In that case, ἐκείνως, Omn. Att. prose.

Said he, that is Socrates, ἦ δ' ὃς ὁ Σωκράτης, Plat.

[*Oh that* or *would that*, αἲ γάρ, Hom., εἰ γάρ or εἴθε, Att.] *Vid.* WOULD THAT.

THATCH (reed for), ὄροφος, ὁ, Hom.

THAW, TO, act. κᾰτᾰτήκω, intrans. κατατήκομαι, pass., c. perf. act. -τέτηκα, Hom.; θερμαίνω, Vet. Scr. ap. Ath.; [ἀνατήκομαι, Polyb.]

[THAWING, ἀνάτηξις, εως, ἡ, Polyb.]

THE, ὁ, ἡ, τό, often (except in Hom., who never uses it so) blended with its substantive by crasis, e. g., ὁ ἀνήρ, ἁνήρ—τοῦ ἀνδρός, τἀνδρός, etc. (fem. pl. ταί, Mosch.), Omn.; [the neut. τό is used with infin. or clause, c. g., τὸ εἶναι ἀγαθόν, the article with adv. also in signif. of adjs., as, ὁ νῦν χρόνος, *the present time*; sometimes c. subst. not expressed, as, ἡ αὔριον (sc. ἡμέρα), *the morrow*; the article is also in neut. giving the meaning *word* or *notion*, as, τὸ λέγω, *the word* λέγω, τὸ ἄνθρωπος, *the word* ἄνθρωπος, etc.; the article is used ellipt. in Greek, as, *the son of Jupiter*, ὁ Διός, etc.]

[*The more* . . . or *the less* . . ., *the more*, etc., when prefixed to comparatives, ὅσῳ . . . τοσούτῳ or τόσῳ, Xen.]

THEATRE, A, θέατρον, τό, Ar., Hdt., Xen.

A lessee of a theatre, θεᾱτροπώλης, ου, ὁ, Ar.; θεᾱτρώνης, ου, ὁ, Theoph.

The price of admission to a theatre, τὰ θεωρῐκά, Dem.

THEATRICAL, θεᾱτρῐκός, ή, όν, Arist.

THEFT, φωρά, ἡ, h.; κλοπή, ἡ, Æsch., Eur., Plat.; κλέμμα, ᾰτος, τό, Eur., Xen., Plat.; κλωπεία, ἡ, Plat., Isoc.

THEIR, σφέτερος, α, ον, Hom., Hes., Pind., Æsch., Xen., Plat.; σφός, ή, όν, Hom., Hes.; σφέος, η, ον, Ap. Rh.; ὅς, ἥ, ὅν, Ep. also (never in Att.) ἑός, ή, όν, Omn. poet. *Vid.* HIS.

THEME, A, αἰτία, ἡ, Pind. *Vid.* SUBJECT.

THEMSELVES, *vid.* HIMSELF.

THEN (of time), ἔνθα, Hom., Soph.; ἔνθεν, Hom., Æsch.; ἐνθένδε (esp. with the article used adjectively), Soph., Eur.; ἔπειτα, Hom.; ἤπειτα, Hes., Plat.; ἔπειτεν, Pind., Hdt.; τῆμος (only of past time), Hom., Hes., h., Soph.; so τημοῦτος, Hes.; τημόσδε, Theoc.; τότε, Omn.; εἶτα, Soph., Thuc., Plat.; ἐνταῦθα, Æsch., Soph., Thuc., Xen.; ἐντεῦθεν (esp. with the article as an adj.), Trag., Hdt.; τηνίκαῦτα ("stronger than τότε," ELLENDT), sometimes c. gen., e. g., τηνικαῦτα τοῦ θέρους, Soph., Eur., Hdt., Xen., Lys.; τηνίκα, Ap. Rh.; τοτηνίκα, Soph.; αὐτόθεν, Ar., Hdt., Xen.

Then (as in "oh then," "well then," etc.), ἄρα (never the first word in a sentence), Hom., Eur., Ar., Plat.; νυν, enclit. (Ep. also νυ), Hom., Trag.; τοίνυν, Æsch., Soph., Xen.; οὖν (never the first word in a sentence), Soph., Eur., Xen., Plat.

What then? τί δαί; Xen., Plat.

Now then, πρὸς ταῦτα, Soph., Eur.; πῶς οὖν, Soph., Eur., Xen., Plat.; πῶς ἤδη, Xen.

THENCE, αὐτόθεν, Hom., Æsch., Soph., Thuc., Xen.; κεῖθεν, Hom., Soph., Eur., Hdt.; ἐκεῖθεν, Omn. post Hom.; κηνόθεν for κεῖθεν (Alcæ. also τηνῶθεν), Ar., Theoc.; ἔνθεν, Omn.; ἐντεῦθεν, often of the cause (in which way also ἔνθεν is sometimes used), Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἐντευθενί, Ar.; so too τόθεν, Hes., Æsch., Ar.; τουτῶθεν, Theoc.

From thence, ἀπ' αὐτόφι or -φιν, Hom.

THEODOLITE, A, διόπτρα, ἡ, Polyb.

THEOGONY, Θεογονία, ἡ, Hes. (as the title of his poem.)

THEOLOGIAN, A, Θεολόγος, ὁ, Arist.

THEOLOGICAL, Θεολογῐκός, ή, όν, Arist.

To speak theologically, Θεολογέω, Arist.

THEOLOGY, Θεολογία, ἡ, Plat., Arist.

THEORETICAL, δογμᾰτῐκός, ή, όν, Galen.

THEORY, A, δόγμα, ᾰτος, τό, Plat.

THERE, κεῖθι, Hom.; ἐκεῖθι, Hom.; κείνῃ, Hom.; αὖθι, Hom., Soph.; ἐπ' αὐτόφι or -φιν, πάρ' αὐτ., Hom.; αὐτόθι, Hom., Thuc., Xen.; αὐτόθεν, or, before a consonant, -θε, Thuc.; αὐτοῦ, Hom., Æsch., Thuc., etc.; ἔνθα, Omn.; τόθι, Hom., h., Pind.; τῇ, esp. in τῇ δέ, answering to τῇ μέν, Hom., Eur., Xen.; ἐκεῖ, Omn. post Hom.; τηνόθι, Theoc.; τηνεῖ, Epich., Theoc.; κεῖσε, Ap. Rh.

Here and there, ἔνθα καὶ ἔνθα, Hom.

[THEREAFTER, μετέπειτα, Hom., Hdt.; μετὰ ταῦτα, Att.]

THEREBY, οὕτω and οὕτως, Omn. *Vid.* So.

THEREFORE, τοῦ, Hom.; τό, Hom., Pind.; τῷ, Hom., Eur., Plat.; τόγε, Hom.; τοὔνεκα, Hom., Hes.; ἄρα, Omn.; τοιγάρ, Hom., Æsch., Soph.; οὖν, Omn.; οὐκοῦν, Omn. Att.; ἐντεῦθεν, Eur., Xen.; πρὸς ταῦτα, Eur., Hdt.; τόθεν, Æsch., Ap. Rh.; τοιγάρτοι, Æsch., Plat.; τοιγαροῦν, Soph., Hdt., Xen., Plat.; τοίνυν, Soph., Hdt., Xen., etc.; τοὔνεκεν, Ap. Rh.; ταῦτα, i. e., on this account, Eur., Theoc.; so ταύτῃ, Dem.

Not therefore, οὔκουν, Omn. Att.

THEREUPON, ἔπειτα, Omn.; ἔπει-

τεν, Pind., Hdt.; μεταῦθις, Hdt.; μεταυτίκα, Hdt. *Vid.* THEN.

THEY, σφεῖς (nom. not used in Hom.), neut. σφέα (almost confined to Hdt.), gen. σφῶν (Ep. also σφείων), dat. σφίσι, also σφι and σφιν (these two forms not in Att. *prose*), acc. σφᾶς, Ep. also σφᾶς, σφέας, and σφείας, also Hom. and Trag. use acc. σφε (Hom. has also dual dat. σφωϊν, acc. σφωέ), Omn., except the orators. *Vid.* HE.

THICK, οὖλος, η, ον (esp. of hair, wool, cloth, etc.), Hom., Stesich.; ἀμφίδασυς, εια, υ, Hom.; βᾰθύς, εῖα, ύ, compar. -ύτερος, -ύτᾰτος, also βαθίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), βάθιστος, Dor. compar. also βάσσων, Hom., Eur., Xen.; πῠκῐνός, ή, όν, Hom., Hes.; πῠκνός, ή, όν, Hom., Pind., Eur., Xen., Plat.; πᾰχύς, εῖα, ύ, -ύτερος, etc., but in Hom. compar. πάσσων, πάχιστος, Hom., Hes., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ἐπηετᾰνός, ή, όν, and ός, όν, also as quadrisyll. ἐπηετ. (esp. of trees, fleeces, etc.), Hes., Theoc.; ταρφύς, εῖα, ύ, also ὁ καὶ ἡ ταρφύς (of any thing in numbers, arrows, etc., also of hair), no compar., Hom., Æsch.; κᾰτᾰπῠκνος, ον, Theoc.; στᾰθμώδης, ες (of liquor, etc.), Hipp.; in pl. also masc. θᾰμέες, fem. θαμειαί, Hom.

Rather thick, ὑπόπῠκνος, ον, Hipp.

THICK, THE (of the battle, etc.), νέφος, τό (πολέμου, etc.), Hom.

THICKEN, TO, πᾰχῠνω, Æsch., Hdt., Plat.

THICKENING, A, πᾰχυνσις, εως, ἡ, Arist.; πίλησις, εως, ἡ, Plat.

THICKET, A, δρίος, τό, pl. δρία, Hom., Hes., Soph., Eur.; ξύλοχος, ἡ, Hom., Ap. Rh.; λόχμη, ἡ, Hom., Pind., Eur., Ar.; δρῡμός, ὁ, pl. δρῡμοί and δρῡμά, Hom., Æsch., Soph.; ῥωπήϊα, τά, Hom.; αἱμός, ὁ, Æsch.

Belonging to a thicket, λοχμαῖος, α, ον, Ar.

Like a thicket, λοχμώδης, ες, Thuc.

THICKLY (i. e., in crowds), θᾰμά, Hom.; θᾰμῐνά, Pind., Xen.

Thickly (i. e., in a thick mass), στεγανῶς, Thuc.

THICKNESS, τάρφος, τό, Hom., Ap. Rh.; πᾰχετος, τό, Hom.; πᾰχος, τό, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; πᾰχῠτης, ητος, ἡ, Hdt., Thuc., Plat.

[*Of equal thickness*, ἰσοπαχής, ές, Arist.]

[*Of unequal thickness*, ἀνισοπαχής, ές, Galen.]

THIEF, A, κεραϊστής, οῦ, ὁ, Hom.; κλέπτης, ου, ὁ, Omn.; κλοπός, ὁ, h.; κλοπεύς, ὁ, Soph.; κλώψ, κλωπός, ὁ, Eur., Hdt., Xen.; λῃστής, οῦ, ὁ, Ep. also ληϊστής (*vid.* PIRATE), h., Soph., Eur., Thuc., Xen., Dem.; λῃσίμβροτος, ὁ, h.; λωποδύτης, ου, ὁ (prop. of clothes, then generally), Ar., Isoc., Lys., Antipho, Dem.; φώρ, φωρός, ὁ, Hdt., Plat., Ap. Rh., Call.; τοιχωρῠχος, ὁ (properly a housebreaker), Arist.

A band of thieves, λῃστήριον, τό, Xen., Æschin.

To search for a thief, φωράω, Ar., Plat.

THIEVERY, λῃστεία, ἡ, Thuc., Xen., Plat. *Vid.* ROBBERY.

THIEVISH, ἐπίκλοπος, ον, Hom., Hes., Æsch., Plat.; κλέπτης, ου, ὁ, superl. κλεπτίστατος, Ar.; λῃστῐκός, ή, όν, Thuc., Plat.; κλεπτικός, ή, όν, Plat.

To play thievish tricks, τοιχωρῠχέω, only act., Dem.

THIEVISHNESS, κλεπτοσύνη, ἡ, Hom.; τὸ κλωπικόν, Plat.

THIGH, A, ἐπῐγουνίς, ἴδος, ἡ, Hom.; μηρός, ὁ, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Ap. Rh.; μῆρα, τά, Hom., Ar., Ap. Rh.; μηρία, τά, Hom., Soph., Hdt., Theoc., Ap. Rh.; μηριαία, ἡ, Xen.

The outer side of the thigh, ὑπογλουτίς, ἴδος, ἡ, Arist.

[*The inside of the thigh*, πλιχάς, άδος, ἡ, Hipp.]

Belonging to the thighs, μηριαῖος, α, ον, Xen.

With the thighs close together, σύμμηρος, ον, Hipp.

With bare thighs, φαινομηρίς, ἴδος, ἡ, Ibycus.

[*Thigh-pieces* (of armor), παραμηρίδια, τά, Xen.]

THIN, ἐᾱνός, ή, όν (of garments, even of metal for armor), Hom.; λεπτᾰλέος, α, ον, Hom., Ap. Rh., Call.; λεπτός, ή, όν, Hom., Soph., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ἀραιός, ά, όν, and ός, όν, Hom., Soph.; ἰσχνός, ή, όν, Ar., Plat.; λεπτόρρυτος, ον, Hipp.; σκληφρός, ά, όν, Plat.; λῐπόσαρκος, ον (of a man or animal), Hipp.; τρῐχώδης, ες (of a weak voice), Arist.; μανός, ή, όν, Plat.

[*Thin* (of hair), ψεδνός, ή, όν, Hom.]

With thin fibres, λεπτοῖνος, ον, Theoph.

With thin stalks, λεπτοκᾰλᾰμος, ον, Theoph.

To make thin, ἰσχναίνω, Æsch., Eur., Ar., Hdt., Hipp.; πᾰρισχναίνω, Arist.; λεπτύνω, Arist.; κᾰτᾰλεπτύνω, Arist.

A making thin, λέπτυνσις, εως, ἡ, Hipp.

To grow thin, λεπτῠνομαι, pass., Xen.

THINE, σός, σή, σόν, Omn. *Vid.* YOUR.

THING, A, χρῆμα, ᾰτος, τό, Omn.; ἔργον, τό, Omn. poet.; πρᾶγμα, ᾰτος, τό, Omn. post Hom.; χρέος, τό, only sing., Soph., Theoc., Call.; φᾰτις, εως, ἡ (i. e., a thing to be spoken of), Soph.

THINK, TO, φάσκω, only pres. and imperf. act., Hom.; φράζομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass., Hom., Hes., Æsch., Soph.; ἐΐσκω, only pres. and imperf. act., sine cas., Hom., Theoc.; οἴομαι, Ep. often ὀΐομαι (also 1st sing. pres. Att. οἶμαι, and imperf. ᾤμην) (Hom. also has pres. act. οἴω, more usu. ὀΐω—these act. forms never in Att. except once in Ar.), imperf. ᾠόμην, Ep. also ὠϊόμην, fut. οἰήσομαι, aor. mid. ὠϊσάμην, aor. 1 pass. in act. sense, Ep. ὠΐσθην, Att. ᾠήθην (the Tragedians only use pres., imperf., and aor. 1 pass.), Hom., Hes., Omn. Att.; φρονέω, Omn.; νοέω, c. perf. and pluperf. pass. in act. sense, Ion. aor. 1 found also in Theogn., ἔνωσα, part. mid. νωσάμενος, Omn.; τίθεμαι ἐν νόῳ, νῷ, τίθ. ἐν φρεσί, Hom., Pind.; νομίζω, Pind., Omn. Att.; ἡγέομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, Hdt., Omn. Att.; δοκέω, fut. δόξω, aor. ἔδοξα (no perf. act. of this form), also δοκήσω, etc. (these reg. forms only poet.), in Hom. sometimes c. infin. fut., when it is almost = "to expect" (e. g., *I think I shall conquer Hector*, δοκέω νικησέμεν Ἕκτορα), Omn.; δοξάζω, Trag., Thuc., Xen., Plat.; μελετάω, Eur., Plat., Dem.; ἀξιόω (esp. to think right or proper), Soph., Hdt., Xen.; δέχομαι, mid., c. perf. and pluperf. pass. in act. sense (to think a thing so and so, i. e., receive it as such), Soph.; so ποιέομαι, mid., Eur., Hdt., Thuc.; so φέρω, fut. οἴσω, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, c. adv., Omn. Att.; so λαμβάνω, fut. λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα, perf. pass. εἴλημμαι, etc., Thuc.; διᾰνοέομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, aor. 1 pass. both in act. and pass. sense, Xen., Plat., Isoc.; ὑπολαμβάνω, Isoc., Dem., Æschin.; ἐπῐνοέω, Xen.; καταδοξάζω, Xen. *Vid.* TO CONSIDER.

That they might think of nothing but conquering the land, ὅπως ἀπόγνοια ᾖ τοῦ ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς γῆς, Thuc.

What can one think? ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ; Soph.

To think anxiously, ἐν φροντίδι εἰμί, Hdt., Xen.

To make one think, ἐμβαίνω (in aor. 1 ἐνέβησα) τινὰ ἐς φροντίδα, Hdt.

To think of other things, ἀλλοφρονέω, only pres. act., Hom.

To think besides, προσδοξάζω, Plat.

To think of so as to prepare, μέδομαι, mid., only pres., imperf., and fut. μεδήσομαι, c. gen., Hom.

To think beforehand, προδοξάζω, Plat.

To be thought of beforehand, προδοκέομαι, pluperf. pass. προυδεδόγμην, Plat.

To think ill of, καταγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έγνων, -γνωθι, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, etc., c. gen., Dem.

Each thinks too highly of himself, ἕκαστος ἐπίπλεόν τι αὐτὸν ἐδόξασεν, Thuc.

One should think, νοητέον, Eur.; νομιστέον, Plat.; διανοητέον, Plat.; ἡγητέον, Plat.; οἰητέον, Plat.

To be thought, νομιστέος, α, ον, Plat.

THINKER, A, δοξαστής, οῦ, ὁ (opp. to one who actually knows), Plat.

THINKING (i. e., capable of thinking), νοητῐκός, ή, όν, Arist.; διανοητικός, ή, όν, Plat.

THINLY, λεπτῶς, Plat.

THINNESS, λεπτότης, ητος, ἡ, Plat.; [μανότης, ητος, ἡ, Plat.]

THIRD, τρίτος, η, ον, Omn.; τρῐτᾰτος, η, ον, Hom., Eur.; τριτόσπορος, ον, Æsch.; τρῐταῖος, α, ον (ἡμέρα, etc.), Eur.

THIRD, A, τρῐτημόριον, τό, Hdt., Thuc.; τριτημορίς, ἴδος, ἡ, Hdt.; τριττύς, ύος, ἡ (esp. of a tribe), Dem., Æschin.

Two thirds, δύο μοῖραι, Thuc.; δύο μέρη, Thuc.

To be chief of the third (of the tribe), τριττυαρχέω, only act., Plat.

On the third day, τρῐταῖος, α, ον, Hdt.

Being a third, or *equal to a third*, adj., τρῐτημόριος, α, ον, Hdt.

Making a third foot (as a stick makes a man's third foot), τρῐτοβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

In the third place, τὰ τριτεῖα, Plat.

To act a third-rate part, τρῐτᾰγωνιστέω, only act., Dem.

One who acts a third-rate part, τριταγωνιστής, οῦ, ὁ, Dem.

THIRDLY, τρίτον often τὸ τρίτον, Hom., Hdt., etc.; τρίτως, Plat.

THIRDSMAN, ἔφεδρος, ὁ, Pind., Æsch., Ar.

THIRST, δίψα, ἡ, Omn.; δίψος, τό, Æsch., Thuc., Xen., Plat.

THIRST, TO (to be thirsty), διψάω,

contr. -άει in -ῆ, only act., c. gen., sometimes metaph. c. infin., Hom., Pind., Æsch., Hdt., Xen., Plat.

To thirst a little, ὑποδιψάω, Hipp.

To thirst with, συνδιψάω, Arist.

THIRSTY, πολὑδίψιος, ον (of a country), Hom.; δίψῃ καρχᾰλέος, α, ον, Hom., Ap. Rh.; διψᾰλέος, α, ον, h., Ap. Rh.; δίψιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur.; πότης, ου, ὁ (of a lamp), Ar.; also fem. πότις, ἴδος, ἡ, Pherecr.; διψητῐκός, ή, όν, Arist.; διψάς, ἄδος, ἡ, Anth.

Not thirsty, ἄδιψος, ον, Eur.

THIRTEEN, τρισκαίδεκα, Hom.

Thirteen times the value, τρισκαιδεκαστᾰσιος, ον, Hdt.

Thirteen years old, lasting thirteen years, etc., τρισκαιδεκέτης, ου, ὁ, Lys.; τρισκαιδεκαέτης, ου, ὁ, Isæ.; τρισκαιδεκέτης, ου, ὁ, fem. -δεκέτις, ἴδος, ἡ, Plat.

Thirteen cubits high, τρισκαιδεκᾰπηχυς, υ, Theoc.

THIRTEENTH, THE, τρισκαιδέκᾰτος, η, ον, Hom.; τρίτος ἐπὶ δέκα, Æsch.

On the thirteenth day, τρισκαιδεκᾰταῖος, α, ον, Hipp.

THIRTIETH, τριᾱκοστός, ή, όν, Hdt., Dem.

A thirtieth part, τριακοστημόριον, τό, Hipp.

On the thirtieth day, τριᾱκοσταῖος, α, ον (or, *thirty days old*), Phylarch. ap. Ath.

THIRTY, τριάκοντα, οἱ, αἱ, τά, indecl., but Hes. has also gen. τριακόντων, and Anth. dat. τριηκόντεσσι, Hom., Xen., etc.

The number thirty, a body of thirty, the thirtieth day of the month, etc., τριᾱκάς, ἄδος, ἡ, Hes., Æsch.

Of thirty days, τριᾱκονθήμερος, ον, Hdt.

The rule of the thirty tyrants at Athens, τριᾱκονταρχία, ἡ, Xen.

Producing thirty-fold, τριᾱκοντᾰχοος, ον, contr. -χους, -ουν, Theoph.

Thirty years old, lasting thirty years, etc., τριᾱκονταετής, ὁ καὶ ἡ, neut. -ές, etc., Thuc., Plat.; fem. τριακονταετίς, ίδος, ἡ, Hdt., Xen.; τριακοντούτης, ες, Thuc., Plat.; fem. -τις, -ἴδος, Ar., Thuc.

A period of thirty years, τριακονταετία, ἡ, Dion. H.

With thirty benches of rowers, τριᾱκόντορος, ον, Thuc.; τριᾱκόντερος, ον, Hdt.; τριᾱκοντάζῠγος, ον, Theoc.

Thirty fathoms deep, etc., τριακοντόργυιος, ον, Xen.

THIRTY-FIVE—*thirty-five years old, lasting thirty-five years*, πεντεκαιτριᾱκοντούτης, ες, Plat.

THIRTY THOUSAND, τρισμύριος, α, ον, sing. (in Æsch. usu. in pl.), Æsch., Hdt.

THIS, ὅδε, ἥδε, τόδε, etc., Ep. dat. pl. τοῖσδεσι and τοῖσδεσσι, for τοῖσδε or τοῖσιδε, Omn.; οὗτος, αὕτη, τοῦτο, Omn.; ὁδί, more emphatic, more pointed than ὅδε (scarcely admissible in Trag.), Ar., Plat.; so οὑτοσί, Ar., Xen., Plat.; ὁδεδί, Ar. (very rare); [ὁ, ἡ, τό, Hom., Hdt.; opposed to *that*, ὁ μέν . . ., ὁ δέ, Hom., etc.]

This man here, τοῦ ἀνδρὸς τοῦδε, τῷ ἀνδρὶ (or τἀνδρὶ) τῷδε, etc., not used in nom. sing., nor in dual or pl., Trag.

[*In this way* or *manner*, οὕτως, Hom., etc.] *Vid.* THUS.

On this, τοὐνθένδε, Eur.; ἐν τῷδ', Eur. *Vid.* IMMEDIATELY.

THISTLE, A, ἄκανθα, ἡ, Hom., Theoc.

THITHER, ἐνταῦθα, Hom., Æsch., Soph., Plat., etc.; ἐνταυθοῖ, Hom.; κεῖσε, Hom., Soph., Eur.; ἐκεῖσε, Omn. post Hom.; τῇ, Hom., Hes.; ἔνθα, Omn.; ἐκεῖθι, Æsch.; αὐτόσε, Hdt., Thuc., Xen.; ἐνταυθί, Ar., Xen.

Hither and thither, ἔνθα καὶ ἔνθα, Hom.

THOLE-PIN, THE, σκαλμός, ὁ, h., Æsch., Eur.; σκαλμίδιον, τό, Ar.

The thong by which oars were fastened to the thole-pin, τροπός, ὁ, Hom.; τροπωτήρ, ῆρος, ὁ, Ar., Thuc.

To fasten an oar to the thole-pin by the thong, τροπόομαι, mid., and in pass. to be fastened, Æsch., Ar.

THONG, A, ἱμάς, άντος, ὁ (ῐ in all derivatives and compounds), Hom., Pind., Eur., Xen.; ἀγκῠλη, ἡ, Soph., Xen.; χᾰλῑνός, ὁ, pl. οἱ, in Ap. Rh., etc., also τά, Eur.; σπεῖρα, ἡ, Theoc.

[*Thong of a sandal*, ἀγκύλη ἐμβάδος, Alex.]

Of thongs, ἱμάντῐνος, η, ον, Hdt.

Like thongs, ἱμαντώδης, ες, Plat.

To fit thongs to, ἐναγκῠλάω, Xen.

[*To fasten on with thongs*, προσαγκυλόω, Math. Vet.]

THORN, A, ἄκανθα, ἡ, Theoc.; σκῶλος, ὁ, Ar.; ἀκάνθιον, τό, Arist.

Made of thorn, πᾰλιουροφόρος, ον (of a spade-handle, etc.), Anth.

THORN-BUSH, A (a sort of thorny or prickly shrub), ἄκανθα, ἡ, Hom., Hdt.; ἀσπᾰλαθος, ὁ καὶ ἡ, Theogn., Pherecr., Theoc.; πᾰλίουρος, ἡ, Eur., Theoc.; ῥᾰχος, ἡ, Hdt.; also ῥηχός, ἡ, or a hedge made of, or a stick cut from, Soph., Hdt.; ῥάμνος, ἡ, Eupol.; [ὀνόγῡρος, ὁ, Ar., Nic.]

THORNY, ἀκάνθινος, η, ον, Hdt.; ἀκανθώδης, ες, Hdt., Arist.; ἀκανθηρός, ά, όν, Arist.

With thorns on the branches, πτορθάκανθος, ον, Theoph.

With straight thorns, ὀρθάκανθος, ον, Theoph.

Scratched with thorns, ἀκανθοπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ (part of the title of a drama), Soph.

Eating thorns, ἀκανθοφάγος, ον, Arist.

Going on thorns, ἀκανθοβᾰτης, ου, ὁ, Anth.

To be thorny, ἀκανθόομαι, pass., Theoph.

Not thorny, ἀνάκανθος, ον, Hdt.

[*To undertake a thorny business*, ὀνόγυρον κινέω, Liban., Ar. in pass.]

THOROUGH, ὅλος, η, ον, Xen., Plat., Dem.

[THOROUGHFARE, A, πόρος, ὁ, Hdt.]

Being a thoroughfare, adj., λεωφόρος, ον, Hdt., Plat.

THOROUGHLY, κᾰτᾰκρῆθεν, Hom., Hes., h.; so κατ' ἄκρης, as it is written in Hom., or κατάκρας, as it is written in Soph. (of destroying or being destroyed), Hom., Soph. (in chor.); διαμπερές, Hom., Xen.; πανταχῶς, Plat., Isoc., Dem.; διαπαντός, Plat.; εἰς τὸ πᾶν, Plat.; κατὰ πάντα, Xen., Plat.

THOU, σύ, Omn. *Vid.* YOU.

THOUGH, καί, Omn.; καίπερ, usu. c. part. (in Hom. often divided with a word between the two parts), Omn.; ὅμως (after the word it qualifies, and usu. the last word of the sentence, usu. c. part., sometimes καὶ ὅμως, or καὶ εἰ ὅμως, c. indic., or κἂν ὅμως, c. subj.), Æsch., Soph., Xen. *Vid.* ALTHOUGH.

THOUGHT, νόημα, ᾰτος, τό, Hom., Hes., Xen., Plat.; φροντίς, ἴδος, ἡ, Omn. post Hom.; διάνοια, ἡ, Omn. Att.; ἔννοια, ἡ (esp. a thought), Eur., Xen., Plat.; φρόνημα, ᾰτος, τό, Trag., Plat.; ἐπῐνοια, ἡ, Ar., Thuc.; διάνόημα, ᾰτος, τό, Xen., Plat., Isoc.; διάνόησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* SYN. 335.

An after-thought, ἐπῐνοια, ἡ, Soph.

A subject of thought, κᾰτᾰθῡμιος, ον, Hom.

[*To take thought about*, πρόνοιαν ἔχω, c. gen., Thuc.; πρόνοιαν ποιέομαι, c. gen., Dem.] *Vid.* TO TAKE CARE.

THOUGHTFUL, νοήμων, ον, Hom., Luc.; περιφρονέων, ουσα, ον, etc., Plat.; φροντιστῐκός, ή, όν, Antipho; ἐννοητῐκός, ή, όν, Arist. *Vid.* ANXIOUS.

To look thoughtful, πεφροντῐκὸς βλέπω, Eur.

[*To be very thoughtful*, περιφροντέω, Plat.]

THOUGHTFULLY, φροντιστῐκῶς, Xen.; πεφροντισμένως, Strab.

THOUGHTLESS, χᾰλῐφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ (of persons), Hom.; μάταιος, α, ον, and ος, ον (esp. of words or deeds), Omn. post Hom.; μετήορος, ον (of words), h.; κοῦφος, η, ον, Æsch., Soph., Plat.; κουφόνοος, ον, contr. -νους, -ουν, Æsch., Soph.; εἰκαῖος, α, ον, Soph.; ἀλόγιστος, ον, Thuc.; ῥᾰθῡμος, ον (of persons), Plat. *Vid.* RASH, CARELESS.

To be thoughtless, act thoughtlessly, χᾰλῐφρονέω, only pres. act., Hom.; [ῥᾳδιουργέω, Xen.]

THOUGHTLESSLY, μάψ, Hom.; μαψῐδίως, Hom.; μάτην, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat.; εἰκῇ, Trag., Xen., Plat., Dem.; ἀπροβούλως, Æsch.; ἀνεπιλογίστως, Plat.; ἀπροβουλεύτως, ἠλεμάτως, Ap. Rh., Call.

THOUGHTLESSNESS, χᾰλῐφροσῠνη, ἡ, Hom.; ἀπροβουλία, ἡ, Plat. *Vid.* CARELESSNESS.

THOUSAND, A, χίλιοι, αι, α, also in sing. with a collective noun (e. g., *a thousand cavalry*, χιλία ἵππος, Hdt., Xen.), Omn.

A thousand, a body of a thousand, the number, etc., χῑλιάς, ἄδος, ἡ, Æsch., Hdt.

A body of one thousand men, etc., χιλιοστύς, ύος, ἡ, Xen.

Containing a thousand men, χῑλίανδρος, ον, Plat.

Of a thousand ships, χῑλιοναύτης, ου, ὁ, Æsch., Eur.; χιλιόναυς, νεως, ὁ καὶ ἡ, Eur.

Lasting a thousand years, χῑλιέτης, ου, ὁ, or -τής, εος, ὁ καὶ ἡ, Plat.

Commander of a thousand men, χῑλίαρχος, ὁ, Æsch., Xen.; χιλιάρχης, ου, ὁ, Hdt.

The command of a thousand men, χιλιαρχία, ἡ, Xen.

Two thousand, δισχῑλιοι, αι, α, and δισχῑλιος, α, ον (see above), Hdt., Lys.

Three thousand, τρισχῑλιοι, αι, α, Hom.

Four thousand, five thousand, etc., τετρακισχῑλιοι, πεντακισχῑλιοι, κ. τ. λ.

Ten thousand, μύριοι, αι, α, and, with a collective noun, μύριος, α, ον, Omn.

A number or *body of ten thousand*, etc., μῡριάς, ἄδος, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Xen.; μυριοστύς, -ύος, ἡ, Xen.

Ten thousand times, μυριᾰκις, Ar., Plat.

Ten thousand-fold, μυριοπλᾰσίων,

ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.; μυριοπλάσιος, ον, Arist.

Lasting ten thousand years, μυριέτης, ου, ὁ, Æsch., Plat.

Commanding ten thousand men, μυριόνταρχος, ὁ, Æsch.; μυρίαρχος, ὁ, Xen.; μυριάρχης, ου, ὁ, Hdt.

Containing a population of ten thousand, μυρίανδρος, ον, Isoc., Ar.

Said ten thousand times, μυριόλεκτος, ον, Xen.

Holding ten thousand measures, μυριάμφορος, ον, Ar.

To convey ten thousand men, μυριαγωγέω, Dinarch.

Twenty thousand, δισμύριοι, αι, α, Hdt., Dem., etc.

THOUSANDTH, χῑλιοστός, ή, όν, Xen., Plat.

The three thousandth, τρισχῑλιοστός, ή, όν, Plat.

Ten thousandth, μυριοστός, ή, όν, Ar.

The ten thousandth part, μυριοστημόριον, τό, Arist.

THRALDOM, δουλοσῦνη, ἡ, Hom., Pind., Eur., Hdt. *Vid.* SLAVERY.

THRASH, TO, τρίβω, Hom.; ἀλοιάω, Hom.; ἀλοάω, Hom., Ar., Xen., Plat.; ἀπᾰλοάω, Dem.; δῑνω, only act., Hes.; ξαίνω, in pass., Æsch. *Vid.* SYN. 385.

THRASHED—*thrashed out*, λεπτός, ή, όν, Hom.

Not thrashed, ἄτριπτος, ον, Xen.

THRASHER, A, ἁλωεύς, ὁ, Hom.

THRASHING-FLOOR, A, ἁλωή, ἡ, Hom., Hes.; ἅλως, ἡ, gen. ἅλω, but also ἅλωος, Anth., acc. ἅλω, also ἅλωα, Call., Æsch., Xen., Dem.; δῖνος, ὁ, Xen.

Thrashing time, ἀλοητός, ὁ, Xen.

THREAD, μίτος, ὁ (of the woof), Hom.; so πηνίον, τό, Hom.; λῖνον, τό (esp. of the Fates), Hom., Theoc.; νῆμα, ᾰτος, τό, Hom., Hes., Eur., Ar., Plat.; κρόκη, ἡ, Hes., Pind., Soph., Ar., Hdt., Plat.; κλωστήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Ar.; πήνισμα, ᾰτος, τό, Eur. ap. Ar.; στήμων, ονος, ὁ, Ar., Plat.; ἀρπεδόνη, ἡ (in a web), Hdt.; διάνημα, ᾰτος, τό, Plat.

With fine threads, εὔμῐτος, ον, Eur.

With three threads, τρῐμίτῐνος, η, ον, Æsch.; τρίμῐτος, ον, Lysipp.

Of many threads, πολῠ́μῐτος, ον, Æsch.

The art of spinning the loose thread, ἡ κροκονητῐκή, Plat.

Tied by a thread, λῐνόδετος, ον, Ar.

Made wholly of the threads of the warp, ὁλοστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

[*Death or life hangs on a thread*, prov., ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς ὄλεθρος ἠὲ βιῶναι, Hom.]

[THREADBARE—*a threadbare cloak*, τρίβων, ωνος, ὁ, Eur., Ar., Plat.]

[*Threadbare* (of a subject), πολυπάτητος, ον, Plut.]

THREAT, A, ἀρειά, ἡ, Hom., Pind.; ἀπειλή, ἡ, Omn.; ἀπείλημα, ᾰτος, τό, Soph.

THREATEN, TO, ἀπειλέω, c. dat. pers., c. acc. rei, or c. infin., often c. fut. infin., often c. acc. cognat., pass. of the person threatened, Omn.; κατᾰπειλέω, Soph.; διαπειλέω, smts. c. ὡς and fut., Hdt., Æschin.; στεῦται, pres., στεῦτο, imperf., also 3d pl., no other tenses or moods, sine cas. pers., c. infin. rei, Hom., Æsch., Ap. Rh.; ἐπηρεάζω, c. dat., Hdt.

To threaten any one with an information, εἰσαγγελίαν ἀνᾰσείω τινί, Dem.; so ἀνατείνομαι, c. acc. rei, dat. pers., Dem.

[*To threaten death as a penalty*, προτίθημι θάνατον ζημίαν, foll. by πρός c. acc., Thuc.]

To threaten besides, ἐπαπειλέω, Hom., Soph., Hdt., Xen.; προσαπειλέω, Dem.

To threaten privily, to hint a threat, ὑπᾰπειλέω, c. dat., Xen.

THREATENER, A, ἀπειλητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.

THREATENING, adj., ἀπειλητήριος, α, ον, Hdt.; ἀπειλητῐκός, ή, όν, Xen., Plat.

Of the dangers, some were threatening, and some actually present, τὰ μὲν ἤμελλε τῶν δεινῶν, τὰ δ' ἤδη παρῆν, Dem.

Since the Athenians were threatening Peloponnesus, τῶν Ἀθηναίων ἐγκειμένων Πελοποννήσῳ, Thuc.

THREE, τρεῖς, οἱ, αἱ, neut. τρία, gen. τριῶν, dat. τρῐσί (Hippon. has τριοῦσι), etc., Omn.; τρισσοί, αί, ά, Soph., Eur., Hdt., Plat.; τρῐ́μορφοι, αι, Æsch.; τρίζῠγος, ον, Soph., Eur.; τριζῠγής, ές, Anth.; τρῐ́γονος, ον, Eur.; τρῐφάσιος, α, ον, Hdt.; τριφυής, ές, Theoph.

By threes, σὺν τρεῖς, Hom., Plat.

The number three, τριάς, ᾰ́δος, ἡ, Plat.

Three times as great, three times greater, τρῐπλάσιος, α, ον, sometimes c. gen., Ar., Xen., Plat., Dem.

Three times as much as, τριπλᾰ́σιον, c. gen., Ar.

In three ways, three parts, etc., τρῐπλῇ, Hom.; τριχθά, Hom.; τρῐ́χα, Hom., Hdt., Isoc.; διᾰ́τρῐχα, Hom., h., Ap. Rh.; τριχῇ, Omn. Att. prose, Hdt.

In three places, τριχοῦ, Hdt.; τρισσᾰχῇ, Arist.

For three (successive) days, πρότρῐτα, Thuc.

Three years old, τριέτηρος, ον, Call.

With three points (whether barbs of a weapon or promontories of an island, etc.), τρῐγλώχῑς, ῖνος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind.

Cloven in three, τρῐχᾱλος, ον, Æsch.

THREEFOLD, τρῐχᾰῖκες, οἱ, Hom.

THREE HUNDRED, τριᾱκόσιοι, αι, α, Hom., etc.

THREE THOUSAND, τρισχίλιοι, αι, α, Hom., Isoc., etc.

THREE THOUSANDTH, THE, τρισχῑλιοστός, ή, όν, Plat.

THRESHOLD, A, βηλός, ὁ, Hom., Hdt., Anth.; οὐδός, ὁ, Hom., Hes., Hdt., Theoc.; ὀδός, ὁ, Soph., Lycurg., etc.; βᾰ́θρον, τό, Soph., Eur.; φλιά, ἡ, Theoc.

[*On the threshold of old age*, ἐπὶ γήραος οὐδῷ, Hom., Hes., Hdt.; ἐπὶ γήρως ὀδῷ, Lycurg.]

THRICE, τρίς, Omn.; ἐς τρίς, Pind., Theoc.; τριᾰ́κις, Ar.; τρισσᾰ́κις and -κι, Mel.

THRIFT, φειδώ, οῦς, ἡ, Hom., Hes., Eur.

THRIFTILY, ἀδᾰπᾰ́νως, Eur.

THRIFTY, φειδωλός, ή, όν, Hes., Ar., Plat.

THRILL, A, φρίκη, ἡ, Eur., Hdt., Xen., Plat.

THRILL, TO (as a person thrills), φρίσσω, fut. -ξω, Soph.

THRIVE, TO, εὐτροφέω, only act., Arist.; (of business), προχωρέω, c. dat., Hdt. *Vid.* TO FLOURISH.

THRIVING, εὔτροφος, ον, Hipp.; [νόστιμος, ον, Theoph., Call.]

[*Not thriving*, ἀναλδής, ές, Ar.]

THROAT, THE, φᾰ́ρυγξ, ἡ, sometimes ὁ, but not in the best authors, gen. φᾰ́ρῠγος, Hom., Eur., Epich., Arist.; ἀσφᾰ́ρᾰγος, ὁ, Hom.; λαιμός, ὁ, Hom., Eur., Ar.; λαυκᾰνίη, ἡ, Hom., Ap. Rh.; στόμᾰχος, ὁ, Hom., Arist.; σφᾰγή, ἡ, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Antipho; τρᾰ́χηλος, ὁ, pl. τὰ τρᾰ́χηλα, Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem., Call.; πνευμόνων διαρροαί, Eur.; λᾰ́ρυγξ, υγγος, ὁ, Eur., Ar., Arist.; δέρη, ἡ, Eur.; γαργᾰρεών, ῶνος, ὁ, Hipp.; βρόγχος, ὁ, Hipp. *Vid.* NECK.

Has any thing gone down your throat? μῶν τὸν λᾰ́ρυγγα διεκᾰ́ναξέ σου; Eur.

A sore throat, βρᾰ́γχος, ὁ, Thuc.

To have a sore throat, βραγχᾰ́ω, Arist.

Inflammation of the throat, πᾰρᾰσῠνάγχη, ἡ, Hipp.

To cut the throat, δειροτομέω, only act., Hom.; αὐχενίζω, c. acc. pers., Soph.; λαιμοτομέω, only act., Ap. Rh.

Belonging to cutting the throat, λαιμοτόμος, ον, both in act. and pass. sense, Eur.; λαιμότμητος, ον, Eur., Ar.

Gushing from the throat, λαιμόρρῠτος, ον, Eur.

THROB, A, εἰρεσία, ἡ, Eur.; πήδημα, ᾰτος, τό, Eur.; πήδησις, εως, ἡ, Plat.; ἀνᾰπήδησις, ἡ, Arist.; πηδηθμός, ὁ, Hipp.; σφυγμός, ὁ, Hipp.; σφύξις, εως, ἡ, Arist.; ἀναδρομή, ἡ (of pain), Hipp.

THROB, TO, πηδάω, Eur., Ar., Plat.; ἅλλομαι, rare except in pres., imperf., and aor. 2, aor. 2 3d sing. ἆλτο, Theoc.; ἀνακηκίω, Plat. *Vid.* TO PALPITATE.

THROBBING, σφυγμώδης, ες, Hipp.

THROE, ἄχος, τό, Omn. poet. *Vid.* PAIN.

[*The throes of childbirth*, ὠδίς, ῖνος, ἡ, in pl., Hom., Eur., in sing., Pind.]

[*To have the throes of childbirth*, ὠδίνω, Hom., Ar.; met., of thought, Plat., Anth.]

THRONE, A, θρόνος, ὁ, Omn.; σέλμα, ᾰτος, τό, Æsch.

Throned on high, ὑψίζῠγος, ον, Hom., Hes.; ὑψῐ́θρονος, ον, Pind.

With beautiful throne, εὔθρονος, ον, and Ep. ἐΰθ., Hom., Pind.; ἀγλαόθρονος, ον, Pind.; λῐπᾰρόθρονος, ον, Æsch.; εὔεδρος, ον, Æsch.

Having two thrones, δῐ́θρονος, ον, Æsch.

Having many thrones, ποικῐλόθρονος, ον, Sapph.

Having a golden throne, χρῡσόθρονος, ον, Hom.

Sharing the throne, ὁμόθρονος, ον, Pind.

THRONG, A, κλόνος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Eur.; (of warriors, no definite number), οὐλαμός, ὁ, Hom. *Vid.* CROWD.

THRONG, TO, κλονέομαι, only pres. and imperf., Hom., Hes., Pind. *Vid.* TO CROWD.

To throng to a place, ἐπιρρέω, rare except in pres. and imperf. act., but sometimes perf. ἐπερρύηκα, fut. ἐπιρρεύσομαι, aor. 2 pass. ἐπερρύην, Hom., Xen., Theoc.; ἐπῐχέομαι, perf. pass. -κέχῠμαι, etc., pluperf. ἐπεχῠ́μην, sine redupl., c. dat. or prep. (e. g., ἀνά, etc.) and acc., Hom., Hdt.; ἀνειλέομαι, Thuc.

THROTTLE, TO, ἄγχω, Hom., etc.; πνίγω, fut. -ίξομαι, usu. -ιξοῦμαι, Ar.; ἔχω τινὰ ἐς πνῖγμα, Cephis. ap. Arist.

THROTTLED, TO BE, τρᾰχηλίζομαι, pass., Plat.

THROUGH, ἀνά, c. acc., Hom., Hdt.;

διά, c. acc. or c. gen., Omn.; κατά (of time), c. acc., Hdt., Thuc.

Through (as "through fear," etc.), ὑπό c. gen., poet. ὕπαι c. gen., Omn. Att.

Through fear of what? τίνος φόβου τυχοῦσα; Eur.

But I will admit to these men that a great deal is done at Athens through bribery, Ἐγὼ δὲ τούτοις ὁμολογήσαιμ' ἂν ἀπὸ χρημάτων πολλὰ διαπράττεσθαι Ἀθήνησιν, Xen.

Entirely through, διαπρῠσιον, sometimes c. gen., Hom.; διαμπερές, usu. sine cas., but sometimes c. gen., Hom., Hes., Æsch., Soph., Xen., Plat.; ἀντῐκρύ, usu. c. διά, Hom., Xen.; διαπρό, Hom.; διέκ, before a vowel διέξ, Hom., Ap. Rh.; διάμπαξ, Æsch., Eur., Xen.; διὰ τέλους, Soph., Eur., Xen., Plat.

All through Epirus, διαπρυσία Ἠπείρῳ, Pind.

THROW, A, ῥῐπή, ἡ, Hom., Eur.; βολή, ἡ, Hom., Æsch., Eur., Xen.; βλῆμα, ᾰτος, τό, Eur.; βόλος, ὁ, Orac. ap. Hdt., Anth.; ῥῖψις, εως, ἡ, Plat.; ἔφεσις, ἡ, Plat.; βολοκτῠπία, ἡ (of dice), Anth.

[*To have the first throw*, πρωτοβολέω, Plut.]

A throw of a quoit (i. e., the distance to which one can throw a quoit), δίσκουρα, τά, also δίσκου οὖρα, τά, Hom.

The distance to which one can throw a spear, δουρὸς ἐρωή, ἡ, Hom.

Apt to throw away, ἀποβολῐμαῖος, ον, c. gen., Ar.

THROW, TO, ῥιπτάζω, Hom., Ar., Plat.; ῥίπτω, aor. 2 pass. ἐῤῥίφην, also Ep. aor. ῥίπτασκον (Pind. has perf. pass. infin. ῥερῖφθαι for ἐῤῥῖφθαι), Omn.; ἵημι (ῑη Att., ῐη Ep., but sometimes ῑ in Hom., esp. before ε), aor. 1 act. ἧκα, Ep. ἕηκα, imperf. ἵην and ἵουν, sometimes c. dat. of what is thrown, c. gen. of the object at which, or c. ἐπί and dat., etc., Hom., Soph., Eur., Xen., Plat.; βάλλω, no aor. 1 act., perf. βέβληκα, etc., Omn.; πάλλω, Hom.; σεύω, not in pres., esp. in aor. 1 act. ἔσσευα, Hom.; προΐημι, more frequently in mid., Hom., Eur., Ar., Xen., Plat.; μεθίημι, Hom., Soph., Hdt., Xen.; ἔδῐκον, only aor. 2 act., Pind., Æsch., Eur.; ῥιπτέω, only pres. and imperf. act. and pass., Eur., Ar., Hdt., Plat.

To throw away, ἀποῤῥίπτω, Hom., Pind.; ἀφίημι, imperf. ἠφίουν and ἠφίην, Hom., Æsch., Eur., Hdt.; προΐημι (esp. of advantages, opportunities, kindness, etc.), Dem.; ἀποπροΐημι (esp. of shooting an arrow), Hom.; ἀποβάλλω (also as we say a thing is thrown away when it is sold cheap), Eur., Xen., Dem.; ἐκχέω (tenses under To POUR), Soph.; ἀποῤῥιπτέω, Xen.

[*To throw away besides*, προσαποβάλλω, Xen.]

To throw at, ἐπιῤῥιπτέω, c. dat., Hom.; ἐφίημι, Hom.; ἐμβάλλω, c. dat., Hom., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.

[*To throw back*, ἀναφέρω, Æschin., Eur.]

[*To throw back* (the accent), ἐγκλίνω, Gram.]

To throw down, ἐρείπω, perf. pass. ἐρήριμμαι, pluperf. 3d sing. Ep. ἐρέριπτο, aor. 2 act. ἤρῐπον, usu. in pass. or intrans. sense to be thrown down (i. e., to fall), in act. esp. of throwing down walls, etc., Hom., Soph., Hdt., Xen.; καταχέω, aor. 1 -έχευα and -έχεα (the Att. form), perf. pass. -κέχῠμαι, etc., Hom.; κᾰτᾰβάλλω, Ep. sync. sometimes καββ., Hom., Pind., Hdt., Thuc., Xen.; κᾰθίημι, Hom.; σφάλλω (of throwing down a person, etc.), Hom., Pind., Soph., Xen., Plat.; ἀπέδῐκον, Æsch.

To throw down with a lever, μοχλέω, Hom.

To throw down into, ἐγκᾰτᾰβάλλω, c. prep., Hom., Ap. Rh.

To throw down besides, ἐπικαταῤῥιπτέω, Xen.

To throw down (as a conqueror throws down, i. e., slays his enemy), δνοπᾰλίζω, fut. -ξω, only act., Hom.

To throw down and scatter about, διασφαιρίζω, Eur.; διαῤῥίπτω, Xen.; διαῤῥιπτέω, Æschin.

To throw down (houses), *and make ruinous heaps of them*, συγχώννῡμι, Hdt.

To throw down over a precipice, κᾰτᾰκρημνίζω, Xen.

To throw down on the ground, προσουδίζω, sometimes c. dat. of the ground, only act., Eur., Hdt.

To throw down carelessly, χῠτλάζω, Ar.

To throw down or off (as a horse throws his rider), ἀνᾰχαιτίζω, Eur.; ἀποσείομαι, mid. (also metaph. of a person throwing off grief, etc.), Ar., Hdt., Xen.; ἐκτρᾰχηλίζω, Xen.; ἀνᾰβάλλω, Xen.; ἀποκρούω, perf. pass. -κέκρουσμαι, Xen.

To throw down (as one wrestler throws another), παραστορέννῡμι, fut. -στορέσω, Att. -στορῶ, also -στρώσω, perf. pass. -έστρωμαι, Ar.

[*To throw* (one) *headlong down*, ὠθέω (τινὰ) ἐπὶ κεφαλήν, Plat.]

To throw before or *to*, προβάλλω, sometimes c. gen. of the object before which, Hom., Soph., Hdt.

To throw beside, by the side of, πᾰρᾰβάλλω, c. dat., or c. εἰς and acc., Hom., Thuc., Xen.

To throw beyond, ὑπερβάλλω, c. acc. of the mark, or c. gen. or c. acc. of the competitors, Hom.; ὑπερίημι, sine cas., Hom.

To throw in, ἐνίημι, c. dat. of that into which, or c. εἰς and acc., Hom., Eur., Thuc.; εἰςβάλλω, same construction, Æsch., Soph., Hdt., Thuc.

To throw in besides, ἐπειςβάλλω, Eur.

To throw against besides, ἐπεμβάλλω, c. dat., Eur.

To throw off, ἐκβάλλω, Hom.; ἐκρίπτω, Soph.; ἀποτίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην (of bad habits), aor. 1 pass. -ετέθην, Dem.

To throw one's self forward, ἐκκῠβιστάω—(*head first on the ground*, ἐς κρᾶτα πρὸς γῆν, or *a summerset over a thing*, ἐκκ. ὑπέρ τινος), Eur., Xen.

To throw one's self on, ἐπιῤῥίπτω, intrans., sine cas. or c. dat., Xen.

To throw one's self into a place, ἵημι ἐμαυτὸν ἐς, c. acc., Xen.; ἐμβάλλω, c. ἐς and acc., Hdt., Xen., Lycurg.

To throw one's self down into, ῥίπτω ἐς, Theogn., Eur.

To throw (a person) *into* (perplexity, laughter, etc.), ἐμβάλλω, c. acc. of the feeling, dat. pers., Hdt., Plat.

To throw over a person (a garment which shall cover him like a tent), παρασκηνόω, Æsch.

To throw round, ἀμφῐχέω, fut. -χεύσω, aor. 1 act. -έχευα and -έχεα (the only Att. form), perf. pass. -κέχῠμαι, etc., part. Ep. often sine redupl. -χύμενος, so pluperf. -έχυτο, -έχυντο, etc. (when used of throwing one's arms round a person so as to embrace him, usu. in aor. 1 mid. in tmesis), ἀμφὶ . . . ἐχευάμην, c. dat. or c. acc., Hom.; περῐβάλλω, c. gen., or c. dat., or c. dupl. acc., Hom., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; -ομαι, mid., c. perf. pass. (of throwing clothes, etc., round one's self), Hdt., Thuc., Xen.; ἀμφῐβάλλω (esp. of throwing one's arms round a person), c. acc. of the arms, dat. pers., also c. acc. pers., dat. of the arms, Hom., Eur.; περιπτύσσω, rare in perf., Eur.; ἀμφελίσσω, Eur.; ἐπῐχέομαι, mid., Ap. Rh.

[*To throw to*, προβάλλω, Hom., Hdt., Ar.; παραβάλλω, c. acc. et dat. (e. g., ἐδωδὴν ἵπποις, *fodder to horses*), Hom., c. acc. et εἰς c. acc., Thuc.]

To throw up, ἀναῤῥίπτω, Hom.; ἀναῤῥιπτέω, only pres. and imperf., Hom., Hdt., Thuc.; ἀνᾰβάλλω, Thuc., Xen.

To throw up besides, προσᾰνᾰβάλλω, Arist.

[*To throw up fortifications around their cities*, περιβάλλεσθαι ταῖς πόλεσιν ἐρύματα, Xen.]

[*To throw up* (as a mound) *near* or *beside*, παραχώννυμι, Hdt.]

To throw up to (as a reproach), *vid.* To REPROACH.

To throw upon, ἐπῐβάλλω, c. dat., or c. ἐπί and acc., Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἐπικᾰτᾰβάλλω, also sync. ἐπικαββ., Ap. Rh.

[*To throw one's self upon the sword*, περιπίπτω τῷ ξίφει, Ar.]

Ready to throw (a javelin), διηγκυλισμένος, η, ον (lit., having one's hand in the thong of), Xen.

One must throw away, προετέον, Dinarch.

One must throw back (one's self, etc.), ὑπτιαστέον, Xen.

Calculated to throw down, κᾰταβλητικός, ή, όν, c. gen., Xen.

THROWING—*throwing myself down before the gate*, πρὸς πύλῃ παρεῖσ' ἐμαυτήν, Soph.

[*A throwing back* (of the accent), ἔγκλισις, εως, ἡ, Gram.]

A throwing away, ἀπολακτισμός, ὁ, Æsch.; ἀποβολή, ἡ, Plat.; πρόεσις, εως, ἡ, Arist.

A throwing down and scattering, διάῤῥιψις, ἡ, Xen.

A throwing out or overboard, ἐκβολή, ἡ, Æsch., Plat., Dem.

[*Throwing away* (adj.), προετικός, ή, όν, Arist.]

THROWN, παλτός, ή, όν, Soph.; ῥιπτός, ή, όν (sc. μόρος, i. e., death by being thrown), Soph.

Thrown away (i. e., vain, as words, or fit to be thrown away, as any thing worthless), ἀπόβλητος, ον, Hom.

Thrown to, πρόβλητος, ον, c. dat., Soph.

Thrown violently (as stones), κρᾰταίβολος, ον, Eur.

[*Thrown up around*, ἀμφίχῠτος, ον, Hom.]

Any thing thrown, βέλος, τό, Hom., Æsch., Soph.

Any thing thrown out, ἐκβολή, ἡ, Eur.

Any thing thrown from, δίσκημα, ᾰτος, τό, c. gen. of the place whence, Eur.

To be thrown down (in a wrestling match), λῠγίζομαι, in aor. 1 ἐλυγίχθην, Theoc.

From whence we shall be thrown down the precipice (lit., a rocky leap), ὅθεν πετραῖον ἅλμα δισκευθήσεται, Eur.

To be thrown down (from a horse),

κᾰτᾰκῠλῑνδομαι, pass., perf. -κεκύλισμαι, aor. 1 -εκυλίσθην, Xen.

To be thrown back (as the head of a person asleep), ὑπτιάζομαι, pass., Soph.

THRUSH, A, κῐχλη, ἡ, Hom., Ar., Arist.; κίχήλη, ἡ, Epich., Ar.

THRUST, TO, ὠθέω, augmented tenses ἐωθ., fut. ὠθήσω and ὤσω (as if from ὤθω), aor. 1 ἔωσα, perf. pass. ἔωσμαι, etc., Ep. imperf. ὤθεσκον, and Ep. aor. ὤσασκον, Omn.; ἐξᾰκοντίζω, c. πρός and acc. of the object against which (of thrusting a weapon), Eur. *Vid.* TO PUSH.

To thrust through, διᾰπείρω, c. gen. of the object, Hom., Eur.; διελαύνω, fut. -ελάσω, poet. (not Att.) also -άσσω, etc., aor. 1 -ήλασα, etc., perf. -ελήλᾰκα, etc., c. gen. of the object, Hom., Hdt.; διίημι (ῑη Att., ῐη elsewhere), aor. 1 -ῆκα, Ep. also -έηκα, c. gen., sometimes c. dupl. acc., Eur.; κᾰθίημι, c. διά and gen., Eur.

To thrust into, ἐνερείδω, perf. pass. -ερήρεισμαι, Ep. 3d pl. -ερηρέδᾰται, c. dat., Hom.; ἐπερείδω, c. ἐς and acc., Hom.

To thrust away imperceptibly, ὑποπᾰρωθέω, fut. -ήσω, Isæ.

To thrust out with, σῠνεξωθέω, Hipp.

THRUSTING, A, ὦσις, εως, ἡ, Arist.

THUMB, A, μέγας (gen. μεγάλου) δάκτῠλος, ὁ, Hdt.; ἀντῐχειρ, ειρος, Poll.

[THUMBED—*you have not thumbed Æsop well*, οὐκ Αἴσωπον πεπάτηκας, Ar.]

THUMP, A, τύμμα, ᾰτος, τό, Æsch., Theoc. *Vid.* BLOW.

THUMP, TO, κρούω, perf. pass. κέκρουσμαι, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Lys. *Vid.* TO STRIKE.

THUNDER, βροντή, ἡ (in Hom. often βρ. Διός or βρ. Ζηνός), Omn.; βρόντημα, ᾰτος, τό, Æsch.

THUNDER, TO, βροντάω, only act., Hom., Ar., Arist.; βροντὰν κλάζω (fut. κλάγξω), Pind.; κτῠπέω, aor. 2 ἔκτῠπον, only act, Soph.

To thunder in reply, φθέγμα (ᾰτος, τό) βροντῆς ἀνταῦω, fut. -ύσω, Pind.

THUNDERBOLT, A, κεραυνός, ὁ, Omn. poet., Xen., Plat.; Διὸς βέλος, τό, Pind.; κεραυνοῦ βέλος, τό, Soph.; κεραύνιοι βολαί, αἱ, Æsch.; σκηπτός, ὁ, Xen.

Of or *belonging to a thunderbolt*, κεραύνιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Eur.; κεραυνοφαής, ές, Eur.

To hurl a thunderbolt, κεραυνοβολέω, Mel.

To strike with a thunderbolt, κεραυνόω, Hes., Pind., Hdt.; συγκεραυνόω, Cratin.

Struck by a thunderbolt, κεραύνιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; ἐμβρόντητος, Ar., Xen.; ἐμβροντηθείς, εῖσα, έν, Dem.; κεραυνοπλήξ, πλῆγος, ὁ καὶ ἡ, Alcæ. (Com.)

Not struck by a thunderbolt, ἀκέραυνος, ον, Æsch.

THUNDERER, Βρόντης, ου, ὁ (a name of one of the Cyclopes), Hes.

THUNDERING, τερπῐκέραυνος, ον, Hom., Hes.; ὑψῐβρεμέτης, ου, ὁ, Hom.; ἐριβρεμέτης, ου, ὁ, Hom.; εὐρυόπης, ου, ὁ, Hom., Pind.; βαρύκτῠπος, ον, Hes., h., Pind.; βαρυόπης, ου, ὁ, Pind.; αἰολοβρόντης, ου, ὁ, Pind.; ἐγχεικέραυνος, ον, Pind.; ἐλᾰσῐβροντος, ον (sometimes even of high words), Pind., Ar.; καρτεροβρόντης, ου, ὁ, Pind.; ὀρσίκτῠπος, ον, Pind.; βᾰρῠβρεμέτης, ου, ὁ, Soph.; κεραυνοβρόντης, ου, ὁ, Ar.; κεραυνοβόλος, ον, Eur.; βροντησῐκέραυνος, ον, Ar.; κεραυνομᾰχης, ου, ὁ, Mel.

THUNDER-STORM, A, πρηστήρ, ῆρος, ὁ, Hes., Hdt., Xen.

THUNDER-STRUCK—*a being thunder-struck* (i. e., astonished or bewildered as if struck by thunder), βροντή, ἡ, Hdt.

THUS, ὧδε, Omn.; οὕτως, and before a cons. οὕτω, Omn.; ὥς, Omn.; τῇ, Hom., Xen.; τῇπερ, Hom.; τῇδε, Hom., Xen.; τῷ, Hom.; ταύτῃ, Soph.; ὡδί, Ar.

THWART, TO, ἐρύομαι, mid., in aor. 1 poet. εἰρυσσάμην, Hom. *Vid.* TO HINDER.

THY, σός, ἡ, όν, Omn. *Vid.* YOUR.

THYME, θῠμος, ὁ, Ar.; θῠμον, τό, Theoph.; σίσυμβρον, τό, Mel.; σῐσύμβριον, τό, Cratin.; αἰγῐπῠρος, ὁ, Theoc.

A wild or *creeping thyme*, ἕρπυλλος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Cratin.

Flavored with thyme, θῠμίτης, ου, ὁ, Ar.

Of or *belonging to wild thyme*, ἑρπύλλῐνος, η, ον, Eubul.

THYRSUS, A, θύσθλον, τό, Hom.; θύρσος, ὁ, Eur., Ar.; νάρθηξ, ηκος, ὁ, Eur.

Having, bearing, rejoicing in the thyrsus, εὔθυρσος, ον, Eur.; θυρσοφόρος, ον, Eur.; ναρθηκοφόρος, ον, Plat.; θυρσοχᾰρής, ές, Anth.

Making mad with the thyrsus, θυρσομᾰνής, ές, Eur.

To bear or *brandish a thyrsus*, θυρσοφορέω, only act., Eur.; θυρσάζω, Ar.

TIARA, A, τιάρα, ἡ, Æsch., Hdt., Xen.; τιᾱρας, ου, ὁ, Hdt.

Like a tiara, τιᾱροειδής, ές, Xen.

TICK, A, κῠνοραιστής, οῦ, ὁ, Hom.; κρότων, ωνος, ὁ, Arist.

TICKET, A, σύμβολον, τό, Ar., Dem.

TICKLE, TO, γαργᾰλίζω, Anac., Plat.; κνάω, aor. 2 ἔκνην (very rare in this sense), Plat.

To tickle beforehand, προγαργᾰλίζω, Arist.

[*To say something to tickle one's ears*, εἰς χάριν τινὶ ἐρεῖν (εἰπεῖν), Xen.]

TICKLING, κνισμός, ὁ, Soph., Ar.; γάργᾰλος, ὁ, Ar.; γαργᾰλισμός, ὁ, Plat.; κνῆσις, εως, ἡ, Plat.

TICKLISH, δυσγάργᾰλος, ον, Xen., Ar.

TIDE, THE, δίαυλος [ὁ] κυμάτων, Eur.; παλίρροια, ἡ, Soph.

TIDILY, κᾰθᾰρίως, Xen.

TIDINESS, κᾰθᾰριότης, ητος, ἡ, Hdt., Xen.

[TIDINGS, ἀγγελία, ἡ, Hom.; *about some one*, περί, c. gen., Thuc.; ἄγγελμα, ατος, τό, Thuc.] *Vid.* NEWS.

[*To bring back tidings*, ἀναφέρω, c. εἰς, παρά, Hdt.; *to carry back tidings*, ἀναγγέλλω, Æsch.]

TIDY, κᾰθᾰριος, ον, Posidon.

TIE, TO, πειραίνω, only act. in this sense, sometimes c. ἐκ and gen. of that which a thing is tied to, Hom.; δέω, fut. δήσω, perf. δέδεκα, etc., Omn. *Vid.* TO BIND.

To tie to, προσδέω, c. dat., Hdt.; περιάπτω, Pind.

To tie on besides, προσεπῐκᾰτᾰδέω, Hipp.

TIER, A, στῖχος, ὁ, Xen., Plat. *Vid.* ROW.

TIGER, A, τῐγρις, τίγριος, ὁ καὶ ἡ, Alex., Arist.

TIGHT (as a noose), ἐπίσπαστος, ον, Eur.; (of any thing preserved close), σύμπῠκνος, ον, Xen.; σύντονος, ον, Xen.; (so that nothing can escape through), στεγᾰνός, ή, όν, Æsch., Xen.

To keep the ropes tight, ἀνᾰκωχεύειν τὸν τόνον τῶν ὅπλων, Hdt.

To be tight (so that nothing can get through), στέγω, sometimes c. acc. of what is kept in or out, also mid., no pass., Æsch., Eur., Thuc.

TIGHTEN, TO, τᾰνύω, fut. -ύσω, Hom.; τείνω, Hom., Soph., Xen., Plat.; ἐντείνω, Hom., Eur., Hdt., Xen., συντείνω, Eur., Plat.; ἐπῐτείνω, Plat., Dem.; ἐπισπάω, fut. -σπᾰσω, Dem.

TIGHTENING, A, τόνος, ὁ, Hdt.

TIGHTNESS, ἐπῐτᾰσις, εως, ἡ, Plat.

TILE, A, κέρᾰμος, ὁ, Ar., Thuc., Xen.; κεραμίς, ῖδος and ἴδος, ἡ, Ar., Thuc.; [πλίνθος, ἡ, Hdt. (c. adj. κεραμία or γηΐνη, Xen.); used in voting, ὄστρακον, τό, Plut.]

TILE, TO, κερᾰμόω, in pass., Arist.

TILE-MAKER, A, κερᾰμεύς, ὁ, Hes., etc. *Vid.* POTTER.

TILL, εἰσόκε or -κεν, c. subj., sometimes c. opt., even c. indic. fut., Hom.; εἰσότε, c. subj., Hom.; μέσφα, c. gen., in Call. μέσφ' ὅτε, Hom., Call., Ap. Rh.; ἐπί, c. acc., Hom.; εἰς, c. acc., Hom.; ᾶχρι, before a vowel ἄχρις, c. gen., also in Hdt. ἄχρις οὗ, Hom., Hdt.; μέχρι and μέχρις, c. gen., also c. subj. or opt., Ion. also μέχρις οὗ, Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; μέχρι ἐνταῦθα, c. gen., Xen., Plat.; ὄφρα, c. indic. of past tenses (of things really past), c. subj., or c. ἄν or κε, or κεν and subj. of things not yet passed, Trag. (only in ch.), Hom., Æsch.; ἕως, c. indic. of a certain event, c. subj. with or without ἄν, or κε, or κεν of an uncertain event, c. opt. of time past, sometimes c. gen., Hom., Soph., Æschin.; ἕωσπερ, Thuc., Xen.; πρίν, poet. (esp. Ep.) also πρίν γε, πρίν γ' ὅτε, πρίν γ' ὅτε δή, c. indic. pres., more usu. c. indic. fut., often c. indic. aor. or c. aor. subj., also πρὶν ἄν or πρίν γ' ὅτ' ἄν, or in Trag. πρίν (ἄν being omitted), c. subj., also c. opt., *esp. if the preceding clause contains a negative*, very often c. infin. (infin. aor. more usu. than pres. or perf.), also πρὶν ἤ or πρίν γ' ἤ (Hom., but not in the Att. before Xen.), also πρὶν δή in Thuc., Omn.; ἔστε, c. indic. in reference to the past, c. subj. in reference to the future, in which case we often find ἔστ' ἄν in an oblique sentence c. opt. (rare), Æsch., Soph., Hdt., Xen.

Till such a time as, μέχρι τοσούτου ἕως ἄν, c. subj., Thuc.

Till they returned, ἐν ὅσῳ ἂν πάλιν ἔλθωσι, Thuc.

Till then, τέως, Eur.

TILL, TO, ἐθείρω, only pres. act., Hom.; γηπονέω, only act., Eur.; γεωργέω, Ar., Thuc., Xen., Isæ., Dem.; ἐργάζομαι, mid., augment εἰργ., perf. pass. εἴργασμαι, in act. and pass. sense, also fut. ἐργασθήσομαι, in pass. sense, but ἐργάζομαι in pass. sense only in Dion. H., Thuc., Xen.; κατεργάζομαι, Plat., Lys., Æschin. *Vid.* TO CULTIVATE.

To till previously, προεργάζομαι, Xen.

TILLABLE, ἐργᾰσῐμος, ον, Xen., Plat.

TILLAGE, ἐργᾰσία, ἡ, Ar., Xen., Isoc.; ἐπεργασία, ἡ (also right of tillage), Thuc., Xen., Plat.; γεωργία, ἡ, Thuc., Plat.

Of or *belonging to tillage*, γεωργῐκός, ή, όν, Ar., Xen., Plat.

TILLED—*well tilled*, εὔεργος, ον, Thuc.

Tilled land, γεώργημα, ατος, τό, Plat.; γεωργία, ἡ, Isoc.

TILLER, A (of the land), γεωργός, ὁ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Plat. *Vid.* FARMER.

[*Tiller* (of a ship's rudder), οἴαξ, ακος, ὁ, Plat.]

TILT, A (of a wagon), σκηνή, ἡ, Æsch., Ar., Xen.

TIMBER, δόρυ, τό, gen. δόρατος, Ion. δούρατος (δούρατι also in Xen.), poet. δουρός, also Trag. δορός (found also in Thuc.), Hom.; ὕλη, ἡ, Hom., Hdt., Xen., Plat., Isoc.; ξύλον, τό, Omn. (also in pl. ξύλα, *timbers* of a house); κᾶλον, τό, in pl., Hes.; ἴδη, ἡ, Hdt.

Crooked timber (for ship-building), τορνεία, ἡ, Theoph.

[*Ship-timber*, ξύλα νήϊα, Hes., Hdt.]

[*Felling timber*, ξυλοκόπος, ον, Xen.]

Made of timber, δουρᾰτεος, α, ον, Hom.; δούρειος, α, ον, Eur., Plat.; δούριος, α, ον, Ar.; δορῠπᾰγής, ές, Æsch.; ξύλινος, η, ον, Pind., Hdt. *Vid.* WOODEN.

To carry timber, ξῠλίζομαι, mid., Xen.; ξῠληγέω, only act., Dem.

TIME, χρόνος, ὁ, Omn.; ὥρα, ἡ, Omn. (also *the right* or *fitting time*, Hom., etc.; in pl., *the times of day*, ὧραι ἡμέρας, Hdt.); καιρός, ὁ (esp. the fit and proper time), Omn. post Hom.; αἰών, ῶνος, ὁ, Æsch.; ἡμέρα, ἡ, Soph.; ἀκμή, ἡ (the proper time), c. gen. of the object for which; ἡλῐκία, ἡ (chiefly in phrases)—*the time of Laius*, ἡλ. Λαΐου; *the present time*, ἡ νῦν ἡλ.—ἡ νῦν ζῶσα ἡλ., Hdt., Isoc., Dem.

The appointed time, τὸ κύριον, Æsch.; κύριον τέλος, Æsch.; προθεσμία, ἡ, Plat., Dem., Lys.

The full time, τέλος, τό, Hom.

Lapse of time, πλῆθος χρόνου, Thuc., Plat.

The time allowed to a speaker in the public assembly, τὸ ὕδωρ, ατος, Isoc., Dinarch., Dem.

Time (in music, etc.), ῥυθμός, ὁ, Xen., Plat., Isoc.

Time (i. e., leisure, q. v.), σχολή, ἡ, Æsch., Xen., Thuc., Plat.

[*The fairest time of life*, ὥρα, ἡ, Att. poet. and prose.]

There is time, ἐγχωρεῖ, Plat., Antipho; χρόνος ἐγχωρεῖ, Xen.; τὸ ὕδωρ ἐγχωρεῖ (in the case of a speaker whose time was limited by the clepsydra), Dem.

If I could spare time, εἴ μοι παρείκοι, Soph.

It would take a long time to tell, διατρῐβὴ πολλὴ λέγειν, Eur.

You have no time for false modesty, οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σά, Eur.

It is time to lay hold of the images of the gods, ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι, Æsch.

We are in a situation in which it is not any longer the season to delay, but it is time to act, καθέσταμεν Ἵν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ' ἔργων ἀκμή, Soph.

But it is no time to be silent when one is in misfortune, σιωπῆς δ' οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς, Eur.

If they have time before they die, ἐὰν φθάσωσι πρὶν ἀποθανεῖν, Antipho.

Missing the being in time by about forty stadia, ἀποσχὼν τεσσαράκοντα μάλιστα σταδίους μὴ φθάσαι ἐλθών, Thuc.

[*Time and tide wait for no man*, prov., οἱ καιροὶ οὐ μενετοί, Thuc.; οἱ τῶν πραγμάτων καιροὶ οὐ μένουσιν, Dem.]

Attica down to the time of Theseus was inhabited . . ., ἡ Ἀττικὴ ἐς Θησέα ᾠκεῖτο . . ., Thuc.

And to show that they ought not to decide hastily concerning the whole matter, but that they should take time to deliberate, δηλῶσαι δέ, περὶ τοῦ παντὸς ὡς οὐ ταχέως αὐτοῖς βουλευτέον εἴη, ἀλλ' ἐν πλέονι σκεπτέον, Thuc.

[*Time discloses all things*, ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος, Æsch.]

Of or *belonging to time* (esp. after a long time, or for a long time), χρόνιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Trag., Thuc.

In time, καίριος, α, ον, Trag., Xen., Plat.; ἀκμαῖος, α, ον, Soph. *Vid.* SEASONABLE.

In time, adv., καιρίως, Æsch.; εὐκαίρως, Xen., Dem.

Beyond the time for, ὑπερήμερος, ον, c. gen., Anaxand.

In time (of music), ἔνρῠθμος, ον, Plat.; εὔρῠθμος, ον, Ar., Plat.

Out of time (of music), πᾰράρῠθμος, ον, Ar.

[*To keep time* (in music), ὁμοχρονέω, Luc.]

Out of time, adv., ἀῤῥύθμως, Alex., Ar.

To be in time, ἐπ' ἀκμῆς εἰμι, Eur.

To come in time, εἰς ἀκμὴν ἔρχομαι (fut. ἐλεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἤλῠθον, sync. (as always in Att.) ἦλθον, perf. ἐλήλῠθα), Eur.

To be the time (for doing so and so), ἀκμάζω, Æsch.; ὥρα ἐστί, Hom.

[*What time of day is it?* πηνίκ' ἐστὶ τῆς ἡμέρας; Ar.]

In the time of, ὑπό, c. acc., Hom., Hdt., Thuc.; ἐπί, c. gen., Hom., Hdt., Thuc., Isoc.; κατά, c. acc., Hdt., Xen.

For a time, ὄφρα, Hom.; πάλαι, Hom.; ἕως, in Hom. usu. as monosyll. ἕως, also εἴως, sometimes also ἑῶς, where some want to read εἷος, Hom., Hdt.; τέως, often as τεῶς, also Ep. τείως, sometimes even (in Hom.) τεἰῶς, where some propose τεῖος, Hom., Eur., Ar., Xen., Dem.

For a short time, τυτθόν, Bion.

Having been now gone some time, he is not come back, χρόνον γὰρ ἤδη φροῦδος ὤν, οὐ φαίνεται, Eur.

At any time, ὁποτεοῦν, Arist.

From time to time—whoever might be king from time to time, ὁ ἀεὶ βασιλεύς, etc., Att.

At this time, *at this* or *that very time*, τηνῐκαῦτα, sometimes c. gen., Soph., Ar., Lys.

At this time to-morrow, αὔριον τηνῐκάδε, Plat.

At one time, answered by *at another time*, ἄλλοτε . . . answered by ἄλλοτε, Hom., Soph., etc.; more usu. ἄλλοτε μὲν . . . ἄλλοτε δέ, Hom., Xen., etc.; sometimes Ep. ὅτε μὲν . . . ἄλλοτε δέ, or ὅτε μέν τε . . . ἄλλοτε δέ, also ἄλλοτε μὲν . . . ὅτε δέ, Hom.; also τότε . . . ἄλλοτε δέ, Soph.; or τότε . . . ἄλλοτε, Soph.; τότε μὲν . . . ἄλλοτε δέ, Soph.; ἄλλοτε μὲν . . . τότε δέ, Xen.; sometimes the first ἄλλοτε is altogether omitted, as, *but I lie at one time on the shore, at another on the surf*, κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλῳ, Eur., and so Soph. also; often also (esp. in Att.) ὅτε μὲν . . . ὅτε δέ, etc., Xen., etc.

For he goes at different times different ways, ἕρπει γὰρ ἄλλοτ' ἄλλαν, Soph.

He thought at one time that he was slaying the two Atridæ with his own hand as he held them, and at different times different people, κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων, ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον, Soph.

After a long time, χρόνια, Eur.; ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ, Eur. *Vid.* LATE.

One who exceeds his time, ὑπερήμερος, ον, Dem.

To beat time, ἐπιληκέω, only pres. and imperf. act., Hom.; ἐγκροτέω, Theoc.

To spend time, διᾰτρίβω, usu. sine cas. of the time, but sometimes c. acc., c. ἐν or ἐπί and dat., or c. περί and acc. of the object, often c. part. of what one was doing, chiefly act. in this sense, Hom., Ar., Omn. Att. prose.

One must spend time, διατριπτέον, Arist.

A consumption or *expenditure of time*, διᾰτρῑβή, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.

He took up a great deal of time, διατρῐβὴν πολλὴν ἐποίησεν, Æschin.

To waste time, τριψημερέω, only act., Ar.

[*Many times*, πολλᾰ́κις, Omn.; the force of *times* is expressed by the adv. termination -ᾰ́κις, as τετρᾰ́κις, etc.]

[*As many times as*, ὁποσάκις, Xen.]

[*No times*, οὐδενᾰ́κις, Math.]

TIME-HONORED, ἀρχαιοπρεπής, ές, Æsch.; παλαιός, ά, όν, Antipho.

TIMELY, καίριος, α, ον, Trag., Xen., Plat. *Vid.* SEASONABLE.

TIMID, πεπτηώς, υῖα, gen. ῶτος, etc., Hom.; τρήρων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Ar.; μαλθᾰκός, ή, όν, Hom., Pind., Æsch., Plat.; ταρβᾰλέος, α, ον, h., Soph.; ταρβόσυνος, η, ον, Æsch.; φοβερός, ά, όν, Soph., Eur., Xen., Plat.; μᾰλᾰκός, ή, όν, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ὀκνηρός, ά, όν, Pind., Dem.; φοβητῐκός, ή, όν, Arist.; [ψοφοδεής, ές, Plat.; πτυρτικός, ή, όν, Arist.] *Vid.* FEARFUL.

To become timid, ὑπομᾰλᾰκίζομαι, pass., Xen.

[*Very timid*, περιδεής, ές, Hdt., Thuc., Xen.]

TIMIDITY, δέος, τό, Omn.; φόβος, ὁ, Omn.; ὄκνος, ὁ, Omn. *Vid.* FEAR.

TIMIDLY, πεφοβημένως, Xen.

TIMOROUS, etc., *vid.* TIMID.

TIN, κασσίτερος, ὁ, Hom., Hdt.

To cover with tin, κασσιτερόω, Diosc.

TINCTURE, χρῶμα, ᾰτος, τό, Plat.

TINDER, πῠρεῖα, Ep. πυρήϊα, τά (bits of wood to rub against one another so as to strike a light), h., Soph., Plat., Ap. Rh.

TINE, A (of a horn), στόρθυγξ, υγγος, ἡ, Soph.

TINGE, TO, τέγγω, Pind.; χρωτίζομαι, mid., Ar.; χρῴζω, Plat.

Tinged with, κοινωθείς, εῖσα, έν, c. dat., Plat.

Slightly tinged, ἐπῐκεχρωσμένος, η, ον, c. dat., Plat.

TINGLE, TO (as one's ears), βομβέω, only act., Sapph.

TINY, μικκύλος, ον, Mosch. *Vid.* LITTLE.

TIP, A, κορώνη, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ὑπεροχή, ἡ, Ephipp.

[*The tip of a wing*, ἀκρόπτερον, τό, Anth.]

[*Tipped with brass*, χαλκήρης, ες, Hom.]

TIPPLE, TO, πίνω, fut. πίομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπιον, perf. πέπωκα, perf. pass. πέπομαι, etc., Omn.; ἀμυστίζω, Eur. *Vid.* TO DRINK.

TIPPLER, A, φἴλοπότης, ου, ὁ, Ar., Hdt.; πότις, ιδος, ἡ (female), Com.

TIPPLING, φἴλοποσία, ἡ, Xen., Plat.; ἄμυστις, ἡ, Eur.

TIPSY, ᾽ἀκροθώραξ, ᾱκος, ὁ, Ar. *Vid.* DRUNK.

[TIPTOE—*to walk on tiptoe*, ἐπ᾽ ἄκρων (sc. δακτύλων) ὁδοιπορέω, Soph.; ἀκροβατέω, Diod.; *to stand on tiptoe*, ὄνυχας ἐπ᾽ ἄκρους ἵσταμαι (2 aor. in act. στῆναι), Eur.]

On tiptoe (with expectation), ὀρθόφρων, Soph.; ὀρθός, ή, όν, Isoc.; μετέωρος, ον, Thuc.

[*To set on the tiptoe of expectation*, ἀναπτερόω, Hdt., Plat., Eur.; *to be on the tiptoe of expectation*, ἀναπτερόομαι, Ar., Xen.]

TIRE, THE (of a wheel), ἐπίσσωτρον, τό, Hom.

TIRE, TO, κόπτω, Xen., Dem., Theoc. *Vid.* TO FATIGUE.

TIRED, πολυάϊξ, ῑκος, ὁ καὶ ἡ, Hom.

Very tired, ὑπέρκοπος, ον, Arist.

Rather tired, ὑπόκοπος, ον, Xen.

[*Not tired*, ἄμοχθος, ον, Xen.]

TIRED, TO BE, κάμνω, fut. κἄμοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔκἄμον, Ep. also κέκἄμον, with redupl. in all the moods, perf. κέκμηκα, Ep. part. κεκμηώς, gen. ῶτος, and more rarely ότος, often c. part. of what one is doing, sometimes c. dat., Omn.; ἀπείρηκα, no other tenses in this sense, c. dat. or c. ὑπό and gen., sometimes c. part., Eur., Xen., Plat.; πονέω, Xen.

Tired of (i. e., sated), διἄπεπλησμένος, η, ον, c. gen., Andoc.

TIRESOME, φορτῐκός, ή, όν, Dem.

In a tiresome manner, φορτῐκῶς, Plat., Isoc.

TIT, A, αἰγῐθαλλος and αἰγίθἄλος, ὁ, Ar., Arist.

TITAN, A, Τῑτάν, ᾶνος, ὁ, Hom., Hes., Æsch., Eur.; fem. Τῑτᾱνίς, ίδος, ἡ, Æsch., Eur.; in pl. Οὐρᾰνίωνες, οἱ, Hom.

Killing the Titans, Τῑτᾱνοκτόνος, ον, h.

(To pay) TIT FOR TAT, ὁμοιόομαι, mid., c. dat. pers., Hdt.; τὴν ὁμοίαν ἀποδίδωμι (aor. 1 -έδωκα), Hdt.

To receive tit for tat, τὴν ὁμοίαν φέρομαι (fut. οἴσομαι, aor. 1 ἠνεγκάμην, aor. 2 ἠνεγκόμην), Hdt.

TITHE, ἐπῐδέκατος, ον, Xen., Andoc., Dem.

Not tithed, ᾽ἀδεκἄτευτος, ον, Ar.

TITLE, A, προσηγορία, ἡ, Isoc., Dem.; [(of a book), ἐπιγραφή, ἡ, Polyb.; παραστιχίς, ίδος, ἡ, Diog. L.]

[*Without a title*, ἀνεπίγραφος, ον, Polyb.]

TITLE-DEEDS, βεβαιώσεις, αἱ, Æschin.

TITMOUSE, A, σπιζίτης, ου, ὁ, Arist.

TITTLE, A, στιγμή, ἡ, Dem.

TO, εἰς or ἐς, c. acc., Omn.; μετά, c. acc., Hom.; παρά, c. acc., Omn.; πρός, c. acc., as taking *to* one's bosom, throwing *to* the ground, in addition *to*, also c. dat., Omn.; ἐπί, c. gen. or c. acc., Omn.; ὡς when the object is a person, or of a thing when a person is implied in it, c. acc., Omn.

To (i. e., tending to), πρός, c. gen., e. g., *these things are not to your honor, oh Lacedæmonians*, οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης, Λακεδαιμόνιοι, τάδε, Thuc.

To (in point of time), ἐς or εἰς, c. acc., Omn.; μέχρι or μέχρις, c. gen., Omn. *Vid.* TILL.

To, sign of infin., but sometimes in Greek rendered by a pronoun, e. g., *it is a piece of great folly to think* . . ., πολλῆς εὐηθείας ὅστις οἴεται . . ., Thuc.; *for to obey the laws well preserves the cities of men*, τὸ γάρ τοι συνέχον ἀνθρώπων πόλεις τοῦτ᾽ ἔσθ᾽, ὅταν τις τοὺς νόμους σώζῃ καλῶς, Eur.

TOAD, A, φρῦνη, ἡ, Theoph.; φρῦνος, ὁ, Arist.

Like a toad, φρῡνοειδής, ές, Arist.

Catcher of toads, φρῡνολόγος, ον, Arist.

TOADY, *vid.* PARASITE.

TOAST, TO, ᾽ἀφεύω, Simon., Ar.; κρομβόω, Diphilus.

TO-DAY, σήμερον, Omn.; τῇδ᾽ ἐν ἡμέρᾳ, Æsch., Eur.; τήμερα, Ar.; τῆμος, Ap. Rh.

TOE, A, δάκτῠλος, ὁ, Eur., Hdt., Xen.; δακτῠλῐδιον, τό, Ar.

With many toes, πολῠδάκτῠλος, ον, Arist.

Having the toes parted, σχιζόπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, Arist.

A having the toes parted, σχιζοποδία, ἡ, Arist.

(Standing) *on tiptoe*, ὄνῠχας ἐπ᾽ ᾽ἄκρους, and εἰς ἄκρους τοὺς ὄνυχας, Eur. *Vid.* TIPTOE.

TOGETHER, adv., ᾽ἀμῠδις, Hom.; ὁμῑλᾰδόν, Hom., Ap. Rh.; ὁμῑληδόν, Hes.; ἅμα, Omn.; ὁμοῦ, sometimes also c. dat. of that together with which, Omn.; ὁμαρτῇ, Eur., Ap. Rh.; σῠνᾱμα, Theoc.

Together with, σύν, also esp. in Att. ξύν, c. dat., Omn. *Vid.* WITH.

Together, adj., ἀολλής, ές (only of people), Hom., Soph.; ᾽ἄθρόος, α, ον, Omn.; ᾽ἅλής, ές, Hdt.

Going together, ὁμοκέλευθος, ον, Plat.; ὁμόρροθος, ον, Theoc.

The arrival of people coming together, κοινόπους πᾰρουσία, ἡ, Soph.

To be together or *together with*, ὁμῑλέω, only act. or c. dat., Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; σῠνειμι (-εῖναι), c. dat., Omn.; σύγκειμαι, -εκείμην (being in reality perf. and pluperf.), fut. -είσομαι, c. dat., Soph.

To go together, ὁμαρτέω, only act., except once (Hom.) in mid.. Hom., Trag., Ap. Rh. *Vid.* TO ACCOMPANY.

TOIL, πόνος, ὁ, Omn. *Vid.* LABOR.

[*With toil*, μόγις, Hom., etc.] *Vid.* DIFFICULTLY.

TOIL, TO, μογέω, only act., Hom., Hes., Theogn.; μοχθέω, only act., Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* TO LABOR.

TOILS, ἄρκυς, υος, ἡ, usu. pl., Æsch., Eur., Xen.; ἀρκυστἄτη μηχανή, Eur.; ἄγρευμα, τό, Æsch.

Death amid the toils, ἀρκυστάτη πημονή, Æsch.

The man is in our toils, ᾽ἀνὴρ εἰς βόλον καθίσταται, Eur.

To be coming into, likely to fall into the toils, εἰς βόλον ἔρχομαι, Eur.

TOILSOME, μοχθηρός, ά, όν, Æsch.; μογερός, ά, όν, Eur., Ap. Rh.

TOKEN, A, σύμβολον, τό, Theogn., Pind., Trag., Plat.; σημεῖον, τό, Thuc., Isoc.

A token by which we may judge, etc., ὑπόνοια, ἡ, Eur.

TOLERABLE, ᾽ἀνασχετός, όν, also Ep. sync. ἀνσχετός, most usu. c. neg., Hom., Æsch., Soph., Hdt.; so ᾽ἀνεκτός, όν, later ή, όν, Hom., Trag., Plat., Dem.; ἀνεκτέος, ον, Soph.; εὐφόρητος, ον, Æsch.; τλητός, ή, όν, Trag., Ap. Rh.; μέτριος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur.; οἰστός, ή, όν, Thuc.; εὐβάστακτος, ον, Arist.

TOLERABLY, ἀνεκτῶς, Hom., Xen., Isoc.; as we say "*tolerably* sweet," etc., ἐπιεικῶς, Hdt., Plat., Dem., Isæ.

TOLL, A (at a turnpike), διἄπῠλιον, τό, Arist.

TOMB, A, τύμβος, ὁ, Omn. poet., Plat.; ἠρίον, τό, Hom., Dem., Theoc.; σῆμα, ἄτος, τό, Hom., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; μνῆμα, ἄτος, τό, Omn.; τἄφος, ὁ, Omn.; σηκός, ὁ, Simon.; σηκὸς τἄφου, Eur.; χῶμα, ἄτος, τό, Trag., Hdt., Theoc.; θήκη, ἡ, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Dinarch.; πῠρά, ἡ (properly a funeral pile), Soph., Eur.; μνημεῖον, τό, Thuc., Plat.; οἴκημα θηκαῖον, Hdt.

At a tomb, ἐπῐτύμβιος, ον, Æsch., Soph.; ἐπῐτυμβῐδιος, α, ον, Æsch.

Poured on the tomb, τυμβόχοος, ον, Æsch.

To raise or *build a tomb*, χώννυμι (τάφον), Eur., Xen.

To raise an empty tomb, κενοτἄφέω, c. acc. of the person in whose honor, Eur.

To rob a tomb, τυμβωρῠχέω, only act., Ar.

One who robs a tomb, τυμβώρῠχος, ὁ, Ar.

TOMBSTONE, A, στήλη, ἡ, Hom., Pind., Thuc., Plat.; ἐπῐθημα, ἄτος, τό, Isæ.

TO-MORROW, αὔριον, subst. and adv., also τὸ αὔριον, Hom., more usu. ἡ αὔριον (subaud. ἡμέρα), Omn.; also ἡ μέλλουσα αὔριον, Eur.; ὁ αὔριον χρόνος, Eur.; τὸ ἐς αὔριον, Soph.; ἡ αὔρ. or ἡ ἐς αὔρ. ἡμέρα, Soph., Xen.; and simply ἐς αὔριον, Hom.

To-morrow morning, αὔριον πρωΐ, Xen.

The day after to-morrow, ἔννηφιν, Hes.; ἔνης, Ar., Theoc.; εἰς ἔνην, Ar.; αὔριον τῇ ἔνῃ, Antipho; ἐς ἀῶ, Theoc.

TONE, τόνος, ὁ, Xen., Plat., Dem., Æschin.

An equal tone, ὁμότονον, τό (neither high nor low), Plat.

Of one tone, τονιαῖος, α, ον, Arist.

Of various tones, πολυηχής, ές, Hom.; πολύχορδος, ον, Simon., Eur., Plat.; πάμφωνος, ον, Pind.; ποικῖλόγηρυς, -υος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; πολῠμελής, ές, Alcman; πολυαρμόνιος, ον, Plat.; πολύφωνος, ον, Arist.; ποικιλότραυλος, ον, Theoc.

TONGS, πῠρἄγρα, ἡ, Hom.; [πυρολαβίς, ίδος, ἡ, late.]

TONGUE, THE, γλῶσσα, ἡ, Omn.

A tongue of land, ἔμβολον, τό, Hdt.

The tongue of a balance, σπάρτιον, τό, Arist.

To put out the tongue (as snakes), λῐχμάζω, only act., Hes.; λιχμάομαι, mid., Ar., Theoc.

Putting out the tongue (as snakes), λιχμήρης, ες, Nicand.

Ye are so mad that . . . evil words rise to your tongue, μαίνεσθε οὕτω . . . ὥστε ἐπαναπλώειν ὑμῖν ἔπεα κακά, Hdt.

[*To have continually on one's tongue*, ἀνὰ στόμα ἔχω, Hom., Eur.; ἀεὶ διὰ γλώσσης ἔχω, Eur.]

[*To keep one's tongue pure* (from evil speaking, etc.), ὁσιόομαι στόμα, Eur.]

Uttered by a bitter tongue, πῐκρόγλωσσος, ον, Æsch.
With broad tongue, πλᾰτῠ́γλωσσος, ον, Arist.
[*Without tongue*, ἄγλωσσος, ον, Arist.]
Under the tongue, ῡ̔πογλώσσιος, ον, Arist.
A paralysis of the tongue, σαυσᾰρισμός, ὁ, Arist.
A swelling under the tongue, ῠ̔πογλωσσίς, ῐ́δος, ἡ, Hipp.
One who lives by his tongue, ἐγγλωσσογάστωρ, ορος, ὁ, Ar.
TONGUE-SHAPED, γλωσσοειδής, ές, Arist.
[TONGUE-TIED, TO BE, χαλινόομαι, Foës. Oec. Hipp.]
[TONNAGE (estimated by Greeks by the number of *talents* burden)—of a vessel *to have . . . tonnage*, (πεντακισχιλίων) ταλάντων γόμον ἔχω, Hdt.]
TONSILS, πᾰρίσθμια, τά, Arist.
TOO, TOO MUCH, etc., λῐ́αν, Hom., Trag.; μᾶλλον, Hom.; μᾶλλον τοῦ δέοντος, Plat.; ᾽ἄγαν, Pind., Theogn., Omn. Att.; περισσά, Eur.; πέρα (of speaking too much, etc.), Soph., Eur.; πλεόνως, Hdt.
[*Not too much* of any thing, μηδὲν ἄγαν, Theogn., Pind.]
Too great for, too quick for, etc., μείζων, θάσσων, or any other compar., c. ἤ or c. κατά and acc., Omn. Att., c. ἤ ὥστε and infin., Hdt., e. g., *evils too great to endure*, κακὰ μείζονα ἢ ὥστε φέρειν.
They perceived that he had too little power to be able to assist his friends, ᾔσθοντο αὐτὸν ἐλάττω δύναμιν ἔχοντα ἢ ὥστε τοὺς φίλους ὠφελεῖν, Xen.
Too great, or *good*, or *bad*, or any thing, περισσός, ή, όν, Theogn., Trag., Hdt.
Too (= *also*, q. v.), καί, Omn.
Ay, and many too, καὶ πολλοί γε, Plat.
TOOL, A, ὅπλον, τό, in pl., Hom.; σκεῦος, τό, usu. in pl., Ar., Xen.; ἐργᾰλεῖον, τό, Hdt.; ὄργανον, τό, Plat.
TOOTH, A, ὀδούς, όντος, ὁ, Hom.
A back tooth, γομφίος, ὁ, Ar., Hdt., Xen.
A dog tooth, κῠνόδους, οντος, ὁ, Xen.
The wise teeth, οἱ κραντῆρες, Arist.
The teeth which show a horse's age, οἱ γνώμονες, Xen.
To cut teeth, ὀδοντοφυέω, only act., Plat., Arist.
With one's teeth (to take hold, etc.), ὀδάξ, Hom., Eur., Ar.
Having teeth in both jaws, ἀμφώδων, οντος, ὁ καὶ ἡ, Arist.
With only one tooth, μονόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.
With white teeth, ἀργιόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, Hom.
With sharp teeth, καρχᾰρόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Arist.; καρχᾰρόδων, οντος, ὁ καὶ ἡ, Theoc.
[*With projecting teeth*, χαυλιόδους, ουν, Arist.; χαυλιόδων, ὁ καὶ ἡ, Hdt.]
With teeth that meet, σῠνόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, Arist.
[*Sweet* or *sugar-toothed*, ὀψοφᾰ́γος, ον, Ar.]
An instrument for drawing teeth, ὀδοντᾰ́γρα, ἡ, Arist.
With teeth (like a saw), χᾰρακτός, ή, όν, Hipp., Leon. Tar.
To furnish with teeth (like a saw), χαράσσω, fut. -ξω, Arist.
To take (the bit) *between the teeth* (as a runaway horse does), ἐνδᾰ́κνω, fut. -δήξομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έδᾰκον, perf. act. -δέδηχα, etc., Eur., Plat.
To have one's teeth set on edge, αἱμωδέω, only act., Hipp.
A having the teeth set on edge, αἱμωδία, ἡ, Hipp.
[TOOTH-ACHE, γομφίᾰσις, εως, ἡ, Diosc.; γομφιασμός, ὁ, LXX.; ὀδονταλγία, ἡ, Diosc.]
To have the tooth-ache, ὀδονταλγέω, only act., Ctesias.
[TOOTH-BRUSH, A, ὀδοντοξέστης, ὁ, late; *tooth-powder*, ὀδοντόσμηγμα, τό, and ὀδοντότριμμα, τό, late, only Poll.]
TOOTHLESS, νωδός, ή, όν, Ar., Theoc.; ᾽ἀνόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, Arist.; ᾽ἀγόμφιος, ον, Diocles.; [ἀνόδοντος, ον, Pherecr.]
TOP, A (to spin), στρόμβος, ὁ, Hom.; ῥόμβος, ὁ, Eur.; βέμβιξ, ῑκος, ἡ, Ar.; στρόβῑλος, ὁ, Plat.
TOP, THE, κράς, τό, *never in nom.*, only in the oblique cases, gen. κρᾱτός, dat. κρᾱτί, Hom., Pind., and Trag. have also acc. κρᾶτα, but only in the sense of *head*, in which sense Eur. also has pl. acc. κρᾶτας), pl. κρᾶτα, κρᾱ́των, κρᾱσί, no dual (Hom. also has κρᾱ́ατος, κρᾱ́ατι, pl. κρᾱ́ατα), Hom., Soph.; κᾰ́ρηνον, τό (esp. of a mountain), Hom.; κορῠφή, ἡ, Hom., Pind., Eur., Thuc., Xen., Plat.; κόρυμβος, ὁ, pl. κόρυμβα, τά, Æsch., Hdt.; στόμα, ᾰτος, τό (of a tower), Eur.; κεφᾰλή, ἡ, Theoc. *Vid.* SUMMIT.
Turnip-tops, ῥᾰφᾰνῐ́δων φυλλεῖα, τά, Ar.
The flat top (of any thing), πλάξ, πλᾰκός, ἡ, Soph., Eur.
From top to bottom (to destroy, etc.), κᾰτ᾽ ᾽ἄκρας, Hom., Soph., Eur., Hdt.
Of or *belonging to a top*, κορῠφαῖος, α, ον, Xen.
With the tops joined, συγκόρῠφος, ον, Arist.
On the top, adj., ἐπῐπόλαιος, ον, Arist.
On the top of, ἐφῠ́περθε or -θεν, c. gen., Hom., Simon., Pind., Theoc.; ἐπῐπολῆς, sometimes c. gen., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κᾰθῠ́περθε, ἐπῐπολῆς, c. gen., Hdt.
To cut the top (of any thing), ᾽ἀκροτομέω, Xen.
TOPER, A, φῐλοπότης, ου, ὁ, Ar., Hdt.; [πολυπότης, ὁ, Hipp., fem. -πότις, ιδος, ἡ, Æl.; χανδοπότης, ὁ, Anth.]
TOPIC, A, τόπος, ὁ, Isoc.; τοπῐκόν, τό, Arist. *Vid.* SUBJECT.
TOPMOST, ῠ̔πᾰτος, η, ον, Hom., Pind. *Vid.* HIGHEST.
[TOPSAIL, A, παράσειον, τό, Callix., Luc.]
TORCH, A, πυρσός, ὁ, pl. τὰ πυρσά, Hom., Pind., Eur., Theoc.; δάος, τό, Hom.; δαΐς, ῐ́δος, ἡ, Att. δᾶδος, etc., usu. in pl., Hom., Ar., Dem.; δᾱλός, ὁ, Hom., Æsch., Eur.; πᾱνός, ὁ, Æsch., Eur.; λαμπάς, ᾰ́δος, ἡ, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; λαμπτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch., Eur., Xen.; σέλας, αος, τό, dat. σέλαϊ, often contr. σέλᾳ, rare in pl., h.; πεύκη, ἡ, Trag.; αἴγλη, ἡ, Soph.; φᾱνός, ὁ, Ar.; φᾰ́νιον, τό, Mel.; λαμπᾰ́διον, τό, Plat. *Vid.* SYN. 309.
A torch (as a signal), φρυκτός, ὁ, Æsch., Thuc.
Like a torch, πυρσώδης, ες, Eur.
Of or *belonging to torches*, πευκήεις, εσσα, εν, Soph.
Causing torches to be lit, δᾳδοφόρος, ον (of night), Bacchyl.
To carry torches, πυρφορέω, only act., Eur.; δᾳδουχέω, only act., Eur.
Carrying torches, λαμπᾰδηφόρος, ον, Æsch.; λαμπᾰδοῦχος, ον (of day), Eur.; δᾳδοῦχος, ον, Xen., Arist.; φωσφόρος, ον, Eur., Ar.
With torches in both hands, ἀμφῐ́πῠρος, ον, Soph.
A carrying of torches, λαμπᾰδηφορία, ἡ, Hdt.
The torch race, λαμπάς, ᾰ́δος, ἡ, Ar., Hdt., Xen.
A procession of torches, φᾱνή, ἡ, in pl., Eur.
TORMENT, TO, λῡπέω, Omn. post Hom.; δᾰ́κνω, fut. δήξομαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἔδᾰκον, perf. δέδηχα, etc., Hom., Hes., Eur., Ar., Hdt., Xen.; κεντέω, Xen. *Vid.* TO PAIN, TO TORTURE.
Tormenting the mind, δᾰκέθῡμος, ον, Soph.; δηξίθυμος, ον, Æsch.
TORMENTOR—*a self-tormentor*, αὐτόκᾰκος, ὁ, Theopomp. (Com.)
TORN, ἀμφῐ́δρῠφος, ον (of the cheeks of one in grief), Hom.; ἀμφῐδρῠφής, ές (of a person in grief who has torn her cheeks), Hom.
[TORPEDO, THE, νάρκη, ἡ, Plat.]
TORPID, ναρκώδης, ες, Hipp.
To be torpid, ναρκάω, only act., Hom., Plat., Bion; κᾰ́ρόομαι, pass., Arist., Theoc.; ἐξαργέω, only act., Arist.
To remain torpid (all through the winter, etc.), διᾰναρκάω, Arist.
To lie torpid in a hole, φωλεύω, only act., Arist.
TORPOR, νάρκη, ἡ, Ar., Plat.; νάρκα, ἡ, Menand.
TORRENT, A, χᾰρᾰ́δρα, ἡ, but usu. ᾰδ., Hom., Ar.; χειμάῤῥοος, ὁ, and (even in Hom.) often contr. -ῥους, also χειμ. ποταμός, Hom., Pind., Plat.; ῥύαξ, ᾰκος, ὁ (not necessarily of water, also of lava), Thuc., Plat.; κρουνός, ὁ (metaph. of words), Ar.
Being a torrent or *full of torrents*, χείμαῤῥος, ον, or χειμάῤῥοος, ον, contr, -ῥους, ουν, Hom., Soph., Eur.
The bed of a torrent, ἔναυλος, ὁ, Hom.; χᾰράδρα, ἡ, Hom., Thuc., Xen.
To be full of torrents, χᾰρᾰδρόομαι, pass., Hdt.
TORRID, θερμός, ή, όν, Omn. *Vid.* HOT.
TORTOISE, A, χελώνη, ἡ, h., Orac. ap. Hdt., Ar. (also an engine of war so called, Xen.); χέλυς, υος, ἡ, h.
A water tortoise, ἐμύς, ύος, ἡ, Arist.
TORTOISE-SHELL, χελώνειον or -νιον, τό, Plut.
TORTUOUS, ἑλικτός, ή, όν, Eur. *Vid.* CROOKED.
TORTURE (i. e., great pain), ὀδῠ́νη, ἡ, Hom., Trag., Plat. *Vid.* PAIN.
To confess under torture, ἐκ βασάνων εἶπον (aor. 2, augment in all the moods, perf. εἴρηκα, perf. pass. εἴρημαι), Isæ.
TORTURE, TO (i. e., put to the torture), βᾰσᾰνίζω, Ar., Omn. Att. prose; πᾰρᾰτείνω (often metaph.), Ar., Plat.; στρεβλόω, Ar., Plat., Isoc., Lys.; διαστρεβλόω, Æschin.; τροχίζω, Antipho; ᾽ἀνᾰβῐβάζω (τινα) ἐπὶ τὸν τροχόν, Andoc.; κεντέω, Xen.; αἰκίζομαι, mid., Isoc.
To be put to the torture, ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀναβαίνω (fut. -βήσομαι, perf. -βέβηκα, part. contr. often -βεβώς, ῶσα, aor. 2 -έβην, part. -βάς, no other tenses except imperf. in intrans. sense), Antipho; ἐπὶ τοῦ τροχοῦ στρεβλόομαι (pass.), Dem.; κατα-

τείνομαι (pass.) ὑπὸ τῆς βασάνου, Dem.

One must put to the torture, βασανιστέον, Dem.

Torture, the, βᾰσᾰνος, ἡ, Plat., Isoc., Dem.; ἀνάγκαι, αἱ, Hdt.

Torturer, a, βᾰσᾰνιστής, οῦ, ὁ, Dem.

Toss, to, act., ῥίπτω, aor. 2 pass. ἐρρίφην, also Ep. aor. act. ῥίπτασκον, Hom. (Pind. has perf. pass. ῥέριμμαι for ἐρρ.), Omn.; σείω (of tossing one's head, and in pass. to be tossed as a ship in a storm), perf. pass. σέσεισμαι, Soph., Eur.

To toss about, act., συσκεδάννῡμι, fut. -δᾰσω, Att. -δῶ, infin. Att. -δᾶν, Ar.; ἀποδῑνέω, Hdt.

To toss about, intrans. (as people in sleep or sickness), ῥιπτάζομαι, pass., Ar.; χειμάζομαι, pass., Hipp.

To toss about, intrans. (as a ship in a storm), ἐρέχθομαι, only pres. and imperf., Hom.; κυλίνδομαι, pass., Pind.; σᾰλεύω, only act. except in Anth., Eur., Xen.; στροβέομαι, pass., Æsch., Ar.; κεροτῠπέομαι, pass. only in pres., Æsch.; φορέομαι, pass., Ar.; [(lit. and metaph.), χειμάζομαι, Hipp.; χειμαίνομαι, Hdt., met. in poet.; ἀμφισαλεύομαι, Anth.]

To be tossed about on (the sea), ἐναιωρέομαι, pass., c. dat., Eur.

To toss the head, κερουτιάω (of one who gives himself airs), Ar.; ἐκνεύω 'άνω, Xen.

A tossing about, ῥιπτασμός, ὁ, Hipp.

Tossing of or *in the sea*, σάλος, ὁ, Soph., Lys.

Tossing the head, ῥιψαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

Total, ὅλος, η, ον, Ep. also οὖλος, Omn.; πᾶς, πᾶσα, πᾶν, παντός, etc., fem. gen. pl. Ep. sometimes πασάων, Omn.; πρόπᾱς, -πᾱσα, -πᾶν, Hom., Hes., Trag.; σύμπας, neut. also -ᾰν (perhaps sometimes -ᾶν in Att.), Omn. *Vid.* All, Whole.

[*The sum total*, πλήρωμα, ατος, τό, Hdt., etc.] *Vid.* Sum.

[Totality, οὐλομελίη, Ion. for ὁλομέλεια, ἡ, Hipp.; *in its totality*, κατ' οὐλομελίην, Id.]

Totally, πάντως, Omn.; παντελῶς, Æsch., Soph., Thuc., Xen., Hdt. *Vid.* Altogether.

Totter, to, ἠμύω, fut. -ῠσω, only act., Hom., Soph.

Tottery, σφᾰλερός, ά όν, Æsch., Soph.; τροχήλᾰτος, ον (of the foot of an old man), Eur.

Touch, ἁφή, ἡ, Plat.; ἐπᾰφή, ἡ, Æsch., Plat.; εἰσάφασμα, ᾰτος, τό, Æsch.

A place for ships to touch at, προσβολή, ἡ, c. gen. of the ships, Thuc.

For that theirs was a place where they touched on the voyage to Sicily, ἐν προσβολῇ γὰρ εἶναι αὐτοὺς τῆς Σικελίας, Thuc.

Touch, to, ἀφάω, only in pres. part. ἀφόων, Hom.; μάρπτω (Hes. has aor. 2 ἔμᾰπον, μέμᾰπον, μέμαρπον, and perf. part. μεμαρπώς), Hom.; ἐπῐμαίομαι, mid., fut. -μάσσομαι, aor. 1 -εμασσάμην, no pass., Hom., Hes., Ap. Rh.; ψαύω, c. gen., very rarely c. dat., c. acc. only when *to touch upon* = to speak of, very rare except in act., Omn. poet., Xen., Antipho, Hdt.; ἅπτομαι, only mid. in this sense, c. gen., Omn.; ἐφάπτομαι, c. gen., Theogn., Pind., Trag., Plat., Isoc.; ἐπιψαύω, c. acc. or c. gen., Hes., Soph., Hdt.; προσψαύω, c. dat., or with the case omitted, Pind., Soph.; θιγγάνω, fut. θίξομαι, aor. 2 ἔθῐγον, no other tenses except imperf., only act., c. gen., once in Pind. c. dat., once also in Æsch. c. πρὸς and acc. (not so strong as ἅπτομαι), Pind., Trag., Hdt., Xen.; προσθιγγάνω, c. gen., Trag.; χροΐζω, contr. also χρῴζω, Eur.; προσάπτομαι, Xen., Plat.; ἐπᾰφάω, Æsch., Plat., Mosch.; ἀφάσσω, fut. -ᾱσω, c. acc., only act., Hdt., Ap. Rh.; ἐπιψηλᾰφάω, c. acc., Plat.; διᾰθιγγάνω, c. gen., Arist.; ἐπῐχράω, only pres. and imperf. act., c. gen., Ap. Rh.

To touch (with grief, etc., or as grief touches), καθῐκνέομαι, fut. -ίξομαι, no aor. 1, aor. 2 -ικόμην (ῑ indic., ῐ other moods), c. acc. in poet., in prose more usu. c. gen., Hom., Plat.

To touch on (speaking), ἐφικνέομαι, Hdt., Dem.

To touch lightly, παραψαύω, Hipp.; παραφάσσω, Hipp.; (in speaking), ἐπιψαύω, Hdt.

To touch at the same time, συμψαύω, Xen.; συμπροσψαύω, Æsch.

To touch at (as a ship at a port, etc.), προσέχω, esp. in aor. 2 προσέσχον, infin. προσσχεῖν, etc., sometimes c. ναῦν, but more usu. without, c. ἐς and acc., or c. dat. of the place where, sometimes even c. acc. of the place, also in pres. προσίσχω, c. dat., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; προσφέρομαι, pass., no perf., aor. 1 -ηνέχθην, c. ἐς and acc., Xen. *Vid.* To put in.

This fortune, you see, does not touch old men, οὐκ εἰς γέροντας ἥδε σοι τείνει τύχη, Eur.

Touching—*touching at Malea*, Μᾰλέᾳ προσίσχων πρῷραν, Eur.

Not touching, not having touched, ἄψαυστος, c. gen., Soph.

Touchstone, a, βᾰσᾰνος, ἡ, Theogn., Pind., Hdt., Plat.; λίθος, ἡ, Plat.

The application of the touchstone, προσβολή, ἡ, Æsch.

Tough, σκληρός, ά, όν, Pind., Trag., Xen., Plat.; πρίνῐνος, η, ον, Ar. *Vid.* Hard.

Toughness, σκληρότης, ητος, ἡ, though hardly used in this sense, Plat.

Tow, στῠπεῖον, τό, Hdt., Xen., Dem.

Of tow, στύππινος, η, ον, Diod.

Tow, to, ἕλκω, augmented tenses εἱλκ., fut. ἑλκῠσω, aor. 1 εἵλκῠσα, etc., Thuc., Dem.; ἐφέλκω, Eur.

To tow by, πᾰρέλκω, Hdt.

[*To take in tow*, ἀναδούμενος ἕλκω, Thuc.]

Towed, to be, ἀπὸ κάλω πλέω (fut. πλεύσομαι, Att. often πλευσοῦμαι, aor. 1 ἔπλευσα, etc.), Thuc.

To be towed by, ἀπὸ κάλω πᾰρᾰπλέω, Thuc.

Toward, prep. ἐπί, c. gen., more usu. c. acc., Hom., Eur., Hdt., Xen., etc., πρός, c. gen., sometimes c. dat., most usu. c. acc., Omn.; ὡς, when the object is a *person*, or sometimes of a thing where a person is implied, c. acc., Omn.; εἰς or ἐς, c. acc., Omn.; 'ῑθύς, c. gen., or c. πρός and acc., or ἐπί and gen., Hom., Hdt.; 'ῑθύ, c. gen., Hdt.

[*To act piously toward the gods*, εὐσεβέω περὶ τοὺς θεούς, Plat.]

And if the wind had blown toward it, πνεῦμά τε εἰ ἐγένετο αὐτῇ ἐπίφορον, Thuc.

Towel, a, χειρόμακτρον, τό, Ar., Hdt.; ὠμόλῑνον, τό, Cratin.; ἔκτριμμα, ἄτος, τό, Philox.; ἐκμαγεῖον, τό, Plat., Aretæ.

Tower, a, πύργος, ὁ, Omn.; πυργίδιον, τό, Ar.; τύρσις, εως, ἡ, Pind., Xen.; μόσσυν, ῡνος, ὁ, also μόσσῡνος, ὁ (esp. of wood), Xen., Ap. Rh.

The towers surrounding a city, στεφάνη πύργων, Eur.; πύργων στεφάνωμα (ᾰτος, τό), Soph.

A watch-tower, περιωπή, ἡ, Hom., Plat., Ap. Rh.

Of or *belonging to a tower, like a tower, strong as a tower*, πύργῐνος, η, ον, Æsch.; πυργώδης, ες, Soph.

Like a tower, ἀντίπυργος, ον, Eur.

Like a tower, adv., πυργηδόν, Hom.

Having towers, πυργῶτις, ῐδος, ἡ, only fem., Æsch.

With good towers, εὔπυργος, ον (ἠῠπ., Pind.), Hom., Hes., Pind., Eur.; εὐστέφᾰνος, ον, Ep. also ἐϋσ., Hom., Hes., Pind.; καλλῐπυργος, ον, Eur.; καλλῐπύργωτος, ον, Eur.

Having seven towers, ἑπτᾰπυργος, ον, Eur.

Having many towers, πολῠπυργος, ον, h.

To fortify with towers, πυργόω, Hom., Eur., Hdt., Xen.

To build with high towers in rivalry of another city, ἀντῐπυργόω, Æsch.

[*To build one's self towers*, πυργόομαι, Xen. and poet.]

To build high like a tower, πυργόω, Eur., Ar.

The guard of a tower, πυργοφύλαξ, ακος, ὁ, Æsch.

To attack or *storm a tower*, πυργομαχέω, only act., Xen.

Destroying towers, πυργοδάϊκτος, ον, Æsch.

[*Frequenting towers* (of sparrows), πυργίτης, ὁ, and fem. -ῖτις, Galen.]

The space between towers, μετᾰπύργιον, τό, Thuc.

Having no towers, 'ἀπύργωτος, ον, Hom.; 'ἄπυργος, ον, Eur.

For the safety of the towers, πρόπυργος, ον (epith. of a sacrifice on behalf of the city), Æsch.

Town, a, πόλις, εως, ἡ, Omn. *Vid.* City.

[*A little town*, πολίχνιον, τό, Plat.; πολίδιον, τό, Strab.]

Town-clerk, a, or Town-crier, δημόσιος, ὁ, Hdt., Dem.

Town-house, a (or Guild-hall), πρῠτᾰνεῖον, τό, Ar., Hdt., Thuc.; λήϊτον, τό (the name of the Achæan town-house), Hdt.; ἀρχεῖον, τό, Hdt., Xen., Lys., Isoc., Dem.; δημόσιον, τό, Hdt.

Toy, a, 'ἄθυρμα, ἄτος, τό, Hom., h.; 'ἀθυρμᾰτιον, τό, Ath.; παίγνιον, τό, Plat.

Toy, to, παίζω, fut. παίξομαι, also παιξοῦμαι, but aor. 1 always ἔπαισα, perf. πέπαισμαι, aor. 1 ἐπαίχθην, Hom., Ar., Plat.

Trace, a (in harness), ῥῡτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; λέπαδνον, τό, Hom., Æsch.

A trace or *track* (of any thing), 'ῐχνος, τό, Omn.; ἴχνιον, τό, Hom., Ap. Rh.; περῐγρᾰφή, ἡ, Æsch. *Vid.* Syn. 122.

A trace or *track* (of wheels), ἁρματροχιή, ἡ, Hom.

A trace or *track* (of any thing dragged along), ὁλκός, ὁ, Soph., Ar., Xen., Ap. Rh.; συρμός, Hist.; ἐπίσυρμα, ἄτος, τό, Xen.

Trace, to (as a pedigree)—*to trace back one's family to a god*, τὴν πατριὴν ἐς θεὸν ἀναδέω (δήσω), Hdt.; so 'ᾰνᾰφέρω, fut. -οίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, no perf. act., aor. 1 pass. -ηνέχθην, Plat., Isoc.; γενεᾱλογέω (τὴν συγγένειαν), Xen.

To trace or *track* (generally), 'ῐχνεύω, Soph., Eur., Xen., Plat.; 'ἀνι-

χνεύω, Hom.; ἐξιχνεύω, Æsch., Eur.; ἐκμαστεύω, Æsch.

To trace or *track* (as hounds do), στείβω and -ομαι, mid., no pass., rare except in pres. and imperf., Eur., Theoc.; ἐξίλλω, only pres. act., Xen.; [(by smell), ὀσφραίνομαι, Hdt., Xen.]

To examine the traces of, ’ἰχνοσκοπέω, only act., Æsch.; ἐξιχνοσκοπέω, Soph.

To trace back (in making a statement, so as to repeat from the beginning), προλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έλᾰβον, perf. pass. -είλημμαι, etc., Isoc.

To trace up from its source, ἐπᾰνειμι, part. -ιών, infin. -ιέναι, imperf. -ῄειν and -ῄα, no other tenses, Plat.

Tracing, a (lines for a copy), ’ὑφήγησις, εως, ἡ, Plat.

Track—*to be on the track of*, μᾰτεύω, c. acc., Æsch.

[*On the track of*, κατὰ πόδας, c. gen., Hdt.]

[*Out of the ordinary track* (metaph.), ἔξω πάτου, Luc.]

Following the track, ’ἰχναῖος, α, ον, h.

The track (of an animal), πόρος, ὁ, Xen.

Tracking, a, ’ἰχνεία, ἡ, Xen.; ἴχνευσις, εως, ἡ, Xen.

Tractable, εὐᾰγωγός, όν, Xen., Plat., Dem.; εὐήνιος, ον, Plat.; κήρῐνος, η, ον, Plat.

Tractability, εὐᾰγωγία, ἡ, Plat., Arist.

Trade, ἡ χρημᾰτιστῐκή, Plat.; ἡ ἀγοριστική, Plat.

[*Retail trade*, παντοπωλία, ἡ, Archipp.; παράστᾰσις, εως, ἡ, Arist.]

Belonging to trade, χρημᾰτιστῐκός, ή, όν, Plat.

Of the same trade with, ὁμότεχνος, ὁ καὶ ἡ, c. dat., Plat., Dem.

Trade, a, χειρωναξία, ἡ, Æsch., Hdt.; τέχνη, ἡ, Xen., Plat., Lys.; ἐργᾰσία, ἡ, Xen., Dem.; ἀλλᾰγή, ἡ, Plat.; χειρουργία, ἡ, Isoc., Anaxand.

Trade, to, ἐργάζομαι (augment εἰργ.), mid., c. perf. pass. in act. or in pass. sense, Hdt., Dem.

To trade in a petty way, κᾰπηλεύω, only act., sometimes c. acc. of the subject, Æsch., Hdt.

Trader, a, χρημᾰτιστής, οῦ, ὁ, Xen., Plat., Dem.; πραγματευτής, ὁ, Plut.

A petty trader, κᾰπηλος, ὁ, Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; fem. κάπηλις, ἴδος, ἡ, Ar.

Of or *belonging to*, or *suited to, a petty knavish trader*, κᾰπηλῐκός, ή, όν, Plat.; καπηλευτῐκός, ή, όν, Plat.

Tradition, πᾰρᾰδοσις, εως, ἡ, Plat.; (of early times), μῦθος, ὁ, Att.

A tradition, or *a traditionary custom*, πᾰρᾰδοχή, ἡ, Eur.

Traditionary, παραδεδομένος, η, ον, Dinarch., Dem.

Traduce, to, διᾰβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ψεύδομαι, c. acc. pers., Thuc. *Vid.* To slander.

Traffic, πρᾶξις, εως, ἡ, h.; ἐμπορία, ἡ, Hes., Theogn., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἐπᾰμοίβια ἔργα (τά), h.; μετᾰβολή, ἡ, Thuc.

[*Traffic in mental wares*, ψυχεμπορική, ἡ, Plat.]

[*Fit for traffic*, ἀγοραστικός, ή, όν, Plat.]

Traffic, to, κερδαίνω, Soph.; ἐμπολάω, sometimes c. acc. of what is gained by traffic, Ar., Isæ.; μετᾰβάλλομαι, mid., no aor. 1, Xen., Plat.; χρηματίζομαι, c. perf. pass. in act. sense, Thuc., Dinarch., Arist.

To traffic with a person, ἐναλλάσσομαι, pass., c. dat., Thuc.

Trafficker, a, ἔμπορος, ὁ, Simon., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.

Tragedian, a (i. e., a writer of tragedies), τρᾰγῳδοποιός, ὁ, Ar., Plat.; τρᾰγῳδοδιδάσκᾰλος, ὁ, Ar.; τρᾰγῳδός, ὁ, Ar., Plat. (but confined to a tragic actor), Dem., Æschin.

Tragedy, τρᾰγῳδία, ἡ, Ar., Xen., Plat., Isoc.

To act a tragedy, to represent in a tragedy, τραγῳδέω, in pass. "to be celebrated in tragedy," Ar., Isoc.

Unsuited to tragedy, ’ἀτρᾰγῳδος, ον, Arist.

Tragic, τρᾰγῐκός, ή, όν, Ar., Hdt., Plat.; τραγῳδῐκός, ή, όν, Ar.

Tragically, τρᾰγῐκῶς, Plat.

Trail, a, ὁλκός, ὁ, Ap. Rh. *Vid.* Trace.

Trail, to, ἐφέλκω, imperf. ἐφεῖλκον, etc., fut. -ελκῠσω, aor. 1 -είλκῠσα, etc., Hom., Eur., Hdt., Arist.

[Trailed—*trailed on the ground*, χαμαίσυρτος, ον, Theoph.]

[Trailing (of robes), ποδήρης, ες, Xen., Eur.]

Train, to, πωλοδαμνέω, only act., prop. horses, but metaph. of persons, etc., Soph., Eur., Xen.; μελετάω, c. infin. of what is to be done, Eur., Xen.; γυμνάζω, Æsch., Omn. Att. prose; ἀσκέω, Eur., Xen., Isoc., Isæ., Dem.; διδάσκω, fut. -ξω, c. dupl. acc. (e. g., *to train one to be a horseman*, διδάσκω τινὰ ἱππέα, etc.), Eur., Plat.; διᾰπονέω, Xen., Plat.; ἐξασκέω, Xen., Plat.; κᾰτᾰμελετάω, Plat.; κατασκευάζω, Xen.; στομόω, Ar.; παιδοτρῐβέω, c. infin. of what a person is to be, Dem.; συγκροτέω, more frequently in pass., Xen., Dem.; [παιδεύω, Trag., Plat.; παιδαγωγέω, Plat.; (animals), πωλεύω, Xen., Æl.] *Vid.* To teach.

To train beforehand, προασκέω, Isoc.

Trained (of a horse), γυμνάς, άδος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

Trained (of a boy), πεπονημένος, η, ον, Theoc.

Trainer, a (esp. for wrestling, etc.), παιδοτρῐβης, ου, ὁ, Ar., Plat., Antipho, Dem., Æschin.

A trainer (in the gymnastic schools), γυμναστής, οῦ, ὁ, Xen., Plat.; ’ἀλείπτης, ου, ὁ, Arist.

[*A trainer* of animals, esp. colts, πωλευτής, ὁ, Æl.]

Like a trainer, παιδοτρῐβῐκῶς, Ar.

Training, ἄσκησις, εως, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; διαπόνημα, ᾰτος, τό, Plat.; [παιδαγωγία, ἡ (of boys), Plat.; παιδεία, ἡ, Thuc.; ἀγωγή, ἡ, Plat.; μόρφωσις, εως, ἡ (so as to form the character), Theoph.; (of colts), πώλευσις, εως, ἡ, Xen.]

A training-ground, τὰ ἱππόκροτα γυμνάσια, Eur.

The art of training, ἡ παιδοτρῐβῐκή, Isoc., Arist.

Traitor, a, προδότης, ου, ὁ, Trag., Hdt., Omn. Att. prose.

[*A double traitor*, παλιμπροδότης, ὁ, Dinarch.]

[*Of* or *belonging to a traitor, traitorous*, προδοτικός, ή, όν, Plut., Luc.]

Traitress, a, προδότις, ἴδος, ἡ, Eur., Ar.

Trammel, a, ἄρκυς, υος, ἡ, usu. pl., Æsch., Eur., Xen. *Vid.* Net.

Trammel, to, ἐμποδίζω, Trag., Xen., Plat.

Tramp, the (of feet), κόμπος, ὁ, Hom.; τύπος, ὁ, Xen.

Trample on, to, στείβω, only act. in this sense, Hom., Eur., Ap. Rh.; ’ἀνᾰβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, part. -βάς, perf. -βέβηκα, pl. forms sync. -βεβάᾱσι, -βεβᾶσι, part. sync. βεβαώς, υῖα, and -βεβώς, ῶσα, etc., aor. mid. ἀνεβησάμην, no other tenses in intrans. sense, c. dat., Hom.; λακτίζω, Hom., Pind., Æsch., Ar., Plat.; πᾰτέω, Æsch., Soph., Xen., Plat., Ap. Rh.; κᾰτᾰπᾰτέω, sometimes metaph. on oaths, etc., Hom., Hdt., Plat., Dem.; συμπᾰτέω, Cratin., Æschin.; κᾰθιππάζομαι, mid., no pass., Æsch.; κᾰθιππεύω, only act., Eur.; ἐπεμβαίνω (esp. by way of insult), c. dat., or c. κατά and gen., Soph., Eur.; κολετράω, only act., Ar. *Vid.* To tread.

Trampled on, λακπᾰτητος, ον, Soph.

Trampling on, a, πᾰτησμός, ὁ, Æsch.; λάκτισμα, ᾰτος, τό, Æsch.

Trance, a, ὄνειρον, τό, Æsch. *Vid.* Dream.

Tranquil, εὔκηλος, ον, Hom., Soph., Eur., Theoc.; ἥσῠχος, ον, compar. -ώτερος, more usu. -αίτερος, etc., Hes., Omn. Att.; ’ἀσᾰλευτος, ον, Eur.; ’ἀγύμναστος, ον, Soph.; ’ἀθορῠβητος, ον, Xen.; ’ἀθόρῠβος, ον, Plat. *Vid.* Syn. 247.

Tranquil (i. e., free from sorrow), ’ἄλῡπος, ον, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; ’ἀλῡπητος, ον, Soph. *Vid.* Quiet.

To be tranquil, εὕδω, fut. εὑδήσω, no aor. or perf., only act., Hom., Simon., Solon, Eur.; εὐδιάω, only act., Eur., Ap. Rh.; εὐδιάζομαι, mid., Plat.

Tranquilize, to, ἐξημερόω, Eur. *Vid.* Quiet.

Tranquillity, εὐδία, ἡ, Pind., Æsch., Xen.

Tranquilly, ἡσῠχως, superl. -αίτατα, Æsch., Plat.

Tranquilly (i. e., free from grief), ’ἀλῡπως, Xen., Plat., Lys.

Transact, to, πράσσω, fut. -ξω, perf. πέπρᾱχα, trans., πέπρᾱγα, both trans. and intrans., fut. mid. sometimes in pass. sense, Omn.; διᾰπράσσω, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; χρημᾰτίζω, Thuc., Xen., Isoc.; χράομαι, mid., c. acc., Hdt.

Transacting, a, διᾰ’πραξις, εως, ἡ, Plat.

Transaction, a, πρᾶγμα, ᾰτος, τό, Omn.; πρᾶξις, εως, ἡ, Att. *Vid.* Affair.

Transcend, to, ὑπερβάλλω, no aor. 1, perf. -βέβληκα, also perf. pass. in the same sense, c. acc., rarely c. gen., Hes., Pind., Eur., Ar., Xen., Plat. *Vid.* To surpass.

Transcendent, ἔξοχος, ον, Omn. poet. *Vid.* Excellent.

Transcribe, to, ἐκγρᾰφω, Ar., Dem.

[Transcribing, a, ἀντιγραφή, ἡ, Dion.]

Transcript, a, ἀντῐ’γρᾰφον, τό, Lys., Andoc.

Transfer, a, πᾰραλλᾰγή, ἡ, Æschin.; μεταγωγή, ἡ, Dion.

Transfer, to, διορίζω, Eur., Isoc.; μετᾰβῐβάζω, Ar., Xen., Dem.; μεταφέρω, fut. μετοίσω, aor. 1 μετήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, no perf., aor. 1 pass. -ηνέχθην, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ’ἀνᾰφέρω (esp. blame, etc.), Lys.; μεταλλάσσω, fut. -ξω, Plat., Æschin.; περιίστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 act. in act. sense, aor. 2, perf., and pluperf. act. in pass. sense, Dem.; μετᾰτῐθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Dem.

One must transfer, μετᾰθετέον, Plat.

[TRANSFIX, TO, ἀναπήγνυμι, Ar.] *Vid.* TO PIERCE.

TRANSFORM, TO, μετασκευάζω, Ar., Xen.; μεταπλάσσω, fut. -πλᾰσω, Plat.

She who transforms men into swine, μορφώτρια [ἡ] συῶν, Eur.

[TRANSFORMED, TO BE, or TRANSFIGURED, μεταμορφόομαι, N. T., Plut.]

TRANSFORMATION, μεταμόρφωσις, εως, ἡ, Luc.

To make by transformation, πᾰλιν ποιέω, Hom. *Vid.* TO CHANGE.

TRANSGRESS, TO, ἀλῐταίνω, aor. 2 ἤλῐτον, part. mid. ἀλῐτήμενος, c. acc. of the laws, etc., Hom.; ὑπερβαίνω, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, part. -βάς, aor. 2 subj. Ep. 3d sing. ὑπερβήῃ for -βῇ, perf. -βέβηκα, 3d pl. sync. -βεβάᾱσι and -βεβᾶσι, part. sync. -βεβαώς, υῖα, also -βεβώς, ῶσα, etc., no other tenses in this sense, sine cas. or c. acc., Hom., Pind., Soph., Hdt., Plat., Æschin.; πᾰρεξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, no pass., Hom., Soph.; πᾰρεκβαίνω, Æsch.; πᾰρᾰβαίνω, sync. sometimes παρβ., no perf. pass., but aor. 1 pass. παρεβᾰθην, in pass. sense, Hdt., Omn. Att.; παρανομέω, absol., Thuc., Plat., Arist.; ἐπῐβαίνω, Bion; ὑπερτρέχω, fut. -δρᾰμοῦμαι, more rarely -θρέξω, no aor. 1, aor. 2 -έδρᾰμον, only act., Soph.; πᾰρέξειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν, also -ῄα, h., Æsch., Soph.; πέρᾱ πράσσω (fut. -ξω), c. gen., Soph.; also περαιτέρω πράσσω, sine cas., Soph.; πᾰρᾰπηδάω, Æschin.; ὑπερπηδάω, Dem., Æschin.; πᾰρέρχομαι, Lys., Dem. *Vid.* TO SIN.

To transgress the laws, πᾰρᾰνομέω, Omn. Att. prose.

TRANSGRESSION, ὑπερβᾰσία, ἡ, Hom., Hes., Soph.; πᾰραιβᾰσία, ἡ, Hes.; πᾰρᾰνομία, ἡ, Thuc., Plat., Isoc., Dem.; πᾰρᾰγωγή, ἡ, Plat.; [παρανόμημα, ατος, τό, Thuc.] *Vid.* SIN.

TRANSGRESSOR, πᾰρᾰβᾰτης, ου, ὁ, sync. παρβ., Æsch.; πᾰρᾰνομος, ὁ, Xen. *Vid.* SINNER.

TRANSITION, πᾰροδος, ἡ, Thuc. *Vid.* PASSING.

[TRANSITIVE, ἀλλοπαθής, ές, and μεταβατικός, ή, όν (i. e., ῥῆμα, *verb*), Gram.]

TRANSITORY, ὀλῐγοχρόνιος, ον, Theogn., Hdt., Xen., Plat.; ἐφημέριος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Pind., Æsch., Ar.; ἐφήμερος, ον, Pind., Eur., Thuc.; ἄκῡρος, ον (of a benefit, etc.), Dem.

[*Transitory pleasures,* αἱ παραυτίκα ἡδοναί, Xen.]

TRANSLATE, TO, μεταγρᾰφομαι, mid., Thuc.; διαπορθμεύω, Plat.; μεθερμηνεύω, Polyb.

[*To translate into the Greek language,* ἐξερμηνεύω εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν, Dion.]

TRANSMARINE, ὑπερπόντιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch.; διαπόντιος, ον, Æsch., Thuc., Xen.

TRANSMIGRATION, μετᾰνάστᾰσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.

TRANSMISSION, διᾰπομπή, ἡ, Thuc.; παράδοσις, εως, ἡ, Thuc., Plat. *Vid.* SENDING.

[TRANSMIT, TO (to posterity), παραδίδωμι, Xen.; (the word of command), παρεγγυάω (τὸ σύνθημα), Xen.] *Vid.* TO SEND.

[TRANSMITTED, παραδόσιμος, ον, Polyb.]

TRANSMUTATION, μετᾰβολή, ἡ, Eur., Omn. Att. prose. *Vid.* CHANGE.

TRANSMUTE, TO, μεταλλάσσω, fut. -ξω, Soph., Eur., Ar., Hdt., Plat., Dem. *Vid.* TO CHANGE.

TRANSPARENCY, διᾰφάνεια, ἡ, Plat.

TRANSPARENT, διᾰφᾰνής, ές, Ar., Plat.; διαυγής, ές, Ap. Rh., Call., Anth.; ὑδᾰτινος, η, ον, also ος, ον (of garments), Theoc., Call.

To be transparent, φωτίζω, only act., Arist.

TRANSPIRE, TO (as a report, etc.), διέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Soph., Eur., Hdt., Xen.

TRANSPLANT, TO, μετᾰκηπεύω, Arist.; μετᾰφῠτεύω, Theoph., Philem.

TRANSPLANTING, μετᾰφῠτεία, ἡ, Theoph.; μέταρσις, εως, ἡ, Theoph.

TRANSPORT, A, ἄκᾰτος, ἡ, Hdt.

A horse transport, ἱππᾰγωγός, ἡ, often also as adj. ός, όν, Ar., Hdt., Thuc., Dem.

A transport (for soldiers), στρᾰτιῶτις, ῐδος, ἡ (ναῦς being understood), Thuc., Xen.

[*A transport for the heavy armed,* νηῦς ὁπλιταγωγός, Thuc.]

Equipped as a transport, στρατιωτῐκῶς, compar. -ώτερον, Thuc.

Means of transport, κομῐδή, ἡ, Xen.

TRANSPORT, TO, διᾰβῐβάζω, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; μετᾰφέρω, fut. μετοίσω, aor. 1 μετήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, no perf., aor. 1 pass. -ηνέχθην, Thuc.; μετακομίζω, and in mid. to cause to be transported, Plat., Lycurg.; μεταφορέω, Hdt.; μετεξαιρέομαι, mid., aor. 2 -ειλόμην, Dem.; παρακομίζω, Xen.

The transporting (of merchandise, etc., or men), [παρακομιδή, ἡ, Thuc.]; πᾰρᾰγωγή, ἡ, Xen.

TRANSPOSE, TO, μεθῐδρῠ́ω, Plat.; μετᾰτίθημι, aor. 1 act. -έθηκα, perf. pass. -τέθειμαι, aor. 1 -ετέθην, etc., Arist.

To transpose (out of one ship into another), μετεμβῐβάζω, Thuc.; μετεντίθημι, Dem.

One must transpose, μεταθετέον, Plat.

TRANSPOSED, ὑπερβᾰτός, ή, όν (of words), Plat.

TRANSPOSED, TO BE, μετᾰκῑνέομαι, pass., Plat.; μετᾰκειμαι, imper. -κεισο, imperf. -εκείμην (being really perf. and pluperf.), fut. -κείσομαι, no other tenses, Plat.

TRANSPOSITION, μετᾰθεσις, εως, ἡ, Thuc., Dem.; μετακίνησις, εως, ἡ, Hipp.

TRANSVERSE, λέχριος, α, ον, Soph., Eur.; ἐπῐκάρσιος, α, ον, Hdt.

TRANSVERSELY, ἐναλλάξ, Ar.; λέχρις, Ap. Rh.

TRAP, A, πᾰγη, ἡ, Soph., Hdt., Xen., Plat.; πᾰγίς, ίδος, ἡ, h., Ar.; πηκτή, ἡ (esp. for birds), Ar.; ποδᾰγρα, ἡ, Xen.; ποδοστρᾰβη, ἡ, Xen.; ὕσπληγξ, ηγγος, ἡ, Theoc.; θήρατρον, τό, Xen.

[*They fall into the traps* (set for them), ἐμπίπτουσι τοῖς θηράτροις, Xen.]

A baited trap, δελεάστρα, ἡ, Cratin.; δελέαστρον, τό, Nicoph.

The catch in a trap, ῥόπτρον, τό, Archil., Eur.; σκανδᾰληθρον, τό, Ar.

TRAP-DOOR, A, κᾰτᾰπακτὴ θύρα, Hdt.

TRAPPINGS, φᾰλᾰρα, τά, Soph., Hdt., Xen.

With golden trappings, χρῡσεοφᾰλᾰρος, ον, Eur.

TRAVAIL, ὠδίς, ῖνος, ἡ, Omn. poet., Plat.

Having seasonable travail, εὐεκφόρος, ον, Arist.

Having easy travail, εὔτοκος, ον, Arist.

TRAVAIL, TO, ὠδίνω, only act., sometimes c. acc. of the infant born, Hom., Eur., Ar., Plat.; ζώνην κᾰτᾰτίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Pind. *Vid.* TO LABOR.

TRAVEL, subst., ὁδός, ἡ, Hom.; ἐκδημία, ἡ, Eur., Plat.; ἀπο̄δημία, ἡ, Hdt., Plat., Isoc., Antipho, Isæ.

He is at this moment on his travels away from this land, ἔκδημος ὢν . . . τῆσδε τυγχάνει χθονός, Eur.

[*A book of travels,* γῆς περίοδος, ἡ, Hdt. (who also uses it for "*a chart of the earth*"); περιοδία, ἡ, Strab.]

TRAVEL, TO, ὁδεύω, only act., Hom., Ap. Rh.; χωρέω, only act., Soph.; ἐκδημέω, only act., Soph., Hdt., Plat.; ἀποδημέω, only act., Hdt., Xen., Dem.; διᾰμείβω, and -ομαι, mid. (no pass. in this sense), c. acc. of the way (ὁδόν, κέλευθον, etc.), Æsch.; πορεύομαι, Hdt., Xen.; ἐμπορεύομαι, pass., c. fut. mid., Soph., Plat.; ὁδοιπορέω, only act., Soph., Hdt.; διοδοιπορέω, Hdt.; περιοδοιπορέω, Hdt.; βᾰδίζω (only by land), Xen., Dem.; κομίζομαι, mid. and pass., Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; πεζεύω, Eur., Xen. *Vid.* SYN. 113.

To travel with, συνοδοιπορέω, Arist.

[*To travel a distance of* . . ., ὁδοιπορέω ὁδόν, c. gen. of distance, Hdt.]

To travel by night, νυκτιπορέω, Xen.; νυκτὶ κοινόω ὁδόν, Pind.

Easy to travel through, εὔοδος, ον, Xen.

One must travel, πορευτέον, Eur., Xen.; ἐμπορευτέα, Ar.

TRAVELED, TO BE, πορεύσῐμος, η, ον, and ος, ον, Eur.; πορευτέος, α, ον, Soph.

TRAVELER, A, ὁδῑ́της, ου, ὁ, Hom., Soph., Ap. Rh.; ὁδοιπόρος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Ar.; ἔμπορος, ὁ, Trag.; ἀποδημητής, οῦ, ὁ, Plat.

A traveler by, πᾰροδῑ́της, ου, ὁ, Hipp.; fem. παροδῖτις, ῐδος, Anth.

A fellow-traveler, σῠνέμπορος, ὁ, Trag., Plat.

TRAVELING, πορευτός, ή, όν, and ός, όν, Æsch.

[*Traveling merchant,* πλανήτης ἔμπορος, ὁ, Plat.]

Fond of traveling, φῐλᾰπόδημος, ον, Xen.; ἀποδημητῐκός, ή, όν, Arist.

TRAVERSE, TO, διέρχομαι (see tenses under TO GO), Omn. Att.; διᾰπεράω, fut. -άσω, only act., Æsch., Eur., Isoc.; διαστείχω, Eur.; διαπορεύομαι, pass., no perf., but aor. 1 pass., also fut. mid., c. acc., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; [περιπολεύω (e. g., τὸν οὐρανόν), Plat.] *Vid.* TO CROSS.

To traverse (i. e., to hinder, q. v.), ἐνίστᾰμαι, pass., c. aor. 2 and perf. and pluperf. act., c. dat., Thuc., Plat., Dem.

TREACHEROUS, ἄπιστος, ον, Hom., Soph., Eur., Hdt.; δῐπλόος, η, ον, usu. contr. -πλοῦς, ῆ, οῦν, Pind., Xen.; ἐπῐβουλος, ον, Æsch., Xen., Plat., Lys.; δολερός, ά, όν, Soph., Hdt., Xen., Plat.; fem. δολῶπις, ῐδος, ἡ, Soph.; δολοποιός, όν, Soph.; σαθρός, ά, όν (of deeds or words, not of people), Eur., Hdt.

TREACHEROUSLY, λᾰθρῃ, Hom.;

αὐτομόλως, Soph.; ἐξ ἐπιβουλῆς, μετ' ἐπιβ., Thuc., Plat.

To do any thing treacherously, κλέπτω, c. acc. of what is done, Soph.

TREACHERY, δόλος, ὁ, Hom., Eur., Xen.; ἐπῐβουλία, ἡ, Pind.; προδοσία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἀπιστοσύνη, ἡ, Eur.; ἀπιστία, ἡ, Soph., Xen., Isoc., Andoc.; ἐπῐβουλή, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἐνέδρα, ἡ, Plat.

Exposed to treachery, εὐεπῐβούλευτος, ον, Xen.

To slay by treachery, δολοφονέω, in aor. 1 pass., Dem.

Slaying by treachery, δολοφόνος, ον, Æsch.

Murder by treachery, δολοφονία, ἡ, Arist.

To plan treachery, ἐμπλέκειν πλοκάς, Eur.

Full of tortuous designs and treachery in your minds, ἑλικτά, κοὐδὲν ὑγιές, ἀλλὰ πᾶν πέριξ φρονοῦντες, Eur.

Without treachery, ἄδολος, ον, Pind., Omn. Att.

Without treachery, adv., ἀδόλως, Thuc., Xen.

TREAD, TO, στείβω, sometimes c. acc. of the ground on which, no pass., no mid. in this sense, Hom., Eur., Xen.; βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2 ἔβην, part. βάς, perf. βέβηκα, 3d pl. sync. often βεβάασι and βεβᾶσι, infin. poet. (not Att.) βεβάμεν, part. sync. often βεβαώς, υῖα, and βεβώς, ῶσα, gen. ῶτος, etc., fut. and aor. 1 act. not used in intrans. sense, no pass., Pind., Ar.; πᾰτέω, no mid., but also pass. of what is trodden on, Æsch., Soph., Xen.; καταστείβω, Soph.

To tread firmly, ἀντερείδω βάσιν, or simply ἀντ., Soph., Xen.

To tread out grapes, τρᾰπέω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes.

Trodden down, στιπτός, ή, όν, Soph.

Much trodden, πολῦβᾰτος, ον, Pind.

TREASON, προδοσία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Plat. *Vid.* TREACHERY.

TREASONABLE, ἄπιστος, ον, Hom., Soph., Eur., Hdt. *Vid.* TREACHEROUS.

TREASURE, κειμήλιον, τό, Hom., Soph., Hdt., Plat.; θησαυρός, ὁ, Hes., Pind., Trag., Isoc.; θησαύρισμα, ατος, τό, Soph., Eur.

A buried treasure, κᾰτῶρυξ, ῦχος, ἡ, Eur.

[*Treasure of gold and silver*, πλοῦτος χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, Hdt.]

My treasure (a term of endearment), ὦ χρῡσίον, Ar.

TREASURE UP, TO, ἀποτῐθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, Hom., Ar., Xen.; θησαυρίζω, Soph., Hdt. *Vid.* TO LAY UP.

TREASURED UP, κειμήλιος, ον, Plat.

Not treasured up, ἀθησαύριστος, ον, Plat.

TREASURER, A, or keeper of a treasure, χρῡσοφύλαξ, ακος, ὁ, Eur.; [ταμίας τῶν χρημάτων, Hdt.]

One who treasures up, accumulates treasures, θησαυροποιός, ὁ, Plat.

TREASURY, A, θησαυρός, ὁ, Hdt., Xen.; τᾰμιεῖον, τό, Thuc., Xen., Plat.

The treasury, ἀκρόπολις, εως, ἡ (because that was the treasury at Athens), Isoc., Dem.; τὸ κοινόν, Hdt., Thuc.; τὸ δημόσιον, Dinarch.; βᾰσῐλεῖον, τό, Hdt.; ὀπισθόδομος, ὁ (lit., a back room in the temple of Minerva where the treasure was kept), Ar., Dem.

[*Secretary* or *First Lord of the Treasury*, ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, ταμίας τῆς διοικήσεως, Decret. ap. Dem., Æschin.]

TREAT, TO (a person in such and such a manner), ποιέω, c. acc. pers. and adv., Soph., Eur., Xen., Isoc., Dem.; χράομαι, contr. άει in ῄ, mid., c. perf. pass. in act. sense, c. dat. pers., Hdt., Xen., Dem.; διατίθημι, aor. 1 act. -έθηκα, aor. 1 pass. -ετέθην, perf. rare, Hdt., Thuc., Dem.; κᾰτᾰτίθεμαι, mid., Xen.; μετᾰχειρίζω (in mid. as physicians treat a patient), Thuc., Plat., Dem.; περιέπω, imperf. περιεῖπον, fut. -έψω and -έψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 περιέσπον, infin. περισπεῖν (Hdt. has also aor. 1 pass. περιέφθην in pass. sense), only pres. and imperf. in Att. prose, Hdt., Xen.; διοικέω, Dem.

[*To treat kindly*, ἀμφαγαπάζω (and mid.), Hom., Ap. Rh.; ἀμφαγαπάω, h., Hes.; *to treat roughly* or *harshly*, χαλεπῶς or ὠμῶς μεταχειρίζω (and mid.), Thuc., Dem.]

To treat (a disease or a patient), θερᾰπεύω, Thuc.

To treat as a god, θεὸν ἄγω.

To treat with honor, ἐντίμως ἄγω, διὰ τιμῆς ἄγω, Plat.; ἐν τιμῇ ἄγω, περὶ πλείστου ἄγω, Hdt.

To treat as a trifle, ἄγω παρ οὐδέν, Soph.

Who treated both sacred and private buildings alike, ὃς τά τε ἱρὰ καὶ τὰ ἴδια ἐν ὁμοίῳ ἐποιέετο, Thuc.

To be treated . . ., πάσχω, fut. πείσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπᾰθον, perf. πέπονθα, Ep. 2d pl. perf. πέποσθε for πεπόνθατε, also Ep. part. fem. πεπᾰθυῖα (Hdt. has fut. πήσομαι), c. adv. εὖ, κακῶς, or c. acc. neut. pl. of adj., e. g., ἀγαθά, δεινά, etc., Omn.; ῥῠθμίζομαι, pass., Æsch.

For all (diseases) *are not alike, neither are they all treated alike*, οὐ γὰρ πᾶσαι οὐθ' ὁμοῖαι, οὔτε ὁμοίως διαπράττονται, Plat.

To treat (i. e., negotiate, q. v.), πράσσω, c. ἐς or πρός and acc. of the party with whom, sometimes c. dat., Thuc., Xen.

To treat for peace, ἐπῐκηρῡκεύομαι, mid., c. dat. pers., Ar., Thuc.

He treated with the Chalcidians in Thrace, προσέφερε λόγους τοῖς ἐπὶ Θρᾴκης Χαλκιδεῦσι, Thuc.

To treat of, πραγμᾰτεύομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass., both in act. and pass. sense, c. acc., or c. περί and acc., or c. περί and gen., Xen., Plat.; πραγματολογέω, Arist.

One must treat of, πραγμᾰτευτέον, Arist.

TREATISE, A, πραγμᾰτεία, ἡ, Arist.; [(scientific), μέθοδος, ἡ, Plat.]

To write a treatise, πραγμᾰτεύομαι (see above, TO TREAT), Plat.

[TREATMENT (of a subject), πραγματεία, ἡ, Plat.; χειρισμός, ὁ, Polyb.; (of medical treatment), χείριξις, ἡ, Hipp.; ἀγωγή, ἡ, Galen.]

TREATY, A, σπονδή, ἡ, usu. in pl., Omn.; ὅρκιον, τό, usu. in pl., Hom., Hdt.; σύνθεσις, εως, ἡ, Pind.; σύμβᾰσις, εως, ἡ, Eur., Hdt., Thuc.; συνθήκη, ἡ, Omn. Att. prose; ὁμολογία, ἡ, Hdt., Thuc., Isoc. *Vid.* SYN. 200.

A commercial treaty, σύμβολον, τό, in pl., Dem.

To make a treaty, ὅρκια τέμνω, Hom., Hdt.; σπονδὰς τέμνω, Eur.; συμβαίνω, fut. -βήσομαι, no aor. 1 in this sense, aor. 2 -έβην, part. -βάς, etc., perf. -βέβηκα, Hdt., Thuc.; σπένδομαι, fut. σπείσομαι, aor. 1 ἐσπεισάμην, sometimes c. acc. of the object for which, or of the quarrel after which (this last only poet.), also perf. pass. ἔσπεισμαι, both in act. and pass. sense, Eur., Hdt., Thuc., Isoc., Æschin.; ὁμολογέω, Hdt.

To make a fresh treaty, ἐπισπένδομαι, mid., Thuc.

To make a treaty of peace, συγγρᾰφομαι εἰρήνην, Isoc.

To break a treaty, παρασπονδέω, only act. (except in Polyb.), Dem.; [ὅρκια δηλέομαι, ὑπὲρ ὅρκια δηλέομαι, ὅρκια ψεύδομαι (aor. 1 ἐψευσάμην), ὅρκια συγχέω (aor. 1 infin. act. συγχεῦαι), all in Hom., opposed to ὅρκ. φυλάσσω, *to observe* or *keep a solemn treaty*.]

[*To trample a treaty under foot*, κατὰ δ' ὅρκια πιστὰ πατέω (aor. 1 ἐπάτησα), Hom.]

To wish to make a treaty, συμβᾰσείω, only pres. act., Thuc.

The sacrifice on swearing to a treaty, ὁρκωμόσια, τά, Plat.

The victim slain on swearing to a treaty, ὅρκιον, τό, in pl., Hom.

Included in a treaty, ἔνσπονδος, ον, Eur., Thuc.

Secured by treaty, ὑπόσπονδος, ον, Hdt., Thuc., Xen., Æschin.

Not included in a treaty, ἔκσπονδος, ον, Thuc., Xen., Isoc., Dem.

Contrary to a treaty, πᾰράσπονδος, ον, Thuc., Xen., Isoc.

Bringing proposals for a treaty, σπονδοφόρος, ον, Ar.

Violating a treaty, πᾰράσπονδος, ον, Lys., Thuc.

TREBLE, τρῐπλάσιος, α, ον, sometimes c. gen., Ar., Xen., Plat., Dem.

TREBLY, τριπλάσιον, c. gen., Ar.

TREE, A, δόρυ, gen. δόρᾰτος, Ep. δούρατος and δουρός, Att. δορός (Xen. has δόρᾰτος, and Soph. in chor. δούρᾰτι), Hom.; δένδρεον, τό, Hom., Eur., Hdt., Ap. Rh.; δένδρος, τό, rare in nom., frequent in dat. sing. and in dat. pl. (the most common form of all), Eur., Hdt., Thuc., Xen., Call.; δένδρον, τό, Pind., Hdt., Omn. Att. (δένδρον is used sometimes esp. for "fruit-trees," opp. to "timber," ὕλη); φυλλάς, ἄδος, ἡ, Soph., Eur.; ξύλον, τό, Call.

Cultivated trees, ἥμερα δένδρεα, Hdt.

A fruit-tree, ἀκρόδρυον, τό, Xen., Plat.

Of or *belonging to*, or *on a tree*, δενδρῐκός, όν, Theoph.; δενδρίτης, ου, ὁ, Theoph.

Like a tree, ἰσόδενδρος, ον, Pind.

Full of trees, δενδρήεις, εσσα, εν, Hom., Ap. Rh.; πολυδένδρεος, ον, with irreg. dat. pl. -δένδρεσσι, h., Eur.; εὔδενδρος, ον, Pind., Eur.; δενδρῶτις, ῐδος, only fem., Æsch., Eur.; δενδρόκομος, ον, Eur., Ar.; πολύπρεμνος, ον, Ap. Rh. *Vid.* WOODY.

[*With beautiful trees*, ἀγλαόδενδρος, ον, Pind.]

Nymphs of the trees, δενδρώδεις Νύμφαι, Mel.

Without trees, ἄδενδρος, ον, Polyb.

Injuring trees, δενδροπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

To cut trees, δενδροκοπέω, only act., Xen., Decr. Byz. ap. Dem.; δενδροτομέω, only act., Thuc.

[*Tree-fruits*, καρποὶ ξύλινοι, Ath.; κ. ξυλικοί, Artem.]

TREFOIL, τρῖφυλλον, τό, Hdt.

TRELLIS, κάμαξ, ἄκος, ὁ καὶ ἡ (for vines, etc.), Hom., Hes.

TREMBLE, TO, τρομέω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Pind., Æsch., Ap. Rh.; τρέω, fut. τρέσω, poet. also τρέσσω, etc. (not Att.), no perf., Ep. pres. also τρείω, only act., Hom., Hes., Tyrt., Eur., Hdt., Xen.; τρέμω, only pres. and imperf. act., Hom., Trag., Plat., Antipho, Dem.; πελεμίζομαι, pass., aor. 1 -μίχθην (as the earth or the heaven under Jupiter, etc.), Hom., Hes.; ὀρχέομαι, mid., Æsch., Call.; τετρεμαίνω, only pres. and imperf. act., Ar., Hipp. *Vid.* SYN. 390.

To tremble a little, ὑποτρέω, Hom., Pind., Ap. Rh.; ὑποτρομέω, Hom., Ap. Rh.; ὑποτρέμω, Plat.

To tremble around, περῖτρέω, Hom.; περιτρομέω, Hom.

To tremble before, ὑποτρομέω, c. acc., Hom.; ὑποτρέω, Hom.

To tremble for, ἀμφῖτρομέω, c. gen., Hom.

To tremble all over, ἀμφῖτρέμω, Hom.

To tremble and run different ways, διατρέω, Hom.

TREMBLING, adj., τρομερός, ά, όν, Eur., Ap. Rh.

TREMBLING, A, or TREMOR, τρόμος, ὁ, Hom., Æsch., Eur., Plat.

Trembling a little, ὑπότρομος, ον, Æschin.

Subject to trembling, ὑποτρομώδης, ες, Hipp.

TREMULOUS, τρομώδης, ες, Hipp.

TRENCH, A, βόθρος, ὁ, Hom., Xen.; τάφρος, ἡ, Hom., Soph., Hdt.; διώρυξ, ὕχος, ἡ, Hdt., Plat.; σκάμμα, ἄτος, τό, Plat.; βόθῡνος, ὁ, Xen.; μεταλλεία, ἡ, Plat.

A trench for hauling up ships and launching them again, οὐρός, ὁ, Hom.; ὁλκός, ὁ, Ap. Rh.

To make a trench, τᾰφρεύω, Plat.

To surround with trenches, περῖτᾰφρεύω, Xen.

To block up (a way) *with trenches*, ἀποτᾰφρεύω, Xen.; ἀποσκάπτω, Xen.

[*To have a trench dug round*, περιβοθρόομαι, Theoph.]

TRENCH, TO, σκάπτω, aor. 2 pass. ἐσκᾰφην, h.

Time for trenching, σκάφος, τό, Hes.

TRENCHER, A, πίναξ, ἄκος, ὁ, Hom., Ar.; σανῐ́διον, τό, Ar.; [ἄβαξ, ακος, ὁ, Cratin.]

[TREPAN, TO, πρίω, Hipp.]

[TREPANNING, A, πρῖσις, ἡ, Hipp.]

TREPIDATION, *vid.* FEAR.

TRESPASS, A, ὑπερβᾰσία, ἡ, Hom., Hes., Soph. *Vid.* TRANSGRESSION.

TRESPASS, TO, ὑπερβαίνω, no fut. 1 or aor. 1 act. in intrans. sense, fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, part. -βάς, etc., perf. -βέβηκα, often poet. sync. 3d pl. -βεβάᾱσι and -βεβᾶσι, sync. infin. -βεβάμεν (not Att.), sync. part. -βεβαώς, υῖα, etc., also -βεβώς, ῶσα, ῶτος, etc., Hom., Pind., Soph., Hdt., Plat., Æschin. *Vid.* TO TRANSGRESS.

TRESTLE, A, κιλλῖβας, αντος, ὁ, Ar.

TRIAD, A, τριάς, ἄδος, ἡ, Plat.

TRIAL, A (i. e., attempt), πεῖρα, ἡ, Pind., Soph., Eur., Ar., Omn. Att. prose; ἀπόπειρα, ἡ, Hdt., Thuc., Dem.; διᾰπειρα, ἡ, Hdt., Dem., Æschin.

A trial or *proof* (as we say a trial of strength, etc.), ἔλεγχος, ὁ, Pind., Eur., Lys., Antipho, Dem.; βάσανος, ἡ, Soph.; πεῖρα, ἡ, Eur., Xen.

Coming to a trial of strength, εἰς ἔλεγχον χειρὸς μολών, Soph.; so βάσανος χερῶν, Soph.

A (judicial) *trial*, κρίσις, εως, ἡ, Ar., Omn. Att. prose; ἄγκρισις for ἀνάκ., ἡ, Æsch.; δίκη, ἡ, Soph., Omn. Att. prose; δικῐ́διον, τό, Ar.; ἀγών, ῶνος, ὁ, Antipho, Lys., Dem.

And I was acquitted in the trial for murder, νικῶν δ' ἀτηρὰ φόνια πειρᾱτήρια, Eur.

A fair trial, εὐθῠδῐκία, ἡ, Isæ., Dem.

A new trial, a trial tried over again, ἀνάδῐκος δίκη, ἡ, Andoc., Dem.; [ἀναδικία, ἡ, Lys.]

To grant a new trial, ψῆφον ἀνάδικον καθίστημι (aor. 2 and perf. and pluperf. act., not used in act. sense), Dem.; ἀνάδικον δίκην ποιέω, Dem.

To stand a trial, δῐκάζομαι, mid., c. perf. pass. in the same sense, c. dat. of the adversary, or c. πρός and acc., Hom., Hdt., Thuc., Lys., Dem.; διᾰδικάζομαι, Xen., Plat., Dem.; ἀγωνίζομαι, Eur., Isoc., Dem.; δίκην πᾰρέχω, imperf. -εῖχον, fut. -έξω and -σχήσω, no aor. 1 act., aor. 2 -έσχον, infin. -σχεῖν, etc., perf. -έσχηκα, also aor. 2 poet. (including Trag.) -έσχεθον, Eur., Isoc.; ὑπέχω δίκην, Hdt.

To come to trial, διὰ δίκης ἔρχομαι, fut. ἐλεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἦλθον, perf. ἐλήλῠθα, Thuc.

To make trial of, put to the proof, etc., πειρητίζω, only pres. and imperf. act., c. gen., Hom.; πειράω, more frequently -ομαι, mid., c. gen., Hom., Æsch., Hdt., Xen.; ἀποπειράω, and mid., c. gen., Hdt., Omn. Att. prose; γεύομαι, mid., c. gen., Hom., Plat.; [πεῖραν ἔχω, Thuc.; π. λαμβάνω, Xen.; εἰς πεῖραν ἔρχομαι, Plat.] *Vid.* TO PROVE.

He sent to make trial of the oracles, ἀπέπεμπε ἐς διάπειραν τῶν χρηστηρίων, Hdt.

Being made trial of, πεῖραν ἔχων, Pind.

Ye have made trial of them, πεῖραν ἔχετε αὐτῶν, Xen.

One must make trial of, ἀποπειρᾱτέον, c. gen., Isoc.

TRIANGLE, A, τρῐ́γωνον, τό, Plat.; [(as musical instrument), ψαλτήριον τρίγωνον, τό, Arist., Theoph.]

TRIANGULAR, τρίγωνος, ον, Æsch.; τρῐγλώχῑς, ῖνος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό (of Sicily), Pind.

TRIBE, A, φῦλον, τό, Omn.; φυλή, ἡ, Hdt., Xen.; φράτρα, ἡ (in strict Att. *prose* a subdivision of φυλή), Hom., Hdt., Plat., Isoc.

Of the same tribe, ἔμφῡλος, ον, Hom.; ὁμόφυλος, ον, Eur., Thuc., Xen., Plat.

Divided among the tribe, ἐπῐφύλιος, ον, Eur.

In tribes, κᾰτᾰφῡλᾰδόν, Hom.

Of or *belonging to a tribe*, φῡλετῐκός, ἡ, όν, Plat.

Belonging to a tribe, adv., φῡλετῐκῶς, Arist.

A man of the same tribe, φῡλέτης, ου, ὁ, Ar., Plat., Isoc.

Of various tribes, πάμφῡλος, ον, Plat.

Divided into four tribes, τετρᾰ́φῡλος, ον, Hdt.

Divided into ten tribes, δεκᾰ́φῡλος, ον, Hdt.

To adopt into a tribe, φῡλετεύω, Arist.

TRIBUNAL, A, ψῆφος, ἡ, Eur.; ἀρχεῖον, τό, Hdt., Xen., Lys., Isoc., Dem.; κρῑτήριον, τό, Plat.; δῐκαστήριον, τό, Dem.

TRIBUNE, A (or place to speak from), λίθος, ὁ, Ar.; βῆμα, ἄτος, τό, Xen., Dem.

[*To mount the tribune*, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα, Dem.]

A tribune (of the people), δήμαρχος, ὁ, Plut.

To be tribune, δημαρχέω, Plut.

TRIBUNESHIP, THE, δημαρχία, ἡ, Plut.

TRIBUTE, δασμός, ὁ, Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; φόρος, ὁ, Omn. Att. prose; φορά, ἡ, Omn. Att. prose; ἀποφορά, ἡ, Hdt.

TRIBUTARY, ὑποτελής, ές, and ὑπ. φόρου, Thuc.; δασμοφόρος, ον, Hdt., Xen.; συντελής, ές, sometimes c. εἰς and acc. of the state to which tribute is paid, Dem.

To be tributary, to pay tribute, δασμοφορέω, only act., Æsch., Xen.; ὑποτελέω, fut. -έσω, only act., Thuc.; συντελέω, c. εἰς and acc., or c. dat. of the state to which, Thuc., Xen., Isoc.

To collect tribute, δασμολογέω, sometimes c. acc. pers. from whom, or c. παρά and gen., no mid., pass. of the people from whom it is collected, Isoc., Dem.

Free from tribute, ἀδασμος, ον, Æsch.

TRICK, A, κέρδος, τό, only pl. in this sense, Hom.; τέχνη, ἡ, Hom., Hes., Pind., Soph.; ἐντροπία, ἡ, h.; σόφισμα, ἄτος, τό, Pind., Æsch., Hdt., Thuc., Xen.; τέχνημα, ἄτος, τό, Trag.; τέχνασμα, ἄτος, τό, Eur., Ar., Xen.; στροφή, ἡ, Æsch., Ar.; δόλωσις, εως, ἡ, Xen.; πᾰλαισμα, ἄτος, τό, Ar., Æschin.; πλεονέκτημα, ἄτος, τό (by which to get something), Dem.; κατασκευή, ἡ, Æschin.

A juggling trick, τερᾰ́τευμα, ἄτος, τό, Ar.; τερᾰτεία, ἡ, Ar.

A base, mean trick, κᾰκοτεχνία, ἡ, in pl., Plat., Dem.

A prosecution for dishonest tricks, κᾰκοτεχνίου δίκη, ἡ, Lys.

TRICK, TO, ὑπονέμομαι, mid., Epich.; κᾰτᾰγοητεύω, only act., Xen.

To trick a person (into doing so and so), πᾰρᾰπᾰφίσκω, aor. 2 πᾰρήπᾰφον, c. infin., Hom.

TRICKLE, TO, ἠθέομαι, pass., Plat. *Vid.* TO DRIP.

TRICKS, TRICKERY, δόλος, ὁ, Hom., Eur., Xen.; σκευωρία, ἡ, Dem.; σκευώρημα, ἄτος, τό, Dem.

To play jugglers' tricks, πυρπᾰλᾰμάω, only act., h.; τερᾰτεύομαι, mid., Ar., Æsch.; μαγγᾰνεύω, Dem.

To play base, unfair tricks, κᾰκοτεχνέω, only act., Hdt., Antipho, Dem.; κᾰκουργέω, only act., Plat.; [πανουργίας πανουργέω, περί c. acc., Dem.]

To accomplish by trickery, σκευωρέομαι, mid., c. perf. pass. in both act. and pass. sense, Dem.

[TRICKSTER, πανοῦργος, ὁ, Eur., Ar.; πίθηκος, ὁ, Ar.] *Vid.* ROGUE.

TRICKY (dishonest), εὐτρᾰ́πελος, ον, Pind.; [ποικίλος, η, ον, Trag., Plat.]

A tricky person, τέχνημα, ἄτος, τό, Soph.; στρόφις, ιος, ὁ, Ar.

TRICOLORED, τρῐ́χρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Arist.

TRIDENT, A, τρίαινα, ἡ, Hom., Æsch., Eur., Lycurg.; τριόδους, οντος, ὁ, Pind.; ἰχθῠβόλος μηχᾰνή, ἡ, Æsch.; ἄορ τρῐγλώχῑς, ῖνος, Call.

Wielding the trident, ὀρσοτριαίνης, ου, ὁ, Æol. nom. -αινᾰ, Pind.

With splendid trident, ἀγλαοτριαίνης, ου, ὁ, Pind.; εὐτριαίνης, ου, ὁ, Pind.

With golden trident, χρῡσοτρίαινος, ον, Ar.

TRIENNIAL, τριέτης, ους, ὁ, Hdt., Plat.; τρίενος, ον, Theoph.

A triennial festival, τριετηρίς, ίδος, ἡ, Pind., Eur., Hdt., Plat.

TRIENNIALLY, τριέτες, Hom.

TRIFLE, A, φλύος, τό, Archil.; φλυᾱρία, ἡ, Ar., Xen., Plat.; φλύᾱρος, ὁ, Ar., Plat., Strattis; λῆρος, ὁ, Ar., Plat., Dem.; λήρημα, ἄτος, τό, Plat.; [μικρολογία, ἡ, in pl., Plat.]

TRIFLE, TO, ληρέω, only act., Soph., Ar., Plat., Dem.; φλυᾱρέω, only act., Ar., Hdt., Xen., Plat., Isoc., παίζω, Hdt.

And not to treat the matter as a trifle, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, Soph.

TRIFLER, A, φλύᾱρος, ὁ, Plat.

TRIFLING, κοῦφος, η, ον, Pind., Soph., Plat.; ληρώδης, ες, Plat.; ῥᾴδιος, α, ον, and ος, ον, compar. ῥᾴων, ῥᾷστος (Ep. also ῥηΐτερος, -ΐτατος, and ῥήϊστος, only of things), Eur. *Vid.* FRIVOLOUS, and CHILDISH.

And also that he had opposed him in some trifling need, and not in any matter touching the safety of his life, καὶ ἅμα αὐτὸς μὲν ἐκείνῳ, χρείας τινὸς, καὶ οὐκ ἐς τὸ σῶμα σώζεσθαι ἐναντιωθῆναι, Thuc.

To think (it) *a frivolous thing*, ὄνομαι, poet. οὔνομαι, fut. ὀνόσομαι, Ep. ὀνόσσομαι, aor. 1 ὠνοσάμην, ὠνοσσάμην, and ὠνάμην, no other tenses, c. acc. or c. gen., Hom.; τίθεμαί (mid., esp. in aor. 2 mid. ἐθέμην) τι ἐν εὐχερεῖ, Soph.

TRIFLINGLY, ληρωδῶς, Hipp.

TRIGLYPH, A, τρῐ́γλῠφος, ἡ, Eur.; τρίγλυφον, τό, Arist.; γλῠφίδες, αἱ, Ap. Rh.

TRILL, A, στρόβῑλος, ὁ, Pherecr. (Com.)

TRIM, TO (sails), στέλλω, and mid., but no pass. in this sense, Hom.; στολίζω, Hes.

To trim (a lamp), προβύω, fut. -ύσω, Ar.

[*To trim* (the hair or beard), κείρω, —*how shall I trim you?* πῶς σε κείρω; Plut.]

TRIMETER, τρίμετρος, ον, Ar., Hdt., Plat.

TRINKET, A, ἄθυρμα, ἄτος, τό, Hom., Pind.; ἀθυρμάτιον, τό, Philox.

TRIP, A, σφάλμα, ἄτος, τό (usu. metaph.), Eur., Thuc., Plat.; πταῖσμα, ἄτος, τό (often metaph.), Theogn., Hdt., Æschin.

TRIP, TO, act., σφάλλω, Hom., Pind., Soph., Plat.; ὑποσκελίζω, Eubul., Dem.

To trip (intrans.), ὀλισθάνω, aor. 2 ὤλισθον, other tenses very rare, Hom., Pind., Soph., Xen., Plat.; πταίω, πρός c. dat. or acc., περί c. dat., Æsch., Soph., Xen., Plat.

To trip against, πάλλομαι, in 3d sing. aor. sync. πάλτο, c. ὑπό and dat., Hom.

TRIPE, χόλῐκες, αἱ, Ar.; κοιλία, ἡ, Ar.

TRIPE-SELLER, A, κοιλιοπώλης, ου, ὁ, Ar.

TRIPLE, τρῐ́πλαξ, ἄκος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Hom.; τρίπτῠχος, ον, Hom., Eur.; τριπλόος, η, ον, contr. -πλοῦς, ῆ, οῦν, Pind., Æsch., Soph., Xen.; τρίμοιρος, ον, Æsch.; τρίσπονδος, ον (of libations), Soph.; τρῐπάρθενος, ον (of a bevy of three virgins, as the Graces, etc.), Soph., Eur.; τρισσός, ή, όν, Hes., Pind., Soph., Eur., Hdt., Plat.; τρῐχᾰλος, ον, Æsch.

In triple rows, τρίστοιχος, ον, Hom.

In triple rows, adv., τριστοιχί, Hom., Hes.

TRIPOD, A, τρῐ́πους, ποδος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Dem.; τρῐπόδιον, τό, Antipho.

On or *connected with a tripod*, τρῐποδήϊος, ον, Call.

TRIREME, A, τρίσκαλμος ναῦς, ἡ (gen. νεώς, Ep. νηός, etc.), Æsch.; τριήρης, ους, ἡ, Hdt., Omn. Att. prose. *Vid.* SYN. 331.

To command or *fit out a trireme*, τριηραρχέω, sometimes (when meaning "to command") c. gen. of the ship, Ar., Hdt., Xen., Lys., Antipho.

The command or *the fitting out of a trireme*, τριηραρχία, ἡ, Xen., Lys.

The captain or *the fitter out of a trireme*, τριήραρχος, ὁ, Ar., Hdt., Thuc., Xen.

A partner in fitting out a trireme, συντριήραρχος, ὁ, Dem.

To be a partner in fitting out a trireme, συντριηραρχέω, c. dat. of one's partner, Lys.

Of or *belonging to the fitting out* or *commanding of a trireme*, τριηραρχῐκός, ή, όν, Dem.

The crew of a trireme, τριηράρχημα, ἄτος, τό, Dem.

One of the crew of a trireme, τριηρίτης, ου, ὁ, Hdt., Thuc., Xen.

A builder of triremes, τριηροποιός, ὁ, Dem.

The flute-player who gives stroke in a trireme, τριηραύλης, ου, ὁ, Dem.

TRITE, ἀρχαϊκός, ή, όν, Ar.

TRIUMPH (i. e., a triumphant feeling), χάρμα, ἄτος, τό, Pind.

A song of triumph, κέλᾰδος παιώνιος, Æsch. *Vid.* PÆAN, VICTORY.

To share in a person's triumph, συμπαιωνίζω (only act.), c. dat., Dem.

[*To march in triumph*, πομπεύω, Polyb.]

[*To be led in triumph*, πομπεύομαι, Plut.]

TRIUMPH, A, ἀγλαΐα, ἡ, Pind. *Vid.* VICTORY.

TRIVET, A, λᾰσᾰνον, τό, Ar.

TRIVIAL, μῑκρός, ά, όν, Att. often σμῑκρός, Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; ῥᾴδιος, α, ον, and ος, ον, Eur.; πολλοστός, ή, όν, Plat. *Vid.* LITTLE.

[TROCHAIC, τροχαϊκός, ή, όν, Gram.; τροχαιοειδής, ές, Aristid.]

[*A poem in trochaic measure*, ποίησις ὀρχηστική, Arist.]

[TROCHE, A, κυκλίσκος, ὁ, Diosc.]

TROCHEE, A, τροχαῖος, ὁ, Plat., Arist.

TROOP, A, λόχος, ὁ, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; ἴλη, ἡ, Pind., Soph., Eur., Hdt., Xen.; θίασος, ὁ, Eur.

A troop (of cavalry), φῡλή, ἡ, Xen.; [οὐλαμός, ὁ, Polyb., Plut.]

In troops, ἰλᾰδόν, Hom.

Light-armed troops, etc., *vid.* SOLDIER.

[TROOPER, A, ἱππομάχος, ὁ, Simon., Luc.]

[TROPE, A, μεταφορά, ἡ, Arist.]

TROPHY, A, τροπαῖον, τό, sometimes c. gen. of the enemies over whom, Æsch., Eur., Thuc., Xen., Dem.

Protecting trophies, τροπαιοῦχος, ον (of Jupiter), Arist.

TROPICS, THE, τὰ τροπικά, Arist.

TROUBLE, πόνος, ὁ, Omn.; μόχθος, ὁ, Hes., Pind., Trag., Xen.; μέρμηρα, ἡ, Hes.; ἆθλον, τό, in pl., Theogn.; μόχθημα, ἄτος, τό, in pl., Trag.; ἄχθος, τό, Trag., Xen.; ἀχθηδών, όνος, ἡ, Æsch., Thuc.; αἶπος, τό, only sing., Eur.; τᾰρᾰχή, ἡ, Pind., Thuc., Plat., Isoc.; ὄχλος, ὁ, Eur., Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἔργον, τό, Xen.; πράγματα, τά, Hdt., Plat., Lys.; πραγμᾰτεία, ἡ, in pl., Dem.

Without trouble, ἄτερ σπουδῆς, Hom.; ἀμοχθεί or -θί, Æsch.; ἀπραγμόνως, Thuc.; ἀπονητί, superl. ἀπονητότατα, Hdt.; ἀπόνως, Hdt., Thuc., Xen.

To take trouble about, σπουδὴν ἔχω (imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον, no aor. 1, etc.), c. gen., σπουδὴν ποιέομαι, c. gen., or c. περί and gen., σπουδὴν τίθημι (aor. 1 ἔθηκα), c. ἀμφί and gen., Pind., Eur., Hdt., Lys., Isoc.

[*To trouble one's self about*, ἀλεγίζω (always c. negat.), Hom.; *to have trouble*, πράγματα ἔχω, Hdt., Plat., Xen.; πόνους ἔχω, Ar.]

So little trouble do most people take in investigating the truth, οὕτως ἀτᾰλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας, Thuc.

To take additional trouble, προσεπῐπονέω, Æschin.

One must take needless trouble, περιεργαστέον, Antipho.

Taking trouble, ἐπίπονος, ον, Ar., Plat.

Taking needless trouble, περίεργος, ον, Xen., Lys.

Averse to trouble, ἀπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ar., Thuc., Xen., Dem.

[*Free from trouble*, ἄμοχθος, ον, Soph.]

Causing trouble, φερέπονος, ον, Pind.

Apt to cause, fond of causing trouble, ταρᾰχώδης, ες, Thuc.

Saving trouble, λῡσῐ́πονος, ον (of servants), Pind.

He saves you the trouble of going (to look for him), ἐκλύει ποδῶν σῶν μόχθον, Eur.

Not worth trouble, ἀσπούδαστος, ον, Eur.

TROUBLE, TO, συγχέω, fut. -χεύσω, aor. 1 -έχευα and -έχεα (the usu. Att. form), perf. pass. -κέχῠμαι, etc., Hom., Eur., Hdt.; τᾰράσσω, fut. -ξω, Omn.; θράσσω, fut. -ξω, Pind., Trag.; ὀχλέω, Æsch., Hdt.; θολόω, Eur. *Vid.* TO GRIEVE, TO HARASS.

To trouble farther, ἐπῐτᾰράσσω, Hdt.

To trouble slightly, ὑποτᾰράσσω, Ar.

To be in trouble (men or troops, etc.), ἀλυκτάζω, only pres. and imperf. act., Hdt.

[*Don't trouble yourself*, ἀμέλει, Xen.]

TROUBLED, πορφύρεος, α, ον, contr. -οῦς, ᾶ, οῦν (prop. of the sea, also of life), Hom., Eur.

Troubled (of the mind), θολερός, ά, όν, Soph.

To be troubled (in mind), πορφύρω, only pres. and imperf. act., Hom., Ap. Rh.; θορῠβέομαι, pass., Soph.; καλχαίνω, only pres. and imperf. act., c. ἀμφί and dat. of the cause, Eur.; ἀδημονέω, only act., c. dat., Xen., Plat.

[*To be troubled* or *troublous* (of the sea), ἀμφιταράσσομαι, Simon.]

TROUBLER, A, τᾰράκτωρ, ορος, ὁ, Æsch.

TROUBLESOME, βᾰρύς, εῖα, ύ, Omn.; μέρμερος, ον (only of deeds, except once in Plat. of a person), Hom., Eur., Plat.; κακοεργός, όν, Hom.; χᾰλεπός, ή, όν, Omn.; κᾰμᾰτηρός, ά, όν,

h., Ap. Rh.; λῡπρός, ά, όν, Æsch., Eur.; λυπηρός, ά, όν, Soph., Eur., Ar., Xen., Plat., Isoc.; μοχθηρός, ά, όν, Æsch., Eur., Thuc.; ὀδυνηρός, ά, όν, Eur.; ὀχληρός, ά, όν, Eur., Hdt., Xen., Plat., Isoc., Dem.; δυσχερής, ές, Eur., Xen., Plat., Dem.; περισσός, ή, όν, Soph.; τᾰραξῐκάρδιος, ον, Ar.; ἀηδής, ές, Hdt., Plat., Dem.; πραγματώδης, ες, Isoc., Dem.; ἐπαχθής, ές, Plat., Isoc., Dem., Æschin.; ἐργώδης, ες, Xen., Plat.; ὀχλώδης, ες, Thuc., Plat.; πολύς, πολλή, πολύ, πολλοῦ, etc., Dem.; ὀγκηρός, ά, όν, Arist.

To be troublesome, ὀχλέω, only act., Soph.; δι' ὄχλου εἰμί (εἶναι), Thuc.; [ὄχλον or πράγματα παρέχω, Hdt.]

Not troublesome, ἄπονος, ον, Andoc.; ἀπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.

TROUBLESOMENESS, βᾰρῠτης, ητος, ἡ, Isoc., Dem.; ἐνόχλησις, εως, ἡ, Arist.; [τὸ ὀχλῶδες, Thuc.]

[TROUBLOUS (times), πράγματα οἰδέοντα, Hdt.]

TROUGH, A, πύελος, ἡ (ῡ Hom., ῠ Ar.), Hom., Ar.; ληνός, ὁ, h., Menand., πίστρα, ἡ (only for cattle to drink from), Eur.; so πίστρον, τό, Eur.; so ποτίστρα, ἡ, Call.

TROWEL, A, ὑπᾰγωγεύς, έως, ὁ, Ar.

TROWSERS, ἀναξῠρίδες, αἱ, Xen., Hdt.; σᾰρᾰβᾰρα, τά, Antipho.

TRUANT, A, δρᾱπετίδης, ου, ὁ, Mosch.; δρᾱπέτης, ου, ὁ (of a runaway slave), Soph.

TRUCE, A, σπονδή, usu. in pl., Omn.; ἐπισπονδή, ἡ, Thuc.; διαλλάγή, ἡ, Eur., Hdt., Isoc.; ἐκεχειρία, ἡ, Thuc., Xen.; διάκωχή, ἡ, Thuc.; ἀνάκωχή (ἀνοκ.), ἡ, Thuc.; ἀνοχαί, αἱ, Xen., Dem. *Vid.* SYN. 200.

Without a truce, ἄσπονδος, ον, Thuc.

Under truce, ὑπόσπονδος, ον, Thuc., Xen.

To make a truce, σπένδομαι, mid., fut. σπείσομαι, aor. 1 ἐσπεισάμην, also perf. pass. ἔσπεισμαι both in act. and pass. sense, sometimes c. acc. of the object for which, or of the quarrel after which, Eur., Hdt., Thuc., Isoc., Æschin.; σπονδὰς τέμνω, Eur.

TRUCULENT, ὠμός, ή, όν, Omn. Att.

TRUCULENTLY, ὠμῶς, Thuc., Xen.

TRUE, νημερτής, ές, Hom., Æsch.; ἐτήτῠμος, ον, Hom., Pind., Trag.; ἔτῠμος, η, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur., Plat.; ἐτεός, ά, όν, only nom. and acc. sing. neut., Hom., Theoc.; ἀληθής, ές, Omn.; ἀψευδής, ές, Hes., Pind., Æsch., Eur., Hdt., Dem.; ἀτρεκής, ές, Pind., Eur., Hdt.; ὀρθός, ή, όν, Pind., Soph., Hdt., Dem.; ἀληθινός, ή, όν, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἔνδικος, ον, Soph.; πιστός, ή, όν (faithful), εἰς ξυμμαχίαν, Thuc. *Vid.* SYN. 53.

True (of prophets, messengers, etc.), ἀληθόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; σάφής, ές, Æsch., Soph.

[*True* to nature (of works of art), πιθᾰνός, ή, όν, Xen.]

True speaking, ἀρτιεπής, ές, Pind.; fem. ἀρτιέπεια, Hes.

Very true, πανάληθής, ές, Æsch., Plat.

Too true (of words), λίαν εἰρημένος, η, ον, Æsch.

[*To be true* (of a report), ὀρθόομαι, Hdt.]

TRUFFLE, A, βολβός, ὁ, Ar.; ὕδνον, τό, Theoph.; μῖσυ, υος and εως, τό, Theoph.

TRULY, ἐτεόν, Hom.; νημερτέως, Hom., h.; νημερτές, Hom.; ἀτρεκέως, Hom., Hdt.; ἔτῠμον, Hom.; ἐτύμως, Pind., Æsch.; ἐτήτῠμον, Hom.; ἐτητύμως, Æsch., Soph; ἦ, usu. with some other particle, ἦ ῥα, ἦ ῥά νυ, ἦ μέν, ἦ δή, ἦ μὲν δή, etc., in Trag. esp. ἦ κάρτα, sometimes also by itself, Omn.; ἀληθέως, Att. ἀληθῶς, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; δῆτα (esp. in answers, to strengthen an assertion, etc.), Trag., Ar., Xen., Plat.; ὀρθῶς, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; ἀψευδέως, Hdt.; κατ' ὀρθόν, Plat.; ἀληθινῶς, Xen., Isoc.; τῷ ὄντι, or κατὰ τὸ ὄν, Xen., Plat.; πάνατρεκές, Ap. Rh.; [τῇ ἀληθείᾳ, Thuc.; μετ' ἀληθείας, Xen.; ὄντως, Plat.; τὸ ἀληθές, Plat.]

To swear truly, ἀληθορκέω, only act., Chrysipp.

TRUMPERY, ῥῶπος, ὁ, Æsch., Dem.

TRUMPERY, adj., ῥωπῐκός, ή, όν, Leon. Tar.

TRUMPET, A, σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, Omn.; κώδων, ωνος, ἡ, Soph., Dem.; κόχλος, ὁ, Eur., Theoc.; κέρας, gen. κέρᾱτος (Hom., however, has also κέρᾰσι, dat. pl.), sync. κέραος, contr. κέρως, pl. nom. κέραα, κέρᾱ, etc., τό, Xen.

To sound a trumpet, σαλπίζω, fut. -ίγξω, only act., no perf., Hom., Xen.; μῡκάομαι, mid., fut. -ήσομαι, etc., aor. 2 ἔμῡκον, perf. μέμῡκα, sine cas., Theoc.

The trumpet sounded, ἐσάλπιγξε, Xen.

TRUMPETER, A, σαλπιγκτής, οῦ, ὁ, Thuc., Xen., Dem.

A whiskered lance trumpeter, σαλπιγγολογχῡπηνάδης, ου, ὁ, Ar.

This man does this, and acts almost as his own trumpeter for doing it, ταῦθ' οὗτος μόνον οὐ κώδωνας ἐξαψάμενος διαπράττεται, Dem.

TRUNK, A (of a tree), κορμός, ὁ, Hom., Eur.; πρέμνον, τό, h., Ar., Xen.; στέλεχος, τό (esp. the bottom of the trunk), Pind., Dem.; στύπος, τό, Ap. Rh.

A dry, withered trunk, γεράνδρυον, τό, Ap. Rh.

Like a trunk, πρεμνώδης, ες, Theoph.

Having a white trunk, λευκομφᾰλιος, ον, Theoph.

Made of one (solid) trunk, μονόξῠλος, ον, Hipp., Xen.

A trunk of an elephant, προβοσκίς, ίδος, ἡ, Phylarch.; [μυκτήρ, ῆρος, ὁ, Arist.; προνομή, ἡ, Polyb.]

TRUSS, A (of hay), κώμῡς, ῡθος, ἡ, Theoc.

TRUST, πίστις, εως, ἡ, Omn. post Hom. *Vid.* CONFIDENCE.

[*To give to* one *in trust*, παρακατατίθεμαι, c. acc. et dat., Hdt., Xen., Plat.; εἰς πίστιν δίδωμι, Dem.; *to be left in trust*, ἐν πίστει ἀπολείπομαι, Plat.] *Vid.* TO CONFIDE, ENTRUST.

[*Money deposited in trust*, παρακαταθήκη, ἡ, Hdt.]

For for these reasons placing implicit trust in Alcibiades, τῷ γὰρ Ἀλκιβιάδῃ διὰ ταῦτα . . . προσθεὶς ἑαυτὸν ἐς πίστιν, Thuc.

TRUST, TO, πείθομαι, mid., c. perf. πέποιθα (in pres. sense, being the tense most used in this sense), (Hom. has pluperf. πεποίθεα and 1st pl. ἐπέπιθμεν), and perf. pass. πέπεισμαι in the same sense, c. dat. of that which one trusts to, often c. infin. of that which one trusts will be, etc., Hom., Soph., Æsch., Hdt., Plat.; ἐπῐπείθομαι, Æsch.; ἐπιτρέπω, c. acc. of the thing entrusted, c. dat. of him to whom, but in mid. of trusting in, c. dat. pers., Hom., Hdt., Ar., Thuc., Plat.; πιστεύω, c. dat., used also in pass. of the person trusted, Omn. Att., Hdt.

Trusting small things to chance, τὰ σμικρὰ . . . εἰς τύχην ἀνείς (from ἀνίημι, aor. 2 part.), Eur.

One can no longer trust women, οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν, Hom.

[*To trust beforehand*, προπιστεύω, Xen.]

One must trust, πιστευτέον, c. dat., Plat.

TRUSTED, πιστός, ή, όν, Antipho.

To be trusted (of a man), διαπιστεύομαι, pass., Dem.

[TRUSTEE, ἐπιμελητής, ὁ, Oratt.] *Vid.* GUARDIAN.

TRUSTING TO, θάρσῠνος, ον, c. dat., Hom.; πίσῠνος, η, ον, c. dat., Hom., Hes., Pind., Æsch., Eur. *Vid.* RELYING.

[TRUSTWORTHINESS, ἀξιοπιστία, ἡ, Diod.]

TRUSTWORTHY, TRUSTY, πιστός, ή, όν, Omn.; κεδνός, ή, όν, Hom., Æsch., Eur.; βέβαιος, α, ον, and ος, ον, Omn. Att.; φερέγγυος, ον, sometimes c. infin. of what is to be done, or c. πρός and acc., oftener of things than of persons, Æsch., Hdt., Thuc.; ἐχέγγυος, ον, Eur., Thuc.; ἀσφᾰλής, ές, Soph.; ἐχῠρός, ά, όν (not of persons), Thuc.; ἀξιόπιστος, ον, Xen., Plat., Dinarch., Dem.; εὔπιστος, ον, Xen.; ἀξιοτέκμαρτος, ον (of deeds, etc.), Xen.

In a trustworthy manner, πιστῶς, Antipho.

TRUTH, ἀλήθεια, Ep. ἀληθείη, ἡ, Omn.; ἀληθοσῠνη, ἡ, Theogn.; δίκη, ἡ, Pind.; δίκης ἄωτος, ὁ, Pind.; ἀτρέκεια, ἡ, Pind., Eur., Hdt.; νημέρτεια, ἡ, Soph.; ἀψεύδεια, ἡ, Plat.

The truth, τὰ ὄντα, Xen., Plat.; τὸ κρήγυον, Theoc.

The plain truth, τὸ σαφηνές, Pind.; τὸ σάφές, Thuc.; σάφήνεια, ἡ, Antipho.

To know the truth, τὴν ἀλήθειαν λαμβάνω (fut. λήψομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα), Antipho; τὴν ἀκρῑβειαν μανθάνω (fut. μαθήσομαι and μαθοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔμᾰθον, perf. μεμᾰθηκα), Antipho.

To speak truth, ἀληθεύω, and in pass. "*to be truly said*," h., Æsch., Xen., Plat., Arist.; ἀψευδέω, only act., Soph., Xen., Plat., Dem.; ὀρθόω λόγον, Soph.; ἀληθίζομαι, mid., Hdt.; ἀπᾰληθεύω, Xen.; χράομαι (mid., contr. -άει in -ῇ, also perf. pass. in act. sense) ἀληθείᾳ, or ἀληθεῖ λόγῳ, Hdt.; [νημερτέα, ἀλήθειαν εἶπον, μυθέομαι, Hom., Att.]

[*To tell the whole truth*, πᾶσαν ἀληθείην μυθέομαι, Hom., Att.]

[*For truth's sake*, ἐπ' ἀληθείᾳ, Æsch.]

In truth, μήν, ἦ μήν, Hom., etc.; γοῦν, never the first word in a sentence, often in tmesis, as πάνυ γ' ἂν οὖν, Eur., Ar., Thuc., etc.; ὀρθῷ λόγῳ, Hdt. *Vid.* TRULY.

TRUTHFUL, ἀληθής, ές, Hom., Pind., Thuc., etc.; ἐτήτῠμος, ον, Eur.; ἀληθευτικός, ή, όν, Arist.; φῐλᾰληθής, ές, Arist.

TRY, TO (both of attempting and proving), πειρητίζω, only pres. and imperf. act., c. infin. to do any thing, c. gen. when it means to try, make trial of, prove, Hom.; πειράω, and as often -ομαι, mid., perf. and aor. 1 pass., used both in act. and pass. sense,

same construction as prec., also often c. εἰ or ἐάν, Omn.; διαπειράομαι, Hdt., Plat., Dinarch.; ἐκπειράομαι, Soph., Hdt., Plat.; 'ἀνᾰπειράομαι, c. acc. of what is made trial of, Dem.; ἀποπειράω, oftener -ομαι, Omn. prose; πᾰρᾰπειράομαι (of trying a person so as to ascertain his intentions), c. gen., Pind. *Vid.* To ATTEMPT.

To try (i. e., to put to the proof, test), γεύομαι, mid., c. gen., Hom., Soph., Plat.; ἐξερεείνω, only pres. and imperf. act. (of trying a harp), h.; ἐξελέγχω, Pind., Trag.; δοκιμάζω, Omn. prose; διᾰκωδωνίζω, Lys., Dem.; ἀνακωδωνίζω (by sound), Ar.; πῡρόω (by fire), Arist. *Vid.* To PROVE, To TEST.

[*To try* (an earthen vessel by striking), περικρούω, Xen., Plat.]

To try (as a judge), κρίνω, Omn. *Vid.* To JUDGE.

To try anew, μεταπειράομαι, Ar.

[*To try* one *by the standard of another*, ἀντεξετάζω, Æschin.]

[*To try an action by sea*, εἶμι (ἰέναι) εἰς πεῖραν τοῦ ναυτικοῦ, Thuc.]

To try every means, every expedient, πάντα κάλων ἐξῑ'ημι (aor. 1 -ῆκα), Eur., Ar.; πάντα κάλων ἐκτείνω, Plat.; πᾶν χρῆμα κῑνέω, Hdt.; παντοῖος γίγνομαι (fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γεγένημαι and γέγονα, perf. part. sync. often γεγώς, ῶσα, ῶτος, etc.), Hdt.

To try whether a fruit is ripe (metaph., to try a man, whether he will bear squeezing), ἀποσῡκάζω, Ar.

One must try, πειρᾰτέον and -τέα, Plat., Isoc.; ἀποπειρᾰτέον, Isoc.

Without trying, ἀπείρητος, ον, Hom., Pind.

Not tried, 'ἀπείρητος, ον, Hom.

And I am not untried by you with your arts of divination, οὐδὲ μαντικῆς ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι, Soph.

[*Tried over again*, ἀνάδικος, ον, Andoc.]

TUB, A, πῠελος, ἡ (Hom., ῠ Att.) (for feeding animals), Hom. (for bathing), Ar.; σκᾰφίς, ἴδος, ἡ, Hom., Ar.; σκάφη, ἡ, Æsch., Ar., Hdt.; σκάφος, τό, Hipp.; σκᾰφιον, τό, Theoph.

TUBE, A, σύριγξ, ιγγος, ἡ, Plat.

TUBULAR, συριγγώδης, ες, Hipp.

TUCK UP, TO—*and they had tucked up their robes*, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας 'Εστάλατο, Hes.; [*tuck up your clothes*, ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια, Ar., so Eur.]

TUFFSTONE, TUFA, πῶρος, ὁ, Theoph.

Of tuffstone, πώρῐνος, η, ον, Hdt.

[*Like tufa*, πωρώδης, ες, Gal.]

TUFT, A (of hair), λόφος, ὁ, Hdt.; (of violets), φόβη, ἡ, Pind.

TUG, TO, ἕλκω, imperf. εἷλκον, fut. ἑλκῠσω, aor. 1 εἵλκῠσα, etc., augment always εἰ., Omn. *Vid.* To PULL.

TUITION, παιδεία, ἡ, Ar., Plat.

TUMBLE, TO (as a tumbler), κῠβιστάω, only act., Hom., Xen., Plat.

TUMBLER, A, κῠβιστητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ἀρνευτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.

[*A tumbler* (lit., a goblet that will not stand), πτωματίς, ίδος, ἡ, Ath.]

TUMEFACTION, 'ἀνοίδησις, εως, ἡ, Arist. *Vid.* SWELLING.

TUMID, οἰδᾰλέος, α, ον, Archil.

TUMOR, A, φῦμα, ᾰτος, τό, Hdt., Plat.; φυμᾰτιον, τό, Hipp.; σκῖρος, ὁ, Xen. *Vid.* SWELLING.

Full of tumor, φῡμᾰτώδης, ες, Hipp.

One who has tumors, φῡμᾰτίας, ου, ὁ, Hipp.

TUMULT, κῠδοιμός, ὁ (esp. of war), Hom., Ar.; κολοσυρτός, ὁ, Hom., Hes., Ar.; ὅμῑλος, ὁ (of any crowd), Hom., Hdt.; θόρῠβος, ὁ, Pind., Omn. Att.; κλόνος, ὁ, Ar.; τᾰρᾰχή, ἡ, Pind., Eur., Xen., Plat., Isoc.; κορκορῠγή, ἡ, Æsch., Ar.; ῥόθιον, τό, Eur. *Vid.* NOISE.

To be in a tumult, τέτρηχα, pluperf. τετρήχειν, in pres. and imperf. sense, Hom.

To make a tumult, to throw into a tumult, κῠδοιμέω, only act., Hom.; τᾰράσσω, fut. -ξω, Omn.; θορῠβέω, Soph., Omn. prose; κυδοιδοπάω, only act., Ar. *Vid.* To TROUBLE, To DISTURB.

TUMULTUOUS, κῠκώμενος, η, ον, Hom.; δυσκέλᾰδος, ον, Hom., Ap. Rh.; τᾰρᾰχώδης, ες, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; θορῠβώδης, ες, Plat., Arist.

TUMULTUOUSLY, ταραχωδῶς, Isoc., Dem.; τεθορυβημένως, Xen.

TUNE, μέλος, τό, Omn.; *in tune*, ἐν μέλει, Plat.; *out of tune*, παρὰ μέλος, Pind., Plat.

In tune, ὁμόφωνος, ον, sine cas. or c. dat., Æsch., Arist.; σύμφωνος, ον, c. dat., or c. gen., or sine cas., h., Soph., Ar., Plat.; ἡρμοσμένος, η, ον, Plat.

To be in tune together, ὁμηρέω (of singers), only act., Hes.; συμφωνέω, sine cas. or c. dat., Plat.; ὁμοφωνέω, c. dat., Arist.

A being in tune together, ὁμοφωνία, ἡ, Arist.

Out of tune, adj., 'ἀπῳδός, όν, Eur.; πᾰρᾰμουσος, ον, c. dat., Eur.; 'ἀνάρμοστος, ον, Plat.; ἀντῐφωνος, ον, Plat.; [πάραυλος, ον, ap. Ath.]

Out of tune, adv., ἐκνόμως, Æsch.

To be out of tune, διαφωνέω, Plat.; 'ἀναρμοστέω, c. πρός and acc., Plat.

[*To sing out of tune*, ᾄδω ἀμούσως, Plat.]

A being out of tune, διᾰφωνία, ἡ, Plat.

TUNE, TO, ἁρμόζω, fut. -σω, Plat.

TUNEFUL, μελῐγηρυς, ὁ καὶ ἡ, gen. -υος, no compar., Hom., h., Pind.; λῐγῠρός, ά, όν, Hom., Hes., Plat.; λῐγύς, εῖα, ύ, no compar., Hom., Pind., Trag., Plat.; ἠχέτης, ου, only masc., Ep. nom. ἠχέτᾰ, Hes., Pind., Æsch., Eur.; λιγῠφωνος, ον, Hes., h., Theoc.; λῐγύφθογγος, ον, Theogn.; λῐγύμολπος, ον, h.; μελίγδουπος, ον, Pind.; μελῐτερπής, ές, Simon.; μελῐφωνος, ον, Sapph.; μελίφθογγος, ον, Pind.; μελῐκομπος, ον, Pind.; μελῐ'γλωσσος, ον, Bacchyl., Ar.; εὐήχης, ες, Pind., Eur., Call.; εὐήχητος, ον, Eur.; μελιβόας, ου, only masc., Eur.; μελοποιός, όν, Eur.; μελῳδός, όν, Eur.; μουσοπόλος, ον, Eur.; μελῐ'πνοος, ον, Theoc.; λιγυηχής, ές, Anth. *Vid.* SWEET.

TUNEFULLY, λῐγα, Hom., Ap. Rh.; λῐγέως, Hom.; λῐγῠρῶς, Theoc.

To play tunefully, λῐγαίνω, only pres. and imperf. act., Ap. Rh., Mel., Bion.

TUNIC, A, χῐτών, ῶνος, ὁ, Hom.; χῐτώνιον, τό, Ar.; χιτωνίσκος, ὁ, Ar., Xen., Plat., Lys., Dem.

[*Tunic with broad* (purple) *border* (of Roman senators, etc.), ὁ πλατύσημος χιτών, Diod.; ἡ πλατύσημος, Epict.; *with narrow border*, ἡ στενόσημος (worn by knights), Epict.]

[TUNNEL, A, ὄρυγμα ἀμφίστομον, Hdt.]

TUNNY-FISH, A, σκόμβρος, ὁ, Ar., Epich.; θύννος, ὁ, Æsch., Hdt.; θύννα, ης, ἡ, Hippon., Antipho; θύνναξ, ἄκος, ὁ, Ath.; θυννάς, άδος, ἡ, Antipho; πηλᾰμύς, ύδος, ἡ, Soph., Arist.; ὄρκῡς, ῡνος, ὁ, Anaxand., Arist.; κολίας, ου, ὁ, Ar.; πρημάς, άδος, ἡ, Plat. (Com.); σκορδῠλη, ἡ (esp. a young one), Arist.

Of or belonging to a tunny, θυννεῖος, α, ον, Ath.

To spear a tunny, θυννάζω, only act., Ar.

To watch for tunnies, θυννοσκοπέω, only act., Ar.

Watching for tunnies, θυννοσκόπος, ον, Arist.

[TUNNY-FISHER, A, θυννοθήρας, ου, ὁ, ap. Ath.]

[TUNNY-FISHERY, THE, πηλαμυδεία, ἡ, and the *fishing-ground for tunnies*, πηλαμυδεῖον, τό, Strab.]

[TUP, TO (sheep), μηλοβατέω, Opp.]

TURBAN, A, μῐ'τρα, ἡ, Eur., Ar., Hdt.

Wearing a turban, μῐτρηφόρος, ον, Hdt.

To wear a turban, μῐτρηφορέω, only act., Ar.

With variegated turban, αἰολομίτρης, ου, ὁ, Theoc.

TURBID, κῠκώμενος, η, ον, Hom.; θολερός, ά, όν, Æsch., Hdt., Thuc.; θολώδης, ες, Hipp., Arist.

TURBOT, A, ψῆσσα, ἡ, Ar., Plat.; ψησσᾰριον, τό, Anaxand.

Like a turbot, ψησσοειδής, ές, Arist.

TURBULENT, λᾰ'βρος, ον, Theogn., Pind. *Vid.* TUMULTUOUS, NOISY.

TURF, πόα, poet. also ποία, ἡ, Hom., Pind., Ar., Xen. *Vid.* GRASS.

TURGID, ὀγκώδης, ες (of style), Plat.

[TURGIDITY, ὀγκῶδες, τό, Dion. H.]

TURMOIL, θόρῠβος, ὁ, Pind., Omn. Att. *Vid.* TUMULT.

TURN, A, or TURNING, τροπή, ἡ (of the sun, also esp. the turning of an enemy, so as to put him to flight), Hom., Hes., Trag., Hdt., Plat.; στροφή, ἡ, Ar., Xen., Plat.; καμπή, ἡ, Eur., Ar., Hdt., Plat.; μεταστροφή, ἡ, Plat.; καμπτήρ, ῆρος, ὁ, Xen., Arist., Mel.

A turning back, ὑποστροφή, ἡ, Soph., Hdt.; [ἀναστροφή, ἡ, Xen.]

A turning aside, ἐκτροπή, ἡ, Æsch., Eur.

A turning round (esp. of troops or ships), ἐπιστροφή, ἡ (esp. so as to advance), Soph., Thuc.; ἀποστροφή, ἡ (esp. so as to retire), Xen.; 'ἀναστροφή, ἡ, Thuc., Xen.; περιτροπή, ἡ, Plat.; πόλησις, εως, ἡ, Plat.; [ἀνάκαμψις, εως, ἡ, Arist.]

The turn (of a road), ἐκτροπή, ἡ, Eur.

A turn (in music), στροφή, ἡ, Ar.; στρόβῑλος, ὁ, Pherecr.

That which causes something to turn, στρόφιγξ, ιγγος, ἡ, Eur.

TURN, A (one's turn to do a thing), μέρος, τό, Hdt., Omn. Att.

[*To owe one a turn of good* or *evil*, ἀγαθὸν or κακὸν ὀφείλω, c. dat., Plat.]

In turn (adj., as, "to do a thing in turn," etc.), ἀμειβόμενος, η, ον, Hom.; μετᾰμειβόμενος, η, ον, Pind.; ἀλλάσσων, ουσα, ον, Eur.; μετᾰβάλών, οῦσα, όν, Plat.; διάδοχος, ον, Thuc.

In turn, adv., αὖ, Hom., Æsch.; αὖθις, Soph., Eur.; 'ἀμοιβηδίς, Hom.; κατὰ μέρος, ἀνὰ μέρος, πρὸς μέρος, ἐν μέρει, ἐν τῷ μέρει, h., Pind., Trag., Hdt., Thuc., Plat.; διάδοχα, Eur.; ἐν περιτροπῇ, Hdt.; ἐξ ὑπολήψεως,

Plat.; ἐκ διαδοχῆς, Dem., Æschin.; ἀμοιβαδόν, Ap. Rh.; ἀμοιβαδίς, Theoc.; ἐπᾰμοιβαδίς, Ap. Rh.

For different things come in turn at different times, ἄλλα γὰρ ἄλλοθεν ἀμείβεται, Eur.

One after another in turn, ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος, Theoc.; ἀμοιβαδὶς ἀνέρος ἀνήρ, Ap. Rh.

A speaking in turn, μετάληψις (εως, ἡ) τῶν λόγων, Plat.

TURN, TO, act., τροπέω, only pres. and imperf. act., Hom.; ἑλίσσω, fut. -ξω, augmented tenses εἱλ., Hom.; στρωφάω, Hom.; στροφᾰλίζω, only pres. and imperf. act., Hom.; τρέπω, perf. τέτροφα (in Orat. τέτρᾰφα), perf. pass. τέτραμμαι, aor. 1 ἐτρέφθην, Omn.; ἐντρέπω, Hom., Hdt.; προτρέπω, Hom.; στρέφω, perf. ἔστροφα, pass. ἔστραμμαι, aor. 1 pass. ἐστρέφθην, Ep. aor. also στρέψασκον, Omn.; μεταστρέφω, Hom., Ar., Xen., Plat., Dem., Ap. Rh.; κλίνω, aor. 1 pass. Ep. sometimes ἐκλίνθην for ἐκλῐθην, Hom., Soph., Eur.; κάμπτω, Soph.

To turn (as a person turns his attention, etc.), προσέχω, imperf. -εῖχον, fut. -έξω or -σχήσω, no aor. 1 act., aor. 2 -έσχον, infin. -σχεῖν, etc., perf. -έσχηκα, sometimes c. acc. (νοῦν, ὄμμα, etc.), but acc. often understood, c. dat. of the object, Eur., Omn. Att. prose; πᾰραβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, c. acc. of the eye or ear turned, c. dat. of the object, Pind., Æsch., Ar., Plat.

To turn (in a lathe), τορνεύω, Ar., Plat.: περῐτορνεύω, Plat.

To turn (as any thing disagreeable turns the stomach), ἀναστρέφω, Thuc.

To turn aside, act., ἀποκλίνω, Hom., h.; πᾰρᾰτρέπω, Hom., Hes., Hdt., Thuc.; ἐκτρέπω, Æsch., Soph., Hdt., Thuc.; πᾰρᾰφέρω, fut. πᾰροίσω, aor. 1 παρήνεγκα, aor. 2 πᾰρήνεγκον (as one turns one's own eye aside, etc.), Xen.; [παράγω, Plat.]

To turn to one side, πᾰρᾰκλίνω, Hom., Hes., Ar., Ap. Rh.; πλᾰγιόω, Xen.

To turn away, ἀποτρωπάω, Hom.; ἀποτρέπω, Hom., Æsch., Soph., Thuc.; ὑπεκτρέπω, c. gen. of that from which, Soph.; ἐξαλλάσσω, fut. -ξω, c. gen., Thuc.; πᾰρᾰμείβομαι, mid. (of turning away one's course), c. acc. of the course, Pind.; [(water from its course), παροχετεύω, Plat.]

To turn back, ἀποστρέφω, Hom., Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; ὑποστρέφω, Hom., Soph., Eur., Xen.; ἀναστρέφω, Soph.; ὑπᾰναστρέφω, Hipp.; ἀποτρωπάω, Hom.

To turn off, πᾰροχετεύω (prop. water, but also metaph. a question), Eur., Plat. *Vid.* TO DIVERT.

To turn round, ἀμφῐπεριστρωφάω, Hom.; ἀναστρωφάω, Hom.; δῑνεύω, Hom.; περιστρέφω, Hom., Lys.; ὑποσείω, Ep. also ὑποσσ. (as a carpenter does a gimlet), Hom.; περιᾰγω, aor. 2 act. -ήγᾰγον, Eur., Hdt., Xen.; ἀνᾰκῠκλέω, Eur.; μετᾰβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, etc., c. acc. of the limbs one turns round, Hom.

To turn round at the same time, σῠνεπιστρέφω, Plat.

[*To turn all ways,* ἀναστρωφάω, Hom.; μεταστρέφω ἄνω καὶ κάτω, Plat.]

To turn toward, ἐπιστρέφω, c. εἰς and acc. of the object, Theogn., Eur.; ἐγκλίνω, c. dat., Eur.; μεταστρέφω, c. πρός and acc., Plat.

To turn up (the ground), πολέω, no pass., Hes.; πολεύω, with or without γῆν, Soph.; μετᾰβάλλω, Xen.; ἀνᾰφορέω (as ants do), Hdt.; ἀναστρέφω, Hdt., Xen.

To turn upside down, μεταῤῥίπτω, aor. 2 pass. -ερρίφην, Dem.; ἄνω καὶ κάτω μεταβάλλω, Plat.

To turn over (in mind), ὁρμαίνω, Hom., etc. *Vid.* TO REVOLVE.

Able to turn (act.) *in another direction,* μεταστρεπτῐκός, ή, όν, c. gen., Plat.

To turn, intrans. (i. e., to turn one's self, etc.), τρέπομαι, Hom., Trag., Plat.; so also the mid. and pass. of most of the preceding words of which the act. voice is given for TO TURN, act.; so κλίνομαι, mid., c. aor. 1 pass., Hom.; στρέφομαι, Hom., Eur., Xen.; μεταστρέφομαι, pass., Hom., Hdt.; ἐπιστρέφω, act., used intrans., also -ομαι, mid. and pass., Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen.; τρωπάομαι, mid. (so as to go somewhere), Hom.; στρωφάομαι, mid., Hom.; ἀναστρέφω, act., and mid., and pass., Hdt., Thuc., Xen.

To turn aside, πᾰρᾰκλίνω, act., used intrans., Hom.; so παρεκκλίνω, Æschin.; ὑπεκκλίνω, Ar.; λιάζομαι, pass., no perf., but aor. 1 ἐλιάσθην (the only tense except pres. and imperf.), Hom., Eur.; πᾰραλλάσσω, Æsch., Xen.; πᾰρᾰτρέπομαι, mid., Xen.

To turn aside from (so as to avoid), ἐκνεύω, only act., c. εἰς and acc. of that toward which, Eur.

To turn away, ἐκκλίνω, Thuc., Xen.; ἀποτρωπάομαι, only pres. and imperf., Hom., Thuc., Xen.

To turn away from (as detesting, etc.), ἀποστρέφω, more usu. -ομαι, esp. in perf. and aor. 2 pass., c. acc., but in the sense of deserting, c. gen., Soph., Eur., Hdt., Xen.

To turn back, ἀποστρέφω (ἐμαυτόν, or ἵππον, or ναῦν being understood), Hom., Hdt.; ἐπαναστρέφω, and mid. and pass. (sometimes in order to return to the charge), Ar., Thuc., Xen.; μετᾰτρέπομαι, mid. and pass., Hom.; ὑποστρέφω, act., mid., and pass., Hom., Eur., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; πᾰλιντροπάομαι, pass., Ap. Rh.

To turn round, περῐτρέπω, Hom.; ἐντροπᾰλίζομαι, only pres. and imperf., Hom.; περιστρέφομαι, Plat.; μετᾰβάλλομαι, mid., no aor. 1, Plat., Xen., Æschin.

To turn round against (the enemy), ἀντιστρέφω, Xen.

To turn in (as a limb does in the socket), ἐνστρέφομαι, mid. and pass., Hom.; λῠγίζομαι, in pres., Soph.

To turn out of the way, ἐκτρέπομαι, Xen., Dem.

To turn toward, ἀπονεύω, c. πρός and acc., Plat.; εἰστρέπομαι, mid. and pass., Arist.

To turn or be turned the other way, μετᾰκλίνομαι, pass., Hom.

I do not know which way to turn, οὐκ ἔχω ποῖ γνώμης πέσω (aor. 2 subj. from πίπτω), Soph.

The horses turning round the post, ἵπποι περὶ τέρμα βαλοῦσαι, Hom.

One must turn, τρεπτέον, Ar.

One must turn in another direction, μεταστρεπτέον, Arist.

TURN OUT, TO (well, ill, etc.), πίπτω, fut. πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπεσον, perf. πέπτωκα, c. adv., Pind., Trag., Hdt.; τελέω, fut. -έσω, Æsch., Soph.; βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2 ἔβην, perf. βέβηκα, 3d pl. sync. often βεβᾱσι, Att. βεβᾶσι, part. sync. βεβώς, ῶσα, ῶτος, etc., no other tenses, Eur., Hdt.; προβαίνω, often with an adv. of motion (as, *I am waiting to see how matters in that quarter will turn out,* κᾰρᾱδοκῶ τἀκεῖθεν οἷ προβήσεται, Eur.), Eur., Hdt.; so ἐκβαίνω, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; συμβαίνω, Hdt., Omn. Att.; ἀποβαίνω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἐξέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, Æsch., Soph., Xen.; ἀνᾰφαίνομαι, pass., fut. usu. ἀνᾰφᾰνήσομαι, c. perf. -πέφηνα, Xen., Lys., Æschin.; ἀπαλλάσσομαι, mid., Plat., and ἀπαλλάσσω, Hdt.; χωρέω, Thuc., Hdt.; φέρομαι, pass., aor. 1 ἠνέχθην, c. prep. and acc. (e. g., ἐπὶ τὸ ἄμεινον, etc.), or c. adv., Xen.; συμφέρομαι, Ar., Hdt.; (well), προχωρέω, c. dat., Hdt.

To turn out (by a change of fortune, or by things happening in a manner contrary to expectation), περιίσταμαι, pres. and imperf. pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Thuc., Isoc., Dem.; περῐγίγνομαι, fut. -γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -εγενόμην, perf. -γέγονα and -γεγένημαι, Xen., Dem.

To turn out trifling, ἀποσκήπτω εἰς φλαῦρον, Hdt.; παρὰ σμικρὰ χωρέω, Hdt.; ἐς ἀσθενὲς ἔρχομαι, Hdt.

As to which one can not tell how it will turn out, ὃν οὐχ ὑπάρχει εἰδέναι καθ' ὅ,τι χωρήσει, Thuc.

In whose favor of the two it will turn out is uncertain, ὁποτέρως ἔσται ἐν ἀδήλῳ κινδυνεύεται, Thuc.

For this is apt not to turn out so, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν, Soph.

To turn out better, συμφέρομαι εἰς, or ἐπὶ τὸ ἄμεινον, or τὸ βέλτιον, Ar., Hdt.

Turning out true, ἐν ἀληθείᾳ πίπτων, Pind.

This vision of the night will turn out well, τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχήσει, Soph.

TURNCOAT, A, ἀλλοπρόσαλλος, ὁ, Hom.; μεταθέμενος, ὁ, Ath.

TURNED, or what may be turned, στρεπτός, ή, όν (as a god by prayers, or a piece of iron by a smith), Hom.

Easily turned (of a disposition), ὀξύῤῥοπος, ον, Plat.

Turned up (as a nose), σῑμός, ή, όν, Plat.

[*With a turned-up nose,* ἀνάσῑμος, ον, Ar.]

[*Turned up at the end,* ἀνάσῑμος, ον, Arist.]

Turned up (as the feet of wading birds), σεσιμωμένος, η, ον, Arist.

Turned (in a lathe), δῑνωτός, ή, όν, Hom., Ap. Rh.; ἔντορνος, ον, Plat.; τροχήλᾰτος, ον (esp. on a potter's wheel), Ar., Xenarch.

TURNING about, adv., ἐλίγδην, Æsch.

Turning (of any thing round, as a race-course), κάμπιμος, ον, Eur.

Turning back, πᾰλίντροπος, ον, Trag.

Quickly turning, ὠκῠδίνητος, ον, Pind.; ὀξῠρεπής, ές, Pind.; εὔστροφος, ον, Eur.; εὔτροχος, ον, Xen., Plat.

Not turning, without turning round, ἄστροφος, ον, Æsch., Soph.; ἄστρεπτος, ον, Theoc.

TURNING-LATHE, A, τόρνος, ὁ, Æsch.

TURNING-POINT, A, ῥοπή, ἡ, Soph., Eur., Thuc., Plat., Isoc.

TURNIP, A, γογγύλις, ἴδος, ἡ, Ar.; γογγύλη, ἡ, Ar.; ῥάπυς, υος, ἡ, Ath.

TURPENTINE, τέρμινθος, ἡ, Theoph.

Of turpentine, τερεβίνθῖνος, η, ον, Xen.; τερμίνθῖνος, η, ον, Theoph.

[TURTLE-DOVE, τρῦγών, όνος, ἡ, Ar.]

TUSK, A, χαυλιόδων, οντος, ὁ, also χαυλ. ὀδούς, όντος, ὁ, Hdt., Arist.

TUSKED—*with prominent tusks*, χαυλιόδων, οντος, ὁ καὶ ἡ, Hes.; χαυλιόδους, ὁ καὶ ἡ, neut. -ουν, Arist.

TUTELAR, TUTELARY, προστᾰτήριος, α, ον, Æsch., Soph.; (of a city or people), ἐρῠσίπτολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Hom., h.; γαιήοχος, ον, Æsch., Soph.; δημοῦχος, ον, Soph. *Vid.* PROTECTING.

To be the tutelary deity of (any place), λαγχάνω, fut. λήξομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰχον, Ep. also ἔλλαχον, perf. λέλογχα (3d pl. λελᾰ́χᾱσι, Emped.), perf. pass. εἴληγμαι, c. acc., h., Pind., Eur.

TUTOR, A, παιδᾰ́γωγός, ὁ (prop., a slave who takes children to school), Eur., Hdt., Xen., Antipho, Dem.; παιδευτής, οῦ, ὁ, Plat.; παιδοτρῐ́βης, ου, ὁ, Ar., Plat., Antipho, Dem.; κοσμήτωρ, ορος, ὁ, Ap. Rh. *Vid.* TEACHER.

The acting as a tutor, ὁμῑλία, ἡ, Xen.

TWADDLER (an old), Κρόνος, ὁ, Ar.; Κρόνιππος, ὁ, Ar.; Κρουνοχυτρολήραιος, ὁ, Ar.

[TWAIN—*in twain*, ἄνδιχα, Hom.; διάνδιχα, Eur., Theoc.; ἀμφὶς (ἀγῆναι), Hom.] *Vid.* TWO.

TWANG, A, κλαγγή, ἡ, Hom.

TWANG, TO, intrans., κλάζω, fut. κλάγξω, perf. κέκληγα, Hom.

To twang, act., ψάλλω (τόξου νευράν), Eur.

TWANGED—*the bow twanged*, λίγξε βιός (no other part of the verb in use), Hom.

TWANGING, A, or causing to twang, ψαλμός, ὁ, Eur.

[TWEEZERS, μαδιστήριον, τό, only Schol.; τριχολάβιον, τό, and τριχολαβίς, ἡ, late.]

TWELFTH, δωδέκᾰτος, Ep. also δυωδέκᾰτος, η, ον, Hom., Plat., etc.

A twelfth part, δωδεκατημόριον, τό, Plat.

On the twelfth day, δωδεκαταῖος, poet. also δυωδεκᾰ́ταῖος, α, ον, Hes., Plat.

TWELVE, δυοκαίδεκα, Hom.; δυώδεκα, Hom.; δώδεκα, Omn.; δυοκαίδεκος (subaud. ἀρῐθμός), Alcæ.

The number twelve (or such a number of any thing), δωδεκάς, ἄδος, ἡ, Plat.

By twelves, συνδώδεκα, Eur.

Twelve times, δωδεκᾰ́κις, Ar.

Lasting twelve months, twelve months old, etc., δωδεκᾰ́μηνος, ον, poet. δυωδεκάμηνος, ον, Hes., Pind.; δυοκαιδεκάμηνος, ον, Soph.

A space of twelve years, δωδεκαετία, ἡ, Demades.

Twelve years old, δωδεκέτης, ες, Call.

Divided into twelve parts, δωδεκᾰ́μοιρος, ον, Anth.

A captain of twelve, δωδέκαρχος, ὁ, Xen.

Worth twelve drachmæ, δωδεκάδρᾱχμος, ον, Dem.

Running a course twelve times, δωδεκᾰ́δρομος, ον, Pind.

Weighing twelve times as much, δωδεκαστᾰ́σιος, ον, Plat.

With twelve petals, δωδεκᾰ́φυλλος, ον, Theoph.

With twelve cities, δωδεκᾰ́πολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Hdt., etc.

TWENTIETH, εἰκοστός, ή, όν, Ep. also ἐεικ., Hdt., Thuc.

The twentieth day of the month, εἰκάς, ἄδος, ἡ, Hes. The days after the twentieth were called αἱ εἰκάδες, Ar.; the twenty-third, τρῐ́τη εἰκάς, Pind.; the twenty-ninth, ἡ τρισεινάς, ἄδος, Hes.

On the twentieth day, εἰκοσταῖος, α, ον, Antipho.

TWENTY, εἴκοσι, and before a vowel -ιν, also Ep. ἐείκοσι, Hom., Hdt., etc.

By twenties, twenty altogether, ξύνεείκοσι, Hom.

Lasting twenty years, twenty years old, etc., εἰκοσαετής, ές, Hdt.; fem. εἰκοσαετίς, ἴδος, ἡ, Plat.; εἰκοσέτης, fem. -έτις, Anth.

Twenty times, εἰκοσάκις, Ep. also ἐεικ., Hom.

Twenty cubits high, εἰκοσῐ́πηχυς, ὁ καὶ ἡ, neut. -υ, Hdt.

Twenty fathoms deep, εἰκοσόργυιος, ον, Xen.

With twenty oars, εἰκόσορος, Ep. also ἐεικ., ον, Hom., Simon.

TWENTY-FIFTH, THE, πεντεκαιεικοστός, ή, όν, Plat., etc.

TWENTY-FIVE, εἰκοσιπέντε, Lex ap. Dem.

TWENTY-FOLD, εἰκοσῐνήρῐτος, ον, Hom.

TWENTY-SIX, εἰκοσιέξ; twenty-seven, εἰκοσίεπτα; twenty-nine, εἰκοσιεννέα, Hipp., Ath. (DINDORF thinks these words ought to be written εἰκοσινέξ, etc.)

TWENTY THOUSAND, δισμῠ́ριοι, αι, α, Hdt.

TWICE, δίς, Omn.; δῐχῶς, Æsch.; δῐπλῆ, Soph., Eur.; δυᾰ́κις, Ar.

Twice as well, διπλᾰσίως ἄμεινον, Æschin.

Twice as much, διπλῇ ἤ, Plat.; διπλᾰσίως, Thuc.

Twice as many as, twice as great as, etc., adj., διπλᾰ́σιος, α, ον, c. ἤ, or c. gen., or c. ὅσον, Hdt., Thuc., Plat.; δῐπλόος, η, ον, contr. -πλοῦς, ῆ, οῦν, c. ἤ or ὅσον, Dem. *Vid.* TWO.

TWIG, A, μόσχος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ὄζος, ὁ, Hom., Eur., Plat.; κρᾰ́δη, ἡ, Hes., Eur., Ar.; κλῆμα, ἄτος, τό (esp. of a vine), Ar., Plat. *Vid.* BRANCH.

Made of twigs, κλημᾰ́τῐνος, η, ον, Theogn.

TWILIGHT, νυκτὸς ἀμολγός, ὁ, Hom., Æsch.; ἀμφῐλύκη νύξ (Ap. Rh. omits νύξ), Hom.

At or *in twilight*, ἀκρŏκνέφαιος, ον, Hes.

TWIN, δῐδῠμάων, ονος, ὁ καὶ ἡ, in dual and pl., Hom.; δίδῠμος, η, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Hdt., Dem.; δῐδῠμογενής, ές, Eur.; [ἀδελφός, ή, όν, Xen.]

Producing twins, δῐδῠμᾱτόκος, ον, Theoc.; δῐδῠμοτόκος, ον, Arist.

TWINE, TO, πλέκω, Omn.; διαπλέκω, h., Pind.; συμπλέκω, Eur., Thuc., Plat., Dinarch.; ἀμφῐπλέκω, Eur.; εἴρω, chiefly in pres. act., Pind. *Vid.* TO WREATHE.

To twine, intrans. (as ivy round a tree), μηρύομαι, Theoc.

To twine round, act., ἀμφελίσσω, fut. -ξω, augment ει, Pind., Eur.; ἀμφιπλέκω, Eur.

TWINED, πλεκτός, ή, όν, Hom., Soph., Eur., Xen.; σύμπλεκτος, ον, Mel.

Any thing twined or *twining* (as a tendril of a vine, a basket, etc.), πλέγμα, ἄτος, τό, Simon., Plat.

TWINING (skillful in twining), πλεκτικός, ή, όν, c. gen., Plat.; συμπλεκτῐκός, ή, όν, Plat.

Twining (as ivy, etc.), βλαισός, ή, όν, Mel., Anth.

TWINKLE, TO (as a star), στίλβω, rare except in pres. and imperf. act., Arist.; μαρμαίρω, Hom., Æsch.

[*Night twinkling with stars*, νὺξ μαρμαίρουσα ἄστροισι, Æsch.]

To twinkle (as an eye, or a light from an eye, etc.), ἀμᾰρύσσω, rare except in pres. and imperf., Hes., h., Ap. Rh.

TWINKLING, A, μαρμᾰ́ρῠγή, ἡ (of light, also of the quick-moving feet of dancers), Hom., h., Plat.; ἀμᾰ́ρῠγή, ἡ, h., Ap. Rh.; ἀμᾰ́ρυγμα, ἄτος, τό, Ap. Rh.; ῥῐπή, ἡ (of stars or feet), Soph., Eur.

[*The quick twinkling of dancers' feet*, μαρμαρυγαὶ ποδῶν, Hom.]

TWIRL, TO, δῑνεύω, only pres. and imperf. act. both in act. and intrans. sense, Hom.; δῑνέω, both in act. and intrans. sense, also in passive voice, Hom., Æsch., Eur.

[TWIST, A (any thing twisted), πλόκανον, τό, Plat.; *twists*, περιφοραί, αἱ, Eubul.]

A twist (a sort of cake), στρεπτός, ὁ, Dem.

TWIST, TO, πλέκω, Hom., Eur., Hdt., Xen.; διαπλέκω, Pind.; γνάμπτω, Hom., Æsch.; στρέφω, perf. ἔστροφα, perf. pass. ἔστραμμαι, aor. 1 ἐστρέφθην (Hom. also has aor. 1 Ep. στρέψασκον), Omn.; τορνεύω, Eur.; πᾰρέλκω, augment ειλ., fut. -ελκύσω, aor. 1 -είλκῠσα, etc., Ar.; λῠγίζω, fut. -ίσω, but Dor. (as in Theoc.) -ιξῶ, whence Dor. aor. 1 pass. ἐλυγίχθην, Ar., Plat., Eupol. *Vid.* TO BEND.

[*To twist aside*, παραστρέφω, Hipp.]

To twist round, back, περιᾰ́γω, aor. 2 -ήγᾰγον, Hdt., Lys.; [περιελίσσω τι περί τι, Plat.]

To twist about, intrans., ἀνελίσσομαι, pass., augment ειλ., fut. act. -ξω, Ar.

TWISTED, ἕλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Soph., Theoc.; πλεκτός, ή, όν, Hom., Trag., Hdt., Xen.; ἑλικτός, ή, όν, h., Soph., Eur., Theoc.; ἐπίγναμπτος, ον, h.

Twisted around, ἀμφῐ́πλεκτος, ον, Soph.

Newly twisted, νεόστροφος, ον, Hom.

Well twisted, εὐστρεφής, ές, Ep. also ἐϋσ. (as in all compounds of εὖ), Hom.; εὔστροφος, ον, Hom.; εὔστρεπτος, ον, Hom.; εὐπλεκής, ές, Hom., Hes.; εὔπλεκτος, ον, Hom., Eur.

TWISTING—*twisting itself* (as an animal, a serpent), πολῠ́πλοκος, ον, Theogn., Plat.

A twisting any thing (as of a thread, etc.), συστροφή, ἡ, Plat.

TWITTER, TO (as birds), τρίζω, rare except in perf. τέτρῑγα, perf. ἐτετρίγειν (Hom. has perf. part. nom. also τετρῑγῶτες), Hom.; στρουθίζω, Ar.

[*To twitter around*, ἀμφιτιττυβίζω, Ar.]

TWITTERING, adj., κωτῐ́λος, η, ον, Anac.; ψῐθῠρός, όν, Anth.

TWITTERING, A, τρισμός, ὁ, ψιθυρισμός, ὁ, Theoph.; τριττισμός, ὁ, Arist.

TWO, δύο, Ep. also δύω (not Att.),

sometimes indecl., also gen. and dat. dual δυοῖν, pl. δυῶν, δυσί (Hdt. has δυοῖσι), Omn.

Two, adj., δοιός, ά, όν (sing. only in Call.), usu. pl., Hom., Hes., Pind.; δισσός, ή, όν, usu. of course in pl., sometimes in sing., Pind., Trag., Hdt., Dem.; δῐπλόος, η, ον, contr. -πλοῦς, ῆ, οῦν, usu. pl., Æsch., Soph.; δίφυιος, ον, usu. pl., Æsch.; δίστολος, ον, usu. pl., Soph.; δίπτῠχος, ον, Eur. (of persons); δίγονος, ον, usu. pl., Eur. *Vid.* DOUBLE.

The number two, δυάς, ἄδος, ἡ, Plat.

By twos, σύνδυο, Hom., Xen., Dem.

And the army followed him peaceably two and two, καὶ τὸ στράτευμα ἠκολούθει αὐτῷ ἐς δύο εἰρηνικῶς, Xen.

In two ways, in two parts, etc., διχθά, Hom.; δῐ́χα, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; δῐχῆ, Æsch., Plat., Dem.; δῐχόθεν, Æsch., Ar., Thuc., Dem.; διχάδε, Plat.; διχῶς, Æsch.; δισσῶς, Eur.

In two places, δισσᾰχῆ, Arist.

Two years ago, προπέρῠσι, Lys.

Two years ago, adj., προπερῠσῐνος, ον, Theoph.

TWO-DOORED, ἀμφίπῠλος, ον, Eur.; ἀμφίθῠρος, ον, Lys.; δίπῠλος, ον, Soph. *Vid.* DOOR.

[TWO-EARED or TWO-HANDLED, ἄμφωτος, ον, Hom.]

TWO-EDGED, ἀμφίγυος, ον, Hom.; ἀμφήκης, ες, Hom., Æsch.; ἀμφιπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; ἀμφιδέξιος, ον, Eur.; ἀμφίθηκτος, ον, Soph.; ἀμφίτομος, ον, Æsch., Eur.; ἀμφίστομος, ον, Soph.; δῐχόστομος, ον, Soph.; δίστομος, ον, Eur.; δίθηκτος, ον, Æsch.; δίβολος, ον, Eur. *Vid.* EDGE.

TWO-FOLD, δίδῠμος, η, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph., Plat.

TWO-HANDED, δίπαλτος, ον, Eur.

TWO-HUNDRED, διᾱκόσιος, α, ον, usu. pl., Hom., Thuc., etc.

TWO-HUNDREDTH, THE, διᾱκοσιοστός, ή, όν, Dion. H.

TWO-OARED, ἀμφήρης, ες, Eur.; ἀμφηρῐκός, ή, όν, Thuc.

[TWO-SLEEVED, ἀμφιμάσχαλος, ον, Ar.]

TWO THOUSAND, δισχίλιος, α, ον, usu. pl., Hdt., etc.

TYPE, A, τύπος, ὁ, Plat. *Vid.* EMBLEM.

TYPIFY, TO, προδείκνῡμι, Hdt. *Vid.* TO FORESHOW.

TYRANNICAL, τῠραννῐκός, ή, όν, Xen., Plat.

TYRANNICALLY, τῠραννῐκῶς, Isoc.

To behave tyrannically, τῠραννέω, Plat.

TYRANNY, τῠραννίς, ίδος, ἡ, Omn. post Hom.

TYRANT, A, τύραννος, ὁ (scarcely used in our sense of the word before Plat.), Omn. post Hom.

To govern as a tyrant, to tyrannize over, τῠραννεύω and τυραννέω, c. gen. of the country, sometimes c. acc., no mid., but pass. of the country so governed, Solon, Hdt., Thuc., Plat.

Free from the rule of tyrants, ἀτῠράννευτος, ον, Thuc.

An enemy of tyrants, μισοτῠ́ραννος, ὁ, Hdt.

Making tyrants, τῠραννοποιός, όν, Plat.

To take the part of tyrants, τυραννίζω, only act., Dem.

A teacher of tyrants, τῠραννοδῐδάσκᾰλος, ὁ, Plat.

Slaying tyrants, τῠραννοφόνος, ον, Anth.; τυραννοκτόνος, ον, Luc.

To slay tyrants, τῠραννοκτονέω, Luc.

The slaying of a tyrant, τυραννοκτονία, ἡ, Luc.

TYRO, A, πρωτόπειρος, ὁ, Alex.

U.

UDDER, οὖθαρ, ᾰτος, τό, Hom., Æsch., Hdt.; θηλή, ἡ, Eur., Plat., Arist.; μαζός, ὁ, Call.; μασθός, ὁ, Arist.

Belonging to the udder, οὐθᾰ́τιος, α, ον, Anth.

With distended udder, εὔθηλος, ον, Eur.

UGLINESS, αἶσχος, τό, Hom., Plat.; ἀμορφία, ἡ, Eur.; δυσμορφία, ἡ, Hdt.

UGLY, ἄωρος, ον, Hom., Xen.; κακός, ή, όν, compar. κακίων, superl. κακιστός, Hom.; ἀκιδνός, only in compar., Hom.; αἰσχρός, ά, όν, and ός, όν, compar. αἰσχίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. αἴσχιστος, Eur., Hdt.; ἄμορφος, ον, compar. -ότερος and -έστερος, Eur., Hdt., Xen., Plat.; δύσμορφος, ον, Eur.; δυσειδής, ές, Soph., Hdt., Plat.; ἀειδής, ές, Philetær.; ἀφυής, ές, Xen.

Very ugly, ὑπέραισχρος, ον, Xen.

ULCER, AN, ἕλκος, τό, Thuc.; πύημα, ᾰτος, τό, Hipp.

To have ulcers, καθελκόομαι, pass., Arist., Hipp.

ULCERATION, ἕλκωσις, εως, ἡ, Thuc.

ULCEROUS, ἔμπυος, ον, Soph., Dem.

ULTIMATE, ἔσχᾰτος, η, ον, Omn. *Vid.* LAST.

ULTIMATELY, ἔσχᾰτον and τὸ ἔσχατον, Soph., Plat. *Vid.* AT LAST.

UMBEL, AN, πέτᾰσος, ἡ, Theoph.

UMBELLATED, πετᾰσώδης, ες, Ath.

UMBRAGE, ἀγᾰνάκτησις, εως, ἡ, Thuc., Plat. *Vid.* INDIGNATION.

[*To give umbrage to*, προσίστᾰμαι, pass., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., c. dat., Dem.; προσκόπτω, Polyb.]

UMBRAGEOUS, σκιόεις, εσσα, εν, Hom., Pind.; σκιώδης, ες, Eur. *Vid.* SHADY.

UMPIRE, AN, ἴστωρ, ορος, ὁ, Hom.; αἰσυμνήτης, ου, ὁ, Hom.; κρῐτής, οῦ, ὁ, Omn. post Hom.; ἀγωνάρχης, ου, ὁ, Soph.; βρᾰβεύς, ὁ, Soph., Eur.; ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, Hdt., Xen., Æschin.; ῥαβδοῦχος, ὁ, Plat.; [μέσος δικαστής, ὁ, Thuc.]

To sit as umpire, ῥαβδονομέω, only act., Soph.

UNABASHED, ἀναιδής, ές, Hom.; ἀναίσχυντος, ον, Xen.

UNABATED, ἄληκτος, ον, Ep. also ἄλληκτος, Hom., Soph. *Vid.* INCESSANT.

UNABLE, ἀδῠ́νᾰτος, ον, c. infin., or c. εἰς and acc., Hdt., Thuc., Plat.; [ἀμήχανος, ον, c. infin., Soph.; (from want of numbers), ὀλίγοι, αι, c. inf., Hdt., Thuc.]

To be unable, ἀδῠνᾰτέω, only act., Arist.; ἐξᾰδῠνᾰτέω, Arist.

UNACCEPTABLE, ἀηδής, ές, Hdt., Plat., Dem.

UNACCOMPANIED, μόνος, poet. μοῦνος, η, ον, Omn.

Unaccompanied (of songs without instrumental music), πεζός, ή, όν, Soph.

UNACCOMPLISHED, ἀνήνυστος, ον, also Att. ἀνήνῠτος, ον, Hom., Soph., Eur., Plat.; ἀτέλεστος, ον, Hom.; ἀτελεύτητος, ον, Hom.; ἀτελής, ές, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ἄκραντος, ον, Ep. also ἀκράαντος, Hom., Pind., Æsch., Eur.; ἄχρηστος, ον (of an oracle), Eur.

UNACCOSTED, UNADDRESSED, UNSPOKEN TO, ἀπρόφθεγκτος, ον, Eur.

UNACCOUNTABLE, ἄσκοπος, ον, Soph.

UNACCOUNTABLY, ἀνερεύνητα, Eur.

[UNACCREDITED, ἀμάρτυρος, ον, Thuc.]

UNACCUSTOMED, ἄπειρος, ον, c. gen. of that to which, Theogn., Pind., Omn. Att.; ἀήθης, ες, Æsch., Soph., Thuc.; ἀτρῐ́βαστος, ον, c. πρός and acc., Xen.; ἀνέθιστος, ον, Diod.

To be unaccustomed, ἀηθέσσω, only in pres., imperf. and (in Ap. Rh.) 3d pl. aor. 1 ἀήθεσαν, c. gen., Hom., Ap. Rh.

A being unaccustomed, ἀήθεια, ἡ, c. gen. of that to which, h., Thuc.; ἀπειρία, ἡ, Thuc., Plat.

In an unaccustomed manner, ἀήθως, Thuc.

[UNACQUAINTED WITH, ἀγνώς, ὁ καὶ ἡ, gen. -ῶτος, c. gen., Thuc.] *Vid.* IGNORANT.

UNADORNED, ἀκόσμητος, ον, Xen.

UNADVISED (of persons whom no one dares to advise), ἀνουθέτητος, ον, Isoc.

UNADVISEDLY—*to act unadvisedly*, αὐτομᾰτίζω, only act., Xen.

UNADULTERATED, ἀκήρᾰτος, ον, Hom., Æsch., Eur., Xen.; ἄκρᾱτος, ον, Hom., Æsch., Ar., Xen., Plat.; ἀκίβδηλος, ον, Hdt.; ἀνόθευτος, ον, Arist. *Vid.* PURE.

In an unadulterated state, ἀκιβδήλως, Isoc.

[UNAFFIANCED, ἀνέκδοτος, ον, Lys., Dem.]

UNALLOTTED, ἄκληρος, ον, Eur.

UNALLOYED, ἀκίβδηλος, ον, Hdt.

UNALTERABLE, UNALTERED, τέλειος, also τέλεος, α, ον, and ος, ον (of a vote), Soph.; ἀκίνητος, ον, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἀμετάστροφος, ον, Plat.; ἀμετᾰ́κλαστος, ον, Xen.; [ἀμετάβλητος, ον, Hipp.; ἀμετάστατος, ον, Plat.; ἀμετάβολος, ον, Philol.; ἀναλλοίωτος, ον, Arist.]

UNALTERABLY, ἀκῐνήτως, Plat., Isoc.; ἀμετᾰκῑνήτως, Isoc., Arist.

UNAMENABLE, ἄληπτος, ον, Thuc.

UNAMBITIOUS, ἀφῐλότῑμος, ον, Isæ., Arist.

A being unambitious, ἀφιλοτῑμία, ἡ, Arist.

UNANIMITY, ὁμοφροσῠ́νη, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ὁμοδοξία, ἡ, Plat.; [ὁμόνοια, ἡ, Oratt.]

UNANIMOUS, ὁμόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes., Pind.; κοινόφρων, ον, Eur.; ὁμογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen., Dem.; ὁμόλογος, ον, Xen.; ὁμοφράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Plat.

To be unanimous, ὁμοφρονέω, only act., Hom., Hdt.; ὁμογνωμονέω, only act., Thuc., Xen., Dem.; ὁμοδοξέω, Plat.

UNANIMOUSLY, ὁμοθῡμᾰδόν, Xen.;

μιᾷ γνώμῃ, Thuc.; ὁμογνωμόνως, Lycurg.

[*War resolved on unanimously*, πόλεμος ὁμοφρονέων, Hdt.]

[Unanointed, ἀμύριστος, ον, Heracl.]

[Unanswered, ἀναπόκριτος, ον, Polyb., in adv. -ως, Antipho; ἀναντιφώνητος, ον, Cic.]

Unapproachable, ἄβἄτος, η, ον, and ος, ον, Pind., Trag., Hdt., Xen.; ἄδυτος, ον (esp. as holy), Pind., Eur.; ἀστίβής, ές, Æsch.; ἀπρόσβἄτος, ον, Soph.; δυσπρόσβἄτος, ον, Thuc.; δυσείσβολος, ον, Eur., Thuc.; δύσβἄτος, ον, Thuc., Xen.; δυσπρόσοδος, ον, Xen.

Unarmed, γυμνός, ή, όν, Hom., Pind., Thuc., Xen.; ψῖλός, ή, όν, Soph.; ἀτευχής, ές, Eur.; ἀσίδηρος, ον, Eur.; ἄοπλος, ον, Thuc., Xen.; ἄνοπλος, ον, Hdt., Xen.

The unarmed side, γύμνωσις, εως, ἡ, Thuc.

To be unarmed, γυμνόομαι, pass., Hom.

Unarranged, ἄκοσμος, ον, Æsch.; ἀκόσμητος, ον, Plat.; ἀδιοίκητος, ον, Dem.

[Unasked, ἀναίτητος, ον, Pind.]

Unassisted, ἀτῖμώρητος, ον, Thuc.

Unassuageable, ἀκήλητος, ον, Soph.

Unassuming, προεσταλμένος, η, ον, Plat.

Unatoned for, ἀκάθαρτος, ον, Soph.

Unattachable, δυσμετἄχείριστος, ον, Hdt.

Unattainable, ἀκῖχητος, ον, Hom.; ἀπρόσικτος, ον, Pind.

Unattempted, ἀπείρητος, ον, Hom.; ἀργός, όν, rarely ή, όν, Plat.

Unattended (i. e., with none, or a very small escort), μονοστἴβής, ές, Æsch.; βαιός, ά, όν, Soph.

[Unattested, ἀμάρτυρος, ον, Thuc.]

[Unauthentic, ἀνεπίγρἄφος, ον, Diod.]

Unavailable, ἄχρεῖος, α, ον, more usu. ος, ον, Omn. *Vid.* Useless.

Unavenged, νήποινος, ον, Hom.

Unavenged, adv., νηποινί, Andoc., Dem.

Unavoidable, ἄλίαστος, ον, Hom.; ἀμήχἄνος, ον, Hom., Trag., Xen.; ἄφυκτος, ον, Pind., Trag., Xen.; οὐ φευκτός, ή, όν, Soph.; δυσἄπάλλακτος, ον, Isoc.; ἀνἄμάρτητος, ον (of calamity not incurred by one's own fault), Antipho; [ἀναπόδραστος, ον, Arist.]

Unawares, adj., ἄφρακτος, ον (agreeing with the person to whom the thing happens, e. g., *I shall be caught unawares*, ἄφρακτος ληφθήσομαι; *it falls on you unawares*, i. e., without your being aware, ὑμῖν ἀφράκτοις προσπίπτει), Ar., Thuc.; so ἀφύλακτος, ον, Xen., Dem.; λάθραῖος, α, ον, and ος, ον (agreeing with the thing which happens), Soph., Andoc.; ἀπροσδόκητος, ον, Xen. *Vid.* Unknowing.

Unawares, adv., λά͞θρη, also sometimes Ep. λά͞θρᾰ and Att. λά͞θρᾱ, sometimes c. gen. of the person whose notice is avoided, Omn.; λάθραίως, Æsch., Eur., Antipho.

To do any thing unawares, λήθω, and Att. pres. and imperf. often λανθάνω, perf. λέληθα, c. part., often c. acc. pers. without whose knowledge one acts, mid. rarely and pass. never used in this sense, Omn.

[Unbandaged, ἀνεπίδετος, ον, Galen.]

Unbearable, ἀφόρητος, ον, Omn. Att.

Their audacity is unbearable (i. e., hard to associate with), οὐχ ὁμῑλητὸν θράσος, Æsch. *Vid.* Intolerable.

Unbeaten, ἀκέντητος, ον, Pind.; πληγῶν ἀθῷος (ον), Ar.

Unbecoming, ἀεικέλιος, α, ον, and ος, ον, also Ep. αἰκέλιος, Hom., Theogn., Hdt.; ἀεικήλιος, ον, Hom.; ἀεικής, Att. sometimes contr. αἰκής, ές, Hom., Soph., Æschin.; ἄμορφος, ον, Plat.; δυσπρεπής, ές, Eur.; ἀπρεπής, ές, Thuc., Plat., Isoc.

Unbecomingly, ἀεικές, Hom.; ἀεικέως, Att. ἀεικῶς and αἰκῶς, Simon., Soph.; ἀπρεπέως, h.; κακοσχημόνως, Plat.

[Unbegotten, ἀγέννητος, ον, Soph.]

Unbelief, ἀπιστία, ἡ (ῐ of course, but also ῑ Theogn.), Hes.. Theogn., Soph., Eupol., Plat.

Unbelieving, ἄπιστος, ον, sometimes c. dat. of him whose words one distrusts, Hom., Hdt., Plat.

Unbend, to, act., χάλάω, fut. -ἄσω, etc., only act., h., Ar.

Unbending, ἄκαμπτος, ον, Pind., Æsch., Plat.; ἀκαμπής, ές, Theoph.; ἄγναμπτος, ον, Æsch.

Unbendingness, ἀκαμψία, ἡ, Anac.; ἀκαμπία, ἡ, Hipp.

Unbidden, ἀκέλευστος, ον, Trag., Plat.; αὐτοκελής, ές, Hdt.; αὐτοκέλευστος, ον, Xen.; ἀνεπάγγελτος, ον, Cratin.; (i. e., uninvited, q. v.), αὐτόκλητος, ον, Æsch.

Unbind, to, λύω (ῠ, but sometimes Ep. ῡ in arsis, in compounds ῡ), fut. λύσω, perf. pass. λέλῠμαι, 3d sing. Ep. opt. λελῦτο, pluperf. often in Ep. without redupl., e. g., 3d sing. and pl. λῦτο, λύντο (Pind. has also pres. imper. act. λῦθι), Omn. *Vid.* To loosen.

Unbitten, ἄδηκτος, c. superl. -ότατος, Hes.

Unblamable or Unblamed, ἄμεμπτος, ον, Æsch., Xen., Plat.; ἀνεπί͞κλητος, ον, Xen.; [ἀδιάβλητος, ον, Arist.] *Vid.* Blameless.

Unblamedly, ἀνεπικλήτως, Thuc.

Unblemished, τέλεος and τέλειος, α, ον, and ος, ον (of victims), Hom., Hdt., Thuc., Xen.

[Unblest, ἄνολβος, ον, Hdt., Eur.; of persons, Theogn., Trag.; ἀνόλβιος, ον, Hdt.]

[Unboiled, ἄνεφθος, ον, Geop.]

Unborn, ἄγονος, ον, Hom.; ἀγένητος, ον, and ἀγέννητος, Soph., Plat.

[Unbound, ἄδεσμος, ον, Thuc.; ἄδετος, ον, Hipp.]

Unbounded, ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀπείρῐτος, ον, Hom.; ἀπειρέσιος, ον, Hom., Soph.; ἀπερείσιος, ον, only in neut. pl., Hom.; ἀπείρᾰτος, ον, Pind.; ἀπείραντος, ον, Pind.; ἀμέτρητος, ον, Hom., Pind., Eur., Ar.; ἄμετρος, ον, Simon., Xen., Plat. *Vid.* Boundless.

Unbribed, ἀδί͞καστος, ον, Arist.

Unbridle, to, ἀποχᾰλῑνόω, Xen.

Unbridled, ἀχᾰ́λῑνος, ον, Eur., Plat.; ἀχαλίνωτος, ον, Xen., Anth.; [met. (of speech), ἀμετροεπής, ές, Hom.]

Unbridled (i. e., licentious), ἀκόλαστος, ον, Eur.

Unbroken, ἀαγής, ές, Hom.; ἄρρηκτος, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph.; ἀρρώξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; ἄθραυστος, ον, Eur.; ἄκλαστος, ον, Theoph.

Unbroken (i. e., untamed, q. v.), ἄδμητος, η, ον, Hom.; [(of a horse), ἀνάμβατος, ον, Xen.]

Unburied, ἀκηδής, ές, Hom.; ἀκήδεστος, ον, Hom.; ἄθαπτος, ον, Hom.; ἄτἄφος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; ἀκτέριστος, ον, Soph.; ἀκτερέϊστος, ον, Anth.; ἄμοιρος, ον (deprived of proper funeral honors), Soph.; ἀνόσιος, α, ον, more usu. ος, ον, Soph.

Unburnt, ἄκαυστος, ον, Xen.

Uncalled, adj., ἄκλητος, ον, Æsch., Eur., Thuc.; αὐτόκλητος, ον, Æsch., Soph.; αὐτόσσῠτος, ον, Æsch., Soph.

Uncalled, ἀβοητί, Pind.

Uncared for, ἀκηδής, ές, Hom.; ἀκήδεστος, ον, Hom.

Unceasing, ἄκρῐτος, ον, Hom.; ἄλληκτος, ον, for ἄληκτος, Hom.; ἄφθῐτος, ον, Pind., Eur.; ἐνδελεχής, ές, Plat., Isoc. *Vid.* Endless, Everlasting.

Unceasingly, ἄκρῐτον, Hom.; νωλεμές (usu. with αἰεί), Hom.

Uncertain (of things), ἀμαυρός, ά, όν, Æsch., Eur., Xen.; ἄδηλος, ον, Soph., Thuc.; κωφός, ή, όν (of reports), Soph.; ἐρεμνός, ή, όν, Soph.; ἀφᾰνής, ές, Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ἄπτερος, ον (of a report), Æsch.; μετέωρος, ον, Isoc., Dem.

Uncertain (of a hope, an expectation, etc.), ἀγνώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ (of a suspicion), Soph.; ἀστά͞θμητος, ον, Eur., Ar., Thuc., Dem.; πολύπλαγκτος, ον, Soph.

Uncertain (of a person), ἀμήχανος, ον, c. gen. of the matter in which, or c. infin. of what to do, etc., Omn.; ἄπορος, ον, Omn. Att. *Vid.* Doubtful.

For fortune is an uncertain thing as to how it will turn out, τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἷ προβήσεται, Eur.

How they will turn out is uncertain, ὁποτέρως ἔσται ἐν ἀδήλῳ κινδῡνεύεται, Thuc.

Uncertainly, ἀφανῶς, compar. -έστερον, superl. -έστατα, Xen.; ἀφανῆ, ἐξ ἀφανοῦς, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, Æsch., Eur., Thuc.

Uncertainty, ἀφᾰ́νεια, ἡ, Pind. *Vid.* Doubt.

Unchallenged (i. e., unquestioned, unblamed, q. v.), ἀνεπίκλητος, ον, Xen.

Unchallenged, adv., ἀνεπικλήτως, Thuc.

Unchangeable, ἀστεμφής, ές, Hom.; ἀσφαλής, ές, Soph.; ἀκίνητος, ον, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἄτροπος, ον, Theoc. *Vid.* Firm, Unalterable.

[Unchangeableness, ἀμεταβλησία, ἡ, Theoph.; *unchangeableness of purpose*, τὸ ἀμετάκλαστον τῆς γνώμης, Xen.]

Unchangeably, ἀκῑνήτως, Plat., Isoc.; [ἀμεταπείστως, Epicur.]

Unchaste, ἄνᾰγνος, ον, Eur.; δύσαγνος, ον, Æsch.

Unchastity, λᾰγνεία, ἡ, Xen., Arist.

Unchecked, ἀχᾰ́λῑνος, ον, Eur., Plat.; (of an enemy's troops), ἀήσσητος, ον, Thuc.

Uncivil, τρᾰχύς, εῖα, ύ, Plat. *Vid.* Rude.

Uncivilized, ἀϊδροδίκης, ου, ὁ, Pind.

[Unclad, ἀνείμων, ον, Hom.] *Vid.* Naked.

UNCLE, AN, θεῖος, ὁ, Eur., Xen., Plat., Isæ.

A paternal uncle, πατροκασίγνητος, ὁ, Hom., Hes.; πάτρως, gen. ωος and ω, ὁ, Pind., Hdt.; πατράδελφεός, ὁ, Pind.; πατράδελφος, ὁ, Isæ., Dem.

A maternal uncle, μήτρως, gen. ωος and ω, ὁ, etc., Hom., Eur., Hdt., Ap. Rh.; μητράδελφεός, ὁ, Pind.

UNCLEAN, ἀφοίβαντος, ον, Æsch.

Unclean (esp. of animals), μιαρός, ά, όν, Hdt.

UNCLEANNESS, μιαρία, ἡ, Xen., Isæ.

UNCLOSE, TO, ἀνοίγνυμι and ἀνοίγω, Ep. also ἀναοίγνυμι, imperf. Att. sometimes ἀνέῳγον, aor. 1 ἤνοιξα and ἀνέῳξα, perf. pass. ἀνέῳγμαι, etc., Omn. *Vid.* TO OPEN.

UNCLOUDED, ἀνέφελος, ον, poet. ἀνν., Hom.

UNCOIL, TO, ἐξελίσσω, fut. -ξω, augment ειλ., Eur. *Vid.* TO UNFOLD.

UNCOINED, ἄσημος, ον, Hdt., Thuc.

UNCOLORED, ἀχρώματος, ον, Plat.

UNCOMBED, ἀκτένιστος, ον, Soph.; ἀλιπαρής, ές, Soph.; ἀπαράτιλτος, ον, Ar.; ἄψηκτος, ον, Ap. Rh.

UNCOMFORTABLE, χαλεπός, ή, όν, Omn.

UNCOMMON, ἐκνόμιος, ον, Pind.; ὑπερφυής, ές, Ar., Hdt., Lys., Isoc., Dem.; ἀήθης, ες, Æsch., Soph.; [περισσός, ή, όν (in both good and bad sense), Hes., Soph., Eur., Oratt.]

UNCOMMONNESS, καινότης, ητος, ἡ, Thuc., Isoc.

UNCOMPELLED, ἀβίαστος, ον, Plat.

UNCONCEALED, ἄκρυπτος, ον, Soph.; ἀνέφελος, ον, Soph.

UNCONCERN, ὀλιγωρία, ἡ, Hdt., Thuc.

UNCONCERNED, ὀλίγωρος, ον, Hdt., Dem.; ἀμέριμνος, ον, Soph., Menand.

UNCONCERNEDLY, ὀλιγώρως, Xen., Plat., Isæ.; εὐκόλως, Plat., Isoc.

UNCONNECTED, ἀσύνδετος, ον, Xen.; ἀσύναπτος, ον, Arist.

This light, not unconnected with the beacon on Mount Ida, φάος τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός, Æsch.

For calamities are objects of pity, even if one is unconnected with them, οἰκτρὰ γὰρ τὰ δυστυχῆ βροτοῖς ἅπασι κἂν θυραῖος ὢν κυρῇ, Eur.

UNCONQUERABLE, UNCONQUERED, ἀδάμαστος, ον, Hom.; ἀδάματος, ον (ἀδ., but poet. ᾱδ.), Soph., Theoc.; ἀδμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Bacchyl.; ἀήσσητος, ον, Thuc., Plat.; ἀνήσσητος, ον, Theoc. *Vid.* INVINCIBLE.

UNCONSCIOUS OF, ἄϊστος, ον, c. gen., Eur.

UNCONSECRATED, βέβηλος, ον, Trag., Thuc.; [ἀνίερος, ον, Plat.]

UNCONSIDERED, ἄσκεπτος, ον, Ar., Xen.; ἀπρόσκεπτος, ον, Xen.

[UNCONSTRAINED, ἀνανάγκαστος, ον, Epict.]

[UNCONTESTED, ἀνεπίδικος, ον, Isoc.]

[UNCONVICTED, ἀνέλεγκτος, ον, Plat.]

UNCORRECTED, ἀνεπίπληκτος, ον, Plat.

UNCORRUPTED, ἀμίαντος, ον, Theogn., Pind., Æsch., Plat.; ἀκραιφνής, ές, Eur., Thuc. *Vid.* PURE.

UNCOUTH, ἰδιωτικός, ή, όν, Plat.

Uncouth (of a poet, or a style), ἀσύστατος, ον, Ar.

An uncouth person, ἰδιώτης, ου, ὁ, Xen.

UNCOUTHLY, ἰδιωτικῶς, Plat.

UNCOVER, TO, ἐκκαλύπτω, Hom., Æsch., Soph., Æschin.; ἀποκαλύπτω, Hdt.

To uncover one's self, unveil (q. v.), ἀνακαλύπτομαι, mid., and poet. -τω, intrans., Eur., Xen.

UNCOVERED, ἀκαλυφής, ές, Soph.; ἀκάλυπτος, ον, Soph. *Vid.* BARE.

[UNCREATED, ἀγενής, ές, Plat.; ἀγένητος, ον, Plat.]

UNCROWNED, ἀστεφάνωτος, ον, Sapph., Plat.; ἀστέφανος, ον, Eur.; ἄστεπτος, ον, Eur.

UNCTION, ἄλειψις, εως, ἡ, Hdt.

UNCTUOUS, λιπώδης, ες, Theoph.; [ἀλειμματώδης, ες, Hipp.]

UNCULTIVATED, ἄσπαρτος, ον, Hom.; ἄκτιτος, ον, h.; ἀνήροτος, ον, Æsch.; ἄσπορος, ον, Dem.; ἀργός, όν, Xen., Isoc.; ἀγεώργητος, ον, Theoph.; [ἄγροικος, ον, Thuc.; (in a state of nature), οὐλοφυής, ές, Emped.]

Uncultivated (of men, manners, etc.), ἄγριος, α, ον, and ος, ον, Plat.; ἄγροικος, ον, Thuc. *Vid.* RUDE.

A being uncultivated, ἀεργία, ἡ (ῐ, but sometimes ῑ poet.), Æschin.; ἀγεωργησία, ἡ, Theoph.

UNCURBED, ἀχάλινος, ον, Eur., Plat.

UNCURRIED, ἀδέψητος, ον, Hom.

UNCUT, ἄτομος, ον, Soph., Plat.; ἄτμητος, ον, Thuc., Xen.

Uncut (of a wood), ἄξυλος, ον, Hom.

UNDAUNTED, ἀδεής, poet. also ἀδειής, ές (also ἀδδεής, but in this form Hom. usu. has it in a bad sense—impudent, shameless), Hom., Thuc.; ὑπερδεής, ές, Ep. acc. masc. ὑπερδέα, Hom.; ἀταρβής, ές, sometimes c. gen. of the dangers by which, Hom., Soph.; ἀτάρβητος, ον, Hom., Soph.; ἀδείμαντος, ον, Pind.; ἄφοβος, ον, Pind., Soph., Eur., Xen.; ἄτρεστος, ον, Trag., Plat.; ἀφόβητος, ον, c. gen., Soph.; ἀνέκπληκτος, ον, Xen., Plat. *Vid.* INTREPID, BOLD.

UNDAUNTEDLY, ἀτρέστως, Æsch.; ἀφόβως, Xen.; ἀδεῶς, Hdt., Plat.

UNDAUNTEDNESS, ἀτρεμία, ἡ, Pind.; ἀφοβία, ἡ, Plat.

UNDECAYED, UNDECAYING, ἀγήραος, ον, Att. sometimes -ως, -ων, Hom., Pind., Soph.; ἀγήρατος, ον, Eur., Xen., Plat.

UNDECIDED (of a battle or victory), ἑτεραλκής, ές, Hom., Hdt.; ἀμφισβητήσιμος, ον, Plat.; ἄκριτος, ον, Hom., Hes., Thuc.

Undecided by the council, ἀπροβούλευτος, ον, Dem.

To fight an undecided battle, ἑτεραλκέως ἀγωνίζομαι, mid., Hdt.

On account of the long undecided nature of the conflict, διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἁμίλλης, Thuc.

UNDECIDED, TO BE (of a person), ἀμφιγνοέω, Isoc. *Vid.* TO DOUBT.

UNDECKED, ἀκόσμητος, ον, Xen.

Undecked (of an open boat), ἀστέγαστος, ον, Antipho.

UNDEFENDED, ἄφρακτος, ον, c. gen. or c. dat., Soph., Eur.; ἔρημος, η, ον, and ος, ον (generally, and in Oratt. esp., of an undefended trial), Æsch., Thuc., Antipho, Dem.

UNDEFILED, ἀπροτίμαστος, ον, Ep. for ἀπροσμ., Hom.; ἀκήρατος, ον, Trag., Hdt., Xen.; ἄχραντος, ον (also in Call. ἀχράαντος), Eur., Plat., Theoc.; [ἁγνός, ή, όν, Hom.; ἀμίαντος, ον, Theogn., Pind., Plat.] *Vid.* PURE.

UNDEFINED, ἀόριστος, ον, Thuc., Plat., Dem.

UNDEFINEDLY, ἀορίστως, Plat.

[UNDEMONSTRATED, ἀναπόδεικτος, ον, Lycurg.]

UNDENIABLE, ἀκατάβλητος, ον, Ar. *Vid.* TO DENY.

UNDER, ἔνερθε or -εν, also νέρθεν, c. gen., Hom., Pind., Soph., Eur.; ὕπαιθα, c. gen., Hom.; ὑπό, and poet. ὑπαί (never so used before a vowel), c. gen. (esp. when indicating that *from under* which one moves, or indicating an object *under* which a thing *is placed*, or a ruler *under whose* power one is), also c. dat. in the two latter senses; sometimes c. acc. of the object *under which* a thing *is placed*, also esp. implying motion toward, so as *to go* under, Omn.; κατά, c. gen., as a dead person's soul is said to go (or his body to be buried) κατὰ χθονός, etc. (LIDD. and SC. say this is merely "*down into*"), Hom., Soph.; ὑποκάτω, c. gen., Plat.

Under my government, ἐπὶ τῆς ἐμῆς βασιλείας, Isoc., and so Thuc., Hdt. (this is explained as being strictly "in the time of").

Under thirty years of age, νεώτερος τριάκοντα ἐτῶν, Xen.

From under, ὑπέκ, or before a vowel ὑπέξ, c. gen., Hom.

To be under, ὕπειμι (-εἶναι), c. dat., or c. acc., or sine cas., Hom., Æsch., Hdt., Xen.; ὑπόκειμαι, -εκείμην (being in reality perf. and pluperf.), fut. -κείσομαι, no other tenses, c. dat. or sine cas., Thuc., Plat., Isoc., Æsch.; ὑφίσταμαι, pass., c. aor. 2 and perf. act., perf. part. sync. often -εσταώς, ότος, etc., and Att. -εστώς, ῶσα, ῶτος, etc., Hdt.

UNDERGO, TO, ὑφίσταμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., perf. part. contr. -εσταώς, ότος, etc., Ep., -εστώς, ῶσα, ῶτος, etc., Att., c. acc., sometimes c. dat. (but then it is hardly in this sense), Hom., Eur., Thuc., Xen., Lys.; γεύομαι, mid., c. gen., Pind., Soph., Eur.; ἀθλέω, only act., Soph.; ὑπέχω, imperf. ὑπεῖχον, fut. ὑφέξω, no aor. 1, aor. 2 ὑπέσχον, and poet. ὑπέσχεθον, perf. ὑπέσχηκα, Soph., Eur., Thuc., Lys.; ὑποδύομαι, mid., c. aor. 2 act. -έδυν, Hdt., Xen. *Vid.* TO BEAR, TO ENDURE.

UNDERGROUND, χθόνιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Trag.; καταχθόνιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Ap. Rh.; ὑποχθόνιος, ον (but χθόνιος and its compounds mean rather "under the *earth*" than what we understand by *under ground*), Hes., Eur., Ap. Rh.; κατούδαιος, ον, h., Call.; ὑπόγειος, ον, Æsch., Hdt., Plat.; κατάγειος, ον, also -γαιος, Hdt., Xen., Plat.

UNDERHAND, κρυφαῖος, α, ον, Pind., Æsch., Soph., Xen., Plat.

[*Underhand*, ὑπὸ μάλης, Plat.]

UNDERMINE, TO, ὑπερέπτω, only pres. and imperf. act., c. acc. of what is withdrawn by undermining, c. gen. of that from under which, Hom.; ὑπορύσσω, fut. -ξω, perf. -ορώρυχα, Hdt.; ὑπορρέω (probably only pres. and imperf. act. in this act. sense), Dem.; ὑποτρώγω, fut. -τρώξομαι, no aor. 1, aor. 2 -έτραγον, Call.

To undermine (prospects, forms of government, etc.), λυμαίνομαι, mid., c. perf. pass. λελύμασμαι, sometimes in act. sense, c. acc., more rarely c. dat., Eur., Xen.

UNDERMOST, νέατος, Ep. also νεία-

τος, η, ον, Hom., Eur., Plat., Ap. Rh. *Vid.* Lowest.

Underneath, *vid.* Beneath.

Underrate, to, ὑποκορίζομαι, mid., Xen.

Understand, to, φράζομαι, mid., c. perf. and aor. 1 pass. in act. sense, usu. sine cas., Hom.; φρονέω, Hom., Plat.; ἀΐω (ᾰ Hom., ᾱ Trag., but Soph. has also ᾰ in anapæsts), only pres. and imperf. ἄϊον, Hom., Pind., Trag.; συνίημι, usu. (even when not required by the metre) in the form ξυνίημι (most of the compounds of ἵημι have ῐ Ep., esp. before ε or ει, ῑ Att., but in this word Ar. also has ῐ), aor. 1 -ῆκα, Ep. -έηκα, etc. (Hom., Hes., Theogn., etc., have some irreg. forms, imperf. 3d sing. ξυνίει, infin. συνιεῖν and συνιέμεν, imperf. 3d pl. ξύνιον, aor. 2 imper. ξύνες, and infin. ξυνέμεν), only act., and fut., and aor. 2 mid., c. acc. or c. gen., Omn.; γιγνώσκω, fut. γνώσομαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἔγνων, γνῶθι, etc., perf. pass. ἔγνωσμαι, etc., Omn.; μανθάνω, fut. μαθήσομαι and (Dor.) μαθεῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔμαθον, Ep. also ἔμμαθον, perf. μεμάθηκα, Omn.; ἐπαΐω, Soph., Plat.; ἐννοέω, Trag., Plat.; λαμβάνω, fut. λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἔλαβον, poet. also (not Att.) ἔλλαβον, perf. εἴληφα, Pind., Hdt., Xen., Plat.; συλλαμβάνω, Pind., Hdt.; ὑπολαμβάνω, often c. acc. and infin. (that such and such is the case), sometimes c. acc. rei, εἰς and acc. pers. (of understanding so and so *of* a person), Eur., Plat., Isoc., Æschin.; δεσπόζω (only of understanding speeches, etc.), c. gen., Æsch.; συναρπάζω, fut. -άσω, also -άξω, but not so well, Soph.; προσβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, but in this sense esp. in aor. 2 act., Soph.; συμβάλλω, and mid., pass. not used in this sense, Eur., Hdt.; ἐκλαμβάνω, Plat., Lys.; καταλαμβάνω, Plat.; καταμανθάνω, sometimes c. gen. pers. of whom any thing is understood, Xen., Plat., Isoc.; ἕπομαι, imperf. εἱπόμην, aor. 2 ἑσπόμην, c. dat., Plat.; συνέπομαι, Plat.; ἐφέπομαι, Plat.; παρέπομαι, Plat.; ἐπακολουθέω, c. dat., Plat.; παρακολουθέω, Dem., Demades; κατέχω, imperf. κατεῖχον, fut. καθέξω and κατασχήσω, perf. -έσχηκα, aor. 2 -έσχον, Plat.; ὑπακούω (of understanding a thing to be so and so), Plat.; so διδάσκομαι, mid., fut. -ξομαι, also perf. and aor. 1 pass. in the same sense, c. ὡς, Xen.

[*Not to understand*, ἀμφιγνοέω, Plat., Isoc., Xen.]

Do you not understand from what ...? οὐ γνώμαν ἴσχεις ἐξ οἵων; etc., Soph.; so

Understanding all things, πάντων γνώμαν ἴσχων, Soph.

To understand thoroughly, ἀκριβόω, Eur., Xen., Isoc.

To understand besides, προσσυνίημι, Hipp.

To understand (something not expressed = Lat. *subaudio* in Gram.), προσυπακούομαι, mid., Plat.

One must understand, ὑπακουστέον, c. acc. rei, περί and gen. pers., Plat.; ὑποληπτέον, Plat.

Understanding, subst., νόος, contracted νοῦς, ὁ, Omn.; γνώμη, ἡ, Theogn., Omn. Att.; σύνεσις, εως, ἡ, Pind., Eur., Thuc., Plat.; φραδή, ἡ, Pind.; φρόνημα, ατος, τό, Soph., Plat.; νόησις, εως, ἡ, Plat.; κατάληψις, Ar. *Vid.* Mind, Reason.

Perceivable by the understanding, νοητός, ή, όν, Plat.

To come to an understanding with, κοινολογέομαι, c. dat., Xen.

Understanding, adj., φρόνιμος, ον, Soph., Eur., Xen., Plat.; συνετός, ή, όν, Pind., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ὑποληπτικός, ή, όν (i. e., able to understand, as ἡ ὑποληπτικὴ δύναμις, etc.), Plat.; [νοητικός, ή, όν, Arist.]

[*Not understanding*, ἀνόητος, ον, Hdt., Soph.]

In an understanding manner, συνετῶς, Eur.; φρονίμως, Ar., Plat.

Undertake, to, ὑποδέχομαι, mid., c. perf. pass. and pluperf. in act. sense, Ep. pluperf. often without redupl., e. g., -δεκτο, -έδεκτο, also perf. infin. Ep. ὑποδέχθαι, etc., c. acc. or c. fut. infin., Hom., Hdt., Thuc.; ὑφίσταμαι, pass., c. aor. 2 and perf. act., perf. part. often sync., Ep. -εσταώς, υῖα, ότος, also (esp. in Att.) -εστώς, ῶσα, ῶτος, etc., c. acc. or c. infin., esp. fut. infin., Hom., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; πανδοκέω, only pres. act., Æsch.; αἴρομαι, mid., Ion. also ἀείρ., Æsch., Soph., Hdt.; παραδέχομαι, Hdt., Dem.; παραλαμβάνω, fut. -λήψομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έλαβον, poet. (not Att.) often -έλλαβον, perf. -είληφα, Ar., Hdt., Xen., Æschin., Dem.; φιάλλω, only in fut. act., Ar.; ἀντιλαμβάνομαι, mid., c. gen., Thuc., Xen.; ὑποδύομαι, mid., c. aor. 2 (ὑπέδυν) and perf. act., Hdt., Xen.; ἐνδύομαι, c. εἰς and acc., Xen.; ἀναδέχομαι, Hdt., Xen., Dem.; ὑποτείνω, c. fut. infin., Thuc.; ἐνδέχομαι, Hdt.; προσίεμαι (ῑ), mid., rare except in pres. and imperf., c. infin., Xen., Plat.; προχειρίζομαι, Dem., Plat.; ἐπιβάλλομαι, mid., no aor. 1, Plat., Arist.; κατεπαγγέλλομαι, mid., Dem., Æschin.; (scarcely any of the above middle verbs have any passive in this sense); προαιρέω, Oratt.; τάσσω ἐμαυτόν, c. ἐπί and acc., Xen.

To undertake in conjunction with another, συναίρομαι, mid., c. acc. or c. gen. of the deed to be done, c. dat., or c. σύν and dat., or μετά and gen. of the partner, Æsch., Eur., Thuc., Dem.

[*To undertake for another*, ἀνθυφίσταμαι, Dem.]

To undertake a war against the King of Persia, πόλεμον βασιλεῖ τῶν Περσέων ἀναιρέεσθαι, Hdt.

One must undertake, ἀντιληπτέον, c. dat. pers., gen. rei, Dem.

Undertaken, to be, προχειρίζομαι, pass., esp. in perf. προκεχείρισμαι, Plat.

Undertaker, an, κηδεμών, όνος, ὁ, Hom.

Undertaking, an (of labors), ἀνάδοχή, ἡ, Soph.; [πραγματεία, ἡ, Plat.; in pl. τὰ παραλαμβανόμενα, Hdt.]

Undervalue, to, ὀλιγωρέω, only act., c. gen., Thuc., Xen., Plat.

Underwood, ῥῶπες, αἱ, Hom.; ῥωπήϊον, τό, Hom.

Undeserved, ἀνάξιος, α, ον, and ος, ον, Eur., Plat.

Undeservedly, ἀναξίως, Hdt., Dem.; μὴ κατ' ἀξίαν, Eur.; ὑπὲρ and παρὰ τὴν ἀξίαν, Eur., Dem.; ἀδίκως, Isoc.

Undeserving, ἀνάξιος, α, ον, and ος, ον, c. gen., Trag., Hdt., Thuc., Isoc., Dem. *Vid.* Unworthy.

Undestroyed, ἄφθαρτος, ον, Arist.

Undetermined, ἀκύρωτος, ον, Eur.; ἀδιόριστος, ον, Arist.

Undeterminedly, ἀδιορίστως, Arist.

Undeviatingly, ἐντενές, Ap. Rh.

[Undigested (of food), ὠμός, ή, όν, Plut.; metaph., ἀδιαπόνητος, ον, Ath.]

Undiminished, ἀτριβής, ές, Xen.

Undipped, ἀβάπτιστος, ον, c. gen. of that in which, Soph.

Undiscernible, ἀόρατος, ον, Xen., Plat. *Vid.* Invisible.

Undiscerning, ἄκριτος, ον, Hdt.

Undisciplined, ἄτακτος, ον, Hdt., Omn. Att. prose; ἀσύντακτος, ον, Xen.

To be undisciplined, ἀτακτέω, only act., Xen., Lys., Dem.

A being undisciplined, ἀταξία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Dem.

In an undisciplined manner, ἀτάκτως, Thuc., Isoc., Dem.

Undiscoverable, Undiscovered, ἀνεύρετος, ον, Plat.; ἀνεξεύρετος, ον, Thuc.

Undisguised, ἀνέφελος, ον, Soph.; ἄκρυπτος, ον, Eur.; ἀπροφάσιστος, ον, Thuc.

Undisguisedly, ἀπροφασίστως, Thuc.

Undisputed, ἀναμφισβήτητος, ον, Thuc., Xen., Isæ.; ἀναμφίλογος, ον, Xen.

Undisputed (i. e., at law), ἀνεπίδικος, ον, Dem., Isoc.

Undisputedly, ἀναμφισβητήτως, Plat.; ἀναμφιλόγως, Xen.

Undistinguishable, ἄκριτος, ον, Hom.; ἀκριτόφυρτος, ον, Æsch.; ἀδιάκριτος, ον, Hipp.

Undisturbed, ἕκηλος, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph., Theoc.; ἀθόρυβος, ον, Plat.; ἀθορύβητος, ον, Xen.; ἀστυφέλικτος, ον, Xen.; ἀτάρακτος, ον, Xen., Plat.

Undisturbedly, ἀθορύβως, Eur. *Vid.* Quietly.

Undivided, ἄδαστος, ον, Soph.; ἀμέριστος, ον, Plat.; ἄσχιστος, ον, Plat.; ἀνέμητος, ον, Dem.; ἀδιαίρετος, ον, Arist.; ἀδαίετος, ον, Ap. Rh.

Undo, to (as one undoes a piece of work), ἀναλύω, sync. also ἀλλύω, Ep. imperf. ἀλλύεσκον, etc., perf. pass. -λέλυμαι, etc., Hom.; χαλάω, Trag., Xen.; διαχέω, fut. -χεύσω, aor. 1 -έχευα, Att. -έχεα, perf. pass. -κέχυμαι, etc., Hdt., Plat.; ἀγένητον ποιέω, Soph.; ἄπρακτον ποιέω, Dem.

To undo (i. e., open), *vid.* To open.

To undo one's own work, ἀνήνυτον ἔργον πράσσω, Plat.

To undo (i. e., to ruin), ὄλλυμι, fut. ὀλέσω and ὀλῶ, perf. ὀλώλεκα, perf. 2 ὄλωλα in pass. sense, as also pres. and fut. mid. ὀλοῦμαι, and aor. 2 ὠλόμην, no pass., Omn. poet.; ἀπόλλυμι, Omn. *Vid.* To destroy.

Undone (i. e., not done), ἄῤῥεκτος, ον, and ἄρεκτος, Hom.; ἀποίητος, ον, Pind.; ἀργός, όν, Soph.; ἀγένητος, ον, Soph.; ἄπρακτος, ον, Dem.; ἀνήνυτος, ον, Plat.

Undone (i. e., ruined), ὀλοός, ή, όν, Æsch., Soph.; ὀλέθριος, α, ον, and ος, ον, Soph.

To be undone (i. e., ruined, q. v., and "to undo"), ἐκπορθέομαι, pass., Soph., Eur.; ἐκφθείρομαι, pass., Eur.; ἀνασκευάζομαι, pass., Eur.; οἴχομαι, only in pres. and perf. οἴχωκα, Soph.

[*To become undone* (i. e., loose, q. v.), χαλάω, Eur., Xen.]

Undoubted, ἀναμφίλογος, ον, Xen. *Vid.* Certain.

UNDOUBTEDLY, ἀναμφῐλόγως, Xen. *Vid.* CERTAINLY.

UNDRESS, TO, ἐκδῦ'ω, also pres. and imperf. act. poet. (but not Att. in this sense) ἐκδύνω, fut. -δύσω, etc., act. of undressing others, mid. of undressing one's self, c. aor. 2 act. -έδυν, Hom., Æsch., Ar., Hdt., Xen., Lys.; ἀποδύω, and -ομαι, mid., in act. sometimes c. acc. of the garments, gen. pers., in mid. sometimes c. gen. of the garments, etc., Hom., Ar., Hdt., Omn. Att. prose.

UNDUE—*to gain undue advantages*, πλεονεκτέω, Xen.

A desire of gaining undue advantages, πλεονεξία, ἡ, Plat.; (a trick for that object), πλεονέκτημα, ατος, τό, Dem.

One who desires undue advantages, πλεονέκτης, ου, ὁ, Xen.

[UNDULATING, TO BE (of a country), ὀφρυάω καὶ κοιλαίνομαι, Prov. ap. Strab.]

UNEASINESS, 'ἄγωνία, ἡ, Dem.

Let it not be a cause of uneasiness to you, μήτε δυσχερές σοι γενέσθω, Plat.

[UNEASY, ἀλυσμώδης, ες, Hipp.] *Vid.* RESTLESS.

[UNEASY (couch), νυκτίπλαγκτος, ον (e.g., εὐνή), Æsch.]

[UNEATABLE, ἄβρωτος, ον, Menand.]

UNEDUCATED, 'ἀδῐδακτος, ον, Dem.; 'ἀνομῐλητος παιδείας, Plat.

UNENCLOSED, 'ἄνερκτος, ον, Lys.

UNENCUMBERED (of property), ἐλεύθερος, α, ον, and ος, ον, Dem.

UNENVIABLE, [ἀμέγαρτος, ον, Hom.]; ἄζηλος, ον, Æsch.

UNENVIED, ἄφθονος, ον, Æsch., Soph.; ἀφθόνητος, ον, Æsch., Plat.

UNEQUAL, ἄϊσος, ον (ῐ, but usu. ῑ), Pind.; 'ἄνισος, ον, Xen., Plat., Dem.; 'ἀνόμοιος, ον, Pind., Xen., Isoc., Plat.; 'ἀνώμᾰλος, ον, Eur., Thuc., Plat.

Unequal to existing circumstances, χείρων τῶν ὑπαρχόντων, Dem.; so ἥσσων, ον, Plat.

[*Of unequal time* or *quantity*, ἀνομοιόχρονος, ον, Metric.]

[*To make unequal*, ἀνομοιόω, Plat., and pass., *to be unequal*, ἀνομοιόομαι, Plat.]

To be unequal to (i.e., unable to bear), 'ἀπεῖπον, aor. 2 augment in all the moods, c. dat., Æschin.

UNEQUALLY, 'ἀνίσως, Dem.

UNERRING, [νημερτής, ές, Hom., Æsch.; ἀναπλάκητος, ον, Soph.]; 'ἀνᾰμάρτητος, ον, Xen.; ἀψευδής, ές, Æsch.

UNERRINGLY, νημερτέως, Hom.; ἀναμαρτήτως, Xen.

UNEVEN, [ἄνισος, ον, Hipp., Plat.; ἀνάρτιος, ον, Plat.]; ἀνώμᾰλος, ον, Eur., Thuc., Plat.; [ἑτερόρῤῥοπος, ον, Hipp.]

UNEVENNESS, 'ἀνωμᾰλότης, ητος, ἡ, Plat.

UNEXAMINED, ἀκωδώνιστος, ον, Ar.; ἀνεξέλεγκτος, ον, Thuc., Antipho; 'ἀβᾰσᾰνιστος, ον (esp. by judicial examination), Antipho; 'ἀνεπίσκεπτος, ον, Xen.; 'ἀνερεύνητος, ον, Plat.; ἀνεξέταστος, ον, Dem.

Unexamined, adv., ἀβᾰσᾰνίστως, Thuc.; 'ἀνεπισκέπτως, Hdt.

UNEXCEPTIONABLE, 'ἀνεπῐτίμητος, ον, Isoc., Dem.

UNEXECUTED, 'ἀτελεύτητος, ον, Hom.; ἀτέλεστος, ον, Hom.

[UNEXERCISED, ἀνάσκητος, ον, Xen.; ἀγύμναστος, ον, Xen.]

UNEXPECTED, 'ἀνώϊστος, ον, Hom.; ἀελπτής, ές, Hom.; 'ἀδόκητος, ον, Hes., Trag.; 'ἀτέκμαρτος, ον, Pind.; ἄελπτος, ον, h.; 'ἄφαντος, ον, Soph.; 'ἄφραστος, ον, Eur., Ap. Rh.; ποταίνιος, α, ον, and ος, ον, Æsch.; 'ἀδόξαστος, ον, Soph.; ἀντίλογος, ον, Eur.; 'ἄτοπος, ον, Eur.; πᾰράλογος, ον, Thuc., Dem.; πᾰράδοξος, ον, Xen., Plat., Isoc., Dem.; 'ἀνέλπιστος, ον, Thuc.; δῠσέλπιστος, ον, Xen.; ἀπρόφᾰτος, ον, Ap. Rh.

UNEXPECTEDLY, ἐξ ἀελπτίης, Archil.; ἀέλπτως, Æsch.; 'ἀφράστως, Soph.; παρᾰλογον, Eur.; παραλόγως, Dem.; ἀδόκητα, Eur.; ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου, Thuc.; ἀδοκήτως, Thuc.; ἐκ δῠσελπίστων, Xen.; παραδόξως, Æschin.; ἐκ τοῦ παραδόξου, Dem.; ἀπροφάτως, Ap. Rh.

UNEXPIATED, ἀκᾰθαρτος, ον, Soph.

UNEXPLAINED, 'ἀπεριήγητος, ον, Plat.

UNEXPLORED, 'ἀδιερεύνητος, ον, Plat.

UNEXTINGUISHABLE, ἄσβεστος, ον, Hom., Pind., Æsch.

UNEXTINGUISHABLY, 'ἄμοτον, Hom., Hes.

UNFADING, 'ἀμᾰραντος, ον, Diosc.

UNFAILING, ἀσφαλής, ές, Soph., Eur., Xen.

UNFAIR, 'ἀνεπιεικής, ές, Thuc. *Vid.* UNJUST.

UNFAIRLY, ἑτεροζήλως (i.e., with partiality to the other side), Hes.; 'ἀνῑσως, Dem.

To act unfairly, ἀγνωμονέω, only act., Xen., Dem.; [ἀνίσως ἔχω, πρός, Dem.]

UNFAIRNESS, ἀνεπιείκεια, ἡ, Dem. *Vid.* INJUSTICE.

UNFAITHFUL, 'ἄπιστος, ον, Omn. *Vid.* FAITHLESS.

UNFATHOMABLE, 'ἄβυσσος, ον, Æsch., Hdt.

UNFAVORABLE, 'ἀπεστραμμένος, η, ον (of words, etc.), Hdt.; πονηρός, ά, όν (of circumstances or situations), Thuc., Xen.

To form an unfavorable opinion of (in any way, as to conduct, success, etc.), καταγινώσκω (for tenses, see v. under TO KNOW), c. gen., Thuc., Xen.

UNFAVORABLY, πονηρῶς, Dem.

UNFED, 'ἄδειπνος, ον, Xen.

UNFEELING, 'ἀτέραμνος, ον, Hom.; δῠσηλεγής, ές, Theogn.; δῠσάλγητος, ον, Soph.; ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ (i.e., without proper feeling), Pind.; [ἀνάλγητος, ον, Soph.; ἀναίσθητος, ον, Plat.]

A being unfeeling, ἀγνωμοσῠνη, ἡ, Soph.

[UNFEELINGLY, ἀναλγήτως, Soph.]

UNFEIGNED, 'ἄδολος, ον, Pind., Ar., Thuc.; 'ἀκᾰτάψευστος, ον, Hdt. *Vid.* REAL.

UNFEIGNEDLY, ἀδόλως, Thuc.

UNFELT, 'ἀναίσθητος, ον, Thuc.

UNFETTERED, 'ἄδεσμος, ον, Eur., Thuc.

Unfettered by secondary considerations, 'ἄφετος, ον, Isoc.

UNFINISHED, 'ἀτελεύτητος, ον, Hom.; 'ἀτέλεστος, ον, Hom.; 'ἀδιέργαστος, ον, Isoc.

UNFIT, ἀνάρμοστος, ον, Hdt.; 'ἀνεπῐτήδειος, ον, c. πρός and acc., Xen., Plat. *Vid.* USELESS.

[*Unfit for work*, ἀμηχανοεργός, όν, Hes.]

UNFITLY, 'ἀνεπιτηδείως, Plat.; ἀναρμόστως, Plat.

UNFIXED, 'ἀκᾰτάστᾰτος, ον, Dem. *Vid.* UNSETTLED.

UNFLATTERED, 'ἀθώπευτος, ον, Eur.

UNFLEDGED, ἀπτήν, ῆνος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἄπτερος, ον, Eur.

UNFOLD, TO, 'ἀνᾰπετάννῡμι, poet. sync. also ἀμπ., fut. -ἄσω, perf. pass. -πέπταμαι, also more rarely -πεπέτασμαι, aor. 1 pass. -επετάσθην, etc. (Pind. has also pres. ἀναπῐτνημι), Xen.; ἐξελίσσω, augment ειλ., fut. -ξω, Eur.; ἀναπτύσσω, fut. -ξω, no perf. in any voice, Eur.; προσαναπτύσσω, Arist.; ἀνοίγνυμι, fut. -οίξω, Æsch.; ἀναπλόω, Mosch., Babr.

[UNFOLDING, AN, ἀνάπτυξις, εως, ἡ, Arist.]

[UNFORCED, ἀβίαστος, ον, Plat.]

UNFORESEEN, 'ἀπρόοπτος, ον, Æsch.; ἀπρομήθητος, ον, Æsch.; 'ἀπροσδόκητος, ον, Omn. Att., Hdt.; ἀπροφῠλακτος, ον (of evils not guarded against as being unforeseen), Thuc.; ἀπρόσκεπτος, ον, Xen.; ἀπρόφατος, ον, Ap. Rh. *Vid.* UNEXPECTED.

In an unforeseen manner, ἀπροσδοκήτως, Thuc.; 'ἀμᾰθῶς (of things so happening), Thuc.

UNFORGIVING, 'ἀσυγγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Dem.

UNFORGOTTEN, 'ἀείμνηστος, η, ον, and ος, ον, Theogn., Soph., Eur., Thuc., Dem.

So as to be unforgotten, ἀειμνήστως, Æschin.

UNFORTIFIED, 'ἄφρακτος, ον, c. gen., or c. dat., or sine cas., Soph., Thuc.; 'ἀτείχιστος, ον, Thuc.; 'ἀνώχῠρος, ον, Xen.

UNFORTUNATE, αἰνοπᾰθής, ές, Hom.; κάμμορος, ον, Hom.; δύσμορος, ον, Hom., Trag.; 'ἄμορος, ον, also 'ἄμοιρος, Ep. always ἄμμορος, Hom., Pind., Soph., Eur., Plat.; κᾰκός, ή, όν, compar. -ίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάκιστος (only of circumstances), Omn.; δύστηνος, ον, Omn. poet., Dem.; 'ἄποτμος, ον, Hom., Trag.; πονηρός, ά, όν (of fate, etc., not of people), Hes., Eur., Thuc.; δυστῠχής, ές, Trag., Isoc., Dem.; αἰνόμορος, ον, Æsch.; δῠσούριστος, ον (of circumstances), Soph.; 'ἀφεγγής, ές (of circumstances), Soph.; βᾰρῠδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur.; κᾰκοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur., Plat.; βᾰρῠποτμος, ον, Soph., Eur.; δύσποτμος, ον (N.B.—these compounds of πότμος have rarely, if ever, any compar. or superl.), Trag., Ar.; κᾰκόποτμος, ον, Æsch., Eur., Arist.; πάμμορος, ον, Soph.; πᾰλιντῠχής, ές, Æsch.; 'ἀτῠχής, ές, Plat., Antipho, Dem.; τρᾱχύς, εῖα, ύ (of events), Isoc.; βᾰρυσύμφορος, ον, Hdt. *Vid.* UNHAPPY, MISERABLE.

Very unfortunate, πᾰνᾰποτμος, ον, Hom.; τρισκᾰκοδαίμων, ον, Ar.

Unfortunate in marriage, αἰνόλεκτρος, ον, Æsch.; αἰνόγᾰμος, ον, Eur.

Unfortunate as a father, αἰνοπᾰτήρ, έρος, ὁ, Æsch.

Unfortunate as a mother, αἰνοτόκεια, ἡ, Mosch.

UNFORTUNATE, TO BE, κᾰκῶς πάσχω, fut. πείσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἔπᾰθον, perf. πέπονθα, Ep. part. also πεπᾰθώς (not Att.) (Hom. also has 2d pl. perf. sync. πέποσθε; Xen. has πάσχω τι in the same sense), Hom., Æsch., Eur., Hdt.; δυστῠχέω, no mid., in prose also pass. (esp. in aor. 1) in the same sense, Omn. Att., Hdt.; 'ἀτῠχέω, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; δυσπρᾱγέω, only act., Æsch.; πταίω, only act., Eur., Xen., Lycurg.; συννεφέω, only pres. and imperf. act., Eur.; 'ἀποτυγχᾰνω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1, aor. 2 -έτῠχον, Anac., Xen., Dem.; τύχῃ χράομαι, mid., c. perf. pass. in the same sense, contr. -άει in

-ῆ, etc., Eur.; ἀνεπιτηδείως πράσσω (fut. -ξω, perf. πέπρᾱγα), Lys.; so κακῶς, φλαύρως πράσσω, etc., Pind., Trag., Hdt. (*vid.* To FARE); κακοδαιμονέω, Xen.; ἐπὶ συμφοραῖς γίγνομαι, fut. γενήσομαι, no aor. 1, aor. 2 ἐγενόμην, perf. γέγονα, part. often sync. γεγώς, ῶτος, etc., Dem.; δυσπαθέω, Mosch.; προσφθείρομαι, pass., esp. in aor. 2, c. dat. of that which one's ill fortune brings one to, Ar.; σφάλλομαι, pass., Thuc.

To be unfortunate in, ἐνδυστυχέω, Eur.

To be unfortunate in company with, συνδυστυχέω, Eur.; συνάτῠχέω, Lycurg.

To be unfortunate previously, προδυστυχέω, Isoc.

To be unfortunate by the infliction of the gods, δαιμονάω, only pres. act., usu. c. dat. of the calamity, sometimes c. acc., Æsch., Ar.

If, then, they are unfortunate, which may God avert, ἢν δ' οὖν, ὃ μὴ γένοιτο, χρήσωνται τύχῃ, Eur.

UNFORTUNATELY, κάκῶς, Omn.; δυσπότμως, Æsch.; δυστῠχῶς, Æsch., Eur., Xen., Plat.; δυσμόρως, Æsch.; πονηρῶς, Lys., Dem.; ἀτῠχῶς, Isoc.; φλαύρως, Hdt.; ἀνεπιτηδείως, Lys.

UNFREQUENT, σπάνιος, α, ον, Eur., Thuc., Xen., Plat., Hdt. *Vid.* RARE.

UNFREQUENTED, ἀστῐβής, ές, sometimes c. dat., Æsch., Soph.

UNFRIENDLY, ἄφῐλος, ον, Æsch., Eur.; ἐθέλεχθρος, ον, Cratin.; ἀνεπιτήδειος, ον, Xen., Lys.; ἀηδής, ές, Dem.

In an unfriendly manner, ἀφίλως, Æsch.

UNFRUITFUL, ἄκαρπος, ον, Æsch., Eur.; ἀκάρπωτος, ον, Soph.; ἀκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἄγονος, ον, Arist.; [δύσβωλος, ον, Anth.] *Vid.* BARREN.

[*To be unfruitful*, ἀγονέω, Theoph.; ἀκαρπέω, Theoph.]

UNFRUITFULNESS, ἀκαρπία, ἡ, Æsch. *Vid.* BARRENNESS.

UNFULFILLED, ἄκραντος, ον, Ep. also ἀκράαντος, Hom., Pind., Æsch., Eur.; ἀτέλεστος, ον, Hom.; ἀκάρπωτος, ον (of an oracle), Æsch.

UNFURL, TO, πετάννῡμι, fut. -ᾰσω, aor. 1 ἐπέτᾰσα, and poet. ἐπέτασσα (not Att.), perf. pass. πέπτᾰμαι, also πεπέτασμαι, aor. 1 ἐπετάσθην, also in poet. pres. and imperf. πίτνημι, Hom.; ἀνᾰπετάννυμι, poet. sync. also ἀμπ., and in pres. ἀνᾰπίτνημι, Hom.; ἁπλόω, Orph. *Vid.* To SPREAD.

UNFURNISH, TO, ἐκσκευάζω, esp. in pass., Dem.

UNGAINLY, σκαιός, ά, όν, Soph., Eur., Plat., Lys., Dem.

UNGATHERED, ἄδρεπτος, ον, Æsch.; ἀδρέπᾰνος, ον, Soph.; ἀσυγκόμιστος, ον (of crops), Xen.

UNGENEROUS, ἀνελεύθερος, ον, Plat., Lys.

UNGENTLE, ἀμείλῐχος, ον, Hom., Pind., Æsch. *Vid.* HARSH.

UNGIRT, ἄζωστος, ον, Hes., Plat.

UNGODLINESS, ἀθεότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* IMPIETY.

UNGODLY, ἄθεος, ον, Pind., Trag. *Vid.* IMPIOUS.

In an ungodly manner, ἀνοσίως, Eur., Dem.

UNGOVERNABLE, λάβρος, ον, Omn. poet.; δύσαρκτος, ον, Æsch.; ἀχάλῑνος, ον, Eur., Plat.; ἀκράτητος, ον, Arist.

UNGRACEFUL, ἄχᾰρις, ὁ καὶ ἡ, neut. -ρι, gen. -ῐτος, compar. -ίστερος, etc., Hom., Theogn., Eur., Hdt.; ἀχᾰριστος, ον, Hom., Theogn., Eur., Xen.; ἄκομψος, ον, Eur.

UNGRACEFULLY, ἀχᾰρίστως, Xen.

UNGRACIOUS, ἄχᾰρις, ὁ καὶ ἡ, neut. -ρι, gen. -ῐτος, compar. -ίστερος, Æsch., Eur., Hdt.

UNGRATEFUL, ἀχᾰριστος, ον, c. dat., or c. πρός and acc. of the person toward whom, Eur., Hdt., Xen., Plat.; δυσχᾰριστος, ον, Æsch.; ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Xen.

To be ungrateful, ἀχᾰριστέω, only act., Xen.

He made an ungrateful return, ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλάς, Eur.

UNGRATEFULLY, ἀχᾰρίστως, Xen.

For I think that I shall not be ungratefully treated by you, οἶμαι γὰρ οὐκ ἀχαρίστως μοι ἕξειν . . . πρὸς ὑμῶν, Xen.

[UNGROUND, ἀνέρεικτος, ον, Hipp.]

UNGUARDED, ἀφῠλακτος, ον, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; ἀδίοπος, ον, Æsch.; ἄφρουρος, ον, Plat.; ἀφρούρητος, ον, Plat.

Unguarded (i. e., acting in an unguarded manner), ἄφρακτος, ον, Eur.

An unguarded state, ἀφῠλαξία, ἡ, Xen.

UNGUARDEDLY, ἀφῠλάκτως, Xen.

UNGUENT, μύρον, τό, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* OINTMENT.

[*Preparing unguents*, μυρεψός, όν, Critias, Arist.; *the art of preparing unguents*, μυρεψική, ἡ (sc. τέχνη), Lys.]

[*A preparing of unguents*, μυρεψία, ἡ, Arist.; *relating to the preparing of unguents*, μυρεψικός, ή, όν, Hipp.]

[*A seller of unguents*, μυροπώλης, ὁ, Lys.; *to sell unguents*, μυροπωλέω, Ar.; *a place where unguents are sold*, μυροπωλεῖον, τό, Lys.]

[UNHACKLED, ἄλοπος, ον (of flax), Ar.]

UNHALLOWED, ἀνῐερος, ον, Æsch., Eur., Plat.; ἄθῠτος, ον (of sacrifices not duly offered), Eur.

UNHAND, TO, μεθίημι (θῐ), aor. 1 -ῆκα, poet. (not Att.) -έηκα, act. c. acc., mid. c. gen., also Ep. pres. 2d and 3d sing. μεθιεῖς, μεθιεῖ, and imperf. μεθίεις, μεθίει, Soph., Eur.

Unhand this woman, φθεῖρου τῆσδε, Eur.

UNHAPPINESS, ἀνολβία, ἡ (ῐ, but also ῑ poet.), Hes.; δυσδαιμονία, ἡ, Eur., Andoc. *Vid.* MISERY.

UNHAPPY, ἄμορος, ον, also ἄμοιρος, Trag., Ep. always ἄμμορος, Hom., Pind., Soph., Eur., Plat.; ἄνολβος, ον, Æsch., Eur., Orac. ap. Hdt.; ἀνόλβιος, ον, Hdt.; δυσδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Trag., Plat., Andoc.; μέλεος, α, ον, Trag. *Vid.* MISERABLE.

An unhappy maiden, κἀκοπάρθενος, ἡ, Mel.

An unhappy father, αἰνοπᾰτήρ, έρος, ὁ, Æsch.

An unhappy mother, αἰνοτόκεια, ἡ, Mosch.

UNHARASSED, ἀγύμναστος, ον, Soph.

UNHARMED, ἀσκηθής, ές, Hom., Ap. Rh.; ἀκήριος, ον, Hom.; ἀβλαβής, ές, Pind.; ἄσῡλος, ον, Eur.; ἄνᾰτος, ον, Æsch., Soph.; ἀνέπᾰφος, ον (of any thing deposited and returned in the same state), Dem. *Vid.* UNHURT.

UNHARNESS, TO, λύω (ῡ, sometimes Ep. ῠ in arsis, in compounds ῠ), fut. λῡσω, perf. pass. λέλῠμαι, Hom., Hes., Eur. *Vid.* To UNYOKE.

UNHEALTHY (of places, etc.), νοσώδης, ες (also of people, etc.), Eur., Plat., Isoc.; νοσηρός, ά, όν, Xen.; βᾰρύς, εῖα, ύ (also of food), Xen.; νοσημᾰτώδης, ες, Arist.

Unhealthy (of a person), ἐπῐνοσος, ον, Arist.

UNHEARD, ἀνήκουστος, ον, Arist.

A trying, or *a judging*, or *a fining of a defendant unheard, without giving him the opportunity of being heard*, δίκη (ης, ἡ), or γνῶσις (εως, ἡ), or ἐπωβελία ἀπρόσκλητος, Oratt.

UNHEARD OF, ἄιστος, ον, Hom.; ἄπυστος, ον, Hom.; ἀκήρυκτος, ον (of a person of whom no news has been received), Soph.; ἀνήκουστος, ον (esp. as too horrible to be often heard of), Soph., Antipho.

Not to be heard at a distance (of a low voice), ἄπυστος, ον, Soph.

UNHEATED, ἀθέρμαντος, ον, Æsch.

UNHEEDED, ἀβουκόλητος, ον, Æsch.; [ἀμελής, ές, Xen.; ἀμέριμνος, ον, Menand.]

UNHESITATING, ἄοκνος, ον, Hes., Soph., Thuc.; ἀπροφᾰσιστος, ον, Thuc., Xen., Dem. *Vid.* PROMPT.

UNHESITATINGLY, ἀπροφᾰσίστως, Thuc., Xen.; ἀόκνως, Plat., Dem.

[UNHINDERED, ἀνεμπόδιστος, ον, Arist.]

UNHIRED, ἄμισθος, ον, Æsch., Soph.

Unhired, adv., ἀμισθί, Eur., Dem.

UNHOLILY, ἀνοσίως, Eur., Dem.

UNHOLY, ἄναγνος, ον, Trag.; ἀνόσιος, α, ον, more usu. ος, ον, Trag., Hdt., Xen., Plat.; ἀνῐερος, ον, Æsch., Eur.

Unholy inasmuch as having neglected offering sacrifice, ἀνίερος ἀθύτων πελᾰνων, Eur. *Vid.* WICKED.

UNHONORED, ἀγέραστος, ον (i. e., without having received any present as a gift of honor), Hom.; ἄτῑτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Æsch.; ἄτῑμος, ον, Omn.; ἀτίμητος, ον, Hom.; ἀτίμαστος, ον, Mimnerm.; ἀτίετος, ον, Æsch.

Unhonored (as to funeral honors), ἄμοιρος, ον, Soph.; ἀκτέριστος, ον, Soph.; ἀνόσιος, α, ον, and ος, ον, Soph.

Unhonored, adv., ἀτίμως, Eur., Lys.

To leave unhonored, ἀτίω, only pres. act., Theogn. *Vid.* To DISHONOR.

UNHOPED FOR, ἀελπτής, ές, Hom.; ἄελπτος, ον, h., Soph., Hdt.; ἀνάελπτος, ον, Hes.; ἀνέλπιστος, ον, Trag., Thuc. *Vid.* UNEXPECTED.

Unhoped for, adv., ἄελπτα, Æsch.; ἀέλπτως, Æsch.

UNHURT, ἀσκηθής, ές, Hom., Ap. Rh.; ἀκήριος, ον, Hom.; ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sometimes c. gen. of the evil, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Plat.; ἀσῐνής, ές, Hom., Æsch., Hdt.; ἀβλᾰβής, ές, Pind., Æsch.; ἄνᾰτος, ον, Æsch., Soph.; ἀπήμαντος, ον, Æsch.; ἄνοσος, ον; c. gen. (κακῶν), Eur.; ἄπληκτος, ον, Eur.; ἀκραιφνής, ές, Soph.; ἀψάλακτος, ον, Ar.; ἀδήλητος, ον, Ap. Rh. *Vid.* SAFE, UNINJURED.

[UNICORN, THE, μονοκέρως, ωτος, ὁ, LXX.]

UNIFORM, adj., μονοειδής, ές, Plat.

UNIFORM, A, σκευή, ἡ, Thuc.

[UNIFORMITY, τὸ μονοειδές, Polyb.]

UNIFORMLY, ὁμοτόνως, Arist.

UNIMAGINABLE, ἀλόγιστος, ον, Soph.

[UNIMPASSIONED, ὁ μὴ πάσχων, Arist.; ἀνενθουσίαστος, ον, Plut.]

UNIMPEDED, ’ἀνεμπόδιστος, ον, Arist.

UNIMPORTANT, φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Eur., Thuc., Plat.; μικρός, ά, όν, Plat.

UNINFLAMMABLE, ’ἄκαυστος, ον, Arist.

UNINFORMED, ’ἀμᾰθής, ές, sometimes c. gen. of the matter in which, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem. *Vid.* IGNORANT.

UNINHABITABLE, UNINHABITED, ἀοίκητος, ον, Hdt., Lys., Isoc.; δὔσοίκητος, ον, Xen.

UNINITIATED, ’ἀτελής, ές, h.; ’ἀτέλεστος, ον, sometimes c. gen. of the mysteries, Eur., Plat.; βέβηλος, ον, Eur., Plat.; ’ἀμύητος, ον, Plat., Andoc.

UNINJURED, ’ἀνόλεθρος, ον (of a person), Hom.; ἄθικτος, ον, c. dat. of the evil by which, Æsch.; ὀρθός, ή, όν, Thuc.; ἀκέραιος, ον, Thuc.; ἀήττητος, ον (of a city which has suffered no defeats during the time spoken of), Dem. *Vid.* UNHURT.

UNINTELLIGIBLE, ’ἀμήχᾰνος, ον, Hom.; ψελλός, ή, όν, Æsch.; ’ἄσημος, ον, Trag., Hdt.; ἄσκοπος, ον, Æsch., Soph.; ’ἀσὔνετος, ον, Eur.; δυςξὔνετος, ον, Eur., Xen.; δὔσεύρετος, ον, Æsch.; δυστέκμαρτος, ον, Æsch., Eur.; δύσκρῐτος, ον, Æsch., Soph.; δυςξύμβλητος, ον, Eur.; ’ἀσᾰφής, ές, Thuc.; δὔσάλωτος, ον, Plat.; δύσγνωστος, ον, Plat.; δυσκᾰτᾰμᾰθητος, ον, Plat., Isoc.

Uttering an unintelligible sound (of birds), βεβαρβᾰρωμένος, η, ον, Soph.

UNINTELLIGIBLY, δυσκρῐτως, Æsch.; δυσκᾰτᾰμᾰθήτως, Isoc.

UNINTENTIONAL, ἀέκων, contr. (as always in Att.) ἄκων, ουσα, ον, οντος, etc. (of the doer, more rarely of the deed), Omn.; ’ἀκούσιος, ον, Trag., Hdt., Xen., Antipho, Dem.

UNINTENTIONALLY, ’ἀκουσίως, Thuc., Plat., Antipho.

[UNINTERMITTING, ἀδιάλειπτος, ον, Tim. Locr.]

UNINTERRUPTED, συνεχής, ές (ῠ of course, but Hom., Hes., and Theoc. have also ῡ), Omn.; εὔκηλος, ον (only of persons), Hom., Ap. Rh.; ’ἄκορος, ον, Pind.

UNINTERRUPTEDLY, συνεχέως, Att. -χῶς, also συνεχές (see above for quantity), Hom., Hes., Pind., Eur., Hdt., Thuc., Dem.; διαμπερές, Hom.; ’ἄφαρ, Hom.; ’ἀδιασπάστως, Xen.

With whom they are uninterruptedly at war, πρὸς οὓς οὐδὲ πώποτε ἐπαύσαντο πολεμοῦντες, Isoc.

UNINVESTIGATED, ἀνεξέταστος, ον, Dem.

UNINVITED, ”ἄκλητος, ον, Æsch., Eur., Thuc.

[*To go uninvited to a banquet*, φοιτάω ἀνεπάγγελτος ἐπὶ δεῖπνον, Cratin.]

UNION, ὁμαυλία, ἡ (esp. such as living together), Æsch.; συζῠγία, ἡ, Eur., Plat.; κοινωνία, ἡ, Thuc.; σύζευξις, εως, ἡ, Plat.; κρᾶσις, εως, ἡ, Plat.; σύγκλεισις, εως, ἡ, Plat.

Union (i. e., marriage), σὔνερξις, εως, ἡ, also σύνερξις γᾰμων, Plat.

UNISON, ἁρμονία, ἡ, Eur., Plat.; [ὁμοφωνία, ἡ, Arist.]

[*In unison with*, ὁμόφωνος, ον, c. dat., Æsch.; as adv. ὁμολογουμένως and ὁμολόγως, c. dat., Arist.]

UNIT, A, ἑνάς, ἄδος, ἡ, Plat.; μονάς, ἄδος, ἡ, Plat.; [μοναδικὸς ἀριθμός, ὁ, Arist.; in pl. ἕνες (from εἷς), Arist.]

UNITE, TO, act., ζεύγνῡμι, aor. 2 pass. ἐζῠγην, Omn.; συζεύγνυμι, Eur., Hdt., Xen.; μίγνυμι, aor. 2 pass. ἐμῐγην, fut. mid. often in pass. sense, etc., also pres. and imperf. μίσγω, and in Pind. μιγνύω, Omn.; συμμίγνυμι, etc., Omn.; σὔνίστημι, in pres., imperf., fut. συστήσω, aor. 1 σὔνέστησα, aor. 2, perf. and pluperf. act. in pass. sense, Hdt., Thuc., Isoc.; συστρέφω, in pass. esp. of bodies of men, Hdt., Thuc.; σὔνείργω, Plat.; ἑνοποιέω, Arist.; ἑνόω, Arist. *Vid.* TO JOIN.

To unite, intrans. (i. e., to be united), mid. and pass. of most of the above verbs; also ὁμόομαι, esp. in aor. 1 pass., Hom.; σὔνάντομαι, only pres. and imperf., c. dat. of one's companion, Pind.; συγκεράννῠμαι, pass., perf. -κέκρᾱμαι, Xen.

To unite in friendship, συνοικειόομαι, mid. and pass., c. dat. of one's friend, Arist.; φῐλίας ’ἀνᾰκίρναμαι, Eur.; συντίθεμαι, mid., Xen.

To unite in opinion, ὁμογνωμονέω, only act., Thuc., Xen. *Vid.* TO AGREE.

To unite in a league, σὔνίσταμαι, mid., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., perf. part. sync. often συνεστώς, ῶσα, ῶτος, etc., Ar., Thuc., Xen., Dem.

They determined to advance in order to unite with Cyrus, ἔδοξεν αὐτοῖς προϊέναι εἰς τὸ πρόσθεν ὡς Κύρῳ συμμίξειαν, Xen.

To unite (of a wound), συμφύομαι, pass., c. aor. 2 act. συνέφυν, perf. συμπέφῠκα, Arist.

To unite in one's self, συγκομίζομαι εἰς ἐμαυτόν, Xen.

And the others, his allies, having united with him in his enmity to the Thebans, συμπεραναμένων δὲ τῶν ἄλλων τῶν συνεργῶν αὐτῷ τὴν πρὸς Θηβαίους ἔχθραν, Dem.

Likely to unite (of a wound), συμφῠτικός, ή, όν, Arist.

UNITED, συμφερτός, ή, όν, Hom.; σύζῠγος, ον (esp. in marriage, or as epith. of marriage itself), Æsch., Eur.; σύζυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Plat.

The united power, τὸ σύναμφότερον, Dem.

UNITEDLY, ’ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς, Thuc.; [(in purpose), ὁμονόως, Xen.]

UNITER, A, σὔνᾰγωγεύς, ὁ, Plat.

UNITING, adj. act., σὔνᾰγωγός, όν, c. gen., Plat.

UNITING, A, σὔνᾰγωγή, ἡ, Plat.; σύνδεσις, εως, ἡ, Plat.

UNITY, ἑνότης, ητος, ἡ, Arist.; [(of number), μοναδικὸς ἀριθμός, ὁ, Arist.]

[*Unity multiplied by itself*, μονὰς ἑαυτὴν μονάσασα, Iambl.]

[*At unity* or *in unity*, ὁμονοητικός, ή, όν, Plat.]

UNIVALVE, μονόθῠρος, ον, Arist.

UNIVERSAL, κοινός, ή, όν, and ός, όν, Omn. post Hom.; (or universally applicable), πάγκοινος, ον, Soph., Eur.; ἀμφῐλᾰφής, ές (of any thing done by many, e. g., lamentation uttered universally, etc.), Æsch.; [περιεκτικός, ή, όν (comprising all), Plut.]

[*Universal* (in eccles. matters), οἰκουμενικός, ή, όν, Eccl.]

UNIVERSAL, A (noun, etc.), opp. to a particular, τὸ καθόλου, Arist.; [τὸ περιέχον, Arist.]

UNIVERSALLY, κοινῇ, Eur., Hdt., Plat.; κοινῶς, Eur., Thuc.

Universally (in point of time), ’ἀεί, and Ep. αἰέν, Omn. *Vid.* ALWAYS.

Universally (in point of place, etc.), πανταχοῦ, Omn. Att., etc. *Vid.* EVERY WHERE, etc.

UNIVERSE, THE, τὰ ὅλα, Xen.; τὸ ὅλον, Plat.; τὸ πᾶν, gen. παντός, Plat.; τὰ πάντα, Xen.; περῐφορά, ἡ, Plat.

UNIVOCAL, συνώνῠμος, ον, Arist.

UNJUST, σκολιός, ά, όν, Hom., Hes., Theogn., Pind., Plat.; ’ἄδῐκος, ον, Omn. post Hom.; ἔκδῐκος, ον, Trag.; πᾰρᾰνομος, ον, Eur.; ἀδικότροπος, ον (of men), Crates; πᾰλινδῐκος, ον, Dem.

Unjust in great matters, μεγᾰλᾰδῐκος, ον, Arist.

Plotting unjust things, ’ἀδῐκομήχᾰνος, ον, Ar.

An unjust man, χειροδῐκης, ου, ὁ (lit., one who takes the law into his own hands, and so violates it), Hes.

To be unjust, ’ἀδῐκέω, h., Eur., Ar., Omn. Att. prose; στρεψοδῐκέω, only act., Ar.

UNJUSTIFIABLE, ’ἀνᾰπολόγητος, ον, Polyb.

UNJUSTLY, ’ἀδῐκως, h., Plat.; πᾰρὰ δίκην, Pind.; βίᾳ δίκης, or ’ἄτερ or ’ἄνευ or πέρα δίκης, Trag.

To decide unjustly, πᾰρᾰγιγνώσκω, fut. -γνώσομαι, no aor. 1 act., aor. 2 -έγνων, -γνωθι, perf. -έγνωκα, perf. pass. -έγνωσμαι, etc., Xen.

UNKIND, ’ἀμείλῐχος, ον, Hom., Pind., Æsch.; ’ἀμείλικτος, ον, Hom., Hes., Eur., Ap. Rh.; πῐκρός, ά, όν, Pind., Æsch., Soph., Ar., Hdt., Antipho, Dem.; ’ἄφῐλος, ον, Æsch.; δύσοργος, ον, Soph.; δύσνοος, ον, contr. -ους, -ουν, Eur., Xen.; ἀνεπιτήδειος, ον, Andoc., Xen.

UNKINDLY, πῐκρῶς, Dem.

UNKINDNESS, πῐκρότης, ητος, ἡ, Eur., Hdt., Isoc.; ἀνεπιείκεια, ἡ, Dem. *Vid.* HARSHNESS.

UNKNOWING, ἀΐστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Plat.; [ἀνεπιστήμων, ον, Hdt., Thuc.; ἀδαήμων, ον, Hom.]

To be unknowing, do a thing without knowing it, λανθάνω, fut. λήσω, no aor. 1, aor. 2 ἔλᾰθον, perf. λέληθα, also poet. pres. λήθω (Hes. has also aor. 2 mid. Ep. λελᾰθόμην in this sense), c. part. (as, *lest he perish unknowingly*, or without knowing it, μὴ διαφθᾰρεὶς λάθῃ, Soph.), sometimes c. acc. of the person who does not know (as, *lest he come on me without my knowing it*, μὴ λάθῃ με προσπεσών, Soph.) (sometimes λανθάνω is in the participle, and the other verb in its appropriate tense), Omn.

UNKNOWN, ’ἀπευθής, ές (of events), Hom.; ἀγνώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Hom., Pind., Soph., Eur.; ἄγνωστος, ον, Hom., Mimnerm., Thuc.; ἄγνωτος, ον, Soph., Ar.; ’ἀνώνῠμος, ον (esp. unknown to fame), Hom., Pind., Eur., Hdt., Dem.; so νώνῠμος, ον, Hom., Æsch., Soph., Ap. Rh.; so νώνυμνος, ον, Hom., Hes., Pind.; ἄϊστος, ον, Att. sometimes αἶστος (of what is destroyed, and therefore *no longer* known), Hom., Æsch.; ’ἀδάητος, ον (of things), Hes.; λᾰθραῖος, α, ον, and ος, ον (of secret actions), Trag., Andoc.; ’ἀμᾰθής, ές, Eur.; ἀμφιγνοηθείς, εῖσα, έν, Xen.; ’ἀπόκρῠφος, ον (of secret actions), sometimes c. gen. of the person to whom they are unknown, Xen. *Vid.* SECRET, OBSCURE.

Unknown, adv., λᾰ́θρῃ, Att. λάθρᾳ, also in h. λάθρᾰ (of what is done unknown to a person), often c. gen. pers., Hom., h., Trag., Hdt., Thuc., Xen.; λᾰθραίως, Trag.; κρύβδα, c. gen. pers., Hom., Æsch.; κρύβδην, Hom.,

Pind., Plat.; κρῠφηδόν, Hom.; κρύφα, Thuc.; σιγῇ, c. gen. pers. to whom, Hdt.

To be unknown, unperceived, etc., λανθάνω, fut. λήσω, no aor. 1 (though Hom. has in comp. ἐπέλησα), aor. 2 ἔλᾰθον, perf. λέληθα, only act. in this sense (except once where Hes. uses aor. 2 mid. λελαθόμην), usu. c. part.

Taking care that no one may pass unknown to you, φυλάσσων μή τίς σε λάθῃ παραμειψαμένη, Eur.

And how shall I go through the city unknown to the Cadmeans? καὶ πῶς δι' ἄστεως εἶμι Καδμείους λαθών; Eur.

Well-born mortals, if they be poor, are unknown, οἱ μὲν εὐγενεῖς βρότων πένητες ὄντες οὐδὲν ἐμφαίνουσ' ἔτι, Eur.

UNLAMENTED, ἄγοος, ον, Æsch.; ἀνοίμωκτος, ον, Æsch.; ἀδάκρῡτος, ον, Soph.; ἀδᾰκρυς, ὁ καὶ ἡ, neut. -υ, gen. -υος, Eur.

UNLAWFUL, ἀθεμίστιος, ον, only in neut. pl., Hom.; ἄθεμις, ῐτος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἀθέμιστος, ον (in Hom. only of people), Hdt., Antipho; ἄνομος, ον, Omn. Att., Hdt.; πάρᾰνομος, ον, Eur., Thuc., Plat., Xen., Dem.

Unlawful conduct, ἀνομία, ἡ, Eur., Hdt., Xen.; πᾰρᾰνομία, ἡ, Omn. Att. prose.

An unlawful act, πᾰρᾰνόμημα, ᾰτος, τό, Thuc.

UNLAWFULLY, ἀνόμως, Thuc.; πᾰρᾰνόμως, Eur., Thuc., Plat.

To act unlawfully, πᾰρᾰνομέω, also in pass. of the action, Omn. Att. prose; ἀνομέω, Hdt.

UNLEARN, TO, ἀπομανθάνω, fut. -μᾰθήσομαι, no aor. 1, aor. 2 -έμᾰθον, perf. -μεμάθηκα, Xen., Plat.; [*to unlearn and learn something instead,* μεταμανθάνω, Hdt.]

UNLEARNED, ἀμᾰθής, ές, often c. gen. of the matter in which, or c. περί and gen., Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἀπαίδευτος, ον, sometimes c. gen., Soph., Eur., Xen., Dem., Æschin.; ἀπόμουσος, ον, Eur.; ἄμουσος, ον, Eur., Xen., Plat.; ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἀμᾰθητος, ον, Phryn. (Com.) *Vid.* IGNORANT.

To be unlearned, ἀμᾰθαίνω, only pres. and imperf., sometimes c. acc., or c. εἰς and acc. of the matter in which, Plat.

A being unlearned, ἀμᾰθία, ἡ, sometimes c. gen. of the matter, or c. περί and acc., etc., Soph., Eur., Xen., Plat.

Though he was not unlearned in these matters either, καίτοι οὐδὲ τούτων γε ἀνήκοος ἦν, Xen.

UNLEARNEDLY, ἀμούσως, Plat.

UNLEAVENED, ἄζῡμος, ον, Plat.

UNLESS, εἰ μή, c. indic. or c. opt., Omn.; ὅτε μή, c. opt., Hom.; πλήν, usu. with some other particle, e. g., *unless if,* πλὴν εἰ . . . πλὴν ἐάν; *unless when,* πλὴν ὅταν, etc. (for the moods governed, etc., *vid.* IF, WHEN, etc.), Omn. Att., Hdt.; ὅσον ἂν μή, c. subj., Xen.; ὅτι μή, usu. when preceded by a negative, Hdt., Thuc., Dem.; [μὴ οὐ with a partic. after a negative, as, *It is not right to set up a statue unless one surpasses . . .,* οὐ δίκαιόν ἐστιν ἱστάναι ἀνδριάντα, μὴ οὐ ὑπερβαλλόμενον . . ., Hdt.]

UNLET (as a house), ἀμίσθωτος, ον, Dem.

UNLETTERED, ἄμουσος, ον, Eur., Xen., Plat., Æschin.; [ἀγράμματος, ον, Plat.] *Vid.* UNLEARNED.

An unlettered life, ἀμουσία, ἡ, Eur.

UNLIKE, ἀνόμοιος, ον, Pind., Xen., Plat., Isoc.

Unlike, adv., ἀνομοίως, Thuc., Xen., Plat.

[*To make unlike,* ἀνομοιόω, Plat.]

To be unlike, ἀνομοιόομαι, pass., Plat.

A being unlike, ἀνομοίωσις, εως, ἡ, Plat.; ἀνομοιότης, ητος, ἡ, Isoc.

UNLIKELY, ἀπεικώς, υῖα, ός, Antipho.

UNLIMITED, ἀπειρέσιος, α, ον, later ος, ον, Hom., Hes., Soph.; ἀπείρῐτος, ον, Hom., Hes.; ἄπειρος, ον, Pind., Eur., Hdt., Plat. *Vid.* BOUNDLESS.

UNLOAD, TO (as the crew of a ship unloads its cargo), ἐξαιρέομαι, mid., no aor. 1, aor. 2 -ειλόμην, Hdt., Xen.

UNLOCK, TO, ἀνᾰμοχλεύω (of a door), Eur. *Vid.* TO OPEN.

UNLOCKED, ἄκληστος, ον, Eur.

[UNLOOKED FOR, ἀνάελπτος, ον, Hes.] *Vid.* UNEXPECTED.

UNLOOSE, TO, λύω (ῠ, but Ep. also ῡ in arsis), fut. λύσω, perf. pass. λέλυμαι, etc., Omn. *Vid.* TO LOOSE.

UNLOVED, ἄφῐλος, ον, Trag.; ἀφίλητος, ον, Soph.

UNLUCKY, σκαιός, ά, όν, Pind., Soph., Hdt. *Vid.* UNFORTUNATE.

Thoroughly unlucky, πάγκᾰκος, ον (of a day), Hes.

To be unlucky, ἀποτυγχάνω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1, aor. 2 -έτῠχον, perf. -τετύχηκα, Anac., Xen.

UNMAIDENLY, ἀπαρθένευτος, ον, Eur.

UNMAIMED, ἄπηρος, ον, Hdt.; ἀπηρής, ές, Ap. Rh.

UNMANAGEABLE, ἀπειθής, ές (used even of a ship), Thuc.; δύσχρηστος, ον, Xen., Isoc., Dem.; δυσμετᾰχείριστος, ον, Xen.; δυστᾰμίευτος, ον, Arist.

[UNMANLINESS, ἀνανδρία, ἡ, Æsch.]

UNMANLY, ἀνήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Hes.; ἄνανδρος, ον, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; θῆλυς, εια, υ, Soph. *Vid.* EFFEMINATE.

UNMANNERLY, ἀφελής, ές, Dem.; ἀνάστειος, ον, Ath.

Unmannerly, adv., ἀφελῶς, Theogn.

UNMARKED, ἄσημος, ον, Eur., Antipho; ἀσήμαντος, ον, Hdt.

UNMARRIED, ἄγᾰμος, ον (in prose used only of man), Hom., Trag., Xen., Dem.; ἀδμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ (but only used of the woman), Hom., Soph.; so ἄδμητος, η, ον, Soph.; so ἀδάμᾰτος, ον (ἀδ., but poet. ἀδ.), Soph.; ἄλεκτρος, ον, Soph., Eur.; ἄνυμφος, ον, Soph.; ἀνύμφευτος, ον, Soph., Eur.; ἀνῠμέναιος, ον, Soph., Eur.; ἄνανδρος, ον (only of the woman), Æsch.; ἀμνήστευτος, ον (of the woman), Eur.; ἀπειρολεχής, ές, Ar.; ἀγάμητος, ον, Soph.; ἄζυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, more often ἄζυξ γάμου, ἄζυξ λέκτρων, etc., Eur.; ἀνέκδοτος, ον (only of the woman), Isæ., Lys. *Vid.* VIRGIN.

UNMEANING, μᾰταιος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Eur., Hdt., Plat.

To be unmeaning, μᾰτάζω, only pres. act., Æsch.

UNMEET, ἀνεπιτήδειος, ον, c. πρός and acc., Xen., Plat. *Vid.* UNFIT.

UNMENTIONED, ἀμνημόνευτος, ον, Eur.

UNMERCIFUL, νηλής and νηλεής, Ep. also sometimes νηλειής, ές, Omn. poet.; ἀκήλητος, ον, Hom.; ἀνοικτίρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; ἄνοικτος, ον, Eur., Ar. *Vid.* PITILESS.

UNMERCIFULLY, νηλεῶς, Æsch.; ἀνοικτίστως, Antipho; ἀφειδέως, Att. -δῶς, Hdt., Xen.; ἀνελεημόνως, Antipho. *Vid.* PITILESSLY.

UNMERITED, ἀνάξιος, α, ον, and ος, ον, Eur., Plat.

UNMERITEDLY, ἀναξίως, Thuc., Dem. *Vid.* UNDESERVEDLY.

UNMILKED, ἀνήμελκτος, ον, Hom.

UNMINDFUL, ἀμνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sometimes c. gen., Pind., Æsch., Eur., Plat. *Vid.* FORGETFUL, CARELESS.

To be unmindful, ἀμνημονέω, only act., sometimes c. gen., Eur., Thuc.

UNMINGLED, UNMIXED, ἀκηρᾰσιος, ον, Hom.; ἀκήρᾰτος, ον, Omn. poet., Xen.; ἄκρᾱτος, ον, Hom., Æsch., Ar., Thuc., Xen.; ζωρός, όν (of wine), Hom., Hdt., Ap. Rh.; ἀκέραιος, ον, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἄμικτος, ον, Trag., Thuc., Plat., Dem.; ἀκραιφνής, ές, Eur.; χᾰλίκρᾱτος, ον (of wine), Archil., Æsch.; ἀμῐγής, ές, Plat., Arist.; ἀκέραστος, ον, Plat.; μονοειδής, ές, Plat.; ἀνεπίμικτος, ον, Arist.

Unmingled good-will, ἀνανταγώνιστος εὔνοια, Thuc.

A drinking unmixed wine, ἀκρητοποσία, ἡ, Hdt.

To drink unmixed wine, ἀκρητοποτέω, Arist.

A drinker of unmixed wine, ἀκρητοπότης, ου, ὁ, Hdt.

[UNMOISTENED, ἀνότιστος, ον, Diosc.; ἄβροχος, ον, Luc.]

UNMOLESTED, ἄλῡπητος, ον, Soph.; ἄλῡπος, ον, sometimes c. gen., Soph., Plat.; ἀθόρῠβος, ον, Plat.; ἀθορύβητος, ον, Xen.

UNMOLESTEDLY, ἀθορύβως, Eur.; ἀλύπως, Plat.

UNMOOR, TO, αἴρω, Thuc.

UNMOTHERLY, ἀμήτωρ, ορ, Soph.

[UNMOURNED, ἀνοίμωκτος, ον, Æsch.; ἄγοος, ον, Æsch.; ἀνοίκτιστος, ον, Anth.]

UNMOVED, ἀκίνητος, ον (lit. of things, and metaph. of the mind, etc.), Pind., Soph., Plat.; ἄτεγκτος, ον (esp. of the heart to pity), Trag., Ar.

UNMOWN, ἀκηρᾰσιος, ον, h.; ἀκήρᾰτος, ον, Eur.; ἄτομος, ον, Soph.; ἄδρεπτος, ον, Æsch.; ἀδρέπᾰνος, ον, Soph.

UNMUSICAL, ἄνομος, ον, Æsch.; ἄμουσος, ον, Eur., Plat.; ἄναυδος, ον, Soph.

UNMUTILATED (wholly), πᾰνάπηρής, ές, Call. *Vid.* UNMAIMED.

UNNATURAL, ἀλλόκοτος, ον, Ar., Thuc., Plat.

UNNATURALLY, ἀλλοκότως, Plat.

UNNECESSARY, περισσός, ή, όν, Soph., Xen.

UNNOTED, ἄφραστος, ον, h. *Vid.* UNPERCEIVED.

UNOBSERVANT, ἄσκοπος, ον, c. gen., Æsch.

UNOBSERVED, ἀνεπίφραστος, ον, Simon.; ἄφαντος, ον, Pind.

UNOBSTRUCTED, ἀκώλῡτος, ον, Luc.

UNOBSTRUCTEDLY, ἀκωλύτως, Plat.

UNOPPOSED, ἀνανταγώνιστος, ον, Thuc.

[UNORIGINATED, ἀγένητος, ον, Plat.; ἀγενής, ές, Plat.]

UNPAID, ἀπόμισθος, ον, Xen., Dem.

UNPARDONABLE, ἄλαστος, ον, Hom.

UNPERCEIVED, ἄφραστος, ον, h.;

ἄσημος, ον, Soph.; ’ἀναίσθητος, ον, Plat. *Vid.* UNKNOWN.

To be unperceived, to do a thing without being perceived, λανθάνω, fut. λήσω, aor. 2 ἔλᾰθον, perf. λέληθα, no other tenses in this sense (except λελαθόμην once in Hes.), c. part. of what the agent is doing, Omn. *Vid.* UNKNOWN.

UNPERCEIVEDLY, λεληθότως, Plat.

UNPERSUADABLE, ’ἀπειθής, ές, Soph., Thuc., Plat.; δυσπειθής, ές, Plat.; δύσπειστος, ον, Arist. *Vid.* OBSTINATE.

UNPERSUADABLY, ’ἀπειθῶς, Plat.; δυσπείστως, Isoc.

UNPHILOSOPHICAL, ’ἀφῐλόσοφος, ον, Plat.

A being unphilosophical, ’ἀφῐλοσοφία, ἡ, Plat.

UNPITIED, adj., νηλεής, ές, Soph.

UNPITIED, adv., ’ἀνοίκτως, Soph., Eur.; ’ἀνοικτίστως, Antipho.

UNPLEASANT, ’ἀδευκής, ές, Hom.; ἄτερπος, ον, Hom.; ’ἀτερπής, ές, Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen.; ἀπροθύμιος, ον, Hom., Hes., Hdt.; ἄχᾰρις, ὁ καὶ ἡ, neut. -ι, gen. -ῐτος, compar. -ίστερος, Hom., Theogn., Æsch., Eur., Hdt.; ’ἀχάριστος, ον, Hom., Theogn., Xen.; ἀργᾰλέος, α, ον, Hom., Tyrt., Theogn., Ar., Xen., Æschin.; δύσχῑμος, ον, Æsch., Eur.; πλημμελής, ές, Eur., Plat.; προσάντης, ες, Hdt.; ἀηδής, ές, Hdt., Plat., Dem.; [ἀνιᾱρός, ά, όν, Plat.; ἀνήδυντος, ον, Arist.; ἀγλευκής, ές (to the taste), Xen.] *Vid.* GRIEVOUS.

UNPLEASANTLY, ἀηδῶς, Plat.

UNPLEASANTNESS, δυσχέρεια, ἡ, Soph.; ἀηδία, ἡ, Plat., Dem., Æschin.

[UNPLOWED, ἀνήροτος, ον, Hom., Æsch.]

UNPLUCKED, ’ἄδρεπτος, ον, Æsch.

UNPLUNDERED, ’ἀκέραιος, ον, Hdt., Thuc.

UNPOLISHED, ἄξεστος, ον (of stone, wood, etc.), Soph.

UNPOLITE, ’ἀπειρόκᾰλος, ον, Xen.

UNPOPULAR, ’ἀχᾰριστος, ον, Eur., Xen.; λῡπηρός, ά, όν, Thuc.

Suspecting that this might be done in order to make him unpopular, ὑποτοπήσας μὴ ... ἐπὶ διαβολῇ τῇ ἑαυτοῦ τοῦτο γένηται, Thuc.

To be unpopular, φθονέομαι, pass., Eur.

It has made us unpopular among the Greeks, ἡμᾶς πρὸς τοὺς Ἕλληνας διαβέβληκε, Isoc.

UNPOPULARITY, φθόνος, ὁ, Pind., Eur., Plat., Lys., Dem.; τὸ ἐπίφθονον, Thuc.

Fearing unpopularity with you, δείσας τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀπέχθειαν, Isoc., so Dem.

UNPRACTICED (in any thing), νῆϊς, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Hom.; ’ἀπείρητος, ον, c. gen., Hom., Pind.; ἄπειρος, ον, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ’ἀγύμναστος, ον, Xen., Plat.; ’ἀμελέτητος, ον, Xen., Plat.; ’ἀσυγκρότητος, ον, Thuc.; ’ἀνάσκητος, ον, Xen. *Vid.* INEXPERIENCED.

In an unpracticed manner, ’ἀμελετήτως, Plat.

[*To be unpracticed*, ἀμελετήτως ἔχω, Plat.]

A being unpracticed, ’ἀμελετησία, ἡ, Plat.

UNPREJUDICED, κοινός, ή, όν, rarely ός, όν, Thuc., Lys. *Vid.* IMPARTIAL.

UNPREMEDITATED, ’ἀπροβούλευτος, ον, Arist.

UNPREMEDITATEDLY, ’ἀπροβουλεύτως, Plat.

UNPREPARED, ἄσκευος, ον, Soph.; ’ἀπᾰράσκευος, ον, Thuc., Xen., Dem.; ’ἀπᾰρασκεύαστος, ον, Xen.; ’ἀνάρμοστος, ον, Thuc.

UNPREPAREDLY, φαύλως, Eur.; ἀμελετήτως, Plat.

UNPROCLAIMED, ’ἀκήρυκτος, ον, Hdt., Xen., Plat.

Unproclaimed, adv., ’ἀκηρύκτως, Thuc.; ’ἀκηρυκτί, Thuc.

UNPRODUCTIVE, ἄγονος, ον, Theoph.

UNPROFITABLE, νηκερδής, ές, Hom.; ’ἀκερδής, ές, Soph.; ’ἀτέλεστος, ον, Hom.; ’ἀτελής, ές, Soph., Thuc.; ’ἀνόνητος, ον, Eur.; ’ἀλῡσῐτελής, ές, Xen., Plat., Isoc., Dem.

UNPROFITABLENESS, ’ἀκέρδεια, ἡ, Pind.

UNPROFITABLY, ’ἀλῡσῐτελῶς, Xen.

[UNPROLIFIC, ὀλιγόγονος, ον (of animals), Hdt.]

UNPROPITIOUS, πᾰραίσιος, ον, Hom.; δύσφημος, ον, Hes., Eur.; πᾰρορνις, ῑθος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

UNPROSPEROUS, πᾰλίγκοτος, ον, Æsch. *Vid.* UNFORTUNATE.

UNPROSPEROUSLY, παλιγκότως, Hdt.

UNPROTECTED, ’ἄφρακτος, ον, c. gen. or c. dat. of the means, Soph., Eur.

UNPROVED, ’ἀνέλεγκτος, ον, Dem.; ’ἀνᾰπόδεικτος, ον, Plat., Lycurg.; οὐ βέβαιος (α, ον, and ος, ον), Thuc.

UNPROVIDED, ἄσκευος, ον, c. gen., Soph.; ἀσκευής, ές, Hdt.

UNPRUNED, ’ἀχείρωτος, ον, Soph.

[UNPUBLISHED, ἀνέκδοτος, ον, Cic.]

UNPUNISHED, ἀζήμιος, ον, Soph., Hdt., Thuc.; ἀθῷος, ον, Eur., Ar., Dem.; ’ἀτῑτης, ου, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ἄτῑμος, ον, Eur.; ’ἀτῑμώρητος, ον, Hdt., Thuc., Plat., Æschin.

Unpunished, adv., ’ἀνᾱτί, Soph.

UNQUENCHABLE, ἄσβεστος, η, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Æsch.; ἄπαυστος, ον, Thuc.

UNQUESTIONABLE, ’ἀναμφισβήτητος, ον, Thuc., Xen., Isæ. *Vid.* CERTAIN, UNDOUBTED.

UNQUESTIONABLY, ἀναμφισβητήτως, Plat.

UNQUESTIONED, ’ἀνέλεγκτος, ον, Thuc., Plat.; ’ἀβᾰσάνιστος, ον, Antipho.

Unquestioned, adv., ’ἀβᾰσᾰνίστως, Thuc.; ἀνεξελέγκτως, Thuc.

UNRAVAGED, ἀπόρθητος, ον, Hom., Æsch., Eur., Hdt.; ’ἀκήρᾰτος, ον, Hom.; ἀδῄος, ον, Soph.; ἄτμητος, ον, Thuc.; ’ἀκέραιος, ον, Hdt., Thuc.

UNRAVELING, AN (of the plot of a play), λύσις, εως, ἡ, Arist.

UNREADY, ’ἀπρόθῡμος, ον, Hdt., Thuc.

UNREAL, ’ὕπουλος, ον, Soph., Thuc., Dem.; [πλασματώδης, ες, Arist.]

UNREAPED, ’ἀδρέπᾰνος, ον, Soph.

UNREASONABLE, ’ἄλογος, ον, Eur., Omn. Att. prose; ’ἀπεικώς, υῖα, ός, Antipho; [ἀγνώμων, ον, Æschin.; ἀνεπιεικής, ές, Thuc.]

UNREASONABLY, ’ἀπεοικότως, Thuc.; ’ἀπεικότως, Thuc., Isoc.; ’ἀσάφῶς, i. e., without being able to give a reason for being (frightened, etc.), Thuc.

[UNRECOMPENSED, ἀγέραστος, ον, Hom., Hes.] *Vid.* UNREWARDED.

UNRECONCILED, ’ἀδιάλλακτος, ον, Dem.

Unreconciled, adv., ἀδιαλλάκτως, Dion. H.

UNRECORDED, ἀμνημόνευτος, ον, Eur.

[UNREFUTED, ἀνέλεγκτος, ον, Plat.]

[UNREGARDED, ἀνεπίσκεπτος, ον, Xen.; ἀναρίθμητος, ον, Eur.]

UNREMEDIED, ’ἀνίᾱτος, ον, Plat., Dem., Æschin.

[UNREMITTING, ἄλληκτος (ἀλ.), ον, Hom., Soph.] *Vid.* UNCEASING.

[UNREPENTANT, ἀμετανόητος, ον, N. T.]

UNREPENTED, ’ἀμετᾰμέλητος, ον, Plat.

UNREPROVED, ἄμεμπτος, ον, Æsch., Plat.

UNRESISTED, ’ἀνᾰγώνιστος, ον, Thuc.

[UNRESISTINGLY, ἀμαχεί, Thuc.]

UNRESTRAINED, ἀχᾰλῑνος, ον, Eur., Plat.; ’ἀχᾰλίνωτος, ον, Xen.; ’ἀκόλαστος, ον, Eur., Hdt., Plat.; ’ἄκρᾱτος, ον, Plat.

UNRESTRAINEDLY, ’ἀκολάστως, compar. -οτέρως, Xen., Plat.

UNREVENGED, ’ἄτῑτος, η, ον, and ος, ον, Hom.; ’ἀτῑμώρητος, ον, Antipho, Æschin.

UNREWARDED, ’ἀγέραστος, ον, Hom., Hes.; ἄμισθος, ον, Æsch., Soph.; ’ἀδώρητος, ον, h.; ’ἀχᾰριστος, ον, Lys.

UNRIDDEN, ’ἀνάμβᾰτος, ον, Xen.

UNRIGHTEOUS, ’ἄδῐκος, ον, Omn. post Hom.; ’ἀδῐκότροπος, ον, Crates. *Vid.* UNJUST.

UNRIPE, ὠμός, ή, όν, Ar., Xen., Arist.

UNRIPENESS, ὠμότης, ητος, ἡ, Arist.

UNRIVALED, ’ἀνανταγώνιστος, ον, Thuc.

UNROLL, TO, ’ἀνελίσσω, fut. -ξω, augment ει, Xen.; [ἀναπτύσσω (for reading), Hdt., Eur.]

UNROOT, TO, ἐκθαμνίζω, Æsch.; ἐκπρεμνίζω, Dem.

UNRUFFLED, ’ἀκῡμος, ον, Eur.; ’ἀκύμαντος, ον, Eur. *Vid.* CALM.

UNRULY, ὀχλώδης, ες, Plat.; ἀπειθής, ές, Xen. *Vid.* TURBULENT.

UNSAFE, σφᾰλερός, ά, όν, Eur., Xen.; ἐπῐκίνδῡνος, ον, Omn. prose. *Vid.* DANGEROUS.

UNSAFELY, ἐπῐκινδύνως, Thuc., Xen.

UNSAID, ἄρρητος, η, ον, and ος, ον, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat.

UNSALABLE, ’ἄπρᾱτος, ον, Lys., Dem.

UNSALTED, ’ἄναλμος, ον, Xen.

UNSANCTIFIED, βέβηλος, ον, Trag., Thuc. *Vid.* UNCONSECRATED, PROFANE.

UNSATISFIED, ’ἄᾰτος, ον, c. gen., Hes., Ap. Rh., contr. ἆτος, ον, Hom.; ’ἀκόρητος, ον, c. gen., Hom.; ’ἀκόρεστος, ον, c. irreg. superl. ἀκορεστᾰτος, Trag.; ’ἀκόρετος, ον, Æsch., Soph. *Vid.* INSATIABLE.

UNSAY, TO—*and he unsaid his* (previous) *words*, πάλιν δ’ ὅγε λάζετο μῦθον, Hom.

And he can not unsay this, κοὐκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ’ ἐκβαλεῖν πάλιν, Soph.

[UNSCIENTIFIC, ἀνεπιστήμων, ον, Hdt., Plat.]

UNSCRUPULOUS, πᾰνοῦργος, ον, Dem.

UNSCRUPULOUSLY, πανούργως, Ar.

To act unscrupulously, πανουργέω, Trag., Dem.

UNSCRUPULOUSNESS, πᾰνουργία, ἡ, Trag., Ar.; πανούργημα, ᾰτος, τό (esp. of an action), Soph.

UNSEAL, TO, ’ἀνᾰκογχῠλιάζω, Ar.

UNSEARCHABLE, ἀνερεύνητος, ον, Plat.

UNSEARCHABLY, ἀνερευνήτως, Plat.

UNSEASONABLE, πἄράκαίριος, ον, Hes.; πἄράκαιρος, ον, Epich., Menand.; ἄκαιρος, ον, Theogn., Æsch., Eur., Thuc.; ἀποκαίριος, ον, Soph.; ἔξωρος, ον, Soph.; ἄωρος, ον, Hdt.; (of fruits, and metaph.), ὠμός, ή, όν, Ar.; πάρωρος, ον, Epicur.

For it seemed to Mardonius . . . that it was an unseasonable time of year for warlike operations, ἔδοξε γὰρ Μαρδονίῳ . . . ἀωρίην εἶναι τοῦ ἔτεος πολεμέειν, Hdt.

UNSEASONABLENESS, ἀκαιρία, ἡ, Dem.

UNSEASONABLY, ἀκαίρως, Æsch.; παρακαίρως, Isoc.; πἄρὰ καιρόν, Pind., Eur., Plat.; ἄνευ or ἄτερ καιροῦ, Plat.; καιροῦ πέρᾱ, Æsch.; πὰρ μέλος, Pind.

For you are quibbling unseasonably, οὐ γὰρ ἐν δέοντι λεπτουργεῖς, Eur.

UNSECURED, ἄκλειστος, ον (of doors, etc.), Eur., Thuc.

UNSEEMLINESS, ἀμορφία, ἡ, Eur.; ἀμετρία, ἡ, Plat.

UNSEEMLY, οὐκ ἐπιεικτός, ή, όν, Hom.; ἀεικέλιος, α, ον, and ος, ον, also Ep. αἰκέλιος, Hom.; ἀεικής, Att. sometimes contr. αἰκής, ές, Hom., Soph., Æschin.; ἀεκήλιος, ον, Hom.; ἄκοσμος, ον, Hom., Æsch., Plat.; ἄτροπος, ον, Pind.; ἀπρεπής, ές, Thuc., Plat., Isoc.; ἄμορφος, ον, Eur., Plat.

In an unseemly manner, ἀεικές, Hom.; ἀεικέως, Att. ἀεικῶς and αἰκῶς, Simon., Soph.; ἀκόσμως, Æsch.

UNSEEN, ἠεροφοῖτις, ιδος, ἡ (of the Fury which walks in darkness, and comes on one unseen), Hom.; τῦφλός, ή, όν, Æsch., Soph.; λᾰθραῖος, α, ον, and ος, ον, Trag., Andoc.; ἄϊστος, ον (also Att. ἄιστος, of what is destroyed, and therefore unseen), Hom., Æsch., Eur.; ἀνόρᾱτος, ον, Plat. *Vid.* SECRET.

UNSETTLE, TO, τἄράσσω, fut. -ξω, Omn. *Vid.* TO DISTURB.

UNSETTLED, ἀστᾰ́θμητος, ον, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; ἀνῑ́δρῡτος, ον, Eur., and ἀΐδρυτος, ον, Ar.; ἀκᾰτάστᾰτος, ον, Dem.; ἀόριστος, ον (of affairs), Plat., Dem.

In an unsettled state, ἀορίστως, Plat.

UNSHAKEN, ἀτέραμνος, ον (in mind), Hom.; ἀσᾰλής, ές, Æsch.; ἀσᾰ́λευτος, ον, Eur.

UNSHAVEN, UNSHORN, ἀκερσεκόμης, ου, ὁ, Hom.; ἀκειρεκόμης, ου, ὁ, Pind.; ἄκουρος, ον, Ar.; ἀκήρᾰτος, ον (of the hair), Eur.

[UNSHIP, TO (a rudder), παραλύω (τὸ πηδάλιον), Hdt.]

[UNSHOD, νηλίπους, ουν, Soph.; νήλιπος, ον, Ap. Rh.; ἀνήλιπος, ον, Theoc.; ἀνάρβυλος, ον, Eur.; ἄδετος, ον, Philost.]

UNSHOT (of an arrow), ἀβλής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; (of a man not wounded by a shot), ἄβλητος, ον, Hom.

UNSHRINKING, ἄοκνος, ον, Hes., Soph., Thuc.

UNSHRINKINGLY, ἀόκνως, Plat., Dem.; ἀφειδῶς, Xen.

UNSIGHTLINESS, ἀμορφία, ἡ, Eur. *Vid.* UGLINESS.

UNSIGHTLY, ἀειδής, ές, Philetær.; δῠσειδής, ές, Soph., Hdt., Plat. *Vid.* UGLY.

[UNSKILLED IN, ἀμαθής, ές, c. gen., Thuc.] *Vid.* IGNORANT.

UNSKILLFUL, ἄϊδρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, often c. gen. of the art in which, Hom.; ἀδαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Hom.; ἀδαής, ές, c. gen., sometimes c. infin., Soph., Hdt.; ἀτρῑ́βων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Eur.; ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ἄτεχνος, ον, Plat. *Vid.* INEXPERIENCED.

An unskillful person, ἰδιώτης, ου, ὁ, c. gen. or c. περί and acc., Plat.

To be unskillful, ἰδιωτεύω, only act., Plat.

UNSKILLFULLY, ἀτεχνῶς, Xen.; ἀνεπιστημόνως, Plat.

UNSKILLFULNESS, ἀδαημονία, ἡ, Hom.; κἄκορρᾰφία, ἡ, Hom.; ἀφρᾰδία, ἡ, Hom.; ἀϊδρείη, ἡ, Hom., Hdt.; ἀτεχνία, ἡ, Plat.

UNSLAIN, ἄσφακτος, ον, Eur.

UNSLAKED, ἄπαυστος, ον (of thirst), Thuc.

UNSOCIABLE, ἄμικτος, ον, Soph., Eur., Thuc., Dem.; ἀπροσόμῑλος, ον, Soph.; ἀπροσήγορος, ον, Soph.; ἀσύμβλητος, ον, also ἀξύμ., Soph.; ἀπρόσμικτος, ον, sometimes c. dat. of those toward whom, Hdt.; ἀνομῑ́λητος, ον, Plat.; ἀκοινώνητος, ον, Plat.; δυσκοινώνητος, ον, Plat.

UNSOCIABLY, ἀμίκτως (though not quite in this sense), Plat.

UNSOCIABILITY, ἀμιξία, ἡ, Hdt., Thuc., Isoc.; ἀπροσηγορία, ἡ, Arist.

UNSOLD, ἄπρᾱτος, ον, Lys., Dem.

UNSOUGHT (not to be sought or desired), ἄζηλος, ον, Æsch., Soph.

UNSOUND, σᾰθρός, ά, όν, Pind., Eur., Hdt., Plat., Dem.; ὕπουλος, ον, Thuc., Plat., Dem.

UNSOWN, ἄσπαρτος, ον (both of fields and seed, etc.), Hom.; ἄσπορος, ον (of the ground), Dem.

UNSPARING, ἀφειδής, ές, Æsch., Thuc.

To be unsparing, ἀφειδέω, only act., often c. gen., Soph., Eur., Thuc., Lys.

UNSPARINGLY, ἀφειδέως, Att. -δῶς, Hdt., Xen., Dem.

UNSPARINGNESS, ἀφειδία, ἡ, Plat.

UNSPEAKABLE, ἄσπετος, ον, Hom., Soph., Eur.; ἄρρητος, ον, Hom., Soph., Eur., Dem., Plat.; οὐ φάτειός (ά, όν), Hes.; οὐ φατός, ή, όν, Hes., Pind., Ar.; ἄφᾰτος, ον, Pind., Soph., Hdt.; ὑπέρφᾰτος, ον, Pind.; ἀφώνητος, ον, Pind.; ἄφθεγκτος, ον, Bacchyl., Plat.; ἀπόρρητος, ον, Eur.; ἀναύδητος, ον, Trag.; ἄναυδος, ον, Soph.; ἄλογος, ον, Soph., Plat.; ἀνωνόμαστος, ον, Eur.; ἄφραστος, ον, h., Soph.; ἀνέκφραστος, ον, Xen.; ἀμῡ́θητος, ον, Dem.

For I have seen unspeakable acts of daring on their part, εἶδον γὰρ αὐτῶν κρείσσον' ἢ λέξαι λόγῳ τολμήματα, Eur.

UNSPEAKABLY, ἀφᾰ́τον, Ar.

UNSPOILED (by the enemy), ἀκήρᾰτος, ον, Hom.; ἄδῃος, ον, Soph.; ἀκέραιος, ον, Hdt., Thuc.

UNSTABLE, ἀστᾰ́θμητος, ον, Ar., Thuc., Xen., Dem.; ἀβέβαιος, ον, Dem.; πᾰλίμβολος, ον, Plat., Æschin.; ἀστήρικτος, ον, Anth. *Vid.* FICKLE.

UNSTEADY (see foregoing), μετάρσιος, α, ον, and ος, ον, Eur.; παράφορος, ον, Plat.

UNSTRING, TO (a bow), ἀνίημι (ῐ Ep., ῑ Att.), aor. 1 -ῆκα, Ep. -έηκα, Hdt.; ἐκλύω, fut. -λῡ́σω, perf. pass. -λέλῠμαι, Hdt.

UNSTUDIED, ἀμελέτητος, ον, Plat.

UNSUBDUED, ἄθραυστος, ον, Eur. *Vid.* UNCONQUERED.

UNSUBSTANTIAL, ἀμένηνος, ον, Hom.; κενός, ή, όν, Ion. and poët. (not Att.) also κεινός, Ep. also κενεός, compar. κενότερος, also κενώτερος, Omn.; μᾰ́ταιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Plat.

UNSUCCESSFUL, ἄπρακτος, ον, Hom., Thuc., Dem.

To be unsuccessful, ἀποτυγχάνω, fut. -τεύξομαι, no aor. 1, aor. 2 -έτῠχον, perf. -τετῠ́χηκα, sometimes c. gen. of the object, or c. part., only act., Anac., Xen., Dem.; ἀπρακτέω, only act., Xen.

UNSUCCESSFULLY, ἀπράκτως, Thuc.; ἀτόπως (vii., 30), Thuc.

UNSUCCESSFULNESS, ἀπραξία, ἡ, Æschin.

UNSUCKLED, ἄθηλος, ον, Ar.

UNSUITABLE, ἀσύμφορος, ον, Hes., Eur., Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἀνάρμοστος, ον, Hdt., Xen., Plat.; ἀνεπιτήδειος, ον, Plat., Xen.

To be unsuitable, ἀναρμοστέω, only act., Plat.

UNSUITABLENESS, ἀναρμοστία, ἡ, Plat.

UNSUITABLY, ἀσυμφόρως, Xen.; ἀναρμόστως, Plat.; ἀνεπῑτηδείως, compar. -ότερον, etc., Plat.

[UNSUNNED, ἀνήλιος, ον, Æsch.]

UNSUPPORTED, ψῑλός, ή, όν (of an assertion), Dem.

UNSUPPORTEDLY, ψῑλῶς, Plat.

UNSURE, σφᾰλερός, ά, όν, Eur., Thuc., Plat., Dem.; ἀβέβαιος, α, ον (of persons), Dem.

UNSURMOUNTABLE, ἄμᾰχος, ον, Pind.

UNSURPASSED, UNSURPASSABLE, ἀνῠπέρβλητος, ον, Dem.

UNSUSPECTED, ἀνῠ́ποπτος, ον, Thuc., Xen.; ἀνῠπονόητος, ον, Dem.

UNSUSPICIOUS, ἀνῠπόπτευτος, ον, Hyperid.

UNSWERVING, ἀκλῑνής, ές, Plat.

UNSWORN, ἀνώμοτος, ον, Eur., Ar., Antipho.

UNTAINTED, ἀμίαντος, ον, sometimes c. gen., Theogn., Pind., Æsch., Plat.

UNTAKEN, ἀνάλωτος, ον, Hdt., Thuc., Isoc.; ἀθήρευτος, ον (of game), Xen.

UNTAMED, ἀδμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἄδμητος, η, ον, Hom., Eur.; ἀδᾰ́μᾰτος, ον, Soph., Theoc.; ἀδάμαστος, ον, Xen.

UNTANNED, ἀδέψητος, ον, Hom.; ἄψηκτος, ον, Ar.

UNTASTED, ἄγευστος, ον, Arist.

UNTASTING, ἄγευστος, ον, c. gen., Soph.

UNTAUGHT (of a person), ἀπαίδευτος, ον, Soph., Eur., Xen., Dem., Æschin.; ἀμαθής, ές, Hdt.; ἀδῐ́δακτος, ον, Dem.; ἀνάγωγος, ον (chiefly of horses, etc.), Xen.; ἄρρητος, ον (of things; opp. to δῐδακτός), Soph.

[*To be untaught*, ἀμαθαίνω, Plat.]

UNTEACH, TO, ἀνᾰδῐδάσκω, fut. -ξω, Hdt.; ἀπεθίζω, augment -ειθ., c. μή and infin., Æschin.

UNTERRIFIED, ἀτάρβητος, ον, Hom., Æsch., Soph.; ἄτρεστος, ον, Trag., Plat.; ἀνέκπληκτος, ον, Plat. *Vid.* FEARLESS.

UNTESTED, ἀνεξέλεγκτος, ον, Thuc.

UNTHANKFUL, ἀχᾰ́ριστος, ον, Eur., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* THANKLESS.

UNTHINKING, ἀφρόντιστος, ον, Xen., Theoc. *Vid.* CARELESS.

UNTHINKINGLY, ἀφροντίστως, Soph.

UNTHRIFTY, προετῐκός, ή, όν, Xen., Plat., Arist.

UNTIE, TO, λύω (ῠ, but sometimes Ep. ῡ in arsis), fut. λύσω, perf. pass. λέλῠμαι (Hom. often has pluperf. pass. without augment or redupl., e. g., 3d sing. and pl. λῦτο, λύντο), Omn.; ʼἀναγνάμπτω, Hom.; χᾰλάω, fut. -ᾰσω, Soph., Eur.; διεξελίσσω, fut. -ξω, augment ειλ., Hdt.

One must untie, μεταδετέον, Ar.

UNTIL, μέχρι and μέχρις, c. gen. or c. opt. or subj., Omn. *Vid.* TILL.

[UNTILLED, ἀνήροτος, ον, Hom., etc.; ἀγεώργητος, ον, Theoph.]

UNTIMELY, ὠμός, ή, όν (prop. of fruits, also of old age, etc.), Hom., Hes., Ar.; ἄωρος, ον, Æsch., Eur., Antipho; ἄνωρος, ον, Hdt. *Vid.* UNSEASONABLE.

Doomed to an untimely death, πᾰναώριος, ον, Hom.; ἀωροθᾰνᾰτος, ον, Ar.

At an untimely hour of the night, ἀωρόνυκτος, ον, Æsch.

Untimely, adv., ἀωρί, usu. c. gen. of the time, e. g., ἀωρὶ τῆς νυκτός, or ἀ. νυκτός, also c. adv., as ἀωρὶ νύκτωρ, Ar., Antipho, Theoc.; πρωΐ, Att. often πρῴ, compar. πρωϊαίτερον (i. e., too early), Plat.

I come at an untimely hour, ἀωρίαν ἥκω, Ar.

An untimely fate, ἀωρία, ἡ, Pind.; προκαταστροφή, ἡ, Diog. L.

[*To come to an untimely end*, προκαταστρέφω, Diog. L.]

UNTIRING, ʼἄτειρής, ές, Hom.; ʼἀμόγητος, ον, h.; ἄμοχθος, ον, Xen. *Vid.* UNWEARIED.

UNTO, ἐς or εἰς, c. acc., Omn. *Vid.* TO.

UNTOLD, ἄῤῥητος, ον, Hom., Soph., Eur., Plat., Dem.

UNTOUCHED, ʼἀκήρᾰτος, ον (i. e., not so touched as to be injured), Hom., Æsch., Eur., Plat.; ʼἄθικτος, ον, Æsch., Soph.; ʼἄχρωστος, ον, Eur.; ʼἀκέραιος, ον, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; ἀψᾰλακτος, ον, Soph., Ar.; ἄψαυστος, ον, Hdt., Thuc.; ἀνέπαφος, ον, Dem., Menand.; ʼἀδιέργαστος, ον (of an argument), Isoc.

UNTOWARD, δυσχερής, ές, Omn. Att.; δύσφορος, ον, Pind., Trag. *Vid.* UNFORTUNATE.

UNTOWARDLY, δυσχερῶς, Plat.

UNTOWARDNESS, δυσχέρεια, ἡ, Soph., Plat., Isoc.

UNTRACTABLE, ʼἀπειθής, ές, Soph., Plat.

UNTRACTABLY, ἀπειθῶς, Plat.

UNTRAINED, ʼἀγύμναστος, ον, Xen.; ʼἀνᾰγωγος, ον, Xen.

UNTRIED, ʼἄκρῐτος, ον (of persons or legal actions), Eur., Thuc., Lys., Æschin.; (i. e., untested), ʼἀκωδώνιστος, ον, Ar.; so ʼἀβᾰσᾰνιστος, ον, Dem.; (i. e., unattempted, q. v.), ʼἀπείρητος, ον, Hom.

Nor am I untried (i. e., unassailed) *by you with arts of divination*, κʼ οὐδὲ μαντικῆς ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι, Soph.

UNTRODDEN, ἄστειπτος, ον, Soph.; ἀστῐβής, ές, Æsch., Soph.; ʼἀτρῐβής, ές, Xen.; ἄστῐβος, ον, Anth.; ἄβατος, ον, Hdt.

UNTROUBLED, ʼἄνοσος, ον, Ep. ʼἄνουσος, sometimes c. gen. of the evils by which, Hom., Eur.; ʼἀθόλωτος, ον (of water), Hes.; ʼἄπονος, ον, irreg. compar. ἀπονέστερος, Pind., Æsch., Soph.; ʼἄμοχθος, ον, Pind., Soph., Xen.; κᾰθᾰρός, ά, όν (φρήν), Eur.; ʼἀμέριμνος, ον (only of man), Menand.; ʼἀτᾰρακτος, ον, Xen., Plat.; ʼἀτᾰρᾰχος, ον, Arist.; ʼἀτᾰρᾰχώδης, ες, Arist.; ʼἀθόρῠβος, ον, Plat.

Untroubled, adv., ʼἀθορῠβως, Eur.; ʼἀτᾰράκτως, Plat.

UNTRUE, ψευδής, ές, Omn.

UNTRULY, ψευδῶς, Eur., Thuc., Isoc.

UNTRUTH, AN, ψεῦδος, ους, τό, Omn.; ψεῦσμα, τό, Plat.

UNTWINE, TO, ἐξελίσσω, fut. -ξω, augment -ειλ., Eur.

UNUSED, ἄχρηστος, ον, Luc.

UNUSUAL, ἀλλόκοτος, ον, Soph.; ἀήθης, ες, Æsch., Soph.; [ξένος, η, ον, Æsch., Tim. Locr.] *Vid.* EXTRAORDINARY.

UNUSUALLY, ἀήθως, Thuc.; [παρηλλαγμένως, Polyb.]

UNUTTERABLE, ʼἀναύδητος, ον, Trag. *Vid.* UNSPEAKABLE.

UNVEIL, TO, intrans., ἐκκᾰλύπτομαι, mid., Hom., Ar.; ʼἀνᾰκᾰλύπτομαι, mid., also poet. -πτω, act., Eur., Xen.

UNVEILED, ʼἀκᾰλυπτος, ον, Soph.; ʼἀκᾰλῠφής, ές, Soph.

UNVEXED, ʼἀλῠπητος, ον, Soph.

UNWALLED, ʼἄτοιχος, ον, Eur.; ʼἀτείχιστος, ον, Thuc.

UNWARLIKE, φῠγοπτόλεμος, ον, Hom.; ʼἀλᾰπαδνός, ή, όν, Hom.; ʼἀπόλεμος, ον, poet. ἀπτόλεμος, ον, Hom., Pind., Plat.; ʼἄναλκις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, acc. -ῐδα and -ιν, Hom.; φῠγαίχμης, ου, ὁ, Æsch.

To be unwarlike, ἐθελοκᾰκέω, only act., Hdt.; ʼἀπολέμως ἔχω and ἴσχω (imperf. εἶχον, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), Plat.

UNWARNED, ʼἀνουθέτητος, ον, Isoc.

UNWARILY, ʼἀφῠλάκτως, Xen.

UNWARY, ʼἀφῠλακτος, ον, Thuc., Xen., Dem.

UNWASHED, ʼἄνιπτος, ον, Hom., Hes.; ʼἀνᾰπόνιπτος, ον, Ar.; ἄλουτος, ον, Eur., Hdt.; [ἄπλυτος, ον, Simon., Pherecr.] *Vid.* DIRTY.

An unwashed state, ʼἀλουσία, ἡ, Eur., Hdt.

UNWASTED, ʼἀκέραιος, ον, Hdt., Thuc. *Vid.* UNRAVAGED.

UNWAVERING, ʼἀκλῐνής, ές, Plat.

UNWEANED, ἐπῐμαστῐδιος, ον, Trag.; ἐπῐμάστιος, ον, Ap. Rh.

UNWEARIED, ἀκάμᾰτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Æsch., Soph.; ʼἀκᾰμας, αντος, only masc., Hom., Pind.; ʼἀκμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἀῤῥηκτος, ον, Hom.; ʼἀτειρής, ές, Hom.; ἄκμητος, ον, h.; ʼἀμόγητος, ον, h.; ʼἄμοχθος, ον, Xen.; ἄκοπος, ον, Plat.

UNWEARIEDLY, ἀκᾰμᾰτα (ᾰκ., but also ᾱκ. poet.), Soph.

[UNWEDDED, ἄγαμος, ον, Hom., Xen., Dem.] *Vid.* UNMARRIED.

UNWEPT, ʼἄκλαυτος, ον, Hom.; ʼἄκλαυστος, ον, Trag.; ʼἀδᾰκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Eur.; ʼἀδᾰκρῦτος, ον, Soph.

UNWETTED, ʼἄβροχος, ον, Eur.; ʼἄβρεκτος, ον, Mosch.

UNWHOLESOME, νοσώδης, ες, Eur., Hdt., Plat. *Vid.* UNHEALTHY.

UNWILLING, ἀέκων, ουσα, ον, οντος, etc., contr. (as always in Att.) ʼἄκων, Omn.; ἀεκαζόμενος, η, ον, Hom.; ἀεκούσιος, ον, Att. ʼἀκούσιος, Trag., Hdt., Thuc., Antipho, Dem.; ʼἀπρόθῡμος, ον, Hdt., Thuc., Xen.; [ἀβούλητος, ον, Plat.]

To be unwilling, ʼἀβουλέω, only act., Plat.

UNWILLINGLY, ἀέκητι, c. gen. of the person against whose will, Hom.; ʼᾱκουσίως, Eur., Thuc., Antipho; χᾰλεπῶς, Thuc.; ὀκνηρῶς, Xen.

UNWIND, TO, ἐξελίσσω, fut. -ξω, augment ειλ., Eur.

UNWISE, ʼἄφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Omn.; ʼἄσοφος, ον, Theogn.

UNWISELY, ἀφρόνως, Soph.

UNWITNESSED, ʼἀμάρτῠρος, ον, Thuc., Dem., Æsch.

Unwitnessed, adv., ʼἀμαρτῠρως, Dem.

UNWONTED, ἀήθης, ες, Æsch., Soph., Thuc. *Vid.* EXTRAORDINARY.

UNWONTEDLY, ἀήθως, Thuc.

UNWOOED, ἀμνήστευτος, ον, Eur.; ἀσπούδαστος, ον, Eur.

UNWORTHILY, ʼἀναξίως, Thuc., Xen., Dem.

UNWORTHINESS, φαυλότης, ητος, ἡ, Plat., Isoc., Dem.; ʼἀναξία, ἡ, Zeno ap. Diog. L.

UNWORTHY, ʼἀνάξιος, α, ον, and ος, ον, Hdt., Omn. Att.; ʼἀπᾰξιος, ον, Plat.

[*Unworthy of a man*, ἄνανδρος, ον (e. g., δίαιτα), Plat.]

To think unworthy, ʼἀπαξιόω, and mid., but no pass., c. gen., Æsch., Thuc., Arist.; ʼἀτῑμάζω, c. infin., or c. τὸ μὴ οὐ and infin., or c. gen., Soph.

Do not think me unworthy for you to tell . . ., μή μʼ ἀτιμάσῃς φράσαι, Soph.

UNWOUNDED, ἄουτος, ον, Hom., Hes.; ʼἀνούτᾰτος, ον, Hom., Æsch.; ʼἄβλητος, ον (with a missile weapon), Hom.; ʼἄτρωτος, ον, Pind., Trag.

Unwounded, adv., ʼἀνουτητί, Hom.

UNWRITTEN, ʼἄγραπτος, ον, Soph.; ʼἄγρᾰφος, ον, Thuc., Plat., Dem.

UNWROUGHT, ἄξεστος, ον, Soph.; ἀσκέπαρνος, ον, Soph.; ʼἄπῡρος, ον (of metals, etc.), Hom.; ἀμόρφωτος, ον, Soph.

UNYIELDING, οὐκ ἐπιεικτός, ή, όν, Hom.

UNYOKE, TO, λύω (ῠ, but also ῡ Ep. in arsis, in compounds ῠ), fut. λύσω, perf. pass. λέλῠμαι (Hom. often uses pluperf. pass. without augment or redupl., e. g., 3d sing. and pl. λῦτο, λύντο), Hom., Hes., Eur.; κᾰτᾰλύω, Hom.; ὑπολύω, Hom.; ʽυπεκπρολύω, Hom.

To unyoke and put to another carriage, μεταζεύγνῡμι, Xen.

UP, ʼἀνά, c. acc., Omn.; ʼἄνω, sometimes c. gen. of that up to which, Omn. poet.

Up to a certain amount, ἕως, c. gen., Lex ap. Dem.; [μέχρι or μέχρις (as adv. not affecting the construction), Æschin.]

Up to this time, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου, Xen.; [εἰς τὸ παρῆκον τοῦ χρόνου, Plat.] *Vid.* TILL.

Up (i. e., get up, rise up), ἄνα for ἀνάστηθι, Hom., Soph.; [(i. e., arouse), ὄρσο and ὄρσεο, Hom.]

He moved his head up and down, κάρα τε διετίναξʼ ἄνω κάτω, Eur.

UPBRAID, TO, νεικέω, fut. -έσω, poet. also -έσσω, esp. in aor. 1, Ep. pres. also νεικείω, and imperf. νεικείεσκον, only act., Hom., Hdt.; ὀνειδίζω, c. acc. pers. or c. dat., often c. acc. of the fault and dat. pers., or εἰς and acc. pers., fut. mid. in pass. sense, Omn.; [μέμφομαι, Hes., Hdt.] *Vid.* TO REPROACH.

UP-HILL, adv., ʼἄναντα, Hom.; ὄρθιον, ὄρθια, and πρὸς ὄρθιον, Thuc., Xen.; πρὸς τὸ σιμόν, Ar., Xen.; πρόσαντα, Dicæarch.

Up-hill, adj., ὄρθιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Soph., Eur., Thuc., Xen.; ʼἀνάντης, ες, Hdt., Xen., Plat.; σιμός, ή, όν, Ar., Xen.; προσάντης, ες, Pind., Thuc.

UPHOLD, TO, ʼἀνέχω, imperf. -εῖχον, also ἀνίσχω, ἄνισχον, fut. ἀνέξω and

ἀνασχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἀνέσχον, and poet. (including Trag.) ἀνέσχεθον, perf. ἀνέσχηκα (Hom. also has 3d sing. pres. indic. ἀνέχησι), only act. in this sense, Hom.; ἀναφέρομαι, Æsch. *Vid.* To SUPPORT.

UPHOLSTERER, κλῑνοποιός, ὁ, Plat., Dem.; κλῑνουργός, ὁ, Plat.

UPON, ἀνά, c. dat., Hom., Pind.; ἐπί, c. dat., Omn. *Vid.* ON.

UPPER, ὑπέρτερος, and superl. ὑπέρτᾰτος, Omn. poet.; ὕπτιος, α, ον, Eur.

Upper, esp. wrong side uppermost, as, *a helmet with the hollow side up*, ὕπτιον κράνος, or *a shield*, ὑπτία ἀσπίς, etc., Æsch., Ar., Thuc., Lys.

Upper Phrygia, ἡ κᾰθύπερθε Φρῠγίη, Hdt.

Upper Asia, ἡ ἄνω 'Ασίη, Hdt.

UPPERMOST, 'ἀνώτατος, η, ον, Hdt.

UPRIGHT, ὀρθός, ή, όν, Omn.; ὄρθιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Æsch., Soph., Hdt.; ὀρθοστάτης, ου, ὁ, only masc., Eur.; [ὀρθόστᾰτος, ον, Eur.] *Vid.* STRAIGHT.

Upright (i. e., honest), δῐκαιος, α, ον, and ος, ον, Omn. *Vid.* JUST.

[*To give an upright decision*, κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζω, Hdt.]

Upright, adv., ἀναστᾰδόν, Hom.; ὀρθοστᾰδην, Æsch.; ὀρθοστᾰδόν, Ap. Rh.

An upright posture, ὀρθότης, ητος, ἡ, Xen.

To set upright, ὀρθόω, Soph., Eur., Hdt., Xen.; 'ἀνορθόω, often in the augmented tenses with dupl. augm., e. g., imperf. ἠνώρθουν, Soph., Hdt., Plat.; κἄτορθόω, Eur.; ἐξορθόω, Plat.

UPRIGHTLY, δῐκαίως, Eur., Plat.; [κατὰ τὸ ὀρθόν, ὀρθῶς, Hdt.]

To act uprightly, δῐκαιοπρᾱγέω, only act., Arist.; [ὀρθοπραγέω, Arist.]

UPRIGHTNESS, δῐκαιοσύνη, ἡ, Theogn., Omn. Att. prose. *Vid.* JUSTICE.

UPRISE, TO, ἀνίστᾰμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Omn. *Vid.* TO RISE.

UPROAR, θόρῠβος, ὁ, Pind., Omn. Att.; τᾰρᾰχή, ἡ, Xen., Plat., Isoc. *Vid.* TUMULT.

To be in uproar, τᾰράσσομαι, pass., c. irreg. perf. τέτρηχα, pluperf. ἐτετρήχειν, Hom. *Vid.* TO BE DISTURBED.

[UPSET, AN, περίσφαλσις, εως, ἡ, Hipp.; ἀνατροπή, ἡ (e. g., πλοίου), Arist.]

UPSET, TO, τῑνάσσω, fut. -ξω, Hom.; 'ἀνᾰστρέφω, perf. -έστροφα, perf. pass. -έστραμμαι, aor. 1 -εστρέφθην, etc., Hom.; 'ἀνᾰτρέπω (often metaph.), aor. 2 mid. in pass. sense, Hom., Andoc.: 'ἀναχαιτίζω, (esp. metaph. of upsetting a plan), Dem. *Vid.* TO OVERTURN.

[UPSHOT—*the upshot of the matter is* . . ., ἐκ τούτων περιγίγνεται . . ., Dem.]

UPSIDE DOWN, 'ἄνω κἄτω, ἄνω καὶ κάτω, Pind., Æsch., Plat., Dem.

[*To turn upside down*, ἀναστρέφω, Hom.; μεταρρίπτω, Dem.]

He turns every thing upside down, πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω στρέφων τίθησι, Æsch.: so ἄ. κ. κυλίνδω, ποιέω, etc., Pind., Hdt.

For the former state of things is turned upside down, τὰ γὰρ δὴ πρῶτ' ἀνέστραπται πάλιν, Eur.

[*A turning upside down*, ἀνάτρεψις, εως, ἡ, Arist.]

UP STAIRS, 'ἀνᾰβᾰδην, Ar.

UPWARD, ἄνω, Omn.; [ἀνεκάς, Pind., Ar., Crates.]

To have an upward direction, ἐπᾰνᾰκύπτω, Xen.

URBANITY, εὐπροσηγορία, ἡ, Isoc.

URETHRA, οὐρητήρ, ῆρος, ὁ, Hipp.; οὐρήθρα, ἡ, Hipp.

URGE, TO, URGE ON, ἐπισπέρχω, only pres. and imperf. act., Hom., Æsch., Thuc., Ap. Rh.; ὄρνῡμι, and pres. and imperf. ὀρνύω, ὤρνυον, fut. ὄρσω, aor. 1 ὦρσα, and Ep. ὄρσασκον, only act. in exactly this sense, Hom., Pind., Soph.; ἐπείγω, rare except in pres. and imperf., Hom., Soph., Eur., Thuc.; 'ἀνίημι (νῐ, but νῑ Att., though also νῐ Ar.), aor. 1 -ῆκα, Ep. -έηκα, etc., Hom., Hdt., Xen.; ἐφίημι, Hes.; ἐνίημι, Thuc., Mosch.; σεύω, only pres., imperf., and aor. 1 act., Ep. ἔσσευα in this sense, Hom., Ap. Rh.; κελεύω, perf. pass. κεκέλευσμαι, Omn.; ὁρμάω, Omn.; ἐντύω, only pres. and imperf. act., Theogn., Pind.; ἐπισπεύδω, only act., c. acc., sometimes c. dat., Soph., Plat., Isoc.; ἐνᾰγω, aor. 2 -ήγᾰγον, of urging on a thing (i. e., war, etc.), Thuc.; κἄτεπείγω, Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; παρορμάω, Xen.; πᾰροξῡνω, Xen., Isoc., Dem.; προκῑνέω, Xen.; προσορέγομαι, mid., c. dat., Hdt. *Vid.* TO EXCITE, TO PERSUADE.

To urge or *be urged besides*, προσεπίκειμαι, imperf. -εκείμην (being in reality perf. and pluperf. pass.), fut. -κείσομαι, no other tenses, Dem.

To help to urge on, to urge together, at the same time, etc., σῠνεποτρύνω, Soph.; σῠνεξορμάω, Isoc.; [συνεπισπεύδω, Xen.]

To urge against, ἐπεμβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, c. dat. or sine cas., Xen.

URGED, TO BE (as an argument), 'ἀγωνίζομαι, pass., Eur.

URGENCY, 'ἀνάγκη, ἡ, Omn.

URGENT, 'ἀναγκαῖος, α, ον, and ος, ον, Omn.

Urgent to know the way, ζᾰχρεῖος ὁδοῦ, Theoc.

[*To be urgent*, προσεπίκειμαι, Dem.; *he is urgent in entreaty*, πολὺς ἐστι λισσόμενος, Hdt.]

[URINARY—*the urinary ducts*, οἱ οὐρητῆρες, Foës. Œcon. Hipp.]

URINE, ὄμιχμα, ἄτος, τό, Æsch.; οὖρον, τό, Hdt.; οὐρήματα, τά, Hdt.

A desire to pass urine, λιψουρία, ἡ, Æsch.

To pass urine, ὀμῑχέω, Hes.; ὀμίχω, only in aor. 1 act., Hippon.; οὐρέω, only act., Hes., Hdt.

A passing urine, οὔρησις, εως, ἡ, Hipp.

URN, AN, φιᾰλη, ἡ, Hom.; ἀμφῐφορεύς, ὁ, Hom.; κάλπις, ῐδος, ἡ, acc. -ῐδα and -ιν, Hom., Pind., Ar., Mel.; λέβης, ητος, ὁ, Æsch., Soph.; κύτος, τό, Trag., Plat.; προχώτης, ου, ὁ, Eur.; ἀμφορεύς, ὁ, Soph.; τῠπωμα, ἄτος, τό, Soph.; τεῦχος, τό, Trag.; κρωσσός, ὁ, Mosch.

A cinerary urn (for which also some of the preceding words are used at times, e. g., τεῦχος, κάλπις, etc.), λάρναξ, ἄκος, ἡ, Hom.; σορός, ἡ, Hom., Ar., Hdt.; στέγος, τό, Soph.; [ἄγγος, τό, Hdt., Soph.; νεκροθήκη, ἡ, Eur.]

A balloting urn, 'ῠδρία, ἡ, Xen., Isoc., Dem.

USE, USAGE, ἔθος, τό, Omn. Att. *Vid.* CUSTOM.

[*According to ancient usage*, κατὰ τὰ πάτρια, *contrary to*, παρὰ τὰ π., Plat.]

Use (i. e., advantage), ὄφελος, τό, only nom. and acc. sing., Omn.; ὠφελία and ὠφέλεια, ἡ, Omn. Att.; ὠφέλημα, ἄτος, τό, Trag., Xen.; ὠφέλησις, εως, ἡ, Soph.; χρεία, ἡ, Theogn., Omn. Att.; χρῆσις, εως, ἡ, Pind., Eur., Omn. Att. prose; προσφορά, ἡ, Soph.

What use will this be to the city? τί τοῦτ' ἔσται τῇ πόλει; Dem.

There is no use in . . ., οὐδὲν ἔργον, or οὐκ ἔργον, c. gen. or c. infin., Soph., Ar.

[*There's no use in a knife that won't cut*, μαχαίρας οὐδὲν ὄφελος ἥτις μὴ τέμνει, Dem.]

Use (i. e., a using), χρῆσις, εως, ἡ, Pind., Eur., Thuc.; προσφορά, ἡ, Plat.

Not having the use of reason, "ἄχρηστος ξῠνέσει, Eur.

USE, TO, χράομαι, mid., c. perf. pass. κέχρημαι in act. sense, aor. 1 pass. ἐχρήσθην (in pass. sense in Hdt.), no other part of the pass. voice, contr. άει in ῃ, etc., c. dat., Omn.; ἐπῐχράομαι, Eur.; διᾰχράομαι, Hdt., Xen.; ἀποχράομαι, Thuc.; κἄτᾰχράομαι (perf. pass. in pass. sense in Amphis), Plat., Isoc., Dem., Amphis; τρέπω, perf. τέτροφα, perf. pass. τέτραμμαι, aor. 1 ἐτρέφθην, Ar., Hdt.

To use a great deal, very frequently, ἐμφορέομαι, mid., c. gen., Hdt.; νομίζω (of being in the habit of using, esp. of the habits of a country), c. acc. or c. dat. (e. g., *but these do not customarily use the same language*, Γλῶσσαν δὲ οὐ τὴν αὐτὴν οὗτοι νενομίκασι, Hdt.; *they use neither shield nor spear*, οὔτε ἀσπίδα οὔτε δόρυ νομίζουσι, Hdt.), so of using festivals, etc., but in this sense esp. c. dat.—*but the Egyptians do not at all use hero-worship*, νομίζουσι δ' ὦν Αἰγύπτιοι οὐδ' ἥρωσιν οὐδέν, Hdt. (Thuc. and Plat. (Com.) use it as exactly equivalent to χράομαι, Trag. only in pass.), Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Plat. (Com.); πατέω, Ar., Plat.

To use besides, προσχράομαι, c. dat., Plat.

To use besides, in a different way, πᾰρᾰκᾰτᾰχράομαι, Arist.

[*To use up*, καταχράομαι, Lys., Dem.; ἀνᾱλίσκω, Thuc., Ar., Plat.] *Vid.* TO CONSUME.

To use up beforehand, προκαταχράομαι, Dem.

To use (i. e., to be accustomed, q. v.), ἔθω, pres. only in Hom., and only in part., more usu. perf. in pres. sense εἴωθα, Ep. also ἔωθα, pluperf. εἰώθειν, etc., no other tenses in common Greek, Omn.; νομίζω, c. infin., sometimes c. acc. of what is adopted as a custom, Hdt., Thuc., Xen.

One must use, χρηστέον, c. dat., Plat.

One must use besides, προσχρηστέον, Plat.

Understanding how to use, χρηστῐκός, ή, όν, c. gen., Arist.

USED, TO BE, or USUAL, κἄθίστᾰμαι, pass., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., Soph., Hdt., Thuc.; νομίζομαι, Æsch., Soph.

It is usual, φῐλεῖ, Plat.

But we will not say it is usual in Greece, 'Αλλ' οὐ νομίζειν φήσομεν καθ' 'Ελλάδα, Eur.

USEFUL, χρήσῐμος, η, ον, and ος, ον, c. dat. pers., c. εἰς, πρός, etc., and acc. of the object (and this is the usual construction of words in this sense), sometimes c. infin., Theogn., Hdt., Omn. Att.; πρόσφορος, ον, Pind.,

Trag., Hdt., Thuc., Dem.; ὠφέλῐμος, η, ον, and ος, ον, Eur., Thuc., Plat., Isoc.; ὠφελήσῐμος, ον, Soph., Ar.; χρεῖος, ον, Æsch.; ἐπῐ́καιρος, ον, Soph., Thuc.; ἀρωγός, όν, c. gen. of the object or pursuit in which, or c. dat., or c. πρός and acc., Soph., Thuc., Plat.; σύμφορος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; χρηστήριος, α, ον, and ος, ον, Plat. (Com.); ἐπῐτήδειος, α, ον, also ος, ον, Eur., Omn. Att. prose; ὀνήσῐμος, ον, Æsch., Soph.; εὔχρηστος, ον, Xen., Plat.; προσφερής, ές, Hdt.; ὀφέλσιμος, ον, Call.; ὀνήιστος, η, ον, Anaxag., Ap. Rh.

Useful to the state, ὀνησῐ́πολις, εως, ὁ καὶ ἡ, Simon.

Useful in many things, very useful, πολυωφελής, ές, Xen.; πολύχρηστος, ον, Arist.

Useful in all things, πάγχρηστος, ον, Xen.

[*To do something useful*, προὔργου τι δράω, Ar., Plat.]

To be useful, συμφέρω, fut. σῠνοίσω, aor. 1 σῠνήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, very often 3d sing. as impers., and esp. is the participle used in this sense, Omn. Att.

USEFULLY, χρησῐ́μως, Thuc.; ἐπῐτηδείως, Hdt., Thuc.; συμφερόντως, Xen., Plat., Isoc.; ὠφελῐ́μως, Xen., Plat.; ὀνησῐ́μως, Plat.; [προὔργου, Plat.]

Very usefully, πολυωφελῶς, Ar.

USEFULNESS, χρῆσις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* USE.

Great usefulness, πολῠχρηστία, ἡ, Theoph.

USELESS, ἐτώσιος, ον, Hom., Hes., Theoc.; ἅλιος, α, ον, Hom.; ἄπρακτος, ον, Hom., Pind.; ἀχρεῖος, α, ον, more usu. ος, ον, Ep. also ἀχρήϊος, Omn.; κακός, ή, όν, compar. -ώτερος, etc. (Hom., Theoc., but not Att.), more usu. κακίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάκιστος, Omn.; μετᾰ́δουπος, ον, Hes.; ἀνωφελής, ές, Trag., Thuc., Xen.; ἀνωφέλητος, ον, Æsch., Soph., Xen.; ἄχρηστος, ον, Eur., Hdt., Omn. Att. prose; ἀνόνητος, ον, Eur., Plat., Dem.; ἀλῡσῐτελής, ές, Xen., Plat., Dem. *Vid.* VAIN.

But do not you, oh wretched woman, wear yourself out with useless grief, Σὺ δ' ὦ τάλαινα μὴ 'πὶ τοῖς ἀνηνύτοις Τρύχου σὺ σαυτήν (lit., by grieving for what can not be undone), Eur.

To make useless, ἀμενηνόω, only act., Hom.

USELESSLY, ἁλίως, Soph.; ἀχρήστως, Dem.

USELESSNESS, ἀχρηστία, ἡ, Plat.

USHER, *vid.* TEACHER.

[*Usher* (who announces guests), ὀνομακλήτωρ, ορος, ὁ, Luc.]

USUAL, εἰωθώς, υῖα, ός, Hom., Eur., Thuc., Plat.; σῠνήθης, ες, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat., Æschin.; νόμῐμος, η, ον, Eur., Thuc., Xen., Andoc.; ἠθάς, άδος, ὁ καὶ ἡ, Eur., Ar. *Vid.* above, TO BE USED OF USUAL, CUSTOM.

USUALLY (as is usual, etc.), εἰωθότως, Soph.; [ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος, Plat.]

USURER, A, τοκιστής, οῦ, ὁ, Plat.

A usurer (on a small scale), ὀβολοστᾰ́της, ου, ὁ, Ar.

To be a usurer, τοκίζω, sometimes c. acc. cogn., only act., Ar., Dem.; *on a small scale, to practice petty usury*, ὀβολοστᾰτέω, Ar.

The trade of a petty usurer, ἡ ὀβολοστᾰτῐκή, Arist.

USURP, TO, ἐπῐβᾰτεύω, only act., c. gen., Hdt.

USURY, τόκος, ὁ, Pind., Ar., Plat., Lys.

The practice of usury, τοκισμός, ὁ, Xen., Arist.

To be ruined by usury, κατατοκίζομαι, pass., Arist.

UTENSIL, A, σκεῦος, τό, Ar., Thuc., Xen., Plat.; [χαλκίον, τό (bronze or copper), Ar., Xen.] *Vid.* SYN. 7.

[UTERINE, ὁμομήτριος, ον, Hdt., Plat.]

UTI POSSIDETIS—*It seems good to the Lacedæmonians and the other allies, if the Athenians should make peace, that each of us should remain in their present condition, on the principle of uti possidetis* (lit., having what we now have), ἔδοξε Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις ἐὰν σπονδὰς ποιῶνται οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τῆς αὐτῶν μένειν ἑκατέρους, ἔχοντας ἅπερ νῦν ἔχομεν, Thuc.

UTMOST, ἔσχᾰτος, η, ον, Omn.

UTTER, ὅλος, η, ον, Xen., Plat., Dem.; [*an utter blunder*, ὅλον ἁμάρτημα, τό, Xen.]

The Athenians were in utter despondency, οἱ Ἀθηναῖοι ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν, Thuc.

UTTER, TO, φημίζω, fut. -ίσω, and poet. -ίξω (not Att.), Hom., Hes., Æsch.; χέω, fut. χεύσω, aor. 1 ἔχευα, more usu. (and in Att. only) ἔχεα, perf. pass. κέχῠμαι, etc., Hom., Simon., Pind., Æsch.; κατᾰχέω, Hom., Hes., Plat.; προχέω, Pind.; ἐκχέω, Trag.; ἵημι (ῑη Att., ῐη Ep., but also in Hom. ῑ sometimes, esp. before ε or ει, in mid. and pass. ἵεμαι always), imperf. ἵην and ἵουν, aor. 1 ἧκα, Ep. ἕηκα, no pass. in this sense, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Plat.; προΐημι, also mid. in aor. 2 προέμην, Hom., Eur., Dem.; ἀφίημι, Eur., Hdt., Isoc., Dem.; μεθίημι, Eur., Hdt.; ἐκβάλλω, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, Hom., Æsch., Hdt., Plat.; φωνέω, Omn. poet., Hdt., Plat.; προφωνέω, Æsch., Soph.; αὐδάω, Pind., Trag.; γηρύω (ῠ, but also ῡ in Æsch. and Theoc.), also mid., no pass. in pass. sense, but Æsch. has aor. 1 pass. in act. sense, Pind., Æsch., Eur., Ar., Theoc.; φθέγγομαι, mid., no pass., Trag., Hdt., Xen., Plat.; λάσκω, fut. λᾰκήσω and -ομαι, aor. 2 ἔλᾰκον, perf. λέλᾱκα, no pass., Trag., Ar.; θροέω, also mid., no pass., Trag.; κελᾰδέω, only act., Æsch., Eur.; πέμπω, Æsch., Soph.; φαίνω, perf. πέφαγκα in act. sense, πέφηνα in pass. or intrans. sense, perf. pass. (Att.) πέφασμαι, Æsch., Soph.; ἀμφαίνω for ἀνᾰφ., Æsch.; ἠπύω, only act., no perf., Trag.; ἰᾰχέω, only act., Trag., Ar.; τοξεύω, Æsch.; ἐκκῑνέω, Æsch.; ῥίπτω, aor. 2 pass. ἐρρῐ́φην (Pind. has perf. pass. ῥέριμμαι for ἔρριμμαι), Æsch., Eur.; ἐκρίπτω, Æsch.; ἀπορρίπτω (esp. employing boldness in what is said), Hdt.; χαίνω, esp. in aor. 2 act., Soph., Ar., Call.; ἀπορροιβδέω (like birds of prey), only act., Soph.; ἀπῡ́ω, fut. -ῡ́σω, only act., Eur., Mosch.; αὔω, fut. ἀΰσω, only act., Eur.; γεγωνίσκω, only act., Æsch., Eur.; ἐνδᾰτέομαι, mid., no pass., Eur.; προφέρω, fut. προοίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, Eur.; προσφέρω, Eur., Hdt.; ἐκφέρω, Soph., Hdt.; ἀνᾰφέρω, Theoc., Ap. Rh.; ἀντηχέω, only act., Eur.; ῥήγνῡμι, aor. 2 pass. ἐρρᾰ́γην, Hdt., Dem.; ἐκφλύσσω, only pres. act., Ap. Rh.; βαμβᾰ́λω (in pres. act. in an indistinct way), Mosch.

To utter a word out of one's mouth, ἔπος στόμᾰτος ἀποπνέω, poet. also (not Att.) -πνείω, fut. -πνεύσω, Pind.

To utter against, ἐπῐφλύω, c. dat., Soph., Ap. Rh.

UTTERANCE, φωνή, ἡ, Omn.; [*utterance of words*, προφορὰ ῥημάτων, Hdn.] *Vid.* VOICE.

UTTERLY, πάμπας, Omn. poet., Plat.; κατ' ἄκρης (esp. of destroying or perishing), Hom., Soph.; so πρόρριζον and πρόρριζα, Æsch., Ar.; so πρυμνόθεν, Æsch.; πρόπρυμνα, Æsch.; ἄρδην, Eur., Plat., Dem., Æschin.; οὐ μόλις, Æsch.; πρόπᾰν, Eur.; πάνυ, Æsch., Thuc., Plat.; ἀτεχνῶς, Xen., Plat.; πρόχνυ, Ap. Rh.

I am far, ay, utterly removed (from such conduct), πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω, Æsch.

Utterly (of destroying or perishing) is also rendered by adjectives: πρόρριζος, ον, Hom., Soph., Eur., Hdt.; προθέλυμνος, ον, Hom., Ar.; αὐτόπρεμνος, ον, Ar.

[*To ruin utterly*, ἀνήκεστα ποιέω (τινά), Xen.; *to be utterly ruined*, ἀνήκεστα πάσχω, Thuc.]

[*To be utterly discomfited*, τοῖς ὅλοις ἡττάομαι, Dem.]

UTTERMOST, ἔσχατος, η, ον, Omn.; νέατος, Ep. νείατος, η, ον, Hom.

To the uttermost, ἐς τέλος, Hes.; [ἐς πᾶν (τινος), Hdt.]

UVULA, THE, στᾰφῠλή, ἡ, Arist., Hipp.; τὸ στᾰφῠλοφόρον, Arist.

V.

VACANCY, κενότης, ητος, ἡ, Plat.

The vacancy which is before one's eyes, ὀμμάτων ἀχηνία, ἡ, Æsch.

VACANT, κενός, Ep. also κεινός, ή, όν (also in Pind.), and κενεός, ά, όν, Omn. *Vid.* EMPTY.

VACATION, ἐκεχειρία, ἡ, Ar.

VACILLATE, TO, ὀκνέω, Ep. also ὀκνείω, only act., Soph., Hdt., Xen., Plat.

One must (not) *vacillate*, (οὐκ) ὀκνητέον, Plat.

VACILLATING, ὀκνηρός, ά, όν, Pind., Thuc.

In a vacillating manner, ὀκνηρῶς, Xen.

VACILLATION, ὄκνος, ὁ, Soph.

VACUITY, κενότης, ητος, ἡ, Plat.

[VACUUM, A, τὸ παρακενωθέν, Plut.]

VAGABOND, A, VAGRANT, ἀλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, also as adj., Hom.; ἀλήτης, ου, ὁ, also as adj. with masc. substantives (e. g., ἀλ. βίος), Hom., Trag., Hdt.; ἀγύρτης, ου, ὁ, Eur.; [as adj., ἀνέστιος, ον, Hom., Soph.; ἀνίδρυτος, ον, Ar., Eur., Dem.; ἄπολις, ι, Hdt., Plat.; περίπολις, ὁ καὶ ἡ, Phryn.; πλάνης, ητος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Eur., Isoc.]

To be a vagrant, ἀλητεύω, only act., Hom., Eur.
A being a vagrant, ἀλητεία, ἡ, Eur.
VAGUE (of words), κωφός, ή, όν, Soph.; [ἀγνώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, Soph.] *Vid.* OBSCURE.
VAIL, *vid.* VEIL.
VAIN (i. e., useless, etc.), ἀνήνυστος, ον, Hom., Ap. Rh.; ἀποφώλιος, ον, Hom., Eur.; τηΰσιος, α, ον, Hom., h.; ἀνεμώλιος, ον, Hom.; ἅλιος, α, ον, Hom., Soph.; ἐτώσιος, ον, Hom., Hes., Theoc.; ἀπόβλητος, ον, Hom.; μετᾰμώνιος, ον, Hom., Pind., Ap. Rh.; μέλεος, α, ον, also ος, ον, Hom.; κενός, Ep. also κεινός ή, όν (also in Pind.), and κενεός, ά, όν, Omn.; μᾰταιος, α, ον, and ος, ον, Theogn., Pind., Omn. Att.; χᾰμαιπετής, ές, Pind.; χᾰμαιπετέων, ουσα, ον, Pind.; μετάρσιος, α, ον, and ος, ον (of a vain boast), Eur.; κοῦφος, η, ον, Soph., Thuc.; μαψίδιος, ον, Eur., Theoc.; ἄκραντος, ον, Pind., Æsch.; ἠλῐθιος, α, ον, Pind., Æsch., Eur., Hdt., Plat. *Vid.* SYN. 244.
Wholly vain, παμμᾰταιος, ον, Æsch.
Vainly speaking (of birds of omen), μαψῐλόγος, ον, h.
Vain thinking, κενεόφρων, Att. κενόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Theogn., Pind., Æsch.
To make vain, utter a vain word, shoot a vain arrow, etc., ἀλιόω, only act., Hom., Soph.
[*A vain attempt*, ματία, ἡ, Hom.]
In vain, ἅλιον, Hom.; αὔτως (LIDD. and Sc. doubt this word having this sense), Hom.; μέλεον, Hom.; μάψ, Hom.; μαψῐδίως, Hom.; ἄλλως, Hom., Soph., Eur., Thuc., Xen.; μᾰτην, h., Pind., Omn. Att.; μᾰταίως, Eur.; ἀνόνητα, Eur., Plat.; διὰ κενῆς, Eur., Ar., Thuc.; ἠλῐθιον, Ar.; ἠλῐθίως, Plat.; τηῠσίως, Theoc.; ἤλῐθα, Ap. Rh.
Not in vain, οὐκ ἐτός, Ar., Plat.
To be in vain, μᾰτάω, only act., Hom., Æsch.
To do any thing in vain, μᾰτάω, c. part., Ap. Rh.
VAIN (i. e., conceited and silly), χαῦνος, η, ον, and ος, ον, Solon, Pind., Ar., Plat., Arist.
VAIN-GLORIOUS, ἀλαζών, όνος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Plat.; κενόδοξος, ον, Polyb. *Vid.* ARROGANT.
VAIN-GLORIOUSNESS, ἀλαζονεία, ἡ, Xen.; κενοδοξία, ἡ, Polyb.
VALE, A, ἄγκος, τό, Hom., Eur., Hdt. *Vid.* VALLEY.
VALIANT, ῥηξήνωρ, ορος, only masc., Hom., Hes.; ἄλκῐμος, η, ον, and ος, ον, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; καρτερός, ά, όν, Omn. poet.; also κρατερός, compar. κρείσσων, superl. κρᾰτιστος (Ep. also κάρτιστος), Omn. poet., Plat. *Vid.* BRAVE.
VALID, κύριος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph., Plat., Dem.; ἰσχῡρός, ά, όν, Lys.
To be valid, ἰσχύω, only act., Eur., Ar.
VALIDITY, κῦρος, τό, only sing., Soph., Plat.
VALLEY, A, ἄγκος, τό, Hom., Eur., Hdt.; νᾰπη, ἡ, Hom., Soph., Eur., Hdt., Plat., Ap. Rh.; γύᾰλον, τό, Hes., Pind., Trag.; αὐλών, ῶνος, ὁ καὶ ἡ, h., Soph., Eur., Hdt.; κόλπος, ὁ, Pind., Eur., Xen.; νᾰπος, τό, Soph., Eur., Xen.; ἀγκίον, τό, Arist.
The beautiful valleys, ἡ εὐάγκεια, Call.
A place where several valleys meet, μισγάγκεια, ἡ, Hom.
Of or *belonging to valleys*, νᾰπαῖος, α, ον, Soph., Eur.
With deep valleys, βᾰθῠκολπος, ον, Pind.; βαθυαγκής, ές, Anth.
With many valleys, πολύπτῠχος, ον, Hom., Hes., Eur.
With beautiful valleys, εὐαγκής, ές, Pind.
VALOR, ἀλκή, ἡ (Ep. dat. sing. irreg. also ἀλκί), Hom., Pind., Æsch., Eur.; μένος, τό, Omn. poet., Xen., Plat.; θρᾰσος, τό, also (and when in a good sense the most usual form) θάρσος, Omn.; ἀρετή, ἡ, Omn.; εὐψῡχία, ἡ, Æsch., Eur., Omn. prose. *Vid.* COURAGE, BRAVERY.
VALUABLE, ἐνάρῑθμιος, ον, Hom.; ἐνάρῑθμος, ον, Plat.; ἐνήρῑθμος, ον, Call.; τίμιος, α, ον, and ος, ον, Hes., Trag., Xen., Æschin.; τῑμαλφής, ές, Plat.; τιμαῖος, ον, Diocl.; ἀρῑθμητος, ον, Theoc.
Very valuable, πρότῑμος, ον, Plat.
More valuable than, πρότῑμος, ον, c. gen., Plat.; also *very* or *most valuable*, πολλοῦ or πλείστου ἄξιος, *more valuable*, πλείονος ἄξιος, *less valuable*, μείονος ἄξιος, ἐλάττονος ἄξιος, Xen., Dem., etc.
VALUATION, τίμησις, εως, ἡ, Plat.
VALUE, τιμή, ἡ, h., Plat., Lys., Dem.; τίμημα, ᾰτος, τό, Eur., Dem.; ἀξία, ἡ, Hdt., Thuc., ~~Xen.~~, Æschin. *Vid.* PRICE.
Which, as they were only silver, made a much greater show, though of small value, ἃ, ὄντα ἀργυρᾶ, πολλῷ πλείω τὴν ὄψιν ἀπ' ὀλίγης δυνάμεως χρημάτων παρείχετο, Thuc.
Of twice the value, διστᾰσιος, ον, Plat.
Of twelve times the value, δωδεκαστᾰσιος, ον, Plat.
VALUE, TO, τίω (ῐ Hom., ῑ Att.), fut. τίσω, no other tense except perf. pass. (and, of course, imperf. act. and pass.), Hom.; τῑμάω, when of valuing at a certain price, c. gen. of the price, Soph., Eur., Thuc., Plat.; ἀποτῑμάω, Hdt.; ἐντῑμάω, Dem.; ἀξιόω, c. gen. of the price, Plat.
To value (i. e., think of great value), τῑμάω, Omn.; ἐναριθμέομαι, mid., Eur.
To value very much, τὸ πλεῖστον δίδωμι (aor. 1 act. ἔδωκα), c. dat., Eur.; πρὸ πολλοῦ τῑμάομαι (mid.), πρὸ πολλοῦ ποιέομαι (mid.), περὶ πολλοῦ ποιέομαι, Hdt., Thuc., Isoc.
To value more, περὶ πλείονος ποιέομαι (often, however, = περὶ πολλοῦ), Hdt., Thuc.
To value too much, πλέον νέμω, c. dat., Eur.
[*To value slightly*, περὶ ὀλίγου ποιέομαι, Hdt.] *Vid.* TO ESTEEM.
To be of such and such a value, ἄγω, aor. 2 ἤγᾰγον (only act. in this sense), c. acc. of the sum, Dem.
A faithful man is worthy to be valued against gold and silver, πιστὸς ἀνὴρ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερύσασθαι ἄξιος, Theogn.
VALUELESS, ἀλόγιστος, ον, Eur.; ἀνάξιος, α, ον, and ος, ον, Hdt.; ἀδόκῐμος, ον, Plat.
[VAMP UP, TO (as new), ἀνακνάπτω, Lysipp.]
VAN, A, ἁρμάμαξα, ης, ἡ, Xen. *Vid.* WAGON.
VAN, THE (of an army), οἱ προτεταγμένοι, Xen.; τὸ προταχθέν, Xen.; οἱ πρωτᾶγοί, Xen.; οἱ ἀφηγούμενοι, Xen.; τὰ πρόσθεν, Xen.
VANISH, TO, λιάζομαι, only pres., imperf., and aor. 1 pass., Hom.; ἀνᾰπέτομαι, fut. -πτήσομαι, aor. 2 ἀνέπτην and ἀνεπτόμην or ἀνεπτάμην, part. sometimes sync. ἀμπτᾰμενος, etc., Eur.; παρέρχομαι, Dem.
[VANITY, ἀγλαΐα, ἡ, Hom.; χαυνότης, ητος, ἡ, Plat.; ματαιότης, ητος, ἡ, LXX., N. T.; and in pl., *vanities*, ἀγλαΐαι, αἱ, Hom.; ματαιότητες, αἱ, LXX.]
VANQUISH, TO, νῑκάω (Pind. and Theoc. have also νίκημι in pres. and imperf. act.), Omn. *Vid.* TO CONQUER.
VANTAGE, ὑπερβολή, ἡ, Eur., Isoc.
VAPID, ἀλῐβας, αντος, only masc., Plat., Call.
VAPOR, ἀήρ (Soph. has ᾰ in chor.), gen. ἀέρος (in Hom. always ἠέρος), ἡ in Hom. and Hes., afterward usu. ὁ, Hom.
VAPOR, A, ἀϋτμή, ἡ, Hom.; ἀτμός, ὁ, Æsch.; ἀτμίς, ίδος, ἡ, Hdt., Plat.
To emit vapors, ἀτμίζω, only act., Soph., Xen.; ἀπατμίζω, Arist.; ἀτμιάω, Arist.
To be turned into vapor, ἀτμῐδόομαι, pass., Arist.
[*To cause to rise in vapor*, ἀναθυμιάω, Theoph.]
[*To rise in vapor*, ἀναθυμιάομαι, Arist.]
[*A rising in vapor*, ἀναθυμίασις, εως, ἡ, Arist.]
Like vapor, ἀτμώδης, ες, Arist.; ~~ἀτμῐδώδης, ες, Arist.~~; ~~ἀτμοειδής, ές~~, Hipp.
Turned into vapor, ἀτμιστός, ή, όν, Arist.
VAPOR-BATH, A, πῡρία, ἡ, Hdt.; πῡριᾱτήριον, τό, Arist.
VARIABLE, αἰόλος, η, ον, Æsch., Soph.; πολύστροφος, ον, Pind.; ποικίλος, η, ον, Pind., Æsch., Plat., Arist.; εὐμετάβολος, ον, Xen., Plat. *Vid.* CHANGEABLE.
VARIANCE, διαφορά, ἡ, oftenest in pl., Hdt., Thuc., Plat., Antipho. *Vid.* QUARREL.
At variance with, διάφορος, ον, c. dat., sometimes c. gen., Eur., Hdt., Thuc., Plat.
To be at variance, διαφόρως ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1 act., aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), c. dat., Dem.; ἐν διαφορᾷ κᾰθίσταμαι, c. dat. pers., Antipho. *Vid.* ENEMY.
[*To put* or *set at variance*, διαβάλλω, Plat.]
VARIEGATE, TO, ποικίλλω, Eur.
VARIEGATED, αἰόλος, η, ον, Hom., Æsch., Soph.; πᾰναιόλος, ον, Hom., Hes., Ap. Rh.; ποικίλος, ον, Omn.; παμποίκῐλος, η, ον, Hom., Pind., Eur.; στικτός, ή, όν, Æsch.; ἀνθοφυής, ές, Anth.
VARIETY, ποικῐλία, ἡ, Plat.; ποίκιλμα, ᾰτος, τό, Plat.; ποίκιλσις, εως, ἡ, Plat.; πολυειδία, ἡ, Plat.; [(of color), πολύχροια, ἡ, Arist.]
Variety (from what has previously been), ἐξαλλᾰγή, ἡ, Arist.
VARIOUS, ποικίλος, η, ον, Omn.; παντοῖος, α, ον, Omn.; παντοδᾰπός, ή, όν, h., Pind., Trag., Hdt., Xen., Isoc.; αἰόλος, η, ον, Æsch.; πᾰναιόλος, ον, Æsch.; πολυέλικτος, ον, Eur.; πολυειδής, ές, Thuc., Plat.; πολῠποίκῐλος, ον, Eubul.
VARIOUSLY, παντοίως, Hdt., Plat.; παντοδᾰπῶς, Plat.
[VARNISH, ἀλοιφή, ἡ, Plat.]
VARY, TO, ποικίλλω, Eur., Xen., Plat.
To vary, intrans. (i. e., to do different things at different times, etc.), πλᾰνάομαι, pass., Hdt.

If he then varies at all from his former account, εἰ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου. Soph.

Vase, a, λέβης, ητος, ὁ, Call.

Vassal, a, ὑπήκοος, ὁ, c. gen. or c. dat., Eur., Hdt., Thuc., Xen.

Vast, κητώεις, εσσα, εν, Hom.; μεγᾰκήτης, ες, Hom.; πέλωρ, indecl. (used of Vulcan, of the Cyclops, of a dolphin, etc.), Hom., h.; πέλωρος, η, ον, Hom., Hes.; πελώριος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Pind., Eur. *Vid.* Large.

Vastly, πολύ, Omn.

Vat, a, ὑπολῆνίς, ἴδος, ἡ, Call.; [πύελος, ἡ, Ar.]

Vault, a, ψᾰλίς, ἴδος, ἡ, Soph., Plat.

The vault of heaven, οὐρᾰνοῦ δέπας (αος, τό), Eur.; κόλπος αἰθέρος, Pind.; κύκλος, ὁ, by itself, Soph.; κύκλος οὐρανοῦ, Hdt.; κύττᾰρος οὐρᾰνοῦ, Ar.; ἡ οὐρᾰνία and ἡ ὑπουρᾰνία ἀψίς (gen. ἀψῖδος), Plat.

[Vault, to, ψαλιδόω, Math.]

Vault, to, ἅλλομαι, mid., aor. 2 3d sing. often sync. ἆλτο (and in the compounds part. sync. ἄλμενος), Hom., h., Eur., Thuc. *Vid.* To leap.

Vaunt, a, κόμπος, ὁ, Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Xen., Æschin. *Vid.* Boast.

Vaunt, to, εὔχομαι, mid., c. perf. pass. in pass. sense, but pluperf. in act. sense (both these tenses, however, only actually used in the sense of "to pray") (the Attics usu. have the augment ηὐ., Hom. never), Hom., Pind., Æsch., Soph., Plat.; κομπέω, Pind., Trag., Thuc.; κομπάζω, Trag., Xen., Lys. *Vid.* To boast.

[Vaunting, μεγαλήγορος, ον, Æsch., Xen.] *Vid.* Boastful.

[Veal, κρέα μόσχεια, Xen.]

Veer, to, ἐπιστρέφομαι, mid. and pass., Hom., Soph., Xen. *Vid.* To turn.

Vegetables, λᾰχᾰνον, τό, oftenest in pl., Ar., Plat., Dem.; ὄσπρια, τά, Plat.

The vegetable market, τὰ λᾰχᾰνα, Ar.

Of the nature of vegetables, λᾰχᾰνηρός, ά, όν, Theoph.; λᾰχᾰνώδης, ες, Theoph.

Gathering vegetables, adj., λᾰχᾰνηλόγος, ον, Leon. Tar.

A gathering of vegetables, λᾰχᾰνισμός, ὁ, Thuc.

One who sells vegetables, only fem., λᾰχᾰνοπωλήτρια, Ar.; λαχανόπωλις, ἴδος, ἡ, Ar.

A vegetable diet, λᾰχᾰνοφᾰγία, ἡ, Hipp.

Vegetate, to, θάλλω, fut. θαλῶ and θαλλήσομαι, but most usu. in pres. and perf. τέθηλα and pluperf., perf. part. τεθηλώς, fem. Ep. τεθᾰλυῖα, Omn. poet., Xen., Plat. *Vid.* To grow.

Vegetation, βλάστησις, εως, ἡ, Theoph.

Vehemence, ὀξῠτης, ητος, ἡ, Dem. *Vid.* Violence.

Vehement, πολύς, πολλή, πολύ, gen. πολλοῦ, πολλῆς, etc., acc. sing. πολύν, πολλήν, πολύ, etc., compar. πλέων, and poet. πλείων, superl. πλεῖστος, Eur., Hdt., Thuc., Dem.; (of passions), ἄγριος, α, ον, Plat. *Vid.* Violent.

To be vehement, μέμαα (perf. in pres. sense), dual and pl. often sync. μέμᾰμεν, etc., part. μεμαώς, gen. -ότος and -ῶτος (ᾰ before a short vowel, as μεμᾰότες, etc.) (Hom. has also 3d pl. pluperf. μέμᾰσαν in imperf. sense), Hom., Pind., Theoc.; ἐντείνω, intrans., also pass., Eur., Xen.

To make vehement, carry on vehemently (battle), τᾰνύω, fut. -ῠσω (μάχην), Hom.

Vehemently, ἐντετᾰμένως, Hdt.; στᾰθερῶς, Cratin.

To speak vehemently against, πολύς, or ἰσχῡρῶς, or ἄγαν ἔγκειμαι (imperf. ἐνεκείμην (being really perf. and pluperf.), fut. -κείσομαι, no other tenses), c. dat., Ar., Hdt., Thuc., Dem.

Vehicle, a, ὄχος, τό (only in pl., Ep. dat. often ὄχεσφι or -φιν, Hom., Pind., ὄχος, ὁ, Dor. also ὄκχος), h., Pind., Æsch., Eur., Hdt.; ὄχημα, ᾰτος, τό, Pind., Trag., Hdt., Plat. *Vid.* Carriage.

Veil, a, ὀθόνη, ἡ, usu. (if not always) in pl., Hom., Ap. Rh.; κᾰλυμμα, ᾰτος, τό, Hom., h., Trag.; κᾰλύπτρα, ἡ, Hom., Æsch., Plat.; πῠκνωμα, ᾰτος, τό, Æsch.; προκᾰλυμμα, τό, Thuc.; πᾰρᾰκάλυμμα, τό, Antipho; ἐπῐκᾰλυμμα, τό, Menand.; ἐπῐκᾰλυπτήριον, τό, Arist.

Veil, to, ἀμφικαλύπτω, Hom.; σῠναμπέχω and συναμπίσχω, imperf. -αμπεῖχον, fut. -αμφέξω, aor. 2 -ημπέσχον (in act. as a garment, etc., veils; in mid. as a person veils his face, etc., with a garment), no pass., Æsch., Eur.; so προκᾰλύπτομαι, mid., c. gen. of the face, Eur.; συγκᾰλύπτομαι, Xen.; πᾰρᾰκᾰλύπτω, Plat.

To veil one's self, κᾰλύπτομαι, mid., Hom.

To veil one's meaning in ambiguous words, περιβάλλομαι, mid., sine cas., Plat.

To throw as a veil over, περῐκᾰλύπτω, c. acc. of what is thrown, c. dat. of that over which, Eur., Hdt.

Vein, a, φλέψ, φλεβός, ὁ καὶ ἡ, lit. (in Xen. also of metal, as we say "a vein of gold"), Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen., Plat.; φλέβιον, τό, Plat.; σύριγξ, ιγγος, ἡ, Soph., Ap. Rh.; πηγή, ἡ (only of metal), Æsch.

Made up of veins and sinews, φλεβονευρώδης, ες, Hipp.

Of or belonging to the veins, φλεβῐκός, ή, όν, Arist.

With large veins, φλεβώδης, ες, Arist.; μεγᾰλόφλεβος, ον, Arist.

The bursting of veins, φλεβοῤῥᾰγία, ἡ, Hipp.

[*With invisible veins*, ἀδηλόφλεβος, ον, Arist.]

Velocity, τᾰχῠτής, ῆτος, ἡ, Hom., Pind., Hdt., Plat.

Venal, ὤνιος, α, ον, Plat., Dem., Æschin.

Vendible, πράσῐμος, ον, Xen., Plat.

Vendor, a, πρᾱτήρ, ῆρος, ὁ, Plat., Isæ.

[Veneer or Veneering, παρακόλλημα, ατος, τό, Theoph.]

Venerable, γερᾰρός, ά, όν, Hom., Æsch.; αἰδοῖος, α, ον, and ος, ον, compar. -ότερος and -έστερος, Hom., Pind., Æsch.; πρέσβα, only fem., Hom.; πότνια, only fem., Omn. poet.; πότνα, only fem., h., Eur.; σεμνός, ή, όν, Omn. post Hom.; γεράσμιος, ον, h., Eur.; πολῠπότνια, h., Ap. Rh.; παντόσεμνος, ον, Æsch.; πρέσβειρα, only fem., h., Ap. Rh.; πρέσβυς, only masc. in positive, but in this sense more used in compar. and superl., Æsch., Plat.; σεμνότῑμος, ον, Æsch.; ποτνιάδες, only fem. pl. (used esp. of the Furies), Eur.

A being venerable, σεμνότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc.

Venerably, σεμνῶς, Eur., Xen.

Venerate, to, σέβω, more usu. in mid., esp. in prose, rarely in any tense except pres. and imperf., except in pass., which has also aor. 1 ἐσέφθην (though this is hardly used in pass. sense), Omn.; αἰδέομαι (pres. poet. also αἴδομαι), fut. αἰδέσομαι, poet. also -έσσομαι, more rarely -ήσομαι, aor. 1 ᾐδέσθην in act. sense, also aor. 1 ᾐδεσάμην (this last almost confined to the poets), Hom., Pind., Trag., Plat., Dem. *Vid.* To reverence.

Veneration, αἰδώς, οῦς, ἡ, only in sing., Omn. *Vid.* Reverence.

An object of veneration, σέβας, τό, only nom. and acc. sing., Trag.

Vengeance, ὄπις, ἴδος, ἡ, acc. -ιν and -ῐδα, only sing. (esp. of the vengeance of the gods), Hom., Hes., Theoc.; ποινή, ἡ, Hom., Hes., Trag., Hdt.; νέμεσις, εως, ἡ, Ep. also νέμεσσις, only in sing. (esp. of the gods), Hom., Æsch., Soph., Hdt.; τῑμωρία, ἡ, Eur., Hdt., Plat., Dem.; δῐκη, ἡ, Trag., Lys.

To take vengeance, ποινὴν ἀναιρέομαι (aor. 2 ἀνειλόμην), Hdt.; δίκην λαμβάνω, fut. λήψομαι, aor. 2 ἔλᾰβον, perf. εἴληφα, Eur., Lys. *Vid.* Punishment, To exact.

Exacting heavy vengeance, βᾰρῠδῐκος, ον, Æsch. *Vid.* Avenger.

Venison, τὰ ἐλάφεια (κρέα, sc.), Xen.

Venom, ἰός, ὁ, Pind., Trag. *Vid.* Poison.

Venomous, ἰοβόλος, ον (of serpents), Arist.

Vent, a, ὀπή, ἡ, Ar.; [ἀναπνοή, ἡ, Plut.]

Ventricle, a, κοιλία, ἡ, Arist.

Having large ventricles, μεγᾰλοκοίλιος, ον, Arist.

Ventriloquism, ἐνστερνομαντία, ἡ, Soph.

Ventriloquist—Aristophanes says of a ventriloquist, εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμῳδικὰ πολλὰ χέασθαι.

Venture, a, κίνδῡνος, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* Risk.

[*A daring venture*, παρακινδύνευσις, εως, ἡ, Thuc.]

[*A second venture*, δεύτερος πλοῦς, Prov.]

Venture, to, τολμάω, aor. 1 pass. sometimes in act. sense, Omn.; κινδῡνεύω, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; παρακινδυνεύω, Thuc., Ar., Plat.; ῥίπτω κίνδῡνον, Eur.; ἀναῤῥίπτω κίνδῡνον (and sometimes ἀναῤῥίπτω by itself, κίνδυνον being understood), Hdt., Thuc. *Vid.* To risk, To dare.

Venturesome, φῐλοκίνδῡνος, ον, Xen., Dem.; παρακινδῡνευτῐκός, ή, όν, Plat., Dem. *Vid.* Bold, Rash.

[(In speech) *a venturesome phrase*, ἔπος παρακεκινδυνευμένον, Ar.]

In a venturesome manner, φῐλοκινδῡνως, Xen.; [παρακινδυνευτικῶς, Plat.]

Veracious, ἀληθής, ές, Omn. *Vid.* True.

Veracity, ἀλήθεια, ἡ, Omn. *Vid.* Truth.

Veranda, a, αἴθουσα, ἡ, Hom.; ἐξέδρα, ἡ, Eur.; σκιάς, ᾰδος, ἡ, Theoc.; [παστάς, άδος, ἡ, Hdt.]

Verbal—*a verbal order* or *message was given*, ἀπὸ γλώσσης εἴρητο, Thuc.

Verbose, πολυεπής, ές, Æsch.; πολῠλογος, ον, Xen., Plat.

Verbosity, πολυλογία, ἡ, Plat., Arist.

Verdant, χλοερός, contr. χλωρός,

ά, όν, Hom., Hes., Trag., Thuc.; χλόη, ἡ (as epith. of Ceres), Sotad. *Vid.* GREEN.

VERDICT, A, ψῆφος, ἡ, Oratt.

A verdict of guilty, ἡ καθαιροῦσα ψῆφος, Lys.

To give a verdict, ψηφίζομαι, mid., c. perf. pass. in the same sense, Ar., Lys., Dem. *Vid.* TO DECIDE.

VERDURE, χλόη, ἡ, Hes., Eur., Xen., Plat.

VERGE, THE, ῥηγμίς, ῖνος, ἡ, Emped.; βάθρα, τά, Eur.

VERGE, TO, τείνω, often c. adv. of place, Plat. *Vid.* TO TEND.

VERGER, A, νεωκόρος, ὁ, Xen., Plat.

VERIFY, TO, βεβαιόω, Xen., Plat., Lys., Dem. *Vid.* TO CONFIRM.

VERILY, μάν, very rarely by itself, never the first word in a sentence, Hom., Pind., Bion, more usu. ἦ μάν, and very often in a negative sentence, οὐ μάν, etc.; ἦ, usu. with some other particles, ἦ δή, ἦ ῥα, ἦ μάλα, ἦ μάλα δή, ἦ δή που μάλα, etc., Hom.; μάλα, Soph.; μάλα τοι, Xen.; μήν, never the first word in a sentence, rarely used by itself, ἦ μήν, Hom., Hes., Æsch. (μήν regards a future intention, δή a past action); ἀλλὰ μήν, Æsch., often in neg. sentences as οὐ μήν, Soph.; δή, usu. with other particles, ἦ δή, ναὶ δή, etc., Hom., Soph., Xen. *Vid.* TRULY.

VERITY, ἀλήθεια, ἡ, Omn. *Vid.* TRUTH.

VERMILION, κιννάβαρι, εως also εος, τό, Theoph.; κιννάβαρις, ιος, ὁ, Anaxand.

Vermilion-colored, κινναβάρινος, η, ον, Arist.

To be vermilion-colored, κινναβαρίζω, Diosc.

VERNAL, ἐαρινός, ή, όν, rarely ός, όν, Ep. also εἰαρινός, Att. ἠρινός, ή, όν, Hom., Hes., Pind., Eur., Ar., Xen., Dem. *Vid.* SPRING.

VERSATILE, παντοπόρος, ον, Soph.; εὐτράπελος, ον, Ar., Arist.

In a versatile way, ἀγχίστροφα, Hdt.; εὐτραπέλως, Thuc.

VERSATILITY, ποικιλία, ἡ, Eur., Plat., Isoc.; εὐτραπελία, ἡ, Arist.; [πολυτροπία, ἡ, Hdt.]

VERSE, A, ἔπος, τό, Isoc.; [στίχος, ὁ, Ar., Plat.]

To put into verse, ἐντείνω εἰς ἔπος, Plat.; [εἰς μέτρα τίθημι, Plat.]

To patch verses together, κολλομελέω, Ar.

[*Consisting of one verse*, μονόστιχος, ον, Anth.; *of two verses*, δίστιχος, ον, Anth.]

[*Writing verse*, στιχογράφος, ὁ καὶ ἡ, Anth.]

[*Of* or *from verse*, στίχινος, η, ον, Anth.; *in verse*, στιχήρης, ες, and στιχηρός, ά, όν, Eccl.]

[VERSIFICATION, στιχοποιΐα, ἡ, Plut.]

[VERSIFIER, A, στιχογράφος, ὁ, ἡ, Anth.; στιχοποιός, ὁ, Eccl.]

VERTEBRA, A, ἀστράγαλος, ὁ, Hom.; σφονδύλιος, ὁ, Hom.; σφόνδυλος, ὁ, Eur., Ar., Plat.

[*The vertebræ*, νωτιαῖα ἄρθρα, Eur.]

[VERTEX (of a triangle), ὀξύ, τό, Hdt.]

VERY, μέγα, Hom.; αἰνῶς, Hom., Hdt.; μάλα, compar. μᾶλλον, superl. μάλιστα, Omn.; λίαν, Omn.; ἄγαν, Pind., Trag.; πάνυ, Æsch., Soph., Ar., Xen., Plat.; κάρτα, Trag., Hdt.; σφόδρα, Eur., Hdt., Xen., Plat.

[*Very* is sometimes expressed by ὡς with adv., and with superl. adj., e. g., *the very best*, ὡς ἄριστος, Att., so also ὅτι c. superl.]

VESSEL, A (not a ship), ἄγγος, τό, Hom., Hes., Soph., Eur.; κύτος, τό, Trag.; τεῦχος, τό, Æsch., Eur., Xen.; ἀγγεῖον, τό, Hdt., Xen. *Vid.* SYN. 7.

[*Vessel-like*, ἀγγειώδης, ες, Arist.]

Any brazen vessel, χαλκός, ὁ, Pind., Soph.; χαλκίον and χαλκεῖον, τό, Ar., Hdt., Xen., Plat.; χαλκίδιον, τό, Hermipp.; χάλκωμα, ατος, τό, Ar., Xen., Lys.

A sacrificial vessel (to catch the blood of the victim), σφαγεῖον, τό, Æsch., Att.

The vessel of the state, πρύμνα πόλεως, Æsch. (so πρῷρα βιότου, of life, Eur.); σκάφος (τό) πόλεως, Ar. *Vid.* SHIP.

VESTIBULE, A, πρόθυρον, τό, Omn.; προθύραια, τά, h.; προνώπιον, τό, Eur.; πρόπυλον, τό, usu. in pl., Soph., Eur., Hdt.; προπύλαιον, τό, usu. in pl., Ar., Hdt., Thuc., Dem.; προμολή, ἡ, Call., Ap. Rh.; παραστάς, άδος, ἡ, Eur.

VESTIGE, A, ἴχνος, τό, Omn. *Vid.* TRACE.

VESTMENT, A, VESTURE, εἷμα, ατος, τό, Hom., Trag., Hdt.; ἐσθής, ῆτος, ἡ, Omn. *Vid.* GARMENT.

VETCH, A, ἄφακη, ἡ, Arist.; ὄροβος, ὁ, Theoph.; ὀρόβιον, τό, Hipp.

Like a vetch, ὀροβιαῖος, α, ον, Theoph.; ὀροβοειδής, ές, Gal.

[*To eat vetches*, ὀροβοφαγέω, Hipp.]

VETERAN, A, Μαραθωνομάχης, ου, ὁ, Ar.

VEX, TO, κηδέω, only act., Hom.; κήδω, only pres. and imperf. act., pass. of being vexed so as to be anxious about, in pres., imperf., fut. κεκαδήσομαι, and perf. κέκηδα, in pass. c. gen., Hom., Tyrt., Hdt., Plat.; δάκνω, fut. δήξομαι, no aor. 1 act., aor. 2 ἔδακον, perf. δέδηχα, no mid. except fut. as above, pass. chiefly in perf. and aor. 1, in pass. c. ὑπό and gen. or ἐπί and dat. of the cause, Omn.; θυμοβορέω, only pres. and imperf. act., Hes.; ὀρσολοπεύω, only pres. and imperf. act., h.; κνίζω, fut. κνίσω, in Theoc., also Dor. κνίξω, Pind., Eur., Ar., Theoc.; ἐάπτω, no perf., Pind., Æsch. *Vid.* TO GRIEVE.

VEXATION, δυσχέρεια, ἡ, Soph.; ἀγανάκτησις, εως, ἡ, Thuc., Plat.

Not to cause you any vexation, ἵνα σοι μηδὲν ἐνδοίην πικρόν, Eur.

[VEXATIOUS, ἀγανακτητός, ή, όν, Plat.]

VEXED, TO BE, χαλεπαίνω, c. dat. or ἐπί and dat., or c. πρός and acc., Hom., Thuc., Xen.; δυσφορέω, only act., except in Xen., who has mid. once, c. acc., or c. dat., or c. prep., e. g., ἐπί and dat., etc., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Isoc.; ὀρσολοπέομαι, only pres. pass., Æsch.; θυμοφθορέω (i. e., to vex one's self), only pres. and imperf. act., Soph.; [ἀνιάομαι, Soph.; ἀγανακτέω, c. dat., also ἐπί c. dat., ὑπέρ c. gen., Ar., Plat., Lys., Isoc.]

[*Easily vexed*, ἀγανακτητικός, ή, όν, Plat.]

VEXING, οὐκ ἐπιεικτός, όν, Hom.; θυμοδακής, ές, Hom.; θυμοβόρος, ον, sometimes even c. acc. (as, *grief vexing the heart*, θυμοβόρος φρένα λύπη), Hom., Æsch.; δακέθυμος, ον, Simon., Soph.

VEXING, κέρτομος, ον (esp. of words), Hes., h.

VIAL, A, φιάλη, ἡ (though more of a cup than what we call a vial), Hom., Pind., Eur., Thuc.

VIBRATE, TO, πάλλομαι, pass., also πάλλω intrans., Hom., h., Soph.; ὀρχέομαι, mid., Æsch. *Vid.* TO TREMBLE.

VICE, κάκη, ἡ, Eur., Ar., Plat.; κακία, ἡ, Soph., Xen., Plat., Dem.

[*To turn* or *betake one's self to vice*, εἰς πονηρίαν τρέπομαι, Xen.]

[*A carpenter's vice*, προσαγώγιον, τό, Plat.]

VICE-ADMIRAL, A, ἐπιστολεύς, ὁ, Xen.; ἐπιστολιαφόρος, ὁ, Xen.

VICEROY, A, ὕπαρχος, ὁ, Hdt., Thuc., Xen.; ἐπίτροπος, ὁ, Hdt.; [ἀντιβασιλεύς, έως, ὁ, Dion. H.]

VICINITY, γειτονία, ἡ, Plat., Arist. *Vid.* NEIGHBORHOOD.

VICIOUS, κακός, ή, όν, compar. -ώτερος, etc. (never so in Att.), more usu. κακίων (ῑ Att., ĭ elsewhere), superl. κάκιστος, also compar. χείρων, superl. χείριστος, Ep. compar. also χερείων, χειρότερος, and χερειότερος (these compar. have no superl., and are not found in Att.), Hom., also dat. sing. compar. χέρηϊ, acc. sing. masc. and neut. pl. χέρηα, and nom. pl. χέρηες, Omn. *Vid.* WICKED.

VICISSITUDE, μεταβολή, ἡ, Eur., Hdt., Plat. *Vid.* CHANGE.

The vicissitudes of time, χρόνου τὸ πάλιν, Xen.

VICTIM, A, ἱερεῖον, Ep. ἱερήϊον, contr. ἱρήϊον, τό, Hom., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.; χρηστήριον, τό, Pind., Soph.; σφάγιον, τό, Hdt., Omn. Att.; σφαγή, ἡ, Soph.; σφαγεῖον, τό, Eur.; πρόσφαγμα, ατος, τό, Eur.; θῦμα, ατος, τό, Omn. Att.; κουρεῖον, τό (prop. offered at the feast κουρεῶτις, but also generally), Soph., Isæ.; τόμιον, τό, Ar., Dem., Æschin. *Vid.* SYN. 266.

The purifying victim, τὸ καθάρσιον, Eur., Æschin.

The magistrate who took care that the victim should be without blemish, ἱεροποιός, ὁ, Dem.

VICTOR, A, τριακτήρ, ῆρος, ὁ, Æsch. *Vid.* CONQUEROR.

VICTORIOUS, δαμασίμβροτος, ον, Simon., Pind.; νικηφόρος, ον, Pind., Trag.; κρατησίμαχος, ον, Pind.; ὑπέρτερος, α, ον, c. gen. of those over whom, Pind., Soph.; καλλίνικος, ον, sometimes c. gen. of the enemies over whom, Pind., Archil., Eur.; γυιόδαμος, η, ον, Pind.; ἐπικρατής, ές, Thuc.; νικήεις, εσσα, εν, Mel. *Vid.* CONQUERING.

Victorious in all things, παγκρατής, ές, Æsch.

Victorious in the council, νικόβουλος, ον, Ar.

Victorious in the horse-race, κρατήσιππος, ον, Pind.

Thrice victorious at Olympia, Τρισολυμπιονίκης, ου, ὁ, Pind.

They saluted him victorious, lit., *falling on the lap of golden victory*, νιν ἀσπάζοντο . . . χρυσέας ἐν γούνασιν πιτνῶντα Νίκας, Pind.

To be victorious in the contest, ἀγῶνα δαμάω (fut. -άσω, aor. 1 poet. often ἐδάμασσα), Pind.

VICTORIOUSLY, ἐξ ὑπερτέρας χερός, Soph.

VICTORY, νίκη, ἡ, Omn.; νικηφορία, ἡ, Pind.; χάρμη, ἡ, Pind.; χάρμα, ατος, τό, Pind.; τὸ καλλίνικον, Pind., Eur.

Victory over one's enemies, τροπή, ἡ, τρ. μάχης, τρ. δορός, Trag.

Wishing that the Greeks should gain the victory over Troy, τὸν καλλίνικον στέφανον Ἰλίου θέλων λαβεῖν Ἀχαιούς, Eur.

Of victory (as glory, song, etc.), καλλίνῑκος, ον, Pind., Eur.; ἐπίνῑκος, ον, Pind.; ἐπινίκιος, ον, Pind., Æsch.; νῑκητήριος, α, ον, Xen., Antipho.

Conducing to victory, νῑκητῐκός, ή, όν, Xen.

Giving victory, νῑκηφόρος, ον, Æsch.; τροπαῖος, α, ον, Soph., Eur.

The prize of victory, τὸ νῑκητήριον, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; τὸ ἐπινίκιον, Soph.

Sacrifices for a festival in honor of victory, τὰ τροπαῖα, Eur.; καλλίνῑκος, Eur.; τὰ νῑκητήρια, Xen.; τὰ ἐπινίκια, Plat., Dem.

Deserving victory, ἀξιόνῑκος, ον, Xen.

The song of victory, ἐπῐνίκιον, τό, usu. in pl., Æsch.; καλλίνῑκος ὕμνος, ᾠδή, etc., Pind., Eur.

Without the crown of victory, ἀστέφᾰνος, ον, Eur.; ἀστεφάνωτος, ον, Sapph., Plat.

[*The goddess of victory*, ἡ Νίκη, Hes.]

VICTUAL, TO (an army), ἐπῐσῑτίζομαι, mid., also intrans. of the troops victualing themselves, Thuc., Xen.

Being victualed for forty days, ἐπῐσῑτισμὸν τεσσᾰράκοντα ἡμερῶν ἔχοντες, Xen.

VICTUALS, ὄψον, τό, Hom., Eur., Xen., Plat., Lys.; σῖτος, ὁ, pl. τὰ σῖτα, Omn. *Vid.* FOOD.

To buy victuals, ὀψωνέω, only act., Ar., Xen.

A buying of victuals, ὀψωνία, ἡ, Critias.

Working for victuals only, ἐπισίτιος, ον, Plat.

VIDELICET, ἤγουν, Xen., Plat.

VIDETTE, A, σκοπός, ὁ, Hom., Trag., Thuc., Xen. *Vid.* SCOUT.

To act as a vidette, προερευνάομαι, mid., Xen. *Vid.* TO RECONNOITRE.

VIE WITH, TO, ἰσοφᾰρίζω, c. dat., sometimes c. acc. of the matter in which, only act., Hom.; ἐρίζω, fut. -ίσω, Dor. also -ίξω, c. dat. pers., c. acc. rei, or c. περί and gen. rei, etc., Hom., Hes., Soph., Hdt., Xen., Theoc.; ἀντῐτάσσομαι, mid., Dem.; πᾰρᾰβάλλω, also (more usu.) mid., c. perf. pass. in the same sense, no aor. 1 act., perf. -βέβληκα, etc., c. dat., Soph., Eur., Xen.; φῐλοτῑμέομαι, mid., c. aor. 1 pass. in mid. sense, c. πρός and acc., Plat.; ἐριδμαίνω, only pres. and imperf. act., c. infin. of what is to be done, Theoc. *Vid.* TO CONTEND.

[*To vie with one another*, ἀνθαμιλλάομαι, Plat.]

[*Vying with*, ἀνθάμιλλος, ον, Eur.]

VIEW, A, ὄψις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Plat.; πρόσοψις, ἡ, Eur., Thuc.; ἔποψις, ἡ, Hdt., Thuc., Plat.; ἄποψις, ἡ, Hdt.; ὅραμα, τό (of thing seen), Xen.

[*To fall under view*, ἐμπίπτω εἰς ὄψιν, Plat.]

A large comprehensive view, σύνοψις, ἡ, Plat.

[*A wide, extended view over the country*, περίφᾰσις τῶν τόπων, Polyb.]

A place from whence there is a view, ἱπωπή, ἡ, Æsch.

From whence there is a view, κᾰτοπτος, ον, c. gen., Æsch.; κᾰτόψιος, ον, Eur.; εὐαγής, ές (ᾱ in the early poets, ᾰ in Theoc.), Æsch., Eur.; εὔσκοπος, ον, Xen.

[*By a bird's-eye view*, ἐκ περιωπῆς, Luc.]

For he occupied a seat where he commanded a view of the whole army, ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ, Æsch.

VIEW, TO, λεύσσω, only pres. and imperf. act., Omn. poet.; ὁράω, imperf. ἑώραον, fut. ὄψομαι, no aor. 1 act. nor mid. (except that Pind. has ἐποψάμην), perf. ἑώρᾱκα, etc., also aor. 2 εἶδον, ἰδέ, etc., also perf. pass. ὦμμαι, aor. 1 ὤφθην, fut. ὀφθήσομαι, also perf. ὄπωπα (never in Att. prose), pluperf. ὀπώπειν (Hom. also 2d sing. pres. mid. ὅρηαι), Omn. *Vid.* TO SEE.

[VIGIL, A, παννυχίς, ίδος, ἡ, Eccl.]

VIGILANCE, εὐλάβεια, ἡ, Theogn., Soph., Ar., Plat., Dem.

Want of vigilance, τὸ ἀφῠλακτον, Thuc.

VIGILANT, φῠλακτῐκός, ή, όν, Xen.

Taking vigilant care of the camp, τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον διὰ φυλακῆς ἔχων, Thuc.

VIGOR, ἁδροτής, ῆτος, ἡ, Hom.; ἀκμή, ἡ, Pind., Soph., Eur., Xen.; τὰ νεῦρα, Dem.

VIGOROUS, θᾰλερός, ά, όν, Hom.; αἰζήϊος, ον (only of man), Hom.; αἰζηός, ὁ (only of man), nearly always as subst., Hom., Hes.; ἀκμηνός, όν (of a tree), Hom.; ἀκμαῖος, α, ον, Æsch.; ἀδίαντος, ον, Pind.; νεόγυιος, ον (of man), Pind.; χρήσῐμος, η, ον, and ος, ον, Soph., Æschin.; ἀνθηρός, ά, όν, Soph., Xen.; ἁδρός, ά, όν, Ar.; οὖλος, η, ον, Call.; εὔτονος, ον, Plat.

To be vigorous, ἡβάω, Ep. opt. ἡβώοιμι, only act., Hom., Eur.; εὐθηνέω and εὐθενέω, no mid., but Dem. has pass., Æsch., Hdt., Xen., Dem., Arist.; ἀκμάζω, only act., Æsch., Eur., Hdt., Thuc.; σφρῐγάω, only act., Eur., Ar., Plat. *Vid.* TO FLOURISH.

VIGOROUSLY, εὐτόνως, Ar., Xen.; ἰσχῡρῶς, Thuc.

VILE, ἀσύφηλος, ον, Hom.; αἰσχρός, ά, όν, and ός, όν, compar. αἰσχίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. αἴσχιστος, Omn.; φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Theogn., Omn. Att.

VILELY, αἰσχρῶς, Hom., etc.

VILENESS, φαυλότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Plat., Isoc., Dem.; αἰσχρότης, ητος, ἡ, Plat.

VILLAGE, A, κώμη, ἡ, Hes., Hdt., Omn. Att. prose; οἴη, ἡ, Ap. Rh.

Of a village, ἐγκώμιος, ον, Hes.

The chief magistrate of a village, κωμάρχης, ου, ὁ, Xen.

VILLAGER, A, κωμήτης, ου, ὁ, Eur., Xen., Plat.; fem. κωμῆτις, ῐδος, ἡ, Ar.; οἰήτης, ου, ὁ, Soph.

VILLAIN, A, VILLAINOUS, πᾰνοῦργος, as adj. ος, ον, also often subst., Æsch., Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.; so λεωργός, όν, also subst., Æsch., Xen. *Vid.* WICKED.

[*Most villainous*, παμπόνηρος, ον, Ar.]

To be a villain, to do any thing in a villainous way, πᾰνουργέω, only act., Soph., Eur., Isoc., Antipho, Dem.

VILLAINOUSLY, πᾰνούργως, Ar.

VILLAINY, πᾰνουργία, ἡ, Æsch., Soph., Ar., Xen., Plat., Isoc.; πᾰνούργημα, ᾰτος, τό (esp. a deed of villainy), Soph.

VINDICATE, TO (a person), ἀπολογέομαι, mid., c. ὑπέρ and gen. pers., c. acc. of the charge from which, or c. πρός and acc. of the charge, sometimes c. acc. of the matter alleged in vindication, Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* TO DEFEND.

One must vindicate, ἀπολογητέον, Plat.

VINDICATION, ἀπολογία, ἡ, Thuc., Xen. *Vid.* DEFENCE.

VINDICTIVE, μνησῐκᾰκος, ον, Arist.

To be vindictive, μνησῐκᾰκέω, Hdt., Thuc.

VINE, A, ἄμπελος, ἡ, Omn.; οἴνη, ἡ, Hes., Eur.; οἰνάνθη, ἡ, Eur., Ar.; ἀμπέλιον, τό, Ar.; ἀμπελίς, ίδος, ἡ, Ar. *Vid.* SYN. 63.

A vine (growing up another tree), ἀνᾰδενδράς, άδος, ἡ, Pherecr., Dem.

A vine branch, ὄσχος, ὁ, Ar.

A vine leaf, οἴνᾰρον, τό, Xen.; οἰνᾰρεον, τό, Theoc.

[*Made of vine leaves*, οἰνάρεος, α, ον, Hipp.]

To strip off vine leaves, οἰνᾰρίζω, only act., Ar.

Of or *belonging to a vine, vine-clad*, ἀμπελόεις, εσσα, εν, Hom., Theogn.; ἀμπέλῐνος, η, ον, and ος, ον, Hdt.

[*Of the vine kind*, ἀμπελογενής, ές, Arist.]

Loving the vine, φῐλάμπελος, ον, Ar.

Fit for the vine (soil), οἰνόπεδος, ον, Hom.

To cultivate the vine, ἀμπελουργέω, only act., Theoph.

[*The wild vine*, ἄμπελος ἀγρία or λευκή, Theoph.; *flower of the wild vine*, οἰνάνθη, ἡ, Diosc.; *of* or *relating to*, οἰνάνθινος, η, ον, Diosc.]

[*The cultivated vine*, ἡμερίς, ἡ (ἄμπελος), Hom., Simon.]

[*The art of cultivating the vine*, ἀμπελουργική, ἡ, Plat.]

VINE-DRESSER, A, ἀμπελοεργός, contr. ἀμπελουργός, ὁ, Ar., Anth.

VINE-DRESSING, ἀμπελουργία, ἡ, Theoph.

VINEGAR, ὄξος, τό, Æsch., Ar.; [*wine vinegar*, ὄξος οἴνινον, Archestr.]

A vinegar cruet, ὀξίς, ίδος, ἡ, Ar.

VINEYARD, A, ἀλωή, ἡ (only of a fruitful one), Hom.; οἰνόπεδον, τό, Hom.; ὄρχος, ὁ, Hom., Hes., in full ὄρχος ἀμπελίδος, Ar.; ὄρχᾰτος, ὁ, Eur.; ἀμπελών, ῶνος, ὁ, Æschin.; ἀμπελεών, ῶνος, ὁ, Theoc. *Vid.* SYN. 63.

VINOUS, οἰνηρός, ά, όν, Eur.

VINTAGE, THE, τρῠγητός, ὁ, Thuc.

To gather the vintage, τρῠγάω, sometimes c. acc. of the vines stripped or of the fruit gathered, only act. and mid., Hom., Hes., Ar., Hdt., Xen., Mosch.

One who gathers the vintage, τρυγητήρ (ῠ, but poet. ῡ), ῆρος, ὁ, Hes.; fem. τρυγήτρια, Dem.

[VINTNER, A, οἰνοκάπηλος, ὁ, Sext. Emp.]

VIOLATE, TO (oaths, etc.), συγχέω, fut. -χεύσω, aor. 1 -έχευα and -εχεα (esp. in Att.), perf. pass. -κέχυμαι, etc., Hom., Eur., Thuc., Antipho, Dem.; νοσφίζομαι, aor. 1 pass. in act. sense, Archil.; πᾰρᾰβαίνω, sometimes sync. παρβ. (fut. and aor. 1 act. not used in this sense), fut. -βήσομαι, aor. 2 -έβην, part. -βάς, perf. -βέβηκα, often sync. 3d pl. -βεβάᾱσι and -βεβᾶσι, sync. part. -βεβαώς, υῖα, etc., also -βεβώς, ῶσα, ῶτος, etc., Omn. Att., Hdt.

To violate a woman, φθείρω, Eur.

VIOLATION (of laws, etc.), σύγχῠσις, εως, ἡ, Thuc., Isoc.

VIOLATOR, A (of a woman, Ixion of Juno), πελᾰτης, ου, ὁ, Soph.

VIOLENCE, ὁρμή, ἡ (not of violence used *toward* any one), Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Thuc.; ὑπερβᾰσία, ἡ, Hom., Hes.; βία, ἡ, often esp. as used to any one, Omn.; πίτῠλος, ὁ (of feelings), Eur.; σφάκελος, ὁ,

Æsch.; ῥύμη, ἡ, Thuc., Dem.; βιασμός, ὁ (esp. toward people), Eupol.; βιαιότης, ητος, ἡ, Lys., Antipho; σφοδρότης, ητος, ἡ, Plat.

A deed of violence, ὕβρις, εως, ἡ, Omn.; κράτος, τό, only pl., Soph.; πᾰλᾰ́μη, ἡ, Soph.; χείρωμα, ᾰτος, τό, Æsch.

To do acts of violence, χειρουργέω, only act., Thuc.

Doing deeds of violence, ὀβριμοεργός, όν, Hom., Hes.

To begin deeds of violence, violent conduct, χειρῶν ἀδίκων ἄρχω, Xen., Isoc.

To use violence to, ἑλκέω, in aor. 1 act., Hom.; ἐπῐχράω, only used in imperf. act., c. dat., Hom.

To suffer acts of violence, βιάζομαι, pass., Omn. Att.

VIOLENT, βύκτης, ου (only masc. of wind), gen. pl. Ep. βυκτάων, Hom.; ζᾰχρηής, ές, always in pl., Hom.; ἐπιζᾰ́φελος, ον, Hom., h., Ap. Rh.; ἀλίαστος, ον, Hom., Eur.; ἀάσχετος, ον, Hom.; ἄητος, ον, Hom., Æsch.; ἐμμεμαώς, υῖα, etc., gen. -ῶτος, Hom., Hes., Ap. Rh.; ὑπερφίᾰλος, ον, Hom., Pind., Ap. Rh.; ὑπέρβιος, ον, Hom., Pind.; ἐξαίσιος, ον, Hom., Æsch., Hdt., Xen., Plat.; βίαιος, α, ον, and ος, ον, Omn.; κρᾰτερός and καρτερός, ά, όν, compar. -ώτερος, etc.; also κρείσσων, κράτιστος, and Ep. κάρτιστος, Omn. poet.; χᾰλεπός, ή, όν, Omn.; λάβρος, ον, Omn. poet.; ὑπεραής, ές (only of wind or storm), Hom.; ὕβρις, εως, ὁ (only of a man of insulting behavior), Hes.; βιᾱτής, οῦ, only masc., Pind.; ζᾰμενής, ές, h., Pind., Soph.; ἐπίσσυτος, ον, Æsch.; λαμπρός, ά, όν (of wind), Æsch., Hdt.; ὄβρῐμος, η, ον, and ος, ον, Æsch.; οὐρᾰ́νιος, α, ον, and ος, ον (of calamity, etc.), Æsch., Soph., Ar.; σύντονος, ον, Soph., Eur., Plat.; πᾰνάρκετος, η, ον (of a disease), Æsch.; χειμέριος, α, ον, also ος, ον (of calamity, etc.), Soph.; ἄκρᾱτος, ον (of men violent in any passion or feeling), c. acc. of the feeling, Æsch., Plat.; πᾰ́ρᾰνομος, ον, Eur.; ῥαγδαῖος, α, ον, Antipho; σφοδρός, ά, όν, also ός, όν, Thuc., Xen., Plat.; προπετής, ές (of laughter), Isoc.; βιαστῐκός, ή, όν (esp. of man), Plat.; ὑπέροξυς, υ (of disease), Hipp.

Violent treatment, ῥυστακτύς, ύος, ἡ, Hom.

To be violent, χᾰλεπαίνω, only act., Hom.; ἡβάω, only act., Eur.; χειμαίνω (of passions), only act., Mel.

VIOLENTLY, ὑπέρβιον, Hom.; ὑπερφιάλως, Hom.; ἐπῐκρατέως, Hom., Hes.; σφοδρῶς, Hom., Xen.; κρᾰτερῶς, Hom.; ἀμβλήδην (of lamenting violently), Hom.; λάβρως, Theogn., Æsch., Eur.; βιαίως, Hom.; πρὸς τὸ βίαιον, Æsch.; βίᾳ, πρὸς βίαν, ἐκ βίας, Trag.; περιζᾰμενῶς, h.; σφόδρα, Eur., Hdt., Xen., Plat.; λαμπρῶς, Eur., Thuc.; κᾰταῖγδην, Ap. Rh.

To come in violently, ἐμπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, Hdt.

VIOLET, A, ἴον, τό, Plat., Dem., Theoc.; [κυβέλιον, τό, Diosc.]

The white violet, λευκόϊον, τό, Diosc., Theoc.

A bed of violets, ἰωνιά, ἡ, Ar.

A violet color, like a violet, ἰόεις, εσσα, εν, Hom.; ἰοδνεφής, ές, Hom.; ἰοειδής, ές, Hom., Hes., Theoc.

Wreathed with violets, ἰόδετος, ον, Pind.

Weaving violets, ἰοπλόκος, ον, Sapph., Alcæ.

Crowned with violets, ἰοστέφᾰνος, ον, Theogn., Pind., Ar.

VIPER, A, ἔχιδνα, ἡ, Æsch., Soph., Hdt., Plat.; ἔχις, εως, ὁ, Plat., Dem.; ἐχίδνιον, τό, Arist.

Of or *like a viper*, ἐχιδναῖος, α, ον, Call.

VIRGIN, adj., ἀδμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἄδμητος, η, ον, Hom., Trag.; ἀδᾰ́μᾰτος, ον (ἀδ., but poet. ᾰδ.), Soph.; ἄνανδρος, ον, Æsch., Soph.; ἀνάνδρωτος, ον, Soph.; ἀταύρωτος, η, ον, and ος, ον, Æsch., Ar.; ἄζυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἄλεκτρος, ον, Soph.; ἄπειρος ἀνδρός, Hdt.

Virgin honey, ἀσκηθὲς μέλι (ἴτος, τό), Antim.

Not virgin, ἀπάρθενος, ον, Eur., Theoc.

VIRGIN, A, παρθένος, ἡ, Omn.; παρθενική, ἡ, Hom., Hes., Eur., Ap. Rh.; πῶλος, ἡ, Eur. *Vid.* GIRL.

Consisting of three virgins, τρῐπάρθενος, ον, Soph., Eur.

A pretended virgin, ψευδοπάρθενος, ἡ, Hdt.

Of or *belonging to a virgin*, παρθένιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Eur.; παρθένειος, ον, Pind., Æsch., Eur.; πωλῐκός, ή, όν, Æsch.

Unsuited to a virgin, ἀπαρθένευτος, ον, Eur.

Looking like a virgin, παρθενωπός, όν, Eur.

Belonging to a slaughtered virgin, παρθενόσφᾰγος, ον, Æsch.

A seducer of virgins, παρθενοπίπης, ου, ὁ, Hom.

The amusements of a virgin, τὰ παρθενεύματα, Eur.

To be a virgin, παρθενεύομαι, pass., chiefly in pres. and imperf., Æsch., Eur., Hdt.

To bring up as a virgin, παρθενεύω, Eur.

[VIRGIN-BORN, παρθενογενής, ές, Eccl.]

VIRGINITY, παρθενία, ἡ, Pind., Æsch., Eur., Plat., Call.; παρθενεία, ἡ, Eur.; παρθένευμα, ᾰτος, τό, Eur.; ὀπώρᾱ, ἡ, Æsch.

[*Signs of virginity*, παρθένια, τά, LXX.]

[VIRGIN MOTHER, THE, παρθενομήτωρ, ορος, ἡ, Eccl.]

VIRILE, ἀνδρεῖος, α, ον, Hdt., Thuc. *Vid.* MAN.

VIRILITY, ἀνδρεία, ἡ, Hdt., Plat.

VIRTUALLY, δῠνᾰ́μει, Arist.

VIRTUE, ἀρετή, ἡ, Omn.; τὸ καλόν (ᾰ Att., ᾱ elsewhere), Theogn., Plat.; καλοκᾰγᾰθία, ἡ, Ar., Xen., Isoc., Dem.; ἀνδρᾰγᾰθία, ἡ, Hdt., Thuc., Xen., Isoc., Dem.

Fond of virtue, φῐλάρετος, ον, Arist.

To pretend to virtue, ἀνδρᾰγᾰθίζομαι, mid., Thuc.

VIRTUOUS, ἀγᾰθός, ή, όν, compar. ἀμείνων, superl. ἄριστος, etc., Omn.; μισοπόνηρος, ον, Dem., Æschin. *Vid.* GOOD.

To be virtuous, μισοπονηρέω, only act., Lys.

To be exceedingly virtuous, πρόσω ἀρετῆς, or ἐς τὰ μέγιστα ἀρετῆς ἀνήκω, Hdt.

VIRTUOUSLY, εὖ, Omn.

VIRULENT, φαρμᾰκίτης, ου, ὁ, only masc., Eupol. *Vid.* POISON.

VISAGE, A, πρόσωπον, τό, Ep. pl. also προσώπατα, dat. προσώπᾰσι (not Att.), Omn. *Vid.* FACE.

VISCOUS, γλοιώδης, ες, Plat.; κομμιώδης, ες, Arist.; ἰξώδης, ες, Hipp.

VISIBLE, ἐναργής, ές, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Plat.; δῆλος, η, ον, and ος, ον, Ep. also δέελος, Omn.; φᾰνερός, ά, όν, and ός, όν, Pind., Omn. Att., Hdt.; ἐμφᾰνής, ές, Pind., Omn. Att.; κᾰτᾰφᾰνής, ές, Xen., Plat., Isoc.; ἐπῐφᾰνής, ές, Thuc., Xen.; πεφασμένος, η, ον, Solon, Æsch.; κάτοπτος, ον, sometimes c. gen. of the place from which a thing is visible, Æsch., Thuc., Lys.; so κατόψιος, ον, Eur., Ap. Rh.; εἴσοπτος, ον, Hdt.; ἔνοπτος, ον, Arist.; κᾰτάδηλος, ον, Xen.; ὁρᾱτός, ή, όν, Xen., Plat.; ἀρίσημος, ον, Theoc.

Visible all around, ἀμφῐφᾰνής, ές (and simply visible), Eur.; [ἀμφιφαής, ές (or *ever visible*), Arist.]

[*Visible objects*, τὰ ὁρατά, Plat.; τὰ ὁρώμενα, Plat.]

To be visible, φαίνομαι, pass., Att. perf. πέφασμαι, paulo-post fut. πεφήσομαι, also fut. mid. φανοῦμαι, in the same sense, etc., Omn.; περῐφαίνομαι, Hom., h.; εἰσᾰνέχω, in pres. of a promontory projecting so as to be visible, Ap. Rh.

VISIBLY, [ἀναφανδά, Hom.; ἀναφανδόν, Hom., Hdt., poet. ἀμφ., Pind.]; ἐναργῶς, Æsch., Hdt., Dem.; φᾰνερῶς, Æsch., Soph., Thuc., Isoc.; ἐπῐφᾰνῶς, Thuc.; ἐμφᾰνέως, Att. ἐμφᾰνῶς, Eur., Hdt., etc.; πεφασμένως, Lex ap. Dem.

VISION, A, [in sleep, ὄναρ, τό, only nom. and acc., opp. to ὕπαρ, τό, *a waking vision*, Hom.]; φάσμα, ᾰτος, τό, Pind., Trag., Hdt., Plat.; ὄψις, εως, ἡ, Æsch., Eur., Hdt.; φάντασμα, ᾰτος, τό, Æsch., Theoc.; δόκημα, ᾰτος, τό, Eur.

[*Vision* (faculty of seeing), ὄψις, εως, ἡ, Hom., Trag., Hdt., Plat.] *Vid.* SIGHT.

VISIONARY, A, μετεωρολόγος, ὁ, Eur., Plat.; μετεωροσοφιστής, οῦ, ὁ, Ar.; μετεωροφένᾰξ, ᾰκος, ὁ (in a disparaging sense), Ar.; μετεωρολέσχης, ου, ὁ, Plat.; μεταρσιολέσχης, ὁ, Plat.; μετεωροσκόπος, ὁ, Plat.

To talk like a visionary, μετεωροκοπέω, only act., Ar.

VISIT, TO, ἐπῐπωλέομαι, mid. (esp. as a general visits his sentries), Hom.; so ἐποίχομαι, chiefly in pres. and imperf., Hom.; so ἐπισκοπέω, tenses except imperf. from -σκέπτομαι (e.g., fut. σκέψομαι, etc.), Æsch., Xen.; so περίειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν and -ῄϊα, Hdt.; ἐφοδεύω, no perf., Ar., Xen.

To visit (simply, i. e., go to), μετακῐάθω, only in imperf. act., Hom.; μεθέπω, only pres. and imperf. act. in this sense (imperf. nearly, if not quite always without the augment), Hom., Ap. Rh.; ἐφοράω, imperf. -εώραον, fut. -όψομαι, aor. 1 -ωψάμην (this aor. very rare), Pind., Xen.; ἐνστρέφω, only act. in this sense, Eur.; πρόσειμι, Thuc.; περιστρωφάομαι, mid., no pass., Hdt.; φοιτάω (esp. as a pupil visits his tutor), c. prep. εἰς, παρά, πρός, etc., c. acc., Eur., Xen., Plat., Dem., Isoc.; ἐπῐφοιτάω, Hdt., Thuc.; προσέρχομαι, c. πρός, Dem.; ἐπᾰνᾰθεάομαι, mid., Xen.; ἐπῐνίσσομαι, fut. -νίσομαι, Ap. Rh.

To visit with punishment, ἐφῐκνέομαι, fut. -ίξομαι, no aor. 1, aor. 2 -ικόμην (ῑ by the augment in indic., ῐ in the other moods), Hdt.

They visited on you the slaughter of your mother, μετῆλθόν σ' αἷμα μητέρος, Eur.

One must visit, φοιτητέον, c. prep., Plat.

VISITATION, A (of any calamity), σκηπτός, ὁ, Æsch., Eur., Dem.
[*Divine visitations*, προσβολαὶ θεῖαι, Antipho.]
VISITING, A, φοίτησις, εως, ἡ, Xen., Plat.
VISOR, A, πρόσωπον, τό, Dem. *Vid.* MASK.
VISUAL, ὁρᾱτῐκός, ή, όν, Arist. *Vid.* TO SEE.
VITAL, ζωθάλμιος, ον, Pind. *Vid.* LIFE.
VITIATE, TO, φθείρω, perf. ἔφθαρκα and ἔφθορα, Omn. *Vid.* TO CORRUPT.
VITUPERATE, TO, ὀνειδίζω, c. acc. pers., also c. dat. pers., often c. dat. pers. and acc. of the fault on account of which, Omn.
VITUPERATION, ὄνειδος, τό, Omn.
VITUPERATIVE, ὀνείδειος, ον, Hom.
VIVACIOUS, ἀτᾰλός, ή, όν, Hom., Hes.; εὔθῡμος, ον, Xen.
VIVACIOUSLY, εὐθύμως, compar. -ότερον, superl. -ότατα, Æsch., Xen.
VIVACITY, εὐθῡμία, ἡ, Pind., Xen.
VIVID, ὀξύς, εῖα, ύ, Hom., Æsch., Ar., Plat.
VIVIDLY, ὀξύ, ὀξέα, ὀξέως, Hom., Thuc.
VIVIPAROUS, ζωοτόκος, ον, Arist.
To be viviparous, ζωοτοκέω, only act., Arist.; σκυμνοτοκέω, Arist.
A being viviparous, ζωοτοκία, ἡ, Arist.
[VOCABULARY, A, ὀνομαστικόν, τό (by subjects, not alphabetically).] *Vid.* DICTIONARY.
VOCAL, φωνήεις, εσσα, εν, gen. sometimes contr. φωνᾶντος, etc., Hes., Pind., Sapph., Plat.
[VOCATIVE CASE, THE, τὸ προσαγορευτικόν, Diog. L.]
VOCIFEROUS, πολύφημος, ον, Pind.
[VOGUE—*to be in vogue*, περιτρέχω, Plat.; ἐν ἔθει εἰμί, Thuc.]
VOICE, ὄσσα, ἡ, no pl., Hom., Hes., h., Pind., Plat.: ὄψ, gen. ὀπός, ἡ, only used in the oblique cases of sing. num., Omn. poet.; ὀμφή, ἡ (esp. of the gods, and esp. when prophetic), Hom., Pind., Trag.; γῆρυς, υος, ἡ, no pl., Hom., Soph., Eur.; αὐδή, ἡ, Hom., Pind., Trag.; φθογγή, ἡ, Hom., Trag.; φθογγός, ὁ, Hom., Trag., Xen., Plat.; φήμη, ἡ, Hom., Trag., Plat.; φωνή, ἡ, Omn.; φθέγμα, ἄτος, τό, Pind., Trag., Plat.; γήρῡμα, ἄτος, τό (even of a musical instrument), Æsch.; φώνημα, ἄτος, τό, Soph.; ἰά, ἡ, only sing., Æsch., Eur., Orac. ap. Hdt.
A loud voice, κέλᾰδος, ὁ, Pind.
With one voice, ἐξ ἑνὸς στόμᾰτος, Ar.
Having a voice, φωνήεις, εσσα, εν, gen. sometimes contr. φωνᾶντος for φωνήεντος, etc., Hes., Pind., Plat.; κωτῖλος, η, ον, opp. to σιγηλός (of animals), Arist.
With human voice, αὐδήεις, εσσα, εν, Hom., Ap. Rh.; ἀνθρωπόγλωσσος, ον, Arist.
Having a fine voice, μελίγηρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Hom., h., Pind.; εὔφωνος, ον, Pind., Æsch., Ar., Xen., Dem.; λῐγύφωνος, ον, Hes., h., Theoc.; λῐγύφθογγος, ον, Theogn.; μελίφωνος, ον, Sapph.; μελίφθογγος, ον, Pind.; ἱμερόφωνος, ον, Sapph.; καλλίφωνος, ον, Plat.; μελίγλωσσος, ον, Bacchyl., Ar. *Vid.* TUNEFUL.
With a loud voice, χαλκεόφωνος, ον, Hom., Soph.; ἠερόφωνος, ον, Hom.; ἀγάφθεγκτος, ον, Pind.; χαλκοβόας, ου, only masc., Soph.; χαλκεόστομος, ον, Soph.; λαμπρόφωνος, ον, Dem.; ἔμφωνος, ον, Xen.; ὑψίφωνος, ον, Hipp.; μεγᾰλόφωνος, ον, Hipp.
With gentle voice, μαλθακόφωνος, ον, Pind.; μειλῐχόγηρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Tyrt.; μειλῐχόφωνος, ον, Sapph.
With weak voice, λεπτόφωνος, ον, Arist.; μῑκρόφωνος, ον, Arist.
With harsh, rough voice, στρηνόφωνος, ον, Callias; [ἀγριόφωνος, ον, Hom.]
With different voices, πολύφωνος, ον, Arist.
Of, proceeding from many voices, etc., πολύφημος, ον, Hom., Pind., Hdt.; πολύρροθος, ον, Æsch.; πολύγλωσσος, ον, Soph.
Not to be quieted by the voice, ἀπαράμῡθος, ον (of a horse), Eur.
Difference of voice, ἑτεροφωνία, ἡ, Plat.
Goodness of voice, εὐφωνία, ἡ, Xen.
Clearness, loudness of voice, λαμπροφωνία, ἡ, Hdt.; μεγᾰλοφωνία, ἡ, Dem.
Weakness of voice, μῑκροφωνία, ἡ, Arist.
To practice one's voice, φωνασκέω, only act., Plat., Dem.
[*To lift up the voice*, ἀνακράζω, Hom., Pind., Antipho.] *Vid.* TO LIFT UP.
VOICELESS, [ἄναυδος, ον, Hom., Hes.]; ἀκρᾶγής, ές, Æsch.; ἄφωνος, ον, Theogn., Trag., Dem.; ἀφώνητος, ον, Soph., ἄφθογγος, ον, h., Trag., Hdt., Plat.; ἄφθεγκτος, ον, Æsch., Soph. *Vid.* SILENT, MUTE, DUMB.
VOID, κενός, poet. also (not Att.) κεινός, Ep. also κενεός, ή, όν, compar. κενότερος and κενώτερος, Omn. *Vid.* EMPTY.
[VOID, A, τὸ παρακενωθέν, Plut.]
VOLATILE, κουφόνοος, ον, contr. -νους, -νουν, Æsch., Soph.
[VOLCANIC, πυρίληπτος, ον, Strab.; καιόμενος καὶ ἔχων κρατῆρας πυρός, Strab.]
VOLCANO, A, ῥύαξ, ᾱκος, ὁ, Theoph.
VOLITION, βούλησις, εως, ἡ, Eur., Plat.
VOLUBILITY, πολῠλογία, ἡ, Plat., Arist.
VOLUBLE, πολῠλογος, ον, Xen., Plat.; πολυεπής, ές, Æsch.
[VOLUMINOUS, in many volumes, πολύβιβλος, ον, Ath.]
VOLUNTARILY, ἑκουσίως, Eur.; ἐξ ἑκουσίας or ἑκουσίᾳ, so καθ' ἑκουσίαν (γνώμης, etc., being understood), Soph., Thuc., Dem.; ἐθελουσίως, Xen.; ἐθελοντηδόν, Thuc.; ἐθελοντήν, Hdt.; ἐθελοντί, Thuc.; ἐξ αὐταγρεσίας, Call.
VOLUNTARY, αὐτόμᾰτος, η, ον, and ος, ον, Hom., Eur., Hdt., Plat.; αὐτός, αὐτή, αὐτό, Hom., Soph.; ἑκών, οῦσα, όν, Omn.; ἑκούσιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Eur., Plat., Lys., Dem.; ἐθελημός, όν, Hes., Call.; αὐθαίρετος, ον (esp. of labors, etc., undertaken or incurred of one's own accord, sometimes of the doer), Soph., Eur., Thuc., Dem.; αὐτεπάγγελτος, ον, Eur., Thuc., Isoc., Dem.; ἐθελούσιος, α, ον, also ος, ον, Xen.; ἀβίαστος, ον, Plat.
VOLUNTEER, A, ἐθελοντήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; ἐθελοντής, οῦ, ὁ, Omn. prose; ἀπᾰρᾰ́κλητος, ὁ, Thuc.
VOLUPTUOUS, τρῠφερός, ά, όν, Eur., Ar., Thuc. *Vid.* LUXURIOUS.
VOLUPTUOUSLY, τρῠφερῶς, Arist.
VOLUPTUOUSNESS, τρῠφή, ἡ, Eur., Ar., Plat., Isoc., Dem. *Vid.* LUXURY.
[VOLUTE, THE (of an Ionic column), ἀνθέμιον, τό, Inscr.]
VOMIT, TO, ἐμέω, fut. ἐμέσω and ἐμοῦμαι, only act., except the above-mentioned fut., Hom., Æsch., Hdt., Xen.; ἐξεμέω, Hom., Hes., Ar., Plat.; [ἀνεμέω, Hipp.; ἀνακαθαίρομαι, Plat.]
To vomit in, ἐνεμέω, c. εἰς and acc., Hdt.
To vomit forth with, σῠνεξεμέω, Arist.
VORACIOUS, ἀδηφᾰ́γος, ον, Soph., Theoc.; βορός, ά, όν, Ar.; γάστρις, εως, ὁ καὶ ἡ, compar. -ίστερος, Ar., Plat.; πολυφᾰ́γος, ον, Hipp. *Vid.* GREEDY, GLUTTONOUS.
VORACIOUSLY, ἁρπᾰλέως, Hom., Theogn. *Vid.* GREEDILY.
VORACITY, πολῠφᾰγία, ἡ, Arist.; ἀδηφᾰγία, ἡ, Call.
VORTEX, A, δίνη, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Ap. Rh.
VOTE, A, ψῆφος, ἡ, Pind., Hdt., Omn. prose; πέτᾰλον, τό, Pind.; γνώμη, ἡ, Hdt., Thuc., Dem.; χειροτονία, ἡ (esp. by show of hands), Plat.; [ψῆφος was used in trials, κύαμος, ὁ, in elections, and ὄστρακον, τό, in the banishment of powerful citizens.]
The votes, ἐκβολαὶ ψήφων, Æsch.
The giving a vote, φορὰ ψήφου, Eur., Plat.; διαψήφῐσις, εως, ἡ, Xen., Plat., Æschin.; ψηφοφορία, ἡ, Arist.; ἐπῐχειροτονία, ἡ, Dem.
A choosing or *electing by vote*, διαχειροτονία, ἡ, Xen., Dem., Æschin.
A number and (therefore) *a diversity of votes*, πολυψηφία, ἡ, Thuc.
A vote (i. e., a decree voted), ψήφισμα, ᾰτος, τό, Æsch., Thuc., Xen., Dem., Isoc.
[*A vote of condemnation*, ψῆφος καταγνώσεως, Thuc.; ψῆφος τετρυπημένη (being bored), as opp. to ψῆφος πλήρης (of acquittal), Æschin.]
[*To deposit one's vote in the voting urn*, ψηφίζομαι ἐς ὑδρίαν, Xen.]
Elected by vote, διαψήφιστος, ον, Arist.; χειροτόνητος, ον (esp. by votes taken by show of hands), Æschin.
Tampering with votes, ψηφοποιός, όν, Soph.
VOTE, TO, ψηφίζω, only act. once in Soph., more usu. mid., also pass. esp. in perf. and aor. 1, Omn. Att.; διαψηφίζομαι, Xen., Plat., Dem.; χειροτονέω, often c. acc. of the opinion voted for, Ar., Isoc., Dem.; ψῆφον τίθεμαι, mid., aor. 1 ἐθηκάμην (also τίθεμαι by itself, once in Soph., c. dat. of the opinion in support of which), Trag., Ar., Hdt., Xen., Andoc.; ψῆφον φέρω, fut. οἴσω and οἴσομαι (this fut. sometimes in pass. sense, e. g., *the vote will be given*, ψῆφος οἴσεται, Eur.), aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, aor. 1 pass. ἠνέχθην, Eur., Isæ.; ψῆφον διαφέρω, Eur.
To choose (things) or *elect* (people to offices) *by vote*, διαχειροτονέω, Xen., Plat., Dem.
To vote against, to vote that a thing is not or *shall not be*, ἀποψηφίζομαι, mid., c. acc., or c. μή and infin., Xen., Plat., Dem., Æschin.; ἀποχειροτονέω, c. μή and infin., Dem.; καταψηφίζομαι (esp. against a person by way of condemnation), c. gen., Thuc., Plat., Antipho, Dem.; καταχειροτονέω, c. gen., Dem., Æschin.
[*To vote for one's banishment*, τὸ ὄστρακον ἐπιφέρω, c. dat., Plut.]
[*A vote of banishment was moved*

for against him, ψῆφος ἐπῆκτο αὐτῷ περὶ φυγῆς, Xen.]
To vote the contrary, or *to vote against a thing*, ἀντῐχειροτονέω, sine cas., or c. μή and infin., Ar., Thuc., Dem.
So that you voted to depose your general . . ., and there was only a majority of three votes against putting him to death, ὥστε ἀπεχειροτονήσατε μὲν τὸν στρατηγὸν . . ., τρεῖς γὲ μόναι ψῆφοι διήνεγκαν τὸ μὴ θανάτου τιμῆσαι, Dem.
To vote besides, προσψηφίζομαι, Lys.
To vote for, ἐπιψηφίζομαι, Xen., Dem.; ἐπῐχειροτονέω (esp. in ratification of a former vote), Dem.; τὴν ψῆφον or τὴν γνώμην προστίθεμαι, mid., c. dat. of the proposed measure, Æsch., Dem.
To depose or *reject by vote*, ἀποχειροτονέω, Dem.
To vote with, συμψηφίζομαι, c. dat., Ar.
To join in voting for, σῠνεπιψηφίζω, Arist.
One must vote, χειροτονητέον, Ar.
Voting with, on the same side as, σύμψηφος, ον, c. dat. of one's friends, sometimes c. gen. of the measure for which, Plat., Dem.; ὁμόψηφος, ον, c. dat., Lys., Dem.
Having an equal vote, an equal right to vote, ἰσόψηφος, ον (ῐ, but ῑ Att.), c. dat. of one's partners, Eur., Thuc., Plat.; ὁμόψηφος, ον, Hdt.
Having an equal number of votes, about whom or *which the votes are divided*, ἰσόψηφος, ον (ῐ, but ῑ Att.), Æsch.
Voting against, ἀντίψηφος, ον, c. dat., Plat.
Not having voted, ἀψήφιστος, ον, Ar.
To put to the vote, ἐπιψηφίζω, sometimes c. acc. cognat., sometimes c. acc. of the persons whose votes are to be given, or c. εἰς and acc., sometimes c. acc. of the matter about which, sometimes c. dat. of the mover of the question, Hdt., Thuc., Xen., Dem., Æschin.; ἐπῐχειροτονέω, Lex ap. Dem.; πρῠτᾰνεύω, c. acc. of the subject, or c. περί and gen., only act. in this sense, Ar., Isoc.; ψῆφον ἐπάγω (aor. 2 ἐπήγαγον), c. εἰ and indic., c. dat. of the voters, Thuc.; ψῆφον προτίθημι, Dem.
To put again to the vote, ἀναψηφίζω, Thuc.; ἀνᾰδίκον τὴν ψῆφον καθίστημι (aor. 2, perf., and pluperf. act. not used in act. sense), Dem.
To allow the people to vote, διᾰχειροτονίαν δίδωμι (aor. 1 act. ἔδωκα, perf. pass. δέδομαι, etc.) τῷ δήμῳ, Æschin.
VOTING-PLACE, A, ψῆφος, ἡ, Eur.
VOTIVE, εὐκταῖος, α, ον, Æsch., Ar., Plat.
[*To send a votive offering to Delphi and there consecrate it*, ἀνατίθημι ἐς Δελφούς, Hdt.]
VOUCH, TO, μαρτῠρέω, Pind., Hdt., Omn. Att. *Vid.* TO WITNESS.
VOUCHER, A, μαρτῠ́ριον, τό, Pind., Hdt., Omn. Att.
VOW, A, εὐχή, ἡ, Omn.; εὐχωλή, ἡ, Hom., Hdt.
Under a vow (of a person), εὐχωλῐμαῖος, α, ον, Hdt.
VOW, TO, ἀπειλέω, c. dat. of the god to whom, Hom.; ἀράομαι, mid. (ᾱρ. Hom., ᾰρ. Att.), Hom.; εὔχομαι, augmented tenses in Att. usu. ηὐ., perf. pass. εὖγμαι in pass. sense, but pluperf. ηὔγμην in act. sense, Omn.; προσεύχομαι, Trag. *Vid.* TO PROMISE.
To vow besides, ἐπεύχομαι, c. fut. infin., Æsch.
To vow at the same time, σῠνεπεύχομαι, Ar., Xen.
VOWELS, THE, τὰ φωνοῦντα, Eur.; τὰ φωνήεντα, Plat.
VOYAGE, A, ναυτῐλία, ἡ, Hom., Hes., Pind., Hdt., Xen., Plat.; πλόος, contr. πλοῦς, ὁ, Omn.; ὁδός, ἡ, Hom.; πορεία, ἡ, Æsch., Xen.; ναυκληρία, ἡ, Eur.; ναυστολία, ἡ, Eur.; στόλος, ὁ, Soph., Xen.; πλᾱ́τη, ἡ, Soph.; κομῐδή, ἡ, Hdt.
A prosperous or *fair voyage*, εὔπλοια, ἡ, Hom., Æsch., Soph. *Vid.* JOURNEY.
A bad voyage, ἄπλοια, ἡ, Eur.
A voyage across, διᾰ́πλοος, contr. -πλους, ὁ, Thuc.
A voyage round, περῐ́πλοος, contr. -πλους, ὁ, Thuc., Xen.
[*A voyage by night*, νυκτίπλοια, ἡ, Strab.]
A coasting voyage, παρᾰ́πλοος, contr. -πλους, ὁ, Thuc.; πᾰρᾰκομῐδή, ἡ, Thuc.
Voyages over the sea, πόντου ναυστολήματα, Eur.
[*To make a voyage*, ναυτίλλομαι, Hom., Hdt., Soph., Eur., c. acc. cogn. ναυτιλίαν ναυτίλλομαι, Plat.]
The voyage hither will appear long, and one not to be sailed, φᾰνήσεται μακρὸν τὸ δεῦρο πέλᾰγος, οὐδὲ πλώσιμον, Soph.
To have a good voyage, εὐπλοέω, only act., Vit. Hom.
Having a good voyage, πλῷ χρησάμενος, Thuc., so Eur.
At the end of a voyage, εὔπλοος, ον (of a harbor, etc.), Theoc.
VOYAGE, TO, ὁδεύω, only act., Hom., Ap. Rh. *Vid.* TO SAIL, TO TRAVEL.
VOYAGER, A, ὁδίτης, ου, ὁ, Hom., Soph.; ἔμπορος, ὁ, Hom., Æsch., Soph. *Vid.* TRAVELER, SAILOR.
A fellow-voyager, ὁ συμπλέων, Plat.
VULGAR, βᾰ́ναυσος, ον, Soph.; ἀγοραῖος, ον, Ar., Plat.; ἀπειρόκᾰλος, ον, Plat., Xen., Eur.; φορτῐκός, ή, όν, Ar., Plat., Arist.; ἰδιωτῐκός, ή, όν (of things), Plat.
Knowing that he was no vulgar person, εἰδὼς μὲν οὐκ ἀρῑθμόν, Eur.
To bring a vulgar person, born of some slave, into your house as its master, ἀναρίθμητον ἐκ δούλης τινὸς Γυναικὸς ἐς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγειν, Eur.
By the vulgar, δι' ἀρῑθμῶν, Eur.
VULGARITY, φόρτος, ο, Ar.; φορτῐκότης, ητος, ἡ, Arist.; ἀπειροκαλία, ἡ, Xen.
VULGARLY, φορτικῶς, Plat., Isoc.
VULNERABLE, ῥηκτός, ή, όν, Hom.; τρωτός, ή, όν, Xen.
VULTURE, A, γύψ, γῡπός, ὁ, Hom.; αἰγῠπιός, ὁ, Hom., Hdt.; φλεγύας, ου, ὁ, Hes.; ὀρειοπελαργός, ὁ, Arist.; τόργος, ὁ, Call.
Haunted by vultures, γῡπιάς, ᾰ́δος, only fem., Æsch.

W.

WADE THROUGH, TO, διανέω, fut. -νεύσομαι, c. acc. (metaph.), Plat.
WAFT, TO, οὐρίζω, only act., Æsch., Soph.
To waft toward, ἐπουρίζω, c. dat., Eur., Plat.
[*To be wafted into harbor*, προσφέρομαι εἰς λιμένα, Xen.]
WAG, TO (as a dog does his tail, etc.), σαίνω, no perf., only act. in this sense, c. dat. of the tail, etc., but quite as often sine cas., Hom., Hes., Soph., Ar.; διασαίνω, Xen.; σείω, c. dat. of the tail, perf. pass. σέσεισμαι, Xen.; διασείω, Xen.; διακῑνέω, Xen.; διαρρίπτω, Xen.
WAGE, WAGES, μισθός, ὁ, Omn.; μισθᾰ́ριον, τό, Ar.; ἐπῐ́χειρα, τά, Æsch., Ar., Plat., Antipho; μισθοφορά, ἡ (prop. the receipt of wages, but mostly used as wages), Ar., Thuc., Xen., Lys., Dem.; μισθοφορία, ἡ, Xen., Plat.
The wages of impiety, τὰ ἐπῑτίμια τῆς δυσσεβείας, Soph.
Receiving wages, μισθοφόρος, ον (chiefly used of mercenary soldiers), Ar., Thuc., Arist.; ἔμμισθος, ον, Thuc., Plat.; μισθαρνητῐκός, ή, όν, Plat.; μισθαρνῐκός, ή, όν, Arist. *Vid.* MERCENARY.
Receiving small wages, ὀλῑγόμισθος, ον, Plat.
Receiving high wages, ἀδηφάγος, ον, Lys.
To earn wages (to work for wages), μισθαρνέω, only act., Soph., Plat., Isoc., Dem.; ἐπὶ μισθῷ θητεύω, Hdt.
To receive wages, μισθοφορέω, sometimes c. acc. of the sum received, Ar.
An earning or *receiving of wages*, μισθαρνία, ἡ, Dem.
The trade of one who works for wages, ἡ μισθαρνητική, Plat.
To pay wages, μισθοδοτέω (pass. only in Polyb., who uses it of the workmen paid, and of the wages paid), Xen.
One who pays wages, μισθοδότης, ου, ὁ, Xen., Plat.
Paying wages, adj., μισθόδωρος, ον, Eubulid.
A paying of wages, μισθοδοσία, ἡ, Thuc.
Without wages, προῖκα, Xen.
WAGE, TO (war, etc.), προφέρω, fut. προοίσω, aor. 1 -ήνεγκα, aor. 2 -ήνεγκον, also in mid., c. dat. of the party against whom, Hom., Hdt.; ἐκφέρω, Xen., Dem.; ἀναιρέομαι, mid., aor. 2 ἀνειλόμην, Xen. *Vid.* TO WAR.
WAGER, TO, περιδίδομαι, mid., aor. 1 -εδωκάμην, c. dat. pers. with whom, c. gen. of the stake, or c. περί and gen., Hom., Ar.
WAGON, A, ἅμαξα, ης, ἡ, Hom.; ἀπήνη, ἡ, Hom., Pind., Trag.; ἁρμάμαξα, ἡ, Xen. *Vid.* CARRIAGE.
[*A child's toy wagon*, ἁμαξίς, ίδος, ἡ, Ar.]
Of a wagon, ἁμαξῐτός, όν (esp. of a road), Hom., Theogn., Pind., Hdt.; so ἁμαξήρης, ες, also of a seat in, Æsch., Eur.; ἁμαξικός, ή, όν, Theoph.

Enough to load a wagon, ʽἁμαξιαῖος, α, ον, Xen.; ἁμαξίτης, ὁ, Anth.

To be traversed by wagons, ʽἁμαξεύομαι, pass., Hdt.

[*A maker of wagons*, ἁμαξοπηγός, ὁ, Plut.; ἁμαξουργός, ὁ, Ar.]

[*A making of wagons*, ἁμαξοπηγία, ἡ, Theoph.; ἁμαξουργία, ἡ, Theoph.]

[*Carried in wagons*, ἁμαξοφόρητος, ον, Pind.]

[*A wagon-body* (of wicker-work), πείρινς, ινθος, ἡ, Hom.]

[WAGONER—*to be a wagoner*, ἁμαξεύω, Arr.]

WAIL, TO, ʼἀνᾰβρῡχάομαι, mid., Plat. *Vid.* TO LAMENT.

WAILING, A, ʼἀλᾰλητός, ὁ, Hom.; ἰαχή, ἡ (ᾰ, but in Trag. ᾱ), Hom., Æsch.; στονᾰχή, ἡ, Hom., Pind., Soph., Eur. *Vid.* LAMENTATION.

WAIN, A, *vid.* WAGON.

Charles's Wain (the constellation), ʽἅμαξα, ἡ, Hom.; ʼἌρκτος, ἡ, Hom., Ar.

WAIST, A, ζώνη, ἡ, Hom.; ἰξύς, ύος, ἡ, Hom.; πρότμησις, εως, ἡ, Hom.

Long waisted, βᾰθύζωνος, ον, Hom., Pind., Æsch.

WAIT, TO, μένω, poet. pres. and imperf. also μίμνω, ἔμιμνον, only act., often c. acc. of the person, etc., for whom, Omn.; ʼἀνᾰμένω, and poet. -μίμνω, Omn.; περῐμένω, etc., Soph., Ar., Hdt., Plat., Isoc., Dem.; προσμένω, Soph., Eur., Xen.; ἐπῐμένω, Hom., h., Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἐπᾰνᾰμένω, Ar., Hdt.; ἐπέχω, imperf. ἐπεῖχον, fut. ἐφέξω and ἐπισχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἐπέσχον, Att. imper. ἐπίσχες, etc., sometimes c. acc. of the time during which, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Thuc., Plat.; διᾰτρῖβω, Ar., Thuc., Xen., Dem.; περιοράομαι, mid., Thuc.; μιμνάζω, only pres. and imperf. act., h.; κᾰρᾰδοκέω, only act. (esp. in expectation), Eur., Ar., Hdt., Xen.; διαλείπω, perf. διαλέλοιπα, c. acc. of the time, or sine cas., Ar., Thuc., Dem.

To wait for, δέχομαι, esp. in perf. pass. in act. sense δέδεγμαι, often (esp. in part.) without reduplication (i. e., δέγμενος), and in fut. δεδέξομαι, often c. acc. and fut. infin., or c. ὁπότε, *when*, εἰσόκε or -κεν, *until*, etc., Hom.; προσδέχομαι, Hom., Hdt.; ἐκδέχομαι, Soph., Dem.; φῠλάσσω, fut. -ξω, Hom., Hdt., Dem.; ἀναμένω, Omn.; περιμένω, Hdt.

To wait for the future, τὸ μέλλον περιιδεῖν, Thuc.

[*To wait in turn* or *instead*, ἀνταναμένω, Thuc.]

Time waits for no man, καιροὶ οὐ μενετοί, Thuc.

One must wait, μενετέον, Plat.

To lie in wait for, ἐρύομαι, in perf. pass. εἴρῡμαι in act. sense, Hom.; δοκεύω, only act., Hom., Eur.; λοχάω, fut. and aor. 1 act. and mid., no pass. except perf. pass. in act. sense, sometimes c. acc. of the situation occupied by the ambush, Hom., Soph., Eur., Hdt., Ap. Rh.; λοχίζω, in pass. of the people so surprised, Thuc.; ἐφεδρεύω, sometimes c. dat. of those for whom, only act., Eur., Thuc.; ὑποδέχομαι, mid., c. perf. pass. -δέδεγμαι in act. sense, Xen.; ὑποκᾰθημαι, sine cas. or c. acc. of those for whom, Xen.; ἀμφῐδοκεύω, Bion.

To lie in wait for by sea, ναυλοχέω, sine cas. or c. acc., only act., Hdt., Thuc.

[*Lying in wait for*, ὁδοῦρος, ον, Soph.]

WAITING, δεδοκημένος, η, ον, Hom., Hes.; [μενετός, ἡ, όν, Thuc.]

WAKE, TO, act., ἐγείρω, perf. ἐγήγερκα, etc., Hom., Æsch., Eur., Xen.; ʼἀνεγείρω, Hom., Pind., Eur., Xen.; ἀνίστημι, perf., pluperf., and aor. 2 act. in pass. sense, Hom., Æsch., Xen. *Vid.* TO AWAKEN.

To wake, neut., ἐγρήσσω, only pres. and imperf. act., Hom.; ἐγείρομαι, esp. in sync. aor. ἠγρόμην, and perf. ἐγρήγορα (Ep. also ἐγρήγορθα, imper. 2d pl. ἐγρήγορθε, infin. ἐγρηγόρθαι), pluperf. ἐγρηγόρειν (Hom. has also part. ἐγρηγορόων, ωσα, etc.), Hom., Eur. *Vid.* TO AWAKE.

From which there is no waking, νήγρετος, ον, Hom., h., Mosch.; [ἀνέγερτος, ον, Arist.]

WAKEFUL, ἄῡπνος, ον, Hom., Trag., Xen., Plat.; ʼἄγρυπνος, ον, Æsch., Plat.; φῐλάγρυπνος, ον, Mel.; ἀνεγέρμων, ον, Anth.; ἐγρηγόρσιος, ον, Pherecr.

To be wakeful, ʼἀγρυπνέω, only act., Xen.; διαγρυπνέω, Ar.

WAKEFULNESS, ʼἀγρυπνία, ἡ, Hdt., Plat.; ἐγρήγορσις, εως, ἡ, Arist., Hipp.

WALK, A, or WALKING, βᾰδισις, εως, ἡ, Ar.; βάδισμα, ᾰτος, τό, Xen.; βαδισμός, ὁ, Plat.; πορεία, ἡ, Plat.; περῐπᾰτος, ὁ, Xen., Plat.

[*To be taking a walk*, περίπατον ποιέομαι, Plat.; ἐν περιπάτῳ εἰμί, Xen.]

A walking on, πάτησμός, ὁ, c. gen., Æsch.

A walk, or *place to walk in*, δρόμος, ὁ, Eur., Xen., Plat.; περίπᾰτος, ὁ, Xen.

[*A gravel walk*, ἐστρωμένη χάλιξιν ὁδός, Luc.]

WALK, TO, βᾰδίζω, fut. -ῐσω and -ῐσομαι, Att. usu. βαδιοῦμαι, only act. except this fut. mid., usu. as opp. to ἱππεύω, "to ride," or to τρέχω, "to run," etc., h., Eur., Xen., Isoc., Dem.; πᾰτέω, only act. in this sense, Pind., Æsch., Soph.; πεζεύω, only act., Eur., Xen., Isoc.; ὁδοιπορέω, only act., Xen.; πεζοπορέω, only act., Xen.; ʼἀτρᾰπῐζω, only act., Pherecr. *Vid.* TO GO, TO COME.

To walk about, περιπᾰτέω, sometimes esp. opp. to staying at home, Ar., Xen., Plat., Isoc., Dem.; [περιπατέω ἄνω κάτω, Ar.]

[*To walk around* (as a patrol), περιπολεύω, Xen.]

To walk with, ὁμοστῐχάω, only pres. act., c. dat., Hom.; συμπερῐπατέω, Plat.

To walk one's toes off, ʼἀποσποδέω τοὺς ὄνῠχας, Ar.

One must walk, βᾰδιστέον, Soph.

Walking on tiptoe, ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος, Eur.; so πορθμεύω πόδα, Eur.

WALKER, A, βᾰδιστής, οῦ, ὁ, Eur.

WALKING, πεζός, ή, όν, Omn.; πεδοστῐβής, ές, Æsch.; πεζοπόρος, ον, Mel.; πεζευτῐκός, ή, όν (of animals, opp. to flying, creeping, etc.), Arist.; so πορευτῐκός, ή, όν, Arist.

Walking backward and forward, πᾰλῐμβᾰμος, ον (sc. ὁδός), Pind.

Good at walking, βᾰδιστῐκός, ή, όν, Ar.

Walking, adv., βάδην, Hom., Æsch., Hdt., Xen.

WALL, A, τοῖχος, ὁ (esp. of a house), Hom., Hes., Eur., Thuc., Xen., Plat.; τεῖχος, τό (prop. stronger than τοῖχος, a wall of a city, a fortified wall), Omn.; τειχίον, τό (of a house, not of a city), Hom., Ar., Thuc., Dem.; ἕρκος, τό (esp. for inclosing any thing, as a court-yard, etc., or sometimes for defence), Hom., Æsch.; τείχισμα, ᾰτος, τό (esp. a fortified wall), Eur., Thuc.; τειχῠ'δριον, τό, Xen.

A small, dry, loose wall, αἱμᾰσιά, ἡ, Hom., Hdt., Thuc., Dem.

A circular wall, τροχός, ὁ, Soph.

A wall round a city, περιβολή, ἡ, Eur.; περῐβολος, ὁ, Eur., Hdt., Thuc., Plat., Lycurg.; κῠ'κλος, ὁ, pl. οἱ and τά, Hdt., Thuc.; in pl. τειχέων περιπτῠχαί, αἱ, Eur.

The inner wall of a court-yard, ἐνώπια, τά, Hom.

A cross-wall, ʽὑποτείχισμα, ᾰτος, τό, Thuc.

A side-wall, πᾰρᾰτείχισμα, ᾰτος, τό, Thuc.

[*A party-wall*, τοῖχος κοινός, Thuc.; μεσότοιχος, ὁ, Eratosth.]

A wall built for the purpose of blockading, ʼἀποτείχισμα, ᾰτος, τό, Thuc.

With black walls, μελαντειχής, ές, Pind.

Inclosed within walls, τειχήρης, ες (esp. of besieged citizens), Hdt., Thuc., Xen., Andoc.

Having a common party-wall, ὁμότοιχος, ον, Plat., Isæ.

Like a dry wall, αἱμᾰσιώδης, ες, Plat.

To build a wall, or *to wall* (i. e., fortify or surround with a wall), τειχίζω (in pass. esp. of any place fortified with a wall), Hom., Pind., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; διᾰτειχίζω, Ar., Lys., Isoc.; τειχέω, only act., Hdt.; περιτειχίζω, Ar.

To rebuild walls, ʼἀνᾰτειχίζω, Xen.

To wall off or *up*, ʼἀποτειχίζω, Hdt., Thuc., Xen.; ἐνδέμω, only act., Hdt.; [ἀνοικοδομέω, Lycurg., Xen.]

To join in building a wall, συντειχίζω, Thuc., Xen.

To build a wall across or *a cross-wall*, ʽὑποτειχίζω, Thuc.

To be included in a place (as a suburb in a main town) *by having an additional wall built round it*, προστειχίζομαι, pass., Thuc.

The building of a wall, τειχισμός, ὁ, Thuc.; τείχῐσις, εως, ἡ, Thuc., Xen.

The rebuilding of a wall, ʼἀνᾰτειχισμός, ὁ, Xen.

The blockading or *cutting off by means of a wall*, ʼἀποτείχῐσις, εως, ἡ, Thuc.

The building of a cross-wall, ʽὑποτείχῐσις, εως, ἡ, Thuc.

The surveyors of the city walls, τειχοποιοί, οἱ, Dem., Æschin.

Building walls by music, τειχομελής, ές (of Amphion's lyre), Anth.

Attacker of walls, τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, Hom.

WALLED, τειχιόεις, εσσα, εν, Hom.

Well-walled, εὐτείχεος, ον, Hom.; εὐτείχητος, ον, h.; εὐτειχής, ές, Pind., Eur.

WALLET, A, δορός, ὁ, Hom.; πήρα, ἡ, Hom., Ar.; πηρῐδιον, τό, Ar.; γῠλιός, ὁ, Ar.; φάσκωλος, ὁ, Ar., Lys.; διφθέρα, ἡ, Xen.

Binding a wallet, πηρόδετος, ον (of the string), Anth.

WALL-FLOWER, A, φλόγιον, τό, Theoph.

WALLOW, TO, κῠλίνδομαι, pass., no perf., aor. 1 ἐκῠλίσθην, Hom.; κῠλινδέομαι, pass., no perf., Ar.; κᾰλινδέομαι, only pres., imperf., and fut. mid., Hdt., Thuc., Dem.; μολύνομαι, pass., Plat.

WALNUT, A, ἡ Περσῐκή, Theoph.;

κᾰρυον, τό, Ath.; Περσῐκὸν κάρυον, τό, Theoph.

Walnut-tree, a, κάρύα, ἡ, Soph.

Wan, ὠχρός, ά, όν, Eur., Ar., Plat. *Vid.* Pale.

[*To be wan*, ὠχριάω, Trag.]

Wand, a, ῥάβδος, ἡ, Hom., Pind., Plat.; νάρθηξ, ηκος, ὁ, Hes., Eur., Plat.

Bearing wands, ῥαβδοῦχος, ον, Ar.; ναρθηκοφόρος, ον, Plat.

With golden wand, χρῡσόρρᾰπις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, Hom., h.

Wander, to, ἠλάσκω, only pres. and imperf. act., Hom.; ἠλασκάζω, only pres. and imperf. act., Hom., h.; δῑνεύω, only pres. and imperf. (aor. 1 once in Ap. Rh.), (in Eur. also δ. βλεφάροις, *to wander with one's eyes*), Hom., Eur.; δῑνέομαι, pass., Hom., Pind.; 'ἀλητεύω, only pres. and imperf. (esp. of beggars or exiles, but also of hunters), Hom., Eur.; ἔρρω, fut. ἐρρήσω, etc. (esp. to wander in misery), only act., Hom., h.; 'ἀλᾰ́λημαι, perf. in pres. sense, Hom., Hes.; ἀλάομαι (ἀλ., but sometimes ᾱλ. poet., not Att.), mid., c. aor. 1 pass. in mid. sense, Hom., Trag., Thuc., Plat., Isoc.; ἐπαλάομαι, Hom.; φοιτάω, only act., Hom., Soph., Eur., Ap. Rh.; πλᾰνάομαι, pass., c. fut. mid., often c. gen. of that away from which, sometimes c. acc. of the land over which, Omn.; πλάζομαι, pass., c. fut. mid. πλάγξομαι, no perf. pass., aor. 1 ἐπλάγχθην, Omn. poet., Hdt.; 'ἀπᾰλάομαι, Hes.; ἀλαίνω, only pres. and imperf. act. and mid., Æsch., Eur., Theoc.; κῠλινδέομαι, mid., Xen., Plat.; ὁδοιπλᾰνέω, only act., Ar.; πλᾰνύσσω, only pres. and imperf. act., Ar.; ποιμαίνομαι, mid., Mosch.

To wander about, 'ἀναστρέφομαι, mid. and pass., c. acc., Hom.; περῐπλᾰνάομαι, sine cas. or c. acc., Hdt., Xen.; περιέρρω, Ar.; περῐφοιτάω, Cratin.; [περιφέρομαι, Xen.; ὁδοιπλανέω, Ar.]

To wander (in mind), 'ἀλύω, only pres. and imperf., Hom.; πλᾰνάομαι, Æsch.

To wander through, ἐπῐπλάζομαι, c. acc., Hom., Ap. Rh.; διοιχνέω, Ep. imperf. -οίχνεσκον, only act., h.; διόρνῠμαι, pres. and imperf. pass., c. acc., Æsch.; διαφοιτάω, Ar., Hdt., Xen.

To wander to, ἐξορίζω, only act., c. acc., Eur.

To wander away from, ἀποπλάζομαι, sine cas. or c. gen., Hom.; πᾰρᾰπλάζομαι, c. gen., Hom., Eur.; ἀποπλανάομαι (metaph. from a subject, etc.), Isoc.

To wander from the right course, κλῑνομαι, pass., Theogn.; παρασφάλλομαι, pass., c. gen., Plat.

She (Io) *wanders her very long wanderings*, τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους . . . γυμνάζεται, Æsch.

[*To wander in talking* (rave), παραλέγω, Hipp.]

For your language, wandering from sound sense, alarms me, σοὶ γὰρ ἐκπλήσσουσί με λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν, Eur.

[*To wander from the truth*, παραφέρομαι, Plat.]

To be wandered over (of a district), ποιμαίνομαι, in perf. pass., Æsch.

To make to wander, πλάζω, fut. πλάγξω, no perf., Hom.; πᾰρᾰπλάζω, Hom., Pind.; πλᾰνάω, Æsch., Soph., Hdt.

To make to wander above, 'ὑπερπλάζω, Euphor.

To make to wander away from, 'ἀποπλάζω, c. gen. or sine cas., Hom.; 'ἀποπλᾰνάω, Æschin.

Apollo, the king, made Cassandra wander about (in an inspired state), Μεθῆκ' Ἀπόλλων δρομάδα Κασσάνδραν ἄναξ, Eur.

Making to wander, φοιτᾰλέος, α, ον, Æsch.

Making to wander by night, νυκτῐ'πλαγκτος, ον, Æsch.

What causes to wander, 'ἄλη, ἡ, Æsch.

One must wander, πλᾰνητέον, Xen.

Wanderer, a, 'ἀλήμων, ονος, ὁ, sometimes ἀλ. 'ᾱνήρ, Hom.; 'ἀλήτης, ου, ὁ, Hom., Trag., Hdt., Isoc.; μετανάστης, ὁ, Hom., Hdt.; πλᾰ́νης, ῆτος, ὁ, sometimes c. gen. of the place where, Soph., Eur.; πλᾰνήτης, ου, ὁ, Soph., Eur., Xen., Plat.

Trodden by wanderers, πλᾰνοστῐβής, ές, Æsch.

Wandering, adj., πλαγκτός, ή, όν, and ός, όν, sometimes *in mind*, Hom., Æsch., Eur.; πολῠ́δονος, ον, Æsch.; πολῠ'δρομος, ον, Æsch.; νομάς, άδος, ὁ καὶ ἡ (esp. of a people of a wandering way of life), Pind., Trag., Hdt.; πλανόδιος, α, ον (ᾰ, but ᾱ poet.), (the word, however, is rather doubtful), h.; [(in intellect), παράφορος, ον, and παράφρων, ον, Plat.]; φοιτᾰλέος, α, ον, Eur., Ap. Rh.; φοιτάς, άδος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, Eur.; περῐ'δρομος, ον, Theogn., Æsch., Ar.; πλᾰ́νος, η, ον, also ος, ον, Menand.; πλᾰνητός, ή, όν, Plat.; περῐ́φοιτος, ον, Call.; ὁδοιπλᾰνής, ές, Anth.

Wandering back, πᾰλιμπλαγχθείς, εῖσα, έν, Hom.; πᾰλίμπλαγκτος, ον (of one's course), Æsch.

Wandering to and fro, πᾰλιμπλᾰνής, ές, Anth.

Wandering rapidly, ὠκῠ'πλᾰνος, ον, Eur.

Wandering far, τηλέπλᾰνος, ον, Æsch.

Wandering miserably, δύσπλᾰνος, ον, Æsch.

Wandering by night, νυκτιπόλος, ον, Eur.

Not wandering (from one's mark, object, etc.), 'ἀναπλᾰ́κητος, ον, Soph.

Wandering, subst., πλαγκτοσύνη, ἡ, Hom.; 'ἄλη, ἡ (also of the mind), Hom., Eur., Plat.; 'ἀλητεία, ἡ, Eur.; πλᾰ́νος, ὁ, Soph., Eur., Isoc.; πλᾰ́νη, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Plat.; πλάνημα, ᾰτος, τό, Æsch., Soph.; 'ἀλητύς, ύος, ἡ, Call.

Fruitless wandering, μᾰτία, ἡ, Hom.; μᾰ́τη, ἡ, Æsch.

Wane, to, φθίνω (ῑ Ep., ῐ Att.), pres. and imperf. act. and perf. pass. ἔφθῐμαι, pluperf. ἐφθῐ́μην, no other tenses in this sense, Hom., Hes., Trag., Thuc.; διαρρέω, fut. -ρεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 pass. -ερρύην, perf. -ερρύηκα, Soph.

Waning, adj., φθῐνάς, άδος, only fem., Eur.

Waning, a, φθῐ́νασμα, ᾰτος, τό, Æsch.; φθῐ́σις, εως, ἡ, Arist.

Wanness, ὠχρότης, ητος, ἡ, Plat. *Vid.* Paleness.

Want, χῆτος, τό, Hom., Hdt., Plat., Ap. Rh.; χρεώ (often as monosyll., Ep. also χρειώ), ἡ, Hom., Eur., Ap. Rh.; πενία, ἡ, Omn.; χρημοσύνη, ἡ, Theogn.; χρησμοσύνη, ἡ, Tyrt., Ap. Rh.; χρεία, ἡ, Omn. Att.; σπάνις, εως, ἡ, Omn. Att., Hdt.; ἐρημία, ἡ, Omn. Att.; ἀχηνία, ἡ, Æsch.; ἀμηχᾰνία, ἡ, Æsch., Eur., Hdt., Xen.; 'ἀπορία, ἡ, Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἔνδεια, ἡ, Thuc., Xen., Dem.; σπᾰνιότης, ητος, ἡ, Isoc.

Want, to, 'ἀτέμβομαι, mid., only pres., c. gen., Hom.; δεύομαι, mid., only pres., imperf., and fut. δευήσομαι, c. gen. (most verbs in this sense govern gen.), Hom.; ἐπῐδεύομαι (Sapph. uses act. ἐπιδεύω, Ap. Rh. uses the word c. acc.), Hom., Sapph., Ap. Rh.; χρηΐζω, Att. χρῄζω, only pres. and imperf. act., Hom., Soph.; χράομαι, only perf. κέχρημαι in this sense, c. gen., Hom., Soph., Eur.; χατίζω, Hom., Hes., Pind., Eur.; δέω, act. only in Hom., fut. δεήσω, aor. 1 ἐδέησα, and Ep. contr. δῆσα, Hom., more usu. mid. δέομαι, fut. δεήσομαι, no aor. 1 mid., but aor. 1 pass. ἐδεήθην, in act. sense, c. gen., Omn. Att.; ἐνδέω, in this compound act. more usu. than mid., though that and aor. 1 pass. in act. sense are also found, Eur., Xen., Plat.; ἐπῐδέω, and mid., Hdt., Xen., Plat.; καταδέω, Hdt.; μαστεύω, c. acc. or c. infin., Æsch., Eur.; σπᾰνίζω, act. and pass. in act. sense, esp. in perf., no mid., c. gen., Omn. Att., Hdt.; 'ὑποσπᾰνίζομαι, pass., Æsch., Soph.; στέρομαι, only pres., imperf., and aor. 2 pass., part. στερείς in act. sense, c. gen., and in Eur. c. acc., Soph., Eur., Hdt., Plat.; στερίσκομαι, only pres. and imperf., Thuc.; πίνομαι, only pres. and imperf., c. gen. or sine cas., Æsch., Eur.; πεινάω, only act., Plat.; 'ἀμηχᾰνέω, only act., Hdt., Xen.; 'ἀπορέω, only act. in this sense, Thuc., Plat.; 'ἀπολείπομαι, pass. in act. sense, c. gen., Dem.

To be in want, τητάομαι, mid., sine cas., but sometimes c. gen., Hes., Pind., Soph., Eur., Plat.; μειονεκτέω, only act., Xen.

To be wanting, λείπω, perf. λέλοιπα, Soph.; 'ἀπολείπω, Hdt., Thuc., Xen.; ἐλλείπω, Æsch.; προσλείπω, Dem.

There is wanting, impers. δεῖ, opt. δέοι, subj. δέῃ, infin. δεῖν, part. δέον, imperf. ἔδει fut. δεήσει, aor. 1 ἐδέησε, c. gen. rei, rarely c. nom., c. dat. pers., sometimes c. acc., Omn. Att., Hdt.; προσδεῖ, Soph., Eur., Thuc., Plat.; ἀποδεῖ, Plat.; ἐπιδεῖ, Plat.

Certainty is wanting to me, τὸ σαφὲς 'ἀποστερεῖ με, Eur.

Wanting (i. e., in want of), ἐπῐδευής, ές, c. gen. (which is the construction of most words in this sense), Hom.; ἐνδεής, ές, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; κενός, also poet. (not Att.) κεινός, and Ep. κενεός, ή, όν, compar. κενότερος and κενώτερος, Soph., Eur., Plat.; ἔρημος, η, ον, and ος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; κᾰτᾰδεής, ές, Hdt.; ἐπιδεής, ές, Hdt., Xen.; προσδεής, ές, Plat.

Wanting (i. e., deficient, q. v.), ἐλλῐπής, ές, Thuc., Plat.

A woman wanting three fingers of four cubits in height, γυνὴ μέγεθος ἀπὸ τεσσάρων πηχέων ἀπολείπουσα τρεῖς δακτῠ́λους, Hdt.

With fifty ships wanting two, ναυσὶ δυοῖν δεούσαις πεντήκοντα, Thuc., Xen., Plat. *Vid.* Short.

Wanton, μᾰ'χλος, ον, Hes. (luxuriant), Æsch.; 'ὑβριστής, οῦ, only masc. (used also of the wind), Hes., Eur., Ar., Xen.; σῐνάμωρος, ον, Anac. *Vid.* Lascivious.

To be wanton, ὀργάω, only act., Ar.; στρηνιάω, only act., Antipho.

To make wanton, πῑαίνω, and pass. to be made, i. e., to be so, no mid., Æsch.

[WANTONLY, νεανικῶς, Ar.] *Vid.* LICENTIOUSLY.

To behave wantonly, ὑβρίζω, Omn.; σκιρτάω, sometimes of the wind, only act., Æsch., Eur.; [νεανιεύομαι, εις c. acc., Isoc.; ἐν c. dat., Plat.]

To treat wantonly, ἐγχλίω, only pres. act., c. dat., Æsch.

To rush forth wantonly, ἐκκωμάζω, only act., Eur.

WANTONNESS, μαχλοσύνη, ἡ, Hom., Hes., Hdt.; τρυφή, ἡ, Eur., Plat.; πἄράστᾰσις, εως, ἡ, Antipho.

Out of sheer wantonness, ἐκ τοῦ περιόντος, Dem.; ἐκ περιουσίας, Plat., Dem.

WAR, πόλεμος, Ep. also πτόλεμος, ὁ, Omn.; πολέμου ὄαριστύς (ύος, ἡ), Hom.; πολέμου νῖφάς, άδος, ἡ, Pind.; also ἔρις (ἴδος, ἡ) πολέμου, νεῖκος πολέμου, etc., Hom. *Vid.* SYN. 323.

To the war, πόλεμόνδε and πτόλεμόνδε, Hom.

A war which it is not wise to engage in, πόλεμος ἀπόλεμος, Æsch.

The art of war, ἡ ὁπλῑτική, Plat.; ὁπλομᾰχία, ἡ, Xen., Plat.; πολεμική, ἡ, Plat.

Skill in war, ἡ μᾰχητική, Plat.

Of or belonging to war, πολέμιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Soph., Hdt., Thuc.; πολεμῐκός, ή, όν, Omn. prose; πολεμιστήριος, α, ον, and ος, ον, Ar., Hdt., Xen., Plat.

Skillful in war, πολεμικός, ή, όν, Xen., Plat. *Vid.* WARLIKE.

Unskillful in war, ἀπειρομᾰ́χης, ου, ὁ, Pind.

Successful in war, εὐπόλεμος, ον, h., Xen.

Unhappy in war, δυσπόλεμος, ον, Æsch.

Slain in war, ἀρείφᾰτος, ον, Ep. ἀρηΐφατος, Hom., Eur.

Ending war, λῡσίμᾰχος, ον, Ar.

Wasting by means of war, πολεμοφθόρος, ον, Æsch.

Exciting war, ἐγρεκύδοιμος, ον, Hes.; ἐγρέμᾰχος, ον, Hes.; ἐγρεμᾰ́χης, ου, ὁ, Soph.; πολεμοκλόνος, ον, h.; [πολεμοποιός, όν, Arist.]

Finishing war, πολεμόκραντος, ον, Æsch.

A ship of war, μᾰκρὸν πλοῖον, Isoc., Lycurg.; μακρὰ ναῦς, Thuc.

A conclusion of a war, διαπολέμησις, εως, ἡ, Thuc.

To wish for war, πολεμησείω, only pres. act., Thuc.

If war should arise, ἐὰν συμπλᾰκῇ (aor. 2 pass. of συμπλέκομαι), Dem.

WAR, TO, WAGE WAR, etc., πολεμίζω, Ep. also πτολ., fut. -ίξω, rare in mid., no pass., Hom., Pind.; πολεμέω, in pass. of the war itself, often c. dat. of those with whom, Omn. Att. prose, Hdt.; προσπολεμέω, c. dat. or c. acc. of those with whom, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; διαπολεμέω, c. dat., Xen.; ἐμπολεμέω, Andoc.; ἐκπολεμόομαι, pass., c. dat., or c. πρός and acc., Hdt., Thuc., Dem.; στρᾰτεύω, and pass. (esp. perf. and aor. 1) in the same sense, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; στρᾰτηλᾰτέω, only act., Æsch., Eur., Hdt.; πόλεμον αἴρομαι, mid., c. dat., Æsch., Ar., and αἱρέομαι, Hdt.; πόλεμον τίθεμαι, mid., Eur.

To war against, ἐπιστρᾰτεύω, act. and mid., c. perf. pass. in the same sense, c. acc., or c. dat., or c. prep., e. g., ἐπί or εἰς and acc., Æsch., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; ἀντιστρατεύομαι, c. dat., Xen.; ἀντῐπολεμέω, c. dat., Thuc., Xen.; προσπολεμέω, c. dat., rarely c. acc., Thuc., Xen., Dem.

To declare war against, πόλεμον προστίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, c. dat., Hdt.

To attack without declaring war, ἀπροφᾰ́σιστως στρατεύω ἐπί, c. acc., Dem.

To go to war together (of two parties), σύνειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν and -ῄα, Thuc.

To war with besides, προσπολεμόομαι, c. acc., Thuc.

To carry on a war to the end, διαπολεμέω, Thuc., Hdt.

To manage a war (esp. as general), στρᾰτηγέω, only act. in this sense, Soph., Eur., Ar., Hdt., Thuc., Lys.

To join or assist in war, συμπολεμέω, Thuc., Plat., Dem.

To stir up war, πόλεμον ἀείρω, poet. for αἴρω, Theogn.; πολεμοποιέω, only act., Xen.

To excite to war, ἐκπολεμέω, Thuc., Xen.

One must war, πολεμητέον and πολεμητέα, Ar., Thuc., Isoc.

WARBLE, TO, μῑνύρομαι, only pres. and imperf. mid., Soph., Ar.; μῑνυρίζω, only pres. and imperf., Ar., Plat. *Vid.* TO SING.

WARBLER, A, ἀοιδός, ὁ καὶ ἡ, even (as if an adj.) with superl. ἀοιδότᾰτος (sweetest warbler), Soph., Eur., Theoc. *Vid.* SINGER.

WARBLING, adj., μῑνυρός, ά, όν, Theoc.

Warbling, subst., μῑνύρισμα, ἄτος, τό, Theoc.

WAR-CRY, A, ἀλᾰλά, ἡ, Pind.

To raise a war-cry, ἀλᾰλάζω, fut. -άξω and -άξομαι, no pass., Pind., Soph., Xen.; [ἀναλαλάζω, Eur., Xen.]

WARD—*watch and ward*, φῠλᾰκή, ἡ, Omn. *Vid.* WATCH.

WARD, A (of a city), κώμη, ἡ, Isoc.

One of a ward, κωμήτης, ου, ὁ, Ar.

To be a ward (of one's guardian), προσεπιτροπεύομαι, pass., c. ὑπό and gen., Dem.

WARD OFF, TO, ἔχω, imperf. εἶχον, fut. ἕξω and σχήσω (this latter hardly in this sense), no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, poet. ἔσχεθον, c. gen. of that from which, Hom.; ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω and -ομαι, also ἀλέξομαι, aor. 1 ἠλέξησα and ἠλεξάμην, no other tenses, c. acc. rei, dat. pers., sometimes sine cas. pers., Hom., Soph., Hdt., Thuc., Xen.; ἀπαλέξω, c. acc. rei, gen. pers., sometimes c. gen. rei and acc. pers., also c. dat. pers., sometimes sine cas. pers., c. πρός and acc. rei (for these words naturally run into the sense of "defending one's self," esp. in mid.), Hom., Æsch., Soph.; ἐπᾰλέξω, Hom.; ἄλαλκον, only in aor. 2 act., c. acc. rei, dat. pers., sometimes c. acc. rei, gen. pers., Hom.; ἀπᾰ́λαλκον, c. acc. rei, gen. pers., Hom., Pind.; χραισμέω, not used in pres., only in fut., aor. 1, and aor. 2 ἔχραισμον, usu. with a negative, c. acc. rei, dat. pers., Hom.; ἐρύομαι, mid., in aor. 2 3d sing. sync. ἔρῡτο, also (in Pind.) in aor. 1 act. εἴρῠσα, Hom., Pind.; εἴργω, also in Hom. ἔργω and ἐέργω, fut. mid. sometimes in pass. sense, Att. aor. 2 εἰργᾰ́θον, c. gen. or c. dat. pers., Hom., Æsch., Eur., Thuc.; προείργω, c. infin., Hom.; ἀνείργω, Hom.; ἀπείργω, Trag.; διείργω, Plat.; ἐρῠ́κω, no perf., Ep. aor. 2 ἠρύκᾰκον, and Ep. infin. ἐρυκακέειν, only act., c. dat. pers., or c. ἀπό and gen., Hom., Soph., Xen.; ἀπερύκω, Soph., Hdt., Xen.; ἐξερύκω, Soph.; ἀρκέω, fut. ἀρκέσω, no perf., only act. in this sense, c. dat. pers., acc. rei, either sometimes understood, Hom., Soph., Eur.; ἐξαρκέω, Hom.; ἀπωθέω, fut. -ώσω, aor. 1 -έωσα, etc., only act., c. gen. pers., Hom.; ἀμῡ́νω, and mid., aor. 2 Trag. often ἠμῡ́νᾰθον, and -όμην mid., pass. very rare, and not in this sense, c. acc. rei, c. dat. or c. gen. pers., Omn.; ἀπᾰμῡ́νω, Hom., Hdt.; ἐξαμύνομαι, mid., Æsch., Eur.; ἀλεύω, and mid., no perf., no pass., Hes., Æsch.; ἀρήγω, only act., no perf., c. dat. pers., Æsch., Eur.; ἐπῐκουρέω, c. dat. pers., Xen. *Vid.* SYN. 94.

One must ward off, ἀμυντέον and ἀμυντέα, Ar.

One who wards off, ἀλεξητήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Xen., Ap. Rh.; ἀλεξήτωρ, ορος, ὁ, Soph. *Vid.* DEFENDER.

Warding off evil, ἀλεξῐκᾰκος, ον, Hom.; ἀλεξίμορος, ον, Soph.; ἀπᾰλεξίκακος, ον, Orph.

Warding off the fierceness of the enemy, fem., Ἀλαλκομενηΐς, ΐδος (of Minerva), Hom.

A warding off, ἀλέξησις, εως, ἡ, Hdt.

WARDER, A, οὐρεύς, ὁ, Hom.; οὖρος, ὁ, Hom., Pind.; φῠ́λαξ, ᾰκος, ὁ, Omn.; πυργοφῠ́λαξ, ὁ, Æsch.

[WARDROBE, A, ἱματιοφῠλάκιον, τό, only late.]

WAREHOUSE, A, ἀποθήκη, ἡ, Hdt., Thuc. *Vid.* STOREHOUSE, MAGAZINE.

WARES (i. e., what any one deals in), πώλημα, ἄτος, τό, Xen.; τὰ ὤνια, Xen.; [ἀγοράσματα, τά, Dem.]

WARFARE, πόλεμος, Ep. also πτόλεμος, ὁ, Omn. *Vid.* WAR.

WARILY, εὐλᾰβῶς, compar. -βεστέρως, Eur., Plat. *Vid.* CAUTIOUSLY.

WARINESS, εὐλᾰ́βεια, and poet. (not Att.) εὐλᾰβία, ἡ, Theogn., Soph., Ar., Plat., Dem.; [προμήθεια (and -θία), ἡ, Pind., Trag., Hdt.] *Vid.* CAUTION.

WARLIKE (esp. of men), κορῠθαιόλος, ον, Hom.; κορῠθᾱ́ϊξ, ῖκος, ὁ, Hom.; μενεπτόλεμος, ον, Hom.; μενεδήϊος, ον, Hom.; μενεχάρμης, ου, ὁ, Hom.; μενέχαρμος, ον, Hom.; μᾰχητής, οῦ, ὁ (and of a man's spirit), Hom., Pind.; μαχήμων, ον, Hom., Anth.; ἀρηΐθοος, ον, Hom.; δαΐφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; δουρῐκλειτός, όν, Hom.; δουρῐ́κλυτος, ή, όν, Hom.; ἀρηΐφῐλος, ον, Hom.; βοηθόος, ον, Hom.; φῐλοπόλεμος, poet. φῐλοπτόλ., ον, Hom., h., Xen., Plat., Ap. Rh.; ἐνῡάλιος, ὁ, Hom., Theoc.; φιλόμᾰχος, ον, Pind., Æsch.; αἰχμητής, οῦ, ὁ, Pind.; ἀρείφᾰτος, ον, Æsch., Eur.; μεναίχμης, ου, ὁ, Anac.; μενέγχης, ες, Æsch.; εὐρυαίχμης, ου, ὁ, Pind.; βᾰθῠπόλεμος, ον, Pind.; δυχμόλοφος, ον, Æsch.; ἐγρεμᾰ́χης, ου, ὁ, Soph.; μᾰ́χῐμος, η, ον, and ος, ον, Æsch., Hdt., Thuc., Xen., Isoc.

Warlike (of things in general), ἄρειος, α, ον, and ος, ον, poet. also ἄρεος, and Ep. ἀρήϊος, Hom., Pind., Trag.; πολεμήϊος, ον, Hom., Hes., Hdt.; πολεμηδόκος, ον, Stesich., Pind.; πολέμιος, α, ον, and ος, ον, Pind., Omn. Att.; πολεμῐκός, ή, όν, Eur., Thuc., Xen., Plat.; δάϊος, α, ον, sometimes in Att. δᾷος, Ar.; στρᾰ́τιος, ον, Hdt., Arist.; fem. στρᾰτιῶτις, ΐδος, ἡ, Æsch.

In a warlike manner, πολεμῐκῶς, Isoc.; φῐλοπολέμως, Isoc.; στρᾰτιωτικῶς, compar. -ώτερον, Thuc.

WARM, λιᾰρός, ά, όν, Hom., Ap. Rh.; θερμός, ή, όν, Omn.; χλῐᾰρός,

ά, όν, Alcman, Epich., Ar., Cratin., Hdt.; ἐπαλής, ές, Hes.; ϑαλπνός, ή, όν, Pind.; ἀλπνός, ή, όν, not in posit. or compar., only in superl. ἄλπνιστος, Pind.; εὔδιος, ον (esp. of weather), Pind., Theoc.; 'ἀλεής, ές, Soph.; εὔειλος, ον (esp. of a situation, etc.), Eur., Arist.; αἰθός, ή, όν, Pind.; εὐδιάνός, ή, όν, Pind.; 'ἀλεεινός, ή, όν, Hdt., Xen.; εὐδιεινός, ή, όν, Plat.

Keeping warm, 'ἀλεξάνεμος, ον (of a cloak), Hom.

Warm (in temper), ϑερμόνοος, ον, contr. -νους, -νουν, Æsch.

WARM, TO, ϑέρμω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom.; ϑέρομαι, mid., c. aor. 2 pass. ἐθέρην, Ep. aor. 2 subj. ϑερέω, fut. ϑέρσομαι, often with mid. sense of warming one's self, sometimes c. gen. of the fire at which, Hom., Ar., Plat., Isoc., Call.; ϑερμαίνω, often metaph. of the heart, etc., esp. so in mid. and pass., Hom., Æsch., Eur., Xen., Plat.; ϑερμόω, Ar.; ἰαίνω, no perf. in any voice, though there is aor. 1 pass. ἰάνθην, Hom., Pind.; ϑάλπω, no perf. in any voice, Hom., Pind., Æsch., Eur., Xen., Ap. Rh.; χλῐαίνω, Ar., Alex.; 'ἀλεαίνω, no mid., though there is pass., Arist., Menand. *Vid.* TO HEAT.

To warm again, 'ἀνᾰθάλπω, Anac.; [ἀναχλιαίνω, Arist.]

[*To warm beforehand*, προθερμαίνω, Plut.]

To warm all round, ἀμφῐθάλπω, Eur.

To warm thoroughly at the same time, συνδιᾰθερμαίνω, Hipp.

To warm at, πᾰρᾰχλῐαίνω, c. dat., Hipp.

To warm besides, προσσυνθερμαίνω, Hipp.

WARM, TO BE, 'ὑποθερμαίνομαι, pass., Hom.; πᾰρᾰθερμαίνομαι (of quarrels, etc.), Æsch.; ϑαλπιάω, only pres. act., Hom.; ϑάλπω, no perf., Soph.; 'ἀλεαίνω, Ar.; ἀλεάζω, Arist.

WARMING, ϑερμαντῐκός, ή, όν, c. gen., Plat., Arist.; ϑερμαντήριος, α, ον, Hipp.

WARMTH, 'ἀλέα, ἡ, Hom.; ϑάλπος, τό, Æsch., Soph., Xen.; ϑερμότης, ητος, ἡ, Plat.; τὸ ἄψυκτον, Plat. *Vid.* HEAT, and SYN. 282.

Loving warmth, φῐλόθερμος, ον, Theoph.

WARN, TO, 'ἀναμνάω, only act. in this sense, no perf., esp. in aor. 1 'ἀνέμνησα, sync. also ἄμμνησα, c. acc. pers., c. gen. rei, or c. infin., Pind., Eur.; φρενόω, only act. in this sense, no case of the thing of which, Trag., Xen.; προλέγω, c. dat. pers., c. infin., or c. ὅτι, Eur., Thuc., Antipho; νουθετέω, only act., Omn. Att., Hdt. *Vid.* TO ADMONISH.

[*That will not be warned*, ἀνουθέτητος, ον, Isoc.]

WARNING, adj., νουθετῐκός, ή, όν, Xen.; νουθετητῐκός, ή, όν, Plat.

WARNING, A, νουθέτημα, ᾰτος, τό, Trag., Plat.; νουθέτησις, εως, ἡ, Plat. *Vid.* ADMONITION.

WARP, THE, στήμων, ονος, ὁ, Hes., Ar.; στημόνιον, τό, Ar.; ἤτριον, τό, Eur., Plat., Call.; δίασμα, ᾰτος, τό, Call.

Like the threads of the warp, στημονοφυής, ές, Plat.

WARRIOR, A, πολεμιστής, and Ep. πτολεμ., οῦ, ὁ, Hom., Pind.; fem. πολεμίστρια, Æsch.; μᾰχητής, οῦ, ὁ, Hom., Pind.; αἰχμητής, οῦ, ὁ, Hom., Pind.; τευχηστήρ, ῆρος, ὁ, Æsch.; τευχηστής, οῦ, ὁ, Æsch.; 'ἀρειθῦσᾰνος, ὁ, Æsch.; πᾰλαιστής, οῦ, ὁ, Soph. *Vid.* SOLDIER.

An unwearied warrior, 'ἀκᾰμαντομᾰχης, ου, ὁ, Pind.; 'ἀκᾰμαντολόγχης, ου, ὁ, Pind.

[WART, A, ἀκροχορδών, όνος, ἡ (prop. with a thin neck), Hipp., Galen; (on the palms of the hands and soles of the feet), μυρμήκιον, τό, in pl., Medic.]

[*Troubled with warts*, ἀκροχορδονώδης, ες, Dio C.]

[*A breaking out of warts*, μυρμηκιασμός, ὁ, Galen.]

WARY, [νοέων, έουσα, Hom.; προμηθής, ές, Thuc., Plat.]; εὐλᾰβής, ές, Plat., Dem. *Vid.* PRUDENT, CAUTIOUS.

Be wary, νῆφε, Epich. *Vid.* TAKE CARE.

WASH, TO, λούω, fut. λούσω, aor. 1 ἔλουσα, Ep. ἐλόεσσα, Ep. imperf. λόε, λόον, Att. 3d sing. sometimes ἔλου, 1st pl. ἐλοῦμεν, only Ep. perf. pass. λέλουμαι, the only pass. tense, mid. pres., imperf., fut., aor. 1, and in Ep. aor. 2 infin. λοέσθαι, sometimes c. gen. of that in which, or c. ἀπό and gen., more usu. c. dat. (esp. of washing the *whole* body), Omn.; λουέω, only pres. and imperf. act., h.; νίζω, fut. νίψω, etc. (prop. of washing the hands, and so when absol., also χεῖρας νίψασθαι, but sometimes used more generally, of the whole body, of the feet, even of things, houses, etc.), sometimes c. acc. of what is washed off, and so perf. pass. νένιμμαι of what is washed off, Hom., Hes., Trag.; πλύνω, Ep. fut. πλῠνέω, no perf. (prop. of washing clothes), Hom., Ar., Xen., Plat.; διᾰπλύνω, Ar.; κᾰτᾰπλύνω, Xen.; κλύζω, prop. of the sea (in which sense it is sometimes used intrans., c. ἐπί and gen. of the shore against which, and in aor. 1 pass. in the same sense), but also in a general sense, sometimes c. acc. of what is washed off or away, Hom., h., Trag., Xen.; διᾰκλύζω, Eur.; κᾰτᾰκλύζω (esp. of the sea, or of a flood), sometimes metaph., Pind., Eur., Ar., Thuc., Plat.; προσκλύζω, Xen.; 'ἀνᾰκλύζω, Ap. Rh.; τέγγω, no perf. (often esp. with tears), Eur., Plat.; 'ὑγραίνω, Eur.; διηθέω (esp. so as to cleanse), Hdt. *Vid.* SYN. 360.

To wash away, off, out, 'ἀπονίζω, also ἀπονίπτω, sometimes (esp. in mid. like the simple verb) to wash one's hands, Hom., Eur., Ar., Plat.; περῐνίζω, Hom.; ἐξᾰπονίζω, Hom.; 'ἀπολούω, Hom., Ar., Plat.; ἀπόερσε, only in aor. 1 3d sing. indic., and opt. ἀποέρσειε (as a wave, etc., washes a man away), Hom.; κᾰτακλύζω, Pind., Xen.; ἐκλούω, Æsch.; ἐκκλύζω, Plat.; ἐκπλύνω, Ar., Hdt., Plat.; περιπλύνω, Dem.; χῠτλόομαι, mid., Call.

To wash out along with, σῠνεκκλύζω, Arist.

To wash (any thing) *in*, ἐνᾰπονίζομαι (πόδας), c. dat., Hdt.; ἐνᾰποπλύνω, Arist.

To wash round, and therefore *thoroughly*, περῐπλύνω, Dem.

To wash one's self, besides the mid. of λούω, etc. (as above), φαιδρύνω, act., mid., and pass. all in the same sense, even the pass. sometimes c. acc. (e. g., χρόα) after it, Hes., Æsch., Ap. Rh., Mosch.; ῥύπτομαι, only pres. and imperf. pass., Ar.

The festival when the clothes of the statue of Minerva were washed, τὰ πλυντήρια, Xen.

[*To wash all over*, ἀμφιπλύνω, Hipp.]

To be washed all round, περῐκλύζομαι, pass., Eur., Thuc.

Hard to wash out, δῠσέκνιπτος, ον, Plat.

[*Not to be washed out*, ἄνιπτος, ον, Æsch.]

WASHED — *well-washed*, εὐπλῠνής, ές, Ep. also ἐϋπ., Hom.

Newly washed, νεόπλῠτος, ον, Hom., Hdt.; νεόλλουτος, ον, h.; νεοπλυνής, ές, Soph.

Washed all round, περῐ́κλυστος, η, ον, and ος, ον, h., Æsch., Eur.

What is or can be washed out, ἔκπλῠτος, ον (of a pollution), Æsch., Plat.

WASHERWOMAN, A, φαιδρύντρια, ἡ, Æsch.; πλυντρίς, ίδος, ἡ, Ar.

WASHHAND-BASIN, A, χέρνῐβον, τό, Hom.; 'ἀπόνιπτρον, τό, Ar.

WASHING, subst., πλύσις, εως, ἡ, Plat.; κᾰτᾰ́πλυσις, ἡ, Xen.; [(as business of women), πλυντική, ἡ, Plat.]

A washing off, 'ἀπόλουσις, εως, ἡ, Plat.

Water for washing in (esp. the hands before a meal, a sacrifice, etc.), χέρνιψ, ἴβος, ἡ, Hom., Trag., Ar., Thuc., Dem.; νίπτρον, τό, Æsch., Eur.

A washing of the hands, χέρνιμμα, ᾰτος, τό, Philonid.

Of or *belonging to washing*, πλυντῐκός, ή, όν, Plat., Arist.; ῥυπτῐκός, ή, όν, Plat.

WASHING-PIT, A, πλῠνός, ὁ, Hom.

[WASH-TUB, A, πλῠνός, ὁ, Luc.]

WASP, A, σφήξ, σφηκός, ὁ, Hom., Ar., Hdt., Xen.; ἀνθρήνη, ἡ, Ar.

[*A queen-wasp*, μήτρα, ἡ, Arist.]

A wasp's nest, σφηκιά, ἡ, Soph., Eur., Ar.; ἀνθρήνιον, τό, Ar.

A cell in a wasp's nest, σφηκίον, τό, Arist.

WASP-LIKE, σφηκός, ὁ, Soph.; σφηκώδης, ες, Ar.

WASSAIL, κῶμος, ὁ, Omn. post Hom. *Vid.* REVEL.

WASTE, 'ἀνάλωμα, ᾰτος, τό, Plat.; διᾰτρῐβή, ἡ (esp. of time, χρόνου sometimes being understood), Soph., Eur., Thuc.

A thing wasted, πᾰρᾰνάλωμα, ᾰτος, τό, Dem.

To lie wastē, to be a waste, χερσεύω, only act., Xen.

WASTE, TO (i. e., consume foolishly, wantonly), τρῡ́χω, no perf. in any voice, Hom., Hes., Theogn., Eur.; διᾰτρίβω, Hom., Theogn. (esp. time), Isoc.; ἐκτήκω, perf. -τέτηκα in pass. sense, Eur., Plat. (see below); ἐκχέω, fut. -χεύσω, aor. 1 -έχευα, Att. -έχεα, perf. pass. -κέχῠμαι, etc., Theogn., Æsch., Soph.; 'ἀνᾱλίσκω, also 'ἀνᾱλόω, from which are derived all the tenses except sometimes imperf. (esp. of wasting money, words, etc.), Omn. post Hom.; so ἀντλέω, Soph.; 'ἀπᾰνᾱλίσκω, Thuc.; πᾰρᾰνᾱλίσκω, Dem.; ἐκτοξεύω (of wasting one's life), Ar.; 'ἀποδιᾰτρίβω (of time), Æschin.; 'ἀμαλδῡ́νω (of money), Theoc.

To waste (i. e., cause to waste away), φθίω, only pres. and imperf. act. and pass. (ῐ, but in pres. subj. ῑ), Hom.; φθίνω (ῑ Ep., ῐ Att.), pres., very rarely, if ever, in act. sense, fut. φθίσω, aor. 1 ἔφθισα (in both tenses ῑ Ep., ῐ Att.), no perf. act., perf. pass. ἔφθῐμαι, part. φθίμενος, pluperf. ἐφθῐ́μην, perf. opt. Ep. φθίμην, φθῖο, etc., Omn. poet.; φθῐνύθω, only pres. and imperf. act., Hom., Ap. Rh.; τήκω,

rare in act., more usu. in pass., perf. τέτηκα in pass. sense, no perf. pass. nor aor. 1, aor. 2 ἐτάκην, no fut. pass., Hom., Soph., Eur., Xen., Plat.; κάρφω, only pres. and imperf. act. and pass., Hes., Ap. Rh.; συντήκω (also of wasting time), Eur., Plat.; κἄτισχναίνω, Æsch., Plat.; μἄραίνω, Trag., Thuc., Plat., Dem.; καταξαίνω, Trag.

To waste (i. e., to lay waste), 'ἀλἄπάζω, fut. -ξω, no perf., Hom., Æsch.; κεραΐζω, fut. -ῐσω, no perf., Hom., Pind., Eur., Hdt.; κἄτἄκείρω, Hom.; κἄθαιρέω, aor. 2 act. -εῖλον, aor. 1 pass. -ηρέθην, Soph.; κόπτω, no perf., Hdt., Xen.; κἄκοποιέω, Xen.; 'ἀνάστἄτον ποιέω, Hdt., Thuc., Xen., Antipho; ἀνοικίζω, Arist. *Vid.* To RAVAGE.

[*To lay waste with fire*, νέμω πυρί, Hdt.; πυρπολέω, Hdt., Ar.]

Laying waste the country with fire and sword, κόπτων καὶ καίων τὴν χώραν, Xen.

To waste in return, ἀντῐπορθέω, Eur.

[*To waste one's labor in doing so and so*, περιεργάζομαι, c. part., Hdt., e. g., *he wastes his labor in seeking out things under the earth*, περιεργάζεται ζητῶν τὰ ὑπὸ γῆς, Plat.]

To waste away, intrans., φθίω (ῐ, but sometimes ῑ when required by the metre), only pres. and imperf. act. and pass., Hom.; φθίνω (ῑ Ep., ῐ Att.), only pres. and imperf. act. and pass., and perf. and pluperf. pass. (see above), Hom., Pind., Trag., Plat.; φθἴνΰθω, only pres. and imperf. act., Hom.; τήκομαι (see above), pass., c. perf. τέτηκα, Hom., Soph., Eur., Xen., Plat.; [μαραίνομαι, Emped., Eur., Thuc.]; ἐντήκομαι, c. dat. of the cause, Soph.; κἄτασκέλλομαι, pass., only pres. and imperf., Æsch.; διαῤῥέω, fut. -ῥεύσομαι, aor. 2 -ερρύην, perf. -ερρύηκα, other tenses rare. *Vid.* To MELT.

To waste away slowly, ὑπεκτήκομαι, Hipp.

To waste away against or *near to*, προσαυαίνομαι, pass., c. dat., Æsch.

His life was being wasted away, αἰὼν κατείβετο, Hom.

How is she wasted away, ὡς κατέξανται δέμας, Eur.

WASTED (i. e., laid waste), 'ἀνάστἄτος, ον, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Lys.

Not wasted, not laid waste, 'ἀπόρθητος, η, ον, and ος, ον, Hom., Eur., Hdt.; 'ἀδῄιος, ον, contr. Att. ἄδῃος, ον, Soph.; 'ἀδήωτος, ον, Xen.

WASTEFUL, προετῐκός, ή, όν, Xen., Plat. *Vid.* PRODIGAL.

WASTEFULLY, 'ἀτἄμιεύτως, Plat.

WASTER, A, 'ἀνᾱλωτής, οῦ, ὁ, Plat.

A waster (i. e., a layer waste), πορθήτωρ, ορος, ὁ, Æsch.; πορθητής, οῦ, ὁ, Eur.; [ἀναστατήρ, ῆρος, and ἀναστάτης, ου, ὁ, Æsch.] *Vid.* RAVAGER.

WASTING (of a disease), φθἴνάς, άδος, ἡ, Soph.; [(a laying waste), ἀνάστασις, εως, ἡ, Æsch.]

WATCH, A, φῠλἄκή, ἡ, in every sense, as a division of time, as a post where sentinels, etc., watch, and sometimes even as the guard who keep watch, Omn.; φρουρά, ἡ, in every sense, Trag., Hdt., Thuc., Dem.; φύλαξις, εως, ἡ (of the act), Soph., Eur.; φρούρημα, ἄτος, τό (of the act, or of the guards), Æsch., Eur.; τήρησις, εως, ἡ (of the act), Eur., Thuc.; οἰκούρημα, ἄτος, τό (of the act, or of the guard), Soph., Eur.

A night-watch, νὔχευμα, ἄτος, τό, Eur.

The night-watches, νύκτες, αἱ, Hom.

It was the third watch of the night, τρίχα νυκτὸς ἔην, Hom.

A carelessly-kept watch, 'ἀλαοσκοπιή, ἡ, Hom., Hes.

Divided into five watches, πεντἄφῠλακος, ον, Stesich.

WATCH, A, or WATCHER, σκοπός, ὁ, Hom., Soph.; φῠλαξ, ἄκος, ὁ, Omn.; φῠλἄκος, ὁ, Hom., Hdt., Ap. Rh.; φῠλακτήρ, ῆρος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; ὀπτήρ, ῆρος, ὁ, Soph.; φρουρός, ὁ, Eur. *Vid.* WATCH.

A day-watcher, ἡμεροσκόπος, ὁ, sometimes as adj. ος, ον, Æsch., Ar., Hdt., Xen.; ἡμεροφῠλαξ, ἄκος, ὁ, Xen.

A night-watcher, νυκτοφύλαξ, ἄκος, ὁ, Xen.

[*A watch on shipboard*, ναυφύλαξ, ἄκος, ὁ, Ar.]

WATCH, TO, ὅρομαι, only pres. mid., Hom.; ἐρύομαι, augment εἰρ., fut. -ῡσομαι, poet. also -ύσσομαι, aor. 2 sync. εἰρῡμην, -ῡσο, -ῡτο (and this is the tense most used in this sense), also perf. pass. εἴρῠμαι (3d pl. Ep. εἰρύαται) in act. sense, Hom.; δοκεύω, only act. (esp. of watching in the hope of catching), Hom., Pind., Eur.; φῠλάσσω, sometimes c. acc. of what one watches for, Omn.; φρουρέω, same construction (e. g., *to watch for the day*, φρ. ἦμαρ), Omn. Att., Hdt.; τηρέω, h., Pind., Omn. Att.; ἐφορμέω, c. dat. (metaph., from a ship anchored off a harbor, so as to watch it), Soph., Dem.; διἄφῠλάσσω, Xen.; πἄρἄφυλάσσω, Xen., Plat.; κἄτἄφῠλάσσω, Ar.; θεάομαι, mid., c. perf. pass. τεθέᾱμαι in act. sense, Dem.; προσεδρεύω, only act., c. dat., Dem.; προσκαθέζομαι, fut. -εδοῦμαι, c. dat., Dem.; διατηρέω, Dem., Arist.; προσεγρήγορα, Arist.

To watch (i. e., keep awake), ἐγρήσσω, only pres. and imperf. act., Hom., Ap. Rh.; ἐγείρομαι, esp. in aor. 2 sync. ἠγρόμην, and perf. ἐγρήγορα, 3d pl. Ep. ἐγρηγόρθᾱσι (Ep. part. also ἐγρηγορόων), Hom., Eur., Xen.; ἐπικοιτάζομαι, mid., Ap. Rh. *Vid.* AWAKE.

To watch from a watch-tower, σκοπιάζω, and mid., no pass., Hom., Theoc.; σκοπιωρέομαι, mid., Ar., Xen.

To watch over, ἐφοδεύω, c. dat., only act., Æsch.; οἰκουρέω, c. acc., only act., Æsch.

To watch carefully, ἐκφυλάσσω, Soph., Eur.

To watch for, ἐπῐτηρέω, h., Ar., Thuc., Xen.; ἐπῐφῠλάσσω, Plat.; ἐφεδρεύω, only act., c. acc. or c. dat., Isoc., Dem., Arist.; κἄρἄδοκέω, only act., Eur., Hdt., Xen.

To watch for, so as to provide for (opportunities, etc.), θεράπεύω, Soph., Thuc., Dem.

To watch all round, ἀμφῐδοκεύω, Bion.

To stand by and watch, συμπαρατηρέω, Dem.

To keep watch, φυλακὴν κατέχω (fut. καθέξω and κατασχήσω, imperf. κατεῖχον, aor. 2 κατέσχον, κατασχεῖν, etc.), φυλ. ἔχω, φυλ. ποιέομαι, Hom., Æsch., Hdt., Thuc.

To keep a painful watch, δῠσωρέομαι, mid., no pass., Hom.

To watch the enemy or *an adversary in debate*, ἀντῐφῠλάσσω, Xen.

To watch by night, νυκτοφῠλἄκέω, Xen.

To watch one's opportunity, ὀπιπτεύω, only act., Hom., Hes.; καιρὸν εὐλαβέομαι, mid., c. aor. 1 pass. in act. sense, Eur.

He watches his opportunity against our city, καιροφυλακεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν, Dem.

He is foolish who watches my disposition, Νήπιος ὃς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῇσιν, Theogn.

That they might be able to watch them, ὅπως αὐτῶν ἀνακῶς ἕξουσιν, Thuc.; so Hdt.

One must watch, φῠλακτέον and -τέα, Æsch., Eur., Plat., Xen.; τηρητέον, Plat.

WATCHED, TO BE, φυλακτέος, α, ον, Soph.

WATCH-FIRE, A, πῠρόν, τό, only in pl., Hom., Xen. *Vid.* FIRE.

To light a watch-fire, πῠραίθω, only pres. act., Eur.

WATCHFUL, 'ἄγρῠπνος, ον (prop. wakeful, but also metaph. of an arrow, etc.), Æsch., Eur., Plat.; ἐφορᾱτῐκός, ή, όν, c. gen., Xen.; φῠλἄκῐκός, ή, όν, sine cas. or c. gen., Plat.; so φῠλακτῐκός, ή, όν, Xen.

WATCHFULLY, ἐγερτί, Eur.; 'ἀβρίξ, Eur.

WATCHING, δέγμενος, η, ον, Hom.; δεδοκημένος, η, ον, Hom.

Watching by, ἐπῐ'φρουρος, ον, c. dat., Eur.

Watching unperceivedly, λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένος, Soph.

Watching alone, μονόφρουρος, ον, Æsch.

Watching late, ὀψίκοιτος, ον, Æsch.

Watching by night, νυκτῐφρούρητος, ον, Æsch.

Ever watching, 'ἀείφρουρος, ον, Soph.

[*Watching the house* (of a dog), οἰκουρός, όν, Ar.]

WATCHING, A (i. e., a keeping awake), 'ἀγρῠπνία, ἡ, Hdt., Plat.

A watching of one another, or *of the enemy*, ἀντῐφῠλἄκή, ἡ, c. πρός and acc., Thuc.

WATCH-TOWER, A, περιωπή, ἡ, Hom., Plat., Ap. Rh.; σκοπιά, ἡ, Hom., Eur., Ar., Hdt., Plat.

A watch-tower, or *place to watch from*, σκοπιά, ἡ (used also simply for a keeping watch), Hom., Æsch., Hdt., Xen., Plat.

WATCH-WORD, A, σύνθημα, ἄτος, τό, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.

To give the watch-word, πἄραγγέλλω, Xen.

WATER, ὕδωρ (ῠ, but poet. (not Att.) often ῡ in arsis), gen. ὕδἄτος, etc., τό (Hes. and Theogn. have also dat. ὕδει, and Call. nom. ὗδος), Omn.; ὄμβρος, ὁ (of water as an element), Soph.; δρόσος, ἡ, Trag., Ar.; πότον, τό, Æsch., Soph., Theoc.; 'Αχελῷος, ὁ, Eur.; γάνος κρηναῖον, Æsch.; γάνος 'Ασώπου (any river being taken as the principle or element of water), Eur.; κρᾱτὴρ (ῆρος) κἄθῠδρος, Soph.; λῐβάδες 'ὑδρηλαί, Æsch.; λοιβή, ἡ, Ap. Rh.; 'ἄκρον ἄωτον, Call.

Water for washing or *purification*, etc., χέρνιψ, ῐβος, ἡ, oftenest in pl., Hom., Æsch., Soph., Ar., Thuc., Lys.; νίπτρον, τό, esp. in pl., Æsch., Eur.; χειρόνιπτρον, τό, Eupol.; χειρόνῐβον, τό, Epich.; [νίμμα, ατος, τό, Dromo.] *Vid.* To WASH.

Sprinkling water with your hand, χερὶ σπείρουσαν 'Αχελῴου δρόσον, Eur.

[*Water in which something has been washed*, πλύμα, ατος, τό, Plat. (Com.), Arist.; πλύντρον, τό, Arist.]

Dirty water, λύματα, τά, Hom.

[*Back-water*, παλίρροια, ἡ, Hdt.]

Want of water, ἀνυδρία, ἡ, Thuc., Xen.

A having plenty of water, πολυυδρία, ἡ, Theoph.

Of or *belonging to water*, ὑδάτηρός, ά, όν, Æsch.; πηγαῖος, α, ον, and ος, ον, Eur.; κρηναῖος, α, ον, Æsch. *Vid.* WATERY.

Full of water, having plenty of water, well watered, ἔφυδρος, ον, Hom., Hdt.; εὔυδρος, ον, Pind., Eur., Hdt.; κατάρρυτος, ον, Eur.; ἐπίρρυτος, ον, Xen., Plat.; πολύυδρος, ον, Plat.

Full of black water, μελάνυδρος, ον, Hom.

Gushing out with water, ὑδρόχυτος, ον, Eur.

Surrounded with water, περίρρυτος, ον, Omn.; περίρροος, ον, contr. -ρους, -ρουν, Hdt.

Growing by the water-side, ὑδατοτρεφής, ές, Hom.

Built by the water-side, Ἀχελωΐς, ίδος, only fem. (πόλις), Æsch.

Ill watered, without water, ἄνυδρος, ον, Hdt.; πολυδίψιος, ον, Hom.

Having little water, ὀλιγόυδρος, ον, Theoph.

Presiding over water, ἐφυδάτιος, α, ον, Ap. Rh.; ἐφυδριάς, άδος, ἡ, Anth.; [μεθυδριάς, άδος, ἡ, Anth.]

Under water, βρύχιος, ον, also α, ον, Æsch.; ὑποβρύχιος, α, ον, and ος, ον, h., Plat., Ap. Rh.; ὕφυδρος, ον, Theoph.

Under water, adv., ὑπόβρυχα, Hom., Hdt.

[*To be under water*, πελαγίζω, Hdt.]

Holding water (of a jug, etc.), ἔνυδρος, ον, Æsch.

[*To make water*, οὐρέω, Hes., Hdt., etc.; *to make water upon*, προσουρέω, c. dat., Dem.] *Vid.* URINE.

[*To desire to make water*, οὐρητιάω, Ar., Arist.]

[*To pass with the water*, οὐρέω, Hipp.]

To draw water, ὑδρεύω, and mid., no pass., Hom., Theogn., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; ἀντλέω (very often metaph.), Trag., Hdt., Xen., Plat.

To carry water, ὑδροφορέω, Xen.

Carrying water (of a man), ὑδριαφόρος, ον, Ar.; ὑδροφόρος, ον, Hdt., Xen., Call.; ὑδάτηγός, όν, Cratin.

To fill with water, ἐπαντλέω, Plat.

To surround with water, περιλιμνάζω, Thuc.

To be surrounded with water, περιρρέομαι, pass., no perf. or aor., Xen.

Above water-mark, ἀκύμαντος, ον, Eur.

To drink water, ὑδατοποτέω, only act., Cratin.; ὑδροποτέω, Hdt., Xen., Plat.

A water-drinker, ὑδατοπότης, ου, ὁ, Phryn. (Com.); ὑδροπότης, ου, ὁ, Xen.

A drinker of cold water, ψυχροπότης, ου, ὁ, Mel.

Water-drinking, ὑδροποσία, ἡ, Xen., Plat.; ὑδατοποσία, ἡ, Hipp.

WATER, TO, ἄρδω, fut. -σω, no perf. (of watering land or cattle), sometimes (in the case of cattle) c. gen. of the river at which, h., Æsch., Hdt., Xen.; ἀρδεύω, only act., Æsch., Hdt.; κατᾰδεύω, only act., Eur.; ὑγραίνω, Eur.; ὑδραίνω, Eur.; ποτίζω (of watering plants), Xen.

To water round, ἀμφιδιαίνω, Anth.

WATER-COURSE, A, ὑδρορρόα, ἡ, Ar.; ὑδρᾰγωγία, ἡ, Arist.

WATERED—*half watered*, ἡμιβρεχής, ές, Theoph.; ἡμίβροχος, ον, Theoph.

Newly watered, νεοαρδής, ές, Hom.

WATERING, A (a drawing or carrying of water), ὑδρεία, ἡ, Thuc., Plat., Ap. Rh.; ὑδρᾰγωγία, ἡ, Plat. *Vid.* IRRIGATION.

WATERING-PLACE, A (for cattle, etc.), ἀρδμός, ὁ, Hom.; ληνός, ὁ καὶ ἡ, h.

WATER-LOGGED, ὑπέραντλος, ον, Eur.

[WATER PIPE, ὀχετός, ὁ, Hdt., Thuc., Plat.] *Vid.* AQUEDUCT.

WATER-PROOF, στέγων ἅλα, and simply στέγων, ουσα, ον, Æsch., Thuc.; στεγνός, ή, όν, Eur., Hdt., Xen.; στεγᾰνός, ή, όν, Xen.; ὑδᾰσιστεγής, ές, Anth.

WATER-RUSH, A, βούτομον, τό, or -μος, ὁ, Ar., Theoc.

WATER-TIGHT, TO BE, στέγω, only act., Eur., Thuc., Plat.

WATERY, ὑδρηλός, ή, όν, Hom., h., Æsch., Eur., Hipp.; ὑδρηρός, ά, όν, Eur.; ὑδρόεις, εσσα, εν, Eur.; ὑδροειδής, ές, Eur.; ὑδρώδης, ες, Theoph.; ὑδρηχόος, ον (of drink), Eur.; ἔνυδρος, ον (in every sense, living in water, holding water, etc.), Trag., Ar., Xen., Plat.; ὑδᾰρής, ές (of wine), Xen., Anth.; ὑδᾰρώδης, ες, Arist.; ὑδᾰτώδης, ες, Hipp., Theoph.; ὑδᾰτόεις, εσσα, εν (ῡ poet.), Anth.; ῥοώδης, ες (of eyes, etc.), Arist., Hipp.

To be watery, ἐξυγραίνομαι, pass., Arist.

WATTLE, A (i. e., any thing of wicker-work, a shield, etc.), γέρρον, τό, Hdt., Xen., Dem.

WATTLES (of a cock), κάλλαια, τά, Ar.

WAVE, A, κλύδων, ωνος, ὁ (esp. a large wave), Hom., Trag., Plat., Dem.; κῦμα, ᾰτος, τό, Omn.; κλυδώνιον, τό, Æsch., Eur., Thuc.

A large wave, τρικυμία, ἡ, Æsch., Eur., Plat.

To rise in large waves, κυμαίνω (also pass., metaph.), Hom., Pind., Ap. Rh.; κυμᾰτόομαι, pass., Thuc.; κυμᾰτίζομαι, Arist.

Full of large waves, περιβρύχιος, α, ον, Soph.; κυμᾰτίας, ου, ὁ, Æsch., Hdt.; κυμᾰτόεις, εσσα, εν, Anth.; μεγᾰλοκύμων, ον, Arist.

With many waves, πολυκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Solon.

With white waves, λευκοκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

Not beaten by the waves, ἀκύμαντος, ον, Eur.; ἄκλυστος, ον, Eur.

Plundering in the waves, κυμᾰτοφθόρος, ον (of the osprey), Eur.

Beaten by the waves, κυμᾰτοπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; κυμοδέγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur. *Vid.* SEA-BEAT.

WAVE, TO, act., κρᾰδάω, only act., Hom.; κρᾰδαίνω, only pres. and imperf., Æsch., Ar.; σείω (only pass. in Hom.), perf. pass. σέσεισμαι, Hom., Hes., Eur.; ἀνᾰσείω, Eur., Thuc., Xen., Lys.; διᾰπάλλω, Æsch.; διερέσσω, fut. -έσω, Eur.; ἀνᾰτινάσσω, fut. -ξω, Eur.

To wave (intrans.), pass., of the preceding words; also ῥώομαι, mid., Hom.; ἐπιρρώομαι, Hom.; ἠερέθομαι, only pres. and imperf., Hom.; περισείομαι, and poet. περισσείομαι, Hom.; ἀΐσσομαι (ᾱ Hom., ᾰ Trag., but Trag. nearly always ᾄσσ.), pass., no perf., but aor. 1 ἠΐχθην, Hom., Soph.

WAVER, TO, ἠερέθομαι, only pres. and imperf., Hom.; κινύσσομαι, only pres. and imperf., Æsch.; ταλαντόομαι, pass., Plat.

WAVERING (in mind), πλαγκτός, ή, όν, and ός, όν, Æsch.; [(inconstant), μετέωρος, ον (poet. -ήορος), Isoc., Dem.]

To keep wavering and changing one's party, αὐτομολέω, only act., Æschin.

WAVING, ῥοδανός, ή, όν, Hom.

WAVY—*to move in a wavy motion* (i. e., not in a straight line), κυμαίνω, Arist.

A wavy motion, κύμανσις, εως, ἡ, Arist.

WAX, κηρός, ὁ, Omn.

Wax to smear tablets for writing with, μάλθα, ης, ἡ, Dem.

A wax tablet, κήρωμα, ᾰτος, τό, Hdt.

Made of wax, waxen, κηρόπλαστος, ον, Æsch., Soph.; κηροδέτης, ου, only masc., Eur.; κηρόδετος, ον, Anth.; κήρινος, η, ον, Plat.

Like wax, of a waxy nature or *appearance*, κηροειδής, ές, Plat.

A modeler in wax, κηροπλάστης, ου, ὁ, Plat.

To mould or *model in wax*, κηροχυτέω, Ar.; κηροπλαστέω, Eubul.

Making cakes of wax, κηριοποιός, όν, Arist.

WAY, A, κέλευθος, ἡ, pl. αἱ and τά, Hom., Pind., Trag.; ὁδός, ἡ, sometimes (but rarely) Ep. and Ion. οὐδός (never Att.), Omn.; τρίβος, ὁ καὶ ἡ, h., Trag., Hdt. *Vid.* ROAD, and SYN. 337.

[*The way thither*, ἡ ἐκεῖσε πορεία, Plat.; *the way by a place*, ἡ κατὰ τόπον πορεία, Plat.; πάροδος, ἡ, Thuc.; *a way round*, περίοδος, ἡ, Hdt.; *a way out*, ἔξοδος, ἡ, Hdt., Trag., Plat.; *a side way out*, παρέξοδος, ἡ, Hipp.; *a way up*, ἡ ἄνοδος, Hdt., Xen.; *a way through* or *over*, πόρος, ὁ, Hdt.]

[*A way* or *means*, πόρος, ὁ, c. gen., Hdt.; μηχανή, ἡ, Trag., Ar., Thuc., Xen., Plat.]

[*In one way*, μοναχῇ or μοναχῶς, Arist.; *in many ways*, πολλαχῇ, Trag., etc.; *in many other ways*, πολλαχῇ ἄλλῃ, Hdt., Plat.; *in all ways*, παντοίως, Hdt., Plat.; *in how many ways?* ποσαχῶς; Arist.; *in what way* (in which of two ways), ὁποτέρως, Thuc.; ποτέρως, Xen.; ὁποτέρωσε, Plat.; *in no way*, οὐδέν, Hom., Ath.; *now one way, . . . now another*, πῂ μέν, . . . πῂ δέ, Xen.] *Vid.* HOW, SOMEHOW, SOME, OTHER, etc.

Where there is a will there will be a way, θάρσει πάρεσται μηχανὴ δραστήριος, Æsch.

[*Ways and means*, πόροι, οἱ, Xen.]

[*Committee of ways and means*, οἱ ποϱισταί (in Athens a financial board to raise supplies), Dem.]

In the way, adv., ἐμποδών, often c. dat. pers., sometimes c. gen. of that which a person is hindered from doing by the thing spoken of, or c. μή, or μὴ οὐ, or τὸ μή and infin., Omn. Att., Hdt.; [ἐν ποσί, παρὰ πόδα, Att.]

In the way, adj., ὑπόδρομος, ον, c. gen., Eur.; ἐμπόδιος, ον, same construction as ἐμποδών, Hdt., Thuc., Plat.

Out of the way, ἐκποδών, c. dat. of the person out of whose way one gets, Omn. Att.; ἐκ ποδῶν, Hdt.

[*In this way*, οὕτως, Hom., etc.] *Vid.* THUS, SO.

They were far on their way, πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο, Hom.

[*By the way*, ἐν παραδρομῇ (λέγειν), Arist.] *Vid.* INCIDENTALLY.

[*In the way of*, πρός, c. gen., as, *'tis woman's way*, πρὸς γυναικός ἐστι, Æsch., Hdt.; κατά, c. acc., Hom., Ar., Hdt.]

To find an open way, εὐοδέω (as water does), only act., Dem.

[*To make way* (get on), πλέον ποιέω (c. τι or οὐδέν), *by* or *in doing*, c. part., Andoc., Plat.; also πλ. τι or οὐδὲν πράσσω, ἀνύτω, δράω, Eur., Andoc.] *Vid.* To ADVANCE.

To give way to, πλέον νέμω (to pity, to the mob, etc.), c. dat., Eur., Thuc. *Vid.* To YIELD.

To make way for, give way to, ὑπεξίστᾰμαι, mid., c. perf., pluperf., and aor. 2 act., c. dat., Xen.; ὑπεξέρχομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, c. dat., Plat.; ὑπεκχωρέω, c. dat., Plat.; 'ὑπέξειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν and -ῄϊα, Att. also -ῇα, c. dat., Dem.

To give way to one pulling against, ἀντενδίδωμι (as one sawyer does to the other), aor. 1 ἀντενέδωκα, Ar.

[*Having no way*, ἄνοδος, ον, Eur., Xen.]

WAYFARER, A, ὁδίτης, ὁ, Hom., Soph.; ὁδοιπόρος, ὁ, Hom., Trag., Ar. *Vid.* TRAVELER.

WAYLAY, TO, λοχάω, no pass. except in Ap. Rh., perf. pass. in act. sense, sometimes c. acc. of the road, Hom., Soph., Eur., Hdt., Ap. Rh.; ἐφεδρεύω, only act., c. dat., Eur., Ar., Thuc.; λοχίζω, Thuc.

WAYWARD, δύστροπος, ον, Eur., Dem.; δύσκολος, ον, Eur., Ar., Xen., Plat., Dem.

WAYWARDLY, δυσκόλως, Xen., Isoc., Dem.

WAYWARDNESS, δυσκολία, ἡ, Ar., Plat.

WEAK, ἠπεδᾰνός, ή, όν, Hom.; ὀλῐγοδρᾰνέων, ουσα, etc., Hom.; ἄναλκις, ὁ καὶ ἡ, gen. ῐδος, Hom.; ὀλῐγηπελέων, ουσα, etc., Hom.; 'ἀλᾰπαδνός, ή, όν, Hom.; 'ἄκῐκυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Æsch.; ἐπῐδευής, ές, Hom.; 'ἀφαυρός, ά, όν (of a man or of a weapon; but all the preceding words are confined to man, or something connected with man, as limbs, strength, etc.), Hom., Soph.; 'ἀβληχρός, ά, όν (of a man or a wall), Hom.; 'ἀμᾰλός, ή, όν (of men or animals), Hom., Eur.; ἀσθενής, ές, Pind., Omn. Att.; βληχρός, ά, όν, Alcæ.; 'ἄναρθρος, ον, Soph.; 'ἀδῠνᾰτος, ον, Eur., Hdt., Thuc., Plat., Lys.; 'ἀναλδής, ές, Ar.; ἄῤῥωστος, ον, Xen.; 'ἀνανθής, ές, Plat.; ὀλῐγοδρᾰνής, ές, Ar.; 'ἄκῑρος, ον (but the meaning is rather doubtful), Theoc.; περῐ'βληχρος, ον, Ap. Rh.; ὀλιγοεργής, ές (of man), Hipp.

Weak (in mind or courage), μᾰλᾰκός, ή, όν, Ar., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; φαῦλος, η, ον, also ος, ον, Plat.

Weak (of a fortress, etc.), 'ἁλωτός, ή, όν, and ός, όν, Thuc.; 'ἁλώσῐμος, ον, Thuc.

To be weak, ἀσθενέω, only act., Eur., Thuc., Xen., Plat.; πᾰρίεμαι, pass., esp. in perf. πάρειμαι, c. dat. of the cause, Eur.; χᾰλάω, fut. -άσω, Plat.; 'ἀδῠνᾰτέω, only act., Epict., Plat.

To grow weak, μωλύνομαι, pass., Soph.

To be in a weak state (of sick cattle), κᾰκοθηνέω, only act., Arist.

To be weak before, προεξασθενέω, Arist.; προεξᾰδῠνᾰτέω, Hipp.

WEAKEN, TO, 'ἀπογυιόω, Hom.; κᾰτάγνῡμι and κᾰταγνύω, fut. -άξω, aor. 1 κατέαξα, Ep. aor. 1 opt. 2d sing. κατάξαις (Hes.), perf. κατέαγα in pass. sense, Eur., Xen.; μειόω, Xen.; ἀσθενόω, Xen.

WEAKER, 'ἀκιδνότερος, α, ον, Hom.; ἥσσων, ον, Omn.

WEAKLING, A, γύννις, ῐδος, ὁ, Ar., Theoc.; [ἀνδρόγῠνος, ὁ, Hdt.]

WEAKLY, ἀσθενῶς, Plat.; μᾰλᾰκῶς, Thuc.

To act weakly, μᾰλᾰκίζομαι, Thuc.

WEAKNESS, ὀλῐγηπελία, ἡ, Hom.; [ὀλιγοδρανία, ἡ, Æsch.]; ἀσθένεια, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; 'ἀδῠνᾰσία, ἡ, Hdt.; 'ἀδῠνᾰμία, Hdt., Xen., Plat.; λεπτότης, ητος, ἡ, Plat.; ἀδρᾰνία, ἡ, Ep. for ἀδράνεια, Ap. Rh.

Weakness (of mind or courage), μᾰλᾰκία, ἡ, Hdt., Thuc., Dem.; ἔκλυσις, εως, ἡ, Dem.

WEAL, A, σμῶδιξ, ιγγος, ἡ, Hom.; μώλωψ, ωπος, ὁ, Arist.

Good for weals, σμωδῐκός, ή, όν, Hipp.

[*Covered with weals*, μωλωπικός, ή, όν, Galen.]

WEALTH, πλοῦτος, ὁ, Omn. *Vid.* RICHES.

[*According to wealth* (to choose), πλουτίνδην, Arist.]

WEALTHY, πλούσιος, α, ον, Hes. and Omn. post Hom. *Vid.* RICH.

[*Very wealthy*, πολυχρήματος, ον, Phintys.]

WEANED, 'ἄθηλος, ον, Simon.; ἀγάλακτος, ον, Æsch.

WEAPON, A, χαλκός, ὁ, Hom.; ὅπλον, τό, sing. only in Eur., Hdt., Plat.; in pl., Omn.; βέλος, τό (prop. only of missile weapons, but also of a sword), Omn.; ἔγχος, τό, Soph., Eur.; σίδηρον, τό, Hdt., Thuc. *Vid.* ARMS.

WEAR, TO (as clothes, etc.), ἕννῡμαι, mid., fut. ἕσομαι, aor. mid. ἑσάμην, Ep. ἑσσάμην, also ἐεσσάμην, perf. pass. εἷμαι, perf. imper. Ep. ἕσσο, and pluperf. 2d and 3d sing. Ep. ἕσσο, ἕστο, dual ἕσθην, Att. only perf. of the simple verb, Hom., Pind., Soph.; ἐπιέννυμαι, c. acc., but sometimes c. dat. of the garment and acc. of the limbs covered, Hom., Pind., Xen., Theoc.; ἀμφιέννυμαι, Xen.; δύω (ῠ, but Ap. Rh. has δῡομαι) and δύνω, act. and mid., aor. 2 act. ἔδῡν, no pass. in this sense, Hom.; ἐνδύω, and Ep. ἐνδύνω, Hom., Soph., Hdt., Plat.; φορέω, Hom., Ar., Hdt., Plat.; ἀμφῐβάλλομαι, mid., c. perf. pass. in act. sense, no aor. 1 mid., Soph.; ἐνστέλλομαι, pass., Hdt.; ἐνσκευάζομαι, pass., Plat.; ἐπῐκειμαι, in part. ἐπῐκείμενος, c. acc., Eur.; so περῐκειμαι, Theoc.; [ἀμπέχομαι, Eur., Ar.; περιάπτομαι, Plat.]

To wear out, τρύχω, no perf. in any voice (often of wearing the mind, etc.), Hom., Hes., Theogn., Solon, Soph., Eur., Thuc., Xen.; κατατρῡχω, Hom., Eur., Thuc.; τείρω, only pres. and imperf. act. and pass., Omn. poet., Lys.; τρίβω, Hom., Hes., Æsch., Hdt., Thuc.; κατᾰτρίβω, Theogn., Thuc., Xen., Plat.; καταξαίνω (esp. with trouble, etc.), Æsch., Eur.; μᾰραίνω, aor. 1 act. ἐμάρᾱνα, Trag., Thuc., Plat., Dem.; διᾰκναίω, Æsch., Eur., Ar.; ἐκκναίω (esp. to wear a person out by chattering, etc.), Theoc.; τρῡχόω, Mimnerm., Thuc.; συγκρούω, c. dat. of that against which, perf. pass. -κέκρουσμαι, Thuc.

To be worn away, ἀνᾰτρῐβομαι, Hdt.; ἀποκναίομαι, Xen.

To be worn out (of a person by fatigue, grief, etc.), στρεύγομαι, only pres. and imperf., Hom.; ἀπεῖπον, aor. 2 (augment in all the moods), perf. ἀπείρηκα, c. dat., or c. ὑπό and gen., Omn. Att.; 'ἀπᾰγορεύω, Xen.; κατᾰπονέομαι, pass., Æschin.; κᾰκόομαι, pass., c. ὑπό and gen., Xen.

Fit to wear (of a garment), ἑᾱνός, ή, όν, Hom.

That never wears out, 'ἄτειρής, ές, Hom.

What is worn, φόρημα, ᾰτος, τό, Ar.

Worn out, ἀσκελής, ές, Hom.; 'ἀρημένος, η, ον, Hom.; πᾰρεξηυλημένος, η, ον, Ar.; περῐτρῐβής, ές, Ap. Rh.

WEARINESS, κόπος, ὁ, Eur., Xen., Plat.

WEARING—*the wearing ship*, 'ἀναστροφή, ἡ, Thuc.

Wearing out (a man, as fatigue, etc.), τρῡσάνωρ, ορος, ὁ, Soph.; τρῡσῐβιος, ον, Ar.

[*Wearing* (a garment), ἠμφιεσμένος, η, ον, Ar.] *Vid.* CLOTHED.

A wearing out, 'ἀποτρῐβή, ἡ, Dem.

WEARISOME, ὀϊζῡρός, ά, όν, compar. -ώτερος, Hom.; κᾰμᾰτηρός, ά, όν, Hdt.; κοπώδης, ες, Hipp.

WEARY, TO, βᾰρύνω, Hom., Ar., Xen.; λῡπέω, Soph., Xen.; 'ἀποκναίω, Ar., Xen., Plat., Dem.; κατᾰτρίβω, Thuc.; τᾰλαιπωρέω, Ar., Thuc., Isoc., Dem.; παρατείνω, Xen.

To weary to death, 'ἀποκτείνω, Eur.

To be weary or *wearied*, στρεύγομαι, only pres. and imperf., Hom.; κάμνω, fut. mid. more usu. than fut. act., no aor. 1, aor. 2 ἔκᾰμον, and Ep. κέκᾰμον (redupl. in all the moods), perf. κέκμηκα, Ep. part. κεκμηώς, ῶτος and ότος, no other tenses, often c. part. or c. dat., Omn.; ἐκκάμνω, c. acc., Thuc.; 'ἀποκάμνω, Soph., Xen., Plat.; 'ἀπεῖπον, aor. 2 augment in all the moods, perf. ἀπείρηκα, c. dat., or c. ὑπό and gen., Omn. Att.; 'ἀπᾰγορεύω, c. part., Xen., Isoc.; κοπιάω, only act., Ar.

To be weary together, σῠνᾰποκάμνω, Eur.

[*Whenever you are wearied of his incessant speaking*, ὁπηνίχ' ὑμεῖς ἐστε μεστοὶ τοῦ συνεχῶς λέγοντος, Dem.]

WEARY, participles of the preceding verbs; τετρῡμένος, η, ον, Plat., Ap. Rh.

WEASEL, A, γᾰλέη, contr. γαλῆ, ἡ, Ar., Hdt.; αἰέλουρος, Att. αἴλουρος, ὁ καὶ ἡ, Hdt., Arist.

WEATHER (fine weather), αἶθρος, ὁ, Hom.; αἴθρη, ἡ, Hom., Eur., Ar.; αἰθρία, ἡ, Ar., Hdt.; εὐδία, ἡ, Pind., Eur., Xen., Antipho, Arist.; εὐημερία, ἡ, Xen., Arist.

Changeable weather, μιξαιθρία, ἡ, Hipp.; μιξαίθριον, τό, Theoph.

[*Cold, wintry weather*, χειμών, ῶνος, ὁ, Omn.] *Vid.* WINTER.

WEAVE, TO, 'ὑφαίνω, fut. rarely or never found, though there is aor. 1 ὕφηνα, and perf. pass. ὕφασμαι, etc., often metaph., Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat., Theoc.; ὑφάω, only pres. act., Hom.; μηρύομαι, mid., fut. -ῡσομαι, Hes.; κρέκω, no perf., only act., Sapph., Eur.; πλέκω, esp. garlands, or (metaph.) plans, songs, etc., Pind., Trag., Ar., Plat.; ἐμπλέκω, Æsch., Eur.; ἱστουργέω, only act., Soph.; ἑλίσσω, augment ει., fut. -ξω, chiefly metaph., Eur.; σπᾰθάω, Ar., Dem.; εἴρω, only

of garlands, etc., no fut., aor. 1 ἔρσα, perf. pass. part. ἑρμένος, Ep. ἐερμένος, Pind.

To weave, and finish weaving, ἐξῠφαίνω, h., Hdt., Xen.

To weave together, διαπλέκω, h., Pind.; συμπλέκω, Soph., Plat.; σῠνῠφαίνω, Hdt., Plat.; συγκερκίζω, Plat.

To weave anew, ἀνῠφαίνω, Plat.

To weave in, ἐνυφαίνω, Hdt.

WEAVER, A, ὑφαντής, ὁ, Plat.; ἔρῑθος, ἡ, Dem., Theoc.

Belonging to a weaver, or *to weaving*, or *skillful as a weaver*, ὑφαντικός, ή, όν, Plat.

Like a skillful weaver, etc., adv., ὑφαντῐκῶς, Plat.

A weaver's instrument to strike the threads, σπάθη, ἡ, Æsch., Plat.

Using the σπάθη, σπάθησις, εως, ἡ, Arist.

WEAVING, πλέξις, εως, ἡ, Plat.; ἔμπλεξις, ἡ, Plat.; ἱστουργία, ἡ, Plat.; κερκιστική, ἡ, Plat.; σῠνῠ́φανσις, εως, ἡ, Plat.; κέρκισις, εως, ἡ, Arist.

Woven, ὑφαντός, ή, όν, Hom., Soph., Eur., Thuc.; πλεκτός, ή, όν (of baskets, garlands, etc.), Hom., Eur., Xen.; σπαθητός, ή, όν, Æsch.

Finely woven, καιροσέων, gen. pl., no other case found, Hom.; θεμῐ́πλεκτος, ον, Pind.; εὐήτριος, ον, Æsch., Plat.; εὐῠφής, ές, Soph.; εὔστιπτος, Ap. Rh.

Closely woven, ἐνῠ́φαντος, ον, Eur.

Woven in, ἐνύφαντος, ον, Theoc.

A thing woven, ὕφἄσμα, ἄτος, τό, Hom., Æsch., Eur., Plat.; ὑφή, ἡ, Æsch., Eur., Plat.

WEB, A, πήνη, ἡ, usu. in pl., Eur.; πλοκή, ἡ, Eur., Plat.

A finished web, ἐξύφασμα, ἄτος, τό, Eur.

A closely-woven web, καίρωμα, ἄτος, τό, Call.

WEB-FOOTED, στεγἄνόπους, ὁ καὶ ἡ, neut. -πουν, gen. -ποδος, etc., Arist.; [νηξίπους, -ουν, gen. -ποδος, only late, Gl.]

WED, TO (as a husband does a wife), ἄγομαι, mid., aor. 2 ἠγἄγόμην (Æsch. uses ἄγω, act., in the same sense), Hom., Eur., Hdt.; γἄμέω, act., of the man, γαμέομαι, mid., of the woman, c. aor. 1 pass. ἐγαμήθην (part. γαμεθεῖσα, Theoc.), no other pass. tense, fut. γαμήσω, but fut. mid. Ep. γαμέσσομαι, Att. also γαμοῦμαι, aor. 1 ἐγάμησα and ἔγημα, and so mid., Omn.; ὑμεναιόω, Ar., Theoc. *Vid.* TO MARRY, and SYN. 139.

WEDDED, κουρίδιος, α, ον, rarely of the man, Hom.; so μνηστός, ή, όν, Hom., Ap. Rh.; νυμφίος, α, ον, and ος, ον, Pind., Eur.

[*Newly-wedded*, νεόδμητος, ον, Eur.]

Fatally wedded, αἰνόλεκτρος, ον, Æsch.; αἰνόγἄμος, ον, Eur.; δύσγἄμος, ον, Eur.; αἰνολεχής, ές, Orph.

WEDDING, A, γάμος, ὁ, Omn. *Vid.* MARRIAGE.

A wedding song, ὑμέναιος, ὁ, Omn. poet.

WEDGE, A, σφήν, σφηνός, ὁ, Æsch.

A wedge-shaped order of battle, ἔμβολος, ὁ, Xen.

Like a wedge, σφηνοειδής, ές, Theoph.

WEDLOCK, γάμος, ὁ, Omn. *Vid.* MARRIAGE.

WEED (i. e., sea-weed), φῦκος, τό, Hom., Alcman, Arist., Theoph.; φῡ́κιον, τό, Plat., Arist., Theoph.

Eating sea-weed, φῡκιοφάγος, ον, Arist.

WEED, TO, ποάζω, Theoph.

WEEDING, ποασμός, ὁ, Theoph.

WEEDY (i. e., full of sea-weed), φῡκιόεις, εσσα, εν, Hom.; φυκώδης, ες, Arist.

WEEK, A, ἑβδομάς, ἄδος, ἡ, Arist.

WEEP, TO, WEEP FOR, μύρομαι, mid., no pass., Hom., Hes., Ap. Rh.; δάκρῡ́ω, perf. pass. in act. sense (of the eyes or cheeks, meaning, probably, to be suffused with tears (so Eur. has δακρύω βλέφαρα), and then of the mourner himself), Omn.; ὀλοφύρομαι, Hom., Att.; ἐνδακρύω, Æsch.; ἐκδακρύω, Soph., Eur.; ἐπῐδακρύω, Ar., Æschin.; καταδακρύω, Eur., Xen.; ἀποδακρύω, Ar., Plat.; δακρῡπλώω, only pres. and imperf. act., Hom.; δακρυῤῥοέω, only pres. and imperf. act., Soph.; κλαίω, Att. usu. κλάω, fut. κλαύσομαι, also Dor. κλαυσοῦμαι (used also Ar.), Att. also κλαιήσω or κλᾱήσω, perf. pass. κέκλαυμαι, etc., Omn.; ἀνᾰκλαίω or -κλάω, Soph., Hdt., Antipho; κᾰτακλαίω, Eur., Ar.; ἐπῐκλαίω, Ar.; ἀναστᾰλύζω, fut. -ξω, only act., Anac.; διαίνω, only act., Æsch.; τέγγομαι, pass., rare except in pres. and imperf., Æsch.; κᾰτᾰλείβω, only act. in this sense, chiefly in pres. and imperf., Eur.; κλαυθμῠρίζομαι, pass., no perf., Plat.

They wept, δάκρῠσι μῦρον, Hes.

To wish to weep, to be about to weep, κλαυσιάω, only pres., Ar.

To weep before (either in point of time or place), προκλαίω, Soph.

To weep beside, πᾰρᾰκλαίω, Theogn.

[*To weep bitterly*, ἁλμυρὰ κλαίω, Theoc.]

To weep a little, ὑποκλαίω, Æsch.

To weep in turn, ἀντῐκλαίω, Hdt.

To weep afterward, μετακλαίομαι, mid., Hom., Eur.

Ready to weep, ἀρτῐδάκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Eur.

WEEPING, adj., δακρῠχέων, ουσα, etc., Hom., Æsch., Ap. Rh.; δακρυόεις, εσσα, εν, Hom.; δᾰκρύῤῥοος, ον, Eur.

Weeping much, ἀπειρόδᾰκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; πολῠ́δακρυς, ὁ καὶ ἡ, Eur.; πολῠδά'κρῡτος, ον, Eur.; βᾰρῠδακρυς, υ, Anth.

I, seeing you weeping, pitied you, and myself in turn wept in sympathy with you, Ἐγὼ σ' ἀπ' ὄσσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ Ὤικτειρα, κ' αὐτὸς ἀνταφῆκά σοι πάλιν, Eur.

Weeping alone, μονόκλαυτος, ον, Æsch.

Weeping, fem., δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα, Soph.

Not weeping, ἀδά'κρῡτος, ον, Hom., Soph.; ἄδᾰκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Pind., Eur.

Not weeping, without weeping, adv., ἀδᾰκρῡτί, Isoc.

Weeping, subst., γόος, ὁ, Hom., Trag.; κλαυθμός, ὁ, Hom., Æsch., Hdt., Arist.; κλαῦμα, ἄτος, τό, Æsch., Soph., Xen., Andoc.; κλαυμονή, ἡ, Plat.; δά'κρῡμα, ἄτος, τό, Æsch., Eur. *Vid.* TEARS, LAMENTATION.

Wept for, to be wept for, δακρῡτός, ή, όν, Æsch.; κλαυτός or κλαυστός, ή, όν, Æsch., Soph.

WEIGH, TO, act. (as one weighs a thing), ἵστημι, only pres., imperf., fut., and aor. 1 act., Hom., Ar., Hdt., Xen.; ἕλκω, augment ει, fut. -ῠ́σω, etc. (but in every instance in this sense used in the imperf.), sine cas. of the thing weighed (meaning, perhaps, rather to hold up in the scales), Hom.

To weigh (one thing) *against* (another), so as to esteem it equal to, ἀντερύομαι, augment ει, fut. -ῠ́σομαι, etc., c. gen. of the thing against which, Theogn.

To weigh out (esp. for the purpose of paying, or for the purpose of having paid to one), ἀφίστᾰμαι, mid., Hom., Dem.

[*To weigh out* or *off to*, προσίστημι, c. acc. et dat., Macho.]

To weigh (i. e., to consider), ἐπιστᾰθμάομαι, mid., no pass. in this sense, Æsch.

To weigh (i. e., to be of such or such a weight), ἕλκω, augment εἱλ., fut. ἑλκῠ́σω, Hdt., Plat.; ἄγω, aor. 2 ἤγἄγον, Dem.

To weigh down, βρίθω, perf. βέβρῑθα, in pass. sense, sometimes (esp. in pass.) c. gen. of the weight with which, Hom., Pind., Æsch.; βᾰρῠ́νω, no perf. in any voice (esp. of weighing down a man's spirits), Hom., Pind., Æsch., Eur., Ar., Thuc., Xen. *Vid.* TO OPPRESS.

To weigh down (i. e., outweigh), καταβρίθω, in pres., Theoc.

To weigh (anchor), μηρύομαι, mid., Soph.; αἴρω, fut. ἀρῶ, intr., also c. τὰς ναῦς, Thuc.

WEIGHED—*to be weighed down*, βᾰρύθω, only pres. and imperf. act., Hom., Hes.; βρίθω, in pres. act. (intrans.), and pass. and perf. βέβρῑθα, c. dat. or c. gen. of the load under which, Hom., Hes.; καταβρίθω, Hes., Theoc.

He was weighed down, ἐόλητο, no other part, Ap. Rh., Mosch.

Weighed down, βέβᾰρηώς, υῖα, etc., Hom.; βεβᾰρημένος, η, ον, Plat., Theoc.

WEIGHING—*skillful in weighing*, στᾰτῐκός, ή, όν, Plat.

WEIGHT (i. e., a being heavy), βρῑθοσῠ́νη, ἡ, Hom.; ὄγκος, ὁ, Xen., Plat.

Weight (i. e., what a thing weighs), στᾰθμός, pl. οἱ and τά (also the weight used in a scale), Hom., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἶπος, ἡ, Pind.; βάρος, τό, Æsch., Soph., Hdt., Xen., Plat.; βρῖθος, τό, Eur.

Weight (i. e., importance), ῥοπή, Soph., Eur., Xen., Isoc., Dem.; ὄγκος, ὁ, Eur.

Weights to keep the threads in the loom steady, λαῖαι, αἱ, Arist.

A weight in a scale (see also above), σήκωμα, ἄτος, τό, Arist.

Of unequal weight, ἀνομοιοβᾰρής, ές, Arist.

To give too much weight (to a consideration), πλέον νέμω, c. dat., Thuc.; so, too, Eur.

Inspector of weights, *vid.* INSPECTOR.

WEIGHTY, βᾰρύς, εῖα, ύ, Omn. *Vid.* HEAVY.

Weighty (i. e., important), ἐμβρῑθής, ές, Isoc. *Vid.* IMPORTANT.

WELCOME, κλητός, ή, όν, Hom.; ἀσπᾰ́σιος, α, ον, and ος, ον, Hom., h.; ἀσπαστός, ή, όν, Hom., Eur., Hdt.; [κεχαρισμένος, η, ον, Hom.]

[*Welcome!* (as salutation), χαῖρε, and in pl. χαίρετε, Hom., Att.]

WELCOME, A, ἀσπασμός, ὁ, Theogn.; ἄσπασμα, ἄτος, τό, Eur.

WELCOME, TO, ἀγᾰπάω, Hom.; ἀγᾰπάζω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Pind.; ἀμφαγαπάζω, Hom.; δεικανάομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; δείκνῠμαι, in pres. part., also 3d pl. perf. pass. δειδέχᾰται, 3d sing. and pl. pluperf. δείδεκτο, δειδέχᾰτο, in act. and in imperf. sense (BUTTMANN derives these

forms from δείκνυμαι, others from δέχομαι), Hom.; δειδίσκομαι and δεδίσκομαι, only pres. and imperf. mid., Hom.; προσπτύσσομαι, mid., Ep. also προτιπτ., fut. -ξομαι, c. pluperf. προσεπτύγμην in act. sense, Hom., h.; φῐλέω, fut. mid. sometimes in pass. sense, aor. 1 ἐφῐλησα, but aor. mid. also ἐφῐλάμην, etc. (Sappho also has pres. φίλημι, and Hom. has pres. infin. φιλήμεναι), Hom.; ἀσπάζομαι, mid., Hom., Omn. Att. *Vid.* To ENTERTAIN, To GREET.

[*To welcome in turn*, ἀντασπάζομαι, Xen.]

WELL, εὖ, Omn.; καλῶς (ᾰ Att., ᾱ elsewhere), compar. κάλλιον (ῑ Att., ῐ elsewhere), also καλλιόνως (Plat.), superl. κάλλιστα, Æsch., Soph., Thuc., Xen.; also in superl. ἄριστον, ἄριστα, Hom., Omn. Att.; χρηστῶς, Ar., Hdt. *Vid.* BETTER, BEST.

As well as I can, ὡς κάλλιστα, Omn. Att.; ὡς ἄριστα, Omn. Att.; εἰς δύναμιν τὴν ἐμήν, Plat.; ὡς ἐδυνάμην, Xen.

Thinking that it was not well (to do so and so), νομίσαντες οὐκ ἐν καλῷ εἶναι, c. infin., Xen.

But still may it turn out well, συνενέγκαι δ' ὅμως, Eur.

But if not, it were well to die, εἰ δὲ μή, θανεῖν χρεών, Eur.

[*To be pretty well off*, μετρίως ἔχω, c. gen., Hdt., Plat.; *to be well off*, εὖ πάσχω, Theogn., Pind.; *to be well used* or *treated by*, εὖ πάσχω ὑπό c. gen., Plat.; ἀγαθὰ πάσχω ὑπό c. gen., Hdt., etc.]

Well-born, εὐγενής, Ep. also εὐηγενής and ἠϋγενής, ές, Omn. *Vid.* NOBLE.

Well-bred, φρένας αἴσῐμος, Hom.; ἐμμελής, ές, Plat. *Vid.* POLITE.

In a well-bred manner, ἐμμελῶς, Plat.

[*Well-built*, εὐκτίμενος, η, ον, Hom.; ἀγακτιμένη, only fem., Pind.]

Well-fed, ἀκοστήσας, ασα, αν (of a horse), Hom.

WELL! εὖγε, Ar., Plat., Xen.

Well! (in answer), εἶεν, sometimes in Trag. and Ar. as a spondee, Æsch., Eur., Ar., Xen., Dem.

WELL, A, φρέαρ, τό, Ep. also φρείαρ, Ep. gen. φρείᾰτος, Att. usu. φρέᾱτος, though sometimes in comedy φρέᾰτος, Hom., h., Ar., Thuc., Plat., Dem.; φρεᾱτία, ἡ, Xen.

Of or *belonging to a well*, φρεᾱτιαῖος, α, ον, Hermipp., Theoph.

To dig a well, φρεωρῠχέω (metaph. of a gnat biting), Ar.

[WELL UP, TO, ἀναΐσσω, Hom.] *Vid.* To GUSH.

WELL-WISHER, A, εὔνοος, -ους, -οον, -ουν, Isoc.

WELTER, TO (in blood), αἱμάσσομαι, pass., Soph.

WENCH, A, κόρη, and poet. κούρη, ἡ, Omn. *Vid.* GIRL.

WERE—*if any one were to examine these matters separately*, εἴ τις ταῦτα καθ' αὑτὰ ἐξετάσειεν, Dem. *Vid.* WOULD.

WEST, THE, ζόφος, ὁ, Hom., Pind.; νύξ, νυκτός, ἡ, Hes.; περάτη, ἡ, Hom., Ap. Rh.; ἑσπέρα, ἡ, Eur., Hdt., Thuc., Xen.; πηγαὶ (αἱ) νυκτός, Soph.; κνεφαία ἡλίου ἱππόστᾰσις (εως, ἡ), Eur.; ἡλίου δῦσεις, Thuc.; ἡλίου δυσμαί, and δυσμαί by itself, Hdt.

He placed them looking neither south (lit., neither to the mid rays of the sun) *nor west* (lit., nor to the rays departing from life), ἱδρύεθ' . . . οὔτε πρὸς μέσας βολάς, Ἀκτῖνας οὔτ' αὖ πρὸς τελευτώσας βίου, Eur.

The west wind, Ζεφῠρίη, ἡ, Hom.; Ζέφῠρος, ὁ, Omn.; Ζεφυρίτης, ου, ὁ, Call.

Of or *belonging to the west wind*, Ζεφῠ́ριος, ον, also α, ον, Arist.; Ζεφῠρικός, ή, όν, Arist.

WESTERN, ἑσπέριος, α, ον, and ος, ον, Hom., Eur.; ἕσπερος, ον, Æsch., Soph., Arist.; ἐπιζεφῠ́ριος, ον, Pind., Hdt.

WET, ἰκμάς, άδος, ἡ, Hom., Ar., Hdt.; νοτίς, ἴδος, ἡ, Eur., Plat.; ὑγρότης, ητος, ἡ, Eur., Xen., Plat.

Abundance of wet (weather), ἐπομβρία, ἡ, Æsch., Ar. *Vid.* RAIN.

Wet, adj., μῠδᾰλέος, α, ον, Hom., Hes., Æsch., Soph.; διάμῠδᾰλέος, α, ον (but WELL. divides it), Æsch.; νότιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur.; ὑγρός, ά, όν, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; νοτερός, ά, όν, Simon., Eur., Thuc., Plat.; διερός, ά, όν, Pind., Æsch., Ap. Rh.; διαντός, ή, όν, Arist.; τεγκτός, ή, όν, Arist.; ἔνυγρος, ον, Arist.; μῠδᾰλόεις, εσσα, εν, Anth.

Wet (of weather, i. e., rainy, q. v.), ὄμβριος, α, ον, and ος, ον, Pind., Soph., Ar., Hdt.; δύσομβρος, ον, Soph.

A little wet, πάρῠδρος, ον, Soph.

Wet through, δίυγρος, ον, c. gen. of what with (metaph.), Æsch.; διάβροχος, ον, Eur., Thuc.

Not wetted by, ἀβάπτιστος, ον, c. gen., Pind.

WET, TO, δεύω, no perf. in any voice, sometimes c. gen. of that with which, or c. dat., Hom., Eur., Ar., Xen.; κᾰτᾰδεύω, Hom., Hes.; διαίνω, no perf., Hom., Æsch.; βρέχω, Pind., Hdt., Xen., Plat.; κᾰτᾰβρέχω, Pind., Ar.; διαβρέχω, Æsch.; νοτίζω, Æsch., Plat.; τέγγω, Soph., Eur., Plat.; διᾰτέγγω, Æsch., Eur.; ὑγραίνω, Eur., Xen., Plat.; δροσίζω, Ar.; μῠδαίνω, only act., Ar.; ἀναδεύω, Theoph.

To be wet, pass. of words above; also μῠδάω, only act., Soph.; ἰκμαίνομαι, pass., Ap. Rh.; σῠνικμάζομαι, pass., Theoph.; νοτίζομαι, Plat.

[WETHER, in pl., ἄρσενα μῆλα, Hom.]

WETTING (sufficient to wet), διαντικός, ή, όν, c. gen., Arist.

WETTING, A, βρέξις, εως, ἡ, Xen.; τέγξις, εως, ἡ, Hipp.

[WETTISH, πλαδαρώδης, ες, Hipp.; πάρυδρος, ον, Arist.; πάρυγρος, ον, Galen.]

WHALE, A, κῆτος, τό, Hom.

Of or *belonging to*, or *like whales*, κητώδης, ες, Arist.; κήτειος, α, ον, Mosch.

WHAT? interrog., τί; Omn. *Vid.* WHO.

What (i. e., of what sort), ποῖος, α, ον (οῐ often in Att.), Omn.

What, indef. (i. e., of what sort), οἷος, α, ον (οῐ), Omn.; ὁποῖος, Ep. also ὁπποῖος, α, ον (οῐ sometimes in Att.).

Tell me with what garments he was clothed around his body, εἰπέ μοι ὁπποῖ' ἄσσα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο, Hom.; so Plat.

And while lamenting your own fate, you show me in what misfortune I am plunged, θρηνοῦσα δὲ τὸ σὸν διδάσκεις μ' ἔνθα πημάτων κυρῶ, Eur.

[*To what a pitch of wickedness*, οἷ κακίας, Trag.]

What (as to age), *of what age*, ἡλῐ́κος, η, ον (still more often *of what size*, etc.), Soph., Ar.

[*What?* (of price = how much, q. v.), πόσος, η, ον, gen. πόσου; Plat.]

[*Of what number?* (i. e., the how manyeth), ὁπόστος, η, ον, Plat.]

[*Of what country, sort*, etc., ποδαπός, ή, όν, Hdt., Dem.]

WHATEVER, ὁποῖός περ, Æsch.; ὁποιοστισοῦν, Xen., Lys. *Vid.* WHOEVER.

Or are we dear to you whatever we do? ἦ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι; Soph.

[*Not in any way whatever*, οὐδ' ὁπωστιοῦν, Plat.]

WHEAT, πῡρός, ὁ, Hom., Xen., Lys., Dem.; πῡρίδιον, τό, usu. pl., Ar.

The wheat harvest, πῡρᾱμητός, ὁ, Ar.

Wheat flour, ἄλειαρ, ᾰτος, τό, usu. in pl., Hom.; ἄλευρον, τό, Hdt., Plat., Dem.

Ears of wheat toasted, χίδρον, τό, Alcman, Ar.

Wheat for toasting, πῡρὸς χῖδρίας, ου, Ar.

Wheat-bearing, πῡρηφόρος, ον, Hom., h.; πῡροφόρος, ον, Hom., Hes., Pind., Eur.

Like wheat, ὁμοιόπῡρος, ον, Theoph.

To deal in wheat, πῡροπωλέω, only act., Dem.

WHEATEN, πῡρᾰ́μῐνος, η, ον, Hes.; πύρῐνος, η, ον, Eur., Xen.; πύρῐμος, ον, Eur.

WHEEDLE, TO, ἐκθώπτω, Soph.; θωπεύω, Ar. *Vid.* To FLATTER.

[*She wheedles the three obols out of me*, (παππίζουσα) ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκκαλᾰμᾶται, Ar.]

WHEEL, A, ἄξων, ονος, ὁ, Hom.; κύκλος, pl. οἱ and τά, Hom.; τροχός, ὁ, Omn.; ἁψίς, ῖδος, ἡ, Hes., Eur., Hdt.; ὄχος, ὁ, Eur.; ἄμπυξ, ῠκος, ἡ, Soph.; κύκλωμα, ᾰτος, τό, Eur.

A magic wheel (used to bewitch people), ἴυγξ (ῐ Att., ῑ elsewhere), gen. ἴυγγος, ἡ, Xen., Theoc.; ῥόμβος, ὁ, Eupol., Theoc.

[*A potter's wheel*, τροχός, ὁ, Ar.]

On wheels, or *in any way connected with the motion of wheels, of a carriage, of Hector dragged by wheels, of earthenware made on a potter's wheel*, etc., τροχήλᾰτος, ον, Trag., Ar.

The wheels are continually rattling, σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι, Æsch.

The nave in which the wheels turn, ἑλίτροχος σύριγξ (ιγγος, ἡ), Æsch.

With one wheel, μονόστροφος, ον, Theoph.

With good wheels, εὔτροχος, ον, Ep. ἐΰτ., Hom.; ἐΰσσωτρος, ον, Hes.

With four wheels, τετρᾰ́κῠκλος, ον, Hom., Hdt.

Breaking wheels, θραυσάντυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Ar.

To torture on a wheel, τροχίζω, Antipho.

Tortured on a wheel, ἁρμᾰτήλᾰτος, ον, Eur.

To make wheels, τροχοποιέω, Ar.

WHEEL, TO, act. (as a general wheels his troops), ἐλελίζω, fut. -ίξω, also in pass. of the troops, Hom.; στρέφω, act. and pass., also act. used in intrans. or pass. sense, Xen.; συστρέφω, Xen.; ἀποσιμόω (also of wheeling ships), Thuc., Xen.; πᾰρᾰ́γω, aor. 2 -ήγᾰγον, Xen.

To wheel or *wheel round*, intrans., ἐπῐδῑνέομαι, pass. (esp. as birds in the air), Hom.; στροφοδινέομαι, pass., Æsch.; κάμπτω, Soph.; ἀπο-

κάμπτω, Xen.; ἐπῐκάμπτω, Xen.; κῠκλόομαι, pass. (of a fleet), Hdt.; κύκλῳ περίειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ήειν, Xen.; [μεταβάλλομαι, Xen., also μ. εἰς τοὔπισθεν, Xen.; περιδρομὴν ποιέομαι, Xen.]

[*To wheel half round*, προσεξελίσσω, c. acc., Polyb.]

To wheel out, ἐκκῠκλέω (in theatrical representations by means of the encyclema), Ar.

[WHEELBARROW, A, ἅμαξα μονότροφος or μονότροχος, Theoph.]

WHEELING, A, πᾰρᾰγωγή, ἡ, Xen.; περῐδρομή, ἡ, Xen.; ἐπῐκαμπή, ἡ, Xen.; [ἀναστροφή, ἡ, Xen.; περίκλᾰσις, εως, ἡ, Polyb.]

WHEELWRIGHT, A, ἁρμᾰτοπηγός, ὁ, Hom., Theoph.; ἁμαξουργός, ὁ, Ar.

WHELP, A, σκύμνος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Ar., Hdt., Arist.; σκυμνίον, τό, Arist.

WHEN? (interrog.), πότε; Omn.

When (not interrog.), ὅτε, c. indic. of any thing actually the case, either past, pres., or fut., c. aor. subj. meaning *when it shall be* (i. e., *if it ever shall be*), but if following a verb in subj. or opt. then ὅτε in this sense sometimes is followed by opt., c. opt. when meaning *whenever, as often as*, when followed by μή meaning *except when*, always c. opt., Omn., Ep. often ὅτε δή, ὅτε δή ῥα, stronger than ὅτε, usu. with indic. (if the mood be the opt. the tense is always aor.), Hom., Hes.; ὅταν, c. subj. (once c. opt., Hes.), Omn.; ὅτε κεν (κεν being Ep. for ἄν), c. subj., sometimes even c. indic., but with opt. when a mere possibility is indicated, Hom.; ὁπότε, Ep. ὁππότε, c. indic. of any thing actually the case, c. subj. when an action is spoken of without being restricted to time or place, *whenever* (this usage not Att.), c. opt. when such an action is treated as past (e. g., *But when the Greeks, being pressed, attempted to pursue, they reached the summit with difficulty, being heavy-armed, and the enemy quickly recoiled; and again, when they retreated to the rest of the army, they suffered the same thing*, Ἐπεὶ δὲ πιεζόμενοι οἱ Ἕλληνες ἐπεχείρησαν διώκειν, σχολῇ μὲν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀφικνοῦνται, ὁπλῖται ὄντες, οἱ δὲ πολέμιοι ταχὺ ἀνεπήδων· πάλιν δὲ, ὁπότε ἀπίοιεν πρὸς τὸ ἄλλο στράτευμα, ταὐτὰ ἔπασχον, Xen.), Omn.; ὁπόταν, Ep. also ὁππόταν and ὁππότε κεν, c. subj., some think sometimes (in Hom., not in Att.) c. indic., c. opt. with past tenses (Hom., not Att.), Omn.; ὅπως, Ep. ὅππως, c. indic., when meaning *after that* c. opt., Hom., Hes., Soph.; ἦμος, only of *past* actions, Omn. poet., Hdt.; ἡνῐκα, c. indic., when meaning *whenever* c. opt., when c. ἄν, ἡνίκ' ἄν, c. subj., Hom., Æsch., Soph., Ar., Xen., Dem.; ἐπεί, Ep. also ἐπειή, but rarely so in this sense, c. indic., sometimes c. subj. when *a supposed case* is spoken of, often c. ἄν, but in that case usu. ἐπᾱ́ν, Ep. ἐπήν, Ion. ἐπεάν, Ep. also ἐπεί κε c. subj., but Ep. sometimes c. opt., Omn.; ὡς, c. indic., c. opt. to express a repeated action, c. subj. to denote what always happens under certain circumstances (this use is more rare), Omn.; εὖτε, c. indic., more rarely c. opt., with ἄν, meaning *whenever*, c. subj., in which sense ἄν is sometimes omitted, and still the verb is put in subj., Hom., Trag., Hdt.; ὅπου, c. indic. or c. opt., Soph., Xen.; ὁπηνῐκα, c. indic., or c. ἄν with subj., Soph., Ar., Xen.; ἔνθα, c. indic., Xen.

Not saying when, τὸ πότε οὐ διορίζων, Dem.

WHENCE? (interrog.), πόθεν; sometimes c. gen. loci, Omn.

Whence (not interrog.), ὅθεν, Omn.; ὁπόθεν, Ep. ὁππόθεν, c. indic., but if with ἄν, meaning *whencesoever*, c. subj., Omn.; ἔνθεν, Hom., Trag., Xen.; τόθεν, Pind., Æsch.

Whence, adj., ποδᾰπός, ή, όν, Trag., Hdt., Xen., Plat., Dem.

WHENEVER (*vid.* WHEN, above), ἐπειδάν, c. subj., in an oblique sentence sometimes c. opt., Hom., Æsch., Thuc., Xen., Dem.

WHERE? (interrog.), ποῦ; often (esp. in Att.) c. gen., as ποῦ γῆς; Omn.; πῇ; Trag.; πᾶ; Hom., Trag.; πόθι; Hom., Pind., Soph.

Where (not interrog.), ᾗ, Hom., Trag., Plat.; ἧχι, Hom.; τῇ, Hom.; οὗ, Omn. Att.; ἔνθα and ἔνθα περ, Omn. poet., Hdt.; ὅπου, c. indic. (in Trag. ὅπου ἄν and ὅπουπερ ἄν c. subj., who sometimes omit ἄν and still use the subj.), Omn.; ὅπῃ, Ep. also ὅππῃ, Att. often c. ἄν, also ὅπηπερ ἄν c. subj., Hom., Trag., Xen., Plat.; ὁπόθι, Ep. also ὁππόθι, Hom., Æsch.; ὅθι, Hom., Trag. (in chor. only), Plat.; ἵνα, Hom., Soph.; ὅθεν, Soph.; τώς, Theoc.; τόθι, Pind., Theoc.; many of the preceding words are joined with a gen., as ὅπου χθονός, ἵνα γῆς, etc.

Any where, esp. after if—*if any where*, εἴ που, Omn.; Αἴκε πόθι, c. opt. or c. subj., Hom.

From somewhere, ποθέν, Omn.

Where? (at which of *two* places), interrog., ποτέρωθι; Xen.

Where (at which of two places), not interrog., ὁποτέρωθι, Xen.

WHEREAS, ἐπεί, Omn. *Vid.* SINCE.

WHEREVER, ὅπου, esp. c. ἄν (though this is sometimes omitted) c. subj., also ὅπουπερ ἄν, Trag.; ὅπουπερ, Xen.; ὁπουοῦν, Xen., Plat.; ὁποσαχῆ, Xen.

WHEREFORE, οὕνεκα, Hom.; οὕνεκεν, Pind.; δι' ὅ, Omn.; δι' οὗ, Xen.; ἀνθ' ὧν, Trag.; ἀνθ' ὅτου, Trag.; ὅ, Eur., Ap. Rh.; διόπερ, Thuc., Xen.; ᾗ, Thuc.; ὅθεν, Eur., Plat.; πόθεν, Æsch., Soph.; διότι (in indirect sentences, as, *I will say wherefore*, etc.), Hdt., Thuc.;—[τί, Hom., Att., also διὰ τί, Att.; the Attic writers sometimes begin an interrog. sentence with τί μαθών or τί παθών, or indirectly ὅ τι μαθών, Plat., etc.]

WHET, TO, ἀκονάω, Xen., Dem.; χαράσσω, Hes. *Vid.* TO SHARPEN.

WHETHER, adv. (in indirect questions), ἤ, Hom.; εἰ, Omn.; εἴτε, Hom., Æsch., Plat.; when two cases are supposed (i. e., whether it will be or not) εἴτε is answered by ἢ καί, Hom., or by εἴτε, Trag., most frequently in Att. joined with some other particle—εἴτ' οὖν . . . εἴτ' οὖν, or εἴτε . . . εἴτ' ἄρ' οὖν, or εἴτ' οὖν . . . εἴτε καί, or εἴτε καί . . . εἴτε καί (the first εἴτε is sometimes omitted (e. g., *whether you choose to praise or to blame me*, αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις, Soph.), either first or second εἴτε sometimes changed into εἰ, more rarely into ἤ), Pind., Omn. Att.

Whether men live in a great or a small state, still . . ., κἂν μεγάλην οἰκῶσι πόλιν κἂν μικράν, Dem.

Whether willing or unwilling, ἄν θ' ἑκὼν ἄν τ' ἄκων, Dem.

Whether I receive it or not, καὶ λαχὼν καὶ μὴ λαχών, Eur.

He was perplexed whether to give or not, ἀπόρως εἶχε δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε, Eur.

To whomsoever the dominion of each territory, whether great or small, belonged, ὧν ἂν ᾖ τὸ κράτος τῆς γῆς ἑκάστης, ἤν τε πλέονος, ἤν τε βραχυτέρας, Thuc.

Whether? (interrog.), πότερον; and πότερα; usu. followed by ἤ, Pind., Trag., Xen., Plat. *Vid.* QUESTION.

They asked the god whether they should give up the city to the Corinthians, τὸν θεὸν ἐπήροντο εἰ παραδοῖεν Κορινθίοις τὴν πόλιν, Thuc.

Whether? adj. interrog. (i. e., which of two), πότερος, α, ον; Plat.

Whether, relative, and in indirect questions, ὁπότερος, Ep. ὁππότερος, α, ον, Hom., Xen.; πότερος, α, ον (in an indirect question), Hom.

WHETSTONE, A, ἀκονή, ἡ, Hom., Pind., Xen., Isoc.; θηγᾰνή, ἡ, Æsch., Soph.; πέτρα Ναξία, Pind.

[WHETTING (adj.), ἀναστομωτικός, ή, όν, Diosc.]

[WHETTING, A, ἀναστόμωσις, εως, ἡ, Ath.]

WHEY, ὀρός, ὁ, Hom., later ὀῤῥός, ὁ, Arist.

[*To drink whey*, ὀῤῥοποτέω, Hipp.; *a drinking of whey*, ὀῤῥοποτία, ἡ, Hipp.]

WHICH? (interrog.), τίς; Omn.

Which? (of two), πότερος, α, ον; Æsch., Soph., Xen., Plat., Isoc. *Vid.* WHO?

Which, indef. and relat., ὅς, ἥ, ὅ, Omn.

Which (of two), indef., ὁπότερος, Ep. ὁππ., Hom., Hes., Thuc., Xen., Plat.

Whichever way, ὁποτέρως, Thuc., Xen., Plat.; ὁποτερωσοῦν, Arist.

From which of the two, ὁποτέρωθε or -θεν, Ep. ὁππ., Hom.; ὁποτερωθενοῦν, Arist.

To which side (of the two), or *in which way*, ὁποτέρωσε, Thuc., Plat.

On which side (of the two), ὁποτέρωθι, Xen., Hipp.

WHILE, ὄφρα, Omn. poet. (but Trag. only in chor.); ἕως (in Hom. sometimes as monosyll., and often εἷος), usu. answered by τέως (Ep. also τείως) or τόφρα, sometimes by δέ, c. indic., in Att. often c. ἄν and subj., rarely c. opt., Omn.; ἐν ᾧ, Soph.; ἐν ὅσῳ, Ar.; μεταξύ, c. part., Hdt., Xen., Plat. *Vid.* WHEN.

While the Athenians were detained about Crete, ἐν τούτῳ ἐν ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι περὶ Κρήτην κατείχοντο, Thuc.

For a while, τέως (in Hom. sometimes τεως monosyll., and τεῶς, Ep. also τείως), Hom., h., Eur., Ar., Hdt., Xen.; τόφρα, Ap. Rh.

For a little while, τυτθόν, Bion.

Worth while, πρoύργου, with or without τι, οὐδέν, etc., compar. προυργιαίτερον and ρα, Eur., Ar., Xen., Plat.

It is worth while, ἀξίαν τριβὴν ἔχει (lit., *it causes a delay which it is worth*), Æsch.

It would not be worth my while, οὐδὲν ἂν εἴη πρῆγμα ἐμὲ . . ., c. infin., Hdt.

WHIMPER, A, or WHIMPERING (of dogs or children), κνυζηθμός, ὁ, Hom.; κνύζημα, ᾰτος, τό, Hdt.

WHIMPER, TO (as a dog, or as children), κνυζάομαι or -έομαι, mid., Soph., Ar., Theoc.

Whine, to, μινῦρίζω, only pres. and imperf. act., Hom.

Whining (of a sound), μινυρός, ά, όν, Æsch., Phryn. (Com.)

Whinny, to, ὑβρίζω, Hdt., Xen.

Whip, a, ἱμάσθλη, ἡ, Hom.; ἱμάς, άντος, ὁ, Hom.; μάστιξ, ῖγος, ἡ, also irreg. dat. Ep. μάστι, and acc. μάστιν (only Hom.), Omn.; πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, Æsch.; μάσθλης, ητος, ὁ, Sapph., Soph.; μάσθλη, ἡ, Soph.; μάραγνα, ης, ἡ, Æsch., Eur., Plat. (Com.); σκῦτος, τό, Ar., Eupol., Dem.

A whip (for slaves), ὑστρῖχίς, ίδος, ἡ, Ar.

Carrying a whip, μαστῑγοφόρος, ον, Thuc., Xen.

Whip, to, μαστίζω, fut. -ξω, only act., Hom.; μαστίω, only pres. and imperf. act. and mid., Hom., Hes.; πλήσσω, fut. -ξω, Hom.; μαστῑγόω, fut. mid. sometimes in pass. sense, Hdt., Plat., Lys.

To shake the whip over (a horse) *so as to urge him to gallop*, ἐπῐραβδοφορέω, c. dat., Xen.

[Whipping, a, μαστίγωσις, εως, ἡ, Ath.]

[*Deserving a whipping*, μαστιγωτέος, α, ον, Ar.; μαστιγώσιμος, ον, Luc.]

[*His back itches for a whipping*, μαστιγιᾷ, Eupol.]

Whirl, a (or whirling motion), ἄελλα, ἡ, Eur.; δίνη, ἡ, Eur., Plat.; δίνευμα, ᾰτος, τό, Ar., Xen.; πᾰραζόνιον, τό, Ar.

To be in a whirl (of a man stunned), στρεφεδῑνέομαι, pass., Hom.

Whirl, to, act., ἑλελίζω, fut. -ξω, Hom.; ἑλίσσω, also poet. (including Trag.) εἱλίσσω, augment ει., fut. -ξω, Hom., Æsch., Eur.; δῑνεύω, only pres. and imperf., both in act. and intrans. sense (of moving with a whirling motion), Hom., Eur.; so δῑνέω and pass., no mid., also act. often used intrans., Hom., Pind., Æsch., Eur., Ap. Rh.; ἐπῐδῑνέω, Hom.; περιδινέω, Æschin.; περιστρέφω (of whirling a thing round preparatory to throwing it), Hom.; συστρέφω, Æsch., Ar.; κῠκλόω, Pind.; στροβέω, Æsch., Ar.; ἀμφῐδονέω (as love keeps the mind in a whirl), Theoc.

[*To whirl away*, μετακυκλέω, Plat.]

To be whirled round, κῠλίνδομαι, pass., no perf., but aor. 1 ἐκυλίσθην, Pind.

Whirling (or whirled round), δῑνήεις, εσσα, εν, Hom., Eur.; δινητός, ή, όν, Anth.

Ever whirling round, pass., ἀειδίνητος, ον, Leon. Tar.

Whirlpool, a, δίνη, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Ap. Rh.; χάρυβδις, εως, ἡ, Eur.; συστρεμμάτιον ὕδατος, Arist.

Whirlwind, a, ἄελλα, ἡ, Hom.; θύελλα ἀνέμοιο, Hom.; τῦφώς, gen. ῶ, ὁ, but pl. τυφῶνες, Æsch., Eur., Ar.; στρόβος, ὁ, Æsch.; στρόμβος, ὁ, Æsch.; ἐριώλη, ἡ, Ar., Ap. Rh.; δίνη, ἡ, Ar.; ἴλιγγος, ὁ, Ap. Rh.

Whiskers—*just beginning to have whiskers*, πρῶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων, Theoc.

Before they had whiskers, πρὶν σφῶϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους ἀνθῆσαι πυκάσαι τε γένυς εὐανθέϊ λάχνῃ, Hom.

Whisper, a, ψῐθύρισμα, ᾰτος, τό, Theoc.

And a report began instantly to be whispered among us, δι' ὤτων δ' εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος, Eur.

Whisper, to, ὑπεῖπον, only in aor. 2, augment in all the moods, Eur., Ar.; ἐντρυλλίζω, Ar.; ψῐθὑρίζω, πρός c. acc., Ar., Plat., Theoc.; [πρὸς τὸ οὖς εἰπεῖν, Plat.]

To stoop and whisper in one's ear, προσκύπτω (perf. -κέκῡφα) πρὸς τὸ οὖς, or simply προσκύπτω, Plat.

Whispered, ψῐθὔρός, όν, Soph.

[Whisperer, a, ψιθυριστής, οῦ, ὁ (epith. of Mercury), Dem.; (usu. as a slanderer), N. T.; ψιθυρός, ὁ, Pind., Ar.]

[Whispering, a, ψιθύρισμα, τό, Anth.; ψιθυρισμός, ὁ, Luc., Plut. (also of slandering).]

Whistle, a (an instrument), νίγλᾰρος, ὁ, Ar.; σύριγξ, ιγγος, ἡ, Plat.

A whistle (i. e., sound), σύριγμα, ᾰτος, τό, Ar.; συριγμός, ὁ, Xen.

To use a whistle, νιγλᾰρεύω, Eupol.

Whistle, to, σῡρίζω, fut. -ίξω, only act., Eur.; ἀποσυρίζω, h.; ὑποσῡρίζω, Æsch., Hipp.; βρέμω, only pres. and imperf. (as the wind does), Simon.; λᾰπίζω, only act., Soph.

To whistle an accompaniment, συντερετίζω, Theoph.

Making a whistling sound (through moving, etc., as the wind, or a whip, or even a dog's tail), λῐγύς, εῖα, ύ, Hom.; λῐγὔρός, ά, όν, Hom., Hes., Xen.; ὀξὔτονος, ον, Soph.

With a whistling sound, λῐγα (κῑνὔμενος Ζέφὔρος), Ap. Rh.

[Whit, a—*not a whit*, πώμαλα, Ar., Lys., Dem.; οὐδαμῶς, Hdt., Ar., Plat.]

White, ἀργῐνόεις, εσσα, εν, Hom.; ἀργής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, also irreg. Ep. dat. and acc. ἀργέτι, ἀργέτα, Hom., Æsch., Soph.; ἀργός, ή, όν, Hom.; ἀργεννός, ή, όν, Hom., Eur.; ἀργήεις, -εσσα, -εν, etc., gen. ἀργήεντος, also contr. ἀργᾶντος, Pind.; ἀργὔφος, ον (prop. of silvery whiteness, esp. of sheep, etc.), Hom.; ἀργὔφεος, α, ον, Hom.; πολιός, ά, όν, and ός, όν (of any thing), Omn. poet.; (only of hair), in prose (*vid.* Gray), Plat., Isoc., Æschin.; λευκός, ή, όν, Omn.; fem. λευκάς, άδος, Eur.; ἀργηστής, οῦ, ὁ, only masc., Æsch.; λέπαργος, ον (only of animals, birds, etc.), Æsch., Theoc.; λευκήρης, ες, Æsch.: λευκοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ καὶ τό, h.; πολιόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; ἀργῐλιψ, ῖπος, ὁ καὶ ἡ, Archil.; χιονόχρως, ωτος and οος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; λευκοφαής, ές, Æsch.; λευκανθής, ές, Pind., Soph.; λευκόχροος, ον, contr. -ους, -ουν, Eur.; λευκόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, Antipho, Theoc.; λευκότροφος, ον, Ar.; λευκαυγής, ές, Antipho; λευκοσώμᾰτος, ον, Antipho; λευκῖτης, ου, only masc., Theoc.; μαλός, ή, όν, Theoc. *Vid.* Syn. 312.

Thoroughly white, all white, πάλλευκος, ον, Æsch., Eur.; ὑπέρλευκος, ον, Hipp.

Edged with white, περῐλευκος, ον, Antipho.

Shot with white (of a royal robe), μεσόλευκος, ον, Xen.

With white arms, λευκώλενος, ον, Hom.; λευκόπηχυς, εως, ὁ καὶ ἡ, Eur. *Vid.* Arms.

With white hair, λευκόθριξ, gen. -τρῐχος, ὁ καὶ ἡ, Eur. *Vid.* Gray, Hair.

With white spots, λευκόστικτος, ον, Æsch.

With white wings, λευκόπτερος, ον, Æsch., Eur. *Vid.* Wing.

With white waves, or *white with waves* (of the shore), λευκοκὕμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Eur. *Vid.* Wave.

With a white patch or *spot on the head*, φᾰλᾰρός, ά, όν, Theoc.; φᾰλιος, α, ον, Call.

With a white crest, λευκόλοφος, ον, Ar.; λευκολόφας, ου, ὁ, Eur.

With white garments, λευκόπεπλος, ον, Corinna.

With a white-edged garment, λευκοπᾰρὔφος, ον, Alexand.

Full of people in white garments, λευκοπληθής, ές, Ar. *Vid.* Garment.

He knows black from white, τὸ λευκὸν οἶδεν, Ar.

The white of an egg, λευκόν, τό, Arist.

White paint, ψῐμὔθος, ὁ, Anth.; ψῐμύθιον, τό, Ar., Xen., Plat.

To be white, φᾰληριάω, only in pres. act., part. poet. φαληριόων, Hom.; ὑπολευκαίνομαι, pass., Hom.; πολιαίνομαι, pass., Æsch.; λευκανθίζω, Hdt. *Vid.* To whiten for the passive voices of the verbs under that head.

To be white on the surface, ἐπῐλευκαίνω, intrans., only act., Arist.; λευκοχροέω, only act., Hipp.

To be clad in white, λευχειμονέω, Plat.

To paint white, ψῐμὔθιόομαι, mid. (one's face), Lys.; λευκογρᾰφέω, only act., Arist.

Whiten, to, λευκαίνω, Hom., Eur., Arist., Theoc.; λευκόω, Pind., Xen., Plat., Dem.

Whiteness, λευκότης, ητος, ἡ, Plat.

Whitening, a, λεύκανσις, εως, ἡ, Arist.

Whitewash, κονίᾱμα, ᾰτος, τό, Arist., Dem.

Whitewash, to, κονιάω, Dem.

Whitewashed, ἐξᾰληλιμμένος, η, ον, Thuc.; κονιᾱτός, ή, όν, Xen.

Whither? (interrog.), πόσε; Hom.; πῇ; Hom., Æsch., Soph., Xen.; ποῖ; Theogn., Omn. Att.

Whither, rel., ὅπῃ, Ep. also ὅππῃ, sometimes c. gen. loci, Hom., Trag., Xen.; ὁπόσε, Ep. also ὁππόσε, Hom.; ᾗ, Hom., Hes.; ὅπηπερ, Soph.; ἵνα (only used in this sense in exclamations), Hom., Soph.; ὅποι, sometimes c. gen. loci (i. e., γῆς, etc.), Omn. Att.; ὅποιπερ, Soph.; οἷ, Soph., Eur., Xen., Plat.; οἷπερ, Soph.; οἷ δή, Plat.; ἔνθα, Soph.; ἔνθαπερ, Soph.

Whither (i. e., to which of *two* places), ὁποτέρωσε, Thuc.; ποτέρωσε, Xen.

Whithersoever, ὁπηοῦν, Plat.; ὅποιπερ, Plat.

Whitish, πᾰρᾰλευκος, ον, Arist.

Whitlow, a, πᾰρωνὔχία, ἡ, Hipp.

Whiz, a, ῥοῖζος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ῥοῖβδος, ὁ, Soph.

Whiz, to, ῥοιζέω, only act., Hom.

To whiz through, διαῤῥοιζέω, c. gen., Soph.

Who? (interrog.), τίς; Omn.

Who, relat., ὅς, ἥ, ὅ, Omn.; ὁ, sometimes, but rarely, in nom. sing. (Hom. and Hdt. use sometimes nom. pl. masc. fem. τοί, ταί), Hom., Æsch., Eur., Hdt.; ὅστε, Hom., Soph., Eur.; ὅστις, ἥτις, ὅ,τι, gen. οὕτινος, ἧστινος, etc., Ep. nom. sing. masc. also ὅτις, Omn. poet.; ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, Ep. nom. sing. masc. also ὅπερ, Hom., Hdt.; in pl. ὅσοι περ, Soph.

Whoever, ὅστις (Ep. nom. masc. also ὅτις), ἥτις, ὅ,τι, gen. οὕτινος, etc., also Att. gen. ὅτου, dat. ὅτῳ, Ep. gen. also ὅττεο, ὅττευ, and ὅτευ, dat. ὀτέῳ and ὀτέῳ, Ep. acc. masc.

sometimes ὅτινα, nom. pl. neut. Ep. ὅτινα, gen. Ep. ὁτέων, Att. ὅτων (rare), Ep. dat. ὁτέοισιν (also fem. ὁτέῃσιν, Hdt.), Att. ὅτοισι (rare), acc. pl. masc. Ep. ὅτινας, also neut. pl. ἄσσα Ep., ἅττα Att., Omn.; (after πᾶς), ὅσος, Soph., Eur.

WHOLE, ὅλος, η, ον, Ep. also more usu. οὖλος (not Att.), Omn.; ὁλοσχερής, ές, Soph., Theoc.; ὁλόκληρος, ον, Plat.; πᾶς, πᾶσα, πᾶν, παντός, etc., Omn.; σύμπᾱς, in neut. σύμπαν (ᾰ, but usu. ᾰ), Hom., Hes., Trag.; ἅπας, neut. ἅπαν (ᾰν, Hom., ᾱν, Att.), Omn.; πλειστήρης, ες (of time), Æsch.; ἀσύνθετος, ον (i. e., made of one piece, not of many), Plat.

The whole day, the whole year, δι' ἡμέρας, δι' ἔτους, Hdt., Xen.

On the whole, εἰς τὸ πᾶν, Æsch., Plat.; ἐπὶ πᾶν or ἐπίπαν, Hdt., Plat.; κατὰ ὅλον, Plat.; ὡς πλήθει, Plat.

WHOLENESS, ὁλότης, ητος, ἡ, Arist.; οὐλομελία, ἡ, Hdt.

WHOLESOME, ὑγιηρός, ά, όν, Pind.; ὑγιεινός, ή, όν, Xen., Plat.; εὐεκτικός, ή, όν, Arist. *Vid.* HEALTHY.

WHOLLY, πάμπαν, Hom., Eur., Plat.; ὅλως, Plat., Arist.; τὰ ὅλα, Xen.; τοῖς ὅλοις, Dem.; ὁλοσχερῶς, Isoc.; ἁπλῶς, Dem. *Vid.* UTTERLY.

Wholly, adj. (as to punish wholly, to give wholly, etc.), αὐτόπρεμνος, ον, Æsch., Soph.

WHORE, A, κάσαλβάς, άδος, ἡ, Ar.; πόρνη, ἡ, Ar., Xen., Dem.; πορνίδιον, τό, Ar. *Vid.* PROSTITUTE.

WHOREMONGER, A, πόρνος, ὁ, Ar., Xen.; πόρνης, ου, ὁ, Crates.

WHY, τί, Omn.; τίη, Hom., Hes., Ar.; τίπτε, Hom., Æsch.; πῆ, Hom.; διὰ τί, Xen.; ἵνα τί, Ar., Plat.; ὁτιητί, Ar.

Why not? τί μήν; Æsch.; τί γάρ; (esp. used in affirmative answers), Æsch., Soph., Plat.

WICK, A, θρυαλλίς, ίδος, ἡ, Ar.; θρυαλλίδιον, τό, Luc.

WICKED, ἀήσυλος, ον (esp. of actions), Hom.; αἴσυλος, ον (esp. of actions), Hom.; ἀλιτρός, όν (but usu. ῑ), (esp. of persons), Hom., Theogn., Solon, Pind.; κακός, ή, όν, compar. κακίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κάκιστος—poets (not Att.) have also κακώτερος, etc.—also χείρων Att., and Ep. χερείων, with also an irreg. Ep. declension, dat. sing. χέρηϊ, nom. pl. χέρηες, acc. pl. neut. χέρηα (all in Hom.), also Ep. χερειότερος and χειρότερος, superl. χείριστος (only in Att. prose)—in Anth. there is also compar. κακῑότερος—Omn.; πάνουργος, ον (of men), Æsch., Eur., Ar., Plat.; παντοῦργος, ον, Soph.; πονηρός, ά, όν, Omn. Att.; μοχθηρός, ά, όν, Eur., Ar., Xen., Plat.; κακοῦργος, ον (of men), Soph., Eur., Hdt., Thuc., Plat., Dem.; μιᾰρός, ά, όν, Soph., Eur., Xen., Plat., Dem.; μάταιος, α, ον, and ος, ον, Æsch., Soph.; ἄσωτος, ον, Soph.; ἄνεργος, ον (of deeds), Eur.; ἐξώλης, ες, Æsch.; ἀλάστος, ον, Soph.; ἀλῑτήριος, ον, Soph., Ar., Thuc., Dem.; κακοεργός, όν, Theoc. *Vid.* SYN. 274.

Thoroughly wicked, πάγκακος, ον, no compar., superl. παγκάκιστος, Theogn., Soph., Eur.; πανώλεθρος, ον, Soph.; πανώλης, ες, Soph., Eur.; παμπόνηρος, ον, Ar., Xen., Plat., Dem.

Wicked in great things, μεγαλοπόνηρος, ον, Arist.

Wicked in trifles, μῑκροπόνηρος, ον, Arist.

Done by a wicked hand, βαρῠπάλαμος, ον, Pind.

Half wicked, ἡμῐπόνηρος, ον, Plat.

A wicked man, μιάστωρ, ορος, ὁ, Trag.; κακορρέκτης, ου, ὁ, Ap. Rh.

Loving wicked men, φῐλομόχθηρος, ον, Philonid.

To be governed by wicked men, πονηροκρᾰτέομαι, pass., Arist.

A wicked deed, πᾰνούργημα, ᾰτος, τό, Soph.; κᾰκούργημα, ᾰτος, τό, Plat., Antipho. *Vid.* CRIME.

A speaking of wicked things, πονηρολογία, ἡ, Arist.

To be wicked, κᾰκῦνομαι, pass., Eur., Plat.; κᾰκουργέω, only act., Xen., Plat. *Vid.* TO SIN.

To hate what is wicked, μῑσοπονηρέω, Lys.

A hatred of what is wicked, μῑσοπονηρία, ἡ, Arist.

Hating what is wicked, μῑσοπόνηρος, ον, Dem., Æschin.

WICKEDLY, κᾰκῶς, superl. κᾰκιστα, Eur., Ar., Plat.; κᾰκούργως, Antipho; παγκᾰκῶς, Æsch.; πᾰνούργως, Ar., Plat.; πᾰρᾰνόμως, Eur.

WICKEDNESS, κακότης, ητος, ἡ, Hom., Hes., Æsch., Eur., Hdt., Plat.; κᾰκία, ἡ, Soph., Xen., Plat., Dem.; κᾰκη, ἡ, Eur., Ar., Plat.; κᾰκόν, τό, Soph., Eur., Xen.; πονηρία, ἡ, Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; μοχθηρία, ἡ, Ar., Xen., Plat., Andoc.; αὐᾰτα, ἡ (for ἄτη), Pind.; πᾰνουργία, ἡ, Æsch., Soph., Ar.; κᾰκοτροπία, ἡ, Thuc.; κᾰκουργία, ἡ, Thuc., Xen., Isoc., Dem.; ἀλιτρία, ἡ, Soph., Ar.; αἰσχρουργία, ἡ, Xen.; ἀκᾰθαρσία, ἡ, Dem.; ἀλιτροσύνη, ἡ, Ap. Rh.

A love of wickedness, φῐλοπονηρία, ἡ, Theoph.

To join in wickedness, συμπονηρεύομαι, mid., Ar.

WICKERWORK, ῥῖπες, αἱ, Hom.; πλέκος, τό, Ar.; πλέγμα, ᾰτος, τό, Plat.

Made of wickerwork, πλεκτός, ή, όν, Hom., Hes., Æsch.; οἰσύϊνος, η, ον, Hom., Thuc., Xen.; χηλῖνός, ή, όν, Anac.; χηλευτός, ή, όν, Hdt.

One who works in wickerwork, οἰσυουργός, όν, Eupol.

[WICKET, A, πυλίς, ίδος, ἡ, Hdt.]

WIDE, εὐρύς, εῖα, ύ, Ion. nom. fem. in Hdt. also εὐρέα, Ep. acc. sing. masc. sometimes εὐρέα, also (in Asius) gen. sing. fem. εὐρέος, compar. -ῠτερος, etc., Omn.; σπῑδής, ές (of a plain), Hom.; πλᾰτύς, εῖα, ύ, Omn. poet., Hdt., Xen., Plat.; σπῑδιος, α, ον, Æsch.; μεγᾰλοχάσμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Epich.; εὐρώδης, ες (some, however, deny this meaning), Soph.; εὐρῠχωρής, ές, Arist.; εὐρῠχᾰδής, ές, Leon. Tar.

Wide (of the earth or the sea only), εὐρυόδεια, only fem., Hom.; εὐρῠπορος, ον, Hom., Æsch.; εὐρύστερνος, ον, Hes.; εὐρυεδής, ές, Simon.; εὐρῠκολπος, ον, Pind.

Wide (of rivers), εὐρῠρέεθρος, ον, Hom.; εὐρῠρέων, ουσα, ον, οντος, etc., Hom., Pind.; πλᾰτύῥροος, ον, contr. -ῥους, -ῥουν, Æsch.

Wide (of cities), εὐρυᾰγυια (i. e., with wide streets), only fem., Hom.; εὐρῠχορος, ον, Hom., Pind.

With wide meadows, εὐρῠλείμων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Pind.

It is fifty furlongs wide, διέχει πεντήκοντα στᾰδίους, Xen.

WIDELY, εὐρύ, compar. εὐρυτέρως, Hom., Ar.

Widely honored, εὐρῠτῑμος, ον, Pind.

Widely ruling, εὐρῠκρείων, οντος, ὁ, only masc., Hom.; εὐρυσθενής, ές, Hom., Pind.; εὐρῠμέδων, οντος, ὁ, only masc., Pind.; εὐρῠβίας, ου, ὁ, only masc., Hes., h., Pind.; fem. εὐρυᾰνασσα, Call.

WIDE-MOUTHED, εὐρύστομος, ον, Xen.

WIDEN—*one must widen*, πλᾰτυντέον, Xen.

To widen, or *leave*, or *make a wide space*, εὐρῡνω, Hom., Hdt., Theoc.; ἀνευρῡνω, Hipp.; διευρῡνω, Arist.; πλᾰτυντέον, Xen.

WIDESPREAD (of a report), εὐρύς, εῖα, ύ, Hom., Simon.

WIDOW, A, χήρα, ἡ, sometimes also χήρα γυνή, Hom., Soph., Eur.

WIDOW, TO, χηρόω, often c. gen. of what is taken away, Hom., Eur., Hdt.

To be a widow, to lead a widowed life, χηρεύω, sometimes c. acc. (βίον, etc.), Eur., Isæ., Dem.; κᾰτᾰχηρεύω, Dem.

To keep as a widow, χηρεύω, Eur.

WIDOWED, ἡμῐτελής, ές (of the house where the husband is slain), Hom.; χῆρος, α, ον, and ος, ον (only in Ath.), (of the consort, or of the house or marriage-bed), Hom., Soph., Eur., Xen., Ap. Rh.; εὖνις, ὁ καὶ ἡ, gen. εὔνιος, but pl. εὔνιες, more usu. εὔνιδες, Æsch.; ἄνανδρος, ον, Trag.; ἀνάνδρωτος, ον, Soph.; χήρειος, α, ον, and ος, ον, Antim.

WIDOWHOOD, χηρεία, ἡ, Thuc.; χηροσύνη πόσιος, Ap. Rh.

WIDTH, εὖρος, τό, Hom., Æsch., Eur., Hdt., Xen.; πλᾰτος, τό, Simon., Hdt., Xen., Plat.; εὐρῠτης, ητος, ἡ, Hipp.; πλᾰτῠτης, ητος, ἡ, Hipp.

WIELD, TO, νωμάω, only act., Hom., Pind., Æsch., Eur.; πάλλω, only act. in this sense, no fut. or perf., though there is aor. 1 ἔπηλα, Hom., Pind., Æsch., Eur.; κρᾰτῡνω, c. acc. or c. gen., Pind., Soph., Ap. Rh.; ἀνάσσω, fut. -ξω, no perf. in any voice, c. gen., Soph., Eur.; νέμω, Æsch., Soph.

WIFE, A, νύμφη and νύμφᾰ, ἡ, Hom.; ὄαρ, ὦρ, ἡ, only found in gen. pl. ὀάρων, dat. ὤρεσσι, Hom.; δᾰμαρ, αρτος, ἡ, Omn. poet.; ἄκοιτις, ιος, ἡ, Hom., Pind., Trag.; πᾰρᾰκοιτις, ἡ, Hom., Hes., Ap. Rh.; ἄλοχος, ἡ, Hom., Trag., Thuc., Lys., Plat.; γυνή, gen. γυναικός, etc., voc. γύναι (in *Att. Com.* sometimes sing. acc. γυνήν, pl. nom. and acc. γύναι, γύνας), Omn.; γαμετή, ἡ, Hes., Æsch., Xen., Plat., Isæ.; βοῦς, βοός, acc. βοῦν, ἡ, Pind.; σῠνευνος, ἡ, Pind., Æsch.; εὐνήτειρα, ἡ, Æsch.; εὐνήτρια, ἡ, Soph.; εὖνις, ῐδος, ἡ, Soph., Call.; ὁμευνέτις, ῐδος, ἡ, acc. -τιν, Soph.; σῠνευνέτις, ῐδος, ἡ, Eur.; σῠνάορος, ἡ, Eur.; ὁμόλεκτρος γυνή, Eur.; σύλλεκτρος, ἡ, Eur.; συγκοίμημα, ᾰτος, τό, Eur.; σύζῠγος, ἡ, Eur.; σύζυξ, ῠγος, ἡ, Eur., Plat.; πλᾰτις, ῐδος, ἡ, Ar.; λέχος, τό, in pl., Eur.; λέκτρον, τό, in pl., Eur.; ὁμόκοιτις, ἡ, Plat. *Vid.* CONSORT, and SYN. 158.

And having the same wife that he had, ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον, Soph.

Having the same wife as your father, τοῦ πατρὸς ὁμόσπορος, Soph.

Having the same wife, ὁμόγᾰμος, ον (of Jupiter and Amphitryon, with reference to Alcmena), Eur.

Having no wife, ἀγύναιξ, αικος, ὁ, Soph.; [ἄγυνος, ὁ, Ar.]

Unhappy in one's wife, δύσδᾰμαρ, αρτος, ὁ, Æsch. *Vid.* MARRIAGE.

To be lamented by wives, νυμφόκλαυτος, ον, Æsch.

WIG, A, κεφᾰλὴ περῐθετος, Ar.; [προσθετή, ἡ (sc. κόμη), Amphis.]

WILD, ἄσπαρτος, ον (of flowers), Hom.; ἄγριος, α, ον, and ος, ον (Hom. uses ῐ when the last syllable is long), Hom., Eur., Hdt., Xen., Plat.; ἀγρότερος, α, ον, Hom., Pind., Theoc.; ἀνήμερος, ον, Æsch.; ὑβριστής, οῦ, only masc. (of animals), Eur., Xen.; ἀγρώτης, ου, ὁ, Eur.; ὀρεινός, ή, όν, Arist.; ἀγριάς, άδος, ἡ (of plants), Ap. Rh. *Vid.* SYN. 22.

Making wild, writing wild poetry, ἀγριοποιός, όν, Ar.

To make wild, ἀγριόω, and in pass. to be made (i. e., *to be wild*), Eur., Theoph.

WILDERNESS, A, ἐρημία, ἡ, Æsch., Hdt., Xen. *Vid.* DESERT.

WILD-LOOKING, ἔνθηρος, ον, Æsch.; ἀπηγριωμένος, η, ον, Soph.; ἀγριωπός, όν, Eur.

WILDLY, ἄγρια, Hes.

WILDNESS, ἀγριότης, ητος, ἡ, Theoph., Xen.

WILE, A, ἀπάτη, ἡ (not always in bad sense), Omn. *Vid.* CUNNING.

WILL, A, or TESTAMENT, διαθήκη, ἡ, Ar., Lys., Isæ., Dem.; διάθεσις, εως, ἡ, Plat., Lys.

[*A verbal will,* ἄγραφοι διαθῆκαι, Plut.]

To make a will, to dispose of by will, διατίθεμαι, mid., aor. 1 -εθηκάμην, but aor. 2 more usu., Isæ., Dem., Æschin.

WILL, THE, ἰότης, ἡ, only in dat. and once in acc., Hom.; βουλή, ἡ, Hom., Trag.; λῆμα, ατος, τό, Pind., Trag., Hdt. *Vid.* INTENTION.

By the will of, ἕκατι, Hom.

Work your will with me, κατάχρήσασθέ μοι, Æschin.

You should not do it with my good-will, οὔτ' ἂν . . . ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρῴης μέτα, Soph.

[*To show good-will toward any one,* προθυμίαν παρέχομαι εἰς or πρός c. acc., Xen.]

[*Bearing good-will to* or *toward,* πρόθυμος, ον, c. dat. or εἰς c. acc., Xen.]

WILL, TO, βούλομαι, Ep. pres. also βόλομαι (but rare), fut. βουλήσομαι, perf. βεβούλημαι, aor. 1 ἐβουλήθην, in Att. prose usu. ἠβουλήθην, all in mid. sense, Omn.; ἐθέλω, fut. -ήσω, aor. 1 ἠθέλησα, no perf., no mid. or pass., also θέλω, etc. (but θέλω is never used in Hom., and ἐθέλω never in Tragic *iambics* except in imperf. ἤθελον, in which tense they never use ἔθελον; in chor. and anapæsts Trag. use both forms; in Att. prose ἐθέλω is most usual, except in the phrases εἰ θέλεις, ἂν Θεὸς θέλῃ), Omn.; (Buttmann says ἐθέλω implies *choice* and *purpose* to do, βούλομαι, except in the case of the gods, merely willingness).

If, when he be dead, the sovereignty will (or, as we say, shall) *come to this daughter,* εἰ δὲ θελήσει τούτου τελευτήσαντος ἐς τὴν θυγατέρα ταύτην ἀναβῆναι ἡ τυραννίς, Hdt.; and so Plat. (but θέλω in this sense is rarely used of persons).

WILLFUL, αὐθάδης, ες (also αὐθάδης φρενῶν), Æsch., Eur., Hdt., Dem.; αὐτόβουλος, ον, Æsch.; νεανικός, ή, όν, Plat.; αὐθαδικός, ή, όν, Ar.

To be willful, αὐθαδίζομαι, mid., Plat.

WILLFULLY, αὐθάδως, Ar.; νεανικῶς, Ar.

WILLFULNESS, αὐθαδία, ἡ, Trag.; αὐθάδεια, ἡ, Plat.; αὐθάδισμα, ατος, τό, Æsch.

WILLING, ἄσμενος, η, ον, Hom., Trag., Thuc., Xen.; ἑκών, οῦσα, όν, όντος, etc., Omn.: θέλεος, ον, Æsch.; ἑκούσιος, α, ον, and ος, ον, Soph., Thuc.; ἀκέντητος, ον (of a horse), Pind.; πρόθυμος, ον, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.; θελήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ap. Rh.

Very willing, πρισάσμενος, η, ον, Xen.

The people of the Platæans were not willing to revolt from the Athenians, τῷ γὰρ πλήθει τῶν Πλαταιέων οὐ βουλομένῳ ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστασθαι, Thuc.

To be willing, ἐθέλω (see above TO WILL), Omn.; ἀξιόω, Eur., Thuc., Xen., Dem.; προθυμέομαι, mid., c. aor. 1 and fut. 1 pass. in mid. sense, Omn. Att.

WILLINGLY, προφρονέως, Hom., Ap. Rh.; προφρόνως, Æsch.; ἀσμένως, Æsch., Eur., Thuc., Xen.; προθύμως, Æsch., Eur., Plat., Isoc.; ῥᾳδίως, Eur., Thuc.; ἑκουσίῳ τρόπῳ, Eur.; ἡδέως, compar. ἥδιον (ῑ Att., ῐ elsewhere), Dem.; ἀγαμένως, Plat.

Very willingly, ὑπερηδέως, Xen.

WILLINGNESS, προθυμία, ἡ (ῐ, of course, but ῑ in Hom.), Omn.

WILLOW, A, ἰτέα, ἡ, Hom., Hdt., Ap. Rh.; λύγος, ἡ (a sort used for wreaths), Anac.; ἄγνος, ὁ καὶ ἡ, Chionid.; πρόμαλος, ἡ, Ap. Rh.

Of willow, ἰτέϊνος, η, ον, Hdt., Theoc.; πυτιναῖος, α, ον (esp. plaited), Ar.

WILY, αἱμύλιος, ον (esp. of words), Hom.; αἱμύλος, η, ον, and ος, ον, Hes., Pind., Æsch.; αἱμυλομήτης, ου, ὁ, h.; ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, Hom., Hes.; αἰολόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, Hes., Æsch.; πολύτροπος, ον, Hom., h., Thuc., Plat.; ποικίλος, η, ον, Hes., Pind., Æsch., Soph., Ar., Plat., Dem.; δολοπλόκος, ον, Sapph.; αἰόλος, ον, Pind.

In a wily manner, ποικίλως, Soph.

WIN, TO, ἄρνυμαι (of winning honor, a prize, etc.), only pres. and imperf. mid., Hom., Eur.; so αἴρομαι, mid., Hom., Æsch.; κομίζω, fut. -ίσω, Dor. (and in Pind.) -ίξω, aor. 1 Ep. often ἐκόμισσα for -ισα, Hom., Pind.; μίγνυμαι, and in pres. and imperf. μίσγομαι, pass., c. dat., or c. ἐν and dat., Pind.; κτάομαι, mid., c. perf. pass. κέκτημαι (and more rarely ἔκτημαι) in act. sense, but aor. 1 pass. ἐκτήθην in pass. sense, Pind.; (of winning a contest), κρατέω, c. acc., Eur., Dem.; [νικάω, c. acc. cogn., e. g., ν. ναυμαχίαν, etc., Thuc.; ἀναιρέομαι, Hdt.] *Vid.* TO GAIN.

[*To win the prize,* τὰ νικητήρια φέρω, φέρομαι, or κομίζομαι, Plat.]

To win by labor, ἐκμοχθέω, Eur.

To win over, προσποιέομαι, Thuc.; μεταπείθω, Ar., Xen., Plat., Lys., Dem. *Vid.* TO CONCILIATE, TO PERSUADE.

To win over from another, παραιρέομαι, mid., aor. 2 -ειλόμην, Xen.

WIND, ἄνεμος, ὁ, Omn.; πνοή, Ep. also πνοιή, ἡ, Omn. poet., Thuc.; ἀήτης, ὁ, usu. ἀήτης ἀνέμου, Ζεφύρου, etc., Hom., Theoc.; αὔρα, ἡ, Omn. poet., Xen., Plat.; πνεῦμα, ατος, τό, Trag., Hdt., Thuc., Xen., Plat.; ῥιπή, ἡ, and ῥ. ἀνέμου, Pind., Ap. Rh.

A fair wind, οὖρος, ὁ, Omn. poet., Xen.; οὐρία, ἡ, Plat., Arist.

[*A wind right astern,* οὖρος πρύμνηθεν, Eur.]

A counter wind, παλιμπνοίη, ἡ, Ap. Rh.

And if the wind had blown that way (toward it), πνεῦμα δὲ εἰ ἐγένετο αὐτῇ ἐπίφορον (τῇ πόλει, sc.), Thuc.

A rainy wind, ἐξύδριας (ου, ὁ) ἄνεμος, Arist.

Periodical winds, ἐτησίαι, οἱ, Hdt., Dem.

A wind blowing on shore, τροπαία (αὔρα understood), ἡ, Arist.

A wind blowing from the sea, ἁλιαὴς ἄνεμος, Hom.

Full of wind, ὑπηνέμιος, ον (of an egg), Ar., Plat. (Com.), Arist.; φυσώδης, ες, Plat.

Scattered to the winds, μετάρσιος, α, ον, a[illegible]ος, ον, Æsch., Eur.

To fill with wind, πνευματοποιέω, Arist.

[*To be turned into* (i. e., to become) *wind,* πνευματόομαι, Arist.]

Of or *belonging to a fair wind,* οὔριος, α, ον, and ος, ον (esp. conducted by one, sometimes epith. of the wind itself, Trag.), Xen., Plat.

[*The wind is fair for sailing,* πλοῦς γίγνεται, Thuc.; *to have fair wind for sailing,* πλῷ χράομαι, Thuc.; *to have a very fair wind,* καλλίστοις πλοῖς χράομαι, Antipho.]

Swift as the wind, ἀνεμόεις, εσσα, εν (of thought), Soph.; ἀνεμώκης, ες, Eur., Ar.

Having a fair wind, εὐήνεμος, ον, Eur.

To send a fair wind, εὐθύνω οὖρον, Pind.

To carry with a fair wind, οὐρίζω, only act., Æsch., Soph.

[*To run with a fair wind,* οὐριοδρομέω, Pherecyd.; or *before the wind,* οὔρια θέω, Ar.; ἐξ οὐρίας διατρέχω (aor. 2 -έδραμον), πλέω, Arist.; ἐξ οὐρίων τρέχω, aor. 2 ἔδραμον, Soph.]

Roaring with the wind, ἀνεμοσφάραγος, ον, Pind.

Sheltered from the wind, ὑπήνεμος, ον, Soph., Eur.

On the windward side, ἐκ τοῦ προσηνέμου, Xen.

Keeping off the wind, ἀλεξάνεμος, ον (of a garment), Hom.; ἀνεμοσκεπής, ές, Hom.

Raised or *hardened by the wind* (as a wave or a tree), ἀνεμοτρεφής, ές, Hom.

To be exposed to the wind, ἀνεμόομαι, Plat., Anth.

Caused by contrary winds, ἀντίπνοος, ον, contr. -πνους, ουν, Æsch.

[*Without wind,* νήνεμος, ον, Hom., Trag.; ἀνήνεμος, ον, Soph.]

Stopping the wind, παυσάνεμος, ον, Æsch.

[*The wind being in the north,* ἀνεμὸς πρὸς βορέαν ἑστηκώς, Thuc.]

[*With hair floating in the wind,* ἠνεμωμένος (η, ον) τὴν τρίχα, Callist.]

[The winds acc. to Arist. were: *the North wind,* βορρᾶς (also βορέας, ου, Ion. βόρης, εω, ὁ, Hom., Hdt., Thuc., Xen.), and ἀπαρκτίας, ου, ὁ; *the N.N.E. wind,* μέσης, ου, ὁ; *the N.E. wind,* καικίας, ου, ὁ; *the East wind,* ἀπηλιώτης, ου, ὁ (also Hdt., Thuc.); *the S.E. wind,* εὖρος, ὁ (also Hom.); *the S.S.E. wind,* φοινικίας, ου, ὁ, and εὐρόνοτος, ὁ; *the South wind,* νότος, ὁ (also Hom., Hdt., Soph.); *the S.W. wind,* λίψ, λιβός, ὁ (also Hdt., Thuc.); *the W.S.W. wind,* λιβόνοτος, ὁ; *the West wind,* ζέφυρος, ὁ (also Hom., Theoph.); *the N.W. wind,* ὀλυμπίας, ου, ὁ (also ἀργέστης, ὁ, Hes.); *the N.N.W. wind,* θρασκίας, ου, ὁ.]

WIND, TO, act., πλέκω, Omn.; ἑλίσσω, poet. also εἱλίσσω, augment ει, fut. -ξω, Omn.; (of winding

wool), τολῠπεύω, Ar.; πηνίζομαι, mid., Att. fut. πηνιοῦμαι (esp. on a reel), Theoc.

[*To wind off*, ἀναπηνίζομαι, Arist.]

He will wind this out of him, ἐκπηνιεῖται αὐτοῦ ταῦτα, Ar.

To wind, intrans. (i.e., go in a winding course), ἑλελίζομαι, pass., aor. 1 -ίχθην (as a serpent), Hom.; ἑλίσσομαι, poet. εἱλίσσομαι, pass. (of a snake or a river), Hom., Hes.

WINDING, πολύγναμπτος, ον, Pind., Theoc.; ἕλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ (esp. of a creeping plant, etc.), Eur.; κολπώδης, ες (of a coast), Eur.; ἐπίστροφος, ον, Ap. Rh.; ἑλῐκόῤῥοος, ον, contr. -ῥους, -ῥουν, Orac. ap. Pausan.; ἑλῐκόδρομος, ον, Orph.

WINDING, A, καμπή, ἡ, Eur., Hdt.; ἑλιγμός, ὁ, Hdt., Xen., Arist.

WINDING-SHEET, A, φᾶρος τᾰφήϊον, Hom.

WINDLASS, A, στρέβλη, ἡ, Æsch., Arist.; σκῠτάλη, ἡ, Ar.; ὄνος, ὁ, Hdt.

To raise by a windlass, στρεβλόω, Hdt.; ὀνεύω, Thuc.

[WIND-MILL — *sail of a wind-mill*, ἀνεμούριον, τό, Hero.]

WINDOW, A, θυρίς, ῐδος, ἡ, Ar., Plat.

[*Window in the roof, dormer window*, ἀναφωτίς, ίδος, ἡ, Nicet.]

[*Windows looking to the street*, θυρίδες παρόδιοι, Plut.]

WINDPIPE, THE, πνεύμονος or πνευμόνων διαῤῥοαί, Eur.; ἀρτηρία, ἡ, Plat., Hipp.

[WINDWARD, *lying to windward*, προσήνεμος, ον, Xen.]

WINDY (full of wind, as a sail exposed to the wind, as a high place, etc.), ἠνεμόεις, Att. ᾽ἀνεμόεις, εσσα, εν, Hom., Pind., Trag.; ἀνεμώδης, ες, Soph.; διήνεμος, ον, Soph.; προσήνεμος, ον, Xen.

[*To talk windy words*, ἀνεμώλια βάζω, Hom.]

WINE, μέθυ, τό, only nom. and acc. sing., Hom., Trag.; οἶνος, ὁ, Omn.; χάλις, ιος, ὁ, Hippon.; ποτόν, τό, Æsch., Soph.; οἰνίσκος, ὁ, Cratin.; βάκχος, ὁ, Eur.; βάκχιος, ὁ, Eur.; δρόσος (ἡ) ἀμπέλου, Pind.; ἀμπέλου σπονδή, ἀμπέλου γάνος (τό), βότρυος γάνος, Διονύσου γάνος, Trag., Ar.; οἰνωπὸς ἄχνη, Eur.; βάκχου οἰνηραὶ λοιβαί, Eur.; (Hom. speaks of Πράμνειος (Πράμνιος, Ar.) οἶνος as a fine wine). *Vid.* SYN. 341.

Sheer wine, ῎ἄκρᾱτος, ὁ, Ar.

Wine mixed for drinking, εὔκρας, ᾱτος, τό, Eur.

Boiled wine, σίραιον, τό, Ar., Antipho.

Bad wine, οἰνάριον, τό, Dem.

New bad wine, τρύξ, τρῠγός, ἡ, Cratin.

Sour wine, ὄξος, τό, Xen.

A drink of wine, οἰνόχῠτον πῶμα, Soph.

The god of wine, Θέοινος, ὁ, Æsch.

The feast of the god of wine, τὰ Θεοίνια, Dem., Lycurg.

Giver of wine, οἰνοδότης, ου, ὁ, Eur.

Producing sweet wine, ἡδύοινος, ον, Xen.

A contest who can drink most wine, ἐπιοίνιον ἆθλον, Theogn.

Fond of wine, φῐλοινος, ον, Plat.; [*given to wine*, μεθυστικός, ή, όν, Plat.]

Fond of unmixed sheer wine, φῐλᾰκρᾱτος, ον, Simon.

Fondness for wine, φῐλοινία, ἡ, Hdt.

A drinker of wine, οἰνοποτήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; οἰνοπότης, ου, ὁ, Anac.; fem. οἰνοπότις, ῐδος, Ar.

A drinker of sheer wine, ἀκρᾱτοπότης, ου, ὁ, Hdt.

Wine-drinking, οἰνοποσία, ἡ, Hipp.

A drinking of sheer unmixed wine, ἀκρᾱτοποσία, ἡ, Hdt.

Excess in wine, πολυοινία, ἡ, Xen., Plat.

[*Rich in wine* (of men), πολύοινος, ον, Xen.]

To be rich in wine (of an owner of vineyards), πολυοινέω, only act., h.

To taste wine, οἰνογευστέω, Antipho.

To buy wine, οἰνίζομαι, mid., Hom.

To sell wine, οἰνοπωλέω, Arist.

To pour out wine, οἰνοχοεύω, only act., Hom.; οἰνοχοέω, only act., Hom., Xen., Plat.

To pour wine in or *on*, ἐπιοινοχοεύω, h.

One who pours out wine, οἰνοχόος, ὁ, Hom., Eur., Hdt., Xen.

A vessel to ladle out wine with, οἰνοχόη, ἡ, Hes., Eur., Thuc.; οἰνήρῠσις, εως, ἡ, Ar.

To be full of wine, διοινόομαι, pass., Plat.

Heavy with wine, οἰνοβᾰρής, ές, Hom.; οἰνοβαρείων, οντος, ὁ, Hom.

Perplexed with wine, οἰνοπλᾰνητος, ον, Eur.

To be heavy with wine, οἰνοβᾰρέω, only act., Theogn.

Wine (adj.), *of* or *belonging to wine*, *containing wine*, οἰνηρός, ά, όν, Pind., Hdt.

Producing, fit to produce wine (of a country, etc.), οἰνοπληθής, ές, Hom.; οἰνόπεδος, ον, Hom.; μεθῠτρόφος, ον (of a vine), Simon.; πολύοινος, ον, Thuc.

Holding wine (of a cask, etc.), οἰνοδόκος, ον, Pind.; οἰνοφόρος, ον, Critias.

Of the color of wine, οἶνοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ (esp. as being dark, used of the sea, of oxen, etc.), Hom.; οἰνώψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, Soph.; οἰνωπός, όν, Eur., Theoc.

Without wine, ἄοινος, ον, Æsch., Soph., Xen.; νηφᾰλιος, α, ον, and ος, ον (esp. of sacrifices to the Eumenides, etc.), Æsch., Ap. Rh.

Over their wine, *vid.* CUP.

[WINE-BIBBER, A, οἰνοπότης, ὁ, Anac.; πολυκώθων, ωνος, ὁ, Polemo.]

WINE-CELLAR, A, οἰνών, ῶνος, ὁ, Xen.

WINE-COOLER, A, βαύκᾰλις, εως, ἡ, Anth.

[WINE-JAR, A (prop. with two handles), ἀμφιφορεύς, ὁ, Hom.] *Vid.* JAR.

WINE-PRESS, A, ληνός, ὁ καὶ ἡ, Theoc.

WING, A, πτέρυξ, υγος, ἡ, Omn. poet., Xen.; πτερόν, τό, Omn. poet., Xen., Plat.; ταρσός, ὁ, Mel., Ap. Rh.; πτῐλον, τό, Arist.; ῥῑπή, ἡ, Ap. Rh.

The wing of a breast-plate, πτερῠγιον, τό, Xen.

The wing of an army or *fleet*, κέρας, gen. ᾱτος (though Hom. has dat. pl. κέρᾰσι), Ep. κέραος, contr. κέρως, dat. κέρατι, κέραϊ, κέρα, etc., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; κράσπεδον, τό, Eur., Xen.; πλευρον, τό, Xen.

The tip of a wing, ᾽ἀκρόπτερον, τό, Anth.

The long quill feathers in the wing, τὰ ὠκύπτερα, Arist.

With two wings, δίπτερος, ον, Arist.; διπτέρῠγος, ον, Mel.

With four wings, τετράπτερος, ον, Soph.; τετράπτῐλος, ον, Ar.

With good wings, εὔπτερος, ον, Soph., Eur.

With swift wings, ὠκύπτερος, ον, Hom.; πτερῠγωκής, ές, Æsch.

With long wings, τᾰνυπτέρυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; τᾰνῠσίπτερος, ον, Hom., Hes., h., Ar.; τᾰνύπτερος, ον, Hes., h., Pind.; τᾰνυπτέρῠγος, ον, Simon.; μᾰκρόπτερος, ον, Arist.

With golden wings, χρῡσόπτερος, ον, Hom., h.

With brown wings, ξουθόπτερος, ον (of a bee), Eur.

With parted wings, σχιζόπτερος, ον, Arist.

With undivided wings, ὁλόπτερος, ον, Arist.

With bright wings, λευκόπτερος, ον, Eur.

With many wings, πολύπτερος, ον, Arist.

With dark or *black wings*, κυᾰνόπτερος, ον, Hes.; μελᾰνόπτερος, ον, Eur.; μελᾰνοπτέρυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Eur.; περκνόπτερος, ον, Arist.

With variegated wings, ποικιλόπτερος, ον, Eur.

With short wings, ἐλᾰχυπτέρυξ, ῠγος, ὁ καὶ ἡ, Pind.; βρᾰχύπτερος, ον, Arist.

With bad wings, κᾰκόπτερος, ον, Arist.

With leather wings (of a bat), δερμόπτερος, ον, Arist.

Named from one's wings, πτερώνῠμος, ον, Plat.

To flap the wings, πτερυγίζω, only act., Ar.

To cover or *furnish with wings*, ἀναπτερόω, and pass. (*to get new wings*), Ar., Plat.; [πτερόω, Ar.]

[*Ever on the wing*, (ὄρνις) πετόμενος (of a fickle person), Ar.]

[*To be under* (*their mother's*) *wings*, ὑπὸ πτεροῖς εἰμι (of shelter), Æsch., Eur.]

[*To clip one's wings*, κείρω τινὶ τὰ πτερά, Call.]

WINGED, πτερόεις, εσσα, εν, Att. fem. sometimes πτεροῦσσα, Hom., Pind., Eur.; ποτητός, ή, όν, Hom., Ap. Rh.; πετεηνος, ή, όν, Hom.; πετεινός, ή, όν, Theogn., Æsch., Eur., Hdt.; πτηνός, ή, όν, Trag., Xen., Plat.; ποτᾰνός, ά, όν, Pind., Æsch.; πτερωτός, ή, όν, and ός, όν, Anac., Trag., Ar., Hdt.; ῾ὑπόπτερος, ον, Soph., Eur., Hdt., Plat.; κᾰτάπτερος, ον, Æsch., Eur.; ἐπτερωμένος, η, ον, Eur.; πτίρῐνος, η, ον, and ος, ον, Ar.; πτερῠγωτός, ή, όν, Ar.; πτεροφόρος, ον, Æsch., Eur., Ar.; πτεροδόνητος, ον, Ar.; πτερόφοιτος, ον, Plat.

Any winged creature, πτερόν, τό (of the sphinx, of a beetle, etc.), Eur., Ar.

The winged god, Πτέρως, ωτος, ὁ, Plat.

WINGEDNESS, πτερότης, ητος, ἡ, Arist.

WINGLESS, ἄπτερος, ον, Hom., Æsch., Eur.; ἀπτήν, ῆνος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Plat.

WINK, A — *and he has not a wink of sleep all night*, ὕπνου δ᾽ ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην, Ar.

WINK, TO, μύω, fut. μῡσω, aor. 1 ἔμῡσα, perf. μέμῡκα, only act., Hom., Eur., Ar., Xen., Plat.; σκαρδᾰμύσσω, fut. -ξω, only act., Eur., Xen.

To wink in assent, ἐπιμύω, Ar.

To make signs by winking to, ἐπιλλίζω, only pres. act., c. dat., Hom., h., Ap. Rh.

Apt to wink, σκαρδᾰμυκτῐκός, ή, όν, Arist.

One who winks, σκαρδᾰμυκτής, οῦ, ὁ, Arist.

Without winking, adj., ἀσκαρδάμυκτος, ον, Ar.

Without winking, adv., ἀσκαρδαμυκτί, Xen.

WINNING, subst., κτῆμα, ἄτος, τό, Soph.

[WINNING, adj. (of manners), πιθᾰνός, ή, όν, Xen.; πειστικός, ή, όν, Plat.; ψυχαγωγικός, ή, όν, Arist.]

A winning horse, ἀθλοφόρος ἵππος, Hom.

WINNOW, TO, λῑκμάω, Hom., Bacchyl., Xen.; ἀνᾰλικμάω, Plat.; βράσσω, fut. βρᾰσω, Ar., Plat.; πτίσσω, fut. πτῐσω, only act., Ar., Hdt.; περιπτίσσω, Ar., Theoph.; ἀποῤῥῑπίζω, Arist.

WINNOWER, A, λικμητήρ, ῆρος, ὁ, Hom.; [πτιστής, οῦ, ὁ, Anth.]

A winnowing fan, πτύον, τό, Hom., Æsch., Soph., Theoc.; ἀθηρηλοιγός, ὁ, Hom.; ἀθηρόβρωτον ὄργᾰνον, Soph.

WINTER, χεῖμα, ἄτος, τό, Omn. poet.; χειμών, ῶνος, ὁ, Omn.; ψῦχος, τό, Soph.; [χείματος ὥρη and ὥρη χειμερίη, Hes.]

A late winter, ὀπισθοχειμών, ὁ, Hipp.

Of winter, χειμέριος, α, ον, and ος, ον, Omn. poet., Thuc.; χειμερῖνός, ή, όν, Hdt., Thuc., Xen., Plat., Dem.

Winter quarters, χειμᾰσία, ή, Hdt.; χειμᾰδιον, τό, Dem.

Winter clothing, χείμαστρον, τό, Ar.

To sow in winter, χειμοσπορέω, only act., Theoph.

Sown in winter, χειμόσπορος, ον, Theoph.

WINTER, TO (pass the winter, go into winter quarters, etc.), χειμάζω, no mid., but also pass. in the same sense, Soph., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; διαχειμάζω, Thuc., Xen.; ἐπῐχειμάζω, Thuc.; χειμερίζω, Hdt.

To winter in, παραχειμάζω, c. dat. or c. prep., Dem.; [*to winter in Lemnos*, χειμαδίῳ χράομαι Λήμνῳ, Dem.]

Good to winter in, εὐχείμερος, ον, Arist.

[*To live through the winter* (of trees), χειμάζομαι, Theoph.]

WINTRY (with all the severity of winter, exposed to the cold of winter, etc.), δυσχείμερος, ον, Hom., Æsch., Hdt.; [(snow-beaten), νιφόβολος, ον, Eur.]

WIPE, TO, τερσαίνω, no perf., only act., c. acc. of what is wiped up, Hom.; σμήχω, no pass. (but mid. in Anth.), Hom.; ὀμόργνῦμι, and mid., but no pass., Hom., Ap. Rh.; ὀμοργάζω, h.; ἀμφῐμάομαι, only in aor. 1 mid. ἀμφιμασάμην, Hom.; σμάομαι, mid., no pass., Ar., Hdt.; διασμάω, no pass., Hdt.; ξεσμάω, only act., Hdt.; ψάω, Ap. Rh.; περιψάω, Ar., Ap. Rh.

To wipe away, wipe off, ἀπομόργνῦμι, Hom., Ar.; ἐκμάσσω, fut. -ξω, in mid. also sine cas. (of wiping away one's tears), Soph., Eur.; ἀπομάσσω, Ar., Dem.; ἀποψάω, Eur., Ar.; ἐξομόργνῦμι, Eur.; ἀποκᾰθαίρω, Ar.; ἐκσμάω, Ar.; σοβέω, Xen.

WISDOM, πολυΐδρεια, ή, Hom.; πῖνυτή, ή, Hom.; μῆτις, ιος, Att. ἴδος, ή, Hom., Pind., Æsch., Soph.; νόος, contr. νοῦς, ὁ (the latter usu. in Att., though the former also is found), Hom., Soph., Eur., Xen., Dem.; σοφία, ή, Omn.; γνωμοσύνη, ή, Solon; σύνεσις, εως, ή, Pind., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Plat., Isoc.; πολῠφροσύνη, ή, Theogn., Hdt.; ἐπιστήμη, ή, Soph.; πῖνῠτής, ῆτος, ή, Anth.

Over-wisdom, περίνοια, ή, Thuc.

Fond of wisdom, φῐλόσοφος, ον, Plat. *Vid.* PHILOSOPHICAL.

Hating wisdom, μισόσοφος, ον, Plat.

By wisdom, λελογισμένως (opp. to σθένει, *by strength*), Eur.

WISE, ἐπῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ ή, Hom., Hes.; ἐπιφρονέων, ουσα, οντος, etc., Hom.; περῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ ή, Hom.; νοήμων, ονος, ὁ καὶ ή, Hom.; νοέων, ουσα, οντος, etc., Hom., Hes.; ἐπιστᾰμενος, η, ον, Hom.; πῠκῐμήδης, ες, Hom., h.; ἀγκῠλομήτης, ου, ὁ, only masc., Hom., Hes.; μητιέτης, ου, only masc., Hom.; ὀλοόφρων, ονος, ὁ καὶ ή, Hom.; πολῠμήχᾰνος, ον, Hom.; πευκᾰλῐμος, η, ον, Hom., Hes.; πολύμητις, ιος, ὁ καὶ ή, Hom., Ar.; πολῠΐδρις, ιος (Sappho has also dat. πολυΐδριδι), ὁ καὶ ή, Hom., Hes., Sapph.; πολῠβουλος, ον, Hom., Pind.; πῖνῠτός, ή, όν, Hom., Solon, Pind.; δαΐφρων, ονος, ὁ καὶ ή, Hom., Pind., Ap. Rh.; βᾰθύς, εῖα, ύ, compar. -ύτερος and -ίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), Hom., Pind., Æsch., Hdt.; ἀρτῐ́φρων, ονος, ὁ καὶ ή, Hom., Eur.; ἐπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ή, Hom., Xen., Plat.; κεδνός, ή, όν (of persons and things), Hom., Hes., Æsch., Eur.; μητιόεις, εσσα, εν (of persons and things), Hom., Hes., h.; πολῠτροπος, ον, Hom., h., Thuc., Plat.; πολῠ́φρων, ονος, ὁ καὶ ή, Hom.; πῠκῖνός, ή, όν, Hom., Hes., Pind., Soph.; πῠκνός, ή, όν, Hom., Pind., Eur., Plat.; σώφρων, Ep. also σαόφρων, ονος, ὁ καὶ ή, Omn.; σοφός, ή, όν, Omn. post Hom.; πῠκῖνόφρων, ονος, ὁ καὶ ή, Hes., h.; πολῠφρᾰδής, ές, Hes.; πολῠφρᾰδέων, ουσα, οντος, etc., Hes.; αἰολόμητις, ιος, ὁ καὶ ή, Hes., Æsch.; αἰπῠμήτης, ου, ὁ, Æsch.; βᾰθῠμήτης, ου, ὁ, Pind.; συνετός, ή, όν, Pind., Soph., Eur., Thuc., Xen.; εὔβουλος, ον, Theogn., Pind., Hdt., Omn. Att.; βουλήεις, εσσα, εν, Solon; βᾰθῠ́φρων, ονος, ὁ καὶ ή, Pind.; βυσσόφρων, ονος, ὁ καὶ ή, Æsch.; ἔμφρων, Theogn., Soph., Thuc., Plat.; ὀρθόβουλος, ον, Pind., Æsch.; ἄκρος, α, ον (only of persons), Æsch., Soph., Hdt.; ἀκρόσοφος, ον, Pind.; βλέπων, ουσα, οντος, etc. (i. e., seeing the truth), Soph.; βᾰθῠ́βουλος, ον, Æsch.; λόγιος, α, ον, Eur.; πολυγνώμων, ονος, ὁ καὶ ή, Plat.; ἡδυγνώμων, ονος, ὁ καὶ ή, Xen.; ὀρθογνώμων, ονος, ὁ καὶ ή, Hipp.; πῖνῠτόφρων, ονος, ὁ καὶ ή, Anth. *Vid.* PRUDENT.

Exceedingly wise, wise in all things, παμμήτις, ἴδος, ὁ καὶ ή, Simon.; πάνσοφος, ον, Trag., Plat.; παντόσοφος, ον, Plat. (Com.); περισσόφρων, ονος, ὁ καὶ ή, Æsch.; περισσός, ή, όν, Eur.

A being wise in one's own conceit, δοξισοφία, ή, Plat.

A wise man, μήστωρ, ωρος, ὁ, Hom.; σοφιστής, οῦ, ὁ, Pind., Trag., Xen., Plat., Dem.

A man as wise as the gods, θεομήστωρ, ορος, ὁ, Æsch.; θεόφιν μήστωρ ἀτᾰλαντος, Hom.

Wise in one's own conceit, δοκησῐσοφος, ον, Ar.; δοξῐσοφος, ον, Plat.

Wise for evil, κᾰκοξῠνετος, ον, Thuc.

To be wise, πέπνῡμαι, no other tense, Hom., Hes.; σοφίζομαι, mid., and pass. in mid. sense, often c. gen. of the matter in which, sometimes in aor. 1 pass. of what is wisely done, Hes., Soph., Xen., Plat.

WISELY, πῠκα (of thinking), Hom.; σοφῶς, Soph.; σωφρόνως, Æsch., Eur., Hdt., Plat.; φρονούντως, Æsch., Soph.

WISER—*to be wiser than*, περῐφρονέω or ὑπερφ. (the reading is doubtful), c. acc., Æschin.

I think myself wiser than the physician, παρασοφίζομαι τὸν ἰατρόν, Arist.

WISH, A, χρεώ, Ep. also χρειώ, οῦς, ή, no pl., Hom.; ἔέλδωρ, τό, only nom. and acc. sing., Hom., Hes.; προθῡμία, ή, Eur., Hdt.; ἀφροδίτη, ή, Eur.; εὐχή, ή, Plat., Isoc.

An eager wish, σπουδή, ή, Eur.

According to one's wish, κατὰ γνώμην, Eur., Dem.; κατὰ νόον or νοῦν, Hdt., Plat.

Contrary to one's wish, παρὰ γνώμην, Æsch., Eur., Dem.

WISH, TO, ἔλδομαι, also poet. ἐέλδομαι, only pres. and imperf., without augment, once used in pass. sense, sometimes c. gen. of what is wished for, Hom., Pind.; λῑλαίομαι, only pres. and imperf. mid., c. gen. or c. infin., Hom.; λελίημαι, only part. in Hom., but also 2d pers. sing., also pluperf. in imperf. sense, Theoc., Ap. Rh.; μενεαίνω, only act., no perf., sometimes c. gen., Hom., Hes., Ap. Rh.; μενοινάω, only act., c. acc. or c. infin., also c. dat., Hom., Theogn., Pind., Soph., Eur.; μάομαι, pres. only in part., and only in Soph., also infin. μῶσθαι in Theogn. (the most usual tense being μέμαα in pres. sense), part. μεμαώς, gen. -ἄότος and -ᾰῶτος, c. infin., Hom., Pind., Theoc.; μέμονα, perf. in pres. sense, no other tense, c. infin., Hom., Æsch., Eur., Hdt.; χᾰτέω, only pres. and imperf. act., c. gen. or c. infin., Hom., Ap. Rh.; χᾰτίζω, only pres. and imperf. act., c. gen., Hom., Hes., Eur., Pind.; χρῄζω, Ep. also χρηΐζω, only pres. and imperf. act., c. gen. or c. infin., Hom., Hes., Soph., Eur., Thuc., Xen.; βούλομαι (also Ep. pres. βόλομαι, but rare), fut. βουλήσομαι, perf. βεβούλημαι, aor. 1 ἐβουλήθην, in Att. prose usu. ἠβουλήθην, all in mid. sense, Omn.; ἐθέλω, fut. -λήσω, aor. 1 ἠθέλησα, no perf., no mid. or pass., also θέλω, etc., but θέλω is never used in Hom., and ἐθέλω never in Tragic *iambics* except in imperf. ἤθελον, in which tense they never use ἔθελον (in chor. and anapæsts Trag. use both forms), in Att. prose ἐθέλω is most usual, except in the phrases εἰ θέλεις, ἂν θεὸς θέλῃ, etc., Omn.; (BUTTMANN says ἐθέλω implies a deliberate intention, βούλομαι, except in the case of the gods (whose willingness and intention are equivalent), a mere willingness to do . . ., etc.); ἔρᾰμαι, in this sense chiefly in pres. and imperf. mid., c. infin., Theogn., Pind.; ἐράω, only pres. and imperf. act. and aor. 1 pass. ἠράσθην in act. sense, c. infin. or c. gen., Trag., Hdt., Xen., Isoc.; μᾰτεύω, only act., c. acc. or c. infin., Pind., Soph.; μαστεύω, only act., Pind., Trag., Xen.; προσχρῄζω, Æsch., Soph., Hdt.; εὔχομαι, mid., c. pluperf. pass. ηὔγμην in mid. sense, but perf. pass. in pass. sense, Pind., Soph., Xen.; λίπτω, c. perf. pass. λελιμμένος in act. sense, c. gen., Æsch., Ap. Rh.; ἐραστεύω, only act., c. gen., Æsch.; ἐκπροθῡμέομαι, mid., c. aor. 1, and 1st fut. pass. in act. sense, Eur.; γλῖχομαι, only pres. and imperf. mid., except that Plat. (Com.)

has also aor. 1 ἐγλιξάμην, c. gen., c. περί and gen., or c. acc., or c. infin., or c. ὡς and fut. indic., Omn. prose; ἐπῐδίζημαι and -δίζομαι, only pres. and imperf. mid., Hdt., Mosch.

To wish eagerly, greatly, for any thing, προτῑμάω, c. acc. or c. infin., Soph., Eur., Ar., Hdt.; κισσάω, only act., c. gen. or c. infin., Ar.; περῐμενεαίνω, c. infin., Ap. Rh.

To wish for in return, ἀντῐποθέω, Xen.

To join in a wish, συμπροθῡμέομαι, mid., c. aor. 1 and 1st fut. pass. in mid. sense, c. acc., or c. infin., or c. ὅπως, Thuc., Xen., Plat.

To wish for something else, to change one's wish, μετεύχομαι, Eur.

To wish well to a person, εὐνοέω, no mid., but also pass. in Menand., c. dat., Soph., Hdt., Menand.

To wish well in return for benevolence, ἀντευνοέω, Xen.

I wish, θυμὸς ὀτρύνει με or ὁρμαίνει, Hom., Pind.; θυμὸς ἡδονὴν φέρει μοι, Soph.

What the Scythians wish, ἃ Σκύθῃσι ἐν ἡδονῇ ἐστι, Hdt.

How I wish, ὡς, c. opt., Hom., Soph.; ὡς ἄν or ὥς κε, c. opt., Hom.; also with a neg., as ὡς μή, c. opt., Omn.; ὡς ὤφελον (Ep. also ὤφελλον), Ep. sometimes αἴθε ὤφελον, and Att. εἴθε ὤφ. (in choruses or anapæsts, Trag. sometimes omit the augment)—ὡς ὤφελον, *how I wish that I*—ὡς ὤφελες, *how I wish that you*, etc., c. infin., Omn.; poet. εἴθε, Ep. sometimes αἴθε, c. opt., but when with a past tense of what is impossible (having happened some other way), then in indic., Hom., Trag., Theoc.; εἰ γάρ, Ep. sometimes αἲ γάρ (in Hom. often αἲ γὰρ δή, αἲ γάρ πως, etc.), same construction as εἴθε (Hom. once has αἲ γάρ, c. infin.), Hom., Eur., Xen., Plat.; εἰ, c. opt., Hom.; πῶς ἄν, c. opt., Eur., Plat.

I wish you had not died, οὐκ ἔχρῃζες θανεῖν, Soph.

They would wish to have done so, εἵλοντο ἄν, c. infin., Dem.

They would wish beyond all measure to have done so, πολλοῦ πρίαιντο ἄν, c. infin., Dem.

WIT, εὐτρᾰπελία, ἡ, Plat., Arist.; ἀγχῐνοια, ἡ, Plat., Arist.; ἀστειολογία, ἡ, Arist.; εὐστοχία, ἡ, Arist.

Fond of wit, φῐλευτρᾰπελος, ον, Arist.

Being out of one's wits, τῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὤν, Eur.; [παράφρων, ον, Plat.]

WITCH, A, γόης, ητος (ὁ), Eur., Plat., Dem.; γοῆτις, ῐδος, ἡ, Anth.; φαρμᾰκίς, ῐδος, ἡ, Ar., Dem.; φαρμᾰκεία, ἡ, Arist.

To be a witch, γοητεύω, sometimes c. acc. of what is bewitched, Plat., Dem.

WITCHCRAFT, ἐπηλῠσίη, ἡ, h.; γοητεία, ἡ, Plat., Dem.; γοήτευμα, ατος, τό, Plat.; φαρμᾰκεία, ἡ, Dem.

WITCH ELM, THE, ὀρειπτελέα, ἡ, Theoph.

WITH, σύν and ξύν, c. dat., Omn.; μετά, c. gen. or c. dat., Hom., Soph., Eur., Xen., etc.; ὑπό, c. gen., denoting the attendant circumstances of any action (e. g., *to sacrifice with sounds of good omen*, i. e., while such sounds are uttered, ὑπ' εὐφήμου βοῆς θῦσαι, Soph.), also c. dat., Hes., Soph., Hdt., Xen.; 'ἀνά, c. dat., Eur.; παρά, c. dat. of what one has with one, what is a person's property, e. g., παρ' ἐμοί = ἐμός, ἡ, όν, Soph., Xen.

We invoke the Furies to receive with propitious hearts their suppliant, so as to save him, καλοῦμεν Εὐμενίδας ἐξ εὐμενῶν Στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον, Soph.

Together with, ὁμοῦ, c. dat., Hom., Soph., Hdt., Xen.

My other arms shall be buried with me, τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοίν' ἐμοὶ τεθάψεται, Soph.

With (of changing a thing with a person), πρός, c. acc. pers., Hom.

With (of conduct, as with boldness, with folly, etc.), ἀπό, c. gen., Æsch., Hdt.; διά, c. gen., Eur., Thuc., Xen.

They came into Peloponnesus with a small army, μικρὸν μὲν στρατόπεδον εἰς τὴν Πελοπόννησον εἰσῆλθον ἔχοντες, and so Omn. Att.

Not with any great comfort, οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ, Soph.; so *with good will toward . . .*, εὐνοίᾳ χρώμενος, etc., Ath.

WITHDRAW, TO, act., 'ὑπᾰγω, aor. 2 -ήγαγον, Hom.; 'ἀνάγω, Xen.; ἐπᾰνάγω, Thuc., Xen.; 'ἀπάγω (esp. of drawing off a person's attention), Thuc.; 'ὑποσπάω, fut. -ᾰσω, Eur.; 'ἀναιρέομαι, mid., aor. 2 ἀνειλόμην, ἀνελοῦ, etc. (of withdrawing an action at law, or a document), Dem.; so διᾰγρᾰφομαι, mid., Ar., Lys., Dem.

To withdraw (troops from a battle), ἀναχωρίζω, c. acc., Xen.

To make to withdraw (as senators cause strangers to withdraw before they come to a decision on the subject of debate), μεθίστημι, in aor. 1 mid., Thuc.

To withdraw (intrans.), ἐρωέω, only act., no perf., sine cas. or c. gen. of that from which, Hom.; [νοσφίζομαι, c. gen., Hom.; ἀναχωρέω, Hom., Hdt., Plat.]; 'ὑπᾰγω, Theogn., Ar., Hdt., Thuc.; ἐπανάγω, Xen.; ἀνάγω, Xen.; 'ἀναστέλλω, Eur.; 'ὑπᾰφίσταμαι, mid., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., perf. part. often contr. -εστώς, -ῶσα, -ῶτος, etc., Antipho. *Vid.* TO RETIRE.

To withdraw from public life, 'ἀφανίζομαι, pass., Xen.; ἀφίσταμαι (see above) τῶν πραγμάτων, or τῆς πολῑτείας, Plat., Dem.

WITHDRAWAL FROM, ἐρωή, ἡ, c. gen., Hom., Theoc.

WITHER, TO, act., κάρφω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom., Hes., Ap. Rh.; αὐαίνω, no mid. in act. sense, but fut. mid. in pass. sense, Solon, Æsch., Soph.; ἐξαυαίνω, Hdt.; μᾰραίνω, Æsch., Soph., Plat., Dem.

To wither, intrans., κᾰτᾰφυλλοφορέω, Pind.; κᾰτᾰκάρφομαι, only pres. and imperf. pass., Æsch.; σκελετεύομαι, pass., Ar.; 'ἀπανθέω, only act., Ar., Plat.; σῠναναίνομαι, pass., Plat.; τᾰρῑχεύομαι (only of men, by disease, old age, etc.), Æsch., Dem.; μαραίνομαι, Thuc.

To wither first, intrans., προμᾰραίνομαι, pass., Arist.

WITHERED, αὖος, η, ον, Ar.; ξηρός, ά, όν (of persons), Eur.

WITHERING, A, αὐονή, ἡ, Æsch.; μᾰρανσις, εως, ἡ, Arist.

WITHERS, 'ἄκρωμία, ἡ, Xen.

WITHHOLD, TO, ἀπέχω, imperf. ἀπεῖχον, fut. 'ἀφέξω and ἀποσχήσω, no aor. 1, aor. 2 ἀπέσχον, c. gen. of that from which, Hom., Trag., Hdt., Lys.

WITHIN, ἔνδον, sine cas., sometimes c. gen., poet. rarely c. dat., Omn.; ἔνδοθι, sometimes c. gen., Hom., Hes.; ἐντός, c. gen., very often after its case, Omn.; ἔντοσθε or -θεν, sine cas. or c. gen., Hom.; εἴσω, and poet. ἔσω, c. gen., and sometimes c. acc., Hom.; ἔσωθε or -θεν, sine cas. or c. gen., Æsch., Eur., Hdt.; ἔνδοθεν, Hes., Pind., Soph., Plat.; ἐνδοΐ, Theoc.

Within (as, "within a little of doing a thing," "within four votes of succeeding," etc.), παρά, c. acc. and c. indic. of the verb, Hdt., Thuc., Isoc., Dem.; *he was within so little of falling in with . . .*, παρὰ τοσοῦτον ἐγένετο αὐτῷ μὴ περιπεσεῖν, Thuc.

From within, ἔντοσθε or -θεν, sine cas. or c. gen., Hom.; so ἔνδοθεν, Hom., Soph.; ἔσωθε or -θεν, Hdt.

Dwelling within, ἐνδόμῠχος, ον, Soph., Call.

To be within, ἔνειμι (-εῖναι), c. dat., Omn.

WITHOUT (all words in this sense govern a gen.), 'ἄτερ, often after its case, Omn. poet.; ἄτερθε or -θεν, Pind., Trag.; 'ἄνευ, Omn.; ἄνευθε or -θεν, Hom., Pind.; νόσφι or -ιν, though ι is sometimes elided, Hom., Hes., Æsch., Ap. Rh.; δῐχα, Trag.; χωρίς, Trag., Plat.

Without the knowledge of, νόσφι or -ιν, h.; λᾰθρη, Att. λάθρα, and in h. λάθρᾳ, c. gen., Omn.

Without, adj., 'ἄμοιρος, ἄμορος, and ἄμμορος, ον, c. gen., which all these adjectives have after them, Pind., Trag., Xen.; μόνος, poet. μοῦνος, η, ον, also c. ἀπό and gen., h., Soph., Ap. Rh.; νήποινος, ον, Pind.; 'ἀπόκληρος, ον, Pind.; 'ἄκληρος, ον, Æsch., Isæ.; ἀκλήρωτος, ον, Pind.; γυμνός, ή, όν, Æsch.; ἄσκευος, ον, Soph.; 'ἀμέτοχος, ον, Thuc. *Vid.* TO WANT.

Without brazen shields, ἄχαλκος ἀσπίδων, Soph.

(*Without* is often rendered by μή with a participle: *without moving the fleet at Lesbos*, μὴ κινοῦντες τὸ ἐπὶ Λέσβῳ ναυτικόν, Hdt.; *for it was not possible to do any thing without making presents*, οὐ γὰρ ἦν πρᾶξαι οὐδὲν μὴ διδόντα δῶρα, Thuc.)

WITHSTAND, TO, 'ὑπομένω, no pass., Hom., Eur., Thuc., Xen., Dem.; ἀνθίστᾰμαι, mid., c. aor. 2, perf. and pluperf. act., perf. often contr. pl. -έστᾰμεν, -έστατε, -εστᾶσι, infin. -εστάναι, part. -εστώς, -ῶσα, -ῶτος, etc., c. dat., or c. πρός and acc., sometimes c. εἰς and acc., Omn.; ὑφίσταμαι, c. dat. or c. acc., Æsch., Eur., Thuc. *Vid.* TO RESIST.

WITNESS (i. e., testimony, q. v.), μαρτῠρία, ἡ, Hom., Hes., Xen., Plat., Isoc., Dem.; μαρτῠριον, τό, Pind., Æsch., Omn. prose.

Additional witness, ἐπιμαρτυρία, ἡ, Thuc.

False witness, ψευδομαρτυρία, ἡ, Plat., Dem., Isæ.

To bear witness, μαρτῠρέω, also pass. of the testimony borne, Pind., Hdt., Omn. Att.; ἐκμαρτυρέω, sometimes c. εἰς or πρός and acc. of the judges before whom, etc., Æsch., Dem., Æschin.; ἐπῐμαρτῠρέω, c. dat. of those to or before whom, Plat.; κλητεύω, Ar.

For sometimes a person may be borne down by the false witness of many, ἐνίοτε γὰρ ἂν καὶ καταψευδομαρτυρηθείη τις ὑπὸ πολλῶν, Plat.

An action or *prosecution for false witness*, τὰ ψευδομαρτῠρια, Plat., Dem.

WITNESS, A, μάρτῠρος, ὁ, Hom.; ἐπῐμάρτυρος, ὁ, Hom., Hes.; μάρτυς, ῠρος (Simon. has also acc. μάρτῠν), ὁ καὶ ἡ, Hes. and Omn. post Hom.; ξεινοδόκος, ὁ, Simon.; σῠνίστωρ, ορος, ὁ, Soph., Thuc.; ἐπῐμάρτυς, ὁ,

Ar., Ap. Rh.; ἐπιίστωρ, ὁ καὶ ἡ, Ap. Rh.

A witness from personal knowledge, an eye-witness, αὐτομάρτυς, ὁ, Æsch.; αὐτόπτης, ου, ὁ, Hdt., Xen., Dem.

An ear-witness, αὐτήκοος, ὁ, Thuc., Ctesias.

A joint witness, συμμάρτυς, ὁ, Soph., Plat.

A false witness, ψευδομάρτυς, ὁ, Plat.

WITNESS, TO—*to witness against*, κᾰτᾰμαρτυρέω, c. acc. of the deeds proved against a person, c. gen., or c. κατά and gen. pers., in pass. either of the actions testified to or of the person, Lys., Isoc., Antipho, Dem.; [ἀντιμαρτυρέω, Ar.]

To witness besides, προσδιᾰμαρτῠρέω, Isæ., Æschin.; προσμαρτυρέω, Isæ., Dem.

To bear witness together with, συμμαρτυρέω, c. dat. pers., acc. rei, Solon, Soph., Eur., Xen., Plat., Isoc.; σῠνεπῐμαρτυρέω, Arist.

To bear false witness, ψευδομαρτυρέω, Plat. *Vid.* TO PERJURE.

To bear false witness against, καταψευδομαρτυρέω, c. gen., Xen., Plat., Isoc., Dem.

To prove by witnesses, διαμαρτυρέω, Isoc., Lys., Isæ., Dem.

To call witnesses, to call to witness, μαρτῠ́ρομαι, mid., no pass., Trag., Ar., Hdt., Dem.; ἐπῐμαρτύρομαι, Ar., Xen., Dem.; κλητεύω, Dem.; ᾽ἀνᾰβῐβάζω, Isæ.; ἀνίστᾰμαι, mid., Plat.

Not witnessed, ᾽ἀμάρτῠρος, ον, Thuc., Dem.

Having no need of witnesses, ᾽ἀμαρτῠ́ρητος, ον, Eur.

[WITTICISM, A, *witty conversation*, χαριεντισμός, ὁ, Plat.]

WITTILY, κομψῶς, superl. -ότατα, Ar.; ἐμμελῶς, Plat.

WITTY, κομψός, ή, όν, Eur., Plat.; γελοῖος, α, ον, and ος, ον, Eur., Xen.; εὐτράπελος, ον, Arist.; ἀστεῖος, α, ον, and ος, ον, Ar., Xen., Plat., Dem.; ἐμμελής, ές, Plat.

[*To be witty*, χαριεντίζομαι, Plat.]

WIZARD, A, γόης, ητος, ὁ, Eur., Plat., Dem.

WOE, ἄχος, τό, Hom., Pind., Trag., Hdt., Xen.; λύπη, ἡ, Omn. post Hom. *Vid.* GRIEF.

[WOE! (exclamation), ὀά, c. gen., Æsch.; *woe's me*, οἴ μοι, Theogn., Trag.; also written together, and μοι added; also c. nom. and adj. τάλας, τλήμων, etc., Trag.; *woe to the vanquished*, τοῖς νενικημένοις ὀδύνη, the Latin *væ victis*, Plut.] *Vid.* ALAS.

WOEFUL, λυπηρός, ά, όν, Omn. Att. *Vid.* GRIEVOUS.

WOEFULLY, λυπηρῶς, Soph., Xen.

WOLF, A, λῠ́κος, ὁ, Omn.; fem. λῠκαινίς, ῐ́δος, Call., Mel.

A wolf cub, λῠκῐδεύς, έως, ὁ, Theoc.

A sea-wolf, λᾰ́βραξ, ᾱκος, ὁ, Ar.

Of, or *belonging to*, or *like a wolf*, λῠ́κειος, α, ον, and ος, ον, Eur.

Like a wolf, λῠκηδόν, Æsch.

Eaten by wolves, λῠκόβρωτος, ον, Arist.

Chased by wolves, λῠκοδίωκτος, ον, Æsch.

Slaying wolves, λῠκοκτόνος, ον, Soph.; λυκοεργής, ές, Hdt.

A worrier of wolves, λυκορραίστης, ου, ὁ (of a dog), Anth.

To be attacked by wolves, λῠκόομαι, pass., Xen.

WOLF-SKIN, A, λῠκέη, ἡ, Hom.

WOMAN, A, γῠνή, ἡ, gen. γυναικός, etc., voc. γύναι (also in Comedy acc. sing. γυνήν, and nom. and acc. pl. γυναί, γυνάς, but rare), Omn.; βοῦς, βοός, acc. βοῦν, ἡ, Pind.; ἄνθρωπος, ἡ, Hdt., usu. in contempt, Antipho; θῆλυς, ἡ (sometimes also contemptuously of a man yielding to pain), Æsch., Soph.; γῠ́ναιον, τό (as a term of endearment or contempt), Ar., Dem.

An old woman, γραῦς, γρᾱός, Ep. also γρηῦς, Omn.; γραῖα, ἡ, Hom., Eur.; γρᾱΐδιον, contr. also γρᾴδιον, τό (in contempt or abuse), Ar.; [πρεσβῦτις, ιδος, ἡ, Æsch., Eur., Plat.; πρεσβῦτις γῠνή, Æschin.; πρεσβῦτις ἄνθρωπος, Lys.]

Of or *belonging to women*, γῠ́ναιος, α, ον, Hom.; γῠναικεῖος, α, ον, and ος, ον, Hes., Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen. *Vid.* FEMALE.

With the mind of a woman, θηλῠ́νους, -ουν, Æsch.; θηλῠ́φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ar.; γῠναικόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Ar.

Like a woman, γῠναικόμορφος, ον, Eur.

Imitating women, γῠναικόμῑμος, ον, Trag.

Full of women, γῠναικοπληθής, ές, Æsch., Eur.

With the voice of a woman, γῠναικόφωνος, ον, Ar.

Half a woman, μιξοπάρθενος, ον, Eur., Hdt.

Having beautiful women, καλλιγῠ́ναικος, ον (not used in nom.), Hom., Sapph., Pind.; καλλιπάρθενος, ον, Eur.

Avenging women, in revenge for a woman, γυναικόποινος, ον, Æsch.

Slaying by the hands of women, θηλυκτόνος, ον, Æsch.

Governing women, θηλῠκρᾰ́της, ές (of love), Æsch.

Fond of women, γυναιμανής, ές, Hom.; γυναικομανής, ές, Mel.; γῠναικοφίλης, ου, ὁ, Theoc.; θηλῠμᾰνής, ές, Mel.; φῐλογῠ́νης, ου, ὁ, Antipho; φῐλογῠ́ναιξ, αικος (but not found in nom.), Plat.; φιλογύναιος, ον, Arist.

Fondness for women, γυναικομᾰνία, ἡ, Chrysipp.

[*Hatred of woman*, μισογυνία, ἡ, Antipho.]

[*A woman-hater*, μισογύνης, ου, ὁ, Strab.]

Devised by women, γῠναικόβουλος, ον, Æsch.

Proclaimed by women, γῠναικοκήρυκτος, ον, Æsch.

To imitate a woman, γῠναικίζω, Ar., Hipp.

To love women, γῠναικομᾰνέω, only act., Ar.

To be ruled by women, γῠναικοκρᾰτέομαι, pass., Arist.

The rule of women, γῠναικοκρᾰτία, ἡ, Arist.

Frightening old women, γρᾱοσόβης, ου, ὁ, Ar.

The women's part of the house or *rooms*, παρθενών, ῶνος, ὁ, usu. in pl. (in Anth. also παρθενεών), Æsch., Eur.; ἡ γυναικηΐη, Hdt.; γῠναικών, ῶνος, ὁ, Xen.; γῠναικωνῖτις, ῐ́δος, ἡ, Lys.

WOMANISH, γῠναικεῖος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Omn. Att.; θῆλυς, εια, υ, Soph.; (weak), μαλακός, ή, όν, Thuc.

To become womanish, play the woman, θηλύνομαι, pass., Soph.; μᾰλᾰκίζομαι, pass., c. πρός and acc. of any danger, Thuc., Xen., Dem.

Womanish behavior, γῠναίκῐσις, εως, ἡ, Ar.

In a womanish manner, γῠναικείως, Plat.

WOMB, THE, νηδύς, ύος, ἡ, Hom., Hes., Trag.; γαστήρ, ἡ, gen. γαστέρος, sync. γαστρός (both forms in Trag.), Hom., Theogn., Eur., Plat.; σπλάγχνον, τό, Pind., Æsch., Soph.; κόλπος, ὁ, Eur., Call.; μήτρα, ἡ, Hdt., Plat., Hipp.; ὑστέρα, ἡ, usu. in pl., Hdt., Plat., Arist.

From his mother's womb, ἐκ λαγόνων, answer of Œdipus to the Sphinx.

To bear in the womb, ὑπὸ ζώνην or ζώνης φέρω (fut. οἴσω, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον), or τρέφω (fut. θρέψω, etc.), Æsch., Ar.

Of or *belonging to the womb*, ὑστερῐκός, ή, όν, Arist.

In the womb, ὑποκόλπιος, ον, Call.

Causing pain in the womb, ὑστεραλγής, ές, Hipp.

WONDER, τάφος, τό, Hom.; θάμβος, τό, and more rarely ὁ, only sing., Omn. poet., Thuc., Plat.; θαῦμα, ατος, τό, Omn. *Vid.* ADMIRATION.

WONDER, A, θαῦμα, ατος, τό, Omn.

WONDER, TO, or WONDER AT, θαυμαίνω, Ep. fut. θαυμᾰνέω, no aor. or perf., only act., Hom., Pind.; θαυμάζω, c. acc., but sometimes c. gen., or more rarely c. dat. (of wondering at, esp. at people or their conduct), Omn.; ᾽ἀποθαυμάζω, Hom., Æsch., Soph., Hdt., Xen., Æschin.; θάμβος με ἔχει, Hom.; ἔχω θαῦμα, Soph.; ἐν θαύματι εἰμι or ἔχομαι, pass., also to wonder at, διὰ θαύματός τι ἔχω (imperf. εἶχον, fut. ἕξω, no aor. 1, aor. 2 ἔσχον, perf. ἔσχηκα), Hdt. *Vid.* TO ADMIRE.

One must wonder, θαυμαστέον, Eur.

Not wondering, ᾽ἀθαυμάστως, Soph.

WONDERFUL, WONDROUS, θέσκελος, ον, Hom.; ἔκπαγλος, ον, Hom., Pind., Æsch., Soph., Xen.; θεσπέσιος, α, ον, and ος, ον, usu. in a good sense, Hom., Pind., Hdt., Theoc.; θαυμᾰτός, ή, όν, Hes., h., Pind.; θαυμαστός, ή, όν, h., Pind., Soph., Hdt., Xen., Plat., Dem.; θαυμᾰ́σιος, α, ον, h., Pind., Ar., Plat., Dem.; [παράδοξος, ον, Plat.]

A wonderful story, παραδοξολογία, ἡ, Æschin.

WONDERFULLY, θέσκελον, Hom.; θεσπεσίως, Hom.; θεσπέσιον, Theoc.; θαυμᾰσίως, Ar., Plat., Dem.; θαυμαστῶς, Plat.

WONT, TO BE, φῐλέω, Pind., Omn. Att. *Vid.* ACCUSTOMED.

WOO, TO, μνάομαι, mid., Ep. infin. μνάασθαι, Ep. part. μνωόμενος, Ep. imperf. μνασκόμην, only pres. and imperf. mid. in this sense, Hom.; μνηστεύω, and mid., sometimes also μν. γάμον, Hom., Hes., Eur., Xen., Plat., Isoc., Theoc.; μετέρχομαι, fut. -ελεύσομαι, no aor. 1, aor. 2 -ήλῠθον, sync. (as always in Att.) -ῆλθον, perf. -ελήλῠθα, Pind.

To woo for another, προμνάομαι, Xen., Plat.

To woo treacherously, ὑπομνάομαι, Hom.

WOOD, ξῠ́λον, τό (also a piece of wood, or any thing made of wood), Hom., also *a wood fire*, Hom.

Dry wood, τραύξᾰνον, τό, Pherecr.; τρώξανον, τό, Theoph.

Fire-wood, δρυοτομία, ἡ, Plat.

Made only of wood, or *of one solid piece of wood*, μονόξυλος, ον, Plat., Hipp.

Like wood, ξῠλοειδής, ές, Theoph.

The wood-work (of a house, etc.),

ξύλωσις, εως, ἡ, Thuc.; [(of the roof of a house), ὀροφαί, αἱ, Theoph.]

To work wood, ξυλουργέω, only act., Hdt.

The working in wood, ξυλουργία, ἡ, Æsch.

Working wood, ὑλουργός, όν, Eur.; ὑληουργός, όν, Ap. Rh.

Belonging to working in wood, ξυλουργϊκός, ή, όν, Eur., Plat.

The trade of a worker in wood, ξυλουργική, ἡ, Plat.

To carry wood, ξυλίζομαι, mid. (esp. as soldiers foraging), Xen.; ξυλοχίζομαι, mid., Theoc.

The carrying wood, ξυλοφορία, ἡ, Lys.

Carrying wood, adj., ὑληφόρος, ον, Ar.

Cutting wood, ξυλοκόπος, ον (of an axe), Xen.; ὑλητόμος, ον, Theoc.

To cut wood, ὑλοτομέω, only act., Hes.

A cutting of wood (the act), ὑλοτομία, ἡ, Arist.

To peck wood, ὑλοκοπέω, only act., Arist.

Spoiling wood, ξυλοφθόρος, ον, Arist.

[*To run to wood* (of fruit-trees), ὑλομᾰνέω, Theoph.; τραγάω, Arist., Theoph.]

[*To become wood*, ξυλόομαι, Theoph.]

WOOD, A, ξύλοχος, ἡ, Hom., Ap. Rh.; δρῦμός, ὁ, pl. usu. δρῦμά, τά, but also (rarely) δρῦμοί, Hom., Trag., Xen., Ap. Rh.; ὕλη, ἡ, Omn.; δρύοχα, τά, Eur.; ἴδη, ἡ, Hdt., Theoc.

Of or *belonging to* (esp. living in) *the woods*, ὑλαῖος, α, ον, Theoc.

Living in the woods, ὑληκοίτης, ου, ὁ, Hes.; ὑλονόμος, ὁ καὶ ἡ, Simon., Arist.

Frequenting the woods, ὑλοδρόμος, ον, Ar.; ὑλϊβάτης, ου, ὁ, Antipho, Alex.

Feeding in the woods, ὑλοφάγος, ον, Hes.; ὑλοφορβός, όν, Eur.

[*Growing in the woods*, ἀλσώδης, ες, Theoph.]

A magistrate who manages the woods, ὑλωρός, ὁ, Arist.

WOODCOCK, A, ἀττᾰγᾶς, ᾶ, ὁ, Ar.; ἀττᾰγήν, ῆνος, ὁ, Arist.; σκολόπαξ, ᾰκος, ὁ, Arist.

WOOD-CUTTER, A, δρῠτόμος, ὁ, Hom.; δρυοτόμος, ὁ, Æsop; ὑλητόμος, ὁ, Hom., Hes., Soph.

The trade of a wood-cutter, ἡ δρυοτομική, Plat.

WOODED—*thickly wooded*, βᾰθύξῠλος, ον, Eur.

Ill-wooded, ἄξῠλος, ον, Hdt., Xen.

WOODEN, δουρᾰ́τεος, α, ον, Hom.; δούρειος, α, ον, Eur., Plat.; δούριος, α, ον, Ar.; ξύλῐνος, η, ον, Pind., Hdt., Thuc., Xen.; ξυλικός, ή, όν, Arist.; αὐτόξυλος, ον, Soph.

Wooden underneath, ὑπόξῠλος, ον, Xen.

[WOOD-HOUSE, A, ξυλοθήκη, ἡ, Moschion.]

WOODLOUSE, A, ὄνος, ὁ, Theoph.; ὀνίσκος, ὁ, Galen.

WOODPECKER, A, πελεκᾶς, ᾶντος, and πελεκᾰ́ν, ᾶνος, ὁ, Ar., Arist.; δρῠκολάπτης and δρυοκολάπτης, ου, ὁ, Ar., Arist.; δρυοκόπος, ὁ, Arist.; κελεός, ἡ, Arist.; σίττη, ἡ, Arist., Call.

WOODY, ὑλήεις, εσσα, εν, but Hom. also uses ὑλήεις as fem., neut. pl. contr. ὑλᾶντα (Eur.), Hom., Soph., Eur.; δενδρήεις, εσσα, εν, Hom., Ap. Rh.; βησσήεις, εσσα, εν, Hom.; πεπῠκασμένος, η, ον, Hes.; μελάμφυλλος, ον, Pind., Soph.; εὔδενδρος, ον, Pind., Eur.; δενδρῶτις, ῐδος, ἡ, Æsch., Eur.; δενδρόκομος, ον, Eur., Ar.; ὑλόκομος, ον, Eur.; ὑλώδης, ες, Thuc., Xen.; δᾰσύς, εῖα, ύ, Thuc., Hdt., Xen.; πρόσδενδρος, ον, Theoph.

WOOED, μνηστός, ή, όν, only used in fem., Hom.

Wooed by many, πολύμνηστος, only used in fem. πολυμνήστη, Hom.

[*Eagerly wooed*, ἀμφινεικής, ές, Æsch., Soph.; ἀμφινείκητος, ον, Soph.]

[*Not wooed*, ἀμνήστευτος, Eur.]

WOOER, A, μνηστήρ, ῆρος, ὁ, also μν. γάμων, Hom., Æsch., Soph.

WOOF, THE, ῥοδᾰ́νη, ἡ, h.; ἐφῠφή, ἡ, Plat.

WOOING, A, μνηστύς, ύος, ἡ, Hom.; μνήστευμα, ᾰτος, τό, Eur.

WOOL, εἶρος, τό, Hom.; εἴριον, also ἔριον, τό, very often in pl., Hom., Ar., Hdt.; ἄωτος, often οἰὸς (of a sheep) ἄωτος, ὁ, Hom.; λᾶ́χνος, ὁ, Hom.; λᾶ́χνη, ἡ, Hes., Soph.; τρῐ́χες (αἱ) ἀρνῶν, Hom., Hes.; μαλλός, ὁ, Hes., Æsch., Soph., Plat.; λῆνος, τό, Æsch.; πόκος, ὁ, Soph., Eur. *Vid.* SYN. 322.

Dirt in wool, οἴσπη, ἡ, Hdt.

Dirty wool, οἰσυπηρὸν ἔριον, Ar.

A thread of wool, κρόκη, ἡ, Pind., Soph.

Carded wool, ξάσμα, ᾰτος, τό, Soph.

A piece of wool, κᾰ́ταγμα, ᾰτος, τό, Soph., Ar.

A piece of wool fastened to the edge of nets, μαστός, ὁ, Xen.

Of fine wool, εὔμαλλος, ον, Pind.

Dressing wool, εἰροκόμος, ον, Hom.

Wreathed with wool, ἐριόστεπτος, ον, Æsch.

Bound with wool, μαλλοδέτης, ου, ὁ, Soph.

Lined with wool, μαλλωτός, ή, όν, Plat. (Com.)

Short-wooled, κολερός, ά, όν, Arist.; [*with long wool*, μακρόμαλλος, ον, Strab.]

Having fine wool, καλλῐ́θριξ, τρῐ́χος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; καλλῐπλόκᾰμος, ον, Eur.

To work in wool, ἐριουργέω, only act., Xen.

WOOL-DEALER, A—*like a wool-dealer*, ἐριοπωλῐκῶς, Ar.

WOOLLEN, ἐρεοῦς, ᾶ, οῦν, Plat.

WOOLLY, εἰροπόκος, ον, Hom.; λᾰ́σιος, α, ον, Hom.; δᾰσύμαλλος, ον, Hom., Eur.; ἐριώδης, ες, Arist.

[*Woolly-headed*, οὐλόθριξ, -τριχος, ὁ καὶ ἡ, Hdt.]

WORD, A, ἔπος, τό, Omn.; μῦθος, ὁ, Omn.; λόγος, ὁ, Omn.; ὄνομα, ᾰτος, τό, only when opp. to ἔργον or πρᾶγμα, Hom., Eur., Dem.; ῥῆμα, ᾰτος, τό, Omn. post Hom.; ῥημᾰ́τιον, τό, Ar.; i. e., any thing uttered, πρόσφθεγμα, ᾰτος, τό, Trag.; στόμα, ᾰτος, τό, Soph. *Vid.* SYN. 315.

Long words, ἀλινδήθραι ἐπῶν, Ar.

Word by word, ἔπος πρὸς ἔπος, Æsch.; κατ' ἔπος, Ar.

In word indeed (as far as words go), ὅσον ἀπὸ βοῆς ἕνεκα, Thuc., Xen.

In word (opp. to *in deed*), μύθῳ, Æsch.; λόγῳ, Eur., Xen.; ὀνόμασιν, Eur.

[*In a word*, ὅλως, Dem.; ἑνὶ ἔπει, Hdt.] *Vid.* IN SHORT.

A maker of words, στομᾰτουργός, ὁ, Ar.

[*To use words*, ὀνομάζω, Dem.]

[*A word-hunter*, ὀνοματοθήρας, ὁ, Ath.; *to hunt after words*, ὀνοματοθηράω, Id.]

To bring word, ἀγγέλλω, Omn. *Vid.* TO REPORT.

[*To take a thing on one's word*, πείθομαί τί τινι, Hdt., Plat.] *Vid.* TO BELIEVE, TO TRUST.

These decrees are word for word the same, ταῦτα τὰ ψηφίσματα τὰς αὐτὰς συλλαβὰς καὶ τ' αὐτὰ ῥήματ' ἔχει, Dem.

[WORDINESS, περισσολογία, ἡ, Isoc.; πολυλογία, ἡ, Plat.]

WORDY, πολυεπής, ές, Æsch.; πολῠ́λογος, ον, Xen., Plat.

WORK, πόνος, ὁ, Omn.; ἔργον, τό, Omn.; τέχνη, ἡ (esp. work proceeding on regular principles of art), Omn. *Vid.* LABOR.

Morn arose, which calls men to their work, ὄρθρος ἐγίγνετο δημιοεργός, h.

WORK, A, all the words above; also πόνημα, ᾰτος, τό, Eur.; τέχνασμα, ᾰτος, τό, Eur.; τέχνημα, ᾰτος, τό, Soph., Xen., Plat.; ὄργᾰνον, τό, Soph., Eur.; ποίημα, ᾰτος, τό, Hdt. *Vid.* SYN. 222.

A beautiful work, ποίκιλμα, ατος, τό (esp. inlaid or embroidered), Hom., Æsch., Xen., Plat.; δαίδαλμα, ατος, τό, Theoc.

Famous for works, κλῠτοεργός, ὁ καὶ ἡ, Hom.; κλυτοτέχνης, ου, ὁ, Hom.

WORK, TO, πονέω (but in Hom. only πονέομαι, mid., c. perf. and pluperf. in act. sense), Omn.; ἐργάζομαι, mid., augment εἰρ., c. perf. pass. both in act. and pass. sense, also pluperf. pass. and fut. 1 pass. in pass. sense, Omn.; ἀσκέω (esp. of working raw materials), c. acc. either of the material or of the thing made, Hom.; so δαιδάλλω (esp. of working metals so as to inlay them), Hom., Pind.; δαιδαλόω, Pind.; τεύχω (both of working wood, metals, etc., also of what is wrought or made, also, as we say, to work evil or misery to a person), Ep. aor. 2 act. and mid. τέτῠκον, -όμην, perf. τέτευχα in pass. sense, though once also in act. (this perf., as well as perf. pass. τέτυγμαι, Ep. 3d pl. τετεύχαται, etc., often governs a gen. of the material of which the thing spoken of is wrought, sometimes also a dat.), no fut. 1 pass., but paulo-post fut. τετεύξομαι, Hom.; ποικίλλω (esp. embroidering, inlaying, etc.), Hom., Pind., Eur.; κάμνω, chiefly in aor. 2 ἔκᾰμον, c. acc. of what is made, Hom.; πένομαι (for one's living), περί, c. acc., *upon*, Hom.; ποικῐλόω, Æsch.; παλαμάομαι, Xen.; ἐνεργέω, sine cas., Arist. *Vid.* TO LABOR, TO MAKE, and SYN. 361.

To work (stones), τῠκίζω, Ar.

To work in the hand (so as to soften), ὀργάζω, Soph., Ar., Plat.; μᾰλάσσω, fut. -ξω, Plat.

To work previously, προεργάζομαι, Hdt., Xen.

[*To work for* (a person or thing), προπονέω, c. gen., Xen.]

[*Hard-working*, πονικός, ή, όν, Diog.; *fitted for hard-working*, πονητικός, ή, όν, Arist.]

To work into, as, *the straps of their shoes worked into their feet*, εἰσεδύοντο εἰς τοὺς πόδας οἱ ἱμάντες, Xen.

One must set to work at, ἐπῐθετέον, c. dat., Plat.

One must work beautifully, ποικιλτέον, Plat.

Employed on the best works, ἀριστόπονος, ον, Pind.

Able to work, ἀξιοεργός, όν, Xen.

Working hard, ἐργαστῐκός, ή, όν, Xen., Plat.

WORKED, WROUGHT, τυκτός, ή, όν, Hom., Theoc.; σφῠρήλᾰτος, ον (by the hammer, of metal), Æsch., Hdt., Plat., Theoc.; σῠνειργασμένος, η, ον, Thuc.; also the participles pass. of the above verbs.

Beautifully worked or *wrought*, δαίδᾰλος, ον, Hom., Pind., Æsch., Eur.; πολῠδαίδᾰλος, ον, Hom., Hes.; δαιδᾰλέος, α, ον (ος, ον, only in Anth.), Hom., Hes., Eur.; εὐεργής, ές, Hom.; πολύκμητος, ον, Hom., Ap. Rh.; μορόεις, εσσα, εν, Hom.; πανδαίδᾰλος, ον, Pind.

Newly worked or *wrought*, νεότευκτος, ον, Hom.; [νεοτευχής, ές, Id.]

Not worked up, ἀδιέργαστος, ον, Isoc.

WORKING, MAKING, ὀργᾰνος, η, ον (epith. of χείρ), Eur.

WORKING, A (of gold, mines, etc.), ἐργᾰσία, ή, Xen.

Quickness in working, τᾰχυεργία, ή, Xen.

WORKMAN, A, δημιοεργός, ὁ, Hom.; δημιουργός, ὁ, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; τέκτων, ονος, ὁ, Omn.; ἐργάτης, ὁ, Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; χειροτέχνης, ου, ὁ, Soph., Ar., Hdt., Thuc., Xen.; τεχνίτης, ου, ὁ, Xen., Plat., Isoc., Dem.; ἐργαστήρ, ῆρος, ὁ, Xen.

A skillful workman, πολῠδαίδᾰλος, ου, ὁ, Hom.

The best workman, ἀριστοτέχνης, ου, ὁ, Pind.

A bad workman, φαυλουργός, ὁ, Ar.; φλαυροῦργος, ὁ, Soph.

A fellow-workman, σύντεχνος, ου, ὁ, Ar., Plat.; ὁμότεχνος, ὁ, Hdt., Plat.

Of or *belonging to a workman*, δημιουργῐκός, ή, όν, Plat.

In a workmanlike manner, δημιουργικῶς, Ar.

WORKMANSHIP, δημιουργία, ή, Plat.

WORKSHOP, A, ἐργαστήριον, τό, Ar., Isæ.

WORKWOMAN, A, χερνῆτις, ῐδος, ή, Hom., Ap. Rh.

WORLD, THE, κόσμος, ὁ, Plat.; ή οἰκουμένη, Xen., Dem., Æschin.

[*The lower world*, Τάρταρος, ὁ καὶ ή, in pl. τά, Omn. poet.] *Vid.* HELL.

In the world (as the best, the bravest in the world, etc.), ἐν ἀνθρώποις, Hdt., Plat.

[*A world of trouble*, τὰ ἐξ ἀνθρώπων πράγματα, Plat.]

The creation of the world, κοσμοποιΐα, ή, Arist.

To create the world, κοσμουργέω, Heraclitus.

To form a theory or *system of the world*, κοσμοποιέω, Arist.

WORLDLY, ἐπιχθόνιος, ον, sometimes ος, α, ον, Hom., Hes., Pind.

WORM, A, σκώληξ, ηκος, ὁ, Hom., Ar.; ἴψ, ἰπός, ὁ (esp. such as eat wood or the buds of trees), Hom., Theoph.; ἴξ, ἰκός, ή (esp. that eats the buds of trees), Alcman; εὐλή, ή, Hom., Hdt.; κίς, κιός, ὁ, Pind.; ἕλμις and ἕλμινς, gen. ἕλμινθος, ή, Arist., Hipp.; θρίψ, θρῑπός, ὁ (esp. in wood), Theoph., Menand.; τερηδών, όνος, ή (only in wood), Ar. *Vid.* SYN. 373.

Like a worm, σκωληκοειδής, ές, Arist.; σκωληκώδης, ες, Arist.

Breeding worms, σκωληκοτόκος, ον, Arist.

To produce young in the shape of worms, σκωληκοτοκέω, also in pass. to be born in such shape, no mid., Arist.

Eating worms, σκωληκοφάγος, ον, Arist.

WORM-EATEN, θρῑπήδεστος, ον, Ar.; θρῑπώδης, ες, Theoph.; σκωληκόβρωτος, ον, Theoph.

To be worm-eaten, σκωληκόομαι, pass., Theoph.

Not worm-eaten, ἄκιος, ον, Hes.; [ἄδηκτος, ον, Hes.]

WORMWOOD, ἀψίνθιον, τό, Xen.

WORN, *vid.* TO WEAR.

WORRY, TO, δᾰ́κνω, fut. δήξομαι, no other mid. tense, no aor. 1 act., aor. 2 ἔδᾰκον, perf. δέδηχα, perf. pass. δέδηγμαι, etc., Omn.; κνίζω, fut. -ῐ́σω, Pind., Eur., Ar.; πᾰρᾰτείνω, Ar., Plat. *Vid.* TO VEX, TO ANNOY.

WORSE (besides the comparatives of adjectives given under BAD, q. v.), χειρότερος, α, ον, Hom.; χερείων, ον, c. irreg. dat. χέρηϊ, acc. sing. masc. χέρηα, nom. pl. χέρηες, χέρηα, Hom.; χειρειότερος, α, ον, Hom.; χείρων, ον, Omn.; ῥῖγιον, only in neut. sing. nom. and acc., Hom.; ἥσσων, ον, Omn.; νεώτερος, α, ον, Pind.

From bad to worse, ἐξ ἐσχάτων ἐς ἔσχατα, Hdt.

[*To make the worse appear the better cause*, τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖν, Plat.]

To be worse off than, μειόομαι, pass., c. gen., Xen.; μειονεκτέω, only act., c. gen., Xen.

To be worse off for, ἐλαττόομαι, pass., c. acc., or κατά and acc. of the cause, Dem.

A being worse off than, μειονεξία, ή, Xen.

WORSHIP, λᾰ́τρευμα, ᾰτος, τό, Eur.; λατρεία, ή, Eur., Plat.; θερᾰπεία, ή, Plat., Isoc.; θερᾰ́πευμα, ᾰτος, τό, Plat.

A form of worship, θρησκεία, ή, Hdt.

WORSHIP, TO, σέβω and σέβομαι, mid. (for σέβω act. is not used in Hom.), also in pres. pass., no other tense except pres. used in this sense, Omn.; σεβίζω, also aor. 1 pass. in act. sense, Pind., Trag.: θερᾰπεύω, Hes., Eur., Xen., Plat.; λᾰτρεύω, only act., c. acc. or c. dat., Eur.; θαυμάζω, Eur.; πορσαίνω, Ep. fut. πορσᾰνέω, only act., no perf. or aor., Ap. Rh.

Worshiping rightly, εὐσεβής, ές, Omn. post Hom.; εὔσεπτος, ον, Soph.

WORSHIPED, TO BE WORSHIPED, θαυμαστός, ή, όν, Eur.

Worshiped by the people, λᾱοσεβής, ές, Pind.

Worshiped with holy rites, ἁγνοτελής, ές, Orph.

WORSHIPER, A, θερᾰ́πων, οντος, ὁ, Pind., Plat.; θερᾰπευτής, οῦ, ὁ, Plat.

WORST, ῥῖγιστος, η, ον, Hom., Ap. Rh.; ἔσχατος, η, ον, Soph., Eur., Hdt., Xen., Plat., Dem.; χείριστος, η, ον, Xen., Plat., Lys.

The worst possible evils, ἔσχατ' ἐσχάτων κακά, Soph.

Not having the worst (of a battle), οὐκ ἔλασσον ἔχοντες, Thuc.

Tissaphernes, then, having the worst of it, drew off, ὁ οὖν Τισσαφέρνης ὡς μεῖον ἔχων ἀπηλλάγη, Xen.

WORSTED, κᾰ́ταγμα, ᾰτος, τό, Plat.

WORSTED, TO BE, ἐλασσόομαι, pass., Thuc.; κᾰκίζομαι, Thuc.

WORTH, prep., ἀντί, c. gen., Omn.

WORTH, adj., ἄξιος, α, ον, c. gen., Hom., Hdt.; ἀντάξιος, α, ον, Hom., Hdt., Plat.

[*Worth as much as*, ἀντάξιος, α, ον, c. gen., Hom., Hdt., Plat.]

WORTH, subst., ἀξία, ή, Eur., Hdt., Thuc., Dem.

WORTH, TO BE, δύνᾰμαι (as a coin is worth such a sum), Xen., Dem.

Worth while, προὔργου (with or without τι, οὐδέν, etc.), compar. προυργιαίτερον and -ρα, Eur., Ar., Xen., Plat.; [*something worth while*, τι τῶν προὔργου, Ar., Plat.]

WORTHILY, ἀξίως, Eur., Hdt., Xen.; ἐπαξίως, Soph.; κᾰταξίως, Soph.

WORTHLESS, ἀπόβλητος, ον, Hom.; οὐδενόσωρος, ον, Hom.; οὐτῐδᾰνός, ή, όν, and ός, όν, Hom., Æsch.; φαῦλος, η, ον, and ος, ον, Theogn., Hdt., Omn. Att.; εὐτελής, ές, Æsch.; ἰσόνειρος, ον, Æsch.; σῡκῐνος, η, ον, Antipho, Theoc.; [ἀνάξιος, ον, Hdt., Soph.]; οὐδενὸς or μηδενὸς ἄξιος, Xen., Dem.

To be worthless (esp. of men or women), οὐδέν εἰμι, Soph., Eur., Xen., Dem.; [ἀναξίαν ἔχω, Zeno.]

To think worthless, οὐδᾰμοῦ λέγω, Soph.

[*A worthless person*, ὁ, ή οὐδέν, Trag.] *Vid.* NOBODY.

WORTHLESSNESS, οὐδενία, ή, Plat.; [ἀναξία, ή, Zeno.]

WORTHY, ἄξιος, α, ον, sine cas., or c. gen. of that of which, sometimes also c. dat. of the person from whom (as, *Achilles is worthy of honor from us*, ἡμῖν Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς), Omn.; κατάξιος, ον, Soph., Eur.; ἐπάξιος, ον, c. gen. or c. infin., Pind., Trag.; ἀξιόχρεως, ων, ὁ καὶ ή, Hdt., Xen., Dem., Æschin.

Worthy of success, worthy of being preferred, ἀξιόνῑκος, ον, Hdt., Xen.

To think worthy, ἀξιόω, c. acc. pers., often c. gen. of the thing of which, or c. infin., Hdt., Omn. Trag.; κᾰταξιόω, Æsch., Dem.

WOULD, WOULD THAT, αἲ γάρ, c. opt., sometimes by ellipsis c. infin., Hom.; εἰ γάρ, c. opt., Trag. *Vid.* I WISH.

They would be glad, ἡδέως ἂν αὐτοῖς εἴη, Dem.

Would, when expressing a possibility or probability, is usually rendered by ἄν with the optative:

A person yielding to insufficient evidence would disbelieve . . ., οὐκ ἀκριβεῖ ἄν τις χρώμενος τεκμηρίῳ ἀπιστοίη, Thuc.

The barbaric race would never be friendly to the Greeks, nor would it be possible, οὔποτ' ἂν φίλον τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἕλλησιν γένος, οὔτ' ἂν δύναιτο, Eur. Sometimes ἄν is doubled:

But if you have more good fortune than bad, you would fare very well for a human being, Ἀλλ' εἰ τὰ πλείω χρηστὰ τῶν κακῶν ἔχεις Ἄνθρωπος οὖσα κάρτ' ἂν εὖ πράξειας ἄν, Eur. Sometimes the infinitive is found with ἄν:

I do not think that any of them would make war upon us, οὐκ ἂν ἡμῖν οἴομαι τούτων οὐδένα πολεμῆσαι, Dem.

For I think that those who will aid us and them would come to our aid if any one invaded our land, but would not join either of us in invading others, καὶ γὰρ ἡμῖν κἀκείνοις τοὺς βοηθήσοντας ἂν οἶμαι εἰς τὴν οἰκείαν, εἰ

τις ἐμβάλοι, βοηθεῖν, οὐ συνεπιστρατεύσειν οὐδετέροις, Dem.

Or the participles: *Men who lightly put others to death, and would restore them to life again if they could*, ῥᾳδίως ἀποκτιννύντες καὶ ἀναβιωσκόμενοί γ' ἄν, εἰ οἷοί τ' ἦσαν, Plat.

(When a negative or an impossibility is expressed or implied, it is often rendered by ἄν with the indicative of a past tense: *He then, being a continental prince, would never have obtained the dominion over the adjacent islands*, οὐκ ἂν οὖν νήσων ἔξω τῶν περιοικίδων ἠπειρώτης ὢν ἐκράτει, Thuc.)

Would have is rendered by ἄν with the aorist or pluperf. indicative: *You would have slain me in the rage in which you then were*, ἔκτανές τ' ἄν μ' ὡς τότ' ἦσθ' ὠργισμένος, Eur.; (Hom. uses κεν with opt.: *And now Æneas, king of men, would have perished*, καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας); *For if the decrees had been sufficient, Philip would not have been insolent so long*, εἰ γὰρ αὐτάρκη τὰ ψηφίσματα ἦν, οὐκ ἂν Φίλιππος τοσοῦτον ὑβρίκει χρόνον, Dem.

Would, indicating a habit, is rendered by the imperf. with ἄν: *Sometimes I would have enough for the day, and sometimes I would not*, ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον, εἶτ' οὐκ εἶχον ἄν, Eur.

(For other and less usual constructions of ἄν, see Buttmann's Gram., § 139, Sophocles's Gram., § 215.)

WOUND, A, ὠτειλή, ἡ, Hom., Xen.; βολή, ἡ (esp. from a missile weapon), Hom., Xen.; πληγή, ἡ, Hom., Trag., Xen.; ἕλκος, τό, Hom., Trag., Xen., Dem.; τρώμη, ἡ, Pind.; τραῦμα, ἄτος, τό, Omn. Att., Hdt.; κέντημα, ἄτος, τό, Æsch.; πλῆγμα, ἄτος, τό, Soph.; σφάγή, ἡ, Soph.; τομή, ἡ, Soph., Eur.; βλῆμα, ἄτος, τό (esp. from a missile weapon), Hdt.; ἀμυχμός, ὁ, Theoc.; ἑλκύδριον, τό, Ar. *Vid.* SYN. 208.

[*A wound in front*, ἀντμία πληγή, Soph.; *wounds in the breast*, πληγαὶ στέρνων ἀντήρεις, Soph.]

[*A sword-wound*, ἀμυχμὸς ξίφεων, Theoc.]

A wound inflicted, ὠτειλὴ οὐταμένη, Hom.

WOUND, TO, ἐλαύνω, pres. infin. Ep. often ἐλάαν, fut. ἐλᾰσω, perf. ἐλήλᾰκα, etc., Hom.; βάλλω, no aor. 1 act., perf. βέβληκα, irreg. perf. pass. opt. βλείμην, βλεῖο, etc., 3d sing. subj. βλήεται for βλῆται, part. βλήμενος, and 3d sing. pluperf. ἔβλητο in pres. and imperf. sense (esp. with a missile weapon), Hom.; θείνω, no perf. in any voice, Hom., Æsch., Eur.; δαΐζω, fut. -ξω, Hom., Pind.; πλήσσω, fut. -ξω, Hom., Æsch., Soph., Xen.; οὐτάω, no perf. act., aor. 2 sync. Ep. 3d sing. οὖτᾰ, Ep. infin. οὐτάμεν and οὐτάμεναι, part. pass. οὐτάμενος (Hom. also has Ep. imperf. οὔτασκον, and aor. οὐτήσασκον), Hom., Æsch.; οὐτάζω (both this and preceding properly of wounds inflicted in close combat, but in Eur. also of wounds given by arrows, or even by lightning), Hom., Æsch., Eur., Ap. Rh.; τέμνω (Hom. often uses Ion. τάμνω), no aor. 1 act., perf. τέτμηκα (but part. sync. τετμηώς in pass. sense, Ap. Rh.), Hom., Æsch., Eur.; ἀμύσσω, Hom., Hdt.; τύπτω (besides the reg. tenses, Ar. has fut. τυπτήσω), Omn.; τῐτρώσκω (once also pres. in Hom. τρώω), fut. τρώσω, etc., Omn.; χᾰράσσω, fut. -ξω, Pind., Eur.; ἑλκόω, Eur.; συντῐτρώσκω, Xen.; κᾰτᾰτῐτρώσκω, Xen.; τραυμᾰτίζω, Æsch., Eur., Hdt., Thuc., Xen., Dem.; κεντέω, Soph., Eur., Thuc., Xen., Plat.; ἀκοντίζω (esp. with a javelin), Eur., Hdt., Xen.; ἰάπτω, Theoc., Mosch.; περιϊάπτω, Theoc.; κᾰτᾰτραυμᾰτίζω, Hdt., Thuc. *Vid.* SYN. 385.

To inflict a wound, ἕλκος ῥήγνῡμι, Pind.

[*To wound in the breast* or *in front*, ἀνταίαν (sc. πληγὴν) παίω (aor. 1 infin. παῖσαι), Soph.]

WOUNDED, or who can be wounded, τρωτός, ή, όν, Hom.; ἑλκώδης, ες, Eur.

Newly wounded, νεούτᾰτος, ον, Hom., Hes.; νεότμητος, ον, Ap. Rh.

A wounded man, τραυμᾰτίας, ου, ὁ, Pind., Hdt., Thuc.

Not wounded, ἀνούτᾰτος, ον, Hom.

WOUNDED, TO BE, or *sore from a wound*, ἑλκαίνω, in pres. act., Æsch.

To be wounded by a dart, βέλος πέσσω (i. e., to have a dart in one to brood over), Hom.

WOUNDING, τᾰμεσίχρως, οος, ὁ καὶ ἡ (of a weapon), Hom.; ἑλκοποιός, όν, Æsch.

Wounding with brass, χαλκόπληκτος, ον, Soph.

WOUNDING, A, τρῶσις, εως, ἡ, Hipp.

[WOVEN, ὑφαντός, ή, όν, Hom., Soph., etc.] *Vid.* TO WEAVE.

[*Close-woven*, πολύπηνος, ον, Eur.]

WRANGLE, TO, πολεμίζω, fut. -ίσω and -ίξω, only act., Ar.

WRAP UP, TO, εἰλύω, fut. -ύσω, etc., rare in act. (though used in Hom.), usu. in pass., Hom.: πυκάζω, Hom., Eur.; ἐγκᾰλύπτω, Æsch., Ar., Plat., Dem.; συστέλλομαι, mid., c. pass. in pass. sense, Soph., Eur., Ar.; ἐνείλλω, in pres. act., Thuc.; [ἀμφικαλύπτω, Hom.; περικαλύπτω, *in*, c. dat., Plat., also ἐν, Xen.]

To wrap round, ἀμφικαλύπτω (usu. metaph.), Hom.; κᾰθελίσσω, fut. -ξω, augment καθειλ., c. dat., Hdt.; περιείλλω, in pres. and imperf. act. and pass., c. περί and acc., Ar., Xen.

To wrap round one's self, [περιβάλλομαι, c. acc., Hom., Hdt., Eur.]; πτύσσομαι, mid., Ar.

To wrap one's self in, ἐνελίσσομαι, mid. and pass., augment ἐνειλ., Hdt.

Something to wrap round one, εἴλῡμα, ἄτος, τό, Hom., Ap. Rh.; σπεῖρον, τό, Hom.

WRAPPED UP, TO BE, ἐλύομαι, in aor. 1 pass. part. ἐλυσθείς, Ap. Rh.

[*To be wholly wrapped up in* (metaph.), ὅλος εἰμὶ πρός, c. dat. (like Lat. *totus in illis*), Dem.]

Wrapped in, περῐπετής, ές, c. dat., Æsch.; κᾰλυπτός, ή, όν, Ar.

Wrapped round, κᾰλυπτός, ή, όν, Soph.

[WRAPPING, A, περικαλυφή, ἡ, Plat.]

WRATH, χόλος, ὁ, Omn. poet., Hdt.; θῡμός, ὁ, Omn.; ὀργή, ἡ, Omn. Att. *Vid.* ANGER.

WRATHFUL, ζᾰκοτος, ον, Hom., Pind., Theoc.; χολωτός, ή, όν (only of words), Hom.; περιοργής, ές, Thuc. *Vid.* ANGRY.

[*Not wrathful*, ἄνοργος, ον, Cratin.]

[WRATHFULLY, μεμηνιμένως, Ep. Plat.]

WREATH, A, στεφᾰνη, ἡ, Hom., Hes., h., Pind., Ar., Hdt.; στέμμα, ἄτος, τό, Hom., Eur., Hdt., Thuc., Plat.; στέφᾰνος, ὁ, Omn. post Hom.; στέφος, τό, Trag.; πλόκος, ὁ, Pind., Eur.; πλέγμα, ἄτος, τό, Eur.; πλεκτᾰνη, ἡ (and metaph. of smoke), Æsch., Ar.; πλεκτή, ἡ, Plat. (Com.) *Vid.* CHAPLET.

With white wreaths, λευκοστεφής, ές, Æsch.

With many wreaths, πολυστέφᾰνος, ον, Emped.; πολυστεφής, ές, Æsch., Soph.

To twine with wreaths, πλεκτανόω, Hipp.

WREATHE, TO, πλέκω, Hom., Pind., Eur., Hdt.; στέφω, Hes., Trag., Plat.; περιστέφω (metaph. οὐρᾰνὸν νεφέεσσι), Hom.; ἀνᾰπλέκω, Pind.; κᾰταστέφω, Eur.; ἐξᾰναστέφω, Eur.

WREATHED, πλεκτός, ή, όν, Æsch., Eur.

[*To have one's head wreathed with leaves*, ἀνέστεμμαι κάρα φύλλοις, Eur.]

Wreathed with many snakes (the Furies), πεπλεκτανημέναι πυκνοῖς δράκουσιν, Æsch.

WRECK, A, ναυάγιον, τό, usu. pl., Omn. Att., Hdt.; ναυᾱγία, ἡ, usu. pl., Pind.

Pieces of wreck, ἐρείπια, τά, Æsch., Eur. *Vid.* SHIPWRECK.

What has been saved from a wreck, τὰ ναὸς ἔκβολα, Eur.

WRECK, TO, ῥαίω, no mid., but also pass., either of ship or man, Hom.

[*To wreck a ship on . . .*, περιβάλλω τὴν ναῦν περί c. acc., Thuc.]

WRECKED, ναυᾱγός, όν, Simon., Eur., Hdt., Xen.; ναύφθορος, ον, Eur.

WRECKED, TO BE, ναυᾱγέω, only act. (lit. and metaph.), Æsch., Hdt., Dem.; ῥήγνῡμαι, pass., aor. 2 ἐῤῥᾰγην (lit. and metaph.), Æsch., Dem.; φθείρομαι, pass., Æsch., Eur.; ναυᾱγίαις ἐρείδομαι, perf. pass. ἐρήρεισμαι (i. e., to be driven ashore, or fixed ashore by shipwreck), Pind.; ἐκπίπτω, fut. -πεσοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 -έπεσον, perf. -πέπτωκα, c. ἐς or πρός and acc. of the coast on which, Eur., Hdt., Xen., Plat.; [περιπίπτω, c. περί and acc., Hdt.]

To be wrecked together, συνναυᾱγέω, Æsop.

WREN, A, ὀρχίλος, ὁ, Ar.; τροχίλος, ὁ, Ar., Hdt., Arist.

WRENCH, TO, στρεβλόω, Hdt.

WREST, TO, στρέφω, perf. act. ἔστροφα, pass. ἔστραμμαι, aor. 1 ἐστρέφθην, Xen., Lys.

WRESTLE, TO, πᾰλαίω, c. dat. of one's antagonist, also in pass. of one wrestled with or overcome in wrestling, Hom., Pind., Eur., Hdt., Xen., Plat.; πᾰλαιμονέω, only pres. act., Pind.; [προσπαλαίω, c. dat., Pind., Plat.]

To continue wrestling, διαπαλαίω, Ar.

WRESTLER, A, πᾰλαιστής, οῦ, ὁ, Hom., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; ἀνὴρ ἑδροστρόφος (lit., a man who throws a cross-buttock), Theoc.

Like a wrestler, πᾰλαιστρίτης, ου, ὁ, Call.

WRESTLING, πᾰλαισμοσύνη, ἡ, Hom.; πάλη, ἡ, Hom., Æsch., Eur., Ar., Thuc., Xen., Plat.; πάλαισμα, ἄτος, τό (or a deed of wrestling), Pind., Æsch., Hdt., Xen., Plat., Theoc. *Vid.* SYN. 26.

Skillful in wrestling, πᾰλαιστῐκός, ή, όν, Arist.; πᾰλαιστρῐκός, ή, όν, Arist.

To throw in wrestling, κᾰτᾰπᾰλαίω, Eur., Ar., Plat.

[*A bout* or *fall in wrestling*, πάλαισμα, ατος, τό, Hdt., Æsch.; *feats of wrestling*, παλαίσματα, τά, Pind., Plat.]

[*The art of wrestling*, παλαιστική, ἡ, Paus.; παιδοτρῐβική, ἡ, Isoc., Arist.]

[*A wrestling school*, παλαίστρα, ἡ, Hdt., Hipp., Eur.]

WRESTLING-MASTER, A, ἀλείπτης, ου, ὁ, Arist.; πᾰλαιστροφῠλαξ, ᾰκος, ὁ, Hipp.

WRETCH, A, ἀλάστωρ, ορος, ὁ, Æsch., Dem.; μιάστωρ, ὁ, Trag.

WRETCHED, ὀϊζῠρός, and in Att. οἰζῠρός, ά, όν, compar. -ώτερος, etc., Hom., Hes., Ar., Hdt.; ἄθλιος, α, ον, and ος, ον, Trag., Dem.; ἄνολβος, ον, Trag., Hdt.; πᾰνοιζυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; κᾰκοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Soph., Antipho. *Vid.* MISERABLE.

WRETCHEDLY, λῡγρῶς, Hom.; δυσμόρως, Æsch.; ἀθλίως, Eur. *Vid.* MISERABLY.

WRETCHEDNESS, ὀϊζύς, and Att. οἰζύς, -ύος, ἡ, Hom., Æsch., Eur.; δυσδαιμονία, ἡ, Eur., Andoc. *Vid.* MISERY.

WRIGGLE, TO, ἰλυσπάομαι, mid., Plat.; λῠγίζομαι, pass., Eupol., Plat.; προσκιγκλίζομαι, pass., Theoc.

WRIGGLING, adj., ἰλυσπαστῐκός, ή, όν, Arist.

WRIGGLING, A, subst., λῠγισμός, ὁ, Ar.

WRING, TO, συμπιέζω, Plat.

WRINKLE, A, φαρκίς, ῖδος, ἡ, Soph.; ῥῠτίς, ίδος, ἡ, Ar., Plat.; ῥάκεα, τά, Ar.

WRINKLE, TO, κάρφω, only pres. and imperf. act. and pass., Hom., Hes., Archil., Ap. Rh.

WRINKLED, ῥῡσός, ή, όν, Hom., Eur., Ar., Plat.; ῥῠτῐδώδης, ες, Hipp.

WRINKLED, TO BE, ῥῡσόομαι, pass., Arist.; ῥῠτῐδόομαι, pass., Hipp.

WRIST, A, καρπός, ὁ, Hom., Eur., Xen.

WRITE, TO, γράφω, Omn.; κᾰτᾰγράφω, Eur., Plat.; συγγράφω (esp. of writing a history, etc.), Omn. prose; εἰσγράφομαι, mid., Soph.

To write besides, in addition, προσγράφω, Xen., Lys., Dem., Æschin.; πᾰρᾰγράφω, Ar., Dem.; προσπᾰρᾰγράφω, Plat., Dem.

[*To write verses*, ἔπεα ποιέω, Hdt.; *to write in verse*, ἐν ἔπεσι ποιέω, Hdt.]

To alter a writing, μετᾰγράφω, Thuc., Xen. Dem.

To write first, at the beginning, etc., προγράφω, Thuc.

To write in answer, ἀντῐγράφω, Thuc.; ἀντεπῐτῐθημι (aor. 1 act. -έθηκα) ἐπιστολὴν πρός, c. acc. pers., Thuc.

To write word of, ἀναγράφω, Xen.

To write in or *on*, ἐπῐγράφω (esp. of writing on any thing, so as to know it again), etc., Hom., Hdt., Thuc., Dem.; ἐγγράφω, c. acc. of what is written, c. dat., or c. ἐν and dat., or c. εἰς and acc. of that on which, Trag., Hdt., Thuc., Xen.

To cause one's name to be written in or *entered in a list*, εἰσγράφομαι (mid.), c. εἰς and acc., Thuc.

To write on or *in in addition*, προσεγγράφω, Æschin.; προσεπιγράφω, Theoph.

To write under, ὑπογράφω, c. dat. of that under which, or sine cas., Thuc., Plat., Dem.

To write on sand (i. e., in fleeting characters), εἰς ὕδωρ γράφω, Soph., Plat.; εἰς οἶνον γράφω, Xenarch.; εἰς τέφραν γράφω, Philonid.

One must write, γραπτέον, Xen., Isoc.

WRITER, A, γρᾰφεύς, ὁ, Xen.; γραμματεύς, ὁ, Ar., Thuc., Dem. *Vid.* SCRIBE.

A writer (i. e., author, in prose), συγγρᾰφεύς, ὁ, Ar., Plat., Isoc.

WRITHE, TO (esp. in order to escape a blow, or also in pain), λῠγίζομαι, pass., Eupol., Plat., Theoc.

WRITHING, A, λῠγισμός, ὁ, Ar.

WRITING, A, γρᾰφή, ἡ, Soph., Eur., Hdt., Thuc., Xen.; δέλτος, ἡ, Soph., Eur., Plat.; γράμμα, ατος, τό, Eur., Ar., Hdt., Xen., Plat., Dem.; συγγρᾰφή, ἡ (esp. a composition in prose), Thuc., Lys., Dem.; so σύγγαμμα, ατος, το, Hdt., Plat., Isoc.; γραπτύς, ύος, ἡ, Ap. Rh.

A writing on any thing or *on the top of any thing* (as a heading), ἐπιγρᾰφή, ἡ, Thuc., Isæ.; ἐπῐγραμμα, ατος, τό, Eur., Hdt., Thuc., Dem.

A writing in a list, ἐγγρᾰφή, ἡ, Dem.

A writing subjoined, ὑπογρᾰφή, ἡ, Arist.

WRONG, κᾰκός, ή, όν, compar. κακίων (ῑ Att., ῐ elsewhere), superl. κᾰκιστος, also in poets (not Att.) κακώτερος, etc., also χείρων (*vid.* WORSE), Omn.; πλημμελής, ές, Eur., Plat. *Vid.* BAD.

To go wrong (turn out contrary to one's wishes), ἀντῐκρούω, c. dat. pers., Thuc.

[*To do wrong*, πλημμελέω, Xen.; *in* a thing, acc., or περί c. acc., Xen., Antipho; *to* one, εἰς c. acc., Æschin.; ῥᾳδιουργέω, Xen.]

[*To be wrong*, ἀγνοέω, absol., Isoc.; (in opinion), ἀλλοδοξέω, Plat.]

WRONG, A, ἀδῐκημα, ατος, τό, Hdt., Thuc., Plat., Dem. *Vid.* INJURY.

WRONG, TO, βιάομαι, mid., Hom.; βιάζομαι, mid. and pass., Omn. Att.; ἀδῐκέω, h., Omn. Att. *Vid.* TO INJURE.

Laomedon then wronged us of all our pay, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα Λαομέδων, Hom.

WRONGFULLY, κᾰκῶς, Omn.; ἐξημαρτημένως, Plat.

WROUGHT, *vid.* WORKED.

WRY, σκολιός, ά, όν, Hom., Theogn., Pind., Plat. *Vid.* CROOKED.

To make wry faces, θυμβροφᾰγον βλέπω, Ar.

WRYNECK, A (the bird), ἴυγξ, ἴυγγος, ἡ, Arist.

[WYCH-ELM, THE, ὀρειπτελέα, ἡ (perh. ὀριπτ.), Theoph.]

Y.

YARD, A (or court), κλίσιον, τό, Hom.; αὐλή, ἡ, Hom., Eur.

The yard (of a ship), ἐπίκριον, τό, Hom.; ἄρμενα, τά, Hes., Theoc.; κεραία, ἡ, Æsch., Thuc.; ζῠγὸν καρχᾱσίου, Pind.

YARN, ἠλᾰκάτα, τά, Hom.; [νῆμα, ατος, τό, Hom., in pl., Hom., Eur.]

[YARROW, πταρμική, ἡ, Diosc.]

YAWN, A, χάσμα, ατος, τό, Eur.; χάσμημα, ατος, τό, Ar.

YAWN, TO, χαίνω, fut. χᾰνοῦμαι, no aor. 1, aor. 2 ἔχανον, perf. κέχηνα, no other tenses, Hom., Anac., Soph., Ar., Plat.; χάσκω, only pres. and imperf., in which tenses it is more used than prec., Solon, Ar., Xen.; σκορδῐνάομαι, mid., Ar.; χασμάω, and mid., Ar., Plat.

To yawn around, ἀμφῐχαίνω, c. acc., Hom.; ἀμφῐχάσκω, Æsch.

[YAWNING (adj.), χασμώδης, ες, Diog. L.]

[*Wide-yawning*, μεγαλοχάσμων, ον, Epich.]

[YAWNING, A, χάσμη, ἡ, Hipp., Plat.]

YEA, *vid.* YES.

YEAR, A, λῠκᾰβας, αντος, ὁ, Hom., Ap. Rh.; ἐνιαυτός, ὁ, Omn.; ἔτος, τό, Omn.; πλειών, ῶνος, ὁ, Hes., Call.; ἄροτος, ὁ, Soph.; ὥρα, ἡ, chiefly in such phrases as *in the last year*, ἐν τῇ πέρυσιν ὥρᾳ, Dem.; *in future years*, εἰς ἄλλας ὥρας, etc., Eur.

[The Attic year was divided into twelve months, and began on the summer solstice. The months contained alternately thirty and twenty-nine days, in the following order:

1. Hecatombæon (Ἑκατομβαιών), containing 30 days, corresponding nearly to our July.
2. Metageitnion (Μεταγειτνιών), containing 29 days, corresponding nearly to our August.
3. Boedromion (Βοηδρομιών), containing 30 days, corresponding nearly to our September.
4. Pyanepsion (Πυανεψιών), containing 29 days, corresponding nearly to our October.
5. Maimacterion (Μαιμακτηριών), containing 30 days, corresponding nearly to our November.
6. Poseideon (Ποσειδεών), containing 29 days, corresponding nearly to our December.
7. Gamelion (Γαμηλιών), containing 30 days, corresponding nearly to our January.
8. Anthesterion (Ἀνθεστηριών), containing 29 days, corresponding nearly to our February.
9. Elaphebolion (Ἐλαφηβολιών), containing 30 days, corresponding nearly to our March.
10. Munychion (Μουνυχιών), containing 29 days, corresponding nearly to our April.
11. Thargelion (Θαργηλιών), containing 30 days, corresponding nearly to our May.
12. Scirophorion (Σκιροφοριών), containing 29 days, corresponding nearly to our June.]

Ten years, δεκέτεις σποραί (lit., the sowing times recurring in ten years), Eur.

The same year, adv., αὐτόετες, Hom.

This year, τῆτες, Ar.

Last year, πέρῠσι or πέρυσιν, Ar., Xen., Plat., Isoc.

The year before last, προπέρῠσι, Lys.

Next year, εἰς νέωτα, Xen., Theoc.

Every year, ὅσα ἔτη, Xen.; [τοῦ ἐνιαυτοῦ or ἑκάστου ἐνιαυτοῦ, Xen.]

Lasting a whole year, πάνετες, Pind.

A yearling, a year old, ἦνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, Hom.; ἔνος, ὁ (of fruit, etc.), Theoph.

Concerning or *belonging to a year, either as lasting a year, recurring each year, being a year old*, etc., ἐνιαύσιος, α, ον, and ος, ον, Hom., Hes., Soph., Eur., Hdt., Xen., Dem.; ἔτειος, α, ον, Pind., Æsch., Eur., Xen.; ἐπετήσιος, ον, Hom., Call.; ἐτήσιος, ον, Eur., Thuc., Ap. Rh.; διετήσιος, ον, Thuc.; ἐπέτειος, α, ον, and ος, ον (used also of migratory birds, which come every year), Æsch., Ar., Hdt., Plat., Dem.; ἀμφιετής, ές, Call.

Lasting the whole year, ἐπηετἄνός, ή, όν, and ός, όν (esp. of supplies for the year), Hom., Ap. Rh.

Of or *belonging to last year*, περῠσῖνος, η, ον, Ar., Xen., Plat.; προέτειος, ον, Arist.

Of the year before last, προπερῠσῖνος, ον, Theoph.

To live out the year, διενιαυτίζω, only act., Hdt.; διετίζω, Arist.

Of two years, lasting two years, recurring every two years, etc., διετής, ές, Hdt.

To be two years past the age of puberty, ἐπὶ διετὲς ἡβάω, Isæ., Dem.

Of three years, lasting three years, three years old, recurring every three years, etc., τριέτης, ες, Hdt., Plat.; τριέτηρος, ον, Call.

Three years, adv., τρίετες, Hom.

A period of three years, τριετία, ἡ, Theoph.

Of four years, etc., τετραετής, ές, Hdt., Plat.

A space of four years, τετραετία, ἡ, Theogn.

A space of five years, πενταετηρίς, ἶδος, ἡ, Lycurg.; πεντετηρίς, ἶδος, ἡ, Hdt.

A festival returning every five years, πεντετηρίς, ἶδος, ἡ, Hdt.

For five years, πενταετές, Hom.

Five years old, lasting five years, πενταέτηρος, ον, Hom.; πενταετής, ές, Hdt., Thuc.; πεντέτης, ες, Ar.

Six years old, ἑξέτης, ες, and fem. ἑξέτις, ἴδος, acc. -ιν, Hom., Plat.; so ὀκταέτης, ες, fem. ὀκταέτις, δεκέτης, ου, ὁ, fem. δεκέτις, etc., Soph., Eur., Ar., Plat., etc.

It being just ten years and a few days more since first the invasion of Attica and the beginning of this war took place, αὐτοδεκαετῶν διελθόντων καὶ ἡμερῶν ὀλίγων παρενεγκουσῶν ἢ ὡς τὸ πρῶτον ἡ ἐσβολὴ ἐς τὴν Ἀττικὴν καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ πολέμου τοῦδε ἐγένετο, Thuc.

In ten years, in the tenth year, δεκασπόρῳ χρόνῳ, Eur.

[*From tender years*, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, Anth.]

After many years, lasting many years, etc., πολυετής, ές, Eur.

[YEARLY, ἐνιαύσιος, ον, also ος, α, ον, Ep. Hom., Hdt.] *Vid.* ANNUAL.

YEARN, TO, δάκνομαι, pass., perf. δέδηγμαι, etc., Eur., Ar., Hdt., Xen. *Vid.* TO DESIRE, LONG FOR.

[YEARNING, A, πόθος, ὁ, Hom., etc.] *Vid.* DESIRE.

YELL, A, κλαγγή, ἡ, Hom., Eur.

YELL, TO, ὑλάω, only pres. and imperf. act., Soph.; ὑλακτέω, only act., Soph., Eur.

YELLOW, χλωρός, ά, όν (only of honey), Hom.; μήλωψ, οπος, ὁ καὶ ἡ (prop. of the color of an apple), Hom.; ξανθός, ή, όν (in Hom. chiefly of a man with yellow or golden hair, or of hair), Omn. poet., Plat.; ξουθός, ή, όν, Trag.; πύξῐνος, η, ον, Eupol.; χολοβάφῐνος, η, ον, Arist.

Of a pale yellow, ὠχρός, ά, όν, Plat.; ὑπόχλωρος, ον, Hipp.; ὑπόχλοος, ον, Call.

With yellow skin, ξανθόχροος, ον, Mosch.

YELLOW-HAMMER, A, χλωρίων, ωνος, ὁ, Arist.; χλωρίς, ἶδος, ἡ, Arist.

YELP, TO, ὑλακτέω, Anth.

YELPING, λακέρυζα, ης, only fem., quoted in Plat.

YES, ναί, Omn.; ναιχί, Soph., Ar.; μάλιστα, Soph., Ar., Plat.; καὶ μάλιστα, Plat.; in affirmative answers, ταῦτα or ταῦτα δή, Ar.; [*yes, by all means, of course*, πάντως γάρ or δήπου, Plat.; πάνυ γε or πάνυ μὲν οὖν, Ar., Plat.; πῶς γὰρ οὔ; Plat.]

Does it not seem so to you? Yes, it does. Ἦ οὔ σοι δοκεῖ; Ἔμοιγε, Plat.

YESTERDAY, χθιζόν and χθιζά, Hom., Plat.; χθές, h., Xen., Plat., Dem.; ἐχθές, Soph., Ar., Xen., Plat.

Yesterday, adj., χθιζός, ή, όν, Hom., Hdt., Ap. Rh.; χθέσῐνος, η, ον, Ar.

[*Of yesterday* (i. e., ephemeral), νῦν γε κἀχθές, Soph.]

The day before yesterday, πρώϊζα, Hom.; πρώην (ῳ in Theoc.), Ar., Hdt., Plat., Dem., Theoc.

[*Yesterday or the day before* (i. e., very lately), πρώην καὶ χθές, or ἐχθὲς καὶ πρώην, Plat.]

YET, ἔτι, Omn.; πω, usu. (and in Hom. always) with a negative, when without a negative usu. with an interrogative, Omn.

And yet, καί τοι, Omn.

But yet, ἀλλ' ἔμπης, Hom., Eur.; ἀλλ' ὅμως, Att.

Not yet, οὔπω, Omn.; οὐπώποτε (only of past time), Hom., Soph., Xen.; so οὐδέπω, Æsch., Soph., Xen., Plat., and οὐδεπώποτε, Soph., Xen., Plat.; μήπω, esp. with an imper., Hom., Æsch., Soph.; μηδέπω, Æsch.

YEW, A, σμῖλαξ, ἄκος, ὁ, Eur., Xen.; μῖλαξ, ἄκος, ἡ, Eur., Ar., Plat.

The flower of the yew, μῖλος, ἡ, Cratin.

YIELD, TO, intrans., ἐπῐτρέπω, properly ἐπιτ. νίκην, but also by itself, c. dat., Hom., Plat.; εἴκω, only act., no perf., aor. 2 poet. also εἰκᾰθον, c. dat., Omn.; ὑπείκω, Ep. also ὑποείκω, c. dat. pers., sometimes c. gen. rei (as, *to yield a person the first seat*, ὑπείκω τινὶ θάκων, Xen.), Hom., Omn. Att.; πᾰρείκω, Soph.; συμπνέω, fut. -πνεύσω, etc., c. dat., Æsch.; ἐγκλίνομαι, pass., sine cas., Soph.; ἐκχωρέω, only act., c. dat., sometimes also c. gen. of the matter in which, Soph., Eur., Dem., Hipp.; ἐπῐχωρέω, Soph.; ἐγχωρέω, Xen.; πᾰρᾰχωρέω, Dem.; συγχωρέω, Omn. Att.; προσχωρέω, Eur., Thuc., Xen.; ὑποχωρέω, c. acc., Thuc.; χᾰλάω, fut. -ᾰσω, only act., c. dat., Trag.; ἐπῐχᾰλάω, Æsch.; πᾰρίεμαι, mid., Eur.; ὑφίεμαι, pass., perf. ὑφεῖμαι chiefly used in part., Soph., Xen.; καθυφίεμαι, Xen.; ἡσσάομαι, pass., c. gen. or c. ὑπό and gen., Xen., Plat., Dem.; παρίστᾰμαι, esp. in aor. 2 act., Hdt., Dem.; ὑπέξειμι, infin. -ιέναι, part. -ιών, imperf. -ῄειν, c. dat., Dem.; ὑποκᾰτᾰκλίνομαι, pass., c. dat., Plat., Dem.; ὁμόσε πορεύομαι (mid., c. perf. and aor. 1 pass. in mid. sense), c. dat., Dem. *Vid.* TO SUBMIT.

To yield (act.) *a thing to another*, ἐνδίδωμι, aor. 1 act. -έδωκα, perf. -δέδωκα, perf. pass. -δέδομαι, etc., c. acc. rei, dat. pers., often also sine cas. rei as intrans., Eur., Thuc., Dem.; ὑποδίδωμι, Arist.; ἐφῑ́ημι (but ῐη Att.), aor. 1 -ῆκα, Ep. -έηκα (as a person yields the command to another), sometimes sine cas. as intrans., Thuc., Plat.; παρίημι, Ar., Hdt., Plat.

To yield (a price, etc.), ἀλφᾰνω, chiefly in aor. 2 act. ἦλφον, Hom.

To yield a little, ὑπενδίδωμι, intrans., Thuc.

To yield before, προενδίδωμι, Hipp.

He yielded glory to Hector (being slain by him), κῦδος Ἕκτορι ἐγγυάλιξε, Hom.

To yield too much (to pity, to the multitude, etc.), πλέον νέμω (οἴκτῳ, ὄχλῳ, etc.), Eur., Thuc.

One must yield, ὑπεικτέον, c. dat., Soph., Plat.; συγχωρητέα, Soph.; πᾰρᾰχωρητέον, Xen.

YIELDING, ἥσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, c. gen., Soph., Ar., Xen., Plat., Lys.

A yielding to, ἧσσα, ης, ἡ (esp. to pleasures, passions, etc.), c. gen., Plat.

YOKE, A, ζεύγλη, ἡ, Hom., Æsch., Hdt., Ap. Rh.; ζεῦγος, τό (both the carriage and the beasts that draw it), Hom., Æsch., Thuc., Xen.; ζῠγόν, τό, Omn.; ζυγός, ὁ, h.; ζευκτήριον, τό, Æsch.; πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, Eur.

The yoke of a plow, κύφων, ωνος, ὁ, Theogn.

A milkman's (or *porter's*) *yoke*, ἄσιλλα, ἡ, Simon.; σκευοφορεῖον, τό, Plat. (Com.); [ἀνάφορον, τό, Ar.]

From or *to* (as fitted to) *the yoke*, ζεύγληθεν, Ap. Rh.

With golden yoke, χρῡσόζῠγος, ον, h., Xen.

With a yoke (of a chariot), ζῠγωτός, ή, όν, Soph.

A yoke band, ζῠγόδεσμος, ὁ, pl. τά, Hom.

The yoke lines of a rudder, ζεύγλη, ἡ, Eur.

YOKE, TO, ζεύγνῡμι (Hom. has pres. infin. ζευγνῦμεν for ζευγνῦμεν or ζευγνῦμεναι, being poet. infin. for ζευγνύναι), aor. 2 pass. ἐζῠ́γην, being the past tense most used in prose, Hom., Pind., Æsch., Hdt., Xen.; ὑποζεύγνυμι (either of the chariot or the animals), Hom., Sapph., Hdt.; κᾰταζεύγνυμι, Pind.; συγκᾰταζεύγνυμι, c. dat. of that to which one is yoked, Soph.

YOKED (of cattle, etc.), ζῠγηφόρος, ον, Æsch., Eur.; ζῠγοφόρος, ον, Eur.; ζῠ́γιος, α, ον, Eur., Ar.; φερέζῠγος, ον, Ibycus; ζευγῖτις, ἴδος, ἡ, Call.

[*Newly-yoked*, νεοζευγής, ές, Æsch.]

[YOKE-FELLOW, A, ὁμόζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, Plat.]

YOLK (of an egg), νεοσσός, ὁ, Menand.; λέκῐθος, ἡ, Hipp.

Like the yolk of an egg, λεκῐθώδης, ες, Hipp., Theoph.

YOU, τύνη, only nom. sing., Hom., Hes., Ap. Rh.; σύ, σοῦ, etc., Ep. gen. also σέο, σεῖο, and τεοῖο, Att. gen. often σέθεν, Ep. dat. also τοι enclit. in Hom., who never uses σοί as enclit., also τεΐν, Hom., Pind., and τίν, Pind., dual. σφῶϊ, σφῶϊν, contr. σφώ, σφῷν (the only form in Att., and found also in Hom.), pl. ὑμεῖς,

Ep. also ὔμμες, gen. ὑμῶν, Ep. also ὑμειῶν, dat. ὑμῖν in Att. prose, Ep. also ὔμμῖ and ὔμμῖν, Trag. ὑμῖ'ν, acc. ὑμᾶς, Ep. sometimes ὔμμε, and Trag. ὑμᾶ's (Hom. once has dat. pl. σφῖσιν for ὑμῖν), Omn.; τύγα, only nom., Theoc. The tragedians often use a periphrasis such as τὸ σὸν δέμας, τὸ σὸν κάρα, etc. *Vid.* SELF, PERSON.

You, sir, οὗτος, and οὗτός συ as voc., Soph., Eur., Ar., Plat.

Of you, of yourself, σεαυτοῦ, ῆς, and contr. σαυτοῦ, ῆς (both forms in Att.), only in masc. and fem., gen., dat., and acc. sing., Pind., Hdt., Omn. Att.

Hatred of you, δυσμένεια σή, Eur.

As for you, τὸ σὸν μέρος, Soph.

Care for you, σὰ μήδεα, Hom.; σὴ προμηθία, Soph.

YOUNG, νεἄρός, ά, όν, Hom., Hes., Pind., Æsch.; νέος, α, ον, and ος, ον, Omn.; γἄλαθηνός, όν, Hom., Hdt., Theoc.; νεόθηλος, ον, Æsch.; νεότροφος, ον, Æsch.; νεοτρεφής, ές, Eur. *Vid.* SYN. 332.

A young man, vid. A YOUTH.

Like a young man, νεᾱνίας, ου, only masc., Eur., Xen., Dem.

An action like that of a young man, νεᾱνίευμα, ἄτος, τό, Plat.

To act like a young man, νεᾱνιεύομαι, mid., sometimes c. acc. of what is done, Ar., Plat., Isoc., Dem.; νεάζω, only pres. and imperf. act., Eur.; κουρίζομαι, mid., Ap. Rh.

To be young, νεάζω, only pres. and imperf. act., Trag.; νεᾱνισκεύομαι, mid., Xen.

To be young or *to be in the prime of youth together,* σῠνηβάω, Anac.; συννεάζω, Eur.

To be young in, to pass one's youth in, ἐγκἄθηβάω, c. dat., Eur.

To grow young again, 'ἄνηβάω, only act., Theogn., Pind., Eur., Xen.

I wish I could grow young again (recover my youthful vigor), ἀνηβητηρίαν Ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν, Eur.

To make young again, ἀνανεάζω, Ar.

Having made young again (lit., *having scraped off old age*), γῆρας 'ἀποξύσας, Hom.

YOUNG, THE (of animals), ἔρση, ἡ (of sheep esp.), Hom.; so δρόσοι, αἱ (of lions), Æsch.; ἔμβρυον, τό, Hom., Æsch.; βρέφος, τό (and of men), Hom., Hdt.; τέκος, τό (properly of men), Hom.; so τέκνον, τό, Hom., Æsch., Hdt., Xen.; νεοσσός, ὁ (prop. of birds), Hom., Æsch., Soph., Ar., Hdt., Xen.; νοσσός, ὁ, Æsch.; so ὀρτἄλῐχος, ὁ, Æsch., Ar., Theoc.; νεοσσίον, τό, Ar., Arist.; ὀβρῐκἄλα, τά, Æsch.; παῖς, παιδός, ὁ καὶ ἡ, Æsch.; ὄβρια, τά, Eur.; μόσχος, ὁ, Eur. *Vid.* A YOUTH, and SYN. 381, 386.

Having young, ψἄκἄλοῦχος, ὁ καὶ ἡ, Soph.

Sacrificing the pregnant hare, young and all, before her bringing forth, αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυόμενος, Æsch.

YOUNGER, ὕστερος (α, ον) γένει, Hom.; ὁπλότερος, α, ον, Hom., Pind., Ap. Rh.; ὀψῐγονος, ὁ καὶ ἡ, Æsch.

Rather younger, ὑφήσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Hes.

YOUNGER, THE, ὁ νεάζων, οντος, Soph.

YOUNGEST, ὁπλότατος, η, ον, Hes., Pind., Ap. Rh.; πἄνοπλότατος, η, ον, Ap. Rh.; μετἄγενής, ές, Menand.

YOUNGISH, TO BE, ἡβυλλιάω, only pres. and imperf. act., Ar.

YOUR (of you), sing., σός, ή, όν, Omn.; τεός, ή, όν, Hom., Hes., Pind., Trag. (in chor.), Hdt.; ἑός, ή, όν, Theogn., Ap. Rh.; σφέτερος, α, ον, Theoc.

Your (of you two), σφωΐτερος, α, ον, Hom., Ap. Rh.

Your (of you), 'ῡμός, ή, όν, Hom., Pind.; 'ῡμέτερος, α, ον, Omn.; σφέτερος, α, ον, Hes., Theoc., Ap. Rh.

Thinking those friends whom your husband thinks so, φίλους νομίζουσ' οὔσπερ ἂν πόσις σέθεν, Eur.

Doing with your own hand, αὐτόχειρ, ὁ, ἡ, Trag. *Vid.* OWN.

YOURSELF, αὐτός, ή, ό, Omn.

Go through by yourself, δίελθε πρὸς αὐτόν, Isoc. *Vid.* YOU.

Be yourself, ἐν σαυτῷ γενοῦ, Soph.; ἔνδον γενοῦ, Æsch.

YOUTH, νεοίη, ἡ (esp. youthful impetuosity), Hom.; νεότης, ητος, ἡ, Hom., Pind., Eur., Ar., Xen., Plat.; ἥβη, ἡ, Omn.; ὥρα, ἡ, Æsch., Eur., Ar., Plat.; νέα ἡμέρα, Eur.; ἡλῐκία, ἡ, Eur., Xen., Plat.; ὀλῐγοετία, ἡ, Xen.; κουροσῠνη, ἡ, Leon. Tar.

In tender youth, ἐφ' ἁβρότητος, Pind.

In the flower of youth, πρώθηβος, fem. -βη, Hom.; πρωθήβης, ου, ὁ, Hom.; ἄκρηβος, ον, Theoc.:—ὥρᾳ ἡλικίας, Thuc.

To be in the prime of youth, ἡβάω, Ep. opt. pres. ἡβώοιμι, Ep. pres. part. fem. ἡβώωσα, only act., Hom., Æsch., Eur., Thuc., Xen., Plat., Dem.

Places to pass youth in, ἐνηβητήρια, τά, Hdt.

YOUTH, A, αἰζηός, ὁ, Hom.; κόρος, Ep. κοῦρος, ὁ, Hom., Pind., Trag., Plat.; ἠΐθεος, Att. ἤθεος, ὁ, Hom., Soph., Eur., Plat., Dem.; νεᾱνίας, ου, ὁ (in Hom. and Pind. always with some other substantive, e. g., ἀνήρ, etc.), Omn.; fem. νεᾱνίς, ίδος, ἡ, Hom., Soph., Eur.; ἧλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, Hom., Pind., Eur., Xen.; κούρητες, οἱ, only in pl., Hom.; ἀνδρόπαις 'ἀνήρ (gen. Att. ἀνδρός), Æsch.; νεᾱνίσκος, ὁ, Hdt., Xen., Æschin.; νέαξ, ᾱκος, ὁ, Nicoph., Call.; κυρσᾰνιος, ὁ (said to be a Lacedemonian word), Ar.; μειρᾰκιον, τό, Ar., Xen., Plat., Isoc., Æschin.; μειρᾰκίσκος, ὁ, Plat.; ἔφηβος, ὁ, Xen., Dem., Lycurg. *Vid.* SYN. 348.

A fellow-youth, σῠνηβος, ὁ, Eur.; συνέφηβος, ὁ, Æschin.

Youth (collectively), *a band of youths,* νεότης, ητος, ἡ, Pind., Hdt., Thuc.; νεολαία, ἡ, Æsch., Eur., Theoc.; ἥβη, ἡ, Æsch.; ἡλῐκία, ἡ, Æsch.

All from the youth upward, ἡβηδὸν πάντες, Hdt.

[*From a youth up,* ἐκ νέου, Plat.]

To bring up while a youth, κουρίζω, Hes.

To become a youth (from having been a child), μειρακιόομαι, mid. (ἐκ παίδων), Xen.

[*To be in one's youth,* νεανισκεύομαι, Xen.]

[*To behave like a youth,* νεανιεύομαι, Plat.]

Belonging to a youth, ἐφηβῐκός, ή, όν, Theoc.

YOUTHFUL, ἡβήτης, ου, ὁ (of man), h., Eur.; ὡραῖος, α, ον, Hes., Pind., Ar., Xen., Plat., Lys.; κουρήϊον ἄνθος ἔχων, h.; νεόθηλος, ον, Æsch.; νεοθᾰλής, ές, Eur.; νεᾱνῐκός, ή, όν, Ar., Plat., Lys., Dem.; νεᾱνίας, ου, ὁ, only masc., Pind., Eur., Plat.; νεᾶνις, ῐδος, ἡ, only fem., Eur.; χλωρός, ά, όν, Soph., Eur., Theoc.; νεοπρεπής, ές (of conduct, etc.), Plat.; μειρακιώδης, ες, Plat., Isoc.; ὡρῐκός, ή, όν, Ar.; [νεαρός, ά, όν, Hom., Pind., Æsch., Arist.; νέος, α, ον, and Att. ος, ον, Omn.; νεοτήσιος, ον, Pseudo-Phocyl., Antipho.]

More youthful, κουρότερος, α, ον (though used nearly in the positive sense), Hom., Hes., Ap. Rh.

Youthful spirit, νεότης, ητος, ἡ, Eur., Hdt., Plat.; [τὸ νεαρόν, Xen.]

Z.

[ZANY, A, σάννας, ου, ὁ, Cratin.; σαννίων, ωνος, ὁ, Epict.]

ZEAL, προθῡμία, ἡ (ῑ, but also ῐ Hom.), Hom., Hdt., Omn. Att.; σπουδή, ἡ, Omn.; ἔρις, ῐδος, ἡ, acc. -ῐδα and -ιν, Æsch.

ZEALOUS, πρόθῡμος, ον, Omn. Att. *Vid.* EAGER.

To be zealous, προθῡμέομαι, mid., c. aor. 1 and fut. 1 pass. in mid. sense, Omn. Att., Hdt.

ZEALOUSLY, προθύμως, Æsch., Eur., Hdt., Plat., Isoc.; ἐνεργῶς, Xen.; 'ἀφειδῶς, Dem.; [ὑπὸ προθυμίας, Plat.; *very zealously,* πάσῃ προθυμίᾳ, Xen.]

[ZENITH, μέσος οὐρανός, Hom.]

ZEPHYR, THE, Ζέφῠρος, ὁ, Omn.; Ζεφυρίη, ἡ, Hom. *Vid.* WEST WIND.

ZEST (i. e., a flavor added), φαρμάκον, τό, Pind.

[*Something eaten to give zest to food,* ὄψον, τό, Hom., etc.]

[ZINC, ψευδάργυρος, ὁ, Strab.]

[*The silicate of zinc,* καδμία or καδμεία, ἡ, Diosc.]

ZODIAC, THE, ὁ ζωοφόρος (κύκλος), Arist.; [ὁ κύκλος τῶν ζῳδίων, Arist.; ὁ ζωδιακός, Stob.]

The signs of the zodiac, τὰ ζῴδια, Arist.

ZONE, A, ζώνη, ἡ, Hom., Eur., Hdt., etc. *Vid.* GIRDLE.

[*Living in the same zone,* ὁμόζωνος, ον, and *to live in the same zone,* ὁμοζωνέω, Paul. Alex.]

ZONES, THE, ἐκτμήματα γῆς, Arist.

ZOOPHYTE, A, ζωόφῠτον, τό, Arist.

APPENDIX:

GREEK PROPER NAMES.

A LIST

OF SOME OF THE MORE IMPORTANT

GREEK PROPER NAMES.

A

AARON, Ἀαρών, ὁ (indecl.), LXX.

ABADDON, Ἀβαδδών, ὁ (indecl.), N. T.

ABÆ, Ἄβαι, ῶν, αἱ, Hdt.; *of Abæ, Abæan*, Ἀβαῖος, α, ον.

ABANTES, THE, Ἄβαντες, οἱ, Hom., etc.; *of* or *relating to the Abantes, Abantean*, Ἀβάντειος, α, ον, peculiar fem. Ἀβαντίς, ίδος (esp. of Eubœa), Hes.

ABARBAREA, Ἀβαρβαρέη, ἡ, Hom.

ABARIS, Ἄβαρις, ῖδος Ion. ιος, ὁ, Hdt., Plat.

ABARNIS, Ἀβαρνίς, ίδος, ἡ, Xen.

ABAS, Ἄβας, αντος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Abas*, Ἀβαντιάδης, ου, ὁ, Ap. Rh.

ABBA, Ἀββᾶ, ὁ (Hebr. word), N. T.

ABDERA, Ἄβδηρα, ων, τά, Hdt.; *from Abdera*, Ἀβδηρόθεν, Luc.; *of Abdera, Abderite*, Ἀβδηρίτης, ου, ὁ, Thuc.; adj. Ἀβδηρῑτικός, ή, όν, esp. *Abderite stupidity*, τὸ Ἀβδηριτικόν, Cic.; *the territory of Abdera*, Ἀβδηρῖτις, ιδος, ἡ, Theoph.

ABDIEL, Ἀβδιήλ, ὁ, LXX.

ABEL, Ἄβελ, ὁ (indecl.), N. T.

ABELLA, *vid.* AVELLA.

ABGARUS, Ἄβγαρος, ὁ, Anth.

ABIGAIL, Ἀβιγαία, ἡ, LXX.

ABII, THE, Ἄβιοι, οἱ, Hom.

ABIJAH, Ἀβιά, ὁ (indecl.), N. T.

ABILA, Ἄβιλα, ων, τά, and Ἀβίλη, ἡ, Polyb.; *the district of Abila*, Ἀβιληνή, ἡ, N. T.

ABIMELECH, Ἀβιμέλεχ, ὁ (indecl.), LXX.

ABLERUS, Ἄβληρος, ου, ὁ, Hom.

ABNER, Ἀβεννήρ, ὁ (indecl.), LXX.

ABORIGINES, Αὐτόχθονες, οἱ, Hdt.; Ἀβοριγῖνες, ων, οἱ, Strab.

ABOUKIR, Κάνωπος or -βος, ου, ὁ. *Vid.* CANOBUS.

ABRADATAS, Ἀβραδάτας, ου, ὁ, Xen.

ABRAHAM, Ἀβραάμ, ὁ (indecl.), LXX.; Ἄβραμος, ου, ὁ, Jos.; adj. Ἀβραμιαῖος, α, ον, pecul. fem. Ἀβραμῖτις, Jos.

ABROCOMAS, Ἀβροκόμας, Ion. -ης, α and ου, ὁ, Hdt., Xen.

ABRON, Ἄβρων, ωνος, ὁ, Dem.

ABRONYCHUS, Ἀβρώνυχος, ου, ὁ, Hdt.

ABROZELMES, Ἀβροζέλμης, ου, ὁ, Xen.

ABSALOM, Ἀβεσσαλώμ, ὁ (indecl.), LXX.

ABSYRTIDES, THE (islands), Ἀψυρτίδες (νῆσοι), αἱ, Apollod.

ABSYRTUS, Ἄψυρτος, ου, ὁ, Apollod.

ABYDOS, Ἄβῡδος, ου, ἡ, Thuc.; *from Abydos*, Ἀβυδόθεν, Hom.; *in* or *at Abydos*, Ἀβυδόθι, Hom.; *of* or *belonging to Abydos*, Ἀβυδηνός, ή, όν, Hdt.

ABYLA (*Ceuta*), Ἀβύλη or Ἀβίλη στήλη, ἡ, Strab.

ACADEMUS, Ἀκάδημος, ου, ὁ, Theogn.

ACAMANTIS, *vid.* sq.

ACAMAS, Ἀκάμας, αντος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Acamas*, Ἀκαμαντίδης, ου, ὁ, Dem.; *the Acamantian tribe*, Ἀκαμαντίς, ίδος, ἡ, Thuc.

ACANTHUS, Ἄκανθος, ὁ, Thuc.; *the city Acanthus*, Ἄκανθος, ἡ, Hdt.; *of Acanthus, Acanthian*, Ἀκάνθιος, α, ον, Hdt.

ACARNAN, Ἀκαρνάν, ᾶνος, ὁ, Hdt.

ACARNANIA, Ἀκαρνᾱνία, ἡ, Hdt.; *an Acarnanian*, Ἀκαρνάν, ᾶνος, ὁ, Hdt.; adj. Ἀκαρνᾱνικός, ή, όν, Thuc.

ACASTE, Ἀκάστη, ἡ, h., Hes.

ACASTUS, Ἄκαστος, ου, ὁ, Hom., etc.

ACCA (LAURENTIA), Ἄκκα (Λαρεντία), ἡ, Plut.

ACCO, Ἀκκώ, οῦς, ἡ, Com.

ACERATUS, Ἀκήρατος, ου, ὁ, Hdt.

ACES, THE, Ἄκης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

ACESAMENUS, Ἀκεσαμενός (poet. -εσσ.), ὁ, Hom.

ACESINES, THE, Ἀκεσίνης, ὁ, Thuc.

ACESTOR, Ἀκέστωρ, ορος, ὁ, Ar.; *son* or *descendant of Acestor*, Ἀκεστορίδης, ου, ὁ, Call.

ACHÆA or ACHAIA, Ἀχαΐα, ας, ἡ, Thuc., etc.; *the Achæans*, οἱ Ἀχαιοί, fem. αἱ Ἀχαιαί, Hom.; *of Achæa, Achæan*, Ἀχαιικός, ή, όν, and Ἀχαϊκός, ή, όν, Xen., etc.; pecul. fem. Ἀχαιάς and Ἀχαιιάς, άδος, Hom.; *the Achæan land*, ἡ Ἀχαιΐς, Att. Ἀχαΐς, ίδος, Hom., etc.

ACHÆMENES, Ἀχαιμένης, ους, ὁ, Hdt.; *the descendants of Achæmenes*, Ἀχαιμενίδαι, οἱ, Hdt.

ACHÆUS, Ἀχαιός, οῦ, ὁ, Eur.

ACHARNÆ, Ἀχαρναί, ῶν, αἱ, Pind.; *an Acharnian*, Ἀχαρνεύς, έως, ὁ, Thuc.; *Acharnian*, Ἀχαρνικός, ή, όν, Ar.

ACHATES, Ἀχάτης, ου, ὁ, Qu. Sm.

ACHELOUS, THE, Ἀχελῷος, Ep. Ἀχελώιος, ὁ, Hom., etc.; *of the Achelous, Acheloian*, Ἀχελωΐς, ίδος, ἡ, Æsch.

ACHERON, THE, Ἀχέρων, οντος, ὁ, Hom.; *of* or *belonging to the Acheron, Acherontian*, or *Acherusian*, Ἀχερόντιος, α, ον, Eur., more usu. Ἀχερούσιος, α, ον, Thuc., etc., pecul. fem. Ἀχερουσιάς, άδος, and Ἀχερουσίς, ίδος, ἡ (i. e., λίμνη), Plat.

ACHERUSIAN, *vid.* foreg.

ACHILLES, Ἀχιλλεύς, έως, Ep. Ἀχιλεύς, ῆος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Achilles*, Ἀχιλλείδης, ου, ὁ, Anth.; *of Achilles, Achillean*, Ἀχίλλειος (Ion. -ήϊος), α, ον, Hdt., etc.; epithets, Αἰακίδης, Πηλείδης and Πηληϊάδης, θεοῖς ἐπιείκελος, μέγα φέρτατος Ἀχαιῶν, ὄρχαμος ἀνδρῶν, πελώριος, θυμολέων, ῥηξήνωρ, πτολίπορθος, κυδάλιμος, ποδώκης, ποδάρκης, πόδας ὠκύς, δουρίκλυτος, δῖος, Hom.

ACHILLEUM, *tomb of Achilles*, Ἀχίλλειον (Ion. -ήϊον), τό, Hdt.

ACHRADINA, Ἀχραδίνη, ἡ, Plut.

ACILIUS, Ἀκίλιος, ου, ὁ, Plut.

ACIS, THE, Ἄκις, ιδος, ὁ, Theoc.

ACMON, Ἄκμων, ονος, ὁ, Antim.; *son* or *descendant of Acmon*, Ἀκμονίδης, ου, ὁ, Antim.; *of Acmon, Acmonian*, Ἀκμόνιος, α, ον, Ap. Rh.

ACRÆ, Ἄκραι, ῶν, αἱ, Thuc.

ACRÆA, Ἀκραία, ἡ, Hes., etc.

ACRAGAS, *vid.* AGRIGENTUM.

ACRE, *St. Jean d'Acre*, Ἄκη, ἡ, Strab.; Ἀκχώ in LXX.; adj. Ἀκαῖος, α, ον. Also Πτολεμαΐς, ίδος, ἡ, Strab.

ACRISIUS, Ἀκρίσιος, ου, ὁ, Hdt.; *daughter of Acrisius*, Ἀκρισιώνη, ἡ, Hom.

ACROCERAUNIAN (*mountains*), Ἀκροκεραύνια (sc. ὄρη), ων, τά, Ptol.; Κεραύνια (ὄρη), τά, Ap. Rh.

ACROCORINTHUS, Ἀκροκόρινθος, ου, ὁ, also ἡ, Xen., etc.

ACRON, Ἄκρων, ωνος, ὁ, Pind.

ACRORĒI, Ἀκρώρειοι, οἱ, Xen.; adj. Ἀκρώρειος, α, ον, Id.

ACROTHŌUM, Ἀκρόθωον, τό, Hdt.; Ἀκρόθωοι, οἱ, Thuc.

ACTÆA, Ἀκταία, ἡ, Hom., etc.

ACTÆON, Ἀκταίων, ωνος poet. also ονος, ὁ, Eur., etc.; *of* or *belonging to Actæon*, Ἀκταιονίς, ίδος, fem. adj., Anth.

ACTÆUS, Ἀκταῖος, ου, ὁ, Plut.

ACTE, Ἀκτή, ἡ, Eur., etc.; *Actæan*, Ἀκταῖος, α, ον, Thuc.; also *vid.* ATTICA.

ACTIUM, Ἄκτιον, τό, Thuc., etc.; *of* or *belonging to Actium, Actian*, Ἀκ-

τιακός, ή, όν, pecul. fem. Ἀκτιάς, άδος, Anth.; *the Actian games*, τὰ Ἄκτια, Strab.

ACTOR, Ἄκτωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Actor*, Ἀκτορίδης, ου, ὁ, and Ἀκτορίων, ωνος, ὁ, Id.

ACUMENUS, Ἀκουμενός, οῦ, ὁ, Plat.

ACUSILĀUS, Ἀκουσίλᾱος, ου, Att. -ίλεως, ω, ὁ, Plat., etc.

ADA, Ἄδα, ας, ἡ, Strab.

ADÆUS or ADDÆUS, Ἀδαῖος, ου, ὁ, Ar., etc.

ADAM, Ἀδάμ (indecl.), ὁ, LXX.; Ἄδαμος, ου, ὁ, Joseph.

ADAMAS, Ἀδάμας, αντος, ὁ, Hom.

ADDA or ADDUA, THE, Ἀδδούας, also Ἀδούας and Ἀδόας, ου, ὁ, Strab.

ADHERBAL, Ἀτάρβας, ου, ὁ, Polyb.; Ἀδάρβαλ, αλος, ὁ, Strab.

ADIGE, THE, Ἀτίσων, ωνος, ὁ, Plut.; Ἀτησινός, ὁ, Strab.

ADIMANTUS, Ἀδείμαντος, ου, ὁ, Hdt.

ADMETE, Ἀδμήτη, ἡ, h., Hes.

ADMETUS, Ἄδμητος, ου, ὁ, Hom.; *of Admetus, Admetean*, Ἀδμήτειος, α, ον, Eur.

ADONIS, Ἄδωνις, ιδος, ὁ, Theoc., etc.; also Ἄδων, ωνος, ὁ, Anth.; *of* or *relating to Adonis*, Ἀδωναῖος, α, ον, Orph.; also Ἀδώνιος, α, ον, and Ἀδωνιακός, ή, όν, Ar., pecul. fem. Ἀδωνιάς, άδος, Nonn.; *festival of Adonis*, Ἀδώνια, τά, Ar.; *gardens of Adonis*, οἱ Ἀδώνιδος κῆποι, Plat.

ADRAMYTTIUM, Ἀδραμύττειον (-τιον), or Ἀτραμ., ου, τό, Strab.

ADRASTEA, Ἀδράστεια, ἡ (Ion. Ἀδρηστ.), Æschin., Eur., etc.

ADRASTUS, Ἄδραστος (Ion. and Ep. Ἄδρηστ.), ου, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Adrastus*, Ἀδραστίδης, ου, ὁ, Pind.; *daughter of Adrastus*, Ἀδρηστίνη, ἡ, Hom.; *of Adrastus, Adrastean*, Ἀδράστειος, α, ον, Pind.

ADRIA, Ἀδρία, ἡ, Strab.; adj., Ἀδριανός, ή, όν, Id.

ADRIAN, Ἀδριανός, οῦ, ὁ, Hdn.

ADRIANOPLE, Ἀδριανούπολις, ἡ, or Ἀδριανοῦ πόλις, Byz.

ADRIATIC SEA, THE, Ἀδρίας, ου, Ion. Ἀδρίης, εω, ὁ, Hdt., etc.; less freq. ἡ Ἀδριατικὴ θάλασσα, Strab.; ἡ κατὰ τὸν Ἀδρίαν θάλαττα, Polyb.; Ἀδριατικὸς κόλπος, Diod. Sic.; late Ἀδριατικὸν πέλαγος, τό, Steph. B.; poet. ἡ Κρονίη ἅλς, Ap. Rh.

ADRUMETUM, Ἀδρύμη, ἡ, Strab.; Ἀδρύμης, ητος, ὁ, Polyb.; *of Adrumetum*, Ἀδρυμήτινος, η, ον, Id.

ÆA, Αἶα, ης, ἡ, Hdt., etc.; *of Æa, Ææan*, Αἰαῖος, η, ον, Hom.

ÆACES, Αἰάκης, εος, ὁ, Hdt.

ÆACIDES, *vid.* sq.

ÆACUS, Αἰακός, οῦ, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Æacus*, Αἰακίδης, ου, ὁ, Hom.; *of* or *relating to Æacus*, Αἰάκειος, α, ον, Soph.; *temple of Æacus*, Αἰάκειον, τό, Paus.

ÆÆA (esp. of Circe), Αἰαίη, ἡ, Hom.; *the island of Ææa*, ἡ Αἰαίη νῆσος, Id.

ÆANTIDES, Αἰαντίδης, ου, ὁ, Thuc.; also *vid.* AJAX.

ÆANTIS (the tribe), Αἰαντίς, ίδος, ἡ (φυλή), Paus.

ÆDUI, THE, Αἰδούϊοι or Αἰδοῦοι, ων, οἱ, Strab.

ÆĒTES, Αἰήτης, ου Ep. αο, ὁ, Hom., etc.; *daughter of Æetes*, Αἰητίνη, ἡ, Dion. P.; also Αἰητίς, ίδος, ἡ, Anth.; *Æetean*, Αἰήτειος, α, ον, only late; epith. ὀλοόφρων, ὀλοός, ὑπέρθυμος, ἀπηνής.

ÆGÆ, Αἰγαί, ῶν, αἱ, Hom., etc.; *of* or *belonging to Ægæ, Ægæan*, Αἰγαῖος, α, ον, Hdt., Strab.; *inhabitant of Ægæ*, Αἰγαιεύς, έως, ὁ, Polyb.; *from Ægæ*, Αἰγᾶθεν (Dor.), Pind.

ÆGÆAN SEA, *vid.* ÆGEAN.

ÆGÆON, Αἰγαίων, ωνος, ὁ, Hom.

ÆGÆUS, Αἰγαῖος, ου, ὁ, Ap. Rh.

ÆGALEUS MOUNTAIN, Αἰγάλεως, ω, ὁ, Hdt.; τὸ Αἰγάλεων ὄρος, Thuc.

ÆGATES, THE (*islands*), Αἰγοῦσσαι, ῶν, αἱ, Polyb.

ÆGEAN SEA, THE, Αἰγαῖον πέλαγος, τό, Trag., Hdt., etc.; τὸ Αἰγαῖον, Hdt.; also Αἰγαῖος πόντος, Hdt., θάλαττα ἡ Ἑλληνίς, Hdt., and ἡ καθ' ἡμᾶς θάλαττα, Id. Hom. has no distinctive name for the whole sea; he calls the northern part Θρηΐκιος πόντος.

ÆGEUS, Αἰγεύς, έως, ὁ, Trag., etc.; *son* or *descendant of Ægeus*, Αἰγείδης, ου, ὁ, Hes.; *of Ægeus*, Αἰγεῖος, α, ον, Æsch.

ÆGIALE, Αἰγιάλη and Αἰγιάλεια, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Ægiale*, Αἰγιαλεύς, ὁ, Hdt.; fem. Αἰγιαλίς, ίδος, Alcm.

ÆGIALĒA, Αἰγιάλεια, ἡ, Hom.

ÆGIALEUS, Αἰγιαλεύς, έως, ὁ, Pind.

ÆGIALUS, Αἰγιαλός, οῦ, ὁ, Hom.

ÆGICORES, Αἰγικορεῖς, έων, οἱ, Hdt.

ÆGIMIUS, Αἰγιμιός, οῦ, ὁ, Pind.

ÆGĪNA, Αἴγινα (also Αἰγίνη), ης, ἡ, h., Pind., etc.

ÆGĪNA (the island), Αἴγῑνα, ης, ἡ, Hom., etc.; *from Ægina*, Αἰγινηθεν, Ap. Rh.; *an inhabitant of Ægina*, Αἰγινήτης, ὁ, fem. -νῆτις, Hdt., etc.; *of Ægina, Æginetan*, Αἰγῑναῖος, α, ον, and Αἰγινητικός, ή, όν, Hdt., etc.

ÆGIRA, Αἴγειρα, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Ægira*, Αἰγειράτης, ὁ, Polyb.

ÆGISTHUS, Αἴγισθος, ου, ὁ, Hom.; epith. ἄναλκις, δολόμητις, Θυεστιάδης.

ÆGIUM, Αἴγιον, ου, τό, Hom.; *an inhabitant of Ægium*, Αἰγιεύς, έως, ὁ, Polyb.

ÆGLE, Αἴγλη, ης, ἡ, Hes.

ÆGON, Αἴγων, ωνος, ὁ, Theoc.

ÆGOS-POTAMI, Αἰγὸς ποταμοί, οἱ, Hdt., Xen.

ÆGOSTHENA, Αἰγόσθενα, τά, Xen.; *an inhabitant of Ægosthena*, Αἰγοσθενεύς, έως, ὁ, Polyb.; adj. Αἰγοσθενίτης, ὁ.

ÆGYPT, *vid.* EGYPT.

ÆGYPTIUS, Αἰγύπτιος, ου, ὁ, Hom.

ÆGYPTUS, Αἴγυπτος, ου, ὁ, Æsch.

ÆLIA, Αἰλία, ἡ, Dio C.

ÆLIAN, Αἰλιᾱνός, οῦ, ὁ.

ÆLIUS, Αἴλιος, ου, ὁ, Plut.

AELLO, Ἀελλώ, οῦς, ἡ, Hes.

ÆMILIA, Αἰμιλία, ἡ, Polyb.

ÆMILIAN WAY, THE, Αἰμιλία ὁδός, ἡ, Strab.

ÆMILIANUS, Αἰμιλιανός, οῦ, ὁ, Strab.

ÆMILIUS, Αἰμίλιος, ου, ὁ, Plut.

ÆNĒA, Αἴνεια, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Ænea*, Αἰνειεύς, έως, ὁ.

ÆNEAS, Αἰνείας, ου Ep. αο, ὁ (Dor. form Αἰνέας, also as pr. n.), Hom., etc.; *son* or *descendant of Æneas*, Αἰνεάδης, ου, ὁ, Anth.; *daughter* or *female descendant of Æneas*, Αἰνειώνη, Anth. Epith. Ἀγχισιάδης, ἀγὸς Τρώων, βουληφόρος, ἄναξ ἀνδρῶν, πολεμιστὴς θοός, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι, μεγαλήτωρ.

ÆNESIAS, Αἰνησίας, ου, ὁ, Thuc.

ÆNESIDEMUS, Αἰνησίδημος, ου, ὁ, Pind.

ÆNETE, Αἰνήτη, ἡ, Orph.

ÆNEUS, Αἰνεύς, έως, ὁ, Orph.; *son of Æneus*, Αἰνήϊος, ου, ὁ, Ap. Rh.

ÆNIA, Αἰνία, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Ænia*, Αἰνιάν, ᾶνος, ὁ, Soph.; adj. Αἰνιακός, ή, όν, Thuc.

ÆNUS, Αἶνος, ου, ἡ, Hom.; *from Ænus*, Αἰνόθεν, Id.; *an inhabitant of Ænus*, Αἴνιος, Αἰνιάτης, ου, ὁ, Strab.

ÆOLIAN ISLANDS, THE, Αἰόλου νῆσοι, Thuc.; only in sing., Αἰολίη νῆσος, in Hom.; *an inhabitant of the Æolian Islands*, Αἰολιώτης, ὁ, fem. Αἰολιῶτις, Geog.

ÆOLIANS, THE, Αἰολεῖς, οἱ, Hdt., etc.; *Æolis, the land of the Æolians*, Αἰολίς, ίδος, ἡ, Thuc., etc.; *Æolian*, Αἰολικός, ή, όν, Thuc.; Αἰόλιος, α, ον, Plut., pecul. fem. Αἰολίς, ίδος, and Αἰοληΐς, ΐδος, contr. Αἰολῆς, ῆδος, Pind.; *in Æolic*, Αἰολιστί, Strab.

ÆŎLUS, Αἴολος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Æolus*, Αἰολίδης, ου, and Αἰολίων, ωνος, ὁ, Hom., h.; *of Æolus, Æolian*, Αἰόλιος, α, ον, Id. Epith. Ἱπποτάδης, κοίρανος or ταμίης ἀνέμων, ἀθελγής, φιλόξεινος.

ÆPĒA, Αἴπεια, ἡ, Hom.; *an Æpean*, Αἰπεάτης, ου, ὁ, Steph. B.

ÆPY, Αἶπυ, εος, τό, Hom.; *an Æpyan*, Αἰπύτης, ου, ὁ, Steph. B.

ÆPYTUS, Αἴπῠτος, ου, ὁ, Pind.; *son* or *descendant of Æpytus*, Αἰπυτίδης, ου, ὁ, Paus.; *of Æpytus*, Αἰπύτιος, α, ον, Hom.

ÆQUI, THE, Αἴκουοι, οἱ, Strab.

AEROPE, Ἀερόπη, ης, ἡ, Trag.

AEROPUS, Ἀέροπος, ου, ὁ, Hdt.

ÆSANIUS, Αἰσάνιος, ου, ὁ, Hdt.

ÆSĀRUS, THE, Αἴσᾱρος, ου poet. οιο, ὁ, Theoc.

ÆSCHINES, Αἰσχΐνης, ου, ὁ, Hdt., etc.

ÆSCHRION, Αἰσχρίων, ωνος, ὁ, Dem., etc.

ÆSCHYLIDES, Αἰσχῠλίδης, ου, ὁ, Lys.

ÆSCHYLIS, Αἰσχυλίς, ίδος, ἡ, Call.

ÆSCHŸLUS, Αἰσχῠλος, ου, ὁ, Hdt., etc.

ÆSCULAPIUS, Ἀσκληπιός, οῦ, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Æsculapius*, Ἀσκληπιάδης, ου, ὁ, Id.; Ἀσκληπίδης, ὁ, Soph. (in pl.); *the followers of Æsculapius*, οἱ Ἀσκληπιάδαι, Plat.; *of* or *belonging to Æsculapius, Æsculapian*, Ἀσκληπιεῖος, α, ον, Strab.; *the temple of Æsculapius*, τὸ Ἀσκληπιεῖον, *the festival of Æsculapius*, τὰ Ἀσκληπιεῖα, Plat. Epith. ἰητὴρ ἀμύμων, ἠπιόδωρος, ἤπιος, ἰητὴρ νόσων.

ÆSĒPUS, Αἴσηπος, ου, ὁ, Hom.

ÆSION, Αἰσίων, ωνος, ὁ, Dem.

ÆSIS, THE, Αἶσις, ὁ, Strab.

ÆSIUS, Αἴσιος, ου, ὁ, Dem.

ÆSON, Αἴσων, ονος (also -ωνος), ὁ, Hom.; *son* or *descendant of Æson*, Αἰσονίδης, ου, ὁ, Hes.

ÆSOP, Αἴσωπος, ου, ὁ, Hdt., etc.; *of Æsop, Æsopian*, Αἰσώπειος, ον, Plut.; Αἰσώπιος, α, ον, Democ.

ÆSYETES, Αἰσυήτης, ου Ep. αο, ὁ, Hom.

ÆSYME, Αἰσύμη, ης, ἡ, *from Æsyme*, Αἰσύμηθεν, Hom.

ÆTHALIA or ÆTHALE, *vid.* ELBA.

ÆTHE, Αἴθη, ης, ἡ, Hom.

ÆTHER, Αἰθήρ, έρος, ὁ, Xen.

ÆTHĪCES, THE, Αἴθῑκες, ων, οἱ, Hom.

ÆTHILLA, Αἴθιλλα, ης, ἡ, Con.

ÆTHIOPIA, *vid.* ETHIOPIA.

ÆTHON, Αἴθων, ωνος, ὁ, Hom.

ÆTHRA, Αἴθρα, ας, ἡ, Hom., etc.

AETION, Ἀετίων, ωνος, ὁ, Luc.

AETIUS, Ἀέτιος, ου, ὁ, Anth.

ÆTNA, Αἴτνη, ης (Dor. -να, ας), ἡ,

Pind., etc.; *of Ætna, Ætnean*, Αἰτναῖος, α, ον, Trag., etc.

ÆTOLIA, Αἰτωλία, ας, ἡ, Soph.; Αἰτωλίς, ίδος, ἡ, Hdt.; *Ætolian*, Αἰτωλικός, ή, όν, Thuc.; Αἰτώλιος, α, ον, Arist.; and Αἰτωλός, Hom., Pind.; pecul. fem. Αἰτωλίς, ίδος, Soph.; *the Ætolian race*, τὸ Αἰτωλικόν, Paus.

ÆXONE, Αἰξωνή, ῆς, ἡ, also Αἰξωνῆϊς, ίδος, ἡ, late; *of (the demus) Æxone*, Αἰξωνεύς, έως, ὁ, Ar., etc.; adj. Αἰξωνικός, ή, όν, pecul. fem. Αἰξωνίς, ίδος, Cratin.

AFGHANISTAN, Ἀρία, ἡ, Steph. B.; Ἀρεία, ἡ, Ar.; *the Afghanistans*, οἱ Ἄριοι and Ἄρειοι, Hdt., Ar.

AFRANIUS, Ἀφράνιος, ου, ὁ, Plut.

AFRICA, Λιβύη, ης, ἡ, Hom., Hdt., etc.; *African*, Λιβυκός, ή, όν, and Λίβυς, υος, Hdt., Pind.; the forms of Lat. *Africa* not used; *vid.* LIBYA.

AFRICANUS, Ἀφρικᾱνός, οῦ, ὁ, Polyb.; Καρχηδονιακός, οῦ, ὁ, Paus.

AGABUS, Ἄγαβος, ου, ὁ, N. T.

AGACLES, Ἀγακλέης (contr. -κλῆς), έους, ὁ, Hom.

AGAMEDE, Ἀγαμήδη, ης, ἡ, Hom.

AGAMEDES, Ἀγαμήδης, ους, ὁ, h.

AGAMEMNON, Ἀγαμέμνων, ονος, ὁ, Hom., etc.; *son of Agamemnon*, Ἀγαμεμνονίδης, ου, ὁ, Hom.; adj., *of Agamemnon, Agamemnonian*, Ἀγαμεμνόνεος, α, ον, Hom.; Ἀγαμεμνόνιος, Pind., Æsch., and -νόνειος, α, ον, Eur. Epith. Ἀτρείδης, ἄναξ ἀνδρῶν, ποιμὴν λαῶν, κρείων, εὐρυκρείων, δῖος, κύδιστος, Διὶ ἴκελος, Ἀτρέος υἱὸς δαΐφρονος.

AGANIPPE, Ἀγανίππη, ης, ἡ, Paus.

AGAPENOR, Ἀγαπήνωρ, ορος, ὁ, Hom.

AGAR, *vid.* HAGAR.

AGARISTE, Ἀγαρίστη, ης, ἡ, Hdt.

AGASIAS, Ἀγασίας, ου, ὁ, Xen.

AGASICLES, Ἀγασικλέης (contr. -κλῆς), έους, ὁ (Ion. Ἡγησ.), Hdt., etc.

AGASTHENES, Ἀγασθένης, ους, ὁ, Hom.

AGASTROPHUS, Ἀγάστροφος, ου, ὁ, Hom.

AGATHARCHIDAS, Ἀγαθαρχίδας, ὁ, Thuc., etc.

AGATHARCHUS, Ἀγάθαρχος, ου, ὁ, Thuc., etc.

AGATHIAS, Ἀγαθίας, ου, ὁ, Anth.; adj., *of Agathias, Agathian*, Ἀγαθεῖος, α, ον, poet. -θήιος.

AGATHINUS, Ἀγαθῖνος, ου, ὁ, Xen.

AGATHOCLES, Ἀγαθοκλῆς, έους, ὁ, Dem., etc.

AGATHON, Ἀγάθων, ωνος, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Agathon*, Ἀγαθώνειος, α, ον.

AGATHYRSI, THE, Ἀγάθυρσοι, ων, οἱ, Hdt.

AGATHYRSUS, Ἀγάθυρσος, ου, ὁ, Hdt.

AGAVE, Ἀγαυή, ῆς, ἡ, Hom., etc.

AGAVUS, Ἀγαυός, οῦ, ὁ, Dem.

AGBALUS, Ἄγβαλος, ου, ὁ, Hdt.

AGDABATAS, Ἀγδαβάτας, ὁ, Æsch.

AGDE, Ἀγάθη, ης, ἡ, Strab.

AGELAUS, Ἀγέλᾱος, ου, Att. form Ἀγέλεως, ω (also in Hom. as trisyll.), and Dor. Ἀγέλᾱς, α, ὁ, Hom., etc.

AGENOR, Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Agenor*, Ἀγηνορίδης, ου, ὁ, Eur.; *daughter of Agenor*, Ἀγηνορίς, ίδος, Opp.; adj., *of Agenor, Agenorian*, Ἀγηνόρειος, α, ον, Æsch.

AGESILAUS, Ἀγησίλᾱος, ου, ὁ, Ion. Ἡγησίλεως, Hdt., Xen., etc.

AGESIPOLIS, Ἀγησίπολις, ιδος, acc. ιν, ο, Xen.

AGETUS, Ἄγητος, ου, ὁ, Hdt.

AGIAS, Ἀγίας, ου, ὁ, Xen.

AGIS, Ἆγις (Ion. Ἧγις), ιδος, ὁ, Hdt., etc.

AGLAIA, Ἀγλαΐα or -ΐη, ἡ, Hom., etc.

AGLAOPHON, Ἀγλαοφῶν, ῶντος, ὁ, Plat., etc.

AGLAUROS, Ἄγλαυρος, ου, ἡ, Hdt.

AGLAUS, Ἄγλαος, ου, ὁ, Anth.

AGNIUS, Ἄγνιος, ου, ὁ, Ap. Rh.; *son of Agnius*, Ἀγνιάδης, ου, ὁ, Id.

AGNON, *vid.* HAGNON.

AGNUS, Ἀγνοῦς, οῦντος, ὁ, Steph. B.; *of Agnus, an Agnusian*, Ἀγνούσιος, Dem.

AGONALES, THE, Ἀγωναλεῖς, έων, οἱ, Dion. H.

AGORACRITUS, Ἀγοράκριτος, ου, ὁ, Ar.

AGRÆI, THE, Ἀγραῖοι, ων, οἱ, Thuc.; *territory of the Agræi*, Ἀγραΐς, ίδος, ἡ, Id.

AGRAULOS, Ἄγραυλος, ου, ἡ, Apollod.; *daughter of Agraulos*, Ἀγραυλίδες (παρθένοι), Eur.

AGRIANES, Ἀγριᾶνες, ων, οἱ, Hdt.; adj., *Agrianian*, Ἀγριανικός, ή, όν.

AGRICOLA, Ἀγρικόλᾱς, α poet. αο, ὁ, Anth.

AGRIGENTUM, Ἀκράγας, αντος, ὁ, Thuc., etc.; also ἡ, Pind.; *an Agrigentine*, Ἀκραγαντῖνος, ὁ, Hdt., etc.

AGRIOPE, Ἀγριόπη, ης, ἡ, Hermes.

AGRIPPA, Ἀγρίππας, α, ὁ, Strab.; *of* or *relating to Agrippa*, Ἀγρίππειος, α, ον, pecul. fem. Ἀγριππιάς, άδος, Jos.

AGRIPPINA, Ἀγριππίνη, ης, ἡ, Anth.

AGRIUS, Ἄγριος, ου, ὁ, Hom., etc.

AGRON, Ἄγρων, ωνος, ὁ, Hdt.; *son* or *descendant of Agron*, Ἀγρωνίδης, ου, ὁ, Suid.

AGYLLA, Ἄγυλλα, ης, ἡ, Strab.; adj., *of Agylla*, Ἀγυλλαῖος, α, ον, Hdt., etc.; Ἀγύλλιος, α, ον, Rhian.

AGYRIUM, Ἀγύριον, ου, τό, Diod.; adj., *of Agyrium*, Ἀγυριναῖος, α, ον, Id.

AGYRRHIUS, Ἀγύῤῥιος, ου, ὁ, Xen., Ar.

AHAB, Ἀχαάβ, ὁ (indecl.), LXX.

AHASUERUS, Ἀσουῆρος, ου, ὁ, LXX.

AHENOBARBUS, Ἀηνόβαρβος and Αἰνόβαρβος, ου, ὁ, Strab.; Χαλκοπώγων, ωνος, ὁ, Plut.

AIX = *Aquæ Sextiæ*, τὰ Θερμὰ Ὕδατα τὰ Σέξτια, Strab.

AJAX, Αἴας, αντος, ὁ, Hom. (voc. Αἶαν); distinguished as ὁ Ὀϊλῆος or ὁ Λοκρός, and ὁ Τελαμώνιος or μέγας, Id.; *son* or *descendant of Ajax*, Αἰαντίδης, ου, ὁ, used also as *one of* (the tribe) *Æantis* (Αἰαντίς, ίδος, i. e., φυλή, Paus.), Plut.; adj., Αἰάντειος, ον, and poet. Αἰάντεος, Pind. Epith. Τελαμωνιάδης, μεγάθυμος, ἴφθιμος, ἀγαυός, ἄλκιμος, φαίδιμος, μεγαλήτωρ, πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν—(2), Ὀϊλιάδης, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός, ταχύς, μεγαλήτωρ, δορίκλυτος, καρτερόθυμος.

ALABANDA, Ἀλάβανδα, ων, τά, Hdt.; *an inhabitant of Alabanda*, Ἀλαβανδεύς, έως, ὁ, Polyb.; adj., Ἀλαβανδιακός, ή, όν, Steph. B.

ALABON, Ἀλαβών, ῶνος, ὁ, Diod. S.; Ἀλαβώς, Hes.

ALÆ, *vid.* HALÆ.

ALALCOMENÆ, Ἀλαλκομεναί, ῶν, αἱ, Strab.; *inhabitant of Alalcomenæ*, Ἀλαλκομεναῖος and -νιεύς, ὁ, pecul. fem. Ἀλαλκομενηΐς, ίδος, Hom.

ALAMANNI, THE, Ἀλαμᾱνοί, ῶν, οἱ, Steph. B.

ALANI, THE, Ἀλᾱνοί, ῶν, οἱ, *the country of the Alani*, Ἀλᾱνία, ἡ, Luc.

ALARIC, Ἀλάριχος, ου, ὁ, Phot.

ALASTOR, Ἀλάστωρ, ορος, ὁ, Hom.; *son* or *descendant of Alastor*, Ἀλαστορίδης, ου, ὁ, Id.

ALBA, Ἄλβα, ης, ἡ, Polyb.; *of Alba, Alban*, Ἀλβᾱνός, pecul. fem. Ἀλβᾱνίς, ίδος, Plut.

ALBANIA, Ἀλβᾱνία, ας, ἡ, Strab.; *the Albanians*, οἱ Ἀλβανοί, Id.

ALBENGO, Ἀλβίγγαυνον, τό, Strab.

ALBINUS, Ἀλβῖνος, ου, ὁ, Hdn.

ALBION, Ἀλβίων, ωνος, ἡ, adj. Ἀλβιώνιος, Steph. B.; in Ptol. Ἀλουΐων.

ALBIS, *the Elbe*, Ἄλβις, ιος, ὁ, Strab.; Ἄλβιος, ὁ, Dio C.

ALBIUM INGAUNUM, *vid.* ALBENGO; ALBIUM INTEMELIUM, Ἄλβιον Ἰντεμέλιον, Strab.

ALBUNEA (the sibyl), Ἀλβουναία, ἡ, Schol. Plat.

ALCÆUS, Ἀλκαῖος, ου, ὁ, Hes., etc.; *son* or *descendant of Alcæus*, Ἀλκείδης, ου, ὁ, Id.; Ἀλκαΐδης, ὁ, Pind.; adj., *of Alcæus, Alcaic*, Ἀλκᾱϊκός and Ἀλκαιϊκός, ή, όν.

ALCAMENES, Ἀλκαμένης, ους, ὁ, Hdt.

ALCANDER, Ἄλκανδρος, ου, ὁ, Hom.

ALCANDRA, Ἀλκάνδρη, ης, ἡ, Hom.

ALCANTARA, Νῶρβα Καισάρεια, ἡ, Ptol.

ALCATHŌUS, Ἀλκάθοος, contr. ους, ου, ὁ, Pind.

ALCE, Ἀλκή, ῆς, ἡ, Isæ.

ALCENOR, Ἀλκήνωρ, ορος, ὁ, Hdt.

ALCESTIS, Ἄλκηστις, ιδος and ιος, ἡ, Hom., etc.

ALCETAS, Ἀλκέτᾱς, Ion. -κέτης, ου, ὁ, Hdt., etc.

ALCIAS, Ἀλκίας, ου, ὁ, Lys.

ALCIBIADES, Ἀλκιβιάδης, ου, ὁ, Hdt., etc.; adj., Ἀλκιβιάδιος, α, ον (in neut. pl.), Poll.

ALCIDAMAS, Ἀλκιδάμας, αντος, ὁ, Luc.

ALCIDES, Ἀλκείδης, ου, ὁ, Hdt.; Dor. Ἀλκίδας, Thuc.; also *vid.* ALCÆUS.

ALCIMACHUS, Ἀλκίμαχος, ου, ὁ, Hdt., etc.

ALCIMEDON, Ἀλκιμέδων, οντος, ὁ, Hom.

ALCIMUS, Ἄλκιμος, ου, ὁ, Hom.; *son of Alcimus*, Ἀλκιμίδης, ου, ὁ, Id.

ALCINŌUS, Ἀλκίνοος, contr. -νους, ου, ὁ, Hom. Epith. θεοειδής, θεοείκελος, μεγαλήτωρ, δαΐφρων.

ALCIPPE, Ἀλκίππη, ης, ἡ, Hom.

ALCISTHENES, Ἀλκισθένης, ους, ὁ, Thuc., etc.

ALCIPHRON, Ἀλκίφρων, ονος, ὁ, Thuc., etc.

ALCMÆON, Ἀλκμαίων, ωνος, ὁ, Hom., etc.; poet. form Ἀλκμάων, and Dor. Ἀλκμάν, ᾶνος, Pind.; *sons* or *descendants of Alcmæon*, Ἀλκμαιωνίδαι, οἱ, Dor. Ἀλκμανίδαι, Pind.; fem. adj., Ἀλκμαιωνίς, ίδος (also -ονίς), Strab.

ALCMAN, Ἀλκμάν, ᾶνος, ὁ, Plut.; adj., *Alcmanian*, Ἀλκμᾱνικός, ή, όν, Id.; also *vid.* foreg.

ALCMENA, Ἀλκμήνη, ης, ἡ, Hom., etc.

ALCON, Ἄλκων, ωνος, ὁ, Hdt., etc.

ALCYONE, Ἀλκυόνη, ης, ἡ, Hom.; *a daughter of Alcyone*, Ἀλκυονίς, ίδος, ἡ.

ALCYONEUS, Ἀλκυονεύς, έως, ὁ, Pind., etc.

ALDBOROUGH, Ἰσούριον, ου, τό, Ptol.

Alecto or Allecto, Ἀληκτώ (also Ἀλλ.), οῦς, ἡ, Orph.
Alector, Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, Hom.; *son of Alector*, Ἀλεκτορίδης, ὁ, Orph.
Alectryon, Ἀλεκτρύων, ωνος, ὁ, Hom.
Aleïan Plain, the, Ἀλήϊον πεδίον, Hom.
Aleisium, Ἀλείσιον, ου, τό, Hom.
Aleppo, Βέροια or Βέῤῥοια, ἡ, Strab.; *inhabitant of Aleppo*, Βεροιεύς and -οιαῖος, ὁ, Polyb.
Aleria, Ἀλερία, ας, ἡ, Diod.; Ἀλαλίη, ἡ, Hdt.
Alesia, Ἀλεσία and Ἀλησία, ας, ἡ, Strab., etc.
Aletes, Ἀλήτης, Dor. Ἀλάτας, ὁ, Pind.; *descendants of Aletes*, Ἀλητιάδαι, οἱ, Call.
Aleuas, Ἀλεύας, ου, ὁ, Pind., etc.; *son* or *descendant of Aleuas*, Ἀλευάδης, ου, ὁ, Hdt.
Aleus, Ἄλεος (also -ός), ου, ὁ, Ap. Rh.
Alexander, Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, Hom., etc.; *of* or *relating to Alexander*, Ἀλεξάνδρειος, α, ον, Strab.; and -δρῖνός, ή, όν, Diog. L.; *Alexander-like*, Ἀλεξανδρώδης, ες, Menand.; *a partisan of Alexander*, Ἀλεξανδριστής, οῦ, ὁ, Plut.; *flatterers of Alexander*, Ἀλεξανδροκόλακες, οἱ, Ath.; *to imitate* or *favor Alexander*, Ἀλεξανδρίζω, Id.
Alexandra, Ἀλεξάνδρα, ας, ἡ, Anth.
Alexandrēa or Alexandria, Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, Strab., Arr., etc.; *an inhabitant of Alexandrea*, Ἀλεξανδρεύς, έως, ὁ, Ἀλεξανδρειᾶνός, -δρειώτης, ὁ, Strab., etc.; adj., Ἀλεξανδρεωτικός, ή, όν, Luc.
Alexandropolis, Ἀλεξανδρόπολις, ιος, ἡ, Plut.
Alexarchus, Ἀλέξαρχος, ου, ὁ, Thuc.
Alexias, Ἀλεξίας, ου, ὁ, Xen.
Alexidemus, Ἀλεξίδημος, ου, ὁ, Plat.
Alexicles, Ἀλεξικλῆς, έους, ὁ, Thuc.
Aleximachus, Ἀλεξίμαχος, ου, ὁ, Æschin.
Alexis, Ἄλεξις, ιδος, ὁ, Lys., etc.
Algidus Mons, Ἄλγιδον, τό, Dion.
Algier, Ἰκόσιον, τό, Ptol.
Alimus, *vid.* Halimus.
Allia, the, Ἀλλίας or Ἀλίας, ου, ὁ, Plut.; *the defeat of the Allia*, ἥττα ἡ Ἀλλιάς (άδος), Id.
Allīfæ, Ἀλλῖφαι, ῶν, αἱ, Strab.
Allŏbrŏges, the, Ἀλλόβρογες, ων, οἱ, Strab.; also -βριγες, Polyb.
Almaden, Σισάπων, ωνος, ὁ, Strab.
Almōpes, the, Ἀλμῶπες, ων, οἱ, Thuc.
Alōeus, Ἀλωεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.; *sons* or *descendants of Aloeus*, Ἀλωεῖδαι, οἱ, Apollod.; in Hom. παῖδες Ἀλωῆος, also Ἀλωϊάδαι, Ap. Rh.
Alŏpe, Ἀλόπη, ης, ἡ, Hom., etc.; *inhabitant of Alope*, Ἀλοπεύς, έως, and Ἀλοπίτης, ου, ὁ, Strab.
Alōpĕce, Ἀλωπεκή, ἡ, and -πεκαί, αἱ, hence Ἀλωπεκῆθεν, *from Alopece*, Plat.; *in Alopece*, Ἀλωπεκῆσι, Hdt.
Alopeconnesus, Ἀλωπεκόννησος, ου, ἡ, Dem.
Alopecus, Ἀλώπεκος, ου, ὁ, Plut.
Alōrus, Ἄλωρος, ου, ἡ (also Ἀλωρίς), Strab.; *an inhabitant of Alorus*, Ἀλωρίτης, ου, ὁ, Ptol.
Alpeni, Ἀλπηνοί, ῶν, οἱ, Hdt.; also Ἀλπηνὸς πόλις, Id.

Alphesibœa, Ἀλφεσίβοια, ας, ἡ, Theoc., etc.
Alphēus, the, Ἀλφειός, Dor. Ἀλφεός, οῦ, ὁ, Hom., etc.—Man's name, also Ἀλφεός, ὁ, Hdt.; and Ἀλφαῖος, ὁ, N. T.
Alpis, the, Ἄλπις, ιος, ὁ, Hdt.
Alpistus, Ἄλπιστος, ου, ὁ, Æsch.
Alps, the, Ἄλπεις, εων, αἱ, Strab.; Ἄλπεια ὄρη, τά, Id.; Ἀλπεινὰ ὄρη, τά, Polyb.; Ἄλπια, τά, Posidon.; also in sing. ἡ Ἄλπις, ιος, Dion. P.; *the inhabitants of the Alps*, οἱ Ἄλπειοι, Strab.; *at the foot of the Alps*, ὑπάλπειος, α, ον, Plut.
Alsium, Ἄλσιον, ου, τό, Strab.
Altes, Ἄλτης, ου Ep. ᾱο and εω, ὁ, Hom.
Althæa, Ἀλθαία, ας, ἡ, Hom., etc.
Althæmenes, Ἀλθαιμένης, ους, ὁ, Strab., etc.
Altinum (*Altino*), Ἀλτῖνον, ου, τό, Strab.
Altis, Ἄλτις, εως, ἡ, Pind., etc.
Alyattes, Ἀλυάττης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.
Alus, Ἄλος, ου, ὁ and ἡ, Hom., etc.
Alybe, Ἀλύβη, ης, ἡ, Hom.; *inhabitant of Alybe*, Ἀλυβεύς, έως, ὁ, fem. Ἀλυβηΐς, ίδος, Euphor.
Alypētus, Ἀλύπητος, ου, ὁ, Xen.
Alyzia, Ἀλυζία, ας, ἡ, Thuc.; *inhabitant of Alyzia*, Ἀλυζαῖος, ὁ, Diod.
Amadocus, Ἀμάδοκος, ου, ὁ, Xen.
Amalek, Ἀμαλήκ, ὁ (indecl.), LXX.
Amalekites, the, Ἀμαλήκ, ὁ (collect., indecl.), LXX.; Ἀμαλκῖται, ῶν, οἱ, Joseph.
Amalthea, Ἀμάλθεια, ας, ἡ, Call.
Amanda, Ἀγαπητή, ῆς, ἡ.
Amānus, Mount, Ἀμᾶνόν, οῦ, τό, and Ἀμᾶνός, οῦ, ὁ, Strab.; *the Amanian Pass*, *Pass of Amanus*, Ἀμανίδες or Ἀμανικαὶ πύλαι, αἱ, Polyb., etc.
Amaryllis, Ἀμαρυλλίς, ίδος, ἡ, Theoc.
Amarynceus, Ἀμαρυγκεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.; *son of Amarynceus*, Ἀμαρυγκείδης, ὁ, Id.
Amarynthus, Ἀμάρυνθος, ου, ἡ, Strab.; adj., *of Amarynthus*, *Amarynthian*, Ἀμαρύνθιος, and -ρύσιος, α, ον, Paus.; pecul. fem. Ἀμαρυνθιάς, άδος, Anth.
Amasa, Ἀμεσαΐ, ὁ (indecl.), LXX.
Amasēa, Ἀμάσεια, ας, ἡ, Strab.
Amāsis, Ἄμᾱσις, ιος, ὁ, Hdt.
Amastris, Ἄμαστρις, ιδος and εως, Ion. Ἄμηστρις, ιος, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of Amastris*, Ἀμαστριανός, ή, όν, Strab.
Amathēa, Ἀμάθεια, ας, ἡ, Hom.
Amāthus, Ἀμᾰθοῦς, οῦντος, ὁ, Hdt.; adj., *of Amathus*, *Amathusian*, Ἀμαθούσιος, α, ον, Id.
Amaziah, Ἀμεσσίας, ου, ὁ, LXX.
Amazon, *vid.* p. 22; *Amazonian*, Ἀμαζόνιος, α, ον, Ap. Rh.; pecul. fem. Ἀμαζονίς, ίδος, Plat. Some of the principal Amazons were Ἀντιόπη, Ἀλκίππη, Θάληστρις, Ἱππολύτη, Πενθεσίλεια, Μελανίππη. Epith. ἀντιάνειραι.
Ambiani, Ἀμβιᾶνοί, οἱ, Strab.
Ambiorix, Ἀμβιόριξ, ιγος, ὁ, Dio C.
Ambracia, Ἀμπρακία, ας, ἡ, Hdt., Thuc.; Ἀμβρακία, Xen., etc.; *an Ambracian* or *Ambraciot*, Ἀμπρακιώτης, Ion. -ιήτης, ὁ, Hdt.; fem. -ῶτις, ιδος, Thuc., -κιεύς, έως Ep. ῆος, Ap. Rh.; adj., Ἀμπρακινός, ή, όν, Thuc., -κικός, ή, όν, Polyb., fem. also Ἀμβρακίς, Diog.
Ambrōnes, the, Ἄμβρωνες, ων, οἱ, Strab.
Ambrose, Ἀμβρόσιος, ου, ὁ, Anth.
Ameles, Ἀμέλης, ητος, ὁ, Plat.
Amelia or Ameria, Ἀμερία, ας, ἡ, Strab.; *of Ameria*, Ἀμερῖνος, η, ον.
Amiantus, Ἀμίαντος, ου, ὁ, Hdt.
Amiens, Σαμαροβρίουα, Ptol.
Amilcar, *vid.* Hamilcar.
Amīniades, Ἀμεινιάδης, ου, ὁ, Thuc., prop. patron. from
Aminias, Ἀμεινίας, ου, ὁ, Hdt., etc.
Aminocles, Ἀμεινοκλῆς, έους, ὁ, Hdt.
Amipsias, Ἀμειψίας, ου, ὁ, Ar.
Amisia, *the Ems*, Ἀμασίας, ου, ὁ, Strab.; Ἀμάσιος, ὁ, Ptol.
Amisodarus, Ἀμισώδᾰρος, ου, ὁ, Hom.
Amisus, Ἀμισος, ου, ἡ, Strab.; *of* or *belonging to Amisus*, Ἀμισηνός, ή, όν, Id.
Amiternum, Ἀμίτερνον, ου, τό, Strab.; adj., *of Amiternum*, Ἀμιτερνῖνος, η, ον, Id.
Ammeas, Ἀμμέας, ου, ὁ, Thuc.
Ammia, Ἀμμία, ἡ, Anth.
Ammiānus, Ἀμμιᾶνός, οῦ, ὁ, Anth.
Ammon, Ἄμμων, ωνος, ὁ, Hdt., etc.; also Ἀμμάν, ὁ (indecl.), LXX.; *an Ammonite*, Ἀμμανίτης, ου, ὁ, Id.
Ammonia, Ἀμμωνία, ας, ἡ, Ptol.; *the inhabitants of Ammonia*, Ἀμμώνιοι, οἱ, Hdt.; adj., *Ammonian*, Ἀμμωνιακός, ή, όν, Anth.; fem. Ἀμμωνιάς, άδος, i. e., *Libyan*, Eur.
Ammonius, Ἀμμώνιος, ου, ὁ, Plut., etc.
Amnisus, Ἀμνῖσός, οῦ, ἡ, Hom., etc.; fem. adj. Ἀμνισίς, ίδος, Call.
Amompharētus, Ἀμομφάρετος, ου, ὁ, Hdt.
Amopaon, Ἀμοπάων, ονος, ὁ, Hom.
Amor, *vid.* Cupid.
Amorges, Ἀμόργης, ὁ, Hdt.
Amorgus, Ἀμοργός, οῦ, ἡ, Strab.; also Ἀμόργη, Nicol.; *of Amorgus*, Ἀμοργῖνος, η, ον, Steph. B.
Amorites, the, Ἀμοῤῥαῖοι, οἱ, LXX.
Amos, Ἀμώς ὁ (indecl.), LXX.
Ampe, Ἄμπη, ης, ἡ, Hdt.
Ampelidas, Ἀμπελίδας, ου, ὁ, Thuc.
Ampelus, Ἄμπελος, ου, ὁ, Hdt.
Ampheres, Ἀμφήρης, ους, ὁ, Plat.
Amphiălus, Ἀμφίᾰλος, ὁ, Hom.
Amphiaraus, Ἀμφιάραος, ου, ὁ, Ion. Ἀμφιάρεως, Hom., etc.; *temple of Amphiaraus*, Ἀμφιάρειον, τό, Strab.
Amphias, Ἀμφίας, ου, ὁ, Thuc.
Amphicæa, Ἀμφίκαια, ἡ, Hdt.
Amphicles, Ἀμφικλῆς, έους, ὁ, Theoc., etc.
Amphiclus, Ἄμφικλος, ου, ὁ, Hom.
Amphicrates, Ἀμφικράτης, ους, ὁ, Hdt.
Amphictyon, Ἀμφικτύων, ονος, ὁ, Hdt.
Amphictyons, the, Ἀμφικτύονες, ων, οἱ, Oratt.; *the Amphictyonic league*, ἡ Ἀμφικτυονία, Oratt.; adj., *of* or *belonging to the Amphictyons*, *Amphictyonic*, Ἀμφικτυονικός, ή, όν, Dem.; e. g., *the Amphictyonic council*, ἡ Πυλαία, Hdt.; τὸ Ἀμφικτ. συνέδριον, Strab.; also without συνέδριον, Id.; ἡ Ἀμφικτυονικὴ σύνοδος, Dion.; pecul. fem. Ἀμφικτυονίς, ίδος, e. g.,

πόλις, Æschin.; *a deputy to the Amphictyonic council*, Πυλαγόρας, ου, ὁ, Dem.

AMPHIDAMAS, Ἀμφιδάμας, αντος, ὁ, Hom., etc.

AMPHIDORUS, Ἀμφίδωρος, ου, ὁ, Thuc.

AMPHILOCHIA, Ἀμφιλοχία, ας, ἡ, Thuc.; *the Amphilochians*, οἱ Ἀμφίλοχοι, Id.; adj., *Amphilochian*, -λοχικός, ή, όν, Id.

AMPHILOCHUS, Ἀμφίλοχος, ου, ὁ, Hom., etc.

AMPHILȲTUS, Ἀμφίλυτος, ου, ὁ, Hdt.

AMPHIMĂCHUS, Ἀμφίμαχος, ου, ὁ, Hom., etc.

AMPHIMEDON, Ἀμφιμέδων, οντος, ὁ, Hom.

AMPHIMNESTUS, Ἀμφίμνηστος, ου, ὁ, Hdt.

AMPHINŎME, Ἀμφινόμη, ης, ἡ, Hom.

AMPHINŎMUS, Ἀμφίνομος, ου, ὁ, Hom.

AMPHĪON, Ἀμφίων, ονος, ὁ, Hom., etc.; *of* or *relating to Amphion*, Ἀμφιόνιος, α, ον, Eur.; *temple of Amphion*, Ἀμφεῖον or Ἄμφειον, τό, Xen.

AMPHIUS, Ἄμφιος, ου, ὁ, Hom.

AMPHIPOLIS, Ἀμφίπολις, εως, ἡ, Thuc.; earlier, Ἐννέα ὁδοί, Hdt., etc.; *an Amphipolitan*, Ἀμφιπολίτης, ου, ο, Xen.

AMPHĪRO, Ἀμφιρώ, οῦς, ἡ, Hes.

AMPHIS, Ἄμφις, ιδος, ὁ, Ath.

AMPHISSA, Ἄμφισσα, ης, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Amphissa*, Ἀμφισσεύς, έως, ὁ, Thuc.

AMPHISTREUS, Ἀμφιστρεύς, έως, ὁ, Æsch.

AMPHITHEA, Ἀμφιθέα, ας, ἡ, Hom., etc.

AMPHITHEMIS, Ἀμφίθεμις, ιδος, ὁ, Ap. Rh.

AMPHITHEUS, Ἀμφίθεος, ου, ὁ, Ar.

AMPHITHOË, Ἀμφιθόη, ης, ἡ, Hom.

AMPHITRITE, Ἀμφιτρίτη, ης, ἡ, Hom., etc. Epith. ἀγάστονος, εὔσφυρος, κυανῶπις.

AMPHITROPE, Ἀμφιτρόπη, ης, ἡ, *in Amphitrope*, Ἀμφιτροπῆσιν, Æschin.; *an inhabitant of* (the deme) *Amphitrope*, Ἀμφιτροπαιεύς, έως, ὁ, Lys.

AMPHITRYON, Ἀμφιτρύων, ωνος, ὁ, Hom.; *son* or *descendant of Amphitryon*, Ἀμφιτρυωνιάδης, ου, ο, Hes.

AMPHOTERUS, Ἀμφότερος, ου, ὁ, Hom.

AMPHRȲSUS, THE, Ἀμφρυσός, οῦ, ὁ, Ap. Rh.

AMPYX or AMPYCUS, Ἄμπυξ, υκος, or Ἄμπυκος, ου, ὁ, Paus., etc.; *son of Ampycus* or *Ampyx*, Ἀμπυκίδης, ου, ὁ, Hes.

AMULIUS, Ἀμούλιος, ου, ὁ, Plut.; Ἀμώλιος, ὁ, Strab.

AMYCLA, Ἀμύκλα, ἡ, Apollod.

AMYCLÆ, Ἀμύκλαι, ῶν, αἱ, Hom., etc.; *of Amyclæ, Amyclæan*, Ἀμυκλαῖος, α, ον, Thuc., etc.; *an Amyclæan*, Ἀμυκλαιεύς, έως, ὁ, and -κλαῖος, ὁ, Xen.; fem. adj. Ἀμυκλαΐς, ίδος, *from Amyclæ*, Ἀμύκλαθεν, Pind.; *to speak Amyclæan* (i. e., Laconian), Ἀμυκλαΐζω, Theoc.

AMYCLAS, Ἀμύκλας, α, ὁ, Paus.

AMYCUS, Ἄμυκος, ου, ὁ, Ap. Rh.; *slayer of Amycus*, Ἀμυκοφόνος, ου, ὁ, Opp.

AMYDON, Ἀμυδών, ῶνος, ἡ, Hom.; adj., *Amydonian*, Ἀμυδώνιος, α, ον, Steph. B.

AMYMONE, Ἀμυμώνη, ης, ἡ, Paus.; adj., *Amymonean*, Ἀμυμώνιος, α, ον, Eur.

AMYNANDRUS, Ἀμύνανδρος, ου, ὁ, Plat.

AMȲNIAS, Ἀμυνίας, ου, ὁ, Ar.

AMYNTAS, Ἀμύντας, α and ου, ὁ, Hdt., etc.; dim. (as term of endearment), Ἀμύντιχος, ὁ, Theoc.

AMYNTOR, Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Amyntor*, Ἀμυντορίδης, ου, ὁ, Pind.

AMYNON, Ἀμύνων, οντος, ὁ, Ar.

AMYRIS, Ἄμυρις, ιος, ὁ, Hdt.

AMYRTÆUS, Ἀμυρταῖος, ου, ὁ, Hdt.

AMYRUS, THE, Ἄμυρος, ου, ὁ, Ap. Rh.; *of* or *belonging to the Amyrus*, Ἀμυρικός, ή, όν, Polyb.

AMYTHAON, Ἀμυθάων, ονος, ὁ, Hom., etc., Dor. form Ἀμυθάν, Pind., and Ion. Ἀμυθέων, Hdt.; *son* or *descendant of Amythaon*, Ἀμυθαονίδης, ὁ, Pind.

ANACĒUM, Ἀνάκειον, ου, τό, Thuc.

ANACHARSIS, Ἀνάχαρσις, ιδος and ιος, ὁ, Hdt., etc. (dat. -χάρσι).

ANACREON, Ἀνακρέων, οντος, ὁ, Hdt., etc.

ANACTORIUM, Ἀνακτόριον, ου, τό, Thuc.; adj., *of Anactorium, Anactorian*, Ἀνακτόριος, α, ον, Hdt., etc.

ANÆA, Ἀναία, ας, ἡ, Paus.; τὰ Ἄναια, Thuc.; adj., *Anæan*, Ἀναίτης, ὁ, fem. Ἀναΐτις, ιδος, Id.

ANÆTIUS, Ἀναίτιος, ου, ὁ, Xen.

ANAÏTIS, Ἀναΐτις, ιδος, ἡ, Strab.

ANAGNIA, Ἀνάγνειαι, ῶν, αἱ, Polyb.; Ἀναγνία, ἡ, Strab.

ANAGYRUS, Ἀναγυροῦς, οῦντος, ὁ, *from Anagyrus*, Ἀναγυρουντόθεν, Ar.; *an inhabitant of* (the deme) *Anagyrus*, Ἀναγυράσιος, ὁ, Hdt., etc.

ANANIAS, Ἀνανίας, α, ὁ, N. T.

ANANIUS, Ἀνάνιος, ου, ὁ, Ath.

ANAPHE or ANAPHI, Ἀνάφη, ης, ἡ, Ap. Rh.

ANAPHES, Ἀνάφης, εω, ὁ, Hdt.

ANAPHLYSTUS, Ἀνάφλυστος, ου, ὁ, Hdt.; *an inhabitant of* (the deme) *Anaphlystus*, Ἀναφλύστιος, ὁ, Ar.

ANĀPUS, THE, Ἄναπος, ου, ὁ, Thuc.

ANAS, THE (mod. *Guadiana*), Ἄνας, α, ὁ, Strab.

ANASTASIUS, ANASTASIA, Ἀναστάσιος, ου, ὁ, Anth.; Ἀναστασίη, ης, ἡ, Id.

ANAURUS, THE, Ἄναυρος, οῦ, ὁ, Hes.

ANAXAGORAS, Ἀναξαγόρας, α and ου, ὁ, Plat., Paus.; *descendants of Anaxagoras*, Ἀναξαγορίδαι, ῶν, οἱ, Paus.; *followers of Anaxagoras* (the philosopher), Ἀναξαγόρειοι, οἱ, Plat.

ANAXANDER, Ἀνάξανδρος, ου, ὁ, Hdt.

ANAXANDRIDES, Ἀναξανδρίδης, ου, ὁ (in form patron. of foreg.), Hdt., etc.

ANAXARCHUS, Ἀνάξαρχος, ου, ὁ, Plut.

ANAXIBIA, Ἀναξιβία, ας, ἡ, Paus., etc.

ANAXIBIUS, Ἀναξίβιος, ου, ὁ, Xen.

ANAXICRATES, Ἀναξικράτης, ους, ὁ, Xen.

ANAXILAUS, Ἀναξίλαος, ου, ὁ, Ion. -ίλεως, Dor. -ίλας, Hdt., etc.

ANAXIMANDER, Ἀναξίμανδρος, ου, ὁ, Plut.

ANAXIMENES, Ἀναξιμένης, ους, ὁ, Plut., etc.

ANAXINUS, Ἀναξῖνος, ου, ὁ, Dem.

ANAXIPPUS, Ἀνάξιππος, ου, ὁ, Ar.

ANAXO, Ἀναξώ, οῦς, ἡ, Anth.

ANCÆUS, Ἀγκαῖος, ου, ὁ, Hom., etc.

ANCHARES, Ἀγχάρης, ους, ὁ, Æsch.

ANCHIALE, Ἀγχιάλη, ης, ἡ (also Ἀγχιάλεια), Strab.; *inhabitant of Anchiale*, Ἀγχιαλεύς, ὁ, Steph.

ANCHIALUS, Ἀγχίαλος, ου, ὁ, Hom.

ANCHISES, Ἀγχίσης, ου Ep. ᾱο and εω, ὁ, Hom.; *son* or *descendant of Anchises*, Ἀγχισιάδης, ου, ὁ, Hom. Epith. Δαρδανίδης, δαΐφρων, μεγαλήτωρ.

ANCHURUS, Ἄγχουρος, ου, ὁ, Plut.

ANCONA, Ἀγκών, ῶνος, ἡ, Strab.; *inhabitant of Ancona*, Ἀγκωνίτης and Ἀγκώνιος, ου, ὁ, Steph.; adj., Ἀγκωνιτανός, ή, όν, Ath.

ANCUS, Ἄγκος, ου, ὁ, Plut.

ANCYLION, Ἀγκυλίων, ωνος, ὁ, Ar.

ANCYRA (*Angora, Angouri*), Ἄγκυρα, ας, ἡ, Polyb.; adj., Ἀγκυρανός, ή, όν, Inscr.

ANDAMYAS, Ἀνδαμύας, ου, ὁ, Xen.

ANDANIA, Ἀνδανία, ας, ἡ, Strab., etc.; *inhabitant of Andania*, Ἀνδανιεύς, Steph.

ANDOCIDES, Ἀνδοκίδης, ου, ὁ, Thuc.

ANDRÆMON, Ἀνδραίμων, ονος, ὁ, Paus.; *son of Andræmon*, Ἀνδραιμονίδης, ου, ὁ, Hom.

ANDREAS, Ἀνδρέας, ου Ion. εω, ὁ, Hdt., etc.

ANDREW, Ἀνδρέας, ου, ὁ, N. T.

ANDRISCUS, Ἀνδρίσκος, ου, ὁ, Paus.

ANDROBULUS, Ἀνδρόβουλος, ου, ὁ, Hdt.

ANDROCLES, Ἀνδροκλῆς, έους, ὁ (Ion. -κλέης), Thuc., etc.

ANDROCLIDES, Ἀνδροκλείδης, ου, ὁ, Dem.

ANDROCLUS, Ἄνδροκλος, ου, ὁ, Strab., etc.

ANDROCRATES, Ἀνδροκράτης, ους, ὁ, Hdt., etc.

ANDROCYDES, Ἀνδροκύδης, ους, ὁ, Plut., etc.

ANDRODAMAS, Ἀνδροδάμας, αντος, ὁ, Hdt.

ANDROGEOS, Ἀνδρόγεως, ω, ὁ, Plut.

ANDROMACHE, Ἀνδρομάχη, ης, ἡ, Hom.; also Ἀνδρομάχεια, ἡ, Lesch. Epith. Ἠετιώνη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος, εὔσφυρος, ῥοδόσφυρος, λευκώλενος.

ANDROMACHUS, Ἀνδρόμαχος, ου, ὁ, Xen.

ANDROMEDA, Ἀνδρομέδα Ion. -έδη, ης, ἡ, Hdt.

ANDROMENES, Ἀνδρομένης, ους, ὁ, Dem.

ANDRON, Ἄνδρων, ωνος, ὁ, Plat.

ANDRONICUS, Ἀνδρόνικος, ου, ὁ, Ar., etc.; Ἀνδρώνικος, ὁ, Anth.

ANDROPHAGI, THE, Ἀνδροφάγοι, ων, οἱ, Hdt.

ANDROS, Ἄνδρος, ου, ἡ, Hdt., etc.; *of Andros, Andrian*, Ἄνδριος, α, ον, Arist.

ANDROSTHENES, Ἀνδροσθένης, ους, ὁ, Thuc.

ANDROTION, Ἀνδροτίων, ωνος, ὁ, Plat.

ANEMURIUM, Ἀνεμούριον, ου, τό, Strab.

ANERISTUS, Ἀνήριστος, ου, ὁ, Hdt.

ANGELUS, Ἄγγελος, ου, ὁ, Plut.

ANGENIDAS, Ἀγγενίδας, ου and α, ὁ, Xen.

ANGLESEY (isle of), Μώννα, Dio C., and Μόνα, ἡ, Ptol.

ANGLI, THE, Ἀγγεῖλαι, ῶν, οἱ, Ptol.

Angora, *vid.* Ancyra.
Angrus, the, Ἄγγρος, ου, ὁ, Hdt.
Anicetus, Ἀνίκητος, ου, ὁ, Ath., etc.
Anigrus, the, Ἄνιγρος, ου, ὁ, Paus.; fem. adj. Ἀνιγριάς, άδος, Strab.; or Ἀνιγρίς, ίδος, Paus.
Anio, the (*Teverone*), Ἀνίης, ηνος, ὁ, Plut.; Ἀνίων, ωνος, ὁ, Strab.
Anna or Anne, Ἄννα, ης, ἡ, N. T.
Annæa, *vid.* Anæa.
Annæus, Ἀνναῖος, ου, ὁ, Dio C.
Annas, Ἄννας, α, ὁ, N. T.
Anniceris, Ἀννίκερις, εως and ιδος, ὁ, Luc.; *the followers of Anniceris*, οἱ Ἀννικέρειοι, Diog.
Annius, Ἄννιος, ου, ὁ, Polyb., fem. Ἀννία.
Anopæa, Ἀνόπαια, ας, ἡ, Hdt.
Antæus, Ἀνταῖος, ου, ὁ, Pind., etc.
Antagŏras, Ἀντᾰγόρας, ου, ὁ, Hdt.
Antalcidas, Ἀνταλκίδας, ου, ὁ, Xen.; *the peace of Antalcidas*, ἡ ἐπ' Ἀνταλκίδου εἰρήνη, Xen.
Antander, Ἄντανδρος, ου, ὁ, Paus., etc.
Antandros, Ἄντανδρος, ου, ἡ, Hdt.; adj., *Antandrian*, Ἀντάνδριος, α, ον, Thuc.
Antea, Ἄντεια, ας, ἡ, Hom.
Antemnæ, Ἄντεμναι, ῶν, αἱ, Strab.; *an inhabitant of Antemnæ*, Ἀντεμνάτης, ου, ὁ, Steph. B.
Antenor, Ἀντήνωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Antenor*, Ἀντηνορίδης, ου, ὁ, Id. Epith. ἀγανος, ἱππόδαμος, ἀντίθεος, ἰσόθεος, φιλόξενος, πεπνυμένος.
Anteros, Ἀντέρως, ωτος, ὁ, Eudoc.
Anthea, Ἄνθεια, ας, ἡ, Hom., etc.
Anthedon, Ἀνθηδών, όνος, ἡ, Hom.
Anthele, Ἀνθήλη, ης, ἡ, Hdt.
Anthemion, Ἀνθεμίων, ωνος, ὁ, Hom., etc.; *son of Anthemion*, Ἀνθεμίδης, ου, ὁ (for Ἀνθεμιωνίδης), Hom.
Anthemus, Ἀνθεμοῦς, οῦντος, ὁ, Hdt., etc.; adj., *of Anthemus*, *Anthemusian*, Ἀνθεμούσιος, α, ον, Thuc.
Anthemussa, Ἀνθεμοῦσσα, ης, ἡ, Hes.
Anthene, Ἀνθήνη, ης, ἡ, Thuc.
Antheus, Ἀνθεύς, έως, ὁ, Anth.
Anthony, Ἀντώνιος, ου, ὁ, *vid.* Antonius.
Anthylla, Ἄνθυλλα, ης, ἡ, Hdt.; *inhabitant of Anthylla*, Ἀνθυλλαῖος and -υλλίτης, ου, ὁ.
Antia, Ἀντία, ας, ἡ, Dem.
Antianira, Ἀντιάνειρα, ας, ἡ, Ap. Rh.
Antias, Ἀντίας, ου and α, ὁ, Pind.
Antibes, *vid.* Antipolis.
Antichares, Ἀντιχάρης, ους, ὁ, Hdt.
Anticlea, Ἀντίκλεια, ας, ἡ, Hom.
Anticles, Ἀντικλῆς, έους, ὁ, Thuc., etc.
Anticlides, Ἀντικλείδης, ου, ὁ, Plut.
Anticlus, Ἄντικλος, ου, ὁ, Hom.
Anticyra, Ἀντίκιῤῥα, ας, ἡ (also later Ἀντίκυῤῥα, Ptol., and Ἀντίκυρα, Steph.), Hdt.; *inhabitant of Anticyra*, Ἀντικυρεύς and -κυραῖος, ὁ, Steph.
Antidorus, Ἀντίδωρος, ου, ὁ, Hdt., etc.
Antigenes, Ἀντιγένης, ους, ὁ, Thuc., etc.
Antigenidas, Ἀντιγενίδας, ου and α, ὁ, Ath.; *followers of Antigenidas*, Ἀντιγενίδειοι, οἱ, Plut.
Antigone, Ἀντιγόνη, ης, ἡ, Trag.
Antigonea, Ἀντιγόνεια, ας, ἡ, Strab.
Antigonus, Ἀντίγονος, ου, ὁ, Ar., etc.
Antileon, Ἀντιλέων, οντος, ὁ, Xen.
Antilibanus, Ἀντιλίβᾰνος, ου, ὁ, Strab.
Antilochus, Ἀντίλοχος, ου, ὁ, Hom. Epith. ἀμύμων, μαχητής, μενεχάρμης.
Antimachus, Ἀντίμᾰχος, ου, ὁ, Hom., etc.
Antimenides, Ἀντιμενίδας, α, ὁ, Thuc. (also -ίδης), Arist.
Antimnestus, Ἀντίμνηστος, ου, ὁ, Thuc.
Antimœrus, Ἀντίμοιρος, ου, ὁ, Plat.
Antinoë, Ἀντινόη, ης, ἡ, Paus.
Antinoüs, Ἀντίνοος (contr. -νους), ου, ὁ, Hom.
Antioch, Ἀντιόχεια, ας, ἡ, Strab., etc.; *an inhabitant of Antioch*, Ἀντιοχεύς, έως, and Ἀντιόχειος, ου, ὁ, Steph.; adj., Ἀντιοχικός, ή, όν, Strab.
Antiochis, Ἀντιοχίς, ίδος, ἡ, Plat.
Antiochus, Ἀντίοχος, ου, ὁ, Hdt., Dem., etc.; *sons* or *descendants of Antiochus*, Ἀντιοχίδαι, οἱ.
Antiope, Ἀντιόπη, ης, ἡ, Hom., etc.
Antipater, Ἀντίπατρος, ου, ὁ, Hdt., Dem., etc.
Antipatris, Ἀντιπατρίς, ίδος, ἡ, N. T.
Antiphanes, Ἀντιφάνης, ους, ὁ, Dem.
Antiphates, Ἀντιφάτης, ου, ὁ (Ep. gen. -ταο, acc. -τῆα), Hom.
Antiphemus, Ἀντίφημος, ου, ὁ, Hdt.
Antiphilus, Ἀντίφιλος, ου, ὁ, Dem.
Antiphon, Ἀντιφῶν, ῶντος, ὁ, Thuc., etc.
Antiphonus, Ἀντίφονος, ου, ὁ, Hom.
Antiphus, Ἄντιφος, ου, ὁ, Hom.
Antipolis, Ἀντίπολις, εως, ἡ, Polyb.
Antirrhium, Ἀντίῤῥιον, ου, τό (ἄκρον), Strab.
Antissa, Ἄντισσα, ης, ἡ, Strab.; adj., *of Antissa*, *Antissæan*, Ἀντισσαῖος, α, ον, Thuc.
Antisthenes, Ἀντισθένης, ους, ὁ, Oratt.
Antistius, Antistia, Ἀντίστιος, ου, ὁ, and Ἀντιστία, ας, ἡ, Plut.
Antitaurus, Ἀντίταυρος, ου, ὁ, Strab.
Antium, Ἄντιον, ου, τό, Strab.; *an inhabitant of Antium*, Ἀντιάτης, ου, ὁ, Polyb.
Antonia, Ἀντωνία, ας, ἡ, Anth.
Antoninus, Ἀντωνῖνος, ου, ὁ, Hdn.
Antonius, Ἀντώνιος, ου, ὁ, Plut.; adj., *of Antonius*, Ἀντωνίειος, α, ον.
Antron, Ἀντρών, ῶνος, ὁ and ἡ, Hom.; adj., Ἀντρώνιος, α, ον, Prov.
Antyllus, Ἄντυλλος, ου, ὁ, Plut.
Anubis, Ἄνουβις, ιδος, ὁ, Luc.; *temple of Anubis*, Ἀνουβίδειον, τό, Id.
Anxur, Ἄνξωρ, Diod.; *vid.* Tarracina.
Anysis, Ἄνυσις, ιος, ὁ, Hdt.—Also (a city) Ἄνυσις, ιος and εως, ἡ, Hdt.; adj., Ἀνύσιος, α, ον.
Anysus, Ἄνυσος, ου, ὁ, Hdt.
Anyte, Ἀνύτη, ης, ἡ, Anth.
Anytus, Ἄνυτος, ου, ὁ, Dem.
Aones, the, Ἄονες, ων, οἱ, Strab.; *Aonian*, Ἀόνιος, α, ον, Ap. Rh. *Vid.* Bœotia.
Aosta, Αὐγοῦστα Πραιτωρία, ἡ, Strab.
Apamea, Ἀπάμεια, ας, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Apamea*, Ἀπαμιεύς, έως, ὁ, Id.
Aparytæ, Ἀπαρύται, ῶν, οἱ, Hdt.
Apaturius, Ἀπατούριος, ου, ὁ, Dem.
Apelles, Ἀπελλῆς, οῦ, ὁ, Luc., etc.; *of Apelles*, *Apellean*, Ἀπέλλειος, α, ον, Anth.
Apemantus, Ἀπήμαντος, ου, ὁ, Plat.
Apennines, the, Ἀπεννῖνος, ου, ὁ, and -ῖνον, τό, Strab.; also Ἀπέννιον, Dion. P.; adj., *Apennine*, Ἀπεννῖνος, η, ον.
Apesas, Ἀπέσας, αντος, ὁ, Hes.; adj., *Apesantian*, Ἀπεσάντιος, α, ον, Paus.
Aphareus, Ἀφαρεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom., etc.; *sons of Aphareus*, Ἀφαρητίδαι, ῶν, οἱ, Pind.; Ἀφαρητιάδαι, οἱ, Ap. Rh.; adj., Ἀφαρήϊος, α, ον, Theoc.
Aphetæ, Ἀφεταί, ῶν, αἱ, Hdt.; adj., Ἀφεταῖος, α, ον, Steph.
Aphidas, Ἀφείδας, αντος, ὁ, Hom.
Aphidnæ, Ἄφιδνα, ης, ἡ, Dem.; Ἄφιδναι, αἱ, Hdt.; adj., *of Aphidnæ*, Ἀφιδναῖος, α, ον, Hdt.; *to Aphidnæ*, Ἀφίδναζε, Dem.
Aphobetus, Ἀφόβητος, ου, ὁ, Dem.
Aphobus, Ἄφοβος, ου, ὁ, Dem.
Aphrodisia, Ἀφροδίσια, ας, ἡ, Thuc.
Aphrodīsias, Ἀφροδισιάς, άδος, ἡ, Strab., etc.; *an inhabitant of Aphrodisias*, Ἀφροδισιεύς, έως, ὁ, Paus.
Aphrodisium, Ἀφροδίσιον, ου, τό, Strab.
Aphrodite, *vid.* Venus.
Aphthitic Nome, the, Ἀφθίτης νομός, ὁ, Hdt.
Aphthonius, Ἀφθόνιος, ου, ὁ, Gram.
Aphytis, Ἄφῦτις, ιος, ἡ, Hdt., Thuc.; *an inhabitant of Aphytis*, Ἀφυταῖος, ὁ, Plut.
Apia, *vid.* Peloponnesus.
Apicius, Ἀπίκιος, ου, ὁ, Suid.; adj., *Apician*, Ἀπίκιος, α, ον, Ath.
Apidanus, the, Ἀπιδανός, οῦ, ὁ, Ion. Ἠπιδανός, Hdt., etc.
Apion, Ἀπίων, ωνος, ὁ, Gram.
Apis, Ἆπις, ιδος and ιος, ὁ, Æsch., Hdt., etc.
Apisaon, Ἀπῐσάων, ονος, ὁ, Hom.
Apollo, Ἀπόλλων, ωνος, ὁ (acc. Ἀπόλλω, and voc. Ἄπολλον), Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Apollo*, Ἀπολλώνιος, α, ον, Pind.; also called Φοῖβος, Λοξίας, Παιών, Παιάν, Σμινθεύς, Ὑπερίων. Epith. ἀργυρότοξος, κλυτότοξος, χρυσότοξος, τοξοφόρος, ἑκηβόλος, ἑκατηβόλος, ἑκάεργος, ἑκατηβελέτης, ἀκερσεκόμης, ἀκεσίμβροτος, ἀποτρόπαιος, δαφνηφόρος, λαοσσόος, Λητοΐδης, εὔφορμιγξ, χρυσοβέλεμνος, etc. (Ᾱ, but in oblique cases in Homer long).
Temple of Apollo, Ἀπολλώνιον, τό, Thuc.
Apollocrates, Ἀπολλοκράτης, ους, ὁ, Plut., etc.
Apollodorus, Ἀπολλόδωρος, ου, ὁ, Lys., Plat., etc.
Apollonia, Ἀπολλωνία, ας, ἡ, Hdt., Xen., etc.; *an inhabitant of*

Apollonia, Ἀπολλωνιάτης, ου, ὁ, fem. -νιᾶτις, ιδος, Strab.
APOLLONIDES, Ἀπολλωνίδης, ου, ὁ, Xen., Dem., etc.
APOLLONIS, Ἀπολλωνίς, ίδος, ἡ, Plut., etc.
APOLLONIUS, Ἀπολλώνιος, ου, ὁ, Plut., etc.
APOLLOPHANES, Ἀπολλοφάνης, ους, ὁ, Hdt., etc.
APOLLOS, Ἀπολλώς, ώ, ὁ (acc. Ἀπολλώ), N. T.
APOLLYON, Ἀπολλύων, οντος, ὁ, N. T.
APPIA, Ἀππία, ας, ἡ, Strab.
APPIAN, Ἀππιανός, οῦ, ὁ,
APPIAN WAY, THE, ἡ Ἀππία ὁδός, Strab.
APPIUS, Ἄππιος, ου, ὁ, Plut.
APRIES, Ἀπρίης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.
APRONIANUS, Ἀπρωνιᾶνός, οῦ, ὁ, Dio C.
APRONIUS, Ἀπρώνιος, ου, ὁ, Dio C.
APTERA, Ἄπτερα, ας, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Aptera*, Ἀπτεραῖος, ὁ, Plut.
APULEIUS, Ἀπολήϊος, ου, ὁ, Anth.
APULIA, Ἀπουλία, ας, ἡ, Strab., etc.; *the Apulians*, οἱ Ἄπουλοι, Hdt.
AQUÆ SEXTIÆ, *vid.* AIX.
AQUILA, Ἀκύλας or Ἀκύλα, ὁ, Anth.
AQUILEIA, Ἀκυληΐα, ας, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Aquileia*, Ἀκυλήϊος, ὁ, Hdn.
AQUILIUS, Ἀκύλλιος, ου, ὁ, Strab.
AQUINIUS, Ἀκυΐνιος, ου, ὁ, Plut.
AQUINUM, Ἀκούϊνον, ου, τό, Strab.
AQUITANIA, Ἀκουϊτανία and -τᾶνή, ἡ, Strab.; *inhabitants of Aquitania*, Ἀκουϊτᾶνοί, ῶν, οἱ, Id.
ARABIA, Ἀρᾰβία, ας, ἡ, Hdt., etc.; divided into Ἀραβία ἡ ἔρημος, ἡ εὐδαίμων, and ἡ πετραία, Strab.; *an Arab*, Ἄραψ, gen. Ἄραβος, ὁ, pl. Ἄραβες, Xen.; fem. Ἀράβισσα, ἡ, Tzetz.; adj., *Arabian*, Ἀρᾰβιος, α, ον, Hdt., and Ἀρᾰβικός, ή, όν, Dion. P. (first α long in Dion. P. in arsis).
ARABIAN GULF, THE, Ἀράβιος κόλπος, ὁ, Hdt.; also *vid.* RED SEA.
ARACHNÆUM, Ἀραχναῖον, ου, τό, Æsch.
ARACHNE, Ἀράχνη, ης, ἡ, Luc.
ARACHOSIA, Ἀραχωσία, ας, ἡ, Polyb.; *an inhabitant of Arachosia*, Ἀραχώτης, ου, ὁ, Dion. P., and Ἀραχωτός, ὁ, Strab.
ARACUS, Ἄρακος, ου, ὁ, Xen.
ARADUS, Ἄραδος, ου, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Aradus*, Ἀράδιος, ου, ὁ, Hdt.
ARÆTHYREA, Ἀραιθυρέα, ας, ἡ, Hom., etc.; *from Aræthyrea*, Ἀραιθυρέηθεν, Ap. Rh.
ARAMÆI, THE, Ἀραμαῖοι, ων, οἱ, Strab.
ARAPHEN, Ἀραφήν, ῆνος, ὁ, Steph.; *of* (the deme) *Araphen*, Ἀραφήνιος, Isæ.; *to Araphen*, Ἀραφῆνάδε, Dem.
ARAR, THE (mod. *Saone*), Ἄραρ, αρος, ὁ, Strab.
ARARAT, MOUNT, τὰ ὄρη τὰ Ἀραράτ, LXX.; Ἄβος, ου, ὁ, Strab.
ARARUS, THE, Ἄραρος, ου, ὁ, Hdt.; —(man's name), Ἀραρώς, ώ, ὁ, Ath.
ARASPAS, Ἀράσπας, ου, ὁ, Xen.
ARATUS, Ἄρᾱτος, ου, ὁ (the later and usual form), Ep. and Ion. Ἄρητος, Hom., etc.
ARAUSIO (mod. *Orange*), Ἀραυσίων, ωνος, ἡ, Strab.
ARAVISCI, Ἀράβισκοι, ων, οἱ, Ptol.
ARAXES, THE, Ἀράξης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to the Araxes*, Ἀραξηνός, ή, όν, Strab.
ARAXUS, Ἄραξος, ου, ὁ, Polyb.
ARBACES, Ἀρβάκης, ου, ὁ, Xen., etc.
ARBELA, Ἄρβηλα, ων, τά, Strab.; adj., Ἀρβηληνός, ή, όν, Id.; pecul. fem. Ἀρβηλῖτις, ιδος, Ar.
ARBUPALES, Ἀρβουπάλης, ου, ὁ, Ar.
ARCADIA, Ἀρκᾰδία, ας, ἡ, Hom., etc.; *from Arcadia*, Ἀρκαδίηθεν, Ap. Rh.; *Arcadian*, Ἀρκάς, άδος, ὁ, Hom., etc.; in pl., οἱ Ἀρκάδες, *the Arcadians*; Ἀρκαδικός, ή, όν, Xen.; pecul. fem. Ἀρκάδισσα, Iambl.
ARCADIUS, Ἀρκάδιος, ου, ὁ, Phot.
ARCAS, Ἀρκάς, άδος, ὁ, Paus.; *son of Arcas*, Ἀρκασίδης, ου, ὁ, Call.
ARCESAS, Ἀρκέσας, αντος, ὁ, Dem.
ARCESILAUS, Ἀρκεσίλᾱος, ου, ὁ, Ion. -ίλεως, and Dor. -ίλας, α, Hom., Pind., Hdt., etc.
ARCESIUS, Ἀρκείσιος, ου, ὁ, Hom.; *son* or *descendant of Arcesius*, Ἀρκεισιάδης, ου, ὁ, Id.
ARCEUS, Ἀρκεύς, έως, ὁ, Æsch.
ARCHAGORAS, Ἀρχαγόρας, ου, ὁ, Xen.
ARCHANDRUS, Ἄρχανδρος, ου, ὁ, Hdt.
ARCHEBIADES, Ἀρχεβιάδης, ου, ὁ, Oratt.
ARCHEBIUS, Ἀρχέβιος, ου, ὁ, Dem.
ARCHEDAMAS, Ἀρχεδάμας, αντος, ὁ, Dem.
ARCHEDEMUS, Ἀρχέδημος, ου, ὁ (Dor. -δᾶμος), Æsch., Xen., etc.
ARCHEDICE, Ἀρχεδίκη, ης, ἡ, Simon.
ARCHEDICUS, Ἀρχέδικος, ου, ὁ, Ath.
ARCHELAUS, Ἀρχέλᾱος, ου, ὁ (Dor. also -λας), Hdt., Thuc., etc.
ARCHELOCHUS, Ἀρχέλοχος, ου, ὁ, Hom.
ARCHEMACHUS, Ἀρχέμᾰχος, ου, ὁ, Strab., etc.
ARCHEMORUS, Ἀρχέμορος, ου, ὁ, Luc.
ARCHENEUS, Ἀρχένεως, ω, ὁ, Oratt.
ARCHENOMIDES, Ἀρχενομίδης, ου, ὁ, Dem.
ARCHENOMUS, Ἀρχένομος, ου, ὁ, Ar.
ARCHEPOLIS, Ἀρχέπολις, ιδος, ὁ, Plat., another form Ἀρχέπτολις.
ARCHEPTOLEMUS, Ἀρχεπτόλεμος, ου, ὁ, Hom., etc.
ARCHESTRATIDES, Ἀρχεστρᾰτίδης, ου, ὁ, Hdt., etc.
ARCHESTRATUS, Ἀρχέστρᾰτος, ου, ὁ, Pind., etc.; adj., *of* or *belonging to Archestratus*, Ἀρχεστράτειος, Suid.
ARCHETIMUS, Ἀρχέτῑμος, ου, ὁ, Thuc.
ARCHETION, Ἀρχετίων, ωνος, ὁ, Dem.
ARCHEPHON, Ἀρχεφῶν, ῶντος, ὁ, Dinarch.
ARCHIADES, Ἀρχιάδης, ου, ὁ, Dem.
ARCHIAS, Ἀρχίας, ου, ὁ, Hdt., Thuc., etc.
ARCHIBIUS, Ἀρχίβιος, ου, ὁ, Luc.
ARCHIDAMIA, Ἀρχιδᾱμία, ας, ἡ, Paus.
ARCHIDAMUS, Ἀρχίδᾱμος (Ion. -δημος), ου, ὁ, Thuc., etc.; adj., *of* or *belonging to Archidamus*, Ἀρχιδάμιος, α, ον, Thuc.
ARCHIDICE, Ἀρχιδίκη, ης, ἡ, Hdt.
ARCHILOCHUS, Ἀρχίλοχος, ου, ὁ, Pind., Hdt.
ARCHIMACHUS, Ἀρχίμᾰχος, ου, ὁ, Dem.
ARCHIMEDES, Ἀρχιμήδης, ους, ὁ, Polyb., etc.
ARCHINUS, Ἀρχῖνος, ου, ὁ, Oratt.
ARCHIPPE, Ἀρχίππη, ης, ἡ, Dem.
ARCHIPPUS, Ἄρχιππος, ου, ὁ, Oratt.
ARCHITELES, Ἀρχιτέλης, ους, ὁ, Anth., etc.
ARCHON, Ἄρχων, οντος, ὁ, Ar.
ARCHONIDES, Ἀρχωνίδης, ου, ὁ, Thuc.
ARCHYTAS, Ἀρχύτας, α, ὁ, Xen.
ARCTEUS, Ἀρκτεύς, έως, ὁ, Æsch.
ARCTINUS, Ἀρκτῖνος, ου, ὁ, Ath.
ARCTURUS, Ἀρκτοῦρος, ου, ὁ, Hes.
ARCTUS, Ἄρκτος, ου, ὁ, Hes.
ARDALUS, Ἄρδᾰλος, ου, ὁ, Plut.; fem. deriv. Ἀρδαλίς, ίδος, and -λιῶτις, ιδος.
ARDEA, Ἀρδέα, ας, ἡ, Polyb.; *an inhabitant of Ardea*, Ἀρδεάτης, ου, ὁ, Diod.
ARDENNES (*the forest of*), Ἀρδουέννα, ἡ (i.e.. ὕλη), Strab.
ARDERICCA, Ἀρδέρικκα, τά, Hdt.
ARDESCUS, Ἄρδησκος, ου, ὁ, Hes.
ARDIÆUS, Ἀρδιαῖος, ου, ὁ, Plat.
ARDYS, Ἄρδυς, υος, ὁ, Hdt.
ARECOMICI, Ἀρεκομικοί, ῶν, οἱ, Strab.
AREÏTHOÜS, Ἀρηΐθοος, ου Ep. οιο, ὁ, Hom. Epith. ὁ κορυνήτης.
AREÏLYCUS, Ἀρηΐλυκος, ου, ὁ, Hom.
AREÏUS, Ἀρήϊος, ου, ὁ, Ap. Rh.
ARELATE (mod. *Arles*), Ἀρελάτη, ἡ, and Ἀρελᾶτον, τό, Ptol.
ARENE, Ἀρήνη, ης, ἡ, Hom., etc.; *from Arene*, Ἀρήνηθεν. Epith. ἐρατεινή.
AREOPAGUS, AREOPAGITE, *vid.* p. 32.
ARES, *vid.* MARS.
ARESANDER, Ἀρέσανδρος, ου, ὁ, Lys.
ARESIAS, Ἀρεσίας, ου, ὁ, Xen.
ARESTOR, Ἀρέστωρ, ορος, ὁ, Apollod.; *son* or *descendant of Arestor*, Ἀρεστορίδης, ου, ὁ, Ap. Rh.
ARETÆUS, Ἀρεταῖος, ου, ὁ, Plut.
ARETAON, Ἀρετάων, ονος, ὁ, Hom.
ARETE, Ἀρήτη, ης, ἡ, Hom., etc.; also Ἀρετή, ῆς, ἡ, Plut.
ARETHUSA, Ἀρέθουσα (Dor. Ἀρέθοισα), ης, ἡ, Hom., etc.
AREUS, Ἀρεύς, έως, ὁ, Plut.
AREVACI, THE, Ἀρεουακοί, ῶν, οἱ, Strab.
AREXION, Ἀρηξίων, ονος, ὁ, Xen.
AREZZO, *vid.* ARRETIUM.
ARGADES, Ἀργᾰδεῖς, έων, οἱ, Eur., Hdt., etc.
ARGÆUS, Ἀργαῖος, ου, ὁ, Hdt.
ARGANTHONIUS, Ἀργανθώνιος, ου, ὁ, Hdt.
ARGE, Ἄργη, ης, ἡ, Hdt.
ARGEA or ARGIA, Ἀργεία, ας, ἡ, Hdt.
ARGES, Ἄργης, ου, ὁ, Hes.
ARGEUS or ARGIUS, Ἀργεῖος, ου, ὁ, Ar., Xen.
ARGILUS, Ἄργῑλος, ου, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Argilus*, Ἀργίλιος, ὁ, Thuc.
ARGINUSSÆ, THE (*islands*), Ἀργινοῦσαι or -νοῦσσαι, ῶν, αἱ (νῆσοι), Thuc.
ARGIPPÆI, THE, Ἀργιππαῖοι, ων, οἱ, Hdt.
ARGISSA, Ἄργισσα, ης, ἡ, Hom.
ARGO, Ἀργώ, οῦς, ἡ, Hom., etc.; *of* or *belonging to the Argo*, Ἀργῷος, α, ον, Eur.; *the Argonauts*, Ἀργοναῦται, ῶν, οἱ, Ap. Rh.
ARGOLIS, Ἀργεία, ἡ, Thuc.; Ἀργολίς, ίδος, ἡ, Paus.; adj., *of Argolis, Argolic*, Ἀργολικός, ή, όν, e. g., *the Argolic Gulf*, ὁ Ἀργολικὸς κόλπος, Strab.

ARGOS, Ἄργος, ους, τό, Hom., etc.; *from Argos*, Ἀργόθεν, Eur.; adj., *of* or *belonging to Argos, Argive*, Ἀργεῖος, α, ον, Hom., etc.; pecul. fem. Ἀργολίς, ίδος, Æsch., etc.; *to favor Argos* or *the Argives*, Ἀργολίζω, Xen. Epith. Ἀχαϊκόν, ἱππόβοτον, Πελασγικόν, πολυδίψιον, ἵππιον, κοῖλον.
ARGUS, Ἄργος, ου, ὁ, Hom., etc.; *Argus-slayer*, Ἀργειφόντης, ου, ὁ, Id. Epith. ὁ Πανόπτης.
ARGYRIPA, *vid.* ARPI.
ARIA, Ἀρία or Ἀρεία, ας, ἡ, Strab.; *the Arians*, Ἄριοι, οἱ, Hdt., Ἄρειοι, Luc.
ARIABIGNES, Ἀριαβίγνης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.
ARIADNE, Ἀριάδνη, ης, ἡ, Hom.
ARIÆUS, Ἀριαῖος, ου, ὁ, Xen.
ARIANA, Ἀριᾱνή, ῆς, ἡ, Strab.; *inhabitants of Ariana*, Ἀριᾱνοί, οἱ, Id.
ARIANTAS, Ἀριάντας, ὁ, Hdt.
ARIAPITHES, Ἀριαπείθης, ου, ὁ, Hdt.
ARIARATHES, Ἀριαράθης, ου, ὁ, Strab.
ARIBÆUS, Ἀρίβαιος, ου, ὁ, Xen.
ARICIA (mod. *La Riccia*), Ἀρῑκία, ας, ἡ, Strab.; *the inhabitants of Aricia*, Ἀρικηνοί, οἱ, Dion., and Ἀρικιεῖς, έων, οἱ, Paus.
ARIDÆUS, Ἀριδαῖος, ου, ὁ, Strab.
ARIDOLIS, Ἀρίδωλις, ιος, ὁ, Hdt.
ARIEL, Ἀριήλ, ὁ (indecl.), LXX.
ARIGNOTUS, Ἀρίγνωτος, ου, ὁ, Ar.
ARIMA, Ἄρῐμα, ων, τά, Hom., etc.
ARIMASPI, THE, Ἀριμασποί, ῶν, οἱ, Hdt.; *a poem relating to the Arimaspi*, Ἀριμάσπεα ἔπεα, Id.
ARIMATHEA, Ἀριμαθαία, ας, ἡ, N. T.
ARIMINUM (mod. *Rimini*), Ἀρίμῐνον, ου, τό, Polyb.
ARIMNESTUS, Ἀρίμνηστος, ου, ὁ, Hdt.
ARIOBARZANES, Ἀριοβαρζάνης, ους, ὁ, Xen.
ARIOMARDUS, Ἀριόμαρδος, ου, ὁ, Hdt.
ARION, Ἀρίων, ονος, ὁ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Arion*, Ἀρῑόνιος, α, ον.
ARIOVISTUS, Ἀριόβυστος, ου, ὁ, Plut.
ARIPHRADES, Ἀριφράδης, ους, ὁ (acc. -ην, voc. Ἀρίφραδες), Ar.
ARIPHRON, Ἀρίφρων, ονος, ὁ, Hdt.
ARISBAS, Ἀρίσβας, αντος, ὁ, Hom.
ARISBE, Ἀρίσβη, ης, ἡ, Hom.; *from Arisbe*, Ἀρίσβηθεν, Ar.
ARISTÆNETUS, Ἀρισταίνετος, ου, ὁ, Polyb., etc.
ARISTÆUS, Ἀρισταῖος, ου, ὁ, Hes., etc.
ARISTAGORAS, Ἀρισταγόρας, ου and α, Ion. -ρης, εω, ὁ, Hdt., etc.
ARISTANDER, Ἀρίστανδρος, ου, ὁ, Ar., etc.
ARISTARCHUS, Ἀρίσταρχος, ου, ὁ, Thuc., etc.
ARISTE, Ἀρίστη, ης, ἡ, Anth.
ARISTEAS, Ἀριστέας, ου, Ion. -έης, έεω, ὁ, Hdt., etc.
ARISTEUS, Ἀριστεύς, έως, ὁ, Thuc.
ARISTIDES, Ἀριστείδης, ου, ὁ, Hdt., etc.
ARISTION, Ἀριστίων, ωνος, ὁ, Oratt.
ARISTIPPUS, Ἀρίστιππος, ου, ὁ, Xen.
ARISTO (man's name), Ἀρίστων, ωνος, ὁ, Hdt., etc.; (woman's name), Ἀριστώ, οῦς, ἡ, Anth.
ARISTOBULUS, Ἀριστόβουλος, ου, ὁ, Æschin.

ARISTOCLEA, Ἀριστόκλεια, ας, ἡ, Dem.
ARISTOCLES, Ἀριστοκλῆς, έους, ὁ, Thuc., etc.
ARISTOCLIDES, Ἀριστοκλείδης, ου (Dor. -δας), ὁ, Pind., Thuc.
ARISTOCRATES, Ἀριστοκράτης, ους, ὁ, Hdt.
ARISTOCRITUS, Ἀριστόκρῐτος, ου, ὁ, Lys.
ARISTOCYPRUS, Ἀριστάκυπρος, ου, ὁ, Hdt.
ARISTODEMUS, Ἀριστόδημος, ου, ὁ (Dor. -δαμος), Xen., Dem., etc.
ARISTODICE, Ἀριστοδίκη, ης, ἡ, Anth.
ARISTODICUS, Ἀριστόδῐκος, ου, ὁ, Hdt.
ARISTOGENES, Ἀριστογένης, ους, ὁ, Xen.
ARISTOGITON, Ἀριστογείτων, ονος, ὁ, Hdt.
ARISTOLAUS, Ἀριστόλαος, ου, ὁ, Paus.; -λεως, ω, ὁ, Dem.; patron. as prop. n., Ἀριστολαΐδης, ὁ, Hdt.
ARISTOLOCHUS, Ἀριστόλοχος, ου, ὁ, Oratt.
ARISTOMACHE, Ἀριστομάχη, ης, ἡ, Plut., etc.
ARISTOMACHUS, Ἀριστόμᾰχος, ου, ὁ, Pind., etc.
ARISTOMEDES, Ἀριστομήδης, ους, ὁ, Dem.
ARISTOMENES, Ἀριστομένης, ους, ὁ, Pind., etc.
ARISTON, *vid.* ARISTO.
ARISTONICE, Ἀριστονίκη, ης, ἡ, Hdt.
ARISTONICUS, Ἀριστόνῑκος, ου, ὁ, Dem.
ARISTONOË, Ἀριστονόη, ης, ἡ, Dem.
ARISTONOÜS, Ἀριστόνοος (-νους), ου, ὁ, Thuc.
ARISTONYMUS, Ἀριστώνῠμος, ου, ὁ, Thuc., etc.
ARISTOPHANES, Ἀριστοφάνης, ους, ὁ, Pind., etc.
ARISTOPHANTUS, Ἀριστόφαντος, ου, ὁ, Hdt.
ARISTOPHON, Ἀριστοφῶν, ῶντος, ὁ, Oratt.
ARISTOTLE, Ἀριστοτέλης, ους, ὁ, Pind., etc.; *to be a follower of Aristotle*, Ἀριστοτελίζω, Strab.; adj., *Aristotelian*, Ἀριστοτέλειος, α, ον, Suid.
ARISTOXENUS, Ἀριστόξενος, ου, ὁ, Plut.; adj., *of Aristoxenus*, Ἀριστοξένειος, ον, Id.
ARISTRATUS, Ἀρίστρᾰτος, ου, ὁ, Dem.
ARISTUS, Ἄριστος, ου, ὁ, Ar., etc.
ARISTYLLUS, Ἀρίστυλλος, ου, ὁ, Ar.
ARIUS, Ἄρειος, ου, ὁ, Strab., etc.
ARIZANTI, THE, Ἀριζαντοί, ῶν, οἱ, Hdt.
ARIZELUS, Ἀρίζηλος, ου, ὁ, Æschin.
ARIZUS, Ἄριζος, ου, ὁ, Hdt.
ARLES, *vid.* ARELATE.
ARMENIA, Ἀρμενία, ας, ἡ, Hdt., etc.; adj., *Armenian*, Ἀρμένιος, α, ον, Hdt.; also Ἀρμενικός and -ιακός, ή, όν, Diosc.
ARMINIUS, Ἀρμένιος and -μίνιος, ου, ὁ, Strab.
ARNÆ, Ἄρναι, ῶν, αἱ, Thuc.
ARNÆUS, Ἀρναῖος, ου, ὁ, Hom.
ARNAPES, Ἀρνάπης, ους, ὁ, Xen.
ARNE, Ἄρνη, ης, ἡ, Hom., etc.
ARNISSA, Ἄρνισσα, ης, ἡ, Thuc.
ARNON, Ἀρνῶν, ὁ (indecl.), LXX.
ARNUS (mod. *Arno*), Ἄρνος, ου, ὁ, Strab.

ARPI (ARGYRIPA), Ἀργυρίππη, ης, ἡ, Strab.; Ἄργος Ἵππιον, τό, Id.
ARPINUM (mod. *Arpino*), Ἄρπῖνα, ων, τά, Diod.
ARRETIUM (mod. *Arezzo*), Ἀῤῥήτιον, ου, τό, Polyb.
ARRHABÆUS, Ἀῤῥάβαιος, ου, ὁ, Arist., and Ἀῤῥιβαῖος, ὁ, Thuc.
ARRIA, Ἀῤῥία, ας, ἡ, Dio C.
ARRIAN, Ἀῤῥιανός, οῦ, ὁ, Luc.
ARRIDÆUS, *vid.* ARIDÆUS.
ARRUNTIUS, Ἀῤῥούντιος, ου, ὁ, Plut.
ARSACES, Ἀρσάκης, ου, ὁ, Æsch., Strab.; in pl., *the sons* or *descendants of Arsaces, Arsacidæ*, Ἀρσακίδαι, ῶν, οἱ, Plut.
ARSAMENES, Ἀρσαμένης, ους, ὁ, Hdt.
ARSAMES, Ἀρσάμης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt., Æsch.
ARSINOE, a female name, Ἀρσῐνόη, ης, ἡ (Dor. -νόα), Pind., etc.; also Ἀρσινοΐα, ας, ἡ, Polyb.; name of a city, Strab., etc.; adj., *of Arsinoe*, Ἀρσινοΐτης, ου, ὁ, Paus.; *an inhabitant of Arsinoe*, Ἀρσινοεύς, έως, ὁ, Polyb.
ARSINOUS, Ἀρσῐνοος, ου, ὁ, Hom.
ARTA, *vid.* AMBRACIA; *Gulf of Arta*, Ἀμπρακινὸς κόλπος, Thuc.
ARTABANUS, Ἀρτάβᾰνος, ου, ὁ, Hdt.
ARTABATES, Ἀρταβάτης, ου, ὁ, Hdt., Xen.
ARTABAZANES, Ἀρταβαζάνης, ους, ὁ, Hdt.
ARTABAZES, *vid.* ARTAVASDES.
ARTABAZUS, Ἀρτάβαζος, ου, ὁ, Hdt.
ARTACAMAS, Ἀρτακάμας, α, ὁ, Xen.
ARTACE, Ἀρτάκη, ης, ἡ, Hdt.; adj., Ἀρτάκιος, α, ον, Strab.; -τακηνός, ή, όν, Soph.
ARTACHÆUS, Ἀρτάχαιος, ου, ὁ, Hdt.
ARTACIE (*the fountain*), Ἀρτᾰκίη (κρήνη), ἡ, Hom.
ARTÆUS, Ἀρταῖος, ου, ὁ, Hdt.
ARTAGERSES, Ἀρταγέρσης, ους, ὁ, Xen.
ARTAMES, Ἀρτᾶμης and -μας, ου, ὁ, Xen.
ARTANES, THE, Ἀρτάνης, ὁ, Hdt.
ARTAOZUS, Ἀρτάοζος, ου, ὁ, Xen.
ARTAPATAS, Ἀρταπάτας, ου, ὁ, Xen.
ARTAPHERNES, Ἀρταφέρνης, ους, ὁ, Hdt., etc.; also Ἀρταφρένης, Æsch.
ARTAS, Ἄρτας (dat. ᾳ), ὁ, Thuc.
ARTAVASDES, Ἀρταβάζης, -βάσδης, or Ἀρταουάσδης, ου, ὁ, Plut., etc.
ARTAXATA, Ἀρτάξᾰτα, ων, τά, Strab.
ARTAXERXES, Ἀρταξέρξης (Ἀρτοξ.), ου Ion. εω, ὁ, Hdt., etc.
ARTAŸCTES, Ἀρταΰκτης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.
ARTAŸNTE, Ἀρταΰντη, ης, ἡ, Hdt.
ARTAŸNTES, Ἀρταΰντης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.
ARTAZOSTRE, Ἀρταζώστρη, ης, ἡ, Hdt.
ARTEMBARES, Ἀρτεμβάρης, ους, ὁ, Hdt.
ARTEMIDORUS, Ἀρτεμίδωρος, ου, ὁ, Polyb., etc.
ARTEMIS, *vid.* DIANA.
ARTEMISIA, Ἀρτεμῑσία, ας, ἡ, Hdt.
ARTEMISIUM, Ἀρτεμίσιον, ου, τό, Hdt., Dor. Ἀρταμίτιον, Ar.
ARTEMON, Ἀρτέμων, ωνος, ὁ, Ar., etc.
ARTHMIUS, Ἄρθμιος, ου, ὁ, Oratt.

ARTIMAS, Ἀρτίμας, ου, ὁ, Xen., etc.

ARTISCUS, THE, Ἄρτισκος, ου, ὁ, Hdt.

ARTONTES, Ἀρτόντης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

ARTUCHAS, Ἀρτούχας, α, ὁ, Xen.

ARTYBIUS, Ἀρτύβιος, ου, ὁ, Hdt.

ARTYNTES, Ἀρτύντης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

ARTYPHIUS, Ἀρτύφιος, ου, ὁ, Hdt.

ARTYSTONE, Ἀρτυστώνη, ης, ἡ, Hdt.

ARUNS, Ἄῤῥων, οντος (also ωνος), ὁ, Plut.

ARVERNI, THE, Ἀρούερνοι, ων, οἱ, Strab.

ARYANDES, Ἀρυάνδης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

ARYBAS, Ἀρύβας, αντος, ὁ, Hom.; also -βας, α, ὁ, Plut.

ARYENIS, Ἀρύηνις, ιος, ἡ, Hdt.

ARYMBAS, Ἀρύμβας, α, ὁ, Dem.

ARYSTAS, Ἀρύστας, α and ου, ὁ, Xen.

ASA, Ἀσά (indecl.), ὁ, LXX.

ASÆUS, Ἀσαῖος, ου, ὁ, Hom.

ASAHEL, Ἀσιήλ (indecl.), ὁ, LXX.

ASANDER, Ἄσανδρος, ου, ὁ, Ar., etc.

ASAPH, Ἀσάφ (indecl.), ὁ, LXX.

ASBOLUS, Ἄσβολος, ου, ὁ, Hes.

ASBYSTÆ, THE, Ἀσβύσται, ῶν, οἱ, Hdt.; *land of the Asbystæ*, ἡ Ἀσβυστὶς γαῖα, Call.

ASCALAPHUS, Ἀσκἄλᾰφος, ου, ὁ, Hom.

ASCALON, Ἀσκάλων, ωνος, ἡ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Ascalon*, Ἀσκαλωναῖος, α, ον, Steph. B.

ASCANIA, Ἀσκᾰνία, ας, ἡ, Hom., etc.

ASCANIUS, Ἀσκᾰνιος, ου, ὁ, Hom., etc.

ASCLEPIADES, Ἀσκληπιᾰδης, ου, ὁ, Anth., etc.

ASCLEPIUS, *vid.* ÆSCULAPIUS.

ASCRA, Ἄσκρα, ας, ἡ, Strab.; adj., *Ascræan*, Ἀσκραῖος, α, ον, Steph. B.

ASCULUM, Ἄσκλον, ου, τό, Plut., etc.

ASDRUBAL, *vid.* HASDRUBAL.

ASEA, Ἀσέα, ας, ἡ, Xen.; *an inhabitant of Asea*, Ἀσεᾱτης, ου, ὁ, Id.

ASHDOD, *vid.* AZOTUS.

ASHER, Ἀσήρ (indecl.), ὁ, LXX.

ASHTAROTH, *vid.* ASTARTE.

ASHUR, Ἀσσούρ (indecl.), ὁ, LXX.

ASIA, Ἀσία, ας, ἡ, female name, Hes., etc.; country, Pind., Hdt., etc.; *an Asiatic*, Ἀσιάτης, ου, Ion. -ήτης, εω, ὁ, fem. Ἀσιᾶτις, ιδος, fem. also as adj., Æsch., Eur., etc.; adj., *Asiatic*, Ἀσιᾱνός, ή, όν, Thuc.; Ἀσιᾱτῐκός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Ἀσιάς, άδος, Trag.; and Ἀσίς, ίδος, Æsch.; *of Asiatic origin*, Ἀσιατογενής, ές, Æsch.

In the Asian mead, Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Hom.

ASIADATAS, Ἀσιαδάτας, ὁ, Xen.

ASIAS, Ἀσίας Ion. -ίης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

ASIDATES, Ἀσιδάτης, ου, ὁ, Xen.

ASINARUS, THE, Ἀσίνᾰρος, ου, ὁ, Thuc.

ASINE, Ἀσΐνη, ης, ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Asine*, Ἀσιναῖος, α, ον, Xen.

ASINIUS, Ἀσΐνιος, ου, ὁ, Plut.

ASIUS, Ἄσιος, ου, ὁ, Hom.; *son of Asius*, Ἀσιᾰδης, ου, ὁ, Id.

ASONIDES, Ἀσωνίδης, ου, ὁ, Hdt.

ASOPICHUS, Ἀσώπῐχος, ου, ὁ, Pind.

ASOPIUS, Ἀσώπιος, ου, ὁ, Thuc.

ASOPODORUS, Ἀσωπόδωρος, ου, ὁ, Hdt.

ASOPOLAUS, Ἀσωπόλᾱος, ου, ὁ, Thuc.

ASOPUS (man's name and river), Ἀσωπός, οῦ, ὁ, Hom., etc.; fem. patron. Ἀσωπίς, ίδος, Pind.; adj., *of the Asopus, Asopian*, Ἀσώπιος, α, ον, Pind.; pecul. fem. Ἀσωπίς, Eur.; *dwellers on the Asopus*, Ἀσώπιοι, οἱ, Hdt. Epith. βαθύσχοινος, βαρύγδουπος.

ASPASIA, Ἀσπᾰσία, ας, ἡ, Plat., etc.

ASPASIUS, Ἀσπᾰσιος, ου, ὁ, Anth.

ASPENDUS, Ἄσπενδος, ου, ἡ, Thuc.; adj., *of Aspendus*, Ἀσπένδιος, α, ον, pecul. fem. Ἀσπενδίς, Polyb.

ASPHALTITES LAKE, *vid.* DEAD SEA.

ASPIS, Ἀσπίς, ίδος, ἡ, Polyb.

ASPLEDON, Ἀσπληδών, όνος, ἡ, Hom.; adj., Ἀσπληδόνιος, α, ον, Steph. B.

ASPRO POTAMO, *vid.* ACHELOÜS.

ASSA, Ἄσσα, ης, ἡ, Hdt.

ASSARACUS, Ἀσσᾰρᾰκος, ου, ὁ, Hom.

ASSESUS, Ἀσσησός, οῦ, ἡ, hence adj., Ἀσσήσιος, α, ον, Hdt.

ASSUS, Ἄσσος, ου, ἡ, Strab.; adj., *of Assus*, Ἄσσιος, α, ον, Id.

ASSYRIA, Ἀσσῠρία, ας, ἡ, Hdt.; adj., *Assyrian*, Ἀσσύριος, α, ον, Id.

ASTACUS, Ἄστᾰκος, ου, ὁ, Hdt., etc.; a city, ἡ, Thuc.; adj., *of Astacus*, Ἀστακηνός, ή, όν, Strab.; e.g., κόλπος, and Ἀστάκιος, α, ον, Anth.

ASTARTE (ASHTAROTH), Ἀστάρτη, ης, ἡ, Luc.

ASTASPES, Ἀστάσπης, ου, ὁ, Æsch.

ASTER, Ἀστήρ, έρος, ὁ, Hdt.

ASTERIA, Ἀστερία, ας, ἡ, Hes., etc.; also Ἀστερίς, ίδος, ἡ, Hom.

ASTERION, a place, Ἀστέριον, ου, τό, Hom.; a man's name, Ἀστερίων, ωνος, ὁ, Ap. Rh., etc.

ASTERIUS, Ἀστέριος, ου, ὁ, Ap. Rh.

ASTEROPÆUS, Ἀστεροπαῖος, ου, ὁ, Hom.

ASTEROPE, Ἀστερόπη, ης, ἡ, Apollod.

ASTRABACUS, Ἀστρᾰβᾰκος, ου, ὁ, Hdt.

ASTRÆA, Ἀστραία, ας, ἡ, Apollod.

ASTRÆUS, Ἀστραῖος, ου, ὁ, Hes.

ASTURA, *vid.* ASTYRA.

ASTURII, THE, Ἀστούριοι, ων, οἱ, Strab.

ASTYAGES, Ἀστυᾰγης, ους, ὁ (acc. -γην, Xen.), Hdt.

ASTYALUS, Ἀστύᾰλος, ου, ὁ, Hom.

ASTYANAX, Ἀστυᾰναξ, ακτος, ὁ, Hom.; adj., *of Astyanax*, Ἀστυᾰνάκτειος, α, ον, Anth.

ASTYDAMAS, Ἀστῠδᾰμας, αντος, ὁ, Anth., etc.

ASTYDAMIA, Ἀστυδάμεια, ας, ἡ, Pind., etc.

ASTYLUS, Ἄστῡλος, ου, ὁ, Plat.

ASTYMACHUS, Ἀστύμᾰχος, ου, ὁ, Thuc.

ASTYNOME, Ἀστῠνόμη, ης, ἡ, Anth., called by Homer always Χρυσηΐς, ΐδος.

ASTYNOUS, Ἀστύνοος, ου, ὁ, Hom.

ASTYOCHE, Ἀστυόχη, ης, ἡ, Hom., etc.

ASTYOCHUS, Ἀστύοχος, ου, ὁ, Thuc.

ASTYPALEA, Ἀστῠπᾰλεια, ας, ἡ, Ap. Rh.;—also an island, hence, *an inhabitant of Astypalea*, Ἀστῠπᾰλαιεύς, έως, ὁ, Plut.

ASTYPHILUS, Ἀστύφῐλος, ου, ὁ, Isæ.

ASTYPYLUS, Ἀστῡπῠλος, ου, ὁ, Hom.

ASTYRA, Ἄστυρα, ων, τά, Strab.; adj., *of Astyra*, Ἀστυρηνός, ή, όν, Xen.; also the Lat. *Astura*, Plut.

ATABYRIUM, Ἀταβῠριον, ου, τό, Pind.; also Ἀτάβυρις, ιος, ὁ, Strab.; adj., *of Atabyrium*, Ἀταβύριος, α, ον.

ATALANTA, Ἀταλάντη, ης, ἡ, Apollod., etc.; also an island, Thuc., hence, adj., Ἀταλανταῖος, α, ον, Steph.

ATARNEUS, Ἀταρνεύς, έως, ὁ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Atarneus*, Ἀταρνείτης (also -νείτης, Strab.), ου, ὁ, Hdt.; fem. adj. -νεῖτις, e.g., χώρα, Id.

ATAX (mod. *Aude*), Ἄταξ, αγος, ὁ, Strab.

ATE, Ἄτη, ης, ἡ, Hom. Epith. ἀρτίπους, ἀνδρολέτειρα, θανατηφόρος, βαρεῖα, στυγερά, χαλεπή.

ATELLA, Ἄτελλα, ης, ἡ, Strab.; adj., *Atellan*, Ἀτελλᾱνός, ή, όν, Polyb.

ATHAMANIA, Ἀθαμᾱνία, ας, ἡ, Polyb.; *the Athamanians*, οἱ Ἀθαμᾶνες, Strab.

ATHAMAS, Ἀθᾰμας, αντος, ὁ, Hes., etc.; *son* or *descendant of Athamas*, Ἀθαμαντίδης, ου, ὁ, Suid.; *daughter of Athamas*, Ἀθαμαντίς, ίδος, ἡ, Æsch., also used as fem. adj.; adj., *of* or *belonging to Athamas*, Ἀθαμαντικός, ή, όν, and -τιος, α, ον, Ap. Rh.

ATHANASIUS, Ἀθᾰνᾰσιος, ου, ὁ, Eccl.

ATHENA, *vid.* MINERVA.

ATHENADAS, Ἀθηνάδας (Ion. -ης), ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

ATHENÆUS, Ἀθήναιος, ου, ὁ, Thuc., etc.

ATHENAGORAS, Ἀθηναγόρας, ου, ὁ, Hdt., etc.

ATHENAÏS, Ἀθηναΐς, ΐδος, ἡ, Anth.

ATHENEUM (or -NÆUM), Ἀθήναιον, ου, τό, Hdt., etc.

ATHENO, Ἀθηνώ, οῦς, ἡ, Anth.

ATHENOCLES, Ἀθηνοκλῆς, έους, ὁ, Strab.

ATHENODORUS, Ἀθηνόδωρος, ου, ὁ, Dem., etc.

ATHENS, Ἀθῆναι, ῶν, αἱ, Hom., etc.; also in sing., Ἀθήνη, ης, ἡ, with epith. εὐρυάγυια, Hom.; poet. Ἀθηνᾶς ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, Κεκροπιδῶν ἄστυ, Ἑλλάδος εὖχος, Ἑλλᾱνίας φανερώτατος ἀστήρ: *from Athens*, Ἀθήνηθεν, and poet. -νοθεν: *to Athens*, Ἀθήναζε: *in Athens*, Ἀθήνησι: adj., *Athenian*, Ἀθηναῖος, α, ον, Omn.; Κεκρόπιος, α, ον, Poet.; *the Athenians*, οἱ Ἀθηναῖοι, poet. οἱ Κεκροπίδαι, οἱ Ἐρεχθεῖδαι, οἱ Θησεῖδαι. Epith. εὐώνυμοι, εὔπυργοι, θεόδμητοι, ἰοστέφανοι, καλλίχοροι, κλειναί.

To long after Athens, Ἀθηνιάω, Luc.

ATHESIS, THE, *vid.* ADIGE.

ATHMONE, Ἀθμόνη, ης, ἡ, hence, *one of (the deme) Athmone*, Ἀθμονεύς, έως, ὁ, Dem.

ATHOS, Ἄθως, ω, ὁ (Ep. Ἀθόως, ω), Hom., etc.; acc. Ἄθω, Ion. and old Att. Ἄθων, Hdt., Thuc.; also Ἄθων, ωνος, ὁ, Strab.; *an inhabitant of Mt. Athos*, Ἀθώτης, ου, ὁ, Luc.; adj., *of Mt. Athos*, Ἄθωος, α, ον, Trag.

ATHRIBIS, Ἄθριβις, ἡ, Strab.; *of* or *belonging to Athribis*, Ἀθριβίτης, ου, ὁ, Hdt.

ATILIUS, ATILIA, Ἀτίλιος, ου, ὁ, and Ἀτιλία, ας, ἡ, Polyb., Plut.

ATINTANES, THE, Ἀτιντᾶνες, ων, οἱ, Thuc.; adj., *Atintanian*, Ἀτιντάνιος, α, ον, Polyb.

ATLANTIC OCEAN, *vid.* ATLAS.

ATLANTIS, Ἀτλαντίς, ίδος, ἡ (sc. νῆσος), Plat.
ATLAS, Ἄτλᾶς, αντος, ὁ, Hes., Hdt., etc.; *a daughter of Atlas*, Ἀτλαντίς, ίδος, ἡ, Hes.; adj., *of* or *belonging to Atlas, Atlantic*, Ἀτλαντικός, ή, όν, esp. *the Atlantic Ocean*, ἡ Ἀτλαντικὴ θάλασσα, Hdt.; ὁ Ἀτλαντικὸς πόντος, Eur.; τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, Polyb.; ὁ Ἄτλας, in Dion. P.; pecul. fem. Ἀτλαντίς, ίδος.
ATOSSA, Ἄτοσσα, ης, ἡ, Hdt.
ATRAMYTTIUM, *vid.* ADRAMYTTIUM.
ATREBATES, THE, Ἀτρέβατοι and Ἀτρεβᾰ́τιοι, ων, οἱ, Strab.
ATRESTIDAS, Ἀτρεστίδας (dat. -δᾳ), ὁ, Dem.
ATREUS, Ἀτρεύς, έως Ep. έος, ὁ, Hom., etc.; *son of Atreus*, Ἀτρείδης, ου Ep. and Ion. αο and εω, and Ἀτρείων, ωνος, ὁ, Id. Epith. δαΐφρων, ἱππόδαμος.
ATROMETUS, Ἀτρόμητος, ου, ὁ, Æschin.
ATROPATES, Ἀτροπάτης, ου, ὁ, Ar.
ATROPOS, Ἄτροπος, ου, ἡ, Hes.
ATTAGINUS, Ἀττᾱ́γῑνος, ου, ὁ, Hdt.
ATTALEA, Ἀττᾰ́λεια, ας, ἡ, Strab., etc.
ATTALUS, Ἄττᾰλος, ου, ὁ, Ar., etc.; adj., *of* or *belonging to Attalus*, Ἀτταλικός, ή, όν, Strab.
ATTICA, Ἀττῐκή, ῆς, ἡ, Hdt., etc.; Ἀκτή, ῆς, ἡ (old Attic), Soph.; Ἀκτική, ῆς, ἡ, Soph.; Ἀτθίς, ίδος, ἡ, Eur.; Ἀκταία, ἡ, Strab.; adj., *Attic*, Ἀττικός, ή, όν, Æsch., etc.; pecul. fem. Ἀτθίς, ίδος; Ἀκταῖος, α, ον, Dion. P.; *the Attic dialect*, Ἀτθίς, ίδος, ἡ, Strab.; *to speak Attic*, Ἀττικίζω, Plat. (Com.), also *to Atticize*, Thuc.; *Atticism*, Ἀττίκισις, εως, ἡ, Luc.; *in Attic style*, Ἀττικιστί, Dem.
ATTIS, Ἄττις, εως and ιδος, also Ἄττης, ου Ion. εω, and Ἄττυς, or Ἄτυς, υος, ὁ, Luc., Paus.
ATYMNIUS, Ἀτύμνιος, ου, ὁ, Apollod.; *son of Atymnius*, Ἀτυμνιάδης, ου, ὁ, Hom.
ATYS, Ἄτυς, υος, ὁ, Hdt.
AUCHATÆ, THE, Αὐχάται, ῶν, οἱ, Hdt.
AUFIDUS (mod. OFANTO), Αὐφῑ́διος, or Αὔφῐδος, ου, ὁ, Polyb., etc.
AUGE, Αὔγη, ης, ἡ, Com.
AUGEÆ, Αὐγειαί, ῶν, αἱ, Hom.
AUGEAS, Αὐγείας, ου, also Αὐγέας, and Ep. -γείης, ὁ, Pind., Ap. Rh.; *son of Augeas*, Αὐγηϊάδης, ου, ὁ, Hom.
AUGSBURG, Αὐγοῦστα Οὐενδελικῶν, Ptol.
AUGUSTA (empress), Σεβαστιάς, άδος, ἡ, Anth.; Αὐγοῦστα, ἡ, Dio C.
AUGUSTA, Αὐγοῦστα, ἡ, Dio C.
AUGUSTA EMERITA, *vid.* MERIDA; AUGUSTA PRÆTORIA, *vid.* AOSTA; AUGUSTA TAURINORUM, *vid.* TURIN; AUGUSTA VINDELICORUM, *vid.* AUGSBURG.
AUGUSTUS, Αὔγουστος, ου, ὁ, Dio C.; Σεβαστός, ὁ, Strab.
AULIS, Αὐλίς, ίδος, ἡ, Hom., etc. Epith. πετρήεσσα, ἐναλία.
AULON, Αὐλών, ῶνος, ὁ, Thuc., Xen.; *an inhabitant of Aulon*, Αὐλωνίτης, ου, ὁ, Xen.
AULUS, Αὖλος, ου, ὁ, Polyb.
AURELIANUS, Αὐρηλιανός, οῦ, ὁ, Hdn.
AURELIUS, Αὐρήλιος, ου, ὁ, Dio C.
AUREOLUS, Αὐρέολος, ου, ὁ, Anth.
AURORA, Ἠώς, οῦς, ἡ, Hom., etc.; Att. Ἕως; Hom. epith. ῥοδοδάκτυλος and ἠριγένεια.
AUSAR, THE, Αὔσαρ, αρος, ὁ, Strab.
AUSONES, THE, Αὔσονες, ων, οἱ, Arist., etc.; *an Ausonian*, Αὔσων, ονος, ὁ, Strab.; *Ausonia* (also poet. for *Italy*), Αὐσονία, ἡ, Apollod.; adj., *Ausonian*, Αὐσόνιος, α, ον, and Αὐσονικός, ή, όν, Id.; pecul. fem. Αὐσονίς, ίδος, Dion. H.
AUTESION, Αὐτεσίων, ωνος, ὁ, Hdt.
AUTOCLES, Αὐτοκλῆς, έους, ὁ, Thuc.
AUTOCRATES, Αὐτοκράτης, ους, ὁ, Thuc.
AUTODICUS, Αὐτόδικος, ου, ὁ, Hdt.
AUTOLEON, Αὐτολέων, οντος, ὁ, Plut.
AUTOLYCUS, Αὐτόλῠκος, ου, ὁ, Hom., etc.
AUTOMEDON, Αὐτομέδων, οντος, ὁ, Hom., etc.
AUTOMENES, Αὐτομένης, ους, ὁ, Ar.
AUTONOË, Αὐτονόη, ης, ἡ, Hom., Hes., etc.
AUTONOMUS, Αὐτόνομος, ου, ὁ, Dem.
AUTONOUS, Αὐτόνοος, ου, ὁ, Hom., etc.
AUTOPHONUS, Αὐτόφονος, ου, ὁ, Hom.
AUXIMUM, Αὔξουμον, ου, τό, Strab.; Αὔξιμον, τό, Plut.
AVELLA, Ἄβελλα, ης, ἡ, Strab.
AVENTINE, MOUNT, Ἀβεντῖνον, ου, τό (sc. ὄρος), Strab.; Ἀβεντῖνος λόφος, ὁ, Plut.
AVERNUS, LAKE, Ἄορνος, ου, ὁ, Strab.
AVIGNON, Αὐενιών, ῶνος, ἡ, Strab.; *of Avignon*, Αὐενιωνήσιος, α, ον, Steph.
AXIOCHUS, Ἀξίοχος, ου, ὁ, Plat.
AXIUS, THE, Ἀξιός, οῦ, ὁ, Hom., etc.
AXONA, THE, Αὔξουννος, ου, ὁ, Dio C.
AXYLUS, Ἄξῡλος, ου, ὁ, Hom.
AZANIA, Ἀζᾱνία, ας, ἡ, Polyb.; *an Azanian*, Ἀζάν, ᾶνος, ὁ, Strab.; adj. Ἀζάνιος, α, ον, pecul. fem. Ἀζᾱνίς, ίδος, h.
AZARIAH, Ἀζαρίας, ου, ὁ, LXX.
AZEUS, Ἀζεύς, έως, ὁ, Paus.; *son of Azeus*, Ἀζείδης, ὁ, Hom.
AZOF, SEA OF, *vid.* MÆOTIS.
AZORUS, Ἄζωρος, ου, ὁ, Strab.
AZOTUS (*Ashdod*), Ἄζωτος (or -τός, Strab.), ου, ἡ, Hdt.; adj., *Azotian*, Ἀζώτιος, α, ον.

B.

BAAL, Βάαλ, or Βαάλ, ὁ (indecl.), LXX. *Vid.* BELUS.
BAALBEK, Ἡλιούπολις, εως, ἡ, Strab.
BABEL, *vid.* BABYLON.
BABRIUS or BABRIAS, Βάβριος or Βαβρίας, ου, ὁ, Suid.
BABYLON, Βαβυλών, ῶνος, ἡ, Hdt., etc.; adj., *Babylonian*, Βαβυλώνιος, α, ον (also ος, ον), Ar., and Βαβυλωνιακός, ή, όν, Alex.; pecul. fem. Βαβυλωνίς, ίδος, Nonn.
BABYLONIA, Βαβυλωνία χώρα, ἡ, Hdt., also without χώρα, Xen.
BABYS, Βάβυς, υος, ὁ, Hellan.
BACCHANALIAN, BACCHANTE, } *vid.* First Part, p. 45.
BACCHIADÆ, THE (*descendants of Bacchis*), Βακχιάδαι, ῶν, οἱ, Hdt.
BACCHIS (woman's name), Βακχίς, ίδος, ἡ, Ath.; (man's name), Βάκχις, ιδος, ὁ, Paus.
BACCHIUS, Βάκχιος, ου, ὁ, Dem.
BACCHUS, *vid.* First Part, p. 45.
BACCHYLIDES, Βακχυλίδης, ου, ὁ, Æl.
BACCHYLIS, Βακχυλίς, ίδος, ἡ, Anth.
BACIS, Βάκις, ιδος, ὁ, Hdt.
BACTRA (*Balk*), Βάκτρα, ων, τά, Hdt.; for adj., *vid.* sq.
BACTRIA, Βακτρία, ας, ἡ, Hdt., etc.; Βακτριᾱνή, ἡ, Strab.; adj., *Bactrian*, Βάκτριος, α, ον, Æsch.; Βακτριᾱνός, ή, όν, Hdt., etc.
BADAJOZ, Βαθεῖα, ας, ἡ, Plut.
BÆTICA, Βαιτική, ῆς, ἡ, Strab.
BÆTIS, THE (*Guadalquiver*), Βαῖτις, ιος, ὁ, Plut.
BÆTON, Βαίτων, ωνος, ὁ, Ath.
BÆTULO, THE, Βαιτυλών, ῶνος, ὁ, Strab.
BÆTURIA, Βαιτουρία, ας, ἡ, Strab.
BÆUS, Βαῖος, ου, poet. Βάϊος, ὁ, Strab., Lyc.
BAFFO, *vid.* PAPHOS.
BAGÆUS, Βαγαῖος, ου, ὁ, Hdt., Xen.
BAGOAS, Βαγώας, ου, ὁ, Ar.
BAGRADAS, THE, Βαγράδας, ου, ὁ, Strab.
BAIÆ, Βαῖαι and Βαΐαι, ῶν, αἱ, Strab.
BALAAM, Βαλαάμ, ὁ (indecl.), LXX.
BALACLAVA, Παλάκιον, ου, τό, Strab.
BALBINUS, Βαλβῖνος, ου, ὁ, Hdn.
BALBUS, Βάλβος, ου, ὁ, Strab.
BALEARIC ISLES, THE, Βαλεᾱρίδες νῆσοι, αἱ, Strab.; Βαλιᾱρίδες, Diod.; Γυμνήσιαι νῆσοι, αἱ, Artem.; adj. Βαλεᾱρικός, ή, όν, Ptol.; Γυμνήσιος, α, ον, App.; *an inhabitant of the Balearic Isles*, Γύμνης, ητος, ὁ, Strab.; fem. Γυμνησίς, ίδος, Steph. B.; Βαλιαρεύς, έως, ὁ, Polyb.
BALKAN, MOUNT, *vid.* HÆMUS.
BALTHAZAR, Βαλτάσαρ, ὁ (indecl.), LXX.
BALTIC SEA, THE, Σαρματικὸς Ὠκεανός, ὁ, Ptol.
BAMBERG, Βέργιον, ου, τό, Ptol.
BAMBYCE, *vid.* EDESSA.
BANTIA, Βαντία, ας, ἡ, Plut.; Βάντεια, ἡ, Steph.; adj. Βαντιᾱνός, ή, όν, Id.
BARABBAS, Βαραββᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.
BARACHIAS, Βαραχίας, ου, ὁ, N. T.
BARAK, Βαράκ, ὁ (indecl.), N. T.
BARBARA, Βαρβάρα, ας, ἡ, Eccl.
BARBAROSSA, *vid.* AHENOBARBUS.
BARCA, Βάρκη, ης, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Barca*, Βαρκαιάτης, ου, ὁ, Steph.; adj. Βαρκαῖος, α, ον, Soph.
BARCA or BARCAS (man's name), Βάρκας, α, ὁ, Polyb.
BARCELONA, Βαρκινών, Ptol.
BARDYLIS, Βάρδυλις, and -δυλλις, ιος, ὁ, Diod., Plut.
BARIUM (*Bari*), Βάριον, ου, τό, Strab.
BARNABAS, Βαρνάβας, α, ὁ, N. T.
BARSABAS, Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.
BARSINE, Βαρσίνη, ης, ἡ, Ar., etc.
BARTHOLOMEW, Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, N. T.

BARTIMĒUS, Βαρτίμαιος, ου, ὁ, N. T.
BASIAS, Βασίας, ου, ὁ, Xen.
BASIL, Βασίλειος, ου, ὁ, Suid., Eccl.
BASILICA, *vid.* SICYON.
BASILIPOTAMO, *vid.* EUROTAS.
BASILLA, Βάσιλλα, ης, ἡ, Anth.
BASILLUS, Βάσιλλος, ου, ὁ, App.
BASLE, Βασιλία, ας, ἡ.
BASSIANUS, Βασσιᾱνός, οῦ, ὁ, Hdn.
BASSIDÆ, THE, Βασσίδαι, ῶν, οἱ, Pind.
BASSUS, Βάσσος, ου, ὁ, Luc.
BASTARNÆ, THE, Βαστάρναι, ῶν, οἱ, Strab.; adj. Βασταρνικός, ή, όν, Id.
BATALUS, Βάταλος, ου, ὁ, Luc.
BATAVIANS, THE, Βαταβοί, and Βατανοί, ῶν, οἱ, Ptol.
BATĒA, Βάτεια, ας, ἡ, Apollod.
BATH, Ὕδατα Θερμά, Ptol.
BATHSHEBA, Βηθσαβεέ, ἡ (indecl.), LXX.
BATHYLLUS, Βάθυλλος, ου, ὁ, Dem.; adj., *of Bathyllus*, Βαθύλλειος, α, ον, Ath.
BATIĒA, Βατίεια, ας, ἡ, Hom.
BATON or BATO, Βάτων, ωνος, ὁ, Strab.
BATRACHUS, Βάτραχος, ου, ὁ, Lys.
BATTALUS, Βάτταλος, ου, ὁ, Anth.
BATTUS, Βάττος, ου, ὁ, Hdt.; *son* or *descendant of Battus*, Βαττιάδης, ου, ὁ, Call., or Βαττίδης, ου, ὁ, Pind.
BAUCIS, Βαυκίς, ίδος, ἡ, Anth.; (man's name), Βαῦκις, ιος, ὁ, Paus.
BAUCO, Βαυκώ, οῦς, ἡ, Anth.
BAULI, Βαῦλοι, ων, οἱ, Dio C.
BEBRYCES, THE, Βέβρυ˘κες, ων, οἱ, Ap. Rh.; adj. Βεβρύκιος, α, ον, Id.
BEELZEBUB, Βεελζεβούλ or Βεελζεβούβ, ὁ (indecl.), N. T.
BEIROUT, *vid.* BERYTUS.
BELBINA, Βέλβῑνα, ης, ἡ, Plut.; *an inhabitant of Belbina*, Βελβῑνίτης, ου, ὁ, Hdt.
BELESYS, Βέλεσυς, υος, ὁ, Xen.
BELGÆ, THE, Βέλγαι, ῶν, οἱ, also Βέλγες, Strab.; adj., *Belgian*, Βελγικός, ή, όν, Steph.; the country *Belgium*, Βελγική, ἡ, Id.
BELGRADE, Σιγγίνδουνον or Σιγίνδουνον, ου, τό, Ptol.; Σιγγηδών, ἡ, Procop.
BELISARIUS, Βελισάριος, ου, ὁ, Suid.
BELLEROPHON, Βελλεροφόντης, ου, ὁ, Hom.; also Βελλεροφῶν, ῶντος, ὁ, Theoc. Epith. ἀμύμων, δαΐφρων, κραταιός.
BELLERUS, Βέλλερος, ου, ὁ, Apollod.
BELLONA, Ἐνῡώ, οῦς, ἡ, Hom., etc. Epith. θοῦρις, λυγρά, πτολίπορθος, στονόεσσα, χαλκοχίτων.
BELLOVACI, Βελλόακοι, ων, οἱ, Strab.; -ουακοί, οἱ, Ptol.
BELUS, Βῆλος, ου, ὁ, Hdt., etc.; *son of Belus*, Βηλίδης, ου, ὁ, and adj. fem. Βηλίς, ίδος, ἡ, Hdt.
BENĀCUS LACUS (*Lago di Garda*), Βήνᾱκος λίμνη, ἡ, Strab.
BENDIS, Βενδίς, ῖδος, ἡ, *the temple of Bendis*, Βενδίδειον, τό, Xen.; *festival of* (Diana) *Bendis*, Βενδίδεια, τά, Plat.
BENEVENTUM (*Benevento*), Βενεούεντον, ου, τό, or Βενούεντον, τό, Strab.; Βενεβεντός, ἡ, Ath.; adj. Βενεβεντῖνος and Οὐενοαντᾱνός, ή, όν, Steph.
BENGAL, BAY OF, Κόλπος Γαγγητικός, Ptol.
BENJAMIN, Βενιαμίν, ὁ (indecl.), LXX.
BERECYNTUS, MOUNT, Βερέκυντος, ου, ὁ, irreg. acc. Βερέκυντα, Æsch.; adj., *Berecyntian*, Βερεκύνθιος, α, ον, Arist.
BERENĪCE, Βερενίκη, ης, ἡ (Maced. for Φερενίκη), Theoc.; Βερνίκη, ἡ, N. T.
BERGAMO, Βέργομον, ου, τό, Ptol.
BERNICE, *vid.* BERENICE.
BEROE or BERŒA, Βερόη, ης, ἡ, also Βέροια or Βέῤῥοια, ἡ, Thuc., etc.; *an inhabitant of Beroe*, Βεροιεύς, έως, and Βεροιαῖος, ου, ὁ, Polyb.
BEROSUS, Βήρωσος, ου, ὁ, Ath.
BERYTUS (*Beirout*), Βηρῡτός, οῦ, ἡ, Strab.; adj., *of Berytus*, Βηρύτιος, α, ον, Steph.
BESA, Βῆσα or Βῆσσα, ης, ἡ, Hom., etc.; *an inhabitant of Besa*, Βησαεύς or -αιεύς, έως, ὁ, Isæ., Strab.; *to Besa*, Βήσαζε, Isæ.
BESANÇON, Οὐεσοντίων, ωνος, Dio.
BESSI, THE, Βέσσοι, ων, οἱ, Polyb., or Βησσοί, οἱ, Hdt.; adj. Βεσσικός, ή, όν, Byz.
BETHABARA, Βηθαβαρά, ᾶς, ἡ, N. T.
BETHANY, Βηθανία, ας, ἡ, N. T.
BETHESDA, Βηθεσδά, ἡ (indecl.), N. T.
BETHLEHEM, Βηθλεέμ, ἡ (indecl.), N. T.
BETHPHAGE, Βηθφαγή, ἡ (indecl.), N. T.
BETHSAIDA, Βηθσαϊδά, ἡ (indecl.), N. T.
BEYROUT, *vid.* BERYTUS.
BIANOR, Βιάνωρ, ορος, ὁ, Ion. Βιήνωρ, Hom., etc.
BIAS, Βίᾱς, αντος, ὁ, Hom., etc.; patron., *son of Bias*, Βιαντιάδης, ου, ὁ, Ap. Rh.
BIBRACTE, Βίβρακτα, ων, τά, Strab.
BION, Βίων, ωνος, ὁ, Diod., etc.
BISALTÆ, THE, Βισάλται, ῶν, οἱ, Hdt.; adj., *Bisaltian* (i. e. Thracian), Βισάλτιος, α, ον, Id.; *country of the Bisaltæ*, Βισαλτία, ας, ἡ, Thuc.
BISANTHE, Βισάνθη, ης, ἡ, Hdt., Xen.; *inhabitant of Bisanthe*, Βισανθηνός, ὁ, Steph.
BISCAY, BAY OF, Καντάβριος Ὠκεανός, ὁ, Strab.
BISTONES, THE, Βίστονες, ων, οἱ, Hdt., etc.; *the country of the Bistones*, Βιστονία, ἡ, Orph.; adj., *Bistonian*, Βιστόνιος, α, ον, Ap. Rh.; pecul. fem. Βιστονίς and Βιστωνίς, ίδος, Id.; *the Bistonian Lake*, Βιστονὶς λίμνη, ἡ, Hdt.
BITHYNIA, Βῑθῡνία, ας, ἡ, Strab., also Βιθυνίς, ίδος, ἡ, Xen.
BITHYNIANS, THE, Βῑθῡνοί, ῶν, οἱ, Hdt., etc.; as adj., Βῑθῡνός, Thuc.; pecul. fem. Βιθῡνίς, Ap. Rh.
BITON, Βίτων, ωνος, ὁ, Hdt., etc.
BITURIGES, Βιτούριγες, ων, οἱ, Strab.
BLACK FOREST, THE, Ἄβνοβα (Αὔνοβα), ων, τά, Ptol.
BLACK SEA, THE, *vid.* EUXINE.
BLÆSUS, Βλαῖσος, ου, ὁ, Ath.
BLEMYES, THE, Βλέμυες, also Βλέμμυες, ων, οἱ, Theoc.
BLEPÆUS, Βλεπαῖος, ου, ὁ, Dem.
BLEPSIADÆ, THE, Βλεψιάδαι, ῶν, οἱ, Pind.
BLEPYRUS, Βλέπυρος, ου, ὁ, Ar.
BOAGRIUS, THE, Βοάγριος, ου, ὁ, Hom.
BOCCHUS, Βόκχος, ου, ὁ, Strab.
BŒÆ, Βοιαί, ῶν, αἱ, Polyb.; adj., *of Bææ*, Βοιᾱτικός, ή, όν, Paus.
BŒBE, Βοίβη, ης, ἡ, Hom., etc.; *an inhabitant of Bœbe*, Βοιβεύς, έως, ὁ, fem. Βοιβηΐς, ίδος, also as adj., Hom., etc.; Βοιβάς, άδος, ἡ, Pind; Βοιβηΐτις, ιδος, Eur.
BŒOTIA, Βοιωτία, ας, ἡ, Hdt., etc.; *a Bœotian*, Βοιωτός, ὁ, Hom., etc.; fem. Βοιωτίς, ίδος, also adj., Xen.; adj., *Bœotian*, Βοιώτιος, α, ον, and Βοιωτιακός, ή, όν, Hom., etc.
BOETHUS, Βόηθος, ου, ὁ, Strab., etc.
BŒUM, Βοιόν, οῦ, τό, and Βόϊον, Thuc.
BOII, Βοῖοι or Βόϊοι, ων, οἱ, Polyb.
BOLBE, LAKE, Βόλβη, ης, ἡ, Æsch.
BOLBITINE, Βολβιτίνη, ης, ἡ, Hdt., hence *the Bolbitine mouth* (of the Nile), Βολβίτινον στόμα, τό, Id., Strab.
BOLOGNA, *vid.* BONONIA.
BOLSENA, *vid.* VULSINII.
BOMBYCE, Βομβύκη, ης, ἡ, Theoc.
BOMILCAR, Βομίλκας, α, ὁ, Diod.; Βοαμίλκας, α, ὁ, Polyb.
BONN, Βόννα, ης, ἡ, Ptol.
BONONIA (*Bologna*), Βωνωνία, ας, ἡ, Strab.
BORBETOMAGUS, Βορβητόμαγος, ου, ὁ, Ptol.
BORDEAUX, Βουρδίγαλα, ἡ, Ptol.
BOREAS, Βορέας, ου, ὁ, Hes., etc.; *son of Boreas*, Βορεάδης, ου, ὁ, Diod., poet. Βορηϊάδης, Antiph.; *daughter of Boreas*, Βορεάς, άδος, ἡ, Soph.; Βορειάς, Orph.; *vid.* Gr. Lex.
BORUS, Βῶρος, ου, ὁ, Hom., etc.
BORYSTHENES, Βορυσθένης, ους, ὁ, Hdt.; *dweller on the Borysthenes*, Βορυσθενίτης, ου, Ion. -θενείτης, εω, ὁ, Hdt.; fem. -θενῖτις, ιδος, ἡ, Strab.
BOSPORUS, Βόσπορος, ου, ὁ, Æsch.; *the Thracian Bosporus* (the Bosphorus or Straits of Constantinople), Βόσπορος Θράκιος, Hdt.; *the Cimmerian Bosporus* (Straits of Yenikale), Β. Κιμμέριος or -ερικός, Hdt., etc.; *a dweller on the Bosporus*, Βοσπορίτης, ου, Soph., and Βοσπόρᾱνος, ου, ὁ, Strab.; adj., *of the Bosporus*, Βοσπόριος, α, ον, Soph.
BOSTAR, Βώσταρος, ου, ὁ, Polyb.
BOTTIA or BOTTIÆA, Βοττία, and Βοττιαία, ας, ἡ, Thuc.; Βοττιαιΐς, ίδος, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Bottia*, Βοττιαῖος, ὁ, Id.; adj., *of Bottia*, Βοττικός, ή, όν, Thuc.
BOULOGNE (*sur mer*), Γησοριακόν, οῦ, τό (ἐπίνειον), Ptol.; Βονωνία (παραθαλασσία, πρὸς τῇ θαλάσσῃ κειμένη), ἡ, Zos.
BOURDEAUX, *vid.* BORDEAUX.
BOURGES, Αὐάρικον, ου, τό, Ptol.
BOVIANUM, Βοΐανον, ου, τό, Strab.
BOVILLÆ, Βοΐ˘λλαι, ῶν, αἱ, *inhabitant of Bovillæ*, Βοϊλλανός, ὁ, Diod.
BOYNE, THE, Ὀβόκας, α, ὁ (ποταμός), Ptol.
BRACHMANS or BRAHMINS, THE, Βραχμᾶνες, ων, οἱ, Strab., also Βράχμαι, οἱ, Steph.
BRACHYLLUS, Βράχυλλος, ου, ὁ, Dem.
BRANCHIDÆ (a town), Βραγχίδαι, ῶν, οἱ, Hdt.
BRANCHUS, Βράγχος, ου, ὁ, Luc., etc.; *son* or *descendant of Branchus*, Βραγχίδης, ου, ὁ, in pl., Hdt., etc.
BRASIDAS, Βρασίδας, ου, ὁ, Thuc.; *of* or *relating to Brasidas*, Βρασίδειος, α, ον, Id.
BRAURO, Βραυρώ, οῦς, ἡ, Thuc.
BRAURON, Βραυρών, ῶνος, ὁ, Hdt.; adj., *of Brauron*, *Brauronian*, Βραυρώνιος, α, ον, Ar.; *festival of Brauron*, Βραυρώνια, τά, Ar.; *from Brauron*, Βραυρωνόθεν, Dem.; *to Brauron*, Βραυρῶνάδε, Ar.
BREMEN, Φαβίρανον, ου, τό, Ptol.
BRENNUS, Βρέννος, ου, ὁ, Strab.; Βρῆννος, ὁ, Suid.
BRESCIA, *vid.* BRIXIA.
BREST, Βριουάτης λιμήν, ὁ, Ptol.
BRIAREUS, Βριᾰρεως, ω (-ρῆος,

Nonn.), ὁ, Hom., etc.; Αἰγαίων, ωνος, ὁ, Hom. Epith. ἑκατόγχειρος, ἄατος πολέμοιο, εὐπάλᾰμος.

Brigantes, the, Βρίγαντες, ων, οἱ, Paus.

Brigantium (*Bregenz*), Βριγάντιον, ου, τό, Strab.

Brilessus, Mount, Βριλησσός, οῦ, ὁ, Thuc.; adj., *of Brilessus*, Βριλήσσιος, α, ον.

Briseïs, *vid.* sq.

Brises, Βρῖσεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom. (but nom. does not occur); *daughter of Brises, Briseïs*, Βρῖσηΐς, ΐδος, ἡ, Id.

Britain, Βρεττᾱνία (or Βρετᾱνία), ας, ἡ, Diod.; *an inhabitant of Britain, a Briton*, Βρεττᾱνός, οῦ, ὁ, Polyb.; adj., *British*, Βρεττᾱνικός, ή, όν, e. g. αἱ Βρεττανικαὶ νῆσοι, Polyb.; pecul. fem. Βρεττᾱνίς, ίδος, Dion. P.

Britomartis, Βριτόμαρτις, εως, ἡ, Call., etc.

Brixellum, Βρίξελλον, ου, τό, Ptol.

Brixia (*Brescia*), Βριξία, ας, ἡ, Strab.

Bromerus, Βρομερός, οῦ, ὁ, Thuc.

Brontes, Βρόντης, ου, ὁ, Hes.

Bructeri, the, Βρούκτεροι, ων, οἱ, Strab.

Brundisium, Βρεντέσιον, ου, τό, Hdt.; *a Brundisian*, Βρεντεσῖνος, ου, ὁ, Steph.

Bruttii, Βρέττιοι, ων, οἱ, Polyb.; Βρούττιοι, οἱ, Steph.; *country of the Bruttii*, Βρεττία, ας, ἡ, Strab.; Βρεττιανή, ῆς, ἡ, Polyb.

Brutus, Βροῦτος, ου, ὁ, Suid.

Bubastis, Βούβαστις, ιος, ἡ, Hdt.

Bubastus, Βούβαστος, ου, ἡ, Steph., also Βούβαστις, ἡ, Hdt.; adj. Βουβαστίτης, ὁ, Strab.

Bucephalus, Βουκεφάλας, α, ὁ, Strab.

Bucolic Mouth (of the Nile), Βουκολικὸν στόμα, τό, Hdt.

Bucolion (man), Βουκολίων, ωνος, ὁ, Hom., etc.;—(town), ἡ, Thuc.

Bucolus, Βούκολος, ου, ὁ, Apollod.; *son of Bucolus*, Βουκολίδης, ου, ὁ, Hom.

Budeum, Βούδειον, ου, τό, Hom.

Bulgarians, the, Βούλγαροι, ων, οἱ, Suid.

Bupalus, Βούπᾰλος, ου, ὁ, Ar., etc.; adj., *of Bupalus*, Βουπάλειος, α, ον, Anth.

Buphras, Βουφράς, άδος, ἡ, Thuc.

Buprasium, Βουπράσιον, ου, τό, Hom.

Bura, Βοῦρα (or Βούρα), ας, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Bura*, Βουραῖος and Βούριος, ὁ, Polyb.; adj. Βουραϊκός, ή, όν, Paus.

Buselus, Βούσελος, ου, ὁ, Dem.; *descendants of Buselus*, Βουσελίδαι, ῶν, οἱ, Id.

Busiris (man's name), Βούσῖρις, ιδος, ὁ, Isoc.;—(a town), ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Busiris*, Βουσῖρίτης, ου, ὁ, also as adj., Hdt., etc.

Butes, Βούτης, ου, ὁ, Ap. Rh.; *descendants of Butes, the Butadæ*, Βουτάδαι, ῶν, οἱ, also Ἐτεοβουτάδαι, Dem.

Buthrotum (*Butrinto*), Βουθρωτόν, οῦ, τό, and Βουθρωτός, οῦ, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Buthrotum*, Βουθρώτιος, ὁ, Steph.

Buto, Βουτώ, οῦς, ἡ (also Βούτη and Βοῦτος), Hdt., Strab.

Butrium, Βούτριον, ου, τό, Strab.

Buxentum, Πυξοῦς, οῦντος, ὁ, Strab.; Βούξεντον, ου, τό, Ptol.; *an inhabitant of Buxentum*, Πυξούντιος, ὁ, Steph.

Buzyges, Βουζύγης, ου, ὁ, Suid.; adj., *of* or *relating to Buzyges*, Βουζύγιος or -γειος, α, ον, Hdt.

Byblis, Βυβλίς, ίδος, ἡ, Theoc.

Byblus, Βύβλος, ου, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Byblus*, Βύβλιος, α, ον, Luc.

Byzacium, Βυζακὶς χώρα, ἡ, Polyb.; Βυζακία, ἡ, and Βυζάκιον, ου, τό, Steph.; *the inhabitants of Byzacium*, Βυζάκιοι, οἱ, Strab.

Byzantium, Βυζάντιον, ου, τό, Hdt.; adj., *Byzantine*, Βυζάντιος, α, ον, also pecul. fem. Βυζαντίς, ίδος and -τιάς, άδος, Anth.

Byzas, Βύζας, αντος, ὁ, Diod.

Byzeres, the, Βύζηρες, ων, οἱ, Ap. Rh.; adj., *of Byzeres*, Βυζηρικός, ή, όν, Steph.

C.

Cabes (Gulf of), *vid.* Syrtis.

Cabillonum (*Châlons sur Saone*), Καβυλλῖνον, ου, τό, Strab.

Cabira (town), Κάβειρα, ων, τά, Strab.;—(nymph), Καβείρα, ας, ἡ, Id.

Cabiri, the, Κάβειροι, ων, οἱ, Hdt.

Câbul, Ὀρτόσπανα, ἡ, Ptol.

Cabyle, Καβύλη, ης, ἡ, Dem.; *an inhabitant of Cabyle*, Καβυληνός, ὁ, Steph.

Cacus, Κᾰκος, ου, ὁ, Dion.

Cadiz, *vid.* Gades.

Cadmea, Καδμεία, ας, ἡ, Xen., etc.

Cadmus, Κάδμος, ου, ὁ, Hom., Hes., etc.; adj., *of, relating to*, or *sprung from Cadmus*, Καδμεῖος, α, ον, Ion. -μήϊος, η, ον, Hdt., etc.; pecul. fem. Καδμηΐς, ίδος, Hes., Thuc.; *son* or *descendant of Cadmus*, Καδμείων, ωνος, ὁ, usu. in pl. of *the Thebans*, Hom., etc., also Καδμεῖοι, οἱ, Hes.; *daughter of Cadmus*, Καδμειώνη, ης, ἡ, Anth.; *sprung* or *descended from Cadmus*, Καδμογενής, ές, Tragg. Epith. Τύριος, ἀντίθεος, Ἀγηνορίδης, ἀλεξίκακος, ἀταρβής, ἀτάσθαλος, ὠκύμορος.

Cadurci, the, Καδουρκοί, ῶν, οἱ, Strab.

Cadusii, the, Καδούσιοι, ων, οἱ, Xen.

Cadytis, Κάδῦτις, ιος, ἡ, Hdt.

Cæcilia, Καικιλία, ας, ἡ, and

Cæcilius, Καικίλιος, ου, ὁ, Anth.

Cæcuban District, the, Καίκουβον, ου, τό, Strab.; adj., *Cæcuban*, Καίκουβος (e. g. οἶνος), Id.

Cælius Mons, Καίλιον ὄρος, τό, Strab.

Cænæ, Καιναί, ῶν, αἱ, Xen.

Cæneus, Καινεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.; *son of Cæneus*, Καινείδης, ου Ep. ᾱο, ὁ, Id.

Cæpio, Καιπίων, ωνος, ὁ, Plut.

Cære, Καιρέα, ας, ἡ, Strab., also Καιρή, ἡ, Steph.; *inhabitant of Cære*, Καιρετανός, ὁ, Strab., also -ρητανός, ὁ, Dion.

Cæsar, Καῖσαρ, ᾰρος, ὁ, Plut., etc.; adj., *of* or *relating to Cæsar, Cæsarian*, Καισάρειος, α, ον, Dio C.; Καισαριανός, ή, όν, App.; *the temple of Cæsar*, Καισάρειον or -σάριον, ου, τό, Strab.

Cæsaraugusta (mod. *Saragossa*), Καισαραυγούστα, ἡ, Strab.

Cæsarea, Καισάρεια, ας, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Cæsarea*, Καισαρεύς, έως, ὁ, Steph.

Cæso, Καίσων, ωνος, ὁ, Suid.

Caiaphas, Καϊάφας, α, ὁ, N. T.

Caïcus, the, Κάϊκος, ου, ὁ, Hes., Hdt., etc.; *the plain of Caïcus*, Καΐκου πεδίον, τό, Hdt.

Caieta (mod. *Gaeta*), Καιήτη, ης, ἡ, Diod.; *Gulf of Caieta* (Gaeta), *Sinus Caietanus*, Καϊάττας κόλπος, ὁ, Strab.

Cain, Κάϊν, ὁ (indecl.), N. T.

Caius, Γάϊος, ου, ὁ, Plut., etc.

Calabria, Καλαβρία, ας, ἡ, Strab.; and ἡ Καλαβρὶς (gen. ίδος) γαῖα, Dion. P.; *the Calabrians*, οἱ Καλαβροί, Strab.

Calagurris (mod. *Calahorra*), Καλάγουρις, ἡ, Strab.; Καλάγυρον, τό, App.

Calaïs, Κάλαϊς, ιδος, ὁ, Pind.

Calanus, Κάλανος, ου, ὁ, Strab., etc.

Calaurea, Καλαύρεια, ας, ἡ, Ap. Rh.; Καλαυρία, ἡ, Dem.; *an inhabitant of Calaurea*, Καλαυρείτης, ου, ὁ, Steph.

Calchas, Κάλχας, αντος, ὁ, Hom., etc. Epith. Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος, θεόπροπος, οἰωνιστής, μάντις.

Caleb, Χάλεβ, ὁ (indecl.), LXX.

Caledonian, Καληδόνιος, α, ον, Ptol.

Cales (mod. *Calvi*), Καλησία, ας, ἡ, Steph.; adj., *of Cales*, Καληνός, ή, όν, Strab., etc.

Calesius, Καλήσιος, ου, ὁ, Hom.

Caletor, Καλήτωρ, ορος, ὁ, Hom.; *son of Caletor*, Καλητορίδης, ου Ep. αο, ὁ, Hom.

Caligula, Καλιγόλας, α, ὁ, Dio C.

Callæschrus, Κάλλαισχρος, ου, ὁ, Dem.

Calliades, Καλλιάδης, ου, ὁ, Hdt., etc.

Callianassa, Καλλιάνασσα, ης, ἡ, Hom.

Callianira, Καλλιάνειρα, ας, ἡ, Hom.

Callias, Καλλίας, Ion. -λίης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt., Thuc., etc.

Callibius, Καλλίβιος, ου, ὁ, Xen.

Calliclea, Καλλίκλεια, ας, ἡ, Anth.

Callicles, Καλλικλῆς, έους, ὁ, Pind., etc.

Callicratea, Καλλικράτεια, ας, ἡ, Anth.

Callicrates, Καλλικράτης, ους, ὁ, Hdt., etc.

Callicratidas, Καλλικρατίδας, α, ὁ, Xen.

Callides, Καλλίδης, ου, ὁ, Andoc.

Callidice, Καλλιδίκη, ης, ἡ, h.

Callimachus, Καλλίμαχος, ου, ὁ, Hdt., etc.; adj., *of* or *relating to Callimachus*, Καλλιμάχειος, α, ον, Ath.

Callimbrotus, Καλλίμβροτος, ου, ὁ, Anth.

Callimedes, Καλλιμήδης, ους, ὁ, Diod.

Callimedon, Καλλιμέδων, οντος, ὁ, Ath.

Calline, Καλλίνη, ης, ἡ, Schol.

CALLINICE, Καλλινίκη, ης, ἡ, Inscr.
CALLINĪCUS, Καλλίνικος, ου, ὁ, Apollod.
CALLINUS, Καλλῖνος, ου, ὁ, Strab., etc.
CALLIOPE, Καλλιόπη, ης, ἡ, Hes., etc., also -όπεια, ας, ἡ, Agath.
CALLIPHON, Καλλιφῶν, ῶντος, ὁ, Paus.
CALLIPOLIS, Καλλίπολις, εως, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Callipolis*, Καλλιπολίτης, ου, ὁ, Id.
CALLIPPIDES, Καλλιππίδης, ου, ὁ; Ar., etc.; prop. n., and also patron. from
CALLIPPUS, Κάλλιππος, ου, ὁ, Dem., etc.
CALLIRRHOË, Καλλιῤῥόη, ης, ἡ (poet. also -λιρόη), Hes., etc.
CALLISTE, Καλλίστη, ης, ἡ, Hdt., Pind., etc.
CALLISTHENES, Καλλισθένης, ους, ὁ, Dem., etc.
CALLISTO, Καλλιστώ, οῦς, ἡ, Eur., etc.
CALLISTRATUS, Καλλίστρατος, ου, ὁ, Xen., etc.
CALLITELES, Καλλιτέλης, ους, ὁ, Paus., etc.
CALLIXENA, Καλλιξένα, ἡ, Ath.
CALLIXENUS, Καλλίξενος, ου, ὁ, Xen.
CALLON, Κάλλων, ωνος, ὁ, Anth.
CALONĪCE, Καλονίκη, ης, ἡ, Ar.
CALPE (mod. *Gibraltar*), Κάλπη, ης, ἡ, Strab.
CALPURNIA, Καλπουρνία, ας, ἡ, Plut.
CALPURNIUS, Καλπούρνιος, ου, ὁ, Plut.
CALVARY, Γολγοθᾶ (indecl.), N. T.; Κρανίου τόπος, ὁ, Id.
CALVI, *vid.* CALES.
CALYBE, Καλύβη, ης, ἡ, Apollod.
CALYCE, Καλύκη, ης, ἡ, Ar., etc.
CALYDNÆ (ISLANDS), THE, Καλύδναι νῆσοι, αἱ, Hom., etc.; *inhabitant of the Calydnæ*, Καλύδνιος, ὁ, Hdt.
CALYDON, Κᾰλῠδών, ῶνος, ἡ, Hom., etc.; adj., *of Calydon, Calydonian*, Καλῠδώνιος, α, ον, Xen., Call. Epith. αἰπεινή, ἐραννή, πετρήεσσα.
CALYPSO, Κᾰλυψώ, οῦς, ἡ, Hom., etc. Epith. ἄμβροτος, Ἀτλαντίς, ἠΰκομος, δεινὴ θεός, δολόεσσα, ἐϋπλόκᾰμος.
CAMARINA, Καμάρῖνα, ης, ἡ, Pind., Hdt., etc.; adj., *of Camarina*, Καμαρῖναῖος, α, ον, Hdt.
CAMBYSES, Καμβύσης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt., etc.
CAMILLUS, Κάμιλλος, ου, ὁ, Polyb.
CAMĪRUS, Κάμειρος, ου, ὁ, Pind.; —(a town), ἡ, Hom., etc.; *inhabitant of Camirus*, Καμειρεύς, έως, ὁ, Strab., fem. Καμειρίς, ίδος, Ath.; adj., *of* or *relating to Camirus*, Καμειραῖος, α, ον, Steph.
CAMPANIA, Καμπᾱνία, ας, ἡ, Strab.; adj., *Campanian*, Καμπανικός, ή, όν, Strab., and pecul. fem. Καμπανίς, ίδος, Dion.; *the Campanians*, οἱ Καμπᾱνοί, Strab.
CANA, Κανᾶ, ἡ (indecl.), N. T.; *of Galilee*, τῆς Γαλιλαίας, Id.
CANAAN, Χαναάν (indecl.), N. T.; ἡ γῆ Χαναάν or ἡ Χαναναία, Id., Joseph.; adj., *Canaanitish*, Χαναναῖος, α, ον, N. T.
CANACE, Κανᾰ́κη, ης, ἡ, Call.
CANACHUS, Κάναχος, ου, ὁ, Paus.
CANÆ, Κάναι, ῶν, αἱ, Strab.; adj., *of Canæ*, Καναῖος, α, ον, Ath.
CANARY ISLANDS, THE, αἱ τῶν Μακάρων νῆσοι, Hes., etc.
CANDACE, Κανδάκη, ης, ἡ, N. T.
CANDAULES, Κανδαύλης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.
CANDIA, *vid.* CRETE.
CANDIDUS, Κάνδῐδος, ου, ὁ, Inscr.
CANETHUS, Κάνηθος, ου, ὁ, Ap. Rh.
CANNÆ, Κάνναι, ῶν, αἱ, and Κάννα, ης, ἡ, Polyb., etc.
CANOPUS or CANOBUS, Κάνωβος or Κάνωπος, ου, ὁ, Hdt., etc.; *inhabitant of Canopus*, Κανωβίτης, ου, ὁ, Call., and Κανωβεύς, έως, ὁ, Paus.; adj., *of* or *relating to Canopus*, Κανωβικός, ή, όν, Hdt.; pecul. fem. Κανωβίς, ίδος, Plut.
CANTABRI, THE, Κάνταβροι, ων, οἱ, Strab., etc.; adj., *of the Cantabri, Cantabrian*, Κανταβρικός, ή, όν, Id., and -τάβριος, α, ον, Id.; *the country of the Cantabri*, Κανταβρία, ας, ἡ, Id.
CANTERBURY, Δαρούερνον, ου, τό, Ptol.
CANTHARA, Κανθάρα, ας, ἡ (Plaut.).
CANTHARUS, Κάνθαρος, ου, ὁ, Ar.
CANUSIUM (mod. *Canosa*), Κανύσιον, ου, τό, Strab.; *an inhabitant of Canusium*, Κανύσιος, and Κανυσίτης, ου, ὁ, Steph.; adj., *Canusian*, Κανυσῖνος, η, ον, Ath.
CAPANEUS, Καπᾰνεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom., etc.; patron., *son of Capaneus*, Καπανηϊάδης, ου, ὁ, Id., also Καπανήϊος υἱός, Id. Epith. ἀγακλειτός, ἀρηΐφιλος, κυδάλιμος, χαλκοτευχής.
CAPATON, Καπάτων, ωνος, ὁ, Thuc.
CAPENA, Καπίννα, ἡ, Steph.; *an inhabitant of Capena*, Καπιννάτης, ὁ, Id.
CAPERNAUM, Καπερναούμ, ἡ (indecl.), also Καφαρναούμ, N. T.
CAPETUS, Κάπετος, ου, ὁ, Paus.
CAPHĒREUS (mod. *C. d'Oro*), Καφηρεύς, έως Ion. ῆος, ὁ, Hdt., etc.; adj., *of Caphereus*, Καφήρειος, α, ον, Eur., pecul. fem. Καφηρὶς, ίδος, Id.
CAPITO, Καπίτων, ωνος, ὁ, Anth.
CAPITOLINUS, Καπιτωλεῖνος, ου, ὁ, Inscr.
CAPITOLIUM, Καπιτώλιον, ου, τό, Polyb., also Καπετώλιον, Dion.; adj., *of* or *relating to the Capitolium, Capitoline*, Καπετώλιος, α, ον, and -τωλῖνος, η, ον, Paus., etc.; pecul. fem. Καπετωλίς, ίδος, Anth.: *Jupiter Capitolinus*, Καπετώλιος Ζεύς, Dion.; *the Capitoline games*, τὰ Καπετωλεῖα, Steph.
CAPPADOCIA, Καππαδοκία, ας, ἡ, Strab.; *a Cappadocian*, Καππάδοξ, οκος, ὁ, Strab., and Καππάδοκος, ο, Menand., Καππαδόκης, ου, ὁ, Hdt.; fem. Καππαδόκισσα, ἡ, Strab.; adj. Καππαδοκικός, ή, όν, Dio C.; *to adopt Cappadocian manners* or *the Cappadocian side*, Καππαδοκίζω, Anth., App.
CAPREÆ (mod. *Capri*), Καπρέαι or -πρίαι, ῶν, αἱ, Strab.; Καπρίη, ης, ἡ, Hecat.; *inhabitant of Capreæ*, Καπριάτης, ου, ὁ, Steph.
CAPRUS, Κάπρος, ου, ὁ, Strab.
CAPUA, Καπύη, ης, ἡ, Polyb.; *of* or *belonging to Capua, Capuan*, Καπυᾱνός, ή, όν, Ath.; *the Capuans*, οἱ Καπυανοί, or -υηνοί, οἱ, Polyb., and Καπυήσιοι, Id.
CAPYS, Κάπυς, υος, ὁ, Hom., etc.
CAR, Κάρ, ᾱρός, ὁ, Hdt.
CARACALLA, Καράκαλλος, ου, ὁ, Dio C.
CARANUS, Κάρᾱνος, Ion. -ηνος, ου, ὁ, Hdt., etc.
CARBO, Κάρβων, ωνος, ὁ, Strab.
CARCINUS, Καρκίνος, ου, ὁ, Thuc., etc.
CARDAMYLE, Καρδαμύλη, ης, ἡ, Hom., etc.
CARDIA, Καρδία, ας, ἡ, Hdt.; adj., *Cardian*, Καρδιᾱνός, ή, όν, Xen.
CARDUCHI, Καρδοῦχοι, ων, οἱ, Xen.; adj., *Carduchian*, Καρδούχιος, α, ον, Id.
CARESUS, THE, Κάρησος, ου, ὁ, Hom.
CARIA, Κᾱρία, ας, ἡ, Hdt., etc.; adj., *Carian*, Κάριος, α, ον, Hdt.; Καρικός, ή, όν, Id.; *the Carians*, οἱ Κᾶρες, Hom., sing. Κάρ, ὁ, fem. Κάειρα, Id., as adj., Hdt.
CARION, Καρίων, ωνος, ὁ, Ar., etc.
CARMANIA, Καρμᾱνία, ας, ἡ, Strab.; *the Carmanians*, Καρμανοί, οἱ, Dion. P.; -μάνιοι and -μανῖται, οἱ, Strab.; adj. Καρμάνιος, pecul. fem. Καρμᾱνίς, ίδος, Dion. P.
CARMEL, MOUNT, Κάρμηλος, ου, ὁ, Strab.; Κάρμηλον, ου, τό, LXX.; *of Carmel, Carmelite*, Καρμήλιος, α, ον, Id.
CARMENTA, Καρμέντις, ιος, ἡ, Strab.
CARNEADES, Καρνεάδης, ου, ὁ, Luc., etc.
CARNĒAN, THE (Apollo), Καρνεῖος, poet. -νήϊος, ου, ὁ, Pind., Hdt., etc.; *the Carnea* (a festival), Καρνεῖα, τά, Hdt., Thuc.; *a victor at the Carnea*, Καρνεονίκης, ὁ, Ath.
CARNI, Κάρνοι, ων, οἱ, Strab.
CARNUS, Κάρνος, ου, ὁ, Paus.
CARPĂTHUS (mod. *Scarpanto*), Κάρπαθος, ου, ἡ, Hdt., etc., in Hom. Κράπαθος.
CARRÆ or CARRHÆ, Κάῤῥαι, ῶν, αἱ, Strab.; *Carrhæan*, Καῤῥαῖος, α, ον, and Καῤῥηνός, ή, όν, Ath.
CARSEOLI (mod. *Carsoli*), Καρσέολοι, ων, οἱ, Strab.
CARTEĬA, Καρτηΐα, ας, ἡ, Strab.
CARTHAGE, Καρχηδών, όνος, ἡ, Hdt., etc.; adj., *Carthaginian*, Καρχηδόνιος, α, ον, Id.; -δονιακός, ή, όν, and -δονικός, ή, όν, Strab.; Φοινῖκικός, ή, όν, Thuc.; *to favor the Carthaginians*, Καρχηδονίζω, Plut.—*New Carthage*, *vid.* CARTHAGENA.
CARTHAGENA, Καρχηδὼν ἡ νέα, Strab.; Καινὴ πόλις, Polyb.
CARVILIUS, Καρβίλιος, ου, ὁ, Plut.
CARYÆ, Καρύαι, ῶν, αἱ, Thuc., Xen.; *an inhabitant of Caryæ*, Καρυᾱ́της, ου, ὁ, fem. -υᾶτις, ιος, Paus.; *Caryatids*, αἱ Καρυᾶτιδες, Ath.
CARYSTUS, Κάρυστος, ου, ἡ, Hom., etc.; adj., *of Carystus, Carystian*, Καρύστιος, α, ον, Hdt., Eur.
CASCA, Κάσκας, α, ὁ, Dio C.
CASILINUM, Κασιλῖνον, ου, τό, Strab.
CASINUM, Κάσῖνον, ου, τό, Strab.
CASIUS, MOUNT, Κάσιον ὄρος, τό, Hdt., etc., also poet. ἡ Κασιῶτις πέτρα; adj., *Casian*, Κάσιος, α, ον, Suid.; pecul. fem. Κασιῶτις, ιδος, Dion. P.
CASMENÆ, Κασμέναι, ῶν, αἱ, Thuc.; Κασμένη, ἡ, Hdt.; adj., *of Casmenæ*, Κασμεναῖος, α, ον, Steph.
CASPIAN SEA, THE, Κασπία θάλασσα, ἡ, Hdt., etc., also ἡ Κασπία alone, and τὸ Κάσπιον πέλαγος, Strab.; adj., *Caspian*, Κάσπιος, α, ον, Hdt., etc.; Κασπιακός, ή, όν, Luc.; pecul. fem. Κασπίς, ίδος, and Κασπιάς, άδος, Dion. P.; *the dwellers on the Caspian*, Κάσπιοι, οἱ, Hdt. In Κάσπιος the ι is long before a long vowel.
CASSANDANE, Κασσανδάνη, ης, ἡ, Hdt.
CASSANDER, Κάσσανδρος, ου, ὁ, Polyb., etc.
CASSANDRA, Κασσάνδρα, ας, ἡ, Hom.

CASSANDREA, Κασσάνδρεια, ας, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Cassandrea*, Κασσανδρεύς, έως, ὁ, Ath.
CASSIEPEA, or CASSIOPE, Κασσιέπεια, ας, ἡ, Luc., also Κασσιόπη, ἡ, Anth.
CASSIODORUS, Κασσιόδωρος, ου, ὁ, Anth.
CASSIOPE, *vid.* CASSIEPEA.
CASSITERIDES, THE, Κασσιτερίδες (also Καττιτ-), ων, αἱ, Strab.
CASSIUS, Κάσσιος, ου, ὁ, Plut.
CASSIVELLAUNUS, Κασόλαυνος, ου, ὁ, Polyæn.
CASTALIA, Κασταλία, ας, ἡ, Hdt., etc.; adj., *Castalian*, Κασταλίς, ίδος, fem., Theoc.
CASTOLUS, Καστωλός, οῦ, ὁ, Xen.; adj., *Castolian*, Καστωλικός, ή, όν, Steph.
CASTOR, Κάστωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Castor*, Καστόρειος, ον, Pind.; pecul. fem. Καστορίς, Paus. Epith. ἱππόδαμος, ἱππαλίδης, αἰολόπωλος, ταχύπωλος, Τυνδαρίδης, φαεσφόρος, χρυσάρματος.
CASTRI, *vid.* DELPHI.
CATABATHMUS, Καταβαθμός, οῦ, ὁ, Strab.; also Καταβασμός, Æsch.
CATADUPA, Κατάδουπα, ων, τά, Hdt.
CATANA, Κατάνη, ης, ἡ, Thuc., etc.; *an inhabitant of Catana*, Καταναῖος, ὁ, Id.
CATARRHACTES, Καταῤῥάκτης, ου, ὁ, Hdt., etc.
CATILINE, Κατιλίνας, α, ὁ, Plut.
CATO, Κάτων, ωνος, ὁ, Plut.
CATREUS, Κατρεύς, έως, ὁ, Paus.
CATTI, Χάττοι, ων, οἱ, Strab.
CATULUS, Κάτλος, ου, ὁ, Plut.
CATURIGES, Κατόριγες, ων, οἱ, Strab.
CAUCASUS, Καύκασος, ου, ὁ, Hdt., also Καύκασις, ιος, ὁ, Id., and Καύκασον, τό, Ar.; adj., *of* or *relating to Caucasus, Caucasian*, Καυκάσιος, α, ον, Hdt., etc.; *a Caucasian*, Καυκάσιος and Καυκασίτης, ου, ὁ, Steph.
CAUCI, Καῦκοι, ων, οἱ, Strab.
CAUCON, Καύκων, ωνος, ὁ, Strab.
CAUCONES, THE, Καύκωνες, ων, οἱ, Hom., etc.; *the country of the Caucones*, Καυκώνεια and Καυκωνία, ας, ἡ, Strab.; adj., masc. Καυκωνίτης, and fem. Καυκωνίς, ίδος and -νιάς, άδος, Steph.
CAUDIUM, Καύδιον, ου, τό, Strab.; adj., *of* or *belonging to Caudium, Caudine*, Καυδῖνος, η, ον, Polyb.
CAULONIA, Καυλωνία, ας, ἡ, Polyb.; *an inhabitant of Caulonia*, Καυλωνιάτης, ου, ὁ, Id.
CAUNUS, Καῦνος, ου, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Caunus*, Καύνιος, α, ον, Id., and Καυνικός, ή, όν, Id.
CAŸSTER, THE, Καΰστριος, ου, ὁ, Hom., etc., also Κάϋστρος, ὁ, Strab.; adj. Καϋστρῖνος and -τριανός, ή, όν, Id.
CEA, *vid.* CEOS.
CEBENNA MONS (mod. *Cevennes*), Κέμμενον ὄρος τό, Strab., also ἡ Κεμμένη and τὰ Κέμμενα ὄρη, Id.
CEBES, Κέβης, ητος, ὁ, Plat.
CEBREN, Κεβρήν, ῆνος, ὁ, Dem., Xen., etc.; adj. Κεβρηνός, ή, όν, and Κεβρήνιος, α, ον, Strab., pecul. fem. Κεβρηνίς, ίδος.
CEBRIONES, Κεβριόνης, ου, ὁ, Hom.
CECIL, Καικίλιος, ου, ὁ (later Κεκίλιος), Anth.
CECROPIA, Κεκροπία, ας, ἡ, Eur.; *from Cecropia*, Κεκροπίηθεν, Call.
CECROPS, Κέκροψ, οπος, ὁ, Apollod.; adj., *Cecropian*, Κεκρόπιος, α, ον, Eur., etc.; pecul. fem. Κεκροπίς, ίδος, Anth.; *descendants of Cecrops*, i.e. the Athenians, Κεκροπίδαι, ῶν, οἱ, Hdt., etc.
CEFALONIA, *vid.* CEPHALLENIA.
CELADON, THE, Κελάδων, οντος, ὁ, Hom.
CELÆNÆ, Κελαιναί, ῶν, αἱ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Celænæ*, Κελαινίτης, ου, ὁ, Anth.
CELÆNO, Κελαινώ, οῦς, ἡ, Strab., etc.
CELEUS, Κελεός, οῦ, ὁ, h., etc.
CELSUS, Κέλσος, ου, ὁ, Luc.
CELTÆ or CELTS, THE, Κελτοί, ῶν, οἱ, Hdt., etc.; Κέλται, ῶν, οἱ, Strab.; adj., *of the Celts, Celtic*, Κελτικός, ή, όν, Id.; pecul. fem. Κελτίς, ίδος, Anth.; *the land of the Celts*, ἡ Κελτική, Arist.; *in Celtic*, Κελτιστί, Luc.
CELTIBERI, THE, Κελτίβηρες, ων, οἱ, Strab.; adj., *Celtiberian*, Κελτιβηρικός, ή, όν, Strab.; *the land of the Celtiberi*, Κελτιβηρία, ας, ἡ, Polyb.
CELTICA, *vid.* CELTÆ and GALLIA.
CENÆUM, Κηναῖον, ου, τό, h., etc.; ἄκρον Κηναῖον, Soph.; adj., *Cenæan*, Κηναῖος, α, ον, Id.
CENCHREÆ, Κεγχρέαι, ῶν, αἱ, also -χρειαί, Thuc., Xen.; *an inhabitant of Cenchreæ*, Κεγχρεάτης, ου, ὁ, Steph.
CENOMANI, THE, Κενομᾶνοί, ῶν, οἱ, Strab.
CENTAUR, *vid.* First Part, s. v.
CENTENIUS, Κεντήνιος, ου, ὁ, Polyb.
CENTRĪTES, THE, Κεντρίτης, ου, ὁ, Xen.
CENTRONES, THE, Κέντρωνες, ων, οἱ, Strab.
CENTURIPÆ, Κεντόριπα, ων, τά, Thuc.; *the inhabitants of Centuripæ*, Κεντόριπες, οἱ, Id.; -ριπῖνοι, οἱ, Dio C.
CEOS or CEA (mod. *Zea*), Κέως, ω, ἡ (also Κέος), Hdt.; *inhabitant of Ceos, Cean*, Κεῖος, Ion. Κήϊος, ὁ, Id.
CEPHALION, Κεφαλίων, ωνος, ὁ, Strab., etc.
CEPHALLENIA (mod. *Cefalonia*), Κεφαλληνία, ας, ἡ, Hdt., etc.; the Homeric Σάμη, ἡ, Strab.; *the Cephallenians*, οἱ Κεφαλλῆνες, Hom.; adj., *Cephallenian*, Κεφαλληνιακός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Κεφαλληνίς, ίδος, Ath.
CEPHALUS, Κέφαλος, ου, ὁ, Hes., etc.
CEPHAS, Κηφᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.
CEPHEUS, Κηφεύς, έως, ὁ, Hdt., etc.; fem. adj. Κηφηΐς, ίδος, Nic.
CEPHISIUS, Κηφίσιος, ου, ὁ, Lys.
CEPHISOCLES, Κηφῖσοκλῆς, έους, ὁ, Paus.
CEPHISODORUS, Κηφῖσόδωρος, ου, ὁ, Dem., etc.
CEPHISODOTUS, Κηφῖσόδοτος, ου, ὁ, Xen., etc.
CEPHISOPHON, Κηφισοφῶν, ῶντος, ὁ, Xen., etc.
CEPHISSUS, THE, Κηφῖσός or -φισσός, οῦ, ὁ, Hom., etc.; adj., *of the Cephissus, Cephissian*, Κηφίσιος, α, ον, Pind.; pecul. fem. Κηφισίς, ίδος, Hom., -ισιάς, άδος, Paus. Epith. καλλίναος, καλλιρέεθρος.
CERAMICUS, Κεραμεικός, οῦ, ὁ, Thuc., etc.
CERAMUS, Κέραμος, ου, ἡ, Strab.; *the Ceramian gulf*, ὁ κόλπος Κεραμεικός, Hdt., also Κεράμειος and -ραμικός, Xen.
CERASUS, Κερασοῦς, οῦντος, ἡ, Xen.; *inhabitant of Cerasus*, Κερασούντιος, ὁ, Id.
CERAUNIAN MOUNTAINS, THE, Κεραύνια ὄρη, τά, Ap. Rh.
CERBERUS, Κέρβερος, ου, ὁ, Hes.
CERCAPHUS, Κέρκᾰφος, ου, ὁ, Strab.; *the descendants of Cercaphus* (i.e. the Rhodians), Κερκαφίδαι, οἱ, Anth., and fem. Κερκαφίδες, Steph.
CERCIDAS, Κερκῐδᾶς, ᾶ, ὁ, Dem.
CERCOPES, THE, Κέρκωπες, ων, οἱ, Hdt., etc.
CERCOPS, Κέρκωψ, ωπος, ὁ, Ath.
CERCYON, Κερκυών, όνος, ὁ, Plut., etc.
CERDYLIUM, Κερδύλιον, ου, τό, Thuc.
CERES, Δημήτηρ, τερος and τρος, ἡ, h., etc. (acc. also Δημήτραν, Anth.); Δηώ, όος cont. οῦς, ἡ, h., etc.; *daughter of Ceres*, Δηωΐνη, ἡ, Call.; adj., *of Ceres*, Δημήτριος, ον, Theophr., also -τριακός, ή, όν, Geop.; pecul. fem. Δημητριάς, άδος, Plut.; also Δηῷος, α, ον, Anth.; *the temple of Ceres*, Δημήτριον, ου, τό, Strab.; *the festival of Ceres*, τὰ Δημήτρια, Poll.
CERIGO, *vid.* CYTHERA.
CERINTHUS, Κήρινθος, ου, ἡ, Hom., etc.
CERVETERE, *vid.* CÆRE.
CERYNEA, Κερύνεια, ας, ἡ, Polyb., also Κερυνία, ἡ, Æl.; adj., *Cerynean*, Κερύνειος, α, ον, Call., Κερυνίτης, ὁ, Paus., and Κερυνῖτις, ἡ, Apollod.
CERYX, Κῆρυξ, ῡκος, ὁ, Paus., etc.
CESTIUS, Κέστιος, ου, ὁ, Inscr.
CESTRINUS, Κεστρῖνος, ου, ὁ, Paus.
CESTRUS, Κέστρος, ου, ὁ, Strab.
CETHEGUS, Κέθηγος, ου, ὁ, Plut.
CETO, Κητώ, οῦς, ἡ, Hes., etc.
CEVENNES, *vid.* CEBENNA.
CEYX, Κήϋξ, ῡκος, ὁ, Hes., etc.
CHABRIAS, Χαβρίας, ου, ὁ, Xen.
CHÆREA, Χαιρέας, ου, ὁ, Thuc., Ar.
CHÆRECRATES, Χαιρεκράτης, ους, ὁ, Plat.
CHÆREDEMUS, Χαιρέδημος, ου, ὁ, Plat., etc.
CHÆRELAUS, Χαιρέλεως, ω, ὁ, (Att.), Xen.
CHÆREMON, Χαιρήμων, ονος, ὁ, Anth.
CHÆREPHANES, Χαιρεφάνης, ους, ὁ, Dion.
CHÆREPHILUS, Χαιρέφιλος, ου, ὁ, Din.
CHÆREPHON, Χαιρεφῶν, ῶντος, ὁ, Ar., Plat.
CHÆRESTRATE, Χαιρεστράτη, ης, ἡ, Dem.
CHÆRESTRATUS, Χαιρέστρᾰτος, ου, ὁ, Isæ.
CHÆRETIMUS, Χαιρέτῑμος, ου, ὁ, Dem.
CHÆRETIUS, Χαιρήτιος, ου, ὁ, Dem.
CHÆRIPPUS, Χαίριππος, ου, ὁ, Ar., etc.
CHÆRIS, Χαῖρις, ιδος, ὁ, Ar., etc.
CHÆRON, Χαίρων, ωνος, ὁ, Xen., etc.
CHÆRONDAS, Χαιρώνδας, ου, ὁ, Dem.
CHÆRONEA, Χαιρώνεια, ας, ἡ, Thuc.; *inhabitant of Chæronea*, Χαιρωνεύς, έως, ὁ, Thuc.; adj., *Chæronean*, Χαιρωνικός, ή, όν, pecul. fem. Χαιρωνίς, ίδος, Plut.
CHALCEDON, Χαλκηδών (also Καλχηδών), όνος, ἡ, Hdt.; adj., *Chalcedonian*, Χαλκηδόνιος, α, ον, Id.
CHALCIDICE, Χαλκιδική, ῆς, ἡ, Hdt., etc.
CHALCIOPE, Χαλκιόπη, ης, ἡ, Call.
CHALCIS, Χαλκίς, ίδος, ἡ, Hom., etc.; adj., *Chalcidian*, Χαλκιδικός, ή, όν, Hdt.; *an inhabitant of Chalcis*, Χαλκιδεύς, έως, ὁ, Id.

CHALCODON, Χαλκώδων, οντος, ὁ, Hom., etc.; *son of Chalcodon*, Χαλκωδοντιάδης, ου, ὁ, Id., and -τίδης, ὁ, Eur.

CHALCON, Χάλκων, ωνος, ὁ, Hom.

CHALDÆA, Χαλδαία, ας, ἡ, Steph.; *the Chaldeans*, Χαλδαῖοι, ων, οἱ, Hdt., etc.; adj. Χαλδαῖος, α, ον, Strab.

CHÂLONS, *vid.* CABILLONUM.

CHALYBES, THE, Χάλυβες, ων, οἱ, Hdt., etc. (sing. Χάλυψ, υβος); Χάλυβοι, οἱ, Eur.

CHAMÆLEON, Χαμαιλέων, οντος, ὁ, Ath.

CHAONES, Χάονες, ων, οἱ, Thuc. (sing. Χάων, ονος); *the country of the Chaones, Chaonia*, Χᾱονία, ας, ἡ, Steph.; adj., *Chaonian*, Χᾱόνιος, α, ον, Orph.; Χᾱονιτικός, ή, όν, pecul. fem. Χαονίς, ίδος, poet., Steph.

CHARADRA, Χαράδρα, ας, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Charadra*, Χαραδραῖος, ὁ, Hdn.

CHARADRUS, THE, Χάραδρος, ου, ὁ, Thuc., etc.

CHARAX, Χάραξ, ακος, ὁ, Suid.

CHARES, Χάρης, ητος, ὁ, Ar., Xen.

CHARIADES, Χαριάδης, ου, ὁ, Isæ.

CHARIAS, Χαρίας, ου, ὁ, Andoc.

CHARIBULUS, Χαιρέβουλος, ου, ὁ (Plaut.).

CHARICLEA, Χαρίκλεια, ας, ἡ, Luc.

CHARICLES, Χαρικλῆς, έους, ὁ, Thuc., Xen.

CHARICLO, Χαρικλώ, οῦς, ἡ, Pind., etc.

CHARIDEMUS, Χαρίδημος (Dor. -δᾱμος), ου, ὁ, Dem., etc.

CHARILAUS, Χαρίλᾱος, ου, Att. Χαρίλεως, ω, and Dor. Χαρίλᾱς, α, also Χάριλλος, ου, ὁ, Hdt., etc.

CHARINUS, Χαρῖνος, ου, ὁ, Dem., etc.

CHARIPPUS, Χάριππος, ου, ὁ, Ar., also Χαίριππος.

CHARISIUS, Χαρίσιος, ου, ὁ, Dem., etc.; *son of Charisius*, Χαρισιάδης, ου, ὁ, Id.

CHARITO, Χαριτώ, οῦς, ἡ, Anth.

CHARITON, Χαρίτων, ωνος, ὁ, Æl.

CHARLES, Κάρουλος, ου, ὁ, Byz.

CHARLESTON or -TOWN, Καρολόπολις, εως, ἡ.

CHARMANDE, Χαρμάνδη, ης, ἡ, Xen.

CHARMIDAS, Χαρμίδας, ου, ὁ, Paus., Dor. for

CHARMIDES, Χαρμίδης, ου, ὁ, Plat., Xen.

CHARMINUS, Χαρμῖνος, ου, ὁ, Thuc.

CHARMIONE, Χαρμιόνη, ης, ἡ, Zenob.

CHARMIS, Χάρμις, ιδος, ὁ, Call.

CHARMOLAUS, Χαρμόλᾱος, ου, Att. -λεως, ω, ὁ, Luc.

CHARMUS, Χάρμος, ου, ὁ, Plut.

CHARON, Χάρων, ωνος, ὁ, Xen., Ar.; adj., *of* or *belonging to Charon*, Χαρώνειος, ον, Strab.

CHARONDAS, Χαρώνδας, ου, ὁ, Plat.

CHAROPS, Χάροψ, οπος, ὁ, Luc., also Χάροπος, ου, ὁ, Hom.

CHARYBDIS, Χάρυβδις, εως Ion. ιος, ἡ, Hom., etc. Epith. ἀπηνής, δῖα, δεινή, στονόεσσα.

CHAUCI, THE, Καῦχοι, ων, οἱ, Ptol.; *the country of the Chauci*, Χαυκίς, ίδος, ἡ, Dio C.

CHELIDON, Χελῖδών, όνος, ἡ, Anth.; dim. Χελῖδόνιον, ου, ἡ, Luc.

CHELIDONIAN ISLANDS, THE, Χελῖδόνεαι νῆσοι, Dem., also -δόνιαι νῆσοι, αἱ, Dion. P.

CHELONE, Χελώνη, ης, ἡ, Paus.

CHEMMIS, Χέμμις, εως Ion. ιος, ὁ, Diod.;—(as city), ἡ, Hdt.; *inhabitant of Chemmis*, Χεμμίτης, ου, ὁ, Id., also as adj. Id.

CHEOPS, Χέοψ, οπος, ὁ, Hdt.

CHERASMIS, Χέρασμις, ιος, ὁ, Hdt.

CHERRONESUS, Χεῤῥόνησος, ου, ἡ, Xen., etc., earlier Χερσόνησος, Hdt., Thuc., poet. Χερόνησος, Ap. Rh.; *an inhabitant of the Cherronesus*, Χεῤῥονησίτης (or Χερσον-), ου, ὁ, Xen.; Χεῤῥονησιώτης (or Χερσον-), ὁ, Id.; adj., *of* or *relating to the Cherronesus*, Χεῤῥονήσιος (Χερσον-), α, ον, Eur.

CHERSIDAMAS, Χερσιδάμας, αντος, ὁ, Hom.

CHERSIPHRON, Χερσίφρων, ονος, ὁ, Strab.

CHERSIS, Χέρσις, ιος, ὁ, Hdt.

CHERSONESUS, or *the Chersonese*, *vid.* CHERRONESUS: *the Thracian Chersonese*, X. ἡ Θρακία, or Θρακική, Strab., esp. ἡ X., without any addition, Hdt., Thuc.; also ἡ ἐν Ἑλλησπόντῳ X., Hdt.—*The Tauric Chersonese*, ἡ Ταυρική, also ἡ Σκυθική and ἡ μεγάλη, Strab.

CHERUSCI, THE, Χεροῦσκοι, ων, οἱ, Dio C.; Χηροῦσκοι, οἱ, Strab.

CHESTER, Δηούανα, Ptol.

CHILO or CHILON, Χίλων, ωνος, also Χείλων, ωνος, ὁ, Hdt., Plat.; adj., *of Chilon, Chilonian*, Χειλώνειος, ον, Diog. L.

CHIMÆRA, Χίμαιρα, ας, ἡ, Hom., Hes. Epith. ἀμαιμακέτη, ποδώκης, πυρπνόος, τρισώματος.

CHINA, Σηρική, ῆς, ἡ, Ptol.; *the Chinese*, Σῆρες, ων, οἱ, Strab.; adj., *Chinese*, Σηρικός, ή, όν, Anth.

CHION, Χίων, ωνος, ὁ, Dem.

CHIONE, Χιόνη, ης, ἡ, Paus.

CHIONIS, Χίονις, ιδος, ὁ, Thuc.

CHIOS (mod. *Scio*), Χίος, ου, ἡ, Hom., Hdt.; adj., *Chian*, Χῖος, α, ον, Ar., and Χιακός, ή, όν, Steph.

CHIRISOPHUS, Χειρίσοφος, ου, ὁ, Xen.

CHIRON, Χείρων, ωνος, ὁ, Hom., Hes.; adj., *of* or *belonging to Chiron, Chironian*, Χειρώνειος, α, ον, Med.; pecul. fem. Χειρωνίς, ίδος, Call., Anth. Epith. δικαιότατος Κενταύρων, Φιλλυρίδης, πελώριος.

CHLOE, Χλόη, ης, ἡ, Ar.

CHLORIS, Χλῶρις, ιδος, ἡ, Hom.

CHOASPES, THE, Χοάσπης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt., etc.; also Χόασπις, ιος, ὁ, Dion. P.; adj., *of the Choaspes*, Χοάσπειος, α, ον, Luc.

CHŒRADES ISLANDS, THE, Χοιράδες νῆσοι, αἱ, Thuc.

CHŒRILUS, Χοιρῖλος, ου, ὁ, Paus.

CHOLLIDÆ, Χολλεῖδαι and -λίδαι, ῶν, αἱ, Steph.; *inhabitant of Chollidæ*, Χολλίδης, ου, ὁ, Ar., Dem.

CHONES, Χῶνες, ων, οἱ, Arist.; *Chonia*, Χωνία, ας, ἡ, Strab.

CHORASMII, Χοράσμιοι, ων, οἱ, Hdt.; Χωράσμιοι, οἱ, Ar.

CHORAZIN, Χοραζίν, ἡ (indecl.), N. T.

CHOSROES, Χοσρόης, ου, ὁ, Suid.

CHREMES, Χρέμης, ητος, ὁ, Ar.

CHREMON, Χρέμων, ωνος, ὁ, Xen.

CHRIST, ΧΡΙΣΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, N. T.

CHRISTODORUS, Χριστόδωρος, ου, ὁ, Suid.

CHRISTOPHER, Χριστοφόρος, ου, ὁ, Eccl.

CHRISTINA, Χριστίνα, ἡ, Suid.

CHROMIS, Χρόμις, ιος, ὁ, Hom.

CHROMIUS, Χρομίος, ου, ὁ, Hom., etc.

CHRYSA, Χρύση, ης, ἡ, Hom.; Χρῦσα, Qu. Sm.

CHRYSANTAS, Χρῦσάντας, ου, ὁ, Xen.

CHRYSANTHIS, Χρυσανθίς, ίδος, ἡ, Paus.

CHRYSAOR, Χρῡσάωρ, ορος, ὁ, Hes.

CHRYSE, *vid.* CHRYSA.

CHRYSEÏS, Χρυσηΐς, ίδος, ἡ, h., etc.

CHRYSES, Χρύσης, ου, ὁ, Hom.:—*daughter of Chryses*, Χρυσηΐς, ίδος, ἡ, Id. Epith. καλλιπάρῃος.

CHRYSILLA, Χρύσιλλα, ης, ἡ, Anth.

CHRYSIPPUS, Χρύσιππος, ου, ὁ, Thuc., Plat.; adj., *of* or *following Chrysippus*, Χρυσίππειος, Luc.

CHRYSIS, Χρῡσίς, ίδος, ἡ, Thuc.; (man's name), Χρῦσις, ιδος, ὁ, Id.

CHRYSOGONUS, Χρῡσόγονος, ου, ὁ, Polyb.

CHRYSOPOLIS, Χρυσόπολις, εως, ἡ, Xen.; *inhabitant of Chrysopolis*, Χρυσοπολίτης, ὁ, Steph.

CHRYSOSTOM, Χρυσόστομος, ου, ὁ, Eccl.

CHRYSUS, Χρῦσος, ου, ὁ, Ar.

CHTHONIA, Χθονία, ας, ἡ, Eur., Paus.

CHTHONIUS, Χθόνιος, ου, ὁ, Paus.

CHYTRI, Χύτροι, ων, οἱ, Hdt.

CICELY, *vid.* CÆCILIA.

CICERO, Κικέρων, ωνος, ὁ, Plut.

CICONES, THE, Κίκονες, ων, οἱ, Hom.; adj., *Ciconian*, Κικόνιος, α, ον, Suid.

CILICIA, Κιλικία, ας, ἡ, Hdt., etc.; *the Cilicians*, Κίλικες, ων, οἱ, Hom.; adj. Κιλίκιος, α, ον, Æsch., etc., also masc. Κίλιξ, fem. Κίλισσα, Hdt., Xen.

CILLA, Κίλλα, ης, ἡ, Hom.; adj., *of Cilla*, Κιλλαῖος, α, ον, Strab.

CIMBRI, Κίμβροι, ων, οἱ, Strab.

CIMMERII, THE, Κιμμέριοι, ων, οἱ, Hom., Hdt.; adj., *Cimmerian*, Κιμμερικός, ή, όν, Æsch., and Κιμμέριος, α, ον, Hdt.; pecul. fem. Κιμμερίς, ίδος, ἡ, Apollod.

CIMOLUS, Κίμωλος, ου, ἡ, Strab.; adj., *of Cimolus, Cimolian*, Κιμώλιος, α, ον, Ar.

CIMON, Κίμων, ωνος, ὁ, Hdt., etc.; adj., *of Cimon*, Κιμώνειος, ον, Plut.

CINADON, Κινάδων, ωνος, ὁ, Arist.

CINCINNATUS, Κινκινᾶτος, ου, ὁ, Dio C.

CINCIUS, Κίγκιος, ου, ὁ, Anth.

CINEAS, Κινέας, ου, ὁ, Ion. Κινέης, Hdt.

CINESIAS, Κῑνησίας, ου, ὁ, Ar.

CINYRAS, Κινύρας, Ion. -ύρης, ου, Ep. and Ion. εω, also ηο, ὁ, Hom., Hdt., etc.

CIRCE, Κίρκη, ης, ἡ, Hom., etc.; Αἰαίη, ης, ἡ, Hom.; adj., *of Circe, Circean*, Κιρκαῖος, α, ον, Strab. Epith. αὐδήεσσα, δολόεσσα, ἐϋπλόκαμος, πολυφάρμακος, πότνια.

CIRCEIUM PROMONTORIUM, Κιρκαῖον, τό, Strab.

CIRRHA, Κίῤῥα, ας, ἡ, Pind.; adj., *of Cirrha, Cirrhæan*, Κιῤῥαῖος, α, ον, Dem.; *from Cirrha*, Κίῤῥαθεν, Pind.

CIRTA, Κίρτα, ης, ἡ, Polyb.

CISSÆTHA, Κισσαίθα, ας, ἡ, Theoc.

CISSEUS, Κισσεύς, έως, ὁ, Eur.; *daughter of Cisseus* or *Cisses*, Κισσηΐς, ίδος, ἡ, Hom.

CISSIA, Κισσία, ας, ἡ, Hdt.; adj., *of Cissia, Cissian*, Κίσσιος, α, ον, Id.

CISSUS, Κίσσος, ου, ὁ, Plut.;—(town), Κισσός, οῦ, ἡ, Strab.

CISTHENE, Κισθήνη, ης, ἡ, Æsch.

CITHÆRON, MOUNT, Κιθαιρών, ῶνος, ὁ, Hdt., Æsch.; adj., *of Cithæron, Cithæronian*, Κιθαιρώνειος, α, ον, Eur., etc., and -νιος, α, ον, Ar.; pecul. fem. Κιθαιρωνίς, ίδος, Hdt.

CITIUM, Κίτιον, ου, τό, Thuc.; *an*

inhabitant of Citium, Κιτιεύς, έως, ὁ, Diog. L.
Cius, Κίος, ου, ἡ, Hdt.; adj., *of Cius, Cian*, Κιανός, ή, όν, Polyb.; pecul. fem. Κιανίς, ίδος, Ap. Rh.; *the Cians*, οἱ Κῖοι or Κεῖοι, Polyb.
Civita Vecchia, Κεντουμκέλλαι, αἱ, Procop.
Clanis, Κλάνις, εως, ὁ, Strab.
Clarus. Κλάρος, ου, ἡ, h., Thuc.; adj., *Clarian*, Κλάριος, α, ον, Call., etc.
Clastidium, Κλαστίδιον, ου, τό, Strab.
Claudia, Κλαυδία, ας, ἡ, Plut.
Claudianus, Κλαυδιανός, οῦ, ὁ, Suid.
Claudiopolis, Κλαυδιόπολις, εως, ἡ, Hier.
Claudius, Κλαύδιος, ου, ὁ, Polyb.
Clazomenæ, Κλαζομεναί, ῶν, αἱ, Hdt.; *the inhabitants of Clazomenæ*, Κλαζομένιοι, οἱ, Id.
Cleænetus, Κλεαίνετος, ου, ὁ, Thuc.
Cleagoras, Κλεαγόρας, ου, ὁ, Xen.
Cleander, Κλέανδρος, ου, ὁ, Hdt., etc.
Cleanor, Κλεάνωρ, ορος, ὁ, Xen.
Cleanthes, Κλεάνθης, ους, ὁ, Luc.
Clearchus, Κλέαρχος, ου, ὁ, Thuc., Xen.
Cleariste, Κλεαρίστη, ης, ἡ, Theoc.
Clemens, Κλήμης, εντος, ὁ, N. T.
Clement, *vid.* foreg.
Cleobis, Κλέοβις, ιος, ὁ, Hdt.
Cleobule, Κλεοβούλη, ης, ἡ, Arg. Dem.
Cleobulus, Κλεόβουλος, ου, ὁ, Hom., etc.
Cleocritus, Κλεόκριτος, ου, ὁ, Dem., Ar.
Cleodæus, Κλεοδαῖος, ου, ὁ, Hdt.
Cleombrotus, Κλεόμβροτος, ου, ὁ, Hdt., etc.
Cleomedes, Κλεομήδης, ους, ὁ, Thuc., etc.
Cleomedon, Κλεομέδων, οντος, ὁ, Dem., etc.
Cleomenes, Κλεομένης, ους, ὁ, Hdt., etc.; adj., *of* or *relating to Cleomenes*, Κλεομενικός, ή, όν, Polyb.; *the followers of Cleomenes*, οἱ Κλεομενισταί, Id.
Cleon, Κλέων, ωνος, ὁ, Thuc., etc.
Cleonæ, Κλεωναί, ῶν, αἱ, Hom., etc.; adj., *of Cleonæ, Cleonæan*, Κλεωναῖος, α, ον, Pind., Thuc.
Cleone, Κλεώνη, ης, ἡ, Paus.
Cleonice, Κλεονίκη, ης, ἡ, Plut.
Cleonicus, Κλεόνῑκος, ου, ὁ, Anth.
Cleonymus, Κλεώνῠμος, ου, ὁ, Pind., etc.
Cleopatra, Κλεοπάτρα, ας, ἡ, poet. -πάτρη, Hom., etc.
Cleophantus, Κλεόφαντος, ου, ὁ, Plat.
Cleophas, Κλεοπᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.
Cleophon, Κλεοφῶν, ῶντος, ὁ, Xen., etc.
Cleopompus, Κλεόπομπος, ου, ὁ, Thuc.
Cleosthenes, Κλεοσθένης, ους, ὁ, Xen.
Cleostratus, Κλεόστρατος, ου, ὁ, Xen.
Clinias, Κλεινίας, ου, ὁ, Thuc., Ar.; *son of Clinias*, Κλεινιάδης, ου, ὁ, Anth.; adj., *of* or *relating to Clinias*, Κλεινίειος, α, ον, Plat.
Clino, Κλεινώ, οῦς, ἡ, Anth.
Clinomachus, Κλεινόμᾰχος, ου, ὁ, Xen.
Clio, Κλειώ, οῦς, ἡ, Hes., etc.; also Κλεώ, ἡ, Anth.

Clisthenes, Κλεισθένης, ους, ὁ, Hdt., etc.
Clitagora, Κλειταγόρα, ας, ἡ, Ar.
Clitagoras, Κλειταγόρας, ου or α, ὁ, Anth.
Clitarchus, Κλείταρχος, ου, ὁ, Dem.
Clite, Κλείτη, ης, ἡ, Ap. Rh.
Cliteles, Κλειτέλης, ους, ὁ, Xen.
Clito, Κλειτώ, οῦς, ἡ, Plat.
Clitomachus, Κλειτόμᾰχος, ου, ὁ, Pind., etc.
Clitopho, Κλειτοφῶν, ῶντος, ὁ, Ar., Plat.
Clitor, Κλείτωρ, ορος, ὁ, Paus., etc.; — (town), Pind.; *inhabitants of Clitor*, Κλειτόριοι, οἱ, Paus.
Clitus, Κλεῖτος, ου, ὁ, Hom., etc.
Clodia, Κλωδία, ας, ἡ, Plut.
Clodius, Κλώδιος, ου, ὁ, Plut.
Cloelia, Κλοιλία, ας, ἡ, Plut.
Cloelius, Κλοίλιος, ου, ὁ, Plut.
Clonius, Κλόνιος, ου, ὁ (or Κλονίος), Hom., etc.
Clopas, Κλωπᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.
Clotho, Κλωθώ, οῦς, ἡ, Hes., Pind.
Clusium, Κλούσιον, ου, τό, Polyb.; *the inhabitants of Clusium*, Κλουσῖνοι, ων, οἱ, Strab.
Clymene, Κλυμένη, ης, ἡ, Hom., etc.
Clymenus, Κλύμενος, ου, ὁ, Hom., etc. Epith. ἀγάκλυτος, ἀριπρεπής, ἐρικύδης.
Clytæmnestra, Κλυταιμνήστρα, ας, ἡ, Hom. Epith. δολόμητις, δολιόφρων, κελαινόφρων, πανώλης, Τυνδαρίς.
Clytia, Κλυτία, ας, ἡ, Hes., etc.
Clytius, Κλυτίος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son of Clytius*, Κλυτιάδης, ου, ὁ, Hdt., also Κλυτίδης, Hom.
Cneius or Cnæus, Γνάϊος, ου, ὁ, Plut.
Cnidus, Κνίδος, ου, ἡ, h., Hdt.; adj., *of Cnidus, Cnidian*, Κνίδιος, α, ον, Hdt., etc.; *from Cnidus*, Κνιδόθεν, Luc.
Cnosus, Κνωσός or Κνωσσός, οῦ, ἡ, Hom.; adj., *Cnosian* (i. e. Cretan), Κνώσιος, α, ον, Soph., Eur.; *from Cnosus*, Κνωσόθεν, Ap. Rh. Epith. μεγάλη, Μινώϊος, πολυδένδρεος.
Cocceius, Κοκκήϊος, ου, ὁ, Strab.
Coccianus, Κοκκιανός, οῦ, ὁ, Suid.
Cocytus, the, Κώκῡτος, ου, ὁ, Hom., etc.
Codrus, Κόδρος, ου, ὁ, Hdt.; *son* or *descendant of Codrus*, Κοδρίδης, ου, ὁ, Æl.
Cœle, Κοίλη, ης, ἡ (or Κοιλή), Hdt.
Cœle-Syria, Κοίλη Συρία, ἡ, Polyb., also Κοιλοσυρία, ἡ, Strab.
Cœlius, Κοίλιος, ου, ὁ, Plut.
Cœranus, Κοίρᾰνος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son of Cœranus*, Κοιρανίδας, α, ὁ, Pind.
Cœsyra, Κοισύρα, ας, ἡ, Ar.
Cœus, Κοῖος, ου, ὁ, Hes.; *daughter of Cœus*, Κοιαντίς, ίδος, ἡ, Orph.; Κοιηΐς, ίδος, ἡ, Call.; Κοιογένεια, ας, ἡ, Ap. Rh.
Colchians, the, Κόλχοι, ων, οἱ, Hdt., Xen.; *the land of the Colchians*, Κολχίς, ίδος, ἡ, Hdt.; ἡ Κόλχων αἶα, Eur.; adj., *Colchian*, Κολχικός, ή, όν, Hdt.; pecul. fem. Κολχίς, Eur.; Κολχηΐς, ίδος, Nic.
Collatia, Κολλατία, ας, ἡ, Strab.
Collatinus, Κολλατῖνος, ου, ὁ, Plut.
Cologne (Lat. *Colonia Agrippinensis*), Ἀγριππίνησις, εως, ἡ, Ptol.; Ἀγριππῖνα, ἡ, Zos.

Colonæ, Κολωναί, ῶν, αἱ, Xen.
Colonus, Κολωνός, οῦ, ὁ, Soph., Thuc.
Colophon, Κολοφών, ῶνος, ἡ, Hdt., Thuc.; adj. Κολοφώνιος, α, ον, Hdt.
Colossæ, Κολοσσαί, ῶν, αἱ, Hdt., Xen.; adj., *Colossian*, Κολοσσηνός, ή, όν, Strab.; *the Colossians*, Κολοσσαεῖς, οἱ, N. T.
Colyttus, Κολυττός (also Κολλυτός and Κολλυττός), οῦ, ὁ, Strab.; *a citizen of Colyttus*, Κολυττεύς, έως, ὁ, Xen., and Κολλυττεύς, Æschin.
Comana, Κόμᾰνα, ων, τά, Strab.; adj., *of Comana*, Κομανικός, ή, όν.
Commodus, Κόμμοδος, ου, ὁ, Hdn.
Comum (mod. *Como*), Κῶμον, ου, τό, Strab.
Concordia, Κωνκορδία, ας, ἡ, Strab.
Connus, Κόννος, ου, ὁ, Plat.
Conon, Κόνων, ωνος, ὁ, Thuc.; adj. Κονώνιος, α, ον, Ath.
Consentia, Κωνσεντία, ας, ἡ, Strab.
Constans, Κώνστας, αντος, ὁ, Suid.
Constantia, Κωνσταντία, ας, ἡ, Hier.
Constantine, Κωνσταντῖνος, ου, ὁ, Anth.
Constantinople, Κωνσταντίνου πόλις, ἡ, Steph. *Vid.* Byzantium and Bosporus.
Constantius, Κωνστάντιος, ου, ὁ, Suid.
Copæ, Κῶπαι, ῶν, αἱ, Hom.; adj., *of* or *belonging to Copæ*, Κωπαῖος, α, ον, Ath.; pecul. fem. Κωπαΐς, ίδος, in pl. Κωπᾶδες, Ar.; *an inhabitant of Copæ*, Κωπαιεύς, έως, ὁ, Thuc.
Copaïs, Lake (the *Copaic Lake*), Κωπαῒς λίμνη, ἡ, Strab.; Κηφισίς, ίδος, ἡ, λίμνη, Hom., Pind.
Copreus, Κοπρεύς, έως, ὁ, Hom.
Cora, Κόρα, ας, ἡ, Strab.
Corax, Κόραξ, ακος, ὁ, Hom.
Corcyra (mod. *Corfu*), Κέρκῡρα, ας, ἡ, Hdt., etc., in Strab. and later Κόρκῡρα; *an inhabitant of Corcyra*, Κέρκῡρ, ῡρος, Alcm., usu. Κερκυραῖος, ου, ὁ, Hdt., etc., also adj. -ραῖος, α, ον, Ar., and -ραϊκός, ή, όν, Thuc.
Cordova (Lat. *Corduba*), Κόρδυβα, ἡ, Strab.
Coressus, Κορησσός, οῦ, ὁ, Hdt.
Corfu, *vid.* Corcyra.
Corinna, Κόριννα, ης, ἡ, Luc.
Corinth, Κόρινθος, ου, ἡ, Hom., etc.; Ἐφύρα, ας, ἡ, Id.; adj., *of Corinth, Corinthian*, Κορίνθιος, α, ον, Hdt., Κορινθιακός, ή, όν, Xen., and Κορινθικός, ή, όν, Anth.; *to Corinth*, Κόρινθόνδε, Luc.; *of Corinthian workmanship*, Κορινθιουργής, ές, Strab.; *to imitate Corinthian manners*, Κορινθιάζομαι, Ar.; *in Corinthian fashion*, Κορινθίως, Jos. Epith. ἀλίκλυστος, ὀλβία, Ἰσθμία, ὀφρυόεσσα, ἀγλαόκουρος, ἀμφιθάλασσος.
Corinth, Gulf of (mod. *Lepanto*), Κρίσης κόλπος, ὁ, h., also Κρῑσαῖος κόλπος, ὁ, Thuc.; Κορινθιακὸς κόλπος, ὁ, Xen., and later.
Corinthus, Κόρινθος, ου, ὁ, Pind.
Cornelia, Κορνηλία, ας, ἡ, Plut.
Cornelius, Κορνήλιος, ου, ὁ, Polyb.
Cornutus, Κορνοῦτος, ου, ὁ, Suid.
Corœbus, Κόροιβος, ου, ὁ, Thuc., Eur.
Corone, Κορώνη, ης, ἡ, Strab.; *the inhabitants of Corone*, Κορωνεῖς, έων, οἱ, Id.
Coronea, Κορώνεια, ας, ἡ, Hom.,

etc.; *the Coroneans*, Κορωναῖοι, οἱ, Hdt., Thuc.; Κορώνειοι, οἱ, Strab.
Coronis, Κορωνίς, ίδος, ἡ, h.
Coronus, Κόρωνος, ου, ὁ, Hom.
Corsica, Κύρνος, ου, ἡ, Hdt., etc.; Κόρσικα, ης, ἡ, Strab.; Κορσική, ἡ, Paus.; adj., *of Corsica, Corsican*, Κύρνιος, α, ον, Id.
Corsote, Κορσωτή, ῆς, ἡ, Xen.
Cortona, Κόρτωνα, ης, ἡ, Plut.
Coruncanius, Κορογκάνιος, ου, ὁ, Polyb.
Corunna, Βριγάντιον, ου, τό, Dio C.; Φλαούιον Βριγάντιον, τό, Ptol.
Corybantes, the, Κορύβαντες, ων, οἱ, Eur., etc.; adj., *of the Corybantes, Corybantian*, Κορυβάντιος, and -βάντειος, α, ον, Anth.; pecul. fem. Κορυβαντίς, ίδος, Nonn.; Κορυβαντικός, ή, όν, Plut.; *like the Corybantes*, Κορυβαντώδης, ες, Luc.; *to celebrate the rites of the Corybantes*, Κορυβαντιάω, Plat.; *temple of the Corybantes*, Κορυβαντεῖον, ου, τό, Strab.
Corybas, Κορύβας, αντος, ὁ, Strab.
Corycian Cave, the, Κωρύκιον ἄντρον, τό, Hdt.; *the Corycian rock*, Κωρυκὶς πέτρα, ἡ, Æsch.; adj., *Corycian*, Κωρύκιος, α, ον, Ap. Rh.
Corycus, Κώρυκος, ου, ἡ, Strab.
Corydon, Κορύδων, ωνος, ὁ, Theoc.
Corylas, Κορύλας, ου, ὁ, Xen.
Coryphasium, Κορυφάσιον, ου, τό, Thuc., etc.; *an inhabitant of Coryphasium*, Κορυφασιεύς, έως, ὁ, Steph.; adj., *of Coryphasium*, Κορυφάσιος, α, ον, Anth.
Cos (mod. *Stanco*), Κῶς, Ep. Κόως, gen. Κῶ, acc. Κῶ or Κῶν (Thuc.), ἡ, Hom., etc.; *to Cos*, Κόωνδε, Hom.; adj., *of Cos, Coan*, Κῷος, α, ον, Hdt.
Cotta, Κόττας, ου, ὁ, Suid.
Cottius, Κόττιος, ου, ὁ, Strab.
Cottus, Κόττος, ου, ὁ, Hes.
Cotys, Κότυς, υος, ὁ, Hdt., etc.
Cotytto, Κοτυττώ or -υτώ, οῦς, ἡ, Lexic.
Cragus, Κράγος, ου, ὁ, Strab.
Cranae, Κρανάη, ης, ἡ, Hom.
Cranaus, Κραναός, οῦ, ὁ, Æsch., etc.; *descendants of Cranaus* (i. e. the Athenians), Κραναΐδαι, ῶν, οἱ, Eur.
Cranii, Κράνιοι, ων, οἱ, Thuc.; *the inhabitants of Cranii*, Κράνιοι, οἱ, Id.; Κρανιεῖς, έων, οἱ, Steph.
Crannon, Κραννών, ῶνος, ἡ (also Κρανών), Strab.; *the inhabitants of Crannon*, Κραννώνιοι, οἱ, Hdt., Thuc.
Cranto, Κραντώ, οῦς, ἡ, Hes.
Crantor, Κράντωρ, ορος, ὁ, Diog. L.
Crassus, Κράσσος, ου, ὁ, Plut.
Crateas, Κρατέας, ου, ὁ, Anth.; also Κρατεύας, ὁ, Com.
Craterus, Κράτερος, ου, ὁ (also -ερός), Ar.
Crates, Κράτης, ητος, ὁ, Com., etc.; adj., *of* or *belonging to Crates*, Κρατήτειος, ον, Strab.
Crathis, the, Κρᾶθις, ιδος and ιος, ὁ, Hdt., etc.
Cratinus, Κρατῖνος, ου, ὁ, Dem., etc.
Cratippus, Κράτιππος, ου, ὁ, Dion.
Cratylus, Κρατύλος, ου, ὁ, Plat.
Cremona, Κρεμώνη, ης, ἡ, also Κρεμών, ῶνος, ἡ, Strab.
Creon, Κρέων, οντος, ὁ (poet. also Κρείων), Hom., Tragg., etc.; *son* or *descendant of Creon*, Κρεοντιάδης, ου, ο, poet. Κρειοντιάδης, Hom., etc.; also Κρεοντίδας (Dor.), ὁ, Pind., and Κρεώνδης (Bœot.), Theoc.; *daughter* or *female descendant of Creon*, Κρεοντίς, ίδος, ἡ, poet. Κρειοντίς, Pind., and Κρεοντιάς (also Κρειο-), άδος, ἡ, Anth.; adj., *of* or *relating to Creon*, Κρεόντειος, ον, Soph.
Creophylus, Κρεώφῦλος, ου, ὁ, Plat.
Crescens, Κρήσκης, ηντος, ὁ, N. T.
Cresphontes, Κρεσφόντης, ου, ὁ, Plat.
Creston, Κρηστών, ῶνος, ἡ, also Κρηστώνη, Hdt., Thuc.; adj., *of Creston, Crestonian*, Κρηστωνιαῖος, α, ον, Hdt., and -τώνιος, α, ον, Steph.; *the Crestonians*, οἱ Κρηστωνιῆται (Ion.), Hdt.
Crete (mod. *Candia*), Κρήτη, ης, ἡ, also in pl. Κρῆται, αἱ, Hom.; *from Crete*, Κρήτηθεν, Id.; *to Crete*, Κρήτηνδε, Id.; adj., *Cretan*, Κρήσιος, α, ον, Soph., Κρητικός, ή, όν, Hdt., etc., poet. Κρηταῖος, α, ον, Call., and Κρηταιεύς, ὁ, Ap. Rh; *a Cretan*, Κρής, ητός, ὁ, usu. pl. οἱ Κρῆτες, Hom., etc.; *a Cretan woman*, Κρῆσσα, ης, ἡ, Soph.; *to act as a Cretan* (i. e., to lie and deceive), Κρητίζω, Anth. Epith. ἀμφίαλος, περιρρυτος, εὐρεῖα, ἑκατόμπολις.
Cretheus, Κρηθεύς, έως, ὁ, Hom., etc.; *son of Cretheus*, Κρηθεΐδας, α (Dor.), ὁ, Pind.; Κρηθείδης, αο, ὁ, Ap. Rh.; *daughter of Cretheus*, Κρηθεΐς, ίδος, ἡ, Pind.
Crethon, Κρήθων, ωνος, ὁ, Hom.
Creüsa, Κρέουσα, ης, ἡ, Eur., Pind., etc.
Creusis, Κρεῦσις, ιος and ιδος, ἡ, Xen.
Crimea, Χερσόνησος Ταυρική, ἡ, Strab. *Vid.* Chersonesus.
Crimisus, the, Κριμισός, οῦ, ὁ, Æl., also Κριμησός, ὁ, Plut.
Crinippus, Κρίνιππος, ου, ὁ, Hdt.
Crisa or Crissa, Κρῖσα, ης, ἡ, Hom., etc.; adj., *of Crisa, Crisæan*, Κρισαῖος, α, ον, Hdt.; *the Crissæan gulf*, Κρισαῖος κόλπος, ὁ, Strab.
Crispinus, Κρισπῖνος, ου, ὁ, Anth.
Crispus, Κρίσπος, ου, ὁ, Anth.
Crissa, *vid.* Crisa.
Crithote, Κριθωτή, ῆς, ἡ, Isoc.
Critias, Κριτίας, ου, ὁ, Plat., Xen., etc.
Crito, Κρίτων, ωνος, ὁ, Plat., etc.
Critobulus, Κριτόβουλος, ου, ὁ, Plat., etc.
Critodemus, Κριτόδημος, ου, ὁ, Lys., etc.
Critolaus, Κριτόλᾱος, ου, ὁ, Luc.
Crityllа, Κρίτυλλα, ης, ἡ, Ar.
Criu-metopon, Κριοῦ μέτωπον, τό, Strab.
Crius, Κρεῖος, ου, ὁ, Hes., also Κρῖος, ὁ, Hdt., etc.
Crobylus, Κρώβυλος (or -ύλος), ου, ὁ, Com.
Crocodilopolis (i. e. city of crocodiles), Κροκοδείλων πόλις, ἡ, Hdt.
Crœsus, Κροῖσος, ου, ὁ, Hdt.
Crommyon, Κρομμύων (also -μυών), ωνος, ὁ, Thuc., etc.; adj., *Crommyonian*, Κρομμυώνιος, α, ον, Plut.
Cronos, *vid.* Saturn.
Croton or Crotona, Κρότων, ωνος, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Croton*, Κροτωνιάτης (Ion. -ιήτης), ου, ὁ, Thuc.; adj., *Crotonian*, Κροτώνιος, α, ον, Steph.; pecul. fem. -τωνιᾶτις (Ion. -ῆτις), ιδος, Arist.
Cruni (the fountains), Κρουνοί, ῶν, οἱ, Hom., etc.
Crustumerium, Κρουστομερία, ας, ἡ, Dion. H.; *an inhabitant of Crustumerium*, -μερῖνος, ὁ, Steph.
Cteatus, Κτέατος, ου, ὁ, Hom.
Ctesias, Κτησίας, ου, ὁ, Dem., etc.
Ctesibius, Κτησίβιος, ου, ὁ, Dem., etc.
Ctesicles, Κτησικλῆς, έους, ὁ, Dem., etc.
Ctesiphon, Κτησιφῶν, ῶντος, ὁ, Dem.;—(a city), ἡ, Strab.; *an inhabitant of Ctesiphon*, Κτησιφώντιος, ὁ, Steph.
Ctesippus, Κτήσιππος, ου, ὁ, Hom., etc.
Ctimene, Κτιμένη, ης, ἡ, Hom., etc.
Culeo, Κουλέων, ωνος, ὁ, Inscr.
Cumæ, Κύμη, ης, ἡ, Strab., called Χαλκιδική, Thuc.; adj., *of Cumæ, Cumæan*, Κῡμαῖος, α, ον, Strab.; *gulf of Cumæ* (Sinus Cumanus), ὁ Κυμαῖος κόλπος, Id.
Cupid, Ἔρως, ωτος, ὁ, Hes., etc.; dim., *a little Cupid*, Ἐρωτάριον, ου, τό, Anth.; Ἐρωτιδεύς, έως, ὁ, Anacreont.; *feast of Cupid*, Ἐρωτίδια, τά, Ath.
Curdistan, *vid.* Kurds.
Cures, Κύρις, εως, ἡ, Strab.; Κύρεις, αἱ, Dion. H.; *an inhabitant of Cures*, Κυρίτης, ου, ὁ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Cures*, Κυρίτιος, α, ον, Steph.
Curetes, the, Κούρητες, ων, οἱ, Strab.
Curiatius, Κουριάτιος, ου, ὁ, Plut.
Curio, Κουρίων, ωνος, ὁ, Dio C.
Curius, Κούριος, ου, ὁ, Plut.; Κόριος, ου, ὁ, Polyb.
Curtius, Κούρτιος, ου, ὁ, Plut.
Cyane, Κυανή, ῆς, ἡ, Plat.
Cyanean Rocks, the, αἱ Κυάνεαι πέτραι, also called Πλαγκταί, and Συμπληγάδες, Ap. Rh., Hdt., Strab.
Cyaxares, Κυαξάρης, ους Ion. εω, ὁ, Hdt., Xen.
Cybele, Κυβέλη, ης, ἡ, Sim., Eur., also Κυβήβη (Phrygian), Hdt.
Cychreus, Κυχρεύς, έως, ὁ, Plut., etc.; adj., *of* or *belonging to Cychreus*, Κυχρεῖος, α, ον, Æsch., Strab.
Cyclades, the, Κυκλάδες (with and without νῆσοι), ων, αἱ, Hdt., etc.
Cyclopes, the, Κύκλωπες, ων, οἱ (in sing. Κύκλωψ), Hom., etc.; *vid.* First Part, p. 140. Epith. ἄγριοι, ἀθεμιστοι, Αἰτναῖοι, ἀνδροφάγοι, δυσσεβεῖς, μεγαλήτορες, ὀρειβάται, ὑπερηνορέοντες, ὠμοβρῶτες.
Cycnus, Κύκνος, ου, ὁ, Hes., Pind., etc.; adj., *of Cycnus*, Κύκνειος, α, ον, Pind.
Cydas, Κύδας, α, ὁ, Polyb.
Cydias, Κῡδίας, ου, ὁ, Arist., etc.
Cydippe, Κυδίππη, ης, ἡ, Hdt., etc.
Cydnus, Κύδνος, ου, ὁ, Xen., etc.
Cydon, Κῡδων, ωνος, ὁ, Xen.
Cydonia, Κῡδωνία, ας, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Cydonia*, Κῡδωνιάτης, ου, and Κύδων, ωνος, ὁ, Strab.; adj., *Cydonian*, Κυδώνιος, α, ον, and Κυδωνικός, ή, όν, Theoc., etc.; pecul. fem. Κυδωνίς, ίδος, and Κυδωνιάς, άδος, Orph., etc.
Cyllene, Κυλλήνη, ης, ἡ, Hom., etc.; adj., *of Cyllene, Cyllenian*, Κυλλήνιος, α, ον, Id.; pecul. fem. Κυλληνίς, ίδος, Orph. Epith. πετραία, χιονόκτυπος.
Cylon, Κύλων, ωνος, ὁ, Hdt.; adj., *of* or *relating to Cylon*, Κυλώνειος, α, ον, Plut.
Cyme, Κύμη, ης, ἡ, Hes., etc.; adj., *of Cyme*, Κυμαῖος, α, ον, Strab.
Cymo, Κῡμώ, οῦς, ἡ, Hes.
Cymodoce, Κῡμοδόκη, ης, ἡ, Hom.
Cymothoë, Κῡμοθόη, ης, ἡ, Hom.
Cyna, Κύνα, or Κύννα, ης, ἡ, Ar., Ath.
Cynægirus, Κυναίγειρος, ου, ὁ, Hdt., etc.

CYNÆTHA, Κύναιθα, ης, ἡ, Theoc., etc.
CYNISCA, Κυνίσκα, ας, ἡ, Xen., Theoc.
CYNISCUS, Κυνίσκος, ου, ὁ, Xen., etc.
CYNO, Κυνώ, οῦς, ἡ, Hdt.
CYNOCEPHALI, THE, Κυνοκέφᾰλοι, ων, οἱ, Strab.
CYNOPOLIS, Κυνῶν πόλις, ἡ, Strab.
CYNOSARGES, Κυνόσαργες, ους, τό, Hdt., etc.
CYNOSCEPHALÆ, Κυνὸς κεφαλαί, ῶν, αἱ, Xen., etc.
CYNOSSEMA, Κυνὸς σῆμα (or as one word), ατος, τό, Thuc., Eur.
CYNOSURA, Κυνόσουρα, ας, ἡ, Hdt., etc.
CYNTHUS, MOUNT, Κύνθος, ου, ὁ, h.; adj., *of Cynthus, Cynthian* (often equiv. *Delian*), Κύνθιος, α, ον, Call., etc.; Κυνθογενής, ές, Anth.; pecul. fem. Κυνθιάς, άδος, Call.
CYNURIA, Κυνουρία, ας, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of Cynuria*, Κυνούριος, α, ον, and -ικός, ή, όν, pecul. fem. Κυνουρίς, ίδος, Steph.
CYNUS, Κῦνος, ου, ἡ, Hom.
CYPARISSIA, Κυπαρισσία, ας, ἡ, Strab.; Κυπαρισσήεις, εντος, ὁ, Hom.
CYPARISSUS, Κυπάρισσος, ου, ἡ, Hom.
CYPRIAN, Κυπριᾱνός, οῦ, ὁ, Phot.
CYPRUS, Κύπρος, ου, ἡ, Hom., etc.; *to Cyprus*, Κύπρονδε, Id.; *from Cyprus*, Κυπρόθεν, Anth.; adj., *of* or *relating to Cyprus, Cyprian*, Κύπριος, α, ον, Æsch., Hdt., etc.; Κυπριακός, ή, όν, Diod.; pecul. fem. Κύπρις, ιδος, Hom.; *Cyprus-born*, Κυπρογενής, ές, h., fem. Κυπρογένεια, Hes.
CYPSELA, Κύψελα, ων, τά, Thuc., etc.
CYPSELUS, Κύψελος, ου, ὁ, Hdt., etc.; *son of Cypselus*, Κυψελίδης, ου, ὁ, Id.
CYRENAÏCA, Κῡρηναία, ας, ἡ, Arist., and Κυρηναίη χώρη, Hdt. *Vid.* CYRENE.
CYRENE (woman's name), Κυρήνη, ης, ἡ, Pind.
CYRENE (city), Κῡρήνη, ης, ἡ, Hdt.; Κυρᾱ́νᾱ, Dor.; adj., *of Cyrene, Cyrenian*, Κυρηναῖος, α, ον, Hdt., etc.; Κυρηναϊκός, ή, όν (esp. of the *Cyrenaic* philosophy), Strab.
CYRENIUS, *vid.* QUIRINIUS.
CYRIL, Κύριλλος, ου, ὁ, Anth. [ῠ¯]
CYRNUS, *vid.* CORSICA.
CYRRHUS, Κύῤῥος, ου, ἡ, Thuc., etc.; *the country around Cyrrhus, Cyrrhestice*, Κυῤῥηστική, ῆς, ἡ, Strab.
CYRUS, Κῦρος, ου, ὁ, Hdt., Thuc.; *of* or *belonging to Cyrus, Cyrean*, Κυρεῖος, α, ον, Xen.; *Xenophon's Cyropædia*, Ξενοφῶντος Κύρου παιδεία.
CYTÆA, Κύταια, ας, ἡ, Steph.; adj., *Cytæan*, Κυταῖος, α, ον, and Κυταϊκός, ή, όν, Ap. Rh., Lyc.; pecul. fem. Κυταΐς, ΐδος, and Κυτηϊάς, άδος, Ap. Rh.; Κυτηΐς, ίδος, Orph.
CYTHERA, Κύθηρα, ων, τά, Hom., etc.; also ἡ Κυθηρία (sc. γῆ), Xen., and Κυθέρη, ἡ, Hermes.; *from Cythera*, Κυθηρόθεν, Hom.; *to Cythera*, Κύθηράδε, Dem.; adj., *of* or *relating to Cythera*, Κυθήριος, α, ον, Hom., Hdt., etc.; fem. forms (esp. as epith. of Venus), Κυθέρεια, Hom., Hes., Κυθήρη, Anacr., Theoc., Κυθηριάς, άδος, Anth., Κυθείρη, Id., and Κυθέρη, Luc.
CYTHNUS, Κύθνος, ου, ἡ, Strab.; adj., *of* or *relating to Cythnus*, Κύθνιος, α, ον, Hdt., etc.
CYTINIUM, Κυτίνιον, ου, τό, Thuc., etc.
CYTISSORUS, Κυτίσσωρος, ου, ὁ, Hdt., etc.
CYTORUS, Κύτωρος, ου, ἡ, Hom., etc.; *an inhabitant of Cytorus*, Κυτωρεύς, έως, ὁ, Κυτωρίτης, ου, ὁ, fem. Κυτωριάς, άδος, Steph.; adj. Κυτώριος, α, ον, Id.
CYZICUS, Κύζῐκος, ου, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Cyzicus*, Κυζικηνός, οῦ, ὁ, Id.; adj., *Cyzicene*, Κυζικηνός, ή, όν, Strab.; Κυζικηνικός, ή, όν, Ar.

D.

DACIA, Δᾱκία, ας, ἡ, Steph.; *the Dacians*, Δᾱκοι, ων, οἱ, Strab. (also Δακοί); adj., *Dacian*, Δακικός, ή, όν, Dio C.
DACTYLI, THE, Δάκτῠλοι, ων, οἱ, Ap. Rh., etc.
DÆDALUS, Δαίδᾰλος, ου, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Dædalus, Dædalean*, Δαιδάλειος, ον, Eur., Luc.
DAGON, Δαγών, ὁ (indecl.), LXX.
DAÏMACHUS, Δαΐμαχος, ου, ὁ, Thuc., etc.
DALMATIA, Δαλματία, ας, ἡ, Strab.; *the Dalmatians*, Δαλμάται, ῶν, and Δαλματεῖς, έων, οἱ, Polyb.; adj. Δαλματικός, ή, όν, Strab.
DAMAGETUS, Δᾱμάγητος, ου, ὁ, Pind., Thuc.
DAMALIS, Δαμαλίς, ίδος, ἡ, Eccl.
DAMARIS, Δάμαρις, ιδος, ἡ, N. T.
DAMASCUS, Δαμασκός, οῦ, ἡ, Strab.; adj., *of Damascus, Damascene*, Δαμασκηνός, ή, όν, Strab., N. T.; *the territory of Damascus*, Δαμασκηνή, ἡ, Id.
DAMASIAS, Δαμασίας, ου, ὁ, Paus., etc.
DAMASICHTHON, Δαμασίχθων, ονος, ὁ, Paus.
DAMASIPPUS, Δαμάσιππος, ου, ὁ, Polyb.
DAMASTES, Δαμάστης, ου, ὁ, Plut., etc.
DAMASTOR, Δαμάστωρ, ορος, ὁ, Schol.; *son of Damastor*, Δαμαστορίδης, ου, ὁ, Hom.
DAMASUS, Δάμασος, ου, ὁ, Hdt., etc.
DAMO, Δᾱμώ, οῦς, ἡ, Anth.
DAMOCLES, Δᾱμοκλῆς, έους, ὁ, Polyb.
DAMOCRATES, Δαμοκράτης, ους, ὁ, Ath.
DAMOCRITUS, Δαμόκριτος, ου, ὁ, Polyb.
DAMŒTAS, Δᾱμοίτας, α, ὁ, Theoc.
DAMON, Δάμων, ωνος, ὁ, Plat., etc.
DAMOSTRATUS, Δαμόστρατος, ου, ὁ, Anth.
DAMOTIMUS, Δαμότῑμος, ου, ὁ, Thuc.
DAN, Δάν, ὁ (indecl.), N. T.
DANAË, Δανάη, ης, ἡ (Dor. Δανάα, cont. Δανᾶ), Hom., etc.; *son of Danae* (i. e. Perseus), Δαναΐδης, ου, ὁ, Hes.
DANAÏ, DANAANS, THE (i. e. *Argives*), Δαναοί, ῶν, οἱ, Hom., etc.
DANAÏDES, *vid.* DANAUS.
DANAUS, Δαναός, οῦ, ὁ, Hdt., etc.; *a daughter of Danaus*, Δαναΐς, ίδος, ἡ, esp. in pl., *the Danaids* or *Danaïdes*, Δαναΐδες, ων, αἱ, Pind., etc.
DANIEL, Δανιήλ, ὁ (indecl.), N. T.
DANUBE, THE, Δανούβιος, ου, ὁ, Strab.; Ἴστρος, ου, ὁ, Hes., Hdt., etc.
DAOCHUS, Δάοχος, ου, ὁ, Dem.
DAPHNÆUS, Δαφναῖος, ου, ὁ, Arist.
DAPHNE, Δάφνη, ης, ἡ, Paus., etc.
DAPHNIS, Δάφνις, ιδος, ὁ, Hdt.
DAPHNUS, Δαφνοῦς, οῦντος, ὁ, Thuc.; adj., *of Daphnus*, Δαφνούσιος and Δαφνούντιος, α, ον, Steph., etc.
DARADAX, Δαράδαξ, ακος, ὁ, Xen.
DARDANELLES, *vid.* HELLESPONT.
DARDANIA, Δαρδανία, ας, ἡ, Hom., etc.; *the Dardanians*, οἱ Δαρδάνιοι, also οἱ Δάρδανοι, Id., Strab.; fem. Δαρδανίδες, Hom.
DARDANUS, Δάρδανος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Dardanus*, Δαρδανίων, ωνος, ὁ, Hom.; Δαρδανίδης, ου, ὁ, Id.; in pl. often for *Trojans*.
DARDANUS (a city), Δάρδανος, ου, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Dardanus*, Δαρδανεύς, έως, ὁ, Xen.
DARES, Δᾱ́ρης, ητος, ὁ, Hom., etc.
DARIUS, Δᾱρεῖος, ου, ὁ, Hdt., etc.; *descended from Darius*, Δᾱρειογενής, ές, Æsch.
DASCON, Δάσκων, ωνος, ὁ, Thuc.
DASCYLIUM, Δασκύλιον (and -λεῖον), ου, τό, Hdt., Strab.; *an inhabitant of Dascylium*, Δασκυλίτης, ου, ὁ, Ath.; *the territory of Dascylium*, Δασκυλῖτις, ιδος, ἡ, Thuc.
DATAMES, Δατάμης, ου, ὁ, Ar., Δατάμας, Xen.
DATIS, Δᾱ́τις, ιδος, ὁ, Hdt.
DAULIS and DAULIA, Δαυλίς, ίδος, ἡ, Hom., and later Δαυλία, ας, ἡ, Soph., Thuc., etc.; *an inhabitant of Daulis*, Δαυλιεύς, έως, and Δαύλιος, ου, ὁ, Hdt., also as adj., Æsch.; pecul. fem. Δαυλιάς, άδος, Thuc.
DAUNIA, Δαυνία, ας, ἡ, Strab.; adj., *Daunian*, Δαύνιος, α, ον, Id.
DAVID, Δαβίδ or Δαυΐδ (indecl.), ὁ, N. T.; Δαυΐδης, ου, ὁ, Joseph.
DAVUS, Δᾱ́ος, ου, ὁ, Strab.
DEAD SEA, THE, Ἀσφαλτίτης, ου, ὁ, Diod., also Ἀσφαλτῖτις (i. e. λίμνη).
DEBORAH, Δεββῶρα (indecl.), ἡ, LXX.
DECAPOLIS, Δεκάπολις, εως, ἡ, N. T.
DECEBALUS, Δεκέβαλος, ου, ὁ, Dio C.
DECELĒA, Δεκέλεια, ας, ἡ, Hdt., Thuc.; *from Decelea*, Δεκελεῆθεν, Hdt.; Δεκελειόθεν, Lys.; *in Decelea*, Δεκελειᾶσι, Isoc.; adj., *of* or *belonging to Decelea*, Δεκελικός, ή, όν, Dem.; *an inhabitant of Decelea*, Δεκελεύς, έως, ὁ, Hdt.
DECIMUS, Δέκμος, ου, ὁ, Inscr.
DECIUS, Δέκιος, ου, ὁ, Polyb.
DEÏANIRA, Δηϊάνειρα (also Δηάνειρα, Soph.), ας, ἡ, Soph.
DEÏCOÖN, Δηϊκόων, ωντος, ὁ, Hom.
DEÏDAMIA, Δηϊδάμεια, ας, ἡ, Bion, etc.
DEÏLEON, Δηϊλέων, οντος, ὁ, Ap. Rh.
DEÏOCES, Δηϊόκης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.
DEÏOCHUS, Δηΐοχος, ου, ὁ, Hom., etc.

Deïoneus, Δηϊονεύς, έως, ὁ, Pind., also Δηΐων, ωνος, ὁ, Strab.; *son of Deïoneus*, Δηϊονίδης, ου, ὁ, Call.
Deïopea, Δηϊόπη, ης, ἡ, Paus.
Deïotarus, Δηϊόταρος, ου, ὁ, Plut.
Deïphobe, Δηϊφόβη, ης, ἡ, Schol.
Deïphobus, Δηΐφοβος, ου, ὁ, Hom. Epith. λευκασπις, θεοειδής, θεοείκελος, ὑπερηνορέων.
Deïpyle, Δηϊπύλη, ης, ἡ, Diod.
Deïpylus, Δηΐπυλος, ου, ὁ, Hom.
Deïpyrus, Δηΐπυρος, ου, ὁ, Hom.
Delia, Δηλία, ας, ἡ, Ath.
Delilah, Δαλιδά, ἡ, LXX.
Delium, Δήλιον, ου, τό, Thuc., etc.
Delius, Δήλιος, ου, ὁ, Plat.
Dellius, Δέλλιος, ου, ὁ, Strab.
Delos, Δῆλος, ου, ἡ, h., etc.; adj., *of Delos, Delian*, Δήλιος, α, ον, Id.; Δηλιακός, ή, όν, Thuc., etc.; pecul. fem. Δηλιάς, άδος, h., etc.; *temple of the Delian* Apollo, Δήλιον, ου, τό, and *festival of the Delian* Apollo, Δήλια, ων, τά, Plat., Xen.
Delphi, Δελφοί, ῶν, οἱ, h., Pind., etc.; *an inhabitant of Delphi*, Δελφός, οῦ, ὁ, Eur., also adj., Call.; adj., *of Delphi, Delphian*, or *Delphic*, Δελφικός, ή, όν, Soph., Δέλφειος, ον, h., also Δελφίνιος, h.; pecul. fem. Δελφίς, ίδος, Ar., Eur.; *temple of the Delphian* Apollo, Δελφίνιον, ου, τό, Oratt.
Delphinium, Δελφίνιον, ου, τό, Thuc.
Delphis, Δέλφις, ιδος, ὁ, Theoc.
Delta, Δέλτα (indecl.), τό, Hdt., Xen.
Demades, Δημάδης, ου, ὁ, Plut.; adj., *of* or *belonging to Demades*, Δημάδειος, ον, Dem. Phal.
Demænetus, Δημαίνετος, ου, ὁ, Xen.
Demarātus, Δημάρᾱτος, ου, ὁ, Ion. -μάρητος, Dor. Δαμάρ., Hdt., Thuc., etc.
Demarchus, Δήμαρχος, ου, ὁ, Thuc.
Demaretus, Δημάρετος, ου, ὁ, Dem.
Demas, Δημᾶς, ᾶ, ὁ, Anth.
Demeas, Δημέας, ου, ὁ, Thuc., Xen.
Demeter, *vid.* Ceres.
Demetria, Δημητρία, ας, ἡ, Ar.
Demetrias, Δημητριάς, άδος, ἡ, Strab.
Demetrius, Δημήτριος, ου, ὁ, e.g. ὁ Πολιορκητής, Polyb.; ὁ Φαληρεύς, Gram.; ὁ Φάριος, Strab.; ὁ Σκήψιος, Ath.; ὁ Τροιζήνιος, Id., etc.
Demo, Δημώ, οῦς, ἡ, h., Anth.
Demochares, Δημοχάρης, ους, ὁ, Dem.
Democles, Δημοκλῆς, έους, ὁ, Dem.
Democrates, Δημοκράτης, ους, ὁ, Xen.
Democritus, Δημόκριτος, ου, ὁ, Hdt., etc.; *the followers of Democritus*, Δημοκρίτειοι, οἱ, Æl.
Demodice, Δημοδίκη, ης, ἡ, Anth.
Demodocus, Δημόδοκος, ου, ὁ, Hom. Epith. θεῖος, ἀοιδός.
Demoleon, Δημολέων, οντος, ὁ, Hom.
Demomeles, Δημομέλης, ους, ὁ, Dem.
Demon, Δήμων, ωνος, ὁ, Dem.
Demonax, Δημῶναξ, ακτος, ὁ, Hdt.
Demonicus, Δημόνῑκος, ου, ὁ, Dem.
Demophanes, Δημοφάνης, ους, ὁ, Lys.
Demophilus, Δημόφιλος, ου, ὁ, Hdt.

Demophoon or Demophon, Δημοφόων, ωντος (cont. Δημοφῶν, ῶντος), ὁ, h., Eur., etc.; *son* or *descendant of Demophoon*, Δημοφωντίδης, ου, ὁ, Plut.
Demos or Demus, Δῆμος, ου, ὁ, Lys.
Demosthenes, Δημοσθένης, ους, ὁ, Thuc., etc.
Demostratus, Δημόστρατος, ου, ὁ, Thuc., Ar., etc.
Demoteles, Δημοτέλης, ους, ὁ, Dem.
Demotion, Δημοτίων, ωνος, ὁ, Xen.
Demus, Δῆμος, ου, ὁ, Ar., etc.
Dendera, Τέντυρα, ων, τά, Strab.; *inhab. of Dendera*, Τεντυρίτης, ου, ὁ, Id.
Denys, *vid.* Dionysius.
Derbe, Δέρβη, ης, ἡ, Strab.; *inhabitant of Derbe*, Δερβήτης, ου, ὁ, Id.; Δερβαῖος, ὁ, N. T.
Derceto, Δερκετώ, οῦς, ἡ, Diod.
Dercyllidas, Δερκυλλίδας, α, ὁ, Thuc.
Dercyllus, Δέρκυλλος, ου, ὁ, Oratt.
Dersæi, Δερσαῖοι, ων, οἱ, Hdt.
Deucalion, Δευκαλίων, ωνος, ὁ, Hes., etc.; *son* or *descendant of Deucalion*, Δευκαλίδης, ου, ὁ, Hom., also in pl. Δευκαλίωνες, Theocr.
Dexamenus, Δεξαμενός, οῦ, ὁ, Call.
Dexippus, Δέξιππος, ου, ὁ, Xen.
Dexius, Δεξιός, οῦ, ὁ, Diog.; *son of Dexius*, Δεξιάδης, ὁ, Hom.
Dia (female name), Δῖα, ας, ἡ, Strab.;—(place), Δία, ἡ, Id.
Diacria, Διακρία, ἡ, also Διάκρια, Διάκρεια, Ar., etc.
Diacritus, Διάκριτος, ου, ὁ, Thuc.
Diæus, Διαιος, ου, ὁ, Polyb.
Diagoras, Διαγόρας, ου, ὁ, Pind., Ar.; *sons* or *descendants of Diagoras*, Διαγορίδαι, ῶν, οἱ, Paus.
Diana, Ἄρτεμις, ιδος (Dor. Ἄρταμις), Hom., etc.; *temple of Diana*, Ἀρτεμίσιον, ου, τό, Dor. Ἀρταμίτιον, Ar.; appell. Βενδίς, Δηλία, Δίκτυννα, Εἰλείθυια, Ἐφεσία, Ὀρτυγία, Ταυρική. Epith. ἀγκυλότοξος, ἁγνή, ἀγροτέρα, ἐλαφηβόλος, εὐπλόκαμος, εὐστέφανος, ἰοχέαιρα, κελαδεινή, ὀρειβάτης, χρῡσηλάκατος, χρυσήνιος, χρυσεοβοστρυχος.
Dicæa, Δίκαια, ας, ἡ, Hdt.
Dicæarchia, Δικαιάρχεια, ας, ἡ, Anth.
Dicæarchus, Δικαίαρχος, ου, ὁ, Strab., etc.
Dicæopolis, Δικαιόπολις, ιδος, ὁ, Ar.
Dice, Δίκη, ης, ἡ, Hes.
Dicte (Mount), Δίκτη, ης, ἡ (also Δίκτος), Strab., etc.; *of* or *belonging to Dicte, Dictæan*, Δικταῖος, α, ον, Call.
Dictynna, *vid.* Diana.
Dictys, Δίκτυς, υος, ὁ, Apollod.
Dido, Δῑδώ, οῦς, ἡ, Strab., etc.
Didyme, Διδύμη, ης, ἡ, Thuc., etc.
Didymus, Δίδυμος, ου, ὁ, Gram.
Dii, the, Δῖοι, ων, οἱ, Thuc.; *of* or *belonging to the Dii*, Διακός, ή, όν, Id.
Dinarchus, Δείναρχος, ου, ὁ, Plut.
Dindymus, Mount, Δίνδυμον, ου, τό, Strab., also Δίνδυμα, τά, Steph.; adj., *of Mount Dindymus*, Δινδυμηνός, ή, όν, Hdt.; appell. of Cybele, ἡ μήτηρ Δινδυμηνή, also Δινδυμία, Ap. Rh., and Δινδυμίς, Nonn.
Dinias, Δεινίας, ου, ὁ, Thuc., etc., also Δεῖνις, ιδος, ὁ, Pind.
Dino, Δεινώ, οῦς, ἡ, Apollod., etc.
Dinocrates, Δεινοκράτης, ους, ὁ, Polyb.

Dinolochus, Δεινόλοχος, ου, ὁ, Paus.
Dinomache, Δεινομάχη, ης, ἡ, Plut.
Dinomenes, Δεινομένης, ους, ὁ, Hdt., etc.; *of* or *belonging to Dinomenes*, Δεινομένειος, ον, Pind.
Dinon, Δείνων, ωνος, ὁ, Xen., etc.
Dio or Dion, Δίων, ωνος, ὁ, Dem., etc.; adj., *of* or *belonging to Dio*, Διώνειος, ον, Plat.
Diochares, Διοχάρης, ους, ὁ, Strab.
Diocles, Διοκλῆς, έους, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Diocles*, Διόκλειος, α, ον, Schol.
Diocletian, Διοκλητιᾱνός, οῦ, ὁ, Liban.
Diodorus, Διόδωρος, ου, ὁ, Dem., etc.
Diodotus, Διόδοτος, ου, ὁ, Thuc., etc.
Diogenes, Διογένης, ους, ὁ, Andoc., etc.; *the followers of Diogenes*, Διογενισταί, ῶν, οἱ, Ath.
Diognetus, Διόγνητος, ου, ὁ, Oratt.
Diomede, Διομήδη, ης, ἡ (also Διομήδεια), Hom., etc.
Diomedes, Διομήδης, ους, ὁ, Hom., Eur., etc.; adj., *of* or *relating to Diomedes, Diomedean*, Διομήδειος, α, ον, Plat. Epith. βοὴν ἀγαθός, δουρίκλυτος, ἐγχέσπαλος, ἐρικυδής, ἱππόδαμος, ἴφθιμος, μενεπτόλεμος, Τυδείδης, ὑπέρθυμος.
Diomedon, Διομέδων, οντος, ὁ, Thuc., etc.
Diomnestus, Διόμνηστος, ου, ὁ, Lys.
Dion, *vid.* Dio.
Dione, Διώνη, ης, ἡ, Hes., etc.; adj., *Dionean*, Διωναῖος, α, ον, Theocr., etc.
Dionysius, Διονύσιος, ου, ὁ, Hdt., Xen., etc.
Dionysodorus, Διονυσόδωρος, ου, ὁ, Oratt.
Dionysus, *vid.* Bacchus, p. 45, First Part.
Diophanes, Διοφάνης, ους, ὁ, Dem.
Diophantus, Διόφαντος, ου, ὁ, Oratt., etc.
Diores, Διώρης, ους, ὁ, Hom.
Dioscorides, Διοσκορίδης, ου, ὁ, Anth.
Dioscuri, Διόσκοροι and -κουροι, ων, οἱ, Hdt., etc.; *temple of the Dioscuri*, Διοσκούρειον, or -κούριον, ου, τό, Thuc., Plut.; Ἀνάκειον, τό, Thuc.
Diospolis, Διόσπολις, εως, ἡ, Strab.
Diotimus, Διότῑμος, ου, ὁ, Thuc., etc.
Diotrephes, Διοτρέφης, ους, ὁ, Diod.
Diphilus, Δίφιλος, ου, ὁ, Thuc., etc.
Diphylla, Δίφυλλα, ης, ἡ, Anth.
Dipylum, Δίπυλον, ου, τό, Plut.
Dirce, Δίρκη, ης, ἡ, Pind., etc.; adj., *of Dirce, Dircean*, Διρκαῖος, α, ον, Trag.
Dirphys, Δίρφυς, υος, ἡ, Eur.; adj., *of* or *belonging to Dirphys*, Δίρφυος, α, ον, Steph.; Διρφωσσός, ή, όν, Lyc.
Discordia, *vid.* Eris.
Disenor, Δεισήνωρ, ορος, ὁ, Hom.
Dium, Δῖον, ου, τό, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Dium*, Διακός, ή, όν, pecul. fem. Διάς, άδος, Steph.; also *an inhabitant of Dium*, Διεύς, έως, and Διαστής, οῦ, ὁ, Paus.
Dius, Δῖος, ου, ὁ, Hom.
Diyllus, Δίυλλος, ου, ὁ, Paus., etc.

Dmetor, Δμήτωρ, ορος, ὁ, Hom.
Dnieper, the, *vid.* Borysthenes.
Dniester, the, *vid.* Tyras.
Doberus, Δόβηρος, ου, ἡ, Thuc.
Docimus, Δόκιμος, ου, ὁ, Diod., etc.
Dodona, Δωδώνη, ης, ἡ, Hom., etc.; *of* or *belonging to Dodona, Dodonean*, Δωδωναῖος, α, ον, Id.; pecul. fem. Δωδωνίς, ίδος, Hdt.; *from Dodona*, Δωδώνηθεν, Pind.
Dolabella, Δολοβέλλα, ας, ὁ, Dio C.
Doliche, Δολίχη, ης, ἡ, Call.
Dolichus, Δόλιχος, ου, ὁ, h.
Doliones, the, Δολίονες, ων, οἱ, Ap. Rh.; adj., *of the Doliones*, Δολιόνιος, α, ον, Id.
Dolon, Δόλων, ωνος, ὁ, Hom.; *the Dolonea* (10th book of the Iliad), Δολώνεια or Δολωνοφονία, ας, ἡ, Æl.
Dolopes, the, Δόλοπες, ων, οἱ, Hom., Hdt., etc.; *the land of the Dolopes*, Δολοπία, ἡ, Hdt.; adj., *Dolopian*, Δολοπήιος, η, ον, Ap. Rh.; Δολοπικός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Δολοπηίς, ίδος, Ap. Rh.
Dolopion, Δολοπίων, ονος, ὁ, Hom.
Dolops, Δόλοψ, οπος, ὁ, Hom., etc.
Dominus, Δόμνος, ου, ὁ, Phot.
Domitian, Δομετιᾱνός, οῦ, ὁ, Plut.
Domitius, Δομήτιος, ου, ὁ, Strab.
Don, the, *vid.* Tanaïs.
Dorcas, Δορκάς, άδος, ἡ, Anth.
Dorcis, Δόρκις, ιος, ὁ, Thuc.;—(female name), Δορκίς, ίδος, ἡ, Ath.
Dorian, *vid.* Doris.
Dorias, Δωριάς, άδος, ἡ, Antiph.
Dorichus, Δώριχος, ου, ο, Diod.
Dorieus, Δωριεύς, έως, ὁ, Hdt.
Dorimachus, Δορίμαχος, ου, ὁ, Polyb.
Dorion, Δωρίων, ωνος, ὁ, Ath.
Doris, Δωρίς, ίδος, ἡ, Hdt., Thuc., etc.; *the Dorians*, Δωριεῖς or -ριῆς, έων, οἱ, Hom., etc.; adj., *Dorian, Doric*, Δωρικός, ή, όν, Trag., etc.; Δώριος, α, ον, and ος, ον, Pind.; Δωριακός, ή, όν, Thuc.; masc. adj. Δωριεύς, έως, Pind.; fem. Δωρίς, ίδος, Id., Hdt., etc.; *to speak Doric*, Δωρίζω, Theoc.; *in Dorian fashion*, Δωριστί, Plat.
Doriscus, Δορίσκος, ου, ἡ, Hdt.
Dorium, Δώριον, ου, τό, Hom., etc.
Dorotheüs, Δωρόθεος, ου, ὁ, Xen., etc.
Dorothy, Δωροθέα, ας, ἡ, Mel.
Dorus, Δῶρος, ου, ὁ, Hdt., etc.
Doryclus, Δόρυκλος, ου, ὁ, Hom.
Dorylaus, Δορύλᾱος, ου, also Δορύλᾱς, ὁ, Strab.
Dosiades, Δωσιάδης, ου, ὁ, Anth.
Dositheus, Δωσίθεος, ου, ὁ, Anth.
Doto, Δωτώ, οῦς, ἡ, Hom.
Dotus, Δῶτος, ου, ὁ, Hdt.
Douro, the, *vid.* Durius.
Drabescus, Δράβησκος, ου, ἡ, Thuc., -βισκος, Strab.
Draco, Δράκων, οντος, ὁ, Xen., etc.; adj., *of* or *belonging to Draco*, Δρακόντειος, ον, Ath.; *son* or *descendant of Draco*, Δρακοντίδης or -τιάδης, ου, ο, Id.
Dracontius, Δρακόντιος, ου, ὁ, Xen.
Dracius, Δράκιος, ου, ὁ, Hom.
Drepanum, Δρέπανα (less usu. Δρέπανον), ων, τά, Polyb., etc.
Dresus, Δρῆσος, ου, ὁ, Hom.
Dromo, Δρόμων, ωνος, ὁ, Ath., etc.
Dropici, the, Δροπικοί, ῶν, οἱ, Hdt.
Dropides, Δρωπίδης, ου, ὁ, Plat.
Druentia, the, Δρουεντίας, ου, ὁ, Strab., also Δρουέντιος, ὁ, Ptol.
Druids, the, Δρυΐδαι, ῶν, οἱ, Strab.
Drusilla, Δρούσιλλα, ης, ἡ, Dio C.
Drusus, Δροῦσος, ου, ὁ, Strab.
Dryad, a, Δρυάς, άδος, ἡ, usu. in pl., *the Dryads*, Δρυάδες, ων, αἱ, Paus.
Dryalus, Δρύαλος, ου, ὁ, Hes.
Dryas, Δρύας, αντος, ο, Hom.
Drymus, Δρῡμός, οῦ, ἡ, Dem., etc.
Drymusa, Δρυμοῦσσα, ης, ἡ, Thuc.
Dryope, Δρυόπη, ης, ἡ, Steph.
Dryopes, the, Δρύοπες, ων, οἱ, Hom., etc.; *Dryopian*, Δρυοπίς, ίδος, fem., Strab.
Dryops, Δρύοψ, οπος, ὁ, h.
Drys, Δρῦς, υός, ἡ, Dem.
Dubis (mod. *Doubs*), Δοῦβις, ιος, and Δούβιος, ου, ὁ, Strab.
Dublin, Ἔβλανα πόλις, ἡ, Ptol.
Duilius, Δουΐλιος, ου, ὁ, Polyb.
Dulcitius, Δουλκίτιος, ου, ὁ, Anth.
Dulichium, Δουλίχιον, ου, τό, Hom.; *an inhabitant of Dulichium*, Δουλιχιεύς, έως, ὁ, Id.; *to Dulichium*, Δουλίχιόνδε, Id.
Durazzo, *vid.* Dyrrhachium.
Duris, Δοῦρις, ιος, ὁ, Paus.
Durius (mod. *Duero* or *Douro*), Δούριος, ου, ὁ (also Δόριος and Δώριος), Strab.
Dymas, Δύμας, αντος, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Dymas*, Δυμάντειος, ον, Lyc.
Dyme, Δύμη, ης, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of Dyme, Dymean*, Δυμαῖος, α, ον, Polyb., also Δύμιος, α, ον, Antim.
Dynamene, Δυναμένη, ης, ἡ, Hom.
Dyras, the, Δύρας, ου, ὁ, Hdt.
Dyrrhachium (mod. *Durazzo*), Δυρράχιον, ου, τό, Plut.; *of* or *belonging to Dyrrhachium*, Δυρράχιος, and -χηνός, pecul. fem. -ράχις, ιδος, Anth. *Vid.* Epidamnus.
Dyseris, Δύσηρις, ιδος, ἡ, Anacr.
Dysorus, Mount, Δύσωρον, ου, τό, Hdt.
Dyspontium, Δυσπόντιον, ου, τό, Strab.; *inhabitant of Dyspontium*, Δυσπόντιοι, οἱ, Paus.

E.

Earinus, Ἐάρινος, ου, ὁ, Dio C.
Eboracum, Ἐβόρακον, ου, τό, Ptol.
Ebro, the, *vid.* Iberus.
Eburones, Ἐβούρωνες, ων, οἱ, Strab.
Ebusus (mod. *Iviça*), Ἔβουσος, ου, ἡ, Strab., also Ἔβυσος, Id.
Ecbatana (mod. *Hamadan*), Ἐκβάτανα, ων, τά, Ar., Xen.; also Ἀγβάτανα, Hdt., and poet.; *inhabitant of Ecbatana*, Ἐκβατηνός, ὁ, Steph.
Eccritus, Ἔκκριτος, ου, ὁ, Thuc.
Ecdemus, Ἔκδημος, ου, ὁ, Polyb.
Ecdicus, Ἔκδικος, ου, ὁ, Xen.
Ecdorus, Ἔκδωρος, ου, ὁ, Stob.
Ecetra, Ἐχέτρα, ας, ἡ, Dion.
Echecles, Ἐχεκλῆς, ῆος, ὁ, Hom.
Echeclus, Ἔχεκλος, ου, ὁ, Hom.
Echecrates, Ἐχεκράτης, ους, ὁ, Hdt., etc.
Echecratides, Ἐχεκρατίδης, ου, ὁ, Thuc., etc.
Echedorus, the, Ἐχέδωρος, ου, ὁ, Hdt.
Echemon, Ἐχέμων, ονος (Ep. Ἐχέμμων), ο, Hom.
Echemus, Ἔχεμος, ου, ὁ, Hdt., etc.
Echenēus, Ἐχένηος, ου, ὁ, Hom.
Echephron, Ἐχέφρων, ονος, ὁ, Hom., etc.
Echepolus, Ἐχέπωλος, ου, ὁ, Hom.
Echestratus, Ἐχέστρατος, ου, ὁ, Paus.
Echetimidas, Ἐχετῑμίδας, α, ὁ, Thuc.
Echetimus, Ἐχέτῑμος, ου, ὁ, Paus.
Echetus, Ἔχετος, ου, ὁ, Hom.
Echidna, Ἔχιδνα, ης, ἡ, Hes., etc.
Echinades, the, Ἐχῑνάδες (sing. Ἐχινάς), ων, αἱ, Hdt., etc.; also Ἐχίνη, ἡ, in pl. Ἐχῖναι, Hom.
Echinus, Ἐχῖνος, ου, ὁ, Strab.; also Ἐχῑνοῦς, ουντος, ὁ, Ar.; *an inhabitant of Echinus*, Ἐχιναιεύς, έως, ο, Polyb.
Echion, Ἐχίων, ονος, ὁ, Pind., Eur.
Echius, Ἔχιος, ου, ὁ, Hom.
Echo, Ἠχώ, οῦς, ἡ, Bion.
Ecphantides, Ἐκφαντίδης, ου, ὁ, Arist.
Ecphantus, Ἔκφαντος, ου, ὁ, Dem.
Eden (the garden of), ὁ παράδεισος τῆς τρυφῆς, LXX.
Edessa, Ἔδεσσα, ης, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Edessa*, Ἐδεσσαῖος, ου, ὁ, and -σηνος, ο, Steph.; earlier Βαμβύκη, ἡ, Strab.
Edinburgh, Πτερωτὸν Στρατόπεδον, τό (probably), Ptol.
Edom, Ἐδώμ (indecl.), ὁ, LXX.
Edom (the country), Ἐδώμ and Ἰδουμαία, ἡ; of the people, *the Edomites*, Ἐδώμ (collectively), Ἰδουμαῖοι, οἱ, LXX.
Edoni, the, Ἠδωνοί, ῶν, οἱ, Hdt., Soph., also Ἤδωνες, οἱ, Thuc.; adj., *Edonian*, Ἠδωνός, ή, όν, Eur.; pecul. fem. Ἠδωνίς, ίδος, Æsch.; more usu. adj. Ἠδωνικός, ή, όν, Thuc.
Edward, Ἐδουάρδος, ου, ὁ.
Eetion, Ἠετίων, ωνος, ὁ, Hom., etc.; *son of Eetion*, Ἠετίδης, ου, ο, Orac.; *daughter of Eetion*, Ἠετιώνη, ης, ἡ, Qu. Sm.
Eetionea, Ἠετιώνεια, ας, ἡ, Thuc.
Egeria, Ἠγερία, ας, ἡ, Plut.; also Αἰγερία, Dion.
Egerius, Ἠγέριος, ου, ὁ, Anth.
Egesta, *vid.* Segesta.
Egina, *vid.* Ægina.
Egnatia (mod. *Agnazzo*), Ἐγνᾱτία, ας, ἡ, Strab.
Egypt, Αἴγυπτος, ου, ἡ, Hom., etc.; also ἡ Αἰγυπτία (sc. χώρα), Hdt.; *of* or *belonging to Egypt, Egyptian*, Αἰγύπτιος, α, ον, Hom., etc.; Αἰγυπτιακός, ή, όν, Ath.; Αἰγυπτογενής, ές, Æsch.; *like an Egyptian, Egyptian-like*, Αἰγυπτιώδης, ες, Crat.; Αἰγυπτώδης, ες, Id.; *to be like the Egyptians*, Αἰγυπτιάζω, Ar.; *in Egyptian*, Αἰγυπτιστί, Hdt.; *to speak Egyptian*, Αἰγυπτιάζω, Luc.; *to Egypt*, Αἴγυπτόνδε, Hom. Epith. ἠερίη, εὔσπορος, εὐλείμων, πολύπῡρος, πυροφόρος, σκοτόεσσα, χθαμαλή.
Eidothea, Εἰδοθέα, ας, ἡ, Hom.
Eileithyia, *vid.* Ilithyia.
Eirene, *vid.* Irene.

Elæa, Ἐλαία, ας, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Elæa*, Ἐλαΐτης, ὁ, Id.; adj., *Elaitic*, Ἐλαϊτικός, ή, όν, Id.

Elæus, Ἐλαιοῦς, οῦντος, ὁ, Hdt., Thuc.; *of* or *belonging to Elæus*, Ἐλαιούσιος, α, ον, Thuc.

Elaphus, Ἔλἄφος, ου, ὁ, Paus.

Elasus, Ἔλασος, ου, ὁ, Hom.

Elatea, Ἐλάτεια, ας, ἡ, Hdt.

Elatus, Ἔλᾰτος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Elatus*, Ἐλατίδης, ου, ὁ, Ap. Rh., and irreg. Ἐλατιονίδης, ου, ὁ, h.

Elba, Αἰθάλη, ης, usu. Αἰθαλία, ας, ἡ, Ap. Rh.; also Αἰθάλεια, ἡ, Arist.

Elbo, Ἐλβώ, οῦς, ἡ, Hdt.

Elea (Lat. *Velia*), Ἐλέα, ας, ἡ, Strab.; also Ὑέλη, Id., and Οὐελία, ἡ, Plut.; *an inhabitant of Elea*, Ἐλεάτης, ου, ὁ, fem. Ἐλεᾶτις, ιδος, Polyb.; adj., *Eleatic*, Ἐλεατικός, ή, όν, Plat.

Eleazar, Ἐλεάζαρ, ὁ (indecl.), N. T., and Ἐλεάζαρος, ου, ὁ, Jos.

Electra, Ἠλέκτρα, ας, ἡ, h., Hes., etc.; *of* or *pertaining to Electra*, e. g. Ἠλεκτραι πύλαι, Trag., or Ἠλεκτρίδες πύλαι, Schol.

Electryon, Ἠλεκτρύων, ωνος, or -τρυών, όνος, ὁ, Hes., Eur.; *daughter of Electryon*, Ἠλεκτρυώνη, ης, ἡ, Hes.

Elephantine, Ἐλεφαντίνη, ης, ἡ, Hdt., etc.; *of* or *belonging to Elephantine*, Ἐλεφαντῖνος, η, ον, pecul. fem. Ἐλεφαντίς, ίδος, Steph.

Elephenor, Ἐλεφήνωρ, ορος, ὁ, Hom.

Eleus, Ἠλεῖος, ου, ὁ, Plut.

Eleusis, Ἐλευσίς (later also Ἐλευσίν), ῖνος, ἡ, h., Hdt., etc.; *Eleusinian*, Ἐλευσίνιος, α, ον, Thuc.; Ἐλευσινιακός, ή, όν, Strab.; *to* or *toward Eleusis*, Ἐλευσῖνάδε, Xen.; *from Eleusis*, -σινόθεν, Andoc.; *temple of Eleusinian Ceres*, τὸ Ἐλευσίνιον, Thuc.; *the Eleusinian mysteries*, τὰ Ἐλευσίνια, Oratt.

Eleusis (man's name), Ἐλευσίς, ῖνος, ὁ, Apollod.; *son of Eleusis*, Ἐλευσῖνίδης, ου, ὁ, h.

Eleutheræ, Ἐλευθεραί, ῶν, αἱ, Xen.; *an inhabitant of Eleutheræ*, Ἐλευθερεύς, έως, ὁ, Paus.; fem. adj. Ἐλευθερίς, ίδος, Eur.

Eli, Ἡλί or Ἡλεί, ὁ (indecl.), N. T.

Elias, Ἠλίας, ου, ὁ, N. T.

Eliezer, Ἐλιέζερ, ὁ (indecl.), N.T.

Elijah = Elias.

Elimbo, Mount, *vid.* Olympus.

Elis, Ἦλις, ιδος (Dor. Ἆλις), ἡ, divided into ἡ κοίλη Ἦλις, ἡ Πισᾶτις, and ἡ Τριφυλία, Hom., Hdt., etc.; *an inhabitant of Elis*, Ἠλεῖος, ου, ὁ, Hom., etc.; adj., *of Elis*, *Elian*, Ἠλειακός, ή, όν, Strab.; Ἠλιακός, Paus.

Elisabeth, Ἐλισάβετ or -βεθ, ἡ (indecl.), N. T.

Elisha, Ἐλισσαῖος, ου, ὁ, LXX., N. T.

Ellopia, Ἐλλοπία, ας, ἡ, Hdt., etc.; *inhabitant of Ellopia*, Ἐλλοπιεύς, έως, ὁ, Call.

Ellops, Ἔλλοψ, οπος, ὁ, Strab.

Elorus, the, or Helorus, Ἔλωρος, ου, ὁ, Hdt.

Elorus or Helorus, Ἔλωρος, ου, ἡ, Steph.; adj., *of Elorus*, Ἐλώρινος, η, ον, Thuc.

Elpenor, Ἐλπήνωρ, ορος, ὁ, Hom.

Elpias, Ἐλπίας, ου, ὁ, Dem.

Elpinice, Ἐλπινίκη, ης, ἡ, Plut.

Elymais, Ἐλυμαΐς, ίδος, ἡ, Polyb.; adj., *of* or *belonging to Elymais*, Ἐλυμαῖος, α, ον, Id.

Elymi, the, Ἔλυμοι, ων, οἱ, Thuc.

Elymia, Ἐλυμία, ας, ἡ, Xen.

Elymus, Ἔλυμος, ου, ὁ, Strab.

Elysian Plain, the, Ἠλύσιον Πεδίον, τό, Hom., etc., also in pl., Anth.; adj., *Elysian*, Ἠλύσιος, α, ον, Id.

Emathia, Ἠμαθία, ας, ἡ, Hom., etc.; *of Emathia*, Ἠμαθιεύς, έως, ὁ, Steph.; fem. Ἠμαθίς, ίδος, Anth.

Emathion, Ἠμαθίων, ωνος, ὁ, Hes., etc.

Emesa, Ἔμεσα, ης, ἡ, Hdn.; adj., *of Emesa*, Ἐμεσηνός, ή, όν, Strab.

Emmanuel, Ἐμμανουήλ, ὁ (indecl.), N. T.

Emmaüs, Ἐμμαούς, ἡ (indecl.), N. T.

Emodus, Mount, Ἠμωδὸν ὄρος, τό, Strab., also in pl., Id.

Empedias, Ἐμπεδίας, ου, ὁ, Thuc.

Empedocles, Ἐμπεδοκλῆς, έους, ὁ, Sext.; adj., *of Empedocles*, *Empedoclean*, Ἐμπεδόκλειος, ον, Gal.

Emporia, Ἐμπορεῖα, ων, τά, Polyb.; also Ἐμπόρια, τά, Id., and Ἐμπόριον, τό, App.

Emporiæ, Ἐμπορεῖον, ου, τό, Polyb.; also Ἐμπόριον, τό, App., and Ἐμπορίαι, αἱ, Ptol.

Enceladus, Ἐγκέλαδος, ου, ὁ, Eur., etc.

Endeïs, Ἐνδηΐς (Dor. -δαΐς), ίδος, ἡ, Pind., etc.

Endius, Ἔνδιος, ου, ὁ, Thuc., etc.

Endymion, Ἐνδυμίων, ωνος, ὁ, Theoc.

Eneti or Heneti, Ἐνετοί, ῶν, οἱ, Strab.; *of* or *belonging to the Eneti*, Ἐνετήϊος, η, ον, Ap. Rh.

Enghia, *vid.* Ægina.

England, *vid.* Britain.

Eniopeus, Ἡνιοπεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.

Enipeus, Ἐνιπεύς, έως Ep. and Ion. ῆος, ὁ, Hom., etc.

Enipo, Ἐνῑπώ, οῦς, ἡ, Æl.

Enna, Ἔννα, ης, ἡ, Polyb.; *of* or *belonging to Enna*, Ἐνναῖος, α, ον, Id.

Enneacrunos, Ἐννεάκρουνος, ου, ἡ, Hdt.

Ennomus, Ἔννομος, ου, ὁ, Hom.

Enoch, Ἐνώχ, ὁ (indecl.), LXX.

Enodia, Ἐνοδία, ας, ἡ, Eur.

Enope, Ἐνόπη, ης, ἡ, Hom.

Enops, Ἦνοψ, οπος, ὁ, Hom.; *son* or *descendant of Enops*, Ἠνοπίδης, ου, ὁ, Id.

Entella, Ἔντελλα, ης, ἡ, Diod.

Entellus, Ἔντελλος, ου, ὁ, Anth.

Entimus, Ἔντῑμος, ου, ὁ, Thuc.

Enyalius, Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Hom., Hes.

Enyo, Ἐνῡώ, οῦς, ἡ, Hom.; *temple of Enyo*, Ἐνυεῖον, τό, Dio C.

Eordæa, Ἐορδαία, ας, ἡ, Polyb.; Ἐορδία, ἡ, Thuc.; *the inhabitants of Eordæa*, Ἐορδοί, οἱ, Hdt.

Epænetus or Epenetus, Ἐπαίνετος, ου, ὁ, Dem., etc.

Epaltes, Ἐπάλτης, ου, ὁ, Hom.

Epaminondas, Ἐπαμεινώνδας, α and ου, ὁ, Xen., etc.

Epaphus, Ἔπᾰφος, ου, ὁ, Pind., etc.; fem. adj. Ἐπαφηΐς, ίδος, Nonn.

Epei, the, or Epeans, Ἐπειοί, ῶν, οἱ, Hom., etc.

Epenetus, *vid.* Epænetus.

Eperatus, Ἐπήρατος, ου, ὁ, Xen., etc.

Epeus, Ἐπειός, οῦ, ὁ, Hom.

Ephesus, Ἔφεσος, ου, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Ephesus*, Ἐφέσιος, α, ον, Id.

Ephialtes, Ἐφιάλτης, ου, ὁ (Ion. Ἐπιάλτης), Hom., etc. Epith. τηλεκλειτός.

Ephippus, Ἔφιππος, ου, ὁ, Ath.

Ephorus, Ἔφορος, ου, ὁ, Plut., etc.

Ephraim, Ἐφραΐμ, ὁ (indecl.), N. T.

Ephyra, Ἐφῠ́ρα, ας, ἡ, Hom., etc.; also Ἐφυραία, ἡ, Paus.; *inhabitants of Ephyra*, Ἔφυροι, οἱ, Hom.; usu. Ἐφυραῖοι, οἱ, Pind., etc.; *from Ephyra*, Ἐφύρηθεν.

Epicaste, Ἐπικάστη, ης, ἡ, Apollod.

Epichalcus, Ἐπίχαλκος, ου, ὁ, Theoc.

Epichares, Ἐπιχάρης, ους, ὁ, Dem.

Epicharis, Ἐπίχᾰρις, ῐδος, ἡ, Suid.

Epicharmus, Ἐπίχαρμος, ου, ὁ, Theoc., etc.

Epicles, Ἐπικλῆς, έους Ep. ῆος, ὁ, Hom.

Epicnemidii, *vid.* Locri.

Epicrates, Ἐπικράτης, ους, ὁ, Oratt., etc.

Epictetus, Ἐπίκτητος, ου, ὁ, Luc.

Epicurus, Ἐπίκουρος, ου, ὁ, Thuc., etc.; adj., *of* or *pertaining to Epicurus*, Ἐπικούρειος, ον, Anth.; *the Epicureans*, οἱ Ἐπικούρειοι, Luc.

Epicydes, Ἐπικύδης, ους, ὁ, Hdt., etc.; *son of Epicydes*, Ἐπικῡδείδης, ου, ὁ, Id.

Epicydidas, Ἐπικυδίδας, ου, ὁ, Thuc.

Epidamnus, Ἐπίδαμνος, ου, ἡ, Thuc.; adj., *of* or *belonging to Epidamnus*, Ἐπιδάμνιος, α, ον, Id.

Epidaurus, Ἐπίδαυρος, ου, ἡ (also ὁ), Hom., etc.;—(in Laconia with appell. ἡ Λιμηρά, Thuc., etc.)—adj., *of* or *belonging to Epidaurus*, Ἐπιδαύριος, α, ον, pecul. fem. Ἐπιδαυρίς, ίδος, Hdt., etc.; *from Epidaurus*, Ἐπιδαυρόθεν, Pind.

Epidicus, Ἐπίδικος, ου, ὁ, Stob.

Epigenes, Ἐπιγένης, ους, ὁ, Plat., etc.

Epigoni, the, Ἐπίγονοι, ων, οἱ, Pind.

Epigonus, Ἐπίγονος, ου, ὁ, Ar.

Epilycus, Ἐπίλυκος, ου, ὁ, Andoc.

Epimenides, Ἐπιμενίδης, ου, ὁ, Plat.; adj., *of* or *belonging to Epimenides*, Ἐπιμενίδειος, ον, Theoph.

Epimetheus, Ἐπιμηθεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hes.

Epinicus, Ἐπίνῑκος, ου, ὁ, Dem.

Epione, Ἠπιόνη, ης, ἡ, Anth., etc.

Epiphanius, Ἐπιφάνιος, ου, ὁ, Eccl.

Epiphron, Ἐπίφρων, ονος, ὁ, Dem.

Epipolæ, Ἐπιπολαί, ῶν, αἱ, Thuc.

Epirus, Ἤπειρος, ου, ἡ, Hom., etc.; *an Epirote*, Ἠπειρώτης, ου, ὁ, fem. Ἠπειρῶτις, ιδος, Strab.; adj., *of Epirus*, *Epirote*, Ἠπειρωτικός, ή, όν, Arist.

Episthenes, Ἐπισθένης, ους, ὁ, Xen.

Epistrophus, Ἐπίστροφος, ου, ὁ, Hom., etc.

Epitalium, Ἐπιτάλιον, ου, τό, Xen.; *an inhabitant of Epitalium*, Ἐπιταλιεύς, έως, ὁ, Id.

Epitimus, Ἐπίτῑμος, ου, ὁ, Dem.

Epitrephes, Ἐπιτρέφης, ους, ὁ, Dem.

Epium or Epeum, Ἤπειον, ου, τό, Xen.; Ἔπιον, τό, Hdt.

Epizelus, Ἐπίζηλος, ου, ὁ, Hdt.

Epopeus, Ἐπωπεύς, έως, ὁ, Paus., etc.

Epyaxa, Ἐπύαξα, ης, ἡ, Xen.

Epytus, Ἤπυτος, ου, ὁ, *son* or *descendant of Epytus*, Ἠπυτίδης, ου, ὁ, Hom.

ER, Ἤρ, Ἠρός, ὁ, Plat.
ERÆ, Ἐραί, ῶν, αἱ, Thuc.
ERASINIDES, Ἐρασῑνίδης, ου, ὁ, Lys., etc.
ERASINUS, THE, Ἐρασῖνος, ου, ὁ, Hdt., etc.
ERASISTRATUS, Ἐρασίστρατος, ου, ὁ, Thuc., etc.; adj., *of* or *relating to Erasistratus*, Ἐρασιστράτειος, ον, Strab.
ERASMIUS, Ἐράσμιος, ου, ὁ, Anth.
ERASTUS, Ἔραστος, ου, ὁ, Strab., etc.
ERATO, Ἐρατώ, οῦς, ἡ, Hes., etc.
ERATON, Ἐράτων, ωνος, ὁ, Lys.
ERATOSTHENES, Ἐρατοσθένης, ους, ὁ, Xen., etc.
ERATUS, Ἔρατος, ου, ὁ, Paus.; *son* or *descendant of Eratus*, Ἐρατίδης, ου, ὁ, Pind.
EREBUS, Ἔρεβος, ους Ep. and Ion. ευς, τό, Hom., etc.
ERECHTHEUS, Ἐρεχθεύς, έως, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Erechtheus*, Ἐρεχθείδης, ου, ὁ, Soph., etc.; *daughter* or *female descendant of Erechtheus*, Ἐρεχθηΐς, ίδος, Ap. Rh.; *the temple of Erechtheus*, Ἐρέχθειον, τό, Hdt.
EREMBI, THE, Ἐρεμβοί, ῶν, οἱ, Hom.
ERESUS or ERESSUS, Ἔρεσος, ου, or Ἐρεσσός, οῦ, ἡ, Thuc., etc.
ERETMEUS, Ἐρετμεύς, Ep. gen. ῆος, ὁ, Hom.
ERETRIA, Ἐρέτρια, also poet. Εἰρέτρια, ας, ἡ, Hom., etc.; *an Eretrian*, Ἐρετριεύς, έως, ὁ, Hdt.; adj., *Eretrian*, Ἐρετρικός and -ιακός, ή, όν, Hdt.; fem. Ἐρετρίς, ίδος, and -τριάς, άδος, Steph.
ERGINUS, Ἐργῖνος, ου, ὁ, h., Pind., etc.
ERGOCLES, Ἐργοκλῆς, έους, ὁ, Oratt.
ERGOPHILUS, Ἐργόφιλος, ου, ὁ, Dem.
ERGOTELES, Ἐργοτέλης, ους, ὁ, Pind.
ERIANTHUS, Ἐρίανθος, ου, ὁ, Plut.
ERIBŒA, Ἐρίβοια, ας, ἡ, Pind.
ERICHTHONIUS, Ἐριχθόνιος, ου, ὁ, Eur., etc.; *sons* or *descendants of Erichthonius* (=Athenians), Ἐριχθονίδαι, ῶν, οἱ, Anth.
ERIDANUS, THE, Ἠριδᾰνός, οῦ, ὁ, Hdt., etc.
ERIGENIA, Ἠριγένεια, ας, ἡ, Anth.
ERIGON, THE, Ἐριγών, όνος, ὁ (or Ἐρίγων), Ar.
ERIGONE, Ἠριγόνη, ης, ἡ, Apollod.; adj., *of* or *belonging to Erigone*, Ἠριγόνειος, α, ον, Suid.
ERINEUS, Ἐρῑνεός, οῦ, ὁ (also ἡ, Strab.), Hdt., etc.; *an inhabitant of Erineus*, Ἐρῑνεάτης, ου, ὁ, Steph.
ERINNA, Ἤριννα or -νη, ης, ἡ, Anth.
ERINNYS, Ἐριννύς or Ἐρῑνύς, ύος, ἡ, Hdt., etc. *Vid.* FURY, First Part, p. 247.
ERIOPIS, Ἐριῶπις, ιδος, ἡ, Hom.
ERIPHYLE, Ἐριφύλη, ης, ἡ, Hom., etc. Epith. στυγερή.
ERIS, Ἔρις, ῐδος, ἡ, acc. Ἔριδα (Ἔριν, Hes.), Hom.
ERITIMUS, Ἐρίτῑμος, ου, ὁ, Pind.
EROS, *vid.* CUPID.
EROTIANUS, Ἐρωτιᾱνός, οῦ, ὁ, Med.
EROTIUS, Ἐρώτιος, ου, ὁ, Anth.
ERYCINA, Ἐρυκίνη, ης, ἡ, Paus.
ERYMANTHUS, MOUNT, Ἐρύμανθος, ου, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Erymanthus*, *Erymanthian*, Ἐρυμάνθιος, α, ον, Soph.; fem. -μανθίς, ίδος, Steph.
ERYMAS, Ἐρύμας, αντος, ὁ, Hom.

ERYSICHTHON, Ἐρυσίχθων, ονος, ὁ, Plat.
ERYTHEA, Ἐρύθεια, ας, ἡ, Hes., etc.
ERYTHRÆ, Ἐρυθραί, ῶν, αἱ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Erythræ*, *Erythræan*, Ἐρυθραῖος, α, ον, Dion. P.
ERYTHRÆAN SEA, THE, ἡ Ἐρυθρὴ θάλασσα, Hdt.
ERYX, MOUNT, Ἔρυξ, υκος, ὁ, Polyb.; *of* or *belonging to Eryx*, Ἐρυκῖνος, η, ον, Hdt.
ERYXIAS, Ἐρυξίας, ου, ὁ, Dem.
ERYXIMACHUS, Ἐρυξίμαχος, ου, ὁ, Plat.
ERYXIS, Ἔρυξις, ιδος, ὁ, Ar.
ERYXO, Ἐρυξώ, οῦς, ἡ, Hdt.
ESAU, Ἠσαῦ, ὁ (indecl.), N. T.
ESDRAS, Ἔσδρας, ὁ, LXX.
ESQUILINE HILL, THE, Ἠσκυλῖνος, ου, ὁ (sc. λόφος), and Ἠσκυλῖνον, τό (sc. ὄρος), Strab.
ESSENI or ESSENES, Ἐσσηνοί, ῶν, οἱ (or Ἐσσαῖοι), Joseph.
ESTHER, Ἐσθήρ, ἡ (indecl.), LXX.
ETEARCHUS, Ἐτέαρχος, ου, ὁ, Hdt.
ETEOCLES, Ἐτεοκλῆς, έους, ὁ, Trag., etc.; *of* or *relating to Eteocles*, Ἐτεοκλήειος (poet.), and -κλειος, α, ον, Hom., Theoc.
ETEOCLUS, Ἐτέοκλος, ου, ὁ, Trag.
ETEONEUS, Ἐτεωνεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.
ETEONICUS, Ἐτεόνῑκος, ου, ὁ, Thuc., etc.
ETEONUS, Ἐτεωνός, οῦ, ὁ, Hom., etc.
ETHIOPIA, Αἰθιοπία, ας, ἡ, Hdt., etc.; Αἰθιοπὶς γῆ, Æsch.; adj., *of* or *belonging to Ethiopia*, *Ethiopian*, Αἰθιοπικός, ή, όν, Hdt.; Αἰθιόπιος, α, ον, Dion. P.; pecul. fem. Αἰθιοπίς, ίδος, Hdt.; *an Ethiopian*, Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Hom., etc.; *to speak* or *act like an Ethiopian*, Αἰθιοπίζω, Heliod.
ETRURIA, Τυρρηνία, ας, Ion. Τυρσηνίη, ης, ἡ, Hdt., etc.; adj., *Etrurian* or *Tyrrhenian*, Τυρρηνικός, Ion. -σηνικός, ή, όν, Thuc.; pecul. fem. Τυρρηνίς, Ion. -σηνίς, ίδος, Eur.; *an Etrurian* or *Tyrrhenian*, Τυρρηνός, Ion. -σηνός, οῦ, ὁ, h., Hes., etc.; Ἐτρουσκος, ὁ, Str. *Vid.* TYRRHENIA.
ETYMOCLES, Ἐτυμοκλῆς, έους, ὁ, Xen.
EUADNE, Εὐάδνη, ης, ἡ, Pind., etc.
EUÆMON, Εὐαίμων, ονος, ὁ, Hom., etc.; *son of Euæmon*, Εὐαιμονίδης, ου, ὁ, Hom.
EUÆNETUS, Εὐαίνετος, ου, ὁ, Hdt.
EUÆON, Εὐαίων, ωνος, ὁ, Ar.
EUAGORAS, Εὐαγόρας, ου, ὁ, Xen., etc.
EUAGORE, Εὐαγόρη, ης, ἡ, Hes.
EUALCES, Εὐάλκης, ους, ὁ, Xen., etc.
EUALCIDES, Εὐαλκίδης, ου, ὁ, Hdt.
EUANDER, Εὔανδρος, ου, ὁ, Dem., etc.
EUANDRE, Εὐάνδρη, ης, ἡ, Qu. Sm.
EUANGELUS, Εὐάγγελος, ου, ὁ, Ath.
EUANTHE, Εὐάνθη, ης, ἡ, Anth.
EUANTHES, Εὐάνθης, ους, ὁ, Anth., etc.
EUARCHUS, Εὔαρχος, ου, ὁ, Thuc.
EUBIUS, Εὔβιος, ου, ὁ, Anth.
EUBŒA, Εὔβοια, ας, ἡ, Hom., etc.; *an inhabitant of Eubœa*, Εὐβοιεύς or -βοεύς, έως, ὁ, Hdt., etc.; adj., *Eubœan*, Εὐβοϊκός (-βοεικός, Hdt.), ή, όν, Id.; poet. Εὐβοικός, Eur; pecul. fem. Εὐβοΐς, and Εὐβοιΐς, ίδος, Trag.; Ἀβαντίς, ίδος, Hes.; *from Eubœa*, Εὐβοίηθεν, Call.
EUBULE, Εὐβούλη, ης, ἡ, Anth.
EUBULIDES, Εὐβουλίδης, ου, ὁ, Dem.

EUBULUS, Εὔβουλος, ου, ὁ, Oratt., etc.
EUCHENOR, Εὐχήνωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.
EUCLES, Εὐκλῆς, έους, ὁ, Thuc.
EUCLIA or EUCLEA, Εὔκλεια, ας, ἡ, Plut.
EUCLIDES or EUCLID, Εὐκλείδης, ου, ὁ, Hdt., Thuc., etc.; adj., *of* or *relating to Euclides*, Εὐκλείδειος, ον.
EUCRATES, Εὐκράτης, ους, ὁ, Oratt.
EUCRITUS, Εὔκριτος, ου, ὁ, Theoc.
EUCTEMON, Εὐκτήμων, ονος, ὁ, Xen.
EUDÆMON, Εὐδαίμων, ονος, ὁ, Apollod.
EUDAMIDAS, Εὐδαμίδας, α, ὁ, Xen.
EUDEMUS, Εὔδημος, ου, ὁ, Dem., etc.
EUDICUS, Εὔδικος, ου, ὁ, Xen.
EUDOCIA, Εὐδοκία, ας, ἡ, (?).
EUDOCIMUS, Εὐδόκιμος, ου, ὁ, Polyæ.
EUDORA, Εὐδώρη, ης, ἡ, Hes.
EUDORUS, Εὔδωρος, ου, ὁ, Hom.
EUDOXUS, Εὔδοξος, ου, ὁ, Strab.; adj., *of* or *relating to Eudoxus*, Εὐδόξειος, ον, Id.
EUENOR, Εὐήνωρ, ορος, ὁ, Plat.; *son of Euenor*, Εὐηνορίδης, ου, ὁ, Hom.
EUENUS, Εὔηνος (or Εὐηνός), ου, ὁ, Hom., Hes., etc.; *daughter of Euenus*, Εὐηνίνη, ης, ἡ, Hom.
EUEPES, Εὐέπης, ους, ὁ, Suid.
EUERES, Εὐήρης, ους, ὁ, Apollod.; *son of Eueres*, Εὐηρείδης, ου, ὁ, Theoc.
EUERGUS, Εὔεργος, ου, ὁ, Dem.
EUETION, Εὐετίων, ωνος, ὁ, Thuc.
EUGENE or EUGENIUS, Εὐγένιος, ου, ὁ, Anth.
EUHEMERUS, Εὐήμερος, ου, ὁ, Polyb., etc.
EULOGIUS, Εὐλόγιος, ου, ὁ, Anth.
EUMACHUS, Εὔμαχος, ου, ὁ, Thuc.
EUMÆUS, Εὔμαιος, ου, ὁ, Hom.
EUMEDES, Εὐμήδης, ους, ὁ, Hom., etc.
EUMENES, Εὐμένης, ους, ὁ, Hdt., etc.
EUMENIDES, *vid.* FURY, First Part, p. 247.
EUMOLPUS, Εὔμολπος, ου, ὁ, h., Thuc., etc.; *son* or *descendant of Eumolpus*, Εὐμολπίδης, ου, ὁ, Thuc.
EUNAPIUS, Εὐνάπιος, ου, ὁ, Gram.
EUNICE, Εὐνείκη, ης, ἡ, Hes.; Εὐνίκη, ης, ἡ, N. T.
EUNICUS, Εὔνικος, ου, ὁ, Dem., etc.
EUNOMIA, Εὐνομία, ας, ἡ, Hes.
EUNOMIUS, Εὐνόμιος, ου, ὁ, Suid.
EUNOMUS, Εὔνομος, ου, ὁ, Hdt., etc.
EUPALIUM, Εὐπάλιον, ου, τό, Thuc.; *inhabitant of Eupalium*, Εὐπαλιεύς, έως, ὁ, Strab.
EUPATOR, Εὐπάτωρ, ορος, ὁ, Strab.
EUPATORIA or -IUM, Εὐπατορία, ας, ἡ, or -ριον, ου, τό, Id.
EUPHANES, Εὐφάνης, ους, ὁ, Pind.
EUPHEMIA, Εὐφημία, ας, ἡ, Suid.
EUPHEMIUS, Εὐφήμιος, ου, ὁ, Ar.
EUPHEMUS, Εὔφημος, ου, ὁ, Hom., Pind., etc.; *son* or *descendant of Euphemus*, Εὐφημίδης, ου, ὁ, Hdt. Epith. εὐώνυμος, αἴσιος.
EUPHILETUS, Εὐφίλητος, ου, ὁ, Oratt.
EUPHORBUS, Εὔφορβος, ου, ὁ, Hom. Epith. βουκολίδης, δουρικλυτος, θηρητήρ, περικαλλής.
EUPHORION, Εὐφορίων, ωνος, ὁ, Hdt.
EUPHRÆUS, Εὐφραῖος, ου, ὁ, Dem.
EUPHRANOR, Εὐφρᾱνωρ, ορος, ὁ, Dem.
EUPHRATES, THE, Εὐφράτης, ου,

(Ion. Εὐφρήτης, εω), ὁ, Hdt., etc.; fem. adj., *of the Euphrates*, Εὐφρᾱτίς, ίδος, Steph.; *a dweller on the Euphrates*, Εὐφρᾱτίτης, ου, ὁ, Id.

EUPHRON, Εὔφρων, ονος, ὁ, Xen.

EUPHRONIUS, Εὐφρόνιος, ου, ὁ, Plat., etc.

EUPHROSYNE, Εὐφροσύνη, ης, ἡ, Hes.

EUPOLEMUS, Εὐπόλεμος, ου, ὁ, Plat.

EUPOLIS, Εὔπολις, ιδος, ὁ, Ar.

EURIPIDES, Εὐρῑπίδης, ου, ὁ, Ar.; dim. in form, Εὐριπίδιον, ου, τό (used coaxingly or sarcastically), Id.; adj., *of* or *relating to Euripides*, Εὐρῑπίδειος, ον, Ath.

EURIPUS, Εὔρῑπος, ου, ὁ, h., Pind., etc.

EUROPA, Εὐρώπη, ης, ἡ, Hom., Hes., etc. Epith. ἀμύμων, περικαλλής, Τυρία.

EUROPE, Εὐρώπη, ης, ἡ, h., Hdt., etc.; Εὐρώπεια, ας, ἡ, Mosch.; *of* or *belonging to Europe, European*, Εὐρωπαῖος, α, ον, Strab.; Εὐρώπιος, α, ον, also Εὐρώπειος, Ion. -πήϊος, Hdt.; pecul. fem. Εὐρωπίς, ίδος, Steph.

EUROPUS, Εὐρωπός, οῦ (also Εὔρωπος), ἡ, Thuc., etc.; *an inhabitant of Europus*, Εὐρωπαῖος or Εὐρώπιος, Steph.

EUROTAS, THE, Εὐρώτας, ου Dor. α, ὁ, Theog., etc. Epith. δινήεις, εὔροος, καλλίρροος.

EURYALE, Εὐρυάλη, ης, ἡ, Hes.

EURYALUS, Εὐρύαλος, ου, ὁ, Hom., etc. Epith. μενεχάρμης, ἰσόθεος.

EURYANASSA, Εὐρυάνασσα, ης, ἡ, Apollod.

EURYANAX, Εὐρυάναξ, ακτος, ὁ, Hdt.

EURYBATES, Εὐρυβάτης, ου, ὁ, Hom., etc.

EURYBATUS, Εὐρύβᾰτος, ου, ὁ, Thuc., etc.

EURYBIA, Εὐρυβία, ας, ἡ, Hes.

EURYBIADES, Εὐρυβιάδης, ου, ὁ, Hdt.

EURYBIUS, Εὐρύβιος, ου, ὁ, Theoph.

EURYCLEA, Εὐρύκλεια, ας, ἡ, Hom. Epith. περίφρων, τροφός.

EURYCLES, Εὐρυκλῆς, έους, ὁ, Ar.

EURYCLIDES, Εὐρυκλείδης, ου, ὁ, Hdt.

EURYCRATES, Εὐρυκράτης, ους, ὁ, Hdt.

EURYDAMAS, Εὐρυδάμας, αντος, ὁ, Hom., etc.

EURYDAME, Εὐρυδάμη, ης, ἡ, Hdt.

EURYDEMUS, Εὐρύδημος, ου, ὁ, Hdt., Dor. -δαμος, ὁ, Paus.

EURYDICE, Εὐρυδίκη, ης, ἡ, Hom., etc.

EURYLEON, Εὐρυλέων, οντος, ὁ, Hdt.

EURYLOCHUS, Εὐρύλοχος, ου, ὁ, Hom., etc. Epith. μεγαλήτωρ.

EURYMACHUS, Εὐρύμαχος, ου, ὁ, Hom., etc.

EURYMEDE, Εὐρυμέδη, ης, ἡ, Apollod.

EURYMEDON, Εὐρυμέδων, οντος, ὁ, Hom., etc. Epith. ἀγαπήνωρ.

EURYMEDUSA, Εὐρυμέδουσα, ης, ἡ, Hom.

EURYMENES, Εὐρυμένης, ους, ὁ, Apollod.

EURYNOME, Εὐρυνόμη, ης, ἡ, Hom., etc.

EURYNOMUS, Εὐρύνομος, ου, ὁ, Hom.

EURYPHAËSSA, Εὐρυφάεσσα, ης, ἡ, h.

EURYPON, Εὐρυπῶν (=-φῶν), ῶντος, ὁ, Hdt.

EURYPTOLEMUS, Εὐρυπτόλεμος, ου, ὁ, Xen., etc.

EURYPYLE, Εὐρυπύλη, ης, ἡ, Anth.

EURYPYLUS, Εὐρύπῠλος, ου, ὁ, Hom., etc.

EURYSACES, Εὐρυσάκης, ους, ὁ, Soph.

EURYSTHENES, Εὐρυσθένης, ους, ὁ, Hdt.; *sons* or *descendants of Eurysthenes, the Eurysthenidæ*, Εὐρυσθενίδαι, ῶν, οἱ, Strab.

EURYSTHEUS, Εὐρυσθεύς, έως, ὁ, Hom.

EURYTIMUS, Εὐρύτῑμος, ου, ὁ, Thuc.

EURYTION, Εὐρυτίων, ωνος, ὁ, Hom., etc.

EURYTUS, Εὔρυτος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son of Eurytus*, Εὐρυτίδης, ου, ὁ, Hom.

EUSEBIA, Εὐσέβεια, ας, ἡ, Strab.

EUSEBIUS, Εὐσέβιος, ου, ὁ, Eccl.

EUSORUS, Εὔσωρος, ου, ὁ, Ap. Rh.

EUSTATHIUS, Εὐστάθιος, ου, ὁ, Anth.

EUSTORGIUS, Εὐστόργιος, ου, ὁ, Anth.

EUSTROPHUS, Εὔστροφος, ου, ὁ, Thuc.

EUTERPE, Εὐτέρπη, ης, ἡ, Apollod.

EUTHALIA, Εὐθαλία, ας, ἡ, Eccl.

EUTHALIUS, Εὐθάλιος, ου, ὁ, Liban.

EUTHERUS, Εὔθηρος, ου, ὁ, Xen.

EUTHIAS, Εὐθίας, ου, ὁ, Lys.

EUTHIPPUS, Εὔθιππος, ου, ὁ, Plut.

EUTHYCLES, Εὐθυκλῆς, έους, ὁ, Xen., etc.

EUTHYCRATES, Εὐθυκράτης, ους, ὁ, Dem.

EUTHYCRATUS, Εὐθύκρατος, ου, ὁ, Lys.

EUTHYDEMUS, Εὐθύδημος, ου, ὁ, Thuc., etc.

EUTHYDICUS, Εὐθύδικος, ου, ὁ, Dem.

EUTHYMENES, Εὐθυμένης, ους, ὁ, Pind.

EUTHYNUS, Εὔθῡνος, ου, ὁ, Dem.

EUTHYPHRON, Εὐθύφρων, ονος, ὁ, Plat.

EUTROPIUS, Εὐτρόπιος, ου, ὁ, Suid.

EUTYCHES, Εὐτύχης, ους, ὁ, Apollod.

EUTYCHIS, Εὐτυχίς, ίδος, ἡ, Inscr.

EUTYCHIUS, Εὐτύχιος, ου, ὁ, Inscr.

EUTYCHUS, Εὔτυχος, ου, ὁ, Anth.

EUXENUS, Εὔξενος, ου, ὁ, Xen.

EUXINE, Εὔξεινος, ου, ὁ (i. e. Πόντος), Hdt., etc.; Εὔξεινον πέλαγος, τό, Pind.; and Εὔξεινος θάλασσα, ἡ, Dion. P.

EUXIPPE, Εὐξίππη, ης, ἡ, Plut.

EUXITHEUS, Εὐξίθεος, ου, ὁ, Dem.

EVA, *vid.* EVE.

EVADNE, EVAGORAS, EVANDER, etc., *vid.* EUADNE, etc.

EVE, Εὔα, ας, ἡ, N. T., LXX.

EXADIUS, Ἐξάδιος, ου, ὁ, Hom.

EXARCHUS, Ἔξαρχος, ου, ὁ, Xen.

EXECESTIDES, Ἐξηκεστίδης, ου, ὁ, Ar.

EXECESTUS, Ἐξήκεστος, ου, ὁ, Thuc.

EZECHIAS or HEZEKIAH, Ἐζεκίας, ου, ὁ, LXX.

EZECHIEL, Ἰεζεχιήλ, ὁ (indecl.), LXX.

EZRA, Ἔσδρας, ὁ, LXX.

F.

FABIUS, Φάβιος, ου, ὁ, Plut.

FABRATERIA, Φαβρατερία, ας, ἡ, Strab.

FABRICIUS, Φαβρίκιος, ου, ὁ, Plut.

FÆSULÆ, Φαίσυλα, ων, τά, Polyb.; also Φαισόλα, ἡ, Id., Φαισοῦλαι, ῶν, αἱ, Dio C.

FAIR HAVENS, THE, Καλοὶ Λιμένες, οἱ, N. T.

FAIR HILL or FAIR MOUNT, Καλλικολώνη, ης, ἡ, Hom.

FALERII, Φαλέριον, ου, τό, also Φαλίσκον, ου, τό, Strab., and Φαλίσκος, ου, ἡ, Steph.; adj., *Falerian*, Φαλερῖνος, η, ον, Ath.

FALERNIAN, adj., Φαλερνός, ή, όν, Strab.

FALISCI, THE, Φαλίσκοι, ων, οἱ, Polyb.

FANNIUS, Φάννιος, ου, ὁ, Dio C.

FARO, CAPE, *vid.* PELORUS.

FAUSTINA, Φαυστῖνα, ης, ἡ, Hdn.

FAUSTINUS, Φαυστῖνος, ου, ὁ, Anth.; *son* or *descendant of Faustinus*, Φαυστινιάδης, ου, ὁ, Id.

FAUSTULUS, Φαύστυλος, ου, ὁ, Strab.

FAVENTIA, Φαουεντία, ας, ἡ, Strab.

FAVONIUS, Ζέφυρος, ου, ὁ, Omn. *Vid.* WEST WIND, First Part, p. 589.

FAVORINUS, Φαβωρῖνος, ου, ὁ, Luc.

FELICITAS, Τυχαῖον, ου, τό, Dio C.

FELIX, Φῆλιξ, ικος, ὁ, Anth.

FERENTINUM, Φερεντινόν, οῦ, τό, Strab.; *inhabitant of Ferentinum*, Φερεντῖνος, ου, ὁ, Steph.

FERONIA, Φερωνία, ας, ἡ, Strab.

FESTUS, Φῆστος, ου, ὁ, Dio C.

FETIALES, Φετιάλεις and Φητιάλεις, εων, οἱ, also Φιτιάλιοι, Plut.

FIDENÆ, Φιδῆναι, ῶν, αἱ, Strab., also Φιδήνη, ης, ἡ, Steph.; *inhabitant of Fidenæ*, Φιδηναῖος and Φιδηνάτης, ου, ὁ, Id.

FIMBRIA, Φιμβρίας, ου, ὁ, Strab.

FIRMUM, Φίρμον, ου, τό, Strab.

FLAMINIUS, Φλαμίνιος, ου, ὁ (and Φλαμμ.), Strab., Polyb.

FLAVIANUS, Φλᾱβιᾱνός, οῦ, ὁ, Anth.

FLAVIUS, Φλάβιος, and Φλαούϊος, ου, ὁ, Plut.

FLORENCE, Φλωρέντεια, ας, ἡ, Agath.

FLORENTIUS, Φλωρέντιος, ου, ὁ, Liban.

FONDI, *vid.* FUNDI.

FORMIÆ, Φορμίαι, ῶν, αἱ, Strab.; *of* or *belonging to Formiæ, Formian*, Φορμιᾱνός, ή, όν, Ath.

FORTUNA (the goddess of Fortune), Αὐτοματία, ας, ἡ, Plut.

FORTUNATUS, Φορτούνᾱτος, ου, ὁ, N. T.

FORULI, Φόρουλοι (πέτραι), αἱ, Strab.

FORUM, Φόρον, ου, τό, e. g. *Forum Appii*, Φόρον Ἀππίου, τό, N. T.; Φόρον Κορνήλιον, Strab.; Φόρον Ἰούλιον, Id.; Φόρον Σεμπρώνιον, Id.; Φ. Φλαμίνιον, Id., etc.

FOUNTAINS, THE, Κρῆναι, ῶν, αἱ, Thuc.

FOX ISLAND, Ἀλωπεκόννησος (also

with one ν), ου, ἡ, Dem.; Ἀλωπεκία, ἡ, Strab.
FRANCE, *vid.* GAUL.
FRANCIS or FRANK, Φρανσές, ὁ, Joh. Cant.; Φραγκῖσκος, ου, ὁ, ?
FRANKS, THE, Φράγγοι, ων, οἱ, Steph.; adj., *Frankish*, Φραγγικός, ή, όν, Anth.
FRASCATI, *vid.* TUSCULUM.
FREDERIC, Φρεδέριχος, ου, ὁ, Nicet.
FREGELLÆ, Φρέγελλαι, ῶν, αἱ, Strab.; adj., *of Fregellæ*, Φρεγελλᾶνός, ή, όν, Dion. H.
FRENTANI, THE, Φρεντᾶνοί, ῶν, οἱ, Polyb.; *the country of the Frentani*, Φρεντᾶνή, ἡ, Id.
FRONTINUS, Φροντεῖνος, ου, ὁ, Inscr.
FRONTO, Φρόντων, ωνος, ὁ, Suid.
FRUSINO (mod. *Frosinone*), Φρούσινον, ου, τό, Strab.
FUCINUS, LAKE, Φουκίνας λίμνη, ἡ, Strab.
FULVIUS, Φούλβιος or Φουλούϊος, ου, ὁ, Polyb.
FUNDI (mod. *Fondi*), Φοῦνδα, ἡ, Dion. H.; Φοῦνδοι, οἱ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Fundi*, Φουνδᾶνός, ή, όν, Ath.
FURIUS, Φούριος, ου, ὁ, Polyb.

G.

GABÆUS, Γαβαῖος, ου, ὁ, Xen.
GABII, Γάβιοι, ων, οἱ, Strab.; *inhabitant of Gabii*, Γαβίτης, ου, ὁ, Steph.
GABINIUS, Γαβίνιος, ου, ὁ, Strab.
GABRIEL, Γαβριήλ, ὁ (indecl.), N. T.
GADARA, Γάδαρα, ων, τά, Polyb.; adj., *of Gadara*, Γαδαρηνός, ή, όν, Strab.
GADES, Γάδειρα (Ion. Γήδειρα), ων, τά, Pind., Hdt., etc.; *an inhabitant of Gades*, Γαδειρεύς, έως, ὁ, also Γαδειρίτης, ου, and -ραῖος, ου, ὁ, Steph.; adj., *of* or *belonging to Gades*, Γαδειρικός, ή, όν, Plat.; pecul. fem. Γαδειρίς, ίδος, Strab.
GÆA, Γαῖα, ας (or Γῆ, ῆς), ἡ, Hes.; *of Gæa*, Γαιήϊος, η, ον, Hom.; *born of Gæa*, Γηγενής, ές, Æsch.
GAETA, *vid.* CAIETA.
GÆTULIA, Γαιτουλία (and Γετουλία), ας, ἡ, Ath.; *the Gætulians*, Γαιτοῦλοι, οἱ, Strab.
GAIUS, Γάϊος, ου, ὁ, Plut.
GALÆSUS, THE, Γαλαῖσος, ου, ὁ, Polyb.
GALATÆ, THE, or GALATIANS, Γαλάται, ῶν, οἱ, Call., etc.; Γαλλογραικοί, ῶν, οἱ, Strab.; *the country of the Galatæ, Galatia*, Γαλατία, ας, ἡ, Strab.; Γαλλογραικία, ας, ἡ, Id.; adj., *Galatian*, Γαλατικός, ή, όν, Id.
GALATEA, Γαλάτεια, ας, ἡ, Hes., Theoc.
GALBA, Γάλβας, α, ὁ, Dio C.
GALEN, Γαλῆνος, ου, ὁ, Ath.
GALENE, Γαλήνη, ης, ἡ, Hes.
GALEPSUS, Γαληψός, οῦ, ἡ, Hdt.; adj., *of Galepsus*, Γαλήψιος, α, ον, Steph.
GALILEE, Γαλιλαία, ας, ἡ, Strab.; adj., *of Galilee, Galilæan*, Γαλιλαῖος, α, ον, Id., N. T.; *Sea of Galilee*, Γεννησαρῖτις (ιδος) λίμνη, ἡ, Id.; Θάλασσα τῆς Γαλιλαίας, and Θ. τῆς Τιβεριάδος, N. T.
GALLIA, *vid.* GAUL.
GALLIO, Γαλλίων, ωνος, ὁ, N. T.
GALLO-GRÆCI, THE, *vid.* GALATÆ; also Ἑλληνογαλάται, ῶν, οἱ, Diod.
GALLUS, Γάλλος, ου, ὁ, Dio C.
GAMALIEL, Γαμαλιήλ, ὁ (indecl.), N. T.
GANGES, THE, Γάγγης, ου, ὁ, Strab.; adj., *of* or *relating to the Ganges*, Γαγγητικός, ή, όν, or -ῑτικός, pecul. fem. Γαγγῆτις, ιδος, Strab., Ar.
GANUS, Γάνος, ου, ἡ, Xen.; εος, τό, Æschin.
GANYMEDE, Γανυμήδης, εος, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Ganymede*, Γανυμήδειος, η, ον, Anth. Epith. ἀγάκλυτος, Δαρδανίδης, ἱμερόεις, οἰνοχόος.
GARAMANTES, THE, Γαράμαντες, ων, οἱ, Hdt.
GARDA (LAGO DI), *vid.* BENACUS, LACUS.
GARGANUS, MOUNT, Γάργᾶνον, ου, τό, Strab.
GARGARA or GARGARUS, Γάργαρα, τά, and Γάργαρος, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Gargara*, Γαργαρεύς, έως, ὁ, fem. Γαργαρίς, ίδος, Id.
GARGETTUS, Γαργηττός, οῦ, ὁ, Strab.; adv., *in Gargettus*, Γαργηττοῖ, Plut.; *from Gargettus*, -ττοθεν, Ar.; *an inhabitant of Gargettus*, Γαργήττιος, ὁ, Æl.
GARIGLIANO, THE, *vid.* LIRIS.
GARUMNA, THE (mod. *Garonne*), Γαρουννᾶς, ᾶ, ὁ, Strab.
GATH, Γέθ (indecl.), LXX.
GAUL, GALLIA, Κελτική, ῆς, ἡ, Arist.; Κελτία, ας, ἡ, Polyb.; Κελτογαλατία, ἡ, Ptol.; Γαλατία, ας, ἡ, Strab.; Γαλλία, ας, ἡ, Ptol.; *Cisalpine Gaul*, Γαλατία ἡ ἐντὸς τῶν Ἄλπεων; *Transalpine Gaul*, Γ. ἡ ἐπέκεινα τῶν Ἄλπεων or τῶν ὀρέων, Id.; adj., *of* or *belonging to Gaul, Gallic*, Γαλατικός, ή, όν, Dion. H.; Γαλλικός, ή, όν, Strab.; *the Gauls*, Γαλάται, ῶν, οἱ, Polyb.; Γάλλοι, οἱ, Plut.; *in Gallic fashion*, Γαλατικῶς, Plut. *Vid.* CELTÆ.
GAULITES, Γαυλίτης, ου, ὁ, Thuc.
GAZA, Γάζα, ης, ἡ, Strab.; adj., *of Gaza, Gazæan*, Γαζαῖος, α, ον, also Γαζίτης, ὁ, Alex. Trall.
GEDROSIA, Γεδρωσία, ας, ἡ, Strab.; adj., *Gedrosian*, Γεδρώσιος, α, ον, Id.; another form, Γαδρωσία, ἡ, Ar.
GELA, Γέλα, Ion. Γέλη, ης, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of Gela, Geloan*, Γελῷος, α, ον, Id.
GELANOR, Γελάνωρ, ορος, ὁ, Plut.
GELARCHUS, Γέλαρχος, ου, ὁ, Dem.
GELAS, THE, Γέλας, α, ὁ, Thuc.
GELEON, Γελέων, οντος, ὁ, Hdt.
GELON, Γέλων, ωνος, ὁ, Hdt.
GELONI, THE, Γελωνοί, ῶν, οἱ, Hdt.
GEMELLA, Γέμελλα, ης, ἡ, Anth.
GEMELLUS, Γέμελλος, ου, ὁ, Anth.
GEMINIUS, Γεμίνιος, ου, ὁ, Plut.
GEMINUS, Γεμινός, οῦ, ὁ, Artemid.
GENABUM (mod. *Orleans*), Γήναβον, ου, τό, Strab.
GENETYLLIS, Γενετυλλίς, ίδος, ἡ, Ar.
GENEVA, Γενοΐα, ἡ, Metaph. Cæs.; *Lake of Geneva*, Λεμάνη λίμνη, ἡ, Strab.
GENNADIUS, Γεννάδιος, ου, ὁ, Anth.
GENNESARETH, Γεννησαρέτ, τό (indecl.), N. T. *Vid.* GALILEE.
GENOA, Γενούα, ας, ἡ, Strab.; Γενόα, ἡ, Steph.; *an inhabitant of Genoa*, Γενοάτης, ου, ὁ.
GENTIAN, Γεντιανός, οῦ, ὁ, Inscr.
GENTIUS, Γέντιος, ου, ὁ, also Γένθιος, ὁ, Polyb.
GEORGE, Γεώργιος, ου, ὁ, Anth.
GERÆSTUS, Γεραιστός, οῦ, ὁ, Hom., Hdt., etc.; adj., *of Geræstus, Geræstian*, Γεραίστιος, α, ον, and ος, ον, Eur., Ar.
GERANIA, Γεράνεια, and Γερανία, ας, ἡ, Thuc., etc.
GERANOR, Γεράνωρ, ορος, ὁ, Xen.
GERENIAN, Γερήνιος, ου, ὁ, Hom.
GERGESENE, Γεργεσηνός, ή, όν, N. T.
GERGITHA or -THUS, Γέργῑθα, τά, Strab.; Γέργῑθος, ου, and Γέργις, ῑθος, ἡ, Steph.; also Γέργῑθες, αἱ, Strab.; adj., *of Gergitha, Gergithian*, Γεργίθιος, α, ον, Xen.
GERGOVIA, Γεργοουία, ας, ἡ, Strab.; also Γεργοβύη, ἡ, Polyæn.
GERMANICUS, Γερμᾶνικός, οῦ, ὁ, Dio C.
GERMANY, Γερμᾶνία, ας, ἡ, Strab.; adj., *of Germany, German*, Γερμᾶνικός, ή, όν, Id.; *the Germans*, Γερμᾶνοί, ῶν, οἱ, Id.
GERYON, Γηρυόνης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.; Γηρυονεύς, έως Ep. ῆος, Hes., and Γηρυών, όνος, ὁ, Æsch.; adj., *of* or *relating to Geryon*, Γηρυόνειος, α, ον; *a Geryoneid*, Γηρυονηΐς, ίδος, or Γηρυονίς, ίδος, ἡ, Ath.
GETA, Γέτας, ὁ, Strab.
GETÆ, THE, Γέται, ῶν, οἱ, Hdt.; in sing. Γέτης; adj., *of* or *belonging to the Getæ*, Γετικός, ή, όν, Luc.; *the country of the Getæ*, Γετία, ἡ, Steph.; Γετική, ῆ, Luc.
GETHSEMANE, Γεθσημανῆ or -νεῖ (indecl.), N. T.
GIBRALTAR, Κάλπη, ης, ἡ, Strab.; *the Straits of Gibraltar*, ὁ καθ' Ἡρακλείους στήλας πόρος, Polyb.; Ἡράκλειος πορθμός, ὁ, Ptol.; Γαδειραῖος πορθμός, ὁ, Plut.; sometimes simply ὁ πόρος or ὁ πορθμός, Palæph.
GIDEON, Γεδεών, ὁ (indecl.), N. T.
GIGONUS, Γίγωνος, ου, ἡ, Hdt.
GILLUS, Γίλλος, ου, ὁ, Hdt.
GIRGENTI, *vid.* AGRIGENTUM.
GISCO, Γίσκων, ωνος, ὁ, Plut.; also Γέσκων, ωνος, ὁ, Polyb.
GLABRIO, Γλαβρίων, ωνος, ὁ, Plut.
GLAPHYRA, Γλαφύρα, ας, ἡ, Dio C.
GLAPHYRUS, Γλάφυρος, ου, ὁ, Anth.
GLAUCE, Γλαύκη, ης, ἡ, Hom., etc.
GLAUCETES, Γλαυκέτης, ου, ὁ, Ar., Dem.
GLAUCIAS, Γλαυκίας, ου, ὁ, Paus.
GLAUCIPPE, Γλαυκίππη, ης, ἡ, Apollod.
GLAUCIPPUS, Γλαύκιππος, ου, ὁ, Andoc.
GLAUCON, Γλαύκων, ωνος, ὁ, Hdt., etc.
GLAUCOTHEA, Γλαυκοθέα, ας, ἡ, Dem.
GLAUCUS, Γλαῦκος, ου, ὁ, Hom., etc. Epith. ἀντίθεος, ἐϋμμελίης, κρατερός, μεγαλήτωρ.
GLENIS, Γληνίς, ίδος, ἡ, Anth.
GLISAS, Γλίσας (or Γλίσσας), αντος, ὁ, Hom., Hdt.; *inhabitant of Glisas*, Γλισάντιος, ο, Steph.
GLUS, Γλοῦς, οῦ, ὁ, Xen., or Γλῶς, ῶ, ὁ, Polyæn.
GLYCE, Γλύκη, ης, ἡ, Ar.
GLYCERA, Γλυκέρα, ας, ἡ, Ath.
GLYCERIUM, Γλυκέριον, ου, ἡ, Ath.
GLYCINNA, Γλύκιννα, ης, ἡ, Inscr.

GLYCON, Γλύκων, ωνος, ὁ, Anth.
GNATHON, Γνάθων, ωνος, ὁ, Paus.; adj., *of* or *relating to Gnathon*, Γναθώνειος, ον, Plut.
GNATIA, *vid.* EGNATIA.
GNESIPPUS, Γνήσιππος, ου, ὁ, Xen.
GNIDUS, *vid.* CNIDUS.
GNIPHON, Γνίφων, ωνος, ὁ, Luc.
GNOME, Γνώμη, ης, ἡ, Xen.
GNOSIAS, Γνωσίας, ου, ὁ, Xen.
GNOSUS, *vid.* CNOSUS.
GOBARES, Γωβάρης, ὁ, Luc.
GOBRYAS, Γωβρύας, ου, ὁ, Ion. -βρύης, Hdt., Xen.
GOG, Γώγ, ὁ (indecl.), N. T.
GOLGOTHA, Γολγοθᾶ (indecl.), N. T.
GOLIATH, Γολιάθ, ὁ (indecl.), LXX.
GOMORRHA, Γόμοῤῥα, ας, ἡ, and ων, τά, N. T.
GOMPHI, Γόμφοι, ων, οἱ, Strab.; *inhabitant of Gomphi*, Γομφεύς, έως, ὁ, Steph.
GONATAS, Γονατᾶς, ᾶ, ὁ, Polyb.
GONGYLUS, Γογγύλος, ου, ὁ, Thuc., Xen.
GONNI, Γόννοι, ων, οἱ, Polyb.; Γόννος, ου, ἡ, Hdt.; adj., *of Gonni, Gonnian*, Γόννιος, α, ον, Steph.
GORDIAN, Γορδιᾶνός, οῦ, ὁ, Suid.
GORDIAS, Γορδίας, ου, ὁ, Arist.
GORDIEUM, Γορδίειον, also Γόρδιον, ου, τό, Xen., Strab.
GORDIUS, Γόρδιος, ου Ion. also εω, ὁ, Hdt.
GORDYÆA or GORDYENE, Γορδυαία, ἡ, Steph., and Γορδυηνή, ῆς, ἡ, Strab.; *the inhabitants of Gordyæa*, Γορδυαῖοι, Strab., and -δυηνοί, οἱ, Plut.; adj. Γορδυαῖος, α, ον, Strab.
GORGASUS, Γόργασος, ου, ὁ, Paus., Ar.
GORGE, Γόργη, ης, ἡ, Apollod.
GORGIAS, Γοργίας, ου, ὁ, Plat., etc.; *of* or *relating to Gorgias*, Γοργίειος, ον, Xen.; *to discourse like Gorgias*, Γοργιάζω, Philost.

GORGION, Γοργίων, ωνος, ὁ, Xen.
GORGON, A, Γοργώ, οῦς and όνος, ἡ, acc. Γοργώ and Γοργόνα, Hom., Hes., etc.; adj., *of* or *relating to the Gorgon*, Γόργειος, α, ον, Hom.; Γοργόνειος, α, ον, Æsch.
GORGOPHONE, Γοργοφόνη, ης, ἡ, Apollod.
GORGOPHONUS, Γοργοφόνος, ου, ὁ, Apollod.
GORGUS, Γόργος, ου, ὁ, Hdt., etc.
GORGYTHION, Γοργυθίων, ωνος, ὁ, Hom.
GORTYN, Γόρτυν, ῦνος, ἡ, Hom., etc.; Γόρτυνα, ης, ἡ, Polyb.; also Γορτύνη, ἡ, Paus.; adj., *of Gortyn, Gortynian*, Γορτύνιος, α, ον, Thuc.; also Γορτυνικός, ή, όν, Plat.; pecul. fem. Γορτυνίς, ίδος, Call.
GOTHS, THE, Γότθοι, ων, οἱ, Anth., Steph.; also Γόττοι, Julian., and Γοῦτθοι, Et. M.; *the land of the Goths*, Γοτθία, ἡ, Tzet.; adj., *Gothic*, Γοτθικός, ή, όν, Themist.
GOTTHARD, MOUNT SAINT, Ἀδούλας, ὁ, Strab.
GOUNEUS, Γουνεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.
GRACCHUS, Γράκχος, ου, ὁ, Plut.
GRACE, Χάρις, ιτος, ἡ, *the Graces*, Χάριτες, αἱ, Hom., etc.
GRÆÆ, THE, Γραῖαι, ῶν, αἱ, Hes.
GRANICUS, THE, Γράνικος, ου, ὁ, Ep. Γρήνικος, Hom.
GRATIAN, Γρατιᾶνός, οῦ, ὁ, Phot.
GRAVISCÆ, Γραουίσκιον, ου, τό, and Γραουίσκοι, ων, οἱ, Strab.
GREECE, Ἑλλάς, άδος, ἡ, Hdt., etc.; *the Grecians, Greeks*, Ἕλληνες, ων, οἱ, Id.; Γραικοί, ῶν, οἱ, Call., Arist.; adj., *of* or *belonging to Greece, Grecian*, Ἕλλην, ηνος, fem. Ἑλλάς, άδος, Pind., Trag., etc.; Ἑλληνικός, ή, όν, Hdt., etc.; pecul. fem. Ἑλληνίς, ίδος, Thuc., etc.; Ἑλλήνιος, α, ον, Hdt., Eur.; Ἑλλαδικός, ή, όν, Strab.; Γραικός, ή, όν (late), Plut.; Γραικίτης, ὁ, Lyc.; fem. Γραικίς, ίδος, Steph.; adv., *in Greek*, Ἑλληνιστί, Luc.; *to speak Greek*, Ἑλληνίζω, Plat.
Great Greece (Magna Græcia), ἡ μεγάλη Ἑλλάς, Polyb.

GREGORIA, Γρηγορία, ας, ἡ, Suid.
GREGORY, Γρηγόριος, ου, ὁ, Eccl.
GRINUS, Γρῖνος, ου, ὁ, Hdt.
GRUMENTUM, Γρουμέντον, ου, τό, Strab.
GRYLLUS, Γρύλλος, ου, ὁ, Diog.
GRYNEA or -NEUM, Γρύνεια, ας, ἡ, Hdt., and -νεια, ων, τά, Steph.; Γρύνειον, ου, τό, Xen.; Γρύνιον, τό, Strab.; *an inhabitant of Grynea*, Γρυνεύς, έως, ὁ, Steph.; adj., *of Grynea*, Γρυνεῖος, α, ον, Strab.
GRYTTUS, Γρύττος, ου, ὁ, Ar.
GUADALQUIVER, THE, *vid.* BÆTIS.
GUADIANA, THE, *vid.* ANAS.
GULUSSA, Γολόσσης, ου, ὁ, Polyb.
GYARUS, Γύαρος, ου, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Gyarus*, Γυαρεύς, έως, ὁ, Steph.
GYES, Γύης, ου, ὁ, Apollod.
GYGEAN LAKE, THE, Γῡγαίη λίμνη, ἡ, Hom., etc.
GYGES, Γύγης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt., etc.; pecul. adj., *of Gyges*, Γῡγάδας (sc. χρυσός), Id.
GYLIPPUS, Γύλιππος, ου, ὁ, Thuc.
GYLIS or GYLUS, Γῦλις, ὁ, Xen., and Γύλλις, ὁ, Anth.; also Γῦλος, ου, ὁ, Xen.
GYLON, Γύλων, ωνος, ὁ, Dem.
GYMNESIÆ, *vid.* BALEARIC ISLES.
GYNDES, THE, Γύνδης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.
GYRTON, Γυρτώνη, ης, ἡ, Hom.; Γυρτών, ῶνος, ἡ, Ap. Rh.; adj., *of Gyrton, Gyrtonian*, Γυρτώνιος, α, ον, Polyb.
GYTHIUM, Γύθειον, and Γύθιον, ου, τό, Xen.; *inhabitant of Gythium*, Γῡθεάτης, ου, ὁ, Paus.; adj., *of Gythium, Gythian*, Γυθιακός, ή, όν, Luc.

H.

HABAKKUK, Ἀμβακούμ, ὁ (indecl.), LXX.
HADES, *vid.* HELL, First Part, p. 279; PLUTO.
HADRIA, HADRIATIC, *vid.* ADRIA, ADRIATIC.
HADRIAN, *vid.* ADRIAN.
HADRIANOPLE, *vid.* ADRIANOPLE.
HADRUMETUM, *vid.* ADRUMETUM.
HÆMON, Αἵμων, ονος, ὁ, Hom., etc.; *son of Hæmon*, Αἱμονίδης, ου, ὁ, Id.
HÆMONIA, poetic name of THESSALY, q. v.
HÆMONIUS, Αἱμόνιος, ου, ὁ, Apollod.
HÆMUS, MOUNT, Αἷμος, ου, ὁ, Hdt., etc.; Αἷμον, ου, τό, Strab. Epith. ἀνεμώδης, δυσλείμων, Θρηΐκιος, χιονώδης.
HAGAR, Ἄγαρ, ἡ (indecl.), N. T.; Ἀγάρα, ας, ἡ, Joseph.
HAGNIAS, Ἁγνίας, ου, ὁ, Oratt.
HAGNIUS, *vid.* AGNIUS.
HAGNODORUS, Ἁγνόδωρος, ου, ὁ, Lys.
HAGNON, Ἅγνων, ωνος, ὁ, also Ἄγνων, Thuc., etc.; *son of Hagnon*, Ἁγνωνίδης, ου, ὁ, as pr. n., Plut.
HALÆ, Ἁλαί or Ἅλαι, ῶν, αἱ, Eur., etc.; *an inhabitant of Halæ*, Ἁλαιεύς, έως, ὁ, Strab., also Ἁλαεύς, Inscr.; adv., *in Halæ*, Ἅλησι, Plut.

HALES, THE, Ἅλεις, and Ἅλης, εντος, ὁ, Theoc., Paus.
HALEX, THE, Ἅληξ, ηκος, ὁ, Thuc.
HALIA, Ἁλία, ας, ἡ, Hom.
HALIACMON, THE, Ἁλιάκμων, ονος, ὁ, Hes., etc.
HALIÆ, Ἁλιαί, ῶν, αἱ, Xen.; *the inhabitants of Haliæ*, Ἁλιεῖς, έων, οἱ, Id.; also for the city, Thuc.; *the territory of Haliæ*, Ἁλιάς, άδος, ἡ, Id.
HALIARTUS, Ἁλίαρτος, ου, ὁ and ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Haliartus*, Ἁλιάρτιος, α, ον, Xen.; *the territory of Haliartus*, Ἁλιαρτία, ἡ, Strab.
HALICARNASSUS, Ἁλικαρνασσός or -νᾱσός, οῦ, ἡ, Hes., etc.; adv., *in Halicarnassus*, Ἁλικαρνασσοῖ, *from Halicarnassus*, -σόθεν, Steph.; *inhabitant of Halicarnassus*, Ἁλικαρνασσεύς, έως, ὁ, Hdt.; fem. -νασσίς, ίδος, Steph.
HALIMUS, Ἁλιμοῦς, οῦντος, ὁ, Suid.; adv., *to Halimus*, Ἁλιμουντάδε, Ar.; *from Halimus*, -ουντόθεν, Steph.; *inhabitant of Halimus*, Ἁλιμούσιος, ὁ, Dem.
HALIRRHOTHIUS, Ἁλιῤῥόθιος, ου, ὁ, Pind., etc.
HALIUS, Ἅλιος, ου, ὁ, Hom.
HALONESUS, Ἁλόννησος and -όνησος, ου, ἡ, Dem., etc.
HALYS, THE, Ἅλυς, υος, ὁ, Hdt., etc.

HAM, Χάμ, ὁ (indecl.), LXX.
HAMADAN, *vid.* ECBATANA.
HAMAN, Ἀμάν, ὁ (indecl.), LXX.
HAMAXITUS, Ἁμαξιτός, οῦ, ἡ, Thuc., etc.; *inhabitant of Hamaxitus*, Ἁμαξιτεύς, έως, ὁ, Strab., and -τηνός, οῦ, ὁ, Steph.
HAMAXOBII, Ἁμαξόβιοι, ων, οἱ, Ptol.
HAMILCAR, Ἀμίλκας, α, ὁ, Hdt., etc., and Ἀμίλκων, ωνος, ὁ, Diod.
HANNAH, *vid.* ANNA.
HANNIBAL, Ἀννίβας, α, ὁ, Polyb.; adj., *of* or *concerning Hannibal*, Ἀννίβειος, α, ον, and Ἀννιβιακός, ή, όν, Strab., etc.; *to side with Hannibal*, Ἀννιβίζω, Plut.
HANNO, Ἄννων, ωνος, ὁ, Hdt., etc.
HARMA, Ἅρμα, ατος, τό, Hom., etc.
HARMAN, *vid.* HERMAN.
HARMATUS, Ἁρματοῦς, οῦντος, ὁ, Thuc.
HARMODIA, Ἁρμοδία, ας, ἡ, Inscr.
HARMODIUS, Ἁρμόδιος, ου, ὁ, Hdt., etc.
HARMONIA, Ἁρμονία, ας, ἡ, h., Hes., etc.
HARPAGUS, Ἅρπαγος, ου, ὁ, Hdt., etc.
HARPALION, Ἁρπαλίων, ωνος, ὁ, Hom.
HARPALUS, Ἅρπαλος, ου, ὁ, Arr.

HARPALYCE, Ἁρπαλύκη, ης, ἡ, Ath.
HARPALYCUS, Ἁρπάλῠκος, ου, ὁ, Theoc.
HARPASUS, THE, Ἅρπασος, ου, ὁ, Xen.
HARPIES, THE, Ἅρπυιαι, ῶν, αἱ, Hes., etc.; in sing. Ἅρπυια.
HARPOCRATES, Ἁρποκράτης, ους, ὁ, Anth.
HARPOCRATION, Ἁρποκρατίων, ωνος, ὁ, Ath.
HARZ MOUNTAINS, THE, *vid.* HERCYNIAN FOREST.
HASDRUBAL, Ἀσδρούβας, α, ὁ, Polyb.
HEBE, Ἥβη, ης, ἡ, Hom., etc. Epith. ἄμβροτος, καλλίσφυρος, καλοπέδῖλος, λευκόσφυρος, τιμήεσσα, χρυσοπέδιλος.
HEBER, Ἑβέρ or Ἐβέρ, ὁ (indecl.), N. T.
HEBREWS, THE, Ἑβραῖοι, ων, οἱ, Strab., etc.; adj., *Hebrew*, Ἑβραϊκός, ή, όν, N. T.; pecul. fem. Ἑβραΐς, ίδος, Id.; adv., *in Hebrew*, Ἑβραϊστί, Id.; *to speak Hebrew*, Ἑβραΐζω, Jos.
HEBRON, Ἐβρών or Χεβρών (indecl.), LXX.
HEBRUS, THE, Ἕβρος, ου, ὁ, Hdt., etc.
HECALE, Ἑκάλη, ης, ἡ, Plut., etc.; dim. Ἑκαλήνη (or -λίνη), Id.; (as place), *from Hecale*, Ἑκαλῆθεν, Dem.
HECATÆUS, Ἑκαταῖος, ου, ὁ, Hdt., etc.
HECATE, Ἑκάτη, ης, ἡ, Hes., etc.; adj., *of* or *pertaining to Hecate*, Ἑκαταῖος, α, ον, Soph.; Ἑκατήσιος, α, ον, Maneth.; *temple of Hecate*, Ἑκάταιον, or -τειον, ου, τό, Ar.; *statue of Hecate*, Ἑκατήσιον, τό, Plut. Epith. ἀμαιμάκετος, δασπλῆτις, Εἰνοδία, νυκτίπολος, δέσποινα, νυχία, χθονία.
HECATOMPYLOS, Ἑκατόμπυλος, ου, ἡ, Strab.
HECATONYMUS, Ἑκατώνῠμος, ου, ὁ, Xen.
HECTOR, Ἕκτωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.; *son of Hector*, Ἑκτορίδης, ου, ὁ, Id.; adj., *of* or *relating to Hector*, *Hectorean*, Ἑκτόρεος, α, ον (also -ρειος), Hom., Eur. Epith. βοὴν ἀγαθός, εἶδος ἄριστος, ἀτάλαντος Ἄρηι, ἀνδροφόνος, κορυθαιόλος, δῖος, μεγάθῠμος, φαίδιμος, χαλκοκορυστής.
HECUBA, Ἑκάβη, ης, ἡ, Hom., etc.
HEDYLE, Ἡδύλη, ης, ἡ, Ath.
HEDYLIUM, Ἡδύλιον, ου, τό, Anth.
HEDYLIUS, MOUNT, Ἡδύλειον (also -λιον), ου, τό, Dem.
HEDYLUS, Ἡδύλος, ου, ὁ, Dem.
HEGELOCHUS, Ἡγέλοχος, ου, ὁ, Ar.
HEGEMON, Ἡγέμων, ονος, ὁ, Oratt.; also Ἡγήμων, ὁ, Dem., etc.
HEGESANDER, Ἡγήσανδρος, ου, ὁ, Hdt., etc.
HEGESIAS, Ἡγησίας, ου, ὁ, Luc., etc.
HEGESIPPUS, Ἡγήσιππος, ου, ὁ, Ath., etc.
HEGESIPYLE, Ἡγησιπύλη, ης, ἡ, Hdt.
HEGESISTRATUS, Ἡγησίστρατος, ου, ὁ, Hdt., etc.
HELEN, HELENA, Ἑλένη, ης, ἡ, Hom., etc.; as *daughter of Tyndareus*, Τυνδαρίς, ίδος, ἡ, Id. Epith. δῖα γυναικῶν, Διὸς ἐκγεγαυῖα, ἠΰκομος, καλλιπάρῃος, λευκώλενος, πολυήρᾰτος, τανύπεπλος.
HELENUS, Ἕλενος, ου, ὁ, Hom., etc. Epith. ἄναξ, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος, Πριαμίδης.
HELICAON, Ἑλικάων, ονος, ὁ, Hom., etc.

HELICE, Ἑλίκη, ης, ἡ, Hom., etc.; *the inhabitants of Helice*, Ἑλικεῖς, έων, οἱ, Strab., -καεῖς, Paus.; *from Helice*, Ἑλίκηθεν, Theoc.
HELICON, MOUNT, Ἑλικών, ῶνος, ὁ, h., Hes., etc.; adj., *of* or *relating to Helicon*, *Heliconian*, Ἑλικώνιος, α, ον, Pind., etc.; pecul. fem. Ἑλικωνίς, ίδος, and -νιάς, άδος, Soph., etc.
HELIODORA, Ἡλιοδώρα, ας, ἡ, Anth.
HELIODORUS, Ἡλιόδωρος, ου, ὁ, Dem.
HELIOGABALUS, Ἐλαιαγάβαλος, ου, ὁ, also Ἐλιογάβαλος, Hdn.
HELIOPOLIS, Ἡλιούπολις, εως, ἡ, Hdt., etc.; *inhabitant of Heliopolis*, Ἡλιουπολίτης, ου, ὁ, Id.; also as adj., Strab.
HELISSON, THE, Ἑλισσών, όντος, ὁ, Paus.
HELIUS, Ἥλιος, ου, Ep. Ἠέλιος, Dor. Ἅλιος, ὁ, Hom., etc.
HELIXUS, Ἕλιξος, ου, ὁ, Thuc.
HELLADIA, Ἑλλαδίη, ης, ἡ, Anth.
HELLADIUS, Ἑλλάδιος, ου, ὁ, Phot.
HELLANICUS, Ἑλλάνῑκος, ου, ὁ, Thuc., etc.
HELLAS, Ἑλλάς, άδος, ἡ, Hom., etc. See GREECE.
HELLE, Ἕλλη, ης, ἡ, Hdt., etc.
HELLEN, Ἕλλην, ηνος, ὁ, Hdt., etc.
HELLESPONT (mod. *Dardanelles*), Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to the Hellespont*, *Hellespontic*, Ἑλλησπόντιος, α, ον, Xen.; also -ποντιακός, ή, όν (-ντικός), Id., Strab.; pecul. fem. Ἑλλησποντιάς, άδος, Ath., or -ποντίς, ίδος, Soph.
HELORUS, Ἕλωρος (or Ἔλωρος), ου, ὁ (the river), Hdt.; (town), ἡ, Steph.
HELOS, Ἕλος, ους, τό, Hom., etc.; *the inhabitants of Helos*, *the Helots*, Ἕλεοι, ων, and Εἵλωτες, ων (sometimes Εἱλωταί), οἱ, Hdt., Thuc.; adj., *of* or *relating to the Helots*, Εἱλωτικός, ή, όν, Plut.
HELVETII, Ἐλουήττιοι, ων, οἱ, Strab.
HELVII, Ἐλουοί, ῶν, οἱ, Strab.
HENETI (or VENETI), THE, Ἐνετοί, ῶν, οἱ, Hdt., etc.; Οὐενετοί, ῶν, οἱ, Polyb.; adj., *of the Heneti*, Ἐνετικός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Ἐνετίς, ίδος, Hesych.
HENIOCHI, THE, Ἡνίοχοι, ων, οἱ, Arist.
HENIOCHIA, Ἡνιοχία, and -όχεια, ας, ἡ, Strab.
HENRY, Ἑρρῆς, ῆ, ὁ, Georg. Acrop.
HEPHÆSTION, Ἡφαιστίων, ωνος, ὁ, Arr.
HEPHÆSTODORUS, Ἡφαιστόδωρος, ου, ὁ, Andoc.
HEPHÆSTUS, *vid.* VULCAN.
HERA, *vid.* JUNO.
HERACLEA, Ἡράκλεια, ας, ἡ, Thuc., etc.; *an inhabitant of Heraclea*, Ἡρακλεώτης, ου, ὁ, fem. -εῶτις, Id.; adj., *of* or *belonging to Heraclea*, Ἡρακλεωτικός, ή, όν, Arist.
HERACLEON, Ἡρακλέων, ωνος, ὁ, Strab.
HERACLES, *vid.* HERCULES.
HERACLIDÆ, THE, Ἡρακλεῖδαι, ῶν, οἱ, Hdt., etc.
HERACLIDES, Ἡρακλείδης, ου, ὁ, Hdt., etc.
HERACLITUS, Ἡράκλειτος, ου, ὁ, Plat.; adj., *of* or *relating to Heraclitus*, *Heraclitian*, Ἡρακλείτειος, α, ον, Id.; *a follower of Heraclitus*, Ἡρακλειτιστής, οῦ, ὁ, Diog.; *to be a follower of Heraclitus*, -κλειτίζω, Arist.
HERÆA, Ἡραία, ας, ἡ, Xen.; *an inhabitant of Heræa*, Ἡραιεύς, έως, ὁ, Thuc.
HERÆUM, Ἡραῖον, ου, τό, Hdt.
HERCULANEUM, Ἡράκλειον, ου, τό, Strab.
HERCULES, Ἡρακλέης, cont. Ἡρακλῆς, gen. έους (Ep. ῆος, Dor. εῦς), acc. Ἡρακλῆ, later -κλῆν, Paus., -κλέην, Ap. Rh.; Ion. forms, gen. -κλέος, dat. -κλέϊ, acc. -κλέα, Hdt.; Ἀλκείδης, ου, ὁ, Orph.; Ἀμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, Hes.; *son* or *descendant of Hercules*, Ἡρακλείδης, Ion. ηΐδης, ου, ὁ, Hom., etc., usu. in pl. οἱ Ἡρακλεῖδαι, Hdt., etc.; *of* or *belonging to Hercules*, Ἡράκλειος, α, ον, and ος, ον, Trag., etc.; Ep. also Ἡρακλήειος, η, ον, Hom.; *the temple of Hercules*, τὸ Ἡράκλειον, Ion. -ήϊον, Xen., etc.; *festival of Hercules*, τὰ Ἡράκλεια, Ar.; *the Pillars of Hercules*, *vid.* GIBRALTAR;—adv., *after the manner of Hercules*, *like Hercules*, Ἡρακλείως, Luc. Epith. ἀριδείκετος, ἀλεξίκακος, δαΐφρων, ἐρικύδης, θῡμολέων, κρατερός, μεγαλόφρων, ὄβριμος, πολύπονος, πελώριος, πανδαμάτωρ, Τιρύνθιος.
HERCYNIAN FOREST, THE, Ἑρκύνιος δρῡμός, ὁ, Ap. Rh., Dion. P.;—*the* HERCYNIAN MOUNTAINS, Ἀρκύνια ὄρη, τά, Arist.
HERDONIUS, Ἑρδώνιος, ου, ὁ, Dion.
HERIPPIDAS, Ἡριππίδας, α, ὁ, Xen.
HERMÆA, Ἑρμαία, ας, ἡ, Polyb.
HERMAGORAS, Ἑρμαγόρας, ου, ὁ, Strab.
HERMAN, Ἀρμίνιος, ου, ὁ, or Ἀρμένιος, Strab.
HERMAPHRODITUS, Ἑρμαφρόδῖτος, ου, ὁ, Luc.
HERMARCHUS, Ἕρμαρχος, ου, ὁ, Diog.
HERMAS, Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, Strab., N. T.
HERMES, Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Hom., etc.; Ἑρμείας, and Ἑρμέας, Ep., and Ἑρμᾶς, ᾶ, Dor., also poet. Ἑρμάων, ὁ, Hes.; adj., *of* or *relating to Hermes*, Ἑρμαῖος, α, ον, Hom., etc.; also Ἑρμαϊκός, ή, όν, late; *the temple of Hermes* (as pr. n.), Ἑρμαῖον, τό, Polyb.; *the festival of Hermes*, τὰ Ἑρμαῖα, Paus. Epith. Ἀργειφόντης, ἀγοραῖος, διάκτορος, δολόμητις, ἐΰσκοπος, ἐμπολαῖος, Κυλλήνιος, ποικιλομήτης, πομπαῖος, χθόνιος.
HERMESIANAX, Ἑρμησιάναξ, ακτος, ὁ, Paus., etc.
HERMIAS or HERMĒAS, Ἑρμείας, ου, ὁ, Plut.
HERMINIUS, Ἑρμίνιος, ου, ὁ, Dion.
HERMION, Ἑρμίων, ονος, ὁ, Paus.
HERMIONE, Ἑρμιόνη, ης, ἡ, Hom., etc.; also Ἑρμιόνεια, Orph.;—(city), *an inhabitant of Hermione*, Ἑρμιονεύς, έως, ὁ, Her.; adj., *of* or *belonging to Hermione*, Ἑρμιονικός, ή, όν, Plut.; pecul. fem. Ἑρμιονίς, ίδος, Thuc.
HERMIPPUS, Ἕρμιππος, ου, ὁ, Hdt., etc.
HERMOCRATES, Ἑρμοκράτης, ους, ὁ, Thuc., etc.
HERMODORUS, Ἑρμόδωρος, ου, ὁ, Luc., etc.
HERMOGENES, Ἑρμογένης, ους, ὁ, Dem.
HERMOLAUS, Ἑρμόλᾱος, ου, ὁ, Arr.
HERMOLYCUS, Ἑρμόλῠκος, ου, ὁ, Hdt.
HERMON, Ἕρμων, ωνος, ὁ, Thuc.; adj., *of* or *relating to Hermon*, *Hermonian*, Ἑρμώνειος, ον, Zenob.
HERMONAX, Ἑρμῶναξ, ακτος, ὁ, Dem.
HERMOPOLIS, Ἑρμόπολις or Ἑρ-

μούπολις, Ion. Ἑρμέω πόλις, ιος, ἡ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Hermopolis*, Ἑρμοπολιτικός, ή, όν, Strab.

HERMOTIMUS, Ἑρμότιμος, ου, ὁ, Hdt., etc.

HERMUNDURI, Ἑρμόνδοροι, ων, οἱ, Strab.

HERMUS, THE, Ἕρμος, ου, ὁ, Hom., etc.

HERNICI, THE, Ἕρνικοι, ων, οἱ, Strab.; Ἕρνικες, οἱ, Dion.

HERO, Ἡρώ, οῦς, ἡ, Anth.

HEROD, Ἡρώδης, ου, ὁ, Luc., N. T.; adj., *of* or *relating to Herod*, Ἡρωδιακός, ή, όν; *partisans of Herod, the Herodians*, Ἡρωδιανοί, ῶν, οἱ, N. T.

HERODIAN, Ἡρωδιᾱνός, οῦ, ὁ, Suid.

HERODIAS, Ἡρωδιάς, ᾰδος, ἡ, N. T.

HERODICUS, Ἡρόδικος, ου, ὁ, Plat.

HERODORUS, Ἡρόδωρος, ου, ὁ, Arist.

HERODOTUS, Ἡρόδοτος, ου, ὁ, Pind., etc.; adj., *of* or *belonging to Herodotus*, *Herodotean*, Ἡροδότειος, α, ον, Strab.

HEROPHILE, Ἡροφίλη, ης, ἡ, Paus.

HEROPHILUS, Ἡρόφιλος, ου, ὁ, Galen.; adj., *of* or *belonging to Herophilus*, Ἡροφίλειος, ον, Id.

HEROSTRATUS, Ἡρόστρατος, ου, ὁ, Strab.

HERPYLLIS, Ἑρπυλλίς, ίδος, ἡ, Ath.

HERPYS, Ἕρπυς, υος, ὁ, Hdt.

HERSE, Ἕρση, ης, ἡ, Apollod.

HERSILIA, Ἑρσιλία, ας, ἡ, Plut.

HESIOD, Ἡσίοδος, ου, ὁ, Pind., etc.; adj., *of* or *belonging to Hesiod*, Ἡσιόδειος, α, ον, Plat.

HESIONE, Ἡσιόνη, ης, ἡ, Æsch.

HESPERA, Ἑσπέρα, ας, ἡ, Ap. Rh.

HESPERIA, Ἑσπερία, ας, ἡ, Dion. H.; adj., *Hesperian*, Ἑσπέριος, α, ον, pecul. fem. Ἑσπερίς, ίδος, Dion. P., etc.

HESPERIDES, THE, Ἑσπερίδες, ων, αἱ, Hes., etc.

HESPERUS, Ἕσπερος, ου, ὁ, Diod.

HESTER, *vid.* ESTHER.

HESTIA, Ἑστία, ας, ἡ, Apollod.

HESTIÆA, Ἑστίαια, ας, Ion. Ἱστιαίη, ης, ἡ, Hom., Hdt., etc.; *inhabitant of Hestiæa*, Ἑστιαιεύς, έως, ὁ, Ion. Ἱστ., Hdt., Thuc.; *territory of Hestiæa*, Ἱστιαιῶτις, ιδος, ἡ, Hdt.

HESTIÆOTIS, Ἑστιαιῶτις (Ion. Ἱστ.), ιδος, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Hestiæotis*, Ἑστιαιώτης, ου, ὁ, Strab. *Vid.* Foregoing.

HESYCHIA, Ἡσυχία, ας, ἡ, Plut.

HESYCHIUS, Ἡσύχιος, ου, ὁ, Suid.

HEXAPOLIS, Ἑξάπολις, ιος, ἡ, Hdt.

HEZEKIAH, Ἐζεκίας, ου, ὁ, N. T.

HIBERNIA, *vid.* IRELAND.

HICESIUS, Ἱκέσιος, ου, ὁ, Andoc., etc.

HICETAON, Ἱκετάων, ονος, ὁ, Hom.; *son of Hicetaon*, Ἱκετᾱονίδης, ου, ὁ, Id.

HICETAS, Ἱκέτας, α, ὁ, Paus.

HIERA, Ἱερά, ᾶς, ἡ (i. e. νῆσος), Thuc.

HIERAPOLIS, Ἱεράπολις, εως, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Hierapolis*, Ἱεραπολῑτικός, ή, όν, Id.

HIERAX, Ἱέραξ, ᾱκος, ὁ, Xen.

HIERO, Ἱέρων, ωνος, ὁ, Hdt., etc.

HIEROCLES, Ἱεροκλῆς, έους, ὁ, Ar., etc.

HIERONYMUS, Ἱερώνυμος, ου, ὁ, Hdt., Ar., etc.

HIEROPHON, Ἱεροφῶν, ῶντος, ὁ, Thuc.

HILARIO, Ἱλαρίων, ωνος, ὁ, Suid.

HILARIUS, HILARY, Ἱλάριος, ου, ὁ, Suid.

HIMERA, Ἱμέρα, ας, ἡ, Pind., etc.; adj., *of* or *belonging to Himera*, Ἱμεραῖος, α, ον, Polyb.; pecul. fem. Ἱμερίς, ίδος, Phal.

HIMERA, THE, Ἱμέρας, ου Dor. α, ὁ, Pind.; ὁ Ἱμέρας ποταμός, Polyb.

HIMERIUS, Ἱμέριος, ου, ὁ, Dion.

HIMILCO, Ἰμίλκων, ωνος, ὁ, Polyb.

HIPPARCHIA, Ἱππαρχία, ας, ἡ, Anth.

HIPPARCHUS, Ἵππαρχος, ου, ὁ, Hdt., etc.; adj., *of* or *relating to Hipparchus*, Ἱππάρχειος, ον, Plat.

HIPPARETE, Ἱππαρέτη, ης, ἡ, Plut.

HIPPARINUS, Ἱππαρῖνος, ου, ὁ, Arist.

HIPPARIS, THE, Ἵππαρις, ιος, ὁ, Pind.

HIPPASUS, Ἵππασος, ου, ὁ, Hom.; *son of Hippasus*, Ἱππασίδης, ου, ὁ, Id.

HIPPIAS, Ἱππίας, ου, Ion. Ἱππίης, εω, ὁ, Hdt., etc.; *to be a follower of Hippias*, Ἱππιάζω, Philost.

HIPPO, Ἱππώ, οῦς, ἡ, Hes.—(the town), Ἵππων, ωνος, ὁ, Strab.; Ἱππὼν ὁ βασιλικός, Id.—(man's name), Ἵππων, ωνος, ὁ, Arist., etc.; adj., *of* or *relating to Hippo*, Ἱππώνιος, α, ον, Ath.

HIPPOCLES, Ἱπποκλέης (cont. -κλῆς), έους, ὁ, Thuc.

HIPPOCLUS, Ἵπποκλος, ου, ὁ, Thuc.

HIPPOCOÖN, Ἱπποκόων (cont. -κῶν), ωντος, ὁ, Hom., etc.

HIPPOCRATES, Ἱπποκράτης, ους, ὁ, Hdt., etc.; adj., *of* or *relating to Hippocrates*, Ἱπποκράτειος, ον, Galen.

HIPPOCRENE, Ἱππουκρήνη, ης, ἡ, Hes., also Ἱπποκρήνη.

HIPPODAMAS, Ἱπποδᾰμας, αντος, ὁ, Hom.

HIPPODAMIA, Ἱπποδάμεια, ας, ἡ, Hom., etc.

HIPPODAMUS, Ἱππόδᾰμος, ου, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Hippodamus*, *Hippodamian*, Ἱπποδάμειος, ον, Xen., and Ἱπποδάμιος, α, ον, Andoc.

HIPPOLOCHUS, Ἱππόλοχος, ου, ὁ, Hom., etc.

HIPPOLYTE, Ἱππολῠτη, ης, ἡ, Pind., etc.

HIPPOLYTUS, Ἱππόλῠτος, ου, ὁ, Eur., etc.; adj., *of* or *relating to Hippolytus*, Ἱππολύτειος, ον, Luc.

HIPPOMACHUS, Ἱππόμᾰχος, ου, ὁ, Hom., etc.

HIPPOMEDON, Ἱππομέδων, οντος, ὁ, Æsch., etc.

HIPPOMENES, Ἱππομένης, ους, ὁ, Theoc., etc.

HIPPONAX, Ἱππῶναξ, ακτος, ὁ, Ar., etc.

HIPPONICUS, Ἱππόνῑκος, ου, ὁ, Hdt., etc.

HIPPONOË, Ἱππονόη, ης, ἡ, Hes.

HIPPONOÜS, Ἱππόνοος, ου, ὁ, Hom.

HIPPOSTRATUS, Ἱππόστρατος, ου, ὁ, Arr.

HIPPOTES, Ἱππότης, ου, ὁ, Ap. Rh.; *son of Hippotes*, Ἱπποτᾰδης, ου, ὁ, Hom.

HIPPOTHOË, Ἱπποθόη, ης, ἡ, Hes.

HIPPOTHOÖN, Ἱπποθόων, ωντος, ὁ, Dem.

HIPPOTHOÜS, Ἱππόθοος, ου, ὁ, Hom.

HIPPOTION, Ἱπποτίων, ωνος, ὁ, Hom.

HIRPINI, THE, Ἱρπῖνοί, or -πηνοί, ῶν, οἱ, Strab.

HIRTIUS, Ἵρτιος, ου, ὁ, Dio C.

HISPALIS (mod. *Seville*), Ἵσπαλις, ιος, ἡ, Strab.

HISTIÆA, Ἱστίαια, ας, ἡ; *an inhabitant of Histiæa*, Ἱστιαιεύς, έως, ὁ, Strab.; *from Histiæa*, Ἱστιαιόθεν, Dem.

HISTIÆUS, Ἱστίαιος, ου, ὁ, Hdt., etc.

HISTRIA, or ISTRIA, Ἰστρία, ας, ἡ, Strab.; *the inhabitants of Istria*, Ἴστροι and Ἴστριοι, ων, οἱ, Id.; adj., *Istrian*, Ἰστρικός, ή, όν, Steph.

HOLLAND, ἡ γῆ τῶν Βαταβῶν, or τῶν Βαταυῶν, Ptol.

HOMER, Ὅμηρος, ου, ὁ, Hes., etc.; adj., *of* or *relating to Homer*, *Homeric*, Ὁμήρειος, ον, Hdt., and Ὁμηρικός, ή, όν, Plut.; *a descendant* or *follower of Homer*, *a Homerid*, Ὁμηρίδης, ου, ὁ, usu. in pl., Strab., etc.; *the temple of Homer*, Ὁμήρειον, ου, τό, Id.; *an imitator of Homer*, Ὁμηριστής, οῦ, ὁ, Ath.; *to imitate Homer*, Ὁμηρίζω, Liban.; adv., *in the manner of Homer*, Ὁμηρικῶς, Strato; Ὁμηρείως, Æl.

HOMOLE, Ὁμόλη, ης, ἡ, Eur., etc.

HONORATUS, Ὀνωρᾶτος, ου, ὁ, Suid.

HONORIA, Ὀνωρία, ας, ἡ, Suid.

HONORIUS, Ὀνώριος, ου, ὁ, Byz.

HORACE, HORATIUS, } Ὁράτιος, ου, ὁ, Plut.

HORNS, THE, Κέρᾱτα, τά, Diod.

HORTENSIUS, Ὀρτήσιος, ου, ὁ, Plut.

HORUS, Ὧρος or Ὦρος, ου, ὁ, Plut., etc.

HOSEA, Ὡσηέ, ὁ (indecl.), LXX.

HOSTILIUS, Ὀστίλιος, ου, ὁ, Plut.

HOURS, THE, Ὧραι, ῶν, αἱ, Hom., Hes., etc.; in Hes. Εὐνομία, Δίκη, Εἰρήνη. Epith. χρυσάμπῠκες, εὔφρονες.

HUMBER, THE, Ἄβος, ου, ὁ, Ptol.

HUNS, THE, Οὖννοι, ων, οἱ, Dion. P.; Χοῦνοι, ων, οἱ, Plat.

HYACINTHUS, Ὑάκινθος, ου, ὁ, Paus., etc.; *festival of Hyacinthus*, Ὑακίνθια, τά, Hdt.

HYADES, THE, Ὑάδες, ων, αἱ, Hom., etc.

HYAMPOLIS, Ὑάμπολις, εως Ion. ιος, ἡ, Hom., Hdt., etc.; *an inhabitant of Hyampolis*, Ὑαμπολίτης, ου, ὁ, Xen.

HYBLA, Ὕβλα, Ion. Ὕβλη, ης, ἡ, Strab.; ἡ μεγάλη or μείζων, another ἡ ἐλάττων, Steph.; a third, ἡ μικρά, or Γαλεᾶτις, Thuc.; adj., *of* or *belonging to Hybla*, *Hyblæan*, Ὑβλαῖος, α, ον, Thuc., etc.

HYBLON, Ὕβλων, ωνος, ὁ, Thuc.

HYBRIAS, Ὑβρίας, ου, ὁ, Ath.

HYCCARA, Ὕκκαρα, ων, τά, Thuc.; *an inhabitant of Hyccara*, Ὑκκαρεύς, έως, ὁ, Steph.; adj., *of* or *belonging to Hyccara*, Ὑκκαρικός, ή, όν, Thuc.

HYDARNES, Ὑδάρνης, ους, also ου, ὁ, Hdt., etc.

HYDASPES, THE, Ὑδάσπης, ου, ὁ, Strab.

HYDRA, THE, Ὕδρα, ας, Ion. Ὕδρη, ης, ἡ, Hes., etc. Epith. Λερναία.

HYDRUNTUM, Ὑδροῦς, οῦντος, ὁ, Strab.

HYGIĒA, Ὑγίεια, ας, ἡ, Anth.

HYGINUS, Ὑγῖνος or Ὑγεῖνος, ου, ὁ, Inscr.

HYLÆUS, Ὑλαῖος, ου, ὁ, Call.

HYLAS, Ὕλας, α, ὁ, Ap. Rh.

HYLE, Ὕλη, ης, ἡ, Hom., etc.; also Ὗλαι, ῶν, αἱ, Strab.

HYLICE, LAKE, Ὑλικὴ λίμνη, ἡ, Strab.

HYLLUS, Ὕλλος, ου, ὁ, Soph., etc.; *son of Hyllus*, Ὑλλίδης, ου, ὁ, Suid.; fem. adj. Ὑλλίς, ίδος, Pind.

HYMEN, Ὑμήν, ένος, ὁ, Eur.; Ὑμεναῖος, ου, ὁ, Apollod.
HYMETTUS, MOUNT, Ὑμησσός, Att. Ὑμηττός, οῦ, ὁ, Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Hymettus*, Ὑμήττειος and Ὑμήττιος, α, ον, Anth., Luc.
HYPANIS, THE (mod. *Bog*), Ὕπανις, ιος, ὁ, Hdt.
HYPATA, Ὕπατα, ων, τά, Polyb.
HYPATIA, Ὑπατία, ας, ἡ, Anth.
HYPATIUS, Ὑπάτιος, ου, ὁ, Anth.
HYPATODORUS, Ὑπατόδωρος, ου, ὁ, Xen.
HYPERANTHES, Ὑπεράνθης, ους, ὁ, Hdt.
HYPERBIUS, Ὑπέρβιος, ου, ὁ, Æsch., etc.
HYPERBOLUS, Ὑπέρβολος, ου, ὁ, Thuc., etc.
HYPERBOREANS, THE, Ὑπερβόρεοι, ων, οἱ, h., Hdt., etc.; later also -βόρειοι, οἱ, Strab., etc.; adj., *Hyperborean*, Ὑπερβόρεος, ον, Æsch., and -βόρειος, ον, Arist., etc.; pecul. fem. Ὑπερβορίς, ἴδος, Dion.
HYPEREA, Ὑπέρεια, ας, ἡ, Hom. Epith. εὐρύχορος.
HYPERECHIDES, Ὑπερεχίδης, ου, ὁ, Thuc.
HYPERENOR, Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.
HYPERESIA, Ὑπερησίη, ης, ἡ, Hom.; adj. fem., *of Hyperesia*, Ὑπερησίς, ίδος, Hes.
HYPERESIUS, Ὑπερήσιος, ου, ὁ, Ap. Rh.
HYPERIDES, Ὑπερείδης, ου, ὁ, Dem., Plut., etc.; the form Ὑπερίδης is also found.
HYPERION, Ὑπερίων, ονος, ὁ, Hes., etc.; *son of Hyperion*, Ὑπεριονίδης, ου Ep. αο, ὁ, Hom.
HYPERMNESTRA, Ὑπερμνήστρα, ας, ἡ, Pind.
HYPEROCHE, Ὑπερόχη, ης, ἡ, Hdt.
HYPEROCHUS, Ὑπέροχος, ου, ὁ, Paus.; Ὑπείροχος, ὁ, Hom.
HYPIUS, THE, Ὕπιος, ου, ὁ, Ap. Rh.
HYPOPLACIAN, Ὑποπλάκιος, η, ον, epith. of Θήβη, Hom.
HYPSENOR, Ὑψήνωρ, ορος, ὁ, Hom.
HYPSEUS, Ὑψεύς, έως poet. έος, ὁ, Pind., etc.; *daughter of Hypseus*, Ὑψηΐς, ΐδος, ἡ, Call.
HYPSIPYLE, Ὑψιπύλη, ης, ἡ, and -πύλεια, ας, ἡ, Hom., Pind., etc. Epith. Λημνία, Θοαντιάς.
HYRCANIA, Ὑρκανία, ας, ἡ, Polyb.; adj., *Hyrcanian*, Ὑρκάνιος, α, ον, Strab., etc.; pecul. fem. Ὑρκανίς, ίδος, Arr.; *the Hyrcanians*, οἱ Ὑρκάνιοι, Hdt.
HYRCANUS, Ὑρκανός, οῦ, ὁ, Strab.
HYRIA, Ὑρία, ας (poet. ιη, ης), ἡ, Hom.; also Οὐρία, Strab.; *inhabitant of Hyria*, Ὑριεύς, έως, and Ὑριάτης, ου, ὁ, Steph.
HYRMINE, Ὑρμίνη, ης, ἡ, Hom., etc.
HYRTACUS, Ὑρτακός, οῦ, ὁ, Apollod.; *son of Hyrtacus*, Ὑρτακίδης, ου, ὁ, Hom.
HYRTIUS, Ὕρτιος, ου, ὁ, Hom.
HYSIÆ, Ὑσιαί, ῶν, αἱ, Hdt., Eur., etc.; *inhabitant of Hysiæ*, Ὑσιάτης, ου, ὁ, Steph.
HYSTASPES, Ὑστάσπης, εος and ου, ὁ, Hdt., etc.; voc. Ὑστάσπα, Xen.

I.

IACCHUS, Ἴακχος, ου, ὁ, Ar., etc.; *temple of Iacchus*, Ἰακχεῖον, τό, Plut.
IADMON, Ἰάδμων, ονος, ὁ, Hdt.
IÆRA, Ἴαιρα, ας, ἡ, Hom.
IALYSUS, Ἰάλυσός, οῦ, ὁ (Ion. Ἰηλ.), Pind., etc.;—also a city, Ἰάλυσός, οῦ, ἡ, Hom., etc.; adj., *Ialysian*, Ἰαλύσιος, α, ον, Dion. P.
IAMBE, Ἰάμβη, ης, ἡ, h.
IAMBLICHUS, Ἰάμβλιχος, ου, ὁ, Suid.
IAMBRES, Ἰαμβρῆς, οῦ, ὁ, N. T.
IAMUS, Ἴαμος, ου, ὁ, Pind.; *son* or *descendant of Iamus*, Ἰαμίδης, ου, ὁ, usu. in plur., Id., Hdt.
IANIRA, Ἰάνειρα, ας, ἡ, Hom., etc.
IANTHE, Ἰάνθη, ης, ἡ, h., Hes.
IAPETUS, Ἰάπετός, οῦ, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Iapetus*, Ἰαπετιονίδης, ου, ὁ, Hes.; fem. adj., *of* or *from Iapetus*, Ἰαπετιονίς, ίδος, Pind.
IAPYGES, THE, Ἰάπυγες, Ion. Ἰήπυγες, ων, οἱ, Hdt., etc.; adj., *of the Iapyges, Iapygian*, Ἰαπύγιος, α, ον, Thuc.; *the country of the Iapyges, Iapygia*, Ἰαπυγία, Ion. Ἰηπυγίη, ἡ, Hdt. [ῡ Anth., Dion. P.]
IAPYX, Ἰάπυξ, Ion. Ἰήπυξ, υγος, ὁ, Strab.
IARBAS, Ἰάρβας, ὁ, adj., *of* or *relating to Iarbas*, Ἰαρβαῖος, α, ον, Anth.
IARDANUS, Ἰάρδανος, ου, ὁ, Hdt.
IARDANUS, or IARDANES, THE, Ἰάρδανος, ου, ὁ, Hom.; Ἰαρδάνης, ὁ, Strab.
IASION, Ἰασίων, ωνος, ὁ, Hom.
IASIUS, Ἰάσιος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son of Iasius*, Ἰασίδης, ου, ὁ, Hom.
IASO, Ἰασώ, όος cont. οῦς, ἡ, Ar., etc.
IASSUS, Ἰασσός, οῦ (also Ἴασος), ἡ, Thuc., etc.; *an inhabitant of Iassus*, Ἰασεύς, έως, ὁ, Steph.; adj., *Iasian*, Ἰασικός, ή, όν, Thuc.
IASUS, Ἴασος, ου, ὁ, Hom., etc.
IATROCLES, Ἰατροκλῆς, έους, ὁ, Oratt.
IAXARTES, THE, Ἰαξάρτης, ου, ὁ, Strab., etc.
IAZYGES, THE, Ἰάζυγες, ων, οἱ, Strab., etc.
IBERIANS, THE, Ἴβηρες, ων, οἱ (in sing., *an Iberian*, Ἴβηρ, ηρος, ὁ), Hdt., etc.; adj., *Iberian*, Ἰβηρικός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Ἰβηριάς, ἄδος, Anth.; *the country of the Iberians, Iberia*, Ἰβηρία, ας, ἡ, Hdt.; Ἰβηρική, ῆς, ἡ, Polyb.
IBERUS (mod. *Ebro*), Ἴβηρ, ηρος, ὁ, Strab.
IBYCUS, Ἴβυκος, ου, ὁ, Ar., etc.; adj., *of* or *relating to Ibycus*, Ἰβύκειος, ον, Plat.
ICARIA (or ICARUS), Ἰκαρία, ας, ἡ, Strab., etc.; more usu. Ἴκαρος, ου, ἡ, Æsch., Thuc., etc.; adj., *Icarian*, Ἰκάριος, α, ον, e.g. *the Icarian Sea*, Ἰκάριος πόντος, ὁ, Hom.; usu. Ἰκάριον πέλαγος, τό, Hdt., etc.;—(the deme) also, Ἰκαριά, ἡ, Steph.; *an inhabitant of Icaria*, Ἰκαριεύς, έως, ὁ, Lys.
ICARIUS, Ἰκάριος, ου, ὁ, Hom., etc.; also Ἰκαρίων, ωνος, ὁ, Apollod.; *daughter of Icarus*, Ἰκαριώνη, ης, ἡ, Max.
ICARUS, Ἴκαρος, ου, ὁ, Strab., etc. *Vid.* ICARIA.
ICCUS, Ἴκκος, ου, ὁ, Plat.
ICHNÆ, Ἴχναι, ῶν, αἱ, Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Ichnæ, Ichnæan*, Ἰχναῖος, α, ον, Anth.
ICHNUSA, Ἰχνοῦσα, ης, ἡ, Paus.
ICHTHYOPHAGI, THE, Ἰχθυοφάγοι ἄνδρες, οἱ, Hdt., etc.
ICHTHYS, Ἰχθύς, ύος, ὁ, Thuc., etc.
ICMALIUS, Ἰκμάλιος, ου, ὁ, Hom.
ICONIUM, Ἰκόνιον, ου, τό, Xen., etc.; *an inhabitant of Iconium*, Ἰκονιεύς, έως, ὁ, Steph.
ICTINUS, Ἰκτῖνος, ου, ὁ, Strab.
IDA, MOUNT, Ἴδη, ης, Dor. Ἴδᾱ, ας, ἡ, Hom., Trag., etc.; adj., *of* or *belonging to Mount Ida, Idæan*, Ἰδαῖος, α, ον, Id.; *from Ida*, Ἴδηθεν, Hom.
IDACUS, Ἴδακος, ου, ὁ, Thuc.
IDÆUS, Ἰδαῖος, ου, ὁ, Hom.
IDALIUM, Ἰδάλιον, ου, τό, Theoc.
IDAS, Ἴδας, α Ep. εω, ὁ, Hom., Pind.
IDMON, Ἴδμων, ονος, ὁ, Ap. Rh.
IDOMENE, Ἰδομένη, ης, ἡ, Thuc.; Εἰδομένη, ης, ἡ, Id.
IDOMENEUS, Ἰδομενεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom., etc.
IDOTHEA, Εἰδοθέα, ας, ἡ, Hom.; Εἰδοθέεια, ἡ, Dion. P.; also Εἰδώ, ἡ, Eur.
IDUMEA, Ἰδουμαία, ας, ἡ, Joseph.; adj., *Idumean*, Ἰδουμαῖος, α, ον, Id.; in pl., *the Idumeans*, Ἰδουμαῖοι, Strab.
IDYIA, Ἰδυῖα, ας, ἡ, Hes.
IERNE, *vid.* IRELAND.
IGNATIUS, Ἰγνάτιος, ου, ὁ, Suid.
ILAÏRA, Ἱλάειρα, ας, ἡ, Paus., etc.
ILARCHUS, Ἴλαρχος, ου, ὁ, Xen.
ILERDA (mod. *Lerida*), Ἴλερδα, ης, ἡ, Strab.
ILIAD, THE, Ἰλιάς, ἄδος, ἡ, Dem., Arist.
ILIONEUS, Ἰλιονεύς, ῆος, ὁ, Hom.
ILISSUS, THE, Ἰλισσός, οῦ, ὁ, Hdt., etc.; fem. adj., *of* or *relating to the Ilissus*, Ἰλισσίς, ίδος, Steph.
ILITHYIA, Εἰλείθυια, ας, ἡ (Dor. Ἐλείθυια, and Ἐλευθώ, Pind.), Hes., etc.
ILIUM, Ἴλιον, ου, τό, once in Hom., but freq. in prose; in Hom. usu. Ἴλιος, ου, ἡ; less usu. in other writers. *Vid.* TROY.
ILLYRIA, Ἰλλυρία, ας, ἡ, Strab.; Ἰλλυρίς, ίδος, ἡ, Dion. (prop. adj. fem.), in Hdt., τὸ Ἰλλυρικόν; *the Illyrians*, Ἰλλυριοί, ῶν, οἱ, Hdt., etc.; adj., *Illyrian*, Ἰλλυρικός, ή, όν, Strab.
ILLYRIUS, Ἰλλυριός, οῦ, ὁ, Apollod.
ILUS, Ἶλος, ου, ὁ, Hom., etc.
IMAUS, MOUNT (mod. *Altai*, etc.), Ἴμαον or Ἰμαῖον (sc. ὄρος), τό, Strab.
IMBRIUS, Ἴμβριος, ου, ὁ, Hom.
IMBROS, Ἴμβρος, ου, ἡ, Hom., etc.
IMMANUEL, *vid.* EMMANUEL.
INACHUS, Ἴναχος, ου, ὁ, Æsch., etc.; *son* or *descendant of Inachus*, Ἰναχίδης, ου, ὁ, Eur., etc.; *daughter of Inachus*, Ἰναχίς, ίδος, ἡ, Mosch.; Ἰναχιώνη, ης, ἡ, Call.; adj., *of* or *relating to Inachus*, Ἰνάχειος, α, ον, Æsch.—(river), Ἴναχος, ου, ὁ, Plat.; adj., *of the Inachus, Inachian*, Ἰνάχιος, α, ον, Call., etc.
INARUS, Ἰνάρως, ω, ὁ, Hdt.
INDIA, Ἰνδία, ας, ἡ, Luc.; Ἰνδική

χώρα, ἡ, Hdt., Strab.; divided into ἡ ἐντὸς Γάγγου Ἰνδική and ἡ ἐκτὸς Γάγγου, Strab.; *the Indians*, οἱ Ἰνδοί, ῶν, Hdt., etc.; adj., *Indian*, Ἰνδικός, ή, όν, Soph., also Ἰνδός, ή, όν, Anth., and Ἰνδῷος, α, ον, Id.; adv., *in Indian*, Ἰνδιστί, Ctes.; pecul. fem. Ἰνδίς, ίδος, Nonn.

Indian Ocean, the, ἡ Ἐρυθρὴ θάλασσα, Hdt.

Indus, the, Ἰνδός, οῦ, ὁ, Hdt.

Inessa, Ἴνησσα, ης, ἡ, Thuc.; adj., *of Inessa*, Ἰνησσαῖος, α, ον, Id.

Inn, the, Αἶνος, ου, ὁ, Ptol.

Ino, Ἰνώ, οῦς, ἡ, Hom., Hes., etc.

Inopus, Ἴνωπός, οῦ, ὁ, h., Call.

Insubres, the, Ἴνσουβροι, ων, οἱ, Strab., also Ἴνσομβρες, Ἴνσομβροι, οἱ, Plut., and Ἴσομβρες, οἱ, Polyb.

Interamna (mod. *Terni*), Ἰντέραμνα, ἡ, Strab.

Io, Ἰώ, οῦς, ἡ, Hdt., Æsch.

Iolaus, Ἰόλᾱος, ου, Dor. Ἰόλας, ὁ, Hes., Pind.; Att. Ἰόλεως, ω, ὁ, Eur.

Iolcus, Ἰωλκός, Ep. Ἰαωλκός, Dor. Ἰαλκός, οῦ, ἡ, Hes., Pind., etc.; adj., *of Iolcus, Iolcian*, Ἰώλκιος, α, ον, Eur., etc.; pecul. fem. Ἰωλκίς, ίδος, Ap. Rh.

Iole, Ἰόλη, ης, ἡ, Soph., also Ἰόλεια, ἡ, Call.

Ion, Ἴων, ωνος, ὁ, Eur., Hdt., etc.

Ione, Ἰόνη, ης, ἡ, Apollod.

Ionia, Ἰωνία, ας, ἡ, Hdt., Æsch., etc.; *the Ionians*, Ἴωνες, ων, οἱ, Hdt.; adj., *Ionian, Ionic*, Ἰωνικός, ή, όν, Ar., etc.; Ἰακός, ή, όν, Ath.; pecul. fem. Ἰωνίς, ίδος, Paus., Ἰωνιάς, άδος, Ath., and Ἰάς, άδος, Hdt., Thuc.; adv., *in Ionic*, Ἰωνιστί, Apollon.; *in Ionian fashion*, Ἰωνικῶς, Ar.

Ionian Sea or Gulf, the, Ἰόνιος κόλπος, ὁ, Hdt., Thuc.; Ἰόνιος πόντος, ὁ, Æsch.

Iophon, Ἰοφῶν, ῶντος, ὁ, Ar.

Ios, Ἴος, ου, ἡ, Strab., Anth.; *inhabitants of Ios*, Ἰῆται, ῶν, οἱ, Paus.

Ipheus, Ἰφεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.

Iphiades, Ἰφιάδης, ου, ὁ, Dem.

Iphianassa, Ἴφιάνασσα, ης, ἡ, Hom., etc.

Iphicles, Ἰφικλέης (cont. -κλῆς), έους, ὁ, Hes., etc.; gen. also -κλέος, Pind.; adj., *of* or *relating to Iphicles*, Ἰφικλήειος, α, ον, Hom.; *son of Iphicles*, Ἰφικλείδης, ου, ὁ, Hes.

Iphiclus, Ἴφικλος, ου, ὁ, Hom., etc.

Iphicrates, Ἰφικράτης, ους, ὁ, Xen.

Iphidamas, Ἰφιδάμας, αντος, ὁ, Hom.

Iphigenia, Ἰφιγένεια, ας, ἡ, Hdt., Æsch.; also Ἰφιγόνη, ης, ἡ, Eur.

Iphimedia, Ἰφιμέδεια, ας, ἡ, Hom.

Iphinoë, Ἰφινόη, ης, ἡ, Paus.

Iphinoüs, Ἰφίνοος, ου, ὁ, Hom.

Iphis, Ἶφις, ιος, ὁ, acc. Ἶφεα, Hom., etc.; — (female), ιος and ιδος, ἡ, Id.

Iphitus, Ἴφιτος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son of Iphitus*, Ἰφιτίδης, ου, ὁ, Id.

Ipni, Ἴπνοι, ων, οἱ, Hdt.

Ireland, Ἰέρνη, ης, ἡ, Arist.; adj., *of* or *belonging to Ireland*, Ἰερναῖος, α, ον, Steph.; pecul. fem. Ἰερνίς, ίδος, Orph.

Irenæus, Εἰρηναῖος, ου, ὁ, Anth.

Irene, Εἰρήνη, ης, ἡ, Hes.

Iris, Ἶρις, ῐδος (also ιος), ἡ, Hom.

Iris, the, Ἶρις, ιος and ιδος, ὁ, Xen.

Irus, Ἶρος, ου, ὁ, Hom.

Isaac, Ἰσαάκ, ὁ (indecl.), N. T.

Isæus, Ἰσαῖος, ου, ὁ, Plut.

Isagoras, Ἰσαγόρας, ου, ὁ, Hdt.

Isaiah, Ἠσαΐας, ου, ὁ, N. T.

Isander, Ἴσανδρος, ου, ὁ, Hom.

Isanor, Ἰσάνωρ, ορος, ὁ, Xen.

Isar, the, Ἴσαρος, ου, ὁ, Strab.

Isara, the (mod. *Isère*), Ἴσαρ, αρος, and Ἰσάρας, ου, ὁ, Strab.

Isarchus, Ἴσαρχος, ου, ὁ, Thuc.

Isauria, Ἰσαυρία, ας, ἡ, Strab.; also ἡ Ἰσαυρική, Id.; *the Isaurians*, Ἴσαυροι, οἱ, Steph.; fem. adj. Ἰσαυρίς, ίδος, Anth.

Iscariot, Ἰσκαριώτης, ου, ὁ, N. T.

Ischander, Ἴσχανδρος, ου, ὁ, Dem.

Ischia, Αἰναρία, ας, ἡ, Plut.

Ischomachus, Ἰσχόμαχος, ου, ὁ, Lys., etc.

Ischys, Ἴσχυς, υος, ὁ, h., Pind.

Ishmael, Ἰσμαήλ, ὁ (indecl.), LXX.; *the Ishmaelites*, Ἰσμαηλῖται, ῶν, οἱ, Steph.

Isidorus, Ἰσίδωρος, ου, ὁ, Luc., etc.

Isis, Ἶσις, ῐδος Ion. ιος, dat. Ἶσι, acc. Ἶσιν, ἡ, Hdt., etc.

Ismarus, Ἴσμᾰρος, ου, ἡ, Hom.; adj., *of* or *belonging to Ismarus*, Ἰσμαρικός, ή, όν, Archil.; pecul. fem. Ἰσμαρίς, ίδος, Hdt.

Ismene, Ἰσμήνη, ης, ἡ, Soph.

Ismenias, Ἰσμηνίας, ου, ὁ, Plat., Xen.

Ismenus, the, Ἰσμηνός, οῦ, ὁ, Pind., etc.; adj., *of* or *belonging to the Ismenus*, Ἰσμήνιος, α, ον, Hdt.; pecul. fem. Ἰσμηνίς, ίδος.

Isocrates, Ἰσοκράτης, ους, ὁ, Thuc., etc.; adj., *Isocratean*, Ἰσοκράτειος, α, ον, and -κρατικός, ή, όν, Dion.

Isolochus, Ἰσόλοχος, ου, ὁ, Thuc.

Israel, Ἰσραήλ, ὁ (indecl.), and Ἰσράηλος, ου, ὁ, LXX.; *the sons of Israel, Israelites*, Ἰσραηλῖται, ῶν, οἱ, Id.; in sing., also as adj., Ἰσραηλίτης, ου, fem. Ἰσραηλῖτις, ῐδος, Id.

Issa, Ἴσσα, ης, ἡ, Ap. Rh.; adj., *of Issa*, Ἰσσαῖος and Ἴσσιος, α, ον, Polyb.

Issachar, Ἰσσάχαρ, ὁ (indecl.), LXX.

Issedones, the, Ἰσσηδόνες, ων, οἱ, Hdt.

Issus, Ἰσσός, οῦ, ἡ, Strab.; Ἰσσοί, ῶν, οἱ, Xen.; adj., *of* or *belonging to Issus, Issian*, Ἰσσικός, ή, όν, Strab.; *the gulf of Issus*, Ἰσσικὸς κόλπος, ὁ, Id., Ἰσσικὴ θάλαττα, ἡ, Id., and Ἰσσικὸν πέλαγος, τό, Id.

Ister, the, *vid.* Danube.

Isthmus, *vid.* First Part, p. 315.

Istone, Ἰστώνη, ης, ἡ, Thuc.

Istria, *vid.* Histria.

Istrus or Ister, Ἴστρος, ου, ὁ, Plut.

Italica (mod. *Sevilla*), Ἰτάλικα, ης, ἡ, Strab.; also Ἰταλική, ῆς, ἡ, App.

Italus, Ἰταλός, οῦ, ὁ, Thuc.

Italy, Ἴτᾰλία, ας, ἡ, Hdt., Thuc., etc.; also called Ἑσπερία, ἡ, Dion., Αὐσονία, ἡ, Id., Apollod., and Σατορνία, ἡ, Steph.; adj., *of Italy, Italian*, Ἰταλικός, ή, όν, Plat.; Ἰταλός, ή, όν, Anth.; pecul. fem. Ἰταλίς, ίδος, Id.; *the Italians*, Ἰταλοί, ῶν, οἱ, Strab.; *the Italian Greeks*, Ἰταλιῶται, ῶν, οἱ, Id.; *of* or *relating to the Italian Greeks, Italiote*, Ἰταλιώτης, ὁ, fem. Ἰταλιῶτις, ιδος, Id., Thuc. [ῐ in arsis.] *Vid.* Ausones, Hesperia.

Ithaca, Ἰθάκη, ης, ἡ, Hom.; *an inhabitant of Ithaca, Ithacan*, Ἰθακήσιος, ὁ, Id.; Ἴθακος, ὁ, Eur.; *to Ithaca*, Ἰθάκηνδε, Hom. Epith. ἀμφίαλος, αἰγίβοτος, εὐδείελος, κρᾰνᾱή, κουροτρόφος, παιπαλόεσσα, τρηχεῖα.

Ithacus, Ἴθακος, ου, ὁ, Hom.

Ithome, Ἰθώμη, ης, ἡ, Hom., etc.; *an inhabitant of Ithome*, Ἰθωμήτης, ου, and Ἰθωμαῖος, ου, ὁ, Paus.

Iton or Itonus, Ἴτων, ωνος, ἡ, Hom., and Ἴτωνος, ου, ὁ, Strab.; adj., *of Iton, Itonian*, Ἰτώνιος, α, ον, Polyb.; pecul. fem. Ἰτωνιάς, άδος, Call.

Itys, Ἴτυς, υος, ὁ, Æsch.

Iulis, Ἰουλίς, ίδος, ἡ, Strab.; *of Iulis*, Ἰουλιήτης, ου, ὁ, Æl.

Iulus, Ἴουλος, ου, ὁ, Strab.

Iviça, Ἔβουσος, ου, ἡ, Strab.

Ixion, Ἰξίων, ονος, ὁ, Pind., etc.; adj., *of* or *relating to Ixion*, Ἰξιόνιος, α, ον, Hom.; *son of Ixion*, Ἰξιονίδης, ου, ὁ, Suid.

J.

Jacob, Ἰάκωβος, ου, ὁ, Jos.; Ἰακώβ, ὁ (indecl.), LXX.

Jael, Ἰαήλ, ἡ (indecl.), LXX.

Jaffa, *vid.* Joppa.

Jaïrus, Ἰάειρος, ου, ὁ, N. T.

James, Ἰάκωβος, ου, ὁ, N. T.

Jane, Ἰωάννα, ης, ἡ, N. T.

Janiculus Mons, Janiculum, Ἰανίκολος, ου, ὁ, and Ἰανίκολον or -νικλον, ου, τό, Dion.

Janus, Ἰᾱνός, οῦ, ὁ, Dion.

Japetus, *vid.* Iapetus.

Japhet, Ἰάφεθ, ὁ (indecl.), LXX.

Jared, Ἰαρέδ, ὁ (indecl.), N. T.

Jason, Ἰάσων, Ep. and Ion. Ἰήσων, ονος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Jason*, Ἰᾱσονίδης (Ep. Ἰησ.), ου, ὁ, Id.; adj., *of* or *belonging to Jason, Jasonian*, Ἰᾱσόνιος, α, ον, Theoc.

Javan, Ἰωυάν, ὁ (indecl.), LXX.

Jebusite, the, Ἰεβουσαῖος, ου, ὁ, LXX.

Jechoniah, Ἰεχονίας, ου, ὁ, N. T.

Jehosaphat, Ἰωσαφάτ, ὁ (indecl.), LXX.

Jehu, Ἰηού, ὁ (indecl.), LXX.

Jephtha, Ἰεφθάε, ὁ (indecl.), LXX.

Jeremiah, Ἱερεμίας, ου, ὁ, N. T.

Jericho, Ἱεριχοῦς, οῦντος, ὁ, Strab.; Ἱεριχώ, ἡ (indecl.), N. T.

Jeroboam, Ἱεροβοάμ, ὁ, LXX.

Jerome, same as Hieronymus, q. v.

Jersey, Καισάρεια, ας, ἡ, Auth.?

Jerusalem, Ἱεροσόλῠμα, ων, τά, Strab.; also Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, and Ἱερουσαλήμ, ἡ (indecl.), N. T.; *an inhabitant of Jerusalem*, Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, Jos.; fem. Ἱεροσολυμῖτις, ιδος, and as adj., Ἱεροσολυμηΐς, ίδος, Or. Sib.

Jesse, Ἰεσσαί, ὁ (indecl.), N. T. Ἰεσσαῖος, ου, ὁ, Jos.

JESUS, 'ΙΗΣΟΥ͂Σ, οῦ, ὁ, voc. 'ΙΗΣΟΥ͂, N. T.
JETHRO, 'Ιοθόρ, ὁ (indecl.), LXX.
JEWRY, JEWS, etc., *vid.* JUDEA.
JEZEBEL, 'Ιεζαβήλ or 'Ιεζάβελ, ἡ (indecl.), N. T.; 'Ιεζαβέλη, ης, ἡ, Jos.
JOAB, 'Ιωάβ, ὁ (indecl.), LXX.
JOANNA or JOAN, 'Ιωάννα, ης, ἡ, N. T.
JOB, 'Ιώβ, ὁ (indecl.), LXX.
JOBATES, 'Ιοβάτης, ου, ὁ, Apollod.
JOCASTA, 'Ιοκάστη, ης, ἡ, Soph., etc.
JOEL, 'Ιωήλ, ὁ (indecl.), N. T.
JOHN, 'Ιωάννης, ου, ὁ, N. T., Anth.
JONAH or JONAS, 'Ιωνᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.
JONATHAN, 'Ιωνάθαν, ὁ (indecl.), LXX.
JOPPA (mod. *Jaffa*), 'Ιόπη or 'Ιόππη, ης, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Joppa*, 'Ιοπίτης, ου, or 'Ιοπεύς, έως, ὁ, Steph.; fem. adj. 'Ιοπίς, ίδος, Cher.
JORAM, 'Ιωράμ, ὁ (indecl.), N. T.; 'Ιώραμος, ου, ὁ, Jos.
JORDAN, THE, 'Ιορδάνης, ου, ὁ, Strab.; also 'Ιόρδανος, ου, ὁ, Paus.; adj., *of the Jordan*, 'Ιορδάνειος, ον, and -δάνιος, Nonn.
JOSEPH, JOSEPHUS, 'Ιώσηπος, ου, ὁ, Jos.; 'Ιωσήφ, ὁ (indecl.), N. T.

JOSHUA, 'Ιησοῦς, οῦ, ὁ, LXX., N. T.
JOSIAH, 'Ιωσίας, α, ὁ, LXX.
JOTHAM, 'Ιωάθαμ, ὁ (indecl.), LXX.
JOVE, *vid.* JUPITER.
JOVIANUS, 'Ιοβιανός, οῦ, ὁ, Anth.
JUBA, 'Ιόβας, α, ὁ, Plut.; 'Ιούβας, ὁ, Strab.
JUDAH, 'Ιούδας, α, ὁ, N. T.
JUDAS, 'Ιούδας, α, ὁ, N. T.
JUDEA, 'Ιουδαία, ας, ἡ, Strab.; *from Judea*, 'Ιουδαίηθεν, Nonn.; *the Jews*, 'Ιουδαῖοι, ων, οἱ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Judea* or *the Jews*, *Jewish*, 'Ιουδαῖος, α, ον, Id., Luc.; 'Ιουδαϊκός, ή, όν, Strab.; adv., *after the manner of the Jews*, 'Ιουδαϊκῶς, N. T. *Vid.* HEBREWS.
JUDITH, 'Ιουδίθ, ἡ (indecl.), LXX.
JUGURTHA, 'Ιουγούρθας, α, ὁ, Strab.
JULIA, 'Ιουλία, ας, ἡ, Strab., N. T.
JULIAN, 'Ιουλιανός, οῦ, ὁ, Anth.
JULIOPOLIS, 'Ιουλιόπολις, εως, ἡ, Strab.
JULIUS, 'Ιούλιος, ου, ὁ, Ar., etc.
JUNCUS, 'Ιοῦγκος, ου, ὁ, Phot.
JUNIUS, 'Ιούνιος, ου, ὁ, Dio C.
JUNO, "Ηρα, ας, Ep. and Ion. "Ηρη, ης, ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Juno*, 'Ηραῖος, α, ον, Ath.; *the temple of Juno*, 'Ηραῖον, or rather "Ηραιον, ου, τό, Hdt.; *by Juno*, νὴ τὴν "Ηραν, Xen. Epith. βοῶπις, ἠΰκομος, λευκώλενος, πότνια, χρυσηλάκατος, χρυσόθρονος, χρυσοπέδιλος.
JUPITER, Ζεύς, gen. Διός, dat. Διί (Δί Pind.), acc. Δία, voc. Ζεῦ, poet. also gen. Ζηνός, dat. Ζηνί, acc. Ζῆνα, Hom., etc.; also Κρονίδης, ου, ὁ, Κρονίων, ωνος, ὁ, as son of Saturn, Id.; adj., *of* or *belonging to Jupiter*, Δῖος, ον, Plat.; *from Jupiter*, Διόθεν, Hom.; *festival of Jupiter*, Διάσια, τά, Ar.; *sprung from Jove*, Διογενής, ές, Hom., Tragg.; *by Jupiter*, μὰ Ζῆνα (after neg.), Hom., usu. in Att. μὰ Δία, νὴ Δία or νὴ τὸν Δία, in common Att. νηδί, Ar. Epith. αἰγίοχος, εὐρυόπης, κελαινεφής, ἱκετήσιος, μετιέτης (or τᾶ), νεφεληγερέτης, ξένιος, τερπικέραυνος, ὑψιβρεμέτης.
JURA, MOUNT, 'Ιόρας, α, ὁ, Strab.; 'Ιουράσιος, ὁ, Id.; 'Ιουρασσός, οῦ, ὁ, Ptol.
JUSTINA, 'Ιουστῖνα, ης, ἡ, Suid.
JUSTINIAN, 'Ιουστινιανός, οῦ, ὁ, Suid.
JUSTINUS, 'Ιουστῖνος, ου, ὁ, Suid.
JUSTUS, 'Ιοῦστος, ου, ὁ, Suid.
JUVENAL, 'Ιουβενάλιος, ου, ὁ, Suid.

K.

KEDAR, Κηδάρ, ὁ (indecl.), LXX.
KEDRON or KIDRON, THE, Κεδρών, ῶνος, ὁ, Jos., (indecl.), N. T.
KENITES, Κεναῖοι, ων, οἱ, LXX.
KENT, Κάντιον, ου, τό, Strab.

KETURAH, Χεττούρα, ας, ἡ, LXX.
KISH, Κίς, ὁ (indecl.), LXX.
KISHON, THE, Κισῶν, ὁ, LXX.
KORAH, Κορέ, ὁ (indecl.), LXX.

KURDS, THE, Καρδοῦχοι, ων, οἱ, Xen.; adj., *of* or *belonging to the Kurds*, Καρδούχιος, α, ον, Id.; also Γορδυαῖοι, οἱ, Strab. *Vid.* GORDYÆA.

L.

LABAN, Λάβαν, ὁ (indecl.), LXX.
LABDACUS, Λάβδακος, ου, ὁ, Soph.; *son* or *descendant of Labdacus*, Λαβδακίδης, ου, ὁ, Pind.; adj., *of* or *belonging to Labdacus*, Λαβδάκειος, α, ον, Soph.
LABDALUM, Λάβδαλον, ου, τό, Thuc.
LABEO, Λαβέων, ωνος, ὁ, Polyb.
LABICUM or LAVICI, Λαβῑκόν, οῦ, τό, Strab.; adj., *of* or *belonging to Labicum*, Λαβικανός, ή, όν, Id.
LABIENUS, Λαβιῆνος, ου, ὁ, Strab.
LABYRINTH, THE, *vid.* First Part, s. v., p. 323.
LACEDÆMON, Λακεδαίμων, ονος, ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Lacedæmon*, *Lacedæmonian*, Λακεδαιμόνιος, α, ον, Simon., Pind.; Λακεδαίμων, ον, Eur. *Vid.* SPARTA. — (Man's name), ὁ, Paus.
LACEDÆMONIUS, Λακεδαιμόνιος, ου, ὁ, Thuc.
LACHARES, Λαχάρης, ους, ὁ, Plut.
LACHES, Λάχης, ητος, ὁ, Thuc.
LACHESIS, Λᾰχεσις, εως and ιος, ἡ, Hes.
LACIADÆ, Λακιάδαι, ῶν, οἱ, Paus.; *of* (the deme) *Laciadæ*, Λακιάδης, ου, ὁ, Dem.
LACINIUM, Λακίνιον, ου, τό, Theoc.; *an inhabitant of Lacinium*, Λακῑνιάτης, ου, ὁ, Dion. P.; fem. adj., *Lacinian*, Λακῑνιάς, άδος, Id.
LACMOS or LACMON, Λάκμος, ου, ὁ, Strab., and Λάκμων, ωνος, ὁ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Lacmon*, Λακμώνιος, α, ον, Steph.

LACON, Λάκων, ωνος, ὁ, Thuc.
LACONIA, Λακωνική, ῆς, ἡ (sc. γῆ, prop. adj.), Ar., Xen.; Λάκαινα, ης (with χώρα), ἡ, Hdt., absol., Xen.; adj., *Laconian*, Λακωνικός, ή, όν, Ar., etc.; Λάκων, ωνος, ὁ, Λάκαινα, ης, ἡ, Xen., etc.; also fem. adj. Λακωνίς, ίδος, h.; *to imitate* or *favor the Laconians*, Λακωνίζω, Plat., Xen.; *to speak laconically*, Λακωνίζω, Plut.; *an imitation* or *favoring of the Laconians*, Λακωνισμός, οῦ, ὁ, Xen.
LACRATES, Λακράτης, ους, ὁ, Xen.
LACRITUS, Λάκριτος, ου, ὁ, Dem.
LACYDES, Λᾰκύδης, ου, ὁ, Plut.
LADAS, Λάδας, α, ὁ, Anth.
LADE, Λάδη, ης, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Lade*, Λαδαῖος, ου, ὁ, Steph.
LADON, THE, Λάδων, ωνος, ὁ, Strab., etc.
LÆLIUS, Λαίλιος, ου, ὁ, Plut.
LÆNAS, Λαινᾶς, ᾶτος, ὁ, Dio C., also Λαινᾶτος, ου, ὁ, Polyb.
LÆNILLA, Λαίνιλλα, ης, ἡ, Æl.
LAËRCES, Λᾱέρκης, ους, ὁ, Hom.
LAËRTE, Λαέρτη, ης, ἡ, Ptol.; *inhabitant of Laërte*, Λαέρτιος, ου, ὁ, Steph.
LAËRTES, Λᾱέρτης, ου Ep. αο, ὁ, Hom.; Λαέρτιος, ου, ὁ, Soph.; *son of Laërtes*, Λᾱερτιάδης, ου, ὁ, Hom. Epith. 'Αρκεισιάδης, ἀμύμων, ἀντίθεος, δαΐφρων, μεγαλήτωρ.
LAËRTIUS, *vid.* sub LAËRTE.
LÆSTRYGONES, THE, Λαιστρῡγόνες, ων, οἱ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to the Læstrygones*, Λαιστρῡγόνιος, α, ον, Id.
LÆTUS, Λαῖτος, ου, ὁ, Hdn.
LÆVINUS, Λαιβῖνος, ου, ὁ, Plut.
LAGUS, Λᾶγος, ου, ὁ, Arr.; *son* or *descendant of Lagus*, Λαγίδης, ου, ὁ, App., Dor. Λαγείδας, α, ὁ, Theoc.
LAÏS, Λᾱΐς, ίδος, ἡ, Ar.
LAIUS, Λᾱ̈ιος, ου, ὁ, Soph.; adj., *of* or *belonging to Laïus*, Λᾱΐειος, α, ον, Id.
LALAGE, Λαλάγη, ης, ἡ, Arcad.
LAMACHUS, Λάμᾰχος, ου, ὁ, Ar., Thuc.
LAMECH, Λάμεχ, ὁ (indecl.), N. T.; Λάμεχος, ου, ὁ, Jos.
LAMIA, Λαμία, ας, ἡ, Ar., etc.; — (city), adj., *Lamian*, Λαμιακός, ή, όν, Diod.
LAMPETIA, Λαμπετίη, ης, ἡ, Hom.
LAMPIDO, Λαμπιδώ, οῦς, ἡ, Plat.
LAMPIS, Λάμπις, ιδος, ὁ, Dem.
LAMPITO, Λαμπιτώ, οῦς, ἡ, Hdt.
LAMPON, Λάμπων, ωνος, ὁ, Hdt., Pind.
LAMPONIA, Λαμπωνία, ας, ἡ, Strab.
LAMPONIUS, Λαμπώνιος, ου, ὁ, Plut.
LAMPROCLES, Λαμπροκλῆς, έους, ὁ, Xen.
LAMPRUS, Λάμπρος, ου, ὁ, Plat.
LAMPSACUS, Λάμψακος, ου, ἡ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Lampsacus*, *Lampsacene*, Λαμψακηνός, ή, όν, Strab.
LAMPTRÆ, Λαμπτραί, ῶν, αἱ, Phot.; *of* (the deme) *Lamptræ*, Λαμπτρεύς, έως, ὁ, Dem.

LAMPUS, Λάμπος, ου, ὁ, Hom.
LAMUS, Λάμος, ου, ὁ, Hom.
LANASSA, Λάνασσα, ης, ἡ, Plut.
LANUVIUM, Λανούβιον, ου, τό, Strab.
LAOCOÖN, Λᾱοκόων, ωντος, ὁ, Ap. Rh.
LAOCOÖSA, Λᾱοκόωσα, ης, ἡ, Theoc.
LAODAMAS, Λᾱοδάμας, αντος, ὁ, Att. Λεωδάμας, Hom., Dem., etc.
LAODAMIA, Λᾱοδάμεια, ας, ἡ, Hom.
LAODICE, Λᾱοδίκη, ης, ἡ, Hom., etc.
LAODICEA, Λαοδίκεια, ας, ἡ, Strab.; *inhabitants of Laodicea*, Λαοδικεῖς, έων, οἱ, Id.
LAODOCUS, Λᾱόδοκος, ου, ὁ, Hom., etc.
LAOMEDIA, Λαομέδεια, ας, ἡ, Hes.
LAOMEDON, Λᾱομέδων, οντος, ὁ, Hom.; *son of Laomedon*, Λαομεδοντιάδης, ου, ὁ, Id.; adj., *of* or *relating to Laomedon, Laomedontean*, Λαομεδόντιος, α, ον, Pind.
LAOPHON, Λαοφῶν, ῶντος, ὁ, Thuc.
LAOTHOË, Λᾱοθόη, ης, ἡ, Hom.
LAPATHUS, Λάπαθος, ου, ἡ, Strab.
LAPITHÆ, THE, Λαπίθαι, ῶν, οἱ, Hom., etc.
LARISSA, Λάρισσα (Ion. Ληρ.), also Λάρῑσα, ης, ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Larissa, Larissean*, Λᾱρισσαῖος, Λαρῑσαῖος, α, ον, Hdt., etc.
LARISSUS, THE, Λάρισσος or Λάρῑσος, ου, ὁ, Xen.
LARIUS, LAKE (mod. *Lago di Como*), Λάριος λίμνη, ἡ, Strab.
LARONIUS, Λαρώνιος, ου, ὁ, App.
LARS, Λάρος, ου, ὁ, Dion.; Λάρας, αντος, ὁ, Plut.
LAS, Λᾶς, ἡ, dat. Λᾶ (Ep., acc. Λάαν, Hom.), Thuc.
LASION, Λασίων, ωνος, ὁ, Xen.; *an inhabitant of Lasion*, Λασιώνιος, ου, ὁ, Id.
LASTHENES, Λασθένης, ους, ὁ, Æsch., Dem.
LASTHENIA, Λασθενία, ας, ἡ, Ath.
LASUS, Λᾶσος, ου, ὁ, Hdt.
LATINS, THE, *vid.* LATIUM.
LATINUS, Λατῖνος, ου, ὁ, Hes., etc.
LATIUM, Λατίνη, ης, ἡ (prop. adj.), Polyb.; Λάτιον, ου, τό, Hdn.; *the Latins*, Λατῖνοι, ων, οἱ, Id.; adj., *of* or *belonging to the Latins*, or *to Latium, Latin*, Λατῖνος, η, ον, Strab.; pecul. fem. Λατῑνιάς, άδος, and Λατῑνίς, ίδος, Anth.
LATMUS, Λάτμος, ου, ὁ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Latmus*, Λατμικός, ή, όν, Id.; Λάτμιος, α, ον, Theoc.
LATONA, Λητώ, όος cont. οῦς, ἡ (Dor. Λᾱτώ), Hom., etc.; *son of Latona*, Λητοΐδης, ου, ὁ, h., Hes.; *born of Latona*, Λητογενής, ὁ, Λητογένεια, ἡ, Æsch., etc.; adj., *of* or *belonging to Latona*, Λητόϊος and Λητώϊος, also cont. Λητῷος, α, ον, Id.; pecul. fem. Λητωϊάς, άδος, and Λητωΐς, ίδος, Call.
LAURA or LAURE, Λαύρη, ης, ἡ, Schol.
LAURENTIA, Λαρεντία, ας, ἡ, Plut.
LAURENTIUS, LAURENCE, } Λαυρέντιος, ου, ὁ, Suid.; Λαρήσιος, ου, ὁ, Ath.
LAURENTUM, Λαύρεντον, ου, τό, Strab.
LAURIUM, Λαύριον, ου, τό, better Λαύρειον, Hdt., Thuc.; adj., *of* or *relating to Laurium*, Λαυρειωτικός, ή, όν, or -ρεωτικός, Ar., Plut.
LAÜS, Λᾶος, ου, ἡ, Hdt., Strab.
LAVINIA, Λαβινία, ας, ἡ, Plut.; Λαουϊνία, ας, ἡ, Strab.
LAVINIUM, Λαουΐνιον, ου, τό, Strab., also Λαβίνιον, Steph.; *inhabitant of Lavinium*, Λαβῑνιάτης, ου, ὁ, Dion.
LAVINIUS, Λαβίνιος, ου, ὁ, Suid.
LAWRENCE, *vid.* LAURENTIUS.
LAZARUS, Λάζαρος, ου, ὁ, N. T.
LEÆNA, Λέαινα, ης, ἡ, Paus.
LEAGRUS, Λέαγρος, ου, ὁ, Hdt., etc.
LEAH, Λεία, ας, ἡ, LXX.
LEANDER, Λέανδρος, poet. Λείανδρος, ου, ὁ, Musæ.; adj., *of* or *belonging to Leander*, Λεάνδρειος, α, ον, Anth.
LEARCHUS, Λέαρχος, ου, ὁ, Hdt.
LEBADEA, Λεβάδεια (also late Λεβαδία), ας, ἡ, Hdt.
LEBBEUS, Λεββαῖος, ου, ὁ, N. T.
LEBEDOS, Λέβεδος, ου, ἡ, Hdt.; *inhabitants of Lebedos*, Λεβέδιοι, ων, οἱ, Strab.
LECHÆUM, Λέχαιον, ου, τό, Xen.; adj., *of Lechæum, Lechæan*, Λεχαῖος, α, ον, Call.
LECTUM, Λέκτον, ου, τό, Hom.
LEDA, Λήδα, ας, Ep. Λήδη, ης, ἡ, Hom.
LEÏTUS, Λήϊτος, ου, ὁ, Hom.
LELEGES, THE, Λέλεγες, ων, οἱ, Hom.; adj., *of* or *relating to the Leleges*, Λελεγεῖος, α, ον, poet. -γήϊος, η, ον, Alex. Ætol.
LELEX, Λέλεξ, εγος, ὁ, Apollod.
LEMAN, LAKE, *vid.* GENEVA.
LEMNOS, Λῆμνος, ου, ἡ, Hom., etc.; *from Lemnos*, Λημνόθεν, Pind.; adj., *of* or *belonging to Lemnos, Lemnian*, Λήμνιος, α, ον, Hdt., etc.; pecul. fem. Λημνιάς, άδος, Luc.
LEMOVICES, Λεμοβίκες or Λεμοουίκες, ων, οἱ, Strab.
LENÆUM, Λήναιον, ου, τό, Ar.
LENTO, Λέντων, ωνος, ὁ, Dio C.
LENTULUS, Λεντοῦλος, ου, ὁ, Dio C.
LEO or LEON, Λέων, οντος, ὁ, Hdt., etc.
LEOCHARES, Λεωχάρης, ους, ὁ, Dem.
LEOCRATES, Λεωκράτης, ους, ὁ, Thuc.
LEODAMAS, Λεωδάμας, αντος, ὁ, Dem.
LEOGORAS, Λεωγόρας, ου, ὁ, Thuc.
LEON, *vid.* LEO.
LEONIDAS, Λεωνίδας, α, Ion. -ίδης, ου, ὁ, Hdt., etc.
LEONNATUS, Λεόννᾱτος, ου, ὁ, Arr.
LEONTEUS, Λεοντεύς, έως, ὁ, Hom.
LEONTIADES, Λεοντιάδης, ου, ὁ, Hdt., etc.
LEONTICHUS, Λεόντιχος, ου, ὁ, Xen.
LEONTINI, Λεοντῖνοι ων, οἱ, Thuc.; adj., *of* or *belonging to Leontini*, Λεοντῖνος, η, ον, Xen.; late also Λεόντιον, ου, τό, Ptol.
LEONTIS (the tribe), Λεοντίς, ίδος, ἡ (φυλή), Xen.; *the members of* (the tribe) *Leontis*, Λεοντίδαι, ῶν, οἱ, Dem.
LEONTISCUS, Λεοντίσκος, ου, ὁ, Paus.
LEONTIUS, Λεόντιος, ου, ὁ, Plat.
LEOPREPES, Λεωπρέπης, ους, ὁ, Hdt.
LEOSTHENES, Λεωσθένης, ους, ὁ, Strab.
LEOSTRATUS, Λεώστρατος, ου, ὁ, Dem.
LEOTYCHIDES, Λεωτυχίδης, ου, ὁ, Thuc.
LEPANTO, *vid.* NAUPACTUS.
LEPANTO (Gulf of), *vid.* CORINTH (Gulf of).
LEPIDUS, Λέπιδος, ου, ὁ, Polyb.
LEPONTII, THE, Ληπόντιοι, ων, οἱ, Strab.
LEPREUM, Λέπρεον, also -πρειον, ου, τό, Hdt., etc.; *the inhabitants of Lepreum*, Λεπρεᾶται, ῶν, οἱ, Id.; adj., *of* or *belonging to Lepreum*, Λεπρεᾱτικός, ή, όν, Strab.
LEPTINES, Λεπτίνης, ου, ὁ, Dem.
LEPTIS, Λέπτις, εως, ἡ, Strab.
LERNA, Λέρνη, ης, ἡ, Æsch., etc., also Λέρνα, Luc.; adj., *Lernean*, Λερναῖος, α, ον, Hes.
LEROS, Λέρος, ου, ἡ, Hdt.; *the inhabitants of Leros*, Λέριοι, ων, οἱ, Anth.
LESBIA, Λεσβία, ας, ἡ, Luc.
LESBONAX, Λεσβῶναξ, ακτος, ὁ, Luc.
LESBOS (mod. *Metelin*), Λέσβος, ου, ἡ, Hom., etc.; *from Lesbos*, Λεσβόθεν, Id.; adj., *of* or *belonging to Lesbos*, Λέσβιος, α, ον, Pind.; pecul. fem. Λεσβιάς, άδος, and Λεσβίς, ίδος, Anth.
LESCHES, Λέσχης, ου, ὁ, Paus.
LETHE, Λήθη, ης, ἡ, Plut., Luc.; adj., *of Lethe, Lethean*, Ληθαῖος, α, ον, Anth.
LETHUS, Λῆθος, ου, ὁ, Hom.
LETO, *vid.* LATONA.
LEUCADIA, Λευκάς, άδος, ἡ (πέτρη), Hom.; Λευκαδία, ας, ἡ, Thuc.; *the inhabitants of Leucadia*, Λευκάδιοι, ων, οἱ, Strab.
LEUCADIUS, Λευκάδιος, ου, ὁ, Strab.
LEUCATES (Cape), Λευκάτας, α, ὁ, Strab.
LEUCIPPE, Λευκίππη, ης, ἡ, h., Plat.
LEUCIPPUS, Λεύκιππος, ου, ὁ, h., etc.; *daughter of Leucippus*, Λευκιππίς, ίδος, Eur.
LEUCON, Λεύκων, ωνος, ὁ, Dem.; *son* or *descendant of Leucon*, Λευκωνίδης, ου, ὁ, Æl.
LEUCONE, Λευκώνη, ης, ἡ, Paus.
LEUCONOE, Λευκονόη, ης, ἡ, Phot.; *of* (the deme) *Leuconoe*, Λευκονοεύς, έως, ὁ, Dem.
LEUCOSIA, Λευκωσία, ας, ἡ, Arist.
LEUCOTHEA, Λευκοθέα, ας, ἡ, Hom.
LEUCTRA, Λεῦκτρα, ων, τά, Xen., also Λεῦκτρον, τό, Strab.; adj., *of* or *relating to Leuctra*, Λευκτρικός, ή, όν, Polyb.
LEVANT, THE, Ἀνατολή, ῆς, ἡ, Polyb.
LEVI, Λευΐ, ὁ (indecl.), also Λευῗς, acc. Λευῗν, N. T.; *son* or *descendant of Levi, a Levite*, Λευΐτης, ου, ὁ, Id.; adj., *Levitical*, Λευϊτικός, ή, όν, Id.
LEVITICUS (Book of), Λευϊτικόν, οῦ, τό, LXX.
LEXIPHANES, Λεξιφάνης, ους, ὁ, Luc.
LEYDEN or LEIDEN, Λουγόδεινον, ου, τό, Ptol.
LIBANIUS, Λιβάνιος, ου, ὁ, Eccl.
LIBANUS, MOUNT, Λίβανος, ου, ὁ, Strab.; adj., *of Libanus*, Λιβανίτης, ου, ὁ, Steph.; fem. Λιβανῖτις, ιδος, Luc.
LIBO, Λίβων, ωνος, ὁ, Paus.
LIBURNIANS, THE, Λιβυρνοί, ῶν, οἱ, Strab.; adj., *of* or *belonging to the Liburnians*, Λιβυρνός, ή, όν, Luc.; Λιβυρνικός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Λιβυρνίς, ίδος, Ap. Rh.
LIBYA, Λιβύη, ης, ἡ, Hom., Hdt.; *from Libya*, Λιβύηθεν (Dor. -αθεν), Theoc.; *the Libyans*, Λίβυες, ων, οἱ (in sing. Λίβυς, υος), Pind., etc.; also as adj., poet., Eur.; fem. Λίβυσσα, ης, Pind.; *of Libya, Libyan*, Λιβυκός, ή, όν, Hdt., etc.; Λιβυστικός, ή, όν, Æsch.
LICHAS, Λίχας, α and ου, Thuc., Xen., Ion. Λίχης, εω, ὁ, Hdt.
LICINIA, Λικινία, ας, ἡ, Dio C.
LICINIANUS, Λικιννιᾱνός, οῦ, ὁ, Inscr.

Licinius, Λικίνιος, ου, ὁ, Dio C.

Licymnius, Λικύμνιος, ου, ὁ, Hom., etc.; adj., *of Licymnius*, Λικύμνιος, α, ον, Plat.

Lide, Λίδη, ης, ἡ, Hdt.

Ligea, Λίγεια, ας, ἡ, Arist.

Liger, the (mod. *Loire*), Λείγηρ, ηρος, ὁ, Strab.

Ligurians, the, Λίγυες, ων, οἱ (in sing. Λίγυς, υος), Hdt., Strab.; Λίγυρες, ων, οἱ, Steph.; *of the Ligurians, Ligurian*, Λιγυστικός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Λιγυστιάς, άδος, Dion. P., and Λιγυστίς, ίδος, Ap. Rh.; *the country of the Ligurians, Liguria*, Λιγυστική, ῆς, ἡ, Strab.

Lilæa, Λίλαια, ας, ἡ, Hom.

Lilybæum (mod. *Cape Bæo*), Λιλύβαιον, ου, τό, Strab.; poet. Λιλύβη, ης, ἡ, Dion. P.; adj. fem., *of Lilybæum*, Λιλυβηΐς, ίδος, Ap. Rh.

Limnæ, Λίμναι, ῶν, αἱ, Eur.; *of Limnæ, Limnæan*, Λιμναῖος, α, ον, Strab.; pecul. fem. Λιμνᾶτις, ιδος, Id.

Lindus, Λίνδος, ου, ἡ, Thuc.; adj., *of Lindus, Lindian*, Λίνδιος, α, ον, Æl.; *the Lindians*, Λίνδιοι, οἱ, Hdt.

Lingones, the, Λίγγονες, ων, οἱ, Strab.; Λίγγωνες, Polyb.

Linus, Λίνος, ου, ὁ, Hes., etc.

Lipara, } Λιπάρα, ας, ἡ, Thuc.;
Lipari, } also in pl., *the Lipari Islands*, αἱ Λιπάραι, Strab.; αἱ τῶν Λιπαραίων νῆσοι, Polyb.; αἱ Λιπαραῖαι νῆσοι, Id.; *the inhabitants of Lipara*, Λιπαρεῖς, έων, οἱ, Strab.; adj., *of Lipara, Liparean*, Λιπαραῖος, α, ον, Polyb.

Lippe, the, Λουπίας, ου, ὁ, Strab.

Liris, the, Λεῖρις, ιος, ὁ, Strab.

Lisbon, Ὀλισσείπων, Ptol.

Livia, Λιβία, ας, ἡ, Dio C.

Livius, Λίβιος, ου, ὁ, Strab.

Locri, the, Λοκροί, ῶν, οἱ, Hom., etc.; *the Epicnemidian Locri*, Λοκροὶ Ἐπικνημίδιοι, Strab.; *the Opuntian Locri*, Λοκροὶ Ὀπούντιοι, Id.; *the Locri Ozolæ*, Λοκροὶ Ὀζόλαι, Thuc.; *the Epizephyrian Locri*, Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι, Pind.; adj., *of* or *belonging to the Locri, Locrian*, Λοκρικός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Λοκρίς, ίδος, Pind.; —(city), Λοκροί, οἱ, Thuc., etc.

Locris (country of the Locri), Λοκρίς, ίδος, ἡ, Pind.

Loire, *vid.* Liger.

Lois, Λωΐς, ίδος, ἡ, N. T.

Lollianus, Λολλιανός, οῦ, ὁ, Philost.

Lollius, Λόλλιος, ου, ὁ, Anth.

London, Λονδόνιον, ου, τό, Ptol.; Λινδόνιον, τό, Macr.; *an inhabitant of London*, Λινδονῖνος, ου, ὁ, Steph.

Longinus, Λογγῖνος, ου, ὁ, Suid.

Long Island, Μακρὶς νῆσος, ἡ, Call. (as epith. of *Eubœa*).

Lot, Λώτ, ὁ (indecl.), N. T.

Lotophagi, Λωτοφάγοι, ων, οἱ, Hom., etc.; adj., *of the Lotophagi*, Λωτοφαγῖτις, ιδος, fem., Strab.

Louis, Λοδοΐχος, ου, ὁ, Const. Porph.

Lucania, Λευκανία, ας, ἡ, Strab.; *the Lucanians*, Λευκανοί, ῶν, οἱ, Isoc.

Lucca, Λοῦκα, ης, ἡ, Strab.

Luceria, Λουκερία, ας, ἡ, Polyb.; *an inhabitant of Luceria*, Λουκερῖνος, ου, ὁ, Steph.

Lucia, Λουκία, ας, ἡ.

Lucian, Λουκιᾱνός, οῦ, ὁ, Anth. [in Anth. ᾰ].

Lucifer, Φωσφόρος, ου, ὁ, Tim. Locr.

Lucilius, Λουκίλλιος, ου, ὁ, Anth.

Lucilla, Λούκιλλα, ης, ἡ, Anth.

Lucina, Εἰλείθυια, ας, ἡ, Pind. *Vid.* Ilithyia.

Lucius, Λεύκιος, ου, ὁ, Polyb.; Λούκιος, ου, ὁ, Suid.

Lucretia, Λουκρητία, ας, ἡ, Plut.

Lucretius, Λουκρήτιος, ου, ὁ, Suid.

Lucrine Lake, Λοκρῖνος κόλπος, ὁ, Strab.

Lucullus, Λούκουλλος, ου, ὁ, Plut.; Λεύκολλος, ὁ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Lucullus*, Λουκούλλειος, ον, Suid.

Lucumo, Λουκούμων, ωνος, ὁ, Strab.; Λυκόμων, ωνος, ὁ, Dion.

Lucy, *vid.* Lucia.

Lugdunum (mod. *Lyons*), Λούγδουνον, ου, τό, Hdn.; Λουγόδουνον, ου, τό, Dio C.; adj., *of* or *belonging to Lugdunum*, Λουγδουνήσιος, α, ον, Steph.

Luke, Λουκᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.

Luna, Λοῦνα, ης, ἡ, Strab.; Σελήνης πόλις, ἡ, Steph.; *Lunæ Portus* (mod. *Gulf of Spezzia*), ὁ Σελήνης λιμήν, Strab.

Lusi, Λουσοί or Λουσσοί, ῶν, οἱ, Call.; *inhabitant of Lusi*, Λουσιεύς, έως, ὁ, Xen.; Λουσιάτης, ου, ὁ, Polyb.; fem. adj. Λουσηΐς, ίδος, Anth.

Lusitania (mod. *Portugal*), Λυσιτᾱνία, ας, ἡ, Strab.; Λουσιτᾱνία, ας, ἡ, Steph.; *the inhabitants of Lusitania*, Λουσιτᾱνοί, ῶν, οἱ, Strab.

Lutatius, Λουτάτιος, ου, ὁ, Polyb.

Lutetia (mod. *Paris*), Λουκοτοκία, ας, ἡ, Strab.; Λουκοτεκία, ἡ, Ptol.

Lyæus, Λύαιος, ου, ὁ, Anacr.

Lycabettus, Mount, Λυκαβηττός, οῦ, ὁ, Plat.

Lycæus, Mount, Λυκαῖον, ου, τό (ὄρος), Pind.; adj., *Lycæan*, Λυκαῖος, α, ον, Id.

Lycænis, Λυκαινίς, ίδος, ἡ, Anth.

Lycambes, Λυκάμβης, ου, ὁ, Anth.; *daughter of Lycambes*, Λυκαμβιάς, άδος, ἡ, Id.

Lycaon, Λυκάων, ονος, ὁ, Hom.; *son of Lycaon*, Λυκᾱονίδης, Theoc.; adj., *of* or *relating to Lycaon*, Λυκᾱόνιος, α, ον, Call.

Lycaonia, Λυκᾱονία, ας, ἡ, Xen.; *the Lycaonians*, Λυκάονες, ων, οἱ, Strab.; adj., *Lycaonian*, Λυκᾱονικός, ή, όν, Id.

Lycastus, Λύκαστος, ου, ἡ, Hom.; adj., *of* or *belonging to Lycastus*, Λυκάστειος, α, ον, Anth.

Lycean, Λύκειος, ον, Trag.

Lyceum, Λύκειον, ου, τό (or Λυκεῖον), Strab.

Lycia, Λῠκία, ας, ἡ, Hdt., etc.; *from Lycia*, Λυκίηθεν, *to Lycia*, Λυκίηνδε, Hom.; *the Lycians*, Λύκιοι, ων, οἱ, Hom., Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Lycia, Lycian*, Λύκιος, α, ον, Pind., Hdt.; Λυκιακός, ή, όν, Strab.

Lȳcidas, Λῠκίδας, ου Dor. α, ὁ, Dem., Theoc.

Lyciscus, Λυκίσκος, ου, ὁ, Xen., etc.

Lycius, Λύκιος, ου, ὁ, Xen., etc.

Lycomedes, Λυκομήδης, ους, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Lycomedes*, Λυκομήδειος, ον, Anth.; pecul. fem. Λυκομηδίς, ίδος, Bion.

Lycon, Λύκων, ωνος, ὁ, Hom., Plat., etc.

Lycophron, Λυκόφρων, ονος, ὁ, Hom., Hdt., etc.

Lycopolis, Λύκων πόλις, εως, ἡ, Strab.; Λύκου πόλις, ἡ, Id.

Lycortas, Λυκόρτας, α, ὁ, Polyb.

Lycosura, Λυκόσουρα, ἡ, Paus.; *the inhabitants of Lycosura*, Λυκοσουρεῖς, έων, οἱ, Id.

Lyctus, Λύκτος, ου, ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Lyctus*, Λύκτιος, α, ον, Arist., etc.; pecul. fem. Λυκτηΐς, ίδος, Steph.

Lycurgus, Λυκοῦργος, ου, ὁ (poet. also Λυκόοργος), Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Lycurgus, Lycurgean*, Λυκούργειος, α, ον, Polyæn.

Lycus, Λύκος, ου, ὁ, Hdt., etc.

Lydda, Λύδδα, ης, ἡ, N. T.

Lyde, Λῡ́δη, ης, ἡ, Anth.

Lydia, Λῡδία, ας, ἡ, Hdt., also Λυδική, ῆς, ἡ, Id.; adj., *of* or *belonging to Lydia, Lydian*, Λῡδός, ή, όν, Id., etc.; Λύδιος, α, ον, Æsch.; also Λυδικός, ή, όν, and Λυδιακός, ή, όν, Ath.; *the Lydians*, οἱ Λυδοί, Hdt.;—(fem. name), Λυδία, ας, ἡ, N. T.

Lydias, the, Λυδίας, ου, ὁ (Ion. Λυδίης), Hdt., etc.; also Λουδίας, ου, ὁ, Strab.

Lygdamis, Λύγδαμις, ιος, ὁ, Hdt., Call.

Lyncestæ, the, Λυγκησταί, ῶν, οἱ, Thuc.; *the land of the Lyncestæ*, Λυγκηστίς, ίδος, ἡ, Strab.

Lynceus, Λυγκεύς, έως, ὁ, Pind., Hes., etc.

Lyncus, Λύγκος, ου, ἡ, Thuc.

Lyons, *vid.* Lugdunum: *Gulf of Lyons*, Μασσαλιωτικὸς κόλπος, Strab.

Lyra, Λύρα, ας, ἡ, Luc.

Lyrnessus, Λυρνησσός, οῦ, ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Lyrnessus*, Λυρνήσσιος, α, ον, Æsch.; *the territory of Lyrnessus*, Λυρνησσίς, ίδος, ἡ, Strab.

Lysander, Λύσανδρος, ου, ὁ, Hom., etc.

Lysandra, Λυσάνδρα, ας, ἡ, Paus.

Lysanias, Λυσανίας, ου, ὁ, Plat., etc.

Lysianassa, Λῡσιάνασσα, ης, ἡ, Hes.

Lysias, Λῡσίας, ου, ὁ, Plat., etc.

Lysicles, Λυσικλῆς, έους, ὁ, Thuc., etc.

Lysicrates, Λυσικράτης, ους, ὁ, Ar.

Lysidice, Λυσιδίκη, ης, ἡ, Plut.

Lysilla, Λύσιλλα, ης, ἡ, Ar.

Lysimachus, Λῡσίμᾰχος, ου, ὁ, Thuc., Dem., etc.; adj., *of* or *belonging to Lysimachus*, Λυσιμάχειος, α, ον, App., and -άχιος, α, ον, Diosc.

Lysimenes, Λυσιμένης, ους, ὁ, Isæ.

Lysippe, Λῡσίππη, ης, ἡ, Apollod.

Lysippus, Λύσιππος, ου, ὁ, Xen., etc.

Lysis, Λῦσις, ιδος, ὁ, Plat., etc.

Lysistrata, Λυσιστράτη, ης, ἡ, Ar.

Lysistratus, Λυσίστρατος, ου, ὁ, Ar., Dem., etc.

Lysithides, Λυσιθείδης, ους, ὁ, Dem.

Lyson, Λύσων, ωνος, ὁ, Paus.

M.

Maas, the, *vid.* Meuse.

Macar, Μάκαρ, αρος, ὁ, Hom.

Macareus, Μακαρεύς, έως, ὁ, Plat.

Macaria, Μακαρία, ας, ἡ, Paus.

Macarius, Μακάριος, ου, ὁ, Thuc.

Macartatus, Μακάρτατος, ου, ὁ, Dem.

Maccabæus, Μακκαβαῖος, ου, ὁ, LXX.; *the Maccabees*, Μακκαβαῖοι, οἱ, Id.

Macedonia, } Macedon, } Μακεδονία, ας, ἡ, Hdt., etc.; also Μακηδονία, Dion. P., and Μακεδωνία (late), Anth.; Μακεδονὶς γῆ, ἡ, Hdt.; *the Macedonians*, Μακεδόνες, ων, οἱ, in sing. Μακεδών, όνος, ὁ (poet. Μακηδών, Call.), Id.; fem. Μακεδόνισσα, ης, Stratt.; adj., *Macedonian*, Μακεδόνιος, α, ον, Hdt.; Μακεδονικός, ή, όν, Id.; Μακηδόνιος, α, ον, Anth.; pecul. fem. Μακεδονίς, ίδος, Id., and Μακεδονῖτις, ιδος, Æl.; *in Macedonian*, Μακεδονιστί, Plut.

Machaon, Μᾰχάων, ονος, ὁ, Hom. Epith. ἀντίθεος, δῖος, ἥρως, ἰητήρ.

Machon, Μάχων, ωνος, ὁ, Anth.

Macistus, Μάκιστος, ου, ἡ, Hdt.; adj., *of Macistus*, Μακίστιος, α, ον, Paus.

Macra, the (mod. *Magra*), Μάκρης, ὁ, Strab.

Macrinus, Μακρῖνος, ου, ὁ, Anth.

Macris, Μάκρις, ιδος, ἡ, Ap. Rh.

Macrobius, Μακρόβιος, ου, ὁ, Isid.

Macrones, the, Μάκρωνες, ων, οἱ, Hdt.

Madeira Islands, Ἥρας ἡ καὶ Αὐτολάλα νῆσος, Ptol.; more gen. αἱ τῶν Μακάρων νῆσοι, Pind., etc.

Madras, Μάλαγγα, ἡ, Ptol.

Mæander, the, Μαίανδρος, ου, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to the Mæander*, Μαιάνδριος, α, ον, Dion. P.

Mæcenas, Μαικήνας, ατος, ὁ, Æl.

Mænalus, Mount, Μαίναλον, ου, τό, Theoc.; M. ὄρος, τό, Strab.; *of* or *belonging to Mount Mænalus*, Μαινάλιος, α, ον, Pind.

Mæon, Μαίων, ονος, ὁ, Hom.

Mæones, the, Μαίονες, ων, οἱ, Ep. Μῄονες, Ion. Μηΐονες, Hom., Hdt.; adj., *of* or *belonging to the Mæones*, *Mæonian*, Μαιόνιος, poet. Μῃόνιος, α, ον, Call.; pecul. fem. Μῃονίς, ίδος, Hom.; *the country of the Mæones*, *Mæonia* (poet. for *Lydia*), Μαιονία (poet. Μῃονία), ας, ἡ, Strab.

Mæotæ, the, Μαιῶται, ῶν, Ion. Μαιῆται, έων, οἱ, Hdt.; sing. Μαιώτης, ὁ, Id.; fem. Μαιῶτις, ιδος, ἡ, and as adj., esp. *Palus Mæotis* (mod. *Sea of Azof*), Μαιῶτις, Ion. Μαιῆτις, ἴδος (sc. λίμνη), ἡ, Æsch., Hdt., etc.; adj., *of* or *relating to the Mæotæ*, *Mæotic*, Μαιωτικός, ή, όν, Æsch.

Mæra, Μαῖρα, ας, ἡ, Hom., etc.

Magdala, Μαγδαλά, ἡ (indecl.), N. T.; adj., *of* or *belonging to Magdala*, *Magdalene*, Μαγδαληνός, ή, όν, Id.

Magdalene, Μαγδαληνή, ῆς, ἡ, N. T.

Maggiore, Lago di, Οὐερβᾶνός, οῦ, ἡ, λίμνη, Strab.

Magi, the, Μάγοι, ων, οἱ, Hdt.

Magnes, Μάγνης, ητος, ὁ, Apollod.

Magnesia, Μαγνησία, ας, ἡ, Hdt., Thuc., etc.; *the Magnesians*, Μάγνητες, ων, οἱ, Hom., Arist., etc.; in sing. masc. Μάγνης, ητος, ὁ, Soph., fem. Μάγνησσα, Theoc.; adj., *Magnesian*, Μαγνήσιος, α, ον, Hdt.; Μαγνητικός, ή, όν, Æsch.; Μάγνης, fem. -νησσα, also Μαγνῆτις, ιδος, Pind.

Magnus, Μάγνος, ου, ὁ, Ath.

Mago, Μάγων, ωνος, ὁ, Polyb.

Magog, Μαγώγ, ὁ (indecl.), N. T.

Magra, the, *vid.* Macra.

Magus, Μᾶγος, ου, ὁ, Æsch.

Maharbal, Μαάρβας, α, ὁ, Polyb.

Maia, Μαῖα, ας, ἡ, h., Hes., etc.; Μαιάς, άδος, ἡ, Hom.; *son of Maia*, Μαιάδης, ου, ὁ, Hippon.

Majorca, Βαλεαρίς, or Γυμνησία ἡ μείζων, Strab.; Μαιόρικα, Procop. *Vid.* Balearic Isles.

Malachi, Μαλαχίας, ου, ὁ, LXX.

Malaga or Malaca, Μάλακα or Μαλάκη, ης, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Malaga*, Μαλακηνός, ή, όν, Suid.

Malchus, Μάλχος, ου, ὁ, Phot.

Malea, Cape, Μαλέα, ας, ἡ (ἄκρα), Ep. Μάλεια, Hom., etc., also pl. Μαλέαι, αἱ, Hdt., Μαλειάων ὄρος, Hom.; adj., *of* or *belonging to Malea*, Μαλειαῖος, α, ον, Anth.

Malians, the, Μᾱλιεῖς, έων, οἱ, Xen., etc.; in sing. Μαλιεύς, έως, ὁ, Id.; adj., *of* or *belonging to the Malians*, Μᾱλιακός, ή, όν, esp. ὁ Μαλιακὸς κόλπος, Strab.; Μαλιεύς, masc., pecul. fem. Μᾱλίς, Ion. Μηλίς, ίδος, esp. with γῆ, *the country of the Malians*, Hdt., etc.

Malta, Μελίτη, ης, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Malta*, *Maltese*, Μελιταῖος, α, ον, Luc.; *the Maltese*, οἱ Μελιταῖοι, Strab. [in Lyc. ῑ].

Mamercus, Μάμερκος, ου, ὁ, Plut.

Mamertines, the, Μαμερτῖνοι, ων, οἱ, Polyb.

Mammæa, Μαμμαία, ας, ἡ, Hdn.

Mammon, Μαμωνᾶς or Μαμμωνᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.

Mamurius, Μαμούριος, ου, ὁ, Plut.

Man, Isle of, *vid.* Mona.

Manasses, Μανασσῆς, ῆ, acc. ῆν and ῆ, ὁ, N. T.

Mandane, Μανδάνη, ης, ἡ, Hdt., Xen.

Mandrocles, Μανδροκλῆς, έους, ὁ, Hdt.

Manes, Μανῆς, οῦ, ὁ, Ar.

Manetho, Μανεθώς, ῶ, and Μανέθων, ωνος, ὁ, Plut.

Mania, Μανία, ας, ἡ, Ar.

Manilius, Μάλλιος, ου, ὁ, Dio C.

Manius, Μάνιος, ου, ὁ, Polyb.

Manlius, Μάλλιος, ου, ὁ, Polyb.

Mantias, Μαντίας, ου, ὁ, Dem.

Mantinea, Μαντίνεια, ας, ἡ, Thuc.; Ep. and Ion. Μαντινέη, Hom., Hdt.; *the inhabitants of Mantinea*, Μαντινεῖς or -ῆς, έων, οἱ, Thuc.; adj., *of* or *belonging to Mantinea*, Μαντινικός, ή, όν, pecul. fem. Μαντινίς, ίδος, Id.

Mantitheus, Μαντίθεος, ου, ὁ, Xen.

Mantius, Μάντιος, ου, ὁ, Hom.

Manto, Μαντώ, οῦς, ἡ, Strab.

Mantua, Μάντουα, ας, ἡ, Strab., also Μάντυα, Steph.; *an inhabitant of Mantua*, Μαντουανός, ὁ, Polyb.; *the bard of Mantua*, ὁ ποιητὴς Μαντούτης, Steph.

Marathon, Μαραθών, ῶνος, ὁ, Hom., Hdt., etc., also ἡ, Pind.; adj., *of* or *belonging to Marathon*, Μαραθώνιος, α, ον, Hdt., etc.; Μαραθωνιακός, ή, όν, Andoc.; *one who fought at Marathon*, Μαραθωνομάχης, ὁ, Ar.;—(man's name), ὁ, Paus.

Marathus, Μάραθος, ου, ὁ, Polyb.; *an inhabitant of Marathus*, Μαραθηνός and -θούσιος, ὁ, Id.;—also ἡ, Strab.

Marcella, Μάρκελλα, ης, ἡ, Anth.

Marcellinus, Μαρκελλῖνος, ου, ὁ, Suid.

Marcellus, Μάρκελλος, ου, ὁ, Plut.

Marcia, Μαρκία, ας, ἡ, Plut.

Marcianus, Μαρκιανός, οῦ, ὁ, Suid.

Marcion, Μαρκίων, ωνος, ὁ, Suid.

Marcius, Μάρκιος, ου, ὁ, Plut.

Marcomanni, Μαρκόμᾱνοι (or -μαννοι), ων, οἱ, Strab.

Marcus, Μάρκος, ου, ὁ, Plut.

Mardi, the, Μάρδοι, ων, οἱ, Hdt.

Mardonius, Μαρδόνιος, ου, ὁ, Hdt.

Marea, Μαρέη, ης, ἡ, Hdt.; Μάρεια, ἡ, Thuc.; Μαρία, ἡ, Diod.; adj., *of* or *belonging to Marea*, Μαρεώτης, ου, masc., Μαρεῶτις, ιδος, fem., Strab., esp. the *Lake Mareotis*, Μαρεῶτις λίμνη, and Μάρεια (λίμνη), Strab.

Margites, Μαργίτης, ου, ὁ, Plat.

Maria, Μαρίη, ης, ἡ, Anth.; Μαρία, ας, ἡ, N. T.

Mariandyni, the, Μαριανδῦνοί, ῶν, οἱ, Xen., etc.

Marinus, Μαρῖνος, ου, ὁ, Anth.

Maris, Μάρις, ιος, ὁ, Hom.

Marius, Μάριος, ου, ὁ, Plut.; adj., *of* or *belonging to Marius*, *Marian*, Μαριᾱνός, ή, όν, Id.

Mark, Μάρκος, ου, ὁ, N. T.

Marmarica, Μαρμαρική, ῆς, ἡ, Ptol.; *the inhabitants of Marmarica*, Μαρμαρίδαι, ῶν, οἱ, Strab.

Marmora, Προκόννησος, ου, ἡ, Hdt.; *Sea of Marmora*, Προποντίς, ίδος, ἡ, Æsch., etc.

Maro, Μάρων, ωνος, ὁ, Hom., Anth.

Maroboduus, Μαροβοῦδος (or -βοδος), ου, ὁ, Strab.

Marpessa, Μάρπησσα, ης, ἡ, Hom.

Marpessus, Mount, Μάρπησσος, ου, ὁ, Paus.

Mars, Ἄρης, εος and εως, Ep. ηος, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Mars*, Ἄρειος, ον, also α, ον, Eur.; Ep. and Ion. Ἀρήϊος, η, ον, Hom., Ap. Rh.; pecul. fem. Ἀρηϊάς, άδος, Qu. Sm.; *dear to Mars*, Ἀρηΐφιλος, ὁ, Hom. Epith. ἀνδροφόνος, ἀνδρειφόντης, ἀλλοπρόσαλλος, βροτολοιγός, θοῦρος, λαοσσόος, μιαιφόνος, ὀξύς, ὄβριμος, πελώριος, πολύμοχθος, στυγερός, σχέτλιος, χάλκεος, φοίνιος, ὠκύς.

Marseilles, *vid.* Massilia.

Marsi, the, Μάρσοι, ων, οἱ, Strab.; adj., *of* or *belonging to the Marsi*, *Marsic*, Μαρσικός, ή, όν, Id.; pecul. fem. Μαρσιωνίς, ίδος, Lyc.

Marsyas, Μαρσύας (Ion. -σύης), ου, Ep. ᾱο, Ion. εω, ὁ, Hdt., etc. [ῡ in Nonn.]

Martha, Μάρθα, ας, ἡ, N. T.

Martial, Μαρτιάλιος, ου, ὁ, Hdn.

Martin, Μαρτῖνος, ου, ὁ, Suid.

Martius, Campus, Μάρτιος Κάμπος, Suid.

Mary, Μαρία, ας, ἡ, N. T.; Μαριάμ, ἡ (indecl.), N. T.

Masca, the, Μασκᾶς, ᾶ, ὁ, Xen.

Masinissa, Μασινισσᾶς, ᾶ, also Μασσανάσσης, and -νίσσης, ου, ὁ, Polyb., Strab.

Masistes, Μασίστης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

Masistius, Μασίστιος, ου, ὁ, Hdt.

MASSAGETÆ, THE, Μασσαγέται, ῶν, οἱ, Hdt.; in sing. Μασσαγέτης, masc., Μασσαγέτις, ιδος, fem., Luc.

MASSILIA (mod. *Marseilles*), Μασσαλία, ας, ἡ, Hdt., Thuc.; *the inhabitants of Massilia*, Μασσαλιῶται, ῶν, οἱ, in sing. -ιώτης, ὁ, Dem., etc.; adj., *Massilian*, Μασσαλιωτικός, ή, όν, Polyb.; also Μασσαλιώτης, and -ιήτης, masc., Ath.; Μασσαλιῶτις, ιδος, Strab.

MASSYLI, THE, Μασσυλεῖς, έων, οἱ, Strab.; Μασυλῆες, Dion. P.

MASTOR, Μάστωρ, ορος, ὁ, Hom.

MASURIUS, Μασούριος, ου, ὁ, Ath.

MATERNUS, Μάτερνος, ου, ὁ, Plut.

MATO, Μάτων, ωνος, ὁ, Ath.

MATRINUS, THE, Ματρῖνος, ου, ὁ, Strab.

MATTHEW, Ματθαῖος, ου, ὁ, N. T.

MAURETANIA, Μαυρουσία, ας, ἡ, Strab.; *the Mauretanians* or *Moors*, Μαυρούσιοι, ων, οἱ, Polyb.; Μαῦροι, οἱ, Strab.; adj., *Mauretanian* or *Moorish*, Μαυρούσιος, α, ον, Hdn.; pecul. fem. Μαυρουσίς, ίδος, Dion. P.

MAURICE, MAURITIUS, } Μαυρίκιος, ου, ὁ, Anth.

MAUSOLUS, Μαύσωλος, ου, ὁ, Hdt., etc.; *the tomb of Mausolus, Mausoleum*, Μαυσώλειον, ου, τό, Strab.

MAXENTIUS, Μαξέντιος, ου, ὁ, Suid.

MAXIMINUS, Μαξιμῖνος, ου, ὁ, Hdn.

MAXIMUS, Μάξιμος, ου, ὁ, Hdn.

MAYENCE (*Mainz*), Μοκοντιακόν, οῦ, τό, Ptol.

MAZARES, Μαζάρης, ους, ὁ, Hdt.

MEANDER, THE, *vid.* MÆANDER.

MEAUX, Ἰάτινον, ου, τό, Ptol.

MECCA, Μακοράβα, ἡ, Ptol.

MECISTEUS, Μηκιστεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom., etc.; *son of Mecisteus*, Μηκιστιάδης, ου, ὁ, Id.

MECYBERNA, Μηκύβερνα, ης, ἡ, Hdt., Thuc.; *the inhabitants of Mecyberna*, Μηκυβερναῖοι, οἱ, Thuc.

MEDEA, Μήδεια, ας, Ion. Μηδείη, ης, ἡ, Hes., Hdt., Pind.

MEDEON, Μεδεών, ῶνος, ὁ (also ἡ), Hom., Strab.

MEDIA, Μηδία, ας, ἡ, Hdt., Xen., etc.; *the Medes*, Μῆδοι, ων, οἱ, Id.; Μήδειοι, οἱ, Pind.; adj., *of* or *belonging to Media, Median*, Μηδικός, ή, όν, Id.; Μήδειος and Μήδιος, α, ον, Anth., Xen.; pecul. fem. Μηδίς, ίδος, Hdt.

MEDINA, Ἰάθριππα, ἡ, Steph.; Λάθριππα, ἡ, Ptol.; *inhabitant of Medina*, Ἰαθριππηνός, ὁ, Steph.

MEDIOMATRICI, Μεδιοματρικοί, ῶν, οἱ, Strab.

MEDITERRANEAN (SEA), THE, ἥδε ἡ θάλασσα, Hdt., Arist.; ἡ Μεγάλη Θάλασσα, and ἡ ἡμετέρα θ., Hecat.; ἡ ἔσω θάλαττα, Polyb.; ἡ ἐντὸς or ἡ καθ' ἡμᾶς θάλαττα, Strab.; ἡ ἐντὸς Ἡρακλειῶν στηλῶν θ., Arist.; ἡ δεῦρο θάλασσα, Max. Tyr.

MEDIUS, Μήδειος, ου, ὁ, Hes.; Μήδιος, ου, ὁ, Arist.

MEDOCUS, Μήδοκος, ου, ὁ, Xen.

MEDON, Μέδων, οντος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Medon*, Μεδοντίδης, ου, ὁ, Inscr.

MEDUS, Μῆδος, ου, ὁ, Æsch., etc.

MEDUSA, Μέδουσα, ης, ἡ, Hes., etc.

MEGABAZUS, Μεγάβαζος, ου, ὁ, Hdt., Thuc.

MEGABYZUS, Μεγάβυζος, ου, ὁ, Hdt., Thuc.

MEGACLES, Μεγακλῆς, έους, ὁ, Hdt., Thuc., etc.

MEGÆRA, Μέγαιρα, ας, ἡ, Orph.

MEGALOPOLIS, Μεγαλόπολις, εως, ἡ, Xen.; earlier Μεγάλη πόλις, Dem.; *the inhabitants of Megalopolis*, Μεγαλοπολῖται, ῶν, οἱ, Id.

MEGALOSTRATE, Μεγαλοστράτη, ης, ἡ, Ath.

MEGAMEDES, Μεγαμήδης, ους, ὁ, Xen. Eph.; *son of Megamedes*, Μεγαμηδείδης, ου, ὁ, h.

MEGAPENTHES, Μεγαπένθης, ους, ὁ, Hom.

MAGAPHERNES, Μεγαφέρνης, ους, ὁ, Xen.

MEGARA (female), Μεγάρα, ας (Ion. -ρη, ης), ἡ, Hom., etc.

MEGARA (city), Μέγαρα, ων, τά, Pind., Hdt.; *the inhabitants of Megara*, Μεγαρεῖς (or -ῆς), έων, οἱ (poet. -ρῆες), Hdt., Thuc., Ap. Rh., etc. (in sing. -ρεύς, Hdt.); adj., *of* or *belonging to Megara*, Μεγαρικός, ή, όν, Ar., etc.; pecul. fem. Μεγαρίς, ίδος, Thuc.; *to Megara*, Μέγαράδε, Eur.; *from Megara*, Μεγαρόθεν, Plat.; *in Megara*, Μεγαροῖ, Id.

MEGARIS, Μεγαρίς, ίδος, ἡ, Thuc. *Vid.* foreg.

MEGASTHENES, Μεγασθένης, ους, ὁ, Ath.

MEGES, Μέγης, ητος, ὁ, Hom.

MEGILLUS, Μέγιλλος, ου, ὁ, Plat.

MEGISTIAS, Μεγιστίας, ου, ὁ, Hdt., Anth.

MELÆNA, Μέλαινα, ης, ἡ, Paus.

MELAMPUS, Μελάμπους, οδος (Dor. Μέλαμπος), ὁ, Hom., Hdt., etc.; *son of Melampus*, Μελαμποδίδης, ου, ὁ, Plat.

MELANEUS, Μελανεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.

MELANION, Μελανίων, ωνος, ὁ, Ar.

MELANIPPE, Μελανίππη, ης, ἡ, Ar., Plat.

MELANIPPIDES, Μελανιππίδης, ου, ὁ, Xen.

MELANIPPUS, Μελάνιππος, ου, ὁ, Hom., Æsch., etc.

MELANOPUS, Μελάνωπος, ου, ὁ, Thuc., etc.

MELANTHIUS, Μελάνθιος, ου, ὁ, Ar., Xen.

MELANTHO, Μελανθώ, οῦς, ἡ, Hom.

MELANTHUS, Μέλανθος, ου, ὁ, Hdt., etc.; *son* or *descendant of Melanthus*, Μελανθίδης, ου, ὁ, Con.

MELAS (man's name), Μέλας, ανος, ὁ, Hom., etc.;—(river), ὁ, Hdt., etc.; —(gulf), Μέλας κόλπος, ὁ, Hdt.; Μέλας πόντος, ὁ, Ap. Rh.; adj., *of* or *relating to Melas*, Μελάντιος, ον, Ap. Rh.

MELCHISEDEC, Μελχισεδέκ, ὁ (indecl.), N. T.

MELEAGER, Μελέαγρος, ου, ὁ, Hom., etc.; fem. adj., *of* or *relating to Meleager*, Μελεαγρίς, ίδος, Anton. Lib.

MELEDEMUS, Μελέδημος, ου, ὁ, Dem.

MELES, THE, Μέλης, ητος, ὁ, h., Strab.; *born by* or *near the Meles*, Μελησιγενής, ὁ, Vit. Hom.

MELESANDER, Μελήσανδρος, ου, ὁ, Thuc.

MELESIAS, Μελησίας, ου, ὁ, Pind., etc.

MELESIGENES, Μελησιγενής, οῦς, ὁ, Vit. Hom. *Vid.* MELES.

MELESIPPUS, Μελήσιππος, ου, ὁ, Thuc.

MELETUS, Μέλητος, ου, ὁ, Plat., Xen.

MELIA, Μελία, ας, ἡ, Hes.

MELIBŒA, Μελίβοια, ας, ἡ, Hom., etc.

MELICERTES, Μελικέρτης, ου, ὁ, Luc.

MELISSA, Μέλισσα, ης, ἡ, Hat., Anth., etc.

MELISSUS, Μέλισσος, ου, ὁ, Pind., Plat.

MELITE (woman's name), Μελίτη, ης, ἡ, Hom., Anth.;—(island), ἡ, Ap. Rh., etc.; adj., *of* or *belonging to Melite*, Μελιταῖος, α, ον, Strab.; Μελιτηνός, ή, όν, App.; *vid.* MALTA;—(Attic deme), ἡ, Strab.; *an inhabitant of Melite*, Μελιτεύς, έως, ὁ, Dem.

MELITIDES, Μελιτίδης, ου, ὁ, Ar.

MELOBIUS, Μηλόβιος, ου, ὁ, Xen.

MELOS, Μῆλος, ου, ἡ, Thuc.; adj., *of Melos, Melian*, Μήλιος, α, ον, Theogn., Ar.; pecul. fem. Μηλιάς, άδος, and Μηλίς, ίδος, Theophr.

MELPOMENE, Μελπομένη, ης, ἡ, Hes.

MEMMIUS, Μέμμιος, ου, ὁ, Dio C.

MEMNON, Μέμνων, ονος, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Memnon*, Μεμνόνιος, α, ον (and -όνειος), Hdt., etc.

MEMPHIS, Μέμφις, ιος and ιδος, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Memphis*, Μεμφίτης, ου, ὁ, Id.; adj., *of* or *belonging to Memphis*, Μεμφιτικός, ή, όν, Hesych.;—(man's name), ιος, ὁ, Æsch.

MENALCAS, Μενάλκας, α, ὁ, Theoc.

MENANDER, Μένανδρος, ου, ὁ, Thuc., Xen., etc.; adj., *of* or *belonging to Menander*, Μενάνδρειος, ον, Luc.

MENAPII, Μενάπιοι, ων, οἱ, Strab.

MENAS, Μηνᾶς, ᾶ, ὁ, Thuc.

MENDE, Μένδη, ης, ἡ, Hdt., Thuc.; adj., *of Mende, Mendean*, Μενδαῖος, α, ον, Ath.

MENDES, Μένδης, ητος, ἡ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Mendes*, Μενδήσιος, α, ον, Id.

MENECLES, Μενεκλῆς, έους, ὁ, Xen., Dem.

MENECRATES, Μενεκράτης, ους, ὁ, Thuc., Xen.

MENECRATIS, Μενεκρατίς, ίδος, ἡ, Anth.

MENEDEMUS, Μενέδημος, ου, ὁ, Arr., Plut.

MENELAÜS, Μενέλᾱος, ου, Att. Μενέλεως, ω, Dor. -λας, α, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Menelaus*, Μενελάϊος, α, ον, Polyb.

MENES, Μήν, ῆνος, ὁ, Hdt., also Μήνης and Μῆνις, Æl.; also Μένης, ητος, ὁ, Arr.

MENESTHEUS, Μενεσθεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom., Dem.

MENESTHIUS, Μενέσθιος, ου, ὁ, Hom.

MENESTRATUS, Μενέστρατος, ου, ὁ, Oratt.

MENEXENUS, Μενέξενος, ου, ὁ, Plat.

MENIPPE, Μενίππη, ης, ἡ, Hes.

MENIPPUS, Μένιππος, ου, ὁ, Thuc., Ar.; adj., *of* or *belonging to Menippus*, Μενίππειος, ον, Anth.

MENODORUS, Μηνόδωρος, ου, ὁ, Paus., Arr.

MENODOTUS, Μηνόδοτος, ου, ὁ, Anth., Luc.

MENŒCEUS, Μενοικεύς, έως, ὁ, Eur.

MENŒTIUS, Μενοίτιος, ου, ὁ, Hes., etc.; *son of Menœtius*, Μενοιτιάδης, ου, ὁ, Hom.

MENON, Μένων, ωνος, ὁ, Thuc., Xen.

MENOPHANES, Μηνοφάνης, ους, ὁ, Anth.

MENTES, Μέντης, ου, ὁ, Hom.

MENTOR, Μέντωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.; adj., *wrought by Mentor*, Μεντορουργής, ές, Luc.

MERCURY, Ἑρμῆς, οῦ Ep. εω and είω, ὁ, Hom.; Ep. form Ἑρμέας, Ἑρ-

μείας and -μείης, ᾱο, ὁ, Id.; Dor. Ἑρμᾶς, ᾶ, Pind.; poet. also Ἑρμάων, ὁ, Hes.; adj., *of* or *relating to Mercury*, Ἑρμαῖος, α, ον, Hom., Trag., etc. Epith. ἀγοραῖος, Ἀργειφόντης, διάκτορος, δολόμητις, ἐμπολαῖος, ἐριούνιος, εὔσκοπος, Κυλλήνιος, πομπαῖος, χρυσόρῥαπις.

MERIONES, Μηριόνης, ου, ὁ, Hom.

MERMERUS, Μέρμερος, ου, ὁ, Hom.

MERMNADÆ, THE, Μερμνάδαι, ῶν, οἱ, Hdt.

MEROË, Μερόη, ης, ἡ, Hdt.

MEROPE, Μερόπη, ης, ἡ, Soph., Apollod.

MEROPES, THE, Μέροπες, ων, οἱ, h., Pind.; adj., *of* or *relating to the Meropes, Meropian*, Μεροπίς, ίδος, and Μεροπηΐς, ίδος, fem., Thuc., Call.

MEROPS, Μέροψ, οπος, ὁ, Hom., Eur.; *son* or *descendant of Merops*, Μεροπίδης, ου, ὁ, Strab.

MESHECH, Μισάχ, ὁ (indecl.), LXX.

MESOPOTAMIA, Μεσοποταμία, ας, ἡ, Strab.; *inhabitant of Mesopotamia*, -ταμίτης, ου, ὁ, Luc.

MESPILA, Μέσπιλα, Xen.

MESSALA, Μεσσάλᾶς, ᾶ, ὁ, Dio C.

MESSALINA, Μεσσαλῖνα, ης, ἡ, Dio C.

MESSANA (mod. *Messina*), Μεσσάνα, ας, Dor., Μεσσήνη, ης, Ion., ἡ, Pind., Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Messana*, Μεσσήνιος, Dor. -άνιος, α, ον, Id.

MESSAPIA, Μεσσᾱπία, ας, ἡ, Thuc.; adj., *Messapian*, Μεσσάπιος, α, ον, Hdt., Thuc.

MESSAPUS, Μέσσᾱπος, ου, ὁ, Strab.

MESSEÏS, Μεσσηΐς, ίδος, ἡ, Hom.

MESSENE, Μεσσήνη, ης, ἡ (Dor. Μεσσάνα), Hom., etc.

MESSENIA, Μεσσηνία, ας, ἡ, Polyb., Strab.; Μεσσήνη, ης, ἡ, Plat., Xen.; Μεσσηνὶς γῆ, ἡ, Thuc.; *of* or *belonging to Messenia, Messenian*, Μεσσηνιακός, ή, όν, Thuc.; Μεσσήνιος, α, ον, Hom., etc.; pecul. fem. Μεσσηνίς, ίδος, Thuc.

MESSIAH, Μεσσίας, ου, ὁ, N. T.

MESSINA, *vid.* MESSANA.

MESTOR, Μήστωρ, ορος, ὁ, Plat.

META, Μήτα, ἡ, Apollod.

METAGENES, Μεταγένης, ους, ὁ, Thuc.

METANIRA, Μετάνειρα, ας, ἡ, h., Dem.

METAPONTUM, Μεταπόντιον, ου, τό, Hdt., also Μέταβον, ου, τό, Strab.; adj., *of* or *belonging to Metapontum*, Μεταπόντιος, α, ον, Hdt., etc.

METAURUS (mod. *Metaro*), Μέταυρος, ου, ὁ, Strab.

METELLA, Μέτελλα, ης, ἡ, Plut.

METELLUS, Μέτελλος, ου, ὁ, Plut.

METHONE, Ep. Μηθώνη, Hom.; Μεθώνη, ης, ἡ (also Μεθάνᾱ), Thuc., etc.; adj., *of* or *belonging to Methone*, Μεθωναῖος, α, ον, Id.

METHUSELAH, Μαθουσάλα, ὁ (indecl.), LXX.

METHYDRIUM, Μεθύδριον, ου, τό, Thuc.; *inhabitant of Methydrium*, Μεθυδριεύς, έως, ὁ, Xen.

METHYMNA, Μήθυμνα, ης, ἡ, Thuc.; adj., *of* or *belonging to Methymna*, Μηθυμναῖος, α, ον, Hdt., etc.

METIOCHUS, Μητίοχος, ου, ὁ, Hdt.

METIS, Μῆτις, ιδος and ιος, ἡ, Hes.

METON, Μέτων, ωνος, ὁ, Ar.

METOPE, Μετώπη, ης, ἡ, Pind.

METROBIUS, Μητρόβιος, ου, ὁ, Plat.

METRODORUS, Μητρόδωρος, ου, ὁ, Hdt., Plat., etc.

METROPOLIS, Μητρόπολις, εως, ἡ, Thuc., etc.; *inhabitant of Metropolis*, Μητροπολίτης, ου, ὁ, Strab., also as adj., Id.

METTIUS, Μέττιος, ου, ὁ, Dio C.

MEUSE, *vid.* MOSA.

MEVANIA (mod. *Bevagna*), Μηουανία, ας, ἡ, Strab.

MICAH, Μιχαίας, α, ὁ, LXX.

MICCUS, Μίκκος, ου, ὁ, Plat.

MICHAEL, Μιχαήλ, ὁ (indecl.), N. T.

MICHAL, Μελχόλ, ἡ (indecl.), LXX.

MICION, Μικίων, ωνος, ὁ, Dem., Polyb., etc.

MICIPSA, Μικιψᾶς, ᾶ, ὁ, Plut., Strab.

MICON, Μίκων, ωνος, ὁ, Ar., Theoc., etc.

MICYTHUS, Μίκυθος, ου, ὁ, Hdt., etc.

MIDAS, Μίδας, ου, Ion. Μίδης, εω, ὁ, Hdt., etc.

MIDEA, Μίδεα, Ep. Μίδεια, ας, ἡ, Hom., Strab., also Μιδέα, Strab.; *an inhabitant of Midea*, Μιδεάτης, ὁ, fem. Μιδεᾶτις, Theoc.; *from Midea*, Μιδέᾱθεν, Pind.

MIDIAN, Μαδιάμ, ὁ (indecl.), LXX.; *the Midianites*, Μαδιηναῖοι, οἱ, Id., also as adj., Id.; fem. Μαδιηνῖτις, ιδος, Id.

MIDIAS, Μειδίας, ου, ὁ, Dem., Plat.

MIGDON, Μίγδων, ωνος, ὁ, Xen.

MILAN, Μεδιολάνιον, or -όλᾱνον, ου, τό, Strab.

MILANION, Μειλανίων, ωνος, ὁ, Apollod.

MILETUS, Μίλητος, ου, ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Miletus, Milesian*, Μιλήσιος, α, ον, Ar., Strab.; *of Milesian workmanship*, Μιλητουργής, ές, Crit.

MILO, Μίλων, ωνος, ὁ, Hdt., etc.

MILTIADES, Μιλτιάδης, ου, ὁ, Hdt., etc.

MILTO, Μιλτώ, οῦς, ἡ, Æl.

MILTOCYTHES, Μιλτοκύθης, ου, ὁ, Xen., Dem.

MIMAS, Μίμας, αντος, ὁ, Hom., etc.

MIMNERMUS, Μίμνερμος, ου, ὁ, Strab.

MINCIUS, THE (mod. *Mincio*), Μίγκιος, ου, ὁ, Strab.

MINDARUS, Μίνδαρος, ου, ὁ, Thuc., etc.

MINERVA, Ἀθηνᾶ, ᾶς, length. form Ἀθηναία, ας, Ep. and Ion. Ἀθήνη and Ἀθηναίη, ης, Dor. Ἀθάνᾱ, ας, ἡ, Hom., Tragg., Pind., etc.; Παλλάς, άδος, ἡ, Eur. (in Hom. always Π. Ἀθήνη or Ἀθηναίη); Τρῑτογένεια, ας, ἡ, Hom., Hes.; Παρθένος, ἡ, Paus. Epith. ἀγελεία, ἀτρυτώνη, γλαυκῶπις, ἐρυσίπτολις, ὀβριμοπάτρη, πολιοῦχος, πολίπορθος.

MINIUS, THE (mod. *Minho*), Μίνιος, ου, ὁ, Strab.

MINOA, Μῑνώα, ας, ἡ, Thuc.

MINORCA, Βαλεαρίς, ίδος, or Γυμνησία, ἡ ἐλάττων, Strab.; Μινόρικα, ἡ, Byz.

MINOS, Μίνως, ωος and ω, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Minos*, Μῑνώϊος and Μινῷος, α, ον, h., Anth.; pecul. fem. Μινωΐς, ίδος, Ap. Rh.

MINOTAUR, Μινώταυρος, ου, ὁ, Apollod.

MINTURNÆ, Μιντοῦρναι, ῶν, αἱ, Strab.

MINUCIANUS, Μινουκιᾱνός, οῦ, ὁ, Suid.

MINUCIUS, Μινούκιος, ου, ὁ, Plut.

MINYÆ, THE, Μινύαι, ῶν, οἱ, Hdt., Pind., etc.; adj., *of* or *belonging to the Minyæ, Minyan*, Μινύειος, α, ον, Ep. Μινυήϊος, η, ον, Hom., etc.; pecul. fem. Μινυάς, άδος, Paus.

MINYAS, Μινύας, Ep. and Ion. -ύης, ου, ὁ, Ap. Rh.; *daughter of Minyas*, Μινυάς, άδος, ἡ, Æl.; Μινυηΐς, ίδος, Ap. Rh.

MIRIAM, Μαριάμ, ἡ (indecl.), LXX.

MISENUM (mod. *Miseno*), Μῑσηνόν, οῦ, τό, Strab.

MISENUS, Μίσηνος, ου, ὁ, Strab.

MITHRAS, Μίθρας, Ion. -ρης, ου, ὁ, Xen., etc.; adj., *of* or *relating to Mithras*, Μιθριακός, ή, όν, Strab.

MITHRIDATES or MITHRADATES, Μιθριδάτης (on coins Μιθραδ.), ου, ὁ, Xen., Arist., etc.; adj., *Mithridatic*, Μιθριδάτειος, ον, and -ριδᾱτικός, ή, όν, App.; *daughter of Mithridates*, Μιθριδᾶτις, ιδος, ἡ, App.

MITYLENE (mod. *Metelin*), Μιτυλήνη, ης, ἡ (Dor. -λάνᾱ), better form Μυτιλήνη, Hdt., etc.; adj., *of Mitylene, Mitylenean*, Μυτιληναῖος, α, ον, Strab.

MNASEAS, Μνασέας, ου, ὁ, Dem., etc.

MNASON, Μνάσων, ωνος, ὁ, N. T.

MNEMON, Μνήμων, ονος, ὁ, Gal.

MNEMOSYNE, Μνημοσύνη, ης, ἡ, h., Hes.

MNESARCHUS, Μνήσαρχος, ου, ὁ, Hdt., etc.; *son of Mnesarchus*, Μνησαρχίδης, ου, ὁ, Luc.

MNESIBULUS, Μνησίβουλος, ου, ὁ, Dem.

MNESICLES, Μνησικλῆς, έους, ὁ, Dem.

MNESILOCHUS, Μνησίλοχος, ου, ὁ, Xen., Dem.

MNESIMACHE, Μνησιμάχη, ης, ἡ, Dem.

MNESIMACHUS, Μνησίμαχος, ου, ὁ, Lys.

MNESIPHILUS, Μνησίφιλος, ου, ὁ, Hdt.

MNESIPTOLEMUS, Μνησιπτόλεμος, ου, ὁ, Isæ.

MNESITHEÜS, Μνησίθεος, ου, ὁ, Dem., etc.

MNESITHIDES, Μνησιθείδης, ου, ὁ, Xen., Dem.

MNESON, Μνήσων, ωνος, ὁ, Isæ.; *son of Mneson*, Μνησωνίδης, ου, ὁ, pr. n., Dem.

MNEVIS, Μνεῦις or Μνεῦις, ιδος, ὁ, Plut.

MOAB, Μωάβ, ὁ (indecl.), LXX.; *son* or *descendant of Moab, a Moabite*, Μωαβίτης, ου, ὁ, Id.; fem. adj. Μωαβῖτις, ιδος, Id.

MODENA, *vid.* MUTINA.

MŒRIS, Μοῖρις, ιδος and ιος, ὁ, Hdt., etc.; *Lake of Mœris*, ἡ Μοίριδος or Μοίριος λίμνη, Id.

MŒRO, Μοιρώ, οῦς, ἡ, Anth.

MŒROCLES, Μοιροκλῆς, έους, ὁ, Dem.

MŒSIA, Μοισία, ας, ἡ (also Μυσία), Dio C.; *the Mœsians*, Μοισοί, ῶν, also Μυσοί, οἱ, Strab.

MOGUNTIACUM, Μοκοντιακόν, οῦ, τό, Ptol.

MOLO, Μόλων, ωνος, ὁ, Ar., Dem.

MOLOCH, Μολόχ, ὁ (indecl.), N. T.

MOLIONE, Μολιόνη, ης, ἡ, Apollod.; *the sons of Molione*, Μολίονε, τώ, Hom.; Μολιονίδαι, οἱ, Apollod.; Μολίονες, οἱ, Pind.

MOLOSSI, THE, Μολοσσοί, ῶν, οἱ, Hdt., also Μολοττοί, Strab.; adj., *of the Molossi, Molossian*, Μολοττικός, ή, όν, Parœm.; Μολοσσός, ή, όν, Arist.; pecul. fem. Μολοσσίς, ίδος, Steph.; *the country of the Molossi*, Μολοσσία or -ττία, ας, ἡ, Pind., etc.

MOLOSSUS, Μολοσσός, οῦ, ὁ, Paus.

MOLPIS, Μόλπις, ιδος, ὁ, Ath.

MOLUS, Μόλος, ου, ὁ, Hom.; Μῶλος, ου, ὁ, Apollod.

Molycrium, Μολύκρειον, ου, τό, Thuc.; Μολύκρεια, ας, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Molycrium*, Μολυκρικός, ή, όν, Thuc.
Momus, Μῶμος, ου, ὁ, Hes.
Mona (*Isle of Man*), Μῶννα, ης, ἡ, Dio C.
Monime, Μονίμη, ης, ἡ, Plut.
Monimus, Μόνιμος, ου, ὁ, Arr.
Montanus, Μουντανός, οῦ, ὁ, Dio C.
Mopsus, Μόψος, ου, ὁ, Hes., etc.
Mordecai, Μαρδοχαῖος, ου, ὁ, LXX.
Morini, the, Μορινοί, ῶν, οἱ, Strab.
Morpheus, Μορφεύς, έως, ὁ, Auth.?
Morsimus, Μόρσιμος, ου, ὁ, Ar.
Morychus, Μόρυχος, ου, ὁ, Ar.; adj., *of* or *relating to Morychus*, Μορύχιος, α, ον, Plat.
Mosa, the (mod. *Meuse*), Μώσας, α, ὁ, Ptol.
Moschi, the, Μόσχοι, ων, οἱ, Hdt; adj., *of the Moschi*, Μοσχικός, ή, όν, Strab.
Moschion, Μοσχίων, ωνος, ὁ, Dem., etc.
Moschus, Μόσχος, ου, ὁ, Oratt.
Moses, Μωσῆς, and Μωϋσῆς, gen. -σῆ, -σέως, and -σοῦ, ὁ, LXX., Phot.; adj., *of* or *belonging to Moses*, *Mosaic*, Μωσαϊκός, ή, όν, and Μωϋσαϊκός, ή, όν, Phot.
Mosynœci, Μοσύνοικοι, ων, οἱ, Hdt., Xen., etc.
Mothone, Μοθώνη, ης, ἡ, Paus.
Motya, Μοτύη, ης, ἡ, Thuc.; *inhabitant of Motya*, Μοτυαῖος, ὁ, Steph.
Mucianus, Μουκιᾱνός, οῦ, ὁ, Inscr.
Mucius, Μούκιος, ου, ὁ, Dio C.
Mulius, Μούλιος, ου, ὁ, Hom.
Mummius, Μούμμιος, ου, ὁ, Strab.
Munatius, Μουνάτιος, ου, ὁ, Dio C.
Munda, Μοῦνδα, ης, ἡ, Strab.
Mundas, the (mod. *Mondejo*), Μούνδας, ου, ὁ, Strab.
Munychia, Μουνυχία, ας, ἡ, Hdt., Thuc.; *at* or *in Munychia*, Μουνυχίασι, Thuc.; *from Munychia*, Μουνυχίᾱθεν, Steph.; *to Munychia*, Μουνυχίαζε, Lys.
Murena, Μουρήνας, α, ὁ, Strab.
Murgantia, Μοργαντίνη, ης, ἡ, Thuc.; Μοργάντιον, ου, τό, Strab., and Μοργέντιον, τό, Steph.
Musæus, Μουσαῖος, ου, ὁ, Hdt., Ar.
Muses, the, Μοῦσαι, ῶν, αἱ, Dor. Μῶσαι, Æol. Μοῖσαι, Hom., Pind., etc.; Ἑλικωνίαι παρθένοι, αἱ, Pind.; Ἑλικωνιάδες νύμφαι, Soph.; Κασταλίδες, ων, αἱ, Theoc.; Λειβηθρίδες, αἱ, Strab.; Πιερίδες, αἱ, Pind.; *leader of the Muses* (Apollo), Μουσαγέτης, ου, ὁ, Pind.; *seized* or *inspired by the Muses*, Μουσόληπτος, ον, Μουσομανής, ές, Plut., Soph.; *friend of the Muses*, Μουσοφιλής, ές, Anth.; *temple of the Muses*, Μουσεῖον, ου, τό, Paus. Epith. ἀρχεσίμολπος, μελίφθογγος, Ὀλυμπιάς, χρυσάμπυξ, ἡδυεπής, λιγύφθογγος, μελίπνοος.
Musonius, Μουσώνιος, ου, ὁ, Anth., Luc.
Mutina (mod. *Modena*), Μουτίνη or Μοτίνη, ης, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Mutina*, Μοτιηνος, ή, όν, Steph.
Mycale, Μυκάλη, ης, ἡ, Hom., Hdt.; *an inhabitant of Mycale*, Μυκαλήσιος, ου, and Μυκαλεύς, έως, ὁ, Steph.; fem. Μυκαλησίς, ίδος, Call.
Mycalessus, Μυκαλησσός, οῦ, ἡ, Hom., etc.; *inhabitant of Mycalessus*, Μυκαλήσσιος, ὁ, Steph.
Mycenæ, Μυκῆναι, ῶν, αἱ, also sing. Μυκήνη, ης, ἡ, Hom., Thuc.; adj., *of* or *belonging to Mycenæ*, Μυκηναῖος, α, ον, Hom.; pecul. fem. Μυκηνίς, ίδος, Eur.
Mycene, Μυκήνη, ης, ἡ, Hom.
Mycerinus, Μυκερῖνος, ου, ὁ, Hdt.
Myconus, Μύκονος, ου, ἡ, Hdt., Æsch.; *an inhabitant of Myconus*, Μυκόνιος, ὁ, Thuc.; adj., α, ον, Ath.
Mydon, Μύδων, ωνος, ὁ, Hom.
Mygdon, Μύγδων, ονος, ὁ, Hom., etc.
Mygdones, the, Μυγδόνες, ων, οἱ, Strab.; adj., *of* or *belonging to the Mygdones*, Μυγδόνιος, α, ον, Mosch.; *the country of the Mygdones*, *Mygdonia*, Μυγδονία, ας, ἡ, Hdt.; Μυγδονίς, ίδος (sc. γῆ), Strab.
Myia, Μυῖα, ας, ἡ, Luc.
Mylæ, Μυλαί, ῶν, αἱ, Thuc., etc.; adj., *of* or *belonging to Mylæ*, Μυλαῖος, α, ον, Polyb.; *inhabitant of Mylæ*, Μυλαΐτης, ου, ὁ, fem. -λαΐτις, ιδος, Polyb.
Mylasa, Μύλασα, ων, τά, Hdt.; *an inhabitant of Mylasa*, Μυλασεύς, έως, ὁ, Anth.
Myndus, Μύνδος, ου, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Myndus*, Μύνδιος, α, ον, Id., Lyc.
Myonnesus, Μυόννησος, ου, ἡ, Thuc., etc.
Myriandrus, Μυρίανδρος, ου, ὁ, Xen.; adj., *of* or *relating to Myriandrus*, Μυριανδρικός, ή, όν, Hdt.
Myrcinus, Μύρκῖνος, ου, ἡ, Hdt., Thuc.; *inhabitants of Myrcinus*, Μυρκίνιοι, οἱ, Thuc.
Myriandrus, Μυρίανδρος, ου, ὁ, Xen.; adj., *of* or *relating to Myriandrus*, Μυριανδρικός, ή, όν, Hdt.
Myrmex, Μύρμηξ, ηκος, ὁ, Hdt., Ar.
Myrmidon, Μυρμιδών, όνος, ὁ, Ap. Rh.
Myrmidons, the, Μυρμιδόνες, ων, οἱ (in sing. Μυρμιδών), Hom.
Myro, Μυρώ, οῦς, ἡ, Suid.
Myron, Μύρων, ωνος, ὁ, Hdt., Arist., etc.
Myronides, Μυρωνίδης, ου, ὁ, Thuc., Ar.
Myrrha, Μύῤῥα, ας, ἡ, Luc.
Myrrhina, Μυῤῥίνη, ης, ἡ, Thuc., Ar.
Myrrhinus, Μυῤῥινοῦς, οῦντος, ὁ, Strab.; *of* (the deme) *Myrrhinus*, Μυῤῥινούσιος, ὁ, Plat.
Myrsilus or Myrtilus, Μύρσιλος, Att. -τιλος, ου, ὁ, Hdt.
Myrsus, Μύρσος, ου, ὁ, Hdt.
Myrtale, Μυρτάλη, ης, ἡ, Anth.
Myrtia, Μυρτία, ας, ἡ, Ar.
Myrtilus, Μυρτίλος, ου, ὁ, Soph., Thuc., etc.
Myrtis, Μύρτις, ιος, ὁ, Dem.;—(female), Μυρτίς, ίδος, ἡ, Anth.
Myrto, Μυρτώ, οῦς, ἡ, Paus., Theoc.
Myrtoan Sea, the, Μυρτῷον πέλαγος, τό, Strab.
Mys, Μῦς, υός, ὁ, Hdt., etc.
Myscon, Μύσκων, ωνος, ὁ, Thuc.
Mysia, Μυσία, ας, ἡ, Hdt., etc.; also poet. Μυσίς, ίδος (sc. γῆ), Dion. P.; *the Mysians*, Μυσοί, ῶν, οἱ, Hom., etc.; adj., *Mysian*, Μύσιος, α, ον, Pind.; Μυσός, ή, όν, Call.; Μυσιακός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Μυσίς, ίδος, Ap. Rh.
Myson, Μύσων, ωνος, ὁ, Plat.
Mytilene, *vid.* Mitylene.
Myus, Μυοῦς, οῦντος, ἡ, Hdt.; *inhabitant of Myus*, Μυούσιος, ὁ, Id.

N.

Naaman, Ναιμάν, ὁ (indecl.), LXX.; Νεεμάν, ὁ (indecl.), N. T.
Nabal, Νάβαλ, ὁ (indecl.), LXX.
Nabis, Νάβις, ιδος, ὁ, Polyb.
Nabuchodonosor, *vid.* Nebuchadnezzar.
Naiads, *vid.* First Part, p. 369.
Nain, Ναΐν, ἡ (indecl.), N. T.
Namnetes, the, Ναμνῖται, ῶν, οἱ, Strab.; Ναμνῆται, Polyb.
Nanno, Ναννώ, οῦς, ἡ, Anth.
Nantes, Κονδιουΐγκον, ου, τό (Ναννῆτες), Ptol.
Nantuates, the, Ναντουᾶται, ῶν, οἱ, Strab.
Naomi, Νωεμίν, ἡ (indecl.), LXX.
Naparis, the, Νάπαρις, ιος, ὁ, Hdt.
Nape, Νάπη, ης, ἡ, Strab.
Naples, Napoli, Παρθενόπη, ης, ἡ, Dion. P.; Νεάπολις, εως, ἡ, Strab., etc.; *an inhabitant of Naples*, *Neapolitan*, Νεαπολίτης, ου, ὁ, Strab.; *Bay of Naples*, Κυμαῖος κόλπος, ὁ, Strab.
Napoli, *vid.* Nauplia.
Naphtali, *vid.* Nephthali.
Nar, the, Νάρ, αρός, ὁ, Strab.
Narbo (mod. *Narbonne*), Νάρβων, ωνος, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Narbo*, Ναρβωνίτης, ου, ὁ, Id.; also as adj. with fem. Ναρβωνῖτις, Id.
Narcissus, Νάρκισσος, ου, ὁ, Paus., etc.
Narnia (mod. *Narni*), Ναρνία, ας, ἡ, Steph., Strab.; *inhabitant of Narnia*, Ναρνιάτης, ου, ὁ, Steph.
Naryx or Narycium, Νάρυξ, υκος, ἡ, Ναρύκιον, ου, τό, and Ναρύκη, ης, ἡ, Strab., Diod.
Nasamones, the, Νασαμῶνες, ων, οἱ, Hdt.
Nasica, Νασῖκᾶς, ᾶ, ὁ, Strab.
Nastes, Νάστης, ου, ὁ, Hom.
Nathan, Ναθάν, ὁ (indecl.), N. T.
Nathaniel, Ναθαναήλ, ὁ (indecl.), N. T.
Natiso, the, Νατίσων, ωνος, ὁ, Strab.
Naubolus, Ναύβολος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Naubolus*, Ναυβολίδης, ου, ὁ, Id.; adj., *of* or *relating to Naubolus*, Ναυβόλειος, ον, Lyc.
Naucles, Ναυκλῆς, έους, ὁ, Xen.
Nauclides, Ναυκλείδης, ου, ὁ, Thuc., etc.
Naucrates, Ναυκράτης, ους, ὁ, Thuc., etc.
Naucratis, Ναύκρατις, ιος and εως, ἡ, Hdt.; *inhabitant of Naucratis*, Ναυκρατίτης, ου, ὁ, and fem. -κρατῖτις, ιδος, Steph.; adj., *of* or *belonging to Naucratis*, Ναυκρατιτικός, ή, όν, Dem.
Naulochus, Ναύλοχος, ου, ὁ, Strab.

NAUPACTUS (mod. *Lepanto*), Ναύπακτος, ου, ἡ, Thuc., etc.; adj., *of* or *belonging to Naupactus, Naupactian*, Ναυπάκτιος, α, ον, Æsch.; Ναυπακτικός, ή, όν, Apollod.
NAUPHANTE, Ναυφάντη, ης, ἡ, Ar.
NAUPLIA (mod. *Napoli di Romania*), Ναυπλία, ας, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Nauplia*, Ναυπλιεύς, έως, ὁ, Strab.; adj., *of Nauplia, Nauplian*, Ναύπλιος, α, ον, and Ναυπλίειος, α, ον, Eur.
NAUPLIUS, Ναύπλιος, ου, ὁ, Paus.; *son of Nauplius*, Ναυπλιάδης, ου, ὁ, Ap. Rh.
NAUSICAA, Ναυσικάα, ας, ἡ, Hom.
NAUSICLES, Ναυσικλῆς, έους, ὁ, Dem.
NAUSICRATES, Ναυσικράτης, ους, ὁ, Dem.
NAUSICYDES, Ναυσικύδης, ους, ὁ, Ar., Plat.
NAUSIMACHE, Ναυσιμάχη, ης, ἡ, Ar.
NAUSIMACHUS, Ναυσίμαχος, ου, ὁ, Dem.
NAUSINICUS, Ναυσίνῑκος, ου, ὁ, Dem.
NAUSIPHILUS, Ναυσίφιλος, ου, ὁ, Dem.
NAUSITHŌUS, Ναυσίθοος, ου, ὁ, Hom.
NAUSON, Ναύσων, ωνος, ὁ, Ar.
NAUSTROPHUS, Ναύστροφος, ου, ὁ, Hdt.
NAUTEUS, Ναυτεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.
NAVARINO (old), Πύλος, ου, ἡ, Hom., etc. *Vid.* PYLOS.
NAXOS, Νάξος, ου, ἡ, h., Hdt., etc.; *the inhabitants of Naxos*, Νάξιοι, οἱ, Hdt.; adj., *Naxian*, Νάξιος, α, ον, also pecul. fem. Ναξιάς, άδος, Steph.
NAZARETH, Ναζαρέθ, or -ρέτ, ἡ (indecl.), N. T.; adj., *of* or *belonging to Nazareth, Nazarene*, Ναζαρηνός, οῦ, and Ναζωραῖος, ου, ὁ, N. T.
NAZIANZUS, Ναζίανζος, ου, ἡ, Eccl.
NEÆRA, Νέαιρα, ας, ἡ, Hom., etc.
NEANTHES, Νεάνθης, ους, ὁ, Strab., Plut.
NEAPOLIS, Νέα πόλις, gen. Νέας πόλεως, Ion. Νέη πόλις, gen. Νέης πόλιος, ἡ, Hdt., Thuc.; later Νεάπολις, εως, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Neapolis*, Νεαπολίτης, ου, ὁ, Id. *Vid.* also NAPLES.
NEARCHUS, Νέαρχος, ου, ὁ, Dem., etc.
NEBUCHADNEZZAR, Ναβοκοδρόσορος, ου, ὁ, Strab.; Ναβουχοδονόσορος, ὁ, Joseph.; Ναβουχοδονόσορ, ὁ (indecl.), LXX.
NECHO, Νεκώς, ώ, ὁ, Hdt.
NECROPOLIS, Νεκρόπολις, εως, ἡ, Strab.
NECTANABIS, Νεκτάναβις, ιδος and ιος, ὁ, Plut.
NEDA, THE, Νέδα, Ion. Νέδη, also Νεδέη, ης, ἡ, Euphor., Call.
NEGROPONT, Εὔβοια, ας, ἡ, Hom., etc. *Vid.* EUBŒA.
NEHEMIAH, Νεεμίας, α, ὁ, LXX.
NEÏON, MOUNT, Νήϊον, ου, τό, Hom., Strab.
NEÏS, Νηΐς, ΐδος, ἡ, Apollod.
NEÏTH, Νηΐθ, ἡ (indecl.), Plat.
NELEUS, Νηλεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Neleus*, Νηλείδης, ου, Ep. -ληϊάδης, αο or εω, ὁ, Id.; *daughter of Neleus*, Νηληΐς, ΐδος, ἡ, Ap. Rh.; adj., *of* or *belonging to Neleus, Neleian*, Νηλήϊος, ον, Hom.
NEMAUSUS, Νέμαυσος, ου, ἡ, Strab.; *inhabitants of Nemausus*, Νεμαύσιος and σῖνος, ου, ὁ, Steph.
NEMEA, Νεμέα, ας, Ion. Νεμέη and -είη, ης, ἡ, Hes., Pind., Thuc.; *from Nemea*, Νεμέηθεν, Call.; adj., *of* or *belonging to Nemea, Nemean*, Νεμεαῖος, α, ον, Pind.; Νεμειαῖος, η, ον, Hes.; Νέμειος, α, ον, Pind.; pecul. fem. Νεμεάς, άδος, Id.; *temple of Nemean Jove*, Νέμειον, τό, Thuc.; *the Nemean games*, Νέμεια, ων, τά, Pind.
NEMESIS, Νέμεσις, εως, ἡ, Hes.; *festival of Nemesis*, Νεμέσεια, τά, Dem.
NEO or NEON, Νέων, ωνος, ὁ, Xen.; —(city), ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Neo*, Νεώνιος and Νεωναῖος, ου, ὁ, Steph.
NEOBULE, Νεοβούλη, ης, ἡ, Anth.
NEO-CÆSAREA, Νεοκαισάρεια, ας, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Neo-Cæsarea*, Νεοκαισαρεύς, έως, ὁ, Steph.
NEOCLES, Νεοκλῆς, έους, ὁ, Hdt.
NEOCLIDES, Νεοκλείδης, ου, ὁ, Ar.
NEOPTOLEMUS, Νεοπτόλεμος, ου, ὁ, Hom., etc.
NEPHELE, Νεφέλη, ης, ἡ, Apollod.
NEPHTHALI or NAPHTALI, Νεφθαλί or -εί, ὁ (indecl.), LXX.; Νεφθαλείμ, ὁ, N.T.; Νεφθαλῖται, οἱ, Joseph.
NEPOS, Νέπως, ωτος, ὁ, Dio C.
NEPTUNE, Ποσειδῶν (cont. from -δάων), ῶνος, ὁ, Hes., etc.; Ποσειδάων, ωνος, ὁ, Hom.; Ion. Ποσειδέων, ωνος, Hdt.; Dor. Ποτειδάν, ᾶνος, Pind., Ar.; Ἐννοσίγαιος, ὁ, Hom.; Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ, Id.; Γαιήοχος, ου, ὁ, Id.; adj., *of* or *relating to Neptune, Neptunian*, Ποσειδώνιος, α, ον, Eur., and -δαώνιος, α, ον, Soph.; Dor. -δάνιος, α, ον, Pind.; Ep. Ποσιδήϊος, η, ον, Hom.; *temple of Neptune*, Ποσίδειον, Ep. -δήϊον, ου, τό, Hom., Strab.; Ποσειδώνιον, ου, τό, Thuc.; *festival of Neptune*, Ποσειδώνια, τά, Strab. Epith. ἀγλαοτριαίνης, βαρύδουπος, ἐρίκτυπος, εὐρύστερνος, κυανοχαίτης, ἵππειος, ποντομέδων.
NEREUS, Νηρεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom., etc.; *daughter of Nereus, a Nereid*, Νηρεΐς, Ep. and Ion. Νηρηΐς, ΐδος, ἡ, Hom., etc.; usu. in pl. αἱ Νηρηΐδες, also Νηρεΐδες, contd. gen. pl. Νηρήδων, Eur., Νηρηΐνη, ἡ, Qu. Sm.; adj., *of* or *belonging to Nereus*, Νήρειος, ον, Euphor.
NERICUS, Νήρικος, ου, ἡ, Hom.
NERITUS, MOUNT, Νήριτον, ου, τό, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Neritus*, Νηρίτιος, α, ον, Dion. P.
NERO, Νέρων, ωνος, ὁ, Hdn.
NERVA, Νέρβας, α, ὁ, Suid.
NERVII, THE, Νερούϊοι, ων, οἱ, Strab.
NESÆË, Νησαίη, ης, ἡ, Hom.
NESO, Νησώ, οῦς, ἡ, Hes.
NESSUS, Νέσσος, ου, ὁ, Soph.
NESTOR, Νέστωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Nestor, Nestorian*, Νεστόριος, η, ον, Hom.; Νεστόρειος, α, ον, Pind.; pecul. fem. Νεστορίς, ίδος, Ath.; *son of Nestor*, Νεστορίδης, ου, ὁ, Hom. Epith. ἀγανός, λιγὺς ἀγορητής, γέρων, Γερήνιος, δῖος, ἡδυεπής, ἱππηλάτα, ἱππότα, Νηλήϊος, Νηληϊάδης.
NESTORIUS, Νεστόριος, ου, ὁ, Suid.
NESTUS, THE, Νέστος, ου, ὁ, Hdt., Thuc.
NETHERLANDS, THE, (Γαλλία) Βελγική, ἡ, Steph.
NEW CARTHAGE, *vid.* CARTHAGENA.
NEW HAVEN, Νέος Λιμήν, ὁ.
NEW JERSEY, Νέα Καισάρεια, ἡ.
NEW ORLEANS, Νέον Γήναβον, or N. Κήναβον, τό.
NEWPORT, Νέος Λιμήν, ὁ.
NEWTOWN, Νεάπολις, εως, ἡ.
NEW YORK, Νέον Ἐβόρακον, τό.
NICÆA, Νίκαια, ας, ἡ, Dem., etc.; *an inhabitant of Nicæa*, Νικαιεύς or Νικαεύς, έως, ὁ, Steph.;—(fem. name), Νικαία, ἡ, Strab.
NICAGORAS, Νῑκαγόρας, ου, ὁ, Polyb.
NICANDER, Νίκανδρος, ου, ὁ, Hdt., etc.
NICANOR, Νῑκάνωρ, ορος, ὁ, Thuc.
NICARCHUS, Νίκαρχος, ου, ὁ, Ar., Xen.
NICARETE, Νικαρέτη, ης, ἡ, Dem.
NICATOR, Νῑκάτωρ, ορος, ὁ, Arr.
NICE, Νίκαια, ας, ἡ, Strab. *Vid.* NICÆA.
NICĒ (Victory), Νίκη, ης, ἡ, Hes.
NICEPHORUS, Νικηφόρος, ου, ὁ, Phot.
NICERATUS, Νικήρατος, ου, ὁ, Thuc., Xen.
NICETAS, Νικήτας, ου and α, ὁ, Anth.
NICHOLAS, Νῑκόλᾱος, ου, ὁ. *Vid.* NICOLAUS.
NICIADES, Νῑκιάδης, ου, ὁ, Thuc.
NICIAS, Νικίας, ου, ὁ, Thuc., etc.; *of* or *belonging to Nicias*, Νικίειος, ον, Theocr.
NICIPPE, Νικίππη, ης, ἡ, Call., etc.
NICIPPUS, Νίκιππος, ου, ὁ, Dem.
NICO (fem. name), Νῑκώ, οῦς, ἡ, Anth.;—(masc. name), Νίκων, ωνος, ὁ, Thuc., etc.
NICOBULE, Νικοβούλη, ης, ἡ, Ath.
NICOBULUS, Νικόβουλος, ου, ὁ, Dem.
NICOCHARES, Νικοχάρης, ους, ὁ, Arist.
NICOCLES, Νικοκλῆς, έους, ὁ, Isoc., etc.
NICOCRATES, Νικοκράτης, ους, ὁ, Arr.
NICOCREON, Νικοκρέων, οντος, ὁ, Plut.
NICODEMUS, Νικόδημος, ου, ὁ, Oratt.
NICODICE, Νικοδίκη, ης, ἡ, Ar.
NICODICUS, Νικόδικος, ου, ὁ, Anth.
NICODORUS, Νικόδωρος, ου, ὁ, Æl.
NICODROMUS, Νικόδρομος, ου, ὁ, Hdt.
NICOLAUS, Νῑκόλᾱος, ου, ὁ, Ion. Νικόλεως, ω, and Dor. Νικόλᾱς, α, ὁ, Hdt., Thuc., etc.
NICOLOCHUS, Νικόλοχος, ου, ὁ, Xen.
NICOMACHE, Νικομάχη, ης, ἡ, Anth.
NICOMACHUS, Νικόμαχος, ου, ὁ, Dem., etc.; adj., *of* or *pertaining to Nicomachus, Nicomachean*, Νικομάχειος, ον, Arist.
NICOMEDES, Νικομήδης, ους, ὁ, Thuc., etc.
NICOMEDIA, Νικομήδεια, ας, ἡ, Strab.; *the inhabitants of Nicomedia*, Νῑκομηδεῖς, έων, οἱ, Hdn.
NICONOE, Νῑκονόη, ης, ἡ, Anth.
NICOPHANES, Νῑκοφάνης, ους, ὁ, Polyb.
NICOPHEMUS, Νῑκόφημος, ου, ὁ, Oratt.
NICOPHON, Νῑκοφῶν, ῶντος, ὁ, Anth.
NICOPOLIS, Νῑκόπολις, εως, ἡ, Strab., etc.; *an inhabitant of Nicopolis*, Νικοπολίτης, ου, ὁ, Steph.
NICOSTRATE, Νικοστράτη, ης, ἡ, Strab.
NICOSTRATUS, Νικόστρατος, ου, ὁ, Thuc., Dem., etc.
NICOTELES, Νικοτέλης, ους, ὁ, Anth.
NICYLLA, Νίκυλλα, ης, ἡ, Anth.
NIGER, Νίγρος, ου, ὁ, Hdn.; Νίγερ, ὁ (indecl.), N. T.
NIGRINUS, Νιγρῖνος, ου, ὁ, Luc.

NILE, THE, Αἴγυπτος, ου, ὁ, Hom.; Νεῖλος, ου, ὁ, Hes., Hdt., etc.; Ὠκεάνης, ὁ, Diod.; *a dweller on the Nile*, Νειλώτης, ου, ὁ, fem. Νειλῶτις, ιδος, Æsch.; adj., *of* or *belonging to the Nile*, Νειλαῖος, α, ον, Anth.; Νειλαιεύς, έως, Id.; Νειλῷος, α, ον, Luc.; pecul. fem. Νειλωΐς, ίδος, Anth.

NIMROD, Νεβρώδ, ὁ (indecl.), LXX.

NINEVEH, Νῖνος, ου, ἡ, Hdt., etc.; Νινευΐ, ἡ (indecl.), LXX.; *an inhabitant of Nineveh*, Νίνιος, ου, ὁ, Hdt.; Νινευΐτης, ου, ὁ, N. T. [ῑ in Phoc.]

NINUS, Νῖνος, ου, ὁ, Hdt.

NIOBE, Νιόβη, ης, ἡ, Hom., etc.

NIPHATES, MOUNT, Νιφάτης, ου, ὁ, Strab.

NIREUS, Νιρεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.

NISA, Νῖσα (or Νίσσα), ης, ἡ, Hom.

NISÆA, Νίσαια, ας, ἡ, Hellan.; adj., *of* or *belonging to Nisæa, Nisæan*, Νισαῖος, α, ον, Hdt., etc.

NISIBIS, Νίσιβις, ιος, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Nisibis*, Νισιβηνός, οῦ, ὁ, Luc.

NISMES, Νέμαυσος, ου, ἡ, Ptol.

NISUS, Νῖσος, ου, ὁ, Pind., etc.

NISYRUS, Νίσυρος, ου, ἡ, Hom., etc.; *inhabitants of Nisyrus*, Νισύριοι, οἱ, Hdt.; fem. adj. Νισυρῖτις, ιδος, Anth.

NITOCRIS, Νίτωκρις, ιος, ἡ, Hdt.

NOAH, Νῶε, ὁ (indecl.), LXX.

NOBILIUS, Νόβλιος, ου, ὁ, Inscr.

NOËMON, Νοήμων, ονος, ὁ, Hom.

NOLA, Νῶλα (also Νώλη), ης, ἡ, Polyb.; *an inhabitant of Nola*, Νωλᾶνός, ὁ, Id.

NOMENTUM, Νώμεντον, ου, τό, Strab.; adj., *of* or *belonging to Nomentum*, Νωμεντανός, ή, όν, Id.

NOMION, Νομίων, ονος, ὁ, Hom.

NOMIUS, Νόμιος, ου, ὁ, Alciph.

NONACRIS, Νώνακρις, ιος, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Nonacris*, Νωνακριεύς, έως, ὁ, Steph.;—(female), Paus.; *daughter of Nonacris*, Νωνακρίνη, ἡ, Suid.

NONNUS, Νόννος, ου, ὁ, Anth.

NORA, Νῶρα, ων, τά, Strab.

NORBANUS, Νωρβᾶνός, οῦ, ὁ, Dio C.

NORICUM, Νωρικόν, οῦ, τό, Ptol.; *the Norici*, Νωρικοί, ῶν, οἱ, Strab.; adj., *Norican*, Νωρίκιος, α, ον, Dion. P.

NOSSIS, Νοσσίς, ίδος, ἡ, Anth.

NOTHARCHUS, Νόθαρχος, ου, ὁ, Dem.

NOTIUM, Νότιον, ου, τό, Hdt., Thuc.; *an inhabitant of Notium*, Νοτιεύς, έως, ὁ, Arist.

NUBIANS, THE, Νοῦβαι, ῶν, οἱ, Strab., also Νουβαῖοι, οἱ, Steph.

NUCERIA, Νουκερία, ας, ἡ, Strab.; *inhabitants of Nuceria*, Νουκερῖνοι, οἱ, Polyb.

NUMA, Νουμᾶς, ᾶ, ὁ, also Νομᾶς, Plut.

NUMANTIA, Νομαντία, ας, ἡ, Strab.; *the Numantines*, Νομαντῖνοι, οἱ, Id.

NUMENIUS, Νουμήνιος, ου, ὁ, Ath.

NUMIDIA, Νομαδική, ῆς, ἡ, Polyb.; Νουμιδία, ας, ἡ, Ptol.; *the Numidians*, Νομάδες, οἱ, Polyb.; adj., *Numidian*, Νομαδικός, ή, όν, and Νομάς, άδος, Id.; Νουμιδικός, ή, όν, Ptol.

NUMITOR, Νομήτωρ, ορος, ὁ, Plut., and Νουμήτωρ, ὁ, Strab.

NURSIA, Νουρσία, ας, ἡ, Ptol.

NYCTEUS, Νυκτεύς, έως, ὁ, Paus.; *daughter of Nycteus*, Νυκτηΐς, ίδος, ἡ, Apollod.

NYCTIMUS, Νύκτιμος, ου, ὁ, Paus.

NYMPHÆA, Νυμφαίη, ης, ἡ, Ap. Rh.

NYMPHÆUM, Νύμφαιον, ου, τό, Strab.

NYMPHIS, Νύμφις, ιδος, ὁ, Ath.

NYMPHODORUS, Νυμφόδωρος, ου, ὁ, Hdt., etc.

NYMPHS, Νύμφαι, ῶν, αἱ, Hom., Hes., etc.; *Nymphs of the fountains*, Ναϊάδες and Ναΐδες, αἱ, Hom., etc.; *Nymphs of the lakes*, Λιμνάδες, αἱ, Theoc.; *Nymphs of the groves*, Ἀλσηΐδες, αἱ, Ap. Rh.; *Mountain-nymphs*, Ὀρειάδες, αἱ, Bion; *Meadow-nymphs*, Λειμωνιάδες, αἱ, Soph.; *River-nymphs*, Ποταμηΐδες, αἱ, Nonn.; *Nymphs of the valleys*, Ναπαῖαι, αἱ, Anth.?; *Wood-nymphs* or *Tree-nymphs*, Δρυάδες or Ἁμαδρυάδες, αἱ, Plut., Ath.; *Sea-nymphs*, Νηρεΐδες or Νηρηΐδες, αἱ, Hom., etc.; *Ocean-nymphs*, Ὠκεανίδες, αἱ, Pind.; Ὠκεανῖναι, αἱ, Hes.

NYSA, MOUNT, Νῦσα, ης, ἡ, Eur., etc.; adj., *of* or *belonging to Nysa*, *Nysæan*, Νυσαῖος, α, ον, Strab.; poet. Νυσήϊος, η, ον, Ar.; Νύσιος, α, ον, h., Soph.; pecul. fem. Νυσαΐς, ίδος, Id.

NYSIA, Νυσία, ας, ἡ, Phot.

NYSSA, Νύσσα, ης, ἡ, Plut.

O.

OANIS, THE, Ὤανις, ιος, ὁ, Pind.

OARIZUS, Ὀάριζος, ου, ὁ, Hdt.

OARUS, THE, Ὄαρος, ου, ὁ, Hdt.

OASIS, Ὄασις, ιος, ἡ, Hdt.; Αὔασις, εως, ἡ, Strab.

OBADIAH, Ὀβδιού, ὁ (indecl.), LXX.

OBED, Ὠβήδ, ὁ (indecl.), N. T.

OCALEA, Ὠκαλέα, ας (Ep. η, ης), ἡ, Hom., also pl. Ὠκαλέαι, αἱ, Strab., and Ὠκάλεια, ἡ, Apollod.

OCEĂNUS, Ὠκεανός, οῦ, ὁ, Hom.; adj. Ὠκεάνειος, ον, Schol. Epith. ἀκαλαρρείτης, ἀψόρροος, βαθύρροος, βαθυδίνης, ταυρόκρανος. *Vid.* p. 382.

OCELLUS, Ὤκελλος, ου, ὁ, Xen.; Ὄκελλος, ὁ, Luc.

OCHUS, Ὦχος, ου, ὁ, Æl.

OCRICULUM, Ὄκρικλοι, ων, οἱ, Strab.

OCTAVIA, Ὀκτᾶβία, ας, ἡ, Paus.

OCTAVIANUS, Ὀκταβιᾶνός, οῦ, ὁ, Plut.

OCTAVIUS, Ὀκτάβιος, ου, ὁ, Plut.

OCYALUS, Ὠκύἄλος, ου, ὁ, Hom.

OCYLLUS, Ὤκυλλος, ου, ὁ, Xen.

OCYPETE, Ὠκυπέτη, ης, ἡ, Hes.

OCYROE, Ὠκυρόη, ης, ἡ, Hes.

OCYTUS, Ὤκυτος, ου, ὁ, Thuc.

ODER, THE, Οὐίαδος, ου, ὁ, Ptol.

ODESSA, Ἰσιακῶν λιμήν, ὁ, Arr.

ODESSUS, Ὀδησσός, οῦ, ἡ, Strab.

ODEÜM, THE, Ὠιδεῖον, ου, τό, Ar.

ODIUS, Ὀδίος, ου, ὁ, Hom.

ODOACER, Ὀδόακρος, ου, ὁ, Phot.

ODOMANTI, THE, Ὀδόμαντοι, ων, οἱ, Hdt., etc.; Ὀδόμαντες, οἱ, Suid.; *the country of the Odomanti*, Ὀδομαντική, ἡ, Polyb.

ODRYSÆ, THE, Ὀδρύσαι, ῶν, οἱ, Hdt., etc.; in sing. Ὀδρύσης, ου, Thuc.; fem. adj. Ὀδρυσιάς, άδος, Paus.

ODYSSEUS, *vid.* ULYSSES.

ODYSSEY, THE, Ὀδύσσεια, ας, ἡ (sc. ποίησις), Strab., Anth.; adj., *of* or *relating to the Odyssey*, Ὀδυσσειακός, ή, όν, Schol.

ŒA, Οἴη, ης, ἡ, Hdt.; Οἴα, ἡ, Ptol.

ŒAGRUS, Οἴἄγρος, ου, ὁ, Ar.; *daughter of Œagrus, Œagrian*, Οἰαγρίς, ίδος, ἡ, Mosch.

ŒANTHE, Οἰάνθεια, ας, ἡ, Hellan.; Οἰάνθη, ης, ἡ, Steph.; *the Œanthians*, Οἰανθεῖς, έων, οἱ, Thuc.

ŒAX, Οἴαξ, ἄκος, ὁ, Eur.

ŒBALUS, Οἴβαλος, ου, ὁ, Paus., etc.

ŒBARES, Οἰβάρης, ους, ὁ, Hdt., etc.

ŒBOTAS, Οἰβώτας, ου, ὁ, Paus.

ŒCHALIA, Οἰχαλία, ας, ἡ, Soph., etc.; *from Œchalia*, Οἰχαλίηθεν, Hom.; *an Œchalian*, Οἰχαλιεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.; Οἰχαλιώτης, ου, ὁ, fem. Οἰχαλίς, ίδος, Steph.

ŒDIPUS, Οἰδίπους, ποδος, acc. ποδα and πουν, voc. πους and που, ὁ, Tragg.; Οἰδίπος, ου, ὁ, Alc., Æsch.; Οἰδιπόδης, ου Ep. ᾶο, Ion. εω, Dor. ᾶ, ὁ, Hom., Hdt., Pind.

ŒNANTHE, Οἰνάνθη, ης, ἡ, Dem.

ŒNEON, Οἰνεών, ῶνος, ὁ, Thuc.

ŒNEUS, Οἰνεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom., etc.; *son of Œneus*, Οἰνείδης, ου, ὁ, Hom.; *descendants of Œneus*, Οἰνεῖδαι, ῶν, οἱ, Pind.; fem. adj. Οἰνηΐς, ίδος (sc. φυλή), Dem.

ŒNIADÆ, Οἰνιάδαι, ῶν, οἱ, Soph.; *inhabitants of Œniadæ*, Οἰνιάδαι, οἱ, Thuc.

ŒNOË, Οἰνόη, ης, ἡ, Hdt., etc.

ŒNOMAÜS, Οἰνόμαος, ου, ὁ, Hom., etc.

ŒNŌNE, Οἰνώνη, ης, ἡ, Pind., etc.

ŒNOPHYTA, Οἰνόφυτα, ων, τά, Thuc.

ŒNOPIA, Οἰνοπία, ας, ἡ, Pind.

ŒNOPIDES, Οἰνοπίδης, ου, ὁ, Æl.

ŒNOPION, Οἰνοπίων, ωνος, ὁ, Ap. Rh., etc.; *son of Œnopion*, Οἰνοπίδης, ου, ὁ, Hom.

ŒNOPS, Οἶνοψ, οπος, ὁ, Hom.

ŒNOTRIA, Οἰνωτρία, ας, ἡ, Hdt.; *the Œnotrians*, Οἰνωτροί, ῶν, οἱ, Strab.; adj., *Œnotrian*, Οἰνωτρικός, ή, όν, Id.

ŒNOTRUS, Οἴνωτρος, ου, ὁ, Paus.

ŒNUSSÆ, THE (islands), Οἰνοῦσσαι, ῶν, αἱ, Hdt., etc.; adj., *of the Œnussæ, Œnussian*, Οἰνούσσιος and -αῖος, α, ον, Steph.

ŒOBAZUS, Οἰόβαζος, ου, ὁ, Hdt.

ŒOLYCUS, Οἰόλυκος, ου, ὁ, Hdt.

ŒONUS, Οἰωνός, οῦ, ὁ, Pind., etc.

OËROË, Ὠερόη, ης, ἡ, Hdt.

ŒSYME, Οἰσύμη, ης, ἡ, Thuc.; *an inhabitant of Œsyme*, Οἰσυμαῖος, ου, ὁ, Ath.

ŒTA (mod. *Katavothra*), Οἴτη, ης, ἡ, Strab.; adj., *Œtean*, Οἰταῖος, α, ον, Soph.; *the Œteans*, Οἰταῖοι, οἱ, Strab.

ŒTYLUS, Οἴτυλος, ου, ὁ, Hom.

OFANTO, *vid.* AUFIDUS.

OGYGES or OGYGUS, Ὤγυγος, ου, ὁ, Paus., etc.; Ὠγύγης, ὁ, Euseb.; adj., *of* or *relating to Ogyges, Ogygian*, Ὠγύγιος, α, ον, Ap. Rh.

OGYGIA, Ὠγυγία, ας, ἡ, Hom.

OÏCLES, Ὀϊκλέης, cont. -κλῆς (Ep. -κλείης), έους (έος Pind.), ὁ, acc. -κλῆα, Hom., etc.; *son of Oïcles*, Ὀϊκλείδης (Dor. Οἰκλείδας, Pind.), ου, ὁ, Æsch.

OÏLEUS, Ὀϊλεύς, έως Ep. ῆος, ὁ

Hom.; *son of Oïleus*, 'Οἰλιάδης, ου, ὁ, Hom. [ῑ]

OLBIA, 'Ολβία, ας, ἡ, or 'Ολβιόπολις, εως, ἡ, Hdt., etc.; *the inhabitants of Olbia*, 'Ολβιοπολῖται, ῶν, οἱ, Id.; adj., *of* or *belonging to Olbia*, 'Ολβιανός, ή, όν, and 'Ολβιακός, ή, όν, Steph.

OLEN, 'Ωλήν, ῆνος, ὁ, Hdt.

OLENIAN ROCK, THE, 'Ωλενία, ας, ἡ, πέτρα, Hom.

OLENUS, Ὤλενος, ου, ἡ, Hom., etc.; ὁ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Olenus, Olenian*, 'Ωλένιος, α, ον, Anth.

OLIATUS, 'Ολίατος, ου, ὁ, Hdt.

OLIGÆTHIDÆ, THE, 'Ολιγαιθίδαι, ῶν, οἱ, Pind.

OLISIPPO, 'Ολισσείπων, Ptol.

OLIVES, MOUNT OF, Τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, N. T.

OLIZON, 'Ολιζών, ῶνος, ἡ, Hom.; *an inhabitant of Olizon*, 'Ολιζώνιος, Steph.

OLMĒŪS, THE, 'Ολμειός, οῦ, ὁ, Hes.

OLONTHEUS, 'Ολονθεύς, έως, ὁ, Xen.

OLOÖSSON, 'Ολοοσσών, όνος, ἡ, Hom.

OLOPHYXUS, 'Ολόφυξος, ου, ἡ, Hdt.; *its inhabitants*, 'Ολοφύξιοι, οἱ, Ar.

OLORUS, Ὄλορος, ου, ὁ, Hdt.

OLPÆ, Ὄλπαι, ῶν, αἱ, and 'Ολπή, ῆς, ἡ, Thuc.; *the Olpeans*, 'Ολπαῖοι, ων, οἱ, Thuc.

OLPIS, Ὄλπις, ιος, ὁ, Theoc.; Ὦλπις, ὁ, Anth.

OLŪRUS, Ὄλουρος, ου, ὁ, Xen.

OLYMPIA, 'Ολυμπία, ας, ἡ, Pind.; *at Olympia*, 'Ολυμπίασι, Thuc.; *to Olympia*, 'Ολυμπίαζε, Andoc.; *from Olympia*, 'Ολυμπίαθεν, Steph.; adj., *of* or *celebrated at Olympia, Olympian*, 'Ολυμπιακός, ή, όν, Thuc.; 'Ολυμπικός, ή, όν, Ar.; pecul. fem. 'Ολυμπιάς, άδος, ἡ, Pind.; *the Olympic games*, 'Ολυμπιακὸς ἀγών, ὁ, Thuc.; 'Ολύμπια, τά, and 'Ολυμπιάς, άδος, ἡ, Pind.

OLYMPIAS, 'Ολυμπιάς, άδος, ἡ, Arr. *Vid.* First Part, p. 384.

OLYMPICHUS, 'Ολύμπιχος, ου, ὁ, Dem.

OLYMPIODŌRUS, 'Ολυμπιόδωρος, ου, ὁ, Hdt.

OLYMPUS, MOUNT, Ὄλυμπος, Ep. and Ion. Οὔλ., ου, ὁ, Hom.; *to Olympus*, Οὔλυμπόνδε, Id.; adj., *of* or *belonging to Olympus, Olympian*, 'Ολύμπιος, ον, Hom.; 'Ολυμπικός, ή, όν, Hdt.; *temple of Olympian Jove*, 'Ολυμπιεῖον, τό, Paus., etc.; 'Ολύμπιον, τό, Plat.

OLYNTHUS, Ὄλυνθος, ου, ἡ, Hdt.; adj., *Olynthian*, 'Ολύνθιος, α, ον, Thuc.; 'Ολυνθιακός, ή, όν, Dem.

OMARES, 'Ωμάρης, ους, ὁ, Arr.

OMPHĂLE, 'Ομφάλη, ης, ἡ, Soph.

OMPHALION, 'Ομφαλίων, ωνος, ὁ, Paus.

ONATAS, 'Ονάτας, ᾱ (Dor. = 'Ονήτης), ὁ, Paus.

ONCHESTUS, 'Ογχηστός, οῦ, ὁ, Hom.; adj., *Onchestian*, 'Ογχήστιος, α, ον, Pind.

ONESICRITUS, 'Ονησίκριτος, ου, ὁ, Arr.

ONESILUS, 'Ονήσιλος, ου, ὁ, Hdt.

ONESIMUS, 'Ονήσιμος, ου, ὁ, Anth., N. T.

ONESIPHORUS, 'Ονησίφορος, ου, ὁ, N. T.

ONETES, 'Ονήτης, ου, ὁ, Hdt.

ONĒTOR, 'Ονήτωρ, ορος, ὁ, Hom.

ONETORIDES, 'Ονητορίδης, ου, ὁ, Thuc.

ONEUM, MOUNT, Ὄνειον ὄρος, τό, Thuc., also in pl. Ὄνεια ὄρη, τά, Strab.

ONOMACLES, 'Ονομακλῆς, έους, ὁ, Thuc., Xen.

ONOMACRITUS, 'Ονομάκριτος, ου, ὁ, Hdt.

ONOMANTIUS, 'Ονομάντιος, ου, ὁ, Xen.

ONOMARCHUS, 'Ονόμαρχος, ου, ὁ, Dem.

ONOMASTUS, 'Ονόμαστος, ου, ὁ, Hdt.

ONOSANDER, 'Ονόσανδρος, ου, ὁ, Suid.

ONUPHITIC NOME, THE, 'Ονουφίτης νομός, ο, Hdt.

OPHELTES, 'Οφέλτης, ου, ὁ, Paus., etc.

OPHELTIUS, 'Οφέλτιος, ου, ὁ, Hom.

OPHIES or OPHIONES, THE, 'Οφιεῖς or 'Οφιονεῖς, έων, οἱ, Thuc.

OPHION, 'Οφίων, ωνος, ὁ, Ap. Rh.

OPHIR, Σωφίρ or Σουφίρ, LXX.

OPHRYNĒUM, 'Οφρύνειον (or -ιον, Xen.), ου, τό, Hdt.; adj., *Ophrynean*, 'Οφρύνειος, α, ον, Lyc.

OPICI, THE, 'Οπικοί, ῶν, οἱ, Thuc.; adj., *Opican*, 'Οπικός, ή, όν, Anth.

OPIS, Ὦπις, ιδος, ἡ, Xen.

OPŌRA, 'Οπώρα, ας, ἡ, Ar.

OPPIAN, 'Οππιανός, οῦ, ὁ, Suid.

OPS, Ὤψ, 'Ωπός, ὁ, Hom.

OPUS, 'Οπόεις contd. 'Οποῦς, όεντος contd. οῦντος, ὁ, Pind.; *the inhabitants of Opus*, 'Οπούντιοι, οἱ, Strab.; adj., *Opuntian*, 'Οπούντιος, α, ον, Id.

ORANGE, *vid.* ARAUSIO.

ORBĒLUS, MOUNT, Ὄρβηλος, ου, ὁ, Hdt.

ORCHOMENUS, 'Ορχομενός, οῦ, ὁ, Thuc.; also ἡ; adj., *Orchomenian*, 'Ορχομένιος, α, ον, Strab.; *the territory of Orchomenus*, 'Ορχομενία, ας, ἡ, Id.

ORCUS, ῞Αιδης, ου, ὁ, Tragg.

ORDESSUS, THE, 'Ορδησσός, οῦ, ὁ, Hdt.

OREADS, THE, *vid.* NYMPHS.

ORESBIUS, 'Ορέσβιος, ου, ὁ, Hom.

ORESTÆ, THE, 'Ορέσται, ῶν, οἱ, Thuc.; *the territory of the Orestæ*, 'Ορεστιάς, άδος, ἡ, Strab., and 'Ορεστίς, ίδος, ἡ, Arr.; adj., *Orestian*, 'Ορεστικός, ή, όν, Id.

ORESTES, 'Ορέστης, ου Ep. αο, ὁ, Hom., etc.; *temple of Orestes*, 'Ορέστειον, ου, τό, Luc.

ORESTEUM, 'Ορέστειον, ου, τό, Hdt., Eur.

OREŪS, 'Ωρεός, οῦ, ὁ and ἡ, Xen.; *the inhabitants of Oreus*, 'Ωρεῖται, ῶν, οἱ, Id.; *the territory of Oreus*, 'Ωρία ας, ἡ, Strab.

ORGES, Ὄργης, εος, ὁ, Hdt.

ORGETORIX, 'Ορκέτοριξ, ιγος, ὁ, Dio C.

ORIBASIUS, 'Ορειβάσιος, ου, ὁ, Anth.

ORICUM, 'Ωρικόν, οῦ, τό, Strab.; Ὤρικος, ου, ὁ, Steph.; also Ὤρικος λιμήν, Hdt.; adj., *of Oricum*, 'Ωρίκιος, α, ον, Nic.

ORICUS, Ὤρικος, ου, ὁ, Hdt.

ORIGEN, 'Ωριγένης, ους, ὁ, Anth.

ORĪON, 'Ωρίων, ωνος, ὁ, Hom., etc.; poet. also 'Ωαρίων, ὁ, Pind.

ORĪTHYIA, 'Ωρείθυια, ας, ἡ, Hom., Hdt., etc.

ORLEANS, Γήναβον, ου, τό, Strab.; Κήναβον, τό, Ptol.

ORMENIUM, 'Ορμένιον, ου, τό, Hom.

ORMENUS, Ὄρμενος, ου, ὁ, Hom.; *son of Ormenus*, 'Ορμενίδης, ου, ὁ, Id.

ORMUZD, *vid.* OROMAZES.

ORNEÆ, 'Ορνεαί, poet. 'Ορνειαί, ῶν, αἱ, Hom., etc.; *the inhabitants of Orneæ*, 'Ορνεᾶται, ῶν, οἱ, Hdt.

ORNEUS, 'Ορνεύς, έως, ὁ, Paus.

ORNYTION, 'Ορνυτίων, ωνος, ὁ, Paus.

ORNYTUS, Ὄρνυτος, ου, ὁ, Ap. Rh.; *son of Ornytus*, 'Ορνυτίδης, ου, ὁ, Id.

OROBIÆ, 'Οροβίαι, ῶν, αἱ, Thuc.

OROBIUS, 'Ορόβιος, ου, ὁ, Ath.

ORODES, 'Ορώδης, ου, ὁ, Strab.

ORŒDUS, Ὄροιδος, ου, ὁ, Thuc.

ORŒTES, 'Οροίτης, ου, ὁ, Hdt.

OROMAZES (Ormuzd), 'Ωρομάζης, ου, ὁ, Plat.

OROMEDON, 'Ωρομέδων, οντος, ὁ, Hdt.

ORONDATES, 'Ορονδάτης, ου, ὁ, Suid.

ORONTES, 'Ορόντης and 'Ορόντας, ου and α, ὁ, Xen., Dem., etc.

ORŌPUS, 'Ωρωπός, οῦ, ὁ, Hdt.; *the inhabitants of Oropus*, 'Ωρώπιοι, οἱ, Steph.; *the territory of Oropus*, 'Ωρωπία, ας, ἡ, Thuc.

ORPHEUS, 'Ορφεύς, έως, ὁ, Æsch.; adj., *of* or *belonging to Orpheus, Orphic*, Ὀρφειος, α, ον, Plat.; 'Ορφικός, ή, όν, Apollod.

ORSEAS, 'Ορσέας, ου and α, ὁ, Pind.

ORSILOCHUS, 'Ορσίλοχος, ου, ὁ, Hom., etc.

ORSIPHANTUS, 'Ορσίφαντος, ου, ὁ, Hdt.

ORSIPPUS, Ὄρσιππος, ου, ὁ, Xen.

ORTHAGORAS, 'Ορθαγόρας, ου, ὁ, Plat.

ORTHE, Ὄρθη, ης, ἡ, Hom.

ORTHOBULUS, 'Ορθόβουλος, ου, ὁ, Lys.

ORTHRUS, Ὄρθρος, ου, ὁ, Hes.

ORTYGIA, 'Ορτυγία, ας, ἡ, Hom., Pind., etc.

ORUS, Ὦρος, ου, ὁ, Hom., Hdt., etc.

OSCI, THE, Ὄσκοι, ων, οἱ, Strab.

OSCIUS, THE, Ὄσκιος, ου, ὁ, Thuc.

OSĪRIS, Ὄσῖρις, ιδος, ὁ, Hdt.

OSISMII, 'Οσίσμιοι, ων, οἱ, Strab.

OSRHOĒNE, 'Οσροηνή, ῆς, ἡ, Steph.

OSROËS, 'Οσρόης, ου, ὁ, Dio C.

OSSA, MOUNT, Ὄσσα, ης, ἡ, Hom.; adj., *of* or *relating to Ossa, Ossean*, 'Οσσαῖος and -εῖος, α, ον, Call.

OSTIA, 'Ωστία, ας, ἡ, Diod., and Ὤστια, ων, τά, Steph.; *an inhabitant of Ostia*, 'Ωστιάτης and Ὤστιος, ου, ὁ, Id.

OTANES, 'Οτάνης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

OTASPES, 'Οτάσπης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

OTHO, Ὄθων, ωνος, ὁ, Dio C.

OTHRYADES, 'Οθρυάδης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

OTHRYONEUS, 'Οθρυονεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.

OTHRYS, MOUNT, Ὄθρυς, υος, ἡ, Hes., Hdt., etc.

OTRERE, 'Οτρήρη, ης, ἡ, Ap. Rh.

OTREUS, 'Οτρεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.

OTRYNE, 'Οτρύνη, ης, ἡ (or 'Οτρυνεῖς, έων, οἱ), Dem.; *one of* (the deme) *Otryne*, 'Οτρυνεύς, έως, ὁ, Id.; adj., *Otrynian*, 'Οτρυνικός, ή, όν, Antiphon.

OTRYNTEUS, 'Οτρυντεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.; *son of Otrynteus*, 'Οτρυντείδης, ου, ὁ, Hom.

OTUS, Ὦτος, ου, ὁ, Hom., Pind.

OTYS, Ὄτυς, υος, ὁ, Xen.

OXUS, THE, Ὦξος, ου, ὁ, Arr., Strab.

OXYARTES, 'Οξυάρτης, ου, ὁ, Arr.

OXYCANUS, 'Οξυκανός, οῦ, ὁ, Arr.

OXYLUS, Ὄξυλος, ου, ὁ, Arist., etc.

OXYPORUS, 'Οξύπορος, ου, ὁ, Apollod.

OZIAS, 'Οζίας, ου, ὁ, LXX.

OZOLÆ, THE (Locri), 'Οζόλαι, ῶν, οἱ, Strab. *Vid.* LOCRI.

P.

PACATE, Πακάτη, ης, ἡ, Luc.

PACHES, Πάχης, ητος, ὁ, Thuc.

PACHYNUS (mod. *Cape Passaro*), Πάχῡνος, ου, ὁ and ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Pachynus*, Παχύνιος, α, ον, Anth.; Παχῡνικός, ή, όν, Ath. [also ῠ in Dion. P.]

PACORUS, Πάκορος, ου, ὁ, Strab.

PACTOLUS, Πακτωλός, οῦ, ὁ, Hdt., Soph.; adj., *of* or *belonging to the Pactolus*, Πακτώλιος, α, ον, Lyc.; pecul. fem. Πακτωλίς, ίδος, Nonn.

PACTYES, Πακτύης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt., Paus.

PADUA, *vid.* PATAVIUM.

PADUS (mod. *Po*), Πάδος, ου, ὁ, Polyb.

PÆAN, *vid.* APOLLO.

PÆANIA, Παιανία, ας, ἡ, Harpoc.; Παιανιεὺς δῆμος, ὁ, Hdt.; *of* (the deme) *Pæania*, Παιανιεύς, έως, ὁ, Dem.

PÆDARITUS, Παιδάριτος, ου, ὁ, or Πεδάριτος, Thuc.

PÆON, Παιών, ῶνος, Ep. Παιήων, ονος, ὁ, Hom.; also Παίων, ονος, ὁ, Paus.; *son of Pæon*, Παιονίδης, ου, ὁ, Id.

PÆONIA, Παιονία, ας, ἡ, Hom., etc.; *the Pæonians*, Παίονες, ων, οἱ, Id.; adj., *Pæonian*, Παιονικός, ή, όν, Hdt.; pecul. fem. Παιονίς, ίδος, Id.

PÆSTUM, Παῖστος, ου, ἡ, Strab.; earlier Ποσειδωνία, ας, ἡ, Id.; adj., *of* or *belonging to Pæstum*, Παιστᾱνός, ή, όν, Id.; *gulf of Pæstum* (mod. *Gulf of Salerno*), Παιστᾱνὸς κόλπος, ὁ, Id.; Ποσειδωνιάτης κόλπος, ὁ, Id.

PÆSUS, Παισός, οῦ, ἡ, Hom., Hdt.; *an inhabitant of Pæsus*, Παισηνός, ὁ, Strab.

PÆTI, THE, Παῖτοι, ων, οἱ, Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to the Pæti*, Παιτικός, ή, όν, Arr.

PÆTUS, Παῖτος, ου, ὁ, Dio C.

PAGASÆ, Πᾰγᾰσαί, ῶν, αἱ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Pagasæ*, Πᾰγᾰσαῖος, α, ον, poet. -ήϊος, Hes., Ap. Rh.; pecul. fem. Παγασηΐς, ίδος, Id.; *Gulf of Pagasæ*, Παγασαῖος, Παγασίτης, or Παγασητικὸς κόλπος, ὁ, Dem., Strab.

PAGONDAS, Παγώνδας, ου, ὁ, Thuc., Xen.

PALÆMON, Παλαίμων, ονος, ὁ, Eur., etc.; adj., *of* or *belonging to Palæmon*, Παλαιμόνιος, α, ον, Inscr.

PALÆPHATUS, Παλαίφατος, ου, ὁ, Suid.

PALAMEDES, Παλαμήδης, ους, ὁ, Eur., etc.; adj., *of* or *belonging to Palamedes*, Παλαμηδικός, ή, όν, Ar.

PALATINE HILL, THE, Παλάτιον, ου, τό, Strab.; Παλλάντιον, ου, τό, Paus.; Παλλάντιος λόφος, ὁ, Æl.

PALE or PALES, Παλεῖς, έων, οἱ, Strab.; Παλοῦς, οῦντος, ὁ, Polyb.; Πάλη, ης, ἡ, Schol.; *inhabitants of Pale*, Παλεῖς, έων, οἱ, Hdt., etc.

PALERMO, *vid.* PANORMUS.

PALESTINE, Παλαιστίνη, ης, ἡ, Hdt., etc.; also ἡ Παλαιστίνη Συρίη, Hdt.; *the inhabitants of Palestine*, Παλαιστῖνοι, ων, and -τηνοί, ῶν, οἱ, Joseph.

PALICI, THE, Παλῑκοί, ῶν, οἱ, Æsch.

PALINURUS, Παλίνουρος, ου, ὁ, Strab.

PALLADIUM, Παλλάδιον, ου, τό, Hdt.

PALLADIUS, Παλλάδιος, ου, ὁ, Suid.

PALLANTIUM, Παλλάντιον, ου, τό, Hes., Paus.; *the inhabitants of Pallantium*, Παλλαντιεῖς, έων, οἱ, Paus.; adj., *of* or *belonging to Pallantium*, Παλλαντικός, ή, όν, Paus.

PALLAS, Πάλλας, αντος, ὁ, h., Hes., etc.; *son* or *descendant of Pallas*, Παλλαντίδης, ου, ὁ, esp. in pl., Eur.;—(the goddess), *vid.* MINERVA.

PALLENE, Παλλήνη, ης, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Pallene*, Παλλήναιος and Παλλήνιος, α, ον, Ap. Rh., Lyc.; *of* (the deme) *Pallene*, Παλληνεύς, έως, ὁ, pecul. fem. Παλληνίς, ίδος, Hdt.

PALMA, Πάλμα, ης, ἡ, Strab.

PALMYRA, Πάλμῡρα, ας, ἡ, Steph.; *an inhabitant of Palmyra*, Παλμυρηνός, οῦ, ὁ, Id.

PALMYS, Πάλμυς, υος, ὁ, Hom.

PAMILLUS, Πάμιλλος, ου, ὁ, Thuc.

PAMISUS, THE, Πάμῑσος, ου, ὁ, Hdt., Strab.

PAMMENES, Παμμένης, ους, ὁ, Dem.

PAMMON, Πάμμων, ωνος, ὁ, Hom.

PAMPHILE, Παμφίλη, ης, ἡ, Ath.

PAMPHILUS, Πάμφιλος, ου, ὁ, Xen., Ar.

PAMPHOS, Πάμφως, ω, ὁ, Paus.

PAMPHYLIA, Παμφῡλία, ας, ἡ, Hdt., etc.; *the Pamphylians*, Πάμφῡλοι, ων, οἱ, Æsch.; Παμφύλιοι, οἱ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Pamphylia*, *Pamphylian*, Παμφυλιακός and Παμφυλικός, ή, όν, Plut.; Παμφύλιος, α, ον, Strab.; pecul. fem. Παμφυλίς, ίδος, Dion. P.

PAMPHYLUS, Πάμφῡλος, ου, ὁ, Pind.

PAN, Πάν, ᾱνός, ὁ, h., Hdt., etc., in pl. Πᾶνες, Plat.; adj., *of* or *belonging to Pan*, Πανικός, ή, όν, Plut.; Πανεῖος, α, ον, Strab.; esp. *panic fears*, Πανεῖα, τά (sc. δείματα), Hdt., Luc.; Πανικαὶ ταραχαί, αἱ, Plut.; pecul. fem. Πανιάς, άδος, Nonn.

PANACEA, Πανάκεια, ας, ἡ, Ar.

PANACRA, Πάνακρα, ων, τά, Call.

PANACTUM, Πάνακτον, ου, τό, Thuc.

PANÆTIUS, Παναίτιος, ου, ὁ, Hdt., etc.

PANARETUS, Πανάρετος, ου, ὁ, Ath.

PANATHENAIC FESTIVAL, THE, Παναθήναια, ων, τά, Hdt.; adj., *Panathenaic*, Παναθηναϊκός, ή, όν, Thuc.

PANDAREUS, Πανδάρεος, ου, ὁ, Hom.

PANDARUS, Πάνδᾰρος, ου, ὁ, Hom.

PANDATARIA, Πανδαταρία, ας, ἡ, Strab.

PANDION, Πανδΐων, ονος, ὁ, Thuc., Dem.; *son of Pandion*, Πανδιονίδης, ου, ὁ, Dion. P.; *daughter of Pandion*, Πανδιονίς, ίδος, ἡ, Hes.; also as fem. adj., Dem.

PANDORA, Πανδώρα, ας, ἡ, Hes.

PANDOSIA, Πανδοσία, ας, ἡ, Dem.

PANDROSUS, Πάνδροσος, ου, ἡ, Paus.; *temple of Pandrosus*, Πανδρόσιον, ου, τό, Apollod.

PANGÆUS, MOUNT, Παγγαῖον, ου, τό, Hdt., Pind., etc.

PANIONIUM, Πανιώνιον, ου, τό, Strab.; *the Panionian festival*, Πανιώνια, ων, τά, Hdt.

PANNONIANS, THE, Παννόνιοι, ων, οἱ, Strab.; *Pannonia*, Παννονία, ας, ἡ, Ptol.

PANOPE, Πανόπη, ης, ἡ, Hom., etc.;—(city), Id., also Πανοπεύς, έως, ὁ, Strab., and Πανοπέων πολις, ἡ, Hdt.

PANOPEUS, Πανοπεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.; *son of Panopeus*, Πανοπηϊάδης, ου, ὁ, Anth.; *daughter of Panopeus*, Πανοπηΐς, ίδος, ἡ, Plut.

PANORMUS (mod. *Palermo*), Πάνορμος, ου, ὁ, Thuc., etc.; *an inhabitant of Panormus*, Πανορμίτης, ου, ὁ, fem. Πανορμῖτις, ιδος, Polyb.

PANSA, Πάνσας, α, ὁ, Plut.

PANTACLES, Πανταклῆς, έους, ὁ, Ar., Xen.

PANTÆNETUS, Πανταίνετος, ου, ὁ, Dem.

PANTALEON, Πανταλέων, οντος, ὁ, Hdt.

PANTHEA, Πάνθεια, ας, ἡ, Xen.

PANTHEON, Πάνθειον, Arist., or Πάνθεον, ου, τό, Byz.

PANTHUS, Πάνθοος contd. Πάνθους, ου, ὁ, Hom.; *son of Panthus*, Πανθοΐδης, ου, ὁ, Id.

PANTICAPÆUM, Παντικάπαιον, ου, τό, Dem.; *inhabitant of Panticapæum*, Παντικαπαῖοι, οἱ, Strab.

PANTITES, Παντίτης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

PANYASIS, Πανύασις, ιδος, ὁ, Paus., etc.

PAPHLAGONIA, Παφλαγονία, ας, ἡ, Xen.; *the Paphlagonians*, Παφλαγόνες, ων, οἱ (in sing. Παφλαγών), Hom., etc.; adj., *Paphlagonian*, Παφλαγονικός, ή, όν, Xen., etc.

PAPHOS, Πάφος, ου, ἡ, Hom.; adj., *Paphian*, Πάφιος, α, ον, Theoc.

PAPIAS, Παπίας, ου, ὁ, Eccl.

PAPIRIA, Παπιρία, ας, ἡ, Plut.

PAPIRIUS, Παπίριος, ου, ὁ, Suid.

PAPPUS, Πάππος, ου, ὁ, Suid.

PAPREMIS, Πάπρημις, ιος, ἡ, Hdt.

PARADISE, Παράδεισος, ου, ὁ, N.T.

PARALI, Πάραλοι, ων, οἱ, Hdt., also Παράλιοι, οἱ, Thuc.

PARALUS, Πάραλος, ου, ἡ, Hdt., Thuc.;—(man's name), ὁ, Plat., etc.

PARAPOTAMIA, Παραποταμία, ας, ἡ, Hdt.

PARCÆ, Μοῖραι, ῶν, αἱ, Hom.

PARIS, Πάρις, ιδος and ιος, ὁ, Hom.; Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, Id. Epith. γυναιμανής, δύσπαρις, ἠπεροπευτής, δῖος, παρθενοπίπης.

PARIS (city), Λουκοτοκία, ας, ἡ, Strab.; Παρισίων Λουκοτεκία, ἡ, Ptol.; *the Parisians*, Παρίσιοι, ων, οἱ, Strab.

PARIUM, Πάριον, ου, τό, Hdt.; *the inhabitants of Parium*, Παριᾱνοί Ion. -ηνοί, ῶν, οἱ, Id.

PARMA, Πάρμα, ης, ἡ, Strab.; *the inhabitants of Parma*, Παρμησταί, ῶν, οἱ, Id.; adj., *of* or *belonging to Parma*, Παρμαῖος or -μᾱνός, Steph.

PARMENIDES, Παρμενίδης, ου, ὁ, Plat.

PARMENIO, Παρμενίων, ωνος, ὁ, Dem.

PARMENISCUS, Παρμενίσκος, ου, ὁ, Dem.

PARMENON, Παρμένων, οντος (also ωνος), ὁ, Dem., etc.

PARMIS, Πάρμις, ιδος, ὁ, Anth.

PARMYS, Πάρμυς, υος, ἡ, Hdt.

PARNASSUS, Παρνᾱσός Ion. -νησός, later -νασσός, οῦ, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Parnassus*, Παρνᾱσιος and -νάσσιος, α, ον, also ος, ον, Eur., etc.; pecul. fem. Παρνᾱσίς, ίδος, and Παρνασιάς, άδος, Orph., Eur.; Παρνασσιακός, ή, όν, Steph.; *the inhabitants of Parnassus*, Παρνάσσιοι, οἱ, Strab.; Παρνασσεῖς, έων, οἱ, Steph. Epith. δικόρυφος, δικάρηνος, δίλοφος, νιφόβολος, νιφόεις.

Parnes, Mount, Πάρνης, ηθος, ἡ, Ar.; adj., *of* or *belonging to Parnes*, Παρνήθιος, α, ον, Steph.

Paropamisus, Παροπάμῑσος, ου, ὁ, Strab., also Παραπ., Arr.; *dwellers on Paropamisus*, Παροπαμισάδαι, ῶν, οἱ, Id.

Paros, Πάρος, ου, ἡ, h., Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Paros*, *Parian*, Πάριος, α, ον, Pind.

Parrhasia, Παῤῥασία, ας, ἡ, Hom.; *the inhabitants of Parrhasia*, Παῤῥάσιοι, οἱ, Xen.

Parrhasius, Παῤῥάσιος, ου, ὁ, Xen.

Parthenia, Παρθενία, ας, ἡ, Call., Ath.

Parthenis, Παρθενίς, ίδος, ἡ, Anth.

Parthenium, Παρθένιον, ου, τό, Xen., etc.

Parthenius, Παρθένιος, ου, ὁ, Anth., etc.

Parthenon, the, Παρθενών, ῶνος, ὁ, Dem.

Parthenopæus, Παρθενοπαῖος, ου, ὁ, Æsch.

Parthenope, Παρθενόπη, ης, ἡ, Arist. *Vid.* Naples.

Parthians, the, Πάρθοι, ων, οἱ, Hdt., etc.; Παρθυαῖοι, οἱ, Strab.; *the country of the Parthians*, *Parthia*, Παρθυαία, ας, ἡ, Polyb.; Παρθία, ἡ, Hdn.; Παρθυηνή, ῆς, ἡ, Strab.; adj., *Parthian*, Πάρθιος, α, ον, Anacr.; Παρθικός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Παρθίς, ίδος, Luc.

Parysatis, Παρύσᾰτις, ιδος, ἡ, Xen.

Pasargadæ, Πασαργάδαι, ῶν, αἱ, Strab.; *the Pasargadæ*, Πασαργάδαι, οἱ, Hdt.

Paseas, Πασέας, ου, ὁ, Dem.

Pasias, Πασίας, ου, ὁ, Ar.

Pasicles, Πασικλῆς, έους, ὁ, Hdt., etc.

Pasicrates, Πασικράτης, ους, ὁ, Plut., etc.

Pasion, Πᾱσίων, ωνος, ὁ, Xen., etc.

Pasiphae, Πᾱσιφάη, ης, ἡ, Ap. Rh.

Pasiphon, Πᾱσιφῶν, ῶνος, also ῶντος, ὁ, Dem., Plut.

Pasitelidas, Πασιτελίδας, ου and α, ὁ, Thuc.

Pasithea, Πᾱσιθέα, ας, ἡ, Hom., etc.

Pasithoë, Πᾱσιθόη, ης, ἡ, Hes.

Patagyas, Παταγύας, ου, ὁ, Xen.

Pataïcus, Παταϊκος, ου, ὁ, Hdt.

Patala, Πάταλα or Πάτταλα, τά, Arr., Strab.

Patara, Πάτᾰρα, ων, τά, Xen., etc.; *an inhabitant of Patara*, Παταρεύς, έως, ὁ, Id.; adj., *of* or *belonging to Patara*, Παταρικός, ή, όν, Luc.; Παταρήϊος, η, ον, poet. ap. Steph.; pecul. fem. Παταρηΐς, ίδος, Dion. P.

Patavium (mod. *Padua*), Παταούϊον, ου, τό, Strab.; *the inhabitants of Patavium*, Παταουϊνοί, ῶν, οἱ, Id.

Patmos, Πάτμος, ου, ἡ, Thuc., Strab.

Patræ (mod. *Patras*), Πάτραι, ῶν, αἱ, Thuc.; *an inhabitant of Patræ*, Πατρεύς, έως, ὁ, Id.; Πατραιεύς, έως, ὁ, Polyb.

Patricius, } Πατρίκιος, ου, ὁ,
Patrick, } Phot.

Patro, Πατρώ, οῦς, ἡ, Apollod.

Patrocles, Πατροκλῆς, έους poet. also -κλῆος, Ar., Plat., Theoc., etc.

Patroclus, Πάτροκλος, ου, ὁ, Ep. gen. οιο also -κλῆος, voc. -όκλεις, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Patroclus*, Πατρόκλειος, α, ον, Parœm., Æl.

Patron, Πάτρων, ωνος, ὁ, Paus.

Paul, Παῦλος, ου, ὁ, N.T. *Vid.* Paulus.

Paula, Παῦλα, ης, ἡ, Anth.

Paulinus, Παυλῖνος, ου, ὁ, Anth.

Paulus, Παῦλος, ου, ὁ, Polyb., etc.

Pausanias, Παυσανίας, ου, ὁ, Hdt., Thuc., etc.

Pausias, Παυσίας, ου, ὁ, Paus.

Pausimachus, Παυσίμαχος, ου, ὁ, Ath.

Pauson, Παύσων, ωνος, ὁ, Ar.

Pavia, Τίκῑνον, ου, τό, Strab.

Pax Augusta, Παξ-αυγούστα, ἡ, Strab.

Pedæus, Πηδαῖος, ου, ὁ, Hom.

Pedanius, Πεδάνιος, ου, ὁ, Phot.

Pedasa, Πήδασα, ων, τά, Hdt., etc.; *the inhabitants of Pedasa*, Πηδασεῖς, έων, οἱ, Strab.

Pedasus, Πήδᾰσος, ου, ἡ, Hom.; *an inhabitant of Pedasus*, Πηδασεύς, έως, ὁ, Steph.; — (man's name), ὁ, Hom.; *son of Pedasus*, Πηδασίδης, ου, ὁ, Steph.

Pegæ, *vid.* Pagæ.

Pegasus, Πήγᾰσος, ου, ὁ, Hes., etc.; adj., *of* or *relating to Pegasus*, Πηγάσειος, and Πηγάσιος, α, ον, Ar.; pecul. fem. Πηγασίς, ίδος, Anth.

Pelagius, Πελάγιος, ου, ὁ, Phot.; *followers of Pelagius*, Πελαγιανισταί, ῶν, οἱ, Id.

Pelagon, Πελάγων, οντος, ὁ, Hom., etc.

Pelasgi, the, Πελασγοί, ῶν, οἱ, Hom., Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to the Pelasgi*, *Pelasgic*, Πελασγικός, ή, όν, Hom., etc.; Πελάσγιος, α, ον, Æsch.; Πελασγός, ή, όν, Eur.; pecul. fem. Πελασγίς, ίδος, Ap. Rh.; Πελασγιάς, άδος, Call.; *the land of the Pelasgi*, Πελασγία, ας, ἡ, Hdt., Eur.

Pelasgiotis, Πελασγιῶτις, ιδος, ἡ, Strab.; *the Pelasgiotæ*, Πελασγιῶται, οἱ, Id.

Pelasgus, Πελασγός, οῦ, ὁ, Æsch.

Pelegon, Πηλεγών, όνος, ὁ, Hom.

Peleus, Πηλεύς, έως Ep. and Ion. ῆος, ὁ, Hom., etc.; *son of Peleus*, Πηλείδης, and Πηληϊάδης, ου Ep. αο, εω, and Πηλείων, ωνος, ὁ, Hom., Dor. Πηλεΐδας, α, ὁ, Pind.; adj., *of* or *belonging to Peleus*, Πήλειος, α, ον, Anth., Ep. and Ion. Πηλήϊος, η, ον, Hom.

Pelias, Πελίας, ου, Ion. -λίης, εω, Hom., etc.; fem. adj., *of* or *belonging to Pelias*, Πελιάς, άδος, Eur.

Peligni, the, Πελιγνοί, ῶν, οἱ, Strab.

Pelion, Mount, Πήλιον, ου, τό, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Pelion*, Πηλιακός, ή, όν, Anth.; pecul. fem. Πηλιάς, άδος, Hom., etc.; Πηλιῶτις, ιδος, Eur.

Pella, Πέλλα, ης, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Pella*, Πελλαῖος, ου, ὁ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Pella*, Πελλαῖος, α, ον, Luc.

Pellene, Πελλήνη, ης, Dor. Πελλάνᾱ, ἡ, Hom., etc.; *an inhabitant of Pellene*, Πελληνεύς, έως, ὁ, Thuc.; adj., *of* or *belonging to Pellene*, Πελληναῖος, α, ον, Æschin.; Πελληνικός, ή, όν, Strab.

Pellichus, Πέλλιχος, ου, ὁ, Thuc.

Pelopea, Πελόπεια, ας, ἡ, Ap. Rh.

Pelopidas, Πελοπίδας, ου, ὁ, Xen.

Peloponnesus, Πελοπόννησος, ου, ἡ, h., Hdt., etc.; adj., *Peloponnesian*, Πελοποννησιακός, ή, όν, Plat.; Πελοποννήσιος, α, ον, Thuc.; *in the Peloponnesian dialect*, Πελοποννησιστί, Theoc.

Pelops, Πέλοψ, οπος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Pelops*, Πελοπίδης, ου, ὁ, Trag.; Πελοπηϊάδης, ὁ, Pind.; adj., *of* or *belonging to Pelops*, Πελόπιος, α, ον, Eur., Ep. Πελοπήϊος, η, ον, Ap. Rh.; pecul. fem. Πελοπίς, ίδος, and Πελοπηΐς, ίδος, Ap. Rh. Epith. Ἐνετήϊος, πλήξιππος, Ταντάλειος.

Pelorus, Πέλωρος, ου, ὁ, Strab.; Πελωρίς, ίδος, ἡ, Thuc.; Πελωριάς, άδος, ἡ, Polyb.

Peltæ, Πέλται, ῶν, αἱ, Xen.; adj., *of* or *belonging to Peltæ*, Πελτινός, η, ον, Strab.

Pelusium, Πηλούσιον, ου, τό, Hdt., etc.; *an inhabitant of Pelusium*, Πηλουσιώτης, ου, ὁ, Luc.; adj., *of* or *belonging to Pelusium*, *Pelusiac*, Πηλούσιος, α, ον, Hdt., and Πηλουσιακός, ή, όν, Id.

Peneleus, Πηνέλεως, ω Ep. gen. έοιο, ὁ, Hom.

Penelope, Πηνελόπη, ης, ἡ, Hdt., etc., Ep. Πηνελόπεια, ἡ, Hom.; Πενελόπη, ἡ, Anth.

Penestæ, Πενέσται, ῶν, οἱ, Ar.

Penēus, the, Πηνειός, οῦ, ὁ, Hom., etc.

Pentapolis, Πεντάπολις, εως, ἡ, Hdt.

Pentele, Πεντελή, ῆς, ἡ, Steph.; adj., *of* or *belonging to Pentele*, Πεντελικός, ή, όν, Anth., also Πεντελήσιος, α, ον, Paus.; adv., *in Pentele*, Πεντέλησιν, Plut.

Pentelicus, Mount, Πεντελικὸν ὄρος, τό, Paus. *Vid.* foreg.

Penthesilea, Πενθεσίλεια, ας, ἡ, Paus.

Pentheus, Πενθεύς, έως, ὁ, Eur.

Penthilus, Πενθίλος, ου, ὁ, Arist.

Peparethus, Πεπάρηθος, ου, ἡ, h., Thuc.; *the inhabitants of Peparethus*, Πεπαρήθιοι, οἱ, Dem.

Pephredo, Πεφρηδώ, οῦς, ἡ, Hes.

Peræa, Περαία, ας, ἡ, Polyb.

Percote, Περκώτη, ης, ἡ, Hom., etc., also Περκώπη, ἡ, Xen.

Perdiccas, Περδίκκας, ου, ὁ, Hdt., etc.

Perdix, Πέρδιξ, ικος, ὁ, Ar., etc.; adj., *of* or *relating to Perdix*, Περδίκειος, ον, Suid.

Peregrine, Περεγρῖνος, ου, ὁ, Luc.

Perga, Πέργη, ης, ἡ, Call.; *inhabitants of Perga*, Περγαῖοι, οἱ, Steph.

Pergamum, Πέργαμον, ου, τό, Strab., also Πέργαμος, ἡ, Luc.; adj., *of* or *belonging to Pergamum*, *Pergamene*, Περγαμηνός, ή, όν, Strab.

Pergamus, Πέργᾰμος, ου, ἡ, Hom.; Πέργαμον, ου, τό, Tragg., Hdt.; also pl. Πέργᾰμα, ων, τά, Eur.; adj., *of* or *relating to Pergamus*, *Pergamian*, Περγάμιος, α, ον, Anth.

Periander, Περίανδρος, ου, ὁ, Hdt., etc.

Peribœa, Περίβοια, ας, ἡ, Hom., etc.

Periclea, Περίκλεια, ας, ἡ, Anth.

Pericles, Περικλῆς, έους, ὁ, Hdt., Thuc., Ar.

Periclides, Περικλείδης, ου, ὁ, Ar.

Periclitus, Περίκλειτος, ου, ὁ, Plut.

Periclymenus, Περικλύμενος, ου, ὁ, Hom., Eur.

Periclytus, Περίκλῠτος, ου, ὁ, Paus.

Perictione, Περικτιόνη, ης, ἡ, Æl.

Perieres, Περιήρης, ους, ὁ, Hom., etc.

Perilaüs, Περίλαος, ου, ὁ, Ion. Περίλεως, ὁ, Hdt., Dem., etc.

Perimede, Περιμήδη, ης, ἡ, Paus., etc.

Perimedes, Περιμήδης, ους, ὁ, Hom., etc.

Perinthus, Πέρινθος, ου, ἡ, Hdt.; *the inhabitants of Perinthus*, Περίνθιοι, ων, οἱ, Xen.

Peripatetics, the, *vid.* First Part, p. 402.

Periphas, Περίφας, αντος, ὁ, Hom., etc.

Periphetes, Περιφήτης, ου Ep. αο, ὁ, Hom., etc.

Permessus, the, Περμησσός (or -μησσός), οῦ, ὁ, Hes.

Pero, Πηρώ, οῦς, ἡ, Hom.

Perperna, Περπέρνας, α, ὁ, Strab.

Perrhæbi, the, Περραιβοί, ῶν, οἱ, Strab.; *the country of the Perrhæbi*, Περραιβία, ας, ἡ, Thuc., Strab.

Persæus, Περσαῖος, ου, ὁ, Ath.

Perse, Πέρση, ης, ἡ, Hom., also Περσηΐς, ίδος, Hes.

Persephone, *vid.* Proserpina.

Persepolis, Περσέπολις (also Περσαίπολις), εως, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Persepolis*, Περσεπολίτης, ου, ὁ, Steph.

Perses, Πέρσης, ου, ὁ, Hes., Hdt., etc.

Perseus, Περσεύς, έως Ep. and Ion. ῆος and έος, ὁ, Hom., etc.; *son of Perseus*, Περσείδης, ου, Ep. Περσηϊάδης, ὁ, Hom., Hdt., etc.; *daughter of Perseus*, Περσηΐς, ίδος, ἡ, Eur.; adj., *of* or *descended from Perseus*, Περσεῖος, Περσήϊος, α (η), ον, Eur., Theoc.

Persia, Περσίς, ίδος, ἡ, Hdt.; Περσική, ῆς, ἡ, Id.; *the Persians*, Πέρσαι, ῶν, οἱ, Id.; in sing. ὁ Πέρσης, Æsch.; adj., *of the Persians, Persian*, Περσικός, ή, όν, Æsch., etc.; pecul. fem. Περσίς, ίδος, Id.; *the Persian Gulf*, Περσικὸς κόλπος, ὁ, and Περσικὴ θάλασσα, ἡ, Strab.; *in Persian*, Περσιστί, Xen.

Persis, Περσίς, ίδος, ἡ, *vid.* foreg.

Pertinax, Περτίναξ, ακος, ὁ, Dio C.

Perusia (mod. *Perugia*), Περουσία, ας, ἡ, Strab.; *inhabitant of Perusia*, Περουσιάτης, ου, ὁ, Steph.

Pessinus, Πεσσινοῦς, οῦντος, ἡ and ὁ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Pessinus*, Πεσσινούντιος, α, ον, Hdn.; pecul. fem. Πεσσινουντίς, ίδος, Strab.

Petelia, Πετηλία, ας, ἡ, Strab.; *the inhabitants of Petelia*, Πετηλῖνοι, οἱ, Polyb.

Peter, Πέτρος, ου, ὁ, Anth., N. T.

Petersburg, Πετρούπολις, εως, ἡ, Anth.?

Peteus, Πετεώς, ῶ and ῷο, ὁ, Hom., Plut.

Petilius, Πετίλιος, ου, ὁ, Dio C.

Petosiris, Πετόσιρις, ιος, ὁ, Anth.

Petra, Πέτρα, ας, ἡ, Hdt., etc.; *the inhabitants of Petra*, Πετραῖοι, ων, οἱ, Strab.

Petræa, Πετραία, ας, ἡ, Hes.

Petræus, Πετραῖος, ου, ὁ, Hes., etc.

Petreius, Πετρήϊος, ου, ὁ, Strab.

Petronius, Πετρώνιος, ου, ὁ, Strab.

Petta, Πέττα, ης, ἡ, Ath.

Peuce, Πεύκη, ης, ἡ, Strab., Arr.

Peucetia, Πευκετία, ας, ἡ, Strab.; *the inhabitants of Peucetia*, Πευκέτιοι, ων, οἱ, Id.

Peucetius, Πευκέτιος, ου, ὁ, Apollod.

Phæacians, the, Φαίᾱκες, ων, οἱ, Ep. Φαίηκες, Hom.; *the land of the Phæacians*, Φαιᾱκία or -ηκία, and Φαιήκων γαῖα, Id.; Σχερία, ας, ἡ, Id.; fem. adj., *Phæacian*, Φαιηκίς, ίδος, Ap. Rh.

Phæax, Φαίαξ, ᾱκος, ὁ, Thuc.

Phædima, Φαιδίμη, ης, ἡ, Hdt.

Phædimus, Φαίδιμος, ου, ὁ, Hom., etc.

Phædo, Φαίδων, ωνος, ὁ, Plat.

Phædondas, Φαιδώνδας, ου and α, ὁ, Plat., Xen.

Phædra, Φαίδρα, ας, ἡ, Hom., Eur.

Phædrus, Φαῖδρος, ου, ὁ, Plat.

Phænarete, Φαιναρέτη, ης, ἡ, Plat.

Phænippus, Φαίνιππος, ου, ὁ, Hdt.

Phaënnus, Φάεννος, ου, ὁ, Anth.

Phæno, Φαινώ, οῦς, ἡ, h.

Phænops, Φαῖνοψ, οπος, ὁ, Hom.

Phæstis, Φαιστίς, ίδος, ἡ, Anth., or Φαιστιάς, άδος, ἡ, Diog. L.

Phæstus, Φαιστός, οῦ, ἡ, Hom., etc.; *an inhabitant of Phæstus*, Φαίστιος, ου, ὁ, Ath.; adj., *of Phæstus*, Φαίστιος, α, ον, Plut.; pecul. fem. Φαιστιάς, άδος, Steph.

Phaëthon, Φαέθων, οντος, ὁ, Hes., etc.; fem. adj., *of* or *belonging to Phaëthon*, Φαεθοντίς, ίδος, Anth.

Phaethusa, Φαέθουσα, ης, ἡ, Hom.

Phalæcus, Φάλαικος, ου, ὁ, Æschin.

Phalanthus, Φάλανθος, ου, ὁ, Plut., Paus.

Phalaris, Φᾰλᾰρις, ιδος, ὁ, Pind.

Phaleg, Φάλεκ, ὁ, N. T.

Phalerum, Φάληρον, ου, τό, Hdt.; *an inhabitant of Phalerum, of* (the deme) *Phalerum*, Φαληρεύς, έως, ὁ, Id.; fem. Φαληρίς, ίδος, Steph.; adj., *Phalerian, Phaleric*, Φαληρικός, ή, όν, Ar., Xen.; adv., *in Phalerum*, Φαληροῖ, Xen.; *from Phalerum*, Φαληρόθεν, Plat.; *to Phalerum*, Φάληρόνδε, Thuc.

Phalerus, Φάληρος, ου, ὁ, Hes., etc.

Phalinus, Φαλῖνος, ου, ὁ, Xen.

Phalius, Φάλιος, ου, ο, Thuc.

Phanes, Φάνης, ητος, ο, Hdt., etc.

Phanias, Φανίας, ου, ὁ, Xen.

Phanocles, Φανοκλῆς, έους, ὁ, Plut.

Phanodemus, Φανόδημος, ου, ὁ, Ath.

Phanomachus, Φανόμᾰχος, ου, ὁ, Thuc.

Phanos, Φᾱνός, οῦ, ὁ, Ar., or Φάνος, ὁ, Dem.

Phanostratus, Φανόστρατος, ου, ὁ, Dem.

Phanote or Phanoteus, Φανοτεύς, έως, ὁ, Thuc.; Φανότη, ης or -τεια, ας, ἡ, Steph.; *the inhabitants of Phanote*, Φανοτεῖς, έων, οἱ, Polyb.; fem. adj. Φανοτίς, ίδος, Thuc.

Phanuel, Φανουήλ, ὁ (indecl.), N. T.

Phaon, Φάων, ωνος, ὁ, Æl.

Pharæ, Φαραί, ῶν, αἱ, also Φηραί, αἱ, and Φηρή, ἡ, Hom.; Φεραί, ῶν, αἱ, Xen.; *the inhabitants of Pharæ*, Φαρῖται, ῶν, οἱ, Paus.; — also, Φαρεῖς, έων, οἱ, Hdt., or Φαραιεῖς, οἱ, Polyb.

Pharaoh, Φαραώ, ὁ (indecl.), N. T.

Pharax, Φάραξ, ακος, ὁ, Thuc., Xen.

Pharisee, Φαρισαῖος, ου, ὁ, N. T.

Pharnabazus, Φαρνάβαζος, ου, ὁ, Xen.

Pharnaces, Φαρνάκης, ου, ὁ, Thuc.

Pharnuces, Φαρνούχης, ου, ὁ, Hdt.; Φαρνοῦχος, ὁ, Xen.

Pharos, Φᾰρος, ου, ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Pharos*, Φάριος, α, ον, Steph.

Pharsalus, Φάρσᾱλος, Ion. -σηλος, ου, ἡ, Thuc.; adj., *of* or *belonging to Pharsalus, Pharsalian*, Φαρσάλιος, α, ον, Arr.; *the territory of Pharsalus*, Φαρσαλία, ἡ, Strab.

Phaselis, Φασηλίς, ίδος (also Φάσηλις), ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Phaselis*, Φασηλίτης, ου, ὁ, Dem.

Phasis, the, Φᾶσις, ιδος and ιος, ὁ, Hes., Hdt., etc.; adj., *of* or *relating to the Phasis*, Φασιᾱνός, ή, όν, Ar., Xen.; Φασιανικός, ή, όν, Ar., Ath.; pecul. fem. Φασιάς, άδος, Anth.; *a dweller on the Phasis*, Φασιᾱνός, οῦ, ὁ, Xen.; Φασιάτης, ου, ὁ, Steph.

Phayllus, Φάϋλλος, ου, ὁ, Hdt.

Phegeus, Φηγεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.

Phegus, Φηγοῦς, οῦντος, ὁ, Steph.; *of* (the deme) *Phegus*, Φηγούσιος, Andoc.

Pheia, Φειά, ᾶς, ἡ, and Φειαί, ῶν, αἱ, Hom., etc.; *an inhabitant of Pheia*, Φεαῖος, ὁ, Polyb.

Phemius, Φήμιος, ου, ὁ, Hom.

Pheneus, Φένεος, ου, ἡ, also ὁ, Hom., Paus.; *an inhabitant of Pheneus*, Φενεάτης, ὁ, Steph.; adj., *of Pheneus*, Φενεατικός, ή, όν, Steph.

Pheræ, Φεραί, ῶν, αἱ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Pheræ, Pheræan*, Φεραῖος, α, ον, Thuc., etc.

Phereclus, Φέρεκλος, ου, ὁ, Hom.

Pherecrates, Φερεκράτης, ους, ὁ, Plat., etc.

Pherecydes, Φερεκύδης, ους, ὁ, Plut., etc.

Pherendates, Φερενδάτης, ου, ὁ, Hdt.

Pherenice, Φερενίκη, ης, ἡ, Paus.

Pherenicus, Φερένῑκος, ου, ὁ, Isæ.

Pheres, Φέρης, ητος, ὁ, Hom.; *son* or *descendant of Pheres*, Φερητιάδης, ου, also Φηρητιάδης, ὁ, Hom., Eur.

Phertatus, Φέρτατος, ου, ὁ, Dem.

Pherusa, Φέρουσα, ης, ἡ, Hom.

Phidias, Φειδίας, ου, ὁ, Plat., Ar.

Phidippides, Φειδιππίδης, ου, ὁ, Hdt., Ar.

Phidippus, Φείδιππος, ου, ὁ, Hom., etc.

Phidon, Φείδων, ωνος, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *pertaining to Phidon*, Φειδώνιος, α, ον, Strab.; *son of Phidon*, Φειδωνίδης, ὁ, Ar.

Phigalia, Φιγαλία, ας, ἡ, Paus.; Φιγαλέα, ἡ, Polyb.; *an inhabitant of Phigalia*, Φιγαλεύς, έως Ion. έος, ο, Hdt.

Phila, Φίλα, ης, ἡ, Dem., Anth.

Philadelphia, Φιλαδέλφεια, ας, ἡ, Strab., etc.; *an inhabitant of Philadelphia*, Φιλαδελφεύς, έως, ὁ, Steph.; adj., *Philadelphian*, Φιλαδελφηνός, ή, όν, Id.

Philadelphus, Φιλάδελφος, ου, ὁ, Ath.

Philæ, Φιλαί, ῶν, αἱ, Strab.

Philænis, Φιλαινίς, ίδος, ἡ, Anth.

Philæus, Φιλαῖος, ου, ὁ, Hdt., etc.

Philammon, Φιλάμμων, ωνος and ονος, ὁ, Eur., Dem., etc.; *son of Philammon*, Φιλαμμονίδης Dor. -ίδας, ὁ, Theoc.

Phile, Φίλη, ης, ἡ, Isæ.

Phileas, Φιλέας, ου, Ion. -έης, εω, ὁ, Hdt., Dem.

Philebus, Φίληβος, ου, ὁ, Plat.

Philemon, Φιλήμων, ονος, ὁ, Thuc., etc.

Philesia, Φιλησίη, ης, ἡ, Anth.

Philesius, Φιλήσιος, ου, ὁ, Xen.

Philetas, Φιλητᾶς, ᾶ, ὁ, Theoc.

Philetor, Φιλήτωρ, ορος, ὁ, Hom.; *son of Philetor*, Φιλητορίδης, ου, ὁ, Id.

PHILINNA, or PHILINE, Φίλιννα, ης, ἡ, Ar., Anth.; Φιλίνη, ης, ἡ, Theoc.

PHILINUS, Φιλῖνος, ου, ὁ, Dem., etc.

PHILIP, Φίλιππος, ου, ὁ, Hdt.; *son of Philip*, Φιλιππιάδης, ου, ὁ, poet.; adj., *of* or *belonging to Philip*, Φιλίππειος, ον, Paus.; Φιλιππικός, ή, όν, Polyb.; *to side with Philip*, Φιλιππίζω, Dem.

PHILIPPA, Φιλίππη, ης, ἡ, Anth.

PHILIPPI, Φίλιπποι, ων, οἱ, Strab.; *an inhabitant of Philippi*, Φιλιππεύς, έως, ὁ, Inscr., Φιλιππήσιος, ου, ὁ, N. T.; Φιλιππηνός, οῦ, ὁ, Polyb.

PHILIPPIDES, Φιλιππίδης, ου, ὁ, Plat., etc.

PHILIPPOPOLIS, Φιλιππόπολις, εως, ἡ, Polyb.; *an inhabitant of Philippopolis*, Φιλιπποπολίτης, ου, ὁ, Id.

PHILIPSBURG, same as foreg.

PHILISCUS, Φιλίσκος, ου, ὁ, Xen., etc.

PHILISTIDES, Φιλιστίδης, ου, ὁ, Dem.

PHILISTINES, THE, Φιλισταῖοι, ων, οἱ, LXX.

PHILISTION, Φιλιστίων, ωνος, ὁ, Plut., Anth.

PHILISTUS, Φίλιστος, ου, ὁ, Hdt.

PHILLIS, Φίλλις, ιος, ὁ, Anth.

PHILO, Φίλων, ωνος, ὁ, Oratt., Ar., etc.; adj., *of* or *relating to Philo*, Φιλώνειος, ον, Gal.;—(woman's name), Φιλώ, οῦς, ἡ, Anth.

PHILOCHARES, Φιλοχάρης, ους, ὁ, Dem.

PHILOCHORUS, Φιλόχορος, ου, ὁ, Plut.

PHILOCLES, Φιλοκλῆς, έους, ὁ, Ar., Xen., etc.

PHILOCRATES, Φιλοκράτης, ους, ὁ, Thuc., etc.

PHILOCTETES, Φιλοκτήτης, ου, ὁ, Hom., etc.

PHILODEMUS, Φιλόδημος, ου, ὁ, Æsch., etc.

PHILODICE, Φιλοδίκη, ης, ἡ, Apollod.

PHILOETIUS, Φιλοίτιος, ου, ὁ, Hom.

PHILOLAÜS, Φιλόλαος, ου, ὁ, Plat.

PHILOMEDUSA, Φιλομέδουσα, ης, ἡ, Hom.

PHILOMELA, Φιλομήλᾱ, ας, Ion. -μήλη, ης, ἡ, Apollod., Dem., etc.; adj., *of* or *belonging to Philomela*, Φιλομήλειος, α, ον, Apollod.

PHILOMELIDES, or *son of Philomela*, Φιλομηλείδης, ου, ὁ, Hom.

PHILOMELUS, Φιλόμηλος, ου, ὁ, Plat., Oratt.

PHILOMETOR, Φιλομήτωρ, ορος, ὁ, Alciph.

PHILONIDES, Φιλωνίδης, ου, ὁ, Ar., Dem.

PHILONIS, Φιλωνίς, ίδος, ἡ, Anth.

PHILONOË, Φιλονόη, ης, ἡ, Apollod.

PHILOPATOR, Φιλοπάτωρ, ορος, ὁ, Nemes.

PHILOPŒMEN, Φιλοποίμην, ενος, ὁ, Plut.

PHILOSTEPHANUS, Φιλοστέφανος, ου, ὁ, Ath., etc.

PHILOSTORGIUS, Φιλοστόργιος, ου, ὁ, Phot.

PHILOSTRATUS, Φιλόστρατος, ου, ὁ, Ar., Dem.

PHILOTAS, Φιλώτᾱς, α, ὁ, Strab., Plut.

PHILOXENUS, Φιλόξενος, ου, ὁ, Ar., Xen., etc.; adj., *of* or *belonging to Philoxenus*, Φιλοξένειος, ον, Ath.

PHILYRA, Φιλύρα, ας, ἡ, Pind., etc.; *son of Philyra*, Φιλυρίδης (also Φιλλυρ-, Pind.), ου, ὁ, Hes.

PHINEUS, Φινεύς, έως, ὁ, Tragg., etc.; *son of Phineus*, Φινείδης, ου, ὁ, Soph.; fem. adj., *Phineïan*, Φῑνεΐς, ίδος, Eur.

PHINTIAS, Φιντίας, ου, ὁ, Plut.

PHINTO, Φιντώ, οῦς, ἡ, Anth.;—(man's name) Φίντων, ωνος, ὁ, Id.

PHINTYS, Φίντυς, υος, ἡ, Phot.

PHLEGON, Φλέγων, οντος and ωνος, ὁ, Diog. L.

PHLEGRA or PHLEGRÆ, Φλέγρα, ας, ἡ, Pind., Ar., or Φλέγραι, ῶν, αἱ, Pind.; adj., *of* or *belonging to Phlegra*, *Phlegræan*, Φλεγραῖος, α, ον, Eur.

PHLEGYÆ, THE, Φλεγύαι, ῶν, οἱ, Hom., etc., also Φλέγυες, οἱ, h.

PHLEGYAS, Φλεγύας, ου, h., α, Pind., and αντος, Eur., ὁ, Hes., etc.

PHLIUS, Φλιοῦς, οῦντος, ὁ, Pind., Thuc., etc.; adj., *of* or *belonging to Phlius*, Φλιάσιος, α, ον, Plat., *the Phliasians*, Φλιάσιοι, οἱ, Hdt., Thuc.; adj. form also Φλιούντειος, ον, Anth.; pecul. fem. Φλιουντίς, ίδος, Ap. Rh.

PHLYA, Φλύα, ας, ἡ, Plut.; *an inhabitant of Phlya*, *of* (the deme) *Phlya*, Φλυεύς, έως, ὁ, Oratt.

PHOBUS, Φόβος, ου, ὁ, Hom. etc.

PHOCÆA, Φώκαια, ας, ἡ, h., Hdt., etc.; *an inhabitant of Phocæa*, Φωκαιεύς, έως, and Φωκᾱεύς, ὁ, Hdt., Thuc., also Φωκαΐτης, ου, ὁ, and fem. Φωκαΐς and -κᾱΐς, ίδος, also as adj., Thuc., Xen., etc.; adj., *Phocæan*, Φωκαϊκός, ή, όν, Strab.

PHOCAS, Φωκᾶς, ᾶ, ὁ, Suid.

PHOCION, Φωκίων, ωνος, ὁ, Plut.

PHOCIS, Φωκίς, ίδος, ἡ, Soph., Hdt., etc.; *the inhabitants of Phocis*, *the Phocians*, Φωκεῖς, έων, οἱ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Phocis*, *Phocian*, Φωκικός, ή, όν, Dem.; pecul. fem. also Φωκίς, ίδος, Tragg.

PHOCUS, Φῶκος, ου, ὁ, Hes., Pind., etc.

PHOCYLIDES, Φωκυλίδης, ου, ὁ, Anth.

PHŒBE, Φοίβη, ης, ἡ, Hes., etc.

PHŒBIDAS, Φοιβίδας, ου, ὁ, Xen.

PHŒBUS, Φοῖβος, ου, ὁ, Hom., Æsch., etc.; adj., *of* or *relating to Phœbus*, Φοίβειος, α, ον, poet. also -βήϊος, η, ον, Anth.; pecul. fem. Φοιβηΐς, ίδος, Anth.

PHŒNICIA, Φοινίκη, ης, ἡ, Hom., etc.; *the Phœnicians*, Φοίνῑκες, ων, οἱ, in fem. Φοίνισσαι, ῶν, αἱ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Phœnicia*, or *the Phœnicians*, *Phœnician*, Φοινικήϊος, η, ον, Ep. and Ion. for -νίκειος, α, ον, Hdt.; Φοινῑκικός, ή, όν, Thuc.; Φοῖνιξ, ῑκος, masc., Pind.; Φοίνισσα, fem., Eur.; Φοινίκιος, α, ον, Steph.

PHŒNICUS, Φοινικοῦς, οῦντος, ὁ, Thuc., Xen., etc.; *an inhabitant of Phœnicus*, Φοινικούντιος, and Φοινικούσσιος, ὁ, Steph.

PHŒNICUSSA, Φοινικοῦσσα, ης, ἡ, Strab.

PHŒNIX, Φοῖνιξ, ῑκος, ὁ, Hom., etc.

PHOLOË, Φολόη, ης, ἡ, Eur., Strab.; *an inhabitant of Pholoë*, Φολοεύς, έως, ὁ, Steph.

PHOLUS, Φόλος, ου, ὁ, Theoc.

PHORBAS, Φόρβας, αντος, ὁ, Hom., etc.; *temple of Phorbas*, Φορβαντεῖον, τό, Andoc.

PHORCUS or PHORCYS, Φόρκος, ου, ὁ, Pind.; Φόρκυς, υνος and υος, ὁ, and Φόρκῡν, ῡνος, ὁ, Hom., Hes., Ap. Rh., etc.; *the daughters of Phorcus*, Φορκίδες, ων, αἱ, Æsch.

PHORMIDES, Φορμίδης, ου, ὁ, Dem.

PHORMIS, Φόρμις, ιος, ὁ, Paus.

PHORMISIUS, Φορμίσιος, ου, ὁ, Ar.

PHORMIO, Φορμίων, ωνος, ὁ, Thuc., Oratt.

PHORONEUS, Φορωνεύς, έως, ὁ, Paus.; *sons of Phoroneus*, Φορωνεῖδαι, ῶν, οἱ, Id.; fem. adj. *of* or *relating to Phoroneus*, Φορωνίς, ίδος, Strab.

PHOTIUS, Φώτιος, ου, ὁ, Byz.

PHRAATES, Φραάτης, ου, ὁ, Strab.

PHRADMON, Φράδμων, ονος, ὁ, Paus.

PHRAORTES, Φραόρτης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

PHRASIAS, Φρασίας, ου, ὁ, Xen.

PHRASTOR, Φράστωρ, ορος, ὁ, Pind., Dem.

PHRATAGUNE, Φραταγούνη, ης, ἡ, Hdt.

PHREARRHI, Φρέαῤῥοι, ων, οἱ, Steph.; adj., *of* (the deme) *Phrearrhi*, Φρεάῤῥιος, ου, ὁ, Dem., Lys.

PHRIXA, Φρίξα, ης, ἡ, Xen.

PHRIXUS, Φρίξος, ου, ὁ, Pind., etc.

PHRONTIS, Φρόντις, ιδος, ὁ, Ap. Rh.;—(woman's name), ἡ, Hom.

PHRYGIA, Φρῠγία, ας, ἡ, Hom., etc.; *Greater Phrygia*, ἡ μεγάλη Φρυγία, Xen.; *Lesser Phrygia*, ἡ μικρὰ Φρυγία, Strab.; *the Phrygians*, Φρύγες, ων, οἱ (in sing. Φρύξ, υγός), Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Phrygia*, *Phrygian*, Φρύγιος, α, ον, also ος, ον, Eur., Luc.; Φρυγιακός, ή, όν, Strab.; Φρυγικός, ή, όν, Dion.

PHRYNE, Φρύνη, ης, ἡ, Luc.

PHRYNICUS, Φρῡνιχος, ου, ὁ, Hdt., Ar., etc.

PHRYNIS, Φρῦνις, ιδος, ὁ, Ar.

PHRYNON, Φρύνων, ωνος, ὁ, Hdt., Dem.

PHTHIA, Φθία, ας, Ep. and Ion. ίη, ης, ἡ, Hom., etc.; *to Phthia*, Φθίηνδε, Hom.; adj., *of* or *belonging to Phthia*, Φθῑάς, άδος, Eur.; *an inhabitant of Phthia*, Φθῖος, ου, ὁ, Hom.

PHTHIOTIS, Φθιῶτις, ιδος, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Phthiotis*, Φθιώτης, ου, ὁ, Hdt., Thuc.; fem. -ῶτις, ιδος, Eur., also as adj., Call. *Vid.* foreg.

PHYLACE, Φυλάκη, ης, ἡ, Hom., etc.; *an inhabitant of Phylace*, Φυλακήσιος, ου, ὁ, Steph.; Φυλάκιος, ὁ, Luc.

PHYLACUS, Φύλᾰκος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son of Phylacus*, Φυλακίδης, ου, ὁ, Hom.; *daughter of Phylacus*, Φυλακηΐς, ίδος, ἡ, Ap. Rh.

PHYLARCHUS, Φύλαρχος, ου, ὁ, Polyb.

PHYLAS, Φύλας, αντος, ὁ, Hom., etc.

PHYLE, Φῡλή, ῆς, ἡ, Xen.; *of* (the deme) *Phyle*, Φῡλάσιος, ὁ, Menand.

PHYLEUS, Φυλεύς, έως Ep. and Ion. ῆος, ὁ, Hom.; *son of Phyleus*, Φυλείδης, ου, ὁ, Id.

PHYLLIS, Φυλλίς, ίδος, ἡ, Luc.;—(man's name), Φύλλις, ιος, ὁ, Ath.

PHYLO, Φυλώ, οῦς, ἡ, Hom.

PHYLOMACHE, Φυλομάχη, ης, ἡ, Dem.

PHYSCUS, Φύσκος, ου, ὁ, Xen., Theoc.

PHYTALUS, Φύταλος, ου, ὁ, Paus.; *the sons* or *descendants of Phytalus*, Φυταλίδαι, ῶν, οἱ, Plut.

PIACENZA, *vid.* PLACENTIA.

PICENI, THE, Πικηνοί, ῶν, οἱ, Ptol.

PICENTIA, Πικεντία, ας, ἡ, Strab.

PICENTINI, THE, Πικεντῖνοι, ων, οἱ,

PICTONES, THE, Πίκτονες, ων, οἱ, Strab.

PICUS, Πῖκος, ου, ὁ, Plut.

PIDOCUS, Πίδοκος, ου, ὁ, Xen.

PIERIA, Πιερία, ας, and Πιερίς, ίδος, ἡ, Strab.; *from Pieria*, Πιερίηθεν, h.; adj., *Pierian*, Πιερικός, ή, όν, Thuc., Eur., etc.; Πιέριος, α, ον, Thuc.; pecul. fem. Πιερίς, ίδος, Hes.; *the Pierian nymphs*, Πιερίδες, αἱ, Pind., etc.; κόραι Πιερίδες, Id.; *the Pierians*, Πίερες, ων, οἱ, Hdt., Thuc.

PIERUS, Πίερος, ου, ὁ, Paus.
PILATE, Πίλατος, ου, ὁ, N. T.
PIMPLEA, Πίμπλεια, ας, ἡ, Call., Strab., also Πίμπλα, ἡ, Strab.; fem. adj., *of Pimplea, Pimpleian*, Πιμπληΐς, ίδος, Anth.
PINARIUS, Πινάριος, ου, ὁ, Plut.
PINARUS, THE, Πίναρος, ου, ὁ, Polyb., etc.
PINDAR, Πίνδαρος, ου, ὁ, Plat., etc.; adj., *of* or *belonging to Pindar, Pindaric*, Πινδάρειος, ον, Ar.; Πινδαρικός, ή, όν, Plut.
PINDUS, MOUNT, Πίνδος, ου, ὁ, Pind., Hdt., etc.; also ἡ, Soph., Strab.; adv., *from Pindus*, Πινδόθεν, Pind.
PIRÆEUS or PIRÆUS, Πειραιεύς, έως or ῶς, acc. έα or ᾶ, ὁ, also Πειραεύς, Thuc., etc.; *of* (the deme) *Piræeus*, Πειραιεύς, έως, ὁ, Steph.; adv., *in Piræus*, Πειραιοῖ, Xen.; adj., *of* or *belonging to Piræus, Piraïc*, Πειραϊκός, ή, όν, Plut.
PIRÆUS, Πείραιος, ου, ὁ, Hom.; *son of Piræus*, Πειραΐδης, ου, ὁ, Id.
PIREN, Πειρήν, ῆνος, ὁ, Apollod.
PIRENE, Πειρήνη, ης, Dor. -ράνα, ας, ἡ, Hdt., Eur., etc.; adj., *of* or *belonging to Pirene*, Πειρηναῖος, α, ον, Eur.
PIRITHÖUS, Πειρίθοος or ους, ου, ὁ, Hom.
PIRUS, Πείροος, ου Ep. εω, ὁ, Hom.;—(river), Πεῖρος, ὁ, Hdt., etc.
PISA, Πῖσα, ης, ἡ, Pind., Eur., etc.; *an inhabitant of Pisa*, Πισάτης, ου, ὁ, fem. Πισᾶτις, ιδος, also as adj., Pind., Strab.; *the territory of Pisa, Pisatis*, Πισᾶτις, ιδος, ἡ, Strab.
PISANDER, Πείσανδρος, ου, ὁ, Hom., etc.
PISENOR, Πεισήνωρ, ορος, ὁ, Hom.; *son of Pisenor*, Πεισηνορίδης, ου, ὁ, Id.
PISIAS, Πεισίας, ου, ὁ, Xen.
PISIDIA, Πισιδία, ας, ἡ, Strab.; *the Pisidæ* or *Pisidians*, Πισίδαι, ῶν, οἱ (sing. Πισίδης), Strab.; also, Πεισίδαι, οἱ, Xen.; adj., *of* or *belonging to Pisidia*, Πισιδικός, ή, όν, Strab.
PISIDICE, Πεισιδίκη, ης, ἡ, Apollod.
PISISTRATUS, Πεισίστρᾰτος, ου, ὁ, Hom., Hdt., etc.; *son of Pisistratus*, Πεισιστρατίδης, ου, ὁ, Hdt.
PISO, Πείσων, ωνος, ὁ, Xen., Strab., Anth.
PISSUTHNES, Πισσούθνης, ου, ὁ, Thuc.
PISTIS, Πίστις, εως, ἡ, Parœm.
PITANE, Πιτάνη, ης, ἡ, Pind., Eur., etc.; *an inhabitant of Pitane*, Πιτανήτης, ου, ὁ, fem. Πιτανῆτις, ιδος, also as adj., Hdt., Paus.; adj., *of Pitane, Pitanæan*, Πιταναῖος, α, ον, Ath.
PITHO, Πειθώ, οῦς, ἡ, Hes., Hdt.;—(man's name), Πείθων, ωνος, ὁ, Arr.
PITTACUS, Πίττακος, ου, ὁ, Hdt., Plat.
PITTALUS, Πίτταλος, ου, ὁ, Ar.
PITTHEUS, Πιτθεύς, έως, ὁ, Eur., etc.; *son of Pittheus*, Πιτθείδης, ου, ὁ, Anth.
PITYA or PITYEA, Πιτύα or Πιτύεια, ας, ἡ, Hom., etc.; *an inhabitant of Pitya*, Πιτυεύς, έως, ὁ, Steph.
PITYS, Πίτυς, υος, ἡ, Luc.
PITYUS, Πιτυοῦς, οῦντος, ὁ, Strab.
PITYUSSÆ, Πιτυοῦσσαι, ῶν, αἱ, Strab.; *an inhabitant of Pityussæ*, Πιτυούσσιος, ὁ, Steph.
PIUS (as appellation), Εὐσεβής, οῦς, ὁ, Dio C.
PLACENTIA (mod. *Piacenza*), Πλακεντία, ας, ἡ, Polyb.; *an inhabitant of Placentia*, Πλακεντῖνος, ὁ, Steph.
PLACIDIA, Πλακιδία, ας, ἡ, Phot.
PLACILLA, Πλάκιλλα, ης, ἡ, Suid.
PLANASIA, Πλανασία, ας, ἡ, Strab.

PLANCUS, Πλάγκος, ου, ὁ, Dio C.
PLATÆÆ, Πλαταιαί, ῶν, αἱ, also Πλάταια (sing.), ας, ἡ, Hom. Hdt., etc.; *an inhabitant of Platææ*, Πλαταιεύς, έως, ὁ, in pl. Πλαταιεῖς and Att. -ῆς, οἱ, Hdt., Thuc., etc.; adj., *Platæan*, Πλαταϊκός, ή, όν, Hdt.; Πλατᾶϊκός, ή, όν, Oratt.; pecul. fem. Πλαταιΐς, ίδος, Hdt.
PLATEA, Πλατέα, ας, ἡ, Hdt.; Πλάτεια, ἡ, Scyl.
PLATO, Πλάτων, ωνος, ὁ, Plat., Xen., etc.; adj., *of* or *relating to Plato, Platonic*, Πλατωνικός, ή, όν, Strab.
PLAUTIANUS, Πλαυτιανός, οῦ, ὁ, Dio C.
PLAUTILLA, Πλαύτιλλα, ης, ἡ, Dio C.
PLAUTIUS, Πλαύτιος, ου, ὁ, Dio C.
PLAUTUS, Πλαῦτος, ου, ὁ, Dio C.
PLEIADES, THE, Πλειάδες, ων, αἱ (in sing. Πλειάς Ion. Πληϊάς, ἄδος, ἡ), Hom., etc.
PLEÏONE, Πληϊόνη, ης, ἡ, Pind.
PLEMMYRIUM, Πλημμύριον, ου, τό, Thuc.
PLEURON, Πλευρών, ῶνος, ἡ, Hom., etc.; *an inhabitant of Pleuron*, Πλευρώνιος, ου, ὁ, Strab.; *the territory of Pleuron*, Πλευρωνία, ἡ, Id.
PLEXIPPUS, Πλήξιππος, ου, ὁ, Apollod.
PLISTARCHUS, Πλείσταρχος, ου, ὁ, Hdt., etc.
PLISTHENES, Πλεισθένης, ους, ὁ, Æsch.; *son of Plisthenes*, Πλεισθενίδης, ου, ὁ, Id.
PLISTOANAX, Πλειστοάναξ, ακτος, ὁ, Thuc.
PLISTUS, THE, Πλειστός, οῦ, ὁ, Æsch., etc.
PLOTHIA or PLOTHEA, Πλωθιά or -θειά, ᾶς, ἡ, Steph.; *of* (the deme) *Plothia*, Πλωθιεύς or -θεύς, έως, ὁ, Oratt.
PLOTINUS, Πλωτῖνος, ου, ὁ, Suid.
PLOTIUS, Πλώτιος, ου, ὁ, Inscr.
PLUTARCH, Πλούταρχος, ου, ὁ, Dem., etc.
PLUTO, Ἅιδης, ου, ὁ, Ep. and Ion. Ἀΐδης, ᾱο and εω, Hom., Hes., etc.; also gen. Ἄϊδος, dat. Ἄϊδι, Id.; Ἀϊδωνεύς, έως or ῆος, ὁ, Hom., Trag.; also, Ἀϊδονεύς, ὁ, Anth.; Πλούτων, ωνος, ὁ, Eur., etc.; *of* or *relating to Pluto, Plutonian*, Πλουτώνιος, α, ον, Strab.—Epith. ἄναξ ἐνέρων, ἀμείδητος, κλυτόπωλος, κυανοχαῖτα, νηλεής, πανδαμάτωρ, πυλάρτης.
Pluto (fem. name), Πλουτώ, οῦς, ἡ, Hes.
PLUTUS, Πλοῦτος, ου, ὁ, h., Hes., etc.
PNYX, Πνύξ, gen. Πυκνός, ἡ, Dem., etc.
PO, THE, Πάδος, ου, ὁ, Polyb.
PODALIRIUS, Ποδαλείριος, ου, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Podalirius*, Ποδαλείριος, α, ον, Anth.
PODARCES, Ποδάρκης, ους, ὁ, Hom.
PODARGE, Ποδάργη, ης, ἡ, Hom.
PODARGUS, Πόδαργος, ου, ὁ, Hom.
PŒAS, Ποίας, αντος, ὁ, Pind., etc.; adj., *of* or *belonging to Pœas*, Ποιάντιος, α, ον, Anth.
PŒCILE, Ποικίλη, ης, ἡ, Strab.
PŒMANDER, Ποίμανδρος, ου, ὁ, Paus.
POGON, Πώγων, ωνος, ὁ, Hdt.; ὁ Πώγωνος λιμήν, Strab.
POLA, Πόλα, ης, ἡ, or Πόλαι, ῶν, αἱ, Strab.
POLEMARCHUS, Πολέμαρχος, ου, ὁ, Xen., Oratt.
POLEMON, Πολέμων, ωνος, ὁ, Dem., etc.
POLIARCHUS, Πολίαρχος, ου, ὁ, Lys.

POLICHNE, Πολίχνη, ης, ἡ, Thuc.; *an inhabitant of Polichne*, Πολιχνίτης, ου, ὁ, Hdt., Thuc.
POLIORCETES, Πολιορκητής, οῦ, ὁ, Diod.
POLIS, Πόλις, εως, ἡ, Thuc.
POLITES, Πολίτης, ου, ὁ, Hom., etc.
POLLA, Πόλλα, ης, ἡ, Anth.
POLLENTIA, Πολλεντία, ας, ἡ, Strab.
POLLIO, Πολλίων, ωνος, ὁ, Phot.
POLLIS, Πόλλις, ιος, ὁ, Thuc., Xen., ῖδος, ὁ, Plut.
POLLUX, Πολυδεύκης, ους, ὁ, Hom., Pind., etc.—Epith. ἀεθλοφόρος, πὺξ ἀγαθός.
POLUS, Πῶλος, ου, ὁ, Plat.
POLYÆNUS, Πολύαινος, ου, ὁ, Lys., etc.
POLYANTHES, Πολυάνθης, ους, ὁ, Thuc.
POLYANTHUS, Πολύανθος, ου, ὁ, Anth.
POLYARCHUS, Πολύαρχος, ου, ὁ, Xen.
POLYBIUS, Πολύβιος, ου, ὁ, Strab.
POLYBOTES, Πολυβώτης, ου, ὁ, Paus.
POLYBUS, Πόλυβος, ου, ὁ, Hom., Steph.
POLYCAON, Πολυκάων, ονος, ὁ, Paus.
POLYCARP, Πολύκαρπος, ου, ὁ, Anth.
POLYCASTE, Πολυκάστη, ης, ἡ, Hom., etc.
POLYCHARMUS, Πολύχαρμος, ου, ὁ, Xen.
POLYCLEA, Πολύκλεια, ας, ἡ, Ath.
POLYCLES, Πολυκλῆς, έους, ὁ, Dem., etc.
POLYCLETUS, Πολύκλειτος, ου, ὁ, Plat., etc.
POLYCRATES, Πολυκράτης, ους, ὁ, Hdt., etc.
POLYCRITUS, Πολύκριτος, ου, ὁ, Hdt., etc.
POLYCTOR, Πολύκτωρ, ορος, ὁ, Hom., Paus.; *son of Polyctor*, Πολυκτορίδης, ου, ὁ, Hom.
POLYDAMAS, Πολυδᾱμᾱς, αντος, ὁ, Hom., Xen.
POLYDECTES, Πολυδέκτης, ου, ὁ, Pind., Hdt.
POLYDEUCES, *vid.* POLLUX.
POLYDORA, Πολυδώρα, ας, ἡ, Hom., etc.
POLYDORUS, Πολύδωρος, ου, ὁ, Hom., Hes., Hdt.
POLYEUCTUS, Πολύευκτος, ου, ὁ, Dem., etc.
POLYGNOTUS, Πολύγνωτος, ου, ὁ, Plat.
POLYHYMNIA, *vid.* POLYMNIA.
POLYÏDUS, Πολύϊδος (Πολύειδος, Paus.), ου, ὁ, Hom., etc.
POLYMEDE, Πολυμήδη, ης, ἡ, Apollod.
POLYMEDES, Πολυμήδης, ους, ὁ, Thuc.
POLYMELE, Πολυμήλη, ης, ἡ, Hom.
POLYMELUS, Πολύμηλος, ου, ὁ, Hom.
POLYMESTOR, Πολυμήστωρ, ορος, ὁ, Eur.
POLYMNESTUS, Πολύμνηστος, ου, ὁ, Pind., Hdt.; adj., *of* or *relating to Polymnestus*, Πολυμνήστειος, ον, Ar.
POLYMNIA or POLYHYMNIA, Πολύμνια, ας, ἡ, Hes.
POLYMNIS, Πόλυμνις, ιδος, ὁ, Paus.
POLYNICES, Πολυνείκης, ους, ὁ, Hom., Tragg.
POLYPEMON, Πολυπήμων, ονος, ὁ, Apollod.; *son of Polypemon*, Πολυπημονίδης, ου, ὁ, Hom.
POLYPHEMUS, Πολύφημος, ου, ὁ,

Hom., etc.—Epith. ἀντίθεος, αἰπόλος, ἀνίκητος, κρατερός, μονοδέρκτης.
POLYPHIDES, Πολυφείδης, ους, ὁ, Hom.
POLYPHONTES, Πολυφόντης, ου, ὁ, Hom., Æsch.
POLYPHRON, Πολύφρων, ονος, ὁ, Xen.
POLYPOETES, Πολυποίτης, ου, ὁ, Hom., etc.
POLYSPERCHON, Πολυσπέρχων, οντος, ὁ, Plut., Paus.
POLYSTRATUS, Πολύστρατος, ου, ὁ, Oratt.
POLYTION, Πολυτίων, ωνος, ὁ, Andoc.
POLYTROPUS, Πολύτροπος, ου, ὁ, Xen.
POLYXENA, Πολυξένη, ης (Ion. -ξείνη), ἡ, Eur.
POLYXENUS, Πολύξενος (Ep. and Ion. -ξεινος), ου, ὁ, Hom., Xen., etc.
POLYXO, Πολυξώ, οῦς, ἡ, Ap. Rh.
POLYZELUS, Πολύζηλος, ου, ὁ, Dem., etc.; adj., *of* or *relating to Polyzelus*, Πολυζήλειος, ον, Plut.
POMPEDIUS, Πομπέδιος, ου, ὁ, Strab.
POMPEIA, Πομπηΐα, ας, ἡ, Plut.
POMPEIANUS, Πομπηϊανός, οῦ, ὁ, Hdn.
POMPEII, Πομπήϊα or Πομπεῖα, ας, ἡ, Strab.
POMPEIOPOLIS, Πομπηϊούπολις, εως, ἡ, Strab.
POMPEY, Πομπήϊος, ου, ὁ, Plut.
POMPILIUS, Πομπίλιος, ου, ὁ, Plut.; Πομπήλιος, ὁ, Suid.
POMPONIUS, Πομπώνιος, ου, ὁ, Plut.
POMPTINE or PONTINE MARSHES, THE, Πόντινα ἕλη, τά, Dio C.; *the Pomptine plain*, Πωμεντῖνον πεδίον, τό, Strab.
PONTIA, Ποντία, ας, ἡ, Strab.
PONTIUS, Πόντιος, ου, ὁ, Alciph.
PONTOMEDUSA, Ποντομέδουσα, ης, ἡ, Apollod.
PONTOMEDON, Ποντομέδων, οντος, ὁ, Anth.
PONTONÖUS, Ποντόνοος, ου, ὁ, Hom.
PONTOPOREA, Ποντοπόρεια, ας, ἡ, Hes.
PONTUS, Πόντος, ου, ὁ, Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Pontus*, *Pontine*, Ποντικός, ή, όν, Strab.; = *Euxine*, Πόντος, ὁ, Æsch.; adj., Ποντικός, ή, όν, and Πόντιος, α, ον, Hdt., Pind. *Vid.* EUXINE.
POPILIA, Ποπιλία, ας, ἡ, Anth.
POPILIUS, Ποπίλλιος, ου, ὁ, Inscr.
POPLICOLA, Ποπλικόλας, α and ου, ὁ, Plut.
POPPÆA, Ποππαία, ας, ἡ, Dio C.
POPULONIA, Ποπλώνιον, ου, τό, Strab.
PORCIA, Πορκία, ας, ἡ, Plut.
PORCIUS, Πόρκιος, ου, ὁ, Plut.
PORPHYRION, Πορφυρίων, ωνος, ὁ, Pind.
PORPHYRIUS, Πορφύριος, ου, ὁ, Anth.
PORSENA, Πορσηνᾶς, ᾶ, ὁ, Strab.; Πορσήνας, ὁ, Plut.
PORTHAON, Πορθάων, ονος, ὁ, Paus.; *son of Porthaon*, Πορθᾱονίδης, ου, ὁ, Strab.
PORTHMUS, Πορθμός, οῦ, ὁ, Dem.
PORTUGAL, *vid.* LUSITANIA.
PORUS, Πόρος, ου, ὁ, Plat.; Πῶρος, ου, ὁ, Arr.
POSEIDON, *vid.* NEPTUNE.
POSIDEUM, Ποσείδειον, Ion. -δήϊον, ου, τό, Hdt.
POSIDIUM, Ποσείδιον, ου, τό, Strab.
POSIDIPPUS, Ποσείδιππος, οῦ, ὁ, Dem.
POSIDONIA, Ποσειδωνία, ας, ἡ, Hdt. *Vid.* PÆSTUM.
POSIDONIUS, Ποσειδώνιος, ου, ὁ, Hdt., etc.
POSTUMIUS, Ποστούμιος, ου, ὁ, Polyb.
POSTUMUS, Πόστουμος, ου, ὁ, Zos.
POTAMIS, Πόταμις, ιδος, ὁ, Thuc.
POTAMON, Ποτάμων, ωνος, ὁ, Anth., Luc.
POTAMUS, Ποταμός, οῦ, ὁ, Strab., also οἱ Ποταμοί, Paus.; *of* (the deme) *Potamus*, Ποτάμιος, ὁ, Isæ.
POTENTIA, Ποτεντία, ας, ἡ, Strab.
POTIDÆA, Ποτίδαια, ας, ἡ, Hdt., Ar., etc.; *an inhabitant of Potidæa*, Ποτιδαιᾱ́της, ου, ὁ (Ion. -ήτης), Hdt.; adj., *of* or *belonging to Potidæa*, Ποτιδαιᾱτικός, ή, όν, Thuc.
POTNIÆ, Ποτνιαί, ῶν, αἱ, Eur., Strab., etc.; adj., *of* or *belonging to Potniæ*, Ποτνιεύς, έως, ὁ, and fem. Ποτνιάς, άδος, Strab.
POZZUOLO, *vid.* PUTEOLI.
PRÆNESTE, Πραίνεστος, ου, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Præneste*, Πραινεστῖνος, η, ον, Id.
PRÆSUS, Πραῖσος, ου, ἡ, Strab.; *the inhabitants of Præsus*, Πραίσιοι, ων, οἱ, Hdt.
PRAMNIAN, Πράμνειος (only masc., with οἶνος), Hom., also Πράμνιος, Ar.
PRASIÆ, Πρασιαί, ῶν, αἱ, Thuc.; *of Prasiæ*, Πρασιεύς, έως, ὁ, Steph.
PRATINAS, Πρατίνας, ου, ὁ, Paus.
PRAXAGORAS, Πραξαγόρας, α and ου, ὁ, Theoc., etc.
PRAXICLES, Πραξικλῆς, έους, ὁ, Dem.
PRAXIDICE, Πραξιδίκη, ης, ἡ, Paus., etc.
PRAXILLA, Πράξιλλα (Ion. Πρηξ.-, Anth.), ης, ἡ, Arist.
PRAXINUS, Πραξῖνος (Ion. Πρηξ.-), ου, ὁ, Hdt.
PRAXITELES, Πραξιτέλης, ους, ὁ, Paus., etc.
PRAXITHEA, Πραξιθέα, ας, ἡ, Apollod., etc.
PRESBON, Πρέσβων, ωνος, ὁ, Paus.
PREXASPES, Πρηξάσπης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.
PREXO, Πρηξώ, οῦς, ἡ, Anth.
PRIAM, Πρίαμος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Priam*, Πρῐαμίδης, ου, ὁ, Id.; adj., *of* or *relating to Priam*, Πριαμικός, ή, όν, Arist.; pecul. fem. Πριαμίς, ίδος, Eur.—Epith. ἀγακλεής, δαΐφρων, εὔτεκνος, διοτρεφής, ἐϋμμελίης, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος, γέρων θεοειδής, μεγαλήτωρ, Δαρδανίδης, πολύτεκνος.
PRIAPUS, Πρίᾱπος (Ion. -ηπος), ου, ὁ, Mosch., etc.; adj., *of* or *relating to Priapus*, Πριάπειος, ον, Anth.;—(as city), ἡ, Thuc., etc.; *an inhabitant of Priapus*, Πριαπηνός, οῦ, ὁ, Strab.
PRIENE, Πριήνη, ης, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Priene*, Πριηνεύς, έως, ὁ, Steph.; adj., *of Priene*, Πριήνιος, α, ον, Id.
PRISCILLA, Πρίσκιλλα, ης, ἡ, Suid.
PRISCUS, Πρίσκος, ου, ὁ, Luc.
PRIVERNUM, Πρίβερνον, ου, τό, Strab., or Πριούερνος, ου, ἡ, Steph.; adj., *of* or *relating to Privernum*, Πριούερνος (only masc., e. g. οἶνος), Ath.; *an inhabitant of Privernum*, Πριουερνάτης, ου, ὁ, Steph.
PROBALINTHUS, Προβάλινθος, ου, ὁ, Strab.; *of* (the deme) *Probalinthus*, Προβαλίσιος (or -είσιος), Dem.
PROBUS, Πρόβος, ου, ὁ, Dio C.
PROCHYTA (mod. *Procida*), Προχύτη, ης, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Prochyta*, Προχυταῖος, ὁ, Steph.
PROCLEA, Πρόκλεια, ας, ἡ, Paus.
PROCLES, Προκλέης cont. -κλῆς, έους, ὁ, Hdt., etc.
PROCLUS, Πρόκλος, ου, ὁ, Plut.
PROCNE, Πρόκνη, ης, ἡ, Thuc.
PROCONNESUS, Προκόννησος, ου, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Proconnesus*, Προκοννήσιος, ὁ, Steph.
PROCOPIUS, Προκόπιος, ου, ὁ, Suid.
PROCRIS, Πρόκρις, ιδος, ἡ, Apollod.
PROCRUSTES, Προκρούστης, ου, ὁ, Plut.
PROCULEIUS, Προκούλιος, ου, ὁ, Dio C.
PROCULUS, Πρόκλος, ου, ὁ, Dio C.
PRODICE, Προδίκη, ης, ἡ, Anth.
PRODICUS, Πρόδικος, ου, ὁ, Plat.
PRŒTUS, Προῖτος, ου, ὁ, Hom., Pind., etc.; *son of Prœtus*, Προιτίδης, ου, ὁ, Anth.; *daughter of Prœtus*, Προιτίς, ίδος, ἡ, Apollod.; adj., *of* or *relating to Prœtus*, Προιτίς, ίδος, fem., Æsch.
PROGNE, *vid.* PROCNE.
PROMACHUS, Πρόμᾰχος, ου, ὁ, Hom., etc.
PROMETHEUS, Προμηθεύς (Dor. -μᾱθεύς), έως Ep. ῆος, ὁ, Hes., etc.; adj., *of* or *relating to Prometheus*, Προμήθειος, ον and α, ον, Anth., Ap. Rh. —Epith. ἀγκυλόμητις, δολόμητις, δολοφρονέων, Ἰαπετιονίδης, ποικιλόβουλος.
PRONAX, Πρῶναξ, ακτος, ὁ, Paus., etc.
PRONESUS, Πρόνησος, ου, ἡ, Strab.
PRONNI, Πρόννοι, ων, οἱ, Polyb.; *an inhabitant of Pronni*, Προνναῖος, ου, ὁ, Thuc.
PRONOE, Προνόη, ης, ἡ, Hes., etc.
PRONOMUS, Πρόνομος, ου, ὁ, Anth.
PRONOÜS, Πρόνοος cont. -νους, ου, ὁ, Hom.
PROPONTIS (mod. *Sea of Marmora*), Προποντίς, ίδος, ἡ, Æsch., etc.
PROSCHIUM, Πρόσχιον, ου, τό, Thuc., etc.; *an inhabitant of Proschium*, Προσχιεύς, έως, ὁ, Steph.
PROSERPINA or PERSEPHONE, Περσεφόνη, ης, ἡ, Hes., etc.; Περσεφόνεια, ἡ, Hom., also Περσέφασσα Att. Περσέφαττα, ης, ἡ, Tragg.; Φερρέφασσα or Φερρέφαττα, Plat.; Φερσεφόνη, ἡ, Pind.; Κόρη, ης, ἡ, Eur.; Βριμώ, οῦς, ἡ, Ap. Rh.—Epith. ἀγανή, ἁγνή, ἐπαινή, λεύκιππος, λευκώλενος, μελάμπεπλος, χθονία.
PROSOPITIS, Προσωπῖτις, ιδος, ἡ (νῆσος), Hdt.
PROSPALTA, Πρόσπαλτα, ων, τά, Steph.; *of* (the deme) *Prospalta*, Προσπάλτιος, ου, ὁ, Dem., etc.
PROTAGORAS, Πρωταγόρας, ου and α, ὁ, Plat., etc.; adj., *of* or *relating to Protagoras*, *Protagorean*, Πρωταγόρειος, ον, Id.
PROTARCHUS, Πρώταρχος, ου, ὁ, Plat., Lys., etc.
PROTE, Πρώτη, ης, ἡ, Thuc., etc.
PROTEAS, Πρωτέας, ου, ὁ, Thuc., Lys., etc.
PROTESILAUS, Πρωτεσίλᾱος, ου, Dor. -σίλᾱς, α, Ion. -σίλεως, ω, ὁ, Hom., etc.
PROTEUS, Πρωτεύς, έως Ep. and Ion. ῆος, ὁ, Hom., etc.
PROTHOENOR, Προθοήνωρ, ορος, ὁ, Hom.
PROTHOÜS, Πρόθοος cont. ους, ου, ὁ, Hom., etc.
PROTO, Πρωτώ, οῦς, ἡ, Hom., Hes.
PROTOGENIA, Πρωτογένεια, ας, ἡ, Pind., etc.

PROTOGENES, Πρωτογένης, ους, ὁ, Paus., etc.
PROTOLAUS, Πρωτόλᾱος, ου, ὁ, Paus.
PROTOMACHUS, Πρωτόμᾰχος, ου, ὁ, Xen.
PROTOMEDIA, Πρωτομέδεια, ας, ἡ, Hes.
PROTUS, Πρῶτος, ου, ὁ, Dem.
PROVINCIA or PROVENCE, i. e. GALLIA NARBONENSIS, ἡ Ναρβωνῖτις Κελτική, Strab.; Κελτογαλατία Ναρβωνησία, ἡ, Ptol.; Γαλατία ἡ Ναρβωνησία, Id.; ἡ Γαλατία ἡ περὶ Ναρβῶνα, Dio C.
PROXENUS, Πρόξενος, ου, ὁ, Thuc., Xen., etc.
PRUSA, Προῦσα, ης, ἡ, Strab.; Προυσιάς, άδος, ἡ, Steph.; *an inhabitant of Prusa*, Προυσιεύς, έως, ὁ, Strab.
PRUSIAS, Προυσίας, ου, ὁ, Polyb.
PRYTANIS, Πρύτανις, ιδος and ιος, ὁ, Hom., Hdt., etc.
PSAMATHE, Ψαμάθη, ης, poet. -άθεια, ας, ἡ, Hes., Pind., etc.
PSAMMENITUS, Ψαμμήνιτος, ου, ὁ, Hdt.
PSAMMIS, Ψάμμις, ιος, ὁ, Hdt.
PSAMMITICHUS, Ψαμμίτιχος, ου, ὁ, Hdt.; also -μήτιχος, ὁ, Strab.
PSOPHIS, Ψωφίς, ίδος or ῖδος, ἡ, Polyb., etc.; *an inhabitant of Psophis*, Ψωφίδιος, ου, ὁ, also as adj. ιος, α, ον, Anth.
PSYCHE, Ψῡχή, ῆς, ἡ, Apul.
PSYLLI, THE, Ψύλλοι, ων, οἱ, Hdt., etc.
PSYLLO, Ψυλλώ, οῦς, ἡ, Anth.
PSYTTALEA, Ψυττάλεια, ας, ἡ, Hdt.; also -άλη, Hdn., and -αλία, Strab.
PTELEA, Πτελέα, ας, ἡ, Steph.; *of* (the deme) *Ptelea*, Πτελεάσιος, ου, ὁ, Id.
PTELEUM, Πτελεόν, οῦ, τό, Hom., etc.; *an inhabitant of Pteleum*, Πτελεάτης and -λεούσιος, ου, ὁ, Steph.
PTERELAÜS, Πτερέλᾱος, ου, ὁ, Dor. -ε̄λας, Apollod., Anth.
PTŒODORUS, Πτοιόδωρος, ου, ὁ, Pind., Thuc., etc.
PTOLEMY, Πτολεμαῖος, ου, ὁ, Hom., Strab., Arr., etc.; adj., *of* or *relating to Ptolemy, Ptolemaïc*, Πτολεμαϊκός, ή, όν, Arr., etc.; pecul. fem. Πτολεμαΐς, ίδος, Strab.
PTOLEMAÏS, Πτολεμαΐς, ίδος, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Ptolemaïs*, Πτολεμαΐτης, ου, and Πτολεμαιεύς, έως, ὁ, Steph.

PTÖUS, Πτῷος, ου, ὁ, Paus.
PUBLICOLA, Ποπλικόλας, ου, ὁ, Plut.
PUBLICIUS, Πουβλίκιος, ου, ὁ, Plut.
PUBLIUS, Πόπλιος (or Πούπλιος), ου, ὁ, Plut.
PULCHERIA, Πουλχερία, ας, ἡ, Suid.
PUNIC=CARTHAGINIAN, *vid.* CARTHAGE.
PUTEOLI, Ποτίολοι or Ποτέολοι, ων, οἱ, Strab.; *the inhabitants of Puteoli*, Ποτιολεῖς, έων, οἱ, Steph.
PYDNA, Πύδνα, ης, ἡ, Thuc.; *an inhabitant of Pydna*, Πυδναῖος, ου, ὁ, Dem.
PYGMALION, Πυγμαλίων, ωνος, ὁ, Apollod.
PYGMIES, THE, Πυγμαῖοι, ων, οἱ, Hom., Strab.
PYLADES, Πυλάδης (Dor. -άδας), ου, ὁ, Pind., Soph., Dem., etc.
PYLÆ, Πύλαι, ῶν, αἱ, Xen., etc.; adj., *of* or *relating to Pylæ, Pylæan*, Πυλαῖος, α, ον, Dem.
PYLÆMENES, Πυλαιμένης, ους, ὁ, Hom.
PYLÆUS, Πύλαιος, ου, ὁ, Hom.
PYLAS, Πύλᾱς, α, ὁ, Paus., etc.
PYLENE, Πυλήνη, ης, ἡ, Hom.; *an inhabitant of Pylene*, Πυλήνιος, ὁ, Steph.
PYLOS, Πύλος, ου, ὁ and ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Pylos, Pylian*, Πύλιος, α, ον, Id.; Πυλιακός, ή, όν, Strab., etc.; *born in Pylos*, Πυλοιγενής, ές, Hom.; *to Pylos*, Πύλονδε, Id.; *from Pylos*, Πυλόθεν, Id.—Epith. ἠγαθέη, ἠμαθόεις, ἱερή, Νηλήϊος.
PYRÆCHMES, Πυραίχμης, ου, ὁ, Hom., Strab.
PYRAMUS, Πύρᾰμος, ου, ὁ, Nonn.; —(river), ὁ, Xen., etc.
PYRASUS, Πύρασος, ου, ὁ, Hom.
PYRENE, Πυρήνη, ης, ἡ, Apollod.
PYRENEES, THE, Πῡρήνη, ης, ἡ, Polyb.; Πυρηναῖα ὄρη, τά, Id.; *from the Pyrenees*, Πυρήνηθεν, Dion. P.; adj., *of the Pyrenees, Pyrenean*, Πυρηναῖος, α, ον, Polyb.
PYRGOS or PYRGI, Πύργος, ου, ἡ, and Πύργοι, αἱ, Hdt., Strab., etc.; *an inhabitant of Pyrgos*, Πυργίτης, ου, ὁ, Steph.
PYRILAMPES, Πυριλάμπης, ους, ὁ, Lys., Ar., etc.
PYRIPHLEGETHON, THE, Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ, Hom.
PYRIPPE, Πυρίππη, ης, ἡ, Apollod.

PYRON, Πύρων, ωνος, ὁ, Isoc.
PYRRHA, Πύῤῥα, ας, ἡ, Pind., etc.; —(as place), ἡ, Thuc.; *an inhabitant of Pyrrha*, Πυῤῥαῖος, ου, ὁ, Steph.
PYRRHIAS, Πυῤῥίας, ου, ὁ, Xen., Ar.
PYRRHICHUS, Πύῤῥιχος, ου, ὁ, Thuc., etc.
PYRRHON, Πύῤῥων, ωνος, ὁ, Paus., etc.
PYRRHUS, Πύῤῥος, ου, ὁ, Dem., etc.
PYTHAGORAS, Πυθαγόρας, ου, Ion. -ρης, εω, ὁ, Hdt., Xen., etc.; adj., *of* or *relating to Pythagoras, Pythagorean*, Πυθαγόρειος, ον, Arist., Strab.; Πυθαγορικός, ή, όν, Luc.; *a follower of Pythagoras*, Πυθαγοριστής, οῦ, Dor. -ίκτας, α, ὁ, Theoc., Ath.; *to be a Pythagorean*, Πυθαγορίζω, Antiph.
PYTHANGELUS, Πυθάγγελος, ου, ὁ, Ar., Thuc.
PYTHEAS, Πυθέας, ου Ion. -έης, εω, ὁ, Pind., Hdt., etc.
PYTHERMUS, Πύθερμος, ου, ὁ, Hdt.
PYTHES, Πύθης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.
PYTHO, Πῡθώ, οῦς, ἡ, and Πυθών, ῶνος, ἡ, Hom., Hes., Pind., Hdt., etc.; *from Pytho*, Πυθῶθεν, Pind.; Πυθωνόθεν, Id.; *in Pytho*, Πυθοῖ, Id.; *to Pytho*, Πυθώδε, Id.; Πυθώναδε, Id.; adj., *of* or *relating to Pytho, Pythian*, Πύθιος, α, ον, h., Pind., etc.: Πυθικός, ή, όν, Soph., pecul. fem. Πυθιάς, άδος, Pind., Plat.; *the Pythian priestess, the Pythia*, Πυθία, ας, ἡ, Hdt.; Πυθιάς, άδος, ἡ, Anth.; *temple of the Pythian Apollo*, Πύθιον, ου, τό, Thuc.; *the Pythian festival, games*, Πύθια, ων, τά, Pind.; Πυθιάς, άδος, ἡ, Id.; *a victor in the Pythian games*, Πυθιονίκης, ου, ὁ, Id.; adj., *of* or *relating to victory in the Pythian games*, Πυθιόνικος, ον, Id.
PYTHOCLES, Πυθοκλῆς, έους, ὁ, Plat., Dem.
PYTHOCLIDES, Πυθοκλείδης, ου, ὁ, Plat.
PYTHODORUS, Πυθόδωρος, ου, ὁ, Thuc., etc.; *daughter of Pythodorus*, Πυθοδωρίς, ίδος, ἡ, Strab.
PYTHON, Πύθων, ωνος, ὁ, Dem., etc.
PYTHONAX, Πυθῶναξ, ακτος, ὁ, Dem.
PYTHONICUS, Πυθόνῑκος, ου, ὁ, Andoc.
PYTTALUS, Πύτταλος, ου, ὁ, Paus.
PYXUS, *vid.* BUXENTUM.

Q.

QUADI, THE, Κούαδοι, also Κόαδοι, ων, οἱ, Dio C.
QUADRATUS, Κουάδρᾱτος and Κόδρατος, ου, ὁ, Hdt., Suid.
QUARTUS, Κούαρτος, ου, ὁ, N. T.
QUINTA, Κουῖντα, ης, ἡ, Anth.
QUINTILIAN, Κουϊντιλιανός, οῦ, ὁ, Inscr.

QUINTILIUS, Κυϊντίλιος, ου, ὁ, Dio C.
QUINTILLUS, Κύντιλλος, ου, ὁ, Dio C.
QUINTIUS, Κοΐντιος, ου, ὁ, Plut.
QUINTUS, Κύϊντος or Κούϊντος, ου, ὁ, Plut.
QUIRINAL HILL, THE, Κουϊρῖνος λόφος, ὁ, Strab.

QUIRINIUS, Κυρήνιος (or Κυρίνιος), ου, ὁ, Strab.
QUIRINUS, Κυρῖνος, ου, ὁ, Plut.; Κουϊρῖνος, ου, ὁ, Strab.; in Anth. Κυρῖνος occurs with short penult.
QUIRITES, THE, Κυρῖται, ῶν, οἱ, Strab. (prop. from Κύρις, ἡ, *Cures* q. v.).

R.

RABIRIUS, Ῥαβίριος, ου, ὁ, Dio C.
RACHEL, Ῥαχήλ, ἡ, indecl., N. T.

RAHAB, Ῥαάβ or Ῥαχάβ, ἡ, indecl., N. T.
RAMA, Ῥαμᾶ, ἡ, indecl., N. T.
RARUS, Ῥᾶρος (or Ῥάρος), ου, ὁ, Paus.; adj., *of Rarus, Rarian*, Ῥάριος, α, ον, h., Paus.; pecul. fem. Ῥαριάς, άδος, Suid.
RAVENNA, Ῥάβεννα, ης, ἡ, Strab.;

also Ῥαβηνός, ἡ, and Ῥαούεννα, ἡ, Id.; *an inhabitant of Ravenna*, Ῥαβεννάτης and Ῥαβεννήσιος, ου, ὁ, Steph.

REATE, Ῥέατον, ου, τό, Strab.; Ῥεάτιον, τό, Steph.; *an inhabitant of Reate*, Ῥεάτινος, ὁ, Id.

REBECCA, Ῥεβέκκα, ης, ἡ, N. T.

RED SEA, THE, Ἐρυθρὴ θάλασσα, ἡ, Hdt., Strab., etc.; Ἀράβιος κόλπος, ὁ, Hdt., Diod.; Ἀραβικὸς κόλπος, ὁ, Ptol.

REGGIO, *vid.* REGIUM.

REGULUS, Ῥήγουλος, ου, ὁ, Polyb.

REMI, THE, Ῥῆμοι, ων, οἱ, Strab.

REMUS, Ῥέμος, ου, ὁ, Anth.

REUBEN, Ῥουβήν, ὁ, indecl., LXX.

RHA, THE (mod. *Volga*), Ῥᾶ, ὁ, Ptol.

RHADAMANTHUS, Ῥαδάμανθυς, υος, ὁ, Hom., Pind., etc. — Epith. ἀντίθεος, ξανθός, πάρεδρος Κρόνου.

RHÆTIA, Ῥαιτία, ας, ἡ, Ptol.; Ῥαιτική, ῆς, ἡ, Strab.; *the Rhæti*, Ῥαιτοί, ῶν, οἱ, Id.; adj., *Rhætian*, Ῥαιτικός, ή, όν, Id.

RHAMNUS, Ῥαμνοῦς, οῦντος, ὁ, Strab.; *of* (the deme) *Rhamnus*, Ῥαμνούσιος, ὁ, Dem.; adj., *Rhamnusian*, Ῥαμνούσιος, α, ον, also fem. -νουσίς, ίδος, Call.

RHAMPHIAS, Ῥαμφίας, ου, ὁ, Thuc.

RHAMPSINITUS, Ῥαμψίνιτος, ου, ὁ, Hdt.

RHASCUPORIS, Ῥασκούπορις, ιος, ὁ, Dio C., also Ῥασκούπολις, ὁ, App.

RHEA, Ῥέα, ας, ἡ, Ep. and Ion. Ῥέη and Ῥείη, Hom., etc.—Epith. ἠΰκομος, θεσπεσία, πανδαμάτειρα, ὠκυπέδιλος.

RHEGIUM, Ῥήγιον, ου, τό, Æsch., Hdt., etc.; *the inhabitants of Rhegium*, Ῥηγῖνοι, ων, οἱ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Rhegium*, Ῥηγῖνος, η, ον, Strab.

RHEIMS (Ῥῆμοι, οἱ), Δουροκόττορον, ου, τό, Ptol.

RHENE, Ῥήνη, ης, ἡ, Hom.

RHENEA, Ῥήνεια, poet. also -ναῖα, ας, ἡ, h., Thuc., etc., also Ῥηνέη, Hdt.

RHENUS, *vid.* RHINE.

RHESUS, Ῥῆσος, ου, ὁ, Hom., etc.

RHEXENOR, Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, Hom.

RHIANUS, Ῥιανός, οῦ, ὁ, Anth.

RHINE, THE, Ῥῆνος, ου, ὁ, Strab., Arr.

RHINTHON, Ῥίνθων, ωνος, ὁ, Anth.

RHION, *vid.* RHIUM.

RHIPÆAN MOUNTAINS, THE, Ῥῖπαῖα ὄρη, τά, Dion. P., in sing. Ῥιπαῖον ὄρος, Call., also called Ῥῖπαι, αἱ, Arist.; adj., *Rhipæan*, Ῥιπαιεύς, έως, masc., Steph.

RHIUM, Ῥίον, ου, τό, Eur., Thuc., etc.

RHODA or RHODE, Ῥόδη, ης, ἡ, Anth., Apollod.

RHODANTHE, Ῥοδάνθη, ης, ἡ, Anth.; adj., *of* or *relating to Rhodanthe*, Ῥοδάνθειος, α, ον, Id.

RHODANUS, *vid.* RHONE.

RHODE, *vid.* RHODA.

RHODEA, Ῥόδεια, ας, ἡ, h.

RHODES, *vid.* RHODUS.

RHODIUS, THE, Ῥόδιος, ου, ὁ, Hom., Strab.

RHODO, Ῥοδώ, οῦς, ἡ, Anth.

RHODOGUNE, Ῥοδογούνη, ης, ἡ, Plut., etc.

RHODON, Ῥόδων, ωνος, ὁ, Call., Anth.

RHODOPE, MOUNT, Ῥοδόπη, ης, ἡ, Hdt., Thuc.;—(also woman's name), ἡ, h., Luc.

RHODOPIS, Ῥοδῶπις, ιος, ἡ, Hdt., Æl.

RHODUS or RHODES, Ῥόδος, ου, ἡ, Hom., Strab., etc.; adj., *of* or *belonging to Rhodes, Rhodian*, Ῥόδιος, α, ον, Id.

RHŒCUS, Ῥοῖκος, ου, ὁ, Hdt., etc.

RHŒSACES, Ῥοισάκης, ου, ὁ, Arr.

RHŒTEUM, Ῥοίτειον, ου, τό, Hdt.; *an inhabitant of Rhœteum*, Ῥοιτειεύς, έως, ὁ, Strab.; fem. adj., *of Rhœteum, Rhœtean*, Ῥοιτειάς, άδος, Ap. Rh., and Ῥοιτηΐς, ίδος, Anth.

RHŒO, Ῥοιώ, οῦς, ἡ, Diod.

RHONE, THE, Ῥόδᾰνος, ου, ὁ, Ap. Rh., Strab.

RHOPARAS, Ῥωπάρας, ου, ὁ, Xen.

RHOSSUS, Ῥῶσσος (or Ῥῶσος), ου, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Rhossus*, Ῥωσσικός, ή, όν, Anth.

RHOXANE, Ῥωξάνη, ης, ἡ, Arr.

RHOXOLANI, THE, Ῥωξολᾱνοί (and Ῥοξ.-), ῶν, οἱ, Strab.

RHYNDACUS, THE, Ῥύνδακος, ου, ὁ, Strab.

RHYPÆ or RHYPES, Ῥύπαι, ῶν, or Ῥύπες, ων, αἱ, Æsch., Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Rhypæ, Rhypian*, Ῥυπικός, ή, όν, Thuc.

RHYTIUM, Ῥύτιον, ου, τό, Hom.; *an inhabitant of Rhytium*, Ῥυτιεύς, έως, ὁ, Steph.

RICHARD, Ῥικάρδος, ου, ὁ, Ephr.

RICIMER, Ῥεκίμερ, ὁ, indecl., Byz.

RIMINI, *vid.* ARIMINUM.

RIVERSIDE, Παραποταμία, ας, ἡ, Strab.

ROBERT, Ῥομπέρτος, ου, ὁ, Georg. Acrop.

RODERICK, Ῥουδορίχος, ου, ὁ, Procop.

ROGER, Ῥογέριος, ου, ὁ, Georg. Phr.

ROME, Ῥώμη, ης, ἡ, Polyb., etc.; *the Romans*, Ῥωμαῖοι, ων, οἱ, Id.; poet. Ῥωμυλίδαι, ῶν, οἱ, Anth.; adj., *of* or *belonging to Rome, Roman*, Ῥωμαῖος, α, ον, Polyb., Strab.; Ῥωμαϊκός, ή, όν, Plut.; pecul. fem. Ῥωμαΐς, ίδος, Anth.; adv., *in the Roman fashion* or *speech*, Ῥωμαϊστί, App.; *to side with the Romans*, Ῥωμαΐζω, Id.

ROMULUS, Ῥωμῠλος, ου, ὁ, Plut., Strab.; *the descendants of Romulus*, i. e. *the Romans*, Ῥωμῠλίδαι, ῶν, οἱ, Anth.

ROSCIUS, Ῥώσκιος, ου, ὁ, Dio C.

RUBICON, THE, Ῥουβίκων, ωνος, ὁ, Strab.

RUDIÆ, Ῥωδαῖοι, ων, οἱ, and Ῥωδαίων πόλις, ἡ, Strab.

RUDOLPH, Ῥοδοῦλφος, ου, ὁ, Const. Porph.

RUFINIANUS, Ῥουφεινιᾱνός, οῦ, ὁ, Inscr.

RUFINUS, Ῥουφῖνος, ου, ὁ, Anth.

RUFUS, Ῥοῦφος, ου, ὁ, Suid., N. T.

RUSSIA, Ῥωσία, ας, ἡ, Moschop.; *the Russians*, οἱ Ῥῶς, Byz.; Ῥῶσοι, οἱ, Eust.; Ῥοῦσσοι, οἱ, Hdn.: all late.

RUTENI, THE, Ῥουτηνοί, ῶν, οἱ, Strab.

RUTILIANUS, Ῥουτιλλιᾱνός, οῦ, ὁ, Strab.

RUTH, Ῥούθ, ἡ, indecl., LXX.; Ῥούθη, ης, ἡ, Joseph.

RUTILIUS, Ῥουτίλιος, ου, ὁ, Luc.

RUTULI, THE, Ῥούτουλοι, ων, οἱ, Strab.

S.

SAALE, THE, *vid*, SALA.

SABA, Σαβά, ἡ, Strab.; adj., *of Saba, Sabaïtic*, Σαβαϊτικός, ή, όν, Id.

SABÆANS, THE, Σαβαῖοι, ων, οἱ, Strab.

SABACOS, Σαβακῶς, ῶ, ὁ, Hdt.

SABAZIUS, Σαβάζιος, ου, ὁ, Strab., Anth.; *festival of Sabazius*, Σαβάζια, τά, Strab.

SABBE, Σάββη, ης, ἡ, Paus.

SABELLI, THE, Σάβελλοι, ων, οἱ, Strab.

SABINA, Σαβῖνα, ης, ἡ, Arcad.

SABINES, THE, Σαβῖνοι, ων, οἱ, Polyb.; *the country of the Sabines*, Σαβίνη, ης, ἡ, Strab.; adj., *Sabine*, Σαβῖνος, η, ον, Polyb., Strab.

SABYLLUS, Σάβυλλος, ου, ὁ, Hdt.

SACADAS, Σακάδας, α, ὁ, Pind., etc.

SACÆ, THE, Σάκαι, ῶν Ion. έων, οἱ, Hdt., etc., in sing. Σάκας, ὁ, Dion. P.; adj., *of* or *belonging to the Sacæ*, Σάκαιος, α, ον, Strab.

SACRUM PROMONTORIUM (mod. *Cape St. Vincent*), Ἱερὸν ἀκρωτήριον, τό, Ap. Rh.

SADDUCEES, THE, Σαδδουκαῖοι, ων, οἱ, N. T.

SADOCUS, Σάδοκος, ου, ὁ, Thuc.

SADYATTES, Σαδυάττης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

SAGRAS, THE, Σάγρας, ου, ὁ, Strab.

SAGUNTUM, Σάγουντον, ου, τό, Strab.; Σάγουντος, ἡ, Steph.; Ζάκανθα, ης, ἡ, Polyb.; *the inhabitants of Saguntum*, Σαγουντηνοί, οἱ, Steph.; Ζακανθαῖοι, οἱ, Polyb.

SAÏS, Σάϊς, ιος and εως, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Saïs*, Σαΐτης, ου Ion. εω, ὁ (also as adj.), Id.; adj., *of* or *belonging to Saïs, Saïtic*, Σαϊτικός, ή, όν, Hdt., Plat.

SALA, THE, Σάλας, α, ὁ, Strab.

SALÆTHUS, Σάλαιθος, ου, ὁ, Thuc.

SALAMANCA, *vid.* SALMANTICA.

SALAMIS, Σᾰλᾰμίς (later Σαλαμίν), ῖνος, ἡ, Hom., Thuc., etc.; *the inhabitants of Salamis*, Σαλαμίνιοι, οἱ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Salamis, Salaminian*, Σαλαμίνιος, α, ον, Hdt., etc.; later Σαλαμινιακός, ή, όν, Strab.; pecul. fem. Σαλαμινιάς, άδος, Æsch.—Epith. ἀλίπλαγκτος, ἀγχίαλος, εὐδαίμων, ἐϋκτιμένη, περίφαντος.

SALAPIA, Σαλαπία, ας, ἡ, Strab.

SALARIAN (WAY), THE, Σαλαρία, ἡ (ὁδός), Strab.

SALASSI, THE, Σάλασσοι, ων, οἱ, Dio C.

SALATHIEL, Σαλαθιήλ, ὁ, indecl., N. T.

SALEM, Σαλήμ, ἡ, indecl., N. T.

SALENTINI, THE, Σαλεντινοί, ῶν, οἱ, Strab.; *the country of the Salentini*, Σαλεντινή, ἡ, Id.

SALERNO, GULF OF, *vid.* PÆSTUM.

SALERNUM, Σάλερνον, ου, τό, Strab.

SALII, THE, Σάλιοι, ων, οἱ, Plut.

SALLUST, Σαλούστιος, ου, ὁ, Suid.

SALMACIS, Σαλμᾰκίς, ίδος, ἡ, Strab.

SALMANTICA (mod. *Salamanca*), Σαλμαντική, ῆς, ἡ, Ptol.

SALMON, Σαλμών, ὁ, indecl., N. T.

SALMONE, Σαλμώνη, ης, ἡ, Strab.

SALMONEUS, Σαλμωνεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.

SALMYDESSUS, Σαλμυδησσός or -δησός, οῦ, ὁ, Soph., Hdt., etc.; adj.,

of or *belonging to Salmydessus*, Σαλμυδήσιος, α, ον, Æsch.

SALOME, Σαλώμη, ης, ἡ, Strab.

SALONA, Σάλων, ωνος, ἡ, Strab.; Σαλῶναι, ῶν, αἱ, Steph.

SAMARIA, Σαμάρεια, ας, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Samaria, a Samaritan*, Σαμαρείτης, ου, ὁ, and Σαμαρεῖτις, ιδος, ἡ, N. T.

SAMARKAND, Μαράκανδα, τά, Arr.

SAMBUS, Σάμβος, ου, ὁ, Arr.

SAME, Σάμη, ης, ἡ (also Σάμος), Strab.; *the inhabitants of Same*, Σαμαῖοι, οἱ, Thuc.

SAMIA, Σαμία, ας, ἡ, Hdt., etc.

SAMIUS, Σάμιος, ου, ὁ, Hdt., Xen.

SAMNITES, THE, Σαμνῖται, ῶν, οἱ, also Σαυνῖται (and Σαυνῖται, Polyb.), Strab., etc.; *the country of the Samnites*, Σαμνῖτις or Σαυνῖτις, ιδος, ἡ, Strab.; Σαυνῖτις, ἡ, Polyb.; adj., *of the Samnites, Samnite*, Σαμνῑτικός or Σαυνιτικός, ή, όν, pecul. fem. Σαυνῖτις, ιδος, Strab.

SAMOLAS, Σαμόλας, ου, ὁ Xen.

SAMOS, Σάμος, ου, ἡ, h., Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Samos, Samian*, Σάμιος, α, ον, Strab.; Σαμιᾰκός, ή, όν, Plut.

SAMOSATA, Σαμόσατα, ων, τά, Strab.; *an inhabitant of Samosata*, Σαμοσατεύς, έως, ὁ, Steph.

SAMOTHRACE, Σαμοθράκη, ης, Ep. Σάμος Θρηϊκίη, Ion. Σαμοθρηΐκη, ἡ, Hom., Hdt., etc.; *an inhabitant of Samothrace*, Σαμόθραξ, ακος, Ion. -θρηξ, ηκος, ὁ, Hdt., Strab.; adj., *Samothracian*, Σαμοθράκιος, α, ον, Ion. -θρηΐκιος, η, ον, Hdt.

SAMPSON, Σαμψών, ὁ, indeclin., LXX., gen. ῶνος, ὁ, Joseph.

SAMUEL, Σαμουήλ, ὁ, indecl.. LXX.

SANACHARIB, Σαναχάριβος, ὁ, Hdt.

SANCHONIATHON, Σαγχωνιάθων, ὁ, Suid.

SANDACUS, Σάνδακος, ου, ὁ, Apollod.

SANDAUCE, Σανδαύκη, ης, ἡ, Plut.

SANDON, Σάνδων, ωνος, ὁ, Luc.

SANE, Σάνη, ης, ἡ, Hdt., Thuc.; *the inhabitants of Sane*, Σαναῖοι, οἱ, Thuc.

SANGARIUS, THE, Σαγγάριος, ου, ὁ, Hom., Strab.

SANNION, Σαννίων, ωνος, ὁ, Plat., Dem.

SANNYRION, Σαννυρίων, ωνος, ὁ, Æl.

SANTONES, THE, Σάντονες, ων, οἱ, Strab.

SAO, Σαώ, οῦς, ἡ, Hes.

SAON, Σάων, ωνος, ὁ, Call., etc.

SAONE, THE, *vid.* ARAR.

SAPPHIRA, Σαπφεῖρα, ἡ, N. T.

SAPPHO, Σαπφώ, οῦς, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of* or *relating to Sappho*, Σαπφῷος, α, ον, Anth.; *Sapphic* (of metre), Σαπφικός, ή, όν, Gram. — Epith. ἰόπλόκαμος, ἡδύφωνος.

SAPORIS, Σάπωρις, ὁ, Suid.

SARA or SARAH, Σάῤῥα, ας, ἡ, N. T.

SARAGOSSA, *vid.* CÆSARAUGUSTA.

SARAMBUS, Σάραμβος, ου, ὁ, Plat.

SARAPIS, *vid.* SERAPIS.

SARDANAPALUS, Σαρδανάπᾱλος (and -παλλος), ου, ὁ, Hdt., Ar., etc.

SARDIS or SARDES, Σάρδεις, εων (Ion. Σάρδιες, ίων), αἱ, Hdt., Æsch., etc.; adj., *of* or *belonging to Sardis, Sardian*, Σαρδιᾱνός (Ion. -ιηνός), ή, όν, Hdt.; Σαρδιᾱνικός, ή, όν, Ar.; Σάρδινος, η, ον, Id., and Σάρδιος, ον, Steph.

SARDINIA, Σαρδώ, οῦς, ἡ, Hdt., etc.; Σαρδών, όνος, ἡ, Strab., Polyb.; adj., *Sardinian*, Σαρδόνιος, α, ον, Hdt.; Σαρδονικός, ή, όν, Id.; Σαρδῷος, α, ον, Strab.; Σαρδώνιος, α, ον, Steph.

SAREPTA, Σάρεπτα, ων, τά, N. T.

SARGEUS, Σαργεύς, έως, ὁ, Thuc.

SARMATIA, Σαρματία, ας, ἡ, Ptol.; ἡ Σαυροματὶς χώρη, Hdt.; *the Sarmatians*, Σαυρομάται, έων, οἱ, Hdt.; Σαρμάται, ῶν, οἱ, Strab., etc.; adj., *of Sarmatia*, or *Sarmatians, Sarmatian*, Σαυροματικός, ή, όν, pecul. fem. Σαυροματίς, ίδος, Hdt.; Σαρματικός, ή, όν, Steph.

SARNUS, THE, Σάρνος, ου, ὁ, Strab.

SARONIC GULF, THE (mod. *Gulf of Enghia*), Σαρωνικὸς κόλπος, ὁ, Strab., Σαρωνικὸς πορθμός, ὁ, Æsch.; ἡ Σαρωνὶς (ἴδος) θάλασσα, Dion P.

SARPEDON, Σαρπηδών, όνος, ὁ (also gen. -ήδοντος), Hom., Hdt., etc.; adj., *of* or *relating to Sarpedon*, Σαρπηδόνιος, α, ον, Æsch., Hdt., etc.—Epith. ἄναξ, βουληφόρος, χαλκοκορυστής.

SARUS, THE, Σάρος, ου, ὁ, Xen.

SASPIRES, THE, Σάσπειρες, ων, οἱ, Hdt.

SATAN, Σατᾶν, ὁ, indecl., and Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, LXX., N. T.

SATASPES, Σατάσπης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

SATURN, Κρόνος, ου, ὁ, Hom., Hes., etc.; *son of Saturn*, Κρονίδης, ου, ὁ, Id.; Κρονίων, ἴονος or ἴωνος, ὁ, Id.; adj., *of* or *relating to Saturn, Saturnian*, Κρόνιος, α, ον, Pind., etc.; Κρονικός, ή, όν, Plut.; pecul. fem. Κρονιάς, άδος, Id.; *temple of Saturn*, Κρόνιον, τό, Strab.; *festival of Saturn*, Κρόνια, τά, Dem.—Epith. ἀγκυλομήτης, μέγας, Οὐρανίδης, οὐράνιος, πρόμαντις, παιδοφόνος.

SATURNIA, Σατορνία, ας, ἡ, Steph.

SATURNALIA, THE (Roman), Κρόνια, ων, τά, Plut.; ἡ Κρονικὴ ἑορτή, Id.; αἱ Κρονιάδες ἡμέραι, Id.

SATURNINUS, Σατορνῖνος, ου, ὁ, Plut.

SATYRA, Σατύρα, ας, ἡ, Ath., and Σατύρη, ης, ἡ, Anth.

SATYRUS, Σάτῠρος, ου, ὁ, Xen., Dem., etc.

SAUL, Σαούλ, ὁ, indecl., LXX.; Σαῦλος, ου, ὁ, Joseph.

SAVUS, THE (mod. *Save*), Σάος, ου, ὁ, Strab.; Σάουος, ὁ, Ptol.

SAXONS, THE, Σάξονες, ων, οἱ, Steph.

SCÆAN GATE, THE, Σκαιαὶ Πύλαι, αἱ, Hom.

SCÆUS, Σκαῖος, ου, ὁ, Hdt.

SCÆVOLA, Σκαιόλας, ὁ, Plut.

SCAMANDER, THE, Σκάμανδρος, ου, ὁ, Hom.; adj., *of* or *relating to the Scamander*, Σκαμάνδριος, α, ον, and ος, ον, Hom., Soph.: *the Scamandrian plain*, τὸ Σκαμάνδριον πεδίον, Hom.

SCAMANDRIUS, Σκαμάνδριος, ου, ὁ, Hom.

SCANDEA, Σκάνδεια, ας, ἡ, Hom., Thuc.

SCARPHEA, Σκάρφεια, ας, also Σκάρφη, ης, ἡ, Hom., Strab.

SCAURUS, Σκαῦρος, ου, ὁ, Dio C.

SCELLIUS, Σκέλλιος, ου, ὁ, Thuc.

SCEPSIS, Σκῆψις, εως, ἡ, Xen.; adj., *of* or *belonging to Scepsis*, Σκήψιος, α, ον, Dem., Strab.

SCEVA, Σκευᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.

SCHEDIUS, Σχεδίος, ου, ὁ, Hom.; *tomb of Schedius*, Σχεδιεῖον, ου, τό, Strab.

SCHERIA, Σχερία, ας (Ep. -ίη, ης), ἡ, Hom., Strab.

SCHŒNEUS, Σχοινεύς, έως, ὁ, Paus.

SCHŒNUS, Σχοῖνος, ου, ἡ, Hom.; *an inhabitant of Schœnus*, Σχοινιεύς, έως, ὁ, Anth.;—(harbor of Corinth), Σχοινοῦς, οῦντος, ὁ, Strab.

SCIATHUS, Σκίαθος, ου, ἡ, Hdt., Dem., etc.

SCILLUS, Σκιλλοῦς, οῦντος, ὁ, Xen.; *the inhabitants of Scillus*, Σκιλλούντιοι and -ούσιοι, οἱ, Steph.

SCIO, *vid.* CHIOS.

SCIONE, Σκιώνη, ης, ἡ, Hdt., Dem., etc.; *the inhabitants of Scione*, Σκιωναῖοι, οἱ, Hdt.

SCIPIO, Σκηπίων, ωνος, ὁ, Strab.; Σκιπίων, ωνος, ὁ, Polyb.

SCIRON, Σκείρων (later Σκῖρων), ωνος, ὁ, Eur., Polyb., etc.; adj., *of Sciron, Scironian*, Σκειρωνικός, ή, όν, Anth.; pecul. fem. Σκειρωνίς or Σκῑρωνίς, ίδος, Hdt., Eur.

SCIRONIDES, Σκῑρωνίδης, ου, ὁ, Thuc.

SCIRUS, Σκῖρος, ου, ἡ, Steph.; *the Sciritæ*, Σκιρῖται, οἱ, Thuc.;—(man's name), ὁ, Plut.

SCITON, Σκίτων, ωνος, ὁ, Hdt., Dem.

SCOLUS, Σκῶλος, ου, ὁ, Hom., Hdt.; *an inhabitant of Scolus*, Σκώλιος, ου, and Σκωλιεύς, έως, ὁ, Steph.

SCOMIUS, MOUNT, Σκόμιον, τό, Thuc.; Σκόμβρον, τό, Arist.

SCOPAS, Σκόπας, ου, ὁ, Xen., etc.; *son* or *descendant of Scopas*, Σκοπάδης, ου, ὁ, Pind., Hdt.; adj., *of* or *relating to Scopas*, Σκοπάδειος, ον, Luc.

SCOPELUS, Σκόπελος, ου, ἡ, Hdt.

SCORDISCI, THE, Σκορδίσκοι, ων, οἱ, Strab.

SCOTUSSA, Σκοτοῦσσα, ης, ἡ, Strab.; *the inhabitants of Scotussa*, Σκοτουσσαῖοι, οἱ, Xen.

SCRIBONIANUS, Σκρειβωνιᾱνός, οῦ, ὁ, Inscr.

SCRIBONIUS, Σκριβώνιος, ου, ὁ, Dio C.

SCYLAX, Σκύλαξ, ακος, ὁ, Hdt., etc.

SCYLLA, Σκύλλα (Ep. Σκύλλη), ης, ἡ, Hom., etc.—Epith. δεινή, πότνια, πετραία, ὀλοόφρων.

SCYLLÆUM, Σκύλλαιον, ου, τό, Thuc.

SCYLLIAS, Σκυλλίας, ου, Ion. ίης, εω, ὁ, Hdt.

SCYLLIS, Σκύλλις, ιδος, ὁ, Paus.;—(woman's name), Σκυλλίς, ίδος, ἡ, Anth.

SCYMNUS, Σκύμνος, ου, ὁ, Ath.

SCYRUS, Σκῦρος, ου, ἡ, Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Scyrus*, Σκύριος, α, ον, Hdt., Pind., etc.

SCYTHÆ, THE (Scythians), Σκύθαι, ῶν Ion. έων, οἱ, Hdt., etc.; *the country of the Scythæ, Scythia*, Σκυθία, ας, ἡ, Call., Strab.; also Σκυθική, ἡ, Hdt.; adj., *Scythian*, Σκύθης, ὁ, Æsch.; Σκυθικός, ή, όν, Theoc., etc.; pecul. fem. Σκυθίς, ίδος, Æsch.

SCYTHES, Σκύθης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt., Xen.

SCYTHINI, THE, Σκυθῖνοι, ων, οἱ, Xen.

SEBASTE, Σεβαστή, ῆς, ἡ, and Σεβάστεια, ας, ἡ, Strab.; Σεβαστόπολις, ἡ, Ptol.

SEBASTIAN, Σεβαστιᾱνός, οῦ, ὁ, Eccl.

SEBENNYTUS, Σεβέννυτος, ου, ἡ, Steph.; Σεβεννυτικὴ πόλις, ἡ, Strab.; adj., *Sebennytic*, Σεβεννυτικός, ή, όν, Hdt.

SECUNDUS, Σεκοῦνδος, ου, ὁ, Suid., N. T.

SEGESTA, Σέγεστα or Ἔγεστα, ης, ἡ, Thuc.; *the inhabitants of Segesta*, Ἐγεσταῖοι, οἱ, Hdt.

SEGESTES, Σεγέστης, ου, ὁ, Strab.

SEGOVIA, Σεγουβία, ας, ἡ, Ptol.

SEGUSIANI, THE, Σεγοσιανοί, ῶν, οἱ, Strab.

SEINE, THE, *vid.* SEQUANA.

Seius, Σήϊος, ου, ὁ, Inscr.
Sejanus, Σηϊᾱνός, οῦ, ὁ, Dio C.
Selene, Σελήνη and Σεληναίη, ης, ἡ, h., Hes.
Seleucia, Σελεύκεια, ας, ἡ, Strab., etc.; *an inhabitant of Seleucia*, Σελευκεύς, έως, ὁ, Id.
Seleucus, Σέλευκος, ου, ὁ, Polyb., etc.
Selge, Σέλγη, ης, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Selge*, Σελγεύς, έως, ὁ, Polyb.
Selino, Σελινώ, οῦς, ἡ, Inscr.
Selinus, Σελῑνοῦς, οῦντος, ὁ and ἡ (also Σεληνοῦς), Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Selinus*, Σελῑνούντιος and Σελινούσιος, α, ον, Id.
Sellasia, Σελλασία, ας, ἡ, Xen.
Selleïs, the, Σελλήεις, εντος, ὁ, Hom., Strab.
Selli, the, Σελλοί, ῶν, οἱ, Hom., Soph.
Selymbria, Σηλυμβρία and Σηλυβρία, ας, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Selymbria*, Σηλυμβριᾱνός (or Σηλυβρ.), οῦ, ὁ, Id.
Sem, *vid.* **Shem.**
Semele, Σεμέλη, ης, ἡ, Hom.—Epith. εὐειδής, εὐῶπις, Καδμηΐς.
Semiramis, Σεμίραμις, ιδος, ἡ, Hdt., Ctes., etc.
Semnones, the, Σέμνωνες, ων, οἱ, Strab.
Sempronius, Σεμπρώνιος, ου, ὁ, Plut.
Sena or **Sena Gallica**, Σήνα (also Σήνη), ης, ἡ, Strab., Polyb.; Σηνογαλλία, ας, ἡ, Strab.
Seneca, Σενέκας, α, ὁ, Dio C.
Senecio, Σενεκίων, ωνος, ὁ, Plut.
Senones, the, Σένονες or Σένωνες, ων, οἱ, Strab.; also Σέννονες, οἱ, Steph., and Σήνωνες, Polyb.
Sentinum, Σεντῖνον, ου, τό, Strab.; *an inhabitant of Sentinum*, Σεντινάτης ου, ὁ, Polyb.
Sepias, Σηπιάς, άδος (i. e. ἄκρη), ἡ, Hdt., etc.; also ἡ Σηπιὰς χοιράς, Eur.; Σηπιάδες πέτραι, Paus.
Septimius, Σεπτίμιος, ου, ὁ, Dio C.
Sequana, the (mod. *Seine*), Σηκοάνας, ου, ὁ, Strab.
Sequani, the, Σηκοανοί or Σηκουανοί, ῶν, οἱ, Strab.
Serapion, Σεραπίων, ωνος, ὁ, Plut., etc.
Serapis, Σάραπις, ιδος, ὁ, Dio C.
Serbonis, Lake, the Serbonian Bog, Σερβωνίς, ίδος (i. e. λίμνη), ἡ, Hdt.
Serenus, Σερῆνος, ου, ὁ, Suid.
Seres, the (Chinese), Σῆρες, ων, οἱ, Strab. *Vid.* **China.**
Sergius, Σέργιος, ου, ὁ, N. T.
Seriphus, Σέρῖφος, ου, ἡ, Pind., etc.; *an inhabitant of Seriphus*, Σερίφιος, ὁ, Hdt.
Sermyle, Σερμύλη, ης, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Sermyle*, Σερμύλιος, ὁ, Thuc.
Serrheum, Σέῤῥειον, ου, τό, Hdt.; Σέῤῥιον, τό, Dem.
Sertorius, Σερτώριος, ου, ὁ, Plut.
Servilius, Σερουΐλιος, ου, ὁ, Polyb.; Σερβίλιος, ὁ, Strab.
Servius, Σερούϊος, ου, ὁ, Polyb.; Σέρβιος, ὁ, Suid.
Sesamus, Σήσαμος, ου, ἡ, Hom.; Σήσαμον, τό, Steph.
Sesostris, Σέσωστρις, ιδος Ion. ιος, ὁ, Hdt., Arist.
Sestus, Σηστός, οῦ, ἡ, also ὁ, Hom., Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Sestus*, Σήστιος, α, ον, pecul. fem. Σηστιάς, άδος, Anth.
Seth, Σήθ, ὁ, indecl., LXX.; Σῆθος, ου, ὁ, Joseph.

Setia, Σητία, ας, ἡ, Strab.; adj., *of Setia, Setine*, Σητῖνος, η, ον, Id.
Seuthes, Σεύθης, ου, ὁ, Thuc., Xen.
Severianus, Σεβηριᾱνός, οῦ, ὁ, Suid.
Severinus, Σευηρῖνος, ου, ὁ, Liban.
Severus, Σεβῆρος, ου, ὁ, Hdn.
Sevilla, Seville, *vid.* **Hispalis, Italica.**
Sextius, Σέξτιος, ου, ὁ, Diod.
Sextus, Σέξτος, ου, ὁ, Dio C.
Shem, Σήμ, ὁ, indecl., N. T.
Sibyl, Σίβυλλα, ης, ἡ, Ar., etc.; adj., *of* or *relating to the Sibyl, Sibylline*, Σιβύλλειος, ον, Plut.; *the Sibylline books*, βίβλοι αἱ Σιβύλλειοι and γράμματα Σιβύλλεια, Id.
Sibyrtius, Σιβύρτιος, ου, ὁ, Ar.
Sicani, the, Σικανοί, ῶν, οἱ, Thuc.; adj., *Sicanian*, Σικάνιος, α, ον, *vid.* **Sicily.**
Sicanus, Σικανός, οῦ, ὁ, Thuc.
Sicily, Σῐκελία, ας, ἡ, Pind., Thuc., etc.; earlier and poetic names, Σῐκανία, ας Ep. ίη, ης, ἡ, Hom., Hdt.; Θρινακίη, ης, ἡ, Hom.; adj., *of* or *relating to Sicily, Sicilian*, Σικελός, ή, όν, Hom., Theoc.; Σικελικός, ή, όν, Thuc., Plat., etc.; Σικανικός, ή, όν, Thuc.; *the Sicilians*, Σικελοί, οἱ, Hom., Thuc.; Σικανοί (the original inhabitants), οἱ, Thuc.; *a Siceliote* (i. e. *a Sicilian Greek*), Σικελιώτης, ου, ὁ, Thuc.; fem. Σικελιῶτις, ιδος, Xen.—Epith. καλλίκαρπος, περίῤῥυτος, πίειρα, πολύμηλος.
Sicinnus, Σίκιννος, ου, ὁ, Hdt.
Sicyon, Σικυών, ῶνος, ἡ (also ὁ, Xen., Dem.), Hom., etc.; adj., *of* or *belonging to Sicyon, Sicyonian*, Σικυώνιος, α, ον, Hdt.; *territory of Sicyon, Sicyonia*, Σικυωνία, ἡ, Strab.
Side, Σίδη, ης, ἡ, Polyb.
Sidon, Σῑδών, ῶνος, ἡ, Hom., etc.; Σιδώνιον ἄστυ, τό, Ar.; *a Sidonian*, Σιδών, όνος, ὁ, Hom.; Σῑδόνιος, Hom., Æsch.; Σιδώνιος, ὁ, Hdt., etc.; *the territory of Sidon*, Σιδονία, ἡ, Hom.; adj., *of* or *belonging to Sidon, Sidonian*, Σιδόνιος, α, ον, Poet.; Σιδώνιος, α, ον, Ar., etc.; pecul. fem. Σιδωνιάς, άδος, Eur.
Sidus, Σιδοῦς, οῦντος, ὁ, Xen.; adj., *of* or *belonging to Sidus*, Σιδούντιος, α, ον, Ath.
Sigeum, Σίγειον, ου, τό, Hdt.; fem. adj., *of Sigeum*, Σιγειάς, άδος, Strab.
Silanion, Σῑλᾱνίων, ωνος, ὁ, Plut.
Silanus, Σῑλᾱνός, οῦ, ὁ, Xen.
Silarus, the, Σίλαρος, ου, ὁ, Dion. P.; Σίλαρις, ιδος, ὁ, Strab.
Silas, Σίλας, α, ὁ, N. T.
Silenus, Σειληνός, οῦ, ὁ, Hdt., etc.; later also Σῑληνός, ὁ, Plut.; adj., *of* or *like Silenus*, Σειληνικός, ή, όν, Plat.
Silius, Σίλιος, ου, ὁ, Iambl.
Silli, the, Σίλλοι, ων, οἱ, Strab.
Siloam, Σιλωάμ, ὁ, indecl., N. T.
Silvanus, Σιλουᾱνός, οῦ, ὁ, Suid.
Silvia, Σιλβία, ας, ἡ, Strab.
Silvius, Σίλβιος, ου, ὁ, or Σιλούιος, ὁ, Dion.
Simætha, Σίμαιθα, ης, ἡ, Ar., etc.
Simmias, Σιμμίας, ου, ὁ, Plat., etc.
Simoïs, the, Σιμόεις, εντος (contd. Σιμοῦς, οῦντος), ὁ, Hom., Hes.; adj., *of* or *on the Simoïs*, Σιμοέντιος, contd. ούντιος, ὁ, Eur., and fem. Σιμοεντίς, contd. ουντίς, ίδος, Id.—Epith. δῖος, καλλίροος, Ἰδαῖος.
Simon, Σίμων, ωνος, ὁ, Oratt., Ar., etc.
Simonides, Σιμωνίδης, ου, ὁ, Hdt., etc.
Simus, Σῖμος, ου, ὁ, Thuc., etc.
Simplicius, Σιμπλίκιος, ου, ὁ, Suid.

Simylus, Σῐμύλος, ου, ὁ, Dem.
Sinai, Mount, Σινᾶ, ὁ, indecl., N. T.; Σιναῖον ὄρος, τό, Joseph.
Sindi, the, Σινδοί, ῶν, οἱ, Hdt.; adj., *of* or *relating to the Sindi*, Σινδικός, ή, όν, Strab.
Singiticus Sinus, *vid.* sq.
Singus, Σίγγος, ου, ἡ, Hdt.; adj., *the inhabitants of Singus*, Σιγγαῖοι, ων, οἱ, Thuc.; adj., *of* or *relating to Singus*, Σιγγιτικός, ή, όν, esp. *Gulf of Singus*, Σιγγιτικὸς κόλπος, ὁ, Strab.
Sinis, Σίνις, ιδος, ὁ, Eur.
Sinon, Σίνων, ωνος, ὁ, Paus.
Sinope, Σινώπη, ης, ἡ, Hdt., etc.; *an inhabitant of Sinope*, Σινωπεύς, έως, ὁ, Xen.; *the territory of Sinope*, Σινωπίς, ίδος, and Σινωπῖτις, ῐδος, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Sinope*, Σινωπικός, ή, όν, Id.
Sinti, the, Σιντοί, ῶν, οἱ, Thuc.
Sinties, the, Σίντιες, ων, οἱ, Hom.; adj., *Sintian*, Σιντηΐς, ίδος, only fem., Ap. Rh.
Sinuessa, Σινόεσσα and Σινούεσσα, ης, ἡ, Strab.
Sion or **Zion, Mount**, Σιών, ὁ, indecl., N. T.
Siphæ, Σῖφαι, ῶν, αἱ (Dor. Τῖφαι), Thuc.
Siphnus, Σίφνος, ου, ἡ, Hdt., etc.; *the inhabitants of Siphnus*, Σίφνιοι, οἱ, Dem.
Sipontum, Σιποῦς, οῦντος, ὁ, Polyb.
Sipylus, Mount, Σίπῠλος, ου, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *worshiped on Sipylus*, Σιπυληνή, ἡ, Strab.;—(city), ἡ, Pind., Eur.
Sirens, the, Σειρῆνες, ων, αἱ (in sing. Σειρήν), Hom., etc.: adj., *of* or *belonging to the Sirens*, Σειρηνίς, ίδος, fem., Dion. P.
Sirenussæ, the (islands), Σειρηνοῦσσαι, ῶν, αἱ, also Σειρῆνες, αἱ, Strab.
Siris, the, Σίρις, also Σῖρις and Σεῖρις, ιος, ὁ, Hdt.
Sirius, *vid.* First Part, p. 496.
Sirmium, Σίρμιον, ου, τό, Strab.; *the inhabitants of Sirmium*, Σιρμιεῖς, έων, οἱ, Steph.
Siromus, Σίρωμος, ου, ὁ, Hdt.
Sisamnes, Σισάμνης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.
Sisapon, Σισάπων, ωνος, ὁ, Strab.
Sisyphus, Σίσῠφος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Sisyphus*, Σισυφίδης, ου, ὁ, Soph.; adj., *of* or *belonging to Sisyphus, Sisyphean*, Σισύφειος, α, ον, Eur., also Σισύφιος, α, ον, Anth.; pecul. fem. Σισυφίς, ίδος, Theoc.—Epith. αἰολόμητις [in Theog. ῐ].
Sitace, Σιτάκη or Σιττάκη, ης, ἡ, Xen.; *an inhabitant of Sitace*, Σιττακηνός, οῦ, ὁ, Arr.
Sitalces, Σιτάλκας, ου, Ion. -άλκης, εω, ὁ, Hdt., etc.
Sithonia, Σιθωνία, ας, ἡ, Hdt.
Smerdis, Σμέρδις, ιος, ὁ, Hdt., Arist.
Smicres, Σμίκρης, ητος, ὁ, Xen.
Smicythes, Σμῑκύθης, ου, ὁ, Ar., Dem.
Smicythion, Σμικυθίων, ωνος, ὁ, Ar., Dem.
Smicythus, Σμίκυθος, ου, ὁ, Ar.
Smilis, Σμῖλις, ιδος, ὁ, Paus.
Smindyrides, Σμινδυρίδης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.
Smintheus, Σμινθεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.
Smyrna, Σμύρνα, Ep. and Ion. -νη, ης, ἡ, h., Hdt.; *the inhabitants of Smyrna*, Σμυρναῖοι, οἱ, Hdt.; adj., *of*

or *belonging to Smyrna, Smyrnean*, Σμυρναῖος, α, ον, Hdt.; Σμυρναϊκός, ή, όν, Steph.

SOCLES, Σωκλέης cont. -κλῆς, έους, ὁ, Dem., etc.

SOCLIDES, Σωκλείδης Dor. -δας, ου, ὁ, Pind., Xen.

SOCRATES, Σωκράτης, ους, ὁ (acc. άτη, Plat., άτην, Xen.), Plat., Xen., etc.; adj., *of* or *belonging to Socrates*, Σωκράτειος, ον, *of* or *pertaining to (the doctrines of) Socrates, Socratic*, Σωκρατικός, ή, όν, Luc.

SODOM, Σόδομα, ων, τά, Strab.; *an inhabitant of Sodom*, Σοδομίτης, ου, ὁ, Steph.

SOGDI or SOGDII, Σόγδοι, ων, οἱ, Hdt.; Σόγδιοι, οἱ, Strab.; *the country of the Sogdi, Sogdiana*, Σογδιᾱνή, ῆς, ἡ, Strab.

SOGENES, Σωγένης, ους, ὁ, Pind.

SOLI, Σόλοι, ων, οἱ, Æsch.; *the inhabitants of Soli*, Σόλιοι, ων, οἱ, Hdt.

SOLLIUM, Σόλλιον, ου, τό, Thuc.

SOLOMON, Σολομών, ῶνος, ὁ, N. T.

SOLON, Σόλων, ωνος, ὁ, Hdt., etc.

SOLUS or SOLUNTUM, Σολοῦς, οῦντος, ὁ, Thuc.

SOLYGEA, Σολύγεια, ας, ἡ, Thuc.

SOLYMI, THE, Σόλυμοι, ων, οἱ, Hom., Hdt.

SOPATER, Σώπατρος, ου, ὁ, Ath.

SOPHÆNETUS, Σοφαίνετος, ου, ὁ, Xen.

SOPHANES, Σωφάνης, ους, ὁ, Hdt.

SOPHIA, Σοφία, ας, ἡ, Inscr.

SOPHILUS, Σώφιλος, ου, ὁ, Dem.; Σόφιλος, ὁ, Anth.

SOPHOCLES, Σοφοκλῆς, έους, ὁ, Thuc., Xen., etc.

SOPHONISBA, Σοφονίσβα, ης, ἡ, App.

SOPHRON, Σώφρων, ονος, ὁ, Arist.

SOPHRONISCUS, Σωφρονίσκος, ου, ὁ, Ar.

SOPOLIS, Σώπολις, ιδος, ὁ, Isocr.

SORA, Σώρα, ας, ἡ, Strab.

SORACTE, MOUNT (mod. *Sant' Oreste*), Σώρακτον, ου, τό (ὄρος), Strab.

SORANUS, Σωρᾱνός, οῦ, ὁ, Gal.

SOSANDER, Σώσανδρος, ου, ὁ, Anth.

SOSANDRA, Σωσάνδρα, ας, ἡ, Luc.

SOSARCHUS, Σώσαρχος, ου, ὁ, Anth.

SOSIADES, Σωσιάδης, ου, ὁ, Anth.

SOSIAS, Σωσίας, ου, ὁ, Ar., etc.

SOSIBIUS, Σωσίβιος, ου, ὁ, Polyb., etc.

SOSICLES, Σωσικλέης and -κλῆς, έους, ὁ, Hdt., Dem., etc.

SOSICRATES, Σωσικράτης, ους, ὁ, Ath., Strab.

SOSIGENES, Σωσιγένης, ους, ὁ, Plut.

SOSILUS, Σώσιλος, ου, ὁ, Polyb.

SOSIMENES, Σωσιμένης, ους, ὁ, Hdt.

SOSINOMUS, Σωσίνομος, ου, ὁ, Dem.

SOSIPATER, Σωσίπατρος, ου, ὁ, Anth.

SOSIPATRA, Σωσιπάτρα, ας, ἡ, Eun.

SOSIPPUS, Σώσιππος, ου, ὁ, Anth.

SOSIS, Σῶσις, ιδος, ὁ, Plat.

SOSISTRATUS, Σωσίστρατος, ου, ὁ, Dem.

SOSITHEÜS, Σωσίθεος, ου, ὁ, Dem.

SOSIUS, Σόσσιος, ου, ὁ, Plut.

SOSO, Σωσώ, οῦς, ἡ, Anth.

SOSTHENES, Σωσθένης, ους, ὁ, Æsch.

SOSTRATE, Σωστράτη, ης, ἡ, Ar.

SOSTRATIDAS, Σωστρατίδας, ου, ὁ, Thuc.

SOSTRATUS, Σώστρατος, ου, ὁ, Pind., Hdt., etc.

SOSUS, Σῶσος, ου, ὁ, Anth.

SOSYLUS, Σωσύλος, ου, ὁ, Anth.

SOTADES, Σωτάδης, ου, ὁ, Dem.

SOTERICHUS, Σωτήριχος, ου, ὁ, Anth.

SOTERIDAS, Σωτηρίδας, ου, ὁ, Xen.

SOTION, Σωτίων, ωνος, ὁ, Plut., etc.

SPAIN, Ἱσπανία, ας, ἡ, Strab. *Vid.* IBERIANS.

SPARGAPISES, Σπαργαπίσης, ους, ὁ, Hdt.

SPARGAPITHES, Σπαργαπείθης, ους, ὁ, Hdt.

SPARTA, Σπάρτη, ης, ἡ (Dor. -τα, ας), Hom., etc.; *from Sparta*, Σπάρτηθεν, Hom.; *an inhabitant of Sparta, a Spartan*, Σπαρτιάτης, ου, ὁ, Hdt., Plat., fem. Σπαρτιᾶτις, ιδος, also as adj., Eur.; adj., *Spartan*, Σπαρτιατικός, ή, όν, Luc. *Vid.* LACEDÆMON.

SPARTACUS, Σπάρτακος, ου, ὁ, Ath.

SPARTI, THE, Σπαρτοί, ῶν, οἱ, Pind.

SPARTOLUS, Σπάρτωλος, ου, ὁ (also -λός), Thuc., etc.

SPERCHEUS, Σπερχειός Ep. and Ion. -χῑος, οῦ, ὁ, Hom., Hdt.

SPERTHIES, Σπερθίης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.

SPEUSIPPUS, Σπεύσιππος, ου, ὁ, Æl.

SPHACTERIA or SPHAGIA (mod. *Sfagia*), Σφακτηρία, ας, ἡ, Thuc., Paus.; Σφαγία, ἡ, Plat., Xen.

SPHETTUS, Σφηττός, οῦ, ὁ, Strab.; *in Sphettus*, Σφηττοῖ, Lys.; *from Sphettus*, Σφηττόθεν, Plut.; *of* (the deme) *Sphettus*, Σφήττιος, ὁ, Plat., also adj., Ar.

SPHINX, Σφίγξ, ιγγός, ἡ (Bœot. Φίξ), Hes., Soph., etc.

SPHODRIAS, Σφοδρίας, ου, ὁ, Xen.

SPINTHARUS, Σπίνθαρος, ου, ὁ, Ar., Dem.

SPINTHER, Σπίνθηρ, ηρος, ὁ, Anth.

SPIO, Σπειώ, οῦς, ἡ, Hom.

SPITHRIDATES, Σπιθριδάτης, ου, ὁ, Xen.

SPORADES, THE, Σποράδες, ων, αἱ (νῆσοι), Strab.

SPUDIAS, Σπουδίας, ου, ὁ, Dem.

SPURIUS, Σπόριος, ου, ὁ, Plut.

STAGIRA, Στάγειρος, ου, ἡ, Hdt., Thuc., etc.; also Στάγειρα, ων, τά, Diog. L., and Σταγείρα, ας, ἡ, Dio Chrys.; *an inhabitant of Stagira, a Stagirite*, Σταγειρίτης, ου, ὁ, Steph.

STAMBOUL, *vid.* BYZANTIUM.

STAPHYLUS, Στάφυλος, ου, ὁ, Ap. Rh.

STASANOR, Στασάνωρ, ορος, ὁ, Arr.

STASINUS, Στασῖνος, ου, ὁ, Ath.

STATILIUS, Στατίλιος (and -ίλλιος), ου, ὁ, Plut.

STATIRA, Στάτειρα, ας, ἡ, Ctes.

STATIUS, Στάτιος, ου, ὁ, Dio C.

STENTOR, Στέντωρ, ορος, ὁ, Hom.; adj., *of* or *pertaining to Stentor, Stentorian*, Στεντόρειος, ον, Arist.

STENYCLERUS, Στενύκλᾱρος (Ion. -κληρος), ου, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Stenyclerus*, Στενυκληρικός, ή, όν, Paus.

STEPHANAS, Στεφανᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.

STEPHANUS, STEPHEN, Στέφανος, ου, ὁ, Plat., etc.

STEROPE, Στερόπη, ης, ἡ, Paus., etc.

STEROPES, Στερόπης, ου, ὁ, Hes.

STESAGORAS, Στησαγόρας, ου Ion. -ρης, εω, ὁ, Hdt., Thuc.

STESICHORUS, Στησίχορος, ου, ὁ, Plat.

STESICLES, Στησικλῆς, έους, ὁ, Xen.

STESILAUS, Στησίλαος, ου, ὁ, Hdt., Plat.

STESIMBROTUS, Στησίμβροτος, ου, ὁ, Plat.

STHENEBŒA, Σθενέβοια, ας, ἡ, Apollod.

STHENELAÏDAS, Σθενελᾱΐδας, α, ὁ, Thuc.

STHENELAÜS, Σθενέλᾱος, ου, ὁ, Hom., Xen.; also Σθενέλας, ὁ, Paus.

STHENELE, Σθενέλη, ης, ἡ, Apollod.

STHENELUS, Σθένελος, ου, ὁ, Hom., etc.

STHENO, Σθενώ, poet. Σθεινώ, οῦς, ἡ, Hes.

STICHIUS, Στίχιος, ου, ὁ, Hom.

STILICHO, Στελίχων, ωνος, ὁ, Suid.

STILPO, Στίλπων, ωνος, ὁ, Diog. L.

STIRIA, Στειριά, ᾶς (Στηριά, Arcad.), ἡ, Strab.; *of* (the deme) *Stiria*, Στειριεύς, έως, ὁ, Lys.; adj., *of* or *belonging to Stiria*, Στειριακός, ή, όν, Plut.

STOBÆUS, Στοβαῖος, ου, ὁ, Suid.

STOBI, Στόβοι, ων, οἱ, Strab.

STŒCHADES, THE (islands), Στοιχάδες, ων, αἱ (νῆσοι), Ap. Rh.

STOLO, Στόλων, ωνος, ὁ, Suid.

STRABAX, Στράβαξ, ακος, ὁ, Dem.

STRABO, Στράβων, ωνος, ὁ, Dio C.

STRATIUS, Στράτιος, ου, ὁ, Oratt., in Hom. Στρατίος.

STRATO, Στράτων, ωνος, ὁ, Ar., Dem., etc.

STRATOCLES, Στρατοκλῆς, έους, ὁ, Dem., etc.

STRATOLA, Στρατόλα, ἡ, Dem.

STRATOLAS, Στρατόλας, α, ὁ, Xen.

STRATONICE, Στρατονίκη, ης, ἡ, Thuc., etc.

STRATONICEA, Στρατονίκεια, ας, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Stratonice*, Στρατονῑκεύς, έως, ὁ, Steph.

STRATONICUS, Στρατόνικος, ου, ὁ, Strab.

STRATTIS, Στράττις, ῐδος, ὁ, Hdt.

STRATUS, Στράτος, ου, ἡ, Thuc. (also ὁ, Steph.); adj., *of* or *belonging to Stratus*, Στρατικός, ή, όν, Polyb.

STREPSIADES, Στρεψιάδης, ου, ὁ, Pind., Ar.

STRŒBUS, Στροῖβος, ου, ὁ, Thuc.

STROMBICHIDES, Στρομβιχίδης, ου, ὁ, Thuc.

STROMBICHUS, Στρόμβιχος, ου, ὁ, Æsch.

STROMBOLI, *vid.* sq.

STRONGYLE (mod. *Stromboli*), Στρογγύλη, ης, ἡ, Thuc.

STROPHACUS, Στρόφακος, ου, ὁ, Thuc.

STROPHADES, THE, Στροφάδες, ων, αἱ (νῆσοι), Ap. Rh.

STROPHIUS, Στροφίος, ου, ὁ, Hom., etc.

STRYME, Στρύμη, ης, ἡ, Hdt., Dem.

STRYMODORUS, Στρυμόδωρος, ου, ὁ, Ar., Dem.

STRYMON, THE (mod. *Karasu*), Στρῡ́μων, ονος, ὁ, Hes., Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Strymon, Strymonian*, Στρυμονικός, ή, όν, Strab.; Στρυμόνιος, α, ον, Eur., pecul. fem. Στρυμονίς, ίδος, Steph.; *from the Strymon*, Στρυμονίας Ion. ίης, Hdt.

STYMPHALUS, Στύμφᾱλος (Ion. -φηλος), ου, ἡ, Hom., Xen.; adj., *Stymphalian*, Στυμφάλιος, α, ον, Pind., etc., pecul. fem. Στυμφαλίς, ίδος, Id.; *the Stymphalian lake*, Στυμφαλίη, ἡ, Hdt.; Στυμφαλὶς λίμνη, Strab.;—(river, and man's name), ὁ, Strab., Paus.

STYPHO, Στύφων, ωνος, ὁ, Thuc.

STYRA, Στύρα, ων, τά, Hom., etc.; *an inhabitant of Styra*, Στυρεύς, έως, ὁ, Hdt.

STYX, THE, Στύξ, υγός, ἡ, Hom., Hes., etc.; Στύγιος ποταμός, ὁ, Plat.; adj., *of the Styx, Stygian*, Στύγιος, α, ον, Æsch.—Epith. ἄφθιτος, δεινή, κέλαινα, ὀπιδνοτάτη, ῥιγίστη.

SUESSA, Σούεσσα, ης, ἡ, Strab.

SUESSIONES, THE, Σουεσσίονες, ων, οἱ, Strab.

SUETONIUS, Σουητώνιος, ου, ὁ, Dio C.
SUEVI, THE, Σούηβοι or Σόηβοι, ων, οἱ, Strab.
SUIDAS, Σουΐδας, ου, ὁ, Strab.
SULLA, Σύλλας, α, ὁ, Strab., Plut.
SULMO, Σοῦλμον, ου, τό, Strab.
SULPICIANUS, Σουλπικιανός, οῦ, ὁ, Hdn.
SULPICIUS, Σουλπίκιος, ου, ὁ, Plut.
SUNIUM, Σούνιον, ου, τό, Hom., etc.; ἡ Σουνιὰς ἄκρη, Dion. P.; adj., *of* or *belonging to Sunium*, Σουνιακός, ή, όν, Hdt.; pecul. fem. Σουνιάς, άδος, Paus.; *an inhabitant of Sunium, of* (the deme) *Sunium*, Σουνιεύς, έως, ὁ, Dem.
SUPERBUS, Σούπερβος, ου, ὁ, Ptol.
SURENA, Σουρήνας, α, ὁ, Strab.
SURRENTUM, Σύῤῥεντον, ου, τό, Strab.; adj., *of* or *belonging to Surrentum, Surrentine*, Συῤῥεντῖνος, η, ον, Id.
SUSA, Σοῦσα, ων, τά, Hdt.; *the inhabitants of Susa*, Σούσιοι, οἱ, Xen.; fem. adj. Σουσιάς, άδος, and Σουσίς, ίδος, Strab., Xen.; *born in Susa*, Σουσιγενής, Æsch. *Vid.* SUSIANA.
SUSAN, SUSANNA, Σουσάννα, ης, ἡ, N. T.
SUSARION, Σουσαρίων, ωνος, ὁ, Com.
SUSAS, Σούσας, ου, ὁ, Æsch.
SUSIANA, Σουσιᾱνή, ῆς, ἡ, Strab.; Σουσίς, ίδος, ἡ, Id.; *the inhabitants of Susiana*, Σουσιανοί, ῶν, οἱ, Arr. *Vid.* SUSA.
SUTRIUM, Σούτριον, ου, τό, Strab.; adj., *of* or *belonging to Sutrium*, Σουτριαῖος, α, ον, and Σουτριανός, ή, όν, Diod.
SYAGRUS, Σύαγρος, ου, ὁ, Hdt., Æl.
SYBARIS, Σύβαρις, εως and ιδος, Ion. ιος, ἡ, Hdt., Thuc., etc.; *an inhabitant of Sybaris, a Sybarite*, Συβαρίτης, ου, ὁ, Hdt.; Συβαρῖτις, ιδος, ἡ, Ar.; adj., *of* or *relating to Sybaris, Sybaritic*, Συβαριτικός, ή, όν, Ar., etc.; pecul. fem. Συβαρῖτις, ιδος, Theoc.
SYBOTA, Σύβοτα, ων, τά, Thuc.
SYENE, Συήνη, ης, ἡ, Hdt.; *an inhabitant of Syene*, Συηνίτης, ου, ὁ, Steph.
SYENNESIS, Συέννεσις, εως and ιος, ὁ, Æsch., Hdt., Xen.
SYLLA, *vid.* SULLA.
SYLOSON, Συλοσῶν, ῶντος, ὁ, Hdt.
SYMÆTHUS, THE, Σύμαιθος, ου, ὁ, Thuc.
SYME, Σύμη, ης, ἡ, Hom., etc.
SYMMACHUS, Σύμμᾰχος, ου, ὁ, Paus.
SYMPLEGADES, THE, Συμπληγάδες, ων, αἱ (νῆσοι), and Συνδρομάδες, ων, αἱ, Eur., Apollod. *Vid.* CYANEAN ROCKS.
SYNESIUS, Σῡνέσιος, ου, ὁ, Anth.
SYNNADA, Σύνναδα, ων, τά, Strab.; adj., *of* or *belonging to Synnada*, Συνναδικός, ή, όν, Id.
SYPHAX, Σύφαξ, ακος, ὁ, Polyb.; also Σόφαξ, ὁ, Id., Plut.
SYRA, Σύρα, ας, ἡ, Ar.
SYRACUSE, Συρᾱκουσαι, Ion. Συρήκουσαι, Dor. Συράκοσαι (or -κοσσαι), ῶν, αἱ, Pind., Hdt., etc.; also Συρακώ, οῦς, ἡ, Epich.; *the inhabitants of Syracuse*, Συρακούσιοι, οἱ, Id.; adj., *of* or *relating to Syracuse, Syracusan*, Συρακούσιος, Ion. -ηκόσιος, Dor. -ακόσιος, α, ον, also ος, ον, Pind., Hdt., Luc.; pecul. fem. Συρακοσσίς, ίδος, Theoc.
SYRIA, Συρία, ας, Ion. -ρίη, ης, ἡ, Hdt., Xen., etc.; *the Syrians*, Σύροι, ων, οἱ, Hdt., etc.; also οἱ Σύριοι, Id.; adj., *of* or *belonging to Syria, Syrian*, Σύριος, α, ον, Id.; Συριακός, ή, όν, Strab.; Συριηγενής, Hdt.
SYRINX, Σύριγξ, ιγγος, ἡ, Long.
SYRMUS. Σύρμος, ου, ὁ, Plut.
SYROPHŒNICIAN, A, Συροφοίνιξ, ῑκος, ὁ, Luc.; fem. Συροφοίνισσα, ης, ἡ, N. T.
SYRUS (island, mod. *Syra*), Σῦρος, ου, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Syrus*, Σύριος, ὁ, Id.;—(slave name), ὁ, Id., Com.
SYRTIS, Σύρτις, εως and ιδος, Ion. ιος, ἡ, Hdt., etc.; ἡ *μεγάλη* Σ., Polyb., and ἡ *μικρὰ* or *ἐλάττων* Σ., Id., Strab.

T.

TABALUS, Τάβαλος, ου, ὁ, Hdt.
TABITHA, Ταβιθά, ἡ, indecl., N. T.
TACHOMPSO, Ταχομψώ, οῦς, ἡ, Hdt.
TACHOS, Ταχώς, ώ, ὁ, Æl.
TADMOR, *vid.* PALMYRA.
TÆNARUS (mod. *Cape Matapan*), Ταίναρον, ου, τό, Eur., Thuc., etc.; Ταίναρος, ἡ, Pind.; adj., *of* or *belonging to Tænarus, Tænarian*, Ταινάριος, α, ον, Ap. Rh.
TAGUS, THE, Τάγος, ου, ὁ, Polyb.
TALAÜS, Ταλαός, οῦ, ὁ, Pind.; *son* or *descendant of Talaüs*, Ταλαϊονίδης, ου, ὁ, Hom., Pind.
TALOS, Τάλως, ω, ὁ, Ap. Rh., Paus., etc.
TALTHYBIUS, Ταλθύβιος, ου, ὁ, Hom., Hdt.; *son* or *descendant of Talthybius*, Ταλθυβιάδης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.—Epith. ὀτρηρός, θεράπων, θεῖος, κῆρυξ.
TALUS, Τάλος, ου, ὁ, Paus.
TAMASUS, Τάμασος, ου, ἡ, Strab.; adj., *of Tamasus, Tamasian*, Ταμάσιος, α, ον, Lyc.
TAMESIS, THE (mod. *Thames*), Ταμέσας, α, ὁ, Dio C.
TAMOS, Ταμώς, ώ, ὁ, Thuc., Xen.
TAMYNÆ, Ταμύναι, ῶν Ion. έων, αἱ, Hdt., Dem., etc.; adj., *of* or *belonging to Tamynæ*, Ταμυναῖος, α, ον, Paus.
TANAGRA, Τάναγρα, ας, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Tanagra*, Ταναγραῖος, α, ον, Luc.; pecul. fem. Ταναγρίς, ίδος, Corinn.
TANAÏS, THE (mod. *Don*), Τάναϊς, ιδος Ion. ιος, ὁ, Hdt., etc.
TANIS, Τάνις, ιος, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Tanis*, Τανιτικός, ή, όν, Id.; *an inhabitant of Tanis*, Τανίτης, ὁ, also as adj., Id.
TANTALUS, Τάνταλος, ου, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Tantalus*, Τανταλίδης, ου, ὁ, Eur.; adj., *of* or *relating to Tantalus*, Ταντάλειος (also -λεος, Anth.), α, ον, Id.
TAOCHI, THE, Τάοχοι, ων, οἱ, Xen.
TAPHUS, Τάφος, ου, ἡ, Hom.; *the Taphians*, Τάφιοι, οἱ, Id.; adj., *of* or *belonging to Taphus, Taphian*, Τάφιος, α, ον, Eur.
TAPROBANE (mod. *Ceylon*), Ταπροβάνη, ης, ἡ, Strab.
TARANTO, *vid.* TARENTUM.
TARASCON, Ταράσκων, ωνος, ἡ, Strab.
TARAS, Τάρας, αντος, ὁ, Paus.
TARBELLI, THE, Τάρβελλοι, ων, οἱ, Strab.
TARCHON, Τάρχων, ωνος, ὁ, Steph.; Τάρκων, ωνος, ὁ, Strab.
TARENTUM (mod. *Taranto*), Τάρας, αντος, ὁ, Hdt., Thuc., etc., ἡ, Dion. P.; adj., *of* or *belonging to Tarentum, Tarentine*, Ταραντῖνος, η, ον, Strab.; *the Tarentine Gulf* (*Gulf of Taranto*), Ταραντῖνος κόλπος, ὁ, Id.
TARGITAUS, Ταργίταος, ου, ὁ, Hdt.
TARICHEA, Ταρῑχεία, ας, ἡ, Strab.; also Ταριχεῖαι, αἱ, Hdt.
TARNE, Τάρνη, ης, ἡ, Hom.
TARPEÏAN, Ταρπεῖος, α, ον, Anth., Ταρπήϊος, α, ον, Dion.; *the Tarpeïan Rock*, Ταρπαῖον ὄρος, Steph.
TARPEÏA, Ταρπηΐα, ας, ἡ, Dion.
TARPHE, Τάρφη, ης, ἡ, Hom.
TARQUINII, Ταρκυνία, ας, ἡ, Strab.; *the inhabitants of Tarquinii*, Ταρκύνιοι, ων, and Ταρκυνῖται, ῶν, οἱ, Strab.
TARQUINIUS or TARQUIN, Ταρκύνιος, ου, ὁ, Strab.
TARRACINA (mod. *Terracina*), Ταῤῥακίνα, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Tarracina*, Ταῤῥακῑνίτης, ου, ὁ, Polyb.
TARRACO (mod. *Tarragona*), Ταῤῥάκων, ωνος, ἡ, Polyb.
TARSUS, Ταρσός, οῦ, ἡ, Strab.; Ταρσοί, ῶν, Xen.; *an inhabitant of Tarsus*, Ταρσεύς, έως, ὁ, Luc.
TARTARUS, Τάρτᾰρος, ου, ὁ, Hom., etc., ἡ, and pl. Τάρταρα, ων, τά, Hes.; adj., *of* or *belonging to Tartarus, Tartarean*, Ταρτάρειος, α, ον, Eur.
TARTESSUS, Τάρτησσος, ου, ὁ, Hdt., ἡ, Dion. P.; adj., *of* or *belonging to Tartessus*, Ταρτήσσιος, α, ον, Ar.
TATIAN, Τατιᾱνός, οῦ, ὁ, Anth.
TATIUS, Τάτιος, ου, ὁ, Plut.
TAULANTII, THE, Ταυλάντιοι, ων, οἱ, Thuc.
TAUREAS, Ταυρέας, ου, ὁ, Plat., Dem.
TAURI, THE, Ταῦροι, ων, οἱ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to the Tauri, Tauric*, Ταυρικός, ή, όν, Id.; *the country of the Tauri, Taurica* (mod. *Crimea*), Ταυρική (sc. γῆ), Id., Eur. *Vid.* CHERSONESUS.
TAURINI, Ταυρῖνοι, ων, or Ταυρῖνοί, ῶν, οἱ, Polyb., Strab.; also Ταυρίσκοι, οἱ, Polyb.
TAURISCUS, Ταυρίσκος, ου, ὁ, Arr.
TAUROMENIUM, Ταυρομένιον, ου, τό, Strab.; *an inhabitant of Tauromenium*, Ταυρομενίτης, ου, ὁ, Id.
TAURUS, Ταῦρος, ου, ὁ, Thuc., etc.
TAXILES, Ταξίλης, ου, ὁ, Arr.
TAXILUS, Τάξιλος, ου, ὁ, Paus.
TAŸGETE, Ταϋγέτη Ion. Τηϋγέτη, ης, ἡ, Pind., etc.
TAŸGETUS, MOUNT, Ταΰγετον Ion. Τηΰγετον, ου, τό, Hom., Hdt., etc.; Ταΰγετος, ὁ, Luc., and Ταΰγετα, τά, Plut.
TEANUM, Τέᾱνον, ου, or Τεανόν, οῦ, τό, "Απουλον, Strab., and Σιδικηνόν, Id.; *an inhabitant of Teanum*, Τεᾱνίτης, ου, ὁ, Polyb.
TECMESSA, Τέκμησσα, ης, ἡ, Soph.
TECTOSAGES, THE, Τεκτόσαγες, ων, οἱ, Strab.
TEGEA, Τεγέα, ας, ἡ, Hom., Thuc.; *an inhabitant of Tegea*, Τεγεάτης, ου, ὁ, Hdt., etc.; adj., *of* or *relating to Tegea, Tegean*, Τεγεᾱτικός, ή, όν, Hdt.; *the territory of Tegea*, Τεγεᾶτις, ιδος, ἡ, Thuc.

T T

TELAMON, Τελαμών, ῶνος, ὁ, Hom., Pind.; *son of Telamon*, Τελαμωνιάδης, ὁ, Id.; *of* or *belonging to Telamon, Telamonian*, Τελαμώνιος, Id.—Epith. ἀγαυός, ἀμύμων, ἀρηΐφιλος, ἀντίθεος, κρατερός.

TELAUGES, Τηλαύγης, ους, ὁ, Plat.

TELCHIN, Τελχίν, ῖνος, ὁ, Paus.

TELCHINES, THE, Τελχῖνες, ων, οἱ, Strab.

TELEAS, Τελέας, ου, ὁ, Ar.; Τηλέας, ὁ, Polyb.

TELEBOÆ, THE, Τηλεβόαι, ῶν, οἱ, Hes., Pind.

TELEBOAS, Τηλεβόας, ου, ὁ, Xen.

TELECLES, Τηλεκλῆς, έους, ὁ, Hdt., Arist., etc.

TELECLUS, Τήλεκλος, ου, ὁ, Hdt.

TELEDAMUS, Τελέδαμος, ου, ὁ, Dem.; Τηλεδ., Paus.

TELEGONUS, Τηλέγονος, ου, ὁ, Hes.

TELEMACHUS, Τηλέμᾰχος, ου, ὁ, Hom., etc.—Epith. δαΐφρων, θεοειδής, θεοείκελος, μεγαλήτωρ, πεπνυμένος, πολύμυθος.

TELEMUS, Τήλεμος, ου, ὁ, Hom.

TELENICUS, Τελένῖκος, ου, ὁ, Andoc.

TELEON, Τελέων, οντος, ὁ, Eur.

TELEPHANES, Τηλεφάνης, ους, ὁ, Dem.

TELEPHASSA, Τηλέφασσα, ης, ἡ, Mosch.

TELEPHUS, Τήλεφος, ου, ὁ, Pind., etc.; *son of Telephus*, Τηλεφίδης, ου, ὁ, Hom.

TELESARCHUS, Τελέσαρχος, ου, ὁ, Hdt., etc.

TELESIAS, Τελεσίας, ου, ὁ, Plut.

TELESICRATES, Τελεσικράτης, ους, ὁ, Pind.

TELESILLA, Τελέσιλλα, ης, ἡ, Paus., etc.

TELESIPPE, Τελεσίππη, ης, ἡ, Dem.

TELESTES, Τελέστης, ου, ὁ, Dem., etc.

TELEUTAGORAS, Τελευταγόρας, ου, ὁ, Anth.

TELEUTIAS, Τελευτίας, α, ὁ, Xen.

TELLEN, Τέλλην, ηνος, ὁ, Anth.

TELLIAS, Τελλίας, ου (Ion. -ίης, εω), ὁ, Hdt., Thuc.; *the sons* or *descendants of Tellias*, Τελλιάδαι, οἱ, Hdt.

TELLIS, Τέλλις, ιδος, ὁ, Thuc., Paus.; Τέλλις, ιος, ὁ, Plut.

TELLUS, Τέλλος, ου, ὁ, Hdt.

TELMISSUS or TELMESSOS, Τελμισσός or -μησσός, οῦ, ἡ, Polyb.; *an inhabitant of Telmissus*, Τελμισσεύς, έως, ὁ, Arr.; Τελμησσεύς, ὁ, Hdt.;—(mountain and river), ὁ, Æl.

TELPHUSSA, Τελφοῦσσα, ης, ἡ, Polyb.; adj., *of* or *belonging to Telphussa*, Τελφούσιος (-ούσσιος), α, ον, Id., Lyc.

TELUS, Τῆλος, ου, ἡ, Hdt.

TELYS, Τῆλυς, υος, ὁ, Hdt.

TEMENUS, Τήμενος, ου, ὁ, Plat.; *the sons* or *descendants of Temenus*, Τημενίδαι, ῶν, οἱ, Hdt., Thuc.

TEMESE, Τεμέση, ης, ἡ, Hom.

TEMNUS, Τῆμνος, ου, ἡ, Hdt.

TEMPE, Τέμπεα contd. Τέμπη, έων, τά, Hdt., Strab.; adj., *of* or *belonging to Tempe*, Τεμπικός, ή, όν, Æl.; pecul. fem. Τεμπίς, ίδος, Nic.

TENEDOS, Τένεδος, ου, ἡ, Hom., Strab.; *the inhabitants of Tenedos*, Τενέδιοι, οἱ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Tenedos*, Τενέδιος, α, ον, Parœm.

TENES or TENNES, Τένης or Τέννης, ου, ὁ, Paus.

TENOS, Τῆνος, ου, ἡ, Æsch., Hdt.; *the inhabitants of Tenos, the Tenians*, Τήνιοι, οἱ, Hdt.

TENTHREDON, Τενθρηδών, όνος, ὁ, Hom.

TENTYRA, Τέντυρα, ων, τά, Strab.; *the inhabitants of Tentyra*, Τεντυρῖται, ῶν, οἱ, Id.

TEOS, Τέως, ω, ἡ, Hdt., Thuc.; *an inhabitant of Teos*, Τήϊος, ὁ, Id.

TEREDON, Τερηδών, όνος, ἡ, Ar.

TEREINA, Τέρεινα, ης, ἡ, Anth.

TERES, Τήρης, εω and ους, ὁ, Hdt., Thuc., etc.

TEREUS, Τηρεύς, έως, ὁ, Thuc.; adj., *of* or *belonging to Tereus*, Τήρειος, α, ον, Æsch.

TERGESTE (mod. *Trieste*), Τεργέστη, ης, ἡ, and Τεργέσται, ῶν, αἱ, Strab.; *the inhabitants of Tergeste*, Τεργεσταῖοι, οἱ, Dion. P.

TERIAS, THE, Τηρίας, ου, ὁ, Thuc.

TERIBAZUS or TIRIBAZUS, Τηρίβαζος (and Τιρί-), ου, ὁ, Xen., etc.

TERILLUS, Τήριλλος, ου, ὁ, Hdt.

TERINA, Τέρῖνα, ης, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Terina, Terinæan*, Τεριναῖος, α, ον, Thuc.

TERMERUS, Τέρμερος, ου, ὁ, Plut.

TERMESSUS, Τερμησσός and -ισσός, οῦ, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Termessus*, Τερμησσεύς, έως, ὁ, Id.

TERMILÆ, THE, Τερμίλαι, ῶν, οἱ, Hdt.

TERMINUS, Τέρμων, ονος, ὁ, Plut.

TERNI, *vid.* INTERAMNA.

TERPANDER, Τέρπανδρος, ου, ὁ, Plut.

TERPIS, *son of*, Τερπιάδης, ὁ, Hom.

TERPSIAS, Τερψίας, ου, ὁ, Pind.

TERPSICHORE, Τερψιχόρα, ας, Ion. -χόρη, ης, ἡ, Hes., Pind., Plat.

TERPSIS, Τέρψις, ιδος, ἡ, Anth.

TERPSION, Τερψίων, ωνος, ὁ, Plat.

TERRACINA, *vid.* TARRACINA.

TERTIUS, Τέρτιος, ου, ὁ, N. T.

TERTULLA, Τερτύλλα, ἡ, Inscr.

TERTULLIAN, Τερτυλλιανός, οῦ, ὁ, Inscr.

TERTULLUS, Τέρτυλλος, ου, ὁ, N. T.

TETHYS, Τηθύς, ύος, ἡ, Hes., etc.—Epith. ἀρχαία, βωτιάνειρα, λευκώλενος, μήτηρ, πολύτεκνος.

TETRAPOLIS, Τετράπολις, εως, ἡ, Strab.

TEUCER, Τεῦκρος, ου, ὁ, Hom., etc.—Epith. ἀμύμων, ἀντίθεος, δαΐφρων, ἐϋμμελίης, ἑκηβόλος, Τελαμώνιος.

TEUCRI, THE, Τευκροί, ῶν, οἱ (i. e. the Trojans), Hdt.; *of the Teucri*, Τευκρίς, ίδος, fem. adj., Æsch.

TEUMESSUS, Τευμησός (and -μησσός), οῦ, ὁ, h., Eur.; adj., *of* or *pertaining to Teumessus*, Τευμήσιος, α, ον, Paus.

TEUTA, Τεῦτα, ης, ἡ, Polyb.

TEUTAMIAS, Τευταμίας, ου, ὁ, Apollod.; *son of Teutamias*, Τευταμίδης, ὁ, Hom.

TEUTAMUS, Τεύταμος, ου, ὁ, Plut.

TEUTHRANIA, Τευθρανία, ας, ἡ, Hdt., Xen.; Τεύθραντος ἄστυ, τό, Æsch.; adj., *of* or *belonging to Teuthrania*, Τευθράντιος, α, ον, Eur.; pecul. fem. Τευθραντίς, ίδος, Id.; Τευθραντιάς, άδος, Anth.

TEUTHRAS, Τεύθρας, αντος, ὁ, Hom.

TEUTONES, THE, Τεύτονες, ων, οἱ, Strab.

TEVERONE, THE, *vid.* ANIO.

THAÏS, Θαΐς, ίδος, ἡ, Luc.; *Thaïs herself*, Αὐτοθαΐς, ίδος, ἡ, Id.

THALAMÆ, Θαλάμαι, ῶν, αἱ, Xen.

THALASSA, Θάλασσα, ης, ἡ, Luc.

THALES, Θαλῆς, gen. εω, Hdt., Plat., οῦ, Strab., ητος, Call.; dat. Θαλῇ, Diog. L.; acc. Θαλῆν, Ar., Plat.

THALETAS, Θαλήτας, ου, ὁ, Plut.

THALIA, Θάλεια, ας, ἡ, Hom., Hes.

THALLO, Θαλλώ, οῦς, ἡ, Paus.

THALLON, Θάλλων, ωνος, ὁ, Xen.

THALLUS, Θάλλος, ου, ὁ, Plut.

THALLUSA, Θάλλουσα, ης, ἡ, Ath.

THALPIUS, Θάλπιος, ου, ὁ, Hom.

THAMAR, Θάμαρ, ἡ, indecl., N. T.

THAMES, THE, *vid.* TAMESIS.

THAMYRAS, *vid.* sq.

THAMYRIS, Θάμῠρις, ιδος and ιος, ὁ, Hom., Eur.; also Θαμύρας, ου, ὁ, Plat.

THAPSACUS, Θάψᾰκος, ου, ἡ, Xen.; *an inhabitant of Thapsacus*, Θαψακηνός, οῦ, ὁ, Id.

THAPSUS, Θάψος, ου, ἡ, Thuc.

THARGELIA, Θαργήλια, ων, τά, Ath.;—(fem. name), Θαργηλία, ας, ἡ, Plut.

THARYPAS, Θαρύπας, ου, ὁ, Thuc.

THASUS, Θάσος, ου, ἡ, Hdt., etc.; *the inhabitants of Thasus*, Θάσιοι, οἱ, Hdt.; adj., *of Thasus, Thasian*, Θάσιος, α, ον, Ar.

THAUMAS, Θαύμας, αντος, ὁ, Hes.

THEÆNETUS, Θεαίνετος, ου, ὁ, Thuc.

THEÆTETUS, Θεαίτητος, ου, ὁ, Plat.

THEAGENES, Θεᾱγένης, ους, ὁ, Ath.

THEAGES, Θεάγης, ους, ὁ, Plat.

THEANO, Θεᾱνώ, οῦς, ἡ, Hom., etc.

THEANOR, Θεάνωρ, ορος, ὁ, Inscr.

THEARION, Θεαρίων, ωνος, ὁ, Pind., Plat.

THEBAÏD, THE, Θηβαΐς, ίδος, ἡ, Paus.

THEBAÏS, THE, Θηβαΐς, ίδος, ἡ, Thuc., etc.

THEBE, Θήβη, ης, ἡ, Hdt., Plut.;—(city), Θήβη, ἡ, Hom. *Vid.* sq.

THEBES, Θῆβαι, ῶν, αἱ, Hom., etc.; also sing. Θήβη, ης, ἡ, Hom. (Dor. Θήβα, Bœot. Θεῖβαι); adj., *of* or *belonging to Thebes, Theban*, Θηβαῖος, α, ον, Hom., Soph., etc.; Θηβαϊκός, ή, όν, Hdt. (esp. of Egyptian Thebes, also Θηβαΐτης, Strab.); pecul. fem. Θηβαΐς, ίδος, Hdt., Thuc.; Θηβᾱγενής and Θηβαιγενής, ές, Hes., Eur.; adv., *from Thebes*, Θήβηθεν, Diod. (Bœot. Θείβαθεν, Ar.); *in Thebes*, Θήβησι, Arist.; *to* or *toward Thebes*, Θήβαζε or Θήβασδε, Hom.—Poet. forms for Thebes in Bœotia, ἑπτάπυλα τείχη, Κάδμου χθών, Ἰσμηνοῦ πόλις, ἑπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονός, Βακχᾶν μητρόπολις, λεύκιπποι Καδμείων ἀγυιαί.—Epith. ἀφνειή, εὔπυργος, εὐτειχής, εὔιππος, εὐρύχορος, ἑπτάπυλος, Καδμεία, πολυήρατος, πολυάρματος, ὑψίπυλος, φιλάρματος.

THECLA, Θέκλα, ης, ἡ, Phot.

THEIA, Θεία, ας, ἡ, Hes.

THELXION, Θελξίων, ωνος, ὁ, Paus.

THEMIS, Θέμις, ιδος, ἡ, Hom., etc.

THEMISCYRA, Θεμίσκῡρα, ας, ἡ, Hdt., Æsch., etc.; adj., *of* or *belonging to Themiscyra*, Θεμισκύρειος, α, ον, Ap. Rh.

THEMISON, Θεμίσων, ωνος, ὁ, Hdt., Dem., etc.

THEMISTIUS, Θεμίστιος, ου, ὁ, Pind.

THEMISTO, Θεμιστώ, οῦς, ἡ, Hes.

THEMISTOCLEA, Θεμιστόκλεια, ας, ἡ, Diog. L.

THEMISTOCLES, Θεμιστοκλῆς, έους, ὁ, Hdt., etc.; *the tomb of Themistocles*, Θεμιστόκλειον, τό, Arist.

THEMISTONOË, Θεμιστονόη, ης, ἡ, Hes.

THEMISTOGENES, Θεμιστογένης, ους, ὁ, Xen.

THEOCLEA, Θεόκλεια, ας, ἡ, Lys.

THEOCLES, Θεοκλῆς, έους, ὁ, Dem., etc.

THEOCLYMENUS, Θεοκλύμενος, ου, ὁ, Hom.

THEOCRINES, Θεοκρίνης, ους, ὁ, Dem.
THEOCRITUS, Θεόκριτος, ου, ὁ, Lys., etc.
THEODAMAS, Θειοδάμας, αντος, ὁ, Ap. Rh.
THEODECTES, Θεοδέκτης, ου, ὁ, Arist., etc.; adj., *of* or *relating to Theodectes*, Θεοδέκτειος, ον, Arist.
THEODORA, Θεοδώρα, ας, ἡ, Byz.
THEODORE, *vid.* THEODORUS.
THEODORIAS, Θεοδωριάς, άδος, ἡ, Anth.
THEODORUS, Θεόδωρος, ου, ὁ, Dem., Thuc., etc.; adj., *of* or *relating to Theodorus*, Θεοδώρειος, ον, Ath.; *the followers of Theodorus*, Θεοδώρειοι, οἱ, Id.
THEODOSIA, Θεοδοσία, ας, ἡ, Strab., also Θευδοσία, ἡ, Dem.
THEODOSIUS, Θεοδόσιος, ου, ὁ, Strab.; also Θευδόσιος and Θεοδώσιος, ὁ, Anth.
THEODOTAS, Θεοδότας, ου, ὁ, Luc.
THEODOTE, Θεοδότη, ης, ἡ, Xen.
THEODOTUS, Θεόδοτος, ου, ὁ, Dem., etc.; Θεύδοτος, ὁ, Anth.
THEODULUS, Θεόδουλος, ου, ὁ, Phot.
THEOGENES, Θεογένης, ους, ὁ, Xen., etc.
THEOGITON, Θεογείτων, ονος, ὁ, Dem.
THEOGNETUS, Θεόγνητος, ου, ὁ, Pind.
THEOGNIS, Θέογνις, ιος and ιδος, Plat., etc.
THEOGONUS, Θεόγονος, ου, ὁ, Paus.
THEOLYTE, Θεολύτη, ης, ἡ, Ath.
THEOLYTUS, Θεόλυτος, ου, ὁ, Thuc.
THEOMESTOR, Θεομήστωρ, ορος, ὁ, Hdt.
THEOMNESTUS, Θεόμνηστος, ου, ὁ, Lys., Dem.
THEON, Θέων, ωνος, ὁ, Lys., etc.
THEONOË, Θεονόη, ης, ἡ, Eur.
THEOPHANES, Θεοφάνης, ους, ὁ, Plut.
THEOPHEMUS, Θεόφημος, ου, ὁ, Dem.
THEOPHILE, Θεοφίλη, ης, ἡ, Inscr.
THEOPHILUS, Θεόφιλος, ου, ὁ, Dem.
THEOPHON, Θεοφῶν, ῶντος, ὁ, Isæ.
THEOPHRASTUS, Θεόφραστος, ου, ὁ, Paus.
THEOPOMPUS, Θεόπομπος, ου, ὁ, Xen., etc.; also Θεύπομπος, ὁ, Anth.
THEORUS, Θέωρος, ου, ὁ, Ar.
THEOTELES, Θεοτέλης, ους, ὁ, Dem.
THEOTIMUS, Θεότῑμος, ου, ὁ, Theogn.
THEOXENUS, Θεόξενος, ου, ὁ, Pind., Dem.
THERA, Θήρα, ας, ἡ, Ion. Θήρη, ης, Hdt., Pind., etc.; *to Thera*, Θήρανδε, Pind.; *the inhabitants of Thera*, Θηραῖοι, οἱ, Hdt.; adj., *of Thera*, *Theræan*, Θηραῖος, α, ον, Pind.; Θηραϊκός, ή, όν, Ath.; pecul. fem. Θηράς, άδος, Id.
THERAMENES, Θηρᾱμένης, ους, ὁ, Thuc., etc.
THERAPNE, Θεράπνη, ης, ἡ, Hdt.; Θεράπναι, ῶν, αἱ, Pind.; adj., *of* or *belonging to Therapne*, Θεραπναῖος, α, ον, Ap. Rh.
THERAS, Θήρας, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.
THERICLES, Θηρικλῆς, έους, ὁ, Luc.; adj., *of* or *made by Thericles*, *Thericlean*, Θηρίκλειος, α, ον, Ath.
THERMA or THERME (later *Thessalonica*; mod. *Salonichi*), Θέρμη, ης, ἡ, Hdt., etc.; adj., *of* or *belonging to Therma*, Θερμαῖος, α, ον, e. g. *the Thermaïc Gulf* (mod. *Gulf of Salonichi*), Θερμαῖος κόλπος, ὁ, Hdt.

THERMODON, Θερμώδων, οντος, ὁ, Æsch., Hdt., etc.
THERMON, Θέρμων, ωνος, ὁ, Thuc.
THERMOPYLÆ, Θερμοπύλαι, ῶν, αἱ, Strab.; earlier form Πύλαι, ῶν, αἱ, Hdt.
THERO, Θηρώ, οῦς, ἡ, Paus.
THERON, Θήρων, ωνος, ὁ, Hdt., Pind.
THERSAGORAS, Θερσαγόρας, ου, ὁ, Dem.
THERSANDER, Θέρσανδρος, ου, ὁ, Pind., Hdt., etc.
THERSILOCHUS, Θερσίλοχος, ου, ὁ, Hom.
THERSIPPUS, Θέρσιππος, ου, ὁ, Arr.
THERSITES, Θερσίτης, ου, ὁ, Hom.; adj., *of* or *like Thersites*, *Thersitean*, Θερσίτειος, ον, Parœm.
THESEUS, Θησεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom., etc.; *son* or *descendant of Theseus*, Θησείδης, ου (poet. Θησηϊάδης), ὁ, Eur., Anth.; *daughter* or *female descendant of Theseus*, Θησηΐς, ίδος, Plut.; adj., *of* or *belonging to Theseus*, Θήσειος (poet. -σήϊος), ον, Tryph.; pecul. fem. Θησηΐς, ίδος (also gen. -σῆδος), Æsch.); *the temple of Theseus*, Θησεῖον (or Θήσειον), ου, τό, Ar.; *festival of Theseus*, Θησεῖα, τά, Id.; *the Theseïd*, Θησηΐς, ίδος, ἡ, Arist.—Epith. ἀμείλιχος, ἀμύμων, ἐπίκλοπος, ἱμερόεις, καλλίνῑκος.
THESPEA, Θέσπεια, ας, ἡ, Paus.
THESPIÆ, Θεσπιαί, ῶν, αἱ, Strab.; also Θέσπεια, ας, ἡ, Hom.; *an inhabitant of Thespiæ*, Θεσπιεύς, έως, ὁ, Hdt., etc.: poet. Θεσπιάδης, ου, ὁ, Anth.; adj., *of Thespiæ*, *Thespian*, Θεσπικός, ή, όν, Thuc.
THESPIS, Θέσπις, ιδος, ὁ, Ar., etc.
THESPIUS, Θέσπιος, ου, ὁ, Paus.
THESPROTI, THE, Θεσπρωτοί, ῶν, οἱ, Hom., etc.; *the country of the Thesproti*, *Thesprotia*, Θεσπρωτία, ας, ἡ, Strab.; adj., *Thesprotian*, Θεσπρωτός, ή, όν, Eur.; Θεσπρωτικός, ή, όν, Strab.
THESPROTUS, Θεσπρωτός, οῦ, ὁ, Apollod.
THESSALIOTIS, Θεσσαλιῶτις, ιδος, ἡ, Hdt., Strab.
THESSALONICA, Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, Strab.; also -νίκεια, ἡ, Id.; *inhabitant of Thessalonica*, Θεσσαλονῑκεύς, έως, ὁ, Steph.;—(fem. name), ἡ, Paus.
THESSALY, Θεσσᾰλία, ας, ἡ, Att. Θετταλία, Hdt., Pind., etc.; *the Thessalians*, Θεσσαλοί (Θετταλοί), ῶν, οἱ, Hdt., Plat.; Θεσσαλιῶται, ῶν, οἱ, Steph.; adj., *Thessalian*, Θεσσαλός, ή, όν (Θετт.), Soph., etc.; Θεσσαλικός, ή, όν, Hdt., etc.; Θεσσάλιος, α, ον, Eur.; pecul. fem. Θεσσαλίς, ίδος, Tragg., Plat.; *to speak Thessalian*, Θεσσαλίζω, Steph.
THESTIUS, Θέστιος, ου, ὁ, Apollod.; *son* or *descendant of Thestius*, Θεστιάδης, ου, ὁ, Ap. Rh.; *daughter of Thestius*, Θεστιάς, άδος, ἡ, Æsch., Eur.
THESTOR, Θέστωρ, ορος, ὁ, Hom., etc.; *son of Thestor*, Θεστορίδης, ου, ὁ, Id.; adj., *of* or *relating to Thestor*, Θεστόρειος, ον, Soph.
THESTYLIS, Θέστυλις, ιδος, ἡ, Theoc.
THETIS, Θέτις, ιδος and ιος, ἡ, Hom., etc.; *temple of Thetis*, Θετίδειον, ου, τό, Eur.; also Θετίδιον, τό, Strab.
THEUDAS, Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.
THEUTH or THEOTH, Θεύθ, ὁ, indecl.; also Θώθ, ὁ, Plat.
THIA, *vid.* THEIA.
THIAS, Θείας, αντος, ὁ, Apollod.; *daughter of Thias*, Θειαντιάς, άδος, -αντίς, ίδος, and -αντίνη, ης, ἡ, Max. im.

THIBRON, Θίβρων, ωνος, ὁ, Xen., etc.
THIODAMAS, Θειοδάμας, αντος, ὁ, Ap. Rh.
THISBE, Θίσβη, ης, ἡ, Hom.; also Θίσβαι, αἱ, Xen., etc.;—(fem. name), Θίσβη, ἡ, Suid.
THMUÏS, Θμοῦϊς, εως, ἡ, Steph.; adj., *Thmuïtic*, Θμουΐτης (e. g. νομός), Hdt.
THOAS, Θόας, αντος, ὁ, Hom., etc.; *daughter of Thoas*, Θοαντιάς, άδος, ἡ, Ap. Rh.
THOË, Θόη, ης, ἡ, Hom., Hes.
THOMAS, Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.
THONIS, Θῶνις, ιος, ὁ, Hdt.;—(fem. name), Θωνίς, ίδος, ἡ, Plut.
THOÖN, Θόων, ωνος, ὁ, Hom.
THOÖSA, Θόωσα, ης, ἡ, Hom.
THOÖTES, Θοώτης, ου, ὁ, Hom.
THORAX, Θώραξ, ακος, Ion. -ρηξ, ηκος, ὁ, Pind., etc.
THORICUS, Θορικός, οῦ (also Θόρικος, ου), Thuc., etc.; *of* (the deme) *Thoricus*, Θορίκιος, ὁ, Dem., also as adj., Soph.; *to Thoricus*, Θόρικόνδε, h.
THORNAX, Θόρναξ, ακος, ὁ, Hdt.;—ἡ, Paus.
THRACE, Θρᾴκη, ης, Ep. and Ion. Θρῄκη and Θρηΐκη, ης, ἡ, Hom., Hdt., Tragg.; *from Thrace*, Θρῄκηθεν, Hom.; *to Thrace*, Θρῄκηνδε, Id.; *the Thracians*, Θρᾷκες, ων, οἱ, in sing. Θρᾷξ, Ep. and Ion. Θρῄϊξ, ικος, and Θρῇξ, ῇκος (also in Tragg.), Hom., etc.; fem. Θρᾷσσα (Att. Θρᾷττα), ης, ἡ (Ion. and Tragg. Θρῄϊσσα and Θρῇσσα, Dor. Θρέϊσσα, Theoc.), Hdt., Soph., etc.; adj., *of* or *relating to Thrace*, *Thracian*, Θρᾴκιος, α, ον, Ep. and Ion. Θρηΐκιος and Θρῄκιος, η, ον, Hom., etc.; Θρᾳκικός, ή, όν, Luc.; adv., *in Thracian*, Θρᾳκιστί, Theoc.
THRASEA, Θρασέας, ου, ὁ, Polyb.
THRASIUS, Θράσιος, ου, ὁ, Hom.
THRASIPPUS, Θράσιππος, ου, ὁ, Arist.
THRASO, Θρασώ οῦς, ἡ, Lyc.
THRASON, Θράσων, ωνος, ὁ, Dem., etc.
THRASONDAS, Θρασώνδας, ου, ὁ, Diod.
THRASONIDAS, Θρασονίδας, ου, ὁ, Xen.
THRASYBULUS, Θρασύβουλος, ου, ὁ, Hdt., Pind., etc.
THRASYCLES, Θρασυκλῆς, έους, ὁ, Thuc., etc.
THRASYDÆUS, Θρασυδαῖος, ου (Ion. -δήϊος), ὁ, Hdt., etc.
THRASYLLUS, Θράσυλλος (or Θράσυλος), ου, ὁ, Thuc., Xen., etc.
THRASYLOCHUS, Θρασύλοχος, ου, ὁ, Dem., etc.
THRASYMACHUS, Θρασύμᾰχος, ου, ὁ, Plat.; adj., *Thrasymachean*, Θρασυμάχειος, ον, Dion.
THRASYMEDES, Θρασυμήδης, ους, ὁ, Hom., etc.
THRASYMELIDAS, Θρασυμηλίδας, ου or α, ὁ, Thuc.
THRASYMELUS, Θρασύμηλος, ου, ὁ, Hom.
THRIA, Θρῖα, ας (also Θρεῖα and Θριώ), ἡ, Steph.; *in Thria*, Θριᾶσιν, Xen.; adj., *of Thria*, *Thriasian*, Θριάσιος, α, ον, esp. *the Thriasian plain*, Θριάσιον πεδίον, τό, Hdt., etc.
THRONIUM, Θρόνιον, ου, τό, Hom., Thuc., etc.; *an inhabitant of Thronium*, Θρονιεύς, Θρόνιος, or Θρονίτης, ὁ, Steph.; fem. adj., *Thronian*, Θρονιάς, άδος, Eur.; Θρονῖτις, ιδος, Lyc.
THUCLES, Θουκλῆς, έους, ὁ, Thuc.
THUCYDIDES, Θουκυδίδης, ου, ὁ,

Thuc., etc.; adj., *Thucydidean*, Θουκυδίδειος, ον, Gram.

THUDIPPUS, Θούδιππος, ου, ὁ, Isæ.

THULE, Θούλη, ης, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Thule*, Θουλαῖος, ὁ, Steph.—Epith. ὠκεανῖτις.

THUMANTIS, Θούμαντις, ιδος, ὁ, Ar.

THURIA, Θυρία, ας, ἡ, Paus.; *an inhabitant of Thuria*, Θουριάτης, ου, ὁ, Thuc.; also as adj., Strab.

THURII, Θούριοι, ων, οἱ, Thuc., etc.; Θούριον, ου, τό, Ptol.; *an inhabitant of Thurii*, Θούριος, ὁ, Thuc.; Θουριεύς, έως, ὁ, Arr.; adj., Θούριος, α, ον, Θουρῖνος, η, ον, Strab., Xen.; pecul. fem. Θουριάς, άδος, Thuc.

THYAMIA, Θυαμία, ας, ἡ, Xen.

THYAMIS, THE, Θύᾰμις, ιδος, ὁ, Thuc.

THYATIRA, Θυάτειρα, ας, ἡ, Strab.

THYESTES, Θυέστης, ου, Ep. also Θυέστα, ὁ, Hom., Tragg.; adj., *Thyestean*, Θυέστειος, α, ον, Ar.; *son of Thyestes*, Θυεστιάδης, ου, ὁ, Hom.

THYIA, Θυΐα, ας, ἡ, Hdt.

THYMBRA, Θύμβρα, ας, Ion. Θύμβρη, ης, ἡ, Hom., Strab.; adj., *Thymbræan*, Θυμβραῖος, α, ον, Eur.

THYMBRÆUS, Θυμβραῖος, ου, ὁ, Hom.

THYMBRIS, Θύμβρις, εως, ἡ, Apollod.;—(river), ιδος, ὁ, Theoc.

THYMBRIUM, Θύμβριον, ου, τό, Xen.

THYMOCHARES, Θυμοχᾰρης, ους, ὁ, Thuc.

THYMOCLES, Θυμοκλῆς, έους, ὁ, Anth.

THYMŒTES, Θυμοίτης, ου Ep. αο, ὁ, Hom., Paus.

THYNI, THE, Θῦνοί, ῶν, οἱ, Hdt., etc.; *the land of the Thyni*, Θυνία, ας, ἡ, Steph.

THYONE, Θυώνη, ης, ἡ, Pind.; adj., *of Thyone, descended from Thyone*, Θυωναῖος, Opp.; *son of Thyone*, Θυωνίδης, ὁ, Hesych.

THYONICHUS, Θυώνιχος, ου, ὁ, Theoc.

THYREA, Θυρέα, ας, Ion. Θυρέη, ης, ἡ, Hdt., etc.; also pl., Θυρέαι, αἱ, Isoc.; *an inhabitant of Thyrea*, Θυρεάτης, ου, ὁ, fem. Θυρεᾶτις, ιδος (esp. as adj.), Thuc., Paus.; adj., *Thyrean*, Θυρεατικός, ή, όν, Ath.

THYRIUM, Θύριον, ου, τό, Polyb.; Θύρῥειον, ου, τό, Anth.; *an inhabitant of Thyrium*, Θυριεύς, έως, ὁ, Xen.

THYRSIS, Θύρσις, ιδος, ὁ, Theoc.

THYSSUS, Θυσσός, οῦ, ἡ, Hdt., Thuc.

TIBARENI, Τιβαρηνοί, ῶν, οἱ, Hdt., Xen., etc.; *the land of the Tibareni*, Τιβαρηνία, ας, ἡ, Strab.; adj., *Tibarenian*, fem. Τιβαρηνίς, ίδος, Ap. Rh.

TIBER, THE, Τίβερις, ιδος and εως, ὁ, Strab.; Θύμβρις, ιδος, ὁ, Dion. P., Anth.

TIBERIAS, Τιβεριάς, άδος, ἡ, N. T.; *an inhabitant of Tiberias*, Τιβεριεύς, έως, ὁ, Steph.; *lake of Tiberias* (sea of Galilee), Τιβεριὰς λίμνη, Ptol.

TIBERIUS, Τιβέριος, ου, ὁ, N. T.

TIBUR, Τίβουρα, ων, τά, Strab.; Τίβυρις, ἡ, Steph.; Τιβούρ, Ptol.; *an inhabitant of Tibur*, Τιβυρῖνος, ου, ὁ, Polyb.; adj., *of Tibur, Tiburtine*, Τιβουρῖνος, η, ον, Τιβούρτιος, α, ον, and Τιβουρτῖνος, η, ον, Ath.

TICHIUSSA, Τειχιοῦσσα, ης, ἡ, Thuc.

TICINUM (mod. *Pavia*), Τίκῑνον, ου, τό, Strab.

TICINUS, THE (mod. *Tesino*), Τίκῑνος, ου, ὁ, Strab.

TIGELLINUS, Τιγελλῖνος, ου, ὁ, Dio C.

TIGILLIUS, Τιγίλλιος, ου, ὁ, Suid.

TIGRANES, Τιγράνης, ου, ὁ, Hdt., etc.

TIGRANOCERTA, Τιγρανόκερτα, τά, Strab.

TIGRIS, Τίγρις, ιδος, acc. Τίγριν, Hdt., Τίγριδα, Hdn.; and Τίγρης, ητος, ὁ, Hdt., Xen., etc.

TIGURINI, THE, Τιγυρηνοί, ῶν, οἱ, Strab.

TILATÆI, THE, Τιλαταῖοι, ων, οἱ, Thuc.

TILPHUSSA, Τιλφοῦσσα, Τιλφοῦσα, ης, Dor. Τιλφῶσσα, ἡ, Hom., Strab., etc.

TILPHUSSIUM, Τιλφούσσιον, ου, τό, Dor. Τιλφώσσιον, also -φωσσαῖον, τό, Paus., Dem.; adj., *of Tilphussium*, Τιλφούσσιος, ὁ, h.

TIMÆA, Τίμαια, ας, ἡ, Plut.

TIMÆNETUS, Τιμαίνετος, ου, ὁ, Paus.

TIMÆTHO, Τῑμαιθώ, οῦς, ἡ, Anth.

TIMÆUS, Τίμαιος, ου, ὁ, Plat., etc.

TIMAGENES, Τιμαγένης, ους, ὁ, Strab.

TIMAGORA, Τιμαγόρα, ας, ἡ, Inscr.

TIMAGORAS, Τιμαγόρας, ου Ion. εω, ὁ, Theog., Hdt., etc.

TIMANDER, Τίμανδρος, ου, ὁ, Hdt., etc.

TIMANDRA, Τιμάνδρα, ας, ἡ, Apollod.

TIMANOR, Τιμάνωρ, ορος, ὁ, Thuc.

TIMANTHES, Τιμάνθης, ους, ὁ, Thuc.

TIMARCHIDES, Τιμαρχίδης, ου, ὁ, Paus.

TIMARCHUS, Τίμαρχος, ου, ὁ, Oratt., Plat., etc.

TIMARES, Τιμάρης, ους, ὁ, Anth.

TIMARETE, Τιμαρέτη, ης, ἡ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Timarete*, Τιμαρέτειος, α, ον, Anth.

TIMASION, Τῑμᾱσίων, ωνος, ὁ, Xen.

TIMAVUS, THE, Τίμαυος, ου, ὁ, Strab.

TIMESITHEÜS, Τῑμησίθεος, ου, ὁ, Hdt., etc.

TIMESIUS, Τῑμήσιος, ου, ὁ, Hdt.; in form Τῑμᾱσιος, ου, ὁ, Suid.

TIMO, Τιμώ, οῦς, ἡ, Hdt.

TIMOCHARIS, Τιμόχᾰρις, ιδος, ὁ, Hdt.

TIMOCLEA, Τιμόκλεια, ας, ἡ, Ar.

TIMOCLES, Τῑμοκλῆς, έους, ὁ, Paus., etc.

TIMOCRATES, Τιμοκράτης, ους, ὁ, Thuc., etc.

TIMOCREON, Τιμοκρέων, οντος, ὁ, Plut.

TIMOCRITUS, Τιμόκριτος, ου, ὁ, Pind.

TIMODEMUS, Τιμόδημος, ου, ὁ, Pind., Hdt., etc.; *the descendants, the race of Timodemus*, Τιμοδημίδαι, ῶν, οἱ, Pind.

TIMOLAÜS, Τῑμόλᾱος, ου (Dor. Τῑμόλας), ὁ, Dem., Xen., etc.

TIMOLEON, Τῑμολέων, οντος, ὁ, Plut.

TIMOMACHUS, Τῑμόμᾰχος, ου, ὁ, Xen., Dem., etc.

TIMON, Τίμων, ωνος, ὁ, Hdt., etc.

TIMONASSA, Τῑμώνασσα, ης, ἡ, Plut.

TIMONAX, Τιμῶναξ, ακτος, ὁ, Hdt.

TIMONIDES, Τιμωνίδης, ου, ὁ, Plut.

TIMONOË, Τῑμονόη, ης, ἡ, Anth.

TIMONOÜS, Τῑμόνοος, ου, ὁ, Pind.

TIMOPHANES, Τιμοφᾰνης, ους, ὁ, Arist.

TIMOSA, Τιμῶσα, ης, ἡ, Ath.

TIMOSTHENES, Τιμοσθένης, ους, ὁ, Pind., etc.

TIMOSTRATUS, Τιμόστρᾰτος, ου, ὁ, Phot.

TIMOTHEUS, } Τῑμόθεος, ου, ὁ, Xen.,
TIMOTHY, } Ar., etc.

TIMOXENUS, Τῑμόξενος, ου (Ion. -ξεινος), ὁ, Hdt., Thuc.

TINIA, THE, Τενέας, ου, ὁ, Strab.

TIPHYS, Τῖφυς, υος, ὁ, Ap. Rh.—Epith. ἀμύμων, κυβερνήτης.

TIRESIAS, Τειρεσίας, ου, ὁ, Hom., Pind.

TIRIBAZUS, *vid.* TERIBAZUS.

TIRIDATES, Τιριδάτης, ου, ὁ, Luc.?

TIRYNS, Τίρυνς, υνθος, ἡ, Hom., Hdt., etc.; adj., *of Tiryns, Tirynthian*, Τιρύνθιος, α, ον, Pind., Hdt.; pecul. fem. Τιρυνθιάς, άδος, and Τιρυνθίς, ίδος, Steph.—Epith. τειχιόεσσα.

TISAMENUS, Τῑσάμενος, ου, ὁ, Hdt., Lys., etc.

TISANDER, Τίσανδρος, ου, ὁ, Hdt., Thuc., etc.

TISIAS, Τισίας, ου, Ion. -ίης, εω, ὁ, Hdt., Dem., etc.

TISIMACHUS, Τισίμᾰχος, ου, ὁ, Thuc.

TISIPHONE, Τῑσιφόνη, ης, ἡ, Orph.

TISIPHONUS, Τῑσίφονος, ου, ὁ, Xen.

TISIS, Τῖσις, ιδος, ἡ, Anth.

TISSAPHERNES, Τισσαφέρνης, ους, ὁ, Thuc., Xen.

TITAN, Τῑτάν, ᾶνος, ὁ, Paus.

TITANS, THE, Τιτᾶνες (Ep. and Ion. Τιτῆνες), ων, οἱ (in sing. Τῑτάν, ᾶνος, ὁ, fem. Τιτᾱνίς, ίδος, Apollod.), Hom., Hes., etc.; adj., *of, like*, or *relating to the Titans, Titanic*, Τῑτᾱνικός, ή, όν, Plat.; Τῑτᾱνιος, α, ον, Gram.; Τιτανώδης, ες, Luc.; pecul. fem. Τιτᾱνιάς, άδος, Nonn.; *the battle with the Titans*, Τιτᾱνομᾰχία, ας, ἡ, Ath.

TITANIA, *vid.* sub TITANS.

TITARESIUS, THE, Τιταρήσιος, ου, ὁ, Hom., Strab.

TITHONUS, Τῑθωνός, οῦ, ὁ, Hom., etc.

TITHOREA, Τιθορέα, ας, ἡ, Paus.

TITHRAUSTES, Τιθραύστης, ου, ὁ, Xen.

TITIANUS, TITIAN, Τιτιᾱνός, οῦ, ὁ, Inscr.

TITINNIUS, Τιτίνιος, ου, ὁ, Diod.

TITIUS, Τίτιος, ου, ὁ, App.

TITORMUS, Τίτορμος, ου, ὁ, Hdt.

TITUS, Τῖτος, ου, ὁ, Polyb.

TITYRUS, Τῑτῠρος, ου, ὁ, Theoc.

TITYUS, Τιτυός, οῦ, ὁ. Hom.

TLEPOLEMUS, Τληπόλεμος, ου, ὁ, Hom., etc.

TMARUS, *vid.* TOMARUS.

TMOLUS, MOUNT, Τμῶλος, ου, ὁ, Hom., Hdt., etc.; Τύμωλος, ὁ, Anth.

TOLETUM (mod. *Toledo*), Τώλητον, ου, τό, Ptol.

TOLMÆUS, Τόλμαιος, ου, ὁ, Thuc.

TOLMIDES, Τολμίδης, ου, ὁ, Thuc., Xen.

TOLOPHON, Τολοφών, ῶνος, ὁ, Dion.; *an inhabitant of Tolophon*, Τολοφώνιος, ου, ὁ, Thuc.

TOLOSA (mod. *Toulouse*), Τολῶσσα, ης, ἡ, Strab.

TOMARUS or TMARUS, MOUNT, Τόμαρος, ου, ὁ, Steph.; Τμάρος, ου, ὁ, Strab.; adj., *of Mount Tmarus, Tmarian*, Τμάριος and Τομάριος, α, ον, Call., Steph.; pecul. fem. Τομαριάς, άδος, Orph. [ᾰ in Call.].

TOMI, Τόμοι, ων, οἱ, Apollod.

TOMYRIS, Τόμυρις, ιος, ἡ, Hdt.; Τώμυρις, ἡ, Luc.

TORONE, Τορώνη, ης, ἡ, Hdt., Thuc.; adj., *of* or *belonging to Torone*, Τορωναῖος, α, ον, Hdt.; *the Toronean Gulf*, Τορωναῖος κόλπος, ὁ, Strab.

TORYLAUS, Τορύλαος, ου, ὁ, Thuc.

TOULOUSE, *vid.* TOLOSA.

TOXARIS, Τόξαρις, ιδος, ὁ, Luc.

TRACHIS, Τρᾱχίς or Τρᾱχίν, ῖνος (Ion. Τρηχίς), Hom., Eur.; adj., *of* or *belonging to Trachis, Trachinian*, Τραχίνιος, α, ον, Soph.; *the territory of Trachis, Trachinia*, Τραχινία, ας, ἡ, Thuc., etc.

TRACHONITIS, Τραχωνῖτις, ιδος, ἡ, N. T.
TRAGIA, Τραγία, ας, ἡ, Thuc.; Τραγίαι, αἱ, Plut.
TRAJAN, Τραϊᾱνός, οῦ, ὁ, Hdn.
TRALLES, Τράλλεις, εων, αἱ, Xen.; *an inhabitant of Tralles*, Τραλλιᾱνός, ὁ, Steph.
TRANIPSÆ, THE, Τράνιψαι, ῶν, οἱ, Xen.
TRAPEZUS, Τραπεζοῦς, οῦντος, ὁ and ἡ, Hdt., Xen., etc.; *an inhabitant of Trapezus*, Τραπεζούντιος, ου, ὁ, Xen.; adj., *of Trapezus, Trapezuntine*, Τραπεζούντιος, α, ον, and Τραπεζούσιος, α, ον, Id., Strab.
TRASIMENUS LACUS, *Lake Trasimene* (mod. *Lago di Perugia*), Τρασιμένη λίμνη, ἡ, Polyb.; Τρασυμένη, Strab.; and Ταρσιμένη, Polyb.
TRAUSI, THE, Τραυσοί, ῶν, οἱ, Hdt.
TREBELLIUS, Τρεβέλλιος, ου, ὁ, Dio C.
TREBIA, THE, Τρεβίας, ου, ὁ, Polyb.
TREBONIUS, Τρεβώνιος, ου, ὁ, Plut.
TREBULA, Τρηβούλα, ἡ, Strab.
TRERES, THE, Τρῆρες, ων, οἱ, Thuc.
TREVES, Αὐγούστα Τριβιρῶν, ἡ, Ptol.
TREVIRI, THE, Τρηούιροι, ων, οἱ, Strab.; Τρηούηροι, οἱ, Dio C.; Τριβιροί, οἱ, Ptol.
TRIBALLI, THE, Τριβαλλοί, ῶν, οἱ, Thuc., Strab.; adj., *of the Triballi, Triballian*, Τριβαλλικός, ή, όν, Hdt.
TRIBOCCI, Τρίβοκχοι, ων, οἱ, Strab.; Τρίβοκκοι, οἱ, Ptol.
TRIBONIANUS, Τριβωνιᾱνός, οῦ, ὁ, Suid.
TRICCA, Τρίκη or Τρίκκη, ης, ἡ, Hom., Strab.
TRIESTE, *vid.* TERGESTE.
TRICORYTHUS, Τρικόρυθος, ου, ὁ and ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Tricorythus*, Τρικορύσιος, α, ον, Ar.
TRINACRIA, Τρινακρία, ας, ἡ, Thuc., Call.; Τρινακία, ας, ἡ, Dion. P.; adj., *Trinacrian* (Sicilian), Τρῑνάκριος, α, ον, Ap. Rh. *Vid.* SICILY.
TRIOPAS, Τριόπας, ου (Ep. Τριόπης), also Τρίοψ, οπος, ὁ, h., Call., etc.; *son of Triopas*, Τριοπίδης, ου, ὁ, Call.; adj., *of* or *belonging to Triopas*, Τριόπειος, α, ον, Anth.
TRIOPIUM, Τριόπιον, ου, τό, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Triopium, Triopian*, Τριοπικός, ή, όν, Id.; Τριόπιος, α, ον, Id.
TRIPHYLIA, Τριφῡλία, ας, ἡ, Strab.; adj., *of Triphylia, Triphylian*, Τριφύλιος, α, ον, Strab., Τριφῡλικός, ή, όν, Id.; pecul. fem. Τριφῡλίς, ίδος, Dion. P.
TRIPHYLLIUS, Τριφύλλιος, ου, ὁ, Suid.
TRIPHYLUS, Τρίφῡλος, ου, ὁ, Polyb.
TRIPOLIS, Τρίπολις, εως, ἡ, Strab., etc.; *an inhabitant of Tripolis*, Τριπολίτης, ου, ὁ, Steph.
TRIPTOLEMUS, Τριπτόλεμος, ου, ὁ, h., Plat., etc.
TRIPYRGIA, Τριπυργία, ας, ἡ, Xen.
TRITÆA, Τρίταια, ας, ἡ, Polyb., etc.; *an inhabitant of Tritæa*, Τριταιεύς, έως, ὁ, Hdt.
TRITOGENIA, Τρῑτογένεια, ας, ἡ, Hom., Eur.; etc.; sometimes Τρῑτογενής, έος, ἡ, h., Hdt.
TRITON, Τρίτων, ωνος, ὁ, Hes.; pl. Τρίτωνες, οἱ, Luc.; adj., *of* or *belonging to Triton, Tritonian*, Τριτώνιος, α, ον, Orph.
TRITONIS, LAKE, Τριτωνίς, ίδος, ἡ (λίμνη), Hdt., Pind., etc.
TRITYMALLUS, Τριτύμαλλος, ου, ὁ, Plut.
TROAD, THE, or TROAS, Τρωάς, άδος, ἡ, Soph., Strab. *Vid.* TROY.
TROCHILUS, Τρόχιλος, ου, ὁ, Paus.
TROCMI, THE, Τρόκμοι, ων, οἱ, Strab.
TRŒZEN, Τροιζήν, ῆνος, ἡ, Hom., Strab., etc.; Τροιζήνη, ης, ἡ, Ptol.; adj., *of* or *belonging to Trœzen, Trœzenian*, Τροιζήνιος, α, ον, Hdt.; *the territory of Trœzen*, Τροιζηνία, ἡ, Eur.; —(man's name), ὁ, Strab.
TRŒZENUS, Τροίζηνος, ου, ὁ, Hom.
TROGILIUM, Τρωγίλιον, ου, τό, Strab.
TROGILUS, Τρώγιλος, ου, ὁ, Thuc.
TROGLODYTES, THE, Τρωγλοδύται, ῶν, οἱ, Hdt., Strab.; adj., *of* or *belonging to the Troglodytes*, Τρωγλοδυτικός, ή, όν, Strab.; *the land of the Troglodytes*, Τρωγλοδῦτική, ἡ, Id.
TROÏLUS, Τρωΐλος, ου, ὁ, Hom., Paus.
TROJA, *vid.* TROY.
TROMES, Τρόμης, ητος, ὁ, Dem.
TROPHIMUS, Τρόφιμος, ου, ὁ, N. T.
TROPHONIUS, Τροφώνιος, ου, ὁ, h., Hdt., Eur., etc.
TROS, Τρώς, ωός, ὁ, Hom., Paus.
TROTILUM, Τρώτιλον, ου, τό, Thuc.
TROY, Τροία, ας, ἡ (Ion. Τροίη, Τρωΐα, contd. Τρῴα), Hom., Pind., Soph., Thuc., etc.; [Ἴλιος, ου, ἡ, and Ἴλιον, ου, τό, Hom., *vid.* ILIUM; *from Troy*, Ἰλιόθεν, Id.]; Τροίᾱθεν, Ep. and Ion. -ηθεν and -ηθε, and ἀπὸ Τροίηθεν, Id.; Τρωΐᾱθεν, Pind.; *to Troy*, Τροίηνδε, Hom.; adj., *of* or *belonging to Troy, Trojan*, Τρωϊκός, ή, όν, Hom., Hdt.: Τρώϊος, η, ον, and Τρῳός, ή, όν, Hom.; pecul. fem. Τρωϊάς, άδος, Hom., Eur.; Τρωάς, άδος, h.; Ἰλιάς, άδος, Hdt., Trag.; *a Trojan*, Ἰλιεύς, έως, ὁ, Ἰλιάδης, ου, ὁ, Eur.; Τρώς, ωός, ὁ, esp. in pl. Τρῶες, οἱ, Hom.; fem. Ἰλιάς, άδος, Eur.; Τρωάς, άδος, h.; Ἰλιακός, ή, όν, Strab.
TRUENTINUS, THE, Τρουεντῖνος, ου, ὁ, Strab.
TRYGÆUS, Τρυγαῖος, ου, ὁ, Ar.
TRYPHÆNA, Τρύφαινα, ης, ἡ, N. T.
TRYPHIODORUS, Τρυφιόδωρος, ου, ὁ, Suid.
TRYPHON, Τρύφων, ωνος, ὁ, Plut., etc.
TRYPHOSA, Τρυφῶσα, ης, ἡ, N. T.
TUBERO, Τουβέρων, ωνος, ὁ, Dio C.
TUDER, Τοῦδερ, τό, Strab.
TULLIA, Τυλλία, ας, ἡ, Plut.
TULLIUS, Τούλλιος, ου, and Τύλλιος, ου, ὁ, Plut., Dio C.
TULLUS, Τύλλος, ου, ὁ, Dio C.
TUNES (mod. *Tunis*), Τύνης, ητος, ἡ, Polyb., and Τύνις, ἡ, Strab.; *an inhabitant of Tunis, a Tunisian*, Τυνησαῖος, ὁ, Steph.
TURCI, THE, *vid.* TURKS.
TURDITANI, THE, Τουρδιτᾱνοί, ῶν, οἱ, Strab.; *the country of the Turditani*, Τουρδητᾱνία, ἡ, Id.; Τουρδιτανία, ἡ, App.
TURIN, Αὐγούστα Ταυρινῶν, ἡ, Ptol.
TURKS, THE, Τοῦρκοι, ων, οἱ, Phot.
TURNUS, Τύρνος, ου, ὁ, Dion.
TURPILIUS, Τουρπίλλιος, ου, ὁ, Plut.
TUSCI, THE, Τοῦσκοι, ων, οἱ, Strab. *Vid.* ETRURIA.
TUSCULUM, Τοῦσκλον and Τούσκουλον, ου, τό, Strab.; *an inhabitant of Tusculum*, Τουσκουλᾱνός, οῦ, ὁ, Id.
TYANA, Τύανα, τά, Strab.; *an inhabitant of Tyana*, Τυανεύς, έως, ὁ, Luc.; *the territory of Tyana*, Τυανῖτις, ιδος, ἡ, Strab.
TYCHE, Τύχη, ης, ἡ, h., Hes., Luc., etc.
TYCHIADES, Τυχιάδης, ου, ὁ, Luc.
TYCHICUS, Τύχικος, ου, ὁ, N. T.
TYCHIUS, Τυχίος, ου, ὁ, Hom.
TYCHON, Τύχων, ωνος, ὁ, Anth., Strab.
TYDEUS, Τυδεύς, έως Ep. έος, ὁ, acc. Τυδῆ, Hom., etc.; *son of Tydeus*, Τῡδείδης, ου Ep. αο, Ion. εω, ὁ, Hom.
TYMNES, Τύμνης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt.
TYMPHE, MOUNT, Τύμφη, ης, ἡ, Strab.; *the Tymphæans*, Τυμφαῖοι, οἱ, Id.; adj., *Tymphæan*, fem. Τυμφαΐς, ίδος, Call.
TYNDAREÜS, Τυνδάρεος, ου, Att. Τυνδάρεως, ω, ὁ, Hom., Æsch., etc.; *son of Tyndareüs*, Τυνδαρίδης, ου, ὁ, h., Hdt.; *daughter of Tyndareüs*, Τυνδαρίς, ίδος, ἡ, Eur.; Τυνδαρεώνη, ης, ἡ, Anth.; *of Tyndareüs*, Τυνδάρειος, α, ον, and ος, ον, Eur., Ar.
TYNDARICHUS, Τυνδάριχος, ου, ὁ, Ath.
TYNDARIS, Τυνδαρίς, ίδος, ἡ, Polyb.
TYNNICHUS, Τύννιχος, ου, ὁ, Plat.
TYPHÖEUS, TYPHON, Τυφωεύς, έως Ep. έος, ὁ, Hom., Hes.; Τυφώς, ῶ, acc. ῶ, ὁ, Pind., Æsch., and Τυφῶν, ῶνος (Ep. Τυφάων, ονος), ὁ, h., Hes.; adj., *of* or *relating to Typhöeus, Typhonian*, Τυφαόνιος, α or η, ον, Ap. Rh.; Τυφώνειος, α (η), ον, Id.; Τυφώνιος, α, ον, Strab.
TYRANNION, Τυραννίων, ωνος, ὁ, Strab.
TYRANNUS, Τύραννος, ου, ὁ, Apollod.
TYRAS, THE (mod. *Dniester*), Τύρας, ου Ion. Τύρης, εω, ὁ, Hdt., Strab.
TYRE, Τῠ́ρος, ου, ἡ, Hdt., etc.; *the Tyrians*, Τύριοι, οἱ, Eur.; adj., *of Tyre, Tyrian*, Τύριος, α, ον, Æsch.
TYRIÆUM, Τυριαῖον, ου, τό (also Τυρίαιον), Xen.
TYRO, Τῡρώ, οῦς, ἡ, Hom., Apollod.
TYRRHENIA (Etruria), Τυῤῥηνία, ας, ἡ, Ion. Τυρσηνίη, Hdt.; *the Tyrrhenians*, Τυῤῥηνοί, Ion. Τυρσηνοί, ῶν, οἱ, h., Hes., etc.; fem. Τυῤῥηνίδες, αἱ, Polyæn.; adj., *Tyrrhenian* (Etruscan), Τυῤῥηνός (Τυρσηνός), ή, όν, Eur., Paus.; Τυῤῥηνικός (Τυρσηνικός), ή, όν, Thuc., etc.; Τυῤῥηναῖος, α, ον, Hdn.; pecul. fem. Τυῤῥηνίς (Ion. Τυρσηνίς) ίδος, Eur.; *the Tyrrhenian Sea* (Mare Tyrrhenum), Τυῤῥηνικὸν πέλαγος, τό, Thuc.; Τυρσηνὸν πέλαγος, τό, Paus., Τυῤῥηνικὸς κόλπος, ὁ, Paus. *Vid.* ETRURIA.
TYRRHENUS, Τυῤῥηνός, οῦ, ὁ, Hdt.
TYRTÆUS, Τύρταιος, ου, ὁ, or Τυρταῖος, Plat.
TYRTAMUS, Τύρταμος, ου, ὁ, Strab.
TYRUS, *vid.* TYRE.

U.

UBII, THE, Οὔβιοι, ων, οἱ, Strab.

UCALEGON, Οὐκαλέγων, οντος, ὁ, Hom.

UCROMYRUS, Οὐκρόμυρος, ου, ὁ, Strab.

UDÆUS, Οὐδαῖος, ου, ὁ, Apollod.

UFENS, THE (mod. *Ufente*), Αὔφιδος, ου, ὁ, Strab.

UGERNUM, Οὔγερνον, ου, τό, Strab.

ULIAS, Οὐλίας, ου, ὁ, Pind.

ULPHILAS, Οὐλφιλᾶς, ᾶ, ὁ, Phot.

ULPIANUS, Οὐλπιᾱνός, οῦ, ὁ, Ath.

ULYSSES, Ὀδυσσεύς Ep. Ὀδυσεύς, έως Ep. ῆος, ὁ, Hom.; adj., *of* or *relating to Ulysses*, Ὀδύσσειος, α, ον, Ep. Ὀδυσήϊος, η, ον, Id. *Vid.* ODYSSEY.—Epith. ἀμύμων, ἀντίθεος, δαΐφρων, διογενής, δουρίκλυτος, κυδάλιμος, πολύαινος, πολύμητις, πολύτροπος, ποικιλομήτης, πτολίπορθος, ταλασίφρων.

UMBRIA, Ὀμβρική, ῆς, ἡ, Strab.; adj., *of* or *belonging to Umbria, Umbrian*, Ὀμβρικός, ή, όν, Id.; *the Umbrians*, οἱ Ὀμβρικοί, Hdt., etc.; Ὄμβροι, οἱ, Polyb.

URANIA, Οὐρανία, ας, ἡ, h., Hes.

URANUS, Οὐρᾰνός, οῦ, ὁ, h., Hes., Apollod.; *son of Uranus*, Οὐρανίδης, ου, ὁ, Hes., Pind.; Οὐρανίων, ωνος, ὁ, Hom., Hes.—Epith. ἀστερόεις, εὐρύς, μέγας.

URSON, Οὔρσων, ωνος, ὁ, Strab.

USIPII, THE, Οὐσίπιοι, ων, οἱ, Strab.

UTICA, Οὐτική, ῆς, ἡ, and Ἰτύκη, ης, ἡ, Ptol.; *an inhabitant of Utica*, Ἰτυκαῖος and Οὐτικήσιος, ου, ὁ, Polyb.

V.

VACCÆI, THE, Οὐακκαῖοι, ων, οἱ, Strab.; Βακκαῖοι, οἱ, Plut.

VADIMONIS, LAKE, Οὐάδμων, ονος, ἡ, λίμνη, Strab.

VAGA, Βάγα, ἡ, Plut.

VALENS, Οὐάλης, ητος and εντος, ὁ, Dio C.; Βάλης, εντος, ὁ, Liban.

VALENTINIANUS, Βαλεντινιᾱνός, οῦ, ὁ, Phot.

VALERIA, Οὐαλερία, ας, ἡ, Plut.

VALERIAN, Οὐαλεριᾱνός, οῦ, ὁ, Dio C.

VALERIUS, Οὐαλέριος, ου, ὁ, Plut.

VANDALS, THE, Οὐάνδαλοι, ων, οἱ, Phot.

VARGUNTEIUS, Βαργόντιος, ου, ὁ, Plut.

VARIA, Οὐαρία, ας, ἡ, Strab.

VARRO, Οὐάρρων, ωνος, ὁ, Plut.; Βάρρων, ωνος, ὁ, Dion.

VARUS, Οὔαρος, ου, ὁ, Strab.

VASCONES, Οὐάσκονες, ων, οἱ, Strab.

VEII, Οὐήϊοι, ων, οἱ, Strab.

VELIA, Οὐελία, ας, ἡ, Plut.; Ἐλέα, ας, ἡ, Strab. *Vid.* ELEA.

VELITRÆ, Οὐελίτραι, ῶν, αἱ, Strab.; Βελίτρα, ας, ἡ, Steph.; *the inhabitants of Velitræ*, Οὐελιτρᾶνοί, οἱ, Strab.

VENAFRUM (mod. *Venafri*), Οὐέναφρον, ου, τό, Strab.; Οὐενάφριον, ου, τό, Id.; adj., *of Venafrum, Venafranian*, Βενεφρανός, ή, όν, Ath.

VENETI, THE, Οὐένετοι, ων, οἱ, Polyb.; Ἐνετοί, ῶν, οἱ, Hdt.; Βενέτιοι, ων, οἱ, and Βένετοι, οἱ, Anth.; *the country of the Veneti, Venetia*, Ἐνετική, ῆς, ἡ, Strab.; Οὐενετία, ας, ἡ, Ptol.; adj., *Venetian*, Ἐνετικός, ή, όν, pecul. fem. Ἐνετίς, ίδος, Hesych.

VENTIDIUS, Οὐεντίδιος, ου, ὁ, Strab.

VENUS, Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Hom., etc.; Κυπρίς, ίδος, ἡ, Hom., Tragg., etc.; Κυπρογένεια, ας, ἡ, Hes.; Κυθέρεια, ας, ἡ, Hom., Hes.; Παφία, ας, ἡ, Theoc.; adj., *of* or *belonging to Venus*, Ἀφροδίσιος, α, ον, Plat.; Κυπρίδιος, α, ον, Mus.; Κυθηριάς, άδος, only fem., Anth.—Epith. αἰδοία, ἀνίκητος, ἀναδυομένη, ἀφρογένεια, βαθυπλόκαμος, γλαυκῶπις, γλυκεῖα, γλυκυμείλιχος, δῖα, δολόμητις, εἰναλία, πολύχρυσος, φιλομμειδής, χρυσείη, χρυσοστέφανος.

VENUSIA (mod. *Venosa*), Βενουσία, ας, ἡ, Plut.; Οὐενουσία, ας, ἡ, Strab.

VERBANUS, LACUS (mod. *Lago Maggiore*), Οὐερβᾱνός, ἡ, λίμνη, Strab.

VERCELLÆ, Οὐέρκελλοι, ων, οἱ, Strab.

VERCINGETORIX, Οὐερκιγγέτοριξ, ιγος, ὁ, Strab.

VERECUNDUS, Βερηκοῦνδος, ου, ὁ, Inscr.

VERETUM, Οὐέρητον, ου, τό, Strab.

VERISSIMUS, Βηρίσσιμος, ου, ὁ, Hdn.

VERONA, Οὐήρων, ωνος, ἡ, Strab.; Οὐήρωνα, ἡ, Ptol.

VERRES, Βέῤῥης, ου, ὁ, Plut.

VERUS, Βῆρος, ου, ὁ, Inscr.

VESPASIAN, Βεσπασιᾱνός, οῦ, ὁ, Suid.

VESTA, Ἑστία, ας, Ep. and Ion. Ἱστίη, ης, ἡ, Hom., Hes., Plat.

VESTINI, THE, Οὐηστῖνοι, ων, οἱ, Strab.

VESUVIUS, MOUNT, Βεσούβιον, ου, τό, Strab.; Οὐεσσούϊον, ου, τό, Id.; Βέσβιος, ου, ὁ, Dio C.

VETTONES, THE, Οὐέττονες, ων, οἱ, Strab.

VETURIUS, Οὐετούριος, ου, ὁ, Dion.

VIBIUS, Οὐΐβιος, ου, ὁ, Dio C.

VIBO VALENTIA, Οὐϊβῶνα Οὐαλεντία, ἡ, Strab.

VICENTIA (mod. *Vicenza*), Οὐϊκετία, ας, ἡ, Strab.

VICTORIA, Νίκη, ης, ἡ, Hes.; Οὐϊκτωρία, ας, ἡ, Ptol.

VIENNA, Οὐινδόβουνα, Ptol.

VIENNE, Οὐΐεννα, ης, ἡ, Strab.; Βίεννα, ης, ἡ, Plut.

VIMINAL MOUNT, THE, Οὐϊμινάλιος λόφος, ὁ, Strab.

VINDELICI, THE, Οὐϊνδελικοί, ῶν, οἱ, Strab.

VIRGILIUS, Βεργίλλιος, ου, ὁ, Anth.; Οὐεργίλιος, ὁ, Plut.

VIRGINIUS, Οὐεργίνιος, ου, ὁ, Dion.

VIRIATHUS, Οὐρίαθος, ου, ὁ, Strab.

VISTULA, THE, Οὐϊστούλας, α, ὁ, Ptol.

VISURGIS, THE (mod. *Weser*), Βίσουργις, ιδος, ὁ, Strab.; Οὐίσουργος, ου, ὁ, Dio C.; Οὐισούργιος, ὁ, Ptol.

VITELLIUS, Οὐιτέλλιος, ου, ὁ, Dio C.

VOCONTII, Οὐοκόντιοι, ων, οἱ, Strab.

VOLATERRÆ, Οὐολατέῤῥαι, ῶν, αἱ, Strab.; *the inhabitants of Volaterræ*, Οὐολατεῤῥᾶνοι, οἱ, Id.

VOLCÆ, Οὐόλκαι, ῶν, οἱ, Strab.

VOLGA, THE, *vid.* RHA.

VOLO, GULF OF, *vid.* PAGASÆ.

VOLOGESUS, Οὐολόγεσος, ου, ὁ, Luc.

VOLSCI, THE, Οὐόλσκοι, ων, οἱ, Strab.; Οὐολοῦσκοι, οἱ, Diod.

VOLUMNIA, Οὐολουμνία, ας, ἡ, Dion.

VOLUMNIUS, Οὐολούμνιος, ου, ὁ, Dion.

VULCAN, Ἥφαιστος, ου, ὁ, Hom., etc.; adj., *of* or *relating to Vulcan*, Ἡφαίστειος, ον, Dem.; *the temple of Vulcan*, Ἡφαιστεῖον, τό, Hdt.; *the festival of Vulcan*, Ἡφαίστεια, τά, Dio C.—Epith. ἀμφιγυήεις, αἰθαλόεις, βαρύγουνος, κλυτοτέχνης, Λήμνιος, περίκλυτος, πυρσοφόρος, τεχνήεις.

VULSINII (mod. *Bolsena*), Οὐολσίνιοι, οἱ, Strab.; Οὐολσίνιον, ου, τό, Ptol.

VULTURCIUS, Βουλτούρκιος, ου, ὁ, App.

VULTURNUM, Οὐουλτοῦρνος, ου, ἡ, Strab.

VULTURNUS, THE, Οὐουλτοῦρνος, ου, ὁ, Strab.; Οὔλθορνος, ου, ὁ, Polyb.; Ὄλθορνος, ὁ, Plut.

W.

WASH, THE, Μεταρίς, ἡ (εἴσχυσις), Ptol.

WESER, THE, *vid.* VISURGIS.

WHITE MOUNTAINS, THE, Λευκὰ ὄρη, τά, Strab.; Λευκὸν ὄρος, τό, Call.

WHITE PLAIN, Λευκὸν πεδίον, τό, Paus.

WHITE STONE, Λευκοπέτρα, ἡ, Strab.

WHITE WALL, Λευκὸν τεῖχος, τό, Thuc.

WIGHT, ISLE OF, Οὐηκτίς, ίδος, ἡ, Ptol.

WINCHESTER, Οὔεντα, Ptol.

WITSAND or WISSANT, Ἴτιον, ου, τό, Strab.

WOLGA, THE, *vid.* RHA.

X.

Xanthe, Ξάνθη, ης, ἡ, Hes.
Xanthes, Ξάνθης, ου, ὁ, Æsch.
Xanthias, Ξανθίας, ου, ὁ, Ar., Plat.
Xanthicles, Ξανθικλῆς, έους, ὁ, Xen.
Xanthippe, Ξανθίππη, ης, ἡ, Plat., etc.
Xanthippus, Ξάνθιππος, ου, ὁ, Hdt., Thuc., etc.
Xantho, Ξανθώ, οῦς, ἡ, Anth.
Xanthus, Ξάνθος, ου, ὁ, Hom., etc.:—(city), ἡ, Strab.; *the inhabitants of Xanthus*, Ξάνθιοι, οἱ, Hdt.
Xenænetus, Ξεναίνετος, ου, ὁ, Lys.
Xenagoras, Ξεναγόρας, ου, ὁ, Æl., Ion. Ξειναγόρης, εω, Hdt.
Xenarces, Ξενάρκης, ους, ὁ, Pind.; adj., *of* or *relating to Xenarces*, Ξενάρκειος, ον, Id.
Xenarchus, Ξέναρχος, ου, ὁ, Arist., etc.
Xenares, Ξενάρης, ους, ὁ, Thuc.
Xenias, Ξενίας, ου, ὁ, Xen.
Xenippus, Ξένιππος, ου, ὁ, Dem.
Xenis, Ξενίς, ίδος, ἡ, Dem.
Xeno, Ξενώ, οῦς (Dor. ῶς), ἡ, Inscr.
Xenoclea, Ξενόκλεια, ας, ἡ, Paus.
Xenocles, Ξενοκλῆς, έους, ὁ, Xen., etc.
Xenoclides, Ξενοκλείδης, ου, ὁ, Thuc.
Xenocrates, Ξενοκράτης, ους, ὁ, Pind., etc.
Xenocrite, Ξενοκρίτη, ης, ἡ, Plut.
Xenocritus, Ξενόκριτος, ου, ὁ, Plut.
Xenodemus, Ξενόδημος, ου, ὁ, Ath., Dor. Ξενόδᾱμος, ὁ, Plut.
Xenodice, Ξενοδίκη, ης, ἡ, Apollod.
Xenodicus, Ξενόδικος, ου, ὁ, Paus.
Xenodocus, Ξενόδοκος, ου, ὁ, Æschin.
Xenodorus, Ξενόδωρος, ου, ὁ, Inscr.
Xenon, Ξένων, ωνος, ὁ, Thuc., etc.
Xenophanes, Ξενοφάνης, ους, ὁ, Thuc., etc.
Xenophantus, Ξενόφαντος, ου, ὁ, Ar.
Xenophilus, Ξενόφιλος, ου, ὁ, Luc.
Xenophon, Ξενοφῶν, ῶντος (poet. Ξεινοφόων, Anth.), ὁ, Pind., etc.
Xenophron, Ξενόφρων, ονος, ὁ, Dem.
Xenopithes, Ξενοπείθης, ους, ὁ, Dem.
Xenotimus, Ξενότῑμος, ου, ὁ, Thuc.
Xenylla, Ξένυλλα, ης, ἡ, Ar.
Xerxes, Ξέρξης, ου Ion. εω, ὁ, Hdt., etc.
Xuthus, Ξοῦθος, ου, ὁ, Eur., etc.; *sons* or *descendants of Xuthus*, Ξουθίδαι, ῶν, οἱ, Hesych.
Xypete, Ξυπέτη, ης, ἡ, Steph.; *of* (the deme) *Xypete*, Ξυπεταιών, ῶνος, ὁ, Dem.; Ξυπετεών, ὁ, Strab.; Ξυπέτιος, ὁ, Plut.

Z.

Zabatus, the, Ζάβατος, ου, ὁ, Xen.
Zacchēus, Ζακχαῖος, ου, ὁ, N. T.
Zacharias, Ζαχαρίας, ου, ὁ, N. T.
Zacynthus (mod. *Zante*), Ζάκυνθος, ου, ἡ, Hom., Strab.; *the inhabitants of Zacynthus*, Ζακύνθιοι, οἱ, Hdt.
Zagrus, Mount, Ζάγρος, ου, ὁ, Polyb.
Zaleucus, Ζάλευκος, ου, ὁ, Arist.
Zama, Ζάμα, ης, ἡ, Polyb., Strab.
Zamolxis or Zamoxis, Ζάμοξις, ιδος Ion. ιος, ὁ, Hdt.; usu. Ζάμολξις, ιδος (εως, Strab.), ὁ, Plat., etc.
Zancle, Ζάγκλη, ης, ἡ, Hdt., Thuc., etc.; *the inhabitants of Zancle*, Ζαγκλαῖοι, ων, οἱ, Arist.
Zante, *vid.* Zacynthus.
Zebedee, Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, N. T.
Zebulon, Ζαβουλών, ο, indecl., N. T.; gen. ῶνος, ὁ, Joseph.
Zelarchus, Ζήλαρχος, ου, ὁ, Xen.
Zelea, Ζέλεια, ας, ἡ, Hom., Strab.; *an inhabitant of Zelea*, Ζελείτης, ου, ὁ, Dem.; Ζελειάτης, ὁ, Steph.
Zelotus, Ζήλωτος, ου, ὁ, Anth.
Zelus, Ζῆλος, ου, ὁ, Hes.
Zenas, Ζηνᾶς, ᾶ, ὁ, N. T.
Zeno, Ζήνων, ωνος, ὁ, Paus., etc.; adj., *of* or *relating to Zeno*, Ζηνώνειος, α, ον, Ath.; Ζηνωνικός, ή, όν, Id.
Zenobia, Ζηνοβία, ας, ἡ, Zos.
Zenobius, Ζηνόβιος, ου, ὁ, App.
Zenodora, Ζηνοδώρα, ας, ἡ, Gram.
Zenodorus, Ζηνόδωρος, ου, ὁ, Gram.
Zenodotus, Ζηνόδοτος, ου, ὁ, Luc.
Zenophanes, Ζηνοφάνης, ους, ὁ, Strab.
Zenophantus, Ζηνόφαντος, ου, ὁ, Luc.
Zenothemis, Ζηνόθεμις, ιδος, ὁ, Dem.
Zephyrium, Ζεφύριον, ου, τό, Strab.; *of Zephyrium, Zephyrian*, Ζεφύριος, α, ον, Pind.; pecul. fem. Ζεφυρῖτις, ιδος, ἡ, Call.
Zephyrus, Ζέφῠρος, ου, ὁ, Hom., Hes.
Zetes, Ζήτης (Dor. Ζήτας), ου, ὁ, Pind., Apollod.
Zethus, Ζῆθος, ου, ὁ, Hom.
Zeugma, Ζεῦγμα, ατος, τό, Strab.
Zeus, *vid.* Jupiter.
Zeuxidamus, Ζευξίδᾱμος, ου (Ion. -δημος), ὁ, Hdt., Thuc.
Zeuxidas, Ζευξίδας, α, ὁ, Thuc.
Zeuxippe, Ζευξίππη, ης, ἡ, Paus.
Zeuxippus, Ζεύξιππος, ου, ὁ, Xen., Plat., etc.
Zeuxis, Ζεῦξις, ιδος, ὁ, Plat., etc.
Zeuxo, Ζευξώ, οῦς, ἡ, Hes.
Zoar, Ζόαρα or Ζώαρα, τά, also Ζόγαρα and Σηγώρ, LXX.; *the inhabitants of Zoar*, Ζοαρηνοί, ῶν, οἱ, Steph.
Zobia, Ζωβία, ας, ἡ, Dem.
Zoë, Ζωή, ῆς, ἡ, Byz.
Zoïlus, Ζωΐλος, ου, ὁ, Plut., etc.
Zoïppus, Ζώϊππος, ου, ὁ, Polyb.
Zonaras, Ζωναρᾶς, ᾶ, ὁ, Codd.
Zone, Ζώνη, ης, ἡ, Hdt.; adj., *of* or *belonging to Zone*, Ζωναῖος, α, ον, Nic.
Zopyra, Ζωπύρα, ας, ἡ, Alex.
Zopyrion, Ζωπυρίων, ωνος, ὁ, Theoc.
Zopyrus, Ζώπυρος, ου, ὁ, Hdt., Plat.
Zoroaster, Ζωροάστρης, ου, ὁ, Plat., Luc.
Zorobabel, Ζοροβάβελ, ὁ, indecl., N. T.
Zorus, Ζῶρος, ου, ὁ, App.
Zosime, Ζωσίμη, ης, ἡ, Anth.
Zosimus, Ζώσιμος, ου, ὁ, Suid.
Zoster, Ζωστήρ, ῆρος, ὁ, Hdt., Xen.

GREEK SYNONYMS.

FROM THE FRENCH OF ALEX. PILLON.

EDITED, WITH NOTES,

By REV. T. K. ARNOLD.

GREEK SYNONYMS.

1.

ἀγαθός, ή, όν (fr. *ἄγαν* or [*ἄγαμαι*] *ἀγαστός*), *good*, in as wide sense as the English word; *well fitted* for any thing; *good* or *able* in any capacity or respect: *ἀγαθὸς γεωργός, ἱππεύς, ἰατρός. Xen., Cyr.*, i., 5, 6. In Homer, distinguished by some *physical* superiority: Βοὴν *ἀγαθὸς Διομήδης. Il.*, ii., 565; *good in raising the battle-cry;* i. e., *brave in battle.* Speaking of things, *good*, i. e., *useful, advantageous, efficacious; fertile* (speaking of the soil); fig., *good, virtuous: Οὐκ ἄρα οἱόντε, ἐὰν μή τις σώφρων καὶ ἀγαθὸς ᾖ, εὐδαίμονα εἶναι. Plat., Alcib.*, i., 134. [Hence it rises from the notion of *physical* superiority to that of *moral* excellence (its least frequent application); that of *profitableness* lying between the two. *Vömel.*]

ἐσθλός, ή, όν, poetical, used in all the significations of *ἀγαθος*: *brave*, in opp. to *κακός* in Homer: *Μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν. Il.*, vi., 489. Found also in opp. to *πονηρός* in Xenophon, who often uses poet. phrases: *Καίτοι ἐγω οἶμαι οὐδεμίαν ἀρετὴν ἀσκεῖσθαι ὑπ' ἀνθρώπων ὡς μηδὲν πλεῖον ἔχωσιν οἱ ἐσθλοὶ γενόμενοι τῶν πονηρῶν. Xen., Cyr.*, i., 5, 20. [When Plato uses it, he is always, if not quoting, yet referring to some passage of the poets, e. g., *Prot.*, 344, D.]

ἐΰς, ἐΰ, in all the senses of *ἀγαθός*: *Ἀκάμαντ' ἠΰν τε μέγαν τε. Il.*, vi., 8. *Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει δώρων οἷα δίδωσι κακῶν, ἕτερος δὲ ἑάων. Il.*, xxiv., 528. Its compound, *ἐνηής (ὁ, ἡ)*, is poetic: *Ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε κρατερόν τε. Il.*, xxi., 96. The neuter *εὖ* has been retained in prose as an adverb.

καλός, καλή, prop., *beautiful* [278], in speaking of persons or things: *Νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον καὶ πῦρ καλή τις οὖσα. Anacr., Od.*, 2. Fig., but never in speaking of persons; of actions, *beautiful, good*, mostly in a moral sense; whence, *of good report, virtuous, honorable* [e. g., of noble actions and their rewards]; in which application it differs from *ἀγαθός*, which signifies more particularly *what is useful, advantageous: Πρόκειται τοῖς νικῶσιν ἀγαθὰ ἔχειν, καλὰ ἀκούειν. Xen., Cyr.*, vii., 1, 7. [Cf. Note.]

καλὸς κἀγαθός, = *καλὸς καὶ ἀγαθός*, prop., *beautiful and good*, uniting every advantage, physical and moral; hence, *perfect* [*good*, emphatically]: *Ἃ τῷ καλῷ κἀγαθῷ πολίτῃ προσήκει, ταῦτα ποιεῖν. Xen., Mem.*, i., 6, 13. In a special sense, in the plural, *οἱ καλοὶ κἀγαθοί, the gentry* or *nobility and gentry* of a country, the *upper classes* or *ranks*, those distinguished by their birth and wealth, *optimates: Οὐδεὶς ἂν τῶν καλῶν κἀγαθῶν ἑκὼν ὀφθείη Περσῶν πεζὸς ἰών. Xen., Cyr.*, iv., 3, 5.

κρηγυος (ο, ἡ), fr. *κέαρ* and *γαυω*,[1] *rejoicing the heart:* Buttmann, fr. *χρήσιμος*: in Homer and Plato, *good, useful* [*agreeable*]: *Μάντι κακῶν οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπες. Il.*, i., 106.

χαῖος, fr. *χάω*, a Lacedæmonian word, synon. with *ἀρχαῖος, ἀγαθός*, and *εὐγενής: Οὔπα γυναῖκ' ὄπωπα χαιώτεραν. Aristoph., Lys.*, 1157.

χρηστός, ή, όν (*χράομαι*), lit., that which one makes use of, or may make use of, *good*, in the sense of *useful, profitable*, prop. in speaking of things, opposed to *πονηρός: Πότερος ἐπαΐει περὶ τῶν χρηστῶν σιτίων καὶ πονηρῶν ὁ ἰατρὸς ἢ ὁ ὀψοποιός; Plat., Gorg.*, 464, d. By ext. used of persons: *Οἰκέται χρηστοί. Xen., Œcon.*, 9, 5. Fig., by ext., *upright, virtuous, good: Διὸ καὶ τοὺς υἱεῖς οἱ πατέρες, κἂν ὦσι σώφρονες, ὅμως ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων εἴργουσιν, ὡς τὴν μὲν τῶν χρηστῶν ὁμιλίαν ἄσκησιν, τὴν δὲ τῶν πονηρῶν κατάλυσιν οὖσαν τῆς ἀρετῆς. Xen., Mem.*, i., 2, 20. In Plato it is often used ironically in the sense of *simple, simpleton*, as in our "*good*, easy man:" Χρηστὸς εἶ, ὅτι με ἡγεῖ ἱκανὸν εἶναι τὰ ἐκείνου οὕτως ἀκριβῶς διιδεῖν. *Phædr.*, 264, b.

σπουδαῖος (ὁ, ἡ) (*σπεύδω*), prop., *busy, earnest* [of one *who puts his heart* into his work], active, diligent; acc. to Plato's definition *perfectly good: Σπουδαῖος ὁ τελέως ἀγαθός. Plat., Defin.*, 415. Opp. to *φαῦλος*, in speaking both of persons and things: *Εἰ δὲ δεῖ, θνητὸν ὄντα, τῆς τῶν θεῶν στοχάσασθαι διανοίας, ἡγοῦμαι κἀκείνους ἐπὶ τοῖς οἰκειοτάτοις μάλιστα δηλῶσαι, πῶς ἔχουσι πρὸς τοὺς φαύλους καὶ τοὺς σπουδαίους τῶν ἀνθρώπων. Isocr. ad Demon. Epil.*

ἐπιεικής (ὁ, ἡ), word of Ionic origin, acc. to Gregory of Corinth, *fit, proper, becoming: Τὸ δὲ μέτριον καὶ καλῶς ἔχον ἐπιεικέστατόν φασι. Greg. Cor.*, 246. *Τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον, not a very large one, but one of suitable* (= moderate) *size.—Il.*, xxiii., 246: hence, fig., one who makes concessions [and all fair allowances], *indulgent*, condescending, *benignus, clemens: Ἔστι δὲ ὁ ἐπιεικὴς ὁ ἐλαττωτικὸς τῶν δικαίων τῶν κατὰ νόμον (disposed to yield a portion of his legal rights). Arist., Magn. Mor.*, ii., 1. *Τὸν γὰρ ἐπιεικῆ μάλιστά φαμεν εἶναι συγγνωμονικόν. Arist., Nicom.*, vi., 11, 1.

ἀμύμων (ὁ, ἡ) (μῶμος), without reproach, irreproachable, Homer's epithet for Achilles and heroes: *Μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα, after the brave son of Peleus. Od.*, xxiv., 18. He applies it principally to men, but sometimes to things: *Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον χεύαμεν. Od.*, xxiv., 80.

κεδνος, ή, όν, sometimes synon. with *ἀγαθός* or *καλός*, fig.: *Προς δ' ἐμᾷ ψυχᾷ θάρσος ἧσται θεοσεβῆ φῶτα κεδνὰ πράξειν (= will prosper). Eurip., Alcest.*, 604.

2.

ἄγαν (*ἄγειν*), at first, as *nimis* in Latin, *much, very much, very*, etc. Hence, by ext., and more generally, it expresses excess, *too much, too*, etc.: *Μηδὲν ἄγαν ἄσχαλλε ταρασσομένων πολιητῶν, Κύρνε· μέσην δ' ἔρχου τὴν ὁδόν, ὥσπερ ἐγώ. Theogn., Sent.*; 219. *Οὐκ ἀρέσκει δέ μοι τὸ λεγόμενον, μηδὲν ἄγαν· δεῖ γὰρ τούς γε κακοὺς ἄγαν μισεῖν. Aristot., Rhet.*, ii., 21.

λίαν, in poetry (in Homer, under the Ionic form *λίην*), *much, very much, very: Οὐδὲ λίην λυπρή, ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται. Il.*, xiii., 243. *Οὕτω τὸ λίαν ἧσσον ἐπαινῶ τοῦ μηδὲν ἄγαν. Eur., Hippol.*, 263. Subsequently used by the Attic prose writers [and that very frequently] in the same sense as *ἄγαν*: *Καί τοι λίαν προθύμως οἱ σύμμαχοι συμβεβουλεύκασιν ὑμῖν, ὡς χρη Μεσσήνην ἀφέντας, ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην. Isocr., Archid.*, 125.

3.

ἀγανακτεῖν, to suffer, to be in pain, [e. g. in] speaking of the toothache: *Ὅπερ τὸ τῶν ὀδοντοφυούντων πάθος περὶ τοὺς ὀδόντας γίγνεται, ὅταν ἄρτι φύωσι, κνῆσίς τε καὶ ἀγανάκτησις περὶ τὰ οὖλα, ταὐτὸν δὴ πέπονθεν ἡ τοῦ πτεροφυεῖν ἀρχομένου ψυχή· ζεῖ τε καὶ ἀγανακτεῖ καὶ γαργαλίζεται φύουσα τὰ πτερά. Plat., Phædr.*, 251, c. Fig., *to be indignant at* (any thing) [*indigne* or *moleste ferre; indignari, to be angry, vexed, pained at*, etc.]: *Ἀγανακτήσας τῇ τόλμῃ αὐτῶν. Xen., Hellen.*, v., 3, 3. It is found with a transitive signification in the prop. sense: *Τινὲς δέ φασι . . . ἀγανακτεῖν τοὺς ὀδόντας, εἰ λίθος εἴη, ἐν τῇ διαμασσήσει*,

---

[1] [Buttmann also mentions *κρατυς* as a word with which it is possibly connected. Probably from *κέαρ* and *γέω* or *γύω* (*capere*), a word frequently mentioned by the grammarians. There is no such word as *γαύω*. *Vömel.*]

some authors say that in the state of stone it sets the teeth on edge in masticating it. Dioscorid., v., 84.

ἄχθεσθαι (ἄχθος), *to be laden, to be burdened:* Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλη νηῦς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι. *Od.*, xv., 457. Fig.: [*to be annoyed, vexed, grieved*, etc., with reference to what is felt as a *weight* on the spirits:] Οἱ δὲ Ἕλληνες μάλα ἤχθοντο ὅτι τούς τε πολεμίους ἐπεποιήκεσαν θρασυτέρους. *Xen.*, *Anab.*, v., 4, 18.

νεμεσᾶν and νεμεσίζεσθαι (νέμεσις), *to reproach justly, to feel a just indignation*, to be justly angry, in Homer: Οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι. *Il.*, iv., 413. [Note.]

ἀσχαλᾶν (ἄχος), expresses a feeling of anger mixed with grief and pain; *to be vexed, pained:* Οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς ἀσχαλάαν παρὰ νηυσί. *Il.*, ii., 297. [Note.]

σχετλιάζειν (σχέτλιος), *to complain:* Οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν. *Aristoph.*, *Plut.*, 477. [Also Antiph., Plat., Dem.]

χαλεπαίνειν (χαλεπός), *to be vexed* [*at, with, by*], or *irritated* [*against* a person; or *by* a thing]; *to be angry with* [with reference to *showing one's self to be vexed*]: *to be angry at:* Οἱ δὲ στρατιῶται ἐχαλέπαινον τοῖς στρατηγοῖς. *Xen.*, *Anab.*, i., 4, 12. [Opp. ἐλεεῖν, συγγιγνώσκειν.]

παθαίνεσθαι (πάθος), more recent, *to be moved* or *affected:* Σχεδὸν γὰρ ὡς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ περὶ φόνου καὶ φαρμάκων ἀγωνιζόμενος, ὑπερφυῶς ἐπαθήνατο. *Luc.*, 2, 429.

4.

ἀγγελία, ας (ἡ), fr. ἄγγελος, in Homer, *deputation*, embassy: Ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἔπι Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί. *Il.*, iv., 384. Report, *relation* of the messenger, message, *news*, the dispatch itself, the order brought by the messenger: Ἦ μάλα λυγρῆς πεύσεαι ἀγγελίης. *Il.*, xviii., 18, 19.

ἄγγελμα, ατος (τό), fr. ἀγγέλλειν, *that which is announced, a matter announced, an announcement* in Thucydides and Euripides: Οὐχ ἑκὼν γὰρ ἀγγελῶ Δαναῶν τε κοινὰ Πελοπιδῶν τ' ἀγγέλματα. *Eurip.*, *Troad.*, 706. Οἱ δὲ πρὸς τὸ ἄγγελμα ἐπέσχον τὴν νύκτα, νομίσαντες οὐκ ἀπάτην εἶναι. *Thuc.*, vii., 74.

ἄγγελος, ου (ὁ), *messenger*, used sometimes for ἀγγελία, *news, message*, as in Latin *nuntius* for *nuntium*. This is the meaning given to the word by the Scholiast in the following passage of Thucydides: Ἔγραψεν ἐπιστολήν, νομίζων οὕτως ἂν μάλιστα τὴν αὑτοῦ γνώμην μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν μαθόντας τοὺς Ἀθηναίους βουλεύσασθαι περὶ τῆς ἀληθείας. *Thuc.*, vii., 8 [= '*by the fault of the messenger.*' Krüger.]

5.

ἄγγελος, ου (ὁ), *messenger, one sent* to announce what has taken place elsewhere, abroad. The messenger was one of the dramatis personæ on the ancient stage. In the Philoctetes the merchant fills the part of this messenger: Ἄγγελος πάρειμί σοι. *Soph.*, *Phil.*, 560. [Cf. 6.]

ἐξάγγελος, ου (ὁ), *one who announces to those that are without* (on the outside of a house, etc.) what is going on *within* (acc. to Ammonius). Acc. to the Scholiast on Euripides (*Hippol.*, 778) the ἐξάγγελος announced to the Chorus events that had taken place within, off the stage; events which the poet was unwilling to bring before the eyes of the spectator. Such is the messenger in the Œdipus Rex, who comes to announce the death of Jocasta. The word is also used in a more general sense: Αὐτὸς προφθάσας (= *anticipating* the arrival of the letter) τῷ στρατεύματι ἐξάγγελος γίγνεται. *Thuc.*, viii., 51.

Thucydides uses διάγγελος in the same sense: Ἦσαν γάρ τινες τῷ Νικίᾳ διάγγελοι τῶν ἔνδοθεν, *for Nicias had certain persons who informed him what was going on in the city.* vii., 73. Plutarch renders the Latin *optio* by διάγγελος, *optio* being the name of a sort of aide-de-camp chosen by the centurion, with the consent of the tribune: Ἐν δὲ τούτοις Ἰτούριος καὶ Βάρβιος, ὁ μὲν ὀπτίων, ὁ δὲ τεσσεράριος· οὕτω γὰρ καλοῦνται οἱ διαγγέλων καὶ διοπτήρων ὑπηρεσίας τελοῦντες. *Plut.*, *Galb.*, 24.

αὐτάγγελος, ου (ὁ), one who reports what has happened to himself, or what he has seen, of his own act, without being sent by another for that purpose: Αὐτάγγελοι δ' αὐτὸν ἰδοῦσαι ἐν τῇ Κλάρῳ ἔφρασαν. *Thuc.*, iii., 33.

εἰσαγγελεύς, έως (ὁ), one who announces the arrival or entrance of a person; an officer of the King of Persia, who introduced embassadors and persons admitted to an audience, *usher* [*master of the ceremonies*]. The Persian name of this officer, ἀζαραπατεῖς, has been preserved by Hesychius: Ἐβούλευσαν παριέναι ἐς τὰ βασιλήϊα πάντα τὸν βουλόμενον τῶν ἑπτὰ ἄνευ ἐσαγγελέως. *Herod.*, iii., 84. Οὗτος δ' ἦν εἰσαγγελεὺς τοῦ βασιλέως καὶ πιστότατος τῶν φίλων μετὰ Βαγώαν. *Diod. Sic.*, xvi., 14.

6.

ἄγγελος, ου (ὁ), *messenger* in charge of news, or orders, or dispatches: Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν. *Il.*, i., 334. *One sent*, in general; used sometimes for πρεσβεύς, *embassador:* Λακεδαιμόνιοι πρέσβεις ξὺν αὐτοῖς δὲ καὶ παρὰ Κύρου ἄγγελοι. *Xen.*, *Hellen.*, ii., 1, 5. Sometimes for κῆρυξ, *herald:* Ἐπεὶ δὲ ἦν πρὸς τοῖς ἀγγέλοις, ἀνηρώτα τί βούλοιντο. *Xen.*, *Anab.*, ii., 3, 4. In the N. T., and in the Fathers, ἄγγελος is specially used of the *angels*, beings between God and man, whom they *exceed in power and might:* Ἄγγελοι ἰσχύϊ καὶ δυνάμει μείζονες ὄντες. 2 *Pet.*, ii., 11. Ἄγγελός ἐστιν οὐσία νοερά, ἀεικίνητος, αὐτεξούσιος, ἀσώματος, Θεῷ λειτουργοῦσα κατὰ χάριν, ἐν τῇ φύσει τὸ ἀθάνατον εἰληφυῖα. *Damasc.*, *Orthod. Fid.*, 2, 3. Ἄγγελος καλεῖται, διὰ τὸ ἀγγέλλειν τοῖς ἀνθρώποις ὅσῳπερ βούλεται αὐτοῖς ἀγγεῖλαι ὁ τῶν ὅλων ποιητής. *Justin Martyr*, 275, c.

ἀπόστολος, ου (ὁ), fr. ἀποστέλλω, *envoy, one sent* on some important political or other mission: Ὁ μὲν δὴ ἀπόστολος ἐς τὴν Μίλητον ἦν. *Herod.*, i., 21. In the N. T. it is the special name of the twelve disciples chosen by Jesus Christ to be his companions, and afterward to spread his doctrine among Jews and Gentiles; hence the word APOSTLE: Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε. *Luke*, vi., 13.

πρέσβυς, εως (ὁ), prop. *an aged person, an elder;* thence one sent, *an embassador;* but it is only used in this sense in the plural πρέσβεις, perhaps because several such persons were sent together, because interests of importance were intrusted to them: Ἐβουλεύσαντο περὶ τῶν ἐνεστηκότων πραγμάτων πέμπειν εἰς Λακεδαίμονα πρέσβεις. *Xen.*, *Hellen.*, ii., 1, 5. For the singular the word in use is the more modern form πρεσβευτής. [Cf. Note.]

πρεσβευτής, οῦ (ὁ), fr. πρεσβεύειν, constantly used by the Attic orators, where it is also found in the pl., although Thomas Magister objects to the use of it; e. g., in the letter of Philip quoted by Demosthenes: Παραγενόμενοι πρὸς ἐμὲ οἱ παρ' ὑμῶν πρεσβευταί. *Demosth.*, *Cor.*, 23. In Plutarch, *lieutenant* of the consul, prætor, or commander of a legion = *legatus:* Μέτελλος ἀποδειχθεὶς ἐπὶ τὸν κατὰ Ἰουγούρθα πόλεμον ὕπατος, στρατηγὸς εἰς Λιβύην, ἐπηγάγετο πρεσβευτὴν Μάριον. *Plut.*, *Mar.*, 6.

κήρυξ, [*al.* κῆρυξ, though υ is long,] κος (ὁ), fr. γῆρυς [?], prop. *crier*, public crier, *herald at arms*. In Homer the κήρυξ is one of the most distinguished officers in the employment of kings and chiefs; he calls assemblies, conducts sacrifices, feasts, etc.: Ἀλλ' ὅγε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν. Τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε. *Il.*, i., 321. Οἱ δ' Ἀργεῖοι ἐπεὶ ἔγνωσαν οὐ δυνησόμενοι κωλύειν, ἔπεμψαν, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἐστεφανωμένους δύο κήρυκας ὑποφέροντας σπονδάς. *Xen.*, *Hellen.*, iv., 7, 4. For ἄγγελος poet.: Ὥρα πότνια, κάρυξ Ἀφροδίτας ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων. *Pind.*, *Nem.*, 8, 1. Acc. to Hesychius, πρέσβυς, the embassador, was employed in time of peace, and the κήρυξ only in war: but this distinction is not always observed: thus in Xenophon we find πρέσβεις

used for κήρυκες: Τί οὐκ ἐποίησε πρέσβεις πέμπων καὶ σπονδὰς αἰτῶν καὶ παρέχων τὰ ἐπιτήδεια, ἔστε σπονδῶν ἔτυχεν; *Xen.*, *Anab.*, iii., 1, 28.

ἄγγαρος, ου (ὁ), a word of eastern origin, *courier* of the kings of Persia. Acc. to Xenophon (*Cyrop.*, viii., 6, 17) it was the great Cyrus who instituted these couriers; they carried the orders of the king, day and night, throughout the empire, by means of relays always ready: Φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπεν. *Æsch.*, *Ag.*, 259.

ἀγγελιαφόρος (ὁ, ἡ), seems to have been the Greek rendering of ἄγγαρος, *a bearer of dispatches, stator*, courier of the kings of Persia: Δοῦλοι τοῦ μεγάλου βασιλέως ἡμεροδρόμοι τε καὶ σκοποί, καὶ ἀγγελιαφόροι. *Arist. de Mundo*, 6. Also the principal usher at the court of Persia, perhaps the same as the εἰσαγγελεύς: Ὁ δὲ πυλουρὸς καὶ ὁ ἀγγελιηφόρος οὐ περιώρεον. *Herod.*, iii., 118.

ἀγγελτήρ. ῆρος (ὁ), a form only to be found in the Sibylline verses: Ἀθανάτου θεοῦ ἄφθιτοι ἀγγελτῆρες. *Orac. Sibyll.*, 2.

7.

ἄγγος, εος (τό), fr. ἄγειν, *vessel* in general, in Homer and the poets: Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει. *Il.*, ii., 471. [" In prose far less common than ἀγγεῖον, e. g., Luc., Dea Syr., 60." *Pape.*]

ἀγγεῖον, ου (τό), dimin. of ἄγγος, far more common than ἄγγος in prose; *vessel* of every kind and material: Ἐξέρχονται δὴ σὺν δορατίοις καὶ ἀσκοῖς καὶ θυλάκοις καὶ ἄλλοις ἀγγείοις εἰς δισχιλίους ἀνθρώπους. *Xen.*, *Anab.*, vi., 4, 23. The pericarp of fruits, *receptacle:* Ἔνια δὲ καὶ ἐν λοβῷ, τὰ δὲ ἐν ὑμένι, τὰ δὲ ἐν ἀγγείῳ, τὰ δὲ καὶ γυμνόσπερμα τελείως. *Theophr.*, *Hist. Plant.*, 1, 18. In anatomy, with medical writers, ἀγγεῖα are *vessels, veins*, or *arteries:* Διὰ δὲ τὸ μέγεθος τῶν ἀγγείων, καὶ μάλισθ' ὅταν ἀρτηρίαι τύχωσιν οὖσαι. *Galen ad Glauc.*, 2.

σκεῦος, εος (τό), in general, *utensil* of every description [any *implement, vessel*, article of *furniture;* also of a ship's *furniture, gear, tackling*, etc.; a soldier's *baggage*, etc.]: Πάντα σκεύη ὅσοισπερ ἐν οἰκίᾳ χρῶνται ἄνθρωποι. *Xen.*, *Œcon.*, 8, 12. Σκεύη τε κεράμου πεποιημένα πληροῦντες πτηνῶν, μικρῶν μέν, ἰοβόλων δὲ θηρίων, ἐπέβαλλον αὐτοῖς. *Herodian*, iii., 9. [Σκευῶν ὅσα τριήρεσι προσήκει. *Plat.*, *Crit.*, 117, d.]

σκευάριον, ου (τό), dimin.: Ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου τὰ σκευάρια πλήρη 'στίν. *Aristoph.*, *Plut.*, 808.

τεῦχος, εος (τό), fr. τεύχω, every thing *fabricated*, or wrought by art to shape and service, *utensil, vessel*, τὰ τεύχεα, *arms* [especially in Hom. and Hes.]: Καὶ στέαρ ἐν τεύχεσι τῶν δελφίνων ᾧ ἐχρῶντο οἱ Μοσσύνοικοι καθάπερ οἱ Ἕλληνες τῷ ἐλαίῳ, *and in vessels the grease of dolphins, which*, etc. *Xen.*, *Anab.*, v., 4, 28. [Not common in prose, ξύλινα τεύχεα, *Anab.*, 5, 4, 28: ∞ ἀλφίτων, *Hell.*, 1, 7, 11. Also *Arist.*, *Hist. An.*, 9, 40.]

8.

ἄγειν, to put in motion, urge on or forward, *lead*, cause to go on; to drive a horse; guide, conduct, or lead a man; and thence to march an army: Ἦ ῥα καὶ ἵππον ἄγων. *Il.*, xxiii., 596. Ἐγὼ δὲ ῥᾳδίαν καὶ βραχεῖαν ὁδὸν ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἄξω σε. *Xen.*, *Mem.*, ii., 1, 23. This verb has sometimes the name of a *thing* for its *subject*, and is used, as φέρω, in the sense of carrying, bringing, conveying [389]. [Ἄγειν καὶ φέρειν, i. e., to *drive* off the cattle and *carry* off the booty, etc. = to *pillage* or *lay waste* a country. Ἄγειν is also used *absolutely* in the sense of to *march;* the acc. στρατόν, *army*, being omitted. It can only be said of the *general.*]

ἀγινέειν, a lengthened Ionic form of ἄγειν, of which it is probably the frequentative, and only found in Homer and Herodotus. It indicates an action repeated, or of common occurrence, or completed by degrees: Ἠνίκ' ἀγινεῖς αἶγας μνηστήρεσσι δόμον κατὰ δαῖτα πένεσθαι. *Od.*, xxii., 198.

ἐλαύνειν, to urge forward, particularly beasts, a horse, an army, thence, by ext., a carriage, vessel; in Hom. to drive off cattle, as plunder: Οὐ γάρ πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδὲ μὲν ἵππους. *Il.*, i., 154. It is very commonly used *absolutely* with an ellipse of the accusatives ἵππους, ἅρμα, στρατόν: Οἱ ἱππεῖς ἤλαυνον ἐπὶ λόφον τινά. *Xen.*, *Hellen.*, iii., 4, 13. Hence ἐλαύνειν = *to ride, to march.* We sometimes use *to push on, to make for* in this way. Thus the last example might be translated, *the cavalry pushed on in the direction of a hill.* Although the words ἄγειν and ἐλαύνειν are often used the one for the other, yet it may be observed, in general, that ἐλαύνειν is used of a movement of more speed than ordinary, of a sudden and rapid passing from one place to another, and where the time is limited, as when made on horseback, or in a carriage, in the case of a sea-voyage, of a military expedition, or of a forced march: Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ταχέως ἡγοῦντο, ἔπειτα δὲ ἐτρόχαζον, τέλος δὲ οἱ μὲν ἱππεῖς κατὰ κράτος ἤλαυνον. *Xen.*, *Hellen.*, vii., 2, 22.

ἐλαστρεῖν, this verb, said to be Ionic and syn. with ἐλαύνω, seems rather to be a frequentative of it: Πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα. *Il.*, xviii., 542. Δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ἠλάστρουν μ' ἀεί. *Eur.*, *Iph. T.*, 972. [Also Herod. and Dion. Hal.]

ἡγεῖσθαι (ἄγειν), to go first, in order to conduct, to show the way, *to go before, to precede:* Ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς. *Il.*, ix., 192. Hence to conduct in quality of guide or chief, prop. and fig.: Συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης. *Il.*, ii., 567. Fig. *to command:* Καὶ ἦν μὲν ὅτε ἐπεμελοῦντο ὅπως ἄξιοι εἶεν ἡγεῖσθαι. *Xen.*, *Laced. Resp.*, 14, 15. In Xenophon it has the special meaning [of *agmen ducere*], *to march in the front* or *first line of an army; to be in the van, to lead the van* or *vanguard:* Παρήγγειλεν ἀναστρέψαντας ἐπὶ δόρυ ἡγεῖσθαι μὲν τοὺς οὐραγούς. *Xen.*, *An.*, iv., 3, 22. [Ἡγεῖτο μὲν Χειρίσοφος, ὠπισθοφυλάκει δὲ Ξενοφῶν. *An.*, iv., 1, 15.] By ext. (as the Latin *ducere*) *to believe, to think, regard as:* Τὰ θνητὰ δ' οὐ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν. *Eur.*, *Med.*, 1221.

ὁδηγεῖν (ὁδηγός), *to be guide;* whence to conduct: Δίδου δέ ρῃ σὴν χεῖρ', ὁδηγήσω δ' ἐγώ. *Eurip.*, *Herc. Fur.*, 1395. [In prose, only in late writers. *Themist.*, p., 180, 5, *Dind.*]

ἡγηλάζειν, acc. to the Grammarians, from ἄγω and ἐλάω, and said to be syn. with ἄγειν. Its difference seems to consist in somewhat greater strength of expression, and in having the notion of fatality, trouble, and suffering associated with it: Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει. *Od.*, xvii., 217. Ἆ δειλ', ἤ τινὰ καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡγηλάζεις. *Od.*, xi., 617. Ὑπὸ μητρυιῇ βίοτον βαρὺν ἡγηλάζει. *Apoll. Rhod.*, i., 272.

ὁδοῦν (ὁδός), *to put in the way, to set on the way*, to show the way, guide, conduct: Καὶ τά τε ἀπ' ὑμέων ἡμῖν χρηστῶς ὁδοῦται, καὶ τὰ ἀπ' ἡμέων ἐς ὑμέας ἐπιτηδέως ὑπηρετέεται, *as you on your part show us the good way, so*, etc. [ut vos nobis probam viam ostenditis. *Vall.*] *Herod.*, iv., 139. Δυστέκμαρτον ἐς τέχνην ὥδωσα θνητούς. *Æsch.*, *Prom.*, 507.

ἡγεμονεύειν (ἡγεμών), *to be guide, conductor*, or *chief; to guide*, conduct: Ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω. *Od.*, v., 261. Hence *to command*, to be chief: Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας. *Il.*, ii., 527. Thucydides, Plato, and Xenophon have also employed this poetic verb: Ἦ οὐ δοκεῖ σοι τὸ μὲν θεῶν οἷον ἄρχειν τε καὶ ἡγεμονεύειν πεφυκέναι; *Plat.*, *Phædr.*, 80, a.

κομίζειν (fr. κομέω), prop. to take care of, to attend to; hence *to carry off, to bring*, with the associated notion of care and interest: Κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους. *Il.*, xi., 739. Καὶ νῦν δὴ κεκομίκασιν ἡμᾶς εἰς χωρίον ἐν ᾧ οὗτοι μὲν οὔτε βάλλειν οὔτε ἀκοντίζειν δύναιντ' ἄν. *Xen.*, *Hellen.*, ii., 4, 15. But it is more commonly used in the middle voice, κομίζεσθαι, *to bring, to bring home with one:* Τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν, ποίμνας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται. *Soph.*, *Aj.*, 63. [Hence *to recover* or *get back; to receive* or *entertain.*] Cf. 389.

πέμπειν [*to send;* as syn. of these verbs =] *to lead, conduct*, in the sense of accompanying, escorting with

solemnity or in procession: Τὴν μὲν Ἀχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν. *Il.*, i., 390.

χειραγωγεῖν (χείρ, ἄγω), *to lead by the hand:* Τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη ἔρως ἐχειραγώγει. *Anacr.*, 60, 10. Εὖ ποιεῖς, ὦ Ἑρμῆ, χειραγωγῶν. *Luc.*, *Tim.*, i., 30.

ποδηγεῖν (πούς, ἄγειν), *to direct the feet* or *the steps:* Ὥστε αὐτὸς αὐτὸν χωρὶς τοῦ δείξαντος μὴ ἀδύνατος εἶναι ποδηγεῖν. *Plat.*, *Epist.*, vii., 340, c.

ποδηγετεῖν (ποδηγέτης), a derivative of much more modern formation: Φιλοσοφίᾳ χρώμενος εἰς τὸ θεῖον ποδηγετούσῃ. *Synes.*, *Epist.*, 141. Ἥπερ εὐμαθὴς τρίβος ὀρθῇ κελεύθῳ τὰν σκότῳ ποδηγετεῖ. *Lycophr.*, 12.

9.

ἀγείρειν (ἄγω), *to collect together*, *to assemble*, used frequently of persons in Homer and the Tragic poets: Πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας καὶ κύνας. *Hom.*, *Il.*, ix., 540. Used of things, *to amass*, *heap together*, in Homer and Herodotus: Ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων. *Od.*, iii., 301; hence it comes also to signify, absolutely, *to make a collection*, *to collect for charitable purposes*, *to ask alms:* Ὥσπερ οἱ τῇ μητρὶ ἀγείροντες. *Luc.*, *Pseudom.* Fig. [θυμὸν ἀγείρειν =] *to animate*, *reanimate:* Ὅς μιν ἀνώγει Τρωσὶν θυμὸν ἀγεῖραι, *to reanimate the courage of the Trojans. Il.*, v., 509.

ἀγυρτάζειν (ἀγύρτης), *to gather money by begging*, speaking of a mendicant: Ἀλλ' ἄρα οἱ τόγε κέρδιον εἴσατο θυμῷ χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι. *Od.*, xix., 284.

ἀθροίζειν (ἄθροος), prop. *to press close and tight*, *to press* one against the other; hence *to assemble* men together, and particularly soldiers, an army, in Thucydides and Xenophon, who very seldom use ἀγείρω in this sense. As a term of military tactics, to make soldiers *close their ranks;* hence, to collect those who were scattered and in disorder, *to rally:* Ἡσυχίαν εἶχον ἠθροισμένοι. *Xen.*, *Hellen.*, vi., 5, 8. Ἀθροίζει τοὺς ἑαυτοῦ καὶ συντάττεται. *Xen.*, *An.*, i., 10, 5 [where, however, it is spoken of *victorious* troops recalled by their commander in expectation of a fresh attack].

ἀγελάζειν (ἀγέλη), *to gather together in herds*, *to collect in flocks;* = *congregare;* used principally in the passive, *to flock*, *to herd together*, *to live in herds*, *to congregate* (intrans.), etc., in speaking of animals: Ἀγελάζονται δὲ αἵ τε φάτται καὶ αἱ τρυγόνες. *Arist.*, *An.*, viii., 12. [Also *συναγελάζειν*.]

συλλέγειν, fr. σύν and λέγω, *colligere;* prop. to *gather together from all sides*, *to store up*, to gather fruits, to store up what has been gathered, to harvest up. Fig., *to collect*, *levy* an army: Διὸ ὑμέας ἐγὼ συνέλεξα. *Herod.*, vii., 8, 1. Στράτευμα συνέλεξεν ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων, *he raised an army with this money. Xen.*, *An.*, i., 1, 9. [*Pass.* (with Aor. 2, συλλεγῆναι), *to come* or *be gathered together; to assemble;* e. g., εἰς τὸ δικαστήριον. *Plat.*, *Phæd.*, 59, D]

ἀολλίζειν (ἀολλής), *to assemble together* (trans.): Ἔρχεο σὺν θυέεσσιν ἀολλίσσασα γεραιάς. *Il.*, vi., 270.

ἁλίζειν (ἅλις), *to collect together* in great numbers: Χρησμῶν ἀοιδοὺς πάντας εἰς ἓν ἁλίσας. *Eur.*, *Heracl.*, 404. [More probably from ἁλής, *confertus*. Nor is it exclusively *poetical*. In Herod. it is very common, especially in *pass. Aor.*, and also in *Perf.* It is used by *Xen.* (ἐπειδὰν . . . ἁλισθῇ αὐτῷ ἡ στρατιά (*opp.* διεσπάρθαι), *An.*, 2, 4, 3); and by *Plato*, but in a passage where he is discussing a point of etymology. *Crat.*, 409, A. Also συναλίζειν and -εσθαι, *Hdt.* and *Xen.*]

ὁμηγυρίζεσθαι (ὁμήγυρις), *to call together to an assembly*, *to convoke:* Ἀλλ' ἄγετε πρὶν κεῖνον ὁμηγυρίσασθαι Ἀχαιούς. *Od.*, xvi., 376.

συμβιβάζειν, to set and fit together two pieces of wood, in speaking of joiners: fig., *to bring together*, *to reconcile:* Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ δέομαι καὶ ξυμβουλεύω ξυμβῆναι ὑμᾶς ὥσπερ ὑπὸ διαιτητῶν ἡμῶν ξυμβιβαζόντων εἰς τὸ μέσον. *Plat.*, *Protag.*, 337, *e.* [Συμβιβάζειν τινά τινι. Also to *bring* or *put together* notions, statements, etc., for the purpose of *comparing* and *weighing* them: ἐπανασκοπῶ καὶ ξυμβιβάζω τὰ λεγόμενα, ἵνα μάθω. *Plat.*, *Hipp.*, *Min.*, 369, D.]

συνάγειν, *to bring together*, *to unite*, opp., *to disperse:* Ἐδόκει δὴ τοῖς στρατηγοῖς οὐκ ἀσφαλὲς εἶναι διασκηνοῦν, ἀλλὰ συναγαγεῖν τὸ στράτευμα πάλιν. *Xen.*, *An.*, iv., 4, 10. To bring together an assembly, *to convoke:* Συνάγειν ἐκκλησίαν. *Plut.*, i., 972, f. Fig., to bring enemies together, *to reconcile:* Στασιάζοντας τοὺς ἀδελφοὺς ἡ μήτηρ συνάγειν ἐπειρᾶτο. *Herodian.*, iv., 3, 9.

10.

ἀγέλη, ης (ἡ), fr. ἄγω: in general, a *herd* of great cattle, principally of *oxen;* almost always with βοῶν in Homer;

πῶϋ, εος (τό), old poetical word; and in prose *ποίμνη, ης* (ἡ), *flock of sheep;*

συβόσια, ων (τά), *herd of swine;*

αἰπόλια, ων (τά), *flock of goats:* Δώδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πώεα οἰῶν, τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν, βόσκουσι ξεῖνοί τε καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες. *Hom.*, *Od.*, xiv., 100. In *one* passage of the Iliad, ἀγέλη (which elsewhere refers to *oxen*) is used in speaking of *horses:* Ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες. *Il.*, xix., 281. After Homer's time it was used for *herd* or *flock* in general: Ὥσπερ ὅταν νομεὺς ἀγαθὸν κύνα ἔχῃ, καὶ οἱ ἄλλοι νομεῖς βούλωνται πλησίον αὐτοῦ τὰς ἀγέλας ἱστάναι. *Xen.*, *Mem.*, ii., 9, 7. [Πτηνῶν ἀγέλαι. *Soph.*, *Aj.*, 168, *chor.*] Fig., *a multitude*, *company*, *crowd:* Καλόν γε τὸ κτῆμα, καὶ πολλῷ κρεῖττον ἢ οἰῶν τε καὶ βοῶν, καὶ αἰγῶν, φίλων ἀγέλην κεκτῆσθαι. *Xen.*, *Mem.*, iii., 11, 5. [Ἡ ἀγέλη τῶν φυλάκων. *Plat.*, *Pol.*, 5, 459, c.]

βουκόλιον, ου (τό), *herd of oxen:* Ἐν δὲ τούτῳ τά τε αἰπόλια καὶ τὰς ποίμνας καὶ τὰ βουκόλια ὁ Κῦρος πάντα τοῦ πατρὸς συναλίσας ἐς τὠυτό, κτλ. *Herod.*, i., 127.

βόσκημα, ατος (τό), and poet. *βοτά, ῶν* (τά), fr. βόσκω, any animal that is *fed on pastures;* βοσκήματα, *herds of animals which pasture* [*cattle*, *herds*, *flocks*, with reference to their supplying *food*, etc.]: Ἀπὸ βοσκημάτων γάλακτι καὶ τυρῷ καὶ κρέασι τρεφόμενοι. *Xen.*, *Mem.*, iv., 3, 10. Ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν. *Il.*, xviii., 521.

νόμευμα, ατος (τό), fr. νομεύω, *every animal that grazes;* principally in the plural, νομεύματα, ων (τά), *flocks and herds:* Εὐπόκοις νομεύμασιν. *Æsch.*, *Agam.*, 1427.

μῆλον, ου (τό), *sheep*, without distinction of sex; *ram*, *ewe:* Πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν. *Il.*, xxiii., 147. More commonly in the plural, μῆλα, ων (τά), *flock of sheep*, *sheep:* Ῥίγησέν τε ἰδών, ὑπό τε σπέος ἤλασε μῆλα. *Il.*, iv., 279.

πρόβατον, ου (τό), fr. προβαίνω, prop., *beast that moves onward* to graze, and, principally, a four-footed beast, *cattle;* in the Attic writers, *a sheep;* whence by ext., *flock*, *herd;* in general and more commonly in the plural, πρόβατα, ων (τά), *flock of sheep*, *sheep:* Πρόβατον μὲν ὡς ἐπιτοπολύ, ἢν κακῶς ἔχῃ, τὸν νομέα αἰτιώμεθα. *Xen.*, *Œcon.*, 3, 11.

κτῆνος, εος (τό), according to the Etym. M., comes from κτείνω, and signifies every animal killed for food; others derive it with more reason from κτάομαι, κτέανον, *a possession;* pl. κτήνη, *possessions*, *wealth*, principally in cattle, whence, generally, *flocks*, *herds*, or *flocks and herds:* [κτήνεα . . . θύσιμα πάντα. *Her.*, 1, 50; *all kinds of animals that are offered in sacrifice:* σκευοφόρα κτήνη, *beasts of burden*. Hence τὰ σκευοφόρα, sc. κτήνη = impedimenta, *the baggage:* e. g., *Thuc.*, 2, 79:] Ἥκει δέ τις ἢ τῶν προβάτων λελυκωμένα φέρων, ἢ τῶν βοῶν κατακεκρημνισμένα, ἢ νόσον φάσκων ἐμπεπτωκέναι τοῖς κτήνεσιν. *Xen.*, *Cyr.*, viii., 3, 41.

11.

ἅγιος, ία, of the same family as ἁγνός, but of more modern formation, signifies, with ἁγνός, a natural and essential, or a moral purity or holiness (like the Latin *sanctus*), whereas ἱερός, like the Latin *sacer*, signifies only that which is externally holy, to which the character of sacredness and inviolability is attached by the laws or by custom: Ἔνθα ἦν Ἀρτέμιδος ἱερὸν μάλα ἅγιον. *Xen.*, *Hellen.*, iii., 2, 19. Ἐν μέσῳ μὲν ἱερὸν

ἅγιον αὐτόθι τῆς τε Κλειτοῦς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος ἄβατον ἀφεῖτο. *Plat., Crit.*, 116, c. Οἴξασα κληῗδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο. *Il.*, vi., 89. Ἅγιος is not found in Homer, nor in the Tragic writers; it is rare even among the ancient prose writers. In the Septuagint ἅγιος is the epithet given to the Supreme Being: Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ. *Isai.*, 43, 3. Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ἅγιος ἐν Ἰσραήλ. *Ezek.*, 39, 7. It is also sometimes found for ἱερός, *sacred, consecrated:* Ἡμέρα ἁγία ἐστὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν. *Nehem.*, 8, 9. [Cf. 268.]

ἁγνός, prop., *pure;* hence *holy*, in the poets: Νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο ἁγνή. *Od.*, xxi., 257. *Chaste*, the special epithet of several goddesses, as Cybele, Proserpine, and Minerva: Εὔχεσθαι δὲ Διῒ χθονίῳ, Δημήτερί θ' ἁγνῇ. *Hesiod., Oper.*, 435. [Cf. 18.]

ὅσιος, α, ον, that which is in conformity with the Divine law, with religion, *pious, religious;* hence, *religious, pious*, holy in speaking of persons [in a lower sense, *just, conscientious*]: Δὸς δ' ἐς ὑπωρείην ὑψικρήμνοιο Μίμαντος αἰδοίων μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων τε κυρῆσαι. *Hom., Epigr.*, vi., 6. Ὁσίων ἀνδρῶν ἀρχόντων. *Plat., Epist.*, vii., 335. Ἐθέλειν ζῆν τὸν ὅσιον καὶ δίκαιον βίον. *Plat., Leg.*, ii., 663, b. [Cf. 177, 268, and note.]

12.

ἄγκιστρον, ου (τό), *fish-hook:* Αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν. *Od.*, iv., 368. Afterward it was used in a more general sense for any kind of *hook* [*uncus*]: Ἐπειδὴ γὰρ τοὺς ἐν τῷ δημωτηρίῳ θανατουμένους ἀγκίστροις τισὶ μεγάλοις οἱ δήμιοι ἔς τε τὴν ἀγορὰν ἀνεῖλκον, κἀνταῦθ' ἐς τὸν ποταμὸν ἔσυρον, ἔφη τὸν Κλαύδιον ἀγκίστρῳ ἐς τὸν οὐρανὸν ἀνενεχθῆναι. *Dio Cass.*, lx., 975, 92.

ἁρπάγη, ης (ἡ), fr. ἁρπάζω, generally, an instrument for drawing or raising with power: an instrument [*harpago*] made of iron, with several hooks (called also λύκος, *lupus*), and used in drawing up the buckets from wells; a kind of *grappling-iron*, used in sieges and sea-fights; it was also a tool like our shovel, or rake, as far as can be conjectured from this verse of Euripides: Ἀναγκαίως ἔχει σαίρειν σιδηρᾷ τῇδέ μ' ἁρπάγῃ δόμους. *Cycl.*, 32. [Distinguished from the *abstract* ἁρπαγή by its accent.]

ὄγκος, ου (ὁ), iron barb of the arrow, in Homer; *barb*, hook: Αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος ἕλκεν ὀϊστόν· τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι. *Il.*, iv., 214.

ὄγκινος, ου (ὁ), *little hook;* according to Pollux ὄγκινοι are the hooks which form the head of the dart or arrow on the inside, toward the shaft: Τῆς ἀκίδος ὄγκινοι μὲν οἱ πρὸς τῷ καλάμῳ. *Poll.*, i., 137.

13.

ἄγκῡρα, ας (ἡ), *anchor*, the invention of which Pliny [vii., 56] and Strabo attribute to Anacharsis: Εὑρήματά τε αὐτοῦ λέγει . . . τὴν ἀμφίβολον ἄγκῡραν, καὶ τὸν κεραμεικὸν τροχόν. *Strab.*, vii., 209.

εὐναί, ῶν (αἱ), large stones which served the purpose of an anchor in primitive times: Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν. *Il.*, i., 436.

14.

ἀγκών, ῶνος (ὁ), *the elbow:* Ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας. *Il.*, x., 80. It is thus described by Galen: Ἀγκὼν δ' ἐστίν, ᾧ ποτε στηριζόμεθα, φησὶν Ἱπποκράτης· ἤδη δὲ καὶ τῶν ὀστῶν αὐτοῦ θάτερον τὸ μεῖζον, οὗ μέρος μέν ἐστι τὸ πρὸς Ἱπποκράτους μὲν ἀγκών, ὑπὸ δὲ τῶν Ἀττικῶν ὠλέκρανον ὀνομαζόμενον· ἰδικώτερον (= *more specifically*) γὰρ δήπου τοῦτο τὸ ὀστοῦν πῆχυς καλεῖται. *Galen. de usu part.*, ii., 2. Τὸ μὲν οὖν ὀπίσω μέρος αὐτὸς ὁ ἀγκών ἐστιν, ὃν οἱ Ἀθηναῖοι μὲν ὠλέκρᾱνον, οἱ Δωριεῖς δὲ κύβιτον ὀνομάζουσι. *Galen. de Muscul.*, ii., 3.

ἀγκύλη, ης (ἡ), *curve* or *bend* of the arm, which forms the elbow on the inside: Καὶ τοῦ ἀγκῶνος ἡ καμπή . . . . τὸ ἐντὸς τοῦ ἀγκῶνος. *Hesych.*

15.

ἁγνεία, ας (ἡ), fr. ἁγνεύω, *purity:* Ἁγνεία εὐλάβεια τῶν πρὸς τοὺς θεοὺς ἁμαρτημάτων. *Plat., Defin.*, 414, a. Ἁγνείη ψυχῆς τοῦ σώματός ἐστι καθαρμός. *Phocyl.*, 215.

ἅγνευμα, ατος (τό), another verbal from ἁγνεύω, signifying rather *the state of purity, virginity:* Ὦ τέκνον ὦ σύμβακχε Κασάνδρα θεοῖς, οἵαις ἔλυσας συμφοραῖς ἅγνευμα σόν! *Eurip., Troad.*, 500.

ἁγνότης, ητος (ἡ), fr. ἁγνός, *state of purity*, in the N. T.: Ἐν ἁγνότητι [*by pureness.* Eng. Tr.], ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ. *Corinth.*, ii., 6, 6.

ἁγιότης, ητος (ἡ), fr. ἅγιος, *holiness*, in the N. T.: Ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ. *Hebr.*, 12, 10.

ἁγιωσύνη, ης (ἡ), fr. ἁγιόω, *sanctification*, in the N. T.: Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ. *Corinth.*, ii., 7, 1. In debased Greek, it was a title of honor used in addressing a patriarch or bishop; *e. g.*, as *Holiness* is used of the pope: Τὰ ὁσίως πραχθέντα παρὰ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης. *Act.* 3, *Concil. sub Menna*, p. 603.

ἁγιστεία, ας (ἡ), fr. ἁγιστεύω, *religious office* or *ceremony, consecration, worship:* Καὶ τὰ περὶ τὰς θυσίας τε καὶ τὰς ἁγιστείας τὰς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐπιφανέστερον τῶν ἄλλων ἐσπούδασε. *Isocr., Busir.*, 227. Λέγεται δὲ καὶ τὴν περὶ τὸ πῦρ ἁγιστείαν Ῥωμύλον καταστῆσαι πρῶτον. *Plut., Rom.*, 22.

16.

ἁγνίζειν, καθαίρειν. These two verbs express the same result, but as effected by means of different acts. In the Greek and Roman Liturgies, ἁγνίζειν was *to cleanse* or *purify* by the means of water, and καθαίρειν, *to remove defilements* by the means of fire: Διὰ τί τὴν γαμουμένην ἅπτεσθαι πυρὸς καὶ ὕδατος κελεύουσι; . . . . ἢ διότι τὸ πῦρ καθαίρει, καὶ τὸ ὕδωρ ἁγνίζει; *Plut., Quæst. Rom.*, i., 263. [Note.]

17.

ἀγνοεῖν, *not to know, to be ignorant of:* Οἶμαι δέ σε πολλὰ μεριμνᾶν ὅπως μὴ λάθῃς σεαυτὸν ἀγνοῶν τι τῶν εἰς στρατηγίαν ὠφελίμων. *Xen., Mem.*, iii., 5, 23. Τὸ δὲ ἀγνοεῖν ἑαυτόν, καὶ ἃ μὴ οἶδε δοξάζειν τε καὶ οἴεσθαι γιγνώσκειν, ἐγγυτάτω μανίας ἐλογίζετο εἶναι. *Xen., Mem.*, iii., 9, 6.

ἀμφιγνοεῖν, *to be in doubt, in uncertainty* on any point or fact: Καὶ ὅ τι ἐποίουν ἠμφιγνόουν. *Xen., Anab.*, ii., 5, 8.

18.

ἁγνός [cf. 11], *pure*, with reference rather to inward and essential, or moral purity; in Homer, but only in the Odyssey, it is the epithet of Diana, Proserpine, and some other goddesses; *chaste:* Χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνή. *Od.*, v., 123. In Pindar it is the epithet of Apollo, or of the sun, the light of which was considered as the purest of all things: Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλωνα. *Pindar., Pyth.*, ix., 112.

καθαρός, ά, όν, *pure*, adds to the notion of ἁγνός that of external and bodily purity, which was also necessary for the due performance of the ceremonies of religious worship: Ἂν μὴ καθαρὸς ᾖ τὰς χεῖρας φόνου. *Plat., Leg.*, ix., 864, e. Δεῖ καθαρὰν καὶ ἁγνὴν διαμένειν τὴν γαμηθεῖσαν (*pure and chaste*). *Plut., Quæst. Rom.*, i.

19.

ἀγορά, ᾶς (ἡ), prop., place where persons assemble, public place or square; hence, *market*, principally for eatables and provisions of all sorts, and, generally, for wares of small cost and at retail prices: Τὸ τῶν ὠνίων πλῆθος ὁρῶντες καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγοράν. *Dem., Phil.*, 144, 12. [Cf. 20.]

ἐμπόριον, ου (τό), *emporium*, particular place where wholesale maritime traffic is conducted in a sea-port, *mart, factory, exchange:* Οὔτ' ἐμπορίῳ χρωμένη οὔτε λιμένα κεκτημένη. *Isocr.*, 198, c. By ext., *a commercial*

town, place of trade· Ἐμπόριον δ' ἦν τὸ χωρίον καὶ ὥρμουν αὐτόθι ὁλκάδες πολλαί. *Xen., An.*, i., 4, 6.

μαγειρεῖον, ου (τό) (μάγειρος), that part of the market-place at Athens where cooks were hired, according to the meaning which Pollux gives to the following verse which he has preserved out of Antiphanes: Ἐκ τῶν μαγειρείων βαδίζων ἐμβάλλων εἰς τοὖψον, *going from the cook-market to the fish-market. Antiphan., Milit.*

πωλητήριον, ου (τό), generally, *the place* or *site where things are sold:* Εἰ δὲ καὶ ἀγοραίοις οἰκήσεις τε καὶ πωλητήρια κατασκευασθείη. *Xen., de Vect.*, 3, 13. The place where the Πωλῆται (certain magistrates) sat; *court of the* Π. at Athens. These magistrates were commissioners of public sales and taxes; they sold for the treasury all domiciled foreigners [*μέτοικοι, resident aliens*] who had not paid the tax of twelve drachms per annum, to which they were subject. It is to this custom that the following passage of an advocate's speech, attributed to Demosthenes, refers: *Λαβὼν αὐτὸς αὐτοχειρίᾳ πρὸς τὸ πωλητήριον τοῦ μετοικίου ἀπήγαγεν. Dem. in Aristog.*, 57.

πρατήριον, ου (τό), fr. *πρατήριος*, place where things are sold, or rather that which is offered for sale; hence, *sale, market*, under the Ionic form in Herodotus: Ἐνθαῦτα δὲ λειμών ἐστι, ἵνα σφι ἀγορή τε ἐγίνετο καὶ πρητήριον. *Herod.*, vii., 23.

κύκλος, ου (ὁ), prop., *circle:* Κύκλοι δὲ ἐν τῇ νέᾳ κωμῳδίᾳ καλοῦνται ἐν οἷς ἐπιπράσκοντο τὰ ἀνδράποδα. *Poll.*, vii., 11. This use of the word *κύκλος* (for *slave-market*) comes, according to Harpocration, from the custom of the buyers forming a circle in that particular part of the market-place where slaves were sold.

20.

ἀγορά, ᾶς (ἡ), fr. *ἀγείρειν*; place where assemblies are held, and, by ext., *the assembly* itself; in the Iliad *ἀγορά* is *the assembly of the people*, in opp. to *βουλή, the council of the elders*, chiefs: *Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς. Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μαλ' ὦκα. Βουλὴ δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων. Il.*, ii., 50. At Athens *ἀγορά* was the assembly of each tribe, and *ἐκκλησία* was the general assembly of the people, which was held in the public place, or at the Pnyx, or in the theatre: *Τὸν στέφανον ἐὰν μὲν ἡ βουλὴ στεφανοῖ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνειπεῖν, ἐὰν δὲ ἡ πόλις, ἐν πνυκί, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Dem., Cor.*, 244, 2.

κυρία ἐκκλησία was the *ordinary assembly*, which was held four times in every prytany, that is, every thirty-five days; the *ἐκκλησία σύγκλητος* was *an extraordinary assembly*, convoked on urgent business by the Prytanes or *generals* (*στρατηγοί*): *Συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης καὶ πρυτάνεων καὶ βουλῆς γνώμῃ. Dem.*, 238, 2. Acc. to Pollux it was called *κατακλησία, ας (ἡ)*, when those who lived in the country were also summoned: *Ὅτι καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν κατεκάλουν. Poll.*, viii., 117.

ἐκκλησία, ας (ἡ), in the N. T., *the assembled body* or *community* of the first Christians, *the Church:* Κἀγὼ δὲ σοὶ λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν. *Matth.*, 16, 18. This word is always taken metaphorically, although some commentators would explain it literally.

ἄγυρις, εως (ἡ), Æolic form of the same origin as ἀγορά, with which it is synon.; [ἀνδρῶν. *Od.*, iii., 31: also νηῶν. *Il.*, xxiv., 141; στρατιᾶς. *Eur., Iph. A.*, 753;] *heap*, in Homer: Ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον, βεβλαμμένον ἦτορ, κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει. *Il.*, xvi., 661.

ὁμήγυρις, εως (ἡ), compound of ἄγυρις, *assembly*, in Homer: Οἴω ἂψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων. *Il.*, xx., 142.

πανήγυρις, εως, ἡ, prop., *general assembly*, great concourse of people assembled to celebrate a festival or some public solemnity, such as the Olympic games, to which spectators flocked from all parts of Greece; the *παναθήναια*, at Athens, which also attracted a great number of strangers; and other festivals of this nature; *public solemnity:* Οὔτε γὰρ ἐν πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς διδόντες γέρα τὰ νομιζόμενα, *in their great public solemnities. Thuc.*, i., 25.

ἀγών, ῶνος (ὁ), acc. to Eustathius *ἀγών* was in use among the Bœotians for *ἀγορά* (*Eustath.*, 1335, 54); but it is only found twice in this sense in Homer, *assembly* collected to see or celebrate games: *Αὖτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι ἐσκίδναντ' ἰέναι. Il.*, xxiv., 1.

σύλλογος, ου (ὁ), prop., a *meeting* for the purpose of talking over and settling any matter; *deliberative assembly, conference:* Ὁ δὲ ἄσμενος ἀκούσας ἐν ξυλλόγῳ τῶν στρατιωτῶν ὄντων λέγει τάδε. *Xen., Expedit.*, v., 7, 22. [Note.]

συναγωγή, ῆς (ἡ), prop., *act of convoking* or *assembling:* Δοκῶν καὶ ἐν τῇ ξυναγωγῇ τοῦ πολέμου μαλακὸς εἶναι, *to have been slow in collecting troops for the war. Thuc.*, ii., 18. Among the Jews, SYNAGOGUE, in the Acts of the Apostles: Ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων. *Act. Apost.*, 17, 1.

σύνοδος, ου (ἡ), *assembly, meeting:* Ταμιεῖόν τε Δῆλος ἦν αὐτοῖς, καὶ ξύνοδοι ἐς τὸ ἱερὸν ἐγίγνοντο. *Thuc.*, i., 96.

ἀρχαιρεσία, ας (ἡ), prop., *election of magistrates*, hence *office of magistrate*, the magistrates in Herod. [?]: Ἐπεὰν δὲ θάψωσι ἀγορὴ δέκα ἡμερέων οὐκ ἵσταταί σφι, οὐδ' ἀρχαιρεσίη συνίζει, *nor does any magistrate sit* [more probably, *nor is any meeting held for the election of magistrates.* Cf. Bähr]. *Herod.*, vi., 58. In Demosthenes, *election:* Ὡς δ' ἐν ἀρχαιρεσίαις ὑμεῖς Χαβρίαν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοῦτον κατεστήσατε. *Dem. in Aristocr.*, 677, 16. At Rome, *elections at the comitia; the comitia:* Οὕτω δὲ πάλιν ἀρχαιρεσιῶν γενομένων, ὕπατος ἀνεδείχθη Οὐαλέριος. *Plut., Publ.*, 100, c.

συνέδριον, ου (τό), *place of session, sessions-hall, council-hall, council-chamber, curia:* Τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ μὲν τριάκοντα πάνυ δὴ ταπεινοὶ καὶ ἔρημοι ξυνεκάθηντο ἐν τῷ ξυνεδρίῳ. *Xen., Hellen.*, ii., 4, 14. Among the Jews the SANHEDRIM, or great Sanhedrim, was the supreme tribunal at Jerusalem; it took cognizance of all capital causes, political or ecclesiastical; it was composed of sixty-two judges chosen out of the scribes and elders, and was presided over by the high-priest: Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν. *Mark*, 14, 55. There were also local sanhedrims or tribunals in each town (*Matth.*, x., 17).

21.

ἀγοράζειν (ἀγορά), *to be at* or *go to market*, in Herod. and ancient Attic writers: Ἀγοράσοντες ἥκομες. *Aristoph., Acharn.*, 750. By ext., in more modern Attic, *to buy at market, to buy:* Ἐκ ταύτης οἱ στρατιῶται ἠγόραζον τὰ ἐπιτήδεια. *Xen., Anab.*, i., 5, 10.

ὠνεῖσθαι (ὦνω), prop., *to put a price upon* a thing with a view to buy it; *to bid* for it: Ἐπεθύμησε τῆς χλανίδος, καὶ αὐτὴν προσελθὼν ὠνέετο· ὁ δὲ λέγει· ἐγὼ ταύτην πωλέω οὐδενὸς χρήματος. *Herod.*, iii., 139. [See Note.] Latterly, *to buy*, in general: Ἔζων τὰ μὲν ἐκ τῆς πολεμίας λαμβάνοντες, τὰ δὲ ἐκ Κορίνθου ὠνούμενοι. *Xen., Hellen.*, vii., 2, 17. Pure Attic writers do not use this verb in all its tenses: thus the aorist *ὠνησάμην* is found only in later Attic, in Plutarch, Lucian, Strabo, etc.; the older writers used for this tense the old aorist *πρίασθαι:* Ἐπριάμην οὖν αὐτὸ βουλόμενός σου τῇ γυναικὶ δοῦναι. *Plat., Epist.*, 13, 361, a.

μεταβάλλεσθαι, prop., to make exchanges, to barter; hence *to trade* or *traffic:* Ἢ τοὺς ἐμπόρους ἢ τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ μεταβαλλομένους καὶ φροντίζοντας ὅ τι ἐλάττονος πριάμενοι πλείονος ἀποδῶνται. *Xen., Memor.*, iii., 7, 6.

22.

ἄγριος, α, ον, fr. *ἀγρός*, as the Latin *agrestis*, that which grows in the fields without culture, in speaking of plants, *wild*, opp. to *ἥμερος:* Γῆ τὰ ἄγρια καλὰ φύουσα . . . δύναται καὶ ἥμερα. *Xen., Œcon.*, 16, 5. By ext. used of animals: Δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτὴ βάλλειν

ἄγρια πάντα. Il., v., 53. Fig., *savage, fierce, cruel, barbarous:* Αἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς, ἄγριον αἰχμητήν. *Il.*, vi., 96.

ἀγρεῖος, εία, fig., in Aristophanes: Ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός. *Aristoph., Nub.*, 645.

ἀγρότερος, α, ον (ἀγρός), *of the fields, wild*, in speaking of animals: Ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων. *Il.*, ii., 852. Specially used of Diana, as the goddess of hunting, in Homer and Xenophon: Ἄρτεμις ἀγροτέρη. *Il.*, xxi., 471.

ἄγροικος (ὁ, ἡ), fr. ἀγρός, prop., one who lives in the fields, in the *country; peasant, boor, rustic:* Ἔγημα Μεγακλέους ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὢν ἐξ ἄστεως. *Aristoph., Nub.*, 46. Also of *animals* that frequent the fields, plains, etc. Ἄγροικα ζῶα. *Arist., Animal.*, i., 1, 13: in opp. to ὀρεῖα. Fig., *rustic, coarse, cloddish, clownish.* Ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής! *Aristoph., Nub.*, 646. Ἀγροίκῳ τινὶ σοφίᾳ χρώμενος. *Plat., Phædr.*, 229, e. Plato uses it in the sense of ἄγριος, *barbarous, cruel:* Ἃ ἄγροικα ἔφησθα σὺ εἶναι ἀληθῆ λέγων. *Polit.*, x., 613, e. Some grammarians have been desirous to establish a difference of signification between ἄγροικος and ἀγροῖκος. They assert that ἄγροικος is only lit.; and ἀγροῖκος circumflexed, fig. But the best critics hold the difference of accent to be purely dialectic, arising from the Attic writers liking to throw the accent as far back as possible; thus, acc. to Thomas Magister, ἄγροικος was in use among the Attic writers, both literally and figuratively.

ἀγρότης, ου, and *ἀγροιώτης, ου* (ὁ), *peasant, countryman:* Αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες οἷσί τε τέκνα ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι. *Od.*, xvi., 217. Νήπιοι ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες. *Od.*, xxi., 85. Τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς; *Aristoph., Thesm.*, 64.

ἀγροτικός, ή, όν, synon. of ἄγριος, modern, and found only in the grammarians: Ἀγροτικὸς σταθμός. *Eustath. ad Il.*, ω, 29.

ἀγρονόμος (ὁ, ἡ), *that feeds* or *dwells in the fields, rural:* Τῇδε θ' ἅμα Νύμφαι κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο ἀγρονόμοι παίζουσι. *Od.*, vi., 106. [Ὁ ἀγρονόμος, at Athens, *the manager of the public lands.* Arist., Rep., 6, 8.]

ἀγριόεις, εσσα, εν, a modern Epic form, in Nicander, *that which renders wild* or *fierce:* Ὡς δ' ὁπότ' ἀγριόεσσαν ὑποθλίψαντες ὀπώρην. *Nicandr., Alex.*, 30.

23.

ἀγρός, οῦ (ὁ), *field*, land capable of cultivation; *ager:* Ἐν γεωργίᾳ τοὺς κεκτημένους ἀγρούς. *Xen., Mem.*, iii., 9, 11. Hence *country*, as opp. to ἄστυ or πόλις, *town:* Καὶ ἔκπληξιν κατά τε τοὺς ἀγροὺς καὶ ἐν τῇ πόλει ἐποίησε. *Xen., Hellen.*, iv., 7, 3.

ἀλωή, ῆς (ἡ), fr. ἀλοάω, *land under culture*, in Homer: Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν, *did much harm to the lands of Æneas. Il.*, ix., 540.

ἄρουρα, ας (ἡ), fr. ἀρόω, *land under tillage, arable land; arvum:* Νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν. *Hesiod., Oper.*, ii., 81. *Cultivated land*, gen.: Εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν οἳ ἀρούρης κάρπον ἔδουσιν. *Il.*, vi., 142.

γύης, ου (ὁ), a measure of land containing somewhat less than ten ὀργυιαί (= nearly 60 feet; ὀργυιά = 6 feet, 0.81 of an inch. Dict., Antiqq.), acc. to the Scholiast on the Iliad (i., 579), or two stadia, acc. to the Scholiast on the Odyss. (vii., 113); *an acre* of land; found only in composition in Homer: Ἔνθα μιν ἤνωγον τέμενος περικαλλὲς ἑλέσθαι πεντηκοντόγυον. *Il.*, ix., 578. In more modern poetry, *field* [as *we* use, *his broad acres*, etc.]: Ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευροὺς γύας. *Æsch., Prom.*, 369. Ὦ τὸν Ἀργείων γύην σπείροντες. *Eurip., Heracl.*, 839.

νεός, οῦ (ἡ), fr. νέος, γῆ understood, prop., *land* newly plowed [after having lain a year or more untilled]; *a fallow; novalis:* Εἰ μέλλει ἀγαθὴ ἡ νεὸς ἔσεσθαι. *Xen., Œcon.*, 16, 13.

νειός, οῦ (ἡ), Epic form of the preceding word: Ἀλλ' ὥστ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον, ἶσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον. *Il.*, xiii., 703.

πέλεθρον, ου (τό), quantity of land plowed in a day [loosely], *acre*, in measure: Ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών. *Il.*, xxi., 407. The syncopated form πλέθρον, ου (τό), is found only as the surface-measure of a hundred Greek feet, *plethrum;* the *jugerum* of the Latins was, acc. to Quintilian (i., 10, 42), 240 feet in length, and of half that breadth.

τέμενος, εος (τό), fr. τέμνω, *portion* or *piece of land:* Καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων, καλὸν φυταλιῆς, καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο. *Il.*, vi., 194. *Inclosure reserved* and dedicated to a god; *sacred inclosure* or *precincts:* Γάργαρον ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις. *Il.*, viii., 48.

χῶρος, ου (ὁ), prop., *space:* Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον. *Il.*, iii., 315. *The country*, in opp. to the town: Καὶ γὰρ ἐν τῷ χώρῳ καὶ ἐν τῷ ἄστει ἀεὶ ἐν ὥρᾳ αἱ ἐπικαιριώταται πράξεις εἰσίν. *Xen., Œcon.*, 5, 4. Sometimes *field*, in Xenophon: Οὐδέποτε γὰρ εἴα χῶρον ἐξειργασμένον ὠνεῖσθαι. *Xen., Œcon.*, 20, 22.

χωρίον, ου (τό), dimin. of χῶρος, *piece of land:* Ἔτι δὲ οἱ μὲν ἀγροὺς κεκτημένοι πάντες ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν ὁπόσα ζεύγη ἀρκεῖ εἰς τὸ χωρίον καὶ ὁπόσοι ἐργάται. *Xen., Vectig.*, 4, 5. In Plutarch, *estate, country-seat, villa* of the Romans: Ἐπανελθὼν δ' εἰς τὸ χωρίον, ἂν μὲν ᾖ χειμών, ἐξωμίδα λαβών, θέρους δὲ γυμνὸς ἐργασάμενος μετὰ τῶν οἰκετῶν ἐσθίει τὸν αὐτὸν ἄρτον. *Plut., Cat. Maj.*, 3.

24.

ἄγχειν, to press, squeeze tight: Ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρήν. *Il.*, iii., 371.

ἀπάγχειν, to strangle: Ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων. *Od.*, xix., 230. Ἀπάγξασθαί με ποιησεῖς. *Theocr.*, iii., 9.

πνίγειν, to choke: Οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους. *Batr.*, 158. Ἐπνίγετο ὅστις μὴ ἐτύγχανεν ἐπιστάμενος νεῖν. *Xen., Anab.*, v., 7, 15. [Cf. Mark, v., 13.]

ἀποπνίγειν, to stifle, smother [e. g., with *too warm clothing*]: Οὔτ' ἀμφιέννυνται πλείω ἢ δύνανται φέρειν, ἀποπνιγεῖεν γὰρ ἄν. *Xen., Cyr.*, viii., 2, 11. Ὅθ' οὑτοσί με νῦν ἀποπνῖξαι βούλεται. *Aristoph., Vesp.*, 1134. Fig.: Ἐφ' οἷς ἔγωγε ἀποπνίγομαι, *at which I am choked with rage.* Dem., 403.

καταπνίγειν, to stifle [*to cause to smoulder*, by the exclusion of air], in speaking of fire, of charcoal: Παράδειγμα δ' ἐκ τούτου λαμβάνειν ἐστὶ τὸ συμβαῖνον ἐπὶ τῶν καταπεπνιγμένων ἀνθράκων, *in the case of charcoal, from which the air is excluded.* [A little below: τῷ ἐγκρυπτομένῳ καὶ καταπνιγομένῳ πυρί.] *Arist. de Juvent.*, 3. [Hence fig., *to choke up, to choke trees*, etc.] Πάντα δὲ ταῦτα βλάπτει τὰ δένδρα καταπνίγοντά τε καὶ ἐπισκιάζοντα. *Theophr., Caus. Pl.*, ii., 18, 3. [Note.]

25.

ἀγών, ῶνος (ὁ), fr. ἄγω, the drawing together, collecting together men or things: hence, 1, *an assembly;* 2, *a concourse* or *circle* of spectators met together to see games: thence, 3, *the stadium, the circus*, and, by ext., any *combat* or *contest* in the circus, *wrestling, boxing, leaping, chariot-race*, etc.; *games* of the circus. Ἐγὼ ταῦτ' ἂν ἥδιόν σου διηγουμένου ἀκούοιμι ἢ εἴ μοι γυμνικὸν ἢ ἱππικὸν ἀγῶνα τὸν κάλλιστον διηγοῖο. *Xen., Œcon.*, vii., 9. Fig., *struggle, contest* of every kind, *suit at law:* Εἰ ἠξίωσας τὸν ἀγῶνά σοι εἶναι πρὸς τοὺς ἐνθάδε ἀνθρώπους. *Plat., Alcib.*, i., 119, c.

ἀγωνία, ας (ἡ), act of combating; acc. to Pollux, this word is more particularly used of the contests of the stadium, and those of the Dionysia: Σεμνότερον εἴποις ἂν ἀγωνίαι γυμνικαί, καὶ ἀγωνίαι Διονυσιακαί. *Poll.*, iii., 142. But the word is found in almost all writers in the more general sense of *exercise, practice* in particular games: Εἴ τις ἱππεύειν ἢ τοξεύειν οἶδεν, ἢ αὖ παλαίειν ἢ πυκτεύειν ἤ τι τῆς ἄλλης ἀγωνίας. *Plat., Alcib.*, ii., 145, c.

ἀγώνισμα, ατος (τό), fr. ἀγωνίζομαι, verbal subst. expressing the effect, result of the action, *exercise, exhibition of games, exhibition, essay* [*prize-essay*], *commissio, certatio:* Ἐστὶ μνησθῆναι περὶ ἁπάντων τῶν ἀγώνων τῶν γυμνικῶν, ὡς ὅσα μὲν αὐτῶν πρὸς πόλεμόν ἐστιν ἀγωνίσματα ἐπιτηδευτέον. *Plat., Legg.*, 832, e.

Κτῆμά τε ἐς ἀεὶ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν ξύγκειται. *Thuc.*, i., 22.

ἀγωνισμός, οῦ (ὁ), fr. ἀγωνίζομαι, act of contesting or competing, *emulation:* Πολλὴ δὲ ἡ ἀντιτέχνησις τῶν κυβερνητῶν καὶ ἀγωνισμὸς πρὸς ἀλλήλους. *Thuc.*, vii., 70.

ἀγώνισις, εως (ἡ), *act of combating, of competing* at games; it is one of the words which Dionysius of Halicarnassus censures in Thucydides, as old and obsolete (*Dion. Hal. de Thuc.*, v., 795): Κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως, προελθὼν ἐς τὸν ἀγῶνα, ἀνέδησε τὸν ἡνίοχον, *since he was not allowed to compete, he advanced into the stadium and crowned the charioteer. Thuc.*, v., 50.

26.

ἀγών, ῶνος (ὁ), *concourse* or *circle* of spectators assembled at public games; hence, *the lists, the stadium, the circus*, in Homer: Βῆτην ἐς μέσσον ἀγῶνα. *Il.*, xxiii., 685. By ext., *combat* of the circus, *games:* Οἱ γυμνικοὶ ἄγωνες. *Isocr., Paneg.*, i. Used also of *theatrical contests:* μετὰ τίνων τοὺς ἀγῶνας ποιήσονται περὶ ἁπάντων χορῶν καὶ χορείας. *Plat., Leg.*, viii., 835, b. Sometimes combat or war: Ἦ δοκεῖ σοι μικρὸς εἶναι ὁ περὶ τῆς ψυχῆς πρὸς τοὺς πολεμίους ἀγών; *Xen., Mem.*, iii., 12, 1.

ἄεθλος, ου (ὁ), in poetry, whence by contraction ἆθλος in prose, expresses the pains taken to win the prize or gain the advantage, *toil, labor, pains:* Ὦ γύναι! οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ᾽ ἀέθλων ἤλθομεν. *Od.*, xxiii., 250. Τῶν ἄθλων τῶν Ἡρακλέους το ἐς την ὕδραν. *Pausan.*, x., 18, 5. Whence, principally, *combat* or *contest* in the circus: Ἀνὴρ πειρώμενος ἠ ἐν ἀέθλῳ, ἠε καὶ ἐν πολέμῳ. *Il.*, xvi., 590. Ἐν τοῖς τῆς μουσικῆς ἄθλοις. *Isocr., Paneg.*, 42.

ἆθλον, ου (τό), ἄεθλον in poetry, *prize* of the combat: it is only in the plural that ἆθλα = ἆθλοι, *combats, games of the circus:* Μήτηρ περικαλλέ᾽ ἄεθλα θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν. *Od.*, xxiv., 58. Very seldom, and only in the Anthology, *combats* in war: Ἁ μία μὲν μηνιθμὸν Ἀχιλλέος ἔργα τε χειρὸς Ἑκτορέας, δεκέτους ἆθλα λέγει πολέμου. *Anthol.*, ix., 192. *Antiphil. Byz.*

ἄθλημα, ατος (τό), fr. ἀθλέω, prop., the *toil* itself, *gymnastic exercise:* Ἔφη γραμματικοῦ τινος ἀκοῦσαι την πάλην ἀρχαιοτέραν ἀθλημάτων πάντων ἀποφαίνοντος. *Plut., Quæst. sympos.*, ii., 4. In Theocritus, the *implement* used in any work: Ἐγγύθι δ᾽ αὐτοῖν Κεῖτο τὰ τοῖν χειροῖν ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι. *Theocr.*, xxi., 8.

πάλη, ης (ἡ), prop., *wrestling.* Some grammarians derive it from πάλη [the wrestlers' *sand* or *dust*], because the wrestlers, after having rubbed themselves with oil, rolled themselves in the dust; but it is generally derived, with more reason, from πάλλω, because the two wrestlers *shook* each other violently, in endeavoring each to lay the other on his back: Πάλᾳ κρατέων. *Pind., Ol.*, 8, 27.

παλαισμοσύνη, ης (ἡ), epic, *art of wrestling:* Ὅσσον περιγιγνόμεθ᾽ ἄλλων πύξ τε παλαισμοσύνῃ τε. *Od.*, viii., 103.

πυγμαχίη, ης (ἡ), epic, *boxing-match:* Αὐτὰρ ὁ πυγμαχιης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα. *Il.*, xxiii., 653. Πυγμαχιης ἐν ἀγῶσιν. *Oppian., Cyn.*, iv., 201.

πυγμή, ῆς (ἡ), prop., *fist;* hence, by ext., *combat with fists, boxing:* Αγωνοθετοῦσιν ἅμιλλαν πυγμῆς. *Luc.*, ii. *Amor.*, 5, 403.

πένταθλον, ου (τό), the Pentathlum, *quinquertium*, the generic name given to the five exercises or contests enumerated in the following verses of Simonides: Ἴσθμια καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην. *Simonid., Fragm.*, 69. Οὐ γὰρ ἦν πένταθλον ἔτ᾽, ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ἑκάστῳ ἔργματι κεῖτο τέλος. *Pind., Isthm.*, i., 35.

παγκράτιον, ου (τό), the Pancratium, was a combat composed of wrestling and boxing: Ἐπεὶ γοῦν νικήφορος ἐβούλετο τοῦ παγκρατίου γενέσθαι. *Xen., Conviv.*, 2, 5. Ὅτι γὰρ μέμικται τὸ παγκράτιον ἔκ τε πυγμῆς καὶ πάλης δῆλον. *Plut., Sympos., quæst.* 2, *probl.* 4.

ἅμιλλα, ης (ἡ), fr. ἅμα and ἴλη, *effort* in contending for the prize or in order to prevail over any one, *certamen, single combat, contest* of two rivals: Ἰσχύος ἀνδρῶν ἅμιλλαι. *Pind., Nem.*, ix., 27. Fig., *debate, dispute, rivalry, emulation, struggle, competition*, even between friends: Ἅμιλλα ἀρετῆς. *Plat., Legg.*, v., 731, b.

μάχη, ης (ἡ), *close combat, engagement* in battle, *mêlée, battle, encounter* of two armies, or of two warriors on the field of battle, *prœlium.* See Μάχη, 323.

27.

ἀγωνοθέτης, ου (ὁ), *one who appoints a combat*, or *contest* of any kind, *judge* of such contest or combat, because, originally, he who appointed it was naturally the judge of it; Herodotus uses the word in speaking of the Olympic games: Ἐξαναστήσας τοὺς Ἠλείων ἀγωνοθέτας, αὐτὸς τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ ἀγῶνα ἔθηκε. *Herod.*, vi., 127. In later times it was the name, at Athens, of an officer chosen in each tribe to preside over games of all kinds; it appears that it was also one of the duties of this officer to make proclamation of the crowns granted to those citizens who had rendered any notable service to their country, as appears from the decree quoted by Demosthenes: Τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύουσαν φυλήν, καὶ τὸν ἀγωνοθέτην. *Demosth., Cor.*, 253.

ἀθλοθέτης, ου (ὁ), prop., one who appoints games or prizes, was the name of an Athenian magistrate. According to Pollux (viii., 93), there were ten of these magistrates, one for each tribe. They were in office for four years; they had the direction of the Παναθήναια, the concerts, combats, and races of the Stadium. According to the scholiast on Aristophanes (*Nub.*, 37), it was the special business of the Ἀθλοθέται to inspect games and assemblies, under the authority of the demarchs, or heads of tribes, who regulated and superintended the pomps and ceremonies of the Παναθήναια. But that this office was of more importance than the scholiast supposes, is plain from a passage of Demosthenes, where the Ἀθλοθέται are named with the archons: Τί δὲ ἂν ἄλλη τις ἀρχὴ καθιστῇ εἰς λειτουργίαν οἷον ἄρχων, βασιλεύς, ἀθλοθέται, τί σημεῖον ἔσται πότερον καθιστᾶσιν; *Dem.*, 997, 5. Several grammarians have attempted to make a distinction between Ἀγωνοθέται and Ἀθλοθέται: the first, as judges of scenic representations; the others, of gymnastic games, or those of the stadium. This difference is not observed in the actual use of the words; but all that can be conjectured as to any certain difference between the two words, from the few passages that remain to us, is, that the word ἀγωνοθέτης, which is the more ancient, has a more general sense, and was used, from the first, of all games celebrated in any part of Greece; whereas ἀθλοθέτης seems of more modern formation, and to have been used specially by Attic writers with reference to their own festivals and games.

ἑλλανοδίκης, ου (ὁ), fr. Ἕλλην, δίκη, special name of the Elean magistrates who presided at the Olympic games. They were so called because they decided all questions that arose between the Athletes and other competitors. They presided robed in purple: Εἷς ἀπὸ φυλῆς ἑκάστης ἐγένετο ἑλλανοδίκης. *Pausan.*, v., 6 and 9. According to Pausanias, under the title Ἑλλανοδίκης, Iphitus was at first the sole president of the Olympic games. In the 50th Olympiad the office was confided to two judges, appointed by lot from among the people of Elis. In the 25th Olympiad nine of these judges were created; three for the horse-races, three for the Pentathlum, three for the other contests. Two Olympiads after this, a tenth judge was appointed. In the 103d Olympiad there were twelve tribes, and a judge was appointed out of each tribe. But after the conquest of Elis by the Arcadians, when the number of tribes was reduced to ten, the judges never again exceeded that number. In the passage referred to, Pausanias uses alternately the words ἀγωνοθέτης and ἀθλοθέτης in speaking of the Ἑλλανοδίκαι.

ῥαβδοῦχος (ὁ, ἡ), one who bears a wand or rod, apparitor, verger, name of several inferior officers of police at the Stadium, and so named from their carry-

ing a wand : Λείχας ὁ Ἀρκεσιλάου Λακεδαιμόνιος ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπὸ τῶν ῥαβδούχων πληγὰς ἔλαβεν. *Thuc.*, v., 50. They had similar duties also about the theatres at Athens : Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς αὑτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις. *Aristoph.*, *Pac.*, 734. It is plain from these passages that the ῥαβδοῦχοι were not presidents at the games, as Ast says (*Ind. Platon.*, voc. ῥαβδ.). In Plutarch, *lictor* at Rome : Τὸ δὲ δῆσαι Λατῖνοι πάλαι μὲν λιγᾶρε, νῦν δὲ ἀλλιγᾶρε καλοῦσιν· ὅθεν οἵ τε ῥαβδοῦχοι λικτώρεις αἵ τε ῥάβδοι βάκυλα καλοῦνται διὰ τὸ χρῆσθαι τότε βακτηρίαις. *Plut.*, *Rom.*, 26.

αἰσυμνῆται, ων (οἱ), a kind of magistrates, in the Odyssey, inspectors and managers of games chosen from among the people : Αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέσταν δήμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας ἐΰπρήσσεσκον ἕκαστα. *Od.*, viii., 258. [Cf. 117.]

ἀλύτης, ου (ὁ), was at Elis, at the Olympic games, the same officer of police as had the name ῥαβδοῦχος in the other cities of Greece. The head of these officers was called ἀλυτάρχης, ου (ὁ) : Ὁ ἀλυτάρχης, οἶμαι, ἢ τῶν Ἑλλανοδικῶν αὐτῶν εἷς. *Luc.*, *Hermot.*, 40.

βραβευτής, οῦ, and βραβεύς, έως (ὁ), the Etymologicum Magnum derives this word [very improbably] from ῥάβδος, because the judges carried a wand. *Judge* of the combats in the stadium, according to Pollux : Ἄθλων ἐπιστάτας καὶ βραβέας. *Plat.*, *Legg.*, xii., 949. Fig., *Judge, arbiter* : Βραβευτὴν ἑλέσθαι τῶν λόγων. *Plat.*, *Prot.*, 338, b. Τοῦ δικαίου βραβευτής ἐστιν ὁ δικαστής. *Arist.*, *Rhet.*, i., 56.

ἀγωνάρχης, ου (ὁ), *president* or *judge of the games*, in Sophocles : Καὶ τἀμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς θήσουσ' Ἀχαιοῖς. *Soph.*, *Ajac.*, 569.

28.

ἀείδειν, an ancient form retained by the poets ; hence, by contraction, ᾄδειν in Attic writers ; prop., *to breathe out, to blow* ; hence, *to sing* an air, a song : Καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν, *Il.*, i., 473. Hence, with an accusative of the person, *to sing, celebrate* : Ἀιδοντες ἔπεσθε τὰν Διὸς οὐρανίαν Ἄρτεμιν. *Eur.*, *Hippol.*, 53.

γηρύειν, fr. γῆρυς, prop., to speak loud ; hence, in lyric style, *to recount, sing*, in Pindar under the Doric form : Εἰ δ' ἄεθλα γαρύεν ἔλδεαι, φίλον ἦτορ. *Pind.*, *Olymp.*, i., 5.

κελαδεῖν, *to resound*, in Homer, speaking of the noise of waters : Πὰρ ποταμὸν κελάδοντα. *Il.*, xviii., 576. Hence, *to make the air resound with cries and acclamations* : Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν. *Il.*, viii., 542. In lyric poetry, *to celebrate* : Τίνα θεόν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν ; *Pind.*, *Olymp.*, ii., 2 : passage imitated by Horace : *Quem virum aut heroa lyrâ vel acri Tibia sumes celebrare?* Od., i., 12, 1. Δήμητρα θεὰν ἐπικοσμοῦντες ζαθέοις μολπαῖς κελαδεῖτε. *Aristoph.*, *Ran.*, 382.

λιγαίνειν (λιγύς), prop., *to cry aloud with a sonorous voice* : Κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομενῆφιν. *Il.*, xi., 685. In the Alexandrine poets, *to sing* : Χρυσέῃ φόρμιγγι λιγαίνων. *Apoll. Rhod.*, *Argon.*, i., 740. With the name of the person, *to celebrate* : Καὶ βώτας ἐλίγαινε, καὶ ἀείδων ἐνόμευε. *Mosch.*, *Id.*, iii., 82.

λιγυρίζειν (λιγυρός), synonymous with λιγαίνειν, but very rare : Lucian : Τοὺς ἐργάτας λιγυρίζοντας τὴν θερινὴν ᾠδήν. *Luc.*, *Lexiphan.*, 2.

μέλπειν, fr. μέλος εἰπεῖν, *to sing verses* or hymns in honor of the gods, in chorus and with dancing : Μέλποντες ἑκάεργον. *Il.*, i., 474. Ὅπου πεντήκοντα κορᾶν τῶν Νηρῄδων χοροὶ μέλπουσιν ἐγκυκλίοι, *Eur.*, *Iph. Taur.*, 428. Καλός γ' ὁ παιάν, μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ. *Eur.*, *Cycl.*, 664. In Euripides it is more frequently found in the middle, μέλπεσθαι : Πολλαὶ δ' ἀν' Ἑλλάνων ἀγόρους στοναχὰς μέλποντο δυστάνων τεκέων ἄλοχοι. *Eur.*, *Androm.*, 1038.

μελίζειν and μελίζεσθαι (μέλος), *to chant, to sing*, in Æschylus, *to predict*, because the oracles were given in verse : Καί τίς σε τίθησι δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπιτνῶν μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα ; *Æsch.*, *Agam.*, 1185. Ἁ πίτυς, αἰπόλε, τήνα ἁ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται. *Theocr.*, *Id.*, i., 1.

μολπάζειν (μολπή) : Τὴν Σώτειραν γενναίως τῇ φωνῇ μολπάζων. *Aristoph.*, *Ran.*, 378.

ὑμνεῖν fr. ὕμνος, *to sing a hymn, to celebrate* in hymns : Ἀπόλλωνα ὑμνέων ἀργυρότοξον. *Hom.*, *Hymn. in Apoll.*, 178.

ὑδεῖν, found only in the Alexandrine poets for ᾄδειν, *to sing* : Καὶ τὰ μὲν ὣς ὑδέονται. *Apoll. Rh.*, ii., 528.

ψάλλειν (ψάω), *psallere*, prop., *to touch* the string of a bow, or of an instrument of music : Πέλτας θ' ὅσοι πάλλουσι, καὶ τόξων χερὶ ψάλλουσι νευράς. *Eur.*, *Bacch.*, 783. Hence, to play on a stringed instrument : Οὐκ αἰσχύνῃ καλῶς οὕτω ψάλλων ; ἀρκεῖ γὰρ ἦν, βασιλεὺς ἀκροᾶσθαι ψαλλόντων σχολάζῃ. *Plut.*, *Pericl.*, 1. In the N. T., *to sing while touching* the chords, while accompanying one's self on a stringed instrument, *to sing psalms* : Καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. *Rom.*, xv., 9.

29.

ἀδελφός, οῦ (ὁ), in the epic poets ἀδελφεός and ἀδελφειός, from ἀ and δελφύς, answers exactly to *uterinus* ; hence, especially, *frater uterinus* : Ἀδελφὼ μητρὸς ἐκ μιᾶς. *Eur.*, *Iph. T.*, 497. In general, *brother*, in the wide meaning of the word, and without more special designation, Homer uses it for natural brother, brother by blood : Ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός. *Il.*, xiii., 694. It is, however, usually accompanied by an adjective to determine the kind of brother ; as, γνήσιος, legitimate ; ὁμοπάτριος (poet. ὄπατρος), *by the same father* ; ὁμομήτριος, *by the same mother* : Ὃς καὶ τοῦ ὁμομητρίου καὶ ὁμοπατρίου ἀδελφοῦ καὶ τεθνηκότος ἤδη ἀποτεμὼν τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα ἀνεσταύρωσεν. *Xen.*, *An.*, iii., 1, 12.

κασίγνητος, ου (ὁ), fr. κάσις and γεννητός, prop., *frater germanus* ; it is the title which Agamemnon gives to Menelaus in Homer : Φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὅρκι' ἔταμνον. *Il.*, iv., 155. Used in poetry as ἀδελφός, *uterine brother* : Τρεῖς τε κασιγνήτους τούς μοι μία γείνατο μήτηρ. *Il.*, xix., 293. Καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος. *Il.*, xii., 371.

κάσις (ὁ, ἡ) the simple form, which is not found in Homer, only in the tragedians and Lycophron : Ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὧν ἀπενάσθην αἰσχρῶς τὸν ἐμὸν κτείνασα κάσιν. *Eur.*, *Med.*, 169.

αὐτοκασίγνητος (ὁ), *own brother*, in Homer : Αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου. *Il.*, ii., 706.

αὐθαίμων, ονος (ὁ, ἡ), and αὔθαιμος (ὁ, ἡ), *of the same blood* = *consanguineus* : Ὦ Διὸς αὐθαίμων, ὦ γλυκὺς Ἀΐδας. *Soph.*, *Trach.*, 1041. Πανὶ τάδ' αὔθαιμοι τρισσοὶ θέσαν ἄρμενα. *Antipat.*, *Anthol.*, vi., 14.

ὅμαιμος and ὁμαίμων (ὁ, ἡ) (ὁμός, αἷμα), *of the same blood* = *consanguineus* ; hence, *brother, sister* : Ἔρημον πατρῷον ἔλιπες δόμον, φυγὰς ἀποσταλεὶς ὁμαίμου λώβᾳ. *Eur.*, *Phœn.*, 318. Σύ τ', ὦ τάλαιν' ὅμαιμε, Διονύσου δάμαρ. *Eur.*, *Hipp.*, 329. Φιλεῖν δὲ κἀμὲ τοὺς ὁμαίμονας δόκει, *consider that I too love my brothers*. *Eur.*, *Iph. Taur.*, 1402.

σύναιμος (ὁ, ἡ), prop., *consanguineus* ; hence *brother* (modern) : Σοὶ τάδε, Πὰν θηρευτά, ἀνηρτήσαντο σύναιμοι δίκτυα. *Zosim.*, *Anthol.*, ii., 452.

συνομαίμων, ονος (ὁ, ἡ), synonym of the preceding word, and more ancient, found only in Æschylus : Στένουσα τὰν σὰν ξυνομαιμόνων τε τιμάν. *Æsch.*, *Prom.*, 417.

ὁμογενέτωρ, ορος (ὁ), fr. ὁμός and γένος, *of the same race* : Ἀνεμώκεος εἴθε δρόμον νεφέλας ποσὶν ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος πρὸς ἐμὸν ὁμογενέτορα. *Eur.*, *Phœn.*, 168.

γνωτός, γνωτή, prop., *known* ; hence *relation*, and particularly *brother, sister*, in Homer : Οὐδέ νυ τόνγε γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα. *Il.*, xv., 350.

σύγγονος (ὁ, ἡ) *of the same race*, and, in poetry, *brother* : Κλάω σύγγονον, ὃν ἔλιπον ἐπιμαστίδιον ἔτι βρέφος. *Eur.*, *Iph. Taur.*, 280.

30.

Ἅιδης, ου (ὁ) (ἀΐδης, poet.), HADES or AÏDES, lit., *the invisible*, the *invisible* god, one of the surnames of Pluto, the god of the infernal regions : Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί, οὓς τέκετο Ῥέα Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσων. *Il.*, xv., 187. Homer also gives him the name of ἀϊδωνεύς : Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς. *Il.*, xx., 61.

In the Attic prose writers, Ἅιδης : Ὁ δὲ Ἅιδης, οἱ πολλοὶ μέν μοι δοκοῦσιν ὑπολαμβάνειν τὸ ἀειδὲς προσειρῆσθαι τῷ ὀνόματι τούτῳ, καὶ φοβούμενοι τὸ ὄνομα Πλούτωνα καλοῦσιν αὐτόν. *Plat.*, *Cratyl.*, 403, a. The elliptic phrases εἰς or ἐν Ἀΐδαο, εἰς or ἐν Ἅιδου, *into* or *in the palace of Hades, to* or *with Pluto, into* or *in the infernal regions*, are well known, and in constant use in prose and verse : Εὖτέ μιν εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο προὔπεμψεν. *Il.*, viii., 369. Τοὺς δὲ ἀνοσίους καὶ ἀδίκους εἰς πηλόν τινα κατορύττουσιν ἐν Ἅιδου, καὶ κοσκίνῳ ὕδωρ ἀναγκάζουσι φέρειν. *Plat.*, *Rep.*, ii., 363, d.

Πλούτων, ωνος (ὁ), PLUTO, the etymology of this name is thus given by Plato : Τὸ δὲ Πλούτωνος, τοῦτο μὲν κατὰ τὴν τοῦ πλούτου δόσιν, ὅτι ἐκ τῆς γῆς κάτωθεν ἀνίεται ὁ πλοῦτος ἐπωνομάσθη. *Plat.*, *Cratyl.*, 403, a.

Τάρταρος, ου (ὁ), *Tartarus* (regions of), which Homer thus describes : Ἤ μιν ἑλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα τῆλε μάλ', ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον· ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς τόσ-

σον ἔνερθ' Ἀΐδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης. *Il.*, viii., 13–16.

Ἔρεβος, εος (τό), acc. to Bochart, comes from the Hebrew EREB, *black*; acc. to the Greeks from ἔρα; EREBUS; in Homer, the place of darkness situated between the upper world and the infernal regions. It was, so to say, the vestibule of the mansions of Pluto; it was here that the dog Cerberus abode: Ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἀΐδαο. *Il.*, viii., 368. Erebus has been personified by the poets; Hesiod makes Chaos his father: Ἐκ Χάεος δ' Ἔρεβός τε μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο. *Hesiod.*, *Theog.*, 123.

ἔνεροι, ων (οἱ), fr. ἐν and ἔρα, *those who are in* or *under the earth, the dead, inferi*; hence *the infernal regions* or *hell*: Ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς. *Il.*, xx., 61.

ζόφος, ου (ὁ), *obscurity*, and, specially, *the darkness of the realms of Pluto*, in Homer: Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα. *Il.*, xv., 191.

Ἠλύσιον πεδίον, fr. ἐλεύθω, *Elysian plain*, *Elysian fields*, which Homer places at the end of the earth: Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς. *Od.*, iv., 563.

31.

ἀδικία, ας (ἡ), *injustice*, the quality of that which is contrary to justice: Τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας μεστός; *Dem. de Cor.*, 33.

ἀδίκημα, ατος (τό), *unjust action, an injustice*: Οὐδ' ἀδικεῖν ἂν ἡμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα. *Id. de Class.* These two words are not synon. in Greek, as is manifest by the termination of each, but differ, as the abstract, *injustice*, and the concrete notion, *an injustice* (*an unjust action, a wrong*).

32.

ἀεί and αἰεί, adv., *ever, always*, used with the past, present, and future: Οἱ ἀπ' ἐμεῦ αἰεὶ γενόμενοι. *Herod.*, iii., 142.

ἐσαεί, adv., *forever*, used only with the present and future, acc. to Thomas Magister: Ἀλλ' ἦν τε ἄρα ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἔσται ἐσαεί. *Aristid. in Jov.*, 3.

συνεχῶς, fr. συνεχής, *continuously, constantly, without any interval* or *interruption*: ἡμῖν . . . συνεχῶς μέχρι γήρως ταῦτα παρέχειν. *Xen.*, *Mem.*, i., 4, 12. [Συνεχῶς ἀεί and ἀεὶ συνεχῶς are found combined.]

ἀδιαλείπτως, adv. (ἀδιάλειπτος), *without ceasing*: Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε. *N. T.*, 1 *Thess.*, v., 17.

πάντοτε, adv. (πᾶν), *evermore, at all times*: Πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον. *N. T.*, *Mark*, vii., 6 [late; un-Attic].

ἑκάστοτε, adv. (ἕκαστος), *each time, every time, always*: Ἵνα ἐπιτελοίη ὧνπερ ἕνεκα ἐκαλεῖτο ἑκάστοτε ἐπὶ τὰ δεῖπνα. *Xen.*, *Conv.*, i., 14.

διαμπερές, *through, from one end to the other, thoroughly, entirely*: Ἀλλά σέ φημι διαμπερὲς ἀγλαϊεῖσθαι. *Il.*, x., 331.

33.

ἄελλα, ης (ἡ), fr. ἄημι, *violent wind, whirlwind*: Αὐτὰρ ὅγ', ὡς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ἶσος ἀέλλῃ. *Il.*, xii., 40.

θύελλα, ης (ἡ), fr. θύω, *furious tempest*: Ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη ἵστατ' ἀειρομένη, ὥστε νέφος ἠὲ θύελλα. *Il.*, xxiii., 365.

34.

ἀήρ, έρος (ἡ or ὁ) (ἄημι), *the lower air*, in Homer, the air we breathe, whereas αἰθήρ, έρος (ὁ) (αἴθω), *æther*, THE ETHER, is *the upper air, the pure air* above the clouds: Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ μακροτάτη πεφυυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν. *Il.*, xiv., 287. Hence it comes that ἀήρ, in Homer, has more commonly the meaning of *obscurity, darkness*. Thus it is opp. to αἴθρη, ης (ἡ), *clearness, serenity of air*: Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν, ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι. *Il.*, xvii., 645. Aristotle gives another etymology of αἰθήρ: Διόπερ ὡς ἑτέρου τινὸς ὄντος τοῦ πρώτου σώματος παρὰ γῆν καὶ πῦρ, καὶ ἀέρα καὶ ὕδωρ, αἰθέρα προσωνόμασαν τὸν ἀνωτάτω τόπον, ἀπὸ τοῦ θεῖν αἰεὶ τὸν ἀΐδιον χρόνον, θέμενοι τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῷ. Ἀναξαγόρας δὲ κατακέχρηται τῷ ὀνόματι τούτῳ οὐ καλῶς. ὀνομάζει γὰρ αἰθέρα ἀντὶ πυρός. *Arist. de Cœlo*, i., 3.

35.

ἀθλητής, οῦ (ὁ), ATHLETE, specially a combatant in gymnastic games, or in those of the stadium: Ἀλλ' ὥσπερ οἱ ἀθληταὶ οὐχ ὅταν ἰδιωτῶν γένωνται κρείττονες τοῦτο αὐτοὺς εὐφραίνει, ἀλλ' ὅταν τῶν ἀνταγωνιστῶν ἥττους, τοῦτ' αὐτοὺς ἀνιᾷ. *Xen.*, *Hier.*, 4, 6. By ext., a combatant in any games, and even in war: Κομψοτέρας δή τινος ἀσκήσεως δεῖ τοῖς πολεμικοῖς ἀθληταῖς. *Plat.*, *Pol.*, iii., 404, a. Fig.: Ἐξ ὧν πάντες ἀθληταὶ τῶν καλῶν ἔργων ἐγένοντο. *Dem. in Aristog.*, 799, 16.

ἀγωνιστής, οῦ (ὁ), prop., *a combatant*, has a yet more general signification than ἀθλητής, which was properly only used in reference to the contests in the stadium: it was applied to all kinds of competition, even to that of the poets, who competed for the dramatic prizes: Οὐδ' ἐκείνους ἔγωγε ἐπαινῶ οἵτινες ἀγωνισταὶ γενόμενοι καὶ νενικηκότες ἤδη πολλάκις καὶ δόξαν ἔχοντες οὕτω φιλονεικοῦσιν ὥστε οὐ πρότερον παύονται, πρὶν ἂν ἡττηθέντες τὴν ἄσκησιν καταλύσωσιν. *Xen.*, *Hellen.*, vi., 3, 16. Fig., *champion*: Πολλοὺς ἀγωνιστὰς ἕξετε τῆς ἀρετῆς. *Æschin. in Ctesiph.*, 569.

ἀσκητής, οῦ (ὁ), fr. ἀσκέω, prop., *one who exercises himself, one who practices* or *goes through a course of training* [hence used for *athlete*, when there is reference to the previous training]: Εἴ τίς γε ἀσκητὴς πολλὰ πονήσας καὶ ἀξιόνικος γενόμενος ἀναγώνιστος διατελέσειεν, οὐδ' ἂν οὗτός μοι δοκεῖ δικαίως ἀναίτιος εἶναι ἀφροσύνης. *Xen.*, *Cyr.*, i., 5, 7.

παλαιστής, οῦ (ὁ), *wrestler*: Οὐχ ὁρᾷς ὅτι κιθαριστῶν μὲν καὶ χορευτῶν καὶ ὀρχηστῶν οὐδὲ εἷς ἐπιχειρεῖ ἄρχειν μὴ ἐπιστάμενος, οὐδὲ παλαιστῶν οὐδὲ παγκρατιαστῶν; *Xen.*, *Memor.*, iii., 5, 21.

πύκτης, ου (ὁ), fr. πύξ, *one who fights with his doubled fists*, a pugilist, *boxer*: Ὥσπερ οἱ πύκται τοὺς μὲν ὤμους παχύνονται, τὰ δὲ σκέλη λεπτύνονται. *Xen.*, *Conviv.*, 2, 17. The form πυγμάχος is poet.: Οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί. *Od.*, viii., 246.

μονομάχος (ὁ, ἡ), lit., *one who fights alone* with another, hence *gladiator* in Plutarch and Lucian: Τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος ἀγῶνα μονομάχων ἡμέραις ὀλίγαις ἐποίησε. *Plut.*, *Rom.*, i., 23.

36.

ἆθλον, ου (τό), specially, *prize* at the gymnastic games, and, by ext., at all sorts of games: Ἀγῶνας ἐποίει καὶ ἆθλα τοῖς νικῶσι μεγαλοπρεπῶς ἐδίδου. *Xen.*, *Cyr.*, vi., 2, 3. Fig.: Ἀλλ' οἶδεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτο καλῶς ἐκεῖνος, ὅτι ταῦτα μέν ἐστιν ἅπαντα τὰ χωρία ἆθλα τοῦ πολέμου κείμενα ἐν μέσῳ. *Dem.*, *Phil.*, i., 41.

ἔπαθλον, ου (τό), *prize* in general: Καὶ σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονός. *Eur.*, *Phœn.*, 52.

βραβεῖον, ου (τό), fr. βραβεύς, modern, *prize* given by the βραβεύς in the public games: Ὀψὲ βροτοῖσιν ἔδωκε βραβήϊα πάντα μόθοιο. *Opp.*, *Cyn.*, iv., 196. In the N. T.: Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; 1 *Cor.*, ix., 24.

νικητήριον, ου (τό), *prize of victory*, or rather *the victor's prize*: Ἦν δὲ ταῦτα τὰ νικητήρια οἷα δὴ εἰς πλῆθος πρέπει. *Xen.*, *Cyr.*, ii., 1, 24.

ἀριστεῖον, ου (τό), fr. ἄριστος, *prize of excellence, of bravery*: Τοῖς δὲ Συρακοσίοις καὶ Σελινουσίοις κρατίστοις γενομένοις ἀριστεῖα ἔδωκαν καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ πολλοῖς, καὶ οἰκεῖν ἀτέλειαν ἔδοσαν τῷ βουλομένῳ ἀεί. *Xen.*, *Hell.*, i., 2, 7.

γέρας, αος (τό), *honorary reward*: Καὶ γέρα δοτέον καὶ ἆθλα. *Plat.*, *Polit.*, vi., 503, a. Hence *prize*, in Pindar: Ἀλλ' ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύχων τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας. *Pind.*, *Isthm.*, i., 18.

37.

αἰδώς, όος (ἡ), acc. to the grammarians, is formed from *ἀ* and *εἰδεῖν*, and expresses the feeling of shame that prevents a person who has done a bad or disgraceful action from looking others in the face ; *shame, respect* for the feelings or opinions of men [hence, either the *fear of being thought ill of by another* = *shame*: or, *the fear of hurting another's feelings* = *respect, reverence*] : *Οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδὼς καὶ δέος. Il.*, xv., 657. *Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς. Od.*, viii., 479. In writers subsequent to Homer, the sense of *αἰδώς* is softened. Acc. to Aristotle (*Eth. Eudem.*, ii., 3) *αἰδώς, modesty*, is the mean between *ἀναισχυντία, impudence*, and *κατάπληξις, stupefied timidity: Αἰδώς τε. Δισσαὶ δ' εἰσίν· ἡ μὲν οὐ κακή, ἡ δ' ἄχθος οἴκων. Eur., Hipp.*, 385–390. It is sometimes personified : *Θεὰν γὰρ οὐ τὴν 'Αναίδειαν ἀλλὰ τὴν Αἰδῶ νομίζουσι. Xen., Conv.*, 8, 35.

αἰσχύνη, ης (ἡ). Acc. to the definition of Aristoxenes and several other grammarians, *αἰδώς* is the *sentiment of reverence* which we feel in the presence of persons worthy of such feeling from their age, their virtues, or from some superiority or other ; and *αἰσχύνη, ης (ἡ), shame*, is the feeling natural to a man, and which his conscience calls up in him, after a bad or disgraceful action. To this distinction of the grammarians it may be added, that *αἰσχύνη* signifies also the *fear of dishonor*, as *pudor* in Latin, thus defined by Cicero : *Pudor metus rerum turpium et ingenua quædam timiditas dedecus fugiens laudemque consectans.* This meaning of the word may help to explain the following difficult passage in Thucydides : *Πολεμικοί τε . . . γιγνόμεθα . . . ὅτι αἰδὼς σωφροσύνης πλεῖστον μετέχει, αἰσχύνης δὲ εὐψυχία, and we are good soldiers, because modesty is nearly connected with prudence, and bravery with the fear of dishonor* [it is better to consider *αἰδώς* and *αἰσχύνη* as synonymous in this passage]. *Thuc.*, i., 84. *Αἰσχύνη* is of date later than Homer, with whom *αἰδώς* unites both meanings. After him the more recent poets often confounded the shades of difference in these two words, as Dion Chrysostom attests : *Δηλονότι τὴν αἰδῶ νῦν ἀντὶ τῆς αἰσχύνης ὀνομάζων, ὥστε ἔθος ἐστὶ τοῖς ποιηταῖς. Dion Chrysost.*, 13. [See 43.]

αἰσχυντηλία, ας (ἡ), disposition to the feeling of shame, timidity : *Ἡ μὲν οὖν δύναμις ἀρχὴ καὶ ὕλη τοῦ πάθους, οἷον ὀργιλότης, αἰσχυντηλία . . . τὸ δὲ πάθος κίνησίς τις ἤδη τῆς δυνάμεως, οἷον ὀργή, αἰδώς. Plut. de Virt. Mor.*, ii., 443, d.

δυσωπία, ας (ἡ), shamefacedness, shyness = *mauvaise honte: Οὕτω τὴν αἰσχυντηλίαν μέχρι τοῦ μηδ' ἀντιβλέπειν τοῖς δεομένοις ὑπείκουσαν, δυσωπίαν ὠνόμασαν. Plut. de Pud.*, 1.

ἐντροπή, ῆς (ἡ), fr. *ἐντρέπειν*, the action of turning away under a feeling of fear, shame, or respect ; hence *respect, regard: Ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν ἢ φροντίδ' ἕξειν; Soph., Œd. Col.*, 303. In the N. T., *shame: Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω.* 1 *Cor.*, xv., 34.

κατήφεια, ας (ἡ), the action of casting down the eyes from *confusion* or *humiliation: Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος ἔσσομαι. Il.*, xvi., 498. [late in prose : *Plut.*]

38.

αἷμα, ατος (τό), fr. *αἴθω*, to burn, acc. to some grammarians, because the blood is the principle of vital heat ; *blood* that flows in the veins, or from a wound : *Πυκναὶ δὲ σμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον. Hom., Il.*, xxiii., 716. Fig., *blood*, for *race, family: Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος. Od.*, iv., 611. In the Septuagint, wine is, by a beautiful metaphor, called *the blood of the grape, αἷμα σταφυλῆς, Gen.*, xlix., 11 : a phrase which is also found in Pliny (xiv., 5).

αἱμάς, άδος (ἡ); by its termination this word carries with it the notion of a mass, collection, *blood which flows* or spouts out abundantly [*a stream* of blood]: *Οὐδέ γ' ὃς τὰν θερμοτάταν αἱμάδα κηκιομέναν ἑλκέων ἐνθήρου ποδὸς ἠπίοισι φύλλοις κατευνάσειεν. Soph., Philoct.*, 696.

βρότος, ου (ὁ), fr. *ῥέω, blood which flows* from a wound : *Ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων. Od.*, xxiv., 188.

ἰχώρ, ῶρος (ὁ), fr. *χέω*, acc. to Damm, prop., juice of food, which spreads itself throughout the body, and nourishes it ; *serum, lymph, the watery part of the blood* [*ἰχὼρ δὲ ἐστὶν ἄπεπτον αἷμα. Aristot., Anim.*, 3, 14, *fin.* and *supra : γίγνεται δὲ πεττόμενον ἐξ ἰχῶρος μὲν αἷμα κτλ.*] ; in Homer, blood of the gods : *Ῥέε δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο, ἰχωρ οἷόσπέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἴθοπα οἶνον· τοὔνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται. Il.*, v., 340. [Also = *pus*, the *discharge from a wound, corrupted blood, matter* (*Hippocr.*). It is also used of other *limpid* or *watery juices: πᾶν γάλα ἔχει ἰχῶρα ὑδατώδη. Aristot., H. A.*, 3, 20. *Ὁ τῶν χλωρῶν φύλλων καιομένων ἰχώρ. Diosc.*, 1, 172.]

λύθρον, ου (τό), acc. to commentators, who derive it from *λύω*, it is the blood that collects and must be washed off, blood and dust together, perhaps *lump of clotted blood, clotted blood* or *gore: Λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους. Il.*, xi., 169.

φόνος, ου (ὁ), murder ; by a metaphor familiar to the poets it is used for the *blood* of a *slain* person or animal : *Οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν καταθάψαι. Il.*, xxiv., 610. *Καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου. Æsch., Sept. Theb.*, 44.

39.

αἰνεῖν, to approve, to praise: Τυδείδη, μήτ' ἄρ' με μάλ' αἴνεε μήτε τι νείκει. Il., x., 249. *Συρακοσίαν τράπεζαν καὶ Σικελικὴν ποικιλίαν ὄψου, ὡς ἔοικας, οὐκ αἰνεῖς. Plat., Pol.*, iii., 404, d.

ἐπαινεῖν, to praise publicly, *collaudare: Καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ τολμήματος πρῶτος τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐπῃνέθη ἐν Σπάρτῃ. Thuc.*, ii., 25. *Χάριν γοῦν τῆς σφόδρα προθυμίας αἰνείσθω· ἐὰν δὲ πολὺ βελτίων ἥκειν δόξῃ πολὺ ἐπαινείσθω μᾶλλον. Plat., Legg.*, xii., 952, c.

ἐγκωμιάζειν, to pronounce encomiums upon ; to extol: Ὡς δὲ τοῦτ' ἤκουσαν πάντες μὲν ἐπῄνουν, πάντες δ' ἐνεκωμίαζον. Xen., Cyr., v., 3, 2.

πανηγυρίζειν, prop., *to speak in a general* or *public assembly, to pronounce a panegyric upon ; to panegyrize: Δεῖ τοὺς βουλομένους μὴ μάτην φλυᾱρεῖν, ἀλλὰ προὔργου τι ποιεῖν καὶ τοὺς οἰομένους ἀγαθόν τι κοινὸν εὑρηκέναι, τοὺς μὲν ἄλλους ἐᾶν πανηγυρίζειν. Isocr., Phil.*, 85, a.

ἐπευφημεῖν, to utter shouts and acclamations, in token of approbation : *Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί. Il.*, i., 22.

εὐλογεῖν, to speak well of, to eulogize, to praise, celebrate : *Ἀρτέμιδός τε θεᾶς χρυσέαν ἄμπυκα τόξα τ' εὐλογήσω. Eur., Hecub.*, 465. [Also *Plat. ; τινὰ ἐπί τινι.*] In the Septuagint, *to bless: Προσάγαγέ μοι αὐτοὺς ἵνα εὐλογήσω αὐτούς. Gen.*, xlviii., 9.

40.

αἰνιγμός, οῦ (ὁ), hence ENIGMA : *Φραστέον δή σοι δι' αἰνιγμῶν, ἵν' ἄν τι ἡ δέλτος ἢ πόντου ἢ γῆς ἐν πτυχαῖς πάθῃ, ὁ ἀναγνοὺς μὴ γνῷ. Plat., Epist.*, ii., 312, d.

αἴνιγμα, ατος (τό), seems a more poet. form, though it is used by Plato, whose style borrows largely from the language of the poets, ENIGMATIC *speech, enigma : Τυγχάνει δέ πως αἴνιγμ' ἐμὸς παῖς Οἰδίπους Σφιγγὸς μαθών. Eur., Phœn.*, 50.

γρῖφος, ου (ὁ), prop., *net*, griphus, a kind of riddle in the form of a question involving a double solution, propounded at table for the amusement of the guests : *Οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος. Aristoph., Vesp.*, 20. There were as many as seven kinds of *γρῖφος*, all of which differed from the *αἴνιγμα*, which was a question proposed, the meaning of which no one could comprehend at first hearing, whereas the meaning of the *γρῖφος* seemed at first to be obvious enough, but was in the end found to be unintelligible without the true solution ; the Scholiast, on Aristides (p. 508), gives the following instance : *Ἕκτορα τὸν Πριάμου Διομήδης ἔκτανεν ἀνήρ*; This assertion appears at first contrary to fact, because Diomede did not kill Hector ; the real meaning of the line is : *the husband of Diomēdē killed Hector*, etc. ; the husband of Diomede being Achilles himself, and Diomede the name of a female slave, his mistress after Briseis.

41.

αἶνος, ου (ὁ), an extempore story, a fiction in which animals, trees, plants, etc., are introduced as examples

to man; *maxim, principle of morality* developed in a story for the instruction and benefit of man; *tale, fable, apologue:* Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω νοέουσι καὶ αὐτοῖς, ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον. *Hesiod., Oper.*, 202.

παροιμία, ας (ἡ) (παρά, οἴμη), short and terse maxim, alluding, generally somewhat maliciously, to a custom or a fact, the mention of which would be necessary to explain it [or, at all events, the origin of it], but which is easily understood without this, by the application made of it: *proverb, adage:* e. g., these two proverbs: Μένε βοῦς ποτ' ἐν βοτάνῃ, *ox, keep to your pasture;* and Ἁ κισσὸς μετ' ἀνθεστήρια, *ivy after the Anthesteria* [i. e., the festival of Bacchus at which ivy was worn], are applied by the Greeks to slow and stupid persons. Ὅθεν καὶ παροιμίαι εἴρηνται, ὡς, Ἧλιξ ἥλικα τέρπει, καί, Ἀεὶ τὸ ὅμοιον. *Aristot., Rhet.*, i., 11. Theocritus uses *αἶνος* for *παροιμία*: Αἶνος θὴν λέγεταί τις, ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν. *Idyl.*, xiv., 43.

42.

αἴξ, αἰγός (ὁ, ἡ), the common name for *goat*, whether *he-goat* or *she-goat;* but the sex is almost always determined by an adjective: Εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραόν, ἢ ἄγριον αἶγα. *Il.*, iii., 24. Τότε δὲ οἱ μὲν τοὺς αἶγας τοὺς ἄρρενας ἐδεδοίκεσαν μὴ πίνωσιν ἀπὸ τῆς Νέδας. *Pausan.*, iv., 20, 2.

τράγος, ου (ὁ), fr. *τρώγω*, *he-goat*, found first in the Odyssey: Τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν, ἀρνειούς τε, τράγους τε. *Od.*, ix., 239.

ἔριφος, ου (ὁ, ἡ), *young of the goat, kid, male* or *female*, to three or four years old, acc. to the Scholiast on Theocritus (*Id.*, i., 6): Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες. *Il.*, xxiv., 262.

χίμαρος, ου (ὁ), *he-goat*, more commonly in the fem. *χίμαρος, ου* (ἡ), in Attic and Doric writers, *young she-goat*, a year old, which has not yet borne young: Αἴκα δ' αἶγα λάβῃ τῆνος γέρας, ἐς τὲ καταῤῥεῖ ἁ χίμαρος· χιμάρῳ καλὸν κρῆς, ἔστε κ' ἀμέλξῃς. *Theocr., Id.*, i., 6.

χίμαιρα, ας (ἡ), for *αἴξ*, or, acc. to others, for *χίμαρος* (ἡ), *she-goat:* Καὶ χίμαροι λασίῃσιν ἐφιππεύουσι χιμαίραις. *Opp., Cyn.*, i., 390. But the Scholiast on Theocritus makes a difference between these two forms: Χίμαροι ἐπὶ θηλυκοῦ, ἕως ἐνιαυτοῦ, τουτέστιν ἕως ἂν τέκωσι καὶ ἀμελχθῶσιν· ἀφ' οὗ δὲ τέξεται ἡ χίμαρος, οὐκέτι χίμαρος λέγεται, ἀλλὰ χίμαιρα ἢ αἴξ. *Schol., Id.*, i., 6. *Chimæra*, a fabulous monster in the Iliad: Πρῶτον μέν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε πεφνέμεν, ἡ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων, πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα· δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος. *Il.*, vi., 179. Hence our word CHIMÆRA.

43.

αἶσχος, εος (τό), acc. to the etymology, something that one puts away, or gets away from, *filth of the body, dirt, nastiness;* dirt or rind of cheese, in Hippocrates: Καὶ τυρὸν αἴγειον περιξέσαντα τὸ αἶσχος. *Hipp. de Art.*, 790, h. Plural, in Homer: Αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἅ μοί ἐστιν. *Il.*, iii., 242. *Ugliness*, physical *deformity:* Ὡς δὲ εἶδον τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνδρὸς ὑπερβάλλον αἴσχει, ἐγέλασαν πάντες. *Xen., Cyr.*, ii., 2, 16.

αἰσχύνη, ης (ἡ), fr. *αἶσχος*, a word unknown to Homer, and defined by the philosophers as *φόβος δικαίου ψόγου, the fear of a just blame.* 1. *Shame*, the feeling experienced after a disgraceful or bad action: Ἔστιν οὖν ὅστις ὑμῶν οἶδέ τινα αἰσχύνην τῇ πόλει συμβᾶσαν διὰ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἢ χλευασμὸν ἢ γέλωτα, ἃ νῦν οὗτος ἔφη συμβήσεσθαι, ἐὰν ἐγὼ στεφανῶμαι; *Dem., Cor.*, 26. 2. By ext., *shame, dishonor, opprobrium*, that which causes shame, confusion. etc.: Σμέρδις δὲ πέμπτος ἦρξεν αἰσχύνη πάτρᾳ. *Æsch., Pers.*, 779. 3. *Act of dishonoring, outrage on modesty, violation* of a female, *stupratio:* Γυναικῶν αἰσχύνας καὶ χρημάτων ἁρπαγάς. *Isocr., Panegyr.*, 32.

αἰσχρότης, ητος (ἡ), fr. *αἰσχρός, baseness, base feelings and disposition:* Ἀσυμμετρίας τε καὶ αἰσχρότητος γέμουσαν τὴν ψυχὴν εἶδεν. *Plat., Gorg.*, 525, a.

αἰσχροσύνη, ης (ἡ), fr. *αἰσχρός*, another very modern form, in use among the poets for *αἰσχύνη*: Ἄστεος αἰσχροσύνην ἡμετέροιο. *Tzetz., Chil.*, 11, 229.

44.

αἰτεῖν, to ask for something, single act, without being obliged to return what is asked for:

αἰτεῖσθαι, to ask for something in order to make use of it, and return it again, *to borrow:* both are defined in the single verse of Menander: Οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, οὐδὲ λοπάδ' αἰτούμενος, *for he does not ask for fire, he does not borrow a dish. Dyscol.* [See note.]

αἰτίζειν, frequentative of *αἰτέω*; in Homer and Callimachus, *to beg:* Βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἣν γαστέρ' ἄναλτον. *Od.*, xvii., 230.

45.

αἰτία, ας (ἡ), *cause*, sts. for *blame, complaint, charge:* Οἱ δὲ ἐθαύμαζον, καὶ κενὴν αἰτίαν διὰ τὴν ἰδίαν ἔχθραν ἐπάγειν με ὑπελάμβανον αὐτῷ. *Dem., Cor.*, 47.

κατηγορία, ας (ἡ), *accusation*, supposes a graver fact than *αἰτία*: Αἰτία μὲν γὰρ φίλων ἀνδρῶν ἐστὶν ἁμαρτανόντων· κατηγορία δὲ, ἐχθρῶν ἀδικησάντων. *Thuc.*, i., 69.

αἰτίαμα, ατος (τό), a verbal of rare occurrence; in Thucydides and Æschylus, *subject* of complaint: Καὶ διὰ τοῦτο τὸ αἰτίαμα ὕστερον φεύγειν ἐκ Σπάρτης δόξαντας μαλακισθῆναι. *Thuc.*, v., 72. After Thucydides it is next found for *αἰτία, accusation, charge*, in the N. T.: Πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιάματα φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι. *Act. Apost.*, xxv., 7.

ἔγκλημα, ατος (τό), fr. *ἐγκαλέω, bill of plaint, bill of indictment* [*libellus accusatorius:* but I see no reason for making *this* meaning precede the more general one]: Ὥς φησι τὸ ἔγκλημα τῆς δίκης ἣν ὑπὲρ τούτων ἔλαχεν αὐτῷ ὁ χρηστὸς ἀδελφὸς οὑτοσί. *Dem. in Aristog.*, 787. By ext., *complaint, charge:* Οὐδὲ ἔγκλημα πώποτε ἐποιήσατο πρὸς τουτονί. *Demosth., Phorm.*, 948, 28. [By a still farther ext. = the *wrong* or *injury* of which complaint is made: ἐπειδὴ δ' ἐκ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐγκλημάτων μισοῦσι (sc. Φίλιππον). *Dem., Ol.*, 1, 11.]

δίκη, ης (ἡ), *action-at-law*, hence, *cause, suit:* Οὐδ' ὑμᾶς ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν. *Dem. de Coron.*, 60.

δίωξις, εως (ἡ), fr. *διώκειν*, legal *prosecution:* Οἱ δὲ νόμοι τούτων κελεύουσι τὴν δίωξιν εἶναι. *Dem. in Everg.*, 1160.

46.

ἀκή, ῆς (ἡ), this word, the root of many derivatives, is only found in the grammarians, and never used but in some poetical compounds. such as *ταναηκής* (ὁ, ἡ [*ταναήκης, Spitzner*]), *long-pointed:* Εἰ μέν κεν ἐμὲ κεῖνος ἕλῃ ταναήκεϊ χαλκῷ. *Il.*, vii., 77.

ἀκίς, ίδος (ἡ), kind of dimin. of *ἀκή, point*, generally: Οἱ δὲ Πάρθων βασιλεῖς ἐσεμνύνοντο τὰς ἀκίδας τῶν βελῶν χαράττοντες αὐτοὶ καὶ παραθήγοντες. *Plut., Demetr.*, 20.

ἀκωκή, ῆς (ἡ), lengthened form of *ἀκή, point* of a javelin, spear, etc.: Τυδείδεω δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν. *Il.*, v., 16. This form has been used by some modern prose writers: Λόγχας δὲ ἐφόρεον παχέας, μέγεθος ὡς ἐξαπήχεας· ἀκωκὴ δὲ οὐκ ἐπῆν σιδηρέη. *Arrian., Ind.*, 24.

ἀκμή, ῆς (ἡ), another derivative of *ἀκή*, sometimes *point* in the poets: Ὑφ' αἱματηραῖς χείρεσσι, καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν. *Soph., Antig.*, 975. Φασγάνων δ' ἀκμὰς ξυνήψαμεν. *Eur., Orest.*, 1482. [Cf. 47.]

αἰχμή, ῆς (ἡ), *point* of a dart, of a spear in Homer: Πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω αἰχμὴ χαλκείη. *Il.*, iv., 460. Sometimes in Homer, Herodotus, and Xenophon for the *dart* or *spear* itself, *hasta:* Εἶχον . . . . ἀσπίδας καὶ αἰχμὰς σμικράς, λόγχαι δὲ ἐπῆσαν μεγάλαι. *Herodot.*, vii., 77. By later writers it was sometimes used for a weapon of any kind.

γλωχίς, ῖνος (ἡ), fr. *γλώξ*, point or sharp end similar to that of the ear of corn, hence, by analogy, point or *barbed-head* of an arrow in Homer, according to Pollux (ii., 18); but in this sense it is only found in the compound *τριγλώχιν*, an epithet of the arrow in the Iliad: Ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀμφιτρύωνος, δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀϊστῷ τριγλώχινι βεβλήκει. *Il.*, v., 393.

σαυρωτήρ, ῆρος (ὁ), in Homer, the iron or spike with which the butt-end of the spear was armed in order to fix it in the earth:

Ἔγχεα δέ σφιν ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο. *Il.*, x., 153. [Cf. οὐρίαχος and στύραξ.]

οὐρίαχος, ου (ὁ), fr. οὐρά, *butt-end* of the shaft of a spear or dart: Τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν οὔδει ἐνισκίμφθη ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη ἔγχεος. *Il.*, xvi., 612. [Cf. στύραξ.]

ἀθήρ, έρος (ὁ), prop., *beard* or *pointed end* of the ear of corn, hence, by ext., every thing of similar shape, as the *point* of a sword in Plutarch: Εἰσπέμπεται δὲ διὰ παιδίου μικροῦ τὸ ἐγχειρίδιον καὶ λαβὼν ἐσπάσατο καὶ κατενόησεν· ὡς δ' εἶδεν ἑστῶτα τὸν ἀθέρα καὶ τὴν ἀκμὴν διαμένουσαν κτλ. *Plut.*, *Cat. Min.*, 70.

ἐπιδορατίς, ίδος (ἡ), *point* or *iron-head of the spear*: Ἔλεγε δὲ οὗτος τείχη εἶναι τῆς Σπάρτης τοὺς νέους· ὅρια δέ, τὰς ἐπιδορατίδας. *Plut.*, *Apophth. Lacon.*, ii., 217, e.

κέντρον, ου (τό), fr. κεντέω, prop., *that which pricks*; hence, *goad*, used anciently to drive cattle, horses, etc.: Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνεν κέντρῳ ἐπισπέρχων. *Il.*, xxiii., 430. In later writers the *iron-head* of a dart, in Polybius: Τὸ ξύλον ὡς ἐπίπαν δίπηχυ .... τὸ δὲ κέντρον σπιθαμιαῖον. *Polyb.*, vi., 22, 4.

κνώδων, οντος (ὁ), *tooth* of a hunting-spear in Xenophon: Τὰ δὲ προβόλια πρῶτον μὲν λόγχας ἔχοντα τὸ μὲν μέγεθος πενταπαλαίστους, κατὰ δὲ μέσον τὸν αὐλὸν κνώδοντας ἀποκεχαλκευμένους, στιφρούς. *Xen. de Venat.*, 10, 3. Metaph., the *tooth* for the point of the sword: Πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος; *Soph.*, *Aj.*, 1044.

λόγχη, ης (ἡ), prop., *iron-head* of spear or dart: Τὰ δὲ ἀκόντια ἔστω παντοδαπὰ ἔχοντα τὰς λόγχας εὐπλατεῖς καὶ ξυρήκεις. *Xen. de Venat.*, 10, 3.

πώγων, ωνος (ὁ), prop., *beard*; hence, by ext., any thing that grows or comes to a point like the beard; plur. πώγωνες, *barbed-heads* of arrows in the Scholiasts on Homer (*ad Iliad.*, iv., 153). Æschylus applies it metaph. to a flame of fire: Πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει φλογὸς μέγαν πώγωνα. *Æschyl.*, *Agam.*, 314.

στύραξ, ακος (ὁ), *butt-end* of the handle of the spear or dart, armed with iron, [an iron *spike*] in the historians: Τὸν μὲν βακτηρίᾳ, τὸν δὲ τῷ στύρακι ἐπάταξεν. *Xen.*, *Hellen.*, vi., 2, 10. Plutarch uses it in speaking of the end of a dart: Τοῦτον μὲν ᾗ τὸ κράνος ὑπέφαινε τὸν ὀφθαλμόν, ἀκοντίου στύρακι παίων τις ἀφεῖλεν. *Plut.*, *Arist.*, 14. [Cf. σαυρωτήρ and οὐρίαχος above.]

στυράκιον, ου (τό), dimin. of the above, which Thucydides uses in speaking of the *iron-head* of a spear [No: the *iron spike* of the *butt-end* would serve the purpose still better]: Στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος ἐς τὸν μοχλόν. *Thuc.*, ii., 4.

47.

ἀκμή, ῆς (ἡ), fr. ἀκή, prop., the *edge* of a sword, only in the proverbial saying: Ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς, *on the edge of a razor*, found as early as Homer: Νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς ἠὲ βιῶναι. *Il.*, x., 175. Hence, fig., ἀκμή is used for *the decisive moment*, *the crisis of affairs*, *the very highest degree*, *the flower of man's age*: Μέτριος χρόνος ἀκμῆς τὰ εἴκοσιν ἔτη γυναικί, ἀνδρὶ δὲ τὰ τριάκοντα. *Plat.*, *Pol.*, v., 461, a.

στόμα, ατος (τό), *edge* of a sword, in the Septuagint and N. T.: Καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας. *Luc.*, 21, 24. In the ancient writers no trace is found of this meaning, but in the compound δίστομος, *double-edged*.

στόμωσις, εως (ἡ), action of hardening the iron, and tempering the edge to steel: Ὥσπερ ὁ σίδηρος πυκνοῦται τῇ περιψύξει καὶ δέχεται τὴν στόμωσιν, ἀνεθεὶς πρῶτον ὑπὸ θερμότητος, καὶ μαλακὸς γενόμενος. *Plut. de Adulator.*, ii., 73, c. Fig. (as *acies*, *acumen*, in Latin), for *acuteness*, *address*, *subtlety*: Τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα πολλὴν ἔχον στόμωσιν. *Soph.*, *Œdip. Col.*, 794.

στόμωμα, ατος (τό), effect, result of tempering the iron; *hardness* given to iron by it: Ὀξεῖ διαπύρου σιδήρου τὸ στόμωμα κατασβέσας, ἀφείλετο τὴν εἰς τἄλλα χρείαν καὶ δύναμιν. *Plut.*, *Lyc.*, 9. Fig., *strength*, *re-enforcement*: Τοὺς ἀκμάζοντας ἔτι καὶ προθύμους ἀναλαβών, ὥσπερ στόμωμα, τρισχιλίους γενομένους, εἰς τὴν Ἤπειρον ἀσφαλῶς διεπέρασε. *Plut.*, *Flamin.*, 3.

48.

ἀκούειν, 1, *to hear*, *to hear with attention*: Τὸ δ' ἐμὸν κῆρ ἄχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω. *Il.*, vi., 524. 2, *to hear* one's self well or ill *spoken of*, *to have such or such a reputation*: Ἀκούειν ἄριστα δικαιοσύνης πέρι. *Herod.*, vi., 86.

ἀκουάζειν and *ἀκουάζεσθαι*, said to be synonyms of ἀκούειν, are rather frequentatives of this verb: Καί μιν γλυκὺς ἵμερος ᾕρει θυμῷ ἀκουάζοντα. *Hom.*, *Hymn. Mercur.*, 422. Πρώτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο. *Il.*, iv., 343. Ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἴθοπα οἶνον αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' ἀοιδοῦ. *Od.*, xiii., 9.

διακούειν (διά, ἀκούω), *to hear to the end*, or *to listen to with attention*, *peraudire*: Ὁ δὲ διήκουε πάντα ἡδέως ὅσα ἐβούλοντο λέγειν. *Xen.*, *Cyr.*, iv., 4, 3. Hence *to hear*, in a special sense, *to be a hearer of*, or *attendant upon the teaching of* some master: Ἄλλοι τέ τινες ἐν Συρακούσαις ἦσαν Δίωνός τε ἄττα διακηκοότες. *Plat.*, *Epist.*, vii., 338, d. Διήκουσεν Ἀντιόχου τοῦ ῥήτορος. *Plut.*, *Cic.*, 4.

ἐπακούειν (ἐπί, ἀκούω), prop., to turn on one side to hear the better, *to lend an ear to*, *to listen attentively*: Καὶ ἐπακούουσιν εἴ που πλησίον κλαγγὴ ἢ ψόφος τῶν κυνῶν καὶ ὅθεν ἂν ἀκούσωσιν, ἀποτρέπονται. *Xen.*, *Cyn.*, 5, 19.

ὑπακούειν (ὑπό, ἀκούω), prop., *to hear from within*, and answer to one calling; to *answer* a knock at the door: Νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὁρμηθέντε, ἢ ἐξελθέμεναι ἢ ἔνδοθεν αἶψ' ὑπακοῦσαι. *Od.*, iv., 281. Κρούσας τὴν θύραν, εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι ὅστις εἴη. *Xen.*, *Conv.*, i., 11. By ext., *to obey*, *submit*: Τῶν πολεμίων ἀναγκαζομένην ὑπακούειν. *Xen.*, *Cyr.*, viii., 1, 4.

ἀΐειν, *to feel*: Ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς ἀΐοντες, κτλ. *Il.*, xi., 532. By ext., *to hear*: Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς ἀΐοντι. *Il.*, xvi., 508.

ἐπαΐειν, *to understand* a thing, *to be well versed* in it, *to know* it: Ἴσως ἂν οὖν ἠγανάκτεις, εἴ σοι ἔλεγον ἐγὼ ὅτι Ἄνθρωπε, ἐπαΐεις οὐδὲν περὶ γυμναστικῆς. *Plat.*, *Gorg.*, 518, c. Περὶ οὐδενὸς τούτων ἐπαΐων τῶν τεχνῶν. *Plat.*, *Polit.*, x., 598, c.

ἀκροᾶσθαι, *to listen* with attention, *to give ear*, *to be the hearer* or *disciple* of some one; *to obey*: Εἶτα σιγῇ προστάττοντος ἠκροῶντο. *Plut.*, *Rom.*, 26.

κλύειν, according to some from κλέω for καλέω, *to hear one's self addressed*, *to hear with favor*, *to hear and grant*: Τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος. *Il.*, i., 43.

πυνθάνεσθαι, fr. πείθω [?], prop., *to learn by hearsay*, *to hear* any thing *said*: Πεύθετο οὗ παιδὸς ὄλεθρον. *Od.*, xvi., 411.

ὠτακουστεῖν, *to hear with all one's ears*, to be on the listen, *to be all ear*, speaking of a spy or a curious person: Ὡς ὠτακουστοῦντες καὶ εἴ πως ἄλλως δύνανται αἰσθάνεσθαί τι, σημαίνοιεν τῷ Χρυσάντᾳ ὅ τι καιρὸς δοκοίη εἶναι. *Xen.*, *Cyr.*, v., 3, 21. Ἀλλ' ὠτακουστῶν καὶ πολυπραγμονῶν συνῆκεν ἐπιβουλὴν Καίσαρι πραττομένην ὑπ' Ἀχίλλα. *Plut.*, *Cæs.*, 49.

ἐνωτίζεσθαι, more modern form, *to perceive by the ear*, *to give ear*: Ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. *Act. Apostol.*, ii., 14.

49.

ἄκρα, ας (ἡ), feminine of the adj. ἄκρος, used elliptically as a subst., the most elevated part, *high part*; hence, *top*, *ridge*: Πρὶν γὰρ πόλις ἥδε κατ' ἄκρης πέρσεται. *Il.*, xxiv., 728. Later, *citadel*: Τότε οὕτω κατεπλάγησαν τοὺς ἐκ Κορίνθου ὥστε μετεπέμψαντό τε τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν ἄκραν φυλάττειν αὐτοῖς παρέδωκαν. *Xen.*, *Hellen.*, iv., 4, 15.

ἄκρον, ου (τό), the neuter of the adj. ἄκρος, is also and more frequently used elliptically as a subst., the

end, in every sense, the *top* of a mountain: Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον Ἴδης ὑψηλῆς. *Il.*, xiv., 292. Περγάμων τε πυρὶ καταίθεται τέρεμνα καὶ πόλις ἄκρα τε τειχέων. *Eur.*, *Troad.*, 1296. Sometimes fig., *the last, the highest degree*: Ὅταν δέ τις τῆς ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἵκηται. *Plat.*, *Prot.*, 340, d.

ἄκρις, ιος (ἡ), epic and synon. with ἄκρα in the Odyssey, *height*: Πῇ δ' αὖτ', ὦ δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος; *Od.*, x., 281.

ἀκρωτήριον, ου (τό), *summit* of a mountain: Ἠώς τε διέφαινε καὶ ἐγένοντο ἐπ' ἀκρωτηρίῳ τοῦ οὔρεος. *Herodot.*, vii., 217. In Thucydides and medical writers, *the extremities* of the members of the body: Καὶ εἴ τις ἐκ τῶν μεγίστων περιγένοιτο, τῶν γε ἀκρωτηρίων ἀντίληψις αὐτοῦ ἐπεσήμαινεν. *Thuc.*, ii., 49.

ἀκρότης, ητος (ἡ), fr. ἄκρος, *an excellency of the highest degree, a pre-eminent good*, in a figurative sense and in philosophic discussions: Διὸ κατὰ μὲν τὴν οὐσίαν καὶ τὸν λόγον τὸν τί ἦν εἶναι λέγοντα μεσότης ἐστὶν ἡ ἀρετή, κατὰ δὲ τὸ ἄριστον καὶ τὸ εὖ ἀκρότης. *Aristot.*, *Ethic.*, *Nicom.*, 11, 6. Ἀκρότης μέν ἐστι τῇ δυνάμει καὶ τῇ ποιότητι. *Plut. de Virt. M.*, 444, d.

50.

ἀκροστόλιον, ου (τό), ACROSTOLIUM, prop., the upper extremity of the στόλος, i. e., of the elevated and projecting curve, that formed the *prow* of the ancient vessel: the curvature and projection upward of this portion *commenced* [as from its *base*] from what would correspond to the *prow* of our modern vessels [See ἄφλαστον, in this article: and the words *aplustre* and ἀκροστόλιον, in the Dict. of Antiqq.]. The gigantic and unusual proportions given to the whole prow, in the following passage, refer to the famous galley of Demetrius, the description of which Athenæus has left us, and which may serve as a scale whereby to calculate by approximation the ordinary proportions of the ancient vessels. Ὕψος δὲ ἕως ἀκροστολίου τεσσαράκοντα ὀκτὼ πηχῶν· ἀπὸ δὲ τῶν πρυμνητικῶν ἀφλάστων ἐπὶ τὸ τῇ θαλάσσῃ μέρος αὐτῆς τρεῖς πρὸς τοῖς πεντήκοντα πήχεις. *Athen.*, v., 203, f. After naval victories, this part was detached from the conquered vessels, preserved as a trophy, and carried in triumph by the conquerors: Ἔτι δὲ πλείω κομίζων ἀκροστόλια τῶν διεφθαρμένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ κ κρατημένων. *Plut.*, *Alcib.*, 32.

ἄφλαστον, ου (τό), fr. ἀ and φλᾶσθαι, according to Eustathius, a highly-raised part at the extremity of the poop of the ancient ships, and based on it; it was composed of several stages, the whole of which together formed ornaments ordinarily in the shape of plumes of feathers, or of a bird's tail. It was called in Latin *aplustre*, a word which Festus derives from *amplius*, but which Vossius, with more reason, derives from the Greek: Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων. *Il.*, xv., 716. [See Dict. of Antiqq., s. v. *aplustre*, where the fig. will make the explanation here given clearer: "there was a correspondence in the general appearance and effect between the *aplustre* which terminated the stern, and the ἀκροστόλιον which advanced toward it, proceeding from the prow." *Ib.*]

κόρυμβος, ου (ὁ), fr. κάρα, prop., head, summit; in the plural κόρυμβα, the most raised and curved part at the end of the Homeric vessel; at *either* end in the Iliad: Στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα. *Il.*, ix., 241. But, according to the Etymolog. Magn., it was the ornament or beak of the prow only, which agrees with the interpretation of the Scholiast on Lycophron; in this poet, in fact, this word expresses the ornaments of the prow; hence, by ext., the *prow* of the vessel, in opp. to ἄφλαστον, which is also used poetically for the poop: Ἄφλαστα, καὶ κόρυμβα καὶ κλήδων θρόνους. *Lycophr.*, *Alex.*, 295.

51.

ἀκτή, ῆς (ἡ) (ἄγνυμι), rocky line of *coast* of considerable extent on which the waves break: Ἐνθεῦτεν τὸ πρὸς ἑσπέρην ἀκταὶ διφάσιαι κατατείνουσι. *Herod.*, iv., 37.

ἠϊών, όνος (ἡ), Ionic form, more poetic, and of the same origin as ἀκτή: Αὖτις δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψεν. *Il.*, xii., 31. Sometimes, but in more modern poets, *bank* of a river: Ἠϊόνες ποταμοῖο καὶ ἄσπετον ἴαχεν ἄλσος. *Apoll. Rhod.*, iv., 130 [*Xen.*, *Hell.*, i., 1, 3].

αἰγιαλός, οῦ (ὁ) (ἄγνυμι, or αἴξ), *shore* flat and sandy, *beach* often washed by the waves: Ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται. *Il.*, ii., 209 [*Thuc.*, i., 7].

ἀγή, ῆς (ἡ), fr. ἄγνυμι, prop., *break, fracture*; in epic language κύματος ἀγή appears to be the compound word κυματωγὴ of Herodotus resolved, but at a later date, by the poets. Thus the Lexicons and the E. D. give ἀγή as synon. with αἰγιαλός in the Ionic writers; but it would seem rather to answer to our word *breakers*, which is used both properly of the waves themselves that break, and, improperly and loosely, the rocky part of the shore on which they break: Πολιῇ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῇ τέγγε πόδας. *Ap. Rhod.*, i., 554.

κυματωγή, ῆς (ἡ), fr. κῦμα and ἄγνυμι, according to the grammarians, *the shore*, because beaten by the waves; but it is rather that portion of the shore on which the waves dash, the *beach*: Καὶ κηρυκήϊον ἐφάνη ἐπὶ τῆς κυματωγῆς κείμενον. *Herodot.*, ix., 100. [More correctly, κυματώγη. *Lob.*]

θίς, ινός (ἡ), prop., *heap of sand, sandy sea-bank* (the French *dune*); hence, *coast, shore*, almost always with ἁλός or θαλάσσης: Βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα θαλάσσης. *Il.*, i., 34. Sometimes alone: Θίν' ἐν φυκιόεντι. *Il.*, xxiii., 695. [Cf. 259.]

ὄχθη, ης (ἡ), in general, *elevation, rising ground, small hill*; hence, *bank, steep side* of a river: Παρ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο. *Od.*, vi., 97. Sometimes used for the *seaside*: Ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας, ὑδρηλοί. *Od.*, ix., 130.

πλαταμών, ῶνος (ὁ) (πλατύς), in general, *every flat surface, platform*: hence, *a broad, flat rock, a flat reef* of rocks on the coast, or even in the sea: Ἑρμῆς χαρμόφρων εἰρύσσατο πίονα ἔργα λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι. *Hom.*, *Hym. Merc.*, 128.

ῥηγμίν, ῖνος (ὁ), fr. ῥήγνυμι, abrupt and rocky line of *shore*, against which the waves dash and break; *breakers*: Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. *Il.*, i., 437.

χεῖλος, εος (τό), prop., *lip*; hence, *bank* or *margin* of a river in the Epic poets: Αὐτοῦ παρὰ χεῖλος ἑλισσόμενον ποταμοῖο. *Ap. Rhod.*, 1276.

52.

ἄκων, οντος (ὁ), fr. ἀκή, poet., but rare in the Tragic writers, *dart*: Οὐδ' ἄρα τοί γε τόξων ἀϊκὰς ἀμφὶς μένον, οὐδὲ τ' ἀκόντων. *Il.*, xv., 709.

ἀκόντιον, ου (τό), *dart, javelin*: Οὕτω σφοδρότατόν τε καὶ μακρότατον οἴσεται τὸ ἀκόντιον, εὐστοχώτατον μέντοι, ἐὰν κατὰ τὸν σκοπὸν ἀφιεμένη ἀεὶ ὁρᾷ ἡ λόγχη. *Xen. de Re Equestr.*, 12, 13.

ἀκόντισμα, ατος (τό), fr. ἀκοντίζειν, prop., *that which is darted*; the *range* or *length of cast of the dart*, in Xenophon: Τοὺς Λακεδαιμονίους οὕτως οἱ πελτασταὶ ἐδέδισαν ὡς ἐντὸς ἀκοντίσματος οὐ προσῄεσαν τοῖς ὁπλίταις (*within the reach of their darts*). *Xen.*, *Hellen.*, iv., 4, 16.

δόρυ, ατος (τό), *wood* or *staff* of a pike or dart of any kind; by ext., the *spear* itself [whether used as a *pike* or as a spear. *Lid. and Scott.*]. In the Iliad the warriors carried two of them, of which they darted one only, reserving the other for close combat: Αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ πάλλων, κτλ. *Il.*, iii., 18. [Also in prose: εἰς δόρατος πληγήν, εἰς δόρυ ἀφικνεῖσθαι, to come within the *range* or *shot* of (their) darts: ἐπὶ (παρά, εἰς) δόρυ = to the *right*; opp. ἐπ' ἀσπίδα. δορὶ ἑλεῖν. *Thuc.*] Cf. 186.

δοράτιον, ου (τό), dim. of δόρυ, *javelin, spear* in the historians: Οὔτε γὰρ οἱ πῖλοι ἔστεγον τὰ τοξεύματα, δοράτιά τε ἐναποκέκλαστο βαλλομένων. *Thuc.*, iv., 34.

ἀγκύλη, ης (ἡ), prop., *strap* or *thong of leather* attached to the middle of a dart, and used in hurling it, *amentum*: Ἔστι δέ τι καὶ γρόσφῳ ἐοικὸς ξύλον, ἐκ χειρός,

οὐκ ἐξ ἀγκύλης ἀφιέμενον. *Strab.*, iv., 3, 196. Hence, metaph., the *dart* or *spear* itself in Euripides: Ὁ μὲν πέτρους, ὁ δ' ἀγκύλας, ὁ δὲ ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων. *Eur.*, *Orest.*, 1483.

μεσάγκυλον, ου (τό), *javelin* that was hurled by help of the leather strap called ἀγκύλη attached to the middle of the staff: Καὶ πρῶτα μὲν τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις ἐμαρνάμεσθα. *Eur.*, *Phœn.*, 1141.

αἰγανέη, ης (ἡ), fr. αἴξ, according to the grammarians, *a kind of dart* made use of in goat-hunting; *a hunting-spear*: Αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους εἱλόμεθ' ἐκ νηῶν. *Od.*, ix., 156.

παλτόν, οῦ (τό), fr. πάλλειν, that which is darted, *dart*: Ἀντί γε μὴν δόρατος καμακίνου, ἐπειδὴ καὶ ἀσθενὲς καὶ δύσφορόν ἐστι, τὰ κρανέϊνα δύο παλτὰ μᾶλλον ἐπαινοῦμεν (*instead of a spear with a long shaft* [καμάκινος from κάμαξ, *a long pole*; Lidd. and Scott, with Rost and others, translate it *brittle*, but incorrectly: *in perticæ modum*. Lat. Trans.], *we recommend two* παλτά *of cornel wood*). *Xen. de Re Equestr.*, 12, 12. [It was *stronger* and *more portable* than the δόρυ.]

γρόσφος, ου (ὁ), kind of *dart* carried by the *velites* or light-armed troops of the Romans, in Polybius: τὸ δὲ τῶν γρόσφων βέλος ἔχει τῷ μὲν μήκει τὸ ξύλον ὡς ἐπίπαν δίπηχυ τῷ δὲ πάχει δακτυλιαῖον, τὸ δὲ κέντρον, σπιθαμιαῖον κατὰ τοσοῦτον ἐπὶ λεπτὸν ἐξεληλαμένον καὶ συνωξυσμένον ὥστε κατ' ἀνάγκην εὐθέως ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμβολῆς κάμπτεσθαι, καὶ μὴ δύνασθαι τοὺς πολεμίους ἀντιβάλλειν. *Polyb.*, vi., 22, 4.

ὑσσός, οῦ (ὁ), kind of *javelin* or *spear* named *pilum* by the Romans, which the heavy-armed soldiers, or *hastati*, carried. Polybius has left us a description of it: Τῶν δ' ὑσσῶν εἰσιν οἱ μὲν παχεῖς, οἱ δὲ λεπτοί. Τῶν δὲ στερεωτέρων οἱ μὲν στρογγύλοι παλαιστιαίαν ἔχουσι τὴν διάμετρον· οἱ δὲ τετράγωνοι τὴν πλευράν. Οἵ γε μὴν λεπτοὶ σιβυνίοις ἐοίκασι συμμέτροις, οὓς φοροῦσι μετὰ τῶν προειρημένων. Ἁπάντων δὲ τούτων τοῦ ξύλου τὸ μῆκός ἐστιν ὡς τρεῖς πήχεις. Προσήρμοσται δ' ἑκάστοις βέλος σιδηροῦν ἀγκιστρωτόν, ἴσον ἔχον τὸ μῆκος τοῖς ξύλοις. *Polyb.*, vi., 23, 8.

53.

ἀληθής, έος (ὁ, ἡ), fr. ἀ and λανθάνω, literally, *that which is not hid* or dissembled, *true*, in speaking of what is said or related, in Homer: Ἕκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι. *Il.*, vi., 382. It is often opposed to ψευδής, *false*, in Plato: Τῷ ποτὲ οὖν τρόπῳ δόξα ψευδής τε καὶ ἀληθὴς ἡμῖν φιλεῖ γίνεσθαι. *Phileb.*, 37, b.

ἀληθινός, ή, όν, 1, *legitimate*, in opp. to *adopted* in Plato: Οἷς ἂν παῖδες μὴ ποιητοί, ἀληθινοὶ δὲ ὦσιν. *Plat.*, *Legg.*, ix., 878, c. 2, *Verax*, *truthful*; that *tells* or *speaks what is true*: Ἀφ' ἧς, εἶπεν, ἡμέρας ὑμᾶς ἀνείληφα, πρῶτον ἐχθὲς ἀληθινῶν λόγων ἤκουσα περὶ ἐμαυτοῦ. *Plut.*, *Apophth.*, 184, e.

ἀτρεκής (ὁ, ἡ), fr. ἀ and τρέω,[1] according to the Etym. Magn., that which a man is not afraid to say or avow, *frank*, *true*, certain: Ἐκ δ' ἀμφοτέροιιν ἀτρεκὲς αἷμ' ἔσσευα βαλών. *Il.*, v., 207. Βιότου δ' ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις φασὶ σφάλλειν πλέον ἢ τέρπειν. *Eur.*, *Hippol.*, 261.

ἐτεός, εά, εόν, fr. εἰμί, *that which is*, *real*: Ὄφρα δαῶμεν ἢ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἠὲ καὶ οὐχί. *Il.*, ii., 300. The derivatives ἔτυμος (ὁ, ἡ), and with reduplication ἐτήτυμος (ὁ, ἡ) have the same meaning as ἐτεός: Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα. *Od.*, xix., 203. Κείνῳ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος. *Od.*, iii., 241. The form ἔτυμος, though poetic, is used by Plato: Τοῦ δὲ λέγειν ἔτυμος τέχνη ἄνευ τοῦ ἀληθείας ἧφθαι οὔτ' ἔστιν οὔτε μήποτε ὑστέρως γένηται. *Plat.*, *Phædr.*, 260, e.

νημερτής (ὁ, ἡ), fr. νή and ἁμαρτάνειν, *infallible*, *unfailing*, *sure*, *certain*: Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες. *Il.*, iii., 204.

ἀψευδής (ὁ, ἡ), *that deceives not*, *lies not*, *truth-speaking*: Προφήτης Γλαῦκος ἀψευδὴς θεός. *Eur.*, *Orest.*, 358. [Often in *Plato*; also, *one who does not make mistakes*, *is not deceived*: ἀψευδὴς ὢν καὶ μὴ πταίων διανοίᾳ. *Theæt.*, 160, *D.*]

ἀκριβής, έος (ὁ, ἡ), fr. ἄκρος, prop., *exact*, *exactly fitting*, in speaking of a suit of armor: Τοῦ σώματος μὴ μένοντος, ἀλλὰ τοτὲ μὲν κυρτουμένου, τοτὲ δὲ ὀρθουμένου, πῶς ἂν ἀκριβεῖς θώρακες ἁρμόττοιεν; *Xen.*, *Mem.*, iii., 10, 15. Fig., *exact*, *particular*, speaking of persons: Εἰπόντος δὲ τοῦ Σκιπίωνος, ὡς οὐδὲν δέοιτο ταμίου λίαν ἀκριβοῦς .... *Plut.*, *Cat. Maj.*, 3. [But also *exact*, *accurate*, of things; e. g., ἐπιστήμη, παιδεία, τέχνη: *all Plat.*]

54.

ἁλιεύς, έως (ὁ), fr. ἅλς, prop., he who gains his living from the sea, *fisherman*, in general. Καὶ ἀνεμνήσθην τὸ τῶν ἁλιέων. *Xen.*, *Œcon.*, 16, 7.

ἀσπαλιεύς, έως (ὁ), found in Oppian: Γυραλέοις δονάκεσσι καὶ ἀγκίστροισι δαφοινοῖς ἄτρομος ἀσπαλιεὺς ἐπεδήσατο δαίδαλον ἰχθύν. *Opp.*, *Cyneg.*, i., 57.

ἀσπαλιευτής, οῦ (ὁ), fr. ἄσπαλος, which means *fish*, according to Hesychius, who also mentions the etymology given by Plato of σπᾶν τὸ λίνον, *to draw the line* [*of flax*]; *fisher*, and principally *angler*, who uses hook and spear: Καὶ μὴν ἐκεῖνό γ' ἦν τὸ ζήτημα πρῶτον, πότερον ἰδιώτην ἤ τινα τέχνην ἔχοντα θετέον εἶναι τὸν ἀσπαλιευτήν. *Plat.*, *Soph.*, 221, c.

γαγγαμεύς, έως (ὁ), fr. γάγγαμον, round net, *fisher for oysters* according to Hesychius.

γριπεύς, έως (ὁ), he who uses the net called γρίπος, hence, *fisherman* who uses a net: Θύννως σκοπιάζεται Ὄλπις ὁ γριπεύς. *Theocr.*, iii., 26.

δικτυεύς, έως (ὁ), fr. δίκτυον, *fisherman*, who uses a net: Κατ' ἴχνια δὲ αὐτοῦ τις ἕπεται φέρων δίκτυον, καὶ τὸ μέλλον ὅπῃ τε καὶ ὅπως ἀπαντήσεται φυλάττει φιλοπόνως ὁ δικτυεὺς οὗτος. *Ælian.*, *Hist. Animal.*, i., 12.

δικτυβόλος, ου (ὁ), fr. δίκτυον and βάλλω, prop., he *who casts the net*, *fisherman*: Πολλά κεν ἀγραίοισι τότ' ἀρήσαιτο θεοῖσι δικτυβόλος. *Oppian.*, *Hal.*, iv., 578.

ἐπακτήρ, ῆρος (ὁ), fr. ἐπάγω, ordinarily *hunter*: Ὥς τίς τε λέων ᾧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ ἄνδρες ἐπακτῆρες. *Il.*, xvii., 135. It is found as synon. with ἁλιεύς in Apollonius, according to the interpretation of the Scholiast: Καὶ τὸν μὲν ἐς Οἰνοίην ἐρύσαντο νῆσον ἐπακτῆρες. *Apoll. Rhod.*, i., 625.

καλαμευτής, οῦ (ὁ), fr. κάλαμος, specially *reaper*, in Theocritus: Ἐρεθίσδετε τὼς καλαμευτάς. *Theocr.*, v., 111. In the Anthology, *angler*: Ἀκτίτα καλαμευτά, ποτὶ ξερὸν ἔλθ' ἀπὸ πέτρας (*thou angler on these coasts, come down from the rock to the plain*). *Anth.*, vi., *Phan.*, 304.

ὁρμιευτής, οῦ (ὁ), fr. ὁρμιά, line of horsehair; *a fisherman* who uses such a line. According to Mœris, ἀσπαλιευτής was used in ancient Attic, ὁρμιευτής in modern.

ὁρμιηβόλος, ου (ὁ), fr. ὁρμιά and βάλλω, prop., *one who throws the line*, for *angler* in the Anthology: Καὶ γαληναίην αἰὲν διδοίης ὁρμιηβόλοις θῖνα. *Anthol.*, vii., *Apollonid.*, 693.

σαγηνεύς, έως (ὁ) (σαγήνη) and σαγηνευτήρ, ῆρος (ὁ) (σαγηνεύω), he who uses the *seine*, or large drag-net; hence, *fisherman*: Ἰχθυσιληϊστῆρα, σαγηνέα. *Anth.*, vii., *Leonid. T.*, 295. Σαγηνευτῆρες ἔθηκαν δῶρα παρ' ἀκταίης, σοὶ τάδ' ἐπωφελίης. *Anth.*, vi., *Mæc.*, 33.

55.

ἀλλάσσειν (ἄλλος), *to make a thing quite another*, *to change entirely*, *to change any thing into another*: Καὶ ἀλλάττοντα τὸ ἑαυτοῦ εἶδος εἰς πολλὰς μορφάς. *Plat.*, *Pol.*, ii., 380, d. In the middle, ἀλλάττεσθαι, *to exchange*, to receive any thing for another, or for a price paid, *to buy*, as *mutare* in Latin: Αὐτοῦ γὰρ δεῖ μένοντας αὐτοὺς περὶ τὴν ἀγορὰν τὰ μὲν ἀντ' ἀργυρίου ἀλλάξασθαι τοῖς τι δεομένοις ἀποδόσθαι τοῖς δὲ ἀντὶ αὖ ἀργυρίου διαλλάττειν ὅσοι τι δέονται πρίασθαι. *Plat.*, *Pol.*, ii., 371, d. Τῶν δ' ἐμῶν παίδων φυγὰς ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ', οὐ χρυσοῦ μόνον (*I would redeem my children from exile, not with gold only, but with my life*). *Eur.*, *Med.*, 968.

ἀμείβειν (ἅμα), supposes the *alternation* of two objects, or the *simple succession* of one to the other; *to exchange*: Ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν χρύσεα χαλκείων. *Il.*, vi., 235. Principally in the middle, ἀμείβεσθαι, in Homer, *to exchange words*, *to answer*: Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοει-

[1] [Hardly from either τρέω or τρέχω. Compare *traho*, *detrecto*. *Pape.*]

δῆς. *Il.*, xxiv., 386. [Also in prose, *to change:* χώραν ἀμεῖβον. *Plat.*, *Parm.*, 138, d. πόλιν . . . ἐκ πόλεως ἀμείβοντα (*Soph.*, 224, B.), ἀμειβομένῳ (*Apol.*, 37, D.).]

ἀλλοιοῦν (ἀλλοῖος), *to make different:* Ἀλλ' ἄρα αὐτὸς αὑτὸν μεταβάλλοι ἂν καὶ ἀλλοιοῖ; *Plat.*, *Polit.*, ii, 381, b. Γιγνώσκων ὅτι ἐν τῷ μέλλειν πολλάκις τοῖς ἄρχουσι καὶ τῆς καλῆς παρασκευῆς ἀλλοιοῦταί τι. *Xen.*, *Cyr.*, iii., 3, 9.

ἑτεροιοῦν (ἕτερος), *to alter:* Οὐδὲν τῶν κατ' Αἴγυπτον ὑπὸ ταῦτα ἑτεροιωθῆναι. *Herodot.*, ii., 142.

μεταβάλλειν, to cast in another direction, or behind, *to turn* in a contrary direction: Πῇ φεύγεις, μετὰ νῶτα βαλὼν κακὸς ὥς; *Il.*, viii., 94. Hence it indicates generally, both prop. and fig., a thorough reversing, a rapid and sudden change, a complete revolution; in the middle, *to change* the dress: Τά γε μὴν ἱμάτια οἶσθ' ὅτι οἱ μεταβαλλόμενοι ψύχους καὶ θάλπους ἕνεκα μεταβάλλονται. *Xen.*, *Mem.*, i., 6, 6. Fig., *to change* one's party, intention, opinion, character: Οὔτε γὰρ ἂν ὅσια ποιοῖμεν μεταβαλλόμενοι. *Thuc.*, i., 71. Μετεβάλοντο τοὺς τρόπους. *Aristoph.*, *Vesp.*, 1461.

μεταμορφοῦν, *to metamorphose:* Τὴν Νέμεσιν ποιεῖ διωκομένην ὑπὸ Διὸς καὶ εἰς ἰχθῦν μεταμορφουμένην. *Athen.*, viii., 334, c.

μεταποιεῖν, *to remodel; to alter* or *make an alteration in:* Ὃς ἂν ἄρχων ἢ ἰδιώτης αἴτιος ᾖ τὸν θεσμὸν συγχυθῆναι τόνδε, ἢ μεταποιήσῃ αὐτόν, ἄτιμος ἔστω καὶ οἱ παῖδες καὶ τὰ ἐκείνου. *Dem. in Aristocr.*, 640, 3.

μεταστρέφειν, *to turn back* (act.); *to change altogether:* Fig., in Homer: Εἴ κεν Ἀχιλλεὺς ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ. *Il.*, x., 107. Νῦν δὲ ἀντὶ μὲν τοῦ ἰῶτα ἢ εἶ ἢ ἦτα μεταστρέφουσιν (*but now they change iota into εἶ or eta*). *Plat.*, *Cratyl.*, 418, c.

μετασχηματίζειν, *to transform:* Μετασχηματίζων τὰ πάντα. *Plat.*, *Legg.*, x., 903, e.

μετατίθεσθαι, prop., *to transpose:* Ὥσπερ τοῖς οἰκέταις ἡμεῖς μετατιθέμεθα (τὸ ὄνομα), οὐδὲν ἧττον τοῦτ' εἶναι ὀρθὸν τὸ μετατεθὲν τοῦ πρότερον κειμένου. *Plat.*, *Cratyl.*, 384, d. Sometimes *to retract* [prop., to *change* an opinion which one formerly expressed for another which one *now* wishes to adopt]: Ἀλλὰ μετατίθεμαι τὰ εἰρημένα εἴπερ ἔξεστι. *Xen.*, *Memor.*, iv., 2, 18.

μεθιστάναι, in Homer, *to compensate, make good*, that is to say, *to replace* one thing by another, as its equivalent [rather, *to place it back*, i. e., virtually, by an *equivalent*]: Ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω, δύναμαι γάρ. *Od.*, iv., 612. Later, in the *intrans.* tenses, *to change one's place to remove* or *withdraw from;* in the *trans.* ones, *to change the place* or *position* of; *to displace, to transfer:* Τῇδε γάρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ θανεῖν πέπρωται καὶ μεταστῆναι βίου. *Eur.*, *Alc.*, 21. Fig.: Προπετέστατος ἐγένετο τὴν δημοκρατίαν μεταστῆσαι εἰς τοὺς τετρακοσίους (= *to transfer the power of the democracy to the four hundred*) καὶ ἐπρώτευεν ἐν ἐκείνοις. *Xen.*, *Hellen.*, ii., 3, 30.

στρέφειν, *to turn*, found sometimes, as *vertere* in Latin, in the sense of *to change*, but never in writers of the classical ages of Greek literature: Καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα. *Apoc.*, 11, 6.

τρέπειν and *τρέπεσθαι*, *to turn*, that is to say, to direct another way, prop. and fig.: Πρὸς τὰς ξυμφορὰς καὶ τὰς γνώμας τρεπομένους. *Thuc.*, i., 140.

56.

ἀλλοίωσις, εως (ἡ), *change of form*, change of opinion, the act of taking up another mode of thinking or acting, *variation*, physical or moral; thus Plato uses it in a philosophic sense in speaking of the soul: Καὶ οὐδέποτε οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἀλλοίωσιν οὐδεμίαν ἐνδέχεται. *Plat.*, *Phæd.*, 78, d. Ἡ δ' ἐν τῷ αὐτῷ εἴδει μεταβολὴ ἐπὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀλλοίωσίς ἐστιν. *Aristot.*, *Phys.*, v., 2.

ἀλλοιότης, ητος (ἡ), fr. ἀλλοῖος, *diversity, diversitas:* Δοκέει μὲν οὖν τὰ νουσήματα οὐδὲν ἀλλήλοισιν ἐοικέναι, διὰ τὴν ἀλλοιότητα καὶ ἀνομοιότητα τῶν τόπων. *Hipp. de Flat.*, 296, 19. Fig., *alteration:* Ὁ δ' ἂν πλημμελήσῃ τι τούτων ἐκτὸς ἀπιόν, ἢ προσιόν, ἀλλοιότητας παμποικίλας καὶ νόσους φθοράς τε ἀπείρους παρέξεται. *Plat.*, *Tim.*, 82, b.

ἀλλοτρίωσις, εως (ἡ), *action of alienating, estranging, putting away from one:* Καὶ ναυτικῆς, καὶ οὐκ ἠπειρώτιδος τῆς ξυμμαχίας διδομένης οὐχ ὁμοία ἡ ἀλλοτρίωσις (*the consequences of rejection are not alike*). *Thuc.*, i., 35. It was afterward confounded with ἀλλοτριότης: Ἐδεδοίκεσαν τὴν τῆς βουλῆς ἐς τὸν Καίσαρα ἀλλοτρίωσιν. *Appian*, *Bell. Civ.*, iii., 13.

ἀλλοτριότης, ητος (ἡ), fig., *estrangement, abalienatio:* Καὶ εἴ τινα ἑτέραν ἀλλοτριότητα ἐνεῖδες ἐν ἐμοὶ πρὸς σέ. *Plat.*, *Epist.*, iii., 318, d. Τὸν δὲ Καλλισθένην συνιέντα τὴν ἀλλοτριότητα τοῦ βασιλέως δὶς ἢ τρὶς ἐπανιόντα πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν. *Plut.*, *Alex.*, 54.

ἑτερότης, ητος (ἡ), fr. ἕτερος, *state of difference* or *characteristic difference.* in metaphysical discussions, in opp. to *ταυτότης*, *identity:* Διὰ τὸ κἀκείνων ἑκατέρων μετέχειν ἑτερότητος καὶ ταυτότητος. *Plut. de Anim. Procreat.*, ii., 1013, a.

ἑτεροίωσις, εως (ἡ), action of *taking another body, another color:* acc. to Ammonius is only to be used physically, *alteration* of substance in Plutarch: Τὸ διακρινόμενον ἢ συγκρινόμενον ἅμα τῆς οὐσίας τῇ ἑτεροιώσει καὶ τὸν τόπον μεταλλάττειν ἀποφαινόμενος. *Plut. de Def. Oracul.*, ii., 430, c.

ἑτεροιότης, ητος (ἡ), fr. ἑτεροῖος, *state of alteration, difference:* Οὐδὲ μὴν ὁμοιότης γε οὐδὲ ἑτεροιότης οὔτε πρὸς αὑτὸ οὔτε πρὸς τἄλλα εἴη ἂν αὐτῷ. *Plat.*, *Parm.*, 164, a.

57.

ἄλλος, *other*, used in the case of more than two persons or things: Μετὰ δὲ τοῦτο, ἄλλο τρίτον ἅρμα ἐξήγετο. *Xen.*, *Cyr.*, viii., 3, 6.

ἕτερος, *one of the two*, or *of two; other, another* is used in the case of *two* persons or things, or again, in a sentence composed of two propositions: εἷς, or ὁ δέ, or ἕτερος, or sometimes even ἄλλος, is the correlative, either expressed or understood: Εἰ γὰρ μὴ οἷόν τε μετὰ τοῦ σώματος μηδὲν καθαρῶς γνῶναι, δυεῖν θάτερον, ἢ οὐδαμοῦ ἔστι κτήσασθαι τὸ εἰδέναι, ἢ τελευτήσασι. *Plat.*, *Phæd.*, 66, e. It is often found, and even in Homer, used, as ἄλλος, in the enumeration of more than two objects; e. g., in the following passage, where it stands for δεύτερος: Τῶν δ' ἑτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος . . . τῶν δὲ τρίτων Ἕλενος. *Il.*, xvi., 93. Sometimes even when the precise number is given: Τέταρτος τοίνυν ἕτερος νόμος ἐστίν. *Dem. in Theocr.*, 1327, 18. From the notion of duality, belonging essentially to ἕτερος, arises the impression of opposition, contrariety conveyed by it; and thence it is, that ἕτερος has been sometimes used by euphemism in the place of κακός: Εἰσορῶν ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς κεῖται, παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα. *Soph.*, *Philoct.*, 502. Ὅσα πώποτε τῇ πόλει γέγονεν ἢ νῦν ἔστιν ἀγαθὰ ἢ θάτερα. *Dem. in Androtion.*, 597, 13. But as this signification has its source in the superstitious feelings of the ancients, ever anxious to avoid words with evil associations, from thinking them of bad omen, and likely to cause some misfortune or other, it would be in direct contradiction to this feeling to translate this word by *bad* or *evil*, as has been improperly done by all the commentators; the term *the contrary* seems the only one that answers exactly to the notion of the original.

58.

ἄλλος, *other*, has more reference to kind and species: Ἄλλο ἄνθρωπος, ἄλλο ἵππος. Ὥστ' ἴρηξ . . . ὁρμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο. *Il.*, xiii., 64.

ἀλλοῖος, *different, other*, refers more to *quality:* Ἀλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον, ἠὲ πάροιθεν. *Od.*, xvi., 181.

ἀλλότριος, α, that which belongs to another, *an-*

other's, others', not one's own, strange, alienus: Ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν. *Od.*, i., 160.

59.

ἁλμυρός, ά (ἅλμη), 1, *salt* (adj.), speaking of the sea: Ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις δεινὸν ἀνεῤῥοίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ. *Od.*, xii., 236. 2, *Salt* (adj.), *salted*, in speaking of meat, provisions: Ὄψα δὲ χρὴ συνεσκευάσθαι ὅσα ἐστὶν ὀξέα καὶ δριμέα καὶ ἁλμυρά· ταῦτα γὰρ ἐπὶ σῖτόν τε ἄγει καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖ. *Xen.*, *Cyr.*, vi., 2, 11.

ἁλμήεις, εσσα, poet. synon. of ἁλμυρός, found only in Æschylus: Ἀνὰ πολύῤῥυτον ἁλμήεντα πόρον. *Æsch.*, *Suppl.*, 846.

ἁλμώδης (ὁ, ἡ), *salt* (adj.), *brackish, salsuginosus*, in Hippocrates and in Theophrastus: Ἐπεὶ τά γε ἐν τοῖς ἁλμώδεσι φυόμενα ἔχειν ἁλμυρίδα τινὰ οὐκ ἄλογον. *Theophr.*, *Caus. Plant.*, vi., 10, 8. Ταύτῃ ἑβδόμῃ ἁλμῶδες ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἦλθεν δάκνον δάκρυον. *Hippocr. de Morb. Vulg.*, iv., 1134, a.

ἁλμυρώδης (ὁ, ἡ), *salt*, adj. in Hippocrates, speaking of a class of fevers: Πυρετοὶ ἁλμυρώδεες. *Hippocr.*, *Morb. Vulg.*, vi., 1165, *salt-fevers*, which modern physicians suppose to have been bilious fevers. *Salt, impregnated with salt*, in speaking of places (*salt-marshes*): Διότι φιλεῖ ὁ φοῖνιξ χωρία ἁλμυρώδη. *Theophr.*, *Caus. Plant.*, iii., 17, 2.

ἁλυκός (ὁ, ἡ), fr. ἅλς, *of the sea, marine*, in Aristophanes: Νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἁλυκόν. *Aristoph.*, *Lys.*, 404. In Galen it is synon. with ἁλμυρός: Διαφέρει μηδὲν ἁλμυρὸν ἢ ἁλυκὸν ὀνομάζειν ὅντινα χυμόν. *Galen. de Atr. Bil.*, iii., 166, f.

ἁλίπαστος (ὁ, ἡ) (ἅλς, πάσσω), *sprinkled, seasoned with salt, salted*, and used of dishes or meats only: Ἁλιπαστῶν δὲ κρεῶν μνημονεύει ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς Ἀριστομένης ἐν Διονύσῳ (*in his* [*play of*] *Bacchus*). *Athen.*, xiv., 658.

ἁλίσπαρτος (ἅλς, σπείρω), *where salt has been sown;* salt used to be sown in the enemy's fields, and in towns intended to be destroyed; a custom, of which instances of great antiquity are to be found. Thus, in the book of Judges, Abimelech, after he had taken Shechem, sowed it with salt: Καὶ τὴν πόλιν καθεῖλε καὶ ἔσπειρεν αὐτὴν ἅλας. *Judic.*, ix., 45. Territories consecrated to the gods were thus sown with salt, so also places that had been invaded and occupied for any time by barbarians: hence, acc. to Eustathius (1827, 61), the comic writers were wont to call those that had been ill-treated, or were affected by any incurable evil, ἁλισπάρτους.

ταρῑχηρός, ά, όν, *salted, salt*, speaking of fish: Ἢ τῶν καλῶν ἡμινήρων (= ἡμινεάρων, *half-fresh* only; i. e., *half-salted*) ἢ τῶν ταριχηρῶν σιλούρων. *Athen.*, iii., 118.

ταρῑχευθείς, prop., salted, or *pickled, embalmed.* Plato uses this participle in speaking of the process followed by the Egyptians in the preservation of dead bodies: Συμπεσὸν γὰρ τὸ σῶμα καὶ ταριχευθέν, ὥσπερ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ταριχευθέντες ὀλίγου ὅλον μένει ἀμήχανον ὅσον χρόνον. *Plat.*, *Phædr.*, 80, c. Herodotus has preserved to us a valuable detail of the course pursued by the Egyptians in embalming bodies. It appears that salt was one of the chief ingredients employed for this purpose: Ταῦτα δὲ ποιήσαντες ταριχεύουσι νίτρῳ κρύψαντες ἡμέρας ἑβδομήκοντα. *Herodot.*, ii., 86. Almost every ancient nation practiced the art of embalming; and it is given as a proof of the skill of the Egyptians in this art, that their mummies, and those of the Guanches, ancient inhabitants of the Canary Islands, are the only ones, according to some historians of Egyptian origin, that have come down to us through a series of ages. But it may be presumed that the influence of climate has not been the least considerable in effecting the wonderful preservation of these mummies.

τάρῑχος, εος (τό), ordinarily, *salt* or *cured fish, salt meat:* Ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ τάριχος ὤνιον. *Aristoph.*, *Equit.*, 1247. It is used by Herodotus for an *embalmed body*, mummy: Ὅτι καὶ τεθνεὼς καὶ τάριχος ἐὼν, δύναμιν πρὸς θεῶν ἔχει τὸν ἀδικέοντα τίνεσθαι. *Herodot.*, ix., 119.

60.

ἄλφιτον, ου (τό): few words have given more occasion to etymological controversy than ἄλφιτον: if it is not of Eastern origin, the most probable opinion is that which derives it from ἄλφος, white, or from ἄλφειν, primitive of ὠφελεῖν, to be useful, to nourish; acc. to the Greek grammarians, it comes from ἄλφω, to find, and signifies *invention*, a name applied by the ancient Greeks to *barley*, to which Homer gives the epithet of *sacred*, and which was the staple food of primitive times; *grains of barley* bruised or pounded, or broken small, after having been roasted; sometimes a coarse sort of meal with which meats of different kinds were covered, and even wine and other beverages: Ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν. *Il.*, xi., 640. By mixing water with it, it was made into a paste or flour-pudding (thick-milk, Angl.), or by drying it at the fire, into a kind of cake, originally used instead of bread. In process of time, by means of hand-mills, a finer meal was produced. We see an indication of this progress first in the Odyssey: Εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς. *Od.*, ii., 355. Subsequently, and only in the plural, ἄλφιτα, *barley-meal:* Θρέψονται δὲ ἐκ μὲν τῶν κριθῶν ἄλφιτα σκευαζόμενοι, ἐκ δὲ τῶν πυρῶν ἄλευρα. *Plat.*, *Pol.*, ii., 379, b. By ext., the bread made of it: Ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ. *Aristoph.*, *Plut.*, 763.

ἄλφι, Epic, by apocope, from ἄλφιτον: Ἄνωγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδωρ δοῦναι μίξασαν πιέμεν γλήχωνι τερείνῃ. *Hymn. Cer.*, 208.

ἄλευρον, ου (τό), fr. ἀλεύειν, prop., that which comes from grinding; hence meal of all kind of grains, and pulse; but, acc. to some grammarians, specially *flour* of *wheat, wheat-meal;* which is plainly its meaning in Herodotus, Plato, and Xenophon: Ἄλευρά τε καὶ ἄλφιτα ἐποίευν πάντες ἐπὶ μῆνας συχνούς. *Herodot.*, vii., 119. In Homer this word is not found except under the Epic form ἄλειαρ, ατος (τό), in the plural only: Ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο . . . τῇσιν δώδεκα πᾶσαι ἐπεῤῥώοντο γυναῖκες ἄλφιτα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα. *Od.*, xx., 107. It is worthy of remark that this word only occurs in the Odyssey and consequently indicates an advance in the art of preparing corn. The meaning of the words ἄλφιτον, ἄλευρον, and κρίμνον, in Hippocrates is thus explained by Galen himself: Ἄλφιτα οὐ μόνον τὰ ἀπὸ τῶν κριθῶν οὕτως καλεῖται· ἔν τε γὰρ τῷ πρώτῳ τῶν γυναικείων ἄλφιτα πύρινα εἴρηται· ἐν δὲ τῷ περὶ νούσων δευτέρῳ τῷ μείζονι καὶ φακῶν καὶ ὀρόβων πεφρυγμένων· ἄλφιτα τοίνυν, παντὸς ἀληλεσμένου καρποῦ τὸ σύμμετρον τῷ μεγέθει θραῦσμα ὀνομάζεται. Τὰ μὲν γὰρ μείζω κρίμνα, τὰ δὲ ἐλάττω ἄλευρα. *Galen.*, *Exeg.*, 83.

ἀκτή, ῆς (ἡ), fr. ἄγνυμι, feminine adj. used substantively by the poets, with the ellipse of κριθή: or better, acc. to Heyne, of ἐδωδή, *barley bruised* or *ground:* Ἀνδρὶ δέκ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας ὃς θνητός τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτήν. *Il.*, xiii., 322. Sometimes with ἄλφιτον, *coarse barley-meal:* Παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτήν. *Il.*, xi., 631.

ἄλητον, ου (τό), a form often used by Hippocrates in the sense of ἄλευρον, and of the same family, *wheat-flour:* Διδόναι . . . ἄλητον ὡς ἰσχυρότερον τούτων. *Hippocr. de Affect.*, 632.

γῦρις, εως (ἡ), *fine flour, flos farinæ, pollen:* Οἱ δὲ ἐκ γύρεως ἄρτοι γινόμενοι κακοχυλώτεροί τέ εἰσι, καὶ ὀλιγοτροφώτεροί τε. *Athen.*, iii., 115, d.

κρίμνον, ου (τό), fr. κρίνω, always in the plural, κρίμνα, grains of wheat or barley, coarsely bruised or crushed, and just passed through the sieve, *cremor;* thus, acc. to Galen's explanation, Hippocrates calls κρίμνα ἀλφίτου τὰ ἁδρομερέστερα τῶν ἀλφίτων. *Galen.*, *Exeg.*, 95, κρίμνα ἀλφίτου.

οὐλαί, ῶν (αἱ), acc. to the grammarians, Ion. and poet. for ὅλαι, fr. ὅλος, whole, by ellipse of κριθαί, *barley;* but Buttmann derives it from ἀλέω, *to grind*, from its analogy with the Latin *mola; grains of barley whole*, with merely the husk off, and mixed with grains of salt, which were thrown upon the altar, or

behind the horns of the victims in sacrifices. Acc. to Eustathius, this practice took place in commemoration of the discovery of the use of barley, the earlier food of man: Ἑτέρη δ' ἔχεν οὐλὰς ἐν κανέῳ. *Od.*, iii., 441.

οὐλοχύται, ῶν (αἱ), fr. ὅλος and χυτός, prop., *grains of barley thrown* or *for throwing*, differing from the preceding, οὐλαί, but which can not signify the act itself of sprinkling the barley, as has been pretended: *the sacred barley* in the Homeric sacrifices: Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο. *Il.*, iii., 458. By ext. it is also used for the vessels themselves, or baskets which contained the sacred barley: Γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο. *Od.*, iii., 444.

πάλη, ης (ἡ), *finest sifted flour, flos farinæ, pollen*, acc. to Eustathius: acc. to the ancient grammarians, it was especially the finest wheat-flour, but it is found several times in Hippocrates used in a more general sense: Ἢ σίδην ("*a peach*," Pillon; al. *a pomegranate*) ἑψῆσαι, καὶ περιλέψαι καὶ τὰ ἔνδον τρίβειν ἐν οἴνῳ μέλανι ξὺν πάλῃ ἀλφίτου πιεῖν. *Hippocr. de Mulier. Morb.*, ii., 667, 33.

παιπάλη, ης (ἡ), reduplicated form of πάλη, and more common, *flos farinæ, pollen, fine meal:* Μὰ τὸν Δί', οὐ ψεύσει γέ με, καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι. *Aristoph.*, *Nub.*, 262. Φύλλα μήκωνος καὶ σιδία σὺν παιπάλῃ κριθίνῃ ἐπιτίθετι. *Galen. de Remed. Parab.*, ii., 4.

πασπάλη, ης (ἡ), used only fig., *the least possible thing, the smallest thing:* Ὕπνου δ' ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην. *Aristoph.*, *Vesp.*, 91.

παιπάλημα, ατος (τό), used only fig. for that which is the finest and most subtle possible: Πυκνότατον κίναδος, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον (*a fellow made up of subtlety*). *Aristoph.*, *Av.*, 430. The poet. form πάλημα, of a later period, is found only in Nicander: Ἄλλοτε δὲ σπέραδος κνίδης μυλοεργέϊ μίσγων τερσαίνοις ὀρόβοιο παλήματι. *Nicandr.*, *Alex.*, 551.

πίτυρον, ου (τό), *bran:* Νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα. *Theocr.*, ii., 33. Τὸ δὲ πίτυρον σὺν ὄξει δριμεῖ ἑψηθὲν λέπρας ἀφίστησι καταπλασσόμενον θερμόν. *Dioscor.*, *Mater. Med.*, ii., 107.

σεμίδαλις, εως (ἡ), Vossius derives this word from the Phœnician *semid*, which is found in all the Oriental languages, as well as at the present time in some languages based upon the Latin, which have taken it from the Latin *similago*. This, acc. to Coray, is the origin of the French SEMOULE. Ménage rejects this etymology; but these changes of signification for analogous words are not uncommon in languages. The finest meal, *fine flour; flos farinæ*. Coray thinks that with the ancients σεμίδαλις was the finest *wheat*-flour, and παιπάλη the finest *barley*-flour: Εἴρηται ὅτι σεμίδαλις καὶ χόνδρος ἑφθὸς ἰσχυρὰ καὶ τρόφιμα. *Galen. de Aliment.*, i., 6.

σίλιγνις, εως (ἡ), a modern word, which Vossius properly considers to be of Hebrew origin, but formed immediately from the Latin *siligo*, which is scarcely probable; it has been unskillfully confounded, as to meaning, with σεμίδαλις ["*fine meal* of the *spring-wheat* (*siligo*), finer than the σεμίδαλις, which was previously used by the Greeks." Jacobitz and Seiler. So Pape, and Liddell and Scott]: Ἀλλ' ἡ μὲν σεμίδαλις Ἑλληνικόν τε καὶ παλαιὸν ὄνομά ἐστιν, σίλιγνις δὲ οὐχ Ἑλληνικὸν μέν, ἑτέρως δὲ αὐτὴν ὀνομάζειν οὐκ ἔχω. *Galen. de Aliment.*, i., 2.

χόνδρος, ου (ὁ), prop., *grain;* hence *grain* or *groats of spelt* or *wheat, alica*, and by ext., the kind of *broth* or *porridge* that was made of it: Καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα, χόνδρον λείχειν, χλαῖναν μαλακήν. *Aristoph.*, *Vesp.*, 737. Ἐὰν δέ τι διδόναι θέλῃς κομιδῆς ἕνεκα, διδόναι χόνδρον ἢ πτισάνην πυρίνην (*If you wish to give him any thing to strengthen him, give him alica* [or groats] *or a decoction of wheat*). *Hippocr. de Affection.*, i., 527.

ὠμὴ λύσις or ὠμήλυσις, εως (ἡ), prop., *raw, uncooked meal*, the name given by Galen to *barley-meal:* Τὸ μὲν σηπόμενον αὐτὸ κατέπλασα διὰ κονίας στακτῆς καὶ ὠμῆς λύσεως, οὕτω δ' ἴσθε με καλοῦντα τὸ κρίθινον ἄλευρον. *Galen. de Compos. Medic. per Gener.*, iii., 711.

61.

ἅμα, adverb of time, *at the same time:* Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιϊν μάστιγας ἄειραν. *Il.*, xxiii., 362. Καὶ ὁ Κῦρος λαβὼν ἐδίδου τε ἅρας τοῖς παισί, καὶ ἅμα ἔλεγεν. *Xen.*, *Cyr.*, i., 4, 11. Sometimes it is used as a preposition with the dative; but there is then an ellipse of the preposition σύν, which is sometimes expressed: Καὶ εἴ τινες σὺν τοῖς περὶ αὐτοὺς ἱππεῦσιν ἅμα θηρῷεν, φθονοῦντες αὐτοῖς δῆλοι ἦσαν. *Xen.*, *Cyrop.*, viii., 8, 7.

ὁμοῦ, adverb of place, *at the same place*, together: Οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένῃ τανυπέπλῳ . . . τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην. *Od.*, xv., 364. Ἐκ δὲ τούτου πᾶν ὁμοῦ ἐγένετο τὸ Ἑλληνικόν, καὶ ἐσκήνησαν αὐτοῦ. *Xen.*, *Anab.*, iv., 2, 22. Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς. *Il.*, i., 61. But it may be said that there is associated here with the notion of identity of time, that of place also; as also in this passage of Sophocles: Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. *Soph.*, *Œd. R.*, 4.

62.

ἁμαρτάνειν, acc. to some, from the ancient μέρω, *to take;* more probably from μέρος or μείρω, acc. to Buttmann (*Lexil.*, i., 137); *not to reach* (hit) the mark, *to miss:* Ὄρνιθος μὲν ἅμαρτε· μέγηρε γὰρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων. *Il.*, xxiii., 865. Ἢν δὲ ἁμαρτάνῃς τοῦ καιροῦ. *Hippocr. de Affect.*, 528. Fig., *to mistake, to err:* Ἄνδρες ξύμμαχοι ἀνθρώπινον τὸ γεγενημένον πάθος· τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν ἀνθρώπους ὄντας, οὐδέν, οἶμαι, θαυμαστόν. *Xen.*, *Cyr.*, v., 4, 19. Sometimes it stands in connection with a *person* [or *personified object*] governed by a preposition, in the same fig. sense, for *sinning, doing wrong* (to miss one's duty, fail in it): Αἰδούμενοι καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους παύσασθε ἁμαρτάνοντες εἰς τὴν πατρίδα. *Xen.*, *Hellen.*, ii., 4, 21. [Also used *absolutely* in this sense: ἁμαρτάνειν ἑκουσίως, ἀκουσίως, etc.]

ἀφαμαρτάνειν, prop., *to shoot wide of the mark, to be deceived in one's calculation, plan*, etc.: Ἔσται ὁ πόλεμος πρὸς ἄνδρα ὃς φρόνιμος μὲν οὕτω στρατηγός ἐστιν, ὡς ὅσα λανθάνειν καὶ ὅσα φθάνειν καὶ ὅσα βιάζεσθαι ἐπιχειρεῖ οὐ μάλα ἀφαμαρτάνει. *Xen.*, *Hellen.*, vi., 1, 15.

διαμαρτάνειν, prop., *to miss the way*, to miss reaching a particular point, prop.: Οἱ δὲ καὶ ἀπέθανον διαμαρτόντες τῶν ἐξόδων. *Xen.*, *Anab.*, vii., 4, 13. And fig., *to be deceived* or *disappointed:* Καὶ τῶν ἐλπίδων ἁπασῶν διημαρτηκότες. *Isocr.*, *Paneg.*, 26.

ἐξαμαρτάνειν, very seldom prop., *to miss an aim; to aim a blow unsuccessfully:* Παίειν τοὺς ἐναντίους δεήσει οὐδὲν φυλαττομένους, μή τι παίσαντες ἐξαμάρτωμεν. *Xen.*, *Cyr.*, ii., 1, 12. Almost always fig., *to sin:* Οὐκ ἐσθ' ὅ τι τούτου ἀσεβέστερόν ἐστιν οὐδ' ὅ τι χρὴ μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι πλὴν εἰς θεοὺς καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἐξαμαρτάνειν. *Plat.*, *Min.*, 318, e.

ἀβροτάζειν, Epic derived from the Aorist, ἀμβροτεῖν, in Homer, *to get separated* from any one, to *lose* him: Αἰ θι μένειν μήπως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιϊν. *Il.*, x., 65.

ἀδικεῖν (ἄδικος), prop., *to be unjust; to act unjustly* [ἀδικεῖν εἴς or περί τινα· ἀδικ. τινά τι or περί τινος]: Ἐγὼ γὰρ δὴ οἶμαι καὶ ἐμὲ καὶ σὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι κάκιον ἡγεῖσθαι. *Plat.*, *Gorg.*, 473, a. Hence, *to be in fault, to be wrong, to be guilty:* Ἀδικεῖ Σωκράτης θεοὺς οὐ νομίζων. *Plat.*, *Apol.*, 27, a.

ἀλιταίνειν, acc. to Eustathius, of the same signification with ἁμαρτάνειν; acc. to the Etym. Magn., it comes from ἄλη; to go out of the right way, *to wander;* hence, fig., *to sin against, to offend:* Ἐκ γὰρ δή μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν. *Il.*, ix., 375.

ἀμοιρεῖν (ἄμοιρος), prop., not to have a share in, not to partake in, *expertem esse:* hence, *to be wanting in:* Ὁ μὲν Εὔδωρος οὐδετέρους ἀμοιρεῖν οἴεται τοῦ εἰκότος (*are wanting in all probability*). *Plut. de Gener. Anim.*, ii., 1240, 2.

ἀμπλακεῖν, syn. of ἁμαρτάνειν, and ἀποτυγχάνειν, in Pindar and the tragedians, *to lose, to be deprived of:* Ὅστις ἀρίστης ἀπλακὼν ἀλόχου τῆσδ' ἀβίωτον τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει. *Eurip.*, *Alc.*, 240. Γνώσει γὰρ αὖθις ἀμπλακών· ἐμοὶ πιθοῦ. *Eurip.*, *Hippol.*, 892.

ἀποτυγχάνειν, fig., 1, *not to succeed, to be unsuccessful:* Πλείστους γὰρ καὶ μεγίστους ἀγῶνας ἠγωνισμένοι κατὰ θάλατταν ἐλάχιστα μὲν ἀποτετυχήκατε, πλεῖστα

δὲ κατωρθώκατε. *Xen.*, *Hellen.*, vii., 1, 2. 2, *To lose:* Ἀλλὰ πάντων τούτων διαμαρτάνοντες τῶν τε ἀγαθῶν ἀποτυγχάνουσι καὶ τοῖς κακοῖς περιπίπτουσι. *Xen.*, *Memor.*, iv., 2, 27.

ἀτυχεῖν, prop., *not to hit the mark;* hence *not to obtain, to lose:* Καὶ ἄλλα ὅσα ἂν βούλῃ, λέγων πρὸς ἐμέ, οὐκ ἀτυχήσεις. *Xen.*, *Cyr.*, i., 3, 12.

πλημμελεῖν, prop., *to offend* against the rules of *melody* in music; hence fig., *to commit faults:* Οἷς οἱ ἐπιστάμενοι χρῆσθαι καὶ τὰ ἴδια καὶ τὰ κοινὰ καλῶς πράττουσιν, οἱ δὲ μὴ ἐπιστάμενοι ἀμφοτέρωθι πλημμελοῦσιν. *Xen.*, *Memor.*, iii., 4, 12.

ὑπερβαίνειν, *to go* or *get over*, *to clear* (an intervening obstacle, etc.), to go over to the other side: Κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἑλιξάμενος καθ' ὅμιλον τεῖχος ὑπερβαίνειν. *Il.*, xii., 467. Fig., *to transgress, violate:* Ὅτε κέν τις ὑπερβήῃ καὶ ἁμάρτῃ. *Il.*, ix., 501. Ὑπερβάντες τὸν τῶν ἀναγκαίων ὅρον. *Plat.*, *Polit.*, ii., 373, d. (Θεῶν) τὰς πίστεις ὑπερβάς. *Dem. in Epistol.*, 153.

63.

ἄμπελος, ου (ἡ), *plant of the vine, vine*, the tree: Διασκοπῶν ἥδομαι τὰς Λημνίας ἀμπέλους εἰ πεπαίνουσιν ἤδη. *Aristoph.*, *Pac.*, 1161.

ἀμπελών, ῶνος (ὁ), ground planted with vines, *vineyard:* Ἡ πεῖρα ἐδίδαξε χρήσιμον εἶναι μηδὲν σπείρειν ἐν τοῖς ἀμπελῶσι· παραιρεῖται γὰρ τὴν τροφὴν τῶν ἀμπέλων τὰ σπειρόμενα, καὶ ἡ σκιὰ βλάπτει. *Geopon.*, v., 11, 1.

ἀμπελίς, ίδος (ἡ), *little vine:* Πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρόν. *Aristoph.*, *Acharn.*, 994.

ἡμερίς, ίδος (ἡ), *cultivated vine:* Καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄσχον. *Aristoph.*, *Acharn.*, 997.

ἀναδενδράς, άδος (ἡ), *vine which clings to trees, climbing vine:* Αἱ ἀναδενδράδες τοῖς πᾶσι χρησιμώτεραι· καὶ γὰρ καὶ καλλίονα τὸν οἶνον, καὶ μονιμώτερον καὶ γλυκύτερον ἀποτελοῦσι. *Geoponic.*, iv., 1.

οἰνάνθη, ης (ἡ), prop., *blossom of the vine*, poet., *fruit of the vine:* Οἴνα θ' ἃ καθαμέριον στάζεις τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυν. *Eur.*, *Phœn.*, 236. In Dioscorides, *blossom of the wild vine:* Οἰνάνθη καλεῖται ὁ τῆς ἀγρίας ἀμπέλου καρπός, ὅταν ἀνθῇ. *Dioscor.*, v., 5.

οἰνάς, άδος (ἡ), acc. to Hesychius, ground planted with the vine; *the vine* itself in Athenæus: Ἐξ οὗ βοτρυόεσσ' οἰνὰς ὑποχθόνιον πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῷ ἐπτύξατο πήχει. *Ion. ap. Athen.*, 447.

οἴνη, ης (ἡ), an old word, having the same meaning with the ancient Greeks as *ἄμπελος*, *vine:* Τούτου δ' Οἰνεὺς ἐγένετο, κληθεὶς ἀπὸ τῶν ἀμπέλων· οἱ γὰρ παλαιοὶ Ἕλληνες οἴνας ἐκάλουν τὰς ἀμπέλους. *Hecatæus ap. Athen.*, 35. Οἱ δ' ἐτρύγων οἴνας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες. *Hesiod.*, *Scut.*, 292.

οἰνόπεδον, ου (τό), neuter of the adjective *οἰνόπεδος*, used substantively, ground planted with the vine, *vineyard:* Τὸ μὲν ἥμισυ οἰνοπέδοιο. *Il.*, ix., 579.

64.

ἀναγκάζειν (*ἀνάγκη*), *to reduce to the necessity* (of doing any thing), *to oblige, force, compel*, is used only of animated beings, and principally figuratively: Ὁ πατὴρ ἐπιμελούμενος ὅπως ἀνὴρ ἀγαθὸς γενοίμην ἠνάγκασέ με πάντα τὰ Ὁμήρου ἔπη μαθεῖν. *Xen.*, *Sympos.*, 3, 5. Plato uses it in a philosophic sense, *to compel assent* to certain reasoning, *to convince* by argument: Ὅτι μὲν τοίνυν ἀθάνατον ψυχή, καὶ ὁ ἄρτι λόγος καὶ οἱ ἄλλοι ἀναγκάσειαν ἄν. *Plat.*, *Pol.*, x., 611, b.

ἐξαναγκάζειν, to drive away with violence, *to use violence in driving away:* Τὴν ἀργίαν πληγαῖς ἐξαναγκάζουσιν. *Xen.*, *Memor.*, ii., 1, 16. [But also, and more commonly, a *strengthened* ἀναγκάζω.]

βιάζεσθαι (*βία*), *to use violence, to drive with violence, to force*, is also used in speaking of things: Εἴ τις βιάζοιτο ναῦς (*if any ship should be compelled to fly*). *Thuc.*, vii., 38. [Very often in *mid.* either with *acc.:* βιάζεσθαί τι, *to force* or *carry by force*, βιάζεσθαι τὸν ἔκπλουν, *to force their way out;* of ships: or absol., *to behave violently;* also βιάζεσθαι, *to force one's way;* e. g., εἴς τι, *to* or *into any thing;* and βιάζομαι ποιεῖν τι, *I strain every nerve to accomplish any thing.* βιάζεσθαι δρόμῳ, *cursu contendere.*]

παραβιάζεσθαι, compound of the preceding word, found in more modern authors only; prop. in Polybius, *to force* an intrenchment: Παραβιασάμενοι τὸν μεταξὺ χάρακα τῶν πολεμίων εἰσέφρησαν εἰς τὴν πόλιν. *Polyb.*, xxii., 10, 7. Fig. in Plutarch: Τὴν αἵρεσιν αὐτῶν ἐλέγχομεν τὰς κοινὰς ἐκστρέφουσαν ἡμῶν καὶ παραβιαζομένην ἐννοίας. *Plut. de Commun. Notit.*, ii., 1073, c.

65.

ἀναίτιος (ὁ, ἡ), fr. ἀ and *αἴτιος*, *one that is not the cause* of any thing: Ἕκτορ· ἐπεί τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι. *Il.*, xiii., 775.

ἄκακος (ὁ, ἡ), one that does no evil, *not evilly-disposed, without guile, simple, harmless:* Καὶ προσποιούμενος ἄκακος εἶναι, ἐξηπάτησε τοὺς δικαστάς. *Demosth. in Euerg.*, 1153, 10. In the Septuagint, *innocent, gentle:* Ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι. *Jerem.*, xi., 19.

ἄμεμπτος (ὁ, ἡ), *irreproachable:* Οὐκ ἀμέμπτους μόνον, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐδείξατε. *Dem. de Coron.*, 63.

ἀμύμων, ονος (ὁ, ἡ), *without reproach*, hence *perfect, accomplished*, epithet given in the Iliad to heroes, and to Andromache: Ἕκτωρ δ' ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν. *Il.*, vi., 374.

ἀμώμητος (ὁ, ἡ) *irreproachable:* Βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο. *Il.*, xii., 109.

ἄμωμος (ὁ, ἡ), synon. of ἀμύμων, but more recent, in Theocritus: Τᾶν οὐδ' ἄν τις ἄμωμος, ἐπεί χ' Ἑλένᾳ παρισωθῇ. *Theocr.*, 18, 25.

ἀναμάρτητος (ὁ, ἡ), *one who has not erred, offended, one who is not in the wrong:* Ὅτι μὲν τοίνυν ὁ Χαρίδημος οὔτε τῶν ἀναμαρτήτων ἐστὶ πρὸς ὑμᾶς οὔτε τῶν ἵνα μή τι πάθωσι ταῦτα εὑρισκομένων, ἐάσω. *Dem. in Aristocrat.*, 661, 25.

ἀνέγκλητος (ὁ, ἡ), *one against whom there is no complaint*, or, *whom none can accuse:* Τῶν τε γραφέντων περὶ Ἁρπάλου μόνα τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα ἀνέγκλητον πεποίηκε τὴν πόλιν. *Dem.*, *Epist.*, 2, 1470, 22.

ἀνεξέλεγκτος (ὁ, ἡ), one who is not or can not be convicted of wrong, *free from reproach:* Ὅτι τὸν κατηγορήσοντα τῶν ἄλλων καὶ πάντας κρινοῦντα αὐτὸν ἀνεξέλεγκτον ὑπάρχειν δεῖ. *Dem. in Aristog.*, 782, 3.

ἀνεπιτίμητος (ὁ, ἡ), who is not or can not be taxed, censured, or blamed, *blameless:* Διὸ δεῖ σέ τε τῶν ἐπαινων ἄξιον εἶναι δόξαντα κἀμὲ τῆς σῆς φιλίας ἀνεπιτίμητον εἶναι. *Dem.*, *Erotic.*, 1417, 12.

ἀνεπίκλητος (ὁ, ἡ), *one who is not called* into judgment, or *accused:* Ὡς δ' αὔτως ἑκάστῳ τῶν ἄλλων ἀρχόντων ἀνεπίκλητον αὐτὸν ὄντα, ἐπιμελεῖσθαι καὶ τῶν ὑφ' αὐτῷ ἀρχόντων. *Xen.*, *Cyr.*, ii., 1, 16.

ἀνεπίληπτος (ὁ, ἡ), *irreprehensible:* Οἳ δ' ἂν αὖ ἐν τοῖς τελείοις διαγένωνται ἀνεπίληπτοι, οὗτοι τῶν γεραιτέρων γίγνονται. *Xen.*, *Cyr.*, i., 2, 15.

66.

ἀναλγής (ὁ, ἡ), ἀ and *ἄλγος*, prop., *without pain:* Οὐκ ἄτρωτός ἐστιν οὐδ' ἄνοσος, οὐδ' ἀναλγής, ἄφοβος δὲ μένει καὶ ἄλυπος. *Plut. de Stoic. Dict.*, ii., 1057, d. Fig., *insensible:* Ἀναλγὴς μὲν γὰρ ὁ ἀναιδὴς πρὸς τὸ αἰσχρόν. *Plut. de Dysop.*, ii., 528, d.

ἀνάλγητος (ὁ, ἡ), an older form than *ἀναλγής*, used prop., but oftener fig., *of little* or *no feeling, indifferent, insensible;* hence *cruel:* Ὤμοι ἀναλγήτων δισσῶν ἐθρόησας ἄναυδον ἔργον Ἀτρειδᾶν. *Soph.*, *Aj.*, 960. Τῇ τε αὐτῇ ζημίᾳ ἀξιώσατε ἀμύνασθαι, καὶ μὴ ἀναλγητότεροι οἱ διαφεύγοντες τῶν ἐπιβουλευσάντων φανῆναι. *Thuc.*, iii., 40.

δυσάλγητος (ὁ, ἡ), found only used fig., *insensible, barbarous:* Δυσάλγητος γὰρ ἂν εἴην, τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἕδραν. *Soph.*, *Œd. R.*, 12.

67.

ἀνάμνησις, εως (ἡ), action of recalling to one's *own* mind, *recollection*: *Ἡμῖν ἡ μάθησις οὐκ ἄλλο τι ἢ ἀνάμνησις τυγχάνει οὖσα. Plat., Phædr.*, 72, d.

ὑπόμνησις, εως (ἡ), action of recalling to the mind of another; of *reminding* another: *Οὔκουν μνήμης, ἀλλ' ὑπομνήσεως φάρμακον εὗρες. Plat., Phædr.*, 275, a.

68.

ἀνατέλλειν, to rise, in speaking of the heavenly bodies appearing in the horizon, though used of the sun only, acc. to the grammarians; it is found however in Plato applied to the moon: *Ἀνατέλλοντός τε ἡλίου καὶ σελήνης, καὶ πρὸς δυσμὰς ἰόντων. Plat., Legg.*, x., 887, e.

ἐπιτέλλειν, to rise, is said only of the other heavenly bodies, when they appear in the horizon [especially of the *cosmical* rising of the constellations that mark the seasons]: *Τότ' ἀστὴρ Ἀρκτοῦρος προλιπὼν ῥόον Ὠκεανοῖο πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται. Hesiod., Oper.*, 564. The poets often disregard this distinction; thus in an Homeric hymn, *ἐπιτέλλειν* is used of the sun: *Ἠελίοιο νέον ἐπιτελλομένοιο. Hom., Hymn. Merc.*, 371. And Theocritus has: *Ἆμος δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες. Id.*, 13, 24.

69.

ἀνατολή, ῆς (ἡ), is the *rising* of the sun only, according to the grammarians; it is used however in Plato of all the heavenly bodies: *Δύσεώς τε καὶ ἀνατολῆς ἡλίου καὶ τῶν ἄλλων ἄστρων. Plat., Politic.*, 269, a. Sometimes by itself elliptically: = *the east* (as in French, *le levant, l'orient*): *Ἀπ' ἀνατολᾶς ἐπὶ δύσιν. Tim., Locr.*, 96, d. Oftener in the plural: *Ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν ὡς πρὸς τὰς δύσεις. Polyb.*, iii., 37, 6.

ἐπιτολή, ῆς (ἡ), the [*cosmical*] *rising* of a star or constellation: *Οἱ θύννοι καὶ ξιφίαι οἰστρῶσι περὶ Κυνὸς ἐπιτολήν. Aristot., Hist. Anim.*, viii., 19. More elegantly in the plural: *Καὶ ἐπειδὴ πᾶν ἐξείργαστο περὶ Ἀρκτούρου ἐπιτολάς. Thuc.*, ii., 78. This distinction, perhaps observed by the ancient writers, was disregarded by those that followed, as is shown by the quotation already given from Plato, and by that which follows from Aristotle, who also uses *ἀνατολή* of the constellations: *Διὸ περὶ Ὠρίωνος ἀνατολὴν μάλιστα γίνεται νηνεμία. Aristot., Meteorol.*, ii., 5, 2. According to others (*Schol., Arat.*, 137) *ἀνατολή* is the rising of a whole constellation, and *ἐπιτολή* that of the principal star in it, e. g., of *Arcturus* in Bootes, or of the Pleiades in Taurus; according to others, again, *ἐπιτολή* was used of a constellation that rose directly after the rising of another.

70.

ἀνδρεία or *ἀνδρία, ας (ἡ)*, fr. *ἀνήρ*, answers to the meaning of *fortitudo*, although its formation is analogous to that of *virtus* in Latin; *masculine* or *manly strength*; hence, only fig., *moral strength, courage*, thus defined by Plato: *Ἀνδρία ἕξις ψυχῆς ἀκίνητος ὑπὸ φόβου. Defin.*, 412, a. And by Aristotle: *Περὶ φόβους καὶ θάρρη ἀνδρία μεσότης. Aristot., Ethic. Nic.*, ii., 7.

ἀνδρειότης, ητος (ἡ), fr. *ἀνδρεῖος*, prop., *manhood, virilitas, nature* or *character of man*, courage: *Οὐ γὰρ δόξης ὁρῶ δεομένους ὑμᾶς εἰς ἀνδρειότητα, ἀλλὰ σωτηρίας. Xen., Anab.*, vi., 5, 14.

ἀνδραγαθία, ας (ἡ), compound of *ἀνήρ*, the formation of which is more modern: according to grammarians, *ἀνδρεία* is physical strength, and *ἀνδραγαθία*, moral strength. But the justice of this observation may be doubted, and the passages of such authors as have used these two words suggest other differences: *ἀνδραγαθία* seems rather to indicate a good quality of a practical character, *disposition* or *conduct of a man of noble spirit*, sometimes as shown particularly in war, in Xenophon, *bravery, courage*: *Οὔ ἕνεκά φημι χρῆναι νῦν ἐπιτεθῆναι ἡμᾶς εἰς ἀνδραγαθίαν, ὅπως τῶν τε ἀγαθῶν ᾖ ἄριστον καὶ ἥδιστον ἀπολαύσωμεν. Xen., Cyr.*, iii., 3, 55. Sometimes, in a more extended sense, *the disposition of a good man*, virtue generally, in Xenophon and Isocrates: *Καὶ ταύτας προειλόμην τῶν ἡδονῶν οὐ τὰς ἐπὶ τοῖς ἔργοις μηδεμίαν τιμὴν ἐχούσας, ἀλλὰ τὰς ἐπὶ ταῖς δόξαις ταῖς δι' ἀνδραγαθίαν γινομένας. Isocr., Nicocl.*, 85. It has been used in the plural by more modern authors, in a sense more resembling that of *ἀνδραγάθημα*: *Εἰ δ' ὕστερον ταῖς ἀνδραγαθίαις ὑπερβάλοντο τὰς ἀτιμίας, εἰς τὴν προϋπάρξασαν παῤῥησίαν ἀποκαθίστα. Diod. Sic.*, i., 78.

ἀνδραγάθημα, ατος (τό), verbal of *ἀνδραγαθέω*, and of more modern formation, *courageous act*, noble action, exploit, great deed or *achievement*: *Ἐν δὲ ταῖς τιμαῖς τῶν ἀνδραγαθημάτων δαψιλὴς φαινόμενος περὶ τὰς τιμωρίας ἐμετρίαζε τῶν ἁμαρτημάτων. Plut., Sertor.*, 10.

71.

ἄνεμος, ου (ὁ), fr. *ἄημι, wind*, in general: *Εἰσὶ δέ τινες οἵ φασι τὸν καλούμενον ἀέρα, κινούμενον μὲν καὶ ῥέοντα ἄνεμον εἶναι. Arist., Meteor.*, i., 13, 2.

αὔρα, ας (ἡ), fr. *ἄημι*, prop., the morning wind or gale, *soft wind*: *Τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὖραι καὶ πόντος ἀπήμων. Hesiod., Oper.*, ii., 288. It is also found in the prose writers: *Καὶ εἰ μὲν αὔρα φέροι, θέοντες ἅμα ἀνεπαύοντο. Xen., Hellen.*, vi., 2, 17.

μαψαῦραι, ῶν (αἱ), light winds, in Hesiod: *Αἱ δ' ἄλλαι μαψαῦραι ἐπιπνείουσι θάλασσαν. Hesiod., Theog.*, 872. According to the Scholiast, Hesiod gives this name to the winds called by the Greeks *Καικίας*, which blows from the beginning of the summer according to Aristotle (*Meteor.*, ii., 6), and *Θρακίας*, or the Thracian wind.

ἀήτης, ου (ὁ) (ἄημι), prop., *that which blows*, in poetry: *Ὄρσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας. Il.*, xiv., 254. By ext., or by ellipse of *ἀνέμου* or *ἀνέμων*, it is used for the *wind* itself: *Οἱ γὰρ ποιηταί που τὰ πνεύματα ἀήτας καλοῦσιν. Plat., Crat.*, 410, b. *Εἰσόκε ναυτέων θυμὸς ἐποτρύνῃ καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται. Od.*, ix., 139.

ἀϋτμή, ῆς (ἡ), breath, air, wind from the bellows: *Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων παντοίην εὔπρηστον ἀϋτμὴν ἐξανιεῖσαι. Il.*, xviii., 471. Exhalation, *vapor, odor*: *Ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή.* Il., xiv., 174.

οὖρος, ου (ὁ). favorable wind, wind right *astern*: *Εἵματά τ' ἀμφιέσω, πέμψω δέ τοι οὖρον ὄπισθεν. Od.*, v., 167. *Ἀλλ' ὥσπερ ἐν νηῒ διαπονεῖσθαι, ἕως ἂν εἰς οὖρον καταστῶσιν. Xen., Hellen.*, ii., 3, 31.

πνεῦμα, ατος (τό), fr. *πνέω*, prop., *breath* (puff of wind), *breath* (respiration): *Πνεύματα ἀνέμων ἐμπίπτοντα. Herodot.*, vii., 16. *Ἔστι δὲ πνεῦμα ῥύσις συνεχὴς ἐπὶ μῆκος ἀέρος. Aristot., Meteor.*, iv., 9, 33. By ext., or rather by ellipse of *ἀνέμου*, the *wind* itself, both in prose and poetry: *Ἣν αἰεὶ κατὰ πρύμναν ἱστῆται τὸ πνεῦμα. Thuc.*, ii., 97. *Δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε στένοντα πόντον. Soph., Ajac.*, 674.

πνοή, ῆς (ἡ), verbal of *πνέω*, but more ancient than *πνεῦμα*, in use as early as Homer, and in the poets only: *Τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσι παντοίων ἀνέμων. Il.*, xvii., 55. The *wind* itself: *Παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα, κοπτομένη πνοιαῖς. Theocr., Id.*, xxii., 16. [It occurs in *Plat., Crat.*, 419, D, only, however, in attempting to derive a word from it; but Plutarch uses it several times.]

72.

ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ), answers to the Latin *vir*, and designates the man of the married couple, *husband*: *Ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος. Il.*, xix., 295.

ἀκοίτης, ου (ὁ), fr. *ἀ* and *κοίτη*, one who has the same bed, *bedfellow, husband*: *Ἦ μάλα δή σ' ἐφόβησε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης. Il.*, xv., 91. The poet. compound *παρακοίτης, ου (ὁ)*, is found only in Homer: *Σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης. Il.*, vi., 430.

γαμέτης, ου (ὁ), fr. *γαμέω, spouse*, in the Tragic writers: *Ὑμήν, ὦ ὑμήναι' ἄναξ, μακάριος ὁ γαμέτας μακαρία δ' ἐγὼ βασιλικοῖς λέκτροις κατ' Ἄργος ἁ γαμουμένα. Eur., Troad.*, 311. This poet. word has been used by Xenophon: *Ἐγὼ μὲν ἀπεπεμψάμην μέγα φρονῶν ὅτι δῆθεν τῆς βασιλέως θυγατρὸς ὀψοίμην τὸν ἐμὸν υἱὸν γαμέτην. Xen., Cyr.*, iv., 6, 2.

εὐνέτης, ου (ὁ), one who has the same bed, *spouse, lover*: *Μητρὸς εὐνέτης σέθεν. Eur., Electr.*, 803. This form, as well as the two that follow and their compounds, is peculiar to the Tragic writers.

εὐνητήρ, ῆρος (ὁ), under the Doric form in Æschylus: 'Εκάστα πόθῳ φιλάνορι τὸν αἰχμήεντα θοῦρον εὐνατῆρ' ἀποπεμψαμένα λείπεται μονόζυξ. *Æschyl.*, *Pers.*, 140-3.

εὐνήτωρ, ορος (ὁ): Ἦν πάρος Δίρκης τις εὐνήτωρ Λύκος. *Eur.*, *Herc. Fur.*, 27. Under the Doric form in the choruses: Ἐκ δ' ἔλειπον οἴκους πρὸς ἄλλον εὐνάτορ'. *Eur.*, *Andr.*, 1040.

ὁμευνέτης, ου (ὁ), *having the same bed, bedfellow:* Ἀνδρός τ' ἀρίστου σοῦ τυχοῦσ' ὁμευνέτου. *Eur.*, *Med.*, 953.

συνευνέτης, ου (ὁ), *sharing the same bed, bedfellow:* Δεῖ μάντιν εἶναι μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξυνευνέτῃ. *Eur.*, *Med.*, 242.

εὐναστήρ, ῆρος (ὁ), fr. εὐνάζω, *who sleeps with*, a form peculiar to the Alexandrine poets; in Lycophron and Oppian: Γυιαὶ γὰρ εὐναστῆρας ἄμναμοι τριπλαῖς πήναις κατεκλώσαντο δηναιᾶς ἁλός. *Lycophr.*, *Alex.*, 144.

ὁμόγαμος (ὁ, ἡ), sometimes used substantively by ellipse, *spouse:* Οὗτος ὁ τᾶς Πολυνείκεος, ὦ γέρον, αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος κυρεῖ; *Eur.*, *Phœnis.*, 135.

σύγγαμος (ὁ, ἡ), *united with in marriage:* Καὶ ξυγγάμοισι δυσμενὲς μάλιστ' ἀεί. *Eur.*, *Androm.*, 182.

πόσις, ιος (ὁ), according to the Sanscrit origin ascribed to it, the traces of which are still to be found in the word πάσασθαι, to possess, this word would have the meaning of *possessor*, and this explains the contradictions apparent in the use of πόσις as the poetic synon. of ἀνήρ, *husband, spouse*, in Homer and in the Tragic writers; thus in the Iliad, Helen gives this title to Menelaus, her *legitimate husband:* Ὅς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν. *Il.*, iii., 429. And farther on she gives it also to Paris: Ἡ μέν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής, ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'. *Il.*, xxiv., 763. In Sophocles, on the contrary, where the words πόσις and ἀνήρ are found close together, the former is *the legitimate husband*, the husband *de jure*, the latter the actual husband, the husband *de facto:* Ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνήρ. *Trachin.*, 550.

σύζυξ, γος (ὁ, ἡ), prop., *joined with*, conjux, *yoke-fellow, spouse;* but only in speaking of the husband and wife together: Τήν τε θανοῦσαν κἄμ' ὀλβιζ.ον ὡς εὐπατρίδαι καὶ ἀπ' ἀμφοτέρων ὄντες ἀριστέων σύζυγες εἶμεν. *Eur.*, *Alc.*, 920.

73.

ἄνθος, εος (τό), *flower*, prop. and fig.: Βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν. *Il.*, ii., 89. Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον. *Il.*, xiii., 484.

ἀνθεμίς, ίδος (ἡ), a species of *chamomile* in Dioscorides: Ἀνθεμίς, οἱ δὲ λευκάνθεμον, οἱ δὲ χαμαίμηλον . . . . καλοῦσι. *Dioscor.*, iii., 154. Poet. synon. of ἄνθος, *flower*, in the Anthology: Ἄλσος δ', Ἄρτεμι, τοῦτο καὶ ἂν χαρίτεσσι θεούσαις εἴη ἐπ' ἀνθεμίδων σύμβαλα κοῦφα βαλεῖν. *Anthol.*, *Diotim.*, vi., 267.

ἄνθεμον, ου (τό), flower in general, *rose* in Aristophanes, according to the interpretation of the Scholiast: Ἔχων στέφανον ἀνθέμων. *Aristoph.*, *Ach.*, 992. In Theophrastus, *nigella* or *anthemum*, a plant: Τῶν δὲ κατὰ μέρος ἀνθούντων ἴδιον τὸ περὶ τὸ ἄνθεμον, ὅτι . . . . *Theophr. H. Plant.*, vii., 13.

ἄνθη, ης (ἡ), according to Thomas Magister the Attic writers use this word for ἄνθησις, *blossoming-time:* Καὶ τὰ μὲν δένδρα τὴν ἄνθην ἀθρόαν ποιεῖται. *Theophr. H. Plant.*, vii., 9. The reading ἄνθην has been changed by Schneider into ἄνθησιν. Καὶ ὡς ἀκμὴν ἔχει τῆς ἄνθης, ὡς ἂν εὐωδέστατον παρέχοι τὸν τόπον. *Plat.*, *Phædr.*, 230, b. It is found used for ἄνθος, *flower*, in Nicander: Πολίοιο μυοκτόνον ἄργεος ἄνθην (*the flower of the white* polium, *which destroys rats*). *Nicander.*, *Alex.*, 304.

ἀνθήλη, ης (ἡ), *flower* or *pappous down* of some plants in Dioscorides: Ἐπ' ἄκρῳ περικείμενον ἄνθος πυκνὸν καὶ ἐκπαππούμενον, ὃ καλοῦσιν ἔνιοι ἀνθήλην. *Dioscor.*, iii., 133.

ἀνθοσύνη, ης (ἡ), for ἄνθος or ἄνθησις, used metaphorically in the Anthology: Ἀλλὰ καὶ εὐνὴν λεύσσοις καὶ τεκέων εὔσταχυν ἀνθοσύνην. *Agathias*, v., 276.

θρόνον, ου (τό), *flower* worked in tapestry in Homer: Ἀλλ' ἥγ' ἱστὸν ὕφαινε, μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο δίπλακα πορφυρέην ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν. *Il.*, x., 440. According to the Scholiast on Theocritus, the people of Cyprus called garments worked in flowers θρόνα (*Theocr.*, *Schol. ad Id.*, ii., 59).

κάλυξ, υκος (ἡ), exterior envelope of the flower, which contains the germen or seed-bud, CALYX: Φέρει δ' ἀπὸ πάντων ἡ μέλισσα ὅσα ἐν κάλυκι ἀνθεῖ. *Aristot.*, *H. Anim.*, v., 22. Πόλις . . . . φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός. *Soph.*, *Œd. T.*, 25.

ἄωτος (ὁ) and ἄωτον, ου (τό), fr. ἄημι, prop., breath: hence, fig., that which is the finest, the most delicate possible, the *flower*, in Latin *flos*, which comes from *flare*, its etymology being thus analogous to that of the Greek word; in Homer: Κώεά τε ῥῆγός τε λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον. *Il.*, ix., 661.

74.

ἄνθρωπος, ου (ὁ), *man* in general, and in speaking of the two sexes, as *homo* in Latin; it is also found absolutely for a man whom nothing distinguishes from the common herd, *an ordinary person.* It sometimes even conveys the notion of contempt; thus, in Xenophon, it is found in contrast with ἀνήρ: Ἂν δὲ τοῦτο ἀνάσχησθε τἄλλα καὶ αἰσχύνεσθαί μοι δοκῶ, οἵους ἡμῖν γνώσεσθε τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ὄντας ἀνθρώπους· ὑμῶν δὲ ἀνδρῶν ὄντων, ... *Xen.*, *An.*, i., 7, 4.

ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ), *man, male, husband;* in the higher style of writing, it specially signifies a man who distinguishes himself by great bravery, or such other qualities, as a man ought to possess; a *brave, noble man:* Ὦ φίλοι ἀνέρες ἔστε. *Il.*, v., 529. Ἦν νῦν γ' ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ' ἀνήρ. *Soph.*, *Antig.*, 491. Hence, in general, it may be translated in epic poetry, *warrior:* Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστήν. *Il.*, iv., 457. Sometimes ἀνήρ, as *vir* in Latin, is emphatic. It is often used by the Greek orators as a simple formula of politeness, or as a mode of engaging the good-will of their hearers; thus Demosthenes often uses it, softening the mention of disagreeable truths to the Athenians, by the flattery of the appellation, as in the following passage: Δυσκόλου δ' ὄντος φύσει καὶ χαλεποῦ τοῦ βουλεύεσθαι, ἔτι πολλῷ χαλεπώτερον ὑμεῖς αὐτὸ πεποιήκατε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι πρὸ τῶν πραγμάτων εἰώθασι χρῆσθαι τῷ βουλεύεσθαι, ὑμεῖς δὲ μετὰ τὰ πράγματα. *Dem. de Pac.*, 1. It is farther found, thus emphatically used, even in a bad sense: Ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνήρ, ἀθεμίστια εἰδώς, Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε. *Od.*, xx., 287. [Thus οὗτος ἀνήρ implies *indignation* or *contempt*, οὑτοσὶ ἀνὴρ οὐ παύσεται φλυαρῶν. *Plat.*, *Gorg.*, 489, B. So, if ἀνήρ is used, where an honorary title might be expected; as when Philip is called by Demosth., Μακεδὼν ἀνήρ, 157, 2.]

φώς, ωτός (ὁ), fr. φημί, syn. of ἀνήρ, *man, warrior*, in Homer and the Tragic writers: Ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς. *Il.*, xiv., 136. Πονηροῦ φωτὸς ἡδοναὶ κακαί. *Eur.*, *Iphig. A.*, 387.

βροτός, οῦ (ὁ, ἡ), *human, mortal*, in Greek (as *mortal* in English) is used poetically as a subst. by the ellipse of the word 'man,' which is sometimes but far less commonly expressed: Κείνοισι δ' ἂν οὔτις τῶν, οἳ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο. *Il.*, i., 271. Ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν. *Il.*, xix., 2. The word is also found in Plato: Διέλθωμεν δὴ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ τε ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως ἐν ᾗ ἂν ὁ τοιοῦτος βροτὸς ἐγγένηται. *Plat.*, *Pol.*, viii., 566, d.

ἐπιχθόνιος (ὁ, ἡ), *one who is on the earth*, terrestrial, is sometimes used substantively by the poets in the plural, with the ellipse of ἄνθρωποι, signifying *human beings*, in opp. to ἀθάνατοι, *immortals:* Τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν ἀθάνατοι χαρίεσσαν, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ. *Od.*, xxiv., 197.

θνητός, ή, όν (θνήσκω), subject to death, *mortal:* in the poets it is sometimes used substantively, by ellipse of ἄνθρωπος or ἀνήρ: Εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε. *Il.*, i., 574. Κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον. *Eur.*, *Androm.*, 184. [In the prose writers it is found in this sense, but principally when opposed to θεός: e. g., μεταξύ ἐστι θεοῦ τε καὶ θνητοῦ. *Pl.*, *Conv.*, 202, E: θεὸν αὐτόν, ἀντὶ θνητοῦ ποιήσασα. *Isocr.*, 218, C.]

75.

ἀνταγωνιστής, οῦ (ὁ), *antagonist, adversary* in general, *rival* in every kind of competition: Ἐὰν δὲ ἀνταγωνιστὴν γυμναστικῆς ἢ μουσικῆς ἤ τινος ἀγῶνος ἑτέρου διακωλύῃ τις βίᾳ μὴ παραγίγνεσθαι. *Plat.*, *Legg.*, xii., 955, a.

ἀντίβιος (ὁ, ἡ) (βία), poet. *one who employs violence, opposes with violence;* hence, *violent, hostile:* Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεύς τε μαχησάμεθ' εἵνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν. *Il.*, ii., 378.

ἀντίδικος (ὁ, ἡ) (δίκη), *adverse party, adversary* in a

law-suit: Ὃς ἦν ἐπὶ τοῖς τῶν ἀντιδίκων πράγμασιν. *Demosth. in Theocrin.*, 1327, 24.

ἀντίπαλος (ὁ, ἡ) (ἀντί, πάλη), prop., *adversary in wrestling*. By ext., *enemy* in war: *Βάλλοντες αὐτοὺς καὶ τοξεύοντες μάλα κακῶς ἐποίουν οἱ γυμνῆτες τῶν ἀντιπάλων. Xen., Hell.*, iv., 2, 14. *Ὁρῶ γὰρ ἡμῖν ἀντιπάλους προσιόντας οἷς ἡμεῖς, εἰ ὧδε στρατευσόμεθα, οὐ δυνησόμεθα μάχεσθαι. Xen., Cyr.*, vi., 1, 13.

ἀντίτεχνος (ὁ, ἡ), fr. *τέχνη*, *competitor* in every kind of art or profession, and specially one who employs the same means, arts, and artifices as his competitor, to defeat him: *Ποιηταὶ μὲν οὖν ὑμεῖς, ποιηταὶ δὲ καὶ ἡμεῖς ἐσμεν τῶν αὐτῶν, ἀντίτεχνοί τε καὶ ἀνταγωνισταὶ τοῦ καλλίστου δράματος. Plat., Legg.*, vii., 817, b.

ἀντίτυπος (ὁ, ἡ) (τύπτω), that which beats back, gives back blow for blow, hard; that receives and retains the impression of whatever comes into contact with it; that reproduces its shape; passively, *repeated* by the echo: *Παρ' ᾧ στόνον ἀντίτυπον ἀποκλαύσειεν. Soph., Philoct.*, 694. [*ἀντιτυπώτατον εἶδος*, *offering obstinate resistance, extremely hard.* Pl. Tim., 62, C: and *ἀντιτύπους ἀνθρώπους*, *stubborn, obstinate.* Theæt., 156, A.]

76.

ἄντρον, ου (τό), *cave*, natural cavity: *Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ' οὐδέ μιν ἔνδον εὕρομεν. Od.*, ix., 216.

σπέος, εος (τό), Eustathius and the Etym. Magn. derive this word from *σβέω*, on account of the darkness that reigns there, and the modern writers from *σπάω*, as if it had the meaning of rupture, fissure in a mountain; hence, *grotto, cavern, specus*, artificial cavity made by man, and to serve for a dwelling; thus Homer uses it in speaking of the abodes of the nymphs and marine deities, and particularly of the grotto which was the retreat of the goddess Calypso: *Τὸν δ' οἶον νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων, ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι. Od.*, i., 14. Farther on, he describes the wonders which nature and art had brought together to embellish this grotto, and to make it a palace worthy of a goddess. It may be observed, that, in the Odyssey, in speaking of the cave of Polyphemus, the poet uses the word *σπέος* very rarely, but almost always *ἄντρον*.

σπήλυγξ, γος (ἡ), a more recent derivative, from which the Latins have *spelunca*; in Theocritus and Lucian. Theocritus uses it in speaking of the cave of Polyphemus: *Καὶ σπήλυγγα φυγὼν ὀλοοῖο Κύκλωπος. Theocr., Id.*, xvi., 53.

σπήλαιον, ου (τό), another derivative and synon. of *σπέος*, in Lucian and the Septuagint: *Καὶ τὸ σπήλαιον αὐτὸ ἀνεστρέφετο. Luc., Mar. Dial.*, 2. *Θάψετέ με μετὰ τῶν πατέρων μου ἐν τῷ σπηλαίῳ ὅ ἐστιν ἐν τῷ ἀγρῷ Ἔφρων τοῦ Χετταίου. Genes.*, 49, 29.

σήραγξ, αγγος (ἡ), *hole, cleft* of a rock: *Περὶ δὲ τὰς σήραγγας τῶν πετριδίων τήθυα καὶ βάλανοι, καὶ τὰ ἐπιπολάζοντα, οἷον αἱ λεπάδες καὶ οἱ νηρῖται. Aristot., Hist. An.*, v., 15. In Theocritus, *den* of a lion: *Ἤτοι ὁ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἥν. Theocr., Id.*, xxv., 222.

χάσμα, ατος (τό), fr. *χαίνω*, *opening, hiatus, yawning gulf*, CHASM: *Ὄμβρου δὲ πολλοῦ γενομένου καὶ σεισμοῦ ῥαγῆναί τι τῆς γῆς καὶ γενέσθαι χάσμα κατὰ τὸν τόπον ᾗ ἔνεμεν. Plat., Pol.*, ii., 359, b. (Cf. *Cic., Offic.*, cxi. 9.)

χηραμός, οῦ (ὁ), *hollow, hole* in a rock: *Ὥστε πέλεια ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην, χηραμόν. Il.*, xxi., 495. [ΧΑΩ.]

77.

ἀξία, ας (ἡ), feminine of *ἄξιος*, used substantively by ellipse, *estimate, valuation, worth*: *Τὴν δὲ δὴ τῆς βλάβης ἀξίαν εἴτε διπλῆν εἴτε τριπλῆν εἴτε καὶ τετραπλασίαν, οἱ καταψηφισάμενοι δικασταὶ ταττόντων. Plat., Legg.*, ix., 876, d. Fig., *dignity* [*worth, desert*]: *Τὸν γὰρ λόγον δεῖ τῆς ἀξίας τῆς ὑμετέρας ἐγγὺς εἶναι, μὴ τῆς τοῦ λέγοντος. Dem. de Syntax.*, 171, 13.

ἀξίωσις, εως (ἡ), fr. *ἀξιόω*, action of judging worthy, *dignatio*: *Τάλαντον ἀργυρίου ἑκάστῳ δωρεὴν δίδωμι τῆς ἀξιώσιος εἵνεκα τῆς ἐς ἐμεῦ γῆμαι* (*on account of the honor he has done me in desiring an alliance with my family*). *Herodot.*, vi., 130. In Thucydides, *pretension, claim to a dignity*, where it differs from *ἀξίωμα*, which is *the dignity obtained*: *Κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν, ὡς ἕκαστος ἔν τῳ εὐδοκιμεῖ οὐκ ἀπὸ μέρους τὸ πλεῖον ἐς τὰ κοινὰ ἢ ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται· οὐδ' αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλυται.* [This does not appear to be the meaning of the word here: = "*quod autem ad æstimationem attinet*," Poppo: it is opposed to *κατὰ μὲν τοὺς νόμους* just before.] *Thuc.*, ii., 37. *Ἀξίωσις* was in later times confounded with *ἀξίωμα*: *Ὑμῖν μόνοις ὑποκατακλίνονται τῆς ἀξιώσεως ἑκόντες. Dion. Hal., Ant. Rom.*, vi., 71. [In Th., i., 37, it is *claim, demand = postulatum*: in ii., 34, etc., *reputation, character*; *ἀνὴρ . . . ὃς ἂν . . . ἀξιώσει προήκῃ = dignitate.* Poppo. Both these meanings are derived from that of an *estimate*, as made (1) by *ourselves*, or (2) by *others*, with reference to *us*.]

ἀξίωμα, ατος (τό), another verbal of *ἀξιόω*, which expresses the *dignity obtained*, as in the passage quoted above from Thucydides; hence, *rank* or *honor, merit, consideration*, glory: *Ὅμως γὰρ δὴ πρός γε τὰς ἄλλας τέχνας καίπερ οὕτω πραττούσης φιλοσοφίας τὸ ἀξίωμα μεγαλοπρεπέστερον λείπεται. Plat., Polit.*, vi., 495, d. *Εὖ ἴσθ' ὅτι, εἴ τι ἐμοῦ ἐκήδου, οὐδενὸς ἂν οὕτω με ἀποστερεῖν ἐφυλάττου ὡς ἀξιώματος καὶ τιμῆς. Xen., Cyr.*, v., 5, 34.

78.

ἄξων, ονος (ὁ), fr. *ἄγω*, prop., AXIS; hence, every thing that turns upon an axis, and especially (principally in the plural) *ἄξονες, ων* (οἱ), square *tables of wood* turning on a pivot, on which the laws of Solon were written; hence, by ext., *the laws* themselves were called *ἄξονες* at Athens. The singular is found in Demosthenes: *Ὡς ἐν τῷ ἄξονι ἀγορεύει. Dem. in Aristocrat.*, 629, 21.

κύρβεις, εων (οἱ), *triangular columns* in the form of pyramids, on which were inscribed laws of a special character, and notices of the sacrifices, public festivals, and other solemnities: *Γράψαντας ἐν κύρβεσί τισι καὶ στήλαις, τὰ δὲ καὶ ἄγραφα πάτρια θεμένους ἔθη. Plat., Politic.*, 298, d. Aristophanes uses *κύρβις* fig. in the singular: *Τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω . . . . εὑρεσιεπής, περίτριμμα δικῶν, κύρβις. Aristoph., Nub.*, 447. Although the numerous instances quoted by the grammarians, obscure as they are, may prove the difference that existed between these two words, it is plain, from the following passage from Plutarch, that even in the time of Aristotle their meaning was confounded: *Ἰσχὺν δὲ τοῖς νόμοις πᾶσιν εἰς ἑκατὸν ἐνιαυτοὺς ἔδωκε, καὶ κατεγράφησαν εἰς ξυλίνους ἄξονας ἐν πλαισίοις περιέχουσι στρεφομένους· ὧν ἔτι καθ' ἡμᾶς ἐν Πρυτανείῳ λείψανα μικρὰ διεσώζετο, καὶ προσηγορεύθησαν, ὡς Ἀριστοτέλης φησί, κύρβεις. Plut., Solon.*, 25.

79.

ἀπαράσκευος (ὁ, ἡ), *one who has made no preparations*, used actively: *Ἀπαράσκευοι καὶ ἄποροι ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. Thuc.*, i., 99.

ἀπαρασκεύαστος (ὁ, ἡ), used passively, *unprepared, taken unawares, surprised*: *Προσπέσοντες δὲ ἀπαρασκευάστοις τοῖς βαρβάροις. Herodian.*, iii., 9.

80.

ἀπατᾶν, acc. to the grammarians, from *πάτος*, path, to turn away from the path, to lead astray, seduce; but better from *ἅπτω* [*palpo*], to deceive by feigned caresses; and thence, *to deceive*, cheat, *to disappoint, defraud*, in Homer: *Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἵλετο καί μ' ἀπάτησεν. Il.*, ix., 344. *Καὶ σκοπεῖν τίς τι ἔχει, ὃν δυνατὸν ἀφελέσθαι ἀπατήσαντα ἢ βιασάμενον. Plat., Polit.*, ix., 573, e.

ἐξαπατᾶν, a compound of the preceding word, and more frequently used than the simple *ἀπατᾶν*, even in Homer's time; with the meaning of which he associates the notion of complete success. The same remark may be made of Plato and Xenophon: *Κομιδῇ ἄρα ὁ Θεὸς ἁπλοῦν καὶ ἀληθὲς ἔν τε ἔργῳ καὶ ἐν λόγῳ, καὶ οὔτε αὐτὸς μεθίσταται οὔτε ἄλλους ἐξαπατᾷ. Plat., Polit.*, ii., 382, e. *Ἀπελογεῖτο ὡς ἐξαπατηθείη. Xen., Hellen.*, vii., 4, 39.

ἀπαφίσκειν, synon., poet. and Epic, of the same family as ἀπατᾶν, *to deceive, cheat:* Οὔτι σε Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει. *Od.*, xi., 217. The compound ἐξαπαφίσκειν associates with its simple the notion of success, *to succeed in imposing upon another:* Μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη, ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο. *Il.*, xiv., 160.

ἀλωπεκίζειν, to imitate the fox, to act the fox: Οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν, οὐδ' ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον. *Aristoph.*, *Vesp.*, 1233.

βουκολεῖν (βουκόλος), prop., *to tend* or *feed cattle;* fig., *to deceive* by fine words, *to defraud of his hope:* Κάτω κάρα ῥίψας με βουκολήσεται. *Aristoph.*, *Pac.*, 153. In more modern authors, *to feed* with illusions, with vain hopes, etc.: Ἐλπίσιν ἀπατηλαῖς βουκολούμενοι. *Alciphr.*, 3, 5. Imitated by the Latins: *Spes est, quæ pascat amorem. Ovid.*, *Metam.*, ix., 12.

γοητεύειν [γόης, ητος, *enchanter; juggler*], prop., *to charm* by juggling arts; hence sometimes fig., *to charm,* but always with the notion of deception associated with it: Ἦ εἰ μὴ τοῦτο, γοητευθέντα καὶ φενακισθέντα τῇ περὶ τἆλλα φιλανθρωπίᾳ, καὶ ταῦτ' ἐλπίσαντα παρ' αὐτοῦ. *Dem. de Fals. Leg.*, 373.

δελεάζειν (δέλεαρ, *a bait*), prop., to lure by a bait, to tempt, catch by a bait; hence sometimes fig., *to tempt, to allure:* Τῶν δὲ ἰδιωτῶν καὶ πολλῶν τὰ μὲν οὐ προορωμένων, τὰ δὲ τῇ καθ' ἡμέραν ῥᾳστώνῃ καὶ σχολῇ δελεαζομένων. *Dem.*, *Cor.*, 14.

δολοῦν (δόλος), prop., to catch with a bait (δόλος); hence fig., in poetry [*Herod.*, etc.], *to lure, to entrap, to take by craft:* Ὃν θανεῖν ἐρρυσάμην Μοίρας δολώσας. *Eur.*, *Alcest.*, 12.

ἠπεροπεύειν, fr. εἰπεῖν and ἠπύειν, or perhaps ἤπια, *to say soft things, sweet things, amorous nonsense, to cajole, to wheedle,* used principally of the cajoling that is successful with women: Ἦ οὐχ ἅλις ὅτι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις; *Il.*, v., 349.

καπηλεύειν, prop., to falsify, as those dealers do who adulterate their goods; hence sometimes fig. in poetry, *to cheat, impose upon:* Ἤδη νῦν αὔχει, καὶ δι' ἀψύχου βορᾶς σίτοις καπήλευ'. *Eur.*, *Hipp.*, 952.

παράγειν, prop., to lead aside from the right way; hence fig., *to mislead, deceive* or *beguile* by flattery: Δεῖ ἄρα περὶ θεῶν καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν ὡς μήτε αὐτοὺς γόητας ὄντας τῷ μεταβάλλειν ἑαυτούς, μήτε ἡμᾶς ψεύδεσι παράγειν ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ. *Plat.*, *Polit.*, ii., 383, a. Τοὺς δὲ στρατιώτας τὴν δωρεὰν μὴ κομιζομένους ἐν ἀρχῇ μὲν ἐλπὶς παρῆγεν, ὡς εἰ καὶ μὴ τοσοῦτον ἀλλ' ὅσον Νέρων ἔδωκεν, ἀποδώσοντος. *Plut.*, *Galb.*, 18.

παρακρούειν, rendered synon. with the above by a metaphor taken from those who cheat by pressing down one of the scales of the balance to gain in weight; or, acc. to other grammarians, from the wrestler who trips up his adversary. It is to this last usage that Plato alludes in the following passage, where the verb is used in a sense more akin to its proper meaning: Καὶ οὐκ ἄν σε παρακρούοι ἡ παροῦσα ξυμφορά. *Plat.*, *Crit.*, 47, a. In a remoter metaphorical sense, and in the middle voice: Φυλάττειν ἐμὲ καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν ὅπως μὴ παρακρούσομαι μηδ' ἐξαπατήσω. *Dem.*, *Coron.*, 318.

παραλογίζεσθαι, to make a false calculation, *to deceive by false calculation* or *false reasoning:* Παραλογίζεται γὰρ ἡ διάνοια ὑπ' αὐτῶν, ὥσπερ ὁ σοφιστικὸς λόγος· εἰ ἕκαστον μικρόν, καὶ πάντα. *Aristot.*, *Polit.*, 5, 8.

πλάζειν, prop., *to cause to wander, to put out of the way, to remove afar off:* Ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων οὔτι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης. *Od.*, i., 75. Sometimes fig.: Ἔνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν, πλάζε δὲ πίνοντας [= *aberrare faciebat*, sc. a proposito diutius bibendi, *vel* a sobriâ mente, *vel* a potentiâ agendi. *Damm.*]. *Od.*, ii., 396. This verb is only to be found in some modern prose writers, such as Lucian and Polybius.

σφάλλειν, prop., *to cause to fall;* hence sometimes fig., *to cause to fall into error:* Τοὺς δὲ μὴ εἰδότας οὐδὲν ἔφη θαυμαστὸν εἶναι αὐτούς τε σφάλλεσθαι καὶ ἄλλους σφάλλειν. *Xen.*, *Memor.*, iv., 6, 1.

φενακίζειν, prop., to put on false hair [φενάκη: but φενακίζειν = *to be a* φέναξ. It is doubtful whether φενάκη is connected with φέναξ, or only a dialectic variation of πηνίκη]; hence to deceive by disguise or false appearances, *to impose upon* a person [*by false pretenses*], *to dupe:* Μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος; *Aristoph.*, *Plut.*, 271. Αἰσχρόν ἐστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φενακίζειν ἑαυτούς. *Dem.*, *Philipp.*, i., 12.

φηλοῦν (σφάλλειν), to mislead, *deceive:* Εἴτ', ὀνειράτων δίκην, τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας. *Æschyl.*, *Agam.*, 503.

φρεναπατᾶν, prop., to impose upon the understanding; hence *to impose upon, to deceive,* in the N. T.: Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι, μηδὲν ὤν, ἑαυτὸν φρεναπατᾷ. *Galat.*, vi., 3.

ψεύδειν and ψεύδεσθαι, *to deceive by falsehoods, lies:* Ἡ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα. *Il.*, vi., 163. Ἐὰν οὖν, ἔφη, ἐπιλίπῃ αὐτὸν ἡ δαπάνη, ἢ καὶ ἑκὼν ψεύσηται, πῶς σοι ἕξει τὰ τῆς στρατιᾶς; *Xen.*, *Cyr.*, i., 6, 9. The active ψεύδειν is very rare: Ἀλλὰ πιστεύω τοι τῇ πείρᾳ τῇ ἡμετέρᾳ, καὶ τῇ ὑμῶν εἰς ἐμὲ εὐνοίᾳ . . . μὴ ψεύσειν με ταύτας τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας. *Xen.*, *Cyr.*, i., 5, 13.

81.

ἀπήνη, ης (ἡ), a *vehicle* with four wheels, wagon, to which horses or mules were harnessed, and which carried baggage, heavy goods, etc., in Homer: Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην, τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων. *Il.*, xxiv., 324. In Pindar ἀπήνη is specially *the team,* and by ext., the car drawn by mules, and used at the games: Ἀκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ Ψαύμιός τε δῶρα. *Pind.*, *Ol.*, v., 6; and, by ext., *pair, couple;* fig., *marriage-tie:* Ὁ δὲ πρέσβυς ὀμματοστερής, ἀπήνας ὁμοπτέρου πόθον ἀμφιδάκρυτον ἀεὶ κατέχων. *Eur.*, *Phœn.*, 340.

ἅμαξα, ης (ἡ), vehicle or wagon drawn by *oxen.* This observation of Thomas Magister is contradicted by Eustathius; and, in fact, little difference is made in the Iliad between these two kinds of carriages, both having four wheels, and used for carrying heavy loads; they were drawn indifferently, either by oxen or by mules: Οἱ δ' ὑφ' ἁμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε ζεύγνυσαν. *Il.*, xxiv., 782. But in the Odyssey ἅμαξα is sometimes found with the epithet ἡμιονείη, *drawn by mules;* which would seem to prove that it was more commonly drawn by oxen. Afterward ἅμαξα was used, in ordinary language, for *transport wagon:* generally, vehicle drawn by oxen: Καὶ ἁμάξας δὲ σίτου προέπεμπε. *Xen.*, *Cyr.*, ii., 4, 14.

ἄντυξ, υγος (ἡ), fr. ἀνέχω, plur. ἄντυγες, two semicircles, forming the *arm,* or *rail* of the two sides of the Homeric chariot: Δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσι. *Il.*, v., 728. By synecdoche, it is used for the whole *chariot* in poets posterior to Homer: Ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων ἐγνάπτετ' αἰέν, ἔστ' ἀπέψυξεν βίον. *Soph.*, *Aj.*, 1049.

ἅρμα, ατος (τό), *war-chariot,* always drawn by horses, and mounted with warriors ready for the fight; or by those who contended for the prize in the public games: Τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας. *Pind.*, *Isthm.*, i., 18. [Common in prose. *Thuc.*, *Xen.*, *Plato*, etc.]

ἁρμάμαξα, ης (ἡ), *wagon* or *carriage for traveling,* chiefly in use among the Persians: Ἀναβάντες ἐπὶ τὰς ἁρμαμάξας σὺν ταῖς γυναιξίν, ἀπήλαυνον. *Xen.*, *Cyr.*, iii., 1, 22.

δίφρος, ου (ὁ), for διφόρος, fr. δύο, φέρειν, carrying two persons; in the Iliad, the *board* of the *war-chariot* (ἅρμα) on which two persons stood, a driver (ἡνίοχος) and the warrior on his right (παραβάτης), who had only to fight: Υἷας Πριάμοιο . . . δύω λάβε εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας. *Il.*, v., 159. Hence by a synecdoche in constant use, the *chariot* itself: Πεντήκοντα δ' ἕλον δίφρους. *Il.*, xi., 748. In the Odyssey, *carriage for traveling:* Εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι. *Od.*, iii., 324.

ζεῦγος, εος (τό), prop., *yoke;* hence, by ext., two or more beasts of any kind *under harness together; yoke* of oxen, where more than two, *team* of oxen, of horses; hence, by a natural synecdoche, the *carriage* itself: Πότερον ἐπιστάμενον ἡνιοχεῖν ἐπὶ ζεῦγος λαβεῖν κρεῖττον ἢ μὴ ἐπιστάμενον. *Xen.*, *Mem.*, i., 1, 9. That it

may be applied to *four* horses is plain from the context in the following passage of Plato: Πολύ γε μᾶλλον ἢ εἴ τις ὑμῶν ἵππῳ, ἢ ξυνωρίδι, ἢ ζεύγει νενίκηκεν Ὀλυμπιάσιν. *Plat., Apol.*, 36, d.

ἵπποι (οἱ), and oftener feminine (αἱ), *mares*, which the ancients considered the fittest for driving, and for war. This word is sometimes synonymous with ἅρμα in the Iliad, and by synecdoche is used, 1, for the carriage and horses together (Ξάνθου πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμὶξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν. *Il.*, xxi., 16); 2, for the *carriage* alone: Αὐτὰρ ὅγ' ἥρως, ὧν ἵππων ἐπιβάς, ἔλαβ' ἡνία. *Il.*, v., 328.

ὄχος, εος (τό), scarcely found but in the plural, *war-chariot:* Ἐξ ὀχέων ἅλτο χαμᾶζε. *Il.*, iv., 419. The form ὄχος, ου (ὁ), is also found in an Homeric hymn, and in the Tragic writers. [Also *Hdt.*, 8, 124.] Æschylus uses it in speaking of the wagons of the Scythian nomade hordes: Οἳ πλεκτὰς στέγας πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις. *Æschyl., Prom.*, 710.

ὄχημα, ατος (τό), fr. ὀχέω, in general every thing which serves to transport, to carry from one place to another, *conveyance, carriage, vehiculum:* Τῶν γε ἱππέων πολὺ ἡμεῖς ἐπ' ἀσφαλεστέρου ὀχήματος ἐσμέν. *Xen., An.*, iii., 2, 19.

ῥέδα or ῥέδη, ης (ἡ), synon. of ἀπήνη, *carriage* with four wheels, *rheda* in the N. T.: Καὶ ἵππων καὶ ῥεδῶν. *Apoc.*, xviii., 13.

σατίνη, ης (ἡ), fr. σάττειν, *carriage* in the Homeric hymns: Πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξεν ποιῆσαι σατίνας τε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ. *Hymn. in Vener.*, 13.

συνωρίς, ίδος (ἡ), fr. συναίρειν, *a pair of horses harnessed together, biga;* hence *chariot drawn by two horses:* Τῷ δὲ ἄλλῳ ἔτει, ᾧ ἦν Ὀλυμπιὰς τρίτη καὶ ἐνενηκοστή, ᾗ προστεθεῖσα ξυνωρὶς ἐνίκα Εὐαγόρου Ἠλείου. *Xen., Hellen.*, i., 2, 1.

τέθριππον, ου (τό), neuter of the adjective τέθριππος, *having four horses*, sometimes used substantively, with ellipse of ζεῦγος or ἅρμα, *team* or *chariot of four horses:* Καὶ νίκας Πυθοῖ καὶ Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ τεθρίπποις τε καὶ κέλησι. *Plat., Lys.*, 205, c. [So *Xen.*, e. g., *An.*, iv., 3, 21.]

τετραορία, ας (ἡ), *four-horse chariot:* Θήρωνα δὲ τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου γεγωνητέον ὀπί. *Pind., Olymp.*, 2, 8.

82.

ἀποικία, ας (ἡ), fr. ἄποικος, *the leaving the natural home* for some other, *emigration;* the term applied to the ancient Greek *colonies:* Ὥστε καὶ ἐς Ἰωνίαν ὕστερον ὡς οὐχ ἱκανῆς τῆς Ἀττικῆς, ἀποικίας ἐξέπεμψαν. *Thucyd.*, i., 2.

κληρουχία, ας (ἡ), *division by lot, portion* obtained *by lot*, allotment, distribution of lands made to those who were sent to the colonies; hence, by ext., *the colonies* themselves, the *colonists*, whom the republics of Greece settled in countries they wished to retain possession of, or with a view to repeople the towns which they had destroyed. It was thus that the Athenians, having made themselves masters of Melos after a long siege, 416 B.C., put to the sword all who were capable of bearing arms; an act which no political consideration can possibly justify, although Isocrates has endeavored to place it in a different light: Ὑπὲρ ὧν προσήκει τοὺς εὖ φρονοῦντας μεγάλην χάριν ἔχειν πολὺ μᾶλλον ἢ τὰς κληρουχίας ἡμῖν ὀνειδίζειν, ἃς ἡμεῖς εἰς τὰς ἐρημουμένας τῶν πόλεων φυλακῆς ἕνεκα τῶν χωρίων, ἀλλ' οὐ διὰ πλεονεξίαν ἐξεπέμπομεν. *Isocr., Paneg.*, 31.

83.

ἄποικος (ὁ, ἡ), prop., *emigrant*, the name given to the ancient Greek *colonists:* Ἦσαν δὲ Κορίνθιοι ξυμπροθυμούμενοι μάλιστα τοῖς Ἀμπρακιώταις, ἀποίκοις οὖσι. *Thucyd.*, ii., 80.

μέτοικος (ὁ, ἡ), *domiciled foreigner, resident alien*, one who, having taken up his abode in a particular city, [is allowed to settle and trade there, but] has [not] been admitted to the rights of citizenship in it. At Athens, they paid a tax (μετοίκιον) of 10 drachmæ per annum, and were subject to certain duties, such as carrying the sacred vessels (σκάφη) in solemn processions, whence they were called σκαφηφόροι; their wives were obliged on the same occasions to carry vessels filled with water, whence they were also called ὑδριαφόροι, and their daughters (σκιαδηφόροι) parasols for the Athenian ladies. It appears from a passage in Demosthenes, that, at least at a certain period, the μέτοικοι were obliged to pay to the state a sixth of their property: Δοῦλον ἔφη καὶ ἐκ δούλων εἶναι καὶ προσήκειν αὐτῷ τὸ ἕκτον μέρος εἰσφέρειν μετὰ τῶν μετοίκων. *Dem. in Androt.*, 612, 4.

ἔποικος (ὁ, ἡ), prop., one sent in addition to, or in the place of the native inhabitants of a place, *colonist* sent to a city to replace the inhabitants that have been driven from it, and to repeople it, such colonists as the Athenians sent to Ægina and Potidæa: Καὶ ὕστερον ἐποίκους ἑαυτῶν ἔπεμψαν εἰς Ποτίδαιαν, καὶ κατῴκισαν. *Thucyd.*, ii., 70. It is also used of foreigners invited to reside in any city, and admitted to the same rights with the other citizens, in order to increase the population: Ἀπολλωνιᾶται, οἱ ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ, ἐποίκους ἐπαγαγόμενοι ἐστασίασαν. *Aristot., Polit.*, v., 3.

κληροῦχος ου (ὁ), prop., *who draws* or *gains a portion by lot;* a colonist to whom lands were given for cultivation in conquered countries. Demosthenes uses this word of the colonists whom the Athenians had sent into the Chersonesus under Diopīthes, B.C. 341. These colonists, driven out by the Cardians and supported by Philip, were the occasion of new attempts on his part. It is the subject of the speech of Demosthenes on the affairs of the Chersonesus: Πρὶν Διοπείθην ἐκπλεῦσαι καὶ τοὺς κληρούχους οὓς νῦν αἰτιῶνται πεποιηκέναι τὸν πόλεμον. *Dem. de Reb. in Cherson.*, 91, 15.

84.

ἀποκήρυκτος (ὁ, ἡ), acc. to Ammonius and Hesychius, is applied to a son *driven* from his home for bad conduct.

ἐκποίητος (ὁ, ἡ), son *emancipated* or *given away* by his father to another person, who adopts him (εἰσποίητος): Ἐκποίητος εἰς τὸν οἶκον τὸν Ἱππολοχίδου. *Is.*, 65, 41. Fig.: Ἐὰν ἐκ φαύλου γένηται χρηστός, ὥσπερ εὐεκτικὸς ἐκ νοσώδους, ἀφεῖται τῆς τοῦ γένους ποινῆς, οἷον ἐκποίητος τῆς κακίας γενόμενος. *Plut. de Sera Num. Vindict.*, 21.

ἀπόκληρος (ὁ, ἡ), a *disinherited* son, but found only in the Pandects and Institutes of the emperor Theophilus: Ἔστω μου ὁ δεῖνα κληρονόμος, οἱ δὲ λοιποὶ ἔστωσαν ἀπόκληροι. *Instit.* ii., *Tit.* 13.

85.

ἀπολείπειν, prop., to abandon, hence, in legal phrase, *to separate herself* from a husband; to be *divorced*, used of the woman only: Καὶ πρὸς τούτοις τὴν μὲν γυναῖκ' οὐκ ἀπολελοιπυῖαν. *Dem. ad Onetor.*, i., 865, 6.

ἀποπέμπειν, *to send* or *put away* his wife, speaking of the husband, *to divorce:* Κατὰ τὸν νόμον ὃς κελεύει ἐὰν ἀποπέμπῃ τὴν γυναῖκα ἀποδιδόναι τὴν προῖκα. *Dem. in Neær.*, 1362. In the same passage Demosthenes uses ἐκβάλλειν to express the same act on the part of the husband, but with the associated notion of violence and outrage: Ὀργισθεὶς δ' ἐπὶ τούτοις ἅπασι καὶ ὑβρίσθαι ἡγούμενος καὶ ἐξηπατῆσθαι, ἐκβάλλει τὴν ἄνθρωπον ὡς ἐνιαυτὸν συνοικήσας αὐτῇ, κύουσαν, καὶ τὴν προῖκα οὐκ ἀποδίδωσιν. *Dem. in Neær.*, 1362.

86.

ἀπονίψασθαι, *to wash the hands* after eating;

κατὰ χειρὸς ὕδωρ, or κατὰ χειρός, or κατὰ χειρῶν alone, *water for the hands*, i. e., *to wash the hands*, was one of the phrases used only before eating; a custom which, according to the remark of Athenæus, was peculiar to the ancient Athenians: Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς χλευάζει τοὺς οὐκ εἰδότας τὴν διαφορὰν τοῦ τε κατὰ χειρός, καὶ τοῦ ἀπονίψασθαι. Παρὰ γὰρ τοῖς παλαιοῖς, τὸ μὲν πρὸ ἀρίστου καὶ δείπνου, λέγεσθαι κατὰ χειρός· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἀπονίψασθαι. Ἔοικε δ' ὁ γραμματικὸς τοῦτο πεφυλακέναι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. *Athen.*, ix., 18. Which, in fact, is confirmed by the following passage from Aristophanes: Ὕδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας εἰσφέρειν. *Aristoph., Vesp.*, 1216.

87.

ἄπορος (ὁ, ἡ), fr. *ἀ* and *πόρος*, prop., *without passage, without outlet, whence one can not pass out:* [hence *impassable*, etc.] Ὄρη ἄπορα τοῖς πολεμίοις παρέχειν. *Xen., An.*, ii., 5, 3. Ποταμὸς παντάπασιν ἄπορος διὰ τὸ βάθος. *Xen., An.*, iv., 1, 2. Fig., Ἐν ἀπόροις εἶναι (*to be in a strait;* in circumstances of great difficulty). *Xen., An.*, vii., 6, 11. Speaking of persons, *being at a loss, not knowing which way to turn, not knowing what to do* [*omni consilio atque ope destitutus.* Cf. 353]: Πανταχόθεν τε τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεστῶτες, etc. *Thuc.*, ii., 59.

ἀμήχανος (ὁ, ἡ), fr. *ἀ* and *μηχανή*, prop., *without means, without device* or *expedient;* and by ext., *embarrassed, perplexed, uneasy, in despair*, in speaking of persons: Ὤμοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος. *Od.*, xix., 363. It is oftener, however, used passively, in speaking of things, *that which means can not be found to effect, difficult* or *impossible* to do or say: Ἀμήχανον ὅσον χρόνον (*an inconceivable length of time:* i. e., one *can not say* how long). *Plat. Phæd.*, 80, c. [Also of *persons* in the sense of *difficult to deal with; unmanageable.*]

ἀδύνατος (ὁ, ἡ), fr. *ἀ* and *δύναμαι*, speaking of persons: *one who has not the power* to do a thing, *who can not, is not able, powerless:* Ἀδύνατοί εἰσιν ἐπιμελεῖς ἔσεσθαι. *Xen., Œcon.*, 12, 12 [also *absolutely* = *disabled*], *infirm.* [Thus the *ἀδύνατοι* are opposed to the *δυνατοί* or *δυνάμενοι*, *the able-bodied.* Cf. *Lys.*, 24, 12.] More often passively, in speaking of things; *what can not be done, impossible:* Τῆς γεωργικῆς τὰ πλεῖστά ἐστιν ἀνθρώπῳ ἀδύνατα προνοῆσαι. *Xen., Œcon.*, 5, 18.

88.

ἀπρεπής (ὁ, ἡ), fr. *ἀ* and *πρέπω*, *unbecoming, improper:* Ἐπίχαρμον δὲ τὸν κωμῳδοποιόν, ὅτι τῆς γυναικὸς αὐτοῦ παρούσης εἶπέ τι τῶν ἀπρεπῶν, ἐζημίωσε. *Plut., Apophth.*

ἀνάρμοστος (ὁ, ἡ), and rarely *ἀναρμόδιος* (ὁ, ἡ), fr. *ἀ* and *ἁρμόζω*, prop., *that which does not fit, which does not square, disproportioned:* Ἧττον τῷ βάρει πιέζουσιν οἱ ἁρμόττοντες [θώρακες] τῶν ἀναρμόστων, τὸν αὐτὸν σταθμὸν ἔχοντες. *Xen., Memor.*, iii., 10, 13. Fig., *of an unsociable character, disagreeable, difficult to deal with:* Τυφογέρων εἶ κἀνάρμοστος. *Aristoph., Nub.*, 900. [See Note.]

ἄκοσμος (ὁ, ἡ), fr. *ἀ* and *κόσμος*, prop., *without order;* fig., *disorderly, lawless, disgraceful:* Οὐδενὸς ἀπείχοντο τῶν ἀκοσμοτάτων καὶ βιαιοτάτων. *Plut., Crass.*, 15.

ἄτοπος (ὁ, ἡ), fr. *ἀ* and *τόπος*, fig., *out of place, absurd, strange:* Ἄτοπα λέγεις καὶ οὐδαμῶς πρὸς σοῦ. *Xen., Memor.*, ii., 3, 15. [Hence, *so strange* as to be *unnatural:* ἄτοπον πνεῦμα. *Th.*, 2, 49.]

ἄκαιρος (ὁ, ἡ), fr. *ἀ* and *καιρός*, *unseasonable, mal-à-propos, useless, empty:* Οἱ δὲ μὴ θέλοντες διὰ τὸ ἐπίπονον διδάσκεσθαι ἀλλὰ ἐν ἡδοναῖς ἀκαίροις διάγειν, φύσει οὗτοι κάκιστοι. *Xen., Cyn.*, 12, 15. [Of persons = *importunate, troublesome.*]

ἀεικής (ὁ, ἡ), fr. ἀ and εἰκώς, *unbecoming, disgraceful, shameful:* Τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον. *Od.*, xxii., 412.

ἀεικέλιος (ὁ, ἡ), = ἀεικής, when spoken of things; sometimes in speaking of persons, *ugly, vile, contemptible:* Πρόσθεν μὲν γὰρ δή μοι ἀεικέλιος δόατ' εἶναι, νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε. *Od.*, vi., 242.

ἀσχήμων (ὁ, ἡ), fr. *ἀ* and *σχῆμα*, *without form, shapeless, deformed;* more commonly fig., *shameful, unseemly; unbecoming, indecent:* Ὅταν γὰρ ἄσχημον μὲν μηδέν, μηδὲ δυσχερὲς ἐν ταῖς γνώμαις τῶν παρόντων καταλείπηται. *Xen., Apol.*, 7.

ἄλογος (ὁ, ἡ), fr. *ἀ* and *λόγος*, prop., *without reason, irrational:* Ἡ δὲ φιλοτιμία οὔτ' ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις ἐμφύεται, οὔτ' ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις. *Xen., Hier.*, 7. Fig., *unreasonable, absurd:* Νομίζων ἄλογον εἶναι τοὺς ἐξ ἱερῶν κλέπτοντας ἱεροσύλους καλεῖν. *Xen., Ages.*, 11, 1.

89.

ἄργυρος, ου (ὁ), fr. *ἀργός*, *silver*, the metal: Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε καὶ χρυσὸν τιμῆεντα καὶ ἄργυρον. *Il.*, xviii., 474.

ἀργύριον, ου (τό), 1, sometimes *silver*, as metal: Ἐκεῖνο μέντοι οἶδα ὅτι καὶ χρυσίον ὅταν πολὺ παραφανῇ, αὐτὸ μὲν ἀτιμότερον γίγνεται, τὸ δὲ ἀργύριον τιμιώτερον ποιεῖ. *Xen. de Vectig.*, 4, 10. 2, More frequently *silver* coined, made into *money, money, pecunia:* Ἐνταῦθα οἱ στρατιῶται ἤχθοντο ὅτι οὐκ εἶχον ἀργύριον ἐπισιτίζεσθαι εἰς τὴν πορείαν. *Xen., Anab.*, vii., 1, 7.

κέρμα, ατος (τό) [fr. *κείρειν*], *piece* of money, [small] coin: Τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων. *Aristoph., Plut.*, 379. Ἔπειθεν ἡμᾶς διδοὺς κέρματα. *Dem. in Mid.*, 549, 27.

νόμισμα, ατος (τό), fr. *νομίζω*, silver or gold coined, *numisma, money:* Ἀγορὰ δὴ ἡμῖν καὶ νόμισμα ξύμβολον τῆς ἀλλαγῆς ἕνεκα γενήσεται ἐκ τούτου. *Plat., Polit.*, ii., 371, b. Hence, *gold* or *silver piece*, or *coin:* Νομίσματά τε αὐτοῦ κοπῆναι ἐπέτρεψε. *Herodian.*, ii., 15, 9. Aristotle gives this etymology of the word: Οἷον δ' ὑπάλλαγμα τῆς χρείας τὸ νόμισμα γέγονε κατὰ συνθήκην, καὶ διὰ τοῦτο τοὔνομα ἔχει νόμισμα, ὅτι οὐ φύσει, ἀλλὰ νόμῳ ἐστί. *Aristot., Eth.*, v., 5.

νόμος, ου (ὁ). According to Photius and Suidas, the Dorians used *νόμος* for *νόμισμα*, piece of money. An instance may be found in the Tables of Heraclea (1, 75), and it was from *νόμος* that the Latins derived their *nummus*, or, according to the more ancient orthography, *numus.*

χρήματα, άτων (τά), prop., *things of use, goods, riches, sums of money*, sometimes *money:* Οἱ δὲ καὶ δώροις καὶ χρήμασιν ἀναπειθόμενοι· πολλὰ γὰρ καὶ ταῦτα ἦν αὐτῷ. *Xen., Cyr.*, i., 5, 3.

90.

ἀρέσκειν (ἄρω), prop., to *arrange*, to *adjust*, to *make agree;* hence, *to appease*, in Homer: Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα. *Il.*, ix., 120. After Homer's time, in constant use, especially in prose, and construed in a neuter sense with nominative of the thing, *to be* or *seem suitable, appropriate*, etc., *to satisfy, to please:* Εἰ μὲν ἤρεσκέ τί μοι τῶν ὑπὸ τούτων ῥηθέντων, ἡσυχίαν ἂν ἦγον. *Dem., Philipp.*, i., 1.

ἁνδάνειν (ἅδην), *to satisfy, to be agreeable, to please:* Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ. *Il.*, i., 24. Πολλοί μ' ἐμνώοντο, νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἕαδε. *Theocr.*, xxvii., 22. [Also in *Hdt.*]

δοκεῖν. This verb was often used, principally in the aorist and perfect passive, as the usual formula in ancient decrees, declaring that *it had seemed good* to the legislative body to pass such and such a decree: Ἔδοξε τοῖς Πυλαγόραις καὶ τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων. *Dem. de Coron.*, 51.

εὐαρεστεῖν (*εὐάρεστος* [*εὖ, ἀρέσκω*]), a verb of modern formation, *to be agreeable, to be approved, to please:* Θορύβου δὲ ἐπὶ τῇ γνωμῇ γενομένου διὰ τὸ μὴ πᾶσι τοῖς μέρεσιν αὐτῆς εὐαρεστεῖν ἀμφοτέρους. *Dion. Hal., A. R.*, xi., 60. Μέχρι τούτου τοῖς ἐπιεικεστάτοις τῶν πολιτῶν εὐηρέστει τὰ γινόμενα. *Diod. Sic.*, xiv., 4.

91.

ἀρετή, ῆς (ἡ), fr. *ἄρω*, or, according to others, from Ἄρης, in Homer, physical excellence of every kind: Ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων. *Il.*, xx., 411. Ἡ ἰσχὺν ἢ ἄλλην τινὰ ἀρετὴν τοῦ σώματος. *Plat., Gorg.*, 499, d. Hence, fig., *valor in war, courage:* Ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν. *Il.*, xiii., 277. Πάντες ἴσασιν οἱ παρ' ἐκείνῳ ξένοι ὅτι ἡ πολεμικὴ αὐτοῖς ἀρετὴ ἐντιμότατόν τε βίον καὶ ἀφθονώτατον παρέχεται. *Xen., Hellen.*, vi., 1, 4. [Cf. 92.]

ἀλκή, ῆς (ἡ), indicates more especially *defensive strength*, hence strength, valor that defends, protects, *valor:* Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς. *Il.*, iv., 234. Οὐκ ἔστι βίη φρεσίν, οὐδέ τις ἀλκή. *Il.*, iii., 45. Personified in the Iliad. Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκή. *Il.*, v., 740. This poet. word has been sometimes used

by prose writers. Thus Xenophon uses it fig.: *Οἶδα γὰρ πάντας τοὺς ἐκεῖ ἀνθρώπους, πλὴν ἑνός· μᾶλλον δουλείαν ἢ ἀλκὴν μεμελετηκότας. Xen., Hellen.*, vi., 1, 4. [See example from *Th.* under *εὐψυχία*.]

ἀνδραγαθία, ας (ἡ), fr. *ἀνήρ* and *ἀγαθός*, the quality of a brave man, *bravery: Πάντα τὸν χρόνον ἀλλήλοις περὶ ἀνδραγαθίας ἀντεποιοῦντο. Xen., Anab.*, v., 2, 11.

ἀνδρεία, ας (ἡ), formed from *ἀνήρ*, on the same principle as *virtus* in Latin from *vir*; but conveying with it more of the meaning of *fortitudo, courage in war.* According to the definition of Plato: *Θάρσος πολεμικόν· ἐγκράτεια ψυχῆς πρὸς τὰ φοβερὰ καὶ δεινά· τόλμα ὑπηρετικὴ φρονήσεως* (*boldness subordinated to prudence* [or, *in attendance on prudence*]). Opp. to *δειλία*, cowardice, in Xenophon: *Ἀεὶ διελέγετο σκοπῶν . . . . τί ἀνδρεία, τί δειλία. Xen., Memor.*, i., 1, 16. [Cf. 92.]

ἀνδρεῖον, ου (τό), neuter of *ἀνδρεῖος*, which, with many of these neuter adjectives, Thucydides employs substantively in an abstract sense, in a manner peculiarly his own: *Καὶ ἐν ταῖς παιδείαις οἱ μὲν ἐπιπόνῳ ἀσκήσει εὐθὺς νέοι ὄντες, τὸ ἀνδρεῖον μετερχόνται. Thuc.*, ii., 38.

λῆμα, ατος (τό), prop., *will* [fr. ΛΑΩ, λῶ, *volo*]; character, in a gen. sense, which can be determined only by the context; e. g., in the following passage of Herodotus, the earliest author in whom the word occurs: *Ὑπὸ λήματός τε* (= *intrepidity of will*) *καὶ ἀνδρηΐης ἐστρατεύετο οὐδεμιῆς ἐούσης οἱ ἀναγκαίης. Herodot.*, vii., 99. [Here it is in a *good* sense, = *resolution, spirit, intrepidity.* In a *bad* sense it is *insolence*, etc. The word is poetic (in Soph. always in a *bad* sense) except in Ionic prose, and late writers; e. g., Lucian.]

ἀριστεία, ας (ἡ), *bravery: Εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι κρίνειν ἔμελλε κάρτος ἀριστείας τινί. Soph., Ajac.*, 443. It expresses rather the action itself, the *deed of bravery*, in the following passage of Plutarch: *Καὶ καλῶς εἶχεν εἰ καὶ διὰ μηδὲν ἄλλο, τῇ γοῦν ἁλώσει καὶ φθορᾷ τῆς πόλεως ἐπειπεῖν τὸ ἀνδραγάθημα τοῦτο καὶ τὴν ἀριστείαν. Plut. de Herodot. Mal.*, 24.

εὐψυχία, ας (ἡ), literally, the good quality or disposition of the soul: *Τὰ δὲ μαθήματά που διττά, ὥς γ' εἰπεῖν, χρήσασθαι ξυμβαίνοι ἄν, τὰ μὲν ὅσα περὶ τὸ σῶμα γυμναστικῆς, τὰ δ' εὐψυχίας χάριν μουσικῆς. Plat., Legg.*, vii., 795, d. Hence, stout-heartedness, *spirit, courage: Ἄνευ δὲ εὐψυχίας οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κινδύνους ἰσχύει. Φόβος γὰρ μνήμην ἐκπλήσσει, τέχνη δὲ ἄνευ ἀλκῆς οὐδὲν ὠφελεῖ. Thucyd.*, ii., 87.

εὔψυχον, ου (τό), neuter adjective, used for *εὐψυχία* by Thucydides [see *ἀνδρεῖον*, above]: *Πιστεύοντες οὐ ταῖς παρασκευαῖς τὸ πλέον καὶ ἀπάταις, ἢ τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα εὐψύχῳ. Thuc.*, ii., 38.

θυμός, οῦ (ὁ), the heart, the seat of the passions, in Homer; hence, fig., *heart* for courage, as in French [English], *spirit: Πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός. Il.*, xv., 280; *the heart of all them fell into their feet*, i. e., as the Scholiast explains it, they had no strength left but for flight, and no hope of safety but in flight. [So in Att.: *ῥώμῃ καὶ θυμῷ. Xen., Cyr.*, 4, 2, 21.]

ἠνορέα, ας (ἡ), fr. *ἀνήρ*, Epic from *ἀνδρία*, but more ancient, *manly vigor: Ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν. Il.*, xi., 9.

ἀγηνορίη, ης (ἡ), fr. *ἀγήνωρ*, more particularly, *excess of courage*, audacity: *Τοῦ δ' οὔποτε κυδάλιμον κῆρ ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται· ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα. Il.*, xii., 45.

θάρσος, εος (τό), prop., *the fervor* or *ardor* of courage; hence, *glowing courage, boldness: Ἔνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη δῶκε μένος καὶ θάρσος. Il.*, v., 2. [Cf. 252 and note.]

μένος, εος (τό), although of eastern origin, this is one of the words, the origin of which the Greeks, ever jealously refusing to admit any claim of superiority, would fain find in their own language; they derive it from *μένειν*; a derivation not to be lost sight of, and according to which the primary sense of the word is that of *strength, valor*, according to the Greeks: *Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων. Il.*, xxii., 459. According to the Venetian Scholia, *μένος* refers to the body, and *θάρσος* to the soul; *μένος* is the strength which renders a person capable of enduring toil and danger; *θάρσος*, the boldness which leads him to dare and undertake; it is in the union of these two qualities, that the courage of the warrior consists. [Of prose writers, Xen. uses this word (*ὑπὸ προθυμίας καὶ μένους, Cyr.*, 3, 3, 61: *μένος καὶ θάρσος, Hell.*, 7, 1, 10), and Arist., Eth., 3, 8; Pl. Tim., 70: *τὸ τοῦ θυμοῦ μένος* = *vis.*]

ῥηξηνορίη, ης (ἡ), fr. *ῥηξήνωρ*, epithet of Achilles, one who breaks or overthrows the line of warriors, *impetuous force: Ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη καὶ ῥηξηνορίην. Od.*, xiv., 27.

τόλμα, ης (ἡ), fr. *τλῆναι*, is prop. that quality of the soul which makes man endure, *disposition to dare to do, resolution, hardihood, boldness*, in a good sense: *τόλμα* [considered as *an excess* of daring; *over-boldness*] is opp. to *δειλία*, timidity, and *ἀνδρεία* is the mean between these two dispositions: *Οὔτε γὰρ φωνὴν ἔσχον ἱκανήν, οὔτε τόλμαν δυναμένην ὄχλῳ χρήσασθαι* (*that could manage a multitude*). *Isocr., Ep. ad Philipp.*, 34. *Οἱ πολέμιοι τὴν τόλμαν ἰδόντες ἡμῶν, μᾶλλον φοβηθήσονται. Xen., Cyr.*, iii., 3, 18.

εὐτολμία, ας (ἡ), fr. *εὔτολμος*, *noble daring: Οὔτοι θράσος τόδ' ἐστίν, οὐδ' εὐτολμία. Eurip., Med.*, 469. [In Pol. and Plut.; and of *horses* in Xenoph.]

92.

ἀρετή, ῆς (ἡ), fig., and in a philosophical sense of wide extent, the *quality* of *moral excellence, virtue*, thus defined by Aristotle: *Ἔστιν ἄρα ἡ ἀρετὴ ἕξις προαιρετική, ἐν μεσότητι οὖσα τῇ πρὸς ἡμᾶς ὡρισμένῃ λόγῳ, καὶ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσειε, μεσότης δὲ δύο κακῶν. Τῆς μὲν καθ' ὑπερβολήν, τῆς δὲ κατ' ἔλλειψιν. Arist., Eth., Nicom.*, ii., 6. *Ἔφη δὲ καὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν ἀρετὴν σοφίαν εἶναι· τά τε γὰρ δίκαια καὶ πάντα ὅσα ἀρετῇ πράττεται καλά τε καὶ ἀγαθὰ εἶναι. Xen., Memor.*, iii., 9, 5.

ἀνδρεία, ας (ἡ), fr. *ἀνήρ*, formed by the same analogy as the Latin *virtus*, and sometimes coming near to its fig. meaning [Cf. 91], in a philosophical sense, moral *strength*, moral *courage*, in Plato: *Τὴν ἀνδρείαν τί θῶμεν; πότερον ἁπλῶς οὕτως εἶναι πρὸς φόβους καὶ λύπας διαμάχην μόνον, ἢ καὶ πρὸς πόθους τε καὶ ἡδονάς; Legg.*, i., 633, d.

ἀνδραγαθία, ας (ἡ), *quality, virtue of the good and brave man* [*manly virtue*]: *Καλὸν ἄν μοι δοκεῖ ἡ Ἀγησιλάου ἀρετὴ παράδειγμα γενέσθαι τοῖς ἀνδραγαθίαν ἀσκεῖν βουλομένοις. Xen., Agesil.*, 10, 2.

καλοκαγαθία, ας (ἡ), union of the good and the beautiful, moral *perfection, virtue*, opp. to *κακία* in a general sense: *Πλοῦτος δὲ κακίας μᾶλλον ἢ καλοκαγαθίας ὑπηρέτης ἐστίν. Isocr. ad Demon.*, 6.

ἀγαθόν, οῦ (τό), neuter adj. used substantively in an abstract sense, *the good*, with the associated notion of the *useful, the profitable: Ἀεὶ μὲν οὖν ἐπεμέλετο ὁ Κῦρος ὁπότε συσκηνοῖεν, ὅπως εὐχαριστότατοί τε ἅμα λόγοι ἐμβληθήσονται, καὶ παρορμῶντες εἰς τἀγαθόν. Xen., Cyr.*, ii., 2, 1.

καλόν, οῦ (τό), neuter adj. used in an abstract sense as the above, *the beautiful, the good, the honorable, virtue: Ὅστις γε μὴν φανερός ἐστι τοῦ μὲν πλεονεκτεῖν ἀεὶ ἐπιμελόμενος, τοῦ δὲ καλοῦ καὶ τῶν φίλων μηδὲν ἐντρεπόμενος. Xen., Hellen.*, ii., 3, 17.

τὰ καλά, fine qualities, virtues: Ὁ πατὴρ μὲν ἐσίγα τὰ σὰ καλά, ἢ ὀλίγα τῶν καλῶν ἔλεγεν, ὑποπτεύων διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἀρετῆς τὴν παρὰ τῆς τύχης ἐπήρειαν (*being afraid of a reverse of fortune on account of the greatness of your virtue*). *Himer., Orat.*, 23, 6.

χρηστότης, ητος (ἡ), fr. *χρηστός*, *quality of the good man*, carrying with it the accessory notion of *usefulness; goodness: Τῷ δὲ Ῥωμαίῳ τὴν δικαιοσύνης καὶ χρηστότητος ἀποδιδόντες οὐ φαύλως διαιτᾶν δόξωμεν. Plut.* [Plato defines it *ἤθους ἀπλαστία μετ' εὐλογιστίας*, 412, e.]

93.

ἄριστον, ου (τό), in the Iliad and the Odyssey, it is the *morning meal, breakfast: Φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον. Il.*, xxiv., 124. *Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἠοῖ. Od.*, xvi., 2. Since Homer's time the word is

only found in Thucydides and Xenophon, who most frequently use it in the general sense of *meal, repast;* thus it must be understood in the following passage, or at least of the first meal of the day, rather than of dinner: Ἀθρόαι δὲ γενόμεναι αἱ νῆες ἅπασαι ἐν Παρίῳ ἓξ καὶ ὀγδοήκοντα τῆς ἐπιούσης νυκτὸς ἀνηγάγοντο καὶ τῇ ἄλλῃ ἡμέρᾳ περὶ ἀρίστου ὥραν ἧκον εἰς Προκόννησον. *Xen., Hellen.*, i., 1, 13. It is only later, and from the time of Athenæus, that it is found in the sense of *dinner.* (See Δόρπον.)

ἀκράτισμα, ατος (τό), morning meal, *breakfast*, from the time of Aristotle: Τῶν δὲ φαττῶν ἡ μὲν θήλεια ἀπὸ δείλης ἀρξαμένη τήν τε νύκτα ὅλην ἐπῳάζει, καὶ ἕως ἀκρατίσματος ὥρας. *Aristot., H. Anim.*, vi., 8. The form ἀκρατισμός is more modern, and found only in Athenæus: Λέγει δὲ τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα ὃ ἡμεῖς ἀκρατισμὸν καλοῦμεν, διὰ τὸ ἐν ἀκράτῳ βρέχειν καὶ προσίεσθαι ψωμούς. *Athen.*, i., 9.

δεῖπνον, ου (τό), *dinner* in Homer, the *meal* in the middle of the day, before proceeding to the business of the day; whence it received its name, being formed, according to the Scholiast (*on Il.*, β'., 381), from μεθ' ὃ δεῖ πονεῖν:[1] Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα. *Il.*, ii., 381. According to the Etym. Magn., the Comic writers were the first to use δεῖπνον for the evening meal, *supper* [cœna], which is confirmed by the following passage from Aristophanes, where the hour of this meal is fixed: Σοὶ δὲ μελήσει, ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῷ χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον. *Aristoph., Eccles.*, 652. Τὸ μὲν γὰρ δεῖπνον φασὶ κοῖνα (= cœna) διὰ τὴν κοινωνίαν καλεῖσθαι. *Plut., Quæst. Conv.*, 726, c.

δείπνηστος, ου (ὁ), a form found for the first time in the Odyssey, the evening meal, *supper:* Ἀλλ' ὅτε δὴ δείπνηστος ἔην, καὶ ἐπήλυθε μῆλα πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν. *Od.*, xvii., 170. Eustathius (1814, 39), according to the futile distinction which the grammarians have attempted to introduce in noting by a different accent the different meanings of the same word, pretends that δειπνηστός means *the supper*, and δείπνηστος, *the hour of supper:* Φαλαίνῃ ἐναλίγκια τὴν περὶ λύχνους ἀκρόνυχος δειπνηστὸς ἀπήλασε παιφάσσουσαν. *Nicandr., Ther.*, 760.

δειπνοσύνη, ης (ἡ), given as synon. of δεῖπνον, but is rather *the art of supping, the talent of supping* [?], in a poet quoted by Athenæus: Χαιρεφόων, πεινῶντι λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς, νήστης, ἀλλοτρίων εὖ εἰδὼς δειπνοσυνάων (*well versed in the art of supping out;* or, *at other men's tables*). *Athen.*, iv., 5.

δόρπον, ου (τό), the *evening meal*, from τοῦ δόρατος παύεσθαι, *to cease from the labors of the spear*, because it was taken as refreshment after the labors of war: Ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι, τεύξεσθαι μέγα δόρπον. *Il.*, xix., 208. The Scholiast on Homer, who gives these etymologies, more ingenious than true, and to which others equally improbable might be added from the grammarians, adds, that in his time ἄριστον, *dinner*, was the name of the morning meal, and δεῖπνον, *supper*, that of the evening meal. This is confirmed by Athenæus, who thus enumerates the order of meals in the heroic age: Καὶ ἄριστον μέν ἐστι τὸ ὑπὸ τὴν ἕω λαμβανόμενον· δεῖπνον δὲ μεσημβρινόν, ὃ ἡμεῖς ἄριστον· δόρπον δὲ τὸ ἑσπερινόν. *Athen.*, i., 10.

δορπηστός, οῦ (ὁ), an Ionic lengthening of δόρπον, is found for the first time in Hippocrates, where it signifies, according to the commentators, *supper*, or the hour of supper. But at a certain period, if we may believe Athenæus, this word must have had the sense of *dinner*, or the *hour of dinner:* Τὸ δ' ἄριστον δορπηστὸν ἔλεγον. *Athen.*, i., 10. In this passage Athenæus quotes the testimony of the grammarian Philemon, the author of several collections of Attic words, which makes it probable that the word had been adopted by the Attics in the meaning afterward given to ἄριστον. Thus it must be understood in the two following passages of Xenophon and Aristophanes: Ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς ἀπιέναι καὶ ἀφικνοῦνται ἀμφὶ δορπηστὸν ἐπὶ τὰς σκηνάς. *Xen., Anab.*, i., 10, 17. Εὐθὺς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας. *Aristoph., Vesp.*, 103.

ἐπιδορπίς, ίδος (ἡ), name of *supper* among the ancient Greeks, according to Athenæus: Ἔλεγον τὸ δεῖπνον ἐπιδορπίδα. *Athen.*, i., 10.

δειλινόν, οῦ (τό), meal between dinner and supper, a sort of *afternoon collation*, of which mention is made as early as the Odyssey: Σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας. *Od.*, xvii., 599. Ὃ καλοῦσί τινες δειλινόν, ὅ ἐστι μεταξὺ τοῦ ὑφ' ἡμῶν λεγομένου ἀρίστου καὶ δείπνου. *Athen.*, i., 9.

διανηστισμός, οῦ (ὁ), was at an ancient period, and perhaps especially among the Athenians, the name of *breakfast:* Τὸν μὲν οὖν ἀκρατισμὸν διανηστισμὸν ἔλεγον. *Athen.*, i., 10.

ἑσπέρισμα, ατος (τό), *evening meal, evening collation, merenda:* Τροφαῖς ἐχρῶντο οἱ παλαιοὶ ἀκρατίσματι, ἀρίστῳ, ἑσπερίσματι, δείπνῳ. *Athen.*, i., 10.

94.

ἀρκεῖν, fr. ἄρω, prop., to form a compacted substance sufficiently strong to resist; thus Homer uses it in speaking of the cuirass or buckler, that is sufficiently strong to resist darts, arrows, etc.: Πυκινὸς δέ οἱ ἤρκεσε θώρηξ τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα. *Il.*, xv., 529. Hence the more modern meaning of *to be sufficient, to be enough* or a *match for*, strong enough, etc., both in the Tragic and prose writers: Κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμί σοί γ' ὡπλισμένῳ. *Soph., Aj.*, 1102. Πῶς ἡ πόλις ἀρκέσει ἐπὶ τοσαύτην παρασκευήν. *Plat., Polit.*, ii., 369, d.

ἀλέξειν, fr. ἀλέγω or fr. ἀλκή, prop., *to keep off* or *at a distance, to ward off:* Φράζεν ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ. *Il.*, ix., 251. Xenophon has employed this Homeric verb prop. and fig. [in *Mid.*]: Ἀλλ' ἐὰν ποιῆτε κακῶς τὴν ἡμετέραν χώραν, ὡς πολεμίους ἀλεξόμεθα.[1] *Xen., Anab.*, vii., 7, 3. [But cf. Buttm., Lexil., p. 548, who says: "It is well known that *strength*, ἀλκή, and to *assist*, is the ground-idea." It is used *absol.* Il., ζ., 109.]

ἀμύνειν, prop., *to defend* by keeping off, *to ward off, protect:* Νήεσσιν ἀμυνέμεναι δήϊον πῦρ. *Il.*, x., 670. Also in prose: Εἴ σε πείθοιμι ἐγὼ τοὺς πολεμίους ἀμύνειν. *Plat., Phæd.*, 260, b.

ἀπελαύνειν, prop., to repel with violence, *to drive out* of a place, to put to flight, principally applied to enemies: Ἔπειτα δὲ ἔλεξε τοῖς Χαλδαίοις ὅτι ἥκοι οὔτε ἀπελάσαι ἐπιθυμῶν ἐκείνους, οὔτε πολεμεῖν δεόμενος, ἀλλ' εἰρήνην βουλόμενος ποιῆσαι Ἀρμενίοις καὶ Χαλδαίοις. *Xen., Cyr.*, iii., 2, 7. Fig., *to exclude:* Τούτων δ' οὐδεὶς ἀπελήλαται νόμῳ τιμῶν καὶ ἀρχῶν. *Xen., Cyr.*, i., 2, 15.

ἀποσοβεῖν, prop., to shake, agitate, *to shake* any thing in order *to drive away* flies or other insects: Αὔξειν δεῖ τὰς τρίχας τὰς μὲν ἐν τῇ οὐρᾷ, ὅπως ἐπὶ πλεῖστον ἐξικνούμενος ἀποσοβῆται ὁ ἵππος τὰ λυποῦντα. *Xen., Hippiatr.*, 5, 6. Hence, applied to enemies: Οὓς δὲ μὴ δύναιντο λαμβάνειν ἀποσοβοῦντες ἂν ἐμποδὼν γίγνοιντο τοῦ μὴ ὁρᾶν αὐτοὺς τὸ ὅλον στράτευμά σου. *Xen., Cyr.*, ii., 4, 17.

ἀπωθεῖν, *to repulse* an enemy, in Homer: Ἀλλὰ μὲν ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα. *Il.*, viii., 96. To try to put away, to *remove* or *push back* without violence: Ἁψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα. *Il.*, xxiv., 508. Fig.: Προσήκει τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς τοὺς αἰτίους ἀπώσασθαι. *Dem. de Fals. Legat.*, 408, 22.

εἴργειν, *to prevent approaching;* hence, to *keep off*, to drive away: Ὅτε μήτηρ παιδὸς ἐέργει μυῖαν ὅθ' ἡδέϊ λέξεται ὕπνῳ. *Il.*, iv., 130.

ἐρύκειν, prop. and fig., *to stop*, to keep off, *to hold back*, so as to prevent from approaching or entering: Πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκὸς οὐδ' ἵκετο χρόα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια. *Il.*, xi., 352. The word occurs once in Xenophon: Οὐδὲν προφασίζομαι τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ καὶ ἀκμάζειν ἡγοῦμαι ἐρύκειν ἀπ' ἐμαυτοῦ τὰ κακά. *Xen., Anab.*, iii., 1, 25.

ἐρύεσθαι, prop., *to draw to one's self*, found in Homer as synon. with the preceding word: Ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο Κῆρα μέλαιναν. *Il.*, ii., 859.

χραισμεῖν (χράω), prop., *to be of use, to serve:* Τότε δ' οὔτι

[1] [The remark given under δόρπον will hold good of this derivation also.]

[1] [The fut. ἀλέξομαι is not given even in the third edition of Liddell and Scott.]

δυνήσομαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν. *Il.*, i., 588. In the Iliad it is found sometimes with an accusative, like the verbs ἀλέξειν and ἀμύνειν, with which it has been improperly considered synonymous: Ὡς ἄρα τοῖς οὔτις δύνατο χραισμῆσαι ὄλεθρον Τρώων. *Il.*, xi., 120. [See Buttm., Lexil., p. 541.]

95.

ἀρνεῖσθαι, fr. *αἴρειν*, according to Etym. Magn., from raising the hand to send away or repel, *to refuse*: Ἠ ῥά νυ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅττι κεν εἴπω, ἠέ κεν ἀρνήσαιο; *Il.*, xiv., 212. Later, *to deny*: Ὡς δ' οὐκ ἐκεῖνος ἐγεώργει τὴν γῆν, οὐκ ἠδύνατ' ἀρνηθῆναι διὰ τὴν περιφάνειαν, ἀλλὰ προσωμολόγησεν. *Dem. ad Orest.*, 871, 15.

ἀναίνεσθαι (*αἰνεῖν*), *not to approve, not to consent*: opp. to ἐπαινέω; hence, *to refuse, to reject*: Ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἀμῦναι. *Il.*, xviii., 450. Ἐγίγνωσκεν ὁ Κῦρος δεῖν τοὺς ὑπηρέτας τοῦτο ἀσκεῖν, ὡς μηδὲν ἀναίνοιντο ἔργον. *Xen.*, *Cyr.*, ii., 1, 23.

ἀπαγορεύειν, *to forbid*: Ἔνδοθεν γὰρ ἀπαγορεύω σοι μὴ κινεῖσθαι. *Xen.*, *Cyr.*, i., 4, 13.

ἀνανεύειν, to turn away the head in disdain or refusal, *to signify* "*no*," by turning away the head, answers to the *renuere* of the Latins, and is opposed to *κατανεύειν*: Ὡς ἔφατ' εὐχομένη· ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη. *Il.*, vi., 311. Hence, *not to grant* [whether a *request* or a *proposition*]: Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν. *Il.*. xvi., 250. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τοῦτο ἀνένευον, etc. *Xen.*, *Cyr.*, i., 6, 12.

ἀπονεύειν, whence the Latin *abnuere*, seems to have been used in the same sense; but there is no instance of it in this signification.

ἀποφάναι, *to say* "*no*," to answer in the negative: Ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω. *Il.*, vii., 362. Ὡς δὲ καὶ ταῦτα ἀπέφησα, ἐπήρου με αὖ πάλιν, etc. *Xen.*, *Cyr.*, i., 6, 13.

ἀπειπεῖν, a defective verb, used only in the second Aor., *to say no, to refuse*: Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον ἢ ἀπόειπ'. *Il.*, i., 515. [Also, *to forbid.*]

οὐ φάναι, in dialogues, to answer in the negative, *to say no*, or *it is not, there is not*: Καὶ ἐγὼ εἶπον· Οὐδὲν ἄρα ἐστὶν τῶν τῆς ἀρετῆς μορίων ἄλλο οἷον ἐπιστήμη οὐδ' οἷον δικαιοσύνη οὐδ' οἷον ἀνδρεία οὐδ' οἷον σωφροσύνη οὐδ' οἷον ὁσιότης; Οὐκ ἔφη. *Plat.*, *Protag.*, 330, b.

οὐ φάσκειν, is stronger than the preceding; *to speak positively in the negative, to maintain that it is not* so and so: Αὐτὴ ἑαυτὴν ἐρωτῶσα καὶ ἀποκρινομένη καὶ φάσκουσα καὶ οὐ φάσκουσα. *Plat.*, *Theæt.*, 190, a.

96.

ἁρπάζειν, fr. *ἅρπη* [no], prop., *ravish* as a bird of prey, and carnivorous animals generally: [" he doth ravish the poor." *Ps.*] Ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετήεις, ἁρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν ἢ πτῶκα λαγωόν. *Il.*, xxii., 308. Hence—1, to carry off by force, or *seize* with violence [*to snatch away*]: Ἕκτωρ δ' ἁρπάξας λᾶαν φέρεν, ὅς ῥα πυλάων ἑστήκει πρόσθε. *Il.*, xii., 445. 2, *to ravage, plunder, pillage*: Καὶ προσπίπτοντες πόλεσιν ἀτειχίστοις καὶ κατὰ κώμας οἰκουμέναις, ἥρπαζον καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιοῦντο. *Thucyd.*, i., 5.

ἄγειν καὶ φέρειν, literally, to drive away and carry off, that is to say, *to pillage, plunder*, to ravage an enemy's country: Εἰπὼν τῷ Φάρακι ὡς ὅτι ὀκνοίη μὴ ὁ Τισσαφέρνης καὶ ὁ Φαρνάβαζος ἐρήμην οὖσαν καταθέοντες φέρωσι καὶ ἄγωσι τὴν χώραν. *Xen.*, *Hellen.*, iii., 2, 14. This periphrasis is generally construed with the names of towns or countries; it is found, however, with persons (and that with reference to a *naval* expedition) in the following passage of Demosthenes: Ἄγων καὶ φέρων τοὺς πλέοντας τὴν θάλατταν. *Dem.*, *Philipp.*, i., 10 [so elsewhere, e. g., ἔφερε καὶ ἦγε αὐτούς, *Anab.*, ii., 1, 4; where observe that the *order* is *reversed*: also *things*; e. g., χρήματα, *Anab.*, v., 5, 13]. The Latins have imitated the phrase, e. g., Virgil: *Alii rapiunt incensa feruntque Pergama.* Æneid., ii., 374.

ἀφαιρεῖν, *to take away, to take off*: Καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς ᾧ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα. *Il.*, i., 161. Ὅσαι τῷ στρατῷ εἵποντο σκευοφόροι κάμηλοι, ταύτας πάσας ἁλίσας καὶ ἀπελὼν τὰ ἄχθεα, ἄνδρας ἐπ' αὐτὰς ἀνέβησε ἱππάδα στολὴν ἐνεσταλμένους. *Herodot.*, i., 80.

ἀπαυρίσκειν, synon. with the above, used only in the Aorists: Ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα. *Il.*, vi., 17.

αἴνυσθαι, rare and defective, *to take*: Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων. *Il.*, xi., 580.

κεραΐζειν, fr. *κέρας*, an Ionic verb used properly of the attack of a horned animal; Homer, however, uses it in speaking of the lion; hence, fig., *to pillage, ravage* [*Ep.* and *Trag.*, and in *Hdt.*, *Æl.*, etc.]: Πάτροκλ' ἦ που ἔφησθα πόλιν κεραϊξέμεν ἁμήν. *Il.*, xvii., 830. Μετὰ δὲ ἐπιστραφείς τε καὶ ἰδόμενος τοὺς Πέρσας τὸ τῶν Λυδῶν ἄστυ κεραΐζοντας. *Herodot.*, i., 88.

κλέπτειν, prop., to hide (one's self), to do evil in secret, in which it differs from *ἁρπάζειν*, with which it is often joined: Ὅσα τις ἂν ἕτερος ἄλλον πημήνῃ κλέπτων ἢ βιαζόμενος. *Plat.*, *Legg.*, xi., 933, e. Hence, *to carry off furtively, to steal* cunningly, with dexterity: Οὐκ ἔστι λῃσταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον ὅταν παρῇ κλέψαι τε χ' ἁρπάσαι βίᾳ. *Soph.*, *Phil.*, 644.

λαφυραγωγεῖν, prop., *to carry off the spoils, the booty*: Καὶ τὰ μὲν Γαλατῶν, ὅταν ὑποχείριοι γένωνται, λαφυραγωγήσεσθαι. *Plut.*, *Galb.*, 5.

λεηλατεῖν, prop., to drive the prey, i. e., the cattle plundered, before one; because the first inhabitants of Greece, as all nomad people, began by plundering one another's flocks and herds; hence, *to make booty, to pillage*: Λεηλατήσει χρόνον· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι. *Soph.*, *Aj.*, 343. It is also found in the prose writers: Ἐβουλεύσατο οὖν κράτιστον εἶναι λεηλατῆσαι ἐκ τῆς Μηδικῆς. *Xen.*, *Cyrop.*, i., 4, 17. [With *acc.*, πεδίον, πόλιν, etc. *Hdt.*, and in a *decree*, *Dem.*, 208, 8, χώραν.]

ληΐζεσθαι (*ληΐς*), *to make prey of, to take as booty*: Δμωαὶ δ' ἃς Ἀχιλεὺς ληΐσσατο Πάτροκλός τε. *Il.*, xviii., 28. Ἐληΐζοντο δὲ καὶ κατ' ἤπειρον ἀλλήλους. *Thucyd.*, i., 5.

λῃστεύειν, fr. *λῃστής*, to rob, plunder on the highway, synon. with *ληΐζεσθαι*, but more modern: Σκίρωνα δὲ ἀνεῖλε λῃστεύοντα τοὺς παριόντας. *Plut.*, *Thes.*, 10.

συλᾶν, of the same family as *σύρειν*, *to draw off* or *away* with violence: Καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα (*stripped off*). *Il.*, vi., 28. In prose, *to pillage*: Καὶ οἱ πολέμιοι μόνῳ ἐκείνῳ ὧν ἐκράτησαν ἐν Τροίᾳ ἔδοσαν μὴ συληθῆναι. *Xen.*, *Cyn.*, 1, 15.

ἱεροσυλεῖν, a compound of the preceding, specially, *to carry off any thing sacred* or *consecrated, to commit a sacrilegious robbery*: Καὶ γὰρ τοῦτο φανερὸν ἐγένετο καὶ ὅτι ἱεροσυλήσαντες τὰ ὅπλα ἃ ἐγὼ ἀνέθηκα τῇ Ἀθηνᾷ. *Dem. in Eubul.*, 1318, 27.

97. [Cf. 60.]

ἄρτος, ου (ὁ), *bread* of wheat, first found in the Odyssey: Ἄρτον τ' οὖλον ἑλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο καὶ κρέας. *Od.*, xvii., 343. Φέρονται δὲ οἴκοθεν σῖτον μὲν ἄρτον, ὄψον δὲ κάρδαμον. *Xen.*, *Cyr.*, i., 2, 8.

ἄζῡμος [*ζύμη*, *leaven*], ου (ὁ), with ellipse of *ἄρτος*, *unleavened bread*, in the Sept. and N. T.: Ἀζύμους ἔπεψεν αὐτοῖς. *Gen.*, 19, 3. The plural form is also found *τὰ ἄζυμα*, signifying sometimes, by ext., *the feast* itself of *unleavened bread* among the Jews: Ἦν δὲ Πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας. *Marc.*, 14, 1.

ζυμίτης, ου (ὁ), with *ἄρτος* in Xenophon, *leavened bread*, made with leaven: Καὶ ἄρτοι ζυμῖται μεγάλοι προσπεπερονημένοι ἦσαν πρὸς τοῖς κρέασι. *Xen.*, *Anab.*, vii., 3, 21.

ἄκολος, ου (ἡ or ὁ), *morsel* or *crumb of bread*, in the Odyssey: Αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας. *Od.*, xvii., 221. Imitated by Callimachus: Ἐνὶ τριόδοισι καθῆστο αἰτίζων ἀκόλως τε καὶ ἔκβολα λύματα δαιτός. *Callim. in Cerer.*, 116.

ἄλφιτον, ου (τό), barley, in the plural *ἄλφιτα*, *barley-meal*, of which bread was made; hence, by ext., fig., *bread*, for food generally: Πολλοὶ δ' ἔσονται χἄτεροι νῷν ξύμμαχοι, ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄλφιτα. *Aristoph.*, *Plut.*, 219.

ἀκτή, ῆς (ἡ), coarse barley-meal, the barley-grain bruised (see p. xxv.), not the bread itself, or a piece of bread, as Eustathius says. It is in its most simple meaning that it must be understood in the Iliad; it is only later that the poets used the word in the meaning of *bread:* Τριτάταν δέ νιν κλύω τάνδε κατ' ἀμβροσίου στόματος ἀμέραν Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἁγνὸν ἴσχειν. *Eurip., Hippol.*, 137. [Cf. 60.]

σεμιδαλίτης, ου (ὁ), fr. σεμίδαλις, *bread made of the finest wheat flour* or *meal:* Τοὺς σεμιδαλίτας πρὸς ἰσχὺν φησι μᾶλλον πεφυκέναι. *Athen.*, iii., 115, d. [Cf. σεμίδαλις, 60.]

σῖτος, ου (ὁ), corn, wheat; hence, by ext., the *bread* made of it: Ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ σῖτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν. *Od.*, xii., 19. Ὅταν κάρδαμον μόνον ἔχωσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ. *Xen., Cyr.*, i., 2, 11.

χονδρίτης, ου (ὁ) (χόνδρος), bread made of the prepared grain or *groats* called *alica* [groats of spelt]: Γίνεται μὲν ὁ χονδρίτης ἐκ τῶν ζειῶν· ἐκ γὰρ κριθῆς χόνδρον μὴ γίνεσθαι. *Athen.*, iii., 109, c. [Cf. 60.]

98.

ἀρχαῖος, αία, αῖον (ἀρχή), prop., *that which was at the origin, which is and was from the beginning;* hence, *ancient*, by ext., *old, superannuated, out of fashion:* Ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιά. *Dem. in Androt.*, 597.

παλαιός, αιά (πάλαι), *of former time, ancient, old* [not in *years*, but with ref. to existence at a *former* time], speaking both of *persons and things:* Ἦ ῥα νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός. *Il.*, vi., 215. Κατὰ τὸ νόμιμον τὸ παλαιὸν καὶ ἀρχαῖον. *Lys. in Andoc.*, v., 253. In the above passage Taylor has unnecessarily substituted πάτριον for παλαιόν.

γεραιός, αιά, αιόν (γέρων), *of* or *belonging to the old, old* [in years]: Ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς Νέστωρ. *Il.*, xiv., 39. Ἀείρετέ μου δέμας γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι. *Eur., Hec.*, 59.

διπολιώδης (ὁ, ἡ), prop., *as old as the Διπόλεια*, one of the most ancient Athenian festivals; they were kept on the 14th day of Σκιροφοριών, in honor of (Zeus) Jupiter Πολιεύς, or protector of the city, whence their name: Ἀρχαῖά γε καὶ διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα. *Aristoph., Nub.*, 984.

πρέσβυς, υος and εως (ὁ), fr. πρέπω, according to some, or from προβαίνω, according to Ammonius, which is most probable [no]. *superior, eminent*, or *advanced in age; respectable* from his rank, or more often from his age; *aged, old.* Homer only uses it in the feminine πρέσβα, as an honorary epithet of goddesses and some mortals, and in the comparative and superlative in speaking of age: Ἥρη πρέσβα θεά. *Il.*, v., 721. Γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς, πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι. *Il.*, xi., 786. The positive is only found in the Tragic writers: Ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς νεῶν Ἀχαϊκῶν. *Æsch., Ag.*, 177. It is found only in the comparative and superlative form in prose writers: Αἰσθόμενος δέ ποτε τὸν πρεσβύτατον υἱὸν ἑαυτοῦ πρὸς τὴν μητέρα χαλεπαίνοντα· Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ παῖ, οἶσθά τινας ἀνθρώπους ἀχαρίστους καλουμένους; *Xen., Mem.*, ii., 2, 1.

κρόνιος, ία, and κρονικός, ή (Κρόνος), *of* or *belonging to Saturn, of* or *in the age of Saturn, as old as Saturn* [mostly in a mocking sarcastic sense = old-fashioned, obsolete; stupid or childish from age: ἔτι τούτων κρονικώτερα (ποιεῖ καὶ λέγει). *Pl., Lys.*, 205, c.]: Ὦ μῶρε σύ, καὶ κρονίων ὄζων. *Aristoph., Nub.*, 397. Ὦ κρονικαῖς γνώμαις ὄντως λημῶντε τὰς φρένας ἄμφω. *Aristoph., Plut.*, 581.

ὠγύγιος, ία, ιον, fr. Ὠγύγης, Ogyges, one of the first kings of Greece; *of* or *belonging to Ogyges, of the time of Ogyges;* the Greeks thus described whatever was of great antiquity: Σὲ δ', ὦ τέκνον, τόδ' ἐλήλυθεν πᾶν κράτος ὠγύγιον. *Soph., Phil.*, 141. Δρῦς ὠγυγίη. *Phocyl.*

ἕνος, η, fr. ἕνος, a year, *of the past year;* hence, *past, completed:* Αἱ ἕνοι ἀρχαί. *Dem.*, 775, 25. This word of rare occurrence was, however, familiarly used in the phrase ἕνη καὶ νέα, *Dem.*, 1229, 7, where σελήνη must be understood, *the old and new moon*, = *the last day of the month.*

99.

ἄρχειν, prop., to commence; hence, *to be the first, to command, to have authority;* it is used of all kinds of command, or simply of a post, or office of authority, and generally of a power exercised with a view to the public benefit and welfare [e. g., of filling a *magistracy* or *public office*]: Ἄρχειν ἱκανοί, καὶ ὠφέλιμοι τοῖς τε ἄλλοις ἀνθρώποις καὶ ἑαυτοῖς. *Xen., Memor.*, iv., 2, 11.

κρατεῖν, *to be* the *stronger;* hence, *to be the master, to have got the mastery, to master*, to command, conveys the notion of a power acquired or retained by force: Ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει. *Il.*, i., 288. Fig. in Plato: Εἶναι γὰρ ὁμολογεῖται σωφροσύνη τὸ κρατεῖν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν. *Plat., Symp.*, 196, c.

100.

ἀρχή, ῆς (ἡ), [*beginning*, hence, *origin, originating*] *principle:* Ἑκούσια δὲ λέγεται, ὅτι ἡ ἀρχὴ τῶν συναλλαγμάτων τούτων ἑκούσιος. *Aristot., Ethic., Nicom.*, v., 5.

αἰτία, ας (ἡ), *cause:* Ὡς ἄρα πᾶσι πάντων αὕτη ὀρθῶν τε καὶ καλῶν αἰτία. *Plat., Polit.*, vii., 517, c.

101.

ἀρχή, ῆς (ἡ), *authority*, in general: Οὕτω δὴ ᾤμην ἔγωγε νῦν δὴ ἀναγκαῖον εἶναι ἡμῖν ὁμολογεῖν πᾶσαν ἀρχήν, καθ' ὅσον ἀρχή, μηδενὶ ἄλλῳ τὸ βέλτιστον σκοπεῖσθαι ἢ ἐκείνῳ τῷ ἀρχομένῳ τε καὶ θεραπευομένῳ, ἔν τε πολιτικῇ καὶ ἰδιωτικῇ ἀρχῇ. *Plat., Pol.*, i., 345, d.

αἰσυμνητεία, ας (ἡ), one of the four kinds of royal dignity established in primitive times, and which, according to Aristotle, were elective: Τρίτη δ' ἦν αἰσυμνητείαν προσαγορεύουσιν (αὕτη δ' ἐστὶν αἱρετὴ τυραννίς). *Aristot., Polit.*, iii., 14, 14.

βασιλεία, ας (ἡ), 1, *regal power, the dignity of king:* Καὶ τόν τε Φιλίππου υἱὸν Ἀμύνταν ὡς ἐπὶ βασιλείᾳ τῶν Μακεδόνων ἦγε. *Thuc.*, ii., 95. 2, Sometimes *kingdom:* Ὅτι μὲν δὴ καλλίστη καὶ μεγίστη τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἡ Κύρου βασιλεία ἐγένετο αὐτὴ ἑαυτῇ μαρτυρεῖ. *Xen., Cyr.*, viii., 8, 1. 3, In more modern authors, *reign:* Λέγεται δέ τι καὶ ἕτερον ἐπὶ τῆς Ταρκυνίου βασιλείας πάνυ θαυμαστὸν εὐτύχημα τῇ Ῥωμαίων ὑπάρξαι πόλει. *Dion. Halic., A. R.*, iv., 62.

δεσποτεία, ας (ἡ), prop., power of the master over the slave, *dominion, despotic* or *absolute power*, such as that of the King of Persia: Τὴν βασιλέως τοῦ μεγάλου δεσποτείαν. *Isocr., Archid.*

δημοκρατία, ας (ἡ), DEMOCRACY: Καὶ ὄνομα μὲν διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους ἀλλ' ἐς πλείονας ἥκειν δημοκρατία κέκληται. *Thuc.*, ii., 37.

διοίκησις, εως (ἡ), administration, internal or domestic; in a more special meaning, political *administration:* Βούλει οὖν δεώμεθα τοῦ τὰ τοιαῦτα ἀντιλέγοντος ἀκολουθῆσαι ἡμῖν, ἐάν πως ἡμεῖς ἐκείνῳ ἐνδειξώμεθα ὅτι οὐδέν ἐστιν ἐπιτήδευμα ἴδιον γυναικὶ πρὸς διοίκησιν πόλεως; *Plat., Pol.*, v., 455, b.

δυναστεία, ας (ἡ), ruling power, which has had its origin in force, or which results from the position or force of circumstances, *arbitrary power* or *authority*, in Thucydides: Ὅπερ δέ ἐστι νόμοις μὲν καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον, ἐγγυτάτω δὲ τυράννου, δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα. *Thuc.*, ii., 62. In a more general sense, *power, ruling power:* Πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν, ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ; *Soph., Œd. R.*, 593.

ἡγεμονία, ας (ἡ), is specially used of the *precedency* in dignity or *supremacy*, which certain cities of Greece [e. g., Sparta and Athens] exercised over all the rest at certain periods [for which the term *Hegemony* is beginning to be naturalized]: Ἔστι δὲ τοῦτο οὐκ ἐλάχιστον πρὸς ἡγεμονίαν· πρὸς γὰρ τὸ πρῶτον ἰσχυρὸν γενόμενον ἥδιστα πάντες συλλέγονται. *Xen., Hellen.*,

vii., 1, 4. In recent historians, *power*, kingdom : *Παραλαβὼν τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἡγεμονίας ὁ Τύλλιος. Dion. Halic., A. R.*, iv., 8.

κυβέρνησις, εως (ἡ), prop., the action of steering a vessel ; whence, fig., *administration, government*, in Pindar : *Ἐν δ' ἀγαθοῖσι κεῖνται πατρωΐαι κεδναὶ πολίων γυβερνάσιες. Pind., Pyth.*, 10, 112.

μοναρχία, ας (ἡ), authority of one alone, MONARCHY, of which Aristotle recognizes two kinds : *Μοναρχία δ' ἐστὶ κατὰ τοὔνομα, ἐν ᾗ εἷς ἁπάντων κύριός ἐστιν· τούτων δὲ ἡ μὲν κατὰ τάξιν τινὰ βασιλεία, ἡ δ' ἀόριστος τυραννίς. Aristot., Rhetor.*, i., 8.

ὀλιγαρχία, ας (ἡ), authority or government of a small number of persons, OLIGARCHY : *Ἡμῖν μὲν γὰρ ἡ πόλις τότε ἐτύγχανεν οὔτε κατ' ὀλιγαρχίαν ἰσόνομον πολιτεύουσα, οὔτε κατὰ δημοκρατίαν. Thuc.*, iii., 62.

πολιτεία, ας (ἡ), *constitution of a state, form of government : Χρώμεθα γὰρ πολιτείᾳ οὐ ζηλούσῃ τοὺς τῶν πέλας νόμους. Thuc.*, ii., 37.

πολυκοιρανίη, ης (ἡ), *authority of several chiefs*, in war only : *Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω. Il.*, ii., 204.

πρωτεῖον, ου (τό), *first rank, primacy : Πῶς γάρ ἐστιν ἴσον . . . . τὴν πόλιν . . . . ἢ προειστήκει τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τέως καὶ τὸ πρωτεῖον εἶχε. Dem., Phil.*, iv., 151, 8.

τυραννίς, ίδος (ἡ), *sovereignty* usurped over a free city. This word, whence comes our TYRANNY, had at first among the Greeks the meaning of sovereign power, of *royalty : Ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος ; Aristoph., Av.*, 1605. Later, Socrates, according to Xenophon, thus defined it : *Τὴν μὲν γὰρ ἑκόντων τε τῶν ἀνθρώπων καὶ κατὰ νόμους τῶν πόλεων ἀρχὴν βασιλείαν ἡγεῖτο· τὴν δὲ ἀκόντων τε καὶ μὴ κατὰ νόμους ἀλλ' ὅπως ὁ ἄρχων βούλοιτο, τυραννίδα. Xen., Mem.*, iv., 6, 12. *Ἡ τυραννίς ἐστι μοναρχία πρὸς τὸ συμφέρον τὸ τοῦ μοναρχοῦντος. Aristot., Polit.*, iii., 7, 5. We see from these two definitions, that in the time of Xenophon the word had been subject to modification, and a change had passed over its meaning, which was afterward irrevocably attached to it by Aristotle ; we may even presume, that in almost all Greece, composed of free states, and cherishing the love of liberty even to fanaticism, the odious feelings we connect with the word were early attached to it ; and the use made of it by Aristophanes in the fig. sense may tend to prove this : *Ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννὶς ἐστιν ἐμφανής ; Aristoph., Vesp.*, 417.

ταγεία, ας (ἡ), government or power of the *ταγός*, a title which the Thessalians gave to their chief, according to Xenophon : *Κατεσκευάσατο τὴν ταγείαν τυραννίδι ὁμοίαν. Xen., Hellen.*, vi., 4, 34.

102.

ἀρχή, ῆς (ἡ), *office, magistracy : Ἐγὼ γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, ἄλλην μὲν ἀρχὴν οὐδεμίαν πώποτε ἦρξα ἐν τῇ πόλει, ἐβούλευσα δέ. Plat., Apol.*, 32, b.

λειτουργία, ας (ἡ), *public* and onerous *charges*, to which the richest citizens in the Grecian cities were subjected ; these charges were, e. g., that of *chorēgus*, which obliged them to furnish and entertain at their expense the chorus that was to compete in the feasts of Bacchus [Dionȳsus] ; that of *trierarch*, which obliged them in time of war to furnish a galley and support the crew, the state furnishing nothing but the hull and rigging. At Athens, those upon whom these burdens fell were chosen by lot from among the citizens whose property was rated at three talents : *Καὶ τούτων ἐγὼ οὐδεμίαν πρόφασιν ποιησάμενος, οὔτε ὅτι τριηραρχῶ καὶ οὐκ ἂν δυναίμην δύο λειτουργίας λειτουργεῖν, οὐδὲ οἱ νόμοι ἐῶσιν. Dem. in Polyclet.*, 1209, 2. LITURGY, form or office of Divine *worship*, in the Septuagint and N. T. : *Καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐῤῥάντισε. Hebr.*, ix., 21.

τέλος, εος (τό), *function* of a post of honor, or public office, i. e., the duty or duties proper to it : *Λογιζόμενος δ' ὁ Παυσανίας καὶ ἄλλοι οἱ ἐν τέλει Λακεδαιμονίων ὡς . . . . Xen., Hellen.*, iii., 5, 16. Hence it is that the phrase *οἱ ἐν τέλει* may be rendered by, *those who are in office, the authorities, the magistrates.* Hence again, the use of the plural *τὰ τέλη*, which, according to the Scholiast on Thucydides, signified, among the Lacedæmonians, *the principal men, the magistrates : Καὶ τὰ τέλη τῶν Λακεδαιμονίων ὑπέσχοντο αὐτοῖς ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβαλεῖν. Thuc.*, i., 58.

103.

ἄσκησις, εως (ἡ), *exercise*, is used as a general term for all *exercises*, although Ammonius and other grammarians would restrict the use of it to the art of oratory, and the dramatic art ; thus Xenophon uses it in speaking of such bodily exercises as are applicable to war : *Ἐγνωκότες οὖν καὶ αὐτοὶ ταῦτα εὐθὺς ἐκ παίδων πρὸς τὸν κατὰ γῆν πόλεμον τὴν ἄσκησιν ποιοῦνται. Xen., Hellen.*, vii., 1, 8. And fig. : *Καὶ ἐπιμελητέον ὅπως μὴ ἀνήσουσι τὴν τῆς ἀρετῆς ἄσκησιν. Xen., Cyr.*, vii., 5, 70.

ἄσκημα, ατος (τό), the end, the particular art, etc., to attain which is *the object of the exercise : Ἀλλ' αὐτοὺς δεῖ τούτοις τοῖς ἀσκήμασι πλεονεκτεῖν. Xen., Cyr.*, vii., 5, 26.

γυμνασία, ας (ἡ), *the action of exercising*, principally in gymnastic exercises ; hence, exercise : *Τὰς δὲ οἷόν τινας μείζους γυμνασίας μὴ ἔλαττον ἢ κατὰ μῆνα ἕκαστον ποιεῖσθαι προστάξει. Plat., Legg.*, viii., 830, d. Fig., applied to the art of logic, in Aristotle : *Τὴν δὲ γυμνασίαν ἀποδοτέον τῶν μὲν ἐπακτικῶν πρὸς νέον. Aristot., Topic.*, 8, 5.

γυμνάσιον, ου (τό), *gymnastic exercise* only ; in this sense good writers only use it in the plural : *Ἄσκει τῶν περὶ τὸ σῶμα γυμνασίων μὴ τὰ πρὸς τὴν ῥώμην ἀλλὰ τὰ πρὸς τὴν ὑγίειαν συμφέροντα. Isocr. ad Demon.*, 14. It is found however in the singular in Plutarch : *Σωκράτει γυμνάσιον ἦν οὐκ ἀηδὲς ἡ ὄρχησις. Plut. de Sanit.*, 124, e. In this number it signifies, ordinarily, in good writers, the place of exercise itself, the GYMNASIUM.

γύμνασμα, ατος (τό), is only found in modern authors, *object of exercise*, end proposed in it ; it is found in Athenæus, and in Lucian applied to bodily exercises, and to exercises in rhetoric in Dionysius of Halicarnassus : *Γυμνάσματά τε καὶ ἀσκήματα τῆς ῥητορικῆς. Dion. Hal., Art. Rh.*, ii., 1.

γυμναστική, ῆς (ἡ), fem. of *γυμναστικός*, used as a subst. with ellipse of *τέχνη*, THE GYMNASTIC (art) : *Μετὰ δὴ μουσικὴν γυμναστικῇ θρεπτέοι οἱ νεανίαι. Plat., Polit.*, iii., 403, c.

μελέτη, ης (ἡ), is used chiefly of exercises that require reflection, and the application of the intellectual faculties, as the *study* of the arts and sciences : *Νομίζω μέντοι πᾶσαν φύσιν μαθήσει καὶ μελέτῃ πρὸς ἀνδρείαν αὔξεσθαι. Xen., Mem.*, iii., 9, 2.

σωμασκία, ας (ἡ), *exercise of the body* only : *Καὶ ἐν σωμασκίᾳ τοὺς σωμασκοῦντας. Xen., Mem.*, iii., 9, 11.

104.

ἀσπίς, ίδος (ἡ), great round *shield*, in use in ancient times. It was ordinarily made of wicker-work (of willows or osiers), covered with ox-hides, and over them with plates of metal. Sometimes it was entirely made of brass or some other metal, as that of Achilles (*Il.*, xviii., 478). It was often large enough to cover the whole man, whence the poet. epithet *ποδηνεκής*, in prose, *ποδήρης, reaching down to the feet : Αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσε ἴσην, καλήν, χαλκείην, ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειὰς χρυσείοις ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον. Il.*, xii., 294.

ἄντυξ, υγος (ἡ), fr. *ἀντέχω*, prop., *part rising out*, up, or beyond another, a semicircular rod or rods of wood or metal which made the circumference (*ἴτυς*) of the round shield (*ἀσπίς*) ; forming a raised edge, in which the word differs from *ἴτυς* : hence, generally, *rim* or *border of the shield*, in the Iliad and the Tragic writers, where some translators have given the word the too exact signification of shield : *Ἄντυξ ἣ πυμάτη θέεν ἀσπίδος. Il.*, vi., 118.

βοῦς, οός (ἡ), ox, and by ext., *skin of the ox*, or dressed hide, with which the shields were covered; hence, the shield itself in Homer: Βόας αὔας ὑψόσ' ἀνασχόμενοι. *Il.*, xii., 138.

γέῤῥον, ου (τό), *a wicker-shield*, having the shape of a tall oblong. This shield, which was in use among the Persians, was of different heights, and served equally both for cavalry and infantry. Sometimes it was thick laid with ox-hides: Πέρσαι εἶχον, ἀντὶ ἀσπίδων, γέῤῥα. *Herod.*, vii., 61.

θυρεός, οῦ (ὁ) (θύρα), *shield*, so called on account of its shape, which was that of a tall oblong, *pavois* of the Gauls, large shield of the *hastati* among the Romans: Ἔστι δ' ἡ Ῥωμαϊκὴ πανοπλία πρῶτον μὲν θυρεός, οὗ τὸ μὲν πλάτος ἐστὶ τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας πένθ' ἡμιποδίων· τὸ δὲ μῆκος, ποδῶν τεττάρων. *Polyb.*, vi., 23, 2.

ἰτέα, ας (ἡ) (ἰέναι), prop., *willow*, and in the poets posterior to Homer, *shield* made of willow-wood: Ἕξεις ὅμως ἐν ᾗ ταφήσῃ χαλκότονον ἰτέαν. *Eur.*, *Troad.*, 1193.

ἴτυς, υος (ἡ), fr. ἰτέα, rod of willow of which the circles or felloes of wheels, and rims of shields were made; *circle* or *rim of the shield*; in Euripides, where it is improperly translated *shield*: Εἰ δ' ὄμμ' ὑπερσχὸν ἴτυος ἅτερος μάθοι. *Eur.*, *Phœn.*, 1384.

κύκλος, ου (ὁ), *circle*; hence, by ext., in the poets, *orb, disk of a shield*: Ἀλλ' ὑφίζανον κύκλοις, ὅπως σίδηρος ἐξολισθάνοι μάτην. *Eur.*, *Phœn.*, 1382.

λαισήϊον, ου (τό), fr. λάσιος, small shield covered with ox-hides with the hair on: Ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήϊά τε πτερόεντα. *Il.*, v., 453.

ὅπλον, ου (τό), prop., *utensil, arm, armor*. Sometimes, among the Attic writers, used as ἀσπίς, *the large shield*, which the heavy-armed infantry carried, whence they were called ὁπλῖται: Ὅπλα ἐποιοῦντο, οἱ μὲν ξύλινα, οἱ δὲ οἰσύϊνα. *Xen.*, *Hell.*, ii., 4, 16.

πάρμη, ης (ἡ), *shield*, carried by the light-armed troops of the Romans, *parma*: Ἡ δὲ πάρμη καὶ δύναμιν ἔχει τῇ κατασκευῇ, καὶ μέγεθος ἀρκοῦν πρὸς ἀσφάλειαν· περιφερὴς γὰρ οὖσα τῷ σχήματι, τρίπεδον ἔχει τὴν διάμετρον. *Polyb.*, vi., 22, 2.

πέλτη, ης (ἡ), fr. πάλλω, *pelta, small light shield* without rim, and covered with a single skin. It was in use among the Thracians, and was introduced among the Greeks by Iphicrates, about the year B.C. 400: *Peltam pro parmâ fecit, a quâ postea peltastæ pedites appellantur* (*Corn. Nep.*, *Iph.*, i.). Iphicrates armed with it the troops called on this account πελτασταί (*targeteers*), a body ranging between the heavy-armed infantry (ὁπλῖται), and the light-armed (ψιλοί). The shape of this shield was that of a half-moon, according to Virgil: *Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis* (*Virg.*, *Æn.*, i., 494). Pollux gives it a somewhat different shape: Πέλτη Ἀμαζονικὴ παρεοικυῖα κιττοῦ πετάλῳ. *Poll.*, i., 134.

ῥινός, οῦ (ὁ and ἡ), flayed *skin* of a beast, particularly *dressed ox-hide*, and by ext. in poetry, *shield with coverings of leather*: Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, συν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν χαλκεοθωρήκων. *Il.*, iv., 447.

σάκος, εος (τό), according to Damm, fr. σάω, to preserve [more probably fr. σάττω], poet. word for ἀσπίς, or *large* round *shield* of the heroic ages: Ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἑπταβόειον ταύρων ζατρεφέων ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν. *Il.*, vii., 222. Ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτείνοισιν. *Theocr.*, *Id.*, xvi., 79.

105.

ἀστικός or *ἀστυκός* (ὁ, ἡ) (ἄστυ), *of* or *belonging to the city, citizen, one who lives in the city, lives in town*; used only prop., in opp. to ἀγροῖκος: Αὗται αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος ἅμα ἦρι ἐκ Διονυσίων εὐθὺς τῶν ἀστυκῶν. *Thuc.*, v., 20. Οὐ μεμάθηκα ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστυκὰ χείλεα θλίβειν. *Theocr.*, *Id.*, xx., 4.

ἀστεῖος (ὁ, ἡ), *urbanus*, used only fig., *civil, polished by residence in the city, full of urbanity, witty, agreeable, entertaining*: Πῶς οὐχ οὗτοι ἀστεῖοι ἂν καὶ εὐχάριτες δικαιότερον ὀνομάζοιντο μᾶλλον, ἢ ἀλαζόνες; *Xen.*, *Cyr.*, ii., 2, 12.

ἀστός, ἀστή, one born in the town, a native of it, *citizen, bourgeois*, in opp. to ξένος. According to Eustathius this word was used only by the Attics: Ταῦτα καὶ νεωτέρῳ, καὶ πρεσβυτέρῳ ὅτῳ ἂν ἐντυγχάνω ποιήσω, καὶ ξένῳ καὶ ἀστῷ. *Plat.*, *Apol.*, 30, a.

106.

ἀστήρ, έρος (ὁ), *star*, one of the heavenly bodies: Ἑκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ. *Il.*, vi., 401. Οἱ γὰρ ἀστέρες κἂν εἰ μείζους κἂν ἐλάττους φαίνωνται, ἀλλ' ὅμως ἀδιαίρετοί γε καθ' ἑαυτοὺς εἶναι δοκοῦσιν. *Aristot.*, *Meteor.*, i., 6.

ἄστρον, ου (τό), according to the grammarians, the assemblage of several stars forming a *constellation*, as the Bear, Orion, etc., *sidus*, while ἀστήρ is a single *star*. The difference which the grammarians have observed between ἀστήρ and ἄστρον is found only in the use made of the words. In fact, the form ἄστρον is more used, in the plural only, in Homer, and the ancient Attic writers: Ἄστρα ἐν τῇ νυκτὶ ἀνέφηναν ἃ ὑμῖν τὰς ὥρας τῆς νυκτὸς ἐμφανίζει. *Xen.*, *Mem.*, iv., 3, 4. Aristotle is the first in whom the difference in meaning is to be remarked. [Ἄστρον, sing., is especially the *Dog-star, Sirius*: e. g., *Xen.*, *Cyn.*, 4, 6, τοῦ ἄστρου ἐπιόντος.]

πλάνης, ητος (ὁ), and *πλανήτης, ου* (ὁ), prop., wandering, taken substantively with ellipse of ἀστήρ, *wandering star*, PLANET: Ἥλιος καὶ σελήνη καὶ πέντε ἄλλα ἄστρα ἐπίκλην ἔχοντα πλάνητες. *Plat.*, *Tim.*, 38, c. [πλανητά, *Bait.*] Πρὸς δὲ τούτοις καὶ οἱ Αἰγύπτιοί φασι, καὶ τῶν πλανητῶν καὶ πρὸς αὐτούς, καὶ πρὸς τοὺς ἀπλανεῖς γίνεσθαι συνόδους. *Aristot.*, *Meteor.*, i., 6.

107.

ἀστρονομία, ας (ἡ), ASTRONOMY: Ἐπιστήμη περὶ ἄστρων τε φορὰς καὶ ἐνιαυτῶν ὥρας ἀστρονομία καλεῖται. *Plat.*, *Conv.*, 188, b.

ἀστρολογία, ας (ἡ), in Xenophon, where it is first found, this word has been improperly translated by *astronomy*: Ἐκέλευε δὲ καὶ ἀστρολογίας ἐμπείρους γίγνεσθαι καὶ ταύτης μέντοι μέχρι τοῦ νυκτός τε ὥραν καὶ μηνὸς καὶ ἐνιαυτοῦ δύνασθαι γιγνώσκειν. *Xen.*, *Mem.*, iv., 7. Critics have endeavored to substitute in this passage the reading ἀστρονομία, a correction which appears useless, since the word is found also in Aristotle. It would appear then, that there existed as early as the time of Xenophon a sort of application of astronomy to the art of divination, or astrology in fact, although the word itself is not found till a later date in Greek writers, in the precise sense which it holds in modern languages, ASTROLOGY: Ἄλλοι δὲ ἀστρολογίαν ἀψευδέα μέν, ἀνωφελέα δ' εἶναι λέγουσιν. *Lucian. de Astrolog.* [Surely in the passage of Xenophon, *astronomy* is the right translation. No *divination* is spoken of but that of *divining* the hour of the day or night.]

108.

αὖ, adverb of place, prop., *back, backward*, a meaning of which no trace is found even in the Iliad, except in the phrase αὖ ἐρύειν, which the best critics write in one word, *αὐερύειν*: Αὐέρυσαν μὲν πρῶτα. *Il.*, i., 459 [the heads of the victims]. Thus there remains no other use of this adverb but the figurative one; and it answers to *rursus* and the particle *re*, which, both in Latin and English, is affixed to a great number of verbs: 1, in transitions, as *rursus*, in Latin, *on the contrary, on the other hand, but again, but, still*: Ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας. *Il.*, ii., 493. 2, In narrations and enumerations, *again, once more, then again, after that*: Δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο. *Il.*, vi., 184. 3, In dialogues, replies, and repartees [= *in return; in his turn*]; but this use of αὖ appears to be more frequent in the Odyssey than in the Iliad: Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα. *Od.*, iv., 496.

αὖτε, compound and poet. synon. of αὖ, and with the same meanings. Hence the Latin *autem*. It is principally used in replies, a use which belongs to it more particularly in the Iliad: Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. *Il.*, i., 206.

αὖθις (or with the Ionians, who rejected aspirated words, *αὖτις*), derived from and synon. with *αὖ*, and preserving besides the primitive sense, backward; hence the notion of return, repetition. It answers to the inseparable particle *re*, in Latin and English, and is used with the verbs of motion. Thus *αὖτις* in Homer, with *ἰέναι*, expresses the notion, 1, to *go back*, to retrace one's steps: *Τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν. Il.*, i., 347. 2, To come *again* to a place where one had already been: *Μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω, ἢ νῦν δηθύνοντα, ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα. Il.*, i., 27. *Ὦ ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὖθις. Soph., Phil.*, 1190. Hence the significations, very common in prose, of *anew, presently, again*, on another occasion, *by-and-by*: *Καὶ ἐάν τε νῦν ἐάντε αὖθις ζητήσητε ταῦτα, οὕτως εὑρήσετε. Plat., Apol.*, 10. In Plato *αὖ* is sometimes found joined to *αὖθις*, and the grammarians improperly consider the one or the other redundant: *Ὅταν . . . . καὶ αὖθις αὖ λέγητε ὅτι γιγνώσκων ὁ ἄνθρωπος τἀγαθὰ πράττειν οὐκ ἐθέλει . . . . Plat., Prot.*, 355, b.

ἄψ, almost always an adverb of place, prop.; in Homer it is sometimes used fig. in the sense of πάλιν: Ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι. *Il.*, xix., 138.

πάλιν, in a contrary manner to the preceding particles, has preserved its *proper* meaning, *back, backward*, which is always the prevalent one; it does indeed indicate also repetition, but exclusively in reference to a single fact, in which it differs from the preceding particles; with the verbs to go, to come, to give, it also answers to the Latin and English particle *re*, expressive of the repetition of the action; hence, fig., *again, anew, rursus, re*: *Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον. Il.*, i., 116. *Ἐπερωτηθεὶς δὲ πάλιν ὑπὸ τῆς μητρὸς διὰ τί; Xen., Cyr.*, i., 3, 13. *Καὶ ὅταν αὖ πάλιν ἀπιὼν γένηται, ἔνθα καὶ ἡμῖν δῆλόν ἐστιν ὅτι εἰ προσωτέρω ἄπεισιν ἀποπαγησόμεθα ὑπὸ τοῦ ψύχους, πάλιν αὖ τρέπεσθαι καὶ προσχωρεῖν. Xen., Mem.*, iv., 3, 8. In this remarkable passage we see the two particles *αὖ* and *πάλιν* used together, a combination of frequent occurrence, and which the grammarians accused of pleonasm, only because they had lost sight of the fundamental and customary significations of these particles. This may be observed of the following passage, in which the three particles are used together by the poet, and may be rendered in French by their equivalents: *Αὖθις αὖ πάλιν εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν. Soph., Phil.*, 940, *je reviens donc encore vers toi, sans armes, sans nourriture.*

109.

αὐτίκα, adverb, according to Buttmann, is formed of *αὐτός* and *ἴκα*, accusative of the old form *ἴξ*, whence the Latins took their *vix, vicis, in the very instant, at the present at the same instant*, sometimes, *at the same time, directly*: *Ἅμα τ' αὐτίκα καὶ μετέπειτα. Od.*, xiv., 403. *Μὴ φοβηθέντες τὸ αὐτίκα δεινόν* (*not fearing the present danger*). *Thuc.*, i., 124.

παραυτίκα, adverb, compound and synon. of the above; almost always found with the article: *Ἐγὼ τὸ παραυτίκα μὲν οὐκ ἐσωφρόνεον. Herodot.*, vii., 15.

παραχρῆμα, adverb, for *παρὰ τὸ χρῆμα*, *immediately, instantly, at once*: *Οὐ γὰρ ἂν δήπου, εἴγε φρόνιμον δεῖ γενέσθαι τὸν μέλλοντα σώφρονα ἔσεσθαι, παραχρῆμα ἐξ ἄφρονος σώφρων ἄν τις γένοιτο; Xen., Cyr.*, iii., 1, 10.

αὐτοβοεί (*αὐτός, βοή*), adverb, literally, as quick as cry it, with a shout, *at the first shout*, i. e., without any serious resistance: *Ἐνόμισαν αὐτοβοεὶ ἂν τὴν πόλιν ἑλεῖν. Thuc.*, ii., 81. *Αὐτοβοεὶ ἂν ἕλοιμι τὸ γυμνάσιον. Luc., Gymn.*, 33. It is found used for *αὐτίκα* in Heliodorus.

εὐθύς and *εὐθέως* (*εὐθύς*), adverb, *directly*, straightway: *Ἐπειδὰν ἡττηθῇ, εὐθὺς πέπαυται τῆς ἀφροσύνης. Xen., Cyr.*, iii., 1, 10.

αἶψα and ἄφαρ, adverbs, formed, according to Damm, the first from the future ἄψω, and the second from ἧφα, perfect of ἅπτω, *immediately, at once, forthwith*: Ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι βουλοίμην. *Il.*, xxiii., 593. Αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε. *Il.*, ii., 665. [Pape suggests αἴφνης for αἶψα, and mentions that some refer ἄφαρ to ἀπο-ἄρα.]

ἐξαπίνης, adverb, formed from the old adjective *ἄπινος*, the traces of which may yet be found in the adverb *ἐξάπινον* used by Hippocrates, *unexpectedly, all at once, suddenly*: *Στρεφθεὶς ἐξαπίνης. Il.*, xvi., 598. *Καὶ οἱ Κορίνθιοι ἐξαπίνης πρύμναν ἐκρούοντο. Thuc.*, i., 50.

ἐξαπιναίως, only found in the Attic prose writers: *Ἀνήγετο περὶ μέσας νύκτας, ὡς ἐξαπιναίως προσπέσοι. Xen., Hellen.*, i., 6, 20.

ἐξαίφνης, in Homer and the more modern poets: Πῦρ ὀρμένον ἐξαίφνης. *Il.*, xxi., 14. Also in the prose writers: Νομίζουσί τινες ἄνευ παρασκευῆς καὶ ἐπιμελείας αὐτόματοι ἐξαίφνης δυνατὸν ταῦτα ποιεῖν ἔσεσθαι. *Xen., Mem.*, iv., 2, 6.

αἴφνης, ἄφνω, and ἄφνως, simple forms, which according to the more general opinion come by syncope from ἀφανῶς, but which may be with greater probability also derived, by interchange of letters, from the old adjective ἄπινος. αἴφνης is found at the close of the Iphigenia in Aulis of Euripides, a part of the play which the critics agree in assigning to a more modern hand: Θαῦμα δ' ἦν αἴφνης ὁρᾶν. *Eur., Iph. A.*, 1563. Ἐπίσταμαί γε κοὐκ ἄφνω κακὸν τόδε προσέπτατ'. *Eur., Alc.*, 420. Λαΐνεος στήλη με πέριξ ἔχει· ἐκ δ' ἐμὲ παστῶν νυμφὴν κὰκ θαλάμων ἥρπασ' ἄφνως Ἀΐδας. *Anth. ad.*, 710.

αἰφνιδίως, found only in Thucydides: *Φθάνει προσπεσὼν ἅμα τῇ ἕῳ αἰφνιδίως τοῖς τείχεσι. Thuc.*, vii., 23.

αἰφνηδόν and *αἰφνηδά*, according to the grammarians, were peculiar to the Alexandrine writers: they are nowhere found in ancient authors.

110.

ἀφρός, οῦ (ὁ), fr. *ἀ* for *ἄνω* and *φέρειν* [Cf. Sanscrit, *abhra*, a cloud, and *ὄμβρος, imber. Liddell* and *Scott*], because foam swims on the top, *foam* in general: *Ἀφρῷ μορμύροντα ἰδών, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω. Il.*, v., 599. *Περί τ' ἀφρὸς ὀδόντας γίγνεται. Il.*, xx., 168.

ἄχνη, ης (ἡ), fr. ἀ and ἔχω [No. ∞ χνόος, λάχνη, *lanugo. Pape, Liddell* and *Scott*], prop., means a thing without consistence, and is used of every light object that floats and hovers about, as straw or chaff, particles of water, minute drops of moisture dispersed about the air, etc. It is in this last sense, and not of the sea-foam as the commentators explain it, that we must understand the word in the following admirable Homeric picture: Κῦμα θαλάσσης χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην. *Il.*, iv., 426.

χνόος, ου (ὁ), *uncleanly matter*, or such as collects on the surface and is wiped away; Homer uses it in speaking of the sea: Ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον. *Od.*, vi. 226.

111.

ἄφρων, ονος (ὁ, ἡ), fr. *φρήν*, one who is deficient in sense, or good sense, *senseless, imprudent, imprudens, amens*: *Οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων. Il.*, xxiv., 157. Opp. to *φρόνιμος* in Plato: *Ψυχὴν οὐ τὴν μὲν δικαίαν, τὴν δὲ ἄδικόν φασιν εἶναι, καὶ τὴν μὲν φρόνιμον, τὴν δὲ ἄφρονα; Plat., Soph.*, 247, a.

ἀφραδής, (ὁ, ἡ), *one who does not reason*, senseless: Τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε ἀφραδέων. *Od.*, ii., 282.

ἀφράδμων (ὁ, ἡ), more recent form: Νήιδες ἄνθρωποι καὶ ἀφράδμονες. *Hymn. in Cerer.*, 257.

ἀεσίφρων (ὁ, ἡ), *one whose head is injured, whose intellects are damaged*: Εἰσὶν γὰρ οἱ παῖδες, ὁ δ' ἔμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων. *Il.*, xx., 183. [ἀάσαι, φρήν. *Butt.*]

ἔκφρων (ὁ, ἡ), *out of his mind, out of his senses, demens*: *Οὕτως ἔκφρονας, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ παραπλῆγας τὸ δωροδοκεῖν ποιεῖ. Dem. de Legat.*, 426, 23.

παράφρων (ὁ, ἡ), *one whose mind is warped*, or *has gone astray* [from reason or truth: hence *unreasonable, foolish*, etc.]: *Εἰ μὴ 'γὼ παράφρων μάντις ἔφυν, καὶ γνώμας λειπομένα σοφᾶς. Soph., Electr.*, 472.

παραφρονῶν, οῦντος (ὁ), *one who is deranged* [*is not himself*; opp. *εὖ φρονῶν*]: *Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί, δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου. Aristoph., Plut.*, 2. [*ὅσα δι' ἡδονῆς αὖ μεθύσκοντα παράφρονας ποιεῖ. Pl., Legg.*, 649, d.]

ἀβέλτερος (ὁ, ἡ), *silly, helpless*: *Καὶ γὰρ ἂν ἀβελτερώτατος εἴη πάντων ἀνθρώπων, εἰ. Dem., Philipp.*, iii., 14.

ἄβουλος (ὁ, ἡ), *without consideration, inconsiderate, ill-advised, rash, inconsultus*, in the Tragic writers: Ἐπὴν δ' ἁμάρτῃ, κεῖνος οὐκ ἔτ' ἐστ' ἀνὴρ ἄβουλος οὐδ' ἄνολβος, ὅστις ἐς κακὸν πεσὼν ἀκεῖται μηδ' ἀκίνητος πέλει. *Soph., Antig.*, 1023. [Also in *prose: ἀβουλοτέρων τῶν ἐναντίων τυχόντων. Th.*, i., 120.]

ἀλόγιστος (ὁ, ἡ), one who does not reason, *unreasoning, unreasonable, void of reason* [hence *heedless, rash*, etc.]: Τίς οὕτως ἀλόγιστος ἢ τίς οὕτως ἄθλιός ἐστιν ὅστις ἑκὼν ἂν μίαν δραχμὴν ἐθελήσειεν ἀναλῶσαι; *Dem. in Midiam*, 536, 7.

ἄνους (ὁ, ἡ), fr. νοῦς, prop., *without intelligence:* Νηπύτι' ὡς ἄνουν κραδίην ἔχες. *Il.*, xxi., 441.

ἀναίσθητος (ὁ, ἡ), *deprived of sense, senseless:* Ἀλλά, πρὸς θεῶν οὕτω σκαιὸς εἶ καὶ ἀναίσθητος. *Dem. de Cor.*, 36.

ἀνοήμων (ὁ, ἡ), fr. ἀνοέω, synon. of ἄνους, in the Odyssey: Τηλέμαχ' οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ' ἀνοήμων. *Od.*, ii., 270.

ἀνόητος (ὁ, ἡ), fr. ἀ and νοέω, passively, *incomprehensible:* Ἄφραστ' ἠδ' ἀνόητα διέπλεκε θαυματὰ ἔργα. *Hom., Hymn. Merc.*, 80. [So *Plat., Phæd.*, 80, b. opp. νοητός.] Actively in Plato: Ἢ ἐν ἀνδράσιν οὕτως ἀνοήτοις, ὥσπερ οἱ παῖδες. *Plat., Gorg.*, 464, d. [Not only in Plato; usually of *persons* (especially children); *unreflecting, thoughtless, foolish:* also opp. προνοητικός, *Xen., Mem.*, i., 3, 9; and to σώφρων, σωφρονῶν, *Dem.*, 1383, 12. Of *things:* δόξαι, ἐλπίδες, *senseless, irrational, Pl.; ἀνόητον, dementiæ est, Th.*, vi., 11.]

ἀσύνετος (ὁ, ἡ) one who does not comprehend, *void of understanding:* Οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀσύνετος πέφυκ' ἐγώ. *Eur., Phœn.*, 1612. [Common with Thuc. in the old Att. form, ἀξύνετος.]

ἀσυνήμων (ὁ, ἡ), synon. of the above: Εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχῃ λόγου. *Æsch., Agam.*, 1068.

ἠλίθιος (ὁ, ἡ), *foolish* [as subst., *a fool*], *vanus:* Ἠλίθιος δὲ καὶ εἴ τις οἴεται διὰ τὸν πλοῦτον μηδὲν ἐπιστάμενος δόξειν τι ἀγαθὸς εἶναι. *Xen., Mem.*, iv., 1, 5. [Cf. ἠλός in φρένας ἠλέ, *Il.*, xv., 128: ∞ ἀλάομαι, etc.]

μωρός, ρά (μάω, ?), one who is carried away or blinded by his desires; hence, *mad*, fig.; *foolish:* Λέγων ὅτι μωρὸς μὲν εἴη εἴ τις οἴεται μὴ μαθὼν τά τε ὠφέλιμα καὶ τὰ βλαβερὰ τῶν πραγμάτων διαγνώσεσθαι. *Xen., Mem.*, iv., 1, 5.

νήπιος (ὁ, ἡ), fr. νή and εἰπεῖν, *one who does not speak*, epithet of παῖς to designate the age of infancy, *infans:* Παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὔτως. *Il.*, vi., 400. This epithet is constantly found in Homer, who frequently uses it in an exclamatory way (by *epiphonema*), in the slighting or pitying sense which we attach to the word *child*, in common talk, as expressive of weak, thoughtless, childish conduct: Πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος . . . . νήπιος. *Il.*, xx., 295.

νηπύτιος (ὁ, ἡ), fr. νή and ἠπύω, synon. of the same family, but especially used as a *taunting* name in the Iliad, as we use *baby*, etc.: Νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὔτως; *Il.*, xxi., 474.

παρήορος (ὁ, ἡ), name of the supernumerary horse, attached to the usual number belonging to the carriage, outrigger; hence, fig. [*eccentric, perverse, foolish*] French, *extravagant:* Ἐπεὶ οὔτι παρήορος οὐδ' ἀεσίφρων ἦσθα πάρος. *Il.*, xxiii., 603. Under the Doric form πάραρος in Theocritus: Ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος ἐπ' ἔσχατα γᾶς ἔλαβ' ἐνθών. *Theocr.*, xv., 8.

B.

112.

βάδισις, εως (ἡ), the motion of *walking; walking:* Κινήσεως διαφοραὶ κάτ' εἶδος, πτῆσις, βάδισις, ἅλσις. *Aristot., Eth. Nic.*, x., 3.

βάδισμα, ατος (τό), the effect of such motion, *walk, gait:* Ἀλλὰ μὴν περί γε τοῦ ἐμοῦ βαδίσματος ἢ τῆς διαλέκτου πάντ' ἐρῶ τἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς. *Dem. ad Pantænet.*, 982, 18.

βαδισμός, οῦ (ὁ), another verbal which, according to some grammarians, was equivalent in the new Attic to βάδισις in the old. This form is found as early as Plato: Οὔτε ἐν βαδισμῷ οὔτε ἐν λέξει οὔτε ἄλλοθι οὐδαμοῦ. *Plat., Charm.*, 160, c.

βάσις, εως (ἡ) (βαίνω), *act* or *power of walking:* Οὐκ ἔχων βάσιν. *Soph., Phil.*, 686.

βαθμός, οῦ (ὁ), a verbal of the Ionic form according to Phrynichus; prop., *step* of a stair: Πρῶτον μὲν ἔλιπον πέντε βαθμῶν κλίμακα. *Luc., Tragopod.*, 220. Hence (in N. Test.) fig., *grade, degree:* Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται. *Timoth.*, 3, 13.

ἴθμα, ατος (τό), motion in order to go, *manner of going, gait:* Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι. *Il.*, v., 778.

113.

βαίνειν (βάω), prop., *to set one's self* in order to walk, go; *to put one's self in motion, to commence walking*, although it is translated by the more general terms, *to go, to walk*, in a very wide sense: Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει. *Il.*, iv., 443. The first aorist has the transitive signification, *to put in movement, to cause to go* or *pass on:* Φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων. *Il.*, xvi., 810.

βάσκειν, used only in the imperative: Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα. *Il.*, viii., 399. βάσκετ', ἐπείγετε πάσας καθ' ὁδούς. *Aristoph., Thesmoph.*, 783. The grammarians have found nothing but useless repetition, in the many instances of this union of the verb βαίνω, with another verb of motion; but against this criticism, which, to say no more, is seldom that of good taste, it may be objected, that there are shades of difference in the meaning of these verbs sufficiently well defined to give proper expression to the gradation of ideas involved in them, without weakening the thought itself. *Va, pars!* Racine (*Iph.*, act. i., sc. 1). *Go, begone!* Angl.

βαδίζειν (fr. βάω, βάδην), prop., *to step, walk*, in opp. *to run, leap:* Ἡμεῖς δέ γε ἐν μεγάλοις φορτίοις καὶ βαδίζειν καὶ τρέχειν ἠναγκαζόμεθα. *Xen., Cyr.*, ii., 3, 5. Πηδᾷ (ὁ λαγώς), βαδίζοντα δὲ οὐδεὶς ἑώρακε. *Xen., Cyneg.*, 5, 31.

βιβάσθων, kind of frequentative, of which only this participle is in use: Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο μακρὰ βιβάσθων. *Il.*, xiii., 809.

ἀμείβειν, to change place, to pass from one place to another, *to pass:* Ἡ δὲ ἱρηίη ἐξαναστᾶσα ἐκ τοῦ θρόνου πρὶν ἢ τὰς θύρας αὐτὸν ἀμεῖψαι. *Herodot.*, v., 72.

ἐλαύνειν, is in frequent use in narrations, in speaking of a march, an expedition, or even a passing from one place to another by sea. It is almost always used elliptically, its object having to be supplied according to the context; prop., *to urge forward a horse* or *carriage, an army, a vessel;* hence, *to journey, to march, make a march, to pass* from one place to another [*to ride*]. To preserve the literal meaning, it may be construed by *to push on*, in speaking of *moving forward an army, riding forward*, etc.: Ταῦτ' εἰπὼν ἤλαυνε δι' ὅρους ὁδόν τινα λαβών. *Xen., Anab.*, vii., 3, 42.

ἔρχεσθαι, in general, *to go, come:* Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ. *Il.*, i., 120. [Often (like our *to go*) = *to go away.*]

ἰέναι, *to go*, in the wide sense of the word: Νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν. *Il.*, i., 169. It may be remarked, that in many passages the present of this verb has, as early as Homer, that future signification which it retained ever after in the Attic writers, principally in the first person.

κίειν, *to go, come:* Ἡ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. *Il.*, i., 348.

κομίζεσθαι, prop., to be conveyed; hence, *to go from one place to another* in a vessel, *to go* by sea: Ἐκ Κερασοῦντος δὲ κατὰ θάλατταν μὲν ἐκομίζοντο οἵπερ καὶ πρόσθεν, οἱ δ' ἄλλοι κατὰ γῆν ἐπορεύοντο. *Xen., Anab.*, v., 4, 1.

μολεῖν, second aorist, connected with μέλω, and of the same family as the Latin *molere, mola* [!], indicates hurried and rapid motion, like that of the millstone turning, *to go with eagerness*, or *haste:* Οὐχὶ δεσπότῃ τόδ' ὡς τάχος μολοῦσα λέξεις; *Soph., Œd. R.*, 946. [∞ βλώσκω, μλώσκω; as ἔθορον to θρώσκω. Cf. *Liddell* and *Scott.*]

ὁδεύειν, a verb of modern formation, prop., *to go by roads and known ways;* hence, *to go on* (*a travel, march*, etc.): Ὅπως ἐθίζωνται σκότους καὶ νυκτὸς εὐθαρσῶς καὶ ἀδεῶς ὁδεύειν. *Plut., Lycurg.*, 12.

ὁδοιπορεῖν, *to journey, travel:* Ὡδοιπόρεις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους; *Soph., Œd. R.*, 1014.

οἴχεσθαι, *to go away*, abire: Ὁ δὲ αὐτὸν ἐπισπᾶται, καὶ ἀμφότεροι ᾤχοντο κατὰ τῶν πετρῶν φερόμενοι καὶ ἀπέθανον. *Xen.*, *Anab.*, iv., 7, 14. [*οἴχομαι* = *abii.*]

οἴχνειν, kind of frequentative of the above: Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων οἴχνεσκον. *Il.*, v., 790.

πατεῖν, derived from *βάω*, as the form *βατέω* shows, which, according to Plutarch (ii., 292, e), was in use among the people of Delphi; prop., *to trample under foot, to walk upon*: Ἄλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς. *Pind.*, *Pyth.*, 2, 156. [From the Sanscrit, *pad*, to go. Cf. *path*, etc. *Liddell* and *Scott.*]

περιπατεῖν, to walk, go about, around, to *take a walk*: Καὶ ἐκεῖσε πορευόμενος περιπατήσας ἀριστήσεις, περιπατήσας δειπνήσεις καὶ ἀναπαύσῃ. *Xen.*, *Mem.*, iii., 13, 5.

πέλειν, rare, *to go*: Ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό. *Il.*, iii., 3.

πορεύεσθαι (*πόρος*), prop., *to go from one place to another*: Ἐπεὶ δ' ἐδόκει ἤδη πορεύεσθαι αὐτῷ ἄνω. *Xen.*, *Anab.*, i., 2, 1. Hence, in general, to go, *to travel, go by land or sea*: Ἐφ' ἵππου χρυσοχαλίνου περιῆγεν, ὥσπερ καὶ αὐτὸς εἰώθει πορεύεσθαι. *Xen.*, *Cyr.*, i., 3, 3.

πωλέεσθαι, Epic frequentative, *to go often, to frequent*: Οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο. *Il.*, i., 490.

στείχειν and *στιχᾶν*, *to march in line*, or *in order*, in speaking of troops: Οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον. *Il.*, ii., 832. In speaking of the regular motion of the heavenly bodies: Οὐθ' ὁπότ' ἂν στείχησι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα. *Od.*, xi., 17. *στιχάω* is only used in the imperfect plural ἐστιχόωντο: Ἀμφὶ δὲ πᾶσι τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἱμένοι ἐστιχόωντο. *Il.*, iv., 432.

φοιτᾶν, is said of a rapid or repeated going, to go here and there, *to go about from one point to another, to wander*: Φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατόν. *Il.*, ii., 779. Specially, *to go often, to frequent*, in speaking of the schools: Οἱ μὲν δὴ παῖδες εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶντες. *Xen.*, *Cyr.*, i., 2, 6.

χωρεῖν, to make room, *to withdraw*, in Homer: Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκῃ. *Il.*, xv., 655. Fig., in speaking of the movement, progress of things: Ἥκιστα πόλεμος ἐπὶ ῥητοῖς χωρεῖ. *Thuc.*, i., 121. [Also very frequently of *persons*: χωρ. πρός τινα, *Th.*, i., 8; and especially as a military term, both of *marching against* an enemy (ἐναντίοι ἐχώρουν τοῖς Πέρσαις, *Xen.*, *Cyr.*, vii., 1, 32); ὁμόσε χωρεῖν (*to join battle*); and of *marching* by a particular route, etc., e. g., κατὰ γῆν, *Th.*, ii., 45.]

114.

βάλλειν, *to throw* in general, speaking of every kind of projectile, or missile weapon;

ἀκοντίζειν, *to hurl a dart*;

τοξεύειν, *to draw the bow, to shoot arrows*;

σφενδονᾶν, *to sling, to hurl* stones *with the sling*. All these words are found together in the following passage of Xenophon: Καὶ οἱ μὲν ψιλοὶ εὐθὺς ἐκδραμόντες ἠκόντιζον, ἔβαλλον, ἐτόξευον, ἐσφενδόνων. *Xen.*, *Hellen.*, ii., 4, 33.

δικεῖν, is found only in the second aorist; *to cast, hurl*, in Pindar, and the Tragic writers: Δικὼν εἰς οἶδμα πόντου. *Eur.*, *Orest.*, 992.

ἱέναι, to let go, *let loose, let fly, shoot*: Ἧκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος. *Il.*, i., 382.

ἰάλλειν, derivative and synonymous of the above, *to shoot*: Ἦ ῥα καὶ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν. *Il.*, viii., 300.

κραδαίνειν, *to brandish*: Κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος. *Il.*, vii., 214.

πάλλειν, *to shake, agitate*; hence, *to brandish*: Αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ πάλλων. *Il.*, iii., 18.

ῥίπτειν, *to cast down, fling down* [in pr. and impf. *ῥιπτεῖν* also; with *no* difference of meaning]: Οἱ μὲν ῥιπτοῦντες ἑαυτούς, οἱ δὲ ἀπαγχόμενοι. *Xen.*, *Cyr.*, iii., 1, 14.

ῥιπτάζειν, frequentative of the above, *to throw, fling here and there, to overturn*, to turn upside down: Ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινεν ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεούς. *Il.*, xiv., 257. [In prose, *Hippocr.*, *Plut.*]

115.

βάλλειν, *to hit* or *wound* with any missile or projectile;

οὐτᾶν, *to wound from near*, to strike by a handstroke. Homer establishes the meaning of both in one verse: Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε. *Il.*, xvi., 26.

τιτρώσκειν (*τείρω*), prop., *to bore, pierce*; hence, generally, *to wound*: Μήπως ἵππους τε τρώσῃς. *Il.*, xxiii., 341. And by ext., *to injure, hurt*: Μήπως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν, ἀλλήλους τρώσητε. *Od.*, xvi., 293.

τραυματίζειν, *to make a wound*: Ἐνταῦθα ἀποθνήσκουσι Γῦλις . . . . καὶ οἱ πάντες ὡς ὀκτωκαίδεκα τῶν στρατιωτῶν, οἱ μὲν καταλευσθέντες, οἱ δὲ καὶ τραυματισθέντες. *Xen.*, *Hellen.*, iv., 3, 26.

βλάπτειν, prop., *to injure, to hurt*, and sometimes, in historical narrations, *implies* wounding, although it should never be rendered by that word: Καὶ λίθους εἰς τὸν ποταμὸν ἐρρίπτουν, ἐξικνοῦντο δὲ οὔ, οὐδ' ἔβλαπτον οὐδέν. *Xen.*, *Anab.*, iv., 8, 3.

νύσσειν, *to prick, pierce*: Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ νύξ'. *Il.*, v., 46.

116.

βάρος, εος (*τό*), *weight, heaviness*: Καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν καὶ διὰ τὸ βάρος τῆς στολῆς. *Xen.*, *Cyr.*, iii., 3, 22. Fig., *weight, burden*: Καμφθεὶς ὑπὸ βάρους. *Plat.*, *Legg.*, xii., 945, b.

βαρύτης, ητος (*ἡ*), condition or quality of that which is burdensome, *character* or *behavior hard to be borne*; fig., in Plutarch: Αὐτὸν δὲ παρέχων τοῖς ἐντυγχάνουσι τοιοῦτον, ὥστε καὶ τὰς ἐκείνων πλεονεξίας καὶ βαρύτητας εὐκόλως ὑπομένειν. *Plut.*, *Pomp.*, 39.

ἄχθος, εος (*τό*), *burden*, with the notion of excess and difficulty attached to it, *insupportable weight*, prop., and more commonly fig.: Ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης. *Od.*, xx., 379.

γόμος, ου (*ὁ*), that which fills, specially, *freight* of a vessel, cargo: Τὰ μέγιστα αὐτῶν καὶ πεντακισχιλίων ταλάντων γόμον ἔχει. *Herodot.*, i., 194.

ὄγκος, ου (*ὁ*), from the old verb *ἔγκω*, to carry, prop., that which is carried, considered with reference to the *bulk, mass, moles*: Τούτων γὰρ ὁ μὲν ὄγκος μικρότατος. *Xen.*, *Cyr.*, vi., 2, 11.

σάγμα, ατος (*τό*), *pack-saddle* of a beast of burden: Τὰ σάγματα τῶν ὑποζυγίων συμφορήσαντες ἐς ὕψος ἐξῆραν. *Plut.*, *Pomp.*, 41.

σταθμός, οῦ (*ὁ*), that which weighs a thing, *a weight*: Ἧττον τῷ βάρει πιέζουσιν οἱ ἁρμόττοντες τῶν ἀναρμόστων, τὸν αὐτὸν σταθμὸν ἔχοντες. *Xen.*, *Mem.*, iii., 10, 13.

φόρτος, ου (*ὁ*), from *φέρω*, *freight* of a vessel, lading, *cargo*: Ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι. *Od.*, xiv., 296.

φορτίον, ου (*τό*), is a diminutive in form only, *burden*, load, prop. and fig., *onus*: Ἐκεῖνον μεῖζον φορτίον ἢ καθ' αὑτὸν ἀράμενον. *Dem. in Epistol.*, 156.

φόρημα, ατος (*τό*), *that which is carried, any thing carried*: Ὀλίγου δεῖν οὐ φορήματι ἀλλὰ προσθήματι ἐοίκασιν. *Xen.*, *Memor.*, iii., 10, 13.

117.

βασιλεύς, έως (*ὁ*), from *βαίνειν* and *λαός*, according to the grammarians, stay, support of the people, or perhaps, one who makes the people move, go, at command; *king*, by the right of succession, according to Plato's definition: Βασιλεὺς ἄρχων κατὰ νόμους ἀνυπεύθυνος. *Defin.*, 415, b.

ἀγός, οῦ (*ὁ*), sometimes civil or political *head* of a place, in the ancient poets: Ἐγὼ δὲ πρός σε πότερον ὡς ἔτην λέγω, ἢ τηρὸν ἱροῦ ῥάβδον, ἢ πόλεως ἀγόν; *Æschyl.*, *Suppl.*, 247.

αἰσυμνήτης, ου (*ὁ*), name given in the ancient Greek states to a kind of elective *chief* or *president, prince*: Καθάπερ οἵ τ' ἀρχαῖοι τὰς φυλακὰς ἐδίδοσαν, ὅτε καθιστεῖέν τινα τῆς πόλεως ὃν ἐκάλουν αἰσυμνήτην ἢ τύραννον. *Aristot.*, *Polit.*, iii., 15, 16. *αἰσυητήρ, ῆρος* (*ὁ*), is found as early as Homer: Κούρῳ αἰσυητῆρι ἐοικώς. *Il.*, xxiv., 347.

ἄναξ, ακτος (ὁ), principally in poetry, in general, *prince, king, sovereign:* Κλισίην ἣν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι. *Il.*, xxiv., 449. Sometimes it is a title of honor specially addressed to the gods: Ζεῦ ἄνα. *Il.*, iii., 351. It is the title which the chorus gives to Œdipus, and Creon, in Sophocles: Παύσασθ' ἄνακτες. *Œd. R.*, 620. [In the time of Isocrates it seems to answer exactly to our *prince* = member of a royal house: τῶν ἐξ αὐτοῦ γεγονότων οὐδένα κατέλιπεν ἰδιωτικοῖς ὀνόμασι προσαγορευόμενον, ἀλλὰ τὸν μὲν βασιλέα καλούμενον, τοὺς δ' ἄνακτας, τὰς δ' ἀνάσσας. *Evag.*, 72.]

ἀρχηγέτης and *ἀρχαγέτας, ου* (ὁ), prop., head of a house or family, or original head; the title given by the Lacedæmonians to Hercules, and to their kings, as his descendants: Ἀρχαγέται δὲ οἱ βασιλεῖς λέγονται. *Plut.*, *Lycurg.*, 6.

ἀρχός, οῦ (ὁ), *commander*, in general, *chief:* Εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω. *Il.*, i., 144.

ἄρχων, οντος (ὁ), *Archon*, the supreme magistrate at Athens. This magistracy was elective; at first there was only one Archon, and he a perpetual one. Afterward (B.C. 683) the Archons were made annual, and increased to the number of nine: the first was surnamed *ἐπώνυμος*, because he gave his *name* to the year; the second *βασιλεύς*, king; the third *πολέμαρχος*; the six last *θεσμοθέται*, legislators: ὁ ἄρχων is the first Archon, or ἐπώνυμος; ὁ βασιλεύς, is sometimes specially the *archon king;* their peculiar duties are pointed out in the following passage of Demosthenes: Ἀλλὰ ποῦ χρὴ λαβεῖν δίκην; . . . . παρὰ τῷ ἄρχοντι; οὐκοῦν ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν καὶ τῶν τοκέων τῷ ἄρχοντι προστέτακται ἐπιμελεῖσθαι; ἀλλὰ νὴ Δία παρὰ τῷ βασιλεῖ· ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν γυμνασίαρχοι, οὐδὲ ἀσεβείας οὐδένα γραφόμεθα· ἀλλ' ὁ πολέμαρχος εἰσάξει. *Dem. in Lacrit.*, 940, 10.

αὐτοκράτωρ, ορος (ὁ, ἡ), master of himself, *absolute master*, independent; *plenipotentiary*, when speaking of embassadors: Ἡιρέθη πρεσβευτὴς εἰς Λακεδαίμονα αὐτοκράτωρ δέκατος αὐτός. *Xen.*, *Hellen.*, ii., 2, 17. In Plutarch, Lucian, and the writers of Roman history, [*Imperator*] *emperor:* Αὐτοκράτωρ τε ὑπὸ πάντων ἐκεῖνος ἀναγορεύεται. *Herodian.*, vi., 9, 9.

ἡγεμών, όνος (ὁ), fr. ἡγοῦμαι, *leader*, chief in war, *officer:* Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι. *Il.*, iii., 1.

κοίρανος, ου (ὁ), *chief*, invested for a time [?] with all the authority of a king, as Achilles was before the quarrel: Οἵτινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν. *Il.*, ii., 487.

μόναρχος, ου (ὁ), MONARCH: Ὑπὸ Θήρωνος Ἀκραγαντίνων μουνάρχου ἐξελαθεὶς ἐξ Ἱμέρης. *Herodot.*, vii., 165.

ποιμήν, ένος (ὁ), prop., one who attends the grazing of animals, *shepherd*, is often taken fig. in the Iliad, as the designation of princes, and of Agamemnon, whom even the other kings obeyed: Οἱ δ' ἐπανέστησαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες. *Il.*, ii., 85.

τύραννος, ου (ὁ), one who has obtained the crown without any hereditary right, *usurper*. This word, unknown to Homer, comes, according to some grammarians, from the Τύῤῥηνοι, a pirate people; but it is better to consider it, as others do, analogous to *κοίρανος*. It is often used both in poetry and history for *βασιλεύς*. It is the title given by Xenophon to Hiero, although this prince had legitimately succeeded his brother Gelo: Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς ἀφίκετό ποτε πρὸς Ἱέρωνα τὸν τύραννον. *Xen.*, *Hier.*, 1, 1. Very frequently it has the meaning of our word *Tyrant*, as, for instance, in the following striking passage: Οἱ γὰρ πολῖται φυλάττουσιν ὅπλοις τοὺς βασιλεῖς, τοὺς δὲ τυράννους ξενικόν. *Aristot.*, *Polit.*, iii., 14, 7. [There is here no reference to *personal cruelty* and *oppression:* it is the *defective title* which, as naturally engendering *distrust* and *suspicion*, leads to the employment of mercenaries.]

118.

βάσις, εως (ἡ), BASE, point of stay or rest: Ὅτι πυθμένα οὐκ ἔχει οὐδὲ βάσιν τὸ ὑγρὸν τοῦτο. *Plat.*, *Phæd.*, 112, b.

βαθμίς, ίδος (ἡ), *pedestal* of a statue, in Pindar: Ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος ἑσταότ'. *Nem.*, v., 3.

βάθρον, ου (τό), *point of stay* or *rest*, fig., base: Καὶ πάλιν εἶδεν αὐτὴν μετὰ σωφροσύνης ἐν ἁγνῷ βάθρῳ βεβῶσαν, *sees her* [i. e., Beauty] *resting with Temperance on a pure base* or *pedestal*. *Plat.*, *Phædr.*, 254, b.

βωμός, οῦ (ὁ) (βάω), *pedestal* in Homer: Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐϋδμήτων ἐπὶ βωμῶν ἕστασαν. *Od.*, vii., 100.

θεμέλιος, ου (ὁ), and *θεμέλιον, ου* (τό), *foundation:* Οἱ θεμέλιοι παντοίων λίθων ὑπόκεινται. *Thuc.*, i., 93. The neuter θεμέλιον is found in Xenophon; but both words occur in the plural only, in good authors; the singular is only to be met with in the grammarians and Fathers.

θέμεθλον, ου (τό), synon. of the above: Τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὖτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα. *Il.*, xiv., 493.

119.

βέβαιος, αία, ον (βάω, βαίνω), prop., *on which one can walk, firm, solid:* Κρύσταλλος γὰρ ἐπεπήγει οὐ βέβαιος ἐν αὐτῇ, ὥστ' ἐπελθεῖν. *Thuc.*, iii., 23. Hence, fig., *that on which one can depend, certain, sure, steadfast:* Βεβαία τῶν ἐν πολέμῳ σύμμαχος ἔργων. *Xen.*, *Memor.*, ii., 1, 32.

ἀσφαλής (ὁ, ἡ), fr. ἀ and σφάλλω, prop., *where one can not slip* or *fall* [*who* or *which does not slip* or *fall*]; by ext., *where one is in safety;* hence, *safe, sure* [*secure*]: Συντομωτάτη τε καὶ ἀσφαλεστάτη ὁδός. *Xen.*, *Mem.*, ii., 6, 39. Fig., when speaking of persons [*safe* =], *prudent, circumspect:* Ἀσφαλὴς γάρ ἐστ' ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης. *Eur.*, *Phœn.*, 607. [So *Pl.*, *Soph.*, 231, a: more commonly *sure, trusty*.]

εὐσταθής (ὁ, ἡ), fr. εὖ and ἵστημι, *well-established, well-settled, solid:* Ἐκτὸς ἐϋσταθέος θαλάμου τὸν ῥ' αὐτὸς ἐποίει. *Od.*, xxiii., 178. Fig., *firm:* Ἐν οἷς ὀξὺς ἅμα καὶ παρ' ἡλικίαν εὐσταθὴς φαινόμενος. *Plut.*, *Pomp.*, 4. [A term of the *Epicureans; healthy, sound* in body and mind.]

στάδιος, ία (ἵστημι), 1, *that which remains in its place, stationary:* Σταδίη ὑσμίνη. *Il.*, xiii., 314. σταδία μάχη in Thucydides, who affects poetic language. 2, *that which keeps itself straight or upright, which can not bend, stiff:* Καὶ τότ' ἄρ' Αἰήτης περὶ μὲν στήθεσσιν ἕεστο θώρηκα στάδιον. *Ap. Rhod.*, iii., 1225. [So σταδ. χιτών.]

σταθερός, ά (ἵστημι), *stable, stationary, stagnant:* hence, by ext., *not agitated, calm, tranquil*, both prop. and fig.: Ὥσπερ ἐξ ἀέρος εὐδίου καὶ σταθεροῦ πολὺς ἄνεμος καταῤῥαγείς. *D. Hal. de Dem.*, 7. Fig.: Ἡ δ' ἀρετὴ σταθερόν τι καὶ ἄτροπον. *Anthol.*, *Paul. Sil.*, 71.

στάσιμος (ὁ, ἡ) (ἵστημι), prop., *staid, stationary, stagnant, fixed;* hence, by ext., *composed, tranquil:* Ἐν ὕδατι σταςίμῳ (*in stagnant water*). *Xen.*, *Œcon.*, 20, 11. It has also an active signification, *that which stays* or *stops any thing:* Στάσιμος αἵματος (having the power of *stanching* blood; *styptic*). *Hipp.*, 638. [Of *persons*, it refers to *bottom;* having strength and firmness to *hold out*. *Polyb.*]

στερεός, ά, όν (ἵστημι), prop., *firm, hard*, prop. and fig.: Τὼ δ' ἰθὺς βήτην, βοέῃς εἰλυμένω ὤμους αὔῃσι στερεῇσι. *Il.*, xvii., 493. [*Plat.:* also *solid*, as geometrical technical term. *Aristot.*]

120.

βέλος, εος (τό) (βάλλω), *the dart cast, the action of casting it, any weapon that is cast* or *shot, both the act of hitting and the wound* occasioned by it [Cf. 121]. Homer employs it to explain the sharp pangs of childbirth: Ὡς δ' ὅταν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναῖκα. *Il.*, xi., 269.

βολή, ῆς (ἡ), *action of casting, throwing, cast*, range of any missile weapon: Μέχρι λίθου καὶ ἀκοντίου βολῆς ἐχώρησαν. *Thuc.*, v., 65.

βόλος, ου (ὁ), *cast*, chiefly used of the *cast* of a net, of dice, and of shedding or *casting* the teeth in Aris-

tle: Οὗτοι γὰρ λέγονται εἶναι ὡραῖοι βόλοι. *Aristot.*, *H. An.*, viii., 19.

121.

βέλος, εος (τό), the generic name for every *missile weapon*, whether shot, or darted, or thrown as stones, etc.: Καὶ τὰ βέλη ὁμόσε ἐφέρετο, λόγχαι, τοξεύματα, σφενδόναι, πλεῖστοι δ' ἐκ τῶν χειρῶν λίθοι. *Xen.*, *Anab.*, v., 2, 14.

βέλεμνον, ου (τό), synon. of *βέλος*, only in the plural: Οὐδ' ἔα ἱέμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα. *Il.*, xxii., 206.

δόναξ, κος (ἡ), reed, of which the shaft of the arrow is made; and by ext., *arrow*: Καί μιν βάλε μηρὸν ὀϊστῷ δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ. *Il.*, xi., 583.

ἰός, οῦ (ὁ), what is shot with the bow, *arrow*: Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃσι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί. *Il.*, xi., 387.

κῆλον, ου (τό), prop., split wood of which darts or arrows were made; hence, poet., *dart, arrow*: Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο. *Il.*, i., 53. [καίω. ∞ καυλός.]

ὀϊστός, οῦ (ὁ), poet., and rare in the historians, *arrow*: Λίγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἆλτο δ' ὀϊστὸς ὀξυβελής. *Il.*, iv., 125.

τόξευμα, ατος (τό), 1, *range of the bow*: Ἐπειδὴ εἰς τόξευμά γε ἀφίκοιντο (*within bow-shot*). *Xen.*, *Cyr.*, i., 4, 23. 2, *arrow*: Καὶ ἀπέκτεινάν τινας καὶ λίθοις καὶ τοξεύμασι κατέτρωσαν. *Xen.*, *Anab.*, iv., 1, 7.

122.

βῆμα, ατος (τό), *step*: Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὀλίγα βήματα προϊόντες, μετεβάλλοντο ἐπὶ ἀσπίδα. *Xen.*, *Cyr.*, vii., 5, 3.

ἴχνος, εος (τό), *trace* of the feet or steps, track: Ἐπεὶ δ' ἀφίκετο εἰς χιόνα πολλήν, ἐσκέψατο εἰ εἴη ἴχνη ἀνθρώπων. *Xen.*, *Anab.*, vii., 3, 42.

ἴχνιον, ου (τό), dimin. in form only, of the preceding, and more poetical: Ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο. *Od.*, ii., 406. [Removed by Krüger from *Xen.*, *An.*, i., 6, 1.]

στίβος, ου (ὁ), *print* of the feet, or steps: Εἰκάζετο δ' εἶναι ὁ στίβος ὡς δισχιλίων ἵππων. *Xen.*, *An.*, i., 6, 1.

123.

βίος, ου (ὁ), related to *βία*, prop., vital strength or motion; hence, *life*, in the wide extent of the word, prop. and fig., principally used of man, and with reference to the duration of it, and what Aristotle calls *Λογικὴ ζωή*, *rational life*; hence, *business of life*, *kind of life*, *course of life*. If the grammarians are to be believed, *βίος* should only be used of man; thus Xenophon must have expressed himself improperly in applying it to animals: Οὐκ ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀλλὰ θηρίων τῶν ἀσθενεστάτων βίον μιμούμενον. *Xen.*, *Ages.*, 9, 5. [Also *living*, *livelihood*: βίον ἀπό τινος πορίζεσθαι ποιεῖσθαι, συλλέγεσθαι, etc.]

αἰών, ῶνος (ὁ or *ἡ)* (fr. *ἀεί*), prop., *Eternity*, *Time*, *ævum*; in a more contracted sense, *duration of life*, *existence*: Μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν ἔπλεθ'. *Il.*, iv., 478. [*Xen.*, *Arist.*, *Lycurg.*]

βιοτεία, ας (ἡ), *kind of life*, *way of life*: Ἐδόκει διὰ ταῦτα καὶ ἐνδοξοτάτη εἶναι πρὸς τῶν πόλεων αὕτη ἡ βιοτεία. *Xen.*, *Œcon.*, 6, 10.

βιοτή, ῆς (ἡ), synon. with *βίος*, used also [= *βιοτεία*] by Xenophon: Ἣν ἄλλοι μακαριωτάτην ἐνόμιζον εἶναι βιοτήν. *Xen.*, *Cyr.*, vii., 3, 27.

βιότης, ητος (ἡ), in the Homeric hymns: Πρηῢ καταστίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότητα ἡμετέρην. *Hym.* vii., 10.

βίοτος, ου (ὁ), sometimes for *βίος*, *life*, *existence*: Αἴ κε θάνῃς καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο. *Il.*, iv., 170. More often, that which serves for the *maintenance of life*, *subsistence*, *means of living*, *goods*, fortune, *victus*: Ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν. *Od.*, i., 160.

δίαιτα, ης (ἡ), *order of life*, or *rule of living*, principally as regards food: Ἦ τὴν δίαιτάν μου φαυλίζεις ὡς ἧττον μὲν ὑγιεινὰ ἐσθίοντος ἐμοῦ ἢ σοῦ; *Xen.*, *Mem.*, i., 6, 5. Our word DIET, which comes from it, is used in a medical sense.

ζωή, ῆς (ἡ), *means of living*, *subsistence*, *existence* in the Odyssey: Ἦ γάρ οἱ ζωή γ' ἦν ἄσπετος. *Od.*, xiv., 96. Later, *the animal life*, *the natural life* of man and beast, and in opp. to *θάνατος*, especially in the poets.

μένος, εος (τό), *vital strength*, in Homer: Ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός. *Il.*, iii., 294.

ψυχή, ῆς (ἡ), *breath*; hence, *vital principle*, *life*, in Homer and in the poets: Ὡς εἰδῇς οἵαν ἀΐω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς. *Eur.*, *Hec.*, 172.

124.

βιοῦν, *to live*, in reference to the duration of life; according to the grammarians, it is only used of man: Ἀνάγκη ἐγένετο αὐτῷ μετὰ τὴν κρίσιν τριάκοντα ἡμέρας βιῶναι. *Xen.*, *Mem.*, iv., 8, 2.

ζῆν, prop., to breathe; hence, *to live*, *exist* [*to be alive*], said of man, beasts, and even the vegetable world, and principally in opp. to *θνήσκειν*: Οὐ ζῇ, ἀλλ' ἐν τῇ μάχῃ ἀπέθανεν. *Xen.*, *Cyr.*, vii., 3, 2.

βιοτεύειν, *to live*, in reference to subsistence, to have or procure the means of living, the necessaries of life, to gain a livelihood, *to subsist*: Καὶ ὅσον ἤλπιζον αὐτόθεν πολεμοῦντα (στρατὸν) βιοτεύσειν. *Thuc.*, i., 11. The same historian uses it also for *βιοῦν*: Καὶ οὐκέτι ἠδύνατο ἐν τῷ καθεστῶτι τρόπῳ βιοτεύειν. *Thuc.*, i., 130.

βλέπειν, with ellipse of *φάος*, in the Tragic writers, *to see the light of day*, poet. periphrase, for *to live*, to exist: Καὶ πῶς ἂν αὐτὸς κατθάνοι τε καὶ βλέποι; *Eur.*, *Alc.*, 143.

διαιτᾶσθαι, *to follow a set course* or *rule of life*: Ὥστε καὶ τὸ εὐωχεῖσθαι τοῖς κοσμίως διαιτωμένοις ἀνετίθει. *Xen.*, *Mem.*, iii., 14, 7. [Also *to live*, with reference to taking one's meals in a particular place: ἐν τῷ πύργῳ, *in the garret* where the slaves lodged. *Dem.*]

διάγειν, refers to the employment of time, to life, as a whole, in the moral view of it: *to pass one's time* or *life*: Πότερον καὶ τῶν ἄλλων ἐλευθέρων τοὺς οὕτω ζῶντας ἄμεινον διάγοντας ὁρᾷς; *Xen.*, *Mem.*, ii., 7, 7.

πνεῖν, *to breathe*, for to live: Οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει. *Il.*, xvii., 447.

125.

βοηθεῖν, fr. *βοή* and *θέω*, prop., to run up at the cry of alarm, *to succor*, *aid*, *help* those who are with us, immediately, in every danger and under all circumstances: Ὁ δὲ Κόνων ἐπεὶ ἐπολιορκεῖτο . . . . καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐβοήθουν διὰ τὸ μὴ πυνθάνεσθαι ταῦτα. *Xen.*, *Hell.*, i., 6, 19.

ἀλέξειν, fr. *ἀλκή*, to employ force in order *to defend* in war or to drive off the danger: Αἳ δὲ βάτην ἄνδρασιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι. *Il.*, v., 779.

ἀμύνειν, fr. *ἀ* and *μύνη*, according to the grammarians, *to go to the succor* of any one without making pretext for delay. This explanation seems somewhat forced; it seems more natural to consider the *α* here as augmentative, and that the primary meaning of the verb would be *to cover*, *to protect*: Ἱκετεύουσαι πάντας ὅτῳ ἐντυγχάνοιεν, μὴ φεύγειν καταλιπόντας αὐτάς, ἀλλ' ἀμῦναι καὶ τέκνοις καὶ ἑαυταῖς καὶ σφίσιν αὐτοῖς. *Xen.*, *Cyr.*, iii., 3, 33.

ἀρήγειν (*ἄρης*), to *aid* in war: Καί τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν. *Il.*, i., 521.

βοηδρομεῖν, synon. with *βοηθεῖν*, and perhaps more ancient; it is found in the Orestes of Euripides and in the Rhesus, erroneously attributed to the same author: Φίλων νοσούντων ὕστερον βοηδρομεῖς. *Eur.*, *Rhes.*, 412. This verb has also been used by modern historians.

ἐπικουρεῖν, *to come to the succor*, used of foreign allies, who come to the assistance of a people in war: Ἀλλά ἑ Μοῖρα ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἷας. *Il.*, v., 613. In a more general sense prop. and fig. [*to aid*, *help*, etc.]: Ἐγὼ δ' ἐπέρχομαι ὑμῖν ἐπικουρήσων. *Xen.*, *Cyr.*, vii., 1, 21.

ἐπιμαχεῖν, *to go to the assistance* of another nation, *to bear*, *succor*, beyond one's own frontiers, in speaking of two nations who have made an offensive and defensive alliance together: Πρὸς Ἀργείους ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι, ὥστε τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν. *Thuc.*, v., 27.

συμμαχεῖν, *to fight in company*, *to be in league* or *alliance* against a common enemy, said of separate nations of the same country allied together: Πειράσομαι τῷ πάππῳ, ἀγαθῶν ἱππέων κράτιστος ὢν ἱππεύς, συμμαχεῖν αὐτῷ. *Xen.*, *Cyr.*, i., 3, 13.

συμπολεμεῖν, *to make war with*, in conjunction with others: Ἔπεμψαν δὲ καὶ ἐς Τυρσηνίαν, ἔστιν ὧν πόλεων ἐπαγγελλομένων καὶ αὐτῶν ξυμπολεμεῖν. *Thuc.*, vi., 88.

ὑπερμαχεῖν, *to defend*, *to protect* with arms one unable to defend himself, *to fight for* the defense of any one: Νῦν πόλεως ὑπερμαχεῖς. *Eur.*, *Phœn.*, 1258. [Late in prose. *Plut.*]

126.

βόσκειν, fr. the primitives *βάω* and *πάω*: hence, the Latin *pasco*, *to put* cattle *to* their *browsing* or *eating*: hence, to lead to pasture: Ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς βόσκ' ἐν Περκώτῃ. *Il.*, xv., 548.

βουκολεῖν, *to tend cattle*: Ἀφροδίτη μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι. *Il.*, v., 313. Applied also by catachresis to every other kind of beast, as to horses, etc.: Τοῦ τρισχίλιαι ἵπποι ἕλος κάτα βουκολέοντο. *Il.*, xx., 222.

νέμειν, to put to pasture; hence, *to feed*, *tend at feeding*: Παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις νέμουσι μῆλα. *Eur.*, *Cycl.*, 28.

νεμέθειν, synon. of *νέμειν*, in the passive only in Homer: Δοίαι δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον χρύσειαι νεμέθοντο. *Il.*, xi., 634.

νομεύειν (*νομεύς*), *to be shepherd*; hence, *to tend* flocks and herds: Δοιοὺς ἐξήρατο μισθούς, τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομεύων. *Od.*, x., 85.

ποιμαίνειν, prop., *to be shepherd*; hence, *to tend*, *take care* of a flock, principally of sheep: Ὅς ῥά τε μῆλα οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν. *Od.*, ix., 188.

χιλεύειν, *to give fodder*, *pascere*: Τούτοις γὰρ δὴ καὶ τοὺς βοῦς καὶ τὰ ὑποζύγια χιλεύουσι. *Theophr.*, *C. Pl.*, ii., 17, 6. Sometimes *to be at pasture*, *pasci*: Ἀεργοὶ ἵπποι χιλεύουσι. *Nicandr.*, *Ther.*, 635.

χιλοῦν (*χίλος*), *to lead* or *take to fodder*: Διὰ γὰρ τὸν φόβον τὰς μὲν ἡμέρας ἐχίλου τοὺς ἵππους. *Xen.*, *Anab.*, vii., 2, 21.

χορτάζειν, *to feed with hay*: Δὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βοῦς ἔνδον ἐόντας. *Hesiod.*, *Oper.*, ii., 70. And every other kind of fodder: Εἰ δὲ ὑῶν πόλιν κατεσκεύαζες, τί ἂν αὐτὸς ἄλλο ἢ ταῦτα ἐχόρταζες; *Plat.*, *Pol.*, ii., 372, d.

127.

βοτάνη, *ης* (*ἡ*), *herb* on which beasts feed, *pasture*: Ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται. *Od.*, x., 411. Τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὔλιά τε σηκούς τε. *Theocr.*, *Id.*, xxv., 86.

κραστίς, *εως* (*ἡ*), *green fodder*. *farrago*: Ἡ δὲ κραστὶς λειοτριχεῖν ποιεῖ, ὅταν ἔγκυος ᾖ. *Arist.*, *H. A.*, viii., 8, 1.

λάχανον, *ου* (*τό*), *peas*, *beans*, *and garden vegetables of all kinds*: Καὶ τυρὸν καὶ βολβοὺς καὶ λάχανα. *Plat.*, *Pol.*, ii., 372, c.

πόα, *ας* (*ἡ*), and poet. *ποία*, *herb* in general, *grass*: Τῆς δὲ πόας τῆς μηδικῆς ἥ τε πρωτόκουρος φαύλη, καὶ ὅπου ἂν ὕδωρ δυσωδὲς ἐπάγηται τῇ πόᾳ· ὄζει γάρ. *Aristot.*, *H. An.*, viii., 8, 1.

χιλός, *οῦ* (*ὁ*), *fodder*, *pabulum*: Οὗτοι προϊόντες ἔκαιον καὶ χιλὸν καὶ εἴ τι ἄλλο χρήσιμον ἦν. *Xen.*, *Anab.*, i., 6, 1.

χλόη, *ης* (*ἡ*), *green herb*: Χλόης γενομένης ἀπὸ τοῦ σπέρματος. *Xen.*, *Œcon.*, 17, 10.

χόρτος, *ου* (*ὁ*), *dry herb*, *hay*; *gramen*: Διφθέρας ἃς εἶχον σκεπάσματα ἐπίμπλασαν χόρτου κούφου. *Xen.*, *An.*, i., 5, 10.

128.

βότρυς, *υος* (*ὁ*), *grape*, *bunch of grapes*, *uva*: Ἵνα . . . . ἡ περιοῦσα τροφὴ συνειληθεῖσα ἐπὶ ταῖς οἰνάνθαις αὔξῃ τὸν βότρυν. *Theophr.*, *C. Pl.*, iii., 14.

ὄμφαξ, *ακος* (*ἡ*), fr. *ὠμός*, every kind of fruit not yet ripe, the grape especially in the Odyssey, *green*, *sour grapes*, verjuice: Πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν. *Od.*, vii., 125.

ῥάξ, *αγός* (*ἡ*), Attic, and *ῥώξ*, in the Ionic, stone of every kind of fruit, *acinus*: grape-*stone*, in Theophrastus: Συμβαίνει γὰρ ἐν τούτῳ τὸ βοστρύχιον αὔξεσθαι, διὰ τὸ μήπω συνεστάναι τὰς ῥάγας. *Theophr.*, *C. Plant.*, iii., 16.

σταφίς, *ίδος* (*ἡ*), *raisin*; *uva passa*, in Dioscorides: Τῆς δὲ σταφίδος στυπτικωτέρα ἐστὶν ἡ λευκή. *Dioscor.*, v., 4, 3.

σταφυλή, *ῆς* (*ἡ*), *grape*, in general, *bunch of grapes*, in Homer, and in the Γεωπόνικα: Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν . . . . μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν. *Il.*, xviii., 561. Οὕτω γὰρ καὶ ἡ σταφυλὴ αὐτῆς πρὸς βρῶσιν ἡδίστη καὶ νεκταρώδης ἐστίν. *Geopon.*, v., 2, 10.

129.

βούλεσθαι, fr. *βουλή*, *to wish*, *to be willing*, said only of a being endowed with reason. It carries with it the notion of choice and of preference after deliberation.

ἐθέλειν, *to wish*, with more reference to natural instinct. It is used not only of man, but also of the irrational animal creation, and even of inanimate things. According to Buttmann, it is rather *βούλεσθαι*, that expresses the desire, the inclination, and *ἐθέλειν*, the decided intention to do a thing. The definition of the grammarians seems the best, and established by the use of the words; thus Homer applies *ἐθέλειν* to the water of a river: Ζέε δ' ὕδωρ· οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο. *Il.*, xxi., 366. The difference in the two words shows itself in the following passage, where they refer to an assembly of people: Ὅτε τοίνυν τοῦθ' οὕτως ἔχει, προσήκει προθύμως ἐθέλειν ἀκούειν τῶν βουλομένων συμβουλεύειν. *Dem.*, *Olynth.*, i., 1.

θέλειν, form considered more modern, and which Hermann wished to remove from the Homeric poems; it is used indifferently, as well as *ἐθέλειν*, in Attic poetry and prose.

130.

βουλή, *ῆς* (*ἡ*), prop., deliberation, *consultation*; hence, *decision*, *resolution*, determined *will*: Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή. *Il.*, i., 5.

βούλημα, *ατος* (*τό*), verbal, which rather indicates the result, or act of the will, *the thing willed*; it has been confounded with *βούλησις*, will: Καὶ τὸ μὲν βούλημα παντὸς νομοθέτου τοῦτ' ἔστιν. *Aristot.*, *Ethic.*, *Nic.*, 2, 1.

βούλησις, *εως* (*ἡ*), *will*, *pleasure*, volition: Χρὴ καὶ ἐμὲ ἑπόμενον τῷ νόμῳ πειρᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἑκάστου βουλήσεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν ὡς ἐπιπλεῖστον. *Thuc.*, ii., 35. Βούλησις, in philosophy, is the *will* of the instinct or *volition*, which, according to the definition of Aristotle, can aim at impossibilities, but without being followed by any act, and may be used both of man and beast.

προαίρεσις, *εως* (*ἡ*), *purpose*, *intention*, is the application of the will to a thing possible, and to the means of effecting it. Aristotle thus distinguishes it from *βούλησις*: Ἔτι δ' ἡ μὲν βούλησις τοῦ τέλους ἐστὶ μᾶλλον, ἡ δὲ προαίρεσις τῶν πρὸς τὸ τέλος. *Aristot.*, *Eth.*, *Nic.*, iii., 4.

θέλησις, *εως* (*ἡ*), *will*, in the N. T.: Κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. *Hebr.*, 2, 4.

θέλημα, *ατος* (*τό*), *effect* or *object of the will*, has been confounded with the above in the N. T.: Γενηθήτω τὸ θέλημά σου. *Matth.*, 26, 42.

131.

βουλή, *ῆς* (*ἡ*), fr. *βούλομαι*, *counsel*, taken or given in deliberating, *advice*: Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή. *Il.*, ix., 94.

γνώμη, *ης* (*ἡ*), *opinion* formed upon inquiry and after deliberation, fixed *design*: Εἰ δ' ὑμῖν γνώμη ἐστὶ κωλύειν τε ἡμᾶς ἐπὶ Κέρκυραν πλεῖν. *Thuc.*, i., 53.

δῆνος, *εος* (*τό*), always in the plural, *δήνεα*, *sentiments* that

are in unison with the habits and character of a person: Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώια δήνεα Κίρκης. *Od.*, x., 289.

διάνοια, ας (ἡ), thought, and sometimes for design, intention: Ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἧσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου. *Thuc.*, i., 140.

μενοινή, ῆς (ἡ), Epic synon. of *βουλή*, according to the Scholiast on Apollonius Rhodius: Εἰ μὲν δὴ πάσῃσιν ἐφανδάνει ἥδε μενοινή. *Apoll. Rhod.*, i., 700.

μῆδος, εος (τό), fr. μήδομαι; *care*, but used in the plural only: Ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ' ἀνδρῶν; *Il.*, ii., 340.

μῆτις, ιος (ἡ), of the same family as the above, wisdom or ability in council; hence, by ext., *wise counsel* or *design:* Εἴ τινά οἱ συν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήναιτο. *Il.*, x., 19.

νόημα, ατος (τό), thought and intent of the mind, view (fig.): Ἢ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα. *Il.*, xvii., 406. [In prose, Plato: *Parmen.* often; *Polit.*, 260, d.]

προαίρεσις, εως (ἡ), plan or *system* of conduct private or political, *propositum*, in Demosthenes: Τὸ μὲν γὰρ πέρας, ὡς ἂν ὁ Δαίμων βουληθῇ, πάντων γίγνεται· ἡ δὲ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ. *Dem. de Cor.*, 57.

φραδή, ῆς (ἡ), synon. of *βουλή*, seldom found: Ἀθανάτων, ὦ ξεῖνε, φραδῇ τινὸς ἐνθάδ' ἱκάνεις. *Theocr.*, xxv., 52.

φραδμοσύνη, ης (ἡ), *design*, indicating a deeper and more secret will: Μινύθουσι δὲ οἶκοι Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν. *Hesiod.*, *Oper.*, 243.

132.

βουλή, ῆς (ἡ), council or *deliberative assembly; council* of five hundred or *senate*, at Athens: Ὀμωμόκατε ψηφιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα τὰ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων. *Dem. de Legat.*, 397, 16. Used also of the tribunal of the Areopagus at Athens: Ἡ δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴ οὐκ ἐκ τῶν δεδοκιμασμένων καθίσταται; *Xen.*, *Mem.*, iii., 5, 20.

βουλεῖον, ου (τό), fr. *βουλή*, *place* or *hall of session* of the council or senate, is only found in the life of Homer, erroneously attributed to Herodotus: Καὶ βουλῆς συλλεγομένης ἐλθὼν ἐπὶ τὸ βουλεῖον. *Vit. Homer.*, 12.

βουλευτήριον, ου (τό), place or *hall of consultation;* hence, *council-chamber*, *senate-house:* Ἐπεὶ μέντοι κατεδίωξαν εἰς τὸ μεταξὺ τοῦ βουλευτηρίου καὶ τοῦ τῆς Ἑστίας ἱεροῦ. *Xen.*, *Hellen.*, vii., 4, 33. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ οἱ μὲν πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον. *Dem. de Cor.*, 53.

γερουσία, ας (ἡ) (γέρων), assembly of (*γέροντες*) *elders*, *senate:* Καὶ πλειστάκις ἐν αὐταῖς (πόλεσιν) αἵ τε γερουσίαι καὶ οἱ ἄριστοι ἄνδρες παρακελεύονται τοῖς πολίταις ὁμονοεῖν. *Xen.*, *Mem.*, iv., 4, 16.

σύγκλητος, ου (ἡ), in the writers of Roman history, *the Senate* as *assembled* for a sitting: Ὑπό τε τῆς συγκλήτου αὐτοκράτωρ ἀναγορευθείς. *Herodian.*, iii., 1, 2.

133.

βοῦς, οός (ὁ, ἡ), fr. *βόω*, *βόσκω*, or, according to others, formed by onomatopœia; *ox* or *cow; bos, vacca;* sometimes *bull*, but then the word *ταῦρος* or *ἄρσην* is added: Ἠΰτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσιν. *Il.*, ii., 480. Very often in Homer, and in the Ionic writers generally, *αἱ βόες* signifies the whole herd, males and females.

δαμάλης, ου (ὁ), *calf*, *bullock*, *vitulus:* a masculine form already restored by Bekker in Aristotle (*H. An.*, ix., 50, 6), and to be found likewise in Dionysius of Halicarnassus (*Ant. R.*, i., 36), and in the Anthology: Τὸν κεραὸν δαμάλην Πανὶ φιλωρείτᾳ Κυλληνίῳ αὐερύσαντες ἔρρεξαν. *Anthol.*, vi., 96. This form, which Valckenaer would not admit in Ammonius, is thus restored after the authority of the best manuscripts.

δάμαλις, εως (ἡ), and more usually δαμάλη, ης (ἡ), in the poets after Homer, *heifer*, young cow, of age to be put to the yoke: Πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο. *Theocr.*, *Id.*, i., 75.

μόσχος, ου (ὁ, ἡ), calf of either sex: Κόσμος τᾷ μαλίδι μᾶλα, τᾷ βοῒ δ' ἁ μόσχος. *Theocr.*, *Id.*, viii., 80. [*Hdt.*, *Pl.*]

πόρτις, ιος (ἡ), and πόρις in the Odyssey (x., 410), *cow-calf*, little heifer, but not so old as δαμάλη: Ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἐξ αὐχένα ἄξῃ πόρτιος ἠὲ βοός. *Il.*, v., 162.

πόρταξ, ακος (ὁ, ἡ), *calf* of either sex in Homer: Ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ πρωτοτόκος. *Il.*, xvii., 4.

134.

βραχίων, ονος (ὁ), the upper part of the arm in Homer and Galen, *brachium:* Πρυμνὸν δὲ βραχίονα δοῦρος ἀκωκὴ δρύψ' ἀπὸ μυώνων. *Il.*, xvi., 323.

πῆχυς, εως (τό), the *fore-arm*, the *cubitus:* Πῆχυς δὲ καλεῖται μὲν καὶ τὸ σύμπαν μέλος, ὅσον ἐστὶ μεταξὺ τῆς τε κατὰ καρπὸν καὶ τῆς κατ' ἀγκῶνα διαρθρώσεως. *Galen de Us. Part.*, ii. [Cf. 14.]

χείρ, ρός (ἡ), the *whole arm* in Homer, Hippocrates, and Galen: Τῆς ὅλης χειρὸς εἰς τρία τὰ μεγάλα μέρη τεμνομένης, τὸ μὲν βραχίων, τὸ δὲ πῆχυς, τὸ δ' ἀκρόχειρον ὀνομάζεται. *Galen. de Us. Part.*, ii., 2.

ἀγκάλη, ης (ἡ), interior curve of the arm, hence, *arm* in the poets later than Homer; very (?) rare in prose, particularly in the singular [*Pl.*, *Legg.*, vii., 789]: Ὑμεῖς δὲ νεάνιδές νιν ἀγκάλαις ἔπι δέξασθε. *Eur.*, *Iph. Aul.*, 615.

ἀγκαλίς, ίδος (ἡ), dimin. and synon. of the above, only in the plural in Homer, *arm:* Εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης. *Il.*, xxii., 503.

ἀγκοίνη, ης (ἡ), fr. ἀγκών, interior *curve of the arm;* hence, in the plural, the *arms*, *ulnæ:* Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις. *Il.*, xiv., 213.

ὠλένη, ης (ἡ), *arm*, *ulna:* Περὶ δ' ὠλένας δέρᾳ φιλτάτᾳ βάλοιμι. *Eur.*, *Phœn.*, 169. [In prose, *Luc.*]

135.

βύβλος, ου (ἡ), name given by Herodotus to the plant called *papyrus* by the Egyptians. These two words are identical, regard being had to the pronunciation of letters of the same organ, as *p* and *b*, *l* and *r*, letters, which in all languages, are often interchanged: Τὴν δὲ βύβλον τὴν ἐπέτειον γενομένην, ἐπεὰν ἀνασπάσωσι ἐκ τῶν ἑλέων, τὰ μὲν ἄνω αὐτῆς ἀποτάμνοντες, ἐς ἄλλο τι τράπονσι· τὸ δὲ κάτω λελειμμένον ὅσον τε ἐπὶ πῆχυν, τρώγουσι καὶ πωλέουσι. *Herodot.*, ii., 92. *Paper* made of the stalk of this plant, and prepared for writing; hence, by ext., *book:* Μετὰ δὲ τοῦτον, κατέλεγον οἱ ἱρέες ἐκ βύβλων, ἄλλων βασιλέων τριηκοσίων τε καὶ τριήκοντα οὐνόματα. *Herodot.*, ii., 100.

βίβλος, ου (ἡ), Attic form of *βύβλος*, *papyrus:* Ἐνταῦθα εὑρίσκονται πολλαὶ μὲν κλίναι, πολλὰ δὲ κιβώτια, πολλαὶ δὲ βίβλοι (*much papȳrus*). *Xen.*, *Anab.*, vii., 5, 8. In Plato, *paper*, *book:* Πάνυ σπουδῇ λαβὼν τὰς βίβλους, ὡς τάχιστα οἷός τ' ἦν ἀνεγίγνωσκον. *Plat.*, *Phæd.*, 98, b.

βυβλίον and *βιβλίον, ου (τό)*, are given in all the lexicons as the diminutive of *βίβλος*; but it would perhaps be better to consider it as the neuter of the adjective *βύβλιος*, or *βίβλιος* (which we find again in the plural Βύβλιοι, *inhabitants of the town of* Βύβλος), taken substantively with ellipse of *σύγγραμμα*, prop., *written on papyrus*, roll of papyrus; hence, *book:* Λάβε τὸ βιβλίον καὶ λέγε. *Plat.*, *Theæt.*, 143, b. Hence our word BIBLE, from the plural *βιβλία, ων (τά)*, specially signifying the Holy Books, the Holy Scriptures.

διφθέραι, ῶν (αἱ), fr. *δέφω*, prop., *skins* of beasts prepared for writing; hence, by ext., writings, volumes, *books:* Καὶ τὰς βίβλους διφθέρας καλέουσι ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ Ἴωνες, ὅτι κοτὲ ἐν σπάνει βίβλων ἐχρέωντο διφθέρῃσι αἰγέῃσί τε καὶ οἰέῃσι. Ἔτι δὲ καὶ τὸ κατ' ἐμὲ πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἐς τοιαύτας διφθέρας γράφουσι. *Herodot.*, v., 58. This passage shows that the use of skins for writing is of much more ancient origin than Pliny gives it on the authority of Varro. Varro attributes the invention of parchment to Eumenes of Pergamus, about 200 B.C.: *Mox æmulatione circa bibliothēcas regum Ptolemæi et Eumenis, supprimente chartas Ptolemæo, Varro membranas Pergami tradidit repertas.* (*Plin.*, *Hist. Nat.*, xiii., 21.) Perhaps this supposed discovery of parchment should be understood solely of a more elaborate preparation; or of an entirely new process in the dressing of skins, the use of which for writing was of very ancient date.

πάπῡρος, ου (ὁ or ἡ), and *πάπῡρον, ου (τό)*, *papȳrus*, a species of rush, a cyperaceous plant growing in the Egyptian marshes, and which the ancient Egyptians

made use of for many purposes. Of the roots they made various household utensils ; of a part of the stalk, and the leaves, they made tissue-work of all kinds, sails, cordage, wicks of lamps, etc. : Ὁ δ᾽ Ἔρως, χιτῶνα δήσας ὑπὲρ αὐχένος παπύρῳ, μέθυ μοι διακονείτω. *Anacr.*, 4. Λαμπάδα κηροχίτωνα, σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ. *Anth.*, *Antip. Thess.*, 13. But the use they made of the lower part of the stalk, in manufacturing from it the leaves of a sort of writing paper, is the most curious and important : Πάπυρος γνώριμός ἐστι πᾶσιν, ἀφ᾽ ἧς ὁ χάρτης κατασκευάζεται. *Dioscor.*, i., 116. From the Greek πάπυρος comes our word PAPER, and the word *papyrus* itself is also in use, but only in archæology, in speaking of the inscriptions on the leaves of papyrus, found in the catacombs, and in the mummy-coffins. The curious details of the process followed in the preparations of the papyrus-paper have been preserved to us by Pliny, *Hist. Nat.*, xiii., 23, 12.

περγαμηνή, ῆς (ἡ), fr. Πέργαμος, διφθέρα is understood, *skin of Pergamus*, or prepared at Pergamus, PARCHMENT, in Suidas.

χάρτης, ου (ὁ), fr. χαράσσω, prop., every kind of substance prepared for writing, and principally the leaves of the papyrus, skins or parchment, *paper, charta:* Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν, οὐχ ἐβουλήθην διὰ χάρτου καὶ μέλανος. *N. T.*, 2 *John*, 12. Pliny gives the name *charta* even to the papyrus plant : *Quum in Sebennytico saltem ejus nomo non nisi charta nascatur. Plin.*, *Hist. Nat.*, xiii., 21.

136.

βωμός, οῦ (ὁ), prop., base ; hence, *altar :* Ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας. *Il.*, ii., 306.

ἐσχάρα, ας (ἡ), *hearth, fire on the hearth :* Δρυὸς κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι. *Eur.*, *Cycl.*, 383. Prop., it is the fire on the altar ; hence, by ext., the altar itself. *domestic altar.* Euripides employs it in this meaning in his tragedy of Plisthenes : Μηλοσφαγεῖτε δαιμόνων ἐπ᾽ ἐσχάραις. . According to others, βωμός was the altar dedicated to the gods, and ἐσχάρα that raised to a hero or demi-god.

ἑστία, ας (ἡ), *domestic hearth, fire:* Ἑστίη τ᾽ Ὀδυσῆος ἀμύμονος. *Od.*, xiv., 159.

θυμέλη, ης (ἡ), *altar :* Προσαιτοῦσ᾽ ἔμολον δεξιπύρους θεῶν θυμέλας. *Eur.*, *Suppl.*, 64.

θυσιαστήριον, ου (τό), the part of the altar where the victim was burned ; hence, *the altar*, in the O. T. and N. T. : Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. *Matth.*, v., 23.

Γ.

137.

γάγγραινα, ης (ἡ), fr. γράω, GANGRENE. Hippocrates gives this name to the inflammation of a part of the body, in which absolute and incurable mortification has not yet taken place ;

σφάκελος, ου (ὁ), SPHACELUS, total mortification, or extinction of the vital action in a part of the body. Galen defines the two states thus after Hippocrates : Καὶ τὸ τῆς γαγγραίνης πάθημα παραγίνεσθαί φησιν αὐτοῖς ἐμβληθέντων τῶν ἐξεχόντων ὀστῶν παρὰ τῷ μεγέθει δηλονότι τῆς φλεγμονῆς. Ὅταν γοῦν ὑπὲρ τὰ πάθη τὰ φλεγμαίνοντα τό τ᾽ ἐρυθρὸν τῆς φλεγμονῆς ἀπόλλυται, πελιδνῶν γιγνομένων τῶν σωμάτων, ἥ τε ὀδύνη μεμειῶσθαι δοκεῖ, διότι καὶ ἡ αἴσθησις ἐναρκώθη, καὶ ὅταν γε τελέως ἀναίσθητα γένωνται τὰ οὕτως πάσχοντα σώματα, τὸ πάθος οὐκέτι γάγγραιναν, ἀλλὰ σφάκελον ὀνομάζουσι. Μεταξὺ γὰρ τούτου τοῦ σφακέλου καὶ τῆς μεγάλης φλεγμονῆς ἐστιν ἡ γάγγραινα. *Gal. in Hipp.*, 7. In modern medicine, on the contrary, these two terms denote precisely the same morbid affection, but serve to distinguish the degree of intensity in which it exists ; thus the word gangrene is applied only to the parts affected within certain limits, or to the organs, which are the seat of the evil, and by sphacelus is meant the entire mortification of a member, or of one of its divisions.

138.

γαλέα, ας [γαλῆ] (ἡ), *weasel*, in Aristotle and Elian : Ἡ δὲ γαλῆ ὅταν ὄφει μάχηται ἐπεσθίει τὸ πήγανον. *Aristot.*, *H. A.*, ix., 6. It appears that the ancients tamed them, if we may so judge from the following passage of Theocritus : Αἱ γαλέαι μαλακῶς χρῄσδοντι καθεύδεν. *Theocr.*, *Id.*, xv., 28. It is this common saying (which has in effect the meaning of the French proverb, *Ne réveillez pas le* chat *qui dort*), that has induced some learned men to suppose that γαλέα had the signification of *cat* in more modern writers. [γαλ. ἀγρία or Λιβυκή, *ferret. Ar.*, *H. A.*, vi., 37, 4.]

αἴλουρος, ου (ὁ, ἡ), *cat*, feminine in Aristotle, who says, in speaking of the weasel : Ἔστι δὲ καὶ ὀρνιθοφάγον ὥσπερ αἱ αἴλουροι. *Aristot.*, *H. A.*, ix., 6.

ἴκτις, ιδος (ἡ), a species of *weasel; viverra :* Ἡ δ᾽ ἴκτις τὴν δασύτητα καὶ τὴν ὄψιν, καὶ τοῦ ἤθους τὴν κακουργίαν ὅμοιον γαλῇ· καὶ τιθασσὸν γίνεται σφόδρα. *Aristot.*, *H. A.*, ix., 6.

139.

γαμεῖν, *to take a wife, to marry*, used of the man only ;

γαμεῖσθαι, *to be married*, used only of the woman. Homer thus distinguishes them : Μητέρα τ᾽ Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην, ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδρείῃσι νόοιο, γημαμένη ᾧ υἱεῖ· ὁ δ᾽ ὃν πατέρ᾽ ἐξεναρίξας, γῆμεν. *Od.*, xi., 272.

γαμίσκειν, *to marry*, speaking of women, in Aristotle : Πολλῶν διαφθειρομένων διὰ τὸ γαμίσκεσθαι τὰς νεωτέρας. *Aristot.*, *Pol.*, vii., 16.

ἄγεσθαι, *to conduct a woman in the capacity of wife* to her new home : Τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο ἠγάγετο πρὸς δώματ᾽. *Il.*, xvi., 189. Hence, by ellipse, and according to the peculiar use of the middle voice, *to marry*, of the man only, *to take a wife*, as the Latin *ducere:* Οὔτε ἐκδοῦναι, οὔτε ἀγαγέσθαι παρ᾽ ἐκείνων, οὐδ᾽ ἐς ἐκείνους, οὐδενὶ ἔτι τοῦ δήμου ἐξῆν. *Thuc.*, viii., 21. This verb is also used of a father who contracts a marriage engagement with a woman for his son : Υἱέϊ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην. *Od.*, iv., 10.

ἁρμόζειν, *to join, to unite*, bestow in marriage, in the poets and in the N. T. : Ταύτην . . . . εἶχεν ἐν δόμοις Αἴγισθος, οὐδ᾽ ἥρμοζε νυμφίῳ τινί. *Eur.*, *Electr.*, 24. Ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρί. 2 *Cor.*, xi., 2.

διδόναι, *to give in marriage :* Ὧι αὐτὴν ὁ Τιμοκράτης, ὁμομήτριος καὶ ὁμοπάτριος ὢν ἀδελφός, ἔδωκε. *Dem. in Eubul.*, 1311.

ἐκδιδόναι, a compound of the above, and more common in prose : Ἢν δέ τις ἐκδοῦναι βούληται θυγατέρα. *Xen.*, *Cyr.*, viii., 4, 9.

ἐγγυᾶν, prop., to give the hand in sign of promise or agreement ; hence, *to betroth*, in speaking of the parents of the girl : Ἢν ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι ἢ πατὴρ ἢ ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ, ἢ πάππος ὁ πρὸς πατρός. *Dem. in Stephan.*, ii., 1134. In the middle, speaking of the betrothed man, *to betroth* (the woman) *for himself*, and in his own name, to contract marriage with : Καὶ ἐγγυᾶται ὁ πατὴρ τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς. *Dem. in Eubul.*, 1311.

ἐδνόειν, *to betroth* a daughter *in receiving the customary presents*, in the middle in Homer, speaking of the father : Ὥς κ᾽ αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θύγατρα. *Od.*, ii., 53. The active is not found till later in Theocritus (*Id.*, xxii., 147).

μνηστεύειν, *to sue in marriage :* Οὐ πώποτ᾽ ἐμνήστευσα παῖδα σήν. *Eur.*, *Iph. Aul.*, 832. Τὸν γὰρ τῇ πόλει δεῖ ξυμφέροντα μνηστεύειν γάμον ἕκαστον, οὐ τὸν ἥδιστον αὐτῷ. *Plat.*, *Legg.*, vi., 773, b.

νυμφεύειν, *to give a daughter in marriage, to betroth :* Οὐ γάρ σε μήτηρ οὔτε νυμφεύσει ποτέ. *Eur.*, *Alc.*, 314.

συζευγνύναι, *to join together*, to unite. *to marry* (i. e., *give in marriage*), is used equally of either sex : Διὸ

τὰς μὲν ἁρμόττει περὶ τὴν τῶν ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν ἡλικίαν συζευγνύναι, τοὺς δ' ἑπτὰ καὶ τριάκοντα. *Aristot.*, *Polit.*, vii., 16.

συνοικίζειν, *to make marry, to marry:* Τὴν μὲν ἐμοὶ συνοικίσας, τῆς δὲ υἱόν με εἰσποιήσας. *Isocr.*, *Ægin.*, 16.

140.

γάμος, ου (ὁ), *marriage:* Ἦγε δὲ καὶ τὴν θυγατέρα τὴν βασιλέως ἐπὶ γάμῳ. *Xen.*, *Anab.*, ii., 4, 8.

γαμηλία, ας (ἡ), at Athens, *wedding present* or *victim*, which the bridegroom sent to the members of his ward (φρατρία), for a sacrifice to be followed by a feast: Καὶ γὰρ ὅτι κατὰ τοὺς νόμους ὁ πατὴρ ἔγημε· καὶ γαμηλίαν τοῖς φράτορσιν εἰσήνεγκε μεμαρτύρηται. *Dem. in Theocr.*, 1320, 13.

γαμήλευμα, ατος (τό), synon. of γάμος, in Æschylus: Δύσφιλες γαμήλευμα. *Æsch.*, *Choeph.*, 624.

γαμική, ῆς (ἡ), *conjugal state*, in Aristotle: Ταῦτα δ' ἐστὶ δεσποτικὴ καὶ γαμικὴ (ἀνώνυμον γὰρ ἡ γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς σύζευξις). *Aristot.*, *Polit.*, i., 3, 2.

μνήστευμα, ατος (τό), *suing in marriage, betrothals, sponsalia:* Ὦ κακὰ μνηστεύματα, Ἄδραστε, προσθείς. *Eur.*, *Phœn.*, 583.

νύμφεια, ων (τά) *betrothals;* hence, *wedding:* Ὅπα νυμφήια σεῖο ἔσσεται. *Mosch.*, ii., 155.

νύμφευμα, ατος (τό), *that which one has betrothed*, or *married:* Σὺ δ' ἐς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα. *Soph.*, *Œd. R.*, 980.

νυμφευτήριον, ου (τό), *marriage*, union: Ἡ τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ δούλαν; ὤμοι μοι! οὔκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφευτήρια. *Eur.*, *Tro.*, 252.

σύζευξις, εως (ἡ), prop., *conjunction;* hence, *conjugal union:* Περὶ μὲν οὖν τοῦ πότε δεῖ ποιεῖσθαι τὴν σύζευξιν εἴρηται. *Aristot.*, *Polit.*, vii., 16.

ὑμήναιος, ου (ὁ), *hymeneal* or *marriage song:* Ὅταν ξὺν ὑμεναίοισιν ἐξάγω κόρην. *Eur.*, *Iph. Aul.*, 686.

141.

γαστήρ, έρος (ἡ), *belly:* Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσην. *Il.*, xiii., 506. Sometimes, *bowels, intestines:* Γαστέρες αἵδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί· τὰς δ' ἐπὶ δόρπῳ κατθέμεθα, κνίσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες. *Od.*, xviii., 44. From this passage some commentators have carried the invention of the black-pudding as far back as Homer's days. In Galen it signifies more particularly *the stomach:* Γαστρὸς ἡ μὲν φυσικὴ ἐνέργεια πέττει τὴν προσενεχθεῖσαν αὐτῇ τροφήν. *Gal.*, *Introd.*, 717.

κοιλία, ας (ἡ), fr. κοῖλος, *cavity, hollow*, in general; all that portion of the body which extends from the diaphragm as far as the *pelvis;* the whole capacity of the belly or abdomen, and its contents, that is to say, the intestine machinery for digestion; *abdomen, belly:* Κοιλία ἐστὶ νευρώδης ὑποδοχεῖον τροφῆς ὑγρᾶς καὶ ξηρᾶς πρὸς τὸ πέττεσθαι τὴν τροφὴν κατεσκευασμένη. *Gal.*, *Defin.*, 361. Sometimes more particularly *the stomach* in Galen: Τὸ στόμα τῆς κοιλίας οἱ παλαιοὶ καρδίαν ὠνόμαζον. *Gal.*, *Loc. Affect.*, v., 6.

κεκρύφαλος, ου (ὁ), fr. κρύπτω, second stomach in ruminating animals; so called from its net-like appearance, κεκρύφαλος being the name of a caul or coif of net-work worn by women on the head.

ἐχῖνος, ου (ὁ), fr. ἔχω, third *stomach* of ruminating animals: Ἡ γαστὴρ τῆς στρουθοῦ (*of the ostrich*) ἀνηρημένης εὑρίσκεται λίθους ἔχουσα οὐσπεροῦν καταπιοῦσα ἐν τῷ ἐχίνῳ φυλάττει καὶ πέττει τῷ χρόνῳ. *Æl.*, *An.*, xiv., 7.

ἤνυστρον, ου (ὁ), fr. ἀνύω, fourth *stomach* of ruminating animals, when the operation of digestion is completed. Aristotle divides the digestive functions of ruminating animals into four parts: Διὸ τὰ τοιαῦτα τῶν ζώων πλείους ἔχει τόπους καὶ μόρια. Καλοῦνται δὲ ταῦτα, κοιλία, καὶ κεκρύφαλος, καὶ ἐχῖνος, καὶ ἤνυστρον. *Aristot.*, *Part. An.*, iii., 14.

στόμαχος, ου (ὁ), fr. στόμα, prop. [*orifice*], *pipe, canal;* principally in medical writers, the canal by which the aliment passes into the stomach, *the neck of the stomach, the œsophagus.* It has been sometimes used by ext. for the whole organs of digestion, *the stomach:* Σῦκα οὐκ ἀστείως διατίθησι τὸν στόμαχον· καυσώδη καὶ ἀτονώτερον αὐτὸν ποιοῦντα. *Athen.*, iii., 79.

142.

γείτων, ονος (ὁ), fr. γῆ, prop., he whose land touches that of another, *neighbor:* Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ. *Hesiod.*, *Oper.*, 344–46.

γειτόσυνος, ύνη, *neighboring*, in the Anthology: Ἔθανε βρέφος ἐς πλατὺ πόντου χεῖλος γειτοσύνης ἑρπύσαν ἐκ καλύβης. *Anthol.*, ix., 407.

ἀστυγείτων (ὁ, ἡ), *neighboring on the city*, living in the neighborhood of the city: Κατ' ἀλλήλους δὲ μᾶλλον ὡς ἕκαστοι ἀστυγείτονες ἐπολέμουν. *Thuc.*, i., 15.

ἀγχίγυος (ὁ, ἡ), *of* or *belonging to the neighboring fields:* Ἣν καλέουσιν Πηγὰς ἀγχίγυοι περιναίεται. *Apoll. Rhod.*, i., 1223.

ἀγχιτέρμων, ονος (ὁ), *bordering upon:* Ἀλλ' ἀγχιτέρμων γαῖά μοι, Σκύθης λεώς . . . . ξυνῆψε πόλεμον. *Eur.*, *Rhes.*, 426.

ἐγγύς, adv. with the article ὁ, ἡ, = *one who is near, close:* Τοὺς μὲν ἐγγὺς καὶ ὁρῶντας τῶν Ἀθηναίων ἐλύπησε μᾶλλον ἢ ἐφόβησε. *Thuc.*, iv., 115.

ἐφόριος (ὁ, ἡ), *one who is on the border, on the frontier (of):* Μικρὰ μὲν ἐπικαλῶν αὐτοῖς, ὅτι, Ῥωμαίων καὶ Παρθυαίων ὄντες ἐφόριοι, ἐς ἑκατέρους ἐπιδεξίως εἶχον. *Appian.*, *Bell. Civil.*, v., 9.

μεθόριος (ὁ, ἡ), *that which is on the confines, on the frontiers (of)* [with ref. to the countries it *separates*]: Ἡ δὲ Θυρεᾶτις γῆ μεθορία τῆς Ἀργείας καὶ Λακωνικῆς ἐστίν. *Thuc.*, ii., 27.

ὅμορος (ὁ, ἡ), *bordering upon:* Καὶ χώραν ὅμορον καὶ δύναμίν τινα κεκτημένους. *Dem.*, *Ol.*, ii., 1.

ὁμούριος (ὁ, ἡ), epic form of the preceding: Ἔνθεν φάτις Ὀρχομενοῖο δή ποτε Καδμείοισιν ὁμούριον ἄστυ πολίσσαι. *Ap. Rhod.*, iii., 1094.

προσόμορος (ὁ, ἡ), *that which touches on the frontiers*, under the Ionic form in Herodotus: Νασαμῶσι δὲ προσόμουροί εἰσι Ψύλλοι. *Herod.*, iv., 173.

σύνορος (ὁ, ἡ), more modern compound, *that which is on the confines:* Θηβαίους προσαγαγέσθαι τῇ συμμαχίᾳ, χώραν τε σύνορον τῆς Ἀττικῆς καὶ δύναμιν ἐναγώνιον ἔχοντας. *Plut.*, *Demosth.*, 17.

ὁμοτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), *having a common boundary; situated on the frontier:* Μὴ κινείτω γῆς ὅρια μηδεὶς μήτε οἰκείου πολίτου γείτονος μήτε ὁμοτέρμονος. *Plat.*, *Legg.*, viii., 842, e.

ὁμότοιχος (ὁ, ἡ), *having a party-wall:* Νόσος γὰρ γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει. *Æsch.*, *Agam.*, 974.

ὁμώλαξ, ακος (ὁ, ἡ), *cultivating the same furrows:* Βίζηρες δ' ἐπὶ τοῖσιν ὁμώλακες. *Apoll. Rhod.*, ii., 398.

περικτίτης, ου (ὁ), and περικτίων, ονος (ὁ), *one of those who live around;* these two words are found, the second in the Iliad, and the first in the Odyssey: Ὅς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει. *Il.*, xix., 104. Τὴν πάντες μνώοντο περικτίται. *Od.*, xi., 288.

περιναιέτης, ου (ὁ), *one of those who live around:* Καὶ μέν που κεῖνον περιναιέται ἀμφὶς ἐόντες τείρουσι. *Il.*, xxiv., 488.

πλησίος, ία, *one who is near*, or *close by:* Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον. *Il.*, ii., 271. This adjective is very rare even in poetry; in prose it is found only in the comparative and superlative, and the neuter is more commonly used, taken adverbially, with the article, πλησίον (ὁ, ἡ): Παρατηρεῖτ', ἔφη, τοῦτον, οἱ πλησίον. *Xen.*, *Mem.*, iii., 13, 4. In the N. T., *neighbor:* Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. *Matth.*, xix., 19.

πλησιόχωρος (ὁ, ἡ), *one who dwells in the country* or *suburbs* of a town: Ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον. *Aristoph.*, *Vesp.*, 393. Thomas Magister disapproves the use which Xenophon (*Cyr.*, iv., 5, 13) has made of this adjective, perhaps because it specially belonged to the poets.

πρόσχωρος (ὁ, ἡ), synon. with the above: Καὶ πάντες οἱ πολῖται, καὶ οἱ πρόσχωροι ἄνδρες καὶ γυναῖκες, μετεῖχον τῆς ἑορτῆς. *Xen.*, *Anab.*, v., 3, 10.

πρόσοικος (ὁ, ἡ), prop., *that which is near the house:* Πρόσοικος γὰρ θάλαττα χώρᾳ τὸ μὲν παρ' ἑκάστην ἡμέραν ἡδύ. *Plat.*, *Legg.*, iv., 705, a.

143.

γελᾶν, fr. *γάω*, to unfold, open, or, according to others, fr. *ἕλη*, heat; hence, prop., in the poets, in speaking of inanimate things, *to spread open, to shine with light, to glitter with a soft and pleasing light*: Γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς. *Il.*, xix., 362. Hence, *to laugh*, in general: Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο. *Od.*, ii., 301. By ext., *to laugh at, to ridicule*: Καὶ ὁ Σωκράτης μάλα ἐσπουδακότι τῷ προσώπῳ· Γελᾶτε, ἔφη, ἐπ' ἐμοί; *Xen.*, *Conv.*, 2, 17.

γελοιάειν, epic synon. of the above: Δεῖπνον μὲν γὰρ τοίγε γελοίωντες τετύκοντο. *Od.*, xx., 390.

καγχαλάειν, *to laugh with bursts of laughter, to giggle*: Ἦ που καγχαλόωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί. *Il.*, iii., 43.

μειδιᾶν, and poet. *μειδᾶν*, according to some grammarians, comes fr. *μὴ αὐδάν* [no], *to laugh lightly, to smile*, and applies only to grave and morose persons. Homer prefers it in describing the smile that smoothed the majestic brow of Jove, or that of the fierce Ajax: Τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι. *Il.*, vii., 211. [Cf. Sanscrit *s-mi*, and *s-mile*. *L.* and *S.*]

καγχάζειν, and poet. *καχάζειν* (χάω, χαίνω), *to burst with laughing, cachinnari*: Γέρων καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου. *Aristoph.*, *Eccles.*, 849.

σαίρειν signifies ordinarily *to sweep*, but particularly in the perfect *σεσηρέναι*, *to open the mouth* in setting the teeth, *to show the teeth in growling* like a dog: Ἐπειδὴ ἔγνωσαν ὑμᾶς ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας. *Aristoph.*, *Pac.*, 620. Hence, by ext., *to laugh with a forced laugh* only, and as Eustathius says (*ad Od.*, xx., 301), in speaking of those who endeavor to dissemble their pain or some great annoyance: Συνέβη δ' αὐτὸν τῶν φρενῶν ἔξω γενόμενον δράξασθαι τινὸς μαχαιρίου, καὶ αὐτὸν ἀνατεμεῖν, ἀπὸ τῶν σφυρῶν ἕως ἐπὶ τοὺς καιρίους τόπους, καὶ οὕτως ἐκλιπεῖν τὸν βίον γελῶντα καὶ σεσηρότα. *Plut.*, *Lacon. Apophth.*, vi., 834. It is also used of an ironical, disdainful, mocking laugh: Καί τι σεσαρὸς καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλαξεν. *Theocr.*, *Id.*, xx., 15. Yet Theocritus uses it of a pleasant smile: Καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρὼς ὄμματι μειδιόωντι. *Theocr.*, *Id.*, viii., 19.

σαρδάνιον μειδᾶν or *γελᾶν*, with ellipse of *γέλωτα*, *to laugh a sardonic laugh*, is used of the convulsive grin of excessive pain; or, again, of the bitter laugh, or smile of disdain and mockery: Μείδησε δὲ θυμῷ σαρδάνιον μάλα τοῖον. *Od.*, xx., 301. According to Eustathius, this phrase comes from the convulsive movement of the lips half-opening (παρὰ τὸ σεσηρέναι τὰ χείλη); or better, from Σαρδώ, name of the island of Sardinia, because in this island an herb grew, a species of wild celery, the juice of which caused a convulsive grin, followed shortly by death.

σαρδάζειν, *to laugh a sardonic laugh.* This verb, derived fr. Σαρδώ (Sardinia), is only used by the grammarians.

144.

γελοῖος, οία (is used actively and passively of men and things); *that which provokes laugh*, or *at which one laughs*, *ridiculous* [also *laughable* in a good sense: vid. *καταγέλαστος*]: Ἀλλὰ μὴν ἔργον γε οὐδαμοῦ ληπτέον ἢ εὐθὺς ἐλεγχθήσεται γελοῖος ὤν. *Xen.*, *Mem.*, i., 7, 2. The grammarians have been desirous to distinguish by different accents the two meanings of this word. According to them, *γελοῖος* signifies *that at which one laughs*, and *γέλοιος that which causes laughter.* This erroneous system had its source no doubt in the change which the ancient and legitimate form *γελοῖος* underwent into *γέλοιος* in new Attic, a change disapproved by the Etym. Magn., and which had no influence upon the meaning of the word.

γελάσιμος (ὁ, ἡ), *ridiculous*, speaking of things *said* in discourse, a word which Phrynichus attributes to the comic poet Strattis, and to the use of which he objects; it is found only in Lucian: Μέχρι μὲν δὴ τούτων γελάσιμα καὶ μειρακιώδη τὰ εἰρημένα. *Luc.*, *Somn.*, 5.

γελαστός, ή, and in prose *καταγέλαστος*, *laughable; ridiculous*: Δεῦθ' ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδησθε. *Od.*, viii., 307. Ἆρ' οὐκ ἄν, πεῖραν διδούς, ἅμα τε βλαβερὸς εἴης, καὶ καταγέλαστος φαίνοιο; *Xen.*, *Mem.*, ii., 6, 38. [Contrasted with *γελοῖος*, *laughable, humorous, comic*, in *Pl. Conv.*, 189, b:

d

Φοβοῦμαι . . . οὔ τι μὴ γελοῖα εἴπω, τοῦτο μὲν γὰρ ἂν κέρδος εἴη . . . ἀλλὰ μὴ καταγέλαστα. Aristophanes is speaking.]

γελαστικός, ή, *one who can laugh, endowed with the faculty of laughing*: Καὶ ὡς ἄνθρωπος μὲν γελαστικόν, ὄνος δὲ οὐ γελαστικόν. *Lucian.*, *Vit. Auct.*, 26.

γελωτοποιός (ὁ, ἡ), *one who causes laughter, buffoon*: Πόῤῥω δ' ἐν ὑστάτοις ἰδεῖν τὴν τοῦ γελωτοποιοῦ Θερσίτου πίθηκον ἐνδυομένην. *Plat.*, *Pol.*, x., 620, c.

ἀστεῖος (ὁ, ἡ), fig., *one who has the refined intellect of the city*, the French *spirituel* [Lat. *urbanus.* In English we sometimes render it *polite, polished;* sometimes *witty, pleasant*, etc., according to the context]: Ἔπειτα οὐκ ἂν πρίαιό γε παμπόλλου, ὥστε σοι ταῦτα εἰρῆσθαι, καὶ ἀπαγγελθῆναι παρ' ᾗ εὐδοκιμεῖν βούλει, ὅτι ἀστεῖος εἶ; *Xen.*, *Cyr.*, viii., 4, 23.

βωμολόχος, ου (ὁ), *buffoon*: Ὁ δὲ βωμολόχος ἥττων ἐστὶ τοῦ γελοίου καὶ οὔτε ἑαυτοῦ οὔτε τῶν ἄλλων ἀπεχόμενος εἰ γέλωτα ποιήσει. *Aristot.*, *Ethic.*, *Nic.*, iv., 8, 10.

εὐτράπελος (ὁ, ἡ), one of ready, agreeable wit and manners [easily *turning* to *adapt himself* to circumstances and persons, *εὖ τρέπειν*]: Οἱ δ' ἐμμελῶς παίζοντες εὐτράπελοι προσαγορεύονται, οἷον εὔτροποι (*well turned*, as it were). *Aristot.*, *Eth.*, *Nic.*, iv., 14, 3. [He makes *εὐτραπελία* = *πεπαιδευμένη ὕβρις*, the *mean* between *βωμολοχία* and *ἀγροικία*. From *Magn. Mor.*, i., 31, it appears that the *εὐτράπελος* must be able to *take* as well as give a joke, *σκῶψαι ἐμμελῶς*, and *ὑπομένειν σκωπτόμενον*. Both words are sometimes found in a *worse* sense: e. g., *Plat.*, *Rep.*, viii., 563 (where, however, *εὐτραπελία* is only spoken of as unbecoming to the *aged*), and *Isocr.*, vii., 49.]

χαρίεις, εσσα, graceful, pleasing, used sometimes substantively, *ὁ χαρίεις*, *gentleman, man of good taste* or *refinement*: Καὶ τοιαῦτα λέγων ὧν οὐθὲν ἂν εἴποι ὁ χαρίεις, ἔνια δ' οὐδ' ἂν ἀκούσαι. *Aristot.*, *Eth.*, *Nic.*, iv., 8, 10. [The subst. is *χαριεντισμός*.]

145.

γενέθλια, ων (τά) (*γενέθλη*), *birth-day, anniversary of the birth* of one yet alive, and the festival kept on the occasion: Εἶτα εἰς τὸν ἄλλον χρόνον ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ βασιλέως γενέθλια ἅπασα θύει καὶ ἑορτάζει ἡ Ἀσία. *Plat.*, *Alcib.*, i., 121, b.

γενέσια, ων (τά), commemorative *festival of the birth*, a day observed with funeral solemnities after the death of a person, being *the anniversary of his death*, according to Ammonius; or, according to others, the anniversary of the birth of the deceased: Παῖς δὲ πατρὶ τοῦτο ποιέει, κατάπερ οἱ Ἕλληνες τὰ γενέσια. *Herodot.*, iv., 26. Afterward these two words were confounded, and *γενέσια* is found in the N. T. used for *γενέθλια* (*Matth.*, xiv., 6).

146.

γένος, εος (τό), *birth, race; genus*: Λαμπροὶ γὰρ εἰς γένος γε, χρημάτων δὲ δὴ πένητες. *Eur.*, *Electr.*, 37.

γενεά, ᾶς (ἡ), more used in poetry, *birth, generation;* an *age* of men: Φαίνεται δὲ ταῦτα πολλαῖς γενεαῖς ὕστερα γενόμενα τῶν Τρωϊκῶν. *Thuc.*, i., 14.

γενέθλη, ης (ἡ), *race*: Ἠ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης. *Od.*, iv., 232.

γένεθλον, ου (τό), *race; progenies*: Διδαχθεὶς δ' ἂν τόδ' εἰδείην πλέον ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν. *Æsch.*, *Suppl.*, 290.

γένεσις, εως (ἡ), *origin* [the *coming into being;* hence, *production*, generally *birth;* and also *race* (*Pl.*, *Polit.*, 265, b); *family* (*Pl.*, *Legg.*, 691, d); and *generation* (*Id.*, *Phædr.*, 252, d)]: Λέγω γὰρ καὶ τὴν Ἐρεχθέως γε τροφὴν καὶ γένεσιν. *Xen.*, *Mem.*, iii., 5, 10.

γενετή, ῆς (ἡ), *birth, nativity*: Καὶ γὰρ δίκαιοι, καὶ σωφρονικοί, καὶ ἀνδρεῖοι. καὶ τἄλλα ἔχομεν εὐθὺς ἐκ γενετῆς. *Aristot.*, *Eth.*, *Nic.*, vi., 13 [only found in this phrase].

γέννησις, εως (ἡ), *generation, procreation*, in Euripides and in Plato: Ὁ μουσῶν τ' εἰδὼς γεννάσεις Χείρων. *Eur.*, *Iph. A.*, 1065.

αἷμα, ατος (τό), *blood*, sometimes used, as with us, for *race:* Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι. *Il.*, xx., 241.

οἶκος, ου (ὁ), *house*, as with us, for *family;* a meaning peculiar to the Attic writers: Ἁ τῶν εὐπατριδῶν γεγῶσ' οἴκων. *Eur.*, *Ion.*, 1073.

ῥίζα, ης (ἡ), root, *stock; stirps*, in the poets: Ὡς ἀπ' εὐγενοῦς τινος ῥίζης πέφυκας. *Eur.*, *Iph. T.*, 610.

147.

γέρων, οντος (ὁ), prop., adjective, *old;* but more used as a substantive, by ellipse, *old man:* Ταῦτα δὲ πάντα ἴσασ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες. *Il.*, ix., 36 Plural, *γέροντες*, *elders*, who in certain cities of Greece, as in Sparta, formed the senate, *senators:* Πλειόνων δὲ καινοτομουμένων ὑπὸ τοῦ Λυκούργου, πρῶτον ἦν καὶ μέγιστον ἡ κατάστασις τῶν γερόντων. *Plut.*, *Lyc.*, 5.

γεραιός, ά, *of* or *belonging to an old man; old:* often used substantively, with ellipse of ἀνήρ or γυνή: Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ' ὁ γεραιός. *Il.*, i., 35.

γηραλέος, έα, *old:* Σύμβουλοι λόγου τοῦδέ μοι γένεσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα (*old and faithful friends*). *Æschyl.*, *Pers.*, 171.

γραῦς (ἡ), *old woman:* Ἔνιοι δὲ τῶν λογοποιῶν λέγουσιν, ὡς τὴν τῆς μητρὸς ἀδελφὴν ἔγημεν· ἀλλὰ γραῦς ἂν καὶ παντάπασιν ἦν ἡ παῖς. *Xen.*, *Cyr.*, viii., 5, 13.

γραία, ας (ἡ), poet. form of the preceding: Καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν. *Od.*, i., 458.

βαθυγήρως (ὁ, ἡ), *one who is extremely old:* Ἡ βαθυγήρως Αἰσιόνη. *Anthol.*, *Philipp.*, vi., 247.

ἐσχατογήρως (ὁ), *one who has arrived at the last stage of decrepit old age, exceedingly old:* Ἦλθε δὲ καὶ Τίδιος Σέξτιος ἐσχατογήρως ἀνήρ. *Plut.*, *Pomp.*, 64.

τυφογέρων, οντος (ὁ), *old fool, senseless old fellow*, in Aristophanes: Τυφογέρων εἶ. *Aristoph.*, *Nub.*, 900.

ὠμογέρων, οντος (ὁ), *one in a green old age;* at the age that Virgil calls, by the same metaphor, *cruda senectus* (*Æn.*, vi., 304): Ὠμογέροντα δέ μίν φασ' ἔμμεναι. *Il.*, xxiii., 791.

πρέσβυς, εως (ὁ), *advanced in age, aged*, found only in the comparative and superlative in the prose writers: Καὶ γὰρ πρεσβύτερός ἐστιν ἢ ἐγώ. *Dem. in Neær.*, 1350. Sometimes it is used substantively, *old man*, in the Tragic writers: Καί μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὁρᾷ ὄχου παραστείχοντα. *Soph.*, *Œd. R.*, 794.

πρεσβύτης, ου (ὁ), *old man*, one more advanced in years than γέρων and γεραιός: Μάλα δὴ πρεσβύτης ὢν ὁ Κῦρος ἀφικνεῖται εἰς Πέρσας. *Xen.*, *Cyr.*, viii., 7, 1.

προβεβηκώς, ότος (ὁ), a man advanced in years, who has reached the age which follows on *maturity*, or better, *who has passed the* fixed *age* [for military service]: Ἠναγκάσθη καὶ τοὺς οὐκ ἐν ὥρᾳ τῶν πολιτῶν ἀλλ' ἤδη προβεβηκότας καθοπλίσαι. *Plut.*, *Camill.*, 34.

148.

γεωργός, οῦ (ὁ), *one who works at the ground, agriculturist, husbandman:* Οἷον εἴ τις γεωργὸς ἀγαθὸς προθυμηθεὶς γενέσθαι καὶ εὖ σπείρων, καὶ εὖ φυτεύων, ὁπότε αὐτὸν καρποῦσθαι ταῦτα δέοι, ἐφη τὸν καρπὸν ἀσυγκόμιστον εἰς τὴν γῆν πάλιν καταῤῥεῖν. *Xen.*, *Cyr.*, i., 5, 7.

γειαρότης, ου (ὁ), *one who breaks up the ground*, tiller of the earth, plower: Γειαρότης Ἄρχιππος ὅτ' ἐκ νούσοιο βαρείης ἄρτι λιποψυχέων. *Anthol.*, *Pal.*, ix., 23.

γηίτης, ου (ὁ), the Attic form is *γήτης*, *husbandman:* Γήτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβών. *Soph.*, *Trach.*, 32.

γεώμορος (ὁ, ἡ), *landed proprietor; owner* of some *land:* Ὃς δ' ἂν κινήσῃ, μηνυέτω μὲν ὁ βουλόμενος τοῖς γεωμόροις, οἱ δὲ εἰς τὸ δικαστήριον ἀγόντων. *Plat.*, *Legg.*, viii., 843, b.

γηπόνος (ὁ, ἡ), *one who works at the ground:* Γαπόνος δ' ἀνὴρ πένης, εἰ καὶ γένοιτο μὴ ἀμαθής, ἔργων ὕπο οὐκ ἂν δύναιτο πρὸς τὰ κοίν' ἀποβλέπειν. *Eur.*, *Suppl.*, 420.

γεωπόνος, a more recent form of the preceding word: Ἄπαιρέ μου τένοντος, ὦ γεωπόνε, λέπαδνα. *Anth.*, *Pal.*, ix., 742.

γεωτόμος (ὁ, ἡ), *one who cuts the ground* with the plowshare; hence, *plower*, in the Anthology: Χάλκεος ἦς, ἐπὶ σοὶ δὲ γεωτόμος εἷλκεν ἄροτρον. *Anth.*, *Pal.*, ix., 741.

ἀροτήρ, ῆρος (ὁ), *plower; plowman:* Ποιμὴν οὐδ' ἀροτὴρ εἶσ' ἐς πόλιν. *Il.*, xxiii., 836.

ἀροτρεύς, έως (ὁ), more recent form: Τὸν δ' ὁ γέρων ἐξαῦτις ἀμείβετο, δῖος ἀροτρεύς. *Theocr.*, *Id.*, xxv., 51.

ἐργασίων, ωνος (ὁ), *husbandman*, according to the interpretation of the Scholiast; but it is of the *vinedresser* especially that the word is used in the passage in Aristophanes: Ὅτ' ἐργασίωνος χάρακας ὑφειλόμην. *Aristoph.*, *Vesp.*, 1201.

149.

γῆ, ῆς (ἡ), from the primitive γάω, to contain, to produce, by contraction fr. γέα, *earth*, in all the meanings of the word. It answers to *terra* and *tellus* in Latin. More specially, *the land* we dwell in: hence, in general, *country:* Ὄφρ' εὖ εἰδῶ τίς γῆ, τίς δῆμος, τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν. *Od.*, xiii., 233. Sometimes personified in Homer: Οἴσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν, Γῇ τε καὶ Ἠελίῳ. *Il.*, iii., 104.

γαῖα, by aphæresis, *αἶα, ας* (ἡ), both poetic forms of γῆ: Ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν. *Il.*, vii., 446. Τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης. *Il.*, xi., 816.

ἀγρός, οῦ (ὁ), *cultivated land. field, country:* Οὐ λαμβάνει σῖτον ἐκ τοῦ ἀγροῦ, οὐ γὰρ ἐπιμελεῖται ὡς αὐτῷ σπείρηται, ἢ ὡς κόπρος γίγνηται. *Xen.*, *Œcon.*, 20, 4. Plural, *landed property, lands:* Οἱ κεκτημένοι ἀγρούς. *Xen.*, *Mem.*, iii., 9, 11.

ἄρουρα, ας (ἡ), fr. ἀρόω, prop., *arable land*, or *land under the plow; arvum:* sometimes, in Homer, *the earth, the ground*, in general: Ἀλλ' ἧμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης (*a useless burden upon the earth*). *Il.*, xviii., 104.

ἕδος, εος (τό), *soil* or *ground* on which a city is founded or situated, seat or site of the city: Ἡμεῖς καὶ Θήβης ἕδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο. *Il.*, iv., 406.

ἤπειρος, ου (ἡ), Ionic, for ἄπειρος, with ellipse of γῆ, land of a certain extent without interval of sea, *continent* in opposition to νῆσος, island: Βασιλεὺς ὁ Περσῶν οὐ νήσους, ἀλλ' ἤπειρον καρπούμενος, πλουσιώτατος ἀνθρώπων ἐστίν. *Xen.*, *Hellen.*, vi., 1, 4. Sometimes simply for the *land*, the bordering land, even in speaking of an island; in opp. to θάλασσα, in Homer: Εἴθ' ὅγ' ἐπ' ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν, εἴτε καὶ ἐν πελάγει. *Od.*, iii., 90. The geographical term Ἤπειρος is only used, in Homer, of that part of the continent, situated opposite the islands of Ithaca and Cephalonia, of which Ulysses was king, as is plain from the following verse in the catalogue of ships: Οἵ τ' Ἤπειρον ἔχον ἠδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο. *Il.*, ii., 635. Damm and, after him, Morell have been mistaken in taking Ἤπειρος for the name of a town situated on the continent, and subject to Ulysses: no ancient geographer makes mention of any such town. It was only long after Homer's time that the name of EPIRUS was given to all that part of the continent which extends from Illyria to the Peloponnesus: it was anciently called Molossia and Chaonia; its modern name is Albania. The first trace of this geographical division occurs in Pindar: Θέτις δὲ κρατεῖ Φθίᾳ· Νεοπτόλεμος δ' Ἀπείρῳ διαπρυσίᾳ. *Nem.*, iv., 82.

ξερόν, οῦ (τό), neuter of ξερός, prop., *dry part, dry* land *of the shore:* Ῥόχθει μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο. *Od.*, v., 402.

ξηρά, ᾶς (ἡ), fem. of ξηρός, *dry, hard*, taken substantively with ellipse of γῆ, prop., *the dry land, the land*, in opp. to θάλασσα, *the sea*, in the poets and in the N. T.: Καὶ δ' ἂν ἐπὶ ξηρὴν ὅτ' ἐρωδιὸς οὐ κατὰ κόσμον ἐξ ἁλὸς ἔρχηται. *Arat.*, *Dios.*, 913. Περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν. *N. T.*, *Matth.*, 23, 15.

οἰκουμένη, ης (ἡ), passive participle fem. of οἰκέω, taken substantively with ellipse of γῆ, *the inhabited earth:* Ὥστε τοὺς ἐξ ἁπάσης τῆς οἰκουμένης . . . . εἰς ἕνα τόπον ἀποβλέπειν. *Plat.*, *Ep.*, 4. Hence the adjective *œcumenical*, of or from all the earth, universal, used of councils of the Church.

πέδον, ου (τό), fr. πούς, that which is trodden under foot, *ground, land:* Ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας. *Od.*, xi., 597. The Tragic writers use it sometimes, by periphrasis, with γῆς or χθονός: Ὦ γῆς ἱερὸν πέδον. *Soph.*, *Aj.*, 859.

τραφερά, ᾶς (ἡ), feminine adjective, *compact, firm*, taken sub-

stantively by the poets with ellipse of *γῆ*, *terra firma*, *the land*, in opp. to *ὑγρή*: Ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν. *Od.*, xx., 98.

χέρσος, *ου* (ὁ, or oftener ἡ), in Attic, *χέῤῥος*, substantive formed from the adjective *χέρσος* for *σχέρος*, *dry*, *arid*, with ellipse of *τόπος* or *γῆ*, prop., *spot* or *land* which is not cultivated, *arid*, like the shore; hence, *shore*, *continent*, only in opp. to *θάλασσα*: Τὸν δ' ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσου. *Od.*, xix., 278. [In prose, *Hdt.*; *Theophr.*]

χθών, *ονός* (ἡ), by some said to be of the dialect of the island of Cyprus, the *earth*, in general, *humus*; *γῆ* is more especially the earth considered as an inhabited and cultivated surface, and *χθών* the earth, with reference to its bulk and depth: Αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων. *Il.*, ii., 465.

χώρα, *ας* (ἡ), prop., room, space, specially, 1, *portion of land* destined for cultivation, *lands*: Τῷ βουλομένῳ ὑμῶν μένειν παρ' ἐμοὶ χώραν τε δώσω, καὶ πόλεις. *Xen.*, *Cyr.*, vii., 1, 43. 2, *Territory*, *country* situated round a town: Καὶ ἀπὸ τούτου τειχήρεις τε μᾶλλον ἦσαν οἱ πολέμιοι καὶ τῆς χώρας ὀλίγην παντελῶς εἰργάζοντο. *Xen.*, *Hell.*, v., 3, 2.

150.

γῆρας, *ατος* (τό), *old age*, last age of man, *senectus*: Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν. *Il.*, i., 29.

γήρασις, or better *γήρανσις*, *εως* (ἡ), *the growing old*, progress or approach of old age, *senescentia*: Καὶ ἄδρυνσις καὶ γήρανσις. *Aristot.*, *Nat. Auscult.*, iii., 1.

151.

γλυκύς, *εῖα*. If Lennep's derivation of this word is to be admitted, that it comes fr. [it *can* only be *related to*] *γλοιός*, viscous, glutinous, it would have signified primarily soft to the touch. Damm derives it fr. *λέλαυκα*, perfect of *λαύω*; others fr. *γλίχομαι*; prop., *sweet to the taste*, in opp. to *δριμύς*, *sharp*, *πικρός*, *bitter*, and *ἁλμυρός*, *salt*: Τίς ἂν αἴσθησις ἦν γλυκέων, καὶ δριμέων, καὶ πάντων τῶν διὰ στόματος ἡδέων, εἰ μὴ γλῶττα τούτων γνώμων ἐνειργάσθη; *Xen.*, *Mem.*, i., 4, 5. Sometimes, fig., *sweet*: Ἐλπίδας γλυκείας παρέχειν. *Xen.*, *Symp.*, 4, 25.

γλυκερός, *ρά*, synon. of *γλυκύς*: Οἷσι δὲ τέκνων ἔστιν ἐν οἴκοις γλυκερὸν βλάστημ', ἐσορῶ μελέτῃ κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον. *Eur.*, *Med.*, 1099.

ἀγανός (ὁ, ἡ), fr. *ἄγαν* or fr. *γανύω*, prop., *that which delights much*, *which pleases*, *agreeable*: Φραζώμεσθ' ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθοιμεν δώροισίν τ' ἀγανοῖσιν ἔπεσσί τε μειλιχίοισι. *Il.*, ix., 112. Sometimes, in speaking of persons, in the sense of *πρᾷος*, in prose: Μήτις ἔτι πρόφρων, ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω βασιλεύς, ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη. *Od.*, ii., 230.

ἑδανός, *ή*, according to some, fr. *ἥδω*, *ἁνδάνω*, *agreeable*; others write it *ἐδανός*, and derive it fr. *ἔδω*, *good to eat*; epithet of oil in Homer: Ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ, ἀμβροσίῳ, ἑδανῷ. *Il.*, xiv., 171.

ἐπιεικής (ὁ, ἡ), is sometimes synon. with *πρᾷος*, fig. in modern writers, *one that yields*, *easy*: Πρᾷος ἦν καὶ ἐπιεικής. *Ælian.*, *Var. H.*, xiii., 2. [So in Plato and Aristotle. See 1 and 177.]

ἡδύς, *εῖα*, fr. *ἥδω*, prop., *that which gives pleasure*, *agreeable* in a very wide sense: Ἡδὺς ἀκοῦσαι (λόγος). *Plat.*, *Men.*, 81, d. Sometimes in a more restricted sense for *γλυκύς*, *agreeable to the taste*: Κρήνη ἡδέος ὕδατος. *Xen.*, *An.*, vi., 4, 3. Fig., in opp. to *λυπηρός* or *ἀλγεινός*: Πολὺ διαφέρει τὸ παραχρῆμα ἡδὺ τοῦ εἰς τὸν ὕστερον χρόνον καὶ ἡδέος καὶ λυπηροῦ. *Plat.*, *Protag.*, 356.

ἥδυμος and *νήδυμος* (ὁ, ἡ), poetic forms of *ἡδύς*, are always, in Homer, the epithets of sleep: Προκαλεύμενος ἥδυμον ὕπνον. *Hymn. Mercur.*, 240. Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος. *Il.*, ii., 2. The form *νήδυμος* is one of those words which have exercised the sagacity of commentators. The ancient Greek grammarians, who were sufficiently indifferent etymologists, have given themselves considerable trouble in explaining it. Some of them derive it from *νηδύς*. Eustathius forms it from the negative particle *νη*, and from *δύω*, sleep one can not come out of, i. e., deep sleep. He comes nearer the truth, when he says afterward *νήδυμος* is for *ἥδυμος*. It is, in fact, the same word disguised by the copyists, who, in many passages of Homer, have prefixed this *ν* to the adjective *ἥδυμος*, deceived by the marks left of the Æolic digamma. In all the passages where *νήδυμος* is found, it may be corrected into *ἥδυμος*. In the lines in which the word that precedes *νήδυμος* ends with a vowel, the digamma, which was sufficient to prevent the hiatus, being no longer expressed, the *ν* may be thrown back to the preceding word, and the verse quoted above, for instance, be read thus: Δία δ' οὐκ ἔχεν ἥδυμος ὕπνος.

ἥμερος (ὁ, ἡ), according to Damm, comes fr. *ἵμερος*, desire: according to Lennep, fr. *ἧμαι*, to be seated or tranquil; *tame*; hence, *domestic*, speaking of animals, opp. to *ἄγριος*, *wild*, as in Latin, *mansuetus* to *ferus*: Ζῶα ἥμερα καὶ ἄγρια τρέφουσα. *Plat.*, *Crit.*, 114, e. It is also used by ext., of trees and plants, *refined by cultivation*, *cultivated*; *sativus*: Καὶ τῶν δενδρέων τὰ φύλλα καταδρέποντες κατήσθιον, ὁμοίως τῶν τε ἡμέρων καὶ τῶν ἀγρίων. *Herodot.*, viii., 115.

ἤπιος (ὁ, ἡ), according to some, fr. *ἕπω*, to follow; according to others, with less probability, fr. *ἡδύς* [prob. related to *ἕπω, ἔπος, εἰπεῖν. *L.* and *S.*]; *facile*, *indulgent*, *gentle*, *good*: Ἑκυρὸς δὲ πατὴρ ὣς ἤπιος αἰεί. *Il.*, xxiv., 775. Sometimes in an active sense, *that which softens*, *softening*: Ἐπεὶ ἴδεν ἕλκος ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς ὀϊστός, αἷμ' ἐκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα εἰδὼς πάσσε. *Il.*, iv., 218. This word is also found in Plato, who is fond of poetical forms of words: Ἐπειδὴ καὶ τὸ πνῖγος ἠπιώτερον γέγονεν (*has become milder*). *Phædr.*, 279, b.

λειριόεις, *εσσα*, *like the lily*, *tender* or *white* as the lily; hence, *delicate*, in Homer, in speaking of the skin and the voice: Αἴκε τελέσσῃς μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα δάψει. *Il.*, xiii., 830.

μειλίχιος (ὁ, ἡ), fr. *μέλι*, prop., *sweet as honey*, often, in Homer, the epithet of words and discourse: Τοὶ δὲ χαρέντες δεξιῇ ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι. *Il.*, x., 542.

πρᾷος, *πραεῖα*, according to some, fr. *παρά* and *ἐΰς*, according to others, fr. *περάω*; *facile*, *easy*, *gentle*, opp. to *χαλεπός*, and used particularly in speaking of the character: Πρᾷός τε καὶ συγγνώμων τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτημάτων. *Isocr. ad Nic.* Sometimes it comes near to the meaning of *ἥμερος*: Οἱ ἵπποι συμπονοῦντες ἀλλήλοις, πρᾳότεροι συνεστήκασι. *Xen.*, *Cyr.*, ii., 1, 14. Sometimes in speaking of the voice: Καὶ τὴν φωνὴν πρᾳοτέραν ποιοῦνται. *Xen.*, *Symp.*, 1, 10. *πραΰς*, poet. is the more ancient form, it is found as early as the Homeric hymns: Κλῦθι βροτῶν ἐπίκουρε, πρηῢ καταστίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότητα ἡμετέρην. *Hymn. Mart.*, 10.

προσηνής (ὁ, ἡ), according to Damm, is a compound of *ἐΰς*, like *ἐνηής*, and their opposite *ἀπηνής*. Passow, after Lennep, derives this family of words from *ἡνίον*, bridle; prop., *good* for any thing or purpose: Οὐδὲν ἧσσον τοῦ ἐλαίου τῷ λύχνῳ ἐστὶ προσηνές. *Herodot.*, ii., 94. Fig., *kind*, *gentle*: Ἐπὶ τὰς προσηνεῖς καὶ ἁπαλὰς ἀποστρέφοντες ὁμιλίας τὰ ὦτα. *Plut. de Audiend.*, 16.

χειροήθης (ὁ, ἡ), fr. *χείρ* and *ἦθος*, prop., *accustomed to the hand*, *tractable*, *manageable*, principally in speaking of horses: *mansuetus*: Πρᾷος καὶ χειροήθης ὁ πῶλος. *Xen.*, *Hipp.*, 2, 3. Sometimes fig., speaking of things, *supple*, *flexible*: Τὰ ὅπλα τοῖς σώμασιν ἐγίνετο χειροήθη (*yielding to the body*) καὶ κοῦφα. *Plut.*, *Philop.*, 9.

152.

γλύφειν, fr. *γλάφω*, *to cut* or *engrave in the material* (as intaglio-work), *to cut in relievo* (as cameo-work), *to do sculptor's work*: Δακτυλίους γλύφειν (*to engrave* or *cut rings*). *Plat.*, *Hip. Min.*, 368, c.

γλάφειν, fr. *γράφω*, by the change of *ρ* into its cognate *λ*, *to scrape*, *hollow*, *dig*: Πλευράς τε καὶ ὤμους οὐρῇ μαστιγόων, ποσσὶ γλάφει. *Hesiod.*, *Scut.*, 431. Some modern commentators have attempted to establish the same difference between *γλάφω* and *γλύφω*, as that between *scalpo* and *sculpo* in Latin. According to Oudendorp (*ad Suet. Galb.*, 10), *γλάφειν*, as *scalpere*, would mean *to cut*, *engrave*, in general, speaking of some simple and coarse work; whereas *γλύφειν*, as *sculpere*, would be said of a work more highly wrought, a regular piece of sculpture. Salmasius (*ad Justin.*, 15, 14) would have *sculpere* used for cutting in relievo, or sculpture in every kind of stone or metal, and *scalpere* for intaglio-work in precious stones only. This distinction is based upon no authority, and there is as little certainty of its existence in the Latin words as in the Greek. In fact, some ancient grammarians have not scrupled to reject altogether the form *sculpo*, and every where to read *scalpo* in its place.

153.

γνάθος, *ου* (ἡ), *lower jaw*, in Herodotus: Ἐφάνη δὲ

καὶ γνάθος, καὶ τὸ ἄνω τῆς γνάθου, ἔχουσα ὀδόντας μουνοφυέας, ἐξ ἑνὸς ὀστέου πάντας τούς τε ὀδόντας καὶ τοὺς γομφίους. *Herod.*, ix., 83.

γναθμός, οῦ (ὁ), *jaw*, speaking of the inside: Χαμαὶ δέ κε πάντας ὀδόντας γναθμῶν ἐξελάσαιμι. *Od.*, xviii., 28.

γένυς, υος (ἡ), *jaw*, in Homer, Aristotle, and Galen: Θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσσιν. *Il.*, xi., 416.

γαμφηλαί, ῶν (αἱ), only in the plural, *mandibles, jaws of* animals: Ὤλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος. *Il.*, xvi., 489.

σιāγών, όνος (ἡ), generical term for the *whole jaw*: Ἔτι σιαγόνες δύο, τούτων τὸ πρόσθιον γένειον, τὸ δ' ὀπίσθιον γένυς. Κινεῖ δὲ πάντα τὰ ζῶα τὴν κάτωθεν γένυν, πλὴν τοῦ ποταμίου κροκοδείλου· οὗτος δὲ τὴν ἄνω μόνος. *Aristot.*, *Hist. An.*, 1, 11.

154.

γράμμα, ατος (τό), the *written letter*, the figure traced representing the letter; for instance, in the Greek alphabet, the mark Δ is the figure (γράμμα) of the letter δέλτα, which is the στοιχεῖον: Ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων. *Dem. de Coron.*, 80. Γράμματα is used also as our word *letters*, sometimes in the sense of *belles-lettres*: Καὶ οἴει αὐτοὺς ἀπείρους γραμμάτων εἶναι, ὥστε οὐκ εἰδέναι ὅτι . . . .; *Plat.*, *Apolog.*, 26.

στοιχεῖον, ου (τό), fr. στοῖχος, *letter* of the alphabet, prop., it is the letter pronounced according to the name and place which it has in the alphabet: Ῥῶ τὸ στοιχεῖον, *Plat.*, *Crat.*, 426, d, *the letter* ῥῶ.

σῆμα, ατος (τό), *mark, sign*: Πόρεν δ' ὅγε σήματα λυγρά, γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά. *Il.*, vi., 168.

χαρακτήρ, ῆρος (ὁ), sign traced or cut, mark, CHARACTER: Ἀλλ' ἴδιός τις ὁ τύπος καὶ βαρβαρικὸς τῶν χαρακτήρων, ἐμφερέστατος Αἰγυπτίοις. *Plat. de Gen. Socr.*, 5.

155.

γυμνάσιον, ου (τό), GYMNASIUM, place set apart for the training of youth in bodily exercises, applied to the actual place where the exercises took place, and to the building: Πρωΐ τε γὰρ εἰς τοὺς περιπάτους καὶ τὰ γυμνάσια ᾔει. *Xen.*, *Mem.*, i., 1, 10. At Athens there were three principal gymnasiums: the Ἀκαδημία, the Λύκειον, and the Κυνόσαργες; all three were situated outside the town.

ἀκαδημία, ας (ἡ), the ACADEMIA, one of the most celebrated gymnasiums at Athens; besides the ordinary gymnastic exercises, races and horse exercises of different kinds took place there: Ἐπεὶ δ' ἅπαντες ἠθροίσθησαν, ἀναλαβὼν αὐτοὺς πρὸς τὴν πόλιν ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῷ καλουμένῳ γυμνασίῳ. *Xen.*, *Hellen.*, ii., 2, 4.

λύκειον, ου (τό), the LYCEUM, one of the gymnasiums at Athens, celebrated for the lessons given there by Aristotle in his *walks* with his disciples, whence their name of Peripatetics [περιπατεῖν, *to walk about*]: Ἐπιδείξει τά τ' ἐν Ἀκαδημίᾳ καὶ τὰ ἐν Λυκείῳ. *Xen.*, *Hipparch.*, 3, 1.

κυνόσαργες, εος (τό), the *Cynosarges*, name of a gymnasium at Athens: Τῶν νόθων εἰς Κυνόσαργες συντελούντων, τοῦτο δ' ἔστιν ἔξω πυλῶν γυμνάσιον Ἡρακλέους, ἐπεὶ κἀκεῖνος οὐκ ἦν γνήσιος ἐν θεοῖς. *Plut.*, *Themist.*, 1.

ξυστός, οῦ (ὁ), *xystus*; in the ancient gymnasiums was a sort of circular *gallery* or *causeway*, set apart for races and the exercises of the athletes. Pausanias thus describes that at Olympia: Πλάτανοι μὲν ὑψηλαὶ διὰ τῶν δρόμων πεφύκασιν ἐντὸς τοίχου· ὁ σύμπας δὲ οὗτος περίβολος καλεῖται Ξυστός, ὅτι Ἡρακλεῖ τῷ Ἀμφιτρύωνος ἐς ἄσκησιν ἐγίνετο, ὅσαι τῶν ἀκανθῶν ἐφύοντο ἐνταῦθα, ἐπὶ ἑκάστῃ ἡμέρᾳ σφᾶς ἀναξύειν. *Pausan.*, vi., 23, 1.

παλαίστρα, ας (ἡ), the PALÆSTRA was that part of the gymnasium that was specially reserved for the exercises of the athletes: Ἐν τούτῳ δὲ οἵ τε δρόμοι τῷ γυμνασίῳ καὶ τοῖς ἀθληταῖς εἰσιν αἱ παλαῖστραι. *Pausan.*, v., 15, 8.

156.

γυμνός (ὁ, ἡ), prop., *naked*; hence, particularly in the historians, *without defensive arms, without defense*: Ἐπί τε τῆς κεφαλῆς τὰ ὅπλα εἴ τις φέροι, γύμνοι ἐγίγνοντο πρὸς τὰ τοξεύματα καὶ τἆλλα βέλη. *Xen.*, *Anab.*, iv., 3, 6.

γυμνής, ῆτος (ὁ), form preferred by the best critics to γυμνήτης, ου (ὁ), which is found in the ancient texts; *light-armed* soldier in Xenophon, not having the ὅπλον (large shield); opp. to ὁπλίτης: Ἐξῇσαν πολλοὶ μὲν ὁπλῖται πολλοὶ δὲ γυμνῆτες. *Xen.*, *Hellen.*, ii., 4, 25. The word is much more restricted in its meaning in another passage of Xenophon, where it is applied solely to slingers: Καὶ τοὺς γυμνῆτας λίθων ἔχειν μεστὰς τὰς διφθέρας. *Xen.*, *Anab.*, v., 2, 12. Γυμνής is synon. with γυμνός in Lucian: Καὶ ἡμιστρατιώτην ἄλλον καὶ γυμνῆτας ὀρχηστάς. *Luc.*, *Bacch.*, 3.

ἄνοπλος and ἄοπλος (ὁ, ἡ), *without arms*: Μωρὸν γὰρ τὸ κρατεῖν βουλομένους τὰ τυφλὰ τοῦ σώματος καὶ ἄοπλα καὶ ἄχειρα ταῦτα ἐναντία τάττειν τοῖς πολεμίοις φεύγοντας. *Xen.*, *Cyr.*, iii., 3, 23.

ἄσκευος (ὁ, ἡ), prop., *without armor*: οἱ ἄσκευοι, synon. with ψιλοί in Pausanias, *light troops*: Γινομένης δὲ πρὸς Μαντινείᾳ μάχης, Λακεδαιμονίων μὲν οἱ ψιλοὶ τοὺς ἀσκεύους τῶν Ἀχαίων νικῶσι. *Pausan.*, viii., 50.

ἀχίτων (ὁ, ἡ), *one who has no tunic*: Ἄζωστον ἐβούλοντο προσιέναι καὶ ἀχίτωνα τοῖς πολίταις τὸν δεόμενον αὐτῶν. *Plut.*, *Coriol.*, 14.

γροσφομάχος, ου (ὁ), *light-armed soldier*, among the Romans: Διαλέγουσι τῶν ἀνδρῶν τοὺς μὲν νεωτάτους καὶ πενιχροτάτους εἰς τοὺς γροσφομάχους. *Polyb.*, vi., 21, 7.

ἔξοπλος (ὁ, ἡ), *without arms, without defense*: Δεῖ τὸν μέλλοντα νικᾶν συνθεωρεῖν πῶς δυνατὸν ἐφικέσθαι τοῦ σκοποῦ καὶ τί γυμνὸν ἢ ἔξοπλον μέρος φαίνεται τῶν ἀνταγωνιστῶν. *Polyb.*, iii., 81, 2.

πρόκωπος (ὁ, ἡ), out of the sheath, *naked*, in speaking of a sword, in Euripides: Ὁ δὲ ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων. *Eur.*, *Orest.*, 1483.

ψῑλός, ή, prop., bare, without hair; hence, bald. In the Greek armies, οἱ ψιλοί, *light-armed*, was the name of those troops who fought from a distance, because they had neither cuirasses nor shields, such as were the bowmen, the slingers, and those who threw the dart: Καὶ οἱ μὲν ψιλοὶ εὐθὺς ἐκδραμόντες ἠκόντιζον, ἔβαλλον, ἐτόξευον, ἐσφενδόνων. *Xen.*, *Hellen.*, ii., 4, 33.

157.

γυνή, αικός (ἡ), *woman*: Γυνὴ δὲ χρηστὴ πηδάλιόν ἐστ' οἰκίας. *Menandr.*, *Fragm.*

γύναιον, ου (τό), diminutive, *little woman*; *muliercula*, with some feeling of contempt in the term as regards the person or character of the woman [see under ἄνθρωπος]; in Aristophanes, *a bit, morsel, mite of a woman*: Κἂν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν ποι. *Aristoph.*, *Thesm.*, 792. [The other diminutives γυναικ -άριον, -ίσκιον, γυναίκιον, are all *late*.]

ἄνθρωπος, ου (ἡ), in the feminine, is sometimes used with a feeling of contempt: Οὐκ ἐπαύετο ἡ ἄνθρωπος, ἀλλὰ γυναίου πρᾶγμ' ἐποίει καὶ πρὸς τοὺς γνωρίμους προσιοῦσα ἐνεκάλει. *Dem. in Aristog.*, 787, 25.

θήλεια, ας (ἡ), feminine of θῆλυς, used sometimes absolutely for the *individual of the feminine sex, the female*: Ἄπαις δὲ ἀῤῥένων τε καὶ θηλειῶν. *Plat.*, *Legg.*, xi., 925, c.

θῆλυ, εος (τό), neuter, in an abstract sense, *the feminine*, the feminine sex; hence, *the woman*: Ἀπὸ τοῦ ζευγνύναι τὸ θῆλυ τῷ ἄῤῥενι. *Dion. Hal.*, *Rhetor.*, ii., 2.

158.

γυνή, αικός (ἡ), *woman*, frequently married woman,

wife: Μεγίστη γίγνεται σωτηρία, ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ. *Eur.*, *Med.*, 15.

ἄκοιτις, ιδος (ἡ), *one having the same bed, bedfellow*: Τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις. *Il.*, iii., 138.

παράκοιτις, ιδος (ἡ), compound of the preceding word, to which the same meaning is usually given, though the preposition prevents it from being really synonymous: Γνοίης χ' οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν. *Il.*, iii., 153.

ἄλοχος, ου (ἡ), one who shares the bed, *wife*, legitimate or otherwise: Ὣς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν παῖδ' ἑόν. *Il.*, vi., 482.

γαμετή, ῆς (ἡ), a woman *married*, *espoused*, always with γυνή in good writers, *legitimate wife*, in opp. to ἑταίρα or πάλλαξ: Ἔχω δ' ἐπιδεῖξαι καὶ γυναιξί, ταῖς γαμεταῖς τοὺς μὲν οὕτω χρωμένους, ὥστε συνέργους ἔχειν αὐτὰς εἰς τὸ συναύξειν τοὺς οἴκους. *Xen.*, *Œc.*, 3, 10. Later, taken substantively, *wife*: Ἀπολλωνιάς, ἡ Ἀττάλου τοῦ πατρὸς Εὐμένους τοῦ βασιλέως γαμετή. *Polyb.*, xxiii., 18, 1.

δάμαρ, αρτος (ἡ), fr. δαμάω, prop., *tamed*, brought under the yoke; hence, *wife*, in Homer and the Tragedians: Εἰδομένη γαλόῳ Ἀντηνορίδαο δάμαρτι. *Il.*, iii., 122.

εὐνήτειρα, ας (ἡ), *one who shares the bed*; hence, *wife*: Θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς. *Æschyl.*, *Pers.*, 157.

εὖνις, ιδος (ἡ), synon. with the above in the Tragic writers: Κακίστης εὔνιδος τιμωρίᾳ. *Eur.*, *Iph. A.*, 807.

εὐνέτις, ιδος (ἡ), an Ionic form of the preceding word, in Hippocrates and the Alexandrine poets: Ἥρη τε ζυγίη, Διὸς εὐνέτις. *Apoll. Rhod.*, iv., 96.

ὅμευνις (ὁ, ἡ), feminine in Lycophron, *wife*: Θερμοῖς τεκόντων δακρύοις λελουμένας παίδων τε καὶ θρήνοισι τοῖς ὁμευνίδων. *Lycophr.*, *Alex.*, 372.

μνηστή, ῆς (ἡ), adjective, *betrothed*, with ἄλοχος, *legitimate wife*, in Homer: Ἔνθα δὲ παῖδες κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῇς ἀλόχοισιν. *Il.*, vi., 246.

νυμφεῖον, ου (τό), bridal bed. The plural νυμφεῖα is in one passage used for νύμφη by Sophocles: Ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου; *Soph.*, *Ant.*, 564.

νύμφη, ης (ἡ), young girl *betrothed*, *bride*: Διὰ μιᾶς νύμφης γάμον ἀπωλόμεσθα. *Eur.*, *Phœn.*, 581.

νυός, οῦ (ἡ), daughter-in-law, son's wife, in Homer, *nurus*; in Theocritus, *wife*: Κὴς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλαε, τεὰ νυὸς ἅδε. *Theocr.*, xviii., 15. The Latins have made the same use of *nurus* for young wife (Cf. *Ovid.*, *Met.*, ii., 364).

ὄαρ, ὄαρος (ἡ) (ἄρω), *companion*, *wife*, in Homer: Μαρνάμενος ὀάρων ἕνεκα σφετεράων. *Il.*, ix., 327.

σύζυγος (ὁ, ἡ), *joined with*; *conjux*; taken substantively in Euripides, *companion*, wife: Ἆρά μοι στένειν πάρα τοιᾶσδ' ἁμαρτάνοντι συζύγου σέθεν; *Eur.*, *Alc.*, 342.

Δ.

159.

δαμάζειν, rare in prose [see τιθασσεύειν below], *to tame*, *break in*, prop. and fig.: Ἡμίονον ἐξέτε', ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίστη δαμάσασθαι. *Il.*, xxiii., 655.

δαμαλίζειν, synon. of above, in Pindar and the Tragedians: Εἴθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις πώλους Ἐνέτας δαμαλιζομένα. *Eur.*, *Hippol.*, 231.

δαμνᾶν, another form of the above, used only fig.: Δαμνᾷς δ' ἀνθρώπων πυκινὰς φρένας. *Theogn.*, 1388.

ἀνδραποδίζειν, in Herodotus and Thucydides, and more commonly ἀνδραποδίζεσθαι in later writers, *to reduce men to slavery*, *to make a man a slave*: Πρῶτον μὲν Ἠϊόνα τὴν ἐπὶ Στρύμονι, Μήδων ἐχόντων, πολιορκίᾳ εἷλον καὶ ἠνδραπόδισαν. *Thuc.*, i., 98.

δουλοῦν, *to reduce to slavery*: Σοὶ δὲ δουλώσας λεὼν παρέσχον. *Eur.*, *Rhes.*, 410.

κημοῦν, *to put a muzzle* on a horse: Καὶ ἀεὶ δέ, ὅποι ἂν ἀχαλίνωτον ἄγῃ, κημοῦν δεῖ. *Xen.*, *Hipp.*, 5, 3.

τιθασσεύειν, *to make tame*: Πάντες δὲ τιθασσεύοντες καὶ δαμάζοντες τὰ χρήσιμα τῶν ζώων εἴς τε πόλεμον καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ συνεργοῖς χρῶνται. *Xen.*, *Mem.*, iv., 3, 10.

χειροῦν, and more often χειροῦσθαι, prop., *to handle*, *to manage*; hence, fig., *to reduce*, by force: Ἐπεμέλετο οὐ μόνον τοῦ βίᾳ χειροῦσθαι τοὺς ἐναντίους, ἀλλὰ καὶ τοῦ πρᾳότητι προσάγεσθαι. *Xen.*, *Agesil.*, i., 20.

160.

δεῖ may belong to two verbs of very different signification, δέω, to want, need, and δέω, whence the Latin *ligo*, to bind; this distinction discovers itself in the different syntactical construction of δεῖ, it being sometimes found with the accusative, sometimes with the dative; in the first case, as coming from δέω, to bind, it has the notion of obligation; hence, of necessity, constraining power, duty, *it is necessary* [must, ought]: Δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς. *Menandr.*, *Fragm.* In the construction with the dative, on the contrary, the notion of want, need is predominant, *there is need*: Σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ; *Eur.*, *Med.*, 565. It is true, however, that in very many passages δεῖ is competently rendered by the French *il faut*; and perhaps it has gone through the same changes of meaning as *il faut*, the primary notions of want and need having become blended in process of time with those of necessity and obligation.

ἀναγκαῖόν ἐστι, *it is necessary*: Πότερον ὅτι τοῖς μὲν λαμβάνουσιν ἀργύριον ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀπεργάζεσθαι τοῦτο ἐφ' ᾧ ἂν μισθὸν λαμβάνωσιν; *Xen.*, *Mem.*, i., 6, 5.

ἔοικε, *it seems fitting*, *it is proper*, *seemly*: Ὄφρα μὴ οἶος Ἀργείων ἀγέραστος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν. *Il.*, i., 118.

καθήκει expresses the notion of duty, office [that which is *fixed* as a duty falling on the individual], *it is proper*, *it is one's business*, *it behooves*: Στρατηγὸς δὲ καὶ πάντων ἀπεδείχθη οἷς καθήκει εἰς Καστώλου πεδίον ἀθροίζεσθαι. *Xen.*, *Anab.*, i., 9, 7.

πρέπει, *it is meet*, or *fitting*, it is well, as it should be, *decet* [*it is proper* with reference to the *fitness of things*]: Πρέπει ἄρα τῷ κακῷ δουλεύειν; ἄμεινον γάρ. *Plat.*, *Alcib.*, i., 135, c.

προσήκει indicates connection and relation, *it belongs*, *pertingit*, *pertinet*: Ὧν δὲ προσήκει ἀνδρὶ καλῷ κἀγαθῷ εἰδέναι, ὅ τι μὲν αὐτὸς εἰδείη, πάντων προθυμότατα ἐδίδασκεν. *Xen.*, *Mem.*, iv., 7, 1.

χρή has more reference to use, utility, *it is useful*, *it is good*, or *of advantage*: Βουλευομένων δὲ τί χρὴ ποιεῖν, πίπτει τὸ κιόκρανον ἀπὸ τοῦ κίονος. *Xen.*, *Hellen.*, iv., 4, 5.

161.

δεικνύναι, *to show* with the finger; hence, *to show*, in general, prop. and fig.: Ὑμεῖς δ', ἔφη, ὦ Γαδάτα καὶ Γωβρύα, δείκνυτε τὰς ὁδούς· ἴστε γάρ. *Xen.*, *Cyr.*, vii., 5, 24.

δειγματίζειν, *to make a public show*, *spectacle of*, in the N. T.: Ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παῤῥησίᾳ. *Ad Col.*, ii., 15.

παραδειγματίζειν, compound of the preceding, in Polybius and the N. T.: Περιαγόμενον δ' εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ μετὰ τιμωρίας παραδειγματιζόμενον, οὕτως ἐκλιπεῖν τὸ ζῆν. *Polyb.*, *Hist.*, ii., 60, 7.

δηλοῦν, *to make evident*, *to make plain* or *known*, *to manifest*: Ὧν δ' ἕνεκα αὐτός τε οὐκ ἄκων εἰς τόδε τὸ τέλος κατέστην, καὶ ὑμᾶς παρεκάλεσα, δηλῶσαι ὑμῖν βούλομαι. *Xen.*, *Cyr.*, i., 5, 7.

μηνύειν, *to give information of*, *to denounce*: Μηνυθέντος τοῦ ἐπιβουλεύματος ὑπὸ Νικομάχου. *Thuc.*, iv., 89.

παρέχειν, to place close or before, *to exhibit*, *show*; fig., in speaking of the affections: Ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχῃ. *Il.*, iii., 354. According to Ammonius, the middle παρέχεσθαι ought to be used in speaking of the affections, or mental faculties; but this must be limited to some such words as προθυμία, εὔνοια, etc., expressing an affection entertained by the subject of the verb: Καὶ πᾶν τὸ πρόθυμον παρεχόμενοι. *Thuc.*, iv., 85. But in this sense the active is sometimes found, even in prose.

σημαίνειν, *to show* or *manifest by sign* or *signal*, *to point out*, to give notice of: Ἀρθροῦν τε τὴν φωνὴν καὶ σημαίνειν πάντα ἀλλήλοις ἃ βουλόμεθα. *Xen.*, *Memor.*, i., 4, 12.

φαίνειν, *to make to appear*, *to cause to be seen*: Φαῖνε δὲ μήρους καλούς τε μεγάλους τε. *Od.*, xviii., 67.

φανεροῦν (*φανερός*), *to make manifest, to manifest*, in the N. T.: Καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν. 1 *Cor.*, iv., 5.

162.

δεῖν, *to bind, to tie fast:* Καὶ τὸν ἡγεμόνα δήσαντες παραδιδόασιν αὐτοῖς. *Xen.*, *Anab.*, iv., 2, 1.

δεσμεύειν, *to bind with chains* or *bonds:* Ταῦτα καὶ καθύβρισ' αὐτόν, ὅτι με δεσμεύειν δοκῶν, οὔτ' ἔθιγεν οὔθ' ἥψαθ' ἡμῶν. *Eur.*, *Bacch.*, 616.

δεσμεῖν, later form of the above in the N. T.: Καὶ ἐδεσμεῖτο ἁλύσεσι καὶ πέδαις φυλασσόμενος. *Luc.*, viii., 29.

ἅπτειν, *to attach*, fix one thing to another, very rare in the active: Οὔτε ὀστοῦν ἐστὶν αὐτὸ καθ' αὐτὸ οὐδέν, ἀλλ' ἢ μόριον ὡς συνεχὲς ἢ ἁπτόμενον καὶ προσδεδεμένον. *Aristot. de Part. Anim.*, ii., 9.

σφίγγειν, *to pull tight* what is tied: Σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα. *Theocr.*, x., 44.

φιμοῦν [*to muzzle*, is only fig. in the sense of] *to strangle, to squeeze tight:* Εἶτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα (*fasten his neck in the pillory*). *Aristoph.*, *Nub.*, 592.

163.

δένδρον, ου (*τό*), and under the Ionic form, *δένδρεον*, *tree:* Οὐ γὰρ ἦν ἀσφαλὲς ἐν τοῖς δένδροις ἑστάναι πλεῖον ἢ τὸν ἕνα λόχον. *Xen.*, *An.*, iv., 7, 9.

δρῦς, υός (*ἡ*), prop., oak, appears to have been originally a generic term for every kind of tree, if we are to believe Hesychius and the Scholiast on Homer (*Il.*, λ'., 86), in whom no trace of this meaning is to be found, except in the compounds *δρυτόμος*, etc. This general sense is given to it in the following passage of Euripides: Δρυὸς ἄσπετον ἔρνος. *Eur.*, *Cycl.*, 615.

δόρυ, ατος (*τό*), *wood, standing, growing tree*, in the Odyssey: Ἐπεὶ οὔπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης. *Od.*, vi., 165.

ξύλον, ου (*τό*), wood, sometimes for standing *tree* in Callimachus and the N. T.: Ἤισθετο Δαμάτηρ ὅτι οἱ ξύλον ἱερὸν ἀλγεῖ. *Callim. in Cerer.*, 41.

164.

δέρμα, ατος (*τό*), fr. *δέρω*, generic term for every kind of *flayed skin*, even that of man: Αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἑοῖς ἀράρισκε πέδιλα τέμνων δέρμα βόειον εὔχροές. *Od.*, xiv., 24. According to some critics this word was not admitted in tragedy. [Δέρμα δὲ πάντων λεπτότατον ἄνθρωπος ἔχει κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους. *Aristot.*, iii., 9, 3.]

δέρος, εος (*τό*), Ionic and poet., *skin:* Λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδι χαίτῃ πεφρικός. *Eur.*, *Phœn.*, 1120.

δέῤῥις, εως (*ἡ*), *dried skin*, which has lost its animal moisture, but not its hair, *hide:* Προκαλύμματα εἶχε δέῤῥεις καὶ διφθέρας. *Thuc.*, ii., 75. [See *διφθέρα* below.]

δορά, ᾶς (*ἡ*), *flayed skin*, not only of a beast, but also of man: Καὶ τὴν δορὰν αὐτοῦ κατά τι λόγων ὑπὸ τῶν βασιλέων φρουρουμένην. *Plut.*, *Pelop.*, 21.

βύρσα, ης (*ἡ*), *ox-skin* or *hide:* Οὐκ ἔφην χρῆναι τὸν υἱὸν περὶ βύρσας παιδεύειν. *Xen.*, *Apol.*, 29.

διφθέρα, ας (*ἡ*), skin of a lion, or rather the generic term for the *skin* of every kind *of beast*, although Ammonius and others give it the special meaning of *goat-skin*. There is also reason to think that it was the word the most in use to signify a *dressed skin*, from the following passage in Herodotus: Ἐχρέωντο διφθέρῃσι αἰγέῃσι τε καὶ οἰέῃσι. *Herodot.*, v., 58. [And so Krüger explains it in the passage of *Thuc.*, quoted under *δέῤῥις*.] In Aristophanes, *skin* which shepherds wore, the French *rheno:* Ὥσπερ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημμένος (*with a goat-skin fastened round you*). *Aristoph.*, *Nub.*, 72.

κῶας, εος (*τό*), *sheep-skin* with the fleece, *fleece* with which beds and seats were covered, in Homer: Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτῷ. *Od.*, xix., 97. [In prose, *Hdt.*]

κώδιον, ου (*τό*), diminutive, subsequently more in use in the same sense: Τῶν δὲ λυκοβρώτων προβάτων, τὰ κώδια, καὶ τὰ ἔρια καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἱμάτια φθειρωδέστερα γίνεται (*are more apt to grow lousy*) πολὺ μᾶλλον τῶν ἄλλων. *Aristot.*, *H. An.*, viii., 10.

μηλωτή, ῆς (*ἡ*), *sheep-skin.* According to the grammarian Aristophanes, quoted by Eustathius (*ad Od.*, ρ', 472), *μηλωτή* is also *goat-skin.* According to others, *skin with its wool* or *hair*, speaking of all kinds of animals.

νάκη, ης (*ἡ*), and *νάκος, εος* (*τό*), *goat-skin* with its hair, in the Odyssey: Ἂν δὲ νάκην ἕλετ' αἰγὸς ἐϋτρεφέος, μεγάλοιο. *Od.*, xiv., 530. The form *νάκος* is used by Theocritus (*Id.*, v., 7).

οἰέη and *ᾤα, ας* (*ἡ*), in the Attic writers, according to the grammarians, *sheep-skin* with its fleece, wool, fleece. Herodotus uses it adjectively with the generic substantive *διφθέρα* in the passage quoted under *διφθέρα*.

ῥινός, οῦ (*ἡ*), 1, *skin* of the living man, in the Iliad: Ὦσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. *Il.*, v., 308. 2, *Skin* of a beast, more particularly dressed ox-hide with which shields were covered. (See Ἄσπις.)

σκῦτος, εος (*τό*), *dressed skin;* hence, *cutis:* Σκῦτος δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός. *Od.*, xiv., 34.

στέρφος, εος (*τό*), prop., hard envelope; hence, in the Alexandrine poets, *hide, skin:* Στέρφεσιν αἰγείοις ἐξωσμέναι. *Apollon. Rhod.*, iv., 1348.

χρώς, ωτός (*ὁ*), outer covering of the human body, *skin:* Ἀκρότατον δ' ἄρ ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός. *Il.*, iv., 139. [*χροιή* (*Ep.*), *χροιά, χροά* (*Att.*) = *skin* in Hom. and the poets. In Att. prose and poetry, the *skin* with ref. to its color; hence, *tint, complexion*, λευκὴν χροιὰν ἔχεις. *Eur.*, *Bacch.*, 557.]

165.

δεσμωτήριον, ου (*τό*), house of detention, *prison:* Πολλοί τε καὶ ἀξιόλογοι ἄνθρωποι ἤδη ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἦσαν. *Thuc.*, vi., 60.

δεσμός, ου (*ὁ*), fr. *δέω*, *band, fetter*, in the singular and plural [*bonds* = imprisonment], *chains:* Καὶ οἱ δουλείαν καὶ δεσμὸν φοβούμενοι, οὗτοι μὲν οὔτε σίτου οὔθ' ὕπνου δύνανται τυγχάνειν, διὰ τὸν φόβον. *Xen.*, *Cyr.*, iii., 1, 14.

ἀναγκαῖον, ου (*τό*), Xenophon uses this word in speaking of a prison at Thebes; it was probably, like the French *Force*, the name specially given to a *prison:* Ἦλθε πρὸς τὸ ἀναγκαῖον, καὶ εἶπε τῷ εἱρμοφύλακι ὅτι ἄνδρα ἄγει παρὰ πολεμάρχου, ὃν εἶρξαι δέοι. *Xen.*, *Hellen.*, v., 4, 8.

εἱργμός, οῦ (*ὁ*), detention, confinement; hence, *place of detention*, prison: Ὥσπερ οἱ ἐκ τῶν εἱργμῶν εἰς τὰ ἱερὰ ἀποδιδράσκοντες. *Plat.*, *Pol.*, vi., 495, d.

εἱρκτή, ῆς (*ἡ*), *house of detention, state of arrest:* Ἀλλὰ πρῶτον μὲν τοὔνειδος τῆς εἱρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων. *Dem.*, *Epistol.*, 2, 1471, 16.

κέραμος, ου (*ὁ*), *dungeon, jail*, in the dialect of Cyprus, according to the Scholiast on Homer: Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας. *Il.*, v., 387.

κιγκλίς, ίδος (*ἡ*), a kind of open-work inclosure formed by bars, or barrier securing the entrance to the senate, and the court of Areopagus, at Athens; our own word "*bar*" is to be traced to a similar custom: Τὸ τὴν βουλήν, τοὺς πεντακοσίους ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταυτησὶ κιγκλίδος τῶν ἀποῤῥήτων κυρίαν εἶναι, καὶ μὴ τοὺς ἰδιώτας ἐπεισιέναι. *Dem. in Aristogit.*, 778, 11.

κολαστήριον, ου (*τό*), *house of correction*, in Synesius: Ἐφ' οἷς πρώην ἐστενοχωρήθη τὰ κολαστήρια. *Synes. de Insomn.*, 145, a.

οἴκημα, ατος (*τό*), *dungeon, prison:* Εἰ δὲ μὴ κατέστησεν, εἰς τὸ οἴκημα ἂν ᾔει. *Dem. in Zenothem.*, 890, 13.

166.

δεσμώτης, ου (*ὁ*), bound; hence, *prisoner, one confined* in prison: Ὡς δὲ ἀνέῳξε, τοῦτον μὲν εὐθὺς ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ δεσμώτας ἔλυσαν. *Xen.*, *Hellen.*, v., 4, 8.

αἰχμάλωτος (*ὁ, ἡ*), *taken with the spear*, or *in war*, used of men, and generally, *captive:* Ὡς δὲ εἶδε πατέρα, καὶ μητέρα, καὶ ἀδελφάς, καὶ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα αἰχμαλώτους γεγενημένους, ἐδάκρυσεν. *Xen.*, *Cyr.*, iii., 1, 4.

δοριάλωτος (ὁ, ἡ), synon. of the above: Λέγ', ἐπεὶ σέ, λέχος δουριάλωτον στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας. *Soph.*, *Aj.*, 211.

δοριθήρατος (ὁ, ἡ) [*won by the spear*], *conquered by the spear*: Πάρεδρος χαλκέοις Ἕκτορος ὅπλοις σκύλοις τε Φρυγῶν δοριθηράτοις. *Eur.*, *Troad.*, 576.

δουρίκτητος (ὁ, ἡ), *obtained, conquered by the spear*: Ὡς καὶ ἐγὼ τὴν ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτήτην περ ἐοῦσαν. *Il.*, ix., 343.

δορίληπτος (ὁ, ἡ), *taken in war*: Ὀλέσαι Δαναῶν βοτὰ καὶ λείαν ἤπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπή. *Soph.*, *Aj.*, 146.

167.

δεσπότης, ου (ὁ), *master*, in reference to the slave: *Ζῇς γοῦν οὕτως ὡς οὐδ' ἂν εἷς δοῦλος ὑπὸ δεσπότῃ διαιτώμενος μείνειε. Xen., Mem.*, i., 6, 2. Used also of the father of a family, and in the political sense, *absolute master*, DESPOT: *Οὗτος μὲν γὰρ τῶν ἐν Μήδοις πάντων δεσπότην ἑαυτὸν πεποίηκεν. Xen., Cyr.*, i., 3, 15.

κύριος, ία (*lord, master*), prop. and fig., used of every kind of empire and authority, as that of a father over his children, a husband over his wife: *Εἶτα τοῦ μὲν Ἑλλησπόντου διὰ Βυζαντίων ἐγκρατὴς καθέστηκε, καὶ τῆς σιτοπομπείας τῆς τῶν Ἑλλήνων κύριος γέγονε. Dem. de Coron.*, 71.

οἰκοδεσπότης, ου (ὁ), *master of the house, father of a family*, in the N. T.: *Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας. Luc.*, xxii., 11. The feminine *οἰκοδέσποινα* is found in Plutarch (ii., 612, f).

168.

δήμιος, ου (ὁ), with ellipse of *δοῦλος*, slave who put into execution sentences of death, public *executioner*, our *common hangman*: *Ὁ τῆς πόλεως κοινὸς δήμιος, ἄγων πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ ἀποθανόντος . . . . Plat., Legg.*, ix., 872, b.

δημόκοινος, ου (ὁ), the composition of this word seems to have originated in the phrase used by Plato in the quotation just given; *public executioner*, who had no other office than that of putting to the torture in public or private trials: *Οὗτος δ' οὐ δημοκοίνους ἔφασκεν ἐλέσθαι αὐτούς. Isocr., Trapez.*, 361, d. Eustathius tells us that it was used also fig. as a term of scoffing and abuse, much as the French use their word *bourreau*.

βασανιστής, οῦ (ὁ), fr. *βάσανος*, kind of *arbiter* or *commissioner* named by mutual consent of the parties engaged in private lawsuits. When the judge had condemned the slave of one of the parties to be put to the torture, it was the business of the *βασανιστής* to be present, take down the statements of the sufferer, regulate the mode and duration of the torture, and if the slave should become useless to his master, in consequence of the injuries received by him, assess the sum to be paid his master for the loss of his services: *Ἐπειδὴ δ' ἥκομεν πρὸς τὸν βασανιστήν. Dem. in Pentænet.*, 978, 11.

169.

δῆμος, ου (ὁ) fr. *δέω*, to bind, *people*, considered as a body politic, and [by the same abuse of the term by which "*the people*" is used with us to signify the people *exclusively* of the upper ranks] in opp. to the words *βουλή*, senate, *ἀρχαί*, authorities, etc.: *Ἐπειδὴ ἀνήνεγκαν τοὺς λόγους ἔς τε τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον. Thuc.*, v., 28. [See example under *πλῆθος*.]

ἔθνος, εος (τό), *nation, gens*: *Καὶ τοίνυν τούτων τῶν ἐθνῶν ἦρξεν οὔθ' ἑαυτῷ ὁμογλώττων ὄντων, οὔτε ἀλλήλοις. Xen., Cyr.*, i., 1, 5.

λαός, οῦ (ὁ), in Attic Greek, *λεώς*, *copia*, a mass of men assembled together for any object whatever, and principally for war, *people*, considered with regard to the mass and multitude of them; hence, and chiefly in the plural, *λαοί*, *army, troops, men armed, soldiers*, in Homer: *Καί με κελεύει δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν. Il.*, ii., 115. In Homer sometimes in the singular (vii., 342), *infantry*, in opposition to *ἵπποι*. This word is very rare in the Attic prose writers.

πλῆθος, εος (τό), the greater part of the people, *the multitude*: *Τοῦ δὲ δήμου ἔνιοι ταῦτα ἐπήνουν, τὸ δὲ πλῆθος ἐβόα δεινὸν εἶναι εἰ μή τις ἐάσει τὸν δῆμον πράττειν ὃ ἂν βούληται. Xen., Hellen.*, i., 7, 12.

πολλοί, ῶν (οἱ), is taken sometimes for the *multitude*, the people, in a political sense, in opp. to *ὀλίγοι*: *Δεινὸν ἡγούμενοι τοὺς πολλοὺς ὑπὸ τοῖς ὀλίγοις εἶναι. Isocr., Panegyr.*, 30.

ὄχλος, ου (ὁ), *multitude in disorder* or confused. *crowd*: *Ἐπεθορύβησε πάλιν ὁ ὄχλος, καὶ ἠναγκάσθησαν ἀφιέναι τὰς κλήσεις. Xen., Hellen.*, i., 7, 13.

φυλή, ῆς (ἡ), *tribe*: *Δώδεκα γὰρ καὶ Περσῶν φυλαὶ διῄρηνται. Xen., Cyr.*, i., 2, 5.

170.

διαβόητος (ὁ, ἡ), *noised abroad*; hence, *rendered famous*, taken in a good or bad sense: *Τῶν ἐφ' ὥρᾳ καὶ λαμυρίᾳ διαβοήτων ἐν τῇ πόλει. Plut., Lucull.*, 6.

ἐπιβόητος (ὁ, ἡ), *decried, spoken ill of, of ill name*, for his conduct: *Καί μ' ἐπίβωτον κατὰ γείτονας ποιήσεις. Anacr., lib.* ii. According to other grammarians it is used in the same sense as the preceding.

περιβόητος (ὁ, ἡ), *renowned, famous*, or *ill reported of, infamous, notorious*: *Ταύτης τοίνυν τῆς οὕτως αἰσχρᾶς καὶ περιβοήτου συστάσεως καὶ κακίας. Dem., Cor.*, 92. According to some it is used equally in a good or bad sense; but it seems certain that the ancient writers most commonly used it in a bad sense. [*Περιβόητον εἶναι, to be talked about; to be the common talk. Lys.*] Plutarch employs it in a good sense.

171.

διάδημα, ατος (τό), *head-band*, DIADEM: *Εἶχε δὲ καὶ διάδημα περὶ τῇ τιάρᾳ. Xen., Cyr.*, viii., 3, 13. Fig., for empire in the Sept., as with us sometimes, as crown is also used: *Καὶ περιέθετο διάδημα τῆς Ἀσίας. 1 Machab.*, xiii., 32.

κίδαρις, εως (ἡ), or better *κίταρις*, which comes nearer the Hebrew and Chaldee etymology, CIDARIS, head-dress principally in use among the ancient Persians; it was a head-band or turban of white and blue. This word appears to have been confounded with *τιάρα* by Plutarch and Quintus Curtius (iii., 3), both of whom make it the distinguishing headdress of the King of Persia: *Λέγων ὡς οὐδὲν ὀνίνησιν ἡ κίταρις ἑστῶσα περὶ τῇ κεφαλῇ τοὺς ὑπ' αὐτόν. Plut., Artax.*, 28. The Sept. translators have also used *κίδαρις* in speaking of the headdress of the high-priest of the Jews.

μίτρα, ας (ἡ), fr. *μίτος*, a linen band or fillet; Herodotus gives this name to the headdress or turban worn by the Babylonians and Assyrians: *Τὰς κεφαλὰς μίτρῃσιν ἀναδέονται. Herodot.*, i., 195.

στέφανος, ου (ὁ), fr. *στέφω*, in Homer, circle: later, *crown*. It was not peculiar to royalty in ancient times as it is in modern, but was the distinctive badge of certain offices; it was also the reward given to citizens who had rendered signal service to their country, as also the prize of the victors in public games; at festive entertainments the guests wore crowns of flowers: *Ὅτι στεφανοῖ ὁ δῆμος Δημοσθένην χρυσῷ στεφάνῳ ἀρετῆς ἕνεκα. Dem., de Coron.*, 17.

στέμμα, ατος (τό), more common in poetry, according to Eustathius, *crown*, encircled with *little wreaths* of wool consecrated to a god, and carried by a suppliant, such as that of Chryses, in the Iliad: *Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος. Il.*, i., 14.

στέφος, εος (τό), *crown* of suppliants: Πέπλων καὶ στεφέων πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτᾶν ἕξομεν; *Æsch.*, *Theb.*, 101.

στεφάνωμα, ατος (τό), *what one crowns himself* (or, *is crowned*) *with*, or of which a crown is made: Ὁ καλλίβοτρυς νάρκισσος μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμα. *Soph.*, *Œd. Col.*, 684.

στρόφιον, ου (τό), fr. *στρόφος*, *narrow band* or *fillet*, a kind of headdress, *head-band, turban*, in Athenæus: *Ἐφόρει δὲ ὑπὸ τρυφῆς πορφυρίδα καὶ στρόφιον λευκὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Athen.*, 543, f. [More commonly worn by women round the *breast*.]

ταινία, ας (ἡ), fr. *τείνειν*, *tissue* (woven-work), long and narrow, used for making crowns or garlands, headbands, girdles, *band, narrow band, ribbon;* by ext., *crown*, in Xenophon: *Ὁ δὲ Σωκράτης διέπραττε τῷ νικήσαντι μὴ ταινίας, ἀλλὰ φιλήματα παρὰ τῶν κριτῶν γενέσθαι. Xen., Conv.*, 5, 9.

τιάρα, ας (ἡ), TIARA, cap of felt, and pointed at the top, headdress of the great Persian lords, and of the king, who alone had the right of carrying the point of the cap upright: *Τὴν μὲν γὰρ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τιάραν βασιλεῖ μόνῳ ἔξεστιν ὀρθὴν ἔχειν. Xen., Anab.*, ii., 5, 23.

172.

διδασκαλεῖον, ου (τό), *school: Ἔξεστι πᾶσι Πέρσαις πέμπειν τοὺς ἑαυτῶν παῖδας εἰς τὰ κοινὰ τῆς δικαιοσύνης διδασκαλεῖα. Xen., Cyr.*, i., 2, 15. [Also *διδασκαλεῖον παίδων. Th.*, vii., 29, 5.]

γυμνάσιον, ου (τό), GYMNASIUM, place more particularly set apart for bodily exercises: *Ὥσπερ τοὺς γέροντας ἐν τοῖς γυμνασίοις ὅταν ῥυσσοὶ καὶ μὴ ἡδεῖς τὴν ὄψιν ὅμως φιλογυμναστῶσιν. Plat., Pol.*, iv., 452, b.

διατρῐβή, ῆς (ἡ), *school* of philosophy, in Lucian: *Ἐργαστήρια γοῦν ἐκάλει καὶ καπήλεια τὰς τούτων διατριβάς. Luc., Nigrin.*, 25.

ἡβητήριον, ου (τό), place destined for the exercises of youth, *gymnasium*, in Plutarch: *Ἐκέκτητο τῆς Ῥώμης τὰ ἥδιστα προάστεια, καὶ τῶν ἡβητηρίων τὰ κάλλιστα. Plut., Pomp.*, 40.

μελετητήριον, ου (τό), *study*, private room for the purpose of study: *Ἐκ τούτου κατάγειον μὲν οἰκοδομῆσαι μελετητήριον, ὃ δὴ διεσώζετο καὶ καθ' ἡμᾶς. Plut., Dem.*, 7.

παιδαγωγεῖον, ου (τό), *school-room: Καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν. Dem. de Coron.*, 79.

σχολή, ῆς (ἡ), SCHOOL of philosophy, in Plutarch: *Ὥστε καὶ τοὺς φιλοσόφους ἐν ταῖς σχολαῖς ζητοῦντας, εἰ τὸ πάλλεσθαι τὴν καρδίαν. . . . . Plut., Arab.*, 29.

173.

διδάσκαλος, ου (ὁ), *master* that teaches, *professor*, public or private *tutor*, in the sciences and literature generally: *Οἱ δ' ἂν παιδευθῶσι παρὰ τοῖς δημοσίοις διδασκάλοις. Xen., Cyr.*, i., 1, 15.

ἐπιστάτης, ου (ὁ), *master*, who shows what ought to be done, who sets the example. The lessons of the *διδάσκαλος* have more to do with the pupil's manner of expressing himself and reasoning; those of the *ἐπιστάτης* with the actions and the conduct; in general, he *who directs, who guides, who watches over, prefect, inspector: Αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις. Soph., Ajac.*, 27. *Οὐχ ὁρᾷς ὡς εὔτακτοι μέν εἰσιν ἐν τοῖς ναυτικοῖς, εὐτάκτως δ' ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσι πείθονται τοῖς ἐπιστάταις; Xen., Mem.*, iii., 5, 18. At Athens it was the name of the chief or *president* of the *Πρυτάνεις*.

παιδαγωγός, οῦ (ὁ), private *teacher* or *tutor* whose duty it was to watch over the conduct of his pupil, and to form his manners. It was almost always a slave who discharged this office, and who never left the child with whose education he was intrusted: *Ἐπειδὰν τάχιστα οἱ παῖδες τὰ λεγόμενα ξυνιῶσιν, εὐθὺς μὲν ἐπ' αὐτοῖς παιδαγωγοὺς θεράποντας ἐφιστᾶσιν, εὐθὺς δὲ πέμπουσιν εἰς διδασκάλων. Xen., Lacædem.*, 2, 1. Our word PEDAGOGUE, which comes from it, is used in a bad sense.

παιδονόμος, ου (ὁ), a kind of inspector selected from the principal magistrates at Sparta, and whose office it was to superintend the education of the rising generation: *Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παιδονόμος ἐκ τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐτάττετο. Plut., Lyc.*, 17.

παιδοτρίβης, ου (ὁ), he who trains the child in bodily exercises, *master of the palæstra*, or *gymnasium: Οἱ περὶ τὸ σῶμα παιδοτρίβαι τε καὶ ἰατροί. Plat., Gorg.*, 504, a.

174.

διδάσκειν, to teach: Διδάσκουσι δὲ αὐτοὺς καὶ πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι. Xen., Cyr., i., 2, 8.

δεικνύναι, to show, sometimes used for *διδάσκειν*, to teach: *Οἵτινες δείξουσί τε ὀρθῶς καὶ διδάξουσι καὶ ἐθίσουσι ταῦτα δρᾷν. Xen., Cyr.*, iii., 3, 27.

δηλοῦν, to make known, to explain: Ὃ δέ μοι δοκεῖ ἐνδεέστερον ἢ ὡς ἐχρῆν δηλῶσαι, τοῦτο ἐγὼ πειράσομαι τοὺς μὴ εἰδότας διδάξαι. Xen., Cyr., viii., 1, 1.

παιδεύειν, to bring up, to form the mind and manners of a child, to instruct a child: Εἰ δ' ἐπὶ τελευτῇ τοῦ βίου γενόμενοι βουλοίμεθά τῳ ἐπιτρέψαι ἢ παῖδας παιδεῦσαι ἢ χρήματα διασῶσαι, ἆρ' ἀξιόπιστον εἰς ταῦτα ἡγησόμεθα τὸν ἀκρατῆ; Xen., Mem., i., 5, 2. [*To bring up and instruct*, (*ἐκ-*)*τρέφειν καὶ παιδεύειν. Pl.*]

παιδαγωγεῖν, to educate a child; hence, *to direct* as a child: *Ὁ σοφιστὴς τοὺς παιδευομένους οὕτω δυνάμενος παιδαγωγεῖν. Plat., Theæth.*, 167, c.

175.

διδόναι, prop., to distribute; hence, *to give*, in a very wide sense, *dare*, prop. and fig.: *Καὶ ὁ Κῦρος λαβὼν τὴν τοῦ Ὑστάσπου δεξιὰν ἔδωκε τῷ Γωβρύᾳ, ὁ δ' ἐδέξατο. Xen., Cyr.*, viii., 4, 26. [In Pres. and Impf. often = *to offer* (*to give*).]

δωρεῖν, rare in the active, and more used in the middle *δωρεῖσθαι, to present*, or to make a present: *Τῷ δὲ Ὑρκανίῳ ἵππον καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ καλὰ ἐδωρήσατο. Xen., Cyr.*, viii., 4, 24.

δωρύττεσθαι, synon. of the preceding word, in the Doric dialect: *Τάν τοι, ἔφα, . ρύναν δωρύττομαι. Theocr.*, vii., 42.

ἐγγυαλίζειν, to place in the hand, to deliver, to commit: *Καί τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας. Il.*, ix., 99.

ἐγχειρίζειν, to put into the hands, *to commit, confide: Ἀγησιλάῳ ἑαυτὸν καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ τὴν δύναμιν ἐνεχείρισε. Xen., Ages.*, 3, 3.

ἐπιτρέπειν, to deliver up, to give up entirely, *confide*, abandon: *Δεομένους καὶ πάντα ποιοῦντας ὅπως ἂν σφισι τὸ πηδάλιον ἐπιτρέψῃ. Plat., Pol.*, vi., 488, c.

νέμειν, to distribute in portions; to divide: Δοκεῖ δ' ἔμοιγ', ἔφη, καὶ τὸ νεῖμαι τὰ χρήματα ἐπειδὰν ἔλθωσι, Μήδοις καὶ Ὑρκανίοις καὶ Τιγράνῃ ἐπιτρέψαι. Xen., Cyr., iv., 2, 43.

ὀπάζειν (*ὀπαδός*), *to adjoin, to associate;* hence, *to bestow, dispense: Νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει. Il.*, viii., 141.

ὀρέγειν, prop., *to extend, to stretch out*, especially [with *χεῖρα, χεῖρας*] *the hand;* hence, *to offer* or *give*, prop. and fig.: *Κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκῃ πλάγξομαι, αἴ κέν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ. Od.*, xv., 312. [Also in prose: *ὤρεξε τὴν κύλικα τῷ Σωκράτει. Pl., Phæd.*, 117, b.]

παρέχειν [and *-εσθαι* with little difference], *to produce; præbere;* hence, *to procure*, prop. and fig. [*to provide, supply*, etc.]: *Ἔπειτα τοῖς μὲν ἄλλοις ἑρπετοῖς πόδας ἔδωκαν οἳ τὸ πορεύεσθαι μόνον παρέχουσιν* (*which only procure for them the power of walking*). *Xen., Mem.*, i., 4, 8.

πορεῖν, used only in the second aorist, to pass, trans. Fr. *passer;* hence, *to procure, to give: Ἣν διὰ μαντοσύνην τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων. Il.*, i., 72.

πορίζειν (*πόρος*), to give the means; hence, *to furnish: Οὐκοῦν τοῦτο μὲν ἀγαθόν, εἴ γε τοῖς στρατιώταις ἱκανὸς ἔσται τὰ ἐπιτήδεια πορίζειν; Xen., Mem.*, iii., 4, 2.

πορσύνειν, to prepare, to procure: Ἐγὼ γὰρ εἰμὶ ὁ πορσύνας τάδε. Soph., Œd. R., 1454.

προϊέναι, in the middle, *to lavish: Καὶ αὐτόν γέ σε οὐχὶ ἀνέξεσθαι τοὺς σοὶ προεμένους εὐεργεσίαν ὁρῶντά σοι ἐγκαλοῦντας. Xen., Anab.*, vii., 7, 47.

χαρίζεσθαι, to gratify, to grant a favor: Ἐνδοῦναι καὶ χαρίσασθαι τῷ δήμῳ δίκαια μὲν ἀξιοῦντι. Plut., Tib. Gracch., 11.

χορηγεῖν, prop., to be *χορηγός*, or to provide for the expenses of the chorus; hence, by ext., *to provide, to furnish: Τί οὖν κωλύει λέγειν εὐδαίμονα τὸν κατ' ἀρετὴν τελείαν ἐνεργοῦντα, καὶ τοῖς ἐκτὸς ἀγαθοῖς ἱκανῶς κεχορηγημένον; Aristot., Eth. Nic.*, iv., 10.

176.

διήγησις, εως (ἡ), narration in prose or verse, of a considerable extent, and forming a whole: Ἀλλ' ἐάν περ διήγησις ᾖ, τῶν γενομένων ἔσται, ἵν' ἀναμνησθέντες ἐκείνων βέλτιον βουλεύσωνται περὶ τῶν ὑστέρων. *Aristot., Rhet.*, iii., 16.

διήγημα, ατος (τό), shorter narration, *detached piece, episode, narrative, relation*, limited to the relation of a single fact or matter connected with a single person, in the rhetoricians; thus, according to Hermogenes, *διήγησις* might be applied to a great work, such as the history of Herodotus or Thucydides, and *διήγημα* is a simple narrative, such as that of the adventures of Orion or Alcmæon: Καὶ πάλιν διήγησις μὲν ἡ ἱστορία Ἡροδότου, ἡ συγγραφὴ Θουκυδίδου· διήγημα δὲ τὸ κατὰ Ἀρίονα, τὸ κατὰ Ἀλκμαίωνα. *Hermog., Progymn.*, cap. 2.

177.

δίκαιος, αία, in conformity with what is right, *just; justus*: Ἆρ' οὖν, ἔφη, ὥσπερ οἱ τέκτονες ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν ἔργα ἐπιδεῖξαι, οὕτως οἱ δίκαιοι τὰ ἑαυτῶν ἔχοιεν ἂν διεξηγήσασθαι; *Xen., Mem.*, iv., 2, 12.

ἔνδικος (ὁ, ἡ), just; poetic, but found also in Plato: Κοὔποτ' ἔκ γ' ἐμοῦ τι μὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων. *Soph., Ant.*, 206.

αἴσιμος (ὁ, ἡ), proper, good, just: Ἀλλὰ δίκην τίουσι καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων. *Od.*, xiv., 84.

εἰκώς, ότος (ὁ), fr. ἔοικα, *reasonable*: Προκαλεσάμενοι γὰρ πολλὰ καὶ εἰκότα, οὐ τυγχάνομεν. *Thuc.*, ii., 74.

ἐπιεικής (ὁ, ἡ), fair, moderate: Τὸν τρόπον ἐπιεικὴς καὶ δίκαιος. *Diod. Sic.*, i., 106. [Of *persons*, especially of one *who gives up* something of his *strict right*: so τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης. *Eur.* Of things, *fair, reasonable*: ὁμολογίᾳ τινὶ ἐπιεικεῖ. *Th.*, iii., 4, 2. Cf. 1, 155.]

ἴσος, fig., 1, *equal, equitable; æquus*: Μηδαμῶς· οὔτε γὰρ δίκαιον, οὔτ' ἴσον ἐστίν. *Dem. de Coron.*, 98. 2, *Impartial*: Βουλοίμην δ' ἂν ὑμᾶς ἴσους ἀκροατὰς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι. *Dem., Procem.*, 1454, 7.

ὀρθός, ή, fig., *right*, in the sense of just, *rectus*: Κατὰ λόγον ὀρθόν. *Plat., Legg.*, x., 890, d.

ὅσιος, ία, permitted by religion, or *just* toward the gods: Κατὰ τὸν πᾶσι νόμον καθεστῶτα, τὸν ἐπιόντα πολέμιον ὅσιον εἶναι ἀμύνεσθαι. *Thuc.*, iii., 56. [Hence also of *persons*, obeying all *divine* and human laws, *conscientious*, etc.: ὁσίων ἀνδρῶν ἀρχόντων. *Pl., Ep.*, vii., 335, d.]

178.

δίκη, ης (ἡ), fr. δικεῖν [*jacĕre*], prop., what the lot casts or sends to one; *portion* that falls to one's lot; *lot*, in Homer: Ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν. *Od.*, xi., 218. Hence, the notion of individual *right*: Ἡ γὰρ δίκη κρίσις τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀδίκου. *Aristot., Eth. Nic.*, v., 10, 4.

δίκαιον, ου (τό), that which is just, the just, just pretension or *claim*; hence, 1, *right; jus*: Ἓν μὲν οὖν πρὸς ἅπαντας τοὺς τούτων λόγους ὑπάρχει μοι δίκαιον. *Dem. in Callicl.*, 1272, 16. 2, Political *right*: Ἀλλ' εὐτυχοῦσιν ὅτι ἐναποχρῶνται (*profit by*) τῇ ὑμετέρᾳ ῥαθυμίᾳ τῇ οὐδὲ τῶν δικαίων ἀπολαύειν προαιρουμένῃ. *Dem. de Induc.*, 218, 5. [See δικαίωμα.]

δικαιοσύνη, ης (ἡ), sentiment or *principle of what is just, justice*: Καὶ ἡ μὲν δικαιοσύνη ἐστὶ καθ' ἣν ὁ δίκαιος λέγεται πρακτικὸς κατὰ προαίρεσιν τοῦ δικαίου. *Aristot., Ethic. Nic.*, v., 9, 17.

δικαιότης, ητος (ἡ), quality of the just man, habit of *justice*, which may only be apparent: Ὥσπερ δέ τις ἀγάλλεται ἐπὶ θεοσεβείᾳ καὶ ἀληθείᾳ καὶ δικαιότητι. *Xen., Anab.*, ii., 6, 25.

δικαίωμα, ατος (τό), plea of right which one urges, *just claim*: Δικαιώματα μὲν οὖν τάδε πρὸς ὑμᾶς ἔχομεν ἱκανά. *Thuc.*, i., 41. In the N. T., *means of justification*, of expiation, *that which justifies*: Τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. *Rom.*, v., 16. [= *sententia absolutoria;* sentence of acquittal or justification. Δικαίωμα also, but rarely, a *just action;* opposed to ἀδίκημα. *Arist., Eth.*, v., 7; who adds that δικαιοπράγημα (see below) is more common in this sense, δικαίωμα being rather = τὸ ἐπανόρθωμα τοῦ ἀδικήματος.]

δικαίωσις, εως (ἡ), 1, *pretension* or *claim to the exercise of a right*: Τὴν γὰρ αὐτὴν δύναται δούλωσιν ἥ τε μεγίστη καὶ ἐλαχίστη δικαίωσις, ἀπὸ τῶν ὁμοίων πρὸ δίκης τοῖς πέλας ἐπιτασσομένη. *Thuc.*, i., 141. 2, *Justification*, in the N. T.: Καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν. *Rom.*, iv., 25.

δικαιοπράγημα, ατος (τό), practice of justice, and better, *act of justice, just action*, in Aristotle, who thus distinguishes it from *δίκαιον*: Τὸ μὲν γὰρ δίκαιον τὸ τῷ νόμῳ ὡρισμένον, τὸ δὲ δικαιοπράγημα τὸ τὰ δίκαια πράττειν. *Aristot., Magn. Mor.*, i., 34, 24. [Not a genuine work of Aristotle.]

δικαιοπραγία, ας (ἡ), is more especially the *practice of justice*: Διωρισμένων δὲ τούτων δῆλον ὅτι ἡ δικαιοπραγία μέσον ἐστὶ τοῦ ἀδικεῖν καὶ ἀδικεῖσθαι. *Aristot., Ethic. Nic.*, v., 9, 17.

θέμις, ιδος (ἡ), fr. τιθέναι, prop., that which is established or instituted, and consecrated by long use, *custom;* hence, *established order* or *right*, in Homer, who uses it in this sense in the singular only [in *Pl.* θέμιστες = *ordinances, laws. Hom.*], and also for the place itself where justice is dispensed, the *seat of justice*: Ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε ἤην. *Il.*, xi., 807. In Plato: Ξυνοικίζειν δὲ ταύτας ἐκείνοις κατ' ἀγχιστείαν καὶ θέμιν. *Plat., Legg.*, xi., 925, d. According to the grammarians, *θέμις* is the divine justice, but this is contradicted by the following passage from Demosthenes, where it is opposed to *ὅσιον*: Ἀλλὰ τούτων γ' οὐθ' ὅσιον οὔτε θέμις τῷ μιαρῷ τούτῳ μεταδοῦναι. *Aristogit.*, i., 794, 13. Θέμις personified is but an inferior deity in Homer, whose office it was to convoke the assemblies, whether of the gods, on Olympus, or of men, on the earth, and maintain order there: Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσαι. *Il.*, xx., 4. It was only later that THEMIS became the Goddess of Justice.

ὅσιον, ου (τό), that which is permitted by religion, *divine right; fas*: Τὸ ὅσιον μέρος τοῦ δικαίου. *Plat., Euthyphr.*, 12, e.

179.

δίκη, ης (ἡ), action-at-law, in general; very often at Athens *δίκη* alone, with ellipse of *ἰδία*, signified *suit-at-law* between private individuals, especially when opposed to *γραφή*.

γραφή, ῆς (ἡ), public action; accusation, or *criminal indictment* for a capital offense against the laws of the State. Socrates, in the Euthyphron of Plato, speaking of the accusation brought against him by Melitus, uses the word *γραφή*, which he distinguishes from *δίκη* in these terms: Οὐ δήπου Ἀθηναῖοί γε, ὦ Εὐθύφρον, δίκην αὐτὴν καλοῦσιν, ἀλλὰ γραφήν. *Euthyphr.*, 2, a.

διαδικασία, ας (ἡ), action in claim of a right or a privilege [trial to decide between *adverse claims;* e. g., to an inheritance; of creditors to a confiscated estate, etc.]: Ἔστι γὰρ ὁ μὲν ἀγὼν οὑτοσὶ κλήρου διαδικασία. *Dem. in Leochar.*, 1082, 16.

ἔγκλημα, ατος (τό), complaint, charge, or *accusation* in a private matter, in a suit between private persons, applied both to the complaint or charge itself, and to the deed of declaration containing it [*libellus accusatorius*]: Ἀκούετε γεγραμμένον ἐν τῷ ἐγκλήματι. *Dem. in Nausim.*, 988.

κατηγορία, ας (ἡ), accusation, charge preferred in a matter of State: Τὰς μὲν γὰρ δίκας ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἐγκλημάτων λαγχάνουσι, τὰς δὲ κατηγορίας ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων ποιοῦνται. *Isocr. de Big.*, 603.

180.

δίκτυον, ου (τό), fr. δικεῖν, to cast, *net*, in general; according to its etymology, it ought at first to have been used for fishing: Ὥστ' ἰχθύας οὕς θ' ἁλιῆες κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης δικτύῳ ἐξέρυσαν

πολυωπῷ. *Od.*, xxii., 386. In Xenophon it is the *net* with meshes made of flax of the largest size for taking game, *hunting-net, toils; plagæ:* Τὰ δὲ δίκτυα τεινέτω ἐν ἀπέδοις. *Xen.*, *Cyneg.*, 6, 9.

ἀμφίβληστρον, ου (τό), great net for fishing, *casting-net* or sweep-net, *verriculum:* Λαβεῖν ἀμφίβληστρον καὶ περιβαλεῖν τε πλῆθος πολλὸν τῶν ἰχθύων καὶ ἐξειρύσαι. *Herodot.*, i., 141.

ἄρκυς, ος (ἡ), a smaller *net* than the two preceding ones, *rete;* it was used in taking the boar and the hare; it was set about holes and openings of the ground, in forests, near ponds and streams: Διωκόμενον δὲ τὸν λαγὼ εἰς τὰς ἄρκυς εἰς τὸ πρόσθεν προϊέσθω. *Xen.*, *Cyneg.*, 6, 10.

ἀρπεδόνη, ης (ἡ), noose, net: Τί δὲ ἐλάφους ποδάγραις καὶ ἀρπεδόναις; *Xen.*, *Cyr.*, i., 6, 28.

γάγγαμον, ου (τό), small net for taking oysters: Γάγγαμά τ' ἠδ' ὑποχαὶ περιήγεες. *Opp. Hal.*, iii., 81.

γρῖφος, ου (ὁ), fishing-net [exact form and use unknown]: Τῶν τὰ μὲν ἀμφίβληστρα τὰ δὲ γρῖφοι καλέονται. *Opp. Hal.*, iii., 80. [Related to ῥίψ, ῥιπός, *scirp-us. Pott.*]

ἐνόδια, ων (τά), fr. ἐν and ὁδός, lit. *road-nets*, nets of the smallest size for taking game; *snares, casses:* Ἐμβαλλέτω δὲ τὰ ἐνόδια εἰς τὰς ὁδούς. *Xen.*, *Cyneg.*, 6, 9.

κυρτός, οῦ (ὁ), sort of round basket of twisted rush, used in taking fish, *bow-net*, in Plato and Theocritus: Ὁρμειαί, κύρτοι τε, καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι. *Theocr.*, xxi., 11.

λίνον, ου (τό), prop., *flax*, and the various things made of it, as *fishing-net*, in Homer: Μήπως, ὡς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου. *Il.*, v., 487.

πλέγμα, ατος (τό), prop., *weft, twist;* hence, *toils* for taking game: Τίνος δ' ἕνεκα δολοῦν ὗς ἀγρίους πλέγμασι καὶ ὀρύγμασι; *Xen.*, *Cyr.*, i., 6, 28.

πόρκος, ου (ὁ), sort of round *net* for fishing: Κύρτους δὴ καὶ δίκτυα καὶ βρόχους καὶ πόρκους. *Plat.*, *Sophist.*, 220, c.

σαγήνη, ης (ἡ), according to Hesychius was a kind of basket of twisted rush, used in fishing, a *seine; sagena;* according to some it was the bottom of the net, into which the fish falls when taken [more prob., large *drag net*]: Καί τοι βόλον ἰχθύων πρίασθαί ποτέ φασι Πυθαγόραν, εἶτα ἀφεῖναι κελεῦσαι τὴν σαγήνην. *Plut.*, *Symp.*, 8.

ὑποχή, ῆς (ἡ), kind of round *net* for fishing: Εἶτα μέντοι κορακίνους ταῖς ὑποχαῖς πολλοὺς συλλαβόντες. *Ælian.*, *H. Anim.*, xiii., 17.

181.

διπλοῦς, ῆ, 1, *double*, in regard of width and height; 2, speaking of things folded naturally or by art, *folded double:* Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν διπλῆν. *Il.*, x., 134.

δίπλαξ (ὁ, ἡ), double [as consisting of two *folds* or *layers*]: Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ θείομεν. *Il.*, xxiii., 243.

διπλάσιος, ία, twice as large or *numerous;* it is a mistake of the grammarians to say that it is used only of number; it is more modern, and more used in prose than διπλοῦς: Τῶν δὲ ἐνοδίων διπλάσιαι (*those of the* ἐνόδια [Cf. 180] *should be twice as large*). *Xen.*, *Cyneg.*, 2, 8.

διπλασίων (ὁ, ἡ), Attic form and later, but as early as Xenophon: Τῶν δὲ χρημάτων ἀντὶ μὲν τῶν πεντήκοντα ταλάντων, ὧν ἔφερες δασμόν, διπλασίονα Κυαξάρει ἀπόδος. *Xen.*, *Cyr.*, iii., 1, 19.

δίπτυχος, ον, folded double, speaking of a cloak: Δίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην. *Od.*, xiii., 224. Euripides has used it for δισσοί: Δίπτυχοι νεανίαι. *Iphig. T.*, 242. But this would appear to have been a neologism criticised by Aristophanes in Athenæus (iv., 154, e).

διπτυχής (ὁ, ἡ), synon. of the preceding word, and used by Aristotle in speaking of that which is naturally *double:* Καὶ ἕτερον νεῦρον διπτυχές, ὁ τένων. *Aristot.*, *H. An.*, iii., 5.

δισσός, ή, that which is of the number of two, *double*, speaking of number; sometimes the plural δισσοί is used for δύο both in prose and poetry, *bini:* Τῆς δὲ πιθανουργικῆς διττὰ λέγομεν γένη. *Plat.*, *Soph.*, 222, d.

182.

δίσκος, ου (ὁ), DISK, a species of *quoit* made of a round stone, flattened and having a hole through the centre; through this hole a leather thong was passed, which was used in throwing it: Δίσκοισιν τέρποντο. *Il.*, ii., 774. Disks were also made of wood and iron, as we learn from Eustathius.

σόλος, ου (ὁ), solid spherical *mass of iron*, or *ball*, thrown as the disk, but differing from it in matter, and specially in shape: Πηλείδης θῆκεν σόλον ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἠετίωνος. *Il.*, xxiii., 826.

183.

δοκεῖν, to be believed, to appear, but only as regards the opinion formed, which may be either true or false, *to pass for:* Ἐνθυμώμεθα γάρ, ἔφη, εἴ τις μὴ ὢν ἀγαθὸς αὐλητὴς δοκεῖν βούλοιτο, τί ἂν αὐτῷ ποιητέον εἴη; *Xen.*, *Mem.*, i., 7, 1.

φαίνεσθαι, to appear, said of objects, the existence of which is *real*, whatever be the form under which they show themselves to our eyes, or the notion that we conceive of them; or again, of a fact, of which no doubt is entertained by the party mentioning it. Thus Demosthenes in the following passage conceals the most refined irony under the word φαίνεται; the Athenians might be flattered by his use of φαίνεται, whereas δοκεῖ would have been considered by them as an affront: Οὐκ ἀπιστῶν ὑμῖν, ὥς γέ μοι φαίνεται. *Dem. de Coron.*, 3. [With the infin. φαίν. = *to appear* to be; with the *partcp.* = *to be seen to be.*]

εἴδεσθαι, refers solely to the external and visible forms of objects: 1, *to be seen, to appear*, videri, in speaking of objects which present themselves to the eyes, as the heavenly bodies, etc., in Homer and the poets; hence, 2, *to have the look* or *the appearance, to resemble:* Παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη εἰδομένη κήρυκι. *Il.*, ii., 280. [Also in *Hdt.*, φάσμα εἰδόμενον Ἀρίστωνι. 6, 69; 7, 56].

εἴκειν, principally in the perfect, ἔοικα, *to resemble*, in a moral and intellectual view; sometimes *to seem*, in a case of conjecture or probable inference: Ἔοικας, ὦ Ἀντιφῶν, τὴν εὐδαιμονίαν οἰομένῳ τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν εἶναι (*you seem to think*, etc.). *Xen.*, *Mem.*, i., 6, 10.

184.

δόξα, ης (ἡ), fr. δοκέω, *opinion* entertained, *judgment* passed according to the appearances of things; in Plato it is opposed to ἐπιστήμη, certain knowledge, and that which is alone certain: Τίς γὰρ ἂν καὶ ἔτι ἐπιστήμη εἴη χωρὶς λόγου τε καὶ ὀρθῆς δόξης; *Plat.*, *Theæth.*, 202, d.

δόκησις, εως (ἡ), belief [*persuasion;* also *expectation*]: Χαλεπὸν γὰρ τὸ μετρίως εἰπεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται. *Thuc.*, ii., 35.

δόκημα, ατος (τό), that which one believes, that which seems; hence, *expectation:* Δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπίς. *Eur.*, *Herc. Fur.*, 771. [Also appearance in a vision, vision: δόκ. νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων. *Eur.*, *Herc. Fur.*, 111.]

δόξασμα, ατος (τό), effect, result of the opinion held: Ὥστε τῷ αὐτῷ ὑπὸ ἁπάντων ἰδίᾳ δοξάσματι λανθάνειν τὸ κοινὸν ἀθρόον φθειρόμενον. *Thuc.*, i., 141.

γνώμη, ης (ἡ) (γιγνώσκω), *opinion* formed upon knowledge of the matter, and under a conviction entertained about it: Τῆς μὲν γνώμης ἀεὶ τῆς αὐτῆς ἔχομαι. *Thuc.*, i., 140.

οἴημα, ατος (τό), fr. οἴω, *good opinion* of one's self, *conceit, presumption*, in Plutarch: Οἰήματος ἐπληροῦντο καὶ δοξοσοφίας. *Plut.*, *Platon. Quæst.*, 999, e.

οἴησις, εως (ἡ), supposition, notion, peculiar mode of viewing a matter, *opinatio:* Ἐάν περ μείνῃ ἥδε ἡ οἴησις

τὸ ἁρμονίαν μὲν εἶναι σύνθετον πρᾶγμα. Plat., Phæd., 92, a.

185.

δόξα, ης (ἡ), ***opinion*** that others have of us; hence, 1, *reputation* in general, good or bad, according to the epithet used, or the context: *Ἀντὶ δ' ἀρετῆς καὶ δόξης ἀγαθῆς ὅτι οὐδ' ἂν τὰ Σύρων πρὸς τοῖς σοῖς καὶ Ἀσσυρίων πάντα προέλοιντο. Xen., Cyr.*, v., 2, 12. 2, Without epithet, *good name, reputation, glory: Μήτε ἡμῶν αὐτῶν τῆς δόξης ἐνδεεστέρους. Thuc.*, ii., 11.

δόξασμα, ατος (τό), that which glorifies, that in which a man glories, glory, in the Sept.: *Δέδωκα ἐν Σιὼν σωτηρίαν, τῷ Ἰσραὴλ εἰς δόξασμα. Isa.*, 46, 13.

εὐδοξία, ας (ἡ), good reputation: Εὐδοξία ἐστὶ τὸ ὑπὸ πάντων σπουδαῖον ὑπολαμβάνεσθαι ἢ τοιοῦτόν τι ἔχειν οὗ πάντες ἐφίενται ἢ οἱ πολλοὶ ἢ οἱ ἀγαθοὶ ἢ οἱ φρόνιμοι. Aristot., Rhet., i., 5.

εὔκλεια, ας (ἡ), good reputation; hence, *glory;* poet., although used by Plato and Xenophon: *Τὸν καὶ τηλόθ' ἐόντα ἐϋκλείης ἐπίβησον. Il.*, viii., 285.

εὐφημία, ας (ἡ), good report, renown, modern: *Καὶ τῆς ἀδιαλείπτου πρὸς τὸν ἀεὶ χρόνον εὐφημίας. Plut., Consol. ad Ap.*, 37.

εὖχος, εος (τό), that which is the object of vows; hence, *glory: Ποσειδάωνι δὲ νίκην πᾶσαν ἐπέτρεψας μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας; Il.*, xxi., 473.

κλέος (τό), fr. *κλύω*, that which one hears spoken of, *tradition, popular report; fama*, always with a distinctive epithet in Homer: *Ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν. Il.*, ii., 486. Without any determining adjunct in the poets after Homer, and often also in prose: *Τὸ δέον ἔνθα δόξα φέρει κλέος ἀγήρατον βιοτᾷ. Eur., Iphig. A.*, 567.

κληδών, όνος (ἡ), report, reputation, fama: Τί δῆτα δόξης ἢ τί κληδόνος καλῆς μάτην ῥεούσης ὠφέλημα γίγνεται; Soph., Œd. Col., 258.

κῦδος, εος (τό), fr. *κύω*, prop., eminence; hence, *excellence, superiority, eminent* or glorious *advantage*, and not glory [?] as it is usually rendered: *Ἠράμεθα μέγα κῦδος, ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον. Il.*, xxii., 393.

186.

δόρυ, ατος (τό), wood or *shaft* of the dart or spear; hence, by ext., *javelin*, longer than the *ἄκων*, in the Iliad; *spear*, used both in close fighting [as a *pike*] and from a distance; *spear, pike*, in the historians: *Προΐει δόρυ. Il.*, xxiii., 438.

αἰχμή, ῆς (ἡ), fr. *ἀκή*, prop., *point* of the iron head of the spear; hence, by ext., in Homer, Herodotus, and the Tragedians, but rarely in prose, *pike, spear: Αἰχμὴ διαμπερὲς ἦλθε. Il.*, v., 658.

ἔγχος, εος (τό), pike, lance, long and heavy *spear*, which was sometimes thrown, but only in near fight, on account of its weight: *Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος. Il.*, v., 15. Although there is little difference in Homer, generally speaking, between *δόρυ* and *ἔγχος*, yet this latter kind of spear seems to have been longer and heavier, as may be gathered from the following verse: *Ἔγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο, βριθύ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν πάλλειν. Il.*, xvi., 140.

λόγχη, ης (ἡ), the *iron head* of the spear, and similar weapons: *Δόρυ μίαν λόγχην ἔχον. Xen., An.*, v., 4, 16. Spear, LANCE, in the Batrachomyomachy: *Ἡ δέ νυ λόγχη εὐμήκης βελόνη. Batr.*, 129.

σάρισσα, ης (ἡ), spear used by the Macedonian infantry, in Polybius: *Τῶν πολεμίων ὀρθὰς ἀνασχόντων τὰς σαρίσσας· ὅπερ ἔθος ἐστὶ ποιεῖν τοῖς Μακεδόσιν, ὅταν παραδιδῶσιν αὐτούς . . . . Polyb.*, xviii., 9, 9.

187.

δοτικός, ή (δίδωμι), one who likes to give; *inclined to give*, in Aristotle: *Οἱ γὰρ πολλοὶ δοτικοὶ μᾶλλον ἢ φιλοχρήματοι. Aristot., Eth. Nic.*, iv., 3.

μεταδοτικός, ή, prop., *ready to impart*, who shares what he has, or gives voluntarily: *Ἔτι δὲ ἀψευδὴς καὶ μεταδοτικὸς τῶν ἀγαθῶν. Diod. Sic.*, i., 70. [Also, in *Arist., Anal. Pr.*, ii., 30, 3, of the *lion*.] According to Ammonius, *μεταδοτικός* is properly said of the man who gives of his own accord to his friends, and *ἐπιδοτικός, ή*, of him who gives liberally to those that ask of him; there is no other authority for the last adjective.

δαψιλής (ὁ, ἡ), sometimes *liberal: Οὐδὲ γυναιξὶ δαψιλὴς χορηγός. Plut., Pericl.*, 16. [Proprie, *abundant, plentiful.*]

δωρητικός, ή (δωρέω), adapted for making presents, or *which consists in making gifts* or *presents: Τῆς τοίνυν ἀλλακτικῆς δύο εἴδη λέγωμεν, τὸ μὲν δωρητικόν (the one by way of gift), τὸ δὲ ἕτερον ἀγοραστικόν; Plat., Soph.*, 223, c.

δωρηματικός, ή (δώρημα), inclined to make gifts, liberal: *Μεγαλόφρων τε καὶ δωρηματικός. Dion. H., Ant. R.*, viii., 60.

μεγαλόδωρος (ὁ, ἡ), magnificent, munificent: Ὦ φιλανθρωπότατε καὶ μεγαλοδωρότατε δαιμόνων! Aristoph., Pac., 393. [In prose, *Pol., Luc.*]

προετικός, ή, lavish: Τὸν στρατηγὸν εἶναι χρὴ . . . . καὶ προετικὸν καὶ ἅρπαγα. Xen., Mem., iii., i., 6.

φιλόδωρος (ὁ, ἡ), one who loves giving, *liberal, bountiful: Καὶ φιλόδωρον καὶ πλεονέκτην. Xen., Mem.*, iii., 1, 6.

188.

δουλεία, ας (ἡ), condition of the slave, slavery, servitude: Ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ, ὅτε πᾶσι δουλείαν ἐπέφερεν ὁ βάρβαρος. Thuc., iii., 56.

δουλοσύνη, ης (ἡ), state of servitude, habitual state of the slave, slavery: *Μήποτε τάνδ', ὦ πότνια, χρυσεοβόστρυχον ὦ Διὸς ἔρνος Ἄρτεμι, δουλοσύναν τλαίην. Eur., Phœn.*, 190.

δούλωσις, εως (ἡ), the action of enslaving, enslavement: Ἐπειδὴ ἑωρῶμεν αὐτοὺς τὴν μὲν τοῦ Μήδου ἔχθραν ἀνιέντας, τὴν δὲ τῶν ξυμμάχων δούλωσιν ἐπαγομένους. Thuc., iii., 10.

αἰχμαλωσία, ας (ἡ), captivity, state or *condition of one who is taken* in war: *Εἴτε δὴ παθών τι πρὸς τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ ἀναθήματος. Plut., Themist.*, 31.

εἴρερος, ου (ὁ), captivity: in the Odyssey: *Εἴρερον εἰσανάγουσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζύν. Od.*, viii., 529.

189.

δοῦλος, ου (ὁ), fr. *δέω*, properly, bound [a *bondman*], enslaved, *servus;* hence, by ellipse, used substantively, *serf, slave*, in general; applied equally to one under the authority of a master, to a [despotic] king's subjects, and fig., to him whose passions are his master: *Εἷς ἐστι δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης. Menandr., Fragm.*

ἀκόλουθος, ου (ὁ), a follower, attendant, manservant: Μόνος δ' ἐπορεύου, ἔφη, ἢ καὶ ἀκόλουθός σοι ἠκολούθει; Xen., Mem., iii., 13, 6.

ἀνδράποδον, ου (τό), according to the derivation fr. *ἀνήρ* and *ἀποδόσθαι*, generally, *taken* in war,[1] *a captive, a slave*, without any notion annexed of *service*, or being in a household: *Ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί, ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ, ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι. Il.*, vii., 475. [*Th.*, viii., *τὰ ἀνδράποδα πάντα καὶ δοῦλα καὶ ἐλεύθερα, all their captives, both bond and free.*]

δμώς, δμωός (ὁ), feminine *δμωή, ῆς (ἡ)* fr. *δαμάω*, prop., tamed, subjugated, taken in war, in which it di[illegible]er[illegible] from *δοῦλος;* hence, *reduced to slavery, captive, slave*, m[illegible]al[illegible] or fema[illegible]e, in Homer and the Tragedians, found once only in the masculine in the Iliad: *Καὶ οἱ δείξειας ἕκαστα, κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε. Il.*, xix., 333.

ἐργάτης, ου (ὁ), laborer employed in the fields by the farmer, but who was also a slave, as is plain from the following passage in Xenophon: *Καὶ παρακελεύεσθαι δὲ πολλάκις οὐδὲν ἧττον δεῖ τοῖς ἐργάταις τὸν γεωργόν, ἢ τὸν στρατηγὸν τοῖς στρατιώταις· καὶ ἐλπίδων δὲ ἀγαθῶν οὐδὲν ἧττον οἱ δοῦλοι τῶν ἐλευθέρων δέονται, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον, ὅπως μένειν ἐθέλωσιν. Xen., Œcon.*, v., 16.

θεράπων, οντος (ὁ), fr. *θέρω*, one who serves, in general; and specially, in Homer, one who serves volun-

[1] The original has "en parlant de personnes et de *choses*," which the author can not have intended.

tarily and out of friendship, as Patroclus served Achilles: Ἡμέτερος θεράπων. *Il.*, xvi., 244. One who attaches himself to the service of a prince, *courtier, minister, servant* at arms, not unlike the squire of the Middle Ages. Homer fig. calls warriors Θεράποντες Ἄρηος. *Il.*, ii., 110. Later, θεράπων was used for οἰκέτης, slave, *body-servant, valet:* Ἦν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ. *Aristoph., Plut.*, 3.

λάτρις, ιδος (ὁ, ἡ), fr. λάω, to take, *one who serves, a servant.* According to Ammonius λάτρις was a person, free-born, whom war or its consequences had reduced to slavery; it seems better to understand it, with Hesychius, of one who, though a freeman, submits to any kind of service voluntarily, but not without an interested motive; and this notion prevails in many passages, principally in the poets, by whom this word was always confounded with δοῦλος: Οἶδά σ' ὄντ' ἐγὼ παλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λάτριν. *Eur., Iph. A.*, 868.

μόθαξ, ακος, and μόθων, ωνος (ὁ), a Lacedæmonian word; a *slave* brought up in his master's house, *verna*, according to Ælian: Ὄνομα δὲ ἦν ἄρα τοῦτο τοῖς τῶν εὐπόρων παιδῶν δούλοις, οὓς συνεισέπεμπον αὐτοῖς οἱ πατέρες συναγωνιουμένους ἐν τοῖς γυμνασίοις. *Ælian., V. H.*, xii., 43. [Müller thinks they were brought up as their *foster-brothers.*] Fig., in Aristophanes, *impudent rascal*, good-for-nothing fellow: Διαῤῥαγείης· ὡς μόθων εἶ, καὶ φύσει κόβᾱλος, ὅστις φενακίζεις. *Aristoph., Plut.*, 279.

οἰκέτης, ου (ὁ), fr. οἶκος, *domestic, household slave:* Ἄχρηστον μὲν γὰρ δήπου καὶ οἰκέτης καὶ στράτευμα ἀπειθές. *Xen., Hipp.*, 3, 6. According to Chrysippus, quoted by Athenæus (vi., 93), δοῦλος is used even of a slave who has been made free, whereas οἰκέτης was the slave only so long as he was under the power and in the house of his master.

οἰκογενής (ὁ, ἡ), sometimes by ellipse of δοῦλος, *slave born in the house* of his master, *verna:* Ὥσπερ οὖν οἱ Ἕλληνες τῇ Ἑκάτῃ καὶ τῇ Γενείτῃ κύνα Ῥωμαῖοι θύουσιν ὑπὲρ τῶν οἰκογενῶν. *Plut., Quæst. Rom.*, 277, b.

οἰκότριψ, ιβος (ὁ, ἡ), in Attic writers, *slave born* and brought up *in the house* of his master [*verna*]: Νῦν δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φθόρους ἀνθρώπους οἰκοτρίβων οἰκότριβας τιμὴν ὥσπερ ἄλλου του τῶν ὠνίων λαμβάνοντες, ποιεῖσθε πολίτας. *Dem. de Syntax.*, 173, 16.

παῖς, παιδός (ὁ, ἡ), *slave*, without distinction of age, notwithstanding the primary meaning of the word, from which it takes the notion of moral inferiority only, or of contempt, frequently attached to it, *manservant, valet*, French, garçon: Τὸ οὖν τοσούτῳ ἧττον τοῦ παιδὸς δύνασθαι πονεῖν πῶς ἠσκημένου δοκεῖ σοι ἀνδρὸς εἶναι; *Xen., Mem.*, iii., 12, 6.

ὑπηρέτης, ου (ὁ), fr. ὑπὸ and ἐρέτης, prop., rower; *servant* generally; *agent, creature, subaltern officer* in war; Lat., minister: Ἔπεμψε δὲ καὶ ὑπηρέτας δύο ἐπὶ τὸ στόμα τῆς ἀγυιᾶς. *Xen., Cyr.*, ii., 4, 3.

190.

δρεπάνη, ης (ἡ) (δρέπω), scythe: Ἔνθα δ' ἔριθοι ἤμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες. *Il.*, xviii., 551.

δρέπανον, ου (τό), less ancient form, and more common in prose; Xenophon uses it for the *scythes* with which the war-chariots were armed in the East: Δρέπανά τε σιδηρᾶ περὶ τοῖς ἄξοσι προσήρμοσται. *Xen., Cyr.*, vi., 2, 17.

ἅρπη, ης (ἡ), *sickle, scythe*, in Hesiod: Ἀλλ' ἅρπας τε χαρασσέμεναι καὶ δμῶας ἐγείρειν. *Hesiod., Oper.*, 571.

ζάγκλον, ου (τό), *scythe*, in the Sicilian tongue: Τὸ δρέπανον οἱ Σικελοὶ ζάγκλον καλοῦσι. *Thuc.*, vi., 4.

ζάγκλη, ης (ἡ), another form of the above in Nicander, a poet of Alexandria: Ὑπὸ ζάγκλῃσι περιβρίθουσαν ὀπώρην κείροντες. *Nic., Al.*, 180.

191.

δύναμις, εως (ἡ), Homer uses it for bodily *strength* only: Παρ' δύναμιν *Il.*, xiii., 787. Afterward it was used fig., *physical and moral power, ability, talent, weight, and influence* of every kind; in the singular and the plural, *military force, army;* in this meaning, we use the plural word, *forces:* Τὴν οἰκείαν δύναμιν ἔχοντες, ὀλίγοι πρὸς πολλὰς μυριάδας. *Isocr., Paneg.*, 24.

ἀλκή, ῆς (ἡ), poet., defensive, *strength, valor* (i. e., strength and courage) necessary for self-defense, and for repelling an attack [ἐς ἀλκὴν τρέπεσθαι. *Th.*, 2, 84. Cf. 91]; by ext., *succor, defense:* Ἐὰν γὰρ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, θέλητέ μου ἀλκὴν ποιεῖσθαι. *Soph., Œd. Col.*, 460.

βία, ας (ἡ), seems to come from βίος, and signifies prop. *vital strength:* Οὐδέ οἱ ἦν ἴς, οὐδὲ βίη. *Od.*, xviii., 3. More particularly strength in action, the using of strength; hence, *violence:* Ὅς οἱ χρήματα πολλὰ εἶχε βίῃ. *Od.*, xv., 230.

ἐνέργεια, ας (ἡ), fr. ἐνεργός, *action, operation, efficacious action, active strength, effect*, ENERGY. The words δύναμις and ἐνέργεια are opp. to each other in the following passage of Aristotle: Καὶ τὸ φῶς ποιεῖ τὰ δυνάμει ὄντα χρώματα ἐνεργείᾳ χρώματα. *Aristot., H. Anim.*, iii., 5.

εὐρωστία, ας (ἡ), *vigor, strength; robur*, prop. and fig.: Ἀνδρείαν καὶ φρόνησιν, τὴν μὲν ὀξύτητά τινα, τὴν δ' εὐρωστίαν ψυχῆς τιθέμενοι. *Plut., Cat. Min.*, 44.

ἴς, ἰνός (ἡ), prop., *muscle, fibre;* hence, in poetry, *muscular strength, vigor* of the nerves: Ἶν' ἀπέλεθρον ἔχοντας. *Il.*, v., 245.

ἰσχύς, ύος (ἡ), is found first in the Homeric hymns and Hesiod, and seems to signify *strength* to hold, retain, or stop (ἴσχω): Ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη. *Hesiod., Theog.*, 146. The two words are compared in meaning in the Protagoras of Plato: Οὐ γὰρ ταὐτὸν εἶναι (φημὶ) δύναμίν τε καὶ ἰσχύν· ἀλλὰ τὸ μέν, καὶ ἀπὸ ἐπιστήμης γίγνεσθαι τὴν δύναμιν, καὶ ἀπὸ μανίας γε καὶ ἀπὸ θυμοῦ· ἰσχὺν δὲ ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τῶν σωμάτων. *Plat., Protag.*, 351. Ammonius, who quotes this passage, seems to have lost sight of the fact that the philosopher puts this definition into the mouth of a sophist, whose reasonings he is ridiculing.

καρτερία, ας (ἡ), fr. καρτερός, *strength to bear, firmness, fortitude*, prop. and fig., acc. to the definition of Plato: Καρτερία ὑπομονὴ λύπης ἕνεκα τοῦ καλοῦ· ὑπομονὴ πόνων ἕνεκα τοῦ καλοῦ. *Plat., Defin.*, 567.

κράτος, εος (τό), and Epic κάρτος, *strength*, considered with regard to the use of it, to its effects, and its success; hence the *strength that masters*, the *power, sway, obtained by strength*, prop. and fig.: Τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὔτι κράτεΐ γε. *Il.*, vii., 142. [Κατὰ κράτος, *with might and main, vigorously*, etc.; e. g., φεύγειν, ἐλαύνειν.]

κίκυς, υος (ἡ), fr. κίω, rare, signifies more particularly *strength* to move: Ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἲς ἔμπεδος, οὐδέ τι κίκυς, οἵη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι. *Od.*, xi., 392.

μένος, εος (τό), *vital force:* Καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα. *Il.*, vi., 27. [Also in Plat. and Xen.]

ῥώμη, ης (ἡ), fr. ῥώννυμι, physical *strength, robur*, in general, and often fig.; *strength* of soul or mind, in opposition to ἰσχύς. Ἡ μὲν τοῦ σώματος ἰσχὺς γηράσκει, ἡ δὲ τῆς ψυχῆς ῥώμη ἀγήρατός ἐστιν. *Xen., Ages.*, 11, 14.

σθένος, εος (τό), fr. ἵστημι, acc. to some grammarians, *strength in action, effort;* hence, fig., *moral strength*, active or passive, *firmness, constancy:* Ἀλλ' οὐδ' ὡς δύναται σθένος Ἕκτορος ἴσχειν. *Il.*, ix., 351. [Also in Att. prose; e. g., παντὶ σθένει.]

192.

δύο or δύω, *two:* Παρῴχηκεν δὲ πλέων νὺξ τῶν δύο μοιράων. *Il.*, x., 252.

δοιοί, αί, plural and dual, *two, the two:* Δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν. *Il.*, iii., 236.

δισσοί, αί, *two*, in prose and verse, as *bini, gemini*, in Latin: Δισσοὶ γέροντος Οἰδίπου νεανίαι. *Eur., Phœn.*, 1259.

δίδυμοι, *two*, or *twins* in speaking of two brothers: Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι. *Il.*, xxiii., 641. Acc. to a distinction more subtle than true, Aristarchus and Apollonius would have *δίδυμοι* used in Homer of twins joined together naturally, as the fabulous sons of Actor.

διδυμάονες, ων (οἱ), with or without παῖδες in Homer, *twin children*: Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε. *Il.*, vi., 26.

ἄμφω, *both*, used with words in the dual: Ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο. *Il.*, i., 259.

ἀμφότεροι, *αι*, *both the one and the other*, both; found only in the dual and plural, and used of two persons occupied at the same moment with one and the same thing: Ὣς οἵ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ ἕλκεον ἀμφότεροι. *Il.*, xvii., 395. [*Both*, generally, of *things* as well as of men.]

ἑκάτερος, *ρα*, *the one and the other*, *each*; *uterque*, in addition to its being used in the singular, it differs farther from *ἀμφότεροι*, in being used only when speaking of two persons who are acting at the same time, but not together, or who are of different or opposite interests, as two factions in a State, two armies, etc.: Ταῦτα δὴ ποιήσας ἀμφοτέροις λάθρα ἑκατέρων νύκτα συνέθετο τὴν αὐτὴν καὶ ἐν ταύτῃ εἰσήλατο εἰς τὰ τείχη καὶ παρέλαβε τὰ ἐρύματα ἀμφοτέρων. *Xen.*, *Cyr.*, vii., 4, 4.

193.

δυσπειθής (ὁ, ἡ), *difficult to persuade*, to lead; Xenophon uses the word of horses and dogs [of a horse, *restive*, *obstinate*; of a dog, *ill-trained*]: Ὥσπερ οἱ τοὺς ἵππους ὠνούμενοι οὐ πρότερον οἴονται γιγνώσκειν ὃ ἂν βούλωνται γνῶναι, πρὶν ἂν ἐπισκέψωνται πότερον εὐπειθής ἐστιν ἢ δυσπειθής. *Xen.*, *Mem.*, iv., 1, 3.

ἀπειθής (ὁ, ἡ), *one that can not be persuaded* or made to obey, *disobedient*, *undisciplined*, speaking of slaves and soldiers, in Xenophon: Τοὺς δὲ ὁπλίτας καὶ τοὺς ἱππεῖς, οἳ δοκοῦσι καλοκαγαθίᾳ προκεκρίσθαι τῶν πολιτῶν ἀπειθεστάτους εἶναι πάντων. *Xen.*, *Mem.*, iii., 5, 19. [In *Th.*, ii., 84, 3, of a ship; *unmanageable*.] It is also used with an active meaning, *one who does not persuade*.

ἀνυπήκοος (ὁ, ἡ), not subject, *rebellious*, *disobedient* (to): Ἀφιλόσοφον καὶ ἄμουσον πᾶν ἀποτελοῖ τὸ γένος, ἀνυπήκοον τοῦ θειοτάτου τῶν παρ' ἡμῖν. *Plat.*, *Tim.*, 73, a.

δύσαρκτος (ὁ, ἡ), *difficult to govern*: Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώπου δυσαρκτότερον εὖ πράσσειν δοκοῦντος. *Plut.*, *Lucul.*, 2.

194.

δῶρον, *ου* (τό), fr. *δίδωμι*, that which is given, *gift*, *present* in general: Οὐδὲ γὰρ τὰ δῶρα ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ κακῷ ἑκὼν οὐδεὶς λαμβάνει. *Xen.*, *Cyr.*, i., 6, 21.

δόμα, *ατος* (τό), a verbal of more recent date, *that which is given*, *gift*, which Philo the Jew thus distinguishes from *δῶρον*: Διατηρήσεις ὅτι δῶρα δομάτων διαφέρουσι· τὰ μὲν γὰρ ἔμφασιν μεγέθους τελείων ἀγαθῶν δηλοῦσιν, ἃ τοῖς τελείοις χαρίζεται ὁ θεός· τὰ δ' εἰς βραχύτατον ἔσταλται, ὧν μετέχουσιν οἱ εὐφυεῖς ἀσκηταὶ οἱ προκόπτοντες. *Philon. Jud.*, ii., 172, 15.

ἀπόδομα, *ατος* (τό), *gift received*, used only when speaking of the receiver, according to Philo: Δόμα λέγων καὶ δόσεις ἀλλ' οὐκ ἀπόδομα, οὐκ ἀποδόσεις· ταῦτα μὲν γὰρ ἴδια τῶν λαμβανόντων, ἐκεῖνα δὲ τῶν χαριζομένων. *Phil. Jud.*, i., 154, 14.

δόσις, *εως* (ἡ), *action of giving*, *donation*: Καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς ἐκεῖνόν τε ἐθεράπευσε χρημάτων δόσει. *Thuc.*, i., 137.

δωρεά, *ᾶς* (ἡ), *liberal present* or *gratuity*, *honorary recompense*, *prize*, implies more importance than *δῶρον*: thus Isocrates uses it in speaking of the prizes at the public games: Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων, καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστησάντων, ὅτι τὰς μὲν τῶν σωμάτων εὐεξίας οὕτω μεγάλων δωρεῶν ἠξίωσαν. *Isocr.*, *Panegyr.*, 1.

δώρημα, ατος (τό), *thing given*: Ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην παρ' Ἕκτορος δώρημα . . . . *Soph.*, *Aj.*, 662.

δωροδόκημα, *ατος* (τό), *act of venality*, *corruption*, the acceptance of a *bribe*: Δωροδόκημα δὲ τῶν ἀδίκων τούτων ἀνθρώπων καὶ θεοῖς ἐχθρῶν τοιοῦτον ἐγένετο. *Dem. de Cor.*, 10.

δωροδοκία, *ας* (ἡ), action of corrupting, or of submitting to be corrupted by presents (i. e., *bribes*), *venality*, *corruption*: Ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα διδούς. *Dem. in Steph.*, 1137, 3.

δώς, for δόσις, in Hesiod; hence the Latin *dos*: Δὼς ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα. *Hesiod. Oper.*, 354.

δωτίνη (ῐ), ης (ἡ), Ionic, *gift*: Εἴ τι πόροις ξεινήϊον ἠὲ καὶ ἄλλως δοίης δωτίνην. *Od.*, ix., 268.

γέρας, *αος* (τό), prize, *honorary recompense* with a view to distinction, as the double share of booty reserved for the Greek chieftains in the Iliad: Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἑτοιμάσατ'. *Il.*, i., 118.

ἕδνον, ου (τό), always in the plural, marriage *presents*, or *dowry*, which the betrothed husband made to his betrothed wife, or her father: Τήν ποτε Νηλεὺς γῆμεν ἑὸν διὰ κάλλος ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα. *Od.*, xi., 282.

ξεινεῖον, ου (τό), with ellipse of δῶρον, *gift of hospitality*: Οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήια καλά. *Il.*, vi., 218.

πρεσβήϊον, ου (τό), fr. πρέσβυς, honorary gift or recompense: Πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χερὶ θήσω. *Il.*, viii., 289.

προΐξ, ικός (ἡ) [Att. προίξ], that which a man gives freely away of his own, *gratuity*, *largess*, in Homer: Ἀργαλέον γὰρ ἕνα προικὸς χαρίσασθαι. *Od.*, xiii., 15. [In post-Homeric writers, *marriage portion*, *dowry*.]

φερνή, *ῆς* (ἡ), fr. *φέρω*, the woman's *dowry*, and in the poets in the plural, in general, *presents*: Λάζυσθε φερνὰς τάσδε, παῖδες, ἐς χέρας, καὶ τῇ τυράννῳ μακαρίᾳ νύμφῃ δότε φέροντες. *Eur.*, *Med.*, 956. [In prose, *Hdt.*]

E.

195.

ἐγκώμιον, *ου* (τό) (ἐν κώμῳ), *elogy*, originally a composition in verse in honor of a man, in which respect it differed from *ὕμνος*: Ὥστ' εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ ἐπ' εὐτυχίαισιν ᾀστέον μοὐγκώμιον. *Aristoph.*, *Nub.*, 1205. Later, 1, public and solemn eulogy spoken or written, set speech in prose, *laudatory discourse*, *panegyric*: Σοφιστοῦ δέ τινος μέλλοντος ἀναγινώσκειν ἐγκώμιον Ἡρακλέους· Τίς γὰρ αὐτόν, ἔφη, ψέγει; *Plut.*, *Apophth. Lac.*, ii., 217, d. 2, *Subject or matter of praise*: Καί τοι τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια Θηβαῖοι καθ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα. *Dem. de Cor.*, 63.

αἶνος, *ου* (ὁ), *praise*, in the poets [and *Hdt.*]: Οὐ μέν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος. *Il.*, xxiii., 795.

ἔπαινος, *ου* (ὁ), more used in prose than the simple form, *praise*, in general, but with reference to particular facts: Πλείστων μὲν οὖν ἀγαθῶν αἰτίους καὶ μεγίστων ἐπαίνων ἀξίους ἡγοῦμαι γεγενῆσθαι τοὺς τοῖς σώμασιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος προκινδυνεύσαντας. *Isocr.*, *Paneg.*, 22.

αἴνεσις, *εως* (ἡ), action of praising, praise, in the O. and N. T.: Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διαπαντὸς τῷ Θεῷ. *Hebr.*, xiii., 15.

εὐλογία, *ας* (ἡ), 1, EULOGY: Καὶ τὴν εὐλογίαν ἅμα, ἐφ' οἷς νῦν λέγω, φανερὰν σημείοις καθιστάς. *Thuc.*, ii., 42. 2, In the N. T., *blessing* (pronounced), *benediction*: Ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. *Jacob.*, iii., 10.

πανηγυρικὸς λόγος (*πανήγυρις*), set speech composed in order to be delivered at the Πανηγύρεις or solemn festivals, such as the famous Πανηγυρικὸς of Isocrates, composed in honor of the city of Athens, *panegyric*: Ἅπερ ἐν τῷ Πανηγυρικῷ λόγῳ τυγχάνω συμβεβουλευκώς. *Isocr.*, *Philipp.*, 84, b.

ὕμνος, *ου* (ὁ), *song* in honor of the gods only, HYMN: Εἰδέναι δὲ ὅτι ὅσον μόνον ὕμνους θεοῖς καὶ ἐγκώμια τοῖς ἀγαθοῖς ποιήσεως παραδεκτέον εἰς πόλιν. *Plat.*, *Pol.*, x., 607, a. [Not of the gods *only*; cf. Lid. and Scott sub voc.]

196.

ἔθος, *εος* (τό), habit, in general, speaking of individu-

als, and of nations, prop. and fig., *custom, usage:* Ἴσως δή, εἶπον, παρὰ τὸ ἔθος γέλοια ἂν φαίνοιτο πολλὰ περὶ τὰ νῦν λεγόμενα, εἰ πεπράξεται ᾗ λέγεται. *Plat., Pol.*, v., 452, a.

ἦθος, εος (τό), Ionic form of ἔθος, found in the proper sense only in Homer and Herodotus, who use it only in the plural, ἤθεα, *haunt, abode*, usual home: Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων. *Il.*, vi., 511. Although the two words, ἦθος and ἔθος, are identical in their origin, usage has given them very different significations. Thus the form ἦθος was adopted by the Attic writers, and used by preference in the fig. sense, to express *moral habit, character, moral* disposition, the result of habit; as we learn from Aristotle: Τὸ γὰρ ἦθος ἀπὸ τοῦ ἔθους ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν. ἠθικὴ γὰρ καλεῖται διὰ τὸ ἐθίζεσθαι. *Aristot., Eth. Nic.*, i., 6. The grammarians have noticed a difference in the use of the singular and plural; acc. to Phrynichus, with adjectives usage requires the singular ἦθος in preference to the plural ἤθη, and this rule is generally confirmed by good writers: Πρᾷος τὸ ἦθος, *Plat., Phædr.*, 243, c, *of a gentle character.* In the plural ἤθη, *moral habits, character, manners:* Βλέπων εἰς ἤθη καὶ τρόπους. *Plat., Leg.*, xi., 924, d.

ἔθισμα, ατος (τό), *that to which one accustoms one's self, habit* or *custom:* Τὸ δὲ μή ποτε σὺν ὀργῇ τῷ ἵππῳ προσφέρεσθαι ἓν τοῦτο καὶ δίδαγμα καὶ ἔθισμα πρὸς ἵππον ἄριστον. *Xen., Hipp.*, 6, 13.

ἐθισμός, οῦ (ὁ), *accustoming, habituation;* the old French *accoutumance* [hence, *habit, custom*]: Τῶν ἀρχῶν δὲ αἱ μὲν ἐπαγωγῇ θεωροῦνται, αἱ δὲ αἰσθήσει· αἱ δὲ ἐθισμῷ τινι (*by a kind of tact, the result of practice*). *Aristot., Eth. Nic.*, i., 7.

ἀγωγή, ῆς (ἡ), *conduct, mode of life* in the N. T.: Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ. *Timoth.*, ii., 3, 10.

ἀναστροφή, ῆς (ἡ), *life, conduct; mores*, in the N. T.: Δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραΰτητι σοφίας. *Jacob.*, 3, 13.

διάθεσις, εως (ἡ), *disposition*, physical or moral; fig. in Plato: Ὡς νῦν ἡμῶν ἑκάτερος ἕξιν ψυχῆς καὶ διάθεσιν ἀποφαίνειν τινὰ ἐπιχειρήσει τὴν δυναμένην ἀνθρώποις πᾶσι τὸν βίον εὐδαίμονα παρέχειν. *Plat., Phileb.*, 11, d.

ἕξις, εως (ἡ), *habit*, principally of the body, and sometimes moral habit, *habitus:* Ταύτην γὰρ τὴν ἕξιν ὑγιεινήν τε ἱκανῶς εἶναι καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν οὐκ ἐμποδίζειν ἔφη. *Xen., Mem.*, i., 2, 4.

ἐπιτήδευμα, ατος (τό), *institution*, national *custom:* Τῆς τε Περσίδος γλώσσης ὅσα ἠδύνατο κατενόησε, καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῆς χώρας. *Thuc.*, i., 138.

λῆμα, ατος (τό), will, desire, in Herodotus and the poets after Homer, among whom it is generally used for the principle of all the various sentiments which the poet wishes to call into play; hence it has been generally rendered by *animus, heart;* it seems to approach the notion of the natural character or disposition in the following passage of Euripides: Ἥκιστα τοὐμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικόν. *Eur., Med.*, 348.

ὀργή, ῆς (ἡ), in Pindar and Theognis, *inclination, instinct:* Γιγνώσκων ὀργήν, ἥν τιν' ἕκαστος ἔχει. *Theogn.*, 312.

ῥυθμός, ου (ὁ), *disposition, way, humor:* Μή ποτ' ἐπαινήσῃς πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνῶς, ὀργὴν καὶ ῥυθμὸν καὶ τρόπον ὅστις ἂν ᾖ. *Theogn.*, 956–7.

συνήθεια, ας (ἡ), *habit*, with reference to the whole of a man's actions, and the result, to physical acts, and the rule of life: Ἡ γὰρ συνήθεια τοῦ ἔργου παρέξει αὐτοῖς πλέον τι εἰδέναι. *Xen., Cyneg.*, 12, 4.

τρόπος, ου (ὁ), fr. τρέπω, expresses the notion of change in actions or things, and their present relative state, consequent upon the change. It is the modification of the usual state, the *turn* which it takes under such and such circumstances; hence, fig., *mode, manner of being* or *conducting one's self, character* (*and conduct*): Σκόπει δὲ ὅσαι μεταβολαὶ γεγόνασιν εἰς ἦθος ἀνδρῶν καὶ βίον· ᾗ καὶ τρόπος ὠνομάσθη τὸ μεταβάλλον αὐτοῦ καὶ ἦθος, ὡς πλεῖστον αὐτοῦ ἐνδύεται τὸ ἔθος, καὶ κρατεῖ μάλιστα καθαπτόμενον. *Plut. de sera Num. Vind.*, 6. Ὅσοι ἐπιτήδειοι πρὸς τὴν τῆς φυλακῆς φύσιν ἂν εἶεν ἡλικίας τε καὶ μαθημάτων δυνάμεσι καὶ τρόπων ἤθεσι καὶ ἕθεσι. *Plat., Legg.*, xii., 968, c. We apply the word TROPE in rhetoric to different figures of speech, in which the words are used out of their proper meaning in a metaphorical sense; e. g., the figures catachresis, metonymy, euphemism, are tropes.

φυή, ῆς (ἡ), *natural constitution:* Φυᾷ δ' ἕκαστος διαφέρομεν, βιοτὰν λαχόντες. *Pind., Nem.*, vii., 79.

φύσις, εως (ἡ), *nature*, natural constitution: Ὅμοιον γάρ τι τὸ ἔθος τῇ φύσει· ἐγγὺς γὰρ καὶ τὸ πολλάκις τῷ ἀεί, ἔστι δ' ἡ μὲν φύσις τοῦ ἀεί, τὸ δὲ ἔθος τοῦ πολλάκις. *Aristot., Rhet.*, i., 11.

χαρακτήρ, ῆρος (ὁ), fr. χαράσσω, *mark traced out, sign*, CHARACTER, as we use the word, and most commonly fig.: Ἡ τῶν τροπῶν ἀρετὴ τηλικοῦτον εὐδοξίας χαρακτῆρα τοῖς ἔργοις ἐπέβαλεν. *Isocr. ad Dem.*, 4. In the Sept., *customs:* Καὶ τῆς ἀρχῆς κρατήσας, εὐθέως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα τοὺς ὁμοφύλους μετέστησε. *Mach.*, ii., 4, 10. There are no instances of χαρακτήρ being used fig., as our word, for moral *character.*

197.

εἴθε, poetic αἴθε, adverb, from εἰ or αἰ, *si*, and θε, particle of motion from one place to another; hence used to express desire, IF, *if it might* or *could be, would that:* Αἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο ὅσσον ἐμοί, τάχα κέν ἑ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται. *Il.*, xxii., 41.

ὤφελον, second aorist of the verb ὀφείλω, *I owe;* it is used in construction with ὡς, retaining its personal forms: ὡς ὤφελον ἐγώ, ὤφελες σύ, ὤφελεν ἐκεῖνος, the particle ἄν being understood, and signifies literally, how I ought, how thou oughtest! = *would that I, would that you!* etc. The grammarians, in comparing these two words, make no difference between them but that of the grammatical construction; it would seem, however, that there is a difference of meaning besides. Εἴθε seems to express a simple wish, a supposition, entertained by one who wishes for that which has never yet existed, and never can exist. The verb ὀφείλω, on the contrary, supposes the possibility of the thing, and gives greater strength and energy to the wish expressed by it. It is the earnest aspiration of one who, in reviewing the past, gives his hearers to understand that what has taken place either ought not to have been at all, or to have been differently. Thus Helen, accusing herself of the miseries she had occasioned, says: Ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ, οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα εἰς ὄρος. *Il.*, vi., 345. Homer unites the two words in one line: Αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων, ἧσθαι. *Il.*, i., 415. [It is not, of course, meant that *present possibility* is conveyed. Cf. *Xen., An.*, ii., 1, 4: Ἀλλ' ὤφελε μὲν Κῦρος ζῆν. The notion is that of a *now recognized fitness, convenience, use*, or the like, in a state of things different from the actually existing state.]

ὄφελον, improperly termed an adverb by the grammarians, is only the Ionic form of ὤφελον, which in the later writers came to be used in an irregular manner, without distinction of person. It is scarcely found but in the Scriptures and the writings of the Fathers: Καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε. 1 *Cor.*, iv., 8.

198.

εἰκών, όνος (ἡ), fr. εἴκω, an *image* made to resemble any thing seen, a faithful representation of a man, or object of any kind, prop. and fig.; hence, *figure, statue, portrait*, in general: Καὶ χαλκῆν εἰκόνα ὥσπερ Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος ἔστησαν πρώτον. *Dem. in Leptin.*, 478, 4.

[εἰκώ], οῦς (ἡ), Attic and poet. form of the above [only in gen. sing., and acc. sing. and pl.]: Θηρὸς ἐχθίστου δάκους εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος. *Æsch., Sept.*, 537.

εἴκασμα, ατος (τό), *likeness*, image: Ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ δαροβίοισι θεοῖσι. *Æsch., Sept.*, 502.

εἰκόνισμα, ατος (τό), synonym of the preceding, *likeness, portrait*, in the Anthology: Τοῦτ' ἐγὼ τὸ περισσὸν εἰκόνισμα τοῦ κωμῳδογέλωτος ἔστασ'. *Anthol., Pal. Phalæc.*, xiii., 6.

ἄγαλμα, ατος (τό), fr. ἀγάλλω, at first a work of art

of great value, from the material used and the execution of it, or perhaps also from the perfection that was aimed at in it, in order to make it worthy of being offered to the gods; hence it was used generally of things consecrated in temples. Later, *statue*, but of gods and demi-gods only, and as an ideal representation, such as the Minerva of Phidias at Athens: Φημὶ γὰρ δὴ ὁμοιότατον αὐτὸν εἶναι τοῖς Σειληνοῖς τούτοις τοῖς ἐν τοῖς ἑρμογλυφείοις καθημένοις . . . . , οἳ δίχα διοιχθέντες φαίνονται ἔνδοθεν ἀγάλματα ἔχοντες θεῶν. *Plat.*, *Conv.*, 215, b. It is used for the statue of a man in debased Greek.

ἀνδριάς, άντος (ὁ), fr, ἀνήρ, *statue of a man* only, and without restriction to any particular kind of material: Εἴ τις ἀνδριάντας ἐργολαβοίη μὴ μεμαθηκὼς ἀνδριαντοποιεῖν. *Xen.*, *Mem.*, iii., 1, 12.

βρέτας (τό), fr. βρότος, representation or *statue* of a god under the figure of a man, in the Tragedians and Aristophanes: Πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων; *Æschyl.*, *Sept.*, 94. [In late prose, *Strabo.*]

εἴδωλον, ου (τό), 1, *figure, resemblance*, signifies, in general, a simple appearance made to deceive: Γυναικὸς εἴδωλον χρύσεον τρίπηχυ τὸ Δελφοὶ τῆς ἀρτοκόπου τῆς Κροίσου εἰκόνα λέγουσιν εἶναι. *Herodot.*, i., 51. 2, IDOL, figure representing the false gods of the heathens, in the O. and N. T.: Οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς Θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἷς. 1 *Cor.*, viii., 4.

ξόανον, ου (τό), fr. ξέω, a figure carved in wood; the first word in use to denote a statue, which was afterward applied to statues of all kinds of material, and to works of art: Καὶ τὸ ξόανον ἔοικεν ὡς κυπαρίσσινον χρυσῷ ὄντι, τῷ ἐν Ἐφέσῳ. *Xen.*, *An.*, v., 3, 12.

199.

εἶναι, *to be to exist*, in a widely-extended sense; used of things already in existence;

γίγνεσθαι, and, in and after Aristotle, γίνεσθαι, from γένω, *to be born, to become*; hence *to be*. According to the grammarians, it is used of things which are not yet in existence, but which may or ought to be so thus: Ὁ παῖς ἔσται ἀνήρ. Γενήσεται τὸ ἄριστον. It is also used, according to Eustathius (1724, 41), of certain objects, the production of which is instantaneous, as wind, rain, daylight, etc.; and of others in this respect that are analogous to them, as a cry, an assembly, etc.; and, lastly, fig., of sentiments and affections, as thought, fear, etc. And this use belongs principally to certain tenses, as the perfects, γέγονα, and Epic, γέγαα, and the second aorist, ἐγενόμην, γενέσθαι, *to be born*; hence *to be*, since birth: Νεώτεροι οἵπερ ἐμεῖο ὁπλότεροι γεγάασι πεποίθασίν τε βίηφιν. *Il.*, iv., 323. Acc. to the grammarians, γίγνεσθαι was synonymous with εἶναι in Ionic writers; however, it is impossible not to recognize, in the first of these verbs, the ever present notion of *birth, production*, especially in Homer, a notion which is still found in writers of a more modern date, although the two verbs have often been confounded.

κύρειν [and κυρεῖν. See *Lex.*], synonym of τυγχάνειν, the Fr. *se trouver*, to chance to be, to be at some particular time: Βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος, παρ' ᾧ θύων ἔκυρον. *Soph.*, *Œd. Col.*, 1158.

πέλειν, defective verb, used in the third persons of the active voice, and, more commonly, of the middle; it is said by the grammarians to be identical, in meaning, with εἶναι, but it differs from it by carrying with it the notion of motion, and habit: Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται. *Il.*, xiii., 632.

τυγχάνειν, to be as the consequence, or, rather, the result, of a certain mode of proceeding, *to be by chance, to happen to be*, se trouver: Καὶ αὖθις ὡς μέγιστον τῶν ἀγαθῶν τυγχάνει. *Plat.*, *Phædr.*, 263, d. Hence the frequent use of this verb with participles, and often even with ὤν, a use which the grammarians improperly consider as a pleonasm: Ἆρ' οὖν, ὦ Ἱππόκρατες, ὁ σοφιστὴς τυγχάνει ὢν ἔμπορός τις ἢ κάπηλος τῶν ἀγωγίμων, ἀφ' ὧν ψυχὴ τρέφεται; *Plat.*, *Prot.*, 313.

ὑπάρχειν, *to be at* or *from the beginning of a thing*, or *from the first existence* of it, *to be originally*: Ὑποκείσθω δ' ἡμῖν εἶναι τὴν ἡδονὴν κίνησίν τινα τῆς ψυχῆς καὶ κατάστασιν ἀθρόαν καὶ αἰσθητὴν εἰς τὴν ὑπάρχουσαν φύσιν. *Aristot.*, *Rhet.*, i., 11.

φύειν, in the perfect πέφυκα, and the second aorist ἔφυν (in which tense it takes the signification of the present), *to be born*; hence, to be after its nature, according to its natural constitution, to be natural: Καὶ γὰρ τὸ εἰθισμένον ὥσπερ πεφυκὸς ἤδη γίγνεται. *Aristot.*, *Rhet.*, i., 11.

200.

εἰρήνη, ης (ἡ), fr. εἴρω, to tie, prop., a tie; hence *peace*: Οὐδεὶς γὰρ οὕτω ἀνόητός ἐστι, ὅς τις πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἱρέεται· ἐν μὲν γὰρ τῇ, οἱ παῖδες τοὺς πατέρας θάπτουσι· ἐν δὲ τῷ, οἱ πατέρες τοὺς παῖδας. *Herodot.*, i., 87.

ἀνοχή, ῆς (ἡ), fr. ἀνέχω, *suspension of arms, truce*: Τίνι δ' ἂν μᾶλλον πολέμιοι πιστεύσειαν ἢ ἀνοχὰς ἢ σπονδὰς ἢ συνθήκας περὶ εἰρήνης; *Xen.*, *Mem.*, iv., 4, 17.

ἀνακωχή, ῆς (ἡ), a form to which many grammarians, with reason, prefer ἀνοκωχή. It is found only in Thucydides: Κορινθίοις μέν γε ἔνσπονδοί ἐστε, Κερκυραίοις δὲ οὐδὲ δι' ἀνακωχῆς πώποτ' ἐγένεσθε (never had so much as a truce). *Thuc.*, i., 40. It is one of the words which Dionysius of Halicarnassus criticises (ad Amm. de Thuc.), and considers obsolete and unintelligible.

διοκωχή, ῆς (ἡ), *interruption, cessation*; hence *truce*, in speaking of an epidemic: Ἡ νόσος τὸ δεύτερον ἐπέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις, ἐκλιποῦσα μὲν οὐδένα χρόνον τὸ παντάπασιν, ἐγένετο δέ τις ὅμως διοκωχή. *Thuc.*, iii., 87. [*Truce* in *Dio Cass.*]

ἐκεχειρία, ας (ἡ), *armistice*: Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους ἐν Σικελίᾳ Καμαριναίοις καὶ Γελῴοις ἐκεχειρία γίγνεται πρῶτον πρὸς ἀλλήλους. *Thuc.*, iv., 58.

ὅρκιον, ου (τό), fr. ὅρκος, *victim over which oaths were taken*; hence the Epic phrase, ὅρκια τέμνειν, to sacrifice the victims, which, even in its proper sense, as the Latin *fœdus icere*, is equivalent, in Homeric language, to *to swear*, or *make a truce, an agreement*: Φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες. *Il.*, iii., 256.

σπονδή, ῆς (ἡ), fr. σπένδω, prop., *libation*; hence, by ext., *agreement, treaty*, because it was during libations, made in honor of the gods, that the oath was taken on each side to cease from hostilities. Of these ceremonies no trace is found out of the Homeric writings: Σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ᾗς ἐπέπιθμεν. *Il.*, iii., 159. In the historians, fig., *truce, treaty, peace*[1] [in pl.]: Παραβάντος τὰς σπονδὰς βασιλέως καὶ Τισσαφέρνους. *Xen.*, *Anab.*, iv., 1, 1.

συνθήκη, ης (ἡ), *convention*, treaty, compact of alliance: Οὐκ οἶσθα, ἔφη, ὅτι καὶ νῦν ὁ σὸς πατὴρ ἐψεύσατο καὶ οὐκ ἐξημπέδου τὰς πρὸς ἡμᾶς συνθήκας; *Xen.*, *Cyr.*, iii. 1, 12.

201.

ἕκαστος, *each* one separately, is used of each individual of many, or of a great number of individuals, occupied with one thing only: Κελεύων κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον. *Il.*, ix., 11.

πᾶς, πᾶσα, *all*, in the distributive sense, used of individuals of the same species, as the French use *tout*, *tout homme est sujet à la mort*, where the Greeks would say πᾶς ἄνθρωπος, and not ἕκαστος, which word only indicates a particularity of the individual; whereas πᾶς indicates that which is particular to the individual in common to the species in general. Thus it is found in the Iliad, in speaking of a swarm of wasps: Τοὺς δ' εἴπερ παρά τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὁδίτης κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες, πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι. *Il.*, xvi., 264.

ἑκάτερος, έρα, *each one of two, the one or the other*, in

[1] [Andoc. (24, fin.) restricts the meaning of σπονδαί too much: εἰρήνην μὲν γὰρ ἐξ ἴσου ποιοῦνται πρὸς ἀλλήλους ὁμολογήσαντες περὶ ὧν ἂν διαφέρωνται· σπονδὰς δέ, ὅταν κρατήσωσι κατὰ τὸν πόλεμον, οἱ κρείττους τοῖς ἥττοσιν ἐξ ἐπιταγμάτων ποιοῦνται.]

speaking of two persons, of two towns, etc.: Οὐ μὴν οὐδὲ τῶν πρὸ τοῦ πολέμου τούτου γεγενημένων, καὶ δυναστευσάντων ἐν ἑκατέρᾳ ταῖν πολέοιν, δίκαιον ἀμνημονεύειν. *Isocr.*, *Paneg.*, 22.

202.

ἐκεῖ, adverb, *there*, in speaking of a place at a distance, or apart from that where one happens to be, *illic:* Ἐπεὶ δ' ἐκεῖ ἐγένοντο, πολὺ ἐπλεονέκτει ὁ Πελοπίδας παρὰ τῷ Πέρσῃ. *Xen.*, *Hellen.*, vii., 1, 34. It is plain, from this instance, that the grammarians are wrong in thinking that the use of this adverb necessarily implies motion. [It is found with verbs of motion on the same principle that ἐν with the *dat.* is often employed instead of εἰς with acc. (*Gr.* 1433; *Jelf*, § 645).]

ἐκεῖθεν, *thence*, from that place, speaking of a foreign country, or one we have left: Νόμοισι τοῖς ἐκεῖθεν ἐψηφισμένους θανεῖν. *Eur.*, *Heracl.*, 41.

ἐκεῖθι, *there*, in that place, *illic:* Τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι δαῖτα πτωχεύῃ. *Od.*, xvii., 10. [*Hdt.*, 1, 182.]

αὐτόθι, *there, in that very same place:* Ἤλυθες ἐκ πολέμου! ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι! *Il.*, iii., 428.

αὐτοῦ, *on the very spot; there* or *here:* Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Ἀρμένιε, πότερα βούλει αὐτοῦ μένων τῷ λιμῷ καὶ τῇ δίψῃ μάχεσθαι; *Xen.*, *Cyr.*, iii., 1, 3.

δεῦρο, *hither, here*, of the place where the speaker is; with and without motion in prose and poetry: Δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη. *Il.*, iii., 130. [With verbs of *rest* there is a previous motion implied. See remark on ἐκεῖ.]

δεῦτε, which, acc. to Buttmann, is the contraction of δεῦρ' ἴτε, is only used in speaking to several persons [as a *hortatory* particle]: Δεῦτ' ἄγετ', Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ δώομεν Ἀτρείδῃσιν ἄγειν. *Il.*, vii., 350.

ἔνθα, *there, where*, is most frequently the correlative of ἔνθα or ἐνταῦθα, expressed or understood: Ἐπειδὰν δὲ καταστῶμεν είς τὸν δρόμον, ἔνθα περιπατοῦμεν. *Xen.*, *Cyr.*, ii., 3, 15.

ἐνθάδε, *here*, hither, in this same place, or to this same place; that is, with or without motion, in prose and poetry: Σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται. *Il.*, xvi., 836. Τοῦ δ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς. *Od.*, xiv., 161. Ἔνθα and ἐνθάδε are also adverbs of time, and are used for τότε, *then.*

ἐνταῦθα, there, here, *huc*, with and without motion: Μέλλουσι γάρ σ' ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μήποθ' ἡλίου φέγγος προσόψει. *Soph.*, *Electr.*, 381. [Also of *time*, = *then*, but only with ref. to a *state of things then* existing. Cf. *Th.*, i., 11, οὐδ' ἐνταῦθα, *ne tum quidem.*]

ἐνταυθί, *here*, in the Attic poets: Ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθὶ μεταπέμψεσθον. *Aristoph.*, *Plut.*, 608.

ἐνταυθοῖ, *there, here, in this place*, without motion, *istic:* Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο κύνας τε σύας τ' ἀπερύκων. *Od.*, xviii., 104. [Liddell and Scott, even in their last ed., follow Elmsley and Dindorff, in banishing this word from Attic prose. Stallbaum's note on *Phileb.*, 15, a, should have settled this point: cf. Kühner, *Xen.*, *Mem.*, iv., 2, 13. It occurs without variation *three times* in *Pl.*, *Apol. Soc.;* also *Dem.*, *Lept.*, 106. It properly = *huc*, but is used with παρεῖναι.]

203.

ἑκών, οῦσα, acc. to some, from εἴκω, to yield; acc. to others, from ἧκα, perfect of ἵημι, *one who acts of his own good will*, or *with intention*, one who acts voluntarily: Ὅστις ἐπ' ἤματι τῷδε ἑκὼν μεθίῃσι μάχεσθαι. *Il.*, xiii., 234.

ἑκούσιος, ία (ἑκών), *voluntary*, in opp. to βίαιος, *forced, compulsory*, and to ἀκούσιος, *involuntary;* used principally of actions: Βιαίους ἢ ἑκουσίας πράξεις. *Plat.*, *Pol.*, x., 903, c. Λέγω δὲ ἑκούσιον, ὃ ἄν τις τῶν ἐφ' αὐτῷ ὄντων εἰδὼς καὶ μὴ ἀγνοῶν πράττῃ. *Aristot.*, *Eth.*, v., 8. Sophocles uses it, in speaking of persons, for ἑκών: Οἷς θ' ἥμαρτεν οὐχ ἑκουσία. *Soph.*, *Trach.*, 1123. So, without variation, *Dem.*, *Lept.*, 106. *fin.*

ἐθελοντής, οῦ (ὁ), and poet., ἐθελοντήρ, ῆρος (ὁ), fr. ἐθέλω, one *who wishes*, is willing, *who acts voluntarily*, or *with a good will:* Ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους αἶψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι. *Od.*, ii., 292. It is used also substantively, as we use *volunteer:* Πολλοὶ δὲ αὐτῷ καὶ τῶν περιοίκων ἐθελονταὶ ἠκολούθουν. *Xen.*, *Hell.*, v., 3, 9.

ἐθελημός (ὁ, ἡ), poet. in Hesiod: Οἱ δ' ἐθελημοὶ ἥσυχοι ἔργα νέμοντο. *Hesiod. Oper.*, 107.

ἐθελήμων, ονος (ὁ), *one who is willing, who consents* [*who grants readily*]: Διὰ τὸ ἐθελήμονα εἶναι ὧν ἄν τις δέηται. *Plat.*, *Crat.*, 406, a.

ἐθελούσιος (ὁ, ἡ), *one who does a thing with a good will* [of his own free will: οὐκ ἀνάγκῃ ἀλλ' ἐθελούσιοι. *Xen.*, *Cyr.*, iv., 2, 6]: Ἐγώ σοι, ὦ Κῦρε, ἐθελούσιος ὑφίσταμαι. *Xen.*, *Cyr.*, vi., 3, 12. [Also of *things* that one does of one's own free will: e. g., τὸ ἐρᾶν. *Cyr.*, v., 1, 10.]

ἐθελουργός (ὁ, ἡ), in the Fathers, one who acts from his own will: Αὐτοκέλευστος καὶ ἐθελουργὸς σπουδή. *Phil. Jud.*, ii., 220, 38.

αὐθαίρετος (ὁ, ἡ), fr. αἱρέομαι, prop., what a man *chooses*, or *may choose himself; taken* or *chosen freely:* Ἕως ἔτι αὐθαίρετος ἀμφοτέραις ἡ εὐβουλία. *Thuc.*, i., 78. Θανάτῳ αὐθαιρέτῳ ἀποθνήσκει (*by a voluntary death*). *Xen.*, *Hellen.*, vi., 2, 36. Sometimes speaking of persons, *self-chosen, self-elected:* Αὐθαίρετοι στρατηγοί. *Xen.*, *An.*, v., 7, 17.

αὐτόβουλος (ὁ, ἡ), *he who is his own counselor, who consults nobody but himself:* Ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ. *Æsch.*, *Theb.*, 1060.

αὐτοκέλευστος (ὁ, ἡ) (κελεύω), *that which receives no impulse* or *command but its own:* Αὐτοκέλευστος ὁρμή. *Greg. de Hom.*

αὐτοκίνητος (ὁ, ἡ), fr. κινέω, *self-moved:* Ἀντίκειται . . . . ὡς ἀκίνητος ἐξ ἑαυτῆς πρὸς αὐτοκίνητον. *Plut. de Prim. frigid.*, 17.

αὐτόματος, η (μάομαι), *that which moves* or *acts of its own movement*, or *spontaneously:* Καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον. *Hesiod. Oper.*, 105. Ἐάν που αὐτόματοι περιτύχωσι τῇ ἀρετῇ. *Plat.*, *Prot.*, 320, a. Speaking of things, *spontaneous, natural, without apparent cause:* Ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, *Plat.*, *Prot.*, 323, c, *naturally, of itself, by chance as it were.* In mechanics, acc. to Eustathius (*ad Il.*, iv., 408), those machines are called τὰ αὐτόματα, which move by internal clock-work. Hence we have given the name of *automatons* to machines which imitate motions of living bodies.

204.

ἐλαύνειν, properly *to drive on, force on before;* hence *to drive before one, to repulse*, in order to *remove to a distance*, or disperse: Καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας Ἀργείους κτείνεσκε. *Il.*, xxiv., 392.

δίεσθαι (δίω), prop., to put in fear; hence *to put to flight, to pursue* a beast in hunting, or the enemy: Αἴκε Ζεὺς δώῃσιν . . . . νεῖκος ἀπωσαμένους, δηΐους προτὶ ἄστυ δίεσθαι. *Il.*, xii., 275.

διώκειν, elongated form of the preceding word (δίω), used both in prose and poetry, prop., to frighten; hence *to pursue* that which flees, whether in the hunt or in battle, in order to take it or kill it: Κατόπιν τούτους ἐδίωκον, καὶ οὐκ ἀνίεσαν ἀλλ' ᾕρουν τινὰς αὐτῶν. *Xen.*, *Cyr.*, i., 4, 21.

σεύειν, *to rush* in pursuit: Ὁππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίονδε. *Il.*, xx., 148.

205.

ἔλαφος (ὁ, ἡ), *stag, hind:* Εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα. *Il.*, iii., 24.

ἐλλός, οῦ (ὁ), *fawn; hinnulus*, in the Odyssey: Ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἐλλόν. *Od.*, xix., 228. [And *Soph.*, fr. 105.]

κεμάς, άδος (ἡ), acc. to Eustathius, *fawn*, already larger than νεβρός: acc. to others, *fallow deer* [or a sort of antelope, Pape]: Ἠ κεμάδ' ἠὲ λαγωὸν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεί. *Il.*, x., 361.

νεβρός, οῦ (ὁ), *fawn* of the hind: Νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης. *Il.*, viii., 248.

206.

ἔλεος, εος (τό), *pity, compassion:* Ἔσθω δὴ ἔλεος· λύπη τις ἐπὶ φαινομένῳ κακῷ φθαρτικῷ. *Aristot., Rhet.*, ii., 8.

ἐλεημοσύνη, ης (ἡ), *sentiment of pity:* Μὴ σύ γ' ἐμεῖο πάθῃς κακὸν εἵνεκα, τῆσδε ἀντ' ἐλεημοσύνης. *Callim. in Del.*, 151. In the N. T., ALMS: Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς. *Matth.*, vi., 1.

ἐλεητύς, ύος (ἡ), *inclination to pity*, found only in the Odyssey: Οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσίν, οὐδ' ἐλεητύν. *Od.*, xiv., 82.

οἰκτιρμός, οῦ (ὁ), *pity, commiseration, compassion*, in the plural in Pindar and the N. T.: Κρέσσων γὰρ οἰκτιρμῶν φθόνος. *Pind., Pyth.*, i., 164.

οἴκτισμα, ατος (τό), *that which excites pity, miserable state:* Ἦν δ' ἐς λόγους τε καὶ τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα βλέψας πεπανθῇς. *Eur., Heracl.*, 159. [Surely it means *lamentations* here.]

οἰκτισμός, οῦ (ὁ), fr. **οἰκτίζω**, *mark of pity* [No]: Κριτόβουλος δὲ καὶ ἐξεκάγχασεν ἐπὶ τῷ οἰκτισμῷ αὐτοῦ [not "burst out a laughing *for his only mark of pity*," but "*at his piteous complaint*"]. *Xen., Conv.*, i., 16.

οἶκτος, ου (ὁ), *pity* that shows itself by signs, or outward proof: Διπλᾶ με χρήζεις δάκρυα κερδᾶναι, γύναι, σῆς παιδὸς οἴκτῳ. *Eur., Hec.*, 519.

207.

ἐλεύθερος, έρα (ἐλεύθω), *free*, speaking of persons: Ἐὰν δὲ δοῦλος ἐλεύθερον ἑκών, εἴτε αὐτόχειρ, εἴτε βουλεύσας ἀποκτείνῃ. *Plat., Legg.*, ix., 872, b. [But also of *things* that are *characteristic* of a *free-born* man: ἦθος ἐλεύθερον. *Pl., Legg.*, 5, 741, e.]

ἐλευθερικός, ή, *of* or *belonging to liberty:* Τὸ δ' ἐλευθερικὸν καὶ ἀνελεύθερον ἀκριβῶς μὲν οὐ ῥᾴδιον νομοθετεῖν. *Plat., Legg.*, xi., 919, c.

ἐλευθέριος, ία, *worthy of a free man, liberal*, speaking of things, of actions; *liberalis:* Πρῶτον μὲν νόμους ὑπάρξαι δεῖ τοιούτους, δι' ὧν τοῖς μὲν ἀγαθοῖς εὔτιμος καὶ ἐλευθέριος ὁ βίος παρασκευασθήσεται. *Xen., Cyr.*, iii., 3, 27.

ἀπελεύθερος (ὁ, ἡ), slave *freed* by his master: Δούλη μὲν ἐὰν συμμίξῃ δούλῳ ἢ ἐλευθέρῳ ἢ ἀπελευθέρῳ, πάντως τοῦ δεσπότου ἔστω τῆς δούλης τὸ γεννώμενον. *Plat., Legg.*, xi., 930, d.

ἐξελεύθερος (ὁ, ἡ), one who has been *set free*, after having been reduced to slavery for debts, or for any other cause, acc. to the grammarians and Eustathius (*ad Odyss.*, 1751, 2); acc. to Hesychius, *the son of a freed slave.* The difference which existed in ancient Greek between these two words ceased to be recognized in process of time; for the author of the compilation preserved to us under the name of Ammonius says that, in his time, the two words were used indiscriminately in the same sense. Thus Dion Cassius employs ἐξελεύθερος for ἀπελεύθερος: Ἵνα μήτε κακῶς ἀκούῃ ὅτι ἐξελεύθερος αὐτοῦ ἠργυρολόγησεν ὥστε καὶ ἐς τηλικοῦτον ἀνάλωμα ἐξικέσθαι. *Dion. Cass.*, xxxiii., 38.

ἀβασίλευτος (ὁ, ἡ), *not governed by a king; having no king:* Βάρβαροι δὲ Χάονες χίλιοι ἀβασίλευτοι. *Thuc.*, ii., 80.

αὐτόνομος (ὁ, ἡ), one under the government of laws of his own making; *independent*, speaking of a people, a State: Οἱ δὲ τελευταῖοι οἵδε ἥκοντες, καὶ τοὺς Ἕλληνας προαγορεύουσιν αὐτονόμους ἀφιέναι. *Thuc.*, i., 140.

208.

ἕλκος, εος (τό), fr. ἑλκύω, *rent* of the flesh, *wound* of long standing, whether from a weapon of any kind, or formed of itself, running sore, *ulcer; ulcus:* Ὄθι μιν λίπον ἕλκεϊ μοχθίζοντα. *Il.*, ii., 723.

οὐλή, ῆς (ἡ), *scar* of an old wound: Οὐλὴν τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι. *Od.*, xix., 393. [Cf. τραῦμα.]

πληγή, ῆς (ἡ), fr. πλήσσω, *action of striking, blow* given or received *from near, blow*, in general; *mark, wound*, or *scar made by the blows, wound:* Δούλῳ δὲ πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμός. *Dem. de Cherson.*, 102, 20. Ἅμα δὲ ἐπεδείκνυσαν τῶν ναρθηκοφόρων τὰς πληγὰς καὶ ἐν χερσὶ καὶ ἐν τραχήλοις. *Xen., Cyr.*, ii., 3, 20.

πλῆγμα, ατος (τό), verbal from πλήσσω, *blow struck:* Ὅθεν τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενειάδων. *Eur., Iph. T.*, 1366.

τραῦμα, ατος (τό), fr. τιτρώσκω, prop., *hole;* hence *wound*, in general: Ἅμα δὲ τὰς οὐλὰς τῶν τραυμάτων ἀπογυμνούμενος ἐπεδείκνυεν. *Xen., Mem.*, iii., 4, 1.

τύμμα, ατος (τό), fr. τύπτω, poet.; 1, *blow* given or received: Ἔτι σε χρὴ στερομέναν φίλων τύμμα τύμματι τίσαι. *Æsch., Ag.*, 1440. 2, *Wound* or *sore*, which is the consequence of the blow, in later poets, and even *that which has given the wound:* Ὀσιχόν ἐστι τὸ τύμμα, καὶ ἀλίκον ἄνδρα δαμάσδει; *Theocr.*, iv., 55.

ὠτειλή, ῆς (ἡ), fr. οὐτάω, poet., recent *wound: vulnus:* Αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς. *Il.*, iv., 140. [In prose, *Hippocr.;* in Attic prose, *Xen., An.*, i., 9, 6.]

209.

ἐλπίς, ίδος (ἡ), *expectation, hope*, but defined always [not *always*] by an epithet: Εἴς γε τὸ προθυμίαν ἐμβαλεῖν στρατιώταις οὐδέν μοι δοκεῖ ἱκανώτερον εἶναι ἢ τὸ δύνασθαι ἐλπίδας ἀγαθὰς ἐμποιεῖν ἀνθρώποις. *Xen., Cyr.*, i., 6, 19. Ἐλπίς is also found in a bad sense in the best writers.

ἐλπωρή, ῆς (ἡ), *hope:* Ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα. *Od.*, ii., 280.

προσδοκία, ας (ἡ), looking for, *expectation:* Ἦν πολλάκις προσδοκίας ἀγαθῶν ἐμβαλὼν ψεύδηταί τις, τελευτῶν οὐδ' ὁπόταν ἀληθεῖς ἐλπίδας λέγῃ ὁ τοιοῦτος, πείθειν δύναται. *Xen., Cyr.*, i., 6, 19.

210.

ἐναντίος, ία (ἀντίος), prop., *face to face with another, opposite to, set against:* Ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν. *Il.*, xi., 214. Hence, fig., *adversary*, in general, and specially in war: Οἱ ἐναντίοι, the enemy: Ὁρῶν ὑμᾶς πεφοβημένους τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων. *Thuc.*, ii., 89.

ἀντίπαλος (ὁ, ἡ), *adversary in wrestling*, prop. and fig.; hence enemy in war: Ἀντίπαλοι μὲν γὰρ οἱ πλείους ὥσπερ οὗτοι τῇ δυνάμει τὸ πλέον πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται. *Thuc.*, ii., 89.

δήιος, δηΐη (δαίω), Ionic, prop., *one who burns*, fig., *hot, incensed;* hence, with or without ἀνήρ, *enemy:* Κτείνας δήιον ἄνδρα. *Il.*, vi., 481.

δυσμενής (ὁ, ἡ) (μένος), *ill-affected*, one who has an ill-will to another, who has for a long time entertained invincible hatred against a friend. [This definition does not apply to *Pl., Prot.*, 317: πολὺ δυσμενεστέρους παρέχεσθαι . . . τοὺς ἀνθρώπους.] Homer uses it often with ἀνήρ, for *armed enemy:* Δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἵαται. *Il.*, x., 100.

ἐχθρός, ά, prop., one *who hates*, or *is hated, hateful*, speaking of persons, and of things; hence *enemy*, but more frequently a private enemy than an enemy in war; in prose and verse, in opp. to φίλος: Πρὸς μὲν τοὺς φίλους ἀπίστως, πρὸς δὲ τοὺς ἐχθροὺς ἀνάνδρως ἔχοντες. *Isocr., Paneg.*, 41.

πολέμιος, ία, *enemy* armed, *enemy in war:* Τῶν μὲν συμμάχων καταφρονοῦντες, τοὺς δὲ πολεμίους θεραπεύοντες. *Isocr., Paneg.*, 41. [Also as adj., *hostile* (to): —propr. and impropr.]

ἀντιπόλεμος and ἀντιπολέμιος (ὁ, ἡ), *enemy in war*, in the historians: Γνώμην ἔχε τὰ τῶν ἀντιπολέμων μὴ ἐπιλέγεσθαι πρήγματα. *Herodot.*, vii., 236. Ἃ δὲ λόγου μάλιστα ἄξια ἢ μετὰ τῶν Ἀθηναίων οἱ ξύμμαχοι ἔπραξαν, ἢ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους οἱ ἀντιπολέμιοι, τούτων μνησθήσομαι. *Thuc.*, iii., 90.

211.

ἔνδον, adverb, *within, in the inside;* hence *in the house* = *at home;* said of whatever [*is* or] is going on *in* the place, without implying the motion of going in or out: Ἔστι γὰρ ἔνδον χαλκός τε χρυσός τε. *Il.*, x., 378.

εἴσω, and poet. ἔσω, indicates the motion of going into or en-

tering the place: Καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω. *Il.*, i., 71. The poets do not always observe this distinction; and Ammonius reproaches Sophocles with having used ἔσω for ἔνδον: Αἵ τ' ἔσω στέγης. *Trachin.*, 204. In Euripides: Τήν τ' ἔσω γραῖαν δόμων μητέρα. *Heracl.*, 584. [It is used with verbs of *rest* by the best prose writers: τὰ εἴσω νενοσηκότα σώματα (*Pl.*, *Rep.*, iii., 407, d): εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα = *with the hand kept within the folds of the chiton*, i. e., not put forth to receive a bribe. *Dem.*, 421. Both εἴσω and ἔντος sometimes = *citra*: as *intra* often does. εἴσω τῶν ὀρέων εἶναι. *Xen.* ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ. *Hdt.*, *Th.*]

ἐντός, adverb, *within, inwardly; intus, intra;* sometimes with a case after it, and then it acts as a preposition, as *in, within, in the inside of:* Τείχεος ἐντὸς ἰόντες. *Il.*, xii., 374. [Also impr., *within* such a *time*, such a *degree of consanguinity*, etc. See end of the remark on εἴσω.]

ἔντοσθε, *within:* Ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσιν. *Il.*, xxii., 237.

ἔνδοθεν, rare in the historians, *from within, from the interior; ab intus:* Ἔνδοθεν λόγων τῶν σῶν ἀκούσασ' ἐξέβην πρὸ δωμάτων. *Eur.*, *Iph. A.*, 819. [ἔξειμι ἔνδοθεν. *Pl.*, *Conv.*, 174, e.]

ἔνδοθι, *within, in the inside:* Κιχήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς ἀμφιπόλους. *Il.*, vi., 498.

ἐνδοῖ or ἔνδοι, Syracusan and Æolic, for ἔνδον, in Theocritus: Ἐνδοῖ Πραξινόα; *Theocr.*, xv., 1.

212.

ἔνδοξος (ὁ, ἡ), *glorious:* Πῶς Θεμιστοκλῆς ὁ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἁπάντων ἀνδρῶν ἐνδοξότατος ταὐτὸ τοῦτ' ἐποίησεν. *Dem. in Leptin.*, 478.

ἐπίδοξος (ὁ, ἡ) is used improperly in the sense of *celebrated, illustrious*, in the Laconic apophthegms attributed to Plutarch: Εἰ μὴ πράττομεν δι' ἃ ἐκεῖνος ἁπάντων ἀνθρώπων ἐπιδοξότερος καὶ εὐγενέστερος ἐφάνη. *Pseudo-Plut.*, *Apophth. Lacon.*, 2. According to Phrynicus (*Phryn.*, *Lobeck.*, p. 132), ἐπίδοξος was never used in this sense but by illiterate persons. [Its meaning is: *expected with probability; thought likely.*]

εὐδόκιμος (ὁ, ἡ), prop., approved; hence *esteemed, distinguished:* Γράμματα πολλὰ συνειλεγμένον ποιητῶν τε καὶ σοφιστῶν τῶν εὐδοκιμωτάτων. *Xen.*, *Mem.*, iv., 2, 1.

εὔδοξος (ὁ, ἡ), *full of glory, famous:* Καὶ ἅμα ἐλευθέραν καὶ εὐδοξοτάτην πόλιν διὰ παντὸς νεμόμεθα. *Thuc.*, i., 84. [Also of *good repute*, of a *high character*, generally: e. g., νέες. *Hdt.*, vii., 99.]

κλεινός, ή (κλείω), in poets posterior to Homer; very rare in prose, *famous, celebrated:* Αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος. *Soph.*, *Œd. R.*, 8. [κλεινοῖς καὶ παλαιοῖς ἀνδράσιν. *Pl.*, *Soph.*, 243, a.]

κλειτός, ή (κλείω), publicly spoken of, *famous, celebrated, distinguished:* Ἀλλ' οὔτις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων δεῖξαι . . . . *Il.*, iii., 451.

κλυτός, ή, fr. κλύω, what is heard spoken of, *known, famous*, very frequent in Homer, in speaking both of men and things: Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ᾤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων. *Il.*, xiv., 361.

εὐκλεής (ὁ, ἡ), *full of glory, famous, glorious:* Τοὺς μὲν ἀγαθοὺς καὶ εὐκλεεῖς εὐδαιμονεστάτους τῷ ὄντι νομίζειν. *Xen.*, *Cyr.*, iii., 3, 27.

κυδρός, ή, fr. κῦδος, only in the feminine, in the Iliad and the Odyssey, as the epithet of Juno and other goddesses, and seldom of mortal beings worthy of respect, *august:* Ἥρη με προέηκε Διὸς κυδρὴ παράκοιτις. *Il.*, xviii., 184. The superlative κυδιστός, likewise from κῦδος, is more used.

κυδάλιμος (ὁ, ἡ), derivative of the preceding word, *honorable, noble*, epithet of warriors, and of the heart, as the seat and source of courage, in the Iliad: Ἀλλ' ἄγ', ὀΐστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο. *Il.*, iv., 100.

ἐπικυδής (ὁ, ἡ), *having glorious success*, flourishing: Προσθέμενος τοῖς ἑτέροις, ἐπικυδέστερα τὰ πράγματα τούτων ἐποίησεν. *Isocr.*, *Paneg.*, 38.

λαμπρός, ά, prop., *clear*, hence *brilliant, splendid; clarus*, speaking of things; sometimes *illustrious*, speaking of men: Οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις. *Soph.*, *Œd. Col.*, 1144.

ὀνομαστός, ή, *renowned:* Καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτην. *Isocr.*, *Paneg.*, 4.

πολύαινος (ὁ, ἡ), *much praised*, or *extolled*, is ordinarily the epithet of Ulysses in Homer: Ὦ Ὀδυσεῦ πολύαινε. *Il.*, x., 544.

πολύϋμνος (ὁ, ἡ), *sung*, or *celebrated in many hymns*, in the Homeric hymns: Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεαὶ πολύϋμνον ἔθρεψαν. *Hymn.*, xxv., 7.

πολυΰμνητος (ὁ, ἡ), *often sung*, or celebrated, in Pindar: Νεμεαίου ἐν πολυϋμνήτῳ Διὸς ἄλσει. *Pind.*, *Nem.*, ii., 8.

φαίδιμος (ὁ, ἡ), *illustrious; clarus:* Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ. *Il.*, iv., 505.

ἐπιφανής (ὁ, ἡ), *illustrious:* Ὅπως δὲ μή τις ἀπιστῇ, καὶ ὀνομάσαι βούλομαι τοὺς ἐπιφανεστάτους αὐτῶν. *Xen.*, *Ages.*, 3, 2.

213.

ἕνεκα, poet. εἵνεκα, *because of, on account of*, indicates the design with which a thing is done, but without any close connection with it, and in a cause in which the feelings of the agent are not much interested: Χερσὶ μὲν οὔτοι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης. *Il.*, i., 298.

ἀντί: from the notion of exchange proper to this preposition, which signifies, 1, *in the stead of, in the place of*, arises that of causality, which it often has, both in prose and verse; 2, *for, because of:* Ἀνθ' ὅτου δ' ἔκτεινά νιν ἄκουσον. *Eur.*, *Hec.*, 1136.

πρό, *forth, forward, before*, as in Latin, *pro;* hence *for, for the defense of*, principally in poetry: Οἷον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι. *Il.*, iv., 156.

ὑπέρ, prop., *above, over;* hence the notion of defense, of protection, prop. and fig., in both poetry and prose, where it is sometimes used, 1, for ἀντί, in the place of *for:* Ἦ καὶ ἐθέλοις ἄν, ὦ Ἐπίσθενες, ὑπὲρ τούτου ἀποθανεῖν; *Xen.*, *An.*, vii., 4, 6. 2, *On account of, in behalf of, for the sake of, for:* Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν. *Il.*, i., 444.

χάριν, *in favor of, in order to please*, indicates more particularly the intention of the agent, a more direct concern on his part, and the desire felt to do an agreeable thing or to oblige: Χάριν Ἕκτορος ὀτρύναντος. *Il.*, xv., 744.

214.

ἔξεστι, *it is permitted*, more in the moral sense: Ὥστε κατά γε τοῦτο, ἔξεστί σοι (*you are permitted = you may*) λέγειν. *Xen.*, *Mem.*, i., 4, 9.

ἔστι, for ἔξεστι or ἔνεστι: Οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν. *Eur.*, *Alc.*, 1079.

ἔνεστι, *there are the means, it is possible*, more as regards physical possibility, and the man's own natural powers, whether prop. or fig.: Πῶς ἔνεστιν ἢ πῶς δυνατὸν τούτους ἅπαντας . . .; *Dem. in Eubulid.*, 1306, 2.

ἔνι, often for ἔνεστι, in prose and verse: Οὐκ ἔνι τῷ φεύγοντι παρελθεῖν. *Dem. de Cor.*, 3.

ἐνδέχεται, *it is admitted*, or *received, it is possible, it can be; contingit:* Πῶς οὖν οὐκ ἐνδέχεται, σωφρονήσαντα πρόσθεν αὖθις μὴ σωφρονεῖν; *Xen.*, *Mem.*, i., 2, 23.

πάρεστι, *it is easy*, speaking of what is within reach, of what can be done without hinderance: Πάρεστι τούτου πεῖραν, ὦ Χαιρεφῶν, λαμβάνειν. *Plat.*, *Gorg.*, 448, a.

θέμις ἐστί, 1, *it is according to the common usage*, according to custom, *fas est:* Καί οἱ ὀδυρομένῃ βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει, ἣ θέμις ἐστὶ γυναικός. *Od.*, xiv., 130. 2, *It is proper, becoming, right:* Οὔτε θέμις περὶ τὰ τοιαῦτα ἀνδρὶ σοφῷ ἐπιτάττοντι νεώτερον ἀπειθεῖν. *Plat.*, *Theæt.*, 146, c.

215.

ἔξω, adverb, *without:* Ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι ἠϊόνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω. *Il.*, xvii., 265. Sometimes used as a preposition with a case following it, *out of, on the outside of:* Εἰ γὰρ νῦν, ἔφη, ἔτι ὀλίγοι εἰσὶν οἱ ἔξω τοῦ ἐρύματος . . . . *Xen.*, *Cyr.*, iii., 3, 24.

ἐκτός, more rare in prose, *out, without, extra:* Τείχεος ἐκτός. *Il.*, ix., 67.

ἔκτοθι, without (on the part without), on the outside, with the genitive: Θοάων ἔκτοθι νηῶν. *Il.*, xv., 391.

ἔκτοσε, rare and Epic, *out, without*, with the genitive: Δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός. *Od.*, xiv., 277.

ἔκτοσθε and ἔκτοθεν, *on the outside*, on the part without,

without: Ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον. *Il.*, vii., 341. Βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς. *Od.*, ix., 239.

ἔξωθεν, *from without*, *without*, with and without a case: Καὶ πρὸς τούτοις ἄλλους ἔξωθεν συμμάχους κατασκευάζονται. *Xen.*, *Mem.*, ii., 1, 14.

216.

ἐπιγραφή, ῆς (ἡ), 1, *inscription*, inscription in memory of the dead, in Thucydides: Καὶ οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημαίνει ἐπιγραφή. *Thuc.*, ii., 43. 2, *Title* of a book, in Polybius: Ἵνα μὴ πρὸς τὴν ἐπιγραφήν, ἀλλὰ πρὸς τὰ πράγματα βλέπωσιν. *Polyb.*, iii., 9, 3.

ἐπίγραμμα, ατος (τό), *inscription* in verse, in Thucydides: Καὶ τῷ μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ προσοικοδομήσας ὕστερον ὁ δῆμος Ἀθηναίων μεῖζον μῆκος τοῦ βωμοῦ ἠφάνισε τοὐπίγραμμα. *Thuc.*, vi., 54. These two words were at first nearly synonymous, but ἐπίγραμμα appears to have been always used of an inscription in verse, and what proves this is the fact, that later the word is specially applied to that kind of poetical composition of several lines, generally elegiac, the collection of which bears the name of Anthology; this kind of poem, let it be added, has no kind of connection whatever with our EPIGRAM.

217.

ἐπιθαλάμιον, ου (τό), composition in verse, or poem in celebration of a marriage, EPITHALAMIUM: Ἐγὼ γὰρ ὑμῖν ἐπιθαλάμιον ἀναγνώσομαι. *Luc.*, *Conviv.*, iii., 40, 445.

γαμήλιον, ου (τό), neuter of γαμήλιος, taken absolutely, with ellipse of ᾆσμα or αὔλημα, *nuptial song;* according to Pollux (*Poll.*, iv., 80), it was sung to two flutes, one of which was shorter than the other, as symbolic of the inferiority of the wife to the husband.

218.

ἐπιθυμία, ας (ἡ), *desire; cupiditas:* Καὶ οὐ̃ ἂν ἡ ἐπιθυμία ἐνῇ ἅπαν ἡδύ. *Aristot.*, *Rhet.*, i., 11.

ἔλδωρ (τό), under the Epic form ἐέλδωρ, in Homer, *wish, vow:* Τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ. *Il.*, i., 45.

θυμός, οῦ (ὁ), the *heart*, as the seat of desire and the natural appetites: Πιέειν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι. *Il.*, iv., 263. Hence, *the appetite* itself: Δαίνυντ᾽, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης. *Il.*, i., 468.

λῆμα, ατος (τό), fr. λάω, prop., *desire, will;* as the principle of the passions; hence, *inclination, propensity:* Ὁ δ᾽ εἰς τὸ κέρδος λῆμ᾽ ἔχων ἀνειμένον. *Eur.*, *Heracl.*, 3. [In prose, *Hdt.*, 5, 72.]

ὄρεξις, εως (ἡ), fr. ὀρέγω, *appetite:* Ἡ γὰρ ἐπιθυμία τοῦ ἡδέος ἐστὶν ὄρεξις. *Aristot.*, *Rhet.*, i., 11.

ὁρμή, ῆς (ἡ), fr. ὄρω, *motion* or *spring of the soul* toward an object, principle of violent and heedless desire, *impetuous movement from impulse:* Ἀλλὰ σὺν τοῖς νόμοις ἠναντιώθη τοιαύτῃ ὁρμῇ τοῦ δήμου, ἣν οὐκ ἂν οἶμαι ἄλλον οὐδένα ἄνθρωπον ὑπομεῖναι. *Xen.*, *Mem.*, iv., 4, 2.

προθυμία, ας (ἡ), *good-will:* Εἴ τι μ᾽ ἐπαίδευσεν ὡς ἂν δυναίμην στρατιᾷ προθυμίαν ἐμβαλεῖν. *Xen.*, *Cyr.*, i., 6, 13.

219.

ἐπικήδειος (ὁ, ἡ), *relative to funerals:* Καὶ δὴ καὶ στολή γέ που ταῖς ἐπικηδείοις ᾠδαῖς (*funeral chants*), οὐ στέφανοι πρέποιεν ἂν οὐδ᾽ ἐπίχρυσοι κόσμοι. *Plat.*, *Legg.*, vii., 800, e.

ἐπικήδειον, ου (τό), *poem* or *composition* in verse, on the death of a person, and in honor of him, in Plutarch: Ὁ δὲ τῷ Πινδάρῳ ποιήσας τὸ ἐπικήδειον. *Plut. de An. procr.*, 33. According to others, it was a kind of *funeral oration* pronounced over the dead.

ἐπιτάφιος (ὁ, ἡ), *spoken at* or *over the tomb*, and after the burial, in speaking of a discourse delivered on the occasion: Δημοσίᾳ ταφὰς ποιεῖσθε καὶ λόγους ἐπιταφίους, ἐν οἷς κοσμεῖτε τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα. *Dem. in Leptin.*, 499.

θρῆνος, ου (ὁ), *funeral dirge* by singers customarily employed for that purpose, and accompanied by the relations and friends of the deceased, not only at the time of the burial, but also at certain anniversaries of the time of mourning; a custom found as early as Homer: Παρὰ δ᾽ εἷσαν ἀοιδοὺς θρήνων ἐξάρχους· οἵτε στονόεσσαν ἀοιδήν, οἱ μὲν ἄρ᾽ ἐθρήνεον. *Il.*, xxiv., 721.

θρηνῳδία, ας (ἡ), *funeral dirge*, in general; *lamentatio:* Ὥσπερ ἡ θρηνῳδία καὶ ὁ ἐπικήδειος αὐλὸς ἐν ἀρχῇ πάθος κινεῖ καὶ δάκρυον ἐκβάλλει. *Plut.*, *Quæst. Conv.*, iii., 8.

220.

ἐπιστολή, ῆς (ἡ), prop., message; hence, *letter sent*, *epistle*, in the plural as well as singular, speaking of a single letter; *epistola:* Ἔπεμψε δὲ καὶ ἐπιστολὴν τὸν Γόγγυλον φέροντα αὐτῷ. *Thuc.*, i., 128.

γράμματα, ων (τά), *letters*, used in the plural in a sense analogous to *letter*, meaning thereby letter sent, although the word in itself signifies only, *the writing*, *what is written*, *the contents* of what is sent, as is plain from the following passage of Thucydides, where the word has been confounded with ἐπιστολή: Τόδε δὴ οἱ Ἔφοροι, δείξαντος αὐτοῦ τὰ γράμματα, μᾶλλον μὲν ἐπίστευσαν. *Thuc.*, i., 133. It is also found used for the dispatch itself, but less frequently than ἐπιστολή; whence it would seem that ἐπιστολή was a dispatch of more importance, either from its length, or from the circumstances under which it was written, or from the matter of which it treated.

δέλτος, ου (ἡ), *tablet*, so named from its shape, which was that of the letter δέλτα; hence the letter written on it: Δέλτον τε γράφεις τήνδ᾽ ἣν πρὸ χερῶν ἔτι βαστάζεις. *Eur.*, *Iph. A.*, 35.

πεύκη, ης (ἡ), *tablet of deal* on which letters were written; in poetry the letter itself: Καὶ σφραγίζεις λύεις τ᾽ ὀπίσω, ῥίπτεις τε πέδῳ πεύκην. *Eur.*, *Iph. A.*, 39.

221.

ἔπος, εος (τό), *verse*, principally Epic or heroic verse, because the lines followed without the division of strophes: Ἐπὶ μὲν τοίνυν ἐπῶν ποιήσει Ὅμηρον ἔγωγε μάλιστα τεθαύμακα. *Xen.*, *Mem.*, i., 4, 3.

μέλος, εος (τό), prop., member; hence, *lyric verse*, because it was divided into members or strophes; always in the plural: Εἰ δὲ τὴν ἡδυσμένην μοῦσαν παραδέξει ἐν μέλεσιν ἢ ἔπεσιν, ἡδονή σοι καὶ λύπη ἐν τῇ πόλει βασιλεύσετον ἀντὶ νόμου. *Plat.*, *Pol.*, x., 607, a.

μέτρον, ου (τό), *measure;* hence, by ext., *the line in measure, verse:* Οὔ τι τῶν μέτρων δέομαι ἀκοῦσαι, οὐδὲ μέλος εἴ τι πεποίηκας. *Plat.*, *Lys.*, 205, a.

στίχος, ου (ὁ), *line*, answers to the Latin *versus;* hence, *verse* in general of all poetical compositions: Μὴ πλείω τεττάρων ἡρωϊκῶν στιχῶν. *Plat.*, *Legg.*, xii., 958.

222.

ἔργον, ου (τό), realization or result of the action; hence, *work, fact, effect, deed*, in opposition to ἔπος or λόγος, word, talk; *res:* Πᾶς ἡμῖν αἰδείσθω τὸν ἑαυτοῦ πρεσβύτερον ἔργῳ τε καὶ ἔπει. *Plat.*, *Legg.*, ix., 879, c. Λόγῳ γὰρ ἦσαν, οὐκ ἔργῳ φίλοι. *Eur.*, *Alc.*, 339.

ἔργμα, ατος (τό), poet. and rare, *the fact, the act* itself: Ῥῆμα δ᾽ ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει. *Pind.*, *Nem.*, iv., 6.

δρᾶμα, ατος (τό), *work*, particular *work* which one *performs* or attends to, as business: Τὸ μὲν τοίνυν τῶν μαιῶν τοσοῦτον, ἔλαττον δὲ τοῦ ἐμοῦ δράματος. *Plat.*, *Theæth.*, 150, a.

ποίημα, ατος (τό), *action*, in a philosophic sense, in opposition to πάθημα, passion: Πάντα τὰ τοιαῦτα τῶν ἐναντίων ἀλλήλοις θείης εἴτε ποιημάτων εἴτε παθημάτων; *Plat.*, *Pol.*, v., 437, b.

πρᾶγμα, ατος (τό), *thing*, in the sense of *event*, as in the following passage of Euripides, where it is opposed to ἔργα, particular actions: Ἀλλὰ πάντ᾽ ἔχουσα δυστυχῆ, τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ᾽ ἔργοισιν οὔ. *Eur.*, *Hel.*, 286.

πραγματεία, ας (ἡ), *practice* or prosecution of any art or profession, *business*, in the sense of *occupation*,

concern, work: Λέγεις ὅτι πειθοῦς δημιουργός ἐστιν ἡ ῥητορικὴ καὶ ἡ πραγματεία αὐτῆς ἅπασα καὶ τὸ κεφάλαιον εἰς τοῦτο τελευτᾷ. *Plat., Gorg.*, 453, a.

πρᾶξις, εως (ἡ), *action, practice*, speaking of the general conduct, or of the sum of actions directed to one end: Τοὺς πλεονεκτεῖν ζητοῦντας, ἔργῳ κωλύειν καὶ πράξεσιν, οὐχὶ λόγοις δέον. *Dem., Phil.*, ii., 66, 7.

223.

ἔρις, ιδος (ἡ), *strife, dispute, quarrel:* Ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου. *Il.*, ix., 257. Hence, *contest:* Καὶ ὑμῖν δέ, ὦ ἄνδρες δημόται, παραινῶ ὁρμᾶσθαι εἰς ἔριν ταύτης τῆς μάχης πρὸς τοὺς πεπαιδευμένους τούσδε. *Xen., Cyr.*, ii., 3, 10. Personification of *Discord*, in poetry: Καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα. *Il.*, iv., 441.

ἔρισμα, ατος (τό), fr. ἐρίζω, *subject of discord:* Μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται. *Il.*, iv., 37.

ἅμιλλα, ης (ἡ), *contest, struggle*, principally where there are many contending, as in public games; prop., in the poets, and oftener fig. in prose, *rivalry* between two parties, two armies, *emulation:* Τὴν δὲ τῶν δήμων ἐλευθερίαν ἡ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἅμιλλα, ἣν ἐπὶ ταῖς παρὰ τοῦ δήμου δωρεαῖς πρὸς ἑαυτοὺς ποιοῦνται, φυλάττει. *Dem. in Lept.*, 490, 1.

ἀμίλλημα, ατος (τό), *combat:* Μιαιφόνων γάμων ἁμιλλήματα. *Soph., Electr.*, 493.

ἀμφισβήτησις, εως (ἡ), *altercation, dispute* resulting from contradictory claims, and out of which a lawsuit arises: Καὶ ἐπειδὴ ἀνεκρίθησαν πρὸς τῷ ἄρχοντι ἅπασαι αἱ ἀμφισβητήσεις, καὶ ἔδει ἀγωνίζεσθαι ἐν τῷ δικαστηρίῳ. *Dem. in Olympiod.*, 1173.

διαφορά, ᾶς (ἡ), a *difference* between private individuals and even between two nations: Περσέων μέν νυν οἱ λόγιοι Φοίνικας αἰτίους φασὶ γενέσθαι τῆς διαφορῆς. *Herodot.*, i., 1.

νεῖκος, εος (τό), *quarrel* principally in words, *abusive language:* Ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον; *Il.*, xx., 107. This word is less used in prose than φιλονεικία.

φιλονεικία, ας (ἡ), prop., *love of wrangling* and disputing; hence, jealousy, or, in a good sense, *spirit of rivalry*, emulation: Φιλονεικίαν ἐνέβαλε πρὸς ἀλλήλους τοῖς μετ' αὐτοῦ ὅπως ἕκαστοι αὐτῶν ἄριστοι φαίνοιντο. *Xen., Ages.*, ii., 8.

224.

ἔρχεσθαι, *to go*, but almost always in a relative sense, so as to mark either, 1, the place at which the speaker is already arrived, in which case it is rendered generally by *to come:* Αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα. *Il.*, v., 204. Or, 2, the place to which the speaker transports himself in thought, or where the action contemplated is to take place: Ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω. *Il.*, xi., 839.

ἥκειν, *to come, to be come, be present* [= *venisse*], supposes the passing from the one place to the other over: Καὶ ἧκον οἱ ἄνδρες φέροντες τὴν ἐπιστολήν. *Xen., Cyr.*, ii., 2, 7.

ἵκειν, *to come, to arrive:* Αὐτὰρ ὅγ' ἐς Ῥόδον ἷξεν ἀλώμενος. *Il.*, ii., 667.

ἱκάνειν, elongated form of the preceding word, in Homer, Pindar, and Æschylus: Αὐτὰρ ἔγωγε πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνω. *Od.*, xv., 492.

ἱκνεῖσθαι, *to come, to arrive:* Στείχων δ' ἱκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους. *Soph., Œd. R.*, 785.

ἀφικνεῖσθαι, more used than the simple ἱκνεῖσθαι, especially in prose, 1, to arrive: Ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ὁ Κῦρος εἰς Μήδους πρὸς τὸν Κυαξάρην. *Xen., Cyr.*, ii., 1, 2. 2, Sometimes in poetry, *to come back:* Ἑλών τε Δαρδάνου κλεινὴν πόλιν ἀφίκετ' εἰς τόδ' Ἄργος. *Eur., Electr.*, 5.

κίειν, Epic, formed by metathesis fr. ἵκειν [more probably related to εἶμι, root ἰ], rendered sometimes by *to go, to come:* Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον. *Il.*, xi., 705.

μολεῖν, *to come, to come back:* Κάδμος ἔμολε τάνδε γᾶν Τύριος. *Eur., Phœn.*, 651. The participle μολών, which is in common use in the poets, is not, properly speaking, pleonastic, as the grammarians say, even when found with verbs of motion, with which it is analogous to our [the French] use of *venir* with an infin.: Ὦ δαΐα Τέκμησσα, δύσμορον γένος, ὅρα, μολοῦσα τόνδ', ὁποῖ' ἔπη θροεῖ. *Soph., Aj.*, 772. Fr. *viens entendre* [*come and hear* (lit. *see*)].

νέεσθαι, *to come back, to return:* Ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. *Il.*, ii., 290.

νίσσεσθαι, elongated form of the preceding word, in Homer, Pindar, and the Tragic chorus: Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ οἴκαδε νισσόμενον. *Od.*, iv., 701.

225.

ἔρως, ωτος (ὁ), physical *need* or *longing for, desire*, such as that of eating and drinking: Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο. *Il.*, i., 469. Hence, *love:* Οὐ γάρ πώποτέ μ' ὧδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν. *Il.*, iii., 442.

ἀγάπη, ης (ἡ), fr. ἄγαμαι, *friendship, affection*, or rather *testimony of affection* consisting of respectful attentions, and marks of esteem; it is however found applied in the O. T. to an incestuous affection: Ὅτι μέγα τὸ μῖσος ὃ ἐμίσησεν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν αὐτήν. 2 *Reg.*, xiii., 15. In the N. T. *love* of God or our neighbor, *charity:* Ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. *Joan.*, v., 42. In the plural ἀγάπαι, ῶν (αἱ), AGAPÆ, *love-feasts*, which the primitive Christians celebrated in common, the expense being borne by the rich; a custom which was continued down to the fourth century; when they were suppressed by the council of Laodicea. In the N. T.: Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες. *Jud.*, i., 12.

ἀγάπησις, εως (ἡ), *affection, love:* Ἡ τοῦ Περικλέους ἀγάπησις γενομένη πρὸς Ἀσπασίαν. *Plut., Pericl.*, 24.

ἀσπασμός, οῦ (ὁ), prop., embrace; hence, *desire to embrace, affection, inclination*, fig. in Plato, opposed to μῖσος: Κρινέσθω γε μὴν ὑπὸ τῶν τὰ ἀριστεῖα εἰληφότων τῷ ἐκείνων μίσει καὶ ἀσπασμῷ. *Plat., Legg.*, xi., 919, e.

ἵμερος, ου (ὁ), fr. ἵεμαι, inclination directed to its object by the physical need of possessing what is loved: hence, *desire:* Καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ. *Il.*, iii., 446.

πόθος, ου (ὁ), Socrates, in the Cratylus of Plato (*Crat.*, 420, a), imitating the false and absurd Etymological system of the Sophists, in order to ridicule it, derives this word from ποθί; where? and defines it as love or desire of an absent object; but the elements of the word are to be found in πέπονθα, perfect of πάσχω, and make it analogous with πένθος: hence it signifies rather the suffering or pain caused by the absence or loss of the loved object [a *yearning* for it]; hence, *regret* for the loss, or absence: Ἀλλά με σός τε πόθος θυμὸν ἀπηύρα. *Od.*, xi., 201.

ποθή, ῆς (ἡ), for πόθος: Ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν σύμπαντας. *Il.*, i., 240.

ποθητύς, ύος (ἡ), *tenderness* of parents for their children, in Appian: Οὐκ ἀμφοῖν ἀτάλαντον ἑὴν μερίσαντο ποθητύν. *Opp. Cyn.*, ii., 609.

στερκτικόν, οῦ (τό), principle of the natural affections, *disposition to love:* Καὶ γὰρ φιλότεκνοι καὶ φίλανδροι καὶ τὸ στερκτικὸν ὅλως ἐν αὐταῖς, ὥσπερ εὐφυὴς χώρα καὶ δεκτικὴ φιλίας. *Plut., Amator.*, 769, c.

στοργή, ῆς (ἡ), *affection* of parents for their children, paternal *love*, filial *piety*, in the Anthology [also *Plut., Mor.*, 669, e, etc.]: Τέχνη Τιμομάχου στοργὴν καὶ ζῆλον ἔδειξε Μηδείης, τέκνων εἰς μόρον ἑλκομένων. *Anthol., Plan.*, iv., 135. [Also of unnatural affections. *Anthol.*, 5, 166. 3, 191, etc.]

φιλία, ας (ἡ), *friendship:* Ἀλλ' ὅμως διὰ τούτων πάντων ἡ φιλία διαδυομένη συνάπτει τοὺς καλούς τε κἀγαθούς. *Xen., Mem.*, ii., 6, 29.

φιλότης, ητος (ἡ), 1, *friendship, love*, and very often, in Homer, 2, *sexual love* or *intercourse:* Τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο, δῖ' Ἄντεια κρυπταδίῃ φιλότητι μιγήμεναι. *Il.*, vi., 160.

φίλτρον, ου (τό), in the plural in Euripides, *amours:* Τὰ θεῶν δὲ φίλτρα φροῦδα Τροίᾳ. *Eur., Troad.*, 859.

φιλοστοργία, ας (ἡ), *affectionate nature* or *disposition:* Οὕτω καὶ Κύρου ἐκ τῆς πολυλογίας οὐ θράσος διεφαίνετο, ἀλλ' ἁπλότης τις καὶ φιλοστοργία. *Xen., Cyr.*, i., 4, 3.

φιλοφροσύνη, ης (ἡ), *kindliness, friendly disposition*,

Σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων. *Il.*, ix., 256. [Also *Plat.*, *Xen.*]

χάρις, ιτος (ἡ), token of reciprocal affection, *return* (in gratitude), *favor, caress of love:* Οἰκτρός, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου κουριδίης, ἧς οὔτι χάριν ἴδε . . . . *Il.*, xi., 243.

226.

ἐρωτᾶν, 1, *to put a question, to question, to ask for* a precise answer, affirmative or negative: Ἀλλ' ἐρώτα, ἔφη, ὦ Κῦρε, ὅ τι βούλει ὡς τἀληθῆ ἐροῦντος. *Xen.*, *Cyr.*, iii., 1, 30. 2, *To ask, request*, in the sense of entreating, begging, in the N. T.: Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς. *Joan.*, iv., 40.

ἔρεσθαι, for ἐρωτᾶν: Εἴρεαι ὁππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω. *Od.*, iii., 80.

ἐρεείνειν, poet. form elongated of ἔρομαι, used also by Plutarch: Τυδείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις; *Il.*, vi., 145.

μεταλλᾶν, to cause the details of a matter to be given one after another [μετ' ἄλλα], *to procure information in detail* upon, *to ask for particulars:* Ἡ δ' εὖ δεξαμένη φιλέει καὶ ἕκαστα μεταλλᾷ. *Od.*, xiv., 128. [But also μεταλλᾶν τινά, *to inquire after* a person; and τινά τι.]

πυνθάνεσθαι, 1, *to make inquiry*, to ask for particulars: Μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα ἐλθεῖν ἠδὲ πυθέσθαι. *Od.*, x., 151. 2, *To learn* without inquiry, to *hear* say, to hear a circumstance mentioned, about which the hearer made no personal inquiry: Πυνθανόμην Ἰθάκης καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ. *Od.*, xiii., 256. Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμί, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων πυνθάνομαι. *Od.*, ii., 314.

227.

ἐρώτησις, εως (ἡ), *interrogation, question* which demands one of the five answers which the grammarians call συμβολικαὶ ἀποφάσεις, which are, ναί, *yes*; οὔ, *no*; ἀμφίβολον, *it is doubtful*; σαφές, *it is true*; ἄδηλον, *I know nothing about it*; or a short and precise answer, as, for instance, when to the question: ἔστιν ἡμέρα; *is it day?* it is answered: ἡμέρα ἐστί, *it is day:* Ψεύδους γε οὐδεμία ἐρώτησις δεῖται. *Xen.*, *Cyr.*, viii., 4, 13.

ἐρώτημα, ατος (τό), *object of the interrogation; question:* Φαμὲν γὰρ πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ βραχύ. *Thuc.*, iii., 54.

ἀνάκρῐσις, εως (ἡ), 1, *action of interrogating, interrogation*, in Herodotus: Ὁ δὲ Λυκόφρων οὐδὲ ἀνακρίσιος ἠξίωσε τὸν φέροντα τὴν ἀγγελίην. *Herodot.*, iii., 53. 2, *Previous inquiry, previous examination*, which the party who preferred a charge underwent before the charge was received; or, according to Harpocration, which both parties underwent, to see whether the action would lie: Καλούντων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων. *Dem. in Theocrin.*, 1324, 12.

πεῦσις, εως (ἡ), *information* asked for, the answer to which can only be given with some particulars, as when, in Homer, Hector, addressing himself to the women of Andromache, asks them: Πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη; *Il.*, vi., 377, and they answer him: Ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὕνεκ' ἄκουσε τείρεσθαι Τρῶας. *Il.*, vi., 386. [Late prose: *Plut.*, *Symp.*, i., 1, 5.]

228.

ἐσθίειν, *to eat*, in general; hence the Latin *esse:* Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐσθίοντα αὐτὸν ἑώρων, ὥσπερ καὶ αὐτοί, ἡδέως καὶ πίνοντα. *Xen.*, *Cyr.*, i., 5, 1.

βιβρώσκειν, poet. to eat with voracity, carrying with it the notion of a large quantity consumed, *to devour, to feast upon; vorare:* Ὥστε λέοντα, ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο. *Od.*, xxii., 403. [*Hdt.*, 1, 119; not in Attic prose.]

βροχθίζειν, *to put into the throat* or gullet: Σημεῖον δὲ τὸ μὴ πίνειν πολύ, ἀλλὰ καὶ βροχθίσαι. *Aristot.*, *Probl.*, 27, 3.

ἔδειν, poet. and defective, and rare in prose, to eat; hence the Latin *edere*, prop. and fig.: Ἔδουσί τε πίονα μῆλα. *Il.*, xii., 319. [ἔδεσθαι and ἐδεστέον. *Pl.*]

ἐρέπτεσθαι, used of frugivorous animals, in the Iliad, *to browse:* Λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον. *Il.*, ii., 776.

μασᾶσθαι, 1, *to chew:* Μασῶνται γὰρ ἅπαντες οἱ ἐν τῇ χώρᾳ τὸν πάπυρον καὶ τὸν μὲν χυλὸν καταπίνουσι, τὸ δὲ μάσημα ἐκβάλλουσι. *Theophr.*, *H. Pl.*, iv., 9. 2, Hence, *to eat*, in general, as in Latin, *mandere:* Μασώμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι. *Aristoph.*, *Pl.*, 320.

πατέεσθαι, in Homer and Herodotus, *to take food, to eat:* Πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην. *Il.*, xxiv., 642. [Also *Soph.*, *Antig.*, 202.]

ῥοφεῖν, verb formed by onomatopy from the noise made in swallowing, *to swallow* with noise any liquid, an egg, etc.: Ὦ μακαρία βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας, ὅσον ῥοφήσει ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν. *Aristoph.*, *Pac.*, 716.

τρώγειν, prop., 1, *to browse*, and used of herbivorous animals, and, by ext., of man, in speaking of vegetables, fruits, and delicacies: Τοὺς γενομένους κυάμους οὔτε τρώγουσι οὔτε ἕψοντες πατέονται. *Herodot.*, ii., 37. 2, *To eat*, if not with excess, yet with the associated notion of too much being eaten, of greediness; in Demosthenes, speaking of a revel: Ταύτην τὸ μὲν πρῶτον οὑτωσὶ πίνειν ἡσυχῇ καὶ τρώγειν ἠνάγκαζον οὗτοί μοι δοκεῖ. *Dem. de Legat.*, 402, 21.

φαγεῖν, used only as the second Aor. of ἐσθίειν: Ὦ γέρον, οὔπω τόν γε κύνες φάγον οὐδ' οἰωνοί. *Il.*, xxiv., 411. [So in Attic Greek. *Plat.*, *Xen.*]

229.

ἑταῖρος, ου (ὁ), fr. ἔτης, *comrade, companion*, whether in arms or in any other kind of temporary companionship, one with whom intimacy has existed for some time, either from similar age or occupation, or habitual intercourse. Homer uses it in speaking of the wind: Ἡμῖν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον ἐσθλὸν ἑταῖρον. *Od.*, xi., 7.

ἀναγκαῖος (ὁ, ἡ), one who is *connected* with another by the ties of relationship; *necessarius:* Καὶ φίλους πρὸς τοῖς ἀναγκαίοις καλουμένοις ἄλλους κτῶνται βοηθούς. *Xen.*, *Mem.*, ii., 1, 14.

ἐπιτήδειος (ὁ, ἡ), with whom one is united, *intimate*; hence, taken substantively by ellipse, *intimate friend:* Ἔστι δὲ τῶν αἰεὶ πλεόντων, ἡμέτερος ἐπιτήδειος. *Plat.*, *Epist.*, xiii., 363, c.

ἐραστής, οῦ (ὁ), fr. ἐράω, prop., *one who loves from the passion of love, a lover*; fig., *amateur, one who loves* (as applied to things rather than persons), or *passionately fond*, or *eagerly desirous:* Ἐραστὴς ἐπαίνου. *Xen.*, *Cyr.*, i., 5, 7.

ἔτης, ου (ὁ), fr. ἔθος, found only in the plural ἔται, ων (οἱ), and in a wider sense than ἑταῖρος: it indicates less affection and more familiarity, and refers rather to the daily relations of kindred, and society, or of associated bodies, such as those of *inhabitants* of the same town, members of the same tribe, or family; examples of it are very rare except in poetry; *fellow-citizens, companions:* Ἀμύνων σοῖσιν ἔτῃσι. *Il.*, vi., 262.

ἠθεῖος, εία, *dear, honored*, is found in the vocative, in an absolute sense, as an appellation of respect used by a younger brother to the elder: Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω. *Il.*, vi., 518.

οἰκεῖος, εία, prop., *domestic*; hence, *intimate, dear, attached:* Ὁ δὲ Κῦρος ἐκέλευσε τὰ μὲν τοῦ Κυαξάρους διαλαβόντας φυλάττειν οὓς ᾔδει οἰκειοτάτους αὐτῷ ὄντας. *Xen.*, *Cyr.*, iv., 6, 7.

ὀπαδός (ὁ, ἡ), synonym of the preceding word, in the Tragedians and sometimes in Attic prose [e. g., *Plat.*, *Phil.*, 63, e; *Phædr.*, 252, c], *follower, companion:* Τέκνων ὀπαδὲ πρέσβυ τῶν Ἰάσονος. *Eur.*, *Med.*, 52.

ὀπάων (ὁ, ἡ), Ionic, but admitted by Pindar and the Tragedians, prop., *follower, companion:* Αἵδε γὰρ χέρες Θησέως ἔσωσαν, φιλτάτων τ' ὀπαόνων. *Soph.*, *Œd. Col.*, 1105.

φίλος, ου (ὁ), *friend*; the companion (ἑταῖρος) is not always the friend (φίλος); but the friend is always the companion, or at least has been so, since it is only from habitual intercourse that a real friendship can arise: Ἀνάγκη φίλον εἶναι τὸν συνηδόμενον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ συναλγοῦντα τοῖς λυπηροῖς. *Aristot.*, *Rhet.*, ii., 4.

230.

ἑτερόφθαλμος (ὁ, ἡ), *one who has lost an eye* by acci-

dent: Ἀντίγονος ὁ Φιλίππου, ὁ καὶ ἑτερόφθαλμος, καὶ ἐκ τούτου Κύκλωψ προσαγορευθείς. *Ælian.*, *Var. Hist.*, xii., 43.

μονόφθαλμος (ὁ, ἡ), one *who* naturally *has only one eye*, as the fabulous Cyclopes, or as the Arimaspi, a people who were miners, and whom Herodotus, speaking after the legends of his time, represents as having only one eye; legends, however, in which he disavows his belief, notwithstanding the credulity generally, though erroneously, attributed to him: Πείθομαι δὲ οὐδὲ τοῦτο, ὅκως μουνόφθαλμοι ἄνδρες φύονται. *Herodot.*, iii., 116.

231.

ἔτος, εος (τό), hence the Latin *vetus; time, epoch*, or *fixed point of time* in the Odyssey: Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν. *Od.*, i., 16. It is more commonly used in narration for *year*, to mark exactly the time and determine the epoch, and particularly in speaking of the age of man: Ἦν δέ, ὅτε ἐτελεύτα, ἀμφὶ τὰ πεντήκοντα ἔτη. *Xen.*, *Anab.*, ii., 6, 10.

ἐνιαυτός, οῦ (ὁ), fr. ἐν ἑαυτῷ or fr. ἕνος; hence, *anus* and *annus*. According to Eustathius it is synon. with *διατριβή*, *period*, which comprehends a considerable portion of time, and the duration of which is not fixed, *cycle*: Ἀποσείονται δὲ λύπας χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτούς. *Aristoph.*, *Ran.*, 347. Hence a fixed period as that of a *year*, in the Iliad: Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί. *Il.*, ii., 134. This word is more often found in poetry than in prose; Plato, however, uses it more frequently than ἔτος, which is more common in the historians: Ἐνιαυτὸς δὲ ὁπόταν ἥλιος τὸν ἑαυτοῦ περιέλθῃ κύκλον. *Tim.*, 39, c.

λυκάβας, αντος (ὁ), fr. λύκη, poet.: Τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς. *Od.*, xiv., 161.

232.

εὐδαίμων (ὁ, ἡ), *happy*: Θνητῶν δ' ὄλβιος εἰς τέλος οὐδεὶς οὐδ' εὐδαίμων. *Eur.*, *Iph. A.*, 162.

εὔκληρος (ὁ, ἡ), fr. κλῆρος, *having a happy lot*, or *portion*, in the Anthology: Οἱ δ' Ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν εὔκλαρον Σαλαμῖνα. *Anth.*, *Plan.*, iv., *Antipatr.*, 296.

εὔμοιρος (ὁ, ἡ), fr. μοῖρα, *having a happy portion*: Εὔμοιροι δ' ἐγένοντο καὶ ἄκλεες οὔποτ' ἐκεῖνοι. *Call. in Del.*, 295.

εὔποτμος (ὁ, ἡ), fr. πότμος, in the Tragedians, *one of a happy fortune, fortunate*: Ἁγνὰ δ' ἀταύρωτος αὐδᾷ πατρὸς φίλου τριτόσπονδον εὔποτμον αἰῶνα φίλως ἐτίμα. *Æsch.*, *Agam.*, 245. [In prose, *Plut.*]

εὐτυχής (ὁ, ἡ) (τυχεῖν), rare in prose, *successful*, one who succeeds by good fortune; hence, 1, *fortunate*, speaking of men and things: Γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος. *Soph.*, *Aj.*, 550. 2, *Prosperous*, speaking of a man's *lot* in the world: Παρ' εὐτυχῆ σοι πότμον ἦλθεν ἀπειροκάκῳ τόδ' ἄλγος. *Eur.*, *Alc.*, 926.

μάκαρ, ρος (ὁ), poet., and *μακάριος, ία*, both in prose and verse, *blessed, blest, happy, beatus*, speaking of men and things: Καὶ ὁ μὲν ἡγεῖτο εὐδαίμων γεγενῆσθαι ὅτι πολλῶν ἦρχε χρημάτων, ὁ δ' αὖ ἐνόμιζε μακαριώτατος εἶναι ὅτι . . . . *Xen.*, *Cyr.*, viii., 3, 19. These two forms, *μάκαρ* particularly, in verse, were often used as appellations of honor, a usage which was continued down to the Middle Ages: Ὦ μάκαρ Ἀτρείδη. *Il.*, iii., 182. It was applied to gods, and, by ext., to men who were thought to have merited by their virtues a place after death, reserved for them in Heaven, or in certain islands called *μακάρων νῆσοι*: Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες ἐν μακάρων νήσοισι. *Hesiod.* *Oper.*, 169.

μακαρίτης, ου (ὁ), *blessed*, was more specially used in speaking of the dead by euphemism [= *of blessed memory*]; traces of this use of it may be found as early as the Persæ of Æschylus: Ἦ ῥ' ἀεὶ μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεύς. *Pers.*, 633.

ὄλβιος, ία (ὄλβος), *happy*, as used of happiness the most complete, with the associated notion of riches and abundance with it. Thus Solon, in Herodotus, applies it to a man in possession of a multitude of the advantages of this life very seldom found united in one individual: Εἰ δὲ πρὸς τούτοισι ἔτι τελευτήσει τὸν βίον εὖ, οὗτος ἐκεῖνος τὸν σὺ ζητεῖς, ὄλβιος κεκλῆσθαι ἄξιός ἐστι· πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχέειν, μηδὲ καλέειν κω ὄλβιον, ἀλλ' εὐτυχέα. *Herodot.*, i., 32. The word, however, is very rare in Attic prose [*Pl.*, *Prot.*, 337, d]; it belongs to poetry of the higher style, and Aristophanes never uses it but in his chorus, or when he is imitating the Tragic style: Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ· ὄλβιος ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν. *Theogn.*, 929.

233.

εὕδειν, poet. *to sleep*: Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα. *Il.*, ii., 24.

καθεύδειν, a compound of the preceding word, and more used, particularly in prose: Οὐκ οἶσθα, ἔφη, ὅτι ἐσθίω μέν, καὶ πίνω, καὶ καθεύδω οὐδ' ὁτιοῦν ἥδιον νῦν, ἢ τότε ὅτε πένης ἦν; *Xen.*, *Cyr.*, viii., 3, 17.

βρίζειν, *to be sunk in a deep sleep*: Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον. *Il.*, iv., 223.

δαρθάνειν (δέρας [Sanscrit, *drai*, *dor*-mire. *Pott.*]), to lie upon skins; *to go to bed, to sleep*: Ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἰῶν ἔδραθ' ἐνὶ προδόμῳ. *Od.*, xx., 143.

καταδαρθάνειν, a compound of the preceding word, and more used, both in prose and verse: Ἔασον, ὦ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με. *Aristoph.*, *Nub.*, 36.

εὐνάζειν (εὐνή), in the passive *εὐνάζεσθαι*, in the poets, *to be in bed, to be lying down to sleep*: Αὐτὰρ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετ' δῖος Ὀδυσσεύς. *Od.*, xx., 1.

ἰαύειν (αὔω), prop., to breathe in sleeping; hence to *sleep*, to lie down, to pass the night: Τοὶ δ' ἄρσενες ἔκτος ἴαυον. *Od.*, xiv., 16.

κνώσσειν, *to sleep a deep sleep*: Ἡδὺ μάλα κνώσσουσ' ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσιν. *Od.*, iv., 809. [*Pind.*, *Anthol.*, etc.: not in the Attic poets.]

κοιμᾶσθαι (κεῖμαι), *to repose, to go to bed*, or *lie down* to sleep: Δέκα ἔτη, ἀφ' οὗ ἂν ἐκ παίδων ἐξέλθωσι, κοιμῶνται (*they sleep*) περὶ τὰ ἀρχεῖα. *Xen.*, *Cyr.*, i., 2, 9.

νυστάζειν (νεύω), prop., *to let the head fall* or *hang down*, as those do who are oppressed by sleepiness, to *nod* (*from drowsiness*); *dormitare*: Καὶ καταφερόμενοι καὶ νυστάζοντες τοῦτο δοκοῦσι πάσχειν, καὶ ἀδυνατοῦσιν αἴρειν τὴν κεφαλήν. *Aristot. de Somn.*, 3.

ὑπνόειν (ὕπνος), Epic, *to slumber*: Τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει. *Il.*, xxiv., 344.

ὑπνώσσειν, synonym of the preceding word, in the Tragedians and in Plato, *to slumber, to sleep*: Ὑπνώσσεις; οὐκ ἀναστήσει τάχος; *Æsch.*, *Eum.*, 124.

234.

εὐθύ, adverb of place, *straight*, in a straight line, *straightforward, directly opposite*: Εὐθὺ τῆς στοᾶς. Νῆσον οἰκεῖ εὐθὺ Ἴστρου. *Max. Tyr. S.*, 27. [In Attic εὐθὺ πρὸς—, ἡ εὐθύ, sc. ὁδός; but usually with gen. εὐθὺ Ἐφέσου, etc.; once in *Pl.* = *in direct opposition to, against*: εὐθὺ τοῦ δαιμονίου. *Theog.*, 129, a.]

εὐθύς and *εὐθέως* adverbs of time, *at once. forthwith*: Εὐθὺς ἀπὸ Μηδικῶν. *Thuc.*, i., 142. Acc. to Ammonius and Phrynichus, εὐθύς and εὐθέως are only adverbs of time. However, εὐθύς seems anciently to have had the same meaning as εὐθύ. It is found in Homer and in Herodotus under the Ionic form ἰθύς: Βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν. *Il.*, xii., 106. Ἰθὺς ἐπὶ Θεσσαλίης. *Herodot.*, v., 64. A more recent instance would seem to show, that even in Attic writers these two words have been sometimes confounded; for the use of εὐθύς for εὐθύ in the following passage of Euripides can not be attributed, as some critics would have it, to the necessity of the metre: Εἰπόμεθα δεσπότῃ τὴν εὐθὺς Ἄργους κἀπιδαυρίας ὁδόν. *Hipp.*, 1210.

235.

εὐπροσηγορία, φιλοπροσηγορία. Most dictionaries make no difference between these two words, which they translate by *affability*; but there is a great difference between them. Φιλοπροσηγορία will be better rendered by *affability*, as equality appertaining rather to the disposition and the manners; and εὐπροσηγορία by *urbanity, politeness* in expression and conversation, according to the definition which Isocrates gives of the words: Τῷ μὲν τρόπῳ γίνου φιλοπροσήγορος, τῷ

δὲ λόγῳ εὐπροσήγορος· ἔστι δὲ φιλοπροσηγορίας μέν, τὸ προσφωνεῖν τοὺς ἀπαντῶντας· εὐπροσηγορίας δέ, τὸ τοῖς λόγοις αὐτοῖς οἰκείως ἐντυγχάνειν. *Isocr. ad Demon.*, 24.

236.

εὑρίσκειν, of the same family as *ἐρέω* and *ἐρευνάω*, *to find by search; invenire*: Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε, τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν. *Il.*, xviii., 2. Πολὺ γὰρ ἐνταῦθα εὑρίσκετο χρίσμα. *Xen.*, *An.*, iv., 4, 8. Fig., *to find, to invent, to discover*: Οἱ δοκοῦντες σοφόν τι εὑρηκέναι εἰς τὰ ἔργα (*to have made clever discoveries in agriculture*). *Xen.*, *Œcon.*, 20, 5.

ἀνευρίσκειν. Although Suidas *asserts* that the preposition in this compound verb is simply ornamental, a cursory attention to Plato and Xenophon will be enough to prove that the preposition gives it a special force: Αἱ κύνες τῇ ὀσμῇ τὸν λαγὼ ἀνευρίσκουσιν. *Xen.*, *Cyr.*, i., 6, 19. In Plato, who uses it very often fig., and always in a philosophical sense, in speaking of intellectual researches, this verb never fails to express, not merely the result of profound research, but even the discovery of things hidden, or difficult to distinguish: Ἀποκεκρυμμένην τέχνην ἀνευρεῖν. *Plat.*, *Phædr.*, 273, c.

ἐξευρίσκειν, another compound of *εὑρίσκω*, marks the result of long researches, and principally, fig., that of meditation; *to discover* what is sought for: Πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν, εἴποθεν ἐξεύροι. *Il.*, xviii., 321. Fig., to *invent*, speaking of things which did not previously exist: Παιδιὰς ἐξεύρισκεν, αἳ ἱδρῶτα ἔμελλον παρέχειν. *Xen.*, *Cyr.*, ii., 1, 14.

ἀλφαίνειν, very rare, and explained by all the commentators by *εὑρίσκειν* *to find*; but the Etymologicum Magnum and Hesychius give it the sense of *ὠφελεῖν*, whence it might be presumed to be of the same family. In the Iliad and the Odyssey it is always used, when mention is made of the sale of slaves, and the price they fetch, and may be rendered by *to be worth, to produce, to bring* (in return): Καί μ' ἐπέρασσας, ἄνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε, Λῆμνον ἐς ἠγαθέην· ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον. *Il.*, xxi., 79. In Euripides, the only author in which the word is again found, it comes near to the signification of *εὑρίσκειν* or *τυγχάνειν*: Φθόνον πρὸς ἀστῶν ἀλφάνουσι δυσμενῆ. *Eur.*, *Med.*, 299.

ἀντιάαν, Epic, *to go to meet, to come against, to strike against, hit*, speaking of a missile: Ἀλλά κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν. *Il.*, xiii., 290.

ἀντιάζειν, elongated form of the preceding word, rare in prose: Οὔτε τοῦ τάφου ἀντιάσας οὔτε γόων παρ' ἡμῶν. *Soph.*, *Electr.*, 869.

ὑπαντᾶν, *to meet, encounter with*: Νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας. *Soph.*, *Phil.*, 718.

δήειν, very rare, found only in the present with a future signification: Ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ Ἰλίου. *Il.*, ix., 418.

ἐξιχνεύειν, *to discover the trace; to track; investigare*: Ἐξιχνεύσατε τὸν θηλύμορφον ξένον. *Eur.*, *Bacch.*, 352. Θηρευτικὰς κύνας πολλὰς ἐξήγαγεν, αἳ τοὺς πολεμίους ἐξιχνεύουσαι, τοὺς πλείστους αὐτῶν ἐθήρευον. *Polyæn.*, iv., 2, 16.

κιχάνειν, fr. *χέω* or *χάω*, rather than fr. *κίω*, 1, *to reach*, hit: Ἠὲ μέν', ἠέ σε δουρὶ κιχήσομαι. *Il.*, x., 370. 2, *To meet with, come upon*, find: Μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω. *Il.*, i., 26.

κύρειν [and *κυρεῖν*, see Lexicon], *to try to attain*, get, etc.; Homer uses it in speaking of the lion falling upon the prey which it prowls after, *to fall upon, come upon, get hold of, attain*: Ὥστε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας. *Il.*, iii., 23. In the Tragic writers, *to obtain possession of, to have*, in the same sense as *τυγχάνειν*, from which it seems to differ, merely in being used in verse only, whereas *τυγχάνειν* is equally used in prose: Βίου δὲ λῷονος ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός. *Soph.*, *Œd. R.*, 1492.

τετμεῖν, fr. *τέμνω*, to come close to a person, to meet in the way, to *find* without searching long: Ἔνθ' ὅγε Νέστορ' ἔτετμε. *Il.*, iv., 293.

τυγχάνειν, prop., *to hit, reach an object* aimed at, implying always a degree of chance independent of the skill of the aimer: Τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης . . . . ἑσταότ' ἔγχεϊ νύξε, κατὰ κληῗδα τυχήσας. *Il.*, v., 579. Hence, fig., *to find* by chance, light upon, *to meet with* (obtain); *reperire*: Εἴποιμ' ὡς παρὰ σεῖο τυχὼν φιλότητος ἁπάσης ἔρχομαι. *Od.*, xv., 157.

237.

εὐχή, ῆς (ἡ), *prayer* of entreaty: Τίνας οὖν εὐχὰς ὑπολαμβάνετ' εὔχεσθαι τοῖς θεοῖς τὸν Φίλιππον ὅτ' ἔσπενδεν, ἢ τοὺς Θηβαίους; *Dem. de Legat.*, 381, 10.

εὐχωλή, ῆς (ἡ), *vow*: Εἴτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται εἴθ' ἑκατόμβης. *Il.*, i., 65.

εὖγμα, ατος (τό), *vow, wish*: Κἀμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων. *Æsch.*, *Sept.*, 246.

αἴτησις, εως (ἡ), *request, requisition* or *demand*: Πλὴν οὔτε ἐς Ἀθήνας, οὔτε ἐς Λακεδαίμονα ἀπέπεμπε ἐπὶ γῆς αἴτησιν, τῇ δὲ ἄλλῃ πάντῃ. *Herodot.*, vii., 32.

ἀρά, ᾶς (ἡ), 1, *prayer*: Ζεὺς ἀράων ἀΐων Νηληϊάδαο γέροντος. *Il.*, xv., 378. 2, More frequently *imprecation*, especially in the plural: Τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς. *Soph.*, *Œd. R.*, 295.

δέησις, εως (ἡ), *demand*, request, entreaty, in general: Πολλὰς δὲ δεήσεις καὶ χάριτας καί, νὴ Δί', ἀπειλὰς ὑπομείνας. *Dem. in Mid.*, 515, 17.

ἱκεσία, ας (ἡ), fr. *ἱκέτης*, *prayer of the suppliant, supplication*: Ἐπεί σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν μέθηκε . . . . στράτευμ' ἰδεῖν ἀργεῖον ἱκεσίαισι σαῖς. *Eur.*, *Phœn.*, 91. [In prose, *Plut.*, *D. Hal.*]

λιτή, ῆς (ἡ), this word, apparently of Ionic origin, is found first in Homer, and in Herodotus, and has been admitted by Pindar and the Tragic writers; it is used only in the plural: Τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε ἔθνεα νεκρῶν ἐλλισάμην. *Od.*, xi., 34. The beautiful personification of prayers in the Iliad (ix., 502) is well known.

προσευχή, ῆς (ἡ), in the O. and N. T. *prayer to God*, in a very wide sense, and in speaking of the body of prayers composing the public worship of the Church: Προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. *Act. Apost.*, xii., 5.

Z.

238.

ζῆλος, ου (ὁ), fr. *ζέω*, prop., *ardent desire, desire* to imitate the examples we set before us, *desire* to possess the same advantages as others; hence, in Hesiod, 1, *envy*: Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσιν ἅπασιν δυσκέλαδος, κακόχαρτος ὁμαρτήσει στυγερώπης. *Hesiod. Oper.*, 178. 2, *Jealousy*, but in moderation, acc. to Aristotle [*emulation*]: Διὸ καὶ ἐπιεικές ἐστιν ὁ ζῆλος καὶ ἐπιεικῶν, τὸ δὲ φθονεῖν φαῦλον καὶ φαύλων. *Aristot.*, *Rhet.*, ii., 11.

ζηλοτυπία, ας (ἡ), the sentiment of *jealousy*, based upon hatred, and more especially the *jealousy* of love [*rivalry*]: Διὰ τὴν μυθολογουμένην πρὸς Ἄρη ζηλοτυπίαν τοῦ Ἡφαίστου δι' Ἀφροδίτην. *Plut.*, *Quæst. Rom.*, 47. By ext., *jealousy* in those who are engaged in the same pursuit [*rivalry*]: Ὑπὸ φθόνου τῆς παρὰ βασιλεῖ τιμῆς, καὶ τῆς κατὰ τὴν τέχνην ζηλοτυπίας (*professional jealousy*). *Luc. de Calumn.*, 2.

βασκανία, ας (ἡ), *malevolence in words, slander, envious, malevolent discourse; detrectatio*: Μὴ μέγα λέγε, μή τις ἡμῖν βασκανία περιτρέψῃ τὸν λόγον τὸν μέλλοντα λέγεσθαι. *Plat.*, *Phæd.*, 95, b.

ἐπιχαιρεκακία, ας (ἡ), *malicious joy* felt at the suffering or misfortunes of others: Νέμεσις δὲ μεσότης φθόνου καὶ ἐπιχαιρεκακίας· εἰσὶ δὲ περὶ λύπην καὶ ἡδονὴν τὰς ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι τοῖς πέλας γινομένας· ὁ μὲν γὰρ νεμεσητικὸς λυπεῖται ἐπὶ τοῖς ἀναξίως εὖ πράττουσιν, ὁ δὲ φθονερὸς ὑπερβάλλων τοῦτον ἐπὶ πᾶσι λυπεῖται, ὁ δ' ἐπιχαιρέκακος τοσοῦτον ἐλλείπει τοῦ λυπεῖσθαι ὥστε καὶ χαίρειν. *Aristot.*, *Eth. Nic.*, ii., 7.

νέμεσις, εως (ἡ) (*νέμω*), *indignation*; a sentiment compared in the passage just quoted with that of envy, and which Aristotle farther defines thus: Εἰ γάρ ἐστι τὸ νεμεσᾷν λυπεῖσθαι ἐπὶ τῷ φαινομένῳ ἀναξίως εὐπραγεῖν. *Rhet.*, ii., 9. (*If indignation consists in the vexation we feel, when a person possesses advantages which we do not consider him to deserve.*)

φθόνος, ου (ὁ), *envy*, the mean feeling, which causes us to be pained at the welfare of another; the jealous

(*le jaloux* [but *jealousy* with us is usually the *bad* feeling]) man endeavors to obtain the same advantages as his equals, the envious one uses all his efforts to deprive them of theirs. Envy is thus defined by Aristotle: Ἔστιν ὁ φθόνος λύπη τις ἐπὶ εὐπραγίᾳ φαινομένῃ τῶν εἰρημένων ἀγαθῶν περὶ τοὺς ὁμοίους, μὴ ἵνα τι αὑτῷ, ἀλλὰ δι' ἐκείνους. *Aristot.*, *Rhet.*, ii., 10.

239.

ζητεῖν, *to seek*, in general, speaking of that which is wished for, or is wanting, or which we stand in need of: Ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων ζήτει. *Il.*, xiv., 258. Hence, *to ask for*, *have need of*, *require*, in Herodotus: Τὴν ἑτέρην τῶν ἡμερέων παίζειν πᾶσαν ἵνα δὴ μὴ ζητέοιεν σιτία. *Herodot.*, i., 94. The Attic writers use it with an infinitive, in the sense of *to endeavor*, *to strive*, *to wish* (to do something): Ὁτιὴ ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείθειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμείνων πενία πλούτου. *Aristoph.*, *Plut.*, 573.

διζῆσθαι, an Ionic verb of the same family as δίε.ν, δίεσθαι, to pursue; hence, *to search*, *search carefully*, *to make inquiry*, *get information*, in Homer and Herodotus: Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη εἴ που ἐφεύροι. *Il.*, iv., 88. Πέμπουσι ἐς Κρήτην ἀγγέλους, διζημένους εἴ τις Κρητῶν ἢ μετοίκων ἀπιγμένος εἴη ἐς Λιβύην. *Herodot.*, iv., 151.

διφᾶν. Homer uses the word specially in speaking of the diver taking shell-fish: Ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν. *Il.*, xvi., 747.

ἐρευνᾶν (ἐρέω), *to search* by asking; *quærere*: Οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἵκανον ἐπακτῆρες, πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν ἴχνι' ἐρευνῶντες κύνες ἤϊσαν. *Od.*, xix., 435. Fig., *to search carefully*, *to seek for*, or *search out*, *to endeavor to find*: Τὸν μέγιστον θεὸν καὶ ὅλον τὸν κόσμον φαμὲν οὔτε ζητεῖν δεῖν, οὔτε πολυπραγμονεῖν, τὰς αἰτίας ἐρευνῶντας. *Plat.*, *Legg.*, vii., 821, a.

ἐξερευνᾶν, a compound of the preceding word, implies deeper research, resulting in success, *to search and find*: Πάντα γὰρ ἐξερευνῶντες ὑπὸ λαμπάδων καὶ πανταχοῦ φῶς ἐπιφέροντες. *Plut.*, *Lucull.*, 19.

θηρεύειν, fr. θήρα, prop., *to hunt*, to run after, is used sometimes fig. [like our *to hunt for*] for *seeking*, *searching for*; *aucupari*: Οὐκ αἰσχύνῃ, τηλικοῦτος ὤν, ὀνόματα θηρεύων; *Plat.*, *Gorg.*, 489.

ἰχνεύειν, fr. ἴχνος, prop., to follow the trace, *to track*; *vestigare*, speaking of dogs: Λῦσαι μίαν κύνα, ἥτις ἂν ᾖ σοφωτάτη ἰχνεύειν. *Xen.*, *Cyneg.*, 6, 13. Fig.: Ἰχνεύοντες δὲ παρ' ἑαυτῶν ἀνευρίσκειν τὴν τοῦ σφετέρου θεοῦ φύσιν. *Plat.*, *Phædr.*, 252, e.

ἰχνοσκοπεῖν, *to examine* or *search for the track*: Ἰχνοσκοποῦντι καὶ στιβεύοντι διὰ τῶν εὐλόγων τὸ μέλλον ὅμοιός ἐστι. *Plut. de Pyth.*, 10.

μαίεσθαι, from the primitive μάω, an Homeric verb, also used by Æschylus and Sophocles, is used of an eager and rapid motion toward an object, to *seek* with eagerness: Ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι μαίεσθαι προτέρω. *Od.*, xiv., 358.

ματεύειν and μαστεύειν, of the same family with μαίεσθαι, *to search*, in Homer: Ἐγγὺς ἀνήρ—οὐ δηθὰ ματεύσομεν. *Il.*, xiv., 110. These two forms have been equally used by the Tragic writers: Πατέρα ματεύων. *Soph.*, *Phil.*, 1194. Λάιός θ' οὑμὸς πόσις τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν εἰ μηκέτ' εἴη. *Eur.*, *Phœn.*, 36.

στιβεύειν, fr. στίβος, *to follow* or *look for footmarks*; *to track*, prop. and fig.: Ὁ δὲ λέων ἀεὶ βαδίζει συνεστραμμένοις τοῖς ποσίν, ἐντὸς ἀποκρύπτων τοὺς ὄνυχας, ἵνα μὴ τριβόμενοι τὴν ἀκμὴν ἀπαμβλύνωσι, μήτε καταλίπωσιν εὐπορίαν τοῖς στιβεύουσιν. *Plut. de Solert. Anim.*, 10.

240.

ζυγόν, οῦ (τό), seldom ζυγός (ὁ), from ζευγνύω, the *yoke*: hence, by similitude, this name was given to whatever connected or held together two things: for instance, the beam, at the two ends of which hung the scales of the balance, and, by ext., the whole balance itself. But the use of the words in these senses is later than Homer, being found for the first time in Æschylus: Σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν ταλάντου· τί δ' ἄνευ σέθεν θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν; *Suppl.*, 819. In later authors it is found for the most part in the plural ζυγά: Τὸ μὲν κάτω ῥέπον ἐν τοῖς ζυγοῖς βαρύ, τὸ δὲ ἄνω κοῦφον. *Plat. de Just.*, 393, g. [In Sing. Pl. (*Prot.*, 356, b; *Tim.*, 63, b. *Rep.*, 8, 550, e); *Dem.*, 1461, 17. *Pseud-Aristot.*, *Quæst. Mech.*, *cap.* 1; and τὸ ζυγόν, *cap.* 2, init.]

ζυγοσταθμός, οῦ (ὁ), fr. ζυγός and σταθμός, *balance*, in Plutarch: Μήτε νομίζωμεν τοὺς ἄλλους ἀστέρας ὥσπερ ἐν ζυγοσταθμοῦ διαφορᾷ ῥέψαντας, ἐν οἷς εἰσι γεγονέναι τόποις. *Plut. de Fac. Lun.*, 15.

ζυγοτρυτάνη, ης (ἡ), from ζυγός and τρυτάνη, *balance*, used only by lexicon-writers.

πλάστιγξ, γος (ἡ), fr. πλάσσω, *scale* of the balance: Σπαρτίοις ἠρτημένην πλάστιγγα πρόσθες. *Aristoph.*, *Pac.*, 1248. Ἴθι νῦν παρίστασθον παρὰ τῇ πλάστιγγ'. *Aristoph.*, *Ran.*, 1424. [In *Pseud-Aristot.*, *Quæst. Mech.*, *cap.* 2, it is the *beam*.]

σταθμός, οῦ (ὁ), fr. ἵστημι, prop., *weight* for the purpose of weighing any thing: Ὥστε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθής, ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον, ἀμφὶς ἀνέλκει ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται. *Il.*, xii., 432. In later authors, it is more common in the plural neuter: Ζυγὰ μόνον οὐ (*tantum non*) καὶ σταθμὰ ἔχων ἅπαντα ἐπώλει. *Dem. in Arist.*, 784, 9. Acc. to Hesychius and Pollux, σταθμός has also, by ext., been used for *balance*; and it may be thus rendered in the following verse of Aristophanes: Τοὔπος νῦν λέγετον εἰς τὸν σταθμόν. *Aristoph.*, *Ran.*, 1381.

σταχάνη, ης (ἡ), fr. ἵστημι, Doric word, found only in the proverb quoted by Suidas: Δικαιότερος σταχάνης.

τάλαντον, ου (τό), fr. τλῆναι, *scale* of a balance, always in the plural in the Iliad; hence, by ext., *balance*: Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα. *Il.*, viii., 69. Æschylus uses it in the singular in the passage lately quoted.

τρυτάνη, ης (ἡ), fr. τρύω, the *tongue* of the balance; hence, by ext., *balance*, as in Latin *trutina*: Εἶθ' ἡ μιαρὰ φάλαιν' ἔχουσα τρυτάνην ἵστη βόειον δημόν. *Aristoph.*, *Vesp.*, 39.

241.

ζώνη, ης (ἡ), fr. ζώννυμι, *girdle* for either sex, with this difference, however, that, when used of warriors, ζώνη signifies, in the Iliad, merely that part of the body where the girdle, called by Homer ζωστήρ, was worn; hence the girth, the waist: Κρείων Ἀγαμέμνων ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ, Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. *Il.*, ii., 478. In the Odyssey, however, ζώνη is found used for the woman's girdle [it is used of *Juno's* girdle; *Il.*, 14, 181]: Περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ καλήν, χρυσείην. *Od.*, v., 231. Hence comes the phrase λύειν ζώνην, *to unloose the girdle* of a woman, for *marrying* her: Λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην. *Od.*, xi., 244. In modern writers ζώνη is also used for the belt or girdle of the man, principally that in which travelers put their money: Ζώνην χαλκοῦς ἔχουσαν ὑπεζωσμένου διέτηξε τὸ νόμισμα πᾶν. *Plut.*, *Quæst. Conv.*, ii., 2. [The term *modern* is indefinite: it occurs in *Pl.*, *Hipp. Min.*, 368, c; and (of a *soldier's* belt) *Xen.*, *An.*, 4, 7, 16.]

ζώνιον, ου (τό), *small girdle*, and principally a woman's *girdle*, acc. to Ammonius: Μόλις γὰρ εὗρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον. *Aristoph.*, *Lysistr.*, 72.

ζῶμα or ζῶσμα, ατος (τό), prop., that which girds; in some pieces of armor of the Homeric age, it was the lower part of the cuirass, covering the belly and the sides of the body, as far as the thighs (see Θώραξ): Οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος, ἠδ' ὑπένερθεν ζῶμά τε, καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες. *Il.*, iv., 185. Ζῶμα, farther, was the girdle or *covering round the loins* [subligaculum], which those who ran in the circus used anciently to wear, and which was afterward called περίζωμα: Ζῶμα δὲ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν. *Il.*, iv., 187.

ζωστήρ, ῆρος (ὁ), in the Iliad, a large girdle, which the warriors wore over the cuirass to keep the different parts of it fast, and to cover the belly and reins: Αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες χρύσειοι σύνεχον. *Il.*, iv., 132. In the Odyssey, the girdle which fastened the robe or tunic: Ὣς εἰπών, ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα. *Od.*, xiv., 72. Sometimes for ζώνη: Τεκεῖν μὲν οὖν Λητὼ τοὺς παῖδας ἐνταῦθα οὔ φασι, λύσασθαι δὲ τὸν ζωστῆρα ὡς τεξομένην. *Pausan.*, *Att.*, 31, 1. All the translators have improperly rendered ζωστήρ by *balteus*, *sword-belt*, which is called τελαμών in Homer.

ζῶστρον, ου (τό), fr. ζώννυμι, any thing that serves to gird, a *girdle*: Ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι ἥ κεν ἄγῃσι ζῶστρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα. *Od.*, vi., 38.

περίζωμα, ατος (τό), acc. to the Scholiast on Homer, the *waist-band*, or *covering round the loins* of the athletes, called ζῶμα by Homer; was also called περίζωμα (*Schol. Hom.*, ψ'., 683). This waist-band was

worn apparently by the runners only; acc. to the Scholiast, it was worn in the Olympic games up to the fifteenth Olympiad, when an athlete, named Orsippus, embarrassed by the coming off of his waist-band, fell, and lost the prize. This circumstance caused the discontinuance of the band, and, since that time, the runners appeared in the stadium naked, like the other athletes. Pausanias relates the matter differently: Orsippus, he says, was the victor, and, in fact, owed the victory to this very accident, which was of his own contriving: *Δοκῶ δέ οἱ καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ τὸ περίζωμα ἑκόντι περιρυῆναι, γνόντι ὡς ἀνδρὸς περιεζωσμένου δραμεῖν ῥᾴων ἐστὶν ἀνὴρ γυμνός. Paus.*, i., 44. In Plutarch, cook's *apron: Οἱ λόγοι σου περιζώματος ὄζουσι. Plut., Apophth. reg.*, 182, d.

περιζώστρα, ας (ἡ), any thing that serves to gird, and, particularly acc. to Pollux, the *girth*, or band passed round the belly: *Τὸ δὲ περὶ τῇ κοιλίᾳ ζῶσμα, περίζωμα ἢ περιζώστραν ὠνόμαζον. Poll.*, vii., 65.

κεστός, οῦ (ὁ), participial from *κεντέω*, pricked or pinked, embroidered; the epithet of *ἱμάς*, *small worked* or *embroidered band*, the name of the famous girdle of Venus, in Homer: *Ἦ καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα ποικίλον. Il.*, xiv., 214. In modern writers *κεστός* is used substantively with ellipse of *ἱμάς*: *Τὸν τῆς Ἥρας καλλωπισμὸν ἐπὶ τὸν Δία, καὶ τὴν περὶ τὸν κεστὸν γοητείαν. Plut. de aud. Poet.*, 4. Hence the use of the word *cestos* or *cestus* by Latin poets of the Middle Ages, in the sense of *ζώνη*, *girdle*. Virgil has also Latinized it under the form of *cestus, us*, using it for the CESTUS of the boxer. The ancient grammarians quoted by Vossius derive the word from *cædere*, whence the majority of editors have written it improperly *cæstus* [*cæstus*, Wagner.]

μίτρα, ας (ἡ), fr. *μίτος*, thread, prop., *what is woven of thread* or *cloth of thread*. In the Iliad, it is a sort of defensive band, which the warriors carried under the *ζῶμα* below the cuirass; it was formed of cloth of wool, covered over with sheets of brass or iron, and reaching down upon the thighs: *Ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην. Il.*, v., 857. Hence comes the adjective *ἀμιτροχίτων*, on the signification of which commentators are not agreed: *Σαρπηδὼν δ' ὡς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμέντας .... Il.*, xvi., 419. The epithet *ἀμιτροχίτων*, found only in this passage of the Iliad, is characteristic, as are all the Homeric epithets, and describes the manner in which the Lycians were armed. According to the scholia of Venice, the Lycians wore the cuirass without the *μίτρα*. This explanation is the more probable, as it is supported by two passages in the same book. In verse 465, the companion of Sarpedon is wounded in the lower belly, whence it may be gathered that the Lycians had no *μίτρα*. Farther on (verse 663) Patroclus spoils Sarpedon of his brazen armor, and sends it to his ships. These two passages prove the ancient scholia to be in error, which would represent the Lycians as *having neither cuirass nor μίτρα*; an explanation which M. Dugas-Montbel should not have adopted. The Latin translation *acinctos* is no happier. *Μίτρα* is seldom used for *ζώνη* in more recent writers: *Ὧι ἔπι μούνῳ μίτρην πρῶτον ἔλυσα καὶ ὕστατον. Ap. Rh.*, i., 287.

στρόφιον, ου (τό), fr. *στρόφος*, *narrow band or girdle*, worn by women under the bosom: *Χάλα ταχέως τὸ στρόφιον. Aristoph., Thesm.*, 645.

ταινία, ας (ἡ), fr. *τείνειν*, piece of woven work of different substances used for waist-bands, *band, narrow band, ribbon;* in Pollux, narrow band which the women wore under the breast: *Τὸ δὲ τῶν μαστῶν τῶν γυναικείων ζῶσμα, ταινίαν ὠνόμαζον, καὶ ταινίδιον.* vii., 65.

242.

ζῶον, ου (τό), fr. *ζάω*, prop., that which has life, *animal*, in general: *Ὥσπερ γὰρ καὶ τελεωθὲν βέλτιστον τῶν ζώων ἄνθρωπός ἐστιν, οὕτω καὶ χωρισθὲν νόμου καὶ δίκης χείριστον πάντων. Aristot., Pol.*, i., 2, 15.

ἄλογον, ου (τό), neuter, taken absolutely with ellipse of *ζῶον*, ordinarily signifies the *animal devoid of reason*, the *brute: Ἅτε δὴ οὖν οὐ πάνυ τι σοφὸς ὢν ὁ Ἐπιμηθεὺς ἔλαθεν αὐτὸν καταναλώσας τὰς δυνάμεις εἰς τὰ ἄλογα. Plat., Protag.*, 321, c.

βόσκημα, ατος (τό), fr. *βόσκειν*, *beast which pastures; pecus: Δούλῳ δ' ἀκρατεῖ ἐπιτρέψαιμεν ἂν ἢ βοσκήματα ἢ ταμιεῖα ἢ ἔργων ἐπίστασιν; Xen., Mem.*, i., 5, 2.

βοτόν, οῦ (τό), *beast at pasture: Ὃς οὐ προτιμῶν ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον .... ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα. Æsch., Agam.*, 1415.

δάκος, εος (τό), *beast that bites*, and the *bite* itself: *Θηρός, ἐχθίστου δάκους εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος. Æsch., Theb.*, 558.

δάκετον, ου (τό), fr. *δάκνω*, *beast that bites*, and whose bite is dangerous, *venomous beast: Ἑρπετά τε καὶ δάκετα πάνθ' ὅσαπερ ἔστιν ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος ἐν φοναῖς ὄλλυται. Aristoph., Av.*, 1069.

θήρ, ηρός (ὁ), Æolic *φήρ*, whence the Latin *fera; beast*, principally *wild beast*, in Homer, speaking of the lion and the wolf: *Θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅστε καθ' ὕλην ἔρχηται δι' ὄρεσφι. Il.*, x., 184.

θηρίον, ου (τό), diminutive of the preceding word, but only in form, and it is used as synonymous with it in verse, and more frequently in prose; 1, *game, beast that is hunted: Ἀλλ' ἦν ἐμὲ ἐκπέμπῃς ἐπὶ θήραν σὺν τῷ θείῳ, νομιῶ ὅσα ἂν ἴδω θηρία σέ μοι ταῦτα τρέφειν. Xen., Cyr.*, i., 4, 5. 2, *Beast, brute*, in opp. to *ἄνθρωπος*: *Ὁ δὲ μὴ δυνάμενος κοινωνεῖν ἢ μηδὲν δεόμενος δι' αὐτάρκειαν, οὐθὲν μέρος πόλεως, ὥστε ἢ θηρίον ἢ θεός. Aristot., Pol.*, i., 2. Seldom in the diminutive sense; Theocritus, however, uses it of the bee: *Ὅττι γε τυτθὸν θηρίον ἐντὶ μέλισσα. Theocr.*, xix., 6.

κνώδαλον, ου (τό), fr. *κινεῖν* and *ἅλς*, acc. to Eustathius, prop., *sea-monster*, and, by ext., used of every other kind of ferocious or dangerous beast: *Κνώδαλ' ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα. Hesiod., Theog.*, 582. [Cf. 244. Related to *κινεῖν*, but having nothing to do with *ἅλς*: it is applied to *gnats, serpents*, etc., in later writers in prose. *Pl., Ax.*, 365, c, of *worms*.]

κτῆνος, εος (τό), acc. to the Etymologicum Magnum, from *κτάω*, to kill, because under this name every kind of beast was comprehended that was killed for sacrifice, or for food; or better from *κτάομαι*, because the principal riches of all nomad tribes consisted in beasts; *cattle*, seldom in the singular, and then in a collective sense: *Καὶ οὐδὲν ἦν λαβεῖν εἰ μὴ ὗς καὶ βοῦς, ἢ ἄλλο τι κτῆνος τὸ πῦρ διαπεφευγός. Xen., Anab.*, v., 2, 3. More frequently in the plural, *κτήνεα*, *beasts: Τὰ δὲ κτήνη πάντα χιλῷ ἔνδον ἐτρέφετο. Xen., Anab.*, iv., 5, 19.

τέρας, ατος (τό), *monster*, of the nature of a prodigy: *Αὐτῷ δὲ σὺν κλύδωνι καὶ τρικυμίᾳ κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον, ἄγριον τέρας. Eur., Hipp.*, 1214.

ὑποζύγιον, ου (τό), fr. *ζυγόν*, prop., *beast under the yoke*, or harnessed; *draught-beast, beast of burden: Σχολαίαν γὰρ ἐποιοῦντο τὴν πορείαν πολλὰ ὄντα τὰ ὑποζύγια. Xen., Anab.*, iv., 1, 10.

φορβάς, άδος (ἡ), *at pasture, out at grass*, in opp. to *τροφίας, ου*, kept up in the stable [of oxen, *stall-fed. Plut., Æmil.*, 33]: *Τῶν δ' ἵππων αἱ μὲν φορβάδες ἄνοσοι τῶν ἄλλων ἀρρωστημάτων εἰσὶ πλὴν ποδάγρας. Aristot., Hist. An.*, viii., 24.

H.

243.

ἦ, is very frequently used by Homer for *ἔφη*, in the third person only, with this difference, that *ἦ* is placed at the head of the sentence: *Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων. Il.*, i., 538. The three persons, *ἦν, ἦς, ἦ*, are also of constant use in Attic prose in familiar conversation; Plato uses them often in his dialogues with a demonstrative pronoun, but always after the discourse has begun: *Ἦ καὶ δύναισθ' ἄν, ἦ δ' ὅς, πεῖσαι μὴ ἀκούοντας; Plat., Pol.*, i., 327, c. In general there is a marked use of *ἦ* in animated dialogue, in interruptions, and repetitions.

ἔφη, is always preceded by one or more words, and without a pronoun: Ὣς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν. *Il.*, v., 607. Ἐγώ σοι, ἔφη, νὴ τὸν Δία, ἐρῶ . . . . *Plat.*, *Pol.*, i., 328, e.

ἔφασκον, Ionic and Attic form of ἔφη, implying at the same time affirmation, *I declared*, *I affirmed*; *aiebam*: Ἀλλά μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο κουριδίην ἄλοχον θήσειν. *Il.*, xix., 297.

ἔφησα, first aorist, and scarcely in use: it is found neither in Homer, nor the Attic writers. Pindar uses it, with the same notion of affirmation that ἔφασκον has, under the Doric form φᾶσε: Τὸν ἐχθρότατον φᾶσέ νιν δώσειν μόρον. *Pind.*, *Nem.*, i., 99.

244.

ἠλίθιος (ὁ, ἡ), fr. ἠλεός, *foolish, stupid*: Τοὺς γάρ τοι ῥαψῳδοὺς οἶδα τὰ μὲν ἔπη ἀκριβοῦντας, αὐτοὺς δὲ πάνυ ἠλιθίους ὄντας. *Xen.*, *Mem.*, iv., 2, 10. [See 111.]

ἁπλοῦς, ῆ, *simple*, fig.: Ἁπλοῦς δὲ ἡγοῦνται τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας. *Isocr. ad Nicocl.* [who is speaking of the *abuse* of words that properly had a *good* meaning. Cf. ἄνδρα ἁπλοῦν καὶ γενναῖον. *Pl.*, *Rep.*, ii., 361, b: *sincere, without guile.*]

βεκκεσέληνος (ὁ), a comic word coined by Aristophanes, *old fool, old dotard*: Ὦ μῶρέ συ, καὶ Κρονίων ὄζων καὶ βεκκεσέληνε. *Aristoph.*, *Nub.*, 398.

βλάξ, κός (ὁ), prop., Fr. LACHE [*slack*], hence *weak*; hence *silly fellow*: Δέδοικα, ἔφη, μὴ παντάπασι βλάξ τις καὶ ἠλίθιος γένωμαι. *Xen.*, *Cyr.*, i., 4, 12. [I presume that M. Pillon hints at an etymological relationship between *lache* and βλάξ (*laxus*, *lax*); but cf. *Buttm. Lexil.* and *Liddell* and *Scott.*]

βλιτομάμμας (ὁ), or *spinach-eater*, lit., *orach*-eater (*orach*, an insipid pot-herb), a comic word coined by Aristophanes to describe a silly fellow: Τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν. *Aristoph.*, *Nub.*, 1001.

ἐμβρόντητος (ὁ, ἡ) [prop. = *attonitus*], Fr. *étourdi*; *stupidus*: Τοὺς δ' ὀλίγον ἔλαττον (*who have a little less* folly than the μαινόμενοι), ἠλιθίους τε καὶ ἐμβροντήτους. *Plat.*, *Alcib.*, 2, 140, c. [The word seems to me much stronger than *étourdi*, implying *moon-struck* folly; either *gaping idiotcy* or *perverse infatuation*: ἐμβρόντητε εἶτα νῦν λέγεις; *Dem.*, 308, 5: Ζεὺς δ' ἐμβροντήτους ποιεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας καὶ οὕτως ἑάλω (ἡ πόλις). *Xen.*, *An.*, 3, 4, 12.]

εὐήθης (ὁ, ἡ), *good, simple* man, *simple-hearted, simple-minded*: Εὔηθες ἔφη εἶναι τὸ οἴεσθαι . . . *Xen.*, *Mem.*, iv., 2, 2.

θηρίον, ου (τό), *beast, animal*, fig.: Ὦ δειλότατον σὺ θηρίον. *Aristoph.*, *Plut.*, 439.

κέπφος, ου (ὁ), a sea-bird, which, according to the Scholiast on Aristophanes, fed upon the foam of the sea, and which children easily caught with foam; hence, fig., *booby, noddy, blockhead*, in Aristophanes: Οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν εὐεργετεῖν, ὦ κέπφε; *Aristoph.*, *Plut.*, 912.

κνώδαλον, ου (τό), *beast*, with the idea of viciousness rather than stupidity associated with it, *evil, mischievous beast*: Ὦ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωδάλοις; *Aristoph.*, *Lys.*, 477. [Cf. 243.]

μάταιος, αία (μάτην), vain; hence, fig., *empty-headed fellow, ass*, in Lucian: Οἷα ὁ μάταιος ἐκεῖνος ἐποίει. *Luc.*, *Merc. Cond.*, 14.

σκαιός (ὁ, ἡ), *unknowing, awkward*, unmannerly, answers exactly to the French *gauche*, prop. and fig.: Ἐγὼ γὰρ οὐχ οὕτω δήπου σκαιός εἰμι ἄνθρωπος οὐδ' ἀλόγιστος, ὥστε . . . . *Dem. in Bœot.*, 996.

245.

ἡμέρα, ας (ἡ), and poet. ἦμαρ, ατος (τό), fr. ἥμερος, in Homer, *day*, in opp. to night; *dies*: Ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη ἤματα καὶ νύκτας. *Il.*, xxiii., 186. More frequently for the *civil day*, the number of hours called *a day*, in the division of time: Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο. *Od.*, xi., 293. Very seldom the *light of the day*: Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ὑπεφαίνετο. *Xen.*, *Cyrop.*, iv., 5, 14.

αὐγή, ῆς (ἡ), fr. ἄω, *bright light* of the sun or of a fire: Ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῇ ἢ πυρὸς αἰθομένοιο, ἢ ἠελίου ἀνιόντος. *Il.*, xxii., 134.

ἕως, ἕω (ἡ), Ionic ἠώς, the bright light which precedes the rising of the sun, personified by the poets under the name of Aurora, whose genealogy is thus given by Hesiod: Θεία δ' ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε σελήνην, ἠῶ θ' ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει γείνατο. *Theog.*, 371.

ἥλιοι, ων (οἱ), plural of ἥλιος, *suns*. It is found in Euripides, used for *days*: Ἡλίους δὲ μυρίους μόγις διελθών. *Eur.*, *Helen.*, 660. The Latins have used *soles* in the same sense: *Cantando puerum memini me condere soles. Virg.*, *Ecl.*, ix., 52.

φάος, εος (τό), *light of day*, for the civil *day*, even in the Tragic writers: Κρίνει φάος τὸ μέλλον. *Eur.*, *Phœn.*, 1326.

φῶς, φωτός (τό), contracted from φάος, and used in prose, *light of the day, day*, in opp. to night: Ἐπεὶ δὲ φῶς ἐγένετο. *Xen.*, *An.*, vi., 3, 1.

φαῦσις, εως (ἡ), *action of giving light*, of *shining*, in the Sept.; *lucentia*: Καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ. Genes., i., 15.

φέγγος, εος (τό), fr. φάος, 1, *light, brightness*, in general, *lustre*: Τῆλε δὲ φέγγος ἀπὸ χροὸς ἀθανάτοιο λάμπε θεῆς. *Hymn. Cerer.*, 279. 2. In Euripides, the civil *day*: Νῦν δ' ὑπὲρ μητρὸς φίλης Ἑκάβης ἀΐσσω σῶμ' ἐρημώσας ἐμόν, τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος. *Hecub.*, 33.

246.

ἦς, second person of the imperfect of the verb εἰμί;

ἦσθα, the same person, with the addition of the syllable θα, which, in the Æolic dialect, has the force of σύ, *tu*; both signify *thou wast*: Δηΐφοβ', ἦ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα. *Il.*, xxii., 233. Acc. to Mœris, the form ἦσθα, though used by the Ionians, has remained in the pure Attic, probably that ἦς might not be confounded with ᾖς, second person of the subjunctive. On this ground, the ancient reading ἦς has been changed into ἦσθα by modern critics, in the following passage of Euripides: Ταπεινὸς ἦσθα πάσης δεξιᾶς προσθιγγάνων. *Eur.*, *Iph. A.*, 339. The form ἦς is found only in Lucian, Plutarch, and later authors: Ποῦ γὰρ ἦς, ὦ Κικέρων, τὸν χρόνον τοῦτον; *Plut.*, *Cicer.*, 6.

247.

ἡσύχιος (ὁ, ἡ), and ἥσυχος (ὁ, ἡ), acc. to some, from ἧμαι, acc. to others from ἧκα, *quiet, not making any noise*. Acc. to some grammarians it is in the neuter, taken adverbially in this passage of the Iliad: Ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι. *Il.*, xxi., 598. Opposed to ταχύς in Plato, *staid, leisurely, quiet*: Ἡ οὐδαμοῦ ἡμῖν ἢ πάνυ που ὀλιγαχοῦ αἱ ἡσύχιαι πράξεις ἐν τῷ βίῳ καλλίους ἐφάνησαν ἢ αἱ ταχεῖαί τε καὶ ἰσχυραί. *Plat.*, *Charm.*, 160, d.

ἡσυχαῖος, αία, and ἡσύχιμος, η, *poetic*: Ἀσύχιμον ἁμέραν ὁπότε τελευτάσομεν. *Pind.*, *Olymp.*, ii., 58.

ἄκυμος (ὁ, ἡ), synonym of the preceding word: Διὸς ὁ παῖς μοχθήσας τὸν ἄκυμον θῆκεν βίοτον βροτοῖς. *Eur.*, *Herc. fur.*, 689.

ἀκύμων (ὁ, ἡ), fr. κῦμα, *that which is without wave* or *billow*; hence, *calm, tranquil*, prop. and fig.: Ἡ γὰρ θάλασσα εὐθὺς ἀκύμων ἐγένετο. *Lucian.*, i., 326.

ἀκύμαντος (ὁ, ἡ), fr. κυμαίνω, *not tossed by waves*, or as the waves are: Νῦν δ' αὖ ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις πώλων ἔρασαι. *Eur.*, *Hipp.*, 235. Hence, fig., *tranquil*: Διὰ πάσης ἡλικίας ἕλεων καὶ ἀκύμαντος τῆς ψυχῆς ἐτήρησα τὴν διάθεσιν. *Synes.*, *Ep.*, 194, a.

ἀμέριμνος (ὁ, ἡ), fr. μέριμνα, *without care, without trouble*: Ἔχεις γάμον; οὐκ ἀμέριμνος ἔσσεαι. *Anthol.*, i., 13, 3. Ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν. *N. T.*, *Matth.*, xxviii., 14. In Sophocles all the commentators [not *all*. Herm. adopts ὁ μὴ ἔχων μέριμναν καὶ φροντίδα ὧν ἔφην. *Triclin.*] have rendered this word by *neglectus, that which nobody troubles himself about, neglected*; the first interpretation of the Scholiast seems better, πολυμέριμνος, and it may be thus translated: Κεῖμαι

δ' ἀμέριμνος οὕτως. *Soph.*, *Aj.*, 1225. *I am thus weighed down under a load of cares.*

ἀσάλευτος (ὁ, ἡ), not agitated, as the sea is, fig., in Euripides: Καὶ τὸ φρονεῖν ἀσάλευτόν τε μένει καὶ συνέχει δώματα. *Eur.*, *Bacch.*, 390.

ἀτρεμής (ὁ, ἡ), and ἀτρεμαῖος, αία, fr. ἀ and τρέμω, that *which does not tremble, which does not stir, not agitated.* Ἀτρεμής is only found in Homer under the adverbial form ἀτρέμας, or ἀτρέμα before a consonant: Ἀτρέμας ἧσο. *Il.*, ii., 200. It is found, again, as an adjective in the poets posterior to Homer: Οὐκ ἀτρεμέα θρῆνον αἰάζετε, ὦ γέροντες. *Eur.*, *Herc. fur.*, 1055. Ὡς ἀτρεμαῖα κέντρα καὶ σώφρονα πώλοις μεταφέρων ἰθύνει! *Eur.*, *Phœniss.*, 182.

γαληνός (ὁ, ἡ), fr. γαλήνη, *calm*, speaking of the sea: Καὶ ὑμεῖς, ὦ τρίτωνες, διαπορθμεύσατε τὴν Λητὼ ἐς αὐτήν, καὶ γαληνὰ ἅπαντα ἔστω. *Luc.*, *Dial. Mar.*, x. Euripides uses it fig., *gentle:* Πρὶν μὲν εἰς ξένους γαληνὸς ἦσθα καὶ φιλοικτίρμων ἀεί. *Iph. Taur.*, 345.

ἕκηλος (ὁ, ἡ), and Epic εὔκηλος, has probably a common origin with ἑκών, which is derived from ἕκω, Ionic for ἔχω, *one who acts at his own will, one who does* a thing *quietly:* Ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἕκηλοι νεκροὺς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνειῶτας. *Il.*, vi., 70. Speaking of the sea, in Hesiod, *tranquil:* Τῆμος δ' εὐκρινέες αὖραι καὶ πόντος ἀπήμων εὔκηλος. *Hesiod. Oper.*, 668.

εὔδιος (ὁ, ἡ), fr. εὖ and Διός, genitive of Ζεύς, *serene, calm,* speaking of the weather: Ἐκ δ' Ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν, Ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον Φάτνη, σημαίνοισα τὰ πρὸς πλόον εὔδια πάντα. *Theocr.*, *Id.*, xxii., 19.

ἤρεμος (ὁ, ἡ), and ἠρεμαῖος, αία, *tranquil, quiet;* the first is only found in the comparative: Καὶ οἵγε ἄνθρωποι ὡσαύτως ἠρεμέστεροι γίγνονται, στερισκόμενοι ταύτης τῆς ἐπιθυμίας. *Xen.*, *Cyr.*, vii., 5, 63. It is used also in the plural neuter, as an adverb: Ἔχε ἠρέμα. *Plat.*, *Crat.*, 399, e. Καὶ ὃς ἀκούσας ἐγέλασέ τε ἠρέμα καί φησι. *Plat.*, *Phæd.*, 84, d. Ἐν ᾧ [βίῳ] ὀλίγα ἑκάτερα καὶ σμικρὰ καὶ ἠρεμαῖα. *Plat.*, *Legg.*, v., 733, c.

248.

ἠχή, ῆς (ἡ), fr. ἄχω, *sound, noise,* principally *reflected* or *repeated sound;* in Homer, *noise* of the cries of combatants, or of the tossing of waves: Ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα. *Il.*, xiii., 837.

ἦχος, ου (ὁ), more modern form, and used by some prose writers: Τοῖος γὰρ ἀπ' ἀσπίδος ἔβραχεν ἦχος. *Callim. in Del.*, 140.

ἠχώ, ἠχόος (ἡ), form less ancient than ἠχή, and is more specially used of the *repetition of sound* reflected by a foreign body, ECHO: Πέτρας ὀρείας παῖς λέλακ' ἀνὰ στρατὸν ἠχώ, διδοῦσα θόρυβον. *Eur.*, *Hec.*, 1099. The echo personified by the poets under the figure of a nymph of the mountains: Μούνη δ' ἠνεμόεσσα, βοὴν ἀδίδακτος ἐοῦσα, Ἰδαίων ὀρέων ἀντίθροος ἴαχεν Ἠχώ. *Coluth.*, 116.

ἄραβος, ου (ὁ), fr. ἀράσσω, *sharp and loud sound* produced by the collision of two bodies, *chattering* of the teeth caused by terror, in Homer: Ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίνετ' ὀδόντων. *Il.*, x., 375.

βόμβος, ου (ὁ), word formed by onomatopy; Homer only uses the verb βομβέω, which expresses the noise made by a helmet of brass falling on the ground (*Il.*, xiii., 530), by a stone flying in the air. The substantive is found only in authors posterior to Homer, *buzzing* or *humming sound, deep dull sound, murmuring* of the waves: Μαινομένων ῥοθίων πολυήχεα βόμβον ἀκούων. *Musæ.*, 242.

βρόμος, ου (ὁ), fr. βρέμω, 1, agitated noise, *roaring, crackling,* specially used of fire, in Homer: Οὔτε πυρὸς τόσσος γε πέλει βρόμος αἰθομένοιο, οὔρεος ἐν βήσσῃς. *Il.*, xiv., 396. Homer uses the word βρέμω, in speaking of waves (*Il.*, ii., 210). 2, *Sound* of wind instruments, in the Homeric hymns: Καὶ ἱμερόεις βρόμος αὐλῶν. *Hom.*, *Hymn. Merc.*, 451. 3, Sound of the wind, in Aristotle: Εἰληθὲν δὲ πνεῦμα ἐν νέφει παχεῖ τε καὶ νοτερῷ, ... βρόμον καὶ πάταγον ἀπειργάσατο μέγαν. *Aristot. de Mund.*, 4, 17.

δοῦπος, ου (ὁ), word formed by onomatopy, or, acc. to others, of the same family as τύπτω, *noise* of a falling body, particularly of a fall of water: Ὡς δ' ὅτε χείμαῤῥοι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες, ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ . . . . τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν. *Il.*, iv., 452.

καναχή, ῆς (ἡ), sound repeated with *clatter, chattering* of the teeth striking one against the other, noise of the gallop of mules, of brass struck, in Homer: Περὶ κροτάφοισι φαεινὴ πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε. *Il.*, xvi., 105.

κόμπος, ου (ὁ), fr. κόπτω, *noise* of two bodies striking together, as the tusks of the boar, in the Iliad: Ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων γίνεται. *Il.*, xi., 417. In the Odyssey, the noise of dancers' steps: Ὠρχείσθην δὴ 'πειτα ποτὶ χθονὶ . . . . πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει. *Od.*, viii., 380.

κόναβος, ου (ὁ), fr. κόπτω, *sound* of a thing when split or broken, acc. to Eustathius: Κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει ἀνδρῶν ὀλλυμένων, νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων. *Od.*, x., 122.

κρότος, ου (ὁ), fr. κρούω, noise made, the shock of two bodies driven one against the other; hence, principally, *clapping* of the hands, *applauding:* Καὶ κρότον χειρῶν πολύν. *Aristoph.*, *Ran.*, 157. [Also in prose.]

κτύπος, ου (ὁ), fr. τύπτω, noise of steps, in Homer: Ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν ἀνδρῶν. *Il.*, xix., 362.

ὀρυμαγδός, οῦ (ὁ). Grammarians derive this word from ὀρύσσω, for ἀράσσω; in Homer, the noise of a river that has overflowed its banks, and is carrying rocks along with it, and rooting up trees; of two armies engaged, tumultuous noise of the mass, or of the cries of the combatants; in general, *great noise, uproar:* Ἐκ δ' ἔσσυτο λαός, πεζοί θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. *Il.*, ii., 810.

ὄτοβος, ου (ὁ), a word formed, acc. to the scholiast on Sophocles, from ὠτῶν βοή, but better referred to onomatopy, *noise* of waves in a storm; *roaring* of thunder, in Hesiod, etc.: Ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει. *Theog.*, 709. It is also found used for the sound of instruments, in Sophocles: Οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον. *Soph.*, *Aj.*, 1221. [Pape compares the Germ. *toben.* In prose, *Luc.*]

πάταγος, ου (ὁ), fr. πατάσσω, 1, *noise* of two bodies striking against each other, *chattering* of teeth, in Homer: Πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων. *Il.*, xiii., 283. 2, *Noise,* in general: Ἔθεον ἔξω, βοῇ τε καὶ πατάγῳ χρεώμενοι. *Herodot.*, iii., 79.

πίτυλος, ου (ὁ), fr. πίπτω, or, acc. to others, for τύπιλος, from τύπτω, *noise* produced by a repeated or measured motion, as that of oars: Καὶ μὴν νεώς γε πίτυλος εὐήρης πάρα. *Eur.*, *Iph. T.*, 1050. Noise, *plash* of a liquid falling drop by drop, *clang* or *clashing* of arms, *clatter* of repeated blows. Æschylus, by a bold and beautiful figure, uses this word to express the blows struck on the breast in sign of grief (*Theb.*, 860); and Euripides, exaggerating the metaphor, applies it to a torrent of tears (*Hippol.*, 1464). [Probably onomatop. *L.* and *S.* Pape suggests a relationship to πτίσσω or πίτυς.]

φλοῖσβος, ου (ὁ), prop., *noise of waters, roaring of waves,* as is plain from the epithet πολύφλοισβος, which Homer gives to the sea (*Il.*, i., 34); hence, by ext., *tumult of battle:* Ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον. *Il.*, v., 469.

ψόφος, ου (ὁ), 1, noise resulting from the shock of two dry bodies, more generally *noise:* Ἡ πεσοῦσα ψόφον ἐποίησε. *Thuc.*, iii., 22. 2, *Sound* produced by the friction of the air, in Aristotle: Ὁ γὰρ ψόφος, τρίψις τοῦ ἔσω πνεύματός ἐστιν. *Aristot.*, *Hist. An.*, iv., 9. [The τοῦ ἔσω πν. relates to *insects* only. Aristotle there distinguishes between φωνή, any sound produced by the throat; (φάρυγξ); διάλεκτος, *articulate speech;* ψόφος any *noise* or *sound;* in the case of *insects,* as made in any way; by the friction of the air inside their bodies, the friction of the long hind legs of the locust, etc.]

Θ.

249.

θαλάμη, ης (ἡ), and more commonly in the plural θαλάμαι, *beds, haunts,* principally of fishes, and of shell-fish: Νέμονται δὲ οἱ κάραβοι τὰ ἰχθύδια θηρεύοντες παρὰ τὰς θαλάμας· καὶ γὰρ ἐν τοῖς πελάγεσιν καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις γίνονται τόποις, οἷον ἂν ὦσι τραχεῖς καὶ λιθώδεις· ἐν τοιούτοις γὰρ ποιοῦνται τὰς θαλάμας. *Aristot.*, *Hist. An.*, viii., 4.

ἰλεός, οῦ (ὁ), fr. εἰλέω, hole of a reptile, of a serpent: Ἰλεόν, οὐκ οἴκησιν. *Theocr.*, *Id.*, xv., 9. [And under the form εἰλυός in *Xen.*, *Cyr.*, 5, 16, of hiding places to which hares run when frightened by dogs.]

ἰλυός, οῦ (ὁ), another form of the preceding word, in Callimachus: Ἰλυοὺς ἐβάλοντο κινώπετα. *Callim. in Jov.*, 25.

κοίτη, ης (ἡ), *bed,* seldom bird's *nest,* in Euripides: Λείπουσι πτηνοὶ Παρνάσου κοίτας. *Eur.*, *Ion.*, 155.

κοιταῖον, ου (τό), bed (or nest), speaking of that of the hedge-hog: Τὸ δὲ κοιταῖον αὐτῶν ὀπὰς ἔχει δύο, τὴν μὲν πρὸς νότον, τὴν δὲ πρὸς βορρᾶν βλέπουσαν. *Plut. de Solert. An.*, 16.

φωλεός, οῦ (ὁ), cave, den of a wild beast, of the bear: Ὥσπερ ἄρκτων φωλεοῖς ἢ χειαῖς δρακόντων ἢ μυχοῖς κητῶν, τοῖς τῶν θεῶν μεγάροις ἢ ἀνακτόροις προσιόντες. *Plut. de Superst.*, 9. [Also in Aristot. it is especially the den, hole, etc., where they take their *winter-sleep*, φωλοῦσι.]

χειά, ᾶς (ἡ), crevice, hole, specially of serpents: Ἑλισσόμενος περὶ χειῇ. *Il.*, xxii., 95.

250.

θάλασσα, ης (ἡ), acc. to some from ἅλλομαι, acc. to others from ἅλς, or σάλος, the sea, in general: Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης; *Il.*, ii., 159.

ἅλς, ἁλός (ἡ), fr. ἅλς (ὁ), salt, acc. to the majority of grammarians, who consider this meaning as the most ancient; but, although the procuring salt from sea-water has been known from the remotest antiquity, it seems more natural to suppose the original meaning of the word to have been that of sea; in the Iliad and the Odyssey, as often as θάλασσα, the *salt-wave*, the *briny-wave*, the *sea*; *sal*: Νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν. *Il.*, i., 141.

λαῖτμα (τό), with ἁλός, *gulf, abyss* of the sea: Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα ῥῖψ'. *Il.*, xix., 267. Sometimes alone in the Odyssey, and later poets: Νηυσὶ θοῇσιν τοίγε πεποιθότες ὠκείῃσιν, λαῖτμα μέγ' ἐκπερόωσι. *Od.*, vii., 35.

λίμνη, ης (ἡ), acc. to Eustathius, from λίαν μένειν, to stay ever; but better, acc. to others, from λείβειν: *stagnant water, lake, marsh*; in Homer and the Tragic writers, for the *sea*: Ἔνθορε μείλανι πόντῳ, ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη. *Il.*, xxiv., 79.

οἶδμα, ατος (τό), fr. οἰδέω, prop., *swelling*; hence, *wave, billow*: Οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἶκόνδε νέεσθαι Θρηΐκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων. *Il.*, xxiii., 230.

πέλαγος, εος (τό), formed from πλάξ, prop., the surface of the sea, the more open and extended part of the sea, the main; in the poets, *the watery plain*; answers to *æquor*, in Latin: Νῦν δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς. *Od.*, v., 335. In prose it is used to signify a portion of the sea, a particular sea: Ῥέουσα δ' ἡ θάλαττα φαίνεται κατὰ τὰς στενότητας εἴπου διὰ τὴν περιέχουσαν γῆν εἰς μικρὸν ἐκ μεγάλου συνάγεται πελάγους. *Aristot., Meteor.*, ii., 1.

πόντος, ου (ὁ), acc. to the grammarians, from πνέω or from πόνος, but it is more probable that it is of the same family as βένθος and βύθος, prop., *bottom*, principally of the sea, with ἁλός or θαλάσσης, and sometimes alone (*Il.*, ii., 210), *gulf, abyss* of the sea; hence, *the deep* sea, in the poets, *altum* et *pontus*: Οὐδέ μιν ἔσχεν πόντος ἁλὸς πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει. *Il.*, xxi., 59. In a geographical sense, particularly in prose, πόντος is used with a local adjective, to denote a particular sea, as Πόντος Ἄξεινος, in Pindar (*Pyth.*, iv., 362), literally, the *inhospitable sea*, afterward called, antiphrastically, Πόντος Εὔξεινος, the Euxine (*hospitable*) Sea, now the Black Sea. Πόντος alone is found in this sense in Herodotus: Ἐοῦσαν ὀρεινήν τε χώρην καὶ προκειμένην τὸ ἐς Πόντον, νέμεται τὸ Ταυρικὸν ἔθνος. *Herodot.*, iv., 99.

ὑγρή, ῆς (ἡ), feminine of the adjective ὑγρός, *wet, liquid*, is sometimes used alone by the poets with ellipse of the substantive for θάλασσα, in opp. to ξηρά, or τραφερά, or γαῖα, the land, *the wet* or *watery plain*: Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρήν, ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν. *Il.*, xxiv., 340.

ὠκεανός, οῦ (ὁ). The Greeks, who referred every thing to their own language, derived this word from ὠκέως νάειν: Bochart, with more reason, considers it a derivation from the Phœnician *og*, the radicals of which appear again in Ὠγήν, preserved by Hesychius. In the Homeric cosmography, the ocean is a boundless and rapid river, the waters of which surround the whole earth. Out of its bosom rise the heavenly bodies, and sink to rest in its bed: Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο. *Il.*, xviii., 606. It was the name of the Atlantic Sea, even in the time of Aristotle: Πέλαγος δὲ τὸ μὲν ἔξω τῆς οἰκουμένης, Ἀτλαντικὸν καλεῖται καὶ Ὠκεανός, περιρρέον ἡμᾶς. *Aristot. de Mund.*, 3, 8.

251.

θάνατος, ου (ὁ), death, in general: Οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι. *Theogn.*, 727.

δαίμων, ονος (ὁ), destiny, fate, for *death*, in Homer: Πάρος τοι δαίμονα δώσω. *Il.*, viii., 166.

κήρ, ρός (ἡ), in the Iliad, the personification of violent death, an inferior deity that ever accompanies the man predestined so to die; *fate*, sometimes for *death* itself: Κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι ὁππότε κεν δὴ Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι. *Il.*, xviii., 115.

μοῖρα, ας (ἡ), prop., *part*; hence, destiny personified, Parca, with the implied idea of death, in several passages in the poets: Ἀλλά ἑ Μοῖρ' ἐδάμασσε. *Il.*, xviii., 119. [In prose, *fate, lot*: esp. θεία μοῖρα. In *Pl., Phæd.*, 236, A., θανάτου μοίρας.]

μόρος, ου (ὁ), fated *lot* or *share*, by euphemism for death, in Homer; *mors*: Κλαῖε μόρον οὗ παιδός. *Il.*, xxiv., 85. Hence, in a more precise sense, in Pindar, and the poets posterior to him, *death*: Αἴθων δὲ κεραυνὸς ἐνέσκηψεν μόρον. *Pyth.*, iii., 105. [In prose very late. *Diod., Zon.*, 9 (vii., 404).]

οἶτος, ου (ὁ), fr. οἴω, to carry, that which is borne or submitted to, *destiny*, by euphemism for *death*: Ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες. *Il.*, xxiv., 388.

ὄλεθρος, ου (ὁ), loss, death: Ἤ τις Ἀχαιῶν ῥίψει χειρὸς ἑλὼν ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον. *Il.*, xxiv., 735.

πότμος, ου (ὁ), destiny, sometimes *death*, in the poets posterior to Homer: Ὦι πότμον Ἄρης ἔμιξεν. *Pind., Isthm.*, vi., 35.

τελευτή, ῆς (ἡ), end, with and even without βίου, *end of life*: Δῆλον ὅτι ἐξέσται μοι τῇ τελευτῇ χρῆσθαι, ἣ ῥᾴστη μὲν ὑπὸ τῶν τούτου ἐπιμεληθέντων κέκριται. *Xen., Apol.*, i., 7.

φθορά, ᾶς (ἡ), loss, destruction, in consequence of a scourge, such as the plague: Οὐδὲ φθορὰ οὕτως ἀνθρώπων οὐδαμοῦ ἐμνημονεύετο γενέσθαι. *Thuc.*, ii., 47.

252.

θάρσος, εος (τό), fr. θέρω, *to warm*, prop., *heat, ardor*. This word is only employed fig., and, acc. to the Venetian Scholia, it seems that the different schools of philosophers gave their own peculiar definitions of it. The Stoics defined it by a deliberate *confidence* in a man's own powers, which prevents all fear of danger; the Peripatetics, *hope* of not being exposed to any danger; the Academicians and the Eretrians, *excess of confidence*, of courage; the Epicureans and the School of Cyrene, *constancy* in undergoing evil and dangers, by the aid of reflection and reasoning. 1, In Homer, in poetry and prose, *resolution, confidence, courage, boldness*: Μεστὸν στράτευμα προθυμίας, φιλοτιμίας, ῥώμης, θάρσους. *Xen., Cyr.*, iii., 3, 26. 2, In Homer, and poetry only, and taken in a bad sense, *assurance, audacity*, insolence: Τίπτ' αὖ, ὦ κυνόμυια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις θάρσος ἄητον ἔχουσα; *Il.*, xxi., 394. [See 91.]

θράσος, εος (τό), formed by metathesis from θάρσος. According to Ammonius, and the best grammarians, θάρσος is the feeling that results from a sense of one's own powers, in opposition to φόβος, and signifies *confidence, resolution*; whereas θράσος is the feeling unconnected with any such sense, *audacity, temerity*. This observation is inapplicable to the Homeric poems, and to the Tragic poets, who use θράσος, as θάρσος, in a good or bad sense, *audacity, resolution, courage*: Τὸν δ' οὔπερ ἔχει θράσος, ὅς κεν ἴδηται. *Il.*, xiv., 416. Ὕπεστί μοι θράσος ἀδυπνόων κλύουσαν ἀρτίως ὀνειράτων. *Soph., Electr.*, 479. It is in Plato that we find the first traces of the form θράσος used in a bad sense: Τὸ γὰρ τὴν τοῦ βελτίονος δόξαν μὴ φοβεῖσθαι διὰ θράσος, τοῦτ' αὐτό ἐστι σχεδὸν ἡ πονηρὰ ἀναισχυντία. *Legg.*, iii., 701, b. It is not till very much later, that this use of the word obtains distinctly. Thus Plutarch contrasts the two forms θάρσος and θράσος: Μία γὰρ ἀπειρία καὶ θράσος γεννᾷ, καὶ θάρσος ἀφαιρεῖται. *Plut., Compar. Pericl. et Fab.*

θαρσαλεότης, ητος (ἡ), daring disposition; hence, *boldness*, in Plutarch: Ὁ Αἰμίλιος ὀρθῶς λογιζόμενος ἀνδρίας καὶ θαρσαλεότητος ἀνθρώποις οὐ πρὸς ὅπλον

καὶ σαρίσσας χρῆσιν εἶναι μόνον, ἀλλά . . . . *Plut., Æmil.*, 36.

θρασύτης, ητος (*ἡ*), fr. *θρασύς*, *character of boldness, of assurance: Δέον ἂν εἴη τὸ μελετᾷν ὡς ἥκιστα εἶναι ἀναισχύντους τε καὶ θρασύτητος γέμοντας, φοβεροὺς δὲ εἰς τό τι τολμᾷν ἑκάστοτε λέγειν ἢ πάσχειν ἢ καὶ δρᾷν αἰσχρὸν ὁτιοῦν. Plat., Legg.*, i., 649, c.

ἰταμότης, ητος (*ἡ*), fr. *ἰταμός*, character of the rash, the daring man; hence, *daring*, in a good sense: *Δριμύτητος δὲ καί τινος ἰταμότητος ὀξείας καὶ πρακτικῆς ἐνδεῖται. Plat., Polit.*, 311, a. It may be rendered by *temerity, recklessness*, in the following passage of Plutarch: *Καὶ τὴν πλεονεξίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἰταμότητα καὶ θράσος ὁρῶντες. Plut., Nic.*, 2.

ἰταμία, ας (*ἡ*), pride, presumption, in the Sept.: *Ἰταμία καρδίας σου. Jerem.*, xlix., 15.

λαμυρία, ας (*ἡ*), fr. *λαμυρός*, *impudence: Ἔνιοι δοκοῦσιν δειλίας καὶ μαλακίας ἀπωτάτω τίθεσθαι τὸν τρόπον, ἂν ἔγγιστα φαίνωνται λαμυρίας καὶ θρασύτητος. Plut. de Adulat. et Am. Discr.*, 25.

253.

θαυμάζειν (*θαῦμα*), prop., *to see with astonishment, to be astonished: Ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη. Il.*, ii., 320. According to the grammarians, this verb used 1, with a genitive, conveys the notion of blame, reprimand, so we use *admire* ironically: *Τοῦτο μὲν πρῶτον θαυμάζω Μελίτου ὅτῳ ποτὲ γνοὺς λέγει, Xen., Apol.*, 11. 2, With the accusative, it signifies *admire*, in the sense of praising: *Ἐπὶ μὲν τοίνυν ἐπῶν ποιήσει Ὅμηρον ἔγωγε μάλιστα τεθαύμακα. Xen., Mem.*, i., 4, 2.

θήεσθαι, Epic, *to behold* or *see with astonishment: Θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθών. Il.*, xxiv., 418.

ἄγασθαι, *to admire: Πάντα μὲν ταῦτα θαυμάζω ἐπὶ τῷ κάλλει, πολὺ δὲ μᾶλλον ἄγαμαι τοῦ καταμετρήσαντός σοι καὶ διατάξαντος. Xen., Œcon.*, 4, 21.

θαμβεῖν, *to be surprised, astonished: Θάμβησεν δ' Ἀχιλεύς. Il.*, i., 199.

τέθηπα, perfect of a defective verb, *to be stupefied*, sometimes in consequence of fright: *Θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν. Od.*, xxiii., 103.

254.

θεομαχία, ας (*ἡ*), *combat of the gods* themselves one with another: *Καὶ θεομαχίας ὅσας Ὅμηρος πεποίηκεν. Plat., Pol.*, ii., 378, d.

θεημαχία, ας (*ἡ*), *combat against a god*, according to Ammonius; an opinion, however, which has no other authority for it.

255.

θεός, οῦ (*ὁ, ἡ*), *god, goddess;* Homer and the poets use also the feminine *θεά*, *goddess: Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι. Il.*, ii., 386. In Plato, in the singular, *ὁ Θεός*, *God, the Supreme Being: Παρὰ τῷ Θεῷ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀκριβεστάτη δεσποτεία, καὶ αὕτη ἡ ἀκριβεστάτη ἐπιστήμη. Plat., Parmen.*, 134, d.

θεῖον, ου (*τό*), neuter of *θεῖος*, prop., *that which is divine*, the Divinity, divine Providence: *Γνώσῃ τὸ θεῖον, ὅτι τοσοῦτον καὶ τοιοῦτόν ἐστι, ὥσθ' ἅμα πάντα ὁρᾷν, καὶ πάντα ἀκούειν, καὶ πανταχοῦ παρεῖναι, καὶ ἅμα πάντων ἐπιμελεῖσθαι. Xen., Mem.*, i., 4, 18.

ἀθάνατος (*ὁ, ἡ*), *immortal;* the poets frequently use it in the plural, the word *θεοί* being understood, for the *immortal gods: Μαίων Αἱμονίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν. Il.*, iv., 394.

δαίμων, ονος (*ὁ*), fr. *δαήμων*, *having knowledge*, or, according to others, fr. *δαίω*, *to distribute:* the supreme *intelligence* which governs the world, 1, *Providence, Destiny*, in Homer: *Εἰσόκε δαίμων ἄμμε διακρίνῃ. Il.*, vii., 291. 2, In a more precise sense, sometimes for *θεός*, in Homer: *Ἡ δ' Οὔλυμπόνδε βεβήκει δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διός, μετὰ δαίμονας ἄλλους. Il.*, i., 221. 3, In Plato, *genius*, or intermediate *divinity* between the gods and men, or a kind of *guardian angel* attached to each man from his birth to his death; it is the name which he gives to love: *Τί οὖν ἂν εἴη ὁ Ἔρως; θνητός; Ἥκιστά γε. Ἀλλὰ τί μήν; Ὥσπερ τὰ πρότερα μεταξὺ θνητοῦ καὶ ἀθανάτου. Τί οὖν; Δαίμων μέγας· καὶ γὰρ πᾶν τὸ δαιμόνιον μεταξύ ἐστι θεοῦ τε καὶ θνητοῦ. Plat., Conv.*, 202, c. 4, In the N. T., the evil spirit, the Devil, DEMON: *Καὶ διαῤῥήσσων τὰ δεσμά, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Luc.*, viii., 29.

δαιμόνιον, ου (*τό*), neuter of *δαιμόνιος*, taken substantively, that which is of the divine nature; *that which is divine, divinity;* expresses something more vague than *δαίμων*. In a special sense, but one, in fact, equally vague, it is used by Plato and Xenophon of the *genius* or *familiar demon*, by whom Socrates professed to be inspired, and whose voice directed all his actions: *Ἡ γὰρ εἰωθυῖά μοι μαντικὴ ἡ τοῦ δαιμονίου, ἐν μὲν τῷ πρόσθεν χρόνῳ παντὶ πάνυ πυκνὴ ἀεὶ ἦν. Plat., Apol. Socrat.*, 31. Xenophon uses it in the sense of *ὁ θεός*, as well as Plato: *Λέξω δὲ πρῶτον ἅ ποτε αὐτοῦ ἤκουσα περὶ τοῦ δαιμονίου διαλεγομένου πρὸς Ἀριστόδημον. Xen., Mem.*, i., 4, 2. In the N. T. it is the name of the false *gods* of the Heathen, in opp. to the true God; sometimes devils: *Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθεν εἰς τοὺς χοίρους. N. T., Luc.*, viii., 33.

κρείττων, ονος (*ὁ*), fr. *κράτος*, prop., *stronger;* hence, *better*. The plural, *οἱ κρείττονες*, is sometimes used by the Attic writers for *οἱ θεοί*, *the gods: Τάχ' οὖν ἂν καὶ σοί τις οὗτος τῶν κρειττόνων συνέποιτο. Plat., Soph.*, 216, b.

μάκαρ, αρος (*ὁ, ἡ*), fr. *μακρός*, according to Aristotle, a more reasonable etymology than that of Eustathius, who derives the word from *ὁ μὴ κηρὶ ὑποκείμενος*: one who is not subject to death; hence, *immortal*, in opp. to *θνητός*, and the epithet of the gods, in Homer and the poets; in the Odyssey and in Pindar it is taken substantively with ellipse of *θεοί*: *Ἀλλὰ κέλεσθαί μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι. Od.*, x., 299.

ὀλύμπιος (*ὁ, ἡ*), fr. *Ὄλυμπος*, *Olympian*, epithet of Jupiter, *Ζεύς*, whose name is sometimes understood in Homer: *Ὥς κέν οἱ αὖθι γαῖα χάνοι, μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα Τρωσί τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παισίν. Il.*, vi., 282.

οὐρανίων, ωνος (*ὁ, ἡ*), fr. *οὐρανός*, prop., *heavenly, one who is from heaven*, or *in heaven*, is the epithet of the gods in Homer, and frequently used as a substantive with ellipse of *θεός*: *Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, οὐρανιώνων; Il.*, v., 373.

ἐπουράνιος (*ὁ, ἡ*), fr. *οὐρανός*, *one who is in heaven*, sometimes in the poets in the plural, *οἱ ἐπουράνιοι*, *the inhabitants of heaven, the gods: Τί δ' ἐμοὶ τὸν ἐπουρανίων βασιλῆα ἄνταθλον νίκης τῆς ἐν ἔρωτι λαβεῖν; Anthol., Meleagr.*, xiv., 3.

πόποι (*οἱ*). The Dryopes used the word *πόπος* for *θεός*; according to Eustathius, *πόποι* is for *ἔποποι*; others derive it from *πέπων* and *πόπανον*, which would give it the meaning of *mites, boni:* very probably it is but a word formed by onomatopy, similar to *πάπαι*. In fact, the word has remained as an interjection, and most frequently expresses grief or indignation: *Ὦ πόποι, Ἐννοσίγαιε, οἷον ἔειπες; Il.*, vii., 455.

256.

θεράπαινα, ης (*ἡ*), feminine of *θεράπων*, *woman who serves, maid-servant: Αἱ θεράπαιναι λαβοῦσαι αὐτὴν ἀπῆγον εἰς τὴν ἁρμάμαξαν. Xen., Cyr.*, vi., 4, 4.

θεράπνη, ης (*ἡ*), abridged and poet. form of the preceding word: *Κοῦραι Δηλιάδες, Ἑκατηβελέταο θεράπναι. Hom., Hymn. Apoll.*, 157.

ἅβρα, ας (*ἡ*), *young female slave, waiting-maid: Τοῦ δὲ Κλωδίου φήσαντος ἅβραν περιμένειν Πομπηΐας. Plut., Cæsar.*, 10.

αἰχμαλωτίς, ίδος (*ἡ*), feminine of *αἰχμαλωτός*, used sometimes as a substantive, with ellipse of *γυνή*, *taken in war, captive: Σέ τοι, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος, λέγω. Soph., Aj.*, 1245.

ἀμφίπολος, ου (*ὁ, ἡ*), fr. *ἀμφί* and *πολέω*, prop., one who comes and goes about (another); who is in attendance, always feminine in Homer: *Ἡ ἀμφίπολος*, *woman, woman in waiting, lady's-maid femme de chambre* of princesses, or wives of great people, without any other notion than that of constant attendance; in which particular the word differs from *δμωή*, which radically involves the notion of slavery. Besides this difference inherent in the two words, others may be noticed in the use which Homer makes of them; *ἀμφίπολος* seems to denote the highest condition of household service, and one of a very intimate nature. Such attendants form the retinue of Helen and Penelope, and are employed at the loom. It is the name of

the female attendant on Andromache: Ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ, παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσα. *Il.*, vi., 399. Farther on, the same person is called *nurse*, τιθήνη (v. 467). There is nothing in Homer to show whether they were slaves or not; later, they were slaves, at least in the time of Herodotus, who uses the word in opposition to ἐλευθέρα, free-woman: Ἀπέδυσέ σφεας πάσας ὁμοίως τάς τ' ἐλευθέρας καὶ τὰς ἀμφιπόλους. *Herod.*, v., 92.

δμωή, ῆς (ἡ), feminine of δμώς, prop., *subdued;* hence, *captive*, with and without γυνή, *female slave*, reduced to slavery by the conquerors, or born of a slave. Such were the women who attended upon Achilles and Patroclus: Δμωαὶ δ' ἃς Ἀχιλεὺς ληΐσσατο Πάτροκλός τε. *Il.*, xviii., 28. In the Iliad and the Odyssey, they have to do all the household work of the family, such as making the beds, preparing and serving the meals, bringing water to ordinary guests or strangers for washing; where the guests were of note and consequence, this office was performed for them by the daughters of their host, as a mark of distinction; thus, in the Odyssey, Telemachus is washed and rubbed with oil by the hand of the beautiful Polycasta herself, the youngest of Nestor's daughters (*Od.*, iii., 464).

δμωίς, ΐδος (ἡ), another form more peculiar to the Tragic writers: Λαῶν ἐν χώρῳ τάσσεσθε, φίλαι δμωΐδες. *Æschyl.*, *Suppl.*, 955.

δούλη, ης (ἡ), feminine of δοῦλος, *female slave:* Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὅγε δούλην. *Il.*, iii., 409.

δράστειρα, and, under the Ionic form, δρήστειρα, ας (ἡ), feminine of δραστήρ, *she who serves with zeal, activity:* Ἀμφίπολοι δ' ἄρα κεδναὶ ἐνὶ μεγάροισι πένοντο τέσσαρες, αἵ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι. *Od.*, x., 348.

ἐπωπίς, ίδος (ἡ), fr. ἕπομαι, very rare, *female attendant:* Βριμὼ τρίμορφος θήσεταί σ' ἐπωπίδα. *Lyc.*, 1176.

θυγάτηρ, ατρός (ἡ), *daughter*, was sometimes used in debased Greek, as *fille* in French, to signify *maid-servant*, *femme de chambre:* Πέμπε δὲ τοῖς γάμοις τῇ παιδὶ θυγατέρας τέτταρας ὁμήλικας. *Phalar.*, *Epist.*, 360.

λάτρις, ιδος (ἡ), poet. in Euripides in the feminine, for δούλη: Σὺ δ' αὖ λαβοῦσ' ἀγγεῖον, ἀρχαία λάτρι, βάψασ' ἔνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλός. *Eur.*, *Hecub.*, 609.

ὀπαδός (ὁ, ἡ), and ὀπάων, ονος (ὁ, ἡ), fr. ἕπομαι, *one who follows*, *one who accompanies.* Euripides uses these two forms as feminine substantives, for *attendant*, *woman*, *slave:* Ἀλλ' ἥδ' ὀπαδῶν ἐκ δόμων τις ἔρχεται δακρυῤῥοοῦσα. *Eur.*, *Alc.*, 137. Χωρεῖτ' εἰς δόμους, ὀπάονες, κομίζετ' αὐτήν. *Eur.*, *Troad.*, 886.

παῖς, παιδός (ἡ), *young female slave*, *maid:* Κορώνῃ χεῖρα πρόσδοτε κριθῶν τῇ παιδὶ τοῦ Ἀπόλλωνος. *Athen.*, viii., 359.

ταμία, ας (ἡ), feminine of *ταμίας*, female slave who had the charge of the larder in the house of the rich and great, as the *cellarist* in convents, *housekeeper*. *female steward.* Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα. *Od.*, x., 371.

257.

θήρα, ας (ἡ), fr. θήρ, *pursuit of wild animals*, *chase of game*, in general: Ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε εἰδότε θήρης ἢ κεμάδ' ἠὲ λαγωὸν ἐπείγετον. . . . *Il.*, x., 360. By ext., *the game so taken*, *prey*, prop. and fig.: Χωρεῖ δέ, θήρᾳ δυσπότμῳ γαυρουμένη, τειχέων ἔξω τῶνδ'. *Eur.*, *Bacch.*, 1144.

ἄγρα, ας (ἡ), for the first time in the Odyssey, where it signifies game taken of all kinds, fish, etc., *prey*, *whatever has been taken*, in general: Καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ, ἰχθῦς, ὄρνιθάς τε, φίλας ὅ τι χεῖρας ἵκοιτο. *Od.*, xii., 330. Hence, by ext., *action*, or *manner of taking* or pursuing wild animals; hence, *hunting*, *sporting*, *the chase* in general: Ἄγραι τῶν κροκοδείλων πολλαὶ καὶ παντοῖαι. *Herodot.*, ii., 70.

ἀγρεσία, ας (ἡ), more recent form of ἄγρα, in poetry: Ἐκ δ' αὔτ' ἀγρεσίης πολλάκι πολλὰ καμών. . . . *Call.*, *Fragm.*, 21.

ἐλαφηβολία, ας (ἡ), *stag-hunt:* Μηδ' ἐλαφηβολίην, μηδ' εὐστοχίην ἐριδαίνειν. *Call. in Dian.*, 262.

θήρευσις, εως (ἡ), *action of chasing game;* hence, the *chase of game* in Plato: Πεζῶν δὲ μόνον θήρευσίς τε καὶ ἄγρα λοιπὴ τοῖς παρ' ἡμῖν ἀθληταῖς. *Legg.*, vii., 824.

θηρευτική, ῆς (ἡ), feminine of *θηρευτικός*, *of* or *belonging to the chase* of game: Τέχνη θηρευτική. *Plat.*, *Soph.*, 223, b. Sometimes used as a substantive, with ellipse of τέχνη: Καὶ στρατηγικῆς καὶ ξυμπάσης ἡστινοσοῦν θηρευτικῆς. *Plat.*, *Polit.*, 299, d.

θηροσύνη, ης (ἡ), *skillfulness in the chase*, *art of the chase*, in the Alexandrine poets: Καί σε δεχέσθω θηροσύνης μετὰ μόχθον ἐμὸν λέχος. *Nonn.*, *Dionys.*, xvi., 134.

κυνηγέσιον, ου (τό), management of dogs (in hunting): hence, 1, *pack of hounds with huntsmen*, etc.: Αυδῶν μέντοι λογάδας καὶ τὸ κυνηγέσιον πᾶν συμπέμψω. *Herodot.*, i., 36. Hence, 2, *hunting with hounds:* Οὐ δὴ χάριν κυνηγέσια καὶ τὴν ἄλλην θήραν οὐχ ἧττον ἐπιτηδεύειν δεῖ τὸν ἡβῶντα ἢ τῆς ἄλλης ἡδονῆς. *Plat.*, *Legg.*, vi., 763, b. [So *Xen.* and also in *pl.* *μαθηταὶ κυνηγεσίων*. *Ven.*, 1.]

κυνηγία, ας (ἡ), management of dogs; hence, *hunting with hounds*, coursing: Τερπνὸν ἐκ κυναγίας τράπεζα πλήρης. *Eur.*, *Hippol.*, 109. The plural has been used by more modern prose writers: Τινές μὲν γὰρ ἐν ταῖς κυνηγίαις εἰσὶ τολμηροί. *Polyb.*, iv., 8, 9.

κυνήγια, ων (τά), plural neuter, in Polybius, for the preceding word: Περί τε τὰς ἐν τοῖς κυνηγίοις κακοπαθείας καὶ τόλμας. *Polyb.*, x., 25, 4.

κυνηλασία, ας (ἡ) (ἐλαύνω), literally, *action* of *setting* or *slipping* dogs to *the chase:* Καί ἑ κυνηλασίην τε καὶ εὐστοχίην ἐδίδαξας. *Call.*, iii., 205.

258.

θής, θητός (ὁ), feminine, *θῆσσα*, an adjective often taken substantively, as *mercenary* in English, free person who let himself out for a time, and served for wages: Ἠ ἑοί αὐτοῦ θῆτές τε δμῶές τε. *Od.*, iv., 644. In the plural, *θῆτες*, *laborers*, the name of the fourth class of citizens at Athens, comprehending all the poor and laboring part, who, according to the laws of Solon, could not fill any civil office: Οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐκαλοῦντο θῆτες, οἷς οὐδεμίαν ἀρχὴν ἔδωκεν ἄρχειν. *Plut.*, *Sol.*, 18.

διάκονος (ὁ, ἡ), one who serves, *servant*, principally at table, and who was not a slave: Κύκλωπι δείπνων ἀνοσίων διάκονος. *Eur.*, *Cycl.*, 31.

εἵλως, ωτος (ὁ), or *εἱλώτης, ου* (ὁ), Helot, name of the ancient inhabitants of Helos, a town of Messenia, who were conquered by the Lacedæmonians, reduced to slavery, and from that time attached to the soil: Πλεῖστοι δὲ τῶν Εἱλώτων ἐγένοντο οἱ τῶν παλαιῶν Μεσσηνίων τότε δουλωθέντων ἀπόγονοι, ᾗ καὶ Μεσσήνιοι ἐκλήθησαν οἱ πάντες. *Thuc.*, i., 101. [More prob. a verbal of *passive* formation connected with the obsolete root of ἑλεῖν.]

ἐργολάβος (ὁ, ἡ), one who undertakes any business or work for another for a certain payment or salary, *undertaker of works*, *contractor; redemptor:* Ἐργολάβος μὲν ἦν τοῦ ἀγάλματος. *Plut.*, *Pericl.*, 31.

ἔριθος (ὁ, ἡ), fr. ἔριον, prop., *one who is a wool-worker*, principally in the feminine, *worker in wool:* Ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι; *Theoc.*, *Id.*, xv., 80. By ext., in the masculine principally, laborer who works for hire, and who is engaged for a certain time only, and for extraordinary works, *day-laborer*, *a reaper*, in Homer: Ενθαδ' ἔριθοι ἤμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες. *Il.*, xviii., 550.

Κάρ, αρός (ὁ), *Carian*, inhabitant of Caria, in Asia Minor. According to Ælian (Hist. An., xii., 30), the Carians were the first who served as mercenaries in the wars of other nations, so that Carian and mercenary became synonymous terms. Hence the proverb: Ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύειν. *Eur.*, *Cycl.*, 650, "to brave the danger in a Carian's skin;" in other words, "*to expose a hired substitute to danger instead of yourself*," a worthless fellow, that is, whose loss is of no consequence.

μίσθιος (ὁ, ἡ), fr. μισθός, *hireling*, *hired* servant, one who *works for wages;* sometimes used as a substantive in the N. T.: Ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου. *Luc.*, xv., 19. [*Plut.*, *Lyc.*, 16.]

μισθωτός, ή (μισθόω), prop., *one engaged for wages*, *hireling*, sometimes used as a substantive: Μισθοὺς μισθωτοῖς, δούλοις . . . ἀποτίνειν. *Plat.*, *Legg.*, v., 742. [Also a *mercenary* soldier. *Th.*, 5, 6, etc.]

μισθοφόρος (ὁ, ἡ), prop., adjective, *one who receives wages*, *who is hired;* chiefly in speaking of soldiers, in the historians: Παρακολουθούντων τῶν πελταστῶν, οἳ

ἦσαν μισθοφόροι τοῖς Θηβαίοις (*who were in the pay of the Thebans*). *Xen.*, *Hellen.*, v., 4, 54.

ὑπόμισθος (ὁ, ἡ), fr. μισθός, *under engagement for wages*, hired : Ἐργάζομαι τὴν γῆν, ὑπόμισθος ὀβολῶν τεσσάρων. *Luc.*, *Tim.*, iii.

πενέστης, ου (ὁ), *Penest*, *laborer*, the name given by the Thessalians to their peasantry, who were the descendants of an ancient people, whose history Athenæus has preserved (vi., 18); they were conquered by their neighbors, who settled themselves on their lands, deprived them of all civil rights, and reduced them to the state of poor dependents, without, however, considering them absolute slaves ; in which respect they differed from the Helots : Ἀλλ' ἐν Θετταλίᾳ μετὰ Προμηθέως δημοκρατίαν κατεσκεύαζε, καὶ τοὺς πενέστας ὥπλιζεν ἐπὶ τοὺς δεσπότας. *Xen.*, *Hell.*, ii., 3, 36.

259.

θίς, ῑνός (ὁ and ἡ), fr. τίθημι, the primitive meaning of the word seems to be *mass*, *heap:* Πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς ἀνδρῶν πυθομένων. *Od.*, xii., 45. Hence, with the genitive ἄμμου, which is found sometimes expressed (*Herod.*, iii., 26), and sometimes understood, *heap* or *mass of sand;* and by ext., sand heaped on the shore, sand-DOWN : Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς θῖν' ἐπὶ φυκιόεντι. *Il.*, xxiii., 693. According to these two Homeric passages, in which alone the gender of the word is determined by an epithet, we may presume that the form θίς, which is the more ancient, was originally masculine in both meanings, in Homer, and in the Epic Poets, who have imitated him. θίν, the more modern form, is more generally used in the feminine in Attic poetry, and in the masculine in the more modern prose writers, where it signifies *heap of sand*, *sand-bank*, *sea-sand*, *sand-down*, *land made by the washing up of the sand*, sometimes *bottom of the sea:* Κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν θῖνα. *Soph.*, *Antig.*. 591. According to Eustathius, θίς (ὁ) has the sense of *mass*, *heap ;* whereas the form θίν (ἡ), from θείνω, *to strike*, is a different word, signifying particularly the *shore* of the sea. This observation is contradicted by many passages in the poets, and we may conclude from this, with all respect to the grammarians, that these two forms are but one and the same word, as is the case with many others like them, such as ῥίς and ῥίν, ἀκτίς and ἀκτίν, etc. [Cf. 51.]

θημών, ῶνος (ὁ), fr. τίθημι, *heap*, principally of corn, straw, *stack:* Ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠίων θημῶνα τινάξει καρφαλέων. *Od.*, v., 368.

θημωνία, ας (ἡ), a rare synonym of θημών, in the Sept. and the Fathers : Κόπρου θημωνία. *Chrysost. in Matth.*, 690.

θωμός, οῦ (ὁ), Attic for θημών, in prose : Ἐὰν δὲ θερισθεὶς εἰς θωμοὺς συντεθῇ ὁ πυρός, ἁδρότερος καὶ βελτίων γίνεται. *Theophr.*, *Caus. Pl.*, 4, 15.

σωρός, οῦ (ὁ), *heap*, *quantity together* of corn, of grain : Ὅτε τ' ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται. *Hesiod. Oper.*, 14. Hence, *heap*, *pile*, in general : Σωρὸν χρημάτων ἔχοντα. *Aristoph.*, *Plut.*, 269. [σωροὶ σίτου, ξύλων, λίθων, νεκρῶν. *Xen.*, *Hell.*, iv., 4, 12.]

260.

θύειν, prop., in ancient times, to *burn* incense in honor of the gods, or a portion of the meat prepared for the feast before commencing it : Θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον, ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. *Il.*, ix., 219. It followed from this custom, which, according to Heyne, was the origin of sacrifices, that θύειν came to signify *to slay* the victims offered in sacrifice, certain parts of which were burned on the altar ; hence, in general, *to sacrifice.*

θύεσθαι : according to the grammarians this middle verb specially signified to *slay a victim in sacrifice*, or cause it to be slain, in order to draw omens from it ; hence, *to sacrifice:* Ὁ δὲ Κῦρος ἐθύετο ἐπὶ τῇ πορείᾳ. *Cyr.*, ii., 4, 13.

ἐναγίζειν, *to make offerings* and funeral libations, especially, in honor of the heroes [parentare] : Τῷ Ὀλυμπίῳ θύουσι ὡς ἀθανάτῳ, τῷ δ' ἑτέρῳ ὡς ἥρωϊ ἐναγίζουσι. *Herodot.*, ii., 44.

ἔρδειν, and by transposition of letters ῥέζειν, poet., prop., to do, to accomplish, hence, *to sacrifice*, to slay in sacrifice : Ἔρδον δ' Ἀπόλλων τεληέσσας ἑκατόμβας. *Il.*, i., 315. [Cf. Lat. *facere*, *operari.*]

θυηπολεῖν, *to make* or *offer sacrifices:* Καθ' ἃς θυηπολοῦσι. *Plat.*, *Polit.*, ii., 364, e.

ἱερεύειν, *to sacrifice*, in general : Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. *Il.*, ii., 402. [Very rare and late in prose. *Philo.*, 2, p. 34, 5.]

ἱεροῦν, *to consecrate*, *to perform duly the sacred ceremonies:* Ἀθηναῖοι Δηλίους ἀνέστησαν ἐκ Δήλου, ἡγησάμενοι, κατὰ παλαιάν τινα αἰτίαν, οὐ καθαροὺς ὄντας ἱερῶσθαι. *Thuc.*, v., 1.

ἱερουργεῖν, to perform a sacred work, or a sacrifice, seldom *to sacrifice*, *to slay in sacrifice*, in the middle voice in Plutarch : Αὐτὸς πρὸ τῆς σκηνῆς μετὰ τοῦ μάντεως Ἀριστάνδρου διέτριβεν ἱερουργίας τινὰς ἀπορρήτους ἱερουργούμενος. *Plut.*, *Alex.*, 31.

καλλιερεῖν, *to offer a sacrifice of good omen*, to have the victims favorable ; *litare:* Ἐπεὶ δ' ἐκαλλιέρησε. *Xen.*, *Cyr.*, iii., 3, 11.

μηλοσφαγεῖν, *to slay on the altar*, or *sacrifice*, *a sheep*, or *sheep:* Καὶ μηλοσφαγεῖ θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις. *Soph.*, *Electr.*, 272.

ὁλοκαυτοῦν, prop., *to burn* the victim *whole*, *to offer a holocaust:* Ἔθυσαν τῷ Διΐ, καὶ ὡλοκαύτωσαν τοὺς ταύρους. *Xen.*, *Cyr.*, viii., 3, 11.

σφάζειν, *to cut the throat* of the victim [*jugulare*], after having struck it, and turned it back to let the blood flow : Ἡ καὶ ἀναΐξας ὄϊν ἄργυφον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς σφάξ'. *Il.*, xxiv., 621.

261.

θύλακοι, ων (οἱ), *trowsers* or loose pantaloons of the Persians, acc. to the Scholiast on Aristophanes : Εἶτα δ' ἑσπόμεσθα θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους. *Aristoph.*, *Vesp.*, 1082.

ἀναξυρίς, ίδος (ἡ), and principally in the plural, ἀναξυρίδες, long and loose trowsers of the Persians, and of the Asiatics generally ; particularly those who dwelt in the cold countries and in the mountains : Οἳ σκυτίνας μὲν ἀναξυρίδας, σκυτίνην δὲ τὴν ἄλλην ἐσθῆτα φορέουσι. *Herodot.*, i.. 71. [These and the βράκαι were tighter than the θύλακοι. *L.* and *S.*]

βράκαι, ῶν (οἱ), long and loose leggins of the Gauls ; *braccæ* [braies, Fr. ; *trews*, *breeks*, Sc. ; *breeches*, Ang.] : Χρῶνται . . . καὶ ἀναξυρίσιν ἃς ἐκεῖνοι βράκας προσαγορεύουσιν. *Diod. Sic.*, v., 30.

περισκελές, έος (τό), *trowsers* of the Levites, in the Sept. : Καὶ περισκελὲς λινοῦν ἔσται ἐπὶ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ. *Levit.*, xvi., 4.

περισκελίς, ίδος (ἡ), sort of *trowsers* or *wide drawers* worn by women : Τῶν δὲ πλείστων γυναικῶν ἂν ὑποδήματα διάχρυσα περιέλῃς, καὶ ψέλλια καὶ περισκελίδας καὶ πορφύραν, καὶ μαργαρίτας, ἔνδον μένουσιν. *Plut.*, *Conj. præc.*

262.

θύρα, ας (ἡ), the wood-work which makes the door itself : hence, 1, chamber-*door*, house-door only ; singular and plural, in the Iliad and the Odyssey : Θύραι δ' εὐεργέες εἰσὶ δικλίδες. *Od.*, xvii., 269. 2, Thence, in general, *opening*, *entry*, *outlet:* Δύω δέ τέ οἱ θύραι εἰσίν. *Od.*, xiii., 109. According to the grammarians, the singular θύρα must be understood only of the wood-work that closes up the door-way, and the plural θύραι of the opening or door-way itself, but this subtle distinction is contradicted by the usage of the words ; on the contrary, we see θύραι employed both in the Iliad and the Odyssey, as in the passage above, for the folds of the door. It may be observed, however, that the Attic prose writers more commonly use the singular in the phrases *to knock at the door*, *to open* or *shut the door:* Κόψας τὴν θύραν (*Xen.*, *Hell.*, v., 4, 7) ; Ἀνεῳγ-

μένη θύρα (*Plat.*, *Conv.*, 174, c): while they used the plural only, when the sentence expressed nothing more than the general notion attached to the word *doors*: Ἐπὶ πλουσίων θύρας ἰόντες (*Plat.*, *Polit.*, ii., 7); or in the figurative sense: Ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς Ἑλλάδος ἐσμέν. *Xen.*, *Anab.*, vi., 5, 23. The phrase αἱ θύραι βασιλέως, in Xenophon (*Anab.*, ii., 1, 6), signifies particularly *the court of the King of Persia.* We have preserved this phrase in the title we give to the court of the Grand Signor, that of the Ottoman Porte. The very use we make of the word *court*, meaning thereby the king's palace, is equally remarkable.

θύρετρον, ου (τό), poet. for θύρα, and only in the plural: Πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα. *Il.*, ii., 415.

κλεισιάδες, ων (αἱ), and κλισιάδες (αἱ), *shutters*; hence, *the folds* or *leaves* of a great gate: Μεγάλαι κλισιάδες ἀναπεπτέαται ἐς τὸν Πελοπόννησον τῷ Πέρσῃ. *Herodot.*, ix., 9.

πύλη, ης (ἡ), prop., *fold* of a gate, in Homer and Herodotus: Καὶ ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἑτέρην πύλην. *Herodot.*, iii., 156. In the plural, πύλαι, *the two folds*; hence, *gate with double folds*, or, generally, *gate*, in Homer, and the poets, and also in prose writers, in speaking of a single gate, but only of the gate of a town, or rampart, in which respect it differs from θύρα: Εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι. *Il.*, iii., 149. Πύλαι ἀνεωγμέναι ἦσαν τῶν τειχῶν. *Xen.*, *Cyr.*, vii., 4, 4. In Sophocles and Euripides for the house *door*: Πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε κλείθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας. *Eur.*, *Andr.*, 951. In the plural πύλαι, *pass, defiles*, which are the pass out of one country into another, and that pass in particular known also by the name of Θερμόπυλαι, Thermopylæ: Τὴν μὲν οὖν πάροδον Πύλας καλοῦσι, καὶ Στένα καὶ Θερμοπύλας· ἔστι γὰρ καὶ θέρμα πλησίον ὕδατα. *Strab.*, ix., 186.

πύλωμα, ατος (τό), fr. πυλόω, properly, the being closed by means of a gate; hence, *gate*, in general, in the Tragic writers: Καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἓξ πυλώμασι. *Æsch.*, *Sept.*, 801.

πυλών, ῶνος (ὁ), Ionic πυλεών, from πύλη, ordinarily *vestibule*; may be understood of the threshold of the gate, and by ext., *gate of entrance, great gate*, in the poet Oppian: Ῥίμφ' ἔθορεν, πυλεῶνα διαπτάμενος θανάτοιο. *Oppian.*, *Cyn.*, iii., 419. Πυλεὼν θανάτοιο is a phrase analogous to that which Homer often uses in the same sense: Πύλαι Ἀΐδαο. *Il.*, xxiii., 71. *The gate of Hell.*

σανίς, ίδος (ἡ), in the plural, σανίδες, ων (αἱ), in Homer, 1, the *boards* of wood which form the folds or leaves of a door or gate: Ὑψηλαί τε πύλαι, σανίδες τ' ἐπὶ τῇς ἀραρυῖαι, μακραί, ἐΰξεσται, ἐζευγμέναι. *Il.*, xviii., 275. 2, *The folds* or leaves themselves: Οὐδὲ πύλῃσιν εὗρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας. *Il.*, xii., 121. The singular is only found in the Sept.

263.

θώραξ, ᾶκος (ὁ). The anatomical meaning of this word is unknown to the Homeric poems; it is found for the first time in Hippocrates and Aristotle, for the thorax, or all that part of the body which the cuirass covers, the *trunk* of the man; but the signification of it is different at different periods. In Aristotle: Τὸ ἀπὸ αὐχένος μεχρὶ αἰδοίων κύτος, ὃ καλεῖται θώραξ. *Arist.*, *Hist. An.*, i., 7. Its extent is more limited in Galen and in medical writers of a later date: Τὸ τοίνυν ὑπὸ τῶν πλευρῶν ἀφοριζόμενον ἐφ' ἑκάτερον, πρόσω μὲν ἐπὶ τὰ στέρνα τε καὶ τὰς φρένας ἐξικνούμενον, ὀπίσω δ' ἐπὶ τὴν ῥάχιν κατακαμπτόμενον, ἅπαν τοῦτο τὸ κύτος ἔθος τοῖς ἰατροῖς ἐστιν ὀνομάζειν θώρακα. *Galen. de Usu Part.*, vi., 2.

στέρνον, ου (τό), fr. στέρεος, is the bony part of the chest in Homer, and particularly the bone which is situated in the centre, the STERNUM; speaking of men, it is the external part of the *breast*, plural or singular, the *breast* in animals: Ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας. . . *Il.*, iv., 106. Hence, more generally, in Homer (*Il.*, iii., 194) and the Tragic writers for the whole breast in both sexes: Ἰδού, τόδ' εἰ μὲν στέρνον παίειν προθυμεῖ, παῖσον. *Eur.*, *Hec.*, 563. In later medical writers the *sternum*, the *breast-bone*: Τὸ δὲ μεταξὺ τούτων [πλευρῶν] στῆθος· καὶ τὸ μεσαίτατον αὐτοῦ στέρνον, μέχρι τοῦ χόνδρου, ὑφ' ὃν τὸ στόμα τῆς κοιλίας. *Galen.*, *Introd.*

στῆθος, εος (τό), fr. ἵστημι, in Homer the upper part of the *breast* in its full extent, speaking both of animals and men; in poetry and in prose, *breast* of animals: Παρ' ὦμον, ὅθι κληῒς ἀποέργει αὐχένα τε στῆθός τε. *Il.*, viii., 326. Often, and particularly in the plural, the region which contains the heart, the liver, and the lungs, in Homer: Ἕκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν. *Il.*, vii., 216. Sometimes the *bosom* in women: Στήθεά θ' ἱμερόεντα. *Il.*, iii., 397. In Hippocrates, the bone called sternum by medical writers from the time of Galen: Στῆθος δὲ ἔοικεν οὐ τὸ σύμπαν λέγειν χωρίον ὅσον ἐν τοῖς πρόσω τοῦ θώρακός ἐστιν, ἀλλὰ τὸ μέσον ὀστοῦν, ἐν ᾧ διαρθροῦνται πλευραί, ὃ καλοῦσιν ἰδίως οἱ μετ' αὐτὸν ἰατροὶ στέρνον. *Galen.*, *Exeg.*

264.

θώραξ, ακος (ὁ), upper part of the *cuirass* or *corslet* of the Homeric warriors, composed of two pieces of metal, one of which covered the breast, and the other the back; each of these two pieces, called γύαλον, was fastened on the two sides of the body by buckles (περόνη), and inclosed it completely. Upon the θώραξ, which reached ju t below the navel, came another piece called ζῶμα, or girdle (*Pausan.*, x., 26), which covered the lower stomach and the reins; to that was attached the μίτρα [cf. 241], or petticoat of arms, which reached down below the knees. Most frequently θώραξ is to be understood by ext. of the whole cuirass: Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν. *Il.*, xi., 19.

ζῶμα, ατος (τό), prop., *girdle*, and specially the iron band fastened to the bottom of the θώραξ, as we have just noticed [see plate on p. 162 of *Rich*]: Λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παναίολον ἠδ' ὑπένερθεν ζῶμά τε καὶ μίτρην. *Il.*, iv., 216. In these lines, ζῶμα must be understood of the whole cuirass, θώραξ, according to Aristarchus quoted by the Scholiast (*ad Il.*, iv., 216).

χιτών, ῶνος (ὁ), ordinarily *tunic*; accompanied with many epithets, this word is sometimes a periphrasis of θώραξ, in Homer (*Il.*, xiii., 439); it is found sometimes, but rarely, alone, as synonymous with θώραξ; Ἑκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῷ ῥωγαλέον. *Il.*, ii., 415.

στολάς, άδος (ἡ), and, in the Doric dialect, σπολάς, a sort of leather *jerkin* or *coat* for light-armed troops, *cuirass*: Τοξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπίδος καὶ τῆς στολάδος εἰς τὰς πλευράς. *Xen.*, *An.*, iv., 1, 18 [and iii., 3, 20. = θώραξ ἐκ δέρματος κατὰ τοὺς ὤμους ἐφαπτόμενος. *Poll.*, vii., 70].

I.

265.

ἴδιος, ία, *proper* and *peculiar* to an individual, to a species, *special, private, peculiar*: Πρῆξις δ' ἥδ' ἰδίη, οὐ δήμιος, ἣν ἀγορεύσω. *Od.*, iii., 82. It is more frequently opp. to κοινός and δημόσιος, in the prose writers: Καὶ τὰ πλοῖα πάντα, καὶ τὰ δημόσια καὶ τὰ ἴδια. *Plat.*, *Gorg.*, 469, e. In Attic writers it is frequently found in conjunction with the pronouns, as *own* in English: Περὶ τῶν ὑμετέρων ἰδίων. *Dem.*, *Legat.*, 439. Hence its use as a possessive pronoun in later writers, and in modern Greek: Κελεύει ὁ Ἀντωνῖνος τῷ ἰδίῳ στρατῷ ἐπιδραμεῖν καὶ φονεύειν τοὺς βαρβάρους. *Herodian.*, iv., 11, 8.

κύριος, ία, fr. κῦρος, *proper*, speaking of a name: Τῷ τε κυρίῳ αὐτοῦ ὀνόματι προσθέντες Ἀφρικανόν. *Herodian.*, vii., 5, 19.

οἰκεῖος, εία (οἶκος), *of* or *belonging to the house, domestic*, is opposed to πολιτικός or to κοινός: Ἔνι τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἅμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια. *Thuc.*,

ii., 40. Hence, *belonging in particular* to a species, to a family, while ἴδιος expresses that which belongs in particular to an individual: Οἰκειότερος γὰρ αὐταῖς ὁ πόνος, ἴδιος, ἀλλ' οὐ κοινὸς ὢν μετὰ τοῦ σώματος. *Plat.*, *Pol.*, vii., 535, b.

266.

ἱερεῖον, ου (τό), thing or animal dedicated to religious uses; hence, *victim:* Καὶ ἱερείων πολλὴν ἀφθονίαν ἐνόμιζε γενήσεσθαι. *Xen.*, *Cyr.*, i., 4, 17. Acc. to Mœris, ἱερεῖον was the Attic term for the general word θῦμα.

ἱερόν, οῦ (τό), in the singular signifies sacred place, consecrated spot; very seldom *sacrifice* or *victim:* Ὄφρ' ἱρὸν ἑτοιμάσσαιατ' Ἀθήνῃ. *Il.*, xi., 571. Ordinarily, in the plural, τὰ ἱερά, in poetry and prose, 1, *sacrifices, sacred ceremonies:* Ὄφρ' ἡμῖν Ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας. *Il.*, i., 147. 2, The *victims:* Καὶ ἐν ἱεροῖς δῆλον καὶ ἐν οὐρανίοις σημείοις. *Xen.*, *Cyr.*, i., 6, 2.

ἄργμα, ατος (τό), fr. ἄρχω, plural in the Odyssey, *first-fruits:* Ἦ ῥα καὶ ἄργματα θῦσε θεοῖς. *Od.*, xiv., 446.

ἀπαρχή, ῆς (ἡ), more commonly in the plural, *first-fruits* of the produce of the earth, which were offered to the gods, and laid upon the tombs of the dead: Ὅσα τε ἡ γῆ ἡμῶν ἀνεδίδου ὡραῖα, πάντων ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες. *Thuc.*, iii., 58.

θυηλή, ῆς (ἡ), fr. θύω, in the Iliad, portion of the cooked meats, which were burnt in honor of the gods, before commencing the meal or feast, *primitiæ:* Ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. *Il.*, ix., 220. Hence *victim* or *sacrifice*, in general: Φοινία δὲ χεὶρ στάζει θυηλῆς Ἄρεος. *Soph.*, *Electr.*, 1422.

θῦμα, ατος (τό), prop., what is burnt in honor of the gods upon the altar; whence it was subsequently applied to every kind of *victim*, and, in a yet wider acceptation, of *offering:* Οὗτος δ', ἐπείπερ πόλις ἀναγκάζει τάδε, θεᾷ γενέσθω θῦμα. *Eur.*, *Iph. T.*, 600.

θυμίαμα, ατος (τό), *perfume* of the incense burnt upon the altars: Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει. *Soph.*, *Œd. R.*, 4. [Also in *Pl.*, *Rep.*, ii., 373, a.]

θύος, εος (τό), fr. θύω, that which was burnt in honor of the gods, *incense, perfume:* Ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν, ἄλλοτε δὴ σπονδῇσι θύεσσί τε ἱλάσκεσθαι. *Hes.* *Oper.*, 335.

θυσία, ας (ἡ), *sacrifice, victim:* Ὁ μέν γε Σκύθης, καὶ πάσας τὰς θυσίας ἀφεὶς καὶ ἡγησάμενος ταπεινάς, αὐτοὺς ἀνθρώπους τῇ Ἀρτέμιδι παρίστησι. *Luc. de Sacrific.*, ad fin.

ὁλοκαύτωμα, ατος (τό), fr. ὁλοκαυτόω, a verb found only in Xenophon, *victim* that was burnt whole, HOLOCAUST: Καὶ θύσετε ἐπ' αὐτοῦ τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν. *Exod.*, xx., 24.

ὁλοκαύτωσις, εως (ἡ), *action of burning the victim whole:* HOLOCAUST: Πᾶσαι αἱ βόες εἰς ὁλοκαύτωσιν. *Numer.*, vii., 87.

σφάγιον, ου (τό), fr. σφάζω, beast killed (by cutting the throat) in sacrifice; hence *victim*, and particularly *victim so killed*, the parts cut off, or the entrails of the victim, from which the auguries were taken: Καὶ λέγειν ἐκέλευε πᾶσιν, ὅτι τὰ ἱερὰ καὶ τὰ σφάγια καλὰ εἴη. *Xen.*, *Anab.*, i., 8, 15.

χρηστήριον, ου (τό) [poet. in this sense], prop., the *sacrifice* or *victim* offered by the person who consulted the oracle: Ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶ σφάγια καὶ χρηστήρια θεοῖσιν ἔρδειν. *Æsch.*, *Sept.*, 230. The more general sense of *offering* is given it in Sophocles (*Aj.*, 220), a line which seems to be a reminiscence of Æschylus.

267.

ἱερεύς, έως (ὁ), fr. ἱερός, *priest*, in general, he who offered the sacrifices, and declared the will of the gods as manifested by the victims, in poetry and prose; *sacerdos:* Ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα. *Il.*, i., 62.

ἀμφιπόλος (ὁ, ἡ), poet., *one who serves;* hence *minister, priest, priestess:* Τὰς ἐλαφοκτόνου θεᾶς ἀμφίπολον κούραν. *Eur.*, *Iph. T.*, 1114.

ἀρητήρ, ῆρος (ὁ) [ᾱ], prop., *one that prays;* hence *priest:* Ἀλλ' ἕνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων. *Il.*, i., 94.

διάκονος, ου (ὁ), prop., one who serves; in the N. T., DEACON of the primitive Church, whose office it was to distribute the alms: Σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις. *Philipp.*, i., 1.

ἐπίσκοπος, ου (ὁ), prop., *inspector;* in the primitive Christian Church, the name of the successors of the Apostles, BISHOP: Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι. *N. T.*, *Tit.*, i., 7.

θυτήρ, ῆρος (ὁ), fr. θύω, *one who sacrifices, a sacrificer:* Οἶδ', ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω. *Soph.*, *Trach.*, 1194.

θύτης, ου (ὁ), Herodian uses this word for the Latin *aruspex:* Τούς τε πανταχόθεν μάγους καὶ ἀστρονόμους τε καὶ θύτας μετεπέμπετο. *Herodian.*, iv., 12, 6.

θυηπόλος (ὁ, ἡ), poet. name of the *priests* of lower rank, who burned the incense upon the altar: Οὐ καταβαλεῖς τὰ κῶδι', ὦ θυηπόλη; *Aristoph.*, *Pac.*, 1124. Dionysius of Halicarnassus uses this name of the Vestals among the Romans: Αἱ καλοῦνται ἀπὸ τῆς θεᾶς ἣν θεραπεύουσιν Ἑστιάδες, αὐτὸς πρῶτος ἱερὸν ἱδρυσάμενος Ῥωμαίοις Ἑστίας, καὶ παρθένους ἀποδείξας αὐτῇ θυηπόλους. *Dion. H.*, *Ant. Rom.*, ii., 64.

θυοσκόος (ὁ, ἡ), *diviner; aruspex:* Ἢ οἵ μάντιές εἰσι, θυοσκόοι, ἢ ἱερῆες. *Il.*, xxiv., 221.

ἱερογραμματεύς, έως (ὁ), prop., sacred scribe, the name given by the Greeks to a class of learned Egyptian priests, who wrote in hieroglyphic, or hierotic, characters, the history of the gods, and various theological and scientific treatises: Τὴν ἱερατικήν, ᾗ χρῶνται οἱ ἱερογραμματεῖς. *Clem. Alex.*, *Strom.*, v., 657. Acc. to Lucian, their office was to explain the mysteries of religion: Ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς, Ἀσσυρίων δὲ καὶ Ἀράβων οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων. *Luc.*, *Macrob.*, 4.

ἱεροθύτης, ου (ὁ), fr. ἱερός and θύτης, a *sacrificer*, in Pausanias: Ἱέρεια δὲ σφίσιν ἐστὶν ἡ δρῶσα, σὺν δὲ αὐτῇ καὶ τῶν ἱεροθυτῶν καλουμένων ὁ νεώτατος. *Paus.*, viii., 42, 12.

ἱερομνήμων, ονος (ὁ). The HIEROMNEMON at Byzantium was the chief magistrate, considered in his office of superintendent of public worship and sacred rites, as the archon at Athens, the consul at Rome, and, like them, he gave his name to the year: Ἐπὶ ἱερομνάμονος Βοσπορίχω. *Dem. de Coron. in Byzant. decret.*, 27. Dionysius of Halicarnassus gives this name to the *Pontifices* of the Romans: Ὡς ἂν οἱ ἱερομνήμονες ἐξηγῶνται. *Ant. R.*, viii., 55.

ἱεροποιός (ὁ, ἡ), fr. ποιέω, prop., *one who offers sacrifices;* used as a substantive, ὁ ἱεροποιός, *master of the sacred ceremonies*, was the name of ten magistrates at Athens chosen by lot; their office was to regulate the festivals, the ceremonies, and the sacrifices, to choose the victims, and to assist at the examination which the aruspices made of the sacred entrails, in order to prevent fraud, adds the Scholiast, on the part of the diviners: Οἱ λοιποὶ τὰς πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν. *Dem.*, *Philipp.*, i., 26.

ἱεροφάντης, ου (ὁ), fr. ἱερός and φαίνω, he who exhibits the sacred things, HIEROPHANT, priest of Ceres, who presided at the initiations of the mysteries of Eleusis, and explained the mysteries to the initiated. The Hierophant took the vow of celibacy, and was always chosen out of the family of the Eumolpidæ, one of the first in Athens, in which family this dignity continued for 1200 years: Ὁ δὲ μέγιστος τῶν ποντιφίκων, οἷον ἐξηγητοῦ καὶ προφήτου, μᾶλλον δὲ ἱεροφάντου τάξιν ἐπέχει. *Plut.*, *Num.*, 9.

λειτουργός (ὁ, ἡ), one who serves, *minister of worship:* Ἀλλ' οἷς δίκαιόν ἐστι ταῦτα λειτουργοῖς θεῶν ἀνατιθέντες. *Plut. de Oracul. def.*, 13.

μάγος, ου (ὁ), a Persian word, MAGUS, name of an ancient people, who, according to Herodotus (1, 101), were a part of the nation of the Medes. From the time of Zoroaster, the reformer of the religion of the Persians, the name of Magi was that of an order of priests who were in the highest esteem among the ancient Persians, and to whom was intrusted not only the superintendence of their religious worship in general, but even the education of their princes: Ἄνευ

γὰρ δὴ μάγου οὔ σφι νόμος ἐστὶ θυσίας ποιέεσθαι. *Herodot.*, i., 132.

μηλοθύτης, ου (ὁ), prop., *he who sacrifices sheep*, epithet of the altar as well as of the priest in Euripides; hence, *priest*, in general: Θεῶν δ' ἐπ' ἐσχάρας οὐκ ἔχω ἐπὶ τίνα μηλοθύτην πορευθῶ. *Eur.*, *Alc.*, 118.

πρεσβύτερος, ου (ὁ), *elder; presbyter;* hence, PRIEST; in the primitive Christian Church, the elders or presbyters were appointed by the Apostles: Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν. *Act. Apost.*, xiv., 23.

268.

ἱερός, ρά, fr. ἵημι, because formerly every thing, the origin or cause of which was unknown, was considered as *sent* by the Deity. Thus, in Homer and the ancient poets, ἱερός is the epithet of the daylight, of rivers, of barley, the first food of man, all which, being acknowledged blessings to man, gave him the first notion of the Deity: Γίγνονται δ' ἄρα ταίγ' ἔκ τε κρηνέων ἀπό τ' ἀλσέων ἐκ θ' ἱερῶν ποταμῶν. *Od.*, x., 351. Hence, *consecrated, sacred:* Ἱεροὺς κατὰ βωμούς. *Il.*, ii., 305.

ἀβέβηλος (ὁ, ἡ), that which can not or ought not to be approached, *inaccessible*, access to which is forbidden by religion, *inviolable*, speaking of temples and places that served as asylums of refuge: Ἔστι δούλῳ φεύξιμος βωμός, ἔστι καὶ λῃσταῖς ἀβέβηλα πολλὰ τῶν ἱερῶν. *Plut. de Superst.*, 4.

ἅγιος, ια (ἅγος), word unknown to Homer, and very rare in ancient poetry and prose; properly, *pure*, with reference to moral purity; hence it seems to have been chosen by the ecclesiastical writers of the O. T. and N. T. in preference to ἱερός: 1, *holy:* Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. *N. T.*, 1 *Petr.*, i., 16. 2, Very often, in speaking of things, *holy* for *consecrated, sacred:* Ὡς πρόβατα ἅγια. *Ezech.*, xxxvi., 38.

ἄθικτος (ὁ, ἡ), that which can not be touched, *inviolable*, speaking of a consecrated place: Ἄθικτος οὐδ' οἰκητός, αἱ γὰρ ἔμφοβοι θεαί σφ' ἔχουσι. *Soph.*, *Œd. Col.*, 39.

ὅσιος, ία, that which is permitted, or rather that which is not forbidden by religion, by the divine law, which is not consecrated, speaking of things and of places, the use of which, or the approach to which, were not forbidden by religion, *lawful, permitted*, in opp. to ἱερός, sacred, consecrated, and in this case it is sometimes rendered by *profane:* Ἐς ὀλιγωρίαν ἐτράποντο καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων ὁμοίως. *Thuc.*, ii., 52. [*des choses licites et sacreés* (Pillon): *of things sacred and profane* (Mr. Dale). Cf. δι' οὗ (νόμου) τῶν ἱερῶν μὲν χρημάτων τοὺς θεοὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποστερεῖ. *Dem.*, 703, 1.]

σεβάσμιος, ια, *worthy of veneration, venerated:* Ἀφροδίτην ἔχουσι μάλα σεβάσμιον. *Plut.*, *Amator.*, 19.

σεβαστός, ή, *august, Augustus*, as the surname of the Roman emperors, in Plutarch and Greek writers of Roman history: Καῖσαρ ὁ πρῶτος ἐπικληθεὶς Σεβαστός. *Plut.*, *Apophth. Cæs.*, 1.

269.

ἱμάτιον, ου (τό), prop., *upper* or *outer garment*, often *garment, dress*, in general: Ἱμάτιά τ' ἀνδρεῖα καὶ γυναικεῖα. *Xen.*, *Mem.*, ii., 7, 5.

ἱματισμός, οῦ (ὁ), a complete *dress*, in Plutarch [so in *Polyb.*, 6, 15, 4]: Ταῖς δὲ θυγατράσιν αὐτοῦ ἱματισμὸν πολυτελῆ Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας πέμψαντος. *Pseudo-Plut.*, *Apophth. Lac. Archid.*, 7.

εἷμα, ατος (τό), *clothing*, clothes, in general, in the plural: Εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω. *Il.*, ii., 261.

ἔνδυμα, ατος (τό), that which a man puts on, *garment*, in the Sept. and the N. T.: Εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου. *Matth.*, xxii., 11.

ἔσθημα, ατος (τό), a verbal in the old Attic: [ὅταν . . .] εἰσίδω δ' ἐσθήματα φοροῦντ' ἐκείνῳ ταὐτά. *Soph.*, *Electr.*, 269. [*Th.*, iii., 58.]

ἐσθής, ῆτος (ἡ), fr. ἕννυμι, *clothing, clothes, dress; vestis:* Μετρίᾳ δ' αὖ ἐσθῆτι, καὶ ἐς τὸν νῦν τρόπον, πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι ἐχρήσαντο. *Thuc.*, i., 6. [In the Od., *collectively:* and so still in *Xen.*, *An.*, 3, 1, 18, κτήνη, χρυσόν, ἐσθῆτα. Not a *single* garment; though with ref. to the dress of persons generally we meet with the pl. as ἐν Πέρσαις πολὺ καὶ ἐσθῆτες φαυλότεραι καὶ δίαιται εὐτελέστεραι. *Xen.*, *Cyr.*, i., 3, 2.] *Pape.*

ἔσθησις, εως (ἡ), *garment*, in the N. T.: Δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. *Luc.*, xxiv., 4.

ἔσθος, ου (ὁ), poet. form of ἐσθής: Τοῦ δ' οὔτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος. *Il.*, xxiv., 94.

περιβόλαιον, ου (τό), poet., *covering*, wrapping: Θανάτου τάδ' ἤδη περιβόλαι' ἀνημμέθα. *Eur.*, *Herc. fur.*, 549.

στολή, ῆς (ἡ), fr. στέλλω, *accoutrement*, attire: Λῃσταῖς ἐοικότας καὶ τὸ πλῆθος καὶ τὰς στολάς. *Xen.*, *Cyr.*, ii., 4, 17.

270.

ἱστορικός, οῦ (ὁ), *skillful historian:* Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀνακείσθω τῇ Ἰύβα χάριτι, τοῦ πάντων ἱστορικωτάτου βασιλέων. *Plut.*, *Sertor*, 9. [Properly an *adj.* = *scientific.* Pl., Soph., 267, e. = *historical.* Plut.]

ἱστοριογράφος, ου (ὁ), *historian* who writes the history of past times; *historian:* Τίς οὐκ ἂν θαυμάσειε τὴν ἀπειρίαν καὶ τὴν ἄγνοιαν τῆς κοινῆς ἐννοίας . . . . ἣν μάλιστα δεῖ παρὰ τοῖς ἱστοριογράφοις ὑπάρχειν; *Polyb.*, ii., 62, 2.

συγγραφεύς, έως (ὁ), *contemporaneous writer* or *historian*, who writes the history of his own times [this limitation is probably unfounded]: Ἀλλὰ γὰρ τῶν μὲν μεγάλων πόλεων, εἴ τι καλὸν ἔπραξαν, ἅπαντες οἱ συγγραφεῖς μέμνηνται. *Xen.*, *Hell.*, vii., 2, 1.

271.

ἰταλός, οῦ (ὁ), an *Italian:* Οὐδ' αὖ, ὅτι Ἴβηρ ὁ Τραϊανός, ἀλλ' οὐκ Ἰταλός, οὐδ' Ἰταλιώτης ἦν (*not an Italian by birth*, nor *of a family that had* afterward *settled in Italy*). *Dion. Cass.*, lxviii., 4.

ἰταλιώτης, ου (ὁ), an *Italiot*, or inhabitant of Magna Græcia (not of an original Italian family): Καὶ Ἰταλιῶται Πυθαγόραν, καὶ Λαμψακηνοὶ Ἀναξαγόραν ξένον ὄντα ἔθαψαν καὶ τιμῶσιν ἔτι καὶ νῦν. *Aristot.*, *Rhetor.*, ii., 23.

K.

272.

καθαρός, ρά, fr. καθαίρειν, *clean, neat;* hence, *pure*, prop. and fig.: Καθαρὰ χροΐ εἵμαθ' ἑλοῦσα. *Od.*, xvii., 48.

ἀκίβδηλος (ὁ, ἡ), *not adulterated*, in speaking of coined money, *of good alloy:* Ὁ δὲ ἀλλαττόμενος ἢ νόμισμα ἀντὶ νομίσματος ἢ καὶ τῶν ἄλλων ζώων ὁτιοῦν ἢ καὶ μὴ ζώων ἀκίβδηλον πᾶν διδότω καὶ δεχέσθω τῷ νόμῳ ξυνεπόμενος. *Plat.*, *Legg.*, xi., 916, d. [Impropr., *without fraud.* Hdt., 9, 7, 1.]

ἄκρατος (ὁ, ἡ), *unmixed, pure*, in speaking of wine: Ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες. *Od.*, ii., 341. [By no means *only* of wine: e. g., ἄκρατος νοῦς, *pure intellect.* Xen., Cyr., 8, 7, 20; also impropr., pure, absolute, e. g., ἐλευθερία. *Pl.*, etc.]

ζωρός (ὁ, ἡ), poet., *pure* [shear, *neat*], in speaking of wine: Ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνον ἑκάστῳ. *Il.*, ix., 203.

273.

καίειν, *to burn*, in speaking of the action of fire, to consume by fire in all the senses of the *transitive* verb to *burn* in English: Τὸ μὲν πῦρ τοὺς ἀπτομένους καίει. *Xen.*, *Cyr.* v., 1, 5. With πῦρ, *to light* or *kindle* a fire, to make a fire: Καὶ οἱ ἄλλοι ἀναστάντες πῦρ ἔκαιον. *Xen.*, *Anab.*, iv., 4, 8.

αἴθειν [*act.*, *to light, kindle*, πῦρ. *Hdt.*, 4, 145: δαλόν. *Æsch.*, *Ag.*, 1410], in the passive; *to burn, to be on fire*, in the participle in Homer, epithet of a torch: Ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν. *Il.*, xiii., 320. [πᾶσα ἡ χώρα αἴθεσθαι

ἐδόκει. *Xen.*, *An.*, 6, 3, 19.] Fig.: Αἴθεσθαι τῷ ἔρωτι. *Xen.*, *Cyr.*, v., 1, 8.

αἰθαλοῦν, *to reduce to ashes, to consume:* Μή σ' αἰθαλώσῃ πολύκαπνον στέγος πέπλους. *Eur.*, *Electr.*, 1133.

ἀνθρακοῦν (ἄνθραξ), *to reduce to coal, to calcine:* Καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος. *Æsch.*, *Prom.*, 372.

αὔειν, *to light, kindle; urere:* Ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὔοι. *Od.*, v., 490.

δαίειν, *to light* a fire: Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο. *Il.*, xxi., 343.

θύειν, *to burn*, in speaking of perfumes, and later, of victims offered in sacrifice to the gods: Ἦ ῥα καὶ ἄργματα θῦσε. *Od.*, xiv., 446.

καυματίζειν, *to burn*, speaking of the heat of the sun: Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη. *Matth.*, xiii., 6.

πρήθειν [and πιμπράναι], *to set on fire, to burn:* Πρήσω πόλιν. *Æsch.*, *Sept.*, 434.

πυροῦν, *to set fire to, to burn:* Οὐ πρότερον παύσομαι πρὶν ἢ ἕλω τε καὶ πυρώσω τὰς Ἀθήνας. *Herodot.*, vii., 8.

τεφροῦν (τέφρα), *to reduce to ashes*, in the Alexandrine poets: Τεφρώσας γυῖα Λημναίῳ πυρί. *Lyc. Alex.*, 227.

φλέγειν, *to take fire, blaze*, throw out flames of fire, speaking of a fire: Τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ. *Il.*, xxi., 13. [Also *trans.*, φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα. *Æsch.*, *Pers.*, 364; also *to cause to blaze up*, or *fire up*, propr. and fig.]

φλεγέθειν, poet. frequentative of the preceding word: Ἠΰτε πῦρ τότ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει. *Il.*, xvii., 738.

φλεγμαίνειν (φλέγμα), *to be inflamed, to have inflammation*, speaking medically: Ὅσα δὲ φλεγμαίνειν λέγεται τοῦ σώματος, ἀπὸ τοῦ κάεσθαί τε καὶ φλέγεσθαι διὰ χολὴν γέγονε πάντα. *Plat.*, *Tim.*, 85, b.

φλογίζειν, poet., *to set on fire*, envelop in flames: Οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητὴς βροντᾶς αὐγαῖς μ' εἶσι φλογίζων. *Soph.*, *Phil.*, 1196.

274.

κακός, ή, deficient in such or such a physical or moral advantage; hence, generally, it is opposed to ἀγαθός in all its meanings, prop. and fig.; *bad, worthless*, as being useless, unfit, *not good*, specially in war; hence, *cowardly:* Καί τοι ἔγωγε οὐδὲν ἀνισώτερον νομίζω τῶν ἐν ἀνθρώποις εἶναι τοῦ τῶν ἴσων τόν τε κακὸν καὶ τὸν ἀγαθὸν ἀξιοῦσθαι. *Xen.*, *Cyr.*, ii., 2, 14.

κακοήθης (ὁ, ἡ), *vicious in character* or *habits, malicious; malignus:* Κακοήθης δ' ὤν, Αἰσχίνη. *Dem. de Cor.*, 5.

κακομήχανος (ὁ, ἡ), *one who contrives* or *causes evil:* Δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου. *Il.*, vi., 344.

κακόνους (ὁ, ἡ), *ill-disposed, entertaining ill-will* [*ill-affected;* e. g., τῇ πόλει. *Th.* 6, 24]: Ἦ νομίζεις κακόνουν τὴν μητέρα σοι εἶναι; *Xen.*, *Mem.*, ii., 2, 9.

κακοπράγμων (ὁ, ἡ), whose conduct is bad, *an intriguer, a knave:* Οὐ μέντοι ἔπειθέ γε τὸ μὴ οὐ μεγαλοπράγμων τε καὶ κακοπράγμων. *Xen.*, *Hell.*, v., 2, 26.

κακοῦργος (ὁ, ἡ), one who is a *worker* or *causer of evil:* Ἀλλὰ κακοῦργος μὲν τῶν ἄλλων, ἑαυτοῦ δὲ πολὺ κακουργότερος. *Xen.*, *Mem.*, i., 5, 3. In an abstract sense, an *evil-doer, a malefactor:* Ἦ κακούργους ἐρευνῆσαι. *Xen.*, *Cyr.*, i., 2, 12.

κακοφυής (ὁ, ἡ), *of an evil nature*, naturally bad: Τοὺς δὲ κατὰ τὴν ψυχὴν κακοφυεῖς τε καὶ ἀνιάτους αὐτοὶ ἀποκτενοῦσιν. *Plat.*, *Pol.*, iii., 410, a.

βλαβερός, ρά (βλάβη), *hurtful*, in opp. to ὠφέλιμος: Λέγων ὅτι μωρὸς μὲν εἴη εἴ τις οἴεται μὴ μαθὼν τά τε ὠφέλιμα καὶ τὰ βλαβερὰ τῶν πραγμάτων διαγνώσεσθαι. *Xen.*, *Mem.*, iv., 1, 15.

λυμεών, ῶνος (ὁ), *destroyer:* Καὶ μᾶλλον ἐπιθυμοῦντες ἡγεμόνες ἢ δεσπόται προσαγορεύεσθαι· καὶ σωτῆρες, ἀλλὰ μὴ λυμεῶνες ἀποκαλεῖσθαι. *Isocr.*, *Paneg.*, 22.

μοχθηρός, ρά (μόχθος), *depraved, corrupted:* Ἀλλ' ἐνίους ἐδόκουν καταμανθάνειν τῶν καλῶν τὰς μορφὰς πάνυ μοχθηροὺς ὄντας τὰς ψυχάς. *Xen.*, *Œcon.*, 6, 16.

οὐτιδανός, ή, *good for nothing, mean, cowardly; nequam:* Δημοβόρος βασιλεὺς ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις. *Il.*, i., 231.

πανοῦργος (ὁ, ἡ), *capable of any thing*, in a bad sense, *thoroughly wicked:* Προδόντες ἡμᾶς σὺν Τισσαφέρνει τῷ ἀθεωτάτῳ τε καὶ πανουργοτάτῳ. *Xen.*, *Anab.*, ii., 5, 12.

πονηρός, ά (πόνος), one who causes or inflicts evil, pain, trouble; *bad*, in the sense of hurtful, dangerous: Πονηρὰ τροφή. *Plat.*, *Legg.*, v., 735, b. Fig., and speaking of persons, it denotes rather the habit of evil, the constant disposition to do evil, *perverse, froward;* hence it is opposed to χρηστός and καλὸς κἀγαθός: Ἀλλ' εἰ ἀδύνατόν ἐστι πονηρὸν ὄντα καλοὺς κἀγαθοὺς φίλους κτήσασθαι . . . . *Xen.*, *Mem.*, ii., 6, 20. In the prop. sense some grammarians accented the word πόνηρος. Ammonius, after Tryphon, very properly exposes this conceit, and, if we may trust him, this last mode of accenting the word was in use with the Attic writers in both senses of the word.

φαῦλος, *bad, worthless*, in the sense of incapable, without talent, *despicable; vilis*, in opp. to ἀγαθός: Ἑώρων γάρ, ἔφη ὁ Κριτόβουλος, ῥήτοράς τε φαύλους ἀγαθοῖς δημηγόροις φίλους ὄντας. *Xen.*, *Mem.*, ii., 6, 20.

φλαῦρος (ὁ, ἡ), *bad, evil*, in the sense of *abusive, injurious*, in speaking of a discourse: Καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς. *Aristoph.*, *Nub.*, 832.

275.

κακοῦν, to *ill-treat*, use ill: Ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληείη. *Il.*, xi., 690.

κακοποιεῖν, *to do evil to*, to injure, in general: Δύνανται πολλὰ μὲν τὴν βασιλέως χώραν καταθέοντες κακοποιεῖν. *Xen.*, *Mem.*, iii., 5, 26.

κακουργεῖν, *to work* or *bring about evil:* Ὅ τι δ' ἂν κακουργῇ τις τοὺς ἐναντίους, δῆλον ὅτι παντὶ τούτῳ τοὺς συμμάχους κουφίζει. *Xen.*, *Cyr.*, vi., 3, 24.

κακύνειν is principally used in the passive, *to be culpable* or *cowardly*, base: Οὔκουν κακύνει τοῖσδε τοῖς βουλεύμασιν; *Eur.*, *Hec.*, 251. [*Pl.*, *Tim.*, 42, c, τρόπον ὃν κακύνοιτο· of *soldiers*, opp. to τὸ δέον ποιεῖν. *Xen.*, *Cyr.*, 6, 3, 27: usually c. *acc. personæ:* sts περί τινα· of a *country*, it is to *ravage it;* e. g., τὴν Εὔβοιαν. *Th.*, 2, 32.]

ἀδικεῖν (ἄδικος), prop., *to be unjust;* hence, in a wide sense, *to ill-treat, to hurt, to injure, to wrong:* Τοὺς γὰρ ξένους ἐξ οὗ ὅ τε Σίννις καὶ ὁ Σκείρων καὶ ὁ Προκρούστης ἀπέθανον οὐδεὶς ἔτι ἀδικεῖ. *Xen.*, *Mem.*, ii., 1, 14.

βλάπτειν, *to hurt*, principally in war: Οὐ μὴν οὐδὲ ἀναισθήτως αὐτοὺς κελεύω τούς τε ξυμμάχους ἡμῶν ἐᾶν βλάπτειν. *Thuc.*, i., 82.

δηλεῖσθαι, *to destroy, to injure; lædere:* Οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ καρπὸν ἐδηλήσαντ'. *Il.*, i., 156. [In prose, *Hdt.*, γῆν, στρατιήν, etc.]

λυμαίνεσθαι (λύμη), used of acts of violence, of attacks upon persons and things, *to attack, to injure by words* or *actions:* Λυμαινομένη δὲ τῷ νεκρῷ, ἐπέλεγε τόδε. *Herodot.*, i., 214. Hence, *to inflict evil*, i. e., to harass, *to worst* in war: Λυμαίνεσθαι τοὺς πολεμίους. *Xen.*, *Cyr.*, vi., 3, 24.

λωβᾶσθαι (λώβη), *to insult, to treat injuriously, to outrage:* Ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο. *Il.*, i., 232. [Often in *Hdt.*, and common in *Pl.:* ᾧ τὸ ἄδικον μὲν λωβᾶται, τὸ δὲ δίκαιον ὀνίνησιν. *Crit.*, 47, e; λωβῶνται τοὺς νεούς. *Prot.*, 318, d.]

πημαίνειν (πῆμα), *to damage, to worst, to persecute, to harass:* Μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων πημαίνει Τρῶας. *Il.*, xv., 41. [In *prose*, Hdt., Pl.-Arist. πημαίνει τὰ ὄμματα ὑγρότης. *Probl.*, 31.]

276.

καλάμη, ης (ἡ), *stubble, straw* of wheat, barley, etc.; *calamus, stipula:* Τὸν δὲ νέον σῖτον σὺν τῇ καλάμῃ ἀποκείμενον. *Xen.*, *An.*, v., 4, 27.

ἄχνη, ης (ἡ), fr. ἀ and ἔχω, any object without consistence, any thing light, hovering and driving about in the air, as *chaff* winnowed and set afloat in the air: Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωάς. *Il.*, v., 499. [Cf. 110.]

ἄχυρον, ου (τό), *stalk* of the growing corn; hence, in the plural, *straw*: Ἐξελόντες αὐτέων τὴν κοιλίην καὶ καθήραντες ἐμπιπλᾶσι ἀχύρων. *Herodot.*, iv., 72. Fig., *dung*: Τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω. *Aristoph.*, *Ach.*, 508. [I don't know on what authority M. Pillon founds this article. The meaning usually given is *chaff*, *husks*.]

κάρφος, εος (τό), any dry and very light thing, *particle of straw*, *chip* of wood: Κάρφος χαμᾶθέν νυν λαβὼν τὸν λύχνον πρόβυσον. *Aristoph.*, *Vesp.*, 249.

φρύγανον, ου (τό), *thin bit of dry wood*, *small stick*, such as are collected for fuel: Καὶ τἀμὰ κάρφη καὶ τὰ παρόντα φρύγανα. *Aristoph.*, *Av.*, 642.

277.

καλεῖν, 1, *to call* for the purpose of bringing to you: Καὶ καλέσας τὸν Γωβρύαν. *Xen.*, *Cyr.*, v., 3, 3. 2, *To call*, in the sense of denoting, naming: Ἐξέρχονται δὲ τηνικαῦτα εἰς τοὺς γεραιτέρους ὄντας τε καὶ καλουμένους. *Xen.*, *Cyr.*, i., 2, 13.

ἀϋτεῖν (ἀϋτή), *to call* shouting: Καὶ ἀΰτει πάντας ἀρίστους. *Il.*, xi., 258.

ἠπύειν, *to call with a loud voice*: Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν. *Od.*, ix., 399.

κικλήσκειν, a kind of, Ionic and Epic, frequentative of καλέω: Ἔρχεο' κικλήσκει σε πατὴρ ἐμός, ὄφρα τι εἴπῃ. *Od.*, xxii., 397.

λέγειν, *to say*, in the meaning and use given to the word in the participle *said*, said to be: Ἢ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτ' ἀεὶ προχείρους ὄντας τοῖς πλείστοις λεγομένοις ἰατροῖς. *Plat.*, *Legg.*, ix., 857, d.

ὀνομάζειν, *to call by name*, *to name*: Διελέγοντο πρὸς ἀλλήλους, ὡς μνημονικὸς ὁ Κῦρος ὁπόσοις συνέταττε, πῶς ὀνομάζων ἐνετέλλετο. *Xen.*, *Cyr.*, v., 3, 17.

προσαγορεύειν, *to address* in speech, *to call by a name* or *title*: Τοῦ ἕνεκεν Ὅμηρον οἴει τὸν Ἀγαμέμνονα προσαγορεῦσαι ποιμένα λαῶν; *Xen.*, *Mem.*, iii., 3, 1.

278.

καλός, καλή, *beautiful*, used of persons and things, in a very wide sense, prop. and fig.; hence, *good*, *honorable*, *fit*, *proper*, *useful*, *advantageous*, in opp. to κακός and αἰσχρός: Μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε. *Od.*, i., 301.

εἰδάλιμος, η (εἶδος), *very beautiful*: Χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας τέσσαρας εἰδαλίμας. *Od.*, xxiv., 279.

εὐειδής (ὁ, ἡ), fr. εἶδος, *beautiful* with reference to *form*, *shape*, *comely*, *fair*, etc.: Καὶ θεραπαίνας πολλὰς καὶ εὐειδεῖς, καὶ οὐδὲ ταύτας ἠμελημένως ἐχούσας. *Xen.*, *Mem.*, iii., 11, 4.

εὔμορφος (ὁ, ἡ), fr. μορφή, *beautiful in face* only, *formosus*: Καὶ οὕτω αἱ εὔμορφοι τὰς ἀμόρφας καὶ ἐμπήρους ἐξεδίδοσαν. *Herodot.*, i., 196.

εὐπρεπής (ὁ, ἡ), fr. πρέπω, *of beautiful appearance*, seldom when speaking of persons: Γυνὴ τὸ εἶδος εὐπρεπής. *Plut.*, *Præc. conj.*, 23.

εὐπρόσωπος (ὁ, ἡ) (πρόσωπον), 1, *beautiful in face*, hence, in general, *beautiful*, particularly among the Cretans, according to Aristotle: Τὸ γὰρ εὐειδὲς οἱ Κρῆτες εὐπρόσωπον καλοῦσιν. *De Poet.*, 25, 16. 2, *One who has a beautiful mask*; hence, fig., *one of beautiful appearance*, *specious*: Ὑπεκρίναντο εὐπρόσωπα. *Herodot.*, vii., 168.

καλλιπάρῃος (ὁ, ἡ), prop., *of beautiful cheeks*, epithet of women in Homer: Τῇσι θύρας ὤϊξε Θεανὼ καλλιπάρῃος. *Il.*, vi., 298.

καλυκῶπις, ιδος (ὁ, ἡ), *of complexion like the rose*, in the Homeric hymns: Τύχη τε καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις. *In Cer.*, 420.

ὡραῖος, αία (ὥρα), that which is in its bloom, in all its vigor, *full ripe*, speaking of fruits, and fig., of the age of man; hence sometimes, *that which has the beauty of youth*, *beautiful*: Ὡραῖος ἐὼν καὶ καλός. *Pind.*, *Ol.*, ix., 141.

279.

κάμινος, ου (ὁ), *furnace*, *oven*, *smelting furnace*: Καὶ ἀπ' οἰκιῶν περὶ τἀργυρεῖα δημοσίων καὶ ἀπὸ καμίνων πρόσοδοι ἂν πολλαὶ γίγνοιντο. *Xen.*, *Vect.*, 4, 49.

ἰπνός, οῦ (ὁ), *kitchen stove*; hence *kitchen*: Ὁ γὰρ πατὴρ εἰς τὸν ἰπνὸν εἰσελήλυθεν. *Aristoph.*, *Vesp.*, 139.

κλίβανος, ου (ὁ), and Attic κρίβανος, portable *oven*, in which bread and pastry were cooked: Ἐν κλιβάνῳ διαφανέϊ πνίξαντες, οὕτω τρώγουσι. *Herodot.*, ii., 92. Παρετίθει θ' ἡμῖν ὅλους ἐκ κριβάνου βοῦς. *Aristoph.*, *Acharn.*, 86.

πνιγεύς, έως (ὁ), *extinguisher* (a sort of cover to put out fire, couvre-feu), *oven*, *stove* for baths: Ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες οἳ τὸν οὐρανὸν λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς. *Aristoph.*, *Nub.*, 96.

280.

κάπηλος, ου (ὁ), *retailer*, *sutler*: Πωλεῖν δὲ τοὺς καπήλους καὶ ἐμπόρους, ὅτι ἔχει ἕκαστος πράσιμον. *Xen.*, *Cyr.*, iv., 5, 42.

ἀγοραῖος, αία, *seller* of small wares and provisions, *huckster* [M. Pillon adds *marchand forain* (?)]: Ἐντεῦθεν τὰ μὲν ὤνια καὶ οἱ ἀγοραῖοι . . . . ἀπελήλανται εἰς ἄλλον τόπον. *Xen.*, *Cyr.*, i., 2, 3.

ἔμπορος (ὁ, ἡ), *merchant*, *trader*: Καὶ γὰρ οἱ ἔμποροι χρήματα συλλέγειν ἱκανοί εἰσιν. *Xen.*, *Mem.*, iii., 4, 2.

281.

καρδία, ας (ἡ), fr. κέαρ, Epic κραδίη, *heart*: Τὴν δὲ δὴ καρδίαν ἅμμα τῶν φλεβῶν καὶ πηγὴν τοῦ περιφερομένου κατὰ πάντα τὰ μέλη σφοδρῶς αἵματος. *Plat.*, *Tim.*, 70, b.

κῆρ, κῆρος (τό), and κέαρ, in Pindar and the Tragic writers, *the heart*, prop. and fig.; *cor*: Χωόμενος κῆρ. *Il.*, i., 44.

διάφραγμα, ατος (τό), synonym of φρένες, the DIAPHRAGM in Galen (*Defin.*, ii., 238), the name given it by the later medical writers, probably from the following passage in Plato: Τὰς φρένας διάφραγμα εἰς τὸ μέσον αὐτῶν τιθέντες. *Plat.*, *Tim.*, 70, a.

ἦτορ, ορος (τό), fr. ἄω, prop., *breath*, principle of life, of motion, and of the passions, *heart*; *animus*: Τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ; *Il.*, viii., 413.

θυμός, οῦ (ὁ), the *heart*, as the principle of all the passions, the seat of which Homer sometimes places in the breast: Ὣς Αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει. *Il.*, xiii., 494. And sometimes in the diaphragm: Πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες. *Il.*, xiii., 487.

στέρνον, ου (τό), *breast*, in the poets, fig. for the *heart*: Οὕτω γάρ, ὦ παῖ, χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν. *Soph.*, *Ant.*, 639. [In *pl.* of *one* person in *Xen.*, *Cyr.*, θώραξ περὶ τὰ στέρνα, 219.]

στῆθος, εος (τό), breast, for the *heart* in the poets: Εἱστήκει μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν. *Od.*, x., 329.

φρήν, ενός (ἡ), plural φρένες, *diaphragm*; *præcordia*; Ἀλλ' ἔβαλ' ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ. *Il.*, xvi., 481. In the singular, in poetry, for *the heart*: Χαρείη δὲ φρένα μήτηρ. *Il.*, vi., 481.

282.

καῦμα, ατος (τό), *burning heat* of the sun, *excessive heat*: Μέχρις οὗ διὰ καῦμα οὐ δύνανται οἰκεῖν οἱ ἄνθρωποι. *Xen.*, *An.*, i., 7, 6.

αἶθος, ου (ὁ), and αἶθος, εος (τό), *heat*: Αἶθόν τ' ἐξαμύνασθαι θεοῦ. *Eur.*, *Suppl.*, 208.

θάλπος, εος (τό), *heat*, in general: Ἀλλὰ ψύχη τε χειμῶνος καὶ θάλπη θέρους ἐθίζει καρτερεῖν. *Xen.*, *Œc.*, 5, 3.

θέρμανσις, εως (ἡ), *the making warm* or *hot*: Ἔστι δε οὐχ ἡ θερμότης κίνησις, ἀλλ' ἡ θέρμανσις. *Aristot.*, *Metaph.*, x., 11.

θερμασία, ας (ἡ), Attic form, less ancient than the following ones, in Xenophon: Τὸ γὰρ κινεῖσθαι καὶ ἀνδρίζεσθαι παρεῖχε θερμασίαν τινὰ καὶ ὑγρότητα. *Xen.*, *An.*, v., 8, 6.

θέρμη, ης (ἡ), fr. θέρμος, *heat*, prop. and fig., heat caused by fever: Πρῶτον μὲν τῆς κεφαλῆς θέρμαι ἰσχυραί. *Thuc.*, ii., 49.

θερμότης, ητος (ἡ), *heat*, *warmth*, in general: Οὐ γὰρ θερμότητος, οἶμαι, ἔργον ψύχειν, ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου. *Plat.*, *Pol.*, i., 335, c.

θερμωλή, ῆς (ἡ), Ionic, *heat* of fever, in Hippocrates: Ὡς ἡ θερμωλὴ ἀνοιχθέντος τοῦ σώματος ὑπὸ τοῦ ἱδρῶτος ἐξέλθῃ. *Hippocr. de Loc.*, 418.

283.

κελεύειν, may be used equally, 1, of the inferior with reference to the superior, *to exhort, to direct by recommending; jubere*: Ἐπεὶ δὲ ὥρα ἦν οἱ τεταγμένοι προσιόντες λούσασθαι αὐτὸν ἐκέλευον. *Xen., Cyr.*, viii., 7, 2. 2, Of the superior to the inferior, *to order*: Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν . . . . *Il.*, vi., 324.

κέλεσθαι, synonym of κελεύειν: Ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα ἐλθεῖν. *Od.*, iii., 317.

ἀνωγέναι, defective, in Homer, Herodotus, and the Tragic writers, to order, *to advise, urge*: Ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὔχεσθαι ἀνώγει πάσας ἑξείης. *Il.*, vi., 240.

ἐντέλλεσθαι, *to command, to enjoin, to charge*: Ἐντειλάμενός οἱ ἀπὸ γλώσσης. *Herodot.*, i., 123.

ἐπισκήπτειν, *to enjoin*, vivâ voce, *to charge, recommend*: Καὶ δὴ ὑμῖν τάδε ἐπισκήπτω. *Herodot.*, iii., 65.

ἐπιστέλλειν, *to send word* or *orders* by letter or messenger, *to dispatch an order* or *orders*; hence, more generally, *to order*: Οἱ Ἔφοροι τῷ ναυάρχῳ ἐπέστειλαν. *Xen., Hellen.*, iii., 1, 1.

ἐπιτάσσειν, *to prescribe*, speaking of physicians: Ὡς προθύμως τοὺς ἐπιτάξοντας ὅ τι χρὴ ποιεῖν καλοῦσι. *Xen., Cyr.*, i., 6, 18. [Not peculiarly of *physicians*, but to *order* generally; it denotes a *command laid* upon an inferior. τάδε αὐτοῖσι ἐπίταξον. *Hdt.*, 1, 155; and also personally in pass. ναῦς ἐπετάχθησαν ποιεῖσθαι, *were ordered to build ships.* Th., 2, 7.]

παραγγέλλειν, *to transmit an order*, or *the word of command* given by the general: Καὶ τῷ δευτέρῳ ἐκέλευσε ταὐτὸ τοῦτο παραγγεῖλαι. *Xen., Cyr.*, ii., 4, 1.

προάγειν, *to drive* or *lead forward, to cause progress to be made* by others toward a point, or in any matter; *promovere*: Τεκμαιρόμενοι προτρέψασθαι μὲν ἀνθρώπους ἐπ' ἀρετὴν κράτιστον γεγονέναι, προαγαγεῖν δ' ἐπ' αὐτὴν οὐχ ἱκανόν. *Xen., Mem.*, i., 4, 1.

προστάττειν, *to ordain, to order* or *direct*, speaking of the order established by Providence, or by laws: Ἔπειτα προστάττουσιν αὐτοῖς μὴ κλέπτειν. *Xen., Cyr.*, i., 2, 2.

προτρέπειν, to *turn in a forward direction*; hence, to *urge forward*, to lead on: Ἐπισκεψώμεθα δὲ εἰ καὶ ἀλαζονείας ἀποτρέπων τοὺς συνόντας, ἀρετῆς ἐπιμελεῖσθαι προέτρεπεν. *Xen., Mem.*, i., 7, 1.

284.

κέλυφος, εος (τό), fr. καλύπτω, every kind of *integument* or *outer covering*, as *bark* of the tree, *shell* of the egg, etc. (*Aristot., Gener. An.*, ii., 6, 20), *shell* of fish, *shells* of nuts, and other fruits of the same kind; *pod* of peas, beans, etc.: Τὰ γὰρ πλοῖα ἦν αὐτοῖς κελύφη καρύων. *Luc., Ver. H.*, ii., 38.

κελύφανον, ου (τό), according to the Scholiast on Lycophron, the thin *skin which envelops* the egg: Κελυφάνῳ στρόβιλον ὠστρακωμένην. *Lyc.*, 89.

ἔλυτρον, ου (τό), every kind of *envelope*, as *shell* of the nut or oyster, *follicule, capsule*, or seed vessel; *bow-case, sheath* or *shard* of lepidopterous insects, in Aristotle: Ἔτι δὲ τὰ μὲν ἔχει τῶν πτηνῶν ἔλυτρον τοῖς πτεροῖς. *Aristot., H. An.*, iv., 7.

285.

κεραυνός, οῦ (ὁ), *thunderbolt* (*the lightning* which strikes the earth); *fulmen*: Τὸ δὲ ἀστράψαν, ἀναπυρωθέν, βιαίως ἄχρι τῆς γῆς διεκθέον κεραυνὸς καλεῖται. *Aristot. de Mund.*, 4, 19.

ἀστραπή, ῆς (ἡ), fr. ἀστήρ, *lightning* (the flash); *fulgur*: Κατὰ δὲ τὴν τοῦ νέφους ἔκρηξιν πυρωθὲν τὸ πνεῦμα καὶ λάμψαν, ἀστραπὴ λέγεται· Ὃ δὴ πρότερον τῆς βροντῆς προέπεσεν, ὕστερον γενόμενον. *Aristot. de Mund.*, 4, 18.

ἀστεροπή and *στεροπή, ῆς (ἡ)*, *lightning* (flash): Βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος. *Il.*, xiii., 242. Λάμφ' ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διός. *Il.*, xi., 66.

βροντή, ῆς (ἡ), the noise of thunder, *thunder*, clap of thunder: Εἰληθὲν δὲ πνεῦμα ἐν νέφει παχεῖ τε καὶ νοτερῷ καὶ ἔξωθεν δι' αὐτοῦ ῥηγνύον βιαίως τὰ συνεχῆ πιλήματα τοῦ νέφους, βρόμον καὶ πάταγον ἀπειργάσατο μέγαν, βροντὴν λεγόμενον. *Aristot. de Mund.*, 4, 17.

πρηστήρ, ῆρος (ὁ), meteor, *whirlwind* or *tornado* with meteoric fire; Fr. prester: Ἐὰν δὲ ἡμίπυρον ᾖ [sc. τὸ ἀστράψαν] σφοδρὸν δὲ ἄλλως καὶ ἄθροον, πρηστήρ· ἐὰν δὲ ἄπυρον ᾖ παντελῶς, τυφών. *Aristot. de Mund.*, 4, 19. [*Cf. Ar., Meteor.*, 3, 1.]

σκηπτός, οῦ (ὁ), generic name of meteors that fall to the earth, in the treatise attributed to Aristotle: Ἕκαστον δὲ τούτων [sc. κεραυνῶν, πρηστήρων, τυφώνων] κατασκῆψαν εἰς τὴν γῆν σκηπτὸς ὀνομάζεται. *Aristot. de Mund.*, 4, 19.

286.

κεφαλή, ῆς (ἡ), *head*, [also fig. =] CHIEF: Ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διΐ. *Il.*, ii., 478.

βρέγμα, ατος (τό), *the front part of the skull, from the beginning of the hair; sinciput*: Τούτου [sc. τοῦ κρανίου] δὲ τὸ μὲν ἐμπρόσθιον, βρέγμα. *Aristot., Hist. An.*, i., 7. [Τὸ περὶ τὸν ἐγκέφαλον ὀστοῦν. *Part., An.*, 2, 7, 18.]

ἰνίον, ου (τό), *the occiput*, the hinder part of the head: Τὸ δ' ὀπίσθιον [sc. τοῦ κρανίου] ἰνίον. *Aristot., H. An.*, i., 7.

κάρα and *κάρη (τό)*, *the head*, in general: Ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει. *Il.*, vi., 509.

κάρηνον, ου (τό), Epic, in the singular in the Homeric hymns: Ἡ δὲ . . . . ἐσσυμένως ὤρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου. *Hymn. in Minerv.*, xxviii., 8.

κόρση, ης (ἡ), in new Attic κόῤῥη, the two sides of the head, the part where the temples are: Ταυρέαν ἐπάταξε χορηγοῦντα ἐπὶ κόῤῥης. *Dem. in Mid.*, 562, 9. For the whole head in the Alexandrine poets: Πάσσονα μὲν φορέουσι δέρην, μεγάλην δέ τε κόρσην. *Opp. Cyn.*, iii., 25.

κορυφή, ῆς (ἡ), *highest point of the skull, top of the head*: Μέσον δ' ἰνίου καὶ βρέγματος κορυφή. *Aristot., H. An.*, i., 7. Hence *top, summit* of a mountain; *vertex*: Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο. *Il.*, i., 499.

κρανίον, ου (τό), that part of the head which is covered with hair, the skull, CRANIUM: Κεφαλῆς μὲν οὖν μέρη, τὸ μὲν τριχωτὸν κρανίον καλεῖται. *Aristot., H. An.*, i., 7.

κρόταφος, ου (ὁ), one of the temples: Ἡ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν αἰχμὴ χαλκείη. *Il.*, iv., 502.

287.

κηρύττειν (κήρυξ), prop., 1, *to cry abroad, to proclaim, give public notice with the voice; call, summon*, in speaking of a herald, or public crier: Λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας. *Il.*, ii., 438. 2, *To sell by proclamation, by crier's notice*, or by public auction: Ἐπεκήρυττον ἅμα καὶ τὰ χρήματα καὶ τὰ σώματα. *Plut., Camil.*, 8.

ἀποκηρύττειν, *to prohibit* or *interdict by public notice, to disinherit*, drive away: used of a father whom the law authorized to expel his son from his house, when he had reason to complain of his conduct: Ὁ νόμος τοὺς γονέας ποιεῖ κυρίους οὐ μόνον θέσθαι τοὔνομα ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ κἂν πάλιν ἐξαλεῖψαι βούλωνται καὶ ἀποκηρῦξαι. *Dem. in Bœot.*, 1006, 21.

ἐπικηρύττειν, *to cause proclamation to be made by the public crier* of any public honor conferred, or penalty enacted: Ἐπεκήρυξέ τε ὃς ἂν ἁλίσκηται ἐς τὸ πέραν ἐπιδιαπλέων θάνατον τὴν ζημίαν. *Xen., Hell.*, i., 1, 15.

ἐπικηρυκεύεσθαι, *to send heralds* or *deputies* as negotiators; used of cities or armies that sent deputies to treat of peace, or of other affairs: Ἐπικηρυκεύονται τῷ Πρώτῳ καὶ πείθουσι τὸν ἄνθρωπον ἐνδοῦναι τὰ πράγμαθ' αὐτοῖς. *Dem. in Zenoth.*, 888.

κηρυκεύειν (κήρυξ), *to be a public crier* or *herald*, to

discharge the duty or office of herald, *to proclaim:* Μὴ τὰ παρ' ἐκείνων ὀρθῶς ἀποπρεσβεύσας γένηται φανερὸς ἢ κηρυκεύσας. *Plat., Legg.*, xii., 941, a.

288.

κιβωτός, οῦ (ἡ), chest of wood, strong-box: Ἐσβάλλετέ τ' ἐς τὰς κιβωτοὺς μετὰ τῶν μήλων. *Aristoph., Vesp.*, 1056.

κάλαθος, ου (ὁ), small basket, corbeille of the French: Φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν. *Aristoph., Av.*, 1325.

κάνεον, ου (τό), basket of reed, or twisted rush, *small basket* in which the sacred barley was carried; *canistrum:* Τὸ κανοῦν πάρεστ' ὀλὰς ἔχον. *Aristoph., Pac.*, 948.

κίστη, ης (ἡ), small basket of twisted rush or osier, or the bark of the lime-tree, according to Theophrastus. According to the Scholiast, it was particularly used for provisions: Παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί. *Aristoph., Ach.*, 1099. [But also for *clothes. Aristoph., Eq.*, 1211.]

κόφινος, ου (ὁ), basket for fruits or other things: Ἆρ' οὖν, ἔφη, καὶ κόφινος κοπροφόρος καλόν ἐστι; *Xen., Mem.*, iii., 8, 6.

λάρναξ, ακος (ἡ and *ὁ)*, in Attic writers, *chest, box*, used of coffins, in Thucydides: Λάρνακας κυπαρισσίνας ἄγουσιν ἅμαξαι. *Thuc.*, ii., 34.

τάλαρος, ου (ὁ), basket, small basket [of wicker-work]: Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν. *Il.*, xviii., 568. [Cf. *συκαμίνων τάλαρος. Arist., Rhet.*, 3, 11. Often for *cheeses*, the whey running from it. *Ar., Ran.*, 560, etc.; and = hen-*coop. Tim., Phlias. ap. Athen.*, 22, d.]

χηλός, οῦ (ἡ), chest or press, where clothes were kept: Εἵματα μὲν δὴ ξείνῳ ἐϋξέστῃ ἐνὶ χηλῷ. *Od.*, xiii., 10.

289.

κιθαριστής, οῦ (ὁ), he who plays on the harp, *harper:* Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ Ἀπόλλωνος ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί. *Hymn. in Mus.*, xxiv., 3.

κιθαρῳδός, οῦ (ὁ), he *who sings*, accompanying himself *on the harp:* Ἀρίονα . . . . ἐόντα κιθαρῳδὸν τῶν τότε ἐόντων οὐδενὸς δεύτερον. *Herodot.*, i., 23. According to Aristoxenes, the κιθαριστής used the κίθαρις, the κιθαρῳδός the κιθάρα.

290.

κλαίειν, to weep, in speaking of a deep and openly-manifested grief: Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖε, φίλου ἑτάρου μεμνημένος. *Il.*, xxiv., 4.

δακρύειν, to shed tears, denoting the physical act only: Τίπτε δεδάκρυσαι Πατρόκλεις ἠΰτε κούρη νηπίη; *Il.*, xvi., 7.

γοάειν, to lament aloud while weeping, to weep and lament, in Homer and the Tragic writers: Αἱ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα. *Il.*, vi., 500.

θρηνεῖν, to sing the funeral dirge called θρῆνος, hence to *weep and lament* one dead: Πᾶσα, Βίων, θρηνεῖ σε κλυτὴ πόλις. *Mosch., Id.*, iii.

ὀλοφύρεσθαι, to bewail, lament, weep for: Ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο οἰκτρ' ὀλοφυρομένη. *Od.*, iv., 718.

πενθεῖν, to be in mourning; hence sometimes, with the name of the person, to *lament and weep* one dead: Γαστέρι δ' οὔπως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς. *Il.*, xix., 225.

291.

κλέπτειν, to be a thief or *robber, to rob, to steal* secretly and with cunning: Ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί; *Aristoph., Equit.*, 296.

ἀλαπάζειν (λαπάζειν), prop., *to empty:* hence *to pillage, to sack* a town: Γνώσεαι δ' εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις. *Il.*, ii., 367.

ἐναρίζειν (ἔναρα), in the Iliad, *to spoil* an enemy *of his arms:* Ἔντεα τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς. *Il.*, xvii., 187.

ἐξεναρίζειν, a compound of the preceding word in the Iliad, and with the meaning *of spoiling* an enemy of his arms, often involving the notion of killing him, because in the heroic age the conqueror did not take possession of the arms of the conquered till he had killed him, a custom which has continued among civilized nations under the name of the right of war: Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν. *Il.*, vi., 36.

λωποδυτεῖν, to be a stealer of clothes, to rob, as a highwayman of any class: Μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον. *Aristoph., Eccles.*, 565.

πέρθειν to ravage a country, a town: Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε. *Il.*, ii., 374.

σκυλεύειν (σκῦλον), to take off the skin; hence *to strip* or *spoil* an enemy of his armor or his clothes [but cf. *Pl., Rep.*, 469, c, σκυλεύειν τοὺς τελευτήσαντας πλὴν ὅπλων ἐπειδὰν νικήσωσιν, ἢ καλῶς ἔχει;]: Καὶ τὰ μὲν ὅπλα ἔλαβον, τοὺς δὲ χιτῶνας οὐδενὸς τῶν πολιτῶν ἐσκύλευσαν. *Xen., Hellen.*, ii., 4, 12.

292.

κλίνη, ης (ἡ), bedstead, couch: Ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν κλινῶν τοὺς πόδας ἐπὶ δαπίδων τιθέασιν. *Xen., Cyr.*, viii., 8, 16.

εὐνή, ῆς (ἡ), in the Odyssey, a sort of *mattress* laid upon the bedstead; and afterward by ext. in prose [but rarely. *Pl., Polit.*, 272, a], all that made up the *bed:* Ἔνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' εὐνήν, κώεα καὶ χλαίνας. *Od.*, xxiii., 180.

θάλαμος, ου (ὁ), bed-chamber, marriage-bed; thalamus: Αὐτὰρ ἐν αὐτῷ πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι. *Il.*, vi., 243.

κοῖτος, ου (ὁ), and *κοίτη, ης (ἡ)*, fr. κεῖμαι, the first, poetic in the Odyssey, the second also in prose; used of the *bedroom*, the *bed*, and the *going to bed:* Καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἔσσεται ἡδέος ὥρη. *Od.*, xix., 510. Ἐπεὶ ἐδόκεε ὥρη τῆς κοίτης εἶναι. *Herodot.*, i., 10.

κράβατος, ου (ὁ), small bed, in the N. T., *grabatus:* Ἔγειραι καὶ ἆρον τὸν κράβατόν σου. *Marc.*, ii., 11.

λέκτρον, ου (τό), couch, bed; in the plural, *nuptial couch* in the Tragic writers: Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ. *Od.*, xix., 516.

λέχος, εος (τό), bed, principally *nuptial couch* or *bed*, in the poets: Ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν. *Il.*, i., 31.

σκίμπους, οδος (ὁ), Attic word, *small and sorry bed, litter* to remove the sick on: Ἐκ τοῦ σκίμποδος δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι. *Aristoph., Nub.*, 700.

στρῶμα, ατος (τό), that which is laid down to serve as a *bed; stratum:* Στρώματα δὲ νομίζετε οὐχ ὅσα πρόβατα φύει ἔρια, ἀλλ' ὅσα φρύγανα ὄρη τε καὶ πεδία ἀνίησι. *Xen., Cyr.*, v., 2, 7.

στρωμνή, ῆς (ἡ), fr. στρώννυμι, mattress or *covering spread* for sleeping, *bedding, bed:* Οὐ μόνον τὰς στρωμνὰς μαλακάς. *Xen., Mem.*, ii., 1, 30.

293.

κοιλία, ας (ἡ), fr. κοῖλος, 1. *cavity* of the abdomen, or that particular part of the body which extends from the diaphragm to the pelvis, *belly, abdomen:* Κενῇ τῇ κοιλίᾳ εἰσδραμὼν εἰς τὸ Πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέᾳ. *Aristoph., Eq.*, 280. 2, *Ventricle* of the heart in Aristotle (*Hist. An.*, i., 17).

γαστήρ, ρός (ἡ), the region of the *belly*, as far as the navel, which contains the organs of digestion: Μετὰ δὲ τὸν θώρακα, ἐν τοῖς προσθίοις, γαστήρ. *Aristot., H. An.*, i., 13, 1.

ἦτρον, ου (τό), the *lower-belly*, in Xenophon: Εἶχον δὲ θώρακας λινοῦς μέχρι τοῦ ἤτρου. *Xen., Anab.*, iv., 7, 15.

κενεών, ῶνος (ὁ), all that part of the *belly* which is between the thorax and the groin, in Homer: Νείατον ἐς κενεῶνα βαλών. *Il.*, xi., 381.

λαγών, όνος (ὁ and *ἡ)*, lateral region of the lower-belly situated under the navel, *flank:* Ὑπόρρίζον δέ, τὸ μὲν διφυὲς λαγών. *Aristot., H. An.*, i., 13.

λαπάρα, ας (ἡ) flank; ilia, in Homer: Τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων οὖτα κατὰ λαπάρην. *Il.*, vi., 63.

νηδύς, ύος (ἡ), *belly, paunch*, prop. and fig.: Γνάθου τε δοῦλος, νηδύος θ' ἡσσημένος. *Athen.*, x., 413. [In prose, *Luc.*]

294.

κόμη, ης (ἡ), *hair of the head*, carefully dressed and arranged: Ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις; *Aristoph.*, *Av.*, 911.

βόστρυχος, ου (ὁ), *curl*, ringlet of hair: Κόρας διάδοτε πάντᾳ διὰ βοστρύχων. *Eur.*, *Orest.*, 1267.

ἔθειρα, ας (ἡ), fr. ἔθος, *hair of the head* fashionably dressed, according to the grammarians; in the singular in the Tragic writers, and in the plural in Homer, in speaking of man and of the *mane* of horses: Χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε. *Il.*, viii., 42.

θρίξ, τριχός (ἡ), *hair* of man and beast: Ξανθάς τ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας. *Od.*, xiii., 399.

πλόκαμος, ου (ὁ), fr. πλέκω, *tress, braid, plait of hair*: Χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινούς. *Il.*, xiv., 176.

πλοχμός, οῦ (ὁ), synonym of the preceding word: Πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκοντο. *Il.*, xvii., 52.

τρίχωμα, ατος (τό), *hair of the head* in general, and sometimes with the associated notion of disorder and negligence: Διαλλάσσοντες εἶδος μὲν οὐδὲν τοῖσι ἑτέροισι, φωνὴν δὲ καὶ τρίχωμα μοῦνον. *Herodot.*, vii., 70.

χαίτη, ης (ἡ), *floating hair* of the head, and more frequently *mane* of the horse, of the lion: Ἀμφὶ δὲ χαῖται ὤμοις ἀΐσσονται. *Il.*, vi., 509.

χαίτωμα, ατος (το), *horse-hair crest* of a helmet, in Æschylus: Τρεῖς κατασκίους λόφους σείει, κράνους χαίτωμ', *Sept.*, 385.

295.

κόνις, ιος (ἡ), *dust* of the earth: Τόνδε δ' ἔασκεν ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα. *Il.*, xxiv., 18.

κονία, ας (ἡ), a synonym of κόνις: Ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη ἵστατ' ἀειρομένη. *Il.*, ii., 150.

κονιορτός, οῦ (ὁ), *dust that rises; a cloud of dust*: Ὑπὸ τῶν τοξευμάτων καὶ λίθων ἀπὸ πολλῶν ἀνθρώπων μετὰ τοῦ κονιορτοῦ ἅμα φερομένων. *Thuc.*, iv., 34.

κονίσαλος, ου (ὁ), *whirling-cloud of dust*: Ὣς τότ' Ἀχαιοὶ λευκοὶ ὕπερθε γένοντο κονισάλῳ. *Il.*, v., 503.

296.

κόρυς, υθος (ἡ), brazen helmet: Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης. *Il.*, vi., 9.

καταῖτυξ, υγος (ἡ), a sort of *light helmet, casque*, or *skull-cap*, in the Iliad: Ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν ταυρείην ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον ἥτε καταῖτυξ κέκληται. *Il.*, x., 257.

κράνος, εος (τό), *head-piece of armor*, in general, and of all kinds in the historians: Καὶ γὰρ ἐπὶ τὰ κράνεα λόφους ἐπιδέεσθαι Κᾶρές εἰσι οἱ καταδέξαντες. *Herodot.*, i., 171.

κυνέη, ης (ἡ), prop., *dog-skin*, of which helmets were made; hence *helmet* of dog-skin, or of any other skin, and often (*Od.*, xviii., 378) even of brass: Ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν ταυρείην. *Il.*, x., 258. [Also Hdt. In later times *a broad-brimmed traveling cap* or *hat*.]

περικεφαλαία, ας (ἡ), *head piece* or helmet of the Romans, in Polybius: Πρὸς δὲ τούτοις ὑσσοὶ δύο καὶ περικεφαλαία χαλκῆ. *Polyb.*, vi., 23, 8.

πήληξ, ηκος (ἡ), fr. πάλλω, *helmet*: Ὣς ἑτέρωσ' ἤμυσε κάρη πήληκι βαρυνθέν. *Il.*, viii., 307.

τρυφάλεια, ας (ἡ), *helmet* with a crest, in the Iliad: Περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας κρατὶ θέτο βριαρήν. *Il.*, xix., 382.

297.

κοῦφος, η, *light*, 1, in speaking of weight, opp. to βαρύς: Ἡ στατικὴ τοῦ βαρυτέρου καὶ κουφοτέρου σταθμοῦ ἐστι. *Plut.*, *Charm.*, 166, b. 2, In speaking of armor, and by ext., of *light-armed* troops: Ἀπέστειλε τὴν κούφην στρατιὰν, ἔπειτα τοὺς ἱππεῖς. *Plut.*, *Fab.*, 11.

ἀργός (ὁ, ἡ), *agile*, nimble, epithet of dogs in Homer: Ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο. *Il.*, xviii., 578.

ἐλαφρός, ά, *light* in running, or in motion generally [not only with ref. to *motion*: Ἐλαφρὰν ἐσθῆτα. *Xen.*, *Cyn.*, 6, 11. Τὸ δὲ σμικρὸν ἐλαφρόν (opp. βαρύ). *Pl.*, *Tim.*, 63, c. Ἐλαφρὰ τὰ ὅπλα . . . κεκτῆσθαι. *Pl.*, *Legg.*, 1, 265, d]: Δὸς δέ οἱ ἵππους οἵ τοι ἐλαφρότατοι θείειν. *Od.*, iii., 370.

εὐβάστακτος (ὁ, ἡ), *easy to carry*: Εἴτε καὶ τὴν αὐτὴν μηχανήν, ἐοῦσαν μίην τε καὶ εὐβάστακτον. *Herodot.*, ii., 125.

θοός, ή (θέω), *one who runs, fleet, light of foot* or *in motion generally*, epithet of warriors, and particularly of vessels, in Homer: Ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας. *Il.*, i., 12.

κραιπνός, ή, rapid: Σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς. *Il.*, vi., 505.

λαιψηρός, ή (αἶψα), *sudden, prompt, swift*: Ὣς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο, καὶ λαιψηρὸν ἐόντα. *Il.*, xxi., 264.

ταχύς, εῖα, *quick, alert; celer*: Προσέτι δὲ σφοδρούς, καὶ ταχεῖς, καὶ ἀόκνους. *Xen.*, *Cyr.*, ii., 1, 23.

ὠκύς, εῖα, *fleet, swift, light*: Πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς. *Il.*, i., 58. [Late in prose. *Æl.*, *Luc.*]

298.

κραιπάλη, ης (ἡ), *drunkenness*, continued to the next day; hence, Lat. crapula: Ἐκ κραιπάλης ἕωθεν εἰρήνης ῥοφήσει τρυβλίον. *Aristoph.*, *Ach.*, 277.

μέθη, ης (ἡ), *drunkenness* in the daytime: Ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθης καλεῖ παρ' οἴνῳ, πλαστὸς ὡς εἴην πατρί. *Soph.*, *Œd. R.*, 779.

μέθυσις, εως (ἡ), *action of getting drunk*: Δίψα τε λυσιμελής, καὶ μέθυσις χαλεπή. *Theogn.*, 836.

299.

κραυγή, ῆς (ἡ), fr. κράζειν, *cry* or *shout* of call, cry of joy, of wail, or of alarm: Κραυγήν τε εὐθὺς ἐποίουν. *Xen.*, *Cyr.*, iii., 1, 2.

ἀλαλητός, οῦ (ὁ), war-*cry*: Ὣς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει. *Il.*, iv., 436. [Also cry of *woe*. *Il.*, xxi., 10.]

βοή, ῆς (ἡ), *battle-cry* to frighten the enemy: Γενομένης δὲ τῆς βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ, ἔκπληξίς τε ἐνέπεσεν ἀνθρώποις ἀήθεσι τοιαύτης μάχης. *Thuc.*, iv., 34. [By no means confined to *battle*-cry: but denoting any *vociferous cry* or *shout*: Ἐπαινοῦντα . . . βοῇ. *Pl.*, *Legg.*, 9, 876, b. Ἄμουσοι βοαὶ πλήθους. *Ib.*, 3, 700, c. Κλαυμοναὶ καὶ βοαί. *Ib.*, 7, 792, a. Κρίνουσι βοῇ καὶ οὐ ψήφῳ. *Th.*, i., 87, 2.]

ἐνοπή, ῆς (ἡ), war-*cry*, *plaintive cry*: Ἷξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε. *Il.*, xxiv., 160.

θόρυβος, ου (ὁ), word of the same family as θρόος, and of the same signification, but used in prose: Θορύβου ἤκουσε διὰ τῶν τάξεων ἰόντος. *Xen.*, *Cyr.*, vii., 1, 5. [Often with βοή. Πολλῇ βοῇ καὶ θορύβῳ προσέκειντο. *Th.*, iv., 126. Θόρυβον καὶ βοήν. *Pl.*, *Tim.*, 70, e.]

θρόος, ου (ὁ), fr. θρέω, *confused noise* of a shouting multitude, of an applauding, or murmuring assembly: Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς, ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο. *Il.*, iv., 437.

θρύλλος, ου (ὁ), and **θρῦλος**, the latter more used, and considered by the grammarians as more consistent with the etymology; words of the same family as θρόος and θόρυβος; *noise* of persons speaking, *rumor, clamor*: Σκεπτομένων δ' αὐτῶν πόθεν ἡ στάσις, ἢ τίς ὁ θρύλλος. *Batrachom.*, 135.

ἰαχή, ῆς (ἡ), *cry* of combatants in the Iliad: Ὣς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχή τε φόβος τε. *Il.*, iv., 456.

ἰυγμός, οῦ (ὁ), *cry* or *song* of joy; *sibilus*: Μολπῇ τ' ἰυγμῷ τε ποσὶ σκαίροντες ἕποντο. *Il.*, xviii., 572.

ἰωή, ῆς (ἡ) *cry* or *shout* of call: Τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή. *Il.*, x., 139.

κέκραγμα, ατος (τό), and κεκραγμός, οῦ (ὁ) [in prose, *Plut.*], *shout, clamor*, in general: Ἀλλ' ἐνικώμην κεκραγμοῦ. *Eur.*, *Iph. A.*, 1343. Τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασιν. *Aristoph.*, *Pac.*, 637.

κέλαδος, ου (ὁ), fr. κέλω, prop., *cry* in hunting to animate the dogs [?]; hence, *noise*, in general: Οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσίν. *Il.*, xviii., 530. [In Hom. of the battle tumult or din. *Il.*, ix., 547, etc.]

κλαγγή, ῆς (ἡ), fr. κλάζω, shrill *sound*, *shrill cry* of certain animals, as the crane and the hog, in Homer: Ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό. *Il.*, iii., 3. By ext., *clang* or *rattle* of a sonorous body: Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο (the *twang of his silver bow*). *Il.*, i., 49. Hence the Latin *clangor* for the sound of the trumpet.

κολῳός, οῦ (ὁ), according to some fr. κέλλω, according to others fr. καλέω; *cry* of the jay, *clacking* of the hen, by ext., *brawling, scolding, noise* of a dispute: Εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον. *Il.*, i., 575.

ὀλολυγή, ῆς (ἡ), and ὀλολυγμός, οῦ (ὁ), piercing *cry*, *cry* of rejoicing, *howling*: Αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον. *Il.*, vi., 301. The second is the most used by the Tragic writ-

ers: Ἔπειτα σὺ ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον. *Æsch.*, *Sept.*, 268.

300.

κριτής, οῦ (ὁ), fr. κρίνειν, one who judges; hence, *judge*, in a very general sense, as the judges at public games, and particularly fig.: Ὁπότε μὲν κατασταθείην τοῦ ἁρμόττοντος κριτής. *Xen.*, *Cyr.*, i., 3, 14.

διαιτητής, οῦ (ὁ), an *arbiter* chosen in a lawsuit by the parties engaged in it to decide upon the question between them: Ἐξέστω αὐτοῖς αἱρεῖσθαι, ὃν ἂν βούλωνται, διαιτητήν. *Dem. in Mid.*, 545. Lucian (*Dial. Mort.*, 20) uses alternately δικαστής and διαιτητής for *arbiter*.

διαλλακτής, οῦ (ὁ), *arbiter* in private or political matters: Οὔτε διαλλακτὴν οὐδένα φεύγων. *Dem. in Olymp.*, 1167, 15.

δικασπόλος, ου (ὁ), *dispenser of justice*: Νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι. *Il.*, i., 238.

δικαστής, οῦ (ὁ), *judge* [or *juror*] named or chosen by lot to sit with others in a court of justice: Σὺν τῷ νόμῳ οὖν ἐκέλευεν ἀεὶ τὸν δικαστὴν τὴν ψῆφον τίθεσθαι. *Xen.*, *Cyr.*, i., 3, 14.

ἡλιαστής, οῦ (ὁ), HELIAST, judge who sat in the Heliæa or criminal court, at Athens, so called from ἥλιος, because it was held in the open air [much more probably fr. ἁλής, ἁλίζομαι. Cf. ἁλίην ποιεῖσθαι, etc. *Hdt.*]: Ὦ γέροντες ἡλιασταί, φράτερες Τριωβόλου. *Aristoph.*, *Equit.*, 255.

ἵστωρ (ἵσημι), prop., *one who knows, who is acquainted with*; hence, *arbiter*, in Homer: Ἵστορα δ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω. *Il.*, xxiii., 486.

301.

κρύπτειν, *to cover*, in order to secure or hide; hence, *to hide*, prop. and fig.: Ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ. *Il.*, viii., 272.

καλύπτειν, *to envelop, wrap*, speaking of clothes; hence, generally, *to cover*, rare in prose: Τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν. *Il.*, iv., 503.

κεύθειν, to keep shut up, with the intention of keeping secret; hence, fig., *to hide, to conceal*: Μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω. *Il.*, i., 363.

σκεπάζειν, *to cover*, speaking of a cuirass: Τὰ μὲν δεόμενα σκέπης τοῦ ἀνθρώπου σκεπάζειν. *Xen.*, *Mem.*, iii., 10, 9.

στέγειν, *to cover* so as *to keep secure, to place in safety*, speaking of defensive armor: Οὔτε γὰρ οἱ πῖλοι ἔστεγον τὰ τοξεύματα. *Thuc.*, iv., 34. [In *this* sense of resisting what seeks to penetrate, στέγειν = *to be proof against*; of a vessel, it is *to be water-tight*; absol. or τὸ ὕδωρ. It is, however, also = to protect, πύργοι πόλιν στέγουσιν. *Soph.*, *Œd. Col.*, 15. *Thuc.* uses στέγεσθαι = *to be kept secret*; *not to be divulged*, 6, 72.]

στεγάζειν, a sort of frequentative of the preceding word, expressing the ordinarily doing it, *to cover customarily*: Καὶ πάντων τῶν φυτῶν ἐστεγασμένον τὸ ἄνω. *Xen.*, *Œcon.*, 19, 13.

302.

κτείνειν, *to kill*, used principally of men, and less commonly of animals: Εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος. *Il.*, iii., 284.

κατακτείνειν, a compound more used in prose than the simple verb, *to put to death, to kill*, in general: Οὐ μέντοι κατέκαινόν γε οἱ ἐπ' αὐτῶν ἱππεῖς. *Xen.*, *Cyr.*, vii., 1, 10.

καίνειν, in the Tragic writers: Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῷ. *Æsch.*, *Sept.*, 608.

αἱρεῖν, *to carry off, make away with*; *to destroy, to cause to perish*: Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἕλεν ἄνδρα. *Il.*, iv., 457.

ἀναιρεῖν, a compound more used in prose than the simple verb [= *interimere*]: Ὅσοι δὲ ἂν αὐτῶν καὶ κάρτα πολλοὺς ἄνδρας ἀναιρηκότες ἔωσι. *Herodot.*, iv., 66.

διαχειρίζεσθαι, *to kill*, in Polybius: Ἀντίοχος δὲ διακεχειρισμένος τὸν Ἀχαιόν. *Polyb.*, viii., 23, 8.

διαχρᾶσθαι, *to cause to perish, to destroy*; hence to kill: Ἀλλὰ κελεύειν τοὺς πορθμέας ἢ αὐτὸν διαχρᾶσθαί μιν, ὡς ἂν ταφῆς ἐν γῇ τύχῃ. . . . *Herodot.*, i., 24.

διεργάζεσθαι, *to get rid of* any one, *to put him out of the way*: Ἐὰν μὲν δοῦλον κτείνῃ νομίζων τὸν ἑαυτοῦ διειργάσθαι. *Plat.*, *Legg.*, ix., 865, c.

ἐναρίζειν, and its compound ἐξεναρίζειν, *to spoil* an enemy of his arms, both convey, by implication, the notion of *to kill* [cf. 291]; which implied idea often becomes the leading one in the poets: Ὁ δ' Ἀτρείδην ἐναρίξοι. *Il.*, i., 190. Πιδύτην δ' Ὀδυσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν ἔγχει χαλκείῳ. *Il.*, vi., 30.

θανατοῦν (θάνατος), *to condemn to death, to put to death*, speaking of the executioner, in Plato: Ἐάνπερ βιῷ παιόμενος ὁ φονεύς, θανατωσάτω. *Plat.*, *Legg.*, ix., 872, c. Fig. in the N. T., *to mortify*: Εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε. *Ad Rom.*, viii., 13.

θύειν, Herodotus uses it in the sense of KILLING *beasts* for sacrifices or for food, and even men, in relating the horrible custom of the Massagetæ: Ἐπεὰν δὲ γέρων γένηται κάρτα οἱ προσήκοντες οἱ πάντες συνελθόντες θύουσί μιν καὶ ἄλλα πρόβατα ἅμα αὐτῷ· ἑψήσαντες δὲ τὰ κρέα, κατευωχέονται. *Herodot.*, i., 216.

ὀλλύναι, *to destroy*, in general; hence, *to exterminate, to destroy* men, *to kill*: Ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἕκτωρ ὀλλὺς Ἀργείους. *Il.*, x., 201.

ἀπολλύναι, a compound of the preceding word, more used in prose, and in a more general sense: Ὁ δὲ κατακτανών, ὥσπερ ἐχθρὸν ἀπολέσας . . . . *Xen.*, *Cyr.*, iv., 6, 5.

ὀλέκειν, a sort of frequentative and defective: Ἀλλήλους ὀλέκουσι. *Il.*, xi., 530.

σφάζειν, and Attic σφάττειν, *to cut the throat*, principally of beasts in sacrifice (*Il.*, ix., 466); hence, in general, *to sacrifice*, for *to kill, to slaughter*, in the Tragic writers: Σφάξαι Μενοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας σὸν παῖδ'. *Eur.*, *Phœn.*, 920.

φθίνειν, *to consume, destroy, undo*: Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος. *Il.*, vi., 407.

φονεύειν, in prose, and πέφνειν, poetic, *to commit a murder, to assassinate, to kill* or *slay*, particularly in war: Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης. *Il.*, vi., 12. Ταύτῃ ἐπεισπεσόντες τεταραγμένους ἐφόνευον. *Xen.*, *Cyr.*, vii., 1, 32.

303.

κύκλος, ου (ὁ), every thing that is circular, or in that form, *circle*, in general, *orb, circuit*: Κύκλος ἐστὶ τὸ ἐκ τῶν ἐσχάτων ἐπὶ τὸ μέσον ἴσον ἀπέχον πάντῃ. *Plat.*, *Epist.*, vii., 342, b.

γῦρος, ου (ὁ) [*gyrus*], *circle* or *round* drawn, in Pausanias and Plutarch: Τῷ κλήματι γῦρον περὶ αὐτὸν ὁ Ποπίλλιος περιέγραψεν. *Pseudo-Plut.*, *Apophth. Reg.*, 202, f. [Also, in *Theophr.*, of a *circular hole* to plant trees in.]

κίρκος, ου (ὁ), CIRCUS of the Romans, in Polybius; *circus*: Καὶ σκηνὴν κατασκευάσας μεγίστην ἐν τῷ Κίρκῳ. *Polyb.*, xxx., 13, 2.

περιφέρεια, ας (ἡ), *circumference*, PERIPHERY: Καθάπερ ἐν τῇ περιφερείᾳ τὸ κυρτὸν καὶ τὸ κοῖλον. *Aristot.*, *Eth.*, *Nic.*, i., 13, 10.

ῥόμβος, ου (ὁ), any solid substance, to which a circular motion is given, which is made to turn round, as the kind of *tambourine* used by the bacchantes, in Euripides (*Eur.*, *Hel.*, 1362); a magic *wheel*, or circle of brass, used by magicians in their enchantments, in Theocritus: Χὡς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος. *Theocr.*, *Id.*, ii., 30.

σφαῖρα, ας (ἡ), any round or spherical body, *globe, ball*, hollow SPHERE, in Plato: Περὶ μὲν τὸν ἐγκέφαλον αὐτοῦ σφαῖραν περιετόρνευσεν ὀστεΐνην. *Plat.*, *Tim.*, 73, e.

σπεῖρα, ας (ἡ) [spira] whatever is *wound* or *twisted round*, a *twist*; *spiral fold*, such as the coil of a serpent: Δράκοντά θ' ὃς πάγχρυσον ἀμφέπων δέρας σπείραις ἔσωζε. *Eur.*, *Med.*, 481.

τροχός, οῦ (ὁ), fr. *τρέχω*, *wheel* of a carriage: *Ἐξαλλομένων τῶν τροχῶν. Xen., Cyr.*, vii., 1, 28.

τρόχος, ου (ὁ), *race, course*, revolution: *Κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι τρόχους ἁμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν. Soph., Ant.*, 1065. [On the difference between this and the preceding word cf. *Ellend., Lex. Soph.*]

304.

κωλύειν, prop., to *restrain*, hold back, in order to turn away; hence to *hinder: Καὶ τὴν ὀργὴν κωλύειν εἰς τὸ μεταμελησόμενον προϊέναι. Xen., Mem.*, ii., 6, 23.

βλάπτειν, in Homer, prop., *to embarrass, entangle*, stop in its progress: *Ὄζῳ ἔνι βλαφθέντε μυρικίνῳ. Il.*, vi., 39.

εἴργειν, to hinder from coming in, or going out; hence *to hold back, to stop: Ἐφοβεῖτο μὴ οὐ δύναιτο ἐκ τῆς χώρας ἐξελθεῖν τῆς βασιλέως, ἀλλ' εἴργοιτο πάντοθεν ὑπό τινων ἀποριῶν. Xen., Anab.*, iii., 1, 12. [According to Buttmann and others, *εἵργω*, c. spirit. asp., = *includo; εἴργω*, c. spirit. len., = *excludo*, arceo.]

ἐμποδίζειν (*ἐμποδών*), *to hinder, to shackle* or *catch* the feet or steps; *impedire;* hence, prop. and fig., *to embarrass*, be in the way of: *Εἰ τὼ πόδε θείᾳ μοίρᾳ πεποιημένω πρὸς τὸ συνεργεῖν ἀλλήλοιν, ἀμελήσαντε τούτου ἐμποδίζοιεν ἀλλήλω. Xen., Mem.*, ii., 3, 18.

305.

κώπη, ης (ἡ), *handle* or *hold* of the oar; hence *oar: Ἐμβαλέειν κώπης. Od.*, ix., 489.

ἐλάτη, ης (ἡ), pine; hence *the oar* made of it: *Ἐπὴν κεκάμωσιν ἐϋξέστῃς ἐλάτῃσιν πόντον ἐλαύνοντες. Il.*, vii., 5.

ἐρετμός, οῦ (ὁ), and *ἐρετμόν, οῦ* (τό), poet., *oar: Ναῦν δεῖ παρεῖναι κἀρετμῶν ἐπιστάτας. Eur., Hellen.*, 1267.

πλάτη, ης (ἡ), the *blade* of the oar; *palmula;* hence, by ext., in the poets, *oar: Τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλάτῃ; Soph., Phil.*, 220.

ταρσός, οῦ (ὁ), Attic *ταῤῥός*, prop., hurdle; hence, by similitude, *range* or *rank of oars*, lying along each side of the ships of the ancients: *Κἀνταῦθ' ὁρῶμεν Ἑλλάδος νεὼς σκάφος ταρσῷ κατῆρες. Eur., Iph. T.*, 1346. [*Th.*, vii., 40.]

306.

κωφός, ή, fr. *κόπτω*, prop., blunted, obtuse; hence *dumb*, in Herodotus: *Τῶν οὔτερος μὲν διέφθαρτο· ἦν γὰρ δὴ κωφός. Herodot.*, i., 34. *Κωφός* has since been used for *deaf*, in Æschylus and Aristotle [*Pl., Xen.*, etc.; the prevailing Attic usage. Cf. *ἐνεός* below]: *Ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας; ἢ κωφῇ λέγω; Æsch., Sept.*, 184.

ἀκέων, ουσα [and dual *ἀκέοντε*. See *Buttmann's Lexil.* on the probable formation of *ἀκέων*, from neut., *ἄκαον*, of an old adj. related to *ἀκήν*], *silent, mute: Ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο. Il.*, i., 565.

ἄναυδος (ὁ, ἡ), fr. *αὐδή*, *voiceless, speechless: Δὴν δ' ἄνεῳ καὶ ἄναυδοι ἐς ἀλλήλους ὁρόωντο. Apoll. R.*, iii., 503.

ἀναύδητος (ὁ, ἡ), *one who is without voice*, in the medical Alexandrine poet, Nicander: *Αὐδήεσσαν ἔθηκεν ἀναύδητόν περ ἐοῦσαν. Nic. Alex.*, 573.

ἄνεῳ, an Epic Homeric form taken for an adjective by the grammarians, but which the best critics [cf. *Buttm. Lexil.*] consider as an adverb; *speechless, voiceless*, from astonishment or fear: *Τίπτ' ἄνεῳ ἐγένεσθε; Il.*, ii., 323.

ἐνεός and *ἐννεός, ά*, born *dumb, deaf and dumb*, in Aristotle: *Ὅσοι κωφοὶ γίνονται ἐκ γενετῆς πάντες καὶ ἐνεοὶ γίνονται. Aristot., H. An.*, iv., 9. [i. e., it means *dumb*, but, from the fact mentioned in the passage from Aristot., may *imply deaf and dumb*, as in *Xen., An.*, iv., 5, 33. *Pl., Thæt.*, 206, d: *ὁ μὴ ἐνεὸς ἢ κωφὸς ἀπ' ἀρχῆς*.]

ἄφωνος (ὁ, ἡ), one who is *without voice, dumb: Τὰ μὲν ἄλλα ἐπιεικής, ἄφωνος δέ. Herodot.*, i., 85.

ἀφώνητος (ὁ, ἡ), *one who has no voice: Παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά. Soph., Œd. Col.*, 1283.

Λ.

307.

λαγχάνειν, to obtain by lot, *to have as share*, after having drawn lots, *to have for one's lot* or *portion: Τῶν μέτα παλλόμενος κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἕπεσθαι. Il.*, xxiv., 400.

κληροῦσθαι (*κλῆρος*), *to put to the lot, to draw by lot*, to settle by lot: *Κληρουμένους δ' ἔλειπον. Æsch., Sept.*, 55.

κληρονομεῖν, to be heir; hence *to have a part* or *share, to partake*, fig.: *Ταύτης γὰρ οὐκέτ' ἐγὼ τῆς αἰσχύνης κληρονομῶ. Dem. de Leg.*, 444, 13.

κληρουχεῖν, to have a lot of land in a foreign country, to be a colonist: *Τοὺς τετρακισχιλίους κληρουχέοντας τῶν ἱπποβοτέων Χαλκιδέων τὴν χώρην. Herodot.*, vi., 100.

308.

λαμβάνειν, to take in one's hands, *to seize;* hence, in general, *to take, lay hold of* any thing, or a part of any thing or person: *Τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε. Il.*, iv., 463.

αἱρεῖν expresses more energy and force than *λαμβάνειν, to catch at* or *grasp, seize* what is pursued; hence *to take* by force, to *catch* or take game; in war, to take a town, to take an enemy prisoner: *Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος ζωὸν ἕλ'. Il.*, vi., 38.

αἴρειν, poet. *ἀείρειν*, and *αἴρεσθαι* in the middle, prop., *to lift up* an object to take it, to take away; hence, fig., *to carry off, gain, acquire: Καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος. Il.*, iii., 373.

αἴνυσθαι, a syncopated form of the preceding word: *Δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἴνυτο τόξα. Il.*, xxi., 490.

δέχεσθαι, prop., to hold out the hand in order *to receive* what is offered or given, *to accept: Καὶ τῷ κωμάρχῃ ἐδίδοσαν λαμβάνειν ὅτι βούλοιτο· ὁ δὲ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐδέχετο. Xen., An.*, iv., 5, 32.

δράσσειν [usually in Mid.], poet., *to take by the handful, to clutch*, etc.: *Κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης. Il.*, xiii., 393. [In prose, *Hdt.* (c. acc. *κόνιν*, 3, 13), and *Pl., Lys.*, 209, e: *τῶν ἁλῶν*.]

κομίζεσθαι, to carry off or *away;* hence *to gain, to receive: Ὅστις ἂν ὑμῶν ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου τὸ τριώβολον οὐ κομιεῖται. Aristoph., Vesp.*, 690.

λάζεσθαι, an Ionic and Epic form of *λαμβάνειν: Πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν. Il.*, ii., 418. Angl., *to bite the dust.*

μάρπτειν, to seize, lay hold of, or *keep hold of forcibly* with the hand, *to touch* with the hands or feet: *Ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτεν σκαιῇ. Il.*, xxi., 489. [Related to *ἁρπάζω, rapio.*]

ὀρέγεσθαι, to hold out the hand to take or receive as well as to give: *Οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἕκτωρ. Il.*, vi., 466. [In prose *ὀρέγειν, to reach out to.* Cf. 175. And in Mid., *to desire*, etc.]

φέρειν, to carry away what has been given; hence *to receive, to obtain*, speaking of soldiers' pay, of alms: *Τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι μεῖον φέροντα. Soph., Œd. Col.*, 5.

309.

λαμπάς, άδος (ἡ), *torch, flambeau* of resinous wood: *Ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσων. Aristoph., Ran.*, 340.

λαμπτήρ, ῆρος (ὁ), *luminary*, or that which gives light, in general; 1, in the Odyssey, large *vessel, stand*, or *grate* in which dry wood was burnt to give light to large halls, such as those in which banquets were held: *Αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἔστασαν ἐν μεγάροισιν ὄφρα φαείνοιεν. Od.*, xviii., 307. 2, *Large lamp*, or *chandelier*, in Xenophon: *Μόνον, ἔφη, τὸν λαμπτῆρα ἐγγὺς προσενεγκάτω. Xen., Conviv.*, 5, 2.

δᾴς, ᾳδός (ἡ), and Ionic *δαΐς, flambeau, torch* of pine or other resinous wood: *Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὕπο λαμπομενάων, ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ. Il.*, xviii., 492. [In prose *App., Plut.*, and in *Th.*, vii., 53, *Xen.*, etc., = *pine-wood* generally.]

λυχνία, ας (ἡ), *candlestick*, in the Scriptures: *Οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν. Matth.*, v., 15.

λυχνίον, ου (τό), *large candlestick*, or *chandelier*, in Lucian: *Τέλος δέ, ὁ Ἀλκιδάμας ἀνατρέψας τὸ λυχνίον, σκότος μέγα ἐποίησε. Luc., Conv.*, 46.

λύχνος, ου (ὁ), small and portable *lamp: Τοὺς λύχνους ἀποσβέσας. Aristoph., Plut.*, 668.

λυχνοῦχος, ου (ὁ), *lantern*, among the ancient Athenians: Φαίνειν ὑπευθύνους λυχνοῦχος. *Aristoph.*, *Ach.*, 936.

πυρσός, οῦ (ὁ), fr. πῦρ, in Homer, *fire kindled* on high ground, principally to serve as a signal in time of war, a *signal-fire, beacon*; hence *lighted torch*: Ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι. *Il.*, xviii., 211. [So *Hdt.*, vii., 182, iv., 9, 3.]

φανός, οῦ (ὁ), fr. φαίνω, 1, *flambeau, torch*: Οὐδὲ γὰρ ὑπὸ φανοῦ τὸν ἔτι ἐμφρουρον ἔξεστι πορεύεσθαι. *Xen.*, *Lacæd.*, 5, 7. 2, *Lantern*, in debased Greek.

πανός, οῦ (ὁ), another form of the preceding word, and used more especially by the Tragic writers, *flambeau*: Καὶ πέλας ἄλλος αὐτοῦ πανὸν πυρίφλεκτον αἴρει. *Eur.*, *Ion.*, 195.

φρυκτός, οῦ (ὁ), dry wood; hence *torch* for signals in war: Φρυκτοί τε ᾔροντο ἐς τὰς Θήβας πολέμιοι. *Thuc.*, iii., 22.

310.

λέγειν, is used of every kind of oral communication, 1, to say, in a very wide sense; *dicere*: Ἀληθῆ λέγεις. *Plat.*, *Charm.*, 166, a. 2, *To speak*, in general, *to express one's self*: Οὐδὲ γὰρ λέγειν οἷός τ' εἰμί. *Xen.*, *Cyr.*, i., 4, 12. 3, *To speak with art*, as the orator, or eloquently: Λέγειν σὺ δεινός. *Soph.*, *Œd. R.*, 535.

ἀγορεύειν (ἀγορά), *to speak in* or *address an assembly*, to speak in public: hence *to harangue*; concionari; *to say in public*, or *announce publicly*: Ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε. *Il.*, i., 385. [e. g., in the famous formula: τίς ἀγορεύειν βούλεται; But also more generally: e. g., of the *laws*, considered as addressing the public: νόμοι, ψηφίσματα, etc. *Pl.*, *Dem.*, al.]

ἀγοράεσθαι, synonym of the preceding word: Ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν. *Il.*, i., 73.

ἀδολεσχεῖν, *to be a prater and babbler*; hence *to speak at random*, idly and carelessly: Οὔκουν γ' ἂν οἶμαι εἰπεῖν τινα νῦν ἀκούσαντα οὐδ' εἰ κωμῳδοποιὸς εἴη, ὡς ἀδολεσχῶ. *Plat.*, *Phæd.*, 70, b.

αὐδᾶν, to *raise the voice*, to speak and *say*: Καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων. *Il.*, i., 92.

βάζειν. Henry Stephens derives this verb, of Sanscrit origin, from what he gives as the more ancient form of it, and itself formed by onomatopy, viz., βαβάζειν, from which he derived the French *bavarder*. According to its Eastern etymology, βάζειν signifies *to speak*, in general, although the sense of *speaking lightly* is perceptible in it, in the following verse: Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ βάζει. *Il.*, ix., 313.

γηρύειν (γηρύς), *to raise the voice, to speak*: Οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύσει. *Eur.*, *Hippol.*, 243.

διαλέγεσθαι, *to discourse, to converse, to discuss*, used of two or more persons, *to confer*, to hold a parley: Καὶ Ξενοφῶν διελέγετο αὐτοῖς δι' ἑρμηνέως περὶ σπονδῶν. *Xen.*, *Anab.*, iv., 2, 18.

εἰπεῖν, an aorist improperly attached to φάναι or λέγειν to complete them, but having distinct and peculiar meanings of its own; it denotes what follows upon a conversation, or discussion; hence *to advise, to propose*: Ψήφισμα εἶπεν ἐν ὑμῖν Ἀριστοφῶν. *Dem. in Timocr.*, 703, 11.

εἰρεῖν, *to say* [not in this form. Ep. pres. εἴρειν, Att. fut. ἐρεῖν, Perf. εἴρηκα, εἴρημαι, ῥηθήσομαι, ἐῤῥήθην, etc.] 1, in order to give an answer, to express an opinion, a wish, a determination, in the sense of commanding or forbidding, *to fix, to agree, to prescribe*: Ἔλεγεν ὅτι ἐξήκοι αὐτῷ ὁ χρόνος ὃς εἰρημένος ἦν παραμένειν. *Xen.*, *Hellen.*, vii., 1, 28. 2, For *to announce*, give notice, *inform*: Καὶ ἔπεμψέ τινα ἐροῦντα, ὅτι συγγενέσθαι αὐτῷ χρῄζο.. *Xen.*, *An.*, ii., 5, 1.

λαλεῖν, *to speak* or *talk* without choice and without order, as in the ordinary intercourse of social life: sometimes *to chatter, to babble*, to speak like an infant; *loqui*: Παιδάριον δὲ ὢν δεινότατον λαλεῖν ἐδόκουν εἶναι. *Xen.*, *Cyr.*, i., 4, 12.

θροεῖν, to speak loud, *to shout*; hence *to say, to speak*, in the Tragic writers: Ὦ παῖ, τί θροεῖς; *Eur.*, *Hippol.*, 213.

μυθεῖσθαι (μῦθος), poet. to manifest, express one's thought; hence *to say, to speak*, with the idea of reflection, or, better, of concealing nothing: Ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι. *Il.*, vi., 382.

ὀαρίζειν (ὄαρ), to talk, to converse, or live in intimacy and familiarity, used of the intercourse of intimate affection or love, such as that of the husband with his wife: Ὅθι ἡ ὀάριζε γυναικί. *Il.*, vi., 516.

πιφαύσκειν, an Epic and elongated form of φάναι, *to declare, to manifest*; hence *to say*: Δήμῳ πιφαύσκων. *Il.*, xviii., 500.

φάναι, is of constant use in conversation and replies [like our *said I, said he*, etc.], and carries with it, besides, the notion of affirmation, *to aver, assert, affirm*: Οἱ δὲ ἔφασαν ἀποδώσειν ἐφ' ᾧ μὴ καίειν τὰς κώμας. *Xen.*, *Anab.*, iv., 2, 19.

φάσκειν, a sort of frequentative of φάναι, formed from the Ionic imperfect ἔφασκον, and in great use with the Attic writers to complete the defective verb φάναι, as is the case, in all languages, with verbs the most in use; it associates with the notion of affirmation, proper to this verb, that of an allegation made which may be without foundation, to affirm too lightly; hence *to pretend, to profess*: Οὔτε γὰρ ἔγωγε οὔτ' αὐτὸς τοῦτο πώποτε Σωκράτους ἤκουσα, οὔτ' ἄλλου του φάσκοντος ἀκηκοέναι ᾐσθόμην. *Xen.*, *Mem.*, i., 2, 31.

φατίζειν (φάτις), to make a say, *to make a report, to report, to announce*: Φωνῇ γὰρ ὁρῶ τὸ φατιζόμενον. *Soph.*, *Œd. Col.*, 138. [*Hdt.*, v., 58.]

φημίζειν (φήμη), *to make one's voice heard*; hence *to pronounce, to promise*: Ἣι καὶ Λοξίας ἐφήμισεν. *Æsch.*, *Choëph.*, 558.

φθέγγεσθαι (φθόγγος), *to make a sound* or *one's voice heard, to cry out, exclaim*: Ἐφθέγξατο δὴ ὁ Κῦρος. *Xen.*, *Cyr.*, iii., 3, 31.

φλυᾱρεῖν (φλυαρός), *to speak lightly* or *inconsiderately*, to say frivolous, foolish things: Τῶν σὺ ἐὼν ἄπειρος πολλὰ φλυηρέεις. *Herodot.*, vii., 103.

φράζειν, *to say in plain terms*, in order *to explain, point out*, make clear: Σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις. *Il.*, i., 83.

φωνεῖν (φωνή), *poet.* to raise the voice; hence *to speak, say*: Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσατο. *Il.*, i., 428. [In prose, *Hdt.*, *Xen.*, *Conviv.*, iii., 13. *Arist.*, *H. A.*, iv., 9: φωνεῖν τῷ φάρυγγι.]

311.

λεία, ας (ἡ), in prose, and ληΐς, in poetry, ἴδος (ἡ), *booty* taken from the enemy, which at first consisted only in the flocks and herds, etc., carried off by the conquerors: Ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἤλιθα πολλήν, πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας. *Il.*, xi., 676. Afterward it was used of every thing that became the prey of the conqueror by the rights of war: Πολλοὶ δὲ καὶ λείαν πλείστην ἄγοντες. *Xen.*, *Cyr.*, v., 3, 1.

ἔναρα, ων (τά), fr. ἐναίρειν, prop. *armor* or *arms* taken from an enemy after killing him, in Homer; hence, more generally spoils: Φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα, κτείνας δήϊον ἄνδρα. *Il.*, vi. 480.

λάφῡρα, ων (τά), *spoils* taken from an enemy yet alive, *booty*, rare in prose; *manubiæ*: Λάφυρα δῄων δουρύπληχθ'. *Æsch.*, *Sept.*, 278.

σκῦλον, ου (τό), and more commonly in the plural σκῦλα, *spoils* taken from a conquered enemy, in Sophocles and in Thucydides; *spolium*: Πέρσεις τε Τροίαν, σκῦλα τ' ἐς μέλαθρα σὰ πέμψεις. *Soph.*, *Phil.*, 1426. The grammarians understand it more particularly of arms, and in Euripides (*Phœn.*, 577) it seems to be taken specially for the shield alone.

σκύλευμα, ατος (τό), a synonym of the preceding word in Euripides: Φρύγιά τε σκυλεύματα. *Eur.*, *Troad.*, 18.

312.

λευκός, ή, *white*, in general: Ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν. *Il.*, iv., 434.

ἀργεννός, ή (ἀργός), poet. *white*, speaking of the wool of sheep: Βουσὶν ἔπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῇς ὀΐεσσιν. *Il.*, vi., 424.

ἀργός, ή, [prob. glitteringly white,] *white*: Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοί. *Il.*, xxiii., 30.

ἄργυφος (ὁ, ἡ), *white*, epithet of sheep in Homer: Ὄϊν ἄργυφον. *Il.*, xxiv., 621.

πολιός, ά, *gray, white*, poetic epithet of hair grown

white from age, and of the sea *whitening* with foam: Πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης. *Il.*, iv., 248. [Not only poet., *Pl.*, *Lycurg.*, *Æschin.*]

313.

λίβανος, ου (ὁ), the tree which produces frankincense; hence frankincense itself in the N. T.: Χρυσόν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. *Matth.*, ii., 11.

λιβανωτός, οῦ (ὁ), 1, *frankincense:* Καταγίζουσι λιβανωτοῦ χίλια τάλαντα ἔτεος ἑκάστου. *Herodot.*, i., 183. 2, *Censer*, in the N. T.: Ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν. *Apoc.*, viii., 3.

314.

λίθος ου (ὁ), *stone*, in general; λίθος (ἡ), feminine, *precious stone:* Κυλινδοῦσι λίθους ὑπὲρ ταύτης τῆς ὑπερεχούσης πέτρας. *Xen.*, *Anab.*, iv., 7, 4.

λιθάς, άδος (ἡ), *heap* or *shower of stones:* Ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται. *Æsch.*, *Sept.*, 63.

λᾶας, ᾶος (ὁ), *stone:* Αὐτὰρ ὕπερθεν πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν. *Il.*, xxiv., 798.

κροκάλη, ης (ἡ), *shingle* or *sand* on the sea-shore: Εἶδον αἰγιαλοῖσι παρά τε κροκάλαις. *Eur.*, *Iph. A.*, 211.

πέτρα, ας (ἡ), *rock*, piece of detached rock: Ἐκυλίνδουν πέτρας. *Xen.*, *Anab.*, iv., 2, 20. The foundation *stone* of a building, in the N. T.: Κἀγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν. *Matth.*, xvi., 18.

πέτρος, ου (ὁ), poet., and according to the grammarians, Attic, very *large stone, rock; saxum:* Βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ. *Il.*, vii., 270. [In prose *Pl.*, *Legg.*, viii., 843, a. *Xen.*, *An.*, vii., 7, 54.]

χερμάδιον, ου (τό), fr. χείρ, *stone* that can be held in the hand, in the Iliad: Χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόεντι. *Il.*, iv., 518.

χερμάς, άδος (ἡ), *shower of stones* in Æschylus: Τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν ἰάπτουσι πολίταις χερμάδ' ὀκριόεσσαν. *Æsch.*, *Sept.*, 278.

ψηφίς, ῖδος (ἡ), small round stone, *pebble*, *calculus*, in Homer: Ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι ὀχλεῦνται. *Il.*, xxi., 260.

ψῆφος, ου (ἡ), a more modern and synonymous form of the preceding word in Pindar: Οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιῶν ψάφων ἀριθμόν. *Pind.*, *Ol.*, xiii., 65. In prose, *pebble* used to calculate with, and at Athens, particularly, to vote with, whether in the public assemblies for the election of magistrates and the ratification of decrees, or in the courts of justice, in public or private trials, *suffrage, vote:* Ἐπεὶ δὲ ἐξέπεσον αἱ ψῆφοι, καὶ ἐγένοντο πᾶσαι σὺν Κριτοβούλῳ. *Xen.*, *Conviv.*, v., 10. Hence, fig., the result, the *vote*, the *ballot:* Ἐπιθυμήσαντος τοῦ δήμου παρὰ τοὺς νόμους ἐννέα στρατηγοὺς μιᾷ ψήφῳ ἀποκτεῖναι πάντας, οὐκ ἠθέλησεν ἐπιψηφίσαι. *Xen.*, *Mem.*, i., 1, 18.

315.

λόγος, ου (ὁ), 1, what is said to give an *account;* hence, *discourse, talk*, in opp. to fact: Τοὺς μήτε λόγῳ μήτε ἔργῳ ὠφελίμους ὄντας. *Xen.*, *Mem.*, i., 2, 59. 2, Discourse, composition in prose, often *studied discourse*, such as those delivered on public or private matters, from the place assigned to the public speaker, or in the courts of justice, and the length of which was determined by the clepsydra, *oration, speech; oratio:* Λόγῳ μὲν γὰρ διηγήσασθαι οὐκ ἂν ἱκανόν μοι γένοιτο τὸ ὕδωρ. *Dem. in Olymp.*, 1164.

αἶνος, ου (ὁ), *recital*, tradition; *story, common* or *proverbial saying:* Ὦ γέρον, αἶνος μέν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας. *Od.*, xiv., 508. [Cf. 195.]

ἔπος, εος (τό), poet., *word, speech, discourse:* Ἀτρείδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων! *Il.*, iv., 350. [Also *prose*, *Hdt.*, *Th.*, *Pl.*, *Xen.;* especially opp. to ἔργον.]

λέξις, εως (ἡ), manner of speaking or expressing, *diction, expression, style, form of speech:* Λέγω δὲ λέξιν εἶναι τὴν διὰ τῆς ὀνομασίας ἑρμήνειαν. *Aristot. de Poet.*, 6, 8.

μῦθος, ου (ὁ), fr. μύω, the thought shut up in order to mature it, and which manifests itself by words; hence, 1, the manifestation of the thought in Homer; thence, *advice, opinion, discourse*, and principally, *proposition:* Κέκλυτέ μευ μῦθον Ἀλεξάνδροιο. *Il.*, iii., 87. 2, In the prose writers, discourse, with the idea of fiction; hence, MYTH, *fabulous tradition* or *fable:* Τὸν περὶ τὸν Γανυμήδη μῦθον κατηγοροῦμεν. *Plat.*, *Legg.*, i., 636, d.

ῥῆμα, ατος (τό), 1, *word, term, speech*, in opp. to music; *verbum:* Ἀλλὰ τοῦτό γ' ἐστ' Ἰωνικὸν τὸ ῥῆμ'. *Aristoph.*, *Pac.*, 931. 2, *Verb*, in grammar: Ἐξ ὧν τά τε ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα συντίθενται. *Plat.*, *Crat.*, 425, a.

ῥῆσις, εως (ἡ), fr. ῥέω, *conversation, proposal*, in the Odyssey: Αὐτὰρ ἀκούεις μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσεως; *Od.*, xxi., 291. [In prose, *speech, discourse:* μικρὰν ῥῆσιν ἀποτείνειν. *Pl.*, *Pol.*, 605, d. And *narrative* ∾ τοῦ Ἀμφίονος. *Pl.*, *Gorg.*, 506, c.]

ῥήτρα, ας (ἡ), Doric word, *action* of speaking, or *right of speaking*, or permission to speak: Ἐκ τᾶς βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν. *Dem. de Coron.*, 90.

φάτις, ιος (ἡ), *what is said*, common talk, common tradition: Εἰ δὴ φάτις ἔτυμος. *Eur.*, *Iph. A.*, 786.

316.

λοῦτρον, ου (τό), poet., λοετρόν, fr. λούειν, *water* to *wash with*, or for bathing; hence, *bath:* Ὄφρα πέλοιτο Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι. *Il.*, xxiii., 44. Ἡ ὑπὸ λουτροῦ ἀληθινῶς κατωπτεύθησαν. *Xen.*, *Œcon.*, 10, 7.

λούτριον, ου (τό), bath-*water:* Κἀκ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτριον. *Aristoph.*, *Equit.*, 1401.

λουτρών, ῶνος (ὁ), *bath*, speaking of the place only: Ὥστε Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ λουτρῶνι πυρέττων ἐκάθευδεν. *Plut.*, *Quæst. Conv.*, ii., 734, b.

βαλανεῖον, ου (τό), *bath*, place where the bath was, *bath-room:* Καὶ λουσάμενος λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου. *Xen.*, *Œcon.*, 9, 5.

317.

λύρα, ας (ἡ), a word not known to Homer, LYRE: Ἔχων κέλαδον ἑπτατόνου λύρας. *Eur.*, *Iph. T.*, 1129.

βάρβιτος (ἡ), and βάρβιτον, ου (τό), *lyre*, in Anacreon: Ἁ βάρβιτος δὲ χορδαῖς ἔρωτα μοῦνον ἠχεῖ. *Anacr.*, i., 3.

κιθάρα, ας (ἡ), *harp*, triangular stringed instrument, but different from the modern GUITAR: Καὶ λαβόντα τὴν κιθάρην στάντα ἐν τοῖσι ἑδωλίοισι. *Herodot.*, i., 24.

κίθαρις, ιος (ἡ), Æolic form of the preceding word, and the only one used by Homer, *harp, lyre; citharis:* Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις. *Il.*, iii., 54. Later it seems to have differed from the harp (κιθάρα), and was played without the accompaniment of the voice.

φόρμιγξ, γγος (ἡ), *lute, lyre*, in Homer and Pindar: Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἣν ἔχ' Ἀπόλλων. *Il.*, i., 603.

χέλυς, υος (ἡ), *the lyre* made of the shell of the tortoise, by Mercury; *testudo:* Καθ' ἑπτάτονόν τ' ὀρείαν χέλυν. *Eur.*, *Alc.*, 449.

M.

318.

μάγειρος, ου (ὁ), *head-cook, master-cook, steward:* Καὶ ἤρξατο μὲν δὴ ἀπ' ἐμοῦ ὁ μάγειρος, τὴν πρώτην περίοδον περιφέρων. *Xen.*, *Cyr.*, ii., 2, 2.

ἄρταμος, ου (ὁ), sort of *maître d'hotel* or gentleman-carver; he helped those at table to their several portions [al. *cook*]: Καὶ ὁ ἄρταμος οἰόμενος αὐτὸν οὐδὲν ἔτι δεῖσθαι ὄψου. . . . *Xen.*, *Cyr.*, ii., 2, 4.

ἐδέατρος, ου (ὁ), fr. ἔδω, *taster*, an officer at the court of the kings of Persia, according to Athenæus: Ἐκάλουν δέ, φησι, καὶ τοὺς προγεύστας ἐδεάτρους, ὅτι προήσθιον τῶν βασιλέων πρὸς ἀσφάλειαν. *Athen.*, iv., 171, b. In Athenæus's days the ἐδέατρος had the charge, in great houses, of the daily service of the table; he was provision steward, or a kind of gentleman-carver, a very honorable office (*Athen.*, iv., ibid.).

ἐλέατρος, ου (ὁ), fr. ἔλεος, 1, the officer who carried the invitations to guests admitted to the royal table;

vocator: Ἐλέατροι δὲ καλοῦνται, ὥς φησι Πάμφιλος, οἱ ἐπὶ τὴν βασιλικὴν καλοῦντες τράπεζαν. *Athen.*, iv., 171, b. 2, According to Ammonius, *cook.*

ὀψοποιός (ὁ, ἡ), *he who prepares the dishes for the table, cook:* Καὶ ἵνα μὲν ἡδέως φάγῃς ὀψοποιοὺς μηχανωμένη. *Xen.*, *Mem.*, ii., 1, 30.

319.

μᾶζα, ης (ἡ), sort of bread, or rather of *cake* of barley-meal, made up with honey, salt, and water: Καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίω φάγοι. *Aristoph.*, *Pac.*, 3.

ἐσχαρίτης, ου (ὁ), fr. ἐσχαρά, *cake* kneaded with honey and oil, and done in the frying-pan, a *kind of fritter*, or *wafer-cake:* Καὶ σκάφην λαβών τινα τῶν ἐσχαριτῶν τῶν καθαρῶν. *Athen.*, iii., 109, d.

ἰπνίτης(ῑ), ου (ὁ), fr. ἴπνος, *roll baked in the oven* called ἴπνος: Θερμῶν ἰπνίτων εἴσθιον. *Timocl. ap. Athen.*, iii., 109.

κριβανίτης(ῑ), ου (ὁ), *bread* or *piece of pastry* baked in the oven called κριβανός, or country-oven: Πρὸ πάντων εὔζυμός τε καὶ καλῶς ὠπτημένος ὁ ἄρτος ἔσται κριβανίτης οὐκ ἰπνίτης. *Galen. de Antid. T.*, xiv., 46, 18.

κόλλαβος, ου (ὁ), *small cake*, a kind of *roll* or long bread: Βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὅλον, πλακοῦντας ὤπτα κολλάβους. *Aristoph.*, *Ran.*, 509.

κόλλιξ, ικος (ὁ), bread baked under the cinders among the Thessalians: Κόλλιξ Θεσσαλικός σοι ὑπαρχέτω, ὃν καλέουσι | κεῖνοι κριμματίαν, οἱ δ' ἄλλοι χόνδρινον ἄρτον. *Athen.*, iii., 112, b.

πέμμα, ατος (τό), in the plural, *pastry*, pastry-work: Οὐκοῦν καὶ Ἀττικῶν πεμμάτων τὰς δοκούσας εἶναι εὐπαθείας; *Plat.*, *Pol.*, iii., 404, d.

πλακοῦς, οῦντος (ὁ), a *flat, round cake; placenta:* Χαίρετ', ἄνδρες, κἂν ξυνέπησθέ μοι πλακοῦντας ἔδεσθε. *Aristoph.*, *Pac.*, 1355.

πόπανον, ου (τό), a thin, flat *cake*, small and round, which was offered to the gods: Ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καθωσιώθη. *Aristoph.*, *Plut.*, 659.

πυραμοῦς, οῦντος (ὁ), a *cake of wheat* and honey; given as a prize to him who kept himself awake till daybreak on a night of revelry: Ἦν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. *Aristoph.*, *Eq.*, 277.

320.

μαζός, οῦ (ὁ), *pap* or *breast* of man and woman, in Homer: Νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν. *Il.*, iv., 123.

μαστός, οῦ (ὁ), a lengthened form of the preceding word, and more used in prose: Ἄνθρωπος μὲν οὖν καὶ ὁ θῆλυς καὶ ὁ ἄῤῥην ἔχει μαστούς. *Aristot.*, *Part. An.*, iv., 10, 43. The grammarians improperly apply this word to the breast of the woman only, and particularly of one giving suck, deriving it most ingeniously from μεστὸς γάλακτος, full of milk.

θηλή, ῆς (ἡ), nipple or end of the breast: Τούτων ἡ θηλὴ διφυής, δι' ἧς τοῖς θήλεσι τὸ γάλα διηθεῖται. *Aristot.*, *H. An.*, i., 12.

κόλπος, ου (ὁ), *bosom, lap:* Ἡ δ' ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ. *Il.*, vi., 483.

οὖθαρ, ατος (τό), *dug, pap* of animals only: Ἐν ᾧ τόπῳ τὰ οὔθατα τῶν προβάτων ἐστιν. *Aristot.*, *H. An.*, ii., 1.

τιτθός, οῦ (ὁ), *teat* or *nipple;* hence, in general, the *breast* of the woman: Καί, νὴ Δί', τιτθούς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει. *Aristoph.*, *Thesmoph.*, 640.

τιτθίον, ου (τό), *teat* or *nipple* of a woman who is suckling a child: Καὶ τὸ παιδίον ἐξαρπάσας μοὶ φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου. *Aristoph.*, *Thesmoph.*, 690.

321.

μαλακός, ή, *soft* to the touch, *tender;* used of things naturally soft, or such as art has made so, prop. and fig.; *mollis:* Καὶ τὰ σκληρὰ καὶ τὰ μαλακά. *Xen.*, *Mem.*, iii., 10, 1.

μαλθακός, ή, poetic form, the use of which in the fig. sense seems preferred: Ὃς τὸ πάρος περ μαλθακὸς αἰχμητής. *Il.*, xvii., 588.

ἁβρός, ά, fig., *soft, delicate*, effeminate: Ἁβρότερος γυναικῶν. *Luc.*, *Deor. Dial.*, 18.

ἀμαλός, ή, poet., *tender*, speaking of the young of animals: Ἁρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλήν. *Il.*, xxii., 310.

ἁπαλός, ή, *tender, delicate*, used of animals and plants, of the heart and the cheeks, of a bed, etc.: Παρειάων ἁπαλάων δάκρυ' ὀμορξαμένην. *Il.*, xviii., 123. [Also in *prose: Plat.*, often with νέος (e. g., *Conv.*, 195, c), and as term of *reproach*, ἁπ. καὶ ἄνανδρος. *Phædr.*, 239, c.]

ἀταλάφρων (ὁ, ἡ), *tender*, epithet of the infant in arms, in the Iliad: Παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα. *Il.*, vi., 400.

τέρην, εινα, poet., *tender*, prop. and fig.; in prose τεράμων (ὁ, ἡ), *tender*, speaking of vegetables fit for dressing (*Theophr.*, *C. Pl.*, iv., 13); *tener:* Τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται. *Il.*, iv., 237.

χαῦνος (ὁ, ἡ [or η, ον, as in the example from Plat.]), prop., *loose, lax*, speaking of any thing woven, or of a thread; *soft*, speaking of the snow: Ὅσα δέ γε αὖ τὴν μὲν ξυστροφὴν χαύνην λαμβάνει. *Plat.*, *Polit.*, 282, e. [Also of wood, *porous*, etc., ξύλα μανὰ καὶ χαῦνα. *Theoph.*, *H. P.*, 5, 5, 3; of fruit, μῆλον. *Ath.*, 85, 2; of flesh, *flabby*, σὰρξ χαυνοτέρα. *Ath.*, 309, b.]

χλιδανός, ή, *tender, delicate;* hence *effeminate*, principally in dress: Χλιδανῆς ἥβης τέρψιν. *Æsch.*, *Pers.*, 544. Ἀλκιβιάδης ἐν Ἰωνίᾳ χλιδανός. *Plut.*, *Alcib.*, 23.

322.

μαλλός, οῦ (ὁ), *lock* or *curl of wool, long wool, fleece* sufficiently long to be cut: Εἰροπόκοι δ' ὄϊες μαλλοῖς καταβεβρίθασι. *Hesiod. Op.*, 232.

ἔρος, εος (τό), poet. εἶρος, *wool*, in general: Αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ ἠλακάτη τετάνυστο ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα. *Od.*, iv., 135.

ἔριον, ου (τό), poet. εἴριον, *a length of wool;* hence, in general, and more frequently in the plural, *wool* for the wool-worker: Ἢ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώσῃ ἤσκειν εἴρια καλά. *Il.*, iii., 388.

λάχνος, ου (ὁ), and λάχνη, ης (ἡ), *nap, down, silk, wool* of animals; *lana:* Λάχνῳ στεινόμενος καὶ ἐμοί. *Od.*, ix., 445. Τῶν καὶ λάχνῃ δέρμα κατάσκιον. *Hesiod. Oper.*, 511.

πόκος, ου (ὁ), fr. πέκω, *fleece:* Ἀργῆτ' οἰὸς εὐείρου πόκῳ. *Soph.*, *Trach.*, 675.

323.

μάχη, ης (ἡ), *combat, battle:* Μάχας δέ σοι καὶ πολέμους ἀφαιρῶ. *Xen.*, *Cyr.*, vii., 2, 8.

ἄρης, εος (ὁ), ARES or *Mars*, the god of war, in the Iliad, sometimes for *war* itself, *the fight:* Ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα. *Il.*, ii., 381.

δαΐς, ΐδος (ἡ), *torch;* hence flame of war, *combat*, in the Iliad: Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαῒ λυγρῇ. *Il.*, xiv., 739.

δηϊοτής, ῆτος (ἡ), *hostility, carnage:* Νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτῆτος σήμερον. *Il.*, vii., 290.

δῆρις, ιος (ἡ), quarrel, *struggle*, combat; *certamen:* Οἳ περὶ πάτρης ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο. *Il.*, xvii., 158.

κλόνος, ου (ὁ), *tumult of the engagement, disorder, confusion:* Ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν ἧκε κακόν. *Il.*, xvi., 729.

μόθος, ου (ὁ), *shock, charge:* Οἶδα δ' ἐπαΐξαι μόθον ἵππων ὠκειάων. *Il.*, vii., 240.

μῶλος, ου (ὁ), prop., *fatigue, work, struggle* of war; hence *combat:* Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; *Il.*, xviii., 188.

ὅμιλος, ου (ὁ), *crowd* of combatants, sometimes *engagement;* the Fr. *mêlée:* Τὴν μὲν ἄρ' Ἶρις ἑλοῦσα ποδήνεμος ἔξαγ' ὁμίλου. *Il.*, v., 353.

πόλεμος, ου (ὁ), Epic πτόλεμος, engagement, the drawing near for war; hence, 1, *battle, combat, war*, in Homer: Τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας; *Il.*, iv., 371. 2, *War*, in general, in the prose writers: Κοινωνοὶ πολέμου γενόμενοι. *Xen.*, *Cyr.*, ii., 3, 2.

σταδία, ας (ἡ), fr. ἵστημι, feminine adjective, with ellipse of ὑσμίνη, *close combat, pitched battle; stataria:* Οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηΐῳ μέλπεσθαι Ἄρηϊ. *Il.*, vii., 241.

ὑσμίνη(ῑ), ης (ἡ), *furious battle:* Ὑσμίνηνδ' ἰέναι. *Il.*, ii., 477.

φύλοπις, ιδος (ἡ), *shout* or *tumult* of the warriors, *engagement*, in the Iliad: Καὶ φύλοπιν αἰνὴν ὄρσομεν. *Il.*, iv., 15.

χάρμη, ης (ἡ), joy, *ardor* felt in battle: Μνήσαντο δὲ χάρμης. *Il.*, iv., 222.

324.

μέλος, εος (τό), *member* of the body: Τῶν δὲ τοιού-

των ἔνια οὐ μόνον μέρη ἀλλὰ καὶ μέλη καλεῖται· τοιαῦτα δ' ἐστὶν ὅσα τῶν μερῶν ὅλα ὄντα ἕτερα μέρη ἔχει ἐν αὐτοῖς. *Aristot.*, *H. An.*, i., 1, 2.

μέρος, *εος* (*τό*), a *part* of the body: *Ἕνεκα καὶ κάλλους τῶν τοῦ σώματος αὐτοῦ μελῶν καὶ μερῶν. Plat.*, *Legg.*, vii., 795, e.

μόριον, *ου* (*τό*), *piece* or *part* of the body of animals, in Aristotle and Galen: Τῶν ἐν τοῖς ζώοις μορίων τὰ μέν ἐστιν ἀσύνθετα. *Aristot.*, *Hist. An.*, i., 1, 1.

ἄρθρον, *ου* (*τό*), *articulation* or *juncture* of the members of the body; *artus*: *Ἄρθρα δὲ χειρὸς καὶ βραχίονος καρπός. Aristot.*, *H. An.*, i., 15, 4.

γυῖον, *ου* (*τό*), *extremity* of the members, *especially* the *feet* and *hands*: Ὑπό τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα. *Il.*, iii., 34.

κῶλον, *ου* (*τό*), 1, the whole, distinct member, itself composed of other members (*μέλη*); special designation of the *arm* and *leg* in Aristotle: Κώλου δὲ τὸ μὲν διφυὲς βραχίων. *Aristot.*, *H. An.*, i., 15, 3. 2, *Member* or portion of a period or complete sentence: Περίοδος δὲ ἡ μὲν ἐν κώλοις ἡ δ' ἀφελής. *Aristot.*, *Rhet.*, iii., 9.

325.

μιγνύναι, *to mix*, in general: Τὸ δὲ καὶ ὕδωρ μιγνύμενον πᾶσι τοῖς τρέφουσιν ἡμᾶς εὐκατεργαστότερά τε καὶ ὠφελιμώτερα καὶ ἡδίω ποιεῖν αὐτά. *Xen.*, *Mem.*, iv., 3, 6.

κεραννύναι, *to mix*, *mingle*, principally water with wine: Ὅτε . . . . αἴθοπα οἶνον Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται. *Il.*, iv., 260.

κυκᾶν, prop., *to mix*, in the sense of *disturbing*, *confusing*, *upsetting and throwing into disorder*: Ἐγὼ δ' ἐπεισπηδῶν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κυκήσω. *Aristoph.*, *Eq.*, 363.

φύρειν, prop., *to mix* up the meal *with leaven*, *to knead* the bread; hence *to wet*, *imbrue*, and so spoil: Δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον. *Il.*, xxiv., 162.

φορύνειν, to mix, *to put together* anyhow, *pell-mell*, with the notion of confusion, disorder, and spoiling: Σῖτός τε κρέα τ' ὀπτὰ φορύνετο. *Od.*, xxii., 21.

φορύσσειν, *to besmear*, *defile*, *soil*: Φορύξας αἵματι πολλῷ. *Od.*, xviii., 336.

326.

μικρός, *ρά*, Attic *σμικρός*, *little*, in reference to size: Ποίαν τινά μοι γυναῖκα οἴει συναρμόσειν κάλλιστα; Πρῶτον μέν, ἔφη, μικράν· μικρὸς γὰρ αὐτὸς εἶ. *Xen.*, *Cyr.*, viii., 4, 19.

ἠβαιός, *αιά*, an Ionic and Epic synonym of *ὀλίγος*, *little* in quantity, *small*, in Homer, almost always in connection with a negative: Ἔνι τοι φρένες οὐδ' ἠβαιαί. *Od.*, xxi., 288.

βαιός, *αιά*, more recent form of the preceding word, and Attic, in the Tragic writers: Πότερον ἐχώρει βαιός; *Soph.*, *Œd. R.*, 750.

βραχύς, *εῖα*, *short*, *brief*, as to extent and quantity, and sometimes in speaking of time; *brevis*: Ἐν τούτῳ δὴ τοῖς μὲν λόγοις βραχυτέροις ἐχρῆτο. *Xen.*, *Cyr.*, i., 4, 4.

λεπτός, *ή*, *thin*, *slender*, *spare*; fig. for *feeble*: Λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα. *Aristoph.*, *Equit.*, 1244.

ὀλίγος, *η*, *small*, as regards number, *few*, *little*, opposed to *πολύς*, principally in speaking of time: Ἐν ὀλίγῳ δὲ χρόνῳ ἐγένετο τὸ μὲν μέτωπον ἐπὶ τριακοσίων. *Xen.*, *Cyr.*, ii., 4, 2.

σπάνιος, *ία*, *rare*, *scarce*: Ὅπου δὲ χιλὸς σπάνιος πάνυ εἴη. *Xen.*, *Anab.*, i., 9, 27.

ταπεινός, *ή*, *low*, *down*; hence *humble*; *humilis*: Ἡ μὲν γὰρ [χώρη] ἐστὶ ταπεινή τε καὶ ψαμμώδης. *Herodot.*, iv., 191.

327.

μισθός, *οῦ* (*ὁ*), *recompense*, lawful wages or *salary*, *pay*, *soldier's pay*: Πεντεκαίδεκα δὲ μηνῶν τοὺς στρατιώτας τὸν μισθὸν ἀπεστέρησεν. *Isocr.*, *Panegyr.*, 39.

μίσθωμα, *ατος* (*τό*), *wages*, *salary*, hire, with the associated notion of a disgraceful and infamous gain, such as that of a stage-player, prostitute, or traitor: Καὶ τὸ τέλος εἶχε τὸ μίσθωμα. *Dem. de Legat.*, 379. [In Isocr., Areopag., 29, ἀπὸ μισθωμάτων θύειν is *to offer sacrifices by contract.*]

328.

μοῖρα, *ας* (*ἡ*), fr. *μείρω*, *part* out of a whole, and principally *part* the result of a division, commonly made by lot; hence the part or portion falling to a man by lot: Αἴ κε θάνῃς καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο. *Il.*, iv., 170. Hence *lot in life*, *destiny*; *fatum*, in the poets and prose writers; often personified in Homer, Μοῖρα, *Parca*, the dispenser of every thing that happens to man against his will, principally in evil, and, above all, in speaking of death: Ἔνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα Μοῖρ' ἐπέδησεν. *Il.*, iv., 517.

μέρος, *εος* (*τό*), *part*, relatively to the whole, or the result of a division; hence *portion*, *part*, in general: Διατελοῦσι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας δικάζοντες αὐτοῖς. *Xen.*, *Cyr.*, i., 2, 6.

μόρος, *ου* (*ὁ*), poet., fatal *share* or portion, always with reference to death: Οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον. *Il.*, vi., 357.

αἶσα, *ης* (*ἡ*), fr. *δαίω*, poet., the *part* that has fallen by lot to each person in the division of life [his *allotted portion of life*]: Ἐπεί νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν. *Il.*, i., 415.

εἱμαρμένη, *ης* (*ἡ*), participle passive feminine, taken substantively in Plato, *the part* assigned; hence, the destined lot, *the destiny*: Ὅτι τὴν εἱμαρμένην οὐδ' ἂν εἷς ἐκφύγοι. *Plat.*, *Gorg.*, 512, e. [So *Dem. de Cor.*, 205: τὸν τῆς εἱμαρμένης καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει.]

κήρ, *ηρός* (*ἡ*), *fatal law*, and particularly that of a violent death; in the Iliad, deity accompanying warriors, resembling the *Valkyrior* of the Scandinavian mythology: Ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι. *Il.*, ii., 302.

κλῆρος, *ου* (*ὁ*), fr. *κλαίω*, any thing that served as the *lot* in drawing lots; in Homer, it is a small piece of wood or stone, or a bit of earthenware, etc., thrown into a helmet, *lot*; *sors*: Οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ. *Il.*, vii., 171. Afterward, the notion proper to the word was lost, and it was taken fig., in prose especially, 1, for *drawing by lot*, election by lot; hence, 2, by ext., the result, that which has been drawn by lot, *portion*, and especially in an inheritance; hence, *inheritance*, in the Attic orators: Ἔν τε τῷ κλήρῳ καὶ ἐν τῇ χειροτονίᾳ. *Xen.*, *Ath.*, 1, 2. But in the phrases that refer to election by *lot*, *ψῆφος* is more used in prose. See Ψῆφος.

λάχος, *εος* (*τό*), what has fallen to one by lot, *lot*: Ἔστι σοὶ μὲν τῶν λάχος. *Pind.*, *Nem.*, x., 85.

πάλος, *ου* (*ὁ*), fr. *πάλλω*, *the action of shaking* or balloting the lots or votes; hence it is translated by *lot* in certain phrases, in Herodotus [Pind.] and the Tragic writers: Πύλαις ἑβδόμαις προσίστανται πάλῳ λαχόντες. *Æsch.*, *Sept.*, 118.

πεπρωμένη, *ης* (*ἡ*), feminine participle, taken absolutely with ellipse of *μοῖρα*, *lot assigned* by lot; hence, the *lot*, the *destiny*, in Herodotus and the Tragic writers: Ἡ πεπρωμένη δ' ἄγει θανεῖν ἀδελφὴν τῷδ' ἐμὴν ἐν ἤματι. *Eur.*, *Hecub.*, 43. [*Pseud.-Dem.*, 60, 23.]

πότμος, *ου* (*ὁ*), fr. *πίπτω*, prop., *accident*; hence *lot*, almost always in speaking of death, in Homer, more generally, in the poets after him, *lot*, *destiny*: Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν. *Il.*, iv., 396.

τύχη, *ης* (*ἡ*), that which befalls a man, that which happens, that which reaches (comes to or upon) a thing; hence, 1, *chance*, in opposition to *intelligence*, design: Ταῦτα οὕτω προνοητικῶς πεπραγμένα ἀπορεῖς πότερα τύχης ἢ γνώμης ἔργα ἐστίν; *Xen.*, *Mem.*, i., 4, 9. 2, *Fortune*, *good* or *bad luck*, according to the epithets or the context: Καὶ ἅμα ταῦτα λέγων κατεδάκρυσε τὴν ἑαυτοῦ τύχην. *Xen.*, *Cyr.*, v., 4, 34.

329.

μῦθος, *ου* (*ὁ*), 1, *fable*: Ἀλλ' ἀτεχνῶς κατὰ τὸν Αἰσώπου μῦθον. *Plat.*, *Alc.*, i., 122, f. 2, *Story* of an Epic or dramatic poem, in Aristotle: Ἔστι δὲ τῆς μὲν πράξεως ὁ μῦθος ἡ μίμησις. *Aristot. de Poet.*, 6, 8.

ἀπόλογος, ου (ὁ), APOLOGUE: Ἀλλ' *οὐ μέ*ι *τοι σοι, ἦν δ' ἐγώ, Ἀλκίνου γε ἀπόλογον ἐρῶ. Plat., Pol.*, x., 614, a.

N.

330.

ναός, οῦ (ὁ), fr. *ναίειν*, the part of the temple where the statue of the god was; hence, in general, *temple* of a god: *Λέγεται γὰρ εἰς τὸν ναὸν εἰσιόντα προσειπεῖν αὐτόν. Xen., Apol.*, 15.

ἅγιον, ου (τό), *sanctuary* of the temple at Jerusalem, often in the plural, in the O. T. and N. T.: *Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων. Hebr.*, ix., 3.

ἄδυτον, ου (τό), that part of the building in temples which it was forbidden to enter, *sanctuary; adytum: Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο ἧκε. Il.*, v., 512. [In prose, *Hdt.*, and impropriè, *Pl.*]

ἀνάκτορον, ου (τό) (ἄναξ), *palace* of princes; hence *temple*, in the poets: *Καὶ θεῶν ἀνάκτορα φόνῳ καταρρεῖ. Eur., Troad.*, 15.

ἱερόν, οῦ (τό), *sacred inclosure*, comprehending not only the temple (*ναός*), but all its dependent parts, all the buildings appropriated to the service of the temple, the sacred woods, etc.: *Τάφρον μὲν κύκλῳ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸν νεὼν ἔσκαπτον. Thuc.*, iv., 90.

μέλαθρον, ου (τό), *roof*, sometimes in the plural in Tragic writers, for the *house*, the *palace* of a god, as *tecta* in Latin: *Ἐγὼ δ' Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροις πελάσω. Eur., Orest.*, 1683.

προσευχή, ῆς (ἡ), *prayer*, and, by metonymy, *place of prayer, oratory*, in the N. T.; *proseucha* (Juven., Sat., iii., 299): *Ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ ποταμὸν οὗ ἐνομίζετο προσευχὴ εἶναι. Act. Apost.*, xvi., 13.

σηκός, οῦ (ὁ), sheep-fold, space railed in, inclosure; *septum;* reserved and inclosed spot where the statue of the god was; hence, in general, *temple*, in the Tragic writers: *Ἵνα γε σηκὸς ἄβατος. Eur., Phœn.*, 1753. According to the grammarians, *σηκός* was especially the *temple* or *chapel* of demi-gods and heroes only.

τέμενος, εος (τό), fr. *τέμνω*, prop., *reserved* or *appropriated portion of land, the ground* or *land* [*precincts*] belonging to a temple: *Ἔστι δὲ ἐν τῷ τεμένεϊ τοῦ Πρωτέος ἱρὸν τὸ καλέεται ξείνης Ἀφροδίτης. Herodot.*, ii., 112. According to the grammarians it was *the sanctuary*, or that particular spot in the temple where the image of the god was placed.

331.

ναῦς, αός (ἡ), *ship, vessel*, in general, the kind and size of which are determined by an epithet; by itself it principally signifies, in the poets and historians, *a ship of war: Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον. Il.*, ii., 509.

ἄκατος, ου (ὁ, ἡ), particularly in the poets, *light vessel, bark; actuaria: Ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς τις ἀκάτου θοᾶς τινάξας δαίμων. Eur., Orest.*, 335.

ἀκάτιον, ου (τό), a diminutive of the preceding word, *very small bark, small skiff, pinnace: Κήρυκά τε προέπεμψαν αὐτοῖς ἐν ἀκατίῳ. Thuc.*, i., 29.

δίκροτος, ου (ἡ), prop., a feminine adjective, with ellipse of *ναῦς*, Rhodian *vessel with two rows of oars; dicrotum, biremis: Ἐξέπλευσε δὲ τρισὶν Ἑλληνικοῖς μυοπάρωσι, καὶ δικρότοις ἴσαις Ῥοδιακαῖς. Plut., Lucull.*, 2.

ἐπακτρίς, ίδος (ἡ), *fishing-boat*, or *bark: Ἀλκιβιάδης ἧκεν ἐκ τῶν Κλαζομενῶν σὺν πέντε τριήρεσι καὶ ἐπακτρίδι. Xen., Hellen.*, i., 1, 11.

ἐπακτροκέλης, ητος (ὁ), *pirate vessel*, brigantine: *Ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει. Æschin. in Timocr.*, 27, 9.

ἡμιολία, ας (ἡ), taken substantively with ellipse of *ναῦς*, a *vessel* with one row and one half row of oars, and, on account of its lightness, manned by pirates, acc. to the following passage of Theophrastus: *Ὁ δὲ δειλὸς τοιοῦτός τις οἷος· πλέων, τὰς ἄκρας φάσκειν ἡμιολίας εἶναι* (*to take the rocks for pirate vessels*). *Theophr., Char.*, 25.

κέλης, ητος (ὁ), fr. *κέλλω*, *light boat* made for speed, *shallop, bark, pinnace; celox: Ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐκ λῃστρικῆς Μεσσηνίων τριακοντόρου καὶ κέλητος ἔλαβον. Thuc.*, iv., 9.

λέμβος, ου (ὁ), small boat attached to a large one, used for reconnoitring, etc., *bark, cock-boat, pinnace; lembus: Γέρων τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος. Theocr.*, xxi., 12.

μυοπάρων, ωνος (ὁ), *light boat* used by pirates, *brigantine; myoparo* (*Cicer., Verr.*, 5): *Μετεμβὰς εἰς λῃστρικὸν μυοπάρωνα. Plut., Lucull.*, 13.

ὁλκάς, άδος (ἡ), fr. *ἑλκεῖν*, a *transport, merchant vessel*, so called, because in naval expeditions these boats, carrying provisions and ammunition, were taken in tow by the large vessels: *Τὸν δὲ καὶ αὐτόθεν σῖτον ἐν ὁλκάσιν ἄγειν. Thuc.*, vi., 22.

ἐφόλκιον, ου (τό), *bark* or *boat* towed by a large vessel: *Ἐκέλευσε τοὺς ναύτας τὸ ἐφόλκιον παραβαλεῖν. Plut., Pomp.*, 73.

πάραλος, ου (ἡ), fr. *ἅλς*, the galley PARALUS; the sacred trireme of this name at Athens, which, with that called Salaminia, was used for conveying the *θεωροί* to the temple of Delphi; these vessels were kept always ready to sail upon state occasions, and were so employed, even in time of war: *Προσέλαβε δὲ παρὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ εἴ πού τις ναῦς περὶ τὴν Ἀττικὴν ἔπλει καὶ τὴν Πάραλον καὶ τὴν Σαλαμινίαν. Xen., Hell.*, vi., 2, 8.

πλοῖον, ου (τό), fr. *πλέω*, *vessel, transport, merchant vessel: Καὶ πλοῖα πλεῖ ἐν αὐταῖς σιταγωγά. Xen., Anab.*, i., 7, 15.

πρώρα, ας (ἡ), *prow, fore-part;* Euripides uses this word, by a beautiful metaphor, in a sense that makes it synonymous with *ναῦς: Μηδὲ προσίστη πρῶραν βιότου πρὸς κῦμα πλέουσα τύχαισιν. Eur., Troad.*, 104.

σέλμα, ατος (τό), *bench of the rower; transtrum*, and used by periphrasis for vessel in Euripides: *Ἐν Ναυπλίᾳ δὲ σέλμαθ' ὥρμισται νεῶν. Eur., Or.*, 242. Hence *σέλμα* alone is found used for the whole vessel by the poets of the Anthology.

σκάφος, εος (τό), *hull, carcass* of the vessel; hence, in general, in poets and historians, boat, craft of any kind: *Οἱ Κορίνθιοι τὰ σκάφη μὲν οὐχ εἷλκον ἀναδούμενοι τῶν νεῶν ἃς καταδύσειαν. Thuc.*, i., 50.

σχεδία, ας (ἡ), any craft made in haste, *raft* in Xenophon (*Anab.*, i., 5, 10); hence, in poetry, *vessel, ship*, as *ratis* in Latin: *Τὰς ποντοπόρους δ' ἔσχε σχεδίας. Eur., Hec.*, 107.

τριήρης, εος (ἡ), trireme, *vessel of war*, so called because of its three banks of rowers on each side; or, according to others, because there were three men to each oar: *Λέγονται καὶ τριήρεις πρῶτον ἐν Κορίνθῳ τῆς Ἑλλάδος ναυπηγηθῆναι. Thuc.*, i., 13. In ancient times the triremes were the vessels of largest size until the end of the Peloponnesian war; after that time larger were built, having twenty banks of oars, and even more; but how these were arranged is a question that has never yet received a satisfactory answer.

332.

νέος, έα, 1, *young: Ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ παῖς εἴης. Il.*, ix., 57. 2, *New*, as regards time, in speaking of things; a use of the word more peculiar to poets: *Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον. Hesiod. Oper.*, 672.

καινός, ή, refers rather to actions, customs: 1, *recent, modern: Καὶ καινὰ καὶ παλαιὰ παραφέροντες ἔργα. Herodot.*, ix., 26. 2, *Newly invented*, or *introduced, new, novel: Ὁ δὲ οὐδὲν καινότερον εἰσέφερε τῶν ἄλλων. Xen., Mem.*, i., 1, 2.

νεαλής (ὁ, ἡ), prop., that which has just been caught, said of a fish; hence *fresh*, speaking of horses [opp. *exhausted, tired*], meat, etc.: *Παραλαμβάνειν τοὺς ἀπειρηκότας ἵππους καὶ ἄλλους πέμπειν νεαλεῖς. Xen., Cyr.*, viii., 6, 17. [Derivation doubtful. *Phryn.*, from *ἁλὲς* = *ἀθρόον*: al. from *ἀλίζειν, salire.*]

νεαρός, ρά, fr. *νέος*, *youthful, juvenile; juvenilis: Ἀλλ' ὥσπερ γὰρ ἐν σώμασιν, ὅσοι νέοι ὄντες μέγεθος*

ἔλαβον, ὅμως ἐμφαίνεταί τι αὐτοῖς νεαρόν. *Xen.*, *Cyr.*, i., 4, 3.

νεοχμός (ὁ, ἡ), a synonym of νέος: Τί δ' ἔστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν; *Æsch.*, *Pers.*, 697.

πρόσφατος (ὁ, ἡ), fr. φάω, prop., that which has just been killed, speaking of meat; hence, by ext., speaking of flowers, fish, blood, *quite fresh*, *quite recent*, *new*, prop. and fig.: Τοῦ τε γὰρ μὴ προσφάτου δελέατος οὐκ ἐθέλουσιν ἅπτεσθαι. *Aristot.*, *H. An.*, iv., 8, 19. [Of *anger*, Lys., p. 151, 5; *Dem.*, 788, couples together νεαλὴς καὶ πρόσφατος, of a *young* and *vigorous* person, opp. to one τεταριχευμένος καὶ πολὺν χρόνον ἐμπεπτωκώς.]

333.

νεφέλη, ης (ἡ), *cloudy vapor*, *mist*, *cloud*; *nebula*: Ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων. *Il.*, ii., 146.

νέφος, ους (τό), *dark and overspreading cloud*; *nubes*: Ἡ δ' ἐξ ἀέρος εἰς ὕδωρ νέφος. *Arist.*, *Meteor.*, i., 9, 4. Fig. for a great multitude: Ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν. *Il.*, iv., 274.

ὀμίχλη, ης (ἡ), *fog*, *mist*: Ὀμίχλη δὲ νεφέλης περίττωμα τῆς εἰς ὕδωρ συγκρίσεως. *Aristot.*, *Meteor.*, i., 9, 4.

334.

νόμος, ου (ὁ), fr. νέμω, written *law*: Νόμος δέ ἐστιν ὁμολόγημα πόλεως κοινὸν διὰ γραμμάτων προστάττον πῶς χρὴ πράττειν ἕκαστα. *Aristot.*, *Rhet. ad Al.*, 2.

ἔθος, εος (τό), *custom*, *usage*, unwritten law: Ὁρῶ γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς νόμοις τε καὶ ἔθεσι τρεφομένους πολὺ διαφέροντας ἀλλήλων. *Xen.*, *Mem.*, iii., 9, 1.

θέμις, ιστος (ἡ), *established order* or *usage*; θέμιστες, in Homer, *ordinances*, *statutes*, *laws*: Οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται. *Il.*, i., 238.

θεσμός, οῦ (ὁ), fr. τίθημι, 1, *established order*, *natural law*, conveys the notion of an immutable order, of a law not to be changed in any thing: Παρὰ γὰρ τοὺς τῶν θεῶν θεσμοὺς πάντα τὰ τοιαῦτα εἶναι. *Xen.*, *Cyr.*, i., 6, 6. 2, *Institution*, *statute*; at Athens this was the name specially given to the laws of Draco (*Æl.*, *Var. Hist.*, viii., 10).

ῥητρά, ᾶς (ἡ), *ordinance*, *injunction*, name given to the laws of Lycurgus at Sparta: Μία μὲν οὖν τῶν ῥητρῶν ἦν, ὥσπερ εἴρηται, μὴ χρῆσθαι νόμοις ἐγγράφοις. *Plut.*, *Lyc.*, 13.

335.

νοῦς, οῦ (ὁ), poet. νόος, internal sight, *intellect*, *understanding*, *mind*; *mens*: Ὡς ὄψις ἐν ὀφθαλμῷ, νοῦς ἐν ψυχῇ. *Aristot.*, *Top.*, i., 14. Hence, in a more general sense, *mind*, *idea*; *animus*: Ἐν νῷ ἔχεις ἀπιέναι [= *you intend* to depart]. *Plat.*, *Pol.*, i., 344, d.

γνώμη, ης (ἡ), *intelligence*: Ἡ δὲ καλουμένη γνώμη, καθ' ἣν εὐγνώμονας καὶ ἔχειν φαμὲν γνώμην, ἡ τοῦ ἐπιεικοῦς ἐστι κρίσις ὀρθή. *Aristot.*, *Eth. Nic.*, vi., 11. [Also *opinion*, *judgment* of the mind; and *purpose*.]

διάνοια, ας (ἡ), *intellectual faculty*; hence mind, *thought*, *intelligence*: Καὶ ἐν ᾧ πάντες τὴν διάνοιαν μειοῦνται. *Xen.*, *Mem.*, iv., 8, 1.

θυμός, οῦ (ὁ), the heart is sometimes in Homer the seat of the intelligence; hence *mind*: Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα. *Od.*, xviii., 228.

νόημα, ατος (τό), the result of a mental perception; hence *thought*, *judgment*, design, in Homer and in Plato: Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι οὐδὲ νόημα. *Od.*, xviii., 215. [Also as *act of thought* in *Xen.*, *Mem.*, iv., 3, 13: θᾶττον νοήματος ὑπηρετεῖν, *as quick as thought*.]

νόησις, εως (ἡ), operation or perception of the mind, *intellectual vision*: Ἡγεῖσθαι ἂν αὐτὸν νοήσει, ἀλλ' οὐκ ὄμμασιν θεωρεῖν. *Plat.*, *Pol.*, vii., 529, b.

σύνεσις, εως (ἡ), *understanding*, *conception*, facility of conception, *intelligence*, *discernment*; hence prudence: Καὶ ἐγέννησεν ἄνθρωπον, ὃ συνέσει τε ὑπερέχει τῶν ἄλλων καὶ δίκην καὶ θεοὺς νομίζει. *Plat.*, *Menex.*, 237, b.

φρήν, ενός (ἡ), prop., diaphragm, in Homer, is the seat of the intelligence, of the instinct; hence, in the poets, and principally in the plural, φρένες, *mind*, *sense*, *good sense*: Εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν. *Il.*, ii., 301.

Ξ.

336.

ξένος, ου (ὁ) (ἐξ), poet. ξεῖνος, 1, *stranger*, in general: Ὦ ξεῖνοι τίνες ἐστέ; *Od.*, ix., 252. 2, *Guest*, speaking of the stranger received in hospitality in opposition to ξεινοδόκος: Τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἤματα πάντα. *Od.*, xv., 54. Used also in prose and verse of him who entertains the stranger.

δορύξενος, ου (ὁ), *prisoner* of war reduced to slavery, but who, after having paid his ransom, returned home, and was considered ever after as the *guest* and friend of his former master from having partaken of his table. He then exchanged the name of δοριάλωτος for that of δορύξενος (*Plut.*, *Quæst. Græc.*, 17): Κἀμοί γε πάντων φίλτατος δορυξένων. *Eur.*, *Med.*, 687.

ἰδιόξενος, ου (ὁ), *host*, with reference to the obligation of reciprocal entertainment between *private* individuals of different countries, in opp. to πρόξενος: Καὶ ὥσπερ οὖν ἰδιοξένοις χρώμενον τοῖς ἐκεῖθι. *Ælian. de Nat. An.*, ii., 6.

πρόξενος, ου (ὁ), *proxenus*, was the name of that particular citizen in a city, who had been selected by those of another city to manage its affairs there, receive its embassadors, and support its interests by his influence, a kind of *agent* resembling our *consuls* or *residents* [though the difference was great, since the *first men of a state* thought it an honor to be the πρόξενοι of other states]: Τῶν δὲ Λακεδαιμονίων καὶ πρέσβεις Ἀθήνησιν ἐτύγχανον ὄντες παρὰ Καλλίᾳ τῷ προξένῳ. *Xen.*, *Hellen.*, v., 4, 22.

ἀλλόδᾰπος (ὁ, ἡ), *of another country*: Ἐπεί σφισιν ἕρμα πόληος ἔσκε καὶ ἀλλοδαπός περ ἐών. *Il.*, xvi., 550. [In prose, *Xen.*]

ἀλλότριος, ία, *of* or *belonging to another*, *of another kind* or *species*; hence, 1, *strange*, *alien*, opposed to ἴδιος and οἰκεῖος: Λέγω δὲ τὰ δύο, τὸ μὲν οἰκεῖον καὶ ξυγγενές, τὸ δὲ ἀλλότριον καὶ ὀθνεῖον. *Plat.*, *Pol.*, v., 470, b. 2, *Of another country*, *foreign*; *peregrinus*: Ἀλλότριος φώς. *Od.*, xviii., 218.

ἀλλόφῡλος (ὁ, ἡ), *of another tribe* or *race*: Καὶ ἀλλοφύλους ἅμα ἡγησάμενοι. *Thuc.*, i., 102.

βάρβαρος (ὁ, ἡ), the name given by the Greeks, first to the Medes and Persians, and afterward to all foreign people; hence *foreigner*, *one who is not a Greek*: Καὶ ξυνήθη τὴν δίαιταν μεθ' ὅπλων ἐποιήσαντο, ὥσπερ οἱ βάρβαροι. *Thuc.*, i., 6.

ἐξωτερικός, ή (ἔξω), *from without*, *external*, in general; hence, specially, EXOTERIC, speaking of public instruction or treatises of philosophers: Καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις διοριζόμεθα περὶ αὐτῶν πολλάκις. *Aristot.*, *Pol.*, iii., 6, 5.

ἔπηλυς, υδος (ὁ, ἡ), one who comes from other parts to settle in a country, *foreigner*; *advena*: Λίβυες μὲν καὶ Αἰθίοπες αὐτόχθονες, Φοίνικες δὲ καὶ Ἕλληνες ἐπήλυδες. *Herod.*, iv., 197.

ὀθνεῖος, εία, *foreigner*, of another race, in opposition to οἰκεῖος: Ἀπολείποντας τὰς τῶν ἄλλων ξυνουσίας καὶ οἰκείων καὶ ὀθνείων. *Plat.*, *Protag.*, 316, c.

O.

337.

ὁδός, οῦ (ἡ), *road*, *way*, prop. and fig.; *via*: Ἄλλη συντομωτέρα ὁδός. *Xen.*, *Cyr.*, i., 6, 21.

ἀγυιά, ᾶς (ἡ), *street* of a town: Τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις ἐϋκτιμένας κατ' ἀγυιάς. *Il.*, vi., 391.

ἁμαξιτός, οῦ (ἡ), prop., carriage-road, *high-road*:

Κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο. *Il.*, xxii., 146. [*Xen.*, *Hell.*, ii., 4, 7.]

ἀτραπός, οῦ (ἡ), Ionic and Epic, *ἀταρπός*, *path*, *beaten way*, and from which a man is not to turn aside: Ἕλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπόν. *Il.*, xvii., 743. [*Footpath*, *Th.*, iv., 36. *Pl.*, *Phædr.*, 66, b.]

κέλευθος, ου (ἡ), act of going, step, *walk* [as connected with *ἐλεύθω?]; hence *road*, *way*: Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου. *Od.*, iv., 389.

λαύρα, ας (ἡ), *street*, *narrow street*; *angiportus*: Ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην. *Od.*, xxii., 128. [*Hdt.*]

οἶμος, ου (ὁ), poet., *path*, *way*: Μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτὴν καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον. *Hesiod. Op.*, 288. [In prose, *Pl.*, *Rep.*, iv., 420, b.]

τρίβος, ου (ὁ or ἡ), *beaten road*, *high road*: Στῆθ' αἱ μὲν ὑμῶν τόνδ' ἀμαξήρη τρίβον, αἱ δ' ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον. *Eur.*, *Orest.*, 1251. [In prose, *Xen.*, *Cyr.*, iv., 5, 30.]

338.

ὀδύνη, ης (ἡ), poet. *δύη, ης (ἡ)*, and *ὠδίς, ῖνος (ἡ)*, *physical pain*: Ταῖς ὀδύναις ἐπιτρίβει τοὺς ἀνθρώπους. *Xen.*, *Mem.*, i., 3, 12.

ἀλγηδών, όνος (ἡ), poet., *moral pain*: Ἐγὼ γὰρ ἐς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος. *Eur.*, *Med.*, 56. [The word is *very common* in *Pl.*, and principally as opposed to ἡδονή: e. g., ἡδονὰς καὶ ἀλγηδόνας ἐμποιοῦντας. *Rep.*, v., 464, d. Often coupled with ὀδύνη: e. g., *Phil.*, 42, d., ἀλγηδόνες καὶ ὀδύναι. Also in *Isocr.*, viii., 40.]

ἄλγημα, ατος (το), *cause*, *subject of pain*: Οἶμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ', ὦ τάλας, ἀλγήμαθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν. *Soph.*, *Phil.*, 340.

ἄλγος, εος (τό), physical, and more frequently moral suffering, *pain*, *ill*: Ὡς δὴ τοῦδ' ἕνεκά σφιν Ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει. *Il.*, i., 110. [Rare in Att. prose.]

ἀνία, ας (ἡ), *sadness*, *distress*, *chagrin*: Μή ποτ' ἀνήκεστον, Κύρνε, λάβῃς ἀνίην. *Theogn.*, 76. [Also in prose several times in Plato.]

ἄχος, εος (τό), *moral pain*, *affliction*: Ἀλλά μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται αἴ κε θάνῃς. *Il.*, iv., 169. [In prose, *Xen.*, *Cyr.*, vi., 1, 32.]

κῆδος, εος (τό), *pain* at losses undergone, moral *ill*; *cura*: Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται ἐκ Διός. *Il.*, ii, 32. [Rare in prose, *Pl.*, *Rep.*, x., 605, d.]

λύπη, ης (ἡ), *moral grief*, *grief of mind*, *vexation*, *sadness*: Τὴν θυμοβόρον φρενὶ λύπην. *Æsch.*, *Agam.*, 103.

μελέδημα, ατος (τό), *that which troubles*, *anxiety*: Λύων μελεδήματα θυμοῦ. *Od.*, xxiii., 343.

μελεδών, ῶνος (ἡ), and *μελεδώνη, ης (ἡ)*, fr. μέλω, *trouble*: Πυκιναί δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν. *Od.*, xix., 517. Καὶ γυιοβόρους μελεδῶνας. *Hesiod. Oper.*, 66.

μέριμνα, ης (ἡ), *care*, *anxiety*: Χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας. *Hesiod. Oper.*, 176.

πένθος, εος (τό), *mourning*, *grief*, *regret* at a loss: Μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα. *Od.*, xxiv., 423. [In prose, *Hdt.*, *Pl.*]

πόνος, ου, *labor*, *pain*, *trouble*, prop. and fig.: Ἀτὰρ οὔ τιν' ἔχει πόνον. *Od.*, xiii., 423.

φροντίς, ίδος (ἡ), prop., *thought*; hence, in poetry, *anxious and troubling thought*: Ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον. *Æsch.*, *Agam.*, 102.

339.

οἰκεῖος, εία (οἶκος), one who makes a part *of the household*, *of the family*, *a relation*, *a connection*, *domestic*, *national*: Ἵνα καὶ οἴκῳ καὶ οἰκέταις καὶ οἰκείοις καὶ φίλοις καὶ πόλει καὶ πολίταις δύναιντο καλῶς χρῆσθαι. *Xen.*, *Mem.*, i., 2, 48.

οἰκειακός, ή, *domestic*, used of all living in the house, whether free or slaves: Εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβοὺλ ἐκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκειακοὺς αὐτοῦ; *Matth.*, x., 25.

οἰκεύς, έος (ὁ), in Homer, he who is of the house, of the family, *friend*, *relation*, domestic: Ὄφρα ἴδωμαι οἰκῆας, ἄλοχόν τε φίλην. *Il.*, vi., 365.

ἀγχιστεύς, έως (ὁ) (ἄγχι), *near*, *collateral kinsman*, whom the law appoints to inherit, in default of direct heirs, and to perform the last offices to the defunct: Ἐπικαλεόμενοι κατὰ τὸ χρηστήριόν σφι βοηθέειν ὡς ἐόντων ἀγχιστέων. *Herodot.*, v., 80. At Athens, it was he who, as near-kinsman, and, in accordance with Solon's law, was obliged to marry the orphan daughter of his relation.

συγγενής (ὁ, ἡ) (γένω), more distant relation, and who was not appointed to inherit; *cognatus*: Ἐμὲ μόνον οὐ γινώσκεις, ὦ Κῦρε, τῶν συγγενῶν; *Xen.*, *Cyr.*, i., 4., 27.

340.

οἶκος, ου (ὁ), 1, *house*, *home*, *abode*: Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ. *Il.*, iii., 233. 2, All the *house*, and, fig., the *family*, *race*: Ὃς κακὰ μὲν πλεῖστα Ἑλλήνων εἴργασμαι τὸν ὑμέτερον οἶκον. *Thuc.*, i., 137. 3, *House*, and all belonging to it, possessions, properties, fortune: Οἶκος τί δοκεῖ ἡμῖν εἶναι; ἆρα ὅπερ οἰκία; ἢ καὶ ὅσα τῆς οἰκίας ἔξω τις ἐκέκτητο πάντα τοῦ οἴκου ταῦτά ἐστιν; *Xen.*, *Œcon.*, 1, 5.

οἴκημα, ατος (τό), that which serves for a dwelling, in general; hence the different parts of a house, room or *chamber*, *inner hall*: Τὰ οἰκήματα ᾠκοδόμηται πρὸς αὐτὸ τοῦτο ἐσκεμμένα, ὅπως ἀγγεῖα ὡς συμφορώτατα ᾖ τοῖς μέλλουσιν ἐν αὐτοῖς ἔσεσθαι. *Xen.*, *Œcon.*, 9, 2. [Also in Attic = *prison*.]

οἴκησις, εως (ἡ), *action of inhabiting*, *habitation*, *dwelling*, *residence*: Καὶ Βισάνθην οἴκησιν δώσω. *Xen.*, *Anab.*, vii., 2, 38.

οἰκία, ας (ἡ), *house*, prop. so called, used, 1, of the building only: Οἰκιῶν γὰρ οὐχ ὑπαρχουσῶν, ἀλλ' ἐν καλύβαις πνιγηραῖς ὥρᾳ ἔτους διαιτωμένων. *Thuc.*, ii., 52. 2, *House*, *household* composed of masters and servants: Οἰκία δὲ τέλειος ἐκ δούλων καὶ ἐλευθέρων. *Aristot.*, *Pol.*, 1, 3.

δόμος, ου (ὁ), *building*; hence *house*, *family*, prop. and fig.; *domus*: Ἄπορον χρῆμα δυστυχῶν δόμος. *Eur.*, *Or.*, 70.

δῶμα, ατος (τό), *building* that supposes more art, *palace* of gods and princes, in Homer: Ὁ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἕκτωρ. *Il.*, vi., 390.

δῶ, Epic abbreviation of δῶμα, and even of δώματα, in Hesiod: Ναίει χρύσεα δῶ. *Theogon.*, 933.

ἑστία, ας (ἡ), *hearth*, for *house*, *land we live in*, *country*, in prose and verse: Γυναῖκας ἔχων δύο, διξὰς ἱστίας οἴκεε. *Herodot.*, v., 40.

μέγαρον, ου (τό), fr. μέγας, *great hall* of a palace, in Homer; hence, in the singular, *palace*, *residence*: Καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο. *Od.*, viii., 106.

μέλαθρον, ου (τό), prop., great beam which supports the *roof*; hence, by synecdoche, in the poets, the *roof*, meaning the palace: Πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον. *Il.*, ii., 414.

στέγη, ης (ἡ), *roof*; hence, in the plural in poetry, and sometimes in prose, *dwelling*, *tent*, *house*, etc.: Οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους, σύ τε, Κρέων, κατὰ στέγας; *Soph.*, *Œd. R.*, 637.

στέγος, εος (τό), and *τέγος, εος (τό)*, *roof*; hence *palace*: Τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον. *Æsch.*, *Pers.*, 145. Χείρων τράφε λιθίνῳ Ἰάσον' ἔνδον τέγει. *Pind.*, *Nem.*, iii., 93. [Τέγος = *roof* in prose. *Th.*, iv., 48. *Xen.*, *Hell.*, iv., 4, 12.]

341.

οἶνος, ου (ὁ), *wine*; *vinum*: Ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει. *Il.*, vi., 261.

ἄκρατος, ου (ὁ), *pure wine*: Ἴθι νυν, ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν σπονδήν. *Aristoph.*, *Equit.*, 105.

βάκχος, ου (ὁ), Bacchus, god of wine: Ἐπὶ δαῖτα τὰν θεῶν κρατῆρά τε Βάκχου. *Eur.*, *Iph. A.*, 1061. It is only used for wine itself by later poets, and in the Anthology.

μέθυ, υος (τό), unmixed wine, *pure wine*: Πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος. *Il.*, ix., 469.

342.

ὅπλον, ου (τό), *instrument*, *tool* of every kind, in Homer; hence, in the plural ὅπλα, in the poets, offensive and, particularly, defensive arms, such as the helmet, *the cuirass*: Ἀμυντήρια ὅπλα. *Plat.*, *Legg.*, xii., 944, d. In the historians, it is used principally of the great shield carried by the heavy-armed infantry or ὁπλῖται, particularly in phrases relative to military tactics. This shield was the principal piece of armor, and the honor of the soldier was attached to the preservation of it: Εἰ βούλοιντο τὰ ὅπλα παραδοῦναι καὶ σφᾶς αὐτοὺς Ἀθηναίοις. *Thuc.*, iv., 37.

βέλος, εος (τό), missile weapon of any kind; *telum:* Ἕλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων. *Il.*, iv., 465. [Ἔξω βελῶν, *out of the reach of missiles. Xen., Cyr.*, iii., 3, 69.]

ἔντεα, ἐων (τά), fr. ἕννυμι, *arms*, chiefly those that are put on, as the cuirass; *armor:* Τὸν δ' εὖρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλά. *Il.*, x., 34.

τεύχεα, έων (τά), tools, implements, apparatus, or equipment of any thing necessary for its purpose, e. g., of a ship, etc.; hence *arms*, in general, and sometimes *armor:* Ἧχι ἑκάστῳ ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο. *Il.*, iii., 326. [For its use in the sense of *vessel*, cf. 7.]

343.

ὁρᾶν, *to see*, in general: Ὅτι καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὁρῶσιν ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν σωφρόνως διάγοντας. *Xen., Cyr.*, i., 2, 8.

ἀθρεῖν, *to regard* or *look at* with fixed attention: Λαβὼν ἔσοπτρον ἀθρεῖ. *Anacr.*, xi., 3. [Ἀθρῶ καὶ ὁρῶ ὅτι ἀδύνατον. *Pl., Parmen.*, 144, d. Also = *see*, in the sense of *reflect, weigh, consider;* especially in *imperat.* in Plato: ἄθρει, ἄθρει μὴ . . . . , *vide; vide ne non* —.]

αὐγάζειν, αὐγάζεσθαι, in Homer and the poets, *to distinguish, perceive, see clearly, recognize:* Οἶος ἐγὼν ἵππους αὐγάζομαι; *Il.*, xxiii., 458. The active is only found in Sophocles in this sense: Ἡ ναὸς ἄξενον αὐγάζων ὅρμον. *Soph., Phil.*, 217.

βλέπειν, 1, *to see*, speaking of the faculty, with which the eyes are endowed, of being struck by external objects, *to see*, not to be blind: Καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις; *Soph., Œd. Col.*, 73. Hence, 2, principally in the poets, *to turn the eyes*, the look toward an object [very common in *Pl.*, in κάτω, ἄνω βλέπειν· βλέπειν εἴς τινα, πρός τι]; and, fig., in prose and in verse, *to look (intrans.), to have aspect, to look to* or *toward*, speaking of the direction in which a thing stands: Ἐν ταῖς πρὸς μεσημβρίαν βλεπούσαις οἰκίαις (*in the houses that look to the south*). *Xen., Mem.*, iii., 8, 9.

δέρκεσθαι, poet., *to see* clearly, *to distinguish:* Φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν δερκομένῳ. *Il.*, xiv., 140.

εἶδον (ἰδεῖν), second aorist, used supplementarily to the defective verb ὁρᾶν, but itself assuming, in its perfect οἶδα, the figurative sense of seeing with the eyes of the mind; *to know, to be acquainted with:* Τοὺς δὲ οὐδ' ἑωρακότας πώποτε αὐτόν, τοὺς δὲ καὶ εὖ εἰδότας ὅτι οὐδ' ἂν ἴδοιεν. *Xen., Cyr.*, i., 1, 3.

θεᾶσθαι (θέα), prop., 1, *to look upon* games, and the different spectacles composing them: Εἴπω τι τῶν εἰωθότων, ὦ δέσποτα, ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι; *Aristoph., Ran.*, 2. Hence, 2, *to behold, to look with attention, to contemplate:* Ἀλλά, μὰ Δί', ἔφη, οὐκ ἐκεῖνον ἐθεώμην. *Xen., Cyr.*, iii., 1, 41. The grammarians, without sufficient reason, would limit the use of this verb to objects of art only.

θεωρεῖν, to be a θεωρός, or go in deputation to festivals, or sacred ceremonies; hence, 1, *to be a spectator, to look upon*, or *behold* games, a review, etc.: Ἐθεώρει δὲ τὸν ἀγῶνα καὶ Κῦρος. *Xen., An.*, i., 2, 10. Ammonius and other grammarians assert, that in this sense θεᾶσθαι only should be used; 2, fig., to *examine*, speaking of intellectual speculations: Ὁ θεωρήσας τὰ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις νόμιμα. *Plat., Legg.*, xii., 952, b.

λεύσσειν, *to see, to examine:* Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες. *Il.*, i., 120.

νοεῖν, *to perceive, to become aware:* Αὐτίκ' ἐπεί τ' ἐνόησεν. *Il.*, xii., 393.

ὀπιπτεύειν, *to look on* with defiance, *to lie in wait for:* Ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν, τοιοῦτον ἐόντα, λάθρη ὀπιπτεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν. *Il.*, vii., 243.

ὀπτάνειν, in the passive in the N. T., *to be seen, to show one's self:* Δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς. *Act. Ap.*, i., 3.

ὀπτεύειν, *to see*, in Aristophanes: Πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω. *Aristoph., Av.*, 1061.

ὄσσεσθαι, defective, *to cast the eyes*, or *to cast looks*, the notion of menace being implied: Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπεν. *Il.*, i., 105.

παπταίνειν, *to look about* with the idea of precaution, *to search with the eyes:* Ἀμφὶ ἓ παπτήνας. *Il.*, iv., 497.

σκέπτεσθαι, prop., to cover the eyes with the *hand*, in order to see better at a distance; hence *to consider, to examine* with care, prop. and fig: Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἴκεν ἴδηαι. *Il.*, xvii., 652.

σκοπεῖν (σκοπός), *to take aim* at an object; hence *to be on the look out, to explore*, prop. and fig., *to consider, to examine;* as σκέπτεσθαι, it is used in speaking of intellectual speculation addressed to one subject in particular, in which respect these verbs differ from θεωρεῖν, which is used of speculations of a more general character: Καθ' ἓν δὲ ἕκαστον περὶ τούτων σκοπῶν, γνώσῃ ὅτι ἐγὼ ἀληθῆ λέγω. *Xen., Cyr.*, i., 6, 22.

σκοπιάζειν (σκοπιά), prop., *to look from the height of an observatory*, or any elevated place; hence, generally, *to observe, to watch, to be on the look out, to spy:* Ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθών. *Il.*, x., 40.

344.

ὀρθός, ή, 1, that which is set up, standing up, *erect;* hence *straight up; arrectus:* Οἱ πρῶτον μὲν μόνον τῶν ζώων ἄνθρωπον ὀρθὸν ἀνέστησαν. *Xen., Mem.*, i., 4, 11. 2, *Straight*, in opp. to πλάγιος, speaking of things, sometimes of the space between two points, prop. and fig.; *rectus:* Ὀρθῷ μετρήσω κανόνι προστιθείς. *Aristoph., Av.*, 1004.

εὐθύς, εῖα, that which goes in a straight line, *straight, direct*, in opp. to στρεβλός or σκολιός, tortuous, winding: Ἀλλὰ πολὺ ἁπλουστέρα καὶ εὐθυτέρα παρ' ἡμῖν ἡ ὁδός ἐστιν ἐπὶ τὸ ἐμπλησθῆναι ἢ παρ' ὑμῖν. *Xen., Cyr.*, i., 3, 4.

345.

ὄρνις, ιθος (ὁ, ἡ), *bird* in general, and particularly in prose, domestic bird, or of the poultry-yard, and principally of the gallinaceous kind, as *hen, cock:* Τὸ μὲν οὖν πρῶτον γένος τῶν ζώων ὄρνις καλεῖται. *Aristot., H. An.*, i., 5, 11.

ὄρνεον, ου (τό), poet., although used by some prose writers [*Pl.*], *bird*, in general: Ὁρμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο. *Il.*, xiii., 64.

οἰωνός, οῦ (ὁ), fr. οἶος, *bird of prey:* Αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσί τε πᾶσι. *Il.*, i., 5. [Hence, because *large, lone-flying* birds were considered prophetic, *bird of omen*, and *omen:* Τοῦ ἔκπλου οἰωνὸς ἐδόκει εἶναι. *Th.*, vi., 27.]

πετεηνόν, οῦ (τό), *that which flies*, bird, in the plural: Ὥς τ' ὠκιστος πετεηνῶν. *Il.*, xv., 238.

ποτητόν, οῦ (τό), more recent form in the Odyssey in the plural *that which flies, flying creatures:* Τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι. *Od.*, xii., 62.

πτηνόν, οῦ (τό), adjective taken in an absolute sense in the plural, *the feathered race, winged animals:* Τῶν δὲ πτηνῶν τὰ μὲν πτερωτά ἐστιν, οἷον ἀετός. *Aristot., H. An.*, i., 5, 10.

346.

ὀφθαλμός, οῦ (ὁ), *eye*, in all its meanings: Ὀφθαλμοὺς μὲν ὥσθ' ὁρᾶν τὰ ὁρατά. *Xen., Mem.*, i., 4, 5.

ὄμμα, ατος (τό), poet., *eye:* Κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας. *Il.*, iii, 17. [I can not imagine what induced M. Pillon to pronounce this word *poetical*. It is of constant occurrence in prose, and it is very difficult to establish any distinction between it and ὀφθαλμός. Upon the whole, ὄμμα refers more frequently to the *gaze*, the *expression* of the eye; yet it is also used of the eye considered *physically:* Ἀλγεῖν τὰ ὄμματα. *Pl., Rep.*, vii., 515, e. Τὸ . . . μεταξὺ τῶν ὀμμάτων μέτωπον. *Aristot., H. An.*, i., 8, 1. Πρῶτον χρὴ εἶναι μεγάλας (τὰς κύνας), εἶτα ἐχούσας . . . . ὄμματα μετέωρα. *Xen., Ven.*, 4.]

ὀπωπή, ῆς (ἡ), *sight*, sometimes *eye* in the later poets: Δρύψε δέ οἱ βλέφαρον γυμνὴ δ' ὑπελείπετ' ὀπωπή. *Apollon. Rh.*, ii., 109.

ὄσσε (τώ), in the dual in Homer, and in the plural in other poets, *the two eyes:* Φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις ὀμίχλα προσῆξε πλήρης δακρύων. *Æsch., Prom.*, 148.

κανθός, οῦ (ὁ), *corner* or *angle of the eye:* Κανθοὶ δύο ὁ μὲν πρὸς τῇ ῥινί, ὁ δὲ πρὸς τοῖς κροτάφοις. *Aristot., H. An.*, i., 9, 1.

φάος, εος (τό), *light*, sometimes in the poets for *eye*, as in Latin *lumen:* Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά. *Od.*, xvii., 39.

Π.

347.

παιδεία, ας (ἡ) (παῖς), instruction received by children; hence, generally, *instruction*, cultivation of the mind, *education:* Ἐπεὶ δὲ διελθὼν τὴν παιδείαν ταύτην, ἤδη εἰσῆλθεν εἰς τοὺς ἐφήβους. *Xen.*, *Cyr.*, i., 5, 1.

παιδαγωγία, ας (ἡ), prop., management and guidance of children; hence *education*, in Plato: Καὶ τὰς ψυχὰς οὕτω φῶμεν τὰς εὐφυεστάτας κακῆς παιδαγωγίας τυχούσας διαφερόντως κακὰς γίγνεσθαι. *Plat.*, *Pol.*, vi., 491, e.

παίδευσις, εως (ἡ), fr. παιδεύω, *action of teaching* or *instructing* a child, and, in general, of giving instruction, the instruction given: Παίδευσις παιδείας παράδοσις. *Plat.*, *Def.*, 416.

348.

παῖς, δός (ὁ, ἡ), *infant* of either sex up to sixteen years of age: Παῖς ἔτ' ἐών, καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας. *Od.*, xviii., 216.

βούπαις, δος (ὁ), *full-grown boy, youth* of about seventeen, in Aristophanes: Ὢν βούπαις ἔτι. *Aristoph.*, *Vesp.*, 1206.

βρέφος, εος (τό), *embryo, fœtus, little one* yet in the mother's womb, speaking of animals, in the Iliad: Ἵππον . . . . βρέφος ἡμίονον κυέουσαν. *Il.*, xxiii., 266. Afterward, *new-born babe:* Οὔτε γιγνώσκον τὸ βρέφος ὑφ' ὅτου εὖ πάσχει. *Xen.*, *Mem.*, ii., 2, 5.

ἔφηβος (ὁ, ἡ), *young boy, youth*, at Athens, of the age of seventeen; speaking of girls, of the age of thirteen: Μέχρι μὲν δὴ ἓξ ἢ ἑπτακαίδεκα ἐτῶν ἀπὸ γενεᾶς οἱ παῖδες ταῦτα πράττουσιν· ἐκ τούτου δὲ εἰς τοὺς ἐφήβους ἐξέρχονται. *Xen.*, *Cyr.*, i., 2, 8.

κόρος, ου (ὁ), Ionic and Epic κοῦρος, the first in the Tragic writers, and both of them rare in prose, *boy, young man, youth*, from after the first childhood to the age of manhood: Κούρῳ αἰσυητῆρι ἐοικὼς πρῶτον ὑπηνήτῃ. *Il.*, xxiv., 347.

κόρη, ης (ἡ), Ionic κούρη, *young girl*, and generally *girl* of any age, as *fille* in French for an unmarried woman; sometimes for νύμφη, *young married woman*, or betrothed; *puella:* Κούρης δαῖτα φίλοισι καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν. *Od.*, xviii., 279.

μεῖραξ, ακος (ὁ, ἡ) [in *Att.* only ἡ], *young girl* of about fourteen years old: Ἀλλ', ὦ νεανίσκ', οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα μισεῖν σε ταύτην. *Aristoph.*, *Plut.*, 1071.

μειράκιον, ου (τό), diminutive, employed more particularly by the Attic writers, *lad, youth, young man* [mostly from about fourteen to twenty-one; but *Plut.*, *Philop.*, 6, extends it to thirty]: Καὶ μετὰ Παυσανίου νέον τι ἔτι μειράκιον ὡς μὲν ἐγῷμαι. *Plut.*, *Prot.*, 315, d.

παιδίσκη, ης (ἡ), *young girl*, free-born, in the Attic writers: Γέροντά τε καὶ γυναῖκα καὶ παιδίσκας. *Xen.*, *An.*, iv., 3, 11. Phrynichus blames the new-Attic writers for using the word in the sense of a female slave.

349.

παρειά, ᾶς (ἡ), upper and prominent part of the *cheek*, particularly in poetry: Ἔρως ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς νεάνιδος ἐννυχεύεις. *Soph.*, *Ant.*, 783.

παρηΐς, ΐδος (ἡ), Attic παρής, ῇδος, *cheek:* Φοινίσσουσα παρῇδ' ἐμὰν αἰσχύνᾳ νεοθαλεῖ. *Eur.*, *Iph. A.*, 187. παρηϊάς, άδος (ἡ), is only found in the Anthology. See the passage quoted below on Μῆλον.

κόρση, ης (ἡ), Attic κόῤῥη, prop., *temple*, the top of the *cheek:* Πὺξ ἐπὶ κόῤῥας ἤλασα. *Theocr.*, *Id.*, xiv., 34.

μῆλον, ου (τό), *ball of the cheeks*, in the Anthology: Ἠρέμα φοινιχθεὶς μᾶλα παρηϊάδων. *Anth.*, *Pal.*, ix., 556.

350.

πάτριος, ία (πατήρ), *that which comes from our fathers*, or ancestors, speaking of [*hereditary* or *traditional*] customs or usages: Πάτριον γὰρ ἡμῖν ἐκ τῶν πόνων τὰς ἀρετὰς κτᾶσθαι. *Thuc.*, i., 122.

πατρικός, ή, according to the grammarians, was used solely of such connections in friendship or hospitality, as had been contracted by the father; but the word is used in a wider sense by many writers, who confound it with πατρῷος; *the father's, of* or *belonging to the father, hereditary:* Πρότερον δὲ ἦσαν ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι πατρικαὶ βασιλεῖαι. *Thuc.*, i., 13.

πατρῷος, ῴα, *paternal*, used specially of every thing which passes from the father to the children by right of succession, prop. and fig.; *paternus:* Πλὴν τοῦ πατρῴου κλήρου. *Plat.*, *Legg.*, xi., 923, d. [Hermann says: πάτρια sunt, *quæ sunt patris;* πατρῷα, *quæ veniunt a patre;* πατρικά, *qualia sunt patris* (*ad Med.*, p. 362).]

351.

παύεσθαι, *to make a pause, to rest;* hence *to cease*, to *stop*, with the notion of discontinuing in order to resume what one was doing: Καταμαθὼν δέ τινα τῶν ξυνδειπνούντων, τοῦ μὲν σίτου πεπαυμένον, τὸ δὲ ὄψον αὐτὸ καθ' αὑτὸ ἐσθίοντα κ.τ.λ. *Xen.*, *Mem.*, iii., 14, 2. [Is not the notion simply that of *cessation*, without *any* secondary notion whatever?]

ἀνιέναι, *to relax, abate, slacken:* Κατόπιν τούτους ἐδίωκον, καὶ οὐκ ἀνίεσαν. *Xen.*, *Cyr.*, i., 4, 21.

διαλείπειν, *to leave an interval, to discontinue:* Οὐ πώποτε διέλιπον καὶ ζητῶν καὶ μανθάνων. *Xen.*, *Apol. Socr.*, 16.

λήγειν, *to leave off* a thing begun, *to put an end* to an undertaking, having finished it, or not intending to continue it: Ἐπεὶ δ' ἔληξαν τῆς θήρας. *Xen.*, *Cyr.*, ii., 4, 16. [So absol. with reference to the *final cessation* of *progress* or *development:* ὅταν δὲ λήγῃ ἡ ῥώμη. *Pl.*, *Rep.*, 498, b. So ἅμα τῷ τοῦ σώματος ἄνθει λήγοντι. *Conv.*, 183, e, and τῆς ἀκμῆς λήγειν, of the *eye-sight*.]

τελευτᾶν, *to finish*, to end, to *terminate* transitively, or, more frequently, intransitively, in speaking of the termination of a space of time, or of life: Καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα. *Thuc.*, iv., 135.

352.

πεῖρα, ας (ἡ), *attempt, trial, experiment, proof* confined to a single particular, *experience* gained: Καὶ μέντοι πράττοντες ταῦτα, λήψεσθε ἅμα καὶ πεῖραν ὑμῶν αὐτῶν. *Xen.*, *Cyr.*, iii., 3, 18.

ἐμπειρία, ας (ἡ), *experience* the result of acquired and positive knowledge in general: Οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεστιν, ἀλλ' ἡ 'μπειρία ἔχει τι δεῖξαι τῶν νέων σοφώτερον. *Eur.*, *Phœn.*, 540.

353.

πένης, ητος (ὁ), fr. πένομαι, prop., one who gains his livelihood by his labor, *poor:* Τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα. *Aristoph.*, *Plut.*, 553.

ἀκτήμων (ὁ, ἡ), *without any possession* of his own: Οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο. *Il.*, ix., 268.

ἀλήϊος (ὁ, ἡ), *one who has no lands* or *goods:* Οὔ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνήρ, ᾧ τόσσα γένοιτο. *Il.*, ix., 125.

ἀλήτης, ου (ὁ), *wanderer, vagabond, beggar:* Καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ. *Od.*, xvii., 420.

ἄπορος (ὁ, ἡ), *without resources, without means:* Ὁρῶ γὰρ καὶ τῶν τοιούτων τοὺς πλείους ἀπόρους παντάπασι γιγνομένους. *Xen.*, *Hellen.*, vi., 3, 16.

ἐνδεής (ὁ, ἡ), *one who is without*, or *who has need* of something: Καὶ ὁπότε μὲν ἐνδεὴς εἴη. *Xen.*, *Hellen.*, vi., 1, 3.

πενιχρός, ά, *poor:* Ὥστε τευ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἠὲ πενιχροῦ. *Od.*, iii., 348.

πτωχός, οῦ (ὁ), fr. πτώσσω, poet. [*very poor, indigent*], *beggar, mendicant, pauper*, who gets his livelihood by begging: Πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις . . . . πτωχὸν ἀνίηρον; *Od.*, xvii., 220. [M. Pillon has too hastily pronounced this word *poetical*. *Hdt.*, 3, 14. *Pl.*,

Legg., 936, c. πτωχὸς μηδεὶς ἡμῖν ἐν τῇ πόλει γιγνέσθω. *Theæt.*, 175, a. πλούσιοι καὶ πτωχοί: and elsewhere, *Dem.*, 36, 20: οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γεγόνασι, and elsewhere.]

354.

πηγή, ῆς (ἡ), the mass of water which forms the source, whether visible to the eye or even not so; hence, 1, *source*, in general, in the singular; always in the plural, πηγαί, in speaking of streams and rivers, in Homer and the poets, even where one source only is supposed: Καὶ πηγὰς ποταμῶν. *Il.*, xx., 9. 2, Fig., *source*, for origin: Καὶ αἱ τέχναι σοι, ἃς πηγάς φασι τῶν καλῶν εἶναι, διεφθαρμέναι ἔσονται; *Xen.*, *Cyr.*, vii., 2, 13.

ἀνάβλυσις, εως (ἡ), *action of water springing, gushing* or *spouting out* or *up* from a spring: Καὶ πηγῶν ἀναβλύσεις. *Aristot. de Mund.*, 4, 34.

κρήνη, ης (ἡ), head of a river; hence *source*, speaking of the water which flows from it, forming a *basin* or *fountain-head;* hence a *fountain*, though made by man, in Thucydides (*Thuc.*, ii., 15): Ὥστε κρήνη μελάνυδρος ἥτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ. *Il.*, xvi., 3. [Is it not *spring, fountain* generally? It seems distinguished from the *source of rivers*, in Ar., Meteor., 113: Πλεῖστοι καὶ μέγιστοι ποταμοὶ ῥέουσιν ἐκ τῶν μεγίστων ὀρῶν. Ὁμοίως δὲ καὶ αἱ κρῆναι αἱ πλεῖσται ὄρεσι καὶ τόποις ὑψηλοῖς γειτνιῶσιν· ἐν δὲ τοῖς πεδίοις ἄνευ ποταμῶν ὀλίγαι γίγνονται πάμπαν.]

κρουνός, οῦ (ὁ), fr. ῥέω, or perhaps fr. κρούω, *jet, flow* of water which springs or falls from the source [rushing with *violence* and *noise*. Pape]; hence *bed, channel:* Κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιῤῥόω ἔνθα δὲ πηγαὶ δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου. *Il.*, xxii., 147. [*Strab.*, viii., 343.]

πίδαξ, ακος (ἡ), poet., *source, spring:* Μάχεσθον πίδακος ἀμφ' ὀλίγης. *Il.*, xvi., 825.

355.

πηδάλιον, ου (τό), all the lower part of the large oar which served for a rudder in the ships of the ancients; hence, often in the plural, *rudder:* Οὐδέ τι πηδάλι' ἐστί, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν. *Od.*, viii., 558.

οἴαξ, ακος (ὁ), *tiller* or *helm* of the rudder, and all its upper part, prop. and fig.: Οἷον πηδαλίων οἴακος ἀφέμενος. *Plat.*, *Polit.*, 272, e.

πληθρίον, ου (τό), *rudder* of a raft or any other craft got up in haste; there is no authority for the word but that of Ammonius.

356.

πηδᾶν, *to take a leap to leap*, in general: Καὶ δραμεῖν δὲ καὶ βαλεῖν καὶ πηδῆσαι τίς ἱκανωτέρους τέχνη γεωργίας παρέχεται; *Xen.*, *Œcon.*, 5. 8.

ἅλλεσθαι, *to spring forward* in order *to leap* in any direction; *salire:* Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. *Il.*, iii., 29.

θρώσκειν, *to spring forth*, rush, speaking of men and even of inanimate things; *to pour* upon an enemy, *to assail, assault him:* Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον. *Il.*, viii., 252.

ὀρχεῖσθαι, *to dance; tripudiare:* Ἀλκίνους δ' Ἅλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν μουνὰξ ὀρχήσασθαι. *Od.*, viii., 371.

παιφάσσειν, used only in the participle feminine, *to dart, to rush with impetuosity:* Σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν. *Il.*, ii., 450.

πάλλειν and πάλλεσθαι, *to palpitate, throb* or leap, to *beat*, speaking of the heart: Ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ στήθεσσι πάλλεται ἦτορ. *Il.*, xxii., 451. The Tragic writers and later poets used the active: Ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελφίς. *Eur.*, *El.*, 435.

σκαίρειν, poet., *to bound, to skip*, speaking of young animals: Πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντίαι. *Od.*, x., 412.

σκιρτᾶν, *to bound, spring, caper*, speaking of a mare: Αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῷεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν. *Il.*, xx., 226. [Of a *goat*, *Theocr.*, i., 152.]

357.

πίθος, ου (ὁ), large earthen vessel, *jar, pitcher, amphora* in which wine was kept: Ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο ἕστασαν. *Od.*, ii., 340.

ἀμφιφορεύς, έως (ὁ), *vessel* or *pot with two handles* for keeping wine, in the Odyssey: Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι. *Od.*, ii., 290.

ἀμφορεύς, έως (ὁ), a syncopated form of the preceding word, and alone used since in verse and prose, earthen vessel, jar, AMPHORA: Δελφίνων τεμάχη ἐν ἀμφορεῦσι τεταριχευμένα. *Xen.*, *Anab.*, v., 4, 16. As a measure of capacity, the Greek amphora was half as large again as the Roman.

κάδος, ου (ὁ), 1, earthen *vessel* for keeping wine; *cadus:* Καὶ φοινικηΐου οἴνου κάδον. *Herodot.*, iii., 20. 2, *Urn* for votes at Athens: Οὐκ ἀποίσεις τὼ κάδω; *Aristoph.*, *Av.*, 1032.

καδίσκος, ου (ὁ), is more used than κάδος in the second meaning, and is found in Demosthenes: Οἱ δὲ λαμβάνοντες δύο καὶ τρεῖς ψήφους ἕκαστος παρὰ τούτου ἐνέβαλλον εἰς τὸν καδίσκον. *In Eubul.*, 1302.

στάμνος, ου (ὁ and ἡ), *earthen pot, jar* in which wine was drawn off: Ἀντὶ δὲ θράνου στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος. *Aristoph.*, *Plut.*, 545.

358.

πιμπλάναι, *to fill*, in general, *to fill full:* Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας. *Il.*, ix., 224.

βύειν, *to stop up, to fill by stopping up:* Ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι. *Aristoph.*, *Vesp.*, 128.

γεμίζειν, *to fill* a vessel, to put in her freight or cargo, *to lade:* Τὰ πλοῖα πάντα γεμίσας τῶν τε ἀνδραπόδων καὶ τῶν χρημάτων. *Xen.*, *Hell.*, vi., 2, 25.

πλήθειν, to enlarge, *increase;* hence, consequently, *to be full:* Σελήνην τε πλήθουσαν. *Il.*, xviii., 484.

πληθύειν and πληθύνειν, *to be full:* Ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυνον. *Æsch.*, *Pers.*, 425.

πληροῦν, *to fill up*, with a view of completing the number, *to complete* the crew or cargo of a vessel, or a body of men: Πληρουμένου γε μὴν τοῦ ἱππικοῦ. *Xen.*, *Hipparch.*, 1, 3.

359.

πλούσιος, ία (πλοῦτος), which the grammarians derive from ὁ πολυούσιος, *rich*, one who has abundance, principally of gold or silver: Οὐδ' εἰ Μίδου πλουσιώτεροι εἶεν. *Plat.*, *Pol.*, iii., 408, b.

ἀφνειός (ὁ, ἡ), fr. ἄφενος, rich in means secured for the year, hence *opulent, rich*, in general: Ἄλλα τε πολλὰ οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται. *Od.*, xvii., 423.

ἀφνεός, ά, later form in Pindar and the Tragic writers: Καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων ἑδράνων φύλακες. *Æsch.*, *Pers.*, 3.

εὔπορος (ὁ, ἡ), rich in resources, in means, in easy circumstances: Πόλιν τε τοῖς πᾶσιν εὐπορωτάτην καὶ μεγίστην ᾠκήσαμεν. *Thuc.*, ii., 64. Δεῖ γὰρ τοὺς εὐπόρους χρησίμους αὐτοὺς παρέχειν τοῖς πολίταις. *Dem. in Phænipp.*, 1045, 23.

ζάπλουτος (ὁ, ἡ), *very rich:* Μηδ' εἰ ζαπλούτους οἴσεται φερνὰς δόμοις. *Eur.*, *Andr.*, 1282.

κτηματικός, ή, *rich in possessions, large landed proprietor:* Οἱ δὲ πλούσιοι καὶ κτηματικοὶ πλεονεξίᾳ μὲν τὸν νόμον, ὀργῇ δὲ καὶ φιλονεικίᾳ τὸν νομοθέτην δι' ἔχθρους ἔχοντες. *Plut.*, *T. Grac.*, 9. [And *Polyb.*, v., 93, 6. κτηματικοί, *divites, qui fundos habent.* Schweigh.]

ὄλβιος, ία, *happy, blessed in life*, with the notion of riches connected with it, *rich and happy*, one who lives in abundance: Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον ὄλβιος ἀφνειόν. *Od.*, xvii., 420.

πλούταξ, ακος (ὁ), rich man, with the associated notion of contempt, irony, or derision, *a rich churl:* Κἂν τι τύχῃ λέγων ὁ πλούταξ, πάνυ τοῦτ' ἐπαινῶ. [*Eupol.* ap.] *Athen.*, vi., 236, f.

πολυκτήμων (ὁ, ἡ), poet., *one who has large possessions, wealthy:* Ὦ πόλις, ὦ πόλεως πολυκτήμονες ἄνδρες. *Soph.*, *Ant.*, 843.

πολυχρήμων (ὁ, ἡ), *rich in money;* hence *rich*, in general, speaking of a town, in Polybius: Κύριος γενόμενος τῆς Καρχηδόνος ἥτις ἐδόκει πολυχρημονεστάτη

τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην εἶναι πόλεων. *Polyb.*, xviii., 18, 9. [= πολυχρήματος. *Luc.*, *Vit. Auct.*, 12. *Strab.*, 938.]

πολύχρῡσος (ὁ, ἡ), *one who has much gold:* Δόλων, Εὐμήδεος υἱὸς κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος. *Il.*, x., 315. [In prose, *Xen.*, *Cyr.*, iii., 2, 25.]

χρηματικός, οῦ (ὁ), *one who has money, rich:* Τοῖς δὲ χρηματικοῖς βεβαίωσιν τῶν συμβολαίων. *Plut.*, *Sol.*, 14.

360.

πλύνειν, *to wash*, particularly in speaking of linen or of linen cloth ; hence, in general, to wash, but only clothes : Ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι ἐς ποταμὸν πλυνέουσα τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται. *Od.*, vi., 59. [This is not correct : ∾ σκεύη, *Antiph. ap. Ath.*, iv., 170 : τὸ τῶν ἱερῶν ἔδαφος ταῖς κόμαις. *Polyb.*, ix., 6, 3 ; and in *Xen. de Re Eq.*, i., 5, 7, of washing a horse's *mane* and *tail*, οὐρὰν καὶ χαίτην.]

καθαίρειν, to remove spots ; hence *to cleanse, to purify* by washing, to wash clean : Ἐπεὶ πλῦνάν τε κάθηράν τε ῥύπα πάντα. *Od.*, vi., 93.

κναφεύειν, *to comb* or *card* wool in order *to clean* it ; hence *to be a carder* or *dresser* of wool or *fuller:* Ὁ δὲ κναφεύει τις, ὁ δὲ πλύνει κώδια. *Aristoph.*, *Plut.*, 166.

λούειν, *to wash*, speaking of the whole body, *to bathe:* Εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο. *Il.*, vi., 508. [In Mid. with ref. to *one's own person.*]

νίπτειν [late ; *Plut.*, *Thes.*, 10. *Arr.*, *Epict.*, i., 19, 4], or better νίζειν, *to wash*, speaking of the hands, which the ancients washed before sacrificing and before meals, sometimes of the feet, and very seldom of the whole body : Χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλός. *Od.*, ii., 261.

φαιδρύνειν (φαιδρός), *to cleanse*, make [*bright* or] white by washing, hence *to wash:* Μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι ἀνέρα. *Hesiod. Oper.*, 751.

361.

ποιεῖν, *to make*, in a very wide sense, supposes some precise and individual thing ; hence, 1, *to produce, to create, to be the author, to compose, to construct :* Ἧχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις Ἥφαιστος ποίησεν. *Il.*, i., 607. 2, Fig., in the sense of *committing, doing*, speaking of a fixed particular action : Τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον. *Il.*, xiii., 120.

δρᾶν, *to act, execute, do with activity*, and sometimes to do a remarkable action ; to signalize one's self : Ὁ δὲ δρᾶν τι βουλόμενος, καὶ αὐτὸς ζηλώσει. *Thuc.*, ii., 64.

δραίνειν, *to be desirous to act, to wish to do:* Ἀλλ' εἴ τι δραίνεις. *Il.*, x., 96.

ἐργάζεσθαι (ἔργον), *to work*, speaking of every kind of bodily and manual labor ; *operari:* Ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο. *Il.*, xxiv., 733.

ἔρδειν, poet., *to do, to complete* an action, *to commit* an act : Ἔρδειν ἔργα βίαια. *Od.*, ii., 236.

ῥέζειν, formed by metathesis fr. ἔρδειν : Μήτι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἷας Ἀχαιῶν. *Il.*, ii., 195.

κάμνειν, *to make* with fatigue, *to manufacture*, speaking of a manual work : Τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες (= *wrought*). *Il.*, iv., 216.

μογεῖν, *to do with difficulty, to have trouble :* Ὧι ἔπι πόλλ' ἐμόγησα. *Il.*, i., 162.

πένεσθαι, poet., prop., *to labor* for a livelihood ; hence *to make for one's self*, in the sense of *preparing*, in speaking of a meal or food : Φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον. *Il.*, xxiv., 124.

ποιπνύειν (πνέω), prop., *to be out of breath*, hence *to do* any thing or *to serve with eager haste :* Ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. *Il.*, i., 600.

πονεῖν, πονεῖσθαι, *to labor*, with the associated notion of difficulty or bodily fatigue ; in Homer, speaking of manual works and combats : Ὅπλα τε πάντα λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο τοῖς ἐπονεῖτο. *Il.*, xviii., 413. The active πονεῖν, in prose and later : Ὡς δὲ οὐ μάτην ἐπόνουν, οὐ δοκεῖ ὑμῖν καὶ τάδε τεκμήρια εἶναι ; *Xen.*, *Apol. Socr.*, 16.

πράσσειν, Attic πράττειν, *to act, to do ;* regards rather the general conduct in life, the *tout ensemble* of a man's actions, whether private or political, what is done upon a definite plan and system, the fulfillment of duties, the discharge of responsibilities, etc., so that it is construed with neuter plurals, *to practice, exercise, treat ; agere:* Δῆλω δ' ἐγενέσθην ἐξ ὧν ἐπραξάτην. *Xen.*, *Mem.*, i., 2, 16.

τεύχειν, *to manufacture, construct, make artistically*, make a work of art, cloth, etc. : Εἵματ' ἰδοῦσα καλά, τά ῥ' αὐτὴ τεῦξε. *Od.*, vii., 235.

362.

ποιμήν, ένος (ὁ), *feeder* or *tender of sheep, shepherd ;* used also figuratively : Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν. *Il.*, i., 262.

αἰπόλος, ου (ὁ), fr. αἴξ and πολέω, *feeder* or *tender of goats, goatherd;* the goatherds were reckoned the lowest class of herdsmen, as the poorest and rudest of all ; hence αἰπόλος is sometimes used for a term of abuse ; thus Galatea applies it to Polypheme, although he was owner of a flock of sheep : Βάλλει τοι, Πολύφαμε, τὸ ποίμνιον ἁ Γαλάτεια μάλοισιν, δυσέρωτα, τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα. *Id.*, vi., 6.

βουκόλος, ου (ὁ) (βοῦς κολέω), *feeder* or *tender of cattle;* [illegible] poet. βώτης, ου (ὁ), *cowherd.* In Theocritus, the father of pastoral poetry, a great difference is observable in these classes of graziers ; the kind of hierarchy which he establishes among them is sufficiently obvious in the passage where he assembles them all together at the death of Daphnis : Ἦνθον τοὶ βῶται, τοὶ ποιμένες, ᾡπόλοι ἦνθον. *Id.*, i., 80. It is plain too from other passages that he constantly gives the first place to those that kept cattle, naturally the richest of the three. From this difference of condition would follow an equally great difference in their respective manners, customs, and even language. The cattle-owners were distinguished by their education, and the superiority of their sentiments and manners, and were the well-bred gentlemen of their order. Thus we find one of them astonished at not being able to touch the heart of Eunīka : Εὐνίκα δὲ μόνα τὸν βωκόλον οὐκ ἐφίλασεν. *Theocr.*, *Id.*, xx., 42. Hence it follows that the words βουκόλος and βώτης have a dignified sound in Greek poetry, however much otherwise it may be with the words *grazier* or *cowherd* in the present day.

νομεύς, έως (ὁ), *tender, feeder, herdsman*, in general : Νομεὺς ὡς πώεσι μήλων. *Od.*, iv., 413. [Often in *Plato.*]

συβώτης, ου (ὁ), swineherd, in the Odyssey : Ὅθι δώματα ναῖε συβώτης. *Od.*, xxiv., 149. [*Pl.*, *Theæt.*, 174, d. *Rep.*, ii., 373, c.]

συφορβός, and, in the Odyssey, ὑφορβός, οῦ (ὁ), keeper of swine, *swineherd:* Ὡς παῖδα συφορβόν. *Il.*, xxi., 281. [In prose, *Plut.*, etc.]

363.

πόλις, εως (ἡ), Epic πτόλις, *town*, used either of the place or the inhabitants, and of the two together ; hence *city*, in the political sense, *state, republic :* Ἡ γὰρ πόλις πολιτῶν τι πλῆθός ἐστιν. *Aristot.*, *Pol.*, iii., 1, 2.

ἄστυ, εως (τό), *town*, but to be understood only of the place ; hence *the town* or *capital* of the country, in reference to the people or the land of which mention is made : Φράζεο νῦν ὅππως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσεις. *Il.*, xvii., 144.

πτολίεθρον, ου (τό), *city, town :* Ἐπὴν πτολίεθρον ἕλωμεν. *Il.*, iv., 239.

364.

πολίτης, ου (ὁ), 1, *citizen* of a town, of a state : Οὐχ οἷόν τέ γε ἄνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γενέσθαι. *Xen.*, *Mem.*, iv., 2, 11. 2, *Fellow-citizen*, a sense peculiar to the Attic writers : Ἡ χρηστὸς ἀνὴρ πολίταις ἐστὶν ἅπασιν ὅστις γ' ἐστὶ τοιοῦτος. *Aristoph.*, *Pac.*, 905.

ἀστός, ή, born in the town, native of it: Ἐκεῖνος γὰρ πολλοὺς ἐπιθυμητὰς καὶ ἀστοὺς καὶ ξένους λαβών. *Xen., Mem.*, i., 2, 60.

δημότης, ου (ὁ), citizen, or member of a *δῆμος*, at Athens: Ἐπειδὴ δ' εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφης. *Dem. de Cor.*, 78.

πατριώτης, ου (ὁ), fr. *πατρίς, fellow-countryman:* Μήτε πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μέλλοντας ῥᾷον δουλεύσειν. *Plat., Legg.*, vi., 777, d.

συμπολίτης, ου (ὁ), *fellow-citizen:* Ὦ ξυμπολῖται. *Eur., Heracl.*, 826. Acc. to the grammarians this word was not used by good Attic writers, who employ the simple form only in this sense; from this it may be inferred, that Euripides was the introducer of this neologism.

365.

πρῶτος, η, first, when there is mention of more than two, is opposed to *ὕστατος*, and besides assigning numerical place, indicates superiority in quality, pre-eminence, etc.: Καὶ αὐτὸς πρῶτος ἡγεῖτο ταχέως. *Xen., Cyr.*, i., 4, 20.

προτεραῖος, αία, of or belonging to *what preceded, belonging to* or *occurring on the day before*, used only of time, in speaking of the day or night, and often in the feminine *ἡ προτεραία*, taken absolutely with ellipse of *ἡμέρα, the day before:* Ἀφ' οὗ τῇ προτεραίᾳ οἱ βάρβαροι ἐτράπησαν καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς. *Xen., Anab.*, v., 4, 23.

πρότερος, ρα, first, speaking of two only, with reference to numerical order alone, and used of space or time, and opposed to *ὕστερος*, the last or second: Νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο. *Il.*, x., 124.

Ρ.

366.

ῥᾴδιος, ία, easy, in general, prop. and fig.: Τὰ δὲ κείμενα ὡς μὴ ῥᾴδια εἶναι ἰδεῖν, διηγεῖτο. *Xen., Cyr.*, viii., 4, 16.

εὔκολος (ὁ, ἡ), prop., one not difficult (easily satisfied) as to food; hence, fig., *easy:* Τὸ δὴ τῶν νῦν εἰρημένων ἐχόμενον εἰπεῖν, οὐ πάντων εὐκολώτατον. *Plat., Legg.*, vi., 779. Speaking of men, of *easy*, affable character and manners: Εὔκολος πρὸς τοὺς συνήθεις. *Plut., Fab.*, 1.

εὐμαρής (ὁ, ἡ), fr. *μάρη*, hand, that which is at hand or to hand, or within reach; hence *easy*, prop. and speaking of things; and, later, fig., speaking of persons: Χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός. *Soph., Electr.*, 179. [Late in prose; but the *adverb* in *Pl.:* τὴν νῆσον εὐμαρῶς διεκόσμησεν; *Crit.*, 113, e, and *Legg.*, 4, 706, b.]

εὐπετής (ὁ, ἡ), fr. *πίπτω, easy*, seems to refer more to events; hence *easy*, in general, speaking of things: Πάντα δ' εὐπετῆ θεοῖς. *Eur., Phœn.*, 689. [εὐπετεστέρα ὁδός. *Pl., Soph.*, 218, d; and c. inf. ∞ ὀφθῆναι, εἰσακοῦσαι.]

εὔπορος (ὁ, ἡ), fr. *πόρος*, the way or passage of which is easy, speaking of a road, prop.; hence, prop. and fig., *possessing means, facilities, etc., for effecting* any thing: Ποία τίς ἐστι [ὁδὸς] τραχεῖα καὶ χαλεπὴ ἢ ῥᾳδία καὶ εὔπορος; *Plat., Pol.*, i., 328, e.

εὐχερής (ὁ, ἡ), prop., easy to hand, easy *to manage, manageable;* hence *tractable, pliant*, in character: Ὅρα σὺ μὴ νῦν μέν τις εὐχερὴς παρῇς. *Soph., Phil.*, 519. [Opp. *δυσχερής*. *Pl.*, etc., *in Dem.*, 21, 103 = *light-minded, reckless.*]

367.

ῥίς, ινός (ἡ), *nose*, used only of man; in the plural, *nostrils:* Ὀσμῶν γε μὴν εἰ μὴ ῥῖνες προσετέθησαν τί ἂν ἡμῖν ὄφελος ἦν; *Xen., Mem.*, i., 4, 3.

μυκτήρ, ῆρος (ὁ), *nostril;* hence, fig., jeering, irony [*Timon. ap. D. L.*, 2, 19; *Luc., Prom.*, 1]: Καὶ ἀδύνατον χωρὶς τοῖς μυκτῆρσιν ἀναπνεῦσαι ἢ ἐκπνεῦσαι. *Aristot., Hist. An.*, i., 11.

ῥάμφος, εος (τό), *beak* of birds, in Lycophron: Ῥάμφεσι δ' ἀγρώσσοντες ἐλλόπων θυρούς. *Lycophr., Alex.*, 598. [So *Aristoph., Av.*, 99.]

ῥύγχος, εος (τό), prop., *snout* of a hog, acc. to Athenæus (*Athen.*, iii., 95); hence *muzzle* of beasts, *beak* of birds, in Aristophanes [and *Aristot., H. A.*, 3, 1]: Χώρει, κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μέλλειν ἐχρῆν. *Aristoph., Av.*, 362.

Σ.

368.

σάρξ, κός (ἡ), *flesh* of an animal alive or dead: Ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς δημῷ καὶ σάρκεσσι. *Il.*, xiv., 83.

κρέας, ατος (τό), *flesh* of the killed beast, which is eaten for food; hence *meat:* Τὰ δὲ κρέα τῶν ἁλισκομένων ἦν παραπλήσια τοῖς ἐλαφείοις, ἁπαλώτερα δέ. *Xen., Anab.*, i., 5, 2.

369.

σῆμα, ατος (τό), *sign*, in general, and more used in poetry: Κτύπε μητίετα Ζεύς, σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι. *Il.*, viii., 171.

σημεῖον, ου (τό), *sign, signal*, according to the grammarians, *mark* or *token*, an *indication* by which any one proves or wishes to prove something past, *proof*, in logic, *doubtful* proof [*presumptive* or *probable proof*]: Οὐ νῦν τὰ σημεῖα δεικνύουσι τῆς καταβάσεως. *Xen., Anab.*, vi., 2, 2.

σύμβολον, ου (τό), *sign agreed upon* between two or more parties, *mark* of agreement made: Ὡς δ' ἔγνω ὁ Ἀβραδάτας τὰ παρὰ τῆς γυναικὸς σύμβολα. *Xen., Cyr.*, vi., 1, 46.

τεκμήριον, ου (τό), *mark* that any thing leaves behind it, and by which the fact of its having existed is indubitably shown, although nothing remains of the thing itself, sure *sign* or *token*, moral and certain *proof* in logic: Ἡμεῖς δὲ ἀνειμένως διαιτώμενοι, οὐδὲν ἧσσον ἐπὶ τοὺς ἰσοπαλεῖς κινδύνους χωροῦμεν· τεκμήριον δέ. *Thuc.*, ii., 39.

370.

σημεῖον, ου (τό), *sign*, used of meteoric phænomena, such as thunder, lightning, etc., from which the ancients drew presages of the future: Ὅτι μέν, ὦ παῖ, οἱ θεοὶ ἵλεώ τε καὶ εὐμενεῖς πέμπουσί σε καὶ ἐν ἱεροῖς δῆλον καὶ ἐν οὐρανίοις σημείοις. *Xen., Cyr.*, i., 6, 1. [Also *signal* to do something. *Th.*, 3, 9, etc.]

τέρας, ατος (τό), *monster* contrary to nature, *miracle*, and every thing which is contrary to the order of nature; according to the grammarians, *sign* or *prodigy*, appearing on the earth, and by which it was supposed the will of the gods was manifested: Θεῶν τεράεσσι πιθήσας. *Il.*, iv., 398.

371.

σιγή, ῆς (ἡ), *silence* in the simple and *absolute* sense, referring rather to the general conduct, to the discretion, the circumspect character of the individual; abstaining from speech, or deprivation of the power of speech, dumbness, reserve, circumspection: Ὑμεῖς δὲ σιγήν, ὦ ξέναι, φυλάσσετε. *Eur., Iph. A.*, 542.

σιωπή, ῆς (ἡ), momentary *silence*, imposed upon one's self with a view of listening to, or hearing others speak, action of holding the tongue on any particular occasion, or to keep a secret: Δέδοιχ' ὅπως μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναρρήξῃ κακά. *Soph., Œd. R.*, 1062.

372.

σκηνή, ῆς (ἡ), SCENA, stage, and more particularly of that part where the actor played; hence, generally, *theatre:* Μὴ δὴ δόξητε ἡμᾶς ῥᾳδίως γε οὕτως ὑμᾶς ποτὲ παρ' ἡμῖν ἐάσειν σκηνάς τε πήξαντας κατ' ἀγορὰν καὶ καλλιφώνους ὑποκριτὰς εἰσαγαγομένους. *Plat., Legg.*, vii., 817.

θέατρον, ου (τό), THEATRE, in general, speaking both

of the place and the spectators: Ἵνα θορυβηθῶ διὰ τὸ οἴεσθαι τὸ θέατρον προσδοκίαν μεγάλην ἔχειν ὡς εὖ ἐροῦντος ἐμοῦ. *Plat., Conv.*, 194, a.

ἰκρίον, ου (τό), in the plural ἰκρία, *beams* which supported the stage; hence *theatre:* Ὥστ' εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ σῶν ἰκρίων ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς. *Aristoph., Thesm.*, 395. [Al. the *benches*, Pape, *L.* and *S.*]

λογεῖον, ου (τό), *the front of the stage*, where the actor spoke; *pulpitum:* Ὅπλοις μὲν συνέφραξε τὴν σκηνὴν καὶ δορυφόροις τὸ λογεῖον περιέλαβεν. *Plut., Dem.*, 34.

ὀκρίβας, αντος (ὁ), sort of *trestle, scaffolding* on which the stage was raised: Εἰ ἰδὼν τὴν σὴν ἀνδρείαν καὶ μεγαλοφροσύνην ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα μετὰ τῶν ὑποκριτῶν. *Plat., Symp.*, 194, b. [This statement does not agree with the usual opinions or with the old authorities, who make it *some* structure elevated *upon the stage*, from which the actors spoke; according to *Hesych.* τὰ ἐκ μετεώρου ἔλεγον. Cf. *L.* and *S.* and *Dict., Antiqq.*]

ὀρχήστρα, ας (ἡ), ORCHESTRE, in the ancient theatres, a semicircular space somewhat lower than the stage, in which the chorus performed its evolutions: Δραχμῆς ἐκ τῆς ὀρχήστρας πριαμένοις Σωκράτους καταγελᾶν. *Plat., Apol.*, 26, e.

373.

σκώληξ, ηκος (ὁ) [dim. σκωλήκιον], *worm;* the *lumbricus* or *earth-worm* [but, rather, the general term for *worm.* Cf. *Arist., H. A.*, 5, 26; also *worm in the intestines*, Hipp.]: Ὥστε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ κεῖτο ταθείς. *Il.*, xiii., 654.

ἕλμινς, νθος (ἡ), *worm* of the kind called *intestinal:* Τὰ δ' ἔτι ὄντων ἐν τοῖς ζώοις, οἷον αἱ καλούμεναι ἕλμινθες. *Aristot., H. An.*, viii., 19, 3.

θρίψ, πός (ὁ), *worm* that eats wood [Arist. speaks of a σκωλήκιον called ξυλοφθόρον], hence those pieces of worm-eaten wood which seals were made of, from the difficulty of imitating them, were called [σφραγίδια] θριπήδεστα [*Arist., Thesm.*, 427]: Οἱ δὲ θρίπες ὅμοιοι τοῖς σκώληξιν ὑφ' ὧν περαίνεται κατὰ μικρὸν τὰ ξύλα. *Theophr., H. Pl.*, v., 5. [Afterward prob. *stones* cut in imitation of such wood, *Müller.*]

ἴξ, ἰκός (ὁ), small *worm* that fed upon the buds of the vine, in the fragments of Alcman: Ἶκα τὸν ὀφθαλμῶν ἀμπέλων ὀλετῆρα. *Alcm., Frag.*

ἴψ, ἰπός (ὁ), small *worm* that feeds upon horn, in Homer; *convolvulus:* Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν. *Od.*, xxi., 395. Also one that fed on the vine, in Theophrastus (*Caus. Pl.*, iii., 22, 5).

κάμπη, ης (ἡ), *worm* living in figs; *eruca:* Ὡς αὔτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν αἱ κάμπαι καὶ ἐφ' ὧν ἄλλα ἐγγίνεται ζῶα. *Theophr., C. Pl.*, iii., 22.

κίς, κιός (ὁ), insect found in corn and wood, *weevil* (*Theoph., Caus. Pl.*, iv., 15); *curculio:* Κεῖνον οὐ σὴς οὐδὲ κὶς δάπτει. *Pind., Fragm.*, 243.

κνίψ, πός (ὁ or ἡ), kind of *gnat* or *emmet*, small *worm* feeding on the fig-tree; *culex:* Εἴθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται. *Aristoph., Av.*, 590.

σής, σεός [σητός, *Arist.*] (ὁ), *clothes-moth:* Οἴκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μιλήσια ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα. *Aristoph., Lys.*, 729.

ταινία, ας (ἡ), in medicine TENIA, kind of intestinal worm, the body of which is long and flat, like a piece of tape [*tape-worm*]: Καρδάμου σπέρμα μετὰ ἡδυόσμου καὶ οἴνου πινόμενον ἕλμινθας καὶ ταινίας ἐξάγει. *Geopon.*, xii., 27.

ψήν, ηνός (ὁ), an *insect* that fed on the wild fig: Εἶτα περιῤῥαγέντος τοῦ δέρματος ἐκπέτεται τοῦτο ἐγκαταλιπὼν ὁ ψήν. *Aristot., H. An.*, v., 32, 5. [The *gall-worm*, L. and S.]

374.

στρατός, οῦ (ὁ), *army encamped*, in Homer: Πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι. *Il.*, x., 66. Later, *army on the march:* Οὕτω δὴ πρωῒ ἀναστάς, ἦγε τὸν στρατόν. *Xen., Cyr.*, i., 4, 17.

στράτευμα, ατος (τό), prop., *troops* in the field, *detachment, body of troops* that form a portion of the main army: Ὁ δ' ἐλθὼν πρὸς τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα. *Xen., Anab.*, i., 5, 11.

στρατιά, ᾶς (ἡ), army in the field, or on march: Οἶσθα, ἔφη, ὅτι, εἰ μὴ ἕξει τὰ ἐπιτήδεια ἡ στρατιά, καταλύσεταί σου εὐθὺς ἡ ἀρχή. *Xen., Cyr.*, i., 6, 9.

στρατόπεδον, ου (τό), *army encamped, camp*, sometimes army on the march, in Thucydides: Καὶ ὅτε μὲν ἐπίοι τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον ὑπεχώρουν. *Thuc.*, iii., 97.

375.

σῦκον, ου (τό), *cultivated fig:* Πολὺς μὲν οἶνος, πολλὰ δὲ σῦκα. *Xen., Cyr.*, vi., 2, 22. [The tree, συκῆ.]

ἐρινεόν, οῦ (τό), *wild fig:* Καὶ διὰ στομάτων ποιεῖ μὴ ἀποπίπτειν τὰ ἐρινά. *Aristot., H. An.*, v., 32, 6. [The tree ἐρῖνεός. Obs. that ἐρινεόν is accented as neut. adj. ἐρινεόν, sc. σῦκον.]

ἰσχάς, άδος (ἡ), *dried fig; carica:* Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς. *Aristoph., Pac.*, 1223.

ὄλυνθος, ου (ὁ), *unripe fig; grossus:* Ψῆνας γὰρ δὴ φορέουσι ἐν τῷ καρπῷ οἱ ἔρσενες κατάπερ δὴ οἱ ὄλυνθοι. *Herodot.*, i., 193.

φήληξ, ηκος (ὁ), a *fig that deceives* by its size, and is taken for ripe, or near it: Τόν τε φήληχ' ὁρῶν οἰδάνοντ' εἶθ' ὁπόταν ᾖ πέπων, ἐσθίω. *Aristoph., Pac.*, 1165.

376.

συμμαχία, ας (ἡ), *alliance* offensive and defensive: Συμμαχίαν αὐτῷ ποιοῦνται. *Xen., Cyr.*, i., 5, 3.

ἐπιμαχία, ας (ἡ), *defensive alliance:* Ἐπιμαχίαν δὲ ἐποιήσαντο, τῇ ἀλλήλων βοηθεῖν, ἐάν τις ἐπὶ Κέρκυραν ἴῃ, ἢ Ἀθήνας ἢ τοὺς τούτων ξυμμάχους. *Thuc.*, i., 44.

377.

συμπόσιον, ου (τό), *banquet*, convivial *feast* given on an occasion of *rejoicing; compotatio:* Προϊόντος δὲ τοῦ συμποσίου, ὁ Κῦρος τὸν Γωβρύαν ἐπήρετο. *Xen., Cyr.*, viii., 4, 17.

δαίς, δαιτός (ἡ), *repast:* Τίς δαίς; τίς δὲ ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο; *Od.*, i., 225.

εἰλαπίνη, ης (ἡ), poet., a great feast made after the sacrifice; hence, in general, splendid *feast, festival:* Ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι. *Il.*, x., 217.

ἔρανος, ου (ὁ), a *feast* to which each person contributed and brought with him his share, either in kind or otherwise, *pic-nic;* hence, later, *common entertainment* or *meal*, in general: Εἰλαπίνη ἠὲ γάμος, ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν. *Od.*, i., 226.

ἑστίασις, εως (ἡ), a *feast* or *entertainment*, in general, and particularly, at Athens, that which the ἑστιάτωρ was obliged to give to all his tribe, and which was a λειτουργία, or *public burden*, he was subject to: Φέρε δὴ περὶ τῆς ἑστιάσεως καὶ τοῦ ψηφίσματος εἴπω. *Dem. de Legat.*, 414, 1.

θοίνη, ης (ἡ), prop., *food;* hence, grand entertainment, feast: Πάντα Δελφῶν λαὸν ἐς θοίνην καλῶν. *Eur., Ion.*, 1140.

378.

σχῆμα, ατος (τό), fr. ἔχω, external *shape*, under which men or any objects present themselves to the eye according to their ordinary or existing state, *exterior, mien, carriage; habitus:* Τὸ δὲ σχῆμα ὥστε δοκεῖν ὀρθοτέραν τῆς φύσεως εἶναι. *Xen., Mem.*, ii., 1, 22.

εἶδος, εος (τό), *form, figure* of visible and material objects, which we recognize after a known type; and fig., of abstractions, of which we form for ourselves the abstract idea, without seeing them; *idea* in Plato: Τὰ τῆς σωφροσύνης εἴδη καὶ ἀνδρείας καὶ ἐλευθεριότητος. *Plat., Pol.*, iii., 402, c.

ἰδέα, ας (ἡ), prop., *visible appearance;* hence fig., in Plato's system, *idea* or eternal and immutable form, the exemplar and archetype of objects, and not a mere abstraction of them: Ἐν τῷ γνωστῷ τελευταία ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα καὶ μόγις ὁρᾶσθαι. *Plat., Pol.*, vii., 517, b.

μορφή, ῆς (ἡ), bodily *form*, subject to change, in opp. to *εἶδος*: Καὶ τὸν Δία αὐτὸν μεταβαλεῖν τὴν μορφὴν εἰς περιστεράν. *Ælian.*, *Var. H.*, i., 13.

τύπος, ου (ὁ), figure impressed by striking; hence, TYPE, prop. and fig.: Εἰς ἀρχήν τε καὶ τύπον τινὰ τῆς δικαιοσύνης κινδυνεύομεν ἐμβεβηκέναι. *Plat.*, *Pol.*, iv., 443, c.

379.

σῶμα, ατος (τό), *body* of a living animal, and even of a dead one: Καὶ τὰ σώματά γε ἡμῶν οὐδὲν χείρονα ἔχετε. *Xen.*, *Cyr.*, ii., 1, 15.

δέμας (τό), prop., the building, structure of the body; hence the *stature, figure*, in Homer, and in later poets the *body*, in general: Ἐπεὶ οὔ ἕθεν ἐστὶ χερείων οὐ δέμας οὐδὲ φυήν. *Il.*, i., 115.

μορφή, ῆς (ἡ), bodily *form*; hence, sometimes, *body*: Φύσιν μὲν δὴ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς μορφῆς τοιαύτην ἔχων διαμνημονεύεται. *Xen.*, *Cyr.*, i., 2, 2.

ῥέθος, εος (τό), in the plural ῥέθεα, *the members*, and by synecdoche, the *body*: Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδόσδε βεβήκει. *Il.*, xvi., 856. [Grammatici ῥέθη Homero *corpus*, ῥέθος Æolice et proprie *faciem* significare tradunt. *Faciem* indicat et apud Epicos posteriores, et apud Tragicos. Plerique autem et libri et grammatici vulgatum retineri jubent. *Spitz. ad loc.*]

σκῆνος, εος (τό), prop., *tabernacle, tent*, a figurative name given by the Pythagoreans to the human *body*, as enveloping the soul: Ἐς γυναικέα σκάνεα. *Plat.*, *Tim. Locr.*, 104, d.

σκήνωμα, ατος (τό), *tabernacle*, has been employed metaphorically with the same meaning in the N. T.: Εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου. 2 *Ep. Petr.*, i., 14.

T.

380.

τεῖχος, εος (τό), *wall of a town, rampart*: Ὥστε τῷ ποταμῷ ἔτι ἰσχυροτέρα ἐστὶν ἡ πόλις ἢ τοῖς τείχεσι. *Xen.*, *Cyr.*, vii., 5, 8.

τειχίον, ου (τό), *wall of a house*, of an inclosure, of a court: Ἐκ δ' ἔλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς. *Od.*, xvi., 165. [*Th.*, vi., 66; vii., 81.]

τοῖχος, ου (ὁ), interior wall of a chamber, *partition* or *side-wall*: Τοίχου τοῦ ἑτέρου. *Il.*, xxiv., 598.

381.

τέκνον, ου (τό), in the plural *τέκνα*, *children*, only used of men; Xenophon, however, uses it in speaking of the young of brutes: Ἐννόει δ' ὅτι καὶ αἱ σύες, ἐπειδὰν ὀφθῶσι, φεύγουσι καὶ πολλαὶ οὖσαι σὺν τοῖς τέκνοις. *Xen.*, *Cyr.*, iv., 1, 17.

νεοσσός, οῦ (ὁ), fr. *νέος*, *young* of birds, in Homer, and more generally, afterward, *young* of any animal: Ἐνθάδ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί. *Il.*, ii., 311.

σκύμνος, ου (ὁ), young of the lion, *lion's whelp*, in Homer (*Il.*, xviii., 319), and, in general, of any beast, in later poets; *young* of the bear and of the elephant, in Aristotle: Χαλεπαὶ δὲ καὶ αἱ θήλειαι ἄρκτοι ἀπὸ τῶν σκύμνων. *Hist. An.*, vi., 18, 5.

σκύλαξ, κος (ὁ), *puppy, whelp*, speaking of the dog: Ἑκάτᾳ τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι. *Theocr.*, *Id.*, ii., 12.

τυτθός, ἡ, little one, babe, speaking of a child: Ἐπεί μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα κάλλιφ'. *Il.*, vi., 22.

382.

τέλος, εος (τό), that which is the fulfillment, accomplishment, and conclusion of any thing; hence *end*, moral end or object aimed at: Πέρας γὰρ τὸ τέλος πάσαις [τεχναῖς]. *Aristot.*, *Pol.*, i., 3, 17.

νύσσα, ης (ἡ), poet. synonym of *τέρμα*, *bourn* or *limit*: Ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω. *Il.*, xxiii., 338.

πέρας, ατος (τό), poet. *πεῖραρ* and *πεῖρας*, natural and positive *limit, extremity, end*; fig., *term*: Πείρατα γαίης. *Il.*, xiv., 200. [Ἐκ περάτων γῆς ἐλθεῖν. *Th.*, i., 69.]

σκοπός, οῦ (ὁ), *mark* or object aimed at, prop. and fig.: Οὐδ' ἀκοντίζειν ἄνθρωπον ἐπετρέπομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἐπὶ σκοπὸν βάλλειν ἐδιδάσκομεν. *Xen.*, *Cyr.*, i., 6, 29.

τέκμαρ (τό), old *poetical* word synonymous with *πέρας*, *limit, end*, acc. to Aristotle: Τὸ γὰρ τέκμαρ καὶ πέρας ταὐτόν ἐστι κατὰ τὴν ἀρχαίαν γλῶτταν. *Aristot.*, *Rhet.*, i., 2, 18.

τέκμωρ (τό), Epic for *τέκμαρ*: Τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ. *Il.*, xiii., 20.

τελευτή, ῆς (ἡ), *conclusion, completion, end* of life, etc.: Ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτὴ Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν. *Il.*, vii., 104.

τέρμα, ατος (τό), prop., the *bourn* or *goal* in the race-course round which the chariots turned, and which served as boundary mark for other exercises in the public games; hence TERM: Οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἑλισσέμεν. *Il.*, xxiii., 309.

383.

τίτθη, ης (ἡ), *nurse*, she who suckles the child: Καθ' ὥσπερ αἱ τίτθαι γε σιτίζεις κακῶς. *Aristoph.*, *Equit.*, 716.

τιθήνη, ης (ἡ), *she who feeds*, who suckles, *nurse*: Φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη. *Il.*, vi., 389.

μαῖα, ας (ἡ), *mother, nurse* (Fr. *bonne*), appellation of affection used by Ulysses to his nurse, Euryclea: Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; *Od.*, xix., 482.

τροφός, οῦ (ἡ), *nurse*, she who took charge of the child from its weaning; brought it up to a certain age, and remained from that time in the family: Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια. *Od.*, ii., 361.

384.

τρέχειν, *to run*, in general, in opp. to the ordinary *pace*: Παρὰ τοὺς βαδίζοντας τρέχοντας ὁρᾶσθαι. *Xen.*, *Cyr.*, ii., 4, 22.

θέειν, more used in poetry [*not common* in *Trag.*; only *Eur.*, *Ion.*, 1217; *Suppl.*, 702; *Aristoph.*, *Vesp.*, 854, *Pape*], to *run*, denotes haste and quickness, and is used of men, and of the course of vessels and the heavenly bodies: Ἀλλά τοι ἵπποι βάρδιστοι θείειν. *Il.*, xxiii, 310. [Θεῖν and θεῖν δρόμῳ are common *military* terms in prose. Θεῖν εἰς τὰς τάξεις. *Xen.*, *An.*, ii., 2, 14; εἰς τοὺς πολεμίους, iv., 3, 29, etc. In *Hdt.*, τὸν περὶ τοῦ παντὸς δρόμον θεῖν, etc.; also in *Pl.*, of horses *running* in the games: Ἐν Ὀλυμπίᾳ θεόντων ἵππων. *Legg.*, 822, b.]

385.

τύπτειν, *to strike* from near, in general: Εἰ νόμος ἦν τὸν δοῦλον ὑπὸ τοῦ ἐλευθέρου τύπτεσθαι. *Xen.*, *Athen. Resp.*, 1, 8.

ἀλοᾶν (ἀλωά), Attic ἀλοᾶν, poet. ἀλοιᾶν, prop., *to thresh, beat out* the ears of corn *on the barn floor*; hence, fig., *to beat, to strike, to kill*: Ἡ μητέρ' ἠλοίησεν, ἢ πατρὸς γνάθον ἐπάταξεν. *Aristoph.*, *Ran.*, 149.

βάλλειν, *to strike* by casting something, and from a distance, to *hit*: Ἢ δουρὶ τυπεὶς ἢ βλήμενος ἰῷ. *Il.*, xi., 191.

θείνειν, poet., to strike from near, with the hand, a whip, a sword; and very seldom from afar: Πολλὰ μὲν ἂρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων. *Il.*, xvii., 430.

κόπτειν, *to strike* with violence, so as to break through, or cut, or break in pieces; to strike a coin: Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον. *Il.*, xxiii., 690.

κροτεῖν, *to strike with noise* one against the other, speaking specially of the hands, *to clap*: Πότερον κροτεῖν δεῖν τὼ χεῖρε, ἢ γελᾶν; *Xen.*, *Cyr.*, viii., 4, 12.

κρούειν, *to drive* two bodies one against the other, to *strike* upon a hollow and sounding body, to make a noise: Τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ δόρατα ἔκρουσαν. *Xen.*, *Anab.*, iv., 5, 18.

παίειν, *to strike*, to beat one who is near at hand, without the notion of inflicting a wound: Ὅτι οὐ σφίσι γε δοκοίη παιδιὰν εἶναι τὸ ὁμόθεν παίεσθαι. *Xen.*, *Cyr.*, ii., 3, 14.

πατάσσειν, *to beat*, 1, intransitively, speaking of the heart in Homer: Πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστου. *Il.*, xxii., 370. 2, Transitively, in speaking particularly of re-

peated blows: Πολλάκις ἂν οἰηθεὶς εἶναι τὸν Ἀθηναῖον δοῦλον ἐπάταξεν ἄν. *Xen., Athen.*, i., 9.

πλήσσειν, *to strike* from near with the hand, or a weapon, to *give a blow*, sometimes from far, in the poets: Σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω πλῆξεν. *Il.*, ii., 266. And in prose more frequently of *lightning*, the thunder-bolt: Πίπτει κεραυνὸς εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ οἱ μέν τινες πληγέντες. . . . ἀπέθανον. *Xen., Hell.*, iv., 7, 7.

τρίβειν, *to tread, crush the* corn. It was trodden under the feet of oxen, in ancient times, in order to separate the grain from the chaff: Ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους, τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ. *Il.*, xx., 496.

Υ.

386.

υἱός, οῦ (ὁ), *son*, in general, and principally in genealogies, where it is yet more frequently understood: Κλαύμασι μέν γε καὶ πατέρες υἱοῖς σωφροσύνην μηχανῶνται. *Xen., Cyr.*, ii., 2, 12.

ἀπόγονος, ου (ὁ), a *grandson, descendant* still farther removed: Ἀπόγονος δὲ Ἀλκαίου τοῦ Ἡρακλέος. *Herodot.*, i., 7. The historians, according to Ammonius, use it also for υἱός, but it was perhaps in the general sense in which our word *son* is sometimes found for *descendant*.

γέννημα, ατος (τό), *product*; hence *child*: Τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων. *Soph., Œd. R.*, 1167.

γονή, ῆς (ἡ), prop., generation; hence *child*, in the poets: Ἄνδρες εὔχονται γονὰς κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν. *Soph., Ant.*, 642.

γόνος, ου (ὁ), *that which is begotten* or *begetting*; hence *son, child*: Ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο εἶναι. *Il.*, v., 535.

ἔκγονος, ου (ὁ, ἡ), *son, daughter*, in Homer: Εἰ ἐτεόν γε κείνου ἔκγονός ἐσσι. *Od.*, iii., 122. Later, *grandson, descendant*: Ἦ εἰ παῖδας ἢ ἐκγόνους ἐκέκτησο. *Xen., Cyr.*, v., 3, 19.

ἔρνος, εος (τό), young *shoot, scion*, prop. and fig.: Ὦ Λήδας ἔρνος. *Eur., Iph. A.*, 118.

θάλος, εος (τό), *small branch, sprig, scion*, prop. and fig.: Οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή. *Il.*, xxii., 87.

ἶνις, ιος (ὁ, ἡ), *son, daughter*: Μὴ στέλλειν τὰν σὰν ἶνιν. *Eur., Iph. A.*, 119.

κόρος, η, Ionic κοῦρος, in the poets [also in *Pl., Legg.*, vi., 771, e, etc.], *child, son, daughter*: Οὐδέποτε δίδυμα λέκτρ' ἐπαινέσω βροτῶν οὐδ' ἀμφιμάτορας κόρους. *Eur., Andr.*, 466.

ὄζος, ου (ὁ), prop., branch; hence, fig., *young shoot, scion*: Ἐλεφήνωρ, ὄζος Ἄρηος. *Il.*, ii., 540.

παῖς, παιδός (ὁ, ἡ), *child*, of either sex, son or daughter: Οὐδὲ γάρ ἐστί μοι ἄρρην παῖς. *Xen., Cyr.*, viii., 5, 10.

τέκνον, ου (τό), and poet. τέκος, εος (τό), fr. τίκτω, *child, son* or *daughter*, but only with reference to the father or mother: Αἰγιόχοιο Διὸς τέκος. *Il.*, ii., 157. Sometimes used as an appellation of affection addressed to strangers: Φίλε τέκνον. *Od.*, ii., 363.

387.

ὑπόδημα, ατος (τό), *sandal* tied under the foot, hence *shoe*, in general: Ἐπειδὴ ἀπέλιπε τὰ ἀρχαῖα ὑποδήματα. *Xen., Anab.*, iv., 5, 14.

ἀρβύλη, ης (ἡ), *shoe* worn by peasants, sportsmen, and travelers, worn at Mycenæ, in Euripides: Ὀρέστας Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβάς. *Eur., Or.*, 1470.

ἐμβάς, άδος (ἡ), a sort of Bœotian *shoe*, worn by poor and aged people in Aristophanes: Ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐῤῥιμμένος. *Aristoph., Eccles.*, 850.

ἐμβάτης, ου (ὁ), 1, a species of leather-*boot* used by horsemen: Εἰ ἐμβάται γένοιντο σκύτους ἐξ οἵουπερ αἱ κρηπῖδες. *Xen. de Re Eq.*, 12, 10. 2, A species of under-shoe or *clog* worn with the *buskins* of the Tragic actors to give them height, according to the Scholiast on Lucian (*Jup., Trag.*, 41).

καρβατίνη, ης (ἡ), a *leather shoe* or shoe of undressed skin: Καρβάτιναι πεποιημέναι ἐκ τῶν νεοδάρτων βοῶν. *Xen., Anab.*, iv., 5, 14.

κόθορνος, ου (ὁ), *small boot* or *buskin* laced in front and reaching half up the leg: Τῳδέ γ' ἀψήκτῳ πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον. *Aristoph., Lys.*, 657. It was the shoe peculiar to the Tragic actor, and hence the emblem of the Tragic drama (*Horat. de Art. Poet.*, 280, *and Sat.*, i., 5, 64).

κονίπους, οδος (ὁ), a *sandal* or *light* and *fashionable shoe* worn by young persons, but assumed by an affected old fellow, in Aristophanes [*pumps*]: Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα ἔχων. *Aristoph., Eccles.*, 848.

κρηπίς, ῖδος (ἡ), prop., *sole*; hence shoe with raised sides, or *small boot* of the soldier; hence the soldiers themselves in Theocritus: Παντᾷ κρηπῖδες. *Theocr., Id.*, xv., 6.

πέδιλον, ου (τό), *sole* or *sandal*: Ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα. *Il.*, xxiv., 340.

περιβαρίς, ίδος (ἡ), *shoe* of the female slave, according to Pollux, but of ladies *à la mode*, in Aristophanes: Καὶ τὰ μύρα χαὶ περιβαρίδες. *Aristoph., Lys.*, 47.

σάνδαλον, ου (τό), SANDAL: Ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα κοῦφα. *Hymn. in Merc.*, 83.

σανδάλιον, ου (τό), a diminutive in form only, for Herodotus uses it for a *sandal* of ultra-size: Σανδάλιόν τε αὐτοῦ πεφορημένον εὑρίσκεσθαι ἐὸν τὸ μέγαθος δίπηχυ. *Herodot.*, ii., 91.

Φ.

388.

φάσγανον, ου (τό) [for σφάγανον; σφάζω], prop., *instrument for cutting and slaying, glaive*, sword of the Homeric warriors: Τυδεΐδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης φάσγανον ἄμφηκες. *Il.*, x., 256.

ἀκινάκης, εος (ὁ), Eastern *sword, scimitar*: Ἡ δὲ ἀκινάκην πάλαι παρεσκευασμένον σπασαμένη σφάττει ἑαυτήν. *Xen. Cyr.*, vii., 3, 14. [But the Eastern *acinaces* was always *straight*. Cf. Dict., Antiqq., s. v.]

ἄορ, ορος (τό), *sword*: Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ. *Od.*, x., 439.

κοπίς, ίδος (ἡ), Eastern *scimitar*, Greek term for ἀκινάκης [rather a short *curved* sword, *sabre*; also the *bill*(?) used by the *Thessalians*. Eur., Electr., 837]: Ἀπεκέκοπτο γὰρ κοπίδι ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων. *Xen., Cyr.*, vii., 3, 8.

μάχαιρα, ας (ἡ), species of *large knife* or *cutlass* which Homer's heroes carried by the side of the sword, afterward, *short sword, cavalry sabre*, in Xenophon: Ὡς δὲ τοὺς ἐναντίους βλάπτειν, μάχαιραν μὲν μᾶλλον ἢ ξίφος ἐπαινοῦμεν. *Xen. de Re Eq.*, 12, 11.

ξίφος, εος (τό), long *sword*: Ἐφ' ὑψηλοῦ γὰρ ὄντι τῷ ἱππεῖ κοπίδος μᾶλλον ἢ πληγὴ ἢ ξίφους ἀρκέσει. *Xen. de Re Eq.*, 12, 11.

389.

φέρειν, *to carry*, in general, prop. and fig.; *ferre*: Καὶ ἧκον οἱ ἄνδρες φέροντες τὴν ἐπιστολήν. *Xen., Cyr.*, ii., 2, 7.

ἄγειν, to conduct, convey by carriage; hence *to carry from one place to another, to bring*: Νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι. *Il.*, viii., 467.

αἴρειν, to *take up* in order to remove; hence *to carry, to bring*: Μή μοι οἶνον ἄειρε. *Il.*, vi., 264.

βαστάζειν, *to lift* a thing up and ascertain its weight, *to poise* or *weigh*; *portare*: Ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ἴδε πάντη. *Od.*, xxi., 405. Hence to lift up and *carry* a heavy body, a burden: Λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν. *Od.*, xii., 594. [Also ὅπλα, παιδίον. *Pol.*, ii., 24; xv., 26; ∞ χεροῖν. *Soph.*; ἐν γνώμῃ. *Æsch.*]

κομίζειν, *to carry*, with the notion of care, and to the

place where the person spoken of is; hence *to bring to:* Προσδεήσει ἄρα ἔτι καὶ ἄλλων οἳ ἐξ ἄλλης πόλεως αὐτῇ κομίσουσιν ὧν δεῖται. *Plat., Pol.*, ii., 370, e. [Κομίζεσθαι, *Mid., to carry off for one's self;* hence *to obtain, to receive; to recover.*]

τλῆναι, *to bear*, fig., to take upon one, *to support, to endure:* Ἐπεὶ οὔπω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι . . . . *Il.*, iii., 306.

φορεῖν, *to carry* (wear), used of dress, arms, ornaments: Γέῤῥον δὲ ἐν τῇ ἀριστερᾷ, ὃ πάντες εἰθίσμεθα φορεῖν. *Xen., Cyr.*, ii., 1, 12. [= *gestare;* cf. βαστάζειν.]

390.

φοβεῖσθαι, prop., *to be frightened and flee:* Κὰμ μέσσον πεδίον φοβέοντο βόες ὥς. *Il.*, vi., 41. Hence *to dread, to fear*, but always in speaking of an instantaneous and inconsiderate fear: Τὰ μὴ φοβερὰ φοβεῖσθαι. *Xen., Mem.*, i., 2, 7.

δείδειν, *to fear*, used of deliberate and reasonable fear, of the fear which weighs and foresees the danger present or to come: Ἐνταῦθα μέντοι δείσαντες μὴ καὶ ἐνέδρα τις μείζων ὑπείη ἐπέσχον. *Xen., Cyr.*, i., 4, 23.

δειλαίνειν, *to be cowardly, to be a coward:* Ἀδικεῖν καὶ δειλαίνειν. *Aristot., Eth. N.*, ii., 6, 19.

δειμαίνειν, *to be frightened, to be afraid:* Ἐνὶ νηὶ καθείατο δειμαίνοντες. *H. Apoll.*, 404.

ὀῤῥωδεῖν (ὄῤῥος [*scrotum*]), Ionic ἀῤῥωδεῖν, properly, to hide the tail between the legs, as certain animals do when frightened [this derivation is *improbable*]; hence, fig., *to fear:* Τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραχότων οὐ πώποθ' ὕβρισ' αὐτὸς ὀῤῥωδῶν παθεῖν. *Eur., Fragm. Andromed.*

πτήσσειν, prop., *to crouch on the ground* in order not to be seen; hence *to be terrified:* Πεπτηὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον. *Od.*, xxii., 362.

ῥιγεῖν, *to have the blood run cold, to shudder*, with fright, *to be terrified:* Τρῶες δ' ἐῤῥίγησαν, ὅπως ἴδον ὄφιν. *Il.*, xii., 208.

ταρβεῖν, *to be alarmed:* Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσί, μηδέ τι τάρβει. *Il.*, xxiv., 171.

τρεῖν, rare in prose, *to tremble* with fear, prop. in Homer, and fig. in Æschylus: Νῦν δὲ τρέω μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐριννύς. *Æsch., Sept.*, 790.

τρέμειν, fig., *to dread*, to fear: Τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι. *Soph., Œd. R.*, 947.

τετρεμαίνειν, a frequentative of the preceding word, *to tremble from head to foot* with fear, *to quake:* Τοῦτό με ποιεῖν τετρεμαίνειν. *Aristoph., Nub.*, 373.

τρομέειν, old poetic form, *to tremble with fear:* Ἀνδρὸς ἀριστῆος τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι. *Il.*, xvii., 203.

φρίσσειν, prop., to have the hair bristling, to have the hair stand on end, to shiver and shake with fear, hence. fig., *to be filled with fear*, to be in a state of terror; *to shudder at. dread:* Οἵ τέ σε πεφρίκασι, λέονθ' ὡς μηκάδες αἶγες. *Il.*, xi., 383.

X.

391.

χαρά, ᾶς (ἡ), a sudden and momentary *joy* to which the soul abandons itself without reserve: Καθάπερ ὁ Πρόδικος διῃρεῖτο τὰς ἡδονὰς εἰς χαράν, καὶ τέρψιν, καὶ εὐφροσύνην. *Aristot., Topic.*, ii., 2.

χάρμα, ατος (τό), *subject of joy*, that which delights, CHARMS: Δυσμενέσιν μὲν χάρμα. *Il.*, iii., 51.

χαρμοσύνη, ης (ἡ), poet. synonym, *art of giving joy*, of delighting: Ἀγλαΐη, Θαλίη τε καὶ Εὐφροσύνη πολύολβε χαρμοσύνης γενέτειραι. *Orph. Hymn.*, 59, 4.

ἀπόλαυσις, εως (ἡ), *enjoyment* of a thing, in regard to its use, its usefulness, *fruit, advantage:* Καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν οἰκειοτέρᾳ τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. *Thuc.*, ii., 38.

γῆθος, εος (τό), poet. word found in the Orphic hymns, and used afterward by Plutarch and Lucian, *joy:* Ἐλθέ, μάκαρ, σκιρτητά, φέρων πολὺ γῆθος ἅπασιν. *Orph. Hymn.*, 45, 7.

γηθοσύνη, ης (ἡ), *feeling of joy:* Ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ γηθοσύνῃ. *Il.*, xxi., 390.

εὐθυμία, ας (ἡ), *good spirits, cheerfulness;* hence *entertainment, recreation:* Τοιαύτας μὲν αὐτοῖς εὐθυμίας παρεῖχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ. *Xen., Cyr.*, i., 3, 11.

εὐφροσύνη, ης (ἡ), poet., *cheerfulness, gayety, joy*, which manifests itself at a feast: Ὅτ' ἂν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κάτα δῆμον ἅπαντα. *Od.*, ix., 6.

ἡδονή, ῆς (ἡ), *enjoyment*, in general, and principally sensual enjoyment, bodily *pleasure, voluptuous pleasure:* Οὐ γὰρ μόνον τῶν διὰ τοῦ σώματος ἡδονῶν ἐκράτει, ἀλλὰ καὶ τῆς διὰ τῶν χρημάτων. *Xen., Mem.*, i., 5, 6.

ἦδος, εος (τό), a synonym of ἡδονή: Οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος. *Il.*, i., 575.

ἡδυπάθεια, ας (ἡ), the *delicious* sense of *enjoyment, delightful feeling*, voluptuous or *luxurious* enjoyment, in a good or a bad sense: Ἔοικε γὰρ ἡ ἐπιμέλεια αὐτῆς εἶναι ἅμα τε ἡδυπάθεια τις καὶ οἴκου αὔξησις. *Xen., Œcon.*, v., 1.

ἱλαρότης, ητος (ἡ), HILARITY; *hilaritas:* Ἡ δὲ ἱλαρότης καὶ τὸ εὔθυμον. *Plut., Ages.*, 2.

τέρψις, εως (ἡ), fr. τέρπειν, *pleasure* or *delight* received from any agreeable pastime, *amusement, entertainment, diversion:* Ὧν καθ' ἡμέραν ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει. *Thuc.*, ii., 38.

τερπωλή, ῆς (ἡ), Epic, *amusement, entertainment:* Οἵην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα. *Od.*, xviii., 34.

392.

χάρις, ιτος (ἡ), fr. χαίρειν, prop., that which a person does to make himself agreeable to any one, *agreeable act, service, good office:* Φέρων χάριν Ἕκτορι δίῳ. *Il.*, v., 211. More frequently, *kindly feeling, thanks, gratitude:* Οὐδεὶς αὐτῶν ἐμοὶ τούτων χάριν εἴσεται. *Xen., Cyr.*, i., 6, 11. Πολλὴν χάριν ὀφείλω σοι τῆς Θεαιτήτου γνωρίσεως. *Plat., Polit.*, 257, a.

εὐεργεσία, ας (ἡ), *act of kindness, benefit, important service*, often a service rendered by the inferior to his superior, by the subject to his prince, the citizen to his country: Ὄφρ' εἰδῇς οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσιν Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν. *Od.*, xxii., 234.

εὐεργέτημα, ατος (τό), *kind* and *obliging act, benefit:* Ὡς εὐεργέτημα ἀνθρώποις πρὸς ἀλλήλους οὐδέν ἐστιν ἐπιχαριτώτερον ἢ σίτων καὶ ποτῶν μετάδοσις. *Xen., Cyr.*, viii., 2, 2.

393.

χιτών, ῶνος (ὁ), *tunic* of wool and without sleeves, or a kind of *shirt* which was worn next to the skin in ancient times, and afterward over another shorter tunic: Σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῒ σιγαλόεντα δῦνεν. *Od.*, xv., 60.

χιτώνιον, ου (τό), woman's *tunic:* Καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια. *Aristoph., Lys.*, 48.

χιτωνίσκος, ου (ὁ), inner *tunic* or shirt worn next to the skin and under the χιτών, by the Athenians; *subucula:* Ξυνίημι ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν. *Aristoph., Av.*, 946.

394.

χλαῖνα, ης (ἡ), large woolen *cloak* of ample size and thick, which served as a surtout in winter and coverlet during the night: Εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα. *Il.*, ii., 262.

χλαμύς, ύδος (ἡ), *cloak*, first worn in Thessaly and the north of Greece, afterward adopted generally by horsemen and soldiers: Τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; *Aristoph., Lys.*, 987.

χλανίς, ίδος (ἡ), *small cloak*, lighter and more elegant than the χλαῖνα, and worn both by men and women: Ἄλλος τῆς χλανίδος τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπειλημμένος ἔρως. *Luc., Herodot.*, 5.

ἑανός, οῦ (ὁ), prop. adjective with poet. ellipse of πέπλος, *rich* and elegant *robe* or *gown* of the finest texture, the attire of goddesses or princesses, in Homer: Χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα. *Il.*, iii., 385.

ἱμάτιον, ου (τό), large square *cloak* worn by men and women in later days, more modern than the

χλαῖνα; *toga* of the Romans, in Plutarch: Ἐν ἱματίῳ κατιόντας εἰς τὴν ἀγορὰν ἄνευ χιτῶνος. *Plut.*, *Coriol.*, 14.

κάνδυς, *υος* (ὁ), long robe with sleeves, worn by Eastern nations, and particularly by the Medes, in Xenophon: Ταῦτα γὰρ πάντα Μηδικά ἐστι, καὶ οἱ πορφυροὶ χιτῶνες, καὶ οἱ κάνδυες. *Xen.*, *Cyr.*, i., 3, 2.

πέπλος, *ου* (ὁ), and later *πέπλον*, *ου* (τό), general term for *veil* for covering, *sort of upper robe* or [*ample*] *shawl*, worn in the ancient times of Greece, but afterward in use only on the stage; worn by women, in Homer (*Il.*, v., 734), and later by men in the East, in Xenophon: Καὶ τοὺς πέπλους κατεῤῥήξατο. *Xen.*, *Cyr.*, iii., 1, 13.

σισύρα, *ας* (ἡ), large *cloak* of goatskin worn by country-people and slaves, and which served as *coverlet* for the bed: Ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος. *Aristoph.*, *Nub.*, 10.

σισύρνα, *ης* (ἡ), woolen *cloak* of the people of the North, in Herodotus: Θηρία τῶν τὰ δέρματα περὶ τὰς σισύρνας παραῤῥάπτεται. *Herodot.*, iv., 109.

στολή, *ῆς* (ἡ), *long robe* in use in the East, in Xenophon: Καὶ ἣν εἶχε στολὴν τὴν Μηδικὴν ἐκδύντα δοῦναί τινι. *Xen.*, *Cyr.*, i., 4, 26. [Also g. t. for *attire*, mode of *dress*, *equipment*.]

τήβεννα, *ης* (ἡ), and *τήβεννος*, *ου* (ὁ), the *toga* of the Romans: Καὶ τήβενναν ἐφόρει περιπόρφυρον. *Plut.*, *Romul.*, 26.

τρίβων, *ωνος* (ὁ), a *small* short *cloak* of the Spartans, worn also by the poor, and by the philosophers at Athens: Κἀς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων. *Aristoph.*, *Ach.*, 184.

τριβώνιον, *ου* (τό), *cloak* worn by the Heliasts, in Aristophanes: Ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον. *Aristoph.*, *Vesp.*, 116.

φάρος, *εος* [more commonly, *φᾶρος*] (τό), in general, large piece of linen cloth used for a cover, *woolen cloth*, and particularly *cloak*, in Homer: Μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος. *Il.*, ii., 42.

395.

χόλος, *ου* (ὁ), *gall*, *bile*, prop. and fig.: Εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ. *Il.*, i., 81.

χολή, *ῆς* (ἡ), a less ancient form and more in use in the proper sense, *bile*, in prose, and fig. especially in poetry: Τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν; *Aristoph.*, *Vesp.*, 403.

ἀγανάκτησις, *εως* (ἡ), prop., pain which exasperates; hence, fig., *indignation*, or rather *impatience* or *outbreak* of temper against the pain felt: Καὶ μόνη οὔτε τῷ πολεμίῳ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει ὑφ' οἵων κακοπαθεῖ. *Thuc.*, ii., 41.

θῡμός, *οῦ* (ὁ), sometimes fig. in prose; and more frequently in poetry, *rage*: Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος. *Il.*, ii., 196.

κότος, *ου* (ὁ), *resentment*, *rancor*, cherished for a long time, and up to the moment that offers the means of vengeance: Ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι. *Il.*, i., 82.

μῆνις, *ιος* (ἡ), and *μένος*, *εος* (τό), *rage*, *wrath*: Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος. *Il.*, i., 1. [More probably fr. *μαίνεσθαι*, *μέμηνα*, than fr. *μένειν*.]

ὀργή, *ῆς* (ἡ), *passion*, *anger*: Φοβούμενος, μή τι γένοιτο διὰ τὴν σὴν ὀργὴν ὅτι πάντας ἡμᾶς λυπήσοι. *Xen.*, *Cyr.*, v., 5, 18.

ὀργιλότης, *ητος* (ἡ), *inclination* or *tendency to anger*, *irascibility*; *iracundia*: Ἡ δὲ κακία ὀργιλότης. *Aristot.*, *Eth. Nic.*, ii., 7, 10.

Ψ.

396.

ψήφισμα, *ατος* (τό), at Athens, *decree* proposed for the sanction of the people, whether by the senate or by the orators: Κατέτριψε τὴν ἡμέραν δημηγορῶν καὶ ψηφίσματα γράφων. *Dem. in Eubul.*, 1301. [But also *measure* passed by vote.]

βούλευμα, *ατος* (τό), result of a deliberation, *decision*, *resolution* passed: Ὠμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι. *Thuc.*, iii., 36.

προβούλευμα, *ατος* (τό), at Athens, *provisionary decree* of the senate (*βουλή*), a kind of first draught of a law, having the force of a law for a year only, and requiring to be ratified in the assembly of the people: Προσῆλθε τῇ βουλῇ· προβούλευμ' ἐγράφη. *Dem. in Timocr.*, 703, 17.

397.

ψοφεῖν, *to make a noise* or *knock at the door*, used of one inside, and who is about to go out. The doors of the Greeks opened outward, so that a person wishing to go out was obliged to rap from within, in order not to knock against the passers-by: Κόπτουσι καὶ ψοφοῦσι τὰς αὐτῶν θύρας ἔσωθεν οἱ προϊέναι μέλλοντες. *Plut.*, *Publ.*, 19. [Intrans. of the *door*; = *crepare*.]

κόπτειν, *to knock* at the door, used of a person outside, who wishes to come in: Τίς ἐσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; *Aristoph.*, *Plut.*, 1097.

κρούειν, *to knock* at the door from the inside, in Aristophanes: Ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν ἐπεῖχε κρούων. *Aristoph.*, *Eccles.*, 317, but this use of the word is considered improper by the grammarians.

398.

ψυχή, *ῆς* (ἡ), prop., breath of life; hence, 1, *the soul*, the principle of life; in Homer, the incorporeal substance, but which, when disengaged from the body, retains the visible form of it: Αἶψα δ' ἵκοντο κατ' Ἀσφοδελὸν λειμῶνα, ἔνθα τε ναίουσι ψυχαί, εἴδωλα καμόντων. *Od.*, xxiv., 14. 2, The immortal *soul*, in Herodotus, Plato, and Xenophon: Οὐκ ᾔσθησαι ὅτι ἀθάνατος ἡμῶν ἡ ψυχὴ καὶ οὐδέποτε ἀπόλλυται; *Plat.*, *Pol.*, x., 608, d.

θυμός, *οῦ* (ὁ), the heart, the seat of the vital principle; hence, sometimes in poetry, *the soul*, the principle of life: Θυμὸν ἀποπνείων. *Il.*, iv., 524.

πνεῦμα, *ατος* (τό), breath, breathing; hence, fig., the Holy *Spirit* in the O. T. and N. T.: Ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. *Rom.*, v., 5.

πραπίδες, *ων* (αἱ), *diaphragm*; hence, fig., *mind*, with the associated notion of industry, skill: Αὐτὰρ ἐν αὐτῷ ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν. *Il.*, xviii., 482.

399.

ψῦχος, *εος* (τό), *cold*, in general: Ἀλλὰ ψύχη τε χειμῶνος καὶ θάλπη θέρους ἐθίζει καρτερεῖν. *Xen.*, *Œcon.*, 5, 3.

κρυμός, *οῦ* (ὁ), *severe cold*, *frost*: Ἔνθα τοὺς μὲν ὀκτὼ τῶν μηνῶν ἀφόρητος οἷος γίνεται κρυμός. *Herodot.*, iv., 28.

κρύος, *εος* (τό), poet., *cold*, prop. and fig.: Κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος. *Æsch.*, *Sept.*, 834.

παγετός, *οῦ* (ὁ), *frost*, ice; *gelu*: Ἡ μὲν γὰρ πάχνη τῇ αὐτῆς ἰσχύϊ ἀντισπάσασα τὸ θερμὸν ἔχει ἐν αὐτῇ, ὁ δὲ παγετὸς ἐπιπήξας. *Xen.*, *Cyneg.*, 5, 1.

πάγος, *ου* (ὁ), and *πάγος*, *εος* (τό), frost in Aristotle; hence *ice*; *gelu*: Διὰ τί τοῦ χειμῶνος ἧττον ὀσφραινόμεθα, καὶ ἐν τοῖς πάγεσιν ἥκιστα; *Aristot.*, *Probl.*, 12, 6.

πάχνη, *ης* (ἡ), *hoar frost*; *pruina*: Χειμῶνος μὲν οὖν πρωῒ οὐκ ὄζει αὐτῶν ὅταν πάχνη ᾖ ἢ παγετός. *Xen.*, *Cyn.*, 5, 1.

ῥῖγος, *εος* (τό), *cold*, in reference to the sensation produced by it, or the pain felt in consequence of it; *frigus*: Εἴ με μεθείῃ ῥῖγος καὶ κάματος. *Od.*, v., 472. [Ὑπὸ λιμοῦ καὶ ῥίγους. *Pl.*, *Euthyph.*, 4, d; ῥίγη καὶ θάλπη. *Xen.*, *Œc.*, vii., 23; also *ague-fit*; *cold fit* of a fever. *Hipp.*]

Ω.

400.

ὥρα, ας (ἡ), division or portion of the year or day, as *season, hour:* Ὅταν ὥρα ἥκῃ. *Xen., Mem.*, ii., 1, 2.

αἰών, ῶνος (ὁ or ἡ), *time*, the extent of which is unlimited; hence it is used for certain periods of time, as the *age* or *life* of man, duration of existence allotted him, *age* (great number of years), but always in an indefinite sense; *ævum:* Ἐν τῷ μετὰ ταῦτα αἰῶνι παντί. *Dem. de Coron.*, 27.

καιρός, οῦ (ὁ), *fixed and precise time*, appointed *moment, occasion*, proper *season:* Ἡ καιρὸς ἤδη διαλύειν τὴν στρατιάν. *Xen., Cyr.*, v., 5, 43.

χρόνος, ου (ὁ), *time*, in general, and the duration of which can be fixed: Ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας ἀπὸ πόσου χρόνου; *Aristoph., Av.*, 920.

NOTES.

2.

ἀσχαλάω occurs only in the *present* in Hom. The form *ἀσχάλλω* is used *once* by him, Od. ii. 93; this form is used, not only by Hdt., who (like the Tragedians) uses *both* forms, but also by Xen. and Dem.: *Ἵππος ἀσχάλλων τῇ τραχύτητι (τοῦ χαλινοῦ). Xen. de Re Eq.* x. 6. *Ἀσχάλλειν ἐπὶ τῷ διδόναι δίκην. Dem.* 555, 26.

11.

Tittmann says: *ἅγιος* and *ἁγνός*, though they have the same etymological origin, differ in their use: for in *ἁγνός* the proper idea is, that the *thing* or *person* is *pure either in body* or *mind;* but the word *ἅγιος* indicates more especially the *reverence* which is due to such a person or thing. That is *ἁγνός*, in which there is nothing *impure;* but *ἅγιος* more particularly regards that which is *worthy of veneration*, and *demands our reverence.* Vol. i. 35.

16.

ἁγνίζειν is used by the Tragedians, but not, I believe, by Attic prose writers.

20.

σύλλογος, as *meeting* for a special purpose, is sometimes distinguished from the *regular* (and more formal) *ἐκκλησία*: [*Περικλῆς*] *ἐκκλησίαν τε οὐκ ἐποίει οὔτε ξύλλογον οὐδένα κτλ. Thuc.* ii. 22. *Ἴτω δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸν κοινὸν ξύλλογον ὁ βουλόμενος. Pl.* vi. 764, a. But without this reference, is a *general* term; *ξύλλογον σφῶν αὐτῶν ποιήσαντες τὸν εἰωθότα. Th.* i. 67, 3 (of the Lacedæmonians).

21.

The force of "*offer*" lies in the *Imperfect ὠνέετο*, not in the verb.

24.

ἄγχω is also to throttle or *seize by the throat*, of course roughly: *Καὶ μὴν ἄγξω σε νὴ τὸν Πλούτωνα—ἢν μὴ ἀποδῷς. Luc. Dial. Mort.* 22.

πνίγειν is to *throttle* (*to squeeze the throat*), or *strangle* (*to squeeze the neck.* Taylor): *Τύπτων καὶ πνίγων ἕως τῆς ψυχῆς ἀπεστέρησε. Antiph.* 125, 39. It is also used fig. of *choking* plants by overcrowding, etc.: *Ἢν ὕλη πνίγῃ τὸν σῖτον. Xen. Œcon.* xvii. 14.

ἀποπνίγειν has also, like *πνίγειν*, the meaning of *drowning*, from the effect of water in preventing respiration. *Plat. Gorg.* 471, c.: *Ἐς φρέαρ ἐμβαλὼν ἀποπνίξας*, *having drowned him by throwing him into a well;* and *Gorg.* 512, a. *ἀπεπνίγη(ῐ)*, *he was drowned in the sea.* So also *Dem.* 883.

INDEX.

Note.—The figures denote the number of each article; the asterisk indicates the poetic words.

B.

Γ.

Δ.

Λ.

Μ.

Ν.

Ξ.

Ο.

T.

Υ.

Φ.

X.

Ψ.

Ω.

THE END.